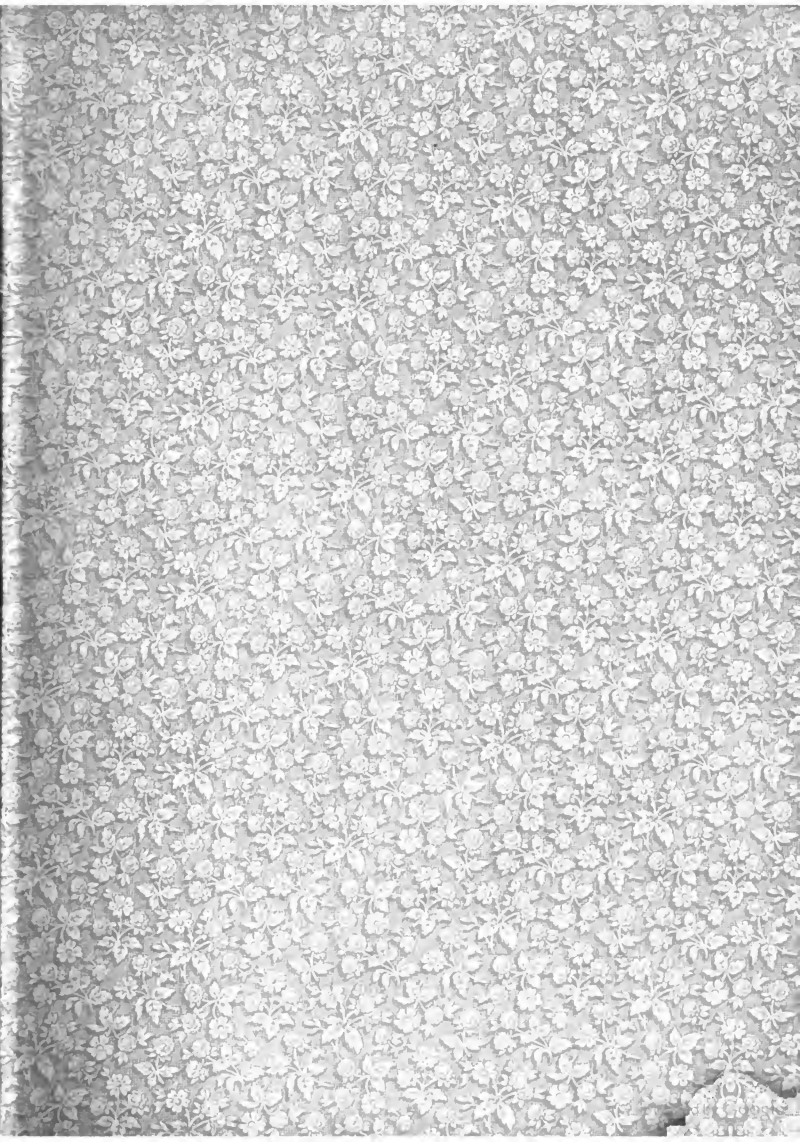

**Lexikon zu den
Schriften
Cicero's mit
Angabe
sämtlicher ...**

Hugo Merguet

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY

15.1
1559
tl. 22

LEXIKON

ZU DEN

SCHRIFTEN CICERO'S

MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

ZWEITER THEIL

LEXIKON

ZU DEN

PHILOSOPHISCHEN SCHRIFTEN.

ZWEITER BAND.

JENA,

VERLAG VON GUSTAV FISCHER.

1892.

LEXIKON

ZU DEN

PHILOSOPHISCHEN SCHRIFTEN CICERO'S

MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

STANFORD LIBRARY

ZWEITER BAND.

JENA,
VERLAG VON GUSTAV FISCHER.

1892.

150886

STANFORD LIBRARY

Faba, *Bohne*: abstineo: faba .. Pythagorei utique abstinere, quasi vero eo cibo mens, non venter infletur; D II, 119.

vescor: ex quo etiam Pythagoreis || Pythagoricis || interdicitum putatur, ne faba vescerentur; D I, 62.

fabella, *Gräßlung, Sage, Märchen*: l. videor: an tibi .. fabellae videntur? N III, 13.

II, l. a commodo: in secundo .. (libro Chryssippus) volt Orphei, Musaei, Hesiodi Homerique fabellas accommodare ad ea, quae ..; N I, 41.

adfero: adfertur etiam de Sileno fabella quaedam; T I, 114.

exprimo, lego: cum iidem fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non inviti legant; F I, 4.

profero: nec fabellas aniles proferas; N III, 12.
2. sum: nihil debet esse in philosophia commenticiis fabellis loci; D II, 80.

III, auditio: (parvi) fabellarum .. auditioue ducuntur; F V, 42.

faber, *Schmied, Handwerker*: l. aedificat, al.: ut .. faber, cum quid aedificaturus est, non ipse facit materiam, sed ea utitur, quae sit parata, fictoque item cera, sic ..; N fr 2.

II, do: quae (centuria) ad summum usum urbis fabris tignariis est data; R II, 39.

fabrica, *Bau, Baukunst, Bearbeitung, Kunstfertigkeit, Geschicktheit*: l. est: qualis ista „fabrica“ est? ubi adhibita? quando? cur? quo modo? A II, 87. quam .. admirabilis (sit) fabrica membrorum; N II, 121.

habet: ut pictura et fabrica ceteraeque artes habent quandam absoluti operis effectum, sic ..; N II, 35.

II, l. adhibeo: f. l. est; A II, 87.
dico: omnem .. fabricam (dico) aeris et ferri; N II, 150.

effingo: cum artificium effingitis fabricamque divinam; N I, 47.

explico: illa potius explicetor incredibilis fabrica naturae; N II, 138.

habeo: ut ... nec ... materia .. quicquam || quid || iuvaret, nisi conectionis eius fabricam haberemus; D I, 116.

imitor: hanc naturae tam diligentem fabricam imitata est hominum vercundia; O I, 127.

intueor: quibus .. oculis [animi] intueri potuit vester Plato fabricam illam tanti operis, quae constructi a deo atque aedificari mundum facit? N I, 19.

2. praesum: tertius (Volcanus) ex tertio love et Iunone, qui Lemni fabricae traditur praefuisse; N II, 55.

3. opus est: nihil opus fuisse fabrica; N I, 53.

III, aedificari, constructi: f. II, l. intueor. inserere: hos ille (Muciber) cuneos fabrica crudeli inserens perripuit artus; T II, 23.

II.

fabricatio, *Bildung, Bau*: si erit tota hominis fabricatio perspecta omniaque humanae naturae figura atque perfectio; N II, 133.

fabricator, *Berfertiger, Bildner*: est: ut etiam inter deos Myrmecides aliqui minorum opusculorum fabricator fuisse videntur; A II, 120. imitatur: videndum, ille fabricator huius tanti operis utrum sit imitatus exemplar, idem, quod ... , an id, quod ..; Ti 6.

fabricior, *berfertigen, bilden*: alqd: quae talia sunt, ut ea ipsa dei immortales ad usum hominum fabricati paene videntur; N I, 4.

animal: quanto quasi artificio natura fabricata esset primum animal omne, deinde hominem maxime; A II, 30.

astra: is docuit similem animum suum elus esse, qui ea (astra) fabricatus esset in caelo; T I, 62.

constructionem: quanto artificio esset sensus nostros mentemque et totam constructionem hominis fabricata natura; A II, 86.

ensem: „ausa .. (proles) finestum prima est fabricariet ensem;“ N II, 159.

foramina: quamquam foramina illa ... callidissimo artificio natura fabricata est; T I, 47.

fulmen: non .. te puto esse eum, qui lovi fulmen fabricatos esse Cyclopas in Aetna putes; D II, 43.

hominem: esse aliquam vim ... quae fixerit vel, ut tuo verbo utar, quae „fabricata sit“ hominem; A II, 87. f. animal.

mentem: hunc mundum ... habere mentem, quae et se et ipsum fabricata sit; A II, 119. f. constructionem.

mundum: negat (Strato) opera deorum se uti ad fabricandum mundum; A II, 121. f. mentem. sensus: f. constructionem.

signa: qui signa fabricantur; O I, 147.

verba: fabricemur .., si opus erit, verba; A II, 17.

II, mit doppeltem Accusativ: (animantem) globosum (deus) est fabricatus, quod *apaisotidés* Graeci vocant; Ti 17.

fabula, *Gräßlung, Erdichtung, Sage, Märchen, Theaterstück*: l. absoluit: l. asciscunt: Calchanthem, Helenum, quos tamen agures ne ipsae quidem fabulae adscivissent, si res omnino repudiaret; N II, 7.

declarant: quod quam magnum sit, fictae veterum fabulae declarant, in quibus tam multa tamque variis ab ultima antiquitate repetitis tria vix amicorum paria reperiantur; F I, 65.

est: Argivae || Argivae || sacerdotis Cleobis et Biton filii praedicantur. nota fabula est; T I, 113. quamquam et apud Herodotum ... et apud Theopompum sunt innumerabiles fabulae; L I, 5.

ferunt: nec .., ut fabulae ferunt, bellis proelisque (di) caruerunt; N II, 70. aeneum .. equum,

ut ferunt fabulae, animadvertit; O III, 38. si nobis ... in beatorum insullis immortale aevum, ut fabulae ferunt, degere liceret; fr V, 50.

habent: num ... me cogis etiam fabula credere? quae delectationis habeant, quantum voles, verbis sententiis, numeris, cantibus adiuventur; D II, 113. potest: f. II, 1. proba.

2. sum: haec ... non somniantium philosophorum esse commenta nec fabulas incredibiles, quas Epicurei derident, sed prudentium coniecturas; R VI, 3.

II. **nach Verben:** 1. adiuvum: f. I, 1. habent. audio: si fabulas audire volumus; T I, 92. derideo: f. I, 2.

do: annis fere DX post Romam conditam Livius fabulam dedit C. Claudio, Caeci filio, M. Tuditano consulibus anno ante natum Ennium; T I, 3.

docere: cum Orestem fabulam doceret Euripides; T IV, 68. qui (Livius) cum sex annis ante, quam ego natus sum, fabulam docuisset Centone Tuditanoque consulibus; C 50.

eligo: illi (aemulici) ... non optimas, sed sibi accommodatissimas fabulas eligunt; O I, 114.

finjo: f. lego. profero. recipio. refertio. I, 1. declarant.

habeo: tam senex dicitur eam fabulam, quam in manibus habebat et proximo scripserat. Oedipum Coloneum, rectissime iudicibus; C 28.

lego: quid, cum fictas fabulas, a quibus utilitas nulla elici potest, cum voluptate legimus; F V, 51.

loquor: tragoedias loqui videor et fabulas; D I, 88.

omitto: omittamus et fabulas et externa; O III, 99.

perago: si mihi videntur fabulam aetatis peragere nec tamquam inexercitati histriones in extremo actu corruisse; C 64. neque ... histriones, ut placeat, peragenda fabula est; C 70.

probo: vidit Homerus probari fabulam non posse; F V, 49.

profero: philosophi quidam ... fictam et commenticiam fabulam prolatae dicunt a Platone; O III, 39.

recipio: antiquitas ... recepit fabulas fictas etiam non nunquam incondite, haec aetas autem ... respuit; R II, 19.

recito: f. habeo.

refertio: talibus exemplis non fictae solum fabulae, verum etiam historiae refertae sunt; F V, 64.

repeto: f. I, 1. declarant.

repudio: his fabulis spretis ac repudiatis; N II, 71.

respuo: f. recipio. — scribo: f. habeo.

sperno: f. repudio.

suppedito: qui (di) induit specie humana fabulas poësis suppeditaverunt; N II, 63.

verto: si plane sic verterem Platonem ..., ut verterunt nostri poëtae fabulas; F I, 7.

2. credo: f. I, 1. habent.

habeo: cum ... minor ... fabulis nisi de veteribus rebus haberetur fides; R II, 18.

3. abeo a: abeamus a fabulis, propiora videamus; D II, 22.

diuturno a: Diogenes Babylonius ... partum lovis ortumque virginis ad physiologiam traducens diiungit || deiungit || a fabula; N I, 41.

elicio e: f. I. lego.

includo in: physica ratio non inelegans inclusa est in impiis fabulis; N II, 64.

redeo ad: ut redeamus ad fabulas; O III, 94. ut ad fabulas redeamus; Lae 75.

reperio in: f. I, 1. declarant.

revoco ad: num te ad fabulas revoco vel notrorum vel Graecorum poetarum? D I, 40.

sum in: ut in fabulis est; O I, 32. parum .. esset auctoritatis in fabula; C 3.

venio a: ut iam a fabulis ad facta veniamus; R II, 4.

III. **nach Subjectis:** similis: sive haec in errore imperitorum posita esse et fabularum similia didicimus; R I, 56.

IV. **nach Substantiven:** auctores: nos ... philosophi esse volumus, rerum auctores, non fabularum; N III, 77.

defectio, defetigatio: senectus .. aetatis esse peractio tamquam fabulae, cuius defectioem || defetigationem || fugere debemus; C 85.

error: nisi caelestium divina cognitio nomen eorum ad errorem fabulae traduxisset; T V, 8.

explicatio: quid vos illa delectat explicatio fabularum et onodatio nominum? N III, 62.

licentia: quodsi ea facta credimus licentia fabularum, Mopsum, Tiresiam, Amphiarum; N II, 7. peractio: f. defectio.

ratio: commenticiorum fabularum reddere rationem; N III, 63.

somnia: sicut haec ... somnia fabularum; D I, 43.

V. **Imfand:** 1. delectari: quod se iisdem Euripidis fabulis delectari dicat, Latinae litteras oderit; F I, 4.

refertio: ex eadem Platonis schola Ponticus Heraclides puerilibus fabulis refertit libros; N I, 34.

videre: quorum (poetarum) fabulis in hoc flagitio versari ipsum videmus lovem; T IV, 70.

2. ex: ut essent ex fabulis tria regna divisa; N II, 66.

in: cum ... ea perferant, quae Philoctetam videmus in fabulis; F V, 32. non ardentibus taedis (eos agitant furiae), sicut in fabulis, sed angore conscientiae fraudisque cruciatur; L I, 40. qui clamores tota caeva nuper in hospitio et amici mei M. Pacuvi nova fabulae Lae 24. ut in fabulis ... retinent tamen caritatem in pastores; Lae 70. haec .. etiam in fabulis stultissima persona est inprovidorum et credulorum senum; Lae 100.

facesso, **fāc** entfernen: alqs: ab omni societate rei publicae ... panisper facessant rogemus; L I, 39. facessant .. omnes, qui docere nihil possunt, quo melius sapientiusque vivamus; fr V, 49.

facete, **fau**ig, **mi**ig: dico: multa .. multorum facete dicta, ut ea, quae a sene Catone collecta sunt; O I, 104.

inrideo: ut a patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente; F I, 39. facete M. Piso ... et alia multa et hoc modo || loco || Stoicos irridebat; F IV, 73.

ohnt Verb: facete is (Lucilius) quidem, sicut alia; F I, 7.

facietiae, **fāc**et, **Bi**ig: sale .. et facetiis Caesar, Catuli patris frater, vicit omnes; O I, 133.

facetus, **fau**ig, **mi**ig: alqs: de Graecis .. dulcem et facetum festivique sermonis ... Socratem accepimus; O I, 108.

alqs: in quo (Agamemnone) facetum illud Bionis; T III, 62.

adsentatio: nec paratorum in comoediis adsentatio faceta nobis videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98.

genus: ipsum .. genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenuum et facetum esse

debet; O I, 108. alterum (iocandi genus) elegans, urbanum, ingeniosum, facietum; O I, 104.

homo: in quantum hominum facietorum urbanitatem incurrat, non dico; F II, 103. ludimur ab homine non tam faceto quam ad scribendi licentiam libero; N I, 123.

oratio: uberior oratio L. Crassi nec minus faceta; O I, 138.

poeta: novos ... deos ... sic Aristophanes, facietissimus poeta veteris comediae, vexat, ut ...; L II, 37.

facies, Gestalt, Erscheinung, Antlitz: I. est: num etiam una est omnium (deorum) facies? nam si plures, aliam esse alia pulchriore necesse est; N I, 80. si una omnium (deorum) facies est; N I, 80. quid ... attinet, cum una (deorum) facies sit, plura esse nomina? N I, 84.

excitat: formam quidem ipsam, Marce fili, et tamquam faciem honesti vides, quae si oculis cerneretur, mirabiles amores, ut ait Plato, „excitaret sapientiae“; O I, 15.

pertinet: quid haec ad vitam membra pertinent? quid ipsa facies? N I, 99.

II, I. cerno: § I. excitat.

cogito: num ... cum ant muros Babylonis aut Homeri faciem cogito, imago illorum me aliqua pellit? D II, 139.

ignoro: etsi eius (dei) ignores et locum et faciem; T I, 70.

video: hos esse deos, quorum insignem vim et illustrem faciem videremus; N II, 80. § I. excitat.

2. sum: qua facie (animus) sit aut ubi habitet, ne quaerendum quidem est; T I, 67.

III. di: a parvis ... Iovem, ... Apollinem reliquosque deos ea facie novimus, qua pictores Etruscoque voluerunt, neque solum facie, sed etiam ornato, aetate, vestita; N I, 81.

juvenia: ei (Eudemo) visum in quiete egregia facie invenna dicere fore ut ...; D I, 53.

IV. pelli: cuius (dei) crebra facie pellantur animi; N I, 106.

similis: Africani fratris nepos, facie vel patri, vita omnium perditurum ita similis, ut esset facile deterimus; T I, 81.

abl. compar.: § I. est; N I, 80.

facile, leicht, ohne Mühe, unbeschwächt, unstreitig: I. **bei Verben:** accipio: quam (mercedem) tamen illa (virtus) accipit facile, exigit non acerbe; R III, 40.

acquiesco: quia facillime in nomine tuo acquiesco; F III, 6.

adduco: haec ... facile addno solent ut in bonis rebus esse noget; P 14.

adequo: quo id facilius adaequatur; A II, 44.

advigilo: ut advigiletur facilius ad custodiam ignis; L II, 29.

agnosco: nec ... (callidus et occultas) facillime agnoscutur; Lae 99.

appareo: quod facillime apparet, cum ...; F II, 46. id ... (augurium saeculorum futurorum) in maximo ingenio ... apparet facillime; T I, 53.

facile ut apparet nostros omnia consequi potuisse; T IV, 5. ut facile apparet Atrai filios esse; T IV, 77. si qua est alia magna perversitas, facile apparet [apparet]; O I, 145. ut facile earum (bestiarum) sensus apparet; Lae 27.

cedo: ut ... verum dicentibus facile cedam; T III, 51.

celo: facile celare, tacere, dissimulare, insidiari, praecipere hostium consilia; O I, 108.

cerno: quae (humana natura) quo facilius ex-

pressa cernatur; T IV, 62. id facilius cernemus; N II, 25.

cognosco: ea saepe audiendo facile cognovit, quae vel semel audita meminisse potuisset; A II, 4. haec paulo post facilius cognoscitur ex iis rebus ipsis, quae mundus efficit; N II, 47. multo id facilius cognosces; R II, 30. facillime ... et in optatam partem cognoscuntur adolescentes, qui ...; O II, 46. unde ... facilius quam ex annalium monumentis ... omnis rei pub. disciplina cognoscitur; fr V, 26.

comitor: tardis ... mentibus virtus non facile comitatur; T V, 68.

compensio: facile iniuriarum omnium compensationem curam et molestiam; R I, 7.

concedo: non ... facile concedo neque Bruto meo neque ... veteribus ...; ut ...; T V, 30. quorum neutrum tam facile, quam te arbitraris, conceditur; D I, 10.

congrego: pares ... vetero proverbio cum paribus facillime congregantur; C 7.

consequor: quo facilius id ... summum bonum consequamur; F I, 57. facilius ... quod est propositum, consequar, si ...; R II, 3. ita facillime, quae volumus, ... consequamur; O II, 84.

contexo: neque tam facile interrupta contexo quam absolvo instituta; L I, 9.

contingo: aliorum (animalium) ea est humilitas, ut cibum terrestrem nostris facile contingant; N II, 122.

convalesco: [in] quibus facillime iustitia et fides convalescit; R II, 26.

converto: quo facilius animos imperitorum ad deorum cultum a vitae pravitate converterent; N I, 77. ut (oculi) ... aspectum, quo vellent, facile converterent; N II, 142. quod ... illa prima (genera) facile in contraria vitia convertuntur; R I, 89.

corrigo: facillime corriguntur in discendo; O I, 146.

corrumpo: ut profuens amnis aut vix aut nullo modo, conclusa autem aqua facile corrumpitur, sic ...; N II, 20.

credo: quod ei (Epicuro) non praedicanti tamen facile equidem crederem; N I, 72. quod in metu et periculo cum creduntur facilius, tum finguntur impunius; D II, 58.

decido: quod unius vitio praecipitata (res publica) in perniciosissimam partem facillime decidit; R II, 48.

defendo: facile etiam absentibus nobis veritas se ipsa defendet; A II, 86.

delabor: cuius (Phalaridis) in similitudinem dominatus unius proclivi cursu et facile delabatur; R I, 44.

desisto: cum (ignari) sunt docti a peritia, desistunt facile sententia; O III, 15.

destruo: ut aedificium idem destruit facillime, qui construxit, sic ...; C 72.

dico: Graeci ... *parlar* unde appellent, non facile dixerim; T III, 11. in quo quantum ceteris profuturi simus, non facile dixerim; T V, 121. utrum poetae Stoicos depravavit, an Stoici poetas dederint auctoritatem, non facile dixerim; N III, 91. haud facile dixerim, cur ...; R I, 6. ex multis mirabilibus exemplis haud facile quis dixerit hoc exemplo ... laudabilis; O III, 110. ut facile (Scipionem) duce[m] populi Romani, non comitem diceret; Lae 96.

dissimulo: § I. celo.

dissolvo: numquam nec maius aet alienum fuit nec melius nec facilius dissolutum est; O II, 84.

divello: quamquam a Polemone ... finibus non facile divello; A II, 139. omnis congiuntina-

tio recens* aegre, inveterata facile divellitur; C 72.

divido: ut facile ... omnia ... in reliquum corpus dividatur; N II, 136.

edisco: quod (illa) ... tam facile ediscantur; T IV, 7.

efficio: efficitur .. in homine virtus; quanto igitur in mundo facilis! N II, 39.

effugio: haec ... facilis effugiunt Academicorum calumniam; N II, 20.

evado: accedit, ut eo facilis animus evadat ex hoc aëre ... eumque perumpat, quod ...; T I, 43.

evenio: id ... facilis evenit adpropinquante morte, ut animi futura augerentur; D I, 64.

evolo: id si ita est, ut optumius cuiusque animus in morte facillime evolet; Lae 14.

excogito: facile ut excogitet, quo modo occulto ... fallat; F II, 53.

expedio: alii ... se .. facile ... expediunt; F I, 66.

expleo: quae .. cupiditates a natura proficiuntur, facile expleunt sine ulla iniuria; F I, 53.

explico: id quale sit, facile a se (Chrysippus) explicari putat; Fa 42. quo facilis (geometrae), quae volunt, explicant; O III, 33.

facio: existantur .. dis immortalibus se facilius satis facturos, si ...; T III, 72. facilius commutatioque (mutationem) faciemus; O I, 120.

fero: ut onera contentis corporibus facilius feruntur; T II, 54. quem (dolorem) facile tolerant; T II, 65.

fero: qui cum multa sint saepe peressi, facilius ferunt, quicquid accidit; T III, 67. quod ia (M. Cato) tam facile senectutem ferat; C 3. quod desiderium non facile ferat; Lae 75.

fundo: facile .. illa (ova) aqua et sustinentur et fetam fundunt; N II, 129.

impello: cum imperiti facili ad credendum impellerentur; R II, 18. facillime .. ad res iniustas impellitur, ut quisque altissimo animo est, gloriae cupiditate; O I, 65.

impetro: a rege opulento vir summus facile impetravit, ut ...; O II, 82.

incido: facilius in morbos incidunt adolescentiae; C 67.

incito: facile (opifices) contra vos incitabuntur; A II, 144.

indico: facile indicabat ipsa natura vim suam; Lae 24.

induco: etiam temperantiam inducunt non facillime illi quidem, sed tamen quoquo modo possunt; O III, 18.

influo: nihil tam facile in animos teneros atque molles infuere quam varios canendi sonos; L II, 38.

innascor: quod in hac elatione et magnitudine animi facillime pertinacia et nimia cupiditas principatus innascitur; O I, 64.

insidiar: f. celo.

insido: facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio; T II, 11.

intellego: quae quo facilius minus docti intellegunt; A I, 8. quo facilius via verbi intellegatur; F III, 51. facile intellegitur nos ad conjunctionem ... hominum ... esse natos; F III, 65. facilius .. intellegatur a dis immortalibus hominibus esse provisum; N II, 133.

internosco: sin autem (falsa visa probabilita) sunt, cur non etiam, quae non facile internoscantur? A II, 48. an non videmus hoc usu venire, ut ... eos consuetudine adhibita tam facile internosceremus, uti ...? A II, 56.

invenio: quod ita facillime verum inveniri putat; R III, 8.

iudico: ut facilius iudicarem, quam illa bene refellerentur; N I, 59. ortum videamus haruspici-

cinnae; sic facillime, quid habeat auctoritatis, iudicabimus; D II, 50. ex submissione, ex ceteris similibus facilio iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146.

laboro: diserti .. hominis et facile laborantis ... patrocinia late patent; O II, 66.

nosco: omnes .. eius (philosophiae) partes ... tum facillime noscuntur, cum ...; N I, 9.

noto: Phryges et Cilices ... propterea facilius cantus avium et volatus notaverunt; D I, 94.

obliviscor: obliviscor etiam malorum, ut tubes, eoque facilius, quod ...; T III, 37.

obstato: quoniam eius (voluptatis) blanditiis non facile obstatis; C 44.

obtimeo: quod (testamentum) quo facilius optinerent; O III, 73.

patior: id facilius paterer; F II, 20. si .. requietem natura non quaereret ... facile pateremur; F V, 54. ne bestiae quidem ... facile patiuntur sese contineri; F V, 56. ego ... facile sum passus ne in mentem quidem mihi aliquid contra venire; T I, 55. te de aeternitate dicentem aberrare a proposito facile patiebar; T I, 81. dicitur ... carere, cum aliquid ... non habere te sentias, etiamsi id facile patiare; T I, 88. facile patior te ieto modo agere; T V, 15. cum vim caloris non facile patiat; T V, 74. ego .. te scire ista melius quam me non fateor solum, sed etiam facile patior; N I, 74. facile patior non esse nos ... eruditos; R II, 29. ut ego non modo ad illa non properem ... sed facile patiar, te ... consumere; L I, 28. quam (legem agrariam) ... antiquari (Philippus) facile passus est; O II, 73. facile patior tum potius Pontium fuisse; O II, 75.

pello: ignis .. et aër omni pulsu facillime pellitur; N III, 31.

perfruo: quae (perfugia) sumunt sibi ad excusationem, quo facilius otio perfruantur; R I, 9.

perrumpo: f. evado.

perspicio: quae (quaestiuiculae), qui intellegat non ... per se ipse facile perspicat; L II, 51.

persuadeo: quibus, quicquid velim, facile persuadeam; F II, 28.

possum: quibus rebus facillime possum eam, quam volumus, adipisci ... caritatem; O II, 29. nullo modo facilius arbitror posse neque herbas arescere et interfici neque terram ab sole percoqui; fr I, 12. quod || qui || in pueritia facillime se arbitrentur || arbitrantur || naturae voluntatem posse cognoscere; F V, 55. nulla .. re conciliari facilius benevolentiam multitudinis possunt ii ... quam abstinentia; O II, 77. umor ita mollis est, ut facile premi condidique possit; N III, 31. convincere; f. invenire; N I, 91. facilius me ... quod non sentirem, quam quid sentirem, posse dicere; N II, 2. quo facilius (pueri) possint maiora discere; R I, 30. Socrates ... cum facile posset educi e custodia; T I, 71. qui (homo impotens) nec facile efficeret possit, quod conetur, nec obtinere, si effecerit; F I, 52. nihil est, quod expedire tam facile possumus; N I, 7. censemus .. facillime est id explanare posse; F V, 8. haec ratione explicari et ad naturam revocari facile possunt; D II, 145. quanto id in hominum consuetudine facilius fieri poterit || poterit ||? F I, 69. illi (Epicurei) facilius facere possunt; D II, 40. caecitas ferri facile possit; T V, 113. quibus facillime rationibus ingravescentem aetatem ferre possumus; C 6. ut facile intellegi possit eos ... non esse; F II, 2. ut facile intellegi possit animum et videre et audire; T I, 46. ut intellegi facile possit in tantis illis amonibus esse inclusum calorem; N II, 26. quo facilius id, quod docere volumus, intellegi possit; N II, 81.

ut *facilius intellegi possit* tum de Romuli immortalitate creditum; R II, 20. quo *facilius ius* in natura esse positum intellegi possit; L I, 34. qualis .. differentia sit honesti et decori, *facilius intellegi* quam explanari potest; O I, 94. interfici: f. *arescere*. ita *facillimo*, quid veri simillimum esset, in veniri posse Socrates arbitratur; T I, 8. utinam tam *facile vera* invenire possim || *possem* || quam falso convincere! N I, 91. quia *facile praeter hunc* (Demetrium) inveniri potest? L III, 14. *facile*, quod cuiusque temporis officium sit, poterimus ... iudicare; O I, 29. *namda* ista si ponas, iudicari, qualia sint, non *facile* possint || iudicare ... possim ||; P 24. quam *facile* (illud) vel aliunde vel alio modo || [vel alio modo] || *perci* vel omnino negligi possit; T IV, 74. qua (magnitudine animi) *facile* possit repugnari obistatque fortunae; F IV, 17. quibus (vitii) alii non *facile* possunt obistere; O II, 37. ego ... non dubito, .. quin *facile* (ostendere) possis; F II, 7. *percipi*: f. *percipi*; L I, 51. *perco* qui: f. *arescere*. *perfici*: f. *neglegi*. *extremum* .. esse bonorum voluptatum ex hoc *facillime* *percipi* potest; F I, 40. quo *facilius res* *percipi* possit; F III, 54. *facilius* .. etiam in bestiis ... via ipsius naturae *percipi* potest; T V, 38. animi deformitas ... cuius turpitudine ex ipsis vitii *facillime* *percipi* || *percipi* || potest; L I, 51. nec sapiente || *sapientia* || (viro) sapienter posse fieri *facillimo* potest *percipi*; P 21. *premi*: f. *conlidi*. quo *facilius oratio* progredi possit longius; T II, 42. repugnari: f. *obstati*; F IV, 17. nisi videret is resisti non *facile* posse; A II, 75. quo defenso *facile* Chryippo (Epicurei) possent resistere; Fa 23. *revocari*: f. *explicari*. quod ... nos probabilia multa habemus, quae sequi *facile*, adfirmare vix possumus; A II, 8. hanc rerum tantam potentiam non ferme *facilius* ulla in parte Italiae posita urbs tenere potuisset; R II, 10. *facile* me a te vinci posse certo scio; N III, 95. quo *facilius* (Sannites, Pyrrhus) vinci possent; C 43.

praeripio: f. *celo*.
probo: tale .. est, ut elaborandum sit, quo *facilius* probetur; T V, 1. quo *facilius* id a quoque probaretur, quod cuique maxime probabile videretur; Fa 1.

receptio: * *facile* in civitatem receptus esset; R II, 35.

recoquo: f. *retraho*.
reperio: quo *verum* *facilius* reperimus; F IV, 27. vir is ... non multo *facilius* tali animo reperitur quam civitas univarsa? T V, 42. certe istum virum bonum non *facile* reperimus; O III, 64.

resisto: non .. *facile* valenti populo resisti; R IV, 8.

retineo: quo *facilius* decorum illud, quod quaerimus, retineatur; O I, 110.

retraho: quo .. me proficiscentem haud sane quis *facile* retraxerit nec tamquam Peliam coxeant; C 83.

sano: ut Ptolemaeum || Ptolem. || *facile* sanaret; D II, 135.

satis *facio*: f. *facio*; T III, 72.

sentio: quod *facile* sentio, quam multorum ... scribendi studia commoverim; N I, 8.

servo: ut quam *facillime* ova serventur; N II, 129.

sum: etiam minime *facile* eas (commutationes) in ea re publica futuras puto; R I, 65. quod secum ipsam (caelum) propter virtutem *facile* esse possit; T I, 20.

supero: iniurias .. fortunae *facile* veterum philosophorum praecipit instituta vita superabat;

F IV, 17. Sisenna ... omnes adhuc nostros scriptores ... *facile* superavit; L I, 7.

sustineo: ut ... *facilius* ab utraque parte ad-sensio sustineretur; A I, 45. f. *fundo*.

taceo: f. *celo*.
teneo: qui (viri) *modica* libertate populo data *facilius* tenuit auctoritatem principum; R II, 55. tradido: ferocitatem .. eius (Viriatii C. Laelii) ita repressit, ut *facile* bellum reliquis traderet; O II, 40.

tutor: angustia .. conclusae orationis non *facile* se ipsa tutatur; N II, 20.

venio: mihi .. non tam *facile* in mentem venire solet, quare verum sit aliquid, quam quare *falsum*; N I, 57.

video: homo ... *facile* totius vitae cursum videt; O I, 11.

videor: ut *facillime*, quales simus, tales esse videamur; O I, 44.

vincio: non ... dubito, quin ... usu .. in re publica rerum maximarum *facile* omnia viceris; R I, 37. *stellarum* .. globi terrae magnitudinem *facile* vincebant; R VI, 16. qui omnes superiores, quibus honore par esset, *scientia* *facile* vicisset; O II, 65. *illius* (Crassi) vendibilem orationem religio deorum immortalium nobis defendentibus *facile* vincebat; Lae 96.

vito: *invidiam* *facile* vitabis; F II, 84. ut (acies) ea, quae nocere possint, *facile* vitet; N II, 142. II. *bei* *Subjectiven*: a cuto: cum M. Varrone, homine omnium *facile* acutissimo; A fr 22.

contentus: quoi (hominum) tanta possessio sit || est ||, ut ad liberaliter vivendum *facile* contentus sit; P 42.

determinus: Africani fratris nepos, ... vita omnium perditorum ita similis, ut esset *facile* *determinus*; T I, 81.

princeps: quem (Themistoclem) *facile* Graeciae principem ponimus; A II, 2. Eudoxus, in astrologia iudicio doctissimorum hominum *facile* princeps; D II, 87. fuisse .. quendam ferunt Demaratum Corinthium .. honore ... *facile* civitatis suae principem; R II, 34. Cratippus, Peripateticorum omnium ... meo iudicio *facile* princeps; T I, 2.

facilis, leicht, bequem, willig, bereitwillig, nachgiebig, unangänglich, gefällig: A. alqs: re .. intellecta in verborum usu *faciles* esse debemus; F III, 52. etiamiam *faciles* nos ad concedendum habebit; D II, 107. convenit ... in omni ... re contrahenda, vendendo emendo, conducendo locando, vicinitatibus et confinis, aequum, *facilem* (esse); O II, 64.

alqd: quae (turpitudines) ... cur non cadant in sapientem, non est *faciles*; F II, 117. *facillimum* id quidem est; F III, 15. non *facile* est invenire, qui ... non tradat ...; F III, 66. *facile* est hoc cernere in primis puerorum aetate; F V, 35. in quo erat *facile* vincere non repugnantes; T I, 3. quod non modo *facile* ad credendum est, sed eo concessio, quod volunt, consequens; T I, 78. erat *facile* sequentem eam rationem ... negare unquam laetitia adfici posse insipientem; T IV, 66. reliqua ex consolatione *facile* est conterere atque contemnere; T V, 85. in huius modi sermone et concessio *facillimum* (est negare); N I, 61. erat ... non *facile* agentis aliquid ... deos in aliarum formarum imitatione servare; N I, 77. superstitione ... *facile* est liberari; N I, 117. quae sunt minus operosa et multo quidem *faciliora* || *faciliora* ||; N II, 94. sint haec, quae quaerimus, *faciliora*; D I, 117. quanto id deo est *facilius*; D I, 120. *facile* id quidem fuit, quattuor (partes), quas nos habemus,

duplicare; D II, 42. quas quidem (dissimilis hominum procreationes) percurrere oratione facile est; D II, 96. ex quo facile intellectus est ... verbis eos, non re dissidere; Fa 44. cave putes ... mare ullum aut flammam esse tantam, quam non facilius sit sedare quam effrenatam insolentiam multitudinem; R I, 65. quod ei fuit illa manu copiosque facillimum, ut ... procederet; R II, 5. quae faciliora sunt philosophis; O I, 73. in quo falli facile est; O I, 91. quod erit facilius; O I, 122. haec ad iudicandum sunt facillima; O III, 30. facile id quidem fuit, iustitiam iustissimo viro defendere. — quid? amicitiam nonne facile ei, qui ...? Lae 25. ad quas (calamitates societates) non est facile inventu qui descendant; Lae 64. adversarius pugnas omnino, sed cum adversario facili; A II, 84.

ascensus: hoc iis (animis) faciliorem ascensum et reditum in caelum fore; fr V, 97.

belua: ea (pars animi) ... non unam (beluam) aut facilem ad subigendum frenat; R II, 67.

causa: quamquam nostra quidem causa facilis est; A II, 7.

cibus: utebatur ... eo cibo, qui et suavissimus esset et idem facillime ad concoquendum; F II, 64.

cognitio: ea ... cognitionem habent faciliorem; F V, 34. quod ... orae ..., quo faciliorem nobis cognitionem rerum caelestium, eo maiorem cognoscendi cupiditatem dabunt; T I, 44. comparatio: sit ... tam facilis, quam vultis, comparatio voluptatis; F II, 92.

conclusio: Stoicorum quidem faciliis conclusio est; T V, 82.

concordia: facillimum .. in ea re publica esse concordiam, in qua idem conducat omnibus; R I, 49.

conjectura: quibus exposita facilis est conjectura ea .. esse expetenda; F V, 38. facilis conjectura huic nominis; D I, 58.

contractio: digitorum ... contractio faciliis faciliisque porrectio ... nullo in motu laborat; N II, 150.

copia: quam multa ex terra arboribusque gignuntur cum copia facili, tum suavitate praestantur; T V, 99.

cursus: cui censemus cursum ad deos faciliorem fuisse quam Scipioni? Lae 14.

distinctio: harum ... rerum facilis est et expedita distinctio; F I, 38. faciliis ... est distinctio ingenui et inliberalis ioci; O I, 104.

emendatio: facilius esset emendatio temeritatis; A fr 16.

equi: ut iis (equis) facilioribus possint uti; O I, 90.

interrogationes: ita faciles interrogationes sunt, ut ...; T I, 57.

investigatio: qua ex cognitione facilius facta est investigatio rerum occultissimarum; F V, 10. lapsus: perus, integros ... lemi quodam et facili lapsu ad deos ... pervolare; fr IX, 12.

liberalitas: facilius est haec posterior (liberalitas), locupletis praesertim; O II, 52.

locus: difficultis auguri locus ad contra dicendum. Marso fortasse, sed Romano facillimus; D II, 70.

mores: quod lenior eorum vita et mores fuerant faciliores; O I, 112. quod dicani de moribus facillimis; Lae 11.

pater: idem .. facilem et liberalem patrem incommodum esse amanti filio disputat; N III, 73.

pressio: consuetudo .. laborum pressione dolorum efficit faciliorem; T II, 35.

porrectio: f. contractio.

ratio: corporis bona facilem quandam rationem

habere consebant; F IV, 17. ad omnis casus facillima ratio est eorum, qui ...; T V, 108. quid, si etiam ratio exstat artificiosae praesensionis facili, divinae autem paulo obscurior? D I, 109.

reditus: iis (animis) ad illos (deos), a quibus essent profecti, reditum facilem patere; T I, 72. f. ascensus.

res: Epicurus ... de (re) illustri et facili ... loquitur; F II, 15. non ¶ faciles illas quidem ¶ res, facilia illa q. ¶ nec contemnendas; F IV, 59. tam .. eam rem esse facilem, ... ut ...; N I, 53. quas res a summo philosopho praeteritis arbitror, quod essent faciles; O II, 86.

sapiens: facilius .. (sapiens) erit, ut albam esse nivem probet, quam artem Agoragoras; A II, 100.

vita: et facilius et tutior ... vita est otiosiorum; O I, 70.

voluptates: obscenas voluptates ... faciliis, communis, in medio sitas esse dicunt; T V, 94.

B. ordior: a: ut ... a facillimis ordiamur; F I, 13.

facilitas, Leichtigkeit, Billigkeit, Umgänglichkeith, Beifälligkeit: I, I. exercere: exerecenda etiam est facilitas et altitudo animi, quae dicitur; O I, 88. nomino: haec in bonis rebus, quod alii ad alia bona sunt aptiores, facilitas nominetur, in malis proclivitas; T IV, 28.

2. pertineo ad: quae (virtutes) pertinent ad mansuetudinem morum ac facilitatem; O II, 32. II, I. superior: Philippum ... facilitate et humanitate video superiorum fuisse; O I, 90.

2. proclivis ad: amicitia remissior esse debet ... et ad omnem comitatem facilitatemque proclivior; Lae 66.

III. propter: ut filius imperari corporis membris propter obediendi facilitatem; R III, 37.

facinorosus (facinerosus), lasterhaft: A. alque: ut ... facinorosus esse esse fateatur; O III, 39.

vir: ut (civitas) bonum illum virum sceleratam, facinorosum, nefarium putet; R III, 27.

vita: si metus supplicii, non ipse turpitudine deterret ab iniuriosa facinerosaque vita; L I, 40.

B. depugno cum: f. II. vivo cum: vivebat (Dionysius) cum fagitivis, cum facinerosis, cum barbaris; T V, 63.

II. in: digladiari autem semper et depugnare in ¶ cum ¶ facinorosus et audacibus; A fr 12.

facinus, That, Ereignis, Übelthat, Schandthat: I. abest: ab hoc nulla fraus aberit, nullum facinus; O III, 75.

est: ocellum facinus esse potuerit, (sapiens) gaudet; F II, 57. nullum .. scelus, nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis impelleret; C 40.

inest: in ipsa ... dubitatione facinus inest, etiamsi ad id non pervenerit; O III, 37.

potest: f. est; F II, 57.

obit: Verb: quod facinus ocellus? N III, 74.

II, I. admitto: promissum potius non faciendum quam tam taetrum facinus admittendum fuit; O III, 95.

committo: quin ... abnueret a se commissum esse facinus; L I, 40.

contueor: (me) resupinum in caelo contueri maximum ac mirificum facinus; D I, 44.

do: idem etiam di fraudem dederunt, facinus ceteraque; N III, 75.

facio: vide, ne facinus facias; F II, 95. ¶ facinus fecit maximum; T IV, 52. ut queritur ille „in civitate fieri facinora capitalia“; N I, 13.

perfacio: quae .. libido, quae avaritia, quod facinus aut suscipitur nisi consilio capto aut sine animi motu et cogitatione, id est ratione, perficitur? N III, 71.

suscipio: f. perficio. — I. est; C 40.

2. impello ad: (lubidines) ad omne facinus impellunt eos, quos inebriatis suis incenderunt; R VI, 1.

pervenio ad: f. I. inest.

video iu: nec in his eum (Gygen) facinoribus quaequam potuit videre; O III, 38.

III. defensor: quin ... defensionem .. facinoris a naturae iure aliquo quaereret; L I, 40.

munusculum: alieni facinoris munusculum non repudiaverunt; O III, 73.

speculatrix, vindices: Furiae deae sunt, speculatrix, credo, et vindices facinorum et sceleris; N III, 46.

IV. sine: ut eandem illam rem ... non multis partibus malit ad sese ... sine facinore quam illo modo pervenire; F III, 36.

facio, machen, thun, schaffen, verfahren, zu Werke gehen, schaffen, bilden, zu Stande bringen, ausrichten, bewirken, veranstalten, bestellen, erziehen, wässeln, annehmen, aufstellen, voraussetzen, behaupten, actum (facere: f. I, 2, b. alqs: F V, 29. faxit: f. II, 2, b. alqs: L II, 19): 1. **absolut**: I. **substantivif**: a. **Gerundium**: a. impello ad: ratio ... ad recte faciendum impellens et a delicto avocans; L II, 10.

sum in: quarum (artium) omne opus est in faciando atque agendo; A II, 22.

β. **consilium**: quo sint omnia bene vivendi recteque faciendi consilia referenda; F I, II. cum ... consilium ita faciendi per se expetendum ... sit; F V, 20.

adiutores ad: quo pluribus profuerint, eo plures ad benignae faciendum adiutores habebunt; O II, 53.

b. **Supinum**: difficiliss: difficile factu est me id sentire, quod tu velis; N III, 1. difficile factu est, sed conabor tamen; R I, 65. id .. difficile factu est nisi educatione quadam et disciplina; L II, 29. quorum iudicium in eo ... difficile factu est non probare; O I, 71. difficile factu est a deis ortis fidem non habere; R 38.

honestus, turpis: honestumne factu sit an turpe dubitant; O I, 9.

2. **verbal**: a. **unpersonifit**: nisi hoc dicis sua (causa), quod interest omnium recte facere; F II, 72. si utilitas ab amicitia, ut fit saepe, defecerit; F II, 79. aliquando posse recte fieri dicunt; F II, 82. ut, si fieri possit, (sapientia) virtutem in perpetuum abiciat, ut dolore omni liberetur; F V, 93. id .. quasi constat, rationem, cur ita fiat, (Aristoteles) addert; T I, 80. Pompeio, nostro familiari, cum graviter aegrotaret Neapoli, melius est factum; T I, 86. equidem saepe emori, si fieri posset, vellem; T I, 98. fieri || ferri || non potest; natura non patitur; R II, 46. quaeramus unam quamque reliquorum sententiam, si fieri potest; T V, 84. ut, quem ad modum rationem recte fiat, sic ratione peccetur; N III, 69. Diagoras ... ita fit; inquit; N III, 89. nec tamen, cur ita fiat, videmus; D I, 15. ille .. Graecus. quid mirum, si magnitudine timoris, ut plerumque fit, a constantia ... discessit? D II, 114. ut fit in omni oratione || ea ratione, al. || saepissime; D II, 115. si tuo commodi fieri potest; R I, 14. quos (tyrannos) si boni oppresserunt, ad saepe fit, recreatur civitas; R I, 68. sicut erat in simili causa antea facta; R II, 63. octus (logis) ea vis sit, ut recte facere iubeat, vetet delinquere; L I, 19. ego .. ita esse faciendum censeo; L I, 20. optime

vero, frater, et fieri sic decet; L II, 8. ne obstit benignitas et iis ipsis, quibus benignae videbitur fieri, et coteris; O I, 42. sic .. est faciendum, ut ..; O I, 110. aut opera benignae sit indigentibus aut pecunia; O II, 52. faciendum est, modo pro facultatibus, nos ipsi ut fecimus; O II, 58. nec eas (aures tuas), si fieri possit, quaequam aliud audire; O III, 5. pro omnibus gentibus, si fieri possit, conservandis aut iuvandis maximos labores ... suscipere; O III, 25. quodai forte, ut fit plerumque, (tyranni) ceciderunt; Lae 58. sin autem aut morum aut studiorum commutatio quadam, ut fieri solet, facta erit; Lae 77. quibus utitur ministeriis deus, cum optimi speciem, quod fieri potest, efficit; T I, 50. cum vinolenti adolescentes tibiuram etiam cantu, ut fit, instincti mulieris pudicae fores frangere; fr X, 3.

b. **personifit**: alqs: cum tu tardius faceres, id est, ut ego interpretor, diligentius; A ep I. bene sane facis; A I, 25. si eos (civis) non modo copia rerum auxerit, uti felicit || ut effecti ||, sed etiam verborum; A I, 26. eos ... incipienter facere dicebant; A II, 17. faciunt pueriliter; A II, 33. quod erant qui illum (Antiochum) gloriae causa facere || fecisse, al. || dicerent; A II, 70. vereor, ne subadrogant facias, si dixeris tuam (disciplinam); A II, 114. ut fere faciunt, qui ab eo (Epicuro) dissentiant; F I, 14. sic faciam ... inquit: unam rem explicabo; F I, 28. ut ego et Triarius te hortatore facimus; F I, 72. ut ille (Hieronymus) facit, qui, quid dicat, intellegit; F II, 16. sicut facit re, neque tamen dividit verbis; F II, 20. addebat etiam se in legem Voconium iuratum contra eam facere non auctore; F II, 55. cui (Pompeio) recte facienti gratia est habenda; F II, 57. improbe feceris, nisi monueris, ne assidas; sed impunit tamen; F II, 59. ut Pythagoreus ille Sculo fecit tyranno || (Sic. f. tyr. ||); F II, 79. quamvis eum (amicitiam) Epicurus, ut facit, in caelum efferat laudibus; F II, 80. ut ceteri dicere existimantur melius quam facere, sic hi mihi videntur facere melius quam dicere; F II, 81. praeculare, inquit, facis; F III, 9. ita .. fecimus; F III, 9. alium magis alio vel peccare vel recte facere; F III, 48. ut si ... ipsius animi, ut fecit Erillus, cognitionem amplexarentur, actionem relinquere; F IV, 36. facit .. Lucius noster prudenter; F V, 15. smhi sic est usus, tibi ut opus factu, faoes; F V, 29. cum haec exquirem, sicut hie faciebam; T I, 98. sicut pridie feceramus; T II, 9. ut .. heri feci, sic nunc rationem ... sequar; T II, 15. haec .. te, nisi ita facias, custos dignitatis relinquet; T II, 33. sic facies tuisque optumis studiis obsequemur; T II, 67. licet ... ut saepe facimus, in Latinum illa convertere; T III, 29. illum (maerentem) suo iudicio et, quod se ita putet oportere facere, maerere; T III, 79. similiter facit, ut si posse putet eum ... sustinere se; T IV, 41. cum ... adiniras .. Hiero requireret, cur ita (Simonides) faceret; N I, 60. ut mihi est in animo facere; N II, 20. non indocte solum, verum etiam impie faciat, si deos esse neget; N II, 44. tu ... similiter facis, ac si me roges, cur ..; N III, 8. ut fecimus in iis tribus libris, quos de natura deorum scripsimus; D I, 7. ut Posidonius facit; D I, 125. ut in haruspicia fecimus, sic videamus, clarissimarum sortium quae tradatur inventio; D II, 85. Demosthenes quidem ... iam tum Philippo Pythiam dicebat, id est quasi cum Philippo facere; D II, 118. ut facit apud Platonem Socrates; R II, 22. ut iam || etiam, al. || Romulum patribus lectis fecisse diximus; R II, 50. quod cum facimus, prudenter facere diomur, iuste non dicimur; R III, 16. non nulli ite ... faciunt

imperite; L I, 4. sic .. fecisse video Platonem illum tuum; L I, 15. ubi .. beneficis, si nemo alterius causa benignè facit? L I, 49. || tu || vero facis || recte || et merito et pie || ipse ||; L I, 63. ita .. ut facerem, et orationibus inducebar tuum et versibus; L II, 2. quom contra fecerint quom polliciti professione sint; L II, 11. „qui secus faxit, deus ipse vindex erit;“ L II, 19. sic .. faciam et dicam de magistratibus; L II, 69. bene hercle faciunt; L III, 1. ut Charondas in suis facit legibus; L III, 5. ut in religionis lege fecisti admonitum et rogatum meo; L III, 13. faciam, Attice, ut vis; L III, 13. veror, ne a te rursus dissentiam. — non facies; L III, 33. faciam broviter, si consequi potuerò; L III, 49. in primis, quo quisque animo, studio, benivolentia fecerit, ponderandum est; O I, 49. officii conservandi praecepta traduntur illa quidem, ut facimus ipsi; O I, 60. similiter facere eos .., ut si nautae certant, quis eorum potissimum gubernaret; O I, 87. ut stante re publica facere solebam; O II, 3. ut saepe fecimus; O II, 3. a doctis .. quaerentibus, satiatione constanter facere videamur; O II, 7. benivolentiae gratia facient, cum aliquis de causa quempiam diligit; O II, 21. ut nos et saepe alias et adulescentes contra L. Sullae dominantis opes pro Sex. Roscio Amerino fecimus; O II, 51. quare id, quod feceris, necesse fuerit nec aliter facere poteris; O II, 68. inhumane feceris contraque naturae legem; O III, 30. si is, qui non defendit iniuriam neque propulsat, cum potest, iniuste facit; O III, 74. facias .. contra rem publicam; O III, 95. nec facere aliter ullo modo possumus; O III, 101. an ne (Regulus) turpiter faceret? O III, 102. illis .. temporibus aliter facere (Regulus) non potuit; O III, 111. faciam, ut potero, Laeli; C 7. ut et Solonem versibus gloriantem videmus .. et ego feci; C 26. quos (Xenophontis libros) legitis, quaeque, studiosè, ut facitis; C 59. tu ... quod mihi tantum tribui dicis, ... facis amice; Lae 9. hercule ita (C. Blossius) fecit vel plius etiam, quam dixit; Lae 37. si quis contra rem publicam se amici causa fecisse fateatur; Lae 40. quod cum ita putarem, feci etiam audacius quam ille ipse, de quo loquor; P 3. nobis sic cerno esse faciendum, ut ..; T I, 51. f. barbari. — a. O II, 58. — III, alqd, id; L II, 14. quod; A II, 138.

barbari, eventa: si ratio mecum facit, si eventa, si populi, si nationes, si Graeci, si barbari, si maiores etiam nostri .., si summi philosophi, si poetae, si sapientissimi viri; D I, 84.

boni, docti: sic omnibus bonis et doctis esse faciendum; T I, 73.

homo: homo .., quasi lumen de suo lumine accendat, facit; O I, 51.

improbitas: quavis occulte (improbitas) fecerit, nunquam tamen id confidet fore semper occultum; F I, 50.

maiores, al.: f. barbari.

philosophus: f. vir; L II, 14.

populus: nescio quo modo ... populus cum illis facit; F II, 44. f. barbari.

ratio: f. barbari.

vir: ut vir doctissimus fecit Plato atque idem gravissimus philosophorum omnium; L II, 14. neque contra vis iurandum ac fidem amici causa vir bonus facit; O III, 43. f. barbari.

II. mit **Ergänzung**: I. de; ut .. de sensibus hesterno sermone vidistis, item faciunt de religione; A II, 42. ut in actionibus praescribi solet, „DE EADEM RE (FECIT) ALIO MODO“; F V, 88. quaero, ... tuine versus hanc quaerem severint, an ita factum de Mario, ut scribis, acceperis; L I, 3.

sicut de religionum lege fecisti; L III, 2. f. de, I. facio (S. I. S. 605, a).

2. **Conjunctiv**: fac nunc ego intellegam, tu quid sentias; N III, 6.

3. **ut**: ea, quantum potui, ... feci ut essent nota nostris; A I, 8. nullo ... modo fieri potest. ut ... aestimet; A II, 23. fieri potest, ut id, quod significatur, .. falsum sit; A II, 36. eo fit, ut errem; A II, 66. negatis fieri posse, ut quisquam nulli rei adstantiatur; A II, 107. quia possit fieri, ut patefacta et detecta mutantur; A II, 122. fieri potest, ut errem; F I, 23. fieri ... nullo pacto potest, ut non dicas ..; F I, 27. tum fit, ut aegritudo sequatur, si illa mala sint; F I, 57. sine quo fieri interdum non potest, ut inter eos, qui ambigunt, conveniat ..; F II, 4. qui fit, ut ego nesciam, sciant omnes, quicumque ..? F II, 12. cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio; F II, 15. tu .. fac ut Metrodori tuare liberos; F II, 96. [ita fit, ut gratulator laetior sit quam is, cui gratulator]; F II, 108. fieri .. non possit, ut (parvi) appeterent aliquid, nisi ..; F III, 16. quem ad modum saepe fit, ut is .. plurius cum facit, cui commendatus, quam illum; a quo sit, sic ..; F II, 23. ita fit, ut, quod bonum sit, id etiam honestum sit; F II, 27. ita fit, ut honesta vita beata vita sit; F III, 28. natura fieri, ut liberi a parentibus amentur; F III, 62. ex quo fit, ut laudandus is sit, qui ..; F III, 64. fieri .. potest, ut id ipsum, quod interest, non sit magnum; F IV, 30. ita fit, ut, quanta differentia est in principis naturalibus, tanta sit .. dissimilitudo; F V, 19. ita fit, ut animi virtus corporis virtuti anteponeatur; F V, 38. ita fit, ut duo genera propter se expellendorum reperiantur; F V, 68. an ... fieri ita posse negas, ut ii ... beati sint? F V, 77. fieri posse, ut sit alius (sapienter) alio beator; F V, 95. fieri .. potest, ut recte qui sentiat et id, quod sentiat, polite eloqui non possit; T I, 6. ita fit, ut motus principum ex eo sit, quod ipsum a se moveatur; T I, 54. R VI, 27. nec .. fieri ullo modo posse, ut ... tot .. notiones .. haberemus; T I, 57. prior .. pars orationis tuae faciebat, ut mori cuperem, posterior, ut modo non nollem, modo non laborarem; T I, 112. ita fit || fiet ||, ut omnino nemo esse possit beatus; T II, 16. ut .. fit in proelio, ut ignavus miles .. fugiat, ... sic ..; T II, 54. ita fit, ut animus de se ipse tum iudicet, cum ..; T III, 1. ita fit, ut sapientia sanitas sit animi; T III, 10. ita fit, ut fortitudini aegritudo repugnet || [ita ... repugnet] ||; T III, 14. ex quo fit, ut alieno malo gaudeat; T III, 19. sic peripetio ceterorum facit, ut ea ... multo minor .. videantur; T III, 58. ita fit, sensus || fit sensus || cogitantibus, ut quantum sit ementita opinio, appareat; T III, 58. quasi fieri ullo modo possit, ... ut quisquam plus alterum diligit quam se; T III, 72. ut .. plus (eos amemus), fieri nullo pacto potest; T III, 73. ex quo fit, ut pudorem rubor .. consequatur; T IV, 19. ita fit, ut in altera corruptione opinionum morbus efficiatur; T IV, 29. non fortuito factum videtur, sed a te ratione propositum, ut .. disputaremus; T IV, 83. fecimus et alias saepe et nuper in Tusculano, ut ad eam consuetudinem disputaremus; T V, 11. nec .. fieri potest, ut ... ii nihil habeant, quod sequantur; N I, 12. ita fit, ut deus ille ... nequam prorsus appareat; N I, 37. fecerunt .. (poetae) et eorum (deorum) bella .. videremus; N I, 42. ita fit, ut mediterranei mare esse non credant; N I, 88. casu esse factum, ut esemus similes deorum; N I, 91. ex quo fit, ut illae (anguis) nec morsu vivae necant nec odore mortuae; N I, 101. ex quo .. fieri, ut ... mens ..

putet; N I, 105. num eadem .. ista (innumera-
bilitas) faciet, ut sint omnia sempiterna? N I, 109.
ita fit, ut ... ipsi dei inter se ab aliis alii uegle-
gantur; N I, 121. nec .. dici potest vi quadam
maiore fieri, ut contra naturam astra moveantur;
N II, 48. ita fit, ut ne iguem quidem efficeret
positis aeternum; N III, 36. ita non fit ex eo,
quod datur, ut voluntas eius, qui dederit, appa-
reat; N III, 70. nobismet ipsis ... facieudum
videtur, ut diligenter ... argumenta cum argu-
mentis comparemus; D I, 7. ut sint di, potest
fieri, ut nulla ab iis divinitati generi humano tri-
buitur sit; D I, 10. ex quo factum est, ut eum
(Attum Navium) ad se rex Priscus accesseret;
D I, 32. quae .. (sortes) ductae ut in rem apte
cadant, fieri credo posse divinitus; D I, 34. quod
te inspectante factum est, ut ... anguis emerge-
ret; D I, 72. fit etiam saepe specie quadam, saepe
voca gravitate et cantibus ut pellantur animi
vehementius; D I, 80. ex quo factum, ut [et, ut
et] viderentur virgines ferre arma contra; D I,
81. ita fit, ut .. observatione notari possit, quae
res ... consequatur; D I, 126. ex quo fit, ut ho-
mines ... non dubitent, quin di illud exaudiant;
D I, 129. qui fit, ut aeternum intellegas, ... alterum
non videas? D II, 37. ut Demostheum scribit
Phaleros, cum RHQ dicere inquireret, exercitio
facere scellesse [effecisse], ut planissime diceret;
D II, 96. an natura fieri, ut mobiliter animus
agilatas, quod vigilans viderit, dormiens videre
videatur; D II, 129. ita fit, ut commutatio ex
vero in falsum ne in futuro quidem illa fieri pos-
sit; Fa 17. sebat, ut soli luna totidem con-
versionibus in aere illo, quot diebus in ipso caelo,
succederet; R I, 22. senatum .. et populum ut
unum habeamus, et fieri potest, et permolesum
est, nisi fit; R I, 32. ex quo fit, ut etiam servi
se liberi gerant; R I, 67. quem virum factum
ut agnoscat; R II, 51. fit .. fere, ut cogitatio-
nes sermonesque nostri pariant aliquid in somno
tale, quale ..; R VI, 10. ita fit, ut nulla sit om-
nino iustitia, si ..; L I, 42. ita fit, ut mater
omnium bonarum rerum sit sapientia; L I, 58.
facieudum tibi est, ut ... de potestatum iure dis-
putes; L III, 48. fit ut distrahatur in deliberando
animus; O I, 9. ex quo fit, ut ager Arpinas Ar-
pinatum dicatur; O I, 21. quamquam omnia vir-
tutes ... facit .., ut eos diligamus; O I, 56. in
iis fit ut aequae quisque altero delectetur ac se
ipso; O I, 56. ex quo fit, ut neque disceptatione
vinci se ... patientur; O I, 64. ita fit, ut ratio
praesit; O I, 101. fit .. interdum, ut ... conse-
quantur; O I, 116. sic fit, ut modestia haec ...
scientia sit opportunitas idoneorum ad agendum
temporum; O I, 142. fit .. necesse quo modo, ut
... cernamus; O I, 146. ita fit, ut vincat cogiti-
onis studium consociatio hominum; O I, 167.
[ita fit, ut agere considerate plura sit quam cogi-
tare pruderetur]; O I, 160. quantum coniti animo
potes, ... tantum fac ut efficias; O III, 6. saepe
.. tempore fit, ut, quod turpe plerumque haberi
soleat, inveniatur non esse turpe; O III, 19. ut
(ea agere) possim, facit acta vira; C 38. invitus
feci, ut ... T. Flaminii fratrem ... e senatu
eicerem; C 42. ex quo fit, ut animosior etiam se-
nectus sit quam adulescentia; C 72. ita fit, ut
illud breve vitae reliquum nec avide adpetendum
senibus nec sine causa deederendum sit; C 72.
feci non invitus, ut prodessem multis; Lae 4. ex
eo fieri, ut mulierculae magis amicitiarum praesi-
dia quaerant quam viri; Lae 46. ut ... nec fieri
possit, ut non statim alienatio disinctioris faci-
cinda sit; Lae 76. ita fit, ut is adsentatoribus
patefaciat aures suas maxime, qui ..; Lae 97.

II.

ex quibus humanae vitae erroribus ... fit, ut ...
videantur; fr V, 95. f. III. alqd; A I, 45. alte-
rum. hoc; N I, 69. D II, 54. idem; F II, 35. IV,
37. illud; F III, 53. L III, 39. id; A II, 17. F I,
34. T I, 44. V, 85. D II, 124. L II, 14. quod; F
II, 15. Lae 70.

4. **quin:** quin (populi) serviant quidem, fieri
non potest; R I, 50.

5. **quod:** bene facis, inquit, quod me adjuvas;
F III, 16. percommode factum est, quod ...
disputatum est; T IV, 64. recte eum (Deiotaurum)
facere, quod populi Romani libertatem defendere
pararet; D II, 78. facis et luberetur, ut spero,
recte, quod eam (sapientiam) ... non possum
silento praeterire; L I, 63.

6. **accusa. c. infim.:** fac .. verbi causa Stoi-
cum adesse sapientem; A fr 20 (3, 6). sed fac ista esse
non importuna; F II, 85. iam argumentis ratione
conclusi caput esse faciunt ea, quae perspicua
dicunt; F IV, 8. sed fac, ut isti voluit, animos
non remanere post mortem; T I, 82. fac .. sic
animum interire, ut corpus; T I, 82. [sed fac
totum dolere corpus] [si tactum dolore corpus];
T II, 52. fac sane esse summum bonum non do-
lere; T III, 40. potestas impendere apud inferos
saxum Tantalum faciunt; T IV, 85. cum arietem
etiam conloquentem (Polyphemum Homerus) facit
eisque laudare fortunas, quod ..; T V, 115. fac
id, quod ne intellegi quidem potest, mihi esse
persuasum; N I, 75. age et his vocabulis esse
deos facimus, quibus a nobis nominantur? N I,
83. fac imagines esse, quibus praesentur animi;
N I, 107. quem .. Homerus apud inferos con-
veniri facit ab Ulize, aluit ceteros; N III, 41.
fac (mentem divinam) esse distantem; N III, 93.
fac in puere referre, et [referre] qua adfectione
caeli primum spiritum duxerit; D II, 99. fac dare
deos (vias), quod absurdum est; D II, 106. illum
fortasse (magnitudo divitiarum) adjuvat, qui habet.
ue id quidem semper; sed fac iurare; O II, 71.
fac nihil isto esse iucundius; O III, 117.

III. **mit enfadem Object:** alqm; Lysippus
eodem aere ... centum Alexandros ... facere non
posset? A II, 85. si nihil est, quod tam miserum
faciat quam impietas et scelus; F IV, 66. cum
ita uati factique simus, ut ..; F V, 43. laudamus
Athenis Volcanum eum, quem fecit Alcamenos; N
I, 83. sequitur .. ad participandum alium alio
communicandumque inter omnes ius non natura
esse factos; L I, 33. efficitur .. id, quod Pytha-
goras vult in amicitia, ut unus fiat ex pluribus;
O I, 56. ut ad ludum et iocum facti esse videamur;
O I, 103.

alqd (vgl. I, 2, a): huic rationi quod erat con-
sentaneum, faciebat, ut ..; A I, 45. quis .. tibi
dederit aut omnia demum posse aut ita factorum
esse, si possit? A II, 50. non facimus; A II, 111.
si (sapienti) fecerit, solem ipsum, quem deum ce-
uset esse, contempserit; A II, 116. esto, fecerit,
si ita vis, Torquatus propter suas utilitates; F II,
61. numquam facies; F II, 74. quos (adulescen-
tes) ... quicquid ipsis expediat, facturos arbitra-
bitur; F II, 117. quod vos quidem adiungere
soletis, sed fieri non potest; F II, 118. subvenies,
si me haerentem videbis, sedulo, inquam, faciam;
F III, 16. tum ille (Lucius) timide vel potius
verecunde facio, inquit, equidem; F V, 6. sebat
.. ita, ut ... dicerem; T I, 8. feci mehercule,
et quidem saepius; T I, 24. totum .. hoc leve
est, qualemque est; fit enim ad punctum tem-
poris; T I, 82. quod .. et postulatur a fortibus
et laudatur, cum fit; T II, 43. nolim, ... mea
bona, Gracchi, tibi virutum dividere libeat, sed
si facias, partem petam; T III, 45. faciam equi-
dem; T IV, 10. oostates philosophi facere non

2

poterunt || poterunt || ? T V, 90. hominum facta esse causa || hom. c. f. a. || iudicandum est; N III, 155. ntrum vobis, faciam; N III, 4. vian esse lunonem ... minari ... si (Hannibal) fecisset, se curaturam, ut ... oculum ... amitteret; D I, 48. fiat necne fiat, id quaeritur; D I, 86. neque ... deorum est nec dis dignum nec fieri ullo pacto potest; D I, 118. quodsi haec enaem ... habent aliquam talem necessitatem, quid est tandem, quod casu fieri aut forte fortuna putemus? D II, 18. illi (Epicurei) facilius facere possunt; D II, 40. quod crebro videt, non miratur, etiam, cur fiat, nescit; D II, 49. neque ... tanta est infelicitas haruspicum, ut ne casu quidem unquam fiat, quod futurum illi esse dixerint; D II, 62. cum deinceps ex primis *primi cuiusque* versus || primis versuum, al. || litteris aliquid conecit, ut in quibusdam Ennians: Q. ENNIUS PROCT; D II, 111. quae non sint futura, posse fieri dicis; Fa 13. futurum ... (id) fuisse ex eo, quia factum est, intelligi debet; Fa 18. * non solum ob eam causam fieri volui, quod ...; R I, 34. faciam, quod vultis, ut potero; R I, 38. fides ... nomen ipsum mihi videtur habere, cum sit, quod dicitur; R IV, 7. quibus id, si tu non faceres, non liceret; L III, 90. Demosthenem, si illa ... pronuntiare voluisset, ornate splendideque facere potuisset; O I, 4. credamus ... quia fiat, quod dictum est, appellatam fidem; O I, 23. si ... Neptunus, quod Theseo promissit, non fecisset; O I, 32, ut ... non sit contra officium non facere, quod dixeris; O I, 32. sin erit, cui faciendum sit aespibus; O II, 50. si Phalarim, crudelem tyrannum ... vir bonus ... vestitu spoliare possit, nonne faciat? O III, 29. si id dis hominibusque futurum sit semper ignotum, sine facturus; O III, 89. quamvis hoc turpe sit, tamen, quoniam expedit, faciam; O III, 53. ea re, quia (hoc) turpe sit, non esse faciendum; O III, 53. "non ... faciat", dixerit quis, "quod utile sit, quod expediat?" O III, 76. faciat (aspiciens), quod promissit, necne? O III, 93. Sol Phaethonti filio ... facturum se esse dixit, quicquid optasset; O III, 94. quod ... ita iuratum est, ut mens conciperet fieri oportere, id servandum est; O III, 107. faciam vobis, Laeli, praesertim si utrique vestrum ... gratum futurum est; C 6. Athenienses scire, quae recta essent, sed facere nolle; C 64. quod tanti Tib. Gracchum fecisset, ut, quidquid illi vellet, sibi faciendum pararet; Lae 37. haec accipienda amici (sunt), cum benivole fiant; Lae 88. hereditatis spes ... quicquid denuntiatum est, facit; P 39. praecipunt haec isti, sed facit nemo; fr V, 41. f. haec; T III, 63. idem; P 8. id; F IV, 8. nihil; F I, 76. T III, 51. IV, 44. quod; F II, 15. N I, 85. 87. D I, 49. R III, 16. quae; A II, 52. T IV, 51. quaecumque. quid? D II, 46. quid; T IV, 52. quidque; D II, 46. quidquid; A II, 121. aliquid: cum ... aequae ... nefas sit tale aliquid et facere rogatum et rogare; Lae 39. f. dignum. tale. mutationem; Fa 47. **aliquis**, D, b, II, I. facio (8 Et), B, I, C, 131, a. — alterum: alterum fieri profecto potest, ut earum (opinionum) nulla, alterum certe non potest, ut plus una vera sit; N I, 5. ut ... et monere et moneri proprium est verae amicitiae et alterum libere facere non asperere, alterum patienter accipere, non repugnantem; Lae 91. meliora: f. ea; C 17. — dignum: tanto ... munere deorum semper dignum aliquid et faciet et sentiet; L I, 59. — equid: nescio, equid ipsi nos fortiter in re publica fecerimus; T IV, 52. — gratum: etiam gratum mortuis se facere, si graviter eos luceant, arbitrantur; T III, 72. feceris, ... si, de re publica quid sentias, explicaria, nobis gratum omnibus; R I, 34. gratissimum nobis ...

feceris, si ...; C 6. utrique nostrum gratum admodum feceris; Lae 16. — hoc: hoc idem me in obscuris facere non sinis; A II, 94. quo magis hoc philosopho faciendum est; F III, 4. hoc idem faciamus saepe; F IV, 80. sive hoc ita fit fortuito; F V, 33. fecimus hoc in eo libro, in quo ...; T I, 83. maxime ... declaratur || declarat || hoc quasi officii indicio fieri, quod ...; T III, 64. an hoc non ita fit omni in populo? T V, 105. hoc persaepe facit, ut ... adferatis aliquid, quod omnino ne fieri quidem possit; N I, 69. hoc idem fieri in deo; N I, 106. hoc qui existimat || existimet || fieri potuisse; N II, 93. hoc idem et philosophi faciunt et ego, ut potui, feci; N III, 8. si hoc fieri potuisset dicis, doceas oportet, quo modo; N III, 12. cur ... Priamus sapiens hoc idem facere non queat; D I, 85. hoc ne homines quidem probi faciunt, ut ... calamitates praedicant; D II, 54. hoc vos dialectici non facitis; D II, 104. potius, quam directo deus ... hoc facito, hoc ne feceris? diceret; D II, 127. quae est ista designandi licentia, ut hoc deus, hoc natura fecerit potius quam aut omnia deus, quod negatis, aut omnia natura? D II, 127. adnnt optimates, qui se melius hoc idem facere profertantur; R I, 55. qui (philosophi) Athenis fuerunt, qui hoc facere debent || qui ... debent ||; L III, 26. hoc in Graecia fit publice constitutis aenacioribus; L III, 47. hoc idem si in convivio faciat; O I, 144. hoc idem in parentis, in amici re aut periculo fecerit; O I, 154. sed hoc quidem non est saepe faciendum; O II, 50. quid hoc ita faciat, ut ne ... haec causam habeat ad iniuriam; O III, 31. — haec: facera; tu quidem, Torquate, haec omnia; F II, 80. haec veteranus miles facere poterit, doctus vir sapientiaque non poterit? T II, 89. haec omnia faciunt opinantes ita fieri oportere; T III, 63. haec omnia recta, vera, debita putantes faciunt in dolore; T III, 64. non putamus haec fieri sine summo cupiditatis ardore potuisse? T IV, 44. haec ita fieri omnibus inter se contentibus mundi partibus profecto non possent; N II, 19. quaeris, Carneades, cur haec ita fiant? D I, 23. — quoque || ↑ quoque || haec privatim et publice modo ritaque fiant; L II, 20. quem ad modum haec fiant; Lae 41. si haec nec facti nec facere potuisti; P 29. — honesta: ut ... amicorum causa honesta faciamus; Lae 44. — idem: videamus, idemne Attico placeat fieri a me, quod te velle video; A I, 14. mihi videmini ... facere idem, quod seditiosus civis solent; A II, 13. quod idem fit in vocibus, in odore, in sapore; A II, 19. mihi ... non idem faciendum puto; A II, 49. idem fecisset Epicurus; F II, 19. fecisset idem, ut voluptatem illam [Aristippi] in prima commendatione poneret; F II, 35. huius (rationis) ego nunc auctoritatem sequens idem faciam; F II, 39. idem erit Epicuro vestro faciendum, ... quod Scipionis; F II, 56. quoniam idem tu certe fecisses; F II, 58. quaero, nonne tibi faciendum idem sit; F III, 13. quod idem in ceteris artibus non fit; F III, 24. non idem facere esse (divitias) in virtute neque in ceteris artibus; F III, 49. quod idem cum vestri faciant; F IV, 13. ntrique idem faciunt, ut si laevam partem neglegent, dexteram tuerentur; F IV, 36. non ... quod (natura) facit in frugibus, ut ... relinquat et pro nibilo habeat herbam, idem facit in homine, cum eum ad rationis habitum perduxit || perduxerit ||; F IV, 37. posse idem facere; T I, 84. faciunt idem, cum exerceant, athletae; T II, 56. quod feceramus idem superioribus diebus; T IV, 7. idem facit (Epicurus) contra dialecticos; N I, 70. idem facit (Epicurus) in natura deorum; N I, 71. quod idem faciunt stellae superiores; N II, 53.

nec ... idem facerem in hac subtilitate sermonis; N III, 9. idem iam diu (oraculum Delphis) non facit; D I, 38. Chryppus multis et minutis somniis colligendis facit idem, quod Antipater; D I, 39. quod idem facit in divinatione; D I, 86. quod etiam idem vos quondam facere Nonis solebatis; D I, 90. facile id ... fuit, quattuor (partis), quas nos habemus, duplicare, post idem iterum facere; D II, 42. id ... nostra causa di secundum quietem facerent, vigilantibus idem facerent; D II, 126. quaero, ... cur idem medici, cur geometrae, cur reliqui facere non possint; Fa 15. quod idem et Zaleucum et Charondam fecisse video; L II, 14. video ... Platonem idem fecisse; L II, 69. idem tibi censo faciendum; O I, 1. quod idem fecit Timotheus Cononis filius; O I, 116. idem fecit adolescens M. Antonius; O II, 49. nonne idem faciunt, quod is? O III, 82. sensu ... amisso sit idem, quasi (Scipio) natus non esset omnino; Lae 14. (Themistocles) fecit idem, quod xx || viginti || annis ante apud nos fecerat Coriolanus; Lae 42. cum (Bia) esset admonitus a quodam, ut idem ipse faceret, ego vero, inquit, 'facio'; F 8. si idem in decem milibus pondo auri || milibus, milibus pondo || non idem fecerit; P 21. f. hoc; A II, 94. F IV, 80. N I, 106. III, 8. D I, 85. R I, 55. O I, 144. 154. id; L II, 14. — eadem: eadem ... cum facta sint; T I, 14. — illud: neque ... illud fieri poterat ullo modo, ut nihil reliqueretur; F III, 53. ut illud ipsum, quod studet, facere possit ornatus; F V, 6. quoquo ... modo nos gesserimus, fiet tamen illud, quod futurum est; D II, 21. certo illud tempore fieri et necessario; R I, 25. tum sit illud, quod apud Platonem est laeulente dictum; R I, 65. eo ... nunc sit illud, ... ut minus multos tabella condemnet, quam solebat vox; L III, 39. — illa: qui illa ... a dis immortalibus fieri existunt; N III, 16. ipse ille divinationis auctor numquam illa dicit facta fortuito; D II, 61. f. omnia; Fa 40. — innumeraabilia: f. omnia; F V, 64. — ipsum: f. illud; F V, 6. — id: hic nec id nullo modo fieri posse diserebat nec ...; A I, 38. quod nos facere nunc ingreditur, ut contra Academicos disceramus, id quidam e philosophis ... faciendum omnino non putabant; A II, 17. nisi ineptum putarem in tali disputatione id facere, quod, cum de re publica disceptatur, fieri interdum solet; A II, 65. qui id me facturum paulo ante dixerat; A II, 87. quod is (Pannetius) potest facere vel de his rebus quas illi ... certas habuerint || habuerunt ||, cur id sapiens de reliquis rebus facere non possit? A II, 107. qui ... moderatius tamen id volunt fieri; F I, 2. id neque feci adhuc nec mihi tamen, ne faciam, interdictum puto; F I, 7. cum incidere, ut id apte fieri possit; F I, 7. quamquam a te ipso id quidem facti provocatus gratisimo mihi libro; F I, 8. omne animal ... id ... facere nondum depravatam; F I, 30. cum ... nihil impedit, quo minus id, quod maxime placeat, facere possimus; F I, 33. id ne ferre quidem faciunt, ut ita ruant itaque turbent, ut ...; F I, 34. ne voluptate victi faciant id, quod sentiant || sentiunt || non esse faciendum; F I, 48. si id non faciunt; F I, 48. quanto id in hominum consuetudine facilius fieri poterit || poterit || et iustus? F I, 69. ut id meo arbitraria facerem; F I, 72. sensit ... (Epicurus) in omni disputatione id fieri oportere; F II, 4. quoniam tibi non omnino dupliciter definire et id facis, cum vis; F II, 5. cur non id || id non || ita sit? F II, 28. nec ... cur id tam parce tamque restricte faciunt, intellego; F II, 42. id Sextilius factum negabat; F II, 55. id et serpi esse et saepe esse factam; F II, 83. cum (sapiens) sit beatissimus, si id oportune facere possit;

F III, 61. qui valent opibus atque id facere possunt; F III, 66, si qui eius modi forte casus inciderit, ut id faciendum sit; F III, 68. id et sit ab illis (antiquis) et, quem ad modum fieri oporteat, traditur; F IV, 8. cum || quoniam || (appetitum animi) id sua causa faciet; F V, 28. id ... quo magis quidam ita faciunt, ut iure etiam reprehendantur; F V, 31. nisi ... id faceret; F V, 87. quod ... nunc facimus, ... ut spectare aliquid velimus et visere, id multo tam facilius liberius; T I, 44. ut ... si quis universam (philosophiam) velit vituperare, secundo id populo facere possit; T II, 4. hortor omnia, qui facere id possunt, ut ...; T II, 5. nec, si id ipsi minus consequi possumus, idcirco minus id || id || ita faciendum esse sentimus; T II, 8. cum id decreverimus ita fieri oportere; T III, 82. id cum constanter prudenter sit; T IV, 12. si id facere possis; T IV, 56. id nos fecimus; T IV, 63. reliquis ... licet facere id, quod fore faciunt, ut gravitatem dignitatemque virtutis exaggerent; T V, 85. cum ... quaesitum ... esset ex eo (Socrate), quare id faceret; T V, 97. curiosus id faciunt, quam necesse est; N I, 10. id maxime fieri temporibus hibernis; N II, 25. id non sine divina bonitate erga homines fieri arbitrabantur; N II, 60. id ... (natura) providit ut identidem fieri posset cum maxima celeritate; N II, 142. sive ex animo id sit sive simulate; N II, 168. si id facerem in causis forensibus; N III, 9. tu reddes || redde || rationem, quem ad modum id fieri poterit aut cur fieri desierit; N III, 41. id se Q. Soterius ... fecisse confessus est; N III, 74. id quoque L. Aletius fecit; N III, 74. quod illi (Panaetio) in aliqua re invitatus Stoicis Stoico facere licuit, id nos ut in reliquis rebus faciamus, a Stoicis non concedetur? D I, 6. id posset fieri, consulit; D I, 32. ei (Hannibali) secundum quietem visam esse Ionem praedire, ne id faceret; D I, 48. illum (Hannibalem) ... id dicitur facere non potuisse; D I, 49. qui (Sophocles) ... in somnis vidit ipsum deum dicentem, qui id fecisset; D I, 1. qui (Simonides) ... moneri visus est, ne id faceret, ab eo, quem sepultura adfecerat; D I, 56. id cum Sulla fecisset; D I, 72. ut ... rationem, cur id fiat, adferre nequeam, fieri omnino neque; D I, 86. id, praeterquam quod fieri non potuit, ne fingi quidem potest; D II, 28. si ... extis pecuniae mihi amplificatio ostenditur idque fit natura; D II, 33. cum (anhelitus terrae) ... eius ... (nubis) tenuissimam quamque partem cooperit dividere atque disrumpere idque crebris facere et vehementius; D II, 44. tu scilicet mavis namque deorum id factum quam casu arbitrari || arbitrari? ||; D II, 47. nec, si id factum est, quod potuit fieri, portentum debet videri; D II, 61. nec id, quod non potuerit fieri, factum unquam esse, nec, quod poterit, id portentum esse; D II, 61. quasi vero referat, quod fieri potest, quam id saepe fiat; D II, 62. neminem ... habemus auctorem, qui id aut fieri dicat aut factum sciat; D II, 97. num ... Veneris id impulsu fieri malum quam casu dicere? D II, 121. nostra ... causa di id facerent, ut providere futura possemus; D II, 124. id in hac disputatione de fato casu quidem ne facerem impeditur; Fa 1. omne ... quod falsum dicitur in futuro, id fieri non potest; Fa 12. ille (Diodorus) ... id solum fieri posse dicit, quod aut sit verum aut futurum sit verum, et, quicquid || quidquid || futurum sit, id dicit fieri necesse esse et, quicquid || quidquid || non sit futurum, id negat fieri posse; Fa 13. placet ... Diodoro id solum fieri posse, quod aut verum sit aut verum futurum sit; Fa 17. Xenocraten, ... cum quaereretur ex eo, quid adsequeretur eius discipuli,

respondisse, ut id sua sponte facerent, quod cogentur facere legibus; R I, 3. nisi eo loco sis, ut tibi id facere liceat; R I, 10. id .. et tum factum esse et certis temporibus esse semper futurum; R I, 23. id fieri non posse nisi certo intermenstruo tempore; R I, 25. * si fortuito id faciet; R I, 51. id fieri potest sine exemplo; R II, 66. id quidem fieri non potest; R III, 32. id .. (animus) ocius faciet, si ..; R VI, 29. id fieri non potest; L I, 37. fuit .. id .. in hoc sermone faciendum; L I, 63. ut vir doctissimus fecit Plato .., id || idem || mihi credo esse faciendum, ut .. dicam; L II, 14. id quoque || quodque, al. || ne fieret, lege sanctum est; L II, 60. neque in philosophia solum, sed etiam in dicendi exercitatione feci; O I, 1. nisi id fecerit; O I, 24. nequius .. erat id voluntate fieri; O I, 28. id cum utriusque fecissent; O I, 33. modo id facere possit sine iniuria; D I, 48. cavendum (est), ne id bellandi magis fuga quam utilitatis ratione faciamus; O I, 80. cum id, quod quaque persona dignum est, et fit et dicitur; O I, 97. ut id bono consilio fecisse videamur; O I, 121. id .. eodem modo fecit Panaetius; O II, 35. ea aetate L. Crassus ostendit id se in foro optime iam facere; O II, 47. id .. sine scelere fieri nullo pacto potest; O II, 51. quod libenter facias, curare, ut id diutius facere non possis; O II, 54. quasi vero ille (Plato) aut factum id esse aut fieri potuisse defendat; O III, 39. negant id fieri posse; O III, 39. possitne id, quod utile videatur, fieri non turpiter; O III, 40. Brutus .. poterat videri facere id iniuste; O III, 40. quaero, ... num (venditor) id iniuste aut improbe fecerit; O III, 54. ut id, quod utile videatur, non modo facere honestum sit, sed etiam non facere turpe; O III, 56. cum ... id .. venditor ita fecisset; O III, 62. qui id facere possit; O III, 83. (filius) obscraabit patrem, ne id faciat; O III, 90. si (sapiens) ... id .. se facturum promiserit; O III, 93. quod aliter (iuratum est), id si non fecerit, nullum est perjurium. O III, 107. ut ... nulla fraus sit || est ||, ne si iratus quidem id non feceris; O III, 107. quod EX ANIMI TUI SENTENTIA iuraris, ... id non facere perjurium est; O III, 108. cum id parva pecunia fieri posset; O III, 114. quam id recte faciam, viderit sapientes; Lae 10. concedant, ut (illi) viri boni fnerint. ne id quidem faciant; Lae 18. cum homines, quod facere ipsi non possent, id recte fieri in altero iudicarent; Lae 24. quamvis honeste id facerent; Lae 35. quodsi ... (bestiae) id .. faciunt cum desiderio et cum quadam similitudine amoris humani, quanto id magis in homine fit natura; Lae 81. qui id fieri poterit, si ..? Lae 92. cum, id quam vero fiat, ignores; Lae 97. si, quod recte fit et honeste et cum virtute, id bene fieri vero dicitur; P 9. quod in servo necando, si id fit iniuria, semel peccatur; P 25. te id fecisse etiam gloriari solos; P 32. id fit, cum speculorum levitas hinc illicque || illic || altitudinem adsumpsit; Ti 49. f. idem; D II, 126. — ea: quae .. iurati iudices cognovissent, ut ea non esse facta, sed ut videri* pronuntiarentur; A II, 146. quod ipse .. ea faciatis; F II, 58. etsi facit hic .. ea, quae praecipis; F V, 6. ut, corpora cremata cum scirent, tamen ea fieri apud inferos fingerent, quae sine corporibus nec fieri possent || posuunt || nec intellegit; T I, 37. mihi .. non solum eo videtur miser, quod ea fecit, sed etiam quod ita se gessit, ut ea facere ei liceret; T V, 55. ut ... non possit ea sine causa fieri iudicare; N II, 15. qui ... ea .. casu fieri dicat; N II, 97. dubitamus, quin ea non solum ratione fiant, sed etiam excellenti divinaque ratione? N II, 97. cum ea fiant; N III,

16. si ... tantum modo fieri ea, quae commemoravi, doceam; D I, 109. non difficile est, quae fieri certo videmus, ea qua ratione fiat, suscipiri; D I, 118. cur et ea, quae praeterierunt, facta sint et, quae instant, fiant et, quae sequuntur || sequuntur ||, futura sint; D I, 126. quid est, cur divinitus ea potius quam casu facta, esse dicamus? D II, 67. quae falsa in futuris dicuntur, in iis habebis, ut ea fieri non possint; Fa 13. ea (futura), quorum causas natura ita contineret, ut ea fieri necesse esset; Fa 32. ut ea si non deceat, at quam minime indecore facere possumus; O I, 114. ut ea facere videamur irati; O I, 136. quae .. cum aliqua perturbatione fiant, ea nec constanter fieri possunt neque iis, qui adsunt, probari; O I, 137. ut ea ne conservandae quidem patriae causa sapiens facturus sit; O I, 159. cum ... ille (gubernator) ... non faciat || facit || ea, quae iuvenes, at vero multo maiora et meliora faciat || facit ||; C 17. — istuc: qui istuc fieri potest L. Gellio mortuo? L I, 53. — ista: si ob aliquam causam ista .. fecerit; F I, 35. ne iustitia quidem sinet te ista facere; T III, 36. — iusta: nec .. eorum ante sepulchrum est, quam iusta facta et porcus caesus est || sit ||; L II, 57. — laudabilia: f. multa; F III, 11. — maiora: f. ea; C 17. — mira: f. multa; R V, 9. plus: equidem .. feci plus quam vellem; A II, 10. hoc plus .. ne facito; L II, 59. f. malum. I, 2. b. alq; Lae 37. — multa: quam multa .. iniuste fieri possunt; F II, 57. quid, si etiam bestiae multa faciunt duce sua quaoque natura partim indulgenter vel cum labore, ... partim? F II, 109. qui sine ulla doctrina naturam ipsam secuti multa laudabilia fecerunt; F III, 11. quae (altera natura) impulsu multa faciunt || faciunt || nullam quaerentes voluptatem; F V, 74. quod et insani et ebrii multa faciunt saepe vehementius; T IV, 52. ut ... multa .. facere impure atque taetra cum temeritate et impudentia (videatur); D I, 60. quod .. propter aëris crassitudinem de caelo apud eos (Etruscos) multa fiebant; D I, 93. maiores suas multa mira atque praecleara gloriae cupiditate fecisse; R V, 9. videre etiam licet pleroseque ... facere multa, quae ..; O I, 44. multi .. faciunt multa temeritate quadam sine iudicio; O I, 49. cum ... multa .. fecisset egregie; O I, 84. quam multa .., quae nostra || nostri || causa nunquam faceremus, facimus causa || causa || amicorum! Lae 57. f. idem; A II, 19. — neutrum: quorum neutrum (sol) faceret, nisi esset igneus; N II, 40. — nihil: nihil .. poterat fieri illo initium; A II, 11. nihil profecit || fecit ||; A II, 45. declinare dixit atomum perpaullum, quo nihil posset fieri minus; F I, 19. cum ego dicerem nihil cum fecisse sua causa omnique rei publicae, tu contra nihil nisi sua; F II, 60. si ... diceris nihil cum fecisse nisi voluptatis causa; F II, 60. te .. nihil fecisse in vita nisi voluptatis causa; F II, 74. dic te omnia ... utilitatis tuae causa facturum, nihil, nisi quod expediat, nihil denique nisi tua causa; F II, 76. quorum sine causa fieri nihil putandum est; F V, 42. quae (temperantia) te turpiter et nequiter facere nihil patietur; T III, 36. (sapientem) nihil facere, nisi quod expediat; T III, 51. nihil .. quemquam, nisi quod libeat, praecleara facere posse; T IV, 44. nihil ne in ipsa quidem pugna iracunde rabioseve fecerunt; T IV, 49. cum contra nihil sine ratione recte fieri possit; T IV, 84. sapientis est .. proprium nihil, quod paenitere possit, facere, nihil invitum, splendide, constanter, graviter, honeste omnia; T V, 81. in oculis tale nil fit; T V, 111. nihil .. ratione in rerum natura factum esse vultus; N I, 90. quod (mundo) nihil excellentius fieri potest; N II, 45.

quo nihil fieri potest aptius; N II, 47. nihil . . . eorum sine eo (sæpe) fieri potest; N II, 83. sæpe dixi nihil fieri nisi ex eo (mundo) || sine deo ||; N III, 23. dixisse te nihil illo Atinai somnio fieri posse divinius; D I, 59. nihil est factum, quod non futurum fuerit; D I, 125. si . . . nihil fieri potest, nihil accidere, nihil evenire, nisi quod . . . certum fuerit . . .; D II, 19. si . . . nihil fit extra fatum; D II, 25. nihil fieri potuisse sine causa; D II, 60. nihil . . . fieri sine causa potest; nec quicquam fit, quod fieri non potest; D II, 61. horum cum fieri nihil poterit nisi aliquo motu; D II, 67. sine qua (arte) nihil earum rerum nec fieri nec expediri potest; D II, 122. nihil fieri, quod non necesse fuerit; D I, 17. si omnia fato ferent eius modi, ut nihil fieret nisi prægressionem causæ, confutendum esse fato fieri omnia; Fa 44. qui nihil alterius causa faciet || facit ||; L I, 41. cum qua (ira) nihil recte fieri, nihil considerate potest; O I, 136. nihil admirabilius fieri potest; O II, 48. aut nihil existimat se facere contra naturam aut . . .; O III, 26. si nihil existimat contra naturam fieri hominibus violandis; O III, 26. nihil . . . avaræ, nihil iniuste, nihil libidinosæ, nihil incontinentem esse faciendum; O III, 37. sapientis esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63. qui nihil dicit, nihil facit, nihil cogitat denique nisi lubentem ac libere; P 34. soll . . . hoc contingit sapienti, ut nihil faciat invitus, nihil dolens, nihil coactus; P 34. — omnia: cum omnia fecerit; A II, 38. omnia nostra causa cum (deus) faceret; A II, 120. ut dicas te in eo magistrata omnia voluptatis causa facturum esse; F II, 74. te omnia facere, ne dolens; F II, 76. illi (propositum est) facere omnia. quas possit, ut couliniet || illi . . . colliniet ||; F III, 22. huic in eius modi simulindine omnia sint facienda, ut couliniet; F III, 22. ut omnia faciat, quo propositum assequatur; F III, 22. ut aut id honestum sit, facere omnia voluptatis causa . . . aut non dolendi; F V, 19. voluptatis causa facere omnia, cum . . . illud consilium . . . bonum sit, nemo dixit; F V, 20. facere omnia, ut adipiscamur, quæ secundum naturam sunt || sint ||; F V, 20. quæ . . . omnia et innumerabilia præterea . . . qui fecerint; F V, 64. si omnia fugiendæ turpitudinis adipiscendæque honestatis causa faciæmus; T II, 66. hominem frugi omnia recte facere; T IV, 36. an contra ab iis (deis) et a principio omnia facta et constituta sint; N I, 2. cui (philosophiæ) tamquam alicuius . . . fato fieri videantur omnia; N I, 55. ex quo (mundo) et oriuntur et fiunt omnia; N II, 88. omnia . . . hominum causa facta esse et parata; N II, 154. cum vos iidem fato fieri dicatis omnia; N III, 14. fieri . . . omnia fato ratio cogit fieri; D I, 125. cum fato omnia fiunt; D I, 127. si fato omnia fiunt; D II, 21. si . . . forte temere cam aut plerique ferent aut omnia; Fa 6. licet . . . Epicuro . . . non vereri, ne omnia fato fieri sit necesse; Fa 19. quod si ita est, omnia, quas fiunt, causa fiunt atgressis; id si ita est, fato omnia fiunt; Fa 21. eam plagam potius accipiam quam fato omnia fieri conprobem; Fa 21. Chrysippus metuit, ne . . . non teneat omnia fato fieri et ex causa æternis rerum futurarum; Fa 21. id Democritus . . . accipere maluit, necessitate omnia fieri; Fa 23. non (Epicurus) concederent omnia, quas ferent, fieri causis antecedentibus; Fa 23. confectum negotium, siquidem concedendum tibi est aut fato omnia fieri aut quicquam fieri posse sine causa; Fa 26. si omnia antecedentibus causis fiunt, omnia naturali conligatione conserte contexteqe fiunt; Fa 31. si omnia fato fiunt, omnia causis antecedentibus fiunt; Fa 31.

omnia necesse est conligatione naturali conserte contexteqe fieri; Fa 32. qui (Stoici) omnia fato fieri dicunt; Fa 33. qui (philosophi) censerent omnia ita fato fieri, ut id fatum vim necessitatis adferret; Fa 39. quibus (veteribus) omnia fato fieri videbantur; Fa 40. si . . . ita disserant: „si omnia fato fiunt, omnia fiunt causa antecedente, et, si adpetitis, illa etiam, quas adpetitum sequuntur, ergo etiam adpetitiones“; Fa 40. probabiliter concludi putant non omnia fato fieri, quæcumq; fiunt; Fa 40. cum dicimus omnia fato fieri causis antecedentibus; Fa 41. si omnia fiunt, sequi illud quidem, ut omnia causis fiunt antepositis; Fa 41. si omnia perfectis et principalibus causis fieri diceremus; Fa 41. quodsi aliqua res efficeretur sine causa antecedente, falsum esset omnia fato fieri, sin omnibus, quæcumq; fiunt, veri simile est causam antecedere, quod adferri poterit, cur non omnia fato fieri fatendum sit? Fa 43. ut, si omnia fiunt, omnia causis fiunt antecedentibus et necessariis; Fa 44. Chrysippus æstusans laboransq;e, quoniam pacto || hoc modo || explicet et fato omnia fieri, et esse aliquid in nobis, intricatur hoc modo || intricatur ||; Fa fr. I. ad finem bonorum (labebat), quo referuntur et quous adipiscendi causa sunt facienda omnia; L I, 52. si omnia faciendâ sint, quæ amici velint; O III, 44. illos . . . postulatione ipsa profiteri omnia se amici causa esse facturos; Lao 35. cum ipse (mundus) per se et a se et pateretur et faoeret omnia; T I, 18. avia me dicebat hoc, quod dicia, fato omnia fieri; fr V, 103. f. hoc; D II, 127. hæc; F II, 80. T III, 63. 64. nihil; F II, 60. 76. T V, 81. Fa 44. quæ; D I, 79. mundum; N II, 133. — minus: f. iniuriam; F V, 28. T III, 65. — pergratum: pergratum mihi feris, spero item Scævolaes, si . . .; Lao 16. — permulta: qui permulta ob eam unam causam faciunt, quia decet; F II, 45. aliorum iudicio permulta nobis et faciendâ et non faciendâ et mutandâ et corrigendâ sunt; O I, 147. pleræque: f. omnia; Fa 6. — præclarata: f. multa; R V, 9. — quod: quod Graeci ipsi faciunt; A I, 24. quod si Graeci faciunt; A I, 25. quod fieri non potest; A II, 25. F V, 28. N I, 27. Fa 28. R II, 19. quod fieri sine adensatione non potest; A II, 37. quod deinceps facere constituit; A II, 46. quod fieri qui potest? A II, 50. quod fieri solere concedimus; A II, 51. quod fieri nullo modo potest; A II, 55 (54). F II, 20. quod non modo recte fieri, sed omnino fieri non potest; A II, 62. quod quidem perpetuo Lucullo loquente fecerat; A II, 63. quod ne ita || id || facere posses; A II, 79. quod facere eos etiam, qui illud idem (nomen voluptatis) cum honestate coniungerent, nec multo secus eos, qui ad honestatem prima naturæ commoda adiungerent; A II, 138. quod fit etiam nunc ab Epicureis; F I, 65. quod . . . posse fieri intelligimus; F I, 70. quod quidem iam fit etiam in Academia; F II, 2. quod duobus modis sine reprehensione fit, si aut de industria facias, ut Heraclitus. . . aut . . .; F II, 15. quod non faceret; F II, 25. ut . . . nihil tam turpe sit, quod voluptatis causa (Epicurus) non videatur esse facturum; F II, 28. quod eo liquidius faciet, si . . .; F II, 38. si impes, quod facere non possem; F II, 105. quod si facerem quasi te erudies; F III, 6. quod non fieret, nisi (parvi) statim sum diligenter; F III, 16. est . . . officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit; F III, 58. quod nemo me diutius fecit; T I, 7. quod fieri nec sine lingua nec sine palato nec sine faucibus . . . vi . . . potest; T I, 37. quod si in hoc mundo fieri sine deo non potest; T I, 63. quod si fiat, melior Ennii quam Solonis oratio; T I, 117. quod sine

philosophia fieri non potest; T III, 13. quod ne liceret fieri ad alterius iniuriam, lege sanxerunt; T IV, 4. quod qui faciet; T IV, 38. est .. ali- quid, quod perturbata mens melius possit facere quam constans? T IV, 54. quod fieri posse video; T IV, 70. an quicquam est secundum naturam, quod sit repugnante ratione? T IV, 79. quemquam paeniteret, quod fecisset per iram? T IV, 79. quod plerumque fit; T V, 15. D II, 45. quod quidem nisi fit, virtutum interitus consequetur; T V, 51. praestat ... morti iam ipsi adventanti paulum procedere ob viam, quod fecit Catulus, quam quod Marius; T V, 56. quod .. fieri nullo pacto potest; T V, 80. quod facere eloquentes homines copiose solent; T V, 85. quod sine oculis fieri posse vix videtur; T V, 113. quod facere iis necesse est, quibus ..; N I, 11. quod ille (Epicurus) inciticia plane loquendi fecerat, fecisse consulto; N I, 85. quod fieri non poterat; N II, 87. quod facit ea natura; N II, 115. quod quia ipse dux facere non potest; N II, 125. quod vos cum facere non potestis; N III, 25. quod sit, cum terra in aquam se vertit; N III, 31. quod si facimus; N III, 47. quod cum facitis; N III, 63. quod faciebat etiam Panaetius requirens ..; D I, 12. quod (animus) multo magis faciet post mortem; D I, 63. quod quidem aeternum post Vaeos captos factum esse videmus; D I, 100. quod fieri more veterum solebat; D I, 104. quod cum nemo facere nisi dux possit; D I, 127. quod temere fit caeco casu et volubilitate fortunae; D II, 15. nihil .. est pro certo futurum, quod potest aliqua procuracione accidere ne fiat; D II, 21. hoc contra omnia ostensa valet, nunquam, quod fieri non poterit, esse factum; D II, 49. quod ni (Caesar) fecisset; D II, 52. si, quod raro fit, id portentum putandum est, sapientem esse portentum est; D II, 61. nihil habendum esse, quod fieri possit, ostentum; D II, 62. qui (draco), id quod fieri non potuit, lapideus dicitur factus; D II, 65. quod quoniam non fit; D II, 126. etiam divinationem tibi esse concessero, quod nunquam faciam; D II, 131. quod possit fieri ant non possit; Fa I. quod .. in aliis || illis, iis || libris feci, qui sunt de natura deorum; Fa I. quod .. ne fieri quidem potest; Fa 12. in qua (contentione), quid valet id, quod fieri possit, anquiritur; Fa 17. quod cum facere vellent; R I, 18. quod fieri natura rerum ipsa coegebat; R II, 57. quod cum faciamus, prudenter facere dicimur, iuxta non dicimur; R III, 16. quod quidem in terris fiat; R VI, 13. ut vix pede tem- plare id (flumen) possim, quod in Phaedro Plato- nis facit Socrates; L II, 6. quod quidem ego fa- cerem, nisi plane esse vellem me; L II, 17. † quod sine circulo et sine || sine curr. sive || certatione corporum fiat; L II, 22. quod .. nunc multis fit in fauis; L II, 41. quod eo (patre fami- lias) insciente factum est; L II, 50. † quam || quod || quom proximi fecerant obductaque terra erat; L II, 63. quod faciendum fuit || quod .. fuit ||, quom de optima re publica quaereretur; L III, 13. quod ante factum non erat; L III, 20. peccante senata (quod fit ambitione saepissime); L III, 40. medium .. officium id esse dicunt, quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit; O I, 8. hoc ipsum ita iustum est, quod recte fit, si est voluntarium; O I, 28. quod contra fit a plerisque; O I, 49. quod animo magno elatoque .. factum sit; O I, 61. quod .. viriliter anime- que magno fit; O I, 94. quod contra (fit), id ut turpe, sic indecorum (videtur); O I, 94. quod .. facere turpe non est, modo occulte, id dicere ob- scenum est; O I, 127. quod alio quodam libro fecimus; O II, 6. quod eo firmiore animo facient, quia ..; O II, 45. quod quidem vulgo solum

fieri ab ordine nostro; O II, 63. quod qui faciunt, plurimum gratiae consequuntur; O II, 67. quare id, quod feceris, necesse fuerit; O II, 68. quod apud maiores nostros saepe fiebat propter aerarii tenuitatem; O II, 74. quod cum omnibus est faci- endum, ... tum haud scio an nemini potius quam tibi; O III, 6. quaero, quod negant (fieri) posse, id si posset, quidnam facerent; O III, 39. quod sine alterius iniuria fiat; O III, 42. id quod fecit; O III, 99. quod quidem esset factum; O III, 121. quod cum fecisse Socratem in fidibus andrem; C 26. non lubet .. mihi deplorare vit- am, quod multi, et ii docti, saepe fecerunt; C 84. quod (maiores) non fecissent profecto, si ..; Lao 13. quod (virtus) non faceret profecto, si ..; Lao 50. quod faciendum imitandumque est omnibus; Lao 70. quod est multo profecto magis in veris patribus certisque faciendum; Lao 70. si habere se putant, quod officiose et amice et cum labore aliquo suo factum queant dicere; Lao 71. quod perasepe fit; Lao 75. quod cum feceris, culpa commissa est; P 20. quod quidem faciam; fr IX, 11. quod cum illa (bibicina) fecisset; fr X, 3. hoc; N I, 69. idem; A II, 19. F II, 56. III, 24. IV, 13. 37. T IV, 7. N II, 53. D I, 39. 86. 90. L II, 14. O I, 116. III, 82. Lao 42. id; A II, 17. 65. 107. F I, 48. T I, 44. V, 85. D I, 6. II, 62. R I, 3. L II, 60. O II, 54. Lao 24. P 9. nihili; D II, 61. mentionem; C 14. — quae ne vinulenti || vinolenti || quidem, quae faciunt, eadem approbatione faciunt, quae sobrii; A II, 52. quod omnia, quae recte fierent, referuntur; F II, 5. quae fa- cis, quae cogitas; F II, 74. in illis (artibus) quae recte facta sunt; F III, 24. quae .. nos aut recta aut recte facta dicamus, si placet; F III, 24. (parvi) animadvertunt .. ea, quae domiti sunt, cur- riosius; F V, 42. quae sine venditione et sine populo teste fiunt; T II, 64. nisi forte, quae ve- hementer, acriter, animose fiunt, iracunde fieri suspicamur; T IV, 51. quae ... ut ferant ratione egerunt; N II, 115. quae ex empto ant vendito ant conducto ant locato contra fidem fiunt; N III, 74. quae omnia fiunt et ex caeli varietate et ex disparili aspiratione terrarum; D I, 79. si ... omnia, quae fiunt quaeque futura sunt, ex omni aeternitate definita dicit esse fataliter; D II, 19. dicebas omnia, quae ferent futurae essent, fato contineri; D II, 19. si .. provideri nihil potest futurum esse eorum, quae casu fiunt; D II, 25. iuxta ille de classe Coponii nonne ea praedi- dixit, quae facta sunt? D II, 114. nec magis commutari ex veris in falsa posse ea, quae futura, quam ea, quae facta sunt; Fa 17. quae a Romulo casu ant necessitate facta sunt; R II, 22. quae non solum ficta || facta || esse, sed ne fieri quidem potuisse certimus; R II, 28. sunt industriaria, quae publice fiunt; R III, 24. quae (ratio) iubet ea, quae facienda sunt; L I, 18. (honestum versatur) in omnium, quae fiunt quaeque dicuntur, ordine et modo; O I, 15. quae in rebus inimicis quae- que in usum et || [nunc et] || tractacione beluarum fiunt utiliter ad hominum vitam; O II, 17. homini .. ea, quae fiunt, iudicio certo ponderantur; O II, 57. QUAE SALVA FIDE (iudex) FACERE POSSIT; O III, 44. haec consideremus, quae faciunt ii, qui habentur boni; O III, 73. quae timido animo, humili, demisso fractaque fiunt; O III, 115. eum .. dicere omnia, quae faceremus, ad voluptatem esse referenda; C 43. omnia .. quae secundum naturam fiunt, sunt habenda in bonis; C 71. quae in nostris rebus non satis honeste, in amicorum fiunt honestissime; Lao 57. † ea; T I, 87. D I, 118. O I, 137. multa; Lao 57. omnia; F V, 64. Fa 21. 23. — quaecumque efficitur .. fato fieri, quaecumque fiunt; Fa 21. ut .. Epicurus veretur,

ne, si hoc concesserit, concedendum sit fato fieri, quaecumque fiat; Fa 21. nisi concesserimus fato fieri, quaecumque fiat; Fa 26. non . . . fato sunt, quaecumque fiunt; Fa 31. f. omnia; Fa 40. 43. — quiddam: bestiae simile quiddam faciunt; T IV, 31. — quaedam: apes, cicciniae aliorum etiam canas quaedam faciunt; F III, 63. — quid? quid! quid eum facturum putem de abditis rebus et obscuris? A II, 30. quid . . . faceret (Chryspus) huic conclusioni? A II, 96. quid fiet artibus? A II, 107. iu iis non deest sapientia, nec quid facit nec quid respondet; A II, 110. unuc quid facere possum? A II, 112. Didotod quid faciam Stoico? A II, 115. nec . . . satis est iudicare, quid faciendum non faciendumve sit; F I, 47. nunc vides, quid faciat; F II, 80. cum vacui curis etiam, quid in caelo fiat, scire avemus; F II, 46. quid facies? F II, 58. videmus, ut . . . perspiciam quid, quid iis faciendum sit aut non faciendum? F IV, 46. quid censes eos esse facturos? F IV, 49. quid possumus facere melius? F IV, 80. si ad vitem sensus accesserit, . . . quid facturam putas? F V, 40. quid facere non oportet? F V, 93. quid tandem a Socrate et Platone profectis philosophis faciendum indicas? videt, putas? T V, 119. tu . . . Epicure, quid facies? N I, 112. quid Chalcidico Enripe in motu identidem reciprocando putas fieri posse constantius? quid fero Siciliensis? N III, 24. cuius (Iridis) si divina natura est, quid facies ubi? N III, 51. quid Veiovi facies, quid Volcano? N III, 62. *quid igitur faciam? N III, 72. hoc enim contentus, quod, etiam, cur || t quo, quo modo || quidque fiat, ignorem, quid fiat, intellego; D I, 16. quid retro atque a tergo fieret, ne (Hannibal) laboraret; D I, 49. Flaminius ex eo (pullario) quæsit, si ne postea quidem pulli pascerentur, quid faciendum censeret; D I, 77. nec . . . (Iuppiter) fulminibus homines, quid ad faciendum esset aut cavendum, moneret; D II, 44. quid fieret, non cur fieret, ad rem pertinere; D II, 46. in qua (necessitate) quid facere potuissem? R I, 10. an tu ad domos nostras non censes pertinere scire, quid agatur et quid fiat domi? R I, 19. astrologorum signa in caelo quid sit || sit || observationis || quæsit, observat lovis || cum . . . R I, 30. vident, quid se putent esse facturos; R III, fr 2. quid faciet is homo in tenebris? . . . quid in deserto quo loco nactus . . . inbecillum? L I, 41. altera (pars posita est) in ratione, quas docet . . . quid faciendum fugiendumque || -ve || sit; O I, 101. facile indicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146. cum . . . quaerimus, si celare possint, quid facturi sint; O III, 39. dixit . . . quid eos (piscatores) facere vellet; O III, 58. stomachari Canius; sed quid faceret? O III, 60. quid faciendum sit; O II, 92. quid (Regulus) fecit? O III, 100. stantes plaudebant in re facta; quid arbitramur in vera facturos fuisse? Lae 24. quid in amicitia fieri oportet? Lae 97. nunquam, nec quid facias, considerabis, nec quid loquere? P 30. — quæ? audire te arbitror, . . . Masinias quæ faciat hodie nonaginta natus annos; C 34. — quid: ut (Voluntas) caveret, ne quid faceret imprudens, . . . ut quicquam, e quo . . .; F II, 69. ut ne quid ab eo (animali) fieret nisi honeste ac decore; F IV, 18. hoc . . . est providendum, ne quid abiecte, ne quid timide, ne quid ignave, ne quid serviliter muliebriterve faciamus; T II, 55. si quid in domestico luctu hilaris ab iis (pueris) factum est aut dictum; T III, 64. si quid (fortiter) fecimus, certe irati non fecimus; T IV, 52. ne quid humile, submissum, molle, effeminatum, fractum abiectumque faciamus; T IV, 64. tu, si quid es facturus, nova aliqua conquiras oportet; T V, 13. nec frustra ac sine causa quid

facere dignum deo est; D II, 125. huic (Socrati), sive quid fecerit sive non fecerit, finitus est moriendi dies; Fa 30. cavet . . . (natura ratiocine), ne quid indecore effeminatè faciat, tum in omnibus et opinionibus et factis ne quid lubricidius aut faciat aut cogitet; O I, 14. si quid Socrates aut Aristippus contra morem consuetudinemque civilem fecerint loentive sicut; O I, 148. — quidnam? quidnam faciendum est iis, qui . . .? T V, 75. quidnam beneficio provocati facere debemus? O I, 48. f. quod; O III, 39. — quippiam: quorum etiam imprudentes (Aegyptii) quippiam fecerint; T V, 78. si ostenti simile natum factumve quippiam; D II, 149. ex quo existet, ut de nihilo quippiam fiat; Fa 18. nec id, sine quo quippiam non sit, causa est; Fa 36. — quicquam: quo nihil turpius physico, quam fieri quicquam sine causa dicere; F I, 19. quando . . . Socrates . . . quicquam tale fecit? F II, 1. veretur . . . quicquam aut facere aut eloque; F II, 47. an (prudens) patieturne te quicquam facere nihil proficentem . . . an temperantia sinet te immoderate facere quicquam? T II, 31. qui . . . neque eos existant sive rabiè quicquam fortiter facere posse; T IV, 53. quicquam potest causa esse factum, quod omnes habet iu se numeros veritatis? D I, 23. ut . . . neque in eo quicquam casu et fortuito factum esse appareat; D I, 125. si dicamus quicquam fieri sine causa; Fa 25. potest . . . quicquam factum esse, quod non verum fuerit futurum esse || [esse] ||? Fa 27. ut intersit rei publicæ quicquam illorum facere sapientem; O I, 159. talis vir non modo facere, sed ne cogitare quidem quicquam audebit, quod . . .; O III, 77. nec || ueque || quicquam insipientis, fortunato intolerabilis fieri potest; Lae 54. fas . . . nec esse nunquam fuit quicquam nisi pulcherrimum facere ei, qui esset optimus; T I, 10. f. nihil; D II, 61. omnia; Fa 26. quid; F II, 69. iniquum; O III, 92. — quidque: quam multas . . . et causas, cur quidque fiat, et demonstrationes, quem ad modum quidque fiat; F IV, 13. cur fiat quidque, quaeris; D I, 86. si nihil queam disputare, quam ob rem quidque fiat; D I, 109. quasi ego aut fieri concederem aut esset philosophi causam, cur quidque fieret, non quaererem! D II, 46. f. quid? D I, 16. — quicquid: quidquid aut sit aut fiat, naturalibus fieri aut factum esse docet ponderibus et motibus; A II, 121. qui (vir), quicquid fecerit, ipse se cruciat; F II, 53. sive celare poterit || poterit ||; sive opibus magna, quicquid fecerit, obtinere; F II, 71. quicquid ita fit aut dicitur; F III, 59. cum, quicquid factum sit || est ||, se spectatum, non fortunam patet || putat ||; O II, 70. quicquid || quidquid || fieri possit, id aut esse iam aut futurum esse; Fa 17. arbitrum illum adique, QUID-QUID SIBI DARE FACERE OPORTERET EX FIDE BONA; O III, 66. — ratum: quid (habet) angur, cur a dextra corvus, a sinistra cornix faciat ratum? D I, 85. — simile: f. quiddam. — talis: f. aliquid. — tantum: omnino tantum se negat facturum compendii sui causa, quod non liceat; O III, 63. — utrumque: tu mihi videris utrumque facturum; R II, 22.

abcessioem: cum . . . ad corpora tam accessio fieret, tum abcessio; T I, 44.

accessioem: f. accessio, II, 1. facio (9 Et.)

§. I, §. 25, a.

accessus: aestus maritimi vel Hispanienses vel Britanniici eorumque certis temporibus vel accessus vel recessus sine deo fieri non possent? N III, 24.

admirabilitatem: haec animi desipientia admirabilitatem magnam facit; O II, 38.

admiratioem: iu quo (Telamone) haec ad-

miratio sebat: «hicine est ille Telamon?» T III, 39. §. mirationem.

adensionem: f. **adensio**, II, 1. facio (4 Et.) §. I, §. 82, b.

aedem: eundem... aedem... in Capitolio Iovi optimo maximo bello Sabino in ipsa pugna vovisse faciendam; R II, 36.

aëra: quodai non est a deo materia facta, non terra quidem et aqua et aër et ignis a deo factus est; N fr. 2.

aestus: f. accessus.

alienationem: ut... nec fieri possit, ut non statim alienatio disunctioque faciunda sit; Læ 76.

amicitiam: Stoici... amorem ipsum, conatum amicitiae faciendae ex pulchritudinis specie designant; T IV, 72.

anhelitum: evanuisse aint vetustate vim loci eius, unde anhelitus illi terrae feret; D II, 117.

animantem: quatenus non ipse (animans) bene factus sua culpa sibi aliquid miseriae quereret; T 46.

animum: cum amicitiae vis sit in eo, ut unus quasi animus fiat ex pluribus; Læ 92.

aquam: f. aëra.

appetitum: f. alqd, omnia; Fa 40.

arcam: eorum... (haruspicum) iussu ex illa ofea arcam esse factam; D II, 86.

argentariam: qui (Pythium) argentariam faceret Syracusis; O III, 58.

artem: ita facta est... ars quaedam philosophiae et rerum ordo et descriptio disciplinae; A I, 17. observatio diuturna... notandis rebus fecit artem; D II, 146.

audientiam: facit... per se || perasepe || ipsa sibi audientiam deserti sensu compta || composita || et mitis oratio; C 28.

aures: aures et legendi causa factae tutandique sensus, et ne... voces laberentur; N II, 144.

auspiciu: f. **auspicium**, II, 1. facio (3 Et.) §. I, §. 82, b.

bellum: ne posset aliquando ad bellum faciendum locus ipse adhortari; O I, 35.

bilem: sanguinem, bilem, pituitam, ossa, nervos, venas, omnem denique membrorum et totius corporis figuram videri posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56.

bonum: quor... bonum eadem (lex) facere non possit ex malo; L I, 44.

buculam: (Hannibalem) ex eo auro, quod exterebratam esset, buculam curasse faciendam; D I, 48.

caedem: caedem in foro fecisti; P 30.

celeritates: quae (celeritates) cum sunt; O I, 131.

columnam: qui (redemptor) columnam illam de Cotha et de Torquato conduxerat faciendam; D II, 47.

comitium: fecit... idem et saepit de manibus || manibus || comitium et curiam; R II, 31.

commendationem: quae (commendatio) a natura nostri facta est nobis; F V, 41.

commutationem: f. **commutatio**, II, 1. facio (3 Et.) §. I, §. 460, a.

comparationem: quarum (rerum) qualis comparatio fieri solet et debeat, non est necesse disputare; O II, 74.

comparatio: si contentio quaedam et comparatio fiat, quibus plurimum tribendum sit officii; O I, 58. ex quo et multis aliis intellegi debet utilitatem comparationes fieri solere; O II, 89.

comprehensionem: quod... comprehensio facta sensibus et vera esse illi et fidelis videbatur; A I, 42.

conclusionem: ita fit illa conclusio non solum vera, sed ita perspicua, ut...; F IV, 55.

concursum: concursum esse factum; D II, 50.

congressus: primos congressus copulationesque et consuetudinum instituentiarum voluntates fieri propter voluptatem; F I, 69.

coniecturam: f. **coniectura**, II, 1. facio (4 Et.) §. I, §. 488, a.

consultum: ut addivises in monumento Marii de tuo redita magnificentissimum illud senatus consultum esse factum; D I, 59.

contentionem: f. **contentio**, II, 1. facio (5 Et.) §. I, 527, a.

contractionem: contractionem animi recte fieri numquam posse, elationem posse; T IV, 67.

conversionem: cum solis et lunae et quinque errantium ad eandem inter se comparisonem... est facta conversio; N II, 51. cum tempore || temporum || anni tempestatunque || tempestatum atque || caeli conversiones commutationesque tantae fiant accessu stellarum et recessu; D II, 89.

copulationes: f. congressus.

curiam: f. comitium.

cursum: tum progressio admirabilis incredibilisque cursus ad omnem excellentiam factus est; T IV, 1.

decessionem: haec decessio capitis aut accessio subitane fieri potest; D II, 36. neque... illa decessio fieri poterat neque accessio, nec vero erat unde; T 18.

declinationem: quae declinatio cum ratione fiet, cantio appellerat...; quae autem sine ratione et cum examinatione humili atque fracta, nominatur motus; T IV, 13. quam declinationem sine causa fieri si minus verbis, re cogitur (Epicurus) confiteri; Fa 22.

deductionem: ex quo illa admirabilis || mirabilis || a maioribus Albane aquae facta deductio est; D I, 100.

defectionem: quae (defectio solis) Astygae regnante facta est; D I, 112. ex quo... in [caelo] sphaera solis feret eadem illa defectio; R I, 22.

delubrum: ut sibi eo in colle delubrum feret; R II, 20.

deminutionem: ut suam quisque teneat neque de bonis privatorum publice deminutio fiat; O II, 78.

discessum: f. **discessus**, II, 1. facio (3 Et.) §. I, §. 717, b.

discidium: docere, quod et quia de causa discidium factum sit; A I, 43. primum deanda opera est, ne qua amicorum discidia fiat; Læ 78.

discriptionem: quae sit ab Atto || Attio, al. || Navio per litum regionum facta discriptio; D I, 31. §. artem; A I, 17.

disiunctionem: f. alienationem.

dissensionem: haec est illa, quae videtur utilium fieri cum honestis saepe dissensio; O III, 56.

dissimilitudines: quid mirum est haec dissimilitudines ex differentibus causis esse factas? Fa 8.

distinctionem: recte... haec facta distinctio est; F III, 54.

effusiones: quae (pecuniarum effusiones) sunt ad multitudinem delinendam; O II, 56.

elationem: f. contractionem.

equites: prioribus equitum partibus secundis additis ∞ DCCC fecit equites; R II, 36.

facinus: vide, ne facinus facias; F II, 95. «facinus fecit maximum»; T IV, 52. ut queritur ille, in civitate fieri facinora capitania; N I, 13.

factionem: fit illa factio, genus aliud tyrannorum; R I, 68.

factum: illo... addito, iuste fit recte factum; F III, 59.

fanum: illud vitiosum, Athenis quod ... Epimenide Crete sudente fecerunt Contumelias fanum et lupulentiae; L II, 28.

fidem: multa ... facimus usque eo, dum aspectus ipse fidem faciat sui iudicii; A II, 19. harum ... duarum (rerum) ad fidem faciendam iustitia plus pollet; O II, 34. prudentia sine iustitia nihil valet ad faciendam fidem; O II, 34. intelligentiae iustitia coniuncta, quantum valet, habebit ad faciendam fidem virtutum; O II, 34.

fides: ut fides ... et tibias eorum causa factas dicendum est, ... sic ...; N II, 157.

figuram: ut eam (figuram) factam a Scopis diceret; D I, 23. f. bilem.

finem: quae cum dixisset ille, finem fecit; A II, 62. finem fecimus et ambulandi et disputandi; F II, 119. quem (finem bonorum) vos facitis; F IV, 68. nos paucis ad haec additis finem faciamus aliquando; F IV, 73. (animus) finem altius se || [se] || eferendis facit; T I, 43. quintus hic dies ... finem faciet Tusculanarum disputationum; T V, I. finis disputandi in eum diem factus est; R II, 70. neque necesse est edisseri a nobis, quae finis funestae familie, quod genus sacrificii Lari vervecibus || [vervecibus] || fiat; L II, 55. si ne tum quidem finem vitiorum faciet; T I, 45.

flagitium: quasi vero ipse non propter lubidinem tanta flagitia et faciat et dicat; T IV, 73. si quis occentavisset sive carmen condidisset, quod infamiam faceret flagitiisve alteri; R IV, 12.

foedus: alios foedus quoddam inter se facere sapientis, ut ...; F II, 83. hoc foedus facere si poterant, faciant etiam illud, ut aequitatem ... diligant; F II, 83. quis ignorabat Q. Pompeium fecisse foedus; R III, 28. quibuscum (Numantinis C. Mancinus) sine senatus auctoritate foedus fecerat; O III, 109. cum sententia senatus inclinaret ad pacem cum Pyrrho foedusque faciendum; C I 6.

suas: homini ... mortuo ne ossa legito, quod post || quo post || fuus facies; L II, 60. quod erat factitatum, ut uni plura funera fereant; L II, 60. f. deero alqm (S. Et.) B. I, C. 621. b.

furtum: inde illa actio: OPE CONSILIOQUE TUO FURTUM AIO FACTUM ESSE; N III, 74.

genus: quae (genera ostentorum) cum facta sunt; D II, 66. illud; morietur in mari Fabius ex eo genere est, quod fieri non potest; Fa 12. f. actionem. finem; L II, 55.

iacuram: quid, si non modo utilitatem (amicis) tibi nullam afferet, sed iacuram rei familiaris erunt faciendae; F II, 79. etiam magnam iacuram causae fecero, si ullam esse convenientiam naturae cum extis conossero; D II, 34. qui ... iidem gloriae iacuram ne minimam quidem facere vellent; O I, 84. quaerit, si in mari iacura faciendi sit, equine pretiosius potius iacuram faciat an servoli viliis; O III, 89.

ignem: f. atra. impetum: sicne eos (Torquatos) censes ... in armatum hostem impetum fecisse ...; ut ...? F I, 84. hic ... subtrahendi sunt ei, in quos impetum conantur facere; T IV, 78. qui iniuste impetum in quempiam facit; O I, 23. in quem (Phalaris) universa Agrigentinorum multitudo impetum fecit; O II, 26.

incendium: † appellet inimicus || exul non appelletur is ||, ... qui incendium fecerit; P 31.

indicius: quo (tempore) feret indicium conurbationis in senato; D II, 46.

indutias: cum triginta diem essent cum hoste indutiae factae; O I, 33.

infamia: f. flagitium; R IV, 12.

initia: initia factis a P. Crasso et Appio Claudio; R I, 31.

iniuriam: alienum ... esse a sapiente non modo

iniuriam cui facere, verum etiam nocere; F III, 71. qui „decevit tantisper se minus iniuriae suo nato facere“, ut ait ipse, „dum fiat miser“; F V, 28. non iusta causa, cor Laonedonti tanta fieret iniuria; T I, 65. „decevi tantisper me minus iniuriae, Chremes, meo gnato facere, dum sum miser“; T III, 65. cum accipere quam facere praestat iniuriam, tum ...; T V, 56. cum de tribus unum est optandum, aut facere iniuriam nec accipere aut et facere et accipere aut neutrum, optimum est facere, impune si possis, secundum nec facere nec pati, miserimum digladiari semper tum faciendis, tum accipiendis iniuriis; R III, 23. qui (Sulla) tribunis plebis sua lege iniuriae faciendae potestatem ademerit, auxilii ferendi reliquerit; L III, 22. maximam ... partem ad iniuriam faciendam adgrediuntur, ut ...; O I, 24. utrum perturbatione aliqua animi ... an consulto et cogitata fiat iniuria; O I, 27. qui ... nec facere cuiquam videantur iniuriam; O I, 29. cum ... duobus modis, id est aut vi aut fraude, fiat iniuria; O I, 41. fortes ... et magnanimitas habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant iniuriam; O I, 65. quos improbos, maledicos || maleficos ||, fraudulentos putant et ad faciendam iniuriam instructos; O II, 36. eam ... iniuriam in || iniuriam || deterrenda liberalitate sibi etiam fieri eumque, qui faciat, communem hostem tevtiorum putant; O II, 63. magis fugiendam censet ... amissionem ... liberorum, propinorum, amicorum quam facere cuiquam iniuriam; O III, 26. cui fit iniuria; O III, 51. cum ... nec ei veteri quam fiat iniuria; O III, 92. hic honores amiciam tribuendus, ut is in culpa sit, qui faciat, non, qui patitur iniuriam; Lae 78.

interitum: facto interitu universo; T I, 90. ut eadem tenebras efficiat, quas efficit in interitu Romuli, † qui || qui in || obscuratione solis est factus † factus, raptus; fr V, 54.

intermissionem: a qua (actione) sit intermissio saepe; O I, 19. nec ullo canno arbitror haec constanti homini posse contingere, ut illa intermissio fiat officii; Lae 8.

interpretationem: eius ... somni a coniectioribus quae sit interpretatio facta, videamus; D I, 45.

iocum: alter (iocus) est, si || si in || tempore fit, ut || aut || si remisso animo, gravissimo || magno || homine dignus; fr V, 104.

iter: Eudemum Cyrium ... iter in Macedoniam facientem Pheras venisse; D I, 53. cum duo quidam Arcades familiares iter a facerent et Megaram venissent; D I, 57. qui (Dionysius) cum per agrum Leontinum iter faciens equum ipse demisset in flumen; D I, 73. ille (M. Marcellus) dicebat, ... ne impediretur auspicii, lectica operata facere iter se solere; D I, 77.

iudicia: quid opus esset eloquentia, cum iudicia nulla fierent; fr V, 60.

ius: quor ins ex iniuria lex facere possit; L I, 44.

labem: ut ... multis locis labes factae sint terraeque desiderit || desiderit ||; D I, 78. videtis, in tabella iam ante quanta sit facta labes, primo Gabinia lege, biennio autem post Cassia; Lae 41.

laetitiam: dici ab illo (Epicuro), recta et honesta quae sint, ea facere ipsa per se laetitiam, id est voluptatem; F I, 25.

largitionem: C. Gracchus cum largitione maximas fecisset et effudit aerarium; T III, 49. largitio ... quae fit ex re familiaris, fontem ipsum benignitatis exhaurit; O II, 52.

levationem: levatio ... vitiorum magna fit in || fit || iis; F IV, 66. vestri ... progressionem

ad virtutem feri aiunt, levationem vitiorum feri negant; F IV, 67.

litteram: quodsi ... ne litteram quidem ullam fecimus nisi forenssem; A II, 6.

ludos: cum bello Latino iudi volivi maximi primum ferent; D I, 55. qui (ludi) ante quam ferent; D I, 55. quos (ludos) tum primum anniversarios in circo facere instituit; R II, 12. eundem primum ludos maximos, qui Romani dicti sunt, fecisse accepimus; R II, 36.

lunam: quando illa (luna) e regione solis facta incrrat in umbram terrae; D II, 17.

malum: mihi ... hoc plus mali facere videtur, qui oratione, quam qui protio iudicem corruptipit, quod ...; R V, 11.

materiam: ut ... faber, cum quid aedificaturus est, non ipse facit materiam, ... sic ...; N fr 2. non quam (materiam) ipse faceret, sed quam haberet paratam; N fr 2. f. aëra.

mentionem: ipse ... hic radiatus (sol) me intueri videtur admonens, ut crebro faciam mentionem sui; A II, 128. quarum (virtutum) modo feci mentionem; F III, 25. a te oportune facta mentio est; F V, 8. nego ... eius esse, qui dolore summum malum metatur, mentionem facere virtutis; T III, 49. cuius (Protagorae) a te modo mentio facta est; N I, 63. cum ... regis est facta mentio; R III, 47. Phalerus ille Demetrius, de quo feci supra mentionem; L III, 14. quod non faciebat is, cuius modo mentionem feci, Ennius; C 14. cuius (Lysandri) modo feci mentionem; C 63. quoniam amicitiae mentionem fecisti; Lae 16. cuius (equi) modo feci mentionem; Lae 68.

mercaturas: qui honeste rem quaerunt mercaturis faciendis; P 46.

mirationem: cansarum ... ignoratio in re nova mirationem || admirationem || facit; D II, 49.

modum: Gellium ... ipis ... || is, al. || (philosophia) magno opere auctorem fuisse, ut aliquando controversiarum aliquem facerent modum; L I, 53.

molitionem: propter paucos ... tanta est facta rerum molitio; N I, 23. hic quaeret || quaerat || quispian, cuiusnam causa tantarum rerum molitio facta sit; N II, 133.

motum: eo tempore ipso, cum hoc calamitosum proelium feret, tantos terrae motus in Liguriis, Gallia compluribusque insulis totaque in Italia factos esse, ut multa oppida conruerint; D I, 78. cum terrae motus factus esset; D I, 101. quod, cum factus est || esset || motus, dicere audent, quae vis id effecerit; D II, 31.

mundum: qua (fabrica Plato) construi a deo atque aedificari mundum facit; N I, 19. qui non modo natum mundum introduxerit, sed etiam manu paene factum; N I, 20. deorum et hominum causa factum esse mundum quaeque in eo [mundo] sint omnia; N II, 133. principio ipse mundus deorum hominumque causa factus est; N II, 154. unus profecto (mundus), siquidem factus est ad exemplum; T I, 12.

mutationem: cum mentis, a qua is (vultus) fuggit, nulla fieret mutatio; T III, 31. tum ipsum, cum immolare velis, extorum fieri mutatio potest; D I, 118. cum immolare quisquam velit, tum fieri extorum mutationem; D II, 35. nec in ipsa atomo mutationis aliquid factum est, quam ob rem naturalem motum sui ponderis non teneret; Fa 47. faciendi morum institutorumque mutatio est. eam mutationem si tempora adiuvabunt, facilius commodisque faciemus; sin minus, sensim erit pedetemptisque facienda; O I, 120.

naufragia: illi ... nusquam picti sunt, qui naufragia fecerunt in marique perierunt; N III, 89.

navigia: magnos ... usus (materia) adfert ad navigia faciendis; N II, 152.

ϕακτομαρτυρία: inde aë, quae mea amicus Appius ϕακτομαρτυρία faciebat; T I, 37.

nervos: f. bilem.

nomen: aut ... nova sunt rerum novarum faciendi nomina aut ex aliis transferenda; A I, 25. vos ex his tam dissimilibus rebus non modo nomen unum ... sed etiam rem unam ex duabus facere conavimus; F II, 20. cum (Zeno) uteretur in lingua copiosa factis tamen nominibus ac novis; F III, 51. ita factum est in superstitioso et religioso alterum vitii nomen, alterum laudis; N II, 72. nomina facti, negotium conficit; O III, 59.

notiones: cum ... rerum notiones in animis fiant; F III, 33.

notitiam: hoc quarto ... boni notitia facta est; F III, 33.

obscuratio: quibus ... in rebus tanta obscuratio non sit; F IV, 30.

occurus: necesse est ortus occurusque siderum non fieri eodem tempore apud omnes; D II, 92.

opera: quid ... aut in natura ... aut in operibus manu factis tam compositum ... inveniri potest? F III, 74. quibus (rasticis) absentibus nunquam fere ulla in agro maiora opera fiunt; C 24.

ordinem: f. artem; A I, 17.

ortus: f. occasus. — ossa: f. bilem,

pactionem: cum alium alium timet, ... tum ... quasi pacto fit inter populum et potentis; R III, 23.

pacta: QUAE (pacta, promissa) NEC VI NEG DOLO MALO, ut praetores solent, FACTA SINT; O III, 92.

palpebras: palpebrae ... aptissime factae et ad claudendas pupillas, ne quid incidere, et ad aperendas; N II, 142.

partum: is, quo modo equa pariat, aut omnino quae natura partum animantis faciat, ignorat; D II, 49.

pacem: quia ... legionibus nostris sub iugum missis pacem cum Sannitibus fecerant, dediti sunt iis: iniussu enim populi senatusque fecerant; O III, 109. quod eorum auctoritate pax erat facta; O III, 109. f. foedus; C 16.

pecuniam: etiam philosophum, si ei commo-dum esset, pecuniam facere posse; D I, 111.

perturbationes: omnes perturbationes iudicio censent fieri et opinione; T IV, 14.

piaculum: porco femina piaculum ↑ pati || faciendum ||; L II, 57.

pituitam: f. bilem.

placationem: quae tam subito facta est deorum tanta placatio? D II, 36.

poëma: facere varium et elegans omni fere numero poëma fecisti; A I, 9.

portus: adde ... moles oppositas fluctibus, portus manu factos; O II, 14.

potestatem: si tui nobis potestas saepius fuerit; F V, 75. cum tantum modo potestatem gustandi feceris; R II, 50.

principia: oblitui mihi videntur, quae ipsi fecerint || iecerint, al. || principia naturae; F V, 72.

procurationem: ut sue plena procratio fieret, vocem ab aede Iunonis ex arce extitisse; D I, 101.

proelium: proelium rectum est hoc fieri; T IV, 43. f. motum; D I, 78.

progressionem: si qua || quae || ad virtutem est facta progressio; O III, 17. f. cursum. levationem; F IV, 67.

progressus: philosophiae ... ipsius principes nunquam in suis studiis tantos progressus sine flagranti cupiditate facere potuissent; T IV, 44.

promissum: cum ea ... commutantur suntque contraria, ut reddere depositum, facere promissum; O I, 81. promissum potius non faciendum

quam tam taciturni facinus admittendum fuit. ergo et promissa non facienda non nunquam, neque semper deposita reddenda; O III, 95. facere promissa. stare conventa, reddere deposita commutata utilitate fiunt non honesta; O III, 95. [pacta. proposita: si responderit se inopinate proposita facturos, quod expediat; O III, 39.

proverbium: ex quo illud „summum ius summa iniuria“ factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33.

pugnum: tum cum plane (digito) compresserat pugnumque fecerat, compressionem illam esse dicebat; A II, 145.

recessum: [accessum.

recordationem: non ... id quaeritur, qualis recordatio fieri soleat eorum; A II, 90.

renovationem: a quo (igne) rursus animante ac deo renovato mundi feret; N II, 118.

rem: cui (Nationi) ... rem divinam facere solemus; N III, 47, ut (Boëthius) eorum rationem rursus explicaret, quae in mari caelove ferent; D I, 13. ex te ipso non commentician rem, sed factam eiusdem generis audivi; D I, 68. cum ... eodem tempore apud Lebadianum Trophonio res divina feret; D I, 74. rebus ... divinis, quae publice ferent, ut „FAVERENT LINGUIS“, imperabatur; D I, 102. res mirabilis, propterea quia non saepe fit; sed si fieri non potuisset, facta non esset; D II, 49. alteri consent ... eas (res) fato fieri; Fa 45. ad rem factam nostramque venimus; O III, 99. haec ... lex in amicitia sancitur, ut neque rogemus res turpes nec faciamus rogati; Lae 40. [nomen; F II, 20.

reversionem: ut omnium siderum eodem, unde profecta sint, fiat ad unum tempus reversio; F II, 102. (sol) binas in singulis annis reversiones ab extremo contrarias facit; N II, 102.

sacrificia: nocturna mulierum sacrificia ne sunt praeter olla, quae pro populo rite fiunt; L II, 21.

sanguinem: [bilem.

satiatatem: omnino ... studiorum [rerum [omnium satietas vitae facit satiatatem; C 76.

satis: iis igitur est difficultis satis facere, qui se Latina scripta dicunt contemnere; F I, 4. re mihi non aequae satisfaciunt, et quidem locis pluribus. — ... quam ob rem tandem, inquit, non satisfaci? F I, 15. quam saepe apparet nihil eos (gladiatores) malle quam vel domino satis facere vel populo! T II, 41. si satis iis (dominis) factum sit, se velle decumbere; T II, 41. existimant ... dis immortalibus se facilius satis facturos, si ...; T III, 72. erit abunde satis factum toti huic quaestioni; D II, 3. potes ... tu profecto satis facere in ea (historia); L I, 5. nec ... satis fieri consent huic loco ... nisi ...; L I, 36. ut sine iis, qui sacris publice praesent, religioni privatae satis facere non possint; L II, 30. cum gravibus seriisque rebus satis fecerimus; O I, 103. danda omnino opera est, ut omni generi satis facere possimus; O II, 71. iudicavit neque illis adimi nec iis non satis fieri, quorum illa fuerant, oportere; O II, 81.

scelus: nonne caveam, ne scelus faciam? A II, 133.

seditionem: magnam seditionem in castris eius (Hamilcaris) inter Poenos et Siculos milites esse factam; D I, 50. invito eo, qui cum populo ageret, seditionem non posse fieri; L III, 42. se mentim: hanc ... tantam a dis immortalibus arbitramur malorum se mentim esse factam? N III, 75.

sensus: sensus ... mirifice ad usus necessarios et facti et collocati sunt; N II, 140.

sepulcrum: quae (Artemisia) nobile illud Hali-

carnasi fecit sepulcrum; T III, 75. non esse ius in loco publico fieri sepulcrum; L II, 58. „ne quis sepulcrum taceret operosus, quam quod decem homines effecerit triduo“; L II, 64.

significationem: Lacedaemonia paulo ante Leuctricam calamitatem quae significatio facta est! D I, 74. aut ... divina vis quaedam consulens nobis somniorum significationes facit, aut ...; D II, 124. ex quibus magna significatio fit non adesse constantiam; O I, 131. ipsi ... intellegimus natura signi sensum diligenti et benevolentiae caritatem facta significatione probati; Lae 32.

silentium: quamquam iter instaret, [te, se [tamen silentium fieri iussisse se; D I, 59.

similitudinem: ea sunt ... quaecumque sunt, quae similitudinem faciunt [faciunt; T I, 80.

sola: illi aurata tecta in villis et sola marmorata facienti; P 49.

speciem: divinas animationes maxime speciem faciebat ex igne; Ti 35.

spectaculum: crudele gladiatorum spectaculum ... videri solet, et haud scio an ita sit, ut nunc fit; T II, 41.

sphaeram: quam (sphaeram) ab eodem Archimede factam posuerat in templo Virtutis Marcellus idem; R I, 21.

sponsonem: cum is (Lutatius) sponsonem fecisset, NI VIR BONUS ESSET; O III, 77.

summam: eorum omnium est aliqua summa facienda; F IV, 32. summa ea feret, quae non sustineretur; T IV, 40. ut ... addendo deducendoque videre (possimus), quae reliqui summa fiat; O I, 59.

συνπάθειαν: ea (συνπάθεια), quam sua sponte maior est, eo minus divina ratione fieri existimanda est; N III, 28.

tecta: [sola.

tegumenta: pennarum ... contextu corpori tegumenta (Philoctetes) faciebat; F V, 32.

temperationem: quae a luna ceterisque sideribus caeli temperatio fiat; D II, 94.

tenebras: cum obscuro sole tenebrae factae essent repente; R I, 25.

terram: [aëra.

testamentum: quodsi [quid si [hoc, qui testamentum faciebat, cavere noluisse; [L II, 53.

tibias: [fides.

tragoedias: Sophocles ad summam senectutem tragoedias fecit; C 22.

transitionem: flentium frequenter transitio fit visionum, ut e multis una videatur; N I, 109; tripudium: quod ... scriptum habetis [aut [avi [tripudium fieri, si ...; D I, 28. etiamsi tripudium solistatum pulli fecissent L Iunio et P. Claudio [Clodio [consulibus [[L ... cons. [], classes tamen interissent; D II, 20. quod decretum collegii vetus habemus omnem avem tripudium facere posse; D II, 73.

varietatem: esse in motu voluptatum, quae [qui [faciat varietatem voluptatum; F II, 10. nomen imponi, in motu ut sit (voluptas) et faciat aliquam varietatem; F II, 75. idem (aëra) annuas frigorum et calorum facit varietates; N II, 101. vela: utrum ... mavis? statimne nos vela facere as ... remigare? T IV, 9.

venas: [bilem.

verbum: non alienum est ... rationem huius verbi [huius [facienti Zemonis exponere; F III, 51. multa verba fecisti tu, cum res videres, rationem causamque non quaerere; D II, 46. de qua (nitiditate stercoreandi) doctus Hesiodus ne verbum quidem fecit; C 54.

versus: Pyrrhi temporibus iam Apollo versus facere desiderat; D II, 116.

vim: cur deus ... tantam vim natricum viperarumque fecerit; A II, 120; ut (vis hominis) ad omnem virtutem percipiendam facta videatur; F V, 43.

ultima: facit .. ille duo seicneta ultima bonorum; F IV, 40.

voluptates: f. congressus.

voluptatem: qua (voluptate) fieri nulla maior potest; F II, 11. qui fatentur se virtutis causa, nisi ea voluptatem faceret || crearet, al. ||, ne manum quidem versuros fuisse; F V, 93. f. laetitiam.

vota: verore, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi quam vota facienda videantur; T V, 2.

IV. mit Object und prädicativem Satze:

1. Genetiv: alqm — pluris: f. II, 3. F III, 23. nec .. ignoras, quanti fecerim Caepionem; F III, 8. quem (Platonem) tu quanti facias scio; T I, 39. tertium (sententiam videlicet ferri), ut, quanti quisque se ipse facit || facit ||, tanti fiat ab amicis; Lae 56. tertius .. ille finis deterrimus, ut, quanti quisque se ipse facit, tanti fiat ab amicis; Lae 59. quod tanti Tib. Gracchum fecisset, ut, quidquid illi vellet, sibi faciendum putaret; Lae 37. f. quanti; Lae 56, 59.

bellum: nec pluris nec facere M. Camillum hoc civile bellum, quam ego illo (M. Camillo) vivo fecerim Romam captam; T I, 90.

dolorem: eum (dolorem) nihili facit; F II, 88. mancipia: quae (mancipia) sunt dominorum facta nexo ant aliquo iure civili; P 35.

Romam: f. bellum.

virtutem: quam (voluptatem) unam virtutem minimi facit; F II, 42.

2. Relativ: militem: quod idem in dilectu consules observant, ut primus miles fiat bono nomine; D I, 102.

3. Dativ: domum: aliter ampla domus dederit saepe domino fit; O I, 139.

4. mitoppeltem Accusativ: alqm: apud quem (M. Catonem) Laelium et Scipionem facimus admirantes, quod ... ferat, etique eum respondentem; C 3. deinde (L. Lucullus) absens factus aedilis, continuo praetor; A II, 1. altiores fieri videmur; A II, 127. tanta vis inerat in verbis, ... ut altior ferres; F II, 51. quin ipse ... sum illi villae amicior modo factus atque huic omni solo; L II, 4. honestum ... nos movet atque illi, in quo id inesse videtur, amicos facit; O I, 55. quicquam bonum est, quod non eum, qui id possidet, meliorem facit? P 14. nec bono viro meliorem nec temperante temperatorem nec forti fortorem nec sapiente || sapientem || sapienterem posse fieri facillime potest percipi; P 21. quam scite per notas nos certiores facit Iuppiter! D II, 47. Homerus ... Laertam lenientem desiderium ... colentem agrum et eum stercorantem facit; O 54. conloquentem: f. II, 6. T V, 115. consulem: f. consuli, II, 1. facio (9 St.) B. I. E. 519. a. fit .. deterior, qui accipit, atque ad idem semper expectandum parator; O II, 53. quem (Erechtheum) si deum facimus; N III, 49. qui dii ex hominibus facti esse dicuntur; R II, 18. siquidem aranti L. Quinctio Cincinnato nuntiatum est eum dictatorum esse factum; C 56. facit .. (Xenophon) ... Socratem disputantem formam dei quae non oportere; N I, 31. fieri .. studium eius (Scaevolae) prudentia doctorum; Lae 1. propter humanitatem atque doctrinam Anco regi familiaris est factus usque eo, ut ..; R II, 35. fecit etiam iste me epilogus firmiorum; T I, 119. fortiorum: f. meliorem; P 21. cum Basilium ... eum .. (M. Satrinum) fecisset heredem; O III, 74. quod nulla gens tam fera, nemo omnium tam sit || sit || inmania, cuius

mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. in Asiam factus imperator venit; A II, 2. qui (Archytas) cum vilico factus esset irator; T IV, 78. Dicaearchus .. in eo sermone ... doctorum hominum disputantium primo libro multos loquentis facit; T I, 21. miserum: f. III. ininiam; F V, 28. T III, 65. Manium missum fecit; O III, 112. paratiorum: f. deteriorum. ut, qui aesti esse velint, philosophi ante fant; F II, 30. qui (L. Metellus) cum quadriennio post alterum consulatum pontifex maximus factus esset; C 30. qui (P. Scipio) his paucis diebus pontifex maximus factus est; C 50. praetorem: f. aedilem. quaeator deinde quadriennio post factus sum; C 10. respondentem: f. admirantes. si eo medicamento sanus factus esset; O III, 92. si eo medicamento sanus factus sit; O III, 92. fingit aliquid non fieri sapientem, nondum esse; A II, 117. quodsi dies notandus fuit, eumne potius, quo natus, an eum, quo sapiens factus est? non potuit, inquit, fieri sapiens, nisi natus esset; F II, 103. neque Herculi quicquam decemum vorit umquam, si sapiens factus esset; N III, 88. f. meliorem; P 21. bis in die saturum fieri; T V, 100. quoniam speramus, volumus quidem certe senes fieri; C 6. qui (Solon) se cotidie aliquid addiscentem dicit senem fieri; C 26. quod (proverbium) monet mature fieri senem, si diu velis senex esse"; C 32. fac .. antiquos illos Servilios, qui gemini fuerant, tam similes, quam dicuntur; A II, 56. stercorantem: f. colentem. ex quo equidem existimo tardiores ad hanc sententiam profitendam multos esse factos; N I, 63. temperatiorum: f. meliorem; P 21. ante quam tribunus plebi C. Gracchus factus esset; D I, 58. ut ... vas factus sit alter eius sistendi; O III, 45. qua (oratione) facit eum (Socratem) Platonem apud iudices iam morte multatum; T I, 97. alqd: omnia nostros aut invenisse per se sapientius quam Graecos aut accepta ab illis fecisse meliora; T I, 1. quod multa intellego etiam aliunde sumta meliora apud nos multo || multo || esse facta, quam ...; R II, 30. incerta haec si tu postules ratione certa facere; T IV, 76. nunc fit illud Catonis certius; R II, 37. conditiora facit haec supervacaneis etiam operis accupium atque venatio; C 56. contraria: f. III. promissum; O I, 31. ita fit credibile deorum et hominum causa factum esse mundum; N II, 183. si qua in iis (physicis Epicurus) corrigere voluit, deteriora fecit; F I, 26. si quis corrigere aliquid volet, aut deterius faciet aut id, quod fieri non potuerit, desiderabit; N II, 87. quae .. omnia dulciora sunt et moribus bona et artibus; C 65. ut ... quod turpe est, id, quamvis occultetur, tamen honestum fieri nullo modo potest, sic ..; O III, 78. sic multa, quae honesta natura videntur esse, temporibus sunt non honesta; O III, 95. (hoc) fit non honestum; O III, 103. addunt etiam, quicquid valde utile sit, id fieri honestum, etiam si antea non videretur; O III, 103. quod aiunt, quod valde utile sit, id fieri honestum, immo vero esse, non fieri; O III, 110. f. III. promissum; O III, 95. ut hoc quoque pluribus nominibus in signe faciamus; F III, 14. omne, quod erat concretum atque corpuscum, (deus) substernebat animo interius quae faciebat; T I, 26. tum .. illud fit, quod ab amico est profectum, iucundum, si cum studio est profectum; Lae 51. ea migrare interdum et non servare fit iustum; O I, 31. ea .. omnia aut nimis tristia aut nimis laeta errore fieri; T IV, 39. si .. (malum) in re esset, cur fierent provisoria leviora? T III, 31. nihil opus est exemplis hoc facere longius; F V, 16. non faciam longius; L I, 22. ne longam fat,

videte. — utinam quidem! quid enim agere malumus? L II, 24. ut .. oportunitas illa, sic haec ... non fuit temporis productione maiora; F III, 46. velut in hoc ipso genere quam magnum illud Scaevolae faciunt, pontifices ambo! L II, 47. id si nec maius nec minus unquam fieri potest; P 20. qui ... semper cogitasset accidere posse aliquid adversi, ei fieri illud sempternum malum; T III, 32. id, quod medium est, tum primum fit, tum postremum, postrema autem et prima media fiunt; T I, 14. qua (aetate) progrediente omnia fiunt in dies mitiora; C 45. pertinuit (Epicurus), ne ... alterum fieret necessarium; N I, 70. fit etiam, quod consequitur, necessarium; Fa 14. omnia infima summis paria fecit; L III, 19. quae (causa) quoniam utro accessit, id fit propensus, si utroque adiuncta est, paria fiunt necesse est; P 24. minus: f. magnum; P 20. postremum, primum: f. media. nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile; P 3. propensius: f. paria; P 24. quia a eum cuiusque fit eorum || fit, eorum ||, quae natura fuerant communia; O I, 21. cur .. haec tanta facimus? L II, 47. tristitia: f. laeta. ita fit verum illud, quod initio dixi, amicitiam nisi inter bonos esse non posse; Lae 65. quae duo sunt, unum facit; F II, 30.

aciem: hebetem *facit* (ratio) aciem ad miseriae contemplandas; T III, 33.

aegritudinem: quasi culpa contractum malum aegritudinem acriorem facit; T III, 52. defetigatio .. miseriarum aegritudines cum faciat leniores; T III, 67.

amicitiam: si nulla caritas erit, quae faciat amicitiam ipsam sua sponte ... expetendam; F II, 83. sunt .. quidam, qui molestas amicitias faciunt, cum ipsi se contenti putant; Lae 72.

animal: qui satis viderit ... illud animal, quod fuerit, factum esse nihil; T I, 90.

animus: quod excellentes animos et humana contententes facit; O I, 67. quae cura exuscitat etiam animos et maiores ad rem gerendam facit; O I, 12. hic .. (animus) si est excultus, ... fit perfecta mens; T V, 39.

celeritates: eorum .. trium (orbium deus) fecit pares celeritates; T 25.

circitatem: primum videtur imitativa quadam disciplina doctior facta esse civitas; R II, 84. corpus: alteram (reperio causam), quod (senectus) corpus facit infirmius; C 15.

cursorum: ad interpretum (cursor) detulit aquilam se in somnis visum esse factum; D II, 144.

deos: magna stultitia est eorum rerum deos facere effectores, causas rerum || [rerum] || non querere; D II, 55.

dolorem: quem .. (dolorem) vos, cum improbis poenam proponitis, impetibiles facitis; F II, 57. haec cogitatio ... ipsum etiam dolorem necesse quo pacto mitiorem facit; T II, 53.

draconem: qui (draco), id quod fieri non potuit, lapideus dicitur factus; D II, 65.

exspectationem: ut etiam maiorem expectationem mei faciam, quam modo fecit Hortensius; A II, 10.

filium: se audiase eum (filium) missum factum esse a consule; O I, 37.

fortunam: ita fit beatiae vitae domina fortuna; F II, 89.

funera: posteaquam || postea cum || ... sumptuosa fieri funera et lamentabilia coepissent; L II, 64.

gentem — feram: f. alqm — immanem.

genera: divisit inaequaliter: duo enim genera quae erant, fecit tria; F II, 26.

hominem: eadem .. ratio fecit hominem hominum appetentem; F II, 45. homo .. sapiens fieri potest; N II, 36.

intemperantiam: quod ... senectus ... facit adulescentium in pudenterem intemperantiam; O I, 123.

investigationem: qua ex cognitione facilius facta est investigatio rerum occultissimarum; F V, 10.

laborem: quod ipse honos laborem leviorum faceret imperatorum; T II, 62. omnes clari et nobilitati labores ? contempto || contendendo || sunt etiam tolerabiles; T II, 62.

Lirem: Lirem .. (Fibrenus) multo gelidiorum facit; L II, 6.

lumen: cuius (lunae) tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem, digressus autem longissimus quisque plenissimum; N II, 50.

malum: neque vetustate minui mala nec fieri promeditata leviora; T III, 32.

membranas: quas (membranas natura) primum || [primum] || perluccidas fecit; N II, 142.

mortem: quam (mortem) qui leviorum faciunt, somni simillimam volunt esse; T I, 92.

multitudinem: brevi multitudine dispersa atque vaga concordia civitas facta erat; R I, 40.

mundum: sin (Pronoea) alia est, cur mortalem fecerit mundum, non, quem ad modum Platonius deus, sempiternum; N I, 20. Plato ex materia in se omnia recipiente mundum factum esse censat a deo sempiternum; A II, 118. f. mortalem.

naturam: fac (animi naturam) igneam, fac spirabilem; T I, 70.

oculos: lubricos oculos (natura) fecit et mobiles; N II, 142.

opinionem: nonne (Democritus) deum omnino ita tollit, ut nullam opinionem eius reliquam faciat? N I, 29.

oportunitatem: quem ad modum oportunitas || opp. || ... non fit maior productione temporis ... sic ...; F III, 45.

orationem: ita fit cum gravior, tum etiam splendidior oratio; F III, 19.

orbis: quattuor (orbis deus fecit) et inter se disparas et dissimilias trium reliquorum; T 25.

partem: qui animum in duas partes dividunt, alteram rationis participem faciunt || faciunt ||, alteram expertem; T IV, 10.

patrem: nisi (Pomponius) ius iurandum sibi dedisset se patrem missum esse facturum; O III, 112.

pecuniam: si ... ea .. pecunia non minor esset facta cum superiore exactione, quam hereditibus omnibus esset relicta; L II, 51.

pontes: pontes etiam lex Maria fecit angustos; L III, 38.

populum: noster hic populus ... iustitia an sapientia est e minimis omnium *maximus factus*? R III, 24.

rationem: quae (ratio) conixa per se et progressa longius fit perfecta virtus; T II, 47.

rem: rem .. mea sententia minime dubiam argumentando dubiam facis; N III, 10. et secundas res splendidiores facit amicitia et adversae partis communicanque leviores; Lae 22.

regem: fit (rex) continuo tyrannus; R II, 48. rusticum: tum illum (rusticum) etiam debilem factum rem ad amicos detulisse; D I, 55.

sapientem: qui eum (sapientem) heredem faciat; O III, 93.

sapientiam: ipsam sapientiam nobis cariorum fieri, quam illa sint; F III, 23.

semina: quod ... ea (semina) Cleanthes paulo uberiora fecisset; D I, 6.

senectutem: Cyrs ... negat se umquam senectutem suam in becilliorum factam, quam adolescentia fuisse; C 30. ut ... levior .. fit senectus eorum, qui a iuventute coluntur et diliguntur; C 26.

sermonem: feci .. sermonem inter nos habitum in Cumano; A ep. 1.

sidus: quia bifariam contrarie simul procedentia (sidera) efficiebant, ut, quod esset tardissimum, id proximum feret celerrimo; Ti 31.

tempus: minui .. tempus et, quod erat infinitum, annum feci; L III, 18.

terram: quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam, quibus fit multo terra fecundior; C 53.

tibias: ipas .. tardiores fecerat tibias; L I, 11.

verbum: faciamus .. tractando usitatius hoc verbum et contritus || tritius ||; A I, 27.

vim: quod magna vis terrae cavernis contineatur caloris eaque hieme sit || fit || densior; N II, 25. opinio facit, non natura, vim doloris aut maiorem aut minorem; F III, 42.

vitam: ne eorum quidem bonorum .. frequentia beatiorem vitam ferri aut magis expectendam aut pluri aestimandam; F III, 43. vobis voluptatum perceptarum recordatio vitam beatam facit; F II, 106. ita fit semper vita beata sapientis; T V, 82. || aestimandam .. eorum neque accessione meliorem vitam ferri nec decessione peiorem; O III, 12. expectandam: || aestimandam .. quoniam ... nec diuturnitas magis et vitam fugiendam facit; F III, 61. peiorem: || meliorem.

ultima: multi ... philosophi haec ultima bonorum iuncta fecerunt; F II, 19.

voluptatem: etsi illi quidem etiam voluptates faciunt interdum gloriosas; F IV, 51. negat infinito tempore aetatis voluptatem ferri maiorem quam finito atque modico; F II, 88. voluptatem non optabiliorem diuturnitas facit; F II, 88.

factio, *Factri, Anhang*: I, 1. est: illi .. Massiliensium paucorum ... administrationi civitatis finitimus est, qui fuit quodam tempore apud Athenienses triginta *virorum* consensus et factio; R I, 44.

existit: ut existat ex rege dominus, ex optimatibus factio, ex populo turba et confusio; R I, 69.

oritur: fit illa factio, genus aliud tyrannorum, eademque oritur etiam ex illo saepe optimatum praeclearo statu; R I, 68.

rapunt: tamquam pilam rapiunt ... rei publicae statum tyranni ab regibus, ab iis autem principes aut populi, a quibus aut factiones aut tyranni; R I, 68.

2. sum: cum .. certi propter divitias aut genus aut aliquas opes rem publicam tenent, est factio, sed vocantur illi optimates; R III, 23.

II. factio: || I, I. oritur.

III. potestas: vides .. ne illam quidem, quae tota sit in factionis potestate, posse vere dici rem publicam; R III, 44.

factiosus, *parteiſüchtig*: A. * deterrimus et ex hac vel optimatum vel factiosa tyrannica illa vel regia vel etiam persaepe popularis; R I, 45.

B. existunt: existunt .. in re publica plerumque largitores et factiosi; O I, 64.

factito, *fäufig, gewöhnlich thun*: I. ut: quod erat factitatum, ut uni plura *funera* ferent lecti-que plures sternerentur; L II, 60.

II. alqd: studiose .. id factitabat; T V, 60. quod idem factitatum in Umbria accepimus; D I, 92. ei .. esset factitatum, non esset destitum; D II, 37. haec apud maiores nostros factitata; O II, 85.

factum (gen. factum: || II, 2). *Fact*: I. **af-**
solu: I. conducunt: neque homini infanti aut impotenti iniuste facta conducunt; F I, 52.

debent: quoniam pares virtutes sunt, recte facta, quando || quomam || a virtutibus proficiuntur, paria esse debent; P 22.

discrepant: ut intellogas facta eius (Epicuri) cum dictis discrepare; F II, 96.

est: recte facta omnia aequalia (esse); F IV, 55. orationi .. facta (esse) similia, factis vitis; T V, 47. nullum obscurum potest nec dictum eius esse nec factum; O II, 44. nullum .. eorum factam potest utile esse, cum sit tot vitis inquinatum; O III, 60. quae fuisset Reguli factum; O III, 115. si bene facta recte facta sunt; P 22. || debent.

exstat: *vestrorum* deorum non modo beneficium nullum extare, sed ne factum quidem omnino; N I, 101.

oriuntur: quod ita fungi officio in recte factis est, quae sunt orta a virtutibus; F V, 69.

placet: huic (Hecatori) Senevolae factum, de quo paulo ante dixi, placere nullo modo potest; O III, 63.

potest: || est: O II, 44. III, 60. placet.

proficiuntur: || debent.

videtur: quod ei (A. Torquato) talia facta digna viro videbantur; F II, 73.

volunt: omnia .. bene facta in luce se collocari volunt; T II, 64.

cf. Verb: in primis .. versutum et callidum factum Solonis; O I, 108.

2. *Präbicit*: sum: || I. est; P 22.

videor: furum id magis factum quam deorum videtur; D II, 68.

II. *nach Verben*: I. appello: recta effectio (*κατόρθωσις* enim ita appello, quoniam rectum factum *κατόρθωμα*); F III, 45. esse quiddam, quod recte factum appelles; F III, 59.

arbitror: praeclear Ennius: »bene facta male locata male facta arbitror; O II, 62.

audio: si quando eorum ipseorum (virorum) aut facta audiamus aut scriptum aliquid legamus; F V, 2.

cerno: magnitudinem animi (cognitio rerum caelestium affert) deorum opera et facta cernentibus; F IV, 11.

cognosco: ceterorum .. virorum fortium ... facta, dicta, consilia cognoscens; F III, 37.

conloco: || I, I. volunt.

conquiro: tu me .. adhortatus es, aliorum ut facta et eventa conquirerem; fr V, 46.

existimo: qui (populus Romanus) ex omnibus praeclearis factis illud pulcherrimum existimat; O III, 19.

facio: illo .. addito »iusto« fit recte factum; F III, 59.

habeo: recte .. facta et peccata non habentur communia; F III, 69.

imitor: quod quidem eius (P. Decii) factum uisi esset iure laudatum, non esset imitatus quarto consulatu suo filius; F II, 61. studiose .. plerique praesertim in hanc partem facta principum imitantur; O I, 140.

inquino: || I, I. est; O III, 60.

insequor: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo atque fama, tum accusator, tum index || iudex ||; F I, 50.

interpretor: quorum (Torquatorum) facta quem ad modum .. interpretaris? F I, 34.

laudo: eorum .. (virorum) factis non emolumento aliquo, sed ipsis honestatis decore laudandis; F I, 36. id .. eius (Fabrici) factum laudatum a senatu est; O III, 86. huius (Catonis) .. facta, illius dicta laudantur; Lae 10. † imitor; F II, 61.

loco: † arbitror.
memini: cum senex ... omnia .. eius (Africanus) non facta solum, sed etiam dicta meminisset; R VI, 10.

obruo: si prima quaeque bene ab eo (sapiente) consultata atque facta ipsis oblivione obruentur; F II, 106.

obseruo: nec ii (σοφιστικῆς) solum litteras, ... sed etiam facta hominum observabant ad legesque revocabant; L III, 46.

pango: † hic (Ennius) vestrum pauxit maxima facta patrum; T I, 34.

pono: inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam, recte facta sola in bonis actionibus ponens, prave, id est peccata, in malis; A I, 37.

prodo: qua (oratione animus) ... facta .. et consulti fortium et sapientium cum improborum ingnomia sempiternis monumentis prodere (possit); L I, 62.

refero: quo omnia referenda sunt || ref. s. om. || honeste facta ipsi summe honestum; F III, 21.

revoco: † obseruo.
video: quid verba audiam, cum facta videam? T III, 48.

2. pudet: † virgines vereor aequalis, patris mei meum factum pudet, optimi viri; D I, 66.

3. exsto: si in ea (domo, re publica) nec recte factis praemia extent nulla nec supplicia peccatis; N III, 85.

invideo: recte factis commodisque amicorum necesse erit || [nec. erit] || angi, dolere, invidere; Lae 59.

4. opus est: † mihi sic est usus, tibi ut opus facta, face; F V, 29.

5. appareo in: in factis immutabilitatem apparere, in futuris quibusdam, quia non apparet, non inesse quidem videri; Fa 17.

cerno in: quoniam decorum illud in omnibus factis, dictis ... cernitur; O I, 126.

defendo contra: tu ... animo induces ... causam istam et contra facta tua et contra scripta defendere; D II, 46.

dico de: de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit || est ||; F I, 37. † I, 1. placet.

iudico ex: qui cum ex sua vita, tum ex eius, quem dico, Decr. facta indicabant esse ... aliquid ..; C 43.

loco inter: † I. pono.
pono in: vera ... animi magnitudo honestum illud ... in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65.

reddo pro: † cui nemo civis neque hostis quivis pro factis reddere par || operas, opis || pretium; R fr 7.

sum in: si iuste depositum reddere in recte factis sit; F III, 59. † I, 1. oriuntur.

venio ad: ut iam a fabulis ad facta veniamus; R II, 4.

voco ad: vim habere ad recte facta vocandi et a peccatis avocandi; L II, 9.

III. **nach Subjectiv:** similis: † I, 1. est; T V, 47.

IV. **nach Substantiv:** I. comes: quae (gloria) quia recte factorum plerumque comes est, non est bonis viris repudianda; T III, 3.

conscientia: quae .. tanta ex improbis factis ad minuendas vitae molestias accessio potest fieri,

quanta ad augendas cum conscientia factorum, tum poena legum odioque civium? F I, 51. quamquam sapientibus conscientia ipsa factorum egrorum amplissimum virtutis est praemium, tamen ..; R VI, 8.

constantia: decorum ... movet approbationem ... ordine et constantia et moderatione dictorum omnium atque factorum; O I, 98.

controvertia: quicquid quaeritur, id habet ... facti aut iuris aut nominis controvertiam; F IV, 6.

historia: cum omnium factorum, cum regionum conquisitorum historiam; F II, 107.

honestas: transitum est ad honestatem dictorum atque factorum; F II, 47.

imitatio: ad quem et hereditas huius gloriae et factorum imitatio pertinet; O I, 78.

impotentia: color, vox, oculi, spiritus, impotentia dictorum ac factorum quam partem habent sanitatis? T IV, 52.

moderatio, ordo: † constantia.

pulchritudo: opifex sibi sibi proponet ad formandum quam vis excellens ad factorum pulchritudinem? F II, 115.

ratio: est .. officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit; F III, 58.

recordatio: quia conscientia bene actae vitae multorumque bene factorum recordatio incundissima est; C 9.

2. accessio ex: † I. conscientia.
modus in: quid sit, quod deest, in factis dictisque qui || quid || modus; O I, 14.

V. **Imitant:** I. aequiperare: ut Africanus: † a sole exoriente supra Maeotis paludes nemo est, qui factis || me || aequiperare queat; T V, 49.

angi: † I, 3. invidio.
comprobare: nec .. hoc oratione solum, sed multo magis vita et factis et moribus (Epicurus) comprobavit; F I, 65.

consequi: ut honestis consiliis iniustae factis, non fraude et malitia se intelligant ea ... consequi posse; O II, 10. tantum remanet, quod virtute et recte factis consecutus sis; C 69.

deleri: quo eius (P. Decii) facto superati sunt et delati Latini; D I, 51.

distingere: an tu civem ab hoste natura || natione, fortuna || ac loco, non animo factisque distinguis? P 29.

dolere: ut (in) dolere alterius improbo || improbo || facto videatur; F II, 54. eo facto sic (Dionysius) doluit, nihil ut tulit gravius in vita; T V, 60. † I, 3. invidio.

frangi: quo facto frangi Laedaeoniorum opes necesse esset; O III, 49.

illustrari: vita atque factis illustrata sunt summorum virorum haec, quae verbis subtilibus, quam satis est, disputari videntur || [haec ... videntur] ||; P 10.

intelligi: quod (honestum) quale sit ... communi omnium iudicio et optimi cuiusque studii atque factis (intelligi potest); F II, 45.

iudicare: quo facto .. vidit indicavitque idem, quod Spartae Lycurgus paulo ante viderat; R II, 15. cum re ac factis (maiores nostri) longe aliter indicavissent; P 7.

nocere: non audent cuiquam ant dicto protervo aut facto nocere; F II, 47.

nominari: quo facto famul illud Indici Herculis nominatum est; D I, 54.

percelli: † quo facto pater rex ipse Priamus somnio mentis || mentem || metu perculsus; D I, 42. superari: † deleri.

suppetere: † non potis || potest || ecfari tantum dictis, quantum factis suppetit laboris; T II, 39.

videre: f. iudicare; R II, 15.

2. ex: f. II, 1. existimo.

in: ut in omnibus factis re, non teste uoveamur; F II, 52. multo etiam magis (natura ratione) pulchritudinem, constantiam, ordinem in consiliis factiue conservandam || conservanda, al. || putat; O I, 14. in omnibus et opinionibus et factis ne quid (natura ratione) lubidinoso aut faciat aut cogitet; O I, 14.

pro: cum mihi nihil inproviso nec gravior quam expectavissem, pro tantis meis factis evenisset; R I, 7.

facultas, Fähigkeit, Anlage, Möglichkeit, Gelehrtheit, pl. Vermögen: 1. est: popularis est .. illa facultas; T II, 3. ne maior benignitas sit quam facultates; O I, 42. alter locus erat cautionis, ne benignitas maior esset quam facultates; O I, 44. ut facultas sit, qua in nostros simus liberales; O I, 52. huic arti finitima est dicendi [gravior] facultas et gratior et ornator; O II, 66. videmus, ... quam in paucis opes, quanto in paucioribus facultas, quam in multis sit audacia; O II, 67. singulorum .. facultates et copiae divitiae sunt civitati; O III, 63. quae est in me facultas? Lae 17. ea facultas nostris maioribus orat, qui confectis senatus consultis; fr V, 88.

II, 1. accipio: eam .. facultatem disserendi, quam tibi a rhetoricis exercitationibus acceptam || exercitationibus || amplificavit Academia, potius huc conferas; N II, 168.

adfero: plures .. deorum omnium, singuli singulorum sacerdotes et respondendi iuris et conficiendarum || confitendarum || religionum facultatem adferunt; L II, 29.

amplifico: f. accipio.

asequor: quibus .. rationibus hanc facultatem assequi possumus, ut ..; O II, 19.

augeo: nec ea, quae nunc tracto, minuunt, sed augent potius illam facultatem; Fa 3. ut aliorum spoliis nostras facultates, copias, opes augeamus; O III, 22.

commodo: ut dando et accipiendo mutuandisque || mutandisque || facultatibus et commodandis || commodis || nulla re egeremus; O II, 15.

confero: quia nihil conferunt in eam (vitae statum) studii, nihil operae, nihil facultatum; O I, 29. f. accipio.

consequor: cuius rei tantae tamque difficilis facultatem consecutum esse me non profiteor, secutum esse prae me fero; N I, 12.

do: f. do, III. facultatem (4 S.) S I, S. 748, a. exopto: Spei, Salutis, Opis, Victoriae facultas a dis expetenda est; N III, 88.

habeo: ut habet efficiendi facultatem; O I, 73. minuo: f. augeo; Fa 3.

muto, mutuo: f. commodo.

puto: talium .. sumptum facultatem fructum divitarum putat; O II, 56.

reperio: nos causa nequitiae reperta mendaci facultatem reperimus; T III, 23.

sequor: f. consequor.

Süden: ut ... in explicandis rationibus rerum civilium quantum facultatem non modo usu, sed etiam studio discendi et docendi f. essemus auctores; R I, 13. hic facultatem omni *; R II, 52.

2. sum: ntinam esset etiam facultatis mese! L I, 58.

3. sum: (Carnaeas) incredibili quadam fuit facultate et copia dicendi; A I, 46.

4. accommodo ad: ratio talium largitionum ... et ad facultates accomodanda et mediocritate moderanda est; O II, 60.

conduco ad: ad facultates rerum atque copias ... conducat id; O I, 9.

perlineo ad: quae (officiorum genera) pertinent ... ad earum rerum, quibus utuntur homines, facultatem, ad opes, ad copias; O II, 1. quorum (rationum) ... duae ad comoda vitae, copias, opes, facultates (pertinerent); O II, 9.

profiteor de: quod (philosophi) de sapientium perpetua bene vivendi facultate dignum quiddam philosophorum voce profiterentur; T V, 120.

refero ad: modus adhibeatur, isque referatur ad facultates; O II, 55.

specto ad: in his pecuniae cupiditas spectat ad opes et ad gratificandi facultatem; O I, 25.

III, 1. par: ratio ... certe est communis, doctrina differens, discendi quidem facultate par; L I, 30.

2. par in: ut par sis in utriusque orationis facultate; O I, 1.

IV. alqd: f. II, 1. confero.

V, 1. devincire: tum artibus, tum opera, tum facultatibus devincire (debemus) hominum inter homines societatem; O I, 22.

efferre: cuius (caeli) omnem ornatum et descriptionem ... non astronomie scientia, sed poetica quadam facultate versibus Aratum extulisse; R I, 22.

posse: cum plurimum copias, facultatibus, opibus possint; Lae 55.

redimere: liberales .. (sunt), qui suis facultatibus .. captos a praedonibus redimunt; O II, 56 (55).

sum Sae; f. I. O I, 52.

2. pro: pro sua quisque facultate parat, a quibus (canibus) lanietur; T I, 108. faciundum est, modo pro facultatibus, nos ipsi ut fecimus; O II, 58.

faelis, Raße: I. colo: qui canem et faelem ut deos colunt; L I, 32.

repono: pisces, canes, lupos, faelis, multas praeterea beluas in deorum numerum reponemus; N III, 47.

violo: prius .. quam ibim aut aspidem aut faelem aut canem aut crocodillum violent; T V, 78. ne fando quidem auditum est crocodillum aut ibim || ibim || aut faelem violatum ab Aegypto; N I, 82.

II. utilitas: possum de ichneumonum utilitate, de crocodillorum, de faelium dicere; N I, 101.

faeneratio, Aufheben gegen Sins: nec .. cum tua causa cui commodes, beneficium illud habendum est, sed faeneratio, neo ..; F II, 117.

faenerator, Selberleiser, Buderer: qui (quaestas) in odia hominum incurrit, ut portitorum, ut faeneratorum; O I, 150.

faenerator, auf Sinen aufheisen, wuchern: I. absolat: cum ille, qui quaesierat, dixisset: „quid faenerari?“ tum Cato: „quid hominem“, inquit, „occideri?“ O II, 89.

II. beneficium: neque .. beneficium faenerator, sed natura propens ad liberalitatem sumus; Lae 31.

faenus, Sins: I. exiguus ad: illi ... non modo ad sumptum ille est fractus, sed etiam ad faenus exiguus; P 49.

II. cum: quae (terra) ... nec umquam || cuiquam || sine usura reddit, quod accipit, sed alias minor, plerumque maiore cum faenore; C 51.

fallacia, Täuschung, Verstellung, Intrigue: I. possunt, sunt: quid ergo? isti doli, quid machinae, quid? fallaciae praestrigiaeque || praestrig. || num sine ratione esse potnerunt? N III, 73.

II. praestringo: ita omnes meos dolos, fallacias, praestrigas || praestrigas || praestrinxit com-
moditas patris: N III, 73.

III. inveniri: tota res est inventa fallacii aut ad
quaestum aut ad superstitionem aut ad erro-
rem: D II, 85.

fallaciloquus, βεττήρησις rebend: ex
ea difficultate illae „fallaciloquae“, ut ait Attius,
„malitiae“ natae sunt: F IV, 68.

fallaciter, βεττήρησις: interpretor:
aut eandem gentem in fulgoribus errare aut falla-
citer portenta interpretari: D I, 35.

επιπίθησις: ratio .. hoc postulat, ne quid in-
sidiose, ne quid simulate, ne quid fallaciter:
O III, 68.

fallax, τρήρησις, βεττήρησις, πάντοθεν: A.
barbari: age, barbari vani atque fallaces: D I,
37.

conclusiunculae: sophismata; sic enim ap-
pellantur fallaces conclusiunculae: A II, 75.
herbae: novitates .. si spem adferunt, ut tam-
quam in herbis non fallacibus fructus appareat:
Lae 68.

homines: quamvis .. multie nominibus est
hoc vitium notandum levium hominum atque falla-
cium: Lae 91.

imitatio: ea non est virtus, sed fallax imita-
tio simulatioque virtutis: A II, 140.

interrogationes: fallacibus et captiosis in-
terrogationibus circumscripti atque decepti quidam:
A II, 46.

iudicia: emolumenta .. rerum fallacibus iu-
diciis vident: O III, 36.

ratio: est .. malitia versuta et fallax ratio
nocendi: N III, 75.

sensus: (Chaldaei) oculorum fallacissimo sensu
iudicant ea, quae ratione atque animo videre de-
bebant: D II, 91.

simulatio: f. imitatio.

vir: viros fortes .. veritatis amicos minime-
que fallaces esse volumus: O I, 63.

B. genus: non viri boni (hoc genus est), ver-
suti potius, obscuro, astuti, fallacis, malitiosi, cal-
lidi, veteratoris, vafri: O III, 57.

fallo, λήθησιν, hintergehen, betrügen, sich irren:
I. **absolut**: I. a. suscipi: non necesse est fateri
partim horum errore susceptum esse, partim super-
stitione, multa fallendo? D II, 83.

b. verbal: in quo falli facile est: O I, 91. falli,
errare, labi, decipi tam dedecet quam delirare et
mente esse captum: O I, 94. cedit .. in virum
bonum mentiri emolumentis sui causa, criminari,
praeripere, fallere? O III, 81.

2. aliquid: ita teneri (quemque voluerunt), „si
sciens falleret“: A II, 146. facile ut excoget, quo
modo occulte, sine teste, sine ullo consilio
fallat: F II, 53. quod aiunt quadringenta septua-
ginta milia annorum in periculis .. pueris,
quicumque essent nati, Babylonios possuisse, fal-
lant: D II, 97. qui tuum, cum maxime fallunt, id
agunt, ut viri boni esse videantur: O I, 41. quodsi
... non existimantur fellisse, ... multo minus,
qui domum non landantur: O III, 55.

aliquid: vana, falsa, fallentia odium, ut fraudem,
periculum, malitiam, iniuriam: F II, 46.

aves: aves .. si prosperos eventus ostenderunt,
certe fellenter: D II, 79.

conjectura: ea (coniectura) fallit fortasse non
numquam: D I, 25.

II. **mit Object**: aliquid: ne qui fallerentur: A II,
17. quae nos fallerent probabilitate magna:

II.

A II, 75. vide. quantum .. fallare, Torquate:
F I, 15. falli .. possumus: F I, 15. neve um-
quam captiosa probabilitate fallamur: F III, 72.
sine hac arte quaevis arbitrantur a vero abduci
fallique posse: F III, 72. qua (sepo) possumus
falli: N III, 76. quia multa Cn. Pompeium, quae-
dam M. Catonem, non nulla etiam te ipsum fefel-
lerunt: D I, 24. ea (signa) quibus bene percepta
sunt, si non saepe falluntur: D I, 118. etiam
multa fallant eos, ... esse tamen divinationem:
D I, 124. nihil esse (mortale) profecto fallat:
D I, 127. ita ipsi saepe falluntur, qui nihil sine
certa ratione opinantur: D II, 16. quodsi fallun-
tur ii, qui nihil sine aliqua probabilis coniectura
ac ratione dicunt: D II, 16. illa amphibolia, quae
Croesum decept, vel Chrysipum potuisset fallere,
haec vero ne Epicurum quidem: D I, 116. hoc
loco Chrysipus aestuans falli sperat Chaldaeos
ceterosque divinos: Fa 15. errare quodam falli-
mur ita disputando: R III, 47. ista sententia
maxime .. fallit imperitos: L III, 84. nec cum
fellit: O II, 25. f. deum.

agricolam: non numquam tamen (agricola)
fallitur: D II, 16.

deum: deus falli qui potuit? an ut Sol ...
aut Neptunus: N III, 76.

divinos: f. aliquid: A II, 15.

fidem: (Regulus) ad supplicium redire maluit
quam fidem hosti datam fallere: O I, 39.

gubernatores: gubernatores nonne falluntur?
D I, 24.

homines: hi .. (homines) optima petentes
non tam voluntate quam cursu errore falluntur:
T III, 4. homines .. ut in ceteris artibus, sic
in hac posse falli: D I, 124.

ius: „fide sacratae ius perpetuo (Ulixes) falle-
ret“: O III, 98.

medicinam: quam (medicinam) tamen multa
fallunt: D I, 24.

medicos: medici quoque ... saepe falluntur:
N III, 15.

patrem: „tu illum (patrem) fructu fallas“: N
III, 73. „quem (patrem) neque quo pacto fallam
... scio“: N III, 73.

sapientem: sapientia .. hanc censet Arcosilas
vim esse maximam ... evadere, ne capiat, ne
fallatur, videre: A II, 66. quod quoniam (sapienti)
numquam fallitur in iudicando: F II, 59.

sensum: fallit .. (similitudo) sensum, et si
nna fefellerit similitudo, dubia omnia reddiderit:
A II, 84.

falso, ψάψθησις, falsch: dico: cum Tarquinius
ex vulnere aeger fuisse et vivere falso diceretur:
R II, 38.

voco: quae (stellae) falso vocantur errantes:
N II, 51.

επιπίθησις: id quidem non fallit: A I, 22. qui
(Democritus) (vere falso, quaerere voluit) || non
quaeremus || dicitur se oculis privasse: F V, 87. in
talibus rebus aliud utile interdum, aliud honestum
videri solet; falso: O III, 75 (74).

falsus, ψάψθησις, unecht, trügerisch: A. **bet
Substantivum**: aliquid (vgl. B. I, 1. est): quid
verum, quid falsum, quid rectum in oratione pra-
vumve (esset): A I, 19. in quibus non, si *falsa*
|| si non, al. || fuerit, vinci me malum quam vin-
cere: A II, 10. ut quicquam possit ita *verum*
videri, ut non eodem modo falsum etiam possit
videri: A II, 33. id .. quaero, quod ita mihi
videatur verum, ut non possit item falsum videri:
A II, 34. fieri potest, ut id, quod significatur,
aut falsum sit aut nihil sit || [sit] || omnino: A
II, 36. eorum, quae videntur, alia vera sunt, alia

falsa, et, quod falsum est, id percipi non potest; A II, 40. quae videantur, eorum alia vera esse, alia falsa; A II, 41. qui clament nihil magis vera illa esse quam falsa; A II, 43. illud primum ... falsum esse. Stoici dicunt; A II, 67. cum tam vitiosum esse constet adsentiri quicquam aut falsum aut incognitum; A II, 68. in geometriane quid sit verum aut falsum, dialecticus iudicabit, an in litteris, an in musicis; A II, 91. fundamentum dialecticae est, quidquid enuntietur, ... aut verum esse aut falsum; A II, 95. haec vera an falsa sunt? A II, 95. ut respondere possitis, verane an falsa sint; A II, 95. ubi est illa definitio, ecfatum esse id, quod aut verum aut falsum sit? A II, 95. qui (Stoici) multa falsa esse dicunt; A II, 101. hoc ... si ita sit, ut unum modo sensibus falsum videatur; A II, 101. sint (haec) falsa sane, invidiosa certe non sunt; A II, 105. tale verum (comprehendi) potest, quale falsum esse non possit; A II, 113. verum falsumne sit, si quid ita conexum est, ut hoc: 'si dies est, lucet', quanta contentio est! A II, 143. falsum est, quod negas animi ullum esse gaudium; F II, 98. falsum est omnis animi voluptates esse e corporis societate; F II, 106. ita falsa sunt ea, quae consequuntur, ut ...; F IV, 54. si ea, quae rem aliquam sequantur, falsa sint; F IV, 55. cum consequens aliquod falsum sit; F IV, 68. id ... est pronuntiatum, quod est verum aut falsum; T I, 14. ut possit iudicari, verum id falsumne sit; T I, 14. quod (haec) falsa esse cognoverit; T I, 48. falsum esse arbitrari; T I, 82. ut ... falsum ... (est) illud Accii ...; sic ...; T II, 13. ipso in euilato (Heracleotes Diensius) clamitabat falsa esse illa, quae ...; T II, 60. quae et per se sunt falsa perspicue et inter se vehementer repugnantia; N I, 30. mihi ... non tam facile in mentem venire solet, quare verum sit aliquid, quam quare falsum; N I, 57. quod cum leve per se, tum etiam falsum est; N I, 62. urgebat Arcesilas Zenonem, cum ipse falsa omnia diceret, quae sensibus videntur, Zenon autem non nulla visa esse falsa, non omnia; N I, 70. quid, si etiam ... falsum illud omnino est? N I, 81. quae ... his vacant ementita et falsa pleneque erroris; N II, 56. eorum, quae in geometria describuntur, quae vera, quae falsa sint; D II, 10. quae ... vel ipsa falsa esse vel ea, quae praedicta sunt, fertur occidisse poterunt; D II, 66. de ipso Roscio potest illud quidem esse falsum, ut circumligatus fuerit angui; D II, 66. quid est perspicuum? multa vera, inquit, 'evadere'. quid, quod multa plura falsa? D II, 109. videri possunt permulta somniantibus falsa pro veris; D II, 120. quid dicam, insanis, quid ebriis quam multa falsa videantur? D II, 120. potest omnino hoc esse falsum, potest verum; sed utrum est, non est mirabile; D II, 141. omne ... quod falsum dicitur in futuro, id fieri non potest; Fa 12. quae falsa in futuris dicentur, in his habebis, ut ea fieri non possint; Fa 13. causas ... efficientis quod non habebit, id nec verum nec falsum erit; Fa 20. si (Chrysippus) non obtinuerit omne, quod enuntietur, aut verum esse aut falsum; Fa 21. an hec falsum petuisset esse, si caset sescentis saeculis ante dictum? Fa 27. si ex aeternitate falsum hoc fuit: 'ex isto verbo convalesces'; Fa 29. necesse est ... in rebus contrariis duabus ... invite Epicure [(inv. Ep.)] alterum verum esse, alterum falsum, ut 'suscipitur Philocteta' omnibus ante saeculis verum fuit, 'non suscipitur' falsum; Fa 37. si ... aliquid in eloquendo nec verum nec falsum est, certe id verum non est; quod autem verum non est, qui potest non falsum esse? aut, quod falsum non est, qui potest non verum esse? Fa 38. quodsi aliqua res

efficeretur sine causa antecedente, falsum esset omnino fato fieri; Fa 43. falsum est ... id totum; R II, 28. nisi erit confirmatum non modo falsum illud esse, ... sed hoc verissimum esse; R II, 70. omnes aiunt esse beatos, qui vivant, ut ipsi velint. falsum id quidem; fr V, 39.

ad sensio: a falsa ... assensione magis non alienatos esse quam a ceteris rebus ... arbitrarum; F III, 18.

ἀγάπη: contendit omnis nervos Chrysippus, ut persuadent omne ἀγάπη aut verum esse aut falsum; Fa 21.

crimen: nec ... (fertis civis) criminibus falsis in odium aut iudicium quemquam vocabat; O I, 86. qui (Marius) optimum ... civem ... in iudicium falso crimine adduxerit; O III, 79.

decretum: non potest ... dubitari, quin decretum nullum falsum possit esse sapientis neque satis sit non esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debeat; A II, 27.

di: dum, qua eloquentia (Cotta) falsos decet susculit, eadem veros inducat; N II, 2.

disiunctio: si e contrariis disiunctio ... falsa potest esse, nulla vera est; A II, 97.

enuntiatio: i. enuntiatio, i. est (5 Et.) § I, § 815. a. — enuntiatum: i. enuntio, II. alqd; Fa 19. 28. > (§ I, § 815, b).

fama: quorum (versuum) interpres nuper falsa quadam hominum fama dicturus in senato putabatur eum ... appellandum ... esse regem; D II, 110. non tam ista me sapientiae ... fama delectat, falsa praesertim, quam, quod ... spero ...; Lae 15.

geometria: is (Polyaenus) posteaquam Epicuro adsentiens totam geometriam falsam esse credidit; A II, 106.

gloria: nonne verendum est, ... ne philosophiam falsa gloria exornes? T II, 12.

initia: quae ... a falsis initiis perfecta vera esse non possunt; F I, 72.

iudicia: ubi (iudicia) sunt, tamen persaepe falsa sunt; L I, 40.

nota: quae (nota) falsa esse non possent; A II, 84. ut non possent esse eiusdem modi (nota) falsa; A II, 84.

notitiae: quodsi essent falsae notitiae ..., si igitur essent eae falsae aut eius modi visis impressae, qualia visa a falsis discerni non possent; A II, 22.

obnuntiatio: quae (obnuntiatio) si falsa fuisset, nullam adferre potuisset causam calamitatis; D I, 29.

opinio: omnium falsarum opinionum temeritate decreta; F I, 43. quae (ratio, oratio) simul et opinionem falsam tollit et aegritudinem detrahunt; T IV, 60. eorum vitia constant et falsis opinionibus rerum bonarum et malorum; T IV, 81. quae res genuit falsas opiniones erroreque turbulentos; N II, 70. bona ratio (opinio est), si vera, mala autem, si falsa est opinio; N III, 71.

oracula: vera an falsa (oracula), nescio; N I, 66. oraculis ... volumen implevit partim falsis, ut ege opinari, partim casu veris, ... partium flexiliorum et obscuris, ... partim ambiguis; D II, 115.

principia: si a falsis principis profecta congruunt ipsa sibi; F IV, 53.

pronuntiatio: quid est, cur non omnis pronuntiatio aut vera aut falsa sit? Fa 26.

res: cum aut falsa aut incognita res approbaretur; A I, 45. nisi iis rebus adsensum sit, quae falsae esse non possent; A II, 23. sapientem nihil opinari, id est neuquam adsentiri rei vel falsae vel incognitae; A II, 59. si Polemoneus (sapientis est), peccat Stoicus rei falsae adsentiens; A II, 132.

falsam illam ipsam (rem) esse, quam (ea) sequantur; F IV, 55. nobismet ipsis ... verentibus ... ne temere vel falsae rei vel non satis cognitae adsentiamur; D I, 7.

signa: male coniecta maleque interpretata (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia; D I, 118.

somnia: at multa (somnia) falsa. immo obscura fortasse nobis, sed sint falsa quaedam; contra vera quid dicimus? D I, 60. quae (somnia Ennius) vera, quae falsa habet? et, si vera a deo mittantur, falsa unde nascuntur? D II, 127. quae (somnia) si alia falsa, alia vera, qua nota interoscantur, scire sane velim; D II, 128. quo modo ... distinguji possunt vera somnia a falsis? D II, 146.

species: falsa ... eius visione et specie moveri homines dico vehementer; T II, 42. eam (utilitatis speciem), ut res declarat, falsam indicavit; O III, 99. apud superiores utilitatis species falsa ab honestatis auctoritate superata est; O III, 109.

testamentum: ius esset latrocinari, ius adulterare, ius testamenta falsa supponere; L I, 43. hinc scio, hinc venena, hinc falsa testamenta nascuntur; O III, 36. L. Minuci Basili ... falsum testamentum quidam e Graecia Romam attulerunt; O III, 73. qui cum illud (testamentum) falsum esse suspicarentur; O III, 73.

testes: qui (testes) aut casu veri aut malitia falsi fictive esse possunt; D II, 27.

testimonium: eum (testem) non sine causa falsum testimonium dicere ostenderit; A II, 81. visio: f. species; T II, 42.

visum: ut ea (visa) vel falsa esse possent, neque ea posset nulla notio discernere; A II, 27. qui illa visa ... negant quicquam a falsis interesse; A II, 27. quae visa falsa sint, ea percipi non posse; A II, 41. sin autem negabunt vera visa a falsis posse distinguji; A II, 44. esse quaedam falsa visa; A II, 44. inter falsa visa et vera nihil interesse; A II, 44. quaerunt, quoniam modo, falsa visa quae sint, ea deus efficere possit probabilia; A II, 47. ut (mens) non modo non interoscant, vera illa visa sint anne falsa, sed ut ...; A II, 48. si nulla visa sunt probabilia, quae falsa sint, alia ratio est; A II, 48. nec (sapientem) unquam ulli visio adensurum, nisi quod tale fuerit, quale falsum esse non possit; A II, 57. habeo ... regulam, ut talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint; A II, 58. si eiusdem modi esset visum verum, quale vel falsum; A II, 77. tu ... qui visa sensibus alia vera dicas esse, alia falsa, qui ea distingujs? A II, 80. e quibus (capitibus) primum est esse aliquid visum falsum, secundum non posse id percipi; A II, 83. quia nulla nota verum (visum) distinguebatur a falso; A II, 84. inter visa vera et falsa ad animi adensum nihil interesse. vos autem nihil agitis, cum illa falsa vel furiosorum vel somniantium recordatione ipsorum refellit; A II, 90. si ullum sensus visum falsum est, nihil percipi potest; A II, 101. sunt falsa sensus visa; A II, 101. cum ... sureretur unum, esse quaedam falsa visa, alterum, nihil ea differre a veris; A II, 111. eam (differentiam) tolli altero, quo neget visa a falsis vera differre; A II, 111. timuit Epicurus, ne, si unum visum esset falsum, nullum esset verum; N I, 70. quodsi ceteris temporibus falsis visis credendum non est, non video, quid praecipui somnus habeat, in quo valeant falsa pro veris; D II, 121. quodsi insanorum visis fides non est habenda, quia falsa sunt; D II, 122. quid inscitus ... est quam mentes mortalium falsis et mendacibus visis concitare? D II, 127. sin vera visa divina sunt,

falsa autem et inania humana; D II, 127. f. alqd; N I, 70. nottitiae; A II, 22.

voces: quae (stellae) verbo et falsis Graiorum vocibus errant; D I, 17.

B. **alfein**: I. **abfolut**: I. differt: iis omnibus, quae visa sint, veris adiuncta esse falsa, quae a veris nihil differant; A II, 42. quale non etiam falsum nihil ab eo differens esse possit; A II, 99. distant: qui potestis non impediri, cum a veris falsa non distent? A II, 59.

est: qui ... potest quidquam comprehendi, ... quod est tale, quale vel falsum esse possit? A II, 18. ut falsa eiusdem modi nulla possint esse; A II, 44. ita ... finitima sunt falsa veris eaque, quae percipi non possunt, iis, quae possunt, ut ...; A II, 68. neque ... falsum percipi posse neque verum, si esset tale, quale vel falsum; A II, 77. noli mecum (certare), qui hoc quidem certe, falsi esse aliquid in sensibus, tibi adsentior; A II, 101. quod multa falsa probabilia sint; A II, 103. quod esset verum tale, quale falsum esse non possit; A II, 113. ut (Stoici) negent quicquam posse percipi nisi tale verum, quale falsum esse non possit; F V, 76.

existit: quia possit eiusdem modi existere falsum aliquid, cuius modi hoc verum; A II, 101. f. differt; A II, 99.

potest: f. est. existit.

valent: f. A. visum; D II, 121.

videtur: quod ... verum visum est. id omne tale est, ut eiusdem modi falsum etiam || etiam falsum || possit videri; A II, 40.

2. sum: bgl. A. alqd.

II. **nach Verben**: I. adiungo: ii (sumus), qui omnibus veris falsa quaedam adiuncta esse dicimus tanta similitudine, ut ...; N I, 12. f. I. differt; A II, 42.

approbo: ipse sapiens sustinet se, in furore || se in furore || ne adprobat falsa pro veris; A II, 53. nec ... ego is sum, qui nihil unquam falsi adprobem; A II, 66.

cerno: tam vera quam falsa cernimus; A II, 111. cognosco: quod ... nihil ... falsi perceptum et cognitum possit esse; A II, 103.

comprehendo: falsi ... comprehendi nihil potest; A II, 106.

convincio: utinam tam facile vera invenire possim || possem || quam falsa convincerem! N I, 91. diiudico: quae (artes) ... nec habent istam artem vestram, qua vera et falsa diiudicant; A II, 107. quae (dissederit ratio et scientia) ... vera et falsa diiudicat; T V, 72.

distinguo: posse ... cum (sapientem) falsa a veris ... distinguere; A II, 67.

habeo: quid ... stultius quam incerta pro certis habere, falsa pro veris? C 28.

invenio: nemo invenit falsa; A II, 26.

iudico: ut vera et falsa, ut consequentia et contraria sua sponte, non aliena iudicantur, sic ...; L I, 45. haec (animus) ... vallabit ... veri et falsi iudicandis scientia; L I, 62.

iuro: non ... falsum iurare periurare est, sed ...; O III, 108.

odi: vana, falsa, fallentia odimus, ut fraudem, periculum, malitiam, iniuriam; F II, 46.

percipio: f. cognosco. — I, I, est; A II, 77.

praedico: deforme etiam est de se ipsum praedicare falsa praesertim; O I, 137.

probo: pro vera probare falsa turpissimum est; A II, 66. quibus (sensibus) si semel aliquid falsi pro vero probatum sit, sublatum esse omne iudicium veri et falsi (Epicurus) putat; F I, 22.

puto: quos coegit eos falsum putare? C 4.

sentio: quid tam temerarium (est) ... quam ... falsum sentire? N I, 1.

sequor: quis .. ista tam aperte perspicueque et perversa et falsa secutus esset, nisi? A II, 60.
 video: neque tam quærere cum dco, quod parum longe, quam quod falsum viderem; A II, 81.
 2. adsentior: quod .. ego nihil eius modi esse arbitror, cui si adensus sim, non adsentiar saepe falso; A II, 141. quod habcat rationem, ne cui falso assentiamur; F III, 72.

3. commuto in: nec magis commutari ex vero in falsa posse ea, quae futura, quam ea, quae facta sunt; Fa 17.

confundo cum: quae (philosophia) confundit vera cum falsis; A II, 61.

converto in: f. **converto**, I. (4 Et.) B. I. C. 543, a.

discerno a: si id, quod visum erit, discerni non poterit a falso; A II, 25.

distinguo a: ad ceteras res (sapientia) habet quandam artem, qua vera a falsis possit distinguere; A II, 57.

efficio ex: ex falsis ... verum effici non potest; D II, 106.

internosco a: quae aut nulla sunt aut inter nosci a falsis non possunt; A II, 22.

intensem inter: interesse oportet, ut inter rectum et pravum, sic inter verum et falsum; A II, 33.

separo a: quoniam vera a falsis nullo discrimine separantur; A II, 141.

sum a: omne visum, quod sit a vero, tale esse, quale etiam a falso possit esse; A II, 41. ut doceret nullum tale esse visum a vero, ut non eiusdem modi etiam a falso posset esse; A II, 77.

transfero in: quoniam vera ||[vel] illa vera || definitio transferri non possit in falsum; A II, 43.

III. **nach Objectiven:** communis cum: quae (opinio) esset imbecilla et cum falso incommutatioque communis; A I, 41.

inmutabilis in: nec magis inmutabile ex vero in falsum „necatus est Scipio“ quam „necabitur Scipio“; Fa 18.

IV. **nach Substantiven:** I. alqd. f. I, 1. est; A II, 101. — II, I. approbo; A II, 66. cognosco. comprehendo. probō; F I, 22.

cognitio: veri .. et falsi non modo cognitio, sed etiam natura tollitur; A II, 58.

constitutio: hanc .. esse regulam totius philosophiae, constitutionem veri falsi, cogniti incogniti; A II, 29.

disceptatrix, iudex: dialecticam inventam esse dicitis veri et falsi quasi disceptatricem et iudicem. cuius veri et falsi? et in qua re? A II, 91.

iudicium: hoc ipsum, ex quo omne veri falsi-que iudicium esset, percipere eos debuisse; A II, 29. quod iudicium est veri, cum sit commune falsi? A II, 59. f. B, II, 1. probō; F I, 22.

memoria: quae potest .. esse memoria falsorum? A II, 22.

natura: f. cognitio.

nota: propria veri, non communi veri et falsi nota; A II, 33. quae (visa) fidem nullam habebunt sublata veri et falsi nota; A II, 58. qui (dies) illi ostenderit eam ... veri et falsi notam; A II, 69.

notio, regula: quae ista regula est [veri et falsi], si notionem veri et falsi, propterea quod ea non possunt inter nosci, nullam habentur? A II, 33.

visio: cui est visio veri falsi-que communis; A II, 33.

2. communitas cum: in eo .. (viso) si erit communitas cum falso; A II, 34.

commutatio in: ita fit, ut commutatio ex vero in falsum ne in futuro quidem ulla fieri possit; Fa 17.

distinctio a: veri a falso distinctio traditur; F I, 64.

V. **Insultab:** I. moveri: apud Euripidem Hercules ... non perinde movebatur falsis, ut veris moveretur? A II, 89.

2. a: nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo posset || possit || a falso; A II, 71. qui (Peripateticus) ... neque adderet illam magnam accessionem: quo modo impari non posset a falso? A II, 112.

falsx, Sidel: inmissi cum falsibus multi || famuli, al. || pargarunt et aperuerunt locum; T V, 65.

fama, Gerücht, Gerbe, Sage, Ruf, Rumor, Ehre, Ruhm: I. collocat: quem (Herculeum) hominum fama beneficiorum memor in concilio caelestium collocavit; O III, 25.

consentit: iure .. gravis, cuius de laudibus omnium esset fama consentiens; C 61.

corruptit: illa ... quae se eius (gloriae) imitatrix esse volt, temeraria atque inconsiderata et plerumque peccatorum vitiatorum laudatrix, fama popularis, simulatione honestatis formam eius pulchritudinemque corruptit; T III, 4.

delectat: non tam ista me sapientiae, quam modo Fannius commemoravit, fama delectat, falsa praesertim, quam, quod ... spero ..; Lae 15.

deserit: multo .. tardius fama deseret Curium, Fabricium, Calatinum duo Scipiones, ... innumere- rabilis alios; T I, 110.

est: f. corruptit.

fert: quibus cum esse praestantem Numam Pompilius fama ferret; R II, 25.

honorat: Amphiarum .. sic honoravit fama Graeciae, deus ut haberetur; D I, 88.

insequitur: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo atque fama, tum accusator, tum index || index ||; F I, 50.

postulat: ab his .. (voluptatibus) abstinere minime esse difficile, si aut valetudo aut officium aut fama postulet; T V, 94.

volt: f. corruptit.

II, I. ago: in quibus (amicorum voluntatibus) eorum aut caput agatur aut fama; Lae 61.

appello: de bona .. fama (quam enim appellant *fidetier*, aptius est bonam famam hoc loco appellare quam gloriam) Chrysisipus quidem et Diogenes detracta utilitate ne digitum quidem eius causa porrigendam esse dicebant; F III, 57. commemoro: f. I. delectat.

custodio sancendum est, ut mulierum famam multorum oculis lux clara custodiat; L II, 37.

defendo: tibi .. illud .. superius sicut caput et famam tuam defendere necesse erit; A II, 119.

dico: hanc, quam dixi, bonam famam ipsam propter se praepositam et sumendam esse dixerunt; F III, 57.

excito: omitto nobilitatem famaeque popularum stultorum improborumque consensu excitatam; T V, 46.

invetero: concedamus .. famae hominum, praesertim non inveteratae solum sed etiam sapienter a maioribus proditae, ... ut ..; R II, 4. neglego: nec .. neglegenda est fama; Lae 61. omitto: f. excito. — praepono, sumo: f. dico. prodo: f. invetero.

2. adsentior: „Romulus in caelo cum dis agit aevum“, ut fama adsentiens dixit Ennius; T I, 28. concedo: f. I. invetero.

consulo: dicunt .. futurae post mortem famae tamen esse propter rem ... consulendum; F III, 57.

do: quantum .. consuetudini famaeque dandum sit, id curent vivi; T I, 109.

3. spolio: ne .. spoliaret fama probatum hominem, si contra iudicavisset; O III, 77.

4. conligo ex: haec .. aliaque eius modi ex vetere Graeciae fama collecta sunt; N II, 60.
consto ex: quod (poena divina) constet || eamque constare et || ex vexandis vivorum animis et ea || ex || fama mortuorum; ut eorum exitium ... conprobetur; L II, 44.

dico de: si pauca ante quasi de fama mea dixerit; A II, 64. §. II, 1. appello.

III. sordidus ad: id cum periculosum ipsi est, tum etiam sordidum ad famam, committere, ut accusator nominere; O II, 50.

IV. 1. celebritas: hinc Liber Semela natus (deus habetur) eademque famae celebritate Tyndaridae fratres; T I, 28.

certamen: cum altero certamen honoris et dignitatis est, cum altero capitis et famae; O I, 38.

fundamentum: fundamentum .. est perpetuae commendationis et famae iustitia; O II, 71.

2. portenta: haec portenta .. dedit .. tarda et sera nimis, sed fama ac laude perenni; D II, 64.

V. 1. accipere: si ... accepissent .. fama et auditione esse quoddam nomen et vim decorum; N II, 95.

caecari: qua caecitate || qua (fama populari) caecati || homines ... funditis .. everterunt suas civitates; T III, 4.

commoveri: vehementer .. amor multitudinis commovetur ipsa fama et opinione liberalitatis, beneficentiae; O II, 32.

constare: §. II, 4. consto ex.
gloriosus: id solum dicitur honestum, quod est populari fama gloriosum; F II, 48.

metiri: non eam (similitudinem) fama populari, sed vera bonorum laude metiens; T I, 110.

moveri: fama et multitudinis iudicio moventur; T II, 63.

putari: quorum (versum) interpres nuper fama quadam hominum fama dicturus in senatu putabatur eum ... appellandum .. esse regem; D II, 110.

superior: multi .. Gnathonum similes eum sint loco, fortuna, fama superiores; Lae 94.

tollere: ut beneficii excellentis viros in caelum fama ac voluntate tollerent; N II, 62. si Cadmi progenies aut Amphitryonis aut Tyndari in caelum tollenda fama fuit; fr IX, 11.

videri: contingebat in eo, quod plerisque contra solet, ut maiora omnia re quam fama viderentur; fr VI, 14.

vivi: ergo ita: non posse honeste vivi, nisi honeste vivatur? an nisi populari fama? sine ea igitur incunde negat posse ac vivere? F II, 50.

2. caesa: §. II, 1. appello. — sine: §. I. vivi.

fames, Hunger, Hungersnot: I. deest: labor in venatu, andor, cursus ad Euratam, fames, sitis (defuerunt); T V, 98.

est: id .. Socratem ... audio dicentem, cibi condimentum esse famem, potionis sitim; F II, 90. mihi .. est ... cubile terra, pulpamentum fames; T V, 90.

II. depello: cum cibo et potione fames sitisque depulsa est; F I, 37.

malis: qui ... ieiunitatem et famem se malis quam ubertatem et copiam dicerent; T II, 3.

obscuro: Socratem || Socratem || ferunt ... respondisse se, quo melius cenaret, obscuro ambulando famem; T V, 97.

patior: bestiae non frigus, non famem ... patiuntur? T V, 79.

perfero: videmusne, ut pueri ... ob eam .. rem vel famem et sitim perferant? F V, 48.

propulso: si nihil interesse nostra putemus, ... frigus, famem propulsare possumus necne possumus; F IV, 69.

III. I. confici: si fame ipso (sapienter) conficiatur; O III, 29.

cruciari: cum (M. Regulus) vigiliis et fame cruciaretur; F II, 65.

debilitari: ut fame debilitetur eculorum nimis effrenata vis; fr V, 85.

enecari: inclusus (avis) in cavea et fame enecta si in offium pulvis (avidus) || invasit ||; D II, 73.

2. in: in Rhodiorum inopia et fame summaque annonae caritate; O III, 50.

familia, Dienerschaft, Gesinde, Hausgenossenschaft, Haushalt, Familie, Philoſophenfamilie: I. audit: quia animum adverti nuper ... te familiae valde interdiceret, ut uni dicto audiens esset. — quippe vilico; R I, 61.

dat: Aristoteles, Xenocrates, tota illa familia (istud) non dabit; F IV, 49.

est: §. audit.

praestant: Elis in Peloponneso familiae duas certas habet, lamidarum unam, alteram Clotidarum, haruspicinae nobilitate praestantes; D I, 91.

II. 1. alio: sitne boni viri in maxima caritate annonae familiam non alere; O III, 89.

caeseo: censors populi aevitates, suboles, familias pecuniarum censeo; L III, 7.

decerno: in eo, qui in nave necatus, deinde in mari || mare || proiectus esset, decrevit P. Mucius familiam puram; L II, 57.

duco: quae (sententia) familiam dedit; F IV, 45.

everto: quae (aviditate) non modo singulos homines, sed universas familias evertunt; F I, 43.

habeo: §. I. praestant.

impertio: quod molestias || molestias || senectutis suae vestras familias || vestris familiis || impertire posset; R V, 10.

2. impertio: §. I. impertio.

interdico: §. I. audit.

prodo: ut conservetur semper et deinceps familiae prodantur et ... perpetua sint sacra || (sacra) ||; L II, 47.

3. deligo ex: (Dionysius) iis, quos ex familiis locupletium servos delegarat, ... corpora custodiam committebat; T V, 58.

discrepo a: quia ... valde a Xenocrate et Aristotele et ab illa Platonis familia discreparet; L I, 55.

dissideo a: plebei philosophi (sic enim ii, qui a Platone et Socrate et ab ea familia dissident, appellandi videntur); T I, 55.

mano a: ab || † ab || hac familia magia ista manarunt Platone percussus; L III, 14.

nascor in: L. Pauli nepos, hoc avunculo, nobilissima in familia aequae in hac tam clara re publica natus; R I, 31. etiamsi in amplissima familia natus sit; P 36.

sum cum: ista bellatrix iracundia ... qualis est cum uxore, cum liberis, cum familia? T IV, 54. — in: ut in magna familia sunt alii lautiores, ut sibi videntur, servi, sed tamen servi, ut athenenses, ... sic ...; P 37.

venio in: quasi in familiam patriciam venerit, (Fibrenus) amittit nomen obscuras; L II, 6.

III. 1. amicus: Maximissam .. regem, familie nostrae iustus de causis amicissimum; R VI, 9.

2. contentus: brevitatis causa familia contentiorum una; O II, 43.

3. primus ex: qui (Ca. Octavius) primus ex illa familia consul factus est; O I, 138.

princeps ex: P. Decius, princeps in ea familia consulatus; F II, 61.

IV. finis: neque necesse est edisseri a nobis, quae finis funestae familiae ... fat; L II, 55.

hospes: C. Blossius Cumanus, hospes familiae vestrae, Scaevola; Lae 37.

laudationes: lege (laudationes) vestrae familiae; F II, 116.

mater: ubi cum de matre familiae Taquiniensi duo filios procreavisset; R II, 34.

matrimonia: cum ... eas ... (virgines) in familiarum amplissimum matrimonium collocavit; R II, 12.

pater: ut bono patri familiae colendi, aedificandi, ratiocinandi quidam usus opus est; R V, 4. ne morte patris familiae sacrorum memoria occideret || [ne ... occideret]; L II, 48. quod pater familiae in eius donatione, qui in ipsis potestate est, adprobavit, ratum est; L II, 50.

pax: pace familiae dixerim; L III, 35.

ritus: ritus familiae patrumque servare; L II, 19. iam ritus familiae patrumque servare id est ... a dis quasi traditam religionem tueri; L II, 27.

status: quod in civitatibus ratione quadam ... agnationibus familiarum distinguuntur status; L I, 23.

vetustates: quae familiarum vetustatibus aut pecuniis ponderantur; R I, 47.

V, 1. delectari: delector .. et familia vestra et nomine; F II, 72.

2. a: locus ... a Platone, Aristotele, Theophrasto totaque Peripateticorum familia tractatus uberrime; D II, 3.

causa: coniugium et liberorum et familiarum suarum (causa frumentum condant); N II, 157.

in: quae .. honesta in familia instituta et educata ingenue non ipsa turpitudine ... offenditur? F III, 38. optimum .. et in privatis familiis et in re publica vectigal duco esse parsimoniam; R IV, 7. nonne (M^o Curius) hunc hominem ita scrum iudicet, ut ne in familia quidem dignum maiore aliquo negotio putet? F 38.

familiaris, sum *faux*, *jur* *familie* *geborig*, *vertrout*, *befreundet*, *Freund*: A. *bei* *Substantiv*: alq: propter humanitatem atque doctrinam Anco regi familiaris est factus usque eo, ut ..; R II, 35. videmus Papum Aemilium || C. || Lusino familiarem fuisse; Lae 39.

caelum: quod (caelum) nec desideraret alterum satis sibi ipsum notum et familiare; Ti 20.

fissum: fseum familiari et vitale (haruspices) tractant; D II, 32.

homo: quod potest mains esse scelus quam non modo hominem, sed etiam familiarem hominem occidere? O III, 19.

Lares: discripta || descr. || ratio est legitimis liberis, sanctis penatium deorum Larumque familiarium sedibus; R V, 7. vexati nostri Lares familiares; L II, 42.

locus: quoniam et locus ut sermo familiaris est; L II, 18.

parricidium: sibi salutem ut familiari pareret parricidio; N III, 67.

pars: quo modo est conlatum || conlata || inter ipsos (haruspices), quae pars inimica, quae pars familiaris esset? D II, 28.

res: quid, si non modo utilitatem (amicus) tibi nullam afferret, sed iacturae rei familiaris erunt faciundae? F II, 79. tollitur ... diligentia rei familiaris; F IV, 68. esse nec valetudinis nec rei familiaris habere rationem; F V, 48. mores et instituta vitae resque domesticae ac familiaris nos ... melius tuemur; T I, 2. cum a re familiari,

quae est ministra et familia corporis, ... sevocamus animum; T I, 75. aut honoribus aucti aut re familiari; N III, 87. nec ... rei familiaris amplificatio nemini nocens vituperanda est; O I, 25. qui ... studio rei familiaris tuendae ... sum se negotium agere dicant; O I, 29. vixerunt ... non nulli (philosophi, homines) in agris delectati re sua familiari; O I, 69. qui ... delectantur re sua familiari; O I, 92. a quo ... rei familiaris ad paucos, cupiditatum ad multos improbus venit hereditas; O II, 23. largitus ... quae fit ex re familiari, fontem ipsam benignitatis exhaurit; O II, 52. saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiari impertitendum; N II, 54. nec ita claudenda res est familiaris, ut eam benignitas aperire non possit; O II, 55. habenda ... ratio est rei familiaris; O II, 64. res ... familiaris quaeri debet iis rebus; O II, 87. a quo (Catone) cum quaereretur, quid maxime in re familiari expedit, respondit: "bene pascere"; O II, 89. sapientia esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63. hic alio re familiaris, alio dicit humanitas; O III, 89. quod propter studium cum (Sophocles) rem negligere familiarem videretur; C 22. ut ... illum (Sophocles) quasi desipientem a re familiari removeret iudices; C 22. qui (liber) est de tuenda re familiari, qui Oeconomicus inscribitur; C 59.

sermo: carere ... societate victus, sermone omnino familiari; T V, 63. ut (homo) habeat, quibuscum possit familiares conferre sermones; O II, 39. §. locus.

tyrannus: num ... se astrinxit scelere, si qui tyrannum occidit quamvis familiarem? O III, 19. vir: vir iste fuit ille quidem prudens et acutus ... mihi quae ... familiaris; L I, 54.

B. *afficit*; I. *aboluit*: I. adfirmat: ego ... non nimis adentior in omni isto genere nostro illi familiari, qui, quae vix coniectura qualis sint possumus suspicari, sic adfirmat, ut ...; R I, 15. adsum: aderant mei familiares, docti homines, P. et C. Selii et Tetrilus Rogus; A II, 11. aegrotat: §. II, 2. facio.

antefert: saepe .. de familiari illo tuo videor audisse, cum te togatis omnibus ... anteferet et paucos tecum Epicureos ... compararet, sed, quod ab eo te mirifice diligi intellegebam, arbitrari illum propter benevolentiam uberius id dicere; N I, 58.

canit: §. remittit. — comparat: §. antefert. convocat: Gellium, familiarem tuum, ... Athenis philosophos, qui tum erant, in locum unum convocasse; L I, 53.

dicat: hic cum quidam familiaris iocans dixisset: "huic quidem certe vitam tuam committis"; T V, 60. cum ... familiarissimi ... eius (P. Africani) ad eum frequenter per eos dies ventituros se esse dixissent; R I, 14. Panetius .. Africanum, audiretorem et familiarem suum, solitum ait dicere, ... homines ... duci oportere; O I, 90. nescio quo modo verum est, quod in Andria familiaris meus dicit; Lae 89. §. antefert.

disserit: quod familiaris omnium nostrum Posidonius disserit in libro quinto de natura deorum; N I, 123.

efficit: quam (sphaeram) nuper familiaris noster effecit Posidonius; N II, 88.

est: erat iam antea Alexandriae familiaris Antiochi Heraclitus Tyrius; A II, 11. in Tusculano cum essent complures mecum familiares; T I, 7. cari sunt parentes, cari liberi, propinqui, familiares; O I, 57. cum et ego essem una et pauci admodum familiares; Lae 2.

facit: cum (Aristoteles) scribit Eudemum Cy-

primum, familiarem suum, iter in Macedoniam facientem Pheras venisse; D I, 53. cum duo quidam Arcades familiares iter una facerent et Megaram venissent; D I, 57.

fert: familiarissimus tuus de te privilegium tulit. ut . . .; P 32.

habent: cuius (Epicuri) imaginem non modo in tabulis nostri familiares, sed etiam in poculis et in anulibus habent; F V, 3.

inridet: facete M. Piso, familiaris noster, . . . hoc modo || loco || Stoicos irridebat; F IV, 73.

locatur: || dicit; T V, 60.

moritur: cum Ptolomaeus || I'ptolem. || familiaris eius (Alexandri), in proelio telo venenato ictus esset coque vulnere summo cum dolore moreretur; D II, 135. † mori videbamus || videbamus || in studio dimittendi paene caeli atque terrae C. Galum, familiarem patris tui, Scipio; C 49.

probant: Peripatetici, familiares nostri, . . . mediocritates vel perturbationem vel morborum animi mihi non sane probant; T III, 22.

profert: quod (iudicium) C. Aquillius, familiaris noster, protulit; N III, 74. nondum . . . C. Aquilius, collega et familiaris meus, protulerat de dolo malo formulas; O III, 60.

remittit: quem ad modum Roscius, familiaris tuus, in senectute numeros in cantu remiserat || cecinerat, al. || . . . sic . . .; L I, 11.

repetit: L. . . Tarutius Firmanus, familiaris noster, in primis Chaldaicis || Chaldaeicis || ratiocinibus eruditus, urbis etiam nostrae natalem diem repetebat ab iis Parilibus, quibus . . .; D II, 98.

repudiat: Seylax Halicarnassius || Halicarnassius ||, familiaris Panaetii, . . . totum hoc Chaldaicum || Chaldaeicum || praedicendi genus repudiavit; D II, 88.

scribunt: hunc (Stilponem) scribunt ipsius familiares et ebriosum et mulierosum fuisse, neque haec scribunt vituperantes, sed potius ad laudem; Fa 10.

solet: || dicit; O I, 90.

tribuit: Cratippus . . . familiaris noster, . . . isdem rebus fidem tribuit; D I, 5.

venit: || facit. — ventitant: || dicit; R I, 14. vituperant: || scribunt.

ohne Verb: de quo (Q. Maximus) praeclara familiaris noster Ennius: unus homo . . .; C 10 2. sum: vgl. A. alqs; Lae 39.

II. nach Verben: I. adiuvo: ut vicinum citius adjuveris in fructibus percipiendis quam aut fratrem aut familiarem; O I, 59.

conficio: quo (dolore) . . . Cn. Octavium, . . . familiarem meum, confici vidi; F II, 98.

dedoceo: si (Epicurus) a Polyaeo, familiari suo, geometrica dicere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere; F I, 20.

desidero: nihil est, quod Pisonem, familiarem tuum, desideres; N I, 16.

dico: familiares nostros, credo, Sironem dicis et Philodemum; F II, 119.

erudio: || l. l. l. repetit. — facio: vgl. A. alqs; R II, 35. — icio: || l. l. l. moritur; D II, 135.

interimo: qui cum interemisset Clitum familiarem suum; T IV, 79.

invito: invitavit Canius postridie familiares suos; O III, 59.

lego: legimus . . . Panaetium, multos alios in primisque familiarem nostrum Posidonium; F I, 6.

nomino: possum nominare ex agro Sabino rusticos Romanos, vicinos et familiares meos; C 24. sustineo: sustinero Epicureos, tot meos familiares; A II, 115.

video: Puteolos videmus, at familiarem nostrum C. Avianum . . . non videmus; A II, 80. || l. l. moritur; C 49.

2. adsentior: si es adensus Antiocho, familiari tuo; A II, 137. adsentiris Antiocho, familiari meo, (magistro enim non audeo dicere); L I, 54. || l. l. adfrinat.

dico: est apud Platonem Socrates . . . dicens Critoni, suo familiari, sibi post tertium diem esse moriendum; D I, 52.

facio: Pompeio, nostro familiari, cum graviter aegrotaret Neapoli, melius est factum; T I, 86.

licet: Antiocho id magis licerit, nostro familiari? A I, 13.

placeo: ut Antiocho, nostro familiari, placeat; A I, 43.

3. audio de: || l. l. l. antefert.

disco: a: || l. l. dedoceo.

disputo cum: quae a nobis cum familiaribus nostris in Tusculano erant disputata; T III, 6.

venio ad: veniam nunc ad optimum virum, familiarem nostrum, Cratippum; D II, 107.

video in: saepe vidi . . . in Aesopio, familiari tuo, tantum ardorem vitium atque motum, ut . . .; D I, 80.

III. nach Substantiven: congressiones: sermo in circulis, disputationibus, congressionibus familiarium versetur; O I, 132.

oculus: cum Critonis, sui familiaris, oculum alligatum vidisset, (Socratem) quaevisse, cantu esset; D I, 123.

pater: Q. Catulus, huius collegae et familiaris nostri pater, dilexit municipem tuum Roscium; N I, 79.

IV. Umfand: a: haec ab Antiocho, familiari nostro, dicuntur multo melius; F V, 75. ad quam nos consuetudinem a familiaribus nostris adducti; T II, 9. || l. l. l. antefert.

apud: cum apud C. Cottam, familiarem meum, accurate sancit et diligenter de dis immortalibus disputatum est; N I, 15.

in: in eius (C. Laelii) familiari Scipione ambicio maior, vita tristior (erat); O I, 108.

familiaritas, Vertrautheit, Vertrauenshaftigkeit

|| dicit: I. declarant: quod . . . declarant . . . doctissimorum hominum familiaritates, quibus semper donus nostra floruit; N I, 6.

est: multa . . . sunt civibus . . . communia, . . . iudicia, suffragia, consuetudines praeterea et familiaritates; O I, 53. cum accipissemus a patribus maxime memorabilem C. Laeli et P. Scipionis familiaritatem fuisse; Lae 4.

II. I. efficio: cum . . . usus progrediens familiaritatem effecerit, tum amorem efflorescere tantum, ut . . .; F I, 69.

extinguo: eorum querela inveterata non modo familiaritates extingui solet, sed odia etiam || etiam odia || gigni sempiterna; Lae 35.

habeo: familiaritates habere fidas amantium nos amicorum; O II, 30.

supero: summas familiaritates praediorum fructuosorum mercede superare; F II, 85.

2. delabor: a sapientium familiaritatibus ad vulgares amicitias oratio nostra delabitur; Lae 76.

III. dignus: homo . . . dignus illa familiaritate Scipionis et Laelii, Panaetius; F IV, 23. digna mihi res cum omnium cognitione, tum nostra familiaritate via est; Lae 4.

IV. abundare: cum (Dionysius) . . . abundaret . . . et aequalium familiaritatibus et consuetudine propinquorum; T V, 58.

coniungi: cum viri boni moribus similes sunt familiaritate coniuncti; O I, 55.

delectari: equidem etiam admodum dulcentis P. Rutili, A. Virgini familiaritate delector; Lae 101.

florere: || I. declarant.

familiariter, freundſchaftlich: nihil est . . . turpius quam cum eo bellum gerere, quocum familiariter vixeris; Lae 77.

famosus, berüchtigt: si qua erat famosa, ei cognati osculum non ferebant; R IV, 6.

famula, Dienerin: sum: cum a re familiari, quae est ministra et famula corporis, . . . evocamus animum; T I, 75. sin autem virtus subiecta sub varios incertosque casus famula fortunae est; T V, 2.

famularis, eines Dieners: Codrum (rhetores) commemorant, qui se in medios inmisit hostis veste famulari || [Codrum . . . famulari] ||; T I, 116.

famulatus, Dienstbarkeit, Knechtschaft: I. abſoluit: quam miser virtutis famulatus servientia voluptati O III, 117.

II. sum in: qui aliquamdiu propter ignorantem stirpis et generis in famulatu fuerunt || fuerit ||; Lae 70.

famulor, diener: cum . . . ii famulantur *; R III, 37.

famulus, Diener, Knecht: I. tuentur: f. II, 1. revoco.

II. I. paro: quid . . . stultius quam . . . cetera parare, quae parantur pecunia, equos, famulos, vestem egregiam? Lae 55.

revoco: hos quidem ut famulos vinculis prope atque custodia, qui autem erunt firmiores . . . hos admonitio oportebit . . . revocatos dignitatem tueri; T II, 45.

2. prodo: quae a maioribus prodita est quom dominis, tum famulis . . . religio Larum; L II, 27.

3. sum in: ut oris in famulos, si aliter teneri non possunt; O II, 24.

III. numerus: qui cum famulorum in numero educatis ad epulas regis adiecerit; R II, 37.

IV. in: -eas . . . (ferias) in famulis operibus patris habent; L II, 19.

praeter: praeter laesae matris famulos, eosque iustus diebus, ne quis stipem cogito; L II, 22.

fanaticus, Schwärmerisch: isti philosophi superstitiosi et paene fanatici quidvis malle videntur quam se non inceptos; D II, 118.

fanum, Heiligtum, Tempel: I. est: quarum (Eumenidum) . . . Athenis fanum est; N III, 46. qui praerant Lacedaemoniis, non contenti vigilantibus curis in Pasiphaeae fano, quod est in agro propter urbem, somniantia causa excubabant; D I, 96. multa . . . sunt civibus inter se communia, forum, fana, porticus, viae; O I, 53.

II. I. a damo: si loca, si fana, si urbes, si gymnasia . . . adamare solemus; F I, 69.

circum eo: cum fana circumimus in agro Ardeati; N III, 47.

compilo: alii omnia, quae possunt, fana compilant; N I, 86.

contemno: ut illa plurima in sua patria sacrificia et fana contemneret; F II, 63.

deflagro: «fana flamma deflagrata, testi alti stant parietes deformati»; T III, 44.

depeculo: ut peccatum est patriam prodere, parentes violare, fana depeculari, sic . . .; F III, 32.

exipilo: Dionysius, . . . cum fanum Proserpinae Locris exipilavisset, navigabat Syracusas; N III, 83. si pater fana exipilet; O III, 90.

facio: illud vitiosum, Athenae quod . . . Epimenide Crete suadente fecerunt Contumelinae fanum et Inpudentiae; L II, 28.

inflammo: oam . . . unam ob causam Xerxes inflammari Athenis fano iussisse dicitur, quod . . .; R III, 14.

uomino: quo facto fanum illud Indicis Herculis nominatum est; D I, 54.

poenio, reficio: quod vellet Graeciae fana poenire; quae non reficienda quidem Graii putaverant; R III, 15.

spolio: fana multa spoliata et simulacra deorum de locis sanctissimis ablata videmus a nostris; N I, 82.

video: Febris . . . fanum in Palatio et Orbonae ad aedem Larum . . . videmus; N III, 63. f. spolio.

2. infero: cum (Drennas) fano Apollinis Delphici nefarium bellum intulisset; D I, 81.

3. advehor in: ita sacerdos advecta in fanum . . . precata a dea dicitur, ut . . .; T I, 113.

congrego in: qui (magi) congregantur in fano commentandi causa atque inter se colloquendi; D I, 90.

excubo in: f. I. D I, 96. excubo in: ut . . . id ante diem certam in sum quidque fanum referret; N III, 84.

sum in: cum in omnibus fanis pater inberbis esset; N III, 83. cum (Hannibal) columnam auream, quae esset in fano Iunonis Laciniae, auferre vellet; D I, 48. fore . . . omnia caeteros, veluti quom in fanis essent maxime religiosi; L II, 26.

tollo de: eundem . . . (Dionysium) ferunt haec, quae dixi, sublata de fanis in forum protulisse; N III, 84.

vehor ad: cum . . . illam (sacerdotem) . . . curru vehi ius esset satis longe ab oppido ad fanum; T I, 113.

venio in: cum (Dionysius) . . . in fanum venisset Iovis Olympi; N III, 83.

III. instrumenta: iam aes atque ferrum duelli instrumenta, non fani; L II, 45.

pulchritudo, vetustas: fani pulchritudo et vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen; D I, 86.

IV. in: cum in Herculis fano arma sonnerant; D I, 74. Lacedaemoniis in Herculis fano arma sonnerunt; D II, 67. quod . . . nunc multis fit in fani; L II, 41. aurum . . . et argentum in aribus et privatim et in fanis invidiosa res est; L II, 45.

farcio, anfüllen, mdfien: sicore opimo farta (Iovis satelles) et satiata adfatim clangorem fundit vastum; T II, 24.

fartor, Vogelwäſter, Wurfmacher: quae (artes) ministrae sunt voluptatum: «cetarii, lani, coqui, fartores, piscatores,» ut ait Terentius; O I, 150.

fas, Recht: sum: si hoc fas est dictu; T V, 38. sin secus (est), quod ne dictu quidem fas est; T I, 6. — Infinitivus: «si fas endo plagas caelestium ascendere cuiquam est;» R fr 6. neque . . . ei fas erat (dicere); O III, 34. quid (Scipio) non adeptus est, quod homini fas esset optare? Lae II, 1. fas . . . nec est nec unquam fuit quicquam nisi pulcherrimum facere ei, qui esset optumus; T I 10. — acc. c. inf.: huic legi nec obrogari fas est neque . . .; R III, 33. quod ne imprudentiam quidem oculorum adici fas fuit? L II, 36. tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra et gentem inferi fas negent esse; L II, 55. nec id, quod vere honestum est, fas est cum utilitatis repugnantia comparari; O III, 117.

fascea, Curt: defert ad coniectorem quidam somniasse se ovum pendere ex fascea lecti sui cubicularis; D II, 134.

fasciculus, Strauß: fasciculum ad naris admovēbis? T III, 43.

fascis, Rutensbüchel: I, I. demitto: tum demissi populo faeces; R I, 82. eadem .. mente P. Valerius .. fascies primus demitti iussit, eum dicere in contione coepisset; R II, 53.

2. demo de: Publicola lege illa de provocatione perlata statim securis de fascibus demi iussit; R II, 55.

II. alqs cum: visum tibi esse ... C. Marium cum fascibus laureatis quaerere ex te, quid tristis esses; D I, 59. ego (habeo dicere) de Mario cum fascibus laureatis me in suum deduci iubente momentum; D II, 136.

lictiores cum: ut sibi duodecim lictiores cum fascibus anteire liceret; * R II, 81.

fastidiosus, vermöhnt, reißbar: ut ita fastidiosae mollesque mentes evadant civium, ut ... nequeant; R I, 67.

fastidium, Ekel, Widerwille, Überdruß, Spödnur: I. est: unde hoc sit tam insoleus domesticarum rerum fastidium; F I, 10.

II. I. fagio: etiam in rebus prosperis ... superbia || [superbia] || magnopere, fastidium arrogantiamque fugiamus; O I, 90.

habeo: quae habent ad res certas vitiosam offensionem atque fastidium; T IV, 23.

2. sum: rudem .. esse omnino in nostris poetis aut interitissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi; F I, 5.

3. nascor ex: tum ex eorum fastidio et superbia nata esse commemorant; R I, 48.

III. efferri: efferantur fere fastidio et contumacia; Lae 54.

fastigium, Giebel, Giebeldach: I. impono: quoniam operi inchoato, prope tamen absoluto tamquam fastigium imponimus; O III, 33.

alqs in: cum Summanus in fastigio Iovis optumi maximi ... e caelo ictus esset; D I, 16.

fastus, pl. Falten: I. habeo in: horum annorum, quos in fastis habemus, magnus XII DCCCCLIV amplectitur; fr V, 35.

II. dies: cum videmus ... lunam .. accretionem et deminutionem luminis quasi fastorum notantem et significantem dies; T I, 68.

fatalis, vom Schicksal bestimmt, verhängnisvoll, verderblich: alqd: sin autem idcirco possum provideri, quia certa sunt et fatalia; D II, 25. tam .. est fatale medicum adhibere quam convalescere; Fa 30.

causae: neque tamen erant causae fatales, cur ita accideret; Fa 19.

continuatio: quasi fatalem et immutabilem continuationem ordinis sempiterni (appellant); A I, 29.

exitus: non .. fatalis exitus habuerunt; D II, 24.

leges: commonstravit .. leges fatales ac necessarias; Ti 43.

monstrum: ortus androgyni nonne fatale quoddam monstrum fuit; D I, 98.

necessitas: fatalem vim || f umbra, normam || et necessitatem rerum futurarum (Chryippus deum dicit esse); N I, 39. eandem .. (legis vim) fatalem necessitatem appellat, sempiternam rerum futurarum veritatem; N I, 40. hinc vobis exitit primum illa fatalis necessitas, quam *σιγαπήνη* dieitis; N I, 55.

norma: f. necessitas; N I, 39.

II.

summa: cum ... duo ... ii numeri ... circuita naturali summam tibi fatalem confecerat; R VI, 12.

vis: * quorum in aliis, ... ut in anguibus, ... naturae contagio valet, ... vis est nulla fatalis; Fa 5. [necessitas; N I, 39.

fataliter, nach dem Verhängnis: si ... omnia, quae sunt quaeque futura sunt, ex omni aeternitate definita dicitis esse fataliter; D II, 19.

fateor, gefügen, befennen, einräumen, zugeben: I. abfinit: alqs: quia virtus, ut omnes fateamur, altissimum locum in homine ... tenet; F IV, 37. ne tu quidem, Vellei, (intelligere potes), sed non vis fateri; N I, 71. officium profecto, ut fateare; N III, 65.

II. mit Ergänzung: I. Infinitiv: nescio, nec me || nec || pudet, ut istos, fateri nescire, quod nesciam; T I, 60.

2. accus. c. Infin.: a. vollständiger Infinitiv: fatendum sit, ... quod ea definitione explicetur, id percipi posse; A II, 43. comprehendere ea se posse fateantur; A II, 44. fateare (oportet) esse ei (memoriae) locum; A II, 106. quae (artes) ipsae fatentur coniectura se plus uti quam scientia; A II, 107. ut hoc ipsum decretum ... fateretur esse perceptum; A II, 109. vides .. iam me fateri aliquid esse veri; A II, 119. fatendum est summum esse bonum iucunde vivere; F I, 42. animi .. voluptates et doleres nasci fateamur e corporis voluptatibus et doloribus; F I, 56. quid, si officio, ut fateare me ... scire? F II, 75. hi quoque posteriores fatentur alienum esse ..; F III, 70. fateantur Stoici haec omnia dicta esse praclare; F IV, 19. ut nihil interesse nostra fateamur, sint illa necne sint; F IV, 29. fateri .. coepit sapienti ... commodius tamen esse, si ..; F IV, 56. qui (Aristoteles) bonum esse divitias fateretur; F IV, 73. ut ipse vites, si loqui possint, ita se tractandas ... esse fateantur; F V, 39. quae secundum naturam illi ipsi gloriosi esse fateantur || faterentur, fatentur ||; F V, 72. qui fatentur se virtutis causa, nisi ea voluptatem faceret || crearet, al. ||, ne manum quidem versuros fuisse; F V, 93. quoniam extorristi, ut faterer, qui omnino non essent, eoa ne miseris quidem esse posse; T I, 14. ut victum, si quando, so esse fateatur; T III, 14. quid tergiversamur .. nec fateamur eam nos dicere voluptatem, quam ...? T III, 41. et || ii, hi || tamen fatentur graviores acritudines suscipi, quam natura cogat; T III, 71. si eorum (deorum) plaga perculi addictos se et stratos esse fateantur; T III, 72. quod esse summum malum [Cleanthes] ipse fateatur || fateratur ||; T III, 77. haec .. ita disputant, ut rosecanda esse fateantur; T IV, 46. potes, ... quem bene fateare, eum negare beate vivere? T V, 12. quod erit .. honestum, certe fatebuntur esse melius; T V, 50. cum fatentur satis magnam vim esse in vitis ad miseram vitam, nonne fatendum est eandem vim in virtute esse ad beatam vitam? T V, 50. fateor ea (saecula) sine mundi conversione effici non potuisse; N I, 21. fateamur constare illud etiam, ... nos habere ..; N I, 44. ego .. te scire ista melius quam me non fateor solum, sed etiam facile patior; N I, 74. deorum .. interpretes sunt; deos igitur esse fateamur; N II, 12. iis fatendum est eos (deos) aliquid agere; N II, 76. necire me fateor; D I, 23. facta haec esse dicamus, quidvis denique potius quam deos res humanas curare fateamur; D I, 83. fieri .. omnia fato ratio cogit fateri; D I, 125. non necesse est fateri partim horum errore susceptum esse, partim superstitione? D II, 83. nihil ... a

5

deo somniis significari fatendum est: D II, 125. nunc vero fatemur, acuti hebetesne ... simus, non esse id in nobis; Fa 9. quid adferri poterit, cur non omnia fato feri fatendum sit? Fa 43. † fateantur tamen eas (admissiones) non sine visio antecedente feri; Fa 44. qui (Epicurus) aliter obistere fato fatetur se non potuisse, nisi ...; Fa 48. iam ita video fateorque esse magna; L II, 32. quod fateor humana esse; L II, 43. ego .. fateor in ista ipsa potestate inesse quiddam mali; L III, 23. ut ... facinorosos se esse fateantur: O III, 39. is se, quod sit vir bonus, nec scire fateatur; O III, 75. qui .. fateatur honestum non esse ...: O III, 89. potius ... quam, cum (causam) utilem non esse diceret, esse aequam || non ut. dic., esse aeq.; al. || fateatur; O III, 88. si quis contra rem publicam se amici causa fecisse fateatur; Lae 40. iam fateris ... non esse te divitem; P 45. f. III. alqd; A II, 93.

b. Particp. ut ille rex ... hunc a se maiorem ducem cognitum .. fateretur; A II, 8. cum (adulteros) exanimarentur prius, quam victos se faterentur; T V, 77. hominum .. causa eas rerum copias comparatas fatendum est; N II, 158.

III. mit Object: alqd: hoc .. fateris, neque ultimum te paucorum neque primum multorum respondere posse; A II, 93. quod ipsi etiam fateantur constatque inter omnia; F IV, 33. fatendum est ... quod sentio; F V, 88.

fatidicus, *weisßagend, Wahrsager*: A. anus (audite) anum fatidicum, Stoicorum *πρόνοιας*, quam Latine licet providentiam dicere; N I, 18. anum fatidicum *πρόνοιας* a Stoicis induci, id est providentiam || [id est providentiam] ||; N II, 78.

B. ecfata: quod (genus sacerdotum) interpretetur fatidicorum et vatium ecfata incognita, quorum || quae eorum || senatus populusque adceverit; L II, 20.

fatigo, *bedrängen, heimlichen, zusehen*: a qm: qui non verbis sunt et disputatione philosophorum, sed vinculis et carcere fatigandi; O III, 73. iracundias, al.: domini .. servos ita fatigant, ut optima pars animi, id est sapientia, eiusdem animi vitiosas imbecillaque partes, ut libidines, ut iracundias, ut perturbaciones ceteras; R III, 87.

fatum, *Weisßagung, Bestimmung, Geschid, Schicksal, Verhängnis*: I. *absolut*: I. abest: hanc distinctionem utrique adprobant, sed alteri censent ... eas (res) fato feri; quae autem in nostra potestate sint, ab iis fatum abesse *; Fa 45.

adfert: qui (philosophi) censent omnia ita fato feri, ut id fatum vim necessitatis adferret; Fa 39.

est: ex quo intellegitur, ut fatum sit non id, quod superstitione, sed id, quod physice dicitur, quaed aeterna rerum, cur .. ea ... facta sint; D I, 126. sin autem id potest flecti, nullum est fatum; D II, 21. si ita fatum erit || sit, est ||, "nascetur Oedipus Laio", non poterit dici: "sive fuerit Laius cum muliere sive non fuerit;" Fa 30. quia ita fatum sit .. concebiturum ... Laium; Fa 30. fatum est conio rerum per aeternitatem se invicem tenens; Fa fr. 2.

habent: sauguris ut nostri Calchantis fata quemus scire ratione habeant an vanos pectoris orsus; D II, 63.

impendunt: haec ita multa quasi fata impendere amicitia, ut omnia subterfugere non modo sapientiae, sed etiam felicitatis (Scipio) diceret sibi videri; Lae 35.

periumum: neutiquam .. dissolvemini, neque vos ulla mortis fata periment || prement ||; Ti 40. possunt: f. II, 1. muto. videtur: f. II, 1. irideo.

2. sum: quod .. semper ex omni aeternitate verum fuerit, id esse fatum; N III, 14. id neque, si fatum fuerat, (Deiotarus) effugisset nec, si non fuerat, in eum casum incidisset; D II, 20. si .. fatum fuit classes populi Romani bello Punico primo ... interire; D II, 20. quodsi fatum fuit bello Punico secundo exercitum populi Romani ad lacum Trasumenum || Trasumentum || interire; D II, 21. si Daphniae fatum fuit ex equo cadere atque ita perire; Fa 5. si fatum tibi est ex hoc morbo convalescere, ... convalesces; item, si fatum: tibi est ex hoc morbo non convalescere, ... non convalesces; et alterum fatum est; medicum ergo adhibere nihil attinet; Fa 28, 29.

II. *nach Verben*: I. adhibeo: qui .. ab iis (veteribus) dissentiebant, fato adensionibus adhibito necessitatem ab his potest removeri; Fa 40.

appello: fatum .. id appello, quod Graeci *επισημειωσ*, id est ordinem seriemque causarum; D I, 125.

cano: nec eius (Romae) fata canere dubitabat; D II, 98.

confirmo: ita et necessitatem et fatum confirmari (Epicurus) putat; Fa 21. nec .. quiaquam magis confirmare mihi videtur non modo fatum, verum etiam necessitatem et vim omnium rerum, ... quam hic; Fa 48.

contemno: fatum .. illud, quod omnia contineri dicitis, contemno; A II, 126.

extimesco: nec, cum haec ita sint, est causa, cur Epicurus fatum extimescat; Fa 18. nec ob eam causam fatum ant necessitas extimescenda est; Fa 28.

for: *Apollo fatis fandis dementem invitam ciet; D I, 66.

habeo: f. IV, 2. ex. inculco: quid .. admet inculcare fatum? Fa 6. irideo: totum omnino fatum etiam Atellanio versu iure mihi esse inrisum videtur; D II, 25.

introduco: qui ita fatum introducunt, ut necessitatem adiungant; Fa 42.

muto: mutari .. fata non possunt; D II, 21. retineo: Chrysisippus ... causarum genera distinguit, ut et necessitatem effugiat et retineat fatum; Fa 41.

scribo: f. IV, 2. ex. subterfugio: f. I, 1. impudent. video: ne hercule laudii quidem praedonis video fatum ullum; nihil enim scribit ei praedictum; Fa 5.

2. obsisto: qui (Epicurus) aliter obistere fato fatetur se non potuisse, nisi ad has commenticias declinationes confugisset; Fa 48.

3. libero: f. I adhibeo.

4. adiungo: de: quibus (libris), ut est in animo, de fato si adiunxerimus; D II, 3. dico de: apud Stoicos de isto fato multa dicuntur: de quo alias; D II, 19.

duco a: haec .. et quaedam eiusdem modi argumenta, cur sit divinito, ducuntur a fato; D I, 128. duxisti .. divinationem omnem a tribus rebus, a deo, a fato, a natura; D II, 27.

habeo in: in isdem .. fatis scriptum Veientes habere fore ut brevi Gallis Roma caperetur; D I, 100.

repeto a: primum mihi videtur ... a deo, ... deinde a fato, deinde a natura vis omnis divinandis ratioque repetenda; D I, 125.

III. *nach Substantiven*: natura: si fati omnino nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset;

Fa 6. quae tolluntur omnia, si vis et natura fati ex divinationis ratione firmabitur; Fa 11.

necessitas: nec ii ... fati necessitatem confirmant, sed verborum vim interpretantur; Fa 20. ii mentem hominis voluntate libera spoliata necessitate fati devincunt; Fa 20. Epicurus declinatione atomi vitari necessitatem fati putat; Fa 22. ea non esse nexa causis aeternis et a fati necessitate esse libera; Fa 38. (Chrysippus) delabitur in eas difficultates, ut necessitatem fati confirmet invidus; Fa 39.

nomen: nomen aene et plenum asperitiosis fati nomen ipsum; D II, 19. ut fati nomen ne adiungas; Fa 29. f. natura; Fa 6.

nomen: „Euthynous potitur fatorum numine leto;“ T I, 115.

via: eius temporis ancipitem video quasi fatorum viam; R VI, 12.

2. disputatio de: id in hac disputatione de fato casus quidam ne facerem impeditur; Fa 1. res de: maximae res tacitae praeterierunt, de divinatione, de fato; N III, 19.

IV. **Umfang:** 1. contineri: dicebas omnia, quae ferent futurave essent, fato contineri; D II, 19. f. II, 1. contemno.

evenire: vultus .. exenire omnia fato; D II, 24. ita, cum || ita cum || venerint, fato evenerint; Fa 26.

expendere: eum (ignem cluet) doctus Prometheus clepsisse dolo poensaque Iovi fato expendisse supremo; T II, 23.

fieri: qui negant adensionem fato fieri; Fa 44. si concedant anteire visa, nec tamen fato fieri adensionem; Fa 44. dicent, si omnia fato ferent eius modi, ut nihil feret nisi praegressione causae, contemendum esse fato fieri omnia; Fa 44. f. I, 1. abest. — **facto**, III. alqd. omnia (22 St.) S. 13. a. quaecumque (4 St.) S. 14. b.

figi, fundari: „haec fixa gravi fato ac fundata teneri;“ D I, 20.

interire: sin, cum auspiciis obtemperatum esset, interiturae classes non fuerunt, non interierunt fato; D II, 20. aut .. non fato interit exercitus, aut, si fato, ... idem eventurum fuisset; D II, 21.

linguere: „qui non funestis liquerunt lumina fatias;“ D II, 63.

nasci: ut praedici posset, quid cuique eventurum et quo quisque fato natus esset; D I, 2.

effipitit: si omnia fato, quid mihi divinatione prodest? D II, 20. vultus autem omnia fato; nulla igitur est divinatio; D II, 20.

2. contra: quod (Iuppiter) Sarpedonem filium a morte contra fatum eripere non posset; D II, 25.

de: f. II, 4. dico de.

ex: enim .. (Veientem) dixisse ex fatis, quae Veientes scripta haberent, Veios capi non posse; D I, 100.

extra: si .. nihil fit extra fatum, nihil levare divina potest; D II, 25.

sine: cum sine fato ratio omnium rerum ad naturam fortunamve referatur; Fa 6. quibus (philosophis) videntur sine ullo fato esse animorum motus voluntarii; Fa 39.

fatuus, **thōridt**: nisi (luxuriosi) plane fatui sint, id est nisi aut cupiant aut metuant; F II, 70.

fauces, **Edhnd**, **Rehe**, **Höfle**, **Zugang**: I. exarscunt: cum ... inexplebiles populi fauces exaruerunt libertatis siti, ... tum ..; R I, 66.

II, I. habeo: dentes, palatum, fauces (habebit deo) nullum ad usum; N I, 92.

intendo: qui volunt exclamare maius, num satis habent latera, fauces, linguam intendere, e quibus eici vocem et fundi videmus? T II, 56.

patetefacio: aliquo tempore patetefactis terrae faucibus; N II, 95.

2. eicio, fundo e: f. I. into.

emitto: „quam mox (consul) emittat pictis e faucibus currus;“ D I, 108.

III. figura, vis: quod fieri ... nec sine faucibus, laterum, pulmonum vi et figura potest; T I, 37.

IV. favere: qui (galli) ... favent faucibus rursis cantu plausuque praemunt alas; D II, 57.

faveo, **günstig sein**, **begünstigen**, **sich hingeben**:

I. alqs: rebus .. divinis, quae publice ferent, ut „FAVRENT LINGUIS“, imperabatur; D I, 102. iam illa: „favete linguis“ et „praerogativam, omen comitorum“; D II, 83.

II. aetati: quia non modo non invidet illi aetati, verum etiam favetur; O II, 45.

cantui: qui (galli) ... favent faucibus rursis cantu plausuque praemunt alas; D II, 57.

sententiae: ita ite faveo sententiae; T I, 55.

favonius, **Westwind**: inausurrat: quoniam ... Favonius ipse inausurrat navigandi nobis .. tempus esse; A II, 147.

nascitur: mare illud, quod nunc favonio nascente purpureum videtur; A II, 105.

favor, **Günst**, **Begünstigung**: favore magis quam re legum nomen tenent; L II, 11.

faustus, **günstig**, **Glad bringen**: alqd: idcirco (maiores nostri) omnibus rebus agendis „QUOD BONUM, FAUSTUM, FELIX, FORTUNATUMQUE ESSET“ praefabatur; D I, 102.

dies: ut horribilem illum diem aliis, nobis faustum patemus; T I, 118.

signa: „ubi ... Marius ... fausta .. signa suae laudis reditusque notavit;“ D I, 106.

fautrix, **Bejählerin**: amicitiae non modo fautrices fidelissimae, sed etiam effectoriae sunt voluptatum tam amicis quam sibi; F I, 67.

favus, **Honigschlebe**, **Bee**: ut apium examina non fingendorum favorum caesa congregantur, sed, cum congregabilia natura sint, fingunt favos, sic ..; O I, 157.

faux f. **fauces**.

fax, **Hadet**, **Feuerstein**, **Reiz**, **Dual**: I. adest: „adest, adest fax obvoluta sanguine atque incendio! multos annos latuit; cives, ferre opem et restinguite;“ D I, 67.

ardet: is (dolor) ardentibus faces intentat; T V, 76. quia „mater gravida parere ex se ardentem facem visat in somnis Heoubae;“ D I, 42.

latet: f. adest.

petessit, volat: „quid vero Phoebi fax, tristis nuntia belli, quae magnam ad columnam flammato ardore volabat, praecipitis caeli partis obitusque petessens?“ D I, 18.

terrent: ita te ... nec traiectione stellae nec faces visae terrebut, D II, 60.

II, I. admoveo: cum .. quasi faces ei (Posidonio) doloris admoveerentur; T II, 61. dolorum cum admoveatur faces, praeter modum plerique exterritur; O II, 37.

fero: si (Tib. Gracchus) te in Capitolium faces ferre vellet; Lae 37.

iacio: „Diana facem iacit a laeva;“ A II, 89.

infero: cum parietes distarbas aut cum tectis sceleratas faces inferabas; P 28.
 inatento: f. l. ardet; T V, 76. — obvolvo, restringo: f. l. adest. — pario: f. l. ardet; D I, 42.

video: quae (causa) terret animos... facibus visis caelestibus; N II, 14. et cum duo visi soles sunt || essent || et cum tres lunae et cum faces; D I, 97. f. l. terret.

II. incendi, inflammari: cum... corporis facibus inflammari soleamus ad omnis fere cupiditates eoque magis incendi, quod...; T I, 44.
 terrete: f. II, I. video; N II, 14.

febris, *Feiber*: I. est: vide, quae, ... ne tertiana quoque febris et quartana divina esse dicebim sit, quarum reversione et motu quid potest esse constantius? N III, 24.

II. habeo: si cui venae sic moventur, is habet febrim; Fa 15. non et || ei, cui || venae sic cui moventur, et is febrim non habet; Fa 15.

III. motus, reversio: f. l.

IV. in: cum (carere) sic tanquam in febrī dicitur alia quadam notione verbi; T I, 88.

fecunditas, *Ferntharheit*: I. do: nos aquarum inductionibus terra fecunditatem damus; N II, 152.

II. I. percipi: quae (commoda) percipiuntur caeli temperatione, fecunditate terrarum; N II, 13.
 2. propter: in quibus (agris) multa propter fecunditatem fingi gignique possunt; D I, 94.

fecundus, *fruchtbar, ergiebig, reich*: a lqd: qua pecude... nihil genit natura fecundus; N II, 160.

pectus: qui... in... Academia umbrifera nitidoque Lyceo fuderunt claras fecundi pectoris artes; D I, 22.

terra: quid ego irrigationes, quid fioneses agri repastinationesque proferam, quibus sit multo terra fecundior? C 53.

fel, *Felle*: cum rerum natura... quid habere potest commune non dicam gallinaeum fel, ... sed...? D II, 29.

felicatus, mit *Ferntheit* vergleiet, *lustvoll geröhret*: quid? a Numa Pompilio minus gratas dis immortalibus capodines ac fitiles urnulas fuisse quam felicitas Saliorum || aliorum || pateras arbitramur? P 11.

felicitas, *Glück, Gedeihen*: I. exstat: si multo maiore ex parte exstat in utraque (mercatura, ratione) felicitas; T V, 86.

II. I. dico: an senatus... quod eius virtute aut „felicitate“ posset dicere, si neque virtus in ullo nisi in || nisi || sapiente nec felicitas vere dici potest? F IV, 22.

habeo: cuius (belli) altera pars sceleris nimium habuit, altera felicitatis parum; O II, 45.

2. video: ut omnia (quasi fata) subterfugere non modo sapientiae, sed etiam felicitatis (Scipio) diceret sibi videri; Lae 35.

III. a lqd: f. II, I. habeo.

IV. equi: non nulli... sive felicitate quadam sive bonitate naturae... rectam vitae secuti sunt viam; O I, 118.

et || tibi ||: f. II, I. dico.

feliciter, *glücklich*: evenio: migrationem et emptionem feliciter evenire volo; A ep 2.

gero: bella cum finitimis felicissime multa gessit; R II, 15.

merior: cur... Marius tam feliciter septimum consul domi suae senex est mortuus? N III, 81.
 vivo: necessario sequitur omnes sapientes semper feliciter, absolute, fortunate vivere; F III, 26.

felis f. faelis.

felix, *glücklich*: a lq: Polycratem Samium felicem appellabant; F V, 92. ergo infelix (Polycratem) una molestia, felix rursus, cum... anulus... inventus est? F V, 92. si minus felices in diligendo || deligendo || fuisseamus; Lae 60.

alqd: (maiores nostri) omnibus rebus agendis... QUOD BONUM FAUSTUM. FELIX FORTUNATUNQUE ESSET... praefabantur; D I, 102.

concursum: unde tam felix concursus atomorum, ut repente homines deorum forma nascerentur? N I, 91 (90).

praedo: qui (Harpalus) temporibus illis praedo felix habebatur; N III, 83.

femina, *Weib, Frau, Weibchen*: f. l. appellat, dicit: vidisse se in somnis pulchritudine eximia feminam, quae se nomine appellans diceret Homerium quandam eius modi verum; D I, 82.
 sunt: cum... et mares et feminas complures ex hominibus in deorum numero esse videamus; fr IX, 11.

2. sum: quod et maris deos et feminas esse dicitis, quid sequatur, videtis; N I, 95. aliae (bestiae) mares, aliae feminae sunt; N II, 128.

II. I. emitto: si marem (anguem) emisisset, uxori brevi tempore esse moriendum, si feminam ipsi; D I, 36. feminarum (anguem) emisit; D I, 36.
 oculo: quod Spartiatiae etiam in feminas transulerunt, quae ceteris in orbitibus mollissimo cultu „parietum umbris occultantur“; T II, 36.
 video: f. l. appellat.

2. statuo: si pecuniae modus statuendus fit feminis; R III, 17.

3. transfero in: f. l. oculo.

III. congressio: ut a prima congressione maris et feminae... ordiar; R I, 88.

emissio: si emissio feminae anguis mortem adferebat Ti. Graccho; D II, 62.

manus: „feminae || feminae || vir feminea interimor manu“; T II, 20.

natura: ut... sentiant mulieres naturam || in naturam || feminarum omnem castitatem pati; L II, 29.

IV. I. immolari: quibus hostiis immolandum quoque deo, quos maioribus quos lactentibus, quos maribus, quos feminis; L II, 29.

Siste: porco femina piaculum || pati || faciendum ||; L II, 57.

2. in: quae (vita) in claris viris et feminis dux || reddux || in caelum soleret esse; T I, 27. et in mare || mari || et in femina commissendorum corporum vitiae libidines; N II, 128.

femineus, *eines Weibes*: „feminae || feminae || vir feminea interimor manu“; T II, 20.

femur, *Oberschenkel*: I. redundo: tuus... deus... redundat... manibus, pedibus, feminibus, cruribus; N I, 99.

II. percussio: ex hac opinione sunt illa... genera lugendi, ... pectoris, feminum, capitis percussiones; T III, 62.

fen — f. faen —

fenestra, *Fenster*: quae (partes) quasi fenestrae sint aniani; T I, 46.

ferax, fructibus: nullus feracior in ea (philosophia) locus est nec uberior quam de officiis; O III, 5.

ferculum, Tragopogon: ut porparum ferulis similes esse videamur; O I, 131.

fere, φαῖρ, ungefähr, beinahe, geröndlich, in der Regel, meistens: I. **bei Substantiven**: aequalis: confer[am] avum tuum || M. || Drusum cum C. Graccho, eius fere aequali; F IV, 66. qui (Cato) fuit eis (Scipionis) fere aequalis; O III, 1. quae C. Salinator, quae Sp. Albinus, . . . nostri fere aequales, deplorare solebant; C 7.

aetas: hic (pater) fere aetatem egit in litteris; L II, 3.

annus quae (stella) anno fere vertente signiferum lustrat orbem; N II, 53. cum legatus noster esset anno fere ante, quam consul est declaratus; R I, 23.

II. **bei Substantiven**: annis fere DX post Romam conditam Livius fabulam dedit; T I, 5. si haec post trecentos et quinquaginta fere annos evenerat putaret; T I, 90. quarta fere die partem addita; N II, 49. ea (stella) . . . xxx fere annis cursum suum conficit; N II, 52. cum . . . expectares esses hora secunda fere; D I, 59. qui (Ennius) ut scribit, anno trecentesimo quinquagesimo || quinq. CCC, al. || fere post Romam conditam Nonis Iouis soli luna obstitit et nox; R I, 25. nec tantum Karthago habuisset opum sercentos fere annos sine consiliis et disciplina; R I, fr 8. Homerum . . . qui minimum dicunt, Lycurgi aetati triginta annis antepontur fere; R II, 18. anno fere centesimo et quadragesimo post mortem Numa primus Italiam Pythagoram attigisse; R II, 29. illa praecleara constituto Romulorum ducentos annos et viginti fere firma mansisset; R II, 53. dictator . . . est institutus decem fere annis post primos consules; R II, 56. sexto decimo fere anno, Postumo Cominio Sp. Cassio consulibus; R II, 57. in hoc fere uno officio et munere sunt cetera; R II, 69. virtus omnis tribus in rebus fere vertitur; O II, 18.

III. **bei Adjectiven und Pronomina**: ceteri: est forma eius disciplinae, sicut fere ceterarum, triplex; F V, 9.

communis: haec laudabilia et locupletibus fere cum plebe communia; L II, 59.

contrarius: sic omnia nimia . . . in contraria fere convertuntur; R I, 68.

cunctas: deos ea facie novimus . . .; at non Aegyptii nec Syri nec fere cuncta barbaria; N I, 81.

dimidiatus: appareat epigramma exesis posterioribus partibus versiculorum dimidiatis fere; T V, 66.

hic: haec fere de moribus; A I, 39. in his fere commutatio constitit omnis dissensoque Zemonis a superioribus; A I, 42. haec Antiochus fere et Alexandreae tum et multis annis post multo etiam adaequantur; A II, 61. scriptis . . . his fere verbis; A II, 102. Metrodoros . . . beatum esse describit his fere verbis; F II, 92. haec sunt fere de animo sententiae; T I, 22. haec fere hoc tempore putari esse dicenda; T II, 67. haec . . . fere sunt eius modi, quae Graeci *καθ' ἄλλαν* appellant; T III, 7. hoc . . . fere tum habemus in promptu, nihil oportere inopinatum videri; T III, 55. in qua (epistula) scriptum est his fere verbis; T V, 100. haec mihi fere in mentem veniebant; N II, 168. haec fere dicere habui de natura deorum; N III, 98. omne . . . genus coniecturale in hoc fere genere ponebas; D II, 26. haec fere . . . et quaedam eiusdem generis ab illa . . . disputari solent;

R I, 53. qui (Plato) . . . his fere verbis utitur; L II, 45. haec est . . . fere descriptio officii; O I, 101. iam de artificia et quaestibus . . . haec fere accepimus; O I, 150. haec fere contra Regulum; O III, 103. haec Platonis fere; C 78.

idem: quoniam . . . eadem fere contra eos dici possunt; F III, 2. de vacuitate doloris eadem fere dici solent, quae de voluptate; F V, 21. [quae contra voluptatem dicta sunt, eadem fere cadunt contra vacuitatem doloris]; F V, 21. eisdem fere verbis, ut actum disputatumque est; T II, 9. ceteri . . . idem fere, quod modo tu, malum illud quidem, sed alia peiora; T II, 15. mihi . . . videtur idem fere accidere illis, qui ante meditantur, quod illis, quibus medetur dies, nisi quod . . .; T III, 58. etiam Xenophon paucioribus verbis eadem fere peccat; N I, 31. quae sunt idem in erraticis fere, quibus ea, quae de Platone diximus; N I, 31. antiquissimus ille Lycyros eadem vidit fere; R II, 42. haec . . . quibus rebus pariter ut a singulis, eisdem fere a multitudinis; O II, 31. Floret Epicurus, eiusdem fere adiutor auctorque sententiae; O III, 116.

ille: artificiosa || artificiosae || divinationis illa fere genera ponebas: extipicium eorumque, qui . . .; D II, 26.

is: ea fere sunt et Graecis litteris celebrata et Latinis; A II 4. ea . . . fere artis sunt; D I, 12. iste: ista fere aetate cum essemus, quae es tu nunc; O II, 87.

magnus: in hac ratione tota de maximis fere rebus Stoici illos secuti sunt; F IV, 12.

medius: eubter mediam fere regionem sol obtinet; R V, 17.

nemo: quo (Catone) erat nemo fere senior temporibus illis, nemo prodeior; Lae 5.

nihil: de maximis . . . rebus nihil fere intermisimus postea nec disputare nec scribere; T III, 6. nihil ut fere interest ad modicum paululum || paulum ||; N II, 118. nihil fere quondam maioris rei nisi auspicio ne privatim quidem gerebatur; D I, 23. in qua (disputatione) nihil fere, quod magno opere ad rationes omnium rerum || publicarum, civilium || pertineret, est praetermissum || pr. puto ||; R I, 13. censoris iudicium nihil fere damnato nisi roborem offert || adfert, al. ||; R IV, 6.

nullus: illius verae elegantisque philosophiae . . . nulla fere sunt aut pauca admodum Latina monumenta; T IV, 6.

omnis: ipse varium et elegans omnis fere numero poema fecisti; A I, 9. hic in omnibus fere sermonibus . . . ita disputat, ut . . .; A I, 16. id . . . commune omnium fere est artium; A I, 26. Theophrastus . . . persecutus est stirpium naturas omniumque fere rerum . . . causas atque rationes; F V, 10. omnium fere civitatum . . . ab Aristotele mores, instituta, disciplinas . . . cognovimus; F V, 11. constitit . . . fere inter omnes . . . oportere . . .; F V, 17. quia fere sic afficiuntur omnes; F V, 31. quae fere omnia appellantur nno ingenii nomine; F V, 36. cuius . . . corporis facibus inflammari soleamus ad omnis fere cupiditates; T I, 44. quod natura fert in omnibus fere rebus; T II, 5. est in animis omnium fere natura molle quiddam; T II, 47. ut . . . in omnibus fere rebus mediocritatem esse optatum existimant || existimant ||; T IV, 46. sunt . . . omnino omnes fere (definitiones) similes; T IV, 53. omnes fere philosophi omnium disciplinarum . . . eodem hoc animo esse potuerunt; T V, 90. quod quoniam fere constat inter omnis non philosophos solum, sed etiam indoctos; N I, 44. omnibus fere in rebus, sed maxime in physicis, . . . dixerim; N I, 60. placet . . . omnibus fere mihi que ipsi in primis

deos esse; N I, 62. eorum (mundorum) ortus, interitus, omnia fere, quibus naturae ratio continetur; N I, 73. (semen) rapit omnem fere cibum ad esse; N II, 128. in iis animantibus, quae lacte aluntur, omnis fere cibus matrum lactescere incipit; N II, 128. omne fere genus bestiarum Aegyptii consecraverunt; N III, 39. cum Stoici omnia fere illa defenderent; D I, 6. extis . . . omnes fere utuntur; D I, 16. vides . . . omnia fere (responsa) contra, ac dicta sint, evenisse; D II, 53. omnibus fere avibus utuntur, nos admodum paucis; D II, 76. superstitio fusa per gentis oppressit omnium fere animos; D II, 148. cum quibus (philosophis) omnis fere nobis disceptatio contentioque est; D II, 150. omnis fere nostra in his deliberationibus consenfebatur oratio; Fa 2. septem . . . qui numerus rerum omnium fere nodus est; R VI, 18. Laedaeomonis iniuste imperantes nonne reptem omnes fere socii deseruerunt? O II, 26. tertiam (reperio causam), volu (senectus) privet fere omnibus || om. f. || voluptatibus; C 15.

plerique: non sunt vitiosiores quam fere plerique, qui avari avaros . . . reprehendunt; T III, 73. reliqui: Zenoni et reliquis fere Stoicis aether videtur summus deus; A II, 126.

similia: similia fere dici possunt; F I, 50. singuli: haec . . . quae dixi, cor, cerebrum, animam, ignem vulgo; reliqua fere singuli; T I, 19. quod in illis (civitatibus) singuli fuissent fere, qui . . . constituerunt; R II, 2. ceterae res, quae expetuntur, oportuna sunt singulae rebus fere singulis; Lae 22.

totidem: quam (epistolam) modo totidem fere verbis interpretatus sum; F II, 100.

totus: ut tota fere quaestio tractata videatur; A II, 10. ipsa Peloponnesus fere tota in mari est; R II, 8.

ullus: totas noctes somnians || tot noctes dorminus ||, neque ulla est fere, qua non dormians || somnians ||; D II, 121.

IV. **Abderitiam:** amplius: iis . . . regis quadraginta annis et ducentis paulo cum interregis fere amplius praerit; R II, 52.

eo: maior . . . pars eo fere deferri solet, quo a natura ipsa deducitur; O I, 147.

haud: quorum (tyrannorum) haud fere quisquam talem interitum effugit; O II, 23.

ita: ita fere officia reperitur, cum quaeretur, quid deat; O I, 125.

non: Epicurus . . . in quibus sequitur Democritum, non fere labitur; F I, 18. rationem illi (Pythagorei) sententiae suae non fere reddebant, nisi . . .; T I, 38. ut . . . Epicurum . . . et Metrodorum non fere praeter suos quoque in manus sumit; T II, 8. quod vulgus, quid absit a perfecto, non fere intellegit; O III, 15. quod non fere contingit nisi iis, qui etiam contemendos se arbitrantur; Lae 72.

numquam: videmus haec signa numquam fere mentientia; D I, 15. quibus (rustica) absentibus numquam fere ulla in agro maiora opera fiunt; C 24.

satis: ab iis rebus . . . quem ad modum ducatur honestum . . . satis fere diximus; O I, 60. semper: semper . . . fere bella gerebantur; O II, 45.

sic: illud superius (decorum) sic fere definiri solet; O I, 96.

tantum: temporum illorum tantum fere regum illustrata sunt nomina; R II, 33.

tum: qui (sermo) tum forte || fere || multis erat in ore; Lae 2.

V. **bei Verben und Sätzen** (vgl. III. singuli): nos . . . hanc omnem quaestionem . . . fere a nobis explicitam esse his litteris arbitramur; F I, 12.

ut fere faciunt, qui ab eo (Epicuro) dissentunt; F I, 14. animum . . . alii animam, ut fere nostri; T I, 19. est naturale || naturabile, natura, natura fere, al. || in animis tenerum quiddam atque molle; T III, 12. ut fere nos in Consolatione omnia in consolationem unam coniecimus; T III, 76. reliquis . . . licet facere id, quod fere faciunt; T V, 85. nostri Graece fere nesciunt nec Graeci Latine; T V, 116. an haec, ut fere dicitis, hominum caesa a deo constituta sunt? N I, 23. exposui fere non philosophorum iudicia, sed delirantium somnia; N I, 42. eam . . . disputationem tris in partes nostri fere dividunt; N II, 75. quae (alvus) constat fere e nervis; N I, 186. etsi nobis, qui id aetatis sumus, erligatum fere est, tamen . . .; R III, 41. fit . . . fere, ut cogitatione sermones nostri pariant aliquid in somno tale, quale . . .; R VI, 10. erunt (leges) fere in more maiorum, qui tum ut lex valebat; L II, 23. cetera in XII . . . translata de Solonis fere legibus; L II, 59. quae (magnificientia) nunc fere Romae est; L II, 66. quae si opposita sunt ambitionis, ut sunt fere, non reprehendo; L III, 39. qui (libri) iam illis (orationibus) fere se acquirunt; O I, 3. quod statusas quoque videmus ornate fere militari; Q I, 61. in eum fere est voluntas nostra propensior; O II, 69. cuius disputationis nuit extremum fere de immortalitate animorum; Lae 14. efferuntur fere fastidio et contumacia; Lae 54.

feriae, **Freritage**: I. dant: dabant . . . haec feriae tibi oportuna || opp. || sane facultatem ad explicandas tuas litteras; F I, 14.

sunt: eas (denicales) in eos dies conferre ius || est ||, ut nec || ut I ipsius neque publicae feriae sint; L II, 55. quaerit ex proximo vicino, num feriae quaedam piscatorum essent; O III, 59.

II. a scribo: quod pontifices . . . isdem . . . ferias || hereditates || et caerimonias adscribendas putant; L II, 50.

confero: ut haec feriae nobis ad utilissimos rei publicae sermones potissimum conferantur; R I, 33. feriarum festorumque dierum ratio in liberis requiemem litium habet et iurgiorum, in servis operum et laborum; quas compositio animi conferre debet ad perfectionem operum rusticorum; L II, 29.

habeo: feris iurgia amovento || ne movento || easque in famulis operibus patris habento; L II, 19. habendas triduum ferias; L II, 57.

impero: in . . . feris imperandis, ut „LITBUS ET IURIBUS SE ABSTINERENT“ (imperatoribus); D I, 102.

nomino: nec . . . tam denicales . . . quam ceterorum caelestium quieti dies feriae nominarentur; L II, 55.

III. I. ratio: || II. confero; L II, 29.

2. ius de: id . . . (ius) quantum est || de sacris, credo, de votis, de feriis et de sepulchris; L II, 47.

IV. I. **Relativ:** cum feris Latinis ad eum (C. Cottam) ipsius rogatu . . . venissem; N I, 15. cum P. Africanus hic . . . feris Latinis Tuditano cons. et Aquilio || Tud. et Aq. cos. || constituisset in hortis esse; R I, 14. || II. I. habeo; L II, 19.

2. praeter: si in mari mortens esset, eadem praeter piaculum et ferias; L II, 57.

ferio, **schlagen, treffen, töten, hinrichten**: I. alq: illud . . . ut feriat, quae seligendum, non expetendum; F III, 22.

alqd: etiam Chrysaippo ita videri scio, quod provisum ante non sit, id ferire vehementius; T III, 52. feriant . . . (ista nepocinata) fortasse gravior, non || nam || id efficiunt, ut ea, quae accidunt, maiora videantur; T III, 55.

II. alqm: impelluntur, feriuntur, abiciuntur, cadunt; T II, 36. ille (L. Flaminius) ... exoratus in convivio a scorto est, ut securi fereret aliquem eorum, qui ...; C 42.

alqd: mihi ... videtur ... Chrysippus tamquam arbor honorarius medium ferre voluisse; Fa 39. quo minus multa patent in eorum (philosophorum) vita, quae fortuna feriat; O I, 73.

adversarium: pugiles ... etiam cum feriant adversarium, in iactandis caestibus ingemescunt; T II, 56.

ferior, [ferus, mähig] [ein: alqs: tum Laelius: non impedit, praesertim quoniam feriat sumus; R I, 20. tum Scipio: patimini me, quoniam tertium diem iam feriat sumus; R VI, 3. dens: deum sic feriat volumus cessatione torpere, ut ...? N I, 102.

feritas, Eibtheit: I, I. est: in qua (parte animi) feritas quaedam sit atque agrestis immanitas; D I, 60.

2. sum: magnitudo animi remota [a]a] communitate coniunctioneque humana feritas sit quaedam et immanitas; O I, 157.

II. propono: utrumque immanitate et feritate quidem proponenda castigari solet; T IV, 66.

segredo: isla in signa hominis feritas et immanitas beluae a communi tamquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 32.

ferme, [stf, beinahe, gemöhnlich, meistens]: I. dirus: «quod ferme dirum in tempore occidere Latinae»; D I, 18.

idem: superioris .. permixtionis reliquias fundens aequabat eodem modo ferme, nisi quod ...; Ti 42.

II. non: sapientis .. cogitatio non ferme ad investigandum adhibet oculos advocatos; T V, 111. quod ... hoc in hac ... conformatione rei publicae non ferme sine magnis principum vitis evenit; R I, 69. hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae poita urbe tenere potuisset; R II, 10.

satis: de oculorum .. causis ... satie ferme esse dictum puto; Ti 52.

III. bei Sägen: quem (tyrannum) si optimates oppreserunt, quod ferme evenit; R I, 65. quod ... voluptatibus erant inferiores nec pecunia ferme superiores; R II, 59. vgl. I. dirus.

fero, tragen, bringen, darbringen, mit sich bringen, entnehmen, davontragen, erheben, ertragen, zuführen sein, ausführen, Gebuld haben, treiben, hinreißen, beherrschen, erziehen, ermahnen, melien, berichten, nennen, röhmen, beantragen: I. **absoluit**: I. **unpersönlich**: idem, si puer parvus occidit, aequo animo ferendum putant; T I, 93. f. alqs; T II, 46. 2. **persönlich**: alqs: quo modo eum tandem laturum fuisse existimas? F II, 60. vide quam non flebiliter respondeat, rationem etiam adferat, cur aequo animo sibi ferendum sit; T II, 39. ferre non posse se clamabit; T II, 40. tunc ... exclamabis ut mulier, non constanter et sedate feret? — feri // ferri // non potest; natura non patitur. — audio. pueri ferant gloria ducti, ferunt pudore alii, multum meto, et tamen vererem, ut hoc ... natura patitur? T II, 46. nos, si pes condoluit, si dens, ... ferre non possumus; T II, 52. quodsi aegre ferre sapientia solet, misereri etiam solet; T III, 21. dicantur non nulli in maerore ... gravius etiam tulisse; T III, 59. ut ... tolerit quisque eorum, qui sapienter tulerunt, non quo quisque incommode adfectus sit, praediciandum est; T III, 79. tertius (Aesculapius) Arisippi et

Arsinoae, qui primus purgationem alvi dentisque evulsionem, ut ferunt, invenit; N III, 57. discessit (Dionysius), ut ait Philistus, aegre ferens; D I, 73. qui (acupenser) ... est piscis, ut ferunt, in primis nobilis; Fa fr 5 post ... ab Eudoxo Cnidio, discipulo, ut ferebat, Platonis, eandem illam (sphaeram) astris stellisque // astris // ... esse descriptam; R I, 22. nec ferent, si audierit te primum caput libri // viri // optimi prodidisse; L I, 21. si ... tribunicia ... vis in me populum ... incitasset, ferremus; L III, 26. f. III. alqd; T IV, 61.

alqd: cui viro ... ex se ipso apta sunt omnia, quae ad beate vivendum ferunt; T V, 36. a. m. bitis: (animi divini ambitus) vi magna tum ferebant, tum ferebantur; Ti 48.

fabula: f. **fabula**, I, I. ferunt (3 Et.) S. I, b. natura: ut, quo natura ferat, eo (feres) possint ire; F V, 39. cum, quo natura fert, liber animus pervenerit; T I, 46. plus in illo Siculo ingeni, quam videretur natura humana ferre potuisse, iudicavi // iudicabam, al. // fuisse; R I, 22.

opinio: qui (Caepio), ut opinio mea fert, in principibus iam esset, si viveret; F III, 8. cum Epicuro non multum, ut opinio mea fert, mentiente; T IV, 70. cumulate munus hoc, cui me Laelius praeposuit, ut opinio mea fert, effecero; R I, 70.

poetae: quas (Cretum leges) *sive Iuppiter sive Minos sanxit de lovis quidem sententia*, ut poetae ferunt; T II, 34.

pueri: f. alqs; T II, 46.

res: sidentis animo, si ita res feret, gradietur ad mortem; T I, 110.

viae: quae (sapientia) ... omnis monstrat vias, quae ad quietem et tranquillitatem ferant; F I, 46.

usus: ut (militis), si usus fuerit // ferat //, abiectionis oneribus expeditis armis ut membris pugnare possint; T II, 37.

II. mit Ergänzungen: I. **de**: ferri de singulis nisi centuriam comitis noluerunt; L III, 43. «de capite civis nisi per maximum comitatum olloque ... ne ferunt»; L III, 11.

2. **inbrechte Sprache**: ut anno proximo P. Scaevola tribunus plebis ferret ad plebem, vellentae ...; F II, 54. nec ... cum (hostia) venit, prae se fert, aut qui // quis // sit aut unde veniat; R II, 6.

3. **quod**: moleste ... se ... ferre, quod eum non posset audire; T II, 61. ad officium pertinere aegre ferre, quod sapiens non sis; T III, 63. f. III. alqd; F IV, 62.

4. **ut**: natura fert, ut extrema ex altera parte graviter, ex altera autem acute sonent; R VI, 18. «i natura non feret, ut quaedam imitari possit»; O I, 121. f. III. legem; L I, 42. privilegium.

5. **nomin. c. infini**: quintus (Sol), qui Colchia fertur Aetiam et Circam procevasisse; N III, 54. idem (Thales) primus defectionem solis ... praedixisse fertur; D I, 112. (Romulus) Amulium ... regem interemisse fertur; R II, 4. qui (Proculus Iulius) impulsu patrum ... in contione dixisse fertur a se visum esse ...; R II, 20. ut Themiocles fertur Scipio cuidam in iurgio respondisse; C 8.

6. **accus. c. infini**: a. **vollständiger Infinitiv**: quam (memoriam) fuisse in Themiocle ... singularem ferunt; A II, 2. Thales, unus e septem, cui sex reliquos concessisse primas ferunt; A II, 118. non moleste ... ferre nos haec contulisse; A II, 148. Platonem ferunt, ut Pythagoreos cognosceret, in Italiam venisse; T I, 39. ut ego me tardiore esse non moleste feram; T I, 80. tum Cleanthem ... verum ex Epigonio ferunt dixisse; T II, 60. quem (Anaxagoram) ferunt nuntiata

morte filii dixisse: „sciebam me genuisse mortalem“; T III, 90. cum ... graviter feras te, quod utendum accepisti, reddidisse; T III, 36. si quis aegre ferat nihil in se esse virtutis; T IV, 61. quem (Pythagoram) Philistenum ferunt venisse; T V, 8. Socratem // Socratem // ferunt ... respondisse se, quod melius cenaret, obsonare ambulando famem; T V, 97. Theothemus, clarum hominem Athenis et principem civitatis, ferunt ... dixisse: „vestrae ... cenae ...“; T V, 100. Aeschiadam ferunt, non ignobilem Eretricum philosophum, ... respondisse ...; T V, 113. cuius rei tantae ... facultatem consecutum esse me non profiteor, secutum esse prae me fero; N I, 12. ut moleste ferrem tantum ingenium ... in tam leves ... sententias incidisse; N I, 59. hoc Orphicum carmen Pythagorei ferunt casuudam fuisse Cerepiae; N I, 107. etiam Philo noster ferre non poterat aspernari Epicureos molli et delicatas voluptates; N I, 113. noli ... prae te ferre vos plane expertes esse doctrinae; N II, 47. quem (Apollinem) ex Hyperboreis Delphos ferunt advenisse; N III, 57. quod ab eo (Apolline Arcades) se leges ferunt accepisse; N III, 57. eudem ... (Dionysium) ferunt haec ... sublatam de fanis in forum protulisse; N III, 84. tum ... ferunt ex oraculo eciatam esse Pythiam: „ego provideo ...“ D I, 81. quin etiam Xenocratem ferunt, nobilem in primis philosophum, ... respondisse ...; R I, 3. quibus cum esse praetantem Nnam Pompilium fama ferret; R II, 25. fuisse ... quendam ferunt Demaratum Corinthium ... facile civitatis suae principem; R II, 34. Damonem et Phintiam Pythagoreos ferunt hoc animo inter se fuisse, ut ...; O III, 45. qui (maiores nata) se ... libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent; C 7. quod Tarquinium dixisse ferunt exultantem, tum // tum exul, [exsul] // se intellexisse ...; Lae 53. peccasse ... se non anguntur, obiurgari moleste ferunt; Lae 90. l. b. Lae 24. III. alqd; T IV, 59.

b. **Particip.** quos (Pythagoreos) ferunt ... respondere solitos: „ipse dixit“; N I, 10. quos omnia Erebo et Nocte natos ferunt; N III, 44. ex quo (Aethere) etiam Proserpinam natam ferunt et Liberum; N III, 53. ex quo (Mercurio) et Penelope Pana natam ferunt; N III, 56. quem (Servium Tullium) ferunt ex serva Tarquiniense // Tarquiniensi // natum; R II, 37. Agrigentinum ... doctum quendam virum carminibus Graecis vaticinatum // esse // ferunt ... ea contrahere amicitiam; Lae 24. vgl. III. alqm; F IV, 21. concentum.

III. **mit rinfactem Object.** alqm: ferres me, si ego idem dicerem? tu, ne si dubitarem quidem; A II, 72. quis ... ferre posset ita loquentem eum? F IV, 21. cum illuc ex his vinculis emissi fererur; T I, 75. talis innumerabilis nostra civitas tulit; T I, 101. ad quam (gloriam) fertur optumus quisque; T III, 3. qui pecunia cupiditate, qui voluptatum libidine feruntur; T III, 4. et invidi et malivoli ... et misericoles, quia proclives // proclive, al. // ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur // semper feruntur //; T IV, 28. tyrannum Cypselum quod ferre (Damaratus) non poterat; T V, 109. eos ... qui in magistratu privatorum similes esse velint, eosque privatos, qui efficiant, ne quid inter privatum et magistratum differat, ferunt laudibus et maciant honoribus; R I, 67. qui (Demaratum) cum Corinthiorum tyrannum Cypselum ferre non potuisset; R II, 34. pluria ... haec tulit una civitas, si minus sapientia, ... at certe summa laude dignos; R III, 7. vir magnus et nobis omnibus amicus, L. Lucullus, ferebatur, quasi commedissime respondisset; L III, 30. quis ... ferret istos? L III, 31. alii multitudinis iudicio feruntur; O I, 118.

alqd (vgl. I): comprehendibile — {feretis hoc? nos vero, inquam}; A I, 41. quod graviter ferremus; A II, 7. illud ferre non possum; A II, 114. illa ... ferre non possum; A II, 136. qui (Chremes) novum vicium non vult // fodere aut arare aut aliquid ferre denique; F I, 3. si omnia deorum // deorum // e regione ferrentur et, ut dixi, ad lineam; F I, 19. cur fortior sit, ut illud ... asperum et vix ferendum putabit? F IV, 53. hoc ... te ferre non potuiss, quod ... crederint; F IV, 62. illud ... esse ferendum vir; F V, 94. quod natura ferit in omnibus ferre rebus; T II, 5. quod ita ferunt animo iniquo, qui ...; T II, 5. vix quod ferri tolerari possit; T II, 30. qui labor, // et // quantus agrum, ferre plus dimidiati mensis cibaria, ferre, si quid ad usum velint, ferre vallum; T II, 37. id aut extimescere veniens aut non ferre praesens nonne turpe est? T II, 43. nihil est, quod ... non parati simus et ferre et perpeti; T II, 58. quod humana *humane* // humana, humanae // ferenda intellegit; T III, 34. significat (ea disputatio) tolerabilia esse, quae et tolerari et ferri ceteri; T III, 57. ut ille, qui maeret, ferendum sibi id esse, quod videri multos moderate et tranquille tulisse; T III, 60. ad officium pertinere ferre illud aegre, quod acciderit; T III, 61 (62). eciatam cum multa sint saepe perpassi, facilius ferunt, quaequid accidit; T III, 67. ut ... aliter ferant inveterata, aliter recentia; T IV, 39. cum id ferret modice; T IV, 40. utrum illud non videatur aegre ferendum, ex quo suscepta sit aegritudo, an ...; T IV, 59. ut, si quis aegre ferat se pauperem esse, idne disputes, pauperatem malum non esse, an hominem aegre ferre nihil oportere; T IV, 59. est utilis ad persuadendum ea, quae acciderint, ferri et posse et oportere enumerationem eorum, qui tolerant; T IV, 63. quibus ... rationibus instantia feruntur, eisdem contemnuntur sequentia; T IV, 64. quid, qui non modo ea futura timet, verum etiam ferri sustinetque praesentia? T V, 16. quod ... lactabile, id praedicandum et prae se ferendum; T V, 43. est in aliqua vita praedicabile aliquid et glorandum ac prae se ferendum; T V, 49. nihil est ... aliud, quod praedicandum et prae se ferendum sit; T V, 50. eo facto sic (Dionysius) doluit, nihil non tulit gravius in vita; T V, 60. haec aut pondere deorum aut levitate [in] anlime ferri; N II, 44. quae ... in medium locum mundi ... et quae a medio in superum quaeque conversione rotunda circum medium feruntur; N II, 84. accipienda aliquid extrinsecus, id est quasi ferendi et patiendi, necessitatem; N III, 29. populus id non tulit; R II, 23. ea sunt ... demum non ferenda in mendaciam; R II, 28. eos ... populus ostendisse ea se scripturos atque laturos, quibus ...; L II, II. siidem (tribuni) ad plebem, quod oesus erit, feruntur; L III, 10. „quid ... ferat Fors, virtute experiamur“; O I, 38. ea, quae videntur acerba, ... ita ferre, ut nihil ... discedas, ... robusti animi est; O I, 67. patitur (hoc) consuetudo, fert etiam humanitas; O I, 51. quod (vietum et caducum) ferendum est mollior sapienti; C 5. quae contra rem publicam ferrentur, contra auspicia ferri; C II. ferendum id Scipio potius quam inimicitarum tempus cogitandum putabat; Lae 60. { legem; L II, II. onus; C 2.

acta: multa eius (Catonis) et in senatu et in foro vel provisa prudenter vel acta constanter vel responsa acute ferebantur; Lae 6.

a. **clm**: apia auleum sine clamore ferre non possumus; T II, 52.

a. **ra**: is ... (aer) tum fusus et extenuatus sublimae fertur, tum ...; N II, 101. huic (mari) ... continens aer fertur ille quidem levitate subime

|| sublimi, a. ||; N II, 117. (aër) et mari continuatus et innectus est et natura fertur ad caelum; N II, 117.

aerom nam: omnis ... meditari secum oportet, quo pacto adveniam aerumnam ferat; T III, 30.

aetatem: si ... multo ante a te didicerimus, quibus facillime rationibus ingravescentem aetatem ferre possimus; C 6.

ambitus: f. I, 2. ambitus.

animum: perspicuum debet esse animos, cum e corpore excesserint, ... sublime ferri; T I, 40. necesse est (animis) ita ferant, ut ...; T I, 43.

aquam: qui (Demosthenes) illo susarro delectari se dicebat aquam ferentis mlierculae; T V, 103.

Arctos: hunc circum (polum) Arctos duae feruntur nunquam occidentes; N II, 105.

arma: f. arma, II, I. fero (4 St.) B. I, C. 237. a.

asperitatem: de asperitate .. eius (doloris) fortiter ferenda (Peripatetici) praecipunt eadem, quae Stoici; F V, 94.

atomum: f. atomum, II, I. fero (7 St.) B. I, C. 254. a.

Aurigam: Auriga sub laeva Geminorum obductus parte feratur; N II, 110.

auxilium: f. auxilium, I, I. fero (3 St.) B. I, C. 323. b.

beluas: illae (beluae) nihil sentiunt nisi voluptatem ad eamque feruntur omni impetu; O I, 105.

caecitatem: caecitas ferri facili possit, si ...; T V, 113.

caelestia: cum caelo .. simul (caelestia) noctes dieque feruntur; N II, 104.

causam: f. causam, II, I. fero (4 St.) B. I, C. 388. a.

causas: multae .. causae suspicionem offensivamque dantur, quas tunc evitare, tunc elevare, tunc ferre sapientis est; Lae 88.

cibaria: f. alqd; T II, 37.

cladem: quae (classes) Priamo cladem et Troiae pestemque ferabant; D II, 63.

concentum: quem (concentum) immutatam aut discrepantem aures eruditae ferre non possunt; R II, 69.

condicionem: necessitas ferendae condiciois humanae quasi cum deo pugnare prohibet; T III, 60.

cousilia: cuius omnia consilia resque omnes, quas gerit, ab ipso proficiuntur eodemque referuntur || feruntur ||; P 34.

corpora: f. corpus, II, I. fero (5 St.) B. I, C. 551. a.

desiderium: quas (res) qui impedire vult, quod desiderium non facile ferat; Lae 75. desiderium coninectissimi atque amantissimi viri ferre nullo modo possem; Lae 104.

deos: illi (di) ... ita feruntur moderanturque curas, ut ...; N II, 60.

dolorem: f. dolor, II, I. fero (18 St.) B. I, C. 760. a.

egestatem: istam paupertatem vel potius egestatem ac mendicitatem tuam nunquam obscure tulisti; P 45.

epistolam: illius (Anacharsis) epistola fertur his verbis; T V, 90.

equos: equos sustinebo, eoque magis, si locus is, quo ferentur equi, praeceps erit; A II, 94.

exitum: legum exitum constanti voce ferbant; D I, 20.

faces: si (Tib. Gracchus) te in Capitolium faces ferre vellet; Lae 37.

fiducias: quid, si platani fiducias ferrent numerose sonantes? N II, 22.

fructum: pauca ... ferunt fructus, si non

II.

tantos, ... tamen eos, quibus ...; T II, 2. animi non omnes culti fructum ferunt; T II, 13. haec (philosophia) ... ea ... maudat iis (animis) et, ut ita dicam serit, quae adulta fructus uberrimos ferant; T II, 13. non diuturnum beneficium mei patria fructum tulisset; L II, 25.

fruges: quae (terra) oleam frugosae ferret; R III, 15. quae .. terra fruges ferre ... possit; L II, 67.

furcam: servus per circum, cum virgine caedetur, furcam ferens ductus est; D I, 55.

genus: hoc etiam magis necesse est (haec duo genera) ferantur ad caelum; T I, 42. quamquam potest id (genus) lenius ferri, quam tu soles ferre, tamen ...; R III, 47.

ignomiulam: inpuuitas .. peccatorum data videtur eis, qui ignominiam et infamiam ferunt sine dolore; T IV, 45.

imaginem: quo modo .. probas continenter imagines ferri? N I, 109. quam (imaginem) .. Graeci Engonasin vocitant, genibus quia nixa feratur; N II, 108. feruntur .. (imagines) ex optimis naturae et veritatis exemplis; O III, 69.

incommodum: qui tolerabilis feret incommodum, qui cognoverit necesse esse homini tale aliquid accidere? T III, 55. ut ... stulti nec vitare venientia (incommoda) possint nec ferre praesentia; N I, 23. suum cuique incommodum ferendum est potius quam de alterius commodis detrahendum; O III, 30.

inconstantiam: nec .. Theophrasti inconstantia ferenda est; N I, 35.

individuum: cum duo individua per iuanitatem ferantur; Fa 18. eam .. ipsam esse causam, cur (individuum) ita feratur; Fa 25.

inediam: anciluae saepe inedia biduum aut triduum ferunt; T II, 40.

infamiam: f. ignominiam.

ingenuitatem: ut probitatem quandam prae se et ingenuitatem ferat || ferret ||; A I, 83.

inimicitias: quae (inimicitiae) .. si tolerabiles erunt, ferendae || ferendae, al. || sunt; Lae 78. iniuria: quae (sapientia) ... ipsius fortunae modice ferre deceat iniurias; F I, 46. iniurias fortunae, quas ferre nequae, defringendo relinquas; T V, 118. neque (esse) liberi ... expectare || expectare || sapienti non ferendas iniurias; R I, 9. (Themistocles) ingratae patriae iniuriam non tulit, quam ferre debuit; Lae 42. qui cum publicas iniurias lente tulisset, suam non tulit; Ir V, 86.

laborem: ferre laborem, contemnere volens consuetudo docet; T II, 38. ferre, viri, et duros animo tolerare labores; D II, 63.

latorem: ferretne civitas illa latorem istius modi legis, ut condemneretur filius? N III, 90.

laudem: non intellego, cur, qui ea pecunia corrupit, poena dignus sit, qui eloquentia, laudem etiam ferat; R V, 11.

legem: qui (C. Flaminius) legem agrariam aliquot annis ante secundum Punicum bellum tribunos plebis tulit invito senatu; A II, 13. is (Piso Frugi) lege lata consularis ad frumentum accipiendum venerat; T III, 48. idem .. (P. Valerius) ... legem ad populum tulit eam, quae centuriatis comitiis prima lata est; R II, 53. nondum Vocouia lege lata; R III, 17. illa (lex), quam interrex noster tulit, ut dictator, quem vellet civium, indennatum ... posset occidere; L I, 42. ex quo intellegi par est eos ... quidvis potius tulisse quam leges; L II, 11. ea (lex) est Gabinia, lata ab homine ignoto et sordido; L II, 35. (lex) a nobili homine lata, L. Cassio, sed ... disidente a bonis; L III, 35. restitit M. Gratio ... ferenti legem tabellariam; L III, 36. quo (Scipione) auctore (lex) lata esse dicitur; L III, 37. tn si

tabellariam (legem) tuleris, ipse praestabis; L III, 37. quae (leges) postea latae sunt; L III, 38. in privatos homines leges ferri noluerunt; id est enim privilegium; L III, 44. in tribuatu (Philippus) cum legem agrariam ferret; O II, 73. quam legem tulerunt sapientissimi consules Crassus et Scaevola; O III, 47. f. **curiatus**, lex (3 Et.) S. I. C. 593, b. **de**, III. legem ferre (5 Et.) S. I. C. 610, b.

lunam: docet .. ratio mathematicorum, .. quanta humilitate luna feratur terram paene contingens; D II, 91.

mala: qui ... mala ... ferenda .. aequo animo arbitrantur; T IV, 60.

mendicitatem: f. egestatem.
morbo: eidem (Graeci) morbos toleranter atque humane ferunt; T II, 65.

mortem: qui alterius mortem aequo animo ferant, eos putant vituperandos; T III, 72. quo modo ille (Q. Maximus) mortem filii tulit; C 12. ex me quaerunt, .. quoniam pacto mortem Africanus ferat; Lae 7. quo modo ... mortem filii (Cato) tulit; Lae 9.

mores: quidam homines severi et graves nec populi nec principum mores ferre potuerunt; O I, 69.

motum: quod eorum (astrorum) motus in orbem circumque ferretur; N II, 44.

naturam: quo naturae vi (natura) feratur; N III, 34.

nomen: cum Basilus M. Satrium, sororis filium, nomen suum ferre voluisset; O III, 74.

odorem: quod omnis odor ad supera fertur; N II, 141.

oleam: f. fruges; R III, 15.

opera: ut opera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt; T II, 54. etsi te .. id (onus senectutis) modico ac sapienter sicut omnia et ferre et latum esse certo || certe || scio; C 2. (Ennius) ita ferebat duo, quae maxima putantur, opera, paupertatem et senectutem, ut eis paene delectari videretur; C 14.

opem: cum opem indigentibus salutemque ferret; F II, 118. misericordiam (utilem esse) ad opem ferendam; T IV, 46. cur miserare potius quam feras opem? T IV, 56. te, Apollo sancte, fer opem, teque, omnipotens Neptune, invoco! T IV, 73. cives, ferte opem et (faciem) restingite; D I, 67. Fortunaque sit || quae est || vel Huiusce || Huius || diei ... vel Respiciens ad opem ferendam vel Fors; L II, 28. e quibus (caeli partibus) saepe opem rei publicae ferre possit; L III, 43.

optimates: optimatis .. quis ferat, qui ..? R I, 50.

orationem: cum .. fertur quasi torrens oratio; F II, 3.

orbitates: eorum .. qui (orbitates liberum) graviter ferunt, luctus aliorum exemplis leniuntur; T III, 58.

osculum: si qua erat famosa, ei cognati osculum non ferebant; R IV, 6.

partes: ut illae (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur et pondere, sic ..; T I, 40.

paupertatem: quidam dici potest, quam ob rem C. Fabricio tolerabilis ea (paupertas) fuerit, alii negent se ferre posse? T III, 56. f. egestatem. onera; C 14.

peccata: quae (peccata) ille (Zeno) veri investigandi cupidus nullo modo ferre potuerit; F IV, 20. pestem: f. cladem.

plagas: cum pueros Laedaemone, adolescentis Olympiae, barbato in harena videtur excipientis gravissimas plagas et ferentis silentio; T II, 46.

pondus: quod omne pondus nulla re impediende

moveatur et feratur necesse est; Fa 48. tellus .. infima est, et in eam feruntur omnia tuus suo pondera; R VI, 17.

potentiam: hinc opus nimiarum, potentiae non ferendae .. existunt cupiditates; O III, 36. privatos: f. alqm; R I, 67.

privilegium: familiarissimus tuus de te privilegium tulit, ut, si in opertum Bonae Deae accessisses, exulares; P 32.

probitatem: f. ingenuitatem.
provisa: f. acta.

radiculam: secundum quietem visus ei (Alexandro) dicitur draco ... radiculam ore ferre; D II, 135.

repulsam: aegre tulisse P. Rupilius fratris repulsam consulatus scriptum apud Fannium est; T IV, 40. moderatius .. (repulsam) ferre debuit; T IV, 40. si ... non populus [a bono consule] || a bono consule || potius quam ille (vir) [a bono populo] || a populo || repulsam fert; T V, 54.

res: ut adversas res, sae secundas immoderate ferre levitatis est; O I, 90. adversas .. (res) ferre difficile esset sine eo, qui illas graviter etiam quam tu ferret; Lae 22. f. consilia.

responsa: f. acta.
rogationem: alter, vir optimus, etiam suavit

rogationem me ex senatus consilio ferente; R III, 28. quam (rogationem) L. Furius, Sex. Atilius ex senatus consilio ferebant; O III, 109.

salutem: f. opem; F III, 48.

sapientes: f. alqm; R III, 7.

saucium: qui ferunt saucium; T II, 49.

senectutem: quod is (M. Cato) tam facile senectutem ferat; C 3. f. onera; C 14.

sententias: de quibus (finibus) tres video sententias ferri, quarum nullam probo; Lae 56.

solem: ut ii, qui sub Novis solem non ferunt, item ille (Antiochus) ... umbram secutus est; A II, 70. qui (sol) tanta incitatione fertur, ut, celeritas eius quanta sit, ne cogitari quidem possit; A II, 82.

sonum: qui (sonus) natura [in] sublime fertur; N II, 141.

speciem: qui doloris speciem ferre non possunt, abiciunt se; T II, 54. qui (poetae) cum magnam speciem doctrinae sapientiaeque prae se tulerunt; T III, 3. nisi speciem prae se boni viri feras; O II, 39.

sphaeram: quodsi in Scythiam aut in Britanniam sphaeram aliquis tulerit hanc; N II, 88.

stellam: cum videmus ... in eodem orbe in duodecim partes distributo quaque stellas ferri; T I, 68. infra .. hanc (stellam) propius a terra Iovis stella fertur, quae *Phi* dicitur; N II, 52. isdem .. spatiosae eae stellae, quae vagas diciuntur, circum terram feruntur; N II, 103. quae (stellae) ... re vera certo lapsu spatiosae feruntur; D I, 17.

suffragia: ferunt .. suffragia, mandant imperia, magistratus; R I, 47. suffragia in magistratu mandando ac de reo iudicando || [in ... iudicando] || sciendaque in lege aut rogatione || [in ... rogatione] || olim an palam ferri melius esset; L III, 33.

superbiam: qui (Tarquinia) bellum gereret cum his, qui eius non tolerant superbiam; T III, 27. torrentem: f. orationem.

tyrannum: f. alqm; T II, 109. R II, 34.

vallum: f. alqm; T II, 37.

vetustatem: veterrima quaeque (amicitia), ut ea vina, quae vetustatem ferunt, esse debet || debent || suavissima; Lae 67.

virum: multos .. praeterea et nostra civitas et Graecia tulit singulares viros; N II, 165. f. alqm; L III, 30.

Virginem: cuius (Arcturi) pedibus || cui || subiecta fertur epicum inlustrate tenens splendenti corpore Virgo; N II, 110.

vitum: in pompa cum magna vis auri argentique ferretur; T V, 91. omne animal ad accipiendam vim externam et ferendam paratum est; N III, 29.

vitam: beata vita gloriosa et praedicanda et prae se ferenda est; T V, 50. vita illa beata, quae ferebatur, ... nullo modo mihi placuit; T V, 100. quis tam esset ferreus, qui eam vitam ferre posset? Lae 87.

vitem: vitis ... quae natura caduca est et, nisi fulta est, fertur ad terram; C 52.

vulnera: saepe .. multi, qui ... vulnera exeperunt fortiter et tolerant, idem omnia contentiones dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65.

IV. mit doppeltem Accusativ: alqm: rite || recte || .. te, Cyre, beatum ferunt, quoniam virtuti tuae fortuna coniuncta est; C 59. cum exisse ex potestate dicimus eos, qui ecfrenati feruntur aut libidine aut iracundia; T III, 11. cuius (Herouli) Karthaginem filiam ferunt; N III, 42. quam (Minervam) principem et inventricem belli ferunt; N III, 53. quam (Minervam) Arcades Koptas nominant et quadrigarum inventricem ferunt; N III, 59. non dubitaverim me gravissimis tempestatibus ... obvium ferre conservandorum civium causa; R I, 7. principem: j. inventricem; N III, 53.

amicum: obsequium multo molestius, quod peccatis indulgens praecipitem amicum ferri sinit; Lae 89.

Ante Canem: hic Geminis esse ille sub ipsa Ante Canem, Περύκων Graio qui nomine fertur; N II, 114.

scelera: nisi .. mulatorum impunita scelera tulimemus; O II, 28.

vitam: j. illi. vitam; T V, 100.

V. Süße: * ferebant; R II, 44.

ferocia, Wildheit: qui contuderit || composit, al. || eius vim et ecfrenatam illam ferociam; R VI, 1.

ferocitas, Übermut, Trotz, Wildheit: I. habet: ut et infirmitas puerorum et ferocitas juvenum ... naturale quiddam habeat, quod ..; C 33.

II. I. reprimo: ferocitatem .. eius (Viriathi C. Laelium) ita reprimit, ut facile bellum reliquus traderet; O II, 40.

2. queror de: Homericus Aiax apud Achillem querens de ferocitate Troianorum nescio quid; D II, 82.

III. exultare: ut equos propter ecfrenas contentiones proeliorum ferocitate exultantes dormitoribus tradere soleant, sic ..; O I, 90.

praestare: perhibetur (Romulus), ut adoleverit || adul. || et corporis viribus et animi ferocitate tantum ceteris praestitisse, ut ..; R II, 4.

ferox, wild, töpzig: gens: postea || post [quam] || bello subegit Aequorum magnam gentem et ferocem; R II, 36.

natura: nisi nimis animose ferox natura illum nescio quo *; R V, 9.

Süße: illa tenenda est ferox *; R II, 67.

ferramentum, Gegerät: quae molitio, quae ferramenta, qui vectes, quae machinae, qui ministri tanti munera fuerunt? N I, 19.

ferreus, eiser, starr, gefühlos, hart: alq: quis tam esset ferreus, qui eam vitam ferre posset? Lae 87. hic contrarius Aristo Chius, praefractus, ferrens; fr V, 38.

proles: ferrea tum vero proles exorta repente est; N II, 159.

scriptor: de quo (Atilio) Licinus || Licinius ||: „ferreum scriptorem“? F I, 5.

virtus: neque .. sunt isti audiendi, qui virtutem durum et quasi ferream esse quandam volunt; Lae 48.

ferrum, Eisen, Stahl, Waffe, Schwert, Flugschär: I. ab|o|int: iam esse atque ferrum duelli instrumenta, non fani; L I, 45.

II. I. abdo: nec, ferrum, aes, aurum, argentum effoderetur „penitus additum“ sine hominum labore et manu; O II, 13.

adlicio, attraho: si magnetem lapidem esse dicam, qui ferrum ad se adliciat et attrahat || trahat ||; D I, 86.

effodio: f. abdo.

eligo: nos et ferrea cavernis ferrum eligimus, rem ad colendos agros necessariam; N II, 151.

gigno: no || anrum et argentum, aes, ferrum frustra natura divina genuisset, nisi eadem docuisset, quem ad modum ad eorum venas perveniretur; D I, 116.

recipio: quis (gladiator), cum decubisset, ferrum recipere iussus collum contraxit? T II, 41.

removeo: ab his ipsis (filiabus), cum iam essent adultae, (Dionysius) ferrum removet; T V, 58.

traho: j. adlicio.

2. incido in: non (Pompeius) exercitu amisso nudus in servorum ferrum et manus incidisset; T I, 86.

III. fabrica: omnem .. fabricam (dico) aëris et ferri; N II, 150.

venae: j. II, 1. gigno.

IV. I. amputare: quam (vitem) serpentem multiplici lapsu et erratico ferro amputans coëcet ars agricolarum; C 52.

cernere: fero, non auro vitam cernamus utriusque; O I, 38.

decertare: barbari quidam et immanes ferro decertare acerrime possunt; T II, 65.

depugnare: cum .. fontes ferro depugnabant; T II, 41.

parari: clades patriae flamma ferroque parata; D I, 21.

pellii: non .. erat illa tum civitas, ... cum ferro pulsus magistratus senatus ||† senatus || nomen in re publica non erat; P 27.

subigi: si ad eam (terram) utendam ferroque subigendum superstitiosis aliquid accesserit; L II, 45.

superare: quem nemo ferro potuit superare nec auro; R III, 6.

tollere: quis (Q. Varius) Drusum ferro, Metellum veneno sustulerat; N III, 81.

vinciri: tardis ingredientur, ut ii, qui ferro victi multos annos fuerunt; T I, 75.

2. sine: quos ne depellere quidem a se sine ferro potuit res publica; L III, 20.

fertilis, fruchtbar: ager: ad ager quamvis fertili sine cultura fructuosus esse non potest, sic sine doctrina animus; T II, 13. multos fertiles agros alios aliorum fructuum (proferre possum); N II, 131. quod (Telmesses) agros uberrimos maxime fertiles incolunt; D I, 94. an imitari agros fertiles (debemus)? O I, 48.

Mesopotamia: Mesopotamiam fertilem efficit Euphrates; N II, 130.

fertilitas, Fruchtbarkeit: equibus (Laecania virginibus) magis ... labor, militia || militiae || studio est quam fertilitas barbara; T II, 36. quorum (extorum) ex habitu ... non numquam

etiam (percipi), quae sit vel sterilitas agrorum vel fertilitas futura; D I, 131.

fervens, *ῥεῖσις*: fortis animus et magnus in homine non perfecto nec sapiente || sapienti || ferventior plerumque est; O I, 46.

fervesco, *ῥεῖσκω*: quae (aquae) efervescunt || effervescunt, eis fervescunt || subditis ignibus; N II, 27.

fervidus, *ῥεῖσις*, *ῥεῖσις*, *ῥεῖσις*: Canis: quem (Orionem) subsequens „fervidus ille Canis stellarum luce refulget“; N II, 114.

lumina: „se trucibus .. oculis duo fervida lumina flagrant“; N II, 107.

natura: ea et ipsa tota natura fervida est et ceteris naturis omnibus salutarem inperit ... calorem; N II, 27.

fervor, *ῥεῖσις*, *ῥεῖσις*, *ῥεῖσις*, *ῥεῖσις*: I. est: mundi ille fervor purior, perucidior mobiliorque est multo ob easque causas aptior ad sensus commovendos quam hic noster calor; N II, 30. epulabar .. cum sodalibus omnino modice, sed erat quidam fervor aetatis; C 45.

insedit, inveterasit: cum .. hic fervor concitatioque animi inveteravit || inveteravit || et tanquam in venis medullisque insedit || insedit ||, tum ..; T IV, 24.

II. abl. comp.: quid Oceani fervore (putas fieri posse constantius) illis in locis, „Europam Libyamque rapax ubi dividit unda“; N III, 24.

ferus, *ῥεῖσις*, *ῥεῖσις*, *ῥεῖσις*, *ῥεῖσις*: I. A. *bet Substantivum*: alqs: Polyphemum Homerus cum immanem ferumque fixisset; T V, 115. animus: ad humanitatem atque mansuetudinem revocavit animos hominum studiis bellandi iam immanis ac ferus; R II, 27. quae (res publica) ... nec puniendo iristet animum immanem ac ferum; R II, 41.

barbari: quibusdam convenis et feris barbaria corporis custodiam (Dionysius) committebat; T V, 58.

belua: quod, ut feram et immanem beluam, sic ex animis nostris adensionem ... extraxisset; A II, 108. immanes et feras beluas nanciscimur venando; N II, 161.

bestiae: quae .. et quam varia genera bestiarum vel cicurum vel ferarum! N II, 99. quodsi hoc apparet in bestiis, volucris, nantibus, agrestibus, cicuribus, feris; Lae 81.

caprae: caprae .. in Creta feras ... herbam quaerere, quae dictamnus vocaretur; N II, 126.

draco: „cui (genetrici draco) ferus inmani lanaviat viscera morus“; D II, 63.

gens: quod nulla gens tam fera, nemo omnium tam sit || sit || immanis, cuius mentem non imberit deorum opinio; T I, 30. ipsas .. in hominibus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non ..; L I, 24.

manus: „fera velivolantibus navibus complebit manus litora“; D I, 67.

pastus: „me ... tristi advolatu aduncis lace-rans unguibus lovis satelles pastu dilaniat fero“; T II, 24.

testes: utor neque perantiquis neque inhumanis ac feris testibus; R I, 58.

vita: haec (eloquendi vis nos) a vita inmani et fera segregavit; N II, 148.

ungues: „lovis ... pinnata satelles ... subrigit ipsa feris transficiens unguibus anguem semianimum“; D I, 106.

vox: „unde superstitione primam saeva evasit vox fera || foras ||“; D II, 115.

B. *affinis*: a. *masse*: conventus: quae est .. civitas? omnino conventus etiam ferorum et immanium? P 27.

b. *femina*: I. faciunt: id ne ferae quidem faciunt, ut ita ruant itaque turbent, ut, earum motus et impetus quo pertinent, non intellegamus; F I, 34.

horrescunt: quin etiam „ferae“, inquit Pacuvius, „quibus abest ad praecavendum intellegendi astutia,“ iniecto terrore mortis „horrescunt“; F V, 31.

incident: ipsae .. ferae nullo insequente saepe incident; O III, 68.

ruunt: f. faciunt.

snnt: neque ulla re longius absumus a natura ferarum, in quibus inesse fortitudinem saepe dicimus, ut in equis, in leonibus, iustitiam ... non dicimus: sunt enim rationis et orationis expertes; O I, 50.

turbant: f. faciunt.

ohne Verb: „prius quam ferae volucresque“; T I, 106.

II. I. abigo: Diogenes ... prius se iussit inhumatum. tam amici „volucrisusne et feris?“ „minime vero“, inquit; „sed bacillum propter me, quo abigam, ponitote“; T I, 104.

inflecto: qui ... lovi admonitio † non actu || ac actu || inducti illam feram; R II, 67.

2. absum: f. I. horrescunt.

proicio: f. I. abigo.

sum: libertate ne feris quidem quicquam esse dulcis; R I, 35.

3. in sum in: f. I. sunt.

III. I. figurae: gravius etiam iactabitur et in suis moribus simillimas figuras peccundum et ferarum transferetur; T I 45.

impetus: f. I. faciunt.

iudicium: huic (Epiculo) ... non multum differenti a iudicio ferarum oblivisci licebit sui? T V, 73.

laniatus: quid .. mihi ferarum laniatus oberit nihil sentienti? T I, 104.

motus: qui motus hominum, qui ferarum non ita expictus est, ut ...? T V, 114. f. I. faciunt.

natura: ferarum natura non est illa quidem depravata mala disciplina, sed natura sua; F II, 33. f. I. sunt.

2. praesidia contra: qui praesidia contra feras invenerunt; T I, 62.

IV. a: magorum mos est non humare corpora suorum, nisi a feris sint ante laniata; T I, 108.

causa: terra ... ea ferarumne an hominum causa gignere videtur? N II, 156.

fessus, *ῥεῖσις*, *ῥεῖσις*: alqs: nisi de via fessus esset, (Varro) continuo ad nos venturum fuisse; A I, 1. cum .. Veientes bello fessi legatos ad senatum misisset; D I, 100. me et de via fessum, et qui ad multam noctem vigilassem; R VI, 10.

festinanter, *ῥεῖσις*, *ῥεῖσις*: illud mihi a te nimium festinanter dictum videtur, sapientis ornans esse semper beatos; F V, 77.

festinatio, *ῥεῖσις*: ne aut tarditibus utamur in ingressu mollioribus ... aut in festinationibus suscipimus nimias celeritates; O I, 131.

festive, *ῥεῖσις*, *ῥεῖσις*: dissolvit: quam festive (hoc) dissolvitur! D II, 35.

trado: quae (ars) primo progressen festive tradit elementa loquendi; A II, 92.

clipticis: „esse igitur divinationem constituendum est.“ festive et breviter; D II, 107.

festivus, artig, wigg: alqd: „nonne [non] .. sunt illa festiva? sicut; P 38.
sermo: de Graecis .. dulcem et facetum festivique sermonis .. Socratem accipimus; O I, 108.

festus, festlich: dies: quem Tiberina descensio festo illo die tanto gaudio affectit, quanto L. Paullum ... eodem flumine inventio? F V, 70. feriarum festorumque dierum ratio in liberis requiem litium habet et iurgiorum, in servis operum et laborum; L II, 29.

fetialis, fetialis, Fetiale: A. ius: belli .. aequitas sanctissime fetialis populi Romani iure perscripta est; O I, 36. adversus quem (hostem) et totum ius fetiale et multa sunt inra communi; O III, 108.

religio: quod (ius) per se iustissime inventum sanxit fetialis religio; R II, 31.

B. disceptant, sunt: foederum pacis, belli [belli], indotiarum ratorum [† oratorum] fetiales iudices, nontii [† non] sunt, bella disceptant; L II, 31.

fetura, Frucht, Jungweib: „alios ad dies ubertatem lactis feturaeque servant; L II, 20.

fetus, Fruchtbarkeit, Ertrag, Frucht, Junges: I. existit: ex quo triplex ille animi fetus existit, unus in cognitione rerum positus et in explicatione naturae, alter in discriptione expetendarum fugiendarumque [fugiendarum] rerum et in ratione vivendi, tertius in indicando, quid cuique rei sit consequens, quid repugnans; T V, 68. quia fetus extitit in sterilitate naturae; D I, 36. II. fundo: facile .. illa (ova) aqua et sustinentur et fetum fundunt; N II, 129. pono: I. T V, 68.

procreo: quae multos fetos procreant, ut aenes, ut canes; N II, 128.

servo: quod ad tempus ut sacrificiorum [sacrificiorum] libamenta serventur fetusque pecorum; L II, 29.

III. labor in: quarum (bestiarum) in fetu et in educatione laborem cum cernimus; F III, 62.

IV. grandescere: „mentis triplici solita grandescere fetu; D I, 15.

profundi: quae frugibus atque bacis terrae fetu profunduntur; L I, 25.

fetus, fruchtbar: terra .. feta frugibus et vario leguminum genere ... ea ferarumque a hominum causa gignere videtur? N II, 156.

fibra, Faser: I. existit, al.: haec sunt illae fibrae stirpium, quae initio dixi, persequendae et omnes eligendae [elidendae], ne umquam ulla possit existere; T III, 84. valet: accipit, quid fassum in extis, quid fibra valeat, accipio; D I, 16.

II. dico, al.: f. I. existit. evello: nos .. audeamus non solum ramos amputare miseriarum, sed omnis radicem fibras evelere; T III, 13.

III. niti: quae (viriditas) nixa fibris stirpium sensim adolescit; C 51.

fcillis, irben, thönera: figurae: „non est corpus, sed quasi corpus.“ hoc intellegere quale esset, si in cerisingeretur aut scitibus figuris; N I, 71.

Summanus: Summanus in fastigio lovis optumimaximi, qui tum erat fcillis; D I, 16.

urnulae: a Noma Pospilio unius gratas dis

immortalibus capudines ac fcitiles urnulas fuisse quam felicitas Saliorum [aliorum] pateras arbitramur? P 11.

factor, Fictor, Fictor: voluit: a parvis .. Iovem ... Apollinem reliquosque deos ea facie novimus, qua pictores fctoresque voluerunt; N I, 81.

utitur: ut .. faber ... non ipse facit materiam, sed ea utitur, quae sit parata, fctorque item cera; N fr 2.

fcitrix, Fictrix: eius (materiae) .. universae fcitricem et moderatricem divinam esse providentiam; N III, 92.

fcus, Fict: I. habeo: oleum, fcus, poma non habet; fr I, 18.

II. granum: quae (terra) ex fci tantulo grano aut ex acini vineae ... tantos truncos ramosque procreet; C 52.

fcidilis, treu, chrlid, fveridlig: A. alqs: quod ... multi Epicurei et fuerunt et hodie sunt et in amicitias fideles et in omni vita constantes et graves; F II, 81. ut eos tibi fideles putares fore, quos pecunia corrupisses; O II, 53.

amicitiae: multorum opes praepotentium excludunt amicitias fideles; Lae 54.

barbarus: o miserum, qui fidiorem et barbarum et stigmatum putaret quam coniugem! O II, 25.

benivolentia: benivolentia fcidilis (est) vel ad perpetuitatem; O II, 23.

comprehensio: quod ... comprehensio facta sensibus et vera esse illi et fcidilis videbatur; A I, 42.

consilium: consilium fidele deliberanti dare; O I, 52.

fautrices: amicitiae non modo fautrices fidelissimae, sed etiam effectrices sunt voluptatum tam amicis quam sibi; F I, 67.

stigmatias: f. barbarus.

B. diligo: omnia vera diligimus, id est fcidelia, simplicia, constantia; F II, 46.

fcidilitas, Treu, Fveridligkeit: quae omnia pertinent ad fcidilitatem; Lae 65.

fcidiliter, getreu, fveridlig: auguro: cui quidem utinam vere fcidiliter † abundante [quidem certe, al.] auguraverim; R IV, 8.

vivo: simpliciter, fcidiliter, † vere hominam amice (licet vivere); O I, 92.

fcidens f. fido.

fcidenter, fveridlich, beherzt: ago: quo modo (sapientia) suscipere aliquam rem aut agere fcidenter audebit? A II, 24.

infigo: timide fortasse signifer (signum) evellebat, quod fcidenter infigerat; D II, 67.

inquam: ille (Torquatus) non pertimuit saneque fcidenter: istis quidem ipsis verbis, inquit; F II, 21. tum Vellevius fcidenter sane, ut solent isti, ... audite, inquit ..; N I, 18.

fcidentia, fveridigt: si fcidentia, id est firma animi confusio, scientia quaedam est et opinio gravis non temere adscientia; T IV, 80.

fcides, Glaube, Treu, Vertrauen, fveridligkeit, Gewissenhaftigkeit, Kredit, Versprechen, Julage, Fictorheit, Schwj (gen. fide: f. II, I. sacro): I. abfinit: I. continet: nec .. ulla res vehementius rem

publicam continet quam solus, quae esse nulla potest, nisi erit necessaria solutio rerum creditarum; O II, 84.

convalescit: || in || quibus facillime iustitia et fides convalescit; R II, 26.

debet: cum hoc (pirata) nec fides debet nec ius iurandum esse commune; O III, 107.

est: quae esset conclusi argumenti fides? A II, 27. quae tanta constantia, magnitudo animi, probitas, fides ... in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2 quorum (regnum), ut ait Ennius, „nulla [regni] sancta societas nec fides est;“ R I, 49. qui (optimales) ... plus .. fore dicant in pluribus consilii quam in uno et eandem tamen aequitatem et fidem; R I, 55. fundamentum .. est iustitiae fides, id est dictionum conventorumque constantia et veritas; O I, 23. quod .. est apud Ennium: „nulla sancta societas nec fides regni est;“ O I, 26. si hoc sibi sument, nullam esse fidem, quae infideli data sit; O III, 106. in qua (tyrannorum vita) nulla fides, nulla caritas, nulla stabilis benevolentiae potest esse fiducia; Lae 52. firmiter .. stabilitatis constantiaeque est eius, quam in amicitia quaerimus, fides; Lae 65. f. continet. debet.

habet: mentem, fidem, spem ... rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. fides .. nomen ipsum mihi videtur habere, cum fit, quod dicitur; R IV, 7.

inest: quodsi inest in hominum genere mens, fides, virtus, concordia; N II, 79. in nobismet insunt ipsis, ut mens, ut spes, ut fides; N III, 61.

potest: f. continet. est; Lae 52.

praestat: vestri, quorum pietasque fidesque praestitit et longe vicit sapientia cunctos; D I, 21.

proficiscitur: nisi aequitas, fides, iustitia proficiscantur a natura; F II, 59.

valet: in quo (bello) et suscipiendo et gerendo et deponendo ius ut plurimum valeret et fides, ... sanximus; L II, 34.

videtur: f. habet; R IV, 7.

abl. abs.: QCAE SALVA FIDE (iudex) FACERE POSSIT; O III, 44.

ohne Verb: unde iustitia, fides, aequitas? R I, 2. piratarum .. melior fides quam senatus; O III, 87.

2. **Verbis**: pro deorum atque hominum fidem! parumne cognitum est ..? T V, 48. quis est, pro || prob || deorum fidem atque hominum! qui velit ..? Lae 52.

II. **nach Verben**: I. abrogo: quia iis visis, inter quae nihil interest, aequaliter omnibus abrogatur fides; A II, 36.

adfero: f. quaero.

adiungo: visis non omnibus adinungebat fidem, sed iis solum, quae ..; A I, 41. auctoritatem .. nullam debeamus nec fidem commentiticiis rebus adiungere; D II, 113.

admiror: admiratus eorum fidem tyrannus petivit, nt ..; O III, 45.

aestimo: ut quisquam tanti aestimet aequitatem et fidem, ut eius conservandae causa nullum supplicium recuset; A II, 23.

antepono: religio et fides anteponatur amicitiae; O III, 46.

appello: credamus .. quia fiat, quod dictum est, appellatam fidem; O I, 23.

astringo: nullum .. vinculum ad astringendam fidem iure iurando maiores artius esse voluerunt; O III, 111.

clamo: f. imploro; N I, 13.

comparo: f. I, 1. est; T I, 2.

conficio: iustitia conficit et benevolentiam,

quod prodesse vult plurimis, et ob eandem causam fidem et admirationem; O II, 38.

confirmo: si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat, id est incorruptis atque integris testibus; F I, 71.

consecro: maiorum institutis mens, fides, virtus, concordia consecratae et publice dedicatae sunt; N II, 79.

conservo: f. **conservo**, II, 2. fidem (4 Et.) **S. I. S.** 502, b.

crucio: non fides (Reguli cruciabatur a Poenis), non constantia; P 16.

custodio: censors [cesoris] fidem legum custodiunt; L III, 11.

derogo: quo modo isti ... non ex multis (somnia) potius nisi fidem derogent quam ex uno innumerabilia confirmant; D II, 146.

detrabo: si (nititas ista) absterit, ut sibi nomen eriperit, fidem iustitiaeque detraxerit; O III, 82.

devincio: quibus (foederibus) etiam cum hoste devincitur fides; O III, 111.

do: f. **do**, III, fides (6 Et.) **S. I. S.** 748, a. exquiri: ut neque sensum fidem sine ratione nec rationis sine sensibus exquiramus; F IV, 9.

facio: f. **facio**, III, fidem (4 Et.) **S. I. S.** 17, a.

fallo: (Regulus) ad supplicium redire maluit quam fidem hosti datam fallere; O I, 39.

frango: „fregistin fidem? neque dedi neque do infideli cuiquam;“ O III, 102.

habeo: quae (vis) fidem nullam habebunt sublata veri et falsi nota; A II, 58. num videtur (Iliona) minore habere visis quam vigilantes fidem? A II, 88. quodsi visanorum visis fides non est habenda, quia falsa sunt; D II, 122. ut non tam fides non habenda quam ratio quaerenda sit; R I, 15. cum ... minor .. fabulis nisi de veteribus rebus haberetur fides; R II, 18. cui fidem habent et bene rebus suis consilere arbitrantur; O II, 21. si diligit multitudinem, si fidem habet; O II, 31. fides .. nt habetur, duabus rebus effici potest; O II, 33. iis fidem habemus, quos plus intellegere quam nos arbitramur; O II, 33. iustus .. [et fides] hominibus, id est bonis viris, ita fides habetur, ut ..; O II, 33. difficile facta est a deis ortis fidem non habere; T I, 38.

imploro: cum (Alcmaeo) virginis fidem implorat; A II, 89. illi pugnant, et quidem vicinorum fidem implorant; T III, 50. pro deum, populorum omnium, omnium adulescentium clamo, postulo, obsecro, oro, ploro atque imploro fidem; N I, 13.

laudo: quorum (decemvirum) non similiter fides || est || nec iustitia laudata; R II, 61. cum .. fidem alicuius bonitatem laudant; O III, 77.

loquor: officium, aequitatem, dignitatem, fidem, ... haec cum loqueris; F II, 76.

neglego: cuius ipse princeps iuris iurandi fuit, ... solus neglexit fidem; O III, 98.

obsecro, ploro, postulo: f. imploro; N I, 13.

praesto: quae (virtus) vetat spectare fortunam, dum praestatur fides; D II, 79. illa .. praestare debuit, ... iustitiam, fidem, liberalitatem; O I, 121.

probo: qui ... ita vivunt, ut eorum probetur fides, integritas, aequitas, liberalitas; Lae 19.

prodo: qui (vir) statuit ... intolerabili dolore lacerari potius, quam ant officium prodatur fidem; A II, 23.

quaero: si pudor quaeritur, si probitas, si fides, Mancinus haec attulit; R III, 28.

retineo: ut et utilitas in amicitia et fides retineatur; Lae 88.

sacro: fide consecratae ius perpetuo (Ulixes) falleret; O III, 98.

sequor: quibus (avibus) auctoribus officium et

fidem secutus esset; D I, 27. quod (Deiotarus) fidem secutus amicitianque populi Romani functus sit officio; D II, 78.

servo: [est .. ius etiam bellicum] fidesque iuris iurandi saepe cum etiam servanda; O III, 107.

tollo: haud scio an ... fides etiam et societas generis humani ... tollatur; N I, 4.

tribuo: e quo sensibus etiam fidem tribuebat; A I, 42. Cratippus ... idem rebus fidem tribuit; D I, 5.

video: an, cum videat me et meos comites, ... constantiam, gravitatem, fidem, ipsa se subducatur? fr V, 64.

2. committo: se ... debere ... ea fidei suae commissa meminisse; O I, 124.

3. sum: ut ... || *eum* ||, qui sit improbissimus, (civitas) existimet esse summa probitate ac fide; R III, 27.

4. confugio ad: qui armis positis ad imperatorem fidem confugit; O I, 35.

discedo a: (Marius) a fide iustitiaque discedit; O III, 79.

existimo de: quid de ... caerimoniis, fide, iure iurando ... existimandum sit; N I, 14.

facio contra: neque contra ius iurandum ac fidem amici causa vir bonus faciet; O III, 43. §. IV, 3. indicia de.

invito ad: invitatur .. vera ratio bene sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem; F I, 52.

pertineo ad: §. ad. I. pertineo ad fidem (3 Et.) §. I, §. 45, b.

recipio in: qui civitates aut nationes devictas bello in fidem recipiunt; O I, 35.

sum contra: quod contra fidem, contra ius iurandum, contra rem publicam esset; Lae 39.

scancipio pro: nullum bellum suscipi a civitate optima nisi aut pro fide aut pro salute; R III, 34.

valeo ad: quantum .. ad id, quod ortum est, aeternitas valet, tantum ad fidem veritas; Ti 8.

versor in: (honestum versatur) in ... rerum contractarum fide; O I, 15.

III. nach Subjectis: plenus: quibus (verisibus) adfatur Flaminium .. ille vir haud magna cum re, sed plenus fidei; C 1.

IV. nach Substantien: 1. exemplum: cum .. ipse sis quasi unicum exemplum antiquae probitatis et fidei; R III, 8.

ius: §. II, I. sacro.

nomen: summam vim esse dicebat in omnibus iis arbitriis, in quibus adderetur EX FIDE BONA, fideique bonae nomen existimabat manare latissime; O III, 70.

opinio: amor .. commovetur ... opinione ... iustitiae, fidei omniumque earum virtutum, quae ..; O II, 32.

2. vir: quorum alter optimus vir, aequissimus, summa iustitia, singulari fide; R III, 37.

3. alqd ex: quid ex || in || isto egregio tuo officio et tanta fide ... ad corpus refert? F II, 98.

caritas cum: quibus rebus facillime possimus eam, quam volumus, adipisci cum honore et fide caritate; O II, 29.

indicia de: inde tot indicia de fide mala, tutelae, mandati, pro socio, fiduciae, reliqua, quae ex empto aut vendito aut conducto aut locato contra fidem sunt; N III, 74.

V. Haupt: 1. defendere: si provincias, si socios aequitate et fide defendissent; O II, 27 (26). servari: qui ob eam (amicitiam) summa fide, constantia iustitiaque servatam maximam gloriam cepit; Lae 25.

2. cum: tene ... convenire .. eos, qui iuste et cum fide vixerint; T I, 98.

ex: in quibus (iudiciis) additur EX FIDE BONA;

O III, 61. arbitrum illum adepti, QUIDQUID SIBI DARE FACERE OPORTERET EX FIDE BONA; O III, 66. §. IV, I. nomen.

in: [semper .. in fide quid senseris, non quid dixeris, cogitandum]; O I, 40.

praeter: (M. Regulus) nulla vi coactus praeter fidem, quam dederat hosti; F II, 65.

propter: quem (casum) propter fidem constantiamque susceperat; F II, 65 UT NE PROPTER TE FIDEMVE TUAM CAPTUS FRAUDATUSVE SIM; O III, 70.

fidēs, *Scite*, pl. *Sauts*, *Büßer*: I. discrepat: ut in fidibus aut tibiis, quamvis paulum discrepent, tamen id a sciente animadverti solet, sic ...; O I, 145.

potest: ut .. in fidibus pluribus, si nulla earum ita contenta nervis sit, ut concentum servare possit, omnes aequae incontentae sint, sic peccata, quia discrepant, aequae discrepant; F IV, 75. praecinant: quod et deorum pulvinaribus et epulis magistratum fides praecinant; T IV, 4. servat: §. potest.

sunt: aequae .. contingit omnibus fidibus, ut incontentae sint, illud non continuo, ut aequae incontentae; F IV, 75. §. potest.

II. I. concitio: leniter atque placide fides, non vi et impetu, concuti debere *; R fr 9. contendo: §. I. potest.

facio: ut fides et tibiae eorum causa facta dicendum est, qui illis uti possent, sic ...; N II, 157.

pono: ponendae sunt fides et tibiae; fr V, 91. 2. contingo: §. I. sunt.

3. utor: quo modo ... is, qui fidibus utitur, exple numerosos (potest) et conficere versus? A II, 22. an tibiaeque, qui fidibus utuntur, suo, non multitudinis arbitrio cantus numeroaque moderantur? T V, 104. cum (Diodotus) fidibus Pythagoreorum more uteretur; T V, 113. nec ... qui fidibus aut tibiis uti volunt, ad haruspicias accipiunt eorum tractationem, sed a musicis; D II, 9. §. I. facio.

III. I. tractatio: §. II, 3. D II, 9.

IV. I. canere: Epaminondas ... fidibus praeculare cecinisse dicitur; T I, 4. si velim scribere quid aut legere aut canere vel voce vel fidibus; D II, 122.

dicere: dicebant .. fidibus antiqui; C 26. fieri: cavea cantu + vice || ad cantum voce, in cavea cantu sunt, al. || ac fidibus et tibiis; L II, 38.

traducere: cum ... soliti illi esse dicantur ... mentes suae a cogitationum intentione cantu fidibusque ad tranquillitatem traducere; T IV, 3.

2. in: velut in cantu et fidibus quae *epopoeia* dicitur; T I, 19. quocirca .. in fidibus testudine resonatur aut cornu; N II, 144. nervos in fidibus aliis pulsibus resonare alios; D II, 33. ut .. in fidibus aut tibiis ... concentus .. est tenendus, sic ...; R II, 69. *Joedia* publicis ... popularem laetitiam in || [in] || cantu et fidibus et tibiis moderantur; L II, 23. siquidem illa severa Lacedaemona nervos iussit, quos || quo || plures quam septem haberet, in Timothei fidibus incidit; L II, 39. ut in fidibus musicorum aures vel minima sentiant, sic ...; O I, 146. quod cum fecisse Socratem in fidibus audire; C 26. §. I. discrepant. potest.

fidicen, *Sciten* *pieler*: concedam non modo animantem et sapientem esse mundum, sed fidicinem etiam et tubicinem; N III, 23.

fidicula, *Sciten* *instrument*: si platea fidiculae ferrent numerose sonantes; N II, 22.

fidius, medius *f.*, *maßstäblich*; ne ille medius fidius vir sapiens laetae ex his tenebris in lucem illam excesserit; T I, 74.

fido, *trauen, vertrauen, part. getroffen*; I. alq: qui fortis est, idem est fidens; T III, 14. qui . . . est fideus, is profecto uou extimescit; T III, 14. animus: fidenti animo, si ita res feret, gradie- tur ad mortem; T I, 110.

vox: *stam Calchas haec est fidenti voce locutus*; D II, 64.

II. acc. c. inf.: fidentem esse hominum illa vera et firma et certa esse, quae tenebatur; A II, 43.

III. consilio: haec sunt opera magni animi et excelsi et prudentia consilioque fidentis; O I, 81. Cynosura: quae (Cynosura) fidunt duce uoctrurna Phoenices in altor, ut ait Aratus; A II, 66. *hac . . . in altor*; N II, 106.

prudentia: *f. consilio*. somnia: istiane fidentes somnia . . . Epicurus et Metrodoros et Hermarachus contra Pythagoram, Platonem Empedoclemque dixerunt? N I, 93.

fiducia, *Vertrauen, Suberficht, Betrag, Sicher- heit*; I. est, potest: in qua (tyrannorum vita) nulla fides, nulla caritas, nulla stabilis benivolentiae potest esse fiducia; Lae 52.

II. versor in: id . . . (fidei bonae uomen) versi in tutelis societatis, fiducias mandatis; O III, 70.

III. iudicia: inde tot iudicia de fide mala, tu- teleae, mandati, pro socio, fiducia; N III, 74.

III. I. niti: vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate uiuendi quam vota facienda videantur; T V, 2.

2. in: in fiducia UT INTER BONOS BENE AGIER; O III, 61.

fidus, *tren, Suberfichtig*; alq: neque . . . fidum potest esse multiplex ingenium et tortuosum, neque uero, qui non isdem rebus mouetur naturaque consentit, aut fidus aut stabilis potest esse; Lae 65.

alq: nihil fidum, nihil exploratum habetas, ne amare quidem aut amari; Lae 97.

amici: tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum iam uestris gratiam referre posset; Lae 53.

custodia: in quibus (animi partibus) . . . inest ad humanam societatem iustitiae fida custodia; F II, 113. canum . . . tam fida custodia . . . quid significat? N II, 158.

familiaritates: familiaritates habere fidas amantium nos amicos; O II, 80.

homines: iustus . . . [et fidis] hominibus, id est bonis uiris, ita fides habetur, ut . . . ; O II, 33.

ingenium: *f. alq.*

figo, *anfehen, auffhängen, richten, durchbohren, part. gef, unverbündlich*; alq: illa inauia: sipse summis saxis fixus asperis, euiceras; T I, 107. Zeno quidem uou eos solum, qui tum erant, Apollodorum, Silum, ceteros, figebat maledictis, sed . . . ; N I, 93.

alq: quod tu . . . uerum illud, certum, comprehensum, perceptum, ratum, firmum, fixum vis; A II, 141. fixum; A fr 17. certa ut sicut et fixa, quae dixerit; T I, 17. hoc . . . probe stabilito et fixo; T I, 88. *hunc ea . . . omnia fixa tuus glomerans determinat annus*; D I, 19. *haec fixa graui facta ac fundata teneri*; D I, 10.

arma: arma, . . . quae fixa in partibus fuerant, ea sunt humi inventa; D I, 74.

bonum: nisi stabili et fixo et permanente bono beatus esse uou potest; T V, 40.

curam: *quae (cura) nunc te coquit et uersat in pectore fixa*; C I.

decretum: qui . . . neque satis sit (decretum) uou esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debeat; A II, 27.

globum: cum uidemus . . . globum terrae emi- nentem e mari, fixum in medio mundi uniuersi loco; T I, 68.

modum: siquidem rerum modum figere non possumus, animorum modum tenere possumus; P 25.

obtinum: *obstupum caput at || a, ac || tereti cervice reflexum obtutum in cauda maioris figure dicas*; N II, 107.

scuta: ea . . . scuta, quae fuerant sublimis fixa, sunt humi inventa; D II, 67.

stellam: huic . . . Booti *subter praecordia fixa uidetur stella micans radiis, Arcturus nomine claro*; N II, 110.

tempus: *una fixi ac signati temporis hora Iuppiter excelsa clarabat sceptri columna*; D I, 21.

figura, *Gestalt, Gestaltung*; I. **absint**: 1. accedit: ad similitudinem . . . deorum || deo, al. || propius accedebat humana uirtus quam figura; N I, 96.

complectitur, continet: quid . . . pulchrius ea figura, quae sola omnis alias figuras complexa continet, quaeque nihil asperitatis habere, nihil offensionis potest, nihil incisum angulis, nihil anfractibus, nihil emiensa, nihil lacunosum? N II, 47. *concreuit*: *f. II, I. facit*.

efficit: membrorum . . . situs et figura corporis uacans animo quam possit harmoniam efficere, non uideo; T I, 41.

est: corporis . . . nostri partes totaque figura et forma et statura quam apta ad naturam sit, apparet; F V, 35. Xenocrates animi figuram et quasi corpus negavit esse; T I, 20. ut corporis est quaedam apta figura membrorum cum coloris quadam suauitate, eaque dicitur pulchritudo, sic . . . ; T IV, 31. quae compositio membrorum, quae conformatio liuamentorum, quae figura, quae species humana potest esse pulchrior? N I, 47. (deus) ea figura profecto est, quae pulcherrima sit || est || omnium; N I, 48. tertiam rationem adfertis, quod uulla alia figura domicilium uentis esse possit; N I, 76. ut concedamus eandem hominum esse et deorum figuram; N I, 94. mens cuiusque is est quisque, non ea figura, quae digito demonstrari potest; R VI, 26. *f. IV, I. alq.*

existit: credo, aliquam uou dissimilem figuram (extitisse), sed certe uou talem, ut eam factam a Scopis diceret; D I, 23.

habet: *f. complectitur*.

inest: in qua (columnella) inerat sphaerae figura et cylindri; T V, 65.

potest: *f. complectitur, efficit, est*; N I, 46. 76. R VI, 26. — II, I. efficio, intellego.

significat: nec . . . figura corporis nec ratio excellens ingenii humani significat ad unam hanc rem natum hominem, ut . . . ; F II, 41. quae porro animantis figura conformatioque membrorum tantam naturae solertiam significat? N II, 85.

vacat: *f. efficit*.

uenit: hoc dico, non ab hominibus formae figuram uenisse ad deos; N I, 90.

uincit: quodsi omnium animantium formam uincit hominis figura; N I, 48.

ohne *Verb*: inter ipsos homines nonne et simillimis formis dispares mores et uoribus *simillimis* figura dissimilis; N I, 98.

2. sum: eos . . . qui di appellantur, rerum naturas esse, uou figuras deorum; N III, 63.

II. **nach Verben:** I. antefero: an tu aequiam aut leonem aut delphinum ullam anteferre censes figuram suam? N I, 77.

aspicio: eius (Draconis) cum totius est || sit || praecleara species, tum in primis aspicienda est figura capitis; N II, 107.

circumdo: omni . . . totam figuram mandi levitate (deus) circumdedit; Ti 18.

comparo: §. IV, 1. alqd.

complector: §. I, 1. complectitur.

conglobo: id esse deum neque natum umquam et sempiternum, conglobata figura; A II, 118.

constituo: et nisi figura hominum constitutis nihil possent de diis immortalibus cogitare; N II, 45.

contineo: §. I, 1. complectitur.

demonstro: §. I, 1. est; R VI, 26.

dico: §. I, 1. est; T IV, 31.

do: figuram . . . corporis habilem et aptam ingenio humano (natura) dedit; L I, 26.

efficio: ex quo efficiuntur esse rerum formae et figurae, quas vos effici posse sine foliibus et incadibus non putatis; N I, 54. nec figuram situmque membrorum nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153.

facio: nervos, venas, omnes denique membrorum et totius corporis figuram videor posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56. §. I, 1. existit.

informo: ut, quae nunquam vidimus, ea tamen informatam habemus, oppidorum situs, hominum figuras; D II, 138.

intellego: qui . . . fundus aut quae talis animi figura intellegi potest? T I, 61.

miror: ex qua (quero) olim evolavit «nutia fulva Iovis miranda visa figura»; L I, 2.

nescio: non . . . id praecipit, ut membra nostra aut staturam figuramve noscamus; T I, 52.

persequor: persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, victus, figuras; F V, 10.

perspicio: si erit tota hominis fabricatio perspecta omnisque humanae naturae figura atque perfectio; N II, 183.

pono: quae (natura) formam nostram reliquamque figuram, in qua esset species honesta, eam posuit in promptu; O I, 126.

quaero: formam aliquam figuramque quaerebam; T I, 87.

suspicio: in quo (orbe) neque figuram divinam neque sensum quemquam suspicari potest; N I, 28.

video: §. informo.

2. antefero: §. I. antefero.

3. careo: quae (natura) causas gignendi, augendi, minuendi habent, sed caret omni sensu et figura; N I, 85.

sum: posse fieri, ut (munda) sit alia figura; N II, 41. qui (tyrannus) quamquam figura est hominis, morum tamen immanitate vastissimas vincit beluae; R II, 48. §. I. conglobo. I, 1. est; N I, 48.

video: §. I. miror.

4. accedo ad: a ratione ad humanam figuram quo modo accedat? N I, 89.

cado in: nullo modo viderunt, animi natura intellegentis || et intellegentia || in quam figuram cadere posset; N I, 29.

cicco ex: ex corporis totius natura et figura varios motus cieri tamquam in cantu sonos; T I, 19.

converto in: si nemo est, quin emori malit quam converti in aliquam figuram bestiae; R IV, 1.

dico de: et de figuris deorum et de locis atque sedibus . . . multa dicuntur; N I, 2.

exto in: hominum . . . similitudo in corporum figura magis exstat; T I, 80.

II.

fluo a: a corporibus . . . solidis et a certis figuris (Democritus) vult fluere imagines; D II, 187. insum in: quoniam . . . nec ratio naquam inesse nisi in hominis figura (potest); N I, 49. tu . . . sumebas nisi in hominis figura rationem inesse non posse; N I, 98.

quaero de: non . . . hoc loco de ingenuis aut de orationibus nostris, sed de specie figuraque quaeritur; N I, 78.

servo in: haec aequalitatem motus constantiamque ordinem in alia figura non potuisse servari; N II, 48.

sum in: nec rationem esse nisi in hominis figura; N I, 89. enumerare possum, ad eum partem capessendum conficiendumque quae sit in figuris animantium . . . discretio partium; N II, 121. §. I. pono.

transfero in: eum secundus ortus in figuram muliebrem transferet; Ti 45. in suis moribus simillimas figuras peccatum et ferarum transferetur; Ti 45.

video in: nunquam vidi . . . animam rationis consiliique participem in ulla alia nisi humana figura; N I, 87.

III. **nach Objectiven:** I. aptus: motum . . . (deus) dedit caelo eum, qui figurae eius esset aptissimus; Ti 19.

2. vacuus: mentem aeternam figura membrisque corporis vacuum; N I, 95.

3. vastus ad: §. V, 1. vastus.

IV. **nach Substantiven:** I. alqd: quando . . . trium vel numerorum vel figurarum vel quorumcumque generum contingit ut, quod medium sit, . . . comparetur; Ti 14.

decentia, al.: colorum etiam et figurarum, tum || figuram [tum] || venustatem atque ordinem et, si ita dicam, decentiam, oculi iudicant; N II, 145.

similitudo: ut (stellae) ex notarum figurarum similitudine nomina inveniunt; N II, 104.

2. alqs: quid . . . interest, utrum ex homine se convertat quis in beluam an hominis figura inmanitatem gerat beluae || [utrum . . . beluae] ||? O III, 82.

alqd, deus: bgl. II, 1. conglobo.

3. feritas, immanitas in: ista in figura hominis feritas et immanitas beluae a communi tamquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 82.

V. **Metiram:** I. intellegi: quod primum intellegi debet figura membraeque corporum; F III, 62.

metiri: non genere aut loco aut ordine, sed forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94.

sententare: quae (astra) . . . forma ipsa figurae sua momenta sustentant; N II, 117.

vastus: elephantum beluarum nulla praedantior; at figura || ad figuram || quae vastior? N I, 97. abl. comp.: §. I, 1. complectitur.

2. in: quam sint omnia in hominis figura non modo ad usum, verum etiam ad venustatem apta; N I, 47. «non est corpus, sed quasi corpus» hoc intellegerem quale esset, si in ceris fingeretur aut fictilibus figuris; N I, 71. quanto est miserius in hominis figura animo esse effarctum? R IV, 1.

sive: quod fieri . . . nec sine faucibus, laterum, palmonum vi et figura potest; T I, 37.

figuro, gestalten, bilden: animantem: hunc (animantem) ea forma figuravit, qua una omnes formae reliquae concluduntur; Ti 17.

corpus: ita figuratum corpus, ut excellat aliis; F V, 84. corpus unum et simplex, ita figuratum, ut temperatione naturae vigeat et sentiat; T I, 21.

7

(corpora) se ipsa ... formare, figurare, colorare, animare non possent; N I, 110.
terga: quorum (boum) ipsa terga declarant non esse se ad onus accipiendum figurata; N II, 159.

filiā, ἱδὲφτερ: I, I. adurunt: ab his ipsis (filiabus), cum iam essent adultae, (Dionysius) ferrum removit instituitque, ut candentibus iuglandium putaminibus barbam sibi et capillum adurent; T V, 58.

divinat: Asiae rex Priamus nonne et Helenum filium et Cassandram filiam divinantem habebat? D I, 89.

est: ob eam ... ipsam causam Erechtheus Athenis filiaque eius in numero deorum sunt; N III, 50. cur ... P. Crassi filia posset habere, si unica patri esset, aeris milliēns salva lege, mea triēns non posset? R III, 17. si, ut aiunt † Danaum quinquaginta † aiunt Danaum, q.; aiunt Danao, q. † sint filiae, tot dotes magnam quaerunt pecuniam; P 44.

expetunt: cuius (Erechthei) etiam filiae cupide mortem expetiverunt pro vita civium; T I, 116. habet: † est; R III, 17.

imponunt: Metellum .. multi filii filiae, nepotes nepotes in rogam inposuerunt; T I, 85.

oppetit: aequius esse censuit se matrem † matrum † oppetere mortem quam P. Africani filiam adulescentem; D I, 36.

potest: † est; R III, 17.

2. sum: cum (Ino) sit Cadmi filia; N III, 48.

3. Vocativ: ille (L. Paulus) artius puellam complexus: „accipio”, inquit, „mea filia, omen”; D I, 103.

II, I. conloco: cum (Caecilia Metelli) vellet sororis suae filiam in matrimonium conlocare; D I, 104. qui (Themistocles) cum consulere, utrum bono viro pauperi an minus probato diviti filiam collocaret; O II, 71.

dedo: L. Verginius ... virginem filiam sua manu occidit potius, quam ea Ap. Claudii libidini ... dederetur; F II, 66.

doceo: ne tonsori collum committeret, tondere filias suas (Dionysius) docuit; T V, 58.

fero: cuius (Herculis) Karthaginem filiam ferunt; N III, 42.

habeo: Ino Cadmi filia nonne Ἀρνοθία nominata a Graecis Matuta habetur a nostris? T I, 28. filiam quis habet, pecunia est opus; duas maiore; pluris, maiore etiam; P 44. qui .. non filias plures, sed innumerabiles cupiditates habet; P 44. † I, I. divinat.

interficio: (inventus est), qui filiam interfeceret, ne stupraretur; F V, 64.

interimo: cum Decimus quidam Verginius virginem filiam ... in foro sua manu interemisisset; R II, 63.

laudo: quis Erechthei filias non maxime laudat? F V, 62.

nomino: † habeo; T I, 28. — nupta: † relinquo. — occido: † dedo.

odi: maeres videlicet regni desiderio, non filiae. illam enim oderas, et iure fortasse; T III, 26.

rego: quattuor robustos filios, quinque filias ... Appius regebat; C 37.

relinquo: qui (Q. Metellus) ... reliquit .. tris filias nuptas; F V, 82.

stupro: † interficio.

2. adfero: cum maior eius filius Lucretiae, Tricipitini filiae, Conlatini uxori, vim attulisset; R II, 46. nec ... non contra illam legem sempiternam Sex. Tarquinius vim Lucretiae, Tricipitini filiae, attulit; L II, 10.

reddo: si te amicus tuus moriens rogaverit, ut hereditatem reddas suae filiae; F II, 58.

trado: Caecilia se sororis filiae sedes suas tradere; D II, 83.

3. nascor: quarta (Minerva) love nata et Coryphe, Oceani filia; N III, 59.

4. nascor ex: Circe .. et Pasiphaë et Aetæa et Perseide, Oceani filia, nati, patre Sole; N III, 48. pervenio ad: ut omnis hereditas ad filiam perveniret; F II, 55.

removeo ab: † I, I. adurunt.

III. conlocatio: qui ... in filiarum colloca-tione adiuvant; O II, 56 (55).

desiderinm: † II, I. odi.

dotes: Atheuensis Chithenes lunoni Samiae ... filiarum dotis credidisse (dicitur); L II, 41. ... morbus: «dama ... semper secum cogit ... aut uxoris mortem aut morbum filiae; T III, 30. mors: Aeschines in Demosthenem invehit, quod is septimo die post filiae mortem hostias immolavisset; T III, 63.

somnium: templum lunonia Sospitae L. Julius ... de senatus sententia refecit ex Caecilia, Balarici filiae, somnio; D I, 4. Caeciliae Q. filiae † e † somnio modo Marsico bello templum est a senatu lunoni † lunonis † Sospitae restitutum; D I, 99. pervulgatum .. recens Caeciliae, Balarici filiae, somnium; D II, 136.

2. nepos ex: * us nepos eius, ut dixerunt quidam, ex filia; R II, 20. Numae Pompilii nepos ex filia rex a populo est Ancus Marcius constitutus; R II, 33.

cum: nec stellatus Cepheus cum uxore, genero, filia traderetur; T V, 8.

filiola, ἱδὲφτερφεν: L. Paulus consul iterum ... filiolum suam Tertiam, quae tum erat admodum parva, osculans animum advertit tristiculum; D I, 103.

filius, Sohn: I. absolut: I. Subject: abundat: † 3. O I, 1.

accurrit: quod cum audivisset adolescens filius, negotium exhiberi patri, accurrisse Romam et cum primo luci † prima luce † Pomponi domum venisse dicitur; O III, 112.

accusat: „si patriam prodere conabitur pater, silebitne filius?” „iure vero obsecrabit patrem, ne id faciat, si nihil proficiet, accusabit, minabitur etiam, ad extremum ... patriae salutem anteponet salutis patris”; O III, 90.

adfert: cum maior eius filius Lucretiae ... vim attulisset; R II, 46. qui (Pomponius) illum (filium) iratum allaturum ad se aliquid contra patrem arbitraretur; O III, 112.

adoptat: ut superioris filius Africani, qui hunc Paulo natum adoptavit, propter infirmitatem valedudinis non tam potuit patri simile esse, quam ille fuerat sui; O I, 121. quom fuit inbecillus Q. † Publii † Africani filius, is qui to adoptavit, quam tenui aut nulla potius valetudine! C 35.

aegrotat: si ... interim graviter aegrotare filius coeperit; O I, 32.

amat: idem .. facilem et liberalem patrem in-commodum esse amant filio diapat; N III, 78.

antepont: † accusat. — audit: † accurrit. coepit: † aegrotat.

concupiscit: cuius (P. Decii) mors ita gloriosa fuit, ut eandem concupisceret filius; D I, 51.

consectatur: † II, I. accuso.

constituit: cum P. Africanus hic, Pauli filius, feris Latinis ... constitutisset in hortis esse; R I, 14.

convocat: Ti. Gracchus P. F., ... nonne ... dnohus angustus domi comprehensis haruspices convocavit? D I, 36.

decertat: non cum Latinis decertans pater

Decius, cum Etruscis filius, cum Pyrrho nepos esse hostium telis obicessit; T I, 89.

dicit: T. Torquatus ... cum illam severitatem in eo filio adhibuit, quem in adoptionem D. Silano enancipaverat, ut eum ... causam apud se dicere iuberet reque ex utraque parte audita pronuntiaret eum non talem videtur fuisse in imperio, quales eius maiores fuissent, et in conspectum suum venire vetuit; F I, 24. P. Decius ille Q. F. ... dixit ... se sibi visum esse ...; D I, 51.

divinat: Asiae rex Priamus nonne et Helenum filium et Caesandram filiam divinantem habebat? D I, 89.

est: nisi forte censeat Ti. Gracchum patrem non beatiorum fuisse quam filium; F IV, 65. non video, cur non potuerit patri || patris || similis esse filius; F V, 12. cuius ... similis (fuisse) P. Crassi ... nepos multorumque aliorum clarorum virorum ... nepotes et filii; T I, 81. Aristaeus, qui olivae dicitur inventor, Apollinis filius, Theseus Neptuni, reliqui ... non erunt in deorum numero? N III, 45. neque ... convenire barbatum esse filium; N III, 83. Croesi filium, cum esset infans, locutum; D I, 121. M. || Marci || ... Catonis senis est epistula || epistola || ad M. filium, in qua scribit se audisse eum missum factum esse a consule, cum in Macedonia bello Persico miles esset; O I, 37. f. adoptat. constituit. dicit; F I, 24. — II, 2. dico; O III, 112.

excellunt: student ... excellere, ut Q. Mucius P. f. in iure civili, Pauli filius Africanus in re militari; O I, 116.

excitat: quos (factos) post filium eius Marius || Marini || in Aegeae excitavit mari; L III, 36. facit: quod idem fecit Timotheus, Cononis filius; O I, 116.

fert: cum Basilus M. Satrium, sororis filium, nomen suum ferre voluisset; O III, 74.

frangitur: magnificentissima aedilitate functus est ... C. Claudius App. f.; O II, 57.

gloriat: L. ... Philippus Q. f. ... gloriari solebat se ... adeptum esse omnia, quae ...; O II, 29.

habet: f. 3. O III, 121.

habitat: criminabatur (M. Pomponius) etiam, quod (L. Manlius) Titum filium ... ab hominibus relegasset et ruri habitare inessisset; O III, 112.

imitatur: non esset imitatus (factum) quarto consulatu suo filius; F II, 61.

imponunt: Metellum ... multi filii filiae, nepotes nepotes in rogam inposuerunt; T I, 85.

indicat: indicetne id magistratibus filius? O III, 90.

inquit: „saepe,” inquit Publii filius, „ex patre audivi pontificem bonum neminem esse, nisi qui ius civile cognovisset; L II, 47.

loquitur: nonne ita credit || credit || (liona) filium locutum, ut exspectata etiam crederet? A II, 88. f. est; D I, 121.

militat: (in cuius (Populi) exercitu Catonis filius tiro militabat); O I, 36. [Catonis] quoque filium, qui in eadem legione militabat, dimisit. sed cum amore pugnandi in exercitu remansisset, Cato ad Popilium scripsit, ut, si enim patitur in exercitu remanere, secundo eum obliget militiae sacramento, quia priore amisso iure cum hostibus pugnare non poterat; O I, 36.

minatur: f. accusat.

moritur: qualis (fuit) M. Cato praetore designato mortuo filio; T III, 70. exin filium eius (rustici) esse mortuum; D I, 55.

nascitur: Metellus ille honoratis quattuor filijs, at quinquaginta Priamus, e quibus septemdecim iusta uxore natus; T I, 85. alter (Apollo) Corybantis filius, natus in Creta; N III, 57.

neglegit: denique ut pater filium metuat, filius patrem neglegat; R I, 87.

obicit: f. decernat. — obsecrat: f. accusat. obtinent: Ti. || Tiberius || ... Gracchus P. f. tam diu laudabatur, dum memoria rerum Romanarum manebat; at eius filii nec vivi probabantur bonis et mortui numerum optinent iure caesorum; O II, 43.

optat: f. II, 2. dico; O III, 94.

perdit: ut P. Claudius, Appii Caeci filius, eiusque collega L. Iunius classis maxumas perdidit; D I, 29.

potest: f. adoptat; O I, 121. est; F V, 12. militat. — proficit: f. accusat. — proficitur: f. II, 2. praedicat. — pugnatur: f. militat.

putat: „si Lupus aut Carbo, Neptuni filius,” ut ait Lucilius, putasset esse deos; N I, 63.

reddit: f. II, 1. relinquo; F II, 58.

redit: C. Duellium M. f. || Marci filium ||, ... redentem a cena senem saepe videbam puer; C 44.

refert: hic (Scaurus), summi et clarissimi viri filius, ... repulsum ... retulit; O I, 138.

relinquit: ut C. Gracchus, filius eius, scriptum reliquit; D I, 36. f. II, 1. relinquo; F II, 58.

remanet: f. militat. — ailet: f. accusat.

solet: f. gloriatur. — student: f. excellunt.

venit: Latinis ipsis mane ad eum (P. Africanum) primus sororis filius venit Q. Tubero; R I, 14.

f. accurrit. dicit; F I, 24.

videt: f. 3. O I, 15.

videtur: f. dicit; F I, 24.

abl. abs.: Livius fabulam dedit C. Claudio, Caeci filio, M. Tuditano consulibus; T I, 3. hic (Priamus) si visis filius incolumi regno occidisset; T I, 85.

ohne Verb: cum dissolutus filius: „hen me miserum!” tum severus pater: „dum modo ...”; T IV, 45.

2. **Prædicat:** sum: alternis ... versibus intorquentur inter fratres gravissimae contumelias, ut facile appareat Atræi filius; T IV, 77.

ohne Verb: alter (Mercurius) Valentis et Coronidis filius; N III, 56.

3. **Locativus:** quamquam te, Marce fili, abundare oportet praecipite institutisque philosophiae; O I, 1. formam ... ipsam, Marce fili, et tamquam faciem honesti vides; O I, 15. licet ... mihi, M. || Marce || fili, apud te gloriari; O I, 78. quem ad modum officia ducerentur ab honestate, Marce fili; O II, 1. P. Scipionem, M. || Marce || fili, ... dicere solitum scripsit Cato ...; O III, 1. habes a patre munus, Marce fili, mea quidem sententia magnam; O III, 121. nolite arbitrari, o mihi || mei || carissimi filii, me ...; C 79.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativus:** accuso: praeclear in epistula quadam Alexandrum filium Philippum accusat, quod largitione benevolentiam Macedonum consecutus; O II, 53.

amitto: qualis (fuit) L. Paulus duobus paucis diebus amissis filius; T III, 70.

condemno: ut condemnaretur filius aut nepos, si pater aut avus deliquisset; N III, 90.

conficio: quo dolore ... Cn. Octavium, Marci filium, ... confici vidi; F II, 93.

confligo: cum (Hercules), ut Eurysthei filios, ita suos confingebat sagittis; A II, 89.

designo: f. I, 1. moritur; T III, 70.

dico: tertii (Σίδωνος) dicuntur a non nullis Alco et Melampus et Tmolus, Atræi filii; N III, 58.

dimitto: f. I, 1. militat.

doceo: qui (Pelops) non erudierit filium nec docerit, quatenus esset quidem curandum; T I, 107.

effero: qualis fuit Q. Maximus efferens filium consularem: T III, 70. cur Maximus exhilit filium consularem? N III, 80.

emancipio: § I, I. dicit; F I, 24.

eripio: quod (Iuppiter) Sarpedonem filium a morte contra fatum eripere non posset; D II, 25. erudio: ubi cum de matre familias Tarquinienae duo filios procreavisset, omnibus eos artibus ad Graecorum disciplinam erudit; R II, 34. § doceo.

gigno: quae (Laecanea) cum filium in proelium misisset et interfectum audisset, 'idcirco', inquit, 'generam, ut esset, qui ...': T I, 102.

habeo: Leucotheam, quae fuit Ino, et eius Palaemonem filium cuncta Graecia (habet ex hominibus deos); N III, 39. Tarquinius ... sic Servium diligebat, ut is eius vulgo haberetur filius; R II, 37. § puto: T V, 34. — I, I. divinat.

honoro: § I, I. nascitur; T I, 85.

immitto: quae (vis) patrem Decium, quae filium devota vita inmisit in armatas hostium copias? P 12.

interficio: interfecto Publio filio exercitum deleo; D II, 22. § gigno.

invenio: cum cogniti sunt et aut deorum aut regum filii inventi; Lae 70.

laudo: § I, I. obtinent.

lavo: nostro ... more cum parentibus puberes filii ... non lavantur; O I, 129.

metuo: § I, I. negligit.

mitto: § gigno; I, I. est; O I, 37.

multo: filium morte multavit; F I, 35.

numero: Iovis tres numerant ..., tertium Cretensem, Saturni filium; N III, 53.

obligo: § I, I. militat.

percutio: quod ... (T. Torquatus) securi percussit filium; F I, 23.

perdo: nostros Gracchos, Ti. Gracchi summi viri filios, Africanis nepotes, nonne agrariae contentiones perdidit? O II, 80.

praedico: Argiae || Argivae || sacerdotia Cleobis et Biton filii praedicantur; T I, 113.

probo: § I, I. obtinent.

procreo: § erudio.

puto: illum filium Solis nonne patris ipsius luce indignum putas? T III, 26. cum esset ex eo (Socrate) quaesitum, Archelam, Perdiccae filium, qui tum fortunatissimus haberetur, nonne beatum putaret; T V, 34 (35).

rego: quattuor robustos filios, quinque filias ... Appius regebat; C 37.

relego: § I, I. habitat.

relinquo: cum Spensippum, sororis filium, Plato philosophiae quasi heredem reliquisset; A I, 17. ipse Epicurus fortasse (hereditatem) redderet, ut Sex. Peducaeus, Sex. F., is qui hunc nostrum reliquit effugit et humanitatis et probitatis suae filium; F II, 58. qui (Q. Metellus) tris filios consules vidit, e quibus unum etiam et censorem et triumphantem, quartum autem praetorem, eosque salvos reliquit; F V, 82.

teneo: quare teneamus Aristotelem et eius filium Nicomachum; F V, 12.

tollo: in curram cum Phaethontem filium (Sol) sustulit; N III, 76.

trado: ut de principum filiis x ex || sex, x, al. || singulis Etruriae populis in disciplinam traderent; D I, 92.

video: cum Rhodius Diagoras ... uno die duos suos filios victores Olympiae vidisset; T I, 111. § relinquo; F V, 82. — I, I. redit.

2. **Datiis**: contingo: quod contigit M. Bruto summo genere nato, illius filio, qui ...; O II, 50. dico: Sol Phaethonti filio ... facturum se esse dixit, quicquid optasset; O III, 94. L. Manlio A.

f., cum dictator fuisset, M. Pomponius tr. pl. diem dixit; O III, 112.

do: sacerdos ..., cum currus esset ductus a filia, precata a deo dicitur, ut id illis praesentem || praemium || daret pro pietate, quod ...; T I, 113.

impero: haec (ratio) ut imperet ...; „quoniam modo?“ inquit, vel ut dominus servo vel ut imperator militi vel ut parens filio; T II, 48. is ...

sive ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus parens probis filijs; T II, 51. ut filijs imperari corporis membris propter obediendi facilitatem; R III, 37.

praecipio: bgf. efflitiq̄.

praedico: Polyidum Corinthium nonne Home-rem et alios multa et filio ad Troiam proficiscenti mortem praedixisse commemorat? D I, 89.

trado: eam ... potestatem ... quasi iustam ... hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84.

efflitiq̄: hoc ille (Philippus) filio, sed praecoptum putemus omnibus; O II, 54.

3. **Abiatiis**: nascor: unus eorum (Solum) love natus, ... alter Hyperione, tertius Volcano, Nili filio; N III, 54.

orbo: Theeus Hippolyto filio non esset orbus; O I, 32.

4. **mit Präpositionem**: capio e: quod (desiderium Laertes) capiebat e filio; C 54.

glorior apud: § I, 3. O I, 73.

nomino ex: ut ... ceteri ex patribus, sic hic ... ex filio est nominandus; O III, 66.

sum in: maior etiam (lepos orat) magisque de industria in C. Caesare L. filio; O I, 108.

video in: quod in Catulo, et in patre et in filio, ... vidimus; O I, 109.

vivo cum: regnare et Ithacae vivere otiose cum parentibus, cum uxore, cum filio; O III, 97.

III. **nach Adjectivis**: 1. **Datiis**: incommo-

duis: § I, I. amat.

perniciosus: dii poetici si scissent perniciosa fore illa filijs; N III, 77.

2. **mit Präpositionem**: severus in: qui (vir) perindulgens in patrem, idem acerbis severus in filium; O III, 112.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genitivis**: adoptiones: quid adoptiones || adoptiones || filiorum, quid testamentorum diligentia ... (significat), nisi ...? T I, 31.

crudelitas: quod matris somnium iamantis filii crudelitas comprobavit; D I, 46.

iniuria: civitas reordinatione superbiae Tarquinii multarumque iniuriarum et ipsius et filiorum ... iussit; R II, 46.

in sidiae: cum Tarquinius insidiis Anci filiorum interisset; R II, 38.

interitus: optavit (Thesens) interitum Hippolyti filii; O III, 94.

mors: cum (Elysius) graviter filii mortem mœrret; T I, 115. quem (Anaxagoram) ferunt nuntia morte filii dixisse: „sciebam me genuisse mortalem“; T III, 30. quod modo ille (Q. Maximus) mortem filii tulit, clari viri et consularis; C 12. quod modo ... mortem filii (Cato) tulit! Lae 9.

peccatum: „dama ... semper secum cogit aut filii peccatum“; T III, 30.

sententia: non ... utilis illa L. Philippi Q. f. sententia, ... ut ...; O III, 87.

socer: nihil (agebat) L. Paulus, pater tuus, socer optimi viri, filii mei? C 15.

2. **mit Präpositionem**: alqs de: § I, I. trado. — ex: § I, I. nascitur; T I, 85. II, I. relinquo; F V, 82.

epistulae ad: exstant epistulae et Philippi ad Alexandrum et Antipatri ad Casandrum et

Antigoni ad Philippum filium; O II, 48. § I, 1. est; O I, 37.

sermo eum: Scaevola ... exposuit .. sermonem Laeli || Laeli|| de amicitia habitum ab illo secum et cum altero genero, C. Fannio Marci filio; Lae 3.

V. **Infans**: stuprata per vim Lucretia a regis filio; F II, 66. exsectum Caelum a filio Saturno, vincitum autem Saturnum ipsum a filio Iove; N II, 63. exsectum a filio Caelum, vincitum itidem a filio Saturnum; N III, 62. Philippum ... rebus gestis et gloria superatum a filio; O I, 90. (Sophocles) a filio in iudicium vocatus est; C 22. § II, 2. do; T I, 113.

in: sensi ego in optimo filio, tu in ... fratribus, Scipio, mortem omni aetati esse communem; C 68. § I, 1. dicit; F I, 24.

filum, haben, Form: sed aliud quoddam filum orationis tuae; Lae 25.

fundo (vgf. **sumus**), [patra: hoc quasi rostro finditur Fibrenus; L II, 6.

fingo, bilden, schaffen, vorstellen, erdichten, erfinden, erfinden, vorgeben, lägen: I. **absolut**: 1. a. aptus ad: ad pingendum, ad fingendum, ad scalpendum ... apta manus est; N II, 150.

B. ratio: ut fingendi proclivis esset ratio; R II, 18.

Locus ad: ut iam doctis hominibus ac temporibus ipsis eruditus ad fingendum vix quicquam esset loci; R II, 19.

2. alqs: etiamsi id (animal) sine corpore sit, ut fingimus; F IV, 28. num fingo, num mentior? cupio refelli; T III, 46. fangar .. iam interpretis munere, ne quis me putet fingere; T III, 41.

II. **mit Ergänzung**: I. de: num minus ille (Herodotus) potuit de Croeso quam de Pyrrho fingere Ennius? D II, 116. § III. alqd; F V, 49. D II, 48.

2. inbit. Frage: veteres .. philosophi in beatorum insulis fingunt qualis futura sit vita sapientium; F V, 53.

3. nomin. c. infin.: ex se .. natos (Saturnus) comesse fingitur solitus; N II, 64.

4. accus. c. infin.: fingo aliquem nunc fieri sapientem, nouduum esse; A II, 117. si hoc fingamus esse quasi finem et ultimum; F III, 54. ut ... ea fieri apud inferos fingent, quae .. T I, 37. Hecubam .. putant propter animi acerbitatem quam et rabiem fingi in canem esse conversam; T III, 63. quam (Proserpinam) frugum semen esse voluit absconditamque quasi a matre fingit; N II, 66. fingeat Carneades in Chiorum lapidinis saxo diffusio caput extitisse Panisci; D I, 23. quem panlo ante fingebam digitorum percussione hereditatis omnium posse convertere; O III, 78.

III. **mit einfügung** Object: alqm: quid attinet ... fingere aliquem, qui cum luxuriose viveret, a summo philosopho non reprobaretur? F II, 21. (Archytas) fingere animo iubebat tanta incitamento aliquem voluptate corporis, quanta percipi posset maxima; C 41. § alqd; N II, 7.

alqd: cum sibi fingit aliquid et cogitatione de pingit; A II, 51. nec .. quicquam ita dicam, ut quicquam id fingi suspicet; A II, 98. nec tamen id, cuius causa haec fnerat (Epicurus), asecutus est; F I, 19. quid eo miserius dici aut fingi potest? F I, 41. liceat .. fingere aliquid eius modi; F IV, 27. licet ... fingere aliquid docendi causa; F IV, 38. quae (Homerus) de Sirenum cantibus fnerit || fuxit ||; F V, 49. ut (natura) alia in primo ortu periceret, alia progrediente aetate

fingeret; F V, 59. fingebat haec Homerus; T I, 65. nihil .. est in animis, ... quod ex terra natum atque fictum esse videatur; T I, 66. deum .. (esse) eam mentem, quae ex aqua cuncta fingeret; N I, 25. quodsi ea ficta credimus licentia fabularum, Mopsuam, Tiresiam, Amphiarauum; N II, 7. ut id (semen), quamquam sit perexiguam, tamen ... ita fugat et efficiat in suo quidque genere, .. ut ..; N II, 81. etiam Spes, Moneta (deae sunt) omniaque, quae cogitatione nobismet ipsi || ipsis || possumus fingere; N III, 47. ut ii, qui ista fnerunt, ... fuisse sapientes videantur; N III, 62. numine deorum omnia fingi, moveri mutarique posse; N III, 92. ut nihil sit, quod non ex ea (materia) quamvis subito fingi quodentique possit; N III, 92. ficta haec esse dicamus; D I, 33. haec, etiamsi ficta sunt a poeta, non absnt tamen a consuetudine somniorum; D I, 42. in quibus (agri) multa propter fecunditatem fingi gignique possunt; D I, 94. id, praeterquam quod fieri non potuit, ne fingi quidem potest; D II, 28. idem Carneadem fingere dicit de capite Panisci; D II, 48. sit hoc fictum; D II, 49. accedit illud etiam, quod in metu et periculo cum creduntur facilius, tum finguntur inportunus; D II, 58. ut, quae ipse reperias, tribuere aliis malis quam ... ipse fingere; R II, 22. neque solum fictum (id est), sed etiam imperite absurdeque fictum; R II, 28. quae non solum ficta || facta || esse, sed ne fieri quidem potuisse cernimus; R II, 28. multa quaeruntur in Mario fictane an vera sint; L I, 4. illa ... ficta esse dicimus; L I, 47. ficta omnia celeriter tamquam flosculi decidunt; O II, 43. non ea, quae finguntur aut optantur, spectare debemus; Lae 18. in amicitia .. nihil fictum est || fictum ||, nihil simulatum; Lae 26. ne quid fictum sit neve simulatum; Lae 65. nihil .. est in animis ... quod ex terra natum atque fictum esse videatur; fr IX, 10.

actionem: ex eo .. ingenia, mores, animum, corpus, actionem vitae, casus cuiusque eventusque fingi; D II, 89.

amicitias: qui utilitatum causa fingunt amicitias; Lae 51.

animal: (semen) rapit omnem fere cibum ad sese eoque saeptum fingit animal; N II, 128.

animum: § actionem.

artus: § **finito**, II. artus.

asotos: nolim .. mihi fingere asotos, ut solentis; F II, 23.

auguratum: nec fictus (Romuli auguratus) ad opinionem inperitorum, sua certis acceptus et posteris traditus; D I, 107.

casus: § actionem.

causam: non .. obnuntiatio Ateii causam finit calamitatis, sed ..; D I, 30. quia .. iusti sui doloris causam aliquam fingent; L I, 40.

civitate: recte .. a Platone (poetae) eiciuntur ex ea civitate, quam finit ille; T II, 27.

cognomina: quodsi fingenda nomina. Viciae Potae potius vincendi atque potundi, Statae standi || vinvendi ||. [potundi] .. [standi] || cognominae Statoris et Invidii Iovis rerumque expectandarum nomina, Salutis, Honoris, Opis, Victoriae; L II, 28.

corpus: „non est corpus, sed quasi corpus.“ hoc intellegem quale esset, si in ceris fingeret aut scitibus figuris; N I, 71. § actionem.

declinationem: ipsa declinatio ad libidinem fingitur; F I, 19.

deum: ut a physicis ... tracta ratio sit ad commenticios et fictos deos; N II, 70.

eventus: § actionem.

fabulam: quod quam magnum sit, fictae veterum fabulae declarant; F I, 65. quid, cum fictas

fabulas ... cum voluptate legimus? F V, 51. talibus exemplis non factae solum fabulae, verum etiam historiae refertae sunt; F V, 64. antiquitas ... recepit fabulas factas etiam non numquam in-couidite; R II, 19. philosophi quidam ... factam et commenticiam fabulam prolatam dicunt a Platonem; O III, 39.

favos: ut apium examina non fingendorum favorum causa congregantur, sed, cum congregabilia natura sint, fingunt favos, sic ...; O I, 157. formam: idem ... (Cleitantes) quasi delirans tam fingit formam quandam et speciem decorum, tam ...; N I, 37. quodsi fingere nobis et iungere formas velimus; N I, 78. oculi ... in pictis, fictis caelatisque formis ... multa cernunt subtilius; N II, 145. quae est ... forma tam invisitata, tam nulla, quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 133.

formidines: cuius ignorantio finxit inferos easque formidines; T I, 36. Fortunam: si, ut || sicut || sapiens poeta dixit, „nis ea (Fortuna) cuique fingitur moribus“; P 34. hominem: esse aliquam vim, ... quae „in-xerit vel, ut tuo verbo utar, quae „fabricata sit“ hominem; A II, 87. in-cessum: quodsi vultum tibi, si in-cessum fin-geres; F II, 77. ingenia: f. actionem. indicia: deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte, nec vero ea fingere ipsi, sed ...; T I, 113. materiam: quae (physica) cum contineantur ex effectione et ex materia ea, quam fingit et format effectio; A I, 6. mentem: actor ... moderatur et fingit non modo mentem ac voluntates, sed paene vultus eorum; L III, 40. molestiam: quos intellegimus nec sibi fingere ullam molestiam nec alteri querere; N I, 56. mores: ut moras fingas; A II, 114. f. actionem. mundum: videandum est, cuiusnam animantium deus in fingendo mundo similitudinem secutus sit; Ti 11.

nomina: f. cognomina. opera: quorum (Apollinis operum) partim facta aperte, partim effusita temere nonquam ... probata sunt; D II, 113. opinionem: qui dixerunt totam de deo immortalibus opinionem factam esse ab hominibus sapientibus rei publicae causa; N I, 118. videmus ceteras opiniones factas atque vanas diuturnitate extabuisse; N II, 5. opera: an (veritas est) in individuis corpuseulis tam praecleara opera ... fingentibus? N I, 67. principatum: quem (principatum) sibi ipse opinionibus errore fluxerat; O I, 26. religiones: sapienter siebant ad opinionem imperitorum esse factas religiones; D I, 105. rem: quae cum res tota facta sit pueriliter, tam ...; F I, 19. stantes plaudebant in re facta; quid arbitramur in vera facturos fuisse? Lae 24. in qua (contione) rebus factis et adumbratis loci plurimum est; Lae 97.

rem publicam: facilius, ... quam si mihi aliquam (rem publicam), ut apud Platonem Socrates, ipse fluxero; R II, 3. sententias: ut apud Ennium est, „qui sibi quaestus causa factas suscitant sententias“; D I, 88. sermone: ficto non modo sermone, sed etiam vultu; O II, 43. his factus ad ipsorum voluntatem sermo cum adhibetur; Lae 98.

simulacra: ut ad errorem multitudinis religio-nis simulacra fingerent; D I, 105. simulatio-nem: in specie ... factae simulationis,

sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3.

somnia: non nulla (somnia) etiam facta for-tasse; D II, 136.

speciem: f. formam; N I, 37. testes: qui (testes) aut casu veri aut malitia falsi fictique esse possunt; D II, 27.

verba: verba tu fingas? F II, 77. nova verba fingunt, deserunt usitata; F IV, 7. dum res manent, verba fingunt (docti) arbitratur suo; F V, 89.

virum: is ... (vir) animo pauperum et cogita-tione fugatur; T V, 68. sapientem et bonum virum fingimus; O III, 50.

vocem: ea (lingua) vocem immoderate profusam fingit et terminat; N II, 149.

voluntates: f. mentem. urbem: quod ille (Plato) Homerum ... emittit ex ea urbe, quam sibi ipse fingit; R IV, 5.

vultum: cum mentis, a qua is (vultus) fingitur, nulla feret mutatio; T III, 31. f. in-cessum. men-tem. sermone; O II, 43.

IV. mit **deppetit Accusatio**: aliquis fingit non solum callidum eum, ... verum etiam praepotentem; F II, 57. Polyphemum Homerum cum in manem ferumque finxisset; T V, 115. Nioba fingitur lapidea propter aeternum, credo, in luctu silentium; T III, 63. praepotentem: f. callidum. quem (augurem Tiresiam) sapientem fingunt poetae; T V, 115.

aliquid: quod (Stoici) ea non occurrentia fin-gunt, vincunt Aristonem; F IV, 43.

animum: Plato triplicem finxit animum; T I, 20.

augurem: f. aliquem; T V, 115.

deum: ut homunculi similem deum (Epicurus) fingeret, liniametis duxerat extremis, non habitu solido; N I, 123.

providentiam: ab iis (Stoicis) providentiam fingi quasi quandam deam singularem; N II, 73.

virum: non oportet timidum aut imbecillum animo fingi non bonum illum virum, ... sed ... callide referentem ...; F II, 53.

finio, begrenzen, bejgränzen, bestimmen: I, 1. unperjönlich: „sic fuit utilis finiri ipsique tibi-que“; T I, 115.

2. orbes: qui (orbes) a Graecis *ὁρίωνες* nomi-nantur, a nobis „fluientes“ rectissime nominari possunt; D II, 92.

II. aliquid: „quod finitum est“, inquit (Epicurus), „|| id || habet extremum“; D II, 103.

annum: ab hominum genere finitus est dies, mensis, annus; N II, 153.

artus: (ossa) commensuras habent et ad sta-bilitatem aptas et ad artus finieudos || fingeudos || adcommoatas; N II, 139.

bonum: quorum omne bonum convenientia atque opportunitate fuit; F III, 46. qui ... adinungunt ei (virtuti) ... aliquid summo in bono finiendo; F IV, 51.

cupiditatem: f. cupiditas, II, I. finio (5 Et.)

3. I, 3. 586, b. curaus: „ad eam rem, rationem || ratione || curus annuos sacerdotis finituro“; L II, 20.

dies: hinc (Socrati), sive quid fecerit sive non fecerit, finitas est moriendi dies; Fa 30. f. annum.

dolores: ut (quibus) meminerit maximos (dolo-res) morte finiri; F I, 49.

geus: hoc ... sphaerae geus ... in illa sphaera solida non potuisse finiri; R II, 22.

labores: „qui labores morte finisset gravis“; T I, 115.

linguam: in ore sita lingua est finita dentibus; N II, 149.

luctum: quo magis est aequum ... luctum lacrimis finire diurnae: T III, 65.

magnitudinem: dicunt .. voluptatis magnitudinem doloris detractio finiri: O III, 108.

mensam: f. annum.

modum: sepulchris ... novis finivit modum; L II, 66.

mortem; mors .. est finita omnibus, quae generi humano angorem nequicquam adferunt; T III, 59.

motus: cum vidisset motus eius (mundi) finitos et aequabiles; N II, 90.

tempus: maiorem voluptatem ... quam ex hoc (tempore) percipiat, quod videsimus esse finitum; F I, 63. negat infinito tempore aetatis voluptatem ferri maiorem quam finito atque modico; F II, 88.

finis, *Ende, Grenze, Höchst, Best, Ziel*: I.

absistit: I. consequuntur: f. est; F II, 34.

constitit: in ea .. expletione naturae suam boni finem consistere; F V, 40.

crescit: qui illum bonorum finem, quod appellamus extremum, quod ultimum, crescere putent posse; F III, 48. qui crescere bonorum finem non putamus; F III, 48.

debet: f. est; O III, 119.

declarat: f. est; F IV, 14.

est: duo esse haec maxima in philosophia, iudicium veri et finem bonorum; A II, 29. iam illud perspicuum est, omnibus his finibus bonorum, quos exposui, malorum fines esse contrarios; A II, 132. quod his libris quaeritur, qui sit finis, quid extremum, quid ultimum; F I, 11. nisi contulerimus inter nos, cum finem bonorum dixerimus, quid finis, quid etiam sit ipsum bonum; F II, 4. hunc ipsum sive finem sive extremum sive ultimum definitionibus id esse, quod omnia ... referrentur; F II, 5. si ea ... (luxuriosos) docerent ... qui essent fines cupiditatum; F II, 21. his omnibus, quos dixi, consequentes sunt fines bonorum; F II, 34. ita tres sunt fines expertes honestatis, unus Aristippi vel Epicuri, alter Hieronymi, Carneadi tertius, tres, in quibus honestas cum aliqua accessione, Polemonis, Calliphontis, Diodori, una simplex, cuius Zeno auctor, posita in decore tota, id est in honestate; F II, 35. cum sit is bonorum finis, quem Stoici dicunt; F III, 45. qui sit .. finis bonorum, mox; F IV, 5. hunc ipsum Zenonis aiunt esse finem, declarantem illud, quod a te dictum est, convenienter naturae vivere; F IV, 14. cum omnium artium finis is esset, quem natura maxime quaereret, F IV, 19. illi animo non esset hic vester finis; F IV, 27. sit in una virtute finis bonorum; F IV, 41. necesse est finem .. omnium (animantium) hunc esse, ut || ut sua cuiusque || natura expleatur; F V, 25. ut necesse sit omnium rerum, quae natura vigeant, similem esse finem, non eundem; F V, 26. ita similis erit ei (viti) finis boni, atque antea fuerat, neque idem tamen; F V, 40. esset .. miseriae finis in morte; T I, 9. mors si est misera, finis esse nullus potest; T I, 100. fore aliquando finem huius lucis; T II, 10. illud .. sic habeto, nisi sanatus animus sit, ... finem miseriarum nullum fore; T III, 13. qui sit finis bonorum; O III, 52. sit iam huius loci finis; O III, 115. nec vero finis bonorum (et malorum), qui simplex esse debet, ex dissimilibus rebus misceri et temperari potest; O III, 119. vivendi est finis optimus, cum ... opus ipsa suum .. natura dissolvit; C 72. constituendi .. sunt, qui sint in amicitia fines et quasi termini diligendi || deligendi, a. ||; Lae 56.

existit: ita finis bonorum existit secundum naturam vivere sic affectum; F V, 24.

potest: f. crescit est; T I, 100. O III, 119. — II, 1. cognosco; T IV, 82. invenio; F I, 46.

videtur: communis haec ratio et utriusque hic bonorum finis videbatur; A I, 22.

offne Verb: tertius .. ille finis deterrimus, ut, quanti quiaque se ipse faciat, tanti fiat ab amicis; Lae 59.

2. sum: constituerebant .. extremum esse rerum expetendam et finem bonorum adeptum esse omnia; A I, 19. quaestio .. finis (est) inventio; A II, 96. alii voluptatem finem esse voleverunt; A II, 131. voluptatem .. et honestatem finis || finem || esse Callipho censuit; A II, 131. honeste .. vivere, quod ducatur a conciliatione naturae, Zeno statuit finem esse bonorum; A II, 131. aut .. honestatem esse finem (bonorum) aut voluptatem aut utrumque; A II, 138. qui finem rerum expetendam voluptatem esse dicit; F II, 6. agenda voluptatis finis est doloris omnis amotio; F II, 9. qui vacuatum doloris finem bonorum esse voleverunt; F III, 2. si hoc flagamus esse quasi finem et ultimum; F III, 54. qui finem bonorum esse dixerunt honeste vivere; F IV, 43. honeste .. vivere (esse) bonorum finem; F IV, 45. vitae miserae mors finis esse videtur; T I, 100. qui finem bonorum voluptatem esse dixerit; T V, 26. qui (Stoici) cum finem bonorum esse senserint congruere naturae cumque ea convenienter vivere; T V, 82. cuius (domus) finis est usus; O I, 138.

videor: teneo ... finem illi (Hieronymo) videri nihil dolere; F II, 8.

II. nach Verben: I. adfero: Paulus tantum in aerarium pecuniae inveniit, ut usus imperatoris praedia finem attulerit tribulorum; O II, 76.

aspicor: ad finem bonorum (labobar), quo referuntur et quous aspiciendi causa sunt facienda omnia; L I, 52.

appello: f. I, I. crescit.

cognosco: cognitis .. rerum finibus; F V, 15. cognitis, quoad possunt ab homine cognosci, bonorum et malorum finibus; T IV, 82.

constituo: finem .. sibi constitueret (animus) secundum naturam vivere; F IV, 27. f. **constituo**, III. finem (8 Et.) B. I. E. 513, a.

contineo: hi .. ita non sola virtute finem bonorum contineri putant, ut ...; F IV, 49.

derigo: qui sibi alios proposuerunt fines bonorum, quos vitales aut voluptate deringunt; F V, 57.

dico: ut finem bonorum dicerent secundum naturam vivere; F II, 34. finis hic bonorum et quis || qui || a Stoicis et tribus ad modum diceretur; F IV, 14. f. **dico**, III. finem (4 Et.) B. I. E. 694, b.

expono: f. I, I. est; A II, 132.

facio: f. **facio**, III. finem (9 Et.) E. 17, a.

habeo: naturam ... id .. habere propositum quasi finem et extremum, se ut custodiat; F V, 26. nec (vitis) eandem finem habebit, quem cultor eius habebat, sed ...; F V, 40. quod .. ipsum agitatur aliunde, quando finem habet motus, vivendi finem habet necesse est; T I, 53. R VI, 27. finem haberet prius, quam esset ulta, ulciscendi libido? T IV, 79. ne finem quidem (animum) habiturum esse motus, quia nunquam se ipse sit relicturus; C 78.

invenio: inanium .. cupiditatum nec modus nullus nec finis inveniri potest; F I, 46 (45). neque .. umquam finem inveniet libido; T V, 20.

misceo: f. I, I. est; O III, 119.

muto: finis bonorum nobis mutandus est; F IV, 68.

peto: non esse verum aliunde finem beate vivendi ... peti; F IV, 47.

pono: Stoici ... quod finem bonorum in una

virtute ponant, similes sunt illorum; F IV, 43. si ... Stoici finis bonorum recte posiverunt; T V, 83. f. l. i. est; F II, 35.

profero: sapientia iubet augere opes, ampli-
care divitias, proferre finis; R III, 34.

propago: FINIS IMPERII PROPAGAVIT; R III, 24.
propono: qui ... quem ... sperandi sibi, ean-
dem bene dicendi finem proponerent; T II, 3.
propositis bonorum et malorum finibus; O I, 5.
derigo.

quaero: quaerimus .. finem bonorum; F II, 4.
f. l. i. est; F IV, 19.

rego: nec Mamilia lege singuli, sed e XII tres
arbitri finis regemus; L I, 55.

sequor: si istum ||† ipse || finem velim se-
qui; A II, 139. si (Epicurus) suum finem bono-
rum sequi volet; F II, 56.

tempero: f. l. i. est; O III, 119.

teneo: hunc .. finem illi tenuerunt; F IV, 26.

termino: illorum finis sic, ut ipsi dixerant,
terminavit; O I, 33.

transeo: si (appetitus) sine dubio finem et mo-
dam transeat; O I, 102.

tueor: si qui Carneadeum finem tueri volunt;
F IV, 49.

interrogandi: tum ille (Torquatus) finem, inquit,
interrogandi, si videtur; F II, 17. quae cum dix-
set, finem ille; F IV, 1. quae cum dixisset, Cotta
finem; N III, 94.

2. utor: propterea singulis finibus utantur; F II,
19. his .. finibus utendum arbitror, ut, cum emen-
dati mores amicum sint || sunt ||, tum sit ...
omnium rerum ... communitas; Lae 61.

3. accedo a: quia ne ad finem quidem bono-
rum eum, quem vos facitis, quinquam potest ac-
cedere; F IV, 68.

adiungo ad: quod ... (Stoici) ea ... non ad-
iungunt ad finem bonorum; F IV, 43.

divello a: quamquam a Polemonis et Peripa-
teticorum et Antiochi finibus non facile divellor;
A II, 139.

habeo ad: qui ita talis erit inactus, ut eadat
rectus, praepositum quiddam habebit ad finem,
qui aliter, contra; F III, 54.

labor ad: f. II, 1. apicor.

permano ad: ut (natura) a principis perma-
nere ad fines; F IV, 42.

pertineo ad: f. ad, l. pertineo ad finem (3 Et.)
B. I, C. 45, b.

pono in: cum .. fundamentum esset philoso-
phae positum in finibus bonorum et malorum;
D II, 2.

refero ad: f. ad, l. refero ad finem (4 Et.)
B. I, C. 48, b.

segrego a: qui omnino virtutem a bonorum
fine segregaverunt; F IV, 49.

sejungo a: ea (prima naturae Stoici) sejungunt
a finibus et summa bonorum; F IV, 43.

sum in: nullus in ipsis erit finibus bono-
rum et malorum, id est in voluptate aut in do-
lore; F I, 55. ut ... tanta est in finibus bono-
rum malorumque dissimilitudo; F V, 19. eorum
nihil est eius generis, ut sit in fine atque extremo
bonorum; F V, 67.

venio ad: ego .. ut agitator callidus, prius
quam ad finem veniam, equos sustinebo; A II, 94.

III. **sub** **subscribens** **sub** **subscribens**: I. contra-
rius: f. l. i. est; A II, 132.

2. contentus: ut sapiens solum ... naturae
finibus contentus sine nequitia possit et sine
metu vivere; F I, 44.

3. usque ad: usque ad eum finem, dum pos-
sit se ipsa defendere; N II, 129.

IV. **sub** **subscribens**: I. auctor: f. l. i. est;
F II, 85.

cognitio: rerum natura nullam nobis dedit
cognitionem finium; A II, 92.

natura, vis: ea, quae sunt praeposita, referun-
tur illa quidem ad finem, sed ad eius vim natu-
ramque nihil pertinent; F III, 54.

2. arbiter de: Q. Fabium Labeonem seu quem
alium ... arbitrum Nolanis et Neapolitanis de
finibus a senatu datum; O I, 83.

controversia de: ex hac .. non rerum, sed
verborum discordia controversia est nata de fini-
bus; L I, 55.

(liber) de: quia legi tuum nuper quartam de
finibus; T V, 32.

quaestio de: f. de, III. quaestio de finibus
(3 Et.) B. I, C. 612, a. — sententia de: f. de,
III. sententia de finibus (5 Et.) B. I, C. 612, a.

V. **in** **finibus**: I. concludere: potius quam uno
fine utrumque concluderent; F IV, 39.

continere: qui ... sese .. suarum rerum fini-
bus continerent; O I, 92.

tendere (voluptatem) suis se finibus tenere iu-
beamus; F III, 1.

terminare: idemne ut finibus nomen suum,
quibus vita, terminaretur? T I, 32. si idem fini-
bus gloriam meam, quibus vitam, essem termina-
turus; C 82.

2. in: f. l. i. est; F II, 35.

finite, **mā** **fig**: avarus erit, sed finite; F II, 27.

fnitimus (finitimus), **benachbart**, **angren-
genb**, **ähnlich**, **Gränznachbar**: A. alqd. ita .. **fnitima**
sunt falsa verba eaque, quae percipi non possunt,
is, **quae possunt**, ut ...; A II, 68. tibi ...
haec nostra **fnitima** vestris igitur esse noli;
O II, 8.

ār: mari **fnitimus** || **fnitimus** || **ā**r die et
nocte distinguitur; N II, 101.

consensus: illi .. Massiliensium paucorum et
principum administrationi civitatis **fnitimus** est,
qui fuit ... apud Athenienses triginta **fnitimus**
consensus et factio; R I, 44.

dolor: (labor et dolor) sunt **fnitima** omnino,
sed tamen differt || differunt || aliquid; T II, 35.

factio: f. consensus.

facultas: haec arti **fnitima** est dicendi [gra-
vior] facultas; O II, 66.

genus: est idem ille (rex) tyrannus, deterrimum
genus et **fnitimus** optimo; R I, 65.

labor: f. dolor.

malum: nullum est .. genus illarum rerum
publicarum, quod non habeat iter ad **fnitimus**
quoddam malum praecipit; R I, 44.

metus: metus non est morbi admodum similis,
quamquam aegritudini est **fnitimus**; T III, 23.

aegritudini ... **fnitimus** est metus; T IV, 64.

Pamphylia: Cilicum .. et Pisidarum gens et
his **fnitima** Pamphylia; D I, 2.

partes: perinde ut quaeque stellae in his **fnitimus**;
sive partibus sint quoque tempore; D II, 89.

regiones: quantae (tenebrae) quondam er-
ruptione Aetnaeorum ignium **fnitimas** regiones
obscurasse dicuntur; N II, 96.

B. bella cum: bella cum **fnitimas** felicissime
multa gessit; R II, 15.

firmamentum, **Stütz**, **Stütz**: I. sum:
id illi **firmamentum** esse disciplinae putant; T IV,
7. **firmamentum** .. stabilitatis constantiaeque
est eius, quam in amicitia quaerimus, **ides**; Lae
65.

II. pario: Romulus cum ... haec egregia duo
firmamenta rei publicae peperisset, auspicia et se-
natum; R II, 17.

firme, *fēst*, *fēstimm*: comprehendo: qui hac exaudita quasi voce naturae sic eam firme graviterque comprehendit, ut . . .; FI, 71. f. concipio.

concepit: nisi mihi videret habere bene cognitam voluntatem et satis firme conceptam animo atque comprehensam; F II, 6.

credo: nos vellem praemio elicere possemus, qui nobis aliquid attulisset, quo hoc firmus crederemus; T V, 30.

maneo: ut maneam in perspicuis firmus et constantius; A II, 45.

sustineo: summam munus esse . . . assensus . . . nos firme sustinere; F III, 31.

firmitas, *fēstigkeit*, *Stärke*, *Standhaftigkeit*: I. accedit: cum . . . paulum firmitatis accessit; F V, 42.

constat: cuius (virtutis) omnis constantia et firmitas ex his rebus constat, quibus adscensa est; A II, 39.

est: sunt . . . in corpore praecipua, valetudo, vires, pulchritudo || pul. vir. val. ||, firmitas, velocitas; T IV, 30.

inest: inesse . . . necesse est in eo . . . firmitatem animi nec mortem nec dolorem timentis; F I, 40.

II. I. comparo: nec . . . sibi . . . comparavit . . . firmitatem animi; T V, 74.

complector: quod virtus stabilitatem, firmitatem, constantiam totius vitae complectatur; F III, 50.

habeo: cum his (propinquis) . . . amicitiam natura ipsa peperit; sed ea non satis habet firmitatis; Lae 19. ut quaeque minimum firmitatis haberet minimamque virum, ita amicitias adpetere maxime; Lae 46.

teneo: dum modo plus in virtute teneamus, quam ille tenuit, firmitatis et roboris; F V, 12.

2. intendo ad: ut se intendat ad firmitatem; T II, 56.

loquor de: quid . . . loquar de firmitate sapientiae; A II, 66.

pertineo ad: oris . . . habitus ad vitae firmitatem nihil pertinet; N I, 99.

III. alqd: f. I. accedit. II. I. habeo. teneo. iudicium: quaerimus gravitatis, constantiae, firmitatis, sapientiae iudicium; A II, 53.

IV. I. beatus: saepe etiam tristes firmitate et constantia sunt beati; F II, 65.

confidere: qui . . . poterit . . . corporis firmitate . . . confidere? T V, 40.

2. cum: aequabilitas et constantia cum firmitate quadam et stabilitate virtutum subsequens; T IV, 31.

propter: quae ille (Epicurus) propter firmitatem *εὐφροσύνη* appellat; N I, 49.

firmiter, *fēst*, *dauerhaft*: colloco: ubi in suo quaque est gradu firmiter collocatus; R I, 69.

stabilio: firmiter . . . maiores nostri stabilita matrimonia esse voluerunt; R VI, 2.

firmitudo, *fēstigkeit*, *Dauerhaftigkeit*: haec constitutio . . . habet . . . firmitudinem; R I, 69.

firmo, *befestigen*, *fräftigen*, *stärken*, *befräftigen*: alqd: quom intellegat, quam multa firmentur iure iurando; L II, 16.

animus: nec tam quaerendum est, dolor malumne sit, quam firmandus animus ad dolorem ferendum; T II, 28.

civitates: ad firmandam novam civitatem novum quoddam . . . consilium . . . secutus est; R II, 12.

corpora: illi . . . corpora iuvenum firmari labore voluerunt; T II, 36.

naturam: quae tolluntur omnia, si vis et natura fati ex divinationis ratione firmabitur; Fa II.

omen: sic aquilae clarum firmavit iuppiter omen; D I, 106.

opinionem: ea . . . (opinio) et populi Romani et omnium gentium firmata consensu; D I, 1.

opes: ut ea (via iustitiae) etiam latronum opes firmet atque agraet; O II, 40.

patientiam: quam (patientiam dolorum) saepe iam animi intentione dixi esse firmandam; T II, 65.

rem publicam: urbem auspicio condere et firmare dicitur primam cogitavisse rem publicam; R II, 4.

ad res publicas firmandas . . . pergit oratio; L I, 37.

vim: f. naturam.

urbem: ad ostium Tiberis urbem condidit colonisque firmavit; R II, 33.

firmus, *fēst*, *stark*, *unwandelbar*, *suberläufig*, *stärker*: A. alqs: discedit . . . nihilo firmior ad dolorem ferendum, quam venerat; F IV, 52. fecit etiam iste me epilogus firmiorem; T I, 119. qui . . . erunt firmiores nec tamen robustissimi; T II, 48.

alqd: fidentium est hominum illa vera et firma et certa esse, quae tententur; A II, 43. quod tu . . . verum illud, certum, comprehensum, perceptum, ratum, firmam, fixum vis; A II, 141. quis . . . confidit semper sibi illud stabile et firmum permanens? F II, 86. cum certe superiora firma ac vera sint; F III, 48. ut porro firmisimum hoc adferri videtur, cur deos esse credamus, hoc . . .; T I, 30. concordi populo . . . nihil esse inmutabile, nihil firmius; R I, 49.

adfectio: qui . . . defineris summum bonum firma corporis adfectione explorataque eius spe contineri; T V, 27.

adscensio: quae essent aliena firmatae et constantis adscensionis; A I, 42. tum opinionis adscensionisque firmatae veraeque gignuntur; Ti 28.

animus: *νεμεσιον* quomquam stabili et firmo et magno animo . . . effici posse, nisi . . .; F III, 29. quo magis est aequum tumulis mandare peremptos firmo animo; T III, 65. quod eo firmiore animo facient, quia . . .; O II, 45.

civitas: quae tam firma civitas est, quae non . . .? Lae 23.

confisio: fidentia, id est firma animi confisio; T IV, 80.

consensio: cum . . . maneat . . . ad unum omnium firma consensio; N I, 44.

consolatio: ne illa quidem firmissima consolatio est . . .; "non tibi hoc soli"; T III, 79. Chryssippi (consolatio) ad veritatem firmissima est, ad tempus aegritudinis difficilis; T III, 79.

constitutio: illa praecleara constitutio Romuli cum ducentos annos et viginis fere firma mansisset; R II, 53. si . . . vita omnia beata corporis firma constitutio . . . continetur; O III, 117.

contemptio: in quibus (animi partibus) . . . inest . . . firma et stabilis doloris mortisque contemptio; F II, 113.

fortuna: quis . . . firmiore fortuna (quemquam putat), quam qui . . .? R I, 28.

incuncta: quodqua nullo modo sive amicitia firmam et perpetuam incunctitatem vitae tenere possumus; F I, 67.

membranae: firmas . . . (membranas naturae fecit), ut contiuerentur; N II, 142.

natura: multo . . . (natura) et firmior est et constantior; O I, 120.

opiniones: firmiores . . . videas apud eos opi-

niones esse de bestiis quibusdam quam apud nos de sanctissimis templis et simulacris deorum; N I, 81. f. adensio; Ti 28.

populi: omnibus bonis firmisque populis leges damus; L II, 35.

praecepta: neque ulla officii praecepta firma, stabilia, coniuncta naturae tradi possunt; O I, 6. praesidium: laudem et caritatem (consecutus est), quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima; F I, 85. in hoc ipso vitae spatio amicitiae praesidium esse firmisimum; F I, 88.

ratio: rationem .. eam .. non satis firmam puto; N I, 62. ea .. ratione stabili firmaque contemnere fortis animi .. ducendum est; O I, 87. res publica: si nostram rem publicam vobis et nascentem et crescentem et adultam et iam firmam atque robustam ostendero; R II, 3.

societas: omnium societatum nulla praestantior est, nulla firmitior, quam cum ..; O I, 56. inter quos ea (beneficia) sunt, firma devinciuntur societate; O I, 56.

vita: ut (civium vita) opibus firma, copiis locuples .. sit; R V, 8.

B. eligo: sunt .. firmi et stabiles et constantes eligendi; Lae 62.

fissio, *Spalten*: cum terrae subigerentur fissione glebarum; N II, 159.

fissum, *Spalt, Einſchnitt*: l. convenit: quae ex coniunctione naturae .. convenire potest .. fissum iecoris cum lucello meo? D II, 34.

est: nondum dico, quam haec signa nulla sint, fissum iecoris, corvi cantus, volatus aquilae; D II, 16. num etiam, si fissum cuiusdam modi fuerit in iecore, lucrum ostenditur? D II, 34.

ostendit: quod fissum periculum, quod commodum aliquid ostenderet; D II, 28.

potest: l. convenit. valet: similiter, quid fissum in extis, quid fibra valeat, accipio; D I, 16.

II, l. invenio: quis invenit fissum iecoris? N III, 14.

tracto: fissum familiare et vitale (haruspices) tractant; D II, 32.

2. intersum: non placet Stoicis singulis iecorum fissis aut avium cantibus interesse deum; D I, 118.

flabilis, *fluffförmig*: nihil (est in animis) ne aut umidum quidem aut flabile aut igneum; T I, 66. fr IX, 10.

flaccus, *ſchwappöhrig*: se quos (deos) silos, flaccos, frontones, capiones (arbitramur), quae in nobis? N I, 80.

flagitiose, *ſchimpflich, ſchmadhaff*: descisco: nobis Heraeoteles ille Dionysius flagitiose descivisse videtur a Stoicis propter oculorum dolorem; F V, 94.

vivo: quem impure ac flagitiose putet vivere; F III, 38.

flagitiosus, *mit Schande beladen, ſchimpflich, ſchmadhaff*: alqs: ut turpes sunt, qui eferunt se laetitia tum, cum fruuntur Veneris voluptatibus, sic flagitiosi, qui eas inflammato animo concupiscunt; T IV, 68.

alqd: an est aliquid per se ipsum flagitiosum? F II, 60. si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum, pravum, flagitiosum, foedum; F III, 14. qui (Cynici) .. irident, quod ea, quae turpia non sint, || nominibus ac || verbis flagitiosa dicamus || dicamus ||; O I, 128. sunt

.. quaedam partim ita foeda, partim ita flagitiosa, ut ..; O I, 159. quam (rem familiarem) .. dilabi || delabi || sinere flagitiosum est; O II, 64. ea .. non esse utilia, quae sint flagitiosa, foeda, turpia; O III, 115.

genus: unum (iocandi genus) inliberale, petulans, flagitiosum, obscenum; O I, 104.

libido: mihi .. nequitiam probari potuit tam flagitiosa et tam perditia libido; C 42.

res: videas rebus iniustus iustus maxime dolere, inbellibus fortes, flagitiosus modestos; Lae 47.

vita: miser (Cn. Octavius), si in flagitiosa atque vitiosa vita afflueret voluptatibus; F II, 98.

flagitium, *Schmach, Schande, Schändlichkeit, Schenheit*: I. abſolut: magnum dedecus et flagitium, .. eum non virtute, sed scelere superatum; O III, 86.

II, l. concipio: necesse fuit ut haec flagitia concipere animo aut susceptae philosophiae nomen amittere; N I, 66.

dico: quasi vero ipse non propter lubricitatem tanta flagitia et faciat et dicat; T IV, 73. portenta .. ab utrisque (poëtis, Stoicis) et flagitia dicuntur; N III, 91.

excito: stupra .. et adulteria et omne tale flagitium nullis excitari alius inlecebris nisi voluptatis; C 40.

facio: si quis occentavisset sive carmen condidisset, quod infamiam faceret flagitiumve alteri; R IV, 12. l. dico; T IV, 73.

perduco: ista .. flagitia Democriti .. usque ad hanc aetatem perduxisti; N I, 86.

probo: quae (comoedia), si haec flagitia non probaremus, nulla esset omnino; T IV, 69. numquam comoediae, nisi consuetudo vitae pateretur, probare sua theatra flagitia potuissent; R IV, 11.

2. revoco: a: quae (oratione animus) hortari ad decus, revocare a || ab || flagitio .. possit; L I, 62. versor in: quorum (poëtarum) fabulis in hoc flagitio versari ipsum videmus Iovem; T IV, 70.

III. auctor: quae (poëtica) auctorem flagitii et levitatis auctorem in concilio deorum collocandum putet; T IV, 69.

principium: bene .. Ennius: flagitii principium est nudare inter civis corpora; T IV, 70.

IV. inquinare: quibus (libidiniibus animi) caecati .. domesticis vitibus atque flagitiis se inquinavissent; T I, 72.

abl. comp.: quid .. minus est dignum, quam tibi peius quicquam videri dedecore, flagitio, turpitudine? T II, 14.

flagito, *bringend fordern, verlangen, maßnen*: alqm: ego expectatione promissi tui moveor, ut admeam te, non ut flagitem; A ep. I. ex ea .. (Academia) media excitatos aperi, qui metuo ne te forte flagitent; A ep. I.

alqd: ista quidem .. iam diu expectans non audeo tamen flagitare; A I, 3.

eloquentiam: si (philosophus) eloquentiam non habeat, non admodum flagitem; F I, 15.

historiam: postulatur a te iam diu vel || et || flagitator potius historia; L I, 5.

legem: quam (legem) populus liber numquam desideravit, idem oppressus dominatu .. principum flagitavit; L III, 34.

mercedem: mercedem gloriam flagitat ab iis, quorum patres adfecerat gloria; T I, 34.

munus: etei munus flagitare .. ne populus quidem solet nisi concitatus; A ep. I.

regem: populus .. desiderio .. Romuli postea regem flagitare non destitit; R II, 23.

flagro, *brennen, glühen*: alqs: maxime ..

omnium flagrasse amore Reginum Ibycum apparet ex scriptis; T IV, 71. quibus (oratoris studiis) etiam te incendi, quamquam flagrantissimum acceperam; Fa 3. cum omnes flagrarent cupiditate audiendi; R II, 1.

cupiditas: philosophiae ... principes numquam in suis studiis tantos progressus sine flagranti cupiditate facere potuissent; T IV, 44.

lumina: » truncibus ... oculis duo fervida lumina flagrant; N II, 107.

naves: nocte ad oppidum respicientes flagrantis (naves) onerarias ... videbatis; D I, 69.

senes: eos omnes ... his studiis flagrantis senes vidimus; C 50.

flamen, Eigenpriester: I. dicit: f. II. audio.

sunt: » divis ... alii tibi sacerdotes, omnibus pontifices, singulis flamines sunt; L II, 20.

II. adiungo: adiunxit ... flamines, Salios virginesque Vestales; R II, 26.

audio: L. Flaccum, flaminem Martialem, ego audiui, cum diceret ...; D I, 104.

flamen, Wehen: » quem (Persea) summa ab [[a]] regione aquilonis flamina pulsant; N II, 112.

flamma, Flamme, Feuer, Brand: I. consumit: quod astrorum ignis et aetheris flamma consumit; N II, 118.

est: quae flamma est, per quam non cucurrerit || cucurrerit || ii, qui ...? T II, 62. cave putes ... mare ullum aut flammam esse tantam, quam non facilius sit sedare quam effrenatam insolentia multitudinem; R I, 65.

existent: ex aethere ... innumerabiles flammæ siderum existunt; N II, 92.

oritur: ipse Alcmaeo tuus ... non ibidem incitato furore: » unde haec flamma oritur? A II, 89.

II. I. quatio: » magnus Leo tremulam quatiens e corpore flammam; N II, 110.

sedo: f. I. est; R I, 65.

2. eripio: » templa deumque adeo flammis urbemque iubeant eripere; D I, 20.

3. applico ad: cum ... ad flammam se applicaverunt, sine gemitu adurrunt; T V, 77.

curro per: f. I. est; T II, 62.

eluceo inter: erat ... is splendidissimo candore inter flammam circus elucens; R VI, 16.

IV. vis: adulescentes mihi mori sic videntur, ut cum aquae multitudine flammæ vis opprimitur; C 71.

V. I. deflagratus: » fana flamma deflagratus; T III, 44.

parari: » clades patriae flamma ferroque parata; D I, 21.

flammeus, feurig glänzend: orbis: » dextrorum orbem flammeum radiatum solis liquior curam novo; D I, 44.

stellæ: sunt ... stellæ natura flammeae; N II, 118.

flammifer, brennend: » postem abige a me, flammiferam hanc vim, quae me excruciat! A II, 89.

flammo, entflammen: ardorem: » quae (Phoebi fax) magnum ad columnam flammato ardore volabat; D I, 18.

ictum: » quae (altrix) tum cum pueris flammato fulminis ictu concidit; D I, 20.

Iovem: » principio aetheris flammatus Iuppiter igni vertitur; D I, 17.

flammula, Flämmchen: Timagoras Epicureus negat sibi unquam ... duas ex lucerna flammulas esse visas; A II, 80.

flatus, Wehen: I. utor: cum prospero flatu eius (fortunae) utimur, ad exitus pervehimur optatos; O II, 19.

II. permulcere: » quam (Aran) flatu permulcet spiritus austris; N II, 114.

temperari: quorum (ventorum Etesiarum) flatu nimii temperantur calores; N II, 131.

febilis, fliegend, jammernd: aegritudo: maeror (est) aegritudo febilis; T IV, 18.

gemitus: sin erit ille gemitus elementabilis, si imbecillus, si abiectus, si febilis; T II, 57.

modi: haec cum pressis et febilibus modis ... concinuntur; T I, 106.

vores: » quod (saxum) eiulatu, quæstus, gemitus, fremitibus resonando mutum febilis voces refert; F II, 94. » quod (tectum) ... febilis ...; T II, 83.

febiliter, fliegend, flüchtig: cano: nec tam febiliter illa canerentur: » haec omnia ...; T I, 85.

lamentor: apud illum (Sophoclem) ... perquam febiliter Ulixes lamentatur in volnere; T II, 49. respondeo: vide quam non febiliter respondeat; T II, 39.

flecto, biegen, umbenden, lenken, richten, verändern, umstimmen, herumlegen: aliquis: si te ... Luculli oratio flexit; A II, 63.

aliquid: sin autem id potest flecti, nullum est fatum; D II, 21.

animos: qui teneros et rudes (animos) quom acciperent, incitant et flectunt, ut volunt; L I, 47.

arcum: » Scorpios ... posteriore trahens plexum || flexum || vi corporis arcum; N II, 113.

currum: » brumali flectens (Titan) contorquet tempore currum; N II, 112.

imbecillitatem: si oppinatione vanitas non imbecillitatem animorum torqueret et flecteret, quocumque coepisset; L I, 29.

membra: si animal omne ... membra ... quocumque vult, flectit, contorquet; D I, 120.

mentes: » quo vobis mentes ... dementes esse flexere vias? C 16.

motus: flexi fractique motus ... contra naturam sunt; F V, 35.

promuntur: cum in flectendis promunturibus ventorum mutationes maximas saepe sentiunt; D II, 94.

puppim: » decus Argolicum, quin puppim flectis, Ulixes! F V, 49.

sinus: » Draco serpit ... consciens ... sinus e corpore flexos; N II, 106.

fleo, weinen, betauern: I. aliquis: cum salvum esse (clipeum) flectes sui respondissent; F II, 97. etai ... flens, cum legitimus, tamen non miserabiliter vir clarus emoritur; T I, 96. ille (Paulus pater) ... me complexus atque osculans flere prohibebat; R VI, 14.

II. miserias: » gentes nostras flebunt miserias; T II, 21.

fletus, Weinen, Jammer: I. est: illa lugubris lamentatio fletusque maerens ex eo est, quod ...; T I, 80. hic nimbram est fletus, quem duodecim tabulae in funebribus adhiberi veterant; T II, 55.

II. addo: » id viri est officium, fletus muliebri ingenio addites; T II, 60.

adhibeo: f. I. T II, 55.

reprimō: ego ut primum fletu represso loqui posse coepi; R VI, 15.

III. facere: f. **decore** alqm (B. I, §. 621, b). abl. comp.: quid est .. fletu muliebri viro turpius? T II, 57.

flexanimus, im Herzen gerührt: qualis est illa flexanima tamquam lymphata aut Bacchi sacris commota; D I, 80.

flexibilis, biegsam, grüsmüthig, halthes: alqd: quid .. potest esse tam flexibile, tam devium quam animus eius, qui? Lae 93.

genus: (iudicatur genus) grave acutum, flexibile durum; N II, 146.

materia: materiam .. rerum ... totam esse flexibilem et commutabilem; N III, 92.

flexiloquus, ämbeitrig rebend: oraculis .. volumē implevit .. partim flexiloquus et obscuris, .. partim ambiguis; D II, 115.

flexio, Biebung, Reibulation: ut .. cervicis oculosque pariter cum modorum flexionibus torquent || torquent? ||; L II, 39.

flexuosus, gewunden: flexuosus iter (auditus) habet, ne quid intrare possit; N II, 144.

flexus, Biebung, Biebung: I. video: id .. est caput civilis prudentiae, .. videre itinera flexuque rerum publicarum; R II, 45.

in troitis cum: duros et quasi corneolos (aures) habent introitus multosque cum flexibus; N II, 144.

floreo, florens, blühen, in Blüte, Knospen, Kraft stehen, glänzen, part. ausgezeichnet, herrlich: alqs: qui illum (Carnaeodem) audierant, admodum floruerunt; A II, 16. cum (M. Crassus) maximis opibus fortunisque florebat; D II, 22. ratio .. eius, qui nunc floret, Cratippi; D II, 100. tum || tunc || .. qui se possit esse florentior? R I, 71. floret Epicurus, eiusdem fere adiutor auctorque sententiae; O III, 116. qui ... in ipsa senectute praeter ceteros floruisse; Lae 4. te aerumuae premunt omnes, qui te beatum, qui te florentem putas; P 18.

alqd: non intermittunt) segetes largiri fruges, florere omnia; T I, 69. cum is (sol) .. efficiat, ut omnia floreat et in suo quaque genere pubescant; N II, 41. qua (philosophia) nihil a dis immortalibus uberius, nihil florentius, nihil praestabilis hominum vitae datum est; L I, 58. quam ob rem, quicquid est laudabile, idem et beatum et florens et expetendum videri decet; P 19.

Academia: florere in caelo Academiam necesse est; N I, 80.

adiutor: f. alqs; O III, 116.

aetas: temeritas est videlicet florentis aetatis, prudentia senescentis; C 20.

arbor: ne hoc || hic || quidem quaero, cur haec arbor una ter floreat; D I, 16.

auctor: f. alqs; O III, 116.

auctoritas: quorum auctoritas maxime florebat; N II, 59.

castra: (Sulla) ante oppidum Nolam florentissima || fortissima || Samnitium castra cepit; D I, 72.

doctrina: quibus temporibus (doctrina) florere in foro maxime potuit; A II, 1.

domus: quibus (familiaritatis) semper domus nostra floruit; N I, 6.

fortuna: || quamquam optatissimum est perpetuo fortunam quam florentissimam permanere; R fr 5 ||.

Graecia: cum floreret in Italia Graecia potentissimis et maximis urbibus; T IV, 2. quae (magna Graecia) nunc quidem deleta est, tum florebat; Lae 13.

imperium: cum florebat imperium; D I, 92.

musici: in Graecia musici floruerunt; T I, 4.

nomen: neque Atti Navii nomen memoria floreret tam diu; L II, 33.

olea: ante quam (olea) florere coepisset; D I, 111.

populus: Sp. Cassium .. summa apud populum gratia florentem; R II, 60.

ratio: cuius .. ratio quamquam floruit cum acuminis ingenii, tum admirabili quodam lepore dicendi; A II, 16.

terra: possetnae uno tempore florere, deia vicissim horrere terra? N II, 19.

urbs: se contulisse (Demaratus dicitur) Tarquinius, in urbem Etruriae florentissimam; R II, 34.

floresco, aufblühen: paleium aridum florescere brumali ipso die; D II, 33.

floridus, blühend: expones, quae spectet, florida et varia? T III, 43.

flor, Blume, Blüte, Blüthezeit, Blanz: I. 1. fundo: quod non ita vigeat interiore quodam motu, ut aut flores aut fruges fundat aut bacas; T V, 37.

invideo: ut est in Melanippo: quisnam florem liberum invidit meum? male Latine videtur, sed praeculare Accius; ut enim 'videre', sic 'invideo florem' rectius quam 'flori'; T III, 20.

sequor: Cato ... in ea est haerens, quae nulum sequitur florem orationis; P 2.

video: ut agricola, cum florem oleae videt, bacam quoque se visurum putat; D II, 16. f. invideo.

2. invideo: f. I. invideo.

3. adflu ex: cum .. admiraretur Lysander ... suavitatem odorum, qui adflerentur ex floribus; C 59.

sum in: quam multos (annos) ante hunc (Dionysium) in ipso Graeciae flore Pisistratus (tyrannus fuit)! N III, 82.

II. signum: cur (haec arbor) arandi maturitatem ad signum floris accomodet; D I, 16.

varietas: quas vocum aut florum varietates .. adhibebis ad deos? N I, 112. res rusticae laetae sunt .. florum omnium varietate; C 54.

III. I. vestiri: terra .. vestita floribus, herbis, arboribus, frugibus; N II, 98.

2. a: se quibus ereptum primo iam a flore inventae te; D I, 22.

flosculus, Blüte: ficta omnia coloriter tamquam flosculi decidunt; O II, 43.

fluctuor, schwanken: non debere eos (Academicos) in suo decreto, sicut in ceteris rebus, fluctuari; A II, 29.

fluctus, Flut, Wellen, Bögen: I. 1. commoveo: ut maris .. tranquillitas intellegitur nulla ne minima quidem aura fluctus commovente, sic ..; T V, 16.

excito: f. **exalto**, II. fluctus (2 St.) B. I, §. 907, a.

recipio: cornix .. demerit caput et fluctum cervicē recepit; D I, 14.

3. immolo: nostri .. duces hanc ingredientem immolare hostiam fluctibus consuerunt; N III, 51. mando: equi || quis || salis fluctibus mandet me ex sublimo vertice exiri? T II, 19.

oppo: addo ... moles oppositas fluctibus, portas manu factos; O II, 14.

3. dimico cum: illi (Ulixi) ... non modo cum hostibus, verum etiam cum fluctibus ... dimicare melius fuit quam ...; O III, 99.

II, I. cingi: quae (insulae) fluctibus cinctae natant paene ipsae; R II, 8.

2. ad: quo in loco ad fluctum aiunt declamare solitum Demosthenem; F V, 5.

fluito, trieben, schwimmen, wogen: alqd: quicquid erat, ... id sibi (deus) adsumpsit non tranquillum et quietum, sed immoderate agitatae et fluctans; Ti 9.

beluae: quot genera ... partim submersarum, partim fluitantium et innantium beluarum! N II, 100.

flumen, Fluss, Strom: I. fluant: ut ... flumina ... in contrarias partes fluxerint; D I, 78. serpit: ... has inter (stellas), veluti rapido cum gurgite flumen, torvus Draco serpit; N II, 106. sunt: ergo et flumina et fontes (dei sunt); N II, 82.

II, I. arceo: nos flumina arceamus, derigimus || dir. ||, avertimus; N II, 152.

attingo: nec ... ullum hoc frigidius flumen attingi, quom ad multa accesserim, ut vix pede temptare id possim; L II, 6.

averto, derigo: f. arceo.

fundo: veniet flumen orationis aureum fundens Aristoteles; A II, 119.

tempo: f. attingo.

2. n:m: id illi alteri flumini nomen est; L II, I.

3. exsisto: quae terra, mari, paludibus, fluminibus existant; N I, 97.

4. accedo ad: f. I. attingo.

delabor in: cum tu equo advectus ad quandam magni fluminis ripam provectus subito atque delapsus in flumen nusquam apparuisse; D I, 58.

demitto in: qui (Dionysius) cum ... equum ipse demisisset in flumen; D I, 73.

emerge e: Dionysii equus quid attulit admirationis, quod emerit e flumine? D II, 67. tibi ... subito sum visus emerens e flumine; D II, 140.

imergo in: illi (ambitus) in flumen iuseris; Ti 48.

III. longe a: cuius (Aesculapii) in Aroadia non longe a Lusio flumine sepulcrum et lucus ostenditur; N III, 57.

IV. I. alqs: qui (indus) est omnium fluminum maximus; N II, 130.

derivatioes: addo ductas aquarum, derivatioes fluminum, agrorum irrigatioes; O II, 14.

nominia: in angurum precatione Tiberinum, Spinonem, Almonem, Nodium, alia propinquorum fluminum nomina videmus; N III, 52.

opportunitates: enumerari ... non possunt fluminum opportunitates; N II, 132.

ripa: f. II, 4. delabor in.

strepitus: propter hunc concantum avium strepitumque fluminum; L I, 21.

V. accipere: eodem ... ut flumine res ad victum cultumque maxime necessarias ... invectas acciperet ex terra; R II, 10.

circumfundit: sese aliquando in Arpinati nostro gelidis fluminibus circumfusum fuisse; T V, 74.

conturbari: ueque ... flumine conturbor inanium verborum; N II, I.

dilui: orationis flumine repressoris convicia diluunt; N II, 20.

invectio: quem Tiberina descensio festo illo die tanto gaudio affecit, quanto L. Paullum ... eodem flumine invectio? F V, 70.

invehi: f. accipere.

abl. comp.: f. II, I. attingo.

fluo, fließen, strömen, hervorströmen, entfließen, sich verbreiten, grüßeln, erfließen, beeghen: alqs: qua (voluptate) cum liquecimus fluminaque molliora; T II, 52.

alqd: quia contineatur laberentur et fluerent omnia; A I, 31. ea, quae utraque fluerent atque manarent, ut et aquam et terram et aera, (Chrypsippus deos dicit esse); N I, 39. ut, quocumque accidit, id ex aeterna veritate causarumque continuatioe fluxisse dicitur; N I, 53. multa ... ab ea (luna) manant et fluant; N II, 50. haec unde fluxerunt; N III, 47. haec ... omnia ex eodem fonte fluxerunt; N III, 48.

Acherou, al: illi, qui finire apud inferos dicuntur, Acherou, Cocytus, Pyriphlethou; N III, 43.

anhelitus: placet ... Stoicis eos anhelitus terrae, qui frigidus sint, cum fluere coeperint, ventos esse; D II, 44.

doctrina: Pythagorae ... doctrina cum longe lateque fluere; T IV, 2.

eloquentia: eloquentiam sine maiore quadam vi fluere abundante sonantibus verbis uberibus seuteutiis; T I, 64.

flumina: ut ... flumina ... in contrarias partes fluxerint; D I, 78.

fluvius: quid? cum fluvius Atratus sanguine fluxit? D I, 98. Atratum etiam fluvium fluxisse sanguine; D II, 58.

genera: ista duo (divinandi genera), furoris et somnii, quae a libera mente fluere videntur; D II, 101.

imagines: a corporibus ... solidis et a certis figuris (Democritus) vult fluere imagines; D II, 137. nullae ... imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus, nec omnino fluunt ullae; D II, 139.

lacus: si lacus Albani redundasset isque in mare fluxisset; D II, 69.

mel: eodem ... tempore in eo loco, ubi Fortunae nunc est aedes, mel ex olea fluxisse dicunt; D II, 86.

multitudo: alia quoque ex ratione, et quidem physica, magna fluxit multitudo deorum; N II, 63. oratio: ut ait Homerus, "ex eius (Nestoris) lingua melle dulcior fluebat oratio"; C 31.

ratio: ab isto capite fluere necesse est omnem rationem bonorum et malorum; F II, 34.

res: quibus (rebus) ab aeterno tempore fluentibus in aeternum ratio tamen mensque moderatur; T V, 70. in rebus prosperis et ad voluntatem nostram fluentibus; O I, 90.

sanguis: iudicio belli Marci et deorum simulacra sudavisse, et sanguinem fluxisse; D I, 99.

sermo: multum ... fluxisse video de libris nostrae ... variumque sermonem; N I, 6.

veritas: ea est ex omni aeternitate fluens veritas sempiterna; D I, 125.

visiones: fluentium frequenter transitio fit visionum, ut e multis una videatur; N I, 109.

voluptas: fluit ... voluptas corporis et prima quaeque volat; F II, 106.

fluvialis, in Flüssen lebend: veluti crocodili fluvialique testudines ... aquam persequuntur; N II, 124.

fluvius, Fluss, Strom: I. fluit: f. fluo, fluvius (2 St.).

in fluit: qui (Hypasis fluvius) ab Europae parte in Pontum influit; T I, 94.

II. resisto ex: o gnata, tibi ... post ex fluvio fortuna resistet; D I, 41.

III. ad: cum ad fluvium Sagram Crotoniatas Locri maximo proelio devicissent; N II, 6.
apud: apud Hypanim fluvium ... Aristoteles ait bestiolas quasdam nasci, quae unum diem vivant; T I, 49.

focus, Feuerstätte, Herd: I. est: terra ... ut focus domiciliorum sacra deorum omnium est; L II, 45.

II, I. complector: quom ... Vesta quasi focum urbis ... complexa sit; L II, 29.
visio: cuius etiam focum Cato ille noster ... visere solebat, apud quem sedens ille || ille sedens || Samnitium ... dona repudiaverat; R III, 40.

2. pertineo ad: vis ... eius (Vestae) ad aras et focus pertinet; N II, 67.

sedeo ad: Curio ad focum sedenti magnum auri pondus Samnites cum attulissent, repudiati sunt; C 55 (56). — apud: §. I. visio.

III, I. gigni: *virgines ... Vestales in urbe custodiunt ignem foci publici sempiternum; L II, 20.

2. certamen pro: est ... mihi tecum pro aris et focus certamen; N III, 94.

IV, ad: ubi ad focum angues nundinari solent; D II, 66.

fodico, wäßlen: fodicantibus iis rebus, quas malas esse opinemur; T III, 35.

fodio, graben, wäßlen: alqs: fodit, invenit auri aliquantum; D II, 134.

dolor: pungit dolor, vel fodiatur sane; T II, 33.
vicinus: qui (Chremes) novum vicinum non vult fodere aut arare; F I, 3.

foede, schändlich: *relliquias ... per terram sanie delibutas foede divexarier; T I, 106.

foedifragus, bunbrüdig: alqs: || foedifragos Afros; R fr 7 ||. Poeni foedifragi; O I, 38.

foeditas, Abfchändelicheit, Entfesselung, Schändlichkeit: I. debet, videtur: quanta illa depravatio et foeditas turpificati animi debet videri! O III, 105.

II. habeo: aegritudo maiora quaedam (habet), tabem, cruciatum, adflictationem, foeditatem; T III, 27.

III. depellere: multae (bestiae) etiam insecantibus odoribus intolerabili foeditate depellunt; N II, 127.

deterrere: nisi eos (homines) per se foeditate sua turpitudine deparet; F III, 38.

foedo, schändern: *quae (custos) me perenni vivum foedat miseria; T II, 24.

foedus, garstig, gräßlich, abfchändlich: alqd: si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum, pravum, flagitiosum, foedum; F III, 14. quid ... est non miserius solum, sed foedius etiam et deformius quam ...? T IV, 85. quid Achille Homericus foedius, quid Agamemone in iurgio? T IV, 52. quid ... ea (vita beata) foedius? T V, 80. quid ... foedius avaritia ... dici potest? L I, 51. ... sunt ... quaedam partim ita foeda, partim ita flagitiosa, ut ...; O I, 159. quibus nihil nec taetrius nec foedius excogitari potest; O III, 36. ea ... non esse utilia, quia sint flagitiosa, foeda, turpia; O III, 115.

animal: quo (tyranno) neque taetrius neque foedius ... animal ulum cogitari potest; R II, 43.
aspectus: quae partes ... corporis ... aspectum

essent deformem habiturae atque foedum || turpem ||; O I, 126.

luxuria: luxuria ... cum omni aetate turpis, tum senectate foedissima est; O I, 123.

paricidium: potest ... cuiquam esse utile foedissimum et taeterrimum paricidium patriae? O III, 83.

perturbatio: perturbatio ipsa mentis in amore foeda per se est; T IV, 75.

puer: multo ... taetrius et foedior (puer) rematus est; L III, 19.

religiones: sacerdos ... audaciam in * et inmittendis || in admittendis || religionibus foedis || foedae || damnet; L II, 37.

victoria: secutus est, qui in causa impia, victoria etiam foedior non singulorum civium bona publicaret, sed ...; O II, 27.

vitium: quod nullum (vitium) erat iracundia foedius; T IV, 54.

foedus, Bündnis, Bund, Bundesvertrag: I. est: sunt ... qui dicant foedes esse quoddam sapientium, ut ne minus amicos ... diligant; F I, 70.

indicant: id indicant leges in duodecim tabulis, indicant sacrae, indicant foedera, quibus etiam cum hoste devincitur fides; O III, 111.

II, I. facio: §. foeto, III. foedus (5 &), §. 17, a. ico: cum T. Tatilo, rege Sabinorum, foedus icit; R II, 13.

infitor: qualis Q. Pompeius in foedere Numantino infitiando fuit; F II, 54.

neglego: sociorum nominibus Latini iura neglexit ac foedera; R III, 41.

violio: foederibus violatus; R I, 31.

2. sum: qua quisque sit lege, condicione, foedere; L III, 41.

3. quaero foede: consul ego quaesivi ... de Numantino foedere; R III, 28.

III. domini: qui (populi) domini sint legum, iudiciorum, belli, pacis, foederum; R I, 48.

iudices, nuntii: *foederum pacis, belli || (belli) ||, indotiarum ratorum || ratorum || foetiales iudices, nuntii || non || sunt; L II, 21.

oratrices: quae ex Sabinis virgines raptae postea fuerant oratrices pacis et foederis; R II, 14.
religiones: quantae saluti sint foederum religiones; L II, 16.

IV. asciscere: quo foedere ... Sabinos in civitatem advicit; R II, 13.
devinciri: §. I. indicant.

folium, Blatt: *qui (draco) platani iu ramo foliorum tegmine saeptos corripuit pullos; D II, 63.

foliis, Bläselbag: quas (rerum formas et figuras) vos effici posse sine foliis et incudibus non putatis; N I, 54.

fomentum, Einbrunnsmittel: I. sunt: haec sunt solacia, haec fomenta summorum dolorum; T II, 59.

II. mitigari: virtutes, magnitudinis animi, patientiae, fortitudinis formentis dolor mitigari solet; F II, 95.

fons, Quelle, Ursprung: §. I. emanat: *fons unde emanat aqua; D II, 63.

est: idem fons erat utriusque; A I, 18. fontem omnium bonorum in corpore esse; A II, 140. ceteris, quae moventur, hic fons, hoc principium est movendi; T I, 53. R VI, 27. sit ... hic fons; T IV, 11. in ea (aegritudine) est ... fons miseriarum et caput; T IV, 83. ergo et flumina et fontes (dei sunt); N III, 52.

potest: f. II, 1. invenio; L I, 16.
scitent: (non intermittunt) fontes scatero
herbis prata convestitur; T I, 69.

2 sum: quae (mens) sensuum fons est atque
etiam ipsa sensus est; A II, 30. intellegi necesse
est non rem ipsam causam atque ||causam at-
que|| fontem esse maeroris; T III, 67. omnium
.. perturbationum fontem esse dicunt iutempe-
rantiam; T IV, 22. quoniam iuris natura fons
sit; O III, 72. qui fons est fraudum, maleficio-
rum, scelerum omnium; O III, 75. bgl. 1. est.

II, 1. aperio: multo studiosius philosophiae
fons aperimus, e quibus etiam illa manabant;
T I, 6.

cicero: eum ... absurdo .. sono fontis et stagna
cietas; D I, 15.

constituo: benevolentiam, qui est amicitiae
fons a natura constitutus; Lae 50.

contineo: omnis istorum disputatio quamquam
uberrius fontes virtutis et scientiae continet,
tamen ..; R I, fr 5. fr V, 42.

exhaurio: largitio .., quae fit ex re familiari,
fontem ipsum benignitatis exhaurit; O II, 52.

habeo: hunc fontem habent disciplinae; D II,
50.

invenio: quo (fonte) invento; F V, 17. his
.. explicatis fons legum et iuris inveniri potest;
L I, 16. visne .. ipsius iuris ortum a fonte re-
petamus? quo invento non erit dubium, quo sint
haec referenda, quae quaerimus; L I, 20.

perspicio: fontis .. earum (legum) utique
perspexerit; R V, 5.

reperio: totius .. quaestionis eius .. fons re-
periendus est, in quo sint prima invitamenta na-
turae; F V, 17.

2. abando: locum .. delegit .. fontibus abun-
dantem; R II, 11.

3. dico de: de primo .. officii fonte diximus;
O I, 19.

duco a: pleraque .. quaestiones, quae ad vi-
tam moresque pertinent, a virtutis fonte ducuntur;
F IV, 34. quoniam a quattuor fontibus honesta-
tis primo libro officia duximus, in eisdem versemur;
O III, 96.

fluo ex: haec .. omnia ex eodem fonte fluxerunt;
N III, 48.

haurio a, e: f. ex, I. haurio e fonte (4 Et.)
B. I, C. 893, b.

mano ex: ex hoc .. Platonis .. fonte nostra
omnis manabit oratio; T V, 36 (37). f. I, 1. aperio.
repto a: f. II, 1. invenio; L I, 20.

revertor ad: ad eundem fontem revertendum
est, aegritudinem omnem procul abesse a sapiente;
T III, 82.

sum in: f. I. reperio.
versor in: f. duco a; O III, 96.

III. peregrinitates: adde huc fontium gelidas
perennitates; N II, 98.

IV. inrigare: cuius (Democriti) fontibus Epicu-
rus hortulos suos inrigavit; N I, 120.

for, jagrn, spröchen, verfürben: I. I. terribi-
lia: neque tam terribilis ulla fando oratio est;
T IV, 68.

2. audiri: ne fando quidem auditum est cro-
codilum aut ibi ||ibim|| aut faelem violatam
ab Aegyptio; N I, 82.

II. birecte Rete: ad eos (deos) is deus, qui
omnia genuit, futur: haec vos ...; Ti 40.

III. alqd: *fabitur haec aliquis, mea semper
gloria vivet; fr VIII, 9.

fata: *Apollo fatis fandis dementem invitam
ciet; D I, 66.

foramen, Öffnung: nunc .., quamquam
foramina illa, quae patent ad animum a corpore,
callidissimo artificio natura fabricata est, tamen
terrenis concretis quae corporibus sunt intersaepta
quodam modo; T I, 47.

foras, nach außen, hinaus: de: candida se
radiis dedit icta foras lux; D I, 108.

e mino: si iam tum, cum (animus) erit inclu-
sus in corpore, eminebit foras; R VI, 29.

evado: vnde superstitionis primum saeva eva-
sit vox fera ||foras||; D II, 115.

evolo, excurro: quorum animi apertis corpori-
bus evolant atque excurrunt foras; D I, 114.

serpo: quae (caritas generis humani) nata a
primo situ .. serpit sensim foras; F V, 65.

specto: quando .. inest in omni virtute cura
quaedam quasi foras spectans; F V, 67. iustitia
foras spectat et proiecta tota est atque eminet;
R III, 11.

forensis, auf dem Markt, gerichtlich, öffent-
lich: artes: quae (rhetorum artes) sunt totae foren-
ses atque populares; F III, 4.

causae: si id facerem in causis forensibus;
N III, 9.

genus: ut .. sequeretur .. et illud forense
dicendi et hoc quietum disputandi genus; O I, 3.
si (Plato) genus forense dicendi tractare voluisset;
O I, 4. ut in illo ipso forensi genere dicendi
contentiones aliorum sermo vinceret; O I, 133.

labores: quoniam forensibus operis, laboribus,
periculis non deseruisse mihi videtur praesidium;
F I, 10.

littera: quodsi ... ne litteram quidem ullam
fecimus nisi forensem; A II, 6. illae scilicet litte-
rae continebant forenses et senatorias; O II, 3.

negotia: a re publica forensibusque negotiis
.. vi .. prohibiti; O III, 1.

opera: qui adolescentiam in forensi opera ...
consumperat; A II, 2. nunc .. propter inter-
missionem forensi operae .. lucubrations detraxi;
D II, 142.

opera: f. labores.
ornamenta: et domesticis et forensibus solaciis
ornamentisque privati; T I, 84.

pericula: f. labores.
res: neque publicis neque privatis neque foren-
sibus neque domesticis in rebus; O I, 4.

rhetorica: hac rhetorica philosophorum (dicam),
non nostra illa forensi; F II, 17.

sententia: ut vestitum, sic sententiam habeam
aliam domesticam, aliam forensem? F II, 77.

solacia: f. ornamenta.
vestitus: f. sententia.

usus: visne ... quaeramus isdem de rebus ali-
quid uberius, quam forensis usus desiderat? L I,
15. Catonem ... locos ... tractare abhorrentes
ab hoc usu forensi et publico; P I.

foris, Ihär, Öffnung: I. patent: *adveniens
digito impellam ianuum, fores patebunt; T IV, 67.

sunt: aeneum .. equum, ut ferunt fabulae,
animadvertit, cuius in lateribus fores essent; qui-
bus apertis corpus hominis mortui vidit; O III, 38.

II, 1. aperio: f. I. sunt.
claudio: cum forem cubicoli clauserat (Diony-
sius); T V, 59.

frango: cum vinolenti adolescentes ... mulieris
pudicae fores frangeret; fr X, 3.

nomino: ex quo transitiones perviae *iani*
foresque in liminibus profanarum aedium *ianuae*
nominantur; N II, 67.

2. resisto extra: nec (vita beata) ... resistet
extra fores ... limenque carceris; T V, 80.

foris, *draußen, außerhalb*: cognosco: non cognoscebantur (illi Serrilli) foris. at domi. non ab alienis. at a suis; A II, 56.

facto: nec eae (cupiditates) se foris solum iactant ... sed intus etiam ... disident; F I, 44.

peto: ut in ipsa (arte) inisit, non foris petatur extremum, id est artis effectio; F III, 24. cuius (philosophiae) auxilium non ut in corporis morbis petendum est foris; T III, 6.

nam sag: parvi ... sunt foris arma, nisi est consilium domi; O I, 76.

forma, *Geſtalt, Figur, Bild, Schönheit*: I. **Subject**: cadunt: unde .. ortae illae quinque formae, ex quibus reliqua formantur, apte cadentes ad animum afficiendum || efficiendum || parietosque sensum; N I, 19.

cogunt: saepe visae formae deorum quaevis non aut habebat aut impium deos praesentes esse confiteri cogebant; N II, 6.

consentit: Platonis .. auctoritate ... una et consentiens duobus vocabulis philosophiae forma instituta est, Academicorum et Peripateticorum; A I, 17.

conturbat: quid est, quod te forma una conturbat? N I, 98.

debet: quod ... forma quoque (divina) esse pulcherrima debeat, nec esse humana ullam pulchriorem; N I, 76.

declarat: nec .. tu is es, quem forma ista declarat; R VI, 26.

definiunt: in quo (caeli complexu) cum admirabilitate maxima igneae formae cursus ordinatos definiunt, e quibus sol .. circum eam ipsam (terram) volvit; N II, 101, 102.

est: haec ... fuit ... eius partis, quam primam posui, forma atque descriptio; A I, 23. est forma eius disciplinae, sicut fere ceterarum, triplex; F V, 9. corporis .. nostri partes totaque figura et forma et statura quam apta ad naturam sit, apparet; F V, 35. cum .. ea sit, quam exposui, forma naturae; F V, 41. quod est forma neget ullam esse pulchriorem Plato. at mihi vel cylindri vel quadrati vel conii vel pyramidis videtur esse formosior; N I, 24. sensu .. deum (Ponticus Heraclides) privat et eius formam mutabilem esse vult; N I, 34. quibus (rationibus) docere velitis humanas esse formas deorum; N I, 76. cum .. duae formae praestantes sint, ex solidis globus, ... ex planis autem circulus aut orbis ... his duabus formis contingit solis, ut omnes earum partes sint inter se simillimae; N II, 47. et formae nobis deorum et aetates et vestitus ornatusque noti sunt; N II, 70. obiciuntur etiam saepe formae, quae reapse nullae sunt, speciem autem offerunt; D I, 81. geminorum formas esse similes, vitam atque fortunam plerumque dispargere; D II, 90. quae est .. forma tam invisitata, tam nulla, quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 138. ea .. forma civitatis mutabilis maxime est; R II, 43. hic mihi ... Africanus se ostendit ea forma, quae mihi esse imagine eius quam ex ipso erat notior; R VI, 10. melius esse aliquid ...;

pecuniariae igitur an honores an formam an valetudinem || valit. ||? L I, 52. ut videas, quae sit in ea (intellegentia tua) [species] forma || species [forma] || et notio viri boni; O III, 81. f. debet.

monent: variae nocturno tempore visae terribiles formae bellum motaque monebant; D I, 18.

occurrit: quae .. forma alia occurrit unquam aut vigilantem culquam aut dormientem? N I, 46.

non homini, cum de deo cogitet, forma occurrat humana; N I, 76.

offerunt: f. est; D I, 81.

oriuntur: ex iis .. ortae animantium formae earumque rerum, quae gignantur e terra; A I, 26. f. cadunt.

possunt: f. II, I. efficio; N I, 54. intellego.

praestant: f. est; N II, 47.

versantur: in eo (animo) et formae versantur et actiones; D II, 139.

videtur: f. est; N I, 24.

abl. abs.: inter ipsos homines nonne et simillimis formis dispargere mores et moribus *simillimis* figura dissimilis? N I, 98.

ohne Verb: ante igitur humana forma quam homines ea, quae || eaque || erant forma di immortales; N I, 90.

II. **sach Verben**: I. absolvo: divinissima .. dona avas et formae ab uno pictore uno absoluteque die; L II, 45.

animadverto: in nubibus numquam animadvertisti leonis formam aut hippocentauri? D II, 49.

anquiro: anquirit animus et formam et vitae actionem ... in deo; N I, 45.

aspicio: aspiciat, o cives, senis Enni imaginis formam; T I, 34.

caelo: oculi ... in pictis, fictis caelatisque formis ... vultu cernunt subtilius; N II, 145.

cedo: cedo mihi istorum adumbratorum deorum lineamenta atque formas; N I, 75.

cerpo: quot .. et quales animalium formas mens in speciem rerum intuens poterat cernere, totidem et tales in hoc mundo secum cogitavit effingere; T I, 34.

concludo: hunc (animantem) ea forma figuravit, qua una omnes formae reliquae concluduntur; T I, 17.

conicio: si innumerabiles unius et viginti formae litterarum vel aureae vel qualeslibet aliquo coiciantur, posse ex iis in terram excussis annales Ennii ... effici; N II, 93.

contueor: cum ... contueri licebit eius ... (terrae) .. situm, formam, circumscriptionem; T I, 45.

corrumpo: fama popularis simulatione honestatis formam eius (gloriae) pulchritudinemque corrumpit; T III, 4.

describo: (eum) animadvertisse dicunt in arena geometricas formas quasdam esse descriptas; quas ut vidisset ..; R I, 29.

dico: dicis ... valetudinem, vires, staturam, formam ... bona; F V, 80. non .. illorum (deorum) humana forma, sed nostra divina dicenda est; N I, 90.

do: qui Graeciae formam rerum publicarum dederunt; T II, 36. formam .. et maxime cognatam et decoram (deus) dedit; T I, 17.

efficio: ex quo efficiuntur aae rerum formae et figurae, quas vos effici posse sine foliibus et in-cubibus non putatis; N I, 54. grues cum loca calidiora petentes maria transmittunt, trianguli efficiere formam; N II, 125.

effingo: quis .. non videt et formas et mores ... effingere a parentibus liberos? D II, 94. f. cerno.

excutio: f. conicio.

expingo: quae species formaeque pugnae (non ita exacta est, ut ..)? T V, 114.

expleo: habes undique expletam et perfectam .. formam honestatis; F II, 48.

expono: habes ... formam eorum, de quibus loquor, philosophorum. qua exposita ..; F IV, 19. f. l. est; F V, 41.

exprimo: habes formam Epicuri vitae beatae verba Zenonis expressam; T III, 38.

fingo: f. *ſtugo*, III. formam (4 Et.) S. 54, a. habeo: quid? aer ... quem sensum habere

potest aut quam formam dei? N I, 29. f. expleo. expono. exprimo.

ignoro: animum tibi tuum notum esse oportere, etiam si ignores et locum et formam; T I, 70. inatituo: f. I. consentit.

intellego: qui (Aristo) neque formam dei intellegi posse censet neque in deis sensum esse dicit; N I, 37.

invento: prima sit haec forma et species et origo tyranni inventa nobis in ea re publica; R II, 51.

ingro: f. ingro; N I, 78.

laudo: qui eam formam rei publicae maxime laudat; R I, 53.

mnto: neque solum eius (Innae) species ac forma mutantur, ... sed etiam regio; N II, 50.

obicio: f. I. est; D I, 81.

orno: cum videmus ... nocturnam .. caeli formam undique sideribus ornata; T I, 68.

perficio: f. expleo. — pingo: f. caelo.

pono: quae (natura) formam nostram reliquamque figuram ... posuit in promptis; O I, 126.

quero: formam aliquam figuramque quaerebant; T I, 37. faciem (Xenophon) ... Socratem dispartentem formam dei quæri non oportere; N I, 81.

servo: ut formam saltem eius (picturæ) et extrema tamquam lineamenta || lineam. || servaret; R V, 2.

teneo: «stella ... ingens una tenet duplices communi lumine formas»; N II, 111.

trado: haec erat illis forma || prima || a Platone tradita; cuius quæ acceperim disputationes || disputationes, al. f. si vultis, exponam; A I, 33.

video: non videt (animum) ... formam suam; T I, 67. formam ... ipsam ... et tamquam faciem honesti vides; O I, 15. f. describo. I. cogunt. moment.

vinco: quodam omnium animantium formam vincit hominis figura; N I, 48.

efficit: «saporem», inquit (Epicurus), et corporum complexum et ludos atque cantus et formas eas, quibus oculi incunde moventur»; T III, 46.

2. an: innumerabiles .. mundos alios aliarum esse formarum; N II, 48.

3. coningo: f. I. est; N II, 47.

noceo: sunt .. (astra) rotunda, quibus formis ... minime noceri potest; N II, 117.

4. sum: innumerabiles paribus in locis esse eidem ... ingenis, formis, aetatibus? A II, 125. omnium || hominum || in me incidere imagines, Homeris, ... Platonis, nec ea forma, qua illi fuerunt; N I, 107. f. I. 1. sijnē Verb.

5. admoceo de: de forma ... (deorum) partium natura nos admonet, partium ratio docet; N I, 46.

cerno in: f. I. caelo.

do ad: appetitio animi ... non ad quodvis genus vitae, sed ad quendam formam vivendi videtur data; F III, 23.

doceo de: f. admoceo de. — officio ex: f. I. conicio. — formo ex: f. I. 1. cadunt.

insum in: in formis aliis dignitatem inesse, aliis venustatem; O I, 107.

internum inter: inter ipsas inquisitiones nihil interesse, sed inter species et quasdam formas eorum (victorum); A II, 58.

percipio ex: detrahens eas etiam, quae ex formis percipiuntur oculis, suavis motiones; T III, 41.

perspicio ex: qui (Zopyrus) se naturam cuiusque ex forma perspicere profitebatur; T IV, 80.

removeo a: a forma removeatur omnis viro non dignus ornatus; O I, 130.

II.

revertor ad: ut ad officii formam revertamur; O I, 103.

sum in: quae (mundi volubilitas) nisi in globosa forma esse non posset; N II, 49.

venio ad: de contrariis, a quibus (antiqui) ad genera formasque generum venerunt; F IV, 8.

III. **nach Subjectis:** praeditus: illi .. (di) pulcherrima forma praediti; N II, 60.

IV. **nach Substantiven:** I. dignitas: cuius (generis) similitudine perspecta in formarum specie ac dignitate; F II, 47. cur non etiam ... propter se formae dignitate sequamur? F V, 47. Formae .. dignitas coloris bonitate tuenda est; O I, 130. dissipationes: f. II, 1. trado.

figura: non ab hominibus formae figuram venisse ad deos; N I, 90.

imitatio: erat .. non facile agentis aliquid ... deos in aliarum formarum imitatione servare; N I, 77.

partes: f. I. est; N II, 47.

pulchritudo: ergo opifex plus sibi proponet ad formarum quam civis excellens ad factorum pulchritudinem? F II, 115.

species: f. dignitas; F II, 47.

2. alqs: f. I, 1. est; R VI, 10.

animans: f. II, 1. concludo.

homines: unde tam felix concursus atomorum, ut repente homines deorum forma nascerentur? N I, 91 (90).

imagines: f. II, 4. sum; N I, 107.

pueri: ad mensam eximia forma pueros delectos iussit consistere; T V, 81.

3. aër sine: quasi .. aër sine ulla forma deus esse possit; N I, 26.

V. **Umfang:** I. concludo: f. II, 1. concludo. metiri: forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putat; T V, 94.

moveri: f. II, 1. efficitur.

par: cur igitur, cum ceteris rebus inferiores simus, forma pares sumus? N I, 96.

praestare: an dubitas, quin praestans valetudine, viribus, forma —? T V, 45.

anstatentare: quae (astra) ... forma ipsa figurae sua momenta sustentant; N II, 117.

abl. comp: f. I. debet. est; N I, 24.

2. e: f. I, 1. definiunt. est; N II, 47.

propter: nec Homerum audio, qui Ganymeden ab dis raptum ait propter formam; T I, 65.

sine: sine ullo certo exemplari formaque rei publicae; R II, 22.

formica, Kmeife: I. congerunt: Midae illi Phrygi, cum puer esset, dormienti formicae in os tritici grana congesserunt; D I, 78.

est, vult: formica formicae (similis esse vult); N I, 79 (78).

faciunt: formicae, apes, ciconiae aliorum etiam causa quaedam faciunt; F III, 63.

II. antepono, sum in: num idcirco existimas formicam anteponendam esse huic pulcherrimae urbi, quod ... in formica non modo sensus (ait), sed etiam mens, ratio, memoria? N III, 21.

III. similis: f. I. est.

IV. perficio: cuius (dei) .. vos maiestatem deductis usque ad apium formicarumque perfectio-nem; A II, 120.

V. causa: neque .. homines murum aut formicarum causa frumentum condunt, sed coningum ..; N II, 157.

formido, erbeben: qui (vir), quicquid fecerit, ipse se cruciet omniaque formidet; F II, 53.

formido, fürcht, Graufen, Schredlich: I. cadit: videtur mihi cadere in sapientem aegri-

9

tudo. — num reliquae quoque perturbationes animi, formidines, libidines, iracundiae? T III, 7. in quem .. metus (cadit), in eundem formido, timiditas, pavor, ignavia; T V, 52.

est: (perturbationes) sunt ... aegritudo, formido, libido; F III, 35.

existunt: e qua ipsa (ignoratione rerum) horribiles haec sunt saepe formidines; F I, 63. videntur: f. cadit; T III, 7.

II. contemno: cuius ignoratio finxit inferos easque formidines, quas tu contemnere non sine causa videbare; T I, 36.

definitio: formidinem metum permanentem (dehinc); T IV, 19.

extimesco: quia quaedam post mortem formidines extimescant; F V, 31.

fingo: f. contemno.

oppono: turpis .. ab his formido mortis fortibus viris opponitur; R I, 4.

subicio: sub metum .. subiecta sunt pigritia, pudor, terror, timor, pavor, exanimatio, conturbatio, formido; T IV, 16.

IV. levatio: quae levationem habeat aegritudinum, formidinum, cupiditatum; T I, 119.

terror: sapientiam .. esse solam, quae nos ... a formidinum terrore vindicet; F I, 46.

formidolosus, graufig, fürchtbar: vel fortitudo est ... conservatio stabilis iudicii in eis rebus, quae formidolosae videntur, subeundis et repellendis vel scientia rerum formidolosarum contrariarumque aut I et II omnino neglegendarum conservans earum rerum stabile iudicium; T IV, 53.

formo, bilden, gestalten, schaffen: alqd: ex quibus (formis) reliqua formantur; N I, 19. «quidquid est hoc, omnia animat, format, alit, auget, creat»; D I, 131.

consuetudinem: quam (consuetudinem) partim adisiduitate exercitationis || exerc. adsid. ||, partim ratione formabant; A I, 20.

corpus: natura .. corporis .. hominis sic et genuit et formavit, ut ..; F V, 59. (corpora) se ipsa ... formare, figurare, colorare, animare non possent; N I, 110.

draconem: «hunc (draconem) ... genitor Saturnus idem abdidit et duro formavit tegmine saxi»; D II, 64.

materiam: quae (physica) cum contineantur ex effectione et ex materia ea, quam fingit et format effectio; A I, 6.

notiones: Cleanthes ... quattuor modis formatas in animis hominum putat deorum esse notiones; N III, 16.

pueros: perinde, utcumque temperatus sit aer, ita pueros orientis animari atque formari; D II, 89.

speciem: «ni prius excelsum ad columen formatam decore sancta Iovis species claros spectaret in ortus»; D I, 20. speciem (naturam) ita formavit oris, ut in ea penitus reconditos mores effingeret; L I, 26.

terram: Parionides igneus (dixit esse), qui moveat terram, quae ab eo formetur; A II, 118.

formositas, Schönheit: quoniam ... id .. (decorum) positum est in tribus rebus, formositate, ordine, ornatu ad actionem apto; O I, 126.

formosus, schöngehaltert, schön: forma: mihi vel cylindri vel quadrati vel conici vel pyramidis (forma) videtur esse formosior; N I, 24.

homo: quotus .. quisque (homo) formosus est? N I, 79.

puer: adsint etiam formosi pueri, qui ministrent; F II, 23. cum ... casu formosus puer praeteriret; O I, 144.

sapiens: illi unquam dicerent sapientes ... solos formosos? A II, 136. solum (sapientem) praeterea formosum; F IV, 74.

senex: cur neque deformem adolescentem quiaquam amat neque formosum senem? T IV, 70.

formula, Regel, Vorchrift: L est: erit .. haec formula Stoicorum rationi disciplinaeque maxime consentanea; O III, 20.

II. I. compono: certam quandam disciplinae formulam composuerunt, et eam quidem plenam ac referant; A I, 17. an (hortaris) ut stipulationum et iudiciorum formulas componam? I, I, 14. constituo, sequor: formula quaedam constituenda est, quam si sequemur in comparatione rerum ..; O III, 19.

profero: nondum C. Aquilius ... protulerat de dolo malo formulas; in quibus ipsis, cum ex eo quaereretur, quid esset dolus malus ..; O III, 60.

2. redeo ad: redeo ad formulam; O III, 20. III. in: ut quibusdam in formulis EA RES AGATUR; F II, 8. f. II, 1. profero.

fornax, Ofen: quae (bestiae) ... appareant .. in ardentibus fornacibus saepe volitantes; N I, 103.

fors, Zufall, abl. zufällig, etna, viehöficht: I. est: quid est .. aliud fors, quid fortuna, quid casus, quid eventus, nisi cum sic aliquid cecidit, ... ut ..? D II, 15. vgl. fortuna, I, 1. est; L II, 28.

II. forte: quid est tandem, quod casu (haec) fieri aut forte fortuna putemus? D II, 18. vgl. si—forte; Fa 6. — percontantibus nobis, eequid forte Roma novi; A I, 2. «constiteram orientem Auroram forte salutans»; N I, 79. adlatu est forte Scipioni accipere || accip. ||; Fa, fr 5. qui (sermo) tum forte || fere || nullis erat in ore; Lae 2. velim dari mihi .. iubeas indicem tragicorum, ut sumam, qui || si qui || forte mihi deant; fr V, 48.

etiamsi: etiamsi res forte non suppetit; O II, 32.

ne: qui metus ne te forte flagitet; A ep 1. ne nos duriores forte videamur, L II, 37. videndum est in vita ne forte quid discrepet; O I, 145.

ni: f. nisi; N II, 158.

nisi: nisi forte, quod gloriosum sit in vulgus, id honestum velimus dicere; A II, 140. honestam quid sit ..., nisi forte illud, quod multitudinis rumore laudetur; F II, 49. eum (dolorem) dicit, qui ..; F II, 95. censes Tibi. Gracchum patrem non beatorem fuisse quam filium; F IV, 65. ut se intendat ad firmatum; T II, 56. temporis causa nobis adsentire; T IV, 8. quae vehementer, acriter, animose fiunt, iracunde fieri suspicamus; T IV, 51. ne hoc quidem attendis; N I, 99. Diagoram aut Theodorum ... censes superstitiosos esse potuisse; N I, 117. nisi || ni || forte tanta ubertas et varietas pomorum ... dubitationem adfert, quin ... donaverit; N II, 158. maritumae nuptiae terrenis anteponitur; N III, 45. dicitis eam (providentiam) nescisse; N III, 78. putamus neminem eodem tempore ipso et conceptum et natum, quo Africanum; D II, 95. concessuros tibi existimas eos, qui somnia pro somniis habent, ... non id fortuito accidisse; D II, 108. volumus Epicureorum opinionem sequi; Fa 37. Manilius interdictum aliquod inter duos soles putat esse componendam, ut ..; R I, 20. Athenae tuae sempiternam in arcem alceam tenere poterunt; L I, 2. sapienti illi Catoni fuit patria non Boma, sed Tusculum; L II, 5. quid desideratis; I. III, 47.

Demetrius Phalereus in hoc numero haberi potest; O I, 8. se intellexerit errasse in diligendo genere vitae; O I, 120. (calamitates) erunt digni calamitate; O II, 62. eam pecuniam in rei publicae magnum aliquid tempus contulerit; O III, 93. ego vobis ... cessare nunc videor, cum bella non gero; C 18. adulescentes peritiam ... debent requirere; C 33. cum parietes disturbabas, ... meorum aliquid rueri aut deflagrare arbitrare; P 28. idem hostis esse et civis potest; P 29. — nisi in voluptatis locum dolor forte successerit; F I, 56. nisi memoria forte defecerit; F II, 44. nisi quae (sententiae) me forte fugiunt; T I, 22. — nisi quae terrestri pontus strages conciet, aut forte Triton ... molem ex profundo saxeam ad caelum eruit || erigit ||; N II, 89. nisi ista (somnia) casu non nunquam forte temere concurrerent; D II, 141. nisi qui (scriptores) forte nondum ediderunt; L I, 7. nisi quid ad haec forte vultis; Lae 32.

quod si: quodsi forte, ut fit plerumque, (tyranni) ceciderunt; Lae 53.

si: esse (virtutes) excita, si forte dormiunt; T III, 36. si f. de paupertate non persuaserit; T IV, 59. si f. eos (philosophos) primus aspectus mundi conturbaverat; N II, 90. si quando, si f. || si forte || tibi visus es irasci alicui; R I, 59. quod ... in uno illo aut, si f., in liberis eius manet gratia; O II, 70. quocirca si f. ... minus id, quod avemus animo, consequemur, ut ... oratio sibi constet; T 8. si te Latina (verba) forte deficiant; A I, 25. si aut in sensibus ipsis (sapientia) est aliqua f. gravitas aut tarditas; A II, 53. si qui eius f. casus incidit, ut id faciendum sit; F III, 68. exponamus adulescenti, si quae f. possumus; F V, 8. si te hoc f. delectat; T I, 24. si te f. dolor aliqua pervellerit; T II, 46. si qui f., cum se in luctu esse vellent, aliquid fecerant humanius; T III, 64. si cantus eos f. delectant; T V, 116. si quid in eam (asperam arteriam) cibi f. incidisset; N II, 136. quae si singula vera f. non movent; N II, 163. si fati omnino ... nulla vis esset et f. temere casu aut plerumque fierent aut omnia; Fa 6. si quae (leges) f. a me hodie rogabuntur; L II, 23. si qui (homines) f. his legibus parere voluerint; L III, 29. neque .. (tenus) verbis auget suum munus, si quo f. fugiunt; O II, 70. ut sepeliatur, si sit f. victus; fr VIII, 9. f. forte; fr V, 48.

si: sin forte longinquitate producti (dolores) vehemens tamen torquent; T V, 117.

forsitan, videlicet, etiam: iis forsitan concedendum sit rem publicam non capessentibus; O I, 71. forsitan quispiam dixerit; O III, 29. atqui ceteris forsitan vitio data esset, si se interemissent; O I, 112. quae (fortuna) pervellere te forsitan potuerit et pungere, non potuit certe vires frangere; T III, 36. illud forsitan quaerendum sit, num ..; O I, 159.

fortasse, videlicet, modo, etiam: l. **bei Verben und Sätzen**: accessit etiam ista opinio fortasse; N I, 77. illum f. (magnitudo divitiarum) adjuvat, qui habet; O II, 71. quod uterque vestrum arripit f. ad reprehendum; N II, 162. (corpore) pellere se ipsa et agitari inter se concursu f. possent; N I, 110. C. Avianium f. in porticu Neptuni ambulante; A II, 80. angor: i. doleo. animadvertent (Thales) f. quadam scientia olearum ubertatem fore; D I, 112. contemnar a te f.; R I, 81. bonum ipsum etiam quod esset f. si opus fuisset, definisses, aut quod esset natura appetendum, aut ..; F II, 5. non .. hominum interitu sententiae quoque occi-

dunt, sed lucem auctoris f. desiderant; N I, 11. in quo defuit f. ratio; R II, 57. dios (deus) me acrius videre quam illos pices f.; A II, 81. f. etiam ... aliquid de maioribus tuis et de te ipso dices; F I, 74. de qua (educatione, disciplina) dicemus aliquid f.; L III, 29. non honestum consilium, aut utile, ut aliquis f. dixerit || consilium. aut utile. [ut ... dixerit] ||; O III, 97. f. dixerit quispiam ..; C 8. rectene ... adiunxerit an secus, de eo f. disputari potest; O III, 11. si (animus) anima est, f. dissipabitur; T I, 24. dolent f. et anguntur; T I, 30. alterum f. dubitabunt, ... alterum non dubitabit; F V, 85. de L. Bruto f. dubitatur, au ... efronatus in Arruntem invaserit; T IV, 50. expectas f., dum dicat: „(sapiens) patietur“; T II, 17. latet (causa) f. obscuritate involuta naturae; D I, 35. pello: i. agito. sed tu f. in sententia permanes; T II, 67. possum: i. agito. disputo. capium me f. ... putas; fr V, 63. quaevisit de Zenone f., quid futurum esset, si ..; A II, 77. quaeres f., quo modo, et recte; T II, 43. simulas .. quaerere te de sapiente, quaeris autem f. de te; T IV, 59. ipse Epicurus f. (hereditatem) redderet; F II, 58. tamen aliquid reliquetur f.; T III, 13. reperiam f., sed illud ante; T IV, 47. responderet enim alius f. se ... antepone; T V, 55. † fuerat f. aliqua ratio maioribus nostris in illo aere alieno || consilio auri alieno || medendi; R II, 59. cuius (voluptatis) est f. quidam naturalis modus; C 46. f. etiam iuxorabiles indices, Miuos et Rhadamantus (te terrent)? T I, 10. prodest .. mihi eo esse animo. immo videri f.; F II, 78. in quo (genere) esse videbuntur f. angustiae; R III, 45. velle f. (imitari); L II, 17. in quibus (oburgationibus) utendum est f. .. vocis contentione maiore; O I, 136.

l. **bei Subjectiven, Pronomina, Zahlwörter**: quod alio loco fortasse tractabimus; T III, 84. cuius (Pythagorae) de disciplina alud tempus fuerit f. dicendi; T V, 10. quae aliorum causa f. complecteris; L I, 23. f. id optimum; F II, 95. ita f. (oratio) etiam brevior videbitur; O II, 20. hanc .. rationem naturae difficile est f. traducere ad id genus divinationis, quod ..; D I, 130. etsi erit hoc f. durius; T III, 18. quamquam hoc videbitur f. cupiam durius; O I, 23. haec f. metuis; T I, 10. in hominibus est hoc f. vitium; L III, 18. mihi .. erit isdem istis (nominibus) f. iam utendum; F III, 40. qui morum ac temporum vitio aliquantum etiam ipse f. in huius saeculi errore verter; P 50. quamquam f. id quoque; sed relinquamus; T I, 67. eo .. fui f. longior; T I, 111. maiora f. quaeris; A II, 82. difficilis auguri locus ad contra dicendum. Maro f., sed Romano facillimus; D II, 70. molestus: f. odiosus. quod et scripta multa sunt ... et scribentur f. plura; F I, 11. arribus f. multas, oculis quidem nulla poterat esse fortior contra dolorem et mortem disciplina; T II, 41. et multa f. (videt), quae vult; C 25. nihil f. respondeam; N I, 57. (voluptas) condimenti f. non nihil, utilitatis certe nihil habebit; O III, 120. non nulla (somnia) etiam facta f.; D II, 136. sustines ... expectationem ... magnam honorum, non nullam f. nominis (nostris); O III, 6. ille (Africanus) vicissim opinione f. non nulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit; Lae 30. at multa (somnia) falsa, immo obscura f. nobis; D I, 60. cupidus rerum talium odiosus f. et molestam est carere; C 47. vendo memum non plura quam ceteri, f. etiam minoris; O III, 51. huic (Epicuro soli) pedalis f. (videtur); F I, 20. in qua (area) civitatem extruxerit arbitratus suo, praecelaram ille quidem f., sed ..; R II, 21.

prudenter f. quaeris? tum ille: istam ipsam; R II, 67. ta f. verum dicis, sed requiram diligentius; A fr 20 (3 37). res enim f. verso, certe graves, non ita tractantur, ut debent; F IV, 7.

III. **bei Übertrieb:** hoc melius an fortasse, quae erant vera (antiquitas) cernebat; T I, 26. vestri haec verendius, illi f. constantius; F II, 114. feriant enim (ista neopiniant) f. gravis; T III, 55. sed iam decantaverant f.; T III, 53. haec dicuntur f. leuius; T III, 19. quos (versus) dicam, ut potero, incondite f., sed tamen, ut res possit intelligi; O III, 82. cur non etiam, ac f. magis, propter se formae dignitatem sequamur? F V, 47. adulescentia voluptates propter intus magis f. laetatur; C 48. nescio quid ... quo me plus hic locus f. delectet; L II, 3. stultam .. etiam esse meditationem futuri mali aut f. ne futuri quidem; T III, 32. nec nos f. (verbum voluptatis) intellegimus; F II, 75. magna haec, et nimium f., Graeci putant; T I, 111. illi ... non dabunt f. vitam beatam habere, in quo possit iure gloriari; F IV, 51. etai hoc .. f. non poterit sic abire, ... tamen ..; F V, 7. non dico f. etiam, quod sentio; T I, 12. vides, .. ut Epicurus cupiditatum genera dividere, non nimis f. subtiliter, utiliter tamen; T V, 93. at f. non omnia eveniunt, quae praedicta sunt; N II, 12. f. || fore iam, al. || non tam illius te rei publicae paenitebit; R III, 47. levis etiam, non || quam || bonos f. plures (reperies tribunos); L III, 24. honore et gloria et benevolentia civium f. non aequae omnes egent; O II, 31. in quibus (exemplis) peccari vulgus hominum f. non putet; O III, 73. ea (coniectura) fallit f. non annuam; D I, 25. huius .. aetati || aetati et huic || nunc haec primum f. audientis || audienti || servare debemus; F V, 27. quem (virum) quadam admiratione commotus saepius f. laudo, quam necesse est; L III, 1. posthac ... quam plurima, si videtur, et de nobis inter nos, sero f.; A ep 2. nobis f. sic occurrit, ut dicis; N I, 81. respondet Diogenes f. sic: 'salud est' ..; O III, 52. et tamen f. (res) servata est; A II, 10. timide f. signifer (signum) evelebat, quod fidenter infixerat; D II, 67. qui haec subtilius disserunt, f. vere, sed ad communem utilitatem parum; Lae 18.

IV. **bei Substantiven:** hoc Herculi, 'Iovis saturo edito' potuit fortasse contingere, nobis non item; O I, 118. f. casu, qui nullo modo est ex hoc genere tollendus; D II, 75. conceptio contra naturam f., sed partus prope necessarius; D II, 50. [hodie apud inferos f. cenabimus]; T I, 101. et quidem iure f. (se probavit), sed tamen non gravissimum est testimonium multitudinis; F II, 81. Pomponius quidem .. noster iocari videtur, et f. suo iure; F V, 4. illam (filiam) .. oderna, et iure f.; T III, 26. quod ex aliorum et ex nostra f. mollitia, non ex ipsa virtute, de virtutis robore existimo; T V, 4. hoc f. rei publicae causa constitutum est; D II, 43. adhuc, meo f. vitio, quid ego quaeram, non perspicio; F V, 78.

forticulus, gar flandhaft: quamvis idem forticulum se in torminibus et in stranguria sua praebet; T II, 45.

fortis, hart, tüchtig, kraftvoll, energisch, mutig, tapfer, heldenmüthig: A. **bei Substantiven:** fortemne possumus dicere eundem illum Torquatam? F II, 72. (A. Torquatam) fortem non puto; F II, 73. tu .. negas fortem esse quemquam posse, qui dolorem malum putet, cur fortior sit, si illud .. asperum .. putabit? F IV, 53. me ... fortior .. in patiendo dolore (fore), ... si || et || (eum) contra naturam esse quam si malum dixerit;

F IV, 72. esto, fortes et duri Spartiatae; T I, 102. ille certe non fortis, qui inest in tecto || lecto || umido; T II, 33. ille exercitatus et vetus ob easque rem fortior .. inquit ..; T II, 38. homo sane levis, Heraclotus Dionysius, cum a Zenone fortis esse diceretur; T II, 60. qui fortis est, idem est fidens; T III, 14. nemo sapiens nisi fortis; T III, 14. necesse est, qui fortis sit, eundem esse magni animi; T III, 15. nec Marcellum apud Clastidium ideo fortem fuisse, quia fuerit iratus; T IV, 49. semper Ajax fortis, fortissimus tamen in furore; T IV, 52. fortis .. dolorem summum malum iudicans .. esse .. nullo modo potest; O I, 5. fortes ... et magnanimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant iniuriam; O I, 65. vidi in dolore podagrae nihil .. Possidonium quam Nicomachum Tyrium, hospitem meum, fortiores; fr V, 44.

alqd: sequemur ... id, quod vehemens atque forte est; O I, 100.

animus: qui magno sit animo atque forti; F III, 29. [pergit animo forti, Lacedaemontium]; T I, 101. facile in animo forti contra mortem habita inedit oratio; T II, 11. fortis animus et magnus in homine non perfecto nec sapiente || sapienti || ferventior plerumque est; O I, 46. omnino fortis animus et magnus duabus rebus maxime cernitur; O I, 66. ea .. ratione stabili firmaque contemnere fortis animi magnique ducendum est; O I, 67. fortis .. animi et constantis est non perturbari in || perturbari || rebus asperis; O I, 80. castra: tum (Sulla) ante oppidum Nola florentissima || fortissima || Samnitium castra cepit; D I, 72.

civis: quae (bella civilia) gravis et fortis civis ... fugiet; O I, 86.

deus: fortis deus intellegi qui potest? in dolore? an in labore? an in periculo? N III, 38. disciplina: auribus fortasse multae, oculis quidem nulla poterat esse fortis contra dolorem et mortem disciplina; T II, 41.

equus: sicut fortis equus ... nunc senio confectus quiescit. equi fortis et victoria senectuti comparat suam; C 14.

exercitus: ob has ipsas causas et parentiores habuerunt exercitus et fortiores; O I, 76.

gens: [fuit haec gens fortis, dum Lycurgi leges vigeant]; T I, 101.

homo: f. alqs; T II, 60.

ratio: prudens, temperata, fortis, iusta ratio; F V, 58. qui maxime forti est, ut ita dicam, virili utuntur ratione atque sententia; T III, 22.

sapiens: si (sapiens) fortis est in perferendo; T II, 18. omnes .. sapientes fortes; T III, 15.

senectus: ex quo fit, ut amosior etiam senectus sit quam adulescentia et fortior; C 72.

sententia: f. ratio; T III, 22.

vir: claris et fortibus viris commemoranda; F I, 36. fortes viri voluptaturnae caliculis subductis proelium inveniunt? F II, 60. quem (consulatum) cum ad patrem tuum retulisses, fortissimum virum; F II, 62. quos bonos viros, fortes, iustos, moderatos .. addivimus in re publica fuisse; F III, 11. quem fortem virum dicimus; F III, 29. vir ... magno animo, vere fortis; F III, 29. ceterorum .. virorum fortium ... facta, dicta, consilia cognoscens; F III, 37. servari .. iustitia nisi a forti viri ... non potest; F V, 66.

lamentantis (postea) inducunt fortissimos viros; T II, 27. „o virum fortem!“ T II, 32. num .. fortem virum .. potes dicere .. Philoctetam? T II, 33. est .. intemperans militaris in forti viri gloria; T II, 39. virorum esse fortium et magnanimatorum ... toleranter dolorem pati; T II, 43. nec .. unquam se ingemescit quidem vir

fortis ac sapiens; T II, 56. videremus, quid esset fortis et animosi viri; T II, 57. non sentiunt viri fortes in acie volnera; T II, 58. non cadunt .. haec in virum fortem; T III, 14. ex quo efficitur fortem virum aegritudine nunquam addici; T III, 15. an vero vir fortis, nisi stomachari coepit, non potest fortis esse? T IV, 48. quem magnanimum et fortem virum dicitur; T IV, 61. fortis vir in sua re publica cognitus .. Alcæus; T IV, 71. qui .. fortis .. viros tradunt post mortem ad deos pervenisse; N I, 119. virorum fortium memoriam honore deorum immortalium consecratam; N III, 50. cur .. duo Scipiones, fortissimos et optimos viros, in Hispania Poenus oppressit? N III, 80. quoniam philosophia vir bonus efficitur et fortis; D II, 3. turpis .. ab his formido mortis fortibus viris opponitur; R I, 4. defugit || fugit || patriam vir liber ac fortis; R II, 34. magna .. res temporibus illis a fortissimis viris .. belli gerebantur; R II, 56. numquam viri fortissimi fortitudinis, impigritatis, patientiae *; R III, 40. viros fortes et magnanimos eosdem bonos .. esse volumus; O I, 63. qui .. id .. magnanimitatis et fortis viri esse cauebitur; O I, 88. ut alios fortes, alios viros bonos, alios prudentes esse dicamus; O U, 35. illa (liberalitas) .. viro forti claroque dignior; O II, 52. cum duo Decii aut duo Scipiones fortes viri commemorantur; O III, 16. ut ab homine inertis .. ad sapientem, bonum, fortem virum transferatur res ad vivendum necessariae; O III, 31. quasi vero forti viro vis possit adhiberi; O III, 110. invitus feci, ut fortissimi viri T. Flammini fratrem .. e senatu eicerem; C 42. praeter officium fortis et magni viri; P 12. bonus vir et sapiens et fortis miser esse non potest; P 19. nec fortis (viro) fortiorum .. posse fieri facillime potest percipi; P 21.

B. alleis: l. dolent: videas rebus iniustus iustos maxime dolere, inbellibus fortes; Lae 47.

est: hic est ille moderatus, hic fortis, hic sapiens; T V, 36.

tuentur: sapientissimis et fortissimis et armis et consilio civitatem tuentibus; R II, 59.

ll. 1. adiuvo: sed „fortuna fortis“; F III, 16. „fortis“ .. non modo „fortuna adiuvat“, ut est in vetere proverbio, sed multo magis ratio; T II, 11.

cognosco: fortem ignavam, audacem timidamque (oculi) cognoscent; N II, 145.

2. sum: proinde quasi bonus et fortibus .. ulla sit ad rem publicam audenti causa iustior, quam ..; R I, 9.

3. postulo a: quod .. postulatur a fortibus; T II, 43.

III. animi: lex .. indicat omnium quidem animos immortalis esse, sed fortium bonorumque divinos; L II, 27.

consulta, facta: qua (oratione animus) .. facta .. et consultata fortium et sapientium .. sempiternis monumentis prodere (possit); L I, 62.

fortiter, frētīg, mutīg, energīq̄, tapfer: dico: haec ab Antiocho .. dicuntur multo melius et fortius, quam a Stasea dicebantur; F V, 75. habes, quae fortissime de beata vita dici putem; T V, 82. quamvis .. multis locis dicat Epicurus .. satis fortiter de dolore; O III, 117.

exipio: qui .. volnera exceperunt fortiter et tulerunt; T II, 65.

facio: nescio, equid ipsi nos fortiter in re publica fecerimus; T IV, 52. qui .. neque eos existimat sine rabie quicquam fortiter facere posse; T V, 58.

fero: de asperitate .. eius (doloris) fortiter ferenda (Peripatetici) praecipunt eandem, quae

Stoici; F V, 94. quem ego meum casum fortiter ferro visus sum; C 84. f. exipio.

gero: quae magno animo et fortiter excellenter gesta sunt; O I, 61.

sentio: eisdem .. de rebus hos (Stoicos) .. acuisse gravius et fortius; F IV, 62.

vivo: satis est .. (praesidii) in virtute, ut fortiter vivamus; si fortiter, etiam ut magno animo; T V, 53. satis .. virtus ad fortiter vivendum potest; T V, 53. vgl. εὐπρίϋϋ.

εὐπρίϋϋ: dum modo intellegas, quid nunc dicam „bene“, dico enim „constanter, graviter, sapienter, fortiter“; T V, 12.

fortitudo, ἔαϋϋϋ, ἰλνϋϋϋϋϋϋϋϋ, Energie, Tapferkeit: l. abfolat: l. adest: iam tibi aderit princeps fortitudo, quae te animo tanto esse cogit, ut omnia .. contemnas; T III, 36.

adlicet: ne fortitudo quidem (per se ipsa allucit); F I, 49.

aspiratur: ut bonitas malitiam (aspiratur atque odit) .. ignaviam fortitudo; Lae 47.

coepit: an fortitudo, nisi insanire coepit, impetus suos non habet? T IV, 50.

cogit: f. adest.

desiderat: non .. desiderat fortitudo advocatam iracundiam; satis est instructa, parata, armata per sese; T IV, 52.

egit: tracta definitiones fortitudinis, intellegas eam stomacho non egere; T IV, 53.

est: viri .. propria maxime est fortitudo, cuius munera duo sunt maxima, mortis dolorisque contemptio; T II, 43. quem (Hercule) in caelum ista ipsa, quam vos iracundiam esse vultis, sustulit fortitudo; T IV, 50. vide, ne fortitudo minime sit rabiosa; T IV, 50. neque .. est illa fortitudo, quae rationis est experta; T IV, 50. tum est robusta illa et stabilis fortitudo; T IV, 51. fortitudo est .. adfectio animi legi summae in perpetuendis rebus obtemperans vel conservatio stabilis iudicii in eis rebus, quae formidolosa videntur, subeundis et repellendis vel scientia rerum formidolosarum contrariarumque aut || et || omnino neglegendarum conservans earum rerum stabile iudicium; T IV, 53. fortitudo est .. scientia rerum perferendarum vel adfectio animi in patiendo ac perferendo summae legi parens sine timore; T IV, 53. quae est .. alia fortitudo nisi animi adfectio cum in aedendo periculo .. patiens, tum ..? T V, 41. probe definitur a Stoicis fortitudo, cum eam virtutem esse dicunt propugnantem pro aequitate; O I, 62. sunt .. domesticae fortitudines non interiores militarium; in quibus plus etiam quam in his operae studiique ponendum est; O I, 78. apud eum quem habet locum fortitudo, quae est dolorum laborumque contemptio? O III, 117.

excandescit: haec nullam habent || habere || vim, nisi ira excanduit || excanduerit || fortitudo; T IV, 43.

habet: f. coepit. est; O III, 117.

inest: in quibus (feris) inesse fortitudinem saepe dicimus, ut in equis, in leonibus; O I, 50.

insuit: f. coepit.

negat: magnitudo animi et fortitudo negat (haec esse utilia); O III, 99.

odit: f. aspiratur. — parit: f. II, 1. laudo.

potest: f. II, 1. copulo.

tollit: f. est; T IV, 50.

vindicat: quem fortitudo ab aegritudine et a metu vindicat; T V, 42.

ϋϋϋϋϋϋϋϋ: modo in laboribus et periculis fortitudo? nempe ab illa, qui ..; R I, 2.

2. sum: vgl. 1. est.

II. nach Verben: 1. amittenda .. fortitudo est aut sepehndus dolor; T II, 32.

appello: quas (virtutes) appellamus voluntarias, ut prudentiam, temperantiam, fortitudinem, iustitiam; F V, 36.

armo: f. I, I. desiderat.

cerno: ut fortitudo in laboribus periculisque cernatur; F V, 67.

complector: eo tria virtutes, fortitudinem, iustitiam, prudentiam, frugalitas complexa est; T III, 17.

copulo: ut .. sapientiam, temperantiam, fortitudinem copulatas esse docui cum voluptate, ut ab ea nullo modo nec divelli nec distrahi possint, sic ..; F I, 50.

debilito: is (dolor) fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam se debilitaturum minatur; T V, 76.

definio: f. I, I. est; O I, 62.

desidero: non ego dolore esse nego (cur enim fortitudo desideraretur?); T II, 33.

distraho, divello: f. copulo.

expedio: fortitudinem quoque aliquo modo expediunt; O III, 118.

expeto: expetenda .. magis est decernendi ratio quam decernendi fortitudo; O I, 80.

instruo: f. I, I. desiderat.

laudo: nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine, sed ... has optari, quia voluptatem (pariant); F I, 49.

opto: f. laudo. — paro: f. I, I. desiderat.

prosequor: (vita beata) in primis .. fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam prosequata; T V, 80.

rapio: cum constantia, gravitas, fortitudo, sapientia reliquaque virtutes rapiantur ad tortorem; T V, 13.

sumo: sic e physicis .. fortitudo sumitur contra mortis timorem; F I, 64.

video: cum videt me et meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi; fr V, 64.

voco: quae virtus fortitudo vocatur, in qua est magnitudo animi, mortis dolorique magna contentio; R V, 9.

2. repugno: ita fit, ut fortitudini aegritudo repugnet [ita ... repugnet]; T III, 14.

respondeo: quid? fortitudini comitibusque eius, magnitudinis animi, gravitati ... quo modo respondebis? T II, 32.

3. egeo: nec .. fortitudine egeremus nullo proposito aut labore aut periculo; fr V, 50.

4. adiungo ad: ad hanc fortitudinem, de qua loquimur, temperantia adiuncta; T V, 42.

dico de: ea ... quam magnifice sunt dicta ... de iustitia, de temperantia, de fortitudine! F IV, 6.

loquor de: f. adiungo ad. — pono in: f. I, I. est; O I, 78. — sum in: f. I, voco.

III. nach Adjectiven: 1. dignus: quid patientia, quid fortitudine, quid magnitudine animi dignissimum sit; T II, 53.

2. aptus ad: ut ... ad scientiam, prudentiam, fortitudinem aptos animos haberemus; F V, 43.

utilis ad: isto .. modo licet dicere utilem violentiam ad fortitudinem, utilem etiam dementiam; T IV, 52.

IV. nach Substantiven: 1. amor: istorum .. verborum amore, .. sapientiae, fortitudinis, iustitiae, temperantiae; F II, 51.

2. eos: ipsam iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant; A II, 135. iracundiam ... cotem fortitudinis esse dicunt; T IV, 43.

definitiones: f. I, I. egret.

exemplum: nec ... aut ab illis (Deciis) forti-

tudinis aut ab hoc (Fabricio) iustitiae tamquam a sapiente petitur exemplum; O III, 16.

fomenta: patientiae, fortitudinis fomentis dolor mitigari solet; F II, 95.

gloria: qui fortitudinis gloriam consecutus est invidis et malitia; O I, 62.

imperium: Coclitum illum rem gessisse tantam fortitudinis lege atque imperio; L II, 10.

leges: fortitudinis quaedam praecepta sunt ac paene leges; F II, 94. [imperium.

magna: f. I, I. est; T II, 43.

nomen: animus paratus ad periculum ... audacitiae potius nomen habeat quam fortitudinis; O I, 63.

praecepta: nec ... sibi .. comparavit ... [praecepta fortitudinis]; T V, 74. [leges.

ratio: eadem fortitudinis ratio reperietur; F I, 49. excitaret (sapientem) omnes rationes fortitudinis ac patientiae; F IV, 31. similis est ratio fortitudinis; O I, 94.

vis: quae (ratio) quibusdam quasi praeceptis confirmat vim fortitudinis; T II, 11.

2. Edde: numquam viri fortissimi fortitudinis, in-pigritatis, patientiae *; R III, 40.

2. notio de: quam (notionem) habemus omnes de fortitudine tectam atque involutam; T IV, 53.

V. **Imitatio:** tegi: si nudus es, da iugulum; sin tectus „Volcanis armis“, id est fortitudine, resiste; T II, 33.

fortuito, zufällig, plötzl.: accido: nec mihi ipsi hoc accidit fortuito; O I, 99. si quando aliquid somnium verum evaserit, non id fortuito accidisse; D II, 108.

adduco: cum fortuito hostiae adducantur; D II, 38.

ago: ut ne quid temere ac fortuito, inconsiderate neglegenterque agamus; O I, 103.

antegredior: interest inter causas fortuito antegressas et inter causas cohibentis in se efficientiam naturalem; Fa 19.

cado: ut nihil fortuito cecidisse videatur; D I, 71. ea, quae praedicta sunt, fortuito cecidisse potuerunt; D II, 66. nihil ut fortuito cecidisse videatur; D II, 107.

confirmo: intelleges .. non fortuito populum Romanum, sed consilio et disciplina confirmatum esse; R II, 30.

creo: non .. temere nec fortuito sati et creati sumus; T I, 118.

dico: non .. fortuito hunc artificem dicemus esse, illum negabimus; A II, 22.

facio: sive hoc ita fit fortuito; F V, 33. non fortuito factum videtur, sed a te ratione propositum, ut ..; T IV, 83. ut ... neque in eo quicquam casu et fortuito factum esse apparet; D I, 125. ipse ille divinationis auctor nonquam illa dicit facta fortuito; D II, 61. * si fortuito id faciet; R I, 51.

moveo: totum animi movebatur illud quidem, sed immoderate et fortuito, ut sex motibus vehetur; Ti 48.

nascor: ut ea, quae gignuntur, donata consulto nobis, non fortuito tanta videantur; L I, 25.

nego: f. dico. — sero: f. creo.

sum: quid casu et fortuito futurum sit; D II, 18.

fortuitus, zufällig: alqd: quarum rerum aspectus ipse satis indicaret non esse ea fortuita; N II, 15. in quo (ordine) nihil est temerarium, nihil varium, nihil fortuitum; N II, 43. videamus, utrum ea fortuitane sint an eo statu, quo ..; N II, 87. ut intellegamus nihil horum esse fortuitum; N II, 128. etiam haec ipsa fortuita sunt; D II, 14. ita relinquatur, ut ea fortuita divinari

possint, quae nulla nec arte nec sapientia provideri possunt; D II, 14. quae .. fortuita sunt, certa esse non possunt; D II, 24. in aliis .. fortuita quaedam esse possunt, ut in illo naufrago; Fa 5. aut nihil omnino est fortuitum, aut hoc ipsum potuit evenire fortuna; Fa 6. quoniam fortuita sunt, tamen sine hominum opibus et studiis neutram in partem effici possunt; O II, 20.

asperio: num etiam Veneris Coae pulchritudinem effici posse asperione fortuita putas? D I, 23.

bonum: si aliud quippiam nacti somus fortuiti boni aut depulsi mali; N III, 87.

causa: fortuitae sunt causae, quae efficiant, ut ..; Fa 28.

concurso: quid est .. magnum ... de corpore ... concursio fortuita loqui? A I, 6. illam .. funditus eiecimus individuum corporum levium et rotundorum || rut. || concursione fortuitam; T I, 42. maudum .. effici ornatissimum et pulcherrimum ex eorum corporum concursio fortuita; N II, 93.

concursum: Democritum, .. levibus et rotundis corpuculis efficientem animum concursu quodam fortuito; T I, 22. ex his (corpuculis) effectum esse caelum atque terram nulla cogente natura, sed concursu quodam fortuito; N I, 66.

malum: f. bonum.

praesensionis: sunt .. innumerabiles praesensiones non fortuitae; D II, 109.

res: quae (divinatio) est earum rerum, quae fortuitae putantur, praedictio atque praesensio; D I, 9. divinatio esse earum rerum praedictionem et praesensionem, quae essent fortuitae; D II, 13. et gubernatoris et imperatoris praesensio est rerum fortuitarum; D II, 13. ubi versatur fortuitarum rerum praesensio? D II, 14. rerum .. fortuitarum nulla praesensio est; D II, 18. quam (divinationem) dicebas praesensionem esse rerum fortuitarum; D II, 19. quae (divinatio) a te fortuitarum rerum est dicta praesensio; D II, 19. eam (divinationem) .. tu fortuitarum rerum esse dicebas; D II, 25.

fortuna, Schicksal, Los, Glück, Unglück, Zufall, Lage, Stellung, Umstände, Glücksüter, Vermögen, Glücksgöttin: I. **absolut**: I. **Subject**: accidit: etiamsi || etiam, si || qua fortuna acciderit ut minus iustas amboorum voluntates adiuvandae sint; Lae 61. f. labitur.

adfert: plus .. mali pravitas voluntatis affert quam fortuna cuiquam boni; fr V, 39.

adiuvat: 'fortis' .. non modo 'fortuna adjuvat', ut est in veteri proverbio, sed multo magis ratio; T II, 11. vgl. ohne Verb.; F III, 16.

adversatur: nec .. adversante fortuna; R II, 30.

cedit: cui (vitae) referatse tot tantisque gaudiis Fortuna ipsa cedat necesse est; T V, 72. cui .. etiam, quae vim habere maximam dicitur, Fortuna ipsa cedit, si, ut || sicut || sapiens poeta dixit, 'suis ea cuique fingitur moribus'; P 84.

comitatur: illi iniuncto domino ... aliquam diem in rebus gerendis prospera fortuna comitata est; R II, 44.

convertit: eum fortuna mutata impetum convertat || convertit ||; T III, 71. consolatores ipso confiteri se misera, cum ad eos impetum eum fortuna convertit; T III, 73.

deficit: 'pol mihi fortuna magis nuuc deficit quam genus'; T III, 44.

est: si .. tot sunt in corpore bona, tot extra corpus in casu atque fortuna, nonne consentaneum est plus fortunam, quae domina rerum sit et externarum et ad corpus pertinentium, quam con-

silium valere? T V, 25. illud quaero, quae fuerit tanta fortuna; N I, 90. quid est .. aliud fors, quid fortuna, quid casus, quid creatus, nisi cum sic aliquid cecidit, ... ut ..? D II, 15. nihil .. est tam contrarium rationi et constantiae quam fortuna; D II, 18. si || si || (illud) certe evialet, nulla fortuna est; est autem fortuna; D II, 18. si negas esse fortunam; D II, 19. quae potest esse fortuna? quae sublata qui locus est divinationi? D II, 19. geminorum formas esse similes, vitam atque fortunam plerumque disparem; D II, 90. nonne ipsa varietas, quae est propria fortunae, fortunam esse causam, non naturam esse || esse || docet? D II, 109. est .. fragilis ea fortuna populi, quae posita est in viuis ... rei voluntate vel moribus; R II, 50. Fortunaque sit || quae est || vel Huiuse || Huius || diei ... vel Respicens ad opem ferendam vel Fors ... vel Primitiva a gignendo, † comes tum *; L II, 28. est .. infima condicio et fortuna servorum; O I, 41. quibuscum (propinquis) communis etiam fortuna plerumque est; O I, 58.

exercet: in quibus (casibus) me fortuna vehementer exercuit; T V, 3.

ferit: quod minus nulla pateat in eorum (philosophorum) vita, quae fortuna feriat; O I, 73. floret: f. permanet.

frangit: cur succubis cedisque fortunae? quae pervellere te forsitan potuerit et pungere, non potuit certe vires frangere; T III, 36.

habet: in utroque eandem habuit fortuna potestatem, sed usam in altero est; T I, 85. ad hanc .. rationem quoviam maximam vim natura habet, fortuna proximam, utriusque omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae, sed naturae magis; O I, 120. haec .. ipsa fortuna ceteros casus rariore habet; O II, 19. f. cedit; P 34.

inest: nulla .. in caelo nec fortuna nec temeritas nec erroris nec vaicit inest; N II, 56.

intervenit: optime .. Epicurus, quod exiguum dixit fortunam intervenire sapienti; F I, 68. quam (fortunam) Epicurus ait exiguum intervenire sapienti; F II, 89. quid melius quam fortunam exiguum intervenire sapienti? T V, 26.

invehit: ut, quemcumque casum fortuna invexerit, hunc apte et quiete ferat; T IV, 28.

labitur, occidit: ut scias, quanto e loco, quantis opibus, quibus de rebus lapsa fortuna occidat || accidat ||; T III, 44.

parcit: quorum virtuti || virtute || belli fortuna pepercit; O I, 38.

permauet: || quamquam optatissimum est perpetuo fortunam quam florentissimam permanere; R fr 5 ||.

pervellit: f. frangit.

potest: quod nescio an ne in uno quidem versu possit tantum valere fortuna; N II, 98. f. est; D II, 19. frangit.

pugnat: ut fortuna non numquam tanquam ipsa mortalis cum immortali natura pugnare videatur; O I, 120.

puugit: f. frangit.

reflat: magnam vim esse in fortuna in utrumque partem ... quis ignorat? nam et, cum prospero statu eius utimur, ad exitus pervehimur optatos et, cum refluxit, affligimur; O II, 19. regit: vitam regit fortuna, non sapientia; T V, 25.

reservat: 'utinam', inquit C. Pontius Sannia, ad illa tempora me fortuna reservavisset! O II, 75.

resistit: eo gasta, tibi sunt ante gerendas aerumnas, post ex fluvio fortuna resistet; D I, 41. respuit: ordo .. sideram et in omnia aeternitate constantia ueque naturam significat ...

neque fortunam, quae amica varietati constantiam respicit; N II, 49.

tribuit: quae (res) mihi aut fortuna aut natura tribuit; Lae 108.

valet: si ... id, quod eventurum est, vel hoc vel illo modo potest evenire, fortuna valet plurimum; D II, 24. f. est; T V, 25. potest.

videtur: f. pugnat.

utitur: f. habet; T I, 85.

syn: Verb: sed „fortuna fortis“; F III, 16.

ubi fortuna Hectoris nostram acrem aciem inclinastat; T II, 39. qui (Laeo) ... „non sane optabilis ista quidem“, inquit, „rudentibus apta fortuna“; T V, 40.

2. **Verba:** f. II, 1. capio.

II. **nach Verben:** I. **Accusativus:** admiror, adulator: quod ... neque porro ita aut adulator aut admirator fortunam sum alterius, ut me meae paeniteret; D II, 6.

amplifico: saepe .. in quibusdam ... spes amplificandae fortunae fractio (est); Lae 59.

anteo: „Fortunam ipsam anteibo fortunam meae“; T IV, 67.

appello: non nunquam eandem fortunam (appellant); A I, 29.

capio: quod idem melioribus etiam verbis Metrodorus: „occupavi te“, inquit, „Fortuna, atque cepi“; T V, 27.

committo: his (hominibus) salutem nostram, his fortunam ... rectissime committi arbitramur; O II, 83.

coniungo: rite // recte // vero te, Cyre, beatum ferunt, quoniam virtuti tuae fortuna coniuncta est; C 59.

conqueror: „conqueri fortunam adversam, non lamentari deest“; T II, 50.

constituo: ibi (Damaratus) suas fortunam constituit; T V, 109.

contemno: tum fortunam contemnere, cum ...; T V, 78.

contineo: quod .. continet non magis eam disciplinam ... quam vitam fortunaeque nostras; F III, 26.

dico: varii mores, varia fortuna, voluptas etiam varia dici solet; F II, 10.

dimitto: miserum esse verbi causa M. Crassum, qui illas fortunam morte dimiserit; T I, 12.

experior: visne ... fortunam experiri meam? T V, 61.

facio: ita sit beatae vitae domina fortuna; F II, 89.

fingo: f. I, 1. cedit; P 34.

intueor: nomen invidiae, quod verbum ductum est a nimis intuentio fortunam alterius; T III, 20.

lamenteo: f. conqueror.

laudo: eorum ... qui exacta aetate moriuntur, fortuna laudatur; T I, 93. cum ariete etiam colloquentem (Polyphemum Homerus) facit eiusque laudare fortunam, quod ...; T V, 115.

malis: ne ego haud paulo hunc animum malum quam eorum omnium fortunam, qui ...; T I, 99.

muto: f. I, 1. convertit; T III, 71.

occupo: f. capio.

peto: fortunam a deo petendam, a se ipso suam esse sapientiam; N III, 88.

pono: f. I, 1. est; R II, 50.

possideo: [non fortunam omnes a victoribus possiderentur]; T I, 86.

revoeco: // cum ex saevis et perditis rebus ad meliorem statum fortunam revoceat; R fr 5 // sequor: se in beneficiis collocandis mores hominum, non fortunam sequi; O II, 69.

significo: f. I, 1. respicit.

specto: quae (virtus) vetat spectare fortunam, dum praestetur fides; D II, 79. cum in hominibus

invandis aut mores spectari aut fortuna solent; O II, 69. cum, quicquid factum sit // est //, se spectatum, non fortunam putat // putat //; O II, 70.

spero: Metelli sperat sibi quaque fortunam; T I, 86.

tollo: f. I, 1. est; D II, 19.

video: nusquam se fortunatiorem quam Praeneste vidisse Fortunam; D II, 87.

2. **Genetivus:** paenitet: f. I. admiror.

3. **Dativus:** cedo: f. I, 1. frangit.

do: in quo (libro) multum admodum fortunae datur; F V, 12.

obicio: is ... cuetari illum (Diagoram) dicitur in vita fortunae obiectum inutile potabat ipsi; T I, 111.

obisto, repugno: qua (magnitudine animi) facile posset repugnari obstique fortunae; F IV, 17.

succumbo: hominem ... nulli ... neque homini neque perturbationi animi nec fortunae succumbere (oportere); O I, 66. f. I, 1. frangit.

4. **Abiatis:** fruor: hac ... fortuna frui licet senibus; C 60.

utor: animi, si quando vel vaticinando vel somnando vera videntur, usi sunt fortuna atque casu; D II, 108.

5. **mit Präpositionen:** accipio a: qui ... nullum a fortuna volnus acceperit; T I, 85.

accommodo ad: ut se extra ad immolatoris fortunam accommodent? D II, 38.

armo contra: qui legibus suis paruisset, ut esset contra fortunam semper armatus; T V, 19.

dico de: quae Theophrastus de fortuna ... dixit; F V, 77.

glorior contra: qui ... toto corpore opprimi possit doloribus acerrimus tum, cum maxime contra fortunam gloriatur; T V, 26.

interest ad: ut ad prosperam adversamve fortunam, qualis sis aut quem ad modum vixeris, nihil intersit; N III, 89.

obduresco contra: qui ... obdurescere iam esse contra fortunam arbitrantur; T III, 67.

pendeo ex: cui spes omnis et ratio et cogitatio pendet ex fortuna; P 17.

pono in: qui multum in fortuna secunda aut adversa ... ponerent; F V, 75. talium .. rerum, quae in fortuna positae sunt, praesensio divinitatis est; D II, 14.

refero ad: cum sine fato ratio omnium rerum ad naturam fortunamve referatur; Fa 6.

sum in: f. I, 1. est; T V, 25. refat. — supra: etsi haec commemoratio verum ne supra hominis fortunam esse videatur; L II, 41.

versor in: quae multa et varia in hominum vita fortunae versantur; O I, 67.

vivo in: quod in illa fortuna (Harpalus) tam diu viveret; N III, 83.

III. **nach Subiectiven:** I. **Genetivus:** communis (calamitatem) communem fortunae bellicae iudicantem (Regulum) tenere consularis dignitatis gradum; O III, 99.

proprie: f. I, 1. est; D II, 109.

2. **Abiatis:** dignus ut ... (improbis) dignissimus omni fortuna optima iudicetur; R III, 27. quem .. dignum fortuna quam amplissima putant; O II, 21.

IV. **nach Substantiven:** I. **Genetivus:** aditus: tu vero, Metrodore. ... Fortunae aditus interclusisti? T V, 27.

aedes: in eo loco, ubi Fortunae nunc est aedes; D II, 86.

bona: quae bona corporis et fortunae putantur; T II, 30.

condicio: cui cum liceret ... non praecipuam, sed parem cum ceteris fortunae conditionem subire; R I, 7.

contemptio: sapientis animus ... contemptio fortunae ... aseptus vincetur? P 37.
discrimen: tolli fortunae discrimen in || discrimen || morte; L II, 59.

donā: Xerxes ... refertur omnibus praemiis donisque fortunae; T V, 20.

famula: sin autem virtus subiecta sub variis incertoque casus famula fortunae est; T V, 2.
flatus: § I, I, reflat.

fulmina: fulmina fortunae contemnimus licet; T II, 66.

gremium: qui (Iuppiter) lactens || [lactens] || cum Iunone Fortunae in gremio sedens mammam adpetens; D II, 85.

impetus: se neque fortunae impetu nec multitudinis opinione ... terri; T V, 30.

incendium: si natus sis, quam primum || mori et || tamquam ex incendio fugere || effugere violentiam || fortunae; fr IX, 9.

incommoda: aegritudinem ... moveri fortunae et corporis incommodis, non animi malis; T III, 78.

iniuria: quae (sapientia) ... ipsius fortunae modice ferre decessit iniuriarum; F I, 46. varietates ... iniuriarum fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita superabat; F IV, 17.

sic iniurias fortunae, quae ferre nequeas, defugiendo relinque; T V, 118. animi aegritudo fortunae magna et gravi commota iniuria; N I, 9.

liberalitas: opes vel fortunae vel ingenii liberalitati magis conveniunt; F I, 52.

ludibria: ille (Bias) haec ludibria fortunae se sua quidem putavit, quae nos appellamus etiam bona; P 9.

malis: qui cum diest esse quaedam et corporis et fortunae mala; A II, 184. si essent ulla corporis aut fortunae mala; T V, 22. si omnia mala et fortunae et corporis et altera parte ponantur; N III, 79.

monitus: eo .. conditas sortis, quae bodie Fortunae monitu tolluntur; D II, 86. quae (sortes) Fortunae monitu pueri manu miscantur atque ducuntur; D II, 86.

motus: qui omnia motus fortunae ... levis et imbecillus fore intellegant; F V, 71.

naufragia: in malis (esse) naufragia fortunae; T V, 25.

potestas: cum sit omne et bonum eius (Epicuri) et malum in potestate fortunae; T V, 73.

praemia: § dona.

praestantia: si quem praestantiam virtutis, ingenii, fortunae consequi sint || sunt ||; Lae 70.

ratio: § I, I, habet; O I, 120.

stabilitas: qui .. poterit aut corporis stabilitate aut fortunae stabilitate confidere? T V, 40.

temeritas: illa .. superiora ... posita non tam in consiliis nostris quam in fortunae temeritate; Lae 20. quem (statum) neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactaret iniuria; P 17.

tormenta: propter tam varia et tam multa tormenta fortunae; T V, 1.

varietas: ut perspicierent rerum humanarum imbecillitatem varietatemque fortunae; O I, 90. § iniuria; F V, 17.

violenta: § incendium.

vis: negat (Epicurus) ullam in sapientem vim esse fortunae; T III, 49. quodali est, qui vim fortunae, qui omnia humana ... tolerabilia ducit; T V, 17.

vitiū: quod illum aut corporis aut fortunae vitium vitis animi gravior existimat; O III, 26.

volubilitas: quod temere sit caeco casu et volubilitate fortunae; D II, 15.

vulnus: fortunae gravissimo percussus vulnere; A I, 11.

2. **Fortunatus**: alqs: quis ... firmitate fortuna (quemquam putet), quam qui ea possideat, quae secum. ut aiunt, vel e naufragio possit eferre? R I, 28.

homo: quid, quod homines infima fortuna, ... opifices denique delectantur historia? F V, 52. Callisthenem incidisse in hominem summa potentia summaque fortuna; T III, 21.

propinquus: si propinquos habeant imbecilliores || imbecilliores || vel animo vel fortuna; Lae 70.

3. **mit Präpositionen**: bella cum: cum fortuna bella restabant; T I, 109.

V. **Imperand**: 1. **Fortunatus**: anteire: § II, 1. anteeo.

distinguere: an tu civem ab hoste natura || natione, fortuna || ac loco, non animo factisque distinguis? P 29.

effici: nec figuram sicutque membrorum nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153.

evenire: aut nihil omnino est fortuitum, aut hoc ipsum potuit evenire fortunae; Fa 6.

fieri: quid est tandem, quod casu (haec) fieri aut forte fortuna putemus? D II, 18.

florere: cum (M. Crassus) maximo epibus fortunisque florebat; D II, 22.

habere: si quis ... habet causam celebritatis ... aut a patre acceptam ... aut aliquo casu atque fortuna; O II, 44.

principes: fuisse quendam ferunt Demaratum Corinthium et honore et auctoritate et fortunis facile civitatis suae principem; R II, 84.

superior: multi ... Gnaethon similes cum sint loco, fortuna, fama superiores; Lae 94.

superare: hic ... (Diogenes) disputare solebat, quanto regem Persarum vita fortunaque superaret; T V, 92. inferiores non dolere (debent) se a suis aut ingenio aut fortuna aut dignitate superari; Lae 71.

talis: vita ... talis fuit vel fortuna vel gloria, ut nihil posset accedere; Lae 12.

2. **Präpositionen**: cum: cum, quem illa (Dionysii mater) peperisset, clarissimum Graeciae dicitur cum fortuna fore; D I, 39.

in: qui (Pompeius), si mortem tam obisset, in amplissima fortuna occidisset; T I, 86. ut omnia adversa sint in fortuna; T V, 23. est magni viri ... in omni fortuna recta atque honesta retinere; O I, 82.

fortunate, glücklich: necessario sequitur omnes sapientes semper feliciter, absolute, fortunato vivere; F III, 26.

fortunatus, glücklich, gelücket, begütert: A. alqs: proinde || perinde || quasi .. plura fortunati sunt quam infelices; T I, 86. qui (Arche-laus) tum fortunatissimus haberetur; T V, 84 (85).

fortunatus sibi: Damocles videbatur; T V, 62. quem est hic fortunatus putandus! R I, 27. mihi .. et Cn. et P. Scipiones et avi tui duo, L. Aemilius et P. Africanus, comitatu nobilium inavum fortunati videbantur; C 29.

alqd: idcirco (maiores nostri) omnibus rebus agendis, quod bonum, faustum, felix fortunatumque esset praefabuntur; D I, 102.

avi: § alqs; C 29.

Fortuna: nusquam se fortunatorem quam Praeneste vidisse Fortunam; D II, 87.

hominēs: qui (C. Marius) mihi secundis rebus unus ex fortunatis hominibus, adversis unus ex summis viris videbatur; P 16.

negotium: ineptum sane negotium et Graeculum, sed tamen fortunatum; T I, 86.

senex: qui (rex) laudat senem et fortunatum

esse dicit, quod inglorius sit ... ad supremum diem pervertatur; T III, 57.

vir: qui inopis et optimi viri causae non anteponat in opera danda gratiam fortunati et potentis; O II, 69.

B, I, 1. defendo: si opulentum fortunatumque defenderis; O II, 70.

2. conloco apud: melius apud bonos quam apud fortunatos beneficium collocari puto; O II, 71.

II, 1. abl. comp.: nec [neque] quicumque insipiente fortunato intolerabilis fieri potest; Lae 54.

forum, Markt, Marktplatz, Gerichtshof: I. est: multa ... sunt civibus inter se communia, forum, fana, porticae, vine; O I, 53.

sentit: sentit domus unius civisque, sentit forum; ... ut ...; N III, 69.

II, 1. capio: quod ... (lex) forum, id est vestibulum sepulchri, abstinere usu capi vetat; L II, 61.

recorder: qui denique omnia venalia (recorder), ... alienam suam sententiam, forum idiomum; P 46.

2. adripro de: de qua (philosophia) disserens arripere verba de foro non potest; F III, 4.

constituo in: praedonum ille concursus et tu duce latrocinium in foro constitutum, ... non civitas erat; P 27.

descendo in: ut ... cotidiano in forum mille hominum cum pallis conchylio tinctis descenderent; R VI, 2.

habeo in: qui in foro turbaque, quicum conloqui libeat, non habeant; R I, 28.

pono in: non, ut bis iam vidimus, hastam in foro ponere; O II, 83. in foro castra posuisti; P 31.

profero in: eundem ... (Dionysium) ferunt haec, quae dixi, sublata de fanis in forum protulisse; N III, 84. temptare volui possentem proferri in lucem [id est in forum]; P 4.

proicio in: quas (sicca C. Gracchus) ipse se proieciisse in forum dixit; L III, 20.

venio in: si quis in domum aliquam aut in gymnasium aut in forum venerit; N II, 15. veniamus in forum; N III, 74.

versor in: quid ... expectamus? an dum in foro nobiscum de immortalis, dum in viis versentur, dum domi? D I, 79.

verto in: is (Crassus) primus instituit in forum versus agere cum populo; Lae 96.

video in: cum aut in foro magistratus aut in curia senatum video; D II, 42.

III, 1. oculi: diutius, quam vellem, tanta vis virtutis ... peregrinata afixit ab oculis et fori et curiae; A II, 3.

2. aditus in: quae (emendatio philosophiae) omnino aditum nullum habere potest in urbem, in forum, in curiam; F IV, 21.

IV, a: qui iam contingerat paene ab ipso foro intris; T II, 3.

in: quibus temporibus (doctrina) florere in foro maxime potuit; A II, 1. neque (visa illa) ita habemus, ut ea, quae in foro gessimus; A II, 51. quae (philosophia) communi more in foro loquitur, in libellis suis; F IV, 22. nec ego solus (bonum appello), sed tu etiam, Chrysippe, in foro, domi; in schola desinis; F V, 89. cum in foro diceres; N III, 8. nonne ab A. Postumio aedem Castori et Polluci in foro dedicatam ... vides? N III, 13. cum Decimus quidam Verginius virginem filiam ... in foro sua manu interemisset; R II, 63. quo minus in vulgus et in foro diceret; R III, 42. ut si qui in foro canteret; O I, 145. haeta posita cum bona in foro venderet ... bonorum virorum; O II, 27. ea aetate L. Crassus ostendit

id se in foro optime iam facere; O II, 47. quid est quod inglorius nobis aut in curia aut in foro agere possimus? O III, 2. in foro, mihi crede, (M. Crassus) saltaret; O II, 75. ut (sapienti), ante quam hereditatem adeat, luce palmam in foro saltet; O III, 93. si (sapienti) saltare in foro turpe ducet; O II, 93. multa eius (Catonis) et in senatu et in foro vel provisa prudenter vel acta constanter vel responsa acute ferebantur; Lae 6. caedem in foro fecisti; P 30.

forus, Schiffsgang: cum alii malos scandant, alii per foros cursant; C 17.

fossa, Graben: I. circumdo, II. transitus: cum (Dionysius) fossam latam cubiculari lecto circumdedit et eiusque fossae transitum ponticulo ligneo coniunxisset; T V, 59.

III, cingi: ut unus aditus ... maximo aggere obiecto fossa cingeretur vastissima; R II, 11.

fossio, Graben: I. profero, II. fieri: quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam, quibus fit multo terra fecundior? C 53.

III, fumare: recenti fossione terram fumare caletentem; N II, 25.

foveo, wärmen, hegen: pullos: a quibus (matribus pulli) exclusi [excusi] fotique sunt; N II, 124. ita (pultos) teuentur, ut ... pinnis foveant, ne frigore laedantur; N II, 129.

fragilis, gebrechlich, schwach, unbehändig: alqd: quod fragile et caducum est; F II, 86. quae fragilia essent et caduca; L I, 24.

corpus: fragile corpus animus semperiternus movet; R VI, 26. in fragili corpore odiosa omnis offensio est; C 65.

fortuna: est ... fragilis ea fortuna populi; R II, 50.

res: quoniam res humanae fragiles caducaeque sunt; Lae 102.

fragilitas, Zinfälligkeit: incipio ... humani generis imbecillitatem fragilitatemque extimescere; T V, 3.

fragmentum, Bruchstück: non ita dicimus, ut glabam aut fragmentum lapidis; N II, 82.

fragor, Getöse: terra continens adventus hostium ... quasi fragore quodam et sonitu ipso ante denuntiat; R II, 6.

frango, brechen, zerbrechen, schwächen, entkräften, verweichlichen, beängigen, bänbigen, demütigen, entmutigen: I. abstat: hoc est non dividere, sed frangere; F II, 26. turpe esse, viri non esse debilitari dolore, frangi, succumbere; F II, 95. dum tibi turpe ... videbitur lamentari, frangi, debilitari dolore; T II, 31.

II. mit Object: alqm: ipsa auctoritate (Plato) me frangeret; T I, 49. qui (Hercules) tam dolore frangebatur, cum ...; T II, 20. saepe ... videmus fractos pudore, qui ratione nulla vincerent; T II, 48. cum videas eos ... in eo persequendo ... dolore non frangi; T II, 66. tamne ... abiectus tamque fractus? T III, 26. Oileus, ... cum audivisset de suo (Aiace), fractus est; T III, 71. qui aliorum acrumnam dictis adlevans non idem ... clade subita frangatur sua; T III, 71. ut nec tabescat molestias nec frangatur timore; T IV, 37. qui rebus his fractus aegritudine eliditur; T V, 16. qui ... gloriam negligant, frangantur infamia; O I, 71. quem (Viriatum) C. Laelius ... praetor fregit et comminuit; O II, 40.

alqd: ne quid humile, mississimum, molle, ecetminatum, fractum abiectumque faciamus; T IV, 64. quod (turbulentum) vel exultat voluptate vel molestia frangitur; R III, fr I.

aetatem: nec (aetas) subito frangitur, sed diurnitate extinguitur; C 38.

animum: qua . . . re audita fractum animum Hannibal scribit idem; O III, 114. quae timido animo, humili, demisso fractoque fiant; O III, 115. si servitus sit . . . obediencia fracti animi et abieci et || abieci || arbitrio carentis suo; P 35. omnia animi debilitata et humilia et fracti timiditas servitus est; P 41.

aras: scui nec arae patriae domi stant, fractae et disiectae iacent; T III, 44.

avaritiam: frangere avaritiam, scelera ponere; A fr 5.

auctoritatem: Theophrastus . . . vehementius etiam fregit quodam modo auctoritatem veteris disciplinae; A I, 33.

coagmentationem: omnis . . . coagmentatio corpora vel calor vel frigoris ei || vi cal. vel fr., al. || vel aliqua impulsione vehementi labefactur et frangitur; T I, 17.

columnam: poena . . . est, si quis bustum . . . aut monumentum . . . aut columnam violarit, laeserit || deiecerit ||, frerit; L II, 64.

examinationem: quae (declinatio fiet) . . . cum examinatione humili atque fracta, nominetur metus; T IV, 13.

fidem: fregistin fidem? O III, 192.

fores: cum violenti adulescentes . . . mulieris pudicae fores frangerent; fr X, 3.

gemmam: tu, . . . quae non sint futura, posse fieri dicis, ut frangi haec gemmam; Pa 13.

impetus: accipio . . . haec arma contra casus et eventus, quibus eorum advenientes impetus diuturna praemeditatione frangitur; T III, 31.

libidinem: quod eam (libidinem) animus coarctet et frangit; R III, 37. quis non frangeret eorum libidines, nisi illi ipse, qui eas frangere deberent, cupiditatis eiusdem teneretur; L III, 31.

monumentum: || columnam.

motus: flexi fractaque motus . . . contra naturam sunt; P V, 85.

opes: quo facto frangi Lacedaemoniorum opes necesse esset; O III, 49.

ova: miluo est . . . bellum . . . cum corvo; ergo alter alterius ubicumque nauctus est ova frangit; N II, 125.

sectam: sive etiam Aristonis . . . iam . . . fractam et convictam sectam secuti sunt; L I, 38.

sortitas: frangite . . . eos (sortitas), si potestis, ne molesti sint; A II, 93.

spem: saepe . . . in quibusdam aut animus abieci est aut spes amplificandae fortunae fractior; Lae 59.

vires: quae (fortuna) . . . non potuit certe vires frangere; T III, 38.

frater, *Frater*, *Frater*: I. **absoluit**: I. aegrotant: * quorum in alia. . . ut in simul aegrotantibus fratribus, . . . naturae contagio valet; Pa 5.

anteit: Q. . . Maximum fratrem, . . . quod is anteitabat aetate, tanquam superiorem (Scipio) colebat; Lae 69.

audit: (cum audisset Antiochum) una . . . nobiscum Q. frater et T. Pomponius Luciusque Cicero, frater noster cognatione patruelis, amore germanus; F V, 1.

dicat: sibi in somnis . . . Ti. fratrem visum esse dicere . . . eodem sibi leto, quo ipse interisset, esse pereundum; D I, 56.

dubitata: accusat . . . Timocratem, fratrem suum,

Metrodorus, quod dubitet omnia . . . ventre metiri; N I, 113.

est: duo . . . sapientissimos et clarissimos fratres, P. Craesum et P. Scaevolam, sicut Ti. Graccho auctores legum fuisse; A II, 13. hinc Liber Semela natus (deus habetur) eademque famae celebritate Tyndaridae fratres, qui non modo adiutores in proelia victoriae populi Romani, sed etiam nuntii fuisse perhibentur; T I, 28. si hi fratres sunt in numero deorum, num de patre eorum Saturno negari potest? N III, 44. qui in genere Marcios quosdam fratres, nobili loco natos, apud maiores nostros fuisse scriptum videmus; D I, 89. hic (L. Flamininus) Tito fratre suo censore, qui proximus ante me fuerat, elapsus est; C 42. id . . . cum in vita, tum in scena intellegi potest ex iis fratribus, qui in Adelphis sunt, quanta in altero diritas, in altero comitas; C 65. || II, 2. respondeo.

hortatur: * ipsus hortatur me frater, ut meos malis miser mandarem natos; T IV, 77.

interit: || dicit . . . nascuntur: || est; D I, 89. — putat: || 3. L I, 5. — repetit: || 3. L I, 18. — scit: || 3. L III, 26. — sentit: || 3. L III, 19.

sequitur: Tib. Gracchum sequentur C. Carbo, C. Cato, et minime tum quidem C. || Gaius || frater, nunc idem acerrimus; Lae 39.

versatur: || 3. L III, 17. — videtur: || dicit vincit: sale . . . et facietis Caesar, Catuli patris frater, vicit omnes; O I, 133.

abl. abs.: Q. Maximo, fratre Scipionis, et L. Mancino consulibus; Lae 96. || est; C 42.

ohne Verb: ergo etiam Orcus, frater eorum, deus; N III, 43.

2. sum: frater es; eo verore; D II, 46. Procles et Eurysthenes, Lacedaemoniorum reges, gemini fratres fuerunt; D II, 90.

ohne Verb: secundus (Aesculapius) secundi Mercurii frater; N III, 57.

3. Vocativ: si tibi, Quinte frater, placebit; D II, 150. intellego te, frater, alias in historia leges observandas putare, alias in poemate; L I, 5. a capite, frater, repetis, quod quaerimus; L I, 18. libenter . . . frater, || quod istam orationem tecum prolaber; L I, 52. praeculare, frater, iam nunc a te verba usurpantur civilis iuris et legum; L I, 56. optime vero, frater; L II, 8. adsentior, frater, ut . . .; L II, 11. habeo vero (prooemium), frater; L II, 17. equidem ista agnosco frater; L II, 43. habetis . . . explicatum . . . locum. — nos vero, frater; L II, 69. quam brevi, frater, in conspectu posita est a te omnium magistratum descriptio || descr. ||; L III, 12. ego, frater, quaero, de ista potestate quid sentias; L III, 19. quae (causa), optime et dulcissime || dulcissime || frater, incidit in tribunicium potestatem; L III, 25. ferremus, o Quinte frater; L III, 26. scis solere, frater, . . . dici . . .; L III, 26. praeculare vero, frater, ista lex || est ||; L III, 28. atqui, frater, bona tua vena dixerim; L III, 34.

II. **nach Verben**: I. accuso: || I. I. dubitat. adhibeo: adhibito Heraclito doctique compluribus et in iis Antiochii fratre Aristio; A II, 12. adiuvo: ut vicium citius adiuveris in fructibus percipiendis quam . . . fratrem; O I, 59. appello: quos (deos) fratres inter se agnatosque usurpari atque appellari videmus; T I, 39.

audio: Aristum Athenis audivit aliquam diu, cuius tu fratrem Antiochum; A I, 12. qui fratrem eius Aristum frequenter audieris; F V, 8.

colo: || I. I. anteit.

concido: cum Epicurus . . . Metrodori . . . fratrem, Timocratem, . . . totis voluminibus conciderit; N I, 93.

officio: ut Scipio P. Rupilius potuit consulem

effoere, fratrem eius L. || Lucium || non potuit; Lae 78.

ei: inuitus feci, ut fortissimi viri T. Flamini fratrem, L. Flaminiū, et senata eicere; C 42.

expeto: existit illud, ut amici, ut fratres, ut propinqui ... propter se expetendi sint; F V, 67. expecto: in expectatis ad amplissimam dignitatem fratribus; C 68.

habeo: Caeli quoque parentes di habendi sunt, Aether et Dies, eorumque fratres et sorores; N III, 44. f. i. i. est; T I, 28.

interim: fratrem interemit; O III, 41.

laudo: mihi ... videris fratrem laudando suffragari tibi; L I, 1.

usurpo: f. appello.

2. comparo: ille funestas epulas fratri comparans; N III, 68.

concedo: qui eius hereditatis Q. Maximo fratri partem suam concessit; F 48.

detraho: parenti se aut fratri nihil detracturos sui commodi causa; O III, 28.

do: datum est ... Neptuno, alteri || alterum || Iovis, ut voluit, fratri, maritimum omne regnum; N II, 66.

placeo: f. I, 3. D II, 150.

praesto: multum ... is (Procles) fratri rerum gestarum gloria praestitit; D II, 91 (90).

probo: mihi ... ista valde probata sunt, quod item fratri puto; F V, 76.

respondeo: quid huius (Medeae) Aegypti fratri (respondebis), qui est apud Paevium Aegialeus? N III, 48.

3. conavenio cum: hoc mihi cum tuo fratre convenit; F V, 87.

dico de: quid dicitis ... de fratribus? N III, 44. dissero de: cum de divinatione Quintus frater ea disserisset; D II, 8.

habito cum: ibi ... adolescens habitabat (Epicurus) cum patre et fratribus; N I, 72.

intellego ex: f. I, 1. est; C 65.

sum cum: cum essem cum Q. fratre in Tusculano; D I, 8.

valeo in: f. I, 1. aegrotant. vivo cum: quem ad modum sit cum parentibus, cum fratribus, cum amicis vivendum; D II, 11.

III. **ad Substantivum:** I. coniunctiones: sequuntur fratrum coniunctiones, post consobrinarum sobrinorumque; O I, 54.

consulatus: aegre tulisse P. Rupiliū fratris repulsum consulatus; T IV, 40.

Marius: ea ... (querens), ut ait Scaevola de fratris mei Mario, canesceret saecula innumerabilibus; L I, 1.

nepos: cuius suorum similis fuisset Africani fratris nepos; T I, 81.

patria: quia ... haec est mea et huius fratris mei germana patria; L II, 3.

sententia: me quoque adscribo || adscribito, al. || fratris sententiae; L I, 20.

2. contumeliae inter: alternis ... verbis intorquentur inter fratres gravissimae contumeliae, ut ... T IV, 77.

iurgium inter: cuius (rae) impulsu existit etiam inter fratres tale iurgium; T IV, 77.

poena in: eius (Atrii) qui meditatur poenam in fratrem novam; T IV, 77.

IV. **Urbana:** a: ab uxoris fratris interfectum tyrannum; D I, 58. f. I, 3. L I, 56. III, 12. cum: cum fratre pari pietate et industria praedito; A II, 1. Romulus augur, et apud Ennium est, cum fratre item augure ... dant operam; D I, 107. is ... cum Remo fratre dicitur ... exponi iussus esse; R II, 4. f. I, 3. L I, 52. in: semi ego in optimo filio, tu in ... fratri-

bua, Scipio, mortem omni aetati esse communem; C 68. f. I, 1. est; C 65. II, 1. expecto.

secundum: quibus ille secundum fratrem plurimum tribuebat; A II, 12.

fraudatio, Betrügerei: UT INTER BONOS RENE AGIER OPORTET ET SINE FRAUDATIONE; O III, 70.

fraudo, betrügen, hintergehen, überreden: f. I, 1. a. spes: fraudandi ... spe sublata solvendi necessitas consecuta est; O II, 84.

b. verbal: latrocinari, fraudare, adulterare re turpe est, sed dicitur non obscene; O I, 128.

2. alqs: si cotidie fraudas, decipis, poscis, pacisceris, auferis, eripis; F 43.

II. alqm: UT NE PROPTER TE FIDEMVE TUAM CAPTUS FRAUDATUSVE SIM; O III, 70.

alqd: nec (audebo cetera) fraudare suo vetere nomine potius quam aliquid || quam aliquid potius || novum exquirere; F V, 91.

fraudentus, betrügerisch; alqs: quos improbos, maledicos || maleficos ||, fraudulentos putant; O II, 36.

venditiones: quid ... minuta colligimus, hereditates, mercaturas, venditiones fraudulentas? O III, 68.

fraus, Betrug, Hinterlist, Überstellung, Täuschung, Übertretung, Betrug: I. abest: ab hoc nulla fraus abest, nullam facinus; O III, 75.

astringit, dissolvit: fraus ... astringit || dstringit ||, non dissolvit peritium; O III, 118.

est: quia nulla sit in dolore nec fraus nec improbitas; F IV, 52. est quod turbassetur in agendo, fraus actoris esto; L III, 11. quod ... actoris iubeo esse fraudem; L III, 42. ibi fraus venditoris quae potest esse? O III, 55. ut ... nulla fraus sit || est ||, ne si iuratus quidem id non fecerit; O III, 107.

evenit: si quid postea fraudis odii vitii evenisset; T 46.

perimit: neutquam ... dissolvemini, neque vos ulla mortis fata periment || pererent || nec fraus valentior quam consilium meum; T 40.

potest: f. est; O III, 55.

videtur, sunt Verba: cum ... duobus modis, id est aut vi aut fraude, fiat iniuria, fraus quasi vulpeculae, vis leonis videtur; utrumque homine alienissimum, sed fraus odio digna maiore; O I, 41.

II. I. concipio: quibus (libidinibus animi) caecati ... re publica violanda fraudes inexpressibiles conceperunt; T I, 72.

do: idem etiam di fraudem dederunt, facinus ceteraque; N III, 75.

excludo: nec ... in praediis solum ius civile ... malitiam fraudemque vindicat, sed etiam in mancipiorum venditione venditoris fraus omnis excluditur; O III, 71.

odi: vana, fallita, fallentia odimus, ut fraudem, peritium, malitiam, iniuriam; F II, 46.

vindico: f. excludo.

2. convertio in: si homines rationem ... in fraudem malitiamque convertunt; N III, 78.

deterreo a: quae (lex) ... vetando a fraude deterreat; R III, 33.

impello in: maxima ... culpa in eo, qui ... in fraudem obsequio impellitur; Lae 89.

impertio ad: ut donum hoc divinum rationis et consilii ad fraudem hominibus ... impertitum esse videatur; N III, 75.

incurro in: emptorem pati ... per errorem in maximam fraudem incurrere; O III, 55 (54).

sum se: aat im cum illo (auro) sepeliet uretre
|| sepelirei uretre ||, se fraude esto; L II, 60.

III. alqd: f. l. evanit.

cruciatu: eos agitant ... furiae ... angore
conscientiae fraudisque cruciati; L I, 40.

foas: qui fons est fraudum, maleficiorum, scelerum omnium; O III, 75.

inimici: sunt alii ... veritatis cultores, fraudis inimici; O I, 109.

para: in eo, QUOD MELIUS AERQUIUS, potest ulla para inesse fraudis; O III, 61.

suspicio: ut nulla sit in iis (hominibus) fraudis iniuriarum suspicio; O II, 33.

IV. l. consequi: ut honestis consiliis iustisque factis, non fraude et malitia se intellegant ea ... consequi posse; O II, 10.

fieri: f. l. videtur.

inveniri: [qui iniris iurandi fraude culpam invenerat]; O I, 40.

obligari: ne .. neglectis iis (auspiciis rebusque divinis) impia fraude ... obligemur; D I, 7. reverti: qui in castra revertentes eadem fraude, ut iure iurando liberarentur; O III, 115.

2. sine: quod «coronam virtute partam» et ei, qui peperisset, et eius parenti sine fraude esse lex inpositam inbet; L II, 60.

fremibundus, frau[enb]: »tanta moles

labitur fremibunda ex alto ingenti sonitu et spiritu; N II, 89.

fremitus, Frau[en], Rau[chen], G[er]o[sch], G[er]o[sch]:

I. praedicunt: cum terrae saepe fremitus, saepe mugitus, saepe motus ulla nostrae rei publicae ... gravia et vera praedixerit; D I, 35.

terret: num te illa terrent, ... Coccyi fremitus, trajectio Acherontia? T I, 10. ita te nec terrae fremitus nec caeli discorsus (terroret); D II, 60.

II. audio: nec ... fremitum murmurantis maris (audiunt); T V, 116. cum e caelo fremitus auditus (est); D I, 97.

vinco: ut (Demosthenes) fremitum aenesceret voce vincere; F V, 5.

III. resonare: «quod (saxum) eulatu, questu, gemitu, fremitibus resonando mutum sibilis voces refert;» F II, 94. «quod (tectum) ... sibilis» ...; T II, 33.

terrere: quae (causa) terreret animos ... terrae motibus et saepe fremitibus; N II, 14.

frendo, Frau[en]: »vestrore pressu quondam

Nemesaeus leo frendens efflavit graviter extremum halitum? T II, 22.

freno, Frau[en]: ea (pars animi) ... non nram

(beluam) aut facilem ad subigendum frenat et domat; R II, 67.

frenum, Frau[en]: inicio: »ut iniecto eculi

freno repente tactu exagitanti novo; T III, 67. teneo: ne Lycarci quidem disciplina tenuit illos in hominibus Graecis frenos; R II, 58.

frequens, Frau[en], gebr[ä]ngt voll, Frau[en],

oft: alqs: venio in senatum frequens; C 38.

adultescentes: quibuscum (viris adultescentes) si frequentes sunt; O II, 46.

concessus: frequens ... concessus theatri ... moeretur audientia tam grande carmen; T I, 37. ordo: gravitatem res habet, quom frequens ordo est; L III, 40.

poculi: caret (senectus) ... frequentibus poculis; C 44.

senatus: adprobante senatu frequentissimus; L III, 18.

stellae: eius (Tauri) caput stellis conspersum est frequentibus; N II, 111.

theatrum: id ... (senatus consultum) frequentissimo theatro incredibili clamore ... (esse) comprobatum; D I, 59.

frequenter, Frau[en], oft: audio: eos ...

frequenter audiivi; F I, 16, qui fratrem eius Aristum frequenter audieris; F V, 8. quem (Philonem) nos frequenter audivimus; T II, 9. Zenonem ... audiebam frequenter; N I, 59.

dico: hoc frequenter dici solet a vobis; F II, 12. duco: ut frequenter ducatur cibus animalis; N II, 136.

facio: fluentium frequenter transitio fit visio; N I, 109.

ventito: cum ... familiarissimi .. eius (P. Africani) ad eum frequenter per eos dies ventituros se esse dixissent; R I, 14.

frequentia, Freng, Fra[ge]: I. est: est

.. ad portas Agragantinas || Agragantinas. al. || magna frequentia sepulcrum; T V, 65.

II. recipio: e ille (Africanus) et coetu hominum frequentiae interdum tamquam in portum se in solitudinem recipiebat; O III, 2.

tollo: ex: ut aliquis nos deus ex hac hominum frequentia tollerret; Lae 87.

III. I. deterreri: num .. eorum frequentia Stoici de sententia deterreret? D II, 81.

fieri: ne eorum quidem bonorum ... frequentia beatiorum vitam fieri; F III, 43.

2. ex: ne illi quidem septem (sapientes fuerunt), sed ex mediorem || meliorum || officiorum frequentia similitudinem quandam gerobant ... sapientium; O III, 16.

frequentio, oft befohen, befohen, weibeholen: alqd: »ea ... haec fore perpetua signis

clarisque frequentans . deum genitor ... canebat; D I, 19.

domum: si aliquando alio domino (domus) eolita est frequentari; O I, 139.

exempla: quae (exempla) nata et frequentata apud illos (Athenienses); R I, 5.

urbes: urbes .. sine hominum coetu non potuissent nec aedificari nec frequentari; O II, 15.

fretum, Frau[en], Meer, Meerenge: I. undat:

»Triton fuscina evortens specus subter radices penitus undanti in freto; N II, 89.

II. l. video: qui Oceani freta illa viderunt; T I, 45.

2. dico de: quid de fretis aut de marinis aestibus plura dicam? D II, 34.

III. angustiae: (possent) aestus maritimi fretorumque angustiae ortu aut obitu lunae commoveri? N II, 19.

IV. l. Ort: »navem ut horrisimo freto noctem paventes timidi adnectunt navitas; T II, 33.

abl. comp.: quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse constatius? quid freto Siciliensi? N III, 24.

2. in: f. l.

fretus, Frau[en], sich befohen, tropfen:

alqs: »quo .. nunc auxilio t || aut || exili aut fuga freta sim? T III, 44. fretus intus gentia vestra disero brevius, quam causa desiderat; N I, 49. cum (Solon) illi (Pisistrato) quaerenti, qua tandem re fretus sibi tam audaciter obisteret, respondisse dicitur || respondit ||: »senectute»; C 72.

»caenici: qui (caenici) voce freti sunt, Epigonus Medumque (aliquant), qui gestu, Melanippam, Clytemnestram || Clytaem. ||; O I, 114.

frigeo, frieren: ex quo illud Terentii: -sine Carere et Libero friget Venus; N II, 60.

frigidus, falt: A. aër: qui (aër) natura est maximo frigidus; N II, 26.

amiculum: aestate grave esse anreum amiculum, hieme frigidum; N III, 83.

anhelitus: placet .. Stoicis eos anhelitus terrae, qui frigidi sint, cum fluere cooperint, ventos esse; D II, 44.

flumen: nec .. ullum hoc frigidus flumen attingit; L II, 6.

B. I. sunt: si esset (ius naturale), ut calida et frigida, ut amara et dulcia; R III, 13.

II. sentio: sentit .. (animal) et calida et frigida et dulcia et amara; N III, 32.

frigus, Kälte, Frost: l. 'adicio: f. IV. astringit.

anabelo: gelidum valido de pectore frigus anabelus .. Capricornus; N II, 112.

patior: bestiae non frigus, non famem .. patientur? T V, 79.

pello: ut tectis saepti frigora caloresque pellamus; N II, 151.

propulso: si nihil interesse nostra putemus, .. frigus, famem propulsa possumus necne possumus; F IV, 69.

sentio: quae sentiuntur, ut frigus, ut calor; N III, 34.

II. tutus a: obducuntur .. libro aut cortice trunci, quo sint a frigidibus et caloribus tutiores; N II, 120.

III. impulsus: ut .. omnes .. minimos et frigoris et caloris ad pulsus sentire possumus; N II, 141.

modus: solis tum accessus modici, tum recessus et frigoris et caloris modum temperant; N II, 49.

varietates: idem (aër) annuae frigorum et calorum facit varietates; N II, 101.

vis: cum .. contueri licebit .. regiones .. omni cultu propter vim frigoris aut caloris vacantes; T I, 45. quibus (tectis) et frigorum vis pelletur et calorum molestiae sedarentur; O II, 13. omnis .. coagmentatio corporis vel caloris vel frigoris ei || vi cal. vel fr., al. || .. labefactur et frangitur; T I, 17.

IV. adduci: nullo frigore (Maenissam) adduci, ut capite operto sit; C 34.

astringit: aqnilonibus reliquisque frigidibus adstrictus || adiectis || durecit umor; N II, 26.

conficci: ne ipse (vir bonus) frigore conficiatur; O III, 29.

conglaciare: quae (aqua) neque conglaciaret frigidibus; N II, 26.

laedi: ita (pullus) tumentur, ut .. pinnis foveant, ne frigore laedantur; N II, 129.

rigere: cum videmus .. ceteras partis iucultas, quod aut frigore rigeant aut urantur calore; T I, 69.

frondesco, grünen: arbores, al.: (non intermittunt) arbores frondescere, vites laetificae pampinis pubescere; T I, 69. itaque et arbores et vites et ea, quae sunt humiliora, .. alia semper vident, alia hieme nudata verno tempore tepefacta frondescent; T V, 37.

frons, Stirn, Gesichtsbund: I. est: neque est dubium, quin, frons, oculi, aures et reliquae partes quales propriae sint hominis, intellegatur; F V, 95. nec .. ea frons erat, quae M. Crassi illius veteris, .. sed tranquilla et serena; T III,

31. praecleara .. est aequabilitas in omni vita et idem semper vultus eandemque frons; O I, 90.

II. defluo a: superiora spercilliis obducta sudorem a capite et fronte defluentem repellunt; N II, 143.

pernosco ex: qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores naturaeque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere; Fa 10.

sum in: ut in fronte ostentatio sit, istus veritatis occultetur? F II, 77.

III. occultare: aperte .. vel odisse magis ingenii est quam fronte occultare sententiam; Lae 65.

fronto, breiſtirnig: equos (deos) silos, flaccos, frontones, capitones (arbitramur), quae sunt in nobis? N I, 80.

fructuosus, fruchtbar, ergebig, gewinnreich: alqd: est .. non modo liberale paulum non unquam de suo iure decedere, sed interdum etiam fructuosum; O II, 64. plerique neque in rebus humanis quicquam bonum norunt, nisi quod fructuosum sit; Lae 79.

ager, animus: ut ager quamvis fertilis sine cultura fructuosus esse non potest, sic sine doctrina animus; T II, 13.

arat: ut quaestiosa mercatura, fructuosa aratio dicitur; T V, 86.

ars: an ille .. vivendi artem tantam tamque operosam et perinde fructuosam reliqueret? F I, 72.

philosophia: cum tota philosophia, mi Cicero, frugifera fructuosa .. sit; O III, 5.

praedia: summas familiaritates praediorum fructuosorum mercede superari; F II, 85.

res: qui sibi eam rem fructuosam patabit fore; L I, 42. soli .. possident res et fructuosas et sempiternas; P 52.

vita: fructuosior .. hominum generi .. eorum (vita est), qui .. O I, 70.

fructus, Frucht, Ertrag, Frucht, Zins, Gewinn, Vorteil, Genuß, Erfolg: I. ablat: I. apparet: novitates .. si spem adferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus apparet; Lae 68. delectat: quamquam me .. non fructus modo .. delectat; C 51.

est: qui omni e philosophia || omnis philosophiae || est fructus uberrimus; T I, 119. in eo cum ex ipso (bono viro) fructus est, tum etiam ex ceteris; O II, 68. qui || quis || esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi haberes, qui illia aeque ac tu ipse gauderet? Lae 22. divitiarum est fructus in copia; P 47. illi .. non modo ad sumptum ille est fructus, sed etiam ad faenus exiguus; P 49.

inest: amicitiam, .. quod omnis eius fructus in ipso amore inest, expectandum putamus; Lae 31.

pertinent: quarum (vitiarum) uberrimi laetissimisque fructus nihil omnino ad bestias pertinent; N II, 156.

potest: f. II, 1. percipio; T II, 2. O II, 14.

videtur: quod earum rerum videntur ei levis fructus, exiguus usus, incertus dominatus; R I, 27. mihi .. ille fructus liberalitatis, cuius pauca exempla posui, multo et maior videtur et certior; O II, 56.

2. sum: ut officii fructus sit ipsum officium; F II, 72. posse .. liberalitate uti .. nimium est pecuniae fructus maximus; O II, 64. fructus .. senectutis est .. ante parturum bonorum memoria et copia; C 71.

II. nach Verben: I. adiungo: adiunge fructum amicitiarum, in quo doctis positum est .. consilium omnis vitae consentiens; T V, 72.

aufere: quis tam esset ferreus, ... cui .. non auferret fructum voluptatum omnium solitudo? Lae 87.

capio: f. **capio**, III. fructum (7 St.) § 1, C. 379, a.

colo: neque .. serendi neque colendi nec tempestive demetendis percipiendum fructus neque condendi ac reponendi ulla pecudum scientia est; N II, 156.

condo: nunquam .. ulla ... opera sunt, non serendis, non percipiendis, non condendis fructibus; C 24, f. colo.

confero: fructus .. ingenii et virtutis omniae praestantiae tum maxumus capitur, cum in proximum quemque confertur; Lae 70.

demeto: reliqua .. tempora demetendis fructibus et percipiendis accommodata sunt; C 70, f. colo.

despero: qui (amicus) etiam deserendus ... est desperatis emolumentis et fructibus; L I, 49.

edo: quae (oves) quidem neque alii neque antentari neque ullum fructum edere ex se ... potuissent; N II, 158.

effero: quae (artes exercitationesque virtutum) in omni aetate cultae ... mirificos eferunt fructus; C 9.

fero: f. **fero**, III. fructum (4 St.) § 1, a. genero, gigno: omnia aliorum casa esse generata, ut eas fruges atque fructus, quos terra gignit, animantium causa; N II, 37.

ostendo: ver .. tamquam adolescentiam significat ostenditque fructus futuros; C 70.

percipio: panca ... ferunt fructus, si non tantos, quanti ex universa philosophia percipi possunt, tam en eos, quibus ... metu liberemur; T II, 2, ut vicinum citius adiuveris in fructibus percipiendis quam .. fratrem; O I, 59. qui fructus quaeque utilitates ex rebus iis, quae sint || sunt || inanimatae, percipiuntur; O II, 14. qui .. ex bestias fructus aut quae commoditas, nisi homines adiuverant, percipi posset? O II, 14. f. colo. condo. demeto.

perdo: omnem fructum vitae superioris perdidisset; D II, 24.

peto: quam .. utilitatem aut quem fructum petentes scire cupimus ..? F III, 37.

puto: talium .. sumptum facultatem fructum divitiarum putat; O II, 56.

repono: f. colo.

sequor: nec est dubium, quin is ... officium, non fructum sequatur; L I, 48.

sero: f. colo. condo.

2. fallo: «ta illum (patrem) fructa fallas»; N III, 79.

3. habeo in: partus ancillae sitne in fructu habendus; F I, 12.

invenio, paro ad: ea parata ad fructum hominum et inventa sunt || [ea ... sunt] ||; N II, 154.

pono in: f. I. adiungo.

procreo ad: pecudes ... partim esse ad usum hominum, partim ad fructum, partim ad vescendum procreatas; L I, 25.

refero ad: quam (amicitiam) si ad fructum nostrum referemus; N I, 122.

sum in: necesse fuit esse aliquid ... tamquam in arborum bacis terraeque fructibus maturitate tempestiva quasi vietum et caducum; C 5.

III. nach **Substantiven**: agri: multos fertiles agros alios aliorum fructuum (proferre possum); N II, 131.

conservatio: neque agri cultura neque frugum fructuumque reliquorum perceptio et conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12. exempla: f. I, 1. videtur; O II, 56.

perceptio: f. conservatio.

ubertas: ubertatem frugum et fructuum ... a dis se habere; N III, 86.

IV. **Umfang**: I. alere: cuius (pecuniae) fructibus exercitum alere non posset; O I, 25. neminem esse divitem, nisi qui exercitum alere posset suis fructibus; P 45.

colere: si fructibus et emolumentis et utilitatibus amicitias colemus; F II, 83.

laetus: qua (uva, vite) quid potest esse cum fructu laetitia, tum aspectu pulchritud; C 53.

liberari: f. II, 1. percipio; T II, 2.

moveri: qui non ipso honesto moveatur, ut boni viri simus, sed utilitate aliqua atque fructu; L I, 41.

sine: sine ulla praemiis fructibus; F II, 45. ne sine fructu alligatus sis; F II, 79.

frugalitas, Biebertitt: I. adversatur,

al.: f. est.

I. complectitur: eo tria virtutes, fortitudinem, iustitiam, prudentiam frugalitas complexa est; T III, 17.

continet: omnis .. abstinentia, omnis innocentia ... — reliqua etiam virtutes frugalitas continet. quae nisi tanta esset, et si iis angustiis, quibus plerique putant, teneretur ...; T III, 16.

est: reliqua .. est, quarta virtus ut ait, ipsa frugalitas. eius enim videtur esse proprium motus animi adpetentis regere et sedare semperque adversantem libidini moderatum in omni re servare constantiam; cui contrarium vitium nequitia dicitur; T III, 17. f. continet.

potest: f. II. appello; T III, 16.

ohne **Verb**: frugalitas, ut opinor, a fruge, qua nihil melius || est || e terra; T III, 18.

II. appello: haud scio, an recte ea virtus frugalitas appellari possit; T III, 16. moderatio a me quidem paulo ante appellata frugalitas; T III, 36.

teneo: f. I. continet.

III, 1. proprius, 2. contrarius: f. I. est.

IV. nomen: non nunquam haec eadem vocabula ad frugalitatem nomen tamquam ad caput referre volumus; T IV, 36.

frugaliter, **brav**, **bieber**: loquor: non solum ut recta sequamini, sed etiam ut loqui deceat frugaliter; F II, 25.

efficit: quia, quod bene, id recte, frugaliter, honesto; F II, 25.

frugi, **rechtchaffen**, **brav**, **bieber**: alqs: quia, nec qui ... praesidium reliquit, ... nec qui ... depositum non reddidit, ... nec qui ... male rem gessit, frugi appellari solet; T III, 17. qui sit frugi .. vel, si mavis, moderatus et temperans; T III, 18.

homo: qui frugi homines *γενήματα* appellant, id est tantum modo ntilis; at illud est laetius; T III, 16. „hominem frugi omnia recte facere“; T IV, 36.

frugifer, **fruchtbar**: agri: ut agri non omnes frugiferi sunt, qui coluntur, ... sic ...; T II, 13.

philosophia: cum tota philosophia, mi Cicero, frugifera et fructuosa ... sit, tum ...; O III, 5.

spatia: cernes iam spatia frugifera atque inmensa camporum; N II, 161.

frumentarius, **bas** **Getreide betreffend**, **Getreidehändler**: A. largitio: C. Gracchi frumentaria magna largitio; O II, 72.

lex: Piso ille Frugi semper contra legem frumentariam dixerat; T III, 48.

B. celat, al.: non .. videtur .. frumentarius ille Rhodios celare .. debuisse; O III, 57.

tacet: non recte frumentarius ille ... tacuit; O III, 67.

frumentum, **Getriebe**: I. consternit: ex horreis direptum effusumque frumentum vias omnis angiporibus constraverat; D I, 69.

I. accipio: is (Piso Frugi) lege lata consularis ad frumentum accipiendum venerat; T III, 48.

condo: neque .. homines murum aut fornicarum causa frumentum condunt; N II, 157.

diripio, effundo: f. I.

peto: cum ea lege frumentum petat, quam disuasert; T III, 48.

quaero: Galli turpe esse ducunt frumentum manu quaerere; R III, 15.

vendo: si ... naves .. in cursu frumento onustas petentes Rhodum viderit, dicturusne sit id Rhodius an silentio suum quam plurimum venditurus; O III, 50.

II. similis: magnam .. vim seminum secum frumenti similium (Indus) dicitur deportare; N II, 130.

III. numerus: si ... vir bonus Alexandrea Rhodum magnam frumenti numerum adverexit; O III, 50.

IV. onustus: f. II. vendo.

fruur, genießen, sich freuen, benutzen, haben: I. **absoluit**: I. **unperfectivus**: a. gigno ad: quae gignuntur nobis ad fruendum; L II, 16.

in: eadem .. levitate cupiditas est in appetendo, qua laetitia in fruendo; T IV, 66.

b. **verbal**: satiatia .. et expletis iucunditas est carere quam frui; C 47.

2. **perfectivus**: alqs: quod .. ne vivus quidem .. diutius sentire poterat, quam dum fruebatur; F II, 106. quae ne vivus quidem diutius habebat quam fruebatur; T V, 101, f. homines.

bestiae, domini: bestiae furtim ... fruuntur, domini palmam et libere; N II, 157.

homines: nonne melius tenues homines fruuntur quam illi, qui iis (signis, tabulis) abundant? T V, 102.

II. **mit Object**: I. **Accusativus**: agrum: ad quem (agrum) fruendum ... adlectat senectus; C 57.

iustitiam: mihi ... iustitiae fruendae causa videntur olim bene morati reges constituti; O II, 41.

sapientiam: non paranda nobis solum ea (sapientia), sed fruenda etiam est; F I, 3.

voluptatem: diligenter est lenendum esse eius (voluptatis) fruendae modum; O I, 106.

2. **Relativus**: alq. re: (sapientia) fruitor praesentibus; F I, 62. id est virtute adhibita frui primis a natura datus; F II, 34. qui pluribus naturalibus frui possint; F III, 61. hic .. iam sperabat magna, quibus frui coeperat; T I, 93. ut ... tu me invito fruarer meo? O II, 83. ut iis amici potius quam ipsi (viri boni) fruatur; Lae 57.

acie: optima .. parte hominis, ... ingenii et mentis acie fruuntur; F V, 57.

aeternitate: quorum cum remaneret animi atque aeternitate fruerebant; T I, 62.

aevo: ubi besti aevo sempiterno fruatur; R VI, 13.

bono: f. **bonum**, B. b, II, 4. fruor (7 $\text{\textcircled{L}}$) $\text{\textcircled{B}}$. I, $\text{\textcircled{S}}$, 358, a.

caelo: alias (bestias natura voluit) volucres caelo frui libero; T V, 88.

campis: nos campis, nos montibus fruimur; N II, 152.

commodis: qui ... cui alterius commoda nihil nocent, tamen eum dolent iis || his || frui, is invident profecto; T IV, 17.

dolore: f. voluptate; F II, 88.

fortuna: hac .. fortuna frui licet senibus; C 60.

generibus: quod (hominum natura) pluribus generibus fruitor voluptatum; N I, 112.

levatione: ea .. ipsa (levatione) nulla ratione melius frui potui; N I, 9.

montibus: f. campis.

moribus: ut et usu eius, quem diligere coeperunt, fruuntur et moribus; Lae 52.

officio: ut .. considerandis rebus humanis proprio philosophiae fruitor officio; T III, 34.

otio: otio fruor, non illo quidem, quo delectat is, qui ...; O III, 3.

parte: f. acie.

principiis: ut ... Carneadi frui principis naturalibus esset extremum; F II, 85.

pulchritudine: praecipue .. fruuntur ea (pulchritudine), qui ...; T I, 45.

recordatione: recordatione nostras amicitiae sic fruor, ut ...; Lae 15.

rebus: honeste .. vivere fruente rebus iis, quas primas homini natura conciliet; A II, 131.

summum bonum esse frui rebus iis, quas primas natura conciliarisset; A II, 131. omnibus aut maximis rebus iis, quae secundum naturam sint, fruente vivere; F IV, 15. fruendi rebus iis, quas primas secundum naturam esse diximus, Carneades defensor disserendi causa fuit; F V, 20. plurimis .. maritimis rebus fruimur atque utimur; N II, 152. quodsi istis ipsis voluptatibus bona aetas fruitor libentius, primum parvulis fruitor rebus, ... deinde iis, quibus ...; C 48.

securitate: quae (securitate) frui non possit animus, si ...; Lae 45.

sermone: cuius (Q. Maximi) sermone ita tum cupide fruebar; C 12.

studio: hodie, utro (studio) frui malis, otio sit tua; Fa 3.

virtute: quod (genus vitae) virtute fruitor; F IV, 15.

voluptate: constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruente et animo et corpore voluptatibus; F I, 40. qui ... ita frui volunt voluptatibus, ut nulli propter eas consequantur dolores; F I, 48. quibus (voluptatibus amicitiae) non solum praesentibus fruuntur, sed ...; F I, 67. ad usum hanc rem natam hominem, ut fruere voluptatibus; F II, 41. uterque .. summum bono fruitor, id est voluptate. At enim hic etiam dolore; F II, 88. cum esse beatum, qui praesentibus voluptatibus fruere consideret se fruitorum aut in omni aut in magna parte vitae dolore non interveniente; T III, 38. qui eferunt se laetitia tum, cum fruuntur Veneris voluptatibus; T IV, 68. quem ad modum hic fruere voluptate amator; T IV, 73. aut .. fruitor aliquis pariter cum aliis voluptatibus potendi aut ...; T V, 118. etiam (solem dicam) beatum? quibus fruente voluptatibus? N I, 84. sapientia iubet ... frui voluptatibus; R III, 24. f. rebus; C 48.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

usu: f. moribus.

consumo: multam ... operam ... f. consumpei; T I, 163. f. ... consumptae tot noctes; D II, 141. deporto: f. se triumphum tertium deportatarum fuisse, nisi ...; O I, 78.

emitto: scilicet, si ista Iuppiter significaret, tam multa f. fulmina emitteret! D II, 44. eo: praesagibat animus f. me ire, cum exirem domo; D I, 65.

facio: nec f. ac sine causa quid facere dignum deo est; D II, 125.

gigno: ut agrum et argentum, aes, ferrum f. natura divina genuisset, nisi ... D I, 116.

habeo: quae ... (membra) procreationis causa natura corpori adhaerit, ea f. habebit deus; N I, 92. quae (disputatio) ne f. haberetur; R I, 12.

intueor: ut ... nec f. siderum motus intueor; R III, 3.

iubeo: quae (lex) ... neque probos f. iubet aut vetat; R III, 33.

laboro: ea (prudencia) patietur ne te quicquam facere nihil proficientem et frustra laborantem? T II, 31. de qua (disciplina puerili) Graeci multum f. laborarunt; R IV, 3.

nasco: quoniam ita vixi, ut non f. me natum existem; C 24.

significo: f. ... (di futura) significarent; D I, 83. II, 102.

studeo: f. se aut pecuniae studuisse aut imperis; F I, 60.

suscipio: ut f. omnis suscipiatur labor; A I, 5. f. suscipi miseriam voluntariam; T III, 32. nil profici et f. (dolorem) esse susceptum; T III, 66. quod (segritudo) inanis sit, quod f. suscipiatur; T III, 82. f. suscipiatur labor; T 37.

venio: nec committam, ut dolor corporis efficiat, ut f. tantus vir ad me venerit; T II, 61.

veto: f. iubeo.

utor: aut nescit hoc deus aut f. somniorum significatione utitur; D II, 125. II. turpis: cum ... (genitus) nihil imminuat doloris, cur frustra turpes esse volumus? T II, 57.

frustror, *fäufeln*: frustrari cum alios, tum etiam me ipsum velim; A II, 65.

frustum, *Broden*: necesse est ... offa obiecta cadere frustum ex pulli ore; D I, 27.

frux, *Frucht, Feldfrucht, Getreide*: l. enitent: illud Accii: «probat etiam in segetem sunt deteriorum datae fruges, tamen ipsae suapte natura enitent»; T II, 15.

II. appello: cum fruges Cererem appellamus, vinum autem Liberum; N II, 60.

concipio: cum ... autumno terra se ad concipiendas fruges patefecerit, hieme ad ↑ concipiendas || concipiendas || relaxarit; R IV, 1.

dico: cum fruges Cererem, vinum Liberum dicimus; N III, 41.

do: ut ... natura ... nec fruges terrae bacvae arborum cum utilitate ulla generi humano dedisset, nisi earum cultus et conditiones tradidisset; D I, 116. f. I.

fero: quae (terra) oleam frugesve ferret; R III, 15. quae ... terra fruges ferre ... possit; L II, 67.

fundo: quod non ita viget interiore quodam motu, ... ut aut flores aut fruges fundat aut bacvas; T V, 37. «lentiscus ... ter fruges fundens tria tempora monstrat arandi»; D I, 15. ex || e || quibus (vaginae viriditas) cum emerit, fundit frugem spici ordine structam; C 51.

genero: omnia aliorum causa esse generata, ut eas fruges atque fructus, quos terra gignit, animantium causa; N II, 37.

II.

gero: mater ... est a gerendis frugibus Ceres tamquam „Geres“; N II, 67.

gigno: f. genero.

invenio: omnes magni, etiam superiores, qui fruges, qui vestitum ... invenerunt; T I, 62.

largior: (non intermittunt) «segetes largiri fruges»; T I, 69.

libo: «certas ... fruges certaque bacvas sacerdotes publice libant»; L II, 19.

meto: «vita omnibus metenda, ut fruges»; T III, 59.

perduco: quod (natura) facit in frugibus, ut cum ad spicam perduxerit ab herba, relinquat et pro nihilo habeat herbam; F IV, 37.

sero: nos fruges serimus, nos arbores; N II, 152. struo: f. fundo; C 51.

tribuo: et fruges et reliqua, quae terra pariat, ... a dis immortalibus tribui ... putant; N I, 4.

III. fetus: terra ... feta frugibus et vario leguminum genere; N II, 156.

IV. conditiones, cultus: f. II. do.

conservatio: neque frugum fructuamque reliquorum perceptio et conservatio sine hominum opera ulla esse potuisset; O II, 12.

maturitas: cum videmus ... commutationes ... temporum quadripertitas ad maturitatem frugum ... aptas; T I, 68.

perceptio: quorum patrocinio maxime cultus agrorum perceptioque frugum defenditur; R II, 26. f. conservatio.

semen: quam (Proserpinam) frugum semen esse voluit; N II, 66. quae (terra) ... ex ceterarum frugum aut stirpium minutissimis seminibus tantos truncos ramososque procreet; C 52.

ubertas: uberatatem frugum et fructuum ... a dis se habere; N III, 86.

V. I. expiari: solum ... frugibus expiatur ut vis redderetur; L II, 63.

obscri: frugibus (terra) obserebatur; L II, 63. profundi: quae frugibus atque bacis terrae fetu profunduntur; L I, 25.

vestiri: terra ... vestita floribus, herbis, arboribus, frugibus; N II, 98.

2. a: frugalitas, ut opinor, a fruge, qua nihil melius || est || e terra; T III, 18.

in: f. II. perduco.

fuco, *fäufeln*, *fäufeln*: secerni ... blandus amicus a vero ... tam potest ... quam omnia fucata et simulata a sinceris atque veris; Lao 95.

fuga, *Flucht, Entweichung, Verbannung, Eöhen*: I. possunt: f. II, 1. efficio; O II, 20.

öñne Verb: unde ... fuga turpitudinis, adpentina landis? R I, 2.

II. I. commemoratio: vel Opimii damnatio (comemorator) vel fuga Metelli; R I, 6.

efficio: ut ... motus recessum quandam animi et fugam efficiat; T IV, 15. bene meritorum saepe civium expulsionem, calamitates, fugae ... sine hominum opibus ... efficit (non) possunt; O II, 20.

gigno: hinc gignebatur fuga desidiae voluptatumque contemptio; A I, 23.

meditor: «aut mortem acerbam aut exitii maestam fugam ... meditabar mali»; T III, 29.

propono: cum esset proposita aut fuga turpis aut gloriosa mors; F II, 97.

significo: ut ea, quae stant, «moveri || mov. si || videntur, terrae motum significare || significari || dicas aut repentiam aliquam fugam»; D II, 120.

2. scio de: qui ... scire debuit de sanitate, de fuga, de furtis; O III, 71.

venio ex: paucis sane post diebus ex Pharsalia fuga venisse Labienum; D I, 68.

11

III. fretus: *quo .. nunc auxilio † || ant || exili ant fuga freta sim? T III, 44.

IV. I. adipisci: ut salutem adipiscerentur fuga; T III, 66.

committere: nunquam omnino periculi fuga committendum est, ut inbelles timidique videantur; O I, 83.

deserere: qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga; F I, 33.

facere: cavendum (est), ne id bellandi magia fuga quam utilitatis ratione faciamus; O I, 80.

invari: alio (bestiae) fuga se, aliae occultatione tutantur; N II, 127.

2. cum: rapinas Dyrhachii et concensionem in naves || navis || cum fuga ... fore; D I, 68.

in: Darius in fuga cum aquam turbidam ... bibisset; T V, 97. in illa fuga nobis gloriosa, patrine calamitosa; D I, 59.

fugio, fliehen, entfliehen, entziehen, schwinden, entgehen, meiden, vermeiden, ausweichen: I. **absolut**: I. **superfluitas**: n. officium: necesse est omnino officium aut fugiendi aut sequendi ad eorum aliquid referri; F V, 18.

b. exultare: qui appetitus ... tamquam exultantes sive cupido sive fugiendo non satis a ratione retinentur; O I, 102.

2. **personis**: alq: non (Pompeius) ex Italia fugisset; T I, 86. Damaratus ... Tarquinii nostri regis pater, ... fugit Tarquinio Coriintho; T V, 109. fugientibus ... miserabilem respectum incendiorum fore; D I, 68. Socrates, cum ... fugerit ... cum ipso Lachete, ut ventum est in trivium, eadem, qua ceteri, fugere noluit; D I, 123. qui alia via fugerant; D I, 123. fugit (Deiotarus) et proelio cum Pompeio; D II, 79. fugisse (Demaratus) cum magna pecunia dicitur; R II, 34. se fugere sine suo dedecore non posse; O I, 84. ab omni, quod abhorret ab oculorum auriisque approbatione, fugiamus; O I, 128. qui (Salinator) amissio oppido fugerat in arcem || fuerat in arce ||; C II. quom ... ceteri ... ita fugerent, ut multa de suis rebus apportarent; P 8. si natus sis, quam primum || mori et || tamquam ex incendio fugere || effugere violentiam || fortunae; fr IX, 9.

a. animal: omne animal adpetit quaedam et fugit a quibusdam; N III, 83.

a. animus: si nihil habet animus hominis, nisi ut appetat aut fugerat; T I, 56.

b. bublens: illum (bubulcem) perterritum fugisse; D I, 57.

fullx: *cana fulix itidem fugiens e gurgite ponti; D I, 14.

imperator: quia nimis imperator nuper fugit amisso exercitu; D I, 24.

miles: ut ignavus miles ... abiecto scuto fugiat, quantum possit; T II, 54.

natura: naturam ... illam, quam alterius diximus, vi cum eadem (deus) coniecit fugientem et eius copulationis alienam; Ti 22.

pater: f. alq; T V, 109.

vinum: qui vinum fugiens vendat sciens, debeatne dicere; O III, 91.

II. **mit Object**: alq: quam multa, quae nos fugiunt in cantu, exaudiunt in eo genere exercitatu! A II, 20. illos ... id fugerat superiores; F IV, 63. ut ... fugere plane se ipse ... videatur; F V, 35. nisi quae (sententiae) me forte fugiunt; T I, 22. quod videlicet Democritum fugerat; N I, 69. id ... postea ne nostrum quidem Ennium fugit; R I, 25. ut, quem res nulla fugeret, quisquam aliquando fuisset; R II, 2. quod fugit Laedaemonium Lycurgum; R II, 24. quae (ratio) neque Solonem Atheniensem non longa tempori-

bus ante fugerat neque post aliquanto nostrum senatum; R II, 59. ipse se fugiet; R III, 33.

alq: quid fugiat (natura) ut extremum maleorum; F I, 11. ad haec, et quae sequamur, et quae fugiamus, (Epicurus) refert omnia; F I, 23. ea (natura) ... quid indicat, quo aut petat aut fugiat aliquid, praeter voluptatem et dolorem; F I, 30. ut (cetera) nec expellenda nec fugienda, sed eligenda modo aut reiicienda sint; F II, 38. quae praeterea dices esse fugiendum; F III, 14. haec reiicienda esse, non fugienda; F IV, 22. quid se, quid fugere debeant; F IV, 46. contraria ... non (dico me) fugero, sed quasi secernere; F IV, 72. omni id fugiunt; F IV, 78. eum, ... quae appetenda, fugere et, quae fugienda, appetere; F V, 28. ita taetra sunt quaedam, ut ea fugiat et reformidet oratio; T I, 108. natura ... omnes ea, quae bona videntur, sequuntur fugientes contra-

ria; T IV, 12. omnia, quae sequuntur in vita quaeque fugiant; L I, 39. fugiendum illud etiam, ne offeramus nos periculis sine causa; O I, 83. quid faciendum fugiendumque || -ve || sit; O I, 101. quibus in rebus duo maxime sunt fugienda, ne ...; O I, 129. ut hoc fugiendum est; O II, 51. sin fugiendum id quidem censet, sed multo illa peiora, mortem, paupertatem, dolorem; O III, 26. ex quibus || quibus || perspici possit, quid sit propter turpitudinem fugiendum, quid sit, quod idcirco fugiendum non sit, quod omnino turpe non sit; O III, 33.

aciem: an tanta sit eius (animi) tenuitas, ut fugiat aciem; T I, 50.

adrogantiam: in rebus prosperis ... superbiam || [superbiam] || magnopere, fastidium arrogantiamque loquamus; O I, 90.

aegritudinem: quam (aegritudinem) nos ut taetram et immanem beluam fugiendum diximus; T IV, 45.

amicitias: partim fugiendas esse nimias amicitias, ne ...; Lae 45.

amissionem: magis fugiendam censet ... amissionem etiam liberorum ... quam facere cuiquam iniuriam; O III, 26.

asperitatem: quam illorum (Stoicorum) tristitiam atque asperitatem fugiens Panaetius; F IV, 79.

bella: quae (bella civilia) gravis et fortis civis ... fugiet atque oderit; O I, 86.

beluam: f. aegritudinem.

concretionem: dum (Epicurus) individuorum corporum concretionem fugit; N I, 71.

congressus: congressus ut hominum fugiat atque oderit; Lae 87.

conspicuum: nunc fugientes conspeximus sceleratorum ... abduimus nos, quantum licet; O III, 3. cupiditatem: et haec (voluptas) vitanda et pecuniae fugienda cupiditas; O I, 68.

curam: quodsi curam fugimus, virtus fugienda est; Lae 47.

dedecus: * civitatibus, in quibus expetunt laudem optum et decus, ignominiam fugiunt ac dedecus; R V, 6.

defectionem, defetigationem: senectus ... actatis est peractio tamquam fabulae, cuius defetionem || defetigationem || fugere debemus; C 85.

dissolutionem: f. mortem; L I, 31. — dolor: f. **dolor**, II, 1. fugio (6 St.) B. I, E. 760. a. extremum: f. alq; F I, 11.

fastidium: f. adrogantiam.

hospitem: ut inhospitalitas sit opinio vehementis valde fugiendum esse hospitem; T IV, 27.

ignominiam: f. dedecus.

imminutionem: si pravitatem imminutionemque corporis propter se fugiendam putamus; F V, 47.

improbitatem: non ob ea solum incommoda ... fugiendam improbitatem putamus; F I, 53.
 iniuriam: fugienda semper iniuria est; O I, 25.
 iniustitia: stultitiam .. et timiditatem .. et iniustitiam et intemperantiam cum dicitur esse fugienda propter ea res, quae ...; F III, 39.
 insipientia: insipientiam propter molestias esse fugiendam; F I, 46.
 intemperantiam: ex quo intellegitur nec intemperantiam propter se esse fugiendam; F I, 48.
 f. iniustitiam.
 laborem: sic ... maiores nostri labores non fugiendos ... nominaverunt; F II, 118. nec voluptatem requentes nec fugientes laborem; F V, 57. laboremne (Pronea) fugiebatur? N I, 22.
 molestiam: nos ... nullam profecto molestiam fugere debemus; R III, 8.
 mortem: qui ... idcirco mortem fugiant; F V, 31. simili .. inscitia [inscientia] mors fugitur quasi dissolutio naturae; L I, 31. magis fugiendam || fugienda || censeat mortem, paupertatem, dolorem; O III, 26.
 motus: ut perturbationes fugiamus, id est motus animi nimios rationi non optemperantes; O I, 136.
 multitudinem: philosophia ... multitudinem consulo ipsa fugiens; T II, 4.
 negligentiam: quae (munditia) fugiat agrestis et inhumanam negligentiam; O I, 130.
 nomen: eos invidiosum nomen voluptatis fugere; A II, 138.
 notionem: aperta simplexque mens ... fugere intelligentiae nostrae vim et notionem videtur; N I, 27.
 patrem: eadem Medea patrem patriamque fugens; N III, 67.
 patriam: defugit || fugit || patriam vir liber ac fortis; R II, 34. f. patrem.
 paupertatem: f. mortem.
 perturbationes: f. motus.
 popularia: non fugiam ista popularia; F IV, 24.
 populum: non quo (populus) fugiendus sit; T II, 64.
 pravitatem: f. imminutionem.
 rem: (aegritudo res est) omni contentione, velis, ut ita dicam, remisque fugienda; T III, 25. quae omnes aegrotationes animi ex quodam metu nascuntur earum rerum, quae fugiunt et oderant; T IV, 25. quod .. nascitur ex offensione, ita desinit: opinionem vehementem de re non fugienda inhaerentem et penitus inaitam tamquam fugienda; T IV, 26. f. **expete**, III. rem; A I, 6. 18. F I, 47. V, 78. T V, 68. O I, 153 (B. I, C. 920, a).
 senatum: f. alium; R II, 59.
 solitudinem: et solitudinem fugeret et socium studii quaereret; O I, 158.
 sollicitiam: in omni est re fugienda talis sollicitia; O I, 33.
 stultitiam: f. iniustitiam.
 superbiam: f. adrogantiam.
 temeritatem: quod me impediatur ... adfirmandi arrogantiam vitamque fugere temeritatem; O I, 8.
 timiditatem: f. iniustitiam.
 tristitiam: f. asperitatem.
 turpia: et honesta expetenda per se et eodem modo turpia per se esse fugienda; F III, 38. ut ... omnia turpia per se ipsa fugienda esse concedant; O III, 39.
 turpitudinem: si turpitudinem non ipsam per se fugiendam esse statuimus; F III, 38. si turpitudinem fugimus in statu et motu corporis; F V, 47. si omnia fugienda turpitudinis adipsendaque honestatis causa faciemus; T II, 66.

virtutem: f. curam. — vim: f. notionem.
 vitam: quodam vita doloribus referta maxime fugienda est; F I, 41. quoniam ... nec diuturnitas magis ei vitam fugiendam facit; F III, 61. quotiescumque dicitur ... quis ... vitam duni-que fugere; F V, 29. neque porro fugienda vita est, quae laudanda est; esset autem fugienda, si esset misera; T I, 19.

vitia: nec tam est vitium, ut bona ... sequamur, quam ut vitia fugiamus; O I, 114.

voluptatem: nemo ... ipsam voluptatem, quia voluptas sit, aspernatur aut odit aut fugit; F I, 82. temperantiam ... (esse) expetendam, non quia voluptates fugiat, sed quia maiores consequatur; F I, 48. itaque hac usurum compensatione sapientem, ut voluptatem fugiat, si ea maiorem dolorem effectura sit; T V, 95.

utilia: quis est, qui utilia fugiat? O III, 101.

fugitivus, Flüchtling: I. vivo cum: vivebat (Dionysius) cum fugitivis, cum facinorosis, cum barbaris; T V, 63.

II. multitudo: quae est .. civitas? ... omnine etiam fugitivorum ac latronum congregata unum in locum multitudo? P 27.

fugo, in die Flüchtigen; (cuius (T. Manlii) tertio consulatu Latini ad Vesperim fusi et fugati; O III, 112.

fulcio, fügen, unterfüßen, aufrecht erhalten: aliquid: omnibus ... modis fulciendi sunt, qui ruunt nec cohaerere possunt propter magnitudinem aegritudinis; T III, 61. (Romulus) hoc consilio et quasi senatu || sen. quasi || fultus et munitus; R II, 15.

imperium: quod (imperium) gloria debet fultum esse et benivolentia sociorum; O III, 88.

partes: omnes .. partes mundi ... calore fultae sustinentur; N II, 25.

porticum: cum habeam Chrysippum, qui fulcire putatur porticum Stoicorum; A II, 75.

vitem: vitis ... quae natura cadauca est et, nisi fulta est, fertur ad terram; C 52.

fulgeo, blitzen, glänzen, strahlen: I. a nuper-
 (blitz) si fulserit, si tonuerit, si tactum aliquod erit de caelo; D II, 149.

II. caelum: dicunt .. caelo fulgente, tonante; N II, 65.

Cratera: in medio .. sine fulgens Cratera relictus; N II, 114.

gladius: fulgentis gladius hostium videbant Decii; T II, 59. fulgentem gladium et laevari saeta equina aptum demitti iussit; T V, 62.

Iuppiter: hunc talem augures nostri (nuncupant), cum dicunt .. love fulgente, tonante; N II, 65.

Nepa: sicut Nepae carnes propter fulgentis acumen Aram; N II, 114.

tecta: qui marmoribus tectis ebore et auro fulgentibus ... abundant; P 13.

fulgor, Glanz, Schimmer, Blitz, Wetterleuchten: I. est: deinde est hominum generi prosperus et salutaris ille fulgor, qui dicitur Iovis; R VI, 17. existant: cum .. (aethelitus terrae) se in nubem induerint, ... tum et fulgores et tonitrua existere; D II, 44.

micat: huic (Andromedae) Equus ille iubam quatuor fulgore micanti summum contingit caput alvum; N II, 111.

II. I. dico: f. I. est.

2. disputo de: quoniam de extis et de fulgoribus satis est disputatum; D II, 49.

erro in: aut eandem gentem in fulgoribus errare aut fallaciter portenta interpretari; D I, 85. praedico ex: qui ex fulgoribus ostentisque praedicerent; D II, 98.

III, 1. divinatio: quae (divinatio) artificiosa dicitur, extorum, fulgorum, ostentorum signorumque caelestium; D I, 127.

2. Corona: hic illa eximio posita est fulgore Coronae; N II, 108.

edere: Homericus Ajax ... hoc modo nuntiat: prospera Iuppiter his dextris fulgoribus edit; D II, 82.

notari: huic (Draconi) non una modo caput ornans stella relucet, verum tempora sunt duplii fulgore notata; N II, 107.

praesentiri: quae .. extis, quae fulgoribus, quae portentis, quae astris praesentuntur; D I, 109.

2. do: de auspiciis alio loco, nunc de fulgoribus; D II, 43.

in: ut certis rebus certa signa praecurrerent, alia in extis, alia in avibus, alia in fulgoribus; D I, 118.

fulgur (sgl. fulgor), *Blitz*, *Wetterleuchten*: I. sequuntur: ostenta .. sequuntur et fulgura || fulgora ||; D II, 42.

II, 1. interpretor: quae est .. gens aut quae civitas, quae non aut extispicum aut monstra aut fulgora interpretantium ... praedictione moveatur? D I, 12.

pio: idem .. (haruspices) fulgora || fulgura || atque obstita pianto; L II, 21.

tempero: caeli .. fulgora || fulgura || regionibus ratis (augures) temperant; L II, 21.

2. observo in: quid est .., quod observatum sit in fulgure? D II, 42.

valeo in: valet .. in fulgoribus observatio diuturna; D II, 42.

III. vis: de fulgure vi dubitare num possumus? D I, 16.

fulguralis, ben *Blitz* betreffend: quod Etruscorum declarant et haruspici et fulgurales et rituales libri; D I, 72.

fulgurator, *Blitzbruter*: non || nonne || intellegis eadem (conclusionem) uti posse et haruspices et fulguratores; D II, 109.

fulguro, *Blitzen*: Iove tonante, fulgurante comitia populi habere nefas; D II, 42.

fulix, *Seezahn*: caena fulix itidem fugiens e gurgite ponti nuntiat horribilis clamans instans procellas haud modico tremulo fundens e gutture cautes; D I, 14.

fulmen, *Blitz*, *Blitzstrahl*: I, 1. concedit: caeli .. distributio ... et certarum rerum quotatio docet, unde fulmen veniet, quod concesserit, quod significet autem, nulla ratio docet; D II, 45.

est: comitorum eorum vitium est fulmen, quod idem omnibus rebus optimum auspiciam habemus, si sinistrum fuit; D II, 43.

significat: f. concedit. venit: ut ex eo dicerent, fulmen qua ex parte venisset; D II, 42. f. concedit.

2. sum: si .. subium conflictu ardor expressus se amiserit, id esse fulmen; D II, 44.

II. contentio: non modo stimulus doloris, sed etiam fulmina fortunae contemnamus licebit; T II, 66.

do: dant .. (dis) arcum, sagittas, hastam, clipeum, fuscinae, fulmen; N I, 101.

emitto: scilicet, si ista Iuppiter significaret, tam multa frustra fulmina emitteret; D II, 44.

fabricor: non .. ta puto esse eum, qui lovi fulmen fabricatos esse Cyclops in Aetna putes; D II, 43.

habeo: esse mirabile, quo modo id (fulmen) Iuppiter totiens ineret, cum unum haberet; D II, 44. fulmen sinistram auspiciam optimum habemus ad omnes res praeterquam ad comitia; D II, 74. f. I, 1. est.

iacio: quid .. (Iuppiter) proficit, cum in medium mare fulmen iecit? quid, cum in altissimos montes, quod plerumque fit? D II, 45. f. habeo.

III. obvius: non dubitaverim me gravissimis tempestatibus ac paene fulminibus ipsis obvium ferro conservandorum civium causa; R I, 7.

IV. ardor: divom simulacra peremit fulminis ardor; D I, 19.

iacus: quod (homines) tonitrua iactusque fulminum extimuisse; D II, 42.

ictus: quae (altrix) tom cum pueris flammato fulminis ictu concidit; D I, 20. is (Phaëthon), ante quam constitit, ictu fulminis deflagavit; O III, 94.

vis: iace, obsecro, in me vim coruscam fulminis; T II, 21. simulacra deorum Romulusque et Remus cum altrice belua vi fulminis ictu conciderunt; D II, 45.

V. iei: Romulus lactens fulmine ietas; D II, 47.

monere: nec .. (Iuppiter) fulminibus homines, quid aut faciendum esset aut cavendum, moneret; D II, 44.

percelli: terribili percussus || percussus || fulmine civis; D I, 18.

percutere: is (Aesculapius) fulmine percussus dicitur humatus esse Cynosurus; N III, 57. hunc (Dionysium) .. nec Olympius Iuppiter fulmine percussit nec ..; N III, 84. f. percelli.

terrere: quae (causa) terret animos fulminibus, tempestatibus, nimbis; N II, 14.

fulvus, rotgef: illa quercus, ex qua olim evolavit nuntia fulva Iovis miranda visa figura; L I, 2.

fumo, rauchen, dampfen: arae: vos circum latentes gelidos fumantibus aris aurigeris divom plancantes umina tanris; D II, 63.

terra: recenti fossione terram fumare calentem; N II, 25.

funale, *Feidel*: delectabatur (C. Duellius) cereo || crebro || funali et tibicine, quae sibi nullo exemplo privatus sumpserat; C 44.

functio, *Berriktung*: labor est functio quaedam vel animi vel corporis gravioris operis et mueris; T II, 35.

fundamentum, *Grund*, *Grundlage*, *Grundvorberung*: I. sum: fundamentum dialecticum est, quidquid enuntietur, ... aut verum esse aut falsum; A II, 95. quod .. fundamentum huius quaestionis est, id praecleari iactum videtur; N I, 44. quod fundamentum iuris est; L I, 43. fundamentum .. est iustitiae fides; id est dictionum concordanturumque constantia et veritas; O I, 23. id .. est iustitiae fundamentum; O I, 42. fundamentum .. est perpetuae commendationis et famae iustitiae; O II, 71. pervertunt homines ea, quae sunt fundamenta iustitiae; O III, 101.

II, 1. cognosco: prius oportet vos || potestis || totius eorum rationis quasi fundamenta cognoscere; A II, 40.

enudo: f. inchoo.

iacio: paulo ante iacta sunt fundamenta; A II, 37. Romulini auspicii. Numam sacris constituta fundamenta iecisse nostrae civitatis; N III, 5. f. I. N I, 44.

inchoo: rerum plurimarum obscuras nec satis intellegentias inchoavit || enudavit, al. || quasi fundamenta quaedam scientiae; L I, 26.

labefactio: labefactant fundamenta rei publicae, concordiam primum ..., deinde aequitatem; O II, 78.

pono: quarum (virtutum) omnium fundamenta vos in voluptate tanquam in aqua ponitis; F II, 72. cum .. fundamentum esset philosophiae positum in finibus bonorum et malorum; D II, 2. referri .. deest ad ea, quae posui principio, fundamenta iustitiae, .. ut ..; O I, 81.

repeto: ita sunt alte repetita quasi fundamenta quaedam vereduntia; R IV, 4.

subduco: neque intellegunt se rerum illarum pulchrarum .. fundamenta subducoere; F IV, 42. 2. refero ad: f. I. pono; O I, 31.

III. constitui: mementote eam me senectutem laudare, quae fundamentis adulescentiae constituta sit; C 62.

funditus, von Grund aus, völlig, gänzlich:

concido: quo ostento regnum patris et domum funditis concidisse; D I, 121.

deleo: qui ... in ea (patria) f. delenda occupati .. sunt; O I, 57.

efficio, effingo: nisi si quis Athonem pro monumento vult f. efficere || f. effingere, effingere ||; R III, fr. 5.

eiicio: illam .. f. eiciamus individuorum corporum ... concursionem fortuitam; T I, 42. tertias (impudicitias) ... f. eiciendas putavit; T V, 98.

everto: etiam totam vitam evertent f.; A II, 31. ratio ista, ... praeccepta .. f. evertent amicitiam; F II, 80. quae caecitate || quae (sana populari) caecitati || homines ... f. alii everterunt suas civitates; T III, 4. quae (domus, civitas) non odiis et discidiis f. possit everti; Lae 23.

interreo: neque excessu vitae sic deleri hominem, ut f. interiret; T I, 27.

nosco: quae f. gens vestra non novit; N I, 89. tollio: haec .. officia sunt consolantium, tollere aegritudinem f. aut sedare; T III, 75. qui sustulerit omnem f. religionem; N I, 115. ii ... nonne omnem religionem f. sustulerunt? N I, 118. e quibus (philosophis) ... Colophonius Xenophanes unus, qui deos esse diceret, divinationem f. sustulit; D I, 5. dispartio Cottae quamquam labefactavit sententiam meam, non f. tamen sustulit; D I, 8. studio contra Stoicos disserendi deos (Cotta) mihi videtur f. tollere; D I, 8. quod non intellegunt seminum vim ... f. tolli; D II, 94. si eam (esperationem) f. sustulissimus; D II, 148. extirpari .. (vitis) et f. tolli; Fa II. Karthaginem et Numantiam f. sustulerunt; O I, 35. L. Mummius numquid copiosior, cum copiosissimam urbem f. sustulisset? O II, 76. qua (societate) subnata beneficentia, liberalitas, bonitas, iustitia f. tollitur; O III, 28. quae causa est, cur amicitiam f. tollamus e vita? Lae 48.

fundo, begründen, beschließen, sichern: alqd:

haec fixa gravi fato ac fundata teneri; D I, 20. disciplinam: tam .. diligenter ... non modo fundatam, verum etiam extractam disciplinam non est facile perdere; F IV, 1.

rem publicam: neque viri ... neque mores ... aut fundare aut tam diu tenere potuissent tantam ... rem publicam; R V, 1. qui haec rem publicam tam praecclare fundatam nobis reliquerunt; P 10.

fundo, gießen, ausgießen, ergießen, ausströmen lassen, ausbreiten, verbreiten, hervorbringen, ergehen, ausprechen, niederwerfen, schlagen: alqm: Sabinus ... equitatu fudit belloque devicit; R II, 36. cuius (T. Manli) tertio consulatu Latini ad Vesperim fusi et fugati; O III, 112.

alqd: utrumque eorum fundi quodam modo et quasi dilatari putant; F III, 48. semper .. ex eo, quod maximas partes continet latissimeque funditur, tota res appellatur; F V, 92. quae posturum vocibus ipsa ipsa suavitate nocuerunt; N I, 42. quae (terra) gravidata seminibus omnia pariat et fundat ex sese; N II, 83. quae (terra) cum maxima largitate fundit; N II, 156.

aëra: is .. (aër) tum fusus et extenuatus sublimem fertur, tum ..; N II, 101. aër ... in omnes partes se ipse fudit; N II, 127.

aethera: avides sublime fusum, immoderatum aethera; N II, 65.

artes: qui ... in .. Academia umbrifera nitidoque Lyceo fuderunt claras fecundi pectoris artes; D I, 22.

bacae: quod non ita vigeat interiore quodam motu, ... ut aut flores aut fruges fundat aut bacae; T V, 37. quae (bacae) ex quaque stirpe funduntur; N II, 127.

calidum: calidum illud atque igneum ita in omni fusum esse natura, ut ..; N II, 28.

calorem: qui (umor, calor) est fusus in corpore; N II, 18.

cantus: sfulix ... hand modico tremulo fundens e gutture cantus; D I, 14.

carmen: ut ego ... postquam grave plenumque carmen sine aelestis aliquo mentis instincta patem fundere; T I, 64.

clangorem: tum iscore opino farta (lovis aetoles) ... clangorem fundit vastum; T II, 24. corpora: cuius (Hydrae) longe corpus est fusum; N II, 114.

decorum: efficitur, ut et illud ... decorum quam late fenum sit, apparet et hoc; O I, 88.

fetum: facile .. illa (ova) aqua et sustinentur et fetum fundunt; N II, 129.

flores: f. bacae.

flumen: venit flumen orationis aureum fundens Aristoteles; A II, 119.

fragem: f. frax, II. fundo (3 Et.) §. 81, a. genus: illud .. naturale (genus divinandum) .. concitatione mentis edi et quasi fundi videbatur; D II, 27.

hostes: rogavit, essentiae fusi hostes; F II, 97.

igneum: f. calidum.

imagines: quae (natura) imagines fundat ac mittat; N I, 29.

iustitiam: iustitia, ut ipsa fundet se usu || se fundet [usu] || in ceteras virtutes, sic illas expetet; F V, 66.

naturam: quae (natura) pro omnem mundum omnia mente et ratione conficiens funditur; N II, 115.

oracula: haec ego nunc physicorum oracula fundo; N I, 66. multa .. per terras vates oracula furenti pectore fundebat tristis munitantia caesa; D I, 18. quae (oracula) instincta diviso adfatus funduntur; D I, 34. credo etiam anbelitus quodam fuisse terrarum, quibus inflatae mentes oracula funderent; D I, 115.

orationem: non solum illa subtili disputatione (animus) sibi ntendum putabit, sed etiam sua latius perpetua oratione; L I, 62.

pastus: quibus (bestiis) ipsa terra fundit ex sese pastus varios ... nihil laborantibus; F II, 111.

rationem: quae (disserendi ratio et scientia)

per omnis partis sapientiae manat et funditur; T V, 72.

reliquia: superioris .. permixtionis reliquias fundens aequabat eodem modo ferme; T 42.

ruborem: nec illo fusus et candore mixtus rubor sanguis est; N I, 75.

sanguinem: Mercurium e patere ... sanguinem visum esse fundere; D I, 46.

scientiam: f. rationem.

septennarius: cum tam bonos septenarios octennarios fundat ad modum; T I, 107.

sonum: furere tibi Empedocles videtur, at mihi dignissimum rebus iis, de quibus loquitur, sonum dicitur; A II, 74. cum Epicurus ... dicitur .. nos in vocibus occupatos inania sonos fundere; T V, 78.

sortes: auspicia restant et sortes eae, quae ducuntur, non illae, quae vaticinatione funduntur; D II, 70.

studia: sunt alia (studia) liberiora et transfusa || fusa || latius; R I, 30.

superstitionem: superstitione fusa per gentis oppressit omnium fere animos; D II, 148.

tactum: tactus .. toto corpore aequaliter fusus est; N II, 141.

verba: aliud est .. postarum more verba fundere, aliud ..; F IV, 10.

versus: Sibyllae versus observamus, quos illa furens fudisse dicitur; D II, 110.

vim: vim .. omnem eam ... in omnibus corporibus viris aequaliter esse fusam; T I, 21.

vitem: ne (vitis) silvescat armentis et in omnes partes inania fundatur; C 52.

votorem: f. calorem.

vocem: latera, fauces, linguam intendere, e quibus eici vocem et fundi videmus; T II, 56.

vires: nisi vi vellent voces inania fundere; T III, 42.

per quam (arteriam) vox principium a mente ducens percipitur et funditur; N II, 149. cum clamore paratis inania fundere voces; D I, 15.

fundus, Grund, Boden, Grundstück, Landgut:

I. potest: f. II, 1. intellego.

II, 1. aestimo: Q. || Quintus || .. Scaevola P. f. ... dixit se pluris (fundum) aestimare; O III, 62.

antepono: an ... dubium est, quomodo fundos et insulas amicis anteponamus? F II, 83.

emo: ut emas mea pecunia fundum, eum tu habeam, ego non habeam pecuniam; O II, 84.

habeo: omnino meminisse debemus ... largitionem fundum non habere; O II, 55. habuit (M. Manilius) ... fundum in Labicano; P 50. f. emo.

indico: eum postulasset, ut sibi fundus, cuius emptor erat, semel indicaretur; O III, 62.

intellego: qui .. fundus aut quae talis animi figura intellegi potest? T I, 61.

2. queror de: quasi ego paulo ante de fundo Formiano P. Rutillii sim questus; N III, 86.

III. conspectus: posita in fundi villaeque conspectu religio Larum; L II, 27.

emptori: f. II, 1. indico.

funeris, beim Leichenbegängnis, Bestattungsfeyerlichkeit: A. lamentatio: cetera in XII minuendi sumptus sunt lamentationisque funeris; L II, 59.

vestimentum: se ... suspicari vestimenti aliud genus funeris; L II, 59.

II. tollo, al.: cetera item funeris, quibus luctus augetur, XII sustulerunt; L II, 60.

funesto, entweihen: turpe putandum est ... saxum illud Lemnium clamore Philoctetes funestare; F II, 94.

funestus, durch eine Leiche verunreinigt, unheilvoll, verberlich, trauernd: dies: iam tertio me quoque funesto die ... Iovis satellites .. dilaniat; T II, 24.

ensis: aena .. (proles) funestum prima est fabricarum ensens; N II, 159.

epulae: ille funestas epulas fratri comparans; N III, 64.

familia: neque necesse est edisseri a nobis, quae suis funestas familiae ... fiat; L II, 55.

fata: qui non funestis liquerunt lumina fatis; D II, 63.

nomen: dum aegritudinis nomen absit grave, taetrum, funestum; T III, 83.

fungor, vollbringen, leisten, genügen, erfüllen:

I. munus: quem ad modum oculus conturbatus non est probo adfectus ad suum munus fungendum, ... sic ..; T III, 15. qui imperia consulatque ... muneri fungendi gratia subdando, non ... gloriae causa adpetendus putet; R I, 27.

II. aedilitate: paulo post L. Crassus cum ... Q. Mucio magnificentissimae aedilitate functus est; O II, 57.

munere: cum fungi munere debeamus; A II, 6.

quid, si || quod si || nos non interpretum fungimur munere? F I, 6. ut ne quid impediat, quo minus suo sensus quisque munere fungatur; F V, 36.

nemo parum diu vixit, qui virtutis perfectae perfecto functus est munere; T I, 109. tum vel maxime sapientiae fungitur munere; T III, 84.

fungar .. iam interpretis munere; T III, 41. ex quo (loco oculi) plurima conscientiae fungatur suo munere; N II, 140. si ... possunt ... aliquando oculi non fungi suo munere; D I, 71. II, 107.

quos ego existimo, etiamsi qui ipsi rem publicam non gesserint, tamen ... functos esse aliquo rei publicae munere; R I, 12. vicissitudines .. habebant, quibus mensibus populari munere fungerentur, quibus senatorio; R III, 48. etsi hoc quoque munere fungebantur; R V, 3. senectutis .. non inertia grato atque honesto fungeretur munere; L I, 10. nisi his muneribus homines fungerentur; O II, 13. P. Crassus ... functus est aediliti maximo munere; O II, 57. neque .. (tenuis) verbis auget suum munus, si quo forte fungitur, sed etiam extenuat; O II, 70. validitudo (opportuna est), ut dolere careas et muneribus fungere corporis; Lae 22.

officio: consentaneum .. est fungi officio; F III, 58. et amici cultus et parentis ei, qui officio fungitur, in eo ipso prodest, quod ita fungi officio in recte factis est; F V, 69. si (maerens) se officio fungi putet in isto atque debito; T III, 76. quod (Dionitarns) sibi secutus amicitiamque populi Romani functus sit officio; D II, 78. qui .. adipisci veram gloriam vult, iustitiae fungatur officio; O II, 43. ita semper (sapienter vir) officio fungitur utilitati consules hominum; O III, 31. ne noster quidem Gratidianus officio viri boni functus est tunc, cum praetor esset; O III, 80.

funus, Leichenbegängnis, Bestattung: I. coeperunt: f. II, 1. facio; L II, 64.

II, 1. celebros: linquamus amicis maerorem, ut celebrent funera cum gemitu; T I, 117.

facio: homini .. mortuo ne ossa legito, quod pos || quo post || funus faciat; L II, 60. quod erat factitatum, ut ni plura funera fierent lectique plures sternerentur; L II, 60. posteaquam || postea cum ||, ut scribit Phalarus, amplexosa fieri funera et lamentabilia coepissent; L II, 64

f. decoro alqm (3 St.) Q. I, S. 621, b.

indico: funus ut indicatur, si quid ludorum; L II, 61.

ormo: in || nisi || his ... concursu levisimae multitudinis et aere congesto funus desubito esset ornatum; R VI, 2.

to IIo: Solonis lego (funera) sublata sunt; L II, 64.

2. accedo iu: Pittacus omnino accedere quem-que vetat in funus aliorum || alienorum ||; L II, 66.

III. dominus: dominus .. funeris (ut) utatur accenso atque licitoribus; L II, 61.

iusta: qui (Plato) iusta funerum reicit ad interpretes religionum; L II, 67.

maeror: quam .. civitati (Scipio) carus fuerit, maeror funeris indicatum est; Lae II.

magnificentia: increbuisse eam funerum sepulchrorumque magnificentiam, quae ..; L II, 66.

sumptus: a quo (viro) item funerum sumptus praefuitur ex censibus a minis quinque usque ad minam; L II, 68.

IV. I. satiari: quae in omni crudelitate sic exultat, ut vix hominum acerbis funeribus satietur; R II, 68.

2. ergo: mulieres genas ne radunto neve lesam funeris ergo habent; L II, 59, 64.

in: hic .. est fletus, quem duodecim tabulae in funeribus adhiberi vetuerunt; T II, 55.

fur, *Delis, Schürle:* I. capiunt, commutant: ut reliqui fores earum rerum, quas ceperunt, signa commutant, sic ..; F V, 74.

II. I. sisto: eprius .. quam gladium in stomacho furi ||† suria, al-|| ac pulmonibus sisto; T IV, 48.

2. dissero de: neque .. de ... furibus, peccatoribus hoc loco disserendum est; O III, 73.

III. factum: furum id magis factum quam deorum videtur; D II, 68.

furax, *Dießig:* in mancipio vendendo dicenda vitia, ... mendacem esse, aleatorem, facracem, ebriosum? O III, 91.

furca, *Gabel, Gabelstod:* servus per circum, cum virgine caederetur, furcam ferens ductus est; D I, 55.

furia (Furia), *Raserei, Furie, Raschegöttin:* I. agitant, insectantur: poena loun non tam indicia ..., sed eos agitant ||ut eos agitent|| insectanturque furiae non ardentibus taedis, sicut in fabulis sed angore conscientiae fraudisque cruciatu; L I, 40.

occurrunt: quocumque adspexisti, ut furiae sic tuae tibi occurrunt iniuriae; P 18.

sunt: quae (Eumenides) si deae sunt, quarum ... apud nos (est) ... lucus Furinae, Furiae deae sunt, speculatricae, credo, et vindices facinorum et sceleris; N III, 46.

II. I. immitto, incito: quae (perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quaedam furias immittit atque incitat; T III, 25.

2. convertio a: reliquae coniurationis a Catiniae foris ad tuam scilicet furoremque conversae; P 27.

III. castrum: quae miser sollertia transverberat castrum hoc Furiarum incoloe; T II, 23.

furalis, *(furellig):* haec (Oenei partu edita) me iniret veste furali insum; T II, 20.

furibundus, *begeistert:* mens: quorum furibunda mens videt ante multo, quae sint futura; D I, 114.

praedictiones: saepe hariolorum etiam et vatum furibundas praedictiones ... audiendas putaverunt; D I, 4.

furiosus, *wütend, rasend:* A. alqs: non est scriptum „SI INSANUS“, sed „SI FURIOSUS ESCIT“; T III, 11.

dominus: libenter ||ego|| vero insto sicut ab domino agresti ad furiosos profugi; C 47.

E. I. sum: insipientes omnes peregrinos, exules, servos, furiosos? A II, 136.

II. videor: quae vel dormientibus vel furiosis videntur non nunquam; A II, 48.

III. bona: cum furiosorum bona legibus in agnatorum potestate sint; R III, 45.

exempla: utimur exemplis somniantium, furiosorum, ebriosorum; A II, 53.

visa: dormientium et vigilentium et furiosorum visa imbecilliora esse dicebas quam vigilantium, siccorum, sanorum; A II, 88. cum illa falsa (visa) vel furiosorum vel somniantium recollectione ipsorum refellitis; A II, 90.

furo, *rasen, wüten, toben:* alqs: Empedocles quidem, ut interdum mihi furere videntur; A II, 14.

quod idem contingit insanis, ut et incipientes furere sentiant ... et, cum relaxentur, sentiant; A II, 52. furere tibi Empedocles videtur; A II, 74.

non .. id queritur, qualis recollectio fieri soleat eorum, qui experrecti sint, aut eorum, qui furere destiterint, sed qualis visio fuerit aut furentium aut somniantium tum, cum movebantur; A II, 90. quo genere ... Aiaceum, Orestem furere dicimus; T III, 11.

sic iracundus non semper iratus est; laeose, iam videbis furentem; T IV, 54.

quem libidinibus inflammatum et furentem videmus; T V, 16. qui valetudinis vitio furent et melancholici dicerentur; D I, 81.

quid .. causae est, cor Cassandra furens futura prospiciat? D I, 85.

ut certis rebus certa signa praecurrerent, ... alia in somniantium visis, alia in furentium vocibus; D I, 118.

nondum dico, quam haec signa nulla sint, ... voces furentium, sortes, somnia; D II, 16. Sibyllae verus observamus, quos illa furens fuisse dicitur; D II, 110.

non esse .. illud carmen furentis .. ipsum poema declarat; D II, 111.

hoc scriptoris est non furentis, adhibentis ||est non f. adh.|| diligentiam, non insani; D II, 112.

qui (Solon) ... furere se simulavit; O I, 108. furere asimulare, ne coiret, (Ulixes) inlicitus; O III, 98.

animus: id certe magis est attentis animi quam furentis; D II, 111. f. modus.

di: qui (poetae) et ira inflammatos et libidine furentis induxerunt deos; N I, 42.

modus: cum duobus modis animi ... motu ipsi suo soluto et libero incitarentur, uno furenti ||furentes||, altero somniate ||somniaantes||; D I, 4.

multitudo: si nos multitudinis furentis inflammata invidia populisset; L III, 26.

pectus: multa .. per terras vates oracula furanti pectore fundebant tristis niniantia casus; D I, 18.

petulantia: gravitate canentis illorum (adulescentium) furentem petulantiam consedissee ||resedissee||; fr X, 3.

scriptor: f. alqs; D II, 112.

furor, *Wut, Raserei, Wahnsinn, Reibenhaß:* I. cadit: ut furor in sapientem cadere possit, non possit insaniam; T III, 11.

considit: cuius furor consederit, putare non

fuisse ea vera, quae essent sibi visa in furore; A II, 88.

edit: quas (strages) ... furor edere potuit in-purae beluae multorum inflammatus furoribus; L III, 22.

est: furorom ... esse rati sunt mentis ad omnia caecitatem; T III, 11. maxime ... admonendus est, quantum sit furor amoris; T IV, 75.

habet: quid ... habet auctoritatis furor iste, quem divinum vocatis? D II, 110.

potest: f. cadit, edit.
progredditur: quid est ... quo non progredia-tur eodem ira, quo furor? T IV, 77.

solet, vaticinatur: ut vaticinari furor vera solet; D I, 67.

II, I. appello: ea (praesagitia) si exarsit acris, furor appellatur; D I, 66. quem, si placet, appellet furorem, dum modo is furor ita laudetur, ut in Phaedro Platonis laudatus est; D I, 80.

comprimo: qui (Milo) ... omnes P. Clodi conatus fuoresque compressit; O II, 58.

incito: ipse Alcmaeo tuus ... nonne ibidem incitato furore - unde haec flamma oritur? - A II, 89.

inflammo: f. I. edit.
laudo: f. appello; D I, 80.

voco: quem nos furorom, *μυρζολλίαν* illi vo-cant; T III, 11. f. I. est; D II, 110.

2. sum: ut illa praetereant, quae sunt furoris; T IV, 76.

3. converto ad: iam Atheniensium populi po-estatem omnium rerum ipsi ... ad furorem mul-titudinis licentiamque conversam pesti *; R I, 44. reliquiae coniurationis a Catilinae furis ad tuum scelus fuoresque conversae; P 27.

disiungo a: hanc ... insaniam, quae iuncta stultitia patet latius, a furore disiungimus; T III, 11.

duco a: huic praestantissimae rei nomen nostri a diva, Graeci, ut Plato interpretatur, a furore duxerunt; D I, 1.

perduco ad: Aiaceum ... ira ad furorem mor-tuemque perduxit; T IV, 52.

III. comes, dux: nec se comitem illius (Ti. Gracchi) furoris, sed ducem (C. Blossius) praebuit; Lae 37.

divinatio: furoris divinationem Sibyllinis maxime versibus contineri arbitrati; D I, 4.

genera: Dicaearchus Peripateticus cetera divi-nationis genera sustulit, somniorum et furoris re-liquit; D I, 5. ut ... ista duo (divinandi genera), furoris et somnii, quae a libera mente fluere vide-rentur, probares; D II, 101.

oracula: exponi ... somnii et furoris oracula || oracula ||; D I, 70.

IV, I. incitari: si aut furore divino incitatus animus aut somno relaxatus solute moveatur ac libere; D II, 100.

inflammari: f. I. edit.

2. in: cum ipsi dicatis sapientem in furore sus-tinere se ab omni adsensu; A II, 48. semper Aiax fortis, fortissimus tamen in furore; T IV, 52. f. I. considit.

per: quod et somniantibus saepe contingit || contingit || et non numquam vaticinantibus per furorom; D I, 34. qui aut per furorem eas (cau-sas) aut in quiete videant; D I, 126.

sine: negat ... sine furore Democritos quem-quam poetam magnum esse posse; D I, 80.

furtim, verstofflen, heimlich: bestiae furtim, ut dixi, fruantur, domini palam et libere; N II, 157.

furtum, Diebstahl, Entwendung: I. nascun-tur: hinc furta, peculatus, expiationes dirptione-sque sociorum et civium (nascuntur); O III, 36.

II, I. facio: inde illa actio: OPE CONSILIOQUE TUO FURTUM AIO FACTUM ESSSE; N III, 74.

2. scio de: qui ... scire debuit de sanitate, de fuga, de furta, praestatis edicto sedulium; O III, 71.

III. ob: quem (dolorem Prometheus) excipit ob furtum Lemnius; T II, 23.

fuscina, Strigand, I. do: dant (dia) ... hastam, clipeum, fuscinam, fulmen; N I, 101.

II. evertere: Triton fuscina evertens specus subter radices ponitus undanti in freto; N II, 89.

fuscus, dunkel, [schwärzlich]: cornix: «fusca ... non numquam cursans per litora cornix»; D I, 14.

genus: iudicatur et in vocis et in tibiaram nervorumque cantibus ... (genus) canorum fuscum, leve asperum; N II, 146.

fuse, weidmüsig, aufmerksam, aufgebracht: a u-geo: potest id ... fuse et copiose et omnibus ele-ctissimis verbis gravissimisque sententiis rhetorice et augeri et ornari; F III, 26.

convoco: discipulis || descr. || ... populus ... plus adhibet ad suffragium consilii quam fuse in tribus convocatus; L III, 44.

dico: de cuius (sapientia) excellentia multa quidem dici quamvis fuse lateque possunt, sed brevissime illo modo; T IV, 57.

disputo: haec cum uberius disputantur et fu-sius; N II, 20. quae fuse olim disputabantur ac libere; L I, 36.

impero: tenere tantam et tam fuse lateque imperantem rem publicam; R V, 1.

orno: f. augeo.

fusio, Etzmen, Erzbreitung: I. declarat: aquae etiam admixtum esse calorem primum ipse liquor aquae declarat et fusio || declarat effusio, declarat ||; N II, 26.

2. sum: ipsum ... mundum (Chrysippus) deum dicit esse et eius animi fusionem universam; N I, 39.

futilis (futt.), nichtig, eitel: A. alqd. quid ... est tam futile || futile ||, quam quicquam ad-probare non cognitus? A II, 59.

alacritas: ut ... nec sitienter quid expetens ardeat desiderio nec alacritate futili gestions de-liquescat; T IV, 37.

haruspices: iridescentes haruspices, vanos, fut-tiles || futiles || esse dicamus; D I, 38.

laetitiae: quos ... nullas futiles laetitiae exultantes languidis liquefaciunt voluptatibus; T V, 16.

sententiae: audite ... non futiles || futiles || commenticiasque sententiae; N I, 18.

B. odi: quis non odit sordidos, vanos, leves, futiles? F III, 38.

futilitas (fott.), Nichtigkeit: haec ... plena sunt futilitatis || futil. || summaeque levitatis; N II, 70.

futurus, tänstig, zufünftig, Zukunfft (vgl. sum): A. bei Eschbacher: alqd. quid, qui non modo ea futura timet, verum etiam fert sus-tinetque praesentia? T V, 16. ex insanom aut ebriom visis innumerabilia coniectura trahi pos-sunt, quae futura videantur *; D II, 121. ipsa mens ea, quae futura videt, praeterita meminit; R IV, 1.

aegritudo: est ... metus futurae aegritudinis sollicita expectatio; T V, 52.

bella: qui (Scipio) ... ano modo praesentia, verum etiam futura bella delevit; Lae II.

bona: futura (bona) modo expectant; F I, 60. ut sit laetitia praesentium bonorum, libido futurorum; T IV, 11.

casus: ut nos longe prospicere oporteat futuros casus rei publicae; Lae 40.

dens: haec deus is, qui erat, de aliquando futuro deo cogitans; Ti 20.

dolor: quod sit a dolore corporis praesenti futuro se iunctum; F I, 59. nullo nec praesenti nec futuro dolore; F II, 63. cum et praeteriti doloris memoria recens est et futuri atque impendentis torquet timor; F II, 95.

eloquentia: ita futura eloquentia provisa in infante est; D I, 78.

fama: futurae post mortem famae .. esse ... consulendum; F III, 57.

fructus: ver .. ostendit .. fructus futuros; C 70.

histrion: miror deos .. histrioni futuro claritatem ostendisse; D II, 66.

homines: si cupiat proles illa futurorum hominum deinceps laudes ... prodere; R VI, 23. nec his illis de hominibus, qui nunc sunt, sed de futuris ... haec habetur oratio; L III, 29.

malum: haec .. praemeditatio futurorum malorum lenit eorum adventum, quae ..; T III, 29.

stultum .. etiam esse meditationem futuri mali aut fortasse ne futuri quidem; T III, 32. si .. ne futurum quidem (malum) sit; T III, 32. ex

malis metum et aegritudinem nasci censent. metum futura, aegritudinem praesentibus; T IV, 11. est .. metus, ut aegritudo praesentis, sic ille futuri mali; T IV, 64. certe .. ignoratio futurorum malorum utilior est quam scientia; D II, 23.

miseriae: futuras mecum commentabar miseriae; T III, 29. 58.

res: male reprehendunt (Epicurii) praemeditationem rerum futurarum; T III, 34. necessitatem rerum futurarum (Chrysiippus deum dicit esse); N I, 39. eandem .. (legis vim) fatalem necessitatem appellat, sempiternam rerum futurarum veritatem; N I, 40. praesensiones rerum futurarum quid aliud declarant nisi hominibus ea ostendi? N II, 7. signa ostenduntur a die rerum futurarum; N II, 12. quae (causa) orta esset ex praesensione rerum futurarum; N II, 13. quia nihil tam inridet Epicurum quam praedictionem rerum futurarum; N II, 162. haec .. natura ad scientiam rerum futurarum homini ... est ... data; N II, 163. quod .. intellegitur etiam significationibus rerum futurarum; N II, 166. qui (modus) est susceptus ex praesensione rerum futurarum; N III, 16. quam (divinationem) Graeci *μαρτυρία* appellant, id est praesensionem et scientiam rerum futurarum; D I, 1.

volatibus avium cantibusque ut certissimis signis declarari res futuras putant; D I, 2. cum .. plurimum .. locis gravis auctor Democritus praesensionem rerum futurarum comprobaret; D I, 5. bello Punico secundo nonne C. Flaminius consilium iterum neglexit signa rerum futurarum? D I, 77. easdem .. causas veri simile est rerum futurarum cerni ab iis, qui ..; D I, 126. qui .. teneat causas rerum futurarum, idem necesse est omnia teneat, quae futura sint; D I, 127. in causis conditae sunt res futurae; D I, 128. esse censet (Posidonius) in natura signa quaedam rerum futurarum; D I, 130. ne divinitio quidem (est), quoniam ea rerum futurarum est; D II, 21. ego ne utilem quidem arbitror esse nobis futurarum rerum scientiam; D II, 22. ut (adflatus e terra) eam (mentem) providam rerum futurarum efficiat; D II, 117. hoc inerat in rebus futuris? D II, 143. quae (*ἀγνοήματα*) de re futura cum aliquid dicunt; Fa I. Chrysiippus metuit, ne ... non teneat omnia fato fieri et ex causis aeternis rerum futura-

rum; Fa 21. eosdem (deos) .. posse nobis signa rerum futurarum ostendere; L II, 32. per quam (rationem homo) ... rebus .. praesentibus adiungit ... futuras; O I, 11.

saecula: inhaeret in mentibus quasi saeculorum quoddam futurum futurorum; T I, 33.

venti: «ventos praemonstrat saepe futuros infatum mare»; D I, 13.

veritas: quibus (collegis) nulla videbatur in angustis aut praesensio aut scientia veritatis futurae; D I, 105.

B. *affin*: I. convertit: nec posse verum futurum convertere in falsum; Fa 20.

est: quia futura vera .. non possunt esse ea, quae causas, cur futura sint, non habent; Fa 26. si omne futurum ex aeternitate verum est, ut ita certe eveniat, quem ad modum sit futurum; Fa 32. ita ne praeterita quidem ea, quorum nulla signa .. extarent, Apollini nota esse (Carneades) censebat; quo minus futura; Fa 33.

evenit: f. est; Fa 32.

habent: f. est; Fa 26.

inest: in qua rerum natura inest id futurum? D II, 18.

potest: f. convertit. est; Fa 26. — II. I. significo; D I, 10.

II. I. auguror: id ... facilius evenit adpropinquante morte, ut animi futura augurentur; D I, 64.

cogito: quid ... elogium significant nisi nos futura etiam cogitare? T I, 31.

copulo: quae (ratio, mens) ... cum praesentibus futura copulet; F II, 45.

declaro: si est in exitis aliqua vis, quae declaret futura; D II, 29.

dico: futura, quorum consequenti tempore vera erat instantia, ea vera dicemus; Fa 27. f. *dico*, III. futura (3 Et), 3. I. E. 695. a.

efficio: multum .. differt, utrum causa naturalis ex aeternitate futura vera efficiat, an ...; Fa 32. exspector: neque (sapiens) pendet ex futuris, sed exspectat illa; F I, 62.

facio: ea (futura), quorum causas natura ita contineret, ut ea fieri necesse esset; Fa 32.

intellego: f. significo; D I, 2.

praecipio: ingenii magni est praecipere cogitatione futura; O I, 81.

praedico: non .. credo nullo percepto ... eos (artifices), qui divinatione utantur, futura praedicere; Fa 11. f. significo; D I, 2.

praenosco: neque non (di) possunt futura praenoscere; D I, 82. II, 102. 106 (105).

praenuntio: est .. vis et natura quaedam, quae ... futura praenuntiat; D I, 12.

praesentio: qui ... concitacione quadam animi aut soluto liberoque motu futura praesentiunt; D I, 34. natura futura praesentiunt; D I, 111. relinquendum est homini, ut signis quibusdam consequentia declarantibus futura praesentiunt; D I, 127. qui extis aut avibus aut ostentis aut oraculis aut somniis futura praesentiunt; D II, 16. qui censent esse in mentibus hominum tamquam oraculum aliqd, ex quo futura praesentiunt; D II, 100. medici signa quaedam habent ex venis et spiritu aegroti multisque ex aliis futura praesentiunt; D II, 145.

prospicio: quod deinde causae est, cur Cassandra furens futura prospiciat? D I, 85. quos ... futura prospicere credimus; O II, 33. inulta .. (animi, cum remissi et liberi sunt, futura prospiciunt; C 81.

providoe: quod et praeterita teneat et futura providet et completi possit praesentia; T I, 66. fr IX, 10. tum (animus) meminit praeteritorum, praesentia cernit, futura providet; D I, 63. nostra

.. causa di id facerent, ut providere futura possemus; D II, 124.

sentio: animo .. et praeterita et futura (sentire possumus); F I, 55. is .. qui ante agit, quam oblata res est, dicitur praesagire, id est futura ante sentire || [is ... sentire] ||; D I, 65. paulum admodum sentiens (boia) praeteritum aut futurum; O I, 11.

significo: quae (gens) non significari futura et a quibusdam intellegi praedictique posse censet; D I, 2. natura significari futura sine deo possunt; D I, 10. aut ea (futura) ne ipsi quidem di significare possunt; D I, 82. II, 101. non .. sunt di nec significant futura; sunt autem di; significant ergo; et non, si significant, nullas vias dant nobis ad significationis scientiam (frustra enim significant); D I, 83. profecto hominibus a diis futura significari necesse est; D I, 117. non .. di sunt nec significant nobis futura; sunt autem di; significant ergo; et non, si significant futura, nullas dant vias nobis ad significationem scientiam (frustra enim significant); D II, 102. ita conclu-

dunt: „non igitur et sunt di nec significant futura; ... sunt autem di, ... significant ergo.“ ne id quidem sequitur; possunt enim non significare et tamen esse di. „nec, si significant“ ..; D II, 106.

2. dico de: si vere dicatur de futuro, idque ita futurum sit, dicas esse necessarium; Fa 13. ut, quamquam de futuro dicitur, tamen ut id non possit convertere in falsum; Fa 17. insum in: in factis immutabilitatem appare, in futuris quibusdam, quia non apparet, ne inesse quidem videri; Fa 17.

pendeo ex: § I, expecto.

III. causae: § II, I. facio.

instantia: § II, I. dico.

prudencia: cum tanta celeritas animorum sit, tanta memoria praeteritorum futurorumque prudentia; C 78.

IV. in: omne .. quod falsum dicitur in futuro, id fieri non potest; Fa 12. quae falsa in futuris dicentur, in iis habebis, ut ea fieri non possint; Fa 13. ita fit, ut commutatio ex vero in falsum ne in futuro quidem ulia fieri possit; Fa 17.

Galea, ἄελη: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quamumeros, lacertos, manus; T II, 37.

galeo, mit dem ἄελη bebeden: habebam, inquit, in animo imitam informationem quandam dei, et barbati quidem Iovis, galeatae Minervae; N I, 100.

gallina, ἄελη, ἄελη: I. construunt, a I: gallinae avesque reliquae et quietum requirunt ad pariendum locum et cubilia sibi nidoseque construunt easque quam possunt mollesime substernunt; N II, 129.

parit: quae id (ovum) gallina peperisset, dicere solebant; A II, 57.

II. I. alo: qui gallinas alere permultas quaestus caesa solent; A II, 57.

effugio, al. 2. suppono: anitum ova gallinis saepe supponimus; e quibus puli orti primo aluntur ab his ut a matribus, a quibus exclusi || excusi || foticque sunt, deinde eas relinquunt et effugunt sequentes; N II, 124.

3. abundo: villa ... abundat porco, haedo, agno, gallina; C 56.

III. ab: § II, I. effugio.

per: hoc .. per gallinas Iuppiter tantae civitatis signum dabit; D II, 56.

gallinaeus, von ἄελη: fel: cum rerum natura ... quid habere potest commune non dicam gallinaeum fel, ... sed ...? D II, 29. galli: § I. gallus, I. canunt; D I, 74. — III.

gallinarius, ἄελη: quoniam gallinarius invenisti Deliacum illum, qui ova cognosceret; A II, 86.

gallus, ἄελη: I. canunt: gallos gallinaeos in eo loco sic adsidue canere coepisse, ut nihil intermitterent; D I, 74. quia galli vixi silere solerent, canere victores; D II, 56. quasi pisces, non galli ceciderint! D II, 56. Democritus .. optimus verba causam explicat, cur ante lucem galli canant; D II, 57.

cantant: quod .. est tempus, quo illi (galli) non cantent, vel nocturnum vel diurnum; D II, 56.

coeperunt: § I. canunt; D I, 74.

edunt: depulso .. de pectore ... cibo (gallos) cantus edere quiete satiatos; D II, 57.

favent: qui .. (galli) „siletio noctis“, ut ait Ennius, „favent faucibus rursis cantu plausuque premunt alas“; D II, 57.

intermittunt: § I. canunt; D I, 74.

premunt: § I. favent.

silent, solent: § I. canunt; D II, 56.

II. I. excito, moveo: quodsi (galli) victores alacritate et quasi laetitia ad canendum excitantur, potuit accidisse alia quoque laetitia, qua ad cantum moveretur; D II, 56.

satlo: § I. edunt.

vineo: § I. canunt; D II, 56.

2. do: quid in mentem venit Callistheni dicere deos gallis signum dedisse cantandi? D II, 57.

III. cantus: tu vates Boetios credis Lebadiae vidisse ex gallorum gallinaeorum cantu victoriam esse Thebanorum; D II, 56.

garrus, ἄελη: tanta est inpunitas garriendi; N I, 108.

gaudeo, ἄελη, ἄελη, ἄελη, ἄελη: I. abfolat: I. decet: ut cavere || confidere, providere || decet, timere non decet, sic gaudere decet, laetari non decet; T IV, 66.

est: aliud .. esse (Hieronymus) censet gaudere, aliud non dolere; F II, 9. cum in natura tria sint, unum gaudere, alterum dolere, tertium nec gaudere nec dolere; T III, 47.

2. alqs: cum gaudeam, si simile veri quid invenerim; A II, 65. gaudere non potes; F II, 98. nec gaudere quemquam nisi propter corpus nec dolere; F II, 98. ut in sinu gaudeant, gloriose loqui desinant; T III, 51. aliter .. Naevianus ille gaudet Hector, ... aliter ille apud Trabeam; T IV, 67. dum ita gauderet; C 41. voluptates (opportune sunt), ut gaudeas; Lae 22. § III, 1.

corpus: corpus gaudere tam diu, dum praesentem sentiret voluptatem; T V, 96.

sapiens: ut non plus habeat sapiens, quod gaudent, quam quod angatur; F I, 62. occultum facinus esse poterit, (sapiens) gaudebit; F II, 57. vita: nec eam (beatam vitam) cessando, sive

gaudentem, ut Aristippus, sive non dolentem, ut hic, ... quaeramus; F II, 41.

II. mit **Erregung**: I. quod: sane gaudeo, quod te interpellavi; L III, 1.

2. accus. c. inf.: videmus, ... ut (pueri) aliquid scire se gaudent? F V, 48. ut (Cato) causam moriendi nactum se esse gauderet; T I, 74. ut ... alteri (obiurgatores) didicisse se gaudent; N I, 5. gaudeo .. me incunabula paene mea tibi ostendisse; L II, 4. equidem me cognovisse (incunabula) admodum gaudeo; L II, 5. gaudeo nostra iura ad naturam accommodari; L II, 62. quem (Scipione) ... esse natum et nos gaudemus et haec civitas, dum erit, laetabitur; Lae 14. egone me audisse aliquid ... non gaudeam? P 42.

III. mit **abhängigem Satze**: I. alqd: qui id probari potest, ut is, qui propter me aliquid gaudeat, plus quam ego ipse gaudeat? F II, 108.

2. alq re: quoniam ... omne .. id, quo gaudemus, voluptas est; F I, 87. aequitate: cum homines ... aequitate iustitiae gaudent; Lae 82.

bello: quam gaudebat bello suo Punicum Naevius! quam Truculento Plautus, quam Pseudolo || Pseudolo || C 50.

bono: omne animal ... voluptatem appetere eaque gaudere ut summo bono; F I, 30. quodam gaudere talibus bonis animi, id est virtutibus, beatum est; T V, 72.

correctione: quod contra oportebat, delicto dolere, correctione gaudere; Lae 90.

doloribus: gaudere nosmet omitendis doloribus; F I, 56.

genere: cum .. intellexero te hoc scientiae genere gaudere; O III, 121.

iustitia: j. aequitate. laboribus: laboribus hic (Africanus) praeteritis gaudet, tu iubes voluptatibus; F II, 106.

liberatione: quoniam ... ipsa liberatione et vacuitate omnis molestiae gaudemus; F I, 37.

malo: ex quo fit, ut alieno malo gaudent; T III, 19.

officio: qui gaudet officio; P 34. praecipitis: adolescentes senum praecipitis gaudent; C 26.

praeteritis: „praeteritis“, inquit, „gaudeo“. quibusnam praeteritis? F II, 98.

Pseudolo, Truculento: j. bello. recordatione: quorum recordatione te gaudere dicis; F II, 98.

rebus: qui || quae || esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi haberes, qui illis aequae ac tu ipse gauderet? Lae 22.

sapientia: sua sapientia et virtute (deus) gaudet; N I, 51.

scientia: quod ... animi .. ipsa scientia ... gaudent; F V, 50.

vacuitate: j. liberatione. virtute: j. bono; T V, 72. sapientia.

vocabulo: caelum sive mundus, sive quo alio vocabulo gaudet, hoc a nobis nuncupatus sit; T I, 4.

voluptate: (animal) gaudet voluptate; F II, 81. j. bono; F I, 30. laboribus.

gaudium, Freude, Genuss: I. est: falsum est, quod negas animi ullum esse gaudium, quod non referatur ad corpus; F II, 98.

II, I. dico: quod ... non dicitur laetitia nec gaudium in corpore; F II, 13. cum ratione animus movetur placide atque constanter, tum illud gaudium dicitur; T IV, 13.

occulto: maxime in pecuniis creditis occultat suum gaudium; O II, 79.

refero: j. I. est.

2. perfruo: quodsi ... omnes .. sapientes his gaudiis perfruantur; T V, 72.

3. distinguo a: quoniam docendi causa a gaudio laetitiam distinguiamus; T IV, 66.

exsisto ex: ex perpetuis .. plenisque gaudiis cum persepium sit vitam beatam existere; T V, 67.

III, I. plenus: hinc omnia, quae palehra, honesta, praeclara sunt, ... plena gaudiorum sunt; T V, 67.

2. refertus: cui (vitae) refertae tot tantisque gaudiis Fortuna ipsa cedat necesse est; T V, 72.

IV. adficere: quem Tiberina descensio festo illo die tanto gaudio affecit, quanto L. Paullum ... eodem flumine invectio? F V, 70. quo ... gaudio adfici necesse est sapientia animus! T V, 69.

compleri: quoniam gaudio (hominis) completerentur? F V, 69. ex quo (mens) insatiabili gaudio complectatur || completur ||; T V, 70.

comprobari: ut eorum exitum et iudicio vivorum et gaudio conprobetur; L II, 44.

efferris: Scipio quasi quodam gaudio elatus; R III, 42.

gaza, **Σαζα**: omni Macedonum gaze, quae fuit maxima, potius [est] Paulus; O II, 76.

gelidus, **κρίσσι**: flumina: esse aliquando in Arpinati nostro gelidis fluminibus circumfusum fuisse; T V, 74.

frigus: gelidum valido de pectore frigus anhelans ... Capricornus; N II, 112.

latices: nos circum latices gelidos fumantibus aris aurigeris divom placantes numina tauris; D II, 63.

Liris: Lirem .. (Fibrenus) multo gelidiorem facit; L II, 6.

nives: unde horrifera aquilonis stridor gelidas molitur nives; T I, 63.

perennitates: adde huc fontium gelidas perennitates; N II, 98.

rores: cum primum gelidos rores aurora remittit; D I, 14.

gemino, **βροδωππίν**: quae (causa) terret animos ... sole geminato, quod ... Tuditano et Aquilio consulibus evenerat; N II, 14.

geminus, **βωπέπ**, **Σμίλλιν**: A. fratres: Procles et Eurysthenes ... gemini fratres fuerunt; D II, 90.

lumen: gemino .. lucernae lumine declarari dissonanem; D II, 120.

B, I, 1. sunt: conceditur .. (geminus) similes esse, quo contentus esse potuerat. tu autem vis eodem plane esse, non similes; A II, 54. 55.

2. sum: fac .. antiquos illos Servilios, qui gemini fuerunt, tam similes, quam dicuntur; A II, 56.

II. internosco: ut mater geminos internoscit consuetudine oculorum, sic tu internosces, si adveneris; A II, 57.

III. formae, a. l.: geminorum formae esse similia, vitam atque fortunam plerumque discrepantem; D II, 90.

similitudines: similitudines .. geminorum ... pueriliter conectantur; A II, 54.

IV. in: quid tibi vis in geminis? A II, 54.

gemitus, **Γένειν**, **Κόπιν**, **Κόπιν**: I. adfert: qui .. gemitus si levationis aliquid adferret; T II, 57.

est: si gemitus in dolore ad confirmandum animum valebit, utemur; sin erit ille gemitus

elamentabilis, si inbecillus, si abiectus, si febrilis, ei qui se dederit, vix cum virum dixerim; T II, 57.

imminuit: cum .. (gemitus) nihil imminuat doloris; T II, 57.

valet, II, I. abicio, 2. do: f. I. est.

III, I. mugire: inclosurum hominum gemitu mugiebat taurus; R III, 42.

resonare: «quod (saxum) eiulatu, quæstus, gemitu, fremitibus resonando mutum febriles voces refert; F II, 94. «quod (tectum) ... febrilis ...; T II, 33.

2. cum: «Inquamus amicis maerorem, ut celebrent fuera cum gemitu; T I, 117.

sine: cum .. ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu adurunt; T V, 77.

gemma, *Wage, Knospe, Edelstein*: I. existit, II, I. dico: existit tamquam ad articulos sarmentorum ea, quæ gemma dicitur, a qua oriens uva se ostendit; C 53.

frango: tu, ... quæ non sint futura, posse fieri dicis, ut frangi hæc gemmam; Fa 13.

2. orior a: f. I.

II. ornatus: Lysandrum intoentem purpuram eius (Cyri) ... ornatumque Persicum multo auro multoque gemmis; C 59.

gemo, *seufzen, ächzen, flagen*: I. videtur: dum tibi tarpe nec dignum viro videbitur gemere, eiulare; T II, 31.

2. alqs: aspice Philoctetam, qui concedendum est gementi; T II, 19. his tu præsentibus gemere et iactare te non audebis profecto; T II, 45. huic (Ulixi) leviter [lenter] gementi illi ... non dubitant dicere ...; T II, 49.

gena, *Benge*: I. eminent, tutantur: genæ .. ab inferiore parte tutantur subiectæ leniterque eminentes; N II, 143.

II. peredo: «lacrimæ peredere umore exsanguis genas; T III, 26.

rado: «mulieres genas ne radunt; L II, 59. 64. subicio: f. I. eminent.

III. lacerationes: ex hac opinione sunt illa ... genera legendi, paedores, muliebres lacerationes genarum; T III, 62.

genealogus, *Berfasser von Geschlechtsregistern*: eorum .. fratres et sorores, qui a genealogis antiquis sic nominantur, Amor, Dolus, Metus [modus, Morbus], Labor ...; N III, 44.

gener, *Schwiegerjohn, Ehem*: I. lavo: cum sceris generi non lavantur; O I, 129.

saluto: (Scipio) salutavit ... C. Fannium et Quintum Scævolam, generos Laeli; R I, 18.

III, I. studia: studiis .. generatorum ... difficile est ... obistere; Lae 26.

2. sermo cum: Scævola ... exposuit .. sermonem Laeli [Laelii] de amicitia habitum ab illo secum et cum altero genero, C. Fannio; Lae 3.

IV. cum: nec stellatus Cepheus cum uxore, genero, filia traderetur; T V, 8.

generalis, *allgemein*: et generale quoddam decorum intellegimus ... et aliud huic subiectum; O I, 96.

generatim, *nach Setzungen*: exponam .. generatim argumenta eorum; A II, 47.

generator, *Erzeuger*: nosse .. generatores suos optime poterant; Ti 38.

genero, *erzeugen, erschaffen, hervorbringen*,

pass. abflammen: I. alqm: tertia (Minerva) illa, quam a [quam] lora generatam supra diximus; N III, 59. neque ... ita generati a natura sumus, ut ... videamus; O I, 103. ut Oceanum Salicamque Caeli satu Terræque conceptu generatos editeque memoremus, ex his Saturnum et Opem, deinceps Iovem atque Iunonem, reliquos ... et eorum, ut utamur veteri verbo, prospiam; Ti 39.

alqd: unde essent omnia orta, generata, concreta; T V, 69. præter mundum cetera omnia aliorum causa esse generata; N II, 37. quo constituto sequitur ab animalibus principis ea esse generata; N II, 75. quæ .. omnia eam vim seminis habent in se, ut ex uno plura generentur; N II, 127. ex quo (calore) omnia generari dicebas; N III, 18. ea .. unde generata (sint); L I, 61. omitto .. vini ipsam omnium, quæ generantur e terra; C 52.

animal: animal hoc providum ... præclara quadam conditione generatum esse a supremo deo; L I, 22.

animatum: nihil, ... quod animi ... est experta, id generare ex se potest animatum compositæ rationis; mundus autem generat animalis compositæ rationis; N II, 22.

bestias: ut ipsas bestias hominum gratia generatas esse videamus; N II, 158.

bovem: equum vehedi causa, arandi bovem, venandi et custodiendi canem (esse generatum); N II, 37.

canem: «hæc (dextra) ... tricripitem eduxit Hydra generatum canem?»; T II, 22. canum ... tanta alacritas in venando quid significat aliud nisi se ad hominum commoditates esse generatos? N II, 158. f. bovem.

compotem: f. animatum.

diem: nox .. et dies ... ob has generata causas; Ti 32.

equum: f. bovem.

exemplar: quod (exemplar) generatum ortumque dicimus; Ti 6.

exemplum: generatum exemplum (mundi artificis) est pro æterno secutus; Ti 6.

genus: non est ... solivagum genus hoc, sed ita generatum, ut ...; R I, 39. ut .. mortali conditione (ea genera) generentur; Ti 41.

hominem: homines .. sunt hæc lege generati, qui tuentur illum globum ...; R VI, 15. quoniam hominem, quod principium reliquarum rerum esse voluit, generavit et ornavit deus; L I, 27. homines .. hominum causa esse generatos; O I, 22.

mundum: semperne (mundus) fuerit nullo generatos orta, an ortus sit; Ti 5. sic .. generatus (mundus) ad id est effectus, quod ratione ... comprehenditur; Ti 7.

naturam: cum sic hominis natura generata sit, ut ...; F V, 66.

noctem: f. diem.

prosapiam: f. alqm; Ti 39.

regem: qui (rex) modo esset Herculis stirpe generatus; R II, 24.

semina: quæ .. (semina) ipsa (terra) ex se generata stirpibus infra continet; N II, 26.

sidera: quæ (sidera) ... mutabilis erratione labuntur, ita generata sunt, ut supra diximus; Ti 36.

subolem: «Titanum suboles, socia nostri sanguinis, generata Cælo;» T II, 23.

vium: est .. natura sic generata vis hominis, ut ...; F V, 43.

II. mit doppelter Accusativ: omnia sui similia generavit; Ti 9.

generosus, *edel*: ortus: humilem sano

relinquunt et minime generosum, ut ita dicam, ortum amicitiae; Lae 29.

rex: cum .. de imperio certamen esset cum rege generoso ac potenti; O III, 86.

stirps: omnes (voces) civilem generosa a || generosam, al. || stirpe profectam vitare ingentem cladem ... monebant; D I, 20.

virgo: si (lubido) petulans fuisset in aliqua generosa ac nobili virgine; P 20.

virtus: id quod ... quaedam generosa virtus statim respicit; T II, 16.

genetrix, Erzeugerin, Mutter: «nona super tremulo genetrix clangore volabat; cui ferus inmani laniavit viscera morsu»; D II, 63.

geniculatus, knietig: culmo .. erecta geniculato vaginis iam quasi pubescens (viriditas) includitur; C 51.

genitor, Erzeuger, Vater: I, 1. abdit, al.: «hunc (draconem) ... qui luci eiderat, genitor Saturnius idem abdidit et duro formavit tegmine saxi»; D II, 64.

canit: «haec fore ... ipse deum genitor caelo terrisque canebat»; D I, 19.

2. Vocatit: «o pater, o genitor, o sanguem dis oriundum!»; R I, 64.

II. imitor: imitantes genitorem et effectorem sui; I 47.

III. ab: quo (animo) nihil est ab optimo et praestantissimo genitore melius procreatum; Ti 27.

Gens, Stamm, Geschlecht, Verwandtschaft, Volkstamm, Volk, Schule: I. Subject: accolit: sicut ... ea gens, quae illum locum adcolit, propter magnitudinem sonitus sensu audiendi caret; R VI, 19.

appellant: quam (voluptatem) omnes gentes hoc nomine appellant; F II, 28.

caret: f. accolit.

censet: gentem quidem nullam video neque tam humanam atque doctam neque tam immanem tamque barbaram, quae non significari futura et a quibusdam intellegi praedicique posse censet; D I, 2.

consentiunt: f. **consentio**, II, 1 (3 Et.) F II, 117 (B. I, S. 498, b).

continet: quae (gens Aegyptiorum) plurimorum saeculorum et eventorum memoriam litteris continet; R III, 14.

dat: dabit hoc Zenoni Polemo, etiam magister eius et tota illa gens; F IV, 51.

errat: aut eandem gentem in fulgoribus errare aut fallaciter portenta interpretari; D I, 35.

est: quod nulla gens tam fera, nemo omnium tam sit || Et || immanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. [fuit haec gens fortis, dum Lycurgi leges vigeant]; T I, 101.

quae est .. gens aut quod genus hominum, quod non habeat sine doctrina anticipationem quandam deorum? N I, 43. quae est .. gens ..., quae non aut extipicium aut monstra aut fulgora interpretantium ... praedictione moveatur? D I, 12.

civitas ... exulem ... gentem Tarquiniorum esse iussit; R II, 46. ipsis .. in hominibus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non, etiam si ignoret, qualem habere deum deceat, tamen habendum sciat; L I, 24. permultorum exemplorum et nostra est plena res publica et ... omnes .. populi cunctasque gentes; L II, 33.

flent: «gentes cunctas flebant miseris»; T II, 21.

habet: f. est; N I, 43. — ignorat: f. est; L I, 24. — imminet: f. II, 1. subigo.

infligit: «hos ... ictus corpori infixit meo ... non saeva terris gens relegata ultimis»; T II, 20.

interpretatur: f. errat.

noscit: quae funditus gens vestra non novit; N I, 89.

parent: omnes antiquae gentes regibus quondam paruerunt; L III, 4.

potest: sine quo (imperio) nec domus ulla nec civitas nec gens ... stare ... potest; L III, 3.

potitur: si ad decem milia annorum gentem aliquam urbe nostra potituram putem; T I, 90.

putat: Cilicum .. et Pisidarum gens et his finitima Pamphylia ... volatibus avium ... declarari res futuras putant; D I, 2.

scit: f. est; L I, 24.

serunt: qui Transalpinas gentis oleam et vitem serere non sinimus; R III, 16.

stant: f. potest.

utitur: gentem .. Corneliam usque ad memoriam nostram hac sepultura scimus esse usam; L II, 56.

II. **nach Verben**: I. conflictio: nec ... idcirco ... non eadem superstitione, qua ceterae gentes, conflictantur; L I, 32.

conlustratio: quodsi aut .. Sabinam aut Volaciam gentem ... conlustrare animo voluerimus; R III, 7. si quis ... multas et varias gentis et urbes despiciere et oculis conlustrare possit; R III, 14.

conservo: pro omnibus gentibus, si feri possit, conservandis aut invandis maximos labores molestiasque suscipere; O III, 25.

contemnno: quodsi has etiam (gentes divina providentia) contemnet; R III, 93.

contineo: omnes gentes ... una lex ... continebit; R III, 33.

curio: non modo eas || non eas? || (civitates divina providentia non curat), ne nationes quidem et gentes; R III, 93.

despicio: f. conlustratio.

effero: equidem arbitror multas esse gentes sic immanitate effertatas, ut apud eas nulla suspicio deorum sit; N I, 62.

initio: omitto Eleusinum ..., ubi initiantur gentes orarum ultimae; N I, 119.

invo: f. conservo.

moveo: f. I. est; D I, 12.

perturbo: gentes sibi in tenebris rei publicae perturbandas putaverunt; L III, 21.

quaero: ad hoc, de quo agitur, non quaerimus gentem, ingenia quaerimus; R I, 58.

relego: f. I. infligit.

subigo: bello subegit Aequorum magnam gentem et ferocem et rebus populi Romani imminet; R II, 36.

video: f. I. censet.

2. sum: interior (societas) eorum, qui eiusdem gentis sint || sunt ||; O III, 69.

3. impero: qui (rex) civitatem ... gentibus imperantem servare sibi cogisset; O III, 84.

4. confero cum: illa ... neque cum Graecia neque ulla cum gente sunt conferenda; T I, 2.

fundo per: superstitio fusa per gentis oppressit omnium fere animos; D II, 148.

mereor de: cum de omnibus gentibus optime mererere; F II, 118.

reperio in: quem (mucronem tribunicium) quom homines accelerati ... nulla in gente reperirent; L III, 21.

sum apud: f. I. effero. — in: est profecto quiddam etiam in barbaris gentibus praesentens atque divinas; D I, 47.

III. **nach Adjectiven und Adverbien**: I. ubi-cumque: quem (virtutem) qui adeptus erit, ubi-cumque erit gentium, a nobis diligetur; N I, 121.

ubique: quod ubique genitum || gentium || est: R II, 9.

usquam: «quis homo te exsuperavit usquam genitum impudentia?» T IV, 77.

2. ignotus: nos in exigua eius (terrae) parte adfixi plurimis ignotissimis gentibus: R I, 26.

inauditus: cum prudenter illi principes novam et inauditam ceteris gentibus interregni inveniendi rationem excogitaverunt: R II, 33.

IV. **uady Substantiva:** I. aliqua: a natura habemus omnes omnium gentium speciem neminem aliam nisi humanam deorum: N I, 46. inter omnis omnium gentium summa constat: N II, 12. nec est quisquam gentis ullius, qui duces || duces naturam || nactus ad virtutem pervenire non possit: L I, 30.

complexus: (caritas) serpit .. foras .. deinde totius complexu gentis humanae: F V, 65.

consensus: omni .. in re consensio omnium gentium lex naturae putanda est: T I, 30.

consensus: ea .. (opinio) et populi Romani et omnium gentium firmata consensu: D I, I. sententiam .. omnium populorum et gentium consensu comprobata sequitur: D I, I.

di: illi maiorum gentium di qui habentur: T I, 29.

dominus: qui rex populi Romani dominusque omnium gentium esse concupiverit: O III, 83.

haruspex: «quae quondam ... Lydiis ediderat Tyrrenae gentis haruspex»: D I, 19.

homines: quod .. omnium gentium generumque hominibus ita videretur: N I, 62.

iudicia: nos .. iudicia sanatus, Italiae, gentium denique omnium conservatae patriae consecuti sumus: L II, 42.

ius: unde ius aut gentium aut hoc ipsum civile quod dicitur? R I, 2. natura, id est ius gentium, ... constitutum est: O III, 23. maiore aliud ius gentium, aliud ius civile esse voluerunt; quod civile, non idem continuo gentium, quod autem gentium, idem civile esse debet: O III, 69.

mens: f. I. est: T I, 30.

orae: quid (Iuppiter proficit), cum in eorum gentium oras (fulmen icit), in quibus haec ne observantur quidem? D II, 45.

patres: antiquos patres maiorum gentium appellavit, ... a se adscitos minorum: R II, 35.

salus: quae pro salute gentium summo labore gessisset: F II, 119.

societas: propior est eiusdem gentis, nationis, linguae (societas): O I, 53.

Stoicus: qui (Cleantes) quasi maiorum est gentium Stoicus: A II, 126.

vocabulum: Chaldaei non ex artis, sed ex gentis vocabulo nominati: D I, 2.

2. aliqua extra: tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra et gentem inferri fas negent esse: L II, 55.

V. **Umfand:** I. teneri: ut homines deorum agnitione et gente teneantur: L I, 23.

2. a: fore ut ab exteris gentibus vinceretur ea res publica, in qua id contigisset: D I, 121.

in: in ea .. gente primus ei, qui sapientes habentur, nudi aetatem agunt: T V, 77. ea .. divinationum ratio ne in barbaris quidem gentibus neglecta est: D I, 90. in illa incorrupta maxime gente Aegyptiorum ... bovem quandam putari deum: R III, 14. non modo in tot gentibus (genera iuris) varia, sed in una urbe ... miliens mutata demonstrat: R III, 17. id ... A. Torquatus in gente Popillia iudicavit: L II, 55. f. IV. orae.

gentilis, *gēntīlīs* *gēntīlīs*: I. regnat:

fuit .. (Phercydes Syrius) meo regnante gentili: T I, 38.

2. sum: ut deorum immortalium quasi gentiles esse debeant: T I, 41.

GENU (genus), *gēnū*: I. loco propter: «cuius (Persi) propter laevum genus omni ex parte locatas parvas Vergilias || laevum genu Vergilias || ... videbis: N II, 112.

II. niti: quam (imaginem) quidem Graeci «Engonasin vocitant, genus quia mixta feratur: N II, 108.

tangere: genu mehercule M. Antonium vidi, cum contente pro se ipse lege Varia diceret, terram tangere: T II, 57.

genuinus, *gēnūīnus*, *gēntīnus*: I. dentes: intima .. (dentes escas) conficiant, qui genuini vocantur: N II, 134.

virtutes: non esse nos transmarinis nec importatis artibus eruditis, sed genuinis domesticisque virtutibus: R II, 29.

GENUS, *gēnūs*, *gēntī*, Stamm, Volkstamm, Gattung, Art, Beize, Element, Kraft: I. **abfolat:** I. **Subject:** adaequant: quae (genera) a me ipso effecta si sint, deorum vitam possint adaequare: T I, 41.

admiratur: eam (aeternam naturam) suspiciendam admirandamque hominum generi pulchritudo mundi ... cogit confiteri: D II, 148.

agit: eos (deos Emnius) non curare opinatur, quid agat humanum genus: D I, 132. «eos (deos) non curare opinor, quid agat humanum genus»: D II, 104.

anquirit: f. tuetur.

caret: genus id hominum non modo honore civium reliquorum carere, sed etiam tribu moveri notatione censoria voluerunt: R IV, 10. f. est: D I, 34.

cernit: f. est: A II, 22.

commet: quorum (siderum) alterum (genus) spatii immutabilibus ab ortu ad occasum commean nullum unquam cursus sui vestigium infestat, alterum autem continuas conversiones duas eisdem spatii cursibus conficiat: N II, 49.

concidit: vides unus inanisit concidisse genus illud totum rei publicae: R I, 64.

conficit: f. commeat.

conservant: sive (haec duo genera) dissipantur ... sive permanent et servant habitum suum: T I, 42.

constat: artificiosum (genus divinandum) constare partim ex coniectura, partim ex observatione diurna: D II, 26. f. est: D II, 1.

convenit: quod genus conveniens consentaneumque dicimus: F II, 24.

debet: f. est: O I, 103. — declinat: f. tuetur. deficit: «pol mihi fortuna magis nunc deficit quam genus»: T III, 44.

desiderant: f. est: O II, 49.

differunt: si efficeretur, ut inter visa differentur genus nihil interesset: A II, 50.

efflorescit: efflorescant genera partisque virtutum: T V, 71. ex ea genus aliquod efflorescere ex illis, quae ante dixi, solet: R I, 45.

est: haec illa sunt tria genera: A I, 22. quintum genus, e quo essent astra mentesque, singulare ... Aristoteles quoddam esse rebatur: A I, 26. cum .. artium aliud eius modi genus sit, ut tantum modo animo rem cernat, aliud, ut molliatur aliquid et faciat: A II, 22. quod ta modo dicebas esse vitiosum interrogandi genus: A II, 92. duo placet esse Carneadi genera visorum, in uno hanc divisionem ..., in altero ...: A II, 99. qui

... genus hoc scribendi, etei sit elegans, personae tamen et dignitatis esse nogen; F I, 1. quod et acutum genus est et ad usus civium non inutile; F I, 12. duo ... genera quae erant, fecit tria; F II, 26. Stoicorum ... non ignorans quam sit subtilis, vel epinotum potius, disserendi genus; F III, 3. cum tria genera bonorum sint; F III, 43. (sapientia) est ex illo pertinenti genere, quod dixi; F III, 55. ut summum bonum in eo genere ponant, quod sit extra nostram potestatem; F IV, 36. de summo ... bono quia duo genera librorum sunt; F V, 12. duo (sunt) prima genera, unum earum (virtutum), quae ... alterum autem // alterum // earum, quae ...; F V, 36. alterum ... genus est magnarum verarumque virtutum; F V, 36. quod (genus) est in iis, in quibus completur illud extremum; F V, 68. cum apud Graecos antiquissimum et doctis genus sit poetarum; T I, 3. nobile ... genus canum illud scimus esse; T I, 108. est ... quoddam genus eorum, qui se philosophos appellari volunt; T II, 7. ostendi ... quod esset imperandi genus; T II, 53. quidam Epicurei, viri optimi (nam nullum genus est minus malitiosum); T III, 50. ex hac opinione sunt illa varia et detestabilia genera lugendi; T III, 62. tractatum est ... a nobis id genus aegritudinis, quod unum est omnium maximum; T III, 81. sive (sit summum bonum) horum utrumque coniunctum sive tria illa genera bonorum; T IV, 62. ut ... esset ... quoddam genus eorum, idque vel maxime ingenuum, qui ...; T V, 9. cum ... tria genera malorum esse dicant; T V, 28. sint ... tria genera bonorum; T V, 76. sint sane illa genera bonorum; T V, 76. secundum ... genus cupiditatum nec ad potendum difficile esse censet nec vero ad cavendum; T V, 93. omnino ... genus hoc voluptatum optabile esse, si non obsit, prodesse nunquam; T V, 94. quae est ... gens aut quod genus hominum, quod non habeat sine doctrina anticipationem quandam deorum? N I, 43. si ea genera beluarum, quae in rubro mari Indiae gignantur, nulla esse dicamus; N I, 97. cum duo sint genera siderum; N II, 49. genera praeterea (nobis deorum nota sunt); N II, 70. eum quatuor genera sint corporum, vicissitudine eorum mundi continuata natura est; N II, 84. ut semper essent et bestiarum genera et arborum omniumque rerum; N II, 127. ne genus esset ullum divinationis, quod neglectum ab iis videretur; D I, 3. si sint ea genera divinandis vera, de quibus accipimus quaque colimus; D I, 9. quod esse clara et perspicua divinationis genera iudico; D I, 10. duo sunt ... divinandis genera, quorum alterum artis est, alterum naturae; D I, 11. iis ... adscitor, qui duo genera divinationum esse dixerunt, unum, quod particeps esset artis, alterum, quod arte careret; D I, 34. non videmus, quam sint varia terrarum genera? D I, 79. nec ... quicquam aliud adfertur, cur ea, quae dico, divinandis genera nulla sint, nisi quod ...; D I, 85. rarum est quoddam genus eorum, quod se a corpore avocent; D I, 111. si propterea (ea duo genera probantur), quod ea proficiuntur a natura, sint summa sana, modo ne sola; D I, 113. duo ... genera divinandis esse dicebas, unum artificiosum, alterum naturale; D II, 26. ego deum genus esse semper dixi et dicam caelatum; D II, 104. aut ea quoque genera divinandis sunt, quae ta rectissime improbas, aut, si ea non sunt, non intellego, cur haec duo sint, quae relinquis. quae ergo ratione haec inducis, eadem illa possunt esse, quae tollis; D II, 109. quamquam semper fuit, ut apud Ennium est, aestivum genus Aecidarum; D II, 116. multa genera sunt enuntiandi nec ullum distortius quam hoc; Fa 16. non est ...

singulare nec solivagum genus hoc, sed ita generatum, ut ...; R I, 39. horum trium generum quodvis ... non perfectum illud quidem neque mea sententia optimum est. sed // optimum // tolerabile tamen, ut // et, ut, al. // aliud alio possit esse praestantius; R I, 42. quae genera (rerum publicarum) primum sunt in iis singula vitia, quae ante dixi, deinde habent perniciosa alia vitia; nullum est enim genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ad finitimum quoddam malum praecipis; R I, 44. est idem ille (rex) tyrannus, deterrimum genus et finitimum optimo; R I, 65. hoc triplex genus publicarum genus videtur mihi commune nobis cum illis populis fuisse; R II, 42. nullum ... ex eis (generibus) unum esse optimum, sed id praestare singulis, quod ...; R II, 65. est ... genus iniustae servitutis, cum sit alterius, qui sui possunt esse; R III, 37. quae tandem ista sunt (praemiorum genera)? R VI, 8. eorum ... (sacerdotum) genera sancto tria, unum, quod praesit caeremoniis et sacris, alterum, quod interpretetur fatidicorum et vatium ecfata incognita; L II, 20. mihi ... antiquissimum sepulturae genus illud fuisse videtur, quod apud Xenophontem Cynus utitur; L II, 56. ex eorum (magistratum) compositione, quod cuiusque rei publicae genus sit, intellegi; L III, 12. // octo genera ponarum in legibus esse //; L fr 4. unum genus est, quod pertinet ad furem bonorum, alterum, quod positum est in praecipis; O I, 7. tertium dubitandi genus est, cum ...; O I, 9. iniustitiae genera duo sunt, unum eorum, qui inferunt, alterum eorum, qui ... non propulsant iniuriam; O I, 23. cum sint duo genera decertandi, unum per disceptationem, alterum per vim, cumque illud proprium sit hominis, hoc beluarum; O I, 34. cum duo genera liberalitatis sint, unum dandi beneficii, alterum reddendi; O I, 48. ipsum ... genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenuum et facetum esse debet; O I, 103. duplex omnino est iocandi genus, unum inliberale, petulans, flagitiosum, obscenum. alterum elegans, urbanum, ingeniosum, facetum; O I, 104. ante implicatur aliquo certo genere curaque vivendi, quam potuit, quod optimum esset, indicare; O I, 117. illud ... maxime rarum genus est eorum, qui ...; O I, 119. cum ... pulchritudinis duo genera sint; O I, 130. cum sint plura curarum genera, quae eloquentiam desiderant; O II, 49. omnino duo sunt genera largorum; O II, 55. quod (genus) in divisione Panaeti // Panaetii // tertium est; O III, 9. est ... totum (hoc genus) sceleratum et impium; O III, 37. hoc ... celandi genus quale sit et cuius hominis, quis non videt? O III, 57. quod (materiae genus) esset eiusdem naturae et quod alterius; Ti 21. erant ... animantium genera quattuor; Ti 35. quod (genus motus) semper esset in eodem; Ti 36. tria genera nobis reliqua sunt, eaque mortalia; Ti 41. ut praestantius genus esset eorum, qui essent futuri viri; Ti 44. f. II, 1. proba; R III, 47. video; L III, 41. — IV, 1. alqd; Ti 14.

excellit in officis deligendis id genus officiorum excellere, quod teneatur hominum societate; O I, 160.

exoritur: unde erat exortum genus Atticorum iis ipsis, qui id sequi se profitebantur, ignotum; T II, 3.

existit: ex quo existit id, quod Scipio laudabat, coniunctum civitatis genus; R III, 23.

facit: f. est; A II, 22.

fluunt: f. II, 1. proba; D II, 101.

fruitur: quod (genus vitae) virtute fruitur; F IV, 15.

habet: nihil ... habent haec duo genera proni

et supra semper petunt; T I, 42. haec ostentorum genus mirabile nihil habent; D II, 66. genus .. hoc sermonum ... plus nescio quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4. f. est; N I, 43. R I, 44.

inest: ut in hoc universo inessent genera illa universa; Ti 16.

inflectit: f. comment. — interpretatur: f. est; L II, 20. — loquitur: f. IV, 1. interitus.

molitur: f. est; A II, 22.

nascuntur: ex singulis certa officiorum genera nascuntur; O I, 15.

obest: f. est; T V, 94. — parat: f. tuerur.

perit: cum rex iniustus esse coepit, perit illud illico genus; R I, 65.

permanet: f. conservat.

pertinet: negabat (Carnades) genus hoc orationis quicquam omnino ad levandam aegritudinem pertinere; T III, 60. quamquam (genus legationis) ad commodum senatus pertinere videbatur; L III, 18. quae (officioium genera) pertinent ad vitae cultum et ... ad opes, ad copias; O II, 1. f. est; F III, 55. O I, 7.

petunt: f. habet; T I, 42. — potest: f. adaequant; D II, 109. R I, 42. stat. II, 1. appello; L I, 24. facio; Fa 12. fero; R III, 47. pono; O I, 51. seungo.

praeesat: f. est; L II, 20.

praestat: ex tribus primis generibus longe praestat mea sententia regium, regio autem ipsi praestabit id, quod erit aequatum et temperatum ex tribus optimis rerum publicarum modis; R I, 69.

prodest: f. est; T V, 94.

proficiscitur: hanc .. rationem naturae difficile est fortasse traducere ad id genus divinationis, quod ex arte profectum dicimus; D I, 130. quod (genus largiendi) a liberalitate proficiscitur; O II, 61. f. est; D I, 113.

restat: restat unum genus reprehensorum, quibus Academiae ratio non probatur; A II, 7. restant duo divinandi genera, quae habere dicimus a natura, non ab arte, vaticinandi et somniandi; D II, 100. id .. tibi restat genus vitiosissimae rei publicae tertium; R III, 46.

retinet: f. II, 1. proba; R II, 43.

sequitur: quartum (genus honesti) sequitur et in eadem pulchritudine et aptum ex illis tribus; F II, 47.

serpit: si semel .. suscipimus genus hoc argumenti, attende, quo serpat; N I, 98.

solet: f. efflorescit; R I, 45. — II, 1. proba; A II, 49.

stat: sine quo (imperio) nec domus ulla ... nec hominum universum genus stare ... potest; L III, 3.

suspicit: f. admiratur.

tenet: si (horum trium generum quodvis) tenet illud vinculum, quod primum homines inter se rei publicae societate derivinxit; R I, 42. hoc loquor de tribus his generibus rerum publicarum non turbatis atque permixtis, sed suum statum tenentibus; R I, 44.

tranat: toto genere hoc igneo, quod tranat omnia, subtilius explicato; N II, 25.

tuetur: principio generis animantium omni est a natura tributum, ut se ... tueatur, declinet ea, quae nocitura videantur, omniaque, quae sint ad vivendum necessaria, anquirat et parat; O I, 11.

vacat: quintum genus (Aristoteles) adhibet vacans nomine; T I, 22.

valet: quod (genus) ad disserendum valet; F IV, 8. neque tamen genus id orationis in consolando non valet, sed id [id] haud sciam a plurimum; T III, 55. in optima quaque re pu-

blica plurimum auspicia et reliqua divinandi genera valuisse; D I, 95.

videtur: illud naturale (genus divinandi) aut concitatione mentis edi et quasi fundi videbatur aut animo per somnum tenuibus et curis vacuo provideri; D II, 27. novum .. id genus imperii visum est et proximum similitudini regiae; R II, 56. f. est; D I, 3. R II, 42. L II, 56. habet; Lae 4. pertinet; L III, 18. — II, 1. proba; D II, 101.

obne Verbo: tria genera cupiditatum, naturales et necessariae, naturales et non necessariae, nec naturales nec necessariae; F II, 26. duo genera cupiditatum, naturales et inanes, naturalium duo, necessariae et non necessariae; F II, 26. tria genera bonorum; F V, 84. tria genera bonorum, maxima animi, secunda corporis, externa tertia; T V, 85. hic sacra, hic genus, hic maiorum multa vestigia; L II, 3. odiosum sane genus hominum officia exprobrantur; Lae 71. digni .. sunt amicitia, quibus in ipsis inest causa, cur diligantur.

rarum genus; Lae 79. animantium genera ... quorum unum divinum atque caeleste, alterum pinnigerum et aërium, tertium aquaticum, terrestris quartum; Ti 35. confirmandi genera compluria; fr II, 5. f. II, 1. inclino. obscuro.

2. **Grābicat:** sum: rotam [id est] genus quoddam tormenti apud Graecos; T V, 24.

3. **Kūstruf:** vitiosum sane et captiosum genus! A II, 49. quae vero et quae varia genera bestiarum vel cicurum vel ferarum; N II, 99. quot genera quaque disparia ... beluarum; N II, 100.

II. **naq Verben:** I. **Accusativ:** adamo: id sibi quisque genus aetatis degendae constituit, quod maxime adamavit; O I, 117.

adhibeo: f. **adhibeo**, I. genus (3 Et.) B. I, 6. 70, a.

adiungo: recte .. hoc adiunctum esse quartum exquirendorum officiorum genus; O II, 89.

admisceo: tertium materiae genus ex duobus (dens) in medium admisceit; Ti 21.

adripio: naturale (genus divinandi), quod animus arripere at excipere extrinsecus ex divinitate; D II, 26.

adsequor: alterum [iustitiae genus] asequuntur, ... in alterum incidunt || in altero delinquant ||; O I, 28.

aquo: f. I, 1. praestat.

animadverto: mirari licet, quae sint animadversa a medicis herbarum genera, quae radicum; D I, 13. quae ... (genera divinandi) aut conjectura explicantur aut eventis animadversa ac notata sunt; D I, 72.

antepono: quoniam .. nullum (genus) ... proba anteponeque singulis illud, quod confiatum fuerit ex omnibus; R I, 54. haud scio an (regale genus) reliquis simplicibus longe antepondenam; R II, 43.

aperio: tu omnium divinarum humanarumque rerum nomina, genera, officia, causas aperisti; A I, 9.

appello: unum (genus librorum) populariter scriptum, quod *ἱερατικόν* appellabant, alterum limatius; F V, 12. ut in canis non semper utimur eodem statu (sic enim appellamus controversiarum genera); T III, 79. ex quo vere vel agnatio nobis cum caelestibus vel genus vel stirps appellari potest; L I, 24.

arbitror: quod genus philosophandi minime adrogans maximeque et constans et elegans arbitramur, quattuor Academicis libris ostendimus; D II, 1.

augeo: quod (genus humanum) sparsum in terras atque satum divino auctum sit animorum munere; L I, 24.

celebro: nec unum genus est divinationis publice privatimque celebratum; D I, 3.
 cognosco: quorum ex prima et inchoata intelligentia genera (natura) cognovit; L I, 27.
 colo: hoc quoque colendum est equabile et temperatum orationis genus; O I, 3, f. est; D I, 9.
 commuto: quod . . . ipsa genera generibus saepe commutatur novis; R I, 69. commutato . . . genere vitae; O I, 121.
 comparo: f. IV, 1. alqd; Ti 14.
 complector: Aristoteles . . . cum quattuor nota illa genera principiorum esset complexus; T I, 22. noster (populus) quam multa genera (divinationis) complexus est; D I, 3.
 conflo: f. antepono; R I, 54.
 confundo: philosophi . . . haec tria genera || genere || confusa cogitatione distinguunt; O II, 10.
 coniungo: f. I, 1. existit.
 conligo: sunt etiam qui haec omnia genera consolandi colligunt; T III, 76.
 consecro: omne fere genus bestiarum Aegyptii consecraverunt; N III, 39.
 consequor: e quibus (generibus) nos id potissimum consecuti sumus, quo Socratem usum arbitrabamur; T V, 11.
 constituo: f. adamo.
 consumo: quarum (beluorum) impetu docet quaedam hominum genera esse consumpta; O II, 16.
 contemno: quarum (voluptatum) genera non ||[non]|| contemunt; T V, 94. quid mirum est omne ab ea (divina providentia) genus humanum esse contemptum? N III, 93.
 contineo: expectate leges, quae genus illud optimum rei publicae contineant; L II, 23.
 converto: quod . . . illa prima (genera) facile in contraria vitia convertuntur; R I, 69. ut . . . unius . . . vitio genus rei publicae ex bono in deterrimum conversum sit; R II, 47.
 declaro: habitum extorum . . . declarari . . . pabuli genus; D II, 30.
 dedo: f. video; D I, 91.
 defero: quod genus imperii primum ad homines iustissimos et sapientissimos deferabatur; L III, 4.
 defino: eorum . . . (visorum) et vim et genera definiunt; A II, 40. numero defineram genera civitatum tria probabilia, perniciosa autem tribus illis totidem contraria; R II, 65.
 degusto: degustabis genus exercitationum earum, quibus uti consuevi; P 5.
 deligo: utriusque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae; O I, 120. nisi forte se intellexerit errasse in deligendo genere vitae; O I, 120.
 demonstro: f. muto.
 deprecor: qui (Anaxarchus) . . . nullum genus supplicii deprecatus est nec recusavit; T II, 52.
 describo: genera . . . si velim iuris, institutorum, morum consuetudinumque describere; R III, 17.
 desidero: nec (virtus) triumphos arcescentibus laureis, sed stibilia quaedam et viridiora praemiorum genera desiderat; R VI, 8.
 dico: f. dico, III. genus (6 Et.), IV. genus (2 Et.) B. I, S. 695, a. 699, b.
 disperitio: quae (dissiderendi ratio et scientia) rem definit, genera disperit; T V, 72.
 dissipio: f. I, 1. conservant.
 distinguo: Chrysippus . . . causarum genera distinguit; Fa 41. f. confundo.
 distorqueo: f. I, 1. est; P 16.
 divido: vides, . . . at Epicurus cupiditatum genera diviserit; T V, 93.

II.

do: f. do, III. genus (3 Et.) B. I, S. 748, b.
 edo: f. I, 1. videtur; D II, 27.
 efficio: cuius (Socratis) multiplex ratio disputandi rerumque varietas . . . plura genera efficit dissentientium philosophorum; T V, II. f. I, 1. adaequant.
 evertio: ut . . . totum genus hoc regiae civitatis evertit; R II, 51.
 excipio: quod (genus) ipse Cassius exceperat; L III, 96. f. adipio.
 explico: f. explico, III. genus (3 Et.) B. I, S. 923, a.
 explodo: hoc . . . genus divinationis vita iam communis explosit; D II, 86.
 exquiro: sin autem sine ullius populi exemplo genus ipsum exquiris optimi status; R II, 66.
 exspecto: ego vero istud ipsum genus orationis, quod polliceris, exspecto; R I, 38. istud maxime exspecto dissiderendi genus; L III, 13.
 extermino: hoc omne genus pestiferum atque impium ex hominum communitate exterminandum est; O III, 32.
 facio: quae (genera ostentorum) cum facta sunt, tum ad coniecturam aliqua interpretatione revocantur; D II, 66. illud: "morietur in mari Fabius" ex eo genere est, quod fieri non potest; Fa 12. fit illa factio, genus aliud tyrannorum; R I, 68. quod genus sacrificii Lari vervecibus ||[vervecibus]|| fiat; L II, 55. f. I, 1. est; F II, 26.
 fero: necesse est (haec duo genera) ferantur ad caelum; T I, 42. quamquam potest id (genus) lenius ferri, quam tu soles ferre; R III, 47.
 finio: hoc . . . sphaerae genus . . . in illa sphaera solida non potuisse finiri; R I, 22.
 fundo: f. I, 1. videtur; D II, 27.
 genero: ut . . . mortali condicione (ea genera) generentur; Ti 41. f. I, 1. est; R I, 39.
 gigno: vos suscipite, ut illa (genera) gignatis; Ti 41. f. I, 1. est; N I, 97.
 habeo: magos . . . quod genus sapientium et doctorum habebatur in Persis ||[quod . . . Persis]||; D I, 46. f. I, 1. restat; D II, 100.
 imitor: unum illud mihi videris imitari, orationis genus . . . velles fortasse; quis enim id potest . . . imitari? L II, 17.
 immuto: licet etiam (genus hoc interrogationis) immutetur; Fa 29.
 improbo: f. I, 1. est; D II, 109.
 inclino: sane bonum . . . rei publicae genus, sed tamen inclinatum et quasi primum ad perniciosissimum status; R II, 47.
 induco: f. I, 1. est; D II, 109.
 infirmo: his de generibus quid sentias et quibus ea rationibus infirmes, audire saae velim; D II, 100.
 instituo: quod . . . aliud dicendi instituiti genus; L I, 11.
 intericio: id . . . (materiae genus) intericit (deus) inter individuum atque id, quod dividuum esset in corpore; Ti 21.
 iudico: quo (aurium iudicio) iudicatur . . . varietas sonorum, intervalia, distinctio et vocis genera permulta, canorum fuscum, leve asperum, grave acutum, flexibile durum; N II, 146.
 laudo: f. I, 1. existit.
 limo: f. appello; F V, 12.
 misceo: "contaminari stirpem ac misceri genus"; N III, 68.
 moderor: quod (genus rei publicae) est ex his, quae prima dixi, moderatum et permixtum tribus; R I, 45.
 moveo: f. insigo. — I, 1. caret.
 movo: non modo in tot gentibus (genera iuris) varia, sed in una urbe . . . milliens mutata demonstrat; R III, 17.

13

neglego: f. I, 1. est; D I, 3.
 nomino: recte genus hoc interrogationis ignavum atque iners nominatum est; Fa 29.
 noto: his tribus generibus honestorum notatis; F II, 47. f. animadverto; D I, 72.

obscuro: actionum autem genera plura, ut obscurerentur etiam maioribus minoribus // minoribus maioribus //; F V, 58.

omitto: hoc divinationis genus omitamus; D II, 87. adhibendumque fuerit hoc genus ... an plane omitendum; O III, 9.

pello: hoc .. deliberantium genus pellatur e medio; O III, 37. quod (genus motus) in anticam partem a conversione eiusdem et similis pelletur; T 36.

perficio: f. I, 1. est; R I, 42.
 permisceo: f. moderor. — I, 1. tenet; R I, 44.
 perscribo: omnium .. rerum publicarum rectionis genera, status, mutationes ... perscripsimus; F IV, 61.

persequor: sequitur, ut haec officiorum genera persequatur; O II, 1. haec genera officiorum qui persequantur // persequantur //; O II, 85.

polliceor: f. expecto; R I, 38.

pono: qui (Epicurus) unum genus posuit earum cupiditatum, quae ... alterum ... tertium ..; F I, 45. artificiosa // artificiosae // divinationis illa fere genera ponebas: extispicium eorumque, qui ..; D II, 26. omne .. genus coniecturale in hoc fere genere ponebas; D II, 26. quod (genus) ab Ennio positum in una re transferri in permultas potest; O I, 51. ratione .. utentium duo genera ponunt, deorum unum, alterum hominum; O II, 11. genus .. hoc sermonum positum in hominum veterum auctoritate; Lae 4. f. I, 1. est; O I, 7. — IV, 1. officium; F II, 58.

praetermitto: quaero, quid sit, cur ... hoc genus praetermittas; A I, 3. descriptio // descr. // .. sacerdotum nullum instae religionis genus praetermittit; L II, 30. quibus (generibus) praetermissis aliqua absolutio perfecta non erit; T 41.

probo: quod genus minime in philosophia probari solet; A II, 49. probatis certe genus; A II, 96. ea duo genera a Dicaecharo probantur et ... a Cratippo nostro; D I, 113. ut ... ista duo (divinandi genera), furoris et somnii, quae a libera mente finire videntur, probares; D II, 101. Carneades genus hoc totum non probabat; Fa 31. quoniam quoddam genus rei publicae maxime probandum esse sentio; R I, 45. e tribus istis (generibus) quod maxime probas? — recte quaeris, quod maxime e tribus, quoniam eorum nullum ipsam per se separatim // separatim // probat; R I, 54. si unum ac simplex (genus) probandum sit, regium probem *; R I, 54. cum de illo genere rei publicae, quod maxime probat, quae sentio, dixerim; R I, 55. si ullum probarem simplex rei publicae genus, sed ita, quod statum suum retinet; R II, 43. adentior nullam esse de tribus his generibus, quod sit probandum minus; R III, 47. quoniam regale civitatis genus probatum quondam postea ... repudiatum est; L III, 15. f. antepono; R I, 54.

prodo: (id genus imperii) etiam deinceps posteris probabatur; L III, 4.

profundo: f. I, 1. est; O I, 103.
 pronuntio: eo .. loco et Prognostica nostra pronuntias et genera herbarum; D II, 47.

propono: quando // quoniam // .. duobus generibus iniustitiae propositis adinnoximus causas utriusque generis; O I, 29. cum proposita sint genera quattuor, e quibus honestas officiumque manaret; O I, 61. tribus generibus propositis; O III, 7.

provideo: f. I, 1. videtur; D II, 27.

recuso: f. deprecor.
 reicio: Cratippus ... reliqua divinationis genera reiecit; D I, 5.

relinquo: ut omnes istos oculos et totum tortuosum genus disputandi relinquamus; A II, 98. totum genus hoc ... ant non potuerunt fieri aut noluerunt, certe reliquerunt; F IV, 7. quod (genus librorum) in commentariis reliquerunt; F IV, 12. Dicaecharus Peripateticus cetera divinationis genera sustulit, somniorum et furoris reliquit; D I, 5. alterum dubitari non potest, quin a Panaetio (hoc genus) susceptum sit, sed relictum; O III, 9. f. I, 1. est; D II, 109.

reperio: ita fit, ut duo genera propter se expectandorum reperiantur; F V, 68.

reprehendo: ipsum regale genus civitatis non modo non est reprehendendum, sed ..; R II, 43.

repudio: Scylax Halicarnassius // Halicarnassius // ... totum hoc Chaldaicum // Chaldaicum // praedicendi genus repudiavit; D II, 88. quoniam regale civitatis genus non tam rogni quam regis videtur repudiandum est; L III, 15. negant oportere indomiti populi vitio genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49. nec hoc benignitatis genus omnino repudiandum est; O II, 54. f. proba; I, III, 15.
 revoco: f. facio; D II, 66.

scribo: f. appello; F V, 12.
 seiungo: cum ... illi ea generum virtutum, quae supra dixi, seiungi posse arbitrarentur; A I, 38. sentio: qui (gustatus) sentire eorum, quibus vescimur, genera debet; N II, 141.

separo: f. proba; R I, 54.

sequor: aliud iam argumentandi sequamur genus, ut ..; F V, 46. cum hoc genere philosophiae, quod nos sequimur, magnam habet orator societatem; Fa 3. ut idem ... sequeretur .. et illud forense dicendi et hoc quietum disputandi genus; O I, 3. f. I, 1. exoritur.

sero: disputari solet ... perpetuis cursibus // [cursibus] // conversionibusque caelestibus extitisse quondam maturitatem serendi generis humani; L I, 24. f. augeo.

servo: ii ... ad servandum genus hominum natura incitantur; F III, 66. Romulus pulcher in alto quaerit Aventino, servat genus altivoluntatum; D I, 107.

socio: quom omne genus hominum sociatum inter se esse intellegatur; L I, 32.

spargo: f. augeo.
 suscipio: f. relinquo; O III, 9. — I, 1. serpit.
 suspicor: se ... suspicari vestimenti aliquod genus funebris; L II, 59.

tempero: quod (genus) e tribus primis esset modice temperatum; R II, 65. f. colo. I, 1. praestat.
 teneo: omnia .. genera animalium (caelam) complexu non tenebit; teneat autem oportebit; T 41. f. I, 1. exallit.

tollo: ut eo (genere aegritudinis) sublato reliquorum remedia ne magnopere quaerenda arbitrarentur; T III, 81. quod .. genus legationis ego consul ... sustulissen; L III, 18. f. relinquo; D I, 5. — I, 1. est; D II, 109.

tracto: quoniam ... saepius .. genus eius hominis erit in religna nobis oratione tractandum *; R II, 51. si (Plato) genus forense dicendi tractare voluisset; O I, 4. f. I, 1. est; T III, 81.
 transfero: f. pono; O I, 51.
 tueor: f. relinquo; F IV, 7.

turbo: haec duo genera, voluptas gestiens et libido, bonorum opinione turbantur, ut duo reliqua, metus et aegritudo, malorum; T III, 25. f. I, 1. tenet; R I, 44.

video: multa eius modi proferre possum, sed genus ipsam videtis; N II, 126. licet .. videre et genera quaedam et nationes huic scientiae de-

ditas; D I, 91. videtis iam genus hoc omne || *omne* || scientiae, diligentiae, memoriae; L III, 41.

vito: quod genus peccandi vitandum est etiam in rebus urbanis; O I, 84.

2. **Genetivus**: appello: divini generis appelleretur; Ti 41.

sum: cuius generis Xenocrates et superiores etiam animam esse dixerant; A I, 39. omnia dicis sui generis esse; A II, 85. est . . . eius generis actio quoque quaedam, et quidem talia, ut . . .; F III, 58. in quo etiam de animis, cuius generis essent, quaeretur; F IV, 12. prioris generis est docilitas, memoria; F V, 36. quae . . . sunt generis eiusdem; F V, 65. eorum nihil est eius generis, nisi sit in fine atque extremo bonorum; F V, 67. qui (animus) si est horum quattuor generum, ex quibus omnia constare dicuntur; F I, 42. sunt . . . eius generis innumerabilia; D I, 71. II, 107. eiusdem generis etiam illud est, quod scribit Herodotus; D I, 121. quodam haec omnia, quae sunt eiusdem generis, habent aliquam talem necessitatem; D II, 18. superioris generis huius modi sunt exempla; O I, 7. quae sunt generis eiusdem; O I, 7. omnium . . . communia hominum videtur ea, quae sunt generis eius, quod . . .; O I, 51. (animus) discernit . . . quid sit eiusdem generis, quid alterius; Ti 27.

3. **Dativus**: adfero: mors . . . est finita omnibus, quae generi humano angorem nequicquam adferunt; T III, 59. quicquid . . . magnam utilitatem generi adferret humano; N II, 60.

ad fingo: quia huic generi malorum non adfingitur illa opinio . . .; T III, 68.

antepono: f. I. antepono. — consulo: f. **consulo**, III. generi (5 Et.) B. I, C. 521, a.

dedo: maiore . . . studio Lucullus . . . omni litterarum generi . . . deditus fuit, quam . . .; A II, 4.

do: da, quaeso, te huic etiam generi litterarum; A I, 12. haud scio an melius fuerit humano generi motum istum celerem cogitationis, anmen, sollertiam, quam rationem vocamus, . . . non dari; N III, 69. non dari illam (rationem) quam dari humano generi melius fuit; N III, 78. ut . . . natura . . . nec fruges terrae bacavae arborum cum utilitate illa generi humano dedisset, nisi . . .; D I, 116. tantam esse necessitatem virtutis generi hominum a natura tantumque amorem ad communem salutem defendendam datum, ut . . .; R I, 1. animos munere decorum hominum generi datos; R VI, 17. illa lex, quam di humano generi dederunt, recte est laudata; L II, 8. tecta . . . unde aut initio generi humano dari potuissent aut postea subveire || subveniri ||? O II, 13. quo bono nullum optabilem, nullum praestantius neque datum est mortalium generi deorum concessu . . . neque dabitur; Ti 52.

dono: maxima . . . eorum (oculorum) utilitas donata hominum generi deorum munere deinceps explicetur; Ti 52.

evenio: ut . . . hoc idem generi humano evenit; N II, 17.

noceo: quod ei generi possessionum minime quasi noceri potest; P 51.

praesto: f. I, 1. est; R II, 65. praestat.

provideo: nec . . . universo generi hominum solum, sed etiam singulis a dis immortalibus consuli et provideri solet; N II, 164.

quaero: semper . . . huic generi . . . salutis omnium causa aliqua sublevatio et medicina quaesita est; R II, 59.

satis facio: danda omnino opera est, ut omni generi satis facere possimus; O II, 71.

ambicio: quae . . . pars subiecta generi est; O I, 96.

subvenio: f. do; O II, 13.

sum: honorem . . . huic generi non fuisse declarat oratio Catonis; T I, 3.

tribuo: si est aliquid a deis immortalibus hominum generi tributum; N I, 3. caeli . . . mutationes . . . a dis immortalibus tribui generi humano putantur; N I, 4. quid censet? si ratio esset in beluis, non suo quasque generi plurimum tributuras fuisset; R I, 78. ut sint di, potest fieri, ut nulla ab iis divinitio generi humano tributa sit; D I, 10. f. I, 1. tueretur.

4. **Ablativus**: ego: homines externos hoc liberalitatis genere in urbe nostra non egere; O II, 64. fruor: quod (hominum natura) pluribus generibus fruitor voluptatum; N I, 112.

libero: hoc genere molestiae sic . . . sum liberatus, ut . . .; T II, 10.

nasco: cum esset habendus rex, quicumque genere regio natus esset; R I, 50. qui (hominis) ignorantia virtutis . . . genere nobili natos esse optimos putant; R I, 51. quod contigit M. Bruto summo genere nato; O II, 50.

sum: bene meriti de rebus communibus ut genere etiam putarentur, non solum ingenio esse divino; R II, 4.

vaco: qui altero genere iniustitiae vacant, in alterum incurrunt; O I, 29.

utor: quod captiosissimo genere interrogationis utuntur; A II, 49. genere non quidem sermonis utimur usitato; N III, 41. Anchialum et Cassandrum . . . hoc praedictionis genere non usos; D II, 88. confugiendum est ad posterius (genus de certandi), si nti non licet superiore; O I, 84. f. I. consequor. — I, 1. est; L II, 56.

5. **mit Präpositionen**: absum a: ab hoc . . . genere largitionis, ut alius detur, alius auferatur, aberunt ii, qui . . .; O II, 85. accipio de: f. I, 1. est; D I, 9.

accommodo ad: quoniam . . . omnes . . . leges adcommoandae (sunt) ad illud civitatis genus; L I, 20.

adhibeo ad: ad quod (genus) est adhibenda actio quaedam, non solum mentis agitatio; O I, 17.

appareo in: quae similitudo in genere etiam humano apparet; F V, 42.

cerno in: sive in singulis sive in universo genere (animal) cernatur; Ti 11.

compleo ex: (hoc) completur . . . et ex eo genere vitae . . . et ex iis rebus; T IV, 15.

confero ad: qui . . . ad naturae suae non vitiosae genus consilium vivendi omnes contulerit; O I, 120.

conflo ex: f. I. antepono; R I, 54.

confugio ad: f. 4. ut; O I, 84.

confundo ex: quae (res publica) ex tribus generibus illis, regali et optimati et populari, confusa modice; R II, 41.

coniungo ex: quod (Epicurus) et duplici genere voluptatis coniunctas est; F II, 44.

conligo, conquirō de: quam multa ab iis conquisita et collecta sunt de omnium animantium genere, ortu, membris, aetatibus; F IV, 13.

consto ex: ex levissimo . . . et indoctissimo genere (isti) constant; D II, 129. f. 2. sum; T I, 42.

convertō ex, in: f. I. convertō; R II, 47.

deduco ad: quod ad eumque legis genus me disputatio nostra deduxit; L II, 46.

delinquo in: f. I. asequor.

dico de: f. de, I. dico de genere (8 Et.) B. I, C. 601, b.

discedo a: ubi ea (disciplina) quaeretur, cum ab hoc discendi genere discesseris? O II, 6.

dispertio inter: ut . . . extrema illa et summa . . . inter animalium genera distincta et dispertita sint; F V, 25.

disputo de: de hoc genere toto in iis libris, quos de re publica scripsi, diligenter est disputatum; O II, 80. toto hoc de genere ... commodius ... disputatur; O II, 87.

dissero de: de quibus (divinandi generibus) ... disseramus; D II, 100. reliqui disseruerunt ... de generibus et de rationibus civitatum; R II, 22.

distinguo inter: §. dispertio inter.

do ad: appetitio animi ... non ad quodvis genus vitae, sed ad quandam formam vivendi videtur data; F III, 23.

dubito de: ut de ceteris divinandi generibus dubitaret; D II, 101.

duco a: quem ad modum officia ducerentur ... ab omni genere virtutis; O II, 1.

elaboro in: ut idem utroque in genere elaboraret; O I, 3.

evado ex: quorum generum nullum est, ex quo non aliquid, sicut praedictum sit || est ||, evaserit; D II, 109.

excello in: cum . . . ipse in eo (genere) excellat; A I, 3. quae tam excellens in omni genere virtus in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2. ut (Q. Lucilius Balbus) cum excellentibus in eo genere Graecis compararetur; N I, 15. ii student perluoque eodem in genere laudis excellere; O I, 116.

explico de: Panaetius ... de duobus generibus primis tribus explicavit; O III, 7.

existio in: si qui magnis ingenii in eo genere extiterunt; T I, 3.

habeo in: an dubium est, quin nihil sit habendum in eo genere, quo vita beata compleatur || compleatur, al. ||, si id possit amitti? T V, 40.

habito in: Theophrastus ... habitavit ... in eo genere rerum; L III, 14.

incido in: §. I. adequo.

incurro in: §. 4. vaco.

ingredior ad: ita audies, ut Romanum hominem, ut timide ingredientem ad hoc genus disputandi; Fa 4.

insum in: in quo (genere honesti) inest ordo et moderatio; F II, 47. haec et similia eorum in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. quodsi iust in hominum genere mens, fides, virtus, concordia; N II, 79. in quo (sphaerae genere) solis et lunae motus inessent; R I, 22.

intellego ex: non nullas etiam valetudinis significationes ... ex quodam genere somniorum intellegi posse (medici) dicunt; D II, 142.

iudico ex: hunc ex maxime raro genere hominum iudicare debemus et paene divino; Lae 64.

laboro de: qui ... se ostenderit de hoc toto genere nihil laborare; T I, 103.

loquor de: de hominum genere aut omnino de animalium loquor? F V, 33. §. I, I. tenet; R I, 44.

maneo in: (aestimatio) in suo genere manebit; F III, 34.

mano e: §. I. propono; O I, 61.

mereor de: eosdem ... (deos) optime de genere hominum mereri; L II, 15.

moderor ex: §. I. moderor.

numero in: vitiosum est ... in dividendo partem in genere numerare; F II, 26. cur non eodem in genere Serapim isisque numeremus? N III, 47. quo in genere vel maxime est Fortuna numeranda; N III, 61.

orior a: quae officia oriuntur a suo cuisque genere virtutis; F V, 69. — ex: e quibus (generibus principiorum) omnia orerentur; T I, 22.

partior in: sunt ... omnia (animantia) in quaedam genera partita; T I, 11.

pecco in: in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76.

perficio in: quae (natura) ... in suo quodque genere perfectum esse voluit; T V, 37. vir iste fuit ille quidem prudens et acutus et in suo genere perfectus; L I, 54. nec quiquam difficilium quam reperire, quod sit omni ex parte in suo genere perfectum; Lae 79.

permaneo in: animantium ... quanta ad eam rem vis, ut in suo quaque genere permaneat! N II, 121.

permisceo ex: §. I. moderor.

perspicio ex: ex hoc genere toto perspici potest levitas orationis eorum; A II, 53.

pertineo ad: quarum (rerum caelestium) spectaculum ad nullum aliud genus animantium pertinet; N II, 140.

placeo de: nec ... alienum est ..., quid iis (doctis hominibus) de quocumque officii genere placeat, exquirere; O I, 147.

pono in: cum ... hominem in eo genere possidet, ut ei tribueret animi excellentiam; F IV, 28. omne ... genus coniecturale in hoc fere genere ponebas; D II, 26. §. I. pono; D II, 26. — I, 1. est; F IV, 36.

possum in: ut nuper ... temptavi, quid in eo genere possem, T I, 7.

praecipio de: nec omnino de eo genere quicquam praecipendum fuisse; O III, 13.

praesto ex: §. I, I. praestat.

procedo in: qui cum in philosophia, tum in optimo genere philosophiae tantum processerit; F III, 6.

profero de: quo de genere Apollinis operata prolata sunt; D I, 115.

proficior in: quo in genere tantum profectis videmur, ut ...; N I, 8.

quero de: de quo (genere) instituerat paulo ante Tubero quaerere; R I, 17.

relinquo in: uno in genere reliqui videbatur vocis suffragium, ... perduellionis; L III, 86.

sciungo a: audeat dicere ne suspicari quidem se ullum bonum sanctum ab illo Aristippee genere voluptatis; F II, 20.

sentio de: de quibus (divinationis generibus) quid ipse sentiam, ... exponam; D I, 10. §. I. infirmo. probo; R I, 65.

specto in: quod (decorum) spectatur in uno quoque genere virtutis; O I, 98.

sum de: si quae sunt de genere eodem; T IV, 16. quo de genere illa sunt: «heu videte!» D I, 114. — ex: §. ex, I. sum e genere (12 Et.) B. I, C. 898, b. — in: reperirentur, quae et in suo genere essent et in alieno; A II, 50. ut non in suo quidque genere sit tale, quae est; A II, 54.

quae (res) sint in genere contrari; A II, 95. qui unum diem totum velit esse in genere isto voluptatis; F II, 114. comoda ... et incommoda in eo genere sunt, quae praeposita et reiecta dicimus || diximus ||; F II, 69. non sunt in eo genere tantae commoditates corporis; F IV, 39. cum praesertim ipse quoque animus non inane necio quid sit, ... sed in quodam genere corporis; F IV, 36. sunt illa quidem sua sponte cara, sed eodem in genere, quo illa, non sunt; F V, 68.

quae est melior ... in hominum genere natura suae eorum, qui ...? T I, 32. in illo genere sit quae Pacideianus || Pacidianus || aliquis hoc animo, ut narrat Lucilius; T IV, 48. quo nihil in quoque genere nec potest nec debet esse praestantius; N II, 29. sequitur, ut eadem sit in iis (die), quae humano in genere, ratio; N II, 79. quo in genere Marcios quosdam fratres ... apud maiores nostros fuisse scriptum videmus; D I, 89. soles ... tu haec studiose investigare, quae sunt in hoc

genere; R I, 17. in ipsius paterno genere fuit noster ille amicus; R I, 30. in quo (genere) esse videbuntur fortasse angustiae; R III, 45. neque (virtus est) alio illo in genere || ingenio || praeterea; L I, 25. quod argumenti satis est nullam dissimilitudinem esse in genere; L I, 30. quos nos et quales esse velimus et in quo genere vitae; O I, 117. quorum (generum) palchritudinis in altero venustas sit || est ||, in altero dignitas; O I, 130. in utroque genere quae sunt recta et simplicia, laudantur; O I, 130. quo in genere multum mali etiam in exemplo est; O I, 140. quo in genere est in primis senectus; C 4. ut (Graeci), quod in eo genere minimum est, id maxime probare videantur; C 45. nihil esse eorum, quae natura cernerentur, inintellegens intellegente in toto genere praestantius; Ti 10.

sumo e: quom . . . alia, quibus cohaerent homines, e mortali genere sumperit; L I, 24.

tempero e: f. I. tempero.

tollo ex: qui (casus) nullo modo est ex hoc genere tollendus; D II, 75.

traduco ad: f. I. I. proficiscitar; D I, 130.

transfero ad: cum ea, quae dicuntur in scholiis *ἑρμῶς*, ad nostrum hoc oratorum transfero dicendi genere; P 5. — de, in: nihil est . . . quod de suo genere in aliud genus transferri possit; A II, 50. — ex: qui hos || eos || deos ex hominum genere in caelum translato non re, sed opinione esse dicunt; L III, 53.

venio ad: f. ad, I. venio ad genus (8 Et.) §. I. C. 52, a.

versor in: si diutius in hoc genere verser; R I, 70. ordo . . . et constantia et moderatio et ea, quae sunt his similia, versantur in eo genere; O I, 17. qui et miles et tribunus et legatus et consul versatus sum in vario genere bellorum; C 18. video in: videmus in quodam volucrum genere non nulla indicia pietatis, cognitionem, memoriam; F II, 110.

videor de: dicam . . . de istis ipsis duobus generibus mihi quid videatur; D II, 101.

III. **nam Subjectivae:** 1. **Genitiv:** copiosus, intellegens: erat (L. Thorius) et cupidus voluptatum et eius || cuiusvis || generis intellegens et copiosus; F II, 63.

dissimilis: eorum . . . quattuor (generum), quae supra dixi, dissimile; A I, 26.

2. **Dativ:** amicus: sunt . . . (di) benefici generique hominum amici; D I, 82. II, 102.

bonus: f. II, 3. do; N III, 69. 78.

finitimus: f. I, 1. est; R I, 65.

fructuosus: fructuosus . . . hominum generi . . . eorum (vita est), qui . . .; O I, 70.

infernus, inimicus: nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut . . .; T IV, 58.

prosperus: est hominum generi prosperus et salutaris ille fulgor, qui dicitur Iovis; R VI, 17. salutaris: quam salutaris (natura dedit) non modo hominum, sed etiam pecundum generi . . . ventos Etesias; N II, 131. quod hominum generi universo cultura agrorum est salutaris; C 56. f. prosperus.

similis: huic . . . alteri generi similis est ea ratio consolandi, quae docet humana esse, quae acciderit; T III, 57.

3. **Abiatiu:** contentus: quo (genere enuntiandi) Chrysiippus sperat Chaldaeos contentos Stoicorum causa fore; F 16.

dignus: regalis saepe et digna Aecidarum genere sententia; O I, 38.

fetus: terra . . . feta frugibus et vario legumini genere; N II, 156.

refertus: quo genere (iocandi) non modo

Plautus noster et Atticorum antiqua comoedia, sed etiam philosophorum Socraticorum libri referunt; O I, 104.

4. **mit Präpositionen:** aequabilis in: ut haec patientia dolorum . . . in omni genere se aequabilem praebet; T II, 65.

bonus in: cum . . . artificem . . . nihil aliud . . . meditari, curare videam, nisi quo sit in illo genere melior; R I, 35.

communis cum: haec . . . officia . . . esse . . . cum omni hominum genere communia; O III, 15. exercitatus in: quum multa, quae nos fingunt in cantu, exaudiunt in eo genere exercitati; A II, 20. earum . . . rerum scientiam non doctis hominibus . . . sed in illo genere exercitatis concedendam putant; R I, 11.

incolumis in: ut (omne animal) se salvum in suo genere incolameque vellet; F IV, 19.

inlustris in: Panaetius . . . fuit . . . in altero genere nitior, in altero inferior; F IV, 79. laudabilis in: quo perfectiores sint (partes) et magis in suo genere laudabiles; F V, 37. magnus in: quorum generum in utroque magnus noster Cato est; L III, 40.

nimius in: f. inlustris in. nimius in: quamquam . . . vereor, ne nimius in hoc genere videar; F V, 55.

nullus de: f. II, 1. probro; R III, 47. — ex: ex tot generibus nullum est animal praeter hominem quod . . .; L I, 24. f. I. 1. est; R II, 65.

patientis in: quo in genere versutissimum et patientissimum Laedaeonium Lysandrum accipimus; O I, 109.

perfectus in: f. II, 5. perficio in. perspicuus in: maxime . . . in hoc quidem genere vis est perspicua naturae; F V, 32.

prudens in: nec . . . Xenocrates in hoc genere prudentior || est ||; N I, 34.

salvus in: f. incolumis in.

sola ex: solum . . . ex tot animantium generibus atque naturis; L I, 22.

tantus in: tantus . . . imperator in omni genere belli fuit, ut . . .; A II, 3.

versutus in: f. patientis in.

IV. **nam Substantivae:** 1. **Genitiv** (vgl. II, 2): alqs: ad quae (artificia) pauci accedunt, nostri quidem generis admodum; A II, 86.

alqd: in quibus (primis naturae) numerant . . . viris, pulchritudinem, cetera generis eiusdem; F V, 18. qui (Parmenides) cupiditatem ceteraque generis eiusdem ad demum revocat; N I, 28. haec et alia generis eiusdem ita defenditis, ut . . .; N III, 62. honos et victoria et multa generis eiusdem qua cum somniis naturali cognatione iunguntur; D II, 142. haec fere . . . et quaedam eiusdem generis ab iis . . . disputari solent; R I, 53. ut . . . omnia . . . parat, ut pastum, ut latibula, ut alia generis eiusdem; O I, 11. sunt inanima, . . . in ea, quae gignuntur e terra, ut alia generis eiusdem; O II, 11. [detrahere . . . de altero . . .] magis est contra naturam quam mors, quam dolor, quam cetera generis eiusdem; O III, 24. quae . . . videntur utilia, honores, divitiae, voluptates, cetera generis eiusdem; O III, 43. quid . . . interest . . . inter hominem et truncum aut saxum aut quidvis generis eiusdem? Lae 48. quando . . . trinum vel numerorum vel figurarum vel quoruncumque generum contingit ut, quod medium sit, . . . comparetur; Ti 14.

animantes: deinde disputat, quod cuiusque generis animantium status deceat extremum; F IV, 28. ad quas (bestiae) se adplicant eiusdem generis animantis; Lae 81.

asoti: nemo nostrum istius generis asotos incunde putat vivere; F II, 23.

belua: an putas ullam esse terra marique beluam, quae non sui generis belua maxime delectetur? N I, 77. apud eosdem (Aegyptios) .. cuiusque generis beluas numero consecratas deorum; R III, 14.

bestiae: quibus bestiis erat is cibus, ut aliis || alius || [generis] bestiis vescerentur; N II, 123. captiones: omnes .. istius generis captiones eodem modo refelluntur; Fa 30.

caritas: quod latius patet quam ... ipsa caritas generis humani; F V, 65.

causae: § II, I. propono; O I, 29.

cognitio: non .. id solum continet ea disputatio, ut cognitionem adferat generis humani; T III, 57.

commoditas: quae (res) inessent in omni mundo cum magno usu et commoditate generis humani; N II, 80.

communitas: nos ... natos .. esse ... ad societatem communitatemque generis humani; F IV, 4.

conciliatio: communem totius generis hominum conciliationem et consociationem colere ... debemus; O I, 149.

conclusio: cum probaveris eiusdem generis superiorem (conclusionem); A II, 96.

coniunctio: quae ... de coniunctione generis humani ... dicuntur; F IV, 19.

conservatio: quid loquar, quanta ratio in bestiis ad perpetuam conservationem earum generis apparet? N II, 128.

consociatio: §. conciliatio.

controversia: id habet aut generis ipsius sine personis temporibusque aut iis adiunctis ... controversiam; F IV, 6.

error: cuius generis error ita manat, ut ...; A II, 93.

exempla: cuius generis duo sint ex multis exempla; D I, 101.

forma: item de contrariis, a quibus (antiqui) ad genera formasque generum venerunt; F IV, 8. fragilitas: incipio ... humani generis imbecillitatem fragilitatemque extimescere; T V, 3.

grana: ne, ut acervus ex sui generis granis, sic beata vita ... effici debeat; T V, 45.

homines: quod ... omnium gentium generumque hominibus ita videretur; N I, 62. in quam (domum) ... admittenda hominum cuiusque modi || generis || multitudo; O I, 139.

ignoratio: qui aliquamdiu propter ignorantiam stirpis et generis in famulatu fuerunt || fuerint ||; Lae 70.

imbecillitas: qui imbecillitatem generis humani cogitat; T III, 84. §. fragilitas.

imitatio: hunc Crassum, qui lentius ... dicere solebat, ad imitationem quasi nostri generis contendisse; fr V, 22.

interitus: quae ... cuiusque generis vel inanimi vel animantis vel muti vel loquentis origo (esset), quae vita, qui interitus, quaeque ex alio in aliud vicissitudo atque mutatio; T V, 69.

iudicium: ut nemo sit nostrum, qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirat acrius; A II, 19.

ius: ego ... tractabo ... eius ipsius generis ius civile nostrum; L II, 46.

laus: ut huius quoque generis laudem iam languenti Graeciae eripiant; T II, 5. laudemus .. prius legem ipsam vris et propriis generis sui laudibus; L III, 2.

malis: qui duorum generum malis omnibus urgeatur; T V, 23.

natura: quorum (generum radicum) vim atque naturam ratio nunquam explicavit; D I, 13. cum duplex esset natura generis humani; Ti 44.

odium: similiter .. definitur et mulierum odium, ut Hippolyti, et, ut Timonis, generis humani; T IV, 27.

officium: est .. officium eius generis, quod nec in bonis ponatur nec in contrariis; F III, 58. opus: cuius generis onus navis vehat; F IV, 76.

opes: quoniam maxime rapimur ad opes augendas generis humani; R I, 3.

oraacula: cuius generis oracla etiam habenda sunt ... illa, quae ...; D I, 34.

orbis: cum ... orbis illius generis alterius immutatus et rectos omnia animo identique denuntiat; Ti 28.

origo: §. interitus.

pars: hominem .. esse censabant quasi partem quandam civitatis et universi generis humani; A I, 21. singulis perturbationibus partes eiusdem generis plures subiciuntur; T IV, 16. ut nulla pars huiusce generis excederet extra; Ti 16.

penuria: cuius .. firmi et stabiles et constantes eligendi; cuius generis est magna penuria; Lae 62.

praecipuum: huius generis totius breve et non difficile praecipuum est; O III, 43.

quaestiones: huius generis quaestiones sunt omnes eae, in quibus ex tempore officium exquiritur; O III, 32. eius generis hae sunt quaestiones; O III, 50.

ratio: quorum amborum generum una ratio est; D I, 70. hoc in ratione utriusque generis interfit, quod ...; R III, 7.

re media: §. II, I. tollo; T III, 81.

res: cum ... aeque .. Peripatetici plus tribuerent divitiis, bonae valetudini, ceteris rebus generis eiusdem quam Stoici; T V, 120. ex te ipso non commenticium rem, sed factam eiusdem generis audivi; D I, 68.

scripta: nos .. ea scripta reliquaque eiusdem generis .. legitimus libenter; F I, 12.

signa: idem .. (deus) mittit .. signa nobis eius generis, qualia permulta historia tradidit; D I, 121.

similitudo: cuius (generis) similitudine perspecta in formarum specie ac dignitate; F II, 47. nec solum in rectis, sed etiam in pravitatibus insignis est humani generis similitudo; L I, 31.

societas: a quo initio profectam communem humani generis societatem persequimur; F III, 62. quod (ius hominum) situm est in generis humani societate; T I, 64. haud scio an ... fides etiam et societas generis humani ... tollatur; N I, 4.

et .. primum (principium), quod cernitur in universi generis humani societate; O I, 50. artior .. colligatio est societatis propinquorum; ab illa enim immensa societate humani generis in exiguum ... concluditur; O I, 53. pertinet ... (actio) ad societatem generis humani; O I, 153. quae (virtus) constat ex hominibus tenendis, id est ex societate generis humani; O I, 157. dirumpi necesse est, ... humani generis societatem; O III, 21. si dirimant communem humani generis societatem; O III, 28. quae (virtutes) in communitate cernuntur et in societate generis humani; O III, 118. quod ex infinita societate generis humani ... ita contracta res est ..., ut ...; Lae 20. §. communitas.

status: se ut custodiat (natura) quam in optimo sui generis statu; F V, 26.

stirpes: terrae eiusdem generis stirpium renovatione complentur; N II, 127.

verecundia: retinenda .. est huius generis verecundia; O I, 129.

vicissitudo: §. I, I. est; N II, 84.

virtutes: iustitiam dico, temperantiam, ceteras (virtutes) generis eiusdem; F IV, 4. quas (virtu-

tes) appellamus voluntarias, ut prudentiam, temperantiam, fortitudinem, iustitiam et reliquas generis eiusdem || eiusdem gen. ||; F V, 36.

vis: f. natura; D I, 13. — visa: f. l. l. differunt. — vita: f. interitus.

universitas: licet ... contrahere universitatem generis humani; N II, 164.

voluptates: quae sunt omnes unius generis ad perfundendum animum tamquam inliquefactae voluptates; T IV, 20.

usus: f. commoditas.

utilitas: quorum (generum radicum) ... utilitate et ars est et inventor probatus; D I, 13.

ϕιψιτῖδῃ: similis ... est eiusdem generis definitio reliquarum; T IV, 26.

2. **μὴ ὑπόσφιπτον:** alqs ex: quod .. ex hominum genere consecratos, sicut Herculeum et ceteros, coli lex iubet; L II, 27. Plato Titanum e genere statuit eos, qui ... adverserunt magistratibus; L III, 5. vgl. II, 5. iudico ex.

alqd ex: quid .. ab antiqua ex eo genere ... praetermissum est? F IV, 8. haec et innumerabilia ex eodem genere qui videat; N II, 12. f. II, 1. consequor. probor; R I, 54.

communio cum: qui (sibi) ... cum omni hominum genere nullam iuris communionem, nullam humanitatis societatem velit; R II, 48.

communitas cum: multa rauit et maxime communitas cum hominum genere; A II, 140.

concupitus cum: ut ... (deorum) cum humano genere concubitus (videremus); N I, 42.

copia in: ea ... disciplina efficit tantam illorum utroque in genere dicendi copiam; F IV, 6.

dementia in: cum poetarum ... errore coniungere licet portenta magorum Aegyptiorumque in eodem genere demantiam; N I, 43.

disputatio de: quo de genere expecto disputationem tuam; L I, 56.

ius cum: ut ei (hominum) cum genere humano quasi civile ius intercederet; F III, 67.

mutatio ex: in: f. l. interitus.

odium in: ut (odium) in hominum universum genus, quod acceptum de Timone, qui *μυσαθρονοσ*; appellatur; T IV, 25.

o ratio de: mihi ... haec oratio suscepta non de te est, sed de genere toto; O II, 45.

pars ex: ex quibus (terrarum generibus) et mortifera quaedam pars est ... et sunt partes ...; D I, 79.

praedictiones ex: ex quo genere saepe hariorum etiam et vatum furibundae praedictiones ... audiendas putaverunt; D I, 4.

proclivitas ad: haec ... proclivitas ad suum quodque genus a similitudine corporis aegrotat dicitur; T IV, 28.

societas cum: f. communis cum. — II, 1. sequor; F A, 3.

viciisitudo ex: in: f. l. interitus.

V. **ἡμῶν:** l. Ablativus: agi: vita agenda est certo genere quodam, non quolibet; F III, 24.

cerni: quae genere, non numero cernerentur; T V, 22.

conmutari: f. II, 1. commuto.

compleri: totum prope caelum ... nonus humano genere completum est? T I, 28. f. II, 5. habeo in.

confici: quia corpora nostra terreno principiorum genere confecta ardore animi concalescunt; T I, 42.

confundi: f. II, 1. confundo.

declarare: quin conjunctionem studiorum amorisque nostri, quo possem litterarum genere, declararem; A sp. 1.

differre: ut ea (honestas, commoda) inter se magnitudine et quasi gradibus, non genere differ-

rent; N I, 16. sive Aristotelem et Theophrastum cum illis congruentis re, genere docendi paulum differentis secuti sunt; L I, 38.

diungere: qui (Stoici) honesta a commodis non nomine, sed genere toto diungerent; N I, 16.

excellere: Brutus ... excellens omni genere laudis; A I, 12.

furere: quo genere Athaniam, Alcmaeonem, Aiaceum, Oreamet furere dicimus; T III, 11.

gaudere: cum ... intellexero te hoc scientiae genere gaudere; O III, 121.

implicari: f. l. i. est; O I, 117.

metiri: non genere aut loco aut ordine, sed forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94.

obscurari: f. II, 1. obscuro.

pervenire: ut suo genere perveniant ad extremum; F V, 26.

prodesse: consilio iuvare || [cons. iuv.] || atque hoc scientiae genere prodesse quam plurimis; O II, 65.

quattuor: omnes ... esse (perturbationes) sunt genere quattuor, partibus plures; F III, 35. quae (perturbationes) sunt genere quattuor, partibus plures; T III, 34.

regius: uti consules potestatem habent tempore duntaxat anuum, genere ipso ac iure regum; R II, 56.

sentiri: ut ... mel, etsi dulcissimum est, suo tamen proprio genere saporis ... dulce esse sentitur; F III, 34.

superare: doctrina Graecia nos et omni litterarum genere superabat; T I, 3.

valere: ac aestimatio genere valet, non magnitudine; F III, 34. quae (aestimatio virtutis) genere, non crescendo valet; F III, 34.

vitiosus: tota ... ratio talium largitionum genere vitiosa est, temporibus necessaria; O II, 60.

vulnerari: qui (milites) erant eodem genere teli vulnerati; D II, 135.

sum **ἑαυ:** eademne (sipienti voluptas est), quae restricta siti? — immo alio genere; F II, 9.

abl. comp.: Democritus tamen non inscite unquatur, ut physicus, quo genere nihil adrogantius; D II, 30.

2. **ὑπόσφιπτον:** ab: necesse est ... ab iis (duobus generibus) perumpatur et dividatur crassus hic ... aer; T I, 42. ab hominum genere finitus est dies, mensis, annus; N II, 153. quibus (bubus) ... ab illo auro genere ... vis nulla unquam adferebatur; N II, 159. armis et castris temptata res est ab omni genere hominum et ordine; O II, 84.

ad: duo (cinguli) sunt habitabiles, quorum australis ille ... nihil ad vestrum genus; R VI, 21.

ex: quo e genere nobis notitiae rerum imprimuntur; A II, 21. neque ... se ... e continentis genere tertiam victimam rei publicae praebisset; F II, 61. quo ex genere Cupidinis et Voluptatis et Lubentinas Veneris vocabula consecrata sunt; N II, 61. vgl. IV, 2. alqs ex; L II, 27.

in: illud attendimus, in hoc omni genere quam inconstanter loquamur? A II, 53. ut (natura) et salva sit et in genere conservetur suo; F IV, 16. ne quo ornemento in hoc genere disputationis careret Latina oratio; T II, 26. quod in suo genere expletum atque cumulatam est; T V, 39. in hoc ... genere nescio quo pacto magis quam in aliis suum cuique pulchrum est; T V, 63. cum is (sol) quoque efficiat, ut omnia floreat et in suo quaque genere pubescant; N II, 41. ut id (semen) ... ita fingat et efficiat in suo quodque genere, ... ut ...; N II, 81. ego ... non nimis adsentior in omni isto genere nostro illi familiari;

R I, 15. nt me sic audiat, neque ut omnino expertem Graecorum rerum neque ut eas nostris in hoc praesertim genere anteponeant, sed .; R I, 36. ut in omni genere huius populi consuetudinem videretur imitatus: R II, 35. ut in hoc etiam genere Graeciae nihil cedamus: L I, 5. nullo in genere disputando f honesta || si ullo in genere disputandi, in hoc ista, al. || patefieri, quid sit ... tributum: L I, 16. quo in genere severitatem maiorum senatus vetus auctoritas de Bacchanalibus ... declarat: L II, 37. velut in hoc ipso genere quam magnam illud Scaevolae faciunt: L II, 47. in hoc genere et naturali et honesto duo vitia vitanda sunt: O I, 18. est .. in hoc genere molestum, quod .; O I, 26. quo magis cavendum est, ne quid in eo genere peccetur: O I, 26. quo in genere etiam in re publica multa peccantur: O I, 33. in quo genere Graeci The mistoclem et Pheraeum Iasonem ceteris antepo- nunt: O I, 108. ut in illo ipso forensi genere dicendi contentiones aliorum sermone vinceret: O I, 133. quo in genere non est incommodum, quale quidque eorum sit, ex aliis iudicare: O I, 146. in illo .. altero genere largiendi ... non uno modo in disparibus causis adfecti esse debe- mus: O II, 61. in quibus (generibus) deliberare homines et consultare de officio solent: O III, 7. in his .. tribus generibus, quoquo modo possunt, non incallide tergiversant: O III, 118. quo in genere sperare videor Scipionis et Laelii || Laelii || amicitiam notam posteritati fore: Lae 15. in quibus (generibus) qui tales creabuntur, ut .; T I, 41. || I, 1. est: A II, 99.

propter: cum .. certi propter divitias aut genus aut aliquas opes rem publicam tenent, est factio: R II, 23. propter hoc iniuriam genus Lacedae- monii Lysandrum ephorum expulerunt: O II, 80. sine: si (di) sine eo genere voluptatis beati sint || sunt ||; F II, 115. sine quo (genere) paratus esse senator nullo pacto potest: L III, 41.

geometres, Γεωμετρεις, Mathematiker: I. cernit, al. quo modo .. geometres cernere ea potest, quae .. nulla sunt: A II, 22.

cogunt, al. geometrae provident, qui se profiterentur non persuadere, sed cogere, et qui omnia volva, quae describunt, probant, non quaero ex his illa initia mathematicorum, quibus non concessis digitum progredi non possunt: A II, 116. dicit: geometres non ita dicit, "in sphaera" .., sed potius illo modo: "non .;": Fa 15.

docent, al. geometrae cum aliquid docere volunt, si quid ad eam rem pertinet eorum, quae ante docuerunt, id sumunt pro concessio et probato, illud modo explicat, de quo ante nihil scriptum est: T V, 18. nt geometrae solent non omnia docere, sed postulare, nt quaedam sibi concedantur, quo facilius, quae volunt, explicant, sic .; O III, 33.

faciunt, al. quaero, ... cur idem medici, cur geometrae, cur reliqui facere non possint: Fa 15.

loquuntur: geometrae .. et musici, grammatici etiam more quodam loquuntur suo: F III, 4. II, 1. concedo: f. I. docent: O III, 33. 2. quaero ex: f. I. cogunt.

geometria, Γεωμετρία: I. est: is (Polyae- nus) posteaquam Epicuro adsentiens totam geometriam falsam esse credidit: A II, 106. in summo apud illos (Graecos) honore geometria fuit: T I, 5. II, 1. adhibeo: adhibenda etiam geometria est: A I, 6.

coniungo: nt (Socrates) ... numeros .. et geometriam et harmoniam student Pythagorae more coniungere: R I, 16.

enuntio: quam (geometriam) quibusnam quis- quam (poterit) enuntiare verbis? A I, 6.

2. utor: quibus (verbis) instituto veterum sti- mur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut rhetorica, ... geometria, musica: F III, 5.

3. contero in: an ille ... se, ut Plato, in musicis, geometria, numeris, astris contereret? F I, 72.

invenio in: quamquam Pythagoras, cum in geometria quiddam novi juvenisset, Musis bovem immolasse dicitur: N III, 88.

perfectus in: sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometriae perfectio: F I, 20.

III. munnus: (Diodotus) geometriae munus tue- batnr: T V, 113.

IV. in: in geometriae quid sit verum aut fal- sum, dialecticus iudicabit? A II, 91. ut in geometria, prima si dederis, danda sunt omnia: F V, 83. eorum, quae in geometria describuntur, quae vera, quae falsa sint: D II, 10. ut ... in geometria Sex. Pompeium ipsi cognovimus, multos in dialecticis: O I, 19.

geometricus, Γεωμετρικός: A. formae: (eum) animadvertisse dicunt in arena geometricas formas quasdam esse descriptas: R I, 29.

rationes: quodsi geometricis rationibus (sapientia) non est crediturus: A II, 117.

B. disco: si (Epicurus) a Polyaeo, familiari suo, geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere: F I, 20. nt (pusio) gradatim respondens eodem perveniat, quo si geometria didicisset: T I, 57.

explico: si velim ... geometricum quiddam aut physicum aut dialecticum explicare: D II, 122.

interrogat: pnsionem quendam Socrates inter- rogat quaedam geometrica de dimensione quadrati: T I, 57.

germanus, Γερμανός, wirtlich, echt, Bruder, Schwager: A. frater: Lucius ... Cicero, frater noster cognatione patruelis, amore germanus: F V, 1.

iustitia: nos veri iuris germanaeque iustitiae solidam et expressam effigiem nullam tenemus: O III, 69.

patria: quia ... haec est mea et huius fratris mei germana patria: L II, 3. hunc locum, id est ... Arpinum, germanam patriam esse vestram: L II, 5.

soror: sita sola postilla, germana soror, errare videbar: D I, 40.

Stoicus: qui (Antiochus) appellabatur Academicus, erat quidem ... germanissimus Stoicus: A II, 132.

B. arietat, al. eius (arietis) germanum cornibus conitit, in me arietare: D I, 44.

B. Socraticus: haec aefatus pater, germana, re- peute recessit: D I, 41.

germen, Keim: sunt .. prima elementa naturae, quibus auctis virtutis quasi germen efficitur: F V, 43.

gero, tragen, führen, ausführen, vermögen, leiten, bringen, hindringen, verleben, halten, sich be- nehmen: I. abstinere: I, a. s. n. m. a: iam si est Ceres a gerendo (ita enim dicebas): N III, 52.

b. probabilis in: cum superiores ... alii (fuisse) in gerendo probabiles, in disserendo rudes: R I, 13.

c. spea: f. II. rem: F V, 52.

d. a: Ceres a gerendo: N III, 62.

2. alqs: cum Persis et Philippus, qui cogitavit, et Alexander, qui gessit, hanc bellandi causam inferbat, quod ... R III, 15.

II. mit Object: alqm (se vgl. partem. servos): quod ita se gessit, ut ea facere ei liceret: T V, 55. quod ... neque ita (me) gessi, quasi homini aut temporibus iratus: D II, 6. quoquo ... modo nos gesserimus: D II, 21. omitto, quem ad modum isti se gerant atque gesserint: L III, 18. ut, quanto superiores simus, tanto nos geramus summisus: O I, 90. cum ... eadem natura doceat non negligere, quem ad modum nos adversus homines geramus: O I, 98. qui ita se gerunt, ut vivunt, ut eorum probetur fides, integritas: Lae 19.

a. lqd: ueque (visa illa) ita habemus, ut ea, quae in foro gessimus: A II, 51. quod quidem auctore nos ipsi ea gessimus, ut ...: F II, 62. nisi vererer, ne Hercule ipsum ea, quae pro salute gentium summo labore gessisset, voluptatis causa gessisse diceret: F II, 119. qui quid gesserint: F V, 52. aut privatim aliquid gerere maluit aut ...: F V, 57. quae aut ita in animis sunt aut ita geruntur: F V, 60. ab ea ... (natura sentiente) omnia pulcherrime geri: N II, 75. ea ... ab ea (natura) pulcherrime geri: N II, 81. quae quanto consilio gerantur, nullo consilio adesti possumus: N II, 97. exactis rebus nihil publice sine suspiciis nec domi nec militiae gerebatur: D I, 3. qui ... gesserit ea, quae gessisti: D I, 22. qui (Deiotarus rex) nihil unquam nisi auspiciato gerit: D I, 26. nihil lere quondam maioris rei tui auspiciato ne privatim quidem gerebatur: D I, 28. quae ab Aenea gesta sunt: D I, 43. cum omnia pro populum geruntur quamvis iustum atque moderatum, tamen ...: R I, 43. ut in populo libero pauca pro populum, pleraque senatus auctoritate et in substituto ac more gererentur: R II, 56. ea ... quae gerantur, eorum (deorum) geri iudicio [vi, dictione] ac umine: L II, 15. nihil domi, nihil militiae pro magistratus gestum sine eorum (augurum) auctoritate posse cuiquam probari: L II, 31. apud eosdem (censores), qui magistratu abierint, edant et exponant, quid in magistratu gesserint: L III, 47. quae magno animo et fortiter excellenter gesta sunt: O I, 61. id ipsum est gestum consilio urbano sine exercitio: O I, 76. optimis auspiciis ea geri, quae pro rei publicae salute gererentur: C II, f. comitia. rem: D I, 77.

aerumnas: eo gnata, tibi sunt ante gerendae aerumnae: D I, 41.

animus: vos enim, iuvenes, animum geritis muliebrem, illa virgo viri: O I, 61. gero ... animum laude dignum: P 37.

arma: quae ... (arma) ita geruntur apte, ut ...: T II, 37.

bellum: f. bellum, II, 1. gero (32 Et.) §. I, 6. 331. vgl. duella.

comitia: praeter ... quam quod comitia || omnia || illa essent armis gesta servilibus: L III, 45. consulatum: quem (consulatum) ita gessit, ut diligentiam admirarentur omnes: A II, 1.

dictaturam: quod is (L. Manlius) paucos sibi dies ad dictaturam gerendam addidisset: O III, 112. duella: imperia, potestates, legationes ... duella iusta iuste geruntur: L III, 9.

fruges: mater ... est a gerendis frugibus Ceres tamquam "Geres": N II, 67.

immanitatem: quid ... interest, utrum ex homine se convertat qui in belnam an hominis figura immanitatem gerat beluae? || (utrum ... beluae): O III, 82.

magistratum: quem magistratum gessi consulibus Tutitiano et Cethego: C IO. apud Laedaemonios ... ii, qui amplissimum magistratum gerunt, ut suat, sic etiam nominantur senes: C 20.

II.

mentem: scilicet ... Euripides: stravi lingua, mentem iniuratum gero: O III, 108.

morem: confuse loquitur; gerendus est mos, modo recte sentiat: F II, 27. geram tibi morem: T I, 17. N II, 3. geram morem vobis: R III, 8. negotium: quo plus in negotiis gerendis res quam verba prosunt: A II, 2. tollitur ... ordo gerendorum negotiorum: F IV, 68. si gerendis || gerendis || negotiis orbatus possit paratissimis vesci voluptatibus: F V, 57. qui suum negotium gerant otiosi: Lae 86.

partem: si turpissime se illa pars animi geret, quam dixi esse mollem: T II, 48.

pectus: vide ne ... is sapientia munitionem pectus egregie || egregium || gerat: D I, 45.

personam: ipsi ... gerere quam personam velimus, a nostra voluntate proficitur: O I, 115. est ... proprium munus magistratus intellegere se gerere personam civitatis: O I, 124.

potestatem: donum ne captivo neve dato neve petenda neve gerenda neve gestae potestates: L III, 11.

procuracionem: procuratio rei publicae ad eorum utilitatem, qui commissi sunt, non ad eorum quibus commissa est, gerenda est: O I, 85.

rem: in rebus, si quas dignas laude gessimus, hoc in primis consentaneum (est): A I, 11. cum ... iter ... consumpsisset ... partim in rebus gestis legendis: A II, 2. innumerabiles paribus in locis esse eidem nominibus, honoribus, rebus gestis: A II, 125. tu tam egregios viros censes tantas res gessisse sine causa? F I, 34. rerum gerendarum iuria proficiuntur aut a voluptate aut a dolore: F I, 42. sublata cognitione et scientia tollitur omnis ratio et vitae degendae et rerum gerendarum: F I, 64. a se principia rei gerendae peti: F IV, 47. quid, quod homines infima fortuna, nulla spe rerum gerendarum ... delectantur historia? maximeque eos videre possumus res gestas audire et legere velle, qui a spe gerendi absunt contenti senectute: F V, 52. quandoquidem honestum aut ipsa virtus est aut res gesta virtute: F V, 66. (ubi sicut) res ... magnae et summe laudabiles virtute gestae: F V, 95. qui propter temeritatem male rem gessit: T III, 17. (Dionysium fuisse) in rebus ... gerendis virum acrem et industrium: T V, 57. et ex magistratibus et ex rebus gestis intellegimus: T V, 112.

qua (vi) tantas res sustineat et gerant: N II, 77. praecleara vero auspicia, si esurientibus pulvis res geri poterit, saturis nihil geretur! D I, 77. eo ... die rem praecleara esse gestam non haruspiciis consilio, sed imperatoris: D II, 65. ut ad rem gerendam non superstitionem habes, sed rationem ducem: D II, 83. multum ... is (Procles) fratri rerum gestarum gloria praestitit: D II, 91 (90). quae (res animus) vigilans gesserit aut cogitaverit: D II, 128. cum superiores alii fuissent in disputationibus peripiti, quorum res gestae ullae invenirentur: R I, 13. (populus) sua res gesta laetatur: R I, 65. illi iniusto domino ... aliquam diu in rebus gerendis prospera fortuna comitata est: R II, 44. magnae ... res temporibus illis a fortissimis viris summo imperio praeditis, dictatoribus atque consulibus, ... gerebantur: R II, 56. nec, quia nusquam erat scriptum ... idcirco minus Coelitem illam rem gessisse tantam fortitudinis lege atque imperio putabimus: L II, 10. quas (res) pro salute rei publicae gessimus: L III, 26. quae cura ... animos ... maiores ad rem gerendam facit: O I, 12. cuius (veri) studio a rebus gerendis abduci contra officium est: O I, 19. quod vix invenitur, qui ... non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam: O I, 65. ut ... res gerae magnas illas quidem et maxime

14

utiles [nt] vehementer arduas; O I, 66. qui se ad rem publicam et ad magnas res gerendas accommodaverunt; O I, 70. qui habent a natura adiumenta rerum gerendarum; O I, 72. ad rem gerendam . . . qui accedit; O I, 73. quorum rebus gestis quamquam imperium Laedaeoniis partum patitur; O I, 76. quae res . . . gesta unquam in bello tanta? O I, 77. Philippum . . . rebus gestis et gloria superatum a filio; O I, 90. maximas geri res et maximi animi ab iis, qui res publicas regunt; O I, 92. optima . . . hereditas a patribus traditur liberis . . . gloria virtutis rerumque gestarum; O I, 121. in omni re gerenda consilioque capiendo servare constantiam; O I, 125. neminem neque duces bello || belli || nec principem domi magnas res et salutare sine hominum studiis gerere potuisse; O II, 16. iis etiam, qui vendunt emunt, . . . iustitia ad rem gerendam necessaria est; O II, 40. qui (Ulixes) cum maximas res gesserit in bello; O III, 98. cum iusto . . . hoste res gerebatur; O III, 108. quod (senectus) avocet a rebus gerendis; C 15. a rebus gerendis senectus abstrahit. quibus? an iis, quae iuventute geruntur et viribus? C 15. nihil . . . adferunt, qui in re gerenda versari senectatem negant; C 17. non viribus aut velocitate aut celeritate corporum res magnas geruntur, sed consilio, auctoritate, sententia; C 17. quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus bonis interdicti solet, sic . . . ; C 22. eum (animum) esse in hoc corpore ex iis rebus, quae gerantur, intellegebat; C 79. nec mediocre telum ad res gerendas existimare oportet benevolentiam civium; Lae 61. quibus . . . gradibus Romulus ascendit || ascendit || in caelum? iisne, quae isti bona appellant, an rebus gestis atque virtutibus? P II. nescis . . . meum illud iter ob praeclearissimas res a me gestas esse susceptum? P 30. cuius omnia consilia resque omnes, quae gerit, ab ipso proficiuntur; P 34.

rem publicam: consentaneum est huic naturae, ut sapiens velit gerere et administrare rem publicam; F III, 68. num propterea nulla est res publica gerendae ratio atque prudentia, quia . . . ? D I, 24. etiam qui ipsi rem publicam non gesserint; R I, 12. quoniam nobis contigit, ut . . . in gerenda re publica aliquid eassem memoria dignum consecuti; R I, 13. quem (rem publicam) et domi et militiae cum optime, tum etiam divitissime gesserat; R II, 1. cum ille Romuli senatus . . . temptaret post Romuli excessum, ut ipse regeret || gereret || sine rege rem publicam; R II, 23. sine summa iustitia rem publicam geri nullo modo posse; R II, 70. iis . . . adipiscendi magistratus et gerenda res publica est; O I, 72. maiora . . . studia || maior . . . cura || (conicitantur) efficiendi rem publicam gerentibus quam quietis; O I, 73. quam diu res publica per eos gerebatur, quibus se ipsa commiserat; O II, 2. tibi. rem; O I, 70.

servos: ex quo fit, ut etiam servi se liberius gerant; R I, 67.

similitudinem, speciem: ne illi quidem septem (sapientes fuerunt), sed ex mediorem || meliorem || officiorum frequentia similitudinem quandam gerebant speciemque sapientium; O III, 16.

gestio, sich freuen, frohlofen, beghehen: I, 1. unperditio: misereri, invidere, gestire, laetari, haec omnia „morbos“ Graeci appellant, motus animi rationi non obtemperantis; T III, 7.

2. alqs: quorum alter laetitia gestiat, alter dolore crucietur; F II, 14. ut . . . nec alacritate futili gestiens deliquescat; T IV, 37. talis . . . nec cupiens ne gestiens esse quinquam potest; T IV, 61. inani . . . laetitia exultans et temere gestiens; T V, 16. quem . . . temperantia . . .

insolenti alacritate gestire non sinat; T V, 42. hac (eloquendi vi) gestientes comprimimus; N II, 148. qui . . . voluptate nimia gestiunt; O I, 102.

animus: quam (perturbationem) ego malo laetitiam appellare, quasi gestientis animi elationem voluptariam; F III, 35.

equus: cur non gestiret taurus equae contortatione, equus vaccae? N I, 77.

laetitia: habet ardorem libido, levitatem laetitiae gestiens; T III, 27. restant duo perturbationes, laetitia gestiens et libido; T IV, 8. cum . . . laetitia ut adepta iam aliquid concupitum eceferat et gestiat; T IV, 12. cum . . . effuse animus exultat, tum illa laetitia gestiens vel nimia dici potest; T IV, 13. inanis alacritas, id est laetitia gestiens, (non multum differt ab amentia); T IV, 36. in eis ipsis potiundis exultans gestiensque laetitia trapis est; T IV, 66. quod . . . in bonorum . . . errore laetitia gestiens libidoque verteret; T V, 43.

taurus: f. equus.

voluptas: immoderata laetitia, quae est voluptas animi elata et gestiens; T III, 28. quarum (perturbationum) altera, voluptas gestiens, id est praeter modum elata laetitia, opinione praesentis magni alicuius boni, altera . . . libido dici potest; T III, 24. haec duo genera, voluptas gestiens et libido, bonorum opinione turbantur; T III, 25. iactatio est voluptas gestiens et se effrensus insolentis; T IV, 20.

II. mit Infinitiv: in his || iis || . . . partibus duabus nihil est, quod Zeno commutare gestiret; F IV, 8. videmus, . . . ut (pneri) id aliis narrare gestiant? F V, 48.

gestus, Gehrte, Galtung: I, 1. vacant: histionum non nulli gestus ineptis non vacant; O I, 130.

2. cerno in: oculi . . . in corporum etiam motione atque gestu multa cernunt subtilius; N II, 145.

II. fretus qui (scenicis) voce freti sunt, Epigonus Medumque (eligunt), qui gestu, Melanippam, Clytemnestram || Clytaem. ||; O I, 114.

III, 1. conficere: hoc . . . Zeno gestu conficibat; A II, 145.

a bl. comp.: quae (vita) omni gestu moderatior . . . esse debet; P 26.

2. in: huic simile vitium in gestu motaque caueatur; O I, 130.

gigno, erzeugen, gebären, hervorbringen, vurfachen: I. absoluit: 1. unperditio: a. a. progreddior ad: ut eam (naturam Zeno) dicat ignem esse artificiosum, ad gignendum progredientem vis; N II, 57.

valeo ad: quae (seminum vis) ad gignendum procreandumque plurimum valet; D II, 94.

β. causa: quae (natura) causa gignendi, augendi, minnendi habet; N I, 35. ut in eo (calido, igneo) insit procreandi vis et causa gignendi; N II, 28.

maturitates: ut . . . ab eo . . . (Sole) Luna illuminata graviditates et partus adferat maturitatesque gignendi; N II, 119.

y. a: Fortunaeque sit || quae est || . . . vel Fors . . . vel Primigenia a gignendo; L II, 28.

in: si etiam bestiae multa faciunt . . . indulgenter vel cum labore, ut in gignendo, in educando; F II, 109.

b. verbal: censet . . . artis maxime proprium esse creare et gignere; N II, 57.

2. perditio: alqs: si haec non vis et natura gignentiam efficeret, sed temperatio lunae; D II, 94. dulcis . . . non multo secus est ea (patris), quae genuit, quam illa, quae excepit; L II, 5.

II. mit einfachem Object: alqm: ad maiora .. quaedam nos natura genuit et conformavit; F I, 23. (nos) a natura ipsa, ut eos, quos generemus, amemus, impelli; F III, 62. ego cum genui, tum morituros scivi; T III, 28. quom (Anaxagoram) ferunt nuntiata morte filii dixisse: „sciebam me genuisse mortalem“; T III, 30. hoc idem .. Telamo ille declarat: „ego cum genui— . . . et Anaxagoras: „sciebam me genuisse mortalem“; T III, 58. quem (Hercule) Iuppiter genuit, sed tertius Iuppiter; N III, 42. qui (Iuppiter) genuisse Minervam dicitur; N III, 53. quae (Diana) pinnam Cupidinem genuisse dicitur; N III, 58. quicumque gignatur in omni terra, quae incolatur; D II, 92. si iam concedamus aliquid vim caelestem ad eos, qui in terra gignuntur || gignatur ||, pertinere; D II, 93. nec Hecubam causam interitus fuisse Troianam, quod Alexandrum genuerit, nec Tyndarum Agamemnoni, quod Clytaemnestram; Fa 34. neque .. hac nos patria lege genuit aut edocavit, ut ..; R I, 8. ego, qui te genui; R VI, 16. quibus (vinculis) estis tum, cum gignebamini, conligati; Ti 40.

alqd: quae (natura) quidque gigneret et mentem atque sensus; A I, 39. unde omnia Democritus gigni affirmat; A II, 55. is .. (Anaximander) infinitatem naturae dixit esse, e qua omnia gignerentur; A II, 118. gigni .. terram, aquam, ignem, tum ex his omnia; A II, 118. quae gignatur e terra; F V, 26. ea, quae terra gignit; F V, 33. eam .. naturam esse quattuor omnia gignentium corporum, ut ..; T I, 40. quae gignatur in corpore; T I, 80. quae (vis) .. nec id gigneret aut aleret, quod ..; T I, 118. quicquid (natura) genuit, non modo animal, sed etiam quod iis ortum esset e terra, ut stirpibus suis niteretur; T V, 37. quam multa ex terra arboribusque gignatur cum copia facili, tum suavitate praestanti; T V, 99. omnia, quae terra gignat; N I, 4. a natura sustineri ea, quae gignatur || gignatur || e terra; N II, 33. quae terra marique gignatur; N II, 49. quae (natura) per sese omnia gigneret; N II, 64. ut moveri etiam .. possint et ex sese similia sui gignere; N II, 81. quae gignuntur e terra; N II, 120. quae easdem (mammas) paucae habent eae bestiae, quae pauca gignunt; N II, 128. quod (natura) tam multa ad vscendum, tam varia et tam iucunda gignit, neque ea uno tempore anni; N II, 131. terra .. ea ferarumno an hominum causa gignere videtur? N II, 156. quae pecude .. nihil genuit natura fecundius; N II, 160. in quibus (agris) multa propter fecunditatem fingi gignere possunt; D I, 94. quod ubique genitum || gentium || est; R II, 9. ut ea, quae gignuntur, donata consulto nobis, non fortuito nata videantur; L I, 25. quem .. ea, quae gignuntur nobis ad fruendum, non gratum esse cogunt; L II, 16. quae in terris gignantur, ad usum hominum omnia creari; O I, 22. ea, quae gignuntur e terra; O II, 11. ex quo quaeque gignatur; O II, 18. quid est, .. quod gignatur nec umquam sit? Ti 3. id gignitur et interit; Ti 3. omne .. quod gignitur, ex aliqua causa gigni necesse est; Ti 3. quae ortum habere gignique diximus, nihil autem gigni posse sine causis; Ti 5. quae .. distinctio sit inter ea, quae gignantur, et ea, quae sint semper eadem; Ti 27. is deus, qui omnia genuit; Ti 40. f. aegrotationem.

adsensiones: tum opinionibus adsensionesque firmas veraeque gignuntur; Ti 28.

aegritudines: et aegritudines et metus et reliquae perturbationes omnes gignuntur ex ea (in-temperantia); T IV, 22.

aegrotationem: illa duo, morbus et aegro-

tatio, ex totius valetudinis corporis conquassatione et perturbatione gignuntur; T IV, 29.

aes: ut aurum et argentum, aes, ferrum frustra natura divina genuisset, nisi ..; D I, 116.

amicitiam: haec ipsa virtus amicitiam et gignit et continet; Lae 20.

animal: absurdum esse Aristoteli videtur in ea parte .. animal gigni nullum putare; N II, 42. quod animal in eo (aethere) gignatur; N II, 42. f. alqd; T V, 37.

animantia: quae (pars) sit ad gignenda animantia aptissima; N II, 42.

animus: animus .. cum ille procreator mundi deus ex sua mente et voluntate genuisset; Ti 26. aquam: f. alqd; A II, 118.

argentum, aurum: f. aes.

astra: cum in aethere astra gignantur; N II, 42.

bestias: quae (bestiae) aquatiles gignuntur in terra; N II, 194.

caritatem: natura gigni sensum diligendi et benivolentiae caritatem facta significatione prohibita; Lae 32.

civitates: quae causa genuit civitates; R I, 41.

contemtionem: hinc gignebatur fuga desideria voluptatumque contemptio; A I, 23.

contumelias: ex quibus (inimicitias) iurgia, maledicta, contumelias gignuntur; Lae 78.

corpus: natura .. corpus .. hominis sic et genuit et formavit, ut ..; F V, 59.

deum: cum .. (deum) gigni esseque immensum et infinitum et semper in motu; N I, 26. qui (di) intra caelum gigneretur; Ti 37.

errores: quae res genuit falsas opiniones erroneasque turbulentos; N II, 70.

ferrum: f. aes.

filium: quae (Lacena) .. „idcirco“, inquit, (solum) generam, ut esset, qui ..“ T I, 102.

fructus, fruges: omnia aliorum causa esse generata, ut eas fruges atque fructus, quos terra gignit, animantium causa; N II, 37.

fugam: f. contemtionem.

genera: ea genera beluarum, quae in rubro mari Indiavae gignantur; N I, 97. vos suscipite, ut illa (genera) gignatis; Ti 41.

hominem: non .. ipsa (sapientia) genuit hominem, sed accepit a natura inchoatum; F IV, 34.

ignem: f. alqd; A II, 118.

ingenia: sunt partes agrorum .. aliae, quae acuta ingenia gignant, aliae, quae retusa || retusa ||; D I, 79.

iurgia, maledicta: f. contumelias. — mentem: f. alqd; A I, 39. — metus: f. aegritudines.

morbum: f. aegrotationem.

mundum: haec nimirum gignendi mundi causa iustissima; Ti 9. ut (mundus) unus esset nulla parte, unde alter gigneretur, relicta, Ti 16.

naturas: ut ceteras naturas suis seminibus quaeque gignuntur .., sic ..; N II, 58.

odia: eorum querela inveterata non modo familiaritates extingui solere, sed odia etiam || etiam odia || gigni sempiterna; Lae 35.

opiniones: f. adsensiones. errores.

ova: etiam pisces, ut aiunt, ova cum genuerunt, relinquunt; N II, 129.

perturbationes: f. aegritudines.

principium: nec .. esset id principium, quod gigneretur aliunde; T I, 54. R VI, 27.

rem: quae (res) gignatur e terra; A I, 26. F IV, 13. N II, 29. quae (res) e terra gigneretur; F V, 10. quae (res) terra gignit; F V, 39. N II, 130.

quas .. res violentissimas natura genuit; N II, 152. — cum causae causa nexa rem ex se gignat; D I, 125. quae (res) ad communem hominum usum natura genuit; O I, 51.

sensum: f. alqd; A I, 39. caritatem. servitutum: ex hac maxima libertate tyrannus gignitur et illa iniustissima et durissima servitus: R I, 68.

sidera: quae (sidera) ex mobilissima purissimaque aethera parte gignuntur; N II, 39. speciem: sin autem eam (speciem) intuebitur, quae gignitur; Ti 4.

superstitiones: quae res genuit ... superstitiones paene aniles; N II, 70.

terram: f. alqd; A II, 118.

tyrannum: f. servitutum.

virtutes: quod (virtutes) voluntariae ex ratione gignuntur; F V, 38.

voluptates: sive quae aliae voluptates in toto homine gignuntur quolibet sensu; T III, 41.

utilitates: qui (diti) utilitates quasque gignant; N II, 62.

III. mit **doppeltem Accusativo**: alqm: te natura excelsum quandam videlicet et altum et humana despicientem genuit; T II, 11. qui natura boni sapientisque gignuntur; N II, 34. o Romule, Romule die, qualem de patriae custodem di genuerunt! R I, 64. mortalem: vgl. II. alqm; T III, 30. 58. quodsi talis nos natura genuisset, ut eam ipsam intueri ... possemus; T III, 2.

animum: deus .. et ortu et virtute antiquiorem genuit animum; Ti 21.

materiam: quae (materia) in corporibus divina gignitur; Ti 21.

gladiator, **βειτης**: I. accipiunt. al.: gladiatores. aut perditii homines aut barbari, quas plagas perferunt! quo modo illi, qui bene instituti sunt, accipere plagam malum quam turpiter vitare! quam saepe apparet nihil eos male quam vel domino satis facere vel populo mittunt etiam vulneribus confecti ad dominos, qui quaerant, quid volunt; si satis is factum sit, se velle decumbere, qui medioeris gladiator ingemuit, quis vultum mutavit umquam? quis non modo aetati, verum etiam decubuit turpiter? quis, cum decubisset, ferrum recipere iussus collum contraxit? T II, 41.

II. I. conficio, al.: f. I. emo: qui (Milo) gladiatoribus emptis rei publicae causa ... omnes P. Clodi conatus ... compressit; O II, 58.

2. video in: quamquam in eis ipsis (gladiatoribus) videmus saepe constantiam; T IV, 48.

III. munera: prodigi (sunt), qui ... gladiatorum muneribus ... pecunias profundunt; O II, 55. spectaculum: crudele gladiatorum spectaculum et inhumanum non nullis videri solet, et haud scio an ita sit, ut non fit; T II, 41.

gladiatorius, **βειτημαχικος**, bei den **Gladiatoren** **βειτημαχικος**: alqd: an vero vir fortis, nisi stomachari coepit, non potest fortis esse? gladiatorium id quidem; T IV, 48.

iracundia: sine hac gladiatoria iracundia videmus progredientem apud Homerum Aiaceum multa cum hilaritate; T IV, 49.

sibili: in Tusculanum mihi nuntiabantur gladiatorii sibili; fr VIII, 11.

gladius, **Σμυρτις**: I. fulget: fulgentis gladios hostium videbat Decii; T II, 59. in hoc medio apparatu fulgentem gladium e lacernari saeta equina aptum demitti insit, ut impenderet illius beati cervicibus; T V, 62.

impendet: f. fulget; T V, 62.

II. I. accommodo: nee longius quicquam nobis,

quam dextrae gladium domi accomodet alter; T IV, 48.

demitto: f. I. fulget.

depono: si gladium quis apud te sana mente deposuerit, repetat insaniam, reddere peccatum sit, officium non reddere; O III, 95.

destringo: barbarum ... destructio gladio iubebat anteire; O II, 25. ille (adulocena) ... confestim gladium destrinxit; O III, 112.

infigo: cum ... gladium .. hosti in pectus infixit; T IV, 50.

numero: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.

reddo, repeto: f. depono.

sisto: prius ... quam gladium in stomacho furi ||† suria, al. || ac pulmonibus sisto: T IV, 48.

trado: adulescentulo, quem amabat, tradidisse gladium dicitur; T V, 60.

video: f. I. fulget; T II, 59.

2. ut: nec (arvus) eminus hastis aut comminus gladiis uteretur; C 19.

III. I. aperire: qui gladio vomitum eius (laesio) aperuit; N III, 70.

2. causa: scite .. Chrysipus, ut clipei causa involucrem, vaginae autem gladii, sic ... omnia aliorum causa esse generata; N II, 37.

glandifer, **Γαδερν** **τραγος**: "glandifera" illa quercus ... nunc sit haec; L I, 2.

glans, **Γαδερν**: ut sues quasi caprae ex ramis glande pascantur; fr XII.

gleba (gleba), **Σκοπία**, **Ερβασία**: I. complexitur: prius quam in os injecta gleba est, locus ille, ubi crematum esse corpus, nihil habet religionis; injecta gleba f. tum et illis humatus est, et gleba vocatur ac tam denique multa religio sua complexitur; L II, 57.

II. dico: non ita dicimus, ut glebam aut fragmentum lapidis ... sed ...; N II, 82.

inicio, voco: f. I.

III. fissio: cum terrae subigerentur fissione glabarum; N II, 159.

glisco, **αυτφλαμμεν**: ad juvenilem libidinem copia voluptatum || si ... accessit, al. || gliscit illa || ita || ut ignis oleo; fr V, 74.

globosus, **τυφλοσμορμικος**, **runb**: animans: (animantem), globosum (deus) est fabricatus, quod **σφαρισμορμικος** Graeci vocant; Ti 17.

forma: quae (mundi volubilitas) nisi in globosa forma esse non posset; N II, 49.

mundus: si mundus globosus est ob eamque causam omnes eius partes ... continentur; N II, 116.

stellae: quae (stellae) globosae et rotundae ... circulos suos orbisque conficiunt celeritate mirabili; R VI, 15.

terra: terra ... solida et globosa et undique ipsa in sese nitibus suis conglobata; N II, 98.

turbines: "globosus turbines existere ictos undis concursantibus; N II, 89.

globus, **Κυβερ**: I. complexitur: novem tibi orbibus vel potius globis conexas sunt omnia, quorum unus est caelestis, extimus, qui reliquos omnes complexitur, summus ipse deus arcens et continens ceteros; in quo sunt infixi illi, qui volunt, stellarum cursus sempiterni; qui subiecti sunt septem, qui versantur retro contrario motu atque caelum; ex quibus unum globum possidet

illa (stella), quam in terris Saturniam nominant; R VI, 17.

eminet: cum videmus ... globum terrae eminentem e mari, fluxum in medio mundi universi loco, duabus oris distantibus habitabilem et cultum; T I, 68.

est: cum ... duae formae praestantes sint, ex solidis globus (sic enim *seculus* interpretari placet), ex planis autem circulis aut orbis; N II, 47. versantur: §. complectitur.

vincunt: stellarum ... globi terrae magnitudinem facile vincebant; R VI, 16.

II, l. animadverto: cum caelum discessisse visum est || esset || atque in eo animadversi globi; D I, 97.

colo, figo: §. l. eminent. — possideo: §. l. complectitur. — subicio: §. l. versantur.

tuor: homines .. sunt haec lege generati, qui tuerent illum globum, quem in hoc templo medium vides, quae terra dicitur; R VI, 15.

video: §. tuor. I. eminent. — 2. conecto, subicio, 3. infigo in: §. l. complectitur.

glomerero, zusammenbrängen, sâufen: aliqd. suae ea ... omnia fixa tuus glomerans determinat annus; D I, 19.

cladem: haec vetusta scelis glomerata horrida luctifica elades nostro infixâ est corpori; T II, 25.

gloria, Ruhm, Ehre, Ehreits, Ruhmjuch, Ruhmreichtum: l. **Subiect**: adiuvat: quandoquidem ea (gloria) in rebus maioribus administrandis adiuvat plurimum; O II, 31.

agit: vera gloria radices agit atque etiam propagat; O II, 48.

claret: postquam || pluseque, priusque, al. || magisque viri nunc gloria claret; O I, 84. C 10.

consequitur: quam (virtutem) necessario gloria, etiam tu id non agas, consequatur; T I, 91.

constat: summa .. et perfecta gloria constat ex tribus his; O II, 31.

dat: tantum Honestiae dabit gloria; C 44.

effert: hinc est ille Telamon, modo quem gloria ad caelum extulit; T III, 39.

efficit: num .. vetus gloria civitatis ... rem publicam efficiebat; R III, 44.

est: videne verborum gloriam tibi cum Pyrrhone et cum Aristone ... esse communem? F III, 11.

qui ... divitias, gloriam, multa alia bona esse dicant, laudabilia non dicant; F IV, 49. sic est .. intemperans militaris in forti viro gloria; T II, 39.

est .. gloria solida quaedam res et expressa, non adumbrata; ea est consentiens laus bonorum, incorrupta vox bene indicantium de excellenti virtute, ea virtuti resonat tanquam imago, quae quia recte factorum plerumque comes est, non est bona viris repudianda; T III, 3. antiquiorem .. sibi fuisse possessionibus suis gloriam; D I, 27.

antiquiorem .. sibi fuisse laudem et gloriam quam regnum et possessiones suas; D II, 78. quorum summa est auctoritas apud doctissimos homines et gloria; R I, 12. quanti tandem est ista hominum gloria? R VI, 25. scelus absit, in quo non potest esse gloria; O III, 87.

excellit, existit: cuius (Tulli Hostilii) excellens in re militari gloria magnaue extiterunt res bellicae; R II, 31.

habet: quae (gloria) habet speciem honestatis et similitudinem; F V, 69. etsi .. nihil habet in se gloria, cur expetatur, tamen virtutem tanquam umbra sequitur; T I, 109. vide, ne haec, quae expetitur, gloria (plus) honestatis habeat quam voluptatis; T V, 103.

ineat: in qua (societate) omnia insunt, ... honestas, gloria; Lae 84.

levat: his (Deciis) levabat omnem vulnorum metum nobilitas mortis et gloria; T II, 59.

pertinet: cetera .. pertinere ad id (summum bonum) ... tenendum, ... ut opes, ut gloriam; A I, 21. quae (gloria) pertinere ad unius anni partem exiguum potest; R VI, 25.

potest: §. pertinet; R VI, 25. est; O III, 87 II, I. comparo. — resonat: §. est; T III, 3.

sequitur: §. habet; T I, 109.

vivit: mea semper gloria vivet; F VIII, 9.

vult: cernis profecto quantis in angustiis vestra se gloria dilatare velit; R VI, 23.

II, nach Verben: l. **Accusativ**: adicio: (Thimotheus) ad eam laudem doctrinae et ingenii gloriam adiecit; O I, 116.

adipiscor: §. **adipiscor** gloriam (3 Et.) B I, §. 72. b.

adsequor: non modo [non] aeternam, sed ne diuturnam quidem gloriam adsequi possumus; R VI, 23.

amplifico: vereor interdum, ne talium personarum cum amplificare velim, minuas etiam gloriam; A II, 5.

antepono: ut gloria divitiis, vectigalia urbana rusticia (anteponantur); O II, 88.

appello: quam .. appellant *respublicas*, aptius est bonam famam hoc loco appellare quam gloriam; F III, 57.

augeo: gloriam .. non modo non minui, sed etiam augeri arbitramur eorum ..; A II, 6. imperia, potestates, legationes ... populi sui gloriam augent; L III, 9.

capio: qui ob eam (amicitiam) summa fide, constantia iustitiaeque serratam maximam gloriam ceperit; Lae 25.

communico: cum Cimbricae victoriae gloriam cum collega Catulo communicavit; T V, 56.

comparo: prima .. est adolescenti commendatio ad gloriam, si qua ex bellicis rebus comparari potest, in qua multi apud maiores nostros extiterunt; O II, 45.

conloco: gloria et quaerenda et collocanda ratione est; O II, 42.

consequor: tu ... quam expetendam consequi gloriam potes? R VI, 20. qui fortitudinis gloriam consecutus est insidiis et malitia; O I, 62. quodsi qui simulatione ... stabilem se gloriam consequi posse rentur, vehementer errant; O II, 43.

contemno: nostri philosophi nonne in iis libris ipsis, quos scribunt de contemnenda gloria, sua nomina inscribunt? T I, 34. quod gloriam contemnant et pro nihilo putent; O I, 71.

cumulo: at hic idem Africanus eloquentia cumulavit bellicam gloriam; O I, 116.

desidero: quod vis invenitur, qui ... non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam; O I, 65.

dilato: §. I. vult.

do: da divitias, honores, imperia, opes, gloriam; T V, 45.

excito: ea (oratio) saepe universam (multitudinem) excitat [gloriam] || excitat ||; O II, 48.

expeto: §. **expeto**, III. gloriam (4 Et.) B I, §. 919. b.

expecto: a quibus expectare gloriam certe nullam potestis; R VI, 20.

habeo: quamquam nostri casus ... neque tantum molestiae (habuerunt), quantum gloriae; R I, 7. minuo: §. amplifico, augeo; A II, 6.

neglego: qui ... gloriam neglegant, frangantur infamia; O I, 71.

nomino: ex maiore parte pleraque res nominari, ... ut honorem, ut gloriam; T V, 22.

pario: qua gloria paria; R II, 5. maxime .. et gloria paritur et gratia defensionibus, eoque maior, si ..; O II, 51.

peto: ut illic sibi corporibus exercitatis gloriam et nobilitatem coronae peterent, alii ..; T V, 9. propago: f. l. agit.

propono: magna gloria proposita; F II, 56. ea bella, quibus imperii proposita gloria est; O I, 38.

puto: f. contemo; O I, 71.

quaero: cum ... bello .. quaeritur gloria; O I, 38. f. conloco.

repudio: f. l. est; T III, 3.

termino: si idem finibus gloriam meam, quibus vitam, essem terminaturus; C 82.

tollo: prius .. Boeotia Leuctra tollentur quam pugnae Lencrtae gloria; T I, 110.

trado: optima hereditas a patribus traditur liberis ... gloria virtutis rerumque gestarum; O I, 121.

vinco: non modo opinionem vicit omnium ... sed etiam gloriam superiorum; A II, 1.

2. **Datus**: respondeo: nec ... si qui ... extiterunt, non satis Graecorum gloriae responderunt; T I, 3.

servio: nos ... alios gloriae servire, alios pecuniae; T V, 9.

studeo: frustra se ... studuisse ... aut opibus aut gloriae; F I, 60.

sum: cui (gloriae) dedecori esse nefas [...] iudicandum est; O I, 121.

3. **Ablativus**: abutor: an abutimur gloria nominis? A II, 143.

careo: non possum .. dicere ... Lycurgum, Solonem legum et publicae disciplinae carere gloria. Themistoclem, Epaminondam bellicae virtutis; T I, 110.

egeo: honore et gloria et benivolentia civium fortasse non aequae omnes egent; O II, 31.

orbo: miserum (esse) Cn. Pompeium, qui tanta gloria sit orbatus; T I, 12.

sum: maxima fuit (Anaxagorae) et gravitatis et ingenii gloria; A II, 72.

4. **mit Präpositionem**: absom a: constantem hominem et gravem, qui gloriatur a gloria se affuisse! T V, 104.

dico de: nunc dicamus de gloria; O II, 31.

dimico de: dimicare .. (debemus) paratius de honore et gloria quam de ceteris commodis; O I, 83. exsisto in: f. l. comparo.

fero ad: ad quam (gloriam) fertur optumus quisque; T III, 3.

nascor ad: vir natus ad gloriam; T II, 41.

mito ad: haud optimi cuiusque animus maxime ad immortalitatem et || immortalitatis || gloriam niteretur; C 82.

pertineo ad: erat .. ex iis tribus, quae ad gloriam pertinerent, hoc tertium, ut ..; O II, 36

pono in: sapiens animi magnitudo honestum illud ... in facta positum, non in gloria iudicat; O I, 65.

propono ad: quae proposita sunt ad gloriam; O II, 38.

sum in: (Attus Navius) erat in magno nomine et gloria; D I, 31. ut ... (oraclum Delphis) nunc in minore gloria est, ... sic tum nisi summa veritate in tanta gloria non fuisset; D I, 38. ut, qui illam (vitam) eriperit, in maxima et gratia futurus sit et gloria; O III, 85.

III. **nach Subiectivem**: I. **Genetivus**: cupidus: videre licet ... alios (philosophos) pecuniae cupidos, gloriae non nullos; T II, 12. qui avari avaros, gloriae cupidos gloriose reprehendunt; T III, 73. sunt .. multi, et quidem cupidi splendoris et gloriae, qui ..; O I, 43.

2. **Ablativus**: dignus: gloria .. huius sententiae quis est illo viro dignior? T V, 84.

3. **mit Präpositionem**: insignis ad: quoniam is ... habet insigne quiddam ad decus et ad gloriam; F III, 28.

IV. **nach Substantivem**: I. **Genetivus**: alqd: f. II, l. habeo.

amplificatio: retinenda iniustitia est ... propter amplificationem honoris et gloriae; O II, 42.

bona: suis et propriis bonis laudis et gloriae, quamvis non sentiant, mortui non carent; T I, 109.

certamen: pestem .. nullam maiorem esse amicitias quam ... in optimis quibusque honoris certamen et gloriae; Lae 34.

cupiditas: animi .. morbi sunt cupiditates immensae et inanes divitiarum, gloriae; F I, 59. aeterna moliri, non gloriae cupiditate, quam sensurus non sit, sed virtutis; T I, 91. aut propter victoriae cupiditatem aut propter gloriae; T II, 65. similiter .. ceteri morbi, ut gloriae cupiditas, ut mulierositas ... nascuntur; T IV, 25. qualis est .. gloriae cupiditas; T IV 79. adde imperii, adde gloriae cupiditatem; R I, 60. maiores suos multa mira atque praecelra gloriae cupiditate fecisse; R V, 9. cum in inferiorum, honorum, gloriae cupiditatem inciderunt; O I, 26. quod in maximis animis ... plerumque existant honoris, imperii, potentiae, gloriae cupiditates; O I, 26. facillime .. ad res iniustas impellitur, ut quisque altissimo animo est, gloriae cupiditate; O I, 65. cavenda etiam est gloriae cupiditas; O I, 68. multi .. bella saepe quaeiverunt propter gloriae cupiditatem; O I, 74.

forma: illa ... quae se eius (gloriae) imitricem esse volt, ... vitiorum laudatix, fama popularis, simulatione honestatis formam eius pulchritudinemque corrumpit; T III, 4.

hereditas: ad quem .. hereditas huius gloriae ... pertinet; O I, 78.

iactura: qui ... idem gloriae iacturam ne minimam quidem facere vellent; O I, 84.

imago: consecratur .. (optumus quisque) nullam eminentem effigiem virtutis, sed adumbratam imaginem gloriae || [gloriae] ||; T III, 3.

imitatrix: f. forma.

merces: mercedem gloriae flagitat ab iis, quorum patres adfecerat gloria; T I, 34.

pulchritudo: f. forma.

similitudo: propter .. honestatis et gloriae similitudinem beati, qui honorati sunt, videntur; L I, 32.

studium: declarat .. studium bellicae gloriae, quod ..; O I, 61.

ellipticis: in aliis satis esse causae ... ut in doloris vacuitate, ut gloriae, divitiarum, similitudinis; R III, 51.

2. **Ablativus**: alqs: te isto nomine, ingenio, gloria, ... quid ... iudices, non andere in conventu dicere; F II, 74.

augur: quod auctor ei summa augur gloria Attus Navius non erat; R II, 36.

3. **mit Präpositionem**: commendatio ad: f. II, l. comparo.

discrimen de: alii de vita, alii de gloria et benivolentia civium in discrimen vocantur; O I, 83.

mors cum: sunt multi, quibus videmus optabilis mortes fuisse cum gloria; T I, 116.

via ad: hanc viam ad gloriam proximam ... esse; O II, 43.

V. **Imfianb**: I. **Ablativus**: adficere: f. IV, l. merces.

adsequi: cum ille (Seriphus) dixisset non eum (Themistoclem) sua, sed patriae gloria splendorem adsecutum; C 3.

ali: (*principem civitatis*) alendum esse gloria; R V, 9. *principem civitatis gloria esse alendum*; R V, 9.

amplificari: pauci honore et gloria amplificati vel corruptore mores civitatis vel corrigere possunt; L III, 32.

amplius: ut (*civium vita*) ... gloria ampla, virtute honesta sit; R V, 8.

commoveri: qua gloria commotus Epicurus exoritur; T V, 31.

decorari: quae populari gloria decorari in Lucullo debuerunt; A II, 4.

delectari: verborum magnificentia est et gloria delectatus; F IV, 60. delectari ... iuanicis || inanibus || rebus, ut honore, ut gloria; Lae 49. duci: pueri ferunt gloria ducti; T II, 46. non tam natura liberales quam quadam gloria ductos, ut benefici videntur; O I, 44.

excellere: Laelius ... amicitia gloria excellens de amicitia loquetur; Lae 5.

excitare: homines ... ingenia excellentibus praediti excitantur saepe gloria; F V, 69.

exornare: nonne verendum est, ... ne philosophiam falsa gloria exornes? T II, 12.

ferre: neque ... illum (dolorem) ... ratione aut sapientia tulerant, sed studio potius et gloria; T II, 65.

fulciri: quod (imperium) gloria debet fultum esse et benivolentia sociorum; O III, 88.

incendi: omnes ... inceduntur ad studia gloria; T I, 4.

laetari: an Cn. Pompeium censes ... maximam rerum gloria laetatum fuisse, si sciret ...? D II, 22.

moveri: cum (Aristoteles) motus esset Isocratis rhetoris gloria; T I, 7.

praestare: quid ego Socratem aut Therame-nem, praestantis viros virtutis et sapientiae gloria, commemoro? T I, 100. multum ... is (Procles) fratri rerum gestarum gloria praestitit; D II, 91 (90). quorum ... patres aut maiores aliqua gloria praestiterunt; O I, 116. Cyrum minorem, ... praestantem ingenio atque imperii gloria; C 59. superari: Philippum ... rebus gestis et gloria superatum a filio; O I, 90.

talis: vita ... talis fuit vel fortuna vel gloria, ut nihil posset accedere; Lae 12.

abl. comp.: qui nihil melius homini, nihil magis expetendum, nihil praestantius honoribus, imperiis, populari gloria iudicaverunt; T III, 3.

2. **Πραξιφίσιον**: causa: quod erant qui illum (Antiochum) gloriae causa facere || fecisse, al. || dicerent; A II, 70. qui imperia consulatusque ... muneri fungendi gratia subeundos, non praemiorum aut gloriae causa adpetendos putet; R I, 27. si gloriae causa imperium expetendum est; O III, 87.

cum: ut ... (L. Lucullus) admodum adolescens ... paternis inimicitias magna cum gloria est persecutus; A II, 1. P. Decius ... dixit ... se sibi in somnis visum esse ... occidere cum maxima gloria; D I, 51. apud ... homines ... in maxima re publica summa cum gloria belli domique versatos cum loquar; R I, 38.

gratia: quae perferant ... laudis studiosi gloriae gratia; T V, 79.

propter: ut militiae propter proximam belli gloriam Africanum ut deum coleret Laelius; R I, 18. cuius ego sphaerae cum persequere propter Archimedi gloriam nomina audissem; R I, 21.

sine: quam opinionem nemo umquam mortalis adsequi potuit sine eximia virtutis gloria; R II, 17.

VI. **Σύδης**: staturunt † gloria laena || aeream laenam ||; fr VIII, 12.

gloriatio, *ρήσμεν*: dignus: ex quo efficitur gloriatio, ut ita dicam, dignum esse beatam vitam; F III, 28. gloriatioe dignum esse beatam vitam; F IV, 50. si ... virtus digna est gloriatioe, ut est; F IV, 51.

glorior, *σὺδ ῥήσμεν, πρᾶξην*: I. **abstulit**: I. efferre: an quisquam in potentiis voluptatibus gloriando se et praedicatione eferat? P 15.

2. alqs: tu ipse mihi gloriari videbare; F II, 51. quod non possit sine honestate contingere, ut iure quisquam gloriatur; F IV, 50. re succumbere non oportebat verbis gloriando; T II, 30. qui ... toto corpore opprimi possit doloribus acerrimis tum, cum maxime contra fortunam gloriatur; T V, 26. licet ... mihi, M. || Marco || filii, apud te gloriari; O I, 78. Salinatori ... gloriatur atque ita dicenti: „mea opera, Q. Fابي, Tarentum recepisti“; C II, ut ... Solonem versus gloriandem videmus; C 26.

hostis: cum Perses hostis in conloquio dixisset gloriatus: „solem ... non videbitis“; T I, 101.

II. **mit Ergänzung**: I. de: † *de*, I. glorior (S. Et.) B. I, C. 605, a.

2. in: illi ... non dabunt fortasse vitam beatam habere, in quo possit iure gloriari; F IV, 51. non pudet philosophum in eo gloriari, quod haec non timeat? T I, 48. nobis quoque licet in hoc quodam modo gloriari; O II, 59. in virtute recte gloriatur; N III, 87.

3. quod: qui (Laco) glorianti cuidam mercatori, quod multas navis in omnem oram maritimum dimisisset, ... inquit ... T V, 40. † in; T I, 48.

4. acc. c. inf.: in quo (epigrammate) ille rex Syriae gloriatur ... se ... abstulisse; F I, 106. constantem hominem et gravem, qui gloriatur a gloria se affuisse; T V, 104. cum ... (Epicurus) gloriaretur ... se magistrum habuisse nullum; N I, 72. sicut mali aedificii domino (credere) gloriati se architectum non habuisse; N I, 72. isti ... in eo multum etiam gloriari solent, se ... nec didicisse ...; R I, 11. L. ... Philippus ... gloriari solebat se ... adeptum esse ...; O II, 59. te id fecisse etiam gloriari soles; P 32.

II. **mit Object**: I. alqd: nec in misera vita quicquam est praedicabile aut gloriandum; T V, 49. est in aliqua vita praedicabile aliquid et gloriandum ac prae se ferendum; T V, 49. superstitione, quod gloriari solent, facile est liberari; N I, 117. vellem equidem idem possem || posse || gloriari, quod Cyrus; C 32.

vitam: beata vita glorianda et praedicanda et prae se ferenda est; T V, 60.

2. copia: vident (M. Curius) aliquem ... munerum copia gloriandum; P 38.

physici: in physicis, quibus (Epicurus) maxime gloriatur, ... totus est alienus; F I, 17.

gloriosus, *ρήσμεν, πρᾶξην*: loquor: quid ... attinet gloriose loqui, nisi constanter loquere? F II, 89. tantum admono, ... ut in sinu gaudeant, gloriose loqui desinant; T III, 51.

gloriosus, *ρήσμεν, πρᾶξην*: I. **abstulit**: A. **bei Substantiva**: alqs: si nulla est (patientia), quid exornamus philosophiam aut quid eius nomine gloriari sumus? T II, 33.

alqd: nisi forte, quod gloriosum sit in vulgus, id honestum valimus dicere; A II, 140. quod tale ... (est), id etiam gloriosum; si vero gloriosum, certe laudabile; T V, 43. magnificum illud etiam Romanique hominibus gloriosum, ut Graecis de philosophia litteris non egeant; D II, 5. quod nobis quidem egregium et ad immortalitatem memoriae gloriosum; L III, 21. *vgl. B. b. I.*

accusatio: peperit maximam haudem ex illa accusatione nobili et gloriosa; O II, 47.

facta: de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit || est ||; F I, 37.

fuga: in illa fuga nobis gloriosa, patriae calamitosa; D I, 59.

labores: quorum omnia vita consumpta est in laboribus gloriosa; F II, 67.

miles: deforme . . . est . . . cum inrisione audientiam imitari militem gloriosum; O I, 137. nec paritorum in comediis adsentatio faceta nobis videtur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98.

mors: cum esset proposita aut fuga turpis aut gloriosa mors; F II, 97. clarae . . . mortes pro patria appetitae non solum gloriose rhetoribus, sed etiam beatas videri solent; T I, 116. cuius (P. Decii) mors ita gloriosa fuit, ut eandem concupisceret filius; D I, 51.

opiniones: quae (opiniones) honestae, quae laudabiles, quae gloriose (sunt); F II, 77.

oppressio: eorum . . . (legum, libertatis) oppressionem laetantur et detestantur gloriosam putant; O III, 88.

ostentatio: gloriosa ostentatio in constituendo summo bono (causa est); F IV, 68.

philosophi: Aristoteles veteres philosophos accusans . . . ait eos aut stultissimos aut gloriosissimos fuisse; T III, 69.

reditus: reditum tibi celerem et gloriosum paratum; D I, 59. reditum mihi gloriosum iniuria tua dedit; P 29.

sapientia: ne ista gloriosa sapientia non magno aestimanda est; T III, 8.

virtus: ne ego istam gloriosam memorabilemque virtutem non magno aestimandam putem; F III, 11.

voluptates: etsi illi . . . etiam voluptates faciunt interdum gloriosas; F IV, 51.

B. **affec.** a. **masc.**: fatentur: quae secundum naturam illi ipsi gloriosi esse fateantur || fatebantur, fatentur ||; F V, 72.

reprehendunt: non sunt vitiosiores quam fere plerique, qui avari avoribus gloriae cupidos gloriosi reprehendunt; T III, 73.

b. **neutr.**: I, I. est, 2. sum: id solum dicitur honestum, quod est populari fama gloriosum. "quod", inquit, "quamquam voluptatibus quibusdam est saepe iucundius, tamen expetitur propter voluptatem"; F II, 48.

II. **expoto**: f. I. habeo: quid habet ista res aut laetabile aut gloriosum? T I, 49.

puto: quid . . . aut praeclearum putet in rebus humanis, qui . . . aut gloriosum, qui . . . ? R I, 26.

quaero: est . . . philosophi . . . non tam gloriosam quam vera quaerentia; F V, 72.

gnata, **ŕochter**: eo gnata, tibi sunt ante gerendae aerumnae, post ex fluvio fortuna resistet; D I, 41.

gnatus, **ŕohñ**: decrevi tantisper me minus iniuriae, Chremes, meo gnato facere, dum sanam miser; T III, 65.

grabatus, **niesriges** **ŕett**, **ŕchragen**: deosne immortalis concursare circum omnium mortalium . . . non mode lectos, verum etiam grabatos et . . . obicere iis visa; D II, 129.

gradatim, **ŕchritt** für **ŕchritt**, **stufenweise**: addo: cum aliquid minutatim et gradatim additur aut demitur; A II, 49.

debeo: ut prima (officia) dis immortalibus,

secunda patriae, tertia parentibus, deinceps gradatim reliquis debeantur; O I, 160.

deduco: licet . . . eam . . . (universitatem generis humani) gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos; N II, 164.

demo: f. addo. interrogo: cum (Chryppus) gradatim interrogetur verbi causa, tria pauca sunt anne multa; A II, 98.

pervenio: quid opus erat te gradatim istuc pervenire? suspicasset no iure. quid autem est istuc gradatim? N I, 89.

respondeo: ut (pucio) gradatim respondens eodem perveniat, quo si geometrica didicisset; T I, 57.

gradior, **ŕchreiten**: I. accedere: alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt, alia volando, alia nando; N II, 122.

II. alqs: ŕdentis animo, si ita res feret, graditur ad mortem; T I, 110.

bestiae: alias (bestias natura voluit) volucres caelo frui libero, serpentes quosdam, quosdam esse gradientis; T V, 38.

gradus, **ŕchritt**, **Stufe**, **Staffel**, **ŕrab**, **Rang**:

I. est: quartus . . . gradus est et altissimus eorum, qui . . . ; N II, 34. accessit esse quartum illum et altissimum gradum; N II, 35. is . . . est gradus, in quo rerum omnium natura ponitur; N II, 36.

gradus . . . plures sunt societatis hominum; O I, 53. non iidem erunt necessitudinem gradus, qui temporum; O I, 59. in ipsa . . . communitate sunt gradus officiorum, ex quibus, quid cuique praestet, intellegi possit; O I, 160.

interit: ut (interit) . . . gradus unus in ea via, quae est hinc in Indiam; F III, 45.

ŕhñt **ŕerb**: dein reliqui gradus; F IV, 80.

II. I. ascendio: qui se adiuvari volent, . . . ut altiorum gradum ascendant; O II, 62.

deleo: nunc, . . . ut omnes dignitatis gradus, sic huius scientiae splendor delectus est; O II, 65.

habeo: cum tam || cum || docerim gradus istam rem non || non magis || habere quam virtutem; F V, 84. ipsa aequalitas est iniqua, cum habet nullos gradus dignitatis; R I, 43. quoniam distinctos dignitatis gradus (Athenienses) non habebant || habebat ||; R I, 48.

teneo: (Regulum) tenere consularis dignitatis gradum; O III, 99.

2. egeo: quae (conversio) pedibus et gradu non egeret; T I, 19.

3. conleco in: quos populus Romanus hoc in gradu conlecoavit; A II, 6. ubi in suo quisque est gradu frimter collocatus; R I, 69.

deiecio de: fortis . . . animi . . . est . . . nec tumultuantem de gradu deici, ut dicitur; O I, 80. demoveo de: viri fortes . . . mori malunt quam tantum modo de dignitatis gradu demoveri; T II, 58.

intellego ex: f. I. est; O I, 160.

infero ad: ut (Scipio) ex tam alto dignitatis gradu ad superiores videatur deos potius quam ad inferos pervenisse; Lae 12.

pono in: f. I. est; N II, 36.

III. ascensum ad: collis . . . (aedilibus) ad honoris amplioris gradum is primus ascensus este; L III, 7.

IV. ascendere: (extremum appetendorum) multis gradibus ascendit; F V, 40. f. ascendere.

differre: ut ea (honestas, comoda) inter se magnitudine et quasi gradibus, non genere differunt; N I, 16.

escendere: quibus tandem gradibus Romulus descendit || ascendit || in caelum? P 11.

pervenire: eadem ratio perfecta his gradibus ad sapientiam pervenit; A II, 80.
venire: a beatis ad virtutem; a virtute ad rationem video te venisse gradibus; N I, 89.

Graece, γρηκίση, in greekisch Sprache: dico: pina .. (sic enim Graece dicitur); N II, 123. id optime adsequitur, quae Graece ἀναλογία, Latine ... comparatio proportionis dici potest; T I, 13.

loquor: scis .. me Graece loqui in Latino sermone non plus solere quam in Graeco Latine; T I, 15.

nescio: nostri Graece fere nesciunt nec Graeci Latine; T V, 116.

sum: argumenti conclusio, quae est Graece ἀπόδειξις; A II, 26.

ἐπιπίπτει: est .. (animus) unus ex omnibus rationis contentationibus, quae ἀρεσκία Graece, sempiternarum rerum ... compos; T I, 27.

grammatica, Sprachkunde, Philologie: quibus (verbis) instituto veterum utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut rhetorica, dialectica, grammatica; F III, 5.

grammaticus, Sprachkundiger, Gelehrter: I. accedunt: quorum omnium interpretes, ut grammatici poetarum, proxime ad eorum, quos interpretantur, divinationem || divinitatem || videntur accedere; D I, 34.

loquuntur: geometrae .. et musici, grammatici etiam more quodam loquuntur uno; F III, 4.
sunt: exoritur ... somniorum [...] interpretatio eodemque modo ... vaticinationum [sunt enim explanatores, ut grammatici poetarum]; D I, 116.

II. profiteor: si grammaticum se professus quispiam barbare loquatur; T II, 12.

granarium, Kornspeicher: num .. utiliter tibi hunc Triarium putas esse posse, quam si tua sint Puteolis granaria? F II, 84.

grandescere, wachsen: lentiusculi triplici solita grandescere fetu; D I, 15.

grandiloquus, großsprechend: qui tandem isti grandiloqui contra haec duo ... melius se habent quam Epicurus? T V, 89.

grandis, groß, ansehnlich, bedeutend, herangemacht, an Jahren vorgerückt, bejahrt: A. aliquis: quamquam eum (Q. Maximum) colere coepi non admodum grandem natu, sed tamen iam aetate propectum; C 10. hic (Q. Maximus) .. bella gerbat ut adolescens, cum plane grandis esset; C 10. ex quo intellegitur Pyrrhi bello (Appium Claudium) grandem sane fuisse; C 16.

aliquis: quid erit in philosophi gravitate quam in vulgi opinione stultorumque turba quod dicatur aut gravius aut grandius? T V, 46.

carmen: frequens .. concessus theatri ... mover audient tam grande carmen; T I, 37.

conchae: pina .. duabus grandibus patula conchis; N II, 123.

exempla: exemplis grandioribus decuit uti; D I, 39.

libri: alter .. de ipsa iustitia quattuor implevit sane grandis libros; R II, 12.

pecunia: a rege opulento viri summus facile impetravit, ut grandis pecunia adiuvaretur; O II, 82.

pondus: aureum ei (lovi) detraxit amiculum grandis pondere; R III, 88.

res: cum de rebus grandioribus dicas; F II, 19.

II.

B. a. venit: cum Athenis ludia quidam in theatrum grandis natu venisset, magno consensu locum nusquam ei datum a suis civibus; cum autem ad Laedaemonios accessisset ...; C 63.

b. dico: qui grandia ornate vellent, enucleate minora dicere; F IV, 6.

grando, Hagel: I. nocet: si uredo aut grandio quippiam || cuiuspiam || nocuit; N III, 86.

II. terret: quae (causa) terret animos fulminibus, tempestatibus, nimbis, nivibus, grandinibus; N II, 14.

granum, Korn, Kern: I. est: nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus alius, nullum granum; A II, 85. ut illa tritici grana in os pueri Midiae congesta aut apes ... non tam mirabilia sint quam coniecta belle; D II, 66.

II. I. addo: soritas hoc vocant, quia acervum efficiunt uno addito grano; A II, 49.

congero: Midiae illi Phrygi, cum puer esset, dormienti formicas in os tritici grana congresserunt; D I, 78. I. D II, 66.

conicio: I. I. D II, 66.

2. efficio: ex ut acervum ex sui generis granis, sic ... effici debeat; T V, 45.

procreo: ex: quae (terra) ex fici tantulo grano ... tantos truncos ramososque procreat; C 52.

grassator, Wegelagerer, Räuber: hoc .. modo viator quoque bene vestitus causa grassatori fuisse dicitur || diceretur ||, cur ab eo spoliaretur; Fa 34.

grate, gern, danfbar: (sapientia) praeterita grate memini; F I, 62.

grates, Danf: grates .. tibi ago, summe Sol, vobisque, reliqui Caelites, quod ...; R VI, 9.

gratia, Dank, Dankbarkeit, Gunst, Gnade, Einfluß, Einvernehmen, Freundschaft: I. est: negat idem (Epicurus) esse in deo gratiam; N I, 131. quoniam, ut dicitis, omnia in inbecillitate est et gratia et caritas; N I, 124. I. II, 1. tollo; F II, 117.

manet: quod ... in uno illo aut, si forte, in liberis eius manet gratia; O II, 70.

pertinet: cetera .. pertinet ad id (summum bonum) ... tenendum, ... ut gloriam, ut gratiam; A I, 21.

videtur: nec gratia deberi videtur ei, qui sua causa commodaverit; F II, 117.

ohne Verb: integra valetudo, summa gratia; F II, 64.

II. I. adipiscor: cum summa utilitate rei publicae magnam ipsi adipiscuntur et gratiam et gloriam; O II, 85.

ago: I. ago, III. gratias (7 St.) B. I, S. 116. a. antepono: qui inopia et optimi viri causae non anteponat in opera danda gratiam fortunati et potentis; O II, 69.

augeo: vgl. 3. pertineo ad.

consequor: quod qui faciunt, plurimum gratiae consequuntur; O II, 67. in hac pernicie rei publicae ne illam quidem consequuntur, quam putant, gratiam; O II, 79.

debeo: I. debeo, IV. gratiam (3 St.) B. I, S. 616, b.

exigo: ut .. benefici liberalesque sumus, non ut exigamus gratiam, ... sic ...; Lae 31.

habeo: nonne et maximam gratiam habere debemus, qui ...? F I, 71. cui (Pompeio) recte facienti gratia est habenda; F II, 57. ut ... (Laedaemonius) responderit: „ego vero illi maximam

15

gratiam habeo, qui...: T I, 100. dabunt... mihi veniam mei cives vel gratiam potius habebunt, quod...; D II, 6. habeo maximam gratiam Laelio; R I, 37. inops ille... etiamsi referre gratiam non potest, habere certe potest; O II, 69. gratiam... et, qui rettulerit, habere et, qui habeat, retulisse; O II, 69. magnam habendam esse || esse hab. || senectuti gratiam; C 42. habeo... senectuti magnam gratiam, quae...; C 46. in eo: magnam inest gratiam; F IV, 31. §. refero; O I, 47.

pario: maxime... et gloria paritur et gratia defensionibus, eoque maior, si...; O II, 51.

praeipio: ut Mario praecipere collegis... popularem gratiam non ita turpe... videbatur; O III, 81.

refero: ut... et liberalitatis et referendae gratiae principia in nobis contineremus; F V, 43. quae memoria est in iis (pueris) bene merentium, quae referendae gratiae cupiditas! F V, 61. ubi aut bene merendi de altero aut referendae gratiae voluntas poterit existere? L I, 43. ubi gratias, § si non cum ipsi || ipsum || cernunt grati, quod referunt gratiam? L I, 49. ut non incedat, sed referenda sit gratia; O I, 47. nullum... officium referenda gratia magis necessarium est; O I, 47. in collocando beneficio et in referenda gratia... hoc maxime officii est; O I, 49. tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum iam neutris gratiam referre posset; Lae 53. §. habeo; O II, 69. >.

removeo, segrego: intellegitur... a beata immortalique natura et iram et gratiam segregari; quibus remotis nullos a superis impendere metus; N I, 45.

tollo: tollitur beneficium, tollitur gratia, quae sunt vincula concordiae; F II, 117. cum in (Epicurus) || cum in || dis immortalibus et openi et gratiam sustulit; N I, 121.

tribuo: non satis magnam tribunt inventoriis gratiam; F IV, 13. huic nec laus magna tribuenda nec gratia est; O II, 63.

2. trado: hoc retento reliqua voluntas auctoritati aut gratiae traditur; L III, 39.

3. pertineo ad: in iure cavere... vehementer et ad opes augendas pertinet et ad gratiam; O II, 65.

redeo in: ut... in gratiam iam cum voluptate redeamus; C 56.

sum in: ut, qui illam (vitam) eriperit, in maxima et gratia futurus sit et gloria; O III, 85.

III. alqd: §. II, 1. consequor; O II, 67.

IV, 1. florere: Sp. Cassium... summa apud populum gratia florentem; R II, 60.

praestabilis: quid... eloquentia praestabilis vel spe indigentium vel eorum, qui defensi sunt, gratia? O II, 68.

teneri: id... neque ira neque gratia teneri; N I, 45. si maxime talis est deus, ut nulla gratia, nulla hominum caritate teneatur, valet; N I, 124.

valere: per hospites apud externos populos valere opibus et gratia; O II, 64.

2. cum: Posidonium, sicut aequum est, cum bona gratia dimittamus; Fa 7.

V. §. 2. d. §. gratiam; R IV, 2.

gratia, wegen, um—wille, zu Gefallen: I. nach Pronomen: id ea gratia, ut... ipsa interea effugeret; N III, 67.

II. nach Substantiven: ut me amoris magis quam honoris servavisti gratia; T IV, 69. aut benevolentiae g. faciunt... aut honori; O II, 21. [neminem et violem commodi mei g.]; O III, 29. quae perferant... laudis studiosi gloriae g. amore incensi cupiditatis; T V, 79. si unus quis-

que... detrahat... emolumentum sui g.; O III, 22. si exempli g. vir bonus... magnum frumenti numerum advexerit; O III, 50. gloriae: §. cupiditatis. ipsas bestias hominum g. generatas esse; N II, 158. honoris: §. amoris. benevolentiae. quae (virgines) Romam ludorum g. venissent; R II, 12. sin autem usque ad novem verbi g. sine dubitatione respondeat pauca esse; A II, 94. ut propter aliam quampiam rem. verbi g. propter voluptatem, nos amemus; F V, 30. lex utilitatis virorum g. rogata; R III, 17.

III. nach Gerundiven: multa... saepe ad te cohortandi g. scripsimus; O III, 6. si violandum est ius, regnandi g. violandum est; O III, 82.

IV. nach Gerundiven: ut... dolores suscipiantur maiorum dolorum effugiendorum g.; F I, 36. quae... is (Epicurus) de deis immortalibus dixerit. invidiae detestandae g. dixisse; N I, 123. augenda virtutis g... virorum fortium memoriam... consecratam; N III, 50. qui imperia consulatusque... muneris fungendi g. subeundos... putet; R I, 27. excedenda memoriae g. quid quoque die... egerim, commemorare vespere; C 38.

gratificatio, Gefälligkeit: cum in inbecillitate gratificationem et benevolentiam ponitis; N I, 122.

gratificor, gefällig sein, darbringen, mitteilen: I, I. facultas: in iis pecunia cupiditas spectat ad opes et ad gratificandi facultatem; O I, 25.

potestas: in quo populo potestas honeste bonis gratificandi datur; L III, 39.

voluntas: quamquam... in utroque || utraque || inest gratificandi liberalis voluntas; O II, 52.

2. alqs: adgrederi, quaeque, et gratificare rei publicae; fr V, 61.

II. de: de... eo, quod ipsis superat, (parvi) aliis gratificari volunt; F V, 42.

III. alqd: ut... deum fingeret... nihil gratificantem, omnino || gratificantem omnino || nihil curantem; N I, 123. aliqui... dux... populo gratificans et aliena et sua; R I, 68. qui gratificantur cupiam, quod obit illi; O I, 42.

gratiosus, in Günstig sehend, einflussreich: qui (Pythius) esset ut argentarius apud omnes ordines gratiosus; O III, 58.

gratis, unsonst: diligo: ut... virtutes omnes per se ipsas gratis diligant; F II, 83.

habito: habitent gratis in alieno; O II, 83.

gratuito, unentgeltlich, unentgeltlich: hominis... multorum causas et non grate et gratuito defendentis beneficia... late patent; O II, 66.

gratuitus, unentgeltlich, unentgeltlich: amicitia, caritas: hominum caritas et amicitia gratuita est. quanto igitur magis deorum; N I, 122.

liberalitas: liberalitas gratuita est an mercenaria? si sine praemio benigna || benignus || est, gratuita, si cum mercede, conducta; L I, 48.

probitas: innata esse homini probitatem gratiam, non invitata voluptatibus nec praemiorum mercedibus evocata; F II, 99.

virtus: quarum (virtutum) esse nulla potest, nisi erit gratuita; A II, 140. quod esse (Epicurus) nullam censet gratiam idem virtutem; D I, 87.

gratulator, Glück wünschend: [ita sit, ut gratulator laetior sit quam is, cui gratulatur]; F II, 108.

gratulor, *ſich freuen, Glück wünſchen*: l. alqs: volgo ex oppidis publice gratulabantur; T I, 86. qui (Laco) ... accessit ad senem et gratulatus: „more, Diagara“, inquit; T I, 111.
II. alicui: gratulemur nobis, quoniam ...; L fr I. f. **gratulator**.

gratus, *angenehm, erfreulich, dankenswerth, dankbar*: A. alqs: qui volo et esse et haberi gratum; F II, 72. quem .. ea, quae gignuntur nobis ad fruentium, non gratum esse cogunt; L II, 16. ille tenuis ... gratum se videri studet; O II, 70. vgl. B. a.

alqd: quae mihi ipsi ... grata non essent, nisi ...; F II, 72. quod .. adprobaris, id gratum acceptumque habendum; T V, 45. mihi .. gratum est, quod ...; T V, 120. quia maius est certeque gratius prodesse omnibus quam opes magnas habere; N II, 64. Hirtius: „gratissimum“, inquit, „et tuorum omnium simile“; Fa 3. an mihi ... potest quicquam esse molestum, quod tibi gratum futurum sit || est ||? Fa 4. quam multi ... homines inuolunt et pium et dis immortalibus gratissimum esse duxerunt; R III, 15. quom ipsi deo nihil minus gratum futurum sit quam non omnibus patere ... viam; L II, 25. volam ... hoc, quod loquar, diis immortalibus gratum potius videri quam grave || hominibus ||; L II, 41. haec pueris et mulierculis et servis et aetiorum similissimis liberis esse grata; O II, 57. haec in posterum gratiora; O II, 60. si utriusque vestrum ... gratum futurum est; C 6. mihi vero erit gratum || vero ||; Lae 16. — facio: f. B. b.

adventus: cum ... Lucullo ... noster adventus et gratus et iucundus fuisse; fr V, 18.

animus: quae ... natio ... non gratum animum et beneficii memorem diligit; L I, 32.

beneficia: quae (beneficia) et mutua et grata dum sunt; O I, 56. quae (beneficia) sunt etiam gratiora; O II, 72.

capudines: quom simpuvia || simpula, al. || pontificum dis immortalibus grata sint Samiacque ... capudines || cupedines, al. ||; R VI, 2. a Numa Pompilio minus gratas dis immortalibus capudines ac fictiles urnulas finisse quam felicitas Saliorum || aliorum || pateras arbitramur; P II. casus: quodsi is casus fuisse rerum, ... ut non omnibus gratus esset; L III, 26.

cupedines: f. capudines; R VI, 2.

facultas: huic arti finitima est diceudi [gravior] facultas et gratior et ornatior; O II, 66.

hortatio: mihi grata hortatio tua est; F V, 6.

hostiae: quae ... quoique divo decorae gratiaeque sicut hostiae, providentio; L II, 20.

lex: gratam ... illam legem || rem || ... de multa et sacramento ... tulerunt; R II, 60.

liber: quemquam a te ipso id ... facio provocatus gratissimo mihi libro; F I, 8.

liberalitas: temeritate ... remota gratissima est liberalitas; O II, 63.

medicina: cur ... animi ... medicina ... nec tam multis grata et probata (sit); T III, 1.

memoria: etsi tuus est totus ordo gratissimamque memoriam retinet consulatus tui; L III, 29.

munus: senectutis ... non inertis grato atque honesto fungere munero; L I, 10.

opera: haec ... opera grata multis; O II, 65.

probitas: (lex) significat probitatem gratam esse deo; L II, 25.

recordatio: sapientes bona praeterita grata recordatione renovata delectant; F I, 37.

res: eae res, quae ingenio ac ratione persequimur, gratiores sunt quam illae, quas viribus; O II, 45. f. lex.

simpuvia, simpula: f. capudines; R VI, 2. vir: quod .. tributum est bono viro et grato; O II, 63.

virtus: eo ... erat cuiusque gratior in re publica virtus, quod ...; R II, 59.

urnulae: f. capudines; P II, 11.

B. a. cernunt: ubi gratas, t si non eum ipsi || ipsum || cernunt grati, quos referunt gratiam? L I, 49.

ohne Verb: melius Graii || grati, Graeci || atque nostri, qui ... eosdem illos (deos) urbis quas nos incolere voluerunt; L II, 26.

b. facio: f. facio, III. alqd, gratum (4 St.) S. 10, a.

gravate, *ungern: defendo: hominis ... multorum causas et non gravate et gratuito defendenti beneficia ... late patent; O II, 66.*
εἰσιπτιῖς: Canius ... contendit a Pythio, ut venderet; gravate ille primo; O III, 59.

gravedinosus, mit Schnupfen behaftet: dicimus gravedinosus quosdam, quosdam terminosus, non quia iam sint, sed quia saepe; T IV, 27.

graviditas, Schwangerchaft: ut ... ab eo ... (Sole) Luna inluminata graviditates et partus adferat maturitatesque gignendi; N II, 119.

gravidio, Schwängern, befruchten: quae (terra) gravidata seminibus omnia pariat et fundat ex sese; N II, 83.

gravidus, Schwanger, voll: corpus: cum se gravido tremefecit corpore tollus; D I, 18.

mater: quia mater gravida parere ex se ardentem faciem visat in somnis Hecubae; D I, 42.

uber: „altrix, Martia, quae parvos Mavortis semine natos uberibus gravidis vitali rore rigabat“; D I, 20.

gravis, schwer, gewichtig, nachdrücklich, bebend, ernst, würdig, gewaltig, brüden, hart, schwerlich, schwer verbodlich, dumpf, tief: A. bei Substantiven: alqs: quo gravior viderere; F II, 77. quod ... multi Epicurei ... sunt ... in omni vita constantes et graves; F II, 81. constantem ... quendam volumus, sedatum, gravem ... illum esse; T IV, 61. nisi idem placeret gravissimo Stoicorum, Panaetio; O II, 51. in huius modo causis aliud Diogeni Babylonio videri solet, magno et gravi Stoico, aliud ...; O III, 51. iure ... gravia, cuius de laudibus omnium esset fama consentiens; C 61. qui ... utraque in re gravem, constantem, stabilem se in amicitia praestiterit; Lae 64.

alqd: ait ille (Hercules): „o multa dictu gravia, perpesus aspera, quae corpore exanclata atque animo pertuli“; T II, 20. quibus (Pariapatetica) nihil est uberius, nihil eruditius, nihil gravius; T III, 22. videntur ... omnia repentina graviora; T III, 28. id ... non dabium, quin omnia, quae mala putentur, sint inprovisa graviora; T III, 30. sentit (poeta) omnia repentina et necopinata esse graviora; T III, 45. nihil est ... omnium, ... quod gravior magnificentiusque dicatur; T V, 1. nihil gravius, nihil philosophia dignius; T V, 26. quid erit in philosophi gravitate quam in vulgi opinione stultorumque turba quod dicatur aut gravius aut grandius? T V, 46. cum terrae ... saepe motus multa nostrae rei publicae ... gravia et vera praedixerunt; D I, 35. cum mihi nihil inprovisum nec gravius, quam expectavissetem, pro tantis meis factis evenisset; R I, 7. quid gravius (est) quam rem ausceptam dirimi? L II, 31.

volam .. hoc, quod loquar, diis iamortalibus gratum potius videri quam grave || hominibus ||; L II, 41. cum multa sint in philosophia et gravia et utilia accurate copioseque a philosophis disputata; O I, 4. etiam si sint alia graviora atque meliora; O I, 110. quid ... aut Herodoto dulcius aut Thucydide gravius ... inveniri potest? fr V, 25.

accusatores: qui (accusatores) quidem graves esse non possunt, nisi sunt voluntarii; I, III, 47. actio: quid? vestra oratio in causis, quid? ipsa actio potest esse vehementis et gravis et copiosa, nisi est animus ipse commotior? D I, 80. adversarius: perfoget unus ... gravem adversarium imperii sustulisset; O III, 86. adulescens: C. Triarius, in primis gravis et doctus adulescens; F I, 13.

aegritudo: haec ... bona sunt, quibus aegritudines gravissimae detrahantur; T III, 46. cum ... opinio accessit, ... tum denique efficitur illa gravis aegritudinis perturbatio; T III, 61 (62). fatentur graviores aegritudines auscipi, quam natura cogat; T III, 71.

aetas: eis omnis aetas gravis est; C 4. amiculum: aetate grave esse aureum amiculum, hieme frigidum; N III, 83.

argumentum: grave ... argumentum tibi videbatur, quod ...; N III, 11.

artes: sapientem plurimis et gravissimis artibus atque virtutibus instructum; F II, 112.

aspiratio: ut eius (caeli) aspiratio gravis et pestilens futura sit; D I, 130.

auctor: gravissimus auctor in Originibus dixit Cato morem ... fuisse; T IV, 3. cum ... plurimis ... locis gravis auctor Democritus praesentem rerum futurarum comprobaret; D I, 5.

auctoritas: quae ... (potentia atque auctoritas senatus) gravis et magna remanebat; R II, 59.

bellum (duellum): ut ... exercitum ... in gravissimo bello animadversionis metu contineret; F I, 35. gravioribus ... bellis etiam sine collega omne imperium nostri penes singulos esse voluerunt; R I, 63. quando duellum gravior, discordiae civium escunt; L III, 9.

carmen: ut ego ... poetam grave plenumque carmen sine caelestis aliquo mentis instinctu putem fundere; T I, 64.

casus: his gravissimis casibus in eundem portum ... magna iactata tempestate confugimus; T V, 5. mihi ... explicandae philosophiae causam adtulit casus gravis civitatis; D II, 6. quam ille (Marius) gravem suam causam magno animo ... tulisset; D II, 140. cum eos (amicos) gravis aliquis casus experiri cogit; Lae 84.

causa: nisi quae causa gravior obtisset; D II, 4. qui ... aliqua graviore causa impedita a re publica recesserant; O I, 71. hae ... causae diligendi gravissimae; O II, 32.

certamen: nos grave certamen belli clademque tenemus; F V, 49.

cibus: negat ... esse ullum cibum tam gravem, quin ... concoquantur; N II, 24.

civis: dum modo haec (tabella) optimo cuique et gravissimo civi ostendatur; L III, 39. quae (bella civilia) gravis et fortis civis ... fugiet; O I, 86. qui (Marius) optimam et gravissimum civem ... in invidiam falso crimine adduxerit; O III, 79. quid interitum inter popularem, id est adentatorem et levem civem, et inter constantem, severum || et severum al. || et gravem; Lae 95.

civitas: quae (exempla) nata ... apud illos (Athenienses) etiam in gravissimum civitatem nostram dicuntur rednndasse; R I, 5.

clades: j. certamen.

concentrationes: his tu tam gravibus concentrationibus ... quem vacuum ... videris; T V, 43.

concursum: concursum ... gravis stellarum ardore micantibus tu quoque ... vidisti; D I, 18.

contumeliae: alternis ... versibus interquentur inter fratres gravissimae contumeliae; T IV, 77.

crursus: j. plaga; T II, 57.

disciplina: cum iam philosophorum disciplinae gravissimae constitissent; A II, 15. ut ... intellegatur ... ea (disciplina) ... quam gravis, quam continens, quam severa sit; F I, 37.

dolor: si (dolor) gravis, brevis; si longus, levis; F II, 22. 95. sic Epicurus, Philocteta et! brevis dolor || Ph. || si gravis dolor, brevis, al. ||; F II, 94. quid, si deinde doleres graves corporis (accessissent)? T IV, 40. aderit ... amissio suorum, graves dolores corporis; T V, 29. j. iracundia.

dominae: graves ... dominae cogitationum lubidines infinita quaedam cogunt; R VI, 1.

domini: liberatos se per eum (inventorem) dicunt gravissimis dominis, terrore ... et ... metu; T I, 48.

emissiones: ut ... tormenta telorum eo graviore emissiones habent, quo sunt ... adducta vehementius, sic ...; T II, 57.

exempla: unde ... copia deprimi maior gravissimorum exemplorum ... potest? fr V, 27.

exitus: clarissimorum hominum nostrae civitatis gravissimos exitus in Consolatione collegimus; D II, 22.

facultas: huic arti finita est dicendi (gravior) facultas et gratior et ornatior; O II, 66.

fatum: haec fixa gravi fato ... teneri; D I, 20.

genus: (iudicari genus) grave acutum, flexibile durum; N II, 146.

homo: homo in primis ingenus et gravis, ... Panaetius; F IV, 28. constantem hominem et gravem, qui gloriatur a gloria se effuisse; T V, 104.

neque oratio abhorrens a persona hominis gravissimi; R I, 24. quidam homines severi et graves nec populi nec principum mores ferre poterunt; O I, 69. alter (iocus) est ... gravissimus || magno || homine dignus; O I, 104. haec ... gravi ... homini ... probari posse nullo modo; O II, 57.

haec (benignitas) est gravium hominum atque magnorum; O II, 63.

honestas: si ... ea (honestas) ... omni pondere gravior habenda (est) quam reliqua omnia; O III, 35.

inimicitiae: cavendum ... ne etiam in graves inimicitias convertant se amicitiae; Lae 78.

iniuria: animi aegritudo fortunae magna et gravi commota iniuria; N I, 9.

iracundia: quasi vero, atra bili solum mens ac non saepe vel iracundia graviore vel timore vel dolore moventur; T III, 11.

iudicia: graviora iudicia de potentissimis hominibus extant vocis quam tabellae; L III, 34.

labores: qui labores morte finisset gravis; T I, 115. quod (Xenophon) diceret eosdem labores non aeque gravis esse imperatori et militi; T II, 62.

lex: ille vir bonus ... cur has sibi tam graves leges imposuerit; A II, 23. gravis et ... praeciarum lex; L III, 40.

loci: animadverti ... saepe Catonem ... locos graves ex philosophia tractare; F I.

morbus: plerique ... ob eam ... causam ... in morbos gravis ... incurunt; F I, 47. quodsi corporis gravius morbis vitae inviditas impeditur; F I, 59. sit ... idem caecus, debilis, morbo gravissimo affectus; F V, 84. quibus duobus morbis, ... aegritudine et cupiditate, qui

tandem possunt in corpore esse graviore? T III, 5. mors insecuta Gracchum est, causa quidem, credo, aliqua morbi gravioris; D II, 62. qui sunt morbo gravi et mortifero adfecti; D I, 63. qui (medici) ... gravioribus .. morbis periculosas curationes ... adhibere coguntur; O I, 88.

munus: labor est functio quaedam vel ... gravior operis et muneris; T II, 35.

nomen: dum aegritudinis nomen absit grave, taetrum, funestum; T III, 83.

onus: quod onus est ei, qui magnis de rebus dicturus est, gravissimum; R I, 37. suscepti onus praeterea grave et Athenarum et Cratippi; O III, 6. quae (senectus) plerisque senibus sic odiosa est, ut onus se Aetna gravior dicant sustinere; C 4.

opinio: si fidentia ... scientia quaedam est et opinio gravis non temere adsentientis; T IV, 80.

opus: munere quodam necessitatis et gravi opere perfungimur; C 77.

oratio: ita fit cum gravior, tum etiam splendidior oratio; F III, 19. quae requirebant orationem ornatae et gravem; F IV, 6. f. actio.

ortus: erit eius (amicitiae) ortus a natura quam ab inbecillitate gravior et verior; Lae 32.

pars: si multo maiore et graviore ex parte bona propendit; T V, 86.

patera: cum ex aede Herculis patera aurea gravis subrepta esset; D I, 54.

periculum: neque .. periculum in re publica fuit gravior unquam; O I, 77.

persona: qui sermonibus eius modi nolint personas tam graves inligari; A II, 6. quam gravis ... quam magna, quam constans conficitur persona sapientis; F III, 75.

perturbatio: etiam .. omnis animi perturbatio gravis est; T IV, 82. vgl. aegritudo; T III, 61.

philosophus: quod solum bonam severum et gravis philosophus novit; F II, 29. iure .. gravissimi philosophi initium summi boni a natura petiverunt; F V, 38. a gravis illis antiquis philosophis petenda medicina est, est, si non ab his voluptariis; T III, 40. ex ceteris philosophis nonne optimus et gravissimus quisque conhibetur multa se ignorare? T III, 69. quid ... prohibet ... Xenocratem illum gravissimum philosophorum ...? T V, 51. ut ... fecit Plato ... gravissimus philosophorum omnium; L II, 14.

plaga: cum ... barbaros in arena videris excipientes gravissimas plagas; T II, 46. sic vox, sic curans, sic plaga hoc gravior, quo est missa contentus; T II, 57. graviorem .. plagam (Epicurus) accipiebat, ut levorem repelleret; N I, 70.

poenae: (C. Blossius) poenae rei publicae graves istaestque persolvit; Lae 37.

pondus: nisi et virtutis et vitiorum ... grave ipsius conscientiae pondus esset; N III, 85.

potentia: f. auctoritas.

ratio: nonne ipsa veritas et gravis et recta ratio mihi advenatur? A II, 139.

res: cur in gravissimis rebus non delectet eos sermo patrius; F I, 4. maximas .. ab eo [ab eo] (sapiente) et gravissimas res consilio ipsius ... administrari; F I, 63. res .. fortasse verae, certe graves, non ita tractantur, ut debent; F IV, 7. quae (vita) constaret ex iis rebus, quas dixi, aut plurimas aut gravissimas; F IV, 50. res tam gravis tamque praecleara Latinis etiam litteris contineri; N I, 7. cum gravioris seriisque rebus satis fecerimus; O I, 103.

senectus: quod nunquam tibi senectutem gravem esse senserim; C 4. qui minus gravis esset iis senectus, si ..? C 4. nec insipienti etiam in summa copia non gravis (senectus esse potest);

C 8. senectus .. quamvis non sit gravis, ... tamen auferet eam viridatam; Lae 11.

senes: ut ... senes .. ad ludum adolescentium descendant, ne sint iis odiosi et graves; R I, 67. sensus: talis .. interitus non est sine gravi sensu; T I, 107.

sententia: brevis comprehensio gravissimis sententiis; F II, 20. quia gravissimae sentit ad beate vivendum brevis enuntiatae sententiae; F II, 20. potest id ... omnibus electissimis verbis gravissimisque sententiis ... augeri et ornari; F III, 26. gravissimum illam vestram sententiam ... communem fore vobis cum omnibus, qui ..; F IV, 45.

societas: omnium societatum nulla est gravior, nulla carior quam ea, quae ..; O I, 57. quam graves, quam difficiles plerisque videntur calamitatum societates; Lae 64.

somnia: nec .. somnia graviora ... a summo consilio neglecta sunt; D I, 4.

sonus: gravissimo .. (sono) hic lunaris atque infimus (cursus movetur); R VI, 18.

studia: ad quaedam studia graviora atque maiora (facti sumus); O I, 103.

tempestates: non dubitaverim me gravissimis tempestatibus ac paene fulminibus ipsis obvium ferre; R I, 7.

tempus: fugit (Deiotarus) et proelio cum Pompeio; grave tempus; D II, 79. nobis ... certamen fuit .. cum gravissimo rei publicae tempore; L III, 25.

testimonium: non gravissimum est testimonium multitudinis; F II, 81.

testis: testem non mediocrem, sed haud scio an gravissimum; O III, 105.

timor: f. iracundia.

vir: num gravem (virum), num humana contententem potes dicere [aut Prometheum] aut Philoctetam illum? T II, 33. parumne declaravit vir gravis et sapiens lege Semproniam patrimonium publicum dissipari? T III, 48.

virtutes: f. artes.

vita: minus alius gravis aut molesta vita est otiosorum; O I, 70.

vitium: errat in eo, quod ullum aut corporis aut fortunae vitium vitium animi gravior existimat; O III, 26.

vox: f. plaga; T II, 57.

vulnus: fortunae gravissimo percussus vulnere; A I, 11. cum ... ipse (Epaminondas) gravi vulnere exanimari se videret; F II, 97.

B. alicui: a. animadvertentem, al.: tamen etiam graviores constantioresque admonendi sunt, ut animadvertant, ne callida adsententia capiantur; Lae 99.

b. i. ab[se]nt: nihil ad rem! — ne sit sane; at certe gravis; F IV, 73.

II. tempero cum: qui (sonus) acuta cum gravibus temperans varios aequabiliter concentus efficit; R VI, 18.

III. a: quod a gravioribus leviora natura repellantur; T I, 40.

gravitas, Schwere, Schwerkraft, Gewicht, Rohrdunst, Gewalt, Schwere, Schwerkraft, Ernst, Strenge, Bedeutung, Würde: I. **Subject:** cadit: ista potestate nata gravitas optimatum cecidit; I, III, 17.

est: si .. in sensibus ipsius (sapientis) est aliqua forte gravitas aut tarditas; A II, 53. plura esse ... laetitia quam gravitatem animi atque constantiam; F III, I. ea, quae desideratur a magno philosopho, gravitas, in eo (Aristone) non fuit; F V, 13. quae .. tanta gravitas .. in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris compa-

randa? T I, 2. quanta illa || illi (Scipioni) || ... fuit gravitas: Lae 96. f. II, 1. condio.

habet: ut ... gravitas iam constantis aetatis naturale quiddam habent, quod ... C 33.

inest: si inest in oratione mixta modestia gravitas; O II, 48.

postulat: mollior ... ratio, quam virtutis vis gravitatisque postulat; F V, 12.

II. **nach Verben:** I. accuso: si medicus gravitatem morbi ... accuset; N III, 76.

adfligo: quom (puer) adflixisset principum gravitatem; L III, 19.

adiungo: clementi castigatione licet uti, gravitatem tamen adiuncta; O I, 137.

comparo: f. I. est; T I, 2.

condio: erat ... in illo viro comitate condita gravitas; C 10.

crucio: non ... magnitudo animi cruciatur eius (Reguli) a Poenis, non gravitas; P 16.

desidero: f. I. est; F V, 13.

effero, exaggero: ut gravitatem dignitatemque virtutis exaggerent, quam cum ad caelum extulerunt ...; T V, 85.

habeo: gravitatem res habet, quom frequens ordo est; L III, 40. genus ... hoc sermonum ... plus nescio quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4. tristitia ... et in omni re severitas habet illa quidem gravitatem, sed amicitia remissior esse debet; Lae 66.

intueor: illi ... personae gravitatem intuentes non dubitant dicere ...; T II, 49.

iudico: quod corporis gravitatem et dolorem animo iudicamus; T III, 1.

laudo: cum ... eorum gravitatem constantiamque laudamus, qui non turbulente humana patiantur; T IV, 60.

miscceo: f. I. inest.

perturbo: quid est, quod tantam gravitatem constantiamque perturbet? T IV, 57.

rapio: cum constantia, gravitas, fortitudo, sapientia reliquaeque virtutes rapiantur ad tortorem; T V, 13.

repeto: huius sententiae gravitas a Platonis auctoritate repetatur; T V, 34.

retineo: rectum est, ... etiamis nobis indigna audiamus, tamen gravitatem retinere, iracundiam repellere; O I, 137.

roboro, tribuo: Cato cum incredibilem tribuisset naturam gravitatem eamque ipse perpetua constantia roboravisset; O I, 112.

video: an, cum videat me et meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam, constantiam, gravitatem, fidem, ipsa se subducatur? fr V, 64.

2. sum: id arbitrator fuisse gravitatis; O III, 93.

3. respondeo: fortitudini comitibusque eius, magnitudini animi, gravitati ... quo modo respondebis? T II, 32.

4. utor: in quibus (oburgationibus) utendum est fortasse ... verborum gravitate aciore; O I, 136.

5. contexo cum: (Plato) leporem Socraticum subtilitatem sermonis cum obscuritate Pythagorae et cum illa plurimarum artium gravitate contexit; R I, 16.

discrepo a: eiusdem (Epicuri) testamentum ... a philosophi gravitate ... iudico discrepare; F II, 100.

snm in: quod ... dolor in longinquitate lovis, in gravitate brevis solent esse; F I, 40. quid erit in philosophi gravitate ... quod ...? T V, 46.

III. **nach Subjectis:** indignus: quid tam ... indignum sapientis gravitate atque constantia (est) quam ...? N I, 1.

IV. **nach Substantiven:** I. alqd: f. II, 1. habeo; Lae 4.

contentio: quo labefactari possit tanta contentio gravitatis et ponderis; N II, 116.

gloria: maxima fuit (Anaxagoras) et gravitatis et ingenii gloria; A II, 72.

iudicium: quaerimus gravitatis, constantiae, firmitatis, sapientiae iudicium; A II, 53.

societas: cuius (Platonis) et vita et oratio consecuta mihi videtur difficillimam illam societatem gravitatis cum humanitate; L III, 1.

sonus: gravitatis suae liquit ulium tristem et plenum dignitatis sonum; R VI, 2.

vir: aliam ... quandam vim motus (atom) habebant a Democrito impulsione, ... a te, Epicure, gravitatis et ponderis; Fa 46.

2. cogitatio de: quam (cogitationem) habemus de gravitate sapientis; A II, 66.

V. **Imstanz:** I. considerare: tarditate modorum et gravitate caentis illorum (adulescentium) furentem petulantiam concessisse || resedisse ||; fr X, 3.

deferri: qua omnia delata gravitate medium mundi locum semper expetant; T V, 69.

Ferri: ut illae (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur et pondere, sic ...; T I, 40. ait (Epicurus) atomum, cum pondere et gravitate directo || directo || deorsum feratur, declinare paululum; N I, 69. corpora quaedam solida atque individua vi et gravitate ferri; N II, 93. si gravitate feruntur ad perpendicularium corpora individua rectis lineis, ut Epicuro placet; Fa 22. si semper atomis gravitate ferretur naturali ac necessaria; Fa 23. si atomis, ut gravitate ferantur, tributum est necessitate naturae; Fa 48.

misceri: erat in homine ... gravitate mixtus lepos; R II, 1.

moveri: cum (atomus) per inane moveatur gravitate et pondere; Fa 24. ipsis individui hanc esse naturam, ut pondere et gravitate moveatur; Fa 25.

pellit: sit ... saepe vocum gravitate et cantibus ut pellantur animi vehementius; D I, 80.

praestare: nec in philosophia cuiquam cessit et vitae gravitate praestitit; fr V, 66.

proximus: (Criticola) est gravitate proximus; F V, 14.

residere: f. considero.

2. cum: siquidem nec anxii futuri sunt et cum gravitate constantiamque victuri; O I, 72.

graviter, schwer, gewichtig, bedächtig, nachdrücklich, ernst, würdig, streng, heftig, empfindlich, unger, bumpf, tief: II. **bei Verben:** aegrotat: ut inter optime valere et gravissime aegrotare nihil prorsus dicerent interesse; F II, 43. Pompio, ... cum graviter aegrotaret Neapoli, melius est factum; T I, 86. si ... interim graviter aegrotare filius coeperit; O I, 32. facilius in morbos incidunt adulescentes, gravius aegrotat; C 67.

ago: qui se auctorem vitae graviter et sapienter agendae profiteretur; F IV, 21. utrumque (Scipio) agit graviter; Lae 77.

angor: suis ... incommotis graviter angri non amicam, sed se ipsum amantis est; Lae 10.

cado: quia, si quid adversi eveniat, (philosophi) tam graviter cadere non possunt; O I, 73.

commoveo: te suspicor eisdem rebus quibus me ipsum interdum gravior commoveri; C I.

comprehendo: qui hac exaudita quasi voce naturae sic eam firme graviterque comprehendit, ut ...; F I, 71.

defendo: gravissime ... et verissime defenditur nunquam ... posse ...; F III, 71.

dico: res ... bonas verbis electis graviter ornataeque dictas quis non legat? F I, 8. equidem

.. Platonem existimo ... gravissime et copiosissime potuisse dicere; O I, 4. is (Appius Claudius) ... non dubitavit dicere illa ... ceteraque gravissime; C 16. quae (voluptates corporis) vere et graviter a Platone dictae sunt illecebrae esse ... malorum; fr V, 81.

disputo: eum (Posidonium) graviter et copiose de hoc ipso ... disputavisse; T II, 61.

dormio: ad lucem denique arcti et graviter dormire te || dormitare || coepisse; D I, 59.

facio: splendide, constanter, graviter, honeste omnia (facere); T V, 81.

ferio: feriant ... (ista necopinata) fortasse graviter; T III, 55.

fero: quod graviter feremus; A II, 7. cum ... graviter feras te, quod utendum acceperis, reddidisse; T III, 36. qui (orbitates liberum) graviter ferunt; T III, 58. dicuntur non nulli in maerore ... graviter etiam tulisse; T III, 59. eo facto sic (Dionysius) doluit, nihil ut taliter graviter in vita; T V, 60. adversa ... (res) ferre difficile esset sine eo, qui illas graviter etiam quam tu ferret; Lae 22.

frendo: vestrone pressu quondam Nemeaeus leo frendens efflavit graviter extremum halitum? T II, 22.

iacio: graviter etiam lactabitur; Ti 45.

ico: quamquam graviter cernimus ictum; T II, 49.

irascor: nec ... aodiendi, qui graviter inimici irascendum putabant; O I, 88.

laudo: laudata quidem || est || (sapientia) a te graviter et vere; L I, 62.

lugeo: etiam gratum mortuis se facere, si graviter eos luceant, arbitrantur; T III, 72.

maereo: cum (Elysium) graviter filii mortem maerent; T I, 115. omnis bonos interitu suorum quam gravissime maerere oportere; T III, 63.

mico: Jovis ... pinnatae stellae ... subrigit ipsa feris transflens unguibus anguem semianimum et varia graviter cervicem micantem; D I, 106.

nitro: sic (Anguineae) tamen nitens graviter vestigia ponit; N II, 109.

offendo: ut, dum ea conservet, (fortis civis) quamvis graviter offendat; O I, 86.

queror: graviter etiam de nobis queruntur et amantius; R I, 6.

reprehendo: quanto Aristoteles graviter et verius nos reprehendit! O II, 56.

secerno: ita graviter et severe voluptatem secernit a bono; F II, 24.

sensio: usdem .. de rebus hos (Stoicos) ... sensisse graviter et fortius; F IV, 62.

sitio: quem ... videmus ... quo .. affloentius voluptates undique hauriat, eo graviter ardentiusque stitentur; T V, 16.

sono: natura fert, ut extrema ex altera parte graviter, ex altera autem aequa sonent; R VI, 18.

tracto: a veteribus Peripateticis Academicisque ... eum locum ... graviter et copiose esse tractatum; F IV, 5.

vindico: graviter olim ista vindicabat vetus illa Graecia; L II, 39.

vitupero: quae (Syracusanae mensae) a Platone graviter vituperantur; F II, 92.

vivo: etiam in tormentis ... bene vivi potest, dum modo intellegas, quid nunc dicam, bene. dico enim constanter, graviter, sapienter, fortiter; T V, 12. haec praescripta servantem licet magnifice, graviter animoseque vivere; O I, 92.

urgeo: aquae (vestis) ... urguens .. graviter pulmonem haurit spiritus; T II, 20.

ἐπιτίθημι: non igitur ille (Zeno), ut plerique, sed isto modo, ut tu, distincte, graviter, ornate; N I, 59.

II. **bei Subjectiven:** aeger: cum audisset eum (Posidonium) graviter esse aegrum; T II, 61. in eo ... oppido ita graviter aegrum Eudemum fuisse, ut ...; D I, 53.

saucius: graviter saucium (me) ... contueri ... mirificum facinus; D I, 44.

Gravo, beidmeren, befruchtigen, pass. Schwierigkeiten machen: aliqui: non gravarar. Laeli, nisi ...; R III, 32. ego vero non gravarar, si mihi ipse considerem; Lae 17.

lentiscum: semper viridis semperque gravata lentiscus; D I, 15.

gremium, Schoß: I. I. mollio, al.: quae (terra) cum gremio molliore ac subacta sparum semen excipit; C 51.

tribuo: ot sinus et gremium quasi matris mortuo tribueretur; L II, 63.

2. sedeo in: qui (Iuppiter) lactens || [lactens] || cum lunone Fortunae in gremio sedens; D II, 85.

II. excipere: §. I. I. mollio.

GREX, Herde, Schar, Schwarm, Kreis: I. certant: adulescentium greges Lacedaemone vidimus ipsi incredibili contentione certantis pugnis; T V, 77.

consentiant: quam magnos quantaque amoris conspersione consentientes tenoit amicorum greges! F I, 65.

II. I. consocio: qui videt domi tuae pariter accusatorum atque indicum consociatos greges; P 46.

diligo: prata et arva et pecudum greges diliguntur isto modo, quod fructus ex iis capiuntur; N I, 122.

leno: §. I. consentio. — I. diligo: §. consocio. I. certant. — 2. capio ex: §. I. diligo.

reperio e: e gregibus epheborum vix singuli reperiebantur; N I, 79.

sum in: saepe .. excellentiae quaedam sunt, qualis erat Scipionis in nostro, ut ita dicam, grege; Lae 69.

grunditus, Grungen: ne stridorem quidem serrae (audiunt), tum cum acutior, aut grunditum, cum ingulatur, suis; T V, 116.

GRUS, Kranich: efficiunt, al.: grues cum loca calidiora petentes maria transmittant, trianguli efflicere formam; eos autem summo angulo aër ab iis || [ab iis] || adversus pellitur; N II, 125.

basis .. trianguli, quem efficiunt grues, ea tamquam a puppi ventis adiuvatur, easque in tergo praevolantium colla et capita reponunt; N II, 125.

succedit: in eius (dicius) locum succedit || proxima, al. || (grus) ex iis, quae adquierunt; N II, 125.

sunt: quae (animalia) .. altiora sunt, ut anseres, ut cygni, ut grues; N II, 123 (122).

gubernaculum, Steuer, Steueruber, Riefing: I. teneo: quos (libros) tam scripsimus, cum gubernacula rei publicae tenebamus; D II, 3.

2. accedo ad: quod ... iidem ad gubernacula se accessuros profiteantur excitatis maximis fluctibus; R I, 11. si e vectoribus sorte ductus ad gubernacula accesserit; R I, 51.

gubernatio, Steuerung, Lenkung, Regierung: I. est: quoniam ... ut medicina valetudinis, navigationis gubernatio, sic vivendi ars est prudentia; F V, 16. usus .. eius (virtutis) est maxime civitatis gubernatio; R I, 2.

II. similis: nec .. gubernationis aut medicinae similem sapientiam esse arbitramur; F III, 24.

III. ultimum: inscite . . . medicinae et gubernationis ultimum cum ultimo sapientiae comparatur; F III, 25.

IV. in: si in ipsa gubernatione negligentia est navis eversa; F IV, 76.

gubernator, Steuerermann, Senfer: I, 1. accusat: ut si medicus gravitatem morbi, gubernator vim tempestatis accusat; N III, 76.

agit: similes . . . sunt || [sim. sunt] ||, ut si qui gubernatorem in navigando nihil agere dicant, cum . . . ille . . . clavum tenens quiescit sedent in puppi, non faciat || facit || ea, quae juvenes, at vero multo maiora et meliora faciat || facit ||; C 17.

conicit: num . . . quae tempestas impendat, vates || vatis || melius conicit quam gubernator? D II, 12. num . . . vates . . . melius coniecerit aut e morbo evasuram aegrotam aut e periculo navem . . . quam medicus, quam gubernator? D II, 13.

est: f. II, 2. committo.
evertit: ut . . . gubernator aequo peccat, si palearam navem evertit et si auri; F IV, 76. auri navem evertat gubernator an paleae, in re aliquantum, in gubernatoris inscitia nihil interest; P 20.

facit: f. agit.
peccat: f. evertit; F IV, 76.
praesentiunt: multa medici, multa gubernatores . . . praesentiunt; D I, 112.

providet: medicus morbum ingravescentem ratione providet, insidias imperator, tempestates gubernator; D II, 16.

putant: gubernatores cum exultantis lolligines videntur . . . tempestatem significari putant; D II, 145.

sedet, tenet: f. agit.
vident: f. putant.
abl. abs.: si (sapientia) . . . proficiscator . . . probo navigio, bono gubernatore, hac tranquillitate; A II, 100.

obst. Verb.: noster hic rector, . . . (iuris) civilis non imperitus, sed ita, ut astrorum gubernator, physicorum medicus; R V, 5.

2. sum: quicumque erit rector et gubernator civitatis; R II, 51.

II, 1. fallo: gubernatores nonne falluntur? D I, 24.

2. committo: uni gubernatori, uni medico, si digni modo sint iis artibus, rectius esse alteri navem committere, aegrum alteri quam multis; R I, 62.

propono: ut . . . gubernatori cursus secundus, medico salus, imperatori victoria (proposita est), sic . . .; R V, 8.

III. ars: ut . . . gubernatoris ars, quia bene navigandi rationem habet, utilitate, non arte laudatur; F I, 42. hoc non videre, cuius generis onus navis vehat, id ad gubernatoris artem nihil pertinere! P IV, 76.

inscitia: f. I, 1. evertit; P 20.
praesensio: et medici et gubernatoris et imperatoris praesensio est rerum fortuitarum; D II, 13.

guberno, Steuern, leiten, lenken, regieren: I, 1. a. intersum ad: aurum paleamne (navis) portet, ad bene aut ad male gubernandum nihil interesse; F IV, 76.

b. ars: num . . . tot regum . . . naufragium sustulit artem gubernandi? D I, 24.

c. in: in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76.

2. alqs: eo . . . directus || directus || (Phoenix) gubernant, quod eam (Cynosuram) tenent; A II, 66. ne si navigare quidem velim, ita guber-

nem, ut somniaverim; D II, 122. an Aesculapius . . . potest nobis praescribere per somnum || somnium || curacionem valetudinis, Neptunus gubernantibus non potest? D II, 123. qui tranquillo mari gubernare se negent posse; R I, 11.
deus: sive in ipso mundo deus inest aliquis, qui regat, qui gubernet; N I, 52.

nauta: ut si nautae certarent, quos eorum potissimum gubernare? O I, 87.

II. alqd: quae (natura) haec effecisset || effecisset ||, moveret, regeret, gubernaret; N I, 100. regna, imperia, nobilitas, honores, divitiae, opes eaeque, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115.

accessus: quorum (aestuum) accessus et recessus lunae motu gubernantur; D II, 84.

civitates: singulari imperio et potestate reguntur melius gubernari et regi civitates, si . . .; R II, 15.

divitias, honores, Imperia: f. alqd; O I, 115.
motus: ab aliqua mente tantos naturae motus gubernari; N II, 15.

mundum: quae (dea) mundum omnem gubernet et regat; N II, 73. vgl. I, 2. deus.

nobilitatem, opes: f. alqd; O I, 115.
rationem: sic omnis ratio vitae gubernabitur; A II, 99.

recessus: f. accessus.
regna: f. alqd; O I, 115.

rem publicam: cum . . . is esset rei publicae status, ut eam unius consilio atque cura gubernari necesse esset; N I, 7. quos (orbis, circuitus) prospicere independentem in gubernanda rem publicam moderantem cursum . . . divini paene est viri; R I, 45.

virtute . . . gubernante rem publicam quid potest esse praelarius? R I, 62. si . . . sapientia est, quae gubernet rem publicam; R III, 47. si ordines reliqui principis ordinis consilio rem publicam gubernari velint; L III, 28. nobis rem publicam gubernantibus nonne togae arma cessarunt? O I, 77. qui rem publicam gubernabunt; O II, 74. nullum . . . vitium laetius est . . . quam avaritia, praesertim in principibus et rem publicam gubernantibus; O II, 77.

vitam: quo (bono) vita gubernari possit; F II, 43. quibus praeposita (ratio) vitam omnem debet gubernare; F IV, 39. ut . . . vitam . . . eius (animantis) quam pulcherrime regerent et gubernarent; Ti 46.

gumia, Schlemmer: compellans gumias ex ordine nostros; F II, 24.

gurgēs, Strubel, Schfund, Pfaffer: I, 1. sum: quis . . . tantus est gurgis, qui dies et noctes . . . velit ita moveri suos sensus, ut . . .? fr V, 81.

2. Vocativ: illud . . . vere: o Publi, o gurges, Galloni! F II, 24.

II. fugio e: -eana flnix itidem fugiens e gurgite pontis; D I, 14.

III. flumen cum: -has inter (stellas), veluti rapido cum gurgite flumen, torvus Draco serpit; N II, 106.

gurgustium, Gütte: antes (deus) videlicet tempore infinito in tenebris tamquam in gurgustio habitaverat; N I, 22.

gustatus, Geschmack: I. adfert: nisi forte . . . eorum . . . (pomorum) incudens non gustatus solum, sed odoratus etiam et aspectus dubitationem adfert, quin . . .; N II, 158.

debet, al: gustatus, qui sentire eorum, quibus vescimur, genera debet, habitat iu ea parte oris,

qua esculentis et potulentis iter natura patefecit; N II, 141.

II, 1. continere, saepio: gustatus praecclare saepius est; ore enim continetur et ad usum apte et ad incolumitatis custodiam; N II, 145.

2. loquor de, sum in: nihil necesse est de gustatu et odorata loqui, in quibus intellegentia, etsi vitiosa || villor ||, est quaedam tamen; A II, 20.

III. peracerbus: quae (uva) ... primo est peracerba gustatu, deinde || dein || maturata dulcescit; C 53.

gusto, kosten, schmecken, genießen: I. iudicia: narium ... et gustandi et parte || arte || tangendi magna iudicia sunt; N II, 146.

potestas: cum tantum modo potestatem gustandi feceris; R II, 50.

II. aliquid: quia ... Stoicorum ista magis gustata quam potata delectant; T V, 13. ut ea, quae gustemus, offaciamus, tractemus, audiamus, in ea ipsa, ubi sentimus, parte versentur; T V, 111.

herbam: quam (herbam) cum (caprae) gustavissent; N II, 126.

iuventum: (proles ausa est) gustare manu vinctum domituumque iuvenum; N II, 159.

partem: quo minus animus ... gustare partem ullam liquidae voluptatis et liberae potest; F I, 58.

physiologiam, rationem: hunc censes primis, ut dicitur, labris gustasse physiologiam, id est naturae rationem? N I, 20.

res: eas .. (res) cerimus, audimus, gustamus, offacimus, tangimus; D II, 9.

sanguinem: si quando ... populus ... optimation sanguinem gustavit; R I, 65.

suavitatem: nondum (puer) gustaverat ... vitae suavitatem; T I, 93.

gutta, Tropfen: I. excidunt, al.: se quo (corpore) liquatae solis ardore excidunt guttae, quae saxa aedidae instillant Caesari; T II, 25.

II. terrere: quae (causa) terreret animos ... lapideis ... imbribus et guttis imbrum quasi crenatis; N II, 14.

guttur, Röhre: fulix ... haud modicos tremulo fundens e gutture cantus; D I, 14.

gymnasium, Turnplatz: I, 1. efficiunt: num ... aut theatrum, gymnasia, porticus ... aut arx ... rem publicam efficiebat? R III, 44.

2. sum: qui Platonis instituto in Academica, quod est alterum gymnasium, coetus erant et sermones habere soliti; A I, 17.

II, 1. adamo: si loca, si fana, si urbes, si gymnasia ... adamare solemus; F I, 69.

voco: cum audissem Antiochum ... in eo gymnasium, quod Ptolomaeum || Ptolem. || vocatur; F V, 1.

2. sum: Lyceum ... (id enim superiori gymnasium nomen est); D I, 8.

3. nascor in: mihi .. haec in Graecorum gymnasiis nata consuetudo videtur, in quibus isti liberi et concessi sunt amores; T IV, 70.

venio in: si qui in domum aliquam aut in gymnasium ... venerit; N II, 15.

III. in: iuventutis .. exercitatio quam absurda in gymnasiis; R IV, 4. || quod (Graecia) Cupidinum et Amorum simulacra in gymnasiis consecrasset ||; L fr 2. quae vix in gymnasiis et in otio Stoici probant; P 3. f. II, 1. voco. 3. nascor in.

gymnicus, gymnastisch: || ut, et || apud quos eorum ludorum, qui gymnici nominantur, magnus honos sit; T II, 62.

gyrus, Kreis: ut equos ... domitoribus tradere soleant, ... sic homines secundis rebus efermatos ... tamquam in gyrum rationis et doctrinae duci oportere; O I, 90.

Habena, Riemen: accipio: neque sapientia esse accipere habenas; R I, 9.

adduco, al.: commodissimum esse quam laxissimas habenas habere amicitiae, quas vel adducas, cum velis, vel remittas; Lae 45.

habeo (habessit: f. III. deos; L II, 19), haben, besitzen, behalten, halten, empfangen, herbeiführen, verrichten, meinen, glauben, schätzen, annehmen, kennen: I. abjunct: I. unpersonlich: solum habere velle summa dementia est; T IV, 56.

2. persönlich: alqs: triste .. est nomen .. carendi, quia subicitur haec vis: habuit, non habet, desiderat, requirit, indiget; T I, 87. quo sis .. alacrior ad tutandam rem publicam, sic habeto; R VI, 13.

II. mit Ergänzung: I. de: de me ... sic habetote; Lae 10.

2. Coniunctio: posteaquam ipse (Antiochus) coepit, qui se audiret, habere; A II, 69. nulla omnino in re minutatim interrogati, ... quanto aut addito aut dempto certum respondeamus, [non] habemus; A II, 92. si habes, quod liqueat, neque respondes, superbe; si non habes, ne tu quidem percipis; A II, 94. eum nunquam, quid in vita sequeretur, habiturum; A II, 140. ad haec ... habeo quae velim; F I, 28. habeo, ... ad

11.

quae ista referam; F II, 119. illi ... non dabunt fortasse vitam beatam habere, in quo possit iure gloriari; F IV, 51. quod .. sapientia, pedem ubi poneret, non habebat sublati officii omnibus; F IV, 69. ultra ... quo progrediar, quam ut veri similia videam, non habeo; T I, 17. nec vero ego iam ... habeo quod susceam; T I, 99. nec equidem habeo, quod illegitimum bonum illud; T III, 41. habes, quae fortissime de beata vita dici putem; T V, 82. qui (Protagoras) esse negat omnino de deis habere quod liqueat, sint, non sint qualesve sint; N I, 29. quia (dux) non habet, ubi nitatur || cui innitatur ||; N II, 125. habes, .. quid Cotta, quid pontifex sentiat; N III, 8. de quibus (dis) habeo ipse quod sentiam, non habeo autem quod tibi adsentiar; N III, 64. qui in foro turbaque, quicum conloqui libeat, non habeant; R I, 28. nisi meo in rem publicam beneficio, ubi triumpharet, esset habiturus; O I, 78. quorum .. animus .. nec habet unquam, quid sequatur; O II, 7. ut (homo) habeat, quibuscum possit familiares conferre sermones; O II, 39. non habeo, ad vulgi opinionem quae maior utilitas quam regnandi esse possit; O III, 84. senex ne quod speret quidem habet; C 68. quid dulcius quam habere, quicum omnia audeas sic loqui ut tecum? Lae 22. nisi haberes, qui illis (rebus) aequae ac tu ipse gauderet; Lae 22. si habere se putant,

16

quod officio et amice ... factum queant dicere; Lae 71.

3. **Infinitivus**: quid dicere habeant, cur illa vera definitio sit? A II, 45. de divis, neque ut sint neque ut non sint, habeo dicere; N I, 63. haec ferre dicere habui de natura deorum; N III, 95. de nostris somniis quid habemus dicere? D II, 186.

4. **accus. e. infin.**: sic habeto, non esse te mortalem, sed corpus hoc; R VI, 26. sic habetote, nullo in genere disputando f honesta || si ullo in genere disputandi; in hoc ita, al. || patefieri, quid sit ... tributum; L I, 16. sic habetote, magistratibus ... contineri rem publicam; L III, 12. ut ... sic habendum est nullam in amicitia pestem esse maiorem quam adulationem; Lae 91. f. III. alqd, illud; T III, 13. — IV, I. alqd in animalibus.

III. **mit enfachem Object** (vgl. II, 2): aliqui: eum (Antiochum) secum ... habuit; A II, 4. habebam molestos vobis, sed minutos, Stilponem, Diodorum, Alexandrum; A II, 75. cum habeam Chrysiptorum; A II, 75. quod ... Staseum Neapolitanum multos annos habueris apud te; F V, 8. habeo ... C. Laelium augurem eundemque sapientem, quem .. audiam; N III, 5. Dionysos multos habemus, primum Iove et Proserpina natum, secundum ..; N III, 58. quam vellem Panaetium nostrum nobiscum haberemus; L I, 15. extrema illa persona est, ut is ... proinde habeatur, quasi eam pecuniam ceperit; L II, 49. dux ille Graeciae usquam optat, ut Aiacias similis habeat decem, sed ut Nestoris; C 31. Laelius .. sapiens (sic enim est habitus); Lae 5. quae (admiratio) iucundissima fuisset, si illa, cui narraret, habuisset; Lae 88.

se: neminem esse, qui, quo modo se habeat, nihil sua censet interesse; F V, 30. reliqui habere se videntur angustius, enantant tamen, Epicurus, Hieronymus; T V, 87. qui tandem isti grandiloqui contra haec duo ... melius se habent quam Epicurus? T V, 89. multa ... longe .. aliter se habere, ac sensibus videntur; A II, 101. quod ni ita se haberet; F III, 66. quod si ita se habeat; F V, 12. haec certe non ita se haberent; T V, 42. quod quidem ni ita se haberet, ut animi immortales essent; C 82. ut .. nunc se causa habeat; A II, 10. quo modo se hoc habiturum sit corpus, non dico ad animum, sed ad vesperum; F II, 92. num aliud quodpiam membrum tumidum ac tergidum non vitiosum se habet? T III, 19. natura .. si se sic habet, ut ... exitum mors (adferat); T I, 91. si .. res se ita habeant, ut nihil intersit ..; A II, 54. ita se rem habere; A II, 123. si ita res se habeat; F I, 25. sed res se tamen sic habet, ut ..; F II, 105. res .. se praclare habeat; F IV, 8. cur ista se res ita habeat, ut dixi; F V, 27. se isto modo res habet; T I, 78. sic se res habet; T V, 63. C 65. ut habet se res; T V, 73. ni ita se res haberet; T V, 115. sed ita tamen se res habet; N I, 79. sic .. res se habet, ut ..; N II, 23. III, 89. longe aliter se rem habere, atque hominum opinio sit; N III, 63. sic .. se profecto res habet, ut ..; D I, 28. si ita se res haberet; Fa 9. res se sic habet; L I, 36. sed certe ita res se habet, ut ..; L I, 56. sed profecto ita se res habet, ut ..; L I, 58. ita se res habet, ut ..; L III, 28. sed hoc commodius se res habet, quod ..; O I, 159. male .. se res habet; O II, 22. sic se res habebat, ut ..; Ti 44. ut vitis cum omnibus partibus suis quam optime se habeat; F IV, 38. ut (vitis) quam optime se habere possit; F V, 39.

alqd: habeo, quod volo; A II, 34. divitem

solum esse sapientem, a te quidem apte ac rotunde; quippe; habes enim a rhetoribus; F IV, 7. f. delectationem, vires; O II, 34. — habet .. (disputatio) aliquantum a physicis; A II, 30. f. progressivum. — cum (luxuriosus) ... nec habent ulla ex parte aliquid aut doleus aut aegrum; F II, 21. dicitur ... carere, cum aliquid non habeas et non habere te sentias; T I, 88. quodsi haberem aliquid, quod liqueret; N II, 3. si vacas animo neque habes aliquid, quod ..; D I, 10. illa .. sententia habet aliquid disputationis, haec vero non est tolerabilis; Fa 21. f. argutias, certum; N I, 14. D II, 8. divinum excusationem. offensionem. stabilitatem; T V, 85. taetrum. — aliud: f. negotium; F II, 89. — alia: f. resperisionem. — an cetera mundus habebit omnia? N II, 18. — hoc unum, quod plurimi est, (mundus) uou habebit? N II, 18. f. commoditatem. — qui haec habet; T V, 45. — haec habeo, quae edi; T V, 101. haec habere se mortuum dicit; T V, 101. nec (deos haec) habere solum, sed ..; N II, 79. haec habui .. de divinatione quae dicerem; D I, 131. haec habui, de senectute quae dicerem; C 85. haec habui, de amicitia quae dicerem; Lae 104. f. rationem; N III, 26. — illud .. sic habeto, nisi sanatus animus sit, ... finem miseriarum nullum fore; T III, 13. illud .. ipsum, quod in iore positum est, habet consul, ut ..; L III, 16. — cum, illa unde habeant, recordantur; T V, 102. illa qui habeant (habet autem omnes boni); L II, 28. — quia, cum id non habeas, quod tibi nec usu nec natura sit aptum, non careas, etiam si sentias te non habere; T I, 87. habebis id quidem; T II, 15. quod .. est bonum, id non quis habere potest; T V, 46. quae tandem id ars non habet? D I, 24. f. munus; L II, 6. — habere ea, quae secundum naturam sint, vel omnia vel plurima et maxima; F IV, 27. si (sapienti) ea quoque habeat, quae bona non audent appellare; F IV, 56. quod iis aenulemur, qui ea habeant, nec nos habere cupimus; T I, 44. habes ea, quae de perturbatibus enucleate disputant Stoici; T IV, 33. ea qui habent; P 6. — unde habeat ista deus tuus; N I, 112. habeo ista; L II, 45. ista omnia talia videntur, ut et || etiam || improbi habeant et absint probis; F 7. — multum; f. nihil; L III, 12. ut non plus habeat sapiens, quod gaudeat, quam quod angatur; F I, 62. cum sapientem semper boni plus habere vultis; F II, 57. quam molestum est tuo digito plus habere! N I, 99. qui in ea causa eo plus auctoritatis habent, quia ..; R III, 26. quo plus auctoritatis habent; L II, 18. genus .. hoc sermonum ... plus nescio quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4. f. audaciam. dolores. gloria. laborem. laetitiam. malum; F V, 93. T III, 38. molestiam. poenas. pondus; O I, 45. prudentiam; O I, 114. vires; L I, 6. nos igitur divitiores, qui plura habemus? P 50. — plurimum; f. diguitatem; F V, 38. — ea .. constantiam si nihil habeat percepti et cogniti; A II, 23. cum ... nihil haberet comprehensi, percepti, cogniti, constituti; A II, 23. nihil habemus, quod reprehederemus (luxuriosos); F II, 21. quid .. attinet dicere, nihil habemus, quod rependerem? F II, 23. nihil .. iam habes, quod ad corpus referas; F II, 98. nihil .. habent haec duo genera proni; T I, 42. si nihil haberet animus hominis, nisi ut appeteret aut fugerit; T I, 56. quia ultra nihil habemus, hoc longum dicimus; T I, 94. quia nihil habet mors, quod sit horrendum; T II, 2. nihil .. (natura) habet praestantius, nihil, quod magis expetat quam honestatem; T II, 46. quod (insipientis) nihil unquam haberet boni; T IV, 66. nec .. fieri potest, ut ... si nihil habeant, quod

sequantur; N I, 12. quae (species deorum) nihil concreti habent, nihil solidi, nihil expressi, nihil eminentis; N I, 75. habet .. (deus) nihil aliud, quod agitet in mente; N I, 114. quae (figura) nihil incium angulis, nihil infractibus, nihil emineas, nihil lacunosum (habere potest); N II, 47. haec ostentorum genera mirabile nihil habent; D II, 66. nihil habet .. naturale ius; R III, 18. nihil habui sane, non modo multum, quod putarem novandum in legibus; L III, 12. nihil .. habeo praeter auditum; O I, 33. cum .. hic locus nihil habet dubitationis, quin ..; O II, 17. qui (Leontinus Gorgiae) .. nihil habeo? inquit, „quod accusum senectutem“; C 13. qua (amicitia) nihil a dis immortalibus melius habemus, nihil incundius; Lae 47. equidem ex omnibus rebus .. nihil habeo, quod cum amicitia Scipionis possum comparare; Lae 103. qui (C. Fabricius) nihil habuit eorum, nihil habere voluit; P 13. f. asperitatem. contentionem. insidias. malum; T I, 85. momentum; F II, 38. negotium. rationem; D II, 115. religionem. vitium; Lae 38. utilitatem; O III, 120. — nimium: f. felicitatem. — non nihil: f. utilitatem; O III, 120. — si omnia ad intellegendum non habeo, quae habere vellem; T I, 67. — parum: f. felicitatem. — minus: f. laborem. vires; C 33. — minimum: f. firmitatem; Lae 46. — habeo paulum, quod requiram; T V, 21. — quantum: f. cruciatum. gloriam. delectationem; D II, 130. vires; O II, 34. utilitatem; Lae 27. — „carere“ .. hoc significat: egere eo, quod habere velis; T I, 88. quod quisque a sacris || quisque sacri || habet; N III, 84. quoi, quod habet, esset satis; P 52. f. acerbitatem. — quae (vitis) semper habuit; F V, 40. an ... ne iis quidem, quae habeo, mihi per te uti licebit? T I, 67. quae ne vivis quidem diutius habebat quam frnebat; T V, 101. quae qui privatim habent; T V, 102. ea dant, ... quae ipsi non habent; R I, 47. quae unde sine hominum opere || opera || habere possemus? O II, 14. f. ea; T I, 44. omnia. — etiam habet haec Stoicorum ratio diffidius quiddam et obscurus; F III, 15. quoniam is .. habet insigne quiddam ad decus et ad gloriam; F III, 28. qui ita talis erit iactus, ut cadat rectus, praepositum quiddam habebit ad finem; F III, 54. quae (voluptas) .. habet quiddam simile naturalis boni || naturali bono ||; L I, 31. ut et infirmitas puerorum et ferocitas iuvenum et gravitas iam constantis aetatis et senectus maturitas naturale quiddam habet, quod ..; C 33. — quaedam: f. ardorem. — quod est summum bonum, quid habet, ut quae iudicare? A II, 91. quid habent, cur Graeca anteponant iis, quae ..; F I, 6. quid habebis praetera, quod sequare? F III, 14. quid habet ista res aut laetabile aut gloriosum? T I, 49. quid habent, quod in bonis relinquerent; T III, 42. sus .. quid habet praeter escam? N II, 160. quid .. habet haruspex, cur pulmo incisus .. dirimat tempus ...? quid augur, cur a dextra corvus, a sinistra cornix faciat ratum? quid astrologus, cur stella lovis ... salutaris sit? D I, 85. cum rerum natura ... quid habere potest commune non dicam gallinaeum fel, ... sed tamen ipsi mecum aut cor aut pulmo quid habet naturale, quod ..? D II, 29. tu vero quid habes, quare putes ..? D II, 37. Nattae .. status aut aera legum de caelo tacta quid habent observatum ac vetustum? D II, 47. ortum videamus haruspicinae; sic facillime, quid habet auctoritatis, iudicabimus; D II, 50. quid simile habet passer annis? D II, 65. quid .. habet auctoritatis furor iste, quem divinum vocatis? D II, 110. quid habet illius carminis simile haec oratio? — tantum, inquit, ut ..; R I, 56. quae contemplantes

expendere oportebit, quid quisque habeat sui; O I, 113. iactabatur .. nummus sic, ut nemo posset scire, quid haberet; O III, 80. f. admirationem. argumentum. certum; N I, 6. commodum. exploratum. lites. milites. praecipuum. venustatem. utilitatem; T IV, 56. — nisi quid habes ad haec; T I, 55. si quid habere velis; T IV, 56. f. iniquitatem. — neque Saturnium ... simile quidquam habuit veterum illorum; A II, 14. nec quicquam habeo adhuc probabilius; A II, 139. nec .. habet nostra mens quicquam, ubi consistat tamquam in extremo; F I, 41. nec (perturbationes) habere quicquam aut naturale aut necessarium; T IV, 60. nec .. quicquam ingenium habere potest officina; O I, 150. f. divinum; D II, 73. negotium; N I, 45. eorum .. partim satis habere causas, quam ob rem reicerent; F III, 51. cum ea (instituta) sine prudentia satis habet auctoritatis; O II, 34. f. firmitatem; Lae 19. praesidium. — quae (aequitas) tollitur omnis, si habere suum cuique non licet; O II, 78. — tantum: f. quid? R I, 56. cruciatum. gloriam. libros. licentiam. momentum; F II, 38. opes; R I, fr. 3. robur.

ἀβλαβέσων: f. nomen; T III, 16.

accessionem: ipsum bonum ... crescenti accessionem nullam habet; F III, 45. habent .. (bona corporis) accessionem dignam, in qua elaboratur; F IV, 30.

acerbitatem: quod acerbitatis habet oburgatio; O I, 137.

adfectionem: f. ardorem.

aditum: quae (emendatio philosophiae) omnino aditum nullum habere potest in urbem; F IV, 21. quia (elephantus) propter magnitudinem corporis difficiles aditus habebat ad pastum; N II, 123 (122).

adiumenta: qui habent a natura adiumenta rerum gerendarum; O I, 72.

adiutores: quo pluribus profuerint, eo plures ad benigne faciendum adiutores habebunt; O II, 53. admirationem: quid .. habent admirationis, cum prope accesserit? F IV, 74.

adversarium: sive habuerit adversarium sive non habuerit (Milo), luctabitur; Fa 30.

aequabilitatem: haec constitutio primum habet aequabilitatem quandam magnam, ... deinde firmitudinem; R I, 69.

aequitatem: quam .. habet aequitatem, ut agrum ... qui nullum habuit, habeat, qui autem habuit, amittat? O II, 79.

aes: cur ... P. Crassi filia posset habere ... aeris milliensis salva lege, mea tricrens non posset? R III, 17.

aeternitatem: ut ipsa varietas habet aeternitatem; Fa fr. 2.

agrum: f. aequitatem.

amatores: opprobrio fuisse adolescentibus, si amatores non haberent; R IV, 3.

amicos: si Coriolanus habuit amicos; Lae 36. f. amicus, II, 1. habeo; L III, 41. Lae 62. 84. (S. I, S. 159, a).

animum: quasi animum nullum habeamus; A II, 139. si ... aeternos animos ac divinos habemus; fr V, 97. f. animus, II, 1. habeo (4 St.) S. I, S. 188, a.

annos: horum annorum, quos in fastis habemus, magnus XII DCOCCLIV amplexitur; fr V, 35.

anticipationem: quod (genus hominum) non habet sine doctrina anticipationem quandam deorum; N I, 43. hanc nos habere sive anticipationem ... sive praenotionem deorum ... — hanc igitur habemus, ut deos beatos ... putemus; N I, 44. 45.

anulum: hunc ... anulum si habet sapiens,

nihil plus sibi licere putet peccare, quam si non haberet || [peccare ... habere] ||; O III, 38.

appetitio: f. **appetitio**, II, I, habeo (3 Et.) **¶** I, **¶** 219, b. — appetitum: f. **appetitum**, II, I, habeo (4 Et.) **¶** I, **¶** 220, a.

architectum: sicut mali aedificii domino (credere) gloriantur se architectum non habuisse; N I, 72.

ardorem: habet ardorem libido, levitatem laetitia gestiens, humilitatem metus, sed aegritudo maiora quaedam, habent, cruciatum, adfectionem, foeditatem; T III, 27.

argumentum: tabulae .. novae quid habent argumenti, nisi ut ..? O II, 84.

argutias: cuius (Macri) loquacitas habet aliquid argutiarum; L I, 7.

arma: sibi habeant igitur || ig. hab. || arma, sibi equos, sibi hastas, sibi clavam et pilam, sibi natiiones atque cursus; C 58.

artem: quae (artes) .. nec habet istam artem vestram, qua vera et falsa diiudicant; A II, 107. f. **ars**, II, I, habeo (4 Et.) **¶** I, **¶** 239, b.

aspectum: quae partes .. corporis .. aspectum esset deformem habiturae atque foedum || turpem ||; O I, 126.

asperitatem: quae .. (figura) nihil asperitatis habere, nihil offensivum potest; N II, 47. (id) nihil asperitatis ut haberet, nihil offensivum, nihil incisum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, nihil lacunosum, omnesque partes simillimas omnium; Ti 17.

auctoritatem: f. **auctoritas**, II, I, habeo (14 Et.) **¶** I, **¶** 273, a.

audaciam: videbatur .. nobis exercitus Caesaris et audaciae plus habere ... et roboris propter vetustatem; D II, 114.

augurum: f. alqm; N III, 5.

aurum: non .. aurum habere praeraurum sibi videri dixit, sed eis, qui haberent aurum, imperare; C 55 (56).

auspicia: f. **auspicium**, II, I, habeo (3 Et.) **¶** I, **¶** 289, a.

auxilia: ut ... magna habere possit auxilia a reliquorum philosophorum discipulis; T II, 4. beneficium: nec ob eam causam eos beneficium a patribus nullum habere; N III, 70.

benivolentiam: quam (benivolentiam) quisque habeat erga nos; O I, 47.

bonum: qualia .. ista bona sunt, quae qui habeat, miserissimum esse possit? T V, 45. nulum habendum magnum bonum, nisi quod vere laudari sua sponte possit; L I, 87. neque est ullum bonum, de quo non is, qui id habeat, honeste possit gloriari; P 15. f. **bonus**, B, b, II, I, habeo (5 Et.) **¶** I, **¶** 356, b.

caerimonias: f. confusione.

calorem: et umorem et calorem ... et terram ipsam viscerum soliditatem ... si quis quaerit, unde habeamus; N II, 18.

capras: capras et oves quot quisque haberet, dicere posse || posset ||; Lae 62.

casus: quod uno et eodem temporis puncto nati dissimilis et naturas et vitas et casus habent; D II, 95. haec .. ipsa fortuna ceteros casus rariore habet, primum ab inanibus procellas, tempestates, naufragia, ruinas, incendia, deinde a bestis ictus, morsus, impetus; O II, 19. aetas illa multo plures quam nostra casus mortis habet; C 67.

causam: f. **causa**, II, I, habeo (10 Et.) **¶** I, **¶** 394, a.

cautiones: habet (beneficentia, liberalitas) multas cautiones; O I, 42.

centurias: ut f equitum centuriae cum sex || certamine cum et || suffragiis et priua classis

addita centuria ... LXXXVIII centurias habeat; R II, 39.

certum: de dolore certa habet, quae sequatur; T V, 88. quid quaque de re certi habebimus, scire cupientium; N I, 6. qui se aliquid certi habere arbitrantur; N I, 14. si ... aliquid certi habent, quod dicerem; D II, 8.

cives: ipsi patriae conducit pios habere cives in parentes; O III, 90.

clavam: f. arma.

coetus: f. sermonem; A I, 17.

cogitationem: quam (cogitationem) habemus de gravitate sapientiae; A II, 66. num ullam cogitationem habuisse videatur ii ... argenti ad avaritiam; P 10.

cognitionem: cum rerum .. natura quam cognitionem (haec) habent? D II, 33.

cognitionem: ea ... cognitionem habent faciliorem; F V, 34.

cognomen: ut (Pomponius) id etiam cognomen videatur habiturus; F V, 4. quasi (Cato) cognomen iam habebat in senectute sapientiae; Lae 6.

comitatus: patrem eius (P. Scipionis Nasicae) ... nullam comitatem habuisse sermonis; O I, 109.

comitatus: posse a summis imperiis et summis potestatibus comitatus et concilia vel instituta dimittere vel habita rescindere; L II, 31.

comitia: f. **comitium**, II, I, habeo (3 Et.) **¶** I, **¶** 450, a.

commercium: qui modo cum Musis, id est cum humanitate et cum doctrina, habeat aliquid commercium; T V, 66. nec habet (voluptas) ullum cum virtute commercium; C 42.

commisuras: quae (ossa) subiecta corpori mirabiles commissuras habent; N II, 139.

commoditatem: hoc .. omnes mortales sic habent, externae commoditates, vineta, segetes, oliveta, ubertatem frugum et fractuum, omnem denique commoditatem prosperitatemque vitae a dis se habere; N III, 86.

commodum: (quid habeat enim || en. hab. || vita commodi? quid non potius laboris? sed habeat sane, habeat certe tamen aut satietatem aut modum; C 84.

comparationem: etiam praestantia debent ea dici, quae habent aliquam comparisonem; T V, 38. habebat *numeros ad numerum* eandem proportionem *comparationemque* || [comparationem] || in extremis, quam ducenta quinquaginta *sex* cum ducentis quadraginta tribus; Ti 24.

conatum: ut altero (appetit beluae) conatum haberent ad naturales pastus capessendos; N II, 122.

concilia: f. comitatus.

concurrationem: ea .. concursatione, *quam* inter se || ea .. inter se concursationes, al || habent Lucifer, Mercurius, sol, alii alios vincunt; Ti 29.

condimentum: f. utilitatem; O III, 120.

confusionem: suos .. deos ut novos aut alienigenas colit confusionem habet religionem et ignotas caerimonias f nos || nostris || sacerdotibus; L II, 25.

coniunctionem: bene .. maiores accubitionem epularem amicum, quia vitae coniunctionem haberet, convivium nominaverunt; C 45.

coniugem: se „coniugem“ habuisse sillum, Amor quem dederat; T IV, 69.

consilium: se habere consilium rei publicae salutare; O III, 49.

constantiam: sapientiam (Inesse in virtutibus), artem vivendi, quae ipsa ex sese habeat constantiam; A II, 23.

contentionem: nostra .. causa ... nihil habuit contentionis cum tribunatu; L III, 25.

controversiam: quicquid quaeritur, id habet
... facti aut iuris aut nominis controversiam;
F IV, 6.

cor: hoc est non modo cor non habere, sed ne
palatum quidem; F II, 91. quae .. (membra)
procreacionis causa natura corpori adfixit, ea
frustra habebit deus, nec externa magis quam in-
teriora, cor, pulmones, iecur, cetera; N I, 92.

corpus: habet (sapientis) corpus, habet animum;
A II, 101.

cruciatum: num .. tantum mali turpitudinis
ista habebat, quantum ille cruciatus? O III, 102.
f. ardorem.

cupiditates: qui .. non filias plures, sed
innumerabiles cupiditates habet; P 44.

cursum: f. **curvus**, II, I. habeo (5 Et.) B. I.
E. 596, a.

custodiam: legum custodiam nullam habemus;
L III, 46.

declarationem: quae (visa) propriam quan-
dam habent declarationem earum rerum, quae
viderentur; A I, 41.

decretum: f. **decretum**, II, I. habeo (3 Et.)
B. I, E. 622, b.

delectationem: quae (fabulae) delectationis
habent, quantum volens; D II, 113. animadvertendum
est etiam, quatenus sermo delectationem
habet; O I, 135.

delubra: ut ... urbes, muros, domicilia, delu-
bra haberemus; N II, 150.

dentes: habebit .. linguam deus et non loquetur,
 dentes, palatum, fauces nullam ad usum; N
I, 92.

deum: claudum .. habebimus deum; N I, 83.
in Graecia multos habet ex hominibus deos,
Alabandum Alabandis, Tenedi Teneis; N III, 39.
quae (gens) non, etiam ignoret, qualem habere
deum deceat, tamen .. habendum sciat; L I, 24.
separatim nemo habebit deos nove nove
advenas nisi plures adscitos; L II, 19.

diem: nullus est .. cuiusquam dies natalis:
"at habetur!" F II, 102.

dignitatem: verbum ipsum voluptatis non
habet dignitatem; F II, 75. quae plurimum habent
dignitatis; F V, 38.

dilectum: f. **dilectus**, II, I. habeo (5 Et.)
B. I, E. 711, a.

diligentiam: f. rationem; Lae 89.
disciplinas: quamquam ab iis (Graecis) philo-
sophiam et omnes ingenus disciplinas habemus;
F II, 68.

disputationem: in qua (Academia) disputa-
tionem habitam non quasi narrantes exponimus,
sed eisdem fere verbis; T II, 9. f. **disputatio**,
II, I. habeo (5 Et.) B. I, E. 726, a.

disensiones: non .. omne vitium paris habet
disensiones; T IV, 29.

divinationem: f. **divinatio**, II, I. habeo
(3 Et.) B. I, E. 738, b.

divinum: id ipsum habet aliquid divini, quae
cuique hostia obtingat; D II, 38. hoc auspiciis
divini quicquam habere potest, quod tam sit co-
actum? D II, 73. aliquid se habere sentiet divi-
num; L I, 59.

divitias: habere divitias, capere honores; T
IV, 21. quas (divitias) cum quisquam indignus
habere possit; T V, 46 (45). illum fortasse
(magnitudo divitiarum) adiuvat, qui habet; O II,
71.

dolores: neque .. tempus est ullum, quo (sa-
piens) non plus voluptatum habeat quam dolorum;
F I, 62.

domicilia: f. delubra.

dominatam: index .. quantum habet domina-
tam! P 40.

donum: si id donum a deo, non a nobis habe-
remus; N III, 87.

dnbitationem: f. **dnbitatio**, II, I. habeo
(4 Et.) B. I, E. 771, a.

ducem: quae (vis populi) ducem quod || quom ||
habet, interdum lenior est, quam si nullum habe-
ret; L III, 23.

effectum: ut pictura et fabrica ceteraque
artes habent quendam absoluti operis effectum,
sic ..; N II, 35.

effugia: alias (animantes) habere effugia pin-
narum; N II, 121.

eloquentiam: si (philosophus eloquentiam)
non habeat, non admodum flagitem; F I, 15.

eminentiam: si tantum modo ad cogitatio-
nem (di) valent nec habent ullam soliditatem nec
eminentiam; N I, 105.

emissiones: ut .. balistae lapidum et reliqua
tormenta telorum eo graviore emissiones habent,
quo sunt ... adducta vehementius, sic ..; T II,
57.

epilogum: habes epilogum; T I, 119.

equos: f. arma.

eventus: si (Priamus) ab adolescentia scisset,
quos eventus senectutis esset habiturus; D II, 22.

excusationem: morositatis .. et ea vitia, quae
dixi, habent aliquid excusationis; C 65.

exitum: f. **exitus**, II, I. habeo (5 Et.) B. I,
E. 915, b.

exordium: quod habemus .. institutae rei pub-
licae tam clarum ac tam omnibus notam ex-
ordium quam ..? R II, 4.

explanatorem: si (di) ea nobis obiciunt, quom-
rum nec scientiam neque explanatorem habeamus;
D II, 131.

explicitus: quam difficilis explicitus (natura
deorum) habet; N III, 93.

exploratum: quid habes explorati, car non
possit tibi Cotta videri, qui non sit; A II, 85.

extremum: f. **extremus**, B, II, 2. habeo (3
Et.) B. I, E. 936, b.

fabricam: ut ... nec ... materia ... quic-
quam || quid || invaret, nisi consecutionis eius
fabricam haberemus; D I, 116.

facultatem: ut habeat efficiendi facultatem;
O I, 73.

familias: Elis in Peloponneso familias duas
certas habet, lamidarum unam, alteram Clutida-
rum, haruspicinae nobilitate praestantes; D I, 91.

familiaritates: familiaritates habere fidas
amantium nos amicum; O II, 30.

fastidium: quae habent ad res certas vicio-
sam offensionem atque fastidium; T IV, 23.

fances: f. dentes.

febrim: si cui venae sic moventur, is habet
febrim; Fa 15. non et || ei, cui || venae sic
moventur, et is febrim non habet; Fa 15.

felicitatem: cuius (belli) altera pars sceleris
nimium habuit, altera felicitatis parum; O II, 45.

ferias: habendas triduum ferias; L II, 57.

ficos: olenum, ficos, poma non habet; fr I, 18.

fidem: f. **fides**, II, I. habeo (11 Et.) E. 46, b.

filiam: filiam quis habet, pecunia est opus;
duas, maiore; plura, maiore etiam; P 44. f. cupi-
ditates.

finem: f. **finis**, II, I. habeo (6 Et.) E. 55, b.

firmitatem: cum his (propinquis) .. ami-
citiarum natura ipsa peperit, adee ea non satis
habet firmitatis; Lae 19. ut quisque minimum
firmitatis haberet minimumque virium, ita amicitias
adpotere maxime; Lae 46.

firmitudinem: f. aequalitatem.

foeditatem: f. ardorem.

fontem: hunc fontem habent disciplinae; D II,

50.

formam: habes ... formam eorum, de quibus loquor, philosophorum; F IV, 19. f. sensum; N I, 29.

fulmen: esset mirabile, quo modo id (fulmen) Iuppiter totiens iaceret, cum unum haberet; D II, 44.

fundum: omnino meminisse debemus ... „largitionem fundum non habere“; O II, 55. f. pecuniam; O II, 84.

genera: restant duo divinandum genera, quae habere dicimur a natura, non ab arte, vaticinandi et somnandi; D II, 100.

gloriam: quamquam nostri casus plus honoris habuerunt quam laboris neque tantum molestiae, quantum gloriae; R I, 7.

gradus: cum tam || cum || docuerim gradus istam rem non || non magis || habere quam virtutem; F V, 84. ipsa aequalitas est iniqua, cum habet nullos gradus dignitatis; R I, 48.

gratiam: f. gratia, II, I. habeo (9 Et.) S. 113, b. — gravitatem: f. gravitas, II, I. habeo (3 Et.) S. 118, a. — hastas: f. arma.

honorem: vide ... ne virtutibus hominum isti honores habeantur, non immortalitatibus; N III, 46. cum .. par habetur honos summis et infimis, ... ipsa aequitas iniquissima est; R I, 53. f. gloriam.

humilitatem: f. ardorem.

ictum: nec ullum habet ictum, quo pellat animum, status hic non dolendi; F II, 42. f. casus; O II, 19.

iecur: f. cor; N I, 92.

imperium: qui (xvii) .. summum imperium habent; R II, 61.

impetus: an fortitudo, nisi insanire coepit, impetus suos non habet? T IV, 50. quae (animalia) habent suos impetus et rerum appetitus; O II, 11. f. casus; O II, 19.

inanimata: quae (inanimata) nec habentur, nisi ...; O II, 12.

incendia: f. casus; O II, 19.

inflationem: quod habet inflationem magnam in cibis tranquillitati mentis quaerenti vera contrariam; D I, 62.

inincunditatis oratio: ne quid habent inincunditatis oratio; N II, 138.

inlecebras: habet etiam || iam || aneinitas ipsa vel sumptuosas vel desidiosas inlecebras multas cupiditatum; R II, 8.

insidias: quae (pax) nihil habitura sit insidarum; O I, 85.

instar: ut omnia ex altera parte collocata vix minimi momenti instar habeant; O III, 11.

instrumenta: quae (instrumenta animi) natura quaeque civibus instituta habuit; R III, 5. quanta .. instrumenta habeat ad obtinendam adipiscendamque sapientiam; L I, 59.

interpretes: si (di) ... neque ea (significati), quorum interpretes habere possumus; D II, 131.

intervalla: parvos (dolores) multa habere intervalla requirit; F I, 49.

introitus: duros et quasi corneolos (aures) habet introitus; N II, 144. nares ... contractiores habet introitus; N II, 145.

iram: ipsam illam iram centurio habet aut signifer vel ceteri; T IV, 55.

iter: flexuosus iter (auditus) habet; N II, 144. nullum est .. genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ad finitimum quoddam malum praecipue ac lubricum; R I, 44.

iucundum: f. malum; T III, 38.

iudicium: nec potest is ... ullum habere iudicium aut ullam omnino veritatis notam; A II, 38. novum etiam oculorum iudicium habetis; N II, 47. „omnes magistratus auspiciam iudiciumque habent“; L III, 10.

iugula: stupidum esse Socratem (Zopyrus physiognomon) dixit ..., quod iugula concava non haberet; Fa 10.

ius: habeo ius pontificum; L II, 52. „militiae summam ius habent“; L III, 8. qui .. haberent ius eum disputandi de officio; O I, 6.

labes: huc tu quas conscientiae labes in animo censes habuisse, quae vulnera? O III, 85.

laborem: huius (M. Valerii Corvini) exitrema aetas hoc beatorum quam media, quod auctoritatis habebat plus, laboris minus; C 60. f. commodum, gloriam.

laetitiam: dolor diuturnus habet laetitiae plus quam molestiae; T II, 44.

latebram: si „tuam“ (villam) dicerem, latebram haberes; F II, 107.

lessum: „mulieres genas ut radunto aere lessum funeris ergo habent“; L II, 59. 64.

levationem: quae levationem habeant aegritudinum, formidinum, cupiditatum; T I, 119.

levitatem: haec ipsa per sese quam habent levitatem, quae videntur esse mediocria; T IV, 76. f. ardorem.

libros: tu .. cum ipse tantum librorum habeas; F III, 10.

liberos: qui (Tarquinium) admodum parvos tum habet liberos; R II, 37.

libidinem: cum sit hoc natura commune animalium, ut habeant libidinem procreandi; O I, 54.

licentiam: tantum Epicuri hortus habuit licentiae; N I, 98.

linguam: f. dentes.

lites: necum .. quid habent litium? A II, 98.

litteras: si suas (litteras) habent; F I, 10.

locum: inter ista ... verba ... non habet ullum voluptas locum; F II, 77. quarum (naturarum) suum quaeque locum habent, ... alia infimum, alia summum, alia medium; N III, 84. apud eum quem habet locum fortitudo? O III, 117.

lumen: nec (philosophia) ullam habuit lumen litterarum Latinarum; T I, 5.

magistrum: cum .. (Epicurus) gloriaretur ... se magistrum habuisse nullum; N I, 72.

magistratum: „censores ... bini sunt, magistratum quinqueannium habent“; L III, 7. cedere iis (debemus), qui magistratum habent; O I, 149.

magnitudinem: punctum esse, quod magnitudinem nullam habeat; A II, 116.

malum: qui, ne malum habeat, abstinere se ab iniuria; F II, 71. omnium honorum virorum ... vitam omnibus partibus plus habere semper boni quam mali; F V, 98. sit .. aliquis, qui nihil mali habeat; T I, 85. sin (dolor) productior (foret), plus habiturum iucundi quam mali; T III, 38. quod metuat, ne (id) emanet, id est ne malum habeat; L I, 41. f. eruciatum.

matrem: siquidem istius regis matrem habemus, ignoramus patrem; R II, 38.

membra: prius, quam didicimus, cuius ea (membra) causa utilitatis || util. causa || habeamus; F III, 66. eos .. (deos Epicurus) habere putat eadem membra, quae nos, nec usum habere membrorum; D II, 40. f. cor; N I, 92.

memoriam: habuit .. (L. Lucullus) divinam quandam memoriam rerum; verborum maiorem Hortensius; A II, 2. habet (animus hominis) primum memoriam, et eam infinitam rerum innumerabilium; T I, 57.

mentem: hunc mundum ... habere mentem, quae et se et ipsum fabricata sit; A II, 119. quod (hominis) rationem habent a natura datam mentemque aerem et vigentem; F II, 45. quod animans sit habeatque sensum et rationem et

mentem; N II, 46. quare et mundus uniuersus et sol et luna et stellae sensum ac mentem habent; N III, 18. quamvis hominis mentem sit habiturus; R IV, 1.

mercatum: qui (mercatus) haberetur maximo ludorum apparatu totius Graeciae celebritate; T V, 9.

militēs: quid (res publica) habeat militum; L III, 41.

moderationem: earum (rerum) moderationem nos soli habemus, maris atque ventorum; N II, 152.

modum: adulter (erit), verum habebit modum; F II, 27. habent... suum modum, quae oportuna dicuntur; F III, 45. habet natura ut aliarum omnium rerum || rer. om. ||, sic vivendi modum; C 85. f. commodum.

molestiam: vide, ne plus commoletis in vulgus... molestiam habeat quam volentis; T V, 103. f. gloriam, laetitiam.

momentum: cetera aut omnino nihil habere momenti aut tantum, ut... reicienda sint; F II, 38. quia momentum aliquid habeat ad iucundum accessio; F IV, 30. cum ad beatam vitam nullum momentum cetera habent; F IV, 47.

monumenta: magnum est... eadem habere monumenta maiorum; O I, 55.

morosus: f. casus; O II, 19.

motum: opus est in valere et vigere et naturales motus usque habere; F V, 35. humani... animi eam partem, quae sensum, quo motum, quae appetitum habeat, non esse ab actione corporis seugatam; D I, 70. sol, luna quem motum habeat? quem quinque stellae, quae errare dicuntur? D II, 19.

munus: tamquam (Fibrenus) id habuerit operis ac merita, ut hanc nobis efficeret sedem ad disputandum; L II, 6. habes a patre munus, Marce fili, mea quidem sententia magnum; O III, 121.

mutros: f. delabra.

mutationes: luna... varias ipsa lucis mutationes habet; N II, 103.

naevum: equos (deos) naevum habere (arbitramur)? N I, 80.

natales: f. arma.

naturam: ut... non intellegat ea... perfectiores habere naturas quam ea; N II, 86. cum... omne animal patibilem naturam habeat; N III, 29. materiam rerum... habere et habuisse vim et naturam suam; N fr 2. f. casus; D II, 95.

naufragia: f. casus; N II, 19.

necessitatem: quodsi haec... habent aliquam talem necessitatem; D II, 18.

negotium: aliud negotii nihil habemus; F II, 69. quod beatum aeternumque sit, id nec habere ipsum negotii quicquam nec exhibere alteri; N I, 45. quod beatum et inmortale est, id nec habet nec exhibet cuiquam negotium; N I, 85. nihil habet (deus)... negotii; N I, 102. illius (Epicuri)... deus nihil habens nec sui nec alieni negotii; D II, 40. qui (philosophi) deum nihil habere ipsum negotii dicunt, nihil exhibere alteri; O III, 102.

nomen: illi (Academici)... e loci vocabulo nomen habuerunt; A I, 17. nostri exercitus... unde nomen habeant, vides; T II, 37. quae (innocentia) apud Graecos usitatum nomen nullum habet, sed habere potest *ἀγαθότης*; T III, 16. in multis etiam vitii (haec proclivitas) apparatus, sed nomen res non habet; T IV, 28. qui deus Graeciae id ipsum nomen habet; N II, 64. qui cum equus non esset, nomen habebat alienum; Fa 5. fides... nomen ipsum mihi videtur habere, cum sit, quod dicitur; R IV, 7. quoinis (vultus) vim Graeci norunt, nomen omnino non habent; L I, 27. animus

paratus ad periculum... audaciae potius nomen habeat quam fortitudinis; O I, 63. sibi habeant sapientiae nomen et invidiosum et obscurum; Lae 18.

notam: ut ei (sapienti) vera multa videantur, neque tamen habere insignem illam et propriam percipiendi notam; A II, 101. si (sapienti) in hoc haberet cognitionis notam, eadem uteretur in ceteris; quam quoniam non habet, utitur probabilibus; A II, 110. qui potest provideri quicquam futurum esse, quod neque causam habet ullam neque notam, cur futurum sit? D II, 17. nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas, quibus eos, qui ad amicitias || amicitiam || essent idonei, iudicarent; Lae 62. f. iudicium; A II, 33. notionem: si notionem veri et falsi, propterea quod ea non possunt interosci, nullam habemus. nam si habemus...; A II, 33.

notitiam: quod (animal) habeat notitiam aliquam dei; L I, 24.

numeros: quicquam potest casu esse factum, quod omnes habent in se numeros veritatis? D I, 23. illud... officium... ut idem (Stoici) dicunt, omnes numeros habet; O III, 14.

oblectationem: indagatio ipsa rerum cum maximam, tum etiam occultissimam habet oblectationem; A II, 127. cum... non habeat ingenus ex doctrina oblectationes; F V, 56.

offensionem: in corporis pravitates... habebunt aliquid offensionis, animi deformitas non habet; L I, 51. quae (tarpitudo) si in deformitate corporis habet aliquid offensionis; O III, 105. f. asperitatem, fastidium.

oleum: f. feces. — oliveta: f. commoditate. opinionem: credo Romulum... habuisse opinionem esse in providendis rebus augurandi scientiam; D II, 70. eam (opinionem inistiae) si non habebunt, (injusti) habebuntur; O II, 39. ille (Africanus) vicissim opinione fortasse non ulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit; Lae 30.

opportunitatem: talis... inter viros amicitias tantas oportunitates habet, quantas vix quoque dicere; Lae 22.

opes: quia maius est certeque gratius prodesse omnibus quam opes magnas habere; N II, 64. nec tantum Karthago habuisset opam secentos fere annos sine consiliis et disciplina; R I, fr 3. si opes magnas habent; O I, 70. propter aequabilem praedae partitionem et Bardulis Illyrius latro || [latro] ||... magnas opes habuit et multo maiores Viriathus Lusitanus; O II, 40. cum premeretur inops multitudo ab iis, qui maiores opes habebant; O II, 41.

opus: tu quod opus tandem magnum et egregium habes, ... ex quo esse deos suspicere? N I, 100. f. munus; Lae II, 6.

orationem: quae (oratio) est habita memoriter, accurate, copiose; A II, 63. quae (oratio) via quadam et ratione habetur; F II, 3. facile in animo forti contra mortem habita inedit oratio; T II, 11. quorum oratio nihil ipsa iudicat, sed habetur in omnis partis; T V, 83. quae... in multitudine cum contentione habetur oratio; O II, 48. si mihi apud alios agrestes haec habenda esset oratio; P 33. f. deo. III. orationem habeo (4 Et.) B. I. C. 611, b.

ortum: habetis... primum ortum tyranni; R II, 49. quid est, quod semper sit neque ullum habeat ortum? Ti 8. quae ortum habere gignique diximus; Ti 5. sic... horum deorum ortus habeatur atque dicatur, ut...; Ti 39.

oves: f. capras.

palubum: si... (animus) habet aliquid tamquam palubum studii atque doctrinae; C 49.

palatum: f. cor; F II, 91. dentes.
parentem: parentem habere avaram, inlepidum, in liberis difficilem; N III, 72.

partem: si (animos) est, triene partes habeat, ut Platoni placuit, rationis, irae, cupiditatis, an...? A II, 124. color, vox, oculi, spiritus, in potentia ditorum ac factorum quam partem habent sanitatis? T IV, 52. facile id quidem fuit, quattuor (partes), quas nos habemus, duplicare; D II, 42. patriam: nunquid duas habetis patrias? L II, 5. ita (Cato) ... habito alteram loci patriam, alteram iuris; L II, 5.

patronos: si (voluptas) ... nec tam pertinaces habeat patronos; F III, 1.

pecuniam: cor ... pecuniam non habent mulier? R III, 17. nihil (est) honestius magnificentiusque quam pecuniam contemnere, si non habeas, si habeas, ad beneficentiam liberalitatemque conferre; O I, 68. commode ... quicumque dixit, pecuniam qui habeat, non reddidisse, qui reddiderit, non habere; O II, 69. et ... eom (fundum) tu habeas, ego non habeam pecuniam; O II, 84.

per fugium: quae (domus) spectat in nos solos neque aliud ullum potest habere per fugium; O I, 58. philosophiam: f. disciplinas.

pilam: f. arma.

poenas: quo plus poenarum habeo quam petivi; L II, 44.

poma: f. Beos.

pondus: quod aliquod pondus habeat dignum aestimatione; F III, 20. plures causae maioresque ponderis plus habebunt; O I, 45.

populum: senatum ... et populum ut unum habeamus, ... fieri potest; R I, 32.

possessions: quoniam (inprobi et avari) incertae atque in casu positae possessiones habent; P 52.

potestatem: in utroque eandem habuit fortuna potestatem, sed usa in altero est; T I, 85. com (Thoesus) ter optandi a Neptuno patre habuisset potestatem; N III, 76. nostri ... omnes reges vocitaverunt, qui soli in populo perpetuam potestatem haberent; R II, 49. non novam potestatem nactus || nactus ||, sed, quam habebat, usus ininiste; R II, 51. uti consules potestatem habent tempore dumtaxat annum, genere ipso ac iure regiam; R II, 56. cum ipse potestatem summam haberet, quod decemviri sine provocatione esset; R II, 61. * sunt ... omnes, qui in populum vitae necesse potestatem habent, tyranni; R III, 23.

praecipuum: non video, quid praecipui somnus habeat, in quo valeant falsa pro veris; D II, 121.

praenotionem: f. anticipationem; N I, 44.

praesidium: virtus satis habeat ad vitam beatam praesidium; T V, 83.

praestantiam: ut (animus) ... habeat praestantiam mentis; F V, 34.

principatum: omnem ... naturam necesse est ... habere aliquem in se principatum; N II, 29.

principium: cum ... ea habeas principia naturae, ... ut ...; O III, 52. cum ... semper agitetur animus nec principium motus habeat; C 78.

procellas: f. casus; O II, 19.

procreaciones: dissimilitudo locorum nomine dissimilis hominum procreaciones habet; D II, 96.

procuracionem: qui (philosophi) omnino nullam habere censerent rerum humanarum procuracionem deos; N I, 3.

progressionem: qui habent ad virtutem progressionem aliquantum; F IV, 66.

progressus: qui (Q. Lucilius Balbus) tantos progressus habebat in Stoicis, ut ...; N I, 15.

prooemium: habes legis prooemium || prooem., al. ||; sic enim haec || hoc || appellat Plato. — habeo vero; L II, 16. 17.

propinquos: si propinquos habeant inbecilliores || inbecilliores || vel animo vel fortuna; Lae 70.

proportionem: f. comparationem; T I, 24.

prosperitatem: f. commoditatem.

prudentiam: quam (prudentiam) omnes, qui cuique || cuiquamque || artificio praesent, debent habere; F IV, 76. quae (coniecturae) habent artem atque prudentiam; D II, 13. ne scierent plus quam nos videantur habere prudentiae; O I, 114.

pulmones: f. cor; N I, 92.

quaestionem: quae (quaestio) habetur de finibus bonorum et malorum; F V, 17.

rationem: ut ... gubernatori ars, quia bene navigandi rationem habet, utilitate, non arte laudatur; F I, 42. habebat ... rationem valetudinis; F II, 64. quae (membra) ipsa declarant procedendi a natura habitam esse rationem; F III, 62. eas ... ambas (dialecticam, physicam) virtutum nomine appellant, alteram, quod habeat rationem, ne ...; F III, 72. corporis bonam faciem quandam rationem habere censebant; F IV, 17. eos nec valetudinis nec rei familiaris habere rationem; F V, 48. quomodo non tam dicendi ratio mihi habenda fuit quam audiendi; N I, 56. intelligere se habere scutum et rationem, haec eadem Orientem et Caniculae non habere; N III, 26. hanc videlicet rationem ... bestiae non habent; N III, 66. a deo tantum rationem habemus, si modo habemus, bonam autem rationem aut nou bonam a nobis; N III, 71. ventorum et imbrum signa, quae dixi, rationem quam habeant, non satis perspicio; D I, 16. potestne ... earum rerum, quae nihil habent rationis, quare futuras sint, esse illa praesensio? D II, 15. (adensio) hanc habeat rationem, ... quam dodum diximus; Fa 42. piolum ... et impiorum (deos) habere rationem; L II, 15. quom ... omnia, quae rationem habent, praesentis, quae sint rationis expertia; L II, 16. eandem ... rationem luci habent in agris; L II, 27. diligenter habenda ratio intercalandi est; L II, 29. populi impetus periculi rationem sui non habet; L III, 23. est ... quod differat in hominum ratione habenda iuter iustitiam et verocundiam; O I, 99. utriusque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae; O I, 120. principio corporis nostri magnam naturam ipsa videtur habuisse rationem; O I, 126. eadem ratio est habenda vestitus; O I, 130. ut in ceteris habenda ratio non sua solum, sed etiam aliorum, sic ...; O I, 139. habenda ... ratio rei familiaris; O II, 64. qui ... civium rationem dicunt habendam, externorum negant; O III, 28. sapientis esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63. habenda ratio valetudinis; C 36. habent ... (voluptates agricolarum) rationem cum terra, quae nunquam recensat imperium; C 51. omni ... hac in re habenda ratio et diligentia est; Lae 89. cum rationem ... (deus) habuisset; T I, 10. hanc ... habuit rationem effector mundi et molitor deus, ut ...; T I, 7. f. mentem; F II, 45. N II, 46.

recusationem: poena ... violatae religionis iostam recusationem non habet; L II, 41.

regulam: habeo ... regulam, ut talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint; A II, 58.

religionem: prius quam in os iniecta, gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis; L II, 57.

remedium: auditum est pantheras ... remedium quoddam habere; N II, 126.

requietem: feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem litium habet et iurgiorum, in servis operum et laborum; L II, 29.

rem: non esse in civitate duo milia hominum, qui rem haberent; O II, 73. non erat aequum principes civis rem habere; O III, 74.

respirationem: habes et respirationem pigmentorum et rostrum suis et alia permutata; D II, 48. rem publicam: si non optumam, ad aliquam rem publicam ... haberemus; O I, 85.

regem: si .. et prudentes homines et non veteres reges habere vellent; R I, 58. qui (Lycurgus) regem non deliquitum duxit, ... sed habendum, qualiscumque is foret; R II, 24.

robur: qui non tantum roboris habemus, ut cogitatione tacita a solitudine abstrahamur; O III, 4. f. audaciam.

rostrum: f. respirationem. — ruius: f. casus; O II, 19. — sacrum: f. alqd. quod; N III, 84.

sanguinem: nec (ea species) habet sanguinem, sed quasi sanguinem; N I, 49. num .. census ullum animal, quod sanguinem habeat, sine corde esse posse? D I, 119.

satiatatem: f. commodam.

scelus: f. felicitatem.

scholas: ut iam etiam scholas Graecorum more habere audeamus; T I, 7.

scientiam: f. explanatorem.

sectam: f. viam; N II, 57.

securitatem: qui .. illam maxime optatam et expetitam securitatem ... habere quisquam potest, cui ..? T V, 42.

segetes: f. commoditatem.

senatum: cum pomerium postea intrasset habendi senatus causa; N II, 11. f. populum.

sensum: nisi (parvi) sensum habent sui eoque se diligenter; F III, 16. veri simile est ... esse aliquid, cuius is (optimus quisque) post mortem sensum sit habiturus; T I, 85. quod minus (sapientis) ... posteritatem ipsam, cuius sensum habiturus non sit, ad se putet pertinere; T I, 91. aer ... quem sensum habere potest aut quam formam dei? N I, 29. omne .. animal sensum habet; N III, 32. nihil esse, quod sensum habeat, quin id inteat; N III, 34. quidquid est .., quod sensum habeat; N III, 36. qui vel semel ita est usus oculis, ut vera cerneret, is habet sensum oculorum vera cernentium; D I, 71. II, 107. || illa tamen aequalibus vitae non tantum habet sensum, quantum cum ..; R fr 5 ||]. si unum quodque membrum sensum hunc haberet, ut posse putaret se valere, si ..; O III, 22. f. mentem; N II, 46. III, 18. motum; D I, 70. rationem; N III, 26.

sententiam: habeo .. sententiam tuam nec eam admodum asperno; A II, 148. ut vestitum sic sententiam habeas aliam domesticam, aliam forensem? F II, 77. de dis immortalibus habere non errantem et vagam, ut Academici, sed, ut nostris, stabilem certaque sententiam; N II, 2. id habet hanc, ut opinor, sententiam; O III, 18. sepulcra: magnum est ... sepulcra || sepulchra || habere communia; O I, 55.

sermonem: feci .. sermonem inter nos habitum in Cumano; A ep. I. qui Platonis instituto in Academia ... coetus erant et sermones habere soliti; A I, 17. qui (sermo) cum Torquato est habitus; F III, 2. quem (sermonem) Corinthi habitum tribus libris exposuit; T I, 21. quem (sermonem) Socrates habuit eo ipso die, quo excessit e vita; T I, 57. qui (libri) Lesbiam vocantur, quod Mytilenis sermo habetur; T I, 77. habentur .. plerumque sermones .. de domesticis negotiis; O I, 135. Cyrus .. apud Xenophontem eo sermone, quem moriens habuit, ... negat ..; C 30. Scaevola ... exposuit .. sermonem Laeli || Laelii ||

de amicitia habitum ab illo secum; Lae 3. ut tanquam a praesentibus coram (sermo) haberi videretur; Lae 3.

signum: percipiendi signum nullum habemus; A II, 111. medici signa quaedam habent ex venis et spiritu aegroti; D II, 145. mitto, unde (tabulam, signum) sustuleris, quo modo habeas; P 37. f. notam; Lae 62.

similitudinem: f. speciem; F V, 69.

societatem: cum hoc genere philosophiae ... magnam habet orator societatem; Fa 3.

socios: quos socios res publica. || [res publica] || habeat, quos amicos, quos stipendiarios; L II, 41. sodales: habui semper sodales; C 46.

solacium: nec habere ne spei quidem extremum et tamen commune solacium; N III, 14.

soliditatem: f. calorem. eminentiam.

spatium: qui ... spatium etiam deliberandi habuerunt, quem potissimum vitae cursum sequi vellent; O I, 19.

speciem: Zeno .., quod suam, quod propriam || [quod propriam] || speciem habeat, cur appetendum sit, id solum bonum appellat; F IV, 60. quae (gloria) habet speciem honestatis et similitudinem; F V, 69. eam (temperantiam) subsequenter (esse virtutem) nec habentem ullam speciem suam, sed ..; T IV, 30. quaedam .. humanitatis quoque habent primam speciem, ut misericordia, aegritudo, metus; T IV, 32. a natura habemus omnes omnium gentium speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. ob eam causam, quae speciem habeat || habet || admirabilem, Thaumante dicitur *frs* esse natus; N III, 51. si id, quod speciem haberet honesti, pugnet cum eo, quod ultra videretur; O III, 7. sin autem speciem utilitatis etiam voluptas habere dicitur || dicitur ||; O III, 120.

spectacula: quam multa, quam varia, quanta spectacula animus in locis caelestibus esset habiturus; T I, 47.

spem: qui (Scipio) summam spem civium, quam de eo iam puero habuerant, continuo adulescens incredibili virtute supervavit; Lae 11.

stabilitatem: restructa .. altis stabilitatem voluptatis habet; F II, 9. hae sunt sententiae, quae stabilitatis aliquid habeant; T V, 85.

statum: habet statum res publica de tribus secundarium; R I, 65. quem (optimum statum civitatis) si habemus; R I, 71.

stipendiarios: f. socios. — tabem: f. ardorem. — tabulam: f. signum; P 37.

taetrum: quae profectio necessaria taetri essent aliquid habitura; N II, 141.

tempestates: f. casus; O II, 19.

terminum: quae .. de deorum ... natura praefata sumus, habeant hunc terminum; T I, 37.

terram: terra ipsa dea est et ita habetur; N III, 52.

testem: non tu verum te testem habere ... ostenderis; A II, 81.

vacationem: cum sacerdotes deorum vacationem habeant, quanto est aequius habere ipsos deos; A II, 121.

varietatem: cum .. illi orbes ... varietatem maximum habeant; D II, 92.

ubertatem: f. commoditatem.

enerationem: habet .. venerationem iustam, quicquid excellit; N I, 45.

venustatem: quae (membra) detracta utilitate quid habent venustas? N I, 92.

verba: multis .. verbis ultra citroque habitis ille nobis consumptus est dies; R VI, 9.

verecundiam: scaeniorum .. mos tantam habet veteri disciplina verecundiam, ut ..; O I, 129.

vim: quod (natura) habet quae vim quandam et sectam, quam sequatur; N II, 57. id quoque potest, ut (di) vicia non dent homini, ipsi habeant; D II, 106. officium ... quod ab eo ducitur, hanc primum habet vim, quae ...; O I, 100. habet ... ipsa incertam et indefinitam vim || certam et definitam vim ||; fr V, 70.

vicinos: duo se habere vicinos, superiorem equitem Romanum, inferiorem libertinum; L III, 30.

vicissitudines: vicissitudines ... habebant, quibus mensibus populari munere fungerentur, quibus senatorio; R III, 48.

vineta: f. commoditatem.

viriditatem: ut (malum) vigeat et habeat quandam viriditatem; T III, 75.

virtutem: eas ... virtutes qui habent, ingeniosi vocantur; F V, 36. si unam (virtutem) confessus eris te non habere, nullam esse te habiturum; T II, 82. qui unam haberet, omnes habere virtutes; O II, 35.

vim: e quibus (elementis) aer et ignis movendi vim habent et efficiendi, reliqua || reliquae || partes accipiendi et quasi patienti, aquam dico et terram; A I, 26. mens ... naturalem vim habet; A II, 30. perspicuitas illa, quam diximus, satis magnam habet vim, ut ...; A II, 45. haec ... conclusio quam habeat vim, considera; A II, 66. qui sint ista partium, quam vim quaeque pars habeat, ignoramus; A II, 122. quo modo ... nec mihi dabis id, quod probabile esset, satis magnam vim habere ad artes; A II, 146. quodsi eos docuisset aliquis, quam vim habere diceretur scientia; A II, 146. nunquam (dolores) vim tantam habent, ut non plus habeat sapiens ...; F I, 62. non dolere ... istud quam vim habeat, postea videro; F II, 9. is || is || (populus) qui antioritatem minimam habet, maximam vim; F II, 44. divitias ... Diogenes censet non eam modo vim habere, ut ...; F III, 49. haec (praeccepta) sine physicis quam vim habeant (et habent maximam), videre nemo potest; F III, 73. nimirum hanc habet vim praecipientem Apollinis, quo monet || quo monet ||, ut se quoque noscat; T I, 52. quid est ... illud, quo meminimus, aut quam habeat vim aut unde natam? T I, 59. his ... in naturis nihil inest, quod vim memoriae, mentis, cogitationis habeat; T I, 66. fr IX, 10. magnam habeat vim rei publicae disciplina; T I, 102. ista necopinata non habent tantam vim, ut aegritudo ex his omnis oriatur; T III, 55. haec nullam habent || habere || vim, nisi ira excanduit || excanduerit || fortitudo; T IV, 43. ut, si quam habent ulciscendi vim, differant in tempus alind; T IV, 78. exilia, orbitates magnam vim habere ad male miserique vivendum; T V, 24. quo loco quaero, quam vim habeat libra illa Critolai; T V, 51. haec ipsa qui non sentiat deorum vim habere; N II, 55. cum ... in omnibus rebus vim haberent maxumam prima et extrema; N II, 67. utrum ignorant (di), quae res maxumae sint, ... an vim non habeat? N II, 77. quae ... omnia eam vim seminis habent in se, ut ex uno plura generentur; N II, 127. ex quo scientia intellegitur quam vim habeat qualisve sit || qualis sit ||; N II, 147. quod est contra naturam, id habeat vim interinendi || interinendi ||; N III, 33. salutem, concordiam ceteraque eius modi rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. id ... videamus quam habeat vim et quale sit; D I, 9. quod ostentum habuit hanc vim, ut Dionysius ... regnare coepit; D I, 78. quia brevi tempore (Dionysius) regnare coepit, quod acciderat casu, vim habuit ostendi; D II, 67. is, etiam cum peccet, tamen existamendus sit habere vim divinandi; D II, 108. quae (*ἀγαθὰ*)

... quam vim habeant, obscura quaestio est; Fa I. „moriatur Scipio“ talem vim habet, ut ...; Fa 17. aliam ... quam vim motus (atomis) habebant a Democrito inpulsionis, ... a te, Epicure, gravitatis et ponderis; Fa 46. ita magnam habet vim disciplina verecundiae; R IV, 6. et hoc et alia insana ac vetita populorum vim habere ad recte facta vocandi et a peccatis avocandi; L II, 9. nec ratio divina non hanc vim in rectis praevisque sancientiis habet; L II, 10. haec differentia naturarum tantam habet vim, ut ...; O I, 112. ad hanc ... rationem quoniam maximam vim natura habet, fortuna proxima; O I, 120. quin contentio orationis || orationis || maiorem vim habeat ad gloriam; O II, 48. si vir bonus habeat hanc vim, ut ...; O III, 75. hoc quam habet vim nisi illam? O III, 77. cui ... etiam, quae vim habere maximam dicitur, Fortuna ipsa cedit; P 34. Lucifer ... et sancta Mercurii stella sursum habent solis celeritati parem, sed vim quandam contrariam; T 29. quae vim habeant refrigerandi calfaciendi, concresecendi liquendi; T 50. ut (oculi) haberent eam vim, quam nunc habent; T 52. f. naturam; N fr 2. — vires: quamquam ex his aliis plus habet virum; L I, 6. habuit ... vires agrestis ille (Antipater) quidem atque horridas sine nitore ac palaestra; L I, 6. intellegit iustitia coniuncta, quantum volet, habebit ad faciendam fidem virum; O II, 34. minus habeo virum quam vestrum nervis. ne vos quidem T. Posti centurionis vires habetis; C 33. necia, quoniam vires virtus habeat; P 17. f. firmitatem; Lae 62.

visa: neque (visa illa) ita habemus, ut ea, quae in foro gessimus; A II, 51. quia (probabilia) vixim quandam haberent insignem et inlustrem || quia ... inlustrem ||; N I, 12.

vitas: f. casum; D II, 95.

vitium: quae genera (rerum publicarum) ... habent perniciosa alia vitia; R I, 44. perfecta ... sapientia si nimis || sumus si, sumus si ||, nihil habeat res vitia; Lae 38.

uorem: uorem ... (aera) semper habent ad pulverem multaque alia depellenda non inutilem; N II, 145. f. calorem.

voluptatem: f. dolores. molestiam.

urbes: f. delubra.

num: non modo in homine, sed etiam in arbore, quicquid supervacaneum sit aut usum non habeat, obstare; N I, 99. deos ... membris ... humanis esse praeditos, sed eorum membrorum usum nullum habere; N III, 3. quem ex quaque belua usum habere possemus; O II, 14. Cato (sapiens appellabatur), quia multarum rerum usum habeat; Lae 6. f. membra; D II, 40. motum; F V, 35.

utilitatem: obtractare ... alteri aut illa vitiosa aemulatione ... aemulari quid habeat utilitatis? T IV, 56. (voluptas) condimenti fortasse non nihil, utilitatis certe nihil habebit; O III, 120. quantum illi res utilis esset habitura; Lae 27. vulnera: f. labe.

vultum: nec ... (sapiens) similem habet vultum: si ampullam perdidisset; F IV, 31.

uxores: cum ... (Dionysius) duas uxores haberet, Aristomachen, civem suam, Doridem autem Locrensem; T V, 59.

IV. mit Object und prädicativem Subj. I. in: alqm: semper Africanus Socraticum Xenophontem in manibus habebat; T II, 62. neque ... lovem neque lunonem neque Vestam neque quemquam, qui ita appelleretur || appellatur ||, (Zeno) in deorum habet numero; N I, 36. venerari Epicurum et in eorum ipsorum numero, de quibus haec quaestio est, habere debeat; N I, 43. Circe

.. et Pasiphaë et Aëta ... in deorum numero non habebuntur? N III, 48. nisi forte Demetrius Phalereus in hoc numero haberi potest, disputator subtilis, orator parum vehemens, dulcis tamen; O I, 3. qui septem appellatur, eos, qui ista subtilitas quaerunt, in numero sapientium non habent; Lae 7. Panaetius ... semper .. habuit in ore Platonem, Aristotelem, Xenocratum, Theophrastum, Diocarchum; F IV, 79. hic in magnis viris non est habendus; O I, 65.

alqd. ratio habet in se quiddam amplum atque magnificentum, ad imperandum magis quam ad parandum accommodatum, omnia humana ... levia ducens, altum quiddam et excelsum, nihil timens, nemini cedens, semper invictum; F II, 46. quod rerum cognitiones habeant quiddam in se quasi complexum et continens veritatem; F III, 17. ut ea mens nihil haberet in se, quod esset secundum naturam, ut valetudo est; F IV, 28. quae .. secundum naturam sint, partim nihil habere in sese eius appetitionis; F IV, 58. etai .. nihil habet in se gloria, cur expetatur; T I, 109. cuius .. (mundi) administratio nihil habet in se, quod reprehendi possit; N II, 86. quod laudabile bonum est || est, bonum ||, in se habeat, quod laudetur, necesse est; L I, 46. cum .. animi .. natura ueque haberet in se quicquam admixtum dispar sui atque dissimile; C 78. quae falsa in futura dicentur, in iis habeatis, ut ea fieri non possunt; Fa 13. qui (Simonides) cum .. haberet .. in animo nauem coucendens; D I, 56. Aristoteles .. eos etiam, qui ... melancholici dicerentur, ceusebat habere aliquid in animis praesagiens atque divinum; D I, 81. quid, quod in aequalibus habemus Veientis bello ... Veientem quendam ... perfugiase? D I, 100. quae (philosophia) nihil aliud in bonis habet || habet || nisi honestum, nihil nisi turpe in malis; F III, 11. si quicquam extra virtutem habeatur in bonis; F V, 77. si iam difficile sit persuadere nihil eorum rerum ... aut in bonis aut in malis esse habendum; T IV, 65. omnia ... quae secundum naturam sunt, sunt habenda in bonis; C 71. an dubium est, quin nihil sit habendum in eo genere, quo ...? T V, 40. quae habemus etiam in publicis institutis atque legibus; L III, 43. qui illud nescio quid, quod in primoribus habent, ut aiunt, labris; fr V, 93. malis: f. bonis. natura: f. bonum. qui (Prodicus Cius) ea, quae prodessent hominum vitae, deorum in numero habita esse dixit; N I, 118. (reperimus ascotas) ita mortem non timentes, ut illud in ore habeat ex Hymnid; F II, 22. oportet ... ea ... in promptu habere; A II, 46. hoc ... fere tum habemus in promptu, nihil opere inopinatum videri; T III, 55. pertinet ad omnem officii quaestionem semper in promptu habere, quantum natura hominis peccidibus ... antecedit; O I, 105. — quid habemus in rebus bonis et malis explorati? A II, 129. haec habemus in XII sane secundum naturam; L II, 61.

aedes: qui (Ti. Claudius) aedes in Caelio monte habebat; O III, 66.

aediculae: habuit .. (M. Manilius) aediculas in Carinis et fundum in Labicano; P 50.

apes: Dionysii equus quid attulit admirationis, quod ... habuit apes in iuba? D II, 67.

aviam: cuius (M. Gratiidii) in matrimonio sororem, aviam nostram, habebat; L III, 86.

bonum: non pugnem cum homine, cur tantum aberret || habet, al. || in natura boni; F V, 80.

conversionem: quam (couversionem) habebat in se ipse eiusdem et similis innatam et incitam; Ti 45.

delubra: *in urbidis* delubra habent; L II, 19.

disputatorem: f. alqm; O I, 3. dolorem: qui dolorem in malis non habent; F III, 42.

domicilium: nulla alia in civitate, nisi in qua populi potestas summa est, ullum domicilium libertas habet; R I, 47.

fabulam: quam (fabulam senex) in manibus habebat; C 92.

ferias: *seas* .. (ferias) in famulis operibus patris habent; L II, 19.

fundum: f. aediculas.

imaginem: cuius (Epicuri) imaginem non modo in tabulis nostri familiares, sed etiam in poculis et in anulis habent; F V, 3.

legem: propositis legibus his || [his] ||, quae in monumentis habemus; R II, 26. necesse est .. legem haberi in rebus optimis; L II, 12.

lucos: *lucos* in agris habent et Larum sedes; L II, 19.

malum: quia ... infuitum quoddam et semipiternum malum habebimus in vita || [in vita] ||; T I, 15.

nomen: in neutris habeat superius nomen; T IV, 28.

notam: quam haberet in C. Cotta ... agnoscendo eius modi notam, quae ...? A II, 84.

notiones: f. c. notionem; T I, 57.

opus: habeo opus magnum in manibus; A I, 2. orationem: oratio Laelii, quam omnes habemus in manibus; R VI, 2.

oratore: f. alqm; O I, 3.

partum: partus ancillae sitne in fructu habendus; F I, 12.

praesidia: ut omnia praesidia haberet in se bene beateque viuendi; T V, 19.

proavum: eius, quem tu in ore semper habes, proavi mei ... facta, dicta, consilia cognoscens; F III, 37.

rationem: quae voluptatem habeant in omni animante, sed in homine rationem etiam; F IV, 58.

rem: ut litteris consignamus, quae monumentis laudare volumus, sic ille in animo rebus insculptas habebat; A II, 2. philosophi quancumque rem habent in manibus; T V, 18.

sedes: f. lucos.

semina: quarum (virtutum parvi) in se habent semina; F V, 43.

simiam: quam (simiam) rex Molossorum in deliciis habebat; D I, 76.

sororem: f. aviam.

versus: socer in ore semper Graecos versus de Phoenissis habebat; O III, 82.

virtutem: qui illam (virtutem) semper in manibus habuit; Lae 102. qui etiam ipse voluptarii ... virtutes habent || habeant || in ore lotos dies; F V, 74.

vim: eam caloris naturam vim habere in se vitalem pro omnem mundum pertinentem; N II, 24.

voluptatem: in animante: f. rationem. si voluptas ... in rebus bonis habenda non est; P 15.

2. pro: alqd. cur non sanciant, ut, quae mala perniciosaque sunt, habeantur pro bonis et salutariis? L I, 44. ceteris omnibus pro nihilo habitis; T V, 9.

civitatem: quo si civitas careat, ob eam ipsam causam, quod eo careat, pro nihilo habenda sit; L II, 12.

falsa: quid .. stultius quam incerta pro certis habere, falsa pro veris? C 68.

herbam: quod (natura) facit in frugibus, ut ... relinquat et pro nihilo habeat herbam; F IV, 37.

incerta: f. falsa.

incognita: ne incognita pro cognitis habeamus; O I, 18.

omnia: qui somnia pro somniis habent; D II, 108.

visum: cum ... id ... visum pro nihilo habendum esse duxisset; D I, 57.

3. sine: alqm: sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. || metuit, sed qui omnino metu vacat; T V, 41.

4. subter: alqd: illa (virtus) ... omnia, quae cadere in hominem possunt, subter se habet; T V, 4.

5. Genetiv: alqm: quibus ... haec sunt inter eos || [inter eos] || communia, ei civitatis eandem habendi sunt; L I, 23.

astrologos, al.: non habeo ... nauci Marsum augurem, non vicanos haruspices, non de circo astrologos, non Isiacos coniectores, non interpretes somniorum; D I, 132.

deos: ipsi illi maiorum gentium di qui habentur, hinc a nobis || hinc || profecti in caelum reperientur; T I, 29.

genus: magos ... quod genus sapientium et doctorum habebatur in Peris || [quod ... Peris] ||; D I, 46.

oracula: cuius generis oracula etiam habenda sunt ... illa, quae ...; D I, 34.

6. Dativ: alqd: nec ... est habendum religionem nocentem ... defendere; O II, 51.

rem. nec eam rem (C. Flaminius) habuit religioni obiecto signo, ... ne committeret proelium; D I, 77.

rem publicam: habere ... quaestui rem publicam non modo turpe est, sed accleratum etiam et nefarium; O II, 77.

7. Ablativ: alqm: sequitum .. qui regat, habeto pari iure cum eo, quicumque erit iuris disceptator; L III, 9. cum ab iis, qui se iudicum numero haberi volunt, evasris; T I, 98.

civitate: lege ... carens civitas estne ob id ipsum habenda nullo loco? L II, 12.

honestatem: cum honestatem eo loco habeat, ut sine ea iucunde necesse posse vivi; F II, 50.

8. Doppelt Accusativ: a. Substantiva: alqm: qui se Graecos magis quam nostros haberi volunt; F III, 5. Ino Cadmi filia nonne *Arsippeia* nominata a Graecis Matuta habetur a nostris? T I, 28. is (Mercurius) qui sub terris habetur idem Trophonius; N III, 56. in quo adiutores Stoicos optimos habemus; F V, 90. tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum ...; Lae 53. quanquam miror, illa superbia ... (Tarquinius) si quemquam amicum habere potuit; Lae 54. auctorem: f. auctor, II, 1. habeo (4 St.) B. I, S. 272, a. cum (Pericles) haberet collegam in praetura Sophoclem poetam; O I, 144. hi dei sunt habendi mortalibus nati matribus? N III, 45. f. deus, II, 1. habeo; T I, 28. N I, 38. II, 62. III, 44. D I, 88 (B. I, S. 663, b). quia te habeo aequissimum eorum studiorum ... existimatorem et iudicem; F III, 6. Tarquinius ... sic Servium diligebat, ut is eius vulgo haberetur filius; R II, 37. dum ... his || iis || (dominis) obediens, non modo imperator, sed liber habendus omnino non erit; P 33. qui (Chrysis) Stoicorum somniorum vaferrimus habetur interpres; N I, 39. qui (A. Varius) est habitus iudex durior; F II, 62. f. existimatorem. si absurde canat is, qui se haberi velit musicum; T II, 12. necessarios: f. b. is (Sisenna) ... neque orator in numero vestro unquam est habitus; L I, 7. qui (Harpalus) temporibus illis praedo felix habebatur; N III, 83. eum, quem re vera regem habebamus, appellandum quoque esse regem; D II, 110. cum caset

habendus rex, quicumque genere regio natus esset; R I, 50. sapientem: f. b. qui etiam socerum habere voluit eum, cuius ipse audacia potens esset; O III, 82. nec vir bonus ac iustus haberi debet, qui ...; F II, 71. quod (honestum) colitur ab iis, qui bonos se viros haberi volunt; O III, 17. hos viros bonos, ut habiti sunt, sic etiam appellandos putemus; Lae 19. viros ... bonos eos, qui habentur, numeremus, Paulos, Catones, Galos, Scipiones, Philos; Lae 21. uxores: f. IV, uxores.

alqd: nec ... cum tua causa cui commodes, beneficium illud habendum est, sed faeneratio; F II, 117. quod honestum est, id bonum solum habendum est; F III, 28. non sunt ... ea bona dicenda nec habenda, quibus abundantem licet esse miserimum; T V, 44. naturam ... id ... habere propositum quasi finem et extremum, se ut custodiat; F V, 26. faenerationem: f. beneficium. nec ... iam aliam esse ullam legem puto non modo habendam, sed ne appellandam quidem; L II, 13. quartus (Mercurius) Nilo patre, quem Aegyptii nefas habent nominare; N III, 56. mentiri nefas habebatur; L II, 63. nihil habendum esse, quod feri posset, ostentum; T II, 62. ut eorum (bonum) visceribus vesci scelus haberetur; N II, 159.

aëra: earum (aërum) ... quasi vapor quidam aer habendus est; N II, 27.

agros: urbem ... et agros [et] templa liberata et effata (augures) habentis; L II, 21.

celeritatem: quae (celeritas) eadem ingenii etiam laus habetur; T IV, 31.

civem: f. III, uxores. — equitem: f. III, vicinos. — filiam: f. alqm; T I, 28.

fratres: hinc Liber Semela natus (deus habetur) eandem famae celeritatem Tyndaridae fratres; T I, 28. Caeli quoque parentes di habendi sunt, Aether et Dies, eorumque fratres et sorores; N III, 44.

fulmen: quod idem (fulmen) omnibus rebus optimum auspiciu habemus, si sinistru fuit; D II, 43. fulmen sinistru auspiciu optimum habemus ad omni res praeterquam ad comitia; D II, 74.

libertinum: f. III, vicinos.

mundum: et sapiens a principio mundus et deus habendus est; N II, 86.

parentes: f. fratres; N III, 44.

poëtam: f. alqm — conlegam.

puerum: Etrusci ... habent exaratum puerum auctorem disciplinae suae; D II, 80.

rationem: ut ad rem gerendam non superstationem habeas, sed rationem ducam; D II, 83.

regem: qui (rex) ... idem ... et rex et pater haberetur omnium; R I, 56.

sepulcrum: neque sepulcrum, quo recipiat, habet portum corporis; T I, 107.

sonnum: habes sonnum imaginem mortis; T I, 92.

sorores: f. fratres; N III, 44.

superstationem: f. rationem.

tabellam: habet sane populus tabellam quasi vindicem libertatis; L III, 39.

virtutem: nec ... habere virtutem satis est quasi artem aliquam, nisi utare; R I, 2.

vocem: cum orationis indicem vocem habeamus; O I, 133.

urbem: f. agros.

b. Adiectiva und Pronomen: alqm: haec consideremus, quae faciunt ii, qui habentur boni; O III, 73. quos caros habet tuerique debeat; O I, 12. metuebant (Appium) servi, verobantur liberi, carum omnes habebant; C 37. siquidem, ut quisque, quod plurimi sit, possideat, ita divitissimus || ditissimus || habendus sit, || est, pos-

sidet, ... est ||; P 48. ne Pherecydes quidem, ille Pythagorae magister, potius divinus habebitur quam physicus, quod ... dixit; D I, 112. nec haec, qui divini habentur, profitentur se esse dicturos; D II, 10. is ipse mentis expertus habendus est; N II, 56. etiam si faciles nos ad concedendum habuerit; D II, 107. fortes .. et magnanimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant iniuriam; O I, 65. qui (Archelaus) tum fortunatissimus haberetur; T V, 34. (35). qui volo et esse et haberi grati; F II, 72. Theistocles ... cum in epulis recusaret lyram, est habitus inductor; T I, 4. eam (opinionem iustitiae) si non habebunt, [iniusti habebuntur]. O II, 39. liberum; f. a. alqm — imperatorem. magnanimos; f. fortes. nec ... eos habere || debent || necessarios, quos tum eodem studio praeditos dilexerunt; Lae 74. physicum; f. divinum; D I, 112. is prudentissimus et sapientissimus rite haberi solet; O I, 16. ut idem etiam prudentes haberentur; O II, 42. si quis id ageret, ut, qualis haberi vellet, talis esset; O II, 43. qualis habendus est, qui ... adiuvat iniuriam? O III, 74. etsi in eo ipso vita maxima est, ut si mus ii, qui haberi velimus; O II, 44. et illos septem, qui a Graecis *sofoi*, sapientes a nostris et habebantur et nominabantur || [qui ... nominabantur] ||, et multis ante saecula Lycurgum ... et iam heroicis aetatibus Ulixem et Nestorem accepimus et fuisse et habitos esse sapientis; T V, 7. a quibus ducti deinceps omnes, qui in rerum contemplatione studia ponebant, sapientes et habebantur et nominabantur; T V, 8. in ea .. gente primum ei, qui sapientes habentur, nudi naturam agunt; T V, 77. nec ii, qui sapientes || sunt || habiti et nominati, M. Cato et C. Laelinae, sapientes fuerant; O III, 16. quibusdam, quos audio sapientes habitos in Graecia, placuisse opinor mirabilia quaedam; Lae 45. qui (Bian) sapiens habitus esset unus e septem; Lae 59. f. prudentem; O I, 16.

alqd: quod .. adprobari, id gratum acceptum habendum; T V, 45. aliud habitum esse sepeire et urere; L II, 60. se sine ullo munere adeptum esse omnia, quae habentur amplissima; O II, 59. ita est, ut id habendum sit antiquissimum et deo proximum, quod sit optimum; L II, 40. haec .. habere dubia ... abhorre a sapientia plurimum; A II, 29. nihil fidum, nihil exploratum habens, ne amare quidem aut amari; Lae 97. gratum; f. acceptum. necesse est deos haec ipsa habere maiora; N II, 79. cur hoc idem non habentur molestum in deo? N I, 24. ut, qui plura habent ea, quae in corpore magni aestimantur, sit beator; F III, 43. propterea illa prima et summa habemus; O III, 101. quod ... nos probabilia multa habemus, quae sequi facile, adfirmare vix possumus; A II, 8. proximum; f. antiquissimum. id habent ratum, quod ab eo, quem probant, indicatum vident; N I, 10. qui volunt exclamare maius, num satis habent latera, fauces, linguam intendere? T II, 56. qui non sat habuit coniugem inlexe in stuprum; N III, 68. summa; f. prima. saepe .. tempore fit, ut, quod turpe plerumque haberi solent, inveniatur non esse turpe; O III, 19. hoc quamquam video propter depravationem consuetudinis neque more turpe haberi neque ..; O III, 69. ita venusta habebatur ista, .. ut ..; P 38.

aedes: (aedes) pestilentes sint et habebantur salubres; O III, 54.

aetatem: quanta restat causa, quae maxime angere atque sollicitam habere nostram aetatem videtur, adpropinquatio mortis; C 66.

aethera: -hunc (aethera) summum habeto divum, hunc perhibeto Iovem; N II, 65.

amicum: plerique perverse, ne dicam impudenter, habere talem amicum || tal. am. hab., al. || volunt, quales ipse esse non possunt; Lae 82.

animos: ut ... ad scientiam, prudentiam, fortitudinem aptos animos haberemus a contrariisque rebus alienos; F V, 43. ab altero (duce) propter probitatem eius non nimis alienos animos habemus; Lae 28.

appetitiones: f. motus.

bellum: nullum bellum iustum habetur nisi denuntiatum; R III, 35.

beneficia: quae beneficia aequae magna non sunt habenda atque ea; O I, 49.

bonos: -bonos || nos, sos || luto datos divos habent; L II, 22.

calorem: quem (calorem alvum) multum habet; N II, 136.

cognomen: quod (cognomen) habes adhuc a nobis hereditarium; R VI, 11.

comitatum: eorum est habendus ad summum naturae bonum optima beatissimusque comitatus; Lae 83.

conatus: f. motus.

deum: eadem (natura) inculpavit in mentibus, ut eos (deos) aeternos et beatos haberemus; N I, 45. quae (gens) non, etiam si ignorat, qualem habere deum deceat, tamen habendum sciat; L I, 24.

disciplinam: quae voluptaria, delicata, mollis habetur disciplina; F I, 37.

divitias: quod ipsa natura divitias ... et parabiles et terminatas habet; F I, 46 (45).

divos: -divos .. eos, qui caelestes semper habiti, coluntur; L II, 19.

exercitus: et parentiores habuerunt exercitus et fortiores; O I, 76.

facta: recte .. facta et peccata non habentur communia; F III, 69.

habenas: commodissimum esse quam laxissimas habenas habere amicitias; Lae 45.

honestatem: si ... ea (honestas) aut sola expetenda est ... aut certe omni pondere gravior habenda quam reliqua omnia; O III, 35.

hortos: venales quidem se hortos non habere, sed ..; O III, 58.

improbos: inaequi potius habendi sunt improbi; L I, 40.

institutionem: hanc initio institutionem confusam (animal) habet et incertam; F V, 24.

leges: num ideoque eae leges iustae haberentur? L I, 42.

magistrum: f. alqm — divinum; D I, 112.

mammās: quas easdem (mammās) paucas habent esse bestiae, quae pauca gignunt; N II, 128. mare: quod sceleris impudens mare habent infestum uno myoparone; R III, 24.

motus: natura mundi omnis motus habet voluntarios conatusque et adpetitiones; N II, 58. mundum: f. a. mundum.

naturam: ne natura quidem rationis expertus est habenda; N II, 87.

nervos: siquidem illa severa Lacedaemo nervos iussit, quos || quo || plures quam septem habent, in Timothei fidibus incidi; L II, 39.

numerum: quorum (numerorum) uterque plenus alter altera de causa habetur; R VI, 12.

orsus: -auguris ut nostri Calchantis fata quaemus scire ratione habeant an vanos pectoris orsus; D II, 63.

partem: quin ... aptas malit et integras omnis partis corporis quam ... imminutas aut detortas habere; F III, 17. ut .. (animus) omnis partis suas habent incolumis; F V, 36. vir na-

tus ad gloriam ullam partem animi tam mollem habebit, quam non ... conroboret? T II, 41. simillimas: f. III. asperitatem: Ti 17. peccata: f. facta. piratas: qui piratas immunes, socios vectigales habemus; O III, 49. potestatem: ppl. III. potestatem; R II, 56. quaestus: qui (quaestus) liberales habendi, qui sordidi sint; O I, 150. res: ut (res) haberentur aestimabiles || aptae [habiles] || et ad naturam accommodatae; F IV, 56. quae (res) illi ... certas habuerint || habuerunt ||; A II, 107. socios: f. piratas. somnia: quae (somnia Ennius) vera, quae falsa habet? D II, 127. sphaeram: habent ... suam sphaeram stellae inerrantes ab aethera coniunctione secretam et liberam; N II, 55. supellectilem: eequid scis || necis || ... posse habere te reliquam supellectilem salvam? T II, 32. teporem: nec ... ille externus et adventitius habendus est tepor; N II, 26. voluptatem: maximam voluptatem illam habemus, quae ...; F I, 37. c. **Warfrip**: alqm: Sibyllam ... sepositam et conditam habemus; D II, 112. Asiae rex Priamus nonne et Helenum filium et Cassandram filiam divinantes habebat? D I, 89. alqd: me ... actum habiturum, quod egerint; T III, 50. cum cognitum habes, quod sit summi rectoris ac domini nomen; F IV, 11. quod perceptum, quod comprehensum, quod cognitum non habet; F V, 76. quod nisi cognitum comprehensumque animis habereamus; N II, 5. sapiens num comprehensum animo habet atque perceptum se ex sententia navigaturum? A II, 100. omnia, quae quisque meminit, habet ea compressa atque percepta; A II, 106. f. cognitum. quid habere mundus potest cum thesauri inventionem coniunctum? D II, 33. quae (pars orbis) coniunctum aliquid habet aut consentiens; D II, 89. qui summum bonum sic instituit, ut nihil habet cum virtute coniunctum; O I, 5. innumerabilia, quae coniecta habent Stoici; D II, 145. consentiens: f. coniunctum; D II, 89. quid naturae copulatum habuit Alcibiadis quod scribitur somnium? D II, 143. quorum studiis ea, quae natura desiderat, expleta cumulataque habeamus || habemus ||; O II, 18. cum ita nati essent, ut quaedam contra naturam depravata haberent; D II, 96. expleta: f. cumulata. habet (deus) exploratum fore se semper ... in ... voluptatibus; N I, 51. illud ... exploratum habeto, nihil fieri potuisse sine causa; D II, 60. non utatur, ne si exploratum quidem habeat id omnino neminem umquam suspicaturum; O III, 76. huic nihil potest esse certi, nihil, quod exploratum habet permanere sibi unum diem; P 17. f. b. alqd — fidum. ego ... haec inclusa habebam; A I, 11. ut, quae numquam viduimus, ea tamen informatam habeamus, oppidorum situs, hominum figuras; D II, 138. ut (hominis natura) habet quiddam ingenitum quasi civile atque populare, quod Graeci *γεννητός* vocant; F V, 66. quae nemo probaret, nisi insitum illud in animis haberemus, ... oportere; T III, 63. perceptum: f. cognitum; F V, 76. comprehensum, ut ea, quae dixi, quam perfectissima natura haberemus; F V, 44. propositum: f. a. alqd — extremum. quod ... scriptum habetis ↑ aut || avi || tripudium fieri, si ...; D I, 28. in idem ... fatia scriptum Veientes habere fore ut brevi a Gallis Roma caperetur; D I, 100. in nostris commentariis scriptum habemus: „Iovo tonante ...“ D II, 42.

adulescentes: cum (Dionysius) ... haberet etiam more Graeciae quosdam adulescentes amore coniunctos; T V, 58. amicitiam: quae (amicitiam) nec usu nec ratione habent cognitam; Lae 52. habemus: unde omnes animos haustos aut acceptos || [aut acceptos] || aut libatos habemus; D II, 26. Pythagoreos ... numquam dubitasse, quin ex universa mente divina delibatos animos haberemus; C 78. a qua (natura deorum) ... haustos animos et libatos habemus; D I, 110. f. acceptos. intentum ... animum tamquam arcum (Appius) habebat; C 37. annum: tum signis omnibus ad principium stellisque revocatis expletum annum habeto; R VI, 24. arcum: f. animum; C 37. auspicia: dum a populo auspica accepta habemus; D II, 76. causam: si quis ab ineunte aetate habet causam celebritatis et nominis ... acceptam; O II, 44. cognitiones: quoniam insitas eorum (deorum) vel potius innatas cognitiones habemus; N I, 44. conversionem: f. I. conversionem. cupiditates: (sapiens) finitas habet cupiditates; F I, 62. unum nescio, quod modo possit, si luxuriosus sit, finitas cupiditates habere; F II, 22. si finitas cupiditates haberent; F II, 23. nos ... habere etiam insitam quandam vel potius innatam cupiditatem scientiae; F IV, 4. disciplinam: veteres illos Platonis auditores ... satis et copiose et eleganter habuisse constitutam disciplinam; F IV, 3. divitias: f. b. divitias. exta: an ... is mihi agnus adfertur, qui habet exta rebus accommodata? D II, 39. fata: eum ... (Veientem) dixisse ex fatiis, quae Veientes scripta habent, Veios capi non posse; D I, 100. figuras: f. alqd — informatum. filiam, filium: f. alqm; D I, 89. formam: habes undique expletam et perfectam ... formam honestatis; F II, 48. habes formam Epicuri vitae bestiae verbis Zenonis expressam; T III, 38. gradus: quoniam distinctos dignitatis gradus (Athenienses) non habebant || habebat ||; R I, 43. informationem: habebam, inquis, in animo insitam informationem quandam dei; N I, 100. institutionem: f. b. institutionem. licentiam: apud quos (Eloes, Thebanos) in amore ingenueorum libido etiam permixta habet et soluta licentiam; R IV, 4. locum: habetis ... explicatum omnem ... religionum locum; L II, 69. lumina: cum rerum natura ... duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluisset; N III, 9. manus: praetorem ... decet non solum manus, sed etiam oculos abstinere habere; O I, 144. materiam: non quam (materiam) ipse faceret, sed quam haberet paratam; N fr. 2. memoriam: publicis litteris consignatam memoriam publicam nullam habemus; L III, 46. momenta: quasi (quatuor corpora) partita habeant inter se ac divisa momenta; T I, 40. natura: parere quaedam matrona cupiens ... visa est in quiete obsignatam habere naturam; D II, 145. nomen: ut segregatio in corpore, sic aegritudo in animo nomen habet non seiunctum a dolore; T III, 23.

uotionem: ut a pueris tot rerum atque tantarum insitas et quasi consignatas in animis notiones, quas *trivialis* vocant, haberemus; T I, 57. quam (uotionem) habemus omnes de fortitudinē tectam atque iuolutam; T IV, 53.

oculos: abstinentes: f. manus. nos quoque oculos eruditus habemus; P 38.

ostium: cum aspera arteria ... ostium habent adiunctum linguae radicibus; N II, 136.

partes: f. b. partes; F III, 17.

plebem: habuit plebem in clientelas principum discriptam || descr. ||; R II, 16.

possessiones: f. III. possessiones.

praesidia: urbis .. ipsius nativa praesidia quis est tam negligens qui non habeat animo uotata ac plane cognita? R II, 11.

probabilia: ut (sapientis) illa habet probabilia non percepta, sic ..; A II, 110.

res: accommodatas: f. b. res; F IV, 56. cum ei (sapientis) res similes occurrant, quas non habet diuotatas; A II, 57. insculptas: f. l. rem in animo. haec est illa ... sapientia, et perceptas penitus et pertractatas res humanas habere; T III, 30.

sententiam: eam (sententiam) sic animo comprehensam habebit, ut ea, quae sensibus; A II, 119.

sphaeram: f. b. sphaeram.

situs: f. alqd — informatum.

vitam: quorum ingenis et inventis omnem vitam legibus et institutis excultam constitutamque habemus; fr IX, 11. disceptationibus legitimis propositam vitam, non poetarum ingenis, habere debemus; R IV, 12.

voluptatem: nisi mihi viderem habere bene cogitatum voluptatem et satis firme conceptam animo atque comprehensam; F II, 6.

V. *Sūde*: * habet civitatis et unam illam civitatem putat; L II, 5.

habilis, *passēb, gr̄chidit*: figura: figuram .. corpora habilem et aptam ingenio humano (natura) dedit; L I, 26.

res: ut (res) haberent aestimabiles || aptae (habiles) || et ad naturam accommodatas; F IV, 56.

habilitas, *gr̄chiditē Anlege*: omitto oportuitates habilitatesque reliqui corporis; L I, 27.

habitabilis, *semōfner*: cinguli: duo (cinguli) sunt habitabiles; R VI, 21.

globus: cum videmus .. globum terrae ... duabus oris distantibus habitabilem et cultum; T I, 68.

regiones: cum ... contueri licebit ... et habitabiles regiones et rursum omni cultu propter vim frigoris aut caloris vacuatis; T I, 45.

habitator, *semōfner*: I. inesse alicquem non solum habitatorem in hac caelesti ac divina domo, sed etiam rectorem; N II, 90.

2. sum: sunt .. ex terra homines non ut incolae atque habitatores, sed quasi spectatores ..; N II, 140.

habito, *moēnen, s̄ch befīnden, s̄ch aufsteln, zu Hause sein*: I. I. deversorium: commorandi .. natura deversorium || divers. || nobis, non habitandi dedit; C 84.

locus: exilium .. illis (terribile est), quibus quasi circumscriptus est habitandi locus; P 18.

2. verbal: habitari ait Xenophanes in luna; A II, 123. vides habitari in terra raris et angustis in locis et in ipsis quasi maculis, ubi habitatur, vastas solitudines interiectas; R VI, 20.

II. alqs: qui (Diodotus) habitat apud me; A II, 115. Circeis qui habitat; F IV, 17. hic .., ubi habitamus; T I, 69. ibi .. adulescens habitabat (Epicurus) cum patre et fratribus; N I, 72. qui sub terra semper habitavissent bonis et inlustribus domiciliis; N II, 95. Aegyptii et Babyloii in camporum pateium aequoribus habitantes; D I, 93. Theophrastus .. institutus ab Aristotele habitavit, ut scitis, in eo genere rerum; L III, 14. habiteut gratis in alieno; O II, 83.

adulesceus: f. alqs; N I, 72.

animus: ubi (animus) habitat, ne quaerendum quidem est; T I, 67. sapientia animum cum his habitantem pernoctantemque coris; T V, 69.

deus: f. *deus*, I. 1. habitat (3 Et.) B. I. E. 660. a.

filius: quod (L. Manlius) Titum filium ... ruri habitat iussisset; O III, 112.

gustatus: gustatus ... habitat in ea parte oris, qua ..; N II, 141.

metus: qui potest .. habitare in beata vita summi mali metus? F II, 92.

uomen: quod (aegritudinis uomen) cum sapientia esse atque, ut ita dicam, habitare nullo modo possit; T III, 83.

rex: ubi rex Tullus habitaverat; R II, 53.

vir: ubi quisque (vir) habitare, ubi sedere, ubi disputare sit solitus; L II, 4.

voluptates: cum quidam etiam disputent ceteras voluptates in ipsis habitare sensibus; T V, 111.

habitus, *gr̄chiditēung, Seltung, Sufanf, Stimmung*: I. I. dissentit: vitiositas .. est habitus aut affectio in tota vita inconstans et a se ipsis dissentiens; T IV, 29.

est: nec virtutis usum modo, ... sed ipsum habitum per se esse praeclearum; A I, 38. per se (sunt praeposita), ut quidam habitus oris et vultus, ut status, ut motus; F III, 56. moderati aequabilesque habitus, affectiones usaque corporis apti esse ad naturam videntur; F V, 36. f. dissentit.

perituet: oris .. habitus ad vitae firmitatem nihil pertinet; N I, 99.

videntur: f. est; F V, 36.

2. sum: f. I. dissentit.

II. I. couervo: sive (haec duo genera) permanet et conservat habitum suum; T I, 42.

desero: quae (natura) ... deserat ... eius partis habitum aut vim; F IV, 32.

2. couerto in: si omnium pecudum exta eodem tempore in eundem habitum se coloremque converterent; D II, 30.

iudico ex: quis .. prudentem et ... catum non ex ipsis habitus, sed ex aliqua re externa iudicet? L I, 45.

percipio ex: quorum (extorum) ex habitu atque ex colore tum salubritatis, tum pestilentiae signa percipi; D I, 131.

perduco ad: uon ... idem (natura) facit in homine, cum enim ad rationis habitum perduxit || perduxerit ||; F IV, 37.

procedo ad: qui processit aliquantum ad virtutis habitum; F III, 48.

III. vis ad: quoad tanta vis est ad habitum mentis in iis, quae gignuntur in corpore; T I, 80.

IV. declarari: is (Democritus) tamen habitus extorum et colore declarari censet haec dumtaxat: pabuli genus ..; D II, 30. quid est, quod declarari possit habitu extorum et colore? D II, 30.

similis: ut homunculii similem deum (Epicurus) fingeret, liniamēnta dumtaxat extremis, uon habitu solido; N I, 123.

hac, h̄ter: admoveo: cum (Academicus) et hac et illac aurem diligenter admovevit; A fr. 20 (3, 29).

pergo: quin ... pergimus? ... — nos vero, et hac quidem ad Lirem || adirem ||, si placet, per ripam et umbram; L I, 14.

hactenus, bis h̄hin, bis h̄ter, [o weit, in [o fern: ago: qui (Boethius) hactenus aliquid egit, ut ... explicaret; D I, 13.

dico: hactenus mihi videbitur de amicitia quid sentirem potuisse dicere; Lae 24.

ofne Verb: sed haec hactenus; F IV, 14. D II, 58. Pa 20. O I, 140. III, 6. Lae 55. P 41. sed de perceptione h.; A II, 36. nunc quidem h.; F IV, 80. Verum haec quidem h.; T III, 84. et de coniectura quidem h.; T IV, 3. ac de malorum opinione h.; T IV, 65. de quo dicam equidem paulo post; nunc autem h.; N I, 23. 24. sed de hoc loco plura in aliis, nunc h.; D II, 78. sed, si placet, in hunc diem h.; R II, 70. sed haec quidem h.; O I, 91. atque haec quidem h.; O I, 160.

haedus, junger Bød: villa ... abundat porco, haedo, agno, gallina, lacte, caseo, melle; C 56.

haerere, bleiben, h̄ften, anhängen, h̄den, aufhören, h̄den bleiben, in Berlegenheit sein: I. acc. inf.: nisi haereret in eorum mentibus mortem ... esse ... migrationem; T I, 27.

II. alqs: in quo etiam Democritus haeret; F I, 20. tu totus haeres in corpore; F II, 106. si me haerentem videbis; F III, 16. || rurus || eadem ratione ... haerebitis; F IV, 68. in multis ... nominibus haerebitis; N III, 62. qui incolunt eas urbes, non haerent in suis sedibus, sed ... rapiuntur longius; R II, 7.

alqd: quod haerebant in memoria, quaecumque audierat et viderat; A II, 2.

aqua: diest ille quidem multa, ... sed aqua haeret, ut sicut; O III, 117.

Aries: exin contortis Aries cum cornibus haeret; N II, 111.

honestum: quod (honestam) ex iis (virtutibus) oritur et in illis haeret; F V, 64.

interpretes: sin quaeprim (nota) est, aveo audire, quae sit; sed (interpretes) haerebunt; D II, 128.

oratio: proclivi currit oratio. venit ad extremum; haeret in salebra; F V, 84.

peccatum: ut peccatum haerere non in eo, qui monerit, sed in eo, qui non obtemperavit; D I, 30.

philosophi: cum (philosophi) se in media stultitia ... haerere intellegant; T III, 70.

physici: cum (physici) haerent aliquo loco; A II, 14.

religio: vir sapientissimus ... peccatum suum ... confiteri maluit quam haerere in re publica religionem; N II, 11.

scrupus: quod ... improbis semper aliqui scrupus in animis haerent; R III, 26.

sidera: (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurrentia in eaque haerentia atque impedita ... movebantur; T I, 30.

stomachus: linguam ... ad radices eius haerens excipit stomachus; N II, 135.

terra: ut videamus, terra penitusne defixa sit et quasi radicibus suis haerent ad media pendeat; A II, 192. terra nona immobilis manens una sede semper haeret; R VI, 18.

vis: tanta || meo tanta, vobis || vis sceleris in corpore haeret; T III, 26.

haeresis, Sch̄ule: Cato ... perfectus ... Stoicus, ... in ea est haeresi, quae nullum sequitur florem orationis neque dilatat argumentum, minutis interrogationibus quasi punctis, quod proposuit, efficit; P 2.

haesito, h̄den, [schwanken, in Berlegenheit sein: alqs: non haecitans respondebo; A I, 4. quodsi illi tum in novis rebus quasi modo nascentes haesitaverunt; A II, 15. quam (voluptatem) si (Epicurus) explicavisset, non tam haesitaret; F II, 18.

ratio: dubitans, circumspectans, haesitans ... nostra vehitur ratio; T I, 73.

vinulenti: vinulenti ... dubitant, haesitant, revocant se interdum; A II, 52.

halitus, Rauch, Ntem: «vestrone pressu quondam Nemeaeus huc frendens effluvit graviter extremum halitum?» T II, 92.

halucinator, [schw̄men: quae Epicurus oscitans halucinator est; N I, 72.

hamatus, gefr̄umt, h̄fenf̄ormig: corpora: qui asperis et levibus et hamatis uncinatisque corporibus concreta haec esse dicat interiecto inani; A II, 121.

corpuscula: esse corpuscula ... hamata quaedam et quasi adunca; N I, 66.

harena (arena), Sand, Rumpflaß: I. describo in: (eum) animadvertisse dicunt in arena geometricas formas quasdam esse descriptas; R I, 29.

II. I. obruere: ranae ... marinae dicuntur obruere esse harena solere; N II, 125.

2. in: cum ... barbaros in harena videris excipientes gravissimas plagas et ferentis silentio; T II, 46.

hariolatio, B̄h̄rjagung: «missa cum superstitionis hariolationibus»; D I, 66.

hariolor, w̄h̄rjager: non me sortilegos neque eos, qui quaestus causa hariolentur, ... agnoscere; D I, 132.

hariolus, B̄h̄rjager: I. sum: (eunt ii) «superstitiosi vates impudentesque harioli»; D I, 132.

II. I. adduco: ad aegros non vates aut hariolos, sed medicos «oleum adducere»; D II, 9.

colo: ut haruspices, augures, harioli, vates, conectores nobis essent colendi; N I, 55.

2. sum: sunt ... ea mathematicorum, non hariolorum; D II, 10.

III. praedictiones: ex quo genere saepe hariolorum etiam et vatum furibundas praedictiones ... audiendas putaverunt; D I, 4.

harmonia, Einflang, Harmonie: I. sum: si (animus) est Aristoxeni harmonia, dissolvetur; T I, 14.

II. coniungo: ut (Socrates) ... numeros ... et geometriam et harmoniam student Pythagorae more coniungere; R I, 16.

dico: quae harmonia a musicis dicitur in cantu, ea est in civitate concordia; R II, 69.

officio, nosco: harmonian || harmoniam || ... ex intervallis sonorum nosse posuimus, quorum varia compositio etiam harmonias efficit pluris; membrorum vero situs et figura corporis vacans animo quam possit harmoniam efficere, non video; T I, 41.

III. ad: ad harmoniam canere mundum, ut Pythagoras existimat; N III, 27.

haruspex, Opferhauer, Weissager. I.

Subject: addunt: addunt (haruspices) ad extremum omnia levius casura rebus divinis procuratis; D II, 25.

adiuvant: quid est, quod me adiuvent haruspices? D II, 24.

cernunt: multa cernunt haruspices; N II, 168. prodigia, portenta ad Etruscos haruspices || arusp. || si senatus iussit, deferunt. Etrurique principes disciplinam docent, quibus divi creverint, procurato, idemque fulgura || fulgura || atque obstata pianto; L II, 21.

conferunt: an haec inter se haruspices Etrusci, Elii, Aegyptii, Poeni contulerunt? D II, 28.

conicit: num .. aut haruspex aut augur aut vates quis ... melius coniecerit ... evasurum aegrotum ... quam medicus? D II, 13.

dicunt: haruspices in Tiberium id (caput) depulsum esse dixerunt; D I, 16. qui (haruspices) cum res tristissimas portendi dixerunt; D II, 24. quis hoc physicus dixit umquam? haruspices dicunt; D II, 37. ante .. Marsicum bellum quod clipeos Lanuvii ... mures rosissent, maximum id portentum haruspices esse dixerunt; D II, 59. neque .. tanta esse infelicitas haruspicum, ut ne casu quidem umquam fiat, quod futurum illi esse dixerint; D II, 62. (haruspices) non iustum rogatorem fuisse dixerunt. primum vide, ne in eum dixerint, qui rogator centuriae fuisset; ... id autem sine divinatione coniectura poterat dicere; D II, 74. 75. haruspices .. dixisse summa nobilitate illas sortis futuras; D II, 86.

edit: Torquato quae quondam et consule Cotta Lydius ediderat Tyrrenae gentis haruspex; D I, 19.

exerunt: tum illos (haruspices) exire iussit; N II, 11.

habet: quid .. habet haruspex, cur pulmo incisus ... dirimat tempus? D I, 85.

interpretantur: alios (haruspices) .. alio more videmus exta interpretari; D II, 28.

moment: si quid praedictionis causa ex portentis et monstris Sibyllae interpretes haruspicesve monuerunt; N III, 5.

negant: qui (haruspices) recentibus comitiis in senatum introduci negaverunt iustum comitiorum rogatorem fuisse; D I, 35.

orat: cum .. C. Postumius haruspex oraret illum (Sullam), ut in expeditionem exercitum educeret; D I, 72.

pianat: procurant; f. cernunt; L II, 21.

possunt: f. dicunt; D II, 75. sciunt. utuntur.

respondent: haruspices introduci responderunt non fuisse iustum comitiorum rogatorem; N II, 10. qui (haruspices) cum respondissent ... uxori ... esse moriendum; D I, 36. pater .. Roscii ad haruspices rettulit, qui responderunt nihil illo puero claris ... fore; D I, 79. nonne .. haruspices ea responderunt, quae evenerunt? D I, 98. nihil .. scribit respondisse haruspices, si neuter anguis emissus esset, quid esset futurum; D II, 62. quod haruspices responderint || responderunt || nihil illo (Roscio) claris ... fore; D II, 66.

ridet: mirabile videtur, quod non rideat haruspex, cum haruspicem viderit; N I, 71. qui (Cato) mirari se aiebat, quod non rideret haruspex, haruspicem cum vidisset; D II, 51.

sciunt: quid .. scire Etrusci haruspices aut de tabernaculo recte capto aut de pomerii iure poterunt? D II, 75.

sunt: inrideamus haruspices, vanos, futiles || futiles || esse dicamus, quorumque disciplinam et sapientissimus vir et eventus ac res comprobavit, contemnamus; D I, 36.

II.

videt: f. ridet.

utuntur: non || nonne || intellegis eadem (conclusionem) uti posse et haruspices et fulguratores et interpretes osterutorum et augures et sortilegos et Chaldaeos? D II, 109.

ohne Verben: divinationem nego. at haruspices divini; D II, 74.

II. nach Verben: I. arcesso: haruspicesne ex Etruria accipies, an principes statuent et delecti viri periti rerum civilium? D II, 11.

colo: ut haruspices, augures, harioli, vates, coniectores nobis essent colendi; N I, 55.

consulo: de officio num quis haruspicum consulit, quem ad modum si ... vivendum? D II, 11. contemno: f. I. sunt.

convoco: Ti. Gracchus ... nonne ... duobus anguibus domi comprehensis haruspices convocavit? D I, 86. C. Gracchus ad M. Pomponium scripsit duobus anguibus domi comprehensis haruspices a patre convocatos; D II, 62.

habeo: non habeo .. nauci Marsum augurem, non vicanos haruspices; D I, 132.

inrideo: f. I. sunt.

introduco: quos (haruspices) cum Ti. Gracchus propter mortem repentinum eius, qui ... concidisset, in senatum introduxisset; D II, 74. f. I. negant. respondent; N II, 10.

numero: in quo haruspices, augures coniectoresque numerantur; D I, 72.

video: si Chaldaeam, si haruspicem videris; D II, 149. f. I. ridet.

2. credo: his (haruspibus) .. quam physicis credendum potius existamus? D II, 37.

videor: Lanuvii clipeos, quod haruspibus tristissimum visum esset, a muribus esse derosos; D I, 99.

3. accipio ab: nec ... ab haruspibus accipiunt earum (fidiarum, tibiaram) tractationem, sed a muscis; D II, 9.

audio ab: quando aliquid eius modi ab haruspice inspectis extis audivimus? D II, 32.

confero inter: quo modo est conlatum || conlata || inter ipsos (haruspices), quae pars inimica, quae pars familiaris esset? D II, 28.

defero ad: f. I. cernunt; L II, 21.

refero ad: f. I. respondent; D I, 79.

III. nach Substantiven: ars: haruspicum ars nonne divina? N II, 12.

consilium: eo .. die rem praecclare esse gestam non haruspice consilio, sed imperatoris; D II, 65.

disciplina: et nostrorum augurum et Etruscorum haruspicum disciplinam ... res ipsa probavit; N II, 10. cum .. magna vis videretur esse et impetrandis consulendisque rebus et monstris interpretandis ac procurandis in haruspicum disciplina; D I, 3. quod scriptum ... est ..., nonne et augurum et haruspicum conprobat disciplinam? D I, 33. haruspicum disciplinam magna accessit auctoritas; D I, 33. Telmessus || Telmessus, al. || in Caria est, qua in urbe excellit haruspicum disciplina; D I, 91. nec esse unam omnium (haruspicum) disciplinam; D II, 28. f. I. sunt.

expiationes: f. procuraciones.

infelicitas: f. I. dicunt; D II, 62.

instituta: illud ex institutis pontificum et haruspicum non mutandum est; L II, 29.

iussus: eorum .. (haruspicum) iussu ex illa olea arcam esse factam; D II, 86.

procuraciones, religio: iam de haruspicum religione, de expiationibus et procuracionibus sat esse plane || satis esse iam || in ipsa lege dictum puto; L II, 34.

responsio: similis est haruspicum responsio omnique opinabilis divinationi; D I, 24.

responsa: vera esse haruspicum responsa.

13

aspiciat, oracula, somnia, vaticinationes; A II, 107. multa ex haruspicum responsis commemorare possum; N II, 10. quandis in rebus quamque saepe (senatus) responsis haruspicum paruit? D I, 97. in ... his omnibus responsa haruspicum cum Sibyllae versibus congruebant; D I, 97. de ... his rebus haruspicum extiterunt responsa verissima; D II, 45. quid ego haruspicum responsa commemorem (possum equidem innumerabilia), quae aut nullos habuerint exitus aut contrarios? D II, 52. quae nobis in Graeciam Roma responsa haruspicum missa sunt? D II, 53.

IV. **haud**: ab: psonaderi .. cuiquam potest ea, quae significari dicuntur extis, cognita esse ab haruspibus observatione diuturna? D II, 28. id .. (caput) inventum est eo loco, qui est ab haruspibus demonstratus; D I, 16. ipse Caesar cum a summo haruspice moneretur, ne in Africam ante brumam transmitteret, nonne transiit? D II, 52. partus hic mulae nonne ... praedictus est ab haruspibus incredibilis partus malorum? D I, 36. quota .. quaeque res evenit praedicta ab istis (haruspibus)? D II, 52.

haruspicina, ὄψερσις: I. est: dum haruspicinam veram esse vultis, physiologiam totam pervertitis; D II, 37.

habet: ortum videamus haruspicinae; sic facilitate, quid habeat auctoritatis, iudicabimus; D II, 50.

II, I. colo: ut ordiar ab haruspicina, quam ego rei publicae causa communisque religionis colendam censeo; D II, 28.

pertracto: ostenta restant, ut tota haruspicina sit pertractata; D II, 49.

tollo: hac extispicum divinatione sublata omnis haruspicina sublata est; D II, 42.

2. ordior ab: §. I. colo.

III. disciplina: omnem .. orationem fuisse eam, qua haruspicinae disciplina contineretur; eam postea crevisse rebus novis cognoscendis et ad eadem illa principia referendis; D II, 50.

nobilitas: Elis in Peloponneso familias duas certas habet, lamidarum unam, alteram Clutidarum, haruspicinae nobilitate praestantes; D I, 91. ortus: §. I. habet.

ratio: a te rationem totius haruspicinae peto; D II, 46.

IV. in: ut in haruspicina fecimus, sic videamus, clarissimorum sortium quae tradatur inventio; D II, 85.

haruspicus, hic ὄψερσις betreffend: quod Etruscorum declarant et haruspicini et fulgurales et rituales libri, vestri etiam augurales; D I, 72.

hasta, ἔπειρ, Range: I. I. conlinio: si cui propositum sit conlinare || collineare, al. || hastam aliquo aut sagittam; F III, 22.

do: dant .. (dis) arcum, sagittas, hastam, clipeum; N I, 101.

evello: (Epaminondas) evelli iussit eam, qua erat transfixa, hastam; F II, 97.

habeo: sibi habeant .. arma, sibi equos, sibi hastas; C 58.

memini: dum homines perdit hastam illam cruentam et meminerint et sperabant; quam P. Sulla cum vibrasset dictatore propinquo suo, idem sexto tricensimo anno post a scleratore hasta non recessit; O II, 29.

pono: hasta posita cum bona in foro venderet ... civium; O II, 27. non, ut bis iam vidimus, hastam in foro ponere; O II, 83.

spero, vibro: §. memini.

2. utor: nec (avus) eminus hastis aut cominus gladiis uteretur; C 19.

3. recedo ab: §. I. memini.

II. Sospita cum: quam (Sospitam) tu ... vides ... cum hasta, cum scutulo; N I, 82.

III. transfigi: §. I. I. evello.

hastatus, Wörfelung der Speerträger: signifer: quo tempore cum signiferi primi hastati || aetati || signum non possit movere loco; D I, 77. signum: quod evelli primi hastati signum non poterit; D II, 67. vgl. signifer.

haud (hant), nicht, keineswegs: I. bei Adjektiv und Pronomen: deterior: ait Theophrastus, auctor haud deterior mea quidem sententia; L II, 15.

difficilis: haud sane difficile dictu est, sed tamen praeterendum est; N II, 138. rem haud sane difficilem ... admirari videmini; C 4.

idem: eas .. (particulas) inter se copulabant haud isdem vincula, ... sed talibus, quae ...; Ti 47. magnus: velle vir haud magna cum re, sed plenus fidei; C 1.

mediocris: haud mediocris hic, ut ego quidem intellego, vir fuit; R II, 55.

mirus: si ... minus id ... consequemur, ... haud || haud, aut || sane erit mirum; Ti 8.

modicus: fulix ... haud modicos tremulo fundens e gutture cantus; D I, 14.

II. bei Adverbien: facile: sed haud facile dixerim, cur ..; R I, 6. ex multis mirabilibus exemplis haud facile dixit hoc exemplo ... praestantius; O III, 110. quod .. me proficentem haud sane quis facile retraxerit; C 83.

ita: sed animum (deus) haud ita, ut modo locuti sumus, tum denique ... inchoavit; Ti 21.

paulo: quod .. plurius est || sit || haud paulo; F V, 60. ne ego haud paulo huic animum malim quam ..; T I, 99. id .. haud paulo est verius, quam ..; L III, 32. si ex hac in aliam haud paulo meliorem domum ... demigrare (volumus); fr V, 79.

procul: quia sunt haud procul ab aetate huius memoria; R I, 1. quod (sepulchrum) haud procul a Fontis ara est; L II, 56. quod (senectus) haud procul absit a morte; C 15.

satis: ebur ex inani corpore extractum haud satis castum donum deo; L II, 45.

temere: di rem tantam || sed in re tanta || haud temere improvis offerunt; D I, 45.

III. bei Verben und Sätzen: abhorreo: his .. rebus inbutae mentes haud sane abhorrebunt ab utili aut a vera sententia; L II, 16. adsentior: haud equidem adsentior, tu tamen ad reliqua pergas velim; L III, 26.

contemno: eos haud contempnum quidem || eos cont. q. neutiquam ||, sed de iis male existunt; O II, 36.

dubito: ille ... haud dubitavit postridie palam in castris docere nullum esse prodigium; R I, 23.

effugio: quorum (tyrannorum) haud fere quicumque talem interitum effugit; O II, 23.

erro: haud ergo, ut opinor, erravero; N II, 57.

ignoro: quamquam haud ignoro, quae bona sint, sinistra nos dicere, etiamsi dextra sint; D II, 82.

intellego: haud sane intellego, cur non idem, sol sit an nullus sit, dubitare possit; N II, 4. haud sane intellego, quidnam sit, quod laudandum putet; O II, 5.

invenio: haec, quae est habita de universitate oratio a nobis, haud nunquam esset inventa, si ...; Ti 52.

nitor: haud optimi consueque animus maxime

ad immortalitatem et || immortalitatis || gloriam niteretur; C 82.

placere: (philosophari) omnino haud placere; T II, 1. R I, 30.

scio: velut in Gorgia Socrates ... „haud scio“, inquit; T V, 34. f. **an**, **B**, **b**, I. hand scio (25 St.) **B**, I, ⑤. 169, b.

nam: haud erat sane, quod quisquam rationem ac doctrinam requireret; T III, 2. haud sane periculum est, ne non mortem .. optandam ... putet; T V, 118.

haudquaquam, κενεστώγς; bonus:

sed haudquaquam boni est ratione vincitum velle dissolvere; T I 40.

mediocriis: accedat suavitatis quaedam oportet sermonum atque morum, haudquaquam mediocri condimentum amicitiae; Lae 66.

haurio, ἠαύω, entuchmen, erichöpfen, ein-

schöpfen, erhaufen: alqd: „haec habeo, quae edi, quaeque exsaturata libido hausit.“ T V, 101. f. **ex**, I. haurio (4 St.) **B**, I, ⑤. 893, b.

animos: animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos et haustos; D I, 70. a qua (natura deorum) ... haustos animos et libatos habemus; D I, 110. unde omnes animos haustos aut acceptos ||[aut acceptos]|| aut libatos haberemus; D II, 26.

aquam: cum vidisset hanstam aquam de iugi puto; D I, 112. qui (Pherecydes) cum aquam ex pnteo vidisset haustam; D II, 31.

calamitates: is (Pompeii) propagatione vitae quot, quantas, quam incredibilis hausit calamitates! T I, 86.

disciplinam: non .. a praetoris edicto ... neque a duodecim tabulis ... sed penitus ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam putat; L I, 17.

libertatem: cum ... ille (populus) .. non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens hausit; R I, 66.

spiritum: aquae (vestis) ... urguens .. graviter pulmonem haurit spiritus; T II, 20. in pulmonibus .. inest ... mollitudo ad hauriendum spiritum aptissima; N II, 136.

voluptates: quem ... videmus ... quo .. affluens voluptates undique hauriat, eo gravius ardentiusque sitientem; T V, 16.

hebes, ἡέβης, abgestumpft, schwefelartig, un-

empfindlich, stumpfjürrig: A. alqs: mihi .. non modo ad sapientiam caeci videntur, sed ad ea ipsa, quae ... cerni videantur, hebetes et obtusi; A fr 18. non sum ita hebes, ut istud dicam; T I, 12. saepe visae formae deorum quomvis non aut hebetem aut impium deos praesentes esse confiteri coggerunt; N II, 6. quem tu esse hebetem de-putas aequae ac pecus; D I, 45. quem (Epicurum) hebetem et rudem dicere solent Stoici; D II, 103. fatemur, acuti hebetesque, valentes inbecilline simus, non esse id in nobis; Fa 9.

alqd: illud vero nimis consecretarium, sed in primis hebes; F IV, 50.

acies: hebes acies est cuiuspiam oculorum; F IV, 65. hebetem facit (ratio) aciem ad miseriam contemplandas; T III, 33.

cornua: cuius (lunae) et nascentis et senescentis alias hebetiora, alias acutiora videntur cornua; A fr. 6.

ingenium: si fuerit is ... hebeti ingenio atque humo; T V, 45. hebetiora ut sint hominum ingenia propter caeli pleniorum naturam; N II, 17. pecus: f. alqs; D I, 45.

rhetorica: quam (rhetoricam forensem) necesse

est, cum populariter loquatur, esse interdum paulo hebetiorem; F II, 17.

sensus: sensus .. omnes hebetes et tardos esse arbitrabantur; A I, 31. nec est ullus hebetior sensus in vobis; R V, 19.

B, I. incident: quod ingeniosi ... in morbum et incidunt tardius et recreantur ocius, hebetes non item; T IV, 32.

II. interest inter: inter acutos .. et inter hebetes interest, quod ..; T IV, 32.

hebesco, ἡέβω, ἡέβω, ἡέβω, ἡέβω, ἡέβω,

erfahmen: alqs: qui in eo (otio) ... nosmet ipsos hebescere et languere nolimus; A II, 6.

acies: mentis acies se ipsa intuens non numquam hebescit; T I, 73. nobis ... caventibus .., ne quando illa (mentis acies) hebescat; fr V, 97.

hedychrum, ἡέδύχρον; hedychri

incendamus scutellam; T III, 46.

heia, nun: et Philus: heia vero, inquit, geram

morem vobis; R III, 8.

helica, ἡέλικος; omnis .. orbis

eorum (siderum) quasi helioae inflexione vertebat; T I 31.

hellnor, ἡέλλω; quo magis tum in

summo otio maxime copia quasi helluari libris, si hoc verum in tam clara re utendum est, videbatur; F II, 7.

hemicyclium, ἡέμικύλιον; memini domi

in hemicyclo sedentem, ut solebat ... in eum sermonem illum (Scaevolam) incidere; Lae 2.

herba, ἡέρβα, ἡέρβα, ἡέρβα; I. arescunt:

nullo modo facilius arbitror posse neque herbas arescere et interfici neque ..; fr I, 12.

existit: herbam .. asperam || subito || credo avium congestu, non humano satu (extitisse); D II, 68.

possunt: f. arescunt.

sunt: quae (herbae) quamquam sine sensu sunt, tamen a natura sustentur; N II, 138.

II. I. gusto, al.: capras .. in Creta feras ... herbam quaerere, quae dictamur vocaretur, quam cum gustavissent, sagittas excidere dicunt ||[dicunt]|| e corpore; N II, 126.

habeo, al.: quod (natura) facit in frugibus, ut ... relinquat et pro nihilo habeat herbam; F IV, 37.

interficio: f. I. arescit.

sustineo: f. I. sunt.

2. eligo ex: sicut ex quibusdam stirpibus et herbis (remedia eligimus), quarum utilitates longinquo temporis usu et periclitatione percipimus; N II, 161.

existit in: in Lysandri ... status ... in capite corona subito existit ex asperis herbis et agrestibus; D I, 75. in Lysandri statuae capite Delphis extitit corona ex asperis herbis; D II, 68.

perduco ab: cum (natura fruges) ad spicam perduxerit ab herba; F IV, 37.

III. causa, effectus: f. genera; D II, 47.

corona: censet ante coronam herbae extitisse, quam conceptum esse semen? D II, 68.

genera: mirari licet, quae sint animadversa a medicis herbarum genera; D I, 13. pronuntiabas .. genera herbarum, scammoniam aristolochiam quae radicem, quarum causam ignorare, vim effectum videres; D II, 47.

vis: f. genera; D II, 47.

utilitates: f. II, 2. eligo ex.

IV, 1. convestiri: (non intermittunt) herbis prata convestiri: T I, 69.
vestiri: terra ... vestita floribus, herbis, arboribus, frugibus: N II, 98.

2. causa: cuiusnam causa tantarum rerum motio facta sit; arborum et herbarum? N II, 133. in: novitates ... si spem adferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat; Lae 68.

herbesco, ἡρβήσκω trēfen, ἡρβήσκειν: elicit (terra) herbescentem ex eo (semine) viriditatem; C 51.

herbigradus, im ὄρεισιν ἡρβήσκειν: ut (aegrotus) sumat terrigenam, herbigradam, domiportam, sanguine cassam; D II, 133.

herbula, ἡρβούλα trēfen: cervae ... paulo ante partum perpurgant se quadam herbula, quae seelis dicitur; N II, 127.

hercule (hercle), ἡρκλήϊος, ἡρκλήϊος: I. hercle: unde isti versus? — ... dicam hercle; T II, 26. Apim ... nonne deum videri Aegyptiis? tam hercle quam tibi illam vestram Sospitam; N I, 62. videamus ... naturam legis ... — sane recte hercle || hercule ||, et est ista recta docendi via; L II, 8. credo hercle ita esse; L II, 34. bene hercle facient; L III, 1.

2. hercule: et hercule, ... si summum bonum voluptas est, rectissime (reprensivam) non putat; F II, 23. et hercule mihi vir optimus ... A. Torquatus, versatur ante oculos; F II, 72. et hercule ... mirabilis est apud illos (Stoicos) contextus rerum; F V, 83. male hercule narras; T I, 10. nec hercule invenio, quo nomine alio (amor) possit appellari; T IV, 68. non mihi videtur ad beate vivendum satis posse virtutem. — at hercule Bruto nec videtur; T V, 12. eadem erit Hieronymi et Carneadis causa et hercule omnium reliquorum; T V, 88. ne hercule leadi quidem praedonis video fatum ullum; Fa 5. ac me quidem, ut hercule etiam te ipsum, Laeli, ... cognitio ipsa rerum ... delectat; R I, 19. non hercule ... dubito, quin tibi ingenio praestiterit nequo; R I, 37. nec hercule, ... si ego Seriphus essem, nec tu si Atheniensis || eses ||, clarus umquam fuisses; C 8. Africanus indigenus mei? minime hercule! Lae 30. et hercule ita (C. Blossius) fecit; Lae 37. numquam hercule ego neque pecunias istorum neque tecta magnifica ... in bonis rebus ... esse duxi; P 6. „Socrates disputabat ieto modo“. bene hercule narras; P 23.

3. mehercle: et mehercle || mehercule || si me audiat, ne experiamini quidem (salem consumere); N II, 74.

4. mehercule: sed mehercule ... etei (causa) hesterno sermone labefactata est, mihi tamen videtur esse verissima; A II, 10. non mehercule, inquam, soleo temere contra Stoicos; F IV, 2. sed mehercule pergrata mihi || mihi fuit || oratio tua; F V, 96. feci mehercule, et quidem saepius; T I, 24. errare mehercule malo cum Platone, ... quam cum istis vera sentire; T I, 39. magna mehercule laus et eo ipso, per quem iuravi, Hercule, || [Hercule] || digna; T II, 17. genu mehercule M. Antonium vidi, cum contente pro se ipse lege Varia diceret, terram tangere; T II, 57. at mehercule ego, ... quamvis amem ipse me, tamen non audeo dicere ...; N I, 78. sic mehercule, inquit, Vellei; N III, 3. quarum (stellarum) te cursus aequabiles ... delectabant, nec mehercule iniurias; N III, 23. atqui nactus || nactus || es (me otiosum), sed mehercule otiosorem opera quam animo; R I, 14. dicam mehercule et contemnar a te for-

tasse; R I, 31. quid? tum, cum tu es iratus, permittis illi iracundiae dominatum animi tui? — non mehercule, inquit; R I, 59. cognoscere mehercule, inquit, consuetudinem istam et studium sermonis || sermonemque ||; R I, fr 4. et mehercule ego me cupio non mendacem putari; L I, 4. at mehercule ego arbitrabar posse id populo nostro probari; L I, 12. ego mehercule et illi et omnibus municipibus duas esse censeo patrias; L II, 5. at mehercule ego, frater, quaero, de ista potestate quid sentias; L III, 19. nec mehercule ego sane a Quinto nostro dissentio; L III, 26. ita mehercule attendi nec satis intellexi, quid ... vellent; L III, 83.

hereditarius, ἡρῆδιῶς: erit ... cognomen id tibi per te partum, quod habes adhuc a nobis hereditarium; R VI, 11.

hereditas, ἡρῆδιῶσις: I. pertinet: ad quem et hereditas huius gloriae et factorum imitatio pertinet; O I, 78.

pervenit: ut omnis hereditas ad filiam perveniret; F II, 55.

venit: qui thesaurum inventum iri aut hereditatem ventorum dicunt; D II, 18. a quo ... rei familiaris ad paucos, cupiditatum ad multos inprobos venit hereditas; O II, 28.

videntur: mihi ... etiam vere hereditates non honestae videntur, si sunt malitiosis blanditis, officiorum non veritate, sed simulatione quae sitae; O III, 74.

II, 1. adeo: ut (sapiens), ante quam hereditatem adeat, luce palam in foro saliet; O III, 93. aestimo: utrum ... hereditatem L. Pauli an liberalitatem Africani (plurimae aestimemus), qui eius hereditatis Q. Maximo fratrem partem suam concessit? P 48.

ago: si magna res, magna hereditas agetur; F II, 56.

ascribo: quod pontifices ... isdem .. ferias || hereditates || et caerimonias ascribendas putant; L II, 50.

conligo: quid ... minuta colligimus, hereditates, mercaturas, venditiones fraudulentas? O III, 83.

converro: quem paulo ante fingebam digitorum percussione hereditates omnium posse convertere; O III, 78.

denuntio: tum hereditates, tum damna (haruspices) denuntiant; D II, 32.

iungo: thesaurus ... et hereditas et honos ... qua cum somniis naturali cognatione iunguntur? D II, 142.

persequor: qui legatione hereditatis aut syngraphas suas persequuntur; L III, 18.

quaero: f. I. videtur.

reddo: si te amicus tuus moriens rogaverit, ut hereditatem reddas suae filiae, ... quid facies? tu quidem reddes; ipse Epicurus fortasse redderet; F II, 58. ei ... (mulieri) nihil opinanti viri mandatum exposuit hereditatemque reddidit; F II, 58.

solvo: quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 51. te neo: tenui permagnam Sextilium hereditatem; F II, 55.

trado: optima ... hereditas a patribus traditur liberis ... omnique patrimonio praestantior gloria virtutis rerumque gestarum; O I, 121.

2. capio ex: (sapiens) honestus mentietur, si ex hereditate nihil cepit, quam si cepit; O III, 93.

III, 1. locus: eam ... potestatem ... quasi iustam et legitimam hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84.

pars: f. II, I. aestimo.
 spes: hereditatis spes quid iniquitatis in ser-
 vando non suscipit? P 39.

2. iura de: alia ... iura ... esse de mulierum
 legatis et hereditatibus; R III, 17.

IV. astringi: tribus modis sacris adstringi,
 aut || adstringitur, al. || hereditate, aut si ..;
 L II, 49.

dives: (Sextilius) illa hereditate dives; F II, 55.
 teneri: quod tam longo spatio multa heredi-
 tatis ... tenebantur sine iniuria; O II, 81.

heres, Græc: I, I. capiunt: qui morte
 testamentove eius tantumdem || tantumdem || capi-
 at, quantum omnes heredes; L II, 48. qui tantum-
 dem caperent, quantum omnes heredes; L II,
 52.

dant: ut Amynomachus et Timocrates, heredes
 sui, de Hermarchi sententia dent, quod satis sit;
 F II, 101.

exigit: f. 2. L II, 51.

2. sum: se esse heredem Q. Fadio Gallo; F II,
 55. cur virgini Vestali sit heres, non sit matri
 suae? R III, 17. si nemo sit heres; L II, 48. si
 ... post de eius heredibus aliquis exegisset pro
 sua parte id, quod ab eo, quoi || quouis, al. || ipse
 heres esset, praetermissum fuisset, eaque pecunia
 non minor esset facta cum superiore exactione,
 quam heredibus omnibus esset relicta; L II, 51.
 qui || cui || ro vera non esset heres; O III, 75.

II, I. facio: cum Basilus ... eum .. (M. Sa-
 trium) fecisset heredem; O III, 74. qui eum (sa-
 pientem) heredem faciat; O III, 93.

moveo: qui quodam quasi veneno perficit, ut
 veros heredes moveat, in eorum locum ipse suc-
 cedat; O III, 76.

relinquo: cum Spousippum ... Plato philo-
 sophiae quasi heredem reliquisset; A I, 17.

scribo: scriperunt heredes secum M. Crassum
 et Q. Hortensium; O III, 73. ut (M. Crassus) digi-
 torum percussione heres posset scriptus esse;
 O III, 75. quod aliter heredem eum (sapientem)
 scripturus ille non esset; O III, 93.

solvoo: cavent, ut ... si per aes et libram he-
 redes testamenti solvat; L II, 51. ut per aes et
 libram heredem testamenti solvant; L II, 53.

2. contraho: porcam heredi esse contractam;
 L II, 57.

relinquo: si ... ipsi ... minus ceperint, quam
 omnibus heredibus relinquantur; L II, 50. ut minus
 capiat, quam omnibus heredibus relinquantur; L II,
 53. f. I, 2. L II, 51.

III, I. causa: heredum causa iustissima est;
 L II, 48. heredum alia causa est; O III, 71.

locus: f. II, I. moveo.

2. alqs de: f. I, 2. L II, 51.

heri, Græc: Carnedem ... etiam heri
 audiebamus solum esse eo delabi interdum,
 ut diceret ...; A II, 59. quae heri Catulus com-
 memoravit a patre suo dicta Philoni; A II, 12.
 quae sunt heri defensa; A II, 12. de quibus
 (libris) heri dictum a Catulo est; A II, 11. heri
 non necessario loco contra sensum tam multa dixe-
 ram; A II, 79. cum heri ipse dixerit te nobis
 etiam superfuturum; R III, 32. ut heri dicebam;
 R III, 43. etsi heri ... id, quod quaerebatur, paene
 explicatum est; A II, 10. ut ... heri feci; T II,
 15. heri mirabar, quid accideret; O III, 59.
 heri ... ludis commissis ex urbe profectus veni
 ad vesperum; F III, 8. quibus (rationibus) heri
 usi sumus; T IV, 59.

hermes, Græc: nec hermas, quos vocant,
 licebat inponi; L II, 65.

heroicus, den Heron, Göttergöttern angehörig;
 aetates: et iam heroicus aetatis Ulixon et
 Nestorem acceptum et fuisse et habitos esse sa-
 pientis; T V, 7.

personae: Medea modo et Atrous commemora-
 bantur a nobis, heroeicae personae; N III, 71.

tempora: quartus (Sol) is, quom heroicus tem-
 poribus Acantho Rhodi perierisse dicitur; N III,
 54. vetus opinio est iam usque ab heroicus ducta
 temporibus, ... versari ... divinationem; D I, 1.

heros, Græc, Göttergott: I. sum: illorum fuit
 heroum eam virtutem ... excitare incotentem; R
 III, 12.

II. principes: ut principibus heroum, Ulxi,
 Diomedii, Agameunoni, Achilli, certos deos ...
 periculorum comites adiungeret; N II, 168.

herous, Græc, Göttergott: quod capiat laudem
 mortui incisam ne plus quattuor herous versibus,
 quos „longos“ appellat Ennius; L II, 68.

hesternus, Græc, Göttergott: cenula: vos hesterna
 .. cenula non intellexistis me pecunia non egere?
 T V, 91.

dies: velut a te ipso hesterno die dictum est ...;
 N II, 73.

disputatio: dici non potest, quam sim he-
 sterna disputatione tua delectatus; T II, 10. cum
 paratum sit illud ex hesterna disputatione per-
 fugium; T II, 66. aegritudine .. hesterna disputa-
 tione videbatur (posse sapiens vacare); T IV, 8.
 etai aegritudinis sedatio .. hesterna disputatione
 explicata est; T IV, 63.

sermo: etai (causa) hesterno sermone labefa-
 ctata est; A II, 10. hoc pro *quærens* verbum
 satis hesterno sermone trivium; A II, 18. ut ..
 de sensibus hesterno sermone vidistis, item faciunt
 de reliquis; A II, 42. quem (populum) Africanus
 hesterno sermone a stirpe repetivit; R III, 24.

heu, Græc, wehe! ..heu! qui || quis || salis
 fluctibus mandet me ex sublimi vertice saxi? T II,
 19. ..heu! virginalem me ore ploratum edere! T II,
 21. ..heu miserum me! excrucior; T II, 50.
 ..heu me miserum! T IV, 45. ..heu me infelicem!
 T IV, 73. ..eo domus antiqua, heu quam dispari
 dominare domino! O I, 139.

hiatus, Öffnung, Schlund, Kluft: I. descendo
 in: qui (Gyges) ... descendit in illum hiatum;
 O III, 38.

II. capessere: cibum .. (animalia) partim oris
 hiati et dentibus ipsis capessunt; N II, 122.

terrere: quae (causa) terreret animos ... labi-
 bus aut repentinis terrarum hiatibus; N II, 14.

hibernus, winterlich: ignis, sol: me
 (delectat) ... refrigeratio aestate et vicissim aut
 sol aut ignis hibernus; C 46.

tempus: id maxime fieri temporibus hibernis;
 N II, 25. quod erat hibernum tempus anni;
 R I, 18.

hic, hier, solcher, folgend (hic - ille; A I, 10.
 < .> II, 21. 22. 49. 96. 121. 134. 135. F I, 2. 12.
 18. 25. II, 16. 17. 18. < .> 55. 63. 77. III, 26. IV,
 12. 55. 66. 73. T I, 23. 40. 107. II, 67. III, 40. 58
 IV, 30. 22. 60. V, 16. 18. < .> 51. 68. 116. N I, 47.
 86. 90. < .> II, 5. 30. 49. 88. 95. 165. III, 44. 45.
 D I, 62. 120. II, 24. 31. 93. 116. Fa 21. 33. R II,
 70. III, 7. L I, 1. 28. 55. II, 5. III, 5. O I, 3. 34.
 75. < .> 84. 98. III, 2. 16. 25. 33. 49. 57. 78. 81.
 C 68. Lao 10. 13. P 48. Ti 21. 25); A. bei *Græc*.
Rantiven: I. attributus: I. ohne *Zufuß*;
 a. *Eigennamen*: P. Africanus hic, Pauli filius;

R I, 14. ad hunc Balbum; N I, 16. hunc Crassum; fr V, 22. cum hoc C. Laelio; C 4. hunc .. Liberum; N II, 62. hic T. Manlius; O III, 112. ab hoc Polemone; F IV, 61. ex hoc .. Scaevola; Lae 7. huius P. Scipionis; C 50. hoc Trarivum; F II, 84. huic Triario; F I, 25. — hos Latinos; T II, 8. hunc Platonium; N I, 73. huic Stoico; A II, 137. ab his .. Stoicis; A II, 133. — huic .. Booti; N II, 110. huic Helicæ; N II, 110. — hanc Academiam; A I, 46. huius adulescentioris Academiae; A ep. 1. ab hac Academia nova; F V, 7. — Caucasum hunc, quem carnis; R VI, 22. — haec Deucritæ; N I, 73.

b. **Öttingenamen:** accessio; f. decessio. haec (actio); O I, 183. hanc affectionem animi; F V, 63. ex hac animorum affectione; F III, 65. haec admiratio; T III, 39. ab his (adsensionibus); Fa 40. huius adulescentis; N II, 6. aedis haec; L II, 58. hanc (aegritudinem); T III, 27. huic aegritudini; T III, 68. his (aegrotationibus); T IV, 23. hanc aequalitatem; N II, 48. hanc maximi animi aequitatem; T I, 97. crassus hic et concretus aër; T I, 42. hic aër; T I, 42. hunc (aëra); N II, 91. ex hoc aëre; T I, 43. aëra .. summam, quae ex his confecta sit; fr V, 59. haec aëta; R II, 19. O I, 122. haec .. aëta; fr V, 32. haec quadringentorum annorum aëta; R I, 58. aëta is huius; R I, 1. huius aëta is; O I, 2. huic aëta; A I, 11. usque ad hanc aëtatem; T I, 5. N I, 66. ex hac aëta; C 83. huic (aëthera); N II, 65. hac aëntia; Lae 37. haec amicitia; Lae 98. in hac (amicitia); Lae 103. sine hac Pyldæa amicitia; F II, 84. hos (amicos); Lae 90. horum (amicorum); Lae 23. et amoenitatem || hanc || et salubritatem hanc; L II, 7. huic amoenitati; L II, 7. hic amor; T IV, 69. haec (amphibolia); D II, 116. hanc amphiboliam; D II, 116. propter has amplitudines sepulchrorum; L II, 64. hoc anapaesto; F II, 18. ex his || istia || angustis; F IV, 69. hoc divinum argumentum; F II, 40. hoc animal; D II, 57. animal hoc providum; L I, 22. hunc (animantem); T I, 17. huic animanti; T I, 46. hic (animus); T V, 39. hunc (animum); T I, 52. hunc animum; T I, 99. hoc animo; T IV, 48. O III, 45. hi (animi); D II, 139. fr V, 97. ab his (animis); N II, 32. horum annorum; fr V, 35. hanc .. anticipationem; N I, 44. hanc (anticipationem); N I, 45 (44). huius anuli; O III, 39. hoc anulo; A II, 86. in hoc medio apparatu; T V, 62. haec appetitio; F IV, 47. his (adpetitionibus); N II, 58. hic .. primus .. appetitus; F V, 24. ab his novellis arboribus; L fr 4. argumentum hoc; F II, 32. hoc .. argumentum; T I, 88. hoc argumentum; O I, 153. haec .. argumenta; D I, 128. his .. argumentis; N II, 24. haec arma; T III, 31. haec .. ars; N II, 163. L II, 33. hanc posteriorem (artem); F IV, 10. hanc .. artem; T I, 112. hanc amplissimam omnium artium; T IV, 5. huius artis; T I, 5. huic arti; O II, 66. has maximas artis; F II, 115. has artis elegantes et ingenuas; F III, 4. in hac maiore et uberiore arte; T I, 7. sin hac (arte); T I, 41. in hac (arte); D I, 124. sine hac arte; F III, 72. in his artibus; fr V, 97. hoc .. aotot; F II, 23. his et talibus auctoribus; T I, 116. his .. auctoribus; N III, 13. hoc auspicium; D II, 73. hoc avunculo; R I, 31.

hoc civile bellum; T I, 90. hoc civili bello; D II, 53. haec (belus); O I, 11. haec benignitas; O II, 63. haec (benignitas); O II, 63. huius aeterni beneficii; P 29. haec (beneficia); O II, 65. haec (benivolentia); Lae 101. hanc benivolentiam; L I, 34. hac .. benivolentia; Lae 101. || his || (bestiis); T V, 38. ex his (bestiis); T I, 94.

hoc biennio; R VI, 11. hoc summum bonum; F IV, 15. hoc (summo bono); F V, 15. ab his (bonis animi); T V, 119. ad haec bona; T III, 37. in his (bonis); F V, 17.

c. caelum .. hoc; Ti 12. hoc nebulo et caliginoso caelo; T I, 60. haec caligo; T V, 6. haec calliditas; D I, 105. hoc calore; N II, 31. ab his cantoribus Euphorionis; T III, 45. hi (cantus); T V, 116. his (cantibus); T V, 116. hoc caput; N II, 108. hoc Orphicum carmen; N I, 107. castrum hoc Furiarum; T II, 23. hunc (casum); T V, 38. his gravissimis casibus; T V, 5. haec (causa); F I, 25. hanc causam; Fa 46. O III, 31. hanc bellandi causam; R III, 15. hanc, ut sibi ignoscere, causam; Lae 37. hac, de qua exposui, causa; R I, 41. haec causae; Fa 45. in hac .. causa; F IV, 51. in hac causa; T III, 36. ob hanc causam; R II, 2. hanc ob causam; R II, 43. hanc .. ob causam; O II, 73. ob has .. causas; Ti 32. has .. ob causas; Ti 34. huic talium virtutum choro; O III, 116. hic civis; R VI, 1. huius civis; R V, 3. haec civitas; Lae 14. 28. huius civitatis; F V, 54. huic civitati; R I, 1. L III, 26. harum (civitatum); R VI, 13. in hac civitatem; T IV, 1. 2. in hac civitate; R II, 42. 46. haec vetusta saeculis glomerata horridis luctifica clades; T II, 25. in has clades; O II, 29. hi coetus; R I, 41. in hunc coetum; R VI, 16. haec cogitatio; T II, 53. in hoc conspectu et cognitione naturae; L I, 61. hoc .. cognomen; F I, 23. hoc cognomen; T IV, 49. haec commemoratio; L II, 41. haec tantae commendationes; F IV, 26. || his || (commodis); T IV, 17. haec communitas; O I, 159. in his compagibus corporis; C 77. hanc comparisonem; O III, 18. in hac comparatione; O III, 18. aequalibus haec .. compensatio et iuris et officii et muneris; R II, 57. hac .. compensatione; T V, 95. hanc (bonorum complexionem); T V, 29. propter hunc concentum avium; L I, 21. hic fervor concitatioque animi; T IV, 24. his .. tam gravibus concitacionibus; T V, 43. haec .. conclusio; A II, 66. haec (conclusio); A II, 96. haec conclusio; Fa 31. hanc conclusionem; A II, 67. 96. hanc (conclusionem); A II, 96. huic conclusioni; A II, 96. hac .. conclusionem rationis; F III, 59. de hac communi hominum condicione; T III, 59. in hac iuncta moderateque permixta conformatione rei publicae; R I, 69. haec coniunctio confusioque virtutum; F V, 67. ante hanc confusioem temporum; O II, 65. haec coniunctio confusioque virtutum; F V, 67. haec .. coniunctio; Fa 12. hanc .. (coniunctionem) citam; Ti 25. hac .. mentis .. coniunctione cum externis mentibus; D II, 119. ex his conligationibus; Ti 23. ex hac turba et confusione; C 84. consilium hoc; O III, 40. hoc consilio; R II, 15. O I, 75. hoc (consilio); O I, 75. haec consilia; P 29. haec (consolatio); T III, 79. in hoc conspecta et cognitioe naturae; L I, 61. hanc .. constantiam .. ordinem; N II, 48. hanc .. in stellis constantiam; N II, 54. haec constitutio; R I, 69. ab hac antiqua constitutione; F IV, 19. haec .. consuetudo; T IV, 70. hanc consuetudinem; D II, 150. O II, 27. hanc Academicorum contra propositum disputandi consuetudinem; Fa 4. hanc .. consuetudinem benignitatis; O II, 63. hic consul; L III, 37. hi consules; C 14. haec acrior .. contentio; F III, 2. hanc continentiam in victu; T V, 99. has contortiones orationis; Fa 17. hanc (contractionem animi); T III, 83. ad hanc contrarium; A II, 78. haec (conubia); R II, 69. hanc tantam tam variis cursibus in omni aeternitate convenientiam temporum; N II, 54. ad hanc .. conversionem; Ti 19. his (copiis); O I, 52.

hoc ... corpus; F II, 92. corpus hoc; R VI, 26. corpora et inane, quaeque his ||is|| accidant; N II, 82. in hoc corpore; C 79. ex his (corpusculis); N I, 66. hac dulcedine corruptelaque; L II, 38. huius culpa; T V, 5. hunc ... cuneos; T II, 23. hanc cupiditatem; O III, 83. huic cupiditati; T V, 60. huic veri videndi cupiditati; O I, 13. haec ... cura; L II, 47. cum his ... curis; T V, 69. haec ... curatio; T IV, 74. hanc novam (curiam); F V, 2. in his (curriculis); C 38. hic lunaris atque infimus (cursum); R VI, 18. ex hoc cursu atque impetu animorum; T II, 58. haec ... curae dignitatis; T II, 33. hanc custodem maesti cruciatis; T II, 24. horum (xvirum); R II, 63. haec decessio capitis aut accessio; D II, 36. hanc quasi senilem declamationem; T II, 26. ad has commenticias declinationes; Fa 48. sine hac commenticia declinatione; Fa 23. hoc praeclearum quasi decretum beatæ vitae; T V, 84. huius deditio; O III, 109. haec ... est perfacilis ... defensio; F III, 36. has (definitiones rerum); A I, 32. ad hac definitionem; T III, 75. ad has definitiones; T IV, 48. haec (delectatio) aurium; T IV, 20. huic discendi quaerendique divinae delectationis; T V, 115. in his deliberationibus; Fa 2. in hoc desiderio; Lae 104. haec animi desidia; O II, 38. hunc deum; N I, 52. hunc perfecte beatum deum; T II, 21. huic (deo); L III, 3. hos ||eos|| deos; N III, 53. horum deorum; T II, 39. in his (deis) colendis; L II, 37. haec dextra; T II, 22. haec (dextra); T II, 22. < < < < huic (dialecticae); A I, 32. in hac (dictatura); O II, 29. hoc dictum; F II, 52. hoc ... dictum; O I, 38. cuius hoc dicto; T I, 102. hunc ... diem; L I, 13. Fortunaque sit ||quae est||. Huius ||huius|| diei; L II, 28. hoc ... die; L II, 69. ex hoc die; R I, 25. in hunc diem; R I, 60. haec differentia naturarum; O I, 112. in his (diuinationibus); Fa 37. earum rerum hic ... diuictus ||del.||; F I, 33. haec disciplina et ars augurum; L II, 33. hanc ... disciplinam; N I, 11. hanc consuetudinem et disciplinam; O II, 27. huic disciplinae; F I, 29. huic disciplinae; F III, 70. haec disciplinae; O I, 6. ab hac (disciplina); F II, 114. ex hac ... non rerum, sed verborum discordia; L I, 55. huic caelesti discriptioni ||deser.||; L I, 23. ex hac discriptione; A I, 23. huic disputationi; T IV, 82. N II, 57. L I, 27. huic ... disputationis; L I, 58. huic disputationi; F I, 65. D II, 34. hac disputatione; T V, 71. N III, 19. D II, 148. has quinque dierum disputationes; T V, 121. ab hac disputatione; F V, 23. ad hanc disputationem; N III, 7. in hac disputatione; T V, 25. Fa I, 1, 17. in his disputationibus; F II, 80. haec ... dissentio; F V, 76. haec de summo malo bonoque dissentio; L I, 57. in hac disensione; R IV, 8. has dissimilitudines; Fa 8. hic error ac dissipatio cuius; R II, 7. haec ... distinctio; F III, 54. Fa 45. hanc distinctionem; Fa 45. de hac distinctione; O I, 122. haec ... somniorum diuinatione; D II, 148. huic (diuinationis); L II, 32. hac extispicum diuinatione; D II, 42. hac mundi diuinitate; N II, 89. hac ... mentis ... diuinitate; D II, 119. hanc diuisionem; A II, 99. ||in|| hac diuisione; O I, 10. in hac diuisione; F II, 27. de his diuinitis; D I, 132. hanc a Socrate aduenticam doctrinam; R III, 5. hic dolor; F II, 66. doloris huius; T III, 23. huic (dolori); T V, 77. < < in his (doloribus); T II, 16. his ||is|| (dominis); P 33. hac sedem et aeternam domum; R VI, 25. hanc (domum); O I, 138. ex hac (domo); fr V, 97. in hac caelesti ac divina domo; N II, 90. domum hoc diuinum rationis et consilii; N III, 75. huic

diuino muneri ac dono; C 40. hunc (draconem); D II, 64. dulcedine hac; L I, 47. hac dulcedine; L II, 38.

has pecuniarum effusiones; O II, 56. in hac elatione et magnitudine animi; C I, 64. hoc (elogium) ad portam; F II, 116. huic (eloquentiae); O II, 66. haec enuntiatio; Fa 27. < < 37. hoc enuntiatio; Fa 28. in hac praecleara epistula; F II, 99. ex hoc ... equo; Fa 5. hic ... error; T IV, 65. hic error; T V, 6. ||dissipatio|| hunc errorem; T IV, 83. C 85. hoc errore; R I, 51. O I, 148. hos siderum errores; T II, 33. de his erroribus; D II, 120. hoc eius eventus; Lae 14. pro hac evidetia; A II, 17. hanc (seruatiu); O I, 142. huic exempli; L II, 45. O III, 39. hoc exemplo; O III, 110. his laboriosis exercitationibus; T II, 36. in his (exercitationibus); C 38. haec exta; D II, 29.

hanc naturae tam diligentem fabricam; O I, 127. his fabulis; N II, 71. in his ... facinoribus; O III, 38. hanc facultatem; O II, 10. ab ||† ab|| hac familia; L III, 14. hoc ... tam insolens domesticarum rerum fastidium; F I, 10. haec feriae; R I, 14. 33. hic fervor concitatioque animi; T IV, 24. finis hic bonorum; F IV, 14. hunc ... finem; F IV, 26. his ... finibus; Lae 61. haec flagitia; T IV, 69. N I, 66. in hoc flagitio; T IV, 70. haec flamma; A II, 89. nec ... ullum hoc frigidius flumen attigi; L II, 6. hoc foedus; F II, 83. hunc fontem; D II, 50. ex hoc ... Platonis ... fonte; T V, 36 (37). haec ... forma ||prima||; A I, 33. haec formula; O III, 20. has (fortitudinem patientiamque); F I, 49. ad hanc fortitudinem; T V, 42. in his (militaribus fortitudinibus); O I, 78. haec ... fortuna; C 60. hi fratres; N III, 44. ex hac hominum frequentia; Lae 87. his dextris fulgoribus; D II, 82.

his gaudiis; T V, 72. hanc gemmam; Fa 13. (haec gens); T I, 101. has (nationes et gentes); N III, 93. hoc ... genus diuinationis; D II, 86. hoc (genus enuntiandi); Fa 16. genus hoc interrogationis; Fa 29. genus hoc; R I, 39. hoc ... aequabile et temperatum orationis genus; O I, 3. hoc (genus decertandi); O I, 34. hoc benignitatis genus; O II, 54. hoc genus; O III, 9. hoc deliberationis genus; O III, 37. hoc ... celandi genus; O III, 57. genus ... hoc sermo; Lae 4. hoc genus (acc.); A I, 3. genus hoc scribendi; F I, 1. genus hoc orationis; T III, 60. genus hoc voluptatum; T V, 94. genus hoc argumenti; N I, 98. hoc diuinationis genus; D II, 87. hoc ... sphaerae genus; R I, 22. hoc quietum disputationis; O I, 3. huic ... generis; T II, 5. huic generis; O I, 129. III, 32. huic ... generi litterarum; A I, 12. huic generi; T I, 3. R II, 59. huic generi malorum; T III, 68. hoc genere molestiae; T II, 10. hoc praedictionis genere; D II, 88. hoc liberalitatis genere; O II, 64. hoc scientiae genere; O II, 65. III, 121. haec ostentorum genera; D II, 66. haec (genera diuinandi, acc.); D II, 109. haec officiorum genera; O II, 1. haec genera officiorum; O II, 85. ab hoc discendi genere; O II, 6. ab hoc ... genere largitionis; O II, 85. ad hoc genus discendum; Fa 4. ad hoc genus castigandi; O I, 136. cum hoc genere philosophiae; Fa 3. hoc de genere; R II, 48. his de generibus; D II, 100. hoc genere; T I, 67. ex hoc genere; D II, 75. Fa 35. in hoc ... genere; F V, 32. T V, 63. D II, 26. R I, 36. L I, 5. in hoc genere; F V, 55. N I, 34. R I, 17. 70. O I, 26. in hoc genere disputationis; T II, 26. ||in|| hoc (genere disputandi)||; L I, 16. in hoc genere et naturali et honesto; O I, 18. propter hoc iniuriae genus; O II, 80. ex his (geometris); A II, 116. haec, quae expetitur, gloria; T V, 103. huic

gloriae; O I, 78. hoc in gradu; A II, 6. his gradibus; A II, 30.
 his (haruspiciibus); D II, 37. nunc || hunc || ... tantum hominem; T II, 45. hunc hominem; P 38. huic homini; F IV, 35. hoc homine; N III, 74. his ... hominibus (dat.); N II, 164. his (hominibus); N II, 165. his hominibus; D II, 125. his (hominibus); O II, 33. ab hoc acuto homine; L I, 55. de hoc homine; T V, 57. his || is || de hominibus; L III, 29. homauctio hic; A II, 134. hanc (honestatem); F II, 48. hic honos; Lae 78. in his immanibus facturis; O II, 56. hos ... ietus; T II, 20. horum ignium; N II, 41. hanc imaginem urbis; R II, 66. has ... imagines; T I, 37. in hac ... inmensitate latitudinum; N I, 54. contra hanc immortalitatem; T I, 77. huic imperio; Lae I, impetus; I. cursus. haec inconstantia mutabilitasque mentis; T IV, 76. his initiis; F II, 46. IV, 18. ab his initiis; F IV, 17. hanc ... insaniam; T III, 11. hanc ... institutionem; F V, 24. hoc institutum; F II, 1. hac (insula); L II, 6. hoc interdictum iustitiae; R III, 26. haec iuris interpretatio; L I, 12. sine hac gladiaria iracundia; T IV, 49. hoc iter vitae; fr IX, 17. hanc ... iucunditatem; F II, 14. huic ... iudicio; L III, 36. hoc (ius) civile; L I, 17. hoc ius || corpus || terra humani; L II, 63. hoc (ius) civile (acc.); L I, 14. huius iuris; L II, 55. haec iura; L II, 48. haec ... iura et iussa populorum; L I, 17. et hoc et alia iussa ... populorum; L II, 9. huic (iustitiae); O I, 20.
 haec labem; L II, 39. in his studiis laboribusque; C 38. haec laetitia; T IV, 68. latera haec; L II, 6. haec ... laus Academiae; D I, 7. hanc (laudem); T II, 62. has ... minus notas (laudes); A II, 6. ad hanc (levationem); N I, 9. huic levitati; T I, 95. haec lex; L III, 32. haec ... lex; Lae 40. legis huius; R III, 33. huic legi; R III, 33. L II, 26. hac nova lege; F IV, 1. hac ... lege; R I, 8. hac lege; R III, 33. VI, 15. L III, 42. has ... tam graves leges; A II, 23. his legibus; L III, 19. 29. legibus his || his || (abl.); R II, 26. ante hanc legem; L II, 58. ex hac (lege); R III, 33. hunc librum; C 3. huius libri; C 2. hoc libro; T IV, 7. O II, 87. Lae 3. 5. hos ... de philosophia libros; O I, 3. horum librorum; D II, 3. R III, 5. his libris (dat.); D II, 3. his libris (abl.); F I, 11. III, 8. D II, 3. R I, 12. O I, 7. III, 14. 15. 20. his ... libris; T III, 6. in his libris; N I, 4. O II, 60. in his (libris); N I, 115. haec posterior (liberalitas); O II, 52. hac (libertate); R I, 55. ex hac maxima libertate; R I, 68. hanc libidinem; T IV, 44. haec licentia; N I, 107. hanc licentiam; O I, 148. ex hac infinita ... licentia; R I, 67. ex hac nimia licentia; R I, 68. hanc (linguam); F III, 51. in hac inopi lingua; F III, 51. his litteris; F I, 12. hic locus; N II, 63. III, 79. L II, 3. L fr. 4. O I, 161. II, 17. 88. hunc locum; T V, 129. D II, 117. R IV, 1. L I, 27. II, 4. 5. huius loci de magistratibus || de mag. ||; L III, 15. huius loci; O III, 115. huic loco; A II, 112. N III, 70. L I, 1 (2). 86. hoc loco; A II, 19. F I, 37. II, 8. 21. 30. 50. III, 57. IV, 5. 64. V, 50. T III, 84. IV, 17. 23. V, 33. 94. N I, 76. 78. 85. II, 104. D II, 117. Fa 15. 37. R II, 34. L I, 89. II, 2. III, 48. O I, 93. 94. II, 16. 35. III, 39. 59. 73. Lae 67. hoc modo || loco ||; F IV, 78. * hoc loco; R I, 54. hoc ... loco; F IV, 14. V, 61. T IV, 2. L II, 41. O I, 143. II, 67. hoc ... loco multaque aliis; L II, 52. hos locos; P 4. ad hunc locum; O I, 151. de hoc loco; D II, 76. ex hoc loco; A II, 80. 100. R VI, 16. in alium quendam locum ex his locis; T I, 97. in hunc locum; F V, 88. N III, 43. R VI, 18. 25. hunc in locum; R VI, 29. in haec loca; N II, 95. in hoc

loco; N III, 85. in his locis; D II, 93. in is || his || locis; R I, 16. his in locis; L I, 2. II, 2. haec ludibria fortunae; P 9. huius (solis) haec lustrationem; N I, 77. huius lucis; T II, 10. hac luce; T I, 12.
 his || is || (magistratibus); L III, 5. in hac ... magnificentia rerum; L I, 61. in hac elatione et magnitudine animi; O I, 6. hoc malum; R I, 67. O II, 75. haec mala; T III, 26. his ... malis; T IV, 84. in his (bonis et malis); F V, 17. ad hanc mansuetudinem; O I, 37. huic (mari); N II, 117. hunc mathematicum; T V, 66. huic (Diouysii matri); D I, 39. haec ... membra; N I, 99. haec (membra); D II, 139. huius memoriae; O III, 5. in hac memoria; L I, 8. hanc (mentem); N II, 18. hac meute; R II, 53. de moderatione et temperantia et harum similibus virtutibus; O I, 143. huic moderatori rei publicae; R V, 8. modestia huius, quem ...; O I, 142. huius modi; A II, 64. 98. 100. 145. <. F V, 49. T I, 115. V, 28. N I, 61. 70. Fa 12. 33. L III, 26. O I, 7. III, 51. 67. hoc ... modo; A II, 29. F IV, 76. Fa 34. hoc modo; F IV, 78. T I, 99. IV, 16 (17). 20. N II, 22. <. 89. III, 23. D I, 71. II, 73. 82. 101. 109. 130. Fa 20. 29. 46. Fa fr. 1. O II, 88. || loco ||; F IV, 73. || hoc modo ||; O II, 88. vel hoc vel illo modo; D II, 24. modo hoc modo illo modo; D II, 93. ad hunc modum; T II, 10. T I, 32. haec ... moles; T IV, 77. haec monstra; N III, 44. hoc morbo; Fa 17. || hi || (morbi); T IV, 32. horum morborum; F I, 59. his morbis; T III, 9. ex hoc morbo; Fa 28. 29. hunc morem veterem Graeciae regum; R V, 3. his ... moribus; D II, 4. ad hunc morem; R II, 36. hunc ... motum; N II, 32. hoc ... motu rei publicae; R I, 14. hos perturbatos motus; T III, 10. is || his || (motibus); T I, 44. hic mundus; L III, 3. hic mundus; T I, 6. 12. hunc mundum; A II, 119. 126. R VI, 26. T I, 10. 12. hunc, quem ceramius, mundum; T I, 7. huius mundi; N I, 30. hoc mundo; T I, 11. in hunc mundum; N I, 95. in hoc tanto mundo; A II, 55. in hoc mundo; T I, 63. N II, 132. 154. T I, 34. mundum praeter hunc ... vidisti; N I, 96. huius municipio; L II, 6. in hoc municipio; L III, 36. munus hoc; L I, 7. 14. hoc munus; O I, 15. munus hoc, cui ...; (acc.); R I, 70. hoc munus; L I, 5. huius muneris; O II, 74. huic divino muneri; C 40. hoc ... munere; R V, 3. his (muneribus); T II, 43. his muneribus; O II, 13. hos ... susculos; R III, 25. haec inconstantia mutabilitasque mentis; T IV, 76. huic mutationi; L II, 38.
 has (nationes); N III, 93. haec ... sive vis sive ars sive natura; N II, 163. hanc (naturam); F IV, 34. hanc naturam; T I, 54. R VI, 28. hanc (naturam animi atque vim); R VI, 29. huic naturae; F III, 68. hac animalis || animabilis || spirabilisque natura; N II, 91. naturis his || is ||, ex quibus ...; N II, 84. his natura; N II, 144. ab his usitatibus notisque naturis; T I, 66. fr IX, 10. ex hac ... terrena mortali que natura; T I, 62. his ... in natura; T I, 66. fr IX, 10. nomen hoc; T IV, 17. hoc nomen beati; T V, 85. nomen hoc (acc.); A I, 41. < hoc nomen; T II, 20. hoc pulcherrimum nomen; T V, 7. hoc nomen; T V, 78. N I, 37. R II, 49. hoc ... nomen; R I, 50. hoc nomine; F II, 28. P 33. fr I, 7. hoc (nominis); N II, 71. haec nomina; A fr 19. haec ... nomina; T III, 10. haec ... nomina; N I, 36. his ... nominibus; N II, 62. hanc quasi naturalem ... inesse notionem; F I, 31. haec ... notitia; F II, 14. his iam contractioribus noctibus; F II, 14. ex hoc numero; Lae 38. in hoc numero; O I, 3. hic nuntius; D II, 58.
 his oculis; A II, 81. ex hac tanquam omnium

artificum ||artium|| officina; F V, 7. hoc .. commune officium; O I, 8. haec .. officia; O III, 14. 15. hoc .. onere ... senectutis; C 2. haec .. opera; O II, 65. ad hanc scribendi operam; O III, 4. haec .. opinatio; T IV, 26. haec .. opinio; T IV, 65. vetus haec opinio; N II, 63. haec opinio; L II, 26. O I, 74. hanc opinionem; T I, 30. 38. hanc .. opinionem; T I, III, N I, 66. haec opinione; Lae 72. haec opinionem; L II, 16. ad hanc opinionem magni mali; T III, 61 (62). ad hanc confutrandam opinionem; N I, 45. ex hac opinione; T III, 62. pro .. hac opinione omnium civium; R III, 27. hac oportunitate anuli; O III, 38. hoc (optatum) erat tertium; O I, 32. hoc .. opus; P 5. huius operis; R I, 22. huius operis maximo; R V, 8. huius tanti operis; Ti 6. haec pulcherrima opera; N II, 76. haec tanta opera; N II, 95. hoc parvum opusculum; P 5. hoc (oraculum); D II, 116. haec ... physiocorum oracula; N I, 66. haec ... oratio; F III, 39. P 33. haec .. oratio; T I, 60. III, 55. L III, 29. P 6. haec oratio; T III, 13. V, 34. N I, 102. R I, 56. O II, 45. haec, quae est habita ... oratio; Ti 52. huius orationis; P 13. hunc (orbem); Ti 25. in hunc orbem; F V, 23. hunc (ordinem); Ti 47. hic ornatus; A II, 119. ornatus hic; A II, 125. hic tantus caeli ornatus; N II, 115. hunc mundi ornatum; F I, 20. hunc admirabilem caeli ornatum; N II, 94. hoc (ostento); D II, 69. hoc, cuiusmodi est, otium; T III, 83. hoc otium; O III, 2. hoc, cuiusmodi est, otio; T V, 121. hoc otio; R I, 14.

hoc parricidio; T V, 6. hanc (partem); N II, 165. hanc .. partem; O III, 84. huic (parti animi); D I, 60. haec (partes); T I, 40. de hac parte; O III, 9. 34. hic ... ex partibus; N II, 49. ex his partibus; N II, 138. in hanc partem; O I, 140. in hac ... parte; D I, 120. in hac parte honestatis; O I, 94. in hac ... parte; O I, 100. maximae rei publicae partes, in his bella; N II, 9. in his ... partibus; D II, 89. partus hic mulae; D I, 36. haec patefactio quasi rerum operatarum; F II, 5. haec patientia dolorum; T II, 65. has (fortitudinem patientiamque); F I, 49. haec (patris); L II, 5. hunc .. patronum agri Piceni; O III, 74. haec ... peccata; F III, 32. haec peregrinatio; T I, 98. hunc (perflugam); O III, 86. in hac pernicie rei publicae; O II, 79. haec ... tum serenitas, tum perturbatio caeli; D II, 94. his (perturbationibus); F III, 35. T IV, 38. his .. perturbationibus; T III, 25. in his ||his|| (perturbationibus) partiendis; T IV, 9. in his (perturbationibus) explicandis; T IV, 10. in his perturbationibus discernendis; T IV, 11. haec (philosophia); T I, 64. II, 13. haec philosophia; N I, 55. hanc (philosophiam); F V, 96. huic (philosophiae); T IV, 84. ad hanc .. philosophiam; A II, 65. hic .. elegantissimus omnium philosophorum; T V, 24. hunc philosophum; A II, 73. hos minutos philosophos; D I, 62. ab his voluptariis (philosophis); T III, 40. cum hoc (pirata); O III, 107. haec ... plaga; O I, 84. in hoc (poëmate); L I, 5. has .. poenas; T II, 23. his poenis; R III, 34. hunc circum (polum), N II, 105. de hoc (pontifice Scaevola); Lae 1. hunc nimis liberum populum; R I, 68. huius populi; R II, 35. huic populo; R I, 62. hoc populo; L III, 37. ex hoc .. populo indomito; R I, 68. inter has procerissimas populos; L I, 15. haec portarum et pictorum portenta; T I, 11. haec portenta; D II, 64. hanc rerum tantam potentiam; R II, 10. hoc acrioris cuiusdam animi praecipuum; T I, 52. hoc praecipuum; T II, 58. hoc praecipuum officii; O II, 51. hoc .. praecipuum; Lae 60. haec (praecipua); F III, 73. O I, 132.

II.

in his .. utilitatum praecipuis; O II, 86. haec Chaldaeorum natalicia praedicta; D II, 89. haec praemeditatio futurorum malorum; T III, 29. hanc ... sive anticipationem ... sive praenotionem deorum ... —, hanc ...; N I, 44. 45. haec praescripta; O I, 92. his rerum praesensibus; D I, 13. huic (praetori); L III, 8. ab his principibus naturae; F III, 20. haec (probabilitas); A II, 104. haec aliorum ad alios morbos proclivitas; T IV, 27 (28). haec .. proclivitas; T IV 23. huic procurantia; L II, 66. proelium ... hoc; T IV, 43. hoc calamitosum proelium; D I, 78. cum his (propinquis); Lae 19. his propositis; F IV, 54. hoc contritum vetustate proverbum; F II, 52. hoc proverbio; O III, 78. hanc (divinam providentiam); N III, 92. ad hanc providentiam naturae tam diligentem; N II, 150. ab hoc (puero); T I, 93. haec .. pulchritudo; T I, 45.

hoc quadriduo; T IV, 82. haec .. in capulo quadrigulas; F 5. haec ... questio; T V, 15. haec questio; N I, 43. haec ... questio; O I, 5. hanc questionem; Fa 17. huius questionis; F IV, 5. N I, 44. hac quaestione animorum; T I, 23. hanc .. questiones; O III, 50. ab hac .. quaestione; N III, 19. ad hanc de his immortalibus quaestionem; N I, 14. in hac quaestione; T IV, II, 47. N I, 2. hac in quaestione; O I, 6. haec Arpinatium quercus; L I, 1. hanc quercum; L I, 8. haec quereia; F V, 29. hac recenti quereia Lucretiae patris; R II, 46.

haec ratio; A I, 22. F I, 36. T II, 66. Fa 30. haec Stoicorum ratio; F III, 15. haec ... ratio; F V, 12. R I, 25. haec (ratio); T II, 47. haec in philosophia ratio; N I, II, haec .. Peripateticorum ratio; D II, 100. haec civilis (vitae ratio); R III, 6. haec .. ratio; O III, 104. hanc .. rationem; N III, 66. D I, 190. Fa 23. 42. hanc rationem; Fa 31. haec ... rationem; Ti 17. huius (rationis); F II, 39. IV, 38. huic rationi; A I, 45. L III, 14. hac .. ratione; F V, 69. N II, 57. hac ratione; N I, 12. D I, 84. hac Stoicorum ratione; D I, 82. rationes has latiore specie; A II, 66. his rationibus tam certis; R I, 4. his et talibus rationibus (abl.); T I, 71. ad hanc .. rationem; O I, 120. huius rectoris; R VI, 1. haec deorum regna; R I, 26. ab hac (regula); A II, 58. harum .. religionum; N III, 5. haec .. res; O I, 76. in his (rebus) hanc .. sanctendam putaverunt; R IV, 12. huic (rei); A I, 24. huic praestantissimae rei; D I, 1. huic rei; D I, 5. hac .. rei; D II, 7. hac (res); F IV, 77. has res; F I, 6. T I, 76. O II, 87. harum .. rerum; F I, 33. harum rerum; T I, 65. O II, 13. his tam periculosus rebus; R I, 31. his rebus (abl.); F I, 62. V, 64. T III, 9. his .. rebus; F II, 70. T V, 98. L II, 16. C 85. rebus his; T V, 16. P 6. ad hanc rem; T IV, 16. L I, 6. hac de re; A II, 108. D I, 86. hac .. de re; F II, 119. L II, 32. de hac re; N I, 12. de his rebus; A II, 69. de .. his rebus; F II, 59. D II, 45. O I, 126. his de rebus; F V, 11. ex his tam dissimilibus rebus; F II, 20. hac in re; R I, 25. Lae 89. in his rebus; A I, 25. II, 190. F III, 58. IV, 77. V, 48. 47. D II, 9. in his (rebus); T I, 78. R IV, 12. in his (rebus terrestribus); N II, 120. his in rebus; R I, 38. hoc .. responso; D II, 62. hanc rem publicam; P 10. huius regiae (rei publicae); R I, 65. in hanc rem publicam; O II, 75. in hac re publica; T I, 82. in hac tam clara re publica; R I, 31. hic rex; R II, 48. hic (rex); O III, 41. hac rhetorica philosophorum; F II, 17. haec rogatio; O III, 44. in hac .. rogatione; F I, 39. hoc quasi rostro; L II, 6.

huius saeculi; P 50. salubritatem hanc; L II, 3. hic sapiens; A II, 105. haec (sapientia);

19

his vitii; N III, 71. in his vitiiis; R II, 9. in his uidiis; R I, 1. huius universitatis; Ti 6. hoc (vocalulo); Ti 4. his vocalulis; N I, 83. his volucribus; O III, 121. haec (voluptas); F II, 32. 77. T V, 108. O I, 68. haec dulcem (voluptatem); F II, 16. haec in motu voluptatem; F II, 30. haec voluptatem; . nihil dolendi; F II, 32. haec suaves et quasi dulces voluptates; F II, 30. haec .. voluptates; N I, 113. ad haec voluptatem; R I, 3. cum his voluptatibus; C 50. haec vox voluptatis; F II, 6. huic voci; F II, 6. huic nefarie voci; T V, 56. haec .. quasi voce naturae; F I, 71. haec tam praecura legis voce; L III, 43. haec voces; R III, 3. ab his ||his|| (vociibus); N II, 144. sub haec vocem honestatis; F II, 48. haec urbs; R II, 4. haec urbes; R I, 58. II, 10. haec (urbem); R VI, 11. huius urbis; F V, 62. huius urbis; D I, 3. R I, 1. 71. huius urbis condendae; R II, 4. huic pulcherrimae urbi; N III, 21. huic urbi; R V, 3. his urbibus; R I, 3. ante urbem conditam; T V, 7. in haec urbem; T II, 5. R II, 34. in hac urbe; F V, 5. 88. O III, 87. in his urbibus; N II, 134. ad hunc usum popularem; L III, 14. ab hoc usu forensi et publico; P I. haec utilitas; O III, 117. haec utilitatem; R IV, 2. 2. mit Zufuß (Eronomien, Söfien): hic .. alter (ciugulus); R VI, 21. huic .. alteri gerens; T III, 57. f. quinque. — haec egregia duo firmitate rei publice; R II, 17. his duabus viris .. solis; N II, 47. haec duo genera; T I, 42. III, 25. haec duo (genera); D II, 109. in his ||his|| .. partibus duabus; F IV, 8. haec duo proposita; A II, 42. harum rerum durarum; O I, 67. harum .. durarum (rerum); O II, 34. — hic idem Africanus; O I, 116. eodem hoc animo; T V, 90. hoc eodem auctore; F II, 29. eadem .. haec avis; N II, 124. huic eidem (cursori); D II, 144. hoc eodem modo; N I, 77. hoc eodem motus concitatis animi; T III, 7. hoc eodem ornato; N II, 85. idem hic de rebus; F IV, 74. huic (solis) haec lustrationem eiusdem incensa radiis menstruo spatio luna complet; N I, 87. haec eadem vocabula; T IV, 36. — bonum hoc, de quo agimus, est illud quidem plurimi aestimandum; F III, 34. — huic ipse Caesari; D II, 99. hic ipse Democritus; T V, 115. hunc ipsum Dionysium; D I, 39. iuris consultus .. hic ipse Mucius; L II, 53. hic ipse Panaetius; O II, 60. in his ||his|| ipsis (animis); T IV, 58. hunc .. ipsum animum; O III, 38. haec ipsas artes; N II, 87. cum his ipsis artibus; F III, 24. hoc .. ipsum bonum; F III, 34. ob has ipsas causas; O I, 76. hoc ipsum decretum; A II, 109. hi .. ipsi dii poetici; N III, 77. hoc ipso die; C 74. hoc ipsum de deis exordium; L II, 17. haec, quam dixi, bonam famam ipsam; F III, 57. ab his ipsis filiabus; T V, 58. hunc ipsum .. finem; F II, 5. haec .. ipsa fortuna; O II, 19. in hoc ipso genere; L II, 47. haec ipsa .. vel instrumenta vel ornamenta vitae; A II, 31. hoc ipsum civile (ius); R I, 2. haec ipsa .. iustitia; O I, 46. haec ipsa loca; F V, 3. in hoc ipso loco; N II, 137. hoc ipso in loco; L II, 3. ex his ipsis (malis); O III, 3. hoc .. ipso |hi .. ipsi| (morbi) odiosi sunt; T III, 5. hunc ipsum mundum; N II, 45. 48. in hoc ipso mundo; T V, 105. ipsum nomen hoc; R VI, 1. haec ipsa .. rerum nomina novarum; F III, 15. in his ipsis (opibus utilitatibusque) despicientibus; O I, 17. ornamenta: f. instrumenta. haec ipsam partem; L II, 32. in hac ipsa philosophia; F V, 54. in his ipsis antiquitatem proceomit; A I, 8. his ipsis rebus; N II, 147. in his ipsis rebus; L II, 2. his .. ipsis (sepulchri) legendis; C 21. ipse .. hic radiatus (sol); A II, 126. in hoc ipso vitae spatio; F I, 68. natura hunc statum

corporis per se ipsum expetit; F V, 47. cum his ipsis (studiis); A ep. 2. haec ipsa in templa; R VI, 24. hoc ipso tempore; O II, 7. his ipsis temporibus; R II, 56. ex his ipsis cultis notisque torris; R VI, 22. hic .. tyrannus ipse; T V, 61. haec verba ipsa Platonis; D I, 61. his .. ipsis verbis; F II, 48. his ipsis verbis; T I, 65. haec ipsa virtus; Lae 20. in hac ipsa (urbe); R III, 17. utilitates: f. opes. — hunc errorem meum; C 55. huic fratris mei; L II, 3. — haec ita multa quasi fata; Lae 35. hi tanti ignes tanque multi; N II, 92. — huius nostri Catonis; O III, 66. huic Cicero nostro; F V, 75. huic nostrae Umbriae; D I, 94. hi nostri amici; fr V, 75. hic noster calor; N II, 30. haec nostram comprehensionem summi boni; F V, 45. huius collegae et familiaris nostri; N I, 79. hunc nostrum .. filium; F II, 58. ad nostrum hoc oratorium .. dicendi genus; P 5. hic noster ignis; N II, 41. hic iuris noster interpres; R III, 17. hic noster labor; F I, 1. in hoc .. nostro mundo; A II, 55. ad hanc praeseensionem notionemque nostram; N II, 45. omnis haec nostra .. oratio; R II, 45. noster hic populus; R III, 24. praesens: f. notio. noster hic rector; R V, 5. hic noster (sapiens); A II, 128. huic nostro (sapienti); A II, 105. huius nostri sermonis; R III, 32. in hoc omni sermone nostro; L II, 46. noster .. hic natura iustus vir ac bonus; L I, 41. — hoc omne animal; Ti 34. haec omnia argumenta; N III, 10. omne caelum hoc; T I, 43. haec .. omnem conjunctionem duplicem; Ti 24. omnis haec, quam dico, conspiratio consensuque virtutum; F V, 66. haec omnis descriptio siderum; N II, 115. in omni hac disputatione; L I, 33. omnis hic finibus bonorum; A II, 132. hoc omne genus pestiferum quae impium; O III, 32. genus hoc omne (acc.); L III, 41. haec omnia genera consolandi; T III, 76. in hoc omni genere; A II, 53. omnium horum vitiarum atque incommodorum; Lae 78. omnem hunc civilem in disputando locum; L III, 14. in his omnibus (malis); A II, 134. in omnibus his (malis); T V, 29. omnibus his quasi moribus; A I, 38. omnis hic mundus; A II, 119. R III, 14. 34. hic mundus omnis; L II, 26. mundum hunc omnem; F IV, 7. omnem hunc mundum; R I, 56. in his omnibus officiis tribuendis; O I, 59. haec omnis oratio; T V, 107. omnis haec nostra .. oratio; R II, 45. haec omnis .. oratio; L I, 34. haec .. omnis oratio; L I, 48. omnis haec .. oratio; L II, 34. haec omnem partem rerum; A I, 31. haec omnia, quae est de vita et de moribus, philosophia; T III, 8. his .. omnibus (philosophia); F III, 30. haec omnem pluchritudinem; C 31. omnis haec quaestio; A II, 115. F II, 5. 42. omnis haec quaestio de finibus; F V, 23. omnem hanc quaestionem; A II, 40. hanc omnem quaestionem; F I, 12. in omni hac quaestione; F III, 41. harum omnium rerum; L I, 39. ab his omnibus rebus; T V, 89. in omnibus his rebus; N I, 96. omnem hanc ex Etruria scientiam; D I, 3. his sententiis omnibus; T I, 24. omnis hic sermo; A II, 57. in hoc omni sermone nostro; L II, 46. huic omni solo; L II, 4. his verbis omnibus; N II, 72. ad has omnes visiones inanes; A II, 49. vitia: f. incommoda. — his paucis diebus; C 50. prima .. haec .. appetitionem; F IV, 25. haec prima divisio; F III, 20. prima .. haec forma et species et origo tyranni; R II, 51. haec .. primam .. operam; F IV, 80. haec primam partem; N II, 28. — his annis quadringentis; R I, 58. — hoc .. quantum exquirendorum officiorum genus; O II, 89. — horum quattuor capitum; L II, 83. horum quattuor generum; T I, 22. 42. iis ||his|| quattuor Academicis liberis; N I, 11.

quattuor his virtutibus; F II, 48. — dum modo sit haec quaedam ... res ... minime ... contemnenda, ratio civilis; R III, 4. — hos libros alteros quinque; T V, 121. — quintus hic dies; T V, 1. haec (quinta natura); T I, 65. quintam haec naturam; A I, 39. — his sescentis annis; R II, 18. — his singulis (philosophia); F III, 31. — hoc solum animal; F IV, 18. sola haec disciplina; F V, 74. haec solum (voluptatem); F I, 37. — in hac sedem et domum suam; R VI, 99. — haec tertiam partem; O III, 11. hoc tertium volumen; T III, 6. — in his tot et tantis (malis); T V, 29. haec tot ... vitorum subire nomina; O III, 57. haec ... tot sententias; A II, 130. horum ... tot virosum atque tantorum; A II, 13. — tota in hac causa; T I, 78. haec totam copiam; F III, 8. hunc diem vel totum; L I, 28. hanc ... totum ... diem; L II, 7. in hac tota disceptatione; O III, 53. totum genus hoc; F IV, 7. totum hoc Chaldaicum ¶ Chaldaicum ¶ praedicandi genus; D II, 88. genus hoc totum; Fa 31. genus hoc totum liberi populi; R I, 49. totum genus hoc regiae civitatis; R II, 51. huius generis totius; O III, 43. toto genere hoc igneo; N II, 25. de hoc toto genere; T I, 103. de hoc genere toto; O II, 60. toto hoc de genere; O II, 87. ex hoc genere toto; A II, 53. ex tota hac laude Reguli; O III, 111. totus ... hic locus; T I, 108. hoc totum malum; O II, 84. hic ... motus animi ... totus; T IV, 79. mundus hic totus; R I, 19. totum hunc mundum; F IV, 7. hoc ... nomen totum; T I, 21. haec tota questio; A II, 83. totam haec questionem; D I, 117. toti huic questioni; D II, 3. in hac ratione tota; F IV, 12. haec totam spem immortalitatis; T I, 39. — haec tria genera ¶ genere ¶ confusa; O II, 10. horum trium generum; R I, 42. his tribus generibus honestorum; F II, 47. de tribus his generibus rerum publicarum non trarbitas; R I, 44. de tribus his generibus; R III, 47. ex his (generibus) ... permixtum tribus; R I, 45. in his ... tribus generibus; O III, 118. ex his tribus laudibus; F II, 47. hi ... tres libri; O III, 121. harum trium sententiarum; Lae 57. — hoc triplex rerum publicarum genus; R II, 42. — avus hic tuus; R VI, 16. — hic vester finis; F IV, 27. — universans hic mundus; L I, 23. — unum hoc animal; O I, 14. haec arbor una; D I, 16. haec ... una civitas; R III, 7. haec una cognitio; F III, 73. huic ... uni paene (officio et muneris) (nam in hoc fere uno sunt cetera); R II, 69. unum opus hoc; R I, 35. haec ... pars una; D II, 146. haec ... (philosophia) una; L I, 58. haec una res; T III, 30. haec ... una res; O II, 30. ad unam hanc rem; F II, 41. de hac una re; A II, 49. ex hac una re; O II, 27 (26). hanc unam sententiam; T I, 79. haec ... una virtus; O III, 28. hoc uno vitio; F IV, 78.

II. **prædicatis:** I. **ὁνὴς Ζυφᾶς:** certe Euryppus hic quidem est ¶ certe ... est ¶; T II, 38. — aether: ¶. caelum. est hoc ... illius rei signum aut argumentum; A II, 36. quia commune hoc est argumentum aliorum etiam philosophorum; N I, 64. aut haec ars est aut nulla omnino; O II, 6. non ... fortuito hunc artificem dicemus esse, illum negabimus; A II, 22. haec ¶ haec ¶ sunt ... aves interantiae Iovis; D II, 72. hoc tu auspiciam ... putas? D II, 73. haec ... simulacra sunt auspicioorum, auspicia nullo modo; D II, 71. necesse est nec bonum esse nec malum hoc; F III, 53. roges ... Aristonem, bonane ei videantur haec: vacuata dolores, divitiæ, valetudo; F IV, 69. hoc (non dolere) Hieronymus summum bonum esse dixit; F V, 73. haec cum corporis bona sint; F V, 81. haec tandem bona sunt, qui-

bus ...; T III, 46. haec, quae sunt minima, tamen bona dicantur necesse est; T V, 46. alii (philosophi) ... haec ne bona quidem ducunt; T V, 119. etiam interpretatur Pacuvius: hoc, quod memoro, nostri caelum, Graii perhibent aethera; N II, 91. haec credo causam de illo (Mario) somniansi fuisse; D II, 140. haec quidem causae diligendi gravissimae; O II, 82. haec nimirum gigendi mundi causa iustissimae; T I, 9. haec inter eos sit ¶ est ¶ honesta certatio; Lae 82. haec ... non somniantium philosophorum esse commenta nec fabulae incredibiles, ... sed prudentium coniecturae; R VI, 3. quod in desiderio et luctu haec est consolatio maxima; T I, 111. haec est copia verborum; T II, 30. haec videlicet est correctio philosophiae veteris et emendatio; F IV, 21. haec ¶ haec ¶ sunt exercitationes ingenii, haec curricula mentis; C 38. haec mihi nunc senilis est declamatio; T I, 7. est ... Zenonis haec definitio, ut perturbatio sit ...; T V, 11. appellat haec desideria naturae; F II, 27. hi sunt di et homines; N II, 133. haec ... fuit ... eius partia, quam primam posui, forma atque descriptio; A I, 23. haec est ... fere descriptio officii; O I, 101. haec ... est non verborum parva, sed rerum permagna dissensio; N I, 16. haec quanta dissensio est! D II, 83. haec somniansi est divinitio; D I, 115. nos ... hanc eruditionem liberalem et doctrinam putamus; T II, 27. decretum (sententiae enim iam hoc me *δῶρας* dicere); A II, 29. haec ... sunt domicilia vitae; N I, 99. hic est ... dominus populi, quem Graeci tyrannum vocant; R II, 47. emendatio ¶. correctio. eruditio ¶. doctrina. exercitationes ¶. curricula. hoc maximum est experimentum; T III, 74. haec est undique completa et perfecta explicatio summi boni; F V, 72. fabulae: ¶. commenta. haec in bonis rebus ... facilitas nominetur, in malis proclivitas, ut significet lapsionem; T IV, 28. communis haec ratio et utriusque hic bonorum finis videbatur; A I, 22. necesse est finem quoque omnium (animantium) hunc esse, ut ¶ ut sua omni ¶ natura expleatur; F V, 26. hic nimirum est fetus, quem duodecim tabulae in funeribus adhiberi veterant; T II, 55. haec sunt solacia, haec fomenta summorum dolorum; T II, 59. ceteris, quae moventur, hic fons, hoc principium est movendi; T I, 53. R VI, 27. ait ... hic fons; T IV, 11. forma: ¶. descriptio; A I, 23. quis ... hunc hominem dixerit, qui ...? N II, 97. quis ... hunc hominem rite dixerit, qui ...? R II, 48. hunc hominem omnino numerari qui deest? L II, 16. ¶. di. etiam hi quidem hominibus, sed tamen ridiculis; N III, 76. hanc illi *Μῆλα* appellant, ... non recte speciem possumus dicere; A I, 30. laudetur ... hic imperator aut etiam appelletur! P 33. haec, opinor, incommoda sunt carentia; T I, 87. haec quidem fuit apud eos morum institutio; A I, 23. quorum fuit haec institutio; F IV, 3. hanc *τερονομίαν* appellat Epicurus, id est aequabilem tributionem; N I, 50. iudicium hoc omnium mortalium est; N III, 88. haec sunt quae controversa iura Stoicorum; O III, 91. ut hanc varietate distinctum bene Graeci *κόσμος*, nos lucentem mundum nominaremus; T I, 35. quae servitus est, si haec libertas existimari potest? P 40. non est omnino hic docendi locus; F I, 10. nec vero hic locus est, ut ... loquamur; T IV, 1. illi (Aloneo) tamen hoc lumen videbatur; N I, 79. malum: ¶. bonum; F III, 53. haec ... merces erat dialecticorum; A II, 98. morem apud maiores hunc epularum fuisse, ut ...; T IV, 3. hunc naturalem esse omnium corporum motum; F I, 18. mundus: ¶. *κόσμος*. hoc sapientiae munus esse dicebant, ut ...; F IV, 17. cuius (culturae vitium) hoc munus est, ut ...;

F IV, 38. eius .. virtutis hoc munus est proprium; O I, 15. haec est propria natura animi atque vis; T I, 54. R VI, 28. ipsius individui haec esse naturam, ut ... gravitate moveatur; Fa 25. vide, ne ... non sit hoc proprium nomen omnium; T II, 43. haec normam, haec regulam, haec praesciptionem esse naturae; A II, 140. otii oblectationem haec honestissimam iudico; A I, 11. haec .. officia sunt consolantium; T III, 75. haec sunt opera magis animi et excelsi; O I, 81. haec ego nunc physico oraculo fundo; N I, 66. haec est nec omnia spernentia praeter virtutem et virtutem ipsam suis laudibus amplificantis oratio; F V, 72. haec .. de libidine oratio est; T IV, 72. haec *κακὰ δὲ* illi, nos admirabilia dicamus; F IV, 74. est .. haec partitio illorum; A I, 22. haec, si recte memini, partitio fuit; N III, 6. haec .. etiam in fabulis stultissima persona est ... credulorum senum; Lae 100. haec .. perfectam philosophiam semper iudicavi, quae ...; T I, 7. quid Zeno? portenta haec [haec] .. esse dicit; F IV, 70. quamquam haec quidem praeposita recte et reiecta dicere licebit; F III, 15. praescriptio: f. norma. principum: f. fona. proclivitas: f. facilitas. haec .. utilem homines existant veramque prudentiam; O II, 83. haec est .. votus et Socratica ratio contra alterius opinionem disserendi; T I, 8. haec quidem vatium ratio est; D I, 115. haec .. esse regulam totius philosophiae; A II, 29. f. norma. reiecta: f. praeposita. haec est certa et propria sanatio; T IV, 60. haec .. video sapientissimum fuisse sententiam; L II, 8. haec sunt sententiae, quae stabilitatis aliquid habeant; T V, 85. haec utrum abundantis an egentis signa sunt? P 43. f. argumentum; A II, 96. simulaera: f. auspicium; D II, 71. latissimae .. patens hominibus inter ipsos ... societas haec est; O I, 51. haec est .. societas, in qua omnia insunt, quae ...; Lae 84. solacia: f. fomenta. sint haec ... somnia fabularum; D I, 43. somnia conset haec esse Democriti non decentis, sed optantis; A II, 121. species: f. *βλα*. haec quidem studia doctrinae; C 50. haec est .. quam Scipio laudat ... temperationem rei publicae; L III, 12. terrapavium primo, post terrapadium dictum est; hoc quidem iam tripodium dicitur; D II, 72. tributio: f. *εσποία*. bene qui conciet, vatem hunc perhibebo optimum; D II, 12. quom legis haec vis sit; L III, 44. haec est vis huius anli; O III, 39. f. natura. sapientis ... haec censet Arcesilas vim esse maximam ... cavere, ne capiat; A II, 66. videtis .. magistratus haec esse vim, ut praesit; L III, 2. quoniam haec est vita; R VI, 15. haec .. est tyrannorum vita; Lae 52. haec morum vitia sunt, non senectutis; C 65. hoc commune vitium; illae Epicuri proprise ruinae; F I, 18. quia voluptatem haec esse sentiant omnes, quam ...; F II, 6. ego tibi .. praetor esse non videor, ... nec haec urbs; A II, 137.

2. mit *Ζητή* (Pronomina, *Ζήτην*): haec alia quaestio est; T III, 11. idem: f. illo; T III, 31. hic est ille Democritus; T V, 103. haec est illa, quae videtur nihil fieri cum honestis saepe dissensio; O III, 56. haec illa sunt tria genera; A I, 22. haec .. est illa pernicies, quod ...; O III, 62. si manet illa quercus, haec est profecto; L I, 1. "glanidifera" illa quercus ... nunc sit haec; L I, 2. nimirum haec est illa praestans et divina sapientia; T III, 30. hic est .. ille (sonus), qui ...; R VI, 18. hic est .. ille vultus semper idem; T III, 31. existantium plerique non haec adiuvantia censuram, sed has ipsas esse omnium causas; Ti 50. hunc ipsum Zenonia aiunt esse finem; F IV, 14. quamquam est magnum hoc

per se ipsum malum; L III, 31. haec ... partim sunt per se ipsa praeposita, partim quod aliquid efficiunt, partim utrumque; F III, 56. quia ... haec est mea et huius fratris mei germana patria; L II, 3. ego haec meam esse patriam prorsus ||prosus|| nunquam negabo; L II, 5. haec .. est nostra ratio; F V, 95. omnibus: f. unus; A I, 16. haec prima definitio est ut aegritudo sit ...; T IV, 14. de iis ... quae diximus, haec sit prima distinctio; Ti 7. haec fuerit nobis tanquam levia armaturae prima orationis excurio; D II, 26. haec .. prima lex amicitiae sancitur, ut ...; Lae 44. in illis selectis eius (Epicuri) ... sententia ... haec ... prima sententia est; N I, 85. fuit .. hoc in amicitia quasi quoddam ius inter illos, ut ...; R I, 18. hic .. quis est, qui complet aures mens tantus et tam dulcis sonus? R VI, 18. sex .. haec sunt simplices de summa bonorum ... sententiae; F V, 21. qui solum hoc malum dicit et malorum omnium extremam; T II, 17. cuius (avi) a morte tertius hic et tricesimus annus est; C 19. tres: f. ille; A I, 22. quamquam hoc quidem proprium tunc minus est; F III, 8. haec quoque, quae te procreavit, esse patriam tuam; L II, 6. sunt haec tua verba necne? T III, 41. hoc .. vestrum lumen est; F II, 70. cognitio .. haec est una nostri, ut vim corporis animique norimus; F V, 44. haec est una contentio, quae adhuc permanserit; A II, 78. si mures corroserit aliquid, quorum est opus hoc nnum; D II, 59. quom sit opus ... unum hoc oratorum maxime; L I, 5. haec anam rite rem publicam, id est rem populi, appellari putant; R I, 48. quod haec esset una omnia ||hominis|| sapientia, non arbitrari se scire, quod nesciat; A I, 16. haec Academicorum una sententia; A II, 70. de acris ... haec sit una sententia, ut conserventur; L II, 47.

B. *vel* *Subiectiva, Pronomina, Subiecta* *vel* *Genetiva*; I. *Subiectiva, Pronomina, Subiecta*: I. attributiva: a. *ὅτις Ζητή*; ambo hi Peripatetici; A II, 131. hoc amplius; F V, 11. haec caelestia ... solet quaerere; R I, 15. semper spectato; R VI, 20. haec est est transevit caerulea; F V, 49. sapient hoc sublime ||nblimen|| caudens; N II, 4. 65. III, 10. deduc orationem ... ad haec ceteriora; R I, 34. ut ad haec ceteriora veniam; L III, 4. qui haec inbecilla et commutabilia [pecuniae membra] verbo "bona" putaverunt appellanda; P 7. repetit .. haec cotidiana; N III, 74. ab hoc credulo ... discedamus; A II, 82. hoc decorum ... movet adprobationem; O I, 98. pertinet .. hoc, quod dico, decorum; O I, 95. quam late fusum sit ... hoc (decorum); O I, 98. aliud huic (generaliter decoro) subiectum; O I, 96. hi duo illos oculos ... effoderunt; N III, 91. haec duo levitatis ... plerisque convincent; Lae 64. haec ... restant duo; N III, 65. haec .. duo naturalia putantur; D I, 12. haec duo ... dispare; O III, 83. appellat; T II, 35. quis .. dixit? A II, 113. sumunt; A II, 44. tenere in amicitia; Lae 65. contra haec duo ... melius se habent; T V, 89. hoc (extremum et nitium bonorum) ... ponit; F I, 29. frmissimum hoc adferri videtur; T I, 30. quae .. huic (honesto) repugnet; O III, 12. virtutem .. nixam hoc honesto; F I, 61. haec honesta ... adumbrantur; F V, 61. esse expetenda; F V, 61. hic idem ... dicit; N I, 36. quaero ... cur Alexandro tam inlustre somnium ... nec hinc eidem alias; D II, 141. de hoc eodem ... quid sentiret, ostendere; L III, 45. hoc idem ... contingeret; N II, 96. futurum sit; Fa 17. evenit; N II, 17. approbandum sit; F III, 43. si vere dicatur; Fa 17. habetur molestum; N I, 24.

¶ quidem || ... est providendum; T II, 55. hoc idem Syracusis; R III, 43. idem hoc visum dicitur; R I, 21. hoc idem in virtute non esse; A II, 39. (finem esse censuit); A II, 131. fuisse in P. Scipione Nasica; O I, 109. fieri in deo; N I, 106. assequuntur; O I, 156. declarat; T III, 58. N I, 46. dixerit; F V, 80. dixisset; O I, 144. dicere liceret; O III, 1. faciunt, faci; N III, 8. faciamus; F IV, 80. faciat; O I, 144. fecerit; O I, 154. facere non sinis; A II, 94. facere non queat; D I, 85. se melius ... facere; R I, 55. interrogarem; T V, 55. postulanti; A II, 28. quavisisset; N I, 60. roga ¶ rogo ||; T II, 28. sensisse; T III, 10. significat; D II, 25. tribuit; N I, 36. vocant; C 45. in hoc eodem peccat; F II, 32. haec eadem in artibus esse; F III, 50. valere; T II, 11. auxerant; N I, 77. dicit; T V, 118. habere; N III, 26. Democritus; F V, 87. hi ... ponunt illi quidem; F IV, 43. inbecilla; f. commutabilia. sincera haec ... certa facere; T IV, 76. ut excipiantur haec inexplicabilia; A II, 97. haec infinita et semper nova ... conplecti; D II, 146. haec ... notiora et illustriora carere ... videntur; T I, 64. haec interiora ... cognovimus; A II, 4. hic ... ipse ... est contentus; T V, 89. hic ipse ... est relictus; F II, 43. ad hunc ... ipsum ... quaedam institui; A I, 2. hoc ipsum cum delectaret; O II, 84. iustum est; O I, 28. calamitosum est; O III, 49. potuit evenire; Fa 6. impedit; A II, 109. saluum illi ... videbatur; N I, 79. videtur honestum; O III, 103. concedatur; T I, 87. conclusum sit; T I, 55. efficitur; F I, 67. intellegi posse; D II, 142. poni potuit; F II, 100. non quaereretur; T III, 80. magni aestumo; T V, 20. (non attingam); N I, 62. concedam; D II, 34. dicit; T II, 28. dicere; F III, 55. disputant; L I, 36. (habet); A II, 110. percipere esse debuisse; A II, 29. providens; F II, 17. Panaetium ... sensisse; O III, 18. si tenens; T II, 28. delectat hoc ipso; O II, 98. sapientiam ... esse laudandam; R II, 30. luet ... poenas; R III, 33. ¶ hi || ipse || (morbi) odiosi sunt; T III, 5. simillimus; T I, 12. *improbitas* ... turbulenta est; F I, 50. de hoc ipso ... disputavisse; T II, 61. disseruit; T I, 71. certamen est; Fa 13. in hoc ipso quanta contentio est! A II, 143. ut ... conveniat ..., velut in hoc ipso; F II, 4. haec ipsa ... quam habent levitatem! T IV, 76. sunt voluptati; F I, 25. erunt in promptu; F II, 119. fortuita sunt; D II, 14. sunt honorabilia; C 63. deorum vim habere; N II, 55. (esse sumenda); F IV, 19. haec ¶ ea || ipsa ... fuisse longiora; C 55. didicit; A II, 69. nec ... distinguit, ut haec ipsa; F II, 18. habere maiora; N II, 79. te ... exquirere; F V, 8. illi simpliciter; A I, 6. his ipsis alia interiecta ... numerabat; A I, 36. nos ad haec ipsa via pervertunt; R I, 38. in his ... ipsis; O II, 59. haec leviora ponam; F II, 107. hi maiores nata requirunt; R II, 64. ab his (mediis) proficiuntur; F III, 60. quorum ¶ quorsus || haec tam multa de Maximo? C 13. hunc Paulo natum; O I, 121. huic (naufragi) ... praedictum; Fa 5. hic noster ... inquit; T I, 117. (interit); O II, 26. haec nostra ... ignota esse; O II, 8. contemnimus; A II, 127. ad hos notiores; A II, 13. haec pervolgata et nota quattuor (esse); A II, 118. ¶ illustriora nova: f. infinita. hoc nudum relinquunt; T V, 14 (13). haec ... tam vetera ... et tam obsoleta decantat; R II, 55. hi poterant omnes ... deplorare; T III, 53. intellegebant; T III, 58. omnes hi ¶ si, ii || ... dixissent; L III, 53. omnium horum magister; F II, 70. horum omnium ... amores; T IV, 71. his omnibus ... consequentes sunt fines bonorum; F II, 34. his ¶ iis || omnibus

... probentur; L I, 38. in his omnibus; C 23. cuius (dei) hoc templum est omne, quod conspicis; R VI, 15. haec ... omnia ... fluxerunt; T I, 50. ex eo genere sunt; T I, 50. versantur; N III, 25. referenda sunt; N I, 14. O I, 42. tribuenda ... sunt; N I, 3. omnia haec ... interunt; N III, 31. proferuntur; A II, 90. referantur; F II, 59. dicta esse praecleara; F IV, 19. haec omnia vidi inflammari; T I, 85. III, 45. 53. regi nata; F V, 53. esse opera ... natura; N II, 128. (morbo; Graeci appellant; T III, 7. conplecti ... debemus; O I, 117. definiunt; T III, 84. faceres; F II, 80. faciunt; T III, 63. recta ... putantes faciunt; T III, 64. vincit; N II, 18. vallabit; L I, 62. ad haec omnia percipienda; N II, 134. his ... omnibus ... adiunctis; N I, 98. exquisitis; F II, 23. compensatur ... cum his omnibus; F II, 96. in his omnibus; D I, 97. in omnibus ... his elaborandum est; O I, 135. pervolgata; f. nota. haec pleraque sunt ... disseruntur; T IV, 48. hi ... posteriores fatentur; F III, 70. quorsum haec praeterita? Fa 35. his (proximis) ... suppeditari; O I, 44. hoc quarto ... boni notitia facta est; F III, 33. hic nescio qui ... solus inventi; D II, 134. aliud humanum horum recentiorum; F II, 82. hoc simile ponitur; F III, 54. hos contra singulos dici; F V, 22. haec ... spinosiora ... me cogunt; T I, 16. hoc ... omnium rerum ... summum et ultimum; F V, 41. haec tanta facinus; L II, 47. in his tot et tantis; T V, 29. erit ... hoc totum ... perfectius; T IV, 9. quale sit; N III, 37. totum hoc displicet, philosophari; F I, 1. contra vos est; A II, 53. leve est; T I, 82. praecipit; T V, 95. hoc totum ... tollunt; F V, 23. horum ... trium praestantissimum; O I, 141. ex his tribus; F V, 18. constat ex tribus dici; O II, 31. in his ... tribus continetur; O I, 126. praeter haec tria; F V, 18. hoc verum (existit); A II, 101. vetera: f. obsoleta. haec ultima bonorum iuncta fecerunt; F II, 19. f. extremum, summum. in hoc universo inessent genera illa; T I, 16. haec universa concidunt; A II, 42. hunc unum ¶ unum hunc || ... fuisse; F II, 116. C 61. hoc unum ... perceptum esse; A II, 29. unum hoc voluntate (esse); A II, 29. hoc unum ... non habebit? N II, 18. tenuit; F V, 73. tollere; A II, 38. defendo unum hoc; D I, 37. defino; R I, 1. hoc uno positio; L II, 48. captus; F V, 73. differant; F II, 45. tenetur; P 20. quicquam ... indignant; O II, 28.

b. mit Zufug (Bronomina, Sublen); qui haec disciplin informata alia moribus confirmant, sanxerunt autem alia legibus; R I, 2. an utinam ne in memoro nibilo minus legimus quam hoc idem Graecum? F I, 5. hunc ipsum sive finem sive extremum sive ultimum definiabas id esse, quo omnia ... referrentur; F II, 5. haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi quaedam essent modica natura; F V, 81. quod hoc ipsum probabile elucere non posset; O II, 8. haec scilicet in inbecillo remissoque animo multa omnibus modis confusa et variata videntur; D II, 140. cum (Epicurus) ... haec nostra honesta, turpia irident; T V, 73. in his primis naturalibus voluptas insit necne, magna quaestio est; F II, 34. hoc ... decorum totum illud quidem est cum virtute confusum, sed ...; O I, 95.

2. *practicatio*: a. *obis* *Zufug* (Subiecta; f. D, e); non haec adiuvantia (esse) casuarum; T I, 50. haec ... nos admirabilia dicamus; F IV, 74. duo esse haec maxima in philosophia, iudicium veri et finem bonorum; A II, 29. hoc extremum eorum est; A II, 97. cum ... hoc sit extremum; F III, 26. < hoc iis bonorum videbatur extremum; F IV, 26. f. A, II. solus. hos ... quasi eodem esse vultis;

A II, 186. nihil || nihil || .. magis adsentiri par est hoc illud esse, quam si || quasi || ...; A II, 58. hoc illud est, quod Theophrastus sustinere non potuit; T V, 24. hoc nimirum est illud, quod de Socrate accepimus; D I, 122. hoc illud est, quod Pistrato tyranno a Solone responsum est; C 72. hoc insanos appellari necesse est; T III, 11. ea sunt haec; A II, 41. *sea* ... haec fore ... deum genitor ... canebat; D I, 19. hoc primum est in quo admirer; F I, 4. quo modo hoc nihil negotii est? T I, 16. hoc nihil ad auspicia; D II, 78. hoc ... nihil ad pontificum ius; L II, 53. quis est hic? A II, 72. quid hoc? T I, 25. si, quid sit hoc, non vides; T I, 60. quid est hoc? O III, 59. *squidquid* est hoc; D I, 131. de divisione hoc secundum est; D II, 142. esse in natura rerum tria: ... tertium hoc; F II, 16. erat ... ex iis tribus, quae ad gloriam pertinerent, hoc tertium, ut ...; O II, 36. haec esse in natura rerum tria; F II 16. haec quidem vestra, Lucili; N I, 25. haec vestra sunt; N I, 84. ut hoc sit bonorum ultimum; F III, 22. sit hoc quasi ultimum; F III, 22. sit hoc ultimum bonorum; F IV, 46.

b. *mit Zufuß*: hoc credo illud esse *sublime candens*, quem invocant omnes Iovem; N III, 40. haec ... sunt illa quidem sua sponte cara; F V, 68. hic esse ille moderatus, hic fortis, hic sapiens; T V, 36. hoc ... id ipsum est, quod utile appellatur; O II, 9.

II. *Genetiv*: 1. *attributiv*: haec ... Epicuri non probo; F I, 26. qui hoc Stoicorum verum esse declaravit; T IV, 51. hoc ... boni assecuti videmur, ut ...; O II, 5. hoc ei muneris pro sua missione dedisse scribitur; T I, 114. rei publicae tribuit hoc muneris; O II, 50. si volumus hoc, quod datum est vitae, tranquille ... traducere; T III, 25.

2. *prædicativ*: Catonis hoc senis est; R II, 1. haec ... veteris sunt Graeciae; R II, 9. haec Platonia fere; C 78. Zenonis est ... hoc Stoici; F II, 17. haec non erant eius, qui ...; F II, 102. eorum ... haec sunt, qui ...; T IV, 61. hoc scriptoris est, non furetis, adhibentis || est non f. adh. || diligentiam, non insani; D II, 112. quamquam hoc animi, illud etiam ingenii magni est; O I, 81. fuerit hoc censoris; D I, 29. haec ego non possum dicere non esse hominis quamvis et belli et humani; F II, 102. haec magnorum hominum sunt; O II, 85. haec ... sunt ... ignorantis ... de mente dicit; T I, 80. ingenii: f. animi. Plato ... hoc quoque legis putavit esse, persuadere alicui; L II, 14. haec ... fere sunt eius modi, quae Graeci *καθ' ἑαυτὸν* appellant; T III, 7. an hoc eiusdem modi est, quale Pherecydam illud? D II, 31. haec oblectationis; illa necessitatis; N II, 150. hoc ... inchoati cuiusdam officii est, non perfecti; F IV, 15. hoc maxime officii est, ... opitalari; O I, 49. haec otii; T V, 72. hoc ego philosophi non esse arbitror, testibus uti, qui ...; D II, 27. scriptoris: f. furentia. senis: f. Catonis. esse ... hoc boni viri et iusti, tribuere ...; R III, 18. nemo est, qui hoc viri boni fuisse neget, sapientis negant; O III, 62.

C. *bei Infinitiven*, *Sätzen und Wörtern*: 1. *attributiv*: 1. *ohne Zufuß*: [hoc se ipsum posse cognoscere]; T I, 52. hoc non desiderare dico esse iucundum; C 47. dolere: f. A II, 1. bonum; F V, 73. quid est ... aliud errantiam viam non monstrare, ... si hoc non est? O III, 55 (54). — *aër* (hoc quoque enim utimur iam pro Latino); A I, 26. comprehendibile (feretis hoc?); A I, 41.

2. *mit Zufuß*: per se ... hoc ipsum reddere in officio ponitur; F III, 59. nisi idem (Epicurus)

hoc ipsum, honeste, sapienter, iuste* ad voluptatem referret; T V, 26. hoc non dolere solum voluptatis nomine appellaret; F II, 18. ut totum hoc beate vivere in una virtute poneret; T V, 33. totum hoc, aut etiam aut non* (Epicurus) negativum esse necessarium; N I, 70.

II. *prædicativ*: hoc est vim afferre ... sensibus; F II, 16. vim hoc quidem est adferre; Lae 26. hoc est verum esse, confidere suis testibus et *†* inportata insistere! A II, 80. hoc est non considerare, sed quasi sortiiri, quid loquere; N I, 98. erit hoc quasi provincias atomis dare; F I, 20. decipere hoc quidem est, non iudicare; O I, 33. hoc est dicere: *non reprehenderem asotos*, si non essent asoti*; F II, 23. optare hoc quidem est, non disputare; Fa 46. hoc est non dividere, sed frangere; F II, 26. optare hoc quidem est, non docere; T II, 30. hoc est non modo cor non habere, sed ne palatum quidem; F II, 91. hoc est in tenebras extinctum lumen inferre; fr V, 99. hoc quidem est nimis exigue et exilitate ad calculos vocare anticiam; Lae 58. — hoc est ipsum esse contra se copiosum et disertum; T II, 83. f. A II, 80. — qui ipse sibi notus sit, hoc est qui suam naturam sensumque perspexerit; F II, 16. si vera sunt ea, ... hoc est, si vera sunt sua scripta et inventa; F II, 98. fateri ... coepit sapientia, hoc est summe beato, commodius tamen esse, si ...; F IV, 56. media illa ... eius modi sunt, ut ... hoc est, ut eorum alia velis, alia nolis, alia non cures; F IV, 71. quod (hominis) in terra, hoc est in crassissima regione mundi, conlocati sint; N II, 17.

D. *allein und auf Eigennamen bezogen*: a. *masse*: 1. *Einigkeit*: 1. *hic*: a. *Actus*: adsit; F V, 7. *causat*; T I, 107, 11, 17. *colere possit*; O I, 5. *concedat*; T I, 41. *confirmasse videtur*; N I, 119. *sibi constat*; D II, 40. *sibi constat*; A II, 134. *hic* (Augustinus) continet; N II, 109. *debut uti*; F II, 20. *dixit*; T I, 20. *dicat*; L I, 55. <. *dividere didicisset*; F II, 30. *disputat*; A I, 16. *disputare solebat*; T V, 92. *diserebat*; A I, 88. *non dubitat ... tollere*; D II, 40. *edit*; T II, 20. *elapsus est*; C 42. *est prudentior*; A II, 132. *est sapiens*; T IV, 37. *sua est*; F V, 14. *misit sit*; T III, 65. *sit ... similis*; A II, 80. *qualis ... futurus sit*; T II, 51. *Peripateticus fuisse*; F V, 94. *facit*; F V, 6. (*fruitur*); F II, 88. *frueretur*; T IV, 73. *gaudet*; F II, 106. *gerabat*; C 10. *ignoret*; N I, 17. *imperabit*; P 33. *imponerat*; F IV, 66. *intulit*; O II, 76. *loquebatur*; F IV, 57. *mallet non dolere*; F V, 94. *mollicbat*; C 10. *moritur*; Fa 17. *noceat*; O III, 76. *oboeedit*; T V, 36. *occidisset*; T I, 85. *hic ... panxit*; T I, 34. *parebit*; T V, 36. *perfecto*; O II, 84. *ponebat*; A I, 38. *videtur ... ponere*; T V, 35 (36). *putat*; N II, 90. T III, 47. *putet*; A II, 17. *putarit*; L I, 54. *recessit*; T I, 20. *retulit*; O I, 138. *revocat*; F II, 106. *scribit*; Fa 5. *sentiebat*; F IV, 57. *sequebatur*; L II, 54. *serviet*; T V, 52. *sperabat*; T I, 93. *venit adiutor*; N I, 17. *vexat*; F II, 119. *insanus videtur*; T IV, 73. *ulciscitur*; T I, 105. *voluit*; A I, 38.

b. *Puffio*: *avocari potest*; T IV, 60. *capitur*; T V, 31. *est habendus*; O I, 65. *est nominandus*; O III, 66. *est fortunatus putandus*; R I, 27. *hic* (Centaurus) ... tenetur; N II, 114. *vincetur*; T V, 52.

c. *Erkipfen*: *hic pauca primo*; A I, 2. *nec ... ut hic, ... quaeramus*; F II, 41. *magno hic ingenio*; F II, 105. *recte hic quidem*; T V, 115. *sextus* (Hercules) *hic ex Alcmena*; N III, 42. *nec ... quisquam magis ... videtur ... sustulisse, quam hic*; Fa 48. *honestius hic*; O III, 109.

d. **Säße:** hic facultatem cum *; R II, 52.
 2. **hunc:** a. **Subject im acc. c. inf.:** conſteri; P 46. conſecutum; R III, 6. mulierosum fuiſſe; Fa 10. extititae; T I, 1. guſtaſſe; N I, 20. habuiſſe; O III, 85. mentiri; F II, 55. reputaviſſe; N II, 119. ſubvenire; R I, 31. — maiorem duceum cognatum; A II, 3.
 b. **Object:** est admiratus; A II, 73. (Cepheum) antecedit; N II, 111. anteponeſ; D I, 62. appello; F II, 102. quem — appellas? F V, 84. appellat; N III, 56. appellabam divitem; P 44. coner avellere; O III, 83. cogit. — obmuteſcere; C 23. miſerum (dicimus); T II, 25. beatum dicere; T V, 43. dixerit divitem; P 46. duco ſimillimum; T V, 56. extulit; fr V, 21. — hunc ... exequi; T I, 115. est ... imitatus; O II, 57. virum bonum iudicare; O III, 81. ex maxime raro genere hominum iudicare; Lae 64. invare potuiſſet; Lae 11. nuncupat. (nuncupant); N II, 65. omittamus; T II, 45. percussit; N III, 84. prohibet ... ponere; T V, 51. acuti; Lae 41.
 c. **Œſſig:** hunc vos beatum; F II, 65.
 d. **mit Präpoſitionen:** ante; N III, 82. in: conicitur; O II, 44. poſt: hunc poſt; T II, 15. praeter: L III, 14.
 3. **hulc:** ad h. adoleſcentiam; F V, 6. aetati; F V, 27. extrema aetas; C 60. animi pars; T II, 50. definitiones; A II, 16. facta; Lae 10. morti; F II, 97. mores; Lae 54. officium; F III, 60. < (poſterus); F V, 13. >. ſalus; Lae 90. ſententiam; T I, 79. vita; T V, 64.
 4. **hulc:** a. **nach Verben:** adſentior; L I, 8. anteponeſ; F II, 65. committis; T V, 60. concederem; F II, 90. denuntiatum eſt; O III, 66. defuit; N III, 68. deſſe; T V, 23. dicere; T II, 49. dabis? T III, 43. datos; T I, 115. veniam dari; O III, 78. ſummum bonum eſt; A II, 130. erit tanti; T II, 16. nihil poteſt eſſe certi; P 17. finitus eſt; Fa 30. impingendus eſt; T III, 44. obliſci licet? T V, 73. obsequor; F V, 8. ſit ... oppoſitis; R II, 51. opus eſt; N III, 38. placere; O III, 63. praecentit; F II, 94. — huic (Draconi) ... reluctet. ... ſunt ... notata; N II, 107. reſtare; O III, 9. ſervire debemus; F V, 27. ſucceſſere; L I, 6. ſuſcensere; T V, 25. tribuenda ... eſt; O III, 63. adiutorem ... veniſſe; N I, 17. (videtur); F I, 20. pulchrior (viſus eſt); N I, 79.
 b. **Œſſig:** huic ille claſſem ... incendi poſſe; O III, 49.
 c. **nach Objectiven:** optimum eſſe; F IV, 56. caras eſſe; F V, 37. erat miſerum; T V, 68. ſimilis; A II, 118.
 d. **logiſches Subject beim Paſſiv:** comparata eſt; T V, 36. — ſint facienda; F III, 22. dignus ab; ad imitandum; R I, 30. ſunt iudicanda; F II, 91.
 5. **huc:** a. **abl. comp.:** hoc miſerior; F II, 63.
 b. **Präpoſitionen:** ab: aberit; O III, 75. diſſentire; A II, 63. diſſentium; Fa 44. petitur; O III, 16. — dicta; F V, 88. relicta; F IV, 9. vituperatum; F I, 21. **Œſſig:** F IV, 9. cum: pugnat; A II, 97. **Œſſig:** A II, 71. de: iudicaverunt; T I, 99. **Œſſig:** A II, 13. **Œſſig:** Lae 1. in hoc; N I, 28. O III, 94. pro: reſpondeo; Lae 32.
 II. **Plural:** I. **hi:** a. **Activ:** adverſantur; L III, 5. agunt; T III, 51. aluerunt; R III, 7. attigerunt; F IV, 10. videntur facere, dicere; F II, 81. dubitant; N II, 88. fecerunt; T IV, 49. et || ii, hi || fatentur; T III, 71. imitentur; A I, 10. mortui ... ſunt; C 27. poſſint obtinere; T V, 85. parere ... velint; R I, 52. putant; F IV, 49.

T V, 47. reppulerunt; T III, 71. ſtatuunt; O III, 28. ſunt (di); N III, 43. di ... ſunt; N III, 45. ſunt ... di; N III, 49. || ii || ... ſuſtulerunt; F III, 12. venerunt; R I, 19. viderunt; F II, 40. || i || vivunt; R VI, 14. utuntur; F IV, 11. uti ... putabantur; O I, 133.
 b. **Paſſiv:** coluntur; N III, 45. ii || hi || ... eruditi; F I, 1. dei ſunt habendi; N III, 45. levantur; F IV, 55. urgentur; Fa 33.
 c. **Œſſig:** A II, 129. O III, 49. Lae 9. principes; F V, 20. miſeri; T V, 16. ſurdi; T V, 116. 2. **hos:** a. **Subject im acc. c. inf.:** ſe appellare; T V, 9. diſſeruiſſe; F IV, 62. eſſe deos; N II, 80. mentiri, pertimeſcere; D I, 36. ſenſiſſe; F IV, 62. oportebat tueri; T II, 43. velle; R III, 32. — appellandos; Lae 19.
 b. **Object:** condemnemus; D I, 36. contemnimus; A II, 130. interfeſcit; T V, 55. laudas; F III, 12. placavit; T III, 71. removeamus; Lae 32. ſanat; T III, 58. terret; N I, 86.
 c. **Œſſig:** quid hoſ? T II, 41.
 d. **Präpoſitionen:** ante; D I, 88. apud: reperiemus; F IV, 12 (13). ſum; F V, 12. in hoſ cadere; T V, 40. poſt: N II, 165.
 3. **horum:** a. **nach Pronomina:** alicuius; P 13. nemo; O III, 16. numquid; T I, 89. quemquam; Lae 39.
 b. **nach Subſtantiven:** adſentatio; Lae 94. 98. aetates; P 12. anguria; D I, 111. auribus; R I, 19. || verum || ... correctionem, diſciplinam; A I, 43. poſteri; F V, 13. ratione; T V, 87. ſectectus; C 56. ſententiae; N I, 117. ſermo; T V, 116. † in ſervitatem; R IV, 6.
 4. **his (dat.):** a. **nach Verben:** || iis || ... eſt adhibenda; T III, 4. adhibetur; Lae 98. adſentietur; A I, 39. quibuscumque; et iis || his || quidem non admodum inductis ... diſpicit; F I, 1. adiutor ... inventus eſt; Lae 42. levabat; T II, 59. placet; F III, 16. iis || his || ... placet; L III, 18. propositum fuit; O I, 70. iis || his || reſiſtatur; Lae 41. ſubtrahendi ſunt; T IV, 78.
 b. **nach Objectiven:** contrarius; fr V, 38. diſpareo; O I, 109. ſinitum; D I, 2. ſimiles; F IV, 65.
 c. **logiſches Subject beim Paſſiv:** eſt tuenda ... Stoicis || his ||; F III, 36.
 5. **his (abl.):** a. **Subject im abl. abs.:** praesentibus; T II, 45.
 b. **nach Verb:** utamur; F I, 2.
 c. **nach Objectiv:** contigit; F V, 13.
 d. **abl. comp.:** his || mihi, al. || minores; A II, 113.
 e. **Präpoſitionen:** ab: diſſentientes; O II, 7. || at || ii || ... diſſentium; Lae 32. exiſtiterunt; F V, 7. > oritur; Lae 5. poſtulantium; A II, 29. profecti ſunt; T II, 8. repellere; T III, 66. || iis || ... removendum; A II, 74. — iis || his || ... comprehendit; A II, 40. dicuntur; A II, 45. iis || his || dicitur; A II, 93. deſputari ſolent; A II, 40. opponitur; R I, 4. puſa; A II, 30. iis || his || eſt traditum; T I, 39. cum: agamus; A II, 32. decertandum eſt; O III, 116. pugnemus; D I, 113. ex: (generatos editosque); T I, 39. eliget; A II, 118. — alius; L I, 6. in: iis || his || ... fuiſſe; A II, 7. — ſum **Œſſig:** F V, 14. O I, 69. pro: dicam; R I, 34.
 b. **femin. i. Singular:** I. haec: dea eſt; N III, 46. <. haec (Cynosura) ... parva eſt; N II, 106. — haec (Capra) eſt ... praedita; N II, 110. — haec me inſeruit; T II, 20. (Academia) nominetur; A I, 46. — **Œſſig:** (Corona); N II, 108.

2. **hanc**: deam duces? N III, 48. (Academiam) exoremus; L I, 39. **hanc** ... legit; N II, 114. — **hanc** (Cassiepam) ... propter; N II, 111.

3. **hutus**: fratri; N III, 48.

4. **hule**: **huic** (Andromedae) ... contingit; N II, 111. dicandus est; fr IX, 11. eripiamus; T III, 44. erat ... recens; T III, 75. subvenire debemus; T III, 44.

5. **hac**: **hac** (Cynosura) fidunt; N II, 106. — **usus** in hac (Cynosura) est; N II, 106.

6. **Plurali**: Arctoe duae ... **ex** his altera; N II, 105.

e. **neutr.**: 1. **Cingulari**: 1. **hoc** (nom.): a. **Actis**: poterit ... abire; F V, 7. accidit; T I, 99. apparet; F V, 58. Lae 81. constat; T II, 43. Lae 50. constat; N III, 11. contingit; P 34. contigit; F V, 92. O II, 65. potuit ... contingere; O I, 118. convenit; F IV, 25. V, 87. T V, 39. N II, 74. poterat convertere; F A 37. delectat; T I, 24. differt; F V, 38. displicet; A II, 138. **hoc** dolet; D I, 66. sit; T IV, 80. erat; D II, 35. ita sit; A II, 101. F V, 27. in Sileni ... historia est; D I, 49. est in libris; D II, 110. in Lycurgi potestate potuit esse; R II, 24. est in vitio; F V, 31. fas est dictu; T V, 38. aptum est; A I, 11. asperum (est); A II, 21. mortale et caducum est; fr V, 97. certum ... sit; O II, 30. commune est; T III, 17. O III, 102. sit ... commune; O I, 54. commune sit; O I, 70. consentaneum (est); A I, 1. sit consequens; F V, 18. difficile est; F I, 3. dissimile est; F IV, 15. dulces (est); A II, 21. erit ... durius; T III, 18. est ... evidentius; N II, 5. potest ... esse falsum, potest verum; D II, 14. falsum potuisset esse; Fa 27. falsum ... fuit; Fa 29. est ... inopinatum atque mirabile; P 35. mirum est; C 24. modicum est; F II, 62. bene olens (est); A II, 21. perpicuum est; F IV, 67. T III, 28. O II, 42. perpicuum sit; N III, 11. praeclearissimum est; D I, 27. proprium sit; F III, 12. N I, 104. esset ... proprium; Lae 26. quale est? A II, 115. N I, 105. quale sit; F II, 4. T V, 12. Fa 40. quale esset; N I, 71. videtur ... satis esse; A II, 102. testium satis est; F II, 62. est ... satis; T II, 17. satin est? O III, 73. simile ... est? F IV, 31. erit ... simile; T I, 75. simile sit; N I, 90. suave est; T V, 31. turpe sit; O III, 53. erat ... verum; Fa 38. verum ... fuit; Fa 29. (mit Stronem): f. B. 1, 2. **Genetiv**: f. B. 11, 2. **Subjunctiv**, **Esp**: f. C. II). evenit; T II, 68. R I, 69. expedit; O III, 75. habet; O III, 77. habebat, inerat; D II, 143. interest; F II, 13. O I, 11. interat; A II, 37. R I, 50. interfuit; R III, 7. L II, 38. licet; A II, 106. O III, 33. minuit; L III, 16. movet; N I, 92. pateat; T I, 29. patebit; Fa 6. pertinet; L I, 62. placet; N III, 23. placet; F I, 2. proderit; O I, 75. sequeretur; Fa 41. serpet; N III, 52. spectabat; D II, 118. terreat; A II, 63. valet; T I, 87. valet; D II, 49. potuit valere; D II, 99. videtur valere; A II, 86. Fa 14. est ... versatum; R II, 29. recte conversum videri potest; T I, 38. videbitur; N I, 71. mirum videri solet; R I, 11. probabilis videtur; A II, 121. 134. O III, 33. visum est utile; O III, 46.

b. **Passiv**: accipietur; T I, 110. est ... admirandum; R II, 18. agitur; F V, 63. concedatur; F III, 15. est concedendum; D II, 103. conclusum videtur; F III, 27. concluditur; T V, 49. si quid ita conexum est, ut hoc; A II, 143. confirmatum videtur; F V, 96. confitendum est; D II, 127. constitutum est, D II, 43. O III, 23. deliberatur || deliberatur ||; O III, 40. dicitur; F V, 30. 72. T II, 47. dici solet; F II, 12. dici ... potest; T I, 88. diudicari ... potest; L I, 56.

II.

disputatur; T I, 83. editur; F V, 79. efficitur; T V, 71. effectum sit || est ||; O I, 160. fit; F V, 33. T V, 105. L III, 47. faciendum est; F III, 4. est ... faciendum; O II, 50. sit ... factum; D II, 49. fugiendum est; O I, 51. intellegatur; A II, 104. intellegi potest; T V, 98. indicaretur; Lae 87. indicandum est; O I, 75. meditatum ... debet esse; C 74. negari potest; D II, 103. obtineatur; F III, 11. erit ... perceptum; F V, 90. sit ... persuasum; L II, 15. est positum; F IV, 15. praecipitur; T II, 47. proditum est; R II, 28. putatum est; D I, 84. refellatur; N I, 91. reprensi potest; F II, 82. reprehendendum; A II, 49. (respondetur); C 20. traditur; T I, 14. tribuebatur; Lae 6. tributum est; L II, 58. tribuendum sit; D I, 81. videndum est; F V, 87. est ... usurpatum; P 33.

c. **Elipfen**: nec hoc in acervo tritici solum; A II, 92. hoc quoque alienum; F I, 26. praclare hoc quidem; F II, 5. hoc vero ... optimum; F II, 6. quam hoc suave; F II, 88. si illud hoc; non autem hoc; igitur ne illud quidem; F IV, 55. nec tamen ille erat sapiens (quis enim hoc?); F IV, 65. tibi hoc incredibile; F V, 85. an hoc usque quaque, aliter in vita? F V, 91. quamquam hoc quidem minime; T I, 40. quamquam hoc quidem nimis saepe; T I, 90. durum hoc sane; T I, 107. hoc eodem tempore; T II, 67. non tibi hoc soli; T III, 79. nimirum hoc melius; T IV, 59. hoc quidem commune malorum et bonorum, ut ...; T IV, 65. verum hoc alias; N I, 17. verum hoc quidem, ut volent; N I, 90, sed hoc minus ad rem; D I, 66. non sane mirabile hoc quidem; D II, 67. sed hoc posterius; L I, 18. **libanto**. hoc || libanto || certis sacrificiis ac diebus; L II, 19. hoc quidem sane luculente; O III, 60. quorsus hoc || quorsum haec ||? C 42. multa ... praecleara, sed hoc ... in prima, quod ...; C 64. † qui || cui || non tum hoc, tum illud ... sed idem semper; Lae 13. beluorum hoc quidem extremum; Lae 20.

2. **hoc** (acc.): a. **Subject** tm acc. c. inf.: a. **Actis**: accideri posse; T III, 27. cadere; F V, 93. posse contingere; Lae 8. et fuisse semper et fore; A II, 118. secundum naturam esse; O III, 72. esse praestantius; T I, 9. proprium ... esse virtutis; O II, 17. pulcherrimum esse; A II, 66. turpe esse; F II, 49. verissimum esse; R II, 70. esse quasi finem et ultimum; F III, 54. **agl**. B, 1, 2. II, 2. C II. licere; A II, 17. pertinere; D II, 94. ita visum; T III, 8. gratum potius videri quam grave; L II, 41. incredibile ... videri; O II, 56. usu venire; A II, 56. F V, 4.

β. **Passiv**: conclusum esse; A II, 96. posse deberi; T II, 67. dici; F II, 76. dictum; O I, 2. esse dictum || d. esse ||; Lae 59. disputatum; A II, 78. datum; F V, 2. expetendum ... esse; F II, 29. fieri; T III, 64. fieri potuisse; N II, 93. III, 12. turpe haberi; O III, 69. intellegi; F III, 66. Fa 41. L I, 33. II, 24. intellegendum; O I, 46. probatum; A II, 78. esse propositum; T I, 81. retinendum ... esse; N I, 95.

b. **Object**: a. tibi adsentior; A II, 101. cavere noluisse; L II, 53. Anaximandro ... non persuasit; A II, 118. persuaderi mihi ... velim; N I, 61.

β. accipimus; A II, 57. adfert; T III, 34. adfirmare; A II, 87. admirator; O III, 75. assequamur; F III, 5. agunt; T V, 19. sit; D I, 62. **hoc** animadvertit; T IV, 55. haec || hoc || appellat; L II, 16. adprobare; A II, 96. adprobavissent; R II, 4. attendis; N I, 99. audis; D I, 56. audivimus; R II, 28. cernunt; A II, 54. cernere; F V, 55. N III, 20. excogitavit || cogitavit ||; D II, 47. commentetur; T I, 75. compro-

20

bavit; F I, 65. concedi; F V, 93. concedit; A II, 113. concedunt; L III, 1. concedamus; F II, 27. concesserit; Fa 21. conficiebat; A II, 145. consecuti sunt; L II, 58. contendere; T III, 38. credere; T V, 20. curo; T II, 17. declarant; F I, 24. defendit; F I, 25. hoc deputo miserimum; C 25. dico; N I, 90. L I, 54. dicis; F II, 72. T I, 14. dicit; A II, 73. F I, 20. V, 93. T I, 52. II, 44. III, 38. V, 26. longum dicimus; T I, 94. dicitis; F II, 75. dicebat; fr V, 103. dixit; T I, 111. D II, 37. dixerat; R I, 18. O III, 67. dicit; P 24. dicemus; T III, 31. dicit; N II, 91. dixerit; F IV, 41. N I, 38. dixerim; D I, 25. 125. dixerit; F II, 41. T III, 31. dicere; A II, 123. T III, 38. V, 75. N I, 70. D II, 27. 133. C 32. Lae 12. 39. dixisse; D I, 56. dicturam; F I, 39. esse dicturi; F III, 47. didicerit; O III, 76. didicisset; F V, 94. dante? L I, 21. dant; L II, 50. (dedit); N II, 34. dabit; F IV, 51. D II, 104. dabitis; F II, 86. denua; T V, 34. D II, 34. dederit; D II, 103. dare; F V, 87. daturam; N I, 89. doce; T II, 29. docebit; N I, 96. docere; R I, 23. alienum ducunt; D I, 82. II, 102. efficit; T II, II. O III, 23. C 51. efficiat; A II, 44. effecerit; F IV, 41. erit effectura; Fa 27. efficere; T III, 71. effecturam; R I, 38. excogitavit || cogitavit ||; D II, 47. explicemus; N III, 19. [hoc] expressimus; T I, 65. exsecrabor hoc; N II, 65. facitis; N I, 89. D II, 104. faciunt; D II, 54. fecimus; T I, 83. facial; O III, 31. insigne faciamus; F III, 14. facito, fecerit; D II, 127. fecerit; D II, 127. <. facere; L III, 26. facere longius; F V, 16. fateris; A II, 93. fert; O II, 51. tulerit; R I, 51. ferre; F IV, 62. habemus in promptu; T III, 55. sic habent; N III, 86. improbare; A II, 96. infirmat; A II, 18. intelligimus; N II, 17. intelligunt; Lae 24. intellegant; F V, 33. L II, 62. intellegere; N II, 48. D II, 72. L II, 59. interpretantur; L II, 50. iudicabo; A II, 98. <. iudicaremus; F IV, 59. loquor; R I, 44. negatis; A II, 113. nescit; D II, 125. omitto; A II, 95. ostendere; T V, 32. patitur; O II, 51. patiatur; T II, 46. pateatur; A II, 146. perviderit; O III, 75. possunt, poterunt; T II, 34. poteris; A II, 107. poterit; T II, 41. postulat; O III, 68. praescribit; O III, 27. probas; F V, 88. L I, 21. probant; Lae 24. probavit; T II, 4. probem; R I, 61. profiteatur; A II, 44. propino; T I, 96. propono; T II, 64. putarem ... dignum; F IV, 52. || hic || ... quero; D I, 16. haec || hoc || ... quero; L I, 3. quaeramus; T V, 14. quaerentes; F IV, 47. querit; T III, 18. incobatum relinquere; R I, 55. remittam; L II, 24. repudiare; A II, 119. sciat; O III, 54. sentio; L II, 31. Lae 18. sentit; T V, 21. D II, 25. sentiebat; D II, 78. sensit; R II, 5. sentiemus; T III, 31. significat; T I, 88. spectant; O III, 23. sumicit; N III, 36. D II, 104. sumunt; O III, 106. suscepi; R I, 38. tenebo; F I, 35. tenere; T III, 76. tollit; A II, 18. tribuit; O I, 78. vides; N I, 77. videt; T V, 14. 97. vidit; F IV, 60. R II, 5. viderunt; F IV, 63. videbit; O I, 114. video; T II, 26. videamus; R I, 15. 38. viderit; A II, 19. viderint; R I, 31. videre; F II, 29. IV, 76. D I, 15. Lae 54. vidisse; T III, 77. vocant; A II, 49. vis; Fa 13. vult; F II, 31. 73. O II, 51. volunt; O III, 23. vellem; T II, 42. velle; T V, 83.

c. **Clipfen:** hoc melius nos; F I, 61. nunc ... hoc, illud alias; T I, 33. Paevus hoc melius; T II, 49. Cotta .. modo hoc, modo illud; N I, 47. Euripides .. ut multa praeclara, sic hoc breviter || [brev.] ||; N II, 65. omnes hoc historici; D I, 55. Graeci hoc diligentius; L III, 46. hoc ille filio; O II, 54.

d. **mit Präpositionen:** ad hoc probandum; D I,

124. quaerimus; R I, 58. satis est ... respondunt; F II, 82.

contra hoc || haec || ... dicere; F V, 85.

3. **hulus:** vis; O I, 93.

4. **huic:** a. **nach Verben:** huc || hic, huic || addi potest; P 22. (sit consequens); T V, 18.

b. **nach Adjektivten:** similis est; F IV, 34. (simile) esse; N I, 90. simile est; D II, 77. sunt ... similiora; F IV, 30.

5. **hoc (abl.):** a. **Subject (in abl. aba.):** addito; F II, 96. cognito; O II, 20. concessio; D I, 118. detracto; T III, 83. dato; F V, 83. fixo; T I, 88. posito; F III, 53. T II, 30. D I, 118. T II, 11. † haec posite || hoc posito ||; L II, 48. probato; T V, 18. proposito; P 45. retento; L III, 39. stabilito; T I, 88.

b. **nach Adjektivten:** sum contentus; D I, 16.

c. **abl. causae:** efficitur; T III, 59. moveri; A II, 32. praestat; Lae 19. hoc || hoc || significat; C 36.

d. **bei Comparativen:** a. **abl. mensurae:** beator; C 60. melior; F IV, 43. melius; T I, 26. IV, 58. commodus; O I, 159. faciliorem; fr V, 97. gravior; T II, 57. invidior; O II, 34. liberiores; A II, 8. magis; F V, 31. T I, 42. L II, 46. maior; F II, 81. plus .. negotii; T II, 42. mali; R V, II. praeclearius; O I, 64. praestantior; A II, 2. solutiores; A II, 8. suspensor; O II, 34. taurior; R III, 45. turpior; T II, 12. <.

β. **abl. comparationis:** artius; Fa 32. divinius; F III, 16. levius; T V, 103. hoc plus; L II, 59. tristius; D II, 79. turpius; A I, 45. D I, 87.

e. **mit Präpositionen:** de: dissentium; F V, 33. dubitare; T I, 73. sentirem; R I, 19. **clipfen:** de hoc alias; T III, 73. alio loco pluribus; O III, 119.

ex: evenit; T III, 63. intellegit; N II, 32. Lae 20. movebit; N II, 46. nascitur; F III, 63. est natum; A II, 28. perspici; F I, 40. tollendus est; F III, 22. **clipfen:** ex hoc illud stam; N III, 10. credo equidem ex hoc, quod ...; R V, 10. — **sum Cap:** A II, 35. T I, 28. II, 37. III, 28.

in: delector; L II, 17. erro; C 85. gloriari; O II, 59. haberet; A II, 110. inest; T I, 90. resisto; F IV, 50. sunt; T III, 52. valet; Lae 68. — **perinaem:** F II, 9. sapientes; C 5. simul; A II, 118. — **sum Cap:** F IV, 30. T I, 89. V, 4. O I, 22. III, 34. sine; F I, 70.

II. **Virtual:** I. **haec (nom.):** a. **Actus:** adiant; Lae 84. cadunt; T III, 14. cohaerere possunt; N III, 34. coincinant; F V, 43. melius; C 38. congruere possent; F III, 62. convenient; F V, 77. defuere potuerunt; N II, 79. (mens, ratio) deesse non possunt; N II, 38. differunt; T IV, 24. effugunt; N II, 20. emergunt; O II, 24. fluxerunt; N III, 47. habent; D II, 18. || habere ||; T IV, 43. habere; T V, 42. manant; N III, 49. nata sunt; F IV, 54. T I, 70. N III, 47. nascentur; L I, 43. pertinent; R V, 6. O II, 86. placent; L II, 45. pugnant; Fa 12. <. repugnant; T III, 72. sequuntur; A II, 38. sunt; O III, 81. erant; D II, 4. fuerunt; T I, 70. ita non sunt; A I, II. ita sunt; C 81. ita sint; Fa 18. sunt in legibus; L II, 60. in promptu fuerunt; D II, 124. Chryssipea sunt; A II, 96. apta sint; O I, 129. meliora sunt; N II, 21. sunt ... communia; L I, 23. sunt contraria; F II, 29. sunt ... cotidiana; D II, 62. dissoluta (sint); O I, 129. haec magna, haec divina, haec sempiterna sunt; T I, 67. sint ... faciliora; D I, 117. sunt facillima; O III, 30. inaudita non sint; P 33. sunt insoluita; T I, 40. sunt ... magna; L I, 28. sunt ... maiora; L I, 28. nota esse debebunt; F V, 21. plausibilia

non sunt; T III, 51. plena sunt futilitatis; N II, 70. probabilia ... sint; A II, 133. iustitiae propriae sunt; F V, 65. sunt ... propria philosophorum; D II, 10. qualia sunt; A II, 21. uberiora ... sunt; F I, 12. vera an falsa sunt? A II, 9. vera sunt; F II, 80. utilia non sunt; O III, 85. (vgl. B. I. 2. II, 2). suppetunt; O II, 31. in mentem veniebant; N II, 168. haec bene verrucentur; D I, 45. in errore versantur; T I, 107. maiora videntur; D II, 58. videri possunt odiosiora; P I, 10. videntur; N II, 30.

b. **Paſſiv:** accipienda (sunt); Lae 88. adiecta sint; F IV, 30. essent ea adiuncta || haec adiuncta ||; L II, 48. aestimanda sunt; P 49. sunt ... animadversa; D I, 12. anteponenda sunt; O III, 43. circumspicienda sunt; O I, 59. coiciuntur; T V, 18 (12). cognoscuntur; N II, 47. comparantur; O I, 152. concedantur; N III, 41. concinuntur; T I, 106. concluduntur; T III, 22. confidenda sunt; T III, 44. collecta sunt; N III, 60. constituta sunt; T III, 51. N I, 23. R I, 56. creduntur; N II, 70. deducuntur; F V, 47. defenduntur; D I, 72. sunt defendenda. A II, 137. delata sunt; F V, 88. dicuntur; T III, 71. erant dicenda; F IV, 62. V, 36 (37). I. **dicō**, III. alqd. haec (18 etc.). B. I. c. 689. b. disputantur; N II, 20. disputari solent; R I, 53. O II, 6. disputari videntur || [disput. vid.] ||; P I, 10. disserunt || disserentur ||; O III, 20. darentur; D I, 123. efficiuntur; T V, 17. efficiantur; F I, 55. effugiuntur; T I, 86. expetantur; O III, 118. explanata sunt; O II, 8. explicanda sunt; F V, 27. explicari ... possunt; D II, 145. sint ... explicata; Fa 44. (mens, animus) extinguuntur; C 36. sunt; F III, 46. ſant. D I, 23. Lae 41. haec ... ſant; L II, 20. factitia; O II, 85. facta sunt; D I, 42. improbantur; D I, 72. ingenerata ... essent; D II, 96. iudicantur; O II, 79. mixta fuerunt; R II, 42. negliguntur; F I, 12. neglecta sunt; L II, 63. notata sunt; T III, 10. D I, 109. sunt ... notata; D I, 12. novantur; T I, 13. obscurantur; F IV, 31. observantur; D II, 45. observata sunt; D I, 12. observari ... poterunt; D II, 83. pariuntur; O II, 31. parata sint; N II, 158. quae ... percipi dicuntur, ... ut haec; A II, 21. perfecta sint; L I, 35. perpolitia; F V, 88. perspicui possunt; D I, 23. praeparantur; L I, 28. probentur; L I, 88. probarentur; L I, 43. proposita ... sint; Lae 63. quaeſeri coepta; F V, 88. refelli possunt; A II, 85. T I, 80. referri solent; D II, 11. sint ... referenda; L I, 20. referantur; O III, 118. revocantur; N II, 4. III, 10. retinentur; N II, 30. revocari ... possunt; D II, 145. sint ... simulata; N II, 88. sunt sumpta; A II, 98. temperata ... fuerint; R II, 42. teneantur; O I, 51. tractantur; A I, 24. tractata sunt; L III, 32. tradita essent; D II, 96. sunt vituperanda; F II, 67.

c. **Œtipien:** sed haec coram et saepius; A ep. 2. ergo haec animorum; A I, 21. haec fere de moribus; A I, 39. atque haec contra Aristippum; F II, 41. sed haec nihil sane ad rem; F II, 82. ergo haec in animis; F II, 113. atque haec quidem de rerum nominibus; F III, 5. sed haec hactenus; F IV, 14. D II, 53. Fa 20. O I, 140. III, 6. Lae 55. P 41. verum haec quidem hactenus; T III, 84. sed haec quidem hactenus; O I, 91. atque haec quidem hactenus; O I, 160. sed haec in pueris; F V, 62. sed haec etiam praecleara, non dum tamen perpolitia; F V, 88. sed haec et vetera et a Graecis; T I, 74. et haec quidem hoc modo; T I, 99. atque ut haec de honesto, sic de turpi contraria; T II, 46. atque haec quidem his verbis; T III, 42. haec igitur simplicia, illa mixta; T V, 84 (85). et haec quidem in primo libro de natura deorum; N I, 41. nec vero haec solum

admirabilia; N II, 115. sed haec vetera; N III, 80. haec de Indis et magis; D I, 47. sed haec alia pluribus; D II, 7. haec laudabilia et locupletibus fere cum plebe communia; L II, 59. sed haec ... nunc satis; L III, 32. atque haec in moribus; O I, 46. haec ergo ... rariora; O II, 19. tamen haec in posterum conservantur; O II, 60. sed haec quidem de iis, qui conservatione officiorum existimantur boni; O III, 17. quorsus haec? O III, 68. quorsum haec? Lae 42. quid si haec paria in utroque? O III, 90. haec fere contra Regulam; O III, 103.

2. haec (acc.); a. **Œubject** in acc. e. Inf.: α. **Œctiv:** esse in deo; N I, 92. in bonis rebus esse; P 14. esse ... acerba; T III, 30. esse cetera; F V, 40. scintillia esse haec; T III, 30. concreta ... esse; A II, 121. falsa esse; T I, 45. esse grata; O II, 57. inexplicabilia esse; A II, 95. esse nota; R I, 66. sita; N III, 88. vera esse; A II, 116. esse utilia; O III, 99. evenire; D I, 23. eventura; T I, 90. habent || habere ||; T IV, 43. inesse; T I, 22. N II, 18. 30. mirabilia videri; F III, 48. vivere; T I, 56.

b. **Paſſiv:** (appellari); T IV, 73. haec audita; T III, 29. esse ... constituta; D II, 105. posse contemni; D I, 104. declarari; D II, 30. esse dicenda; T II, 67. effici poluisse; A II, 120. eveni ... posse; T IV, 46. explicari; F I, 5. fieri; T IV, 44. N II, 19. D II, 18. ferri; N II, 44. facta ... esse; D I, 33. intellegi; O I, 97. inventa; D II, 80. nihil ... posse ... utilius optari quam haec; T IV, 82. posita esse; R I, 58. probari; A II, 47. probari posse; O II, 57. quaerenda; R I, 31. reiicienda esse; F IV, 22. rideri; D I, 104. sentiri; F I, 30. haec ... teneri; D I, 20.

b. **Œbect:** accipimus; D I, 50. O I, 150. accipere; O III, 5. C 25. attolli; R III, 28. admirans; R VI, 19. adgnosceret; T I, 58. agit; T V, 88. egit; C 16. agamus; T I, 119. aiebat; N III, 44. appellat; Fa 30. L II, 16. appellata; F V, 90. attendite; T I, 40. audisne haec? T II, 60. audiam; A II, 141. audiat; O III, 98. audierit; F IV, 52. audientis || audientis ||; F V, 27. audire; O III, 5. cogitat; T III, 35. cogitans; T I, 20. cogitantem; T III, 38. cogitanti; T V, 70. comutaverat; A I, 37. comparare; O III, 18. concedat; T I, 41. contulerunt; D II, 28. contulisse; A II, 148. confecit; R II, 12. colligebant; T III, 62. conservant; D II, 50. consideremus; O III, 73. contemnimus; D I, 101. credis; T I, 10. credere; D II, 90. credituri fuerunt || fuerint ||; T I, 48. curatores; A I, 4. defenditis; N III, 62. definiunt; T IV, 16 (17). desiderant; C 56. Lae 82. dicis; T III, 41. dicit; L II, 67. C 79. dixit; O III, 54. habui dicere; N III, 93. diligere; F IV, 25. || haec, quae || ... didicimus; L II, 49. didicerunt; F II, 26. dispartunt; T III, 81. disputant; T II, 71. IV, 46. disserunt; Lae 18. disserens; Fa 9. disserere; Lae 13. distinguit; P 24. distinguunt; A II, 32. distraxissent; O III, 11. doceo; A I, 18. dubitare; O III, 77. edicimus || dicimus, al. || edidit haec; D II, 64. efficeret; D II, 94. effecisset || ecf. ||; N I, 10. efficere; T V, 42. N II, 115. III, 25. haec efacit; N I, 41. euoculare; T V, 23. existantem; D II, 36. exquirerem; T I, 98. conditoria facit; C 56. facere; T II, 39. P 29. fecisti; P 29. fugebat; T I, 65. ſuxerat; F I, 19. fabitur haec; fr VIII, 9. haec habeo; T V, 101. habet; T V, 45. habemus; L II, 61. inclosa habebam; A I, 11. habui; D I, 131. C 85. Lae 104. habere; T V, 101. habere dubia; A II, 29. ignoremus; R I, 19. importat; T V, 29. improbant; A II, 5. indicavit; L III, 25. intuent; T V, 71. investigare; R I, 17. iudicat; A II, 91. iudicare; A II, 91.

legimus; T II, 27. legere; F I, 11. -haec legere; R I, fr. 1. loquor; A II, 73. loqueris; F II, 76. loquitur; F II, 24. -haec est ... locutus; D II, 64. locutum; C 41. loqui; T V, 31. machinatus sit || est ||; T I, 9. manducamus; N I, 7. metuis; T I, 10. -maiora necetas, ut haec; A II, 21. omitam; Lae 64. omittas; T IV, 75. omittamus; F V, 76. N III, 32. persecutus ... esset; A II, 74. possidet; F II, 31. praecipitum; fr. V, 41. promebat; N II, 20. probamus; A II, 105. probent; T I, 76. probaverunt; D I, 5. -prodere; C 25. protulisse; N III, 84. providet; N II, 58. magna ... putant; T I, 111. pulchra putet; T IV, 67. || hoc || quaero; L I, 3. quaeret; A II, 128. quaeremus; A II, 147. refellunt; N III, 60. renovabam; A I, 11. || hoc || reprehendat; A II, 102. repent; T I, 51. requiro; D II, 97. scire; N I, 65. scribit; Fa 10. scribimus; F II, 96. scribam; F III, 6. secuit; T I, 24. || hoc || sentimus; T I, 30. suscipit; O I, 159. suscipiens; T V, 71. suspicari ... sint || sunt ||; N I, 41. tenemus; A II, 21. D I, 117. timent; T I, 48. tollit; F III, 72. tractare; A I, 25. F II, 67. tractasti; T V, 70. tradere; F I, 31. vendidisse; N III, 84. videtis; N II, 48. -haec ... videre; D I, 21. videt; N II, 12. L II, 2. videamus; A II, 130. videre; A II, 89.

c. **Cläpfen** (vgl. I, c): aut ... Graeca legere malent, qui erunt eruditi, aut ne haec quidem, qui illa neciant; A I, 10. immo vero et haec, qui illa non poterunt, et ...; A I, 10. haec Antiochus fere et Alexandriae tum et multis annis post multo etiam adseverantius; A II, 61. vestri haec verecundius, illi fortasse constantius; F II, 114. multo haec coninnctus homines || multo || haec coniunctio est hominis ||; F III, 63. sed haec quidem, quae dixi, cor, cerebrum, animam, ignem vulgo; T I, 19. quanto melius haec vulgus imperitorum; N I, 101. atque haec quidem ille; N II, 96. haec igitur indocti; N III, 40. idcirco haec tecum, quia ...; A II, 93. atque haec quidem Ennius; D I, 132. haec igitur Atheniensis tui; L II, 67. Cyrus quidem haec moriens; C 81 (82).

d. **mit Präpositionen**: ad: additis; F IV, 73. adiungit; A I, 40. conferrem; N I, 9. dicere; F IV, 44. dici; R III, 26. habeo; F I, 28. habes; T I, 55. impellere; L II, 69. opus est; D II, 130. opus esse ad haec refellenda; N III, 61. opus est ad haec refellenda; D II, 51. refert; F I, 23. referri; F III, 22. revocatur; O I, 135. transferre; T I, 41. vis; T II, 42. vultis; Lae 32. contra: sit ... armatus; R VI, 1. in: intenta; N I, 105. invaserit; L I, 39. inter: intertactum; F II, 16. interesse; A II, 50. vivere; L I, 56. — est ... similitudo; T II, 35.

3. **horum**: a. **nach Pronomina**: aliquid; A II, 124. T I, 41. neutrum; A II, 113. D II, 125. nihil; N I, 70. II, 119. 128. III, 30. 52. < D II, 67. L II, 7. quid? P 15. 39. num quid? A II, 143. quid horum; T III, 30. quid; N II, 167. quidnam; F IV, 19. quicquid; N I, 104. utrumque; T IV, 62.

b. **nach Adjectiven**: plena; D I, 16. simile; T II, 36. similia; A II, 91. F III, 51.

c. **nach Substantiven**: errore; D II, 83. insignia; N I, 100. luminibus; A II, 43. (consilii, rationis, mentis) potestas; T IV, 77. de ... veritate; F III, 48.

4. **his (dat.)**: a. **nach Verben**: || his || accidant; N II, 82. adsentiri; D II, 100. respondet; F II, 23. tribuendum est; F V, 72.

b. **nach Adjectiven**: consentaneum; F III, 48. T V, 82. consentanea; F III, 48. sint ... con-

sequentia; F III, 26. 48. contraria; F IV, 69. T IV, 25. V, 30. O I, 115. < II, 38. similia; T V, 97. O I, 17.

5. **his (abl.)**: a. **Subject im abl. abs.**: auditis; T I, 76. cognitis; A II, 37. explicatis; L I, 16. expositis; O I, 99. positus; F III, 41. propositis; F IV, 54. L II, 51.

b. **nach Verben**: caret; N II, 46. iis || his || carentia; N II, 21. vacant; N II, 56. uti; D I, 35. iis || his || uti; N II, 79. utendum est; O I, 52.

c. **nach Adjectis**: contentus; R I, 36. d. **abl. causae**: capiuntur; T V, 28. esse perterritas; N I, 86.

e. **bei Comparativen**: esse potiora; F I, 11. f. **mit Präpositionen**: ab: ordiamur; F V, 34. de ... his || iis || ... certatur; N I, 2.

ex: est concretum ex his || iis ||; N III, 30. constatuere; F IV, 25. iis || his || eferantur; N II, 86. gigni; A II, 118. nata est; A II, 59. — duo; A II, 41. quid; T V, 40. — **sum Est**: ex iis || his ||; L I, 35.

in: addubitare; O III, 18. consistit; A I, 42. discrepant; A I, 134. inesse; N II, 97. est occupata; N II, 58. poni; F III, 53. esse in iis || his || ... positam; F IV, 59. — **sum Est**: in iis || his ||; F III, 60. C 24.

sine: Lae 84.

E. **Ältere Formen**: I, 1. a. -Huisee || Huine || diei; L II, 28. huineae generis; Ti 16. huineae hominum? D II, 30. huineae modi; A I, 25. fr II, 3. haec ... sententiae; T V, 84. huineae terrae; N II, 164. ad huineae ... vitam? T III, 43.

b. **hisce** ... pluribus || pluribus || nominibus; T II, 46.

2. **huineae** est ille Telamon; T III, 39. haec || haec || sunt ... aves internumiae Iovis; D II, 72. haec || haec || sunt exercitationes ingenii, haec curricula mentis; C 38. **nae** haec tabulae mentis perturbationes sunt, sic ...; T IV, 36. haec sunt fere de animo sententiae; T I, 22. — haec sunt illae fibrae stirpium, quas initio dixi, persequenda; T III, 84.

II. **haecine** ... cadere in sapientem putas? T III, 8.

F. **Fragment, Lücken**: * deterrimus et ex hac vel optimatum vel factiosae tyrannica illa vel regia vel etiam persaepe popularis; R I, 45. si ... (conlustrare animo voluerimus) Assyrios, si Persas, si Poenos, si haec *; R III, 7. in || nisi || his ... aere congesto fusis desubito esset ornatum; R VI, 2. † haec fons || expositis ||; L II, 48.

hic, **hier**, **hierbei**, **hierin**, **bei dieser Gelegenheit**: nihil huc || hic, huic || addi potest, quo magis virtus sit; P 22. hic mihi adferunt medicocitates; T III, 74. hic apud maiores nostros adhibebatur peritus; D II, 71. hic primum si || primum || mihi libeat adsentiri Epicuro; Fa 21. hic (pater) fere aetatem egit in lictis; L II, 3. licet hic rursus ea commemorare; F II, 84.

hic Socrates commemoratur, hic Diogenes, hic Caecilianum illud; T III, 56. -hoc caput hic paulum esse subito aequore condit; N II, 108. considamus || † consid. || hic; Fa 4. considamus hic in umbra; L II, 7. hic primum Catulus delectatus ipso loco; fr. V, 19. hic cum quidem familiaris iocans dixisset ...; T V, 60. quem (Platonem) acceptissimum primum hic disputare solitum; F V, 2. hic alio re familiaris, alio dicit humanitas; O III, 89. -hic esse inferni et partibus erigit Hydra; N II, 114. hic enim exclamasset Laelius ingemissentque vehementius ceteri; R VI, 12. hic magna quaedam exoritur ... somniorum (Antiphontis) interpretatio; D I, 116. cum haec exquirem, sicut hic faciebam;

T I, 98. «dic. hospes. Spartae nos te hic vidisse iacentis»; T I, 101. hic Catulus: etsi heri, inquit, id ... paene explicatum est ...; A II, 10. hic ego: Pomponius quidem, inquam, noster locari videtur; F V, 4. hic ego: etsi facit hic quidem, inquam, ... ea, quae praecipis; F V, 6. hic Velleius: nescis, inquit, quanta cum expectatione ... sim te auditurus; N III, 2. hic Philus: non hercule, inquit, Scipio, dubito, quin ...; R I, 37. hic Scipio: agnosco, inquit, tum morem istum, Spuri; R III, 47. vgl. s̄nt Berb. hic ... ubi habitamus, non intermittit suo tempore caelum nitescere»; T I, 69. hic cum uterque me intueretur; F II, 1. hic quam volet Epicurus loceatur; N II, 46. non animadvertunt hic eum (Epicurum) ambiguo locutum esse; N I, 86. hic ambiguo ludimur; F IV, 75. hic ego non mirer esse quemquam, qui ...? N II, 93. quid tibi hic tandem nocet? D II, 46. hic ... orti stirpe antiquissima sumus; L II, 3. hic mihi ... Africanus se ostendit ea forma, quae ...; R VI, 10. hic tu, Africana, ostendas oportebit patriae lumen animi ... tu; R VI, 12. hic piscari nulli (piscatores) solent; O III, 59. «hic illa eximio posita est fulgore Corona»; N II, 108. hic pugnes licet; A II, 57. hic homo severus luxuriam ipsam per se reprehendam non putat; F II, 23. hic quaeret || quaerit || quiesquam, cuiusnam causa ...; N II, 133. ne hoc || hic || quidem quaero, cur ...; D I, 16. hic ego ... quaevis ... viveretne; R VI, 14. quos (libros) hic tandem requiris? F III, 10. hic est ille situs; L II, 57. «hic situs est ... qui quondam Hectore percussus concidit ense»; F VIII, 9. «hic Iovis altoison subito pinata satelles ... subrigit ... transfingens unguibus anguem»; D I, 106. hic nihil fuit, quod (verbum Latinaum) quaereremus; F II, 13. quos (commentario) hic sciebam esse; F III, 10. «hic Gemina est ille sub ipse Ante Canem»; N II, 114. «hic silvestris erat Romani nominis alitrix, Martia»; D I, 20. hic ... quanta pugna est doctissimorum hominum! D II, 105. *obis non placuit Syracusis fuisse rem publicam ... cum essent tyranni, nec hic, cum decemviri; R III, 45. hoc loco est, Syracusis quicquid est picium, hic aquatico; O III, 59. hic ea, quae videbatur utilitas, plus valuit quam honestas; O III, 109. hic ille iam vertetur orbis; R II, 45. hic Zenonem vidisse acute nullum esse visum, quod ...; A II, 77. hoc || hic || quidem videre licet ...; Lae 54. quid ego hic sceleratorum utar exemplis? L II, 41. — s̄nt Berb. hic Spennippus, hic Xenocrates, hic eius auditor Polemo; F V, 2. hic sacra, hic genus, hic maiorum multa vestigia; L II, 3. hic Scipio: quam vellem Panaetium nostrum nobiscum haberemus! R I, 15. hic Laelius: quid tandem agebitis? R I, 19. hic Scipio: faciam, quod vultis, ut potero; R I, 38. hic Laelius: scio tibi ita placere, Africana; R I, 46. hic Africanus: puto nobis ... fore; R II, 65. hic Laelius: praecclare intellego ...; R IV, 4.

hiemalis, winterflich: tempus: arboreus ... ut hiemali tempore ... tempestive caedi putatur; D II, 83.

vis: Caucasus nives hiemalemque vim perforant sine dolore; T V, 77.

hiems, Winter: I. senescit, al.: infectens ... sol cursum tum ad septentriones, tum ad meridiem aestates et hiemes efficit et ea duo tempora, quorum alterum hiemi senescenti adiunctum est, alterum aestati; N II, 49.

II. Beit: alia semper virent, alia hieme nudataverno tempore tepefacta frondescent; T V, 37.

quod magna vis terrae cavernis continetur caloraeaque hieme sit || Et || densior; N II, 25. aestate grave esse aureum amiculum, hieme frigidum; N III, 83. campos et montes hieme et aestate peragrantes; D I, 94. cum ... terra se ... hieme ad ↑ concipiendas || conficiendas || (fruges) relaxarit; R IV, 1.

hilarē, heiter, fröhlich: dico, facio: si quid in domestico luctu hilaris ab iis (pueris) factum est aut dictum; T III, 64.

loquor: si hilaris locuti sunt; T III, 64.

vivo: dicimus aliquem hilaris vivere; F V, 92.

hilaris, hilarus, heiter, fröhlich: perturbationes: hilariores illae (perturbationes) ... non multum differunt ab amentia; T IV, 36.

vita: ergo, si semel tristior effectus est, hilara vita amissa est? F V, 92.

vultus: cum (Laedaeamonia) ... esset vultu hilaris atque laetus; T I, 100.

hilaritas, Heiterheit, Fröhlichkeit: I. est: in C. Laelio multa hilaritas (erat); O I, 108.

II. I. efficitur: ut ... laetitia profusam hilaritatem (efficit); T IV, 15.

2. iudico ex: ex maestitia, ex hilaritate, ex risu ... iudicabimus, quid ... apte fiat; O I, 146.

III. I. beatus: non ... hilaritate nec lascivia nec risu aut ioco ... sunt beati; F II, 65.

consperegere: quae Menippum imitati ... quadam hilaritate consperamus; A I, 8.

2. cum: sine hac gladiatoria iracundia videmus progredientem apud Homerum Aiaceum multa cum hilaritate; T IV, 49.

sine: Pythagoram et Periclem summam auctoritatem consecutos sine ulla hilaritate; O I, 108.

hilario, erheitert: sensum: iucundum motum, quo sensus hilararet, Graeco ἡδονή, Latine voluptatum vocat; F II, 8.

terrām: ut (terra) cum caelo hilariter videtur; N II, 102.

hilus, Feur: «Siayphus versat saxum sudans nitendo neque proficit hilum»; T I, 10.

hinc, von hier, von, aus dieser Seite, daher: I. bei Berben: tempus est ... iam hinc abire me; T I, 99. hinc ceteri particulas arripere conati; F V, 72. cum speculorum levitas hic illincque || illinc || altitudinem adsumpsit; T I, 49. hinc ... aspicitur ... ut esse ostendens emergit Scorpius alter; N II, 113. Critoni ... non persuasi me hinc avolaturum; T I, 103. hinc capiamus exordium; F V, 23. vetat ... deus iniussu hinc nos suo demigrare; T I, 74. ↑ in monte || hinc || Bemus auspicio se devoret; D I, 107. hinc, quodcumque in solum venit, ut dicitur, effingis atque efficit; N I, 65. cum hinc excessero; T I, 103. hinc est illud exortum, quod ...; F III, 51. hinc illa cognitio virtutis existit; T V, 71. hinc vobis existit ... illa fatalis necessitas; N I, 55. ↑ nascor; O III, 36. hinc gignebatur fuga desidia; A I, 23. hinc ille Gyges inducitur a Platone; O III, 38. hinc siccae, hinc venena hinc falsa testamenta nascuntur, hinc furta, pecculatus, expilationes direptionesque sociorum et civium, hinc opum mirarum potentiae non ferendae, postremo etiam in liberis civitatibus regnandi existunt cupiditates; O III, 36. hinc patriae proditores, hinc rerum publicarum evasores, hinc cum hostibus clandestina colloquia nasci; C 40. hinc ... est ordiendum; F III, 16. ipsi illi maiorum gentium di qui ha-

bentur hinc a nobis || hinc || profecti in caelum reperientur; T I, 29. harum (civitatum) rectores et conservatores hinc profecti hoc revertentur; R VI, 13. ut quodam hinc libros promerem; F III, 8. ut (interit) ... gradus in ea via, quae est hinc in Iudiam; F III, 45.

II. *zum* *ἄγ*: hinc omnia, quae pulchra, honesta, praeciosa sunt, ... plena gaudiorum sunt; T V, 67. vgl. III. T I, 28.

III. *επιτιψί*: hinc hostis mi Albcnius, hinc inimicus; F I, 9. ex hoc ... Hercules tantus ... habetur deus; hinc Liber Semela natus eademque famae celebritate Tyndaridae fratres; T I, 28. hinc ille Agamemno Homericus; T III, 62. hinc Hercules, hinc Castor et Pollux, hinc Aesculapius, hinc Liber etiam ..., hinc etiam Romulus; N II, 62. hinc .. illa et apud Graecos exempla; R I, 5. hinc rhetorum campus de Marathone, Salamine, Plataeis, Thermopylis, Leuctris, hinc noster Cocles, hinc Decii, hinc Cn. et P. Scipiones, hinc M. Marcellus, innumerabiles alii; O I, 61. hinc apud Atheniensis magnae discordiae; O I, 86.

hinnitus, *Ἰννήν*: subito (Dionysius) exaudivit hinnitum; D I, 73.

hio, *ἡίον*: cum pisciculi parvi in concham hiantem innataverunt; N II, 123.

hippocentaurus, *ἵπποκένταυρος*: in nubibus nunquam animadvertisti leonis formam aut hippocentauri; D II, 49.

hirsutus, *ἡρσυτός*: quarum (animantium) aliae coris tectae sunt, aliae villis vestitae, aliae spinis hirsutae; N II, 121.

historia, *ἱστορία*, *ἱστορίαι*: I. a best: abest .. historia litteris nostris; L I, 5.

adfert: quid huic Triario litterae, quid historiae cogitatio rerum ... voluptatis affert? F I, 25. omnia tollamus ... quae aut historia nobis aut ratio nova adfert; N I, 88.

delectat: quid historia delectet; F V, 51.

est: in vestris disputationibus historia muta est; F II, 67. talibus exemplis non scetae solum fabulae, verum etiam historiae refertae sunt, et quidem maxime nostrae; F V, 64. plena exemplorum est historia, tum referta vita communis; D I, 50. obscura est historia Romana; R II, 38.

indicat: ut indicat ipsius (Albini) historia scripta Graece; A II, 137.

loquuntur: cum ... P. ... Africani historiae loquantur in legatione illa nobili ... Panaetium unum omnino comitem fuisse; A II, 5.

mentitur: num etiam Graiorum historia mentita est; D I, 37.

potest: f. II, I. absolvo. sumo.

prodit: caput arseae Serrio Tullio dormienti quae historia non prodidit; D I, 121.

tradit: qualis (signa) permulta historia tradidit; D I, 121.

II. I. absolvo: historia ... nec institui potest nisi preparato otio nec exiguo tempore absolvi; L I, 9.

conquiro: cum omnium factorum, cum regionum conquiris historiam; F II, 107.

flagito: postulari a te iam diu vel || et || flagitator potius historia; L I, 5.

instituto: f. absolvo.

persequo: quam (historiam) solemus persequi usque ad extremum; F V, 51.

perverto: nisi omnem historiam perverterimus; D I, 38.

postulo: f. flagito.

scribo: Cn. Aufidius ... Graecam scribebat historiam; T V, 112. qui (C. Acilius) Graece scripsit historiam; O III, 115. f. I. indicat.

sumo: ex eorum ... scriptis ... omnis historia, omnis sermo elegans sumi potest; F V, 7.

tracto: te illam (historiam) tractante effici posse, ut ...; L I, 3.

2. mando: smiae ... Dodonaese improbatem historiis Graecis mandatam esse demior; D II, 69.

3. pono in: quocumque ... ingredimur, in aliqua historia vestigium ponimus; F V, 5.

profero ex: multa etiam sunt a te ex historiis prolata somnia; D II, 136.

satis facio in: potes ... tu profecto satis facere in ea (historia); L I, 5.

sum in: nec ... sum nescius esse utilitatem in historia, non modo voluptatem; F V, 51. hoc item in Sileni ... Graeca historia est; D I, 49.

III. curiosus in: permulta alia colligit Chrysippus, ut est in omni historia curiosus; T I, 108.

IV. pater: apud Herodotum, patrem historiae, ... sunt innumerabiles fabulae; L I, 5.

V. I. delectari: quid, quod homines infima fortuna, nulla spe rerum gerendarum, opiferos denique delectantur historia? F V, 52.

2. in: qui (Timaeus) cum in historia dixisset ...; N II, 69. apud Agathoclem scriptam in historia est Hamilcarem ... visum esse audire vocem; D I, 50. ut in Sullae scriptum historia videtur; D I, 72. intellego te, frater, alias in historia leges observandas putare, alias in poemate. — quippe, quom in illa omnia ad veritatem || cuncta || ... referantur, in hoc ad delectationem pleraque; L I, 5. In historia puerile quiddam (Sienna) consecretur; L I, 7.

historicus, *ἱστορικὸς*: negant: negant historici Laeodaeoniis nllum ostentum hoc tristicum accidisse; L I, 69.

volunt: Apollinem eum, cuius in tutela Athenae antiqui historici esse voluerunt; N III, 55.

ohne *ἑρῶ*: omnes hoc historici, Fabii, Gellii, sed prope Coelius; D I, 55.

histrion, *ἡίστριον*: I. corrunt: ii mihi videntur fabulam aetatis peregrinae nec tamquam inexercitati histiones in extremo actu corruisse; C 64.

placet: neque .. histrioni, tunc placet, peragenda fabula est, modo, in quocumque fuerit actu, probetur; C 70.

videt: ergo histrio hoc videbit in scena? O I, 114.

II. 2. explodo, al.: histrio si paulum se movit extra numerum, aut si versus pronuntiat est syllaba una brevior aut longior, exhibilatur, exploditur; P 26.

probo: f. I. placet.

2. concedo, sum; nec .. histrionibus oratoribusque concedendum est, ut iis haec apta sint, vobis dissoluta; O I, 129.

do: ut .. histrioni actio, saltatoris motus non quis, sed certus quidam est datus, sic ..; F III, 24.

ostendo: miror deos immortales || immortalis || histrioni futuro claritatem ostendisse, nullam ostendisse Africano; D II, 66.

III. gestus: histrionum non nulli gestus ineptiis non vacant; O I, 130.

IV. ab: aguntur ieta praecleari, et ab oratore quidem melius ... quam ab illo histrione; T IV, 55.

hodie, *ἄρτι*: quod hodie apparet apud Regillum tamquam vestigium unguiae; N III, 11.

[hodie apud inferos fortasse cenabimus]; T I, 101. hodie tuus avitus Masinissa quae faciat hodie nonaginta natus annos; C 34. qui cum hodie bellum cum mortuo gerant; fr V, 47. ut me hodie ante omnes comicos stultos senes versari atque inluseris || eluseris || lautissime; Lae 99. quod Homericus Ulixes Deli se proceram ... palmam vidisse dixit, hodie monstrant eandem; L 1, 2. ut saepe alias, sic hodie ita nosse ista visus es, ut .; F V, 75. id quod retinemus hodie magna cum salute rei publicae; R II, 16. si quae (leges) forte a me hodie rogabuntur; L II, 23. is est hodie locus saeptus religiose propter Iovis pueri; D II, 85. ut hodie stet Asia Luculli instituta servandis; A II, 3. praepotentem . . . ut hodie est noster Pompeius; F II, 57. quod . . . multi Epicurei et fuerunt et hodie sunt . . . in amicitias fideles; F II, 81. erat (Roscius), sicuti hodie est, perversissimis oculis; N I, 79. hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 3. qui tum eos agros, ubi hodie est haec urbs, incolebant; R II, 4. quae (iudicia) quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt; L I, 40. mihi . . . non minori curae est, qualis res publica post mortem meam futura || sit ||, quam qualis hodie sit; Lae 43. eo . . . conditas sortis, quae hodie Fortunae monitu tolluntur; D II, 86. || ille traversa mente mi hodie tradidit repagula; N III, 66. *oñe Verb:* num quis horum miser hodie? ne tui quidem post spiritum extremum; T I, 89.

hodiernus, *hēntig*: sermo: te existimo quom populi, tum etiam singulis hodierno sermone leges vivendi et disciplinam daturum; L I, 57. hodierno sermone conficiam, spero, hoc praesertim die; L II, 69.

homo, *Menſch, Mann*, pl. *Viri*: I. *abſoiut*: 1. *Subiect* und *Apposition*: aberrat: non pugnam cum homine, cur tantum aberrat || habeat, al || in natura boni; F V, 80.

abhorret: quoniam in natura hominum dissimilitudines sunt, ut alios dulcia, alios subamara delectant, alii libidinosi, alii iracundi aut crudeles aut superbi sint, alii a talibus vitis abhorreant; Fa 8.

absolvunt: extrui . . . vetat (Plato) sepulchrum altius, quam quod *quinque homines* quinque diebus absolverint; L II, 68.

abstinent: quo minus homines tenebras et solitudinem nacti nullo dedecore se abstineant; F III, 38.

abutiur: mandare quemquam litteris cogitationes suae . . . hominis est intemperanter abutentis et otio et litteris; T I, 6.

accidunt: accedere ad rem publicam plerumque homines nulla re bona dignos; R I, 9.

accendit: «homo . . . quasi lumen de suo lumine accendat, facit;» O I, 51.

adfert: ibidem homo acutus . . . attulit rem commenticiam; F I, 19. f. sentit; P 23.

adficit: non postulo, ut dolorem eisdem verbis adficias, quibus Epicurus [voluptatem], homo, ut acis, voluptarius; T II, 18.

adhaerescunt: ut homines ad earum saxa descendendo cupiditate adhaerescerent; F V, 49.

adhibent: sic homines, ac multo etiam magis natura congregati adhibent agendi cogitandique sollertiam; O I, 157.

adiungit: homo . . . quod rationis est particeps, per quam consequentia cernit, causas rerum videt earumque praegressus et quasi antecessiones non ignorat, similitudines comparat rebusque praesentibus adiungit atque adnectit futuras, facile totius

vitae cursum videt ad eamque degendam praeparat res necessarias; O I, 11.

adiuvant: qui . . . ex bestiis fructus aut quae commoditas, nisi homines adiuvarent, percipi posset? O II, 14.

admiratur: nihil hominem, nisi quod honestum decorumque sit, aut admirari aut optare sub expectare oportere nullique neque homini neque perturbationi animi nec fortunae subcombere; O I, 66. admirantur . . . communiter illi (homines) . . . omnia, quae . . .; O II, 38.

adnectit: f. adiungit.

adripit: unde . . . hanc (mentem) homo arripuit? ut ait apud Xenophontem Socrates; N II, 18.

adstantur: videamus, ne haec oratio sit hominum adstantium nostras inbecillitati et indulgentium molitudinis; T III, 13.

adsunt: aderant mei familiares, docti homines, P. et C. Selli; A II, 11.

agit: «quae . . . (homines) agunt vigilantes agitantque;» D I, 45. Numerius Suffutius Praenestinum monumenta declarat, honestum hominem et nobilem, . . . perterritum visis irridentibus suis civibus id agere coepisse; D II, 85. etiam solitario homini atque in agro vitam agentis opinio iustitiae necessaria est; O II, 39.

agitant: f. agit; D I, 45.

agnoscit: ut per biduum nemo hominem homo agnosceret; N II, 96.

amant: industrios homines illi (Graeci) studiosos vel potius amantissimos dolores appellant, non commodius laboriosos; T II, 35. f. II, 1. amo; A II, 113.

anquirit: qui (homo) et se ipse diligit et alterum inquirit || diligit . . . inquirit ||, cuius . . .; Lae 81.

antecedunt: [homines omnibus bestiis antecedunt]; N fr 4.

aperiunt: quod docti homines nervis imitati atque cantibus aperuerunt sibi reditum in hunc locum, sicut alii, qui . . .; R VI, 18.

appellant: idem . . . (Chrysiptus) disputat aethera esse eum, quem homines Iovem appellant; N I, 40. ceterorum . . . siderum ambitus ignorantes homines praeter admodum paucos neque nomine appellant neque inter se numero commetiuntur; Ti 23.

appetit: eadem . . . ratio fecit hominem hominum appetentem cumque iis natura et sermone et usu congruentem; F II, 45. f. est; P 42.

arbitrantur: nihil arit, quod homines iis auctoribus non posse consequi se arbitrantur; O II, 42.

aspiciunt: Graeci . . . homines, non satis animosi, prudentes, ut est captus hominum, satis, hostem aspiceri non possunt; T II, 65.

aucupatur: (lex) a nobili homine lata, L. Caesio, sed . . . dissidente a bonis atque omnis rursus populari ratione || popularis auras || aucupante; L III, 35.

audiunt: ne curiosissimi quidem homines exquirendo audire tam multa possunt, quam sunt multa; N I, 97.

auget: hominem hominis incommodum suum commodum augere; O III, 21.

capit: simul . . . (homo) cepit intelligentiam vel notionem potius; F III, 21. ut (homines) deorum cognitionem caelum intuentes capere possent; N II, 140.

cernunt: homines existimare oportere omnia, quae cernerent, deorum esse plena; L II, 26. f. adiungit.

clamant: definitiones . . . et partitiones et horum luminibus utens oratio, tum similitudine

disimilitudinesque et earum tenuis et acuta distinctio fidentium est hominum illa vera et firma et certa esse, quae tutentur, non eorum, qui clament nihil magis vera illa esse quam falsa; A II, 43.

coepit: homo naturalis enisimus... stomachari tamen coepit; A II, 11. postea tuus ille Poenulus, ... homo igitur acutus, ... verba versare coepit; F IV, 56. postquam homines minus creduli esse coeperunt; D II, 117. f. agit; D II, 85.

cogitat: homines se sibi accidere posse non cogitant; T I, 86. ut homini, cum de deo cogitet, forma occurrat humana; N I, 76. quae in vita usurpant homines, cogitant, curant, vident; D I, 45.

cohaerent: quom .. alia, quibus cohaerent homines, e mortali genere supererit; L I, 24.

colunt: qui (homines) has nobiscum terras ab oriente ad occidentem colunt; N II, 164. qui (homines) praestantibus ingenis in vita humana divina studia colerunt; R VI, 18. cum homines ... neque solum colent inter se ac diligunt, sed etiam verebuntur; Lae 82.

committuntur: f. appellant; T I, 33.

comparat: f. adiungit.

conatur: qui (homo impotens) nec facile efficiere possit, quod conetur, nec obtinere, si effecerit; F I, 52.

concupiscit, condoleseit: cum ... natura .. (hominem) et condolecere et concupiscere et extimescere et efferi laetitia dicentur; A I, 38.

condunt: neque .. homines murum aut formicarum causa frumentum condunt, sed coniungunt ..; N II, 157.

confert: istorum .. verborum amore ... praestantissimis ingenis homines se ad philosophiae studium contulerunt; F II, 51. quoniam ... id .. unum expetentes homines se ad hoc studium contulerunt; F II, 86. ut (homo) habeat, quibuscum possit familiares conferre sermones; O II, 39. congruit: f. appetit.

conicit: consules ... homo omnium infimus et sordidissimus, tribunus plebis C. Curliatus, in vincula coniecit; L III, 20.

conligit: ita cognitione et ratione (homo) collegit, ut statueret ..; F III, 21.

consectantur: inertissimos homines nescio qua singulari nequitia praeditos videmus tamen et corpore et animo moveri semper et, cum re nulla impediatur necessaria, aut alveolum poscere aut quaerere quempian lendum aut sermonem aliquem requirere, cumque non habeant ingenus ex doctrina oblectationes, circulos aliquos et essinulas consectari; F V, 56.

consequuntur: homines eos, qui immortalitatem essent consecuti (Chrysippus deos dicit esse); N I, 39.

constat: perspicuum est hominem e corpore animoque constare; F V, 34. ipsum .. hominem ... non constare natura; N II, 86.

conuetus: quae Carneades, Graecus homo et conuetus, quod commodum esset, verbis ..; R III, 8.

consultant: in quibus (generibus) deliberare homines et consulere de officio soleant; O III, 7. contemnit: quam .. certationem homo et acutus et diligens, Chrysippus, non contemnit; F II, 44.

convertunt: si homines rationem ... in fraudem malitiamque convertent; N III, 78.

credunt: quod multis iam ante saeculis nullo alio de mortali homines credidissent; R II, 20. f. IV, 1. admiratio; D II, 42.

cupiunt: cum (homines) quaedam etiam praecleara cuperent eaque nescirent nec ubi nec qualia essent; T III, 4.

curant: f. cogitat; D I, 45.

defendit: deserti .. hominis et facile laborantis ... multorum causis et non gravate et gratuito defendentis beneficia et patrocinia late patent; O II, 66.

definit: superiores definitiones erant Sphaeri, hominis in primis bene definitis; T IV, 53.

deliberant: f. consultant.

deplorant: quae C. Saliator, quae Sp. Albius, homines consulares, nostri fere aequales, deplorare solebant; C 7.

descendunt: ut ... cotidiano in forum mille hominum cum palliis conchylio tinctis descendere; R VI, 2.

desistunt: ut homines mortem vel optare incipiant vel certe timere desistant; T I, 117.

detrahit: esse contra naturam hominem homini detrabere sui commodi causa; O III, 28. homo .. iustus ... nihil cuiquam, quod in se transferat, detrahet; O III, 75.

dicit: A. Albinum, ... doctum sane hominem, ... iocantem dixisse Carneadi ..; A II, 137. e quidem e Cn. Aufidio, praetorico, erudito homine, oculis capto, saepe audiebam, cum ... diceret; F V, 54. Timotheum, clarum hominem Athenis et principem civitatis, ferant ... dixisse ..; T V, 100. Chrysippus tibi acute dicere videbatur, homo sine dubio versutus et callidus; N III, 25. cum meudaci homini ne verum quidem dicenti credere soleamus; D II, 146.

differunt: homines ... etsi aliis multis, tamen hoc uno plurimum a bestiis differunt, quod rationem habent a natura datam mentemque acrem et vigentem; F II, 45. quantum inter se homines studiis, moribus, omni vitae ratione differant; fr V, 37.

diffundunt: f. habet; Lae 52.

diffugiunt: qui (homines) periculo mortis diffugissent; D III, 114.

diligit: f. acquirit colunt; Lae 82.

discit: e quibus (philosophia) homo sane levis, Heracleotes Dionysius, cum a Zenone fortis esse didicisset, a dolore deductus est; T II, 60.

disputant: Dicaearchus .. in eo sermone ... doctorum hominum disputantium primo libro multos loquentis facit; T I, 21. f. habet; Lae 52.

dissentiant: duo vel principes dialecticorum, Antipater et Archidemus, f. opinosissimi homines, nonne multis in rebus dissentiant? A II, 143. omnes homines inter se natura confusi pravitate dissentiant nec se intellegunt esse consanguineos et subiectos sub unam eandemque tutelam; L fr 2.

disidet: f. accipiat.

dolent: inter hac tantam multitudinem hominum interiectam non vides nec laetantium nec dolentium? F II, 16. ut homines castigationibus, reprehensionibus, ignominia adficia se in delicto dolerent; T IV, 45.

dominant: cur .. regem appellem ... hominem dominandi cupidum ... populo oppresso dominantem, non tyrannum potius? R I, 50.

dubitant: ex quo fit, ut homines, etiam cum taciti optent quid aut voveant, non dubitent, quin di illud exaudiant; D I, 129. non solum id homines solere dubitare, honestatque an turpe sit, sed ..; O I, 161. cum (Panaetius) dixerit homines solere in hac comparatione dubitare; O III, 18.

ducunt: an ea ... quocumque significant nisi hominum ex similitudine aliqua coniecturam modo hic, modo illic ducunt? D II, 145.

edant: quid .. homines doctissimi et summi poetarum de se ipsis et carminibus edant et cantibus? T IV, 71.

efficit: si aliquid est, ... quod homo efficere non possit; N III, 25. homo ... haec, quae in mundo sunt, efficere non potest; N III, 25. ... nec quae sepulchrum faceret operosus, quam quod decem homines effecerint triduo; L II, 64. cuius (alterius) animus (homo) ita cum suo miscetur, ut efficiat paene unum ex duobus; Lae 81. ¶ conatur.

egenat: homines externos hoc liberalitatis genere in nrbe nostra non egere; O II, 64. ¶ III, 2. gloriose.

emit: emit homo cupidus et locuples tanti, quanti Pythius voluit, et emit (hortos) instructos; O III, 59.

enuntiat: ad coli iustitia poterit ab homine propter vim doloris enuntiantem commissa, prodeunte conscio, multa officia relinquente? T II, 31.

errant: signaris homines in vita mentibus errant; T I, 115. nullam dicere maxumarum rerum artem esse ... hominum est parum considerate loquentium atque in maximis rebus errantium; O II, 6.

est: hominem ... esse censebant quasi partem quandam civitatis et universi generis humani; A I, 21. erat ... Alexandria ... Heraclitus Tyrius, ... homo sane in ista philosophia ... probatus et nobilis; A II, 11. si homo est, animal est mortale, rationis particeps; A II, 21. innumerabiles esse mundos ... ita pares, ut inter eos nihil prorsus intersit [...], itemque homines; A II, 55. qui (Cleitomachus) ... cum Carneade fuit, homo et acutus, ut Poenus, et valde studiosus ac diligens; A II, 98. homines sceleribus et parricidiis inquinatos nihil miseriores esse quam eos; F IV, 68. cum ipsi homines sibi sint per se et sua sponte cari; F V, 37. quin earum (virtutum) compotes homines magno animo erectoque viventes semper sint beati; F V, 71. si et eadem res est et idem est homo; T III, 74. qualis cuisque animi adfectus esset, talem esse hominem; qualis autem homo ipse esset, talem eius esse orationem; T V, 47. ut homo nemo melius esse quam se putet, desipientis adrogantiae est; N II, 16. hominem, qui est mundi pars, quoniam ratio est particeps, pluris esse quam mundum omnem oporteret; N II, 32. homo ortus est ... nullo modo perfectus, sed est quaedam particula perfecti; N II, 37. sunt ... ex terra homines non ut incolae atque habitatores, sed quasi spectatores superarum rerum atque caelestium; N II, 140. qui (homines) ubique sunt quacumque in ora ac parte terrarum; N II, 164. quos (homines) videmus, si modo ulli sunt, esse perpaucos; N III, 70. quod et ipse hominem diligebam et in primis patris meo Paulo probatum et carum fuisse cognoveram; R I, 23. in ipsius paterno genere fuit nosler ille amicus, ... egregie cordatus homo, catus Aelius Sextus

¶ [egregie ... Sextus] ¶; R I, 30. qui (homines) ignorantie virtutis ... opulentes homines et copiosos, tum ¶ et ¶ genere nobili natos esse optimos putant; R I, 51. quoniam hominem, quod principium reliquarum rerum esse voluit, generavit et ornavit dens; L I, 27. nec his ¶ iis ¶ de hominibus, qui nunc sunt, sed de futuris ... haec habetur oratio; L III, 29. in quibus (hominibus) praecclare agitur si sunt simulacra virtutis; O I, 46. secundum deos homines hominibus maxime

II.

ntiles esse possunt; O II, 11. non esse in civitate dno milia hominum, qui rem haberent; O II, 78. (Scipio) querebatur, quod omnibus in rebus homines diligentiores essent; ... in amicis eligendis ¶ dilig. dilig. ¶ negligentis ¶ negligentis ¶ esse; Lae 62. quem ... intellegimus divitem aut hoc verbum in quo homine pinimus? opinor in eo, qui tauta possessio sit ¶ est ¶, ut ad liberaliter vivendum facile contentus sit, qui nihil quaerant, nihil appetat, nihil optet amplius; F 42. ¶ abhorrent. adiungit. coepit; D II, 117. consequuntur. discit. vult; O III, 27.

evertunt: qua caecitate ¶ qua (fama populari) caecati ¶ homines ... funditus alii everterunt suas civitates, alii ipsi occiderunt; T III, 4.

existimant: hanc ... utilem homines existimant veramque prudentiam; O II, 33. ¶ cernunt.

expetit: ¶ admiratur; O I, 66. confert; F II, 86. — III, 2. bonus; T III, 3.

exprobrant: odiosum sane genus hominum officia exprobrantium; Lae 71.

existunt: sic homines patrum similes existunt; N I, 91.

exsuperat: ¶ homo te exsuperavit usquam gentium impudentia? — quia autem ¶ item ¶ malitia te? T IV, 77.

extimeant: quod (homines) tonitruus iactusque fulminum extimuisent; D II, 42. ¶ concupiscit.

facit: hominem frugi omnia recte facere; T IV, 36. quod facere eloquentes homines copiose solent; T V, 85. hoc ne homines quidem probi faciunt, ut ... calamitates praedicant; D II, 54. quid faciet is homo in tenebris, qui nihil timet nisi testem et iudicem? quid in deserto quo loco nactus ... inbecillum atque solum? L I, 41. cum homines, quod facere ipsi non possent, id recte fieri in altero iudicarent; Lae 24. ¶ accendit.

fert: (Marius) ut homo maiorem (dolorem) ferre sine causa necessaria noluit; T II, 53. hominem aegre ferre nihil oportere; T IV, 59. quidam homines severi et graves nec populi nec principum mores ferre poterant; O I, 69.

fidunt: ¶ clamant.

fruitur: ad usum hanc rem natum hominem, ut fruere voluptatibus; F II, 41. nonne melius tenues homines fruantur quam illi, qui iis (signis, tabulis) abundant? T V, 102.

funguntur: nisi his muneribus homines fungentur; O II, 13.

gaudent: cum homines ... aequitate iustitiaque gaudebant; Lae 82.

gloriantur: constantem hominem et gravem, qui gloriatur a gloria se auisse? T V, 104.

habet: si ... et prudentes homines et non veteres reges habere voluerunt; R I, 68. non ... erunt homines deliciis diffidentes audiendi, si quando de amicitia, quam nec usu nec ratione habent cognitam, disputabunt; Lae 52. nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas, quibus eos, qui ad amicitiam ¶ amicitiam ¶ essent idonei, iudicarent; Lae 62. ¶ aberrat. confert; O II, 39. consecretantur. differant; F II, 45. est; O II, 73.

ignorant: vel si ignorant id homines, vel si obmutuissent; F II, 49. ¶ adiungit. appellat; T I, 33.

imitantur: ¶ aperitur.

imperant: cum homines benivolentia coniuncti ... cupiditatis ¶, quibus ceteri serviunt, imperant; Lae 82.

implicat: ut (homo) ... se implicet primam civium, deinde omnium mortalium societate; F II, 45.

incipiunt: ¶ desistant.

incolunt: qui (homines) quasi magnam quandam insulam incolunt; N II, 165. quam parva sit ... ea pars eius (terrae), quam homines incolant; R I, 26.

indigent: saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiari inquirendum, sed diligenter atque moderate; O II, 54.

indulgent: j. adsentantur.

inferunt: j. sentiit; P 23.

ingreditur: ita audies, nt Romanum hominem, nt timide ingredientem ad hoc genus disputandi, ut longo intervallo haec studia repetentem; Fa 4. insulta: (convenit in) hominem sine arte, sine litteris, insultantem in omnes; N II, 74.

intellegant: homines optimi non intellegunt totam rationem everti; F I, 25. qnl (maiores) excedunt animos conficiuntque curis hominum non intellegentiam nihil dolendum esse ...; F I, 59. non intellegunt homines, quam magnum vegetal sit parsimonia; P 49. j. dissentiunt; L fr 2.

interit: neque excessu vitae sic deleri hominem, ut funditus interiret; T I, 27.

intnentur: j. capit; N II, 140.

iocatur: Epicurus iocetur, homo non aptissimus ad iocandum minimeque respiciens patriam; N II, 46. j. dicit; A II, 137.

iubet: C. Sulpicium Gallum, doctissimum, ut scitis, hominem, ... sphaeram ... insisse proferri; R I, 21.

indicant: j. facit; Lae 24. habet; Lae 62.

laborat: j. defendit.

laetantur: cum (homines) tantopere eius (bonestatis) adumbrata opinione laetantur; F V, 69. j. dolent; F II, 16.

loquuntur: aliter homines, aliter philosophos loqui putas oportere? F V, 89. hoc vitium ... hominum ... ad voluntatem loquentium omnia, nihil ad veritatem; Lae 91. j. errant; O II, 6.

mault: homo demens, ... cum cogeret eum necessitas nulla, in his undis ... maluit iactari quam in illa tranquillitate ... incundissime vivere; R I, 1.

meditatur: sint semper omnia homini humana meditata; T III, 30.

meminit: nt (homo) ... non sibi se soli natum meminere, sed patriae, sed suis; F II, 45. dum homines perditu hastam illam cruentam et meminere et sperantur; O II, 29.

metiuntur: homines ... populariter annum tantum modo solis, id est unius astri, reditu metiuntur; R VI, 24. ex eo, quantum cuique satis est, metiuntur homines divitiarum modum; P 44.

miscet: j. efficit; Lae 81.

monstrat: squi (homo) erranti comiter monstrat viam; O I, 51.

moritur: "hominem mortuum," inquit lex in XI || tabulis || "in urbe ne sepelito neve urito;" L II, 55. "hominem," inquit, "mortuo ne ossa legito, quoi pos || quo post || funus faciat;" L II, 60. corpus hominis mortui vidit magnitudine invisitata; O II, 38.

nascitur: j. abstinere facit; L I, 41.

nascitur: hominem natum ad nihil aliud esse quam || ad || honestatem; A fr 20 (B, 14). hominem ad duas res, ut ait Aristoteles, ad intellegendum et || et ad || agendum, esse natum quasi mortalem denm; F II, 40. eos (homines) ... communitatis et societatis snae (causa natos esse); F III, 67. cum ... ad tuendos conservandosque homines hominem natum esse videamus; F III, 68. homines nati; N I, 90. ndde tam felix concursus nascetorum, nt repente homines deorum forma nascerentur? N I, 91 (90). quoniam (homines) nascuntur in terra, nascuntur in aqua; N I, 109. quos ... tu Tyndaridas appellabas, id est homines ho-

mine natos; N III, 11. homines seire pleraque ante, quam nati sint; C 78. f. est; R I, 51. fructur; F II, 41.

negant: quantum pugna est doctissimum hominum negantium esse haec a dis immortalibus constitota; D II, 105.

nesciant: nesciant (homines) hos siderum errores id ipsum esse, quod rite dicitur tempus; Tl 33. j. capiunt.

nocet: ex quo efficitur hominem naturae obediendum homini nocere non posse; O III, 25.

non vult: j. fert; T II, 53.

nudant: ea ... quam magnifice sunt dicta ab illis! ... hominum nec || non || spinas vellunt, ut Stoici, nec ossa nudantem, sed eorum, qui ...; F IV, 6.

obmutescunt: j. ignorant.

oboedit: j. nocet.

obsequitur: tunc obsequatur (homo) naturae, cum sine magistro senserit, quid natura desideret; fr V, 82.

obsant: iis (dis) exceptis homines hominibus obesse plurimum arbitratur; O II, 12. quin homines plurimum hominibus et prosint et obsint; O II, 17.

obtinet: j. conatur. — occidunt: j. evertunt. occultant: videant, ut, si quae in membris prava ... sint, occultent homines? F V, 46.

opinatur: posse hominem nihil opinari, nec solum posse, sed ita necesse esse sapienti; A II, 77. optat: j. admiratur; O I, 66. desistunt dubitant; D I, 129. est; P 42. — II, 3. fas est.

oritur: ut se conservaret in ea natura, in qua (homo) ortus esset; F IV, 41. ipse ... homo ortus est ad mundum contemplandum et imitandum; N II, 37. j. est; N II, 37.

parent: si qui (homines) forte his legibus parere vulerint; L III, 29. f. II, 1. capio; O II, 22. patiuntur: qui (homines) ... non patiuntur eam (terram) ... immanitate beluorum efferrari; N II, 99. quem (regem) Romae posthac nec di nec homines esse patenter; D II, 112.

percipit: id ... homo acutus cum bene pleneque percipisset, in eadem sententia perseverabat; N III, 83.

perferant: gladiatores, aut perditu homines aut barbari, quas plagas perferunt; T II, 41.

perfigit: videntem quemdam ad nos hominem nobilem perfigisse; D I, 100.

perit: summo cruciatus supplicioque Q. Varius, homo importunissimus, perit; N III, 81.

perseverat: j. percipit.

pervertunt: pervertunt homines ea, quae sunt fundamenta naturae; O III, 101.

petunt: hi ... (homines) optima petentes non tam voluntate quam cursu errore falluntur; T III, 4.

placent: semper mihi et doctrina et eruditi homines ... placeantur; R I, 29.

ponderat: haec ... gravi ... homini et ea, quae sunt, iudicio certo ponderanti probari posse nullo modo; O II, 57.

posant: j. consectantur.

potest: ut bestis homines uti ad utilitatem suam possent || possint || sine iniuria; F III, 67. hoc poterit "Sammis, spurcus homo, vita illa dignus loqueque;" T II, 41. ut ipsi (homines) inter se alia alii prodesset possent; O I, 23. quia sequantur, quantum homines possent, naturam optima bene vivendi ducent; Lae 19. j. aspiciunt. audiunt. capit; N II, 140. conatur. confert; O II, 39. efficit; N III, 25. < est; O II, 11. facit; Lae 24. fert; O I, 69. nocet. opinatur. — II, 1. facio. fallo.

praedicant: j. facit; D II, 54.

praeparat: f. adiungit.
praesentit: relinquendum est homini, ut signis quibusdam consequentia declarantibus futura praesentiat; D I, 127.

praestat: qui (homo) ceteris animantibus plurimum praestat; F II, 110.

praeterit: me . . . oratio Luculli de ipsa re ita movit, ut docti hominis et copiosi et parati et nihil praeterentis eorum, quae . . . A II, 64.

prodit: f. enuntiat.

proficiscitur: ut (homo) profectus a caritate domesticorum ac sturum serpat longius; F II, 45.
proponunt: cum reges popularese homines largitionis aliquas proponunt; O II, 21.

prosent: f. obsunt; O II, 17. potest; O I, 22. providet: subagreste consilium, sed . . . magni hominis et iam tum longe providentis secutus est; R II, 12.

putat: hic homo severus luxuriam ipsam per se reprehendam non putat; F II, 23. quid . . . mirum, si hoc eodem modo homini natura praescripserit, ut nihil pulchrius quam hominem putaret; N I, 77. id . . . putare quemquam hominem, nihil homine esse melius [[nihil . . . melius]]. summae adrogantiae censet esse; N III, 26. quodsi homines „humani“, ut ait poeta, „nihil a se alienum putant“; L I, 33. quae putant homines expellenda; Lae 84. f. est; N II, 16. R I, 51.
quaerit: etsi duce natura congregabantur homines, tamen sepe custodias rerum sturum urbium praesidia quaerunt; O II, 73. f. consecretantur. est; P 42.

raptat: „me visus homo pulcher per amoena salicta et ripas raptare“; D I, 40.

relinquant: quae de ista consultatione scripta nobis summi ex Graecia sapientissimos homines reliquerunt; R I, 36. f. enuntiat.

reperiunt: quem (mucronem tribunicium) quom homines scelerati ac perditii . . . nulla in gente reperirent; L III, 21.

repetit: f. ingreditur. — repugnat: f. 3. a. O III, 100. — requirunt: f. consecretantur.

resipit: f. iocatur.

restituit: de quo (Q. Maximo) Ennius: „unus homo nobis cunctando restituit rem“; O I, 84. de quo . . . Ennius; C 10.

sapit: nunc [[hunc]] ego non possum tantum hominem nihil sapere dicere; T II, 45.

scit: utrum . . . sit melius, . . . hominem . . . scire arbitror neminem; T I, 99. f. nascitur; C 78.

scribit: homo in primis ingenuus et gravis, . . . Pannetius, cum . . . de dolore patiendo scriberet; F IV, 23.

sciungunt: cum (homines) utilitatem ab honestate sciungunt; O III, 101.

sentit: cum homines bestiaeque hoc calore tenentur et propterea moventur ac sentiant; N II, 31. utrum nobis est quaerendum, quid baioli atque operarii an quid homines doctissimi senserint? P 23. quae vis est . . . quae magis arceat homines ab improbitate omni, quam si senserint nullum in delictis esse diacrimen? aequo peccare se, si privatis ac si magistratibus manus adferat? quaecumque in domum stuprum intulerint, eandem esse labem lubricidinis? P 23. f. obsequitur.

serpit: f. proficiscitur.

solent: ut ad illa elementa revolvar, quibus uti docti homines his in rebus solent; R I, 38. f. consultant. deplorant. dubitant; O I, 161. III, 18. facit; T V, 85.

sonnant: tribus modis (Posidonius) censet decorum adpulsu homines sonnare; D I, 64.

sonant: eadem . . . cum accepisset homines in-

conditis vocibus inchoatum || inchoatum || quiddam et confusum sonantes; R III, 3.

sperant: f. meminit; O II, 29. — statuit: f. congligit. — stomachatur: f. coepit; A II, 11.

subiciunt: subiciunt se homines imperio alterius et potestati de causis pluribus; O II, 22.

succumbit: f. admiratur; O I, 66.

susplicantur: quibus exterriti homines vim quandam esse caelestem et divinam suspicati sunt; N II, 14. quo de genere mortis difficile dictu est, quid homines suspiciunt, videtis; Lae 12.

tenent: qui (homines) partes eius insulae tenent, Europam, Asiam, Africam; N II, 165.

terminat: homo catus || cautus || numquam terminat nec magnitudinis nec daturitatis modum; T II, 45.

timet: cum . . . et homo hominem et ordo ordinem (timet); R III, 23. f. desistant. facit; L I, 41. transfert: f. detrahit; O II, 75.

tribuunt: quaecumque . . . homines homini tribuunt ad eum augendum atque honestandum; O II, 21.

tuentur: homines . . . sunt hac lege generati, qui tuerentur illum globum, . . . quae terra dicitur; R VI, 15.

tutantur: f. clamant. — vellunt: f. nudant. venit: venit Epicurus, homo misime malus vel potius vir optimus; T II, 44. C. Copionum ad te venisse Dyrhachium, . . . cuiprime || cum primo, cum primis || hominem prudentem atque doctum; D I, 68.

verentur: f. colunt; Lae 82.

versat: f. coepit; F IV, 56.

versantur: in summo errore necesse est homines atque in maximarum rerum ignorantiae versari; N I, 2. apud prudentes . . . homines et in maxima re publica summa cum gloria belli domique versatos cum loquar; R I, 38. doctissimos homines non nimis in re publica versatos multos commemorare possumus; L III, 14. cum homines inflati opinionibus turpiter iterant et in maximis versantur erroribus; O I, 91.

vescuntur: est . . . omne, quo vescuntur homines, penus; N II, 68. idem . . . seminibus . . . homines adfatim vescuntur; N II, 127.

videt: miror Antiochum, hominem in primis acutum, non vidisse . . . N I, 16. huncine hominem tantis || tantum || delectatum esse nugis, ut non videret . . . ? D II, 30. f. adiungit. cogitat; D I, 45.

videtur: ut oportet hominem ab homine . . . non alienum videri; F III, 63. f. dicit; N III, 25. raptat.

vigilant: f. agit; D I, 45.

vivit: soli . . . (di, homines) ratione utentes iure ac lege vivunt; N II, 154. decorum profecto vitam homines vident; L fr 2. vixerunt . . . non nulli (homines) in agris delectati re sua familiarum; O I, 69. f. est; F V, 71. mavult.

vovent: f. dubitant; D I, 129.

usurpant: f. cogitat; D I, 45.

utuntur: ut doctissimi homines de rebus non pervagatis inusitatis verbis uterentur; F III, 5. quo utantur homines acuti argumento ad probandum, operae pretium est considerare; F IV, 67. quibus utantur homines; N II, 154. quibus (rebus) utuntur homines; O II, 1. ratione . . . utentium duo genera ponunt, decorum unum, alterum hominum; O II, 11. f. potest; F III, 67. solent. vivit; N II, 154.

vult: natura . . . impellit . . . ut (homo) hominum coetus et celebrationes et esse et se obiri velit; O I, 12. si hoc natura praescribit, ut homo homini, quicumque sit, . . . consultum velit; O III, 27. f. est; N I, 79. habet; R I, 58. parent.

oſne Verſ: ſed quot homines, tot ſententiae; F I, 15. multo haec coniunctioſ homines || multo * haec coniunctio eſt hominis ||; F III, 63. ante .. humana forma quam homines ea, qua || eaque || erant forma de immortalibus; N I, 90. f. I, 1. amo; N I, 121.

2. **Prædicat:** ſum: es homo miſer, inquit; F II, 24. ob id ipſum, quod homo ſit; F III, 63. ſumus .. homines; F IV, 25. ſi (docti) homines eſſent, uſitate loquerentur; F V, 89. ſiquidem homo eſſet; T II, 39. neceſſitas ferendae conditionis humanae ... admonet .. eſſe hominem; T III, 60. cum Socrates Alcibiadi peruaſiſſet ... eum nihil hominis eſſe; T III, 77. hi ſunt di et homines, quibus profecto nihil eſt melius; N II, 133. quales (homines) iſti Tyndaridae fuerunt; N II, 12. noſtri .. publicani ... uegabant immortalis eſſe ullos, qui aliquando homines fuiſent; N III, 49. ſi .. homo ille Tages fuit, quomam modo potuit terra oppreſſus vivere? D II, 51. cui peruaſum ſit appellari ceteros homines, eſſe ſolos eos, qui eſſent politi propriis humanitatis artibus; R I, 28. ſint noſtri iſti ... magni homines, ut ſunt; R III, 4. ſi ita ſenſit, ut loquitur, eſt homo impurus; R III, 32. ſunt .. quidam homines non re, ſed nomine; O I, 105. qui principes inueniendi fuerunt, ... homines certe fuerunt; O II, 14. quod ſi homo ſit; O III, 27. aequum eſt .. meminſſe et me, qui diſerant, hominem eſſe et vos, qui iudicatis; Ti 8. ſgl. 1. eſt; A II, 21.

videor: Academicos .. prae illis (Stoicis) modestos cauſeque homines uideri Epicuro; A fr 20 (S. 40).

abl. abs.: ut iam doctis hominibus ac temporibus ipſis eruditus ad fingendum vix quicquam eſſet loci; R II, 19.

oſne Verſ: nos uero iuſtiſſimi homines; R III, 16.

3. **Verſtruf:** a. **Accuſatio:** miſerum hominem! F II, 96. certe Euryſylus hic quidem eſt. hominem exercitum! || certe ... exercitum ||; T II, 38. o acutos homines! D II, 108. „o ſtultum hominem.“ dixerit quiſpiam, „et repugnante utilitati ſuae!“ O III, 100. f. 1. gloriatur.

b. **Benefitio:** Laeli uſque homines amiſſiſſimi ac prudentiſſimi; R I, 70. quaero a uobis, Scaeuolae, pontifices maximi et homines meo quidem iudicio acutiſſimi; L II, 52. nunquamne, homo amentifſime, te circumpſicis? P 30.

II. nam Verben: 1. **Accuſatio:** accio: eum .. (Numam) ad regnandum Sabinum hominem Roman Curibus acciuit; R II, 25.

accipio: non .. ipſa (ſapientia) genuit hominem, ſed accepit a natura inchoatum; F IV, 34. f. I, 1. ſonant.

adhibeo: nec alienum eſt ad ea eligenda ... adhibere doctos homines uel etiam uſu peritos; O I, 147.

adiungo: adiungamus philoſophis doctiſſimum hominem, ... Sophoclem; D I, 54.

admiror: ſi ſepe uertentes homines et callidos admirantes malitiam ſapientiam iudicant; O II, 10. agnoſco: f. I, 1. agnoſcit.

amo: quod amari hominem, ſicut ille me; A II, 113. neminem deo nec deum nec hominem carum, neminem ab eo amari, neminem diligere uultis; N I, 121.

ango: cum ... angantur appropinquatione mortis conſecti homines ſenectute; F V, 32.

animatus: f. V, 1. abl. comp.; R I, 60.

appello: qui frugi homines **appellauit** appellat, id eſt tantum modo utilis; T III, 16. f. I, 1. amant, dominantur, naſcitur; N III, 11. — 2. ſum; R I, 28.

arceo: quodſi homines ab iniuria poena, non

natura arere deberet; L I, 40. f. I, 1. ſentit; P 23.

aſpicio: ut ... deus ... homines omnino aſpiciendi poteſtatem eriperet; Lae 87.

audio: f. I, 1. habet; Lae 52. ingreditur.

auego: f. I, 1. tribunt.

caeco: f. I, 1. evertant.

capio: docantur .. (homines) aut beuolentia aut || et || beneſiciorum magnitudine aut dignitate praetautia aut ſpe ſibi id utile futurum aut metu, ne ui parere cogantur, aut ſpe largitionis promiſſieque capti aut poſtremo ... mercede conducti; O II, 28. octo hominum milia tenebat Hannibal, non quos in acie cepiſſet, ... ſed qui relictis in caſtris fuiſſent; O III, 114. quod ea (uoluptate) uidelicet homines capiantur ut piſces; C 44. f. I, 1. dicit; F V, 54.

celo: ſi omnes deos hominesque celare poſſimus; O III, 37. tu ... celabis homines, quid iis adſit commoditatis? O III, 52.

cogo: f. capio; O II, 22. — I, 1. mauult.

cohortor: oratio ... In hominibus ad uirtutis ſtudium cohortandis conuomebatur; A I, 16.

colo: cum dei ... homines non colant; N I, 115.

commemoro: f. I, 1. uersantur; L III, 14. compleo, quonam gaudio (homines) compleantur? F V, 69.

comprehendo: omnes ... qui animo cernunt ... animantes complexu rationis et intellegentiae ſicut homines hoc mundo ... comprehenduntur; Ti 11.

conciilio: eadem .. natura ui rationis hominem conciliat homini et ad orationis et ad uitaſ ſocietatem; O I, 12. quae (ratio, oratio) docendo, diſcendo, communicando, diſceptando, iudicando conciliat inter ſe homines; O I, 50.

conduco: f. capio; O I, 22.

conficio: qui (dolores) primum per ſe ipſi plerumque conſiciunt hominem; T V, 117. f. angō. confundo: f. I, 1. diſſentunt ||; T II, 38. conglutino: hominem eadem optime, quae conglutinauit, natura diſſoluit; C 72.

congrego: f. **congrego** homines (3 Et.) S. I, S. 486. a. — coniungo: f. **conlungo** hominem (6 Et.) S. I, S. 490. b.

conligo: homines .. antea diſſociatos iucundifſimo inter ſe ſermonis uinclo conligauit; R III, 3.

conloco: conlocari iuſſit hominem in auro lecto; T V, 61.

conſeruo: qui ſe natos ad homines iurandos, tutandos, conſeruandos arbitrantur; T I, 32. f. I, 1. naſcitur; F III, 68.

conſocio: lege ... conſociati homines cum diſ putandi ſumas; L I, 23.

conſtituo: qui (homines) quaſi cultores terrae conſtituti; N II, 99. quae (providentia) primum eos (homines) humo excitatos celſos et erectos conſtituit; N II, 140.

conuoco: qui diſſipatos homines congregauit et ad ſocietatem uitaſ conuocauit; T I, 62. tu diſſipatos homines in ſocietatem uita� conuocaſti, tu eos inter ſe primo domicilia, deinde conuicia, tuu litterarum et uocum communione iunxiſti; T V, 5.

copulo: tu || tum, tu || ... honeſtatem cum uoluptate tamquam hominem cum belua copulaſis? A II, 139.

curo: non curat (diuina providentia) ſingulos homines; N III, 93.

dedoceo: f. I, 1. diſcit. — **delecto:** f. **delecto**, II. hominem (4 Et.) S. I, S. 637. b.

deleo: f. **deleo**, II. hominem (3 Et.) S. I, S. 688. a.

deterreo: nisi eos (homines) per se foeditate sua turpitudine ipsa deterreat; F III, 38.
 devincio: quod (vinculum) primum homines inter se rei publicae societate devinxit; R I, 42. sanguinis .. coninctio et benivolentia devincit homines et caritate; O I, 54.
 dico: familiares nostros, credo, Sironem dicis et Philodemum, cum optimos viros, tum homines doctissimos; F II, 119. si quando naturam hominis dicam, hominem dicere nro; F V, 33. alius cor ipsum animus videtur, et quo „excoordes ... dicuntur ... et „agregie cordatas homo, catus Aelius Sextus“; T I, 18. cur maluerit Epicurus deos hominum similes dicere quam homines deorum; N I, 90. quis .. hunc hominem dixerit, qui ..? N II, 97. estne quisquam ita desipiens, qui credat exaratum esse, dum dicam an hominem? D II, 51. quis .. hunc hominem rite dixerit, qui ..? R II, 48. f. 5. sum in; T III, 18. digno: homo ex eo numero hominum, qui apud nos hoc nomine dignantur; fr I, 7.
 diligo: f. **diligo**, II. hominem (8 Et.) **D. I.**, **§. 714**, a. — dissipo: f. **convoco**. — dissocio: f. **conligo**. — dissolvio: f. **conglutino**.
 doceo: docere hoc poterat ille homines paene agrestes? R I, 23.
 dono: iis solis (hominibus mens divina) consulit, quos bona ratione donavit; N III, 70.
 duco: homines secundis rebus ecfrenatos sibi-que praefidentes tamquam in gymnasium rationis et doctrinae duci oportere; O I, 90. f. capio; O II, 22.
 educo: f. 2. sum; F III, 57.
 effero: f. I, I. concupiscit.
 efficio: haec oratio ... homines inertis efficit; N I, 102. quod recte vivendi ratio || omnis, al. || (homines) meliores efficit; L I, 32.
 erigo: solum hominem (naturam) erexit; L I, 26.
 erudio: f. **erudio**, II. hominem (8 Et.) **D. I.**, **§. 827**, b.
 evertio: quae (cupiditates) non modo singulos homines, sed universas familias evertunt; F I, 43.
 exaro: f. dico; D II, 51. — excito: f. **excito**, II. hominem (4 Et.) **D. I.**, **§. 907**, a. — exerceo: f. I, 3. a. T II, 38. — exerceo: f. 3. concedo.
 exterro: f. I, I. suspicantur; N II, 14.
 exno: ut ... hominem exuens ex homine naturam odisse videatur; F V, 35.
 fabrico: quanto quasi artificis natura fabricata esset primum animal omne, deinde hominem maxime; A II, 30. esse aliquam vim, ... quae fixerit vel, ut tuo verbo utar, quae fabricata sit? hominem; A II, 87.
 facio: homo .. sapiens fieri potest; N II, 36. f. appeti.
 fallo: homines .., ut in ceteris artibus, sic in hac posse falli; D I, 124. f. I, I. petunt.
 fingo: f. fabricor; A II, 87. — genero: f. **genero**, I. hominem (3 Et.) **§. 92**, b. — gigno: f. accipio. — honesto: f. I, I. tribuant.
 honoro: dicendum est etiam, qualem hominis honorati et principis domum placeat esse; O I, 138.
 iacto: f. I, I. navit.
 ico: cum in Capitolio ictus Centaurus e caelo est, in Aventino portae et homines; D I, 98.
 imitor: videor tibi non, ut Saturninus, nominare modo illustres homines, sed etiam || sed || imitari numquam nisi clarum, nisi nobilem? A II, 75.
 immolo: quam multi .. homines immolare ... dis immortalibus gratissimum esse duxerunt! R III, 15.
 impedio: f. I, I. consecretur.
 incendio: homines .. Romanos instituto Romuli bellis studiis ut vidit incensos; R II, 25.

inchoo: qualem .. hominem natura inchoavit? F IV, 35. f. accipio.
 includo: f. IV, I. gemitus. — inflo: f. I, I. versatur; O I, 91. — iniquo: f. I, I. est; F IV, 63.
 invito: ad omnes hominem in hirtos invitavit; O III, 58.
 irrideo: f. I, I. versatur; O I, 91.
 iudico: nonne (M. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut ne in familia quidem dignum maiore aliquo negotio putet? F 38.
 iungo: virtus ... pecudum illos motus esse dicit, hominem iungit deo; A II, 139. f. convoco; T V, 5.
 iuvo: cum in hominibus iuvandis aut mores spectari aut fortuna soleat; O II, 69. f. conservo.
 laedo: populares homines improbos, in re publica seditiosos, Cleonem, Cleophontem, Hyperbolum (comoedia) laesit; R IV, 11.
 laudo: veteribus displicuisse Romanis vel laudari quemquam in scaena vivum hominem vel vituperari; R IV, 12.
 moneo: te, hominem amicissimum ... et aliquot annis minorem nata, non dubitabo monere; A II, 61. nec .. (Iuppiter) fulminibus homines, quid aut faciendum esset aut cavendum, moneret; D II, 44.
 moveo: falax .. cins visione et specie moveri homines dico vehementius; T II, 42. quibus me diocres homines non ita valde moverunt; N I, 86. f. I, I. consecretur. sentit; N II, 31.
 nanciscor: eum tu hominem terreto, si quem eris nactus, istis mortis aut exilii mihi; P 17.
 neglego: ita fit, ut ... homines a deis ... neglegantur; N I, 121. Telamo .. uno versu lo cum totum conficit, cur di homines neglegant; N III, 79.
 nominio: f. imitor.
 numero: hunc hominem omnino numerari qui decet? L II, 16.
 obstringo: haec .. opera ... ad beneficis obstringendos homines accommodata; O II, 65.
 occido: tum Cato: „quid hominem“, inquit „occidere?“ O II, 89. quod potest maius esse scelus quam non modo hominem, sed etiam familiarem hominem occidere? O III, 19. f. appellat inimicus || **exul non appellerat is** ||, ... qui hominem occiderit? plurimos occidit; P 31.
 odi: odi hominem; T IV, 48.
 offendo: iustitiae partes sunt non violare homines, verecundiam non offendere; O I, 99.
 omitto: Dicaearchum .. cum Aristotem, ... doctos sane homines, omittamus; T I, 41.
 orno: ipsum .. hominem eadem natura non solum celeritate mentis ornavit, sed ..; L I, 26. f. I, I. est; L I, 27.
 perditus: f. I, I. mementit; O II, 29. reperitur.
 perduco: non ... idem (natura) facit in homine, cum eum ad rationis habitum perduxit || perduxerit ||; F IV, 37.
 perficio: non perfecti .. homines et tamen ingenis excellentibus praediti excitantur saepe gloria; F V, 69. f. 3. video; F I, 20. — 5. sum in; O I, 46. vivo cum; O I, 46. — I, I. est; N II, 37. — IV, I. amicitia; Lae 100.
 permovo: vita mors, divitiae paupertas omnes homines vehementissime permovent; O II, 37.
 perterreo: Marcum .. Varronem et M. Catonem, ... doctos homines, vehementer esse perterritos; D I, 68. f. I, I. agit; D II, 85.
 perturbo: quod hominibus perturbatis inanem religionem timoremque deiecerat; R I, 24.
 pono: cum .. hominem in eo genere possuisset, ut ei tribueret animum excellentiam; F IV, 28.

posco: qui (C. Julius) hominem nobilem, L. Scium, ... vades tamen poposcit; R II, 61.

praetereo: praetereo multos, in his doctum hominem et suavem, Hieronymum; F V, 14.

privo: cum (hominibus) ... ob eum .. errorem et voluptatibus maximis saepe priventur et durissimis animi doloribus torquentur; F I, 43, hoc ipsum concedatur, bonis rebus homines morte privari; T I, 87.

probo: non eos tibi non probatos, tantis ingenii homines tantaque auctoritate, sed; F IV, 62. Stipponem, ... acutum sane hominem et probatum temporibus illis accepimus; Fa 10. f. spolio. — 3. mitto. — 1. i. est; A II, 11. R I, 23.

procreo: quoniam earum quoque artium homines ex eo (mundo) procreantur; N III, 23.

puto: plerique ... homines dignos, quibuscumque disseverant, putant; A II, 18. nec ine minus hominem quam te putaveris; A II, 141. f. consocio. iudico. — 1. i. putat; N I, 77.

rapio: una pars ... quae est *ἀρᾷ* Graecae, quae hominem huc et illic rapit; O I, 101.

recorder: f. tollo; P 46.

redimo: eos (homines) senatus non censuit redimendos; O III, 114.

relinquo: quo modo .. evenit, ut hominis natura sola esset, quae hominem relinqueret? F IV, 33. f. capio; O III, 114.

repono: homines iam morte deletos reponere in deos; N I, 38.

revocho: existimavit eos (homines Romanos) paulum ab illa consuetudine esse revocandos; R II, 25.

scribo: scriperunt heredes secum M. Crassum et Q. Hortensium, homines eiusdem aetatis potentissimos; O III, 73.

sepelio: f. i. i. moritur; L II, 58.

spolio: ne .. spoliaretur fama probatum hominem; O III, 77.

teneo: ut homines decorum agnatione et gente teneantur; L I, 23. f. capio; O III, 114. — 1. i. sentit; N II, 31.

terreo: f. nanciscor. — timeo: f. i. i. timet.

tollo: qui omnino hominem ex homine tollat; O III, 26. tot qui sublatis homines (recorderetur); P 46.

torqueo: f. privo; F I, 43.

trudo: in quorum (pecorum) societatem et hominem et sapientem trudere nefas esse; A fr. 20 (3. 19).

tueor: quae (virtus) constat ex hominibus tuedis, id est ex societate generis humani; O I, 157. f. i. i. nascitur; F III, 68.

tutor: f. conservo.

vestio: ut earum (ovium) villis confectis atque contextis homines vestiantur; N II, 158.

video: quin videremus hominem nobiscum et studiis eisdem et vetustate amicitiae coniunctum; A I, 1. cum videmus ... hominem .. ipsum quasi contemplatorem caeli ac deorum cultorem; T I, 69. si solitudo tanta sit, ut hominem videre non possit; O I, 153. f. incendio.

violo: si nihil existimat contra naturam fieri hominibus violandis; O III, 26. f. offendo.

visito: cum ... visitasset .. hominem Charmides Epicureus || Epicuri || per familiaris; F V, 94.

vitupero: f. laudo.

vocco: animal hoc providum, sagax, multiplex, acutum, memor, plenum rationis et consilii, quem vocamus hominem; L I, 32.

uro: f. i. i. moritur; L II, 58.

2. **Genitivus**: interest: quod (natura) ... hominibus, quorum maxime interfuit, tam exiguum vitam dedisset; T III, 69. aut (di) existimant

nihil interesse hominum scire, quid sit futurum, aut non censent esse auae maiestatis praesignificare hominibus, quae sunt || sint || futura; D I, 82. II, 101.

puto: quaecumque sunt in omni mundo, deorum atque hominum putanda sunt; N II, 154.

sum: haec ego non possum dicere non esse hominis quamvis et belli et humani; F I, 102. esse .. hominis ingenui et liberaliter educati velle bene audire; F III, 57. quales (motus) protervorum hominum aut mollium esse solent; F V, 35. earum .. omnium rerum hominum est et usus et cura; N II, 156. estne sanorum hominum hoc ad nascentium ortus pertinere non dicere? D II, 94. accipenser || accip. || iste paucorum hominum est; Fa. fr. 5. nec temporis unius nec hominis esse constitutionem rei publicae; R II, 37. si iusti hominis et si boni est viri parere legibus; R III, 18. haec (benignitas) est gravium hominum atque magnorum; O II, 63. laus abstinentiae: non hominis est solum, sed etiam temporum illorum; O II, 76. haec magnorum hominum sunt; O II, 85. hoc .. celandi genus quale sit et cuius hominis, quis non videt? O III, 57. ista laus non est hominis, sed temporum; O III, 111. I. I. abutitur. clamant. definit. errant; O II, 6.

videor: duri .. hominis vel potius vix hominis videtur periculum capitis inferre multis; O II, 50.

3. **Deditis**: accidit: omnia, quae homini accidunt; F III, 25. necesse esse homini tale aliquid accidere; T III, 55. ea, quae homini accidere possunt, omnia parva ducens; T V, 42. quo quid accidere potuit homini praeclearius? L II, 42. nihil, quod homini accidere possit, intolerandum putare; O III, 100.

adfero: istorum disputatio ... vereor ne non tantum videatur adultisae negotii hominibus, quantum oblectationem; R I. fr. 5. fr. 42. quam ad rem nos ... magnum attulimus adiumentum hominibus nostris; O I, 1. Mamerco, homini divitissimo, praetermissio aedilitatis consulatus repulsam attulit; O II, 58.

adhibeo: omnis cultus et curatio corporis erit eadem adhibenda deo, quae adhibetur homini; N I, 94.

adsum: f. i. celo; O III, 52.

attribuo: et || ei || (homini natura) sensus tanquam satellites attribuit ac nuntios; L I, 26.

aufero: nonne .. sapiens ... abstulerit cibum alteri homini ad nullam rem utili? O III, 29.

committo: his (hominibus) salutem nostram, his fortunas, his liberos rectissime committi arbitramur; O II, 33.

concedo: earum .. rerum scientiam non doctis hominibus ac sapientibus, sed in illo genere exercitatis concedendam putant; R I, 11.

concilio: quae (res) prima homini natura conciliat; A II, 131. f. i. concilio; O I, 12.

conduco: neque homini infanti aut impotenti iniuste facta conducunt; F I, 52.

conservo: ut .. conservetur omnis homini erga hominem societas, coniunctio, caritas; F III, 69.

consulo: f. **consulo**. III. homini (8 **Et**). B. I. 5. 521. a.

contingo: quod non singulis hominibus, sed potentibus populis saepe contingit; T V, 15. nec ullo casu arbitrator hoc constanti homini posse contingere, ut illa intermissio fiat officii; Lae 8.

credo: ut id de Romulo Proculo Lulio, homini agresti, crederetur; R II, 20. f. i. i. dicit; D II, 146.

declaro: si sunt di neque ante declarant hominibus, quae futura sint; D I, 82. II, 101.

deicio: f. i. perturbo.

detraho: f. I, 1. detrahit; O III, 28.

dispertio, divido: quo modo ... idem volta a dis immortalibus hominibus dispertiri ac dividi somnia? N III, 93.

do: nec ullam arbitror ... maius aut melius a dis datum munus homini; A I, 7. homini ... praecipue || praecipui || a natura nihil datum esse dicemus? F II, 110. si Fabio, nobilissimo homini, landi datum esset, quod pingeret; T I, 4. ut id illis (illis dea) praemii || praemium || daret pro pietate, quod maximum homini dari posset a deo; T I, 113. ut bestias aliud ali praecipui a natura datum est. ... sic homini multo quiddam praestantius; T V, 38. hoc homini amplius (natura dedit), quod addidit rationem; N II, 34. quam .. aptas quamque multarum artium ministras manus natura homini dedit! N II, 150. haec .. sive vis sive ars sive natura ad scientiam rerum futurarum homini profecto est nec ali cuiquam a dis immortalibus data; N II, 163. non .. ut patrimonium relinquatur, sic ratio est homini beneficium deorum data. quid enim potius hominibus dedissent, si iis nocere voluissent? N III, 71. si .. rationem hominibus dederunt, malitiam dederunt; N III, 75. istam calliditatem hominibus di ne dedissent! N III, 75. eam dedissent hominibus rationem, quae vitia culpamque excluderet; N III, 76. cum omni utilitate, quam di hominibus dederunt, ars aliqua coniuncta est; D I, 116. id quoque potest, ut (di vras) non dent homini, ipsi habeant; D II, 106. illum (Platonem) se et hominibus Pythagoreis et studiis illis dedisse; R I, 16. quam (verecundiam) natura homini dedit quasi quandam vituperationis non iniustae timorem; R V, 6. iis .. (hominibus) animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quae sidera et stellae vocatis; R VI, 15. qua (philosophia) nihil a dis immortalibus uberius, nihil florentius, nihil praestabilius hominum vitae datum est; L I, 58. propter quae datur homini ascensus in caelum; L II, 19. qua (mente) nihil homini dedit deus ipse divinus; O III, 44. nullam capitaliorem pestem quam voluptatem corporis hominibus dicebat (Archytas) a natura datum; C 39. cum .. homini sive natura sive quis deus nihil mente praestabilius dedisset; C 40. qua (amicitia) .. haut scio an excepta sapientia nihil melius homini sit || sit hominibus || a dis immortalibus datum; Lae 20. f. 2. interest; T III, 69.

dono: quin hominibus solis ea natura donaverit; N II, 158.

efficio: id hominibus effici ex re publica debet partim insititum, alia legibus; R IV, 3.

evenio: omnia, quae possint homini evenire; T III, 36. quod homini evenire possit; T IV, 57.

explico: ipsius rei publicae causa philosophorum nostris hominibus explicandam putavi; N I, 7.

existo: cui (hominis) ea existant; N II, 86.

facio: f. I, 1. moritur; L II, 60.

fas est: quid (Scipio) non adeptus est, quod homini fas esset optare? Lae 11.

habeo: iustus .. (et fides) hominibus, id est bonis viris, ita fides habetur, ut nulla sit in iis fraude iniuriaeque suspicio; O II, 33.

impero: cur .. deus homini, animus imperat corpori? R III, 36. 37.

impertio: ut donum hoc divinum rationis et consilii ad fraudem hominibus, non ad bonitatem impertitum esse videatur; N III, 75. illius (Epicuri) .. deus ... non potest hominibus divinitatem impertire; D II, 40. f. indigent.

ingenero: in tanta animantium varietate homini ut soli cupiditas ingeneraretur cognitionis et scientiae; A fr 14.

ingigno: quoniam eadem natura cupiditatem ingenuit homini veri videndi; F II, 46.

innascor: innatus esse homini probitatem gratitiam; F II, 99.

intercedo: quoniam .. ea natura esset hominis, ut ei cum genere humano quasi civile ius intercederet; F II, 67.

largior: si mens voluntasque divina idcirco consulit hominibus, quod iis est largita rationem; N III, 70.

lego: f. I, 1. moritur; L II, 60.

licet: M. .. Catoni, homini ignoto et novo, ... certe licuit Tusculi se in otio delectare; R I, 1.

mitto: Cethego, homini non probatissimo, (illa cupiditas) servire coegit eos, qui sibi esse amplissimi videbantur, munera mittere, nocte venire domum ad eum, precari, || precibus || denique supplicare; P 40.

monstro: hominibus ea ostendi, monstrari, portendi, praedici; N II, 7.

nascor: nulla tam detestabilis pestis est, quae non homini ab homine nascatur; O II, 16.

necesse est: de homine .. dicitur, cui necesse est mori; Fa 17.

nocceo: f. do; N III, 71.

nuntio: eos ... victoriam populi Romani Vatinio potius, homini rustico, quam M. Catoni ... nuntiavisse? N III, 11.

obsum: f. I, 1. obsunt. — occorro: f. I, 1. cogitat; N I, 76. — ostendo: f. monstro.

patet: latissime .. patens hominibus inter ipsos, omnibus inter omnes societas haec est; O I, 51.

placeo: quid iis (doctis hominibus) de quoque officii genere placeat; O I, 147.

portendo: quo (signa) a dis hominibus portendantur; D II, 130. f. monstro.

praebeo: circumtus .. siderum ... spectaculum hominibus praebent; N II, 155.

praedico: f. monstro. — praescribo: f. I, 1. putat; N I, 77. — praesignifico: f. 2. interest.

praesto: qui potuit .. (haec efficere), is praestat homini; homini autem praestare quis possit nisi deus? N III, 25.

probo: f. I, 1. ponderat.

prosum: f. I, 1. obsunt.

providet: facilius .. intellegatur a dis immortalibus hominibus esse provisum; N II, 133.

relinquo: ut perexigua pars ipsi (homini) relinquantur; F II, 45. f. I, 1. praesentit.

resisto: quibus (hominibus) ista restitit, ut hoc totum malum de re publica tolleretur; O II, 84.

servio: f. mitto.

significo: hominibus a dis futura significari necesse est; D I, 117. quae a dis hominibus significentur in somnis; D II, 130.

succumbo: f. I, 1. admiratur; O I, 66.

suffragata (domus) domino, novo homini ad consulatum putabatur; O I, 138.

sum: quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestiis; F III, 67. necesse est hinc (homini) ultimam esse ex virtute agere; F IV, 35. ut aliud equo sit e natura, aliud bovi, aliud homini; F V, 26. homini id esse in bonis ultimam, secundum naturam vivere; F V, 26. ut verar, ne homini nihil sit non malum aliud, certe sit nihil bonum aliud potius; T I, 76. qua (asgritudine) nullum homini malum maius est; T IV, 82. loquor .. de docto homine et erudito, cui vivere est cogitare; T V, 111. cum homini nulla cum deo sit communitas; N I, 116. est ... prima homini cum deo rationis societas; L I, 23. est .. homini cum deo similitudo; L I, 25. quae (coniunctio)

est homini cum deo; L I, 43. qua (hominum utilitate) nihil homini esse debet antiquius; O I, 155. quae est ista servitus tam claro homini tamque nobili? P 41. f. I, 1. est; P 42.

supplicio: f. mitto.

trado: idem nonne poterat deus hominibus disciplinam superiore et loco tradere? D II, 51.

tribuo: vide, quid homini tribuam; T I, 49. e quibus intellegatur, quante res hominibus [a diis] || a diis || quamque eximiae tributae sint; N II, 140. quam (rationem) vos divino beneficio homini solum tributam dicitis; N III, 66. quid sit homini a || homini || naturam tributum; L I, 16. ut ea (vis, sententia) non homini quoquam, sed Delphico deo tribueretur; L I, 58. f. I, pono. — I, I. tribuant.

videor: sol Democrito magnus videtur, quippe homini erudito in geometria perfectio; F I, 20. quod .. omnium gentium generumque hominibus ita videtur; N I, 62. quod homini homine pulchrius nihil videatur || videtur, videtur ||; N I, 77. ut olim defecere sol hominibus extinguisset visus est; R VI, 24. aliud Antipatro (videri solet), discipulo eius (Diogenis), homini acutissimo; O III, 51. vgl. III, 2. gravis.

4. **Abiatiu:** nascor: f. I, 1. nascitur; N III, 11.

5. **mit Präpositionen:** accipio ab: quia sic ab hominibus doctis accipimus ..; O III, 8. ago cum: cum simplici homine simpliciter agerem; A II, 112.

audio ex: f. I, 1. dicit; F V, 54.

cado in: quanti (dolores) in hominem maximi cadere possunt; F I, 41. quae cadere in hominem possent; F III, 29. omnia, quae cadere in hominem possent; T V, 4. de hac dico sapientia, quae videtur in homine cadere posse; Lae 100.

cerno in: si iam possent in homine vivo cerni omnia, quae nunc tecta sunt; T I, 50.

comparo cum, confingo cum: cum quibus (hominibus) comparari sordidum, configere autem .. periculosum sit; R I, 9.

congruo cum: f. I, 1. appetit.

coniungo cum: cum .. (hominem) esse coniunctum cum hominibus communi || omnibus humana || quadam societate; A I, 21.

consto inter: inter omnia .. hoc constat, nec doctos homines solum, sed etiam indoctos, virorum esse fortium .. dolorem pati; T II, 43.

convenio in: f. I, 1. insultat.

converto ex: quid .. interest, utrum ex homine se convertat quis in beluam an hominis figura inmanitatem gerat beluae? || [ntrum ... beluae] ||; O III, 82.

copulo cum: si cum honestate voluptatem tamquam cum homine pecudem copulavissent; O III, 119.

defero ad: quod genus imperii primum ad homines iustissimos et sapientissimos deferretur; L III, 4.

demigro ab: mortem mihi minitaris, ut omnino ab hominibus, an exilium, ut ab improbis demigrandum sit? P 18.

detraho ab: si quid ab homine ad nullam partem utili utilitatis tuae causa detraxeris; O III, 30. — de: quoniam detractis de homine sensibus reliqui nihil est; F I, 30.

dico de: de hominibus dici non necesse est; F I, 65. f. 3. necesse est.

disco ab: civitas ... monumentum ignorasset, nisi ab homine Arpinate || Arpinati || didicisset; T V, 66.

dissero cum: f. I, puto; A II, 18.

existimo de: de homine minime vstro male existimant; N I, 85.

existo in: (animorum morbi et perturbatio) in hominibus solum existunt; T IV, 81.

exuo ex: f. I, exuo.

facio ex: qui dii ex hominibus facti esse dicuntur; R II, 18.

gero adversus: quem ad modum nos adversus homines geramus; O I, 98.

gigno in: sive quae aliae voluptates in toto homine gignantur quolibet sensu; T III, 41.

incido in: dicit Callisthenem incidisse in hominem summa potentia summamque fortuna, sed ignarum, quem ad modum rebus secundis sit conveniret; T III, 21. utinam res publica ... nec in homines non tam commutandarum quam eventendarum rerum cupidos incidisset! O II, 3.

insum in: neque in homine inesse animum vel animam nec in bestia; T I, 21. nisi in homine atque mortali (rationem inesse non posse); N I, 98. quae (res) inesse in homine perscipiantur ab iis, qui se ipsi velint nosse; L I, 62.

interest in: inter hominem et beluam hoc maxime interest, quod ..; O I, 11. quid .. interest motu animi sublato non dico inter pecudem et hominem, sed inter hominem et truncum aut saxum aut quidvis generis eiusdem? Lae 48.

loquor apud: f. I, 1. versantur; R I, 38. — de: de hominibus loquor; T V, 79. f. 3. sum; T V, 111.

uisceco cum: ut aut cum matre corpus miscere videatur aut cum quovis alio vel homine vel deo, saepe belua; D I, 60.

nascor ab: f. 3. nascor. — ex: si quando aliqua portentosa aut ex pecude aut ex homine nata dicuntur; D II, 60.

pertineo ad: prudentiam ... procurantem ... ea, quae pertinent ad homines; A I, 29.

pervenio ab: quos ab hominibus pervenisse dicit ad deos; N III, 41. — ad: prudentiam .. et mentem a deis ad homines pervenisse; N II, 79.

peto ab: nisi communis vita ab hominibus harum rerum auxilia petere didicisset; O II, 13.

pono in: quae (hominis natura) summum bonum non in toto homine, sed in parte hominis poneret; F IV, 33. f. I, 1. est; P 42.

pugno cum: f. I, 1. aberrat.

puto supra: quae (ratio recta) supra hominem putanda est deoque tribuenda, id est mundo; N II, 84.

relego ab: criminabatur (M. Pomponius) etiam, quod (L. Manlius) Titum filium ... ab hominibus relegasset; O III, 112.

relinquo in: qui ... nullam in eo (homine) neque animi neque corporis partem vacuum tutela reliquerunt; F IV, 36.

scribo apud: ut scriptum apud Philistum est, et doctum hominem et diligenter et aequalem temporum illorum; D I, 39. — de: de hoc homine a bonis auctoribus sic scriptum accepimus; T V, 57.

sum apud: quorum summa est auctoritas apud doctissimos homines et gloria; R I, 12. — in (acc.): hoc si est in libris, in quem hominem et in quod tempus est? D II, 110. — (abl.): in ipsis hominibus virtus nisi voluptatis causa nulla erit? F II, 110. qua (ratione) nihil est in homine divinius; F V, 38. in homine .. summa omnis animi est; F V, 39. sunt ... indicia naturae, maxime scilicet in homine, sed in omni animali, ut appetat animus agere ..; F V, 55. quod .. in homine praestantissimum atque optimum est, id (natura) deseruit; F V, 59. nequitia ... ab eo, quod nequicquam est in tali homine, ex quo idem nihil dicitur; T III, 18. quae pars optima est in homine; T V, 67. quid est .. in homine sagaci ac bona mente melius? T V, 67. ut mihi ..

admirari luberet in homine esse Romano tantam scientiam; N I, 91. vos .. considerantis, quae sit utilitas quaeque opportunitas in homine membrorum; N I, 92. in homine rationem esse et mentem videbas; N I, 98. in eo .. (homine) solo est ratio; N II, 16. terrenorum .. commodorum omnis est in homine dominatus; N II, 152. tantus erat in homine usus rei publicae; R II, 1. est .. quiddam turbulentum in hominibus singulis; R III, fr. I, quid est .. non dicam in homine, sed in omni caelo atque terra ratione divinus? L I, 22. quoniam nihil est ratione melius eaque est || estque || et in homine et in deo; L I, 23. ipsi .. in hominibus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non ..; L I, 24. virtus eadem in homine ac deo est; L I, 25. quomodo (divina mens) in homine est perfecta; L II, 11. in hominibus est hoc fortasse vitium; L III, 18. fortis animus et magnus in homine non perfecto nec sapiente || sapienti || ferventior plerumque est; O I, 48. quod in homine multo est evidentius; Lae 27. §. 3. habeo, — inter: (Hercules) cum inter homines esset; T I, 32.

teneo in: quia virtus altissimum locum in homine et maxime excellentem tenet; F IV, 37. tollo ex: cum .. perturbationem animi illi ex homine non tolleret; A I, 38. §. 1. tollo; O III, 26.

transfero ab: ut ab homine inerti atque inutili ad sapientem, bonum, fortem virum transferantur res ad vivendum necessariae; O III, 31. valeo in: valeat id necesse est non in hominibus solum, verum in bestiis etiam; D II, 98.

venio ab: non ab hominibus formae figuram venisse ad deos; N I, 90. — ad: nec invenietur unquam, unde ad hominem venire possint nisi a deo; T I, 66. fr IX, 10. §. 3. mitto.

versor in: quod et in recenti memoria et in Arpinati homine versere; L I, 4. — inter: versari quamdam inter homines divinationem; D I, 1. vivo cum: quoniam .. vivitur non cum perfectis hominibus planeque sapientibus, sed cum his ..; O I, 46.

III. nach Adjektiven und Adverb: 1. Genetiv: appetens: §. 1, 1. appetit.

communis: omnium .. communia hominum videntur ea, quae ..; O I, 51.

proprius: neque est dubium, quia, frons, oculi, aures et reliquae partes quales propriae sint hominis, intellegatur; F V, 35. in primis .. hominis est propria veri inquisitio atque investigatio; O I, 13. cum .. illud (gens decertandi) proprium sit hominis, hoc beluorum; O I, 34.

similis: [eam esse causam, cur deos hominum similes putaremus]; N I, 77. §. 1, 1. est; N I, 79. II, 1. dico; N I, 90.

2. Dativ: aptus: quod (pecus) erat ad vescendum hominibus apta; N II, 160.

bonus: cum .. certe nihil homini possit melius esse quam vacare omni dolore et molestia; F I, 57. (Trochionus et Agamedes) petiverunt mercedem non parvam .. sed quod esset optimum homini; T I, 114. (Silenus) decuisse regem non nasci homini longe optimum esse, proximum autem quam primum mori; T I, 114. illud homini longe optimum esse, quod ..; T II, 46. quod nihil melius homini, nihil magis expetendum, nihil praestantius honoribus, imperiis, populari gloria iudicaverunt; T III, 3. quid (est) praestantius (sapientia), quid homini melius, quid homine dignius; O II, 5.

carus: homuncio hic, qui multa putat praeter virtutem homini partim cara esse, partim etiam necessaria; A II, 134.

II.

communis: nihil .. prohibet quaedam esse .. cum bestiis homini communia; F V, 25. dissimilis: quae est tam dissimilis homini, qui non moveatur ..? F V, 62.

dulcis: nihil .. est profecto homini prudentia dulcis; T I, 94.

gloriosus: magnificentum illud etiam Romanisque hominibus gloriosum; ut Graecis de philosophiae literis non egeat; D II, 5.

gravis: volau .. hoc, quod loquar, diis immortalibus gratum potius videri quam grave || hominibus ||; L II, 41.

ignotus: si id diis hominibusque futurum sit semper ignotum; O III, 39.

invisus: quo (tyranno) neque taetrius neque foedius nec dis hominibusque invisus animal ullum cogitari potest; R II, 48.

iratus: quod .. neque ita (me) gessi, quasi iratus aut temporibus iratus; D II, 6.

longus: quae .. aetas longa est, aut quid omnino homini longum? T I, 94.

niser: quam .. erat miserum .. homini praestitum docto a puero et artibus ingenium eruditum! T V, 63.

necessarius: §. carus. I, 1. agit; O II, 39. notus: quae si hominibus solis nota sunt; N II, 155.

optabilis: quodsi non sumus immortales futuri, tamen extingui homini suo tempore optabile est; C 85.

par: ita ut constantibus hominibus par erat; D II, 114.

praestans: §. bonus; T III, 3. satis: Epicuro, homini aspero et duro, non est hoc satis; T II, 17.

utilis: §. I, 1. est; O II, 11.

3. Ablativ: alienus: utrumque homine alienissimum; O I, 41.

dignus: omnis liberalis et digna homine nobili ab eo (L. Lucullus) percepta doctrina; A II, 1. si ea bona esse sentires, quae essent homine dignissima; T III, 35. quae maxime videntur digna esse iusto homine eoque ..; O I, 31. alter (Jocus) est .. gravissimo || magno || homine dignus; O I, 104. omnium .. rerum .. nihil est agri cultura .. homine libero dignius; O I, 151. praeciarum responsum et docto homine dignum; C 13. §. 2. bonus; O II, 5.

indignus: quod .. eius modi esse iudico, ut nihil homine videatur indignius; F I, 23. de turpi contraria, nihil tam taetrum, .. nihil homine indignius; T II, 46. nec me angoribus dedidi .. nec rursus indignis homine ducto voluptatibus; O II, 2. indigna homine dubitatio Lae 67.

4. mit Präpositionen: alienus ab: §. I, 1. videtur.

beneficus in: si sunt di, benefici in homines sunt; D II, 104.

bonus, magnus inter: huius .. operis maxime inter homines atque optimi illum (moderatorem) esse perfectorem volo; R V, 8.

primus ex: ad quem (Velleium) tum Epicurei primas ex nostris hominibus deferebant; N I, 15.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv (vgl. II, 2. sum): alqs: L. Crassus cum omnium hominum moderatissimo Q. Mucio magnificentissima aedilitate functus est; O II, 57. alqd: §. I, 2. sum; T III, 77.

abundantia: magnae .. opportunitates ad cultum hominum atque abundantiam aliae aliis in locis reperiuntur; N II, 130.

adumenta: quos negat sine adumentis hominum tantas res efficere potuisse; O II, 16. omnis

ratio atque institutio vitae adiuncta hominum desiderat; O II, 39.

administratio: quae (inanima) nec habemus ... nec is sine hominum administratione uteretur; O II, 12.

admiratione: nonne perspicuum est ex prima admiratione hominum || homines || ... credidisse ea efficere ... Iovem? D II, 42. ut cum admiratione hominum honore ab is digni iudicaretur; O II, 36. meministi ..., quanta esset hominum vel admiratio vel querela; Lae 2.

aestimatio: f. existimatio.

aetas: quorum (hominum) si aetas potuisset esse longinquior; T III, 69. nec (opinio) una cum saeculis aetatisque hominum inveterari potuisset; N II, 5. tertiam iam .. aetatem hominum videbat || vivebat ||; C 31.

amicitia: hominum caritas et amicitia gratuita est. quanto igitur magis deorum! N I, 122. nescio quo pacto ab amicitia perfectorum hominum, id est sapientium, ... ad leves amicitias deflexit oratio; Lae 100.

animus: quem (Epicurum) .. arbitror ... maximis .. erroribus animos hominum liberavisse; F I, 14. quod offenderet animos hominum; F II, 69. quid, si non sensus modo ei (viti) datus sit, verum etiam animus hominis? F V, 40. Pherecydes Syrus primum || primum || dixit animos esse hominum semperiteros; T I, 38. quae declarant inesse in animis hominum divina quaedam; T I, 56. si nihil haberet animus hominis, nisi ut appeteret aut fugeret; T I, 56. si deus aut anima aut ignis est, idem est animus hominis; T I, 65. cur .. quicquam ignoraret animus hominis, si esset deus? N I, 28. Epicurus .. ex animis hominum extrahit radices religionem; N I, 121. Cleanthes ... quattuor de causis dixit in animis hominum informatas deorum esse notiones; N II, 13. animus ipse mentemque hominis, rationem, consilium, prudentiam ... divina cura perfecta esse; N II, 147. animos praecolorum hominum ... divinos esse et aeternos; N III, 12. Cleanthes ... quattuor modis informatas in animis hominum putat deorum esse notiones; N III, 16. animos hominum quodam ex parte extrinsecus esse tractos et haustos; D I, 70. nec .. unquam animus hominis naturaliter divinat, nisi cum .. solutus est; D I, 113. animi hominum ... cernunt ea, quae permixti cum corpore animi || [animi] || videre non possunt; D I, 129. cum .. animi hominum semper fuerint futureque sint; D I, 131. si in animis hominum regale || si || imperium sit; R I, 60. ad humanitatem atque mansuetudinem revocavit animos hominum; R II, 27. quae latet in animis hominum quaeque pars animi meus vocatur; R II, 67. proprium hoc statuo esse virtutis, conciliare animos hominum; O II, 17. qui animos hominum immortales esse credam; C 85. animos hominum esse divinos; Lae 13. quid mirum est, si animi hominum moveantur, cum ...? Lae 29. animus hominis dives, non arca, quae appellari solet; P 44. f. I, I, I. intellegunt; F I, 59.

auctoritas: an ... hominum consentiente auctoritate contenti non sumus? D I, 84. genus .. hoc sermonem positum in hominum veterum auctoritate, et eorum iudicium; Lae 4.

aures: nostrorum hominum ad eorum doctissimas voces aures clausas fuisse; T IV, 2. quae hominum solum auribus indicantur; N II, 146. hoc sonitu propletae aures hominum obduraverunt; R VI, 19. ut eum (sonitum) aures hominum capere non possint; R VI, 19.

beneficia: f. I, I. defendit.

bonum: pecudis .. et hominis idem bonum

esse censent; A I, 6. aliud aliquid .. hominis summum bonum reperendum est; F II, 109. nec .. illo modo summum pecudis bonum et hominis idem mihi videri potest; F II, 111. ut statueret in eo collocatum summum illud hominis per se laudandum et expectandum bonum; F III, 21. quodsi non hominis summum bonum quaereremus, sed cuiusdam animantis; F IV, 27. nunc de hominis summo bono quaeritur; F IV, 35. cum de hominis summo bono quaereretur; F IV, 36.

calamitates: misericordiam (utilem esse) ad .. hominum indignorum calamitates sublevandas; T IV, 46.

captus: f. I, I. aspiciunt.

caput: Cinna ... consulis Cn. Octavii praecidi caput iussit. P. Crassi, L. Caesaris, nobilissimorum hominum; T V, 55.

caritas: si maxime talis est deus, ut nulla gratia, nulla hominum caritate teneatur, valeat; N I, 124. f. amicitia; N I, 125. utilitas; O I, 155.

celebrationes: f. I, I. vult; O I, 12.

civitas: eum .. (mundum) esse quasi communem urbem et civitatem hominum et deorum; F III, 64. ut iam || est igitur || universis hic mundus una civitas sit communis deorum atque hominum existimanda; L I, 23.

coetus: populus .. non (est) omnis hominum coetus quoquo modo congregatus, sed ..; R I, 39. nihil est .. illi principi deo ... acceptio quam concilia coetusque hominum iure sociati; R VI, 13. urbes .. sine hominum coetu non potuissent nec aedificari nec frequentari; O II, 15. ille (Africanus) e coetu hominum frequentatque interdum tamquam in portum se in solitudinem recipiebat; O II, 2. f. I, I. vult; O I, 12.

cognitio: ipsa et natura quaedam significans aliquid per se visis satis certa, cognitioni autem hominum obscurior; D I, 15.

commendatio: ut etiam communis hominum inter homines naturalis sit commendatio; F III, 63.

commoditates: canum ... tanta alacritas in venando quid significat aliud nisi se ad hominum commoditates esse generatos? N II, 158. ad hominum commoditates et usus tantum rem uberatatem natura largita est, ut ..; L I, 25.

commoda: qui (deus) ... terras et maria contemplans hominum commoda vitasque tectur; N I, 52. ea .. erant in hominum commodis tuendis maxime cernitur; O I, 153. illi ... ab augendis hominum utilitatibus et commodis non recesserunt; O I, 155.

communitas: hominum .. societas et communitas ... iustitiam procreavit; N III, 38. in qua (sapientia) continetur deorum et || [deorum et] || hominum communitas et societas inter ipsos; O I, 153. ita fit, ut vincat cognitionis studium consociatio hominum atque communitas; O I, 157. societas hominum et communitas evertatur necesse est; O III, 22. hoc omne genus ... impium est hominum communitate exterminandum est; O III, 32.

conceptus: quaedam (invisitata) etiam ex hominum pecudumque conceptu et satu (oriabantur); D I, 93.

conciliatio: prima est .. conciliatio hominis ad ea, quae sunt secundum naturam; F III, 21.

concilium: qui ... quatuor doctissimorum hominum in concilio adsint; R I, 28. f. coetus; R I, 13.

concursum: augeat .. luctum concursus hominum; L II, 65.

condicio: cum de hac communi hominum condicione audivissent; T III, 59.

congregatio: facile intellegitur nos ad conjunctionem congregationemque hominum ... esse natos; F III, 65. nos ... natos .. esse ad congregationem hominum et ad societatem communitatemque generis humani; F IV, 4. eius (populi) .. prima causa coeundi est non tam inbecillitas quam naturalis quaedam hominum quasi congregatio; R I, 39.

congressus: congressus ut hominum fugiat atque oderit; Lae 87.

conjectura: non deorum natura, sed hominum conjectura peccavit; N II, 12.

coniunctio: nec (est) quod latius pateat quam coniunctio inter homines hominum; F V, 65. quae sit coniunctio hominum, quae naturalis societas inter ipsos; L I, 16. si hominum inter ipsos societatem coniunctionemque perspexeris; L I, 28. ut .. societas hominum coniunctioque servetur; O I, 17. optime .. societas hominum coniunctioque servabitur; O I, 50. quod officium ad conjunctionem hominum et ad societatem tuendam valet; O I, 158. f. congregatio; F III, 65. I, I. obse Verb; F III, 63.

conlocutio: nec .. id conlocutio hominum aut consensus || (aut consensus) || efficit; T I, 30. conscientia: quodsi qui satis sibi contra hominum conscientiam saepe esse et muniti videntur, deorum tamen horrent; F I, 51. hominum conscientia remota; F II, 28.

consensus: ut magnas utilitates adipiscimur conspiratione hominum atque consensu, sic ..; O II, 16. f. conlocutio.

conservatio: eloquentiam a natura ad salutem hominum et ad conservationem datam; O II, 51. consensus: f. conlocutio.

consilium: f. animus; N II, 147. — I, I. pro videt.

consciatio: sequemur ... id, quod ad hominum consociationem accommodatum (est); O I, 100. f. communitas; R I, 157.

conspiratio: f. consensus; O II, 16. constantia: quod abhorret etiam ab hominis constantia; D II, 125.

constructio: quanto artificio esset sensus nostros mentemque et totam constructionem hominis fabricata natura! A II, 86.

consuetudo: quanto id in hominum consuetudine facilius fieri poterit || poterit ||? F I, 69. continentia: ego ... admirari satis non possum vel hominis ipsius continentiam vel temporum disciplinam; C 55.

convictus: (animal) appetens .. convictum hominum ama societatem; F IV, 18.

corpus: alii .. quasi corpus nullum sit hominis, ita praeter animum nihil curant; F IV, 36. natura .. corpus .. hominis sic et genuit et formavit, ut ..; F V, 59. f. I, I. moritur; O III, 38. corruptela: vidimus ... iudicia perrupta ab isdem corruptela || [corrupta] || hominum, non deorum; L II, 43.

culpa: hominum esse istam culpam, non deorum; N III, 76.

cultus: omne officium munusque sapientiae in hominis cultu esse occupatum; F IV, 36. quorum (hominum) omnis cultus esset futurus in lactu; N I, 38. neque .. fructum edere ... sine cultu hominum et curatione potuissent; N II, 158. f. abundantia.

cursus: eosdem terminos hominum curae atque vitae; R IV, 8.

curatio: f. cultus; N II, 158.

custos: cum sapientiam totius hominis custodem et procuratorem esse vellent; F IV, 17.

definitio: ut, quodcumque accidisset, praedictum videretur hominum et temporum definitione

sublata; D II, 110, quaecumque est hominis definitio, una in omnia valet; L I, 29.

dilectus: est in ipsis (populis) magnus dilectus hominum et dignitatus; R I, 53.

diligentia: accedit ad ... earum rerum, quas terra gignit, conservationem et salutem hominum etiam solertia et diligentia; N II, 130.

disputatio: quae in hominum doctorum disputatione versantur; L I, 28. vereor, ne cui vestrum ex Socraticorum || otiosorum, al. || hominum disputationibus, non ex meo sensu depremta || depremta || haec videatur oratio; P 6.

dissonio: eos ipsos ... addubitare coget doctissimorum hominum de maxima re tanta dissenio; N I, 14. perturbat nos opinionum varietas hominumque dissenio; L I, 47.

doctores: audiamus communis quasi doctores eruditorum hominum; R I, 56.

denus: est .. mundus quasi communis deorum atque hominum domus aut urbe utrorumque; N II, 154. sentio .. te sedem etiam nunc hominum ac domum contemplari; R VI, 20. in domo clari hominis ... adhibenda cura est laxitatis; O I, 139. est ... valde decorum patere denus hominum iustitiam hospitibus industrius; O II, 64. f. II, I. honore.

effigies: sit sano ... deus effigies hominis et imago; N I, 103.

error: quantus iste est hominum et quam inveteratus error! R II, 29. error hominum non proborum ... id (utile) continuo secretat ab honesto; O III, 36. quo minus (animi) se admisceverint atque implicuerint hominum vitis et erroribus; fr V, 97.

excellencia: decorum id esse, quod consentaneum sit hominis excellentiae in eo, in quo ..; O I, 96.

exempla: industrius in personis temporibusque exempla hominum rerumque defino; R II, 55.

existimatio: quicumque epulis et conviviis et sumptibus existimationem || aestimationem || hominum sibi conciliant; R fr 8.

exitus: clarissimum hominum nostrae civitatis gravissimos exitus in Consolatione collegimus; D II, 22.

fabricatio: si erit tota hominis fabricatio respecta; N II, 133.

facta: de clarorum hominum factis illustribus ... satis hoc loco dictum sit || est ||; F I, 37. nec ii (vosepitiarum) solum litteras, ... sed etiam facta hominum observabant; L III, 46.

fama: quorum (versuum) interpres nuper falsa quadam hominum fama dicturus in senatu putabatur eum ... appellandum .. esse regem; D II, 110. concedamus .. famae hominum ... ut ..; R II, 4. quom (Heruleum) hominum fama beneficiorum memor in concilio caelestium collocavit; O III, 25.

familiaritates: quod ... declarant ... doctissimorum hominum familiaritates; N I, 6.

fides: pro deorum atque hominum fidem! T V, 48. pro || proh || deorum fidem atque hominum! Lae 52.

figura: quam sint omnis in hominis figura non modo ad usum, verum etiam ad venustatem apta; N I, 47. quodsi omnium animantium formam vincit hominis figura; N I, 48. quoniam ... nec ratio usquam inesse nisi in hominis figura (potest); N I, 43. nec rationem esse nisi in hominis figura; N I, 89. ut concedamus eandem hominum esse et deorum figuram; N I, 94. nisi in hominis figura rationem inesse non posse; N I, 98. ut nisi figura hominum constitutis nihil possent de diis immortalibus cogitare; N II, 45. ut, quae nunquam vidimus, ea tamen informata habeamus,

oppidorum situs, hominum figuras; D II, 138. qui (tyrannus) quanquam figura est hominis, norum tamen inmanitate vastissimas vicat beluas; R II, 48. quanto est miserius in hominis figura animo esse efferrato! R IV, 1. ista in figura hominis feritas et inmanitas beluae a comuni tantumquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 32. § II, 5. convertio ex.

fortuna: etsi haec commemoratio vereor ne supra hominis fortunam esse videatur; L II, 41. quae multa et varia in hominum vita fortunaque versantur; O I, 67. § mos; O II, 69.

frequentia: ut aliquis nos deus ex hac hominum frequentia tolleret; Lae 87. § coetus; O III, 2. fructus: ea parata ad fructum hominum ... sunt [¶ ea ... sunt]; N II, 154.

funera: quae in omni crudelitate sic exultat, ut vix hominum acerbis funeribus satiatur; R II, 68.

gemitus: inclusorum hominum gemitu magiebat taurus; R III, 42.

genus: multa rant et maxime communitas cum hominum genere; A II, 140. ii ... ad servandum genus hominum natura incitantur; F III, 66. de hominum genere aut omnino de animalium loquor? F V, 33. quae est melior ... in hominum genere natura quam eorum, qui ...? T I, 32. (odinum) in hominum universum genus, quod accepimus de Timone, qui *μεισιθωπος* appellatur; T IV, 25. nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut ...; T IV, 58. si est aliquid a deis immortalibus hominum generi tributum; N I, 3. quae est ... gens aut quod genus hominum, quod non habeat ...? N I, 43. quodam inest in hominum genere mens, fides, virtus, concordia; N II, 79. quid iam de hominum genere dicam? N II, 99. quam salutare (natura dedit) non modo hominum, sed etiam pecudum generi ... ventos Etesias! N II, 131. ab hominum genere finitus est dies, mensis, annus; N II, 153. nec ... universo generi hominum solum, sed etiam singulis a dis immortalibus consuli et provideri solet; N II, 164. qui hos [eos] deos ex hominum genere in caelum translatos non re, sed opinione esse dicunt; N III, 53. siquidem (di) hominum generi consuebant; N III, 79. sunt ... (di) benefici generique hominum amici; D I, 82. II, 102. eam (aeternam naturam) suspiciendam admirandamque hominum generi pulchritudo mundi ... cogit confiteri; D II, 148. tantam esse necessitatem virtutis generi hominum a natura ... (datam), ut ...; R I, I. qui (sibi) ... cum omni hominum genere nullam iuris communionem, nullam humanitatis societatem velit; R II, 48. quoniam ... saepius ... genus eius hominis erit in reliqua nobis oratione tractandum*; R II, 51. iustitia ... praecipit ... consulere generi hominum; R III, 24. genus id hominum ... tribu moveri notatione censoria voluerunt; R IV, 10. est hominum generi prosperus et salutaris ille fulgor, qui dicitur lovis; R VI, 17. animos munere deorum hominum generi datos; R VI, 17. quibus ex rebus quom omne genus hominum sociatum inter se esse intellegatur; L I, 32. eosdem ... (deos) optime de genere hominum vereri; L II, 15. quod ... ex hominum genere consecratos ... coli lex iubet; L II, 27. (deos) hominum consulere generi; L II, 32. sine quo (imperio) nec domus ulla nec civitas nec gens nec hominum universum genus stare ... potest; L III, 3. fructuosior ... hominum generi ... eorum (vita est), qui ...; O I, 70. communem totius generis hominum conciliationem ... servare debemus; O I, 149. quarum (beluarum) impetu docet quaedam hominum genera esse consumpta; O II, 16. armis

et castris temptata res est ab omni genere hominum et ordine; O II, 84. haec ... officia ... esse ... cum omni hominum genere communia; O III, 15. quod hominum generi universo cultura agrorum est salutaris; C 56. hunc ex maxime raro genere hominum iudicare debemus et paene divino; Lae 64. inaxima ... eorum (oculorum) utilitas donata hominum generi deorum munere deinceps explicetur; Ti 52. § exprobrant. utuntur; O II, 11.

gloria: quanti ... est ista hominum gloria? R VI, 25.

gratia: § caritas; N I, 124.

ignoratio: quorum [quorum] ... prima aetas ... in hominum ignorantia versatur; O II, 45.

imagines: quid, quod eiusdem hominis in meum (animum) imagines incurrunt aliae, aliae in tuum? ... quid, quod hominum, locorum, urbium eorum, quas nunquam vidimus? N I, 108. § effigies. — I, 1. est; N I, 107.

imbecillitas: superstitio fusa per gentes ... hominum imbecillitatem occupavit; D II, 148. § congregatio; R I, 39.

immortalitates: § virtus; N III, 46.

impetus: (Dicaearchus) ... comparat, quanto plures deleti sint homines hominum impetu ... quam omni reliqua calamitate; O II, 16.

incommodum: § I, I. auget.

ingenia: multis locis nostrorum hominum ingenia virtutesque ... soleo mirari; T IV, 1. hebetiora ut sint hominum ingenia propter caeli pleniorum naturam; N II, 17. coniectura omnis ... ingenia hominum in multas ... partis saepe ducitur; D II, 55. legem neque hominum ingenia excogitatum nec scitam aliquod esse populorum, sed aeternum quiddam; L II, 8.

institutio: ipsa hominis institutio [inst. hom.] si loqueretur; F IV, 41.

interitus: non ... hominum interitu sententiae quoque occidunt; N I, 11. nullus interitus est rei publicae naturalis ut hominis; R III, 34. sermo ... ille ... obruitur hominum interitu; R VI, 25. est Dicaeachi liber de interitu hominum; O II, 16.

inventia: cum eorum (doctissimorum hominum) inventis scriptisque se oblectent; R I, 28.

iudicium: Eudoxus, ... in astrologia iudicio doctissimorum hominum facile princeps; D II, 87. § corruptela.

ius: haec (philosophia) nos primum ad illorum (deorum) cultum, deinde ad ius hominum ... erudit; T I, 64. qui ... impuleo ... libidinum ... deorum et hominum iura violaverunt; R VI, 29.

labor: nec „ferrum, aes, aurum, argentum“ effoderetur „penitus abditum“ sine hominum labore et manu; O II, 13.

laudationes: loqe (laudationes) nostrorum hominum; F II, 116.

laudes: hominis amicissimi, Cn. Pompeii, laudes instruit; L I, 8.

lex: Lucii ... Valerii Potiti et M. Horatii Barbati, hominum concordias causa sapienter popularium, consularis lex sanxit, ne ...; R II, 54. ad quam (naturam) leges hominum deriguntur [§ dirig.]; L II, 13.

linguae: quot hominum linguae, tot nomina deorum; N I, 84.

manus: operibus [§ operis] hominum, id est manibus, cibi etiam varietas invenitur; N II, 151. eas (utilitates) nos nullo modo sine hominum manu atque opera capere potuisse; O II, 14. § labor.

membra: qui (imperiti) non membra solum hominis deo tribuant, sed nam etiam membrorum; N I, 101. ut ... deum fingeret ... membris

hominis praeditum omnibus, usu membrorum ne minime quidem; N I, 123. ut .. hominum membra nulla contentione mente ipsa ac voluntate moveantur, sic ..; N III, 92.

memoria: de communi hominum memoria loquor, et eorum maxime, qui ..; T I, 59.

mens: ad rerum scientiam ... aptissima cum sit mens hominis; A II, 31. scilicet mentem hominis ... agnoscit; T I, 70. quod hominis mens, quod ratio, quod via, quod potestas humana efficere non possit; N II, 16. esse in mentibus hominum tamquam oraculum aliquod; D II, 100. ii mentem hominis voluntate libera spoliata necessitate fati devincunt; Fa 20. stales sunt hominum mentes, quali pater ipse Iuppiter auctiferas instravit lumine terras; Fa fr. 3. quamvis hominis mentem sit habiturus; R IV, 1. eadem ratio quom est in hominis mente confirmata; L I, 18. hominis .. mens dicendo alitur et cogitando; O I, 105. f. animus; N II, 147. constructio.

milla: f. I, 1. descendunt est; O II, 73. — II, 1. capio; O III, 114.

miseriae: morte aut dolore corporis aut luctu animi aut offensione iudicii hominum miserias ponderamus; L II, 43.

mos: hoc non ex hominum more solum, sed etiam ex bestiis intelligi potest; T V, 98. ut si quis medicus aegroti imperet, utumat tergentem .. potius quam hominum more coeam diceret || dicere, [dicere] ||; D II, 133. qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere; Fa 10. civitatem .. a vita hominum abhorrentem et || a || moribus || maioribus ||; R II, 21. se in beneficiis collocandis mores hominum, non fortunam sequi; O II, 69. mutari etiam mores hominum saepe dicebat; Lae 33.

motus: qui motus hominum, qui ferarum non ita expictus est, ut ..? T V, 114.

multitudo: propter huius modi sententias istorum hominum est multitudo; T V, 28. in quam (domini) ... admittenda hominum cunctaque modi || generis || multitudo; O I, 139; f. I, 1. dolent; F II, 16.

municipes: Graecum te, Albuic, quam Romanum atque Sabinum, municipem Ponti, Tritanum centurionum, praeflorum hominum ac primorum signiferumque maluisti dici; F I, 9.

natura: utrum conveniat necne natura hominis cum universa; F III, 73. iidem .. diviserunt naturam hominis in animum et corpus; F IV, 16. quid .. dubitamus in tota eius (hominis) natura quaerere quid sit effectum? F IV, 36. vivere ex hominis natura undique perfecta et nihil requirente; F V, 26. videndum est, .. quae sit hominis natura; F V, 34. cui (menti) tota hominis natura pareat; F V, 34. ut ... in corpore immutari || mutari || hominis natura videatur; F V, 35. quibus quasi informatum est, quid hominis natura postulet; F V, 36 (37). quid ad eas res hominum natura nullo emolumento invitata rapiatur; F V, 48. cum sic hominis natura generata sit, ut ..; F V, 66. locupletior .. hominum natura ad beate vivendum est quam deorum; N I, 112. quae (cassa) terreret animos .. praeter naturam hominum pecudumque portentes; N II, 14. nec .. hominis natura perfecta est; N II, 39. satis docuisse videor, hominis natura quanto omnis anteiret animantes; N II, 153. quam (vim di immortales) tum terrae cavernis includunt, tum hominum naturis implicant; D I, 79. naturam hominis aspernatas hoc ipso luet maximas poenas; R III, 33. natura .. iuris explicanda nobis est saepe ab hominis repetenda natura; L I, 17. quom de natura hominis quaeritur; L I, 24. quod verum, simplex

sincerumque sit, id esse naturae hominis aptissimum; O I, 13. qua (beneficentia, liberalitate) .. nihil est naturae hominis accommodatius; O I, 42. in quo natura eius (hominis) a reliquis animantibus differat; O I, 96. quantum natura hominis peccidibus reliquique beluis antecedit; O I, 105. quae sit in natura || hominis || excellentia et dignitas; O I, 106. est .. hominum naturae ... maxime iuicica crudelitas; O III, 46. quid est in hominis natura || vita || diu? C 69. cum hominis natura morte dissolvitur; C 80. f. mos; Fa 10. — I, 1. abhorrent. — II, 1. dico; F V, 33. relinquo. — 3. intercedo.

nepos: P. Crassi, et sapientis et eloquentis et primi hominis, nepos; T I, 81.

nomen: quis est .. dignus nomine hominis? F II, 114.

numerus: f. II, 1. digno.

occupatio: propter magnitudinem rerum occupationemque hominum; T IV, 6.

odium: qui .. odio quodam hominum suum se negotium agere dicunt; O I, 29. qui (quaestus) in odia hominum incurant, ut portitorum, ut faeneratorum; O I, 150. tyranni .. interitus declarat, quantum odium hominum valeat ad pestem; O II, 23.

opera: neque agri cultura neque frugum .. conservatio sine hominum opera nulla esse potuisset; O II, 12. quae unde sine hominum opere || habere possemus? O II, 14. nec hoc tempore sine hominum opera .. pascere eas (bestias) ... possemus; O II, 14. f. manus.

opinio: longe aliter se rem habere, atque hominum opinio sit; N III, 63. hunc optimum statum pravis hominum opinionibus eversum esse dicunt; R I, 51.

opes: quamquam fortuita sunt, tamen sine hominum opibus et studiis neutram in partem effici possunt; O II, 20.

opus: quorum .. (hominum) operibus agri, insulae litoraque collicent distincta tectis et urbibus; N II, 99. ea .. ipsa, quae inanimata diximus, pleraque sunt hominum operis effecta; O II, 12. f. manus; N II, 151. opera; O II, 14.

oratio: maxime .. hoc in hominum doctorum oratione mihi mirum videri solet, quod ..; R I, 11. f. I, 1. adstantur. est; T V, 47. praeriter.

ordo: f. genus; O II, 84.

pars: optima .. parte hominis, .. ingenii et mentis acia fruuntur; F V, 57.

pater: illum ... ut ideam Ennius, patrem divumque hominumque (invocant); N II, 4. Iuppiter .. a poetis, pater divomque || divumque || hominumque dicitur; N II, 64.

patrocinia: f. I, 1. defendit.

perfamiliares: * doctum hominem sane, cuius fuit Accius perfamiliares; L II, 54.

persona: neque oratio abhorrens a persona hominis gravissimam; R I, 24.

pietas: praestans deorum natura hominum pietate coleretur; R I, 45.

possessio: quod earum rerum videatur ei ... saepe etiam deterritorum hominum inmensa possessio; R I, 27.

praestantia: corporis voluptatem non satis esse dignam hominis praestantia; O I, 106.

procreations: dissimilitudo locorum nonne dissimilis hominum procreations habet? D II, 96.

procuratio: quae (pecudes, stirpes) sine procuratione hominum salvae esse non possunt; N II, 130.

procuratrix: f. custos.

proles: si cupias proles illa futorum hominum deinceps laudes .. proderet; R VI, 23.

prudencia: in quo equidem continentissimum

hominum, maiorum nostrorum, saepe requiro prudentiam; P 7. f. animus; N II, 147.

pugna: f. I. I. regant.

querella: f. admiratio; Lae 2.

ratio: hominum ratio non in caelum usque penetravit? N II, 153. eae (aves) ne caperentur quidem nisi hominum ratione atque sollertia; N II, 160. qui (Socrates), ... quae de natura quaererent, .. maiora quam hominum ratio consequi posset || posuit ||, ... dixerit; R I, 15. unam esse hominum inter ipsos vivendi parem communemque || et communem || rationem; L I, 35. est .. quod differat in hominum ratione habenda inter iustitiam et verecundiam; O I, 99. f. animus; N II, 147. mens; N II, 16.

religio: ut (Cotta) Stoicorum magis argumenta confutet quam hominum delect religionem; D I, 8. res: res tota .. non doctorum hominum; F II, 103.

rex: quem unum omnium deorum et hominum regem esse omnes docti indotique f. expoliri || pariter || consentiunt; R I, 56.

saecula: quod ceteri ... minus eruditis hominum saeculis fuerunt; R II, 18. in quo (anno) vix dicere audeo quam multa hominum saecula teneantur; R VI, 24.

salus: saltem hominum in eius (Iovis) esse tutela; F III, 66. f. conservatio.

sapientia: quod haec esset una omnis || hominis || sapientia, non arbitrari se scire, quod nesciat; A I, 16.

satius: f. conceptus. — scripta: f. inventa.

sedes: f. domus; R VI, 20.

sensus: omnis .. sensus hominum multo antecellit sensibus bestiarum; N II, 145. — quae (mens divina) penitus sensus hominum vitasque retentat; D I, 17.

sententia: tu mihi videris Epicharmi, acuti nec insuli hominis ut Siculi, sententiam sequi; T I, 15. de qua (quaestione) tam variae sunt || sint || doctissimorum hominum ... sententiae, ut .. N I, I. quibus (portentis) cognitio multae saepe res ex hominum sententia atque utilitate pariae (sunt); N II, 163. id totum dixi ex Crassi, sapientissimi hominis, sententia; L III, 42.

sermo: tu .. quam celebritatem sermonis hominum ... consequi .. potes? R VI, 20. animus oportet tuus se iudicet divitem, non hominum sermo; P 43. f. I, I. disputant.

similitudo: si hominum similitudo tanta esse non potest, ne signorum quidem? A II, 85. hominum .. similitudo in corporum figura magis exstat; T I, 80.

societas: quoniam unam societatem hominum esse volumus; F V, 67. est .. unum ius, quo || quo || devincta est hominum societas; L I, 42. societas .. hominum et aequalitas et iustitia per se est expetenda; L I, 49. (honestum versatur) in hominum societate tuenda; O I, 15. qua (ratione) societas hominum inter ipsos et vitae quasi communitas continetur; O I, 20. tum artibus, tum opera, tum facultatibus devincere (debemus) hominum inter homines societatem; O I, 22. gradus .. plures sunt societatis hominum; O I, 53. in officiis diligendis id genus officiorum excellere, quod teneatur hominum societate; O I, 169. qui multam utilitatem rei publicae atque hominum societati ... adferre possit; O III, 30. f. communitas; N III, 38. O I, 153. III, 22. coniunctio, convictus.

sollertia: ex ipsa hominum sollertia esse aliquam mentem ... existimare debemus; N II, 18. f. diligentia, ratio; N II, 160.

solutio: ex quo ipsam aegritudinem λύσις

Chryppus quasi solutionem totius hominis appellatam putat; T III, 61.

species: hominis esse specie deos confutandum est; N I, 48. ut non videret species istas hominum conlatas in deos aut consilio quodam sapientium ... aut superstitione; N I, 77. nullam aliam nobis de deo cogitantibus speciem nisi hominis occurrere; N I, 81.

studia: ne movere hominum studia videret, retinere non posse; F I, 2. neminem ... magnas res et salutare sine hominum studio gerere potuisse; O II, 16. hominum .. studia ... [virorum praestantium] sapientia || morum praestantia [sapientia] || ... excitantur; O II, 17. ut hominum studia complectamur; O II, 19. quoniam modo hominum studia ad utilitates nostras ... excitare possumus; O II, 20. f. opes.

tarditas: quod non Academiae vitio, sed tarditate hominum arbitror contigisse; N I, 11.

tenuitas: ne ars tanta propter tenuitatem hominum a religionis auctoritate abduceretur ad mercedem; D I, 92.

testamentum: L. Minuci Bailli, locupletis hominis, falsum testamentum ... attulerunt; O III, 73.

verecundia: hanc naturae tam diligentem fabricam imitata est hominum verecundia; O I, 127.

vestigia: ipsae (Bellerophon) ... hominum vestigia vitans; T III, 63. videre se hominum vestigia; R I, 29.

victus: quae (res) ad victum hominum, ad cultum etiam deorum pertinent; C 56.

vincula: f. II, 3. sum; F III, 67.

virtus: solitus esse in epulis canere convivas ad tibicinem de clarorum hominum virtutibus; T I, 3. quorum (hominum) virtus fuerat domi militiaeque cognita; T V, 55. vide .., ne virtutibus hominum isti honores habeantur, non immortalitatibus; N III, 46. f. ingenia; T IV, 1.

vis: est .. natura sic generata vis hominis, ut ..; F V, 43.

vita: cum ignoratione rerum bonarum et malorum maxime hominum vita vixet; F I, 43. tam natura putarem hominis vitam sustentari quam vitis, quam arboris; T I, 56. quid ego nunc luquam vitam hominum? T I, 83. quae (perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quaedam furias imittit; T III, 25. futurum fuisse ut omnibus perfectis artibus omni doctrina hominum vita erudiretur; T III, 69. quid non modo nos, sed omnino vita hominum sine te esse potuisset? T V, 5. ut (philosophia) proinde, ac de hominum esse vita merita, laudetur; T V, 6. a quibus vita hominum instructa primis sit; T V, 6. Pythagoram .. respondisse simeis sibi videri vitam hominum et mercatam eam, qui ..; T V, 9. non .. cum huius vita .. vitam comparabo doctorum hominum et plane sapientium; T V, 64. quod ab iis (deis) ad hominum vitam permanere possit; N I, 3. ab isdem (deis) hominum vitae consuli; N I, 4. qui (Prodicus Cius) ea, quae professent hominum vitae, deorum in numero habita esse dixit; N I, 118. suscepti .. vita hominum consuetudoque communis, ut ..; N II, 62. qui (di) .. hominum .. vitam aspernititione omni referrent; N II, 63. esse quandam vim divinam hominum vitam continentem; D I, 118. quoniam .. studemus .. nostris consiliis ... tutiorem et optulentiorem vitam hominum reddere; R I, 3. qui (Socrates) .. ea .. nihil omnino ad vitam hominum adtinere dixerit; R I, 15. quod ... nostra .. res publica .. esset .. nec una hominis vita, sed aliquot constituta saeculis et actibus; R II, 2. omni .. illo antiquo ex inculta hominum vita errore sublato; R II, 18. cum iam inveterata vita

hominum ... esset: R II, 20. nec iniussu eius ... ex hominum vita unigrandum est; R VI, 15. ad ... vitam .. hominum quietam et beatam inventas esse leges: L II, 11. mihi .. multa eximia ... videntur Athenae tuae ... in vitam hominum attulisse: L II, 38. hominum vita iussu supremæ legis obtemperat: L III, 3. qua nulla perniciæ maior hominum vitæ potuit afferri; O II, 9. quæ .. ad vitam hominum tuendam pertinent; O II, 11. quarum (pecudum) opere || opera || efficitur aliquid ad usum hominum atque vitam; O II, 11. quibus rebus exulta hominum vita tantum distat || destitit || a victu et cultu bestiarum; O II, 15. quæ in rebus inanims quæque in usum et || usu et || tractatione beluarum sunt utiliter ad hominum vitam; O II, 17. negat .. (Panaetius) ullam partem maiorem in vitam hominum invasisse quam eorum opinionem; O III, 34. cum hac sententia ... ne utilior quidem hominum vitæ reperiri ulla possit; P 23. f. comoda; N I, 52. cura. fortuna; O I, 67. mos; R II, 21. natura; C 69. sensus; D I, 17.

vitium: in hominum vitis aïs esse culpam; N III, 76. ego ... vel hominum vitis vel subsidis || insidias || temporum victus; L II, 45. quavis .. multis hominibus est hoc vitium notandum levium hominum atque fallacium; Lae 91. nec .. peccata rerum eventis, sed vitis hominum metienda sunt; P 20. f. error; fr V, 97. — I, 1. loquantur; Lae 91.

vox: neque solum deorum voces Pythagorei observaverunt, sed etiam hominum, quæ vocant omnia; D I, 102. quæ .. mihi vox pecudum videtur esse, non hominum; P 14.

urbanitas: in quantum hominum factorum urbanitatem incurrat, non dico; F II, 103. te .. unum moribus domesticis ac nororum hominum urbanitate limatum; N II, 74.

urbs: f. civitas; F III, 64. domus; N II, 154.

usus: ut ea ipsa dei immortales ad usum hominum fabricati pæne videantur; N I, 4. quæ (utilitates mulorum et asinorum) certe ad hominum usum paratæ sunt; N II, 159. quæ (utilitas) ad usum hominum orta ab hominibus solis invenitur; N II, 162. pecudes ... partim esse ad usum hominum, partim ad fructum, partim ad vescendum procreatas; L I, 25. ut placet Stoicis, quæ in terris gigantur, ad usum hominum omnia creati; O I, 22. quæ (res) ad communem hominum usum natura genuit; O I, 51. f. commoditates; L I, 25. vita; O II, 11.

utilitas: cum videmus ... hominis utilitati agros omnis et maria parentia; T I, 69. quæ (officia iustitiæ) pertinent ad hominum utilitatem || caritatem ||; O I, 155. ita illi ipsi ... ad hominum utilitatem suam prædantiam ... potissimum conferunt; O I, 156. quæ (lex naturæ) utilitatem hominum conservat; O III, 31. ita semper (sapiens vir) officio fungetur utilitati consulens hominum et ei ... humanæ societati; O III, 31. f. comoda; O I, 155. sententia; N II, 163.

vulgus: in quibus (exemplis) peccari vulgus hominum fortasse non putet; O III, 73.

ϝιπτιϝ: f. I, 1 nudant.

2. mit **Præpositionem**: alqs ex: qui (C. Marius) mihi secundis rebus unis ex fortunatis hominibus, adversis unus ex summis viris videbatur; P 16.

auctoritas apud: f. II, 5. sum apud. bonitas erga: id non sine divina bonitate erga homines fieri arbitrabantur; N II, 60.

caritas erga: f. II, 3. conservo.

commendatio inter: f. I. commendatio.

communitas cum: propter necessitatem vitæ

... intam esse cum hominibus communitatem et societatem; O I, 158.

coniunctio erga: f. II, 3. conservo. — inter: f. I. coniunctio; F V, 65. L I, 28.

di ex: in Graecia multos habent ex hominibus deos; N III, 39.

disputatio cum: *disputationem se habuisse cum M. Farrone*, homine omnium facile acutissimo et sine ulla dubitatione doctissimo; A fr 22.

disSENSio inter: est .. inter magnos homines summa disSENSio; N III, 117.

feminae ex: cum .. et mares et feminas complures ex hominibus in deorum numero esse videamus; fr IX, 11.

gloria apud: f. II, 5. sum apud.

iniuria in: ad impietatem in deos in homines adiunxit iniuriam; N III, 84.

iudicia de: graviora iudicia de potentissimis hominibus extant vocis quam tabellæ; L III, 34.

ius inter: f. II, 3. sum; F III, 67.

leges in: in privatos homines leges ferri noluerant; L III, 44.

mares ex: f. feminae ex.

mens erga: dei erga homines mente qua sint; D II, 130.

moderatio in: mundi divina (in homines) moderatio profecto nulla est; N III, 85.

obsequia in: neque solum in homines obsequia, sed etiam in deos caerimoniae religionesque tolluntur || tollentur ||; L I, 43.

oratio de: f. I, 1. est; L III, 29.

praeceptum ab: quod praeceptum quia maius erat, quam ut ab homine videretur, idcirco assignatum est deo; F V, 44.

reverentia adversus: adhibenda est .. quaedam reverentia adversus homines || [adversus homines] || et optimi cuiusque et reliquorum; O I, 99.

scelera in: scelera in homines atque in deos impietatum || impietatum || nulla expiatio est; L I, 40.

societas cum: f. communitas cum. — erga: f. II, 3. conservo. — inter: ab his (dis) constitutam inter homines societatem evertunt; O III, 28. siquidem meministi esse inter homines natura coniunctam societatem; O III, 53. f. communitas; O I, 153. coniunctio; L I, 16. 28. societas; O I, 30. 22.

vincula inter: vgl. II, 3. sum; F III, 67.

V. **Improb.** 1. **ablat.** com. par.: si (in animis) nihil esset aliud, nihil esset homine deformius; T II, 47. est certe id, quod illud efficit, homine melius; N II, 16. est .. id, a quo illa conficiuntur, homine melius; N II, 16. quid esse potest in rerum natura homine melius? N II, 16. ita (mundus) erit homine deterior; N II, 36. esse aliquid homine melius; N III, 18. qui id efficit, melior est homine; N III, 25. idem .. (Chrysaippus), si dei non sint, negat esse in omni natura quicquam homine melius; N III, 26. quid hoc homine sollertius? N III, 74. nihil ita animato homine miserius ducere; R I, 60. f. I, 1. putat; N III, 26. 2. sum; N II, 183. — II, 3. videor; N I, 77.

2. **Præpositionem**: ab: cognitis, quoad posunt ab homine cognosci, bonorum et malorum finibus; T IV, 82. quid est .., cur deos ab hominibus colendos dicas? N I, 115. f. euuntiat. res caelestes omnesque eae, quarum est ordo sempiternus, ab homine confici non possunt; N II, 16. accurate .. quondam a L. Torquato, homine omni doctrina erudito, defensa est Epicuri sententia de voluptate; F I, 13. in qua (controversia) ... depasci veterem possessionem Aetnae ab hoc acuto homine non sinemus; L I, 55. nos ab

eo (homine) derideri puto; T II, 45. quoniam esset aliquid in rerum natura, quod ab homine effici non posset; N III, 18. ea (lex) est Gubernata ab homine ignoto et sordido; L III, 95. f. I, 1. accipitur. qui dixerunt totam de divinitatibus opinionem fictam esse ab hominibus sapientibus rei publicae causa; N I, 118. quae (res) est nostris hominibus adhuc aut ignorata aut relicta; L I, 6. ab eisdem .. (hominibus bestiae) et ... interficiuntur et ... capiuntur; O II, 4. inveniri: f. IV, 1. usus; N II, 162. ludimur ab homine non tam faceto quam ad scribendi licentiam libero; N I, 123. id .. ab homine acuto non esse neglectum; D I, 48. quod ab homine non poterit praestari; T III, 34. relinqui: f. ignorari. quae a Graecis hominibus || † nobis || scripta sunt; R I, 37. a magno homine et in primis erudito, Panaetio (tractata sunt); L III, 14. id quod a nostris hominibus saepissime usurpatum iam in proverbii consuetudine venit; O II, 55. elliptice: hoc quidem sane luculentum est ab homine perito defluendi; O III, 60.

causa: cetera nata esse hominum causa et deorum; F III, 67. au haec ... hominum causa a deo constituta sunt? sapientissime? ... an stultorum? N I, 23. omnia aliorum causa esse generata, ut eas fruges atque fructus, quos terra gignit, animantium causa, animantes autem hominum; N II, 37. deorum et hominum causa factum esse mundum; N II, 133. omnia ... hominum causa facta esse; N II, 154. mundum deorum hominumque causa factus est; N II, 154. hominum facta esse causa || hom. c. f. e. || iudicandum est; N II, 152. terra ... ea ferarumque animantium causa gignere videtur? N II, 156. hominum .. causa esse rerum copias comparatas fatendum est; N II, 158. homines .. hominum causa esse generatos; O I, 23.

gratia: ut ipsas bestias hominum gratia generatas esse videmus; N II, 158. in: si nihil in eo (homine), quod || in eo; in quo || perficiendum est, praeter motum ingenii quendam; F IV, 35. in homine perfectio ista in eo potissimum, quod est optimum, id est in virtute, laudatur; F IV, 37. quae voluptatem habeant in omni animante, sed in homine rationem etiam; F IV, 58. non modo in homine, sed etiam in arbore, quicquid supervacaneum sit ... obstat; N I, 99. habere ... principatum, ut in homine mentem, in belua quiddam simile mentis; N II, 29. efficitur ... in homine virtus, quanto igitur in mundo facilius! N II, 39. ne Lycurgi quidem disciplina tenuit illos in hominibus Graecis frenos; R II, 58. in quo (homine) mors non modo necessaria est, verum etiam optanda persaepe; R III, 34. in cive excelso atque homine nobili blanditiam, adsentationem, ambitionem † meam esse levitatis; R IV, 7. multae etiam, ut in homine Romano, litterae; C 12. quanto id magis in homine fit natura! Lae 81. f. I, 1. est; O I, 46. — II, 1. perduco.

inter: inter ipsos homines nonne et simillimis formis disparis mores et moribus *simillimis* figura dissimilis? N I, 98. paupertatem quom divitiam etiam inter homines esse aequalem velimus; L II, 25.

per: utrum tandem, per deos atque homines! magis veri simile est ...? D II, 114.

praeter: ex tot generibus nullum est animal praeter hominem, quod ...; L I, 24. qui (vultus) nullo in animante esse praeter hominem potest; L I, 27. f. I, 1. appellat; T 33.

VI. *Sūctē*: simplicitate, fideliter, † vere hominum amice (licet vivere); O I, 92.

homuncio, *schwacher Mensch*: homuncio hic, qui multa putat praeter virtutem homini pariter cara esse, partim etiam necessaria; A II, 134.

homunculus, *schwacher, armer Mensch*: I, 1. est: ex eadem urbe humilem homunculum a pulvere et radio excitabo, qui multis annis post fuit, Archimedes; T V, 64.

explicit, sequitur: nec ... (ea explicabo) quas Pythius Apollo, ... sed ut homunculus unus e multis probabilis coniectura sequens; T I, 17. 2. *Trābitat*: etsi hi quidem homunculi, sed tamen ridiculi; N II, 76.

II. *excito*: f. I, 1. est. III. *similis*: ut homunculi similem deum (Epicurus) fingeret, liniamentis dumtaxat extremis, non habitu solido; N I, 123.

honestas, *Ehre, Ehrenhaftigkeit, Sittlichkeit, Tugend, Würde, Anstand*: I. *Subject*: adest: dum honestas, dum dignitas, dum decus aderit; T II, 31. antegreditur: quicquid est ... quod decet, id tum apparet, cum antegressa est honestas; O I, 94. aspernatur: non recipit istam conjunctionem honestas, aspernatur, repellit; O III, 119.

consistit: cum honestas in voluptate contentenda consistat; A II, 139.

decernit: tantam vim esse honestatis, tantumque eam rebus omnibus praestare et excellere, ut nullis nec supplicis nec praemii demoveri possit ex eo, quod rectum esse decreverit; F IV, 59.

ducit: hominem natum ad nihil aliud esse eam || ad || honestatem, ipsam suo splendore ad se animos ducere; A fr 20 (3, 14).

est: voluptatem .. et honestatem finis || finem || esse Callipho censuit, vacare omni molestia Hieronymus, hoc idem cum honestate Diodorus, ambobus Periapatetici; A II, 131. aut .. honestatem esse finem (bonorum) aut voluptatem aut utrumque; A II, 138. habes undique expletam et perfectam .. formam honestatis, quae tota quattuor his virtutibus ... continetur. hanc se tuus Epicurus omnino ignorare dicit quam aut qualem esse velint || ii ||; F II, 48. si quis aegro ferat nihil in se esse virtutis, nihil animi, nihil officii, nihil honestatis; T IV, 61. est .. virtus perfecta ratio, quod certe in natura est: igitur omnis honestas eodem modo; L I, 45. in eo .. (officio) et colendo sita vitae est honestas omnis et negligendo turpitudinis; O I, 4. f. IV, 1. pars; O II, 9. excellit: f. decernit.

inest: in qua (societate) omnia insunt, ... honestas, gloria, tranquillitas animi atque iucunditas; Lae 84.

manat: cum proposita sint genera quattuor, e quibus honestas officiumque manaret; O I, 61. cum omnis honestas manet a partibus quattuor; O I, 152.

potest, praestat: f. decernit. recipit, repellit: f. aspernatur. repugnat: ea (utilitas) nulla erat repugnante honestate; O III, 48.

revocat: cum .. utilitas ad se rapere, honestas contra revocare ad se videtur; O I, 9.

valet: nisi honestas natura plurimum valet; F II, 117. iaceat utilitatis species, valet honestas; O III, 46. hic ea, quae videbatur utilitas, plus valet quam honestas; O III, 109.

videtur: f. revocat. vincit: vicit .. utilitas honestatem? immo vero honestas utilitatem; O III, 19.

ohne Verb: f. III, 1. expers; F II, 35.

II. *nach Verben*: I. *Accusativus*: absolvo: temperantia, modestia, iustitia et omnis honestas perfecte absoluta est; F IV, 18. f. video; F V, 69.

adipiscor: si omnia fugiendae turpitudinis adipiscendaeque honestatis causa faciemus; T II, 66.

amo: qui honestatem ipsam per se non amat; F II, 94.

anquiro: veram .. illam honestatem expetens, quam unam naturam maxime auquir. (optimus quisque) in somma inaniitate versatur; T III, 3. complector: quorum uterque honestatem sic complectitur, ut omnia, quae sine ea sint, longe retro ponenda censat; T V, 87.

conservo: honestatem et decus conservabimus; O I, 17.

contineo: f. I. est; F II, 48.

copulo: tu || tum, tun || ... honestatem cum voluptate tanquam hominem cum belua copulabis? A II, 139.

defendo: in quibusdam causis dubiis ex altera parte defenditur honestas, ex altera ..; O III, 56.

demoveo: f. I. docerit. — expeto: f. **expeto**, III. honestatem (4 St.) B. I, S. 919, b.

habeo: cum honestatem eo loco habeat, ut sine ea iucunde neget posse vivi; F II, 50. nihil .. (natura) habet praestantius, nihil, quod magis expetat quam honestatem, quam laudem; T II, 46. si ad honestatem nati sumus enque aut sola expetenda est ... aut certe omni pondere gravior habenda quam reliqua omnia; O III, 35.

laudo: laudari honestatem et iustitiam aliquando ab Epicuro; F II, 51. Callippo et post eum Diodorus ... nenter honestate carere potuit, quae est nostris laudata maxime; F V, 79.

omitto: omitto dignitatem, honestatem, speciem ipsam virtutum, de quibus ante dictum est; F II, 107.

perficio: f. video; F V, 69.

relinquo: cum hoc deliberatur || deliberatur ||, relinquentane sit honestas propter utilitatis magnitudinem; O III, 40.

retineo: si honestatem tueri ac retinere sententia est; O III, 116.

secerno: consuetudo ... sensim .. eo deducta est, ut honestatem ab utilitate secernens constitueret esse honestum ..; O II, 9.

aequor: *honestatem utilitas secuta est*; O III, 19.

tueor: f. retineo.

video: quodsi ipsam honestatem undique perfectam atque absolutam, rem unam praeclarissimam omnium maximeque laudandam, penitus viderent; F V, 69. hoc evenit, ut in vulgus insipientium opinio valeat honestatis, cum ipsam videre non possint; T II, 63.

vincio: f. I. vincit.

2. **Dativus**: adhaeresco: ita iustitia honestatue (fortis civis) adhaerescet. ut ..; O I, 86.

adiungo: indolentiam .. honestati Peripateticus Diodorus adiunxit; T V, 85.

repuigno: cum repugnare utilitas honestati videtur; O III, 50. si quando ea, quae videtur utilitas, honestati repugnat; O III, 120.

tribuo: plurimum se et longe longeque plurimum tribuere honestati; F II, 68.

3. **Substantivus**: careo: qui nihil expetendum, nihil in bonis duendum, quod honestate careat, existimant; T V, 75. f. I. laudo; F V, 73.

vaco: quocumque .. modo summum bonum sic exponitur, ut id vacet honestate; F V, 22.

4. **mit Präpositionem**: addo ad: ut ... Diodorus ad eandem honestatem addidit vacuitatem doloris; F II, 19.

adiungo ad: f. **ad**, I. adiungo ad honestatem (5 St.) B. I, S. 88, a.

applico ad: ne illo quidem modo, ut (voluptas) ad honestatem applicetur; F II, 37.

II.

coniungo cum: f. **cum**, I. coniungo cum honestate (3 St.) B. I, S. 578, a.

consisto in: nisi omne bonum in una honestate consisteret; T V, 42.

contemno prae: illa praeclara, in quibus publicae utilitatis species prae honestate contemnitur; O III, 47.

contendo cum: dabitandum non est, quin nunquam possit utilitas cum honestate contendere; O III, 11.

copulo cum: voluptatem cum honestate Diomachus et Callippo copulavit; T V, 85. si cum honestate voluptatem tanquam cum homine pecudem copulavissent; O III, 119.

depugno cum: unum .. par, quod depugnet, reliquum est, voluptas cum honestate; A II, 140.

disputo de: [quoniam .. et de voluptate cum Torquato de honestate, in qua una omne bonum poneretur, cum Catone est disputatum]; F V, 21.

duco ab: quem ad modum officia ducerentur ab honestate; O II, 1.

exsisto ex: sequitur, ut ea (vita beata) existat ex honestate; T V, 67.

insum in: si ad honestatem .. omnia referantur, neque in ea voluptatem dicant inesse; F II, 48.

inascor ad: f. I. habeo; O III, 35. I. ducit.

pertineo ad: f. **ad**, I. pertineo ad honestatem (3 St.) B. I, S. 46, a. — pono in: f. disputo de. III, 1. expers; F II, 35. — pugno cum: f. **cum**.

I. pugno cum honestate (3 St.) B. I, S. 580, b. refero ad: ad honestatem .. (Scipio) illum omnem conatum suum referebat, non ad voluptatem; F II, 56. f. Insum in.

reperio in: quia nusquam possumus nisi in laude, decore, honestate utilia reperire; O III, 101.

seiuungo ab: quod (bonum) non possit ab honestate seiuungi; A I, 7. cum (hominum) utilitatem ab honestate seiuungunt; O III, 101.

sum sine: f. I. complector. V, 2. propter; O III, 40.

transeo ad: transitum est ad honestatem dictorum atque factorum; F II, 47.

versor in: quod (decorum) in omni honestate versatur; O I, 96.

III. **nach Subiectiven**: I. **Genetivus**: appetens: sumus .. natura ... studiosissimi appetentissimique honestatis: cuius si quasi Inmen aliquod aspeximus ..; T II, 58.

expers: ita tres sunt fines expertes honestatis, unus Aristippi vel Epicuri, alter Hieronymi, Carneadi tertius, tres, in quibus honestas cum aliqua accessione, Polemonis, Calliphontis, Diodori, simplex, cuius Zeno auctor, posita in decore tota, id est in honestate; F II, 35. ratio aut voluptatis non dolendive particeps aut honestatis expers; F II, 38.

studiosus: f. appetens.

2. **Dativus**: coniunctus: talis .. simulatio vanitatis est coniunctior quam aut liberalitati aut honestati; O I, 44.

contrarius: ut utilitatem nullam esse docuimus, quae honestati esset contraria, sic omnem voluptatem dicimus honestati esse contrariam; O III, 119.

IV. **nach Substantiven**: I. **Genetivus**: aliquid: f. I. est; T IV, 61.

actiones: quae (ludendi licentia) ab honestatis actionibus non sit aliena; O I, 103.

appetentia: unde pudor, continentia, fuga turpitudinis, appetentia laudis et honestatis? R I, 2.

23

auctoritas: videre || videre esse || tantam vim virtutis tantamque, ut ita dicam, auctoritatem honestatis [esse], ut ... F V, 72. apud imperiores utilitatis species falsa ab honestatis auctoritate superata est; O III, 109.

comparatio: honestatis comparatione ea, quae videtur utilia, vincuntur; O III, 114.

comprobatio: qui non movetur et offensione turpitudinis et comprobatione honestatis; F V, 62.

decus: eorum .. (virorum) facis non emolumento aliquo, sed ipsius honestatis decore laudanda; F I, 86.

fontes: quoniam a quattuor fontibus honestatis primo libro officia duximus; O III, 96.

forma: f. I. est; F II, 48.

lumen: f. III, I. appetens.

nomen: qui nomen honestatis a se ne intellegi quidem dicant; A II, 140.

opinio: cum (homines) tantopere eius (honestatis) adumbrata opinione laetentur; F V, 69. f. II, I. video; T II, 68.

pars: sequitur, ut de nova reliqua parte honestatis dicendum sit; O I, 93. non solum in hac parte honestatis, ... sed etiam in tribus superioribus quid deest apparet; O I, 94. quod (decorum) pertinet ad singulas partes honestatis; O I, 96. ab iis partibus, quae sunt honestatis; O I, 152. honestatis pars confecta est, quam quidem tibi cupio esse notissimam; O II, 9. reliquae sunt duae partes honestatis; O III, 96.

regula: eadem utilitatis, quae honestatis, est regula; O III, 75 (74).

similitudo: quae (gloria) habet speciem honestatis et similitudinem; F V, 69. propter .. honestatis et gloriae similitudinem, beati, qui honorati sunt, videtur; L I, 32.

simulatio: illa ... vitiorum laudatrix, fama popularis, simulatione honestatis formam eius (gloriae) ... corruptit; T III, 4.

species: muri causam opposuit, speciem honestatis nec probabilem nec sane idoneam; O III, 41. f. similitudo; F V, 69.

splendor: obscurantis est omnem splendorem honestatis, ne dicam inquinantis; F V, 22.

vis: mihi ... hoc videtur maior vis honestatis et minor voluptatis; F II, 81. f. I. decernit.

vox: sub hac voce honestatis quae sit subicienda sententia; F II, 48.

2. mit Präpositionen: aliquid cum; f. I. est; A II, 131.

coniunctio cum: coniunctio .. cum honestate vel voluptatis vel non dolendi id ipsum honestum ... efficit turpe; F V, 22. nulla potest esse ei (voluptati) cum honestate coniunctio; O III, 120. cursus, impetus ad: ex hoc cursu atque impetu animorum ad veram laudem atque honestatem .. pericula addeuntur; T II, 58.

V. Umfaub: I. Blatt: cerni: si beata vita honestate cernitur; F III, 28.

contineri: ex quo efficitur honestate una vitam contineri beatam; T V, 44.

derigi: honestate .. derigenda || dir. || utilitas est; O III, 83.

duci: nos .., cum ea laudemus, nulla alia re nisi honestate duci; F V, 64.

metiri: qui honestate immum bonum metiuntur; F II, 48. qui ... id .. (summum bonum) suis commodis, non honestate metitur; O I, 5.

ornari: quam (rationem) cum honestate ornatissimam, tum etiam ipsis initiis naturae ... loqupletam videbit; F II, 38.

praeponderari: qui .. neque ea volunt praeponderari honestate; O III, 18.

2. Präpositionen: causa: ut .. illis ...

adenda sunt quaevis || saepe || pericula decoris honestatisque causa; F II, 56.

praeter: qui praeter honestatem multa bona, praeter turpitudinem multa mala videtur; A II, 135.

propter: qui maxime honestatem propter se dicant || duant || expetendam; O I, 6. utilitas valuit propter honestatem, sine qua ne utilitas quidem esse potuisset; O III, 40.

sine: quod non possit sine honestate contingere, ut iure quiquam gloriatur; F IV, 50. f. II, I. habeo; F II, 50.

honeste, ehrenvoll, anständig, ehrbar, fittig;

ago: acta aetas honeste ac splendide tantam adfert consolationem, ut ...; T III, 61. honeste acta superior aetas fructus apud auctoritatis extremos; O 62.

concedo: quae paulo ante dixi honeste amico a iudice posse concedi; O III, 44.

conficio: qui recte atque honeste curriculum vivendi a natura datum confecerit; T 45.

depono: existimavi honestissimae molestias posse deponi, si me ad philosophiam rettulissem; O II, 4.

dico: si ne hoc quidem satis ample, satis honeste dici putas; F II, 76. sive, ut honestus, dicam, (sapientem) nihil facere, nisi quod expedit; T III, 51. nihil .. dicitur a philosophis, quod quidem recte honesteque dicatur, quod non ..; R I, 2.

distinguo: philosophi severe sane atque honeste haec tria genera || genere || confusa cogitatione distinguunt; O II, 10.

facio: quo omnia referenda sunt || ref. s. om. ||, honeste facta ipsumque honestum; F III, 21. ut ne quid ab eo (animali) fieret nisi honeste ac decore; F IV, 18. quis nostrum dixerit ... melius esse turpiter aliquid facere cum voluptate quam honeste cum dolore? F V, 93. splendide, constanter, graviter, honeste omnia (facere); T V, 81. quod qui recusaret, quamvis honeste id faceret, ius tamen amicitiae deserere arguerentur || arguerentur ||; Lao 35. quae in nostris rebus non satis honeste, in amicorum sunt honestissimae; Lao 57. si, quod recte fit et honeste et cum virtute, id bene fieri vere dicitur; P 9.

glorior: neque est ullum bonum, de quo non is, qui id habeat, honeste possit gloriari; P 15.

gratificor: in quo populo potestas honeste bonis gratificandi datur; L III, 39.

mentior: (sapientis) honestus mentitur, si ex hereditate nihil cepit, quam si cepit; O III, 93.

orior: cum Sabinas honesto ortas loco || honeste ortas || virgines ... rapi iussit; R II, 12.

possum: qui honeste posse multum voluit; O II, 64.

quaero: qui honeste rem quaerunt mercatoris faciendis; P 46.

vivo: honeste .. vivere fruente rebus iis, quas primas homini natura conciliet. .. vetus Academia (sine em) censuit; A II, 131. honeste .. vivere, quod ducatur a conciliatione naturae, Zeno statuit finem esse honorum; A II, 131. clamat Epicurus ... non posse iucunde vivi, nisi sapienter, honeste iusteque vivatur, nec sapienter, honeste, iuste, nisi iucunde; F I, 57. quod esse volunt e virtute, id est honeste, vivere; F II, 34. non posse iucunde vivi nisi etiam honeste; F II, 49. non posse honeste vivi, nisi honeste vivatur; F II, 50. non posse iucunde vivi, nisi honeste et sapienter et iuste viveretur; F II, 51. negat Epicurus ... quemquam, qui honeste non vivat, iucunde posse vivere; F II, 70. honeste, id est cum

ergo, quoniam laudabilis; T V, 47. nisi ea vita beata est, quae est eadem honesta; T V, 50. qui vitam honestam ingredi cogitant; O III, 6. ut (civium vita) opibus firma, copiis locuples, gloria ampla, virtute honesta sit; R V, 8.

B. affectus: l. abfectus: l. cadit: tam .. id honestum, quod in nostram intelligentiam cadit, taendum conservandamque nobis est quam illud, quod proprie dicitur vereque est honestum, sapientibus; O III, 17.

creciscit: cum .. nec virtus, ut placet illis (Stoicis), nec honestum creciscit; F V, 83.

differtur: qui (Peripatetici) honesta commiserent cum commodis, ut ea inter se magnitudine et quasi gradibus, non genere differrent; N I, 16.

est: honestis similia sunt quaedam non honesta; A II, 50. aut .. statuet nihil esse bonum nisi honestum, ... aut ..; F II, 38. eo (honesto), quale sit, breviser ... constituto; F II, 44. quod (honestam), quale sit, non tam definitione ... intellegi potest, ... quam communium omnium iudicio; F II, 45. philosophus nobilis ... honestum quid sit, si id non sit in voluptate, negat se intellegere; F II, 49. non in vir est, ut ... illud honestum, quod populare sit, sentiat; F II, 50. qui (Stoici) nihil aliud in bonorum numero nisi honestum esse voluerunt; F III, 36. tale est illud ipsum honestum; F V, 66. quibus ex rebus conficitur et efficitur id, quod quaerimus, honestum, quod etiam nobilitatum non sit || est ||, tamen honestum sit, quodque vere dicimus, etiam si a nullo laudetur, natura esse laudabile; O I, 14. sive honestum solum bonum est, ut Stoicis placet, sive, quod honestum est, id ita summum bonum est, quem ad modum Peripatetici vestris videtur, ut ...; O III, 11. illud .. honestum, quod proprie vereque dicitur, id in sapientibus est solia neque a virtute divelli unquam potest; O III, 13. in his ... ipsum illud quidem perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 13.

facit: f. inest.

haeret: et virtutes omnes et honestum illud, quod ex his oritur et in illis haeret, per se esse expetendum; F V, 64.

inest, movet: illud .. honestum, quod saepe dicimus, etiam si in alio ceruimus, (tamen) nos movet atque illi, in quo id inesse videtur, amicos facit; O I, 55.

oritur: cum .. in eo sit id bonum, quod omnia referenda sunt || ref. s. om. || honeste facta ipsaque honestum, quod solum in bonis dicitur, quamquam post oritur, tamen id solum vi sua et dignitate expetendum est; F III, 21. f. haeret.

potest: f. est; O III, 13. — II, I. detraho.

videtur: nec .. ignoras is istud honestum non summum modo, sed etiam ... solum bonum videri; F III, 12. quibus et || aut || honestum aliquid non utile et || aut || utile non honestum (videtur); O III, 20. f. inest.

ϑηκη ἁερβ: nihil bonum nisi honestum, ut Stoici; T V, 84.

2. sum: honestum quod esset, id bonum solum esse; A II, 71. dici ab illo (Epicuro), recta et honesta quae sint, ea facere ipsa per se laetitia, id est voluptatem; F I, 25. si honestum esse aliquid ostendero, quod sit ipsum sua vi propter seque expetendum; F II, 44. qui permissa ob eam unam causam faciunt, quia decet, quia rectum, quia honestum esse; F II, 45. non ob eam causam illud dici esse honestum, quia laudatur; F II, 49. recta et honesta quae sunt; F II, 56. alteri negant quicquam esse bonum, nisi quod honestum sit; F II, 68. quae honesta et recta sint, ipsa

esse optabilia per se; F II, 09. quicquid .. praeter id, quod honestum sit, expetendum esse dixeris; F II, 10. id solum bonum esse, quod honestum sit; F III, 11. quod non rectum honestumque sit; F III, 13. id est ut, quod honestum sit, id solum bonum iudicemus; F III, 26. quod .. laudabile est, omne est honestum; bonum igitur quod est, honestum est; F II, 27. quod laudabile sit, honestum esse conceditur; F III, 27. ita fit, ut, quod bonum sit, id etiam honestum sit; F III, 27. ita ... quod honestum est, id bonum solum habendum est; F III, 28. solum bonum esse, quod honestum sit, idque esse beate vivere; F III, 29. omne ... quod honestum sit, id esse propter se expetendum; F III, 36. quod honestum esset, id esse solum bonum; F III, 39. intellegi necesse est plura id, quod honestum sit, aestimandum esse quam illa media, quae ex eo comparantur; F III, 39. id solum esse bonum, quod esset || quod || honestum; F III, 50. cum, quod honestum sit, id solum bonum esse dicimus; F III, 58. quicquid aequum iustumque esset, id etiam honestum vicissimque, quicquid esset honestum, id iustum etiam atque aequum fore; F III, 71. cum ratio docuerit, quod honestum esset, id esse solum bonum; F III, 75. honestum quod sit, id esse solum bonum; F IV, 45. si quicquam, nisi quod honestum sit, numeretur; F IV, 45. cum docuistis, at vobis videmini, solum bonum esse, quod honestum sit; F IV, 46. si .. omne bonum laudabile est, omne honestum est; F IV, 48. cum (Zeno) ... nec quicquam aliud esse bonum dixisset, nisi quod esset honestum, nec ...; F IV, 54. omnium .. eorum commodorum ... longe praestantissimum esse, quod honestum esset atque laudabile; F IV, 59. cum ... quod honestum sit, id solum bonum esse confirmatur; F IV, 68. quod honestum sit, solum id bonum esse; F IV, 78. ut aut id honestum sit, facere omnia voluptatis causa ... aut non dolendi ... aut ...; F V, 19. id esse et honestum et solum per se expetendum et solum bonum Stoici dicunt; F V, 20. in quibus (rebus) nihil aut honestum aut turpe sit; F V, 23. quandoquidem honestum aut ipsa virtus est aut res gesta virtute; F V, 66. quia, nisi quod honestum est, nullum est aliud bonum; F V, 79. concede nihil esse bonum, nisi quod honestum sit; F V, 83. „nihil bonum, nisi quod honestum, nihil malum, nisi quod turpe.“ optare hoc quidem est, non docere; T II, 30. quibus, quod honestum sit || est ||, summum bonum, quod turpe, summum videtur malum; T II, 45. plurimum proficit toto pectore, ut dicitur, cogitare, quam id honestum sit; T II, 58. nihil esse bonum, nisi quod esset honestum; T II, 61. sive, quod honestum est, id sit summum bonum, sive ...; T IV, 62. nihil bonum esse, nisi quod honestum esset; T V, 18. ut, ... nisi honestum quod sit, nihil aliud sit bonum; T V, 18. si, quod honestum sit, id solum sit bonum; T V, 21. bonum esse solum, quod honestum esset; T V, 33. ex bonis, quae sola honesta sunt, efficiendum est beatum; T V, 45. ex quo efficitur, ut, quod sit honestum, id sit solum bonum; T V, 45. quod erit .. honestum, certe fatebuntur esse melius; T V, 50. hinc omnia, quae pulchra, honesta, praeciosa sunt, ... plena gaudiorum sunt; T V, 67. quod honestum nos et laudabile esse dicimus; T V, 119. quom ... hic (Zeno) nihil, nisi quod honestum esset, putari bonum; L I, 54. ut Chius Aristoteles dixit solum bonum esse, quod honestum esset, malumque, quod turpe; L I, 55. honestumne factu sit an turpe dubitant id; O I, 9. nec .. solum nram honestum an turpe sit, deliberari solet; O I, 10. omne, quod est honestum, id

quattuor partium oritur ex aliqua; O I, 15. nihil .. honestum esse potest, quod iustitia vacat; O I, 62. nihil hominem, nisi quod honestum decorumque sit, aut admirari aut optare aut expetere oportere; O I, 66. si .. solum id, quod honestum sit, bonum iudices; O I, 67. et, quod decet, honestum est et, quod honestum est, decet; O I, 94. quam .. honestum (sit) parce, continenter, severe, sobrie (vivere); O I, 106. privatum .. oportet ... in re publica ea velle, quae tranquilla et honesta sint; O I, 124. liberis dare operam re honestum est, nomine obscenum; O I, 128. eorum .. ipsorum, quae honesta sunt, potest incidere saepe contentio et comparatio; O I, 152. esse honestum aliquid, quod utile non esset, et utile, quod non honestum; O II, 9. [ex quo efficitur, ut, quicquid honestum sit, idem sit utile]; O II, 10. cum dubitarent, honestumne id esset, de quo ageretur, an turpe; O III, 7. ut (Stoici) et, quicquid honestum esset, id utile esse censerent nec utile quicquam, quod non honestum; O III, 11. cum (Panaetius) sit is, qui id solum bonum iudicet, quod honestum sit; O III, 12. in qua deliberatione, quod utile videretur, cum eo, quod honestum est [esset], compararetur; O III, 12. haec .. officia ... quasi secunda quaedam honesta esse dicunt; O III, 15. nec id, quod vere honestum est, fas est cum utilitatis repugnancia comparari, nec id, quod communiter appellamus honestum, quod colitur ab iis, qui bonos se viros haberi volunt, cum emolumentis umquam est comparandum; O III, 17. pluris putare, quod utile videretur, quam quod honestum sit [est], ... turpissimum est; O III, 18. quamquam et a veteribus Academicis et a Peripateticis vestris ... quae honesta sunt, anteponuntur iis, quae videntur utilia, tamen splendidius haec ab iis disseruntur, quibus, quicquid honestum est, idem utile videtur nec utile quicquam, quod non honestum; O III, 20. neque est contra naturam spoliare eum, si possis, quem est honestum necare; O III, 32. nihil praeter id, quod honestum sit, propter se esse expetendum; O III, 33. quod honestum sit, id esse maxime propter se expetendum; O III, 33. nihil vero utile, quod non idem honestum; O III, 34. necesse est, quod honestum sit, id esse aut solum aut summum bonum; O III, 35. qui deliberant, utrum id sequantur, quod honestum esse videant, an se scientes scelere contaminent; O III, 37. quod erat utile, patriae consulere, id erat ita honestum, ut ...; O III, 40. cum .. id, quod utile videtur in amicitia, cum eo, quod honestum est, comparatur; O III, 46. cum .. in amicitia, quae honesta non sunt, postulantur; O III, 46. Athenienses, quod honestum non esset, id ne utile quidem putaverunt; O III, 49. ut id, quod utile videretur, non modo facere honestam sit, sed etiam non facere turpe; O III, 56. quia semper est honestum virum bonum esse, semper est utile; O III, 64. est istuc quidem honestum, verum hoc expedit; O III, 75. huic .. viro bono ... nullo modo videri potest quicquam esse utile, quod non honestum sit; O III, 77. ut ... quod turpe est, id, quamvis occultetur, tamen honestum fieri nullo modo potest, sic, quod honestum non est, id utile ut sit, effici non potest; O III, 78. honestum non esse in ea civitate ... regnare, sed ei ... esse utile; O III, 83. satis persuasum esse debet nihil esse utile, quod non honestum sit; O III, 85. sic multa, quae honesta natura videntur esse, temporibus fiunt non honesta; facere promissa, stare conventis, reddere deposita commutata utilitate fiunt non honesta; O III, 95. addunt etiam ... sic se dicere videri quaedam honesta, quae non sint; O III, 103. quod aiunt,

quod valde utile sit, id fieri honestum, immo vero esse, non fieri. est enim nihil utile, quod idem non honestum, nec, quia utile, honestum, sed, quia honestum, utile; O III, 110. ut honestum illud Solonis sit, ... senescere se multa in dies addiscentem; C 50. ut neque rectum neque honestum sit nec fieri possit, ut non statim alienatio ... faciunda sit; Lae 76. quod rectum et honestum et cum virtute est, id solum opinor bonum; P 9. his contrarius Aristot Chius, praefractus, ferreus; nihil bonum, nisi quod rectum atque [et] honestum est [esset]; fr. V, 38. f. I. cadit. est; O I, 14. III, 11. — A. alqd; O I, 161.

videor: in talibus rebus aliud utile interdum, aliud honestum videri solet; O III, 74. ut hoc ipsum videretur honestum; O III, 103. addunt etiam, quicquid valde utile sit, id fieri honestum, etiamsi antea non videretur; O III, 103. f. sum; O III, 103. — I. videret; O III, 20.

obne Verb: id autem honestum; F III, 27. bonum omne laudabile, laudabile autem omne honestum, bonum igitur omne honestum; F IV, 48. quod laudabile autem, profecto etiam honestum; quod bonum igitur, id honestum; T V, 43. solum igitur bonum, quod honestum; T V, 44. [quod honestum, idem iustum (esse consent)]; O II, 10. ita, quicquid honestum, id utile; O III, 35. quousque audebunt dicere quicquam utile, quod non honestum? O III, 87.

Il. nach Verben: I. adumbro: in qua (optima indole) haec honesta, quae intelligimus, a natura tanquam adumbrantur; F V, 61.

amplector: coniunctio .. cum honestate vel voluptatis vel non dolendi id ipsum honestum, quod amplecti vult, id efficit turpe; F V, 22.

antepono: qui honesta et recta emolumentis omnibus et commodis anteponerent; F II, 55.

appello: qui ... id appellaret honestum, quod esset simplex quoddam et solum et unum bonum; A I, 35. quod appellat honestum non tam solido quam splendido nomine; F I, 61. unum istud, quod honestum appellas, rectum, laudabile, decorum, ... id ... si solum est bonum; F III, 14. quod honestum, quod rectum, quod decorum appellamus; T II, 30. f. I, 2. sum; O III, 17.

cerno: f. I, 1. inest. — colo; f. I, 2. sum; O III, 17. — commisceo: f. I, 1. differunt.

comparo: si solent in deliberando honestum cum eo, quod utile putant, comparare; O III, 18. conflo: f. I, 1. est; O I, 14. — conservo: f. I, 1. cadit. — constituo: f. I, 1. est; F II, 44. credo: (Regulus) sibi honestum et sentire illa et pati credit; O III, 110.

detero: ipsum illud honestum, in quo non vultis esse omnia, deserendum est; F IV, 68.

detraho: ea (bona) mixta ex dissimilibus si erant, honestum ex iis effici nihil poterit, quod detracto quid poterit beatum intellegi? T V, 45.

dico: f. dico, III. honestum (3 Et.) B. I. E. 695. a. IV, 2. alqd — honestum (8 Et.) B. I. E. 698. a. — diiudico: f. diiudico, II. honesta (3 Et.) B. I. E. 710. b.

diiungo: qui (Stoici) honesta a commodis non nomine, sed genere toto diiungent; N I, 16.

discerno: aequa iniqua, honesta turpia, utilia inutilia, magna parva (discernere) poterat; T V, 114.

divello: f. I, 1. est; O III, 13.

duco: ab iis rebus ... quem ad modum ducatur honestum, ex quo aptum est officium, satis fere diximus; O I, 60. f. I, 1. oritur.

efficio: omnino illud honestum, quod ex animo excelso magnificoque quaerimus, animi efficitur, non corporis viribus; O I, 79. f. amplector. detraho. — I, 1. est; O I, 14.

expeto: f. **expeto**, III. honestum (7 Et.) § I, §. 919, b.

exquiro: honestum .. id, quod exquirimus, totum est positum in animi cura et cogitatione; O I, 79.

extinguo: honestum ipsum quasi virtutis lumen extinxeris; F III, 10.

facio: ut ... amicorum causa honesta faciamus; Lae 44. f. **facio**, IV, 3. alqd — honestum (5 Et.) §. 20, b.

habeo: quae (philosophia) nihil aliud in bonis habere || habet || nisi honestum, nihil nisi turpe in malis; F III, 11.

irideo: cum (Epicurus) ... haec nostra honesta, turpia irideant; T V, 73.

intellego: honestum .. id intellegimus; F II, 45. quid .. hoc loco (philosophus) intellegit honestum? F II, 50, ut ... quicquam aliud honestum intellegat, nisi quod sit rectum; F II, 50. si quando cum illo, quod honestum intellegimus, pugnare id videbitur, quod appellamus utile; O III, 19. f. **adumbro**.

laudo: f. I, I, est; O I, 14.

loquor: recta, honesta, digna imperio, ... haec cum loqueris; F II, 76.

neglego: qui omnia recta et honesta neglegunt; O III, 82.

nobilito: f. I, I, est; O I, 14.

nomino: ea honesta, ea pulchra, ea laudabilia, illa autem superiora naturalia nominantur, quae coniuncta cum honestis vitam beatam perficiunt et absolvunt; F IV, 58.

patefacio: nullo in genere disputando † honesta || si ullo in genere disputatis, in hoc ista, al. || pateheri; L I, 16.

perficio: f. I, I, est; O III, 13.

peto: haec .. prima lex amicitiae sancitur, ut ab amicis honesta petamus; Lae 44.

pono: honesta in virtute ponuntur || ut honesta ... ponantur ||, in vitis turpia; ea autem in opinione existimare, non in natura posita demeritis est; L I, 44, 45. vera ... animi magnitudo honestum illud, quod maxime natura sequitur, in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65. f. **exquiro**.

postulo: cum ... neque quicquam umquam nisi honestum et rectum alter ab altero postulat; Lae 82.

propono: quibus nihil est aliud propositum nisi rectum atque honestum; F IV, 46. si duo honesta proposita sint, alterum cum valetudine, alterum cum morbo; F IV, 59. f. A. alqd; O I, 10, 161.

puto: cum id honestum putent, quod a plerisque laudetur; T II, 63. ut Cretes et Aetoli latrocinari honestum putent; R III, 15. qui (philosophi) illum || † illum || iudicium vitare nisi vitio ipso vitato honestum putant; L I, 50.

quero: honesta .. bonis viris, non occulta quaerantur; O III, 38. f. **efficio**. — I, I, est; O I, 14.

refero: an ea non aliter (indicari), honesta et turpia non ad naturam referri necesse erit? L I, 46. certe honesta quoque et turpia simili ratione diiudicanda || iudicanda || et ad naturam referenda sunt; L I, 46. f. I, I, oritur.

retineo: est magni viri ... in omni fortuna recta atque honesta retinere; O I, 82.

sentio: f. I, I, est; F II, 50.

sequor: f. pono; O I, 65.

traho: a qua (praestantia) omne honestum decorumque trahitur; O I, 107.

tueor: f. I, I, cadit.

2. antepono: (voluptas) si honesta incunda anteponat; F III, 1. non ut aliquando anteponeamus utilia honestis; O III, 34.

repugno: quae .. huic (honesto) repugnent specie quadam utilitatis; O III, 12.

3. comparo ex: f. I, 2. sum; F III, 39.

coniungo cum: f. I. nomino.

dixero de: primum .. est de honesto, sed dupliciter, ... distendendum; O I, 10.

interum inter: sed dicere || sed dicere || inter honestum et turpe nimium honestum, nec quod immensum ... interesse; F IV, 70.

loquor de: in omni .. honesto, de quo loquimur, nihil est tam illustre ... quam coniunctio ... hominum; F V, 65.

pono in: in virtute .. sola et in ipso honesto cum sit bonum positum; F V, 83.

pugno cum: f. **cum**, I. pugno cum honesto (3 Et.) §. I, §. 580, b.

secerno ab: error hominum non proborum ... id (utile) continuo accerit ab honesto; O III, 36.

separo ab: huius via ea est, ut ab honesto non queat separari; O I, 93.

sum in: f. loquor de. — I. desero.

III. **nach Subiectiven**: I. similis: f. I, I, est; A II, 50.

2. aptus ex: f. II, I, duco.

IV. **nach Substantiven**: I. differentia: quales .. differentia sit honesti et decori, facilius intellegi quam explanari potest; O I, 94.

facies, forma: formas .. ipsam ... et tamquam faciem honesti videt; O I, 15.

genera: his tribus generibus honestorum notatis; F II, 47.

natura: in quos (locos) honesti naturam vimque divisimus; O I, 18.

nomen: honesti inane nomen esse, voluptatem esse summum bonum; A II, 71.

ratio: ex eo ... existit recti etiam ratio atque honesti; F V, 19.

similitudines: f. I, I, est; O III, 13.

species: si id, quod speciem habere honesti, pugnaret cum eo, quod ntile videretur; O III, 7.

vis: tanta vis est honesti, ut speciem utilitatis obscuret; O III, 47. f. **natura**.

2. alqd de: f. A. alqd; O I, 152.

dissensio cum: haec est illa, quae videtur utilium fieri cum honestis saepe dissensio; O III, 56.

libri de: et de honesto et de summo bono separatim libri sunt; T V, 19.

V. **Umfang**: I. moveri: qui non ipso honesto movemur, ut boni viri simus, sed utilitate aliqua atque fructu; L I, 41.

niti: virtutem .. mixam hoc honesto nullam requirere voluptatem; F I, 61.

abl. comp.: f. A. alqd; F IV, 75.

2. causa: ex quo laborum dolorumque susceptio multorum magnorumque recti honestique causa; A I, 23.

de: ut haec de honesto, sic de turpi contraria; T II, 46.

prae: neque magnum bonum (esse divitias) et prae rectis honestisque contemnendum ac despicendum; F IV, 73.

praeter: cui (Zenoni) praeter honestum nihil est in bonis; A II, 135. nisi statuerit nihil esse, quod intersit aut differat aliud ab alio, praeter honesta et turpia; F III, 25.

honorabilis, Ehrenvoll: haec .. ipsa sunt honorabilia, ... salutari, adpeti, decedi, adsurgi, deduci, reduci, consuli; C 63.

honorarius, Ehren halber: quorum (philosophorum) controversiam solebat tamquam honorarius arbiter iudicare Carneades; T V, 120. mihi .. videtur ... Chrysippus tamquam arbiter honorarius medium ferire voluisse; Fa 39.

honorificus, Ehrenvoll: quem (philosophum) ut vidisset et salutavisset honorificisque verbis prosecutus esset; T II, 61.

honoro, Ehren, auszeichnen, Ehrenämter versehen: aliquem quod dives, quod honoratus, quod incolonus (esset, gratias da egit); N III, 87. Amphiarum . . sic honoravit fama Graeciae, deus ut haberetur; D I, 88. propter . . honestatis et gloriae similitudinem beati, qui honorati sunt, videntur; L I, 32. qui se locupletes, honoratos, beatos putant; O II, 69.

filios: Metellus ille honoratis quattuor filiis, at quinquaginta Primas; T I, 85.

hominem: qualem hominis honorati et principis domum placeat esse; O I, 138.

senectutem: habet senectus honorata praesertim tantam auctoritatem, ut . . ; C 61. nusquam est senectus honoratior; C 63.

viros: honoratorum virorum laudes in contione memorentur; L II, 62. neque ea (ingenia manent) solum in claris et honoratis viris, sed in vita etiam privata et quieti; C 22.

HONOS (honor: f. II, I. exhibeo), Ehre, Auszeichnung, Ehrenstelle, Amt: I. **Subject:** alit: honos alit artos; T I, 4.

est: honorem . . huic generi non fuisse declarat oratio Catonis; T I, 8. quo minns . . honoris erat poetis, ea minor studia fuerunt; T I, 3. apud quos eorum indorum, qui gymnici nominantur, magnus honos sit; T II, 62. sint sane ista bona, quae putantur, honores, divitiae, voluptates, cetera; T IV, 66. ex quo efficiunt, ut nec laudationes istas sint nec vituperationes nec honores nec supplicia; Fa 40. melius esse aliquid . . ; pecuniamne igitur an honores? L I, 52. honores (oportuni sunt), ut laudare, voluptates, ut gaudere; Lae 22.

facit: quod ipse honos laborem leviorum faceret imperatorum; T II, 62.

habet: mentem, fidem, spem, virtutem, honorem . . rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61.

permanent: nec . . clarorum virorum post mortem honores permanent, si . . ; C 80.

prosequitur: tantus eos (mortuos) honos, memoria, desiderium prosequitur amicorum; Lae 23.

tenent: dum me ambit, dum honores, dum casus (tenebant); A I, 11.

videntur: quae . . videntur utilia, honores, divitiae, voluptates, cetera generis eiusdem, haec amicitiae nunquam anteponenda sunt; O III, 43.

II. **nach Verben:** I. adamo: qui . . serius honores adamaverunt, vix admittuntur ad eos; A 4.

adhibeo: quid est quod illos deis immortalibus cultus, honores, preces adhibeamus? N I, 3.

adipiscor: honoribus imperisque adipiscendis; F V, 57. pro amplitudine honorum, quos cunctis in fragis adepti sumus nostro quidem anno, sane exiguis sumptis adliedatibus fuit; O II, 59.

antepono: ubi eos inveniemus, qui honores, magistratus, . . opes amicitiae non antepont? Lae 63. nbi . . istum invenias, qui honorem amici antepont sno? Lae 64. f. I. videntur.

capio: habere divitias, capere honores; T IV, 21.

confero: ut . . omnes ad eum (improbum) honores, omnia imperia . . conferantur; R III, 27.

contemno: f. **contemno**, II. honorem (5 Et.) §. I, §. 524, a.

defero: ille (vir sapiens) . . honores . . populi etiam ultro delatos repudiabit; T V, 104.

deleo: nunc, ut honores, ut omnes dignitates gradus, sic huius scientiae splendor deletus est; O II, 65.

dico: si Cadmi progenies . . in caelum tollenda fama fuit, hinc idem honos certe dicandus est; fr IX, 11.

do: da divitias, honores, imperia, opes, gloriam; T V, 45. vitam, honorem, decus sibi datam esse iustitiae regis existimabant || existimant ||; R I, 64.

efficio: quid . . efficitur . . ? divitiae, potestates, opes, honores; R III, 24. secundae res, honores, imperia victoriae . . sine hominum opibus . . effici (non) possunt; O II, 20.

eripio: qui (puer) primum . . patribus omnem honorem eripuit; L III, 19.

exhibeo: tam diu stare rem publicam, quam diu ab omnibus honor principii exhiberetur; R V, 9.

guberno: regna, imperia, nobilitas, honores, divitiae, opes eaque, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115.

habeo: vide . . , ne virtutibus hominum isti honores habeantur, ut immortalitibus; N III, 46. quamquam nostri casus plus honoris habuerunt quam laboris; R I, 7. cum . . par habetur honos summus et infimus; R I, 53.

ungo: thesaurus . . et hereditas et honos . . qua cum somniis naturali cogitatione iunguntur? D II, 142.

nomino: ex maiore parte plerasque res nominari, . . ut divitias, ut honorem, ut gloriam; T V, 22.

numero: in bonis numerabis amicos, liberos, propinquos, divitias, honores, opes; F V, 81.

opto: ant optandae nobis sunt, ut honos, ut salus, ut victoria; N III, 61.

praefor: quae si appelles, honos praefandus sit; F II, 29.

praepono: divitias alii praeponunt, . . alii honores, multi etiam voluptates; Lae 20.

refero: omnis honos, omnis admiratio, omne studium ad virtutem . . refertur; F V, 60.

repudio: f. defero.

tribno: physicae . . non sine causa tributus idem est honos; F III, 73. hic honos veteri amicitiae tribuendus, ut is in culpa sit, qui faciat, non, qui patitur iniuriam; Lae 78.

volo: vult plane virtus honorem, nec est virtutis ulla alia merces; R III, 40.

2. antepono: f. I. antepono; Lae 64.

inservio: posteaquam honoribus inservire coepi meque totum rei publicae tradidi; O II, 4.

sum: Cn. Octavio . . honori fuisse accepimus, quod . . ; O I, 138. ut Oresti nuper prandia in semitis decumae nomine magno honori fuerunt; O II, 58. honori summo nuper nostro Miloni fuit; O II, 58. ea res . . est (Marius) magno honori fuit; O III, 80. ut . . eorum (parentum, propinquorum) augeant opes eisque honori sint et dignitati; Lae 70.

3. careo: genus id hominum non modo honore civium reliquorum carere, sed etiam tribu moveri notatione censoria voluerunt; R IV, 10. cuius (M. Marcelli) interitum ne crudelissimum quidem hostis honore sepulchrae carere passus est; C 75.

egere: honore et gloria et benivolentia civium fortasse non aequo omnes egent; O II, 31.

sum: innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus, honoribus? A II, 125.

utor: quem ad modum utendum (sit) pecunia, quem ad modum honore; D II, 11.

4. admitto ad: f. I. adamo.

contendo de: ita, credo, de honore aut de dignitate contendimus; T III, 50.

dimitto de: dimittere . . (debemus) paratius de honore et gloria quam de ceteris commodis; O I, 83.

jungo cum: eam .. (popularum laetitiam) cum divum honore iunguntur; L II, 22.

perduco ad: neque tu possis ... omnes tuas ad honores amplissimos perducere; Lae 73.

pervenio ad: per quem (vires cursum) equestri loco natus pervenire ad honorem amplissimum; R I, 10.

sum in: qui in aliquo honore sunt; F III, 52. in summo apud illos (Graecos) honore geometria fuit; T I, 5. in ipsa .. Graecia philosophia tanto in honore nunquam fuisse, nisi ..; T II, 4. nullius philosophiae [[philosophiae]] earum quidem, quae in honore sunt, vaesret locus; N I, 16. quod optime constituti iuris civilis summo semper in honore fuit cognitio atque interpretatio; O II, 65.

versor in: veracem amicitiae difficillime reperiuntur in iis, qui in honoribus reque publica versantur; Lae 64.

III. **nach** **Subjektiv**: dignus: si (multitudo) cum admiratione quadam honore dignos putat; O II, 31. ut cum admiratione hominum honore ab iis digni iudicaremur; O II, 36.

IV. **nach** **Substantiv**: 1. alqd: f. l. est; T I, 3. — II, 1. habeo; R I, 7.

amplificatio: retinenda iustitia est cum ipsa per sese ... tum propter amplificationem honoris et gloriae; O II, 42.

amplitudo: f. II, 1. adipiscor; O II, 59.

certamen: cum altero certamen honoris et dignitatis est; O I, 38. pestem .. nullam maiorem esse amicitias quam ... in optimis quibusque honoris certamen et gloriae; Lae 34.

contentio: miserina omnino est ambitio honorumque contentio; O I, 87. si in honoris contentione incidissent; Lae 34.

cupiditas: quid de cupiditate honorum loquar? T II, 62. ut ... vis capite, avaritia multa, honoris cupiditas ignominia sancitur; L III, 46. cum in imperiorum, honorum, gloriae cupiditatem incidunt; O I, 26. quod in maximis animis ... plerumque existunt honoris, imperii ... cupiditates; O I, 26. quorum (honorum) cupiditate quidam inflammantur; Lae 86. illa cupiditas ... honoris, imperii, provinciarum, quam dura est domina! P 40.

cursum: tantus illi (M. Valerio Corvino) cursus honorum fuit; C 60.

expectatio: sustines ... expectationem ... magnam honorum; O III, 6.

gradus: collis .. (aedilibus) ad honoris amplioris gradum is primus ascensus esto; L III, 7.

indigentia: ut ... indigentia rerum ipsarum sit [[est]], ut honorum, ut pecuniae; T IV, 21.

modus: in quibusdam neque pecuniae modus est neque honoris; F I, 51.

2. caritas cum: quibus rebus facillime possimus eam, quam volumus, adipisci cum honore et fide caritate; O II, 29.

suffragia de: emergunt .. haec aliquando aut iudicis tacite aut oculis de honore suffragia; O II, 24.

V. **Imfianb**: 1. adficere: quo quid absurdus, quam .. res sordidas atque deformis deorum honore adficere? N I, 38. eos ... sic ut aliquo honore aut imperio affectos observare et colere debemus; O I, 149.

amplificari: pauci honore et gloria amplificati vel corrumpere mores civitatis vel corrigere possunt; L III, 82.

antecedere: quod ... neque solum honore antecesserunt, sed iis etiam, qui cum imperio sunt, maiores natu argues anteposunt; C 64.

antecellere: cum honore longe antecellerent ceteris; B II, 59.

augeri: aut honoribus aucti aut re familiari; N III, 87.

consecrari: virorum fortium memoriam honore deorum immortalium consecratur; N III, 50.

delectari: delectari ... inanibus [[inaanis]] rebus, ut honore, ut gloria; Lae 49.

mactare: eos ... qui in magistratu privatorum similes esse velint, ... ferunt laudibus et mactant honoribus; R I, 67.

par: qui omnes superiores, quibus honore par esset, scientia facile vicisset; O II, 65.

princeps: fuisse ... Demaratus Corinthium et honore et auctoritate et fortunae facile civitatis suae principem; R II, 34.

tenere: (Pythagoras) tenuit magnam illam Graeciam cum [honore] disciplina, tum etiam auctoritate; T I, 38.

abl. comp.: qui ... nihil praestantius honoribus, imperiis, populari gloria iudicaverunt; T III, 3.

2. causa: omitto, quae perferant quaeque patiantur ambitiosus honoris causa; T V, 79.

gratia: «tu me amoris magis quam honoris servavisti gratia»; T IV, 69. honoris (gratia faciunt), si cuius virtutem suspiciunt; O II, 21.

hora, **Stunde**, pl. **Uhr**: I. cedunt: horae .. cedunt et dies et menses et anni; C 69.

II. I. declaro: intellegere declarari horae art, non casu; N II, 87.

destino: cum ... alter ... praesto fuisset ad horam mortis destinatum; T V, 63.

moveo: cum machinatione quadam moveri aliquid videmus, ut sphaeram, ut horas; N II, 97.

2. reservo ad: redemptor ... a deis immortalibus ad istam horam reservatus est [[est?]]; D II, 47.

III. praesto ad: f. II, 1. destino.

IV. **Ublativ**: cum ego te ... videam ... tribus horis perorare; F IV, 1. ex his (bestiolis) .. hora octava quae mortua est, projecta aetate mortua est; T I, 94. «una fixi ac signati temporis hora Iuppiter excelsa clarabat aethra columna»; D I, 21. cum .. expectatus esses hora secunda aere; D I, 59. tribus iis horis concisus exercitus atque ipse (C. Flaminius) interfectus est; D I, 77. si eadem hora aliae pecudis iecur nitidum atque plenum est, aliae horridum et exile; D II, 30. mortem .. omnibus horis impendentem timens qui poterit animo consistere? C 74.

horreo, von **Horri** **Horren**, [**Horren**, **Horren**]: I. terra: possetne uno tempore florere, dein vicissim horrere terra? N II, 19.

II. alqd: quia nihil habet mors, quod sit horrendum; T II, 2.

conscientiam: quodsi qui satis sibi contra hominum conscientiam saepe esse et munit videntur, deorum tamen horrent; F I, 51.

dolorem: si qui illum (Theophrastum) secuti imbecillius horrent dolorem et reformidant; T V, 85.

numen: quis ... potest ... non et dies et noctes divinum numen horrere? A II, 121. ut neque divinum numen horreat; F I, 41.

horresco, **aufschauern**, [**schauern**]: ferae: quin etiam „ferae“, inquit Pacuvius, ... iniecto terrore mortis „horrescunt“; F V, 31.

mare: cum subito mare coepit horrescere; R I, 63.

horreum, **Speicher**, **Magazin**: ex horreis directum effusumque frumentum vias omnis ... constraverat; D I, 69.

horribilis, furchtbar, (schredlich), entsetzlich: alqd: iatis, quaeo. . . ista horribilia minitare purpuratis suis; T I, 102. cum id, quod mihi horribile videtur, tu omnino malum negas esse; T II, 29.

caecitas: horribilis ista caecitas quibus tandem caret voluptatibus? T V, 111.

caedes: iubebant . . . stragem horribilem caedemque vereri; D I, 20.

clades: sic copae clade horribili adsumptum extabit; T II, 20.

dies: ut horribilem illum diem alia, nobis faustum putemus; T I, 118.

formidines: e qua ipsa (ignoratione rerum) horribiles existant saepe formidines; F I, 63.

fulgor: tum (est fulgor) rutilus horribilisque terris, quem Martium dicitis; R VI, 17.

procellae: folix . . . nuntiat horribilis clamans instare procellas; D I, 14.

strages: f. caedes.

tempestas: ut (arx) etiam in illa tempestate horribili Gallici adventus incolumis . . . permaneret; R II, 11.

horridus, struppig, rauß, roß, ungebildet, (schredlich): alqs: (Stoici) horridiores evadunt, asperiores, duriores et oratione et moribus; F IV, 78.

alqd: quod incidit in inculca quaedam et horrida, de malis Graeciae Latine scripta deterius; F I, 8. nihil (est) tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione et tamquam excolatur; P 3.

barba: situm inter oris barba paedore horrida || atque || intonsa infuscat pectus; T III, 26.

iecur: si eadem hora aliae pecudis iecur nitidum atque plenum est, aliae horridum et exile; D II, 30.

saecula: haec vetusta saeculis glomerata horrida luctifica clades nostro infixa est corpori; T II, 25.

vires: habuit . . . vires agrestis ille (Antipater) . . . atque horrida sine nitore ac palaestra; L I, 6.

horrifer, (schaurig lat): aurae: alter (pisces) . . . magis horriferis aquilonis tangitur auris; N II, 111.

stridor: unde horrifer aquilonis stridor gelidas molitur nives; T I, 63.

horrisonus, (schaurig bräusend): navem ut horrisono freto noctem paventes timidi adnectunt navitae; T II, 23.

hortatio, Ermunterung, Ermahnung: I. est: mihi grata hortatio tua est; F V, 6.

II. adhibeo: nec adhibetur illa sine anapaestis pedibus hortatio; T II, 37.

hortator, Mahner: ut ego et Triarius te hortatore facimus; F I, 72.

hortor, ermahnen, aufmuntern, aufforbern, anstiften: I. I. opus est ad: quom tanta causa est, ut opus sit oratoris copia vel ad hortandum vel ad docendum; L III, 40.

specto ad: quod vereris, ne non conveniat nostris actibus ista oratio, quae spectet ad hortandum; fr V, 57.

2. alqs: retuli me, Brute, te hortante maxime ad ea studia, quae . . . ; T I, 1. num te emere cogit, qui ne hortatus quidem est? O III, 55.

animus: qua (oratione animus) hortari ad deus, revocare a || ab || flagitio, consolari possit addictos; L I, 62.

II.

II. ut: hydraulici hortabere ut audiat voces potius quam Platonis? T III, 43. hortata etiam est, ut me ad haec conferrem, animi asperitudo; N I, 9. quid hortaris? ut libellos conficiam de stillicidio-rum ac de parietum iure? an ut stipulationum et iudiciorum formulas componam? L I, 14. f. III. alqm.

III. alqm: multo . . . nos (honesti auctores) ad se expetendam magis hortatur quam superiora omnia; F III, 22. utrum hortandus es nobis, Lucei, inquit, an etiam tua sponte propensus es? F V, 6. ad quam (philosophiam) te hortamus; F V, 54. vgl. I, 2. alqs; O III, 55. — ut: Hortensius . . . me quoque . . . coepit hortari, ut sententia disterem; A II, 63. te . . . hortamur omnes, currentem quidem, . . . ut eos . . . imitari . . . velis; F V, 6. hortor omnia, qui facere id possunt, ut . . . laudem . . . Graeciae eripiant; T II, 5. sipeius hortatur me frater, ut meos malis miser mandarem natos; T IV, 77. quod paulo ante Peripateticos veteremque Academiam hortari videbare, ut . . . dicere auderent; T V, 82. magnopere || magno opere || te hortor, mi Cicero, ut . . . hore etiam . . . libros . . . legas; A I, 3. ego vos hortari tantum possum, ut amicitiam omnibus rebus humanis anteponat; Lae 17. vos hortor, ut ita virtutem locetis, . . . ut . . . ; Lae 104.

alqd: f. II. L I, 14.

Academiam: f. alqm; T V, 82.

remiges: constabat eos . . . nihil aliud tum egisse, nisi ut remiges hortarentur; T III, 66.

hortulus, Gärthchen: I. adferunt, al.: cuius (Platonis) etiam illi propinqui hortuli non memoriam solum mihi adferunt, sed ipsum videntur in conspectu meo ponere; F V, 2.

II. I. emo: se hortulos aliquos emere velle; O III, 58.

cuius (Democriti) fontibus Epicurus hortulos suos irrigavit; N I, 120.

2. convello ex: qui (Antiochus) me ex nostris paene convellit hortulis; L I, 54.

convoco de: contra ille (Epicurus) convocata de hortulis in auxilium quaei Liber || libera || tarba temulentorum . . . instat; A fr 20 (S. 20).

III. ante: ab iis (piscatoribus) petivit, ut ante suos hortulos postriede piscarentur; O III, 58.

in: omnia . . . voluptatibus et doloribus penderant . . . in hortulis suis iubeamus dicere; L I, 39.

hortus, Garten, Gartenanlagen, Par: I. habet: tantum Epicuri hortus habuit licentiae; N I, 93.

II. I. appello: iam hortum ipsi agricolae succidiam alteram appellant; C 56.

capio: se . . . recordatum esse vitio sibi tabernaculum captum fuisse (hortos Scipionis); N II, 11. emo: homo cupidus et locuplex . . . emit (hortos) instructos; O III, 59.

habeo: Pythius ei (Cano) quidam . . . venales quidem se hortos non habere, sed licere uti Canio, si vellet, ut suis; O III, 58.

instruo: f. emo.

praetereo: ego . . . sum multum quidem cum Phaedro . . . in Epicuri hortis, quos modo praeteribamus; F V, 3.

2. utor: f. I. habeo.

3. ambulo in: cum in hortis cum Servio Galba . . . ambulavisset; A II, 51.

invito in: ad cenam hominem in hortis invitavit; O III, 58.

sum in: cum P. Africanus hic . . . fertis Latinius . . . constituisset in hortis esse; R I, 14. f. I. praetereo.

24

venio in: cum in hortos D. Bruti auguris commentandi causa ... venissemus; Lae 7.

II, I. laetus: nec .. segetibus solum et pratis ... res rusticae laetae sunt, sed hortis etiam et pomariis; C 54.

2. in: si nuper in hortis Scipionis, cum est de re publica disputatum, adfuisse; Lae 25.

hospes, Gaffreund, Gaff, Frembling: I, I. accusat: in qua (disciplina puerili) una Polybius noster hospes nostrorum institutorum negligentiam accusat; R IV, 3.

aduent: nolite .. hospites ad me adire! T III, 26.

desiderant: non curia vires mea desiderat, ... non clientes, non hospites; C 32.

dicit: haec ... locutum Archytam Nearchus Tarentinus, hospes noster, ... se a maioribus natu accepisse diebat; C 41.

errant: f. II, I. reduco.

facit: audire te arbitror, Scipio, hospes tuus avitus Masinies quae faciat hodie nonaginta natus annos; C 34.

nolunt: f. aduent.

venit: C. Blossius Qumanus, hospes familiae vestrae, Scaevola, Comam ad me ... deprecatum venisset; Lae 37.

2. Foratis: dic. hospes, Spartae nos te hic vidisse iacentis; T I, 101.

II, I. cognosco: e quibus (Druidis) ipse Divitiacum Haeduum, hospitem tuum laudatoremque, cognovi; D I, 90.

commemoro: quid ego hospitem nostrum ... commemoro? D I, 26.

fugio: ut inhospitalitas sit opinio vehemens valde fugiendam esse hospitem; T IV, 27.

recipio: in quam (domum) .. hospites multi recipiendi; O I, 139. quamquam hi tibi tres libri inter Cratippi commentarios tamquam hospites erunt recipiendi; O III, 121.

reduco: nos ... errantis .. tamquam hospites tui libri quasi domum reducerent; A I, 9.

relinquo, spolio: (Caesar) spoliatum reliquit et hospitem et regem; D II, 79.

video: Caesarem eodem tempore hospitem et hospitem (Deiotarum) vidit; D II, 79. vidi in dolore podagrae nihil illum ... Pasionium quam Nicomachum Tyrium, hospitem meum, fortiosem; fr V, 44.

2. pateo: est ... valde decorum patere domus hominum inlustrium hospitibus; O II, 64.

3. devertio ad: neque (me) ad hospitem ante devertisse, quam ..; F V, 4. alterum (Arcadem) ad cauponem ||cop.|| devertisse, ad hospitem alterum; D I, 57.

venio ad: is .. (Aratus) celeriter ad Ptolemaeum ||Ptolem.|| suum hospitem, venit; O II, 82.

III. fabula: qui clamores tota caeva nuper in hospitis et amici mei M. Pacuvi nova fabula! Lae 24.

IV. per: per hospites apud externos populos valere opibus et gratia; O II, 64.

hospitalis, Gaffreund, Gaff, Frembling: alqs: Theophrastus .. scribit Cimonem Athenis || [Athens] || etiam in suos curiales Laciadas || [Lacidae] || hospitem fuisse; O II, 64.

Iuppiter: cum .. eundem (Iovem) Salutarem, Hospitalem, Statorem (dicimus); F III, 66.

hospitalitas, Gaffreund, Gaff, Frembling: recte etiam a Theophrasto est laudata hospitalitas; O II, 64.

hospitium, Gaffreund, Gaff, Frembling: I. discedo ex: quoniam ... ex vita ita discedo tamquam ex hospitio, non tamquam ex domo; C 84.

sum in: concubia nocte visum esse in somnis ei, qui erat in hospitio, illum alterum orare, ut subveniret; D I, 57.

II. accipi: cum .. (Caesar) ab eo (Deiotaro) magnificentissimo hospitio acceptus esset; D II, 79.

hostia, Gaffreund, Gaff, Frembling: I. balant: rex .. Priamus ... curis sumptibusque exsacrificabat hostiis balantibus; D I, 42.

convenit: f. II. immolo; D II, 35.

lactent: quibus hostiis immolandum quoique deo, quo maioribus, quo lactentibus, quo maribus, quo feminis; L II, 29.

obtingit: quid est tam perspicuum quam ... talia cuique exta esse, qualis cuique obtingit hostia? at enim id ipsum habet aliquid divini, quae cuique hostia obtingat; D II, 38.

sunt: quae .. quoique divo decornae gratiaeque sint hostiae, provident; L II, 20.

II. adduco: cum fortuito hostiae adducantur; D II, 38.

deligo: f. deligo, III. hostiam (S. Et.) S. I. S. 639, b.

duco: cum imperator exercitum, censor populum lustraret, bonis nominibus, qui hostias ducent, eligebantur; D I, 102.

immolo: Aeschines in Demosthenem invehitur, quod is septimo die post filiae mortem hostias immolavisset; T III, 63. nostri .. duces mare ingredienti immolare hostiam fluctibus consuerunt; N III, 51. quoniam ille (Pythagoras) ne Apollini quidem Delio hostiam immolare voluit; N III, 88. quod (Etrusci) religione inbuti studiosius et crebrius hostias immolabant; D I, 93. Democritus .. censet sapienter instituisse veteres, ut hostiarum immolatarum inspicere turbae; D I, 131. qui eventit, ut is, qui impetire velit, convenientem hostiam rebus suis immolet? D II, 35.

III. causa, al.: quamquam tu ... non hostiarum causam || casum || confirmas sortium similitudine, sed infirmas sortis conlatione hostiarum; D II, 38.

exta: f. II. immolo; D I, 131.

IV. exsacrificare: f. I. balant.

immolari: f. I. lactent.

litari: proxima hostia litatur saepe pulcherrime; D II, 36.

parentare: hostia .. maxima parentare pietatis esse adiunctum || [adiunctum] || putabat; L II, 54.

hostilis, Frembling, ber Frembe: condicio-nes: Regulus .. non debuit condiciones pactionesque bellicas et hostiles perturbare perituro; O III, 108.

dextra: hos non hostilis dextra ... ictus corpori infixit meo; T II, 20.

mans: Priamum tanta progenie orbatum ... hostilis manus interemit; T I, 85. prius quam oppeto malam pestem mandatam hostili manu; T II, 38.

pactiones: f. condiciones.

hostis, Frembling, Frem: I. absolvi: I. ad-est, advolat: neque .. quisquam potest hostis advolare terra, quin eum non modo esse, sed etiam quis et unde sit, scire possimus, maritimum vero ille et navalis hostis ante adesse potest, quam quisquam venturum esse suspicari queat, nec vero, cum venit, praese fert, aut qui || quia || sit aut

unde veniat aut etiam quid velit, denique ne nota quidem ulla, paucitas an hostis sit, discerni ac iudicari potest; R II, 6.

capit: cuius (Biantis) quom patriam Prienum cepisset hostis; P 8.

dicit: cum Perseus hostis in colloquio dixisset gloriaris: „solem ... non videbitis“; T I, 101.

est, fert: f. adest. — gloriatur: f. dicit.

infert: [ne hostis quidem et potentes et bellum ultro inferentis interitum cum scelere (senatus) approbavit]; O I, 40.

patitur: cuius (M. Marcelli) interitum ne crudelissimus quidem hostis honore sepulturae carere passus est; C 75.

potest: f. adest.

quit, reddit: „cui nemo civis neque hostis quirit pro factis reddere par || operae, opis || pretium“; R fr 7.

venit, vult: f. adest.

2. sum: quotienscumque dicitur .. quis ... sibi .. inimicus esse atque hostis; F V, 29. pirata non est ex perduellium numero definitus || [definitus] ||, sed communis hostis omnium; O III, 107. nisi forte idem hostis esse et civis potest; P 29. f. I. adest.

ohne Verb: „hinc hostis mi Albuscius, hinc inimicus“; F I, 9. cur hostis Spartacus, si tu civis? P 30.

II. nach Verben: 1. armo: sicine eos (Torquatos) censes .. in armatum hostem impetum fecisse? F I, 34.

aspicio: Graeci .. homines ... hostem aspicere non possunt; T II, 65.

dico: hostis .. apud maiores nostros is dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus; O I, 37.

fundo: rogavit, essentne fusi hostes; F II, 97.

propulso: extra eiecendi aut propulsandorum hostium causam bellum geri iustum nullum potest; R III, 35.

puto: eum ... qui (eam iniuriam) faciat, communem hostem teniorum putant; O II, 63.

video: ignavus miles ... simul ac viderit hostem; T II, 54. Caesaris eodem tempore hostem et hospitem (Deiotarus) vidit; D II, 79.

voco: quod, qui proprio nomine perduellii esset, is hostis vocaretur; O I, 37.

effipitiff: itaque beator Africanus cum patria illo modo loquens: „desine, Roma, tuos hostes—“; F II, 106.

2. adfero: cuius (Aiacia) ... ingresso laetitiam atulit sociis, terrorem autem hostibus; T IV, 49.

dedo: nunquam claros viros senatus victos hostibus deditisset; O III, 108. qua (rogatione) accepta (C. Mancinus) est hostibus deditus; O III, 109.

detrabo: neque eum Torquatium ... torquem illum hosti detraxisse ... propter voluptatem; F I, 23. torquem detraxit hosti; F I, 35.

do: (M. Regulus) nulla vi coactus praeter fidem, quam dederat hosti; F II, 65. (Regulus) ad supplicium redire maluit quam fidem hosti datam fallere; O I, 39. qui (M. Atilius) ad supplicium est profectus, ut fidem hosti datam conservaret; C 75.

infigo: cum ... gladium .. hosti in pectus infixit; T IV, 50.

obisto: ut tanquam hosti sic obistat dolori; T II, 51.

oppono: Leonidas ... se in Thermopylis trecentosque eos ... opposuit hostibus; F II, 97.

promitto: si quid singuli temporibus adducti hosti promiserunt; O I, 39.

3. certo cum: utrum igitur utilius vel Fabricio ... vel seauti nostro ... armis cum hoste certare an venenis? O III, 87.

confero ad: ad hostes (C. Blossius) se contulit; Lae 37.

confliigo cum: manu cum hoste configere immane quiddam et beluarum simile est; O I, 81.

dimico cum: illi (Ulixi) ... cum hostibus ... dimicare melius fuit quam ...; O III, 99.

distinguo ab: an tu civem ab hoste natura || natione, fortuna || ac loco, non animo factisque distinguis? P 29.

immitto in: qui (Codrus) se in medios inmisit hostis veste famulari || [qui ... famulari]; T I, 116. imperatore equo iucitato se in hostem inmittentem; N III, 15.

proficiscor ad: neque .. tum (Regulus) ignorabat se ad crudelissimum hostem ... proficisci; O III, 100.

pugno cum: [quia priore (militiae sacramento) amisso iure cum hostibus pugnare non poterat]; O I, 36. negat .. ius esse, qui miles non sit, cum hoste pugnare; O I, 37.

reporto ex: nihil .. praeter laudem bonis atque innocentibus neque ex hostibus neque a sociis reportandum; L III, 18.

versor in: cum (P. Decius) in mediis hostibus versaretur; D I, 51.

III. nach Substantiven: 1. acies: fulgentis gladius hostium videbant Decii, cum in aciem eorum inruerant; T II, 59.

adventus: hostium repens adventus magis aliquanto conturbat quam expectatus; T III, 52. terra continens adventus hostium non modo expectatos, sed etiam repentinis multis iudiciis ... ante denuntiat; R II, 6.

classis: quod se classe hostium circumfusos viderent; T III, 66.

consilii: facile celare, tacere, dissimulare, insidari, praeparare hostium consilia; O I, 108.

copiae: quia usquam erat scriptum, ut contra omnis hostium copias in ponte usum adisteret; L II, 10. quae vis Coelitem contra omnes hostium copias tenuit in ponte solum? quae patrem Decium, quae filium devota vita inmisit in armatas hostium copias? P 12.

dona: apud quem (focum) sedens ille || ille sedens || Samnitium, quondam hostium, tum iam clientium suorum, dona repudiaverat; R III, 40.

equitatus: cum .. ii, qui alia via fegerant, in hostium equitatu incidunt; D I, 123.

gladii: f. acies.

interitus: f. I, I. infert.

ius iurandum: quam diu iure iurandum hostium teneretur, non esse se senatorem; O III, 100.

moenia: nec id (incendium belli) ... a portis huius urbis avolsim P. Africanus compulisset intra hostium moenia; R I, 1.

potestas: cum in potestate essent hostium aut tyrannorum; F V, 53. qui (Regulus) in potestate hostium vigiliis et inedia necatus est; F V, 82.

tela: non cum Latinis decertans pater Decius ... se hostium telis (obiecisset); T I, 89. Miltiadem ... vitam ex hostium telis servatam in civium vinculis profudisse; R I, 5.

vis: (rex) hostium vim se perversurum putavit, pervertit autem eum; D II, 115. quia, quod per vim hostium esset actum, ratum esse non debuit; O III, 103.

effipitiff: Iphigenia Aulide duci se immolandam iubet, „ut hostium eliciatur suo“; T I, 116.

2. auctoritas adversus: indicant duodecim tabulae ... ADVERSUS HOSTEM AETERNA AUTORTITAS; O I, 37.

colloquia cum: hinc cum hostibus clandestina colloquia nasci; C 40.

impetus in: multo .. et in hostem et in in-

probum civem vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43. I. II, 1. armo.

indutiae cum: cum tringinta dierum essent cum hoste indutiae factae; O I, 33.

ius adversus: cum iusto .. et legitimo hoste res gerebatur, adversus quem et totum ius fetiale et multa sunt iura communia; O III, 108.

iniustitia in: [maximum .. exemplum est iniustitiae in hostem a maioribus nostris constitutum, cum ..]; O I, 40.

res cum: I. ius adversus.

IV. **Humānab:** ab: qui ab hoste obsidentur; O II, 56.

cum: indicant duodecim tabulae: AUT STATUS DIES CUM HOSTE; O I, 87. [est .. ius etiam bellicum fidesque iuris iurandi saepe cum hoste servanda]; O III, 107. quibus [foederibus] etiam cum hoste devincitur fides; O III, 111.

in: ut eam [probitatem] ... in hoste etiam diligamus; Lae 29.

huc, hjerger, hjerzu: I. accedo: Aristoteles eiusque amici huc proxime videtur accedere; A II, 131. quid est, quod huc possit, quo [quod] melius sit, accedere? F I, 41. quid huc accessit ex iure civili? L II, 53. accedat huc suavitas quaedam oportet sermonum atque morum; Lae 66.

addo: adde huc fontium gelidas perennitates; N II, 98. huc adde nervos ... eorumque implicationem corpore toto pertinentem; N II, 139. adde [addo] .. huc, quod mihi portento caelestem pater prodigium misit; N III, 68. adde huc, si placet, unguentarios, saltatores; O I, 150. nihil huc [huc, huic] addi potest, quo magis virtus sit; P 22.

adhibeo: quid .. huc adhibetis iram? T IV, 50. adripio: huc arripe ad me manibus abstractam [matrem] piis; T II, 20.

confero: eam .. facultatem disserendi ... potius huc conferas; N II, 168.

curso: ex corporibus huc et illuc casu et temere cursantibus; N II, 115.

declino: ego huc declinabam, nec invitus; L I, 57.

digredior: ego iam, unde huc digressi sumus, revertamur; N III, 60. ut, unde huc digressa est, eodem redeat oratio; D I, 109.

duco: acumen hominum ex similitudine aliqua coniecturam modo huc modo illuc ducentium; D II, 145.

effluo: (ad) effluens huc et illuc ventos efficit; N II, 101.

pertineo: huc .. pertinet, animal hoc providum ... generatum esse ..; L I, 22.

pervenio: huc si perveneris me tibi primum quidque concedente; A II, 49. nihil illinc huc pervenit; F V, 94.

rapio: quae (pars) hominem huc et illuc rapit; O I, 101.

revertor: harum [civitatum] rectores et conservatores hinc profecti huc revertuntur; R VI, 13.

traho: quae (rationes) disputationibus huc et illuc trahuntur; A II, 116.

transfero: meliora, ... quam ibi fuissent, unde huc translata essent; R II, 30. quae modo huc, modo illuc transferruntur; P 14.

vago: quae est .. natura, quae volens huc et illuc passim vagantibus efficiat ut significant ali- quid? D II, 80.

venio: causa .. fuit huc veniendi, ut ..; F III, 8. me ipsum huc modo venientem convertent ad sese Coloneus ille locus; F V, 3. me .. ad altioremem memoriam Oedipodis huc venientis .. species quaedam commovit; F V, 3. qui

(Numa) ut huc venit; R II, 25. quin huc ad vos venire propro? R VI, 15. qui nunc potissimum huc venerim; L II, 2. cur huc libentius venias; L II, 4.

verso: huc et illuc, Torquate, vos versetis licet; F II, 99. in quo ... verses te huc atque illuc necesse est; F V, 86. ille ... nonne versat huc et illuc cogitatione rationem? N III, 68.

volo: eadem .. efficit in avibus divina mens, ut tum huc, tum illuc volent alites; D I, 120.

obne Verber: quid tu, inquit, huc? a villa enim, credo; F III, 8.

II. aditus: huc tibi aditus patere non potest; R VI, 15.

III. **Hüdt:** et sursum et deorsum, modo huc, modo illuc *; Ti 48.

humane, menschlich, vernünftig, menschlich-
freundlich; excipio: videte, quam humane excipiat altera lex; L II, 60.

facio: si qui forte, cum se in lucta esse vellent, aliquid fecerunt humanius; T III, 64.

fero: eidem (Graeci) morbos toleranter atque humane ferunt; T II, 65. quod humana humane [humana, humanae] ferenda intellegit; T III, 34.

humanitas, Menschennatur, Menschlichkeit, Menschenfreundlichkeit, Milde, feine Bildung: I. ducit: hic alio res familiaris, alio ducit humanitas; O III, 89.

fert: patitur (hoc) consuetudo, fert etiam humanitas; O II, 51.

patitur: tanta .. poena (eos) addicimus, quantum aequitas humanitasque patitur; O II, 18.

II. I. deporto: te .. non cognomen solum Athenis deportasse, sed humanitatem et prudentiam intellego; C I.

extirpo: nisi ex eius (sapientiae) animo extirpata humanitatem arbitramur; Lae 48.

omitto: omisit hic (rex) et pietatem et humanitatem; O III, 41.

repello: est potius inhumanitas omnem humanitatem repellentis; O I, 62.

2. sum: te ... nec potuisse non commoveri nec fuisse id humanitatis tuae; Lae 8.

3. discrepo ab: ea, quae multum ab humanitate discrepant; O I, 145.

excolo ad: quibus (mysteriis) ex agresti inmanique vita exculsi ad humanitatem et mitigati sumus; L II, 36.

revoco ad: ad humanitatem atque mansuetudinem revocari animos hominum studiis bellandi iam immanis ac ferus; R II, 27.

III. expers: placet .. humanitatis expertis habere divinitatis auctores? D II, 80.

IV. I. artes: appellari ceteros homines, esse solos eos, qui essent politici propriis humanitatis artibus; R I, 28.

cibus: animi cultus ille erat ei quasi quidam humanitatis cibus; F V, 54.

corpus: ista in figura hominis feritas et inmanitas beluae a communi tanquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 32.

effigies: is (Sex. Peducaeus) qui hunc nostrum reliquit effigiem et probitatis suae filium; F II, 58.

societas: qui (sibi) .. cum omni hominum genere ... nullam humanitatis societatem velit; R II, 48.

species: quaedam .. humanitatis quoque habent primam speciem, in misericordia, aegritudo, metus; T IV, 32.

specimen: C. Caesaris, in quo mihi videtur specimen fuisse humanitatis, salis, suavitatis, leporis; T V, 55.

2. commercium cum: qui modo cum *Masis*, id est cum humanitate et cum doctrina, habet aliquod commercium; T V, 66.

societas cum: cuius (Platonis) et vita et oratio consecuta mihi videtur difficillimam illam societatem gravitatis cum humanitate; L III, 1.

V, 1. derigere: ad extremum utilitate ... officium derigit || dir. || magis quam humanitate; O III, 69.

superior: Philippum ... facilitate et humanitate video superiorem fuisse; O I, 90.

2. propter: propter humanitatem atque doctrinam Anco regi familiaris est factus; R II, 35.

humanus, *men[sh]id[us]*, *men[sh]en[sh]reunb[us]id[us]*, *gebilbet*: A. *beti Substantiva*: alqs: *Cyrum* ... et ceteris in rebus comem erga *Lysandrum* atque *humanum* fuisse et ...; C 59.

alqd: *stultitiam* aliud *humanus* horum recentiorum; F II, 82. *humanum* id quidem, quod ita existimas; T III, 12. ea ratio consolandi, quae docet humana esse, quae acciderit; T III, 57. *Phaedro* nihil elegantius, nihil *humanius*; N I, 93. qui (vir) ista putat *humana*, sua bona divina iudicat; R III, 40. quae fateor *humana* esse et multis bonis viris accidisse; L II, 43. nihil minus et || minus || civile et *humanum* quam ... quicquam agi per vim; L III, 42.

amor: quodsi ... (bestiae) id .. faciunt ... cum quadam similitudine amoris *humani*; *Lae* 81. animus: utriusque harum rerum *humanus* animus est expertus; T I, 65. *humanus* .. animus .. cum alio nullo nisi cum ipso deo ... comparari potest; T V, 38. *Pythagoras* ... non vidit distractione *humanorum* amorum discerpi et lacerrari deum; N I, 27. ex quo intelligitur esse extra divinum animum, *humanum* unde ducatur; D I, 70. *humani* .. animi eam partem, quae sensum ... habet, non esse ab actione corporis seiegatam; D I, 70. necesse est cognitione || cognitione, contagione || *divinorum* animorum animos *humanos* commoveri; D I, 110. quantum .. esset reliquum ex *humano* animo; T I, 46.

caritas: || societas; F V, 66.

casus: ea .. despicimus (virtus) casus contemnit *humanos*; T V, 4. ut ... *humanos* .. casus virtute inferiores putes; *Lae* 7.

communitas: || conjunctio; O I, 157. societas; F V, 66. O I, 50.

compositio: || species; N I, 47.

condicio: eequid .. intellegis, quantum mali de *humana* condicione deerit; T I, 15. nihil est .., quod tam obtundat ... aegritudinem ... quam meditatio conditionis *humanae*; T III, 34. necessitas ferendae conditionis *humanae* quasi cum deo pugnare prohibet; T III, 60. nec ... non sit deterior mundi potius quam *humana* condicio; N II, 86.

conformatio: || species; N I, 47.

coninactio: animi affectio ... hanc ... societatem conjunctionis *humanae* ... aequae natus; F V, 65. magnitudo animi remota || a || communitate conjunctioneque *humana* feritas sit quaedam; O I, 157.

consilium: nostrum ... *humanum* est consilium; D I, 122.

consortio: dissolvitur omnis *humana* consortio; O III, 26.

convictus: principio tollit convictum *humanum* et societatem; O III, 21.

corpore: qui (animi) ... essent .. in corporibus *humanis* vitam imitati deorum; T I, 72. *Triton* .. natantibus invehens beluis adiunctis *humano* corpori; N I, 78. deus inclusus corpore *humano* iam, non *Cassandra* loquitur; D I, 67.

credo deos immortales sparsisse animos in corpora *humana*, ut essent, qui terras tuerentur; C 77.

cultus: || virtus.

eventus: qui eventus *humanos* superiores quam suos animos esse ducunt; T IV, 61.

exitus: quibus ... *Romulum* tenebris etiamsi natura ad *humanum* exitum abripuit, virtus tamen in caelum dicitur sustulisse; R I, 25.

Fides: bene vero, quod *Mens*, *Piasta*, *Virtus*, *Fides* consecratur manu || *humana* ||; L II, 28.

figura: numquam vidi .. animam rationis consilique participem in ulla alia nisi *humana* figura; N I, 87. a ratione ad *humana* figuram quo modo accedis? N I, 89. ad similitudinem .. deorum || deo, al. || propius accedebat *humana* virtus quam figura; N I, 96. || species; N I, 47.

forma: quibus (rationibus) docere velitis *humanae* esse formas deorum; N I, 76. ut homini, cum de deo cogit, forma occurat *humana*; N I, 76. nec esse *humana* (forma) ullam pulchriorem; N I, 76. ante igitur *humana* forma quam homines ea, qua || eaque || erant forma di immortales; N I, 90. non .. illorum (deorum) *humana* forma, sed nostra divina dicenda est; N I, 90.

gens: (caritas) serpit .. foras ... deinde totius complexu gentis *humanae*; F V, 65. gentem .. nullam video neque tam *humanam* atque doctam neque ..; D I, 2.

genus: hominem .. esse censebant quasi partem quandam civitatis et universi *generis* *humani*; A I, 21. ut ei (homini) cum genere *humano* quasi civile ius intercederet; F III, 67. nos ... natos .. esse ... ad societatem communitateque generis *humani*; F IV, 4. quae ... de conjunctione generis *humani* ... dicuntur; F IV, 19. quae similitudo in genere etiam *humano* apparet; F V, 42. quod latius pateat quam ... ipsa caritas generis *humani*; F V, 65. totum prope caelum ... nonne *humano* genere completum est? T I, 28. fuit quaedam vis, quae generi consuleret *humano*; T I, 118. qui imbecillitatem generis *humani* cogitat; T III, 34. non .. id solum continet ea disputatio, ut cognitionem adferat generis *humani*; T III, 57. quae generi *humano* angorem nequicquam adferunt; T III, 59. similiter .. definitur et mulierem odium, ut *Hippolyti*, et, ut *Timonia*, generis *humani*; T IV, 27. incipio ... *humani* generis imbecillitatem fragilitatemque extimescere; T V, 3. caeli .. mutationes ... a die immortabilibus tribui generi *humano* putant; N I, 4. ut ... (deorum) cum *humano* genere concubitus (videremus); N I, 42. ut ob eam ipsam causam ... hoc idem generi *humano* eveniret; N I, 17. quicquid .. magnam utilitatem generi adferret *humano*; N II, 60. sequitur, ut eadem sit in iis (dis), quae *humano* in genere, ratio; N II, 79. quae (res) inessent in omni mundo cum magno usu et commoditate generis *humani*; N I, 80. licet .. contrahere universitatem generis *humani*; N II, 164. haud scio an melius fuerit *humano* generi motum ... cogitationis ... non dari; N III, 69. non dari illam (rationem) quam dari *humano* generi melius est; N III, 78. quid mirum esse omne ab ea (divina providentia) genus *humano* esse contemptum? N III, 93. ut sint di, potest fieri, ut nulla ab iis divinatio generi *humano* tributa sit; D I, 10. ut ... natura ... nec fruges terrae ... cum utilitate ulla generi *humano* dedisset, nisi ...; D I, 116. eos (deos *Ennius*) non curare opinatur, quid agat *humanum* genus; D I, 132. eos (deos) non curare opinor, quid agat *humanum* genus; D II, 104. quoniam maxime rapsum ad opes augendas generis *humani*; R I, 3. conversionibus ... caelestibus extitisse quandam maturitatem serendi generis *hu-*

mani; L I, 24. nec solum in rectis, sed etiam in pravitatibus insignis est humani generis similitudo; L I, 31. illa lex, quam di humano generi dederant; L II, 8. tecta ... unde ... initio generi humano dari potuissent? O II, 13. cum duplex esset natura generis humani; T I 44. f. **genus**, IV, 1. societas (11 Et.) E. 102, b.

homo: haec ego non possum dicere non esse hominis quamvis et belli et humani; F II, 102.

imbecillitas: genera .. (nobis deorum nota sunt), ingenuitas, cognationes omniaque traducta ad similitudinem imbecillitatis humanae; N II, 70.

ingenium: ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae ...; A II, 122. nec ratio excellens ingenii humani significat ...; F II, 41. figuram .. corporis babilium et aptam ingenio humano (natura) dedit; L I, 26.

iura: qui (C. Caesar) omnia iura divina et humana pervertit; O I, 26.

lex: quae (naturae ratio) est lex divina et humana; O III, 23.

mala: quae (laudatio mortis) constat ex enumeratione humanorum malorum; T I, 116.

membra: ut iudicetis membris humanis deos non egere; N I, 92. deos ... membris ... humanis esse praeditos; N III, 3.

mens: eadem e natura est humana mens; T I, 67. quo longius mens humana progredi non potest; T IV, 47. quantum vim rerum optimarum mens humana continet; L I, 16. f. Fides.

mores: cotrectet beluam, et eam docilem et humanis moribus aduetam; R II, 67.

munus: ne minus humanum ||[humanum]|| adsignatum a deo defugisse videamus; R V, 15. iucundum nobis perfunctis munibus humanis occasum ... fore; fr V, 97.

natura: continet .. omnem sedationem animi humana in conspectu posita natura; T IV, 62. quod (malum) non natura humana patiendoeferat; T IV, 63. si erit ... perspecta omnis .. humanae naturae figura atque perfecta; N II, 133. plus in illo Siculo ingenii, quam videretur natura humana ferre potuisse, .. fuisse; R I, 22. ex quattuor .. locis ... primus ille ... maxime naturam attingit humanam; O I, 18.

opiniones: consolabitur eam ||eum|| ... humanarum opinionum alta quaedam despectio; fr V, 69.

Pieta: f. Fides.

poena: speriri poena divina exitium, humana dedecus; L II, 22.

potestas: quod hominis mens, quod ratio, quod vis, quod potestas humana efficere non possit; N II, 16.

praemia: nec in praemiis humanis spem poteris rerum turrium; R VI, 25.

ratio: horum sunt aegria non divini impetus, sed rationis humanae; D I, 111. f. potestas.

res: tu omnium divinarum humanarumque rerum nomina, genera, officia, causas speruisti; A I, 9. adhibita .. divinarum humanarumque rerum scientia; F II, 37. multa dicta sunt ab antiquis de contemptendis ... rebus humanis; F V, 73. an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliquas obruat? F V, 91. proinde ||perinde|| quasi ... certi quicquam sit in rebus humanis; T I, 86. totam .. vim bene vivendi ... in omnium rerum humanarum contemtionem ... ponamus; T I, 95. patientiae, rerum humanarum desipientiae quo modo respondebit? T II, 32. qui victus sit, eum (necessitate) res humanas despicere; T III, 15. haec est illa ... sapientia, et perceptas penitus et pertractatas res humanas habere; T III, 30. ut .. considerandis rebus humanis proprio philosophiae

frustrat officio; T III, 34. hi .. omnes diu cogitantes de rebus humanis intellegebant ...; T III, 58. is est beatus, cui nihil humanarum rerum .. intolerabile ad demittendum animum ... videri potest. quid enim videntur ei magnum in rebus humanis? T IV, 37. contemptendae res humanae sunt; T IV, 51. sapientiam esse rerum divinarum et humanarum scientiam; T IV, 57. quae (sapientia) divinarum humanarumque rerum ... cognitione hoc ... nomen ... adsequatur; T V, 7. qui (philosophi) omnino nullam habere censeant rerum humanarum procuracionem deos; N I, 3. consilere eos (deos) rebus humanis; N II, 3. III, 6. deorum providentia consili rebus humanis; N II, 162. quodsi tales dei sunt, ut rebus humanis intersint; N III, 47. videamus ... consulantne di rebus humanis; N III, 65. si (di) vident res humanas; N III, 82. aut (divina providentia) negligit res humanas; N III, 92. cur non (mens divina) rebus humanis aliquos otiosos deos praeficit? N III, 93. et esse deos et eos consilere rebus humanis; D I, 10. quidvis .. (dicamus) potius quam deos res humanas curare fateamur; D I, 33. eosdem .. (deos) consilere rebus humanis; D I, 117. quid ... praeciarum putet in rebus humanis, qui ...? R I, 26. ex quo magnitudo animi existit humanarumque rerum contemptio; O I, 13. quod animo magno elatoque humanae res desipientie factum sit; O I, 61. desipientia adhibenda est rerum humanarum; O I, 72. ut perspicere rerum humanarum imbecillitatem; O I, 90. illa .. sapientia ... rerum est divinarum et humanarum scientia; O I, 153. sapientia ... est ... rerum divinarum et humanarum ... scientia; O II, 5. ut amicitiam omnibus rebus humanis anteponat; Lae 17. est .. amicitia nihil aliud nisi omnium divinarum humanarumque rerum cum benivolentia et caritate consensio; Lae 20. plerique neque in rebus humanis quicquam bonum norunt, nisi quod fructuosum sit; Lae 79. una est .. amicitia in rebus humanis, de cuius utilitate omnes uno ore consentiunt; Lae 86. quoniam res humanae fragiles caducaeque sunt; Lae 102. sapientis animus ... tolerantia rerum humanarum ... sapientis vincitur? P 27.

satus: herbam .. asperam ||subito|| credo avium congesto, non humano sato (extitisse); D II, 68.

sensus: ut ... is, qui humanos sensus amiserit, divinos adsecutus sit; D II, 110.

simulacra: vident ... Graeciae ... delubra magnifica humanis consecrata simulacris; R III, 14.

societas: in quibus (animi partibus) ... inest ad humanam societatem iustitiae fida custodia; F II, 113. id a communitate et ea, quam exposui, caritate ac societate humana non arborabit; F V, 66. omitto ... orationis vim, quae conciliatrix est humanae maxime societatis; L I, 27. violabitur societas humanis societatibus; O I, 21. quae naturae principia sint communitatis et societatis humanae; O I, 50. quae (res) sunt in iure societatis humanae; O I, 60. ita semper (sapientis viri) officii fungetur utilitati consulens hominum et ei ... humanae societati; O III, 31. tu cum hominibus consilere debeas et servire humanae societati; O III, 52. f. convictus.

species: a natura habemus omnes omnium gentium speciem nullam; aliam nisi humanam deorum; N I, 46. quae compositio membrorum, quae conformatio lineamentorum, quae figura, quae species humana potest esse pulchrior? N I, 47. qui (di) induti specie humana fabulas poetis suppeditaverunt; N II, 63.

studia: quid .. in studiis humanis ||quid|| ... magnum sapientiae videri potest? T IV, 37.

victus: omni cultu et victu humano (Dionysius) carebat; T V, 63.

vir: quis ... illum (Epicurum) negat et bouum virum et comem et humanum fuisse? F II, 80. quo (dolore) optimum atque humanissimum virum. Ca. Octavium, ... confici vidi; F II, 93.

virtus: in bestiis emula secreta a voluptate humanarum quaedam simulacra virtutum? F II, 110. neque ... est ulla res, in qua propius ad deorum nomen virtus accedat, humana, quam civitatis ... condere; R I, 12. [Fides, figura; N I, 96.

vir: [potestas.

vires: sin vera visa divina sunt, falsa autem et inania humana; D II, 127.

visus: si ... nec humano visus ... nec tali aliquo (di sunt); N I, 85.

vita: vitae humana enumerat incommoda; T I, 84. ubi remissa humana vita corpus requiescat malis; T I, 107. nos ... humanae vitae varia reputantis mala; T I, 115. qui (homines) praestantibus ingenis in vita humana divina studia coluerunt; R VI, 18. ex quibus humanae vitae erroribus et aerumnis fit, ut ...; fr V, 95.

vitiis: qui (animi) se humanis vitiis contaminavissent; T I, 72.

voluptas: humanissima completur animus voluptate; A II, 127.

B. **affinis**: I. considero: haec ille intueus ... quanta rursus animi tranquillitate humana et ceteriora considerat! T V, 71.

contemuo: [contemno, II. humana (3 Et.) B. I, C. 524, a.

curio: quae ... potest esse saucilitas, si dei humana non curant? N I, 123.

despicio: [despecto humana (4 Et.) B. I, C. 651, b.

duco: vir ... magno animo, vere fortis, infra se omnia humana duco; F III, 29. [duco, IV, 5. humana (4 Et.) B. I, C. 775, b.

fero: quod humana humane [humana, humanae [ferenda intellegit; T II, 34.

meditor: sint semper omnia homini humana meditata; T III, 80.

neglego: qui deos putas humana neglegere; N III, 89.

patior: cum ... eorum gravitatem constantiamque laudamus, qui non turbulente humana patientur; T IV, 60.

puto: quodsi homines „humani“, ut ait poeta, „nihil a se alienum putarent“; L I, 33. quamquam Terentianus ille Chremes „humani nihil a se alienum putat“; O I, 30.

sperno: volumus ... humana omnia spernentem illum esse; T IV, 61.

transfero: Homerus ... humana ad deos transferebat; divina malle ad nos; T I, 65.

vicio: virorum esse fortium ... et humana vincuntium toleranter dolorem pati; T II, 43.

II. alqd: [I. puto.

humatio, *Berührung*: I. dico, sentio de; ut aliquid etiam de humatione et sepultura dicendum existimem, rem non difficilem ... de qua Socrates quidem quid senserit, apparet in eo libro, in quo moritur; T I, 102.

II. ratio: tota .. de ratione humationis unum tenendum est, ad corpus illam pertinere; T I, 104.

humerus (umerus), *Œulfer*: I. numero: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quamumeros, lacertos, manus; T II, 37.

obtinco: „Capra laevum umerum clara obtinet“; N II, 110.

II. latitudines, vires: tum vires umerorum et latitudines ad aratra [extrahenda; N II, 159.

III. sustinere: Olympiae per stadium ingressus esse Milo dicitur, cum humeris [umeris] sustineret bovem; C 33.

humidus (umidus), *frucht*: A. alqd: nihil (est in animis) ne aut umidum quidem aut stabile aut igneum; T I, 66. fr IX, 10. sive illud aridum est sive umidum; N II, 136.

caelum: quod et umidum et caliginosum (caelum) est propter exhalationes terrae; T I, 43.

corpora: vgl. F. — lectus: [tectum.

natura: ut (natura) vel terrae sit vel ignea vel animalis vel umida; N III, 34.

tectum: ille certe non fortis, qui iacet sine tecto [lecto] umido; T II, 33.

B. fero: eam ... naturam esse quattuor omnia gignentium corporum, ut ... terrena et umida suapte nutu et suo pondere ad paris angulos in terram et in mare ferantur; T I, 40.

humifer (um.), *frucht*: aboves ... naribus umiferum duxere ex aëre sucum“; D I, 15.

humilis, *niebrig, gering, unbedeutend, Kleinmütig*: A. alqs: Amphiarasus et Tiresias non humiles et obscuri ... , sed clari et praestantes viri; D I, 88.

alqd: nihil abiectum, nihil humile cogitant; F V, 57. est in animis ... quiddam ... humile, observatum quodam modo et lauguidum; T II, 47. ne quid humile, summissum, molle, ecfeminatum, fractum abiectumque faciamus; T IV, 64. quae sunt humiliora neque se tollere a terra altius possunt; T V, 37. quae et conscripta a multis sunt diligenter et sunt humiliora quam illa, quae ...; L I, 14.

animus: ut succumbere doloribus eosque humili animo imbecilloque ferre miserum est, ... sic ...; F I, 49. quae timido animo, humili, demisso fractoque fiant; O III, 115. omnis animi debilitas et humilis et fracti timiditas servitus est; P 41.

examinatio: quae .. (declinatio fiet) sine ratione et cum examinatione humili atque fracta nominetur metus; T IV, 13.

homuuculus: ex eadem erbe humilem homunculum a pulvere et radio excitabo, ... Archimedes; T V, 64.

ortus: humilem sane relinquunt et minime generosum, ut ita dicam, ortum amicitiae; Lae 29.

parentes: si parentibus nati sint humiliter; Lae 70.

quadrupes: quadrupes tardigrada, agrestis, humilis, aspera; D II, 133.

res: qui suas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam humilem tamque contemptam; Lae 32.

B. **affinis**: a. videt: omnes non improbi humiles ... praesidium sibi paratum vident; O II, 70.

b. duco ab: oratorum .. laus ita ducta ab humili venit ad summum, ut ...; T II, 5.

humilitas, *Niedrigheit, Armut, Bescheidenheit*:

I. adest: aderit .. malorum ... turba quaedam, paupertas, ignobilitas, humilitas; T V, 29.

est: aliorum (animalium) ea est humilitas, ut cibum terrestrem rostris facile contingant; N II, 122.

prohibet: num .. ignobilitas aut humilitas aut etiam popularis offensio sapientem beatum esse prohibebit? T V, 103.

II. habeo: habet ardorem libido, levitatem iactantia gestiens, humilitatem metus; T III, 27.

III, 1. distare: septem alia (sidera) suos quaque tenere cursus multum inter se aut altitudine aut humilitate distantia; T V, 69.

ferri: docet .. ratio mathematicorum, ... quanta humilitate luna feratur terram paene contingens; D II, 91.

2. propter: quorum || quorum || .. prima aetas propter humilitatem et obscuritatem in hominum ignoratione versatur; O II, 45. ut ... neque tenuiores propter humilitatem circumveniantur; O II, 85.

humiliter, fleimütig: cum humiliter demesseque sentiret; T V, 24.

humo, beerdigen, begraben: I, a. ius: Athenis iam ab illo primo rege Cecrope, ut aiunt, permansit hoc ius || corpus || terra humandi; L II, 65. b. verba: ius .. (corporibus) humo tectis, e quo dictum est „humari“; T I, 36.

II. alqm: is (Aesculapius) fulmine percussus dicitur humatus esse Cynosurus; N III, 57. qui (Simonides) cum ignitum quendam projectum mortuum vidisset eumque humavisset; D I, 58. ut ab eius (Amphiarai) solo || solio ||, in quo est humatus, oracula peterentur; D I, 88. quale (est somnium) de Simonide, qui ab eo, quem humarat, velut est navigare; D II, 185. quod nunc communiter in omnibus sepultis venit usu || non venit ||, ut humati dicantur, id erat proprium tum in iis, quos humus iniecta contexerat; L II, 57. iniecta gleba ¶ tam et illis humatus est, et gleba vocatur; L II, 57. quod .. (lex) addit: „neve urito,“ indicat, non qui uratur, sepeliri, sed qui humetur; L II, 58.

corpora: maiorum non erat non humare corpora sanorum, nisi a feris sint ante lanata; T I, 108. f. I, a.

liberos: „multis sunt humandi liberi, rursum creandi“; T III, 59.

humor (umor), Feuchtigkeit, Raß, Wasser: I. adlabitur, al. amor || humor || adaptus extrinsecus, ut in tectoriis videmus austro, sudorem videtur imitari; D II, 58.

durescit: aquilonibus reliquisque frigoribus adstrictus || adiectis || durescit umor; N II, 26.

est, potest: umor ita mollis est, ut facile premi condidique possit; N III, 31.

tabescit: idem (umor) vicissim mollitur tepefactis et tabescit calore; N II, 26.

II, 1. amitto: quo modo ... corpora .. non intereant umore aut spiritu amisso; N III, 35.

conligo: nt (di) aut nimis acres aut nimis concretos umores conligant; N II, 59. nmorem

.. colligens (aër) terram auget imbris; N II, 101.

consumo: cum umore consumpto neque terra ali possit nec remoret aër; N II, 118.

extenno: quae (sidera) ... marinis terrenisque umoribus longo intervallo extenuatis altantur; N II, 43.

habeo: quin et nmorem et calorem ... et terrenam ipsam viscerum soliditatem ... si quis quaerat, unde habeamus, apparet, quod aliud a terra sumpimus, aliud ab umore, aliud ab igni, aliud ab aère eo; N II, 18. umorem .. (nars) semper habent ad pulverem multaque alia depellenda non inutilem; N II, 145.

mollio, tepescio: f. I. tabescit.

premo: f. I. est.

profundo, seereno: ab eo cibo cum est secreta bilis eique umores, qui e renibus profundantur; N II, 137.

2. vaco: ut illa natura caelestis et terra vacat et umore, sic ..; T I, 65.

3. includo in: nt intellegi facile possit in tantis illis umoribus esse inclusum calorem; N II, 26.

sumo ab: f. I. habeo; N II, 18.

III. ali: cum sol igneus sit Oceanique alatur umoribus; N II, 40. f. II, 1. extenno.

peredere: lacrimae peredere amore exanguis genas; T III, 26.

humus, Erde, Erdboden, Boden: I. con-
tegit: id erat proprium tum in iis, quos humus iniecta contexerat; L II, 57.

II. admiror, subigo: cum .. admiraretur Lysander ... humum subactam atque puram; C 59.

inicio: f. I.

III, 1. tegi: ius .. (corporibus) humo tectis, e quo dictum est „humari“; T I, 36.

2. a. humi: quousque hmi defixa tua mens erit? R VI, 17. dum corporis (bona) et externa iaceant hmi; T V, 76. sus rostro si hmi A litteram inpresserit; D I, 23. arma, .. quae fixa in parietibus fuerant, ea sunt hmi inventa; D I, 74. ea .. scuta, quae fuerant sublime fixa, sunt hmi inventa; D II, 67. Theodori .. nihil interest, hmine an sublime putescat; T I, 102. quae (vita) ... in ceteris hmi retineretur et permaneret tamen; T I, 27.

b. humo: quae (providentia) primm eos (homines) humo excitatos celos et erectos constituit; N II, 140.

hydraulus, Wasserorgel: hydraul hor-
tabere nt andiat voces potius quam Platonis? T III, 43.

Iaceo, liegen, gefallen sein, ruhen, darnieder liegen, nachlassen, unbedacht sein: alqs: iam decimum annum (Philoctetes) in spelunca iacet; F II, 94. dic, hospes, Sparta nos te hic vidisse iacentis; T I, 101. adfectusne et iacens et lamentabili voce deplorans adies: „o virum fortem!“? T II, 32. ille certe non fortis, qui iacet in tecto || lecto || nudo; T II, 33. ita adiecti et examinati iacent; T II, 54. quid iaces aut quid mares? T III, 36. quid .. est ... deformius quam aegritudine quis adfectus, debilitatus, iacens? T IV, 35. quo .. oppressus iaceat; T IV, 39. fore ut (Caesar) ...

trucidatus ita iaceret, ut ..; D II, 23. is (Alcibiades) cum esset proiectus inhumatus ab omnibusque desertus iaceret; D II, 143. partim ex illis distracti ac dissipati iacent; L II, 42. C. Marius enim ... iam septimum annum post praetoratum iaceret; O III, 79. vitis et sceleribus contaminatus ... in caeno iacere docuerunt; fr IX, 12.

alqd existimo ... iacent vestra omnia; F II, 44. vilia iacent multa et praecura relicta; T V, 101. quae (conscientia) sublata iacent omnia; N III, 85. bgl. studia.

a. nimis: (amici est) efficere, ut amici iacentem animum excitet; Lae 59.

arcae: cui nec arae patriae domi stant, fractae et disiectae iacent: T III, 44.

bona: dum corporis (bona) et externa iacent huius: T V, 76.

conclusio: iacet .. tota conclusio: D II, 106. corpus: iacet .. corpus dormientis ut mortui: D I, 63. iacente et mortuo paene corpore: D I, 115.

disciplinae: ut .. iacere necesse sit tot tam nobiles disciplinae: A II, 147.

iudicia: cum iudicia iacent: P 27.

iustitia: f. virtus: O III, 118.

mens: ne [i]acet[] tam vegeta mens aut in corde cerebrosi aut in Empedocleo sanguine demersa iacent: T I, 41.

parvi: parvi .. primo ortu sic iacent, tamquam omnino sine animo sint: F V, 42.

patrocinium: vides .. iacere iam illud tunc perspicuitatis patrocinium: A II, 105.

philosophia: philosophia iacuit usque ad haec aetatem: T I, 5.

rami: ibi quercorum rami ad terram iacent: fr XII.

ratio: si mala non sunt, iacet omnis ratio Peripateticorum: F V, 86.

res publica: quod .. exsanguem iam et iacentem (rem publicam) doctus vir Phalereus sustentasset Demetrius: R II, 2.

sollertia: quoquo sese verterint Stoici, iacent necesse est omnes eorum sollertia: D II, 24.

species: iacet utilitatis species, valent honestas: O III, 46.

studia: omnes incenduntur ad studia gloria, iacentque ea semper, quae apud quosque improbantur: T I, 4.

virtus: nisi alterutrum sit, virtutem lacere plane puto: A II, 134. maximas .. virtutes iacere omnino necesse est voluptate dominante: F II, 117. illorum fuit heroum eam virtutem .. excitare iacentem: R III, 12. iustitia vacillat vel iacet potius omnesque eae virtutes: O III, 118.

iacio, werfen, [sch]leubern, legen, ausstoßen, hören lassen: facem: "Diana facem iacit a laeva": A II, 89.

fulmen: esset mirabile, quo modo id (fulmen) Iuppiter totiens iaceret, cum nunc haberet: D II, 44. quid .. (Iuppiter) proficit, cum in medium mare fulmen iacet? D II, 45.

fundamentum: f. fundamentum, II, I. iacio (3 Et.) E. 85, a.

ignem: "Haedi exiguum iaciunt mortalibus ignem": N II, 110.

injuriam: iactam et inmissam a te nefariam in me injuriam semper duxi: P 28.

principia: obliui mihi videntur, quae ipsi fecerint [i]ecerint, al. [] principia naturae: F V, 72. querella: "sacerdula ... adsiduas iacit ore querellas": D I, 14.

talum: ita iacere talum, ut rectus assistat: F III, 54. qui ita talus erit iactus, ut cadat rectus: F III, 54. quattuor tali iacti casu Venerium efficiunt: D I, 23. si quadringentos talos ieceris: D I, 23. Venerium iaci posse casu quattuor talis iactis: D II, 48. quid .. sors est? idem prope modum, quod micare, quod talos iacere, quod tesseras: D I, 85.

tesseras: f. talum: D II, 85.

Venerium: nemo est, qui saepe iactans Venerium iacet aliquando, non nunquam etiam iterum ac tertium: D II, 121. f. talum: D II, 48.

vim: iaceo, obsecro, in me vim cotascam fulminis: T II, 21.

iacatio, []ferri: I. est: iactatio est II.

voluptas gestions et se offerens insolentius: T IV, 20.

relinquunt, al.: quia motus turbulenti iactioneque animum .. incitatis et impetu inconsiderato elatas rationem omnem repellentes vitae beatas nullam partem relinquunt: T V, 15.

II. offerri, al.: f. I. relinquunt. subicio: voluptati (subiecta sunt) malivolentia [] malevol. [] .. delectatio, iactatio: T IV, 16.

III. philosophi: videre licet alios (philosophos) tanta levitate et iactione, ut iis fuerit non didicisse melius: T II, 12.

iacio, werfen, []feren, umher[]schleubern, im Runde []f[]ren, r[]hmen, []raffen: I. alqs: nemo est, qui saepe iactans Venerium iaciat aliquando: D II, 121.

II. alqm. se: his tu praesentibus gemere et iactare te non audebis profecto: T II, 45. his gravissimis casibus in eundem portum .. magna iactati tempestate confugimus: T V, 5. gravius etiam iactabitur et in .. figura peccatum .. transferetur: T 45. nec eno (cupiditate) se foris solum iactant: F I, 44. perturbationem iactantibus se opinionibus inconstanter et turbide in motu esse semper: T IV, 24. in quo .. maxime consuevit iactare vestra se oratio .. clara .. viris commemorandis: F I, 36.

caestus: pugiles .. in iactandis caestibus ingemesunt: T II, 56.

hominem: homo demens .. in his undis et tempestatibus ad summam senectutem maluit iactari: R I, 1.

Iapathum: eo Iapatho, ut iactare, nec es satis cognitus qui sis: F II, 24.

nummum: iactabatur .. temporibus illis nummus sic, ut nemo posset scire, quid haberet: O III, 80.

partem: exsultare eam (partem animi) in somno immoderateque iactari: D I, 60.

iacitura, []ferri, D[]fer: facio: f. iactio, III. iacturam (4 Et.) E. 17, a.

II. I. liberare: se .. iuvindis nec turpi iactura, quando erat aedilis, nec maxima liberavit: O II, 58.

2. in: in his inmanibus iacturis infinitisque sumptibus nihil nos magnopere mirari: O II, 56.

iacus, Wurf, []schleubern: I. est: quid est tam incertum quam talorum iactus? D II, 121.

II. extimesco: quod (hominis) tonitrua iactusque fulminum extimescunt: D II, 42.

iaculor, nach dem Ziel werfen: I. consequi: magnam laudem .. consequere equitando, inculando: O II, 45.

II. alqs: quis est .. qui totum diem iaculans nou aliquando conlinet? D II, 121.

iaculum, Wurfpfeil: I. multitudo: solem prae iaculorum multitudine et sagittarum non videbitis: T I, 101.

II. traicere: si Haunibal ad portas venisset murumque iaculo traicisset: F IV, 22.

iam, []hon, bereits, noch, nun, schon, sogleich, bann, ferner, anherben, sogar, neg. nicht mehr, noch nicht: I. im affirmativen Satz: I. bei Verben (Sätzen) und Participle: hos si contemnimus et iam abiectos putamus: A II, 130. iam abscedet (cor), simul ac molam et vinum inspereris: D II, 37. sed cum (vium) acceptum iam et approbatum esset: A I, 41. satis enim mihi est te iam bene accepisse, quid dicam: A fr 19.

uti || ut || iam videar adduci haec quoque ... esse patriam tuam; L II, 6. cum ex eo (Sophocle) quidem iam adfecto aetate quaereret ... C 47. deligitur ... dux contra illos principes afflictos iam et depulsos loco audax; R I, 68. cum ... laetitia, ut adempta iam aliquod conceptum ceciderit; T IV, 12. iam enim (dolor) adesse poterit; F II, 92. iam tibi aderit princeps fortitudo; T III, 86. quod (bonum) sit ex usu iam praesens esse atque adesse; T IV, 14. praestat ... morti iam ipsi adventanti paulum praecedere ob viam; T V, 56. iam agnosco Graecum; T I, 15. de quibus acturi iam sumus; L I, 63. cum (M. Valerius Corvinus) esset acta iam aetate in agris; C 60. apparet enim iam, cor cum oculis consentire; A II, 90. quando ad maiora quaedam, ut iam apparebit, nati sumus; F V, 21. iam hortum ipsi agricolae succidiam alteram appellat; C 56. approbo: f. accipio; A I, 41. qui (catalus) iam appropinquat ut videat; F III, 48. qui ad summam aquam iam appropinquat; F IV, 64. nostri consules regem inimicissimum moeni- bus iam appropinquantem monuerunt, ... ut caveret; F V, 64. ascendit: f. inen. iam Polemonem audiverant adsideu Zeno et Arcesilas; A I, 34. iam cernam, mene an illam (matrem) potiore putes; T II, 20. iam illa cernimus; N II, 127. cernes iam spatia frugifera ... camporum; N II, 161. omnia iam cernes divina mente notata; D I, 17. iam si pudor, si modestia, si pudicitia ... infamiae metu coarcebantur; F II, 78. sed cogita iam causa perturbationis; T IV, 82. f. invetero. animo iam haec tenemus comprehensa, non sensibus; A II, 21. age, iam concedo non esse miseris, qui mortui sint; T I, 14. si iam concedamus aliquid vim caelestem ... pertinere; D II, 93. iam enim concludatur oratio; F IV, 78. sequitur, ut conclusa mihi iam haec sit omnis oratio; L I, 48. civitatis aut condere novas aut conservare iam conditas; R I, 12. per ... enim (venam) ad cor confectus iam coctusque (cibus) perlabitur; N II, 137. se iam confectum (esse) senectute; O III, 100. sed iam confirmata causa; A II, 61. in iis aetatibus, quae iam confirmatae sunt; F V, 62. corroboratis iam confirmatisque et ingenuis et aetatibus; Lae 74. consero: f. 2. vetus. iam solis annuus cursus spatia mensuris luna consequitur; N II, 50. iam diei noctisque vicissitudo conservat animantes; N II, 132. cum ... iam populus condesisset; D I, 55. cum iam philosophorum disciplinae gravissimae constitissent; A II, 15. cum perturbare ... vos philosophiam hanc iam constitutam velitis; A II, 14. id, quod iam contritum est restitute, proverbium; O III, 77. cum (vir egregius) iam praecordius conceptam mortem contingeret; T I, 96. opusculum leucibratum his iam contractionibus noctibus; P 5. ad te igitur mihi iam convertenda omnis oratio est; T IV, 59. iam Atheniensium populi potestatem ... ad furorem multitudinis licentiaeque conversam pesti *; R I, 44. coquo: f. conficio; N II, 137. ad quorum ... usum iam corroborati natura ipsa praecunte deducimur; F V, 58. f. confirmo; Lae 74. sed iam decantaverant fortasse; T III, 53. sed iam .. de provinciis decedatur; L III, 18. iam ipse defluerebat coronae; T V, 62. iam enim a sapientium familiaritatibus ad vulgares aulicis oratio nostra delabitur; Lae 76. homines iam morte delictos reponere in deos; N I, 38. depello: f. addigo. Pyrrhi temporibus iam Apollo versus facere desiderat; D II, 116. de quibus iam diximus; A II, 46. quae iam dicam; A II, 98. at enim [nam] dicitis || iam dicitis || virtutem non posse constitui; F IV, 40.

quam haec pulchra putet, ipse iam dicit; T IV, 67. quid iam de hominum genere dicam? N II, 99. ut iam || etiam; ad || Romulum patribus lectis fecisse diximus; R II, 50. quid iam de Saturnino, Sulpicio, reliquis dicam? L III, 20. eatali, qui iam dispecturi sunt; F V, 64. iam omnia conglutinatio recens aegre, inveterata facile divellitur; C 72. iam ludi publici quoniam sunt cavea circosque divisi; L II, 86. quasi iam divinarem ... fore ...; C 12. quoniam || quom iam || quieti corpus nocturno impetu dedi; D I, 44. ut iam docebo; N III, 42. iam se ipse doceat eum virum bonum esse; O III, 76. iam efficias, ut mundus optime librum legere videatur; N III, 23. iam explosae electaeque sententiae Pyrrhonis, Aristonis, Erilli ... adhibendae omnino non fuerunt; F V, 23. erudio: f. 2. doctus. picturam .. egregiam, sed iam evanescentem vetustate; R V, 2. quin haec ... ars augurum evanuerit iam; L II, 33. et ii, quibus eventit iam, ut morerentur, et ii, quibus eventurum est, miseri; T I, 9. haec aetas .. iam || tam || ex-culta; R II, 19. Laelium domo .. iam exisse; R I, 18. quae iam explicata sunt; A II, 87. iam explicata tota Carneade sententia; A II, 98. iam enim ipseus Catonis sermo explicabit nostram ... sententiam; C 3. sed hoc quidem genus divinationis vita iam communis exposcit; D II, 86. f. icio. iam explorata nobis sunt ea, quae ...; R I, 19. quod iam expolitum sit; D II, 48. expositis iam igitur sex de summo bono sententiis; F V, 20. sed iam exprope .. istas leges de religione; L II, 17. iam decolorum sanguinem omnem (vestis) exorbuat; T II, 20. isto enim bono iam expoliari potes; T V, 27. iam argumenti ratione conclusi caput esse faciunt ea, quae perspicua dicunt; F IV, 8. si iam fieri possit vera coniectura saniorum; D II, 129. id se in foro optime iam facere; O II, 47. vide enim iam me fateri aliquid esse veri; A II, 119. iam fateris igitur non esse te divitem; P 45. f. video; L I, 32. fungar enim iam interpretis munere; T III, 41. atque habet etiam || iam || amoenitas ipsa ... inlecebras multas cupiditatum; R II, 8. iam ... apud eum quem habet locum fortitudo? O III, 117. (Cato) quasi cognomen iam habeat in senectute sapientis; Lae 6. iam gustatus ... habitat in ea parte oris; N II, 141. vide ... iacere iam illud tuum perspicuitatis patrocinium; A II, 105. f. 2. exanguius, ut (antiqui more) non modo non colantur, sed iam ignorentur; R V, 2. quam (sugurandi scientiam) vel usu iam vel doctrina vel vetustate immutata videntur; D II, 70. iam istae te quoque impedit in navigando; A II, 109. inclinatio iam in postmeridianum tempus die; T III, 7. iam cum magistratum inieris et in contionem ascenderit; F II, 74. sed tamen (puer) iam infici debet iis artibus; F III, 9. faciam ... et || iam || in gradibus in disputationem; R I, 38. iam instructa sunt mihi in corde consilia omnia; N III, 78. iam virtutum esse consuetudine vitae ... interpretemur; Lae 21. parentem huius universitatis invenire difficile est, cum iam inveniri, indicare in vulgus nefas; T I, 8. iam inveteratis litteris atque doctrinis; R II, 18. cum iam inveterata vita hominum se tractata esset et cognita; R II, 20. iam Pythagoras et Plato ... preparatos (nos) ... proficisci ad dormiendum iubent; D II, 119. iam vel ipsi (inrisores) iudicent, utrum ...; P 13. ut huius quoque generis laudem iam languenti Graeciae inquirat; T II, 5. qui etiam liberata iam civitate dominationes adpetiverunt; R II, 48. ut iam liceat una comprehensione omnia complecti; F V, 26. qui iam licet nobis a natura

leges et iura selungere? L I, 35. iam enim cum ipso Epionro loquar; N I, 87. deus inclusus corpore humano iam, non Cassandra loquitur; D I, 67. sedet etiam || iam, al. || loqui de pudicitia; L I, 50. ut iam cum utroque loquar; Lae 10. iam mallem Cerberum metneris; T I, 12. ii .. ipsi (parietes) iam extrema scelera metnentes; O I, 29. qua (oratione) facit eum (Socratem) Plato nunc apud iudices iam morte multatum; T I, 97. quem necassem iam verberibus, nisi iratus essem; R I, 59. quem (Hieronymum) iam cur Peripateticum appellem, nescio; F V, 14. id ¶ iam corpus et quasi qualitatem quandam nominabant; A I, 24. qui ... obduruisse .. iam esse contra fortaniam arbitrantur; T III, 67. ut iam proverbii locum obtineret; T IV, 36. sed iam subactis miseris obtorpui; T III, 67. amicitiae nomen iam occiderit; L I, 84. ut || et || iam omittam alios (populos); R III, 24. ¶. reprehendo. sed iam ordine explicare, .. de iure civili quid sentias; L I, 14. id iam patebit; L I, 28. id enim iam perfectum arbitrantur; D II, 106. quom haec iam perfecta sint; L I, 35. sed iam ad reliqua pergamus; O I, 161. sed iam ad iustitiam pergamus; O II, 8. Epicurus ... de (re) illustri et facili et iam in vulgus pervagata loquitur; F II, 15. pervulgatum iam illud de praesule, C. Graechi etiam ... somnium; D II, 136. quae iam posui; F III, 26. sed iam ... ponam in medio sententias philosophorum; N I, 13. iam aut Callippo aut Diodorus quo modo poternat tibi istud concedere? F IV, 50. si iam possent in homine vivo cerni omnia; T I, 50. iam, quicquid || quicquid || in capite est, id coronae simile videri potest; D II, 68. iam ex insanorum aut ebriorum visis innumerabilia coniectura trahi possunt; D II, 121. iam sensus moriendi aliquis esse potest; C 74. praeterea: ¶. transigo. qui iam processerint; R I, 3. sed si iam ex hoc loco (sapientis) proficiat ut Puteolos stadia triginta; A II, 100. qui philosophiam iam professus sim populo nostro me exhibiturum; A I, 18. atqui ... profligata iam haec et paene ad exitum adducta quaestio est; R V, 15. cum iam progressus esset (Deiotarus rex) multorum dierum viam; D I, 27. quos enim ad sumptus progressa iam ista res sit; L II, 62. iam dolora medicamenta illa Epicurae tamquam de nartheo proment; F II, 22. prospicere enim iam video ... quasi perfectam rem publicam; R II, 22. qui iam profuerunt; O I, 48. qui iam aetate proventi in nostris libris adqueunt; D II, 5. quamquam eum (Q. Maximum) colere coepi non admodum grandem natu, sed tamen iam aetate proventum; C 10. culmo .. erecta geniculato vaginis iam quasi pubescens (viriditas) includitur; C 51. ut iam a laqueis Stoicorum ... recedamus; T V, 76. ad nostra iam redeo; D I, 97. ut ... in gratiam iam cum voluptate redeamus; C 56. omitto illa, quae relicta iam videntur; A II, 129. iam remota subtilitate disputandi; N II, 98. atque etiam ... quantitas iam reperitur virorum excellentium multatudo! R III, 7. quae reprehensa in alio iam in hoc omittantur; N I, 28. reprimam iam || iam me || et non insequar longius; L II, 44. iam gallinae ... quietum requirunt ad pariendum locum; N II, 129. iam nervos in sibus aliis pulsas resonare alios; D II, 33. sed eo iam, unde huc digressi sumus, revertamur; N III, 60. ut iam ad sermoneis mei auctorem || morem || revertar; R I, 63. sed iam ad propositum revertamur; O III, 39. ad me ipsum iam revertar; C 45. «(Iovis satellite) iam satata animos, iam duras ultra dolores; D I, 108. ut (oratorum laus) iam ... senescat; T II, 3.

sentitis enim iam hoc me *δύσση* dicere; A II, 29. sed iam sentio me esse longius proventum; F III, 74. nunc autem aliud iam argumentandi sequamur genus; F V, 40. sperantem ¶ cum speraret iam, al. ¶ (Antiocham) fore ut ...; A I, 70. hic autem iam sperabat magna; F I, 93. erit igitur res iam in discrimine; A II, 132. erit enim iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprias disserendi locus; F I, 37. qui (Caepio) ... in principibus iam esset, si viveret; F III, 8. nisi ... nos iam longiores sumus; F IV, 44. iam insipientes alios ita esse, ut ...; F IV, 56. qui nondum nati sunt, miseri iam sunt, quia non enat; T I, 13. sed tempus est .. iam hinc abire me; T I, 99. dicimus gravedines quosdam, quosdam torminosos, non qua iam sint, sed qua saepe; T IV, 27. si iam difficile sit persuadere ...; T IV, 65. sit iam huius disputationis modus; T IV, 82. iam de Platonis inconstantia longum est dicere; N I, 30. iam Apollinis nomen est Graecum, quem Solem esse voluit; N II, 68. iam si est Ceres a gerendo; N III, 52. ut enim iam sit alique in natura rerum contagio; D II, 33. quicquid || quicquid || fieri possit, id aut esse iam ad futurum esse; Fa 17. iam ritus familiae patrumque servare id est ... a dis quasi traditam religionem tueri; L II, 27. iam cetera in XII minuendi sumptus sunt; L II, 59. illa iam significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere; L II, 60. sit iam huius loci finis; O III, 115. iam illa cupiditas ... honoris ... quam dura est domina; P 40. ¶. elliptiq; F IV, 50. N II, 67. — bgl. 2 n. 4. iam partis singulas ... (deus) temperavit; T 22. cuius (populi) imperio iam orbis terrae tenetur; R III, 24. ¶. comprehendo. eo quo illud „sumum ius summa iniuria“ factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33. „iamque mari magno classis cita texitur; D I, 67. „iamque mari magno —; D II, 112. tracto: ¶. invetero; R II, 20. cum iam rebus transeant et praeteritis orationes scribimus; T IV, 55. ut iam ad vestros .. veniam; N I, 36. sed iam ad te venio, .. sancte || sancte || Apollo; D II, 115. venit enim iam in contentione, utrum sit probabilis ...; D II, 129. ut iam a fabulis ad facta veniamus; R II, 4. ad ipsa iam leges veniamus; L III, 5. id quod ... iam in proverbii consuetudinem venit; O II, 55. venio enim iam ad sumptuosos; P 49. hic ille iam vertetur orbis; R I, 45. si modo ea sunt quaedam; iam enim videbimus; A II, 68. quam autem ego dicam voluptatem, iam videtis; F I, 43. iam ruinas videres; F V, 83. iracundus non semper iratus est; lacese, iam videlicet furentem; T IV, 54. quod quidem quale sit, iam videbimus; N III, 27. quam sapienter iam reges hoc nostri viderint; R II, 31. video iam, illum ... virum cui praeficias officio; R II, 69. etenim video iam, quod pergit oratio; R II, 44. age, iam ista video fateorque esse magna; L II, 32. videtis iam genus hoc omne || omne esse || scientiae; L III, 41. iam membrorum ... alia videntur ... esse donata, ... alia ...; F III, 18. iam videbantur monstra dicere; T IV, 54. iam ipsa terra ita mihi parva visa est, ut ...; R VI, 16. videre iam video populum a senatu disinctum; Lae 41. qui iam vixerunt et corpore laxati illum incolunt locum; R VI, 16. ulticor: ¶. satio. urgebor iam omnium vestrum convicior; A II, 125. cum ... iam moriendi tempus urgeat; T I, 103. onere ... aut iam urgentis || urgentis || aut certe adventantis sequectatis .. te ... levavi volo; C 2. quibus (verbis) ut aliis multis consuetudo iam utitur pro Latina; A I, 25. aer (hoc quoque enim utitur iam pro Latine); A I, 26. mihi enim erit istem istis (nominibus) fortasse iam utendum; F III, 40.

ci[ss]it[is]q[ue] iam illa praeclara, quanto artificio caeset sensus nostros ... fabricata natura! A II, 86. iam id ipsum absurdum, maximum malum neglegi; F II, 93. iam ille sortis || est ||, quo nihil putatis esse vitiosius; F IV, 50. iam qui magna verteret, Mavors; N II, 67. nam || iam || Vestae nomen a Graecis || est ||; N II, 67. iam Musae primae quattuor Iove altero natae; N III, 54. iam illa; "favete linguis" et "prerogativam, omen comitorum"; D II, 83. iam aes atque ferum duelli instrumenta, non fani; L II, 45.

2. **bei Subjectivem**: cum iam essent adultae (filiae); T V, 58. neque (populum) ut in cannabulis vagientem relicto, sed adultum iam et paene puberem; R II, 21. iam illud apertum est profecto; L III, 18. quod ... complures iam menses Athenis haec ipsa te ex Antiocho videamus exquirere; F V, 8. quod conpluribus iam libris ne arbitror consecutum; D II, 1. ut ... gravitas iam constantis aetatis ... naturale quiddam habeat, quod ...; C 39. sunt inveniunt adulescentiae (studia certa); num ea constant iam requirit aetas? C 76. iam doctis hominibus ac temporibus ipsis erudit; R II, 19. quamquam id nomen durius effecit iam vetustas; O I, 37. quod ... ex sanguine iam et iacentem (rem publicam) ductus vir Phalerus sustentasset Demetrius; R II, 2. ad humanitatem ... revocavit animos hominum studiis bellandi iam immanis ac ferus; R II, 27. si nostram rem publicam vobis et nascentem ... et iam firmam atque robustam ostendero; R II, 3. immanis: f. ferus. quem (Philum) video maioribus iam de rebus quam me ... consuli; R I, 20. sedidit haec Calchas; quae iam matura videtis; D II, 64. iam Clitomacho Philo vestra operam multos annos dedit; A II, 17. multa iam mihi dare signa puerum et pudoris et ingenii; F III, 9. quod multi iam esse libri Latini dicuntur scripti inconsiderate; T I, 6. id multo iam beatius est; T I, 98. de quo (libro) iam tam multa diximus; T I, 102. nimis multo iam stulto hanc utilitatem tolli cupientibus; R IV, 2. cum (Pericles) iam suae civitatis maxima auctoritate plurimos annos ... praefuisset; R IV, 11. si ... isdem imperiis ... parent, multo iam magis (civitates) eiusdem habendi sunt; L I, 23. de qua (iustitia) multa iam dicta sunt; O I, 46. et quidem ... hanc totam copiam iam Lucullo nostro notam esse oportebit; F III, 8. ut iam omnes insipientes sint miseri; F IV, 66. noster ... populus sociis defendendis terrarum iam omnium potitus est; R III, 35. ita permixtum illud, ex quo haec secuit, (deus) iam omne consumperat; T I, 24. de quo quom perpanca dixerit ... — tu vero iam perpanca scilicet; F I, 35. iam illud perspicuum est; A II, 132. perspicuum est iam, ... quid mihi videatur; O III, 92. cum iam plena Graecia posturam et musicorum esset; R II, 18. praesens: f. i. adsum; T IV, 14. quae iam prisca videntur propter vetustatem; L III, 20. doctos adulescentes, iam aetate quaestorios; R I, 18. robustus: f. firmus. hand scio an soli iam philosophi iudicarentur; D II, 150. iam tanta religio est sepulchrorum, ut ...; L II, 55. vetera iam ista et religione omnium consecrata; T I, 32. res iam universas profundam; A II, 87. ut iam || est igitur || universis hic mundus una civitas sit communis decorum atque hominum existimanda; L I, 23.

3. **bei Relativum** (compleures, multus u. a. f. 2): non, ut bis iam vidimus, hastam in foro ponere; O II, 83. at iam decimum annum (Philocletes) in spelunca iacet; F II, 94. "e quibus ereptum primo iam a flore inventae te"; D I, 22. f. 4. alqs; L II, 63. quantum iam annum re-

gnante Lucio Tarquinio Superbo; R II, 28. C. Marcius cum ... iam septimum annum post parturam iaceret; O III, 79. venio enim iam ad tertiam partem philosophiae; A II, 142. "iam tertio me quoque funesto die ... Iovis satellites ... diadmat"; T II, 24. quoniam tertium diem iam feriat sumus; R VI, 3. tertiam iam enim || enim iam || aetatem hominum videbat || vivebat ||; C 31. qui (Graeci) in his rebus tot iam saecula versantur; A I, 25.

4. **bei Substantivem**: nam et Athenis iam ab illo primo rege Cecrope ... permansit hoc ius || corpus || terra mandandi; L II, 63. nam ex acuminibus quidem, quod totum auspiciam militare est, iam M. Marcellus ... totum omisit; D II, 77. fuit ergo iam accepta a Platone philosophandi ratio triplex; A I, 19. **Itav** ... [iam a Platone ita nominatam]; A I, 30. repetant iam a P. Valerio; A II, 13. et iam heroicis aetatibus Ulixem et Nestorem accipimus ... habitos esse sapientes; T V, 7. te ... annum iam audientem Cratippum; O I, 1. apud quem (focum) sedens ille || ille sedens || Samitium, quondam hostium, tum iam clientium suorum, dona repudiaverat; R III, 40. nam || iam || a patribus acceptos deos ita placet colli; L II, 26. sit igitur hoc iam a principio persuasum civibus; L II, 15. qui (Scipio) summam spem civium, quam de eo iam puero habuerant, continuo adolescens ... superavit; Lae II, quod iam pueri, cum artes difficiles discant, ille celeriter res innumerabiles arripant, ut ...; C 78. qui (Milo Crotionates) cum iam senex esset; C 27. vult opinio est iam usque ab heroicis ducta temporibus; D I, 1. in nostra civitate inveterasse iam bonis temporibus, ut ...; O II, 57.

5. **bei Adverbium**: controversam rem ... sed aliquando iam iudicandum; L I, 52. deflexit iam aliquantulum || aliquantulum || de spatium curriculoque consuetudo maiorum; Lae 40. aliquotiens iam iste locus a te tactus est; L II, 9. quae (res) ad confessionem ignorantiam adduxerant Socratem et iam ante Socratem Democritum; A I, 44. iam || nam || istuc concti a te paulo ante concessimus; T I, 25. f. ante, B. a. II. iam (8 St.) B. I. S. 204. b. ante: f. ante, II. iam (2 St.) B. I. S. 206. b. bis: f. 3. dia: f. dia, II. etiam. iam (15 St.) B. I. S. 735. b. dudu: f. dudum quero, tracto (3 St.) B. I. S. 778. a. de quo iam nimium etiam diu disputo; A II, 59. quod quidem iam sit etiam in Academia; F II, 2. ut iam etiam scholas Graecorum more habere audeamus; T I, 7. f. 1. libero. reperio. qui (libri) iam illis (orationibus) fere se aequarunt; O I, 3. iam de artificii et quaestibus ... haec fero accipimus; O I, 150. ut iam iamque possint emergere; F III, 48. iam iamque esse moriendum; T I, 14. "iam iam absumor"; T II, 19. f. tandem; T II, 50. congressu aliquo inter se (bestialae) an iam inde ab ortu natura ipsa congregatae sint; N II, 124. quam (rem publicam) patres nostri nobis acceptam iam inde a maioribus reliquerunt; R I, 70. iam similitudo magis apparet in bestiis; T I, 80. f. 2. multas; L I, 23. nimis: f. 2. multas; R IV, 2. nimium: f. etiam. praeculare ... iam nunc a te verba usurpant civis iuris; L I, 56. qui iam conticuerant paens ab ipso foro inveni; T II, 3. "postquam || postquam || pater adpropinquat iamque paens ut comprehendatur parat"; N III, 67. Socrates ... tum paens in manu iam mortiferum illud tenens poculum; T I, 71. cur in una re publica duo senatus et duo paens iam populi sint; R I, 31. quoniam sol paululum a meridie iam deversus videtur; L fr. 4. id quod iam persaepe perfecit; R III, 4. iam in altera

philosophiae parte ... iste vester (Epicurna) plane ... inermis ac nudus est; F I, 22. an hanc iam artem plane reliquimus? T I, 112. sed habeo opus magnum in manibus, idque iam pridem; A I, 2. ex Antiocho iam pridem audita recordari; A I, 14. recte iam pridem contra eos desitum est disputari; F II, 43. itaque hic ipse (Erillus) iam pridem est reiectus; F II, 43. desertae ... disciplinae et iam pridem relictæ patrociniū nepotinatam a nobis esse susceptam; N I, 6. rem publicam verbo retinemus, re ipsa vero iam pridem amissimus; R V, 2. quoniam Aristonis, Pyrrhonis, Erilli iam pridem explosa sententia est; O I, 6. quod populus Romanus tantis vectigalibus iam pridem vix potest; P 45. «hic situs est vitæ iam pridem lomia linguens, qui quondam Hectoræ percussus concidit ense; fr VIII, 9. ut iam prope modum appareat multitudo ... deorum; N II, 59. cum vero adfecta iam prope æstate vras a sole miscere tempus est; fr I, 17. «interea quæ iam occidente sole inhorrescit mare; D I, 24. qui (philosophi) prope iam absoluti et perfecti putantur; D II, 150. prope senescere iam Græcia; R I, 58. iam illud quidem perspicuum est; F I, 56. iam illa externa parce tu quidem; F V, 81. qui (error) mihi quidem iam anblatus videtur; T I, 37. sed hic quidem locus concludi iam potest; N III, 79. terrapavim primo, post terridivium dictum est; hoc quidem iam tripudium dicitur; D II, 72. at hi (lacerti) quidem mortui iam sunt; C 27. I. etiam; F II, 2. tum; D II, 118. 2. notus. 4. alqs; D II, 77. quem (statum) dixi iam sæpe non posse esse diuturnum; R II, 62. at sæpe iam dixi; A II, 115. F V, 43. quod (bonum, malum) sæpe iam dictam est; F III, 61. de qua (appetitione) sæpe iam diximus; F IV, 58. quem (aëra) sæpe iam appello; T I, 43. quam (patientiam dolorum) sæpe iam animi intentione dixi esse firmandam; T II, 65. iam enim hoc pro *paracrisis* verbum satis hesternò sermone trivimus; A II, 18. iam de haruspicum religione ... sat esse plane // satis esse iam // in ipsa lege dictum puto; L II, 34. quoniam ... satis iam ambulatum est; L II, 1. sed satis iam disputatum est de magistratibus; L III, 47. illud iam supra diximus; T IV, 67. Græcom illud quidem (nomen), sed perceptum iam tamen usa a nostris; N II, 91. sive etiam Aristonis diffidilem actum arduum, sed iam tamen fractam et convictam sectam secuti sunt; L I, 38. iam illud quæ tandem est? F II, 104. «operite, abscedite, iam tandem // iam iam // mittite; T II, 50. iam ægritudinem laudare ... quæcum est tandem philosophorum? T IV, 55. I. vero; T V, 107. contra iam tam solitum esse carmen; T IV, 4. Demosthenes quidem ... iam tum *quæritæ* Pythiam dicebat; D II, 118. ut mihi iam tum divinasse ille videatur; R II, 10. consilium ... hominis ... iam tum longe providentis secutus est; R II, 12. non latuit sciuntia ingenii, quæ iam tum elucebat in puero; R II, 37. si iam tum, cum (animus) erit inclusus in corpore, eminebit foras; R VI, 29. I. a. clientis. iam vero physica ... possem scribere ita plane, ut Amasinius; A I, 6. animus non esse solum, sed etiam cuiusdam modi debet esse; F V, 36. qui potest vir bonus non ad id, quod laudabile sit, omnia referre, quæ ...? T V, 48. exilium ... quantum tandem a perpetua peregrinatione differt? T V, 107. motus animi, sollicitudines ægritudinesque oblivio leniuntur; T V, 110. Chrysidus ... magnam turbam congregat ignotorum deorum; N I, 59. venæ et arteriæ micare non desunt quasi quodam igneo motu; N II, 24. reliqua quarta pars mundi, ea et ipsa tota natura fervida est et ...; N II, 27. vites sic claviculis adminicula

tamquam manibus adprehendunt; N II, 120. alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt; N II, 122. illa etiam notiora; N II, 126. rationem, consilium, prudentiam qui non divina cura perfecta esse percipit; N II, 147. domina rerum ... eloquendi vis, quam est præclara quamque divina; N II, 148. operibus [operis] hominum ... cibi etiam varietas invenitur; N II, 151. circumitus solis et Innae ... spectaculum hominibus præbent; N II, 155. immanes et feras beluas nascuntur venando; N II, 161. in Græcia multos habent ex hominibus deos; N III, 39. quid vos illa delectat explicatio fabularum? N III, 62. «iam vero semper viridis semperque gravata lentiscus ... monstrat ...; D I, 15. «iam vero variae nocturno tempore visæ terribiles formæ bellum motusque movebant; D I, 18. coniectura omnis ... ingenii hominum in multas ... partis sæpe diducitur; D II, 55. quid opus est circumcione et anfractu? D II, 127. quis dicere audeat vera omnia esse somnia? D II, 127. quæ pertinent obscuritates et aenigmata somniorum? D II, 132. virtus eadem in homine ac deo est; L I, 25. illud stultissimum; L I, 42. permultorum exemplorum ... nostra est plena res publica; L II, 33. eorum rerum ... exportatio ... nulla esset; O II, 13. videtis nihil esse morti tam simile quam somnum; C 80. terram ... antiquissimum deorum omnium voluit esse; Ti 37. I. prope; fr I, 17.

I. iam negativæ Causa: iam illa perflua ... certe minime sunt audienda; R I, 9. multo iam id in regnis minus; R I, 49. hæc iam ... ne aniculae quidem existant; D II, 86. a quibus (physica) ne tu quidem iam te abstinere; A II, 55. iam illa ... æque cum Græcia neque ulla cum gente sunt conferenda; T I, 2. nec litterarum Græcarum nec philosophiæ iam ullam auctoritatem requiro; A II, 5. nec vero iam meo nomine abstant; R I, 6. intellego nec vero iam aliam esse illam legem puto non modo habendam, sed ne appellandam quidem; L II, 13. quæ (XII) iam nemo discit; L II, 59. cum iam neutrus gratiam referre posset; Lae 53. iam istuc quidem nihil negotii est; T I, 16. iam ut nihil possit esse contemptius; D II, 117. infra autem iam nihil est nisi mortale et caducum præter animos; R VI, 17. iam de perinris ... nihil sane hoc quidem loco disputandum est; L II, 41. cum eius iam nihil interesset; O II, 84. I. 5. vero; C 80. nihil enim iam habes, quod ad corpus referas; F II, 98. nihil enim iam acquiratur; T I, 109. quod iam a me expectare noli; F II, 118. si iam ipsa illa accusare nolis; T IV, 75. quod iam beatus nollet esse; T V, 62. quæ iam non ad multitudinem, sed ad vosmet ipsos ... pertinet; A II, 144. quæ iam oratio non a philosopho aliquo, sed a censore opprimenda est; F II, 30. iam contenti non poteris; F II, 84. iam non dubitabis, quin ... sint beati; F V, 71. alterum autem iam integrum non est; T V, 17. iam de cælo servare non ipsos censes solitos, qui auspiciabantur? D II, 74. iam qui incolunt eas urbes, non hærent in snis sedibus, sed ... rapuntur longius; R II, 7. fortasse // fore iam, al. // non tam illius te rei publicæ patienter; R III, 47. sed hæc // hoc // iam non ex te, Quinte, quero, verum ex ipso poetâ; L I, 3. ut iam oratio tua non nulum a philosophorum lenitate abest; L I, 11. iam illud ex institutis pontificum et haruspicum non mutandum est; L II, 29. iam illis promissis standum non esse quis non videt? O I, 82. qui (consobrini, sobrini) cum una domo iam capi non possint; O I, 54. iam illud non sunt admonendi; O II, 68. iam enim (ins iurandum) non ad iram deorum, ... sed ad iustitiam ... pertinet; O III,

104. quae iam agere non possem; C 38. loquer enim iam ... non de sapientium, sed de communibus amicitis; Lae 77. diutius enim iam in hoc desiderio esse non possum; Lae 104. f. nihil; D II, 117. I, 1. caelo. S. vero; F V, 96. N II, 24. non ego iam Epaminondae, non Leonidae mortem huius (Epicuri) morti antepone; F II, 97. non ego tecum iam ita iocabor, ut ...; F IV, 74. non enim iam stirpis bonum (vitis) quaeret, sed animalis; F V, 40. non quero iam. verumne sit; F V, 79. non ego iam cum huius (Dionysii) vita ... Platonis ... vitam comparabo; T V, 64. iam assumptione non concessa nulla conclusio est; D II, 109. in qua (re publica) ... intellegi iam licet nullum fore, quod praesit, imperium; R I, 60. f. I, 5. vero; O II, 13.

III. **Idcirco**: cum furiosorum bona legibus in adgratorum potestate sint, quod eorum iam *; R III, 45.

iambus, **Jambus**: quem Hipponactis iam-bus laeserat; N III, 91.

ianua, **Ἰάνη**: impello. adveniens digito impellam ianuum, fores patebant; T IV, 67. nomino: ex quo transitione perviae, iani* foresque in liminibus profanarum aedium, ianuae nominantur; N II, 67.

ianus, **Ἰάνης**: f. **ianua**, nomino.

ibi, **δοτι**, **δα**, **δαξίσθ**: quando .. sibi || ibi, unum || quodque eorum siderum cursum decorum esse adeptum; Ti 30. veni Athenas, ... neque me quisquam ibi agnovit; T V, 104. ibi (Damaratus) suas fortunas constituit ac liberos procreavit; T V, 109. ibi cum palam eius anuli ad palmam converterat; O III, 38. ibi hoc dicit, ubi ...; F II, 20. sibi ex oraculo voce divina edidit Apollo, puerum ... temperaret tollere; D I, 42. eripio: f. suppedito. ibi .. adulescens habitabat (Epicurus); N I, 72. ibi quercorum rami ad terram iacent; fr XII. ibi permultos || per multos || annos admirabili quadam laude provinciae praefuit; A II, 1. procreo: f. constituo. Herculeum ... exiase in solitudinem atque ibi sedentem diu secum multumque dubitasse ...; O I, 118. quem (M. Catonem) ibi esse nescieram; F III, 7. si ibi te esse scissem; F III, 8. ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aerumna non possit; F V, 96. ut, cum ibi essem, audiebam; T II, 34. qui tum ibi erant; D I, 68. qui ibi tum erant; D II, 114. meliora, ... quam ibi fuissent, unde hae translata essent; R II, 30. ubi tyrannus est, ibi ... dicendum est plane nullam esse rem publicam; R III, 43. ubi turpitudinis sit, ibi utilitatem esse non posse; O III, 35. ibi fraus venditoris quae potest esse? O III, 55. si ibi cum legibus esse non oportebit; P 32. ut aliquis nos deus ... in solitudine uspiam collocaret atque ibi suppeditans ... copiam hominis omnino aspiciendi potestatem eriperet; Lae 87. ut, quocumque haec (voluptas) loco suppeditetur, ibi beate queant vivere; T V, 108.

ibidem, **ἐθεν** **δοτι**, **ἐθεν** **δαξίσθ**, **δαβρι**: deinde ibidem homo acutus ... f itaque attulit rem commensuram; F I, 19. primus rogator, ut esse rettulit, ibidem est repente mortuus; N II, 10. portus .. praesto est, [quoniam mors ibidem est]; T V, 117. εἰσπίτῃ; haec duo ... primum esse quaedam falsa visa, ... deinde ibidem, inter falsa visa et vera nihil interesse; A II, 44. ipse Alemaeo tuus ... nonne ibidem incitato furore: unde haec flamma oritur? A II, 89.

ibis, **Ἰβίς**: I. avertunt, al.: velut ibes maximam vim serpentinum conficiunt, cum sint aves excelsae, curibus rigidis, corneo proceroque rostro; avertunt pestem ab Aegypto, cum volucris anguis ex vastitate Libyae vento Africo invectris interficiunt atque consumunt; N I, 101.

purgant: quod ... purgantibus || purgare || .. alvos ibes Aegyptiae curantur || curant ||; N II, 126.

II. **curo**: f. I. purgant. repono: ibis, accipitres, aspidas, crocodilos ... in deorum numerum reponemus; N III, 47. vio: prius ... quam ibim aut apidem aut faelem aut canem aut crocodillum violent; T V, 78. non faendo quidem auditum esse crocodillum aut ibim || ibim || aut faelem violatum ab Aegypto; N I, 82.

ichneumon, **Ἰχνημόν**: strait: possum de ichneumonum utilitate ... dicere; N I, 101.

ico, **τρέψω**, **ἐσθλάω**, **σέβω**, **ἐσθλάω**: alqm: quaquam graviter cernimus ictum; T II, 49. cum Summanus in fastigio Iovis optami maximi ... e caelo ictus esset; D I, 16. cum in Capitolio ictus Centaurus e caelo est, in Aventino portae et homines, Tusculi nedes Castoris et Pollucis Romaeque Pietatis; D I, 98. tum statua Nactae, tum simulacra deorum Romulusque et Remus cum altrice belus vi fulminis icti conciderunt; D II, 45. Romulus lactens fulmine ictus; D II, 47. cum Ptolemaeus || Ptolem. || familiaris esse (Alexandri), in proelio teo venenato ictus esset; D II, 135.

aedes: f. alqm; D I, 98. familiarum: f. alqm; D II, 135. foedus: cum T. Tatius, rege Sabinorum, foedus icti; R II, 13.

homo: f. alqm; D I, 98. lucem: xinx candida se radiis dedit icta foras lux; D I, 108.

portas: f. alqm; D I, 98. simulacra, statuum: f. alqm; D II, 45. turbines: xglobosos turbines existere ictos undis concursantibus; N II, 89.

ictus, **Ἰκτός**, **Ἰκτός**, **Ἰκτός**: I. extimisco: ut (di) casus aut ictus extimescant; N II, 59.

habeo: nec ullum habet ictum, quo pellat animum, status hic non dolendi; F II, 32. fortuna ... casus rariores habet, ... bestiis ictus, morsus, impetus; O II, 19.

infligo: hos non hostilis dextra, non Terra edita moles Gigantum, non biformato impetu Centaurus ictus corpori infixit meo; T II, 20.

reformido: ut (bestiae) ... nullos impetus, nullos ictus reformident; T V, 79.

sentio: ut omnes ictus ... sentire possimus; N II, 141.

II. **cadere**: video .. utrumque comminus ictu occidisse contrario; T IV, 50.

concidere: quae (altrix) tum cum pueris flammato fulminis ictu occidit; D I, 90.

dari: eo .. icta me ad casum dari; D I, 44. deflagrare: is (Phaethon), ante quam constitit, ictu fulminis deflagravit; O III, 94.

pell: f. I. habeo; F II, 82.

rum **ἔα**: rudem illum ... (videmus) quamvis levi ictu ploratus turpissimos edere; T II, 38.

idcirco, **διεμγεν**, **διεπέβη**: I. **βει** **ἄρβην**: nec, si ... nulla erat ... lex ..., idcirco non contra illam legem sempernam Sex. Tarquinium vim Lucretiae ... attulit; L II, 10. quod praecceptum quia minus erat, quam ut ab homine

videretur, i. assignatum est deo; F V, 44. num i. existimas fornicam antependendam esse huic pulcherrimae urbi, quod ...? N III, 21. i. mortem cense esse sempiternum malum; T I, 10. quoddam nullo modo sine amicitia firmam ... incunctitatem vitae tenere possumus, ... i. et hoc ipsum efficitur in amicitia, et amicitia cum voluptate connectitur; F I, 67. nec ... i. ... non eadem superstitio, qua ceteras gentes, conflictantur; L I, 32. si mens voluntasque divina i. consultat hominibus, quod ...; N III, 70. quod quia patriae non utile putavit, i. sibi honestum ... sentire illa ... credidit; O III, 110. i. (manus) non desideraret, quia, quod dolore caret, id in voluptate est; F I, 39. quod ne ita || [id] || facere posses, i. heri non necessario loco contra sensus tam multa dixeram; A II, 79. qui igitur eixise ex potestate dicuntur, i. dicuntur, quia ...; T III, 11. quia (honestum) per se nobis placet, ... i. illos, in quibus esse virtutes esse remur, a natura ipsa diligere cogitur; O II, 32. qui (Stoici) ... id non concedant || idcirco non dant, id circumciant, al. ||, ut ... (animus) ne intereat; T I, 78. nec, si ia, qui accipit, bene utitur, i. is, qui dedit, amice dedit; N III, 70. officio: f. connecto. non intellegit i. esse ea (studia) propter se ex petenda, quod ...; F V, 50. nec, si id ipsi minus consequi possumus, i. minus id || [id] || ita faciendum esse sentimus; T II, 8. qui, quia ... arbitrentur, aut quia ... extimescant ... i. mortem fugiant; F V, 31. quid sit, quod i. fugiendum non sit, quod omnino turpe non sit; O III, 33. i. (glum) genueram, ut esset, qui ...; T I, 102. si omnes Athenienses delectarentur tyrannicia legibus, non ea. leges istas habuerunt? L I, 42. quod ea ... consequi sine aliis ... non possemus, i. inquit esse cum hominibus communitatem; O I, 158. ut non solum quia nos diligamus, sed quia ... sit, i. ... moveamur; F V, 46. quod ex nobis natos „liberos“ appellamus, i. Carere nati nominati sunt Liber et Libera; N III, 62. non ... i. omnia non sequebatur, i. non erat ortus illinc; F IV, 13. quae (omina) maiores nostri quia valere censebant, i. omnibus rebus agendis QUOD BONUM, FAUSTUM, FELIX, FORTUNATUMQUE ESSET? praefabatur; D I, 102. ut hic mundus esset animatum absolute simillimus, ... i. singulare dens hunc mundum ... procreavit; T I, 12. non i. non optime nobis a die esse provisum, quod ...; N III, 70. sia autem i. possent providi, quia certa sunt et fatalia; D II, 25. num ... i. in urbe esse rationem, cogitationem, mentem putas? N III, 21. nec, quia nosquam erat scriptum ... i. minus Cocilem illum rem gessisse tantam fortitudinis lege ... putabimus; L II, 10. sum: f. II s. III. nec, si plures sunt i. ... i. plus etiam valent; O II, 79.

II. **bei Subjectiven:** negant sapientem i. virum bonum esse, quod ...; R III, 26. num i. est ille (T. Pontius centurio) praestantior? C 33. quia natura mutari non potest, i. verae amicitiae sempiternae sunt; Lae 32.

III. **bei Sätzen:** ne aegri quidem quia non omnes convalescunt, i. ars nulla medicina || medicinae || est; N III, 12. non ... si ... propensiores sunt ... i. etiam nostrarum voluntatum atque appetitionum sunt causae naturales; Fa 9. ugi. I. censeo.

IV. **elliptisch:** i. haec tecum, quia vestra est de somniorum veritate sententia; N III, 93. illud ... i. recte a poeta, quia ... personae servandum fuit; O III, 106.

idem, derselbe, eben derselbe, eben dieser, der nämliche, gleiche; A. **bei Substantiven:** i. attri-

butionis: i. ohne Zufat: a. **Eigenamen:** idem Aquilius; N III, 74. ab eodem Archimede; R I, 21. ab eodem ... Aristotele; L III, 14. idem Chaeilius; C 26. idem Chryssippus; N II, 38. apud eundem Coelium; D I, 56. eundem ... Cottam; N II 2. idem Demetrius; L II, 66. idem Ennius; N II, 4. idem Lucilius; F I, 9. ab eodem Lycurgo; R II, 18. Marcellus idem; R I, 21. idem Marius; T II, 53. eadem Medea; N III, 67. ab eodem Philone; N I, 17. ab eodem Platone; L III, 14. apud eundem ... Platonem; O I, 87. idem ... Pompilius; R II, 26. genitor Saturnus idem; D II, 64. idem ... Socrates; D I, 123. idem Terentius; Lae 93. idem Theophrastus; T V, 25. idem Tyndaridae; N II, 6. eiusdem Zenonia; N I, 38. ab eodem Zenone; N II, 58. — idem Peripatetici; T IV, 43. idem Spartiatis; D I, 76.

b. **Gattungsnamen:** eadem actio; F III, 44. cum idem (aequalibus); Lae 101. eandem ... aequitate; R I, 55. aequitate eadem; O II, 83. idem (aer); N II, 101. < eodem aere; A II, 85. eiusdem aetatis; O III, 73. eisdem ... aetatibus; A II, 125. in eadem (amicitia); Lae 103. eandem (animam); N II, 136. idem (animus); T IV, 38. L I, 61. eundem (animum); C 79. eiusdem animi; R III, 37. < eodem ... aeno; R II, 20. eadem adprobatione; A II, 52. eadem (aqua); N II, 26. idem argumentis; F IV, 45. eadem ... arma; T II, 58. eodem artem; D I, 2. in eadem artem; T II, 58. — eodem bello; N II, 7. C 32. in eodem propemodum brevitate; T I, 94. — eodem caelo; A II, 58. ex eodem (caelo); T I, 41. ad idem caput; T I, 33. in eodem carcerem; T I, 97. eadem causam; N II, 168. eadem ... causas; D I, 126. causam ... eadem; O I, 38. idem de causis; O I, 89. in eadem causa; F I, 49. IV, 65. O III, 109. [in eadem causa]; O I, 112. eadem ... in causa; F IV, 56. eadem in causa; R III, 28. ob eadem causam; D I, 93. O II, 38. eadem ... famae celebritate; T I, 28. apud eodem (consores); L III, 47. civitatis eiusdem; L I, 93. eiusdem ... civitatis; O I, 53. eiusdem civitatis; O III, 69. coloribus eiusdem; R V, 2. in eundem ... colorem; D II, 30. eandem ... comparationem || [comp.] ||; T I, 24. ad eandem inter se comparationem; N II, 51. in eadem || eam || (concham); F III, 63. eadem (conclusionem); D II, 109. eadem condicione; D II, 93. eiusdem consilii; P 12. una conversioe atque eadem; T I, 19. cupiditatis eiusdem || cupiditatis eiusdem ||; L III, 31. omnis cultus et curatio corporis ... eadem; N I, 94. idem (cursor); D II, 144. eundem cursum; fr IX, 12. eodem cursu; T I, 68. idem spatii cursibusque; N II, 49. in eodem cursu; N III, 89. — idem (xviri); R II, 82. idem (deus); D I, 121. idem ... deus; D II, 51. eiusdem ... dei; D II, 67. idem ... di; N III, 75. eodem (deos); D I, 117. L II, 15. eodem || eorum numer, al. || (deos); L II, 32. ab idem (deis); N I, 4. idem (dialectici); D II, 108. idem ... dies; F II, 102. idem dies; N II, 6. eodem die; F IV, 1. eiusdem disciplinae; D I, 6. eandem ... totius caeli descriptionem || descr. ||; R VI, 24. eadem divinitas; N II, 39. dolores eodem; F III, 42. — eadem (eloquentia); N II, 2. eodem ... equo; D I, 58. idem in erratis; N I, 31. in eodem ... errore; N III, 25. ad eundem exitum; Fa 44. in eadem explicatione naturae; F IV, 12. — idem Euripidis fabulis; F I, 4. eadem (factio); R I, 68. in idem ... fatis; D I, 100. eandem ... fidem; R I, 55. eundem finem; F V, 40. eundem bene dicendi finem; T II, 3. idem ... finibus; T I, 32. idem finibus; C 82. eodem flumine; F V, 70. eodem ... flumine; R II, 10. ad eundem fontem; T III, 82. ex eodem fonte; N III, 48. in eodem

(fontibus); O III, 96. eisdem ... formis; A II, 125. eandem fraude; O III, 115. eadem ... frons; O I, 90. — agnitor Saturnius idem; D II, 64. eandem gentem; D I, 35. eiusdem gentem; O I, 53. III, 69. eiusdem generis; A II, 98. F I, 12. T IV, 16. 26. N II, 127. D I, 68. 121. II, 18. R I, 53. Lae 81. T I, 27. generis eiusdem; F IV, 4. V, 18. 65. T V, 120. N I, 28. III, 62. D II, 142. O I, 7. 11. II, III, 43. Lae 48. [generis eiusdem]; O III, 24. [eiusdem generis]; F V, 36. eodem genere; D II, 135. de genere eodem; T IV, 16. ex eodem genere; F IV, 50. N II, 12. eodem in genere; F V, 68. N III, 47. O I, 116. in eodem genere; N I, 48. — in eundem habitum; D II, 30. idem (haruspices); L II, 21. idem (homo); T III, 18. eiusdem hominis; N I, 108. ab eisdem (hominibus); O II, 14. ad eandem honestatem, F II, 19. idem ... honos; F III, 73. idem honos; fr IX, 11. eisdem ... honoribus; A II, 125. eadem hora; D II, 80. idem (amor); N II, 26. — idem (ignis); N II, 41. eadem ignorantia; D II, 49. eadem imbecillitate; F IV, 77. idem imperis; L I, 23. eadem ... inconstantia; F IV, 77. eisdem ... ingentis; A II, 125. in eadem ... iniustitia; O II, 42. idem (iura); O III, 69. >. eodem iure; R I, 67. * sanxit iura nobis, ut omnes idem ... uterentur; R III, 18. — eisdem (labores); F I, 63. eisdem labores; T II, 62. laetitia; . eandem; F II, 13. [in eadem legione]; O I, 36. eodem ... leto; D I, 56. eadem ... levitate; T IV, 66. eadem ... lex; N II, 79. eadem (lex); L I, 44. una ... et eadem lege naturae; O III, 27. eandem licentiam; T I, 6. eiusdem ... linguae; O I, 53. eodem locum; N I, 97. eodem loco; L II, 53. eudem in loco; T V, 11. idem in locis; Fa 2. eodem (luctu); T III, 75. idem (lumen); Lae 100. eadem luna; D II, 17. — eundem magistratum; L III, 9. idem malis; T III, 53. eadem ... mediocritas; O I, 140. eadem membra; D II, 40. eadem mentem; N II, 54. eadem mente; T I, 46. eadem ... mente; R II, 53. idem rei publicae modis; R I, 68. eiusdem modi; A II, 40. >. 44. 51. 77. >. 84. 85. 86. 101. 102. 125. D I, 128. II, 31. 34. eiusdem modo; N I, 28. eodem modo; A II, 33. 40. 47. 71. 93. 96. 98. 107. 122. 123. F I, 68. II, 27. 83. III, 38. IV, 12. N I, 77. D I, 25. 29. II, 146. Fa 30. L I, 45. O II, 35. III, 23. C 8. Lae 56. T I, 42. eodem ... modo; F IV, 50. N II, 103. D I, 114. 116. 125. II, 113. O I, 4. T I, 24. eadem ... monumenta; O I, 55. in eundem morbum; O III, 92. eandem (mortem); D I, 51. idem (animorum motus); T IV, 34. eodem motus; T I, 63. eandem (mutationem morum); L III, 31. — eisdem ... nationis; O I, 53. eadem natura; F II, 46. N II, 122. L I, 26. O I, 98. Lae 88. eadem (natura); R I, 45. D I, 116. eadem ... natura; O I, 12. eadem ... natura; C 72. >. eiusdem naturae; T I, 21. 25. 30. unius eiusdemque naturae; T I, 30. eadem (natura, abl.); T III, 2. una eademque natura; L fr 2. cum eadem (natura); T I, 22. eadem e natura; T I, 67. ex eadem alteraque natura; T I, 27. secundum eandem naturam; O III, 27. in eandem navem; N III, 89. eodem nomine; F II, 9. 20. eodem ... nomine; N III, 56. eisdem nominibus; A II, 125. idem nominibus; N III, 54. eadem (nota); A II, 110. eadem (nocte); N II, 69. D I, 47. eodem numero; N III, 54. in eundem numerum; A II, 13. in eundem librorum numerum; D II, 4. — iidem ... oculis; A II, 105. ex eadem officina; P 5. officia non eadem; O I, 122. eadem (opinio); T II, 52. eadem (opinio); L I, 45. eadem ... oratio; T IV, 62. idem et semper sui similis orbis; T I, 33. eandem orbem; N I, 87. eandem XII signorum orbem; N II, 52.

eandem ... orbem; N II, 53. in eodem orbe; T I, 68. idem ornatus; N II, 118. — eodem pacto; A II, 128. eandem (palmam); L I, 2. eadem parte ... eademque; T I, 23. ab eadem parte; R VI, 24. idem (pastor); N II, 89. eiusdem (patris familiae); L II, 48. eadem (philosophia); T I, 14. idem (philosophus); F II, 29. 49. ab eodem poeta; T III, 44. apud eundem poetam; fr VIII, 9. idem pomerium; N II, 11. idem (populus); L III, 34. eundem populum; R IV, 7. ad eandem ... portas iecoris; N II, 137. in eundem portum; T V, 5. eadem ... potestatem; T I, 85. idem ... potestatis; L I, 23. eadem (praecipua); O I, 132. eadem ... praedictiones; D I, 98. ex eadem verborum praestigia; F IV, 74. ab idem (principiis naturae); F III, 32. ab idem principiis; F IV, 26. N I, 87. idem a principiis; F V, 19. eandem proportionem; T I, 24. eandem ... prudentiam; N II, 54. in eadem pulchritudine; F II, 47. uno et eodem temporis puncto; D II, 95. — eadem ratio; A II, 30. F II, 46. N II, 83. L I, 18. O I, 130. eadem fortitudinis ratio; F I, 49. eadem ... ratio; F II, 45. eadem ... rationem; L II, 27. eiusdem ... rationis; T IV, 7. eadem ... ratione; F I, 47. T V, 95. N II, 116. O II, 13. eadem ratione; F IV, 68. Fa 29. eadem (ratione); D II, 109. eisdem (rationibus); T IV, 64. rationibus eisdem; R II, 52. in eadem [...] ratione; A I, 46. eadem ... religione; D I, 96. res eadem; T I, 49. 39. eademem res; F IV, 22. eademem res; F IV, 2. V, 22. T III, 84. Fa 16. eadem ... res; F IV, 2. eadem (res); T III, 14. idem rebus (dat.); D I, 5. R I, 1. idem rebus (abl.); T I, 43. Lae 65. idem (rebus); O II, 31. eisdem ... rebus; O II, 87. eisdem rebus; C I. rebus idem; Lae 65. eadem de re; A II, 10. DE EADEM RE [PERCIT] ALIO MODO; F V, 38. iidem de rebus; A I, 12. II, 102. F I, 6. eisdem de rebus; A II, 125. de iidem rebus; F I, 8. idem de rebus; F IV, 10. T III, 32. L I, 15. O I, 135. eisdem ... de rebus; F IV, 62. in eadem re; A I, 45. O III, 35. eisdem ... rebus gestis; A II, 125. in eadem re publica; R I, 49. eodem ... ritu; L II, 56. — eodem sacerdotio; D I, 89. C 61. idem (sapiens); T V, 34. eodem scelerem; T I, 97. eodem (scelere); R III, 24. ex eadem Platonis schola; N I, 34. in eundem ... scyphum; T I, 97. idem ... seminibus; N II, 127. eandem (senectutem); C 4. iidem sensibus; A II, 105. eadem ... sententia; F I, 68. eandem ... sententiam; A I, 12. eisdem fore ... sententiae; O III, 116. idem ... sententis; F IV, 45. in eadem sententia; T III, 42. N III, 83. idem signis; D I, 25. eiusdem ... solis; N II, 49. eadem (somnia); D II, 146. eadem spatia; N I, 87. idem spatium; N II, 49. 103. idem ... spatium; N II, 108. eodem in spatio; A II, 9. eadem species; T I, 49. eandem (speciem dei); N I, 105. eodem statu; T III, 79. eodem statu caeli et stellarum; D II, 92. eodem stndio; T I, 1. Lae 74. eadem stndia; O I, 56. studiis eisdem; A I, 1. eadem superstitione; L I, 32. — eadem temperatione; A II, 85. eadem ... temperate; D I, 75. eodem tempore; T II, 67. D I, 74. >. II, 30. 47. 68. 79. 92. 93. >. 95. O I, 76. eodem ... tempore; N III, 18. D II, 86. R VI, 24. O III, 109. temporibus idem; T IV, 2. idem temporibus; N II, 52. O I, 108. idem ... temporibus; O I, 91. in idem tempus; N III, 18. eadem tenebras; fr V, 54. eodem terminos; R IV, 8. eandem terram; R VI, 21. eodem (terrae); N II, 83. eadem terras; N II, 49. iidem (tribuni); L III, 10. sub unam eandemque tutelam; L fr 2. — eadem ... varieties; N II, 52. ab idem (ventis Etesias); N II, 131. eisdem fere verbis; T II, 9. eisdem verbis; T II, 18. prope verbis idem; L II, 17.

eisdem prope verbis; L II, 64. eadem veritas; N II, 79. idem versus; D II, 111. versibus eisdem; O I, eundem caeli verticem; N II, 106. eadem (via); D I, 123. eadem via; D I, 123. idem vinculis; Ti 47. idem (vir bonus); O III, 50. idem (vir); O III, 112. idem (vir); L I, 18. via legendi eadem; N II, 72. eandem . . . vim voluptatis; F II, 8. eandem vim; F IV, 21. T V, 50. eandem (legis vim); N I, 40. eadem vi; N II, 83. eiusdem (vitiolatis); T IV, 29. eodem . . . vitio; T V, 66. eandem vitulum; D II, 36. idem . . . altimum bonorum; F II, 35. amor: i. humor. in eodem universo; N I, 120. eodem voluntas; R I, 64. eadem voluntates; O I, 56. in eodem voluptate; F II, 17. una atque eadem voce; O II, 42. eadem . . . urbis; L II, 26. ex eadem urbe; T V, 64. eodem usu; F III, 17. eadem (utilitas); F II, 78. Lae 32. eadem . . . utilitates; F III, 70. eadem (vulnera); F IV, 66. idem semper vultus; O I, 90. eodem (vultu); T III, 31.

2. mit *ἄναξ*: hic: f. hie, A. I, 2. idem (II Et.) §. 147, a. — eundem illum Torquatum; F II, 72. eadem illa ars; A II, 95. eadem illa atomorum . . . turbulenta concursio; F I, 20. eadem illa individua et solida corpora; F I, 18. eadem illa defectio; R I, 22. idem ille liber; T III, 54. illud idem (nomen voluptatis); A II, 138. ad eadem illa principia; D II, 50. eandem illam rem; F III, 36. idem ille (rex); R I, 65. iidem illi sapientes; fr IX, 12. eandem illam (sphaeram); R I, 22. hic est . . . ille vultus semper idem; T III, 31. — eadem . . . ista (innumerabilitas); N I, 109. idem istie (nominibus); F III, 40. eadem ista porta; R fr 6. idem iste sapiens; T V, 72. — *Κρόνος* . . . (deus) dicitur, qui est idem *Ζεὺς*; N II, 64. quae eadem Diana „omnivaga“ dicitur; N II, 68. is (Mercurius) qui sub terris habetur idem Trophonius; N III, 56. tertius (Cupido), qui idem est Anteros; N III, 60. quam (beneficentiam) eandem vel benignitatem vel liberalitatem appellari licet; O I, 20. quae (celeritas) eadem ingenii etiam laus habetur; T IV, 31. quod (commodum) idem adipisci uterque non possit; Lae 34. qui (caeli complexus) idem aether vocatur; N II, 101. quod idem (fulmen) omnibus rebus optatum auspium habemus, si sinistrum fuit; D II, 43. insanitas quaedam (animi), quae est insaniam eademque dementia; T III, 10. qui (locus) est idem infimus in rotando; T V, 69. quae eadem (mammas) paucas habent esse bestiae, quae pauca gignant; N II, 128. quae (natura) sit eadem sempiterna; A I, 29. quod nos prope idem Graecum *νομ* in terpretatum nomen tenemus; L II, 29. qui (rex) . . . idem . . . et rex et pater haberetur omnium; R I, 56. quam eandem (sententiam) Aristoteli fuisse et Polemonis docet; F V, 14. aderit temperantia, quae est eadem moderatio; T III, 36. nisi ea vita beata est, quae est eadem honesta; T V, 50.

II. *κομπίαι* (vgl. I, 2. qui): Aristoxenus, musicus idemque philosophus; T I, 19. hinc ille Agamemno Homericus et idem Accianus scindens dolore identidem intonsam comam; T III, 62. qui cum Academicis et eodem rethore congrredi conatus sim; N II, 1. habeo . . . C. Laelium augurum eundemque sapientem, quem . . . audiam; N III, 5. ut ait idem augur et censor; D I, 29. Ti. Gracchus P. F., qui bis consul et censor fuit, idemque || itemque || et summus augur et vir sapiens civisque praestans; D I, 36. Amphilocheus et Mopsus Argivorum reges fuerunt, sed iidem augures; D I, 88. Scylax, . . . excellens in astrologia idemque in regenda sua civitate princeps; D II, 88. ex acuminibus . . . iam M. Marcellus ille quinquies consul totum omisit, idem impera-

tor, idem angur optumus; D II, 77. ut vestri Attici . . . et sui erant idem et Attici, sic nos . . . ; L II, 5. ut vir doctissimus fecit Plato atque idem gravissimus philosophorum omnium; L II, 14. Saevoles . . . pontifices ambo et eidem iuris peritissimi; L II, 47. admonet iuris consultus hic quidem ipse Mucius pontifex idem, ut minus capiat; L II, 58. quod animi adfectionem lumine mentis carentem (maiores) nominaverunt amentiam eandemque dementia; T III, 10. qui animantem immortalem et eundem beatum rotundum esse velint; N I, 24. qui (mundus) integro et libero et puro eodemque acerrimo et mobilissimo ardore teneatur; N II, 31. utebatur . . . eo cibo, qui et suavissimus esset et idem facillimus ad concoquendum; F II, 64. cultus . . . deorum est optimus idemque castissimus atque sanctissimus pleniissimasque pietatis, ut . . . ; N II, 71. cum ageremus . . . vitae beatum et eundem supremum diem; F II, 96. video . . . et magnos et eosdem bene loaginos quos dolores; F II, 94. Tib. Gracchum sequebatur C. Carbo, C. Cato, et minime tum quidem C. || Gaius || frater, nunc idem acerrimus; Lae 39. num quod || quid || esset malum, nisi quod idem dici turpe posset; T III, 80. isto modo etiam disertus et quidem || atque idem || mathematicus, musicus . . . erit mundus; N III, 23. praestantissimam naturam . . . eandem esse pulcherrimam; N I, 47. Olympia . . . secunda et sexagesima eadem Superbi regni initium et Pythagorae declaravit adventum; R II, 28. in res obscuras . . . eademque non necessarias; O I, 19. terram, . . . diei noctisque effecticem eandemque custodem; Ti 37. avunculus meus, vir innocentissimus idemque doctissimus, P. Rutilius; N III, 80. viros fortes et magnanimos eosdem bonos et simplices . . . esse volumus; O I, 63. vitis, . . . quae natura caduca est, est, nisi fulta est, fertur ad terram, eadem . . . quicquid est nacta, conplectitur; C 52. boni viri, quem eundem sapientem licet dicere; Lae 65.

III. *πράβριαι*: I. *οὐκ ἄναξ*: num censens (illos Servilios) etiam eodem fuisse? A II, 56. non . . . , ut tu Velleius, quocumque veneris, sic idem in Italia Volcanus, idem in Hispania; N I, 34. Dianam . . . et Lunam eandem esse putant; N II, 68. qui (Peripatetici) quondam idem erant, qui Academicis; O III, 20. nocturnorum . . . spatiorum eadem est aequalitas, quae diurnorum; N II, 49. si deus aut anima aut ignis est, idem est animus hominis T I, 65. si ne in uno quidem quoque unus animus erit idemque semper, sed varius; Lae 92. si ars, si ratio, si via, si via denique conclusionis valet, eadem est in utroque; A II, 96. pecudis . . . et hominis idem bonum esse censent; A I, 6. qui id bonum solum esse dicebant, quod esset num et simile et idem semper; A II, 129. cui (Hieronymo) summum bonum est idem, quod vos . . . dicitis, nihil dolere; F II, 41. nec tamen ullo modo summum pecudis bonum et hominis idem mihi videri potest; F II, 111. ea, quae Zeno aestimanda . . . esse dixit, eadem illi bona appellant; F IV, 60. se non putare idem esse arietis et P. Africanus bonum; R IV, 1. eadem erit Hieronymi et Carneades causa et hercule omnium reliquorum; T V, 88. eadem . . . et Psidias causa fuit et haec nostrae Umbrinae; D I, 94. eadem causa vigilantibus esse poterat; D II, 126. vide, ne non eadem sit illorum causa et Stoicorum; Fa 33. eadem . . . omnium virtutum causa atque sententia est; L I, 48. eadem . . . constituendarum legum fuit causa, quae regum; O II, 41. cum, quaecumque bona Peripatetici, eadem Stoicis commoda viderentur; T V, 120. potest eadem esse prudentiae definitio; O I, 143.

earum .. item rerum, quae noceant et obint, eadem divisio est; O II, 12. quod (exemplar) semper unum et idem et sui simile (dicimus); Ti 6. exitus .. omnium usus et idem fuit; D II, 97. eandem hominum esse et deorum figuram; N I, 94. omnium rerum, quae natura vigeant, simile esse finem, non eundem; F V, 26. similis erit ei (viti) finis boni, atque antea fuerat, neque idem tamen; F V, 40. idem fons erat utrisque; A I, 18. non nunquam eandem fortunam (appellant); A I, 29. tu .. vis (geminos) eosdem plane esse, non similes; A II, 55. non iidem erunt necessitudinum gradus, qui temporum; O I, 59. si et eadem res est et idem est homo; T III, 74. non eandem esse vim neque integritatem dormientium et vigilantium nec mente nec sensu; A II, 52. ut idem interitus sit animorum et corporum; Lae 14. eandem esse labem lubricitatis; P 23. ut ... eadem veritas utrobique sit eademque lex; N II, 79. ut, si lupi canibus similes || sunt ||, eosdem dices ad extremum; A II, 50. eosdem .. esse mentem sapientiamque perfectam; A I, 29. ut eandem nos modestiam appellemus; O I, 142. cum arborum et stirpium eadem paene natura sit; F V, 33. cum idem obtutus esset amborum (oculorum); N III, 9. commutatur officium et non semper est idem; O I, 31. eadem rerum expectandarum fugiendarumque partitio (erat utrisque); A I, 18. «recipit .. in sese omnia omniumque idemat pater»; D I, 131. eadem ratio est somniorum; A II, 51. virtutis .. non sit eadem ratio; F III, 50. sequitur, ut eadem sit in iis (die), quae humano in genere, ratio; N II, 79. eadem in literis ratio est reliquique rebus, quarum est disciplina; D II, 10. quoniam .. eadem est ratio iuris in utroque; R III, 24. † ars. eadem utilitatis, quae honestatis, est regula; O III, 75 (74). res: † homo. sapientia: † mens. de vacuitate doloris eadem sententia erit; F II, 37. eadem Calliphothis erit Diodorique sententia; T V, 87. † causa; L I, 48. eadem est in somnis species eorumque, quae vigilantes videmus; A II, 52. quae (species) semper eadem est; Ti 4. in quibus .. eadem studia sunt, eadem voluntates; O I, 56. vis: † ars. una domus erat, idem victus; Lae 103. virtus eadem in homine ac deo est; L I, 25. cum .. paupertatis una eademque sit vis; T III, 56. qui potest eadem vis esse nascentium, cum caeli tanta sit dissimilitudo? D II, 93. in quibus (cursibus) eadem vis est dnorum; R VI, 18. ita videtur eadem vis ordinis et collocationis fore; O I, 142. † ars. integritas. voluntates: † studia. eademne (sititit voluptas est), quae restructa sit? F II, 9. ut eadem sit utilitas unius cuiusque et universorum; O III, 26. iure .. erat semper idem voltus; T III, 31.

2. mit Zufag (Pronomina, Bahnen): mare illud, quod nunc favonio nascente purpureum videtur, idem huic nostro (sapienti) videbatur; A II, 105. eadem nunc mea adversum te oratio est; F V, 80. mea quidem eadem sententia est; L II, 24. cum dicunt ... omnis omnium ortus ... eosdem esse; D II, 92. quam interdum eandem necessitatem appellant; A I, 29. eandem in somnis admonitionem fuisse tertiam; D I, 55. Pronoea .. vestra .. si est eadem; N I, 20.

B. mit Pronomina, Adiectiven und Genetiv: I. Pronomina und Adiectiva: 1. attributiv: a. ohne Zufag: est .. (verus amicus) is, qui est tamquam alter idem; Lae 80. ut ego || † idem ego || te accipio dicere; L II, 5. hic: † hic, B, I, I. a. idem (44 St.) § 149. b. eundem illum visum esse rogare, ut ...; D I, 57. iudicio ab eodem illo || eadem illa || constituto; F I, 64. iidem illi Megarici dicti; A II, 129.

dicendum idem illud ... videtur; T V, 67. intellegitur; F III, 29. desiderant; O II, 55. secuti atque interpretati; R II, 50. quaeram; N III, 19. illud idem denuntiatum est; O III, 66. eadem illa ... deplorare; T III, 53. dicit; L I, 68. praepositio nomina; F IV, 23. ab idem (improbia) laecari rem publicam; R I, 9. ut is ... idem censat ..; T V, 31. ea ... eadem nos ... „videri“ dicimus; A II, 105. idem iste ... quid sentit? F II, 8. cum eodem isto non invitare eriverim; T I, 40. idem istuc .. dicunt; D II, 35. me .. istud idem sentire; F V, 8. eadem ista dic; F II, 74. iteradum eadem ista || et ista, istaec ||; A II, 88. T II, 44. multi ... idem ... dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65. omnes erant iidem tum de plebe, tum senatores; R III, 48. eadem omnia comprehenduntur; L I, 30. eadem effici omnia, quae ..; A II, 123. dicitis eadem omnia et bona et mala, quae ..; F V, 80. pleraque dicit eadem; N I, 73. qui non idem prudens sit; O II, 35. Romulus, quem .. eundem esse Quirinum putant; N II, 62. qui idem miseri sint; F III, 61. qui iidem gloriae iacturam ne minimam quidem facere vellet; O I, 84. qui quidem || qui || idem, al. || ... nequeant iudicare; O III, 15. quos eosdem Academicos et Peripateticos nominamus; F V, 21. quod idem contingit; A II, 52. C 71. || contingit ||; F III, 25. contingit; A II, 22. in artibus non sit; F III, 50. primum est; F V, 27. nimium esse possit; T V, 57. non honestum; O III, 110. videbatur; L I, 14. || iteu, autem || ... un venit; O III, 15. Absoluta ratio, quod est idem virtus; T V, 39. quod non idem iustum; O I, 43. honestum; O III, 34. utile sit; O III, 34. quod idem dici ... potest; D II, 69. sit; A II, 19. F III, 24. quod idem || idem || est reprehendum; F V, 31. quod idem factitatum ... accepimus; D I, 92. adtingimus; T III, 68. anpictumur || completurum ||; T II, 30. dicit; D I, 60. dicunt; T IV, 36. facis; D I, 86. faciunt; N II, 53. fecit; O I, 116. faciunt; F V, 13. fecisse; L II, 14. observant; D I, 102. tenent; F III, 44. licet transferre; F I, 55. Metrodoros: „occupavi te“, inquit; T V, 27. C. Mancinus; O III, 109. quod etiam idem vos .. facere .. solebatis; D I, 90. quod vides idem significare Pomponium; A I, 35. quod sperare idem senex non potest; C 68. quae possunt eadem ... dici; F II, 42. quae dici eadem ... possunt; F II, 72. ut in eodem simili verber; T II, 13. ut diceris pro me tu idem; F IV, 62. soles dicere; T III, 41. ut scribas; L I, 15. eosdem te actore; P 46. ut ea (patria) ... per te eundem sit ornata; L I, 5. cum vos idem ... dicatis; N III, 14. non eisdem vobis placet ..? N III, 37. ultimum; † A.

b. mit Zufag: an utinam ne in nemore: nihil minus legitimus quam hoc idem Graecum? F I, 5. quid .. praeclarum non idem arduum? T III, 84.

2. prädicativ: alterum significari idem, ut si diceretur ..; F IV, 15 (14). hos .. quasi eosdem esse vultis; A II, 136. ut nihil unquam unum esset et constans, ne idem quidem; A I, 31. quoniam in eo est peccatum, si non licuit, quod semper unum et idem est; P 20. quorum alterum intelligentia et ratione comprehenditur, quod unum atque idem semper est; Ti 3.

II. Genetiv: a. omnes ne amplius sex menses ... idem iuris, quod duo consules, teneto; L III, 9.

C. allein: a. masc.: I. Singular: I. idem: a. Activ: accusavit; A II, 69. attollet; A I, 9. adiunxit; R II, 33. ait; F V, 92. T I, 74. III, 40. 47. audiret; F IV, 62. auspicaretur; D I, 77. || item || censeret; N II, 22. censeret; D I, 87. concludit; N II, 22. concupiscat; T V, 17. (con-

scriptis; L II, 14. consistere non auderet; T V, 59. definit; F II, 5. definit; D II, 130. destruit; C 72. dicas; A II, 114. dixisses; A II, 63. dicit; N I, 30. 40. sensus quidem || sensusque idem || ... dicit; A II, 73. (dicit); T II, 44. dicebat; R I, 30. disputat; N I, 40. III, 73. D I, 99. dissolvit; A II, 75. docet; N II, 91. dolet; T III, 21. dubitare possit; N II, 4. elaboratur; O I, 3. exponit; D I, 99. fecit; R II, 31. fecerit; P 21. tulit; R II, 53. fingit; N I, 37. intendit; T IV, 38. invenit; R II, 27. inuit; N II, 83. negare; A II, 63. negat; N I, 121. III, 26. neget; N I, 29. ostendit; N III, 89. pergit; N II, 22. persequitur; T II, 1. praebet; T II, 45. praecipit; O I, 87. praedixisse fertur; D I, 112. putet; T V, 52. N II, 93. quaereret; N I, 60. recessit; O II, 29. recessat; T III, 14. referret; T V, 26. reppulisset; R II, 36. saepit; R II, 31. scribit; O II, 114. est idem; T III, 14. sit ... caecus, debilis; F V, 84. copiosus esset; F IV, 62. hostia esse et civis potest; P 29. timet; T V, 15. tollebat; N III, 84. trahit; N I, 36. teneat; D I, 127. vivat; T V, 26. vult; N I, 33. urgeat; N II, 22. usus est; A I, 41.

b. **Particulae**: captus sit; T V, 117. ceteratur; T V, 17. idem ... frangatur; T III, 71. premarat; T V, 117. videbatur; O III, 38. vincatur; T V, 52.

c. **Epitheta**: idem in Epicharmo; A II, 51. idem adhuc; F IV, 71. idemque; T I, 34. in Epitaphio quo modo idem? T V, 36. idemque hoc modo; N II, 22. planius (nuncupat) quam alio loco idem; N II, 65. melius Caecilius ... quam illud idem; C 25.

2. **eodem**: a. **Subjectum** acc. c. inf.: dicere; F IV, 78. N I, 31. esse; T I, 12. beatum esse; F V, 77. esse magni animi; T III, 15. (fuisse) maleficum; T V, 57. fecisse, vivisse, mortuum ... esse; R II, 36. protulisse; N III, 84.

b. **Objectum** (dicimus); F III, 66. norat; C 43. percipere possumus; fr V, 92.

c. **mit Praepositionem**: ad: venire; N III, 36. — in: cadit; T III, 14. 21. (cadit); T III, 14. 21. V, 52. cadere; T III, 14. V, 52.

3. **eiusdem**: in eiusdem (potestate); T V, 82. testamentum; F II, 100.

4. **eidem**: detraxisset; D II, 79.

5. **eodem**: ab: sunt ... agendi capiendi primordia; L II, 7. emorat; O III, 67. — dissolvi; T I, 15. insum esse; D I, 55. — in: prudentia fuit; A II, 3.

II. **Pluralis**: I. **idem**: abeunt; F IV, 7. censemus; F III, 44. essemus ... consecuti; R I, 13. dicitis; N III, 93. >. dicunt; fr V, 99. dicant; T V, 30. videncur ... esse dicturi; F III, 47. diviserunt; F IV, 16. ferre non possunt; T III, 65. interpretantur; L II, 50. iudicabant; R III, 48. legant; F I, 4. perpetuantur; F I, 48. petebant; D I, 95. profiteantur; R I, 11. putant; T I, 98. putent; L I, 4. estis peritissimi; L II, 52. tenebant; D I, 89. voltis; N III, 93. uterentur; R III, 18. ecce ... idem interperantes; F I, 61.

2. **idem**: appellat, dicunt; O III, 14. desiderant; O II, 55. elaborant; C 24. — haberentur; O II, 42.

3. **eidem**: dicunt; L I, 42. ferunt; T II, 65.

4. **eodem**: metuant; O II, 84. — apud: consecratas; R III, 14. — inter: communis; L I, 23. per: propulsemus; O II, 18.

5. **eorundem**: =e. libertatis; O I, 38.

6. **isdem** (dat.): adscribendas; L II, 50. data est; L I, 35. evadant; D II, 146. placent; F III, 48. videtur; L I, 47.

7. **isdem** (abl.): ab: discrepabat; A I, 39.

8. **isdem**: ab: dicuntur; F IV, 19. perrupta;

L II, 23. est ... relata; F V, 11. sunt tradita; F V, 10.

9. **eisdem**: ab: disputantur; O I, 128.

b. **ferunt**: I. **eadem**: accepisset; R III, 3. efficiat; R IV, 1. (Etruria) interceptatur; D I, 92. (Luna) est ... Lucina; N II, 68. paulo post: seheu videte —; D II, 112.

2. **eiusdem**: (Italiae) Sabinam ... gentem; R III, 7.

c. **neutr.**: I. **Singularis**: I. **idem** (nom.): a. **Subjectum**: accidebat; N I, 59. accideret; T I, 73. videtur ... accidere; T III, 58. conducit; R I, 49. contingit; L I, 47. eventurum fuisset; D II, 21. expediret; Lae 33. placeret; O II, 51. est; R III, 28. [idem sit utile]; O II, 10. fuerit; A II, 15. utile videtur; O III, 20. videretur; F III, 10. — dicitur; F III, 28. IV, 45. dicendum est; Fa 33. existimandum est; T I, 35. fit; Lae 14. erit ... faciendum; F II, 56. faciendum ... sit; F III, 13. propositum fuit; O I, 70. sentiretur; Lae 33. transferetur; Lae 80. — ubi idem saepius; D I, 54. † qui || cui || ... idem semper; Lae 13.

b. **Praebat**: idem voluptas est; F II, 11. ut ... vacuitas doloris et voluptas idem esse videatur; F II, 16. quid ... sors est; idem prope modum, quod micare; D II, 85. — ea, quae semper idem; Ti 42.

2. **idem** (acc.): a. **in acc. c. inf.**: contingere; N II, 116. iustum (esse); O II, 10. licere; O I, 148. videri; F 19. — fieri; A I, 14. faciendum; A II, 49. faciendum; O I, 1. id || idem || ... esse faciendum; L II, 14. statui debere; F IV, 19. — nihil esse idem, quod sit aliud; A II, 85. idem esse || esse || ... voluptatem; F II, 13. primum et tertium ... idem esse; T III, 47.

b. **Objectum**: adesti possis; N III, 8. amare; T IV, 7. concedi; R I, 61. consecrato; L II, 45. se ... consequuntur; T IV, 46. declarat; F II, 13. III, 15. declarantibus; F III, 14. (dicit); N III, 64. dicit; F II, 50. f. dico, III. alqd. i. idem (11 Et) B. I, §. 689. b. efficiunt; N II, 88. efficit; T I, 63. soleo ... exponere; F III, 15. facio: f. faelo, III. alqd. idem (25 Et) §. 10. b. fingere; D II, 48. possem gloriari; C 32. esse ... iussum; D I, 55. iudicavit; R II, 15. iurante; R I, 7. potest; T II, 11. possit ... praedicare; R I, 27. putare pulcherrimum; T II, 63. velit ... referre; Fa 32. requiramus; T III, 71. respondebo; D I, 16. sentit; L I, 55. sentiunt; T II, 7. Lae 86. sentiebat; F IV, 57. sentiret; F IV, 21. sensisse; T I, 39. idem sentiens; T I, 104. significantis; F V, 90. transfer; F II, 60. valent; T V, 24. valeat; F II, 13. vidit; R II, 15. item || idem || ... vidimus; O I, 109. velle; F V, 8. ceteri ... idem fere; T II, 15.

c. **mit Praepositionem**: ad: redierint; R VI, 24. exspectandum; O II, 53.

d. **Quae**: † de quo et idem omnibus ... celaret; Ti 36.

3. **eiusdem**: quae (coniunctio) erat eiusdem; Ti 25. a conversione eiusdem et similis; Ti 36. quam (conversionem) ... eiusdem et similis; Ti 45. ab eiusdem motu et ab eius, quod simile esset; Ti 31.

4. **eodem**: ex eodem et ex altero; Ti 22. — in eodem erat; Ti 24. esset in eodem; Ti 36. in eodem et in altero; Ti 28.

II. **Pluralis**: I. **eodem** (nom.): a. **Subjectum**: (accidant); D I, 115. adficiunt; T IV, 11. cadunt; F V, 21. commant; N III, 31. consistunt; Ti 5. exultent || exultant || T IV, 41. orientur; D I, 131. sunt vitiosa; T IV, 41. essent iusta et iniusta; R III, 13. usu venirent; C 7. — animadvertuntur; D II, 58. dicenda sunt; F I, 68. dici

solent; F V, 21. f. **ideo**, III. alqd. I. idem (6 Et.)
 §. I. §. 690. a. facta sint; Ti 14.

b. Præbital: ut eadem sint; A II, 50. Ti 14.
 quae sint semper eadem; Ti 27. quae sunt semper
 eadem; Ti 28. quae res manentes semper
 eadem || eadem, eodem ||; Ti 28.

2. **eodem** (acc.): accidere; D II, 92. — animad-
 vertendo; D I, 25. attingam; T II, 42. defendunt;
 F IV, 78. dicit; A II, 69. F IV, 13. „praecipua“
 vel „producta“ dicitur; T V, 47. dicere
 poses; F III, 12. dicere; L II, 17. licet ... di-
 cere; O I, 76. didicisti; A I, 5. (effici); N I, 28.
 efficit; D I, 120. efficiat; N II, 52. notando; D
 I, 25. numerare; T V, 31. peccat; N I, 31. praeci-
 piunt; F V, 94. refundunt; N II, 118. remon-
 vent; O I, 127. requiro; N I, 20. trahunt; N II,
 118. vidit; R II, 42. clliptich: si in mari mortuus
 esset, eadem praeter piscium; L II, 57.

3. **idemem**: de idemem ... scribere; F I, 6.

identidem, wiederholt, oft: hoc identidem
 dicitis, non intellegere nos; F II, 75. id ..
 (natura) providit ut identidem fieri posset cum
 maxima celeritate; N II, 142. quid Chalcidico
 Euripo in motu identidem reciprocanda putas
 fieri posse constantius? N III, 24. referebam
 .. oculos ad terram identidem; R VI, 19. hinc
 ille Agamemno ... scindeus dolore identidem
 intonem comam; T III, 62. urgetis identidem
 hominum esse istam culpam, non deorum; N III,
 76.

ideo, deshalb: ex quo magis emergit, quale
 sit decorum illud, ideo quia nihil decet invita Mi-
 nerva, ut aiunt; O I, 110. — nec Marcellum apud
 Clautidium ideo fortem fuisse, quia fuerit iratus;
 T IV, 49.

idoneus, geeignet, passend, tauglich, gefällig,
 würdig; alqs: in deligendis idoneis iudicium et
 diligentiam adhibere (debemus); O II, 62. quibus
 (notia) eos, qui ad amicitias || amicitiam || essent.
 idonei, iudicarent; Lae 62.

alqd: animi (esse) ... quae essent ad compre-
 hendendam virtutem idonea; A I, 20. nisi adiu-
 gerentur ... cetera ... ad virtutis usum idonea;
 A I, 22.

homines: saepe idoneis hominibus indigentibus
 de re familiari inperitendum; O II, 54.

locus: de qua (ratione) dicitur idoneo loco;
 L I, 23.

mens: mentem ... solam consebant idoneam,
 cui crederetur; A I, 30. est ... (illa lex) ratio
 mensque sapientis ad iubendum et ad deterrendum
 idonea; L II, 8.

natura: tum (philosophia) valet multum, cum
 est idoneam complexa naturam; T II, 11.

persona: idonea mihi Laeli persona visa est,
 quae de amicitia ... dissereret; Lae 4.

ratio: f. mens; L II, 8.

res: plerique ... rem idoneam, de qua quaera-
 tur, ... putant; A II, 18.

sensus: sensibilis .. (natura animus) ornavit
 ad res percipiendas idoneis; F V, 59.

species: muri causam opposuit, speciem hon-
 estatis nec probabilem nec sane idoneam; O III,
 41.

tempora: sit, ut modestia haec ... scientia sit
 opportunitatis idoneorum ad agendum temporum;
 O I, 142.

Idus, 3bus: ut ... Idibus potius quam
 Kalendis (ambulemus); Fa 8.

iecur, Leber: I. est: si eadem hora aliae

pecudis iecur nitidum atque plenum est, aliae
 horridum et exile; D II, 30.

habet: lauri opimi iecur aut cor aut pulmo
 quid habet naturale, quod declarare possit, quid
 futurum sit? D II, 29.

pertinet: magis illa (ad vitam pertinent), ce-
 rebrum, cor, pulmones, iecur; N I, 99.

II. I. adedo: scum ... adestum inflatu renova-
 tumst iecur; T II, 24.

habeo: nec externa (membra) magis (frustra
 habebit deus) quam interiora, cor, pulmones, iecur,
 cetera; N I, 92.

invenio: an censes, eundem vitalium si alius
 delegerit, sine capite iecur inventurum || inventum
 iri ||, si alius, cum capite? D II, 36.

renovo: f. adedo.

2. adhaereo: quae (vias) pertinent ad iecur
 eique adhaerent; N II, 137.

3. dilabor a: per quas (vias) cadit cibus a
 iecore dilapsus; N II, 137.

influo a: in quem (ventriculum cordis) sanguis
 a iecore per venam illam cavam influxit; N II,
 138.

permaneo ad: ex intestinis .. secretas a
 reliquo cibo sucus is, quo alimur, permanat ad
 iecur per quadam a medio intestino usque ad
 portas iecoris ... ductas ... vias; N II, 137.

pertineo ad: f. 2.

sapio ex: qui ... plus .. ex alieno iecore
 sapiunt quam ex suo; D I, 131.

sum in: postero die caput in iecore non fuit;
 D I, 119. uum etiam, si fissum cuiusdam modi
 fuerit in iecore, lucrum ostenditur? D II, 34.
 caput est in iecore, cor in extis; D II, 37.

III. caput: caput iecoris ex omni parte diligen-
 tissime (haruspices) considerant; D III 32.

fissum: f. **fissum** (4 Et.) §. 58. a.
 portae, viae: reliqua ... ad eadem ... por-
 tas iecoris conflunt, ad quas omnes eius viae
 pertinent; N II, 137. f. II, 3. permano ad.

IV. farciri, satiari: iecore opimo farta (lovis
 satelles) et satiata adfatime; T II, 24.

iecusculum, Heize Beber: musculorum
 iecuscula bruma dicuntur augeri; D II, 83.

ieiune, trocken, matt: ago: mihi videor
 nimis etiam nunc agere ieiunae; A II, 112.

dicō: haec dicuntur fortasse ieiunias; F III, 19.

ieiunitas, Ergertheit: qui ... ieiunitatem
 et famem se male quam ubertatem et copiam
 dicerent; T II, 3.

ieiunus, frañtos, trocken, mager: alqs:
 huius (posteras) Lyco, oratione locuples, rebus
 ipsis ieiunior; F V, 13.

alqd: post annalis pontificum maximorum, qui-
 bus nihil potest esse ieiunus || iniunctus, ad. ||;
 L I, 6.

cognitio: solivaga cognitio et ieiuna videatur;
 O I, 157.

igitur, also, daher, denn, demnach, folglich:
 A. am Anfang des Satzes: igitur semper
 auctorem habes || et || eum, qui magno suo peri-
 culo causam agat; A II, 79. I. neque stultorum
 quisquam beatas neque sapientium || sapientum ||
 non beatus; F I, 61. i. ne dolorem quidem (cre-
 scere); F II, 88. si illud, hoc; non autem hoc;
 i. ne illud quidem; F IV, 55. i. || ergo || instituto
 veterum ... hinc capiamus exordium; F V, 23.
 nemo nimium beatus est; igitur || et, ergo || nemo
 beato beator; F V, 81. i. ... Epaminondas ...
 fidibus praeculare cecinisse dicitur; T I, 4. non

cadunt . . . haec in virum fortem; i. ne aegritudo quidem; T III, 14. i. etiam susceptae (perturbationes) continuo in magna pestis parte versantur; T IV, 42. ergo omnia profuerunt, absolute, prospere, i. beate; T V, 53. i. aliquis non pulcherrimus deus; N I, 80. i. mundi est propria virtus; N II, 39. ergo etiam Lucifer ceteraque errantes numerum deorum obtinebat; i. etiam inerrantes; N III, 51. i. alte spectare si voles; R VI, 25. i. octidissimis viris proficisci placuit a lego; L I, 18. est . . . virtus perfecta ratio . . . i. omnis honestas eodem modo; L I, 45. i. ne suscipere quidem possumus . . .; Lae 39. i. omnes improbi servi || servi ig. om. imp. ||; P 35. — i. i. ne esse quidem (miseros putas)? T I, 11. i. tu Titias et Apuleias leges nullas putas? L II, 14.

H. iam **Caq** (an videret **Stella**: f. l. 1. sum; T III, 14. videor. — 2. causa; T V, 110. modus, para. — 3. frogi. — 4. ego; D II, 8. — 5. ne — quidem. — II, 1. d. hic; D II, 183. tu; T IV, 57. — e. ne; A II, 16. F II, 76. T III, 43. ne — quidem. nonne; O III, 29. num; T I, 77. — 2. O III, 120. — an **Sanster** **Stella**: f. l. 1. fruor. — 3. ne — quidem; T I, 82. — II, 1. d. qui; A II, 129. — e. ne — quidem; I. **Naefage**: i. **naef** **Verden**: sunt illa sapientes; aberit igitur a sapiente aegritudo; T III, 18. accipies i. hoc parvum opusculum; P 5. adgrediar i. si paucis ante . . . dixero; A II, 64. adhibenda est i. quaedam reverentia; O I, 99. talis est i. ordo actionum adhibendus, ut . . .; O I, 144. admirantur i. communiter illi (homines) quidem omnia; O II, 36. agam i. sicut Antiochus agebat; A II, 10. amittenda i. fortitudo est; T II, 32. animadvertas i. . . versus ab iis (philosophis) admiceri orationi; T II, 26. aperendum est i. quid sit voluptas; F II, 18. attendes i. . . diligenter; F III, 6. audebo i. cetera . . . bona appellare; F V, 91. audit i. mens divina etiam de singulis; N III, 93. — omnes . . . sapientes fortes; non cadit i. in sapientem aegritudo; T III, 15. cadit i. in eundem et miserari et invidere; T III, 21. "carere" i. hoc significat: egere eo, quod habere velis; T I, 88. circumscriptis i. iis sententiis, quas posui, et iis; F III, 31. componunt i. primum artem quandam de iis, quae visa dicimus; A II, 40. concedam i. ex individuo constare omnia; N I, 67. concluduntur i. eorum (Stoicorum) argumenta sic; F III, 27. contempto i. honore; T V, 106. continue i. me, ne incognito adsentiar; A II, 183. curandum est i. ut cogitatione ad res quam optimas utamur; O I, 132. — detrahere i. alteri aliquid . . . magis est contra naturam quam mors; O III, 21. non sunt i. ea bona dicenda nec habenda, quibus abundantem licet esse miserum; T V, 44. dicemus i. idem, quod in Venere Coa; N I, 75. dico i. providentia deorum mundum . . . administrari; N II, 75. dicamus i. . . oportet contra illos etiam; N III, 53. dicam i. de istis ipsis duobus generibus mihi quid videatur; D II, 101. dictam est i. ab eruditissimis viris nisi sapientem liberum esse neminem; P 33. datum est i. Neptuno . . . maritimum omne regnum; N II, 66. dabunt i. mihi veniam me cives; D II, 6. danda i. opera est, ut . . .; O I, 135. II, 63. — efficitur i. fato fieri, quocumque fiant; Fa 21. exulabar i. cum sodalibus omnino modice; C 45. exhaurebat i. (C. Graechus) aerarium; O II, 72. existens i. . . auditor . . . habuisse; F IV, 3. non est i. tam explorata ista ratio ad id . . . confirmandum; N I, 64. exponam i. generatim argumenta eorum; A II, 47. exposita i. . . terminatione rerum expectandarum; F V, 27. extenuato i. sumpto tribus riculis; L II, 59. — feci i. sermonem inter nos habitum in Cumano; A ep. I.

sic faciam i.; F I, 28. facit i. Lucius nostro prudenter; F V, 15. fieri i. omnia fato ratio cogit fieri; D I, 125. fallit i. (similitudo) sensum; A II, 84. falli i. possumus; F I, 15. iam fateris i. non esse te divitem; P 45. ad ferendum i. dolorem placide . . . plurimum proficit . . .; T II, 58. finit i. voluptas corporis; F II, 106. eius (bonae mentis) bono fruendum est i. . . si beati esse volumus; T V, 67. — gaudeo i. me incognabla paene mea tibi ostendisse; L II, 4. — habebit i. linguam deus et non loquetur; N I, 92. habent i. suam sphacram stellae inerrantes; N II, 55. habentur i. causas necesse est ea, quae vera sunt; Fa 26. habetis i. primam ortum tyranri; R II, 49. nihil habet i. naturale ius; R III, 18. habemus i. huius quoque auctoritatem de sepulchris summi viri; L II, 68. habetis i. || igitur || explicatum omnem . . . religionum locum; L II, 69. — iacet i. tota conclusio; D II, 106. incendit i. eos, qui audiunt; F IV, 7. est i. ambulans ad huc modum sermo ille nobis institutus; T II, 10. inest i. in animis praesagito extrinsecus iniecta; D I, 66. intellegatur i. perturbationem . . . in motu esse semper; T IV, 24. intellegendum est i. nec gloriam popularem . . . expectandum; T V, 104. intrandum i. est || est igitur || in rerum naturam; F V, 44. invenit i. || est igitur, cum exigitur ||, quo quidque referatur; F V, 16. invidat i. vera ratio bene sanos ad iustitiam; F I, 52. iubet i. nos Pythius Apollo noscere nosmet ipsos; F V, 44. iubet i. Plato sic ad somnum proficisci corporibus adfectis, ut . . .; D I, 62. iudicat i. (sapienti), cum agit, officium illud esse; F III, 59. iurare i. lex putat inter se || verat || vicinos, non litigare; R IV, 8. — sic est i. (Piso) locutus; F V, 9 (8). dicis . . . nunc **lucere** et **verum dicis**; lucet i.; A II, 96. si lucet, lucet; lucet autem; lucet i.; A II, 96. — dicis . . . te mentiri verumque dicis; mentiris i.; A II, 96. si mentiris, mentiris; mentiris autem; mentiris i.; A II, 96. mouet i., ut caveat, ne prolium inest; O I, 37. — necesse est i. legem haberi in rebus optimis; L II, 12. negabat i. ullam esse artem, quae . . .; F V, 16. nego i. eius esse . . . mentionem facere virtutis; T III, 49. — obsequar i. voluntati tuae; F II, 17. oportet i. . . ea . . . in promptu habere; A II, 46. — cum pateat i. aeternum id esse, quod . . .; T I, 54. R VI, 28. peccavit i. (rex); O III, 41. pertinet i. (actio) ad societatem generis humani; O I, 153. placet i. Diodoro id solum fieri posse, quod . . .; Fa 17. placet i. . . ante definire, quid sit officium; O I, 7. placet i. aptiora esse naturae ea officia, quae . . .; O I, 153. non potest i. dubitari, quin . . .; A II, 27. non potest i. uterque esse sapiens; A II, 132. qui potuit i. (haec efficere), in praesentia homini; N III, 25. potest i. tale aliquid etiam sua sponte . . . extitisse; D II, 49. potest i. . . veritatem casus imitari; D II, 49. potest i. exercitatio . . . etiam in senectate conservare aliquid pristini roboris; C 34. praebelo i. ego me tibi vicisim attentum contra Stoicos auditorum; N III, 2. praecipendum est i. bouis, ut . . .; Lae 42. pugnanti i. haec inter se; Fa 12. — quaerent i. haec et vester sapiens et hic noster; A II, 128. quaerimus i., quid sit extremum . . . bonorum; F I, 29. quaero i., quo modo haec tantae commendationes . . . subito a sapientia relictas sint; F IV, 96. quaerendum i., quem ad modum aegritudine privemus cum; T III, 44. quaerobam i., utrum panderem vela orationis statim an . . .; T IV, 9. quaero i., vester deus . . . ubi habitat; N I, 104. quaero i., . . . nam aliter . . . evenirent; Fa 6. quaero i. a te . . . : estne numerorum . . .? L II, 12. quaesitum i. ab illis est, placeretne . . .; L III, 15. quaerobatur i. (Theo-

phrasto) se tum ... extingui; T III, 69. — reddes i. nobis. ... sic de magistratibus ut disputat [ut disputat] ||; L III, 13. responderem i. audacter isti vestro deo ...; A II, 81. restatis i. vos; F II, 43. restat i., ut motus astrorum sit voluntarius; N II, 44. retinenda i. est huius generis verocandicia; O I, 129. vocarocari i. oportere a maerore ad cogitationem bonorum conveniret mihi cum Epicuro; T III, 46. scripsit i. his fere verba; A II, 102. senovenda est i. voluptas; F II, 25. sentit i. animus se moveri; T I, 55. sentit i. (animal) et calida et frigida; N III, 32. sequor i. eas vias, quas ...; A II, 98. sequitur i. horum ratione vel ad supplicium beata vita virtutum; T V, 87. sequitur i. ad participandum animi alio ... ius nos natura esse factus; L I, 33. sequar i. ... divinum illum virum; L III, 1. sequemur i. potissimum Stoicos; O I, 6. sequitur i., ut etiam vitia sint paria; P 22. erit i. res iam in discrimine; A II, 132. non est i. voluptas bonum; F I, 39. nullus est i. cuiusquam dies natalis; F II, 102. non est i. summum malum dolor; F II, 104. alia est i. propria aestimatio virtutis; F III, 34. est i. officium eius generis, quod ...; F III, 58. quae sunt i. communia vobis cum antiquis; F IV, 24. sumus i. homines; F IV, 25. paria sunt i. (peccata); F IV, 75. tantus est i. innatus in nobis cognitionis amor et scientiae, ut ...; F V, 48. nemo est i., quin hanc affectionem animi probet; F V, 63. qualis est i. omnis haec ... conspiratio ... virtutum, tale est ... honestum; F V, 66. singularis est i. quaedam natura atque vis animi; T I, 66. fr IX, 10. malum est i. dolor; T II, 60. veri simile est i., in quem cadat aegritudo, cadere in eundem timorem; T III, 14. est i. causa omnis in opinione; T III, 24. duplex est i. ratio veri repertiendi; T III, 56. erit i. in consolationibus prima medicina docere ...; T III, 77. est i. Zenonis haec definitio, ut ...; T IV, 11. est i. metus a ratione aversa cautio; T IV, 13. fortitudo est i. adfectio animi legi summae in perpetendis rebus obtemperans; T IV, 53. esse i. deos confitendum est; N I, 44. verius est i. mirum illud; N I, 123. est i. id ... homine melius; N II, 16. est i. profecto deus; N II, 16. animans est i. mundus; N II, 22. natura est i., quae contineat mundum; N II, 23. sapiens est i. (mundus); N II, 39. probabile est i. praestantem intelligentiam in sideribus esse; N II, 43. esse i. deos ita perspicuum est, ut ...; N II, 44. non est i. natura deorum praepotens; N II, 77. non est i. mundus deus; N III, 23. est i. deus; N III, 25. non esse i. natura ignem sempiternum; N III, 37. esse i. divinationem confutendum est; D I, 71. II, 107. est i. divinatio; D I, 83. II, 102. 106. non est i., ut mirandum sit ea praesentia ...; D I, 128. sunt i. artis inventa, non vetustatis; D II, 33. haec i. haec || sunt i. aves internuntiae Iovis; D II, 72. fuit i. divina beneficentia || beneficentia || dignus ...; D II, 126. non sunt i. neque adhesiones neque actiones in nostra potestate; Fa 40. est i. ... res publica res populi; R I, 39. est i. fragilis ea fortuna populi; R II, 50. scelus est i. nocere bestiae; R III, 19. est i. quiddam turbulentum in hominibus singula; R III, fr I. est i. ... prima homini cum deo rationis societas; L I, 23. ut iam || est igitur || universus hic mundus una civitas est ... existenda; L I, 23. est i. homini cum deo similitudo; L I, 25. sunt i. domesticae fortitudines non inferiores militaribus; O I, 78. est i. adulescentis maiores natu vereri; O I, 122. est i. proprium munus magistratus intelligere ...; O I, 124. erat i. ex iis tribus ... hoc tertium, ut ...; O II, 36. fuit i. stulta calli-

ditas perversae imitata prudentiam; O III, 113. nulla est i. excusatio peccati; Lae 37. non est i. amici talem esse in eum, qualis ille in se est; Lae 59. sunt i. firmi ... eligendi; Lae 62. est i. prudentis sustinere ... impetum benevolentiae; Lae 63. nulla est i. haec amicitia; Lae 98. f. 3. primus; O II, 45. — tenendum est i. nihil curandum esse post mortem; T I, 107. tenebitur igitur id, quod a Chrysaipho defenditur; Fa 38. tenuit i. hoc in statu senatus rem publicam; R II, 56. sublata i. aegritudine sublatus est metus; T IV, 8. tollendum est i. ex rebus contrahendis omne mendacium; O III, 61. tribuendum est i. his aliquid; F V, 72. — vetat i. ratio intueri molestias; T III, 33. vides i. ... nihil esse praestantius; F II, 85. vides i. te antea esse praestantius; F IV, 52. videmus i., ut conquiescere ne infantes quidem possint; F V, 55. vides i. ne illam quidem ... posse vere dici rem publicam; R III, 44. videtis i. omnia pendere ex uno illo, quod ...; L II, 50. videtis i. magistratus hanc esse vim, ut praesent; L III, 2. videndum est i., ut ea liberalitate utamur; O I, 43. ille (Deiotarus rex) mihi videtur i. vere augurari; D I, 27. volo i. videre, quid invenierit; A II, 60. utendum est i. his (muneribus); T II, 43. ntar i. (his); D I, 35. **2. nam Substantivum:** Aristoteles igitur primus species ... labefactavit; A I, 33. Panaetius i. ... de nobis generibus primis tribus libris explicavit; O III, 7. Piso i. hoc modo; F IV, 73. Zeno i. nullo modo is erat, qui ...; A I, 35. Zeno i. naturam ita definit, ut ...; N II, 57. — ex aethere i. innumerabiles flammae siderum existunt; N II, 92. animum i. cum ille procreator mundi deus ex sua mente et voluntate genuisset; T 26. bonum i. quod est, honestum est; F III, 27. bonum omne laudabile, laudabile autem omne honestum, bonum i. omne honestum; F IV, 48. quod bonum i., id honestum; T V, 43. bonum i. omne laudabile; T V, 45. boves i. et equos ... in deorum numerum reponemus; N III, 47. non sine causa i. Epicurus ausus est dicere ...; T V, 110. causam i. investigato in re nova; D II, 60. causa i. largitionis est, si aut necesse est aut utile; O I, 58. causa i. haec, non natura distinguit; P 24. hi coetus i. haec ... causa instituti sedem ... constituerunt; R I, 41. cogitatio i. diuturna nihil esse in re mali dolori medetur; T III, 74. collatio i. ista te nihil iuvat; F IV, 75. corporis i. nostri partes totaque figura ... quam apta ad naturam sit, apparet; F V, 35. defetigatio i. miseriarum aegritudines cum faciat leniores; T III, 67. deorum ... interpretes sunt; deos i. esse fateamur; N II, 12. deorum i. consilio (mundus) administratur; N II, 76. haec disciplinae i. si sibi consentaneae velint esse; O I, 6. dolor i. ... metnetur semper; F II, 92. ut fides i. et tibias eorum causa factas dicendum est, ... sic ...; N II, 157. tus ille Poenulus, ... homo i. acutus; F IV, 56. hominum i. causa eas rerum copias comparatas fatendum est; N II, 158. honestate i. deridenda || dir. || utilitas est; O III, 83. initium i. ita constituit, ut ...; F III, 20. iure i. gravissimam philosophi initium summi boni a natura petiverunt; F V, 33. iure i. alter (consul) populi iudicio damnatus est; D II, 71. ius i. datum est omnibus; L I, 33. iure i. plectitur; O II, 28. iure i. gravis, cuius de laudibus omnium esset fama consentiens; C 61. qui ius i. iurandum violat, is Fidem violat; O III, 104. levatio i. vitorum magna fit in || fit || iis; F IV, 66. magistratibus i. opus est; L III, 5. a malis i. mors abducit, non a bonis; T I, 83. ut maris i. tranquillitas intellegitur nulla ne minima quidem aura fluctus commovente, sic ...; T V, 16. huius modi i. visis (sapienti)

consilia capiet; A II, 100. quem ad modum i. membris utimur prius, quam didicimus, ... sic ...; F III, 66. quem ad modum i. temperantia sedat adpentiones ... sic ...; T IV, 22. qui modum i. vitio quaerit; T IV, 41. eius modi i. credo res Panactinum persecutum fuisse; O III, 33. mors i. ipsa ... quid sit, primum est videndum; T I, 18. eum morem i. ... consequar; L II, 18. natura i. corpus quidem hominis sic ... formavit, ut ...; F V, 59. Pinarii Nattae nobiles; a nobilitate i. periculum; D II, 47. mox i. et dies ... unum circumit orbis efficit; Ti 82. in ea parte i. ... haec inesse necesse est; N II, 80. nec promissa i. servanda sunt ea; O I, 32. qualitates i. appellavi, quae *ποιόσεις* Graeci appellant [vocant]; A I, 25. ratione i. mundus utitur; N II, 21. III, 22. ratio i. eventus aperit causam; Fa 37. cum rationem i. (deus) habuisset; Ti 10. ratione i. et mente divina ad originem temporis curriculum inventum est solis et lunae; Ti 29. ad rerum i. scientiam ... aptissima cum sit mens hominis; A II, 31. est autem fortuna; rerum i. fortuitarum nulla praesentio est; D II, 18. ruina i. (Deiotorum) oppressus esset; D II, 20. terra i. ... sacra deorum omnium est; L II, 45. virtutibus i. rectissime mihi videris ... vitia posuisse contraria; F III, 40. experta virtutis i. (deus); N I, 110. visum i. impressum effectumque ex eo, unde esset; A II, 18. et vita i. laudabilis boni viri, et honesta ergo, quoniam laudabilis; T V, 47. in umbra i. ... pugnabimus; T I, 101. voluntate i. et iudicio suscipi aggritudinem confitemur est; T III, 66. Romulus lactens fulmine ictus; urbi i. periculum ostenditur; D II, 47. utilitatum i. magnitudine constituti sunt ei; D II, 62.

3. nach Subjectiven und Substanten: abstridum igitur est dicere ... mundum esse sine sensu; N II, 31. aequam i. pronuntiabit sententiam ratio; F II, 37. aliud i. esse (Hieronymus) censet gaudere, aliud non dolere; F II, 9. alius i. finis verae amicitiae constituendus est; Lae 59. beata i. vita laudabilis; T V, 48. beata i. vita virtute conficitur; T V, 48. bonus; f. 2. claudum i. habebimus deum; N I, 83. communi i. consuetudine sermonis abstinimur, cum ita dicimus; Fa 24. [dignis i. largiendum est]; L fr 5. deserti i. hominis ... patrocina late patient; O II, 66. facilis i. est distinctio ingenui et inliberalis ioci; O I, 104. fortes i. et magnanimi sunt habendi, ... qui propulsant iniuriam; O I, 65. qui sit frugi i. vel, si mavis, moderatus et temperans; T III, 18. honestum i. id intellegimus; F II, 45. improborum i. prosperitates ... redarguunt ... vim omnem deorum; N III, 88. [in] inialtribus i. rebus insistit; A II, 94. [omnes incipientes i. insanunt]; T III, 9. liber i. a tali inrisione Socrates; A II, 123. litteratus i. est mundus; N III, 23. locupletior i. hominum natura ad beate vivendum est quam deorum; N I, 112. maximis i. in malis hoc tamen boni asseculi videmur, ut ...; O II, 5. est miserum i. (mors), quoniam malum; T I, 9. mortale i. omne animal ... dividum sit necesse est; N III, 29. nullo i. modo fieri potest, ut ...; A II, 23. nullum i. est visum, quod percipi possit; A II, 40. nulli i. rei (sapientia) adsentitur; A II, 67. nullo i. modo inmortalem deum efficitur; N I, 110. nulla i. in caelo nec fortuna nec temeritas ... inest; N II, 56. nulli i. est naturae oboediens aut subiectus deus; N II, 77. nullum i. animal aeternum est; N III, 33. 34. nullum i. animal est sempiternum; N III, 34. ad nullam i. earum rerum, quae sensu accipiuntur, divinitate adhibetur; D II, 9. vultis ... omnia fato; nulla i. est divinitas; D II, 20. nulla i. portenta sunt; D II, 61. nulla i. earum

est causa; Fa 36. nullum i. vitium taetrius ... quam avaritia; O II, 77. nullum i. eorum factum potest utile esse; O III, 60. nulla i. vis fuit religionis, quae tantam utilitatem perverteret; O III, 102. inter omnia i. hoc constat; T II, 43. omne i., quod vivit, ... id vivit propter inclusionem in eo calorem; N II, 24. omnes i. partes mundi ... calore fulvae sustinentur; N II, 25. omne i. corpus mutabile est; N III, 30. omne i. animal comitendum est esse mortale; N III, 32. omnia i. talia a philosophia pellatur error, ut ...; N III, 64. pro omni i. divinatione idem ... respondebo; D I, 16. omnia i., quae volumus, nota nobis esse possunt; D II, 139. omnes i. istius generis captiones eodem modo refelluntur; Fa 30. in omnibus i. his elaborandum est; O I, 138. omni i. ratione colenda ... iustitia est; O II, 42. omni i. hac in re habenda ratio et diligentia est; Lae 89. omne i. caelum sive mundus, sive quo alio vocabulo gaudet, hoc a nobis nuncupatus sit ...; Ti 4. omnes i., qui animo cernuntur ... animantes complexu rationis ... comprehenduntur; Ti 11. quo minus i. honoris erat poetis, eo minoria studia fuerunt; T I, 3. propter paucos i. tanta est facta rerum molitio; N I, 23. praeclearum i. illud Platonia; O I, 63. in prima i. constitutione Zeno tus a natura recessit; F IV, 54. primum i. quidque [quidquid] considera quale sit; N I, 77. prima i. est [est] i. adulescenti commendatio ad gloriam; O II, 45. prima i. commendatio proficitur a modestia; O II, 46. promptiores i. debemus esse ad nostra pericula quam ad communia; O I, 83. quinque i. rationibus propositis officii persequendi; O II, 9. quot i. et quales animalium formas mens in specie rerum intuens poterat cernere, totidem et tales ...; Ti 34. recta effectio ... recta i. effectio ... crescendi accessionem nullam habet; F III, 45. reliqua i. est, quarta virtus ut sit, ipsa frugalitas; T III, 17. sex i. hae sunt simplices de summa bonorum inalarumque sententiae; F V, 21. de sola i. beata (vita gloriari potest); F III, 28. solum i., quod se ipsum movet, ... nunquam ne moveri quidem desinit; T I, 53. solum i. bonum, quod honestum; T V, 44. solum i., quod sese movet [de se movetur] ... nunquam ne moveri quidem desinit; R VI, 27. soli i. hoc contingit sapienti, ut nihil faciat invitus; P 34. summa i. et perfecta gloria constat ex tribus his; O II, 31. talis i. mens mundi cum sit; N II, 58. talis i. inter viros amicitia tantas opportunitates habet, quantas vis quoque dicere; Lae 22. tales i. amicitiae sunt remissione usus eluendae; Lae 76. cum tantum i. in virtute ponant ii; F V, 93. tanta i. calamitatis praesentis adhibetur a philosopho medicina, quanta ...; T III, 54. totum i. illud philosophiae studium mihi quidem ipse sumo; A I, 7. totus i. hic locus est contentendus in nobis, non neglegendus in nostris; T I, 108. totum i. in eo est, ut tibi impere; T II, 53. totum i. id, quod quaerimus, quid et quale sit, verbi vis ipsa declarat; T III, 11. totam i. expectas prudentiam huius rectoris; R VI, 1. tota i. ratio talium largitionum genere vitiosa est, temporibus necessaria; O II, 60. toto i. omni constituto; Ti 43. in tres i. partes ... distributa sapientia est; A II, 116. tribus i. modis video esse a nostris de amicitia disputatum; F I, 66. triplex i. est ... consilia capiendi deliberatio; O I, 9. vera i. illa (Epicuri dogmata) sunt nunc omnia; A II, 105. verum autem primum; verum i. extremum; O III, 27. unum i. par, quod depugnet, reliquum est, voluptas cum honestate; A II, 140. una i. essemus beati cognitione naturae et scientia; fr V, 50. ad aucta vectigalia, utile i.; O III, 87.

4. *nam Pronomina* (alius [3]: *nae* igitur ipsum ames oportet, non mea; F II, 85. dicendum est mihi i. ad ea, quae sunt a te dicta; D II, 8. hoc i. modo potius erat ab his postulandum, ut .; A II, 29. haec i. Epicuri non probo; F I, 28. hoc i. . . . idem (philosophus) non videt ne expetendum quidem esse; F II, 29. his i. ita positus; F III, 41. in his || is || i. partibus duabus nihil erat, quod .; F IV, 8. hoc i. loco . . . tamen ego quoque exponam; F IV, 14. hunc i. finem illi tenuerunt; F IV, 26. hoc i. quaerentes omnes; F IV, 47. haec i. nobis explicanda sunt; F V, 27. haec i. . . . tot nominibus a Stoicis appellata; F V, 90. haec i. est nostra ratio; F V, 95. laetor . . . eam philosophiam . . . — hanc i. laetor etiam acutiorem repertam quam ceteras; F V, 96. hunc (animum) i. nosse nisi divinum esset; T I, 52. haec i. cum cornibus; T I, 70. hoc i. probe stabilito et fixo; T I, 88. ex his (bestiis) i. hora octava quae mortua est, proventa aetate mortua est; T I, 94. haec i. poenae pendens (Prometheus) . . . dicit haec; T II, 23. doloris huius i. origo nobis explicanda est; T III, 23. haec i. praemeditatio futurorum malorum leuit eorum adventum, quae . . .; T III, 29. huic i. alteri generi similis est ex ratio consolandi, quae . . .; T III, 57. hoc i. efficitur, ut ex illo necopinatio plaga maior sit; T III, 59. haec i. officia sunt consolanium; T III, 75. huius i. virtutis contraria est vitiositas; T IV, 34. hic i. error est eripiendus; T IV, 65. ex hoc i. Platonis . . . fonte nostra omnis manabit oratio; T V, 36 (37). hic i. (animus) si est exultans, . . . fit perfecta mens; T V, 39. haec i. simplicia, illa mixta; T V, 84 (85). haec i. (anticipationem, praenotionem) habemus, ut deos beatos . . . putemus; N I, 45 (44). ex hac igitur (aequali tributione) illud efficitur, . . . esse . . .; N I, 50. in hac i. immensitate latitudinum . . . infauta vis innumerabilium volitat atomorum; N I, 54. haec i. in stellis constantiam . . . non possum intellegere sine mente; N I, 54. hunc (Iovem) i. Ennius . . . nuncupat ita dicens; N II, 65. haec i. sive vis sive ars . . . ad scientiam rerum futurarum homini . . . est . . . data; N II, 163. haec i. inducti; quid vos philosophi? N III, 40. hunc (Dionysium) i. noc Olympium Iuppiter fulmine percussit nec . . .; N III, 84. haec (divinam providentiam) i. quocumque se moveat, efficere posse, quicquid velit; N III, 92. haec i. cum sit tum serenitas, tum perturbatio caeli; D II, 94. hac i. mentis . . . coninnctione cum externis mentibus cerni, quae sint futura; D II, 119. haec i. video sapientissimorum fuisse sententiam; L II, 8. haec i. Athenienses tui; L II, 67. haec i. et talia circumspicienda sunt in omni officio; O I, 59. his i. expositis; O I, 99. haec i. omnia . . . complecti animo . . . debemus; O I, 117. haec i. (sapient) non suscipiet rei publicae causa; O I, 159. haec (sapientiam) i. qui expetunt, philosophi nominantur; O II, 5. haec i. ipsa fortuna ceteros casus rarioris habet; O II, 19. hoc i. cognitio dicendum est . . .; O II, 20. harum i. duarum (rerum) ad fidem faciendam iustitia plus pollet; O II, 34. haec i. opera grata multis; O II, 65. ab hoc i. genere largitionis . . . aborunt ii, qui . . .; O II, 85. haec i. officia . . . quasi secunda quaedam honesta esse dicunt; O III, 15. haec i. partem relictam explebimus nullis adminiculis; O III, 34. hunc i. ipsum anulum si habeat sapiens; O III, 38. haec i. est illa pernicies, quod . . .; O III, 62. huic i. viro bono . . . nullo modo videri potest quicquam esse utile, quod non honestum sit; O III, 77. haec i. fortuna frui licet senibus; C 60. his i. snibus utendum arbitror, ut . . .; Lae 61. haec i. habuit rationem effector mundi . . ., ut . . .; Ti 17. ad hanc

i. conversionem . . . ingrediendi membra non dedit; Ti 19. hanc i. omnem coninnctionem duplicem in longitudinem (deus) diffidit; Ti 24. haec i. ob causas nata astra sunt; Ti 34. illi i. antiqui non tam acute obtuliorum illam vitam putant; F IV, 63. ille i. vidit, . . . quot fessitibus adhuc philosophorum de summo bono (sententiae); F V, 16. illa i. ratio concluditur; D II, 61. ex ea i. (Academia) media excitatos misit; A ep. I. earum i. qualitatum sunt aliae principes, aliae ex his ortae; A I, 26. iis i. est difficilior satia facere, qui . . .; F I, 4. unum istud, quod honestum appellas, . . . id i. inquam, si solum est bonum; F III, 14. rerum autem cognitiones . . . eas i. ipas propter se adsciscendas arbitramur; F III, 17. id i. si acciderit, sinus armati; T I, 78. is i. sive ea ratio . . . sic illi parti imperabit inferiori, n . . .; T II, 51. eorum i. malorum in una virtute posita sanatio est; T IV, 35. earum i. perturbationum . . . variae sunt curationes; T IV, 59. ab eo (deo) i. mundum necesse est regi; N II, 77. is (Chrypsippus) i. . . si aliquid est, inquit; N III, 25. ex eo (love) i. et Lysithoë est Hercules; N III, 42. is i. adsentior, qui . . .; D I, 34. in eo i. oppido ita graviter aegrum Eudemum fuisse, ut . . .; D I, 53. is i. qui ante sagit, quam oblata res est, dicitur praesagire; D I, 65. necesse est . . . in robur ceteris duabus, . . . ex iis i. necesse est invito Epicuro || [inv. Ep.] || alterum verum esse, alterum falsum; Fa. 37. is i. (Romulus), ut natus sit, cum Remo fratre dicitur . . .; R II, 4. is i. (Demetrius) sumptum minuit; L II, 66. is (M. Cato) i. iudex ita pronuntiavit; O III, 66. isto i. tam immenso spatio quaero, . . . cur Pronoae vestra cessaverit; N I, 22. nemo i. stultus || est || non miser; F I, 59. nemo i. esse beatus potest; F II, 86. nemo i. vir magnus sine aliquo adfatu divino umquam fuit; N II, 167. nihil i. te contra soritas ars ista adjuvat; A II, 94. nihil i. adjuvat procedere et progredi in virtute, quo minus miserius sit; F IV, 64. nihil i. hunc virum sagittae . . . tum consolantur, cum . . .; T II, 19. nihil i. adfert pater iate Stoicorum, quare . . .; N III, 23. nihil i. (quod omne est) cum habet extremum, infinitum sit necesse est; D II, 103. nihil i. a deo somnisi significari fatendum est; D II, 125. nihil i. adferunt, qui in re gerunda versari senectutem negant; C 17. ad nostra || nostras (leges) || i. revertor; L II, 37. qui i. P. Servilium Geminum videbat; A II, 84. qui i. id approbat, quasi percipiat, nullam rem percipit; A II, 123. qui i. exisse ex potestate dicuntur, idcirco dicuntur, quia . . .; T III, 11. in quem i. cadit misereri, in eundem etiam invidere; T III, 21. quibus i. rationibus instantia feruntur, eisdem contemuntur sequentia; T IV, 64. quod i. fundamentum huius quaestionis est, id praecclare iactum videtia; N I, 44. quos i. tu Tyndaridas appellabas; N III, 11. ad quas i. res aptissimi erimus, in iis potissimum elaborabimus; O I, 114. qui i. ad naturae suae non vitiosae genus consilium vivendi omne contulerit; O I, 120. quod i. latissime patet; O II, 24. qui i. adipisci veram gloriam volet, iustitiae fungatur officio; O II, 43. qui i. utraque in re gravem . . . se in amicitia praestiterit; Lae 64. qui i. non filias plures, sed innumerabiles cupiditates habet; P 44. quaecumque i. homines homini tribuunt ad eum augendum; O II, 21. *sumus* quiaque i. noscat ingenium; O I, 114. aut quidquid i. eodem modo concluditur, probatis, aut ars ista nulla est; A II, 96. per se i. ius est expetendum; L I, 48. per se i. (iustitia) expetitur; L I, 48. ad te i. mihi amice convertenda omnia oratio est; T IV, 59. eas tu i. leges rogabis videlicet, quae nunquam abrogentur; L II, 14. utrum i. eorum

accidisset, verum oraculum [oraculum] fuisset; D II, 116.

5. **καθ' ὑπερβίαν καὶ παρτίφειν**: alinnde igitur est querenda medicina; T II, 45. ante i. humana forma quam homines ea, qua || eaque || erant forma di immortales; N I, 90. aut i. hoc est illud aut, nisi hoc, ne illud quidem iudicabo; A II, 98. aut i. negemus quicquam ratione confici ... aut ...; T IV, 84. aut i. nihil est, quod sentiente natura regatur, aut mundum regi confitemur est; N II, 85. aut i. haec monstra probanda sunt aut prima illa tollenda; N III, 44. aut i. non fato interit exercitus, aut, si fato, ... idem eventum fuisset; D II, 21. bene i. nostri ... iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54. bene i. idem Chrysisippus, qui ...; N II, 33. certe i. ignorantio futurorum malorum utilior est quam scientia; D II, 23. cum; i. **εἰς**, A, II, igitur (6 Et.) B, I, E, 573, b. deinceps i. omnibus magistratibus auspicia ... dantur; L III, 27. frustra i. consumptae tot noctes; D II, 141. expositis iam i. sex de summo bono sententiis; F V, 20. inde i. ordiendum est; F V, 83. item i. ... satis est ad confirmandam divinationem ...; D I, 71. II, 107. item i. somniis ... explanationes adhibitas sunt interpretum; D I, 116. longe i. abest (Philoctetas dolor) a summo dolore; T II, 44. moderatius i. (repulsam) ferre debuit; T IV, 40. nimirum i. nt in causis non semper animor eodem statu, ... sic ...; T III, 79. nimirum i. confecta res est; T V, 18. ille (Gallonius) ... turpiter cenabat; non igitur bene; F II, 25. de improbo, sed de callido improbo quaerimus; F II, 54. potentia voluptate omnia dirigentes ... retinere virtutem; F II, 71. Hectora traxisti, sed corpus; T I, 105. desiderat fortitudo advocatum iracundiam; T IV, 52. facile concedo neque Bruto meo neque ... veteribus ...; T V, 30. ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt, sed ex perpetuitate atque constantia; T V, 31. ille (Zeno), ut plerique, sed isto modo, at tu; N I, 59. sint sane (di) ex atomis; non i. aeterni; N I, 68. caret sensu mundus; N II, 22. adhuc ... intellego deos esse; N III, 15. obnuntatio Ateii causam finxit calamitatis, sed ... monuit ...; D I, 30. sunt di nec significant futura; D I, 83. fatalis exitus habuerunt; D II, 24. di sunt nec significant nobis futura; D II, 102. et sunt di nec significant futura; D II, 106. fato sunt, quaecumque sunt; Fa 31. potentas est ex tempore ... opitulandi rei publicae; R I, 10. magis est contra naturam morbus; O III, 30. videtur ... hic aedium venditor celare emptores debuisset; O III, 57. utilis illa L. Philippi Q. f. sententia; O III, 87. utilitatem amicitiae, sed utilitas amicitiam secuta || consecuta || est; Lae 51. erat illa tum civitas; P 32. ubi quisque erit, eius loci vis tenebit; P 32. dubium, quin (mundi artifex) aeternitatem maluerit exsequi; T I 7. sapientia animus ita semper adfectus est, ut ratione optime utatur; nunquam i. est perturbata; T III, 15. at iratus animus eius modi est; nunquam i. sapiens irascitur; T III, 19. nunquam i. est utile peccare, quia semper est turpe; O III, 64. nunquam i. digne satis laudari || laud. s. d. || philosophia poterit; C 2. primum igitur perspicuitas illa ... satis magnam habet vim, ut ...; A II, 45. sic agam, ut ...; F I, 29. de inbecillitate multorum ... philosophorum loquitur; T II, 15. aut negandum est esse deos ... aut ...; N II, 76. non est probabile eam materiam rerum ... esse divina providentia effectam, sed ...; N fr 2. intellegendum est nullam vim esse divinam effectricem somniorum; D II, 124. est de honesto ... disserendum; O I, 10. quamvis i. (Antiochos) fuerit acutus; A

II.

II, 69. quando igitur potest tibi P. Geminus Quintos videri; A II, 85. inest in omni virtute cura quaedam; F V, 67. sibi ||ibi, unum || quodque eorum siderum curam decorum est adeptum; T I 30. omnes (di) ... creati sunt; T I 40. quando ... quando i. virtus est adfectio animi constans; T IV, 34. quando || quoniam || i. adiunximus causas utriusque generis; O I, 29. ne vitia quidem i. crescere poterunt; F IV, 67. ne seges quidem i. spicis uberibus ...; si avenam upiam videris; F V, 91. certe (animus) nec secerni nec dividi ... potest, ne interire quidem i.; T I, 71. ne in animo quidem i. sensus remanet; T I, 82. ne carere quidem i. in mortuo est; T I, 88. ne Orcus quidem i. (deus) est; N III, 44. quoniam igitur omnis summa philosophiae ad beate vivendum refertur; F II, 86. aliquid omnes, quod Lucius noster? F V, 5. vivendi ars est prudentia; F V, 16. tantum natura a natura distat; Fa 8. eius rei publicae ... tenendus est nobis ... status; L I, 29. [quoniam i. ... est disputatum]; F V, 21. recte i. haec facta distinctio est; F III, 54. recte i. ... ars ea ... virtus nominata est; F III, 72. recte i. a Platone (poetae) eiciuntur ex ea civitate; T II, 27. recte i. Magnus ille noster me audiente posuit in iudicio ...; L II, 6. -rite i. veteres ... praecipue colere vigenti numine divos; D I, 21. rursus i. videndum, ille fabricator huius tanti operis utrum sit imitatus exemplar; F 6. saepissime i. mihi de amicitia cogitanti maxime illud considerandum videri solet; Lae 26. sapienter i. illi veteres *; R I, 63. semel i. aut non saepe certe; O II, 50. at agritudine perturbatio est animi; semper i. ea sapiens vacabit; T III, 15. atqui sapiens semper sit adfectus est; semper i. sapiens beatus est; T V, 43. at semper sapiens talis; semper i. beatus; T V, 48. sero i. a nostris poetae vel cogniti vel recepti; T I, 3. si igitur essent esse (notitiae) falsae; A II, 22. memoria perceptarum comprehensurarum rerum est; A II, 106. ut si cultura vitium ... - si i. illa cultura vitium in vite inest ipsa; F IV, 38. non sunt, nihil possunt esse; T I, 12. (dolor) deponi potest, etiam non suscipi potest; T III, 66. nec humano visus ... nec tali aliquo (di sunt); N I, 85. meliora sunt ea, quae natura ... perfecta sunt; N II, 87. (animal) voluntatis sensum capit, doloris etiam capit; N III, 82. neque deus est effector somniorum neque ...; D II, 147. quod primum in conexo est, necessarium est; Fa 14. non poterit esse causas densitate sive ...; O I, 121. nec certi est quidquam nec opinari sapientis est; fr V, 100. sic igitur inducto et constituto probabili; A II, 105. in homine perfectio ista in eo potissimum, quod est optimum, id est in virtute, laudatur; F IV, 37. infatus et tumens animus in vitio est; T III, 19. adfecto haec adhibenda curatio est, ut ...; T IV, 74. mundum deorum domum existimare debemus; N III, 26. faciam et dicam de magistratibus; L II, 69. similiter i. ... nullum corpus esse potest non mutabile; N III, 30. tum i. cum ... Heraclitum studioso audirem contra Antiochum disserentem; A II, 12. tum i. esset auspicius ... se ostendisse; D II, 73. vix i. posse videtur ita adfectum non miserum dicere; T II, 25. ut igitur illis ... aduenda sunt quaeris || saepe || pericula ...; sic ...; F II, 56. metas, sic reliqua perturbationes sunt in malo; T IV, 50. Athenae ... Atheniensium ... causa putandum est condita esse, ... sic ...; N II, 154. faber ... non ipse facit materiam, ... sic ...; N fr 2. (oraculum Delphic) nunc in minore gloria est, ... sic ...; D I, 38. qui se tradidit || tradet, al. || quieti praeparato animo, ... vera cernit in somnis, sic ...;

27

D I, 121. ad quamdam res natura loci pertinet aliquid, ... sic ...; Fa 8. qui protrahit cylindrum, dedit ei principium motionis, ... sic ...; Fa 48. in reliquis rebus multo maiora opera sunt animi quam corporis, sic ... O II, 46. hi, qui sunt ... superiores, exaquare se cum inferioribus debent, sic inferiores ...; Lae 71. et monere et moneri proprium est verae amicitiae, ... sic ...; Lae 91. domitores equorum ... cibum etiam saepe subtrahunt; fr V, 85. mortali conditione (ea genera) generatur; Ti 41.

II. **Frage:** I. **direct:** a. nach **Herben** (vgl. d.): credamus igitur Panaetio a Platone suo dissentienti? T I, 79. non dicis i.: „miser est M. Crassus“, sed tantum: „miser M. Crassus“? T I, 13. dicamus i. utilem insaniam? T IV, 53. dicendum i. putas de sortibus? D II, 85. exaggeratis i. regis opibus ... quid adiungit? T III, 45. perstrandi i. cuiquam potest ea ... cognita esse ab haruspibus observatione diuturna? D II, 28. placet i. tibi, Cato, ... ex illis (rebus non concessis) efficere, quod valis? F IV, 50. placet i. tantas res opinione stultorum iudicari, vobis praesertim? N III, 11. placet i. humanitatis expertis habere divinitatis auctores? D II, 80. potes i. ... qui male vivat, non eum miserum dicere? T V, 12. possum i. ... haec succensere dicenti non omnis bonis esse beatus? T V, 25. potest i. quicquam factum esse, quod ...? Fa 27. potest i. quicquam utile esse, quod ...? O III, 116. probas i. animum ita adfectum? R I, 60. non pudet i. physicum ... ab animis consuetudine inbutis petere testimonium veritatis? N I, 83. est i. aliud, quod perturbata mens melius possit facere quam constans? T IV, 54.

b. nach **Substantiva** (vgl. d. qui?): Epicurus igitur audiemus potius? D I, 62. Theophrasti i. ... tibi liber ille placet de beata vita? F V, 85. mortem i. omnibus horis impendendum times qui poterit animo consistere? C 74. in philosophia i. (dialecticus iudicabit)? A II, 91. nec ratione i. utentem ... deum intelligere qui possumus? N III, 39. sub regno i. tibi esse placet omnis animi partes? R I, 60. timor i. ab his aegritudinibus potuit repellere, ratio ab sapientii viro non poterit? T III, 66. vir i. temperatus, constans ... nonne beatus? T V, 48.

c. nach **Adjectiven:** libidinosum igitur et iracundum ... censemus esse sapientem? T IV, 57. quid ergo id esset? visum, credo, quale i. visum? A II, 77. qualem i. hominem natura inchoavit? F IV, 35. qualia i. ista bona sunt, quas ...? T V, 45. quotus i. est quisque, qui somnia pareat? D II, 125.

d. nach **Pronomina:** ecquid scis || necis || igitur ... posse habere te reliquam suppellectilem salvam? T II, 32. nos i. divitiores, qui plura habemus? utinam quidem! P 50. hic i. neutri adsentiens ... **nonne** utroque est prudentior? A II, 182. huic (dolori) i. succumbit virtus? T V, 77. his i. auctioribus nonne debes moveri? N III, 13. hanc i. tantam a dia immortalibus arbitramur malorum sementem esse factam? N III, 75. haec i. ... contemnimus? D I, 101. his (haruspibus) i. quam physica credendum potius existumas? D II, 37. hoc i. per gallinas Iuppiter tantae civitati signum dabat? D II, 56. non poterans hoc i. a principio ... dicere? D II, 138. sine ea (populari fama) i. lucunde negat posse ea vivere? F II, 50. est ... summum malum dolere; in eo i. qui non est, si malo caret, continuone fruitur summo bono? T III, 40. ista i. est veritas? N I, 67. ista i. me imago Marii in campum Atinatem persequatur? D II, 137. nihil i. cernis? A II, 102. nihil i. me putatis ... moveri? A II, 141. num

quis? f. e. num (8 St.). quod i. vi naturae ... videmus scire, ex eo significationem rerum consequentium quaerimus? D II, 44. quod i. adolescentem ... contemnant, id docti senes extimescent? C 75. quod est i. istac verum probable? A II, 35. qua i. notione discernere? A II, 85. quo modo i. hoc conclusionem esse iudicas? A II, 96. qua de re est i. inter summos viros maior dissensio? A II, 129. qua i. re ab || a || deo (Epicurus) vincitur? F II, 89. quae est i. ista philosophia? F IV, 22. quo modo i. evenit, ut hominis natura sola esset, quae hominem relinqueret? F IV, 33. quae est i. causa istarum angustiarum? F IV, 68. quo modo i. ... verum esse poterit omnia referri ad summum bonum? F V, 69. quo modo i. aut cur mortem malum tibi videri dicis? T I, 25. quae est melior i. in hominum genere natura quam eorum, qui ...? T I, 32. in quo igitur loco est (mens)? T I, 70. quae est i. eius (Socratis) oratio? T I, 97. quae est i. amentia? T III, 71. quo modo i. Chryppus? T IV, 53. quo modo i. iucunda vita potest esse, a qua abist prudentias? T V, 101. quem cibum i. ... adhibebis ad deos? N I, 112. quam i. a me rationem ... desideras? N III, 6. quae est i. ista calliditas? D I, 85. quae est i. aut ubi versatur fortiturnum rerum praesensio? D II, 14. quae est i. natura, quae volocris huc et illuc passim vagantis efficiat ut significant aliquid? D II, 80. quae potest i. contagio ex infinito paene intervallo pertinere ad lunam? D II, 92. quod i. Marii corpus erat? D II, 137. quae i. natura obtulit illam speciem Simonidi? D II, 143. quo modo i. haec infinita ... observando notare possumus? D II, 146. quam i. reliquis populari rei publicae laudem? R III, 48. quae res i. gesta unquam in bello tanta? O I, 77. quae sunt i. epularum ... voluptates cum his voluptatibus comparandae? C 50. quae sunt i. voluptates corporis cum auctoritatis praemiis comparandae? C 64. quo modo i. tot legibus eiectus in exilium nomen exilis non perhorrescis? P 32. quae i. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi ...? fr II, 4. quae est i. philosophia, Socrate? fr V, 43. quo modo i. ambigua ambiguis explicabunt? fr V, 99. quamnam i. sententiam dicimus? L I, 56. quis igitur tibi istud dabit praeter Pyrrhonem? F IV, 49. Epicurus sequitur dolor? T II, 28. elicer causas praesensionum potest? D I, 13. prudentem ... ex aliqua re externa iudicet? L I, 45. virit, ut volt, nisi qui recte vivit ||? recta sequitur ||? P 34. dubitet, quin in virtute divitias sint? P 48. quis est i. qui suorum mortem primum non eo legeat, quod ...? T I, 30. cuius i. potius opibus utamur quam tuis? T V, 5. quorum i. causa quis dixerit effectum esse mundum? N II, 183. quid igitur? haec vera an falsa sunt? A II, 95. utrum capacitem aliquam in animo putamus esse? ... an ...? T I, 61. solane beata vita ... relinquitur ...? T V, 13. contra Brutum me dicturum putas? T V, 21. Marcone Crasse putas utile fuisse ...? D II, 22. possumusne ...? Marium virum bonum iudicare? O III, 81. quid i. loquar de firmitate sapientiae? A II, 66. (dialecticus) iudicabit? A II, 91. est? F I, 17. || ergo || dubitamus in tota eius (hominis) natura quaerere quid sit effectum? F IV, 36. voluit tibi, qui illa mutaverit? F IV, 67. eos (Stoicos) responsuros putas? F V, 83. mihi ferarum lanatus oberit nihil sentienti? T I, 104. huic adhibebis iram? T IV, 50. mirum, si ...? N I, 77. censes? N I, 82. invat ... scire aliquid futurum? N III, 14. „quid i. faciam?“ N III, 72. expectamus? D I, 79. minus a physica dici debet quam ...? D II, 43. ostenta ... nostros adiverunt? D II, 55. in his || iis ||

(sortibus) potest esse certi? D II, 86. efficitur, si sapientiae parae? R III, 24. minuta colligimus? O III, 83. timeam, si ... beatus etiam futurus sum? C 67. hunc (Scipionem) paucorum annorum accessio invare potuisset? Lae II, pro deum immortalium primum eam docebas, quaeso? fr I, 8. quid est igitur, ... quod requiras? F II, 8. cur ita semper deum appellat Epicurus beatum? F II, 83. quod querat, si (natura vitam) repetit, cum volt? T I, 93. quod occurrit in hac quaestione? T IV, 47. cur dubitandum sit, quin sint ea ... verissima? D I, 84. cur ii, quid ex quoque eveniat, ... perspicere non possit? D I, 131. quid observatum sit in fulgure? D II, 42. cur his hominibus consulens deus somnia moneat eos, qui ...? D II, 125. quod me impediatur ea ... sequi? O II, 8. in iure irando? O III, 102. bonum? P 9. quid debuitur i. adfirmare nihil inter haec interesse? A II, 50. quid pugnas i.? A II, 54. quid me i. ... in invidiam ... vocas? A II, 144. quid dubitas i. ... id tenere unum? F II, 11. quid mereri velis, ... quid merearis i., ut dicas ...? F II, 74. quid dubitas i. mutare principia naturae? F IV, 34. quid dicis i.? T I, 12. quid mirum i., si in auspiciis ... inbecilli animi superstitione ista concipiatur? D II, 81. quid me i. moneas? D II, 133. quid mirum i. ex spulcra saxum in crura esse (Iacidi praedonia) incidisse? Fa 6. quid esse i. censes ... discendum nobis? R I, 33. quid mirum i. in senibus, si infirmi sicut || sunt || aliquando? C 35. quid valet i. illa eloquentissimi viri ... copiosa ... oratio? P 41. quae sequuntur i.? F IV, 55. te i. ... ipsum per se nihil delectat? F II, 107. hoc tu i. censes sapienter accidere posse, ut aegritudine opprimatur? T III, 27. in haec (sapientiam) tu i. tamquam in mare ... perturbationem cadere tibi dixisti videri? T IV, 57. tu i. ne de Persarum quidem regem magno potes dicere, beatuisse sit? T V, 35. te i. animum poteris inducere contra ea ... dicere? D I, 22. tu i. animum induces ... causam istam ... defendere? D II, 46. utrum i. mavis? T IV, 9. uter i. melior? D II, 133 (132). uter i. est divitor, qui deest an cui superat? P 49.

e. nach **Wörter** und **Partikeln**: rhetorice igitur ... nos mavis quam dialectice disputare? F II, 17. — cur? f. eur, A, II. igitur (16 St.). S. I, 5. 590. a. nihilne est i. actum, quod investigata sunt? A II, 16. potestne i. quisquam dicere ... nihil interesse? A II, 21 (20). temene i. ... Hieronymus Rhodius quid dicat esse summum bonum? F II, 8. satirne i. videor vim verborum tenere, an ...? F II, 15. eamne rationem i. sequere? F II, 76. homine i. laudas? F III, 12. haecine i. cadere in sapientem putas? — prorsus existimo; T III, 8. ad hancine i. vitam Telamonem illum revocabis? T III, 48. beatuisse i., qui hos interfecit? T V, 55. potestne i. eorum rerum ... esse ulla praesensio? D II, 15. nemone i. umquam alius ovum somniavit? D II, 134. daene i. hoc nobis? L I, 21. melius esse aliquid ...; pecuniame i. an honores an ...? L I, 52. suntne i. insidiae tendere plagas? O III, 68. nullaene i. res sunt seniles, quae ...? C 15. nihilne i. interest, ... patrem quis necet ante servum? P 24. rectene i. unum mundum diximus, an ...? T 12. videene igitur Zenonem tuum cum Aristote verbis concinere || consistere ||, re dissidere? F IV, 72. quantum breviter admonitus de doloris terrore deieceris? T II, 14. opinionis esse, non naturae malum? T II, 53. quanto munere deorum simus adfecti? N III, 67. deorum iudicio ... discrimen esse sublatum? N III, 82. quae dubia sint, ea sumi pro certis? D II, 106. minus quadringentorum annorum esse hanc urbem, ut sine regibus sit? R I, 58. videtisne igitur,

ut ... tracta ratio sit? N II, 70. unius viri consilio non solum ortum novum populum, ... sed ...? R II, 21. ut de rego domum extiterit? R II, 47. visne igitur ... ipse eam (vitam) degustare? T V, 61. hoc primum ... videamus? R I, 15. ut ille ... disputat, sic nos ... quaeramus ...? L I, 15. descendam ad Larin? L fr 4. hi ... (Panici et Satyri di) non sunt, ne Nymphae (deae) quidem i.? N III, 43. non igitur existimas cadere in sapientem aegritudinem? T IV, 8. faciat, ... quod utile sit? O III, 76. patria praestat omnibus officiis? O III, 99. nonne i. ... tibi (ista) videtur mala? F V, 86. nonne verendum est i., ... ne philosophiam falsa gloria exornes? T II, 12. nonne i. sapiens ... abstulerit cibum alteri homini ad nullam rem utili? O III, 29. nonne || non || i. sunt illa festiva? P 38. i. b. vir. num igitur eum (Sextilium) postea censes anxio animo aut sollicito fuisse? F II, 55. utiliore tibi hunc Trarium putas esse posse, quam si tua sint Poteolis grauria? F II, 84. dubium est, quin ... verbis illi (superiores) commodius utantur? F IV, 58. dubitamus? T I, 40. aliquis dolor aut omnino post mortem sensus in corpore est? T I, 82. eum (Endymionem) curare censes, cum Luna laboret? T I, 92. etiam rhetorum epilogum desideramus? an ...? T I, 112. fortem virum, num magno animo, num patientem ... potes dicere ... Philoctetam? T II, 83. ignobilitas aut humilitas ... sapientem beatum esse prohibebit? T V, 103. (Iovem, Minervam) esse talis putas? N I, 100. idcirco in urbe esse rationem ... putas? N III, 21. tot clarissimum ducem ... naufragium sustulit artem gubernandi? D I, 24. censes illum animal, quod sanguinem habeat, sine corde esse posse? D I, 119. quae tempestas impendat, vates || vatis || melius conciet quam gubernator? D II, 12. aut haruspex aut augur ... melius consuecit ... evasurum aegrotum ... quam medicus? D II, 13. eorum frequentia Stoici de sententia deterrentur? D II, 81. me cogis etiam fabulis credere? D II, 113. ut incepti, Veneris id impulsu fieri malum quam casu dicere? D II, 121. valde Heraculum obscurum, minime Democritum. num i. conferendi? D II, 133. cum aut muros Babylonis aut Homeri faciem cogito, imago illorum me aliqua pellit? D II, 139. se astrinxit scelere, si qui tyrannum occidit quamvis familiarem? O III, 19. tantum mali turpitudinis iste habebat, quantum ille cruciatus? O III, 102. si (avus) ad centesimum annum vivisset, senectutis esse suae paeniteret? C 19. consetis esse (Themistoclem), cum aetate processisset, qui Aristides esset, Lysimachum salutare solitum? C 21. hunc (Sophoclem), num Homerum, || num || Hesiodum, Simonidem, Stesichorum ... coegit ... obtumescere senectus? C 23. horum senectus miserabilis fuit, qui se agri cultione oblectabant? C 56. sunt peritiae studia certa; num i. ea desiderant adulescentes? C 76. num non vis i. audire, cur ... mors ... nou sit in malis? T I, 77. num censes i. subtiliore ratione opus esse ad haec refellenda? N III, 61. num quid i. est caesura, qui amicos nostros Stoicos || Stoicos || dimittamus? T I, 78. num quis i. quicumque decernit invitus? T III, 65. num quis i. talis fuit? D II, 95. quare i. pluries adiungimus deos? N III, 40. hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; qui igitur magis illud? A II, 96. convenit ab alia voluptate dicere naturam proficisci? F II, 32. potest ei (mundo) deesse id, quod est optimum? N II, 33. convenit ... scire adhibitam esse artem? N II, 87. convenit aegros a coniectore somniorum potius quam a medico petere medicinam? D II, 123. qui potest i. habitare in beatia vita summi mali metos? F II, 92. qui potuit i. divinius

et utilitates completi maritimas Romulus et vitia vitare quam quod...? R II, 10. { b. mora. ratio. se — quidem: f. ne. quin tu i. concedis idem in re publica? R I, 61. quin i. ista ipsa explicans nobis his subsicivis, ut aia, temporibus? L I, 13. quin i. ad illa spatia nostra sedesque pergitus? L I, 14. quo i. haec erumpit moles? T IV, 77. L I, 14. quo i. haec spectat oratio? T I, 60. quorum quorsus i. haec tam multa de Maximo? C 13. quorsus || quorsum || i. tam multa de voluptate? C 44. ubi igitur virtus, si nihil situm est in ipsis nobis? A II, 39. illud est, 'semel'? A II, 82. aut qualis est ista mens? T I, 67. malum est, quoniam nihil tertium est? T I, 82. illud vestrum beatum et aeternum? N I, 68. locus fuit errori deorum? N III, 76. illae minas superiorum extoritur? D II, 36. ubi est i. ista divinitio Stoicorum? D II, 21. unde i. ordiar? T II, 42. unde i. ordini rectius possumus quam a communi parente natura? T V, 37. utrum? f. m. B, s. II, 2. c. A II, 115. F I, 28. IV, 53. T I, 23. 86. N I, 119. D II, 49. O III, 87. C 33. — f. F IV, 67. 77. D II, 120 (B. I, 8. 169).

2. **inbrect:** sitis igitur malum dolere necne, Stoici viderint? T II, 42. quid cuius i. consentaneum sit, alio loco? T V, 22. eius i. somnii a coniectionibus quae sit interpretatio facta, videamus? D I, 45. quem ad modum i. ... diiudicanda res sit, satis est supra disputatum; O III, 120. quid sentiam i. cognoscite? Ti 41. vgl. I, 4. iete.

III. **inbrum:** quo tandem igitur gaudio adfici necesse est sapientis animam? T V, 69. quantis i. molestis vacant, qui nihil omnino cum populo contrahunt? T V, 105. hominum caritas et amicitia gratuita est. quanto i. magis deorum? N I, 122. et efficitur tamen in homine virtus; quanto i. in mundo facilius? N II, 39.

IV. **infferberung, Wunsch** (vgl. I, 4. is; T I, 78. qui; O II, 43. — II, 2): agamus igitur, ut coepimus; T II, 13. agamus i. pingui, ut aiunt, Minerva; Lae 19. animadvertite i. recte hanc sententiam interprete; F II, 20. audi i. ... Luci; F V, 86. certa i. cum illo, qui a te totus diversus est; A II, 101. quid... interius mente? cingatur i. corpore externo; N I, 26. comprehendere i. animo... deum nihil aliud... cogitandum; N I, 114. concludatur i. ratio; D II, 25. conferamus i. in pauca; O III, 118. contemnamus i. omnis ineptias; T I, 95. dic i. ... quid, requiras; N III, 8. demus i. nos huic (philosophiae) excolentes; T IV, 84. doce me i., unde (di) sint; N I, 65. experiamur i.; F III, 15. nondum... explanatum satis erat, quid maxime natura vellet. explanetur i.; F IV, 41. explodatur igitur haec quoque somniorum divinitio; D II, 148. expose i. ... animos remanere post mortem; T I, 26. facesant i. omnes, qui...; fr V, 49. frangite i. eos (scritas), si potestis; A II, 93. gere i. animum laude dignum; P 37. sibi habeant i. || ig. hab. || arma; C 58. laudemus i. prius legem ipsam; L III, 2. nitamur i. nihil posse percipi; A II, 68. omitamus hunc i. nihil prorsus dicentem; D II, 45. omite i. litum Romuli; D II, 80. ordiamur i. a sensibus; A II, 19. ordire i.; L II, 7. parere i. rationem meam cum tua ratione contendere; N III, 10. pergamus i. ... quoniam placet; A I, 18. progrediamur i.; F III, 20. quaeramus i. causam, quae impulit eum; Ti 9. quiesce i. et volnus adliga; T II, 39. suade i. ... istam ipsam legem; L II, 24. sinus i. contenti bis; F V, 13. vale i., mi Cicero; O III, 121. veniant i. isti inriores huic orationis; P 13. vide igitur, ne non debeas verbis nostris uti, sententis tuis; F II, 77. ne virtutibus hominum isti honores habeantur, non immortalitatibus; N III, 46. ne nulla sit divinitio; D II, 12. ne...

neminem tamen divinum reperire possimus; D II, 131. videamus i. sententias eorum (superiorum); F IV, 58. videamus i. rursus... vim naturamque legis; L II, 8. utamur i. libertate; T V, 83. stete i. argumento, Laeli, tute ipse sensus tui; R I, 59. — certum igitur hoc sit, idque... maxime necessarium, familiaritates habere; O II, 30. — cum his igitur agamus; A II, 32. cum hoc (Epicuro) i. dialectici pugnent; A II, 97. haec i. tibi sententias i. omitamus; A II, 130. hoc i. tibi propone; T II, 64. haec i. proclivitas ad sumum quodque genus a similitudine corporis segregatio dicitur; T IV, 28. haec i. lex in amicitia sancitur, ut...; Lae 40. haec i. prima lex amicitiae sancitur, ut...; Lae 44. eundem (animum) i. esse creditote; C 79. ad eos i. converte te, quos; F V, 7. de his i., quae diximus, haec sit prima distinctio; Ti 7. deum te i. scito esse; E VI, 26. — sic igitur, ut ab his || his || est traditum, horum deorum ortus habeatur atque dicitur, ut...; Ti 39. — utinam? igitur...? ... accidissent abignae || accidisset abignae || ad terram trabe; N III, 75. V. **inbrumung:** sit igitur hoc iam a principio persuasum civibus; ...; L II, 15. sit i. perturbatio; F III, 35. sit i. aliquis, qui nihil mali habeat; T I, 85. sit i. hic fons; T IV, 11. ne sit i. sol, ne luna, ne stellae; N I, 88. sit i. astrologorum percepta huius modi; Fa 12. horum i. aliquid sit animus || animus est, dabimus ||; T I, 41.

ignarus, nicht wissend, unfähig, unerfahren: A. alqs: quemquam non sumus ignari multos studiosae contra esse dicturos; T II, 3. Carneades... nullius philosophiae partis ignarus; A I, 46. ut perique dicunt physicae rationis ignari; N II, 54.

boni: si (boni) in eius modo amicitias ignari casu aliquid incidit; Lae 42.

homo: Callisthenem incidisse in hominem... ignarum, quem ad modum rebus secunda uti conveniret; T III, 21.

mentes: ignarias homines in vita mentibus errant; T I, 115.

vir: vir bonus et sapiens... et civilis officii non ignarus; F III, 64.

B. I. dicant: quo... haec... modo... sunt, dicantur ignari a publicis sacerdotibus; L II, 20.

II. capio, al.: quod inest in iis aliquid probi, quod capiat ignarus, qui... quid in una quoque re vitii sit, nequeant iudicare; itaque, cum sunt docti a peritis, desistant facile sententia; O III, 15.

ignave, feig: ne quid abiecte, ne quid timide, ne quid ignave, ne quid serviliter muliebriter faciamus; T II, 55.

ignavia, Trägheit, Faulsigkeit, Feigheit: I. apparet: ne... aut pigritia aut ignavia aut tale aliquid apparet; O I, 136.

cadit: in quem... metus (cadit), in eundem formido, timiditas, pavor, ignavia; T V, 52. est, excruciat: quem ad modum temeritas et libido et ignavia semper animum excruciat et semper sollicitant turbulentaeque sunt, sic...; F I, 50.

parit: nec timiditatem ignaviamque vituperari nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine, sed illas reici, quia dolorem pariant; F I, 49.

sollicitat: f. est.

II. I. approbo: an (ad)probat... moderatam ignaviam; T IV, 42.

aspernor, odi: ut bonitas malitiam (aspersatur atque odit), ... ignaviam fortitudo; Lae 47.

recipio: recipiat idem necesse est timiditatem et ignaviam; T III, 14.

reicio, vituperor: f. I. parit.

2. sum: qui propter melum praesidium reliquit, quod est ignaviae; T III, 17.

III, I. abici: esse ... abiectas timiditatem et ignavia; R II, 68.

2. propter: ne ... temere desperet propter ignaviam; O I, 73. ut appetitus ... eam ... (rationem) ... nec propter pigritiam aut ignaviam deserant; O I, 102.

ignavus, trīg, fīg: A. alqs: ecce ... alii audaces, protervi, iidem intemperantes et ignavi; F I, 61.

genus: recte genus hoc interrogationis ignavum atque iners nominatum est; Fa 29.

miles: ut ignavus miles ac timidus ... fugiat; T II, 54.

ratio: nec nos impediat illa ignava ratio, quae dicitur; Fa 28.

senectas: quae vitia sunt non senectutis, sed inertis, ignavae, somniculosae senectutis; C 36.

B. I. cedunt, al.: cedentibus ignavis et inbecillis et adrogantiae divitum succumbentibus; R I, 43.

II. cognosco: fortem ignavum, audacem timidumque (oculi) cognoscunt; N II, 145.

ignesco, in Brand geraten: ut ad extremum omnis mundus ignesceret; N II, 118.

igneus, fcurig: a lqd: nihil (est in animis) ne aut unidum quidem aut fragile aut igneum; T I, 66. fr IX, 10. omne, quod est calidum et igneum, cietur et agitur motu aeo; N II, 23. calidum illud atque igneum ita in omni fusum esse natura, ut in eo insit procreandi vis et causa, quae gignendi, a quo et animantia omnia et ea, quorum stirpes terra continentur, et naeci sit necesse et augescere; N II, 28.

animi: sive illi (animi) sint animales ... sive ignei; T I, 40.

celeritas: cum cor animantis alicuius evolsum ita mobiliter palpitaret, ut imitaretur igneam celeritatem; N II, 24.

formae: in quo (caeli complexu) ... igneae formae cursus ordinatos definiunt; N II, 101.

genus: toto genere hoc igneo ... subtilius explicato; N II, 25.

motus: venae et arteriae micare non desinunt quasi quodam igneo motu; N II, 24.

natura: fac (animi naturam) igneam; T I, 70. caelestem ... altissimam aetheriamque naturam, id est igneam, ... vacare voluerunt ea parte corporis; N II, 64. ut (natura) vel terrena sit vel ignea vel animalis vel umida; N III, 34.

pars: ut ... reliquae duae partes, una ignea, altera animalis, ... subvolent; T I, 40.

sidera: ea (sidera) ... tota esse ignea; N II, 40.

sol: nisi (sol) esset igneus; N III, 40. cum sol igneus sit; N II, 40.

vis: quae a te, physico, dicta sunt de vi ignea; N III, 18. omnia vestri ... solent ad igneam vim referre; N III, 35. omnem vim esse igneam; N III, 35.

igniculus, fūne: I. sunt: quorum similia sunt prima in animis quasi virtutum igniculi et semina; F V, 18.

II. do, al.: parvulus nobis (natura) dedit igniculos, quos celeriter ... sic restringimus, ut ...; T III, 2. ut ab ea (corruptela) tamquam igniculi extinguantur a natura dati; L I, 33.

ignis, fēurr, fērand: I. abfōnt: I. a dicit, alit, augeat: ille (ignis) corporis vitalis et salutaris omnia conservat, alit, auget, sustinet sensuque addicit; N II, 41.

adsunt: Cimmeriis ... ignes ... aderant, quorum illis uti lumine licebat; A II, 61.

calet: sentiri haec putat [hoc putat], ut calere ignem; F I, 30.

cedit: ignis ... et aër ... natura ... cedens est maxime et dissipabilis; N III, 31.

cluet: sunde ignis cluet mortalibus clam divinus; T II, 23.

confert, confundit: cum ignis oculorum cum eo igne, qui est ob os offusus, se confundit et contulit; Ty 49.

conservat: f. addicit.

consumit: quod astrorum ignis et aetheris flamma consumit; N II, 118.

delectat: me (delectat) ... aut sol aut ignis hibernus; C 46.

dissipat, disturbat: idem ... (ignis), quocumque invasit, cuncta disturbat ac dissipat; N II, 41.

efficit: id multo artificiosius naturam efficere, id est, ut dixi, ignem artificiosum, magisterum artium reliquum; N II, 57. quoniam is (ignis), cum inest in corporibus nostris, efficit, ut sentiamus; N III, 36.

est: aër ... et ignis et aqua et terra prima sunt; A I, 26. stantebat ... ignem esse ipsam naturam, quae ...; A I, 39. Parmenides ignem (dixit esse), qui moveat terram, quae ab eo formetur; A II, 118. Heraclitus ignem (dixit esse); A II, 118. Zeno id dixit esse ignem; F IV, 12. ignem praetera (Chryippus deum dicit esse); N I, 39. hic noster ignis, quem usus vitae requirit, confector est et consumptor omnium; N II, 41. cum solis ignis similis eorum ignium sit, qui sunt in corporibus animalium; N II, 41. quodsi ignis ex esse ipse animal est; N III, 36. non potest ipse (ignis) esse sine sensu; N III, 36. non esse ... natura ignem sempiternum; N III, 87. causa ... ea est, quae id efficit, cuius est causa, ut ... ignis ardoris; Fa 34. ignis, anima, aqua, terra corpora sunt, eaque cernuntur; T I, 50. f. cedit. — II, 4. facio ex.

gliscit: ad juvenilem libidinem copia voluptatum [si ... accessit, al.], gliscit illa [ita] ut ignis oleo; fr V, 74.

habet: e quibus (elementa) aër et ignis movendi vim habent et efficiendi; A I, 26.

indiget: non eisdem vobis placet omnem ignem pastus indigere nec permanere ullo modo posse, nisi alatur; N III, 37.

inest: f. efficit; N III, 36.

interit: ignem ... interitum esse, nisi alatur; N III, 37.

invadit: f. dissipat.

movet: f. est; A II, 118.

nocent: hi tanti ignes tamque multi non modo nihil nocent terris rebusque creantibus, sed ita prosunt, ut ...; N II, 92.

oboedit: quem ad modum ... oboedire et parere voluntati architecti aër, ignis, aqua, terra potuerunt; N I, 19.

parent: cum omnes naturae numini divino, caelum, ignes, terrae, maria, parent; N I, 22. f. oboedit.

permanet: quia nullus ignis sine pastu aliquo potest [possit] permanere; N II, 40. f. indiget.

potest: f. est; N III, 36. indiget, oboedit, permanet. — progreditur: f. 2 sum; N II, 57.

prosunt: f. nocent.

reddidit: ut, quem ad modum ignis animas, sic anima aquae ... proportione redderet; Ti 15. sustinet: f. adfect.

2. sum: si simplex (animus), utrum sit ignis an anima? A II, 124. si (animus) ignis (est), extinguatur; T I, 24. sive anima sive ignis sit || est || animus; T I, 60. si deus aut anima aut ignis est; T I, 65. ut eam (naturam Zeno) dicat ignem esse artificiosum, ad gignendum progredientem via; N II, 57. omne corpus aut aqua aut aër aut ignis aut terra est aut ...; N III, 30. nihil esse animum nisi ignem; N III, 36. bgf. I. est; A I, 89. F IV, 12.

videor: Zenoni Stoico animus ignis videtur; T I, 19.

II. **nach Verben:** I. adhibeo: f. **adhibeo**, I. ignem (3 Et.) E. I, 6. 70, a.

alo: f. I, I. indiget.
capio: pati ab igne ignem capere, si qui velit; O I, 52.

cerno: f. I, I. est; Ti 50.

clepo: «sum (ignem cluet) doctus Prometheus clepsisse dolo»; T II, 23.

consumo: senes sic (mori videntur), ut cum sua spoute ... consumptos ignis extinguat; C 71.

contineo: qui (ignis) corporibus animantium continetur; N II, 40.

custodio: «virgines ... Vestales in urbe custodiunt ignem foci publici sempiternum»; L II, 20.

distinguo, distribuo: cum ... sum (ignem) similem universi naturae efficere vellet, ad volubilitatem rotundavit comitemque eum sapientiae quam optimae mentis efficit circumque omne caelum aequaliter distribuit, ut hunc varietate distinctum bene Graeci *κόσμος*, nos lucentem mundum nominaremus; T I, 35.

divido: f. I, I. cluet.

efficio: ita fit, ut ne ignem quidem efficere possit aeternum; N III, 36. f. distingo.

elicio: lapidum conficta atque tritu elici ignem videmus; N II, 25.

extinguo: f. consumo.

facio: ut terra quidem et aqua et aër et ignis a deo factus est; N fr 2.

gigno: gigni ... terram, aquam, ignem, tum ex his omnia; A II, 118.

iacio: «contra Haedi exiguum iacunt mortali. bus ignem»; N II, 110.

inacio: «pater altitonans ... Capitolinis iniecit sedibus ignis»; D I, 19. II, 45.

iungo: ignis unctis ex anima tenui et ex ardore solis temperato ignibus (animus) insistit; T I, 43. mundum efficere moliens deus terram primum ignemque iungebat; T I, 13.

nomino: f. distingo.

offundo: f. I, I. confert.

pello: ignis .. et aër omni pulsu facillime pellitur; N III, 31.

requiro: f. I, I. est; N II, 41.

rotundo: f. distingo.

subdo: quae (aqua) effervescunt || effervescunt. cis ferverescunt || subditis ignibus; N II, 27.

voco: f. 4. do ex.

effipit || animum autem alii animam ... sed haec quidem, quae dixi, cor, crebrum, animam, ignem vnigo; T I, 19.

2. reddo: ut ... superior aëri, aetheris || superior aetheri, al. || ignibus altissima ora reddatur; N I, 103.

3. nascor: sunt quaedam (bestiae) etiam, quae || in || igne nasci putentur; N I, 103.

ator: non aqua, non igni, ut aiunt, locis pluribus utimur quam amicitia; Lae 22. f. I, I. ad-sunt.

4. capio ab: f. I. capio. confero, confundo con: f. I, I. confert. consto ex: qui (aether) constat ex altissimis ignibus; N II, 91.

do ex: iis ... (hominibus) animus datus est ex illis sempiternis ignibus, quae sidera et stellae vocatis; R VI, 15.

facio ex: divinas animationis maxime speciem faciebat ex igne, ut et splendidissimus esset et aspectu pulcherrimus; T I, 55.

gigno ex: f. I. gigno.

inido ex: quae ex igni, animi, aqua, terra turbulenta et rationis expertia insederint; Ti 45.

nascor in: f. 3. nascor.

orior ab: a quo (igne) rursus animante ac deo renovatio mundi feret atque idem ornatus oratur; N II, 118.

pono inter: ita contigit, ut inter ignem atque terram aquam deus animaque poneret; Ti 15.

sumo a b: quod aliud a terra sompimus, aliud ab umore, aliud ab igni, aliud ab aëre eo; N II, 18.

temporo ex: tale quiddam esse animum, ut sit ex igni atque aqua temperatur; N III, 36.

III. **nach Subiectiva:** I. similis: f. I, I. est; N II, 41.

2. similis: necesse est (sol) aut ei similis sit igni, quem adhibemus, ... aut ei, qui ...; N II, 40. negat ... (Cleanthes) esse dubium, horum ignium sol utriusque similis sit; N II, 41.

3. vacuus: nihil ... igni vacuum aspicit ac videri potest; Ti 13.

IV. **nach Substantiva:** I. candor: solis ... candor incalidior est quam ullius ignis; N II, 40.

custodia: ut advigiletur facillius ad custodiam ignis; L II, 29.

eruptio: quantae (tenebrae) quondam eruptione Aetnaeorum ignium finitimas regiones obscurarise dicuntur; N II, 98.

particulae: particulae ignis et terrae et aquae et animae a mundo ... mutabantur; Ti 47.

periculum: vel propter ignis periculum; L II, 58.

via: animae || anima || sit (illa via) ignis, nescio; T I, 60.

2. pericula ab: ab aqua aut ab igni pericula (haruspices) movent; D II, 32.

V. **Umrand:** I. calelescere: ubi ... potest illa aetas ... calelescere vel apricatione melius vel igni? C 57.

cremari: (Sulla) primus et patricius Cornelius igni voluit cremari; L II, 57.

effervere: f. II, I. subdo.

flammar: «principio aetheris flammatus Iupiter igni vertitur»; D I, 17.

insistere: f. II, I. iungo; T I, 43.

spectari: hunc (virum) igni spectatum arbitrantur; O II, 38.

2. ab: f. I, I. est; A II, 118. — II, 4. orior ab. praeter: ita relinquit nihil praeter ignem; N II, 118. nihil esse animal || animale || intrinsecus in natura atque mundo praeter ignem; N III, 36.

ignobilis, unbecannt, unerkannt: opifex: Zeno Citieus, advena quidam et ignobilis verborum opifex; T V, 34.

philosophus: Cyrenaecus Theodorum, philosophum non ignobilem, nonne miramur? T I, 103. Asclepiadem ferunt, non ignobilem Etruricum philosophum, ... respondisse ...; T V, 113.

senex: qui (rex) ... senem ... fortunatum esse dicit, quod inglorius sit atque ignobilis ad supremum diem perventurus; T III, 57.

ignobilitas, Unberühmtheit, Nichtigkeit: ber. Abkunft: I. adeat; aderit ... malorum ...

turba quaedam, paupertas, ignobilitas, humilitas; T V, 29.

prohibet: num . . . ignobilitas aut humilitas . . . sapientem beatum esse prohibet? T V, 108.
II. extimesco: intellegendum est . . . nec gloriam popularem ipsam per esse expetendam nec ignobilitatem extimescendam; T V, 104.

ignominia, Edmōd, Edmōde, Entschōng: I. est: || octo genera posuerim in legibus esse, damnū, vincula, verbera, talionem, ignominiam, exilium, mortem, servitutem ||; L fr 4.
habet: f. II. raicio.

pungit: si ignominia pupugit; T III, 82.
II. dico: ut omnis ea indicatio versatur tantum modo in nomine, animadversio illa ignominia dicta est; R IV, 6.

fero: qui ignominiam et infamiam ferunt sine dolore; T IV, 45.

fugio: * civitatibus, in quibus expetunt laudem optami et decus, ignominiam fugiunt ac dedecus; R V, 6.

perfero: quam . . . quis ignominiam, quam turpitudinem non pertulerit, ut effugiat dolorem? T II, 16.

quæro: si rerum naturam, non ignominiam nominis quaerimus; T V, 107.

refero: hic . . . in domum multiplicatam non repulsum solum rettulit, sed ignominiam etiam et calamitatem; O I, 138.

reicio: eorum . . . partim satis habere causas, quam ob rem reicerunt, ut . . . paupertatem, ignominiam; F III, 51.

timeo: qui paupertatem, qui ignominiam, qui mortem, qui dolorem timeant; T IV, 46. quid, si idem . . . paupertatem, ignominiam, infamiam timeat? T V, 15. videntur . . . offensionum et repulsaarum quasi quandam ignominiam timere et infamiam; O I, 71.

III, 1. adfici: ut homines castigationibus, reprehensionibus, ignominia adfici se in delicto dolerent; T IV, 45. f. 2. sine.

notari: eos . . . a censoribus omnibus ignominia notatos; O III, 115.

sanctiri: ut . . . vis capite, avaritia multa, honoris cupiditas ignominia sanctiri; L III, 46.

2. cum: sibi . . . trans Euphratem cum ignominia et dedecore esse perendum; D II, 22. qua (oratione animus) . . . facta . . . et consulta fortium et sapientium cum improborum ignominia sempiternis monumentis proderet (possit); L I, 62.

in: qui (L. Paulus) morte luit || elinit || collegae in Cannensi ignominia temeritate; C 75.

sine: at enim sine ignominia * || an potest exilium ignominia || adficeri sapientem? T V, 107.

ignorantia, Unkenntnis, Unwissenheit: errorum . . . et temeritatem et ignorantiam . . . a virtute . . . removebat; A I, 42.

ignoratio, Unkenntnis, Unfunb: I. est: si omnibus in rebus temeritas ignorantique vitiosa est; F III, 72. certe . . . ignorantio futurorum malorum utilior est quam scientia; D II, 23. censurarum . . . ignorantio in re nova mirationem || admirationem || facit; eadem ignorantio si in rebus nitatis est, non miratur; D II, 49. ignorantio rerum aliena naturae decorum est; N II, 77. potius ignorantio iuris litigiosa est quam scientia; L I, 18.
facit: I. est; D II, 49.

tingit: cuius ignorantio frnit inferos easque formidines; T I, 38.

tenet: necio qui nos tenent error ac || aut || miserabilis ignorantio veri; fr IX, 8.

II, 1. propono: qui impunitate et ignorantia

omnium proposita abstinere possit iniuria; O III, 72.

tollo: omnium rerum occultarum ignorantia sublata; F I, 64.

2. existio ex: non conturbamur ignorantia rerum, e qua ipsa horribiles existunt saepe formidines; F I, 63.

versor in: in summo errore necesse est homines atque in maximarum rerum ignorantia versari; N I, 2. quorum I quarum || . . . prima aetas . . . in hominum ignorantia versatur; O II, 45.

III. c. confessio: quae (res) ad confessionem ignorantiam adduxerat Socratem; A I, 44.

IV, 1. desperari: iuris consulti . . . ignorantia docendi . . . desperantur; L II, 47.

putare: qui (homines) ignorantia virtutis . . . opulentos homines esse optimos putant; R I, 51.

sapere: plerisque in magistratibus ignorantia iuris sui tantum sapere, quantum apparitores velint; L III, 48.

versari: quae (opinionem) in maxima incostantia veritatis ignorantia versantur; N I, 43.

vexari: cum ignorantia rerum bonarum et malorum maxime hominum vita vexetur; F I, 43.

2. propter: quod efficiat multa improvisa . . . nobis propter obscuritatem ignorantemque censurarum; A I, 29. est . . . eorum (Peripateticorum) consuetudo dicendi non satis exacta propter ignorantem dialecticam; F III, 41. timentibus ceteris propter ignorantem locorum; R I, 29. qui aliquando propter ignorantem stirpis et generis in famulatu fuerant || fuerit ||; Lae 70.

ignoro, nicht wissen, nicht kennen, unfunbig (fr: I. mit Ergrünung: I. indubitate Frage: apud nostros . . . non ignoras quae sit . . . subtilitas; A I, 6. ignorare te non arbitror, quae contra [Philonis] Antiochus scripserit || scripsit ||; A I, 13. (sapientia) ignoras, quae omnia referantur, qui poterit esse sapientia? A II, 24. quam vim quaeque pars habeat, ignoramus; A II, 122. constituan, quid et quale sit id, de quo querimus, non quo ignorare vos arbitror, sed ut . . .; F I, 29. cum, e quibus haec efficiunt, ignorat; F I, 55. hanc (honestatem) se tunc Epicurus omnino ignorare dicit quam aut quale esse velint || ii ||; F II, 48. Stoicorum . . . non ignoras quam sit subtile . . . disserendi genus; F III, 3. nec . . . ignoras, quanti fecerim Caepiosem; F III, 8. non ignorant tibi, . . . quid sim dicturus, . . . respondebo; F III, 14. quid sentiant ii, . . . nemo se medicoriter quidem doctus ignorat; T II, 7. cum ignorem, (rex Persarum) quam sit doctus; T V, 35. ut hic . . . ne ignoret, quae res agatur; N I, 17. utrum ignoret (di), quae res maxumae sint, . . . an . . .? N II, 77. non . . . ignoro, quanti eius (providentiae) nomen putatis; N III, 78. etiamsi, cur || t quod, quo modo || quidque fiat, ignorem; D I, 16. quae Croeso Pythius Apollo . . . responderit, quis ignorat? D I, 37. aut (di) non diligent homines aut, quid eventurum sit, ignorat; D I, 82. II, 101. non . . . ignora, quam (Epicuri) ista deiciant; D II, 39. is, . . . quae natura partium animantis faciat, ignorat; D II, 49. nec . . . ignorare deus potest, qua mente quisque sit; D II, 125. quae (gens) non, etiamsi ignoret, qualem habere deum debeat, tamen habendum sciat; L I, 24. bonis ignorantibus, quid quisque sentiret; L III, 34. ignorante rege, nter Orastes esset; Lae 24. cum, id quam vere fiat, ignoret; Lae 37. nomen tantum virtutis neurus, quid ipsa valeat, ignorat; P I 7. f. II. sapientiam.

2. accus. c. infm.: nec . . . ignoras iis istud honestum . . . solum bonum videri; F III, 12. nec . . . ignoro varias philosophorum fuisse senten-

tias; F III, 80. quis .. ignorat ... propius fore ..? F IV, 64. (haec) sunt .. ignorantis, cum de aeternitate animorum dicitur, de mente dicit; T I, 80. haud ignoro, quae bona sint, sinistra nos dicere, etiamsi dextra sint; D II, 82. non ignoro ... te semper ita sensisse, ut ...; D II, 101. quis ignorabat Q. Pompeium fecisse foedus? R III, 28. magnam vim esse in fortuna in utramque partem .. quis ignorat? O II, 19. ignoretur in omnibus cubi-culis apparatus serpentes || [ignoscat .. serpentes]; O III, 54. neque ... tum (Regulus) ignorat ut se ad crudelissimum hostem ... proficisci; O III, 100. § II. extremum.

II. **mis Objecti**: alqm: qui illum (Lucullum) ignorabant; A II, 4.

alqd: si ignorarent id homines, vel si obmutissent; F II, 49. sive praetermissum sive ignoratum est quippiam; F V, 15. ex ceteris philosophis nonne optumus et gravissimus quisque confitetur multa se ignorare? T III, 69. quod tu minime ignoras; N I, I. cur .. quicquam ignoraret animus hominis, si esset deus? N I, 23. quae (eloquendi vis) .. efficit, ut .. ea, quae ignoramus, discere ... possimus; N II, 148. neque (di) ignorant ea, quae ab ipsis constituta ... sunt; D I, 82. II, 102. nihil deos ignorare, quod omnia sint ab ipsis constituta; D II, 105. cum praesertim, si haec ignoremus, multa nobis et magna ignoranda sint; R I, 19. quod ignorari ab ipsis, qui in re publica versantur, turpissimum puto; L III, 48. ut ne quid omnino, quod venditor norit, emptor ignoret; O III, 51. cum, quod tu scias, id ignorare emolumentum tui causam velis eos; O III, 57.

aetates: cum ... aetates ... et tempora ignorent propter vetustatem; T IV, 3.

ambitus: ceterorum ... siderum ambitus ignorant homines; T I, 38.

anteceSSIONES: per quam (rationem homo) ... earum .. (rerum) praegressas et quasi anteceSSIONES non ignorat; O I, 11.

auspicia: quae .. (auspicia) nunc a Romanis anguribus ignorantar; D I, 25.

bonum: summum .. bonum si ignoretur, vivendi rationem ignorari necesse est; F V, 15.

causam: pronuntiabas .. genera herbarum, scammoniam aristolochiamque radicum, quarum causam ignorares, vim ... videres; D II, 47.

dominum: ita cogitur disensione sapientium dominum nostrum ignorare; A II, 126.

extremum: nec sapientem posse esse, qui aut cognoscendi (esse) initium ignoret aut extremum expetendi; A II, 29.

faciem: etai eius (dei) ignoret et locum et faciem; T I, 70.

formam: animum tibi tuum notam esse oportere, etiamsi ignoret et locum et formam; T I, 70. initium: § II. extremum.

legem: quam (legem) qui ignorat, is est injustus; L I, 42.

locum: § I. faciem. formam.

monumentum: ita nobilissima Graeciae civitas ... sui civis viuis acutissimi monumentum ignorasset; T V, 66.

morem: Aegyptiorum morem quis ignorat? T V, 78. quos (antiquos mores) ita oblivione obsoletos videmus, ut ... iam ignorentur; R V, 2.

nomina: eorum, quos vident, (parvi) volunt non ignorare nomina; F V, 42.

patrem: siquidem istius regis matrem habemus, ignoramus patrem; R II, 33.

praegressiones: § I. anteceSSIONES. rationem: § I. bonum.

rem: si aut res ignoratur aut erratur in nomine; F IV, 57. quae (res) est a nostris hominibus adhuc aut ignorata aut relicta; L I, 6.

sapientiam: ipsa .. sapientia si se ignorabit, sapientia sit necesse; A II, 24.

sepulcrum: cuius (Archimedis) ego quaestor ignoratum ab Syracuseis ... indagavi sepulcrum; T V, 64.

somnia: si pleraque somnia aut ignoratur aut negliguntur; D II, 125.

tempora: § I. aetates.

vim: ne ... ignoremus .. vim rationis || sermonis || eius, qua ...; L II, 8.

vitia: quae (vitia) ipse norit, ceteri ignorent; O III, 54.

voluptatem: istam voluptatem .. Epicurus ignorat? F II, 7.

ignosco, vergessen: I. alqs: haec .. nobis explicanda sunt, sed si enodatus, vos ignosceat; F V, 27. haec ... sentio fuisse longiora. ignosceat autem; C 55.

II. alicui: haec, ut sibi ignoscerem, causam (C. Blossius) adferabat, quod ..; Lae 37. ignotum alteri, quod patrem, alteri, quod tutorem secutus esset; fr VI, 15.

ignotus, unbekannt, niedrig: A. alqs: nos in exigua eius (terrae) parte adfixi plurimis ignotissimi gentibus; R I, 26.

alqd: multorum .. odiis nullas opes posse obistere, si antea fuit ignotum, nuper est cognitum; O II, 23. — mihi .. nulli satis eruditi videntur, quibus nostra ignota sunt; F I, 5. pauca sane (sunt in legibus) .. et ... non ignota vobis; L II, 58. tibi ... haec nostra finitima vestra ignota esse notui; O II, 8. si id di hominibusque futurum sit semper ignotum; O III, 39.

caerimoniae: ignotas (habet) caerimonias t nos || nostris || sacerdotibus; L II, 25.

consuetudo: cum ... neque sit ignota consuetudo tua contrarias in partibus deserendi; R III, 8.

di: Chrysippus ... magnam turbam congregat ignotorum deorum, atque ita ignotorum, ut eos ne coniectura quidem informare possimus; N I, 39.

discriptio: quae discriptio si esset ignota vobis, explicaretur a me; R II, 39.

genus: genus Atticorum iis ipsis, qui id sequi se profitebantur, ignotum; T II, 3.

homo: M. .. Catoni, homini ignoto et novo, ... certe licuit ..; R I, 1. ea (lex) est Gabinia, lata ab homine ignoto et sordido; L III, 35.

mortuus: qui (Simonides) cum ignotum quandam proietum mortuum vidisset; D I, 56.

mulier: lapsa est lubido in muliere ignota; P 20.

natura: quam (naturam) cernit ignotam; N II, 89.

ora: altera (ora) australis, ignota nobis; T I, 68.

potestas: quam (potestatem) tanto opere populus noster ignotam expetisset, qui posset carere cognita? L III, 26.

ratio: erat .. tum haec nova et ignota ratio, solem lunae oppositu solere deficere; R I, 25.

sapientes: consent .. (Stoici) sapientes sapientibus etiam ignotis esse amicos; N I, 121.

somnia: haec (somnia) externa ob samque causam ignota nobis sunt; D II, 136.

terrae: quem cum ex alto ignotas ad terras tempestas ... detulisset; R I, 29.

vitium: quoniam id vitium ignotum Sergio non fuisset; O III, 67.

B. tribuo: ut, quocumque sine detrimento commodari possit, id tribuatur vel ignoto; O I, 51.

ilico, sogleich, sofort: incipit labi, deinde ilico desinit: operite ...; T II, 50. cum rex injustus esse coepit, perit illud ilico genus; R I, 65.

nec ... sequitur ilico esse causam inmutabilis; Pa 28. ut, ... qua quodque (corpus) cesserit, aliud ilico subaequatur; A II, 125. ohne Verb: -nolite ... hospites, ad me adire! ilico istic // istinc, isti //; T III, 26.

III — i. inl —

illac, bort: cum (Academicum) et hac et illac aorem diligenter admovent; A fr 20 (3. 29).

ille, jener (hic — ille: D II, 109. f. hic, S. 141. b): A. bel. **Substantivum**: I. attributum: I. ohne Zufaz: a. Eigennamen: ille de Iphigenia Achilles // illa ... Achillis //; R I, 30. ille Agamemmo Homericus et idem Accianus; T III, 62. Apim illum; N I, 82. Appium ... veterem illum; T V, 112. Archytam illum Tarentinum; R I, 59. Artemisia illa; T III, 75. Carneades non ille quidem auctor ... fuit; F V, 20. Cato ille sapiens; D I, 28. ille Cato; L II, 5. sapienti illi Catoni; L II, 5. Terentianus ille Chremes; O I, 30. Cinnatum illum; F II, 12. Cocletem illum; L II, 10. Crantor ille; T III, 12. M. Crassi illius veteris; T III, 31. Cyrus ille Persae; R I, 43. Cyro illi principi; D I, 46. P. Decius ille Q. F.; D I, 51. Phalereus ille Demetrius; L III, 14. hic est ille Demosthenes; T V, 103. Diognoras ... **ἄλλος** ille qui dicitur; N III, 89. Dionysias ille Heracloteus; A II, 71. Heracloteus ille Dionysias; F V, 94. superiore illum Dionysium; O II, 25. ille ... Euphorion; D II, 133 (132). ille Gyges; O III, 38. Gygi illi; O III, 78. ille ... Hector; T I, 105. IV, 67. Heruleum illum; O III, 25. lunonem illum; D I, 101. illum ... et lovem et dominatorem rerum; N II, 4. «Laelius ... **εὐσθός** ille»; F II, 24. (ille dux Leonidas); T I, 101. antiquissimus ille Lycyrcus; R II, 42. M. Marcellus ille quinquages. consul; D II, 77. M. Marcellum illum; D II, 14. illum Marius; O III, 81. Metellus ille; T I, 85. Midas illi Phrygi; D I, 78. illa Minerva Phidias; F 5. Naisica ille prudens; T I, 18. Oileus ille apud Siphacum; T III, 71. Pericles ille; R I, 25. ille Pericles; F I, 7. crudelissimus ille Phalaris; R I, 44. Philoctetam illum; T II, 33. Frugi ille Piao; F II, 90. Piao ille Frugi; T III, 48. Prometheus ille Aeschylis; T III, 76. Sardanapallus ille; R III, fr 4. illum ... P. Scaevolam; F IV, 71. Scipio ... ille pontifex maximus; T IV, 51. illos Servilios; A II, 56. ille Tages; D II, 51. «hicine est ille Telamonem? T III, 39. Telamo ille; T III, 58. Telamonem illum; T III, 43. Torquatum ... illum; T IV, 49. ille maritimus Triton; N I, 78. Xenocratem illum; T V, 51. ille acriculus ... senex Zeno; T III, 38. Zethum illum Pacuvii; R I, 30. — ille ... Graecus; D II, 114. ille Graecus; O II, 88. Graeci illi // Graeculi //; T II, 35. Graeci volunt illi quidem; T III, 11. ille Indus aut Poenus; R II, 67. Pythagoreus ille; F II, 79. post illos nobiles Pythagoreos; T I, 1. in illo Siculo; R I, 22. illi ... Stoico; D I, 6. Vestalis illa; D I, 40. — illi, qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Pyriphlegethon; N III, 43. Eleusinem sanctam illam; N I, 119. illum Gangem; R VI, 22. vetus illa Graecia; L II, 39. magna illam Graeciam; T I, 38. R III, 7. Lacedaemone illa; A I, 50. illa severa Lacedaemone; L II, 39. Piraeus ille; R III, 44. — «ille ... Ante Camem»; N II, 114. «servidus ille Canis»; N II, 114. «illa ... Corona»; N II, 108. ad illam parvulam Cynosuram; A II, 66. «Equis ille»; N II, 111. — illam veterem Academiam; A I, 18. ad illam veterem (Academiam); F V, 7.

b. **Attributivum**: illam magnam accessio-

II.

nem; A II, 112. ex illa accusatione nobili; O II, 47. illa (mentis) acies; fr V, 97. illam ... ingenii aciem; L I, 60. illa actio; N III, 74. actioni illi; F III, 24. adfectio est illa quidem discrepans; T IV, 29. illi ... principum administrationi civitatis; R I, 44. illam admirationem; Lae 83. illa (adsensio); Fa 42. ille (adulescens); O III, 112. C 68. <. illorum (adulescentium); fr X, 3. illas aedes; O III, 67. aegritudo ... illa maerens; T III, 83. illa vitiosa aemulatio; T IV, 56. // illa ... aequabilitas vitae; R fr 5 // ille (aër); N II, 27. aër fertur ille quidem; N II, 117. in aere illo; R I, 22. in illo aere alieno // consilio aeri alieno //; R II, 59. illa aetas; C 57. aetas illa; C 67. illius aetatis; D II, 88. illi aetati; O II, 45. de illa aetate; Lae 4. in illa aetate; F V, 62. agricola ... putat, non sine ratione ille quidem; D II, 16. illi (ambitus); T 48. illa sancta amicitia; L I, 49. pulcherrima illa ... amicitia; Lae 80. illi (amicis); T I, 104. Lae 36. illos (amicos); F III, 73. illorum (amicorum); Lae 56. illa amphibolia; D II, 116. illud ... regis anaepastum; T II, 57. illae (angues); N I, 101. de angue illo; D II, 65. anhelitus ille terrae; D II, 117. animadversio illa; R IV, 6. animal illud; F II, 31. illud animal; T I, 90. totum animal movebatur illud quidem; T 48. illud (animal); fr IX, 11. illi animal; T 34. ille (animus); F V, 43. R VI, 15. L I, 61. C 83. ille animus; T II, 37. animum ... illum spirabilem; N II, 18. illi animo; F IV, 27. illi animi; T I, 40. illo auro; O III, 95. illa aures; N III, 75. appetitus ille animi; F V, 28. ille (adpetitus); Fa 41. illum appetitum; F V, 33. illa (arca); P 44. architectas: f. inventor; F I, 32. ex illo ardore; N III, 41. illa argumenta; F IV, 75. aries ille; T V, 115. illa (ars); T I, 112. illarum disciplinarum et artium; R II, 34. illarum artium; R III, 5. in illis artibus; F III, 24. illud astrum; T 45. illa (astra); T I, 62. illarum (atomorum); A II, 125. veteres illos Platonis auditores; F IV, 3. ille Romuli anguratus; D I, 107. avis illa; D I, 74. II, 73. illae (aves); N II, 124. illae aves; D II, 56. «cum illo auro»; L II, 60. illo auspicio; D I, 106.

in illa barbaria; N II, 88. bellum illud; R II, 63. magnum illud bellum; O III, 86. bello illo maximo; R I, 25. illa ... bella; R III, 35. post magnum illud Peloponnesiacum bellum; R III, 44. illa (beluae); O I, 105. illa quanta benignitas naturae; N II, 131. illa benignitas; O II, 54. illa (benignitas); O II, 63. illam monstruosissimam benignitatem; D II, 69. illarum (bestiarum); N II, 157. illae bestiolae; T I, 94. illud verum ... bonum; A I, 7. illud summum bonum; F III, 2. bonum illud; F III, 61. illud summum bonum (acc.); A I, 19. summum illud hominis ... bonum; F III, 21. illis (bonis); F II, 86. contra Carneadeum illud summum bonum; F II, 42. ullum bonum praeter illud; F II, 7. illam (bulbulum); D I, 57.

illud tenue caelum; Fa 7. illud carmen; C 22. (acc.) D II, 111. Euripideum carmen illud; T III, 59. illius carminis; R I, 56. illo mollissimo carmine; F V, 3. ille ... casus; T III, 59. illum ultimum casum; F II, 65. catulus ille; F III, 49. proxima illa et continens causa; Fa 44. causa illa; Lae 96. illae (causae); F IV, 1. pro illa causa; A II, 64. austraalis ille (cingulus); R VI, 21. medium ... illum (cingulum); R VI, 21. ille civis; R I, 3. illa civitas; R I, 42. in illis (civitatibus); R II, 2. post acceptam illam maximam cladem; D I, 101. ille ... clamor; T II, 37. Philoctetes ille clamor; T II, 55. classe illa; O I, 84. coetus: f. concilium. illa ... cognitio; T V, 70. illa cognitio virtutis; T V, 71. colum-

28

nam illam: D II, 47. comitia || omnia || illa, L III, 45. illa (comedia): R IV, 11. illa magna commoditas: R II, 9. illa (commoditas); Lae 23. illa communitas: O I, 56. comprehensionem illam; A I, 42. in illud divinum animum concilium coeternum; C 84. illa concitatio; D I, 80. concave illud; D I, 26. illa conclusio; A II, 128. F IV, 55. Fa 42. illa vetus Zenonis ... conclusio; N III, 22. Socratica illa conclusio; T V, 47. ab illa conclusione; A II, 96. illam ... individuum corporum ... concursionem fortuitam; T I, 42. ille ... concursus; T II, 37. praedonum ille concursus; P 27. ille (conductor); D II, 62. 134. 144. illa ordinum coniunctio; O III, 88. illa ... consolatio; T III, 79. consolatio illa; T III, 55. illa praecleara consistit Romuli; R II, 53. illam ... Socraticam dubitanter ... consuetudinem disserendi; A I, 17. ab illa consuetudine; R II, 25. consul ille; T I, 3. consula ille antiquus; T II, 41. magnificentissimum illud senatus consultum; D I, 59. ad illam Diodori contentionem; Fa 17. in illis contentionibus; O I, 137. illam ... conversionem; Ti 45. ex illa erudita Graecorum copia; L I, 7. cotem ... illam; D I, 83. ille cruciatus; O III, 102. illa cultura vitium; F IV, 38. animi cultus ille; F V, 54. illa cupiditas; P 40. illi (cupidiitati); T V, 60. cura ... illa; O I, 126. illo Pacuviano ... „altum anguicum curru“; R III, 14. ille cursus; T II, 37. summus ille caeli stelleris cursus; R VI, 18. illi ... stellarum cursus sempiterni; R VI, 17. illam custodem urbis; L II, 42.

illi (xviri): R II, 63. ex illis xviris; R II, 63. illa admirabilis ... deductio; D I, 100. ad illam (solis defectionem); R I, 25. illa definitio; A II, 43. 95. illa ... definitio; A II, 43. || illa || vera definitio; A II, 43. illa (delubra); L II, 42. illa depravatio; O III, 105. deus ille; A II, 134. N I, 37. Ti 21. ille ... Platonis deus; T I, 63. dominans ille in nobis deus; T I, 74. ille (deus); N I, 52. Ti 42. ille princeps deus; R VI, 26. f. procreator. illum (deum); N I, 33. illius eculum ... regentis die; L II, 9. illi principi deo; R VI, 13. illi (di); N II, 60. III, 79. illos (deos); L II, 26. illorum (deorum); T I, 64. N I, 90. ad illos (deos); T I, 72. in illa (die); N I, 80. ad illum (dialecticum); A II, 91. in illa dictatura; O II, 29. Laconis illud dictum; T V, 40. „illa ad alios dicta et praecipua“; T III, 71. supremus ille dies; T I, 117. ille ... dies; R VI, 9. illum diem; T I, 118. Lae 7. 12. festo illo die; F V, 70. illo die; N II, 6. D I, 119. Fa 30. ille legis huius inventor, disceptor, lator; R III, 33. illam ... disciplinam; A II, 2. illam (Pythagoreorum disciplinam); Ti I. illarum disciplinarum; R II, 34. veterem illam ... Platonis disciplinam; T IV, 10. disputatio copiosa illa quidem; A II, 30. illa ... disputatio; F III, 3. illa subtili disputatione; L I, 62. illa, quae videtur ... veri ... dissensio; O III, 56. illa distinctio; T IV, 59. illa divisio; F III, 55. illum (dolorem); F II, 93. T II, 65. illum ... et lovem et dominatorem rerum; N II, 4. illi iniusto domino; R II, 44. illum (domum); N II, 17. in illa domo; C 37. || ille dnx Leonidas ||; T I, 101. dux ille Graeciae; C 31. duces illum; D I, 49.

ad illa elementa; R I, 38. illud elogium; C 61. enodatio: f. explicatio. illa ... ενοτή; A II, 59. ενοτή illam; A II, 148. equi Pelopis illi Neptuni; T II, 67. in illo errore diuturno; O I, 113. illa ... exceptio; R I, 10. excusationis non illius quidem iustae; C 65. illo ... exemplo; D I, 64. illa ... exempla; R I, 5. illis (exercitationibus); Fa 3. illa ... exhedra; F V, 4. illa ... explicatio fabularum et enodatio nominum; N III, 62.

illa ... incredibilis fabrica naturae; N II, 138. fabricam illam tanti operis; N I, 19. ille fabricator huius tanti operis; Ti 6. illa factus; R I, 68. illud (factum); O III, 19. illa facultas; T II, 3. illam facultatem; Fa 3. fama: f. laudatrix. tota illa familia; F IV, 49. ab illa Platonis familia; L I, 55. ex illa familia; O I, 138. illum (familiarem); N I, 58. illa familiaritate; F IV, 23. fanum illud; D I, 54. fatum ... illud; A II, 126. illam feram; R II, 67. eferentam illam ferociam; R VI, 1. mundi ille fervor; N II, 30. illae fibrae stirpium; T III, 84. illos (fides); N II, 157. illum (filium); T III, 26. illum filium Solis; T III, 26. illum (filium); O III, 112. illis (filii); T I, 113. illum bonorum finem; F III, 48. finem illum summi boni; F IV, 25. ad illum Enni finem; O I, 52. fletus: f. lamentatio. illa depravatio et foeditas turpificati animi; O III, 105. foramina illa; T I, 47. illa ... fortitudo; T IV, 51. illa fortunas; T I, 12. in illa fortuna; N III, 83. illos ... frenos; R II, 58. Oceani freta illa; T I, 45. ille fructus liberalitatis; O II, 56. ille ... fructus; P 49. frumentarius ille; O III, 57. 67. in illa fuga; D I, 59. ille fulgor; R VI, 17.

gallinarum ... Delianum illum; A II, 86. illi (galli); D II, 56. ille gemitus; T II, 57. tota illa gens; F IV, 51. in illa incorrupta maxime gente Aegyptiorum; R III, 14. illud ... naturale (genus divinandii); D II, 27. illud ... genus; R I, 65. illud (genus decertandi); O I, 34. illud ... maxime rarum genus; O I, 119. illud (genus, acc.); R I, 54. genus illud totum rei publicae; R I, 64. genus illud optimum rei publicae; L II, 23. illud forense dicendi ... genus; O I, 3. illa varia ... genera lugendi; T III, 62. illa genera bonorum; T V, 76. illa (genera divinandii); D II, 109. genera illa universa; Ti 16. divinationis illa fere genera (acc.); D II, 26. illa (genera); Ti 41. ab illo Aristippe genere voluptatis; F II, 20. ab illo aureo genere; N II, 159. ad illud civitatis genus; L I, 20. de illo genere rei publicae; R I, 65. ex illo pertinenti genere; F III, 55. ex illis (generibus); R I, 45. in illo genere; T IV, 48. R I, 11. 35. illi (gladiatori); T II, 41. illum globum; R VI, 15. illa tritici grana; D II, 66. illum ... gratiam; O II, 79. quanta illa || illi || ... fuit gravitas, quanta ... maiestas; Lae 96. cum illa plurimarum artium gravitate; R I, 16. ille (gubernator); C 17.

illos (haruspices); N II, 11. hastam illum creantam; O II, 29. illa hereditas; F II, 55. illorum ... heroum; R III, 12. in illum hiatum; O III, 38. illum (historium); L I, 5. in illa (historia); L I, 5. illi (homines); O II, 36. illis (hominibus); N II, 165. veram ... illum honestatem; T III, 3. illi propinqui hostali; F V, 2. maritimus ... ille et navalis hostis; R II, 6. illum (humationem); T I, 104. in tantis illis unioribus; N II, 26.

illas (timiditatem ignaviaeque); F I, 49. ille (ignis) corporeus; N II, 41. ex illis sempiternis ignibus; R VI, 15. de illa immortalitate rei publicae; R III, 41. illae impensae; O II, 60. illa ... inportantitate; Lae 54. pro illa indolentia; F II, 19. divina illa ingenia; F I, 7. illos (acerbos inimicos); Lae 90. illa initia mathematicorum; A II, 116. illae ... iniuriae; O I, 24. ob illum iniuriam; N II, 46. de illa insula; N III, 57. in illa insula; N III, 53. ille (interpres); D II, 62. 144. veteres illi sive vates sive ... divinae ventis interpretes; fr. V, 95. Lycurgus ... ille legum optarum ... inventor; R III, 16. ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae; F I, 32. f. disceptor. ex illa investigatione naturae; F V, 87. ioco ... illo; O I, 108. illa (ira-

cundia; O I, 89. illi iracundiae; R I, 59. illud iter; T I, 96. indicio illa; A II, 84. ininstum illud durae servitutis iugum; R II, 46. iure illo nigro; T V, 98. ins ... illud; L III, 17.

illa lugubris lamentatio fletusque marena; T I, 30. illam [boni lancei]; T V, 51. laeta: f. discceptor, illa ... temeraria ... vitiorum laudatrix, fama popularis; T III, 4. laus ... illa ... C. Iulii; R II, 61. illa laus; R III, 24. illam (laudem); T V, 85. in legatione illa nobili; A II, 5. vera illa et summa lex; F IV, 11. illa lex; T V, 118. L II, 8. lex illa tota; R II, 53. illa (lex); L I, 42. < L I, 15. lex ... illa; L II, 14. illam legem [rem]; R II, 60. legem illam praeclearam; R II, 61. lege illa de provocatione; R II, 55. ab illa summa lege; L I, 19. contra illam legem sempiternam; L II, 10. liber ille: F V, 85. illo libro; A II, 102. de moribus libri dicuntur illi quidem esse Aristoteli; F V, 12. illi (libri); R I, 14. illos libros; O III, 8. ex illis libris; D II, 112. in illo libro; T I, 57. in illis libris; D I, 9. L III, 13. 32. 38. in aliis // illis, iis // libris; Fa 1. in illis de re publica libris; L II, 23. in illis libris; L III, 12. illa (liberalitas); O II, 52. nimis ... illa libertas; R I, 68. illa f. ita // (ubido); fr V, 74. libra illa Critolai; T V, 51. illae ... litterae ... forenses et senatoriae; O II, 3. illas (litteras); F I, 10. Atti Navii lituus ille; N II, 9. Coloneus ille locus; F V, 3. locus ille; L II, 57. illum ... locum; R VI, 16. illum locum; R VI, 19. illo ... loco; R I, 4. illo loco; L II, 1. f. vita; T II, 41. locorum illorum; T I, 44. in illo loco; D II, 86. illis in locis; N III, 24. lucos ... ille; L I, 1. ludo ... illo quidem; O I, 103. ludos illos; D I, 55. illud lumen; O III, 66. illud (lumen); Lae 100. illa (luna); D II, 17. in lucem illam; T I, 74.

Pherecydes ... ille Pythagorae magister; D I, 112. maiestas; f. gravitas. illae, fallaciloquae ... malitiae; F IV, 68. bonum illud et malum; F III, 61. illud malum; T IV, 24. (acc.) T III, 58. illa (mala); T III, 32. in illo opinato malo; T III, 75. illa manu copiosae; R II, 5. mare illud; L I, 105. illo mari; R VI, 21. illa (Dionysii mater); D I, 39. illam (matrem); T II, 20. illam (materteram); D I, 104. illi (mathematici); T I, 40. illo medicamento; O III, 92. doloris medicamentum illa Epicurae; F II, 22. illa medicina; T IV, 61. medicoritate illam; O I, 89. memoria illa; A II, 2. illa divina mens; L II, 11. illum mentem; P 29. illius (mentis); T V, 70. in illis (mercennariis); O I, 150. illa (meretricula); N I, 93. illam Sullani temporis messem; P 46. ille (metus); T IV, 64. epheborum illa militia; R IV, 4. illae minae superiorum extorum; D II, 86. pulchros illos ministratores; T V, 62. illum (moderatores); R V, 8. sapiens illa virginalis modestia; D I, 66. illo modo; A II, 109. F II, 106. III, 36. T IV, 57. D II, 24. 93. 120. Fa 15. < 18. < ac illo quidem modo; F II, 37. illo morbo; D II, 54. illum motum naturalem; F I, 19. illud (mulsam); F II, 17. illa (multitudo); T II, 63. ille (mundus); N II, 31. illum (mundum); N III, 26. Ti 20. illud maiorum vigilarum munus; P 5. illud manus (acc.); Lae 7. ad illud munus; T IV, 5. angusta illa mysteria; L II, 35. illis mysteriis; L II, 36.

in nastrocio illo; F II, 92. ferarum natura non est illa quidem depravata; F II, 33. illa natura caelestis; T I, 65. illa (natura); T II, 46. N III, 28. illam (naturam); F IV, 38. illam naturam; N I, 29. 105. naturam ... illum; Ti 22. ad illam antiquissimam ... naturam; L II, 13. ille ... Tantalo prognatus, Pelope natum; T III, 26. navem illam; A II, 81. illa fatalis necessitas;

N I, 55. illa (nix); A II, 100. illud nomen; N III, 48. illud ... regium nomen; R II, 43. inaignem illam ... percipiendi notam; A II, 101. certa illa nota; A II, 71. illac (novitates); Lae 68. illum pristinum patrum numerum; R II, 35. illa apud Ennium nutrit; T III, 63.

illa obnuntiatio; D I, 30. illis oculos orae maritalumae; N III, 91. illud ... officium; O III, 14. illi officio; O I, 158. ex illa olea; D II, 86. ad illam causarum operam; L I, 12. illi (opifices); R I, 35. illa opinio; T III, 68. 72. 75. < illa ... opinio; T III, 61 (62). illam opinionem; T III, 76. oportunitas illa; F III, 46. opus illud; T I, 10. illud oraculum; D I, 37. oraculum illorum; D I, 37. illa ... oratio; T IV, 9. N III, 28. illa eloquentissimi viri ... copiosa ... oratio; P 41. illa (oratio); T I, 8. illam ... orationem; T III, 60. orationem illam vanam; Lae 98. illis (orationibus); O I, 3. in illa oratione nobili; N III, 5. in illis (orationibus); O I, 3. in illa aureola oratiuncula; N III, 43. ille ... orbis; R II, 45. illi orbis; D II, 92. ille (ordo); L III, 29. illo (otio); O III, 3. in illo calamitoseo otio; F V, 54. f. tranquillitas. vita; R I, 6. illa (ova); N II, 129. ova illa (acc.); A II, 58. inter illa (ova); A II, 58.

tremor ille et pallor; A II, 48. illo pane; T V, 97. illum ... quasi parentem huius universitatis; Ti 6. illa pars animi; T II, 48. animi pars illa mollior; T II, 50. illa (pars animi); D I, 60. illam partem bene vivendi; A I, 19. illi parti animi; T II, 47. illi parti ... inferiori; T II, 51. illae (partes) superiores; T I, 40. illis ex partibus; N II, 49. in illa parte; D I, 120. illa (partitio); F I, 45. illa partitio; Ti 22. ille apud Accium pastor; N II, 89. in pastoribus illis; D I, 105. ille (pater); A II, 148. illum (patrem); N III, 67. 73. illum (patrem); O I, 109. illi (patres); R I, 20. illa (patria); L II, 5. < illam (patriam); F IV, 66. illa ... dinturna pax Numae; R V, 3. illam (pecuniam); F IV, 72. illam pecuniam; P 48. illi pecudi; F V, 38. illud ex hestera disputante perferugum; T II, 66. illa perfergia; R I, 9. illa pericula; T II, 58. illa perniciis; O III, 62. perapicuitas illa; A II, 45. illa gravis aegritudinis perturbatio; T III, 61 (62). bilariores illae (perturbationes); T IV, 36. cum illa ... peste; L III, 25. philosophiam ... veterem illam; A I, 3. patritam illam, et avitam ... philosophiam; T I, 45. illius vere elegantissimae philosophiae; T IV, 6. illi (philosophi); T V, 119. philosophi quidam, minime mali illi quidem; O III, 39. veterem ... illorum (philosophorum); L I, 36. a gravibus illis antiquis philosophis; T III, 40. ab illis (philosophis); O I, 4. inter illos (philosophos); A II, 70. illos pisces; A II, 81. illis (pisces); A II, 81. placatione ... illa; T IV, 60. illa (plaga); O I, 84. platanis ... illis; L II, 7. mortiferam illud ... poculum; T I, 71. illi (postae); T II, 26. R IV, 9. ille (populus); R I, 66. novus ille populus; R II, 24. illi (populi); L II, 11. cum illis populis; R II, 42. illa ... portenta; N II, 5. tota illa portenta; A fr 20 (3. 13). totam illam portem; A fr 20 (3. 38). illam portentatam; L II, 26. praecipuum illud Atrai; T V, 52. praecipio illi veteri; T V, 36. praecipia ... illa; O I, 60. f. dicta. illa praedicta Veientium; D II, 69. illa praescriptio tali; F III, 54. princeps ille; T IV, 69. V, 47. R II, 21. principes illi; N I, 6. illi principes; R I, 51. II, 23. contra illos principes; R I, 68. probabilitati illi; A II, 99. ille procreator mundi deus; Ti 26. difficile illud ... proelium; F IV, 31. prognatus; f. natus. proles illa; R VI, 23. illa ... promissa; O III, 94. illa (promissa, acc.); O III, 94. illis promissis;

O I, 32. in praecleara illa propylaea; O II, 60. veteri illi ... proverbio; C 32. illo Graecorum proverbio; T I, 41. illa prudentia; F V, 18. cum illis (publicianis); O III, 88. ille (puer); L III, 19. illo puero; D I, 79. illi (pueri); F V, 61. >. illum pugnam; A II, 145. illam pulchritudinem; T I, 4. ille (pullarius); D II, 74. eruditum illum pulverem; N II, 48. ille (pusio); T I, 57.

illa quereus; L I, 1. 2.
illa (radicula); D II, 135. illam radiculam; D II, 135. illa ratio; T I, 58. illa (ratio); T III, 33. illa infinita ratio superpositionis; N III, 52. illa ... ratio; D II, 61. illa ignava ratio; Fa 28. illa ... quietas vitae ratio; R III, 6. perfectam illam ... rationem; N II, 34. illam (rationem); N III, 78. illi rationi; Fa 41. ille rector rerum publicarum; R V, 6. illum ... patriae rectorem; B V, 8. illa ... regula; F I, 63. illa ... remedia; T V, 74. remex ille; D II, 114. ille (remex); D II, 114. illam ... reprehensionem; A II, 111. populi res ... illa; R I, 43. illa res; R II, 63. O I, 73. 141. Lae 27. rem ... illam; N II, 10. illam legem || rem ||; R II, 60. illam rem; O III, 77. illius rei; A II, 35. illa || illae (res) ||; Fa 45. illas (res); O II, 46. † facies illas quidem || res, al. ||; F V, 59. res ... magnas illas quidem; O I, 68. illas (res); Lae 22. illarum ... rerum pulcherrimarum; A II, 62. rerum illarum pulcherrimarum; F IV, 42. rerum illarum; O I, 127. illis (rebus); F V, 39. rebus illis (abl.); A II, 57. illis (rebus); Lae 22. de illa ... rebus; D II, 10. ex illis (rebus); F IV, 50. in illa re; T III, 77. in illis rebus; T I, 28. illam (rem publicam); R I, 47. illius ... rei publicae; R III, 47. illa (re publica); R III, 46. illas (res publicae); R I, 50. illarum rerum publicarum; R I, 44. in illa re publica; R II, 51. revocatio illa; T III, 85. ille rex; A II, 3. F II, 106. ille (rex); T V, 92. rex ille; R II, 45. illi (regi); T V, 92. illi regi ... tolerabili; R I, 44. robur illud; D II, 86. usque ad illum a Cyro exstructum rogam; F III, 76. ille fesus ... rubor; N I, 75. illum (rusticum); D I, 55. >.

illum (sacerdotem); T I, 113. illa (sacra); L II, 36. ille (sapiens); A II, 107. 117. ille sapiens; F IV, 31. T I, 117. ille sapientissimus Graeciae; T II, 48. illum (Stoicum sapientem); A II, 119. illum (sapientem); T IV, 58. sapientem illum; P 8. illa (sapientia); F II, 52. illa praestans et divina sapientia; T III, 30. illa sapientia; O I, 153. illa ... sapientia; O I, 153. perfectam illum sapientiam; F IV, 63. illi (scenici); O I, 114. illam (scutiam); L II, 52. saxum illud Lemnium; F II, 94. saxum ... illud; Fa 6. illam maxime optatam ... securitatem; T V, 42. ex illa abditis sedibus; N II, 95. ille Romulus senatus; R II, 23. ille arculus ... senex Zeno; T III, 38. senes illos; Lae 101. caeli divina ille sensus; N I, 33. illa perfecta atque plena (sententia); F IV, 36. illa sententia; N I, 45. illa ... sententia; Fa 21. illa L. Philippi Q. f. sententia; O III, 87. illam sententiam; T V, 25. illas sententias; D II, 112. contra Carneadem illam sententiam; F V, 22. in illis selectis eius ... sententiis; N I, 85. nobile illud ... sepulcrum; T II, 75. sermo ille; T II, 10. tripertito || peripatetico, al. || illo in sermone; R II, 51. illa inustissima et durissima servitus; R I, 63. illa ... servitus; P 40. tristitia ... et in omni re severitas habet illa quidem gravitatem; Lae 66. illum severitatem; F I, 24. signum illud; A II, 133. institutum illud quasi signum; F IV, 34. illud (signum); D I, 121. illi (signo); D I, 124. in illa simulatione; O III, 98. difficillimam illam societatem; L II, 1. ad illum civium ... socie-

tatem; R IV, 3. ab illa infinita (societate); O I, 53. ab illa ... iumena societate humani generis; O I, 53. ille sol; A II, 82. in solem illum; N I, 95. illo solacio; Lae 10. cum illa (solitudine); O III, 2. in illo divino solio; R III, 12. illum (somnium); D I, 42. illud de praesule ... somnium; D II, 136. illud somnium (acc.); D I, 53. illo Atinati somnio; D I, 59. ex illo somnio; D I, 53. somno illo; A II, 88. ille (sonus); R VI, 18. illum trimestem ... sonum; R VI, 2. illum (sophistam); F II, 2. ille scortus; F IV, 50. illa sora; D II, 115. illae (sortes); D II, 70. illas sortis; D II, 86. illa (species); R I, 51. illam speciem; D II, 143. illa (sphaera); R I, 21. in illa sphaera solida; R I, 22. ille (status); F II, 42. ille moderatus ... civitatis status; L III, 28. ad illum ... civitatis status; L III, 4. ex illo ... optimatum praeclearo status; R I, 68. illa (stella); R VI, 17. lotum ... illud philosophiae studium; A I, 7. oratoria illa studia; Fa 3. studiis illis; R I, 16. illa ... subtilitas; O I, 35. illud suggestum; D I, 124. illa superbia; Lae 54. illa supplicio; T I, 111. illo ausuro; T V, 103.

illius tabulae; F II, 69. ille ... taurus; N I, 78. in illa tempestate horribili; R II, 11. temporum illorum; D I, 39. R II, 53. O II, 76. temporum [.. illorum] || ... illorum ||; O III, 74. temporibus illis; F II, 72. T IV, 5. V, 91. N I, 63. 111, 83. D II, 140. Fa 10. R II, 4. 56. >. O III, 80. 112. Lae 5. illis ... temporibus; O III, 111. ad illa tempora; O II, 75. ille ... tepor; N II, 26. illud (testamentum); O III, 73. illis (tibiis); N II, 157. illa (tibicina); fr X, 3. illas (timiditatem ignaviam); F I, 49. ille ... timor; R II, 50. torquem illum; F I, 23. in illa tranquillitate; R I, 1. illum transfugam; D I, 100. tremor ille; A II, 48. illius ... tribunatus; R I, 31. ille (tribunus); L II, 22. tristitia: || severitatis; Lae 66. illum tyrannum; T V, 66.

illum (vanitatem); Lae 99. eos illud; D I, 76. vates: || interpretes. per venam illum cavam; N II, 138. illud verbum; D I, 65. verba illa; O III, 70. illa (verba); O III, 70. Graecus ille ... verus; D II, 25. ille veterator et callidus; O III, 113. illum (vicinum); F I, 3. victima illa; D I, 119. II, 36. post navalem illam victoriam; D I, 75. illa Curiana (villa); L II, 3. illa (villa); O III, 55. illi villae; L II, 4. illud vinculum; R I, 42. illa vincla carceris; T I, 74. ille vir bonus; A II, 23. tantus ille vir; F IV, 21. ille ... vir sapiens; T I, 74. ille (doctus vir sapiensque); T II, 39. ille (vir); T V, 54. 78. ille (vir sapiens); T V, 104. bonus ille vir; R II, 27. ille sapientissimus vir; L II, 3. ille ... sapientissimus Graeciae vir; L II, 39. ille vir ... pius fidei; C I. vir ille; T I. bonum illum virum; F II, 53. R III, 27. Democritum ... magnum illum quidem virum; T I, 22. illum ... virum; R II, 69. divinum illum virum; L III, 1. illius optimi ... viri; R VI, 9. illius vir; C 19. Lae 102. illo viro; T V, 34. bonos illos quidem viros; F II, 12. ab optimis illis quidem viris; T I, 6. in illo viro; C 10. illa: virgo; O I, 61. illa (virtus); F IV, 41. T V, 4. R III, 40. >. illa divina virtus; R VI, 8. illum (virtutem); Lae 102. illae virtutes; O I, 46. illas (virtutes); F V, 66. in illis (virtutibus); F V, 64. illa vis; A I, 28. T I, 60. 61. vis illa terrae; D I, 38. illa ... vis naturae ... rationisque; O I, 14. quam habet vim nisi illam? O III, 77. illas || eas || virum; C 29. ad illum vim dominationis; R II, 15. visum illud; A II, 101. visum ... illud; Fa 43. illa visa; A II, 48. 52. illa (visa); A II, 51. illa visa (acc.); A II, 37. 88. illa (visa); A II, 47. visa illa; A II, 51. illa falsa (visa); A II, 90. ad visum illud; A II, 33.

illa (beata vita); T V, 80. vita illa beata; T V, 100. illam vitam; F IV, 20. 63. O III, 23. illam (vitam); O III, 85. illi caelesti vitae; T I, 75. -vita illa digna locoque; T II, 41. ad illam vitam; F IV, 30. ad illam abundantem bonis vitam beatissimam; N I, 114. in illa vita voluptaria; F IV, 31. in illa vita atque otio; R I, 8. summa illa vita; T IV, 32. illa (vita); T IV, 32. illa ... vitia (acc.); T IV, 80. illa (vita); T IV, 80. in illis aliorum umbraculis; L fr 4. umor; f. humor. ex illo caelesti Epicuri ... volumine; N I, 43. illa ... voluptas ipsius restrictionis; F II, 1. illa (voluptas) stabilis; F II, 32. illa (voluptas); F II, 77. 87. voluptatem .. illam; A fr 20 (3. 17). illam non dolendi voluptatem; F II, 10. illam nihil dolentis (voluptatem); F II, 16. voluptatem illam; F II, 29. 35. illam (voluptatem); F III, 1. V, 30. illa vox; F III, 64. Laconis illa vox; T I, 111. illa Pythagorea vox; L I, 34 (33). illam vocem; F V, 4. urbs illa; N III, 50. urbs illa praecleara; R III, 43. illam urbem; R VI, 11. illi urbi; R III, 44. illa urbe; L III, 26. illa utilitas; D I, 116. utilitate illa; L I, 42.

2. mit Ζηφας (Bronnina, Zaphen): alia .. illa divina (bona); T V, 76. illi alteri flumini; L II, 1. illius generis alterius; T 28. in illo .. altero genere largiendi; O II, 61. illa .. altera ratio et oratio; T IV, 60. in illa altera parte; T IV, 10. illi alteri sententiae; A II, 148. sphaerae illius alterius solidae atque plene; R I, 22. in Pythagoris duobus illis; T V, 63. illos duo libros; A II, 11. illa duo somnia; D I, 56. bonum hoc, de quo agimus, est illud quidem plurimi aestimandum; F III, 34. idem: f. idem, A I, 2. ille (13 Et.) 201. a. ipsae illae nostrae Athenae; L II, 4. ipsae ille divinationis auctor; D II, 61. illa .. ipsa (Praxitelia capita); D II, 48. ipsum illud consilium; F V, 20. ipsa .. illa delectatio multitudinis; O II, 56. ipsa illa effectrix beatae vitae sapientia; F II, 87. ipsum illud genus .. libidinis; T IV, 44. in illo ipso forensi genere dicendi; O I, 133. ipsam illam iram; T IV, 55. Pythagorae ipsum illum locum ... sedemque; F V, 4. illa ipsa res; R I, 38. illam ipsam (rem); F IV, 55. illum ipsum sapientem; A II, 57. sapientia: f. effectrix. sedes: f. locus. illa ipsa sessio; F V, 2. in illo ipso acerbissimo miserrimoque spectaculo; T III, 66. vir iste fuit ille quidem prudens; L I, 54. meum illud iter; P 30. illa plurima ... sacrificia et faena; F II, 63. ipsae illae nostrae Athenae; L II, 4. Cato ille noster; R III, 40. Magnus ille noster; L II, 6. noster ille amicus; R I, 80. nostro illi familiari; R I, 15. nostram veterem illam (rem publicam); L II, 23. nostra illa forensi (rhetorica); F II, 17. ad illa spatia nostra sedesque; L I, 14. illi .. octo cursus; R VI, 18. adensum omnis illa; T I, 24. illum omnem conatum suum; F II, 56. illa (Epicuri dogmata) ... omnia; A II, 106. omni .. illo antiquo ... errore; R II, 18. omnem illam orationem; R I, 70. omnis illa antiqua philosophia; A I, 22. omni illa qualitate; A I, 27. sermo .. omnis ille; R VI, 25. primus .. appetitus ille animi; F V, 41. prima illa commendatio; F V, 41. constitutio illa prima naturae; F IV, 15. illa prima (genera); R I, 69. primus ille (locus); O I, 18. prima illa (monstra); N III, 44. ad illum primum motum animi; Lae 29. ab illo primo rege Cecrope; L II, 63. illa prima (sententia); Lae 57. quantum illum et altissimum gradum; N II, 35. quattuor nota illa genera principiorum; T I, 22. || in || quattuor iuitis rerum illis; A I, 39. illae quinq; formae; N I, 19. quinta illa ... natura; T I, 41. quae (malitia) vult illa quidem videri se esse pruden-

tiam; O III, 71. quae sordidissima est illa quidem ratio; O II, 21. quae (somnia) ... declant illa quidem acumen interpreti; A I, 39. nescio quam illam umbram; F I, 61. horum trium generum quodvis ... non perfectum illud quidem ... est; R I, 42. illarum ... sex et nonaginta centuriarum; R II, 40. in illis sex libris; L I, 20. sex illa ... stadia; F V, 1. in illum * et || illum; memorabilem annum suum; L I, 8. in illo suo casu; T V, 112. illum omnem conatum suum; F II, 56. tertio illo anno; R III, 44. tertius .. ille finis; Lae 59. ad tertium genus illud; R III, 45. illa tertia pars rationis; D I, 61. illa .. tertia parte animi; D I, 61. in illa tertia philosophiae parte; A I, 40. illi tot di; N I, 33. haec illa sunt tria genera; A I, 22. tria illa genera bonorum; T IV, 62. tribus illis (generibus civitatum); R II, 65. ex illis tribus (generibus); F II, 47. ex tribus generibus illis; R II, 41. triplex ille animi fetus; T V, 68. Platonem illum tuum; L I, 15. tuus ille Poenulus; F IV, 56. Thymius Epirotes tuus ille; L II, 7. doctorem illum tuum; F V, 75. de familiari illo tuo; N I, 58. a tua illa antiqua domo; L I, 3. illud tuum perspicuitatis patrocinium; A II, 105. illum vestram Sosipatam; N I, 82. vestor ille princeps; N I, 95. gravissimam illam vestram sententiam; F IV, 45. uua illa .. offensio; Lae 88. una illa patria; L I, 5.

II. prædicatio: I. οὐνε Ζηφας: ubi Nilus ad illa, quae Catadupa nominantur, praecipit || praecipitur ||; R VI, 19. aemulatio .. dupliciter illa quidem dicitur; T IV, 17. quid tam planum videtur quam mare? e quo etiam aequor illud poëtae vocant; A fr 3. erit illud interius, ex quo illud animo nominetur; N I, 26. tum ille vere vertens annus appellari potest; R VI, 24. nec .. illud non eruditorem temporum argumentum est, quod ..; T IV, 4. non .. fortuito huic artificem dicemus esse, illum negabimus; A II, 22. utrum (L. Mummium) illum civem excoelentem a striensem diligentem putaret; P 38. indicetne ei vir bonus aurum illud esse? O III, 92. nec ... cum tua causa cui commodos, beneficium illum habendum est, sed faeneratio; F II, 117. tum fit, ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona || si bona, laetitia ||; F I, 57. illa ... aut bona sunt aut mala; F III, 69. qui illa bona esse dicunt; F IV, 59. qui illud non dubitant bonum dicere; F IV, 62. nec equidem habeo, quod intellegam bonum illud; T III, 41. an ratio parum praecipit nec bonum illud esse ... nec porro malum, quo ..? T IV, 39. cum decenas nec bonum illud esse, ex quo laetitia aut libido oriatur, nec malum, ex quo aut metus aut aegritudo; T IV, 60. etiamque vel || nec, et || mala sint illa ... vel || nec, et || bona; T IV, 61. bonum illud necne sit, quod libidinem moveat; T IV, 62. ille .. equus est, ille canis; A II, 21. civem: f. athenensem. illa .. est civitas popularis, in qua in populo sunt omnia; R I, 42. non .. erat illa tum civitas, cum leges in ea nihil valabant; P 27. cum ... pugnatum .. fecerat, comprehensionem illam esse dicebat; A II, 145. se, coniugem * habuisse -illum. Amor quem dederat; T IV, 69. consilium illud imperatorum fuit, quod Graeci στρατηγικῶς appellant; N III, 15. corpus illud non est, sed simile corporis, nec ... sanguis est; N I, 75. illi, qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Pyriphlegethon, tum Charon, tum Cerberus de putandi; N III, 43. si hi di non sunt, ... quo modo illi sunt? N III, 45. si di sunt illi, quos colimus; N III, 47. nullam eorum divinationem voco, nec illam quidem, quae ... D I, 112. illa initia et, ut e Graeco veriam, elementa dicuntur; A I, 26. equus: f. canis. illa est σέβη, in qua intel-

legitur ordinis conservatio; O I, 142. faeneratio; f. beneficium. cum ratione animus movetur placide . . . , tum illud gaudium dicitur; T IV, 13. nobile . . . genus canum illud scimus esse; T I, 108. mihi . . . antiquissimum sepulchrae genus illud fuisse videtur, quo . . . ; L II, 56. imperium; f. patrocini-um. initia; f. elementa. ut (Perseus) ne hoc quidem diceret, illa inventa esse decorum, sed ipsa divina; N I, 38. cum . . . inaniter et effuse animus exultat, tum illa laetitia gestiens vel nimia dici potest; T IV, 13. si cothurni laus illa esset, ad pedem apte convenire; F III, 46. principem legem illam et ultimam mentem esse dicebant . . . dei; L II, 8. si . . . populus plurimum potest, . . . dicitur illa libertas, est vero licentia; R III, 23. illa sunt lumina duo, quae maxime causam istam continent; A II, 107. non esse illud malum; F IV, 52. illa . . . morbum, egestationem, dolorem, non appello mala, sed, si libet, relectanea; F IV, 72. malum illud non esse, quia turpe non esset; F V, 94. ceteri . . . malum illud quidem, sed alia peiora; T II, 15. iudico malum illud opinionis esse, non naturae; T III, 31. qui . . . semper cogitavisset accidere posse aliquid adversi, ei fieri illud sempiternum malum; T III, 32. malum illud omnino non esse; T III, 76. qui illa mala esse censet; T IV, 60. si mala illa ducimus; T V, 29. f. bonum. est . . . illa subiecta quasi materia sapientiae; F III, 61. est . . . tarda illa quidem medicina, sed tamen magna, quam adfert longinquitas et dies; T III, 35. mens; f. lex. ex quo illa, ostenta, monstra, portenta, prodigia? dicuntur; N II, 7. virtus . . . peccudum illos motus esse dicit; A II, 139. huius regiae (rei publicae) prima et certissima est illa mutatio; R I, 65. Graecum illud quidem (nomen); N II, 91. indicat (sapientem) . . . officium illud esse; F III, 59. vocantur illi optimates; R III, 23. an . . . non dubitamus, quin illa opera sint ratiois? N II, 97. cuius generis oracula etiam habenda sunt . . . illa, quae . . . ; D I, 34. ostenta; f. monstra. nos et eam patriam ducimus, ubi nati, et *illam*, a qua *excepti* sumus; L II, 5. illud patrocini-um orbis terrae verum quam imperium poterat nominari; O II, 27. extrema illa persona est, ut . . . ; L II, 49. illa, quae in encha patula pina dicitur; F III, 63. maximum . . . illud portentum idem Spartiatis fuit, quod . . . ; D I, 76. f. monstra. quin . . . praetor ille esset; A II, 147. prodigia; f. monstra. illam rem populi, id est rem publicam, quis diceret tum, cum . . . ? R III, 43. templa, muri nihilo magis efficiebant, Dionysio tenente ut esset illa res publica; R III, 43. vides . . . ne illam quidem, quae tota sit in factionis potestate, posse vere dici rem publicam; R III, 44. *potesse* tum . . . negare rem esse illam publicam? R III, 45. cur ille sit res publica resque populi; R III, 46. regem illum voluit esse, qui consulit ut parens populo; R II, 47. sed hoc commune vitium; illae Epicuri propriae ruinae; F I, 18. illa iam significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere; L II, 60. cum illi sanctissimi viri fuerint; Lac 39. nec illam *illam* vim esse naturae, ut sui dissimilia posset effugere; N III, 28. si illud esset . . . tale vim . . . , quae esse non posset ex eo, unde non esset; A II, 18. maximam voluptatem illam habemus, quae . . . ; F I, 37.

2. *ut Jufas* (Pronomina, Sätzen): alterum illud extitisset lumen civitatis; C 35. ipsi illi maiorum gentium dii qui habentur; T I, 29. illa . . . ipsa praecipita sunt; O I, 148. ea (Natio) si dea est, di omnes illi, qui commemorabantur a te, Honos, Fides, Mens, Concordia; N III, 47. eum (Hannibalem) admirantem quaesisse de deo, quodnam illud esset tale monstrum; D I, 49. unam

illam civitatem putat; L II, 5. cum penes unum est omnium summa rerum, regem illum unum vocamus; R I, 42.

B. *ut Abjectionem, Pronomina, Sätzen, Genetivus und Präpositiones*: 1. *Abjectionis, Pronomina, Sätzen*: I. attributiv: a. *ohne Jufas*: illud Aristippum; F II, 18. ille Caecilianus; F II, 13. Caecilianum illud; T III, 56. desertum illud Carneadeum; T V, 87. Imperiosum illud; F II, 60. ille Pacuvianus; D I, 131. Pherecydem illud; D II, 31. ille Terentianus; T III, 65. — illud tam ineruditum absurdumque; A II, 132. ille aeger; R I, 63. esse aliquid peripetici, verum illud quidem; A II, 34. illum alterum; D I, 57. antiqui illi quasi barbati; F IV, 62. illi . . . antiqui; F IV, 63. illi (antiqui); L II, 49. ab illis (antiquis); F IV, 8. 9. <. illius beati; T V, 62. illi (boni); T I, 110. illud, quod quaeris, optimum. bonum; f. A. calidum illud atque igneum; N II, 28. ille veterator et callidus; O III, 113. callidus ille et occultus; Lac 99. canorum illud; C 28. illos (captivos); O III, 100. cetera illa adhibebat; F II, 64. decem illi; O III, 113. illud superius (decorum); O I, 96. illud . . . decorum; O I, 98. decorum illud; O I, 110. <. 126. illud decorum (acc.); O I, 128. dialecticus; f. A. illa animorum corporumque dissimile; T IV, 31. illa duo; T IV, 29. illa . . . duo (acc.); A II, 40. ille exercitatus et vetus ob eamque rem fortior; T II, 38. illa externa; A II, 4. F V, 81. illud extremum; F V, 68. extrema illa; F V, 25. factum illud Bionis; T III, 62. familiaris; f. A. illa flexanima tanquam lymphata; D I, 80. fortis; f. exercitatus. illa (futura); F I, 62. hi (Stoici) ponunt illi quidem prima naturae; F IV, 43. haec . . . sunt illa quidem sua sponte cara; F V, 68. illud honestum; O I, 79. illud . . . honestum; O III, 13. illud (honestum); O III, 17. illud honestum (acc.); F II, 50. honestum illud; F V, 64. O I, 65. illud . . . honestum; O I, 55. illa humana; R VI, 20. idem; f. *idem*, B, I, 1. a. (12) 202. a. calidum illud atque igneum; N II, 28. ille improbus; R III, 27. in illo inani; Fa 47. ex illis individuis; A II, 55. illud tam ineruditum; A II, 132. rudem illum et inexercitatum; T II, 38. inops ille; O II, 69. de illo interfecto a caupone; D II, 135. illa invidiosa; A II, 144. feci . . . audacious quam ille ipse; P 3. esse praetererundus; N III, 68. illum . . . ipsum dedocere; F I, 20. illi ipsi . . . conferunt; O I, 156. non solent dicere; T II, 17. non dubitant dicere; T II, 49. nihil divinent; D II, 147. tenerentur; L III, 31. ego insipientior quam illi ipsi; D II, 51. ipsi . . . illi solent . . . loqui; A II, 47. profertur; T II, 7. in illorum ipsorum (artibus); F III, 5. dictum ab ipso illo; F II, 82. illud ipsum non accidisset; T V, 108. placet; O II, 32. obtineri potest; F II, 107. significandum est; O I, 137. esse; F I, 38. T V, 65. (scrii posse); A I, 45. concedere; N I, 69. facere possit ornatus; F V, 6. habet; L III, 16. non nimium probro; F II, 27. illa ipsa . . . conieci; P 3. legant; F I, 10. sunt . . . haec maiora, quam ipsa illa; L I, 28. accensare nolis; T IV, 75. dixerunt; F IV, 5. id . . . sequens illud etiam . . . motum aut statum esse dixit e natura absoluto; F III, 33. qui (Stoici) . . . illud autem, quod . . . facile ad credendum est, . . . id non concedant *fidicircio* non dant, al. ||; T I, 78. illa . . . complet e quidem bestissimam vitam; F V, 71. ea, quae sunt praeposita, referuntur illa quidem ad finem; F III, 54. esse illud medium; F II, 14. media illa; F V, 71. illa media (acc.); F III, 39. hic est ille moderatus; T V, 36. illi (mortales); D II, 129. illorum (mortuorum); Lac 23. illa iacent multa et

praecleara relicta; T V, 101. illa tam multa .. effingere; T I, 61. naufragum illum; Fa 5. in illo naufragio; Fa 5. ex illo necopinatio; T III, 59. ille noster; A II, 137. nostri illi; R II, 24. L III, 1. callidus ille et occultus; Lae 99. consurrexerunt omnes illi dicuntur; C 63. delirare visi sunt; N I, 92. videntur ... errasse; F IV, 43. omnibus .. illis .. iucundus; R I, 18. maneat illa omnia; A II, 79. quaerentur; N III, 18. uberiora fore ... quam illa ... omnia; R I, 37. omnia illa ... continentur; F V, 68. pluri aestimavit quam omnia illa; F III, 21. defenderent; D I, 6. permixtum illud; Ti 24. pleraque illa Solonius sent; L II, 64. horum posteri meliores illi quidem; F V, 13. ille ... consulatum primus attulit; O I, 138. illud primum ... falsum esse; A II, 67. primum illud concesserit; F IV, 48. deinde prima illa, quae ...; F III, 8. prima .. illa naturae ... cadunt; F III, 61. ad prima illa secundum naturam obtinenda; F V, 19. ad prima illa redeamus; Lae 100. priscis || in primis || illis; T I, 27. illa pristina manere; F V, 40. ille nescio qui ... videbat; A II, 81. nescio quem illum anteponebas; F IV, 61. illud nescio quid; fr V, 93. illud breve vitae reliquum; C 72. ut reliqua non illa quidem nulla ... sint; F V, 72. rudem illum; T II, 38. illi (seditioni); A II, 72. septem .. illi; F II, 7. illi .. septem; O III, 16. illos septem; T V, 7. illos (stultos); N III, 11. illi (superiores); F IV, 58. illos ... superiores; F IV, 68. superiore illo; F II, 63. superior illud; A II, 111. illud .. superior; A II, 119. illa .. superiora; F IV, 58. N III, 49. Lae 20. extrema illa et summa; F V, 25. suum illud; T I, 99. ille tenuis; O II, 70. totum illud; A II, 88. F II, 104. T II, 64. de illi tribus; O II, 32. ex tribus illis; F V, 19. triginta illi; L I, 42. ille tuus; F II, 73. illud (vernum); A II, 49. doctissimi illi veteres; F II, 114. veteres illi; Fa 40. illi veteres *; R I, 63. veteres ... acute illi quidem; L III, 14. illos veteres; T V, 69. veterum illorum; A II, 14. veteribus illis; T V, 30. post illos veteres; A II, 76. illud ultimum; F IV, 33. illius ultimi; Ti 12. ad illud ultimum; F III, 55. ille unus e septem sapientibus; F III, 76. in uno illo ... manet gratia; O II, 70. nnum illud erat insitum; T I, 27. est admiratione dignum; O III, 11. non celant; A II, 60. dicere; A II, 28. videri imitari; L II, 17. omnia pendere ex uno illo; L II, 50. illud usitatum; A II, 109.

b. **mit Zufüg** (Promissio, Satisfactio): hoc decorum totam illud quidem est cum virtute confusum; O I, 95. quae secundum naturam illi ipsi gloriosae esse fateantur || fatebantur, fatentur ||; F V, 72. ipsum ... illud honestum ... deserendum est; F IV, 68. tale est illud ipsum honestum; F V, 66. in his ... ipsum illud quidem perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 13. Magnus ille noster me adiecit potuit ...; L II, 6. in illis veteribus nostris ... multa admixta ex intima philosophia; A I, 8. ut omnia illa prima naturae huius (rationis) tutelae subiciantur; F IV, 38. illa tria ... omnia iustitia conficit; O II, 38. num nescio qui ille divinus ... possit, quae alba sint, quae nigra, dicere? D II, 9. illud nescio quid tenue ... dicere ad puerorum ortus pertinere; D II, 94. extrema illa et summa ... sua cuique (animali) propria (sint); F V, 25. nec ... (M. Regulus) sua illa superiora tam magna ... ducebat; F II, 65. venio ad illa tua brevia ... et primum illud; F IV, 48. ubi igitur illud vestrum beatum et aeternum? N I, 68.

B. 2. **prädicativ** (Subiectiva; f. D): hic; f. **ille**. A I, 2. a ille (4 St.). E. 151. a. propterea illa prima et summa habemus; O III, 101. quid est

.. illud, quo meminimus? T I, 59. quicquid est illud, quod sentit; T I, 66. fr IX, 10.

II. **Genetiv und Präpositionen**: 1. **attributiv**: a. **ohne Zufüg**: ut ... falsum .. (est) illud Accii: «probae etsi ...»; T II, 13. ut ... illa dicant Alcmaeon: «sed mihi ...»; A II, 52. ex quo illud laudatur Archytas; T IV, 78. ex quo et illud est Callani, de quo ante dixi, et Homerici Hectore; D I, 65. vetus .. illud Catonis admodum scitum est; D II, 51. nunc sit illud Catonis certius; R II, 37. ex quo genere comparationis illud est Catonis senis; O II, 89. scitum est .. illud Catonis, ut multa: «melius ... mereri ...»; Lae 90. in quem (Roscium) etiam illud est eius (Catuli): «constiteram ...»; N I, 79. ex quo illud Ennius || Ennii ||: «stum pavor ...»; T IV, 19. ex hoc genere illud est Ennii: «utinam ne ...»; Fa 35. illa Lyconis qualia sunt? T III, 78. quid, si reviviscant Platonis illi? F IV, 61. ut mihi Platonis illud, seu quis dixit alius, peregrinus esse videatur; R I, 29. praeclearum igitur illud Platonis; O I, 63. Pyrrhi quidem de captivis reddendis illa praecleara; O I, 38. ut honestum illud Solonius sit, ... senescere se multa in dies addiscentem; C 50. ex quo illud Terentii: «sine Cerere et Libero friget Venus»; N II, 60. haec omnia in eodem, quo illa Zenonis, errore versantur; N III, 25. — apud: f. **apud**, III, alq (4 St.). alqd (B. I, E. 226. b). ut illud in ore habeant ex Hymnide: «mihi sex menses ...»; F II, 22. illud ex institutis pontificum ... non mutandum est; L II, 29. parumne subtiliter disputat ille in Eunucho? N III, 72. ille .. in Synephebis Academicorum more contra communem opinionem non dubitat pugnare ratione; N III, 72. illud in silice, quod .. apparet ... tamquam vestigium unguis, Castorici equi credis esse? N III, 11.

b. **mit Zufüg**: illud Antipatri Cyrenaei est id quidem paulo obscenius; F V, 112.

2. **prädicativ**: illo ... quaerere ex eo, viderentur illa Philonis; A II, 11. nec his non satis fieri, quorum illa fuerant, oportere; O II, 81. at illud non modo non adrogantia, sed potius prudentia, intelligere ...; N III, 26. illud minime auguris, quod adscripsit ... D I, 29. ne illa quidem divinantia esse dicebas; D II, 14. eiusdem generis etiam illud est, quod scribit Herodotus; D I, 121. sunt .. illa imperituros; N III, 39. haec oblationis; illa necessitatis; N II, 150. prudentis; f. adrogantia, sunt illa sapientis; T III, 18.

C. **bei Infinitiven und Wörtern (Formeln)**: 1. **ohne Zufüg**: illo ... addito, iuste et recte factum; F III, 59. ut ... desit illud, «Areopagi», sic ... deesse arbitrato || arbitrator ||, «deorum»; N II, 74. hoc credo illud esse «sublime cadens, quem invocant omnes loves»; N III, 40. iam illa: «favete linguis» et «praerogativam, omen comitorum»; D II, 83. ex quo illud «summum ius summa iuria» factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33.

2. **mit Zufüg**: ipsum illud ipsum, obtrectare non esse inutile; T IV, 46. ipsum .. illud peccare, quoque verteris, unum est; P 20.

D. **affix**: a. **inse**: 1. **Einzig**: 1. **ille**: a. **Activ**: egit; C 16. egisset; L II, 36. ait; F I, 7. 23. T I, 31. II, 20. D I, 62. R I, 68. Lae 93. aiat; F II, 70. (amavit); A II, 113. (amet); T III, 73. anteposuit; Lae 69. appellat; F V, 87. T I, 58. N I, 49. Fa 30. 46. (appellat); A I, 40. F V, 88. appellavit; R II, 50. audivit; D II, 141. videtur .. vere augurari; D I, 27. caput; P 49. cenabat; F II, 25. censet; F I, 17. censet; T III, 60. clamat; N I, 86. comminicebatur; F IV, 43. condidit; D II, 47. considerat; T V, 71. consumeret; F I, 72. contemnit; F II,

26. contereret; F I, 72. defendat; O III, 39. dicit; T IV, 11. Fa 13. O III, 117. (dicit); F II, 13. dicebat; R II, 77. Lae 53. dixit; R V, 2. dixerat; R I, 18. dicat; F I, 15. 11. 15. diceret; A II, 112. F I, 27. dixerit; T II, 18. (Areopagus dixerit); O I, 75. dixisset; A II, 62. F V, 96. T V, 61. D II, 101. R II, 38. O II, 89. C 8. (audebat dicere); R I, 23. dilexit; Lae 30. discessit; R VI, 29. discedat; O I, 32. disperiat; O II, 40. disputat; L I, 15. divinasse . . . videatur; R II, 10. docere . . . poterat; R I, 23. haud dubitavit . . . docere; R I, 23. esse effatus videtur; R V, 1. effugit; F V, 88. eget; O I, 49. emittit; R IV, 5. est . . . praestatorum; C 33. est . . . prudens; R II, 67. qualis . . . est; Lae 59. est . . . situs; L II, 57. (est); F III, 48. erat sapiens; F IV, 65. qualis . . . consul . . . fuit; F II, 62. qualis . . . fuit; T V, 54. sapiens fuit; Lae 9. suavor . . . fuit; C 10. fuerat (similis); O I, 121. qualis . . . sit; T IV, 36. exclamavit; A II, 89. extrorret; R II, 21. facit; F II, 16. IV, 40. (inprobe fecit); O III, 55. fecerat; N I, 85. possem idem facere, etsi minus quam ille; T I, 84. prae se fert; O II, 79. tulit; C 12. tulisset; D II, 140. ferre potuerit; F IV, 20. finxit; T II, 27. potuit . . . fingere; D II, 116. habebat; A II, 2. habuit; L I, 6. immolare; D I, 72. immolare voluit; N III, 88. inplorat; R I, 63. incendat; F IV, 7. inquit; A I, 2. II, 10. I. F II, 6, 17, 21. III, 10, 41. IV, 1, 44, 80. V, 5, 6. > 8, 86. T II, 61. V, 98. N I, 16. III, 3, 6. D I, 8, 10, 103. II, 150. Fa 3, R I, 59, 61, 66, VI, 10, 15. O III, 59. [ille]; F II, 11. inquit; O III, 53. >. instat; A fr 20 (3, 24). interpretabatur; R I, 29. iurare possit [quod posset]; A II, 123. liberat; A II, 121. loquatur; F II, 15. meminit; O II, 79. miraretur; F I, 16. misit; T III, 54. mortuus (est); R II, 20. mortuus est; C 14. neglecti; D I, 54. neglectat; F II, 15. negat; A II, 73. F V, 88. negat; F II, 70. numerat; T V, 25. paruit; Lae 37. percontatus est; R VI, 9. peregrinabatur; T V, 114. perferbat; F II, 93. sille . . . perripuit; T II, 23. persequeretur; F I, 72. pervenerit; N III, 41. . . sille (Anguitenas) . . . ponit; N II, 109. praecipit; T V, 95. praefuit; Lae 37. (probat); A II, 143. (probavit); A II, 130. flere prohibebat; R VI, 14. promississet; O III, 58. prescripsit; O III, 55. putat; T I, 58. III, 83. V, 110. N I, 86. putabat; Lae 11. putavit; O I, 10. P 9. quaerere; A II, 11. queritur; N I, 13. recipiebatur; O III, 2. regnavisset; R II, 27. relinquere; F I, 72. ratus est; T I, 18. repudiaverat; R III, 40. respirat; F IV, 65. respondit; D I, 32. O I, 84. respondisset; D I, 77. 123. revertetur; T I, 45. revertisset; O III, 45. sanabat; F IV, 66. scribit; R V, 1. scripturus . . . esset; O III, 93. senserit; F I, 14. separavit; T III, 47. secutus est; A II, 70. F II, 102. sequi videbatur; O III, 48. solebat; R II, 3. sumebat; O III, 2. sustinere (possit); Lae 73. possit sustinere; Lae 73. tenuit; F V, 12. idem tenere debuit ultimum bonorum, quod ille; F II, 35. testatur; N I, 111. sille . . . tradidit; N III, 66. tribuebat; A II, 12. tribuit; A II, 184. F IV, 28. non . . . magis . . . vacabat quam ille; T I, 107. versat; N III, 68. in albis rebus . . . versaris atque ille; L II, 17. vidit; F IV, 60. V, 16. R II, 52. videat; P 41. vult; F I, 25. II, 102. vellet; Lae 37. utebatur; D II, 76.

b. **Vestis**: avocari potest; T IV, 60. dictus est sapiens; F II, 24. exoratus . . . est; C 42. factus est . . . consul; O III, 79. morebatur; D II, 53. perculsus; D I, 119. reprehensus . . . est; N I, 107. tenebatur; C 33.

c. **Et ipse**: mihi vero (placeat), ille; A I, 14.

quam multa ille (Chrysis) contra sensus! A II, 75. ille, credo, nihil (sapientem) opinatum; A II, 77. quod cum dixisset. ille contra; F II, 2. sed ille . . . vitiose; F II, 41. quae cum dixisset, snum ille; F IV, 1. ille vero, si insipiens . . . numquam beatus; F V, 92. sed ille certe non fortis; T II, 33. atque ille non immoderate magno in dolore; retinetur; T II, 50. probe et ille: "sanum es?" T IV, 73. elatus ille levitate . . . nonne tanto miserior, quanto sibi videtur beator? T V, 16. in quo beator ille, qui . . .; T V, 56. non igitur ille, ut perique, sed isto modo, ut, distincte, graviter, orate; N I, 59. atque haec quidem ille; N II, 96. at ille uno verbo: "testudo"; D II, 133. hoc ille filio, sed praecentrum puteum omnibus; O II, 54. huic ille, classem . . . incendii posse; O III, 49. gravate ille primo; O III, 59. nec vero ille in luce modo atque in oculis civium magnus; C 12. an ille mihi liber, cui mulier imperat? P 36. et ille; R I, 14, 19, 56. >. VI, 26. tum ille; A I, 4, 13. II, 137, 148. F III, 10. D II, 72. R I, 14, 15, 17, 35, 37. II, 64, 67, III, 48. ut ille; A II, 121. T II, 1. IV, 35. O I, 33.

2. **illum**: a. **Subjectum in acc. c. Inf.**: cogitare; L III, 5. O III, 1. conquerere; T I, 51. cunctari; T I, 111. definire; A II, 77. degenerare; T II, 60. delirare; A fr 20 (3, 32). dixisse cum [illum] dixisse []; D I, 56. dedisse; R I, 16. ducere; O III, 79. esse . . . medium; F II, 14. constantem . . . esse; T IV, 61. bonum virum . . . fuisse; F II, 80. nec otiosum . . . fuisse; O III, 4. singulari . . . suavitae orationis fore; D I, 78. facere [fecisse, al.]; A II, 70. facere non potuisse; D I, 49. incidere; Lae 2. (locutum esse); N I, 86. locutum; D II, 50. maerere; T III, 79. (mentiri); F II, 55. progredi coepisse; D I, 49. esse rediturum; D I, 53. — esse . . . delectatum; F I, 39. inflammatum fuisse; T IV, 50.

b. **Objectum**: acuebant; O III, 1. adogit; O III, 66. adjuvat; O II, 71. ut . . . ego illum plus (amem) quam me; T III, 73. ames; T V, 12. appellare sapientem; Lae 1. audiebam; A II, 10. R I, 30. audierunt; A I, 16. audieram; A I, 46. II, 16. audiam; O III, 117. complexi; A I, 1. miserimum dixeris; T V, 16. eluditis; A II, 123. ut . . . plus cum faciat . . . quam illum; F II, 23. ignorabant; A II, 4. interfecturum; O III, 112. "occidam illum"; T IV, 48. offendi; Lae 103. oppressit; C 49. oraret; D I, 72. perculsi; L III, 24. (percontatus sum); R VI, 9. privabo; A II, 3. provocarem; F I, 26. quis . . . potentiorum (quemquam) putet, quam illum? R I, 28. receperunt; N III, 89. (reliquerunt . . . illum); O I, 40. removerent; C 22. reprehenderit; F I, 32. secuti; T V, 85. vidi; fr V, 44. viderit; Fa 10. vidisse; T III, 31.

c. **Et ipse**: ut illum, maria pedibus peragrante; F II, 112. at illum artem . . . se scire natura; T V, 8. — nisi nimis animose ferax natura illum nescio quo *; R V, 9.

d. **mit Präpositionem**: ad: convertit; A fr 20 (3, 35). redeo; F II, 73. quid? A II, 94. — apud; T II, 49. — inter: esse; F II, 14.

3. **Illius**: a. **nach Verben**: indigens; Lae 30. magis fuisse vestrum . . . quam illius; F II, 103.

b. **nach Substantiven**: comitem; Lae 37. comoda; N I, 122. sillius . . . cor; T IV, 77. N III, 68. deus; D II, 40. dicta; Lae 10. epistula; T V, 90. filio; O II, 50. memoria atque imaginem; Lae 102. nutum; T V, 61. "studio atque odio illius"; T IV, 48. orationem; Lae 96. scripta; F I, 7. sententia; A II, 71. sine illius [ullis] sufficientis; L I, 40. (vitam); F IV, 62.

4. **illi**: a. **nach Verben**: illi acconderite; O I, 51. acconderunt; D I, 43. admittere; L II, 83. ablatrum; L I, 41. detraxeris; T III, 77. **illi** ... dabo; N III, 66. < > creptarum; L I, 41. gratiam habeo; T I, 100. imperavit; D II, 72. obicit; O I, 42. ostenderit; A II, 69. parenter; R II, 4. placet; N II, 46. placet; L II, 45. portendebatur; D I, 119. (propositum est); F III, 22. prosint; O I, 32. respondisse dicitur || respondit ||; C 72. fuit; C 60. esse; L II, 5. **illi** || **illis** || supplicarem; N III, 65. (videtur); T III, 50. > videbatur; A I, 42. N I, 79. < videri; F II, 8. O II, 70.

b. **nach Adjectivis**: amicos facit; O I, 55. (optimum esse); F IV, 56. melius fuit; O III, 99. est ... exiguus; F 49. mains est; P 2. simillimum; T V, 58. erat voluptarius; F II, 65.

c. **beim Passiv**: expectanda fuerunt; O II, 75.

5. **illo**: a. **abl. absol.**: vivo; T I, 90. extincto; C 12.

b. **abl. comp.**: melius; F I, 26. clarius; D II, 66. **mitis**; A II, 11.

c. **Präpositionen**: ab: est; F I, 21. cremari; C 84. dici; F I, 25. dicta sunt; R I, 68. habitum; Lae 3. invidemini; A II, 123. cum: actum esse; Lae 11. actum ... est; Lae 15. certa; A II, 101. collati; A II, 73. disserere; N I, 61. una ... occidisset; Lae 104. de: somnandi; D II, 140. auctorem; R I, 16. ex: (percentari); D II, 76. in: fuit; O II, 75. **quam** **Est**; A II, 15. F V, 88. N I, 59. L II, 24. O II, 27. 76. — pro: necaretur; Lae 24.

II. **Plural**: I. **illi**: a. **Actis**: assequantur; O I, 148. qui, ut illi (Titane) caelestibus, sic hi advenient magistratibus; L III, 5. aluerunt; R III, 7. appellant; A I, 30. F III, 21. 24. 32. IV, 60. T II, 85. R II, 58. (appellanti); F IV, 60. (appellati); L I, 55. audent appellare; F V, 78. arbitrantur; A I, 38. censent; T I, 108. cuperent; L III, 30. defecerunt; A II, 7. dicunt; F III, 35. 58. IV, 52. V, 90. T V, 47. haec *κατάδοξα* illi, nos admirabilia dicamus; F IV, 74. dicebant; A II, 135. dicent; Fa 44. dicentur; A II, 136. F IV, 20. dixerint; D II, 62. digladiantur; T IV, 47. dissentiunt; F II, 19. (distinguant); T III, 11. dabunt; F IV, 51. dubitant; A II, 8. nec ... minor aestimanda ducebant ea ... quam illi; F IV, 57. effugerent ... possint; D II, 54. faciunt; F IV, 51. facere possunt; D II, 40. † fa-teantur; Fa 44. melius ... frunntur quam illi; T V, 102. habuerunt; A I, 17. habuerint || ha-buerunt ||; A II, 107. haesitaverunt; A II, 15. si, ut illi Aeschylum ... sic hi Platonem imitentur; A I, 10. incident; T IV, 32. incerpant; A II, 74. inducant non facillime illi quidem; O III, 118. intellegunt; F II 13. mutaverunt; F V, 74. ne-gant; F I, 61. nominant; D II, 89. (nominant); O II, 18. persequantur; Lae 45. (ponunt); L I, 19. probabant; A II, 135. pugnant; T III, 50. putant; F III, 43. T III, 59. IV, 7. 12. R I, 68. L I, 19. putent; A I, 16. quaerunt; F V, 89. recesserunt; O I, 155. reddebant; T I, 38. referre ... solent; A II, 13. scripserant; F IV, 5. L II, 14. significat || significanti ||; F IV, 22. solent; L II, 12. si plures sunt ii ... quam illi; O II, 79. quia (forma) ... fuerant; N I, 107. tenent; R III, 7. tenerunt; F IV, 26. tollerent; A I, 38. tradiderunt; F IV, 10. soliti ... esse dicantur ... tradere; T IV, 3. tribunt; F IV, 59. vidissent; F IV, 62. possint ... vivere; O II, 40. vocant; A II, 17. F III, 20. T III, 11. IV, 23. Fa 1. (vo-lunt); A II, 14. volent; A II, 43. D II, 93. vo-luerunt; T I, 36. > atterunt; F IV, 45. uti solent; F IV, 64.

b. **Passiv**: hi ... colantur aequae atque illi; N

II.

III, 45. sunt ... constituti; R II, 58. picti sunt; N III, 89. recreantur; T IV, 32.

c. **Genitiven**: haec ipsa de vita et moribus ... illi || * illi enim || simpliciter; A I, 6. utrum igitur nos impudentes ... an illi adrogantes? A II, 115. vestri haec verendum; illi fortasse con-stantius; F II, 114. quod ... ego pluribus verbis, illi brevius; F IV, 26. ergo tui hi miseri, sic con-tra illi beati; T V, 16. ergo tui in illorum et tui in horum sermone surdi; T V, 116. quo modo illi ergo? N I, 107. neque id ad vivam reseo, ut illi, qui haec subtilius diderunt; Lae 18. qui ... in virtute summum bonum ponunt, praclare illi quidem; Lae 20.

2. **illos**: a. **Subject**: esse (miseros); T I, 11. (esse facturos); F IV, 49. **illos** obsequi; D I, 66. profecteri; Lae 35. **illos** profectose; D I, 66. — conservari; N III, 81.

b. **Object**: audi; A II, 140. convenire aveo; C 83. dedecet in illis || illos ||; O I, 146. despi-cere debemus; A II, 130. diligere cogitur; O II, 32. miseros putas; T I, 15. relinquamus; A II, 32. secuti sunt; F IV, 12. sanati; T III, 58. terret; N I, 86.

c. **Präpositionen**: apud: nata et frequentata; R I, 5. reperimus; F IV, 12 (13). est; F V, 63. in summo ... honore ... fuit; T I, 5. **am Est**: F IV, 53. — contra: dicamus; N III, 63. — in: concesserit; A fr 20 (3. 27). — inter: fuit ... ius; R I, 18.

3. **illorum**: a. **nach Subjectis**: similes; F IV, 43.

b. **nach Pronominis**: illud; F IV, 50. ista ipsa; F IV, 7. nemo; Fa 17.

c. **nach Substantivis**: ab illorum aetate; N III, 11. asperitatem; F IV, 79. causa; Fa 38. di-cendi copiam; F IV, 6. **snis**; O I, 83. ingenia; N II, 42. oratio; F IV, 5. partitio; A I, 22. ratio; Fa 33. rationes; F III, 42. 48. IV, 3. cum illorum rege; R II, 18. sententiae; A II, 29. in illorum ... sermone; T V, 116. tristitiam; F IV, 79.

4. **illis** (dat.): a. **nach Verben**: adimi; O II, 81. assentiar; F IV, 2. defuit; R III, 18. dicta- visse; F IV, 62. uti ... licebat; A II, 61. liceat; F II, 68. placet; F V, 88. D II, 93. placuit; F V, 11. esse pollicitur; L I, 53. profuisset; D II, 24. erat ... in conspectu; T IV, 2. **illi** || **illis** || supplicarem; N III, 65. erat ... tradita; A I, 33. videtur; F IV, 62. videri; O II, 70.

b. **nach Adjectivis**: ratio ... inquinatissima; O II, 21. sinistra sunt; D II, 76. (terribile est); P 18.

c. **beim Passiv**: adeunda sunt; F II, 56. con-stitendum sit; D II, 93.

5. **illis** (abl.): a. **abl. absol.**: mortuis; R I, 31. silentibus; T IV, 6.

b. **nach Verb**: iustioribus utamur; F I, 2.

c. **Präpositionen**: ab: accepta; T I, 1. sunt ... ducta; T IV, 4. petitur; O III, 16. requira-mus; T III, 71. — constituta est; N III, 94. di-citur; N II, 67. D II, 35. dicuntur; F IV, 2. sunt dicta; F IV, 6. dicetur; F IV, 45. habetur oratio; T V, 94. nominata est; N II, 67. positam; T V, 2. quaesitum ... est; L III, 15. esse tra-ctatas; F I, 6. — cum: congruentis; L I, 38. consentire; F IV, 72. facit; F II, 44. est dissen-sio; F V, 76. — de: iudicamus; O I, 30. de illis, cum volumus; F V, 22. — ex: partim; L II, 42. in: dedecet in illis || illos ||; O I, 146. — prae illis modestos ... homines; A fr 20 (3. 39).

b. **femin.**: I. **illa**: || turba, al. || ... dicitur; T V, 78. (Sibylla) fadivae dicitur; D II, 110. maeret; T I, 105. **illa** (Helice) ... refugit; N II, 103. — (Academia) vetus ... nominetur; A I, 46. — tertia (Minerva); N III, 59.

29

2. **Illam**: (Consolationem) profuturam; D II, 3. (Karthaginem) excisam esse; C 18.

3. **illa (abl.)**: (Numantia) eversa; Fa 27. — ex illa vetero (Academia) numeramus; A I, 46.

e. neutr.: I. **Œingular**: I. **illud (nom.)**: a. **Subject**: a. **Œctib**: accedit; D II, 58. angit; T I, 83. videtur ... confirmare; N II, 162. constabat; T III, 78. contingit; F IV, 15. (contingat); F IV, 75. effluit; C 69. extra est; F V, 16. ubi ... est? A II, 82. ubi sit; T IV, 47. ex eo genere est; Fa 12. in eo est; O I, 67. in eadem causa est; F IV, 65. est in officio; O I, 47. acute ... disputantis ... est; T V, 28. ingenii magni est; O I, 81. nihili sit; T IV, 74. erat philosophi; D II, 80. absurdum est; O III, 8. absurdum sit; A II, 58. aeternum sit; T I, 66. fr IX, 10. est album; A II, 21. alienum est; O I, 124. apertum est; L III, 18. erat aptius; F IV, 2. aridum est; N II, 136. optimum est; O I, 77. breve ... est; P 35. caeleste ... sit; T I, 66. fr IX, 10. canorum (est); A II, 21. est consentaneum; F III, 43. quomodo hoc sit consequens illi, sic illud huic; T V, 18. divinum ... sit; T I, 66. fr IX, 10. dubium (est); F IV, 67. dubium est; D II, 96. extremum est; L I, 32. falsum ... est; N I, 81. potest ... esse falsum; D II, 66. honestum quid sit ... nisi forte illud; F II, 49. umidum (est); N II, 186. est latus; T III, 16. leve ... sit; T IV, 74. est ... maximum; T I, 52. sit necessarium; fr V, 73. necesse est; Fa 48. odiosum est; O I, 64. perspicuum est; A II, 24. 132. F I, 56. III, 59. D II, 124. perspicuum sit; L I, 27. praclarum ... est; T III, 73. quale est? F II, 104. L II, 5. quale sit; T IV, 62. D II, 90. L I, 38. nec ... tantum mali est ... quantum illud; L III, 31. rectum est; F IV, 15. satis est; T III, 73. turpe sit; O III, 81. veri ... simile ... est; T III, 16. (veri simile) est; N III, 47. verum est; Fa 12. Lao 67. 88. verus est; N I, 123. verum ... sit; fr V, 95. videatur esse utile; O III, 81. eveniat; D II, 18. eveniat; Fa 45. excellet; L II, 30. excruciat; T I, 83. est ... exortum; F III, 51. existit; F V, 67. existit; N I, 12. inest; T III, 74. interest; P 25. movet; D II, 9. est natum; A II, 28. occurreret; F I, 19. pertinebat; A II, 78. profuit; O I, 75. repugnat; F V, 77. restat; A II, 60. sequitur; A II, 78. F IV, 25. Fa 35. L III, 42. spectat; A II, 144. stabit; D I, 117. (terret); T I, 10. usu venire solet; A II, 35. permagnum videtur; O III, 81. probabilis videtur; A II, 121. O III, 33. (probabilis) videtur; A II, 134. quale ... videtur? F II, 74.

β. **Œa[[iv]**: assumitur; F III, 29. aperiebatur; A II, 37. concludatur; N III, 37. connectitur; Fa 14. confutendum est; P 35. considerandum videri solet; Lao 26. contemnendum ... sit; T IV, 74. (deliberetur); O III, 40. est ... demonstrandum; T IV, 78. dicitur; T I, 88. dictum est; L II, 26. dici ... potest; D II, 24. dictum videtur; F V, 77. dictum videtur; F V, 38. sit disputatum; A II, 103. dandum est; F V, 88. est ... ductum; T IV, 45. efficitur; F II, 24. N I, 50. R III, 18. L I, 25. efficitur; A II, 90. effectum ... erit; A II, 68. exceptum sit; O I, 121. executionem est; T I, 88. expetendum; F III, 22. expressum est; D I, 67. videtur aegre ferendum; T IV, 59. sit; R I, 65. L III, 39. Lao 51. 65. Œet; D II, 21. fieri poterat; F III, 53. fugiendum; O I, 83. intelligitur; A I, 103. intelligendum est; F V, 30. intelligi potest; Ti 33. est iudicandum; F II, 36. iudicandum est; O I, 75. est iudicandum; O I, 92. negligi possit; T IV, 74. nuntiatum est; D I, 59. perfectum est; T I, 112. perfect ... possit; T IV, 74. perspicui ... potest;

Ti 33. pervolgatum ... esset; T IV, 36. positum est; F V, 24. praecipendum fuit; Lao 60. quaerendum sit; O I, 159. seligendum; F III, 22. teneatur; A II, 99. tollitur; L II, 24. videndum ... est; O II, 70.

γ. **Œllip[sen]**: illud imprudenter; A I, 22. illud vero perabsurdum, quod dicitis; A II, 59. illud ... vere: o Publi, o gurges, Galloni; F II, 24. sed ubi illud, plus semper voluptatis? F II, 95. illud autem perabsurdum; F III, 27. illud vero minime consecretarium, sed in primis hebes; F IV, 50. si illud, hoc; non autem hoc; igitur ne illud quidem; F IV, 55. unde ergo illud? T I, 34. illud vero perquam inane: neque sepulcrum ... habeat; T I, 107. illud et melius et verius, omnia ... esse; T II, 30. ita prorumpit, et illud quidem ante meridiem, hoc eodem tempore; T I, 67. nec minus illud acute, quod ...; T III, 10. ex hoc illud etiam: aspice hoc sublime candens; N III, 10. illud vero quam callida ratione! N III, 66. nonne cum multa alia mirabilia, tum illud in primis? D I, 16. magnum illud etiam, quod addidit Coelius; D I, 78. illud tamen eius philosophi magnificum ac pacne divinum, quod ...; D I, 124. magnificum illud etiam Romanisque hominibus gloriosum, ut ...; D II, 5. illud vero multo etiam melius; D II, 85. mirabile autem illud, quod ... signum Iovis ... conlocabatur; D II, 46. illud admodum ridiculum, quod negas ...; D II, 78. iam vero illud stultissimum; L I, 42. illud vitiosum, ... quod ... fecerunt ...; L II, 28. in quo (libro) multa praecleara, illud absurde; O II, 56. sed cum in agendo multa populariter, tum illud male; O II, 75. atque illud etiam, ... reddi capitis negavit esse utile; O III, 100. illud ... idcirco recte a poeta, quia ...; O III, 106. sed illud maximum; O III, 114. atque illud absurdum, quod ...; Lao 90.

δ. **Œdicitur**: (animi virtus) sive hoc sive illud sit; T IV, 30.

2. **illud (acc.)**: a. **Subject**: a. **Œctib**: accideret; N III, 89. conseq; F III, 64. constare; N I, 44. illud ... fore; F I, 48. intus foisse; D II, 48. optimum esse; T II, 46. esse ... optimum, ... dignissimum; N II, 29. falsum ... esse; R II, 70. esse honestum; F II, 49. rocces esse; T III, 75. (simile) esse; N I, 90. tantum esse; T II, 42. non posse esse verum; F IV, 68. deum ... esse; N III, 41. firmum permanuram; F II, 86. sequi; Fa 41.

b. **Œa[[iv]**: animadverturam; N II, 125. dici; O III, 53. effici; L I, 34. ferri; R I, 25. esse ferendum; F V, 94. videri; A II, 25.

b. **Œbjet**: a. adduci vix possum; F I, 14. sunt admonendi; O II, 68. adentior; R III, 47. punger te; N I, 75.

β. **Œdo**: F III, 9. addimus; Lao 50. adsequi *; R III, 23. agemus; T V, 83. ait; D I, 62. animadverto; O I, 37. hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; qui igitur magis illud? A II, 96. attendimus; A II, 53. attendere; L III, 26. audierat; F V, 94. censuerim; A II, 63. comprehendisset; A II, 71. concedet; F IV, 51. confirmat; F I, 23. contemini; N III, 63. credere; N III, 12. bgl. miror. declarantem; F IV, 14. defendunt; P 14. dico; F V, 79. dicimus; A II, 52. dicunt; F I, 37. diximus; T IV, 67. dicant || dicunt ||; F III, 47. dixeris; F I, 25. illud dicere; F V, 81. dicere velit; F V, 30. hoc dicere turpius est quam illud; N I, 70. distinguunt; T IV, 21. dabit; A II, 67. dabis; O III, 33. dubitas; || quid illud? nun dubitas? || T I, 32. efficit; N II, 16. exaudiant; D I, 129. eximis; T II, 29. explicant; F V, 18. quam magnum ... faciunt; L II, 47. faciant; F II, 88. ferre non

possem; A II, 114. ferre; T III, 61 (62). sic habeto; T III, 113. inisum ... habere; T III, 63. exploratum habeto; D II, 60. improbo: I. approbo. intellegas; O III, 68. invenimus; N II, 18. iudicabo; A II, 98. > landabat; T II, 62. meditemur; T II, 65. mirarer, si crederem, quod ...; D II, 63. negatis; A II, 127. nosti; F I, 71. nuncupantur; N II, 60. patitur; O III, 22. perficiam; F II, 62. (probo); F I, 18. probo; F IV, 46. probam; N III, 28. probantes; fr XI, 2. vix ferendum putabit; F IV, 53. quero; A II, 95. F II, 70. N I, 90. (requiro); N III, 8. requiro; D II, 126. requirere; A I, 3. sentit; T I, 55. servare; O I, 97. tenent; P I, 14. tenebant; T IV, 6. teneamus; F IV, 69. illud ||† illud, † illa || ... video; L II, 39. vides; R I, 60. 62. videbit; R V, 5. (videamus); A II, 116. vide; F IV, 45. videto; T I, 70. videtote; L II, 60. fixum vis; A II, 141. vellem; C 26. urgeam; F V, 80.

c. **Œliffen**: ne illud quidem physici, credere aliquid esse minimum; F I, 20. nunc, si videtur, hoc, illud alias; T I, 23. illud, si ulla alia de re obscura adfirmare possem, sive anima sive ignis sit || est || animus, eum irarum esse divinum; T I, 60. ex quo illud Ennius || Ennii || est: tum pavor ...; T IV, 19. reperim fortasse, sed illud ante; T IV, 47. Cotta meus modo hoc, modo illud; N I, 47. melius Caecilium de senae alteri saeculo prospiciente quam illud idem: sedepol ...; C 25. illud vero idem Caecilium vitiosius: tum equidem ...; C 25. † qui || cui || non tum hoc, tum illud, ut in || uti || plerisque, sed idem semper, animos hominum esse divinos; Lae 13.

d. **Præpositiones**: ad: venio ad illa tua brevia ... et primum illud; F IV, 48.

3. **Illi**: sit consequens; T V, 18. simile sit; N I, 90.

4. **Illo**: a. assumpto; F II, 118. confirmato; T I, 88. constituto; F III, 39. — b. est hoc illo evidente; N II, 5. — c. cum: pugnare; F III, 89. O III, 19.

II. **Œlural**: I. **illa** (nom.): a. **Œctiv**: eveniant; D I, 14. Fa 45. || illae (res); Fa 45. existunt; D I, 127. maneant; Lae 55. manant; L I, 63. manant; T I, 6. pertinent; N I, 99. proficiantur; F III, 32. sequuntur; R I, 67. serpent; N III, 51. sint ... necne sint; F IV, 29. quanti sunt; C 49. erant (voluptati); F I, 25. quo de genere ... sunt; D I, 114. (sunt) ex rhetorum pompa; T IV, 48. eodem in genere, quo illa, non sunt; F V, 68. in ore sunt; F II, 76. meliora sunt ea ... quam illa; N II, 87. sapientiam nobis cariorem fieri, quam illa sint; F III, 23. sunt ... communia; O I, 52. sint ... consequentia; F III, 26. sunt ... festiva; P 38. sunt humiliora quam illa; L I, 14. fuerint ... incognita; A II, 16. mutabilia ... sunt; N III, 30. quod est odiosum quam illa; A II, 95. perpicua sint; O II, 16. (probabilia sunt); A II, 135. quanta ... sunt; N II, 147. sunt similia; F IV, 65. sunt sita; A 40. summa erunt; F IV, 35. sint ... vendibiliora; F I, 12. vera sunt; A II, 38. vera esse non possunt; F IV, 54. maius est vinculum ... quam illa; T I, 40. terrent; T I, 10. D II, 60. probabilia videtur; P I.

b. **Œffiv**: haec ... pluris aestimanda sunt quam illa; P 48. agnoscuntur; A II, 33. aluntur ... et augentur; Lae 104. canerunt; T I, 85. sunt conferenda; T I, 2. consuecuntur; N II, 16. dicuntur; F V, 63. dicta sunt; F IV, 74. dicantur; F II, 95. dici solent; R III, 26. essent ... dimensa atque descripta; C 59. erunt ... explicanda; A I, 7. extincta sunt; Lae 104. (sunt); Fa 40. landantur; T III, 28. sint ... perfecta;

N II, 88. probabantur; F IV, 61. refellerentur; N I, 50. scripta sunt; L I, 8.

c. **Œliffen**: iam illa praecleara; A II, 86. nnde enim illa: > age adta!; A II, 88. et illa deinceps: † incede ...; A II, 89. nec tamen nimis eleganter (dicuntur); illa subtilius; A II, 146. illa tamen simplicia, vestra versuta; F IV, 69. illa inania: > ipse summis ...; T I, 107. haec igitur simplicia, illa mixta; T V, 84 (85). sed illa palmaria, quod ...; N I, 20. iam vero illa etiam notiora; N II, 126. atque [at quam] illa mirabilia, quod ... curantur; N II, 126. illa praecleara; O III, 47. sin autem illa veriora, nt ...; Lae 14.

2. **illa** (acc.): a. **Œctiv**: vera et firma et certa esse; A II, 43. certiora esse quam illa; N III, 13. nihil magis vera illa esse quam falsa; A II, 43. falsa esse; T II, 60. notiora esse; A II, 122. perniciosa fore; N III, 77.

β. **Œffiv**: pluris aestimanda; F V, 90. appellari; F IV, 73. dici; T II, 8. IV, 7. dici posse; N I, 8. esse ... disputanda; N fr I. effici; A I, 28. esse expectanda; F IV, 20. fieri; N III, 16. facta; D II, 61. facta esse; L I, 47. (posita esse); T IV, 15. posse ... probanda esse; A II, 133.

b. **Œctiv**: adhibentis; F II, 28. agnoscit; T I, 58. (appellemus); F III, 52. appellemus; O I, 128. adprobant; T II, 8. audivisse; A II, 11. leviora censet; T I, 56. peiora (censet); O III, 26. cernimus; N II, 127. cernunt; D I, 114. cognoveram; A II, 62. compositus; D II, 110. consecretantur; T II, 8. contemneret; T V, 30. converteret; T III, 29. coxerant; T V, 98. depleurit; T I, 45. deserat; O I, 86. detrahissem; T III, 42. dixit; A II, 12. diceret; N II, 147. dixerimus; T IV, 33. dicere; T I, 83. non dubitavit dicere; C 16. differemus; N III, 18. diligamus; F III, 17. discere; T I, 57. potuit ... didicisse; D II, 51. disputant; R I, 3. dissolvit; N III, 29. digna ducant; D II, 125. debemus effugere; A II, 102. expetere; F IV, 72. ferre non possum; A II, 136. habet probabilia; A II, 110. habeant; T V, 102. L II, 28. malint; Lae 63. metuant; N III, 16. mutaverit; F IV, 57. necient; A I, 10. oblitus est; A II, 106. omitto; A II, 129. N III, 40. omittere; T II, 58. pati; O III, 110. perdicere; F I, 27. magis ea percipimus atque sentimus ... quam illa; O I, 30. perpeti; O I, 113. non poterunt; A I, 10. praestare debent; O I, 121. praeteream; T IV, 76. probare possumus; A II, 135. pronuntiare voluisset; O I, 4. recognoscere; T I, 57. reiciemus; N III, 47. retexuerit; F V, 84. revoces; R II, 22. scitis; T III, 44. scire; A II, 116. scire cupimus; F III, 37. sentiat; N III, 33. sentire; O III, 110. sensisse; A II, 69. † percipio. tenebas; F IV, 61. tennisse; O I, 4. testabor; D I, 132. illud ||† illud, † illa || ... video; L II, 39. viderunt; F I, 56. videamus; F II, 82. videre coepisset; T III, 69.

c. **Præpositiones**: ad: iungit; F V, 40. veniam; A II, 144. properem; L I, 28. — inter: esse; F III, 50.

3. **illorum**: a. neutrum; A II, 68. quicquam; O I, 159. — b. imago; D II, 139.

4. **illius** (dat.): antefere; R I, 36.

5. **illius** (abl.): a. orbatus essem; Lae 104. utitur; R V, 5. — ab: impressa || expressa ||; T I, 34. — in: paranda; Lae 62. — sine: F V, 71.

E. **affix** **Œrmen**: olli (aedilibus); L III, 7. olli (patres); L III, 9. praeter olla (sacrificia); L II, 21. — olli ... optemperantur; L II, 21. olli ... Hercule, Liberum (colunt); L II, 19. sumptum in ollos ... minuuntur; L II, 22. olli per ... ollos ... ne feruntur; L III, 11. olli ... lex esto; L III, 8. — olla, ... Pietatem, Fidem, (colunt); L II, 19.

F. Sides: * ... vel factiosa tyrannica illa vel regia; R I, 45. et illa tenenda est ferox *; R II, 87. iniecta gleba † tum et illis humatus est; L II, 57.

illic, horti: ut illic alli corporibus exercitatis gloriam et nobilitatem coronae peterent, . . . item . . .; T V, 9. ut illic liberalissimum esset spectare nihil sibi adquirentem, sic . . .; T V, 9.

ill — j. inl —

illim, bon dori: illum ‖ illinc, al. ‖ assumos, quae ad hunc locum pertinebant; O I, 151.

illinc, bon dori, auf jener Seite: id sit, cum speculorum levitas hinc illincque ‖ illino ‖ altitudinem adsumpsit; Ti 49. non . . . idcirco non erat ortus illinc; F IV, 13. nihil illinc huc pervenit; F V, 94.

illuc, dorthin (curso, duco, effluo, rapio, traho, transfero, vago, verso 3 St., volo, Sude; f. huc, S. 188. abeunt . . . illuc omnia, unde orta sunt; C 80. illa . . . ipsa (Praxitelia capita) efficiuntur detractioe, neque quiequam illuc adfertur a Praxitele; D II, 48. confugit (Epicurus) illuc, ut neget . . .; F II, 28. cum illuc ex his vinolis emissi fererem; T I, 75. oratio . . . redeat illuc, unde deflexit; T V, 80. rapior illuc, revocat autem Antiochus; F V, 6. probabile ‖ ei ‖ sapienti videatur se illuc venturum esse salvum; A II, 100.

imago, Bild, Abbild, Abnebild, Schatten, Traumbild: I, 1. accurrunt: istae imagines ita nobis dicto audientes sunt, ut, simul atque velimus, accurrant? D II, 138.

adfluunt: cum . . . ex ipso (deo) imagines semper affluunt; N I, 114.

attingit: id . . . caput attingens defessa velut maerens imago vertitur, quam quidem Graeci Engonasin vocitant, genibus quia nixa feratur; N I, 108.

audiunt: f. accurrunt.
complectantur: tum animantes imagines, quae vel prodese nobis soleant vel nocere, tum ingentis quasdam imagines tantaeque, ut universum mundum complectantur extrinsecus, (deos esse dicit); N I, 120.

defetiscitur: f. attingit.
est: quae (Epicurus) sequitur, sunt tota Democriti, ‖ Democriti. ‖ atomi, inane, imagines, quae *εἰματα* nominant; F I, 21. est . . . nota imago; F V, 4. fac imagines esse, quibus pulsantur animi; N I, 107. quid, quod, simul ac mihi collibitum est, praesto est imago? N I, 108. f. accurrunt.

fluunt: quem . . . tu Marium visum a me putas? speciem, credo, eius et imaginem, ut Democrito videtur, unde profectam imaginem? a corporibus enim solidis et a certis figuris vult fluere imagines; D II, 137. nullae . . . imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus, nec omnino fluunt ullae; D II, 139.

in cidunt: omnium ‖ hominum ‖ in me incidere imagines, Homeri, . . . Platonis, nec ea forma, qua illi fuerunt, quo modo illi ergo? et quorum imagines? N I, 107.

incurrit: Orpheus, Id est imago eius, ut vos vultis, in animum meum saepe incurrit. quid, quod eiusdem hominis in meum aliae, aliae in teum? N I, 107. 108.

inrumpunt: imagines extrinsecus in animos nostros per corpus inrumpo? A II, 125.

insunt: censet imagines divinitate praeditas inesse in universitate rerum; N I, 120.

loquantur: has . . . imagines loqui volunt; T I, 87.

nititur: f. attingit. — nocent: f. complectantur. — obrepunt: f. fluunt; D II, 139.

occurrunt: in occurrunt plerumque imagines mortuorum; D I, 63.

pellit: num . . . cum aut muros Babylonis aut Homeri faciem cogito, imago illorum me aliqua pellit? D II, 139.

persequitur: ista . . . me imago Marii in campum Atinatem persequebatur? D II, 137.

pervenit: f. II, I. refero. — proficiscitur: f. fluunt; D II, 137. — prosumt: f. complectantur. remanent: tu . . . et Gracchi et Octavii imagines remanere (dicis); N I, 106.

resonat: ea (gloria) virtuti resonat tamquam imago; T III, 3.

soleant: f. complectantur.
vehsunt: quid, quod etiam ad dormientem vehsunt (imagines) invocatae? N I, 108.

vident: f. verb: quae autem istae imagines vestrae aut unde? N I, 107. f. incurrit.

2. sum: sit sane, ut vultis, deus effigies hominis et imago; N I, 103. f. complectantur.

II, 1. admiror: quis . . . istas imagines comprehendere animo potest? quis admirari? quis aut cultu aut religione dignas iudicare? N I, 121.

adumbro: consecratur . . . (optimus quisque) nullam eminentem effigiem virtutis, sed adumbratam imaginem gloriae ‖ [gloriae] ‖; T III, 3.

comprehendo: f. admiror.
consector: f. adumbro.

constituo: velut iste chorus virtutum in euleum impositus imagines constituit ante oculos cum amplissima dignitate; T V, 13.

dico: (Epicurus) dicit eadem, atomos, inane, imagines; N I, 73.

excito: unde animae excitantur obscura umbra operatae ex ostio ‖ aperta hostio, aperto ex ostio ‖ altae Acheruntis, saevo sanguine, imagines mortuorum; T I, 27.

fero: f. fero, III. imaginem (3 St.) S. 41, b, fundo: qui (Democritus) tum imagines earumque circumitus in deorum numero refert, tum illam naturam, quae imagines fundat ac mittit; N I, 29.

habeo: cuius (Epicuri) imaginem non modo in tabulis nostri familiaris, sed etiam in poculis et in anulis habent; F V, 3. habes somnum imaginem mortis eamque cotidie induis; T I, 92.

in culco: vos . . . non modo oculis imagines, sed etiam animis inculcatis; N I, 108.

induco: quod et Democritus simulacra et Epicurus imagines inducens quodam pacto negat; N I, 76.

induo: f. habeo; T I, 92. — iudico: f. admiror. — mitto: f. fundo. — nomino: f. I, 1. est; F I, 21.

percipio: imaginibus similitudine et transitione perceptis; N I, 49.

propono: qui sibi non illius (Scipionis) memoriam atque imaginem proponendam putet; Lse 102.

refero: quae (imagines), in Capitolium cum pervenerim ‖ pervenerint ‖, tum ad animum meum referantur; N I, 106. f. fundo.

sequor: eas ipsas (imagines) utinam sequeremur! O III, 69.

verto, vocito: f. I, 1. attingit.
video: f. I, 1. fluunt; D II, 137.

2. utro: si imaginibus potius uti quam rebus ipsis placet; T V, 14. naturae imagine utendum est nobis; R II, 66. umbra et imaginibus utimur; O III, 69.

3. infigo in, intendo in: cum maximis voluptatibus in eas imagines mentem intexam-

que nostram intelligentiam capere, quae sit ... ; N I, 49.

traduco ab: cum .. animum ab ista pictura imaginibusque virtutum ad rem veritatemque traduxerit; T V, 14 (13).

III, I. plenus: plena sunt imaginum omnia; D II, 137.

2. notus ex: quae (forma) mihi ex imagine eius (Africani) quam ex ipso erat notior; R VI, 10.

IV. adventus: vos .. (talem conformationem) adventum in animos et introitum imaginum dicitis; N I, 105.

circumitus: f. II, I. fundo.

forma: *aspicite, o cives, senis Enni imaginis formam; T I, 34.

introitus: f. adventus.

pulsus: nulla .. species cogitari potest nisi pulsus imaginum; D II, 137.

series: cum infinita simillarum imaginum series || species || ex innumerabilibus individuis existat et ad nos || deos || adfluat; N I, 49.

similitudo: ex ea parte deficiebat ad propositum exemplar imaginis similitudo; Ti 34.

species: f. series.

V, I. pulsari: f. I, I. est; N I, 107.

2. in: non in umbra et imagine civitatis, sed in amplissima re publica enitatur, ut ... ; R II, 52.

VI. Bâde: quoniam tu hanc imaginem urbis et populi mihi; R II, 66.

imbecille, ἰμῆμας, ἰμῆμας: adsentior: iis ... quae videntur, imbecillius adsentiantur; A II, 62.

horreo, reformido: si qui illum (Theophrastum) secuti imbecillius horreo dolore et reformidant; T V, 85.

imbecillus, ἰμῆμας: imbecillus || imbecillus || .. est pudoris magister timor; fr V, 72.

imbecillitas (inb.), ἰμῆμας, ἰμῆμας: ἰμῆμας, ἰμῆμας: I. est: eius (populi) .. prima causa confundi est non tam imbecillitas quam naturalis quaedam hominum quasi congregatio; R I, 39. iustitiae non natura nec voluntas, sed imbecillitas mater est; R III, 23. ineunte .. adulescentia, cum est maxima imbecillitas consilii; O I, 117.

indulget, al.: ipsa .. sibi imbecillitas indulget in altumque provehitur imprudens nec reperit locum consistendi; T IV, 42.

II, I. cogito: qui imbecillitatem generis humani cogitat; T III, 84.

extimesco: incipio ... humani generis imbecillitatem fragilitatemque extimescere; T V, 3.

flecto: quodsi depravatio consuetudinum, si opinionum vanitas non imbecillitatem animorum torqueret et flecteret, quocumque coepisset; L I, 29.

obicio: cum obicimus maerentibus imbecillitatem animi ecfeminati; T IV, 60.

occupo: superstitio fusa per gentis ... hominum imbecillitatem occupavit; D II, 143.

perspicio: ut perspicerent rerum humanarum imbecillitatem varietatemque fortunae; O I, 90.

torqueo: f. flecto.

2. sum: quoniam .. omne peccatum imbecillitatis et inconstantiae est; F IV, 77.

3. adsentior: videamus, haec oratio sit hominum adsentiantium nostrae imbecillitati et indulgentium mollitudini; T III, 13.

4. sum: eadem imbecillitate et inconstantia L. Tubulum fuisse, qua illum ... P. Scaevolam; F IV, 77.

5. dico de: quamquam de ipsius metus incon-

stantia, imbecillitate, levitate dicendum est; T IV, 64.

loquor de: de imbecillitate multorum et de variis disciplinis philosophorum loquar; T II, 15. pono in: cum in imbecillitate gratificationem et benevolentiam ponitis; N I, 122.

proficiator ab: quam (benevolentiam) si qui putant ab imbecillitate proficere; Lae 29.

sum in: quoniam ... omnis in imbecillitate est et gratia et caritas; N I, 124.

III, I. similitudo: genera .. (nobis deorum nota sunt), coniungit, cognationes omniaque tractata ad similitudinem imbecillitatis humanae; N II, 70.

2. morbus cum: aegrotationem (appellat) morbum cum imbecillitate; T IV, 28 (29).

ortus ab: erit eius (amicitiae) ortus a natura quam ab imbecillitate gravior et verior; Lae 32.

IV, I. impediri: qui .. valetudinis imbecillitate ... impediti a re publica recesserunt; O I, 71.

valere: tanta ... expulatio dreptioque sociorum, ut imbecillitate aliorum, non nostra virtute valeamus; O II, 75.

2. propter: sustinendi munera propter imbecillitatem difficultas minime cadit in maiestatem deorum; N II, 77. utrum propter imbecillitatem atque inopiam desiderata sit amicitia, ... an .. ; Lae 26.

imbecillus (inb.), ἰμῆμας, ἰμῆμας, ἰμῆμας, ἰμῆμας: A. bei Substantives: alq: fatemur, acuti hebetesque, valentes imbecilline simus, non esse id in nobis; Fa 9.

alqd: quod, quae talia essent, imbecilla essent omnia; N I, 45.

adsensio: opinionationem ... volunt esse imbecillam adsensionem; T IV, 15.

animus: angustus sensus, imbecillos animos; A I, 44. ut succumbere doloribus eosque humili animo imbecilloque ferre miserum est, ... sic .. ; F I, 49. non oportet timidum aut imbecillo animo

Engi non bonum illum virum; F II, 53. quid mirum .. si ... in omni divinatione imbecilli animi superstitiosa ista concipiunt? D II, 81. quam multi .. (sunt), qui eam .. superstitionem imbecilli animi atque anilis putent! D II, 125. haec scilicet in imbecillo remissoque animo ... versantur; D II, 140. si propinquos habeant imbecilliores || imbecilliores || vel animo vel fortuna; Lae 70.

filius: quam fuit imbecillus P. || Publii || Africani filius, in qui te adoptavit C 35.

fortuna: f. animus; Lae 70.

gemitus: sin erit ille gemitus elamentabilis, si imbecillus, si abiectus, si febilis; T II, 57.

homines: ne homines quidem censetis, nisi imbecilli essent, futuros beneficos ... fuisse? N I, 122.

magister: f. imbecilla. — membra: f. B. b. mens: in ... imbecilla .. mente via naturae quasi per caliginem cernitur; F V, 43.

motus, mutatio nes: qui omnis motus fortunae mutationesque rerum et temporum levis et imbecillos fore intelligat; F V, 71.

natura: imbecilla .. est natura ad contemnendam potentiam; Lae 63.

opinio: quae (opinio) esset imbecilla et cum falso ... communis; A I, 41.

partes: ut optima pars animi ... eiusdem animi vitiosas imbecillaque partes (fatigat); R III, 37. propinquus: f. animus; Lae 70.

senectus: Cyrus ... negat se unquam sensisse senectutem eam imbecilliore[m] factam, quam adulescentia fuisset; C 30.

senes: multi ita sunt imbecilli senes, ut nullum ... munus exsequi possint; C 33.

virtus: spoliavit .. virtutem suo decore imbecillamque reddidit; A I, 83.

vis: benivolentiae vim esse magnam, metus imbecillam: O II, 29.

vis: dormientium et vinulentorum et furiosorum vis imbecilliora esse dicebatur quam vigilantium, siccorum, sanorum: A II, 88.

B. **affinis**: a, l. cedunt: cedentibus ignavis et imbecillis et adrogantiae divitum succumbentibus; R I, 48.

nascuntur: ut .. et ingulosi et tardi ita nascuntur antecessentibus causis itaque valentes et imbecilli; Fa 9.

parent, a.l.: f. II, 2.

succumbunt: f. cedunt.

valent: et imbecilli valent et ... mortui vivunt; Lae 23.

II, 1. nanciscor: quid (facies) homo in deserto quo loco nactus ... imbecillum atque solum? L I, 41.

2. praesum: non solum ut summi virtute et animo praesentem || praesentem || imbecillioribus, sed ut hi etiam parere summis velint; R I, 51.

b. appello: qui (maiores nostri) haec imbecilla et commutabilia [pecuniae membra] verbo „bona“ putaverunt appellanda; P 7.

imbellis (inb.), feig; alqs: numquam omnino periculi fuga committendum est, ut imbelles timidique videamus; O I, 83.

res: videas rebus iniustus maxime dolere, imbellibus fortes; Lae 47.

imber, Regen, Plöregen: I. defluit: quid? cum saepe lapidum, sanguinis non numquam, terrae interdum, quondam etiam lactis imber defluxit? D I, 98.

est: ut in maximis motibus ... caeli nihil interit, qui ventus, qui imber, quae tempestas ubique sit; D II, 94.

impendent: ventos aut imbres impendentes quibusdam praesentis signis; D II, 14.

terret: te nec terrae fremitus nec caeli discesus nec lapideus aut sanguineus imber (terrebit); D II, 60.

II, 1. cogo: in quo (caelo) nubes, imbres ventique coguntur; T I, 43.

praesentio: f. I. impendent.

puto: ergo imbres, nimbi, procellae, turbine dei putandi; N III, 51.

2. nomino ab: quasi (Hyades) a subus essent, non ab imbribus nominatae; N II, 111.

III. guttae: quae (causa) terrent animos ... lapideis .. imbribus et guttis imbrum quasi cruentis; N II, 14.

signa: ventorum et imbrum signa ... rationem quam habeant, non satis perspicio; D I, 16.

IV. adduci: nullo imbrum, nullo frigore (Masiniam) adduci, ut capite aperto sit; C 34.

augere: amorem .. colligens (aër) terram auget imbribus; N II, 101.

discedere: cum terra discessisset magnis quibusdam imbribus; O III, 88.

terre: f. III. guttae.

inberbis (inb.), ohne Bart: alqs: isto .. modo dicere licebit Iovem semper barbatus, Apollinem semper inberbem ... esse; N I, 88.

pater: cum in omnibus fanis pater inberbis esset; N III, 83.

imbuo (inb.), befehen, eintauschen, tränfen, befehen, unterrichten, verrichten machen: alqm: qua (superstitione) qui est imbutus, quietus esse numquam potest; F I, 60. hoc est ... extorquere ex

animis cognitiones verborum, quibus imbuti sumus; F II, 16. an tu dialecticis ne imbutus quidem es? T I, 14. tum ita variis imbutum erroribus, ut vanitati veritas ... cedat; T III, 2. qua (divinatione) tanta inbererum superstitione, ... crebris hostias immolabant; D I, 93. erat ... (Mummius) odio † quorum rhetorum imbutus*; R V, 11. plerumque ... parentum praecipitis imbuti ad eorum consuetudinem ... deducimur; O I, 118.

animos: non pudet ... physicum ... ab animis consuetudine imbutis petere testimonium veritatis? N I, 83. litteris talibusque doctrinis ante excoli animos et ad sapientiam concipiendam imbuti et praeparari decet; fr V, 23.

mentem: quod ... nemo omnium tam sit || sit || immanis, cuius mentem non imberit deorum opinio; T I, 30. quorum (Aegyptiorum) imbutas mentes pravitate || pravis || erroribus quamvis carniscaenam prius subierint, quam ...; T V, 78. haec rebus imbutas mentes haud sane abhorrebunt ... a vera sententia; L II, 16.

venas: cui || cum || se viperino morsu venae vicierum veneno imbutas tactos cruciatu cient; F II, 94. cum se ... imbutas; T II, 19.

imitatio, Nachahmung: I. auget: alterum exercitatio auget, alterum imitatio praese loquentium et leniter; O I, 133.

est: ea non est virtus, sed fallax imitatio simulatioque virtutis; A II, 140.

pertinet: ad quem et hereditas huius gloriae et factorum imitatio pertinet; O I, 78.

II, 1. dico: et imitatio virtutis aemulatio dicitur ... et ...; T IV, 17.

omitto: ut non ulli omisa imitatione maiorem suum quoddam institutum consequantur; O I, 116.

2. contendo ad: hunc Crassum ... ad imitationem quasi nostri generis contendisse; fr V, 22. voco ad: ut ad imitationem sui vocet alios; R II, 69.

III. similis ad: ut hoc omne animal, quod videmus, esset illi animal, quod sentimus, ad aemulatio imitationem simillimum; T I, 34.

IV, 1. consequi: si minus imitatione tantam ingenii praestantiam consequi possumus; O III, 1.

2. in: erat .. non facile agentis aliquid et molientis deos in aliarum formarum imitatione servare; N I, 77.

imitator, Nachahmer: existunt: quod peravult imitatores principum existunt; L III, 31. vindicat: deinde imitator, ut sibi quidem videtur, naturae mos vindicat; fr V, 71.

imitatrix, Nachahmerin: I, 1. insidet: quae penitus in omni sensu implicata insidet, imitatrix boni, voluptas; L I, 47.

2. sum: illa .., quae se eius (gloriae) imitricem esse volt, ... vitorum .. laudatrix, fama popularis; T III, 4.

II. implico: f. I, 1.

imitor, nachahmen: I. abfuit: I. deligo ad: quos (viros) sibi ipsi (adulescentem) delegerint ad imitandum; O II, 46.

expono ad: vitam suam exponere ad imitandum iuventuti; A fr 5.

2. dignus ad: in ipsius paterno genere fuit noster ille amicus, dignus huic ad imitandum; R I, 30.

3. consequi: vim, ... cuius sollertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitando; N II, 81.

II. mit Object: aqm: quae Menippum imitari, non interpretati, quodam hilaritate conspersimus; A I, 8. si, ut illi Aeschylum, Sophoclem, Euripidem, sic hic Platonem imitatur, Aristotelem, Theophrastum; A I, 10. si qui e nostris Hyperidem sint || sunt || aut Demosthenem imitari; A I, 10. postea .. quam fuit, quem (poetae, oratores) imitarentur; F I, 10. ut eos, quos novisse vis, imitari etiam velis; F V, 6. ut te imitetur, quem amat; F V, 6. an malum Epicurum imitari? T V, 26. imitemur || imitator || ergo Aratum; R I, 56. imitor Archydam illum Tarentinum; R I, 59. ut ... eum (Clitarchum) .. velle duxerat imitari (videtur); L I, 7. quos imitatus Plato; L II, 14. audeamus imitari Stoicos; O I, 23. qui imitatur, quos cuique visum est; O I, 118. hunc (P. Lentulum) est Scarus imitatus; O II, 57. magis est secundum naturam .. labores ... suscipere imitantem Hercule illum; O III, 25.

alqd: quod se imitari posse confiderent; T II, 3. quod docti homines nervis imitati atque cantibus; R VI, 18. si natura non feret, ut quaedam imitari possit; O I, 121. quod faciendum imitandumque est omnibus, ut .. Lae 70. cetera ... impressa || expressa || ab illis, quae imitabatur, exciernerat; Ti 34. §. genna.

aeternitatem: cogitatio de vi et natura deorum studium incendit illius (mentis) aeternitatem || aeternitatis || imitandi; T V, 70.

agros: an imitari agros fertiles (debemus)? O I, 48.

antiquos: Critolans imitari voluit antiquos; F V, 14.

celeritatem: cum cor animantis alienicus evolsum ita mobiliter palpiteret, ut imitaretur igneam celeritatem; N II, 24.

chirographum: cum chirographum sex primorum imitatus est; N III, 74.

coetum: congregatione aliae (bestiae) coetum quodam modo civitatis imitatur; F II, 109.

consuetudinem: ut in omni genere huius populi consuetudinem videretur imitatus; R II, 35. in aedevis periculis consuetudo imitanda medicorum est; O I, 88.

conversiones: Archimedes arbitrantur plus valuisse in imitandis sphaerae conversionibus quam naturam in efficiendis; N II, 88.

corpore: oris .. pulchritudo reliqui corporis imitandi spem auferbat; O III, 10.

divina: ex quo efficitur, ut (sapientia) divina imitetur; T IV, 57.

effectorem: imitantes genitorem et effectorem sui; Ti 47.

exemplar: videndum, ille fabricator huius tanti operis ntrum sit imitatus exemplar; Ti 6.

fabricam: hanc naturae tam diligentem fabricam imitata est hominum veracundia; O I, 127.

factum: non esset imitatus (factum) quarto consulatu suo filius; F II, 61. studioso .. perique praesertim in hanc partem facta principum imitantur, ut L. Luculli ... virtutem quis? at quam multi villarum magnificentiam imitati || imitati ||! O I, 140.

genitorem: §. effectorem.

genus: unum illud mihi videris imitari, orationis genus; L II, 17. quis .. id (orationis) genus potest aut nunquam poterit imitari? L II, 17.

hominem: videorne tibi non, ut Saturninus, nominare modo illustres homines, sed etiam || sed || imitari nunquam nisi clarum, nisi nobilem? A II, 75.

industriam: sustines .. non parvam expectationem imitandae industriae nostrae; O III, 6.

ineptias: ut imitetur ineptias Stoicorum; fr VIII, 8.

magnificentiam: §. factum; O I, 140. maiores: quoniam paulo ante dictum est imitandos esse maiores; O I, 121.

militem: deformem .. est ... cum irisione audientium imitari militem gloriosum; O I, 137. motus: ne in sphaera quidem eodem motus Archimedes sine divino ingenio potuisset imitari; T I, 63.

mundum: ipse .. homo ortus est ad mundum contemplantum et imitandum; N II, 37.

naturam: quam (naturam) imitata ratio res ad vitam necessarias sollertiter consecuta est; L I, 26. si aliorum naturam imitans omittas tuam; O I, 111.

nomen: quia nihil ista, quae populi speciem et nomen imitatur, immanis belua est; R III, 45. ordinem: ut essent, qui .. caelestem ordinem contemplantis imitentur eam vitae modo atque constantia; C 77.

patrem: imitatus patrem Africanus nihil locupletior Carthagine || Karth || eversa; O II, 76.

prudentialiam: quam (prudentialiam) vult imitari malitia; O III, 96. fuit .. stulta calliditas perverse imitata prudentiam; O III, 113.

simulacra: cum .. (oratio) ingressa est imitata et effecta simulacra; Ti 8.

sollertiam: nulla ars imitari sollertiam naturae potest; N I, 92.

speciem: (mundi artificis) speciem aeternitatis imitari maluit; Ti 6. §. nomen.

sudorem: nror || humor || adlapis extrinsecus, ut in tectoris videmus austro, sudorem videtur imitari; D II, 58.

veritatem: ut nunquam perfecte veritatem casus imitetur; D I, 23. potest ... veritatem casus imitari; D II, 49.

viros: si (ista studia) ad imitandos summos viros spectant; F V, 6.

vim: vos suscipite, ut illa (genera) gignatis imiteminique || imitamineque || vim meam; Ti 41. vitam: qui (animi) ... essent .. in corporibus humanis vitam imitati deorum; T I, 72.

vitia: illud exceptum sit, ne vitia sint imitanda; O I, 121. quorum vitia imitantur emendandi causa magistri; O I, 146.

immanis (inm.), [ἄσκητις, ἄσκητις, τῶν, ungeschick, unerschick; A. alqs: quod nulla gens tam fera, nemo omnium tam sit || sit || immanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. Polyphemum Homerus cum immanem ferumque finisset; T V, 115. qui non crudeles in bello, non immanes fuerunt; O I, 35.

alqd: §. non || sunt || .. multa ecerata et immania; T IV, 32. quia nihil ista, quae populi speciem ... imitatur, immanis belua est; R III, 45. quod quid potest dici immanius? L I, 49. quid .. foedius avaritia, quid immanis libidine ... dici potest? L I, 51. manu cum hoste configere immane quiddam et beluarum simile est; O I, 81.

adversarii: neque (esse) liberi cum impuris atque immanibus adversariis decertantem .. contumeliarum verbera subire; R I, 9.

animum: ad humanitatem atque mansuetudinem revocavit animos hominum studiis bellandi iam immanis ac feros; R II, 27. quae (res publica) ... nec puniendo inritet animum immanem ac ferum; R II, 41.

belua: quod, ut feram et immanem beluam, sic ex animis nostris adensionem ... extraxisset; A II, 108. quam (aegritudinem) nos ut taetram et immanem beluam fugiendam diximus; T IV, 45. immanes et ferae beluas nanciscimur venando; N II, 161. visam beluam vastam et immanem

... omnia arbusta ... pervertere; D I, 49. qui ... immani et vastae insidens beluae; R II, 67. bestiae: immanes quaedam bestiae sibi solum natae sunt; F III, 63. immanis alias (bestias), quaedam autem cures; T V, 38.

filii: quod matris somnium immanis filii crudelitas comprobavit; D I, 46.

gens: neque (gentem video) tam immanem tamque barbaram, quae non ...; D I, 2.

iacurae: in his immanibus iacturis infinitisque sumptibus nihil nos magnopere mirari; O II, 56.

morsus: scai (genetrici draco) ferus immani laevavit viscera morsu; D II, 63.

oratio: sin aliter (sensit), ... oratio est tamen immanis; R III, 32.

populus: ex hoc ... populo indomito vel potius immani deligitur aliqui plerumque dux ...; R I, 68.

species, tortus: videntur immani specie tortuque draconem terribilem, Iovis ut pulsu penetraret ab ara; D II, 63.

tyrannus: si Phalaris, crudelem tyrannum et immanem, vir bonus ... vestitu spoliare possit; O III, 29.

vita: haec (eloquendi vis nos) a vita inmani et fera segregavit; N II, 148. quibus (mysteris) ex agresti immanique vita exculsi ad humanitatem et mitigati sumus; L II, 36.

B. I. aegrotant, al.: barbari quidam et immanes ferro decretare acerrime possunt, aegrotare viriliter non queant; T II, 65.

II. conventus: quae est ... civitas? omnino conventus etiam ferorum et immanium? P 27.

immanitas (imm.), Unmenslichkeit, Rohheit, Unmenslichkeit: I, 1. est: in qua (parte animi) feritas quaedam sit atque agrestis immanitas; D I, 60. quo est detestabilior istorum immanitas; O I, 57. infligit: 'hos ... ictus corpori infixit meo non Graia via, non barbara ulla immanitas'; T II, 20.

repellit: est potius immanitatis omnem humanitatem repellentis; O I, 62.

2. sum: magnitudo animi remota || a || communitate coniunctioneque humana feritas sit quaedam et immanitas; O I, 157.

II, 1. gero: quid ... interest, utrum ex homine se convertat quis in beluam (animi hominis figura immanitatem gerat beluae || [utrum ... beluae] || ? O III, 82.

propono: utrumque immanitatem et feritatem quaedam proponenda castigari solet; T IV, 66.

segrego: ista in figura hominis feritas et immanitas beluae a communi tamquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 32.

2. sum: j. i. 1. repellit.

3. sum: si quis asperitatem ea est et immanitate naturae, ... ut ...; Lae 87.

III. merces: istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit immanitatis in animo, stuporis in corpore; T III, 12.

IV. offerari: equidem arbitror multas esse gentes sic immanitate offeratas, ut ...; N I, 62. qui (homines) ... non patiuntur eam (terram) ... immanitate beluarum offerari; N II, 99.

vincere: qui (tyrannus) quamquam figura est hominis, morum tamen immanitate vastissimas vicinis beluas; R II, 48.

immemor (imm.), ungedenken: A. alq: eos ... dignitatem splendore ductos immemores fuisse utilitatum suarum; F V, 64.

B. odi: omnes ... immemorem beneficii oderant; O II, 63.

immensitas (imm.), Unermesslichkeit, unermessliche Größe: I. addo: adde huc ... impendentium montium altitudines immensitatesque camporum; N II, 98.

2. volito in: in hac ... immensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum infinita via innumerabilium volitat atomorum; N I, 54.

immensus (imm.), unermesslich, unendlich: A. alqd: se dicere || sed differre || inter honestum et turpe nimium quantum, nescio quid immensum ... interesse; F IV, 70.

aether: hunc (aëra) rursus amplectitur immensus aether; N II, 91.

cupiditates: animi ... morbi sunt cupiditates immenses et inanes divitiarum, gloriae; F I, 59.

deus: eum ... (deum) giganti esseque immensum et infinitum; N I, 26.

intervalla: reliqua ... tria intervalla infinita et immensa; D II, 91.

magnitudo: quae ... (potest esse) tam infinita magnitudo, quae illa tam multa possit effingere? T I, 61.

si immensam et interminatam in omnis partis magnitudinem regionum videretis; N I, 54. est princeps sol, ... deinde reliqua sidera magnitudinibus immensis; N II, 92.

mare: tamquam in rate in mari immenso nostra vehitur ratio; T I, 73.

mundus: qui (sol) in immenso mundo tam longe lateque conluceat; N II, 40.

pondus: pecudes et immensum argenti pondus atque auri qui bona nec putare nec appellare solet; R I, 27.

possessio: quod earum rerum videatur ei ... saepe etiam deterrimorum hominum immensa possessio; R I, 27.

societas: artior ... colligatio est societas propinquorum; ab illa enim immensa societate humani generis in exiguum ... concluditur; O I, 53.

spatium: isto ... tam immenso spatio quaero ... cur Pronoea vestra cessaverit; N I, 22. ceras iam spatia frugifera atque immensa camporum; N II, 161.

tempus: (coniunctio) permanens ad longinquam et immensum paene tempus; N II, 85. observata sunt haec tempore immenso; D I, 12.

vetustas: in quibus (ordinibus) nihil umquam immensa et infinita vetustas mentia sit; N II, 15.

B. serpo in: hoc aut in immensum serpet, aut nihil horum recipimus; N III, 53.

immergo (imm.), eintauchen, versenken: illi (ambitus) in flumen immersi neque tenebant neque tenebantur; T I, 48.

immigro (imm.), einziehen: cum repente (animus) in tam insolitum tamque perturbatum domicilium immigravit; T I, 58.

immineo, bevorstehen, drohen: Aegina: nimis ... imminebat propter propinquitatem Aegina Piraeo; O III, 46.

gens: postea || post [quam] || bello subegit Aequorum magnam gentem et ferocem et rebus populi Romani imminetentem; R II, 36.

mors: quae (mors) propter incertos casus cotidie imminet; T I, 91.

imminuo (imm.), vermindern, schwächen, verflummern, schwächen: alqd: si quae in membris prava aut debilitata aut imminuta sint; P V, 46.

l. dolorem: cum ... (gemitus) nihil imminuat doloris; T II, 57.

ortum: ostendit primum ortum unum fore omnibus, eumque ... constantem nec ab ullo imminutum: T I, 43.

partes: imminutas aut detortas (partis corporis) habere: F III, 17.

imminutio, Verfrüppelung: si pravitatem imminutionemque corporis propter se fugiendam putamus: F V, 47.

immissio (inn.), Beschleßen: armentorum ea, quam dixi, aliorum amputatio, aliorum immissio (me delectat): C 53.

immitto (inn.), hineinſchicken, hineinſtürzen, ſchicken, verurſachen: aliqui: qui (Codrus) se in medios inmisit hostis veste famulari || [qui ... famulari] ||: T I, 116. immissi cum falibus multi || famuli, al. || ... aperuerunt locum: T V, 65. quae (via) patrem Decium, quae filium devota vita inmisit in armatas hostium copias? P 12.

dolorem: neque ... a deo inmissum dolorem, non conceptum a se ipso continebat: N III, 91. famulos: f. aliqui; T V, 65. — filium: f. aliqui; P 12. — furias: f. perturbationes.

imperatorem: imperatore equo incitato se in hostem immittentem: N III, 15.

iniuriam: iactam et inmissam a te nefariam in me iniuriam semper duxi: P 28.

patrem: f. aliqui; P 12.

perturbationes: quas (perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quadam furias immittit atque iuciat: T III, 25.

religiones: sacerdos ... audaciam iu * et immittendis || iu amittendis || religionibus foedis || foedas || damnat: L I, 37.

immo, im Gegenteil, vielmehr, nein, ja [sogar]: l. aliter: non ... faciat, ... quod ... expediat? immo intellegat nihil ... expedire ... quod sit iniustum: O III, 76. an potest, inquit [ille], quicquam esse suavius quam nihil dolere? immo sit sane nihil melius, inquam: F II, 11. prodest, inquit, mihi eo esse animo. immo videri fortasse: F II, 78. — eademne (sientium voluptas est), quae restricta siti? — immo alio genere: F II, 9. esse ergo eos dicis. — immo, quia non sint, cum fuerint, eo miseros esse: T I, 13. sin aliud quid voles, postea. immo istud quidem, inquam, quo loco quidque *: F IV, 2. at multa (somnia) falsa. immo obscura fortasse nobis: D I, 60.

II. mit andern Particulis: enimvero: f. enimvero (2 St.) B. I, c. 814, b.

vero: eam (causam) mihi non sane probas. immo vero et haec, qui illa non poterunt, et, qui Graeca poterunt, non contemnent sua: A I, 10. ignorare te non arbitror, quae ... scripserit. immo vero et ista et totam veterem Academiam ... renovari a te ... velim: A I, 14. sapientem esse non satis esse ad beate viveendum, immo vero, inquit, ad beatissime vivendum parum est, ad beate satis: F V, 81. libenter tibi ... ut de eo diseras, equidem concessero. — immo vero te audiamus: R I, 20. domi pluresne praesunt negotiis tuis? — immo vero unus, inquit || [inquit] ||: R I, 61. populi nulla res erat, immo vero id populus egit, ut rem suam recuperaret: R III, 44. quos nos extinctos arbitramur. immo vero, inquit, hi || ii || vivunt, qui e corporum utilitas ... evolaverunt: R VI, 14. vicit ergo vitulitas honestatem? immo vero honestas utilitatem: O III, 19. — uon ... idem mihi dicere necesse est*. — immo vero, inquit ille, || verum || necesse est*: O III, 83. — non igitur patria praestat omnibus officia? immo vero, sed ...: O III, 90.

II.

„silebitne filius?“ immo vero obscurobit patrem, ut id faciat*: O III, 90. quod aiunt, quod valde utile sit, id fieri honestum, immo vero esse, non fieri: O III, 110.

prosus: an censes ...? — immo prosus || prosus || ita censes: L II, 23.

immobilis (inn.), unbeweglich: mundus: quique ... reliquis motibus orbem eum (mundum) voluit esse ... immobilis et stantem: T I, 36.

terra: terra nona immobilis manens una sede semper haeret: R VI, 18.

immoderate (inn.), maßlos, ügig, regellos: agito: id sibi (deus) adsumpsit ... immoderate agitatum et fluitans: T I, 9.

facio: an temperantia suet in immoderate facere quicquam? T II, 31.

fero: ut adversas res, sic secundas immoderate ferro levitatis est: O I, 90.

fluito: f. agito.

iacto: exultare eam (partem animi) in somno immoderate iactari: D I, 60.

moveo: totam animam movebatur illud quidem, sed immoderate et fortuito: T I, 48.

profundo: ea (lingua) vocem immoderate profusam fingit et terminat: N III, 149.

vivo: qui .. immoderate et intemperate vixerit: T I, 45.

obire Verb: ille (Ulises) non immoderate magno in dolore: retinetur: T II, 50.

immoderatus (inn.), unmäßig, maßlos, regellos, unermäßig: aether: vides sublime fustum, immoderatum aethera: N II, 65.

appetito: quae est immoderata adpetitio opinati magni boni: T III, 24.

cnraus: victus .. a Iove (Saturnus fingitur), ne immoderatus cibus haberet: N II, 64.

epulae: quamquam immoderate epulis caret senectus, modicis tamen convivii delectari potest: C 44.

intemperantia: omnium perturbationum matrem esse arbitratur immoderatam quaedam intemperantiam: A I, 39.

laetitia: non similis agrotationis est libido, uon immoderata laetitia: T III, 23.

pastus: potus: illa (pars aumi) ... cum sit immoderato obstupescit || extumefacta, al. || potu atque pastu: D I, 60.

immodestus, ügig, genus iocandi non profusum ues immodestum, sed ingenium et factum esse debet: O I, 103.

immolatio, Opferung: I. tempus: intellegendum est in ipso immolatiuum tempore eas partes, quae absint, interire: D I, 119.

II. in: in ... quid haec, quare puter ... subito id (cor) in ipsa immolatione interire? D II, 37.

immolator, Opferer: ut se extra ad immolatoris fortunam accommodet: D II, 36.

immolo (inn.), opfern: I. I. unperſönlich: cum pluribus deis immolatur, qui tandem evenit, ut litetur aliis, aliis non litetur? D II, 38. quibus hostiis immolandum quocumque deo, quos maioribus, quos laetentibus, quos maribus, quos feminis: L II, 29.

2. aliqui: qui totos dies precabantur et immolabant, ut ...: N II, 72. cum ille (Sulla) in agro Nolano immolaret ante praetorium: D I, 72. tum ipsum, cum immolare velis, extorrem fieri mutatio potest: D I, 118. qui (Caesar) cum immolaret

illo die; D I, 119. cum immolare quispiam velit, tum fieri extorum mutationem; D II, 85. adfers in tauri opini estis immolante Caesare cor non fuisse; D II, 36. de aegre illo, qui Sullae apparuit immolanti, utrumque memini, et Sullam, cum in expeditionem [exercitum] ducturus esset, immolavisse, et...; D II, 65. sive tu vatem sive tu omen audieris, sive immolaris sive avem aspereris; D II, 149.

II. alqm: Iphigenia Aulide duci se immolandum iubet; T I, 116. quid, quod Agamemnon... immolavit Iphigeniam? O III, 95. agnum: qui adferat agnum, quem immolemus; D II, 39.

arietem: *(arietem) praeclariorem.. alterum immolare me; D I, 44.

bovem: quamquam Pythagoras, cum in geometria quiddam uovi invenisset, Masis bovem immolasse dicitur; N III, 88.

homines: quam multi... homines immolare... pium... esse duxerunt! R III, 15.

hostiam: f. **hostia**, II. immolo (6 St.) ©. 186, b.

victimam: iudicandum esse tum interise cor, cum (victimam) immolaretur; D II, 36.

immortalis (imm.), *unsterblich*, *unvergänglich*; A. alqs: nostri... publicani... negabant immortalis esse ullos, qui aliquando homines fuissent; N III, 49. quodsi non sumus immortales futuri, tamen extingui homini suo tempore optabile est; C 85. quouiam estis orti, immortales vos quidem esse et indissolubiles non potestis; T I, 40.

alqd: quod beatum et immortale est, id nec habet nec exhibet cuiquam negotium; N I, 85. dubium est... utrum dicat. aliquid beatum esse et immortale an, si quid || quod || sit; N I, 86. vos... ad id, quod erit immortale, partem atextitote mortalem; T I, 41.

aevum: si nobis... in beatorum insulis immortale aevum... degere liceret; fr V, 50.

animal: si omne animal tale est, immortale nullum est; N III, 29.

animas: admirabor eorum tarditatem, qui animantem immortalem et eundem beatum rotundum esse velint; N I, 24.

animi: quod plenus aër sit immortalium animorum; D I, 64. lex... indicat omnium quidem animos immortalis esse, sed fortium bonorumque divinos; L II, 27. quod... ut ita se haberet, ut animi immortales essent; C 72. quodsi in hoc erro, qui animos hominum immortales esse credam; C 85.

corpus: si nullum corpus immortale sit, nullum esse corpus sempiternum; corpus autem immortale nullum esse, ne individuum quidem; N III, 29. si esset corpus aliquod immortale, non esset omne mutabile; N III, 80.

deus: f. **deus** (47 St.) §. I, ©. 655, ff. homines: isto modo, quoniam homines mortales sunt, sint aliqui immortales; N I, 109.

individuum: f. corpus; N III, 29.

memoria: si huius aeterni beneficii immortalem memoriam deleveris; P 29.

natura: a beata immortali natura et iram et gratiam segregari; N I, 45. ais, quoniam sit natura mortalis, immortalem etiam esse oportere; N I, 109. ut, cum de dis immortalibus disputemus, dicamus indigna is || indigna naturis immortalibus ||; N III, 64. ut fortuna non nunquam tanquam ipsa mortalis cum immortal natura pugare videatur; O J, 120.

principium: cum accipissent immortale principium mortalis animantis; T I, 47.

B. I. procreo ex: ut... mortalis ex immortalis procreatos (videremus); N I, 42.

II. condicio: qui mortalis natus condicione mortales immortalium; T III, 86.

multitudo: si mortalium tanta multitudo sit, esse immortalem non minorem; N I, 50.

immortalitas (imm.), *Unsterblichkeit*, *Unvergänglichkeit*: I. consequitur: non censet (Eunius) lugendum esse mortem, quam immortalitas consequatur; C 73.

est: de posteris nostris et de illa immortalitate rei publicae sollicitor, quae poterat esse perpetua, si...; R III, 41.

peccat: f. II, 2. antepouo.

pertinet: quae (immortalitas) nihil ad bene vivendum pertinet; N II, 153.

potest: f. est.

II. I. consequor: homines eos, qui immortalitatem essent consecuti (Chrysippus deos dicit esse); N I, 39.

do: Crotoniates... Alcmaeo... non sensit esse mortalibus rebus immortalitatem dare; N I, 27.

opto: nisi... immortalitatem optare vellet; Lae II.

quaero: qui (Hercules) tum dolore rangebatur, cum immortalitatem ipsa morte quaerebat; T II, 20.

repudio: siquidem etiam ille sapientissimus vir, Ithacam ut videret, immortalitatem scribitur repudiare; L II, 3.

2. antepouo: estus... unca dies beue et ex praecipis tuis actus peccanti immortalitati antepouendus; T V, 5.

habeo: vide... ne virtutibus hominum isti honores habeantur, uou immortalitatis; N III, 46.

3. cogito de: cum... necum ipse de immortalitate animorum coepi cogitare; T I, 24.

credo de: ut facilius intellegi possit tum de Romuli immortalitate creditum; R II, 20.

depello de: me nemo de immortalitate depellet; T I, 77.

dico de: quae de animae immortalitate dicerentur caeloque; R VI, 3. deinceps dicit eadem illa de immortalitate animorum || [deinceps... animorum] ||; L II, 68.

disputo de: cum... (Socrates) de immortalitate animorum disputavisset; T I, 105.

dissero contra: acerrime... delicias meae Dicaearchus contra hanc immortalitatem disseruit; T I, 77. — de: quae Socrates supremo vitae die de immortalitate animorum disseruisset; C 78.

iudico de: naturam, ipsam de immortalitate animorum tacitam iudicare; T I, 31.

nitor ad: haud optimi cuiusque animus maxime ad immortalitatem et || immortalitatis || gloriam niteretur; C 82.

sollicito de: f. I. est.

sum de: cuius disputationis fuit extremum fere de immortalitate animorum; Lae 14.

III. gloriosus ad: quod nobis... ad immortalitatem memoriae gloriosum; L III, 21.

IV. I. gloria: f. II, 3. nitor ad.

2. spes: nemo umquam sine magna spe immortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32. hanc totam spem immortalitatis relinquamus; T I, 39.

2. sententia de: huius (Platonis) hanc unam sententiam de immortalitate animorum (Panetius) non probat; T I, 79.

V. cedere: vita... nulla alia re nisi immortalitate... cedens caelestibus; N II, 153.

vinci: ut immortalitate vincamur ab ea natura, sic...; N I, 96.

immunis (imm.), abgabenfrei, unbefähigt: piratae: qui piratas immunes, socios vectigales habemus; O III, 49.
virtus: non ... est inhumana virtus neque immunis neque superba; Lae 50.

immunitas, Befreiung: qui (Strato) det isti deo immunitatem magoi quidem muneris; A II, 121.

immutabilis (imm.), unveränderlich, un-
wandelbar: alqd: Melissus hoc, quod esset in-
finitum et immutabile, et fuisse semper (dixit) et fore; A II, 118. nec magis immutabile ex vero in falsum „necatus est Scipio“ quam „necabitur Scipio“; Fa 18. qui dicunt immutabilia esse, quae futura sint; Fa 20. tunc est immutabile (Catonem) venturum, cum est verum, quam venisse; Fa 28. concordi populo ... nihil esse immutabilis, nihil firmius; R I, 49.

aeternitas: quod .. aeternitate immutabile continetur; Ti 7.

causae: nec ... sequitur illico esse causas immutabilis, easque aeternas; Fa 28.

comprehensio: quam (scientiam) nos non comprehensionem modo rerum, sed eam stabilem quoque et immutabilem esse censemus; A II, 23.

constantia: cum vidisset ... omnia .. raris ordinibus moderata immutabilique constantia; N II, 90.

continuatio: quasi fatalem et immutabilem continuationem ordinis sempiterni (appellant); A I, 29.

cursum: cum ... cernerent ... eorum .. (astro-
rum) omnium .. in omni aeternitate ratos immutabileque cursus; N II, 95.

lex: omnes gentes ... una lex et sempiterna et immutabilis continetur; R III, 38.

res: accessit eo numerus, res ... una immutabilis et aeterna; R III, 3. cum de re stabili et immutabili disputat oratio; Ti 8.

spatia: quorum (siderum) alterum (genus) spatia immutabilibus ab ortu ad occasum commensas; N II, 49.

vera: quia (vera in praeteritis) sunt immutabilia nec in falsum e vero praeterita possunt convertere; Fa 14.

immutabilitas (imm.), Unveränderlichkeit: in factis immutabilitatem apparere, in futuris quibusdam, quia non apparet, ne inesse quidem videri; Fa 17.

immutatio, Veränderung: Zenoni ... obstrictas nihil novi reperienti, sed emendanti superiores immutatione verborum; A II, 16.

immutatus (imm.), unverändert: cum ... orbis illius generis alterius immutatus et rectus omnia animo mentique denuntiat, tum .. Ti 28.

immuto (imm.), verändern, umwandeln: alqm: eos, qui antea commodis fuerint moribus, imperio, potestate, prospera rebus immutari; Lae 54.

alqd: (stella) nihil immutat sempiternis saeculorum aetatibus, quin eadem isdem temporibus efficiat; N II, 52.

animum: illi regi ... amabili, Cyro, subest ad immutandi animi licentiam crudelissimus ille Phalaris; R I, 44.

caelum: ut eius orbis una quaeque pars alia alio modo movet immutetque caelum; D II, 89.
concentum: quem (concentum) immutatam aut

discrepantem aures eruditae ferre non possunt; R II, 89.

genus: licet etiam (genus hoc interrogationis) immutare ... hoc modo; Fa 29.

litteram: nomen .. productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando paulum primis litteris immutatus; N II, 66. Ceres tamquam „Geres“, casque prima littera itidem immutata, ut a Graecis; N II, 67.

mores: quarum (civitatum) mores lapsi ad molli-
tias || mollioris || pariter sunt immutati cum can-
tibus; L II, 88.

naturam: ut ... in corpore immutari || mu-
tari hominis natura videatur; F V, 35.

rem: non quo ipsa res immutari solet aut pos-
sit; T III, 54. tot rebus ipsis se immutantibus;
N II, 19.

scientiam: quam (angurandi scientiam) vel
usu iam vel doctrina vel vetustate immutatam vi-
demus; D II, 70.

speciem: tum vel eandem speciem vel interdum
immutata redditur, cum ..; Ti 49.

vocabula: sive, ut Zenoni visum est, rebus
non commutatis immutaverunt vocabula; L I, 38.

impar (imp.), ungleich, ungerade: inter-
valla: (sonus) intervallis disiunctus imparibus;
R VI, 18.

numerus: stellarum numerus par an impar
sit; A II, 32, 110.

imparatus (imp.), unvorbereitet, ungerüstet:
alqs: non (Pompeius) imparatus arma sumpisset;
T I, 86. ut ... ne me imparatum cura laceraret
repens; T III, 29.

impartio (imp.) §. **impertio**.

impedimentum (imp.), Hindernis: op-
ponuntur ... labores, ... leve sane impedimentum
vigilanti et indolore, neque solum in tantis rebus
... contemnendum; R I, 4.

impedio (imp.), verweiden, hemmen, behindern, abhalten, verhindern: I. **absol.**: alqs: tum
Laelius: non impedio, praesertim quoniam feriati
sumus; R I, 20. de rebus ipsis utere tuo iudicio
(nihil enim impedio); O I, 2.

alqd: si ... omnia removerent, quae obstant
et impediunt; A II, 19. hoc .. ipaum impedit,
quod statuet ..; A II, 109.

dolor: nullo dolore nec impediante nec impen-
dente; F I, 40.

res: quid impedit actionem eius, qui proba-
bilis sequitur, nulla re impediante? A II, 108.
quod omne pondus nulla re impediante moveatur
... necesse est; Fa 48. si nulla res impediatur;
Lae 68.

vis: nulla vi impediante; T V, 38.

II. **mit Ergänzung**: ne: prohiberi melius fuit
impediri, ne (Cinna) tot summos viros inter-
ficeret; N III, 81. id in hac disputatione de fato
causa quidam ne facerem impedit; Fa I.

quo minus: libero tempore, ... cum ... nihil
impedit, quo minus ... facere possimus; F I, 33.
ut ne quid impediatur, quo minus eo sensus quis-
que munere fangatur; F V, 36. nulla re obiecta
impedit, quo minus (animus) percipiat, quale quid-
que sit || est ||; T I, 47. ne impediatur divitiae,
quo minus iuvetur; O II, 71. nec actus impedit,
quo minus ... agri colendi studia tenemus;
C 60.

III. **mit Object**: alqm: nec (se) nlla commu-
nitione visorum impedit; A II, 44. probabilis vos
sequi, si nulla re || re nulla || impediimini. pri-

mum qui potestis non impediri, cum a veris falsa non distent? A II, 59. itaque te . . . impedit in navigando, in conserendo; A II, 109. pudore impediatur; F IV, 2. aut cogitatione aut aliqua vi morbi impediti . . . nec videmus nec audimus; T I, 46. quoniam te nulla vincula impediunt ullius certae disciplinae; T V, 82. ille (M. Marcellus) dicebat, . . . ne impediretur auspiciis, lectica aperta faceret iter se solere; D II, 77. nec nos impedit illa ignava ratio, quae dicitur; F 28. se respondentem et lectitando et scriptitando ne impeditur; R V, 5. uterque . . . se a suo manere non iudicat; R V, 5. suis studiis quibusdam occupationibus se impediunt, ut . . . O I, 28. qui aut valetudinis inbecillitate aut aliqua graviore causa impediti a re publica recesserunt; O I, 71.

aciem: hic vir impediti etiam animi aciem aspectu oculorum arbitrabatur; T V, 114.

actionem: s. I. res; A II, 108.

animum: vigilantes animi . . . diiungunt . . . se a societate divina vinculis corporis impediti; D I, 110. neque impedito animo res tanta suscipi potest; L I, 8.

comitatus: auspicia (dantur), ut multos inutiles comitatus probabiles impediunt morae; L III, 27.

comprehensionem: (voluptas) nihil impedit hanc nostram comprehensionem summi boni; F V, 45.

consilium: impedit . . . consilium voluptas; C 42.

homines: cum (homines) re nulla impediuntur necessaria; F V, 56.

iter: si (Neoptolemus) Lycomedem . . . multis cum lacrimis iter eum impediendum audire voluisset; Lae 75.

incontinentiam: quodsi corporis gravioribus morbis vitae incontinentiam impeditur, quanto magis animi morbis impediti necesse est! F I, 59.

naturam: universam . . . naturam nulla res potest impedire; N II, 35. at (natura) et praesit omnibus et eam nulla res possit impedire; N II, 36. philosophos: discendi . . . studio (philosophi) impediti, quos tueri debent, deserunt; O I, 28.

rationem: non impediri rationem amicitiae; F I, 70.

rem: impediti . . . bonam rem melius quam concedi malae; L III, 42. quae (res) qui impedire vult; Lae 75.

sapientes: sapientes . . . nulla re impediti, nulla prohiberi, nulla egere; F II, 26.

severitatem: ne blanditiis eius (voluptatis) illecebris impediatur disputandi severitas; F III, 1.

sidera: tum || tunc || (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eisdem naturae motum incurrentia in eaque haerentia atque impedita . . . moventur; T I 30.

similitudinem: cum (sapient) possit sine adensione ipsam veri similitudinem non impeditam sequi; A II, 107.

spiritum: quod (operculum) ob eam causam datum est, ut . . . spiritus impediatur; N II, 136.

visionem: sive tu probabilem visionem, sive probabilem et, quae non impediatur, . . . sive aliud quid proferes, quod sequare; A II, 83.

visum: ut sit visum illud probabile neque ulla re impeditum; A II, 101. neque tamen omnia eius modi visa approbati || approbavit ||, sed ea, quae nulla re impediuntur; A II, 104.

voluptates: quae (voluptates agricolarum) nec ulla impediuntur senectute et . . . C I.

utilitates: ne immoderata quaedam beivolentia . . . impediatur magnas utilitates amicorum; Lae 75.

IV. mit **Object** und **Infinitiv**: quid est, quod te impedit aut solem aut mundum aut mentem aliquam sempiternam in deorum numero || natura || ponere? N I, 87. quid est . . . quod me impedit ea . . . sequi? O II, 8.

impeditio (inp.), *Hemmung*: viget . . . animus in somnis liber ab sensibus omni que impeditio curarum; D I, 115.

impello (inp.), *bewegen, treiben, antreiben*, *trigen*: I. **abfol**: I. satis ad: philosophiam . . . multis locis inchoasti, ad impellendum satis, ad edocendum parum; A I, 9.

2. appetitus: appetitus impellit ad agendum; O I, 132.

conversiones, dies: dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorumque conversiones . . . ad questionem totius naturae impulerunt; T I 52.

divinum: cui (divino) semper ipse (Socrates) paruerit nunquam impellenti, saepe revocanti; D I, 122.

libido: nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis impelleret; C 40.

natura: ad id (bonum) adipiscendam impellit ipsa natura; T IV, 12.

noctes: s. conversiones.

ratio: non . . . actionis aut officii ratio impellit ad ea . . . appetenda; F IV, 48. impellit (ratio) rursum et incitat ad conspiciendas . . . varias voluptates; T III, 33. ratio . . . ad recte faciendum impellens et a delicto avocans; L II, 10.

II. mit **ut**: quae (res) prima impulit etiam, ut susciperemus in caelum; R III, 3. natura . . . impellit . . . ut (homo) hominum costus . . . a se obiri velit; O I, 12.

III. mit **Object**: aliquid quae (adpetitione) ad agendum impellitur; A II, 24. quae (altera natura) impulsu multa faciant || faciunt || nullam quaerentes voluptatem; F V, 74. impelluntur, feruntur, abiciuntur, cadunt; T II, 36. a quo (Bruto) non modo impulsus sumus ad philosophiae || philosophas || scriptiones, verum etiam accessisti; T V, 121. cum imperiti facile ad credendum impellerentur; R II, 18. quia scelere impulsus mare haberet infestum uno myporano; R III, 24. (Iubidines) ad omne facinus impellunt eos, quos inlecebris suis incenderunt; R VI, 1. quoniam libitum est vobis me ad haec impellere; L II, 69. facillime . . . ad res iniustas impellitur, ut quaeque altissimum animo est, gloriae cupiditate; O I, 65. ad eorum studia institutaque impellimur; O I, 118. maxima . . . culpa in eo, qui . . . in fraudem obsequio impellitur; Lae 89. quae res ad necem Porcennae C. Mucium impulit sine ulla spe salutis suae? F 12.

animum: ad nullam rem umquam (animus) impellitur; A II, 25. si (animus) sua cupiditate, non utilitate communi impellitur; O I, 63.

atomum: neque extrinsecus impulsam atomum loco moveri et declinare dicis; Fa 47.

ianuam: adveniens digito impellam ianuam; T IV, 67.

imitationem: quae voluptate quasi mercede aliqua ad officium impellitur, ea non est virtus, sed fallax imitatio simulationisque virtutis; A II, 140.

naturam: necesse est nec (natura) vim ullam nanciscatur, qua a primo impulsu moveatur; T I, 54. a primo impulsu; R VI, 27.

perturbationes: (perturbationes) ipse se impellunt; T IV, 42.

simulationem, virtutem: s. imitationem.

IV. mit **Object** und **ut**: (nos) a natura ipsa,

ut eos, quos genuerimus, amemus impelli; F III, 62. impellimur .. natura, ut prodeesse velimus; F III, 65. cum ea causa impulerit eos, ... ut ... se ... collocarent; T V, 2. horum (siderum) .. aspectus impulit illos veteres et admonuit, ut plura quaererent; T V, 69. sin autem quis requirit, quae causa nos impulerit, ut ... mandaremus; N I, 7. quae ratio poetas maximeque Homerum impulit, ut ... adingeret; N II, 166. nec me solum ratio ac disputatio impulit, ut ita crederem, sed nobilitas etiam summorum philosophorum et auctoritas; C 77. quaremus .. causam, quae impulerit eum, qui haec machinatus sit || est ||, ut ... quaereret; T I, 9.

impendeo (inp.), *herüberhängen, schweben, bevorzugen, nahe sein, brohen*: alqd: quorum alterum saepe adest, alterum semper impendit; T V, 15. f. fata.

calamitates: ut amicis independentis calamitates praedicant; D II, 54.

circumitans: quos (orbes, circumitus) prospicere independentis in gubernanda re publica moderantem cursum ... divini paene est viri; R I, 45.

dolor: nullo dolore nec impediens nec impediens; F I, 40. cum et praeteriti doloris memoria recens est et futuri quae independentis torquet timor; F II, 95.

fata: haec ita multa quasi fata impendere amicitias; ut ...; Lae 35.

gladius: ut (gladius) impenderet illius beati cervicibus; T V, 62.

imbres: ventos aut imbres independentes quibusdam praesertim signis; D II, 14.

malum: si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opiemur; F I, 55. et metus opinio magni mali independentis et aegritudo est opinio magni mali praesentis; T III, 25. metus (est) opinio independentis mali; T IV, 14. metus .. est diffidentia expectati et independentis mali; T IV, 80. neque ... signum sibi ullum ... a deo quasi mali alicuius independentis datum; D I, 124.

metus: quibus (ira, gratia) remotis nullos a superioribus impendere metus; N I, 45.

montes: adde buc ... independentium montium altitudines; N II, 98.

mors: quae (mors) quasi saxum Tantalus semper impendit; F I, 60. redeo ad mortem independentem; C 67. mortem .. omnibus horis independentem timens qui poterit animo consistere? C 74. orbes: f. circumitans.

poena: clamant .. iuxpiabilis poenas impendere iis, a quibus violatum sit animal; R III, 19. semper ut adesse, semper ut impendere aliquam poenam putes, damna ...; R III, 26.

res: quarum .. rerum praesentia sumus in aegritudine, easdem independentes et venientes timemus; T III, 14.

saxum: quam vim mali significantes poetas impendere apud inferos saxum Tantalus faciunt; T IV, 35. f. mors; F I, 60.

tempestas: num ... quae tempestas impendat, vates || vatis || melius coniciet quam gubernator? D II, 12.

terror: omnibus ... quorum mens abhorret a ratione, semper aliqui talis terror impendit; T IV, 35. satiane videtur declassare Dionysius nihil esse ei beatum, cui semper aliqui terror impendat? T V, 62.

timor: ille .. semper impendebat timor, ne rex ... existat iniustus; R II, 50.

venti: f. imbres.

impendium (inp.), *Rufwand, Rosten*: cum

plebes publica calamitate iupendiis debilitata deheret; R II, 59.

impendo, aufwenden: cum ego emerim, aedificarim, tuar, impendam; O II, 83.

impensa (inp.), *Rufwand, Rosten*: I. abfolut: illae impensae meliores, muri, navalia, portus, aquarum ductus omniaque, quae ...; O II, 60.

II. I. expleri: quarum (cupiditatum) ea ratio est, ut necessarias nec opera multa nec impensa explentur; F I, 45.

2. sine: quae perdiscenda quaeque observanda essent, multa constituit, sed ea sine impensa; R II, 27.

imperator (inp.— induperator: f. I, 2. sum; D I, 107), *Gebiet, Befehlshaber, Feldherr*: I. I. adsequitur: num ... vates || vatis || ... belli administrationem prudentius quam imperator coniectura adsequetur? D II, 12.

captiunt: nostri .. magistratus imperatoresque ex hac tua re maximam laudem capere studebant; O II, 27 (26).

cedunt: cui (Viriatho) .. etiam exercitus nostri imperatoresque cesserunt; O II, 40.

conicit: num ... vates ... melius coniecerit ... evasurum ... ex insidiis exercitum ... quam imperator? D II, 13.

consequuntur: ut nec medici nec imperatores ... quicquam magna laude dignum sine usu et exercitatione consequi possunt, sic ...; O I, 60.

consultat: consilium illud imperatorum fuit, quod Graeci *επιερτυγνα* appellant, sed eorum imperatorum, qui patriae consulunt, vites non parcerent; N III, 15.

deversatur: nuper, cum Athenis imperator apud eum (Aristum) deversaret; T V, 22.

devovent: ut quidam imperatores etiam se ipso die immortalibus capite velato verbis certis pro publica devovent; N II, 10.

existunt: ab his imperatores ac rerum publicarum principes existierunt; F V, 7.

fugit: num imperatorum scientia nihil est, quia summus imperator nuper fugit amisso exercitu? D I, 24.

habet: eum (Antiochum) secum et quaestor habuit et post aliquot annos imperator; A II, 4.

immittit: rebantur .. fore ut exercitus imperatorem equo incitato se in hostem inmittentem persequeretur; N III, 15.

imperat: haec (ratio) ut imperet illi parti animi ... ut imperator militi; T II, 48.

liberat: qui (Themistocles) cum imperator bello Persico servitute Graeciam liberavisset; Lae 42.

instrat: cum imperator exercitum, censor populum lustraret, bonis nominibus, qui hostias ducerent, eligebantur; D I, 102.

omittit: ex acuminibus ... iam M. Marcellus ille quinque consul totum omisit, idem imperator; D II, 77.

parcunt: f. consulunt.

possunt: f. consequuntur.

prodest: nec plus Africaus, singularis et vir et imperator, ... profuit; D I, 76.

providet: medicus morbum ingravescentem ratione providit, insidias imperator; D II, 16.

student: f. capiunt.

tenet: [Popilius imperator tenebat provinciam]; O I, 36.

triumphant: sine qua (urbe) numquam nostri imperatores ex Transalpinis bellis triumpharunt; O II, 28.

vovent: nostri imperatores pro salute patriae sua capita voverunt; F V, 64.

2. sum: tantus .. imperator in omni genere belli fuit; ut ...; A II, 3. omnibus cura viris, uter esset induperator; D I, 107. unus .. erit communis quasi magister et imperator omnium deus; R III, 38. nolo .. eundem populum imperatorem et portitorem esse terrarum; R IV, 7. ille videat, quo modo imperator esse possit; P 41. abl. abs.: imperatore .. patre Hannibalis Hamilcare; O III, 99.

oñt Verb: neminem consulam, praetorem, imperatorem, necio an ne quinquevirum quidem quemquam nisi sapientem? A II, 136.

II, 1. appello: laudatur .. hic imperator aut etiam appelletur aut hoc nomine dignus putetur! P 33.

facio: in Asiam factus imperator venit; A II, 2. habeo: dum .. his || iis || (dominie) oboediunt, non modo imperator, sed liber habendus omnino non erit; P 33.

laudo, puto: f. I, 1. imitto.

persequor: f. I, 1. imittit.

2. credo: carunculae vitulinae mavis quam imperatori veteri credere? D II, 52.

pareo: huius (Ulxi) animi pars illa mollior rationi sic paruit, ut severo imperatori miles pudens; T II, 50.

propono: ut .. gubernatori cursum secundum, medico salus, imperatori victoria ... proposita est; R V, 7. 8.

quaero: quis est, qui aut bellatori aut imperatori aut oratori quaerit aliquid? T IV, 53.

relinquo: ut non multum imperatori sub ipsis pellibus otii relinquatur; A II, 4.

III, gravis: quod (Xonaphon) diceret eosdem labores non aequae gravis esse imperatori et militi; T II, 62.

IV, clades: clades imperatorum ... sine hominum opibus ... offic (non) possunt; O II, 20.

consilium: eo .. die rem praeclearae esse gestam non haruspicias consilio, sed imperatoris; D II, 65. f. I, 1. consulunt.

fides: qui armis positae ad imperatorum fidem confugit; O I, 35.

imperia: sic regum, sic imperatorum, sic magistratuum ... imperia civibus sociisque praesunt ut corporibus animis; R III, 37.

iniussu: vetat .. Pythagoras iniussu imperatoris, id est dei, de ... statione vitae decedere; C 73.

monimenta: unde .. esset illa laus in summorum imperatorum incisa monumentis? R III, 24.

praeda: Paulus tantum in aeternam pecuniam iniecit, ut unus imperatoris praeda finem attulerit tributorum; O II, 76.

praesensio: et medici et gubernatoris et imperatoris praesensio est rerum fertatarum; D II, 13.

scientia: f. I, 1. fagit.

V, ab: quae .. a te scis || scio || et consule et imperatore summa cum religione esse servata; D I, 103. cam ab eo (Metello) imperatore suo, (Marius) Romam missus esset; O III, 79.

imperatorius, des Selbstern: consilium: consilium illud imperatoris fuit, quod Graeci *στρατηγικα* appellant; N III, 15.

labor: quod ipse honorem leviorum faceret imperatoris; T II, 62.

laus: quod ab eo laus imperatoria non admodum expectabatur, qui ...; A II, 2.

mortes: praeclearae mortes sunt imperatoriae; F II, 97.

imperfectus, unvollkommen: imperfecto .. nec absoluto simile pulchrum esse nihil potest; T I, 1.

imperiosus, gebietend, mächtig, herrschend: alqs: utrum .. censes, Torquate, Imperiosum illum ... tuamne de se orationem libentius auditorium fuisse an meam? F II, 60.

domina: illa cupiditas ... honoris, imperii, provinciarum, quam dura est domina, quam imperiosa, quam vehemens! P 40.

philosophus: ut nimis imperiosi philosophi sit vetare meminisse; F II, 10.

urbes: „urbes magnas atque imperiosas“, ut appellat Ennius; R I, 3.

imperite, ungeschickt, einfältig, unfundig: exordior: nec .. imperite exorsus es; fr V, 28. facio: non nulli isti ... faciunt imperite; L I, 4. fingo: neque solum factum (id est), sed etiam imperite absurdeque factum; R II, 28.

vocito: „has Graeci stellas Hyadas vocitare suerunt, [a pluen]do; v[er]o enim est pluer[e] nostri imperite Succias; N II, 111.

imperitus (imp.), unerfahren, unfundig, ungeschickt, ungeschult: A. alqs: Acaedonius ... ab eis, quos deseret, insanus, imperitus temerariusque clamabitur; A fr 20 (3. 28). quos quidem video esse multos, sed imperitos; F I, 55. quem (amorem) Caecilius -deum qui non summum putet, aut stultum aut rerum esse imperitum -existemat; T IV, 68.

multitudo: qui ex errore imperitiae multitudo pendet; O I, 65.

rector: noster hic rector, ... (iuris) olivis non imperitus, sed ita, ut astrorum gubernator, physicorum medicus; R V, 5.

B, I. conscribunt: si quae inscii imperitiae pro salutaribus mortifera conscriperant; L II, 13.

laudant: ut delectentur imperiti laudentque ea, quae laudanda non sint; O III, 15.

tribuunt: qui (imperiti) non membra solum hominis deo tribuant, sed usum etiam membrorum; N I, 101.

II, I. capio: his capiuntur imperiti; T V, 28. delecto: f. I. laudant.

fallo: ista sententia maxime .. fallit imperitos; L III, 34.

impello: cum imperiti facile ad credendum impellerentur; R II, 15.

induco: ea difficultas induxit et vulgo imperitos et similes philosophos imperitorum, ut ...; N II, 45.

2. sum: sunt .. illa imperitorum; N III, 39.

3. proba: quod imperitis ea probari posse non arbitrabantur; T IV, 6.

4. consto ex: contio, quae ex imperitisimis constat, tamen iudicare solet ...; Loe 95.

dico apud: apud imperitos tam illa dicta sunt; F IV, 74. apud imperitos (ille) audebat haec dicere? R I, 23.

loquor apud: ut apud imperitos isto modo loquar; F II, 74.

III, similia: f. II, 1. induco.

IV, animi: quo facilius animos imperitorum ad deorum cultum a vitae pravitate converterent; N I, 77.

clamores: qui clamores vulgi atque imperitorum excitantur in theatris! F V, 63.

error: ut tollatur error omnis imperitorum; F I, 37. sine haec in errore imperitorum posita esse ... didicimus; R I, 56.

inscitia: nec .. vulgi atque imperitorum inscitiam despiciere possum; N III, 39.

opinio: sapienter aiebant ad opinionem imperitorum esse factas religiones; D I, 105. nec factus (Romuli aguratus) ad opiniones imperitorum, sed a certis acceptus; D I, 107.

vulgus: quanto melius haec vulgus imperituro? N I, 101.

V. ab: quae (nomina) irrideri ab imperitis solent; F III, 75.

imperium (inp.) Вѣстѣ, Борѣдѣ, Герѣдѣ, Ромѣнѣ, Сѣпѣлѣ, Рѣдѣ, Регѣрѣнѣ, Вѣдѣрѣ, Вѣдѣлѣдѣ: I. **Subject:** argent., continent: imperia, potestates, legationes, quom senatus creverit populave iusserit, ex urbe exeunto, duella iusta iuste gerunto, sociis parcunto, se et suos continente, populi sui gloriam augento, domum cum laude redeunto; L III, 9.

est: imperia severiora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundiae; T IV, 43. quod . . . imperium, qui magistratus, quod regnum potest esse praestantius quam . . . ? R I, 28. si in animis hominum regale || si || imperium sit, minus fore dominatum, consilii scilicet; R I, 60. in qua (re publica), si in plures translata res sit, intellegi nihil licet nullum fore, quod praesit, imperium, quod quidem, nisi unum sit, esse nullum potest; R I, 60. gravioribus . . . bellis etiam sine collega omne imperium nostri penes singulos esse veluerunt; R I, 63. nihil . . . tam aptum est ad ius condicionemque naturae . . . quam imperium: L III, 8. iusta imperia iusto; L III, 6. nunquam . . . ego . . . imperia (istorum) . . . in bonis rebus aut expetendis esse duxi; P 6.

exiunt: f. argent.

floret: bene apud maiores nostros senatus, tum, cum florebat imperium, decrevit, ut . . . ; D I, 92. gerunt: f. argent.

nascuntur: ex eisdem verborum praestigiis et regna nata vobis sunt et imperia; F IV, 74.

parent: f. argent.

potest: f. est; R I, 58, 60.

praesest: sic regum, sic imperatorum, sic magistratuum, sic patrum, sic populorum imperia civibus sociisque praesent ut corporibus animis; R III, 37. f. est; R I, 60.

redant: f. argent.

II. **nach Verben:** I. abrogat: cum Collatino collegae Brutus imperium abrogabat; O III, 40. accipio: nec . . . imperia expetenda ac potius aut non accipienda interdum aut deponenda non nunquam; O I, 68.

adipiscor: honoribus imperisque adipiscendus; F V, 57.

amitto: ad exemplum amissi imperii portari in triumpho Massilian vidimus; O II, 28.

antepono: ubi eos invenimus, qui honores, magistratus, imperia, potestates, opes amicitiae non anteponant? Lae 63.

appeto: qui imperia consulatesque nostros in necessariis, non in expetendis rebus, muneris fungendi gratia subeundis, non praemiorum aut gloriae causa adpetendos putet; R I, 27.

confero: ut . . . omnes ad eum (improbum) honores, omnia imperia, omnes opes, omnes undique copiae conferantur; R III, 27.

continuo: ea (imperia) continuantur, praesidiis etiam, ut Athenis Pisistratus, saepiuntur; R I, 68.

depono: f. **depono** imperium (3 St.) B. I, 6, 645, a.

despicio: si despiciere se dicant ea, quae plerique mirentur, imperia et magistratus; O I, 71.

do: da divitias, honores, imperia, opes, gloriam; T. V, 45. cui (duci) quia privato sunt oppositi timores, dantur imperia; R I, 68.

efficio: quid . . . efficitur . . . ? imperia, regna vel privata vel populi; R III, 24. honores, imperia, victoriae . . . sine hominum opibus . . . effici (non) possunt; O II, 20.

expeto: si gloriae causa imperium expetendum est; O III, 87. f. accipio.

falcio: quod (imperium) gloria debet fultum esse et benivolentia sociorum; O III, 88.

guberno: regna, imperia, nobilitas, honores, divitiae, opes etque, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115.

habeo: qui (xviri) . . . summam imperium habent; R II, 61.

mando: mandant imperia, magistratus; R I, 47. miror: f. despicio.

nominio: illud patrocinium orbis terrae verius quam imperium poterat nominari; O II, 27.

obicio: huic tu viro quas divitias obicies? quae imperia? quae regna? R III, 40.

obtimeo: ut quisquam inveterata potestate aut ad deponendum imperium tardior esset aut ad optinendum monitior; R II, 23.

pario: quorum rebus gesis quamquam imperium Laedaemoniis partem putatur; O I, 76.

recuso: habent . . . (voluptates agriculturalum) rationem cum terra, quae nunquam recusat imperium; C 51.

saepio: f. continuo. — subeo: f. appeto.

teneo: consules summum imperium statim deponere (maluerunt) quam id tenere punctum temporis contra religionem; N II, 11. quam diu imperium populi Romani beneficis tenebatur, non iniuriis; O II, 26. tenebat (Appius) non modo auctoritatem, sed etiam imperium in senos; C 37. traduco: si consuetudo ac licentia . . . imperium . . . nostrum ad vim a iure traduxerit; R III, 41.

2. paenitet: ut me imperii nostri, qui quasi punctum eius (terrae) attingimus, paeniteret; R VI, 16.

3. pareo: si . . . idem imperiis et potestatibus parent; L I, 23. . . iis . . . (imperia) civis modeste ac sine recantatione parento; L III, 6. quando . . . (sidera) asimantia orta sunt etque imperio parere didicerunt; T I 30.

praeebo: hanc urbem sedem aliquando et domum summo esse imperio praebituram; R II, 10. praesum: magnis imperiis et provinciis praefui; P 37.

studeo: frustra se aut pecuniae studuisse aut imperiis aut opibus aut gloriae; F I, 60.

subicio: subiciunt se homines imperio alterius et potestati de censu pluribus; O II, 22.

4. careo: usque eo (Dionysius) imperio carere non poterat; T III, 27.

sum: regio imperio duo tanto; L III, 8.

utor: quem ad modum atendum (sit) pecunia, quem ad modum honore, quem ad modum imperio; D II, 11.

5. constituo contra: ut contra consulare imperium tribuni pl., sic illi contra vim regiam constituti; R II, 58.

consulo de: is . . . (Tullus Hostilius) de imperio suo exemplo Pompilii populum consulit curiatim; R II, 31.

decerto de: cum . . . de imperio decertatur; O I, 38. cum duobus ducibus de imperio in Italia est decertatum, Pyrrho et Hannibale; Lae 28.

dimicio de: cum Latinis, Sabinis, Samnitibus, Poenis, Pyrrho de imperio dimicabatur; O I, 38.

sum cum: qui (Ap. Claudius) tum erat cum summo imperio; F II, 66. qui cum imperio sunt; C 64. — in: cum (silium) non talem videri fuisse in imperio, quales eius maiores fuisset; F I, 24.

III. **nach Objectiven:** I. cupido: cur . . . regem appellem Iovis optimi nomine hominem domiandi cupidum aut imperii singularis, . . . non tyrannum potius? R I, 50.

expers: sunt . . . expertos imperii; R I, 47.

2. contrarius: f. II, 1. gubernatio.
inimicus: duabus urbibus everis inimicissimis
huic imperio; Lae 11.

turpis: ei (Philippo) senatus est assensus.
turpe imperio; O III, 87.

utilis: potest .. ulli imperio ... utile esse
odium et infamia? O III, 88.

3. dignus: recta, honesta, digna imperio, digna
populo Romano, ... haec cum loqueris; F II, 76.
praeditus: magnae .. res ... a .. viris summo
imperio praeditus ... gerebantur; R II, 56.

IV. **nach Substantiven:** I. adversarius: per-
fuga ... gravem adversarium imperii sustulisset;
O III, 86.

cupiditas: adde imperii, adde gloriae cupidi-
tatem; R I, 60. cum in imperiorum, honorum, glori-
ae cupiditate incidunt; O I, 26. quod in
maximis animis ... plerumque existant honoris,
imperii, potentiae, gloriae cupiditates; O I, 26.

illa cupiditas ... honoris, imperii, provinciarum,
quam dora est domina! P 40.

dedecus: quae (libido) cum probo privato
conluget imperii dedecus; C 42.

dignitas: imperii dignitatem suis armis esse
defensam; D I, 27.

disciplina: ut dolore suo sancire militaris
imperii disciplinam; F I, 35.

exemplum: f. II, 1. amitto.

finis: FINIS IMPERII PROPAGAVIT; R III, 24.

genus: novum .. id genus imperii visum est
et proximum similitudini regiae; R II, 56. quod
genus imperii primum ad homines iustissimos et
sapientissimos deferbatur; L III, 4.

gloria: ea bella, quibus imperii proposita glori-
a est; O I, 38. Cyrum minorem, ... praestan-
tem ingenio atque imperii gloria; C 59.

insignia: ne plura insignia essent imperii in
libero populo quam in regno fuissent; R II, 55.

ius: cum (T. Torquatus) ipsi naturae patrio
amori praetulerit ius maiestatis atque imperii;
F I, 23.

modus: neque imperii nec libidinum (modus
est); F I, 51.

spes: quae (urbes) ad spem diuturnitatis con-
derantur atque imperii; R II, 5.

summa: cum imperii summam rex teneret;
R II, 50.

* vis: si minima vis adhibetur imperii; R I, 67.
nec .. ulla vis imperii tanta est, quae ..; O II,
25.

2. bella de: bella aut pro sociis aut de imperio
gerebantur; O II, 26.

certamen de: cum .. de imperio certamen
esset cum rege generoso; O III, 86.

lex de: is .. ut de suo imperio legem tulit;
R II, 35. f. **curiatus**, lex (3 S.) B. I, S. 593, b.

V. **Imfand:** I. adfici: eos ... sic ut aliquo
honore aut imperio affectos observare et colere
debemus; O I, 149.

amplificare: eorum imperia rem publicam
amplificatam, qui religionibus parvissem; N II, 8.

attingere: f. II, 2.

augere: ut ... rem publicam augeant imperio,
agris, vectigalibus; O II, 85.

coercere: vitiosas .. animi partes ut servos
asperio imperio coerceri; R III, 37. qui vi op-
pressos imperio coercent; O II, 24.

cogere: qui (civis) id cogit omnis imperio le-
gumque poena, quod vix paucis persuadere oratione
philosophi possunt; R I, 3.

gerere: nec, quia nusquam erit scriptum ...
idoircio minus Coelitem illum rem gessisse tantam
fortitudinis lege atque imperio putabimus; L II,
10.

gubernari: singulari imperio et potestate regia

tum melius gubernari et regi civitates, si ...;
R II, 15.

immutari: eos, qui antea commodi fuerint
moribus, imperio, potestate, prospera rebus immu-
tari; Lae 54.

praeesse: cum (C. Coponius) praetorio imperio
classi Rhodiae praesesset; D I, 68. libidinoso ..
omni imperio et acerbe et avare populo praefue-
runt; R II, 63.

regi: f. gubernari.

teneri: cuius (populi) imperio iam orbis terrae
tenetur; R III, 24.

abl. comp.: qui nihil melius homini, ... nihil
praestantius honoribus, imperiis, populari gloria
iudicaverunt; T III, 3.

2. ab: posse a summis imperiis et summis po-
testatibus comitatus et concilia vel instituta di-
mittere vel habita rescindere; L II, 31.

sine: sine quo (imperio) nec domus ulla nec
civitas ... stare ... potest; L III, 3.

impero (imp., *βεβήλην, βεβήλην, gebieten, anbehehlen*: I. *abstans*: I. *unpersönlich*: a. *substantivisch*: a. a commodo ad: ratio habet ... quiddam ... ad imperandum magis quam ad parendum accommodatum; F II, 46.

deligo ad: eos ad imperandum deligi solitos;
O II, 42.

β. dissimilitudines: et imperandi et serviendi
sunt dissimilitudines cognoscendae; R III, 37.

genus: ostendi ... quod esset imperandi genus;
T II, 53.

modus: divitiae, nomen, opes vacuae consilio
et vivendi atque aliis imperandi modo; R I, 51.
neque solum his [iis] (magistratibus) praescri-
bendus est imperandi, sed etiam civibus obtem-
perandi modus; L III, 5.

ratio: quae lex est recta ratio imperandi atque
prohibendi; L I, 42.

sapientia: quod (aeternum) universum mun-
dum regeret imperandi prohibendique sapientia;
L II, 8.

b. *verbal*: est .. inpudens luctus maerore se
conficientis, quod imperare non liceat liberis; T III,
26. sapientia iubet .. imperare quam pluri-
mis; R III, 24. ut filiis imperari corporis mem-
bris propter oboediendi facilitatem; R III, 37.
non .. aurum habere praeclarum sibi videri dixit,
sed eis, qui haberent aurum, imperare; C 55 (56).

2. *persönlich*: alq: reliquum est, ut tute
tibi imperes; T II, 47. ut alter imperet, alter
pareat; T II, 47. cum .. praecipitur, ut nobismet
ipsis imperemus; T II, 47. is .. sive ea ratio
... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus
parens probis filiis; T II, 51. totum in eo est, ut
tibi imperes; T II, 53. qui tam scelerate imperat-
vit; T V, 56. illi ... qui in auspicio adhibetur,
cum ita imperavit is, qui auspicatur: DICITUR, *SI*
SILENTIUM ESSE VIDEBITUR; D II, 72. iam de
caelo servare non ipso conset solitos, qui auspi-
cabantur? nonne imperant pullario; D II, 74. cum
is, qui imperat alia, servit ipse nulli cupiditati;
R I, 52. et qui bene imperat, parerit aliquando
necesse est, et qui modeste parat, videtur, qui
aliquando imperet, dignus esse. itaque oportet
et eum, qui parat, sperare se aliquo tempore im-
peraturum et illum, qui imperat, cogitare brevi
tempore sibi esse parendum; L III, 5. *multitiae*
ab eo, qui imperabit, provocatio nec esto: L III,
6. *multitiae*, quibus iussi erunt, imperant ...
domi ... L III, 6. ut nemini parere animo bene
informatum a natura velit nisi ... utilitatis causa
iuste et legitime imperanti; O I, 13. uter esset,
non uter imperaret; O I, 88. Lacedaemonios in-
iuste imperantes nonne repente omnes fere socii

deseruerunt? O II, 26. non essem passus diutius eos (Romanos) imperare; O II, 75. quo modo aut eni tandem hic libero imperabit, qui non potest cupiditatis suis imperare? P 33. tum incipiat aliis imperare, cum ipse improbis dominis, dedecori ac turpitudini, parere desierit; P 33.

animus: cur . . . deus homini, animus imperat corpori, ratio libidini ceterique vitiosis animi partibus? R III, 36. cur . . . deus homini, animus imperat corpori, ratio libidini iracundiaeque et ceteris vitiosis eiusdem animi partibus? R III, 37. ut animus corpori dicitur imperare, dicitur etiam libidini, sed corpori ut rex civibus suis aut parens liberis, libidini autem ut servus dominus, quod eam coërcet et frangit; R III, 37. cum . . . (animus deus) ut dominum atque imperantem obediendi praefecit corpori; Ti 21.

civitas: nulla est tam stulta civitas, quae non iniuste imperare malit quam servare iuste; R III, 28. qui (rex) civitatem . . . gentibus imperantem servare sibi cogissit; O III, 84.

deus, dominus: f. animus; R III, 36. 37. egestas: sunt ii . . . superstitiosi vates . . . aut quibus egestas imperat; D I, 132.

homines: cum homines benevolentia coniuncti . . . cupiditatis iis, quibus ceteri serviunt, imperant; Lae 82.

magistratus: si unus omnibus reliquis magistratibus imperabit; L III, 15.

mulier: an ille mihi liber, cui mulier imperat? P 36. qui nihil imperanti (mulieri) negare potest, nihil recusare audeat; P 36.

parens: f. alqs; T II, 51. animus; R III, 37. patria: imperantem . . . patriam Lacedaemonis (Epaminondas) relinquebat, quam acceperat servientem; T II, 59.

populus: noster populus in pace et domi imperat; R I, 63. quae si populo Romano iniuste imperanti accidere poterunt; O II, 29.

ratio: haec (ratio) ut imperet illi parti animi, quae obediere debet, id videndum est viro; T II, 47. f. alqs; T II, 51. animus; R III, 36. 37.

res publica: tenere tantam et tam fuae lateque imperantem rem publicam; R V, 1. rex: f. animus; R III, 37.

II. **mit Ergänzung:** I. ut: lovem imperavisse, ut (Hannibal) Italiae bellum inferret; D I, 49. rebus . . . divinis, quae publice ferent, ut **FAVERENT LINGUIS**, imperabat inque feriis imperandis, ut **LITIBUS ET IURGIS SE ABSTINERENT**; D I, 102. ut si quis medicus aegroti imperet, ut sumat **terrigenam**; D II, 133. ita . . . (Cimouem) instituisse et vilicis imperavisse, ut omnia praerentur; O II, 64.

2. **Infinitiv:** imperavi egomet mihi omnia adsentari, ut ait . . . Terentius; Lae 93. qui (Agamemnon) . . . **solvere imperat secundo rumore adversa aevi**; D I, 29.

III. **mit Object:** alqd: quae praescripta et quasi imperata sint; A II, 8. si imperes, quod facere non possum; F II, 105. eam . . . (naturalem legem) vim obtinere recta imperantem prohibentemque contraria; N I, 36. graves . . . dominas cogitationum lubricas infinitas quaedam cogunt atque imperant; R VI, 1. **quod . . . is, qui bellum geret, imperavit, ius ratumque esto**; L III, 6. **ferias**: f. II, 1. ut; D I, 102.

impertio (imp., impartio: f. II. alqd; R I, 69). **zufüllen, gewähren, widmen**: I. I. unperf. **impertit**: saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiarum impartendum, sed diligenter atque moderate; O II, 54.

2. alqs: et amicis impertientes et rei publicae; O I, 92.

II.

II. alqd: quae (iustitia) non modo numquam nocet cuiquam, sed contra semper **impertit** aliquid || aliquid adfert ||; F I, 50. **placet . . . esse aliud auctoritati principum impartitum ac tributum**; R I, 69. (mercatura) multa undique apportans multaeque sine vanitate impertiens; O I, 151. ut . . . impertiant ea suis communicentque cum proximis; Lae 70. f. ius. potestatem. studia.

calorem: quarta pars mundi . . . ceteris naturis omnibus salutarem impertit . . . calorem; N II, 27.

divinationem: illius (Epicuri) . . . deus nihil habens nec sui nec alieni negotii non potest hominibus divinationem impertire; vester autem deus potest non impertire, ut nihilo minus . . . hominibus consulat; D II, 40.

donum: ut donum hoc divinum rationis et consilii ad fraudem hominibus, non ad bonitatem impertitum esse videatur; N III, 75.

familias: quod molestias || molestias || senectutis suae vestras familias || vestris familiis || impertire posset; R V, 10.

ius: si aut nihil iuris impertias aut parum; R IV, 8.

molestias: f. familias.

potestatem: imperti etiam populo potestatis aliquid; R II, 50.

studia: ut aliquid suorum studiorum philosophiae quoque impertiat; F V, 6.

impetibilis, unerträglich: quem . . . (dolorem) vos, cum improbis poenam proponitis, impetibilem facitis; F II, 57.

impetrio (imp.), **burd** günstige **Behrgehren** zu erlangen | **suchen**: I. alqs: qui eventus, ut is, qui impetire velit, convenientem hostiam rebus suis immolet? D II, 35.

II. rem: cum . . . magna vis videretur esse . . . impetriadis consulendusque rebus . . . in haruspicum disciplina; D I, 3. ut nunc extis, . . . sic tum avibus magnae res impetriadis solebant; D I, 28.

impetro (imp.), **bewirken, erlangen, errriden, Erfolg haben**: I. alqs: quid multa? impetrat; O III, 59. si contendisset, impetraturum non fuisse; Lae 39.

II. I. de: (nisi de redimendis iis, qui capti erant, impetrasset); O I, 40. nisi de redimendis captivis impetravisset; O III, 113.

2. ut: cum ab Epicuro . . . non impetret, ut verum esse concedat, quod ita effabimur; A II, 97. a te impetrarim lubenter, ut . . . —; T V, 82. si impetraritis, ut concedamus . . .; N I, 94. a rege opulento vir summs facile impetravit, ut grandi pecunia adinvaretur; O II, 82. si . . . nec ab eo, quicum pepigerat, impetret, ut . . . liceat; O III, 92.

III. alqd: quo impetrato in maximis luctus incidit; O I, 32. quodsi rectum statuerimus vel concedere amicis, quidquid velint, vel impetrare ab iis || eis ||, quidquid velimus; Lae 38. considerandum est, et quid postules ab amico et quid patiari a te impetrari; Lae 76.

exceptionem: a me istam exceptionem numquam impetrabunt; A II, 97.

optatum: quo optato impetrato Theseus in maximis fuit luctibus; O III, 94.

rem: re a senatu non impetrata; O III, 113.

impetus (imp.), **Umschwung, Ungericht, Angriff, Anbruch, Drang, Trieb**: I. advenit: quibus (armis) eorum (causam et eventum) advenientes impetus diuturna praemeditatione frangantur; T III, 31.

31

conficit: cum .. impetum caeli cum admirabili celeritate moveri vertique videamus || videamus || constantissime conficientem vicissitudines anniversariae; N II, 97.

habet: populi impetus periculi rationem sui non habet; L III, 23.

pertinet: ut, earum (ferarum) motus et impetus quo pertinet, non intellegamus; F I, 34. sunt: multo .. et in hostem et in improbum civem vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43.

II, I. cohibere: cum (sapienter) insanos atque indomitos impetus vulgi cohibere non possit; R I, 9.

convertit: cum fortuna mutata impetum convertat || convertit ||; T III, 71. consolatores ipsos confiteri se miseros, cum ad eos impetum suum fortuna converterit; T III, 73.

facio: f. **naelo**, III. impetum (4 St.) E. 17, a. frango: f. I. advenit. — habeo: f. **habeo**, III. impetus (8 St.) E. 128, a. moveo: f. I. conficit.

reformido: ut (bestiae) ... nullos impetus, nullos ictus reformido; T V, 79.

reprimō: saepe .. populi impetum iniustum auspicii di immortales represserunt; L III, 27.

sustineo: Athenienses cum Persarum impetum nullo modo possent sustinere; O III, 48. est .. prudentis sustinere ut cursum, sic impetum benevolentiae; Lae 63.

verto: f. I. conficit.

2. sum: horum sunt anguria non divini impetus, sed rationis humanae; D I, 111.

3. libero: * impetu liberavissent, nec C. || G. || Duellus ... terrore Karthaginiæ; R I, 1.

4. vindico ab: sapientiam .. esse solam, quae nos a libidinum impetu et a formidinum terrore vindicat; F I, 46.

III, I. concutiri: an quodam animi ardore atque impetu concitati (fortes viri proelium inveniunt) F II, 60.

concuti: leniter atque placide fides, non vi et impetu, concuti debere *; R fr 9.

consensui: quarum (belusarum) impetu docet quaedam hominum genera esse consumpta; O II, 16.

contendere: ut (tauri) pro vitulis contra leones summa vi impetueque contendant; F III, 66.

deleri: quanto plures delicti sint homines hominum impetu, id est bellis aut seditioibus; O II, 16.

efferrī: iactationes .. animorum iocunditatis et impetu inconsiderato elatae; T V, 15.

ferrī: illae (beluae) ... ad eam .. (voluptatem) feruntur omni impetu; O I, 105.

incitari: vel morbo in omnes vel repentino quodam quasi vento impetu animi incitati; O I, 49.

incurrere: nec tantum in alios caeco impetu (cupiditates) incurrunt; F I, 44.

infligere: hos ... non biformato impetu Centaurus ictus corpori infixit nec; T II, 20.

terreri: se neque fortunae impetu nec multitudinis opinione ... terreri; T V, 30.

venire: cum (Xerxes) tanto impetu in Graeciam venisset; F II, 112.

sum **est**: quoniam || quom iam || quieti corpus nocturno impetu dedit; D I, 44.

2. ex: ex hoc cursu atque impetu animorum ad veram laudem atque honestatem illa pericula adcurrunt in proelis; T II, 58.

impie, **gotios**, **rudios**: I. committo: sacrum commissum, quod neque || nec || explari poterit, impie commissum esto; L II, 22.

cruento: ut ... etiam trucidare aliquem et impie cruentari (videatur); D I, 60.

facio: non indocte solum, verum etiam impie faciat, si deos esse neget; N II, 44.

II. ingratus: tam impie ingratus esse (audet), ut eam accuset, quam vereri deberet? T V, 6.

impietas (inp.), **gotiosigkeit**, **rudiosigkeit**: I. facit: si nihil est, quod tam miseris faciat quam impietas et scelus; F IV, 66.

II. adiungo ad: ad impietatem in deos in homines adiungit iniuriam; N II, 84.

III. duces: qui ipsi fuerint impietatis duces; Lae 42.

expiatio: scelorum in homines atque in deos impietatum || impietatum || nulla expiatio est; L I, 40.

impigritas (inp.), **Unermüßigkeit**: nonquam viri fortissimi fortitudinis. impigris, patientiae *; R III, 40.

impingo, **anbringen**: quid? huic calix mulsi impingendus est, ut plorare desinat, aut aliquid eius modi? T III, 44.

impius (inp.), **gotios**, **rudios**, **gewissenlos**, **frevelhaft**: A. alqs: saepe visae formae deorum quoniam vis non aut habetum aut impium deos praesentes esse constiteri coegerunt; N II, 6. qui ... praeter ceteros in omni religione impii (fuerunt); L II, 42. quae qui tollunt, etiam adversus deos immortales impii iudicandi sunt; O III, 28.

alqd: cui (gloriae) dedecori esse nefas (et vitium) || et impium || iudicandum est; O I, 121.

arma: a re publica forensibusque negotiis armis impia vique prohibiti; O III, 1.

audacia: sacerdos ... audaciam in * et imittendis || in admittendis || religionibus foedis || foedae || damnet atque impium iudicat; L II, 37.

bellum: ut omne bellum, quod denuntiatur iudicatumque non esset, id iniustum esse atque impium indicaretur; R II, 81.

causa: secutus est, qui in causa impia ... non singulorum civium bona publicaret, sed ...; O II, 27.

consuetudo: mala .. et impia consuetudo est contra deos disputandi; N II, 168.

fabulae: physica ratio non inelegans inclusa est in impiis fabulis; N II, 64.

fraus: ne .. neglectis iis (auspiciis rebusque divinis) impia fraude ... obligeat; D I, 7.

genus: hoc omne genus pestiferum atque impium ex hominum communitate exterminandum est; O III, 32. est ... totum (hoc genus) scelorum et impium; O III, 37.

manus: si impiis propinquorum manus effugeris; R VI, 12.

puer: qui (puer) primam, et impio dignum fuit, patribus omnem honorem eripuit; L III, 19.

rex: illud etiam apud Aetium ... quamquam ab impio regi dicitur, lucente tamen dicitur; O II, 102.

sententiae: cum (is philosophus) impiis sententia damnatus esset; D I, 124.

B. I. abnuat: quorum (impiorum) tamen nemo tam audax umquam fuit, quin ... abnueret ...; L I, 40.

appellant: quae si appellare audent impii; L I, 40.

audent: impius ne audet placare donis iram deorum; L II, 22. donis impii ne placare audent deos, Platonem audent; L II, 41. f. appellant.

audiunt: f. audent; L II, 41.

est: f. abnuat. mutant.

mutant: omnes sclerati atque impii, quorum tu te decem esse proferis, quos leges exilio adfici voluit, exules sunt, etiamsi solum non mutant; P 31.

placant: f. audent; L II, 22. 41.

II, 1. adificio: f. I. mutant.

defendo: nocentem aliquando, modo ne nefarium impiumque defendere; O II, 51.
vexo: quatenam sollicitudo vexaret impios sublati suppliciorum metu? L I, 40.

2. eo n venio inter: quod inter omnis nisi admodum impio convenit; N III, 7.

dico de: quid de sacrilegis, quid de impiis perituris dicemus? N I, 63.

III. alqs: f. I. abnuit. — dux: f. I. mutant.
poenae: dicit ... de ... reliqua post mortem tranquillitate bonorum, poenis impiorum II [dicit ... impiorum] II; L II, 68.

ratio: piorum ... et impiorum (deos) habere rationem; L II, 15.

IV. ab: qui illam custodem urbis ... violari ab impiis passi non sumus; L II, 42.

implacabilis (inp.), unversöhnlich: »nec mihi lunonis terror implacabilis .. tantum invenit ... malis; T II, 20.

impleo (inp.), anfüllen, erfüllen: animos: implet ... (stips) superstitione animos et exhaurit domus; L II, 40.

libros: alter ... de ipsa iustitia quattuor implevit sane grandis libros; R III, 12. innumerabilia nascuntur, quibus implentur iuris consultorum libri; L II, 48.

volumen: de quibus (rebus) volumina impleta sunt non a nostris solum, sed etiam a Chrysippe; A II, 87. tois ... oraculis Chrysipus totum volumen implevit; D II, 113.

implicat (inp.), Verflechtung: hoc adde nervos ... eorumque implicationem corpore toto pertinentem; N II, 139.

implico (inp.), verwickeln, verflechten, verknüpfen, verbinde: alqm: dum me ... rei publicae ... cura ... multis officiis implicatum et strictum tenebat; A I, 11. ante implicatur aliquo certo genere curaque vivendi, quam potuit, quod optimum esset, iudicare; O I, 117. qui ... condeunt locant contrahendique negotiis implicantur; O II, 40. satis superque esse sibi suarum cuique rerum, alienis nimis implicari molestum esse; Lae 45. implicati ultro et citro vel usu diurno vel etiam officiis repente ... amicitias ... disruptum; Lae 85.

alqd: nec .. in Torquati sermone quoquam implicatum aut tortuosum fuit; F III, 3. quae quattuor quamquam inter se colligata atque implicata sunt; O I, 15.

animos: ne natura ... animos ... dederit ... separatim suis angoribus et molestiis implicatos; T V, 3. quo minus (animi) se admiscuerint atque implicuerint hominum vitis et erroribus, hoc ...; fr V, 97.

deum: nullis occupationibus (deus) est implicatus; N I, 51. ne ille (deus) est implicatus molestiis negotiis et operosis; N I, 52.

hominem: ut (homo) ... se implicet primum civium, deinde omnium mortalium societate; F II, 45.

imitatricem, matrem: f. voluptatem.
probabile: eo (probabili) ... expedito, soluto, libero, nulla re implicato; A II, 105.

rationem: neglecta (ratio) multis implicatur erroribus; T IV, 58.

vim: quam (vim di immortales) tum terrae cavernis includunt, tum hominum naturis implicant; D I, 79.

voluptatem: quae penitus in omni sensu implicata insidet, imitatrix boni, voluptas, malorum autem mater omnium; L I, 47.

imploro (inp.), anflehen, anrufen: alqm: loven Olympium ... (athleta) implorabit; T II, 40. fidem: f. ades, II, 1. imploro (3 Et.) E, 46, b. memoriam: ille Heracleti memoriam implorans; A II, 11.

opem: ut ille, qui navigat, cum subito mare coepit horrescere, et ille aeger ingravescente morbo unius opem implorat, sic ...; R I, 63.

impono (inp.), auflegen, hinauflegen, aufstellen, legen, einrichten, auferlegen, geben, zufügen: alqm: Metellum ... multi filii filiae, nepotes nepes in rogum inposuerunt; T I, 85. qui (Er) rogo impositus reviviscit; R VI, 3.

alqd: nec e lapide excitari plus nec imponi, quam quod capiat laudem mortui; L II, 83.

animos: quasi in currum universatis (animos) inposuit; Ti 43.

apicem: ab aquila Tarquinio apicem inpositum; L I, 4.

bona: qui (Critoanus) cum in alteram lanam animi bona imponat, in alteram corporis et externa; T V, 51.

chorum: iste chorus virtutum in euleum inpositus; T V, 13.

coronam: quod coronam virtute partam et ei, qui peperisset, et eius parenti sine fraude esse lex inpositam iubet; L II, 60.

dominum: inposuisti in cervicibus nostris spectentur dominum; N I, 54.

exercitum: cum M. Craesus exercitum Brundisii inponeret; D II, 84.

expectationem: permagnam tu quidem expectationem ... inponis orationi meae; R I, 37. fastigium: quoniam operi inchoato, prope tamen absolute tamquam fastigium inponimus; O II, 33.

hermas: nec hermas, quos vocant, licebat inponi; L II, 65.

inurias: cum calamitates clarissimorum virorum iniuriasque his ab ingratissimis civibus colligunt; R I, 4.

iuga: nos onera quibusdam bestiis, nos iuga inponimus; N II, 151.

leges: ille vir bonus ... cur has sibi tam graves leges inposuerit; A II, 23. qui legibus inpositis disputant; T V, 33. cum is, qui imperat aliis, ... nec leges inposito populo, quibus ipse non pareat; R I, 52. si triginta illi Athenis leges inponere voluissent; L I, 42. cui (mulier) leges inponit; P 36.

mulierem: ea (mulier) laeta prosequentibus suis una cum viro in rogum inponitur; T V, 78.

nomen: qua ex similitudine etiam nomen ei rei, quod ante non fuerat, ~~seruatur~~ inposuit; A II, 145. quibus rebus haec nomina imponam; A fr 19. nomen imponis, in motu ut sit (voluptas) et faciat aliquam varietatem; F II, 75. nobis, quibus etiam verba parientia sunt imponendaque nova rebus novis nomina; F III, 3. vide, ne magis .. tuum fuerit ... non nova te rebus nomina imponere; F III, 10. si ... Zenoni licuit ... inauditum quoque ei rei nomen imponere; F III, 15. quaecumque rebus his ... nomina imponis, memoriae mando; F II, 40. quis ... ferre posset ... quibus rebus eandem vim tribueret, alia nomina imponentem? F IV, 31. qui primus, quod summae sapientiae Pythagorae visum est, omnibus rebus

imposuit nomina; T I, 62. iueptias (quod enim leuius || lenius || huic leuitati nomen imponam?) T I, 95.

ouera: f. iuga.

personam: nobis .. personam imposuit ipsa uatura magna cum excellentia praestantiaque animantium reliquarum; O I, 97. quam (personam) casus aliqui aut tempus imponit; O I, 115.

pondera: ut .. necesse est lancem in libram || libra || ponderibus impositis deprimi, sic ..; A II, 38.

puteal: supra .. iuspositum puteal accepimus; D I, 33.

vulnera: quae hic (C. Gracchus) rei publicae vulnera imponebat, eadem ille (Drusus) sanabat; F IV, 66.

importo (imp.), einführen, bringen, herbeiführen, verurtheilen: alqd: haec casus importat; T V, 29. f. incommodum.

aegritudines: important .. (animorum motus) aegritudines anxias atque acerbas; T IV, 34.

artes: non esse non transmariis nec importatis artibus eruditos, sed genuiis domesticisque virtutibus; R II, 29.

auaritiam, cupiditates: Poeni primi mercaturis et mercibus suis auaritiam et magnificentiam et inexplebiles cupiditates omnium rerum importauerunt in Graeciam; R III, fr 3.

incommodum: si quid importetur uobis incommodi; O II, 18.

inuitamenta: quae (inuitamenta) vel capiuntur vel importantur; R II, 8.

magnificentiam: f. auaritiam.

merces, mores: importantur non merces solum aduenticiae, sed etiam mores; R II, 7.

sollicitudines: eas .. ipsas sollicitudines ... a dis immortalibus supplicii causa importari putant; F I, 51.

Œdæ: hoc est verum esse, confidere suis testibus et f importata insistere! A II, 80.

importunitas (imp.), Rücksichtslosigkeit, Schroffheit: I. est: importunitas .. et inhumanitas omni aetati molesta est; C 7.

II. alqs: quamquam miror, illa superbia et importunitate (Tarquinius) si quemquam amicum habere potuit; Lae 54.

III. venire: tu uoue uides unius importunitate et superbia Tarquinii uomen huic populo in odium uenisse regium? R I, 62.

importunus (imp.), ungnßig, rücksichtslos, ungeßüm: alqs: uellem me ab eo ortum, tam importuno tamque crudelli; F I, 35.

alqd: fac ista esse non importuna; F II, 85.

homo: summo cruciatus supplicioque Q. Varius, homo importunissimus, periit; N III, 81.

rex, tyrannus: tam .. esse clemens tyrannus quam [rex] importunus potest; R I, 50.

impotens, ohnmächtig, schwach, jäggellos: A. homo: neque homini infanti aut impotenti iuste facta conuocant; F I, 52.

laetitia: qui ... uulla impotenti laetitia efferantur; T V, 17.

B. cupiditates: sic distrahantur in contrarias partis impotentium cupiditates; T V, 60.

impotentia (imp.), Unbändigkeit, Jäglosigkeit: I. adipiscitur, al: animorum motus iustamant ... iupotentiam quandam animi a temperantia et moderatione plurimum dissidentem. quae si quando adepta erit id, quod ei fuerit occupatum, tum eferetur alacritate, nt, nihil ei constet, quod agat; T IV, 34, 35.

habet: color, vox, oculi, spiritus, impotentia dictorum ac factorum quam partem habent sanitatis? T IV, 52.

II. dico al: f. I. adipiscitur.

III. ob: ob scelera animique iupotentiam et superbiloquentiam; T IV, 35.

impressio, Einbrud, Ausbrud: I. ex-piano: in lingua etiam explanatam uocum impressionem (esse); A I, 19.

2. intersum iuter: inter ipsas impressiones nihil interesse, sed inter species et quasdam formas eorum (uisorum); A II, 58.

in primis f. in, B, IV, 7.

imprimo (imp.), aufbrüden, einbrüden, ab-brüden, einprägen: alqd: esse aliquid perspicui, uerum illud quidem, || et || impressum in animo atque mente; A II, 34. quo modo ista aut perspicua dicemus aut in animo impressa subtiliter? A II, 34. qui (Peripateticus) id percipi posse dice-ret, quod impressum esset a || e || uero, neque adderet illam magnam accessionem: „quo modo imprimi non posset a falso“; A II, 112. cetera .. usque ad temporis ortum impressa || expressa || ab illis, quae imitabantur, excuserat; Ti 34.

animum, ceram: ane inprimi quasi ceram animum putamus? T I, 61.

intellegentias: quae .. in animis imprimuntur ... inchoatae intellegentiae, similiter in omnibus imprimuntur; L I, 30.

litteram: sus rostro si huius litteram inpresserit; D I, 23.

notionem: unde postea notionem rerum in animis imprinterentur; A I, 42. quod in omnium animis eorum (deorum) notionem impressisset ipsa natura; N I, 43.

uotitias: quo e genere nobis notitiae rerum imprimuntur; A II, 21. si .. essent eae (notitiae) falsae aut eius modi uisus impressio, qualia ..; A II, 22.

sigilla: quid, si in eiusdem modi cera centum sigilla hoc animo impressero? A II, 86.

signa: similitudines .. aut geminorum aut signorum aulis impressorum puerriliter consecretur; A II, 54. ut signa quaedam sic uerba rebus inpressit; R III, 3.

speciem: visum obiectum inprimet ... et quasi signabit in animo suam speciem; Fa 43.

sulcum: cum terra araretur et sulcus altius esset impressus; D II, 50.

uerba: f. signa; R III, 3.

visum: visum .. impressum effectumque ex eo, unde esset; A II, 18. cum uisa in animos || animis || imprimantur; A II, 58. (uisum) ex eo, quod esset, sicut esset, impressum et signatum et effitum; A II, 77.

improbe (imp.), unredlich, schlecht: do: si plures sunt ii, quibus improbe datum est, quam illi, quibus iniuste ademptum est; O II, 79.

facio: ut (is) dolere alterius improbo || improbe || facto uideatur; F II, 54. qui aliquod improbe faciat; F II, 57. improbe feceris, nisi monueris, ne assidas; F II, 59. quaero, ... num (uenditor) id iniuste aut improbe fecerit; O III, 34. pario: quae (cupiditates) uulla praeda unquam improbe parta minuit; F I, 51.

utor: qua (calliditate) perpauci bene utuntur, ... innumerabiles autem improbe utuntur; N III, 75. quae (providentia) rationem dederit iis, quos scierit eae peruersae et improbe uisuros; N III, 78.

improbitas (imp.), Unredlichkeit, Schlechtigkeit, Frechheit: I. adest, al: improbitas ei cuius

in mente consedit, hoc ipso, quod adest, turbulenta est; si vero mollita quippiam adest, quamvis occulte fecerit, numquam tamen id confidit fore semper occultum; F I, 50.

est: quia nulla sit in dolore nec fraus nec improbitas; F IV, 52. f. adest.

sinit, versatur: non ob ea solnm incommoda ... fugiendam improbitatem putamus, sed multo etiam magis, quod, cuius in animo versatur, nunquam sinit eum respirare, numquam acquiescere; F I, 53.

II, I. fugio: f. I. sinit.

mando: simiae ... Dodonaeae improbitatem historiae Graecis mandatam esse demior; D II, 69.

2. utor: videtur (Atrous) summa improbitate usus non sine summa esse ratione? N III, 69.

3. arceo ab: quae vis est ... quae magis arceat homines ab improbitate omni, quam si senserint ...? P 23.

III. patrociniem: cum me improbitatis patrociniem snsciperet voltis; R III, 8.

improbo

(imp.), mißbilligen, tadeln, verwerfen: alqd: qui etiam si haec non improbant, tamen ...; A II, 5. hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; qui igitur magis illud? A II, 96. cum (sapientis) se a respondendo, ut aut adprobat quid aut improbat || ut ... improbat ||, snstineat; A II, 104. an est aliquid, quod positum (sapientis) vel improbare vel adprobare possit, dubitare non possit? A II, 107. haec improbantur a Peripateticis, a Stoicis defenduntur; D I, 72. ea, quae probabilia mihi videantur, sequi, quae contra, improbare; O II, 8.

definitiones: plerique ... definitiones ipsarum etiam evidentiū rerum non improbant; A II, 18.

|| *noxios*: *noxios* illam omnium rerum improbas || comprobans, non probans ||; A II, 148.

genera: aut ea quoque genera divinandū sunt, quae tu rectissime improbas, aut ...; D II, 109. necessitatem: Chrysiippus ... cum ... necessitatem improbare; Fa 41.

quaestus: improbantur tū quaestus, qui in odia hominum incurrunt; O I, 150.

res: rebus sumptis adiungam ex his sequendas esse alias, alias improbandas; A II, 95.

studia: inacent ... ea (studia) semper, quae apud quoque improbantur; T I, 4.

improbis

(imp.), unredlich, böse, schief, rüchlos, verwerfen: A. *bei Substantiven*: alqs (vgl. B): ut ... contra ... || *esse* ||, qui sit improbissimus, (civitas) existimet esse summa probitate ac fide; R III, 27. quos improbos, maledicos || maledicos ||, fraudulentes pntant; O II, 36. omnes non improbi humiles ... praesidium sibi paratum vident; O II, 70. ergo et Pythius et omnes aliiud agentes, aliiud simulantes perdidit, improbi maliitiosi; O III, 60. ut improbo et stulto et inerti nemini bene esse potest, sic bonus vir ... miser esse nemo potest; P 19. ego vero te non stultum, ut saepe, non improbum, ut semper, sed dementem * || *ineanire* * ||; P 27.

alqd: id ... improbum esse; O III, 40.

civis: multo ... et in hostem et in improbum civem vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43. Carbonis est tertia (lex) ..., seditiosi atque improbi civis; L III, 35.

civitas: qui (viri) illa urbe pulsi carere ingrata civitate quam manere in improba maluerunt; L III, 26.

domini: tum incipiat aliis imperare, cum ipse improbissimis dominis, dedecori ac turpitudini, parere desierit; P 33.

factum: quae ... tanta ex improbis factis ad minuendas vitae molestias accessio potest fieri, quanta ad augendas? F I, 51. ut (is) dolere alterius improbo || improbo || facto videatur; F II, 54.

homines: populares homines improbos, ... Cleonem, Cleophontem, Hyperbolium (comedia) laesit; R IV, 11.

tribunus: ut cavere, ne quis improbus tribunus plebis ... arripere te; A II, 63.

B. *affectus*: I. appetunt: improbi ... et avari, quoniam incertas ... possessiones habent et plus semper adpetunt, nec eorum quicquam adhuc inventus est, quod, quod haberet, esset satis, inopes ac pauperes existimandi sunt; P 52.

curat: non ... de improbo, sed de callido improbo quaerimus, qualis Q. Pompeius in foedere Numantino infantiando fuit, nec vero omnia timente, sed primum qui animi conscientiam non curet; F II, 54.

habent: ista omnia talia videmus, ut et || etiam || improbi habeant et absint probis; P 7. f. appetant.

inducant: multi (improbi) etiam, ut te consule, ipsi se indicaverunt; F I, 50.

possunt: nec ob aliam causam ullam boni improbis, improbi bonis amici esse non possunt, nisi quod tanta est inter eos quanta maxima potest esse, morum studiorumque distantia; Lae 74.

sunt: isto modo ne improbos quidem (reprehenderem), si essent boni viri; F II, 23. || cum || animi conscientia improbos excruciat, tum etiam poenae timore, quae aut afficiantur aut semper sint in metu ne afficiantur aliquando; F II, 53. non ... ita dicunt eos (improbos) esse servos, ut mancipia, ... sed ... qui neget omnes leves, omnes cupidos, omnes denique improbos esse servos? P 35. f. possunt. — II, 2. statuo.

timet: f. curat.

vivit: ut Plato ... nihilo melius quam quivis improbissimus nec beatus vixerit; F IV, 21.

obne *Verb*: igitur omnes improbi servi || servi ig. om. imp. ||; P 35.

II, I. adificio: quae (leges) supplicio improbos adficiunt, defendunt ac tuentur bonos; L II, 13. f. I. sunt; F II, 53.

castigo: quae (oratione animus) castiget improbos; L I, 62.

colo, diligo: ut ... contra ... ille improbus laudetur, colatur, ab omnibus diligitur, omnes ad eum honores ... conferantur, vir denique optimus omnium existimatione ... indicetur; R III, 27.

excrucio: f. I. sunt; F II, 53.

existimo: ita prorsus existimo, bonos beatos, improbos miseros; T V, 35. f. colo. — I. appetant. habeo: incauti potius habendi sunt improbi; L I, 40.

invenio: f. I. appetant.

indico, laudo: f. colo.

moveo: quae (lex) ... nec improbos lubendo aut velando movet; R III, 33.

reprehendo: f. I. sunt; F II, 23.

2. evenio: quae (incommoda) eveniunt improbis; F I, 53. nec minus (dies deficiat), si commoremur, quibus improbis optime (evenerit); N III, 81.

haereo: quod ... improbis semper aliquid scrupus in animis haereat, semper his ante oculos iudicia et supplicia versentur; R III, 26.

pareo: non pareant improbis neve ab isdem laerari rem publicam quaerant; R I, 9.

propono: quem quidem (dolorem) vos, cum improbis poenam proponitis, impetibilem facitis; F II, 57.

statuo: improbis ... poena statuenda est, nec vero minor is, qui secuti erunt alterum, quam is, qui ipsi fuerint impietatis duces; Lae 42.

versor: f. haereo.

3. confero ad: f. l. colo.
demigro ab: mortemne mihi munitaris, ut omnino ab hominibus, an exilium, ut ad improbis demigrandum sit? P 18.

meor de: causa non fuit, cur (deus) de improbis bene mereretur; N I, 23.

quaero de: f. l. curat.

sum inter: f. l. possunt.

venio ad: a quo .. rei familiaris ad paucos, cupiditatem ad multos improbos venit hereditas; O II, 28.

III. amicus: f. l. possunt.

IV. alqs: f. l. appetunt.

consensio: talis improborum consensio non modo excusatione amicitiae tegenda non est, sed potius supplicio omni vindicanda est; Lae 43.

consensus: omitto nobilitatem famaque popularum stultorum improborumque consensu excitatum; T V, 46.

facta: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo atque fama, tum accusator, tum index || iudex ||; F I, 50.

ignominia: qua (oratione animus) ... facta .. et consulta fortium et sapientium cum improborum ignominia sempiternis monumentis prodere (possit); L I, 62.

laetitia: maiorem .. laetitia in ex desiderio bonorum percipimus quam ex laetitia improborum dolorem; R I, 7.

prosperitates, res: improborum .. prosperitates secundaque res redarguunt ... vim omnem deorum ac potestatem; N III, 88.

vita: neque inter eorum vitam et improbiarum quicquam omnino interesse; F IV, 21.

V. ab: quom vir nemo bonus ab improbo se donari velit; L II, 41. in quod iavadi solere ab improbis et invidis audio; O I, 77. lacerari: f. II, 2. pareo.

improvidus (inp.), atglos, unvorsichtig:

aetas: iis .. (Dionysius) ex adulescens improvida aetate inretierat erratis; F I, 62.

senes: haec .. etiam in fabulis stultissima persona est improvidorum et credulorum senum; Lae 100.

improviso (inp.), unermutet: evenio:

cum mihi nihil improviso ... pro tantis meis factis evenisset; R I, 7.

inrumpo: improviso eos (Syracusanos) in castra intrasse; D I, 50.

offero: *di rem tantam || sed in re tanta || haud temere improviso offerunt; D I, 45.

opprimo: cum .. tyrannum Nioclem improviso oppressisset; O II, 81.

improvisus (inp.), unvorforgesehen, un-

bermutet: A. alqd: quod officiat multa improvisa et neopinata nobis propter obscuritatem ignorantemque causarum; A I, 29. id .. non dubium, quin omnia, quae mala putentur, sint improvisa graviora; T III, 30. qui (sapientis) semper animo sic excubat, ut ei nihil improvisum accidere possit, nihil inopinatum; T IV, 37. quid est, quod tantam gravitatem constantiamque perturbet? an improvisum aliquid aut repentinum? T IV, 57.

B. de: *de improviso Chrysis ubi me aspexerit; T IV, 67.

imprudens (inp.), ahnungslos, unabsichtig-

lich, unermutet, unvorsichtig, unflug: alqs: ita (Philo) imprudens eo, quo minime volt, revolvitur; A II, 18. qua (definitione) tu etiam imprudens utebare non numquam; F II, 5. velle aliquem impruden-

tem super eam (aspidem) assidere; F II, 59. quorum etiam improdentes (Aegyptii) quippam fecerint; T V, 78. qui (Ti. Gracchus) cum tabernaculum vitio cepisset imprudens; D I, 33. si improdentes (laudent), negligentiae est, si scientes, temeritatis; O II, 68. in eam (plagam) aliquis incurrat imprudens? O III, 68.

imbecillitas: in altum .. (imbecillitas) prohibetur imprudens; T IV, 42.

sapiens: si sapiens adulterinos nummos acciperit imprudens pro bonis; O III, 91.

Voluptas: ut (Voluptas) caveat, ne quid faceret imprudens, quod ..; F II, 69.

impruder, unbillig, auch Unbillig-

heit: illud impruder, si alios esse Academicos || qui dum appellantur || tum appellatur, al. || alios Peripateticos arbitratur; A I, 22.

imprudens (inp.), Unabsichtigheit,

Unbesonnenheit: adicio: quo ne imprudentiam quidem oculorum adici fas fuit; L II, 36.

expio, libero: publicus .. sacerdos imprudentiam consilio expiatam metu liberet; L II, 37.

impudens (inp.), unerschäm, schamlos:

alqs: utrum .. nos impudens ... an illi adrogantes? A II, 115. impudens sumus, qui, cum || quod || tam perspicuum sit, non concedamus; D II, 109.

alqd: Tarquinio .. quid impudentius? T III, 27. Metrodori ... multa impudentiora recitabat; N I, 113. qui (Epicurei) ... cum id pudet, illud tamen dicunt, quod est impudentius; Fa 37.

harioli: (sunt ii) *superstitiosi vates impudentesque harioli; D I, 132.

intemperantia: quod ... senectus ... facit adulescentium impudentiorem intemperantiam; O I, 123.

luctus: est .. impudens luctus maerore se conficientis, quod imperare non liceat liberis; T III, 26.

negotium: audax negotium, dicorem impudens; F II, 1.

voluptas: (voluptas) sit impudens; F III, 1.

impudenter (inp.), unerschäm, scham-

los: dico: terrae motum dixit futurum. parum, credo, impudenter; D II, 31.

postulo: quae tu vide ne impudenter etiam postules, non solum adroganter; A II, 126.

resisto: ut satius fuerit illud ipsum, de quo ambigebatur, concedere quam tam impudenter resistere; N I, 69.

rogo: si irascamur aut intempestive accedentibus aut impudenter rogantibus; O I, 88.

volo: plerique perverse, ne dicam impudenter, habere talem amicum || tal. am. hab. al. || volunt, quales ipsi esse non possunt; Lae 82.

impudentia (inp.), Unerschämtheit,

Schamlosigkeit: l. ohne Furcht: in orationibus .. multa, sed inepta elatio, summa impudentia || || multa ineptus datio summam impudentiam ||; L I, 7.

II. condemnio: condemnemus, inquam, hos aut stultitiae aut vanitatis aut impudentiae; D I, 36.

III. l. exsuperare: quis homo te exsuperavit usquam gentium impudentia? T IV, 77.

2. cum: ut ... multa .. facere impure atque taece cum temeritate et impudentia (videatur); D I, 60.

impulsio (inp.), Einwirkung, Antrieb:

l. appello. al.: quos (sensus) iunctos esse censuit

e quadam quasi impulsione oblata extrinsecus, quam ille *parvasias*, nos visum appellemus licet; A I, 40. § II.

II. vis: aliam .. quadam vim motus (atomi) habebant a Democrito impulsivis; nam plagam ille appellat, a te, Epicure, gravitatis et ponderis; Fa 46.

III. frangi, labefactari: omnis .. coagmentatio corporis vel caloris vel frigoris vi || vi cal. vel fr., ad. || vel aliqua impulsione vehementi labefactatur et frangitur; Ti 17.

impulsus (inp.), Antrieb, Anregung: I. dicere: qui (Proculus Iulius) impulsu patrum ... in contione dixisse fertur ...; R II, 20.

effici: hic est .. ille (soccus), qui ... impulsu et motu ipsorum orbium efficitur; R VI, 19.

existere: cuius (irae) impulsu existit etiam inter fratres tale iurgium; T IV, 77.

fieri: nam ... Veneris id impulsu fieri malumus quae cum dicere? D II, 121.

moveri: quoniam ... in .. ardor non alieno impulsu, sed sua sponte movetur; N II, 82.

violare: qui ... impulsu .. libidinum ... deorum et hominum iura violaverunt; R VI, 29.

2. siue: quae (scientia) potest esse etiam sine motu atque impetu deorum; D I, 109.

impune (inp.), straflos, ohne Strafe, ohne Straftat: facio: optimum est facere (iniuriam), impune si possis; R III, 23.

lingo: quod in metu et periculo cum creduntur facilius, tum finguntur impuni; D II, 58.

lucror: cum lucrari impune posset auri pondus decem; P 21.

nego: poterat .. impune (negare); F II, 55.

occido: ut dictator, quem vellet civium, *indemnatum* aut indicta causa impune posset occidere; L I, 42.

sum: esse .. quam vellet iniquus (Pompeius) poterat impune; F II, 57.

impunitas (inp.), Strafflosigkeit: I. est: tanta est impunitas garriendi; N I, 108.

II. amitto: vim quaerit, cuius impunitatem amittit hac lege; L III, 42.

do: impunitas .. peccatorum data videtur eis, qui ignominiam et infamiam ferant sine dolore; T IV, 45.

propono: aut occultatione proposita aut impunitate aut || ac || licentia; F II, 73. omni impunitate proposita; F III, 36. si responderint se impunitate proposita facturos, quod expedit; O III, 39. qui impunitate et ignorantia omnium proposita abstinere possit iuriis; O II, 72.

III. spes: imbecillis || imbecillus || .. est pudoris magister timor, qui si quando paululum aberrat, statim spe impunitatis exultat; fr V, 72.

impunite, ungestraft: improbe feceris, nisi moneris, ne assidas; sed impunite tamen; F II, 59.

impunitus (inp.), ungestraft: nisi .. multorum impunita scelera tulissemus; O II, 28.

impure (inp.), schändlich, lasterhaft: facio: ut ... multa .. facere impure atque taetro cum temeritate et impudentia (videntur); D I, 60.

vivo: quem impure ac flagitiose putet vivere; F III, 83.

impurus (inp.), schändlich, lasterhaft, verworfen: A. alga: (Carbo) tam perurus aut tam impurus fuisset? N I, 63.

adversarii: cum impuria atque inmanibus adversarii decertantem; R I, 9.

belua: quae (strages) ... furor edere potuit impure beluae; L III, 22.

dux: deligitur ... dux contra illos principes adfectos iam ... audent, impurus; R I, 68.

homo: si ita sensit, ut loquitur, est homo impurus; R III, 32.

B. sententia: impuri cuiusdam aut ambitiosi ... esse sententiam; Lae 59.

in (vgl. *endo*, B. I, C. 810, a). A. mit *Hexafatio*: in, in — hinein, ned, auf, gegen, für, zu: I. nach *Verben*: abdo: cur (deus) se contra naturam in terram abdidit || abdidit, abdidit || ? D II, 51.

abduco: Xenocrates ... abduxit legatos ad cenam in Academiam; T V, 91.

abicio: quod (Polycrates) aulicum ... in mari || mare || abiecerat; F V, 92. quem (Cleombrotum Callimachus) ait ... e muro se in mare abiecit lecto Platonis libro; T I, 84. qui suas omnes cogitationes abiecerat in rem tam humilem; Lae 32.

accedo: Pittacus omnino accedere quemquam vetat in funus aliorum || alienorum ||; L II, 66.

si in opertum Bonae Deae accessisset; P 32.

accipio: ut maiores nostri Tusculanos, Aequos ... in civitatem etiam acceperunt; O I, 35.

sin os prius accipiam ipse, quam ...; T IV, 48.

accommodo: ut iidem versus alias in aliam rem posse accommodari viderentur; D II, 111.

adduo: quod ex infinita societate generis humani ... ita contracta res est et adducta in angustum, ut ...; Lae 20. quid .. necesse est, tamquam meretricem in matronarum coetum, sic voluptatem in virtutum concilium adducere? F II, 12. Caruades tuus ... rem in summum discrimen adduxit; F III, 41. cum me in summam expectationem adduxeris; T I, 39. qui (Marius) optimum ... civem ... in invidiam falso crimine adduxerit; O III, 79. adducta res in iudicium est; O III, 67. eas (particulas) primum confusas, postea in ordinem adductas mente divina; A II, 118. quicquid erat, ... id .. (deus) ex inordinato in ordinem adduxit; T 9.

adfero: eos, qui aut non plus mille quingentos aeris aut omnino nihil in suum || suum in || censusum praeter caput attulissent, proletarios nominavit; R II, 40. cotem in comitium allatum ... novacula esse dicebam; D I, 32. ille (Cn. Octavius) in suam domum consulatum primus attulit; O I, 138. communes utilitates in medium afferre (debemus); O I, 22. mihi .. multa eximia ... videntur Athenae tuae ... in vitam hominum attulisse; L II, 36.

adificio: eodem modo sapienter erit affectus erga amicum, quo in se ipsum; F I, 68.

adhibeo: qui in auspicio adhibetur; D II, 72. adhibuit sibi in consilium quindecim principes; O II, 82. cum adhibent in pecuda pastores; R IV, 1.

admisceo: ex ea materia, quae individua est, ... et ex ea, quae ... divida gignitur, tertium materiae genus ex duobus (deus) in medium admiscuit; T 21. ortus ubi atque obtus partem admiscetur in unam; N II, 108.

admitto: qualis quiaque sit, quid agat, quid in se admittat; L II, 15. in quam (domum) et hospites multi recipiendi et admittenda hominum cuiusque modi || generis || multitudine; O I, 139.

adveho: ita sacerdos advecta in fauim; T I, 113.

ago: in crucem qui agit, beatus esse non potest; F V, 84. si (Polycrates) sapiens, ut tum

quidem miser, cum ab Oroete ... in crucem actus est; F V, 92.

animo: ut, quem ad modum (sapientes) sint in se ipsos animati, eodem modo sint erga amicos; F II, 83. ut, quem ad modum in se quisque sit || quisque ||, sic in amicum sit animatus; Lae 37.

arcesso: accersitus in civitatem sum; P 28. a villa in senatum arcesebatur et Curius et ceteri senes; C 56.

arieto: arietis (arietis) germanum cornibus conitit, in me arietare; D I, 44.

ascendo: f. **ascendo**, I. alqs in (6 Et.) B. I, E. 243, b.

ascisco: quo foedere .. Sabinos in civitatem adscivit sacris communicatis; R II, 13. adscivit eos (Latinos) in civitatem; R II, 38.

averto: quod L. Papius P. Pinarius censores multis dicendis vim armentorum a privatis in publicum averterant; R II, 60.

aufero: velletne Clazomenas in patriam || [in patriam] || ... auferri; I, I, 104.

cado: f. **negritudo**, I, I, cadit (9 Et.) B. I, E. 94, b. **animsus**, I, I, cadit (2 Et.) B. I, E. 181, b. **cado** (50 Et.) B. I, E. 364, f.

cedo: nimia .. illa libertas et populi et privatis in nimiam servitutem cadit || cedit, al. ||; R I, 68.

cogo: quid est .. se ipsum colligere nisi dispersatas animi partis rursus in eum locum cogere? T IV, 78. (aer) concretus in nubes cogitur; N II, 101.

committo: ut tam in praecipitem locum non debeat se sapiens committere; A II, 63.

commuto: nec magis commutari ex veris in falsa posse ea, quae futura, quam ea, quae facta sunt; Fa 17.

compello: cur eam (orationem) tantas in angustias et Stoicorum || in || dumeta compellimus? A II, 112. enius (philosophiae) in sinum cum ... nostra voluntas studiumque nos compulset; T V, 5.

concedo: si (Academicus) in illos aut in istos concesserit; A fr 20 (B. 27). apes in alvarium concesserant || alvarium concesserant ||; fr I, 14.

concludo: artior .. colligat est societatis propinquorum; ab illa enim immensa societate humani generis in exiguum angustumque concluditur; O I, 53. ut (hoc) civile, quod dicimus, in parvum quendam et angustum locum concludatur; L I, 17.

confero: quom hanc benevolentiam ... vir sapiens in aliquem pari virtute praeditum contulerit; L I, 84. in quem beneficium conferatur; O I, 45. si in eos, quos speramus nobis profuturos, non dubitamus officia conferre; O I, 48. si, ut quisque erit conuinctissimus, ita in eum benignitatis plurimum conferatur; O I, 50. fructus .. ingenii ... tum maxum capitur, cum in proximum nemque confertur; Lae 70. quae (officia) memissime debet in, in quem conlata sunt; Lae 71. conferamus .. in paucis; O III, 118. in actiones omnemque vitam nullam discrepantiam conferre debemus; O I, 111. si (mercatur) ... ex ipso portu se in agros possessionesque contulit; O I, 151. si ... animum quoque contulisti in istam rationem et quasi artem; R I, 37. prius quam Theseus eos (Atticos) ... in astu, quod appellatur, omnis se conferre iussit || iussisset ||; L II, 5. haec (beneficia) tum in universam rem publicam, tum in singulos cives conferuntur; O I, 65. species istas hominum conlata in deos aut consilio quodam sapientium ... aut speratione; N I, 77. eas (denicales) in eos dies conferre ius || est ||, ut ...; L II, 55. dierum quinque

scholas, ut Graeci appellant, in totidem libros contuli; T I, 8. ne si in unum locum quidem || quidem locum, nec si in un. loc. || conlata omnia (mala) sint; T II, 30. ut (mercatura) saepe ex alto in portum ... se ... contulit; O I, 151. possessiones: f. agros. rationem: f. artem. quod quidam nimis magnam studium ... in res obscuras ... conferunt; O I, 19. ego ... omnis meas curas cogitationesque in eam (rem publicam) conferebam; O II, 2. f. cives. sua ... vitia iniipientes et suam culpam in se necentem conferunt; C 14. quia nihil conferunt in eam (vitae societate) studii; O I, 29. nisi forte eam pecuniam in rei publicae magnam aliquod tempus contulerit; O III, 98. vitam: f. actiones. neque cuncta ingenia conlata in unum tantum posse uno tempore providere, ut ...; R II, 2. se contulisse (Demaratus dicitur) Tarquinius, in urbem Etruriae florentissimam; R II, 34.

confluo: rapide .. dilapsus (Fibrenus) cito in unum confluit; L II, 6.

confugio: f. **confugio** (5 Et.) B. I, E. 485, a. confundo: per quas (vias) lapsus cibus ... in eam venam, quae cava appellatur, confunditur; N II, 137.

congero: f. **congero** (5 Et.) B. I, E. 485, b. conglobo: terra ... solida et globosa et undique ipsa in sese nutibus suis conglobata; N II, 98.

congrego: quae est .. civitas? ... omnine etiam fugitivorum ac latronum congregata unum in locum multitudine? P 27.

conicio: (Scipio) convertit se in portem et coniecit in medium Laelium; R I, 18. in hunc oculi omnium coniciuntur; O II, 44. existimare debes omnium oculos in te esse coniectos unum; Lae 6. (Theramenus) coniectus in carcerem triginta iussu tyrannorum; T I, 96. (P. Vatinius) in carcerem coniectus est; N II, 6. ut fere nos in Consolatione omnia in consolationem unam coniecimus; T III, 76. haec etiam in euleum coicuntur; T V, 13 (12). te mirificam in latebram coniecit; D II, 46. ego tibi illa ipsa ... ludens conieci in communes locos; P 3. se interfectum in plastrum a capone || cop. || esse coniecit; D I, 57. gubernatores cum exultantis lolligines viderent aut delphinos se in portum conicientes; D II, 145. quod (Pericles) tantam pecuniam in praecleara illa propylaea coniecit; O II, 60. quam legem (Solonia) eisdem prope verbis nostri decemviri in decimam tabulam coniecerunt; L II, 64. etsi quinquennio ante D. || Decimum || Brutum et P. Scipionem consules ... C. Curiatius in vincula coniecit; L III, 20.

conligo: cum multa in conventu vitia conligisset in eum (Socratem) Zopyrus; T IV, 80.

conloco: cum (Caecilia Metelli) vellet sororis suae filiam in matrimonium collocare; D I, 104. contendo: Platonem ... primum in Aegyptum descendit; caesa, post in Italiam et in Siciliam contendisse; R I, 16.

contorqueo: ut quosdam ... amnes .. in alium cursum contortos et deflexos videmus; D I, 38.

convenio: nec ... hoc in te convenit, unum || unum convenit, * || moribus domesticis ... limitatum, sed cum in reliquos vestros, tum in eum maxime; N II, 74. totam ... brevi tempore in eum locum Etruriam convenisse; D II, 50. uno in loco || unum in locum || omnes adversarios copiae convenisse; D II, 52. in eam (rem) quae conveniunt, congerunt omnia; T V, 18.

convertio: in te unum atque in unum nomen se tota convertit civitas; R VI, 12. omnia nomina ... in contraria fere convertuntur; R I, 68.

utrum ex homine se convertat quis in bellum an ...; O III, 82. Hecubam ... in canem esse conversam; T III, 63. si omnium pecudum exta eodem tempore in eundem habitum se coloremque converterent; D II, 30. falsum: **converso**, I. (4 Et.) **Q. I.** §. 543, a. si nemo est, quin emori mali quam converti in aliquam figuram bestiae; R IV, 1. si homines rationem ... in fraudem malitiamque convertant; N III, 78. ut ... unius .. vitio genus rei publicae ex bono in deterrum conversum sit; R II, 47. habitum: **f. colorem**. cavendum vero, ne etiam in graves inimicitias convertant se amicitiae; Lae 78. licet ... in Latinum illa convertere; T III, 29. quem (librum) nos ... e Graeco in Latinum convertimus; O II, 87. malitiam: **f. fraudem**. omnia haec tum intereunt, cum in naturam aliam convertuntur; N III, 31. nomen: **f. alqm.** in eadem sunt iniustitia, ut si in suam rem aliena convertant; O I, 42. sola .. sapientia in se tota conversa est; F III, 24. quod .. illa prima (genera) facile in contraria vitia convertuntur; R I, 69.

convoco: ille (Epicurus) convocata de hortulis in auxilium quasi Liber **libera** turba temulentorum ... instat; A fr 20 (3. 20). Gellium ... Athenis philosophos ... in locum unum convocasse; L I, 53. ut dissipatos homines in societatem vitae convocasset; T V, 5. discipulos **descr.** ... populus ... plus adhibet ad suffragium consilii quam fuae in tribus convocatus; L III, 44.

correpro: quod cum efficere vultis, in dumeta correpreis; N I, 68.

decido: quod unius vitio praecipitata (res publica) in perniciosissimam partem facillime decidit; R II, 43. seminane deorum decidisse de caelo putamus in terras? N I, 91.

deduco: cum ... ea contraherent in angustumque deducerent; A I, 38. coloniarum .. quae est deducta a Graecis in Asiam, Thraciam, Italiam, Siciliam, Africam praeter unam Magnesianam, quam unda non adluit? R II, 9. quem in locum multis post annis re Ancus coloniam deduxit; R II, 5. ut omnes bene sanos in viam placatae, ... beatas vitae deduceret; F I, 71. **deduco**, II. alqm in (5 Et.) **Q. I.** §. 625, a. **defero**: quorum (amicorum) de sententia lecti-cula in curiam (rusticum) esse delatum; D I, 55. qui ... eam ... (custodem urbis) ex nostra domo in ipsius patriae domum detulimus; L II, 42. quem cum ex alto ignotas ad terras tempestas et in desertum litus detulisset; R I, 29. deinde (haec) in hunc locum delata sunt; F V, 88.

defigo: **f. intendo**; R II, 46.

deflecto: **f. contorqueo**.

defluo: unde haec in terram nisi ab superiora defluere poterunt? N II, 79. ne quid in terram defluat; Lae 58.

delabor: delabitur (Chrypsippus) in eas difficultates, ut necessitatem fati confirmet invitus; Fa 39. cum tu ... proventus subito atque delapsus in flumen nequam apparatuses; D I, 58. cuius (Phalaridis) in similitudinem dominatus unius proclivi cursu et facile delabitur; R I, 44. ut ne ... elati .. voluptate in aliquam turpitudinem delabamur; O I, 104.

deligo: quamquam cum Tatio in regium consilium delegerat principes; R II, 14.

demergo: est .. animus caelestis ex altissimo domicilio depressus et quasi demersus in terram; C 77.

demigro: si ex hac in aliam haud paulo meliorem domum sine mora demigrare (volumus); fr V, 97.

demitto: qui (Dionysius) cum ... equum ipse demisset in flumen; D I, 73.

depono: haruspices in Tiberim id (caput) depulsum esse dixerunt; D I, 16.

deprimo: vitis et sceleribus contaminatos deprimi in tenebras ... docuerunt; fr IX, 12. terram: **f. demergo**.

derigo: cum .. admiraretur Lysander et proceritates arborum et derectos **dir.** in quinque ordines; C 59.

derivo: qui (sapientia) .. iustitia nihil in suam domum inde derivat; T V, 72.

descendo: **f. descendo**, II. alqs in homines, vita (II Et.) **Q. I.** §. 646, b.

detorqueo: eam ... (coniunctionem), quae erat eiusdem, detorsit a latere in dexteram partem; Ti 25.

detruo: cum speculorum levitas ... ita dextera detrusit in laevam partem oculorum laevaeque in dexteram; Ti 49.

deveho: qui (Iucus Vestae) a Palatii radice in novam viam devexus est; D I, 101.

deverto: quicumque Laciades in villam suam devertisset; O II, 64.

dico: eadem in veteres Academicos Peripateticosque dicenda; A II, 132. vide, ne (haruspices) in eum dixerint, qui rogator centuriae fuisset; D II, 75. cum res ipsa admonerit, ut in eos dicamus, qui ...; R II, 48. quod apud Platonem est in philosophos dictum; O I, 28. quod item ad contrariam laudem in virtute **virtutem** dici potest; L I, 51.

diduco: coniectura omnis ... ingenis hominum in multas aut diversas aut etiam contrarias partis saepe diducitur; D II, 55.

differo: reliqua ... differamus in crastinum; R II, 70. Zenonis ... conclusiones in eam partem sermonis, quam modo dixi, differemus; N III, 18. quae .. eorum (siderum) sit collocatio, in sermonem alium differendum est; Ti 30. in aliud tempus ea quaestio differatur; F V, 45. ut, si quam habent ulciscendi vim, differant in tempus aliud; T IV, 78. tertium et quartum ... puto esse in aliud tempus differenda; N II, 3. quarum (rerum) consolatio et maior est et in aliud tempus differenda; C 1.

diffundo: est .. vera lex recta ratio naturae congruens, diffusa in omnes, constans, sempiterna; R III, 33. eo ... modo ex his partibus ... sanguis per venas in omne corpus diffunditur; N II, 138. cum rerum natura tanta tanque praecleara in omnes partes motusque diffusa; D II, 29.

dilatato: haec lex dilatata in ordinem cunctum coangustari etiam potest; L III, 32.

dimitto: quod multae navis in omnem oram maritimum dimisisset; T V, 40.

dirigo: **f. derigo**. **discedo**: animus ... in ea profecto loca discessit, quo ... C 84.

discribo: habuit plebem in clientelas principum discriptam **descr.**; R II, 16. quamquam ... populum ... in tribus tris curiasque tri-ginta discriperat **descr.**; R II, 14. censores ... populi .. partis in tribus discribunt; L III, 7.

dispartio(r): in singulis .. rebus, quas in minima dispartiunt, volunt efficere .. A II, 42. iuris consulti ... saepe, quod positum est in una cognitione, id in infinitam dispartiuntur; L II, 47. haec Graeci in singulas scholas et in singulos libros dispartiunt; T III, 81.

distinguo: incidit has (voces) et distinxit in partis; R III, 3.

distraho: sic distrahitur in contrarias partis

impotentium cupiditates; T V, 60. in quo considerando saepe animi in contrarias sententias distrahantur; O I, 9.

distribuo: reliquum populum distribuit in quinque classes; R II, 39. a corde .. in totum corpus (cibus) distribuitur per venas; N II, 137. in tres .. partes et a plerisque et a vobismet ipsis distributa sapientia est; A II, 116. cum videmus ... in eodem orbe in duodecim partes distributo quinque stellae ferri; T I, 68. ita ... (ratio) in quinque partes distribui debere reperitur; O I, 10. quarta parte, quae erat reliqua, in regiones || reliqua in regione || distributa; D I, 31.

divido: in alqd: f. partes; A II, 42. iidem .. dividerunt naturam hominis in animum et corpus; F IV, 16. cum .. omnis populi Romani religio in sacra et in auspicia divisa sit; N III, 5. ut facile ... omnia ... in reliquum corpus dividantur; N II, 136. depulso .. de pectore et in omne corpus diviso et nificatio cibo; D II, 57. f. animum. in quo (l. oco) honesti naturam vimque divisimus; O I, 18. ea .. ab iis in naturam et || in || mores dividantur; A I, 20. dividunt .. in partes, et eas quidem inagnas, primum in sensus, deinde in ea, quae ducuntur a sensibus; A II, 42. totam philosophiam tris in partibus dividerunt; F IV, 4. quod .. est definitioni adiunctum, ut res in partes dividatur; F IV, 8. qui animum in duas partes dividit; T IV, 10. omnino dividunt nostri totam istam de diis immortalibus questionem in partibus quattuor; N II, 3. eam .. disputationem tris in partes nostri fere dividunt; N II, 75. quoniam quattuor in partes totam questionem divisisti; N III, 20. cum .. in quattuor partes vicesum divisisset; D I, 31. caelum in sedecim partes dividerunt Etrusci; D II, 42. tota illius ratio tribunos divisit populum aequaliter in duas partes; R I, 31. divinus (Fibruus) aequaliter in duas partes latera haec adluit; L II, 6. interiore (coniunctionem) cum (deus) in sex partes divisisset; T I, 25. de natura ... ita dicebant || docebant ||, ut eam dividerent in res duas; A I, 24. sacra: f. auspicia. sensus: f. partes; A II, 42.

do: nec (pater) sese dedit in conspectum corde cupitus; D I, 41. in quam exercitationem ita nos studioso || operam || dedimus, ut ...; T I, 7. quamquam || enim ||, quod praesens tamquam in manu datur, incundus est; O II, 60. illud Accii: sprobato est in segete sunt deteriorae datae fruges, tamen ipsae suapte natura eunt; T II, 18. dabit .. se in tormenta vita beata; T V, 80.

dominor: si (senectus) neque ad ultimum spiritum dominatur in suos; C 38.

duco: duxerat .. consul ille in Aetoliam ... Ennium; T I, 3. qui (nervi) ... in corpore omne ducuntur; N II, 139. homines secundis rebus ecfrenatos ... tamquam in gyrum rationis et doctrinae duci oportere; O I, 90. quae (coniectura) in varias partes duci possit, non nunquam etiam in contrarias; D II, 147. in qua (oratione Cato) obiecit ut probrum M. Nobiliori, quod is in provinciam potestas duxisset; T I, 8. quae spiritu in pulmones anima ducitur; N II, 138.

edo: ubi esset aliquis in lucem editus; T I, 115. simul atque editi in lucem et suscepti sumus; T III, 2. cuius munera colendi efficiendique causa nati et in lucem editi sumus; L I, 16.

educor: ut in expeditione meo exercitum educeret; D I, 72. cum in expeditionem || exercitum || educurus esset; D II, 65.

effero: quamvis eam (amicitiam) Epicurus ...

in caelum efferat laedibus; F II, 80. quorum non corpora sunt in caelum elata; R III, 40.

eiicio: tot legitis eiectis in exilium; P 32. emancipor: quem (filium) in adoptionem D. Silano emancipaverat; F I, 24.

eo: beatam .. vitam ... conantem ire in eoculum retinet ipsa prudentia || [ipsa prudentia] ||; T V, 14.

erumpo: erumpunt saepe vitia amicorum tum in ipso amicos, tum in alienos; Lae 76.

escendo: f. escendo (4 St.) B. I, §. 828. b.

evado: si ... ex illis additis sedibus evadere in haec loca ... atque exire potuissent; N II, 95.

exacuo: nisi nuqronem aliquem tribunicium exacuisse in nos; L III, 21.

excedo: ille ... vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam excesserit; T I, 74. cum, ut Herculi contigit, mortali corpore cremato in lucem animus excesserit; D I, 47.

excutio: posse ex iis (formis litterarum) in terram excusis annales Ennii ... effici; N II, 93.

exeo: (conobrii, sobrii) in alias domos tamquam in colonias exeunt; O I, 54. loca: f. ovado. Caecilian Metelli ... exiisse in quoddam sacellum omnis capiendi causa; D I, 104. Herculeum ... exiisse in solitudinem; O I, 118.

exigo: exacti in exilium innocentes; R I, 62.

expello: qui (Themistocles) cum ... propter .. invidiam in exilium expulsus esset; Lae 42.

fero: quodsi in Scythiam aut in Britanniam sphaeram aliquis tulerit hanc; N II, 88. si (Tib. Gracchus) te in Capitolium faces ferre vellet; Lae 37. in privatos homines leges ferri noverunt; id est enim privilegium; L III, 44. at illae (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur et pondera, sic ...; T I, 40. si atomi ferrentur in locum inferiorem suapte pondera; N I, 69. quae .. in medium locum mundi et quae a medio in superum ... feruntur; N II, 84. ut ... terrena et nmda (corpora) ... ad paris angulos in terram et in mare ferantur; T I, 40. haec aut pondera deorsum aut levitate (in) sublimis ferri; N II, 44. qui (sonus) natura (in) sublimis fertur; N II, 141. in eam (tellurem) feruntur omnia ntra suo pondera; R VI, 17. terram: f. mare.

fluo: si lacus Albani redundasset in mare fluxisset; D II, 69. ut ... flumina .. in contrarias partes fluxerit; D I, 78.

fugio: qui (Salinator) amisso oppido fugerat in arcem || fuerat in arce ||; C 11.

fundo: aer ... in omnes partes se ipse fundit; N II, 117. ne (vitis) silvescat sarmentis et in omnes partes nimia fundatur; C 52. iustitia, ut ipsa fundet se ut || se fundet [nisi] || in ceteras virtutes, sic illas expetet; F V, 66.

iacio: iace, obscuro, in me vim coruscum fulminis; T II, 21. iactam et inimicam a te nefariam in me iniuriam semper duxi; P 28. quid .. (Iuppiter) proficit, cum tu in medium mare Iulien iecti? quid, cum in altissimos montis ...? quid, cum in desertas solitudines? quid, cum in eorum gentium oras, in quibus haec ne observantur quidem? D II, 45.

immergo: illi (ambitus) in flumen immervi neque tenebant neque tenebantur; T I, 48.

immigro: cum repente (animus) in tam insolitum ... domicilium immigravit; T I, 58.

immitto: in alqm: f. iacio; P 28. quae (vis) patrem Decium, quae filium devota vita inmisit in armatas hostium copias? P 12. qui (Codrus) se in medios inmisit hostis veste famulari || [qui ... famulari] ||; T I, 116. imperatorum equo incitato se in hostem inmittentem; N III, 15. quas

(perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quaedam furias inmittit atque incitat; T III, 25. impello: qui ... in fraudem obsequio in-pellitur; Lae 89.

impono: ita quasi in curram universitatis (animos) imposit; Ti 43. iste chorus virtutum in euleum impositus; T V, 13. qui (Critolaus) cum in alteram lanceam animi bona imponat, in alteram corporis et externa; T V, 51. ut ... necesse est lancem in libram || libra || ponderibus impositis deprimi, sic ...; A II, 38. Metellum ... multi filii filiae, nepotes nepes in rogam i-ponerunt; T I, 85. ea (mulier) laeta prosequen-tibus suis una cum viro in rogam imponitur; T V, 78.

importo: Poeni ... inexplebiles cupiditates omnium rerum inportaverunt in Graeciam; R III, fr 3.

imprimo: cum visa in animos || animis || im-primantur; A II, 58.

incido: §. **incido** (48 St.).

incito: si ... tribunicia .. vis in me popu-lum, sicut Gracchus in Laenatem, Saturninus in Metellum, incitasset; L III, 26. vel morbo in omnes vel repente quodam quasi vento impetu animi incitati; O I, 49. vitam: §. immitto in vitam.

inclino: inclinato iam in postmeridianum tem-poris die; T III, 7.

includo: in carcerem quodam modo ipse se (Dionysius) incluserat; T V, 58. quam (opinatio-nem) in omnis definitiones superiores inclusi-mus; T IV, 15. physica ratio non inelegans in-clusa est in impia fabula; N II, 64.

incumbo: incubuit .. in eas disputationes, ut ...; A II, 77.

incurro: §. **incurro** (19 St.).

induco: rem perniciosissimam in civitatem inducunt, seditionem; O I, 85. ut amici incertem animum excitet inducatque in spem cogitatio-nemque meliorem; Lae 59. induxit (natura) in ea, quae incrant, tamquam elementa virtutis; F V, 98. est scientem in errore alterum inducere; O III, 55 (54). quae te ... ratio in istam spem induxit, ut ...? O II, 58. §. cogitationem.

induo: Philo ... in id ipsum se induit, quod timebat; A II, 18. cur ... vos induitis in eas captiones, quae nunquam explicitis; D II, 41. cum ... (anheitus terrae) se in nubem induerit; D II, 44.

infero: quomocumque in domum stuprum (homi-nes) intulerit; P 23. (Dionysius) in tyranidi-§. [tyrannidis] rogam inlatu est; N III, 84. qui in sacrificium cogitatum libidinem intulit; L II, 36. hoc est in tebebras extinctum lumen inferre; fr V, 99.

infigo: in imagines: §. intendo; N I, 49. cum ... gladium .. hosti in pectus infixit; T IV, 50.

infecto: simul atque .. se inflexit hic rex in dominatum innotierunt; B II, 48.

influo: ut ... in amnes mare inflexerit; D I, 78. nihil tam facile in animos teneros ... in-fluere quam varios casendi sonos; L II, 38. ut in universorum animos tamquam influere possimus; O II, 31. quibus blanditis C. Papirius nuper in-fluebat in auris | aures | contionis! Lae 96. quod urbem perennis amnis ... et in mare late influente posuit in ripa; R II, 10. qui (Hypanis fluvius) ab Europae parte in Pontum influit; T I, 94. in quem (ventriculum cordis) sanguis a iecore per venam illam cavam influit; N II, 138. influit .. non tenuis quidam e Graecia rivulus in hanc urbem; R II, 34.

infundo: quod (vitiosi principes) ... vitia ...

infundunt in civitatem; L III, 32. portus usque in sinus oppidi et ad urbis crepidines infusi; R III, 43. quo tamquam in aliquid vas ea, quae meminimus, infundantur; T I, 61.

ingredior: ingredi in ea, quae nota sunt omnibus; R I, 70. ingredi in disputationem ea lege, qua ...; R I, 38. decebit ingredi in ser-monem; R I, 38.

inicio: in quam (magnitudinem regionum) se inciens animus et intendens; N I, 54. quem sanari, quem in morbum inici (velit); T IV, 68. prius quam in os injecta gleba est; L II, 57.

inlabor: quam sensim periculis inlata in civium animos ... totas civitates everteret; L II, 39.

inlicio: qui non sat habuit coniugem inlexo in stuprum; N III, 68.

inligo: cum Archimedes lunae, solis, quinque errantium motus in sphaeram indigavit; T I, 63. innato: cum piscioli parvi in concham biantem innataverunt; N II, 123.

inquiro: in eum, quod agat ... inquitur; O II, 44. ne nimis diligenter inquiras in ea; L I, 4.

inrepro: ut, si (vir bonus) digitis conceperit, possit in locupletium testamenta nomen eius inrepro; O III, 75.

inrumpo: atrocitas .. ista tua quo modo in veterem Academiam inruperit, nescio; A II, 136. (P. Decius) in aciem Latinorum inrupit armatus; D I, 51. imagines extrinsecas in animos nostros per corpus inrumpere; A II, 125. inprovise oes (Syracusanos) in castra inrupisse; D I, 50.

inruo: cum (P. Decius) ... in median aciem Latinorum irruerat; F II, 61. cum (Decii) in aciem eorum (hostium) irruerant; T II, 59. cum in mala scientes irruunt; F V, 29.

inscendo: cum (Callanus) inscenderet in ro-gum ardentem; D I, 47.

insinuo: si Zeno Citieus ... insinuasit se in antiquam philosophiam videtur; T IV, 34.

insulto: (convenit in) hominem sine arte, sine litteris, insultantem in omnes; N II, 74.

intendo: quod parum defugit animus et in-tendunt in ea, quae perspicua sunt; A II, 46. ut in haec intenta mens nostra beatam illam na-turam ... putet; N I, 105. in eas imagines mentem intentam infixamque nostram intellegentiam capere, quae sit ...; N I, 49. magnitudi-nem: §. inicio; N I, 54. idem ita aciem in omnis partis aciem intendit, ut ...; T IV, 38.

intereo: (quae materia possit) interire, non in nihilum, sed in suas partes; A I, 27.

intro: nisi animus, ante quam in corpus in-travisset, in rerum cognitione viguisset; T I, 57. intrandum .. est in rerum naturam; F V, 44.

introduco: et (philosophiam) in urbibus con-locavit et in domus etiam introduxit; T V, 10. qui (haruspices) recentibus comitis in senatum introducti; D I, 33. quos (haruspices) cum Ti. Gracchus ... in senatum introduxisset; D II, 74. nos .. consules introduximus paene in urbem curram clarissimi viri; A II, 3.

introspectio: tute introspecte in mentem tuam ipse; F II, 118.

intueor: dum ... te .. in ea intueos te conti-nebis; T II, 81. quicumque intueatur in aliquid mains malum; T II, 28. quod .. et quales ani-malium formas mens in speciem rerum intueos poterat cernere; T I, 34.

invado: de L. Bruto fortasse dubitarim, an ... ecfrenatus in Arruntem invaserit; T IV, 50. in quod (platales) ipsa invaderet; N II, 124. si (Academia) invaserit in haec; L I, 39.

in quod invadi solere ab improbis et invidis audit; O I, 77. (avis) fame enecta si in offam pulsio invadit || invasit ||; D II, 73. si in eam (philosophiam) ... conetur invadere; T II, 4. modo ... hoc malum in hanc rem publicam invasit; O II, 75. negat. (Panaetius) ullam pestem maiorem in vitam hominum invasisse quam eorum opinionem; O III, 34.

inveho: Aeschines in Demosthenicum invehitur, quod ...; T III, 63. quia Carneades lubenter in Stoicos invehebatur; N II, 162. acerbis in aliquem invehi; Lae 57. Paulus tantum in aeriarium pecunia invehit, ut ...; O II, 76. cum eris curru in Capitolium invecus; R VI, 11. in quam (Mesopotamiam Euphrates) quot annos quasi novos agros invehit; N II, 130. vehementius ... tu ... invecus es in eam Stoicorum rationem; N III, 94.

inverto: idem (Gyges) rursus videbatur, cum in locum anulum inverterat; O III, 38.

invito: simul ad cenam hominem in hortos invitavit in posterum diem; O III, 58.

iuratus: se in legem Vocioniam iuratum contra eam facere non audent; F II, 55.

meditor: eius (Atrii) qui meditatur poenam in fratrem novam; T IV, 77.

mergo: qui (P. Claudius) ... mergi eos (pulos) in aquam iussit; N II, 7.

migro: video te ... velle in caelum migrare; T I, 82. ut ... in alium quandam locum ex his locis morte migretur; T I, 97.

mitto: quam .. Graecia coloniam misit in Aeoliam, Ioniam, Asiam, Sicilian, Italiam sine Pythio aut Dodoneo aut Hammonis oraculo; D I, 3. cum in Aequimaclium nisimus, qui adferat agnum; D II, 39. scibam me in mortiferum bellum, non in epulas mittere; T III, 28. meos amicos, in quibus est studium, in Graeciam mitto; A I, 8. quae nobis in Graeciam Roma responsa haruspicum missa sunt; D II, 52. quae (Lacena) cum filium in proelium misisset; T I, 102. luna ... eam luceo, quam a sole accipit, mittit in terras; N II, 103. ut id, quod agri efferant sui, quascumque velint in terras, portare possint ac mittere; R II, 9.

moveo: huic (Aristoni) summum bonum est in his rebus neutram in partem moveri; A II, 130. tamquam paribus examinatis ponderibus (animus) nullam in partem moveretur; T I, 43.

nascor: in miseriam nascitur sempiternam; T I, 9.

navigo: quod erat constitutum ... Lucullo in Neapolitanum, mihi in Pompeianum navigare; A II, 9.

numero: si singulos numeremus in singulas (civitates); R III, 7.

nuntio: in Tusculanum mihi nuntiabantur gladiatorii sibi; fr VIII, 11.

obrepo: nullae .. imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus; D II, 139.

occido: erit aliquid, quod aut ex nihilo oritur aut in nibillum subito occidat; D II, 37.

partior: sunt .. omnia in quaedam genera partita aut inchoata nulla ex parte perfecta; T I, 11. id ipsum in ea, quae decuit, membra (deus) partitus est; T I, 22.

pello: quod (genus motus) in anticam partem a conversione eiusdem et similis pelleretur; T I, 36.

penetro: ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae penetrare in caelum ... possit; A II, 122. hominum ratio non in caelum usque penetravit? N II, 153. cum Romuli animus haec ipsa in templa penetravit; R VI, 24.

peregrinor: ille (Democritus) in infinitatem omnem peregrinabatur; T V, 114.

pergo: in oppidum ad Pomponium perreximus omnes; F V, 96.

permano: Pythagorae .. doctrina ... permanisse mihi videtur in hac civitate; T IV, 2. permanat in venas et inhaeret in visceribus illud malum; T IV, 24.

persequor: ista .. me imago Marii in campum Atilatem persequetur; D II, 137.

pertineo: (cibus) distribuitur per venas admodum multas in omnes partes corporis pertinentes; N II, 137.

pervado: ne quid in eas (nares), quod noceat, possit pervadere; N II, 145.

pervonio: posse animos ... in caelum quasi in domicilium suum pervenire; T I, 24. quae (imagines), in Capitolium cum pervenerint || pervenerint ||, tum ad animum mentem referantur; N I, 106. non video, quo pacto ille ... in domum aeternam patris* ex illo ardore pervenerit; N III, 41. quam multi ... in portum .. salvi pervenerint; N III, 89.

pervolo: quibus (curis) agitur ... animus velocius in hanc sedem et domum suam pervolabit; R VI, 20.

porrigo: nec manum porrigebat in mensam; T V, 62.

porto: f. mitto in terras.

praecipito: (Fibrenus) praecipit in Lirem; L II, 6.

procedo: ut in agrum Rutilorum Aboriginumque || ve || procederet; R II, 5.

prodeo: qui (philosophi) in aciem non saepe prodeunt; T II, 60. ut in scaenam sine sublaquo prodeant meo; O I, 129.

produco: doctrinam ... non modo in solem atque in pulverem, sed in ipsum discrimen aciemque produxit; L III, 14. sermonem in multam noctem produximus; R VI, 10.

profero: eundem .. (Dionysium) ferunt haec ... sublata de faenis in forum protulisse; N III, 84. f. lucem; P 4. cum res occultissimas aperueris in lucemque protuleris; A II, 62. temptare volui possentne proferri in lucem [id est in forum]; P 4. (quam rationem) proferri et in medium proferre non audeas; F II, 76.

proficiscor: (L. Lucullus) in Asiam quaestor profectus; A II, 1. ipsi illi maiorum gentium di qui habentur, hinc a nobis || hinc || profecti in caelum reperientur; T I, 29. nos quasi in mercatus quandam celebritatem ex urbe aliqua sic in hanc vitam ex alia vita et natura profectos alios gloriae servire, alios pecuniae; T V, 9. qui (P. Nigidius) cum me in Ciliciam proficiscentem Ephesi expectavisset; T 2. o praeclearum diem, cum in illud divinum animorum concilium meo-entumque proficiscar; C 84. profectus in exilium Tabulus || est ||; F II, 54. cum legiones scribat Cato saepe alacris in eum locum profectas, unde ...; T I, 101. cum recorder || recorder || ... legiones nostras ... in eum locum saepe profectas alacri animo ... unde ...; C 75. vitam; f. celebritatem.

profugio: qui (Mercurius) .. dicitur ... || in || Aegyptum profugisse; N III, 56. (C. Blossius) in Asiam profugit; Lae 37.

profundo: qui ... ludorum venationumque apparatus pecunias profundunt in eas res, quam ...; O II, 55.

proicio: quas (sicas C. Gracchus) ipse se proiecisse in forum dixit; L III, 20. qui in nave necatus, deinde in mari || mare || proiectus esset; L II, 57.

prospicio: vgl. IV, 2. tempus; R I, 71.

provehor: in altum .. (imbecillitas) provehitor imprudens; T IV, 42. flumen; vgl. delabor; D I, 58.

provideo: vgl. IV, 2. posterum.
 rapio: opinionibus vulgi rapimur in errore; L II, 43. cur rapior in invidiam? A II, 126. necesse est .. in suum quaeque locum natura rapiatur; N III, 34.

recedo: sintera sol albus recessit in infera noctis; D I, 108.

recido: in agro ambulanti ramulom adductum, ut remisiss esset, in oculum suum recidisse; D I, 123. quia et recidunt omnia in terras et oriuntur e terris; N II, 66.

recipio: recipit .. in sese omnia omniumque idem pater; D I, 131. quos quasi novos et adscripticos cives in caelum receptos putant; N III, 39. * facile in civitate receptus esset; R II, 35. qui (pinoteres) ... in eandem || eam || .. (concham) cum se recepit, includitur; F III, 63. (Gyge) in concilium se pastorum recepit; O III, 38. domum: f. admitto; O I, 139. qui civitates aut nationes devictas bello id fidem receperant; O I, 35. Plato ex materia in se omnia recipiente mundum factum esse censet a deo sempiternum; A II, 118. qui illum in eandem navem receperant; N III, 89. ut, quem in portum se recipiant, scire non possunt; F V, 15. f. solitudinem. ille (Africanus) ... e coetu hominum frequentiaque interdum tamquam in portum se in solitudine recipiebant; O III, 2.

recurro: (lunae) forma mutatur tum crescendo, tum defectibus in initia recurrendo; N II, 50.

redeo: se ... in Pyrrhi castra rediturum; O III, 86. se in castra redituros ea; O III, 113. cum esset spes ex illo somnio in Cyprum illum (Eudemum) ex Sicilia esse rediturum; D I, 53. ut ... in gratiam iam cum voluptate redeamus; C 56. his .. ipsis (sepulchri) legis in memoria redeo mortuorum; C 21. in urbem .. redeatur; L III, 18.

redigo: brevi tempore aut virum aut mortuum lugurtham se in potestate populi Romani redacturum; O III, 79.

redundo: quae (exempla) nata et frequentata apud illos (Athenienses) etiam in gravissimum civitatem nostram dicuntur redundasse; R I, 5.

refero: hoc .. opus in acceptum ut referas, nihil postulo; F 5. in eo (libro Clitomaehi) est disputatio scripta Carneadis, quam se ait in commentarium retulisse; T III, 54. eodem .. in libro rursus terram et caelum (Ponticus Heraclides) refert in deos; N I, 34. quodsi nubes retuleris in deos, referenda certe erunt tempestates; N III, 51. hic ... in domum multiplicatam non repulsum solum retulit, sed ignominiam etiam; O I, 138. ut ... id ante diem certum in suum quidque fanum referret; N III, 84. illi .. etiam F. Africanum referre in eundem numerum solent; A II, 13. nostri .. oratorii libri in eundem librorum numerum referendi videntur; D II, 4.

remigro: Antiocho id magis licuerit, ... remigrare in domum veterem e nova quam nobis in novam e veteri? A I, 13. ut .. in aeternum et plane in || plane || nostram domum remigremus; T I, 18.

remitto: ut (patria) ... tantum .. nobis nostrum privatum usum, quantum ipsi superesse posset, remitteret; R I, 8.

repono: homines iam morte deletos reponere in deos; N I, 38. pisces, canes, lupos, faelis, multas praeterea beluas in deorum numerum reponemus; N III, 47.

reservo: omnia ... in idem tempus reservabo; N III, 18.

restituo: is (Tarquinius) cum restitui in re-

gnum nec Veientium nec Latinorum armis potuisset; T III, 27.

retraho: si (Scipio) Hannibalem in Africam retraxisset; F II, 56.

revertor: qui in castra revertissent eadem fraude, ut iure iurando liberarentur; O III, 115. nec (eorum animi) hunc in locum nisi multis exagitati saeculis revertuntur; R VI, 29. ex quibus (provinciis) admodum pauci in patriam revertuntur; T V, 106.

sero: f. spargo; Ti 46.

serpo: hoc aut in immensum serpet, aut nihil horum recipiemus; N III, 52. statum: f. volo.

spargo: credo deos immortales sparsisse animos in corpora humana, ut essent, qui terras tuerentur; C 77. alios in terram, alios in lunam, alios in reliquis mundi partes ... spargens quasi se rebat; Ti 46. tum in optimam segetem praecleara essent sparsa semina; in R V, 11. quod (genus humanum) sparsum in terras atque satum divino auctum sit animum munere; L I, 24. f. lunam.

specto: quae (demus) spectat in nos solos; O I, 58. ni prius ... sancta lovis species claros spectaret in ortus; D I, 20.

subrogo: in annum posterum decemviro alios subrogaverunt; R II, 61.

subvolo: ut ... hae (partes) rursus rectis lineis in caelestem locum subvolent; T I, 40.

succedo: nisi in voluptatis locum dolor forte successerit; F I, 56. in gruis (ducis) locum succedit || proxima, al. || (cius) ex iis, quae adquirentur; N II, 125. ut ... in eorum (heredum) locum ipse succedat; O III, 76.

sum: in quem (Roscius) etiam illud est eius (Catali) constiteram ..; N I, 79. ut eris in famulos, si aliter teneri non possunt; O II, 24. hoc si est in libris, in quem hominem et in quod tempus est? D II, 110.

sumo: ut ... Epicurum .. et Metrodorum non fero praeter suos quisquam in manus sumit; T II, 8.

suscipio: ut ille Cato ... in populi Romani civitatem inceptus est; L II, 5.

suspicio: quae (res) prima impulit etiam, ut suspiceremus in caelum; R III, 3.

temporo: ea cum tria (deus) sumpsisset, in unam speciem temperavit; Ti 22.

tollo: in caelum: f. caelum, II, 4. tollo in (5 Et.) B. I, C. 369, b. in currum cum Phaethontem filium (Sol) sustulit; N III, 76. optavit (Phaethon), ut in curram patris tolleretur; O III, 94.

trado: ut de principum filiis x ex || sex, x, al. || singulis Etrusiae populis in disciplinam traderentur; D I, 92.

transeo: cum (bestia) in disparis animantis vitam transire non possit; T V, 38.

transfero: si in plures translata res sit; R I, 60. id .. (verbum) proprie quidem in disparibus coloribus dicitur, sed transfertur in multa disparia; F II, 10. quod nisi idem in amicitiam transferetur, verus amicus nunquam reperietur; Lae 80. hanc quoque iucunditatem, si vis, transfer in animum; F II, 14. qui hos || eos || deos ex hominum genere in caelum translato non re, sed opinione esse dicunt; N III, 53. quae (studia) sero admodum expetita in hanc civitatem e Graecia transtulerunt; T IV, 1. quoniam vera || vel || illa vera || definitio transferri non possit in falsum; A II, 43. quod Spartiatiae etiam in feminas transtulerunt; T II, 36. eum secundus ortus in figuram muliebrem transfert; Ti 45. in suis moribus simillimas figuras pecudum

et ferarum transferetur; T I 45. nihil est... quod de suo genere in aliud genus transferri possit; A II, 50. homo... iustus... nihil cuiquam, quod in se transferat, detrahatur; O III, 75. num illa definitio possit in aliam rem transferri quamlibet; A II, 43. quod (genus) ab Ennio positum in una re transferri in permutatas potest; O I, 51. quod idem licet transferre in voluptatem; F I, 55. ut huius quoque generis laudem iam languenti Graeciae eripiant et transferant in hanc urbem; T II, 5.

transmitti: Caesar cum a summo haruspice moneretur, ne in Africam ante brumam transmitteret; D II, 52.

tribuo: omnem vim loquendi... in duas tributam esse partes; F II, 17. est... animus in partis tributus duas; T II, 47.

trudo: in quorum (pecorum) societatem et hominem et sapientem trudere nefas esse; A fr 20 (3, 18).

vado: † vadit... in eundem carcerem atque in eundem paucis post annis scyphum Socrates; T I, 97.

valeo: "vincere te Romano" nihil magis in se quam in Romano valere; D II, 116. qui ita fatum introducunt, non necessitates adiungant, in eos valet illa conclusio; qui autem causas antecedentis non dicent perfectas neque principales, in eos nihil valet; Fa 42. quaecumque est hominis definitio, una in omnis valet; L I, 29. Fortuna... sit || quae est ||... Huiusce || huiusce || diei (nam valet in omnes dies); L II, 28. hoc evenit, ut in vulgus insipientium opinio valet honestatis; T II, 63.

venio: cum (Cato) venerat ad se in Sabino; R III, 40. eum in Africam venissem; R VI, 9. in Asiam factus imperator venit; A II, 2. cum (animus) exierit et in liberum caelum quasi domum suam venerit; T I, 51. perfluga ab eo (rege) venit in castra Fabrici; O III, 86. si (motus) fortunae mutationesque rerum in virtutis certamen venerint; F V, 71. mulieres... in India... in certamen iudiciumque veniunt; T V, 78. eum (filium)... in conspectum suum venire vetnit; F I, 24. id, quod a nostris hominibus saepissime usurpatum iam in proverbii consuetudinem venit; O II, 55. venit... iam in contentionem, utrum...; D II, 129. si res in contentionem venit; O II, 71. Aristides... in contentione magna expectatione venit; O III, 49. quae in controversiam veniunt; F IV, 24. ad eam (uxorem Alexander) ex epulis in cubiculum veniens; O II, 25. cum ad me in Cumanum salutandi causa uterque venisset; F I, 14. cum res agatur in discrimenque ventum sit; O II, 33. si quis in domum aliquam aut in gymnasium aut in forum venerit; N II, 15. quasi in familiam patriciam venerit, (Fibrenus) amittit nomen obscurius; L II, 6. cum (Dionysius)... in fanum venisset Iovis Olympi; N III, 83. veniamus in forum; N III, 74. † domum, cum (Xerxes) tanto impetu in Graeciam venisset; F II, 112. quom (Gellius) pro consule ex praetura in Graeciam venisset; L I, 53. gymnasium: † domum, cum in hortos D. Bruti auguris commentandi causa... venissemus; Lae 7. ventum in insulam est; L II, 6. qui (Pythagorae) cum Supero regnante in Italia venisset; T I, 38. Platonem ferunt, ut Pythagorae cognosceret, in Italiam venisse; T I, 39. qui (Pythagoras) cum post hunc Phisium sermonem in Italiam venisset; T V, 10. iudicium: † certamen; T V, 78. cum ambulandi causa in Lyceum venissemus; D I, 8. tum... primum (sati libri) in Antiochi manus venerat; A II, 11. quae in manus mea

venerunt; O III, 34. prima veniet in medium Epicuri ratio; F I, 13. illud... mihi ante hoc tempus numquam in mentem venit a te requirere; A I, 3. qui, quodcumque in mentem veniat, aut quodcumque occurrit, se sequi dicent; F IV, 47. venit... mihi Platonis in mentem; F V, 2. ego... facile contra passus ne in mentem quidem mihi aliquid contra venire; T I, 55. quo (sapiente) quid sit beatus, mihi certe in mentem venire non potest; T V, 81. mihi... non tam facile in mentem venire solet, quare verum sit aliquid, quam quare falsum; N I, 57. quia multa venient in mentem acuta atque subtilia; N I, 60. haec mihi fera in mentem veniebat; N II, 168. quid in mentem venit Callietheni dicere deos galis signum dedisse cantandi? D II, 57. miror, quid in mentem venerit Theophrasto in eo libro; O II, 56. ne in ordinem veniam; F II, 79. tu non vides unius... superbis Tarquinii nomena hanc populo in odium venisse regum? R I, 62. ne veniet quidem in eum ordinem quicumque vitii particeps; L III, 29. cum... in eam ipsam partem orbis venerit, in qua... aut in eam, quae...; D II, 89. Sybarim et Crotonem et in eas Italiae partis Pythagoras venisse reperitur; R II, 28. ut... videar aliquando... in portum ex longa navigatione esse venturus; C 71. tamquam in possessionem suam venerit; O I, 134. Terinaeum quandam Elysium... venisse in psychomantium; T I, 115. Gracchus cum... rem... illam in religionem populo venisse sentiret; N II, 10. si constitutoris cupiam te advocatum in rem praesentem esse venturum; O I, 32. cum in sua rura venerunt; T V, 102. quod in eam (Samum) pater eius (Epicuri) Neocles agrippeta venerat; N I, 79. veniet in senatum Cato; Fa 28. in senatum (Regulus) venit; O III, 100. venio in senatum frequens; C 38. hinc, quodcumque in solum venit, ut dicitur, effingit; N I, 65. cum... venissemus in Academiae non sine causa nobilitata spatia; F V, 1. si progredientem rem publicam atque in optimum statum... venientem videris; R II, 30. nonne apicis, quae in tempora veneris? R VI, 17. cum Athenis ludis quidam in theatrum grandis nato venisset; C 63. ut ventum est in trivium; D I, 123. veniet in Tusculanum Hortensius; Fa 28. qui quondam in vacua venerunt; O I, 21. veni in eius (pueri Luculli) villam; F III, 7. cum in villam Luculli ventum esset; fr V, 17. intellegit, quem ad modum a natura subornatus in vitam venerit; L I, 59.

vergo: omnibus eius (terrae) partibus in medium vergentibus; N II, 116.

verto: quod fit, cum terra in aquam se vertit; N III, 31. forum: bgl. II. versus. semina malorum, quae in his mediis inclusa sint, in contrarias partis se vertere; D II, 33. reliqua se in sanguinem vertunt; N II, 137.

vindico: aliqua potestas sit, vindicet se in libertatem; A fr 15. his terroribus ab Epicuro soluti et in libertatem vindicati; N I, 56. et a regum et a patrum dominatione solere in libertatem rem populi vindicari; R I, 48. in libertatem vindicari vult? P 41.

vivo: nos in diem vivimus; T V, 33.

voco: Hannibalem... visum esse in somnis a Iove in deorum concilium vocari; D I, 49. quid me... in invidiam et tamquam in contentione vocat? A II, 144. alii de vita, alii de gloria et benevolentia civium in discrimen vocantur; O I, 83. nec... (fortis civis) criminibus falsis in odium aut in invidiam quemquam vocabat; O I, 86. † contentionem. cum (P. Sulpicius) seditiosam... civem, C. Norbanum, in iudicium vocavit;

O II, 49. (Sophocles) a filiis in iudicium vocatus est; C 22. SI IN IUS VOCAT; L II, 9. odium: f. invidiam. in longum sermonem me vocas; L I, 13.

volo: neque .. serpit, sed volat in optimum statum instituto tuo sermone res publica; R II, 33. vomo: qui (asoti) in mensam vomat; F II, 23. utor: qua (benignitate) posui in plures usus sis, eo minus in multos uti quoque; O II, 52.

II. nach **Subjektivem und Adverbien**: aequalibus: quod (status) non esset in omnis ordines civitatis aequalibus; R II, 62.

beneficus: ii .. arbitrantur se beneficos in suos amicos visum iri; O I, 43. si sunt di, benefici in homines sunt; D II, 104. cum in hos (socios) benefici esse deberemus; O III, 88.

crudelis: eos (Torquatos) ... in liberos atque in sanguinem suum tam crudelis fuisse, .. ut ..? F I, 34.

difficilis: 'parentem habere avarum, inlepidum, in liberos difficilem'; N III, 72.

gloriosus: nisi forte, quod gloriosum sit in vulgus, id honestum velimus dicere; A II, 140.

hospitalis: Cimonem Athenis || [Athenis] || etiam in suos curiales Laciadas || [Laciadas] || hospitem fuisse; O II, 64.

immutabilis: nec magis immutabile ex vero in falsum necatus est Scipio quam necabitur Scipio; Fa 18.

ingratus: cum Epicurus ... in Democritum ipsum ... fuerit ingratus; N I, 93.

iniquus: desitum est .. videri quicquam in sociis iniquum; O II, 27.

iniuriosus: quod ... primum in eo peccant, quod iniuriosi sunt in proximis; O I, 44.

iniustus: id quam iniustum in patriam et quam turpe || [et quam intulle] || esset, non videbat; O III, 82.

liberalis: qui aliis nocent, ut in alios liberales sint; O I, 42. ut facultas sit, qua in nostros simus liberales; O I, 52.

nefarus: multa praeteres commemorarem nefaria in socios; O II, 28.

nobilis: erat .. illa (sphaera) venustior et nobilior in vulgus; R I, 21.

perindulgens: qui (vir) perindulgens in patrem, idem acerbe severus in filium; O III, 112.

pious: ipsi patriam conducit pios habere cives in parentes; O III, 90.

propensus: in eum fere est voluntas nostra propensus; O II, 69. propensior benignitas esse debet in calamitosos; O II, 62. ut in iis rebus, inter quas nihil interest, neutram in partem propensiores sumus, item ..; F V, 30.

qualis: quales in eos esse debemus, qui iam profuerunt? O I, 48. non est .. amici talem esse in eum, qualis ille in se est; Lae 59.

redux: f. III. dux. — severus: f. perindulgens. taeter: qui (Critias) in eum (Theramenum) fuerat taeterrimus; T I, 96.

talis: f. qualis; Lae 59.

versus: is (Craesus) primus instituit in forum versus agere cum populo; Lae 96.

usque: f. I. infundo in sinus. penetrō; N II, 153.

III. nach **Substantiven und Verbindungen von Substantiven und Verben**: emendatio philosophiae) omnino aditum nullum habere potest in urbem, in forum, in curiam; F IV, 21.

adventus: vos .. (talem conformationem) adventum in animos et introitum imaginum dicitis; N I, 105.

amor: natura ... ingenerat .. in primis praecipuum quandam amorem in eos, qui procreati sunt || [ingenerat ... procreati sunt] ||; O I, 12.

ascensus: propter quae datur homini ascensus in caelum; L II, 19. hoc iis (animis) faciliorem adscensum et reditum in caelum fore; fr V, 97.

auctoritas: tenebat (Appius) non modo auctoritatem, sed etiam imperium in suos; C 37.

beneficium: nisi meo in rem publicam beneficio, ubi triumpharet, esset habiturus; O I, 78.

benivolentia: prima .. commendatio proficitur a modestia cum pietate in parentes, in suos benivolentia; O II, 48. ut nostra in amicos benivolentia illorum erga nos benivolentiae pariter aequaliterque respondet; Lae 56.

bonitas: quid dicam ... de pietate in matrem, liberalitate in sorores, bonitate in suos, iustitia in omnes? Lae 11.

caerimoniae: neque solum in homines obsequia, sed etiam in deos caerimoniae religionisque tolluntur || tolluntur ||; L I, 43.

caritas: ut in fabulis ... retigunt .. caritatem in pastores; Lae 70.

commendatio: vide, ne plus commendatio in vulgus ... molestiae habeat; T V, 103.

commutatio: ita sit, ut commutatio ex vero in falsum ne in futuro quidem ulla fieri possit; Fa 17.

consensio: consensionem in naves || navis || cum fuga ... fore; D I, 68.

crudelitas: nec .. levitatis Atheniensium crudelitatisque in amplissimos civis exempla deficiunt; R I, 5. cum extitisset in cives tanta crudelitas; O II, 27.

cursum: nec .. omnibus iidem illi sapientes arbitrati sunt eundem cursum in caelum patere; fr IX, 12.

dux: quae (vita) in claris viris et feminis dux || redux || in caelum soleret esse; T I, 27.

elogium: in quem (A Attium Calatium) illud elogium; hunc unum ..; C 61.

epigramma: Callimachi quidem epigramma in Ambraciotam Cleombrotum est; T I, 84.

imperium: f. auctoritas.

impetus: multo .. et in hostem et in improbum ceterum vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43. f. facto, III. impetum (4 Et) S. 17. a. impietas: ita ad impietatem in deos in homines adiunxit iniuriam; N III, 84. scelus in homines atque in deos impietatum || impietatum || nulla expiatio est; L I, 40.

iniuria: in homines: f. impietas; N III, 84. quae .. lex ... in muliere plena est iniuriae; R III, 17.

introitus: f. adventus.

iter: Eudemum Cyprum ... iter in Macedoniam facientem Pheras venisse; D I, 53.

iussum: quom legis haec vis sit; || ut sit || scitum et iussum in omnis; L III, 44.

iustitia: in aliquo: f. bonitas. [maximum .. exemplum est iustitiae in hostem a maioribus nostris constitutum]; O I, 40.

leges: f. I. fero in homines. — liberalitas: f. bonitas. — luctus: f. sumptus.

migratio: migrationem esse mortem in eas oras, quas, qui e vita excesserunt, incolunt; T I, 98.

moderatio: mundi divina [in homines] moderatio profecto nulla est; N III, 85.

mutatio: quae .. ex alio in aliud (genus esset) vicissitudo atque mutatio; T V, 69.

obsequia: f. caerimoniae.

odium: canum ... tam .. amans dominorum adulatio tantumque odium in externos ... quid significat? N II, 158. ut odium mulierum, ut in hominum universum genus; T IV, 25.

pietas: ut augetur pietatem in deos; L II, 26. matrem: f. bonitas. parentes: f. benivolentia; O II, 46.

poena: vgl. I. mediator.

potestas: horum (consilii, rationis, mentis) .. potestas in totum animum esse debet; T IV, 77. nostri .. omnes reges vocitaverunt, qui soli in populo perpetuam potestatem habent; R II, 49. * sunt .. omnes, qui in populum vitae neque potestatem habent, tyranni; R III, 23.

reditus: is .. (animi) reditus in caelum patere; Lae 153. f. ascensus; fr V, 97. reditu .. in castra liberatum se esse iure iurando interpretatur; O III, 113. docti homines ... aperuerunt sibi reditum in hunc locum; R VI, 18. si reditum in hunc locum desperaveris; R VI, 25.

religiones: f. caerimoniae. — scelera: f. impietas; L I, 40. — scilium: f. iussum.

sumptus: abonos || nos, sos || leto datos divos habent; sumptum in ollos lactuque minuunt; L II, 22.

tribunum reperio: neminem in nos mercede ulla tribunum potuisse reperiri, nisi ..; L III, 21. via: ea vita via est in caelum et in hunc coetum eorum, qui ..; R VI, 16. ut (interit) ... gradus unus in ea via, quae est hinc in Indiam; F III, 45.

vicissitudo: f. mutatio.

vis: negat (Epicurus) ullam in sapientem vim esse fortunae; T III, 49.

IV. **zum ganzen Satz gehörige Bestimmungen:**

1. **Num:** hanc ... conjunctionem duplicem in longitudinem (deus) diffidit mediaeque accommodans mediam quasi decussavit, deinde in orbem intorsit; T I 24. quod eorum (astrorum) motus in orbem circumque ferretur; N II, 44. eum (mundum deum) ... caelo ... in orbem incitato complexus est; T I 20. f. longitudinem, partem: f. 3.

2. **Zeit:** solis defectiones itemque lunae praedicantur in multis annos ab his, qui ..; D II, 17. vgl. I. subrogo. deorum cultus religionumque sanctitates existunt in dies maiores atque meliores; N II, 5. f. dies, V, 3. in (7 St.) B. I. E. 704. a. ut, si fieri possit, (sapientia) virtutem in perpetuum abiciat, ut dolore omni liberetur; F V, 93. ea lege esse nos natos, ut nemo in perpetuum esse posset expertus mali; T III, 59. quis .. te potius ... dixerit ... de consiliis in posterum providendis? R I, 71. admirandum tantum maiores in posterum providisse; L III, 44. haec in posterum gratiora; O II, 60. quod (amicitia) bonam spem praelucet in posterum; Lae 23. quo minus (sapientia) in omne tempus rei publicae sive consulat; T I, 91. quibus (rebus) ab aeterno tempore fluentibus in aeternum ratio tamen mensque moderatur; T V, 70. defectiones solis et lunae cognitae praedictaeque in omne posterum tempus; N II, 153. cum tu duobus huius urbis terroribus depulsis in omne tempus prospereris; R I, 71.

3. **Weise:** in utramque partem multa disseruntur; A I, 46. ut (disputationes) in utramque partem dicendo et audiendo || dicendo || eliciant et tanquam expriment aliquid; A II, 7. ea (visa reliqua), quae interrogati in utramque partem respondero possimus; A II, 104. hac de re in utramque partem et dicta sunt et scripta multa; A II, 108. utramque in partem multa dicuntur; A II, 124. quae dicuntur in utramque partem; A II, 133. illa nobis simplex fuit in utramque partem disputatio; F III, 3. ut in utramque partem ita paria redderent, uti nulla selectione uterentur; F III, 12. ab Aristotele .. principe de singulis rebus in utramque partem dicendi exercitatio est instituta; F V, 10. non sentientis ...

nihil est, ullam in partem quod intersit; T I, 24. mihi semper Peripateticorum Academiaeque consuetudo de omnibus rebus in contrarias partis disserendi ... placuit; T II, 9. quorum oratio nihil ipsa iudicat, sed habetur in omnis partis; T V, 83. si immensam et interminatam in omnis partis magnitudinem regionum videritis; N I, 54. quoniam in utramque partem vobis licet disputare; N II, 168. quod in ista parte || [perspicuum in istam partem] || ne egere quidem oratione dixeris; N III, 8. ut in utramque partem perpetua explicaretur oratio; Fa I. cum ... neque sit ignota consuetudo sua contrarias in partis disserendi; R III, 8. quorum (sonorum) dici vi potest quanta sit vis in utramque partem; L II, 38. quibus (praecipitis) in omnis partis suas vitae conformari possit; O I, 7. ingenii magni est ... aliquando ante constituere, quod accidere possit in utramque partem et quid agendum sit; O I, 81. studioso .. plerique praesertim in hanc partem facta principum imitantur; O I, 140. magnam vim esse in fortuna in utramque partem .. quis ignorat? O II, 19. quamquam fortuita sunt, tamen sine hominum opibus et studiis neutram in partem effici possunt; O II, 20. quae qui in utramque partem excelso animo ... despiciunt; O II, 37. testes sunt permulti in utramque partem; O II, 43. facilitate .. et in optimam partem cognoscuntur adulescentes, qui ..; O II, 46. in utramque partem (Hecato) disputat; O III, 89. vgl. I. fundo, moveo. innumerabilia dici possunt in hanc sententiam; F III, 38. est quidam Graecus vulgaris in hanc sententiam versus; D II, 12. hoc idem significat Graecus ille in eam sententiam versus; D II, 25. cum .. proprium sit Academiae ... conferre causas et, quid in quaerentia dicit possit, exprimere; D II, 150. plura .. in eam sententiam ab eisdem contra verendum disputantur; O I, 128. sunt haec ... [in significatione] eventis [in significationem] eventus, al. || animalversa et notata; D I, 12. Epicurus ... de (re) illustri et facili et iam in vulgus pervagata loquitur; F II, 15. sani pulchritudo et vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen, atque id in vulgus; D II, 86. quo minus in vulgus et in fero diceret; R III, 42. Cato ... perfectus mea sententia Stoicus. ... ea sentit, quae non sane probantur in vulgus || vulgus ||; P 2. illam .. quasi parentem huius universitatis ... indicare in vulgus nefas; T I, 6. f. I. valeo. II. gloriosus, nobilis. III. commendatio.

4. **diistributio:** perspicuum est ... quanta in singulos reges rerum bonarum et utilium fiat accessio; R II, 37. vgl. I. numero.

5. **Clippen:** pari animo Lacedaemonii in Thermopylis occiderunt, in quos Simonides *dic, hospes ..; T I, 101. post in Africam, inde ad consulatum; A II, 1. in aurem Pontius; Scipio*, inquit, vide, quid agas*; Fa fr 5. Marius ab subsellii in rostra recta; O II, 80.

6. **Säden:** horum f in severitate dicitur inhoruisse primum civitas; R IV, 6. ut ... sentiant mulieres naturam || in naturam || feminarum omnem castitatem pati; L II, 29. † convertentur lex in omnis est; L III, 17.

7. **mit Abiatio:** is, an, auf, unter, bei, während, hinsichtlich; I. nach Verben: abicio: quod (Polycrates) anulum, quod delectabatur, in mari || mare || abiecerat; F V, 92. und a: f. adfigo.

8. **abstrudo:** naturam accusa, quae in profundo veritatem, ut ait Democritus, penitus abfuderit; A II, 32.

9. **absum:** vis in populo abesto*; L III, 11. acquiesco: senes in adolescentium caritate adquiescimus, ut in vestra, ut in Q. Tiberonis;

Lae 101. in cupressetis Gnosiorum et spatii silvestribus (Plato) crebro insistens, interdum adjuvans; L I, 15. qui iam aetate proveci in nostris libris adquecunt; D II, 5. quia facillime in nomine tuo acquiescit; F III, 6. spatii: f. cupressetis.

adfigo: nos in exigua eius (terrae) parte adfixi; R I, 26.

adfligo: quem (anguem Iovis satelles) ... abicit || abicit || effantem et laceratum adfligit in unda; D I, 106.

adsido: in bibliotheca, quae in Lycio est, adsedimus; D II, 8.

adsisto: quia nusquam erat scriptum, ut contra omnis hostium copias in ponte unus adisteret; L II, 10.

adsum: qui ... quasi doctissimorum hominum in concilio adsint; R I, 28. quod .. Nonis in conlegio nostro non adfuisse; Lae 8. quod aderam Laenati et Pupilio consulibus in consilio; Lae 37. si nuper in hortis Scipionis ... adfuisse; Lae 25. in quibus (locis) eorum, quos diligimus aut admiramur, adsunt vestigia; L II, 4. in obsequio .. quoniam Terentiano verbo inbenter ntimur, comitas adsit; Lae 89. quod Diana, cum in partu Olympiadis adesse voluisset, adfuisse domo; N II, 69.

aedifico: quod in excelsiore loco Veliae coepisset aedificare eo ipso, ubi rex Tullus habitaverat; R II, 33. quod praecoram aedificasset in Palatio ... domum; O I, 138.

agnosco: qui illa in Socrate vitia non agnosceret; T IV, 80. quae (virtus) cum ... ostendit suum lumen et idem aspexit adgnovitque in alio; Lae 100.

alo: alterius mens rationibus agitandis ... alebatur ... alterius in caede et || in || iniuriis; T V, 66.

ambulo: f. **ambulo**, II. alqs. familiaris (5 Et.) Ø. I, 6. 152, b.

animadverto: quod .. quale sit, etiam in bestiis quibusdam animadverti potest; Lae 27. cum magnam animadverteret in bonis et possessionibus difficultatem; O II, 81. cum caelum discessisse visum est || esset || atque in eo animadversus globi; D I, 97. in nubibus numquam animadvertisti leonis formam aut hippocentauri? D II, 49. possessionibus: f. bonis.

appareo: in quo (Volcano) stante atque vestito leviter apparet claudicatio non deformis; N I, 83. in quo vis morbi tanta non apparet; Fa 17. in quo aliqua significatio virtutis apparet; O I, 46. in quibus nulla temeritas, sed ordo apparet et artia quaedam similitudo; N II, 82. quid est in his (rebus terrestribus), in quo non naturae ratio intelligentis apparet? N II, 120. ut in eo moderatio et temperantia apparet cum specie quadam liberali; O I, 96. id .. (augurium saeculorum futurorum) in maxime ingenis altissimisque animis et existit maxime et apparet facillime; T I, 33. quod plenus aër est immortalium animorum, in quibus tanquam insignitae notae veritatis appareant; D I, 64. similitudo magis apparet in bestiis; T I, 80. quid loquar, quanta ratio in bestiis ad perpetuam conservationem earum generis apparet? N II, 128. quodsi hoc apparet in bestiis; Lae 81. quae (similitudo) etiam in ingenis, non solum in corporibus apparet; T I, 79. ignoretur in omnibus cubiculari apparere serpentes || (ignoretur ... serpentes) ||; O III, 54. ut in tantis descriptionibus divina solertia apparet; N II, 110. nec video, qui magis in multitudine dominati rei publicae nomen apparet; R III, 45. in factis immutabilitatem apparere; Fa 17. quae similitudo in genere etiam

11.

humano apparet; F V, 42. ut tanquam in herbis non fallacibus fructus apparet; Lae 63. ea in optima quibus indole maxime apparet; F V, 61. ingenis: f. animis; T I, 33. corporibus, de qua (humatione et sepultura) Socrates ... quid senserit, apparet in eo libro, in quo moritur; T I, 102. locis: f. rebus; N II, 162. quoniam illud maiorum vigilarum munus in tuo nomine apparuit; P 5. non solum in hac parte honestatis, ... sed etiam in tribus superioribus quid deceat apparet; O I, 94. cum eae (similitudines) plurimis in rebus appareant; A II, 54. quae (divinatio) multis locis, rebus, temporibus apparet cum (in) privatis tum maxime || in || publicis; N II, 162. quia nulla in visis distinctio apparet; A II, 48. in multis etiam vitiiis (haec proclivitas) apparet; T IV, 28.

aspergo: aspersa tenere pigmenta in tabula oris liniamenta efficere possunt; D I, 23.

aspicio: f. agnosco; Lae 100.

caveo: in iure cavere ... vehementer .. ad opes augendas pertinet; O II, 65.

cedo: nec in philosophia cniquam cessit et vitae gravitate praestitit; fr V, 66.

cerno: illud .. honestum ... etiam si in alio cernimus, [tamen] nos movet; O I, 55. ut magis in aliis cernamus quam in nobismet ipsis, si quid delinquitur; O I, 146. sive in singulis sive in universo genere (animal) cernatur; T I, 11. id .. ipsum cernitur in duobus; O I, 67. f. bonis. ut ... iustitia in suo cuique tribuendo (cernatur); F V, 67. in infirma aetate imbecillaque mente vis naturae quasi per caliginem cernitur; F V, 43. facile est hoc cernere in primis puerorum aetatibus; F V, 55. quam similitudinem cernere possumus in iis quas, quae ..; N II, 27. oculi in iis artibus, quarum iudicium est oculorum, in pictis, fictis caelatisque formis, in corporum etiam motione atque gestu multa cernunt subtilius; N II, 145. virtus in animi bonis et in corporis cernitur et in quibusdam, quae ..; A I, 21. ea .. actio in hominum commo odia tuendis maxime cernitur; O I, 153. quae (virtutes) in communitate cernuntur et in societate generis humani; O III, 118. quarum (partium) altera in animi excellentis magnitudine et praestantia cernitur, altera in conformatione et moderatone contentivae et temperantiae; O III, 96. quoniam decorum illud in omnibus factis, dictis, in corporis denique motu et statu cernitur; O I, 126. ut ... prudentia in dilectu bonorum et malorum (cernatur); F V, 67. quarum (bestiarum) in fetu et in educatione laborem cum cernimus; F III, 62. factis: f. dictis. formis, gestu: f. artibus.

generis: f. aliquo; T I, 11. si iam possent in homine vivo cerni omnia, quae nunc tecta sunt; T I, 50. ut fortitudo in laboribus periculose cernatur; F V, 67. quae (animi elatio) cernitur in periculis et laboribus; O I, 62. magnitudine, moderatone: f. conformatione. mente: f. aetate. motione: f. artibus. motu: f. dictis. in qua (parte honestatis) veracundia et quasi quidam ornatus vitae ... cernitur; O I, 93. periculo: f. laboribus. praestantia: f. conformatione. in quibus (pueris) ut in speculis natura cernitur; F V, 61. ut, quem ad modum stellae in radiis solis, sic istae (accessiones) in virtutum splendore non cernantur quidem; F V, 71. est .. primum (principium), quod cernitur in universi generis humani societate; O I, 50. f. communitate. ut .. qui se tradidit || tradet ita, al. || quieti preparato animo, ... certa et vera cernit in somnis, sic ..; D I, 121. speculis: f. pueris. splendore: f. radiis. statu: f. dictis. ut .. temperantia in praetermittendis voluptatibus

33

(cernatur); F V, 67. in ea (voluptate) .. spernenda et repudianda virtus vel maximo cernitur; L I, 52. cesso: neque (Leontius Gorgias) unquam in suo studio atque opere cessavit; C 13.

cognosco: quibus (litteris) in hoc ipso mundo caelum, terras, maria cognoscimus; T V, 105. multa in eo viro praeclara cognovi; C 12.

cobibeo: interest inter causas fortuito autegressas et inter causas cobibentes in se efficientiam naturalem; Fa 19.

commemoror: satine vobis videor pro meo iure in vestris auriibus commentatus? F V, 75.

commemoror: in quibus (locis) diutius commemoratus sum; Lae 68.

compareo: cum .. aliquid actum est, in quo media officia compareant; O III, 15.

conco: in causis conditae sunt res futurae; D I, 128. qui omnia bonum in visceribus medullisque consideris; T V, 27. ii .. (Amphilochus et Mopsus) urbis in ora maritima Ciliciae Graecae considerunt; D I, 88. ut ... in ostio Tiberino ... urbem Ipsae conderet; R II, 5. in || t || in || eo sepulchro ... regem nostrum Numam conditum accepimus; L II, 56. visceribus; f. medullis.

congrego: Polemo et Crates unaque Crantor in Academia congregati; A I, 34. qui (magi) congregantur in fauo commentandi causa; D I, 90.

congruo: in .. his omnibus responsa haerospicum cum Sibyllae versibus congruebant; D I, 97. couloco: f. **conloco** (30 St.) B. I, S. 493 f. conquiesco: qui potest esse vita 'vitalis', ut ait Ennius, quae non in amici mutua benivolentia conquiescit? Lae 22.

consentio: illa, in quibus consentiunt; A II, 135. si universi videre optimum et in eo consentire possent; R I, 52.

conservo: qui ... conservat .. eos, quibus est praepositus, quam optima in condicione vivendi; R II, 47.

consido: f. **consido** (12 St.) B. I, S. 504.

consigno: ut ... quasi consignatas in animis notiones, quae *hvwlog* vocant, haberemus; T I, 57. quem (diem) apud Ennium et in maximis annualibus consignatum videmus; R I, 25. consisto: f. **consisto** (17 St.) B. I, S. 507. b. conspicio: quod ... conspicio in meo regno et his tectis P. Corneliuum Scipionem; R VI, 9.

constituo: praedonum ille concensus et tu duce latrocinium in foro constitutum, ... non civitas erat; P 27. qui (Epicurus) omne iudicium in sensibus et in rerum motibus et in voluptate constituit; A II, 142. qui in una virtute constituant finem bonorum; F IV, 45.

consto: nec officia nec virtutes in ea ratione nec amicitiae constare possunt; F V, 22.

construo: dentibus .. in ore constructis mauditur .. cibus; N II, 134.

consumo: f. **consumo** (25 St.) B. I, S. 522. f. contero: an ille ... se, ut Plato, in musicis, geometria, numeris, astris contereret? F V, 72. quodsi (philosophi) essent eo animo, ut vellent aetatem in litibus contereret; L I, 53. ut eos ... in rebus quaerendis explicandisque naturis aetates contereat videamus; F V, 57.

contineo: ut ... referendum gratiae principia in nobis contineremus; F V, 43. ut omnia, quae aluntur et quae crescant || aluntur atque crescant ||, continentur in se vim caloris; N II, 23. in his .. tribus continetur cura etiam illa, ut probentur iis; O I, 126. (deus) animal unum aspectabile, in quo omnia animalia continerentur, effectus; Ti 12. quod (artes) ... continentur quidam in se ratione constitutum et via; F III, 18.

in quibus (libris) omnis eius loci quaestio continetur; D II, 8. motus .. voluntarius eam naturam in se ipse continet, ut sit in nostra potestate; Fa 25. quae causa in rerum natura continebatur, fore ut is (Philoctetes) in insula Lemno linqueretur? Fa 36. dum illa (patria) sit maior, haec in ea continetur; L II, 5. in qua (sapientia) continetur decorum et || [decorum et] || hominum communitas et societas inter ipsos; O I, 153. dolus .. malus in simulatione, ut ait Aquilius, continetur; O III, 61. agitatio mentis ... potest nos in studiis cogitativis etiam sine opera nostra continere; O I, 19.

contineor: (me) resupinum in caelo coutieri maximum ac mirificum facimus; D I, 44.

convenio: uno in loco || unum in locum || omnes adversariorum copiae convenissent; D II, 52.

cubo: in eo conclavi ei (Deiotaro) cubaudum fuisse, quod proxima nocte corruit; D II, 20.

cunctor: is ... cunctari illum (Diagoram) diutius in vita fortunae obiectum iutile putabat ipsi; T I, 111.

defigo: ut ... disputas non vaganti oratione, sed defixa in uua re publica; R II, 22.

defodio: cotem .. illum et novaculum defossum in comitio ... accepimus; D I, 33.

delector: in hoc admodum delector, quod ...; L II, 17. qui tuis || in || litteris delectantur; L I, 5. quae manus significat illum (Chrysipsum) in hac esse rogatiuncula delectatum: 'numquidnam ...?' F I, 39.

deliro: nec adducar .. in extis totam Etruriam delirare; D I, 35.

delitisco: qui (Arcesillas) in eorum auctoritate delitesceret || delitesceret ||, qui ... A II, 15. ut (bestiae) in cubilibus delitescant; N II, 126.

demergo: qui demersi sunt in aqua; F III, 48. cerebro, corde: f. sanguine. (C. Marius) expulsus, egeus, in palude demersus; F II, 105. in profundo veritatem esse demersam; A I, 44. ne || nec || tam vegeta mens aut in corde cerebro aut in Empedocleo sanguine demersa iaceat; T I, 41.

depono: Alexander in Cilicia deposuisse apud Solensium in delubro pecuniam dicitur; L II, 41.

describo: (eum) animadvertens dicitur in arena geometricas formas quasdam esse descriptas; R I, 29. qui (Archimedes) dum in pulvere quasdam describit attentius; T V, 50.

desudo: in his (exercitationibus, curricula) desudans atque elaborans; C 38.

desum: in iis non deerit sapientia, nec quid faciat nec quid respondeat; A II, 110. in quo deficit fortasse ratio; R II, 57.

dominor: dominans ille in vobis deus; T I, 74. in his ipsis rebus ... natura dominiatur; L II, 2.

dormio: Platoni cum in cunis parvulo dormienti apes in labellis condesissent; D I, 78.

duco: f. **duco**, IV, 1. (9 St.) B. I, S. 775. a. **bonus**, B, b, II, 5. duco in (4 St.) B. I, S. 358. b. offingo: speciem (naturam) ita formavit oris, ut in ea peius reconditos mores effingeret; L I, 26.

elaboro: f. **elaboro**, II, 2 (11 St.) B. I, S. 804. b.

eluceo: ut ... animi excellentia magnitudoque cum in augendis opibus utilitatibusque et sibi et suis comparandis, tum multo magis in his ipsis despicendis eluceat; O I, 17. f. **eluceo**, alqd. decorum, lumen, sciutilia (B. I, S. 807. b).

erro: errat in eo, quod ... existimat; O III, 26. quodsi in hoc erro, qui animos hominum immortales esse credam, libenter erro; C 85.

ut ait Homerus de Bellerophonte: «qui miser in campis maerens errabat Aleis; T III, 63. eandem gentem in fulgoribus errare; D I, 35. nisi forte se intellexerit errasse in deligendo genere vitae; O I, 190. cum in locis solis maestus erraret; D I, 57. si aut re ignorat aut errat in nomine; F IV, 57. errabat .. multa in rebus antiquitas; D II, 70. hominum est parum considerate loquentium atque in maximis rebus errantium; O II, 6. in his (signis) si qui erraverunt; N II, 12. «signaris homines in vita mentibus errant; T I, 115. nos in nostra urbe peregrinantes errantique ... tui libri ... reduxerunt; A I, 9. evigilo: in quo evigilarunt curae et cogitationes meae? P 17.

exaedifico: in eorum (Larum) sedibus exaedificatum templum Licentiae; L II, 42.

excello: in quo non possint plures excellere; O I, 26. nihil tamen esse, in quo se animus excellens tollere; fr V, 62. ut quisque sibi plurimum || plurimum sibi || confidit, ... ita in amicitia expetendis colendisque maxime excellit; Lae 30. in qua (arte) ... excellit ipse; R I, 20. Scylax, ... excellens in astrologia; D II, 88. in qua (cognitione, scientia) excellere pulchrum putamus; O I, 18. quae in corpore excellenter; F IV, 20. genere: §. **genus**, II, 5. excello in (4 Et.) §. 100. a. ii student plerumque eodem in genere laudis excellere, ut Q. Mucius P. f. in iure civili, Pauli filius Africanus in re militari; O I, 116. quarum (virtutum) est excellens in animorum laude praestantia; F V, 36. si in ceteris .. naturis id cuique esset ultimum, quod in quaque excelleret; F IV, 33. in officiis deligendis id genus officiorum excellere, quod teneatur hominum societate; O I, 160. cum (Anchialus et Cassander) in ceteris astrologiae partibus excellerent; D II, 88. qui (Demetrius) cum in hac ipsa philosophia ... excelleret; F V, 54. cuius (Tulli Hostilii) excellens in re militari gloria magnaque extiterunt res bellicae; R II, 31. §. iure. scientia: §. cognitione. in quo (sermone) Socratici maxime excellunt; O I, 134. ipsarum .. virtutum in alia aliis mavult excellere; O I, 115.

excubo: ut (Lacedaemonii) ... in agro excubarent; D I, 112. qui praerant Lacedaemonis, in Pasiphae fano ... somniansi causa excubabant; D I, 96.

exerceo: in utroque exercebantur; F IV, 6. bene .. illo Graecorum proverbio praecipitur: «quam quisque norit artem, in hac se exerceat»; T I, 41. in quibus (casibus) me fortuna vehementer exercuit; T V, 3. haec aetas ... exerenda .. (est) in labore patientiaque et animi et corporis; O I, 122. haec (naturam animi atque vim) tu exerce optimis in rebus! R VI, 29. M. ... Cethegum ... quanto studio exerceri in dicendo videbamus etiam senem! C 50. ut ... exerceamur in venando ad similitudinem bellicae disciplinae; N II, 161.

exeritico: quam multa, quae nos fugiant in cantu, exaudiunt in eo genere exercitati! A II, 20. earum ... rerum scientiam non doctis hominibus ac sapientibus, sed in illo genere exercitatis concedendam putant; R I, 11. in quibus (rebus sapiens) versatas exercitatusque sit; A II, 110. alii .. in re publica exercitati; D I, 111.

exorior: in his locis, quae nos incolimus, post solstitium Canicula exoritur; D II, 93. nonne ... exortus est, ut in optima re publica T. Graecus, ... sic Arcosia? A II, 15.

existio: ineunte vere in his, quae relicta sunt, existit ... ea, quae gemma dicitur; C 53. Tages quidam dicitur in agro Tarquinensi ... extitisse repente; D II, 50. animis: §. **animus**, II, 5.

existio in (3 Et.) §. 1, §. 191. a. in Lysandri ... statua ... in capite corona subito extitit ex asperis herbis; D I, 75. in Lysandri statuae capite Delpis extitit corona ex asperis herbis; D II, 68. hinc ... in liberis civitatibus regnandi existunt cupiditates; O III, 36. si qui magnis ingenis in eo genere extiterunt; T I, 3. in qua (gloria) multi apud maiores nostros extiterunt; O II, 45. (animorum morbi et perturbationes) in hominibus solum existunt; T IV, 31. quae (ratio, disciplina) perficit in bonis ingenis, id quod iam persaepe perficit, ut incredibilia quaedam ... virtus existeret; B III, 4. quod in maximis animis splendidissimisque ingenis plerumque existunt honoris, imperii, potentiae, gloriae cupiditates; O I, 26. §. appaere in animis; T I, 33. fingebat Carneades in Chiorum lapidicinis saxo diffuso caput extitisse Panisci; D I, 23. potest .. tale aliquid etiam sua sponte in lapidicinis Chiorum extitisse; D II, 49. illa ... tertia parte animi, in qua irarum existit ardor, sedata; D I, 61. si quando aliquid officium extitit amici in periculis aut aequis ad communicandis; Lae 24. et in nostro populo et in ceteris decorum cultas ... existunt; N II, 5. quaecumque mutatio morum in principibus extiterit; L III, 31. existunt .. in re publica plerumque largitores et factiosi; O I, 64. statua: §. capite. quia fetus extitit in sterilitate naturae; D I, 36.

extato: quod extat in annalibus; D I, 51. si multo maiore ex parte extat in utraque (mercatura, aratione) felicitas; T V, 86. si in ea (domo, re publica) nec recte factis praemia extent ulla nec supplicia peccatis; N III, 85. hominum .. similitudo in corporum figura magis extat; T I, 80. quod || in || litteris extat; T I, 38. mercatura: §. aratione. re publica: §. domo.

extruo: in qua (area) civitatem extrueret arbitrato suo; R II, 21.

exultio: in eis ipsis potius exultans gestiensque laetitia turpis est; T IV, 66. cum sit .. campus, in quo exultare possit oratio; A II, 112. quae in omni crudelitate sic exultat, ut vix hominum acerbis funeribus satiatur; R II, 68. in qua (virtutum laude) maxime ceterorum philosophorum exultat oratio; F I, 54.

figo: «obstupit caput at || a, ac || tereti cervice reflexum obtutum in cauda maioris fignae dicas»; N II, 107. cum videmus ... globum terrae eminentem e mari, fixum in medio mundi universi loco; T I, 68. arma, ... quae fixa in parietibus fuerant; D I, 74. «quae (cura) nunc te coquit et versat in pectore fixa»; C I.

fingo: in agris: §. figno; D I, 94. «non est corpus, sed quasi corpus.» hoc intellegem quale esset, si in ceris fingeretur aut fictilibus figuris; N I, 71.

fundo: vim .. omnem eam ... in omnibus corporibus vivis aequabiliter esse fusam; T I, 21. qui (amor, calor) est fusus in corpore; N II, 18. calidum aliquid atque igneum ita in omni fusum esse natura, ut .. N II, 28.

gestio: §. exulto; T IV, 66.

gigno: quod animal in eo (aethere) gignatur; N II, 42. cum in aethere astra gignantur; N II, 42. in quibus (agris) multa propter fecunditatem fingi gignique possunt; D I, 94. quae gignantur in corpore; T I, 80. quae (materia) in corporibus dividit gignitur; T I, 21. sive quae aliae voluptates in toto homine gignantur quolibet sensu; T III, 41. si ea genera beluarum, quae in rubro mari Indiae gignantur, nulla esse dicamus; N I, 97. absurdum esse Aristotelis videtur

in ea parte ... animal gigni nullum putare; N II, 42. quae (bestiae aquatiles) gignantur in terra; N II, 134. quicumque gignantur in omni terra; D II, 92. qui in terra gignantur || gignantur ||; D II, 93. quae in terris gignantur; O I, 22.

gloriosior: isti in eo multum etiam gloriari solent, se ... nec didicisse ...; R I, II, f. **gloriosior**, II, 2 (4 Et.) §. 111, b.

habeo: si (sapientia) in hoc haberet cognitionis notam, eadem uteretur in ceteris; A II, 110. quicumque potest casu esse factum, quod omnes habet in se numeros veritatis; D I, 23. quae ... omnia eam vim seminis habent in se, ut ex uno plura generentur; N II, 127. hunc tu quas conscientiae labe in animo censes habuisse, quae vulnera? O III, 85. omnem ... naturam necesse est ... habere aliquem in se principatum, ut in homine mentem, in belua quiddam simile mentis; N II, 29. quae (turpitudinis) si in deformitate corporis habet aliquod offensivum; D II, 105. horum animorum, quos in fastis habemus; fr V, 35. qui in foro turbae, quicum conloqui libeat, non habeant; R I, 28. homine, natura: f. belua: f. insculpo; A II, 2. inero; T I, 57. T III, 63. N I, 100. scribo; D II, 42. 1, 100. **habeo**, IV, 1 (66 Et.) §. 130, b. f.

habito: Aegypti et Babylonii in camporum patentium aequoribus habitantes; D I, 93. habitent gratis in alieno; O II, 88. Theophrastus ... habitavit ... in eo genere rerum; L III, 14. antea (deus) videlicet tempore infinito in tenebris tamquam in gurgustio habitaverat; N I, 22. vides habitari in terra raris et angustis in locis; R VI, 20. habitari ait Xenophanes in luna; A II, 123. gustatus ... habitat in ea parte oris; N II, 141. cum quidam etiam disputent ceteras voluptates in ipsis habitare sensibus; T V, 111. tenebris: f. gurgustio. terra: f. loca. qui potest ... habitare in beata vita summi mali metus? F II, 92.

haereo: f. **haereo** (15 Et.) §. 136, a. humo: ut ab eius (Amphiarai) solo || solio ||, in quo est humatus, operaria pateretur; D I, 88.

iaceo: sceleribus contaminatos deprimi in tenebris atque in caeno iacere docuerunt; fr IX, 12. cærobro, a.l.: f. demergo; T I, 4. si (Caesar) divinaeset fore ut in eo senatu ... in curia Pompeia ante ipsius Pompeii simulacrum ... trucidatus ... iaceret; D II, 23. lecto: f. lecto. iam decimum annum (Philoctetes) in spelunca iacet; F II, 94. ille certe non fortis, qui iacet in lecto || lecto || umido; T II, 33.

iactare: in quo ... maxime consuevit iactare vestra se oratio; F I, 36. homo demens ... in his undis et tempestatibus ad summam senectutem maluit iactari; R I, 1.

impedio: istuc te ... impedit in navigando, in conserendo ... in uxore ducenda, in liberis procreandis plurimam in rebus; A II, 109.

implico: f. insideo. impono: inpositis in cervicibus nostris sempternum dominum; N I, 54. in libram || libra || ponderibus impositis; A II, 38.

imprimo: quo modo ista aut perspicua dicemus aut in animo impressa subtiliter? A II, 34. f. **animus**, II, 5. imprimo in (6 Et.) §. I, §. 191, a. quid, si in eiusdem modi cerea centum sigilla hoc anulo impressero? A II, 86. esse aliquid perspicui, ... impressum in animo atque mente; A II, 34.

inanibulo: f. **inanibulo** (3 Et.). incido: qui (Sardanapallus) incidi iussit in busto: haec habeo ...; T V, 101. unde ... esset illa laus in summorum imperatorum incise

monimentis? R III, 24. notam est carmen incisum in sepulcro; C 61.

includo: f. **includo** (16 Et.). infigo: in quo (globo) sunt infixi illi, qui voluntur, stellarum cursus sempterni; R VI, 17. quo modo ... deus iste ... aut infixus aut infusus esset in mundo? N I, 28. est infixum in ipsa natura; F V, 27.

infundo: f. infingo; N I, 28. inhaereo: nescio quo modo inhaeret in mentibus quasi saeculorum quoddam aurigium futurorum; T I, 33. permanat in venas et inhaeret in visceribus illud malum; T IV, 24.

inhaeresco: qui (poetae) ... ediscuntur et inhaerescunt penitus in mentibus; T III, 3. at ... in sordibus aurium tanquam in visco (bestiola) inhaeresceret; N II, 144.

inligo: in eo (corpore) influente atque effluente animi divini ambitus inligantur; T I, 47.

innascor: tantus est ... innatus in nobis cogitationis amor et scientiae, ut ...; F V, 48. animo: f. insculpo; N II, 12. quod in hac elatione et magnitudine animi facillime pertinetia et nimia cupiditas principatus innascitur; O I, 64.

inscribo: nostri philosophi nonne in iis libris ipsis, quos scribunt de contemnenda gloria, sua nomina inscribunt? T I, 34. in quibus (mensis) cum more veteris Graeciae inscriptum esset BONORUM DEORUM; N III, 84. quos (senariolos) in eius monumento esse inscriptos acceperam; T V, 64. „quid aliud“, inquit Aristoteles, „in bovis, non in regis sepulcro inscriberes?“ T V, 101.

insculpo: ille in animo res insculptas habebat; A II, 2. omnibus ... innatum est et in animo quasi insculptum esse deo; N II, 12. eadem (natura) insculpsit in mentibus, ut eos (deos) aeternos ... haberemus; N I, 45. perfracto saxo sortis erupisse in robore insculptas priscarum litterarum notis; D II, 85.

insero: ut a pueris tot rerum atque tantarum inaitas ... in animis notiones ... haberemus; T I, 57. quae nemo probaret, nisi inaitum illud in animis haberemus, ... oportere; T III, 63. habebam, inquis, in animo inaitam informationem quandam dei; N I, 100. si modo ... lex est ratio summa inaita in ||[in]|| natura; L I, 18. quod ... calorem inaitum in terris continet || continet || artius; N II, 25.

insideo: quae penitus in omni sensu implicata insidet, imitatrix boni, voluptas; L I, 47.

insido: facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio; T II, 11. cum ... in locis semen insedit; N II, 128. cum ... hic fervor concitatioque animi inveteravit || inveteraverit || et tanquam in venis medullisque insedit || insedit; T IV, 24.

insisto: sin autem usque ad novem verbi gratia sine dubitatione respondes pauca esse, in decimo insistis; A II, 94. in qua (celeritate) non video ubinam mens constans et vita beata possit insistere; N I, 24. in quo (cingulo) qui insistant, adversa vobis urgent vestigia; R VI, 21. cupressetia, spatissis; f. acquiesco; L I, 15. ut (animus) nullam ... oram ultimi || ultimam || videat, in qua possit insistere; N I, 54. || in || industrius ... rebus insistis; A II, 94. ille (sapientis) in reliquis rebus non poterit eodem modo insistere? A II, 107. cum in rebus singulari insistas; F II, 3.

instruo: ut Phormio possit dicere: cædo senem; iam instructa sunt mi in corde consilia omnia; N III, 73.

insumo: f. **insumo** (120 Et.).

interum: si se in eius modo quidem rebus maiores nata nolent interesse; O I, 122.

invenio: Pythagoras, cum in geometria quid-

dam novi invenisset, Musis bovem immolasse dicitur; N III, 88. Ioves quoque pluris in precis Graecorum litteris invenimus; N III, 42. quid aut in natura ... aut in operibus manu factis tam compositum ... inveniri potest? F III, 74. cum in eadem re paria contrariis in partibus momenta rationum invenirentur; A I, 45. cum is ipse anulus in praecordis piscis inventus est; F V, 92. si in eius modi rebus, veri simile quod sit, inveniret; A II, 128. §. partibus. nostra in re publica ... quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte lucret. inventa est; F V, 64. prima sit haec forma et species et origo tyranni inventa nobis in ea re publica ..., non in illa; R II, 51. inventus est ... ordo in iis stellis; D II, 146. quae (libido, cupiditas) in omnibus stultis invenitur; T IV, 12. animorum nulla in terris origo inveniri potest; T I, 66. fr IX, 10. inventum est caput in Tiberi; D II, 45.

investigo: causam .. investigato in re nova atque admirabili, si poteris; D II, 60.

inveterasco: quamquam intellego in nostra civitate inveterasse iam bonis temporibus, ut ..; O II, 57.

laboro: digitorum .. contracto facili faciliisque porrectio ... nullo in motu laborat; N II, 150. in enodandis .. nominibus, quod miscrandum sit, laboratis; N III, 62.

lateo: quae latet in animis hominum quaeque pars animi mens vocatur; R II, 67. inest nescio quid et latet in animo ac sensu meo; L II, 3. omnia latere censebat in occulto; A I, 45. nec .. supra terram, sed etiam in intus eius tenebris plurimum rerum latet utilitas; N II, 162.

laudo: nec .. Aristoteles non laudandus est in eo, quod ... censuit; N II, 44. ut laudandus Regulus in conservando iure iurando; O III, 113.

linguo: fore ut is (Philoctetes) in insula Lemno linqeretur; F 36.

loco: te ... adprobantibus diis immortalibus ipsis in eorum coetu locatam; fr IX, 11. ipsi animi magis refert quos in corpore locati sint; T I, 80. prudentia est .. locata in dilecta bonorum et malorum; O III, 71. tanto in domo natu (ratio) locatur, ut ..; F IV, 38. quae (partis dens) in intervallis ita locatur, ut ..; T I, 23. te patria in media virtutum mole locavit; D I, 22. quos censores in partibus populi locassint || locassint ||; L III, 11. quae (partes Plato) suis locis, iram in pectore, cupiditatem subter praecordia, locavit; T I, 20. in quo (praesidio) a populo Romano locatus sum; F I, 10. terra ... locata in media sede mundi; N II, 98. quae (stellae) sint signorum in sede locatae; D I, 17. haec ... species ... consule te tandem celsa est in sede locata; D I, 21.

maneo: quod [et] in iis etiam, qui nunc regnant, manet; L III, 4. quod ... in uno illo aut, si forte, in liberis eius manet gratia; O II, 70. sive in Academia veterem cum Speusippo, Xenocrate, Polemone manserunt; L I, 38. qui (virii) illa urbe pulsati carere ingrata civitate quam manere in improba maluerunt; L III, 26. (aestimatio) in suo genere manebit; F III, 34. ne is (Crito-laus) quidem in patris institutis manet; F V, 14. ut nihil possit in patris institutis manere integrum; R II, 7. earum quaeque (bestiarum) sum tenens munus ... manet in lege naturae; T V, 38. liberis: §. aliquo; O II, 70. manere in patria; O III, 99. ut maneamus in perspicuis firmis et constantibus; A II, 45. mansisset eadem voluntas in eorum posteris; R I, 64. qua in sede (animi) maneat; T I, 36. cum ... Zeno .. et ii, qui ab eo essent profecti, manerent in

antiquorum philosophorum sententia; D I, 5. is ... qui cuncta composuit, constanter in suo manebat statu; T I, 47. neque .. natura pateretur, ut id, quod esset e terra, nisi in terra maneret; R III, 40. cum ... in villa quadam campi Atinatis maneres; D I, 59. viris: §. vita; C 22. huius officium est in vita manere; F III, 60. et sapientis esse aliquando officium excedere e vita ... et stulti manere in vita; F III, 60. et manendi in vita et migrandi ratio omnis iis rebus ... metienda; F III, 61. perpicuum est etiam stultorum ... officium esse manere in vita; F III, 61. non sine causa dicitur iis ... esse in vita manendum; F III, 61. neque ea (ingenia manent) solum in claris et honoratis viris, sed in vita etiam privata et quieti; C 22. ut in urbe manerent; O III, 48.

mergo: quae (aves) se in mari mergerent; N II, 124.

moror: quid moror in terris? R VI, 15.

nascor: vita expetitur, quia nos, in quo nati sumus, continet; L I, 31. quoniam (homines) nascuntur in terra, nascuntur in aqua; N I, 109. Ioves tres numerantur ..., ex quibus primum et secundum natos in Arcadia; N III, 53. quem ad modum ... in corpore morbi agrotationesque nascuntur, sic ...; T IV, 23. alter (Apollo) Corybantis filius, natus in Crata; N III, 57. L. Pauli nepos, ... nobilissima in familia atque in hac tam clara re publica natus; R I, 31. etiam in amplissima familia natus sit; P 36. mihi .. haec in Graecorum gymnasiis nata consuetudo videtur; T IV, 70. sunt quaedam (bestiae) etiam quae || in || igne nasci putentur; N I, 103. quae (bestiae) primo, in quo loco natae sunt, ex eo se non commoveant; F V, 42. hoc ipse in loco ... me scito esse natum; L II, 3. licuit vel altius: ..utinam ne in pelio nata illa unquam esset arbor! F 35. vel innumerabiles potius (mundos) in omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94. Calanus || Callanus || Indus, ... in radicibus Cascaei natus; T II, 52. cum (Agamemnon) devovisset Dianae, quod in suo regno pulcherrimum natum esset illo anno; O III, 95. o virum magnum dignumque, qui in re publica nostra natus esset! O II, 83. §. familia; R I, 31. quippe quae (potestas) in seditione et ad seditionem nata sit; L III, 19. terra: §. aqua.

navigo: non plus (dominus eripiet) quam navigantem in alto eicere de navi velit, quia sua sit; O III, 89.

nitor: tu eris unus, in quo nitatur civitatis salus; R VI, 12. in qua (coniectura) nititur divinito; D II, 55.

nomino: quinque eos (deos esse Xenocrates dicit), qui in stellis vagis nominantur; N I, 34. numero: in quo harsipotes, agures coniectoresque numerantur; D I, 72. in qua (Academia veteri) ... non ii soli numerantur, qui Academici vocantur, ... sed etiam Peripatetici veteres; F V, 7. in quibus (artibus) ea numeretur in primis, quae est vivendi ars; F IV, 16. haec cum corporis bona sint, eorum confidentia certe in bonis numerabis; F V, 81. §. bonus, B, II, 5. numero in (9 Et.) B. I. §. 358. b. genere: §. genus, II, 5. numero in (3 Et.) §. 100. a. cur nec voluptas in bonis sit numeranda nec in malis dolor; F I, 31. quae (disciplinae) rem ullam virtutis expertem aut in bonis aut in malis numerent; F III, 11. cum aestimatio ... neque in bonis numerata sit nec rursus in malis; F III, 34. cum in omnibus bonis ea, quae ille in malis numerat, cadere possint; T V, 25. cum ea, quae supra ennumeravi, in malis numerent; T V, 30. eadem, quae vulgus, in malis et bonis numerare concedi

nullo modo potest; T V, 31. scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, laetros, manns; T II, 37. eam .. (comprehensionem) neque in rectis neque in pravis numerabat, sed soli credendum esse dicebat; A I, 42. in quibus (primis naturae) numerant incolmitatem conservationemque omnium partium; F V, 18. rectis; f. pravis. quippe qui (Hieronymus) ne in expectandis quidem rebus numeret voluptatem; F II, 19. nec non saepe laudabo sapientem illum, Biantem, ut opinor, qui numeratur in septem; P 8. quod (Diana) in septem numeratur tamquam vagantibus; N II, 68.

obseruo: quid est ... quod observatum sit in fulgure? D II, 42.

oculto: non latebra danda (fuit) populo, in qua ... tabella vitiosum occultaret suffragium; L III, 34. ut ... alites tum in hac, tum in illa parte se occultent; D I, 120. ne quod in vestimentis telum occultaretur; O II, 25.

ocupo: meus mundi ... haec potissimum providet et in his maxime est occupata; N II, 58. omne animal ... esse ... in se conservando occupatum; F IV, 34. omne officium munusque sapientiae in hominis cultu esse occupatum; F IV, 36. omne animal ... in eius unius occupatum esse custodia; F IV, 34. qui ... in ea (patria) funditus delenda occupati et sunt et fuerunt; O I, 57. quia Chrysippus et Stoici, cum de animi perturbationibus disputant, magnam partem in his || iis || partiendis et definiendis occupati sunt; T IV, 9. in quibus (rebus) omnes ante eum philosophi occupati fuerunt; A I, 15. nos in vobis occupatos inanitas sonos fundere; T V, 73.

orior: quae (astra) oriuntur in ardore caelesti; N II, 41. ut se conservare in ea natura, in qua (homo) ortus esset; F IV, 41. in quo (solo) in ortus et procreatus es; L II, 4.

pecco: in hoc eodem peccat Hieronymus; F II, 32. ut haec non in posteris et in consequentibus, sed in pravis continuo peccata sunt, sic ... F III, 32. in quibus si peccatur distorzione et depravatione quadam ac motu statuae deformi; F V, 35. quod in eo ipso peccet, cuius proficitur || proficitur || scientiam; T II, 12. quod ... in eo peccat, quod infirmitas sunt in proximis; O I, 44. quid in eo peccatum sit, exquirunt; O I, 147. in quo peccatur, id potest aliud aliud maius esse aut minus; P 20. quoniam in eo est peccatum, si non licuit; P 20. hi ... ipsi di potitici ... peccasse in beneficio putarent; N III, 77. in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76. quo magis cavendum est, ne quid in eo genere peccetur; O I, 26. quo in genere etiam in re publica multa peccantur; O I, 33. philosophus in vitae ratione peccans hoc turpius est, quod ...; T II, 12. in his rebus peccant, cum ...; F I, 55. si in re ipsa nihil peccatur a superioribus; F IV, 58. quasi nihil inter res quoque ipsas, in quibus peccatur, intersit; F IV, 77. quae peccentur in his rebus; F IV, 77. nec ulla in re peccare posset; F V, 41. f. re publica; Lae 43. utilitatis specie in re publica saepissime peccatur; O III, 46. ut (boni) ab amicis in magna aliqua re publica || re, al. || peccantibus non discedant; Lae 42. f. genere; O I, 33. illud ... interest, quod in servo necando, si id fit iniuria, semel peccatur, in patris vita violanda multa peccantur; P 25. in vita tu ... in syllaba te peccasse dices; P 26. vita: f. servo, syllaba.

peregrinor: f. erro in urbe.
perficio: ut ... omnia ... in omnibus, quantum in ipsis sit || est ||, ... perfecta sint; T V, 37. sol Democrito magis videtur, quippe homini

erudit in geometriaque perfecto; F I, 20. genere: f. genus, II, 5. perficio in (3 Et.) S. 100, b.

permaneo: quae (vita) in ceteris hmi retineretur et permaneret tamen; T I, 27. quae (philosophia) ducta a Socrate in Peripateticis ad huc permansit; T IV, 6. in eo magistra vitae philosophia tot saecula permansit; T II, 16. qui (Nearchus Tarentinus) in amicitia populi Romani permanserat; C 41. cum (Cato) ... semper ... in proposito susceptoque consilio permansisset; O I, 112. animantium ... quanta ad eam rem vis (est), ut in suo quoque genere permaneat; N II, 121. quae (Academia) usque ad Carneadem perducta ... in eadem [Arceisilae] ratione permansit; A I, 46. quae cum diceret constanter et in ea sententia permaneret; A I, 16. ecce ... alii ... nunquam in sententia permanentes; F I, 61. hic (Heracleotes Dionysius) si Peripateticus fuisset, permansisset, credo, in sententia; F V, 94. magis esset pendendum, si in sententia permaneres; T II, 14. tu fortasse in sententia permanses; T II, 67. perseveras tu quidem et in tua veteri sententia permanses; L III, 26.

pernocto: pernactoque venatores in nive in montibus; T II, 40.

perpolio: cum superiores alii fuissent in disputationibus perpoliti, quorum res gestae nullae invenirentur; R I, 13.

persevero: Asia Ti. Gracchus, perseveravit in civibus; R III, 41. homo acutus ... in eadem sententia perseverabat; N III, 83. si (Ulixes) in illa simulatione perseveravisset; O III, 98.

perspicio: in singulis si perspicuum necopinata quaedam bona; O II, 36. quod in eo quasi lumen aliquod probitatis et virtutis perspicere videamus; Lae 27. in quo maxime vis perspicitur decori; O I, 99. etiam in bestiis vis naturae perspicitur potest; F III, 62. facilius ... etiam in bestiis ... vis ipsius naturae perspicitur potest; T V, 38. in qua (civitate) ratio rerum civilium perspicitur posset; R II, 52. cuius (generis) similitudine perspecta in formarum specie ac dignitate; F II, 47. quod primum in terrena natura perspicitur potest; N II, 25. quorum vita perspecta in rebus honestis atque magnis est; O I, 149. specie: f. dignitate, in quibus (viris) existimant se excellentes quadam ... perspicere virtutes; O II, 36. quod in quo viro perspectum sit || est ||, hunc igni spectatum arbitrantur; O II, 38.

persto: negant ... (feri) posse et in eo perstant; O III, 39. tamenne in ista pravitate perstabitis? A II, 26.

pingo: inebat eos, qui audiebant, secum ipsos cogitare pictam in tabula Voluptatem; F II, 69.

plecto: ut in suo vitio quisque plectatur; L III, 46.

pono: quam (adsensionem animorum) esse vult in nobis positam et voluntariam; A I, 40. omnia ... sibi in aese esse posita; T V, 30. nisi omnia sibi in se posita censebit; T V, 42. quoniam certum in Fabio ponitur, natum esse eum Canicula oriente; Fa 12. ut omnia tua in te posita esse ducas; Lae 7. ut nullo egeat enaque omnia in se ipso posita iudicet; Lae 30. qui ... in se uno sua ponit omnia; P 17. tantum studium tamque multam operam ponendam in eo non arbitrantur; F I, 1. in eo ... voluptas omnium Latine loquentium more ponitur, cum percipitur ... iucunditas; F II, 14. quod (summum bonum) cum positum sit in eo; F III, 21. in eo ... positum est id, quod dicimus esse expectandum; F III, 32. quod (bonum) in eo positum est, ut naturae consen-

tat; F III, 45. nec ... nihil in his poni; F III, 53. quod (officium) neque in bonis ponatur neque in contrariis; F III, 58. est ... officium eius generis, quod nec in bonis ponatur nec in contrariis; F III, 58. non esse in iis || his || partem maximam positam beate aut secus vivendi; F IV, 59. omni animalium illud, quod appetit, positum est in eo, quod naturae est accommodatum; F V, 24. in eo ... summum bonum poni necesse est; F V, 37. cum augeri id non possit, in quo positum est beatum esse; F V, 83. ne in eo, quod attingendum fuit, quam in eo, quous causa id attingimus || attingimus ||, longior ponatur oratio; T I, 30. f. voluptate; F II, 86. quorum (Eretriacorum) omne bonum in mente positum et mentis acie; A II, 129. recte facta sola in bonis actionibus ponens, prave, id est peccata, in malis; A I, 37. hoc non est positum in nostra actione; F IV, 15. in qua (aegritudine) operae plurimum ponitur; T IV, 40. aut virtutibus exceptis atque vitis cetera in summa aequalitate ponent; L I, 38. animo: f. **animus**, II, 5. pono in (4 St.) B. I, 5. 191. b. una pars in appetitu posita est, ... altera in ratione; O I, 101. aqua: f. voluptate; F II, 72. quoniam tantum in ea arte ponitur; A II, 92. cuius (animi) principatum, id est rationem, (Plato) in capite sicut in arce posuit; T I, 20. non ... est (hoc opus) tale, ut in arce poni possit quasi illa Minerva Phidiae; P 5. genus ... hoc sermone positum in hominum veterum auctoritate; Lae 4. avocatione: f. re; T III, 33. bonis: f. **bonus**, B, H, II, 5. pono in (8 St.) B. I, 5. 359. a. capite: f. arce; T I, 20. certae scholae sunt ... de omni casu, in quo nomen poni solet calamitatis; T III, 81. quoniam (inprobi et avari) incertas atque in casu positas possessiones habent; P 52. extirpari .. (vitia) et funditus tolli, ... non est id positum in naturalibus causis, sed in voluntate, studio, disciplina; Fa II. hanc vim non esse in die positam, sed in cogitatione diurna; T III, 74. honestum .. id .. totum est positum in animi cura et cogitatione; O I, 79. cognitione: f. **cognitio**, II, 3. pono in (6 St.) B. I, 5. 441. a. fecisset idem, ut voluptatem illam [Aristippi] in prima commendatione poneret; F II, 85. totum .. discrimen summi boni in eorum (virtutis, voluptatis) comparatione positum putat; F II, 44. certe in optimum consilii posita est civitatum salus; R I, 51. illa .. superiora ... posita non tam in consiliis nostris quam in fortunae temeritate; Lae 20. conspectu: f. **conspectus**, II, 2. pono in (4 St.) B. I, 5. 509. a. sanitate ... animorum positam in tranquillitate quadam constantiaque (maiores) censebant; T III, 9. (vitae ratio) in contemplatione et cognitione posita rerum; F V, 11. qui in rerum contemplatione studia ponent; T V, 8. contemplatione: f. virtute; T I, 95. cura: f. cogitatione. tres sunt fines) ... una simplex, cuius Zeno auctor, posita in decore tota, id est in honestate; F II, 35. quarum (rerum) una in rerum externarum despectiva ponitur; O I, 66. f. virtute; T I, 95. die: f. cogitatione; T III, 74. in quibus (dianunctionibus) .. ant etiam aut non .. poneretur; N I, 70. quorum alia sunt posita in monumentis et disciplina; D I, 72. f. causae. nus (animi fetus) in cognitione rerum positus et in explicatione naturae, alter in descriptione expetendarum fugiendarumque || fugiendarumve || rerum et in ratione vivendi, tertius in iudicando, quid cuique rei sit consequens, quid repugnans; T V, 68. dolore: f. voluptate; F II, 86. sive haec in errore imperitorum posita esse ... didicimus; R I, 56. explicatione: f.

discriptione. vera ... animi magnitudo honestum illud ... in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65. cum .. fundamentum esset philosophiae positum in finibus honorum et malorum; D II, 2. formositate: f. re; O I, 126. in quibus (domesticis fortitudinibus) plus etiam quam in his (militariibus) operae studique ponendum est; O I, 78. talium ... rerum, quae in fortuna positae sunt, praesensio divinitate est; D II, 14. f. malis; F V, 75. non ... hastam in foro ponere; O II, 83. in foro castra posituri; P 31. in quo (fructu amicitiarum) doctis positum est .. consilium omnis vitae consentiens; T V, 72. cum .. hominem in eo genere pobuisset, ut ei tribueret animi excellentiam; F IV, 28. ut summum bonum in eo genere ponant, quod sit extra nostram potestatem; F IV, 36. omne .. genus conjecturae in hoc fere genere ponens; D II, 26. gloria: f. factis. is .. est gradus, in quo rerum omnium natura ponitur; N II, 36. quacumque .. ingredimur, in aliqua historia vestigium ponimus; F V, 5. quem .. intellegimus divitem aut hoc verbum in quo homine ponimus? opinor in eo, quod ..; P 42. f. parte; F IV, 33. [in qua (honestate) una omne bonum ponetur]; F V, 21. f. decore. honesto: f. virtute; F V, 83. cum in inbecillitate gratificationem et benevolentiam ponitur; N I, 122. non in eis (iudiciis, opinionibus) perturbationes solum positae esse dicunt, verum illa etiam, quae efficitur perturbationibus; T IV, 15. recte .. Magnus ille noster me audiente posuit in iudicio rem publicam ... gratias agere posse; L II, 6. illud .. ipam, quod in inre positum est, habet consul, ut ..; L III, 16. virtutis .. aupiditatem quasi in altera librae lance ponere (audebo); F V, 91. ut illi aequitatis, sic nos dilectus || delectus || vim in lege ponimus; L I, 19. ut in lege posui; L II, 47. quae (ratio) ... a me .. posita est in sexto libro de re publica; T I, 53. quo modo .. istae (sortes) positae in illo loco? D II, 86. quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius virtutis posita? fr II, 4. f. virtute; T I, 95. qui mortem in malis ponit; F III, 29. qui dolorem in malis ponunt; F III, 42. cum id officium nec in bonis ponamus nec in malis; F III, 58. qui multum in fortuna secunda aut adversa, multum in bonis aut malis corporis ponent; F V, 75. obliviscor etiam malorum, ... eoque facilius, quod ea ne in malis quidem ponenda censeo; T III, 37. ponam in medio sententias philosophorum de natura deorum; N I, 13. vim divinam in ratione esse positam et in universae naturae animo atque mente; N I, 39. f. acie. monumentis: f. disciplina. moribus: f. virtute; A I, 34. voluntate; R II, 50. quo facilius ius in natura esse positum intellegi possit; L I, 34. ea (honestas, turpia) .. in opinione existimare, non in natura posita dementis est; L I, 45. f. numero; N I, 87. quid est, quod te impedit aut solem aut mundum aut mentem aliquam sempiternam in deorum numero || natura || ponere? N I, 87. in primis ... Cato noster in horum librorum numero ponendus est; D II, 3. ut ... in officio ponatur depositum reddere; F III, 59. per se .. hoc ipsum reddere in officio ponitur; F III, 59. opinione: f. iudicio; T IV, 15. natura; L I, 45. ordine, ornatu: f. re; O I, 126. quae (hominis natura) summum bonum non in toto homine, sed in parte hominis poneret; F IV, 33. in (parte) participatae rationis ponunt tranquillitatem, ... in illa altera motus turbidos cum irae, tum cupiditatis; T IV, 10. hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius ulla in parte Italiae posita urbs tenere

potuisset; R II, 10. in qua (parte) sapientiam et prudentiam ponimus; O I, 15. iu qua (patria) nostra omnia ponere et quasi consecrare debemus; L II, 5. hoc positum in Phaedro a Platone probavit Epicurus; F II, 4. (ne bovi viri) mirentur .. in ea (philosophia) tantum me operae et temporis ponere; O II, 2. iu physica (Epicurus) plurimum posuit; F I, 63. id oportere totum poni in potestate sapientiae; F II, 86. alterum (geus est), quod positum est in praecipitiis; O I, 7. neo iu praemis humanis spem posueris rerum tuarum; R VI, 25. qui (Zeno) eas (divitias) in praecipitiis poneret; F IV, 73. cum .. (Zeno) summum bonum posuisset in iugentis praestantia; F IV, 54. in principiis .. naturalibus plerique Stoici non putant voluptatem esse ponendam; F III, 17. cum (Protagoras) in principio libri sic posuisset: „de divis ..“ N I, 63. quae (natura) formam nostram .. posuit in promptu; O I, 126. quod aiunt quadriugenta septuaginta milia annorum in periclitandis experiondisque pueris, quicumque essent nati, Babylonios possuisset, fallunt; D II, 97. hic omnes (virtutes) in ratione ponebat; A I, 38. f. appetit. discriptione. mente. non .. in ipsa sapientia positum est beatum esse, sed in iis rebus ..; F II, 89. si voluptatem natura possuisset in iis rebus videretur; F III, 17. quam (iucoustantiam) tu ponis in verbis, ego positam in re putabam; F V, 90. levationem .. aegritudinis (Epicurus) in dubis rebus ponit, avocatione a cogitanda molestia et revocatione ad contemplandas voluptates; T III, 33. quod iu rebus honestis et cognitione dignis operae curaque ponetur; O I, 19. quod (genus) ab Ennio positum in una re transferri in decursum potest; O I, 51. quoniam .. id .. (decorum) positum est in tribus rebus, formositate, ordine, ornato ad actionem apto; O I, 126. totos .. nos in contemplandis rebus perspicendisque ponemus; T I, 44. omnia .. in ea (re publica) cogitatio et cura ponenda (est); D II, 7. in qua (re publica) omnis mea cura, cogitatio, opera ponit solebat; O II, 3. revocatione: f. re; T III, 33. quod urbem pereurus amnis .. posuit in ripa; R II, 10. robore: f. virtute; T I, 95. sapientia: f. re; F II, 89. qui (Erillus) in cognitione et scientia summum bonum ponit; A II, 129. uos .. beatam vitam in animi securitate et in omnium vacatione munerum ponimus; N I, 53. ut (voluptas) sola ponatur in summi bovi sede; F II, 37. non .. in selectione virtus ponenda erat; F IV, 46. iudicia rerum (Epicurus) in sensibus ponit; F I, 22. quod sit positum iudicium eius (voluptatis) in sensibus; F III, 3. qui (senarioli) declarabant in summo sepulchro sphaeram esse positam cum cylindro; T V, 64. spe beate vivendi tantum in eo studio curam operamque posuerunt; T V, 2. si quid in his studiis operae posuerim; F III, in his studiis vobis omnia opera et cura ponenda est; fr V, 97. f. causis. temeritate: f. consiliis; Lae 20. quam (sphaeram) ab eodem Archimede factam posuerat in templo Virtutis Marcellus idem; R I, 21. tranquillitate: f. constantia. vacatione: f. securitate. in qua (vacuitate aegritudinis) vita beata posita est; T V, 42. verbis: f. re; F V, 90. in una virtute esse positam beatam vitam, nec tamen beatissimam, nisi ..; A I, 22. quod uogavit in ea (virtute) sola positum esse beate vivere; A I, 33. quae (pars philosophiae) posita est in virtute et moribus; A I, 34. (Zeno is erat), qui omnia, quae ad beatam vitam pertinerent, iu una virtute poneret; A I, 35. Zeno iu una virtute positam beatam vitam putat; A II, 134. id (summum bonorum) qui in una virtute ponit;

F I, 42. qui bonum omne in virtute ponit; F II, 88. qui (philosophi) summum bonum in animo atque in virtute posuerunt; F III, 30. uno .. modo in virtute sola summum bonum recte ponetur; F IV, 28. quod (Stoici) finem bonorum in una virtute ponunt; F IV, 43. totam .. eam (beatam vitam) iu una virtute ponitis; F IV, 57. iu virtute .. sola et in ipso honesto cum sit bonum positum; F V, 83. concedendum est in virtute positam esse vitam beatam; F V, 83. nec dubitatum, quin in virtute omnis ut bene, sic etiam beate vivendi spes poneretur; F V, 88. cum tantum .. in virtute ponant it; F V, 93. totam .. vim beate vivendi in animi robore ac magnitudine et in omnium rerum humanarum contemplatione ac desipientia et in omni virtute ponamus; T I, 95. quod (beate vivere) est iu una virtute positum; T II, 29. eorum .. malorum in una virtute posita sanatio est; T IV, 35. f. tum ut || num, al. || totum hoc beate vivere in una virtute ponetur; T V, 33. videtur omnia hic (Socrates) beatam vitam iu una virtute ponere? T V, 35 (36). quid .. prohibet ... Xenocratem ... iu virtute non beatam modo vitam, sed etiam beatissimam ponere? T V, 51. honesta in virtute ponuntur || ut honesta ... ponantur ||, in vitiis turpia; L I, 44. qui .. in virtute summum bonum ponit; Lae 20. Chrysippus concedens adusionis proximam et continentem causam esse iu viso positam; Fa 44. quoniam „confidens“ mala consuetudine loquens in vitio ponitur; T III, 14. f. virtute; L I, 44. quae (virtutes) in voluntate positae; F V, 36. quae (fortuna populi) posita est in unius .. rei voluntate vel moribus; R II, 50. f. causis. hoc (extremum et ultimum bonorum) Epicurus in voluptate ponit; F I, 29. nec Aristippus .. iu voluptate ponit non dolere; F II, 19. is haec loquitur, qui in voluptate nihil ponens negat cum bene esse, qui omnia ponit in voluptate; F II, 24. quarum (virtutum) omnium fundamenta vos iu voluptate tamquam in aqua ponitis; F II, 72. quoniam .. beate .. vivere alii in alio, vos iu voluptate ponitis, item contra miseriam omnem in dolore; F II, 86. quae (vita) posita est in voluptate; F IV, 31. f. ~~bonum~~, B, b, II, 1. pono; F I, 70. II, 25. 32. 39. 70. 85. O III, 116. 117 (¶ I, ¶ 357). virtus in usu sui tota posita est; R I, 2. quae (voluptas) est a te posita iu nouo dolendo; F II, 31. in agendo plus quam in scribendo operae ponemus; O II, 3. f. discriptione.

possum: quid in eo genere possem; T I, 7. procedo: iu quibus quavis multum processeris; F IV, 65. qui cum in philosophia, tum in optimo genere philosophiae tantum processeris; F III, 6. nihil .. adiuvat procedere et progredi in virtute, quo minus miserimus sit; F IV, 64. multum in virtute (Ti. Gracchus) processerat; F IV, 65.

proficuo: nos .. quantum in utroque profecerimus, aliorum tibi iudicium; O I, 3. quo iu genere tantum proficisse videtur, ut ..; N I, 8. si modo in philosophia aliquid proficimus; O III, 37.

progredior: quatenus amor in aicitia progredi debet; Lae 36. virtute: f. procedo; F IV, 64. prosemio: solertian .. eam, quae posset vel in tegulis prosemianae ostreae; fr V, 78.

prosunt: et amici cultus et parentis ei, qui officio fungitur, in eo ipso prodest, quod ..; F V, 69. quo plus iu negotiis gerendis res quam verba prosunt, hoc ..; A II, 2. nec plus Africanus .. in excindenda quam || excidit. || Numantia rei publicae profuit quam eodem tempore P. Nasica privatus; O I, 76. cuius mihi consilium

et auctoritas quid tum in maximis rebus profuisset, dicerem; A II, 3.

provehor: quodsi qui longius in amicitia provecti essent; Lae 34.

provideo: futura eloquentia provisa in infante est; D I, 78.

puto: in quibus nihil virtutis, nihil animi, nihil nervorum putant; O II, 36. ne vitiationem quidem doloris ipsam per se quisquam in rebus expectendis putavit, nisi ...; F V, 20. qui inperia consulataque nostros in necessariis, non in expectandis rebus ... putet; R I, 27.

quaero: firmitermentum ... stabilitatis constantiaeque est eius, quam in amicitia quaerimus, fides; Lae 65. ¶ in quibus ... artibus ... utilitas quaeritur, ut medicina, ut architectura, ut doctrina rerum honestarum; O I, 151. neque ulla alia in re nisi in natura quaerendum esse illud summum bonum; A I, 19. bonum, quod est quaesitum in ea (potestate), sine isto malo non haberemus; L III, 23. re: ¶ natura.

quiesco: si (T. Albius) in re publica quiescens Epicuri legibus paruisset; T V, 108.

refero: qui (Democritus) ... imagines earumque circumitus in deorum numero refert; N I, 29.

regno: honestum non esse in ea civitate ... regnare; O III, 83.

relinquo: [eos omnes censores ... in aeriis reliquerunt]; O I, 40. quam multa non solum praecipita in artibus, sed etiam exempla in orationibus bene dicendi reliquerunt! F IV, 5. quid haberent, quod in bonis reliquerent, si illa detraxissent; T III, 42. qui (homines) relicti in castris fuissent; O III, 114. quod (genus librorum) in commentariis reliquerunt; F V, 12. ut ea (bona corporis) ne in conspectu quidem relinquantur; F V, 93. neque (populum) ut in cunabulis vagientem relictum, sed aduultum iam; R II, 21. nno in genere relinqui videbatur vocis infragnum ... perduellionis; L III, 36. qui ... nullam in eo (homine) neque animi neque corporis partem vacuum tela reliquerunt; F IV, 36. relinquetur in insula Philoctetes; Fa 37. is sibi ne in latrocinio quidem relinquitur locum; O II, 40. neutra .. in mediis relinquebat; A I, 36. ut nihil relinqueretur in mediis; F III, 53. aliquantum agri in medio relictum est; O I, 33. in medio relictum quod erat; O I, 33. orationibus: ¶ artibus, ut nihil in praeteritis relinquamus; A II, 45. censores ... probrum in senatu ne relinquo ¶ relinquo ¶; L III, 7. ne relinquantur aliquid erroris in verbo; T I, 88.

remaneo: qui (motos) quam diu remanet in nobis, tam diu sensus et vita remanet; N II, 23. (nomen) proprie in eo, qui arma contra ferret, remansit; O I, 37. ne in animo quidem ... sensus remanet; T I, 82. [cum amore pugnandi] (Catonis filius) in exercitu remansit; O I, 36. [si eum (filium) patitur in exercitu remanere]; O I, 36. si in vita remanens; O III, 30.

reperio: verae amicitiae difficillime reperitur in iis, qui in honoribus ... versantur; Lae 64. quae (intellectiva atque ratio) nisi in animo nulla alia in natura reperitur; T I, 50. in eadem propemodum brevitate, qua illae bestiolae, reperimur; T I, 94. quia nusquam possumus nisi in laude, decore, honestate utilia reperire; O III, 101. quem (mucronem tribunicium) quom homines scelerati ... non modo ulla in domo, sed nulla in gente reperiret; L III, 21. epistula: ¶ scribo; F II, 99. cum ... eae partes in extis non reperitur; D I, 119. in quibus (fabulis) ... tria vix amicorum paria reperitur; F I, 65. gente: ¶ domo. honestate, laude: ¶ decore.

II.

nonne ... in Sibyllae libris eadem repertae praedictiones sunt? D I, 98. magnae etiam opportunitates ad cultum hominum ... aliae alii in locis reperuntur; N II, 130. non nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos; L III, 24. natura: ¶ animo. in omnibus iis rebus, quae coniectura investigari videntur, accers reperitur oratio; D II, 55. nihil ut tale ulla in re publica reperitur; R II, 42. negat se reperire in asotorum vita, quod repretat; F II, 70.

repono: quod semper in se ipse ¶ ipso ¶ omnem spem reponit sui; T V, 36. alii (philosophi) ... in animo reponunt omnia; T V, 119. quem (deum) ... in animi notione tamquam in vestigio volumus reponere; N I, 37. quas (stellas) tu innumerabilis in deorum numero reponebas; N III, 23. cur ... Arqui species non in deorum numero reponatur? N III, 51. non possumus ea ipsa (sidera) non in deorum numero reponere; N II, 54. eae .. (grues) in tergo praevolantium colla et capita reponunt; N II, 125. vestigium: ¶ notione. requiesco: ut sibi concederet, paulisper ut in eius sella requiesceret; D I, 104. requiescere in sepulcro putat mortuum; T I, 107.

requiro: in quo equidem maiorum nostrorum saepe requiro prudentiam; P 7. quodsi universi corpora planum et aequabile explicaretur neque in eo quicquam esset ¶ requisitus; A II, 19. nemo sit nostrum, qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirit acutus; A II, 19.

resido: in corpore ... perspicuum est vel extincto animo vel elapso nullum residere sensum; T I, 104. quorum non in sententia solum, sed etiam in nutu residet auctoritas; C 61.

resido: nos ... in viridi opacaeque ripa inambulantes, tum autem residentes; L I, 15.

resisto: ego in hoc resisto; F IV, 50. incolumis in patria Regulus restitisset; O III, 110.

retineo: ut et utilitas in amicitia et fides retineatur; Lae 88. pia omni rebus retinendus animus est in custodia corporis; R VI, 15. quam .. (iuris cognitionem atque interpretationem) ante hanc confusione temporum in possessione sua principes retineverunt; O II, 65. quos (orbis, circumitus) prospicere independentia in gubernanda re publica moderanter cursum atque in sua potestate retinentem ... divini paene est viri; R I, 45. neque * virtute retinetur in vita; F III, 61.

scribo: in nostris commentariis scriptum habemus „Iovo tonante ...“ D II, 42. nihil in hac praecleara epistula scriptum ab Epicuro ... conveniens decretis eius reperietis; F II, 99. in eadem .. fati scriptum Venientes habere fore ut ...; D I, 100. apud Agathodem scriptum in historia est Hamilcarem ... visum esse audire vocem; D I, 50. ut in Sullae scriptum historia videmus; D I, 72. ad eam (aram) quom lamina esset inventa et in ea scriptum lamina ¶ ¶ domina ¶: „Honoris“; L II, 58. quod ... solitum fieri ... in oratione Crassi scriptum copiose videmus; O II, 63.

sedeo: M. Catonem ... vidi in bibliotheca sedentem; F III, 7. offendi eum (C. Cottam) sedentem in exedra ¶ exhedra ¶; N I, 15. qui (Iuppiter) laetens ¶ [laetens] ¶ cum Iuone Fortunae in gremio sedens; D II, 85. domi in hemicyclo sedentem (Scaevolam); Lae 2. cum ... ille .. (gubernator) clavum tenens quietus sedet in puppi; C 17. cum virgo staret et Caecilia in sella sederet; D I, 104. quod (die Caesar) primum in sella aurea sedit; D I, 119. Voluptatem pulcherrimo vestitu ... in solio sedentem; F II, 69. quo minus more patri sedens in solio consulentibus responderem; L I, 10.

signo: nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo posset || possit || a falso; A II, 71. visum obiectum inprimet ... et quasi signabit in animo suam speciem; Fa 43. an ... putamus ... esse memoriam signaturum rerum in mente vestigia? T I, 61.

sisto: sprisus ... quam gladium in stomacho furi || tauria, al. || ac pulmonibus sisto; T IV, 48. specto: quod (decorum) spectatur in uno quoque genere virtutis; O I, 98.

sto: stare etiam oportet in eo, quod sit || est || iudicatum; F I, 47. cum Carneades et Stoicus Diogenes ad senatum in Capitolio starent; A II, 137. quod eos omnes, qui in contione stant, exules, servos, insanos esse dicatis; A II, 144. animum advertit Gracchus in contione Pisonem stantem; T III, 48.

sum: quam (memoria) fuisse in Themistocle ... singularem ferunt; A II, 2. in eodem tanta prudentia fuit in constituendis temperandisque civitatibus, tanta aequitas, ut ...; A II, 3. sunt etiam, qui negent in iis || his || ... fuisse earum rerum ... scientiam; A II, 7. quam (dissimulationem) ait etiam in Africano fuisse Fannius, idque propterea vitiosum in illo non putandum, quod idem fuerit in Socrate; A II, 15. industriae plurimum in Clitomacho fuit (declarat multitudo librorum), ingenii non minus in Hagnone, in Charmada eloquentiae, in Melanthio Rhodio suavitatis; A II, 16. id ... in eo, qui rei nulli adstentur, non erit; A II, 38. nisi tanta in Arcefila, multo etiam maior in Carneade et copia rerum et dicendi vis fuisset; A II, 60. quod negatis actionem ullius rei posse in eo esse, qui ...; A II, 108. cum in iis esset tanta solertia; A II, 146. quarum (litterarum) summum erat in utroque studium; F I, 14. in quibusdam neque pecuniae modus est neque honoris; F I, 51. quis est ... in quo sit cupiditas, quis recte cupidus dici possit? F II, 27. sententias ... eorum, in quibus nulla inest || est || virtutis adiunctio; F II, 39. „oculorum“, inquit Plato, „est in nobis sensus acerrimus“; F II, 52. satis est tibi in te, satis in legibus ... praesidii; F II, 84. erat ... in eo (M. Catone) aviditas legendi; F III, 7. in quo ... plura sunt, quae secundum naturam sunt; F III, 60. in quo ... aut sunt plura contraria aut fore videntur; F III, 60. ea ... gravitas in eo (Aristone) non fuit; F V, 13. haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi ...; F V, 31. qui ductus oris, qui vultus in quoque sit; F V, 47. quem ... ardorem studii censetis fuisse in Archimede? F V, 50. quo tam excellens in omni genere virtus in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2. sed alias, ubi sit animus, certe quidem in te est; T I, 70. cum ... perspicuum sit nihil posse in eo esse, qui ipse non sit, quid potest esse in eo odiosum, qui nec careat nec sentiat? T I, 90. in quo ... erit perfecta sapientia; T II, 51. quae (ratio) erit in eo perfecta atque absoluta; T II, 51. quando ... virtus est affectio animi ... laudabiles efficiens eos, in quibus est; T IV, 34. quae (diligentia) summa esset in eis, qui ...; T IV, 46. quis ... potest, in quo libido cupiditatis sit, non libidinosus et cupidus esse? in quo ira, non iracundus? in quo angor, non anxius? in quo timor, non timidus? T IV, 57. si quis aegre ferat nihil in se esse virtutis; T IV, 61. C. Caesaris, in quo mihi videtur specimen fuisse humanitatis; T V, 55. equos (deos) silos, flaccos, frontones, capitones (arbitramur), quae sunt in nobis? N I, 80. „cui, quod in me est, exacerbor hoc, quod luco, quicquid est“; N II, 65. cum ... sint in nobis consilium, ratio, prudentia; N II, 79.

quanta ... intellegentia ... esset in nobis; N II, 147. quantum ... in te est, Balbe; N III, 15. non in eo est culpa, qui obnuñtiavit, sed in eo, qui non paruit; D I, 29. est ... ars in iis, qui novas res coniectura persequuntur; D I, 34. neque ... in pastoribus illis ... nec in ipso Romulo haec calliditas esse potuit, ut ...; D I, 105. * quorum ... in aliis, ut in Antipatro poeta, ut in brumali die natis, ut in simul aegrotantibus fratribus, ut in urina, ut in unguibus, ut in reliquis eius modi, naturae contagio valet, ... vis est nulla fatalis; in aliis autem fortuita quaedam esse possunt, ut in illo naufrago, at in leadio, ut in Daphnia; Fa 5. fatemur, acuti hebeteae, valentes inbecilline simus, non esse id in nobis; Fa 9. esse aliquod in nobis; Fa, fr I. plus in illo Siculo ingenii, quam videretur natura humana ferre potuisse, indicavi || iudicabam, al. || fuisse; R I, 22. quae (virtus) ... in paucis est; R I, 51. qui (optimates) ... plus ... fore dicant in pluribus consilii quam in uno; R I, 55. si iustitia est in pluribus; R I, 61. tanta fuit in eo vis ingenii atque virtutis, ut ...; R II, 20. erat in eo praeterea summa comitas; R II, 35. quid ... interest, haec (sapientia) in unone sit in pluribus? R III, 47. nec est ullus hebetior sensus in vobis; R VI, 19. nihil, quantum in ipso sit, praetermittere, quo minus ...; L I, 56. in quibus ... maior est animus; O I, 25. in quibus ... eadem studia sunt, eadem voluntates; O I, 56. erat in L. Crasso, in L. Philippo multus lepos, maior etiam magisque de industria in C. Caesare L. filio; at idem temporibus in M. Scauro et in M. Druso adulescente singularis severitas, in C. Laelio multa hilaritas, in eius familiari Scipione ambitio maior, vita tristior; O I, 108. hoc idem fuisse in P. Scipione Nasica; O I, 109. nihil fuit in Catulis, ut eos exquisito iudicio putares uti litterarum; O I, 133. illos, in quibus eas virtutes esse remur; O II, 32. in quibus nullus labor, nulla industria, nulla cura est; O II, 36. videmus, quibus extinctis oratoribus quam in paucis spes, quibus in paucioribus facultas, quam in multis sit audacia; O II, 67. siquidem in illo (Pontio) tantum fuit roboris; O II, 75. nullum ... vitium Laetius est ... quam avaritia, praesertim in principibus et rem publicam gubernantibus; O II, 77. tanta in eo peccandi libido fuit, ut hoc ... delectaret; O II, 84. in iis ... in quibus sapientia perfecta non est, ipsum illud quidem perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 13. in quibus est virtutis incales; O III, 16. quod maximum in eo (Regulo) est, id reprehenditur; O III, 110. quibus ... nihil est in ipsis opis ad bene beatumque vivendum; C 4. an in omnibus his studiorum agitato vitae aequalis fuit? C 23. summum esse in eo (Masinissa) sinceritatem corporis || corp. s. ||; C 34. quanta (auctoritas) fuit in L. Caecilio Metello, quanta in A. Atilio Calatino? C 61. hanc esse in te sapientiam existantem, ut ...; Lae 7. quae est in me facultas? Lae 17. ut ... nec sit in eis illa cupiditas, libido, audacia; Lae 19. ut quisque minimum esse in se arbitrareretur, ita ad amicitiam esset aptissimus; Lae 29. saepe ... in quibusdam aut animus abiectior est aut spes amplificandae fortunae fractior; Lae 59. in iis perniciosus est error, qui ...; Lae 83. si me in uno quidem quoque unus animus erit idemque semper; Lae 92. ad id (lumen virtus) se admovet vicissimque accipit illud, quod in altero est; Lae 100. || in quo virtus sit, ei nihil deesse ad bene vivendum ||; P II. f. populo; R II, 28. in quibus erat ipsa philosophia || phil. ipsa ||; A I, 20. in eo, quod efficeret, vim esse censebant, in eo autem, quod efficeretur, materiam

quandam, in utroque tamen utrumque: A I, 24. nec (nt) sit in duobus aut pluribus nulla re differens ulla communitas: A II, 54. si via, si vis denique conclusio valet, eadem est in utroque: A II, 96. videri oportet [oportere], in quo sit etiam adsecurus: A II, 108. in quibus .. (probabile) est: A II, 110. cum .. in eo sit id bonum: F III, 21. in eo vides esse conclusum: F III, 27. quid verum sit in singulis, extrema conclusio est: F IV, 8. quanta (excellentia) in quoque sit ad beate vivendum: F IV, 32. qui (Zeno) ... ad appetitionem .. rerum esse in iis momenta diceret: F IV, 47. quantum in quoque sit ponderis: F IV, 58. quod quoniam in quo sit magna disensio est: F V, 16. in iis esse ad bene vivendum momenta maxima: F V, 37. quod (genus) est in iis, in quibus completur illud extremum: F V, 68. quodsi tanta vis est ad habitum mentis in iis, quae gignuntur in corpore: T I, 80. in quo quid potest esse mali? T I, 91. totum .. in eo est, ut tibi imperes: T II, 53. non sunt in hoc omnia: T III, 52. duplex est .. ratio veri reperiendi non in iis solum, quae mala, sed in iis etiam, quae bona videntur: T III, 56. in his tot et tantis .. potest esse sapiens: T V, 29. ut .. omnia .. in omnibus, quantum in ipsis sit [est], .. perfecta sint: T V, 37. in quo sit totius naturae principatus: N II, 29. quae (libertas) non in eo est, ut iusto utamur domino, sed ut nullo *: R II, 43. quoniam .. eadem est ratio iuris in utroque: R III, 24. quid in iis mortale et caducum (sit): L I, 61. in quo nullo fuit civitatis salus: L III, 24. ut in eo sit ipso libertas: L III, 39. in eo est .. illud: O I, 67. et in eo ipso vis maxima est, ut simus ii, qui haberi velimus: O II, 44. in eo cum ex ipso (bono viro) fructus est, tum etiam ex ceteris: O II, 63. nequaquam in isto sunt omnia: C 8. mihi ne diuturnum quidem quicquam videtur, in quo est aliquid extremum: C 69. id in quo est omnis vis amicitiae: Lae 15. cum amicitiae sit in eo, ut unns quasi animus fiat ex pluribus: Lae 92. eo .. motu, cuius orbis semper in eodem erat: T i, 24. quod (genus motus) semper esset in eodem: T i, 36. f. aliquo: Fa 5. integritate. mundo: N II, 38. voluptate: F II, 16. quid dicam, quantum amor bestiarum sit in educandis custodiendisque iis, quae procreaverunt? N II, 129. modo, in quomque fuerit a ctu, (histerio) probetur: C 70. qui (fratres) in Adelpis sunt: C 65. in iis adolescentibus bonam spem esse dicemus et magnam indolem? F II, 117. si ea sunt in adolescente: O II, 48. adolescentem, in quo est simile aliquid: C 88. f. aliquo: O I, 108. quod est in adolescentia vitiosissimum: C 39. quarum .. rerum praesentia annus in aegritudine: T III, 14. f. **negritudo**, II, 5. ann in (5 Et.) B. I, §. 96. b. cum .. aliorum animantium ortus in terra sit, aliorum in aqua, in aere aliorum: N II, 42. sunt .. maximae res in hac memoria atque aetate nostra: L I, 8. f. more: C 7. in qua (aeternitate) quid est boni praeter summam voluptatem? F II, 89. quod (Paaphaenae sanum) est in agro propter urbem: D I, 96. in agris erant tum senatores, id est senes: C 76. cum (M. Valerius Corvinus) esset acta iam aetate in agris: C 60. qui (exercitus) tum erat in Algid: R II, 63. amicitia: f. **amicitia**, II, 4. sum in (7 Et.) B. I, §. 156. a. amicos amicos, in quibus est studium, in Graeciam mitto: A I, 8. omne animal applicatum esse ad id, quod in eo sit optimum: F IV, 34. sunt .. indicia naturae, maxime scilicet in homine, sed in omni animali, ut appetat animus agere ..: F V, 55. nullum potest esse animal, in quo non est appetitio sit et declinatio naturalis: N III, 33.

in omni .. animante est summum aliquid atque optimum, ut in equis, in canibus: F IV, 37. qui (vultus) nullo in animante esse praeter hominem potest: L I, 27. utrum capacitatem aliquam in animo platumus esse? T I, 61. quod in perturbato animo sicut in corpore sanitas esse non potest: T III, 9. quo maior est in eis (animis) praesentia et divior, eo maior indigent diligentia: T IV, 58. tum fuit in auribus animisque mutatis etiam huiusmodi loci: L II, 38. f. **animus**, II, 5. sum in (21 Et.) B. I, §. 192. a. quod (summi) in nostri [numerum] Fabii Pictoris Graeciae annalibus eius modi est, ut ..: D I, 43. aqua: f. aere. summam vim esse dicebat in omnibus iis arbitriis, in quibus adderetur EX FIDE BONA: O III, 70. in omni arte .. multam novitatem nominum esse: F III, 3. quia sit in iis (artibus) aliquid dignum assumptione: F III, 18. quod idem in artibus non sit, .. nec haec eadem in artibus esse videamus: F III, 50. qui (Salinator) amisso oppido fuerat in arce [fuerat in arce]: C II. quae (pars) est in avibus ceterisque signis[que] disciplinae nostrae: L II, 32. auribus: f. animo: L II, 38. maius est peccatum in anro quam in palea: F IV, 76. Q. FABII, TE MIHI IN AUSPICIO ESSE VOLO: D II, 71. f. **auspicium**, II, 5. sum in (3 Et.) B. I, §. 289. b. in quo (bello) ita magna rei militaris esse occupatio solet, ut ..: A II, 4. [summa erat observatio in bello movendo]: O I, 36. si ratio esset in beluis: N I, 78. ut in beneficentia dilectus esset dignitatis: O I, 45. in collocando beneficio et in referenda gratia .. hoc maxime officii est ..: O I, 49. bestia: f. **bestia**, II, 3. sum in (3 Et.) B. I, §. 342. a. in quibus (bibliothecis Graeciae) multitudo infinita librorum .. est: T II, 6. nisi in bonis amicitiam esse non posse: Lae 18. reperiebant esse in iis (animi bonis) iustitiae semina: F IV, 17. f. **bonus**, B. I, II, 5. sum in (11 Et.) B. I, §. 359. a. caelo: f. **caelum**, II, 4. sum in (4 Et.) B. I, §. 369. b. cane: f. animante: F IV, 37. mundo: N II, 38. quam (Fidem) in Capitolio viciniam lovis optima maximi .. maiores nostri esse voluerunt: O III, 104. quicquid [quid] in capite est: D II, 68. f. loco: T I, 70. Telmessus [Telmessus, al.] in Caria est: D I, 91. cum pater in Macedonia consul esset et essemus in castris: R I, 23. quod externum, id in casu est: F II, 89. si .. tot (sunt bona) extra corpus in casu atque fortuna: T V, 25. catulo: f. mundo: N II, 88. causa: f. **causa**, II, 4. sum in (8 Et.) B. I, §. 395. a. Athenis .. status est in Ceramico Chrypsis: F I, 39. alii in corde, alii in cerebro dixerunt animi esse sedem et locum: T I, 19. quod in illis (civitatibus) singuli fuissent fere, qui ..: R II, 2. f. **civitas**, II, 5. sum in (7 Et.) B. I, §. 428. a. columba: f. vider: O II, 79. in ipsa .. communitate sunt gradus officiorum: O I, 160. qui in compediibus corporis semper fuerunt: T I, 75. primum .. quod est in conexo: Fa 14. quod primum in conexo est: Fa 14. prima societas in ipso coniugio est, proxima in liberis: O I, 54. quae est in collatione ista similitudo? N III, 70. conlegio: f. **conlegium**, II, 2. sum in (3 Et.) B. I, §. 492. a. quod (officii initium) erat in conservatione earum rerum, quae natura praescriberet: A I, 23. in quo (concessus theatris) sunt mulierculae et pueri: T I, 37. ut et potestatis satis in magistratibus et auctoritatis in principum consilio et libertatis in populo sit: R II, 57. cum vos mihi essetis in consilio: R II, 28. simile quiddam est in Consolatione Crantoris: T I, 115. erat .. illis paene in conspectu

praestanti sapientia et || sapientiae || nobilitate Pythagoras; T IV, 2. quod est in consuetudine sermonis Latini; T III, 11. in qua (contione) rebns fictis et adumbratis loci plurimum est; Lae 97. divitiarum est fructus in copia; P 47. corde: f. cerebro. animos, dum in corporibus essent mortalibus, vivere; C 80. f. **corpus**, II, 5. sum in (22 Et.) **R. l. E.** 553, a. an (veritas est) in individuis corpusculis? N I, 67. culpa: f. **culpa**, II, 3. sum in (4 Et.) **R. l. E.** 566, b. in Cumanò naper cum mœnum Atticus noster esset; A I, 1. qui (Roscus) cum esset in cunabulis; D I, 79. n. in canis fuerit anguis; D II, 66. cupiditate: f. ratione; fr V, 97. in lunae quoque cursu est et brumae quaedam et solstitii similitudo; N II, 50. f. ratione; fr V, 97. cum (Socrates) esset in custodia publica; D I, 52. haec . . . (Cynosura) parva est, sed nantia usns in hac est; N II, 106. in ipso . . . dedecore mali nihil esse, nisi sequatur dolores; T II, 28. si (homines) enserint nullum in delictis esse discrimen; P 23. incunctantem . . . victus esse in desiderio, non in satiètatè; T V, 100 (99). diutius . . . iam in hoc desiderio esse non possum; Lae 104. quam (vitam beatam) tu ne in deo quidem esse censes, nisi plane otio langueat; N I, 67. f. **deus**, II, 5. sum in (11 Et.) **R. l. E.** 666, a. in dialectica . . . vestra (Epicurus) nullam existimavit esse . . . ad melius vivendum . . . vim; F I, 63. disciplina: f. **disciplina**, II, 3. sum in (3 Et.) **R. l. E.** 719, b. erit . . . res iam in discrimine; A II, 132. in qua (descriptione corporis partium) nihil inane, nihil sine causa, nihil supervacaneum est; N I, 92. tanta sunt in varietate et dimensione, ut . . .; N I, 2. quantum . . . in eo (dolore) esset alieni; F IV, 23. f. **dolor**, II, 4. sum in (6 Et.) **R. l. E.** 762, a. si est in ea (domo) solitudo; O I, 139. quorum in villa ac domo nihil splendendum, nihil ornatum fuit praeter ipsos; P 38. eculco: f. mundo; N II, 38. quae sunt in effectu; F III, 32. in quo (equitatu) suffragia smat etiam senatus; R IV, 2. equo: f. animante; F IV, 37. mundo; N II, 38. quae sunt idem in erratis fere, quibus ea, quae de Platone diximus; N I, 31. cuius (Zenonis) discipuli Aristonis non minus magno in errore sententia est; N I, 37. si in eo sit errore civitas, ut . . . putet; R III, 27. quo in genere multum mali etiam in exemplo est; O I, 140. in qua (explanatione aequitatis) inris erat interpretatio; R V, 3. cur avunculus mens, P. Rutilinus, in exilio est? N III, 80. extia: f. **exta**, II, 3. sum in (4 Et.) **R. l. E.** 932, b. eorum nihil est eius generis, ut sit in fine atque extremo bonorum; F V, 67. ut in fabulis est; O I, 32. parum . . . esset auctoritatis in fabula; C 3. si iuste depositum reddere in recte factis sit; F III, 59. quod ita fungi officio in recte factis est; F V, 69. ut in magna familia sunt alii lantiores, ut sibi videntur, servi; P 37. familiari: f. aliquo; O I, 108. qui aliquandiu . . . in famulatu fuerunt || fuerint ||; Lae 70. fano: f. **fannus**, II, 3. sum in (3 Et.) **R. l. E.** 82, b. quae (insula) est in Fibreno; L II, 1. nec rationem esse nisi in hominis figura; N I, 89. ad eum patrum capendum . . . quae sit in figuris animantium . . . descriptio partium; N II, 121. in qua (figura) esset species honesta; O I, 126. filio: f. aliquo; O I, 108. fine: f. **finis**, II, 3. sum in (3 Et.) **R. l. E.** 56, a. quam multos (annos) ante hunc (Dionysium) in ipso Graeciae flore Pistratus (tyrannus fuit); N II, 82. in quo (fonte) sint prima invitamenta naturae; F V, 17. quae (mundi volubilitas) nisi in globosa forma esse non posset; N II, 49. nuper, cum essemus in Formiano;

R I, 61. quod . . . in formica non modo sensus (sit), sed etiam mens, ratio, memoria; N III, 21. in qua (fortitudine) est magnitudo animi; R V, 9. magnam vim esse in fortuna in utramque partem . . . quis ignorat? O II, 19. f. casu; T V, 25. fratribus: f. aliquo; F 5. ut in fronte ostentatio sit, inus veritas occultetur? F II, 77. siquidem . . . in Gallia Druidae snt; D I, 90. cum (L. Flaminius) esset consul in Gallia; C 42. est . . . quiddam etiam in barbaris gentibus praesentans atque divrans; D I, 47. genere: f. **genus**, II, 5. sum in (25 Et.) **R. l. E.** 100, b. gloria: f. **gloria**, II, 4. sum in (3 Et.) **R. l. E.** 110, a. ut mos in Graecia est; T V, 103. ut, qui illum (vitam) eripuerit, in maxima et gratia futurus sit et gloria; O III, 85. referenda: f. beneficio. gravitate: f. opinione; T V, 46. saepe . . . excellentiae quaedam sunt, qualis erat Scipionis in nostro, ut ita dicam, grege; Lae 69. in quibus (gustatu, odoratu) intelligentia, etsi vitiosa || vilior ||, est quaedam tamen; A II, 20. Cato . . . in ea est haeresis, quae nullum sequitur florem orationis; P 2. quibus (viribus) . . . consul in Hispania fuerim; C 32. nec . . . sum nescias esse utilitatem in historia, non modo voluptatem; F V, 51. hoc item in Sileni . . . Graecia historia est; D I, 49. ut nulla sit in iis (hominibus) fraudis iniuriaeque suspicio; O II, 33. f. **homo**, II, 5. sum in (23 Et.) **R. l. E.** 168, b. in quo (honesto) uno vultis esse omnia; F IV, 68. in omni . . . honesto . . . nihil est tam illustre . . . quam coniunctio . . . hominum; F V, 65. honore: f. **honor**, II, 4. sum in (4 Et.) **R. l. E.** 184, a. ego . . . sum multum equidem cum Phaedro . . . in Epicuri hortis; F V, 3. cum P. Africanus hic . . . constitisset in hortis esse; R I, 14. qui erat in hospitio; D I, 57. non percipit alean quamdam esse in hostiis deligendis? D II, 36. iecore: f. **lecur**, II, 3. sum in (3 Et.) **R. l. E.** 204, b. quoniam, ut dicitis, omnis in inbecillitate est et gratia et caritas; N I, 124. cum (flum) non talem videri fuisse in imperio, quales eius maiores fuissent; F I, 24. in quo (inani) nihil nec summum nec infimum . . . sit; F I, 17. neque in illo inani . . . quicquam fuisse causae (dicis), quae (atomus) non e regione ferretur; Fa 47. in incertis . . . nihil est probabile; A II, 110. in qua (infinite) nihil neque sentiens neque coniectum potest esse; N I, 98. neque motum sensui iunctum et continentem in infinito ullum esse posse; N I, 26. neque (virtus est) alio modo in genere || ingenio || praetera; L I, 25. iniuria: f. re; F I, 53. in eadem sunt iniustitia, ut si in smam rem aliena convertant; O I, 42. neque . . . dici potest in ulla rerum institutione non esse aliquid extremum atque perfectum; N II, 35. quae . . . sustimanda essent, eorum in aliis satis esse causae, quam ob rem quibusdam antepreferentur, ut in valetudine, ut in gloria, divitiarum, similibus rerum; F III, 51. ut videtur, quae sit in ea (intellegentia tua) [species] forma || species [forma] || et notio viri boni; O III, 81. quae (partis deus) in intervallis sit locabat, ut in singulis essent binia meda; T I, 28. qui (Pythagoras) fuit in Italia; T IV, 2. si ilis in iudicio sit; O I, 59. maxima est admiratio in iudicia; O II, 49. f. re; A II, 7. in iugo cum esset luna; D II, 98. video, quae sint in pontificio iure; L II, 58. quae (res) sunt in iure societatis humanae; O I, 60. quid est . . . in iure iurando? O II, 102. in qua (iustitia) virtutis est splendor maximum; O I, 20. aëneum . . . equum . . . animadvertit, cuius in lateribus fores essent; O III, 38. ut et in laude et in vitio nomen hoc (aemula-

tionis) sit; T IV, 17. ille (Epicurnus) dixerit sane idem in Phalaridis tauro, quod, si esset in lectulo; T II, 18. satis est tibi in te, satis in legibus ... praesidii; F II, 84. an ... in legibus varietatem esse dicunt? R III, 18. deinceps in lege est, ut de ritibus patriae colantur optima ||optimum||; L II, 40. quaero, eequidnam ||quidnam|| sit in legibus; L II, 58. haec praeterea sunt in legibus et de nuncturae; L II, 60. qua in lege quomodo esset: neve aurum addito; L II, 60. ||octo generum pœnarum in legibus esse, damnorum vincula verbera, talionem, ignominiam, exitium, mortem, servitumem||; L fr 4. sit ista in Graecorum levitate perversitas; F II, 80. qualis (amor) in Leucadia est; T IV, 72. ut in libris est Etruscorum; D II, 50. hoc si est in libris; D II, 110. est hoc in Chryssippi libro somnium; D II, 134. quae (ratio) nusquam est in Graecorum libris; R II, 21. liberis: f. coniugio. in libidine esse peccatum esse etiam sine effectum; F III, 32. extremitatem et quasi liberamentum (esse), in quo nulla omnino crassitudo sit; A II, 116. lingua: f. parte; A I, 19. litteris: f. re; D II, 10. innumerabiles paribus in locis esse eisdem uominibus, honoribus? A II, 125. etiam multa in omni parte Athenarum sunt in ipsis locis indicia summorum virorum; F V, 4. in quo .. loco est (mensa)? credo equidem in capite; T I, 70. sin quis existerit, alio in loco et apud alios sit; T V, 105. cum ... illi orbis ... varietatem maxumam habeant alique in aliis locis sint; D II, 92. quorum rerum in proximis locis tantae dissimilitudines saepe sunt ||sint||, nt ...; D II, 94. cum essem in Puteolano Hirtiusque noster ... idem in locis; Fa 2. in aliis (locis) esse pituitosos et quasi redundantis, in aliis exsiccatos atque aridos; Fa 7. in quo (loco) omnia sunt magna et praestantibus viris; R VI, 25. erit his in locis quercus, quam Marianam quercum ||quercum|| vocabunt; L I, 2. aram in eo loco fuisse memoriae prodigum est; L II, 58. quom multa in eo loco sepulchra fuissent; L II, 58. quia (vitis) sunt in lubrico; T IV, 42. (oportet) quiquid praeter spem eveiat, omne id deputare esse in lucro; T III, 30. si qui forte, cum se in luctu esse vellent, aliquid fecerint humanius; T III, 64. quorum (hominum) omnia cultus esset futurus in luctu; N I, 38. quo optato impetrato Theses in maxima fuit luctibus; O III, 94. sic .. percontantur et ut ||ut|| est in Naevi poetae Ludo ||ludo||; C 20. in bibliotheca, quae in Lycio est, adsedimos; D II, 8. cum (filius) in Macedonia bello Persico miles esset; O I, 37. f. castris. magistratibus: f. consilio; R II, 57. qui ... eum, qui in his omnibus (malis) sit, beatum fore censet, si sapiens sit; A II, 134. qui in summo malo est, is tum, cum in eo est, non est beatus; F II, 104. negaret esse in malis caute, venire, interfici, patriam amittere? F IV, 22. potest is quoque (beatus) esse, qui est in parvis malis; F V, 78. quia, si mala sunt, is, qui erit in iis, beatus non erit; F V, 86. cur ... mori .. non sit in malis; T I, 77. concesseris .. nullo in malo mortuos esse; T I, 111. eos, quibus orbati sumus, esse cum aliquo sensu in iis malis, quibus vulgo opinantur; T I, 111. difficile dictum videtur eum non in malo esse, et magno quidem, qui ita clamare cogatur; T II, 19. omnia, quae natura aspernetur, in malis esse, quae adsciscat, in bonis; T II, 30. qui (Epicurus) censet necesse esse omnem in aegritudine esse, qui se in malis esse arbitrentur; T III, 32. sit .. summum malum dolere; in eo igitur qui non est, si malo caret, continue fruatur summo bono? T III, 40. philosophi summi nequidam tamen sapientiam consecuti

nonne intellegunt in summo se malo esse? T III, 68. ut .. metus, sic reliquae perturbationes sunt in malo; T IV, 80. mihi .. non videbatur quinquam esse beatus posse, cum in malis esset; in malis autem sapientem esse posse; T V, 22. cui concesserim in malis esse dolores corporis, in malis naufragia fortunae; T V, 25. cum (sapiens) vel in omnibus his (malis) uno tempore esse possit; T V, 29. quamquam .. (ii) sint in quibusdam malis; T V, 85. in summis malis omnes sumus; N III, 79. cui (amori) in manu sit, quem esse dementem velit; T IV, 68. quae (questio) nunc in manibus est; N III, 19. milites bellum illud, quod erat in manibus, reliquiasse; R II, 63. qui (locus) nunc est in manibus; L I, 36. est in manibus laudatio; C 12. septimus mihi liber Originum est in manibus; C 38. est in manibus oratio; Lae 96. f. parte; A I, 19. ipsa Peloponnesus fere tota in mari est; R II, 8. quid est illo auspicio divinus, quod apud te in Mario est? D I, 106. ex qua (materia) et in qua omnia sint; N III, 92. matris: f. mundo; N III, 38. in quibus (mediis) ponebat nihil omnino esse ||esse|| momenti; A I, 36. in mediis ea momenta, quae Zeno voluit, nulla esse censuit; A II, 130. modo dixerat nihil in istis (mediis) esse, quod interesset; F IV, 71. ut est in Melanippo: quinquam ..? T III, 20. memoria: f. aetate; L I, 8. in qua (mente) sit mirabilis quaedam vis rationis et cognitionis et scientiae virtutumque omnium; F V, 34. qui censent esse in mentibus hominum tamquam oraculum aliquid; D II, 100. ut illa divina mens summa lex est, item ... in mente ||est|| sapientis; L II, 11. est .. quaedam opinio species deorum in oculis, non solum in mentibus; L II, 96. sit voluptas non minor in nastureio illo ... quam in Syracusanis mensis; F II, 92. qua (poena improbi) .. semper sint in metu in aeficiantur aliquando; F II, 58. nihil minus in miseria est quam ille; F III, 48. odium mulierum, quale in *μειροπία* Atilii est; T IV, 25. si in ea (mundi moderatione) discrimen nullum est bonorum et malorum; N III, 85. sollicitari, dolere, in molestia esse (aegritudinis est); T III, 83. C. Marium ... dixisse in eo (monumento) tibi salutem fore; D I, 50. [qui .. in morbo sent, sani non sunt, et omnium insipientium animi in morbo sunt]; T III, 9. qui est .. animus in aliquo morbo, ... nou magis est sanus quam id corpus, quod in morbo est; T III, 10. esset .. miseriae finis in morte; T I, 9. esse in morte sensum; T I, 27. (cygni) providentes, quid in morte boni sit; T I, 73. ne si irriterent quidem animi, quinquam mali esse in morte; T I, 81. quin tantus interitus in morte sit, ut ne minima quidem suspicio sensus relinquatur; T I, 88. imaginem mortis ... cotidie induit, et dubitas, quin sensus in morte nullus sit? T I, 92. in qua (morte) aut summum bonum aut nullum malum esse cognovimus; T I, 110. ut nihil boni est in morte, sic certe nihil mali; Lae 14. carere .. sententiam est, nec sensus in mortuo; ne carere quidem igitur in mortuo est; T I, 88. non est .. vitium in oratione solum, sed etiam in moribus; F II, 30. bene .. nostri, cum omnia essent in moribus vitia, ... iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54. erunt (leges) fere in maiorem, qui tm ut lex valebat; L II, 23. oraculum editum est; .. eas (religiones tenerent), quae essent in more maiorum; L II, 40. reliqua sunt in more; L II, 61. quod .. in patriis est moribus; O II, 66. omnium iustius modum querelaram ||querellaram|| in moribus est culpa, non in aetate; C 7. illa .. voluptas ipsis restrictionis in motu est; F II, 9. cum .. vescamur

his rebus, ... tum esse in motu voluptatem; F II, 10. sin autem (Epiurus) voluptatem putat adiungendam eam, quae sit in motu; F II, 16. quod ea voluptas, quae in motu sit, et parvas ad se allicit et bestias, uon illa stabilis; F II, 32. nomen imponis, in motu ut sit (voluptas); F II, 75. quam (voluptatem) in motu esse dicitis; F II, 77. quae (res) sunt in utriusque (corporis, animi) motu et statu; F V, 37. intellegatur ... perturbationem iactantibus se opinionibus inconstanter et turbide in motu esse semper; T IV, 24. eum (deum) ... esse .. inmensum et infinitum et semper in motu; N I, 26. cum ex illis individuis ... in reliquis mundis, et in iis quidem innumerabilibus, innumerabiles Q. Lutatii Catuli non modo possint esse, sed etiam sint; A II, 55. cum in uno mundo ornatus hic tam sit mirabilis; A II, 125. ex quo efficeretur mundus omnesque partes mundi, quaeque in eo essent; F I, 19. ubi est veritas? in mundis, credo, innumerabilibus; N I, 67. qui (homo) nihil in omni mundo melius esse quam se putet; N II, 16. nihil est .. in omni mundo, quod non pars universi sit; N II, 30. qui (Chrysippus) similitudines adiungens omnia in perfectis et maturis docet esse meliora, ut in equo quam in aequo, in cane quam in catulo, in viro quam in puero, item, quod in omni mundo optimum sit, id in perfecto aliquid atque absolutum esse debere; N II, 38. est .. in eo (mundo) virtus; N II, 39. ut in eo (mundo) eximia pulchritudo sit atque omnis ornatus; N II, 58. eadem ratio in reliquo mundo est; N II, 83. deorum et hominum causa factum esse mundum quaeque in eo (mundo) sint omnia; N II, 133. quae sint in hoc mundo; N II, 154. quae .. in eo (mundo) sunt || quae ... sunt ||; N II, 154. quaecumque sunt in omni mundo, deorum atque hominum putanda sunt; N II, 154. homo .. haec, quae in mundo sunt, efficiere non potest; N III, 25. si nullus (animus) fuerit in mundo; N III, 27. nihil esse animal || animale || intrinsecus in natura atque mundo praeter ignem; N III, 36. quid in omni munere vitae optimum et verissimum sit, exquirere; F I, 11. in hoc fere uno (officio et munere) sunt cetera; R II, 69. nasciturio: f. mensis. cum sit nihil omnino in rerum natura minimum, quod dividi nequeat; A I, 27. uegas tantam similitudinem in rerum natura esse; A II, 84. nulla .. est in natura rerum talis necessitas; A II, 97. quis .. est, qui non videt haec esse in uatura rerum tria? F II, 16. reliquis .. naturas nihil aliud agere, nisi ut id conservent, quod in quaque optimum sit; F IV, 34. in qua (natura) si nihil est praeter rationem; F IV, 41. cum in natura tria sint, unum gaudere, alterum dolere, tertium nec gaudere nec dolere; T III, 47. ex quo intellegitur non in natura, sed in opinione esse aegritudinem; T III, 71. qui (amor) si quis est in rerum natura sine sollicitudine. ... sit sane; T IV, 72. an quocumque eximium potest esse in ea natura? N I, 116. si ... est aliquid in rerum natura, quod ..; N II, 16. quid esse potest in rerum natura homine melius? N II, 16. ut in omni natura nihil eo (deo) sit praestantius; N II, 45. quoniam esset aliquid in rerum natura, quod ab homine effici non posset; N II, 18. quod (mundo) nihil in rerum natura melius esset; N III, 20. nihil est mundo melius in rerum natura. ne in terris quidem urbe nostra; N III, 21. idem .. (Chrysippus); si dei non sint, negat esse in omni natura quocumque homine melius; N III, 26. est .. in ea (natura) iste quasi consensus, quam *συγκατάθεσις* Graeci vocant; N III, 28. (animus) omnia, quae in natura rerum sunt, videt; D I, 115.

esse censet (Posidonius) in natura signa quaedam rerum futurarum; D I, 130. ut .. iam sit aliqua in natura rerum contagio, quam esse concedo; D II, 33. quoniam in naturis hominum dissimilitudines sunt; Fa 8. quae .. nova causa in natura est, quae declinet atomum || qua .. atomus I? Fa 46. quod certe in natura est; L I, 45. quae sit in natura || hominis || excellentia et dignitas; O I, 106. f. mundo; N III, 36. naufragio: f. aliquo; Fa 5. qui in navi || uave || sunt; A II, 81. (Attus Navius) erat in magno nomine et gloria; D I, 31. notionibus: f. ratione; A I, 32. qui (Stoici) nihil aliud in bouorum numero nisi honestum esse uoluerunt; F III, 36. si hi fratres sunt in numero deorum; N III, 44. quorum patres di, non erunt in deorum numero? N III, 45. ob eam .. ipsam causam Erechtheus Athenis filiaeque eius in numero deorum sunt; N III, 50. nisi maiores eos, qui ex hac vita migrasset, in deorum numero esse uoluisset; L II, 55. cum .. et uares et feminas complures ex hominibus in deorum numero esse uideamus; fr IX, 11. sin autem nihil esse in observatione putant; D I, 113. si in oculis sin multitudinis; T II, 63. f. mente; L II, 26. odoratu: f. gustatu. de beneuolentia || beneu. || .. primum illud est in officio, ut ..; O I, 47. f. munere; R II, 69. in aperto fuiti; P 32. est .. causa omnis in opinione, nec uero aegritudinis solum, sed etiam reliquarum omnium perturbationum; T III, 24. est .. aegritudo .. in opinione mali recentis; T III, 26. unde intellegi debet perturbationem quoque omnem esse in opinione; T IV, 79. quid erit in philosophi gravitate quam in vulgi opinione stultiorum turba quod dicatur aut grauius aut grandius? T V, 46. f. natura; T III, 71. ora: f. parte; N II, 164. ex quo licet existimare in aliis quoque oraculis Delphicis || [Delph.] || aliquid non sincere fuisse; D II, 118. ut in Catonis oratione est; O III, 104. quanta illa || illi (Scipioni) || .. fuit gravitas, quanta in oratione maiestas! Lae 96. f. more; F II, 30. oratoribus: bgl. aliquo; O II, 67. vim quandam esse aiunt signifero in orbe .. talem, ut ..; D II, 89. in quo (ordine) nihil est temerarium; N II, 43. quomquam est in Originibus solitus esse .. canere conuivas; T I, 3. qui in ore sunt osterorum omnium philosophorum || phil. omnia ||; F II, 67. at uero illa .. semper tibi in ore sunt in iudiciis, in sensatu; F II, 76. Harmodius in ore est et Aristogiton; T I, 116. cui .. (Aelio Sexto) .. in ore semper erat ille de Iphigenia Achilles || erant illa .. Achilles ||; R I, 30. si ... ad eum, qui tibi semper in ore est, Catonem, .. uenias; L I, 6. qui (sermo) tum forte || fere || multis erat in ore; Lae 2. quae (curia Sclerium) est in Palatio; D I, 30. palea: f. auro. corporis .. alia ponebant esse in toto, alia in partibus, ualitudinem, vires, pulchritudinem in toto, in partibus autem sensus integros et praestantiam aliquam partium singularum, ut in pedibus celeritatem, vim in manibus, claritatem in uoce, in lingua etiam explanatam uocum impressionem; A I, 19. dicitis esse e regione nobis in contraria parte terrae, qui ..; A II, 123. si (stulti) sint in maiore parte rerum earum || earum rerum ||; F III, 61. in his || iis || .. partibus duabus nihil erat, quod Zeno commutare gostiret; F IV, 8. qui (homines) ubique sunt quocumque in ora ac parte terrarum; N II, 164. in qua (parte animi) fortitas quaedam sit; D I, 60. perinde ut quoque stellae in his finitumisque partibus sint quoque tempore; D II, 89. in qua (parte orbis) sit ortus eius, qui nascatur; D II, 89. f. loco; F V, 4. uidete, .. quam in paruo his sit; A II, 83. in quibus (passer-

culis) nullam erat monstrum; D II, 65. pastoribus: f. aliquo; D I, 105. quod tam erat res in pecore et locorum possessionibus; R II, 16. pedibus: f. parte; A I, 19. perfectis: f. mundo; N II, 88. in omni permotione naturalem volebant esse quendam modum; A II, 135. est ... in omnibus quattuor perturbationibus illa distinctio. utrum ...; T IV, 59. cum (oeteri) sunt in aliqua perturbatione aut metus aut laetitiae aut cupiditatis; T IV, 82. duo esse haec maxima in philosophia, iudicium veri et finem bonorum; A II, 29. quae (res) sunt in philosophia multas atque magnas; A II, 91. nihil debet esse in philosophia commenticium fabellis loci; D II, 80. nullus feracior in ea (philosophia) locus est nec uberius quam de officio; O III, 5. nullum esse locum in tota philosophia tam necessarium; O III, 8. nemo aliter philosophus emsit, in quo modo esset auctoritas; D I, 86. eum ... quiescere ex eo (bubnice), quid esset in plaustris; D I, 57. poeta: f. aliquo; Fa 5. an ille tempus ... in poetis evolvendis ... consumeret, in quibus nulla solida utilitas omnique periculis est delectatio? F I, 72. si puella nata biceps esset, seditionem in populo fore, corruptelam et adulterium domi; D I, 121. illa ... est civitas popularis, ... in qua in populo sunt omnia; R I, 42. in libero ... populo, ut Rhodi, ut Athenis, nemo est civium, qui *; R I, 47. est in ipsis (populis) magnus dilectus hominum et dignitatum; R I, 53. qui (summi et infimi) sint in omni populo necesse est; R I, 53. ita acta pleraque, ut in populo essent omnia; R I, 62. ne plura insignia essent inperii in libero populo quam in regno fuissent; R II, 55. quod in singulis, idem est in populis; R III, 28. quom potestas in populo, auctoritas in senatu sit; L III, 28. humiles, quae magna in populo multitudo est; O II, 70. f. consilio; R II, 57. possessionibus: f. pecore. ut sit aliquid in nostra potestate; A II, 38. vitia in ipsorum esse potestate; A II, 39. eae (res) non sunt in potestate sapientis; F II, 89. in nostrane est potestate, quid meminerimus? F II, 104. quae (res) sunt secundum naturam neque sunt in nostra potestate; F IV, 15. quod maxime res essent in potestate sapientis; F IV, 17. multi cum in potestate essent hostium aut tyrannorum, ... dolorem ... leverunt; F V, 53. quia non sint || sunt || in potestate mentis; T III, 11. non est ... in nostra potestate ... dissimulatio vel oblitio; T III, 85. in potestate est abicere dolorem, cum velis, temporis servientem; T III, 66. quoniam ... res in nostra potestate est; T III, 66. ut intelligatur, non modo quam vitiosas (perturbationes), sed etiam quam in nostra sint potestate; T IV, 14. omnia eae (perturbationes) esse in nostra potestate; T IV, 65. cum sit omne et bonum eius (Epicuri) et malum in potestate fortunae; T V, 73. sequatur necesse est, ut, cuius in potestate annuum bonum, in eiusdem vitia beata sit; T V, 82. Paulus Persi deprecanti, ne in triumpho duceretur, „in tua id quidem potestate est“; T V, 118. Epicurus cum videret, ... nihil fore in nostra potestate; N I, 69. cum esset in unius potestate res publica; D II, 6. nihil esset in nostra potestate, si ita se res haberet; Fa 9. motus ... voluntarius eam naturam ... continet, ut sit in nostra potestate nobisque pareat; Fa 25. id si verum est, nihil est in nostra potestate; est autem aliquid in nostra potestate; Fa 31. si causa appetitus non est sita in nobis, ne ipse quidem appetitus est in nostra potestate; Fa 40. non sunt ... neque adversiones neque actiones in nostra potestate; Fa 40. quae (causae) si ipsae non sunt || sint || in nostra potestate, non sequitur, ut ne appetitus

quidem sit in nostra potestate. at hoc sequeretur, si omnia perfectis et principalibus causis fieri diceremus, ut, cum eae causae non essent in nostra potestate, ne ille quidem esset in nostra potestate; Fa 41. adversione nostra erit in potestate; Fa 43. cum hae causae antegressae sint, non esse in nostra potestate, quin illa eveniant, quorum causae fuerint, quibsdam autem in rebus causis antegressis in nostra tamen esse potestate, ut illud aliter eveniat; Fa 45. quibus in rebus, cum causae antecesserint, non sit in nostra potestate, ut aliter illa || illae || eveniant, eas fato fieri; quae autem in nostra potestate sint, ab iis fatum esse *; Fa 45. si modo hoc in Lycurgi potestate potuit esse; R II, 24. ut suffragia non in multitudinis, sed in locupletium potestate essent; R II, 39. vides ... ne illam quidem, quae tota sit in factionis potestate, posse vere dici rem publicam; R III, 44. cum per populam agi dicantur et esse in populi potestate omnia; R III, 45. cum furiosorum bona legibus in adgnatorum potestate sint; R III, 45. quod pater familias in eius donatione, qui in ipsis potestate est, adprobat, ratum est; L II, 50. quae (res publica) sit in potestate optimorum; L III, 37. demum (beneficia) necesse, in nostra potestate est; O I, 48. quae erunt in ipsis potestate; O I, 121. quicquid ... esset in praedio vitii; O III, 65. nec solum in rectis, sed etiam in pravitatibus inisugis est humani generis similitudo; L I, 81. qui (Caepio) ... in principibus iam esset, si viveret; F III, 8. nisi in quibusdam principibus temporibus illis fuissent studia doctrinae; T IV, 5. quanta differentia est in principibus naturalibus; F V, 19. si etiam tum esset in profundo; F III, 48. qui sicut in profundo; F IV, 64. ea dicam, quae mihi sunt in promptu; A I, 4. a me ... ea, quae in promptu erant, dicta sunt; A II, 10. haec ipsa mihi erunt in promptu; F II, 119. haec ... in promptu fuerint; nunc interiora videamus; D II, 124. quae quamquam ita sunt in promptu, ut res disputatione non egeat, tamen ...; O I, 6. in probris maxime in promptu est, si quid tale dici potest; O I, 61. ut non recondita quadam ratione (decorum) cernatur, sed sit in promptu; O I, 95. illud non sunt admonendi (est enim in promptu); O II, 68. qualis comparatio fieri ... debeat, non est necesse disputare; est enim in promptu; O II, 74. videamus, ut in proverbio sit ovorum inter se similitudo? A II, 57. „fortis ... fortuna adjuvat“, ut est in vetere proverbio; F II, 21. ut in Graecorum proverbio est, amicorum esse communia omnia; O I, 51. qui in provinciis sunt; L III, 18. publico: f. urbe; T V, 102. quae memoria est in iis (pueris) bene merentium; F V, 61. f. mundo; N II, 38. Puteolano: f. loco; Fa 2. quae (pars) erat in ratione et in disserendo; A I, 30. scientiam ... nosquam esse censebant nisi in animi notitionibus atque rationibus; A I, 32. cum ... superiores non omnem virtutem in ratione esse dicerent; A I, 38. ita sunt in perieque contrariarum rationum paria momenta; A II, 124. duplex ratio ... orationis, quarum in altera sermo sit || est || in altera contentio; O II, 48. quod magis hi (animi) fuerint semper in suo cursu, id est in ratione et investigandi cupiditate; fr V, 97. rectis: f. privatiuitatis, qui ... (libertas) aequa potest esse, omnino dicere in regno, ... sed ...? R I, 47. f. populo; R II, 55. in remo sentio non esse id, quod videratur; A II, 79. non quod (comprehensio) omnia, quae essent in re, comprehenderet, sed ...; A I, 42. etiam ... ea ... est et in ipsis rebus obscuritas et in iudicio nostris infirmitas, ut ...; A II, 7. plus ... in ipsa iniuria detrimenti est quam in iis rebus emolu-

menti, quae pariatur iniuria; F I, 53. quid iu quoque re sit; F II, 18. est . . . aliquid in his rebus probabile; F II, 58. quoniam . . . in iis rebus . . . est . . . quiddam, quod usi possit esse; F III, 58. erit in mediis rebus officium; F III, 59. si in ceteris rebus esset quicquam, quod aliud alio melius esset aut peius; F IV, 54. qui iu rebus iis, in quibus nihil aut honestum aut turpe sit, negant esse ullam causam, cor aliud alii antepositor; F V, 23. utrum . . . sit voluptas in iis rebus . . . necne sit; F V, 45. nihilque est iu his rebus, quod dignum libero aut indignum esse dicamus; F V, 47. quia dubitatio in re nulla erat; F V, 64. postquam est a nostris in iis esse rebus, quae secundum naturam essent, non dolere; F V, 73. si potest esse beatus is, qui est iu asperis reiendisque rebus; F V, 78. in his (rebus) est . . . aliqua obscuritas; T I, 78. proinde || perinde || quasi . . . certi quicquam sit in rebus humanis; T I, 86. quid in quaque re veri simile esset; T II, 9. si . . . (malum) in re esset, cur fieret provisiva leviora? T III, 31. cogitatio . . . diuturna nihil esse in re mali dolori medetur; T III, 74. in illa re . . . mali nihil fuisse; T III, 77. quid sit in quaque re maxime probabile; T IV, 7. quid est in his (rebus terrestribus), in quo non naturae ratio intellegentis appareat? N II, 120. quod re in summa summum esse arbitror periculum, matres coinquinari regias; N III, 68. num quid . . . in his rebus est, quod provisione . . . sentiamus? D II, 9. eadem in litteris ratio est reliquisque rebus, quarum est disciplina; D II, 10. in rebus tam severis non est iocandi locus; D II, 26. eadem ignorantia sit in rebus neatis est, non miramur; D II, 49. quaedam . . . snut, inquit (Chrysippus), in rebus simplicia, quaedam copulata; Fa 30. quid in re quaeque verisimum sit; O I, 16. harum rerum duarum splendor omnis, amplitudo . . . in posteriore est, causa autem et ratio efficiens magno viros in priore; O I, 67. omni . . . in re quid sit veri videre et tueri deceo; O I, 94. quarum (rerum) una est in perspicendo, quid in quaque re verum succeramus sit; O II, 18. quid in una quaque re vitii sit; O III, 15. in eadem re ntilitas et turpitudinem esse non potest; O III, 35. qui || quis || esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi . . .? Lae 22. una est . . . amicitia in rebus humanae, de cuius utilitate omnes uno ore consentiunt; Lae 86. nunquam . . . ego . . . neque imperia (istorum) neque . . . voluptates in bonis rebus aut expetendis esse duxi; P 6. haec . . . facile adduci solent ut in bonis rebus esse negent; P 14. f. virtute; F IV, 47. esse in providendis rebus angurandi scientiam; D II, 70. f. P 6. quos bonos viros . . . addivimus in re publica fuisse; F III, 11. quae essent in re publica rerum inclinationes et momenta temporum; F V, 11. cur in una re publica duo senatus et duo paecae iam populi sint; R I, 31. miri . . . sunt orbes et quasi circumcincti in rebus publicis commentationum et vicissitudinum; R I, 45. qui sunt civis in eadem re publica; R I, 49. in qua (re publica) . . . intellegi iam licet nullum fore, quod praesit, imperium; R I, 60. etiam minime facile eas (commutatioes) in ea re publica futuras puto; R I, 65. placet . . . esse quiddam iu re publica praestans et regale; R I, 69. iu qua re publica est unus aliquis perpetuus potestato, . . . quamvis in ea sit . . . senatus . . . tamen . . .; R II, 43. quae (leges) non sint in nostra re publica nec fuerint; L II, 23. quae (tribunorum potestas) est in re publica nostra; L III, 19. quandoquidem eos (censores) in re publica semper volumus esse; L III, 47. neque . . . periculum in re publica fuit gravius unquam; O I, 77. quantum eius (iustitiae) vim

inter leges et iudicia et in constituta re publica fore putamus? O II, 40. propter disensionem . . . quae erat in re publica; Lae 77. cum . . . senatus || f. senatus || nomen in re publica non erat; P 27. cum esset in re publica consul; P 28. quaero, . . . cur similem aummi nsum in sapiente esse nolitis; F II, 115. nos . . . id agimus, ut id (malum) in sapiente nullum sit omnino; T III, 22. eam (voluntatem) illi putant iu solo esse sapiente; T IV, 12. es . . . (cautio) intellegatur in solo esse sapiente; T IV, 13. (virtutem) in solo esse sapiente; T IV, 30. perpetuas et contextas voluptates iu sapiente fore semper; T V, 96. illud . . . honestum, quod proprie . . . dicitur, id iu sapientibus est solis; O III, 13. satietate: f. desiderio; T V, 100. scelus absit, iu quo unum potest esse gloria; O III, 87. fuisi saepe . . . in scholis philosophorum; T II, 26. quem ad modum iu senatu semper est aliquis, qui interpretem postulet, sic . . .; F V, 89. cum summa esset auctoritas in senatu; R II, 61. f. populo; L III, 28. non sunt || ne sint || in senectute viros; C 34. quae nisi essent iu senibus, non summum consilium maiores nostri appellasset senatum; C 19. senem, in quo est aliquid adolescentis, probo; C 38. nou est voluptatum tanta quasi titillatio iu senibus; C 47. mens . . . et ratio et consilium iu senibus est; C 67. quamquam oritur || oreretur || a senibus, tamen non esse iudicium veritatis in senibus; A I, 30. meo . . . iudicio ita est maxima in senibus veritas, si . . .; A II, 19. quis est, quum cernat, quanta vis sit in senibus? A II, 20. quae vis esset in senibus; A II, 30. cum vim, quae esset in senibus, explicabamus; A II, 37. si . . . iu senibus ipsis (sapientie) est aliqua forte gravitas aut tarditas; A II, 53. si parum magnum vim euset iu iis (senibus) esse ad ea, quae sub eos subiecta sunt, iudicanda; A II, 74. falsi esse aliquid in senibus; A II, 101. in senibus est sua cuiusque virtus; F V, 36. eos . . . non ipsos in ea sententia esse, sed audire velles contrarias; F II, 2. quae sequuntur, in eadem sententia sunt; T III, 42. in qua sententia Democritus, Heraclitus, Empedocles, Aristoteles fuit; Fa 39. ego in ista sum sententia, . . . ut . . .; L III, 33. nec . . . iu Torquati sermone quicquam implicatum aut tortuosum fuit; F III, 3. quid censes in Latino (sermone) fore? F III, 15. probabile est . . . praestantum intellegentiam in sideribus esse; N II, 43. quo in signo quaeque errantium stellarum quaque tempore futura sit; D II, 17. f. avibus. cum in eius (mortis) simulacro videas esse nullum sensum; T I, 92. similis est error in somniis; D II, 119. quid in his || iis || (sortibus) potest esse certi? D II, 96. quas (species) mirifice Plato erat amplexatus, ut in iis quiddam divinum esse diceret; A I, 33. nec esse in ea (specie dei) ullam soliditatem; N I, 105. etiamiam leadium tunc in spelunca non fuisset; Fa 6. non est sunt in sphaera maximi orbes, et ii non medi inter se dividunt; Fa 15. possum dicere: si in sphaera maximi orbes erunt, possum dicere: quia in sphaera maximi orbes erunt; Fa 16. cuius plurimum intererat esse in optimo statu civitatem; R II, 40. f. nota; F V, 37. in his (stellis) vim et mentem esse divinam; N II, 55. tanta . . . est vis talibus in studiis, ut . . .; F V, 57. in paritultitia sunt, quos signa . . . nimio opere delectant; P 36. iu surditate . . . quiddam est mali? T V, 116. me . . . delectant . . . pocula, sicut in Symposio Xenophontis est, minuta atque rorantia; C 46. mihi libet exclamare, ut est || ille || in Synephebis: pro domo . . .; N I, 13. in Syria cum (Antiochus) esset mecum; A II, 61.

in quo (tactu) Cyrenaeici solo putant veri esse iudicium, cni adsentiantur || quia sentiatur ||; A II, 20. in Phalaridis tauro si (sapientia) erit; T II, 17. si paulo ante cor fuerit in tauro opimo; D II, 37. || virtute; F V, 85. in quo (tempore) mali nihil esse concedis; T I, 16. dum erimus in terris; T I, 75. qui in hac terra fuerunt magnamque Graeciam ... eruderunt; Lae 13. || aëro. natura; N III, 21. qualis (oratio) est in Timaeo Platonis; F II, 15. ut in iis (tormentis) beata vita ... esse non possit; F II, 92. toto: || parte; A I, 19. qui potest esse in eius modi trunco sapientia? N I, 84. num manus adfecta recte est, cum in timore est? T III, 19. erat .. in timore animus; T III, 76. turba: || opinione; T V, 46. in Tusculano cum essem; F III, 7. in Tusculano cum essent complures mecum familiares; T I, 7. quot dies erimus in Tusculano; T I, 119. cum essem; cum Q. fratre in Tusculano; D I, 8. salutem hominum in eius (Iovis) esse tutelam; F III, 66. Apollinem eum, cuius in tutela Athenas antiqui historici esse voluerunt; N III, 55. vacuitate, valetudine: || integritate. varietate: || dissensione. in tua villa non esse; A II, 145. || domo; P 38. qui in vinculis essent damnati rei capitalis; C 42. quae (uva) maxima esset in vinea; D I, 31. vultus semper idem, quem dicitur Xanthippe praedicare solita in viro suo fuisse [Socrate] || Socratem, Socratem ||; T III, 31. in sapientibus viris ... nihil potest esse tale; O III, 45. erat .. in illo viro comitate condita gravitas; C 10. || mundo; N II, 38. in qua (viriditate) etiam nunc erit Scipio; Lae 11. hoc idem in virtute non esse; A II, 39. dum .. in una virtute sic omnia esse voluerunt, ut ..; F II, 43. quae (res) neque in virtutibus sunt neque in vitiis; F III, 58. sit in una virtute finis bonorum; F IV, 41. qui (Zeno) nulla in re nisi in virtute aut vitio || [aut vitio] || propensionem ... esse diceret; F IV, 47. quid .. esset in virtute tantum? F IV, 59. ego .. volo in virtute vim esse quam maximam; F V, 77. in qua (virtute) sit ipsam etiam beatum; F V, 84. alterum fortasse dubitabant, sitas tantum in virtute, ut ad praedicti vel in Phalaridis tauro beati sint; F V, 85. magna vis est in virtutibus; T III, 36. si praesidi ad beatum vivendum in virtute satis est; T V, 2. ad bene vivendum satine est praesidium in virtute? T V, 12. satis magnam in virtute ad beatum vivendum esse vim; T V, 19. si vita beata in virtute sit; T V, 21. si Zenonis rationi consentaneum sit satis magnam vim in virtute esse ad beatum vivendum; T V, 32. nonne fatendum est eandem vim in virtute esse ad beatam vitam? T V, 50. si in virtute satis est praesidium ad bene vivendum, satis est etiam ad beatum; satis est enim certe in virtute, ut fortiter vivamus; T V, 53. in qua (virtute) plurimum est praesidii; Lae 51. in ea (virtute) est .. convenientia rerum, in ea stabilitas, in ea constantia; Lae 100. quis ... dubitet, quin in virtute divitiarum sint? P 48. in qua (vi infinitatis) intellegi necesse est cum esse naturam; N I, 50. in eo .. (viso) si erit communitas cum falso; A II, 34. quod videretur esse quaedam in visis differentia; A II, 111. in eorum vita nulla est interpedio molestiae; F I, 61. ut nisque optime natus institutusque est, esse omnino nolit in vita, si ..; F V, 57. qua in vita est aliquid mali, ea beata esse non potest; F V, 91. quae .. potest in vita esse incunctitas? T I, 14. illud ... excruciat: discessus ab omnibus iis, quae sunt bona in vita; T I, 83. nec in misera vita quicquam est praedicabile aut gloriantium nec in ea, quae nec misera sit nec beata. et est in aliqua vita praedicabile aliquid et glo-

riandum; T V, 49. quod ita multa sunt incommoda in vita, ut ..; N I, 23. quoniam mors aut meliorem, qui est in vita, aut certe non deteriorem adlatura est status; L fr I. esse .. magui animi et fuisse multos etiam in vita otiosa; O I, 92. cum ex eo (Leontino Gorgia) quaereretur, cur tam diu vellet esse in vita; C 13. quae cuiusque studium in superiore vita fuit; C 26. nos .. ea, quae sunt in usu vitaeque communi, ... spectare debemus; Lae 18. in qua (tyrannorum vita) nulla fides ... potest esse; Lae 52. (cultura vitium) statuat .. nihil esse melius in vite quam se; F IV, 38. etsi hoc .. est in vitio, dissolutionem naturae tam valde perhorrescere; F V, 31. inflatus et tumens animus in vitio est; T III, 19. cum fatentur satis magnam vim esse in vitiis ad miseram vitam; T V, 50. in hominum vitiis ais esse culpam; N III, 76. quae genera (rerum publicarum) .. sunt in iis singula vitiis, quae ante dixi; R I, 44. tam est in vitio, quam si ... patriam deserat; O I, 23. ea animi elatio ... si .. pugnat ... pro eius commodis, in vitio est; O I, 62. || laude; T IV, 77. virtute; F III, 58. IV, 47. unguibus; || aliquo; Fa 5. principia mentis, quae sint in eodem universo, deos esse dicit; N I, 120. inter eum, qui doleat, et inter eum, qui in voluptate sit, nihil interesse? A II, 21 (20). qui in ea voluptate velit esse, quam nihil molestiae consequatur; F I, 32. eum necesse est aut in voluptate esse aut in dolore; F I, 38. quia, quod dolore caret, id in voluptate est; F I, 39. nullus in ipsis error est finibus bonorum et malorum, id est in voluptate aut in dolore; F I, 55. his rebus instructus (sapientis) semper est in voluptate; F I, 62. quod ais, cum dolore careamus, tum in summa voluptate non esse; F II, 10. haec esse in natura rerum tria: unum, cum in voluptate sumus, alterum, cum in dolore, tertium hoc, in quo nunc equidem sum, credo item vos, nec in dolore nec in voluptate; ut in voluptate sit, qui peuletur, in dolore, qui torqueatur; F II, 16. omnis .. qui sine dolore sint, in voluptate, et ea quidem summa, esse dico. ergo in eadem voluptate eum ... et eum? F II, 17. quid .. dubitamus, quin ... non esse in voluptate dolor sit maximus? F II, 23. si id (honestum) non sit in voluptate; F II, 49. cui .. in voluptate summum bonum est; F II, 91. siquidem in voluptate sunt omnia; F II, 111. quodsi esset in voluptate summum bonum; F II, 114. quibus summa (bonorum) est in voluptate; F IV, 46. sint autem est in ea (voluptate), quod quidam volunt; F V, 45. semper in pluribus bonis esse sapientem, quia semper sit in voluptatibus; T V, 110. habet (deus) exploratum fore se semper cum in maxima, tum in aeternis voluptatibus; N I, 51. quid .. est horum in voluptate? P 15. voce: || parte; A I, 19. ego tibi, Carneade, praetor esse non video, ... nec haec urbs nec in ea civitas; A II, 137. est .. earum rerum omnium in nostra urbe summa in publico copia; T V, 102. ut ... omnia ... quae sint in his urbibus, eorum populorum recte esse dicuntur; N II, 154. num .. idcirco in urbe esse rationem, cogitationem, mentem putas? N III, 21. quod in urbe sensus sit nullus; N III, 21. delubra esse in urbibus censeo; L II, 26. urina: || aliquo; Fa 5. usu: || vita; Lae 18. quarum (artium) omne opus est in faciendo atque agendo; A II, 22. equae poterit in agnoscendo esse distinctio? A II, 86. estne ... attentius in bibendo voluptas? F II, 9. summo bono a te ita constituto, ut id totum in non dolendo sit; F II, 11 siquidem nullum esset in experiendo periculum L I, 12. || ratione; A I, 30. re; O II, 18.

suspicio: in quo (urbe) neque figuram divinum

neque sensum quisquam suspicari potest; N I, 28.

teneo: in Nausiphane Democriteo (Epicurus) tener; N I, 78. est .. boni viri ... haec duo tenere in amicitia; Lae 65. in quo (anno) vix dicere audeo quam multa hominum saecula teneantur; R VI, 24. Epicurus una in domo ... quam magnos ... tenuit amicorum greges! F I, 65. quia virtus ... altissimum locum in homine et maxime excellentem tenet; F IV, 37. Socrates ... tum paene in manu iam mortiferum illud tenens poculum; T I, 71. quae vis Cochilem contra omnes hostium copias tenuit in ponte solum? P 12. quod semper in re publica tenendum est; R II, 39. tenuit .. hoc in statu senatus rem publicam; R II, 56. dum modo plus in virtute teneamus, quam ille tenuit. firmitatis et roboris; F V, 12.

valeo (f. sum in aliquo; Fa 5): quamquam hoc Chryippo non videtur valere in omnibus; Fa 14. nec .. in hoc, quod est animal, sed in iis etiam, quae sunt inanimata, consuetudo valet; Lae 68. plurimum in amicitia amicorum bene sudentium valet auctoritas; Lae 44. in quo (bello) et suscipiendo et gerendo et dependo ius ut plurimum valet et fides, ... sanximus; L II, 34. valet id necesse est non in hominibus solum, verum in bestiis etiam; D II, 98. num hoc in latere aut in caemento, ex quibus urbs effecta est, potuit valere? D II, 99. quod in omnibus canis et debet et solet valere plurimum; T I, 26. non .. erat illa tum civitas, cum leges in ea nihil valebant; P 27. Archimedes arbitrantur plus valuisse in imitandis sphaerae conversionibus quam naturam in efficiendis; N II, 88. valet .. in fulguribus observatio diuturna; D II, 42. hominibus: f. bestiis. latere: f. caemento. in qua (re militari) cum virtute nostri multum valuerunt, tum plus etiam disciplina; T I, 2. quibus in rebus temeritas et caesus, non ratio nec consilium valet; D II, 85. id .. [ut] et || in re publica nostra maxime valet; L III, 4. is valetat in suffragio plurimum, cuius ...; R II, 40. valet hoc in vivis; T I, 87. neque .. genus id orationis in consolando non valet, sed id || [id] || haud sciam an plurimum; T III, 55. vehor: equus, in quo ego vehor; D II, 140. tamquam in rate in mari innumo nostra vehitur ratio; T I, 73. quaesivit .., num etiam in iis navibus Diagoram vehi crederent; N III, 89. rate: f. mari.

versor: ex quo efficitur (officium) versari in iis, quae media dicamus; F III, 59. in quo prudentia versaretur et quod asequi vellet; F V, 17. ratio .. vera, quae versatur in iis, quae sunt semper eadem, et in iis, quae mutantur; T I, 28. temere .. in acie versari; O I, 81. in magnis interdum versatur angustiis; F II, 28. in eo (animo) et formae versantur et actiones; D II, 139. f. animus, II, 5. versor in (4 St.) § I, §. 192. b. mirabile monstrum vidimus in mediis divom versari aris; D II, 64. cum constituantur earum rerum vocabula, quae in quaque arte versantur; F III, 3. est .. perspicuum nullam artem ipsam in se versari; F V, 16. f. ars, II, 5. versor in (3 St.) § I, §. 240. b. ea versatur || ea, quae versatur || in caelo; F III, 37. sermo in circulis, disputationibus, congressionibus familiarium versetur; O I, 132. non possum .. dicere me ulla in cogitatione ... diligentius solere versari quam in ista ipsa; R I, 35. quorum studia vitaeque omnis in rerum cognitione versata est; O I, 155. congressionibus: f. circulis, omnis .. cogitatio motusque animi .. in consiliis capiendis de rebus honestis ... versa-

bitur; O I, 19. qui in horum librorum disputatione versantur; R III, 5. quae in hominum doctorum disputatione versantur; L I, 28. f. circulis, neque hoc ... ulla est unquam in dubitatione versatum; R II, 29. errore: f. error, II, 5. versor in (8 St.) § I, §. 826. b. aut .. (honestum) in perspicentia veri sollertiae versatur aut in hominum societate tuenda tribuendoque suum cuique et rerum contractarum fide aut in animi excelsi atque invicti magnitudine ac robore aut in omnium, quae sunt quaeque dicuntur, ordine et modo; O I, 15. id .. (fidei bonae nomen) versari in tutelis societatis, fiduciarum mandatis, rebus emptis venditis; O III, 70. quorum (postarum) fabulis in hoc flagitio versari ipsam videmus Iovem; T IV, 70. in eisdem (fontibus honestatis) versentur; O III, 96. quae multa et varia in hominum vita fortuna quae versantur; O I, 67. quid .. expectamus? an dum in foro nobiscum di immortales, dum in viis versentur? D I, 79. genere: f. genus, II, 5. versor in (3 St.) §. 101. a. quod et in recenti memoria et in Arpinati homine versere; L I, 4. quod (decorum) in omni honestate versatur; O I, 96. honoribus: f. re publica; Lae 64. cum (P. Decius) in mediis hostibus versaretur; D I, 51. in summo errore necesse est homines atque in maximarum rerum ignorantia versari; N I, 2. quorum || quorum || .. prima actus propter humilitatem et obscuritatem in hominum ignorantia versatur; O II, 45. veram .. illam honestatem expetens ... (optimum quisque) in summa inanitate versatur; T III, 3. quae (opinionem) in maxima inconstantia veritatis ignorantia versantur; N I, 43. quae omnes artes in veri investigatione versantur; O I, 19. quod (philosophi) in veri investigatione versentur; O I, 28. ea non versari in oculorum ulla iucunditate; T V, 111. in quibus (locis) memoria dignos viros acceperimus multum esse versatos; F V, 2. difficili in loco versor; N I, 78. invita in hoc loco versatur oratio; N III, 85. tamquam in clarissima luce versetur; O II, 44. magnitudine: f. fide. quod aegritudo et metus in malis opinatis ... versetur; T V, 43. mandatis: f. fiducias. aliqua (divinationi) materia danda est, in qua versari possit; D II, 12. quam (materiam virtus) tractet et in qua versetur; O I, 16. memoria: f. homine. mente: f. ratione; N I, 39. modo: f. fide. non .. credo nullo percepto aut cetero artifices versari in suo munere, aut ...; Fa II, ut || ut || omnis ea iudicatio versatur tantum modo || tantum || in nomine; R IV, 6. laetitia .. et libido in bonorum opinione versantur; T IV, 12. ordine: f. fide. quorum (rerum) .. altera versetur in levissima parte naturae; F V, 22. non de partibus iis (dicis), in quibus aegritudines, irae libidinesque versantur; T I, 80. etiam susceptae (perturbationes) continuo in magna peccatis parte versantur; T IV, 42. ut ea, quae gustus, olfactus, tractatus, audiamus, in ea ipsa, ubi sentimus, parte versentur; T V, 111. eos (viros) magna professo in parvis esse versatos; L I, 14. perspicentia: f. fide, in omni continuo pravitate et in summa opinionum perversitate versantur; T III, 2. is (Diodotus) ... cum in philosophia multo etiam magis adque quam antea versaretur; T V, 113. de illis .. rebus, quae in philosophia versantur; D II, 10. quamquam in antiquissima nobilissimaque philosophia Cratippo auctore versari; O II, 8. pravitate: f. perversitate, in qua (civilis prudentia) omnis haec nostra versatur oratio; R II, 45. qui (Stoici) mihi videntur in hac quaestione versari acutissime; T IV, II. quorum nunc in

ratione versatur; F V, 58. eius ipsius (mundi) principatum, qui in mente et ratione versatur; N I, 39. levitates comicae parumae semper || saepe || in ratione versatur? N III, 72. quoniam in populari ratione omnis nostra versatur oratio; L I, 19. quoniam omnis haec in religione versatur oratio; L II, 34. qui (Graeci) in his rebus tot iam saecula versantur; A I, 25. agri cultura ... eas res, in quibus versatur, nominibus notavit novis; F III, 4. ut illa prudentia ... in earum trium rerum aliqua versetur; F V, 18. quod in aliis rebus aliosque sententias versaris atque ille (Plato); L II, 17. versabor in re difficili; L III, 38. paucae res sunt, in quibus non dolus malus iste versetur; O III, 64. f. fiduciis. exercito; A II, 110. nihil .. adferunt, qui in re gerunda versari senectutem negant; C 17. quae (res) in re publica versantur; D II, 12. eos .. septem, quos Graeci sapientes nominaverunt, omnis paene videt in media re publica esse versatos; R I, 12. apud ... homines .. in maxima re publica summa cum gloria belli domique versatos cum loquar; R I, 38. ductissimos homines non nimis in re publica versatos multos commemorare possumus; L III, 14. utinam ... isto animo atque virtute in summa re publica nobiscum versari quam in municipali malnisse! L III, 36. quod ignorari ab iis, qui in re publica versantur, turpissimum pato; L III, 48. cum versaremur in re publica; O I, 78. verae amicitiae difficillime reperiuntur in iis, qui in honoribus reque publica versantur; Lae 64. robore: f. fide. ut omnium artium recto dici potest commune esse, ut in aliqua scientia versentur, ... sic ..; F V, 26. ut in eodem simili verser; T II, 13. societatibus: f. fiduciis. societate tunc, sollertia: f. fide. qui in aliquo maiore studio et arte versantur; T I, 59. cogitatio motusque animi ... in studiis scientiae cognitionisque versatur; O I, 19. in his studiis ab initio versatus aetatis; O II, 4. ea circum terras infra locum ... in terris aequae versantur; N II, 56. tutelae: f. fiduciis. a viris in rerum publicarum varietate versatis inventa ... res; R III, 4. cogitatio in vero exquirendo maxime versatur; O I, 132. viis: f. foro. eos invidiosum nomen voluptatis fugere, sed in vicinitate versari; A II, 138. ea sunt .. maxima, quae in ipso animo atque in ipsa virtute versantur; A I, 22. quod incientia multa versaretur in vita; A II, 146. f. fortuna. optabile esset maxima in || in max. || voluptate ... dies noctesque versari; F II, 114. tribuendo: f. fide.

vertor: quod cogitatio in se ipsa vertitur; O I, 156. virtus omnis tribus in rebus fere vertitur; O II, 18. cum ... (ratio) in illis rebus vertitur, quae ...; Ti 28.

video: etiam in te saepe vidi et ... in Aesopo, familiari tunc, tautum ardorem vultuum atque motuum, ut ...; D I, 80. ut ... nemo in eo (Stilpone) libidinis vestigium viderit; Fa 10. quod in Catulo, et in patre et in filio, itemque || idemque || in Q. Mucio f. Mancio || Mucio Mancio || vidimus; O I, 109. in eo ipso (Epicurus) parum vidi; F I, 26. tu sapientiam maiorem in illo vidi; L III, 24. in quibus (bestia) non corpus solum, ut in subus, sed etiam animorum aliqua ex parte motus quosdam videmus; F V, 38. quam similitudinem videmus in bestiis; F V, 42. quas (Fidem, Mentem) in Capitolio dedicatas videmus proxime a M. Aemilio Scuro; N II, 61. propter has amplitudines sepulchrorum, quas in Ceramicum videmus || vidimus ||; L II, 64. a se visum esse in eo colle Romulum, qui nunc Quirinalis vocatur; R II, 20. cum aut in foro magistratus aut in curia senatum video; D II, 142. anulum

.. aureum in digito (vidit); O III, 38. quam multa vident pictores in umbris et in eminentia; A II, 20. nec in his cum (Gygen) facinoribus quiquam potuit videri; O III, 38. familiaris: f. aliquo; D I, 80. numquam vidi .. animam rationis consilique participem in ulla alia nisi humana figura; N I, 87. filio: f. aliquo; O I, 109. foro: f. curia. videmus in quodam volucrum genere non nulla indicia pietatis, cognitionem, memoriam; F II, 110. quamquam in eis ipsis (gladiatoribus) videmus saepe constantiam; T IV, 48. Cn. Aufidius ... Graecam scribebat historiam et videbat in litteris; T V, 112. in qua (natura) egregium nihil videmus || videamus ||; N I, 117. Febrius .. fanum in Palatio et Orbonae ad aedem Larum ... videmus; N III, 63. patre: f. aliquo; O I, 109. in augurum precatione Tiberinum, Spinonem, ... alia propinquorum fluminum nomina videmus; N III, 52. non sine causa eas, quas dixi, in pueris virtutum quasi scintillas videmus; F V, 43. qui mihi videtur ex omnibus in re publica vidisse plurimum; R II, 37. ut saepe in nostra re publica videmus; O II, 22. ut videmus in scriptis; N I, 72. subus: f. bestiis; F V, 38. umor || humor || adlapis extrinsecus, ut in tectoris videmus austro, sudorem videtur imitari; D II, 58. quem (globum) in hoc templo medium vides; R VI, 15. umbris: f. eminentia. in multis (volucris) etiam desideria videmus; F II, 110.

videor: mihi summum in animo bonum videtur, illi (Epicuro) autem in corpore. mihi in virtute, illi in voluptate; T III, 50. in columba plures videri colores nec esse plus; A II, 79. dixisti videri in dedecore mali tibi videri quam in dolore; T II, 47. virtute, voluptate: f. animo.

vigeo: cohortationes, consolationes, interdum etiam obinationes in amicis vigeo maxime; O I, 58. nisi animus, ante quam in corpus intravisset, in rerum cognitione vigeasset; T I, 57. vigebat in illa domo patrius mos || mos pat. || et disciplina; C 37. quorum (Pythagoreorum) disciplina ... cum aliquot saecula in Italia Siciliae vigeasset; T I. cum .. eo tempore in iis || his || locis Pythagorae nomen vigeret; R I, 16. in omni natura rerum id vivere, id vigere, quod caleat; N III, 35. ut eorum et in bellicis et in civilibus officiis vigeat industria; O I, 122. ut haec in philosophia ratio contra omnia disseverendi ... vigeat; N I, 11. Sicilia: f. Italia. vigeo .. animus in somnis; D I, 115.

vivo: qui velit ... in omnium rerum abundantia vivere; Lae 52. vixerunt .. non nulli (philosophi, homines) in agris delectati re sua familiari; O I, 69. si ... extingui tranquillo volumus, cum in his artibus vixerimus; fr V, 97. qui in maxima celebritate atque in oculis civium quondam vixerimus; O III, 3. quod in illa fortuna (Harpalus) tam diu vixeret; N III, 83. quis tam esset amens, qui semper in laboribus et periculis viveret? T I, 33. semper .. in his studiis laboribusque vivent non intellegitur quando obrepit senectus; C 38. ut Artemisia illa, ... quam diu vixit, vixit in luctu; T III, 75. natura: f. vigeo; N III, 35. oculis: f. celebritate. homo demens ... maluit facturi quam in illa tranquillitate atque otio incundissime vivere; R I, I. quod in patria vivebat; T V, 109. ut sine iniuria in pace vivatur; O I, 35. periculis: f. laboribus; T I, 33. nobis ... caventibus ... ne quando illa (mentis acies) hebescat, id est in philosophia viventibus, magna spes est ..; fr V, 97. bestiarum .. terrenae sunt aliae, partim aquatiles, aliae quae accipites in utraque sede

viventes; N I, 103. recte .. in ea (senectute) vivitur, quoad ..; C 72. vivere in solitudine .. in maximis voluptatibus abundantem omnibus copiis; O III, 25. in quibus (studiis) nos a pueritia viximus; Fa 2. in quibus (studiis) a pueritia vixeram; R I, 7. f. laboribus; C 38. etiam in tormentis recte .. vivi potest; T V, 12. qua (sapientia) praecipere in tranquillitate vivi potest; F I, 43. f. otio. in qua una (voluptate) .. liberaliter possimus vivere; F IV, 12. f. solitudine.

volito: quae (bestiae) .. appareant .. in ardentibus fornacibus saepe volitantes; N I, 103. in hac .. immensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum infinita vis innumerabilium volitat atomorum; N I, 54.

II. nach Adjektiven, adjektivischen Participle und Adverbien: acer: (Dionysium fuisse) in rebus .. gerundis virum acrem et industrium; T V, 57.

acerbus: conveniet .. cum in dando munificum esse, tum in exigendo non acerbum, in omnique re contrahenda, vendendo emendo, conducendo locando, vicinitatibus et confiniis, aequum, facilem; O II, 64.

adfabilis: cum (Ulixes) .. in omni sermone omnibus adfabilem [et iucundum] esse se vellet; O I, 113.

aequabilis: ut haec patientia dolorum .. in omni genere se aequabilem praebet; T II, 65.

aequus: f. acerbus.

alienus: in physicis, quibus (Epicurus) maxime gloriatur, primum totus est alienus; F I, 17.

bonus: cum .. artificem .. nihil aliud .. curare videam, nisi quo sit in illo genere melior; R I, 35.

caecus: quis tam caecus in contemplandis rebus umquam fuit, ut non videret ..? N I, 77. clemens: etai satis clemens sum in disputando; F II, 12.

comis: quamvis comis (Epicurus) in amicis tuendis fuerit; F II, 80.

constans: qui .. utraque in re gravem, constantem, stabilem esse in amicitia praestiterit; Lae 64. quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse constantius? N III, 24. quod .. multi Epicurei et fuerunt et hodie sunt et in amicitia fideles et in omni vita constantes et graves; F II, 81.

cupidus: quis .. est tam cupidus in perspicenda cognoscendaque rerum natura, ut ..? O I, 154.

curiosus: permulta alia colligit Chrysippus, ut est in omni historia curiosus; T I, 108.

diligens: Caria toto praecipueque Telmesses .. in ostentis animadvertendis diligenter fuerunt; D I, 94. (Scipio) querebatur, quod omnibus in rebus homines diligenter essent; Lae 62. quo (Polybio) nemo fuit in exquirendis temporibus diligentior; R II, 27.

effusus: ut .. (deorum) effusas in omni intemperantia libidines, adulteria, vincula (vide-rentur); N I, 42.

exercitatus: f. I.

facilis: in re contrahenda, al.: f. acerbus. re .. intellecta in verborum usu faciles esse debemus; F III, 52.

felix: si minus felices in diligendo || deligendo || fuisset; Lae 60.

fidelis: f. constans; F II, 81.

fortis: fortis dens intellegi qui potest? in dolore an in labore? an in periculo? N III, 38. vidi in dolore podagrae nihilo .. Posidonium

quam Nicomachum Tyrium ... fortiorem; fr V, 44. me ... fortiorem ... in patienti dolore (fore), ... si ..; F IV, 72. si (sapienti) fortis est in perferendo, officio satis est; T II, 18.

gravis: f. constans.

impius: qui ... praeter ceteros in omni religioe impij fuerat; L II, 42.

incolumis: ut (omne animal) se salvum in suo genere incoloumeque vellet; F IV, 19.

inconstans: vitiositas .. est habitus aut adfectio in tota vita inconstans; T IV, 29.

industrius: f. acer.

industrius: Panaetius ... fuit .. in altero genere mitior, in altero illustrior; F IV, 79.

intus: intus .. in animis inclusae (cupiditates) inter se dissident; F I, 44. ea (uembra), quae sunt intus in corpore; F III, 18. quia nondum omne animal in mundo intus incluserat; T I, 34.

iucundus: f. adfabilis.

laudabilis: quo perfectiores sint (partes) et magis in suo genere laudabiles; F V, 37.

longus: in rebus apertissimis nimium longi sumus; F II, 85.

magnus: in quo etsi (Strato) est magnus, tamen ..; F V, 13. quorum generum in utroque magnus noster Cato est; L III, 40. quae (iustitia, pietas) cum magna in parentibus et propinquis, tum in patria maxima est; R VI, 16. mediocriter doctos magnos in re publica viros ... multos commemorare possumus; L III, 14.

malitiosus: f. vafer.

malus: qui minime sunt in disserendo mali; R III, 26.

mitis: f. industrius.

mollis: qui ... voluptatem severissimamente aut, in dolore sint molliores; O I, 71.

multus: Antipatrum .. Stoicum, qui multus in eo fuisset, reprehendebant; A II, 17. est .. (Theophrastus) multus in laudanda magnificentia et apparatione popularium muerum; O II, 56. nolo in stellarum ratione multus vobis videri; N II, 119.

munificus: f. acerbus.

neglegens: in amicis eligendis || delig. dilig. || neglegentis || neglegentes || (homines) esse; Lae 62.

nimius: quamquam .. vereor, ne nimius in hoc genere videar; F V, 55.

nobilis: qui (Crantor) in nostra Academia vel in primis fuit nobilis; T III, 12. homo sane in ista philosophia ... probatus et nobilis; A II, 11.

occupatus: f. I.

par: ut ... sint || sunt || .. pares in amore; Lae 32. ut par sis in utriusque orationis facultate; O I, 1.

paratus: qua in disputatione quoniam tu paratior es; R I, 34.

patiens: animi adfectio .. in adeundo periculo et in labore ac dolore patiens; T V, 41. qui in genere veratissimum et patientissimum Lacedaemonium Lysandrum accepimus; O I, 109.

penitus: Triton fuscina evertens specus subter radices penitus undanti in fretos; N II, 89. f. I. abstrudo. inhaeresco; T III, 3. insideo.

perfectus: perpolitus; f. I.

perspicuus: maxime .. in hoc .. genere vis est perspicua naturae; F V, 32.

pertinax: reperies .. in hoc quidem pertinacem; F II, 9. contentiones concertationesque in disputando pertinaces indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27. Arcesilas tunc, etsi fuit in disserendo pertinacior; F V, 94.

plumbeus: nisi plane in physicis plumbei sumus; T I, 71.

praestans: nec .. (Q. Maximus) in armis praestantior quam in toga; C II, quod (Calpurnius) praestantissimus fuisse in conficiendis voluptatibus? F II, 117. princeps ille, quo nemo in scribendo praestantior fuit; R II, 21.

pressus: quis te aut est aut fuit umquam in partiundis rebus, in definiendis, in explicandis pressior? fr V, 56.

princeps: Eudoxus, ... in astrologia iudicio doctissimorum hominum facile princeps; D II, 87.

Scylax, ... in regenda sua civitate princeps; D II, 88. P. Decius, princeps in ea familia consulatus; F II, 61. cum in re publica princeps esse velles; F IV, 61. qualem in re publica principem esse conveniret; F V, 11. qui in re publica princeps vellet esse; O I, 25. principem in sacrificando lanam esse voluerunt; N II, 67.

probabilis: cum superiores ... alii (foissent) in gerendo probabiles, in disserendo rudes; R I, 13.

probatns: f. nobilis; A II, 11.

prudens: nec .. eius (Aristotelis) condiciplu Xenocrates in hoc genere prudentior || est ||; N I, 34. Acilius (sapientia appellabatur), quia prudens esse in iure civili putabatur; Lae 6.

radis: rudem .. esse omnino in nostris poetis .. inertissimae segnitiae est; F I, 5. disse- rendo: f. probabilis.

salvus: f. incolutms.

sapientia: in hoc enim sapientes, quod natu- ram optumam ducem tanquam deum sequimur; C 5.

seditiosus: populares homines improbos, in re publica seditiosos ... (comedia) laesit; R IV, 11.

similis: Democritus huic in hoc similis, uberior in ceteris; A II, 118.

singularis: licetne (omitto per Aristotelem, meo iudicio in philosophia prope singularem) per ipsum Antiochum? A II, 132.

situs: ubi .. virtus, si nihil situm est in ipsis nobis; A II, 39. est .. situm in nobis, ut .. adversa ... oblivione obruantur; F I, 57. haec in nobis ipsis sita videmus; N III, 88. si causa adpetitus non est sita in nobis; Fa 40. ne illa quidem, quae adpetitu efficiuntur, sunt sita in nobis; Fa 40. tu in eo sitam vitam beatam putas? T V, 35. summam eruditionem Graeci sitam censebant in nervorum vocumque cantibus; T I, 4. regna, imperia ... omnes, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115. cum (Romuli lituus) situs esset in curia Saliorum; D I, 80. existimare omnia iusta esse, quae sita || sancta || sint in populorum institutis aut legibus; L I, 42. obscenas voluptates ... in medio sitas esse dicunt; T V, 94. terram in medio mundo sitam ... puncti instar continere; T I, 40. qui (Strato) omnem vim divinam in natura sitam esse censet; N I, 35. nec arboris nec equi virtus, quae dicitur, ... in opinione sita est, sed in natura; L I, 45. cum id sit in sapientia sitam non officio solum, verum etiam potestate; T V, 82. in eo .. (officio) et colendo sita vitae est honestas omnis et neglegendo turpitudine; O I, 4. opinio: f. natura; L I, 45. in ore sita lingua est finita dentibus; N II, 149. in ea (parte) situm esse necesse est illud .. optimum; T V, 67. terra sita in media parte mundi; N II, 91. quae (adsensio) est in nostra potestate sita; A II, 37. sitne ea (beata vita) tota sita in potestate sapientis; F V, 12. f. officio; T V, 82. quod (vis hominum) situm est in generis humani societate; T I, 64. quod

.. sit a virtute profectum vel in ipsa virtute situm; T II, 46. in voluptate corporis .. situm est vivere beate; F II, 89.

sollers: erat in omni vel officio vel sermone sollers; R II, 37.

stabilis: f. constans; Lae 64.

superior: nos non modo non vinci a Graecis verborum copia, sed esse in ea etiam superiores; F III, 5.

surdus: hi in illorum et illi in horum sermone surdi, omnesque item || id, al. || nos in his linguis, quas non intellegimus, ... surdi profecto sumus; T V, 116.

tantus: tantus .. imperator in omni genere belli fuit, ut ..; A II, 3.

vafer: quia ... non sunt in disputando vafri, non veteratores, non inaltiosi; R III, 26.

uber: f. similis.

versutus: in genere: f. patiens; O I, 109. neque .. qui defendant eam (voluptatem), versuti in disserendo sunt; F III, 2.

volutabundus: cupido .. et expetenti et ludi- dinoso et volutabundo in voluptatibus; R II, 68.

III. **nach Substantiven:** alq: quam multi, ut Tauri in Axino, ... ut Galli, ut Poeni, homines immolare .. pium ... esse duxerunt! R III, 15.

alqd: multa .. alia in aliis locis commemora- bilia proferre possum; N II, 131. quid est .. in vita tantopere quaerendum quam cum omnia in philosophia, tum id, quod ..? F I, 11. omnia .. vera in praeteritis necessaria sunt; Fa 14. iam cetera in XII miuendi sumptus sunt lamentationisque funebres; L II, 59. canorum illud in voce splendet etiam nescio quo pacto in senectute; C 28. vgl. vestigium.

aegritudo, aegrotatio: proprie, ut aegrotatio in corpore, sic aegritudo in animo nomen habet non seiunctum a dolore. doloris huius igitur origo nobis explicanda est, id est causa efficiens aegritudinem in animo tanquam aegrotationem in corpore; T III, 23.

aequalitas: praecleara .. est aequalitas in omni vita et idem semper vultus; O I, 90. aequitas: quis haec maximi animi aequitatem in ipsa morte laudaret, si mortem malum indicaret? T I, 97. vgl. prudentia.

alacritas: canum ... tanta alacritas in venando quid significat aliud nisi ..? N II, 158.

Ampsancti: mortifera quaedam pars est, ut et Ampsancti in Hirpinis et in Asia Platonis; D I, 79.

ara: ara vetusta in Palatio Febris et altera Esquilis Malae Fortunae detestataeque || detestanda atque || omnia eius modi repudianda sunt; L II, 28.

breviloquentia: breviloquentiam in dicendo colat; R V, 11.

collega: qui eius (Africanus) collega fuit in censura, L. Mummius; O II, 76. videmus Pappum Aemilium || C. || Lucino familiarem fuisse, ... collegas in censura; Lae 39.

consilium: tum .. in ea re consilium probo; A ep 2.

constantia: hanc .. in stellis constantiam ... non possum intellegere sine mento; N II, 54.

continentia: valetudo sustentatur ... conti- nentia in victu omni atque cultu corporis tuendi causa; O II, 86. adde siccitatem, quae consequitur hanc continentiam in victu; T V, 99. f. cultu.

copia: ea .. disciplina efficit tantam illorum utroque in genere dicendi copiam; F IV, 6.

cupiditas: pestem .. nullam maiorem esse amicitias quam in plerisque pecuniae cupidita- tem; Lae 34.

dementia: cum potiarum .. errore coniungere

licet portenta magorum Aegyptiorumque in eodem genere demantiam; N I, 43.

Elis: Elis in Peloponneso familiae duas certas habet ... haruspicinae nobilitate praestantes; D I, 91.

excellencia: decorum id esse, quod consentaneum sit hominis excellentiae in eo, in quo ...; O I, 96.

exercitatio: egregia quadam exercitatione in dialecticis ... rem in .. discrimen adduxit; F III, 41.

extremum: cum quaeritur in his (bonis, malis), quid sit extremum, quid ultimum; F V, 17. invenitur, quid sit, quod natura spectet extremum in bonis, quid in malis ultimum; T V, 71.

fana: ut illa plurima in sua patria sacrificia et fana contemneret; F II, 63.

feritas: ista in figura hominis feritas et inmanitas beluae a communi tamquam humanitatis corpore segreganda est; O III, 32.

fissum: similiter, quid fissum in extis, quid fibra valeat, accipio; D I, 16.

fores: ex quo ... fores ... in liminibus profanarum aedium „januae“ nominantur; N II, 67.

immanitas: istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit immanitatis in animo, stuporis in corpore; T III, 12. f. feritas.

iniquitas: hereditatis spes quod iniquitatis in serviendo non suscipit; P 39.

incunditas: voluptas. hinc verbo ... subiciunt laetitiam in animo, commotionem suavem incunditatis in corpore; F II, 13.

labor: labor in venatu, sudor, cursus ad Enrotam (defuerunt); T V, 98.

laetitia: f. incunditas.

latrocinia: qui expulsionis vicinorum, qui latrocinia in agris ... recorderetur; P 46.

lex: „hominem mortuum“, inquit lex in XII || tabulis || „in urbe ne sepelitur“; L II, 58. id indicant leges in duodecim tabulis, indicant sacrae; O III, 111.

locus: Aristoteles instravit omnem hunc civem in disputando locum; L III, 14.

luci: eandem .. rationem luci habent in agris; L II, 27.

mansio: et excessum e vita et in vita mansionem (ad media referri); F III, 60.

modus: erat in homine ... modus in dicendo; R II, 1. quid sit, quod deceat, in factis dictisque qui || quid || modus; O I, 14.

motus: dolor .. (est) motus asper in corpore alienus a sensibus; T II, 35. est .. (voluptas) incundus motus in sensu; F II, 75.

naevus: naevus || naevus || in articulo pueri delectat Alcaeus; N I, 79.

oratio: vestra oratio in causis ... potest esse vehemens et gravis ... nisi ...? D I, 80.

ostentatio: gloriosa ostentatio in constituendo summo bono (causa est); F IV, 63. quae est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio? P 42.

paetiones: qui (videt) tunc mercedem paetionem in patrociniis; P 46.

parasiti: nec parasitorum in comoediis adsentatio facta videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98.

Plintia: f. Ampsanctus.

prandia: ut Oresti nuper prandia in semitis decumae nomine magno honori fuerunt; O II, 58.

principatus: quae (bella civilia) gravis et fortis civis et in re publica digna principatu fugiet; O I, 86.

prudencia: in eodem tanta prudentia fuit in constituendis temperandisque civitatibus, tanta aequitas, ut ...; A II, 3.

pugna: multa ante Lacedaemoniorum malam pugnam in Leuctricis || Leuctris || a Callisthene commemorata dixisti; D II, 54.

quadrigulae: Philippus haec in capulo quadrigulae vitare monebatur? Fa 5.

ratio: etiam: cui videbatur illa in optimis studiis et artibus quieti vitae ratio ... beator; R III, 6. quae (lex) est recta ratio in in-bendo et vetando; L I, 83.

sacrificia: f. fana.

severitas: tristitia ... et in omni re severitas habet illa quidem gravitatem, sed ...; Lae 66.

signa: „astrologorum signa in caelo quod fit || sit || observationis || quaesit, observat lovis ||, cum ... R I, 30.

silentium: Nioba fingitur lapidea propter aeternum, credo, in luctu silentium; T III, 63.

simulatio: nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam in malitia simulatio intelligentiae; O III, 72.

simulator: in omni oratione simulatorem, quem „σῆμα“ Graeci nominantur, Socratem accipimus; O I, 108.

species: dum videntur, eadem est in somnis species eorumque, quae vigilantes videmus; A II, 52.

stupor: f. immanitas.

Summanns: cum Summanus in fastigio Iovis optimi maximi ... e caelo ictus esset; D I, 16.

temeritas: omnibus in rebus temeritas in ad-sentiendo errore turpis est; D I, 7.

temperantia: summam fuisse eius (Dionysii) in victu temperantiam; T V, 57.

testamenta: ex quo in procinetu testa-menta perierunt; N II, 9.

vestigium: illud in silice, quod hodie apparet apud Regillum tamquam vestigium unguulae, Castoris equi credis esse? N III, 11.

veterator: f. il. vafer.

villa: quom ... antiquo more parva esset villa, ut illa Curiana in Sabinis; L II, 3.

ultimum: sicut || sic || nos ultimum in bonis dicimus; F III, 22. homini id esse in bonis ultimum, secundum naturam vivere; F V, 26. f. extremum.

voluptas: sic .. (Epicurus) appellat hanc dulcem (voluptatem); „in motu“, illam nihil dolentis „in stabilitate“; F II, 16. hanc in motu voluptatem ... interdum ita extenuat, ut ...; F II, 30.

urbs: Pheras ... quae erat urbs in Thessalia tum admodum nobilis; D I, 53.

usus: non .. dubito, quin ... usu .. in re publica rerum maximarum facile omnis viceries; R I, 37.

IV. zum ganzen Satz gehörige Bestimmungen (vgl. I. congruo, consentio, excello, exulto, procedo, proficere, progredior, prosum u. a.); 1. **Ver-nomen**: a. **personliche**: in nobis; F V, 57. T I, 108. nobismet ipsis; F V, 30. < te; T I, 88. se; L I, 59.

b. **possessiv**: in nostris; T I, 108.

c. **demonstrative, relative, adjectivae**: in alio; N I, 28. alius; T IV, 27. < alius .. compluribus (neutr.); O III, 15. altero; T I, 85. Lae 24. (neutr.) T 23. alterum || altero ||; O I, 28. cetero || ceteris || (neutr.); L II, 45. ceteris; T I, 27. (neutr.) A II, 110. F III, 16. O I, 139. hoc; N I, 28. O III, 94. (neutr.) F IV, 30. T I, 89. V, 4. O I, 22. III, 34. hoc ipso; A II, 143. F II, 4. his; F V, 14. R VI, 2. O I, 69. (neutr.) A II, 40. 134. F III, 60. O III, 18. alius || his ||; C 24. his .. ipsis; O II, 59. in eodem; T 28. illo; A II, 15. F V, 88. N I, 59. O II, 27. illis || illo ||; O I, 146.

(ipso: f. hoc, his, eo, quo). eo; T IV, 16. Fa 17. <

L II, 57. fr VI, 14. *in ea* (Argo); T I, 45. *eo* (neutr.); A II, 60. F I, 2. II, 6. IV, 22. 37. V, 12. T IV, 70. N III, 83. D I, 125. II, 39. R I, 22. O I, 26. 71. II, 73. *eo ipso*; O I, 39. *ius*; A II, 12. F IV, 66. L II, 57. O I, 25. 56. II, 62. *eis*; Lae 29. *ius* (neutr.); A II, 40. F III, 59. V, 49. N I, 31. L I, 40. O III, 70. *multis*; O I, 139. *omnibus*; D II, 147. L I, 54. O I, 119. (f. *quibus*). *plerisque*; T III, 53. O III, 70. *ut in* || *uti* || *plerisque*; Lae 13. *quo* (neutr.); F I, 4. II, 36. IV, 12. V, 86. 90. T I, 3. V, 56. 121. N I, 26. II, 45. 124. III, 62. D I, 29. II, 14. Fa 10. R II, 40. 53. L I, 45. II, 28. III, 39. O I, 35. <. 45. 49. 70. 75. 79. 91. 96. II, 1. III, 81. *quibus*; F I, 4. O I, 147. (neutr.); A II, 10. F I, 18. III, 56. IV, 29. V, 26. 68. R I, 26. III, 39. L I, 17. O III, 37. 47. *quibus omnibus*; O II, 57. *quo* (indef.); F III, 32. *talibus*; Lae 82. *ullo*; F IV, 22. *utroque*; T I, 85. (neutr.); F IV, 17. *utrisque* (neutr.); T IV, 64. 2. **Tabulae**: in secundo; D I, 117. septem; L II, 26.

3. **Eigennamen**: a. **Sänder, Gebiete, Berge, Orte**: in Academia; A I, 17. II, 55. F II, 2. V, 1. 8. *qua* (Academia); T II, 9. *in* .. Academia *umbrifera*; D I, 22. Aetna; D II, 43. Africa; R II, 67. O I, 112. III, 99. Arcadia; N III, 57. Arpinati nostro; T V, 74. Asia; A II, 2. D I, 58. Aventino; D I, 98. *in alto* .. Aventino; D I, 107. Boeotia; N III, 49. Capitolio; N I, 106. D I, 98. R II, 36. Cilicia; L II, 41. Creta; N II, 126. R II, 58. Cumano; A ep. I. Gallia; D I, 78. Graecia; T I, 4. 29. N II, 39. 46. L II, 38. III, 47. Lae 42. 45. *ipsa* .. Graecia; T II, 4. *ipsa Graecia*; N I, 11. *media Graecia*; L II, 37. *reliqua Graecia* || *Gr. rel.* ||; Lae 6 (7). Hispania; N III, 80. Hyrcania; T I, 108. India; T V, 78. Italia; T IV, 2. Lae 28. *tota* .. in Italia; D I, 78. Latino; T I, 92. *in* .. nitido .. Lyceo; D I, 22. Octa; T II, 19. Peloponnesus; T III, 53. Ponto; A II, 2. Sabinis; C 46. Salaria; N III, 11. Sicilia; D I, 39. Solonio || *Solonio* ||; D I, 79. Solonio; D II, 66. Syria; D I, 91. Thermopylis; F II, 97. T I, 101. Thessalia; D II, 114. Tusculano; T I, 7. II, 2. 9. III, 6. IV, 7. V, 11. *Tusculanus nostris*; A II, 148. Umbria; D I, 92.

b. **Völker, Stämme**: in Liguria; D I, 78. Persis || *in Persis* ||; D I, 46. Persis; D I, 90. Pythagoribus duobus illis; T V, 63. Stoiciis; F I, 6. N I, 15.

c. **etnaelne Personen**: in Albucio; O II, 50. *eo* M. Crasso; F V, 92. Dionysio; D I, 78. Libera. Libero; N II, 62. Lucullo; A II, 4. Romulo; R II, 18. P. Scipione; Lae 41. Tarquinio; T I, 88. *quo* (Telamone); T III, 39.

d. **Schriften, Bild**: in Academicis; O II, 8. T I. Adelphe; C 65. Andria; Lae 89. Bruto Accii || *Accius, Atti* ||; D I, 43. Callisthene suo; T V, 25. Catone maiore; O I, 151. Lae 4. Chryse; D I, 131. Consolatione; T I, 65. 76. III, 70. 76. D II, 22. Cresphonte; T I, 115. *quibusdam* Enniana; D II, 111. Enochu; N III, 72. Gorgia; T V, 34 (85). Hortensio; T II, 4. III, 6. Legibus; N I, 30. Leuetricis || *Leuetricis* ||; D II, 54. Mario; L I, 1. 4. Niptris; T II, 48. *extremis* Niptris; T II, 50. Originibus; T IV, 3. C 75. Phaedro; T I, 53. Phaedro Platonis; D I, 80. L II, 6. Platonis Politia; D I, 60. Sibyllinis; D II, 112. Synepheis; T I, 31. N III, 72. C 24. Timaeo; A II, 123. T I, 63. N I, 30. <. Trachinis; T II, 20. — Venere Coa; N I, 75. Coa Venere; O III, 10.

4. **Wattungsnamen**: in abundantia; F 7. *acero tritici*; A II, 92. *acie* (6 St.) B. I, 33. *a. actionibus*; F V, 88. *quibus* (actionibus); L III, 42. *actu*; C 64. *adensionibus*; Fa 40. *aedificiis*; N II, 141. *iuris aequibalitate*; O I, 88. *serario*;

L III, II. *aere illo*; R I, 22. *illo aere alieno* || *illo consilio aeri alieno* ||; R II, 59. *ateate* (6 St.) B. I, 3. 107. b. *ateate* (6 St.) B. I, 3. 108. a. *aethere*; N II, 117. *agro* (8 St.) B. I, 3. 111. b. *in alto*; A II, 66. N II, 106. *alvo*; N II, 136. *ambulatione*; O I, 144. *amicitia* (17 St.) B. I, 3. 157. a. *amicissimo quoque*; Lae 83. *amore* (4 St.) B. I, 3. 164. b. *in anxia* *infractibus*; L II, 19. *angulis*; R I, 2. *quantis* *in angustiis*; R V, 22. *ius animantibus*; N II, 128. *utroque* (animo, corpore); F II, 14. *animia*; F II, 114. (13 St.) B. I, 3. 199. b. *binas* *in singulis annis reversiones*; N II, 102. *hoc medio* *apparatu*; T V, 62. *agua*; F IV, 64. T V, 13. Fa 5. *araneolis*; N II, 123. *quibus* (arbitriis); O III, 70. *arbore*; N I, 99. *in armis*; T II, 49. *armis civilibus*; D II, 6. *arte* (10 St.) B. I, 3. 241. b. *similibus* .. *artibus*; A II, 22. *arce*; L I, 2. O III, 66. *astrologia*; O I, 19. *ipsa atomo*; Fa 47. *in* || *cum* || *facinorosis* *et audacibus*; A fr 12. *auguriis*; D I, 105. *avibus*; D I, 118. 120. *auspicis*; D II, 71. 81.

in arborum bacis; C 5. *illa barbaria*; N II, 88. *barbaria*; N II, 126. *bello* (12 St.) B. I, 3. 333. b. *optimis quibusque*; Lae 34. *quo* (bono); T IV, 14. *bonis*; T IV, 30. 65. *breuitate temporis*; F II, 87. *tam exigua breuitate vitae*; T IV, 37.

in caelo; R VI, 13. (9 St.) B. I, 3. 371. a. *iuveteratae* || *in inveterata* (calamitate) ||; T III, 54. *cantu* (8 St.) B. I, 3. 377. a. *caritate* (3 St.) B. I, 3. 385. b. *Aratio carmine*; L II, 7. *casu*; T V, 97. *castris eius*; D I, 50. *castris*; R I, 23. *illo suo casu*; T V, 112. *cavea*; D II, 72. *prima cavea*, ... *ultima*; C 48. *causa* (22 St.) B. I, 3. 396. a. *celeritate tanta*; N I, 33. *causa*; F II, 26. *una centuria*; R II, 40. *circo*; R II, 12. *cive excelso*; R IV, 7. *civitate*; P 37. *civitatibus*; C 63. (15 St.) B. I, 3. 429. b. *prima classe tota*; R II, 40. *omni coetu*; F II, 77. *animi* .. *cognitione*; T I, 71. *cognitione* || *incogniti*, *al* ||; L I, 14. *hoc conspectu* *et cognitione naturae*; L I, 61. *coitionibus candidatorum*; P 46. *eo in colle*; R II, 20. *diaparibus coloribus*; F II, 10. *prima commendatione*; F II, 35. *suis commentariis*; D I, 6. *quibusdam commentariis*; O III, 8. *hac comparatione*; O III, 18. *comparatione rerum*; O III, 19. *quo* (caeli complexu); N II, 101. *concha patula*; F III, 63. *omni coetu concilioque*; F II, 77. *omnibus istis conclusionibus*; F IV, 52. *qua* (conclusionem); D II, 103. *summa in pace concordiaque*; R II, 27. *hac iuncta moderate permixta conformatione rei publicae*; R I, 69. *congressus*; F III, 8. *vestro* || *nostro* || *collegio*; C 64. *florum collocatio*; O II, 56 (55). *conloquio*; T I, 101. *omni conquisitione*; T I, 7. *huius modi sermone* *et consensu*; N I, 61. *conallis*; O I, 14. f. *aere*; R II, 59. *consolationibus*; T III, 77. *hoc conspectu* *et cognitione naturae*; L I, 61. *prima* .. *constitutione*; F IV, 54. *constuetudine*; A II, 75. *hominum consuetudine*; F I, 69. *qua* (contentione); Fa 17. *illis contentionibus*; O I, 137. *contione* (II St.) B. I, 3. 533. a. *qua* (controversia); L I, 55. *conventu* (4 St.) B. I, 3. 542. a. *conversionumque* || *in conversione* || *caeli*; N II, 115. *convivio* (4 St.) B. I, 3. 544. b. *summo otio maxime copia*; F II, 7. *summa copia*; C 8. *utroque* (corpore, animo); F II, 14. *corpore*; F V, 46. (15 St.) B. I, 3. 557. b. *altera corruptio opinionum*, ... *altera*; T IV, 29. *cruciatu*; T V, 73. *summo cruciatu*; T V, 73. *cubiculo suo*; Fa 18. *cuius* *in cubiculo*; R II, 61. *agresti cultu*; R II, 4. *conis*; T I, 93. C 83. *ipis cupiditate*; T IV, 62. *ipsa curia*; F III, 7. *curia*; R III, 48. O III, 2. *curriculo*; C 27. *curu* (3 St.) B. I, 3. 597. a. *custodia*; F V, 53. *cylindro*; Fa 43.

in ea dea; N II, 67. suo decreto; A II, 29. qua deliberatione; O I, 119. qua (deliberatione); O III, 12. deliberatione; O III, 81. delicto; T IV, 45. delubris communibus; L II, 45. desiderio; T I, 111. deo; N I, 45. (6 Et.) S. I, 6. 672. a. primis dialecticis; T I, 14. dialecticis; O I, 19. illa dictatura . . . hac; O II, 29. bis in die; T V, 100. omnibus diuinationibus; N I, 70. his (diuinationibus); Fa 37. dilecto; D I, 102. hac tota disceptatione; O III, 53. qua una (disciplina puerili); R IV, 3. iis Graecis disciplinis; R IV, 4. discordia dominorum; F I, 58. disputatione (12 Et.) S. I, 6. 727. a. hac dissensione; R IV, 8. dissensione civili; R VI, 1. Corinthi disturbance; O III, 46. diuinatione; D I, 86. II, 108. omni diuinatione; D II, 81. diuisione (3 Et.) S. I, 6. 743. b. diuitiis Croesi; F III, 45. Croesi diuitiis; F IV, 31. tanta diuerturitate; N II, 28. dolore (13 Et.) S. I, 6. 764. a. optimatium dominatu; R I, 43. domo pulchra; N III, 18. domo clari hominis; O I, 139. donatione; L II, 50. eius donatione; L II, 50.

in elementis: A II, 143. ipso in eiulatu; T II, 60. quo (epigrammate); F II, 106. epilogo; F I, 22. qua (epistula); T V, 100. O I, 37. epistula quadam; O II, 53. quadam epistula; O III, 10. epulis; T I, 3. 4. || in || ipso equo; Lae 68. illo errore diuturno; O I, 113. *stragula*, in qua . . . O I, 142. in iis . . . exemplis, in quibus . . .; O III, 73. dicendi exercitatione; O I, 1. [in cuius exercitu]; O I, 36. exsilio; F V, 53. bonis extis; D I, 85. extis; D I, 118. extremis; T I, 24.

in fabulis (5 Et.) S. 2. b. in || cum || facinorosis; A fr 12. omnibus factis; F II, 52. consiliis factisque; O I, 14. omnibus et opinionibus et factis; O I, 14. Rhodiorum inopia et fame; O III, 50. honesta in familia; F III, 38. privatissimis familiis; R IV, 7. familia; P 38. «in familia»; L II, 19. fano (4 Et.) S. 32. b. in || ubi ||. T I, 88. clara viris et feminis; T I, 27. festinationibus; O I, 131. || in || . . . tanta fide; F II, 98. [in fide]; O I, 40. fidibus (10 Et.) S. 47. b. fiducia; O III, 61. hominis figura; N I, 47. R IV, 1. alia figura; N II, 48. eo filio; F I, 24. optimo filio; C 68. foedere Namantino; F II, 54. quibus ipsis (formula); O III, 60. fortuna; T V, 23. omni fortuna; O I, 82. amplissimis fortunis; T I, 86. foro (17 Et.) S. 74. a. altero (fratre) . . . altero; C 65. expectatis ad amplissimam dignitatem fratribus; C 68. arborum bacis terraeque fructibus; C 5. frugibus; F IV, 37. fuga; T V, 97. illa fuga nobis gloriosa, patriae calamitosa; D I, 59. fulgoribus; D I, 118. fuseribus; T II, 55. furore; A II, 48. 53. 88. T IV, 52. futuro; Fa 12. 17. futuris; Fa 13.

in geminis; A II, 54. gente (6 Et.) S. 94. a. utroque genere; O I, 130. (27 Et.) S. 103. b. geometria (4 Et.) S. 104. b. gestu; O I, 130. gravitate; F I, 40. ipsa gubernatione; F IV, 76. gymnasiis (5 Et.) S. 121. b.

in harena; T II, 46. haruspicia; D II, 85. historia; N II, 69. L I, 5. 7. illa (historia); L I, 5. ea (historia); L I, 5. homine; Lae 27. (13 Et.) S. 176. a. hortulis suis; L I, 39. hoste; Lae 29.

in his inmanibus iacturis; O II, 56. Cannensis ignominia; C 75. umbra et imagine civitatis; R II, 52. aliarum formarum imitatione; N I, 77. ipsa immolatione; D II, 37. infinito inani; F I, 17. maximo incendio; D II, 80. qua (optima indole); F V, 61. magnis animis ingenisque; O I, 74. in ingressu; O I, 131. || in || quattuor initia rerum illis; A I, 39. omni iniustitia; O I, 27. Rhodiorum inopia; O III, 50. summa inopia; C 8. gubernatoris incertitia; P 20. qua (institutione); F IV, 3. nostris institutis; T IV, 4. bea-

torum insulis; F V, 53. fr V, 50. qua (insula); N I, 88. illa insula; N III, 53. Liguribus, Gallia compluribusque insulis; D I, 78. insula; L II, 1. interitu Romuli; fr V, 54. quarum (reversionum) in intervallo; N II, 102. primis intervalis; T I, 23. ea ipsa (investigatione naturae); A I, 34. itinere; A fr 16. O I, 144. iudicio; F II, 74. iudicis; F II, 76. iudicis populi; D II, 75. quibus (iudicis); O III, 61. iurgio; T IV, 52. C 8. iure legum; D II, 74. iure; L I, 17. iure civili; O I, 19. iure iurando; O III, 104.

in mediis vestis laboribus; T I, 117. labore; N III, 38. agrati cultu laboreque; R II, 4. cotidianis laboribus; O III, 97. laetitia; F II, 97. T IV, 66. «in quo (lapatho)»; F II, 24. laudationibus; A I, 8. laudibus; O I, 61. suis lectulis; F II, 97. suo lectulo; N III, 84. legatione illa nobili; A II, 5. [in eadem legione]; O I, 36. lege (8 Et.): f. *Lex*. libellis; F IV, 22. libro (66 Et.): f. *liber*. liberis; L II, 29. tanta libertate; R I, 67. aliqua libidine . . . aliqua; P 21. ea lingua; F III, 5. lingua copiosa; F III, 51. hac inopi lingua; F III, 51. litteris; A II, 91. F V, 50. L II, 3. quibus (litteris); F I, 12. istorum otio ac litteris; R III, 4. loco (14 Et.): f. *locus*. longinquitate; F I, 40. maximis lucris; F V, 91. desiderio et luctu; T I, 111. luctu; T III, 62. 63. domestico luctu; T III, 64. luna; N II, 88. luce; C 12.

in macello; D II, 59. ipsis quae macellus; R VI, 20. maerore; T III, 59. medio . . . maerore; T IV, 63. eo magistratu; F II, 74. isto magistratu; F II, 76. magistratu; R I, 67. L III, 47. magistratibus; L III, 48. hac . . . magnificentia; L I, 61. magnitudine maris Aegaei; F III, 45. eo (malo); T III, 25. malis opinatis; T IV, 14. 65. quo (malo); T IV, 14. malis; T IV, 30. O II, 5. mancipio; O III, 67. mari (18 Et.): f. *mare*. membris; F III, 63. V, 46. mendacio; R II, 28. mente; N I, 114. hominis mente; L I, 18. illis (mercennariis); O I, 150. metu; D II, 58. ea milita; D I, 52. monte Octaeo; N III, 41. «Albanum in monte»; D I, 18. «in monte»; D I, 107. monumento Marii; D I, 59. morbo; T II, 65. corporis morbis; T III, 6. non minus in animorum morbis quam in corporum; T III, 76. morbo levi; R I, 63. morte; T I, 88. Lae 14. discrimen in | discrimen | morte; L II, 59. mortuo; T I, 88. tantis motibus; N II, 15. statu et motu corporis; F V, 47. maxumis motibus . . . caeli; D II, 94. dissimillimis motibus; R I, 22. gestu motaque; O I, 130. muliere ignota; P 20. multa; R II, 60. multitudine; O II, 48. mundo (10 Et.): f. *mundus*. hoc municipio; L III, 36. musicis; A II, 91. maxumis motibus mutationibusque caeli; D II, 94.

qua in natione; D I, 2. natura (17 Et.): f. *natura*. navi; R I, 63. nave; L II, 57. qua (necessitate); R I, 10. amicitiae coniunctionisque necessitudine; Lae 71. mediocribus vel stolidis vel officiis vel vero etiam negotiis; R I, 4. omnibus . . . negotiis; O I, 73. «in memore»; F I, 5. «in memore Pelio»; N III, 75. Fa 35. notatione cuiusque vitae; D II, 87. angus; P 28. quo in numero; A II, 93. famulorum in numero; R II, 37. numero vestro; L I, 7.

in quibus (oburgationibus); O I, 136. || in || obscuracione; fr V, 54. obscuris; A II, 94. oculis . . . exercitibus; F I, 35. oculis; T V, 111. oculis civium; C 12. odore; A II, 19. ex || in || isto egregio tuo officio; F II, 98. officio; F IV, 76. T II, 12. officiis; F V, 10. mediocribus vel stolidis vel officiis; R I, 4. omni officio; O I, 59. ullo officio; O I, 119. deorum opinione; N I, 29. omnibus . . . opinionibus; O I, 14. eo . . . oppido;

D I, 58. optatis; N I, 36. operibus nostrarum artium; N II, 57. suo .. opere; R I, 35. oratione (9 Et.); f. **oratio**. illa aureola orationucula; N III, 43. eodem orbe in duodecim partes distribuit; T I, 68. infimo .. orbe; R VI, 17. orbibus eorum (deorum); T I, 37. in ... tam multarum rerum ... ordinibus, in quibus ..; N II, 15. primo ortu; F V, 17. 59. vestro ortu; T I, 41. ostentis; D I, 118. II, 42. otio (9 Et.); f. **otium**. in parte (10 Et.); f. **para**. ista partitione [istam partem]; N III, 8. in parvis; F III, 17. parvis; F V, 31. pasta; N II, 126. .. in patribus; L III, 10. 40. veris patribus certisque; Lae 70. pace; D I, 95. II, 58. R I, 63. >. summa in pace; R II, 27. ceteris peccatis; Lae 40. pecunia creditis; O II, 79. parva pecunia ... magna; Lae 63. pecudo; N II, 35. ipso .. peregrino; O I, 149. periculo; N III, 38. metu et periculo; D II, 58. isto periculo; L I, 4. in parentis, in amici re aut periculo; O I, 154. cotidiana laboribus et periculis; O III, 97. hac pernicie rei publicae; O II, 79. perpetuatae temporis; F II, 87. perpetuatae vitae; O I, 119. inlustribus in personis; R II, 35. Gnathonis persona; Lae 93. omni perturbatio; T IV, 76. philitiis; T V, 98. philosophia (17 Et.); f. **philosophia**. ipsis .. philosophis; F II, 1. physiceis; F I, 26. IV, 13. N I, 60. 73. iis (physicis); F I, 26. picturis; O III, 15. poculo; C 26. poemate; L I, 5. hoc (poemate); L I, 5. poematis; O III, 15. pompa; T V, 91. decem milibus pondo auri; P 21. omni in populo; T V, 105. populo libero; R II, 56. populis; L II, 13. populo; L II, 13. III, 31. liberis .. populis; O I, 88. porca; L II, 55. porticu; R I, 18. porta; D II, 84. potestate hostium; F V, 82. his .. utilitatum praecipitis; O II, 86. praedicatione; D II, 87. praediis; O III, 71. praerantia; F V, 21. T I, 14. V, 100. praetura; O I, 144. precibus; N I, 36. athletorum probatione; O I, 144. probris; O I, 61. omni procuracione negotii; O II, 75. proelio (9 Et.); f. **proelium**. his ipsis antiquitum proemiiis; A I, 8. provincia; F I, 24. puero; D II, 99. pueris; Lae 9. puertia; F V, 55. ipsa .. pugna; T IV, 49. qua in pugna; D I, 75. Cannens; pugna; D II, 71. ipsa pugna; R II, 36. eadem pulchritudine; F II, 47. in quaestione (8 Et.); f. **quaestio**. quiete; A II, 51. D I, 58. 58. 126. II, 145. Lae 24. .. splatani in ramo; D II, 63. hac ratione tota; F IV, 12. tota ratione ea; T IV, 65. regia; F III, 52. regione pestilentis; R II, 11. regnis; N III, 86. R I, 43. 49. superstitioso et religioso; N II, 72. re (103 Et.); f. **res**. re familiari; O II, 89. respiratu quod intrante spiritu; N II, 136. re publica (26 Et.); f. **res publica**. qua (adensionis retentione); A II, 59. iis (rhetoricis); Fa 3. rivo; Fa 5. rogatione [in ... rogatione]; L III, 38. rosa; F II, 65. T V, 73. rotundo; T V, 69. in nocturne (sacris); L II, 36. sapiente; F IV, 22. sapore; A II, 19. scaena; R IV, 11. 12. O I, 114. C 65. Lae 97. schola; A II, 81. T I, 83. 113. D II, 31. P 5. schola; F V, 89. Epicuri schola; L II, 67. ulla in schola; O II, 87. in ... quavis scientia; F II, 81. XII scriptis; fr V, 60. seditione; F I, 58. senatu (13 Et.); f. **senatus**. .. in senectate; C 25. senectate (11 Et.); f. **senectus**. senibus; C 35. sensibus; N II, 142. L I, 47. ea ipsa sententia; T V, 28. illis selectis eius .. sententiis; N I, 85. hac ita exposita sententia; N I, 85. sententia [in sententia]; L III, 40. C. Figuli sepulchro; L II, 62. publicis sepulchris; L II, 65. omnibus sepultis; L II, 57. sermone (20 Et.); f. **sermo**. servis; L II, 29. [in significatione] [in significationem, al.]; D I, 12. signo leonis; D I, 121. quo (simili); T I, 43.

II.

eius modi similitudine; F III, 22. simpulo; L III, 36. sinu; T III, 51. .. in medio .. sinu; N II, 114. qua (societate); O I, 51. vitae societate; P 26. sole; F IV, 29. N II, 88. summa solitudiniae; F III, 65. solitudine; D II, 22. O III, 1. quo (solo); L II, 4. somnis [somnia]; A II, 47. somno (23 Et.); f. **somnus**. sortis; A II, 107. sortibus; D II, 38. hoc ipso vitae spatium; F I, 68. aeterno praeteriti temporis spatium; N II, 36. qua (specie civitatis); R I, 51. illo ipso acerbissimo ... spectaculo; R II, 68. sphaera; T I, 63. N II, 116. Fa 15. 16. illa sphaera; R I, 22. extremo spiritu; F II, 99. stadio; T II, 56. naturae statu; F II, 20. optimo sui generis statu; F V, 26. statu et motu corporis; F V, 47. quo in statu rei publicae; R II, 60. hoc statu rei publicae; R II, 62. his stellis; N II, 51. quinque stellis errantibus; N II, 88. stellis; D I, 118. stranguaria sua; T II, 45. studio (11 Et.); f. **studium**. omnibus stultis; F IV, 77. >. hac subtilitate sermonis; N III, 9. suffragiis; L III, 33. 39. quo (suggesto); D I, 124. summa; F V, 12. his .. infinitis .. sumptibus; O II, 56. superstitiosis; N II, 72. suo; F V, 38. in tabellis; T I, 115. tabella; Lae 41. Phalaridis tauro; T II, 18. qua (temperacione); T II, 42. tempestate; R I, 68. illa tempestate horribili Gallici adventus; R II, 11. templo Herculis; D I, 74. tempore; T II, 45. ipso immolationis tempore; D I, 119. inlustribus in personis temporibusque; R II, 55. [in] tempore; O I, 104. tenebris; L I, 41. O III, 77. tenebris rei publicae; L III, 21. terris; A I, 29. T I, 45. R VI, 13. 17. 21. quibus (terris); N II, 42. terra; N II, 129. continentibus .. terris; fr V, 87. testamentum; F II, 55. L II, 60. textili; L II, 45. theatris; F V, 63. theatro; R III, 48. fidibus aut tibus; R II, 69. O I, 145. .. in [in] cantu et fidibus et tibus; L II, 22. maximarum rerum timore; F II, 38. toga; O II, 66. omnibus tormentis; F III, 42. cruciatae atque tormentis; T V, 73. summo cruciatae atque tormentis; T V, 73. tormentis; N III, 82. torminibus; T II, 45. usu et [quomodo] tractatione beluarum; O II, 17. ea, quam saepe usurpabat, tranquillitate; F II, 118. tranquillo; O I, 83. tribunatu; O II, 73. triumpho; T V, 118. O II, 28. .. in tumultu; D I, 80. in tutela; O III, 61.

in tanta animantium varietate; A fr 44. magna virtute personarum; O I, 98. nancipiorum venditione; O III, 71. huiusmodi modi verbis; A I, 25. quo verbo [verbo]; O II, 9. uno .. versu; N II, 93. quo (restitu); O I, 130. ea via; F III, 45. nova via; D II, 69. tantis motionibus tantisque vicissitudinibus; N II, 15. laetitia et victoria; F II, 97. clarissima victoria; R I, 5. Hortensii villa; A II, 9. villis; P 49. civium vinculis; R I, 5. viola; T V, 73. tanto .. viro; F II, 61. claris viris; T I, 27. forti viro; T II, 39. bono viro; T V, 47. perfecto et spectato viro; Lae 9. talibus viris; Lae 39. aliqua generosa .. virgine; P 20. ipsa virtute; F II, 81. virtute; F II, 49. IV, 87. [in] virtutem]; L I, 51. virtutibus; F V, 30. omni virtute; O I, 95. iis (visis); A II, 40. 48. somniantium visis; D I, 118. somniorum visis; D II, 147. vita (46 Et.); f. **vita**. vite; N II, 35. quo vitio; O I, 24. viro; T I, 88. umbra; T I, 101. umbra et imagine civitatis; R II, 52. illis alonum umbraculis; L fr 4. quibus (amicorum voluntatibus); Lae 61. voluptate; T II, 52. istis .. ipsis voluptatibus; C 46. summa voluptatibus; fr V, 81. votis; N I, 36. vocibus; A II, 19. furentium vocibus; D I, 118. cantu ipso ac vocibus; R II, 69. voce; O I, 133. urbe (16 Et.); f. **urbs**. usu; L I, 14. in usu et [usu] et [tractatione] beluarum; O II, 17. volare; T II, 49.

36

in xysto; A II, 9.

5. **Gerubus**: -ast quid turbassit in agendo, frans actoria esto; L III, 11. eadem .. levitate cupiditas est in appetendo, qua laetitia in fruendo; T IV, 66. an obliviscimur, quantopere in audiendo in ||[in]|| legendoque memur? F V, 62. ut in comparando ||comp.|| difficile ad eligendum sit, quid maxime velis; R I, 55. iam istuc te quoque impedit in navigando, in conserendo; A II, 109. Chrypsippus .. caput esse censet in consolando detrahere illam opinionem maerenti; T III, 76. sit ut distrahat in deliberando animum; O I, 9. in solent in deliberando honestum cum eo, quod utile putant, comparare; O III, 18. ruit (Epicurus) in dicendo; F II, 18. facillime corrigitur in diacendo; O I, 146. disputando: ||disputo, l, l, a, s, in (4 St.)||. O. I. S. 727, b. ea .. se uti regula et in agenda vita et in quaerendo ac disserendo; A II, 32. vitiosam est .. in dividendo partem in genere numerare; F II, 26. cum praeterire aliquod maximum vitium in dividendo sit; O I, 10. docendo: ||doceo, l, l, a, s, in (3 St.)||. O. I. S. 751, b. si etiam bestiae multa faciant .. indulgenter vel cum labore, ut in gignendo, in educando; F II, 109. si .. aliquid in eloquendo nec verum nec falsum est; Fa 38. fruendo: ||appetendo, gignendo: ||educando, in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76. quod quoniam (sapienter) nunquam fallitur in iudicando; F III, 59. suffragia in magistratu mandando ac de reo iudicando ||[in ... iudicando]|| ... ferri; L III, 33. quasi tibi ipsi in iudicando placeat multitudo! D II, 81. legendo: ||audiendo, similes .. sunt ||[sim. sunt]||, ut si qui gubernatorem in navigando nihil agere dicant; C I 7. ||conserendo, apud nostros Inanem Lucinam in pariendo invocant; N II, 68. fortitudo est ... affectio animi in patiendo ac perfereudo summae legi parva sine timore; T IV, 53. quae (oratio) me in perorando cohortabatur, ut ...; N III, 5. prohibenda .. maxime est ira in puniendo; O I, 89. omnis .. in quaerendo ... oratio praescribere primum debet ... EA RES AOCTUR; F II, 3. ||disserendo, quod ... in redeundo ... auspicari esset oblitus; N II, 11. Stoici .. tantum modo praeponebant in seligendo (illam vitam putant); F IV, 63. utrum .. censemus dormientium animos per se ipsos in somnando moveri an ...? D II, 120. cum in vendendo rem eam scisset; O III, 66.

6. **Gerubus**: ea .. se uti regula .. in agenda vita; A II, 32. in rebus aut expetendis aut fugiendis ut rationem sequamur; F I, 47. est .. tibi edicendum, quae sis observaturus in iure dicendo; F II, 74. quid .. tanto opus est instrumento in optimis artibus comparandis? F II, 111. qui ... adiungunt ei (virtuti) .. aliquid summo in bono finiendo; F IV, 51. in enumerandis .. corporis commodis si qui praetermissam a nobis voluptatem patabit; F V, 45. quem cupiditatum incendia inflauissent, in his potiendis, quae acerrime concupiscunt, tanta laetitia perfuendi arbitramur, quanta ...? F V, 70. in omnibus officiis persequendis animi est adhibenda contentio; T II, 55. pugiles .. in iactandis caestibus iugescunt; T II, 56. cum videas eos ... in eo persequendo atque adipiscendo dolore non frangi; T II, 66. in aegritudine lenienda, quam quisque curationem recipere possit, videndum est; T III, 79. in his (perturbationibus) explicandis veterem illam .. in discriptionem sequar; T IV, 10. utamur .. in his perturbationibus discernendis Stoicorum definitionibus; T IV, 11. fortitudo est .. affectio animi

legi summas in perpetiendis rebus obtemperans; T IV, 53. in .. feris imperanda, ut LITIBUS ET IURGIS SE ABSTINEAT; ||imperatur; D I, 102. in lustranda colonia ... bonis nominibus, qui hostias ducerent, eligebatur; D I, 102. in comitiorum vel in iudicis populi vel in iure legum vel in creandis magistratibus principis civitatis essent interpretes; D II, 74. qui in praerogativa referendis subito concidisset; D II, 74. cum in fectendis promuntoris ventorum mutationes maximas saepe sentiant; D II, 94. ut iidem et in gerenda re publica aliquid esse memoria dignum consecuti et in explicandis rationibus rerum civium quandam facultatem ... ||essems actores; R I, 13. quae (lego) credo omnibus in rebus disserendis ntendum esse; R I, 38. quos (circumitus) prospicere independentis in gubernanda re publica moderantem cursum ... divini paene est viri; R I, 45. illi iniusto domino ... aliquid dia in rebus gerendis prospera fortuna comitata est; R II, 44. in conservanda civium libertate esse privatum neminem; R II, 46. nec ratio divina non hanc vim in rebus praevae sancientia habet; L II, 10. in his (deis) colendis nocturnas pervigilaciones sic Aristophanes ... vexat, ut ...; L II, 37. sacerdos ... audaciam in * et imittendas ||[in admittendis]|| religionibus foedis ||foedias || damnet; L II, 37. est iniqua in omni re accusanda ... malorum enumeratio; L III, 23. suffragia in magistratu mandando ac de reo iudicando sciscitando in lege aut rogatione ||[in mag. ... rog.]|| clam an palam ferri melius esset; L III, 33. in quo considerando saepe animi in contrarias sententias distrauntur; O I, 9. ut ||[in]|| inferenda ne qui necent iniuria; O I, 28. in his omnibus officiis tribuendis videndum erit, quid ...; O I, 59. ut vicinam citius adiuveris in fructibus percipiendis quam ... fratrem; O I, 59. ut (corpus) obediere consilio rationique possit in exsequendis negotiis et in labore tolerando; O I, 79. in aduendis periculis consuetudo imitanda medicorum est; O I, 83. est ... quod differat in hominum ratione habenda inter iustitiam et verendum; O I, 99. in tota vita constituenda multo est ei rei cura maior adhibenda; O I, 119. atriisque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae; O I, 120. in omni re gerenda consilio capiendo servare constantiam; O I, 125. in omni .. actione suscipienda tria sunt tenenda; O I, 141. haec in deligendo officio saepe inter se comparantur necesse est; O I, 152. ut non difficile sit in exquirendo officio, quid cuique sit praeponeendum, videre; O I, 160. in accusando ... M. Aquilio L. Fufi cognita industria est; O II, 50. qui ... opitulatur in re vel quaerenda vel agenda; O II, 56 (55). in deligendis idoneis iudiciis ... adhibere (debemus); O II, 62. eam .. iniuriam ||[iniuriam]|| deterrenda liberalitate sibi etiam fieri ... ptant; O II, 63. cum in hominibus iuvaudis aut mores spectari aut fortuna soleat; O II, 69. se in beneficiis ocollocandas mores hominum, non fortunam sequi; O II, 69. quis est ... qui inopia et optimi viri causae non antepont in opera danda gratiam fortunati et potentis? O II, 69. fuerat ... (Collatinus) in regibus expellendis socius Bruti conuiliorum; O II, 40. at in his (praedii) vendendis vitia dicerentur; O III, 65. in mancipio vendendo dicendane vitia? O III, 91. qui (L. Brutus) in liberanda patria est interfectus; C 74 (75). ut eam diligentiam adhiberemus in amicitias comparandis, ut ...; Lae 60. in illis .. parandis (hominibus) adhibere curam; Lae 62. est etiam quaedam calamitas in amicitias dimittendis non nunquam necessaria; Lae 76. cum multis in rebus

neglegentia plectimur, tum maxime in amicis et diligendis || delig. || et colendis; Lae 85. Brutum si qui roget, quid egerit in patria liberanda; P 12. an quisquam in potendis voluptatibus gloriaro se ... eferat? P 15. cuiusnam animantium deus in agendo mundo similitudinem secutus sit; T 11. magna ... animi contentio adhibenda est in explicando Aristotele || Aristoteli, al. ||; fr V, 29. veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes; fr V, 95.

7. **In primis:** a. **Subiecta, Participia, Verbi:** Antiochum, hominem in primis acutum; N 1, 16. philosophi ... nec il quidem contemptissimi, sed i. acuti; D II, 150. Polybius, bonus auctor i.; O III, 113. i. ... verantem et callidum factum Solonia; O I, 108. L. ... Philippus Q. f., magno vir ingenio ique clarus; O II, 59. iis rebus ... hoc i. consentaneum (est); A 1, 11. C. Triarius, i. gravis et doctus adolescens; F 1, 13. Ponticus Heracles, vir doctus i.; T V, 8. duas ... (partes) ... i. (animal) amplectitur, animum et corpus; F II, 33. L. ... Tarutius Firmianus, ... i. Chaldaicis || Chaldaicis || rationibus eruditus; D II, 98. postea a magno homine et i. erudito, Panaetio (tractata sunt); L III, 14. homo i. ingenus et gravis, ... Panetius; F IV, 23. f. doctus; F I, 13. illud vero minime consecrarium, sed i. hebes; F IV, 50. ingenuus: f. gravis. i. magna dissensio est; N 1, 2. Democritus, vir magnus i.; N 1, 120. T. Manlius is est, qui ... magnus vir i.; O III, 112. accipite ... orationem Archytae ... magni i. et praecleari viri; C 39. i. ... (reprehensio Antiochi) est nobilis; A II, 111. Alcimadas ... rhetor antiquus i. nobilis; T 1, 116. qui (Cranor) in nostra Academia vel i. fuit nobilis; T III, 12. qui (aenpenser) ... est piscis ... i. nobilis; Fa fr 5. Xenocratem ... nobilem i. philosophum; R 1, 3. qui (Brutus) iuris civilis i. peritus fuit; O II, 50. praeclearus: f. magnus; C 39. verentus: f. callidus.

b. **Verber:** superiores definitiones erant Sphaeri, hominis in primis bene definitus; T IV, 53.

c. **Proximum:** placet omnibus fere mihi que ipsi in primis deo esse; N 1, 62. nostrae ... legis interpretes ... hoc intellegant i., sepulchrorum magnificentiam esse minnendam; L II, 62. responderent et alia et hoc i. proveniebant ...; C 20. multa in vestro || nostro || collegio praecleara, sed hoc, de quo agimus, i., quod ... principatum tenet; C 64. quamquam utriusque cum multa non probo, tum illud i., quod ... disseruerunt; F I, 18. cuius (Xenophontis) i. laudabat illud, quod diceret ...; T II, 62. i. meditemur illud, ut ... se praebet; T II, 65. scitia, quae sequantur, et illa i.; * T III, 44. nonne cum multa alia mirabilia, tum illud i.; D 1, 16. in quibus (artibus) ea numeretur i., quae est vivendi ars; F IV, 16. (Scipio) salutaris ... Spurium Mumium, quem i. diligebat; R 1, 18.

d. **Substantiva:** hoc ... vos negatis, Antiochus in primis; A II, 113. i. ... Cato noster in horum laborum numero ponendus est; D II, 3. quod i. Carneades querere solebat; D II, 9. f. familiaris. pater, quo minus et ceterarum rerum et i. agri colendi studia tenemus usque ad ultimum tempus senectutis; C 60. natura ... ingenerat ... i. praecipuum quendam amorem in eos, qui procreati sunt || ingenerat ... procreati sunt ||; O 1, 12. eius (Draconis) cum totius est || sit || praecleara species, tum i. aspicienda est figura capitis atque ardor oculorum; N II, 107. solebam ... Scipionem, Catonem, Laelium, nostrum vero i. avum cogitare; F V, 2. ut prodese velimus ... i. ... docendo rationibusque prudentiae tradendis; F III, 65. dubitationem ad rem

publicam adeundi i. debui tollere; R 1, 12. legimus ... Panetium, multos alios ique familiarum nostrum Posidonium; F 1, 6. figura: f. ardor. (vita beata) iustitiam, temperantiam ique fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam prosecuta; T V, 80. i. ... hominis est propria veri inquisitio atque investigatio; O 1, 13. desunt omnino ei populo multa, qui sub roge est, ique libertas; R II, 43. magnitudo: f. fortitudo. medicus i. ... quod erit et perspectrum in arte, non ita proponit ...; Fa 15. patientia: f. fortitudo. quod et ipse hominem diligebat et i. patri meo Paulo probatum et carum fuisse cognoveram; R 1, 23. rationibus tradendis: f. docendo. quo in genere est i. senectus; C 4.

e. **Saepe:** in primis ... reperiebant esse in iis (animi bonis) iustitiae semina; F IV, 17. non ... omnes omnia ad huius adulescentiam conferamus, ique ut aliquid suorum studiorum philosophiae quoque imperitiam; F V, 6. i. ... refutetur ac recitari Philoetetus ille clamor; T II, 55. i., quo quisque animo, studio, benevolentia fecerit, ponderandum est; O 1, 49. i. ... constituendum est, quos nos ... esse velimus; O 1, 117. videat i., quibus de rebus loquatur; O 1, 134. i. ... provident, ne sermo vitium aliquid indicet inesse in moribus; O 1, 134. omnis ratio atque institutio vitae adiumento hominum desiderat, ique ut habeat ...; O II, 39. i. ... videndum erit ei, qui rem publicam administrabit, ut eum quisque teneat; O II, 73. i. ... operam dabunt || dab. op. ||, ut ... suum quisque teneat; O II, 85.

V. **Elipser:** in quo (Agamemnone) faciem illud Bionis, perinde ...; T III, 62. sapientiae studium vetus id quidem in nostris, sed tamen ...; T IV, 5. sed in illo (Africano) alia maiora; O II, 76. quid si haec paria in utroque? O III, 90. maxima autem culpa in eo, qui et veritatem aspernatur et in fraudem obsequio impellit; Lae 98. vgl. alq. re; N 1, 97. at more in utroque dispares; N 1, 97. sed de hoc loco plura in aliis, nunc hactenus; D II, 76. in omnibus summa communis, et quidem non solum in animalibus, sed etiam in rebus omnibus iis, quas natura alit; F V, 26. ergo haec in animis; F II, 113. in arbitrio reinoxiae MELIUS AEQUUS; O III, 61. quartus (Apollon) in Arcadia; N III, 57. extremam autem praecipuum in beneficiis operaque danda, ne ...; O II, 71. an omnia emendata in illis (dis)? N 1, 80. atque ille (Ulises) non in moderate magno in dolore; retinetur; T II, 50. idem (Ennius) in Epicharmo: nam videbar somnari me ego esse mortuum; A II, 51. in Epitaphio quo modo idem (Socrates)? T V, 36. et in mare || mari || et in feminis commiscendorum corporum mirae libidines; N II, 128. tres (sunt fines), in quibus honestas cum aliqua accessione; F II, 35. ut quibusdam in formulis EA RES GETUR; F II, 3. non enim, ut tu Velleius, quocumque veneris, sic idem in Italia Vulcanus, idem in Hispania; N 1, 84. si ubi in eo (homine), quod || in eo; in quo || pericundum est, praeter motum ingenii quendam; F IV, 35. quintus (Hercules) in India; N III, 42. Italia: f. Hispaniam, dice: quid in pace, quid domi, quid in lectulo? T II, 60. et haec quidem in primo libro de natura deorum; N 1, 41. in quo (libro) multa praecleara, illud absurde; O II, 56. mare: f. femina. atque haec in moribus; O 1, 46. opera danda: f. beneficium. in orationibus autem multa, sed inepta elatio, summa inopudentiam || multas ineptus datio summam inopudentiam ||; L 1, 7. vis enim maior in illis (orationibus) dicendi; O 1, 3. tum gelidum valido de pectore frigus anhelans

corpore semifero magno Capricornus in orbe; N II, 112. pace: f. lectulo. periculis: f. laboribus. deinde nominum non magna numerus ne in pontificiis quidem nostris; N I, 84. ex hoc ille animus in proeliis paratus ad vulnera; T II, 37. sed haec in pueris; F V, 62. robur: f. animalibus. hinc ... in nostra re publica non solum seditiones, sed etiam pestifera bella civilia; O I, 86. at in eo rege, qui urbem condidit, non item; O III, 40. quid in levioribus studiis, sed tamen acutis? C 50. unde est hoc contritum vetustate proverbium: „quicum in tenebris“? F II, 52. atque id in multis (verbi); A I, 25. et tamen in illis veteribus nostris ... multa admixta ex intima philosophia; A I, 8. inde in vicinia nostra Avernii lacus, unde animae excitantur; T I, 37. an hoc usque quaque, aliter in vita? F V, 91. sed cum in agendo multa populariter, tum illud male; O I, 73.

VI. **inana**: † malocho in opera adfusa; A fr 17. ut ne in omnium quidem rerum affluentia ...; R I, 39.

inaequabilis, ungleichmäßig: quod (Archimedes) excogitasset, quem ad modum in dissimilibus motibus inaequabiles et varios cursus servare una conversio; R I, 22.

inaestimabilis, nicht schätzbar: aestimabile esse dicunt ... id, quod ... contraque inaeestimabile, quod sit superiori contrarium; F III, 20.

inambulo, umhergehen: alqs: qui erant cum Aristotele, Peripatetici dicti sunt, quia disputabant inambulantes in Lyco; A I, 17. cum (Scipio) paululum inambulavisset in porticu; R I, 18. non longe a tuis aedibus inambulans post excessum suum Romulus; L I, 3. nos inter has procerissimas populos in viridi opacaque ripa inambulantes, tum autem residentes; L I, 15.

inanimus, unbefestigt, leblos: A. alqd: inanimum est .. omne, quod pulsu agitatur externo; T I, 54. R VI, 28. ut hic primo aspectu inanimum quiddam sensusque vacuum se putat cernere, ... sic ...; N II, 90. partim sunt inanima, ut aurum, argentum, ut ea, quae gignuntur e terra, ut alia generis eiusdem, partim animalia; O II, 11. ea .. ipsa, quae inanima diximus, pleurae sunt hominum operis effecta; O II, 12. nec .. in hoc, quod est animal, sed in iis etiam, quae sunt inanima, consuetudo valet; Lae 68. quae (sollertia) efficit, ut, inanima quae sint, vivere et spirare videantur; fr V, 20.

argentum, anrum: f. alqd; O II, 11. gens: quae .. (esset) cuiusque generis vel inanimi vel animantis vel muti vel loquentis origo; T V, 69.

natura: sive (est) inanima natura sive necessitas ... haec pulcherrima opera efficiens; N II, 76. quadrupes: quadrupes ... eviscerata, inanima, cum animalis sono; D II, 133.

res: (Zeno) rebus inanimis atque mutis per quamdam significationem haec docet tributa nomina; N I, 86. eos .. (deos) aut beluarum nomine appellas ... aut rerum inanimarum, ut Argo, ut Aram, ut Coronam; N III, 40. qui fractus ... ex rebus iis, quae sint || sunt || inanimae, percipiuntur; O II, 14. quae in rebus inanimis quaeque in neu et || [usu et] || tractatione beluarum sunt utiliter ad hominum vitam; O II, 17. quid .. tam absurdum quam delectari multis inanimis || inanimibus || rebus, ... animante ... non admittendum delectari; Lae 49.

B. I. intersum inter: cum inter inanimum et animal hoc maxime interit, quod animal agit aliquid; A II, 37.

loquor de: tamquam de inanimio aliquo loquantur; F IV, 36.

II. incendia, al. ab: fortuna .. casus rariores habet, primum ab inanimis procellis, tempestates, naufragia, ruinas, incendia, deinde a bestis ictus, morsus, impetus; O II, 19.

inanis, leer, geßaltes, leerlos, nichtig, vergeblich: A. **bei Substantiven**: alqs: inanem redire turpissimum est (te) delectantem et nrbis auctoritatem et magistri; O III, 6. quamvis illa (arca) sit plena, dum te inanem video, divitem non putabo; P 44.

alqd: tunc .. inane quicquam putes esse, cum ita completa et conferta sint omnia, ut ..? A II, 125. cum praesertim ipse quoque animus non inane nescio quid sit, ... sed in quodam genere corporis; F IV, 36. illa inania: ipse summus saxis fixus asperis, evisceratas; T I, 107. illud vero perquam inane: neque sepulcrum, quo recipiat, habeat portum corporis; T I, 107. in qua (discriptione corporis partium) nihil inane, nihil sine causa, nihil aspervacuum est; N I, 92. alter (conjector) praegnantem || praegnatam || (matronam) esse dixit; nam inane obsignari nihil solere; D II, 145. quibus (physicis) inane esse nihil placet; Fa 24. honores ... quam multi ita contemunt, ut nihil inanium, nihil esse levium existiment! Lae 86.

aegritudo: quod (aegritudo) inanis sit, quod frustra suscipiatur; T III, 82.

alacritas: inanis alacritas, id est laetitia gestiens, (non multum differt ab amentia); T IV, 36.

corpus: ebur ex inani corpore extractum haud satis castum donum deo; L II, 45.

cupiditates: inanium .. cupiditatum nec modus ullus nec finis inveniri potest; F I, 46 (45). quae (cupiditates) .. inanes sunt, iis parendum non est; F I, 53. animi .. morbi sunt cupiditates immensae et inanes divitiarum, gloriae; F I, 59. duo genera cupiditatum, naturales et inanes; F II, 26. quod (cupiditates) essent plane inanes neque necessitatem modo, sed ne naturam quidem attingerent; T V, 93.

laetitia: inani .. laetitia exultans et temere gestiens; T V, 16.

motus: omnem .. talem conformationem animi ceteri philosophi motum inanem vocant; N I, 105. eum motum animi dico esse inanem; N I, 106.

nomen: honesti inane nomen esse, voluptatem esse summum bonum; A II, 71. nihil esse omnino inanium, et hoc esse nomen totum inane; T I, 21.

ostentatio: quodsi qui simulatione et inani ostentatione ... stabilem se gloriam consequi posse rentur; O II, 43.

religio: quod hominibus perturbatis inane religionem timoremque delectat; R I, 24.

repressio: ne repressionem quidem vulgi inane reformidans; F III, 7.

res: f. **inanimus**, res; Lae 49.

sollicitudines: (philosophia) medetur animis, inanes sollicitudines detrahit; T II, 11.

sonus: cum (Epicurus) ... dicat .. nos in vocibus occupatos inanis sonos fundere; T V, 73. ut ... omne ... id illi (philosophi) casum quiddam et inani vocis sono delectatum esse dicant; T V, 119.

timor: in qua (superstitione) inest timor inanis deorum; N I, 117. f. religio.

vas: ut, cum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut physici, ... sic ...; Fa 24.

verba: neque ... flumino conturbor iuanium verborum; N II, 1.

visiones: ad ha omnes visiones inanes Antiochus ... permulta diebat; A II, 49.

visa: omnium ... iuanium visorum una depulso est; A II, 51. sin vera visa divina sunt, falsa autem et inania humana; D II, 127.

voluptas: idem ... si ... nulla eferatur animi iuani voluptate; T V, 17.

vox: ait eos voce inani sonare ... neque intellegere ...; quae sit subicienda sententia; F II, 48. si vellent voces inanis fundere; T III, 42. cum clamore paratis iuanis fudere voces; D I, 15.

B. **afetu**: I, 1. est: Leucippus plenum et inane (dixit esse); A II, 118. quae (Epicurus) sequitur, sunt tota Democriti, Democriti. atomi, inane, imagines, quae *σῶμα* dominant; F I, 21. nullum iuane, nihil esse individuum potest; N I, 65.

potest: f. est; N I, 65.
2. sum: omnium, quae sunt, naturam esse corpora et iuane, quaeque his iis accidant; N II, 82.

II, 1. dico: (Epicurus) dicit eadem, atomos, inane, imagines, infinitatem locorum innumerabilitatemque mundorum; N I, 73.

interiecto: qui asperis et levibus et hamatis uncinatisque corporibus concreta haec esse dicit interiecto iuani; A II, 121. quae (atomi) interiecto inani cohaerescunt tamen inter se; N I, 54.

2. fero per: neque in illo inani, per quod feratur atomus, quicquam fuisse causae (dicis), cur ea non e regione ferretur; Fa 47.

intersum inter: quis ... nou ... sentit, quid intersit inter perspicua et inania; A II, 51.

moveo per: de ipsa atomo dici potest, cum per inane moveatur gravitate et pondere, sine causa moveri; Fa 24.

sum in: f. fero per. III.

III. in: ille (Democritus) atomos ... censet in infinito iuani, in quo nihil nec summum nec infimum nec medium nec iutimum [ultimum] nec extremum sit, ita ferri, ut concursionibus inter se cohaerescant; F I, 17.

inanitas, leerer Raum, Nichtigkeit, Eitelkeit: 1. amputo, circumcido: amputata circumscisaque inanitate omni et errore; F I, 44.

condemno: cuius (Panetii) ... sententia condemnata mihi videtur esse inanitas ista verborum; F IV, 23.

2. fero per: cum duo individua per inanitatem ferantur; Fa 18.

versor in: veram ... illam honestatem expetens ... (optimus quisque) in summa inanitate versatur; T III, 3.

inaniter, vergeblich, unnüt, ohne Grund: commoveo: me ... Oedipidos ... species ... commovet, inaniter scilicet, sed commovet tamen; F V, 3.

exulto: cum ... iuaniter et effuse animus exultat, tum illa laetitia gestiens vel nimia dici potest; T IV, 13.

moveo: cum sit incertum, vere inaniterne (animus) moveatur || moveamur ||; A II, 34. cum animi inaniter moveantur eodem modo rebus iis, quae nullae sint, ut iis, quae sint; A II, 47.

inauditus, unerhört, unbekannt: alqd: quibus (prudentissimis) haec inaudita non sint; P 33. nomen: si ... Zenoui licuit ... inauditum quoque ei rei nomen imponere; F III, 13.

ratio: cum prudenter illi principes novam et iudicantem ceteris gentibus interregni iueuditi rationem excogitaverunt; R II, 23.

sors: ista sors inaudita Graecis est; D II, 116. verba: dabitur ... profecto, ut in rebus inusitatis ... utamur verbis interdum inauditiis; A II, 24.

inauro, bergoben: columna: cum (Hannibal) dubitaret, ... utrum ea (columna) solida esset an extrinsecus inaurata; D I, 48.

pellem: quae est nominata «Argo, quia Argivi in ea delecti || dilecti || viri vecti petebant pellem inauratam arietis; || T I, 45.

inauspicato, ohne Anstellung von Auspicien: quod (Ti. Gracchus) inauspicato pomerium transgressus esset; D I, 33.

inb— f. **imb—**

incallide, ungeföhrt: in his ... tribus generibus, quoquo modo possunt, non incallide tergiversantur; O III, 118.

incantus, unbesöhigt, unbesonnen: alqs: quae cum Cotta dixisset, tum Velleius: ne ego, inquit, incantus! N II, 1.

improbi: incantus potius habendi sunt improbi; L I, 40.

incedo, einhergehen: alqs: illa deinceps: ¶ incedo, incedo || incedunt, incedunt ||; adsunt, me expetunt; A II, 89. «caeruleo iucinctae augi incedunt, circumstant cum ardentibus taedis; A II, 89.

belua: visam beluam ... quacumque incederet, omnia arbusta ... pervertere; D I, 49.

incendium, Brand, Gnt, Feuerstrahl: I. oritur: non duo Scipiones oriens incendium belli Punici secundi sanguine suo restinxissent, nec id excitatum maioribus copiis at Q. Maximus enervavisset aut M. Marcellus contudisset aut a portis huius urbis avolsit P. Africanus compulsisset intra hostium moenia; R I, 1.

II, 1. avello, al: f. I.

excito: hic amor Medaeae quanta miseriarum excitavit incendia! T IV, 69. f. I.

facio: ¶ appellet inimicus || *excit* non appelletur is ||, ... qui incendium fecerit? P 31.

habeo: fortuna ... casus rariores habet, primum ab inanibus procellas, tempestates, naufragia, ruinas, incendia, deinde ...; O II, 19.

restringo: f. I.

vereor: (lex) incendium veretur ¶ acerbum || ut arceatur || vetat; L II, 61.

2. effugio, fugio ex: si natus sis, quem primum || mori et || tamquam ex incendio fugere || effugere violentiam || fortunae; fr IX, 9.

III. respectus: fugientibus ... mirabilem respectum incendiorum fore; D I, 68.

IV, 1. amitti: quae (virtus) ... neque naufragio ueque incendio amittitur; P 51.

inflammari: quem cupiditatum incendiis inflammatum ... tanta laetitia perfundi arbitramur? F V, 70.

obvolvi: adest, adest fax obvoluta sanguine atque incendio; D I, 67.

2. in: omite: litum Romuli, quem in maximo incendio negas potuisse comburi; D II, 80.

incendo, anzünden, erwärmen, entzünden, erregen: I. alqs: f. II. alqm; F IV, 7.

stella: cum summa (stella) Saturni refrigeret, media Martis incendat; N II, 119.

II. alqm: incendit ... eos, qui audiunt. — quid? ille incendat? F IV, 7. beate ... viveudi cupiditate

incensi omnes sumus; F V, 86. omnes .. incenduntur ad studia gloria; T I, 4. cum .. corporis facibus inflammari soleamus ad omnia fere cupiditates eoque magis incendi, quod ..; T I, 44. quae perferant ... laudis studiosi gloriae gratia, amore incensi cupiditatis; T V, 79. tum Gracchus ... incensus ira: „itane vero?“ N II, 11. quibus (oratoribus studiis) etiam te incendi, quamquam flagrantissimum acceperam; F A, 3. ut me sic audiat, ... ut unum e togatis ... studio .. dicendi a pueritia incensum; R I, 36. (lubidines) ad omne facinus impellunt eos, quos inlecebris suis incendunt; R VI, 1. incensus Canius cupiditate contendit a Pythio, ut venderet; O III, 59.

aedes: privatorum domos, aedes sacras incendisti; P 30.
classis: classem Lacedaemoniorum ... clam incendi posse; O III, 49.

domos: f. aedes.
homines: homines ... Romanos instituto Romuli bellicis studiis ut vidit incensus; R II, 25. iram: ut auditoris iram oratoris incendat actio; T IV, 43.

lunam: huius (solis) hanc lustrationem eiusdem incensa radiis menstruo spatio luna complet; N I, 87.

odores: incendes odores et || odores || sertis redimiri iubebis? T III, 43. incendebantur odores; T V, 62.

onerarias: quas (onerarias) incendebant milites; D I, 69.

philosophiam: haec .. pulchritudo ... philosophiam cognitionis cupiditate incensam excitavit; T I, 45.

populum: non sataris eum (populum) libertate, sed incenderis cupiditate libertatis; R II, 50. aliquando (populus) incenditur. — et quidem saepe sedatur; L III, 24.

scutellam: hedychri incendamus scutellam; T III, 46.

studium: cogitatio de vi et natura deorum studium incendit illius (mentis) aeternitatem || aeternitatis || imitandi; T V, 70.

tabularium: qui tabularium incenderit; N III, 74.

inceptio, *Beginnen*: quod nulla fuerit novo consilio initio tam praeclari operis inceptio; A II, 119.

incertus, *unsicher, zweifelhaft, ungewiß*: A alqd: nec ea, quae incerta permanent, inuenta esse possunt; A II, 26. si ea, quae disputentur || disputent ||, vera sint, tum omnia fore incerta; A II, 32. qui etiam queruntur, quod eos insimulemus omnia incerta dicere; A II, 32. quae omnia sic incerta dicunt, ut, stellarum numerus par an impar sit; A II, 32. cum sit incertum, vere inalterne (animus) moveatur || moveamur ||; A II, 34. ne hoc quidem conant, omnia se reddere incerta; A II, 54. ea dico incerta, quae ἀσφαλας Graeci; A II, 54. (aspiens) non metuit, ne confundere omnia videatur et incerta reddere; A II, 110. incerta haec si tu postules ratione certa facere; T IV, 76. quid est tam incertum quam talorum inctus? D II, 121. cum ... neque coniectura ... quicquam sit incertus; D II, 147. ut ceteri alia certa, alia incerta esse dicant, sic ...; O II, 7. moriendum .. certe est, et || et id || incertum an hoc ipso die; C 74. illa .. superiora caduca et incerta; Lae 20. quia semper, quid futurum sit, incertum est; fr V, 83.

avis: omnibus avi incerta; fr V, 3.
casus: quae (mors) propter incertos casus cotidie imminet; T I, 91. sin autem virtus subiecta sub

varios incertosque casus famula fortunae est; T V, 2. Fors, in quo incerti casus significantur magis; L II, 28.

commendatio: prima illa commendatio ... incerta et obscura est; F V, 41.

dominatus: quod earum rerum videatur ei ... incertus dominatus; R I, 27.

institutio: hanc initio institutionem confusam (animal) habet et incertam; F V, 24.

luctatio: cum Academicis incerta luctatio est; F II, 43.

possessiones: quoniam (improbi et avari) incertas atque in casu positas possessiones habent; P 52.

res: prudenter .. Academicos a rebus incertis adensionem cobuisse; N I, 1. de rebus et obscuris et incertis ad Apollinem censeo referendum; D I, 122. quid .. minus a physicis dici debet quam quicquam certi significari rebus incertis? D II, 43. quamquam Ennius recte: „amicus certus in re incerta cernitur“; Lae 64.

status: vel rex aequus ... vel delecti ... cives vel ipse populus ... posse videtur aliquo esse non incerto status; R I, 42.

via: habet .. ipsa incertam et indefinitam viam || certam et definitam viam ||; fr V, 70.

visa: incidit (animus) in visa varia et incerta; D II, 128.

B, I. habeo: quid .. stultius quam incerta pro certis habere, falsa pro veris? C 68.

2. intersum inter: quantum .. intersit inter incertum et id, quod percipi non possit, docere conantur; A II, 32.

sum in: in incertis .. nihil est probabile; A II, 110.

incessus, *Gang*: I. tenet: status incesus, sessio accubitio ... tenent || teneant || illud decorum; O I, 128.

II. fingo: quodsi vultum tibi, si incesum fingeres; F II, 77.

incestum, *Unzucht, Blutschande*: I. dico: supra dico et corruptelas et adulteria, incesta denique; T IV, 75.

sanctio: incestum pontifices supremo supplicio sanciant; L II, 22.

2. disputo de: de periuriis, de incesto nihil sane hoc quidem loco disputandum est; L II, 41.

incestus, *Blutschande*: respo ... posteriora, de incestu rogatione Peducaea; N III, 74.

inchoo (inchoo), *anfängen, beginnen, begründen*: I. exordium: „neve inde navis inchoandi || inchoandae || exordium coepisset || coepisset ||“; Fa 35.

II. alqd: in qua (philosophia) quod inchoatum est neque absolutum, progressio quadam ad virtutem appellatur; A I, 20. inchoata persequimur; F V, 51. expediti, quae restant, vix poterunt, si hoc inchoatum reliqueris; R I, 55. eadem .. cum accepisset homines inconditis vocibus inchoatum || inchoatum || quiddam et confusum sonantes; R III, 3.

animantia: sunt .. omnia (animantia) in quaedam genera partita aut inchoata nulla ex parte perfecta; T II, 11.

animus: animus (deus) haud ita, ut modo locuti sumus, tum denique, cum corpus ei efflucisset, inchoavit; T I, 21.

cognitionem, contemplationem: cognitio contemplatio || rerum || naturae manca quodam modo atque inchoata sit; O I, 133.

fundamenta: f. intelligentiam; L I, 26.

sapiens: si ista mala sunt || sint ||, in quo potest incidere sapiens; F V, 81. si sapiens in aegritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in invidiam; T II, 20.

saxum: quid mirum . . . ex spelunca saxum in crura eius (Iodii praedoni) incidisse? Fa 6.

semen: si (semen) incidit in concipientem comprehendente naturam; N II, 81.

sententiae: quod (sententiae Pyrrhonis, Aristonis, Erilli) in hunc orbem, quem circumscripsimus, incidere non possunt; F V, 23.

tempora: quia non nunquam eius modi tempora incidunt, ut . . . quaerit; F I, 32. incidunt saepe tempora, cum ea . . . commutantur; O I, 31.

incido, einschneiden, zerteilen, [zerstern, ein-graben: alqd: qui (Sardanapallus) incidi iussit in busto: »haec habeo . . .« T V, 101. quae (figura) nihil incisum angulis, nihil anfractibus, nihil eminens, nihil lacunosum (habere potest); N II, 47. ut (id) haberet . . . nihil incisum angulis, nihil anfractibus; T I, 17.

carmen: notum est carmen incisum in sepulcro; C 61.

laudem: unde . . . esset illa laus in summorum imperatorum incisarum monumentis? R III, 24. quod capiat laudem mortui incisum ne plus quattuor heroicis versibus; L II, 68.

nervos: Zeno . . . nullo modo is erat, qui, ut Theophrastus, nervos virtutis incidere || incidere ||; A I, 35. siquidem illa severa Lacedaemo nervos insit, quos || quo || plures quam septem haberet, in Timotheo fidibus incidi; L II, 39.

pulmonem: quid . . . habet haruspex, cur pulmo incisus . . . dirimat tempus? D I, 85.

voce: incidit has (voce) et distinxit in partem; R III, 3.

incingo, umgürten: »caeruleo incinctae angui incidunt, circumstant cum ardentibus tædis;« A II, 89.

incipio, anfangen, beginnen: I. **absolut**: I. ratio: ut incipienti ratio fuerit, ita sit desinendi modus; O I, 135.

2. **verbal**: qui (Aratus) magnis de rebus dicere exordiens a love incipiendum putat; R I, 56.

II. **mit Infinitiv**: quod (initium) sapientia, cum quid agere incipiat, sequatur; A II, 24. (animal) sensum incipit progredi seseque agnoscere et intelligere, quam ob causam habeat eum . . . animi appetitum; F V, 24. ut ne quando amare inciperemus eum, quem aliquando odisse possemus; Lae 60. incipiunt . . . (parvi) commentari aliquid et discere; F V, 42. equidem . . . huic incipio sententiae diffidere interdum et humani generis imbecillitatem fragilitatemque extimescere; T V, 3. ut ne nimis cito diligere incipiant neve non dignos; Lae 78. discere: f. commentari. quae cum (animal) leviter agnovit, tum || tunc || discernere incipit; F II, 33.

quae (ratio) non tum denique incipit le esse, quam scripta est, sed tum, quom orta est; L II, 10. quo tempore incipiat sepulchrum esse et religione teneatur; L II, 55. extimescere: f. diffidere. quod idem contingit insanis, ut . . . incipientes furere sentiant; A II, 52. tum . . . bella gerere nostri duces incipiunt, cum auspicia posuerunt; N II, 9. tum incipiat alius imperare, cum ipse improbitatis dominis, dedacori ac turpitudini, parere desierit; P 33. in qua (selectione) primum inesse incipit et intelligi, quid sit . . .; F III, 20. intelligi: f. agnoscere, inesse. incipit labi, deinde illico desinit: »operite . . .« T II, 50. in iis animantibus, quae lacte aluntur,

omnis fere cibus matrum lactescere incipit; N II, 128. revertitur (Chrysiptus) ad cylindrum et ad turbinem suum, quae moveri incipere nisi pulsa non possunt; Fa 42. ex quo leges quos (cives) incipiunt negligere; R I, 67. ut homines mortem vel optare incipiunt vel certe timere desistant; T I, 117. progredi: f. agnoscere. tum ea sequi incipimus, ad quae nati sumus; F V, 41. ut hic . . . signis certioribus, quale sit id, de quo dubitaverat, incipit suscipari; N II, 90.

incitatio, Erregung, Bewegung: I. sum: est . . . (poëma) Magis artis et diligentiae quam incitationis et motus; D II, 111.

II. divinare: Priamus nonne et Helenum . . . et Cassandram . . . divinatorum habebat, alterum auguriis, alterum ventis incitatione et permotione divina? D I, 89.

ferri: qui (soli) tanta incitatione fertur, ut, celeritas eius quanta sit, ne cogitari quidem possit; A II, 82.

incito, antreiben, erregen, aufregen, reizen, begertern, part. [durch]: I. ratio: impellit (ratio) rursus et incitat ad conspiciendas totaque mente contractandas varias voluptates; T III, 33.

II. alqm: ii . . . ad servandum genus hominum natura incitantur; F III, 66. quos . . . nullae libidines incitant; T V, 16. terrae vis Pythiam Delphis incitabat, naturae Sibyllam; D I, 79. ii . . . ardore aliquo inflammatae atque incitati; D I, 114. qui sono quodam vocem et Phrygii cantibus incitantur; D I, 114. quo (anhelitu terrae) Pythia mente incitata oracula || oracula || ederet; D II, 117. quoniam . . . ad hanc voluptatem ipsius naturae stimulus incitatur; R I, 3. (vis sonorum) et incitat languentes et languescit excitatos; L II, 38. Sulla . . . acerbioris odio incitatus, quam si tam sapiens fuisset, quam fuit vehemens; L II, 56. aut ira aut aliqua perturbatio incitatus; O I, 23. vel morbo in omnes vel repente quodam quasi vento impetu animi incitati; O I, 49. (Archylas) fingere animo iubebat tanta incitatum aliquem voluptate corporis, quanta percipi possent maxima; C 41.

animus: animus perturbatus et incitatus nec colibere se potest nec, quo loco vult, insistere; T IV, 41. cum duobus modis animi sine ratione et scientia motu ipsi suo soluto et libero incitantur, uno furenti || furentes ||, altero somniantem || somniantes ||; D I, 4. cum (animi hominum) . . . mente permoti per se ipsi liberi || f. liberi, libere || incitati || [incitati] || moventur; D I, 129. si aut furore divino incitatus animus aut somno relaxatus solute moveatur ac libere; D II, 100.

caelum: cum (mundum deus) . . . caelo . . . solivago et volubili et in orbem incitato complexus est; T I, 20.

conversionem: hic . . . tantus est totius mundi incitatisima conversio sonitus, ut . . .; R VI, 19.

corpus: quod . . . in nostro corpore si minima ex parte f. significetur || sic incitetur ||, molestum sit; N I, 24.

cupiditatem: f. libidinem; T IV, 12. cursum: qui (Decii) ad voluntarium mortem cursum eorum incitaverunt; C 75.

equum: imperatorem equo incitato se in hostem immittentem; N III, 15.

furia: f. perturbatio.

furorem: ipse Alcmaeo tuus . . . nonne ibidem incitato furere: »unde haec flamma oritur?« A II, 89.

incitationes: incitationes . . . animorum incitatae et impetu incondidero elatae; T V, 15.

libidinem: quae a ratione aversa incitata est vehementius, ea libido est vel cupiditas effrenata; T IV, 12. cuius voluptatis || [voluptatis] || avidae libidines temere et effrenate ad potendum incitantur; C 39.

motus: quarum (stellarum) motus tum incitantur, tum retardantur, saepe etiam insistent; N II, 103. nec ... silentio tanti motus incitari possunt; R VI, 18.

multitudinem: cum quibus (hominibus) ... confluere .. multitudine praesertim incitata miserum et periculosum sit; R I, 9.

necessitates: sive (est) inanimata natura sive necessitas vi magna incitata haec pulcherrima opera efficiens; N II, 76.

opifices: facile (opifices) contra vos incitabuntur; A II, 144.

perturbationes: quas (perturbationes) in vitam hominum stultitia quasi quaedam furias immittit atque incitat; T III, 25.

physicos: isti physici raro admodum ... exclamant quasi mente incitati ... abstrusa esse omnia; A II, 14.

plebem: non .. plebes incitata || [incitata] || nostris rebus invidit, sed vincula soluta sunt et servitia concitata || [incitata] ||; L III, 25.

populum: si ... tribunicia .. vis in me populum, sicut Graecus in Laenatem, Saturnius in Metellum, incitasset; L III, 26.

servitia: f. plebem.

statum: huic (temperantiae) inimica intemperantia omnem animi statum inflammatur, conturbatur, incitat; T IV, 22.

studium: deinde ad investigandam veritatem studio incitato (is vir sit necesse est); T V, 68. quorum studio legendi meum scribendi studium vehementius in dies incitatur; D II, 5.

vitia: quia (vitia) sunt in lubrico incitataque semel proclivi labuntur; T IV, 42.

incitus, ἰκνήει: † sicut | sic aut | inciti atque diacres rostris perfremant delphinis; N II, 89.

inclinatio, Reigung, Abweichung, Strömung: l. sunt: quae essent in re publica rerum inclinationes et momenta temporum, quibus esset moderandum, utcumque res postularat; F V, 11.

II, 1. adhibeo: ingressus, cursus, accubitus, inclinatio, sessio (erit eadem adhibenda deo); N I, 94.

2. moderor: f. l.

3. dico de: quod paulo ante de inclinatione atomorum dixi; N I, 73.

inclino, wenden, neigen, sich neigen, wanken: l. atque: cum Danaus inclinantibus summam rem perferit; T IV, 52.

res: cum sciatis, quo quoque res inclinet; R II, 45.

sententia: cum sententia senatus inclinaret ad pacem cum Pyrrho foedusque faciendum; C 16.

II, alqm: quam vellem .. te ad Stoicos inclinavisses; F III, 10.

aciem: ubi fortuna Hectoris nostram aciem aciem inclinatum -- et cetera explicat in dolore; T II, 39.

diem: inclinatio iam in postmeridianum tempus die; T III, 7.

genus: (rei publicae genus) inclinatum et quasi pronum ad perniciosissimum statum; R II, 47.

inclitus, berüchtigt: iudicabit inclitum iudicium inter deas tria aliquis; D I, 114.

include, einschließen, einschließen, umschließen, einfügen: alqm: ita propter iniustam dominatorem

cupiditatem in carcerem quodam modo ipse se (Dionysius) includerat; T V, 58. dum sumus inclusi in his compagibus corporis; C 77.

alqd: ego ... haec inclusa habebam; A I, 11. animal: quia novum omne animal in mundo intus includerat; T 34.

animum: non potuit animus haec in corpore inclusus adgnosceret; T I, 58. si iam tum, cum (animus) erit inclusus in corpore, eminebit foras; R VI, 29. (deus) intellegentiam in animo, animus inclusit in corpore; T 10.

avem: inclusa (avis) in cavea et fame enecta si in offam pulvis invadit || [invasit] ||; D II, 73. calorem: omne .., quod vivit, ... id vivit propter inclusum in eo calorem; N II, 24. ut intellegi facile possit in tantis illis umoribus esse inclusum calorem; N II, 26.

causae: non inclusae (sunt causae) in rerum natura atque mundo; Fa 28.

cupiditates: intus .. in animis inclusae (cupiditates) inter se dissident; F I, 44.

deum: deus inclusus corpore humano iam, non Cassandra loquitur; D I, 67. quod deos ... inclusos parietibus contineri nefas esse duceret; R III, 14. quod (templa) parietibus includerent deos; I, II, 26.

homines: inclusorum hominum gemitu mugiebat taurus; R III, 42.

intellegentiam: f. animum; T 10.

loca: ex tortuosis locis et inclusis sows referuntur ampliores; N II, 144.

membra: quae .. (membra) intus inclusa sunt; N II, 121.

mentem: aetheris aeterni saepa (mens divina) atque inclusa cavernis; D I, 17.

opinationem: quam (opinationem) in omnis definitiones superiores includimus; T IV, 15.

pinoteram: qui (pinoteres) ... in eandem || [eam] || .. (concham) cum se recepit, inoluditur; F III, 63.

pisces: primus bainzoela suspendit, inclusit pisces; fr V, 76.

praesagitionem: inest .. in animis praesagitio extrinsecus iniecta atque inclusa divinitus; D I, 68.

rationem: physica ratio non inelegans inclusa est in impiis fabulis; N II, 64.

salutem: quod corporum adiumenta adhibentur extrinsecus, animorum salus inclusa in his || [his] || ipsis est; T IV, 58.

semen: suis in quoque seminibus inclinet; T V, 37. id .. semen inclusum est in intima parte earum bacarum; N II, 127. semina malorum, quae in his mediis inclusa sunt, in contrarias partes se vertere; D II, 33.

speciem: quid .. Phidias sui similem speciem inclusit in clipeo Minervae? T I, 34.

viriditatem: culmo .. erecta geniculato vaginis iam quasi pubescens (viriditas) includitur; C 51.

vim: quam (vim di immortales) tum terrae cavernis inoludunt, tum hominum naturis implicant; D I, 79.

incognitus, unbekannt, ungerannt: A. alqd: fuerint illa veteribus, si vultis, incognita; A II, 16. cum tam vitiosum esse constat adsentiri quoquam aut falsum aut incognitum; A II, 63. mihi verenti, ne ... aliquid adesciscam et comprobem incognitum; A II, 138.

causa: ceteros causa incognita condemnatis; N II, 73.

effata: quod (genus sacerdotum) interpretatur fatidicorum et valium effata incognita; L II, 20.

res: cum aut falsa aut incognita res approba-

retur; A I, 45. infirmissimo tempore aetatis ... de rebus incognitis iudicant; A II, 8. sapientem ... numquam adsentiri rei vel falsae vel incognita; A II, 59. si est ars alla rerum incognitarum; D II, 83.

vocabula: nisi (opifices) vocabulis atereant nobis incognitis, usitatis sibi; F III, 4.

B, I, 1. habeo: ne incognita pro cognitio habeamus inique temere assentiamur; O I, 18.

2. adsentiri: f. **adsentior**, I, 2. alqs incognito (4 Et.) B, I, 5. 84, b.

II. communis cum: quae (opinio) esset imbecilla et cum falso incognitoque communis; A I, 41.

III. constitutio: hanc .. esse regulam totius philosophiae, constitutionem veri falsi, cogniti incogniti; A II, 29.

iudicium: iudicium tollit incogniti et cogniti; A II, 18.

IV. verborum *Stelle*: id .. (ius civile) in cognitione || incogniti de, al. || tenue est; L I, 14.

inchoo f. *inchoo*, alqd; R I, 55. III, 3.

incola, *Einwohner, Zuhler*; I, 1. dubitant: audiebam Pythagoram Pythagoreoque, incolae paene nostros, ... numquam dnbittase, quin ...; C 78.

versatur: cnius (loci) incola Sophocles ob oculis versabatur; F V, 3.

2. sum: alias bestias nantis aquarum incolae esse (natura) voluit; T V, 38. sunt .. ex terra homines non ut incolae atque habitatores, sed quasi spectatores ...; N II, 140.

II. arbitror: totius .. mandi se incolam et civem (Socrates) arbitrabatur; T V, 108.

III. officium: peregrini .. atque incolae officium est nihil praeter snum negotium agere; O I, 125.

incolo, *bewohnen*: agros: quod (Telmesses) agros uberrimos maximeque fertiles incolunt; D I, 94. qui tum eos agros, ubi hodie est haec urbs, incolebant; R II, 4.

castrum: «qua miser sollertia transverberatus castrum hoc Furiarum incolo»; T II, 23.

cingulum: hic .. alter (cingulus) subiectus aqniloni, quem incolitis; R VI, 21.

insulam: qui (homines) quasi magnam quandam insulam incolunt; N II, 165.

locum: quibus (Cimmeria) aspectum solis ademerat .. eius loci, quem incolebant, situs; A II, 61. ubi sunt .. ii, quos miseros dicis, aut quem locum incolunt? T I, 11. quae (loca) nos incolimus; N II, 95. qui iam vixerunt et corpore laxati illam incolunt locum, quem vides; R VI, 16. e locis .. ipsis, qui a quibusque incolebantur; D I, 93. in his locis, quae nos incolimus; D II, 93.

oram: quarum (orarum) altera, quam nos incolimus, «sub axe posita ad stellae septem»; T I, 68. migrationem esse mortem in eas oras, quas qui a vita excesserunt, incolunt; T I, 98.

partem: quae (sidera) .. aetheriam partem mundi incolant; N II, 43. qui viderit, quam parva sit ... ea pars eius (terrae), quam homines incolant; R I, 26.

regiones: propter plantiarum magnitudinemque regionum, quae (Assyrii) incolebant; D I, 2.

terram: cum has terras incolentes circumfusi erant caligine; T I, 45. qui terras incolant eas, in quibus aer sit purus ac tenuis; N II, 42. in ... parte terrarum ab huiusce terrae, quam nos incolimus, continuatione distantium; N II, 164. quicumque gignantur in omni terra, quae incolantur; D II, 92. qui incolunt terram; R VI, 20.

urbem: quin et praetor ille adest et Roma urbs et eam civitas incoleret; A II, 137. qui incolunt eas urbes, non haerent in suis sedibus; R II, 7. quod ubique genitum || gentium || est, ut ad eam urbem, quam incolat, possit adare; R II, 9. melius Graei || grati, Graeci || atque nostri, qui ... eandem illos (deos) urbis quas nos incolere voluerunt; L II, 26.

incolumis, *unberleipt, unberleipt, unbeschaltet*, am *Ueben*: alqs: quod dives, quod honoratus, quod incolumis (esset, gratias dis egit); N III, 87. quod (Iuppiter) nos salvos, incolumis, opulentos, copiosos (efficiat); N III, 87. (P. Decius) incolumis exercitum obsidione liberavit; D I, 51. incolumis in patria Regulus restitisset; O III, 110. aces: bonum incolumis aces, misera caecitas; F V, 84.

animal: ut (omne animal) se salvum in suo genere incolomeque vellet; F IV, 19.

arx: ut (arx) etiam in illa tempestate horribili Gallici adventus incolumis atque intacta permaneret; R II, 11.

coniunctio: hoc .. spectant leges ... incolumem esse civium coniunctionem; O III, 23.

partes: ut .. (animus) omnis partis suas habeat incolumis; F V, 36.

regnum: hic (Priamus) si visis filiis incolumi regno occidisset; T I, 85.

fragment: quo stante et incolome; fr VIII, 10.

incolumitas, *Unberleiptheit, Erhaltung*; I, 1. numero: in quibus (primis naturae) numerant incolumitatem conservationemque omnium partium; F V, 18.

2. consensio ad: quae ... quasi consentiens ad mundi incolumitatem coagmentatio naturae quem non movet; N II, 119.

invenio ad: constat .. ad saltem civium civitatumque incolumitatem ... inventas esse leges; L II, 11.

refero ad: concordi populo et omnia referente ad incolumitatem et ad libertatem suam nihil esse inmutabilis; R I, 49.

valeo ad: quod .. neque ad incolumitatem solum, sed etiam ad opes ... valet plurimum; O II, 24.

II. custodia: ore .. (gustatus) continetur et ad usum apte et ad incolumitatis custodiam; N II, 145.

vinculum: concordia, ... optimum omni in re publica vinculum incolumitatis; R II, 69.

incommode, *ungünftig*: cum illo (Scipione) quidem ... actum optime est, mecum incommodius; Lae 15.

incommodo, *Befehwerde verurtsachen*: quod ... animi .. ipsa scientia, etiamsi incommodatura sit, gaudeant; F V, 50.

incommodum, *Unbequemlichkeit, Unannehmlichkeit, Nachteil, Schaden, Unglück*: I. est: incommoda .. et commoda ... communia esse voluerunt, paria noluerunt; F III, 69. commoda .. et incommoda in eo genere sunt, quae praeposita et rejecta dicimus || diximus ||; F III, 69. non plus incommodi est, quam quanti quaeque earum rerum est; F V, 15. haec .. incommoda sunt carentis; T I, 87. quod ita multa sunt incommoda in vita, ut ad sapientes commodorum compensatione leniant, stulti nec vitare venientia possint nec ferre praesentia; N I, 25.

eveniunt: quae (incommoda) eveniunt improbis; F I, 53.

veniunt: f. est; N I, 23.

II, I. enumeratio: quibus (amicis) respondens vitae humanae enumerat incommoda; T I, 84.

fero: f. **fero**, III. incommodum (3 Et.) §. 41, b. importo, propulso: per eosdem ... si quid importetur nobis incommodi, propulsemus; O II, 18.

lenio: f. I. est; N I, 23.

subeo: magis ... esse contra naturam ... quam omnia incommoda subire vel externa vel corporis * || corporis ||; O III, 28.

2. refero ad: quod ea non ad corporis incommodum referantur, sed ad turpes actiones; F III, 39.

III. alqd: f. I. est; F V, 15. — II, I. importo. cautio, provisio: omnium horum vitiorum atque incommodorum una cautio est atque una provisio; Lae 78.

IV, I. abduci: nec .. ab isto officio ... abduci incommodo meo debui; Lae 8.

adfici: f. **adfecto**, II. alqm incommodo (3 Et.) §. I, §. 66, b.

angi: suis ... incommodis graviter angere non amicum, sed se ipsum amatorem est; Lae 10.

augere: hominem hominis incommodo suum commodum augere; O III, 21.

contrahi: ut (virtus) et bonis amici quasi diffundatur || diffundantur || et incommodis contrahatur || contrahantur ||; Lae 48.

maerere: nemo .. maeret suo incommodo; T I, 30.

moveri: nequitiam ... moveri fortunae et corporis incommodis, non animi malis; T III, 78.

2. ob: non ob ea solum incommoda ... fugiendam improbitatem putamus; F I, 53.

incommodus, unbetqum, idstiq: alqd: quae ... aspera ... et incommoda et recienda et aliena naturae esse concedunt; F V, 78. non est incommodum, quale quidque eorum sit, ex aliis iudicare; O I, 146.

pater: idem .. faciliem et liberalem patrem incommodum esse amanti filio disputat; N III, 73. res: quom ... paupertatem, debilitatem, dolorem incommodas (res appellat), non malas; L I, 55.

incommutabilis, unbetqumidstiq: non posse hunc incommutabilem rei publicae conservari statum; R II, 57.

incomptus, unbetqumitten: turba ... quaerentium ... quem incomptis unguibus bacchantes asperoque ore discerpant; A fr 20 (3, 22).

incondite, regfloss, funstios, plump: cogito: nihil tam praepostere, tam incondite, tam monstruose cogitari potest, quod non possimus somnare; D II, 146.

dico: quos (versus) dicam, ut potero, incondite fortasse, sed tamen, ut res possit intellegi; O III, 82.

fingo: antiquitas .. recepit fabulas fictas etiam non numquam incondite; R II, 19.

inconditus, regfloss, plump: eadem .. cum accessisset homines inconditis vocibus inchoatum || inchoatum || quiddam et confusum sonantes; R III, 3.

inconsiderate, unbetqumidstiq, unbetqumitten: ago: ut ne quid temere ac fortuito, inconsiderate neglegenterque agamus; O I, 103. concludo: Carneades ... nimis inconsiderate concludi haec rationem putabat; Fa 31. dico: nihil potest dici inconsideratius; A II, 132.

iam malle Cerberum metueres quam ista tam inconsiderate diceres; T I, 12. nos multa inconsiderate ac temere dicimus; Ti 21.

scribo: quod multi iam esse libri Latini dicuntur scripti inconsiderate; D I, 6.

inconsideratus, unbetqumidstiq, unbetqumitten: alqs: nos .. ita leves atque inconsiderati sumus, ut ..? D II, 59.

impetus: iactationes .. animorum incitatae et impetu inconsiderato elatae; T V, 15.

laudatrix: illa ... temeraria atque inconsiderata et plerumque peccatorum ... laudatrix, fama popularis; T III, 4.

inconstans, unbetqumidstiq, B. alqd: si ea (falsa somnia) quoque divina, quid inconstantius deo? D II, 127.

adfectio, habitus: vitiositas .. est habitus aut affectio in tota vita inconstans et a se ipsa dissentiens; T IV, 29.

ratio: quae (ratio) tibi videtur inconstans; F V, 95.

B. efficio: quae (causae) vacantes prudentia inconstantia perturbataque efficiunt; Ti 51.

inconstanter, unbetqumidstiq, ohne Grundstige, nicht folgerend: dico: haec dicuntur inconstantissime; F II, 88.

iacto: intellegatur .. perturbationem iactantis se opinionibus inconstanter et turbide in motu esse semper; T IV, 24.

loquor: illud attendimus, in hoc omni genere quam inconstanter loquamur? A II, 53.

inconstantia, unbetqumidstiq, B. unbetqumidstiq: L. deterret: haec inconstantia mutabilitateque mentis quem non ipsa pravitate deterreat? T IV, 76.

est: quae .. inconstantia deorum est, ut primis minentur extis, bene promittant secundis? D II, 38. inconstantia, quod est vitium, sua natura * || indicabitur ||; L I, 45. tanta est stulticia inconstantia atque perversitas; C 4.

II, I. efficio: ita fit, ut in altera corruptione opinionum morbus efficiatur et aegrotatio, in altera inconstantia et repugnantia; T IV, 29.

fero: nec .. Theophrasti inconstantia ferenda est; N I, 35.

iudico: f. I. est; L I, 45.

miror: ut mirari satis istorum inconstantiam non possim; F IV, 39.

pono: quam (inconstantiam) tu ponis in verbis, ego positam in re putabam; F V, 90.

recipio: nec inconstantiam virtus recipit, nec varietatem natura patitur; R III, 18.

2. sum: quoniam .. omne peccatum imbecillitatis et inconstantiae est; F IV, 77.

3. sum: eadem imbecillitatem et inconstantia L. Tubulum fuisse, qua illum ... P. Scaevolam; F IV, 77.

4. dico de: f. **de**, I. dico de inconstantia (3 Et.) §. I, §. 610, b.

seingo ab: quam (Fortunam) nemo ab inconstantia et temeritate auget; N III, 61.

versor in: quae (opiniones) in maxima inconstantia veritatis ignoratione versantur; N I, 43.

III. crimen: vocabulis rerum mutatis inconstantiae crimen ille (Zeno) effugit; F V, 88. venio ad inconstantiae crimen; F V, 99.

IV. levari: quamvis .. (Antiochus) fuerit acutus, ut fuit, tamen inconstantia levatur auctoritas; A II, 69.

inconsulte, unbetqumidstiq, dico: ea qui

... ut a timore dicantur;
... testimonio effuderant incon-

contentus, ungehennt: fides: ut ..
... si nulla eorum ita contenta
... ut contentum servare possit, omnes
... contentae sint, sic ..; F IV, 75. aequae
... contentae sunt, sic ..; F IV, 75. aequae
... contentae sunt, sic ..; F IV, 75. aequae
... contentae sunt, sic ..; F IV, 75. aequae

incontinenter, unenthesfam: nihil
... nihil libidinoso, nihil incontinenter esse
... O III, 37.

incorrupte, unverschäpft, unbefangen: ipsa
... natura incorrupte atque integre iudicante; F I, 30.

incorruptus, unverbörben, unverschäpft,
unbejehd, rein: alqd: cum .. nihil tam incor-
ruptum esse debeat in re publica quam suffragium,
quam sententia; R V, 11. quod non ita incor-
rupta, ut ea, quae semper idem, sed ab iis secun-
dam sumebat; T I, 42.

animus: qui (animus) si permanet incorruptus
suisque similis; T I, 43. castos .. (animos) puros,
integros, incorruptos ... ad deos ... pervolare;
fr IX, 12.

gens: in illa incorrupta maxime gente Aegy-
ptiorum ... bovem quandam putari deum; R III,
14.

mens: ut eos (deos) semper pura, integra, in-
corrupta et mente et voce veneremur; N II, 71.

sensus: contentane sit (natura) suis integris
incorruptisque sensibus, an postulet melius ali-
quid; A II, 19.

testes: si tota oratio nostra omnem sibi fidem
sensibus confirmat, id est incorruptis atque in-
tegris testibus; F I, 71.

testimonium: unde .. copia depromi maior
gravissimorum exemplorum quasi incorruptorum
testimoniorum potest; fr V, 27.

vox: ea (gloria) est ... incorrupta vox bene
iudicantium de excellenti virtute; T III, 3. mens.

increbresco, zunehmen: sit rursus idem
Demetrius increbruisse eam funerum sepulchrorum-
que magnificentiam, quae ..; L II, 66.

incredibilis, ungläublich, außerordentlich:
alqd: tibi hoc incredibile, quod beatissimum.
quid? tum credibile? F V, 85. ad nsum .. orationis
incredibile est ... quanta opera machinata
natura sit; N II, 149. quod quibusdam incredi-
bile videatur, sit autem necessarium; L I, 34. hoc
primo [auditus] incredibile nobis videri;
O II, 56. nihil est tam incredibile, quod non di-
cendo fiat probabile; P 3.

aeternitas: neque aliud est quicquam, cur
incredibilis iis animorum videatur aeternitas, nisi
quod ..; T I, 50.

calamitates: is (Pompeius) propagatione vitae
quot, quantas, quam incredibilis hausit calamita-
tes; T I, 86.

celeritas: cernes ... incredibili cursus mari-
timos celeritate; N II, 161. ut (animi) vigeant
vigilantes ... suo motu incredibili quadam cele-
ritate; D II, 130.

clamor: id .. (senatus consultum) frequentis-
simo theatro incredibili clamore et plausu (esse)
comprobatur; D I, 59.

constantia: eorum .. (stellarum) perennes
cursus atque perpetui cum admirabili incredibili-
que constantia declarant ... vim ... esse divi-

nam; N II, 55. caelestium .. admirabilem ordi-
nem incredibilemque constantiam ... qui vacare
mente putat; N II, 56. sunt .. (stellae) admi-
rabili incredibilemque constantia; N III, 23.

contentio: adolescentium greges Lacedaemone
vidimus ipsi incredibili contentione certantis pu-
gnis; T V, 77.

copia: (Carnaeas) incredibili quadam fuit fa-
cultate et copia dicendi; A I, 46.

cursum: progressio admirabilis incredibilemque
cursum ad omnem excellentiam factus est; T IV, 1.
deliratio: o delirationem incredibilem! D II,
90.

dissimilitudo: ut incredibilis varietas dissi-
militudineque sit; D II, 96.

fabrica: illa potius explicetur incredibile fab-
brica naturae; N II, 188.

fabulae: haec ... non somniantium philoso-
phorum esse commenta nec fabulas incredibiles,
... sed prudentium coniecturas; R VI, 3.

facultas: f. copia.

gravitas: Catoni cum incredibilem tribuisset
natura gravitate; O I, 112.

magnitudo: incredibilem quaedam ingenii ma-
gnitudo non desideravit indocilem usum discipli-
nam; A II, 2.

multitudo: quorum omnium incredibilem mul-
titudine insatiabili varietate distinguitur; N II, 98.

opportunitas: urbi .. locum ... incredibili
opportunitate delegit; R II, 5.

ordo: incredibile .. me rerum traxit ordo;
F III, 74.

partus: partus hic mularum nonno ... praedictus
est ab haruspiciis incredibilem partus malorum?
D I, 36.

plausus: f. clamor.

sagacitas: canum ... tam incredibilem ad in-
vestigandum sagacitas parium ... quid significat?
N II, 158.

scientia: adfert .. vetustas omnibus in rebus
longinqua observatione incredibilem scientiam;
D I, 109.

sententia: huic incredibilem sententiae rati-
culas suggerit; N III, 73.

varietas: f. dissimilitudo.

virtus: ut incredibilem quaedam et divina virtus
existeret; R III, 4. qui (Scipio) summam virtutem
civium ... continuo adolescens incredibili virtute
superavit; Lae II.

vis: (venae, arteriae) vim quandam incredibilem
artificiosi operis ... testantur; N II, 138.

incredibiliter, ungläublich, außer-
ordentlich: cado: [ex] || augurum praedictis multa
incredibiliter vera accidisse; L II, 83.
delecto: venio nunc ad voluptates agriculturalum,
quibus ego incredibiliter delector; C 51.

incrementum, Wachstum, Zuwachs:
adfero: negat .. summo bono afferre incremen-
tum diem; F II, 88.

commemoratio: quid ego virtus ortus, satos,
incrementa commemorem? C 52.

increpo, aufzudecken, tabeln: adrogan-
tiam: Parmenides, Xenophanes ... versibus in-
crepant eorum adrogantiam quasi irati, qui ..;
A II, 74.

dialecticam, al.: tum || tunc || pseudomonon
et soritam et totam dialecticam aut illudis aut
increpas? ||; fr V, 55.

incolco, einbringen, einmischen, aufbringen:
fatum: quid .. adinet incolcare fatum? Fa 6.

imagines: vos .. non modo oculis imagines, sed etiam animis inculcatis: N I, 108.
verba: ne, ut quidam, Graeca verba inculcantes iure optimo rideamus; O I, 111.

incoltus, ungebaut, ungepflügt, ungebüet: alqd. quod incidit in inculta quaedam et horrida, de malis Graecis Latine scripta deterius; F I, 8. nihil (est) tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione et tamquam excolatur; P 3.

agri: (Democritus) agros deseruit inultos; F V, 87.

pars: cum videmus ... ceteras partis incultas, quod aut frigore rigeant aut urantur calore; T I, 69. cum ... nec ulla pars eius (philosophiae) inculta ac deserta sit; O III, 5.

regiones: terrae maximas regiones inhabitabilis atque incultas videmus; N I, 24.
vita: omni .. illo antiquo ex inculta hominum vita errore sublato; R II, 18. ut ... vita inculta et deserta ab amicis non possit esse incunda; Lae 55.

incumbo, sich beistützen, anstrengen: incubit .. in eas disputationes, ut doceret ..; A II, 77.

incunabula, Wiege, Urprägung: I. cognosco, ostendo: gaudeo .. me incunabula patre mea tibi ostendisse. — equidem me cognosce admodum gaudeo; L II, 4. 5.

2. accedo ad: omnes veteres philosophi, maxime nostri, ad incunabula accedunt; F V, 55.

incuria, Bernachlässigung: quo etiam magis vituperanda est rei maxime necessariae tanta incuria; Lae 86.

incurro, hineingeraten, angreifen, stoßen, ein treten: I. unperforat: spe dubiae salutis in apertam perniciem incurere; N III, 69.

II. alqs: in quorum rixam si Academicus incurrit; A fr 20 (§. 26). plerique .. ob eam .. causam .. tum in morbos gravia, tum in damnata, tum in dedecora incurrant; F I, 47. in quantum hominum factorum urbanitatem incuratis, non dico; F II, 103. sinistra dum non exquirimus, in dira et in vitiosa incurramus; D I, 28 (29). incurret etiam in illum * et il illum || memorabilem annum suum; L I, 8. qui altero genere iniustitiae vacant, in alterum incurrant; O I, 29. in eam (plagam) aliquis incurrit imprudens? O III, 68. f. imago.

alqd. omnia ista ... in virtutis tamquam in solis radios incurere; F V, 90.

adulescentia: in ea, quae non volt, saepe etiam adolescentia incurrit; C 25.

aselli, canes: ut ... in .. tanta libertate canes etiam et equi, aselli denique liberi sic incurrant, ut his de via decedendum sit; R I, 67.

casus: qui (casus) in sapientem potest incurere; T V, 29.

cupiditates: nec tantum in alios caeco impetu (cupiditates) incurrant; F I, 44.

dolores: dolores .. si qui incurrant; F I, 62.

emptor: emptorem patri ruere et per errorem in maximam fraudem incurere; O III, 55 (54).

equi: f. aselli.

imago: Orpheus, id est imago eius, ut vos vultis, in animam mentem saepe incurrit. quid, quod eiusdem hominis in meum aliae, aliae in tuum? N I, 107. 108.

labor: non eram necinus ... fore ut hic noster labor in varias reprehensiones incurreret; F I, I.

luna: quando illa (luna) e regione solis facta incurrat in umbram terrae; D II, 17.

quaestus: qui (quaestus) in odia hominum incurrant, ut portitorum, ut faeneratorum; O I, 150.

sidera: (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurrentia ... movebantur; T I 30.

tempora: subcivica quaedam tempora incurrant; L I, 9.

incursum, Anbrang: agitari, al.: cum (deus) sine ulla intermissione pulsatur agitaturque atomorum incursionis semperiterna; N I, 114.

cogitare, al.: *ἐπιμαρ* .. quorum incursionis non solum videamus, sed etiam cogitemus; F I, 31.

incurvesco, sich främmen: (non intermittunt) rami bacarum ubertate incurvescere; T I, 69.

incurvo, främmen: ut bacillum aliud est inflexum et incurvatum de industria, aliud ita natum, sic ..; F II, 33.

incurvus, frumm: litans, id est incurvum et leviter a summo inflexum bacillum || (id ... bacillum) ||; D I, 30.

incus, Anboß: quas (rerum formas et figuras) vos effici posse sine follibus et incudibus non putatis; N I, 54.

incutio, einstößen: quibus .. temporibus ... (di) rursus .. emersi terrorem incutiant rationis expertibus; T I 37.

indagatio, Erforschung: habet indagatio ipsa rerum omnium maximam, tam etiam occultissimarum habet oblectationem; A II, 127.

inest: ex ea parte ... inest indagatio atque inventio veri; O I, 15.

nascitur: inde est indagatio nata initiorum et tamquam seminum; T V, 69.

indagatrix, Erforscherin: o virtutis (philosophia) indagatrix expultrixque vitorum! T V, 5.

indago, anspüren, entdecken: I. nascor ad: ut ... ad indagandum canem, sic hominem ad duas res ... esse natum; F II, 40.

II. res: quas (res) a natura occultatas et latentes indagare ratio potest; F V, 53.

sepulcrum: cuius (Archimedis) ego quaestor ignoratum ab Syracusanis ... indagavi sepulcrum; T V, 64.

inde, von da, von dort, darauf: I. accipio: quam (rem publicam) patres nostri nobis acceptam iam inde a maioribus reliquerunt; R I, 70.

aufero: quem (patrem) neque quo pacto fallam nec quid || neque ut || inde auferam ... scio; N III, 73.

capio: si maior pars pecuniae legata est || (si ... legata est) ||, si inde quippiam ceperit; L II, 49.

derivo: cum (sapientia) ... iustitia nihil in suam domum inde derivet; T V, 72.

eligo: duos consanguineos arietes inde eligi; D I, 44.

inchoo: neve inde navis inchoandi exordium coepisset || cepisset ||; Fa 35.

nascor: inde est indagatio nata initiorum et tamquam seminum; T V, 69.

ordior: inde ... ordiendum est; F V, 83.

orior: deinde retorsurum vicissim ex aethere aër (oritur), inde aqua; N II, 84.

pendeo: altera est nexa cum superiore et inde apta atque || apteque, al. || pendens; fr V, 52.

perlabor: inde .. perlasus ad nos et usque ad Oceanum Hercules ... habetur deus; T I, 28. pertineo: inde aliae (viae) alio pertinentes sunt; N II, 137.

venio: veniunt (rhetores) inde ad propiora; T I, 116.

video: «si solis ad ortum conversa (Iovis species) inde patrum sedes populique videret»; D I, 26.

II. aptus: f. I. pendo.

III. intervalla: intervalla infinita ... a solo ad Martis, inde ad Iovis, ab eo ad Saturni stellam, inde ad caelum ipsum; D II, 91.

IV. $\mu\mu\mu\mu$: inde vario sermone sex illa a Dipylo stadia conficimus; F V, 1. post vero Lepidum, Carbonem, Gracchos (fuisse), inde ita magnas nostram ad aetatem, ut ... T I, 5. uri se patiuntur Indi || patiuntur. inde, patiuntur ||; T II, 40. inde Anaxagoras ... primus omnium rerum discriptionem ... mentis infinitae vi ac ratione designari et confici voluit; N I, 26. *inde* in lunae quoque cursu est et brumae quaedam et solstitii similitudo; N II, 50. *inde* Fides posita et leviter || leviter posita et || convexa videtur. *inde* est ales Avis lato sub tegmine caeli; N II, 112. *inde* Neppae cernes propter fulgentis acumen Aram; N II, 114. admirandum est, congressione aliquo inter se (bestioiae) an iam inde ab ortu natura ipsa congregatae sint; N II, 124. «conspicit inde sibi data Romulus esse priora»; D I, 108. unam principio partem (deus) detrahit, ... deinde tertiam ... deinde quartam ... quintam inde ... tum sextam ... postremo septimam; T I, 22.

V. $\epsilon\lambda\lambda\iota\pi\tau\iota\sigma\theta$: post in Africam, inde ad consultum; A II, 1. *inde* ad Iurgium; A fr 20 (3, 12). inde Homeri tota *visiva*, inde ea, quae meos amicus Appius *sexuaginta* faciebat, inde in vicinia nostra lacus; T I, 37. *inde* illa actio: OPE CONSILIOQUE TUO PURTUM AIO FACTUM ESSE, *inde* tot indicia de sde mala, tutelae, mandati, pro socio, fiduciae ... *inde* indicium publicum rei privatae lege Plaetoria, inde verriculum malitiarum omnium, iudicium de dolo malo; N III, 74.

indecore, $\text{un}\delta\text{id}\text{id}\text{id}\text{id}$: facio: caret .. (natura ratione), ne quid indecore effeminatere faciat; O I, 14. ut ea si non decore, at quam minime indecore facere possumus; O I, 114.

indecorus, $\text{un}\text{p}\text{off}\text{en}\text{b}$, $\text{un}\delta\text{id}\text{id}\text{id}\text{id}$: alqd: si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum, pravum, flagitiosum, foedum; F III, 14. iniusta ... ut turpia, sic indecora (sunt); O I, 94. quod contra (st), id ut turpe, sic indecorum (videtur); O I, 94. si Aeacus aut Minos diceret: «oderint, dum metuant, ... indecorum videretur; O I, 97.

indefinitus, $\text{un}\text{b}\text{est}\text{i}\text{m}\text{i}\text{t}\text{m}$: habet .. ipsa incertam et indefinitam viam || certam et definitam viam ||; fr V, 70.

indemnatus, $\text{un}\text{v}\text{er}\text{u}\text{r}\text{t}\text{i}\text{t}\text{m}$: ut dictator, quem vellet civium, *indemnatum* aut indicta causa impune posset occidere; L I, 42.

index, $\text{An}\text{g}\text{ab}\text{en}$, $\text{B}\text{er}\text{f}\text{ä}\text{n}\text{d}\text{er}$, $\text{B}\text{er}\text{g}\text{e}\text{i}\text{g}\text{n}\text{i}\text{s}$: I. insequitur: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo atque fama, tum accusator, tum index || index ||; F I, 50.

II. do: velim dari mihi, Luculle, iubeas indicem tragicorum; fr V, 48.

habeo: cum orationis indicem vocem habeamus; O I, 133.

III. greges: qui videt domi tuae pariter accuratorem atque indicum consociatos greges; P 46.

indicium, $\text{An}\text{g}\text{e}\text{i}\text{g}\text{e}$, $\text{An}\text{g}\text{e}\text{i}\text{g}\text{e}\text{n}$, $\text{B}\text{er}\text{e}\text{i}\text{s}$: I. sunt: etsi multa in omni parte Athenarum sunt ipsi locis indicia summorum virorum; F V, 4. sunt ... indicia naturae, maxime scilicet in homine, sed in omni animali, ut appetat animus agere ...; F V, 55.

II. I. cognosco: sin tantum modo (ista studia) ad indicia veteris memoriae cognoscenda (spectant), curiosorum (sunt); F V, 6.

do: quae (animi partes) quo sunt excolesiores, eo dant clariora indicia naturae; F V, 43. facio: quo (tempore) feret indicium coniurationis in senatu; D II, 46.

teneo: quibus (notis) et colloquia cum absentibus et indicia voluntatum ... tenerunt; R III, 3. video: videmus in quodam volucrum genere non nulla indicia pietatis; F II, 110.

2. interpretor ex: quae (hominum vestigia) videlicet ille ... ex doctrinae indicibus interpretatur; R I, 29.

III. denuntiat: terra continens adventus hostium ... multis indicibus ... denuntiat; R II, 6.

indico, $\text{an}\text{g}\text{e}\text{b}\text{en}$, $\text{an}\text{g}\text{e}\text{i}\text{g}\text{e}\text{n}$, $\text{b}\text{e}\text{kn}\text{nt}$ $\text{m}\text{a}\text{c}\text{h}\text{e}\text{n}$, $\text{off}\text{en}\text{b}\text{ar}\text{en}$, $\text{v}\text{er}\text{r}\text{at}\text{en}$, ben $\text{B}\text{r}\text{e}\text{i}\text{s}$ $\text{b}\text{e}\text{st}\text{i}\text{m}\text{e}\text{n}$: I. historia: ut indicat ipsius (Albani) historia scripta Graece; A II, 137.

pueri: indicant pueri; F V, 61. scripta: ut indicant scripta Polemonis; A II, 131.

II. I. *directe* $\text{B}\text{e}\text{c}\text{h}\text{e}$: indicant duodecim tabulae: ACT STATUS DIES CUM HOSTE, itemque: ADVERSUS HOSTEM AETERNA AUCTORITAS; O I, 37.

2. *indirecte* $\text{F}\text{r}\text{a}\text{g}\text{e}$: quid ... mihi displicent in nocturnis (sacris), poetiae indicant comici; L II, 36. quam .. civitati (Scipio) curus fuerit, maerore funeris indicatum est; Lae II.

3. accus. c. inf. in: nonne indicat (Antiochus) non posse illa probanda esse sapienter; A II, 133. ista ... summorum officiorum in extremo spiritu conservatio indicat innotam esse ...; F II, 99. quarum rerum aspectus ipse satis indicaret non esse ea fortuita; N II, 15. quoniam ... hanc Academicorum contra propositum diaphantandi consuetudinem indicant te suscepisse Tusculanase disputationes; Fa 4. ab omni iudicio poenaeque provocari licere indicant XII tabulae conpluribus legibus; R II, 54. lex ... indicat omnium quidem animos immortalis esse, sed fortium bonorumque divinos; L II, 27. quod .. (lex) addit: «neve urito,» indicat, non qui uratur, sepeliri, sed qui humetur; L II, 58. in primis ... provident, ne sermo vitium aliquod indicat inesse in moribus; O I, 134. indicetne ei vir bonus aurum illud esse? O III, 92.

III. alqm: multi (improbi) etiam, ut te consule, ipsi se indicaverunt; F I, 50. is ... tantum abest ut se indicet, periclit etiam, ut ...; F II, 54. te indicare? F II, 79.

alqd: ut ipsa (perspicuitas) per sese ea, quae sint, nobis, ita ut sint, indicet; A II, 45. altera (admonitione) prompta et aperta iudicari || indicari ||; F I, 30. id ... indicatur eorum patientia, qui ...; T III, 67. id ... cum coniectura probabile est, tum quibusdam etiam vestigiis indicatur; T IV, 2. haec rerum || rei || exitus indicavit; L III, 25. indicetne id magistratibus filius? O III, 90. id indicant leges in duodecim tabulis, indicant sacraetae, indicant foedera ... indicant notiones animadversionesque censorum; O III, 111.

conjuratiōnem: quo (tempore) coniuratio indicabatur; D II, 47.

conscio: Zeuo proponatur Eleates, qui perperas est omnia potius, quam conscio delendae tyrannidis indicaret; T II, 52.

fundum: cum postulasset, ut sibi fundus, cuius emptor erat, semel indicaretur; O III, 62.

mores: is, qui appellatur vultus, ... indicat mores; L I, 27.

parentem: illum .. quasi parentem huius civitatis ... indicare in vulgus nefas; T I, 6. vim: facile indicabat ipsa natura vim suam; Lae 24.

indico, anlegen: bellum: [bellum, II, 1. indicio (6 Et.) B. I. C. 331, b. funus: funus ut indicatur, si quid ludorum; L II, 61.

indictus, unverbört, ohne Vertheidigung: ut dictator, quem vellet civium, *indemnatum* aut indicta causa inipue posset occidere; L I, 42.

indidem, cōnbaßer: orior: iudidem .. eadem aequae || que, quae || oriuntur de integro; D I, 131.

traho: refundunt eadem et rursus trahunt indidem; N II, 118.

indifferens, gleichgültig: id .. ita de finibus: quod sit indifferens cum aestimatione medicorum; quod enim illi *ἀδιάφορος* dicunt, id mihi ita occurrit, ut indifferens dicerem; F III, 53.

indigentia, Bedürfnis, Hülfbedürftigkeit, Ungenügsamkeit: I. est: ut ... indigentia (sit) libido inexplabilis; T IV, 21. ut ... indigentia rerum ipsarum sit || est ||, ut honorum, ut pecuniae; T IV, 21.

II. I. subicio: libidini (subiecta sunt) ira, ... indigentia, desiderium et cetera eius modi; T IV, 16.

2. nascor ex: quam (amicitiam) ex inopia atque indigentia natam voluit; Lae 29.

orior ab: a natura mihi videtur potius quam ab indigentia orta amicitia; Lae 27.

III. I. *ἠγάθη*: amare .. nihil est aliud nisi eum ipsum diligere, quem ames, nulla indigentia, nulla utilitate quaesita; Lae 100.

2. propter: tantum .. abest, ut amicitiae propter indigentiam colantur, ut ..; Lae 51.

indigeo, bedürfen, brauchen, erlangen: I. alqs: cum opem indigentibus salutemque ferres; F II, 118. triste .. est nomen .. carendi, quia subicitur haec vis: habuit, non habet, desiderat, requirit, indiget; T I, 87. aut opera beneigne fit indigentibus aut pecunia; O II, 52. quid .. eloquentia praestabilis vel admiratione audientium vel spe indigentium? O II, 66.

homines: saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiari inperitendum; O II, 54.

II. aliquid: Africanus indigens mei? minime hercule! ac ne ego quidem illius; Lae 30. qui opibus et copiis maximeque virtute .. minime alterius indigent || indigent ||; Lae 51.

commentationis, exercitationis: quod haec (virtus) plurimae commentationis et exercitationis indiget; F III, 50.

opis: ut quisque maxime opis indigeat, ita ei potissimum optulari; O I, 49.

pastus: non esidem vobis placet omnem ignem pastus indigere? N III, 37.

III. adiumento: ut (animus) nihil aut non multum adiumento nullo ad suam confirmationem indigeret; F V, 59.

auctoritate, consilio: continet .. rem publicam consilio et auctoritate optimatum semper populum indigere; L II, 30.

bono: ne virus quidem bono caret, si eo non indiget; T I, 88.

diligentia: quo maior est in eis (animis) praestantia et diviniore, eo maiore indiget diligentia; T IV, 58.

indignitas, Unwürdigkeit: quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4.

indignus, unwürdig, unschuldig, [schmachvoll, empörend, unverbient: A. alqs: quas (divitias) cum quibus quavis indignus habere possit, in bonis non numero; T V, 46.

alqd: quod ... eius modi esse indico, ut nihil homine videatur indignus; F I, 23. nihilne est in his rebus, quod dignum libero aut indignum esse ducamus? F V, 47. de turpi contraria, nihil tam taetrum, nihil tam asperandum, nihil homine indignus; T II, 46. quid tam temerarium tamque indignum sapientis gravitate atque constantia (est) quam ..? N I, I. si hoc uno quicumque sol vidisset indignus; O II, 28. id .. eo indignus, quod eo tempore hoc contigit, cum ..; O II, 65.

concertationes, al.: maledicta, contumeliae, tum iracundiae, || iracundiae || contentiones concertationesque in disputando pertinaces indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27.

dubitatio: indigna homine dubitatio! Lae 67.

filius: illum filium Solis nonne patris ipsius luce indignum putas? T III, 26.

homines: misericordiam (utilem esse) ad opem ferendam et hominum indignorum calamitates sublevandas; T IV, 46.

voluptates: nec me angoribus dedidi ... nec rursus indignis homine docto voluptatibus; O II, 2.

B. a. precor ab: precari ab indigno, supplicare; Lae 57.

b. audio: etiamsi nobis indigna audiamus; O I, 137.

dico: nec, cum de diis immortalibus disputemus, dicamus indigna iis || indigna naturae immortalibus ||; N III, 64.

indisertus, unberedt, wortarm: alqs: neque indisertum Academicum pertinuisse nec sine ista philosophia rhetorem quavis eloquentem; N II, 1.

interpretes: ut interpretes indiserti solent; F III, 15.

indissolubilis, unauflöslich: quoniam estis orti, immortales vos quidem esse et indissolubiles non potestis, neutiquam tamen dissolve mini; Ti 40.

indissolutus, unauflöslich: quorum operum ego parens effectorque sum, haec sunt indissoluta me invito; Ti 40.

individuus, unteilbar, untrennbar, neutr. *Atom*: A. alqd: nullum inane, nihil esse individuum potest; N I, 65.

animal: si omne animal secare ac dividi potest, nullum est eorum individuum, nullum aeternum; N III, 29.

coniunctio: principatum dedit anteriori (coniunctioni), quom solam individuum reliquit; Ti 25.

corpus: atomos quas (Democritus) appellat, id est corpora individua propter soliditatem; F I, 17.

censet . . . (Epicurus) eadem illa individua et solida corpora ferri deorsum suo pondere ad lineam; F I, 18. illam . . . funditis sciamus individuum corporum levium et rotandum || rust. || concursionem fortissimam; T I, 42. dum (Epicurus) individuum corporum concursionem fugit; N I, 71. omnia . . . ista rerum effigies ex individuis quo modo corporibus oritur? N I, 110. corpora quaedam solida atque individua vi et gravitate ferri; N II, 93. corpus . . . immortale nullum esse, ne individuum quidem; N III, 29. si gravitate feruntur ad perpendicularium corpora individua rectis lineis, ut Epicurus placet; Fa 22. id Democritus . . . accipere maluit, . . . quam a corporibus individuis naturalis motus avellere; Fa 23.

corpuscula: una (veritas est) in individuis corpuscula tam praecleara opera . . . fugientibus? N I, 67.

materia: quae (materia) individua est et quae semper unius modi; T I, 21. cum (animus) materia mutabilem arripuit et cum rursus individuum atque simplicium; T I, 27.

B. I. declinat: ut, cum duo individua per inamitatem ferantur, alterum e regione moveatur, alterum declinet; Fa 18.

possunt, sunt: „individua“ cum dicitis et „intermundia“, quae nec sunt ulla nec possunt esse, interlegimus; F II, 75.

II. I. dico: f. I. possunt.
fero: ipsius individui hanc esse naturam, ut pondere et gravitate moveatur, eamque ipsam esse causam, cur ita feratur; Fa 25. f. I. declinat. moveo: f. fero. I. declinat.

2. consto ex: concedam . . . ex individuis constare omnia; N I, 67.

exsisto ex: cum infinita simillarum imaginum series || species || ex innumerabilibus individuis existat; N I, 49.

intericio inter: id . . . (materiae genus) interiecit inter individuum atque id, quod divinum esset in corpore; T I, 21.

sum ex: cum ex illis individuis . . . in reliquiis mundiis . . . innumerabiles Q. Lutatii Catuli non modo possint esse, sed etiam sint; A II, 55.

III. natura: f. II, 1. fero.

indocilis, ungethgrig, ungethbar: alqs: quia nimis indociles quidam tardique sunt, admonendi videntur saepius; N I, 12.

disciplina: incredibilis quaedam ingenii magnitudo non desideravit indocilem usum disciplinam; A II, 2.

indocte, ungethbet: non indocte solum, verum etiam impie faciat, si deos esse neget; N II, 44.

indoctus, ungethgrig, ungethbet, ungethfidt: A. alqs: quibusdam, et iis || his || quidem non admodum indoctis, totum hoc displicet, philosophari; F I, 1. addidisti ad extremum etiam indoctum fuisse (Epicurus); F I, 26. non . . . Epicurus ineruditus, sed ii indocti, qui . . . F I, 72. Themistocles . . . aliquot ante annos || annis || cum in epulis recanaret byram, est habitus indoctor; T I, 4. Callanus || Callanus || Indus, indoctus ac barbarus, . . . sua voluntate virus combustus est; T II, 52.

alqd: nihil potest esse indoctus, quam quod a vobis adfirmari solet; N II, 48.

adulescentes: quod . . . adulescentes, et ii quidem non solum indocti, sed etiam rustici, contemnant, id docti semes extimescent? C 75.

aniculae: cui (philosophiae) tamquam aniculae,

et iis quidem indoctis, facto fieri videantur omnia; N I, 55.

auriga: ut auriga indoctas e curra trahitur; R II, 68.

genus: ex levissimo . . . et indoctissimo genere (istis) constat; D II, 129.

homines: inter omnia . . . hoc constat, nec doctos homines solum, sed etiam indoctos, virorum esse fortium . . . dolorem pati; T II, 43.

B. I. accipiunt: quae (verba) . . . indocti ne a nobis quidem accipiant; A I, 5.

consentiant: quem unum omnium deorum et hominum regem esse omnes docti indoctique || expoliri || pariter || consentiunt; R I, 56.

dissentiant: res . . . nulla est, de qua tantopere || tanto opere || non solum indocti, sed etiam docti dissentiant; N I, 5.

intellegant: quae nec indocti intellegere possent nec docti legere curarent; A I, 4.

iudicant: si id ipsum rudes et indocti iudicare potuissent; A II, 9.

possunt: f. intellegunt. iudicant.

ohne Betb: quanti quidque sit, aliter docti et indocti; F V, 89. haec igitur indocti; quid vos philosophi? qui meliora? N III, 40.

II. consto inter: quod quoniam fero constat inter omnia non philosophos solum, sed etiam indoctos; N I, 44.

III. animi: hic error et haec indoctorum animis offusa caligo est; T V, 6.

oratio: nec me ex ea opinione . . . ullius umquam oratio aut docti aut indocti movebit; N III, 5.

IV. ab: quod (illa) et tam facile ediscantur et ab indoctis probentur; T IV, 7.

indolentia, Schmerzlosigkeit, Unempfindlichkeit gegen den Schmerz: I. debet, potest: quae (indolentia) nec potest ulla esse nec debet; T III, 12.

est: num propterea idem voluptas est, quod, ut ita dicam, indolentia? F II, 11. f. debet.

II. I. adiungo: indolentiam . . . honestati Peripateticus Diodorus adiunxit; T V, 85.

I. I. tunc: qui istam nescio quam indolentiam magno opere laudant; T III, 12.

2. utor pro: neque Hieronymus . . . voluptatis nomine umquam utitur pro illa indolentia; F II, 19.

III. metiri: ut ii (dicunt), qui res expetendas vel voluptate vel indolentia metiuntur; O III, 12.

indolet, Unlust, Talent: I. est: in iis adulescentibus bonam spem esse dicemus et magnam indolem? F II, 117. iis (officiis) omnes, in quibus est virtus indolet, commentor; O III, 16.

II. I. tueor: virtute, labore, industria tueretur summi viri indolem; R V, 9.

2. appareo in: ea in optima quaque indole maxime apparent, in qua haec honesta, quae intellegimus, a natura tandem adumbrantur; F V, 61.

III. praeditus: ut . . . adulescentibus bona indole praeditus sapientes senes delectantur, . . . sic . . . C 26.

IV. in: f. I, 2.

indomitus, ungethbigt, wild: impetus: cum (sapientis) insanos atque indomitos impetus vulgi cohibere non possit; R I, 9.

populus: negant oportere indomiti populi vitio genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49. ex hoc . . . populo indomito vel potius immani deligitur aliqui plerumque dux . . . R I, 68.

indotiae f. **indutiae**.

induco, einführen, vorbringen, veranlassen, verleiten: I. **absolut**: natura: induxit (natura) in ea, quae inerant, tamquam elementa virtutis; F V, 59.

II. **mit einfachem Object**: aliquis: his initiis induxit omnia vera diligimus; F II, 46. Sienna ... insolenter, credo ab Epicuro aliquo inductus, disputat somnis credi non oportere; D I, 99. „quae te, malum!“ inquit, „ratio in istam spem induxit, ut ... putares?“ O II, 53. hinc ille Gyges inducitur a Platone; O III, 38. est scientem in errorem alterum inducere; O III, 55 (54).

animum: (amici est) efficere, ut amici incedentem animum excitet inducatque in spem cogitationemque meliorem; Lae 59. f. **anulus**, II, 1. induco (3 Sct.) S. I, S. 188, b.

deos: dum, qua eloquentia (Cotta) falsos deos sustulit, eadem veros inducit; N II, 2. perturbatis animis (di) inducitur; N II, 70.

discordiam: rem perniciosissimam in civitatem inducunt, seditionem atque discordiam; O I, 85.

exordium: esse .. ipse versans (animus) divinum semperiternae sapientiae vitae induxit exordium; Ti 26.

genera: quae .. ratione haec (genera divinandi) indicit, eadem illa possunt esse, quae tollit; D II, 109.

imagines: quod et Democritus simulacra et Epicurus imagines inducens quodam pacto negat; N II, 76.

naturam: sin autem est quinta quaedam natura, ab Aristotele inducta primum; T I, 65.

probabile: sic .. inducto et constituto probabili; A II, 105.

rationem: ita tripartita ab iis inducitur ratio bonorum; A I, 21. haec Epicurus rationem induxit ob eam rem, quod veritas est, ne ...; Fa 23.

rem: f. discordiam.

repugnantiam: induxit eam, quae videretur esse, non quae esset, repugnantiam; O III, 34.

seditionem: f. discordiam.

simulacra: f. imagines.

temperantiam: etiam temperantiam inducunt non facillime illi quidem, sed tamen quoquo modo possunt; O III, 118.

III. **mit Object und ut**: aliquis: te ipsum, dignissimum maioribus tuis, voluptasne induxit, ut .. eriperes ..? F II, 62. ita .. ut facerem, et orationibus inducebar tuis et versibus; I, II, 2. vgl. II, alqm; O II, 53.

imperitos, philosophos: ea difficultas induxit et vulgo imperitos et similes philosophos imperitorum, ut ... possent; N II, 45.

IV. **mit doppelftem Accusativ**: aliquis: augurem Tiresiam ... numquam inducunt deplorantem caecitatem suam; T V, 115. duobus (libris) Pherecratem quendam Phthiotam senem ... disserentem inducit nihil esse omnino animum; T I, 21. quasi .. ipsos induxi loquentes, ne „inquam“ et „inquit“ saepius interponeret; Lae 3. ut ille Pacuvianus, qui in Chryse physicus inducitur, minime naturam rerum cognosce videatur; D I, 131. hoc sentit Homerus, cum querentem Iovem inducit, quod ...; D II, 25. is quoque, qui a vobis sapiens inducitur, nulla sequitur probabilita; A II, 99. ut in Catone Maiore ... Catonem induxi senem disputantem; Lae 4.

anum: anum fatidicam *πρόνοιας* a Stoicis induci, id est providentiam || [id est providentiam] ||; N II, 73.

augurem: f. alqm; T V, 115.

deos: qui (poetae) et ira inflammatos et

II.

libidine furentis induxerunt deos; N I, 42. deos .. ipsos iocandi causa induxit Epicurus perlucidos et perflabilis et habitantis ...; D II, 40. sapientem: ab Epicuro sapiens semper beatus inducitur; F I, 62.

senem: f. alqm; T I, 21.

viros: lamentantis (poetae) inducunt fortissimos viros; T II, 27.

inductio, Hineinführen, Vorlesung, Entschlüsselung: dare: nos aquarum inductionibus terris fecunditatem damus; N II, 152.

languescere: cedet profecto virtuti dolor et animi inductione languescet; T II, 31.

indulgenter, bereitwillig, sei etiam bestiae multa faciunt ... indulgenter vel cum labore, ut in gignendo, in educando; F II, 109.

indulgentia, Nachsicht, Güte: I. discedo ab: quom animus ... a || ab || corporis obsequio indulgentiaque discesserit; L I, 60.

II. contineri: omnes inter se naturali quadam indulgentia et benivolentia || [et benivolentia] ||, tum etiam sociate iuris contineri; L I, 35.

indulgeo, nachsichtig sein, nachgeben, nachhängen: aliquis: sibi .. indulgentis et corpori deservientis ... in hortis suis iubeamus dicere; L I, 39. [sperni ab iis veteres amicitias, indulgeri novis]; Lae 54.

homines: videamus, ne haec oratio sit hominum adstantium nostrae incibillitati et indolgentium mollitudini; T II, 13.

imbecillitas: ipsa .. sibi imbecillitas indulget; T IV, 42.

obsequium: obsequium multo molestius, quod peccatis indulgens praecipitem amicum ferri sinit; Lae 89.

induo, anziehen, anlegen, befeiden, einhäufeln, annehmen, einziehen, sich befeiden: aliquis: Philo ... in id ipsum se induit, quod timebat; A II, 18. cur .. vos induitis in eas captiones, quas nunquam explicitis? D II, 41. intellegendum etiam est duabus quasi nos a natura indutos esse personis; O I, 107.

anhelitus: cum .. (anhelitus terrae) se in nuben induerit; D II, 44.

anulum: quem (anulum Gyges) ut detraxit, ipse induit; O III, 38.

cognomen: si ... ex eius (Galli) spoliis sibi et torquem et cognomen induit ullam aliam ob causam, nisi quod ...; F II, 73.

deos: qui (di) induit specie humana fabulas poetis suppeditaverunt; N II, 63.

imaginem: habes somnum imaginem mortis eamque cotidie induis; T I, 92.

personam: qui (Epicurus) tantum modo induit personam philosophi; T V, 73. ponit .. (vir bonus) personam amici, cum induit iudicis; O III, 43.

torquem: f. cognomen.

tunicam: cui (Herculi) cum Deianira sanguine Centauri tinctam tunicam induisset; T II, 20.

induperator f. **imperator**.

industria, Thätigkeit, Fleiß, Regsamkeit: I. adlicet: nec patientia nec assiduitas nec vigiliae nec ipsa, quae laudatur, industria (per se ipsa allicit); F I, 49.

est: e quibus industriae plurimum in Clitomacho fuit (declarat multitudo librorum); A II, 16. in quibus nullus labor, nulla industria, nulla cura est; O II, 36.

manat: latissime .. eorum manat industria; O II, 67.

patet: quorum (ad)scientiam .. in re publica late patere poterit industria; D II, 5.

permanet: manent ingenia senibus, modo permaneat studium et industria; C 22.

potest: s. patet.

viget: ut eorum et in bellicis et in civilibus officiis viget industria; O I, 122.

II. I. cognosco: in accusando etiam M'. Aquilio L. Fufi cognita industria est; O II, 50.

imitor: sustinet .. non parvam expectationem imitandae industriae nostrae; O III, 6. laudo: s. I. adicit.

2. statuo: sin laboramus, quis est, qui alienae modum statuat industriae? F I, 3.

3. conesto ex: quae (benignitas) constat || constat || ex opera et industria; O II, 54.

deterreo ab: non .. illum (vicinum) ab industria, sed ab illiberali labore deterret; F I, 3. duco ad: quo (Catone) omnes, qui isdem rebus studemus, quasi exemplari ad industrium virtutemque decimur; R I, 1.

III. praeditus: cum fratre pari pietate et industria praeditus; A II, 1.

IV. alqd: s. I. est; A II, 16.

V. I. adferre: si aliquid oratoriae laudis nostra aetnulumus industria; T I, 6.

beneficus, liberalis: qui opera, id est virtute et industria, benefici et liberales erunt; O II, 53.

transfere: sicut reliqua omnia (laudes) .. studio atque industria sua maiores nostri transtulerunt; T II, 5.

tneri: virtute, labore, industria tueretur summi viri indolem; R V, 9.

vinci: qui (Demosthenes) dolere se aiebat, si quando opificum antelucana victus esset industria; T IV, 44.

2. de: si .. de industria facias, ut Heraclitus; F II, 15. ut bacillum aliud est inflexum et incurvatum de industria, aliud ita natum, sic ..; F II, 33. nec .. ab illis (Stoicis) ita dicitur de industria; F IV, 2. quae (iniuriae) nocendi causa de industria inferuntur; O I, 24. maior etiam (lepos erat) magisque de industria in C. Caesare L. filio; O I, 108.

industrius, θηρίσι, ἱστρίσι: A. homines: industrius homines illi (Graeci) studiosos vel potius amantibus doloris appellat, nos commodius laboriosos; T II, 35.

vir: (Dionysium fuisse) in rebus .. gerundis virum acrem et industrium; T V, 57.

B. levis: opponuntur .. labores, .. leve sane impedimentum vigilantem et industrium; R I, 4.

indutiae (indotiae), ὄβησις, ἱστία: I. a b-
solut: iniuriae, suspiciones, inimicitiae, indutiae, bellum, pax rursus! T IV, 76.

II. facio: cum triguia dierum essent cum hoste indutiae factae; O I, 33.

paciscor: quod dierum essent pactae, non noctium indutiae; O I, 33.

III. foedera: foederum pacis, belli || (belli) ||, indotiarum ratorum || † oratorum || fetiales iudices, nontii || † non || auctor; L II, 21.

inedia, ἄνεσις, ἵπτις: I. fero: anciluae saepe inediam biduum ant triduum ferunt; T II, 40.

II. I. necari: qui (Regulus) in potestate hostium vigiliis et inedia necatus est; F V, 82.

2. per: quo || in quo || (libro) a vita quidam per inediam discedens revocatur ab amicis; T I, 84.

inelegans, ἀνεχθόν: physica ratio non inelegans inclusa est in impiis fabulis; N II, 64.

inelegant, ἀνεχθόν, ἀνεχθόν: divisiit inelegant; duo enim genera quae erant, fecit tria; F II, 26.

inenodabilis, ἀνεκτίμητος: cur Epicurus .. uno tempore suscipiat res duas inenodabiles; Fa 18.

ineo, βετρεν, ἵνεγεγεν, ἀνstellen, beginnen, anfangen: I. adulescentia: ineunte .. adulescentia, cum est maxima inebellitas consilii; O I, 117. sunt ineuntis adulescentiae (studia certia); num ea constans iam requirit aetas, quae media dicitur? C 76.

aetas: s. aetas, I. inii (5 St.), O I, 105, b. ver: ineunte vere in iis, quae relicta sunt, existit .. ea, quae genua dicitur; C 53.

II. certamen: ut magnum et difficile certamen inens; F IV, 31.

communitatem: propter necessitatem vitae .. iniam esse cum hominibus communitatem et societatem; O I, 158.

consilium: quod nulla fuerit novo consilio inito tani praechari operis inceptio; A II, 119. difficultas ineundi consilii rem a rege ad plures .. transtulit; R I, 52.

epulas: sequebantur epulas, quae inibat || iniret || propinqui coronati; L II, 63.

gratia: magnum ineat gratiam; F IV, 31. ut non inceda, sed referenda sit gratia; O I, 47.

interregnum: cum prudenter illi principes novam .. interregni ineundi rationem excogitaverunt; R II, 23.

magistratum: cum magistratum inieris; F II, 74.

pericula: cum (P. Decius) pericula proeliorum iniret audacius; D I, 51.

proelium: fortes viri voluptatumne calculus subductis proelium ineunt, .. an .. animi ardore .. concitati? F II, 60. quarum (rationum) praesidio (sapientis) iniret difficile illud .. magnumque proelium; F IV, 31. mouet .. ut caveat, ne proelium ineat; O I, 37.

rationem: Medea .. et Atrous .. inita subductaque ratione nefaria eclera meditante; N III, 71. aliquot ante annis .. inita ratio est, ut .. se abdicarent; R II, 61. quae .. cum utatur voluptate ea, .. adtendere animo, inire rationem, cogitare omnino quidquam potest? fr V, 81. non et sine ea cogitatione ineundi subducendique rationibus; fr V, 94.

societatem: s. communitatem.

inepte, θηρίσι, ἱστρίσι; εἰσιπτις: inepte, quisquis Minervam docet; A I, 18. pleni libri sunt contra ista ipsa (portenta) disserentium philosophorum. — inepte sane; T I, 11.

ineptiae, ἄνεσις, ἵπτις; εἰσιπτις: I. I. contemno: contemnuamus .. omnis ineptias (quod enim levius || lenius || huic levitati nomen imponamus?) T I, 95.

imitor: ut imitetur ineptias Stoicorum; fr VIII, 8.

pello: pellantur .. istae ineptiae paene aniles, ante tempus mori miserum esse; T I, 93.

2. vaco: histrioum non nulli gestas ineptias non vacant; O I, 139.

3. redeo ab: ad ineptias redit; T II, 29.

II. servus: intuentem te, admirantem, clamorem tollentem cum video, servum esse ineptiarum omnium iudico; P 37.

ineptus, θβρίδης, αβερν, ungercim: A. alqd: nisi ineptum putarem in tali disputatione id facere: A II, 65.

elatio: in orationibus .. multa, sed inepta elatio, summa impudentia || † multa ineptus datio summam impudentiam ||; L I, 7.

negotium: ineptum sane negotium et Graeculum: T I, 86.

philosophi: isti philosophi superstitiosi et paene fanatici quidvis malle videntur quam se non ineptos: D II, 118.

sententiae: ut moleste ferrem tantum iugenum ... in tam leves, ne dicam in tam ineptas sententias incidisse: N I, 59.

B. ελλiptικῶ: num ... ut inepti, Veneris id in pusu fieri malumus quam casu dicere? D II, 121.

inermis, νεγρός: iam in altera philosophiae parte ... iste vester (Epicurus) plane ... inermis ac nudus est: F I, 22.

inerrans, νηδύρραβ, unbetweglich: «stellae: quae (stellae) inerrantes vocantur: N II, 54. habent ... suam sphaeram stellae inerrantes ab aetheria conjunctione secretam et liberam: N II, 55. solem dico et lunam et vagas stellae et inerrantes: N II, 80. sequitur stellarum inerrantium maxima multitudo: N II, 104. — etiam Lucifer ceteraque errantes numerum deorum obtinebunt: igitur etiam inerrantes: N III, 51.

iners, ungefährt, untfähig, träg: alqs: quibus (artibus) qui carebant, inertes a maioribus nominabantur: F II, 115. sunt ii ... «superstitiosi vates ... aut inertes aut inani»: D I, 132. ego ... non me inertiores esse constare quam opificem quemquam, si ...? R I, 35. ut improbo et stulto et inertis nemini bene esse potest, sic bonus vir ... miser esse nemo potest: P 19.

genus: recte genus hoc interrogationis ignavum atque iners nominatum est: Fa 29.

homo: inertissimos homines ... videmus tamen et corpore et animo moveri saepe: F V, 56. haec oratio non modo deos spoliata motu et actione divina, sed etiam homines inertis efficit: N I, 102. ut ab homine inertis atque inutilis ad sapientem, bonum, fortem virum transferantur res ad vivendum necessariae: O III, 31.

poëta: a qua (natura) non veri simile est ... extremum actum tamquam ab inertis poëta esse neglectum: C 5.

segnitia: rudem .. esse omnino in nostris poëtis .. inertissimae segnitiae est: F I, 5.

senectus: senectutis .. non inertis grato atque honesto fungere munere: L I, 10. videtis, ut senectus non modo languida atque iners non sit, verum etiam sit operosa: C 26. quae vitia sunt non senectutis, sed inertis, ignaviae, somniculosae senectutis: C 36.

servus: quid horum est liberi? quid denique servi non inertis? P 39.

inertia, Trägheit, Verdrossenheit: impediri: aut .. negligentia, pigritia, inertia aut suis studiis ... impediuntur: O I, 28.

tardus: redemptor ... non inertia aut inopia tardior fuit: D II, 47.

ineruditus, ungebildet, unwissenhaftig: alqs: non .. Epicurus ineruditus, sed ii indocti, qui ...: F I, 72.

alqd: modo ne quis illud tam ineruditum absurdumque respondeat: A II, 139.

inexercitatus, ungehbt: alqs: rudem

illum et inexercitatum (videmus) quamvis levi ictu ploratus turpissimos edere: T II, 38.

histriones: ii mihi videntur fabulam aetatis peregrinae nec tamquam inexercitati histriones in extremo actu corruisse: C 64.

miles: adduc pari animo inexercitatum militem, mulier videbitur: T II, 37.

inexorabilis, unerbittlich: fortasse etiam inexorabiles iudices, Minos et Rhadamanthus (te terrent)? T I, 10.

inexpiabilis, unfühbar: fraudes: quibus (libidinibus animi) caecati ... re publica violanda fraudes inexpiabiles concepiunt: T I, 72.

poenae: clamant .. inexpiabilia poenae impendere iis, a quibus violatum sit animal: B III, 19. religio: nec (caerimoniae sepulcrorum) violatas tam inexpiabili religione sanxissent: T I, 27.

inexplebilis, unerfüllt: cupiditas: quem ... videmus ... omnia rabide adpetentem cum inexplebili cupiditate: T V, 16. Poeni ... inexplebiles cupiditates omnium rerum importaverunt in Graeciam: B III, fr. 3.

fauces: cum ... inexplebiles populi fauces exaruerunt libertatis siti: R I, 66.

libido: ut ... indigentia (sit) libido inexplebilis: T IV, 21.

inexplicabilis, unauflösbar: alqd: haec scilicet inexplicabilia esse dicitis: A II, 95. postulant, ut excipiantur haec inexplicabilia: A II, 97.

inexpugnabilis, unüberwindlich: volunus .. eum, qui beatus sit, tutum esse, inexpugnabilem, saeptum atque munitum: T V, 41.

infacetus, unfei: C. Canius, eques Romanus, nec infacetus et satis literatus: O III, 58.

infamia, Abter Ruf, Schmach, Schande: I. comitatur: etiamsi nulla comitetur infamia: F II, 60.

consequitur: quom ipsa infamia propter rei turpitudinem consequatur: L I, 51.

est, potest: potest .. ulli imperio ... utile esse odium et infamia? O III, 88.

redundat: quorum (vitiatorum) .. ad amicos redundat infamia: Lae 76.

II. facio: si quis occurrisset sive carmen condidisset, quod infamiam faceret flagitium alteri: R I, 12.

fero: inpunitas .. peccatorum data videtur eis, qui ignominiam et infamiam ferant sine dolore: T IV, 45.

timeo: quid, si idem ... paupertatem, ignominiam, infamiam timet? T V, 16. videntur ... offensionum et repulsarum quasi quamdam ignominiam timere et infamiam: O I, 71.

III. metus: si pudor, si modestia, si pudicitia, si uno verbo temperantia poenae aut infamiae metu coërcentur: F II, 73. infamiens metu non esse petulantis an legum et iudiciorum? L I, 50. possumus eos, qui a stupro arcentur infamiae metu, pudicos dicere? L I, 51.

IV. I. frangi: qui ... gloriam neglegant, frangantur infamia: O I, 71.

2. cum: non poterunt (opes) utiles esse cum infamia: O III, 87.

infamis, betruffen: invidiosum nomen est, infame, suspectum: F II, 12.

infans, unberebt, jung, kleines Kind: A. filius: Croesi filium, cum esset infans, locutum; D I, 121.

homo: neque homini infanti aut impotenti iniuste facta conducunt; F I, 52.
pueri: si infantes pueri, mutae etiam bestiae paene loquuntur; F I, 71.

B, L. conquiescunt, al.: videmus .., ut conquiescere ne infantes quidem possint; cum vero paulum processerunt, lusionibus vel laboriosis delectantur, ut ne verberibus quidem deterrerentur; F V, 55.

II, I. moveo: nec ut voluptatem expectat, natura movet infantem; F II, 33.

2. provideo in: ita futura eloquentia provisa in infante est; D I, 78.

infectus, nichtig: quae .. augur iniusta nefasta, vitiosa dira defixerit || delexerit ||, inrita infectaque sunt; D II, 21.

infelicitas, Unglück: neque .. tanta est infelicitas haruspicum, ut ne casu quidem umquam fiat, quod futurum illi esse dixerint; D II, 62.

infelix, unglücklich: alqs: infelix (Polycrates) nna molestia, felix rursus, cum ... anulus ... inventus est? F V, 92. proinde || perinde || quasi ... plures fortunati sint quam infelices; T I, 86. «heu me infelicem!» nihil verius; T IV, 73. «a te infelicem», inquit vilico, «quem necassum iam verberibus, nisi iratus essem»; R I, 59. nec .. ego M. Regulum aerumnosum nec infelicem nec miserum umquam putavi; P 16.

infensus, feindselig: nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut ..; T IV, 58.

inferiae, Totenopfer: tertius (Hercules) est ex Idaeis Digitis, cui inferiae adferunt || adferunt Coi ||; N III, 42.

infernus, unterirdisch: «hic sese infernis e partibus erigit Hydras»; N II, 114.

infero, hineintragen, hinbringen, beisetzen, erregen, aufügen, anhängen: alqm: in suo lectulo mortuus (Dionysius) in tyranidis || tyrannidis || rogum inlatus est; N III, 84. tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra et gentem inferri fas negent esse; L II, 55.

alqd: quae meditata et praeparata inferuntur; O I, 27. turpe ... in re severa convivio digna aut delicatum aliquem inferre sermonem; O I, 144. hic (Paulus) nihil domum suam intulit praeter memoriam nominis sempiternam; O II, 76.

alienum: «ne quis ea (sepulchra) delectat neve alienum inferat»; L II, 64.

bellum: f. bellum, II, 1. infero (10 St.) § I, 831, b.

causam: cum Persis ... Alexander ... hanc bellandi causam infererat, quod vellet ...; R III, 15.

crimina: addendum eodem est, ut ne criminibus aut inferendis delectetur aut credat oblati; Lae 65.

faces: cum tectis sceleratas faces inferebas; P 28.

iniuriam: iniustitiae genera duo sunt, unum eorum, qui inferunt, alterum eorum, qui ab iis, quibus inferunt, si possunt, non propulsant iniuriam; O I, 23. quae (iniuria) nocendi causa de industria inferuntur; O I, 24. de inferenda .. iniuria satis dictum est; O I, 27. ut || in || inferenda ne cui noceant iniuria; O I, 28.

lampades: cui in monte Oetaeo illatae lampades fuerint || fuerunt ||, ut ait Accius; N III, 41. libidinem: qui in sacrificium cogitatum libidinem intulit; L II, 36.

lumen: hoc est in tenebras extinctum lumen inferre; fr V, 99.

maestitiam: qui (modi) totis theatri maestitiam inferant; T I, 106.

periculum: dari ... hominis ... videtur periculum capitis inferre multis; O II, 50.

sermonem: f. alqd; O I, 144.

stuprum: hac opportunitate anuli usus (Gyges) reginae stuprum intulit; O III, 38. quemcumque in domum stuprum (homines) intolerant; P 23.

inferus, untere, untergeordnet, gering, nachstehend, pl. Unterwelt: A. bei Substantiva: alqs: ipsum (Chrysippon) sibi respondentem inferiorem fuisse; A II, 87. cur ... cum ceteris rebus inferiores simus, forma pares sumus? N I, 96. ceteris rebus aut pares aut etiam inferiores reperiemur; N II, 8. quod ... voluptatibus erant inferiores nec pecuniis ferme superiores; R II, 59. qui (Timotheus) cum belli laude non inferior fuisset quam pater; O I, 116.

alqd: in quo (iuani) nihil nec summum nec infimum ... sit; F I, 17. supina etiam ora cernuntur depulsione luminum; quae convertens inferiora reddit, quae sunt superiora; T I, 49.

aetas: quis hunc philosophum non anteponit Cleanthi, Chryippo, reliquis inferioris aetatis? A II, 73.

ambulatio: ut .. in inferiorem ambulationem descendimus; T IV, 7.

ara: ut ... ab infima ara subito anguis emerget; D I, 72.

casus: ut ... humanos .. casus virtute inferiores putes; Lae 7.

condicio: est .. infima condicio et fortuna servorum; O I, 41.

cursum: gravissimum .. (sono) hic lunaris atque infimus (cursum movetur); R VI, 18.

di: ut (Scipio) ex tam alto dignitatis gradu ad superos videatur deos potius quam ad inferos pervenisse; Lae 12.

fortitudines: sunt .. domesticae fortitudines non inferiores militaribus; O I, 78.

fortuna: quid, quod homines infima fortuna ... delectantur historia? F V, 52. f. condicio.

homo: consules ... homo omnium infimus et aordidissimus, tribunus plebis C. Curvatus, in vincula coniecit; L III, 20.

humana: ex quo efficitur, ut (sapientia) divina imitetur, humana omnia inferiora virtute ducat; T IV, 57. despicientem omnia humana et inferiora sapientia ducentem; R I, 28.

locus: motum naturalem omnium ponderum ... e regione inferiorem locum petentium; F I, 19. qui (locus) est idem infimus in rotundo; T V, 69. si atomi ferrentur in locum inferiorem suapte pondere; N I, 69. qui (locus) est infimus; N II, 84. quarum (naturarum) suum quaeque locum habeat, ... alia infimum, alia summum, alia medium; N III, 34. in civitate, qui se istarum rerum cupiditatibus dederunt, ipsius servitutis locum paene infimum obtinent; P 37.

orbis: huic .. (stellae Iovis) proximam inferiorem orbem tenet $\Upsilon\omega\pi\epsilon\tau\epsilon\varsigma$; N II, 53. in infimo .. orbe luna radius solis accessa convertitur; R VI, 17.

ordo: ex summis et infimis et mediis || et || interiectis ordinibus ut sonis moderata ratione civitas ... concinit; R II, 69. quod iis, qui inferioris ordinis essent, liceret; L III, 30. numquam

se ille (Scipio) Philo ... anteposuit, numquam inferioris ordinis amicus; Lae 69.

para: ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus parens probis filiis; T II, 51. genae .. ab inferiore parte tulantur subiectae; N II, 143.

stella: infima est quinque errantium terraeque proxima stella Venenis; N II, 53.

tollus: tellus ... infima est; R VI, 17.

terra: terram ... esse infimum; N II, 17. ex aqua terra infima (oritur); N II, 84.

vicinus: duo se habere vicinos, superiorem equitem Romanum, inferiorem libertinum; L III, 30.

B. affein: a. mase: l. debent, dolent: ut .. ii, qui sunt in amicitiae ... necessitudine superiores, exaequare se cum inferioribus debent, sic inferiores non dolere se a suis aut ingenio aut fortuna aut dignitate superari; Lae 71. f. extollunt.

extollunt: ut ii, qui superiores sunt, summittere se debent in amicitia, sic quodam modo inferiores [sae] extollere; Lae 72.

sunt: cum .. par habetur honos summis et infimis, qui sint in omni populo necesse est, ipsa aequitas iniquissima est; R I, 53.

II, I. fingo: cuius ignorantia finxit inferos easque formidines; T I, 36.

2. habeo: f. I. sunt.

3. ceno apud: [hodie apud inferos fortasse cenabimus]; T I, 101.

exaequo enim: f. I. debent; Lae 71.

facio apud: ut .. ea fieri apud inferos fingent, quae ...; T I, 37.

fingo apud: illi, qui fluere apud inferos dicuntur, Acheron, Cocytus, Pyriphlegethon; N III, 43.

narro de: qui (Er) rogo impositus revivisset multaque de inferis secreta narasset; R VI, 3.

sunt apud: si .. apud inferos miseri non sunt, ne sunt quidem apud inferos ulli; T I, 11.

III, I. par: maximum est in amicitia parem esse inferiori; Lae 69.

2. par cum: aequitate constituenda summus cum infimis pari iure retinebat; O II, 41.

IV, I. caligo: ubi rigida constat crassa caligo inferum; T I, 37.

2. Cerberus apud: num te illa terrent, triceps apud inferos Cerberus, Cocytis fremitus? T I, 10.

iustitia adversus: meminimus .. etiam adversus infimos iustitiam esse servandam; O I, 41.

portenta apud: quae quondam credebantur apud inferos portenta; N II, 5.

via ad: undique .. ad inferos tantundem viae est; T I, 104.

V. apud: f. apud, IV. inferos (3 St.) B. I, 227. b.

b. neutri: I. sum: id .. medium infimum in sphaera est; N II, 116. vgl. A. alqd; F I, 17.

II, I. concedo: ipsa .. ratio conexi, cum concesseris superioris, cogit inferus concedere; A II, 98.

facio, al.: omnia infima summis paria fecit, turbavit, miscuit; L III, 19.

teneo: ut terra infimum teneat; N I, 103.

video: ut omnia supra infera, prima ultima media videremus; T I, 64.

2. recedo in: interea sol abius recessit in infera noctis; D I, 108.

infestus, unffter: cum quaereretur ex eo, quo sceleris impulsus mare haberet infestum uno myoparone, „eodem“, inquit, „quo tu orbem terrae“; R III, 24.

inficio, trāfen, brafant maqen, anffren,

befsteden: alqm: tm plane inficimur opinionum pravitate a naturae desiccimus; T III, 3.

animum: nos umbris, deliciis, otio, languore, desidia animum infocimus; T V, 78. qui teueros et rudes (animos) quom acceperant, inficiunt et flectunt; L I, 47.

civitatem: ut .. cupiditatibus principum et vitii infici solet tota civitas, sic emendari et corrigi continentia; L III, 30.

puerum: (puer) iam infici debet iis artibus; F III, 9.

Qāde: aquae tinctum quodam modo et infectum *; A fr 7.

infidelis, treufos: A. alqs: „multi iniqui atque infideles regno, pauci benivoli,“ inquit Accius; O III, 84.

B. do: „fregistin fidem? neque dedi neque do infideli cuiquam“; O III, 102. „neque dedi ...“; O III, 106. si hoc sibi sument, nullam esse fidem, quae infideli data sit; O III, 106.

infidelitas, treufosfigit: quantopero .. (Dionysii) amicitias desideraret, quarum infidelitatem extimescebat, declaravit ...; T V, 63.

infidus, treufos: alqd: nihil est .. stabile, quod infidum est; Lae 65.

amicus: tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum ...; Lae 53.

infigo, ffeten, hincinfosten, befftigen, einpfügen, pass. ffeten: alqm: „Saturnius me sic infixit Iuppiter“; T II, 23.

alqd: est .. infixum in ipsa natura; F V, 27. astra: astra suspeximus cum ea, quae sunt infixa certis locis, tum illa non re, sed vocabulo errantia; T I, 62.

cladem: „haec vetusta saeculis glomerata horridis luctifica clades nostro infixa est corpori“; T II, 25.

cursor: in quo (globo) sunt infixi illi, qui voluntur, stellarum cursor sempterni; R VI, 17.

deum: quo modo .. deus iste ... aut infixus aut infusus esset in mundo? N I, 28.

gladium: cum ... hosti in pectus infixit; T IV, 50.

intelligentiam: cum maximis voluptatibus in eas imagines mentem intentam infiximus nostram intelligentiam capere, quae sit ...; N I, 49.

semina: quae .. (semina) ipsa (terra) ex se generata stirpibus infixa continet; N II, 26.

sidera: cum (sapientis animus) ... sidera .. viderit innumerabilia caelo inhaerentia cum eius ipsius motu congruere certis infixa sedibus; T V, 69. quae (sidera) infixa caelo sunt; N I, 34. ex quo genere ea sunt sidera, quae infixa caelo non moventur loco; T I 36.

signum: timide fortasse signifer (signum) evellat, quod fidenter infixerat; D II, 67.

infinitas, unenbliffteit, unenbliffte Weite: I. est: is .. (Anaximander) infinitatem naturae dixit esse, e qua omnia gignerentur; A II, 118.

II, I. cognosco: quibus (litteris) infinitatem rerum atque naturae ... cognoscimus; T V, 105.

dico: (Epicurus) dicit eadem, attonos, inane, imagines, infinitatem locorum innumerabilitatemque mundorum; N I, 73.

2. gigno ex: f. I. est.

peregrinor in: ille (Democritus) in infinitatem omnem peregrinabatur; T V, 114.

reprehendo de: Xenophanes ... de ipsa mente item reprehenditur, ut ceteri, de infinitate autem vehementius; N I, 28.

sum in: in qua (infinite) nihil neque sentiens neque coniunctum potest esse; N I, 28.

III. vis: summa .. vis infinitatis et magna ac diligenter contemplatione dignissima est; N I, 50.

infinite, enbos, bis ins Unendlich: concupisco: illi ... signa, tabulae, suppellestem et vestem infinite concupiscunt; P 49.

divido: quae (partes) infinite secari ac dividi possunt; A I, 27. quae intervalla item infinite dividi possunt; A I, 27.

regredior: similiter .. superiora repetentem regredi infinite licet; Fa 35. seco: f. divido; A I, 27.

infitio, Unendlichfett: infitio ipsa, quam *ἀνεστια* vocant, tota ab illo (Democrito) est; F I, 21.

infitus, unbefimmt, grenzenlos, unbestimmt, allgemein gültig, unendlich: A. *bet Substantiv*: alqd (vgl. B): Melissus hoc, quod esset infinitum et immutabile, et fuisse semper (dixit) et fore; A II, 118. quamquam id .. infinitum est in hac urbe; F V, 5. qui (Xenophanes) mente adiuca omne praetera, quod esset infinitum, deum voluit esse; N I, 28. etiam ea, quae conservent, infinita esse debere; N I, 50. videam Epicurum, ... quem ad modum, quod in natura rerum, omne esse [esse] dicimus, id infinitum esse concluderit? D II, 103. nihil .. (quod omne est) cum habet extremum, infinitum sit necesse est; D II, 103. esset infinitum; L II, 18. ne esset infinitum; L II, 30.

abundantia: ne cum infinita quidem voluptatum abundantia; F III, 65.

aër: eius (Anaximandri) auditor Anaximenes infinitum aëra (dixit) esse; A II, 118. altitudo: cum ad infinitam altitudinem terra desedisset, [desid., disid.]; D I, 97.

cognitio: iuris consulti ... saepe, quod positum est in una cognitione, id in infinitam [in] infinita] dispertitur; L II, 47.

coena, coniunctione: si Chaldaei ita loquantur, ut negatione infinitarum coniunctionum potius quam infinita coena ponant; Fa 15.

corpora: ut ... neque deficiat unquam ex infinitis corporibus similium accessio; N I, 105.

cupiditas: modo (luxuria) sit vacua infinita cupiditate et timore; F II, 30. quibus rebus effectum est, ut infinita pecuniae cupiditas esset; O I, 25.

deus: eum .. (deum) esse .. inensum et infinitum; N I, 26.

inae: ille (Democritus) atomos ... censet in infinito inani ... ita ferri, ut concursibus inter se cohaerescant; F I, 17.

intervallum: reliqua .. tria intervalla infinita et inmensa, a sole ad Martis (stellam), inde ..; D II, 91. quae potest .. contagio ex infinito paene intervallo pertinere ad lunam vel potius ad terram? D II, 92.

laus: cum animum infinita quadam laude anteponeat corpori; F IV, 16.

licentia: ex hac infinita .. licentia haec summa cogitur, ut ..; R I, 67.

malum: si aliquod aeternum et infinitum impendere malum nobis opinemur; F I, 55. quia .. infinitum quoddam et sempiternum malum haberemus in vita [in vita]; T I, 15.

materia: Anaxagoras materiam infinitam (dixit) esse; A II, 118.

memoria: in quibus (animi partibus) inest memoria rerum innumerabilium, in te quidem infinita; F II, 113. habet (animus hominis) .. me-

moriam, et eam infinitam rerum innumerabilium; T I, 57.

mens: Anaxagoras ... primus omnium rerum discretionem ... mentis infinitae vi ac ratione designari ... voluit; N I, 26.

multitudo: in quibus (bibliothecis Graecis) multitudo infinita librorum propter eorum esse multitudinem, qui scriperunt; T II, 6. quoniam ... eorum .., qui his (copiis) egent, infinita est multitudo; O I, 52. nesciunt (homines) hos siderum errores id ipsum esse, quod rite dicitur tempus, multitudinem infinita ... praeditis; T I, 33.

odium: propter infinitum odium tyranni; T IV, 50.

pondus: Xerxes ... non infinium pondere auri contentus; T V, 20.

quaestiones: non persequor quaestiones infinitas; A II, 117.

ratio: nec illa infinita ratio superstitionis probabitur; N III, 52.

regiones: qui innumerabilis mundos infinitasque regiones ... mente peragrasset; F II, 102. res: qui rebus infinitis modum constituunt; F I, 2.

senator: ut (senator) loco dicat, id est rogatus; ut modo, ut sit infinitus; L III, 40.

series: cum infinita similium rerum imaginum series [species] ex innumerabilibus individuis existat; N I, 49.

societas: ut .. ab illa infinita (societate) discedatur; O I, 53. quod ex infinita societate generis humani ... ita contracta res est et adducta in angustum, ut ..; Lae 20.

soni: qui sonos vocis, qui infiniti videbantur, paucis litterarum notis terminavit; T I, 62. qui (soni) videbantur infiniti; R III, 3.

species: f. series.

sumptus: in his inmanibus iacturis infinitisque sumptibus nihil nos magno opere mirari; O II, 56. tempus: neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ..; F I, 63. negat infinito tempore aetatis voluptatem fieri maiorem quam finito atque modico; F II, 88. an .. ab iis (deis) ... omnia ... ad infinitum tempus regantur atque moveantur; N I, 2. fuit quaedam ab infinito tempore aeternitas; N I, 21. antea (deus) videlicet tempore infinito in tenebris tamquam in gurgulio habitaverat; N I, 22. mihi .. tempus est, quod erat infinitum, annum fuit; L III, 18.

timor: f. cupiditas; F II, 30.

vetustas: in quibus (ordinibus) nihil unquam inmensa et infinita vetustas mentita sit; N II, 15. vis: in hac .. inmensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum infinita vis innumerabilium voluit atomorum; N I, 54. adde etiam infinitam .. vim marmoris; N II, 98.

B. *affen*: I. cogo impero: graves .. dominae cogitationum lubricines infinita quaedam cogunt atque iuperant; R VI, 1.

complector, noto: quo modo .. haec infinita et semper nova ut memoria complecti aut observando notare possumus? D II, 146.

2. sum in: (Anaxagoras) non vidit neque motum seu sui iunctum et continentem in infinito ullum esse posse neque ..; N I, 26.

infirmitas, Schwäche: I. est: etsi ... ea .. est ... in iudiciis nostris infirmitas, ut ..; A II, 7.

habet: ut et infirmitas puerorum et ferocitas iuvenum .. naturale quiddam habent, quod ..; C 33.

II. convinco: haec duo levitatis et infirmitatis plerosque convincent; Lae 64.

III. medius inter: inter infirmitatem unius temeritatēque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52.

IV. propter: ut superioris filius Africani ... propter infirmitatem valetudinis non tam potuit praeferri similis esse, quam ille fuerat suis; O I, 121.

infirmo, enträftet, erſchöpfert: alqd: hoc cum infirmat tollique Philo; A II, 18. quae vos Academicis infirmatis et tollitis; N II, 147.

genera: his de generibus quid sentias et quibus ea rationibus infirmes, audire sane velim; D II, 100.

sortes: tu ... non hostiarum causam || casum || confirmas sortium similitudine, sed infirmas sortis conlatione hostiarum; D II, 38.

infirmus, ſchwach, angegriffen, unſelbſtändig: A. alqs: sum admodum infirmus; A I, 14.

aetas: in infirma aetate ... vis naturae ... cernitur; F V, 43.

corpus: cum (natura) corpora nobis infirma dedisset; T V, 3. qui ex animo constet et corpore caduco et infirmo; N I, 98. quod (senectus) corpus faciat infirmus; C 15. quae (res) vel infirmis corporibus animo tamen administrantur; C 15.

senes: quid mirum ... in senibus, si infirmi sint || sunt || aliquando? C 35.

tempus: infirmissimo tempore aetatis ... iudicant; A II, 8.

valetudo: qui (pater) quom esset infirma valetudine; L II, 3.

B. utilitas: cum summa utilitate infirmorum; R III, 37.

infirior, feugner, nicht errettender: alqd: quas qui infirmitas esset, dupli poenam subiret; O III, 65.

foedus: qualis Q. Pompeius in foedere Numanino infirmitas fuit; F II, 54.

inflammo, entzündet, entflammen, erregen, reizen: alqm: quarum (voluptatum) potiendi sepe inflammati multos labores magnoque susceperant; F I, 60. quem cupiditatum incendis inflammatum ... tanta laetitia perfundi arbitramur? F V, 70. cum ... corporis facibus inflammari soleamus ad omnis fere cupiditates eoque magis incendi, quod ...; T I, 44. de Africano ... vel iurare possum non illum iracundia tum inflammatum fuisse; T IV, 50. quem libidinibus inflammatum et furentem videamus; T V, 16. si ... ardore aliquo inflammati atque incitati; D I, 114. ad quas (res) plerique inflammati aviditate rapiuntur; O II, 38. quorum (bonorum) cupiditate quidam inflammantur; Lae 86. alqd: »haec omnia vidi inflammari;« T I, 85. III, 45.

animas: qui (animus) ... ex inflammata anima constat; T I, 42.

animus: qui eas (voluptates) inflammato animo concupiscunt; T IV, 68. multis ... rebus inflammantur tales animi, qui corporibus non inhaerent; D I, 114.

cupiditates: quas (cupiditates) nulla praedia unquam inprobe parta minuit et sed || potius inflammant; F I, 51. quas inflammant cupiditates! R IV, 9.

deos: qui (poëtae) et ira inflammatos et libidine furentis induxerunt deos; N I, 42.

fama: eam ... unam ob causam Xerxes inflammari Atheniensium fama iussisse dicitur, quod ...; R III, 14.

furorem: quas (strages) ... furor edere potuit impurae beluae multorum inflammatus furoribus; L III, 22.

impotentiam: iidem (animorum motus) inflammant appetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus, impotentiam quandam animi; T IV, 34.

invidiam: si nos multitudinis furentis inflammata invidia pepulisset; L III, 26.

libidinem: cum libido ad id, quod videtur bonum, inlecta et inflammata rapiatur; T IV, 12. morem: omnem morem Lacedaemoniorum inflammatum esse cupiditate vincendi; O I, 64.

statum: huic (temperantiae) inimica intemperantia omnem animi statum inflammat, conturbat, incitat; T IV, 22.

templa: quibus (magis) auctoribus Xerxes inflammasse templa Graeciae dicitur; L II, 26.

inflatio, Bläſung: quod habet inflationem magnam is ejus tranquillitatis mentis quaerenti vera contrariam; D I, 62.

inflatus, Blafen, Einſaufen, Eingebung: praenuntiare: quae (vis et natura) ... aliquo instinctu inflatuque divino futura praenuntiat; D I, 12.

renovari: cum ... adesum inflatu renovatumst occur; T II, 24.

sum **εαθ**: qui primo inflatu tibicinis Antipam esse aiunt ad Andromacham; A II, 20.

infecto, beugen, främmen, wendeln, lenken, verändern: bacillum: ut bacillum aliud est inflexum et incurvatum de industria, aliud ita natum, sic ...; F II, 33. litus, id est incurvum et leviter a summo inflexum bacillum || [id ... bacillum]; D I, 30.

cursum: infectus ... sol cursum tum ad septentriones, tum ad meridiem aestates et hiemes efficit; N II, 49.

feram: qui ... levi admonitu || non actu || ac nutu || infectit illam feram; R II, 67.

nomen: sic ... suum nomen ex Graeco nomine inflexerat; R II, 35.

remum: dum de remo inflexo aut de collo colymbae respondeam; A II, 19.

regem: simul atque ... se inflexit hic rex in dominatum iniustiore; R II, 48.

vestigium: quorum (siderum) alterum (genus) ... nullum unquam cursus sui vestigium infectat; N II, 49.

inflexio, Bindeung: omnis ... orbis eorum (siderum) quasi belicae inflexione vertebat; T I, 31.

inſigo, ſchlagen, zuſagen: »hos non hostilis dextra, non Terra edita moles Gigantum, non biformalo impetu Centaurus ictus corpori infixit meo, non Graia vis, non barbara ultra immanitas, non saeva teris gens relegata ultimis, ... sed ...; T II, 20.

inſo, Blafen, die Waſen voll nehmen, aufblafen, aufblähen, übermäßig maden: I. alqs: Fannii ... aetati || aetate || coniunctus Antipater paulo inflavit vehementius; L I, 6.

tibicines: simul inflavit tibicem, a perito carmen agnoscitur; A II, 86.

II. alqm: estne quisquam tanto inflatus errore, ut sibi se illa scire persuaserit? A II, 116.

animus: inflatus et tumens animus in vitio est; T III, 19.

homines: cum homines inflati opinionibus turpiter irriduntur; O I, 91.

mare: »ventus praemonstrat saepe futuros inflatum mare;« D I, 13.

mentem: credo etiam anhelitas quosdam fuisse

terrarum, quibus inflatae mentes oracla funderent; D I, 115. faba .. Pythagorei utique abstinere, quasi vero eo cibo mens, non venter infletur; D II, 119.

ventrem: f. mentem; D II, 119.

vesiculas: inflatas rumpi vesiculas; D II, 33.

influo, *hincinfliegen, einbringen, sich einschleiden*: alqs: ut in universorum animos tamquam influere possimus; O II, 31. quibus blanditiis C. Papius nuper infuebat in auris || aures || contionis! Lae 96.

alqd: nihil tam facile in animos teneros atque molles influere quam varios canendi sonos; L II, 38. amnis: quod urbem perennis amnis ... et in mare late influentis posuit in ripa; R II, 10. influxit .. non tenuis quidam e Graecia rivulus in hanc urbem sed abundantissimus amnis illarum disciplinarum et artium; R II, 34.

corpore: in eo (corpore) influente atque effluente animi divini ambitus inligabant; Ti 47.

fluvius: qui (Hypanis fluvius) ab Europae parte in Pontum influit; T I, 94.

mare: ut ... in amnes mare inflexerit; D I, 78.

rivulus: f. amnis; R II, 34.

sanguis: in quem (ventriculorum cordis) sanguis a iecore per venam illam cavam influit; N II, 138. soni: f. alqd.

informatio, *vorstellung, Begriff*: I. antecapio, appello: quanti (anticipationem) appellat *ἀπορίστη* Epicurus, id est antecaptem animo rei quandam informationem, sine qua nec intellegi quicquam nec quaeri nec disputari potest; N I, 43.

do: quae .. nobis natura informationem ipso- rum deorum dedit; N I, 45.

habeo, in sero: habebam, inquis, in animo insitam informationem quandam dei, et barbati quidem Iovis, galeatae Minervae; N I, 100.

II. sine: f. I. antecapio.

informo, *gestalten, bilden, vorstellen, unterrichten*: I. intracte *ἄγρα*: quibus quasi informatum est, quid hominis natura postulet; F V, 36 (37).

II. alqd: quod ita sit informatum anticipatumque || informatum || mentibus nostris, ut ..; N I, 76. ut, quae nunquam vidimus, ea tamen informatam habeamus, oppidorum situs, hominum figuras; D II, 138. qui haec disciplinis informatam alia moribus confirmarunt, sanxerunt autem alia legibus; R I, 2.

animum: ut nemini parere animus bene informatus a natura veli nisi praecipit; O I, 13.

deo: turbam ... deorum .. ita ignotorum, ut eos ne coniectura quidem informare possimus; N I, 39.

figuras, situs: f. alqd; D II, 138.

notiones: Cleanthes ... quattuor de causis dixit in animis hominum informatas deorum esse notiones; N II, 13.

virtutem: quod .. dicitis, informari non posse virtutem; F IV, 45.

visa: sive illa (inania visa) cogitatione informantur ... sive in quiete; A II, 51.

infra, *unterhalb, unter, unten*: A. **Präposition**: I. duco: vir ... magno animo, vere fortis, infra se omnia humana ducens; F III, 29.

fero: infra hanc (stellam) propius a terra Iovis stella fertur, quae *Οαδωρ* dicitur; N II, 52.

pono: qui invictus sit, eum (necesso est) res humanas despiciere atque infra se positas arbitrari; T III, 15.

sum: ut (sapientia) omnia, quae homini ac-

cidant, infra se esse indicet; F III, 25. infra hanc .. (stellam) stella Mercurii est; N II, 53.

versor: ea circum terras infra lunam ... in terrisque versantur; N II, 56.

II. stellae: cum ... infra .. Martem duae (stellae) Soli obediunt; N II, 119.

B. **Adverb**: I. sum: tunc .. putes ... innumerabilis supra infra, dextra sinistra, ante post, alios dissimiles, alios eiusdem modi mundos esse? A II, 125. infra .. iam nihil est nisi mortale et caducum praeter animos; R VI, 17. — ipsius (stomachi) .. partes eae, quae sunt infra quam id, quod devoratur, dilatantur; N II, 135.

II. sum *ὄρα*: deinde paulo infra: „saepe quaesivi“, inquit (Epicurus) ..; T III, 42.

infractio, *Riebetgeßlagenheit*: cadere in eundem timorem et infractionem quidem animi et demissionem; T III, 14.

infringo, *brechen*: tu .. te negas infracto remo neque columbae collo commoveri; A II, 79.

infundo, *eingießen, einbringen lassen*: alqd: quo tamquam in aliquod vas ea, quae meminimus, infundantur; T I, 61.

deum: quo modo .. dens iste ... nut infixus aut infusus esset in mundo? N I, 28.

portus: portus usque in sinus oppidi et ad urbis crepidines infusi; R III, 43.

vitia: quod (vitiis principis) non solum vitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in civitatem; L III, 32.

infusco, *schwärzen, entstellen*: situm inter oris barba paedore horrida || atque || intensa infuscat pectus inlivio scabrum; T III, 26.

ingemesco, *seufzen, ädgen*: alqs: quem vidit nemo ulli ingemescent malo; T II, 21. num tum ingemuisse Epaminondam sciam, cum ..? T II, 59. hic cum exclamasset Laelius ingemaisentque vehementer ceteri; R VI, 12.

gladiator: quis mediocri gladiator ingemuit, quis vultum mutavit unquam? T II, 41.

puer: quorum (puerorum) non modo nemo exclamavit unquam, sed ne ingemuit quidem; T II, 34. pueri Spartiatae non ingemescent verberum dolore laniati; T V, 77.

pugiles: pugiles caestibus contusi ne ingemescent quidem; T II, 40. pugiles .., etiam cum feriant adversarium, in iactandis caestibus ingemescent, non quod || quo || doleant animove succumbant, sed quia .. corpus tenditur; T II, 56.

vir: ingemescere non nunquam viro concessum est, idque raro, eulatus ne mulieri quidem; T II, 55. nec vero unquam ne ingemescit quidem vir fortis ac sapiens; T II, 56.

ingenero, *einpflanzen, anerklassen*: alqd: quodsi haec astro ingenerata et tradita essent, nulla res ea mutare posset; D II, 96.

amorem: natura .. ingenerat .. in primis praecipuum quandam amorem in eos, qui procreati sunt || ingenerat ... procreati sunt ||; O I, 12.

animum: animum esse ingeneratum a deo; L I, 24.

appetitum: iure ... illum appetitum rerum ad naturam accommodatarum ingeneratam putaverunt omnibus; F V, 33.

cupiditatem: in tanta ingemiantium varietate homini ut soli cupiditas ingeneraretur cognitionis et scientiae; A fr 14.

virtutes: quae (virtutes) ingenerantur suapte natura appellaturque non voluntariae; F V, 36.

ingeniose, griffvoll: tractantur ista ingeniose; A II, 87.

ingeniosus, griffvoll, [darffinnig: A. alqs: eas .. virtutes qui habent, ingeniosi vocantur; F V, 36.

genus: alterum (iocandi genus) elegans, urbanum, ingeniosum, facetum; O I, 104.

B. I. incidunt: quod ingeniosi ... in morbum et incidunt tardius et recreantur ocins, hebetes non item; T IV, 32.

nascentur: ut et ingeniosi et tardi ita nascantur antecedentibus causis; Fa 9.

sunt: Aristoteles .. ait omnibus ingeniosos melancholicos esse; T I, 80.

II. I. recreo: f. I. incidunt.
2. sum: ista studia ... ingeniosorum sunt; F V, 6.

III. animus: nec .. in omnem morbum ac perturbationem animus ingeniosi cadit; T IV, 32.

ingenium, Fähigkeit, Geist, Schärffinn, Erfundungsgriff, Talent, Genie: I. Subject: caret: magnum ingenium L. Luculli ... caruit .. rebus urbanis; A II, 1.

complectuntur: neque cuncta ingenia conlata in unum tantum posse uno tempore providere, ut omnia complecterentur; R II, 2.

deest: nec .. illis aut voluntas deficit ... aut ingenium; R III, 13.

est: e quibus industriae plurimum in Clitomacho fuit ... ingenii non minus in Hagnone; A II, 16. hebetiora ut sint hominum ingenia propter caeli pleniorum naturam; N II, 17. plus in illo Siculo ingenii, quam videretur natura humana ferre potuisse, iudicavi || iudicabam, al. || fuisse; R I, 22. si ingenia omnium paria esse non possunt; R I, 49. neque .. fidum potest esse multiplex ingenium et tortuosum; Lae 65. bgl. II, 1. video.

exardescit: contra eos (Stoicos) potissimum Academicorum exarit ingenium; A fr 20 (3. 8). contra quorum (Stoicorum) disciplinam ingenium eius (Carnedia) exarserat; T V, 83.

excellit: non perfecti .. homines et tamen ingenii excellentibus praediti excitantur saepe gloria; F V, 69. qui excellenti ingenio doctrinae esse dederunt; O I, 71.

existit: neque ullum ingenium tantum extitisse dicebat, ut ...; R II, 2.

incidit: ut moleste ferrem tantum ingenium ... in tam leves ... sententias incidisse; N I, 59. manent: manent ingenia senibus, modo permanent studium et industria, neque ea solum in claris et honoratis viris, sed in vita etiam privata et quieti; C 22.

potest: f. complectuntur. est; R I, 49. Lae 65. praestat: f. II, 4. opus est. IV, 2. homines. provident: f. complectuntur.

quaerunt: tot ingeniiis tantisque studiis (verum) quaerentibus; A II, 76.

II. nach Verben: I. acuo: ut (istae artes) paulum acuant et tamquam iritent ingenia puerorum; R I, 30.

admiror: cuius (Pythagorae) ingenium et eloquentiam cum admiratus esset Leon; T V, 8. agnosco: quem (consulatum) ita gessit, ut diligentiam admirarentur omnes, ingenium agnoscerent; A II, 1.

confero: f. I. complectuntur.

confirmo, corroboro: omnino amicitias corroboratis iam confirmatisque et ingenii et aetatibus iudicandae sunt; Lae 74.

consumo: quantum Aristoxeni ingenium consumptum videmus in musicis; F V, 50.

declaro: ipsorum interpretum coniecturae nonne II.

magis ingenia declarant eorum quam vim consentumque naturae? D II, 144.

dico: quod alterius ingenium sic || dulce, acidum || ut acetum Aegyptium, alterius sic acre, ut mel Hymettium, dicimus; fr V, 89.

fero: f. I. est; R I, 22.

tingo: ex eo .. ingenia, mores, animum, corpus, actionem vitae, casus cuiusque eventusque fingi; D II, 89.

gigno: sunt partes agrorum ... aliae, quae acuta ingenia gignant, aliae, quae retusa || retusa ||; D I, 79.

irrito: f. acuo.

iudico: an ingenia natura, virtutes et vitia, quae existunt ab ingenis, aliter iudicabuntur? L I, 46.

miror: cum multis locis nostrorum hominum ingenia virtutesque .. soleo mirari, tum maxime in iis studiis, quae ...; T V, 1.

nosco: sum quique .. noscat ingenium; O I, 114.

probo: * probavit, nos || an arboris aut equi ingenium natura probabimus, || ingenia iuvenum non item? L I, 45.

puto: ingenium .. in se suum sicut simulacrum aliquid dicatum putabit; L I, 59.

quaero: ad hoc, de quo agitur, non quaerimus gentem, ingenia quaerimus; R I, 58.

retundo: f. gigno.

transfero: si ad eorum (civium) cognitionem divina illa ingenia transferrem; F I, 7.

video: licet videre acutiore ingenia et intellegendum aptiores eorum, qui ..., quam illorum, qui ...; N II, 42.

2. sum: magni .. est ingenii savocare mentem a sensibus et cogitationem ab consuetudine abducere; T I, 38. quamquam hoc animi, illud etiam ingenii magni est, praecipere cogitatione futura; O I, 81. sin aliquando necessitas nos ad ea detruserit, quae nostri ingenii non erunt; O I, 114. est .. munus eius (oratoria) non ingenii solum, sed laterum etiam et virium; C 28.

3. addo: id viri est officium, fetus muliebri ingenio additas; T II, 50.

innascor: sunt .. ingenia nostris semina innata virtutum; T III, 2.

propono: iudicis .. magistratum, diceptionibus legitimis propositam vitam, non potestur ingenis, habere debemus; R IV, 12.

4. opus est: ad haec mediocri opus est prudentia an .. ingenio praestanti? D II, 130.

sum: quamquam fuit acri ingenio; A I, 34. sit ingenio divino; A II, 117. si fuerit is ... hebeti ingenio atque nullo; T V, 45. ingenio eximio (is vir) sit necesse est; T V, 68. Chrysiptus .. quamquam est acerrimo ingenio, tamen ea dicit, ut ...; N II, 16. bene meriti de rebus communibus ut genere etiam putarent, non solum ingenio esse divino; R II, 4. f. V, 2. moveri.

5. appereo in: id .. (augurium futurorum) in maximis ingenis altissimisque animis et existit maxime et apparet facillime; T I, 33. quae (similitudo) etiam in ingenis, non solum in corporibus apparet; T I, 79.

eluceo in: ea .. in maximis ingenis maxime elucere; F IV, 4.

existo ab: f. I. iudico. — in: f. su, B. I. existo in ingenis (3 et.) C. 259, b.

quaero de: de ingenio eius (Epicuri) in his disputationibus, non de moribus quaeritur; F II, 80. non .. hoc loco de ingenis aut de orationibus nostris, sed de specie figuraque quaeritur; N I, 73.

sum in: neque (virtus est) alio alio in genere || ingenio || praetera; L I, 25.

III. **nach Objectiven:** 1. proprius: naturae celeritatem ad discendum et memoriam dabant, quorum ntrumque mentis esset proprium et ingenii; A I, 20.

2. aptus: figuram . . . corporis habilem et aptam ingenio humano (natura) dedit; L I, 26.

3. praeditus: tali ingenio praeditus Luceus adinvenit etiam illam, quam Themistocles speraverat, disciplinam; A II, 2. quodetiam ingenia magna praediti quidam dicendi copiam sine ratione consequuntur; F IV, 10. quae (caerimonias sepulcrorum) maximis ingenii praediti nec tanta cura coluissent, nec . . . T I, 27. f. I. excellit; F V, 69.

IV. **nach Substantiven:** 1. alqd: f. I. est; A II, 16. B I, 22.

abundantia: abundantia quadam ingenii praestabat . . . Aristoteles; A I, 18.

acies: ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae penetrare in caelum, terram intrare possit; A II, 122. optima . . . parte hominis, . . . ingenii et mentis acie frunntur; F V, 57. quom animus . . . excucierit illam, ut oculorum, sic ingenii aciem ad bona seligenda || eligenda || et reiicienda contraria; L I, 60.

acumen: cuius . . . ratio quamquam floruit . . . acumine ingenii; A II, 16.

bonitas: quae (officia) et ingenii bonitate multi assequuntur || assecuntur || et progressionem discendi; O III, 14.

calumnia: qui (Carneades) saepe optimas causas ingenii calumnia ludificari solet; R III, 9.

exercitationes: haec || haec || sunt exercitationes ingenii, haec curricula mentis; C 38.

fructus: fructus . . . ingenii et virtutis omnique praestantiae tum maxime capitur, cum in proximum quemque confertur; Lae 70.

gloria: maxima fuit (Anaxagoras) et gravitatis et ingenii gloria; A II, 72. (Timotheus) ad eam (belli) laudem doctrinae et ingenii gloriam adiecit; O I, 116.

laus: quae (celeritas) eadem ingenii etiam laus habetur; T IV, 31.

lumen: hic tu, Africana, ostendas oportebit patriae lumen animi, ingenii consilique tui; R VI, 12. in ipso ioco aliquid probi ingenii lumen eluceat; O I, 103.

magnitudo: incredibilem quaedam ingenii magnitudo non desideravit indocilem usum disciplinam; A II, 2. quem cum eo (Democrito) conferre possumus non modo ingenii magnitudine, sed etiam animi? A II, 73. a sede . . . ipsa tanta ingenii magnitudine orbata desiderari illam vocem puto; F V, 4. (Socratis) ingenii magnitudo Platonis memoria et litteris consecrata; T V, 11. qui aut excellenti ingenii magnitudine aut praecara eruditione atque doctrina . . . ornati; O I, 119. monumenta: nulla . . . eius (Africani) ingenii monumenta mandata litteris; O III, 4.

motus: non membra, non sensus, non ingenii motum (in primis naturalibus esse); F II, 34. si nihil in eo, quod || in eo, in quo || perficiendum est, praeter motum ingenii quendam, id est rationem; F IV, 35.

munus: tgl. II, 2. C 28.

nomen: quae fere omnia appellantur uno ingenii nomine; F V, 36.

opes: opes vel fortunae vel ingenii liberalitati magis conveniunt; F I, 52.

pabulum: est . . . animum ingeniorumque naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioque naturae; A II, 127.

partes: ut (patria) plurimas et maximas nostri animi, ingenii, consilii partis ipsa sibi ad utilitatem suam pigneraretur; R I, 8.

praestantia: cum . . . (Zeno) summum bonum posuisset in ingenii praestantia, quam virtutem vocamus; F IV, 54. si minus imitatione tantam ingenii praestantiam consequi possumus; O III, 1. si quam praestantiam virtutis, ingenii, fortunae consecuti sint || sunt ||; Lae 70.

ratio: nec . . . figura corporis nec ratio excellens ingenii illum significat . . . F II, 41. ut ea, quae vix summa ingenii ratione comprehenduntur || comprehenduntur ||, nulla ratione moveri putet; L II, 16. scintilla: non latuit scintilla ingenii, quae iam tum elucebat in pueris; R II, 37.

signa: multa iam mihi dare signa puerum et podoris et ingenii; F III, 9.

solertia: in Syria Chaldaei cognitione astrorum solertiaque ingeniorum antecellit; D I, 91.

vir: quo verius in causa nostra vir magis ingenii summaque prudentia, L. Cotta, dicebat . . . L III, 45.

vis: duntius, quam vellem, tanta vis virtutis atque ingenii peregrinata afluat ab oculis et fori et curiae; A II, 3. o magnam vim ingenii! F IV, 21. nec figuram situmque membrorum nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153. tanta fuit in eo vis ingenii atque virtutis, ut . . .; R II, 20. utrum . . . has corporis an Pythagorae tibi malis vires ingenii dari? C 33.

2. alq: tunc . . . ptes . . . innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus, honoribus, rebus gestis, ingenii, formis, aetatibus? A II, 125. te isto nomine, ingenio, gloria, . . . quid . . . indices, non audere in conventu dicere; F II, 74. magno hic (Themistocles) ingenio; F II, 105. si qui magnis ingenii in eo genere existerent; T I, 3. optimo quisque ingenio . . . totum se in cognitione et scientia collocaret; O I, 158. optimo quisque et splendidissimo ingenio longe illam vitam huic antepont; O III, 25. f. I. excellit; O I, 71.

homines: istorum . . . verborum amore . . . praestantissimis ingenio homines se ad philosophiae studium contulerant; F II, 51. non eos tibi non probatos, tantis ingenio homines tantaque auctoritate; F IV, 62. qui (homines) praestantibus ingenii in vita humana divina studia coluerunt; R VI, 18.

philosophi: quae summis ingenii exquisitaque doctrina philosophi Graeco sermone tractavissent; F I, 1.

vir: ut Aristoteles, vir summo ingenio, scientia, copia, . . . dicere docere coepit adolescentes . . . sic . . .; T I, 7. accessit acerrimo vir ingenio, Chrysaippus; D I, 6. singulari vir ingenio Aristoteles et paene divino ipse errat? D I, 53. L . . . Philippus Q. f., magno vir ingenio in primisque clarus, gloriari solebat . . .; O I, 59.

V. **Umfraub:** 1. constitui: quod . . . nostra . . . res publica non unius esset (constituta) ingenio, sed multorum; R II, 2. adstantiam eorum sapientiae, quorum ingenio et inventis omnem vitam legibus et institutis exultant constitutamque habemus; fr IX, 11.

deduci: coniectura omnis . . . ingenio hominum in multis aut diversis aut etiam contrariis partibus saepe ducitur; D II, 55.

eludere: quae est || ista || ars coniectoris eludentis ingenio? D II, 145.

excellere: cum . . . e philosophia ingenio scientiam putaretur Antiochus, Philonis auditor, excellere; A II, 4. quorum aut ingenio aut virtute animus excellit; T I, 35.

excogitari: legem neque hominum ingenio excogitatum nec scitum aliquod esse populorum, sed aeternum quiddam; L II, 8.

excoli: f. constitui; fr IX, 11.

explicari: nihilne tot saeculis summis ingenis, maxumis studiis explicatum putamus? A II, 15. moveri: qui modo ingenio possit moveri || ait mediocri ||; L II, 46.

perfici: qui (veteres philosophi) existimavissent philosophiam suis ingenis esse perfectam; T III, 69.

peraequi: esse res, quas ingenio ac ratione persequimur, gratiores sunt quam illae, quas viribus; O II, 46.

praestare, praestans: Aristoteles, longe omnibus ... praestans et ingenio et diligentia, ... censet ...; T I, 22. non ... Scipio, dubito, quin tibi ingenio praestiterit nemo, usque quidem ... omnia vicieris; R I, 37. vir ingenio et virtute praestans, L. Brutus, depulit ... ingum; R II, 46. quo (ingenio) omnibus praestiterunt; R III, 13. Cymum minorem, Persarum regem, praestantem ingenio atque imperii gloria, ... agrum ... ostendisse; C 59. quem (pontificem Scaevola) unum nostrae civitatis et ingenio et iustitia praestantissimum audeo dicere; Lae I.

reperiri: ea quae nuper, id est paucis ante saeculis, medicorum ingenis reperta sunt; N II, 126.

seri: sata est ... (quercus) ingenio; L I, 1. singularis: qui ingenio atque animo singulares, num astro quoque uno? D II, 97.

asperari: inferiores non dolere (debet) se a suis aut ingenio aut fortuna aut dignitate superari; Lae 71.

2. in: id in magnis animis ingenisque plerumque contingit; O I, 74.

sine: ne in sphaera quidem eosdem motus Archimedes sine divino ingenio potuisset imitari; T I, 63.

ingens, außerordentlich, ungeheuer: clades: omnes (voce) civilem ... vitare ingentem cladem pestemque monebant; D I, 20.

gratiae: magnas ... agere gratias Thais mihi? satis erat respondere: „magnas“; „ingentes“ inquit; Lae 98.

imagines: ingentis quasdam imagines tantasque, ut universum mundum complectantur extrinsecus, (deos esse dicit); N I, 120.

pestis: f. clades. sonitus, spiritus: tanta moles labitur fremibunda ex alto ingenti sonitu et spiritu; N II, 89.

ingenue, anständig, edel: quis ... honesta in familia institutus et educatus ingenue non ipse turpitudine ... offenditur? F III, 38.

ingenuitas, Aufrichtigkeit, Edelinn: ut probitatem quamdam prae se et ingenuitatem ferat || ferret ||; A I, 33.

ingenuus, frei geboren, aufrichtig, edel: A. aliquid: neo ... quicquam ingenium habere potest officina; O I, 150.

artes: ut omittam has artis elegantes et ingenias; F III, 4. qui ingenio studiis atque artibus delectantur; F V, 48. relinquunt sola haec disciplina digna studiosis ingeniarum artium; F V, 74. quam ... erat miserum ... homini praesertim docto a pueris et artibus ingenis eruditum; T V, 63.

delectatio: tum maxime (existit) ingenua delectatio et digna sapientia; T V, 72. disciplinae: ab iis (Graecis) philosophiam et omnes ingenuas disciplinas habemus; F II, 68.

genus: ut ... esset ... quoddam genus eorum, idque vel maxime ingenium, qui ...; T V, 9.

ipsum ... genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenium et factum esse debet; O I, 103.

homo: esse ... hominis ingenii et liberaliter educati velle bene audire; F III, 57. homo in primis ingenus et gravis, ... Panaetius, cum ... scriberet; F IV, 23. non aperti (hominis hoc genus est), non simplicis, nou ingenii, non iusti; O III, 57.

iocus: facili ... est distinctio ingenii et liberalis ioci; O I, 104.

oblectationes: cum ... non habeant ingenuas ex doctrina oblectationes; F V, 56.

studia: f. artes; F V, 48.

B, I, 1. sum: aperte ... vel odiose magis ingenii est quam fronte occultare sententiam; Lae 65.

2. sum: disciplinam puerilem ingenus ... nullam certam aut destinatum legibus ... esse voluerunt; R IV, 3.

II. amor: apud quos (Elaeos, Thebanos) in amore ingeniorum libido etiam permissam habet ... licentiam; R IV, 4.

ingigno, einpflanzen: aliquid: ut (hominis natura) habeat quiddam ingenium quasi civile atque populare, quod Graeci πολιτικός vocant; F V, 66.

cupiditate: quoniam eadem natura cupiditatem ingenium homini veri videndi; F II, 46.

custodiam: tantam ingenium animantibus conservandi sui natura custodiam; N II, 124.

notitias: ingenuus ... (natura) sine doctrina notitias parvas rerum maximarum; F V, 59.

vim: sive ... maior aliqua causa atque divior hanc vim ingenium, sive ...; F V, 33.

inglorius, unehrlieh, rühmlos: aliquid: miseri ... (videntur), qui sunt inglorii; L I, 82.

senex: qui (rex) ... senem ... fortunatum esse dicit, quod inglorius sit atque ignobilis ad supremum diem perverurus; T III, 57.

vita: sunt ... certa, quae de vita inhonorata et ingloria dici solent; T III, 81.

ingratus, unehrlieh: A. aliquid: tam impie ingratus esse (audet), ut eam accuset, quam vereri deberet? T V, 6. cum Epicurus ... in Democritum ipsum ... fuerit ingratus; N I, 93. si ... ingrati universi ... suis virtutum praemiis spoliati; R III, 40. ut iis ingratis esse nou liceat; O II, 63.

cives: cum calamitates clarissimorum virorum iniuriasque iis ab ingratis inpositas civibus colligunt; R I, 4.

civitas: qui (viri) illa urbe pulsi carere ingrata civitate quam manere in improba maluerunt; L III, 26. mihi ... quicquid acciderit in tam ingrata civitate; P 17.

patria: (Themistocles) ingratae patriae iniuriam non tulit; Lae 42.

B. aspernor, odi: quae (natio) ... crudeliter, quae ingratos non aspernatur, non odit? L I, 32.

ingravesco, schwerfällig werden, zunehmen: aetas: quibus facillime rationibus ingravescentem aetatem ferre possumus; C 6. mutari etiam mores hominum saepe dicebat ... aetate ingravescente; Lae 33.

corpora: corpora ... exercitationum defatigatio || defat. || ingravescent; C 36.

morbus: medicus morbum ingravescentem ratione providit; D II, 16. ut ... ille aeger ingravescente morbo unius opem implorat, sic ... R I, 63.

ingredior, gehen, hineingehen, eingehe, sich einlassen, betreten, ansetzen, anfangen: I, 1, a. membra: ad hanc .. conversionem ... ingrediendi membra non dedi; Ti 19.

b. verbal: quod si convenerit, tum demum || [tum demum], et || decebit ingredi in sermonem; R I, 38.

2. alqs: quacumque .. ingredimur, in aliqua historia vestigium ponimus; F V, 5. si aut manibus ingrediatur quis aut non ante, sed retro; F V, 35. qui in compediibus corpora semper fuerunt, etiam cum soluti sunt, tardius ingrediuntur; T I, 75. || iam || ingrediatur in disputationem ea lege, qua ..; R I, 38. ingrediatur in ea, quae nota sunt omnibus; R I, 70. videmus, et te quidem ingressum ratione ad disputandum nova; R II, 21. es .. ita ingressus, ut ..; R II, 22. a pueritia vestigiis ingressus patris et tuis; R VI, 26. Olympiae pro stadium ingressus esse Milo dicitur, cum humeris || umbris || sustineret bovem; C 33.

adulescens: ille (adulescens), ut ingressus est, confestim gladium detrinxit; O III, 112.

aries: quod, qua vellet, (aries) ingredi posset; T V, 115.

homo: ita audes, ut Romanum hominem, ut timide ingredientem ad hoc genus disputandi; Fa 4.

II. Infinitiv: quotiens illum (C. Galum) lux nocturna aliquid describere ingressum ... oppressit; C 49. quod nos facere nunc ingredimur, ut contra Academicos disseramus; A II, 17. ingressus est sic loqui Scipio; R II, 1. nunc postea quam sum ingressus res eas ... mandare monumentis; A I, 3. de divinatione ingressi sumus his libris scribere; D II, 3.

III. iter: eum (Masinissa) ingressum iter pedibus sit, in equum omnino non ascendere; C 34. mare: nostri .. duces mare ingredienti in molare hostiam fluctibus consuerunt; N III, 51. simulacra: cum .. (oratio) ingressa est imitata et efficta simulacra; T 8.

viam: quam quisque viam vivendi sit ingressus; O I, 118. Hercules ... dubitasse ... viam ingredi melius esset; O I, 118. tamquam longam aliquam viam confeceris, quam nobis quoque ingrediendum sit; C 6.

vitam: ut ... quam vitam ingrediatur, definias; A II, 114. qui vitam honestam ingredi cogitant; O III, 6.

ingressio, Einführungen: cuius (Aiacis) ... ingressio laetiam attulit sociis, terrorem autem hostibus; T IV, 49.

ingressus, Gang: I. adhibeo: ingressus, cursus, accubatio, inclinatio, sessio (erit eadem adhibenda deo); N I, 94.

sustineo: ei (mundo deus) nec manus addixit ... nec pedes aut alia membra, quibus ingressum corporis sustineret; T 19.

II. in: ne .. tarditatibus utamur in ingressu molioribus; O I, 131.

sine: quid .. pedibus opus est sine ingressu? N I, 92.

ingurgito, überladen: qui (asoti) ... erudi ... postredie se rusum ingurgitent; F II, 23.

inhabitabilis, unbewohnbar: terrae maxumae regiones inhabitabilis atque incultas videmus; N I, 24.

inhaereo, haften, hängen, schweben, fliegen:

animi: multis .. rebus inflammantur tales animi, qui corporibus non inhaerent; D I, 114.

astra: ab Eudoxo Cnidio ... eandem illam (sphaeram) astris stellisque || astris ||, quae caelo inhaerent || astris caelo inhaerentibus ||, esse descriptam; R I, 22.

augurium: nescio quo modo inhaeret in mentibus quasi saeculorum quoddam augurium futurorum; T I, 33.

beluae: quot genera ... partim submersarum ... beluarum, partim ad saxa nativis testis inhaerentium; N II, 100.

cursus: nec habent (cae stellae) aetherios cursus neque caelo inhaerentes; N II, 54.

linguae: quorum linguae sic inhaerent, ut loqui non possent; D II, 96.

malum: inhaeret in visceribus illud malum; T IV, 24.

opinatio: opinationem ... inhaerentem et penitus insitam; T IV, 26. opinatio ... inhaerens et penitus insita; T IV, 26.

opinio: opinione ... inhaerentem et penitus insitam; T IV, 26. ea ... (opinio) inhaerens et penitus insita; T IV, 27.

reliquiae: incidit (animus) in visa varia ... ex reliquiis ... inhaerentibus earum rerum, quae vigilans ... gesserit; D II, 128.

sidera: cum (sapientis animus) ... sidera .. viderit innumeralia caelo inhaerentia, cum eius ipsius motu congruere certis sedibus; T V, 69. (ea sidera) suis sedibus inhaerent et perpetuo manent; T 36.

statuae: illa divina virtus non statuas plumbo inhaerentes ... desiderat; R VI, 18.

stellae: f. astra.

stirpes: stirpes .. terrae inhaerent; N II, 83. tunica: cui (Herculi) cum Deianira sanguine Centauri tinctam tunicam induisset inhaesissetque ea visceribus; T II, 20.

vestis: quae (vestis) latere || lateri || inhaerens morsu lacerat viscera; T II, 20.

virtutes: quem ad modum cae (virtutes) semper voluptatibus inhaerent; F I, 68.

inhaerescō, hängen bleiben, haften: alqd.: ut (araneolae), si quid inhaerit, conficiant; N II, 123.

bestiola: provium etiam, ut ... in sordibus arium tamquam in visco (bestiola) inhaeresceret; N II, 144.

poetae: qui (poetae) ... audiuntur, leguntur, ediscuntur et inhaerescunt penitus in mentibus; T III, 3.

inhonestus, ehrlos, unfittig: si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum, pravum, flagitiosum, foedum; F III, 14.

inhonoratus, ungehört, ohne Ehrenamt: alqs: de contemnendo honore (agitur), nulli inhonorati proferuntur, et quidem propter id ipsum beatiores; T III, 57.

vita: sunt ... certa, quae de vita inhonorata et ingloria dici soleant; T III, 81.

inhorresco, wogen, erbeben: horum ¶ in severitatem dicitur inhoruisse primam civitatem; R IV, 6.

mare: interea prope iam occidente sole inhorrescit mare; D I, 24.

inhospitalitas, Ungeftlichkeit: est: ut inhospitalitas est; T IV, 25. ut inhospitalitas sit opinio vehemens valde fugiendum esse hospitem; T IV, 27.

inhumane, unnatürlich: dico: alios .. dicere aucto multo etiam inhumanius; Lae 46.
facio: inhumane feceris contraque naturae legem; O III, 30.

inhumanitas, Unfreundlichkeit: inportunitas .. et inhumanitas omni aetati molesta est; C 7.

inhumanus, unmenſchlich, graufam, roh, rüdfichtlos, unfreundlich, ungebildet: alqs: ut Terentianus Chremes non inhumanus, ... sic isti curiosi; F I, 3. inhumanus videatur incertia temporis; O I, 144. cum sit is inhumanus, qui non concedat; O III, 92.

alqd: quid est tam inhumanum quam eloquentiam ... ad bonorum pestem perniciemque convertere? O II, 51. usu .. urbis prohibere peregrinos sane inhumanum est; O III, 47.

lex: quibus (tabulis) ... haec (conubia) illi (xviri) ut ne plebei cum || plebi et || patribus essent, inhumanissima lege sanxerunt; R II, 63. negligentia: quae (manditia) fugiat agrestem et inhumanam negligentiam; O I, 130.

senes: moderati .. et nec diffidit nec inhumani senes tolerabilem senectutem agunt; C 7. spectaculum: crudele gladiatorum spectaculum et inhumanum non nullis videri solet; T II, 41.

testes: ator neque perantiquis neque inhumanis ac feris testibus; R I, 58.

virtus: non .. est inhumana virtus neque inhumana neque superba; Lae 50.

vox: quoniam .. illa vox inhumana et scelerata ducitur eorum; F III, 64.

inhumatus, unterdigt: alqs: Diogenes ... proci se iniecit inhumatus; T I, 104. difficile est non eos, qui inhumati sint, miseros iudicare; T I, 106. is (Alcibiades) cum esset proiectus inhumatus; D II, 143.

inicio, einwürfen, werfen, stürzen, erſeben, anlegen, einſchießen, verurtheilen: alqm: aequem sanari. quem in morbum inici (velit); T IV, 68.

amorem: amorem .. eis (civibus) otii et pacis iniecit; R II, 26.

animam: in quam (magnitudinem regionum) se iniciens animus et intendens; N I, 54.

frenum: ut iniecto eculi freno repente tactu exagitantur novo; T III, 67.

glebam: prius quam in os iniecta gleba est; L II, 57. iniecta gleba + tom et illis humatus est, et gleba vocatur; L II, 57.

humum: quos humus iniecta contexerat; L II, 57.

ignes: pater altitonans ... Capitolinis iniecit sedibus ignis; D I, 19. II, 45.

pallium: ei .. (Iovi) laneum pallium iniecit; N III, 83.

praesagitionem: inest in animis praesagitione intrinsecus iniecta atque inclusa divinitus; D I, 66.

stercus: se interfectum in planetrum a caupone || cop. || esse coniectum et supra stercus iniecit; D I, 57.

terrorem: quin etiam „ferae“, inquit Pacuvius, ... iniecto terrore mortis „horrescunt“; F V, 31. vincula: cuius (sapientis) etiamsi corpus constringatur, animo tamen vincula inici nulla possint; F III, 76 (75).

inimice, feindselig: qui inimice insectantur, repellendi (sunt); N I, 5.

inimicitia, Feindschaft, Gegnerschaft:

I. est: ut ... inimicitia (sit) ira ulciscendi tempus observans; T IV, 21. quae (inimicitiae) .. si tolerabiles erunt, ferendae || ferundae, al. || sunt; Lae 78.

existunt: ex quo inimicitias maximas saepe inter amicissimos exstitisse; Lae 34.

ohne Verb: iniuriarum, expunctionis, inimicitiae, indutiae, bellum, pax rursus; T IV, 76.

II. I. fero: I. I. est; Lae 78.

persequor: ut ... (L. Lucullus) admodum adulescens ... paternam inimicitias magna cum gloria est persecutus; A II, 1.

subicio: lubricis (subiecta sunt) ira, exarscenscia, odium, inimicitia, discordia .. T IV, 16. suscipio: inimicitias aut laborem aut emptus suscipere nolunt; O I, 28. cavendum erit, ne non solum amicitiae depositae, sed etiam inimicitias susceptae videantur; Lae 77.

2. convertio in, gigno ex: cavendum .., ne etiam in graves inimicitias convertant se amicitiae; ex quibus iurgia, maledicta, contumeliae gignantur; Lae 78.

III. stipendia: tamquam emeritis stipendiis libidinis, ambitionis, contentionis, inimicitiarum; C 49.

tempus: ferendum id Scipio potius quam inimicitiarum tempus cogitandum putabat; Lae 60.

inimicus, feindlich, feindselig, Feind, Gegner, Feindin: A. bei Substantiv: alqs: I. B.

alqd: cum docebimus ea, quae videantur esse utilia neque sint, quam sit virtutis inimica; O III, 96. huic divino muneri ac dono nihil tam esse inimicum quam voluptatem; C 40.

appetitus: quia (appetitus animi) sit sibi inimicus; F V, 28.

crudelitas: est .. hominum naturae ... maxime inimica crudelitas; O III, 46.

intemperantia: huic (temperantiae) inimica intemperantia omnem animi statum inflamat; T IV, 22.

motus: motus ... contrarios inimicosque rationi; T IV, 10. turbidi animorum ... motus, aversi a ratione et inimicissimi mentis vitaeque tranquillae; T IV, 34. cuius (voluptatis) motus ut quisque est maximus, ita est inimicissimus philosophiae; fr V, 81.

natura: nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut ..; T IV, 58.

pars: quo modo est conlatum || conlata || inter ipsos (haruspices), quae pars inimica, quae pars familiaris esset? D II, 28.

ratio: Cynicorum .. ratio tota est eicienda; est enim inimica vercediis; O I, 148.

res: tristis .. res est sine dabo, aspera, amara, inimica naturae; T II, 18.

rex: nostri consules regem inimicissimum ... monuerunt, ... ut caveret; F V, 64.

sententia: quae est tota Diodori vobis inimica sententia; Fa 13.

urb: a: duabus urbibus everis inimicissimis huic imperio; Lae 11.

voluptas: rationi (voluptas) inimica est; C 42.

vox: negabat (Scipio) ullam vocem inimiciorum amicitiae potuisse reperiri quam eius, qui dixisset ..; Lae 59.

B. affert: a. mase: I. I. dicit: cum ... dixisset ei (Lacedaemonio) quidam inimicus: „contentissime leges Lycurgi?“ T I, 100. illos (acerbos inimicos) verum saepe dicere, hos (dulces amicos) numquam; Lae 90.

merentur: melius de quibusdam acerbos inimicos mereri quam eos amicos, qui dulces videantur Lae 90.

spoliant: si ... inimici potentes suis virtutem praemiis spoliant; R III, 40.

2. sum: quis ... tam inimicus paene nomini Romano est, qui ...? P I, 4. -hinc hostis mi Albius, hinc inimicus; P I, 9. si quis ipse sibi inimicus est; P V, 28. quotiescumque dicitur ... quis ... sibi ... inimicus esse atque hostis; P V, 29. idem (Aelius Sertus) ... Zethum illum Patrum nimis inimicum doctrinae esse dicebat; R I, 30. qui nisi odissent patriam, nunquam inimici nobis fuissent; L II, 43. quis unquam tam audax, tam nobis inimicus fuisset, ut ...? L III, 21. ut ... cum civi alter contendimus, si est inimicus, aliter, si competitor; O I, 38. sunt alii ... veritatis cultores, fraudis inimici; O I, 109. cui res erepta est, est inimicus; O II, 79. quoniam ... modo quisquam amicus esse poterit ei [eius], cui se putabit inimicum esse posse; Lae 59.

II, I. appello: † appellet inimicus [et] etiam non appelletur is, qui cum telo fuerit? ... qui ...? P 31.

a. omnia: ut nostrum inimicum potissimum nomen; A II, 14.

poenior: cum multi inimicos etiam mortuos poeniunt; T I, 107.

puto: neque ... ut [ut] ille apud Terentium, ... inimicus ipse sibi putandus est; P V, 28.

ulciscor: cuius (rei publicae) inimicos ulcisci saepius non est reprehendum; O II, 50.

2. irascor: nec ... audiendi, qui graviter inimicis iracundum putabant; O I, 88.

III, I. calumnia: inimicorum calumnia triennio tardius quam debuerat triumphavit; A II, 3.

iniuria: quem (statum) neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactaret iniuria; P 17.

lis: benevolorum [benev.] concertatio, non lis inimicorum, iurgium dicitur; R IV, 8.

2. bellum cum: cum Celtiberis, cum Cimbris bellum ut cum inimicis gerebatur; O I, 38.

contentiones cum: in illis contentionibus, quae cum inimicissimis fiunt; O I, 137.

b. femin.: est ... temperantia libidinum iuicica, libidines autem consecretrices voluptatis; O III, 117.

e. neutr.: bgl. A. alqd.

inintellegens, vernunftlos: nihil esse eorum, quae natura cerneretur, inintellegens in intellegente in toto genere praestantius; Ti 10.

iniquitas, Ungleichheit, Unbilligkeit, Gärte: I. est: quae fuit eorum (deorum) tanta iniquitas, ut placari ... non possent; N III, 15.

II. interitico: nullis interitico iniquitatibus aut cupiditatibus; R I, 42.

suscipio, III. alqd: hereditatis spes quid iniquitas in serviendo non suscipit? P 39.

iniquus, ungleich, unbillig, nachteilig, ungerät, perfidig, feindselig: A. alqs: esse ... quam vellet iniquus (Pompaeus) poterat impune; P II, 57. Vesperem unam excludit ut iniquum; T IV, 73. -multi iniqui atque infideles regno, pauci benivolus inquit Aetius; O III, 84.

alqd: etiam iniquum est praescribere mihi te, quem ad modum a me disputari velis; T V, 15. qui velant quicquam agere, quod dubites aequum sit an iniquum; O I, 30. desitum est ... videri quicquam in socio iniquum; O II, 27. quod ... eos, quos ipse restituerat, ... egere iniquissimum esse arbitratur; O II, 81. in vita sibi quemque petere, quod pertineat ad usum, non iniquum est; O III, 42.

aequalitas: ipsa aequalitas est iniqua,

cum habet nullos gradus dignitatis; R I, 43. ea ... quae appellatur aequalitas, iniquissima est; R I, 53.

aequitas: cum ... par habetur bonos summa et infimis, ... ipsa aequitas iniquissima est; R I, 53.

animus: quod illi ferunt animo iniquo, qui ...; T II, 5. quod sapientissimus quisque aequissimo animo moritur, stultissimus iniquissimo; C 83.

enumeratio: est iniqua in omni re accusanda praetermissis bonis malorum enumeratio vitiorum quae selectio; L III, 23.

iudicium: cum Palamedem, cum Aiaceum, cum alios iudicio iniquo circumventos convenirem; T I, 98.

leges: duabus tabulis iniquarum legum additis; R II, 63.

selectio: [enumeratio].

vicissitudo: in sermone communi vicissitudinem non iniquum putet; O I, 134.

B. a. eiuro: eiuro, inquit ariditas, iniquum, hac quidem de re; P II, 119.

b. discerno: aequa iniqua, honesta turpia, utilia inutilia, magna parva (discernere) poterat; T V, 114.

postulo: * nisi iniquum postulo, arbitrato meo; P IV, 2.

initio, weihen, einweihen: alqm: reminiscere, quoniam es initiatus, quae traduntur mysteris; T I, 29. -neve quem initiatio nisi, ut adsoleat, Cereri Graeco sacro; L II, 21. excipis, credo, illa (sacra), quibus ipsi initiati sumus; L II, 36. gentes: omitto Eleusinem ... ubi initiatur gentes orarum ultimae; N I, 119. mulieres: ut ... initiantur ... (mulieres) eo ritu Cereri, quo Romae initiantur; L II, 37.

initium, Anfang, Ursprung, Grundstoff, Weis, Gottesdienst: I. abfolat: I. est: ex hac descriptione ... officii ipsius initium reperiebatur, quod erat in conversatione earum rerum, quae natura praescriberet; A I, 23. quae sint initia rerum, ex quibus nascuntur omnia; D II, 11. proficiscuntur: et appetendi et refugendi et omnino rerum gerendarum initia proficiscuntur aut a voluptate aut a dolore; P I, 42.

2. sum: Thales ... Milesius ... aquam dixit esse initium rerum; N I, 25.

II. nach Verben: I. accommodo: id ... initium esse naturae accommodatum; A II, 24. dicitur initia proponi necesse esse apta et accommodata naturae; P IV, 46.

adfero: quaerendi initium ratio attulit; A II, 26. ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sic exitum mors; T I, 91.

appello: initia ... ut appellatur (mysteria), ita re vera principia vitae cognovimus; L II, 36.

concedo: non quaero ex his (geometris) illa initia mathematicorum, quibus non concessis digitorum progressi non possunt; A II, 116.

constituo: constitui necesse esse initium, quod sapientia, cum quid agere incipiat, sequatur; A II, 34. initium ... ita constituit, ut ...; F III, 20.

declaro: Olympias ... secunda et sexagesima eadem Superbi regni initium et Pythagorae declaratum; R II, 28.

dico: illa initia est, ut e Graeco verum, elementa dicuntur; A I, 26. quam (iram) bene Ennius 'initium' dixit, 'insaniam'; T IV, 52.

do: his initiis est, ut ante dixi, seminibus a natura datus; P IV, 18.

duco: ita ex quattuor temporum mutationibus omnium ... initia causaeque ducuntur; N II, 49.

facio: initiis factis a P. Crasso et Appio Claudio: R I, 31.

ignoro: nec sapientem posse esse, qui aut cognoscendi [esse] initium ignoret aut extremum expectandi: A II, 29.

peto: iure ... gravissimi philosophi initium summi boni a natura petiverunt: F V, 33.

propono: [accommodo: F IV, 46. — quaero:] concedo. — reperio:] I, I, est; A I, 23.

sequor:] constituto: A II, 24.

sumo: quoniam ... tibi aliud dicendi initium sumendum est: L II, 1.

tenseo: sic et initium quaerendi et exitus percipiendi et comprehendendi tenetur: A II, 26.

trado: quorum vobis initium statusque tradetur a me; T I 41. ut interdum veteres illi sine vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes ... aliquid vidisse videantur; fr V, 95.

2. adhibeo: ut [iis] quattuor initiis rerum illis quintam hanc naturam ... non adhiberet; A I, 39.

3. convenio cum: ut extrema cum initiis convenirent; F II, 35.

loquor de: cum de rerum initiis omnique mundo locuti essent; F V, 9.

nascor ex:] I, I, est; D II, 11.

proficiscor ab:] a. I. proficiscor ab initio (4 St.) B. I, 6, 9, a. — ex: Pythagorei ex numeris et mathematicorum initiis proficisci volunt omnia; A II, 118.

progredior ab: Zenonem ... a communibus initiis progredientem; F IV, 45.

recurro in: (lunae) forma mutatur tum crescendo, tum defectibus in initia recurrendo; N II, 50.

III. nach Substantiven: 1. cognitio: quae (sapientia) ... initiorum causarumque cuiusque rei cognitione hoc pulcherrimum nomen apud antiquos adsequatur; T V, 7.

indagatio: inde est indagatio nata initiorum et tamquam seminum; T V, 69.

selectio: quorum (initiorum) ex selectione virtus possit exsistere; F IV, 46.

2. spatium ad: quantum spatium aetatis maiores [nostri] ad senectutis initium esse voluerunt, tantus ...; C 60.

IV. Hauptab: 1. induci: his initiis inducti omnia vera diligimus; F II, 46.

locupletari: (rationem) ipsis initiis naturae et lotius perfectione vitae locupletatam; F II, 38.

nam Sed: primum, quod initio dixisti, videamus quale sit; A II, 72. Chius Metrodorus initio libri, qui est de natura: „nego“ inquit „scire nos ...“; A II, 78. hanc initio institutionem confusam (animam) habet et incertam; F V, 24.

si, ut initio dixi, simul atque ortus esset, se quisque cognosceret; F V, 41. si, ut initio concepsisti, turpitudine peius est quam dolor; T II, 31.

haec sunt illae librae stirpium, quas initio dixi, persequendas; T III, 84. an ... oblitus es, quid initio dixerim? N II, 2. quoniam coepi scire agere, atque initio dixeram; N II, 23. providentia deorum mundum et omnes mundi partes et initio constitutas esse et omni tempore administrari; N II, 75. initio belli Marsici et decorum simulacra sudavisse, et ...; D I, 99. id ... tenetote, quod initio dixi; R II, 57. tecta ... unde aut initio generi humano dari potuissent aut postea subvenire [subveniri]? O II, 13. ita fit verum illud, quod initio dixi; Lae 65.

2. ab: minime mirum est primo nos sapientiae commendari ab initiis naturae, post ...; F III, 23. — in his studiis ab initio versatus aetatis; O II, 4.

iniucunditas, Unangenehmtes: ne quid habeat iniucunditatis oratio; N II, 138.

iniucundus, unangenehm: aliquid post annalis pontificum maximorum, quibus nihil potest esse ieiunius [iniucundus, al.]; L I, 6.

labor: quos offendit noster minime nobis iniucundus labor; F I, 3.

iniuratus, unverteibigt: scite ... Euripides: iuravi lingua, mentem iniuratum gerens; O III, 108.

iniuria, Unrecht, Rechtsverletzung, Gewaltthat, Beleidigung, Kränkung, Entehrung: 1. abfolat: I. dat: reditum mihi gloriosum iniuria tua dedit; P 29.

exardescit: nisi quaedam admodum intoleralibilibus iniuria exarsit; Lae 76.

existunt: existunt etiam saepe iniuriae calumnia quadam; O I, 33.

labefactat: quem (statuum) neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactat iniuria; P 17.

occurrunt: quocumque adspexisti, ut furiae sic tuae tibi occurrunt iniuriae, quae te suspirare libere [suspirare] non uonunt; P 18.

pervenit: pervenisse ad me (iniuriam) numquam putavi; P 28.

proficiscuntur: illae ... iniuriae ... saepe a metu proficiscuntur; O I, 24.

sinunt:] occurrunt.

ohne Verb: „iniuriae, suspiciones, inimicitiae, indutiae, bellum, pax rursum“; T IV, 76.

2. Prädicat: ex quo illud „sumum ius summa iniuria“ factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33.

III. nach Verben: 1. accipio:] accipio, III. iniuriam (6 St.) B. I, 6, 23, b.

adiungo: ita ad impetentem in deos in homines adiunxit iniuriam; N III, 84.

adiuvo: qualis habendus est is, qui non modo non repellit, sed etiam adiuvat iniuriam? O III, 74.

cogito: utrum perturbatione aliqua animi ... an consulto et cogitata fiat iniuria; O I, 27.

coniungo: nec ... rectum est cum amicis aut bene meritis consociare aut coniungere iniuriam; F III, 71.

conligo: cum calamitates clarissimorum virorum iniuriaeque iis ab ingratis impositas civibus colligunt; R I, 4.

consocio:] coniungo.

defendo: si is, qui non defendit iniuriam neque propulset, cum potest, iniuste facit; O III, 74.

]. 3. obsesto. diiudico: nec solum ius et iniuria natura diiudicaretur, sed omnino omnia honesta et turpia; L I, 44.

excepto, expecto: neque (esse) liberi ... expectare [exceptare] sapienti non ferendas iniurias; R I, 9.

facio:] facio, III. iniuriam (18 St.) 6. 17, a. fero:] fero, III. iniuriam (5 St.) 6. 41, b.

fugio: fugienda semper iniuria est; O I, 25.

facio, immitto: iactam et immisam a te nefariam in me iniuriam semper duxi; P 28.

impono:] conligo.

infero:] infero, II. iniuriam (4 St.) 6. 300, a. odi: vana, falsa, fallentia odium, ut fraudem, perurium, malitiam, iniuriam; F II, 46.

patior: secundum (est) nec facere nec pati (iniuriam); R III, 23. ut is in culpa sit, qui faciat, non, qui patiatur iniuriam; Lae 78.

propulso: qui ab iis, quibus infertur, si possunt, non propulset iniuriam; O I, 23. magna-

nimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant iniuriam; O I, 65.

relinquo: iniurias fortunae, quas ferre nequeas, defugiendo relinquo; T V, 115.

repello: f. adiuvato.

supero: varietates .. iniuriaeque fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita exsuperabat; F IV, 17.

ulticor: Etruscorum iniurias bello est ultus; R II, 82.

2. paenitet: haud scio an satis sit eum, qui laeserunt, iniurias suae paenitere; O I, 33 (34).

3. obistito: qui .. non defendit nec obistit, si potest, iniuriae; O I, 23.

4. abstineo: qui impunitate et ignorantia omnium proposita abstinere possit iniuria; O III, 72.

prohibeo: qui eam prohiberet iniuria tenuiores; O II, 41.

5. abstineo ab: qui, ne malum habeat, abstinet se ab iniuria; F II, 71.

alio in: alterius (mens aletatur) in caede et in iniuriis cum et diurno et nocturno metu; T V, 66.

arceo ab: quodam homines ab iniuria poena, non natura arcere deberet; L I, 40.

contendo pro: ne quid contra aequitatem contendas, ne quid pro iniuria; O II, 71.

facio ad: quod ne liceret fieri ad alterius iniuriam, lege manserunt; T IV, 4. — ex: quos ius ex iniuria lex facere possit? L I, 44.

sum in: plus .. in ipsa iniuria detrimenti est quam in iis rebus emolumentis, quae pariuntur iniuria; F I, 53.

III. **nach Subjectiven:** I. plenus: quae .. ipsa lex .. in mulieres plena est iniuriae; R III, 17. hoc iter vitae tam confragrosam putamus, tam plenum iniuriarum ac miseriarum atque laborum; fr IX, 17.

2. tardus ad: ut ... ceteri sint ad iniuriam tardiores; O I, 33 (34).

IV. **nach Substantiven:** I. alqd: f. **facio**, III. iniuriam; F V, 25. T III, 65. O III, 92 (E. 17, b).

cogitatio: dubitatio cogitationem significat iniuriae; O I, 30.

cura: facile iniuriarum omnium compensarem curam et molestiam; R I, 7.

genus: propter hoc iniuriae genus Lacedaemonii Lysandrum ephorum expulerunt; O II, 80.

molestia: f. cura.

recordatio: civitas recordatione superbiae Tarquianii multarumque iniuriarum et ipsius et filiorum .. iusit; R II, 46.

regula: ea (lex est) iuris atque iniuriae regula; L I, 19.

suspicio: ut nulla sit in iis (hominibus) fraudis iniuriaeque suspitio; O II, 33.

2. adiutores ad: ut (amici) ... adiutores essent ad iniuriam; Loe 35.

causa ad: ut ne ... hanc causam habeat illud ad iniuriam; O III, 31.

V. **ImRemb:** I. accidere: non iniuria sibi illud accidere; N III, 89.

accusare: quem (Platonem) non iniuria Dicearchus accusat; T IV, 71.

adficio: quod .. nullis praesidiis saepti multis afficiuntur iniuriis; O II, 39.

audire: quod (M. Crassus) male audiebat, etiamsi, ut mihi videbatur, iniuria; T V, 116.

commoveri: animi aegritudo fortunae magna et gravi commota iniuria; N I, 9.

delectare: quarum (stellarum) te cursus aequales aeternique delectabant, nec merchule iniuria; N III, 23.

fieri: quod in seruo necando, si id sit iniuria, semel peccatur; P 25.

laborare: misericordia est aegritudo ex miseria alterius iniuria laborantis; T IV, 18.

laccessi: ut ne cui quis noceat nisi lacessitis iniuria; O I, 29. qui .. noceat nemini nisi lacessitis iniuria; O III, 76.

laedere: ut ira sit libo poeniendi eius, qui videatur laesisse verberat; T IV, 21.

pari: f. II, 5. sum in.

pellit: princeps huius civitatis Phalerus Demetrius cum patria pulsus esset iniuria; F V, 54.

teneri: quam diu imperium populi Romani beneficis tenebatur, non iniuriis; O II, 26.

verberare: aeque peccat, qui parentem et qui servum iniuria verberat; F IV, 76.

videri: maxime iustitia ... mirifica quaedam multitudini videtur, nec iniuria; O II, 38.

2. ob: cum ... mulier .. pudens ... ob illam iniuriam sese ipsa morte multavisset; R II, 46.

per: inest .. in tali liberalitate cupiditas plerumque rapiendi et auferendi per iniuriam; O I, 44.

sine: quae .. cupiditates a natura proficiuntur, facile explentur sine ulla iniuria; F I, 53.

ut bestias homines uti ad utilitatem suam possent in iniuria; sine iniuria; F III, 67. sine iniuria (rem publicam geri) non posse; R II, 70. ut sine iniuria in pace vivatur; O I, 35. modo id facere possit sine iniuria; O I, 48. quod tam longo spatio multa hereditatibus, multa emptionibus, multa dotibus tenebantur sine iniuria; O II, 81.

quod sine alterius iniuria fiat; O III, 42. et parenti non nunquam adimi vita sine scelere potest et seruo saepe sine iniuria non potest; P 24.

iniuriosus, ungered̄t: alqs: quod ... primum in eo peccant, quod iniuriosi sunt in proximis; O I, 44.

vita: quodsi poena [[si poena]], si metus supplicii, non ipsa turpitudine deterret ab iniuriosa facinerosaque vita; L I, 40.

iniurius, ungered̄t: negat (Hecato), quia sit iniurius; O III, 89.

iniussus, ohne Erfd̄t: decedo: vetat .. Pythagoras iniussu imperatoris, id est dei, de praesidio et statione vitae decedere; C 73.

demigro: vetat .. dominans ille in nobis deus iniussu hinc non suo demigrare; T I, 74.

facio: iniussu ... populi senatusque (pacem) fecerant; O III, 109.

lego: ut ... iniussu senatus ne legantur quidem libri; D II, 112.

migro: nec iniussu eius, a quo ille (animus) est volis datus, ex hominum vita migrandum est; R VI, 15.

regno: post eum Servius Tullius primus iniussu populi regnavisse traditur; R II, 37.

iniuste, ungered̄t, unred̄t: adimo: si plures sunt ii, quibus iniuste datum est, quam illi, quibus iniuste adeptum est; O II, 79.

consequor: qui id iniuste consecutus sit; O III, 84.

facio: neque homini infanti aut impotenti iniuste facta conducunt; F I, 52. quam multa .. iniuste fieri possunt! F II, 57. qui iniuste impetum in pompam facit; O I, 23. nihil iniuste, nihil libidinosae, nihil incontinentes esse faciendum; O III, 37. Brutus ... poterat videri facere id iniuste; O III, 40. quaero, ... num (venditor) id iniuste aut improbe fecerit; O III, 54. si is, qui non defendit iniuriam neque propulsat, cum potest, iniuste facit; O III, 74.

impero: nulla est tam stulta civitas, quae nou iniuste imperare malit quam servire iuste; R III, 28. Lacedaemonios iniuste imperantes nomine repente omnes fere socii deseruerunt? O II, 26. quae si populo Romano iniuste imperanti accidere poterunt; O II, 29.

praesum: cum ... triguata viri illi urbi iniustissime praefuerunt; R III, 44.

vivo: quos (motus animi) qui ratione rexerit, iuste vixerit, qui autem iis se dederit, iniuste; Ti 44.

utor: non novam potestatem nactus // uanctus // sed, quam habebat, nusq; iniuste; R II, 51.

iniustitia, Ungerechtigheit: l. est: omnium insipientiam, iniustitiam, alia vitia similia esse; F IV, 21.

omne Verb: totius . . . iniustitiae nulla capitalior quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni esse videantur; O I, 41.

II, l. a. probo: utrum moderatas perturbationes adprobent an moderatam iniustitiam; T IV, 42.

fugio: iniustitiam et intemperantiam cum dicimus esse fugienda propter eas res, quae ex ipsis eveniant; F III, 39.

2. sum: qui propter avaritiam clam depositum non reddidit, quod est iniustitiae; T III, 17.

3. vaco: ipsius animi (incommoda subire), quae vacent iustitia // iniustitia //; O III, 28.

4. evenio ex: f. l. fugio.

exorior ex: horum (xvirum) ex iniustitia subito exorta est maxima perturbatio; R II, 63.

sum in: in eadem sunt iniustitia, ut si in suam rem aliena convertant; O I, 42.

III. genus: iniustitiae genera duo sunt, unum eorum, qui inferunt, alterum eorum, qui . . . non propulsant iniuriam; O I, 23. qui altero genere iniustitiae vacant, in alterum incurrunt; O I, 29. quando // quoniam // . . . duobus generibus iniustitiae propositis adiunximus causas utriusque generis; O I, 29.

semina: iniustitiae . . . intemperantiae, timiditatis quae semina essent? N III, 71.

IV, l. concidere: vides unius iniustitia concidisse genus illud totum rei publicae; R I, 64.

pari: nullum iniustitia partum praemium tantum (esse), semper ut timeas; R III, 26.

2. in: in omni iniustitia permultum interest, utrum . . .; O I, 27.

iniustus, ungerecht: A. alqs: qui id (ius civile) conservaret, eum iustum, qui migraret, iniustum fore; F III, 67. quae (iustitia) . . . ita dicit dupliciter esse te iniustum, cum . . .; T III, 36. miser ergo Archelaus? — certe, si iniustus; T V, 35. si fuerit is, qui haec habet, iniustus, intemperans, timidus; T V, 45. eundem . . . (Dionysium quise) maleficum natura et iniustum; T V, 57. uemo est iniustus; L I, 40. quam (legem) qui ignorat, is est iniustus; L I, 42. eam (opinionem iustitiae) si non habebunt, [iniusti habebuntur]; O II, 39.

alqd: essent insta et iniusta eadem omnibus; R III, 13. id . . . iniustissimum ipsum est, iustitiae mercedem quaerere; L I, 49. quae . . . augur iniusta nefasta, vitiosa dira defixerit // deixerit //, irrita infectaque sunt; l. II, 21. quo (privilegio) quid est iniustus? L III, 44. intellegat nihil nec expedire nec utile esse, quod sit iniustum; O III, 76. id quam iniustam in patriam et quam turpe // [et quam inutile] // esset, non videbat; O III, 82.

bellum: ut omne bellum, quod deumiatum indictumque non esset, id iniustum esse atque inipium iudicaretur; R II, 31. illa iniusta bella sunt, quae sunt sine causa suscepta; R III, 35.

cupiditas: propter iniustam dominatus cupiditatem; T V, 58.

derelictio: communis utilitatis derelictio contra naturam est; est enim iniusta; O III, 30.

do miuatus: simul atque . . . se inflexit hic rex in dominatum iniustiore; R II, 48.

dominus: illi iniusto domino atque acerbo aliquam diu in rebus gerundis prospera fortuna comitata est; R II, 44.

impetus: saepe . . . populi impetum iniustum auspiciis di immortales represserunt; L III, 27.

igum: depulit a civibus suis iniustum illud durae servitutis igum; R II, 46.

iussa: qui perniciosa et iniusta populis iussa descriperint; L II, 11.

res: facillime . . . ad res iniustas impellitur, ut quisque altissimo animo est, gloriose cupiditate; O I, 65. rebus iniustis iustos maxime dolere; Lae 47.

rex: cum rex iniustus esse coepit; R I, 65. tyranni; nam hoc nomen Graeci regis iniusti esse voluerunt; R II, 49. ille . . . semper impendebit timor, ne rex . . . existat iniustus; R II, 50. occurrit animis rex etiam iniustus; R III, 47. non . . . de iniusto rege nihil loquimur; nunc; R III, 47.

servitus: ex hac maxima libertate tyrannus gignitur et illa iniustissima et durissima servitus; R I, 65. est . . . genus iniustae servitutis, cum ii sunt alterius, qui sui possunt esse; R III, 37.

vituperatio: quam (verecundiam) natura homini dedit quasi quandam vituperationis non iniustae timorem; R V, 6.

B, l. sunt: iniusta, atq; turpia, sic indecora (sunt); O I, 94.

II. distinctio: est lex iustorum iniustorumque distinctio ad illam antiquissimam . . . expressa naturam; L II, 13.

inlabor (ill.), *ἰναλόγηται, ἴδι εἰσδησίχεν*:

alqd: quo primum inlabuntur ea, quae accepta sunt ore; N II, 135.

pernicities: quam sensim pernicities inlapsa in civium animos malis studiis malisque doctrinis repente totas civitates everteret; L II, 39.

voluptas: quae (voluptas) ad eos (semitas) cum suavitate afflueret et illaberetur; F I, 39.

inlacrimo(r), weinen, beweinen: I.

alqs: qui (Milo Crotoniates) . . . aspexisse lacertos suos dicitur inlacrimansque dicens, "at hi quidem mortui iam sunt"; C 27.

II. morti: cuius (Socratis) morti inlacrimari soleo Platonem legens; N III, 82.

pestibus: nato, inlacrima patris pestibus; T II, 21.

inlecebra (ill.), *Unreizung, Lohung*: I.

sum: quae (voluptas) etsi est inlecebra turpitudinis, tamen . . .; L I, 31. quae (voluptates corporis) vere . . . a Platone dictae sunt inlecebrae esse atque escae malorum; fr V, 81.

II. habeo: habet . . . amicitias ipsa vel sumptuosas vel desidiosas inlecebras multas cupiditatum; R II, 8.

III. excitari: stepra . . . et adulteria et omne tale flagitium nullis excitari aliis inlecebris nisi voluptatibus; C 40.

impediri: ne blanditiis eius (voluptatis) inlecebrisque impediatur disputandi severitas; F III, 1. incendere: (libidines) ad omne facinus impellunt eos, quos inlecebris suis iucenderunt; R VI, 1. invitari: quod invitabantur inlecebris blandis voluptatibus; T IV, 6.

trahere: sed oportet inlecebris ipsa virtus trahat ad verum decus; R VI, 25. . .

inlepidus, unfein, ungart: «parentem habere verum, inlepidum, in liberos difficilem»; N III, 72.

inliberalis, unebel, unpossend, unanständig: genus: unum (iocandi genus) inliberalis, petulans, flagitiosum, obscenum; O I, 104.

iocus: facilius .. est distinctio ingenui et inliberalis ioci; O I, 104.

labor: non .. illum (viciuum) ab industria, sed ab inliberali labore deterret; F I, 3.

quaestus: inliberalis .. et sordidi quaestus mercenarium omnium; O I, 150.

inliberalitas, Rargheit: ut inliberalitatis avaritiaeque absit suspicio; O II, 64.

inliberaliter, unebel: ut me sic audiat, ... ut unum e locatis patris diligentia non inliberaliter institutum; R I, 36.

inlicio, antoden, verlöden, verführen: coniugem: «qui non sat habuit coniugem inlece in stuprum»; N III, 68.

libidinem: cum libido ad id, quod videtur bonum, inlecta et inflammata rapiatur; T IV, 12.

inlicitator, Scheinfäufer: non inlicitatorem || licitatorem || venditor ... apponet; O III, 61.

inlido, anstoßen: ut Prometheus ille Aeschyli ... respondit: «siquidem qui tempestivam medicinam admovent non adgravescens volnus inlidat manu»; T III, 76.

inligo, binden, bestrafen, anbringen, verwideln, verfriden: alqm: «ipse inligatus peste interior || interemor || textili»; T II, 20.

ambitus: in eo (corpore) influente atque effluente animi divini ambitus inligabant; T I, 47.

motus: cum Archimedem lunae, solis, quinque errantium motus in sphaeram inligavit; T I, 63.

personas: qui serphasum eius modi nolint personas tam graves inligari; A II, 6.

inliquefacio, in Flüss bringen: cuneolos: crebris quasi cuneolis inliquefactis unum efficiebant ex omnibus corpus; T I, 47.

voluptates: quae sunt omnes unius generis ad perfundendum animum tamquam inliquefactae voluptates; T IV, 20.

inlucesco, aufleuchten, anbrechen: dies: f. dies, I, 1. inlucescit (4 Et.) B. I, C. 702. a. sol: cum .. tertio die sol inlucescit; N II, 96.

inludo (ill.), verspotten, zum Besten haben: l. absolut: f. II. alqm; Lae 99.

II. alqm: ut ... spoliati magnis quibusdam bonis, inlusi destituitque videamur; T I, 95. ut is, qui inlusus sit, plus vidisse videatur. quid autem turpius quam inludi? quod ut ne accidat, magis cavendum est. ut me hodie ante omnes comicos stultos senes versarisi atque inluserisi || eluserisi || lautissime; R I, 20.

artem: perigine eam, Laeli, artem inludere, .. in qua excellis ipse? R I, 20.

dialecticam, al.: tum || tunc || pseudomonon et soritam et totam dialecticam aut illudis aut increpas || increpas ||; fr V, 55.

senes: contemni se (senes) putant, despici, inludi; C 65.

inlumino, befeuchten: ut ... ab eo .. (Sole) Luna inluminata gravitates et partus adferat; N II, 119.

industria (ill.), hell, glänzend, strebsend, beutlich, klar, offenbar, berühmt, ausgezeichnet: A. alq: Panætius ... fuit .. in altero genere mitior, in altero illustrior; F IV, 79.

alqd: si ea, quae dixi, sole ipso illustriora et clariora sunt; F I, 71. in omni .. honesto ... nihil est tam illustre ... quam coniunctio ... F V, 65. nihil mathematicis industriis; T I, 5. mihi .. ne haec quidem notiora et illustriora carere vi divina videntur; T I, 64. sunt illustriora, quae publice sunt; R III, 24.

Ara: (Centaurus) «industrem truculentus cedit ad Aram»; N II, 114.

candor: solis ... candor illustrior est quam ullius ignis; N II, 40.

causae: cansarum industrium, quascunque defendi, nunc cum maxime conficio orationes; C 88.

conspetus: videamus animi partes, quarum est conspectus illustrior; F V, 48.

corpus: «hanc (Cassiepinam) .. illustri versatur corpore propter Andromedam»; N II, 111. «hanc Arias legit ... Flamini illustri tangentem corpore ripas»; N II, 114.

domicilia: qui sub terra semper habitavissent bonis et illustribus domiciliis; N II, 95.

exempla: plurimis nostris exemplis usus es, et iis quidem claris et illustribus; D II, 8.

facies: hos esse deos, quorum insignem vim et industrem faciem videremus; N II, 80.

facta: de clarorum hominum factis illustribus et gloriosis satis hoc loco dictum sit || est ||; F I, 37.

homines: videor tibi non ... nominare modo illustres homines, sed etiam || sed || imitari numquam nisi clarum, nisi nobilem? A II, 75. est ... valde decorum patere domus hominum illustrium hospitibus illustribus; O II, 64. genus .. hoc sermonem positum in hominum veterum auctoritate, et eorum industrium; Lae 4.

hospites: f. homines; O II, 64.

laudes: quorum ad popularis illustris laudes has etiam minus notas ... adtingimus; A II, 6.

locus: ostendebat .. Karthaginiem de excollo et pleno stellarum illustri et claro quodam loco; R VI, 11.

nomen: quamvis ... sit eius (Themistocles) nomen quam Solonis industria; O I, 75.

oratio: orationem nullam putabant illustriorem ipsa evidenter reperiri posse; A II, 17. his de rebus et splendida est eorum et illustri oratio; F V, 11.

personae: illustribus in personis temporibusque exempla hominum rerumque desinio; R II, 55.

ratio: his rationibus tam certis tamque illustribus opponuntur ab iis, qui contra disputant, primum labores; R I, 4. haec civilis (vitae ratio) laudabilis est certe et illustrior; R III, 6.

res: || in || illustribus .. rebus insistis; A II, 94. earum etiam rerum auctoritatem se, quae illustriores videantur, amittere; A II, 128. Epicurus ... de (re) illustri et facili et iam in vulgus pervagata loquitur; F II, 15. ut nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem satis ornatus posse accedere; F V, 7. nec ... ita disseram de re tam illustri tamque nota, ut ...; R I, 38. non committam, ut non sit illustrior illa ipsa res ... quam oratio mea; R I, 38.

signum: «haec (Capra) est magno atque illustri praedita signo»; N II, 110.

somnium: quaero .., cur Alexander tam illustre somnium, tam certum, nec hauc eidem inludis; D II, 141.

spicum: «spicum illustre tenens splendenti corpore Virgo»; N II, 110.

stella: sin illustri et perlicida stella apparuerit; D I, 130.

fabulae: quamquam et apud Herodotum ... et apud Theopompum sunt innumerabiles fabulae; L I, 5.

flammae: ex aethere .. innumerabiles flammae siderum existunt; N II, 92.

formae: si innumerabiles unius et viginti formae litterarum ... aliquo coiciantur; N II, 93.

individua: cum infinita simillarum imaginum series speciesque ex innumerabilibus individuis existat; N I, 49.

laudes: cum ea res innumerabilibus officiis et laudibus contineretur; O III, 77.

libidines: quae (libidines) sunt innumerabiles; R I, 60.

linguae: quae (linguae) sunt innumerabiles; T V, 116.

milia: cur .. non secenta milia esse mundorum, sed innumerabilia ausus es dicere? N I, 96.

mundi: sis Democritum dicere innumerabiles esse mundos; A II, 55. ut inter eos (mundos) nihil prorsus interest, et eos quidem innumerabiles; A II, 55. innumerabilia ... alios dissimiles alios eiusdem modi mundos esse? A II, 125. infinito ipsa ... tota ab illo (Democrito) est, tam innumerabiles mundi; F I, 21. qui innumerabilia mundos infinitasque regiones ... mente peragrasset; F II, 102. eos .. (deos) innumerabiles esse mundos; N I, 25. in mundi, credo, (veritas est) innumerabilibus; N I, 67. ut innumerabilis natura mundos effectura sit, efficiat, effecerit; N I, 53.

innumerabiles .. mundos alios aliarum esse formarum; N II, 48. innumerabiles potius (mundos) in omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94. recte .. unum mundum diximus, an fuit plures aut innumerabiles dicto melius? T I, 12. f. alq; A II, 55.

numerus: nomen non magnus numerus ne in pontificia quidem uostris, deorum autem innumerabilis; N I, 84.

officia: f. laudes.

oracula: collegit innumerabilia oracula Chryppus; D I, 37.

peccata: ex quo nascuntur innumerabilia peccata; O I, 91.

philosophi: in qua (perpetua peregrinatione) aetates suas philosophi nobilissimi consumpserunt, Xenocrates, Crantor, ... innumerabiles alii; T V, 107.

praesensiones: sunt innumerabiles praesensiones non fortitae; D II, 109.

res: eo cum accessit ... rerum .. innumerabilium multitudo; A II, 30. in quibus (animi partibus) inest memoria rerum innumerabilium, in te quidem infinita; F II, 113. habet (animus hominis) primum memoriam, et eam infinitam rerum innumerabilium; T I, 57. quod iam pueri ... ita celeriter res innumerabiles arripiant, ut ...; C 78.

responsa: quid ego haruspicum responsa commemorem (possum equidem innumerabilia), quae ...? D II, 52.

saecula: cur mundi aedificatores ... innumerabilia saecula dormierint; N I, 21. eandem artem etiam Aegyptii longinquitate temporum innumerabilibus paene saeculis consecuti putantur; D I, 2. cum ... casus .. innumerabilibus paene saeculis in omnibus plura mirabilia quam in somniorum visis effecerit; D II, 147. ea .. (querens), ut ait Scaevola de fratris mei Mario, scanescet saeculis innumerabilibus; L I, 1 (2).

sidera: sidera ... innumerabilia caelo inbaerentia cum eius ipsis motu congruere; T V, 69.

somnia: quo modo isti ... non ex multis (somnia) potius unam fidem derogent quam ex uno innumerabilia confirmant; D II, 146.

stellae: quas (stellas) tu innumerabiles in deorum numero reponbas; N III, 23.

varietates: somnia observari possunt? quoniam modo? sunt enim innumerabiles varietates; D II, 146.

vir: omitto innumerabiles viros, quorum ..; R I, 1.

utilitates: enumerari .. non possunt ... utilitates quae artes, al. ut denique innumerabiles ad victum et ad vitam necessariae; N II, 132.

B, M, I. nascuntur: quod .. tempus, quo non innumerabiles nascuntur ut nascuntur? D II, 97.

sunt: innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus, honoribus ...? A II, 125.

utuntur: qua (calliditate) perpauci bene utuntur, ... innumerabiles autem improbe utuntur; N III, 75.

II. reperio: reperiam multos, vel innumerabiles potius; F II, 28.

B, I. nascuntur: innumerabilia nascuntur, quibus implentur iuris consultorum libri; L II, 48.

possunt: f. II. dico. traho.

significant: an ea, quae dixi, et innumerabilia, quae collecta habent Stoici, quicquam significant nisi acumen hominum? D II, 145.

sunt: ne plura complectar (sunt enim innumerabilia); F II, 118. innumerabilia sunt, ex quibus effici ... possit ...; N III, 84. sunt .. eius generis innumerabilia; D I, 71. II, 107.

II. dico: innumerabilia dici possunt in hanc sententiam; F III, 38.

facio: quae .. omnia et innumerabilia praeterea ... qui fecerint; F V, 64.

traho: ex insanorum ut ebriorum visis innumerabilia coniectura trahi possunt, quae futura videantur; D II, 121.

video: haec et innumerabilia ex eodem genere qui videat; N II, 12.

innumerabilitas, ἄριθμῶς, ἀρίθμητος

Rege: I. facit, al.: innumerabilitas, inquit, suppeditat atomorum. num eadem ergo ista facit, ut sint omnia sempiterna? N I, 109.

II. dico: (Epicurus) dicit eandem, atomos, ... infinitatem locorum innumerabilitatemque mundorum; N I, 73.

innumerabiliter, ἀριθμητῶς

in qua (aeternitate) cum paene innumerabiliter res eodem modo evenirent isdem signis antegressis; D I, 25.

inopia, Πενία, ἄρμη, ἄρμη, ἄρμη: I. nascor ex:

quam (amicitiam) ex inopia atque indigentia natam voluit; Lac 29.

II. I. circumveniri: qui aequo vir bonus multis modis esset, ut Ennii Alcaei, circumventus morbo, exilio atque inopia; F IV, 62.

constitui: vestrum .. otium negotii inopia, non requiescenti studio constitutum est; O II, 2.

enecari: ea .. parte animi, quae voluptate alitur, nec inopia enecta nec satietate affluentibus affluentibus; D I, 61.

tardus: redemptor ... non inertia aut inopia tardior fuit, sed ...; D II, 47.

2. in: qui in amore summo summaque inopia suave esse dicit sparentem habere avaram; N III, 72. in Rhodiorum inopia et fame summaque annonae caritate; O III, 50. nec .. in summa inopia levis esse senectus potest ne sapientia quidem; C 8.

propter: utrum propter inbecillitatem atque inopiam desiderata sit inicitia, ... an ...; Lac 26.

inopinatus, ἀπροσμετρητός: A. alqd. hoc

.. fero tum habemus in promptu, nihil oportere inopinatum videri; T III, 55. qui (sapientia) semper animo scis excubat, ut ei nihil improvisum accidere possit, nihil inopinatum, nihil omnino novum; T IV, 37. nihil, cum acciderit, admirari, ut inopinatum ac novum accidisse videntur; T V, 81. nec hoc tam re esse quam dicta inopinatum atque mirabile; P 35.

B. I. accidit, II. aliquid: sunt qui satis putent ostendere nihil inopinati accidisse, ut *Cyrenaeici*; T III, 76.

III. ex: ut in araneolis aliae quasi rete texunt, ... aliae autem ex inopinato observant; N II, 123.

inops, ἄσπιλος, μακίφος, ἀρμ, βάρησις; A. avari; improbi et avari ... non modo non copiosi ac divites, sed etiam inopes ac pauperes existimandi sunt; P 52.

Graecia: o verborum inops interdum, quibus abundare to semper putas, Graecia; T II, 35.

improbi: f. avari.

lingua: Latinae linguam non modo non inopem ... sed locupletiore etiam esse quam Graecam; F I, 10. quod nobis in hac inopi lingua non conceditur; F III, 51.

multitudo: cum premeretur inops multitudo ab iis, qui maiores opes habebant; O II, 41.

tyranni: intellegitur, quam fuerint inopes (tyranni) amicorum; Lae 53.

vir: quis est ... qui inopis et optimi viri causas non anteponeat in opera danda gratiam fortunati et potentia; O II, 69.

B. I. habet, al.: inops ille, si bonus est vir, etiam si referre gratiam non potest, habere certe potest; O II, 69.

quaerunt: ut ... magis amicitiarum praesidia quaerant ... inopes quam opulentes; Lae 46.

II. admonet: quomodo multi inopes digni praedictis deorum nullo solamio ad thesaurum referendum admonentur; D II, 134.

defendit: sin autem inopem, probum tamen et modestum (defenderis); O II, 70.

inordinatus, ungeordnet, Unordnung; quicquid erat, ... id ... (deus) ex inordinato in ordinem adduxit; T I 9.

in- f. imp-

inquam, sagen, sprechen, antworten, fragen; inquam: quasi ... ipse induci loquentis, ne inquam et inquit? sapientis interponeret; Lae 3. — et ego: ista quidem, inquam, Varro, iam diu expectans non audeo tamen flagitare; A I, 3. tum ego: sunt, in, ista, Varro; A I, 9. quod audio, quamam, in, de re? A I, 13. quid? ergo, in, Antiochio id magis henerit, nostro familiari? A I, 13. et simul: adsidamam, in, si videtur; A I, 14. quid me, in, putas? A I, 18. tu vero, in, Varro, bene etiam meritus mihi videris de tua civitas; A I, 26. nos vero volumus, in, ut pro Attico etiam respondeam; A I, 33. mihi vero, in, videtur; A I, 35. comprehendit — (feretis hoc? nos vero in); A I, 41. breviter sane ... exposita est, in, a te, Varro, ... ratio; A I, 43. tum ego: cum Zenone, in, ... Arcesilas sibi omne certamen cum Zenone, in, 44. non nunquam, veri simile est non, inquam v. a. sit, al. ||; A II, 48. optime, in; A II, 148. habeo, in, sententiam tuam; A II, 148. teneo te, in; A II, 148. „gaude“, in, „Tite“; F I, 9. vide, quantum, in, fallare Torquate; F I, 15. nisi mihi Phaedrum, in, neantium ... putas; F I, 16. principio, in, in physica, quibus (Epicurus) maxime gloriatur, primum totus est alienus; F I, 17. haec igitur Epicuri non probo, in; F I, 26. fieri, in,

Triari, nullo pacto potest, ut ...; F I, 27. an me, in, nisi te audire vellem, censes haec dicturum fuisse? F I, 28. tuo vero id quidem, in, arbitratur; F I, 28. certe, in, pertinax non ero; F I, 28. ut placet, in; F I, 29. primum, in, deprecor, ne ... putetis; F II, 1. me ipsum esse dicere, in; F II, 6. atqui, in, aut Epicurus, quid sit voluptas, aut omnes mortales ... nesciunt; F II, 6. istam voluptatum, inquit, Epicurus ignorat? non semper, in; F II, 7. ego vero non dubito, in, quin ...; F II, 7. quid est, ... quod requiras? dicam, in; F II, 8. teneamus igitur, in, Hieronymus Rhodius quid dicat esse summum bonum? F II, 8. idem iste (Hieronymus), in, de voluptate quid sentit? F II, 8. non dolere, in, istud quam vim habeat, postea videro; F II, 9. 9. quae, in, sitientii in bibendo voluptas? F II, 9. cur igitur, in, res tam dissimiles eodem nomine appellas? F II, 9. nonne meministi ...? memini vero, in; F II, 10. immo sit sane nihil melius, in; F II, 11. quid dubitas igitur, in, ... id tenere unum? F II, 11. rhetorice igitur, in, non navis quam dialectice disputare? F II, 17. Zenonis est, in, hoc Stoici; F II, 17. si (Epicurus) alia sentit, in, alia loquitur; F II, 21. pudebit te, in, illius tabulae; F II, 69. detector enim, ... detector, in, et familia vestra et nomine; F II, 72. quam omnes urbani, rustici, omnes, in, qui Latine loquuntur, voluptatem vocant; F II, 77. sit voluptas non minor in nasticurio illo ...; sit, in, tam facilis, quam vultis, comparatio voluptatis; F II, 92. age sane, in; F II, 119. heri, in, ludis commissis ex urbe profectus veni ad vesperum; F III, 8. aetatem videas. video equidem, in; F III, 9. commentarios quosdam, in, Aristotelis ... veni ut auferrem; F III, 10. vide, ne magis, in, tuum fuerit ... non nova te rebus nomina imponere; F III, 10. dicuntur ista ... magnifice, in; F III, 11. eadem, in, dicere posses; F III, 12. hanc eorum, in, sententiam sequi nos censes oportere? minime vero istorum quidem, inquit; F III, 12. istud quidem, in, optime dicis; F III, 13. si quidem, inquit, (discrimen) tollerem, sed reliquo, quonam modo? in; F III, 13. 14. unum istud, quod honestum appellas, rectum, laudabile, decorum, ... id igitur, in, si solum est bonum; F III, 14. minime id quidem, in, alienum; F III, 14. facillimum id quidem est, in; F III, 15. sedulo, in, faciam; F III, 16. est, ut dicis, in; F III, 19. isto vir altus ... is, in, quem efficeret volumus; F III, 29. ne tu, in, Cato, verbis illustribus; F III, 40. ego autem: ne tu, in, Cato, ista exposuisti; F IV, 1. tum ego: non meberule, in, soleo temere contra Stoicos; F IV, 2. cur igitur eadem res, in, Peripateticis dicentibus verbum nullum est, quod non intellegatur? F IV, 2. atqui, in, Cato, si istud obtinueris; F IV, 2. immo istud quidem, in, quo loco quidem? F IV, 2. existimo igitur, in, Cato, veteres illos ...; F IV, 3. habes, in, Cato, formam eorum ... philosophorum; F IV, 19. ego autem a te elegantiora desidero. a vobis tu? in; F IV, 24. optime, in; F IV, 44. T. I. 119. scrupulum, in, abutenti; sed videbitis; F IV, 80. hic ego: Pompeius quidem, in, noster iocari videtur; F V, 4. hic ego: etsi facit hic quidem, in, Piso, ut vides, ea, quae praecipis, tamen ...; F V, 6. atque ego: scis me, in, istud idem sentire, Piso; F V, 8. ne ... vobis molestus sim. mihi, in, qui te id ipsum rogavi? F V, 8. ita prorsus, in; F V, 27. ego sum Orestes, contraque ab altero: nimis enimvero ego sum, in, Orestes; F V, 63. et ego: tu vero, in, Piso, ... visus es; F V, 75. respondebo me non quaerere, in, hoc tempore, quid virtus efficere possit, sed quid constanter dicatur, quod ipsum a se dissentiat, quod, inquit, modo? quia, cum a Zenone, in, hoc magnifice tamquam ex

oraculo editur: „virtus ad beate vivendum se ipsa contenta est“, quare? inquit; respondet: „quia...“ F V, 79. ego vero isti, i., permitto; F V, 76. non est ista [ita] i., Piso, magna dissensio; F V, 76. et ego: Piso, i., si est quicumque...; F V, 78. animadverti, i., te isto modo paulo ante ponere; F V, 81. quid me istud, i., rogas? F V, 83. tamen a proposito, i., aberramus; F V, 83. ne longius, prorius, i., Piso, si ista mala sunt, (liber ille) placet; F V, 85. id quaeris, i., in quo...? F V, 86. tu vero, i., ducas (discipulum) licet, si sequetur; F V, 86. atqui iste locus est, Piso, tibi etiam atque etiam confirmandus, i.; F V, 95. quid aliud agimus, ... quid, i., tum agimus, nisi animum ad se ipsum advocamus? T I, 75. aliud, i., est dolere, aliud laborare; T II, 35. dabit, i., se in tormenta vita beata; T V, 80. atque [at] qui [at] mihi quoque videor, i., venisse... oportune [oportune]; N I, 16. Critolaus, i., evertit Corinthum; N III, 91. optime vero, i.; D I, 8. arcum tu quidem Stoicorum, i., Quinte, defendis; D I, 10. ego vero, i., philosophiae, Quinte, semper vaco; D I, 11. condemnemus... eos, qui... condemnemus, i., hos aut stultitiae aut vanitatis; D I, 36. tuae partes sunt, tum, i., auspiciorum patrocinium debet esse; D I, 105. quae cum dixisset Quintus, praclare tu quidem, i., paratus*; D I, 132. atque ego: adcurate tu quidem, i., Quinte, et Stoice Stoicorum sententiam defendisti; D II, 8. de quibus (divinandi) generibus, Quinte, i., si placet, disseramus. mihi vero, inquit, placet; D II, 100. sum exorsus dicere: non ignoro, i., Quinte, te semper ita senescent, ut...; D II, 101. tu vero, i., vel audire vel dicere (potes); Fa 3. quam ob rem, i.,... hodie, utro (studio) frui ualis, optio sit tua; Fa 3. an mihi, i., potest quicquam esse molestum, quod...? Fa 4. quae, i., pater sanctissime atque optime, ... quid moror in terris? R VI, 15. quid? hic, i., quis est, qui complet aures meas tantus... sonus? R VI, 18. ego vero, i., Africana... enitar; R VI, 26. haec est, i., societas, in qua omnia insont, quae putant homines expectanda; Lae 84. virtus, virtus, i., [virtus, i.], C. Faeni, et tu, Q. Mucii... conciliat amicitias; Lae 100. quid? tu, i., soles... summam... non probare? fr V, 59. inquit: si, inquit, deus te interroget...; A II, 80. an me, i., tam assentem putas, ut...? F II, 74. nihil equidem (meream), i., ut rationem vitae beatae... deceram; N I, 67. ratio [ratio, inquit,] docuit; N I, 96. habebam, i., in animo insitam informationem quandam dei; N I, 100. innumerabilitas, i., suppeditat atomorum; N I, 109. quae ergo vita? suppeditatio, i., bonorum nullo malorum interventus; N I, 111. evenire... (haec) te ipsum dico videre casu, i.; D I, 23. f. inquit; D II, 117.

inquit: Atticus: omite ista... quae, inquit; A I, 2. sed de te ipso quid est, i., quod audio? A I, 13. relictam a te veterem Academiam, i.; A I, 13. est, i., ut dicis; A I, 13. sane istuc quidem, i.; A I, 14. sed quid ago? i.; A I, 18. tum Atticus: tu vero, i., perge, Varro; A I, 18. pergamus igitur, i., quoniam placet; A I, 18. audebimus ergo, i., novis verbis anti te auctore; A I, 26. et recte, i., respondes; A I, 33. tum [tunc] Varro: tuae sunt nunc partes, i.,... docere...; A I, 43. hic Catulus: etsi heri, i., id... paene explicatum est... tamen...; A II, 10. tum ille: non sauc, i., Hortensius, conturbat me expectatio tua; A II, 10. at ille: cum Alexandriae pro quaestore, i., essem; A II, 11. unum solemus, i., ostendere; A II, 60. ut, qui audient, i., ratione potius quam auctoritate ducantur; A II, 60. tum mihi Catulus: si te, i., Luculli oratio flexit; A II, 63. Chius Metrodorus

initio libri, qui est de natra: „nego“ i., „scire nos...“ A II, 73. nihil me laedit, i.; A II, 94. cautum est, i.; A II, 93. sic me, i., ante sentio; A II, 94. si enim, i., alterutrum concessero necessarium esse; A II, 97. non concedo, i., Epicuro; A II, 101. hoc, i., ipsum impedit, quod statuet...; A II, 109. non me quidem, i., sed sapientem dico scire; A II, 115. praecide, i.; A II, 133. Zeno in una virtute positam beatam vitam putat. quid Antiochus? etiam, i., beatam, sed non beatissimam; A II, 134. tum Lucullus: non moleste, i., fero nos haec contulisse; A II, 148. quid Catulus sentit? ... tum Catulus: egone? i.; A II, 148. Synecphobus ego, i., potius Caecilius aut Andriam Terentii quam utramque Meandri legam? F I, 4. Torquatus: quoniam nacti te, i., sumus aliquando otiosum; F I, 14. quam ob rem tandem, i., (Epicurus) uno satisfacti? F I, 15. quid igitur est? i.; F I, 17. quae cum dixissem, ... tum Triarius leniter ardens: tu quidem, i.,... stultisti; F I, 26. tum Torquatus: prorius, i., assentior; F I, 28. utrum igitur, i., [igitur] percurri omnem Epicuri disciplinam placet, an...? F I, 28. sic faciam igitur, i.: unam rem explicabo; F I, 28. tibi, i., si mihi probabis ea, quae dices, libenter assentiar. probabo, i.; F I, 28. 29. primum igitur, i., sic agam, ut...; F I, 29. „eadem“, i., sententia confirmavi animum, ne...; F I, 68. quae cum dixisset, explicavi, i., sententiam meam; F I, 72. quis, quae, i., est, qui, quid sit voluptas, nesciat? F II, 6. tum ille ridens: hoc vero, i., optimum, ut is... nesciat! F II, 6. nesciunt quoniam, i., modo? F II, 6. quasi vero me pudeat, i., istorum; F II, 7. quid est igitur, i., quod requiras? F II, 8. ego quoque, i., didicerim libentius, si quid attuleris, quam te reprehenderim; F II, 8. teneo, i., suum illi [Hieronymo] videri nihil dolere; F II, 8. negat (Hieronymus) esse eam (voluptatem), i., propter se expectandam; F II, 9. et quidem, i., vehementer (Hieronymus) errat; F II, 9. atqui reperies, i., in hoc quidem pertinacem; F II, 9. quae istud possit, i., negare? F II, 9. restincta... sitis stabilitatem voluptatis habet [habet, inquit]; F II, 9. quid paulo ante, i., dixerim, nonne meministi? F II, 10. an potest, i., [ille], quicquam esse suavis quam nihil dolere? F II, 11. plane idem, i., (voluptas est) et maxima quidem; F II, 11. non vides...? non prorius, i.; F II, 17. tum ille finem, i., interrogandi, si videtur; F II, 17. quasi vero, i., perpetua oratio rhetorum solum, non etiam philosophorum sit; F II, 17. obscuro, i., Torquate, haec dicit Epicurus? ... at ille non permittit saneque fideletur: istis quidem ipsis verbis, i.; F II, 21. „es homo miser, i.,“ F II, 24. non laboro, i., de nomine; F II, 28. „quod (gloriosum)“, i., „quamquam voluptatis quibusdam est saepe iucundus, tamen expetitur propter voluptatem“; F II, 45. prodest, i., mihi eo esse animo; F II, 78. non minor, i., voluptas percipitur ex vilissimis rebus quam ex pretiosissimis; F II, 91. traditur, i., ab Epicuro ratio negligendi doloris; F II, 93. maximus dolor, i., brevis est; F II, 93. „moriatur“, i.; F II, 95. „cum ageremus“, i., „vitae beatam et eundem supremum diem“; F II, 96. „compensabatur“, i., „tamen cum his omnibus animi laetitia“; F II, 96. „compensabatur“, i., „cum summis doloribus laetitia“; F II, 97. „praeteritis“, i., „gaudeo“ quibusnam praeteritis? F II, 98. Themistocles... „oblivionis (artem)“, i., „mallem“; F II, 104. quod... ne vivas quidem, i., diutius sentire poterat, quam dum fruebatur; F II, 106. recte, i., intellegis; F II, 119. tum Triarius: post-hac quidem, i., audacias; F II, 119. quid tu, i., huc? a villa enim, credo; F III, 8. praclare, i.,

facis; F III, 9. sed residamus, i., si placet; F III, 9. quam vellem, i., to ad Stoicos inclinavisses! F III, 10. egone quaeris, i., quid sentiam? F III, 11. non ignoranti tibi, i., quid sim dicturus, ... respondebo; F III, 14. experianur igitur, i.; F III, 15. bene facis, i., quod me adiuvas; F III, 16. placet his, i., ... animal ... conciliari; F III, 16. quoniam, i., ab his principis naturae discessimus; F III, 20. tum ille: his igitur ita positis, i., sequitur magna contentio; F III, 41. ut enim, i., nemo dicit in regia regem ... productum esse ... sic ...; F III, 52. tum ille: ain tandem? i.; F IV, 1. obscura, i., quaedam esse confiteor; F IV, 2. easdem res (dicentibus) i.; F IV, 2. putabam equidem satis, i., me dixisse; F IV, 2. ut placet, i.; F IV, 2. mihi vero, i., placet agi subtilius; F IV, 24. rogarem te, i., ut diceris pro me tu idem; F IV, 62. quarum, i., artium summae crescere possunt; F IV, 67. media illa, i., ... tamen eius modi sunt, ut ...; F IV, 71. ista, i., quae dixisti, ... bona ... non dico; F IV, 72. ut, i., in fidibus pluribus ... omnes aequae inconcitant sint, sic ...; F IV, 75. ut enim, i., gubernator aequae peccat, si ... item ...; F IV, 76. tum Piso: naturae nobis hoc, i., datum dicam an errore quodam, ut ...? F V, 2. tum Quintus: est plane, Piso, ut dicis, i.; F V, 3. tum Piso: quoniam igitur aliquid omnes, quid Lucius noster? i.; F V, 5. et ille, cum erubescit: noli, i., ex me quaerere; F V, 5. tum Piso: atqui, Cicero, i., ista studia ... ingeniosorum sunt; F V, 6. tum ille amicissime, ut solebat: nos vero, i., ... conferamus; F V, 6. sed utrum hortandus es nobis, Luci, i., an etiam tua sponte propensus es? F V, 6. tum ille ... verecunde: facio, i., equidem; F V, 6. tum Piso: etsi hoc, i., fortasse non poterit sic abire, ... tamen ...; F V, 7. et ille ridens: age, age, i., ... exponamus adolescenti, si quae forte possumus; F V, 8. exposita igitur, i., terminatione rerum expectandam; F V, 27. quid est? i.; F V, 75. ut in dicis, i.; F V, 75. tum mihi Piso: quid ergo? i., dasne adolescenti veniam? F V, 76. an vero, i., quiaquam potest probare, quod perceptam ... non habet? F V, 76. utrum igitur tibi, i., non placet, virtutis esse tantam vim ... an ...? F V, 77. atqui, i., si Stoicis concedas, ut ...; F V, 78. istic sum, i.; F V, 78. immo vero, i., ad beatissime vivendum parum est, ad beate satis; F V, 81. ergo, i., tibi Q. Metellus ... nonne beator quam ... Regulus? F V, 82. quid igitur, i., eos (Stoicos) responsuros putas? F V, 83. inde igitur, i., ordiendum est; F V, 83. audeo dicere, i.; F V, 84. quem hunc appellas, Zeno? beatum, i., — etiam beatissimum? quippe, inquit; F V, 84. Theophrasti igitur, i., tibi liber ille placet de beata vita? F V, 85. nonne igitur, i., tibi (ista) videtur mala? F V, 86. in quo ... verses te huc atque illuc necesse est. quo tandem modo? i.; F V, 86. et ille ridens: video, i., quid agas; F V, 86. audi igitur, i., Luci; F V, 86. mane, quaeso, i., Charmide noster; F V, 94. tum Quintus: mihi quidem, i., satis hoc confirmatum videtur; F V, 96. nondum (puer) gustaverat, i., vitae suavitatem; T I, 93. quo sedit reddito adridens (Therameus) 'propino', i., 'hoc pulchro Critiae'; T I, 96. 'magna me', i., 'apes tenet, iudices, ...'; T I, 97. 'sed tempus est', i., 'iam hinc abire me'; T I, 99. e quibus (Lacedaemonis) unus ... in nubra igitur, i., 'pugnabimus'; T I, 101. quae (Lacedaena) ... 'idcirco', i., '(filium) generamus, ut esset, qui ...'; T I, 102. 'istis, quaeso', i., 'ista horribilia mimitare purpuratis tuis'; T I, 102. rogatus (Socrates) ... 'multam vero', i., 'operam, amici, frustra consumpsi'; T I, 103. Diogenes ... proci as iussit

inhumatum. tum amici: 'volucribusne et feris?' 'minime vero'; i.; T I, 104. praeclear Anaagoras, qui ... quaerentibus amicis, velletne Clazomenas ... auferri, 'nihil necesse est'; i.; T I, 104. qui (Laco) ... accessit ad senem et gratulatus: 'morere, Diagora'; i.; T I, 111. hic ... noster: 'nemo me lacrimis decorat', i., 'nec funera fletu faxit'; T I, 117. 'nihil est'; i., 'malum, nisi quod turpe atque vitiosum est'; T II, 29. 'numquam quicquam (interest, doleat)', i., 'ad beate quidem vivendum'; T II, 29. ille exercitatus ... medicum modo requirens ... 'vo Patricolus', i., 'ad vos adveniens auxilium ... peto'; T II, 38. 'neglege', i., 'dolorem'; T II, 44. 'si summus dolor est', i., 'breve necesse est esse'; T II, 44. 'ergo', i., 'dolor diuturnus habet laetitiam plus quam molestiam'; T II, 44. 'pedetemptim', i., 'et sedato nisu'; T II, 48. at ille: 'tu vero', i., 'potes (me audire)'; T II, 61. nec absurdus Crantor ille ... 'minime', i., 'adentior iis, qui ...'; T III, 12. 'ne aegrotus sim; si', i., 'fuero // fuerat; si sim, qui fuerat // sensus adsit'; T III, 12. 'nolite', i., 'hospites ad me adire'; T III, 26. deinde paulo infra: 'saepe quaesivi', i., 'ex iis, qui ...'; T III, 42. explanavit, quid diceret. 'saporem', i., 'et corporum complexum'; T III, 46. 'nolim', i., 'mea bona, Gracchus, tibi viritum dividere libeat'; T III, 48. 'occidam illum equidem et viucam, si id quaeritis, i.; T IV, 48. 'fortitudo est', i., 'scientia rerum perferendum'; T IV, 53. qui (Archytas) ... 'quo te modo', i., 'accipissem, nisi iratus essem'; T IV, 78. quod idem melioribus etiam verbis Metrodorus: 'occupavi te', i., 'Fortuna'; T V, 27. velut in Giorgio Socrates ... 'haud scio', i.; T V, 35. 'cui vero', i., 'ex se ipso apta sunt omnia, quae ...'; T V, 36. qui (Laco) ... 'non sane optabilis videtur', i., 'rudentibus apta fortuna'; T V, 40. 'vive igitur', i., 'o Damocle ... ipse eam (vitam) degustare'; T V, 61. 'utinam ego', i., 'tertius visum amicis adscriberet'; T V, 63. Socrates ... 'quam multa non desidero!'; i.; T V, 91. 'vos hesterni', i., 'cenula non intertextis me pecunia non egere?'; T V, 91. Diogenes liberius ... Alexandrum ... 'nunc quidem paululum', i., 'a sole'; T V, 92. Socrates quidem cum rogaretur, curiam se esse diceret, 'mundanum'; i.; T V, 108. cuius (Antipatri Cyrenaei) caecitatem cum muliercula lamentarentur, 'quid agitis?'; i.; T V, 112. Theodoros Lysimacho mortem munitatis, 'magnum vero', i., 'effecisti, si ...'; T V, 117. quae (lex) in Graecorum convivis obtinetur: 'aut bibat', i., 'aut abeat'; T V, 118. tum, ut me Cotta vidit, peroptune // peropportune // i., venis; N I, 15. tum Cotta: 'si, i., liber Antiochi nostri ... vera loquitur; N I, 16. quam ob rem, i., Vellei, nisi molestum est, repetere, quae coeperas; N I, 17. tum Velleius fidenter sane ... audite, i., non futilis // futilis // sententias; N I, 18. tum Cotta comiter, ut solebat: atqui, i., Vellei ...; N I, 57. 'quia, quanto diutius considero', i., 'tanto mihi res videtur obscurior'; N I, 60. 'nunquam vidi', i., 'animam rationis ... participem in ulla alia nisi humana figura'; N I, 87. nihil habet (deus), i., negotii; N I, 102. quae cum Cotta dixisset, tum Velleius: 'ne ego, i., incautus; N II, 1. an, i., oblitus es, quid initio dixerim? N II, 2. tum Lucilius: me egere quidem videtur, i., oratione prima pars; N II, 4. 'si enim', i., 'est aliquid in rerum natura'; N II, 16. 'nihil', i., 'quod animi ... est expers, id generare ex se potest animantem conpotemque rationis'; N II, 22. 'ergo', i., 'cum solo igneus sit ...'; N II, 40. praeclear ergo Aristoteles: 'si essent', i., 'qui ...'; N II, 95. atque hoc loco me intuens: utar, i.,

carminibus Arateis || Arateis ||; N II, 104. quae cum Balbus dixisset, tum adridens Cotta: sero, i., mihi, Balbe, praecipis, quid defendam; N III, 1. hic Velleius: necis, i., quanta cum expectatione. Cotta, sim te audirurus; N III, 2. tum Cotta: scis mehercule, i., Vellei; N III, 3. tum Cotta: optime, i.; N III, 5. tum Balbus: quam igitur a me rationem, i., Cotta, desideras? et ille: quadripertita, i., fuit divisio tua; N III, 6. tum Cotta: primum quidque videamus, i.; N III, 7. tum Cotta: quia sic adgredior, i., ad hanc disputatorem, quasi ...; N III, 7. dicit igitur, i., quid requiras; N III, 8. quia te quoque, i., animadverti, Cotta, ... onerare iudicem; N III, 8. tum Cotta: quam simile istud sit, i., tu videres; N III, 9. tum Lucilius: an tibi, i., fabellae videntur? N III, 13. tum Cotta: rumoribus, i., mecum pugnas, Balbe; N III, 13. is (Chrypsippus) igitur: si aliquid est, i., quod homo efficere non possit; N III, 25. si domus pulchra sit, intellegamus eam dominus, i., aedificatam esse, non muribus; N III, 26. non inurbane Stratonice ...; ergo, i., mihi Alabandis, tibi Hercules sit iratus! N III, 50. tum Balbus: interpellare te, i., Cotta, nolo; N III, 65. adde || addo ||, i., huc, quod mihi portento caelestem pater prodigium misit; N III, 68. ridens (Dionysius) videtisne, i., amici, quam bona ... navigatio ... detur? N III, 83. Diagoras ... ita fit, i.; N III, 89. non animadvertit, i., omnia di; N III, 90. Lucilius autem: vehementer, i., Cotta, tu quidem invectus es ...; N III, 94. perlegi, [ille] i. || i. ille ||, tum paulo ante tertium ...; D I, 8. tum Quintus: dicitur quidem istuc, i., a Cotta; D I, 8. atque ille: mihi vero, i., satis est argumenti ...; D I, 10. nihil, i., equidem novi; D I, 11. siquidem ad mortem proficiscens Callanus Indus ... o praeclearum discessum, i., o vita! D I, 47. optime, i.; D I, 47. quid est, i., mea Tertia? quid tristis es? mi pater, i., Persa perit. tum ille artius puellam complexus: accipio, i., mea filia, omen; D I, 103. Socrates ... et nostrum quidem, i., humanitas est consilium; D I, 122. haec habui, i., de divinatione quae dicerem; D I, 131. ain tu? i., carunculae vitulinae mavis ... credere? D II, 52. tum esset, i., ostentum, si anguem vectis circumspicavisset; D II, 62. attulit, i., in cavea pullos is, qui ...; D II, 72. quod finitum est, i., id || id || habet extremum; D II, 103. si sine oculis, i., non potest extare officium et munus oculorum; D II, 107. si, i., cum || cum || aliquando oculi peccant, tamen, i., evadere; D II, 109. tum ille (conector): quibiline, i., de vitello? D II, 134. quod ... Marii corpus erat? ex eo, i., quod fuerat; D II, 137. at ille (conector): vincas, i.; D II, 144. is (Antipho) autem: vincare, i., necesse est; huic eidem (cursori) Antipho: baro, i., victum te esse non vides? D II, 144. tum Hirtius: gratissimum, i., et tuorum omnium simile; Fa 3. ita, i., audiam te disputantem, et ||; Fa 4. quoniam igitur, i., tantum natura a natura distat; Fa 8. quia futura vera, i., non possunt esse ea, quae ...; Fa 20. quaedam enim sunt, i., in rebus simplicia, quaedam copulata; Fa 30. caosorum enim, i., aliae sunt perfectae et principales, aliae ...; Fa 41. ut igitur, i., qui prorsus cylindrum, dedit ei principium motionis, ... sic ...; Fa 43. declinat, i., atomus; Fa 46. in aurem Pontius: Scipio, i., vide, quid agas; Fa fr 5. quid tu, i., tam mane, Tubero? R I, 14. tum Philus: non mihi videtur, i., alius nobis sermo esse querendus; R I, 19. tum Laelius: non audeo quidem || equidem ||, i., ad ista, Scipio, dicere;

R I, 30. hic Philus: non hercule, i., Scipio, dubito, quid ...; R I, 37. tum Laelius: quid tu, i., Scipio? R I, 54. credo, i., sed ...; R I, 55. quid habet illius carminis simile haec oratio? tantum, i., ut ...; R I, 56. dabo tibi testes ... istos, i., volo; R I, 58. ista || ea || (actas) vero, i., adulta vir; R I, 58. permittis illi iracundiae dominatum animi tui? non mehercule, i., R I, 59. sic, i., est; R I, 60. probas igitur animum ita adfectum? nihil vero, i., magis; R I, 60. pluresne praesent negotiis tuis? immo vero unus, i. || inquit ||; R I, 61. adducor, i., ut prope modum adscendant; R I, 61. tu non vides ...? video vero, i.; R I, 62. est, i., ut dicas; R I, 62. vides eum (dictatorem), Laeli, magistrum populi appellari, video, i.; R I, 63. vides unus iniustitia concidisse ... video vero, i.; R I, 64. ergo ex hac infinita, i., licentia haec summa cogitur, ut ...; R I, 67. tum Laelius: prorus, i., expressa sunt a te, quae ...; R I, 68. tum Laelius: tum vero, i., Scipio; R I, 71. cognoscere mehercule, i., consuetudinem istam; R I, fr 4. quod habemus, i., instituta re publicae tam clarum ... exordium quam ...? R II, 4. tum Scipio: falsum est enim || est ||. Manili, i., id totum; R II, 28. ita est, i.; R II, 33. et Philus: heia vero, i., geram noveram vobis; R II, 8. quo scelere impulsus mare haberet infestum ... eodem, i., quo tu orbem terrae; R III, 24. Scipio quasi quodam gaudio elatus multas tu quidem, i., Laeli, saepe causas ita defendisti, ut ...; R III, 42. hic Scipio: adgnosco, i., tum morem istum, Spuri; R III, 47. si iurgant, i.; R IV, 8. (sonex) suspirat ad caelum et: grates, i., tibi ago; R VI, 9. ille (Africanus): ades, i., animo ...; Scipio: R VI, 10. leniter arridens Scipio: est quae, i., ne me e somno excitetis; R VI, 12. immo vero, i., hi || ii || vivunt, qui ...; R VI, 14. hic est, i., ille (sonus), qui ...; R VI, 18. tum Africanus: sentio, i., te sedem etiam nunc hominum ... contemplari; R VI, 20. hoc plus, i., me facito; L II, 59. homini, i., mortuo ne ossa legito; L II, 60. poena ... est, si qui bustum ... aut monumentum, i., aut columnam violarit; L II, 64. ac nostro quidem || qui ||avo || ... M. Scaurus consul: utinam, i., M. Cicero ...; L III, 36. praeclarum illud Platonis: non, i., solum scientia ...; O I, 63. quae te, malum! i., ratio in istam spem induxit, ut ...? O II, 53. ego vero, i., malo virum, qui pecunia egreditur, quam ...? O II, 71. tum Cato: quid hominem, i., occideris? O II, 89. scite Chrypsippus: multa: qui stadium, i., currit ...? O II, 42. tum Canius: quae, i., quid est hoc, Pythi? O III, 59. et ille: quid mirum? i.; O III, 59. nullae (feriae sunt) quod sciam, i.; O III, 59. ut Themistocles fertur ... respondisse ...: nec hercule, i., si ego Sciriphus essem ...; C 8. qui (Leontinus) Gorgias ... nihil habeo, i., quod accensum senectutem, C 13. bene Sophocles ... di meliora, i.; C 47. sic me colлите, i., ut deum; C 81. nunquam, i., nunquam || voluisset id quidem?; Lae 37. magnas vero agere gratias Thais mihi? satis erat respondere: magnas; ingentes, i.; Lae 98. cum (Bias) esset admonitus a quodam, ut idem ipse faceret, ego vero, i., facio; P 8. parva, i., est res; P 20. a philosophis, i., ista sumus; P 23. Romae sum, i.; P 32. ad senu, i., principes civitatis; P 36. magna, i., bella gessi; P 37. captum me fortasse, i., putas et, quid nollem, confiteri coactum; fr 63. f. inquam; Lae 3. F II, 7. III, 12. 13. V, 79. D II, 100. — cum enim inquit, inexplicabiles populi fauces exaruerunt libertatis siti; R I, 86. — tantum — te modo || non modo, al || monuit, inquit adridens, ut caveres ...; A II, 63.

eiuro, i. arridens, iniquum, hac quidem de re; F II, 119. ambo enim, i. aridens, ab eodem Philone nihil scire didicisti; N I, 17. cum ... Salinatori ... ita dicenti: „mea opera, Q. Fabi, Tarentum recepisti“: „certe,“ i. ridens; C II. — nos vero, inquit Atticus; A I, 25. e quidem, i. Hortensius, feci plus quam vellem; A I, 10. per me vel statim licet, i. Carneades, non modo quiescas; A II, 93. „oculorum“, i. Plato, „est in nobis sensus acerrimus“; F II, 52. si scieris, i. Carneades, apudem occulte latere uspiam; F II, 59. habeo, i. Torquatus, ad quos ista referam; F II, 119. vives, i. Aristoteli, magnifice atque praeflare; F IV, 69. qui etiam „ferae“, i. Pacuvius, „iniecito terrore mortis „horrescunt“; F V, 31. nou (acutiore philosophiam) quam nostram quidem, i. Pomponius iocans; F V, 96. „quid aliud“, i. Aristoteles, „in bovis, non in regis sepulcro inscriberes?“ T V, 101. „veni Athenas“, i. Democritus, „neque me quicquam ibi agnovit“; T V, 104. mihi vero, i. Cotta, videtur; N I, 17. minime vero, i. Cotta; N II, 3. haec, si recte meminim, partitio fuit. rectissime, i. Balbus; N III, 6. quid est, i. Balbus, „cur me velis discere“ N III, 7. optime, i. Cotta; N III, 20. mihi vero, i. Velleius, valde videtur; N III, 65. quippe, i. Velleius qui etiam somnia putat ad eos mitti ab illo; N III, 95. „aliquot somnia vera“, i. Ennius, „sed omnia noenum necesse est“; F II, 127. quae res tandem inciderat? i. Philus. tum ille: de solibus istis duobus; R I, 17. ain tandem? i. Tullio; R I, 23. nec vero, i. Africanus, ita disse ram ... ut ...; R I, 38. est igitur, i. Africanus, res publica res populi; R I, 39. quid? i. Laelius. et ille: quid censet, nisi ...? R I, 56. quinam, i. Laelius, isti sunt? et ille: qui ...; R I, 56. optime, i. Scipio; R I, 60. est vero, i. Scipio, in pace et otio; R I, 63. ergo, i. Scipio, cum ... temptaret; R II, 23. verene, i. Manilius, hoc memoriae proditum est, Africane? R II, 23. di immortales, i. Manilius, quantus iste est hominum ... error! R II, 29. atqui multo isto facilius cognoscet, i. Africanus, si ...; R II, 30. ita est, i. Scipio; R II, 37. sane, i. Scipio, et libenter quidem; R II, 64. atqui id tibi, i. Laelius, verendum || non || est; R II, 8. et multo etiam magis, i. Mummius; R III, 46. quae tandem ista sunt (praemiorum genera)? i. Laelius. tum Scipio ...; R VI, 8. quaeque, i. Africanus, quaeque humi defixa tua mens erit? R VI, 17. „utinam“, i. C. Pontius Samnia, „ad illa tempora me fortuna reservasset“ O II, 75. „ille vero“, i. Antipater; O III, 55. „multi iniqui atque infideles regno, pauci benivoli.“ i. Accius; O III, 84. — minime vero, inquit ille; A I, 2. minime vero, i. ille, (ratio) consentit; F III, 10. neutrum vero, i. ille; F IV, 44. verum hoc idem faciamus saepe. nos vero, i. ille; F IV, 80. „condimenta .. defuerunt.“ „quae tandem?“ i. ille; T V, 98. quo de libro, Balbe, velim scire quid sentias. agone? i. ille; N I, 16. qui tandem? i. ille; N III, 3. mihi vero, i. ille, nihil potest esse incundius; D II, 150. quibus actis, quid ergo? i. ille, ... potesne aliquid audire? Fa 3. tum Scipio: utere igitur argumento, Laeli, tute ipse sensus tui cuius, i. ille, sensus? R I, 59. non desinam te uti teste ... me, i. ille, quoniam modo? R I, 61. puto ... tibi haec esse nota. vero mihi, i. ille, notissima; R I, 66. non est ita, i. ille; R VI, 15. f. inquit; F II, 11. D I, 8. — „saepe“ inquit Publii filius, „ex patre audivi ...“ L II, 47. „hominem mortuum“, i. lex in XII || tabulis || „in urbe ne sepelito“; L II, 58. — „a te infelicem“ inquit villico, „quem necassem ...“ R I, 59.

iniquum: cum dicatis, iniquum, visa quaedam
II.

mitti a deo; A II, 47. ut enim, i., si hoc fingamus ... , sic ...; F III, 54. quoniam, i., omne peccatum imbecillitatis ... est; F IV, 77. Natura adfert dolorem, cui quidem Crantor, i., vester cedendum putat; T III, 71. cogitat (deus), i., ad idus beatum esse se; N I, 114. nihil est, i., quod deus efficere non possit; D II, 86.

inquebat: cum (Zeno) extensis digitis aduersam manum ostenderat, „visum“, inquebat, „visus modi est“; A II, 145.

inquires: cur enim, inquires, ... in hoc tanto mundo Catulus alter non possit effici? A II, 55. neutrum, i., illorum; A II, 68. nostra, i., sola vera sunt; A II, 115. negat .. vos Zeno, negat Antiochus scire quicquam. quo modo? i.; A II, 144. age, i., ista parva sunt; F II, 90. non potuit, i., fieri sapiens, nisi natus esset; F II, 103. quo modo igitur, i., verum esse poterit omnia referri ad summum bonum? F V, 69. haec (ratio) ut imperet ... quoniam modo? i.; T II, 47. 48. id enim est, i., ostentum; D II, 56. quid? i., remex ille de classe Coponii uonae can praeditur, quae facta sunt? D II, 114. quae (vis loci divina) quo tandem modo evanuit? vetustate, i. || inquis ||; D II, 117.

inquiet: et nunc idem dico, inquiet; F IV, 71. f. inquit; F V, 84. — „immo vero“, inquiet ille, „|| vero || (dicere) necesse est“; O III, 53. „memini“, i. ille; O III, 58.

inquo, verunreinigen, beflecken, beflecken: alqm: quicquam ... hoc parricidio se inquirare audet? T V, 6.

animos: quibus (libidinibus animi) caecati .. domesticis vitis atque flagitiis se inquinavissent; T I, 72.

aquam: Darius in fuga cum aquam turbidam et cadaveribus inquinatam bibisset; T V, 97.

factum: cum (eorum factum) sit tot vitiosis inquinatum; O III, 60.

homines: homines sceleribus et parricidiis inquinatos nihilo miserosiores esse quam eos; F IV, 63. rationem: quae sordidissima est illa quidem ratio et inquinatissima; O II, 21.

splendorem: ad eas .. res referre, quae agas, .. obscuratis est omnem splendorem honestatis, ne dicam inquinantis; F V, 22.

inquirō, unterfragen, nachfragen: I, 1. consumere: ut (sapientes) omnes tempore inquirendo ac discendo in naturae cognitione consumant; F V, 53.

2. alqs: ne nimis diligenter inquiras in ea; L I, 4.
II. inquit. Frage: in eum, quid agat, quem ad modum vivat, inquiritur; O II, 44.

inquisitio, Erforschung: in primis .. hominis est propria veri inquisitio atque investigatio; O I, 13.

inquisitor, Erforscher: non .. vocabulorum opificem, sed rerum inquisitorem deceat esse sapientem; A fr 19.

inreπο, sich einfinden: ut, si (vir bonus) digitis concupereit, possit in locupletium testamenta nomeu eius inreπο; O III, 75.

inretio (irr.), umstriden, fangen: alqm: quid .. ad illum, qui te captare vult, utrum tacentem inretiat, an loquentem? A II, 94. „haec (Genei partu edita) me iuretur vestre furiali incunium“; T II, 20. iis .. (Dionysius) se adulescens improvida aetate inretierat erratis; T V, 62.

virum: si cantuiculis tantus vir irretitus || irr. vir || teneretur; F V, 49.

inrideo (irr.), ἰρῶν, ὑπερῖρῶν, ὑπερῖρῶν:

I. alq: licet irideat, si qui vult; P 8.
cives: Numerium Sufstium ... perterritum visis irriditibus suis ovibus id agere coepisse; D II, 85.

II. quod: qui (Cynici) reprehendunt et irident, quod ea, quae turpia non sint, || nominibus ac || verbis flagitiosa ducamus || dicamus ||; O I, 128.

III. alqm: qui ita interrogant, ab iis iridentur; A II, 35. vos ab illo (Epicuro) irridemini; A II, 123. ut a patre audiebam facete et urbane Stoicos irridente; F I, 39. quis non iure optimo irridetur? F IV, 31. facete M. Piso ... hoc modo || loco || Stoicos irridebat; F IV, 73. qui iam coticauerunt paene ab ipso foris irisi; T II, 3. ipse, qui iridentur, Aegypti nullam beluam nisi ob aliquam utilitatem ... consecraverunt; N I, 101. salem istum ... in irridendis nobis nolitote consumere; N II, 74. quem (App. Claudium augurem) iridebant collegae tu; D I, 105. doleo tantam Stoicos nostros Epicureis iridendi sui facultatem dedisse; D II, 39. ne omnes physici irideant nos || irideamur ||; Fa 25.

alqd: quia nihil tam iridet Epicurus quam praedictionem rerum futurarum; N II, 162

augurem: f. alqm; D I, 105.
deos: qui (P. Claudius) etiam per iocum deos iridens; N II, 7.

dialecticam: qui (Epicurus) totam dialecticam et contemnit et iridet; A II, 97.

ductus: ductus ... aquarum ... quis non, quom haec videat, iriserit? L II, 2.

errorem: non veror, ut hunc errorem meum philosophi mortui irident; C 85.

fatum: totum omnino fatum etiam Atellanio versu iure mihi esse irinum videtur; D II, 25.

haruspices: iridemus haruspices; D I, 36.

homines: cum homines inflati opinionibus turpiter iridentur; O I, 91.

honestas: cum (Epicurus) ... haec nostra honesta, turpia irideat; T V, 73.

nomina: quae (nomina) irideri ab imperitis solent; F III, 75.

partum: qui iridetur, partus hic muae; D I, 36.

physicos: confugis ad physicos eos, qui maxime in Academia iridentur; A II, 55.

praedictionem: f. alqd.
turpia: f. honesta.

inrigatio (irr.), ἰρῶν, ἰρῶν:

addo: addo ductas aquarum, derivationes fluminum, agrorum irrigations; O II, 14.

profero: quid ego irrigationes, quid fossiones agri repastinationesque proferam, quibus fit multo terra fecundior? C 53.

inrigo, ἰρῶν, ἰρῶν: Aegyptum: Aegyptum

Nilus inrigat; N II, 130.

hortulos: cuius (Democriti) fontibus Epicurus hortulos suos inrigavit; N I, 120.

inrisio, ἰρῶν, ἰρῶν: I. liber ab: liber

... a tali irisione Socrates, liber Aristot Chias; A II, 123.

II. cum: deforme ... est ... cum inrisiose audientium imitari militem gloriosum; O I, 137.

inrisor, ἰρῶν, ἰρῶν: veniant ... isti inrisores

huius orationis ac sententiae et iam vel ipse luculent, utrum se horum alicuius ... an C. Fabrici ... similes malint; P 18.

inrito, ἰρῶν, ἰρῶν: animus: quae (res publica) ... nec pueniendo iritet animum immanem ac ferum; R II, 41.

ingenia: ut (istae artes) paulum acuunt et tamquam iritent ingenia puerorum; R I, 30.

inritus, ἰρῶν, ἰρῶν: quae ... augur iniusta nefasta, vitiosa dira defixerit || deixerit ||, inrita infectaque sunt; L II, 21.

inrogo, ἰρῶν, ἰρῶν, ἰρῶν, ἰρῶν: I. magistratus: quom magistratus iudicasset inrogassit, per populum multae poenae certatio esto; L III, 6.

II. privilegia: privilegia ne inroganto; L III, 11.

inrumo, ἰρῶν, ἰρῶν, ἰρῶν: alqs, atrocitas, imagine: f. in, A. inrumo (4 Et.) E. 251, b.

bestiola: si qua minima bestiola conaretur inrumper; N II, 144.

inruo, ἰρῶν, ἰρῶν, ἰρῶν: alqs: f. in, A. inruo (3 Et.) E. 251, b.

insanabilis, ἰρῶν, ἰρῶν: cum (matura) ... iis ... (corpore) et morbos insanabilis et dolores intolerabilis adiunxisset; T V, 8.

insania, ἰρῶν, ἰρῶν, ἰρῶν, ἰρῶν: I. I. cadit: ut furor in sapientem cadere possit, non possit insania; T III, 11.

est: quod cum maius esse videtur quam insania; T III, 11. potest utilis esse insania? T IV, 79.

patet: hanc ... insaniam, quae iuncta stultitia patet latina, a furore disjungimus; T III, 11.

2. sum: insanitas quaedam (animi), quae est insania eademque dementia; T III, 10.

videor: tibi omnino animi commotio videtur insania? T III, 8.

II. I. appello: quia nomen insaniae significat mentis aegrotationem et morbum, id est insanitatem et aegrotum animum, quam appellaverunt insaniam; T III, 8. his rebus mentem vacuum (maiores) appellaverunt insaniam; T III, 9.

dico: dicamus igitur utilem insaniam? T IV, 83.

disiungo: f. I. I. patet.

2. sum: quod velle efficere non mediocri insaniae est; A II, 54.

3. absum ab: quorum ... ita perturbantur animi, ut non multum absint ab insania; T III, 4. qui (amor) nihil absint aut non multum ab insania; T IV, 72.

differo ab: siquidem (sapientia) non multum differt ab insania; T III, 8.

III. similia: an est quicquam similis insaniae quam ira? T IV, 52.

IV. dubitatio: ira ... quae quam duo perturbat animum, dubitationem insaniam non habet; T IV, 77.

initium: quam (iram) bene Ennius „initium“ dixit „insaniae“; T IV, 52.

nomen: f. II, I. appello; T III, 8.

simulatio: insimulat eum (Ulixem) tragoediae simulatione insaniam militiam subterfugere voluisse; O III, 97.

V. per: sive illa (iuvania visa) cogitatione in-formantur ..., sive per vinum, sive per insaniam; A II, 51.

insanio, ἰρῶν, ἰρῶν: tolli: alqs: ita qui sentiat || sentiat, sentient ||, non apertissime insaniat? A II, 21 (20). scum (Aiaz) ... manu sua restituit

proelium insanienti; T IV, 52. «nihil plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias»; T IV, 76. si gladium quis apud te sana mento deponerit, repetat insanienti; O III, 95. ego vero te non stultum, ut saepe, ... sed dementem * || insanire * ||; P 27.

fortitudo: an fortitudo, nisi insanire coepit, impetus snos non habet? T IV, 50.

insipientes: [omnes insipientes .. insaniant]; T III, 9.

stulti: sic se dicere omnes stultos insanire, ut male olere omnes omenum; T IV, 54. *ὅς τις ἄφρων μάλιστα*. || [omnes stultos insanire] ||; P IV.

insanitas, *Ungefundheit*: I, I. est, 2. sum: ita fit, ut sapientia sanitas sit animi, insipientia autem quasi insanitas quaedam, quae est insaniam eademque dementia; T III, 10. II. significo: f. *insaniam*, II, I. appello; T III, 8.

insanus, toll, *rasend*, *stümmig*: A. aliquis: quod eos omnes, qui in contione stabant, exales, serros, insanos esse dicitur; A II, 144. Academicus ... ab eis, quos deseret, insanus, imperitus temerariusque elamabitur; A fr 20 (3, 28). qui contra affecti sint, hos insanos appellari necesse est; T III, 11. non est scriptum „SI INSANUS“, sed „SI FURIOSUS ERIT“; T III, 11. hic insanus videtur etiam suis; T IV, 73. ut ii, qui ista sine-runt, non modo non insani, sed etiam fuisse sapientes videantur; N III, 62. sunt ii ... superstitiosi vates ... aut inertes aut insani; D I, 132. impetus: cum (sapienti) insanos atque indomitos impetus vulgi cohibere non possit; R I, 9.

insipientes: qui (Stoici) omnes insipientes insanos esse dicunt; T IV, 54.

porticus: nonne apertum est totam illam porticum insanam ... videri Epicuro? A fr 20 (3, 39).

stulti: *stultos* omnia contraria, quos etiam insanos esse vultis; F IV, 74. qui illos (stultos) insanos esse dicitur; N III, 11.

B, I, I. dicunt: quod idem contingit insaniam, ut et insipientes ferere sentiant et dicant aliquid ... videri .. et, cum relaxentur, sentiant; A II, 52. efficiunt maiores .. quam illi insani efficerent motus somniantes; D II, 122.

faciunt: quod et insani et ebrii multa faciunt saepe vehementius; T IV, 52.

narrant: an quod insani sua visa coniectori non narrant, narrant, qui somniant? D II, 122. sentiunt: f. dicunt.

videt: ut, quae sapiens non videat, ea videat insanus; D II, 110.

2. sum, videor: vgl. A.

3. *Storati*: necis, insane, necis, quantas vires virtus habet; P 17.

II, I. relaxo: f. I, I. dicunt.

2. sum: hoc scriptoris est, non furentis, adhibentis || est non f. adh. || diligentiam, non insani; D II, 112.

3. contingo: f. I, I. dicunt.

videor: ut nihil intersit, utrum ita cui videatur ut insanio, an ut sano; A II, 54. quid dicam, insaniam, quid ebriis quam multa falsa videantur? D II, 120.

3. loquor de: quid loquar de insanio? A II, 89.

III. visa: ex insanorum aut ebriorum visis innumerabilia coniectura trahi possunt, quae futura videantur *; D II, 121. quodvis insanorum visis fides non est habenda, quia falsa sunt; D II, 122.

insatiabilis, *unerfüllt*, *nicht sättigend*: cupiditas: cupiditates .. sunt insatiabiles; F I,

43. quod .. natura inest in mentibus nostris insatiabilis quaedam cupiditas veri videndi; T I, 44. gaudium: ex quo (mens) insatiabili gaudio complectitur || complectitur ||; T V, 70.

pulchritudo: caeli signorum admirabilem ordinem insatiabilemque pulchritudinem magis spectat; fr V, 83.

species: nulla est .. insatiabilior species; N II, 155.

varietas: quorum omnium incredibilis multitudo insatiabili varietate distinguitur; N II, 98. voluptas: inest in eadem explicatione naturae insatiabilis quaedam et cognoscendis robur voluptas; F IV, 12.

insaturabiliter, *unerfüllt*: quia .. aetas ... annis .. praeteritis insaturabiliter expletur; N II, 64.

inscendo, *hinanftigen*: casa (Oallanus) inscenderet in rogam ardentem; D I, 47.

insciens, *nicht wissend*: quod eo (patre familias) inscientie factum est, si id in non adprobatur, ratum non est; L II, 50.

inscienter, *unverftändig*: eos ... inscienter facere dicebat; A II, 17.

inscientia, *Richtigkeit, Unkenntnis, Unwissenheit*: I, I. est: ut (quaestio) magno argumento esse debeat causam et | causa, al. | principium philosophiae esse inscientiam; N I, 1.

versatur: ita teneri (quemque voluerunt), „si sciens falleret“, quod inscientia multa versaretur in vita; A II, 146.

2. *Wahrhaftig*: o admirabilem licentiam et miserabilem inscientiam diseredit! Fa 38.

II, I. nomino: si ita erat comprehensum, ut conveli ratione non posset, scientiam, sin aliter, inscientiam nominabat; ex qua existeret etiam opinio; A I, 41.

2. conloco inter: inter scientiam et inscientiam comprehensionem illam, quam dixi, colloco; A I, 42.

existo ex: f. I.

III. excusatio: deo me excusatio quidem est inscientiae; N III, 90.

IV. falsus: male coniecta maleque interpretata (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia; D I, 118.

fugi: simili .. inscitia || inscientia || mors fugitur quasi dissolutio naturae; L I, 31.

perturbari: quodvis vitam omnem perturbari videmus errore et inscientia; F I, 46.

inscite, *ungefähr*: comparo: inscite .. medicinae et gubernationis ultimum cum ultimo sapientiae comparatur; F III, 25.

dico: ut non inscite illud dictum videatur in eae; F V, 38. non inscite .. (hoc) dicitur; T II, 47.

disputo: non inscite Heraclotes Dionysius ad ea disputat, quae ..; T III, 18.

nugor: Democritus .. non inscite nugatur, ut physics; D II, 30.

respondeo: quod etiam coniecto quidam et interpres portentorum non inscite respondisse dicitur ei || f. ei ||, qui ..; D II, 62.

inscitia, *Unwissenheit, Ungefährd.* *Unüberlegt*: I, I. constituo: ineuntis .. aetatis inscitia eorum constituitur et regenda prudentia est; O I, 122.

despicio: nec .. vulgi atque imperitorum inscitiam despiciere possum; N III, 39.

rego: f. constituo.

2. video: nihil .. putare esse praeter voluntatem ... summam mihi videtur inscitiae: F II, 34.

praedor ex: neminem id agere, ut ex alterius praedetur inscitia; O III, 72.

II, 1. facere: quod ille (Epicurus) inscitia plane loquendi fecerat, fecisse consulto; N I, 85.

fugi: simili .. inscitia || inscientia || mors fugitur quasi dissolutio naturae; L I, 31.

videri: inhumanus videatur inscitia temporis; O I, 144.

2. ad: succedere huic † belli || Gellius || Clodius, Asellio, nihil ad Coelium || Caelium ||, sed potius ad antiquorum languorem et inscitiam; L I, 6.

in: auri navem evertat gubernator an palaena, in re aliquantum, in gubernatoris inscitia nihil interest; P 20.

inscitus, unverständig: alqd: quid .. est inscitus quam eam naturam ... non optumam dici? N II, 36. quid inscitus .. est quam mentes mortalium falsis ... visis concitare? D II, 127.

inscius, unwissend: A. alqs: haec (Oenei partu edita) me inretivit veste furiali inscium; T II, 20.

B. I. attingunt: ceteras quidem res ... inscii non attingunt; fr V, 84.

conscribunt: si quae inscii imperitiae pro salutaribus mortifera conscripserunt; L II, 13.

II. distinguo ab: quam || quas || (perceptionem) si subtraxeris, qui distinguitur artificem ab inscio? A II, 22.

inscribo, an[s]chreiben, auf[s]chreiben, mit einer Schrift, einem Titel versehen, benennen: I. alqd: „quid aliud“, inquit Aristoteles, „in bovis, non in regis sepulcro inscriberis?“ T V, 101. in quibus (mensis) cum more veteris Graeciae inscriptum esset BONORUM DEORUM; N III, 84.

nomen: cum inscribere nomen non || nomen || liceret || [cum ... liceret] ||; T I, 34. nostri philosophi nonne in iis libris ipsis, quos scribunt de contemnenda gloria, sua nomina inscribunt? T I, 34. qui (Epicurus) tantum modo induit personam philosophi et sibi ipse hoc nomen inscripsit; T V, 73.

robur: quis robur illud cecidit, dolavit, inscripsit? D II, 86.

senariolos: quos (senariolos) in eius monumento esse inscriptos acceperam; T V, 64.

II. librum: quem Diogenes Babylonius consequens in eo libro, qui inscribitur de Minerva; N I, 41. — qui (liber) Sosos inscribitur; A II, 12. in illo libro, qui inscribitur Menon, pusionem ... interroga; T I, 57. Antisthenes in eo libro, qui physicus inscribitur, ... tollit vim ... deorum; N I, 82. cohortati sumus ... ad philosophiae studium eo libro, qui est inscriptus Hortensius; D II, 1. de amicitia alio libro dictum est, qui inscribitur Laelii || [qui inscr. Lael.] ||; O II, 31. has res commodissime Xenophon Socraticus persecutus est in eo libro, qui Oeconomicus inscribitur; O II, 87. qui (Isocrates) eum librum, qui Panathenaeus inscribitur, quarto et nonagesimo || non. quarto || anno scripsisse se dicit; C 13. qui (liber) est de tuenda re familiari, qui Oeconomicus inscribitur; C 59.

insculpo, eingraben, einprägen: I. I. ut: eadem (natura) insculptus in mentibus, ut eos (deos) aeternos et beatos haberemus; N I, 45.

2. acc. c. inf.: omnibus .. innatum est et in animo quasi insculptum esse deos; N II, 12.

II. res: ille in animo res insculptas habebat; A II, 2.

sortes: perfracto saxo sortis erupisse in robore insculptas prisicarum litterarum notis; D II, 85.

insector, verfolgen, befragen: I. I. unper-
fektiv: acerbis in aliquem invehi insectariaque vehementius; Lae 57.

2. alqs: qui inimice insectantur, repellendi (sunt); N I, 5. multas (bestias) etiam insectantia odoris intolerabili foeditate depellunt; N II, 127.

II. alqm: qui (Graeci) maledictia insectantur eos, a quibus de veritate dissentiant; F II, 80. quamvis licet insectetur iatos; T IV, 53. quem vos ut deditum Epicuro insectari soletis; F V, 3. eos agitant || ut eos agitent || insectanturque furiae non ardentibus taedis ..., sed angore conscientiae; L I, 40.

aves: ista .. avis insectans alias avis et agitant; D II, 144.

insepultus, unbestattet: quod insepultos reliquissent eos; R IV, 8.

insequor, folgen, verfolgen, aufpassen, er-
röten: I. alqs: (Carnades) insequatur. quid enim? aiebat, si ..? N III, 44. reprimum iam || iam me || et non insequar longius; L II, 44. ipsae .. feruae nullo insequente saepe incurrunt; O III, 68.

aegritudo: illa opinio mali, quo viso atque persuaso aegritudo insequitur necessario; T III, 72.

praedones: si cui naviganti, praedones si insequantur, deus qui dixerit: „eio te“; T II, 67.

II. alqm: mors insecuta Graecum est; D II, 62. adolescentes: nonne modo pueros, modo

adolescentes in cursu a tergo insequens nec opinantis adsecuta est senectus? T I, 94.

facta: perquam improborum facta primo aspicio insequitur, dein sermo atque fama, tum accusator, tum index || iudex ||; F I, 50.

magistratus, principes: tum (populus) magistratus et principes ... insequitur, insumulat, arguit; R I, 66.

pueros: f. adolescentes.

insero, einpflanzen, part. angeborn: alqd: unum illud erat insitum prisicis || in primis || illis, quos „caecos“ appellat Ennius; T I, 27. nisi insitum illud in eis haberemus, ... oportere; T III, 63. ut esset insitum militibus nostris aut vincere aut emori; O III, 114.

amorem: quod erat insitum menti cognitionis amor; F IV, 18.

animos: cum .. animos corporibus necessitate inesseisset; T I, 44.

calorem: quod ... calorem insitum in terris continet || continet || artius; N II, 25.

cognitiones: quoniam insitas eorum (deorum) vel potius innatas cognitiones habemus; N I, 44.

conversionem: quam (conversionem) habebat in se ipse eiusdem et similis innatam et insitam; T I, 45.

cupiditatem: nos ... habere etiam insitam quandam vel potius innatam cupiditatem scientiae; F IV, 4.

informationem: habebam, inquis, in animo insitam informationem quandam dei; N I, 100.

notionem: aiunt hanc quasi naturalem atque insitam in animis nostris inesse notionem, ut ...; F I, 31. ut a pueris tot rerum ... insitas ... in animis notiones ... haberemus; T I, 37.

opinationem: opinationem ... inherentem et penitus insitam; T IV, 26. opinatio ... inherens et penitus insita; T IV, 26.

opinionem: opinionem ... inhaerentem et penitus insitam; T IV, 26. ea ... (opinio) inhaerens et penitus insita; T IV, 27.
 rationem: si modo ... lex est ratio summa insita in || [in] || natura; L I, 18.
 vitia: cum illa (vitia) sibi insita, sed ratione a se delecta diceret; T IV, 80.

insero, einfügen: -hos ille (Maleiber) cuneos fabrica crudeli inserens perripuit artus; T II, 23.

inservio, dienen, ergeben (ein, betreiben): alicui: etiamsi ille iis non eget, tamen ei potissimum inserviuat; O I, 49.
 commodis: quos (adulescentes) suis commodis inservituros ... arbitrabimur; F II, 117.
 honoribus: posteaquam honoribus inservire coepi; O II, 4.
 mulieribus: cum (Ulixes) mulieribus ... inserviret; O I, 113.

insideo, sitzen, hängen, sich befinden, bejagen hängen: I. alq: qui ... immani et vastae insidens beluae; R II, 67.
 imitatrix, mater: j. voluptas. mala: his ... malis insidentibus; T IV, 84.
 Penates: sive a penna ducto uomine ... sive ab eo, quod (Penates) penitus insident; N II, 68.
 voluptas: quae penitus in omni sensu impliata insidet, imitatrix boni, voluptas, malorum autem mater omnium; L I, 47.
 II. montem: milites ... primum montem sacrum, ... deinde Aevuntium armatos insediase; R II, 63.

insidiae, Hinterhalt, Raubfesselung, Hinterlist: I. sum: suntne ... insidiae tendere plagas? O III, 68.
 II. I. habeo: quae (pax) nihil habitura sit insidiarum; O I, 35.
 provideo: medicus morbum ingravescentem ratione providet, insidiae imperator; D II, 16.
 tendo: animis omnem tenduntur insidiae; L I, 47.
 2. evado ex: num ... vates ... melius coniecerit ... ex insidiis (evasurum) exercitum ... quam imperator? D II, 13.
 III. plenus: cum solitudo et vita sine amicis insidiarum et metus plena sit; F I, 66. possunt ... caquam esse vitios ... diurni et nocturni metus, vita insidiarum periculorumque plenissima? O III, 84.

IV. alqd: j. II, I. habeo.
 metus: etiam eram perterritus non tam mortis metu quam insidiarum a meis; R VI, 14.
 V. I. consequi: qui fortitudinis gloriam consecutus est insidiis et malitia; O I, 62.
 interire: cum Tarquinius insidiis Anci filiorum interisset; R II, 38.
 vinci: ego ... vel hominum vitios vel subsidii || insidiis || temporum victus; L II, 45.
 2. de: qui nihil ex occulto, nihil de insidiis agendum putant; O I, 109.
 ex: qui (Phalaris) non ex insidiis interit; O II, 26. M. Atilius Regulus cum consul iterum in Africa ex insidiis captus esset; O II, 99.
 sive: Diogeni (videtur) venditorem ... dicere vitia oportere, cetera sine insidiis agere; O III, 51.

insidiol, nachstellen: facile celare, tacere, dissimulare, insidiari, praeripere hostium consilia; O I, 108.

insidiosae, hinterlistig: ratio ... hoc postulat, ne quid insidiosae, ue quid simulatae, ue quid fallaciter; O III, 68.

insido, sich festsetzen, einprägen: alqd: quae ex igni, anima, aqua, terra turbulenta et rationis expertia insederint; T I, 45.

concitatio, fervor: cum ... hic fervor concitatioque animi inveteravit || inveteraverit || et tamquam in venis medullisque insedit || insederit ||, tum ...; T IV, 24.

oratio: facile in animo forti contra mortem habita iusedit oratio; T II, 11.
 semeu: cum ... in locis semen insedit; N II, 128.

insigne, Kennzeichen, Abzeichen, Siebe: I. I. debet: ut ... confidant, notam iis esse debet insigne veri, quo obscuro et oppresso quod tandem verum sibi videbuntur attingere? A II, 36.
 decidunt: stellae ... aureae, ... eorum insignia deorum, stellae aureae, quae dixi, Delphis positae ... deciderunt neque repertae sunt; D I, 75.

sunt: ne plura insignia essent imperi in libero populo quam in regno fuissent; R II, 55. j. debet.
 2. sum: litus, ... quod clarissimum est insigne aurigratus; D I, 30.
 II. I. opprimo: j. I. I. debet.
 pono, reperio: j. I. I. decidunt.
 video: cum ... horum insignia, solem, lunam stellaeque, vidissent; N I, 100.
 2. utor: ne insignibus quidem regis Tullus nisi iussum populi est ausus uti; R II, 81.
 3. absum ab: tincta ... absint nisi a bellicis insignibus; L II, 45.

insignio, deutlich machen: quod plenus aër sit immortalium animorum, in quibus tamquam insignitae notae veritatis apparent; D I, 64.

insignis, feindlich, auffallend, ausgezeichnet: alqd: ut hoc quoque pluribus nominibus insigne factamus; F III, 14. quoniam is ... habet insigne quiddam ad decus et ad gloriam; F III, 29.

audacia: quorum alter optimus vir, ... singulari fide, alter insigni scelere et audacia; R III, 27.

nota: ut ei (sapienti) vera multa videantur, neque tamen habere insignem illam et propriam percipiendi notam; A II, 101.

puer: quom esset cito necatus || legatus, al. || tamquam ex XII tabulis insignis ad deformitatem puer; L III, 19.

scelus: j. audacia.
 similitudo: nec solum in rectis, sed etiam in pravitatibus insignis est humani generis similitudo; L I, 31.

studium: cuius (A. Torquati) quantum studium et quam insigne fuerit erga me temporibus illis; F II, 72.

temeritas: quae (temeritas) tum esset insignis, cum ...; A I, 45.

titulus: quos si titulus hic delectat insignis et pulcher; T V, 30.

virtus: (virtus illius viri) etiam posteris erit clara et insignis; Lae 102.

vis: hos esse deos, quorum insignem vim et inlustrem faciem videremus; N II, 80.

visus: quia (probabilia) visum quendam habereut insignem et inlustrem || [quia ... inlustrem] ||; N I, 12.

insimulo, beschuldigen, verdächtigen: I. alqm: etsi Democritum insimulat Epicurus; T I, 82. magistratus, principes: tum (populus) magistratus et principes ... insequitur, insimulat, arguit; R I, 66.

II. alqm: qui etiam queruntur, quod eos in-

simulemus omnia incerta dicere; A II, 32. insimulant eum (Ulixem) tragoediae simulatione insanise militiam subterfugere voluisse; O III, 97. quod ... peccati ... se insimulant, quod dolere intermiserunt; T III, 64.

insinuo, einbringen: sc: si Zeno Citieus ... insinuasse se in antiquam philosophiam videtur; T V, 34. callidus ille et occultus ne se insinuet, studiosae cavendum est; Lae 99.

insipiens, unweise, unverständig, thöricht: A. **bei Substantiven**: alq: etei, quacumque (sententiam, disciplinam) eligit, insipientem (eligit); A II, 117. iam insipientes alios ita esse, ut nullo modo ad sapientiam possent pervenire; F IV, 56. ille (Polycrates) ... si insipiens, (quod certe, quoniam tyrannus), numquam beatus; F V, 92. ego insipientior quam illi ipsi, qui ...; D II, 61.

adfectio: ut eorum ... affectio est illa quidem discrepans sibi ipsa, dum est insipiens; T IV, 29.

animus, corpus: nec ... tum animus esse insipientem, cum ex insipienti corpore evasisset; C 80.

fortunatus: nec ||neque|| quocumque insipiente fortunato intolerabilis fieri potest; Lae 54. mundus ... si in aeterno praeteriti temporis spatio fuit insipiens; N II, 36.

philosophia: sunt ... (philosophi) insipientes; T III, 68.

B. **affici**: l. comprehendit: nos ... defendimus etiam insipientem multa comprehendere; A II, 144. conferunt: sua ... vitia insipientes et suam culpam in senectute conferunt; C 14.

habere: erat facile ... negare umquam laetitia adfici posse insipientem, quod nihil umquam haberet boni; T IV, 66.

insaniunt: [omnes insipientes .. insaniunt]; T III, 9.

potest: f. habet. reicit, sumit: tam insipientem quam sapientem sumptorum, quae secundum naturam sint, reiecturumque contraria; F III, 59.

sunt: ut iam omnes insipientes sint miseri, quod profecto sunt; F IV, 66. quod a Socrate acceptum diligenter Stoici retinuerunt, omnes insipientes esse non sanos; T III, 10. qui (Stoici) omnes insipientes insanos esse dicunt; T IV, 54.

¶ hnt ¶ 15: insipientes omnes peregrinos, exules, servos, furiosos? A II, 136.

II. I. adfectio: f. I. habet. 2. contingo: quod insipientibus contingit omnibus ||[quod ... omnibus]||; T III, 4.

sum: nec insipienti etiam in summa copia non gravis (senectus esse potest); C 8.

3. cado in: quod cadere in non nullos insipientes potest; F IV, 15. est ... quaedam animi sanitas, quae in insipientem etiam cadat; T IV, 30.

III. animi: [omnium insipientium animi in morbo sunt]; T III, 9.

officium: ita est quoddam commune officium sapientis et insipientis; F III, 59.

opinio: hoc event, ut in vulgus insipientium opinio valeat honestatis; T II, 63.

sermo: quid turpius quam sapientis vitam ex insipientium sermone pendere? F II, 50.

vita: quae (perturbationes animorum) vitam insipientium miseram ... reddunt; F III, 35.

insipienter, thöricht: insipienter (adultescens) sperat; C 68.

insipientia, Thorheit, Unverständnis: I. est: omnium insipientiam, iniustitiam, alia vitia similia

esse; F IV, 21. ita fit, ut sapientia sanitas sit animi, insipientia autem quasi insanitas quaedam; T III, 10.

II. fugio: insipientiam propter molestias esse fugiendam; F I, 46.

III. abl. comp.: neque insipientia ullum maius malum est; T III, 68.

insisto, aufsetzen, stehen bleiben, fest machen, verweilen, beharren: I. I. unpersönlich: hoc est ... confidere nisi testibus et ↑ inportata insistere! A II, 80.

2. alq: tanta vis inerat in verbis, ... ut interdum insisteret; F II, 51. Zenonem cum Polemonem disceptantem ... videre, ubi primum insisteret; F IV, 45. quae cum dixisset paulumque institisset; F V, 75. in cupressetis Gnosiorum et spatii silvostribus (Plato) crebro insistens, interdum adulescens; L I, 15. f. II, B. I. insisto in decumo, cingulo, rebus; A II, 94. F II, 3 (S. 260, b).

animus: inactis ex anima tenui et ex ardore solis temperato ignibus (animus) insisti; T I, 43. animus perturbatus et incitatus nec cohibere se potest nec, quo loco vult, insistere; T IV, 41. ut (animus) nullam ... oram ultimam ||ultimam|| videat, in qua possit insistere; N II, 54. naturam ... eam dico, qua numquam animus insistens agitatione et motu esse vacuus potest; D II, 128.

mens: in qua (celeritate) non video ubinam mens constans et vita beata possit insistere; N I, 24.

motus: quarum (stellarum) motus tum incitantur, tum retardantur; saepe etiam insistant; N II, 103.

sapiens: ille (sapiens) in reliquis rebus non poterit eodem modo insistere? A II, 107.

stellae: quia (haec stellae) ... tum omnino ne moventur quidem, sed ad quoddam tempus insistant; N II, 51.

vita: f. mens. II. adsimulare: ofurere adsimulare, ne coiret, (Ulixes) institit; T IV, 98.

insitio, Eingepfropfen: nec consuetudines modo delectant, sed etiam iniectiones, quibus nihil invenit agri cultura fertilius; C 54.

insitivus, eingepfropft: hoc loco primum videtur insitiva quaedam disciplina doctor facta esse civitas; R II, 34.

insolens, lästig, breißig, übermütig: alq: nec erat ei (Nestori) verendum, ne vera praedica de se nimis videretur aut insolens aut loquax; C 31.

alacritas: quem ... temperantia ... insolenti alacritate gestire non sinat; T V, 42.

fastidium: unde hoc sit tam insolens domesticarum rerum fastidium; F I, 10.

ostentatio: *neque insolens ostentatio; R I, 24. quae est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio? P 42.

superbia: divitiae, nomen, opae vacuas consilio ... dedecoris plenae sunt et insolentis superbiae; R I, 51.

insolenter, breißig, übermütig: disputo: Sisenna ... insolenter ... disputat somniis credi non oportere; D I, 99.

offero: lactatio est voluptas gestiens et se effrensus insolentius; T IV, 20. quod aut cupias ardentur aut adeptus eferas te insolenter; T IV, 39.

insolentia, Überhebung, Übermut: I. minor: soleo saepe mirari non nullorum insolentiam philosophorum; T I, 48.

II. effrenatus: quam (flammam) non facilius ait sedare quam effrenatam insolentia multitudinem; R I, 65.

exultare: Tarquinio exalto mira quadam exultate populum insolentia libertatis; R I, 62. victoriam divitiisque subnixus (rex) exultabat insolentia; R II, 45.

insolitus, ungewohnt: cum repente (animus) in tam insolitum tanque perturbatum domicilium innigravit; T I, 58.

insomnia, Schlaflosigkeit: caret . . . (senectus) etiam violentia || vinol. || et cruditate et insomniis; C 44.

inspecto, aufsehen: alqs: quod te inspectante factum est, ut . . .; D I, 72.

centuriones: tot centurionibus suis inspectantibus; D II, 23.

populus, rex: cotem . . . inspectante et rege et populo novacula esse discisam; D I, 32.

sapiens: prius, quam Archimedes eo (sapiente) inspectante rationes omnes descriperit eas; A II, 116.

insperatus, unerwartet: Cyrenaici non omni malo aegritudinem effici censent, sed insperato et necopinato malo; T III, 28.

inspergo, barsaufstreuen: iam abecedet (caput lecoris, cor), simul ac molam et vinnm inspereris; D II, 37.

inspicio, beſehen: exta: f. exta, II, 1. inspicio (3 Et.) B. I, §. 932, b.

ovum: ii cum ovum insperaxerant; A II, 57.

tabellam: ne quis inspiciat tabellam; L III, 38.

instantia, Nähe, Gegenwart: ut praeterita ea vera dicimus, quorum superiore tempore vera fuerit instantia, sic futura, quorum consequenti tempore vera erit instantia, ea vera dicimus; Fa 27.

instar, wie, so viel wie: ut omnia ex altera parte collocata vix minimi momenti instar habeant; O III, 11. id . . . si accidat, mortis instar putemus; F V, 55. patrocinio . . . se usos ant clientem appellari mortis instar putant; O II, 69. terram . . . ad universi caeli complexum quasi puncti instar obtinere; T I, 40.

instaurativus, erneuert: ludis intermissis instaurativi constituti sunt; D I, 55.

instauro, erneuern: somnio comprobato a senata Iudaei iterum instauratos memoriae proditum est; D I, 55.

instillo, einträufeln, benehen: oleum: haec (mens, animus) quoque, nisi tanquam lumini oleum instillet, extinguntur senectate; C 36.

saxa: quas (guttae) saxa aedibus instillant Caucasi; T II, 25.

instinctus, Antrieb, Eingung: I. concitari: cum a corpore animus abstractus divino instinctu concitatur; D I, 66.

fundit: quae (oracula) instinctu divino adflatae funduntur; D I, 34.

praenuntiare: quae (vis et natura) . . . aliquo instinctu inflatae divino futura praenuntiant; D I, 12.

2. sine: ut ego . . . postquam grave plenumque carmen sine caelesti aliquo mentis instinctu putem fundere; T I, 64.

instinguo, anreigen, aufregen: cum violenti adolescentes tibarum etiam cantu . . . instincti mulieris pudice fores frangerent; fr X, 3.

instilio, Stillſtand: qui errantium stellarum cursus, praegressiones, institutiones notavit; T I, 62.

instituo, einſetzen, einrichten, einführen, beſtimmen, feſſetzen, ordnen, beginnen, beabſichtigen, unterrichten, bilden: I. abſolut: alqs: pergo, ut institui; R II, 22. sequar . . . ut institui, divinum illum virum; L III, I. ut institui, nostra iura attingam; L III, 13. de iure populi Romani, quem ad modum institui, dicendum nihil putas? L III, 48.

II. mit Ergänzung: I. ut: Arcesilas eum (morem) revocavit instituitque, ut ii . . . non quaerent, sed ipsi dicerent; F II, 2. instituit (Diogenes), ut cadentibus iuglandium putaminibus barbam sibi et capillum adderent; T V, 58. Democritus . . . censet sapienter instituisse veteres, ut hostiarum immolatarum inspicere exta: D I, 131. instituit . . . primus, ut singulis consiliis alternis mensibus lictores praerent; R II, 55. ita . . . (Cimonem) instituisse et vilicis imperavisse, ut omnia praerentur; O II, 64.

2. Infinitiv: is (Crassus) primus instituit in forum versus agere cum populo; Lae 96. nec dubito, quin . . . f lautum victum et elegantem magnifice . . . colere instituisse; fr V, 43. hoc ipsum institutum, ut placuit, pluribus verbis dicere, quod uno non poterimus; F III, 55. id . . . (Epicurus) instituit docere sic; F I, 29. quasi instituit (natura) docere; F V, 59. (deus) instituit dupla et tripla intervalla explorare partem rursum ex toto desecans; T 23. quos (Iudaeos) tum primum anniversarios in circo facere instituisse; R II, 12. de quo (genere) instituerat panlo ante Tubero quaerere; R I, 17. centum et octo annis postquam Lycurgus leges scribere instituit; R II, 18. Philo . . . instituit alio tempore rhetorum praecepta tradere, alio philosophorum; T II, 9.

III. mit Object: alqm: quae . . . honesta in familia instituta et educatus ingenue non ipse turpitudine . . . offenditur? F III, 38. ut quisque optime natus institutusque est; F V, 57. qui ad laudem et ad decus nati, ancepti, instituti sumus; F V, 63. Antiochus, Posidonius, a quibus instituti sumus; N I, 6. ut me sic audiat, . . . ut unum et togatis patris diligenter non inliberaliter institutum; R I, 36. Theophrastus . . . institutus ab Aristotele; L III, 14. quae (studia doctrinae) . . . prudentibus et bene institutis pariter cum aetate crescant; C 50. f. dictatore.

alqd: ad hunc . . . ipsum . . . quaedam instituit; A I, 2. ea . . . nonne ab illis (antiquis) instituta sunt [inventum sunt]? F IV, 9. quod . . . institutum rei publicae causa est; D II, 74. neque tam facile interrupta contexto quam absevo instituta; L I, 9. quod institutum perite a Numa posteriorum pontificum negligentia dissolutum est; L II, 29. f. II, 2. dicere.

adulescentes: ut (senectus) adulescentos doceat, instituit, ad omne officii munus instruat; C 29.

bonum: qui summum bonum sic instituit, ut nihil habeat cum virtute coniunctum; O I, 5.

certamen: cum Zenone . . . Arcesilas sibi omne certamen instituit; A I, 44. nullum ut certamen instituit; T III, 51.

cives: quae ad res civis instituit et vocat; R I, 52.

civitates: nobis mox de instituendis et conservandis civitatibus aptiorem .. fore disserendi locum; R II, 65.

coetus: hi coetus .. hac ... causa instituti; R I, 41.

comitiatus, concilia: posse a summis imperiis et summis potestatibus comitiatus et concilia vel instituta dimittere vel habita rescindere; L II, 31.

consuetudines: primos congressus copulationesque et consuetudinum instituendarum voluntates fieri propter voluptatem; F I, 69.

dictatorem: his ipsis temporibus dictator etiam est institutus, ... T. Larcinus; R II, 56.

disputationem: nunc ad institutum disputationem revertamur; D II, 7. quod his libris erat instituta et suscepta mihi de re publica disputatione; R I, 12.

exercitationem: ab Aristotele .. principio de singulis rebus in atramento partem dicendi exercitatio est instituta; F V, 10.

formam: Platonis .. auctoritate ... una et consentiens duobus vocabulis philosophiae forma instituta est; A I, 17.

genus: quod ... aliud dicendi instituti generis; L I, 11.

gladiatores: illi (gladiatores), qui bene instituti sunt; T II, 41.

historiam: historia .. nec institui potest nisi preparato otio nec exiguo tempore absolvi; L I, 9.

magisteria: me ... magisteria delectant a maioribus instituta; C 46.

orationem: tecum .. mihi instituenda oratio est; F V, 96.

rationem: male instituta ratio exitum reperire non potest; N I, 104. nec ... nostra quaedam est instituenda nova et a nobis inventa ratio; R I, 13.

res: omnibus publicis rebus instituendis ... ex singulis tribus singulos cooptavit agures; R II, 16. quibus rebus instituti; R I, 27.

rem publicam: quod habemus .. institutae rei publicae tam clarum ... exordium quam ..? R II, 4.

Sabazia: cui (Dionysio) Sabazia sunt instituta; N III, 58.

sermonem: est .. ambulantiibus ad hunc modum sermo ille nobis institutus; T II, 10. volat in optimum statum instituto tuo sermone res publica; R II, 88. ad rationem instituti sermonis sapientius; L I, 20.

signum: ut Pbidias potest a primo instituere signum idque perficere; F IV, 34. (sapientia) debet institutum illud quasi signum absolvere; F IV, 34.

virum: eos (viros) melius a natura institutos fuisse, quam institui potuissent a philosophia; F III, 11. ut (vir) nunquam a se ipso intendo || instituendo || contemplandoque discedat; R II, 69. vitam: iniurias .. fortunae facile veterum philosophorum praeceptis instituta vita superabat; F IV, 17. ad cuiusque vitam institutum accommodandum est ..; O II, 30.

institutio, Einrichtung, Anweisung, Unterrichts: I. debet: omnis ... quae [a] || quae || ratione suscipitur de aliqua re institutio, debet a definitione proficisci; O I, 7.

desiderat, al.: omnis ratio atque institutio vitae adiumenta hominum desiderat, in primisque ut habeat, quibuscumque possit familiares conferre sermones; O II, 39.

dicit: ipsa hominis institutio || inst. hon. || si loqueretur, hoc diceret; F IV, 41.

est: haec .. fuit apud eos morum institutio; A I, 23. quorum fuit haec institutio, in qua animadvertas velim quid mutandum putet; F IV, 3. loquitur: f. dicit. — potest: f. II, 1. reperio; F I, 70. — proficiscitur: f. debet.

II, I. confundo: hanc initio institutionem confusam (animal) habet et incertam; F V, 24.

contineo: quod earum ipsarum rerum ... prima institutio et quasi disciplina illo libro continetur; A II, 102.

habeo: f. confundo.

reperio: sine hoc institutionem omnino amicitiae non posse reperiri; F I, 70. usque reliquarum virtutum non esse ipsius rei publicae reperitur ulla institutio; R I, 41.

suscipio: f. I. debet.

2. obliviscor: quae .. natura suae primae institutionis oblita est? F IV, 32.

3. specto ad: quia (ea officia) magis ad institutionem vitae communis spectare videntur; O I, 7. sum in: neque .. dici potest in ulla rerum institutione non esse aliquod extremum atque perfectum; N II, 35.

III, 1. erudiri: complures .. Graecis institutionibus eruditi; N I, 8. 2. in: f. I. est; F IV, 8.

institutum, Unternehmungen, Kbficht, Einrichtung, Knordnung, Grundlay: I. Subject: distant: vitae .. instituta sic distant, ut ...; R III, 15.

II. nach Verben: I. capio: duarum .. vitarum nobis erunt instituta capienda; F IV, 40.

cognosco: omnium fere civitatum ... ab Aristotele mores, instituta, disciplinas ... cognovimus; F V, 11. cum Pythagorae disciplinam et instituta cognoscerent; T IV, 3.

consequor: ut non nulli ommissa imitatione maiorum suum quoddam institutum consequantur; O I, 116.

perficio: quod aequar profecto, si instituta perfecero; D II, 6.

perscribo: leges etiam et instituta ac mores civitatum perscripsimus; F IV, 61.

retineo: veterem morem ac maiorum instituta retinebant excellentes viri; R V, 1.

sequor: eorum (virorum) se institutum sequi dicunt; A II, 13.

sero: vir magnus leges, instituta, rem publicam non seret? T I, 31.

servo: ut hodie stet Asia Luculli institutis servandis et quasi vestigiis perequenda; A II, 3.

teneo: nos institutum tenebimus; T IV, 7.

transfero: nisi hoc institutum postea translatum ad nostros philosophos || phil. nostros || esset; F II, 1.

tueor: mores et instituta vitae non profecto .. melius tuemur; T I, 2. maiorum instituta tueri sacris caerimonibus retinendis sapientis est; D II, 148.

2. paenitet: eo .. me minus instituti mei paenitet, quod ...; N I, 8.

3. abundo: quamquam te ... abundare oportet praeceptis institutisque philosophiae; O I, 1. ut: institutio veterum, quo etiam Stoici utuntur, hinc capiamus exordium; F V, 23.

4. dico de: quis ... te potius .. de maiorum dixerit instituta? R I, 71. si pauca prius de instituto ac de iudicio meo dixerit; O II, 1.

disputo de: ut ille (Plato) ... de institutis rerum publicarum ac de optimis legibus disputat || disputavit, al. ||; L I, 15.

facio contra: sapientis esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63.

habeo in: quae habemus etiam in publicis institutis atque legibus; L III, 43.

impello ad: ad eorum studia institutaque impellimur; O I, 118.

loquor de: ut de moribus iustitiasque maiorum ... loquamur; T IV, 1.

maneo in: se is (Critoletus) quidem in patriis institutis manet; F V, 14. ut nihil possit in patriis institutis manere integrum; R II, 7.

pergo ad: iam ad instituta pergamus; O II, 8. sumo ex: ex eorum ... scriptis et institutis ... omnis doctrina liberalis ... sumi potest; F V, 7.

III. **nach Subjectis sub Adverb:** simul cum: quae (insulae) finibus cinctae natant paene ipsae simul cum civitatum || civitatum, a. || institutis et moribus; R II, 8.

situs in: existimare omnia iusta esse, quae sita || sancta || sint in populorum institutis atque legibus; L I, 42.

IV. **nach Substantiven:** 1. genera: genera ... si velim iuris, institutorum ... describere; R III, 17.

mutatio: facienda morum institutorumque mutatio est; O I, 120.

neglectantia: in qua (disciplina puerili) una Polybium ... nostrorum institutorum neglectantiam accusat; R IV, 3.

2. obtemperatio: quodsi iustitia est obtemperatio scriptis legibus institutisque populorum; L I, 42.

3. alqd ex: illud ex institutis pontificum et haruspicum non mutandum est; L II, 29.

V. **Umfang:** 1. accipere: et mundum deum esse et caelum ... et animos et eos, quos maiorum institutis accipimus; N I, 30.

adduci: ut (plebes) multis institutis praeclearissimis adduceretur, ut auctoritati principum cederet; L III, 25.

agi: quae ... more agentur institutisque civilibus; O I, 148.

alere: quod illi verbis et artibus aluerunt naturae principia, hi autem institutis et legibus; R III, 7.

capere: § II, 3. utor.

confirmari: non institutis opinio est confirmata, non legibus; T I, 30.

consecrari: maiorum institutis mens, fides, virtus, concordia consecratae et publice dedicatae sunt; N II, 79.

constituere: cum a primo urbis ortu regis institutis, partim etiam legibus auspicia (essent constituta); T IV, 1. cum ... non instituto aliquo aut more aut lege sit opinio constituta; N I, 44. qui suam quisque rem publicam constituerent legibus atque institutis suis; R II, 2. quorum ingenis et inventis omnem vitam legibus et institutis exultant constitutamque habemus; fr IX, 11.

dedicari: § consecrari.

effici: id hominibus effici ex re publica debet partim institutis, alia legibus; R IV, 3.

erudire: qui in hac terra fuerunt inquamque Graeciam ... institutis et praecipit suis erudierunt; Lae 13.

excoli: § constituere; fr IX, 11.

exornare: exornavit (Pythagoras) eam Graeciam, quae magna dicta est, ... praestantissimis et institutis et artibus; T V, 10.

geri: ut ... pleraque seutatis auctoritate et instituto ac more gererent; R II, 56.

habere: qui Platonis instituto in Academia ... coetus erant et sermones habere soliti; A I, 17. quae (instrumenta animi) natura quaeque civilibus institutis habuit; R III, 5.

II.

incendi: homines .. Romanos instituto Romuli bellicis studiis et vidit incensos; R II, 25.

instruere: ut cum maiorum institutis, tum doctrina se instrueret; R III, 6.

mittere: institutis eorum, a quibus ortos erat, dona ... misit; R II, 44.

perficere: perfect ... (verecundiam) institutis et disciplinis; R V, 6.

temperare: rem .. publicam nostri maiores certe melioribus temperaverunt et institutis et legibus; T I, 2.

teneri: opinioibus et institutis omnia teneri; A I, 44.

vacare: et legibus et institutis vacat aetas nostra muneribus istis, quae ...; C 34.

vagari: nostro iustitio vagabimur; T III, 13. vivere: quis .. tam agrestibus institutis vivit, ... ut ...? F III, 37. si patriis viveretur institutis et moribus; R III, 41.

uti: quibus (verbis) instituto veterum utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut rhetorica; F III, 5.

2. in: multa etiam sunt in nostris institutis ducta ab illis; T IV, 4. § III. situs in.

insto, bevorzugen, nahe sein, einbringen, brängen: alqs: ille (Epicurus) ... voluptatis nomen ... exaggerans instat acriter, ut ...; A fr 20 (3, 24).

alqd: sed id alias, nunc, quod instat; T III, 10. quae .. venientia metuntur, eadem adficiunt aegritudine instantia; T IV, 11. quibus .. rationibus instantia feruntur, eisdem contemuntur sequentia; T IV, 64. cur et ea, quae praeterierunt, facta sint et, quae instant, facta et, quae sequuntur || sequuntur ||, futura sint; D I, 126.

credula: *matutinis credula vocibus instat, vocibus instat et adiduas iacit ore querellas; D I, 14.

dolor: premit ... (dolor) atque instat; T III, 71.

iter: quamquam iter instaret; D I, 59.

mors: id ipsum vident, qui sunt morbo gravi ... adfecti, instare mortem; D I, 63.

motus: quod terrae motus instaret; D I, 112.

quod (Pherecydes) ... terrae motus dixit instare; D I, 112.

procellae: *fulix ... nuntiat horribilis clamans instare procellas; D I, 14.

res: nos ... earum ... rerum rationem, quae nunc instant, explicatores; R I, 33.

superstitio: instat ... (superstitio) et urget; D II, 149.

instructio, Auffstellung: quae .. classium navigatio aut quae instructio exercitus ... tantam naturae solertiam significat, quantum ipse mundus; N II, 85.

instrumentum, Werkzeug, Hilfsmittel:

I. absolet: iam aes atque ferrum duelli instrumenta, non faui; L II, 45.

II. I. eripio: ii ... haec ipsa eripiunt vel instrumenta vel ornamenta vitae; A II, 31.

habeo: quae (instrumenta animi) natura quaeque civilibus institutis habuit; R III, 5. quanta .. instrumenta habent ad obtinendam adipiscendamque sapientiam; L I, 59.

2. adiun go ad: quodsi quis ad ea instrumenta animi ... adiungendam sibi etiam doctrinam ... putavit; R III, 5.

III. opus: quid .. tanto opus est instrumento in optimis artibus comparandum? F II, 111.

IV. I. esse: tantus .. imperator ... fuit proelia, oppugnationibus, navalibus pugnis totiusque belli instrumento et adparatu; A II, 3.

42

2. sine: ut nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem satis ornatus possit accedere; F V, 7.

instruo, *επιτιθητε, verſehen, auſrſtten, unterrichten, unterweihen*: alqm: vellem equidem . . . ipse (Epicurus) doctrinis fuisset instructor; F I, 26. nec ante aggrediar, quam te ab istis, quos dicit, instructum video; F II, 119. cum . . . ad eam . . . (rem publicam) tuendam . . . maxime a vobis ornari atque instrui posses; F IV, 61. eriget ipse se, suscipiet, instruet, armabit; T II, 51. omnibus . . . virtutibus instructos et ornatos tum sapientia, tum viros bonos dicimus; T V, 28. video te testimonio satis instructum; R I, 59. ut cum maiorem institutus, tum doctrina se instrueret; R III, 6. quasi mueribus deorum nos esse instructos et ornatos; L I, 35. nos . . . a doctoribus atque doctrina instructi ad eam (rem publicam) et ornati accessimus; O I, 155. qui . . . in libera civitate ita se instruit, ut metuantur; O II, 24. quos improbos . . . putant et ad faciendam iniuriam instructos; O II, 36.

alqd: quae satis scite nobis instructa et composita videntur; L I, 39.

adulescentes: ut (senectus) adolescentes doceat, instituat, ad omne officii munus instruat; C 29.

animus: ut (animus) . . . sensibus instructus sit; F V, 34.

consilia: ut Phormio possit dicere: cedo senem; iam instructa sunt mi in corde consilia omnia; N III, 72.

domicilia: quae (domicilia) essent ornata signis atque picturis instructaque rebus iis omnibus; N II, 95.

domum: eo Priami domus! . . . vidi ego te . . . auro, ebore instructam reficere; T III, 44.

fortitudinem: fortitudo . . . satis est instructa parata, armata per sese; T IV, 52.

hortos: emit (hortos) instructos; O III, 59.

officinas: qui (philosophi) quasi officinas instruxerunt sapientiae; L I, 36.

sapientem: his rebus instructus (sapientem) semper est in voluptate; F I, 62. erit . . . (sapientem) instructus ad mortem contemnendam, ad exilium, ad ipsum etiam dolorem; F II, 57. sapientem plurimum et gravissimum artibus atque virtutibus instructum et ornatum; F II, 112.

viros: qui (Peripatetici) claros viros a se instructos dicant rem publicam saepe rexisse; A II, 115. vgl. alqm; T V, 28.

vitam: a quibus vita hominum instructa primis sit; T V, 6.

insuavis, *ohne Reiz*: insuavem illam admirationem ei fore; Lae 88.

insula, *Insul, Erietaus*: l. l. conlucent: quorum . . . (hominum) operibus agri, insulae litorea-que collucent distincta tectis et arboribus; N II, 99. est: viam . . . in insula, quae est in Fibreno, sermoni relinquo demum operam sedentes? L II, 1. hac . . . (insula) nihil est amoenius; L II, 6.

nant: quid dicam insulas Graeciae? quae quibus cinctae natant paene ipsae; R II, 8.

2. aum: omnis . . . terra . . . parva quaedam insula est circumfusa illo mari; R VI, 21.

II, l. antepono: an . . . dubium est, quin fundos et insulas amicis anteponamus? F II, 83.

cingo, dico: I, l. natant. — circumfundo: I, 1, 2. — distingo: I, l. conlucent.

emo: ut . . . Claudius proscriptus insulam [vendidit] || insulam ||, emit P. Calpurnius Lanarius; O III, 66.

incolo: qui (homines) quasi magnam quandam insulam incolunt, quam nos orbem terrae vocamus; N II, 165.

nomino, teneo: qui (Volcanus) . . . tenuit insulas propter Siciliam, quae Volcaniae nominabantur; N III, 55.

proscribo, vendo: I. emo.

2. egredior ex: si Scripsi natus essec nec unquam egressus ex insula, in qua lepusculus vulpeculus quae saepe vidisses; N I, 88.

linguo in: fore ut is (Philoctetes) in insula Lemno Inlueretur; Fa 36.

relinquo in: relinquor in insula Philoctetes; Fe 37.

venio in: ventum in insulam est; L II, 6.

III, l. multitudo, varietas: quae multitudo et varietas insularum? N II, 100.

partes: qui (homines) partes eius insulae tenent, Europam, Asiam, Africam; N II, 165.

2. certamen de: cuius (Apollinis) de illa insula cum Iove ipso certamen fuisse traditur; N III, 57.

IV. in: in beatorum insulis . . . qualis futura sit vita sapientium; F IV, 53. cuius (Iovis) in illa insula sepulchrum ostenditur; N III, 53. tantos terrae motus in Liguriis, Gallia compluribusque insulis . . . factos esse, ut . . .; D I, 78. si nobis . . . in beatorum insulis immortale aevum . . . degere liceret; fr V, 50. I, l. 1. est; L II, 1. — II, 2. egredior ex.

insulanus, *Insulbewohner*: Achilleus Nativae palaecensis insulae sanctissime colunt; N III, 45.

insulsus, *geistlos*: tu mihi videris Epicuram, acuti nec insuli hominis ut Siculi, sententiam sequi; T I, 15.

insulto, *verſpöhen*: (convenit in) hominem sine arte, sine litteris, insultantem in omnes; N II, 74.

insum, *darin, daran sein, innezuſuchen, sich befinden, beruhen*: I. inibi. Frag: in qua (electione) prium inesse incipit et intellegi, quid sit, quod vere bonum possit dici; F III, 20.

2. Infinitivus: in qua (voluptate) tantum inest nihil dolere; F II, 32. cogitare . . . et providere et discere et docere . . . in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. inest . . . velle in carento; T I, 88.

II. alqd: partes . . . esse mundi omnia, quae in sint in eo; A I, 28. teneatur modo illud, non inesse in iis (sensibus) quicquam tale, quale . . .; A II, 99. in quibus (animis) doctissimi illi veteres inesse quiddam caeleste et divinum putaverunt; F II, 114. omnia . . . inesse debent in summa bonorum; F IV, 46. in quibus (bestia) inest aliquid simile virtuti, ut in leonibus, ut in canibus, || ut || in equis; F V, 35. in motu et in statu corporis nihil inest, quod . . . F V, 47. quae sunt extrinsecus, id est quae nec || neque || in animo inest neque in corpore; F V, 68. haec et similia eorum in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. quae declarant inesse in animis hominum divina quaedam; T I, 56. his . . . in naturis nihil inest, quod vim memoriae, mentis, cogitationis habeat; T I, 66. fr IX, 10. in qua opinio illud inest, ut aegritudinem suscipere oporteat; T III, 74. necesse est haec inesse in eo, quod optimum esse concedimus; N II, 18. in ea parte . . . haec inesse necesse est, et acriora quidem atque maiora; N II, 30. quoniam . . . neque est quicquam, quod non inest in eo (mundo); N II, 38. quae cum in sideribus inesse videamus;

N II, 54. in qua rerum natura inest id futurum?
D II, 18. hoc inerat in rebus futuris et causas naturalis habebat, an .? D II, 143. quare inest nescio quid et latet in animo ac sensu meo; L II, 3. fateor in ista ipsa potestate inesse quiddam mali; L III, 83. non solum ex malis eligere minima oportere, sed etiam excerpere ex his ipsis, si quid inesset boni; O III, 3. quod inest in iis aliquid probi, quod capiat ignarus; O III, 15. haec est . . . societas, in qua omnia insumt, quae putant homines expetenda, honestas, gloria, tranquillitas animi atque iucunditas; Lae 84.

actio: quod non inest in primis naturae conciliationibus honesta actio; F III, 22.

adiunctio: in quibus (sententiis) nulla inest || est || virtutis adiunctio; F II, 39.

aequitas: in quibus (feris) inesse fortitudinem saepe dicimus, ut in equis, in leonibus, iustitiam, aequitatem, bonitatem non dicimus; O I, 50.

anima, animus: neque in homine inesse animum vel animam nec in bestia; T I, 21.

architectus: inesse aliquem non solum habitorem in hac caelestis ad divina domo, sed etiam rectorem et moderatorem et tanquam architectum tanti operis tantique muneris; N II, 90.

bonitas: || aequitas.

bonum: || aequitas; O III, 3.

calor: cuius (cibi) etiam in reliquiis inest calor iis, quas natura respuerit; D II, 24.

capita: quasi . . . non in omni marmore necesse sit inesse vel Praxitelis capita! D II, 48.

causa: digni . . . sunt amicitia, quibus in ipsis inest causa, cur diligantur; Lae 79. || vis; N II, 28.

certatio: »nequaquam istuc istac ibit; magna inest certatio; N III, 65.

commoditas: in his vitibus inest illa magna commoditas, ut . . .; R II, 9.

concordia: quodam inest in hominum genere mens, fides, virtus, concordia; N II, 79. aut . . . in nobismet inest ipsa, ut mens, ut spes, ut fides, ut virtus, ut concordia, aut . . .; N III, 61.

conjectura: in quibus (animi partibus) inest memoria rerum innumerabilium, in te quidem infinita, inest conjectura consequentium non multum a divinatione differens, inest moderator cupiditatis pudor, inest ad humanam societatem iustitiae fida custodia, inest perpetuandis laboribus adeundisque periculis firma et stabilis doloris mortisque contemptio; F II, 113.

consilium: in qua (parte animi) inest ratio atque consilium; F II, 115.

constantia: nulla . . . in caelo nec fortuna nec temeritas nec erratio nec vanitas inest contraque omnis ordo, veritas, ratio, constantia; N II, 56. contemptio: || conjectura.

contractio: quod in hoc inest omnis animi contractio ex metu mortis; T I, 90.

cultura: si . . . illa cultura vitium in vite inest ipsa; F IV, 38.

cupiditas: quod . . . natura inest in mentibus nostris inestabilis quaedam cupiditas veri videendi; T I, 44. inest . . . in tali liberalitate cupiditas plerumque rapiendi et auferendi per iniuriam; O I, 44.

cura: quando . . . inest in omni virtute cura quaedam quasi foras spectans; F V, 67.

custodia: || conjectura.

deus: sive in ipso mundo deus inest aliquis, qui regat; N I, 52.

dignitas: in formis aliis dignitatem inesse, aliis venustatem; O I, 107.

effectio: ut in ipsa (arte) inest, non foris peator extremum, id est artis effectio; F III, 24.

elementa: induxit (natura) in ea, quae inerant, tanquam elementa virtutis; F V, 59.

erratio: || constantia. — extremum: || effectio. facinus: in ipsa . . . dubitatione facinus inest; O III, 37.

fides: || concordia.

figura: in qua (columella) iuerat sphaerae figura et cylindri; T V, 65.

firmitas: inesse . . . necesse est in eo . . . firmitatem animi nec mortem nec dolorem timentis; F I, 40.

fortitudo: || aequitas.

fortuna: || constantia.

fructus: amicitiam, . . . quod omnis eius fructus in ipso amore inest, expetendam putamus; Lae 31.

genera: ut in hoc universo inessent genera illa universa; T I, 16.

gloria: || aequitas; Lae 84.

gravitas: si . . . inest in oratione mixta modestia gravitas; O II, 48.

habitor: || architectus.

honestas: || aequitas; Lae 84.

honestum: honestum . . . nos . . . illi, in quo id inesse videtur, amicos facit; O I, 55.

ignis: quoniam in (ignis), cum inest in corporibus nostris, efficit, ut sentiamus; N III, 36.

imagines: censet imagines divinitate praeditas inesse in universitate rerum; N I, 120.

immutabilitas: in factis immutabilitatem apparere, in futuris quibuscumque, quia non apparet, ne inesse quidem videri; Fa 17.

indagatio: velut ex ea parte . . . in qua sapientiam . . . ponimus, inest indagatio atque inventio veri; O I, 15.

intellegentia: ex hoc quod intellegi poterit in eo (mundo) inesse intellegentiam, quod . . .; N II, 32. consentaneum est in iis (astris) sensum inesse et intellegentiam; N II, 42.

inventio: || indagatio.

invitamenta: intellegi necesse est in ipsis rebus . . . invitamenta inesse; F V, 52. iucunditas: || aequitas; Lae 84.

iustitia: || aequitas.

lepos: inest in eo (sermone) lepos; O I, 134. luctus: in qua (aegritudine) luctus inest; T III, 68.

mala: (haec mala) non inerant in iis, quae tibi casus innoxerat; T III, 26. || aequitas; L III, 33.

memoria: || conjectura.

mens: || concordia. ratio; L II, 16.

moderatio: in quo (genere honesti) inest ordo et moderatio; F II, 47.

moderator: || architectus. conjectura. modestia: in quo inest modestia et temperantia; O I, 15.

modus: modestiam, quod in verbo modus inest; O I, 142.

mollitia: in primo . . . ortu inest teneritas ac mollitia quaedam; F V, 58.

mollitudo: in pulmonibus . . . inest raritas quaedam et adsimilis spongiosis mollitudo; N II, 136.

motus: in quo (sphaerae genere) solis et lunae motus inessent et earum quinque stellarum, quae . . .; R I, 22.

musica: idem || item || scilicet censere in plantis inesse musicam; N II, 22.

natura: || vis; D I, 15.

nota: non inesse in iis propriam . . . veri et certi notam; A II, 108. ut in iis (veris) nulla inest certa iudicandi et adveniendi nota; N I, 12.

notio: aiunt hanc quasi naturalem atque insitam in animis nostris inesse notionem, ut . . .; F I, 31.

obscuritas: inest in rebus ipsis obscuritas; F IV, 2.

ordo: || constantia, moderatio.

pars: in qua (voluptate) virtutis nulla pars inest; T III, 49. in eo, QUOD MELIUS AEQUIUS, potest ulla pars inesse fraudis? O III, 61.

pietas: in specie .. fictae simulationis, sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3.

praesagatio: inest .. in animis praesagatio extrinseca iniecta atque inclusa divinitas; D I, 66.

principatus: in arborum .. et earum rerum, quae gignuntur e terra, radicibus inesse principatus putatur; N II, 29. in qua (parte) mundi inest principatus; N II, 30.

probrum: f. alqd; O III, 15.

prudentia: quibus || in quibus, al. || .. artibus aut prudentia maior inest aut non mediocrius utilitas queritur; O I, 151.

prudor: f. coniectura. — raritas: f. mollitudo.

ratio: quae natura sentiente tenentur, in qua ratio perfecta inest; A I, 28. quoniam .. nec ratio unquam inesse nisi in hominis figura (potest); N I, 48. in .. embebas nisi in hominis figura rationem inesse non posse; N I, 98. videmus .. in partibus mundi .. inesse sensum atque rationem; N II, 30. in quo (mundo) necesse est perfectam illam atque absolutam inesse rationem; N II, 34. qui .. neget in his ulla inesse rationem eaque casu fieri dicat; N II, 97. hac in re tanta inest ratio atque solertia, ut .. solis defectiones reputatae sint; R I, 25. ut in se rationem et mentem putet inesse, in caelo mundo que non putet; L II, 16. rationem inesse in ea (natura omnium rerum) confutandum est; L II, 16. f. consilium. constantia.

rector: f. architectus.

res: quae (res) inessent in omni mundo cum magno non et commoditate generis humani; N II, 80. quae (res) inesse in homine periculantur ab iis, qui se ipsi velint nosse; L I, 62.

scientia: in quibus (virtutibus) solis inesse etiam scientiam dicimus; A II, 23. num dubitares, quin inesset in oliva tibiicini quaedam scientia? N II, 22.

sensus: f. intelligentia; N II, 42. ratio; N II, 30.

sententia: f. vis; L II, 11.

similitudo: inest .. in ea condicione populi similitudo quaedam servitutis; R I, 43.

solertia: f. ratio; R I, 25.

sortes: cum .. legati .. eos illud, in quo inerat sortes, collocavissent; D I, 76.

spes: f. concordia; N III, 61.

subtilitas: in quo inest omnis cum subtilitas disserendi, tum veritas indicandi; T V, 68.

temeritas: f. constantia. — temperantia: f. modestia. — tenebris: f. mollitia.

timor: in qua (superstitione) inest timor inanis decorum; N I, 117.

tranquillitas: f. alqd; Lae 84. — vanitas: f. constantia. — venustas: f. dignitas.

veritas: f. constantia. subtilitas.

vestigia: inerant .. in utriusque nostrum animis vigilantium cogitationum vestigia; D II, 140.

virtus: ut eos diligamus, in quibus ipsa (virtus) inesse videatur; O I, 56. f. concordia. pietas.

vis: tanta vis inerant in verbis, .. ut ..; F II, 51. tanta vis admonitionis inest in locis, .. ut ..; F V, 2. in ipsa (vite) .. parum magna vis inest, ut .. possit; F V, 39. quam diu in illo opinato malo vis quaedam inest; T III, 75. quorum nihil tale est, ut in eo vis divina inesse videatur; N I, 40. quanta vis inest calor in omni corpore; N II, 24. ut in eo (calido, igneo) inest procreandi vis et causa gignendi; N II, 28. res ipsa, in qua vis inest maior aliqua, sic appellatur, ut ..; N II, 61. his .. in verbis omnibus inest vis legendi

eadem, quae in religioso; N II, 72. quare .. in iis (rebus) vis decorum inest, tum intellegam, cum cognovero; N III, 61. inest in ||† in re vis et, in rubetis et || ranunculis vis et natura quaedam; D I, 15. ut in seminibus vis inest eorum rerum, quae ex iis progignuntur, sic ..; D I, 128. si .. || cum || aliquando oculi peccent, tamen .. inest in iis vis videndi; D II, 108. in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sententiam insti et veri legendi; L II, 11. maxima vis decori in hac inest parte, de qua diaptamatus; O I, 100.

vitium: in primis .. provident, ne sermo vitium aliquod indicet inesse in moribus; O I, 184.

voluntas: quamquam .. in utroque || utraque || inest gratificandi liberalis voluntas; O II, 52.

voluptas: in his primis naturalibus voluptas inest necne, magna quaestio est; F II, 34. si .. neque in ea (honestate) voluptatem dicant inesse; F II, 48. inest in eadem explicatione naturae insatiabilis quaedam e cognoscendis rebus voluptas; F IV, 12.

insusurro, insusurrus: f. directe Rede:

qui (Demosthenes) illo susurro delectari se dicebat aquam ferentis mulierculae .. insusurrantique alteri: hic est ille Demosthenes?; T V, 103.

2. acc. c. inf.: quoniam non solum nauta significat, sed etiam Favonius ipse insusurrat navigandi nobis .. tempus esse; A I, 147.

intactus, unberfchri: ut (arx) etiam in illa

tempestate horribili Gallici adventus incolumis atque intacta permanerit; R II, 11.

integer, unberfchri, unbeschädigt, ungeschädigt,

unberfchri, unverbörben, unentschieden, fähig, unbesfogen, unbeschädigt: A. alqd: primus .. appetitus ille animi tantam agit, ut salvi atque integri esse possimus; F V, 41. quae .. (vera somnia) multo plura evenirent, si ad quietem integri iremus; D I, 60.

alqd: multo etiam integriora ac puriora sunt; T I, 41. alterum .. iam integrum non est; T V, 17. et (Dionysio) ne integrum quidem erat, ut ad instatium remigraret; T V, 62. quoniam est integrum, liberent tibi, Laeli, ut de eo disseras, equidem concessero; R I, 20. ut nihil possit in patriis institutis manere integrum; R II, 7.

animus: qui (animi) .. se integros castosque servavissent; T I, 72. animi .. integri, non vitiosi est corporis || [corporis] || divinitus; D I, 81. cum (animus) omni admixtione corporis liberatus pnrus et integer esse coepisset, tum esse sapientem; C 80. castos .. [animos], puros, integros, incorruptos .. ad deos .. pervolare; fr IX, 12. ardor: qui (mandus) integro et libero et puro ardore tenetur; N II, 31.

aures: saepe .. apertis atque integris et oculis et auribus nec videmus nec audimus; T I, 46.

causa: integrum .. (causam) legi, accusatori indicioque servari; L III, 47.

corpus: ut ignavus miles .. pereat non numquam etiam integro corpore; T II, 54.

discipulus: rudem me et integrum discipulum accipe; N III, 7.

infans: (natura movet infantem,) ut integrum se salvumque velit; F II, 33.

iudicium: cum .. proprio sit Academiae .. nulla adhibita via auctoritate iudicium audentium relinquere integrum ac liberum; D II, 150.

lituus: qui .. Romuli lituus .. inventus est integer; D I, 30.

mens: ut eos (deos) semper pura, integra, incorrupta et mente et voce veneremus; N II, 71. rex ille .. optimi regis caede maculatus integra

mente non erat; R II, 45. cum integra mente certisque sensibus opus ipsa suum ... natura dissolvit; C 72.

oculi: f. aures.

partes: aptas ... et integras omnia partis corporis ... habere; F III, 17.

potestas: quod integra nobis est iudicandi potestas; A II, 8.

ratio: (animus) concitatus et abstractus ab integra certa ratione; T IV, 38.

res: totam ... rem Lucullo integram servatam oportuit; A II, 10. rem ... integram ad reditum suum iussit esse; O II, 82.

sensus: in partibus ... (esse) sensus integros; A I, 19. contentane sit (natura) suis integris incorruptisque sensibus; A II, 19. sanis modo et integris sensibus num amplius quid desideres; A II, 80. alia ... ob utramque rem (praeposita dicitur), ut integri sensus; F III, 56. in quibus (primis naturae) numerant ... valetudinem, sensus integros; F V, 18. praestans valetudine, viribus, forma, acerranis integerrimisque sensibus; T V, 45.

testes: si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat, id est incorruptis atque integris testibus; F I, 71.

valetudo: color egregius, integra valetudo; F II, 64. vitium ... integra valetudine ipsam se cernitur; T IV, 29.

vox: f. mens; N II, 71.

B. de: undidem ... eadem aequae // que, quae // oriuntur de integro; D I, 131.

integre, unbeschaffen, unparteiisch, unbescholten; iudicio: ipsa natura incorrupte atque integre iudicante; F I, 30.

vivo: qui cum casto et integre viverent; F IV, 63.

integritas, Unverfälschtheit, Unverdorbenheit, Reibfähiheit; l. est: non eandem esse vim neque integritatem dormientium et vigilantium nec mente nec sensu; A II, 52. non integritatem corporis, non valetudinem (esse); F II, 34.

ohne Ver5: bonum integritas corporis, misera debilitas; F V, 84.

II, l. addo: adde integritatem valetudinis; T V, 100.

dico: dicis ... valetudinem, vires, staturam, formam, integritatem unguiculorum omnium bona; F V, 80.

pono: bonam valetudinem, ... integritatem oculorum reliquorumque sensuum ponere in bonis potius; F IV, 20.

probo: qui ... ita vivunt, ut eorum probetur fides, integritas, aequitas, liberalitas; Lae 19.

2. cumulo ex: quod (summum) cumulat ex integritate corporis et ex mentis ratione perfecta; F V, 40.

sum in: satis esse causae ... et in valetudine, ut in integritate sensuum; F III, 51.

intellegenter, mit Einsicht; quod ... minus prudentiae? an legere intellegenter voluptates? O III, 117.

intellegentia, Einsicht, Erkenntnis, Verstandnis, Erkenntnisvermögen; l. cadit: nullo modo viderunt, animi natura intellegentia // et intellegentia // in quo figuram cadere posset; N I, 23. capit: cum maxima voluptatibus in eas imaginem mentem intentam infixamque nostram intellegentiam capere, quae sit ... beata natura; N I, 49. efficit: ut // † et // communis intellegentia nobis notae res efficit eaque in animis nostris inchoavit; L I, 44.

est: in quibus (gustata, odorata) intellegentia, etiam vitiosa // vilior //, est quaedam tamen; A II, 20. quia difficilis erat animi, quid aut qualis esset, intellegentia; T I, 51. probabile est ... praestantem intellegentiam in sideribus esse; N II, 43. quanta ... intellegentia ... esset in nobis; N II, 147. nobis ... acutibus ... intellegentiam, quae est mentis acies; fr. V, 97.

inchoat: f. efficit.

inest: intellegi poterit in eo (mundo) inesse intellegentiam; N II, 32. consentaneum est in iis (astris) sensum inesse et intellegentiam; N II, 42.

oritur: ex qua (natura) ratio et intellegentia oritur; F IV, 12.

permanet: quod permanet animalis intellegentia per omnia ea quaedam et transat; A II, 119.

potest: f. cadit. — praestat: f. est; N II, 43. transit: f. permanet.

II, l. acuo: f. l. est; fr. V, 97.

adumbro: quoniam principio rerum omnium quae adumbratas intellegentias animo ac mente conceperit; L I, 59.

attingo: istam ... intellegentiam aut maris aut terrae non modo comprehendere animo, sed ne suspicione quidem possum attingere; N III, 64. capio: simil ... (homo) cepit intellegentiam vel notionem potius; F III, 21. vgl. l. capit.

cicco: qui unus (motus) ex septem motibus mentem atque intellegentiam ciret maxime; Ti 19. comprehendo: f. attingo.

concipio: f. adumbro.

confero: illi ipsi ... ad hominum utilitatem suam prudentiam intellegentiamque potissimum conferunt; O I, 156.

declaro: sensum ... astrorum atque intellegentiam maxime declarat ordo eorum atque constantia; N II, 43.

enudo: f. inchoo; L I, 26.

excutio, explicio: explicata atque excute intellegentiam tuam; O III, 81.

imprimo: quae ... in animis imprimuntur ... inchoatae intellegentiae, similiter in omnibus imprimuntur; L I, 30.

inchoo: rerum plurimarum obscuras nec satis intellegentias inchoavit // enudavit, al. // quasi fundamenta quaedam scientiae; L I, 26. quorum ex prima et inchoata intellegentia genera (natura) cognovit; L I, 27. f. imprimo.

includo: (dens) intellegentiam in animo, animum inclusit in corpore; Ti 10.

infigo: f. l. capit.

inlustro: quibus (intellegentiis) inlustratis; L I, 59.

refero: qui (Democritus) ... scientiam intellegentiamque nostram (in deorum numero refert); N I, 29.

reperio: quae ... careant ... omni intellegentia atque ratione, quae nisi in animo nulla alia in natura reperiantur; Ti 50.

trado: quae (ars) ... tradit ... ambiguoer intellegentiam; A II, 92.

2. coniungo: intellegentiae inestitia coniuncta, quantum volet, habebit ad faciendam fidem virium; O II, 34.

3. careo: f. l. reperio.

opus est, utor: quid ... (huic opus est) ratio? quid intellegentia? quibus utimur ad eam rem, ut apertis obscura adsequamur; N III, 38.

4. cado in: quod (honestum) in nostram intellegentiam cadit; O III, 17. — sub: est (animus) ... rationis contentiosisque ... sempiternarum rerum et sub intellegentiam cadentium compo; Ti 27.

converto ad: quae nos magis ad cognitionem intellegentiamque convertant; T V, 68.

dico de: de quibus (intellegentis) ante dixi; L I, 30.

sum in: ut videas, quae sit in ea (intellegentia tua) (specie) forma || species || (forma) || et notio viri boni; O III, 81.

III, 1. particeps: quae . . . pars animi rationis atque intellegentiae sit particeps; D I, 70.

2. fretus: fretus intellegentia vestra dissero brevis, quam causa desiderat; N I, 49.

IV, 1. amator: qui intellegentiae sapientiaeque se amatorem profitetur; Ti 51.

complexus: omnes . . . qui animo cernuntur . . . animantes complexu rationis et intellegentiae . . . comprehenduntur; Ti 11.

notio: aperta simplexque mens . . . fugere intellegentiae nostrae vini et notionem videtur; N I, 27.

simulatio: nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam in malitia simulatio intellegentiae; O III, 72.

vis: f. notio.

2. causae cum: quae (causae) cum intellegentia sunt efficientes pulcherrimum rerum; Ti 51.

V, 1. comprehendi: quorum alterum intellegentia et ratione comprehenditur; Ti 3.

contineri: quae (res) manentes semper eadem || eandem || non sensu, sed intellegentia continentur *; Ti 28.

tenere: leges (tollunt astutias), quatenus manu tenere || teneri || possunt, philosophi, quatenus ratione et intellegentia; O III, 68.

2. cum: vivere cum intellegentia rerum earum; F II, 34. Neptunum esse dicis animum cum intellegentia per unum pertinentem; N III, 64.

ex: f. II, 1. inchoo; L I, 27.

intellego, einsehen, merken, wahrnehmen, erkennen, begreifen, verstehen, meinen, beurteilen, part. einsehend, verständig, lundig, mit Verstand begabt:

l. **abstulsi**: l. **substantivifich**: a. **Cernubium**: a. adduco ad: quem ad intellegendum poterit adducere? A I, 6.

dico ex: ut . . . || tamquam || ex diligendo diligentes, ex intellegendando intellegentes (dicti sunt); N II, 72.

habeo ad: si omnia ad intellegendum non habeo, quae habere vellem; T I, 67.

nascor ad: hominem ad duas res, ut ait Aristoteles, ad intellegendum et || et ad || agendum, esse natum quasi mortalem deum; F II, 40.

β. aptus ad: licet videre acutiora ingenia et ad intellegendum aptiora eorum, qui . . . ; N II, 42.

γ. artificium: ut . . . idem . . . etiam disputandi et intellegendi iudicium dicas te et artificium traditurum; A II, 114.

astutia: a quibus (feris) abest ad praecavendum intellegendi astutia; F V, 31.

iudicium: f. artificium.

δ. causa: sin me interrogare (voles) non tam intellegendi causa quam refellendi; N III, 4.

b. **Cupinum**: facilis: ex quo facile intellectus est . . . verbis eos, non re dissidere; Fa 44.

2. **verbal**: a. **imperfectivus**: ut e Socraticorum libris maximeque Platonis intellegi potest; A I, 16. ut e Platone intellegi potest; F II, 2. quasi ita dixerim, intellegatur; Ti 23.

b. **personifich**: aliquid non . . . satis intellegbam; A II, 63. eam si varietatem dicerem, intellegerem, ut etiam non dicente te intellego; F II, 10. „individuum“ cum dicitis et „intermundia“, . . . intellegimus; F II, 75. recte . . . intellegis; F II, 119. sic intellegamus; F IV, 38. sic proprus intellego; T IV, 9. quidnam est istuc? non enim intellego;

T IV, 9. nec consulto dicis occulte tamquam Heraclitus, sed . . . ne tu quidem intellegis; N I, 74. puderet me dicere non intellegere, si vos ipsi intellegeretis, qui ista defenditis; N I, 109. Paccuvianus Amphio „quadrupes tardigrada“ . . . cum dixisset obscurius, tum Attici respondent: „non intellegamus, nisi si aperte dixeris“; D I, 133. haud mediocribus hic, ut ego quidem intellego, vir fuit; R II, 55. ut et ipse intellego et ex te persaepe audio; L I, 5. praeclearo intellego; L II, 13. f. I, a. a. dico ex.

aliquid: nihil esse eorum, quae natura cernerentur, intellegens intellegente in toto genere praestantius; Ti 10.

animal: hunc mundum animal esse idque intellegens; Ti 10.

animus: nullo modo viderunt, animi natura intellegentis || et intellegentia || in quam figuram cadere posset; N I, 23.

dei: si concedimus intellegentes esse deos; N II, 77.

mandus: necesse est intellegentem esse mundum et quidem etiam sapientem; N II, 36.

natura: quid est in his (rebus terrestribus), in quo non naturae ratio intellegentis apparatus? N II, 120. illum . . . necesse est intellegentis sapientisquae naturae primas causas conquire; Ti 51.

sidera: ut ea (sidera) quoque rectissime . . . sentire atque intellegere dicantur; N II, 39.

vir: perspicuus (istius modi res) expedire posse docti et intellegentis viri (est); F II, 19.

volgus: quatenus . . . (volgus) intellegit, nihil putat praetermissum; O III, 15.

II. mit **Ergründung**: I. **indirecte Frage**: magnum est efficere, ut quis intellegat, quid sit illud . . . bonum; A I, 7. cum . . . (vinulenti) edormiverunt, illa visa quam levia fuerint, intellegunt; A II, 52. nunquam se intellegere potuisse, quid Carneadi probaretur; A II, 139. te, quoquo modo loqueretur, intellegere, quid diceret; F I, 26. ut, eorum (ferarum) motus et impetus quo pertineant, non intellegamus; F I, 34. ut . . . intellegatur . . . ea (disciplina) . . . quam gravis . . . sit; F I, 37. qui . . . splendor nominis capti, quid natura postulet, non intellegunt; F I, 42. eo . . . intellegi potest, quanta voluptas sit non dolere; F I, 56. cum . . . intellegas, quid quisque concedat; F II, 3. eum (Epicurum) . . . non intellegere interdum, quid sonet haec vox voluptatis; F II, 6. qui testificetur ne intellegere quidem se posse, nbi sit . . . bonum; F II, 7. non intellegere nos, quam dicat Epicurus voluptatem; F II, 12. egone non intellego, quid sit **ἡδονή** Graece, Latine voluptas? F II, 12. ergo illi intellegunt, quid Epicurus dicat, ego non intellego? ut scias me intellegere, . . . dico . . . ; F II, 13. si ego non intellegam, quid Epicurus loquatur; F II, 15. non negatis non intellegere, quid sit voluptas; F II, 15. ut nos non intellegamus, quae vis sit istius verbi; F II, 15. qui, quid dicat, intellegit; F II, 16. nunquam intellegam, quid (Epicurus) sentiat; F II, 21. quod non intellegeret, quid suavisimum esset; F II, 24. quia (voluptate) sublata negret se intellegere omnino, quid sit bonum; F II, 29. quod (honestum) quale sit, non tam definitione . . . intellegi potest, quamquam aliquantum potest, quam communi omnium iudicio; F II, 45. ait eos . . . neque intellegere nec videre, . . . quae sit subicienda sententia; F II, 48. philosophus nobilis, . . . honestum quid sit, . . . negat se intellegere; F II, 49. quibus demptis negat se Epicurus intellegere quid sit bonum; F II, 64. non intellegere nos, quam dicatis voluptatem; F II, 75. intellego, quid velit; F II, 101. in qua (selectione)

primū inesse incipit et intellegi, quid sit, quod . . . F III, 20. quid inter parentem et servulum inter- sit, intellegi et potest et debet; F IV, 76. cum intellegitur, quid sit . . . bonorum extremum; F V, 15. nec quid ipsius natura sit, (anima) intellegit; F V, 24. (anima) incipit . . . intellegere, quam ob causam habeat eum . . . animi appetitum; F V, 24. intellegi . . . quid dicitur, potest; F V, 30. neque est dubium, quid, frons, oculi, aures et reliquae partes quales propriae sint hominis, intellegatur; F V, 35. dum modo, quantum tribuendum sit, intellegas; F V, 72. haec quo modo conveniant, non sane intellego; F V, 77. non intellegere eum, quid sibi dicendum sit; F V, 80. eequid . . . intellegis, quantum mali de humana condicione deiceris? T I, 15. tum denique, quam hoc late pateat, intellegas; T I, 29. quod nequeant, qualis animus sit vacans corpore, intellegere et cogitatione comprehendere, quasi vero intellegant, qualis sit in ipso corpore; T I, 50. nisi || si || . . . quod numquam vidimus, id quale sit, intellegere non possumus; T I, 51. ne hoc quidem ipsum quam subtiliter conclusum sit, intellegent; T I, 55. quae sit illa vis et unde sit, intellegendum puto; T I, 60. non intellego, quid metuat; T I, 107. intellegas, quam sit obistendum dolori; T II, 28. non . . . satis intellego, quid summum dicas esse; T II, 44. solent . . . isti negare nos intellegere, quid dicat Epicurus; T III, 37. quisvis ut intellegat, quam voluptatem norit Epicurus; T III, 42. ut intellegatur, . . . quam vitiosae (perturbationes) . . . sint; T IV, 14. quis . . . non intellegit, quid apud Eripidam . . . loquatur . . . Laius? T IV, 71. dum modo intellegas, quid nunc dicam, bene?; T V, 12. qui beatus est, non intellego, quid requirat, ut sit beatus; T V, 23. quibus positus intellegis quid sequatur; T V, 50. spatio . . . qualis ea (aeternitas) fuerit, intellegi non potest; N I, 21. id quale esse possit, intellegi non potest; N I, 30. qui (di) quo sensu beati esse possint, intellegi non potest; N I, 34. quam legem quo modo (Zeno) efficiat animantem, intellegere non possumus; N I, 36. . . non est corpus, sed quasi corpus*. hoc intellegerem quale esset, si in ceris fingeretur . . . in deo quid sit, quasi corpus* . . . intellegere non possum; N I, 71. corpus quid sit, . . . intellego, quasi corpus . . . quid sit, nullo prorsus modo intellego; N I, 74. qui (di) quam ob rem colendi sint, non intellego; N I, 116. Epicurus . . . dicat se non posse intellegere, qualis sit . . . rotundus deus; N II, 46. fac nunc ego intellegam, tu quid sentias; N III, 6. quae (divinatio) unde oriatur, non intellego; N III, 15. quod quale sit, ne intellegi quidem potest; N III, 34. qui (Heraclitus) quoniam quid diceret intellegi noluit, omittamus; N III, 35. ego . . . non intellego, quo modo calore extincto corpora intereant; N III, 35. quare . . . in iis (rebus) vis deorum inquit, tum intellegam, cum cogovero; N III, 61. non intellego, quid intersit, utrum . . .; N III, 79. ut intellegeretis, quam esset obscura (natura deorum); N III, 93. quoniam, quid eveniat, intellego; D I, 15. hoc sum contentus, quod, . . . quid fiat, intellego; D I, 16. aut semper aut . . . plerumque, . . . non numquam certe, quid futurum sit, intellegunt; D I, 128. ut . . . quid contra quemque philosophum diceretur, intellegi posset; D II, 2. ut intellegeremus, quid esset eventurum; D II, 55. peritum . . . esse necesse est eum, qui, silentium quid sit, intellegat; D II, 71. modo intellegatur, quae sit casuarum distinctio; Fa 48. numquam . . . quale sit illud, de quo disputabatur, intellegi poterit, nisi, quid sit, fuerit intellectum prius; R I, 38. intelleget, quem ad modum a natura subornatus

in vitam venerit; L I, 59. haec (animus) . . . vallabit . . . arte quadam intellegendi, quid quamque rem sequatur; L I, 62. quom intellegat, quam multa firmentur iure iurando; L II, 16. nec satis intellexi, quid . . . vellent; L III, 33. ut intellegatur, quid sit id, de quo disputetur; O I, 7. qualis . . . differentia sit honesti et decori, facilius intellegi quam explari potest; O I, 94. quale sit id, quod decere dicimus, intellectum puto; O I, 99. intellegemus, quam sit turpe diffundere luxuria; O I, 106. haud sane intellego, quidnam sit, quod laudandum putet; O II, 5. quod vulgus, quid absit a perfecto, non fere intellegit; O III, 15. in iure iurando non qui metus, sed quae vis sit, debet intellegi; O III, 104. semper . . . in his studiis laboribusque viventi non intellegitur quando obrepat senectus; C 38. avaritia . . . senilis quid sibi velit, non intellego; C 66. tum intellegitur, quam fuerit inopes (tyranni) amicorum; Lae 53. tum se intellexisse, quom fidos amicos habuisset, quos infidos, cum . . .; Lae 53. optume . . . (virtus) se ipsa novit, quamque amabilis sit, intellegit; Lae 98. non intellegunt homines, quam magnum vectigal sit parsimonia; P 49. tum intellegas, quam illud non sit necessarium, quod redundat; fr V, 73. f. III, 2. alqd; Lae 23. pietatem, significaciones. — cur, B. I. intellego (10 Et) B. I. C. 590, b. — ex, I. intellego ex alq. re; T I, 48. IV, 36. N II, 140. 147. O I, 59. C 81. Lae 20. compositione, convenientia, gradibus, mysteriis (B. I. C. 893, b. f.).

2. ut: in nobismet ipsis . . . se intellegi quidem (potest), ut propter aliam quampiam rem, verbi gratia propter voluptatem, nos amemus; F V, 30. ex quo intellegitur, ut fatum sit non id, quod superstitiose, sed id, quod physice dicitur, causa aeterna rerum; D I, 126.

3. ut ne: f. III, 2. alqd; F IV, 41.

4. nōmīn. c. infīn.: ea . . . (causio) intellegatur in solo esse sapiente; T IV, 13. ex quo esse beati (dei) atque aeterni intellegatur; N I, 106. an etiam sine aeternitate naturali, futura quae sint, ea vera esse possint intellegi; Fa 32.

5. accus. c. infīn.: a vōllhāndiger Infinitiv: quas (partes) a te probari intellexisse mihi videbar; A ep. I. (Aroeslan) verum invenire voluisse sic intellegitur; A II, 76. ut (sapientia) intellegat se opinari; A II, 148. homines optimi non intellegunt totam rationem everti; F I, 25. animo . . . ac ratione intellegi posse . . . voluptatem . . . esse expectandam; F I, 31. saluti prospexit civium, qua intellegebat contineri suam; F I, 35. quibus rebus intellegitur nec timiditatem . . . vituperari nec . . .; F I, 49. qui (macrores) exedunt animos conficiuntque curis hominum non intellegentium nihil dolendum esse . . .; F I, 59. quod . . . posse fieri intellegimus; F I, 70. ut facile intellegi possit eos . . . non ipsos in ea sententia esse; F II, 2. modo intellegas inter illum . . . et eum . . . esse illum medium; F II, 14. nonne intellegas eo maiorem vim esse naturae, quod . . .; F II, 58. ut intellegas facta eius (Epicuri) cum dictis discrepare; F II, 96. intellegi necesse est plura id, quod honestum sit, aestimandum esse quam illa media; F III, 39. non intellegunt valetudinaria aestimationem spatio iudicari, virtutis opportunitate; F III, 47. haec mirabilia videri intellego; F III, 48. pertinere . . . ad rem arbitrantur intellegi natura fieri, ut . . .; F III, 62. facile intellegitur nos ad conjunctionem . . . hominum . . . esse natos; F III, 65. neque intellegunt se rerum illarum pulchrarum . . . fundamenta subducere; F IV, 42. ut intellegamus omne animal se ipsum diligere; F V, 27. qui potest intellegi aut cogitari esse aliquid animal, quod se oderit? F V, 28.

intellegator aliquam subesse eius modi causam, ut ex eo ipso intellegi possit sibi quemque esse carum; F V, 29. hoc magis intellegendum est haec ipsa nimis in quibusdam futura non fuisse, nisi . . . F V, 31. non intellegunt ideoque esse ea (studia) propter se expetenda, quod . . . F V, 50. intellegi necesse est in ipsis rebus . . . invitamenta inesse; F V, 52. quis est quin intellegat . . . eos . . . immemores fuisse . . . F V, 64. qui omnis motus fortunae . . . imbecillos fore intellegant; F V, 71. quod malle te intellego; T I, 23. ut facile intellegi possit animum et videre et audire; T I, 46. in vivo intellegi . . . potest regno te carere, . . . at in mortuo ne intellegi quidem; T I, 88. intellegamus . . . si mors malum sit, esse sepieternum malum; T I, 100. id curent vivi, sed ita, ut intellegant nihil id ad mortuos pertinere; T I, 109. intellegit poeta prudens ferendi doloris consuetudinem esse non contumendam magistrat; T II, 49. hi . . . omnes . . . intellegebant eas (res humanas) nequamquam pro opinione vulgi esse extimescendas; T III, 58. ut licere quidvis rhetori intellegas; T III, 63. cum . . . intellectum . . . est uihil profici maerendo; T III, 64. cum est intellectum nil profici; T III, 66. intellegi necesse est non rem ipsam . . . fontem esse maeroris; T III, 67. philosophi animum nequedum tamen sapientiam consecuti nonne intellegunt in summo se malo esse? T III, 68. cum (philosophi) se in media stultitia . . . haerere intellegant, aegritudine premuntur; T III, 70. cum intellegas nil || nihil || posse profici; T III, 77. intellegatur . . . perturbationem iactantibus se opinionibus inconstanter . . . in motu esse semper; T IV, 24. tracta definitiones fortitudinis, intelleges eam stomacho non egere; T IV, 53. unde intellegi debet perturbationem quoque omnem esse in opinione; T IV, 79. nihil intellego dici potuisse constantius; T V, 25. vos hesterni . . . cenula non intellexistis me pecunia non egere? T V, 91. tum intelleges, qui voluptatem maxime sequantur, eos minime consequi; T V, 100 (99). quam (rationem) nunc prope modum orbam esse in ipsa Graecia intellego; N I, 11. non intellegens (Aristoteles) caelum mundi esse partem; N I, 33. intellegi necesse est esse deos; N I, 44. intellegitur . . . a beata immortalique natura et iram et gratiam segregari; N I, 45. in qua (vi infirmitatis) intellegi necesse est eam esse naturam; N I, 50. quos intellegimus nec sibi fingere ullam molestiam nec alteri quaerere; N I, 56. quod ab eo (familiari) te mirifice diligere intellegebam; N I, 58. ut . . . esse aliquem intellegat, qui . . . N II, 15. ut intellegi facile possit in tassis illis umoribus esse inclusum calorem; N II, 26. quod intellegi debet calidum illud . . . ita . . . fuesum esse . . . ut . . . N II, 28. ut . . . non intellegat ea . . . perfectiores habere naturas; N II, 86. qui . . . convent . . . intellegere declarari horas arte, non can? N II, 87. philosophi debebunt . . . intellegere inesse . . . habitatorem; N II, 90. ut intellegamus nihil horum esse fortuitum; N II, 128. facilius . . . intellegetur a diis immortalibus hominibus esse prorsum; N II, 133. etiam nos intellegere esse aliquid nomen, quo haec regantur; N III, 10. non . . . adhuc . . . intellego deos esse, quos equidem credo esse; N III, 15. illud nou modo non adrogantis, sed potius prudentis, intellegere se habere sensum et rationem, haec eadem Orionem . . . non habere; N III, 26. si domus pulchra sit, intellegamus eam dominis . . . aedificatam esse, non muribus; N III, 26. quibus intellegis resistendum esse; N III, 60. haec posse contemni vel etiam rideri praeclear intellego; D I, 104. intellegendum est in ipso immolationis tempore eas partes, quae

abant, interisse; D I, 119. quarum rerum (divinatio) sit, nihil prorsus intellego; D II, 12. quod . . . intellegeres fore ut premerere; D II, 46. tum intellegas illud, quod iam expositum sit, intus fuisse; D II, 48. ut medici, quamquam intellegant saepe, tamen nunquam aegris dicunt illo morbo eos esse morituros; D II, 54. quod non intellegunt semivm viam . . . fanditos tolli; D II, 94. non || nonne || intellegas eadem (conclusionem) uti posse . . . harasipese? D II, 109. intellegendum est nullam vim esse divinam effectricem somniorum; D II, 124. an non intellegis quattuor ante te ecurrere? D II, 144. quaero, quae tu esse maiora intellegas; R I, 31. in qua (re publica) . . . intellegi iam licet nullum fore, quod praesit, imperium; R I, 60. quoniam testibus meis intellexi . . . te non valde moveri; R I, 61. ita intellegimus vulgo existimari; R II, 28. quod multa intelleges etiam aliunde sumta meliora apud nos multo || [multo] || esse facta . . . intellegesque non fortuito populum Romanum . . . confirmatum esse; R II, 30. ut intellegitis discrepare ab aequitate sapientiam; R III, 16. praeclear intellego . . . te . . . cum populis nobilissimis . . . malle . . . luctari; R IV, 4. intellego te . . . alias in historia leges observandas putare, alias in poemate; L I, 5. intellego equidem a me istum laborem iam diu postulari; L I, 8. plane intellego nos ad iustitiam esse natos; L I, 28. quo facilius ius in natura esse positum intellegi possit; L I, 34. intellegi sic oportet . . . hoc . . . vim habere . . .; L II, 9. quod quom dico, legem a me dici intellegi volo; L III, 3. quod exactis regibus intellego placuisse nostris maioribus; L III, 15. nec se (homines) intellegent esse consanguineos; L fr 2. intellegendum . . . est . . . splendidissimum videri, quod . . .; O I, 61. intellegendum etiam est duabus quasi nos a natura indutis esse persouos; O I, 107. nisi forte se intellexerit errasse in deligendo genere vitae; O I, 120. est . . . proprium munus magistratus intellegere se gerere personam civitatis; O I, 124. quibus rebus intellegitur studiis officisque scientiae praepoenda esse officia iustitiae; O I, 155. ut honestis consiliis . . . se intellegant ea . . . consequi posse; O II, 10. quamquam intellego in nostra civitate inveterasse iam bonis temporibus, ut . . .; O II, 57. danda erit opera, ut omnes intellegant . . . necessitati esse parendum; O II, 74. intellegendum (est), ubi turpitudi sit, ibi utilitatem esse non posse; O III, 35. intellegat nihil nec expedire nec utile esse, quod sit iustum; O III, 76. cum . . . intellexero te hoc scientiae genere gaudere; O III, 121. te . . . non cognomen solum Athenis deportasse, sed humanitatem et prudentiam intellego; C I. nec minus intellego me vobis quam mihi vos esse iucundos; C 26. ut intellegeritis . . . magnam habendam esse || esse hab. || senectotis gratiam; C 42. non intellego ne in istis quidem ipsis voluptatibus carere sensu senectutem; C 46. ut intellegatis nihil ei (Xenophonti) tam regale videri quam studium agri colendi; C 59. ipsi . . . intellegamus natura gigni sensum diligendi; Lae 32. ut iis, qui honeste rem quaerunt, . . . intellegimus opus esse quaesito, sic . . .; P 46. f. III, 2. alqd; A II, 104. F III, 66. V, 30. 33. T III, 58. N II, 17. 48. D II, 37. 104. Fa 41. L I, 33. II, 62. O I, 46. 103. III, 68. Ti 33. — ex, I. intellego ex alq. re, magistratus, rebus (28 Et.) B. I, E. 893. b. f.

b. **Particip**: quibus (laqueis Stoicorum) usum me pluribus, quam solo, intellego; T V, 76. ex quo intellegitur . . . nos consecutos . . .; N II, 150. — quam (Epicuri rationem) a nobis sic intelleges expositam, ut . . .; F I, 13. maioribus . . . nostris hoc ita viam intellego multis saeculis ante

Socratem; T III, 8. quorum exitio intellegi potest . . . rem publicam amplificatam; N II, 8. in plebiscite civitatis intellegi potest augendae virtutis gratia; N III, 50. ut facilius intellegi possit tum de Romuli immortalitate creditum; R II, 20. — ex quo intellegitur, . . . sapientem sumpturum . . .; F III, 59. ex quo debet intellegi talibus praemiis propositis nunquam defuturos bella civilia; O II, 29. — quod humana *humanae* || humana, humanae || ferenda intellegitur; T III, 34. intellegendum est . . . nec gloriam popularem ipsam per sese expetendam nec quiblibet extimescendam; T V, 104.

III. **mit einfachem Object:** I. **Genetivus:** generis: erat (L. Thorius) et cupidus voluptatum et eius || cuiusvis || generis intellegens et copiosus; F II, 63.

2. **Accusativus:** aliquis: vido, ne . . . sit aliqua culpa eius, qui ita loquatur, ut non intellegatur; F II, 15.

aliquis: quae sine eruditione Graeca intellegi non possunt; A I, 4. quae nec indocti intellegere possent nec docti legere curarent; A I, 4. quae quo facilius minus docti intellegent; A I, 8. neque esse quidquam, quod cerni aut intellegi possit; A I, 45. sine quibus (notitiis) nec intellegi quidquam nec quaeri disputative potest; A II, 21. cum hoc intellegatur, omnino eum (sapientem) rei nulli adentiri; A II, 104. (iste philosophus) dicit plane, quod intellegam; F I, 15. neque erat unquam controversia, quid ego intellegerem, sed quid probarem; F I, 16. qui, quo magis id intellegat, definitionem aliquam desideret; F II, 6. (Epicurus) plane dicit, quod intellegit || intellegam ||; F II, 21. si modo id pictura intellegi possit; F II, 69. id . . . in parvis intellegi potest; F III, 17. ex quo intellegitur idem illud, . . . bonum esse; F III, 29. quod primum intellegi debet figura membraeque corporum; F III, 62. hoc intellegi volumus, salutem . . . esse; F III, 66. ita multa dicunt, quae vix intellegam; F IV, 2. quantum eadem intellego; F IV, 13. neque . . . id possum intellegere; F IV, 36. quid . . . aliud intellegetur, nisi uti ne quae pars naturae neglegatur? F IV, 41. illud quoque intellegendum est, neminem esse . . .; F V, 30. concedo, ut . . . vel hoc intellegant, . . . hominem dicere me; F V, 33. id . . . cum multis aliis rebus, tum et pontificio iure et e caerimonis sepulchrorum intellegi licet; T I, 27. quae sine corporibus nec fieri possent || possunt || nec intellegi; T I, 37. id (est memoria, inventio), quod ne in deo quidem quicquam maius intellegi potest; T I, 65. tantum (Epicurus) monet, quantum intellegit; T II, 44. intellecto eo, quod rem continet, illud malum . . . nequaquam esse tantum; T III, 58. hoc non ex hominum more solum, sed etiam ex bestiarum intellegi potest; T V, 93. sine qua (informatione) nec intellegi quicquam nec quaeri nec disputari potest; N I, 43. quid est, quod Velleius intellegere possit, Cotta non possit? N I, 74. fac id, quod ne intellegi quidem potest, mihi esse persuasum; N I, 75. an ne hoc quidem intellegimus, omnia supra esse meliora? N II, 17. ne hoc quidem physici intellegere potuissent, . . . non potuimus? N II, 48. quo facilius id, quod docere volumus, intellegi possit; N II, 81. nihil probabilius deos . . . nihil intellegendum (bestiarum) causa tantum laborasse; N II, 133. quod . . . intellegitur etiam significationibus rerum futurarum; N II, 166. quae minus intellegam; N III, 1. quae minus intellexi; N III, 4. qui ista intellecta sunt; N III, 14. reliqua qui tandem non modo concedi, sed omnino intellegi possunt; N III, 41. qui sit, ut alterum

intellegas, sine corde non potuimus bovem vivere? D II, 37. quae sine interpretibus non possumus intellegere; D II, 54. hoc intellegere perfecti aegris est; D II, 72. ego id ipsum . . . nego posse intellegi; D II, 91. illud . . . tenue, quod sentiri nullo modo, intellegi autem vix potest; D II, 94. tantum sat est intellegi, id sumere istos pro certo, quod dubium . . . sit; D II, 104. quae ipsi per nos intellegamus; D II, 131. intellegi . . . a nobis de velle debebant ea, quae . . .; D II, 132. mea causa me moneo, quod non intellegam? quid me igitur moneo? D II, 133. id . . . diligenter intellegi volo; D II, 148. cum dicimus omnia fato fieri causis antecedentibus, non hoc intellegi volumus: causis perfectis . . .; Fa 41. hoc in omni hac disputatione sic intellegi volo, . . . natura || naturam || esse; L I, 33. hoc oportet intellegi, . . . esse . . . id servandum . . .; L II, 24. hoc veteres interpretes S. Aelius, L. Aelius non satis se intellegere dixerunt; L II, 59. nostrae . . . legis interpretes . . . hoc intellegant in primis, sepulchrorum magnificentiam esse minuendam; L II, 62. quantum e vultu eius intellego; L III, 37. etiam hoc intellegendum puto, neminem omnino esse neglegendum, in quo . . .; O I, 46. est . . . quiddam, idque intellegitur in omni virtute, quod deceat; O I, 95. haec ita intellegi possumus existimare . . .; O I, 97. ex quibus illud intellegitur, . . . appetitus . . . sedandos . . . esse; O I, 103. nos . . . magna saepe intellegimus ex parvis; O I, 146. iis fidem habemus, quos plus intellegere quam nos arbitramur; O II, 33. quem (sapienter dicentem) qui audiunt, intellegere etiam et sapere plus quam ceteros arbitrantur; O II, 48. ut illud intellegas, non placuisse maioribus nostris astutos; O III, 68. quod quo magis intellegi possit; C 41. id . . . cum in vita, tum in scenae intellegi potest ex iis fratribus, qui in Adelpheis sunt; C 65. id si minus intellegitur, quanta vis amicitiae . . . sit; Lae 23. illud perspicit et intellegi potest, . . . annum . . . compleri . . .; T 33. §. significationes.

amphiboliam: hanc amphiboliam versus (Pyrus) intellegere potuisset; D II, 116.

animantes: omnes . . . qui animo cernunt et ratione intelleguntur, animantes; T II, 11. animantes eos, qui ratione intelleguntur; T II, 12. animum: haec reputant isti, qui negant animum sine corpore se intellegere posse; videbunt, quem in ipso corpore intellegant; T I, 51.

bonum: quod (summum bonum) tertia significatione intellegitur; F IV, 15. tu . . . ne intellegere quidem te || te quidem || alia ulla (bona) dicebas; T III, 46. quibus (vocibus) ille (Epicurus) testatur se ne intellegere quidem ullum bonum, quod sit . . .; N I, 111.

capacitatem: qui . . . fundus aut quae talis animi figura intellegi potest aut quae tanta omnino capacitas? T I, 61.

causam: non sic causa intellegi debet, ut . . .; Fa 34.

conservationem: illa est *strategia*, in qua intellegitur ordinis conservatio; O I, 142.

constantiam, convenientiam: hanc . . . in stellis constantiam, hanc tantam tam variis curibus in omni aeternitate convenientiam temporum non possum intellegere sine mente; N II, 54. decorum: et generale quoddam decorum intellegimus . . . et aliud huius subiectum; O I, 96. delicta: quae . . . parva videntur esse delicta neque a multis intellegi possunt; O I, 145. deum: deus ipse, qui intellegitur a nobis; T I, 66. fr IX, 10. *sgl. deum*, II, I. intellego (6 *St.*) S. I. C. 664, a.

dolorem: ago, si voluptatem non intellegimus, ne dolorem quidem? T III, 49.

figuram: f. capacitatem.
formam: qui (Aristo) quae formam dei intellegi posse censet neque . . .; N I, 37.

fundum: f. capacitatem.
futura: quae (gens) non significari futura et a quibusdam intellegi praedicique posse censet; D I, 2.

honestam: haec honesta, quae intellegimus; F V, 61.

linguam: quas (linguae) non intellegimus; T V, 116. qui linguam avium intellegunt; D I, 131.

morbos: medici ex quibusdam rebus et advenientis et crescentis morbos intellegunt; D II, 142.

motum: cum . . . motum atomorum nullo a principio, sed ex aeterno tempore intellegi convenire; F I, 17.

naturam: si . . . est animus . . . quinta illa non nominata magis quam non intellecta natura; T I, 41.

nomen: qui nomen honestatis a se ne intellegi quidem dicant; A II, 140.

orationem: cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio; F II, 15.

pietatem: nec . . . pietas adversus || adversum || deos, nec quanta vis gratia debeatur, siue explanatione || explanatione || naturae intellegi potest; F III, 73.

quaestiunculas: quas (quaestiunculas), qui intellegat ¶ non, si ad caput referat, per se ipse facile perscipiat; L II, 51.

rem: re . . . intellecta in verborum usu faciles esse debemus; F III, 52. ut res intellegatur; F III, 55. in . . . rebus . . . difficilibus ad eloquendum, sed satis erit intellegi; O I, 126. quos (verba) dicam, ut potero, incondite fortasse, sed tamen, ut res possit intellegi; O III, 82.

sapientem: nemo . . . horum sic sapiens, ut sapientem volumus intellegi; O III, 16.

significationes: non nullas etiam valetudinis significationes, ut hoc ipsum, pleni enectine simus, ex quodam genere somniorum intellegi posse (medici) dicant; D II, 142.

somnia: quotus . . . est quisque, qui somnia pareat, qui intellegat? D II, 125.

thesaurum: ut thesaurus ex ovo intellegi debeat; D II, 142.

tranquillitatem: ut maris . . . tranquillitas intellegitur nulla . . . aura fluctus commovente, sic . . .; T V, 16.

verbum: nec nos fortasse (verbum voluptatis) intellegimus; F II, 75. si haec verba . . . minus intelleguntur; F III, 17. cur . . . verbum nullum est, quod non intellegatur? F IV, 2.

virtutem: prudentiamque vis esse, sine qua ne intellegi quidem ulla virtus potest? T II, 81.

vim: quo facilius via verbi intellegatur; F III, 51.

voluptatem: voluptas . . . a nobis intellegi non potest? F II, 75. f. dolorem.

IV. mit **Object** und **prädicationem** **zufug**: I. indirecte **frage**: alqd: quod intellegi quale sit vix potest; A II, 124. quod . . . dicitis, id non intellegi quale sit; F II, 94. ut plane qualia sint intellegatur; F V, 58. quae . . . intellegi qualia sint sine summa ratione non possunt; N II, 115. f. II, 1. N I, 71. vgl. T I, 51. N III, 34.

deus: deus pertinetur per naturam cuiusque rei, per terras Ceres, per maria Neptunus, alii per alia, poterunt intellegi qui qualesque sint; N II, 71.

2. mit **doppeltem Accusativ**: alqm: quem . . . intellegimus divitem? F 42. eos . . . sanos quoniam intellegi necesse est, quorum . . .; T III, 11. alqd: quo (honesto) detracto quid poterit bea-

tum intellegi? T V, 45. nec . . . habeo, quod intellegam bonum illud; T III, 41. honestum: f. **honestus**, B. II, 1. intellego (4 §t.) S. 182, a. quod . . . pulcherrimum in rerum natura intellegi potest; T I, 12. istae, quasi corpus* et, quasi sanguinem* quid intellegat? N I, 73. appetitum: ut perturbatio sit adpetitus vehementior, vehementior autem intellegatur is, qui procul absit a naturae constantia; T IV, 47. deum: f. **deus**, II, 1. intellego (7 §t.) S. I, S. 664, a.

obtrectationem: obtrectatio . . . est, ea quam intellegi **επιτορπιαι** volo, aegritudo ex eo, quod . . .; T IV, 17 (18).

proclivitatem: haec . . . proclivitas . . . aegrotatio dicitur, dum ea intellegatur ad aegrotandum proclivitas; T IV, 28.

prudentiam: prudentiam . . . quam Graeci **σοφίας** dicunt || **σοφόνους** ||, aliam quandam intellegimus; O I, 153.

intemperans, ungemäßig, ohne **Wäßigung**, unbesonnen: A. alqs: ecce . . . alii audaces, proveri, iidem intemperans et ignavi; F I, 61. si fuerit is . . . iniustus, intemperans, timidus; T V, 45. adulescentia: libidinosus . . . et intemperans adulescentia effectum corpus tradit senectuti; C 29. gloria: sic est . . . intemperans militaris in forti viro gloria; T II, 39.

B. sum: intemperantis . . . arbitror esse scribere, quod occultari velit || velis ||; A I, 2.

intemperanter, ohne **Wäßigung**: mandare quomquam litteris cogitationes suas, qui eas nec disponere nec illustrare possit . . . hominis est intemperanter abutentis et otio et litteris; T I, 6.

intemperantia, unmäßigkeit, **Wäßigungslosigkeit**: I. accedit: sin autem etiam libidinum intemperantia accessit; O I, 123.

conturbat, al: huic (temperantiae) inimica intemperantia omnem animi statum inflammat, conturbat, incitat; T IV, 22.

est: omnium perturbationum matrem esse arbitratur immoderatam quandam intemperantiam; A I, 89. omnium . . . perturbationum fontem esse dicit intemperantiam; T IV, 22.

II. I. approbo: an (adproben) . . . moderatam ignaviam, moderatam intemperantiam; T IV, 42. caveo: caveant intemperantiam, meminerint veracundiae; O I, 122.

facio: quod . . . senectus . . . facit adulescentiam inprudenter intemperantiam; O I, 123.

fugio: nec intemperantiam propter se esse fugiendam temperantiamque expetendam; F I, 48. iniustitiam et intemperantiam cum dicitus esse fugienda propter eas res, quae ex ipsis eveniunt; F III, 39.

2. avoco ab: ille ab intemperantia . . . avocari potest || ille . . . potest ||; T IV, 60.

effundo in: ut . . . (deorum) effusus in omni intemperantia libidines, adulteria, vincula (videreus); N I, 42.

evenio ex: f. I. fugio; F III, 39.

gigno ex: et aegritudines et metus et reliquae perturbationes omnes gignantur ex ea (intemperantia); T IV, 22.

loquor de: cum de avaritia, cum de intemperantia . . . loquetur; F II, 27.

II. semina: iniustitiae . . . intemperantiae, timiditatis quae semina essent? N III, 71.

intemperate, unmäßig: qui . . . immoderate et intemperate vixerit; T I, 45.

intemperatus, ungemäßig: ne intemperata quaedam benevolentia .. impediatur magnas utilitates amicorum; Lae 78.

intemperies, Sägeföfligkeit: propter unius ex illis xviris intemperiem; R II, 68.

intempestive, ungelegen: si irascamur .. intempestive accedentibus; O I, 88.

intempestivus, ungelegig, ungelegen: numquam (amicitia) intempestiva, numquam molesta est; Lae 22.

intendo, ausbeñnen, þennen, anþennen, richten: aciem: intendi acies longius non potest; A II, 80. idem ita acrem in omni partis aciem intendit, ut .. videat ..; T IV, 38.

animam: quod parum defigunt animos et intendunt in ea, quae perspicua sunt; A II, 46. qui (Pythagoras) sensit animum esse per naturam rerum omnem intantum et commeanem; N I, 27. in quam (magnitudinem regionem) se inciens animus et intendens; N I, 54. f. **animus**, II, 1. intendo (3 Et) B. I, S. 188, b.

arcum: intendit crinitus Apollo arcum auratum; A II, 89. intantum .. animum tamquam arcum (Appius) habebat; C 37.

corpus: quia profundius voce omne corpus intenditur; T II, 56.

fauces, latera, linguam: qui voluit exclamare maius, num satis habent latera, fauces, linguam intendere? T II, 56.

mentem: in eas imagines mentem intantum infixamque nostram intellegendam capere, quae sit ..; N I, 49. ut in haec intanta mens nostra beatam illam naturam .. putet; N I, 105.

sensus: ut sensus ad res percipiendas intendere; A II, 30.

virum: ut (vir fortis) se intendat ad firmitatem; T II, 56.

vim: quam (vim mens) intendit ad ea, quibus movetur; A II, 30.

intentio, Anþennung, Anþrengung: I, 1. εἰσιπτιφῆ: ut .. Aristoxenus .. ipsius corporis intentionem quandam; T I, 19.

2. traduco ab: mentes suas a cogitationum intentione cantu sibiisque ad tranquillitatem traducere; T IV, 3.

II. depellere: animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum; T II, 54.

firmari: quam (patientiam dolorum) saepe iam animi intentione dixi esse firmendam; T II, 65.

intento, brohen þridand: is (dolor) ardentis fauces intantat; T V, 76.

inter, zwischen, unter, möðrenb, bei (nachgeþeilt f. III. societas; Lae 83. IV. situm): I. nach Verben: cohaerere: ea ... praclare inter se cohaerere; F V, 79. f. III. aptus; N III, 4.

cohaerescere: conversio luminum, cum ea inter se non cohaerescunt; T II, 49. ut (atomi) concursionibus inter se cohaerescant; F I, 17. quae (atomi) interiecto inani cohaerescunt tamen inter se; N I, 54.

commetior: ceterorum .. siderum ambitus .. homines .. neque inter se numero commetiuntur; T II, 23.

communico: ad ... communicandum .. inter omnes ius nos natura esse factos; L I, 33.

comparo: haec in deligendo officio saepe inter se comparantur necesse est; O I, 152. haec inter se comparare ... turpissimum est; O III, 18. ut

... deus ... ea .. inter se comparat et proportionem coningeret; T I, 15. f. confero; N II, 148. ipsa inter se corporis (commoda) ... comparari solent ... ipsa inter se corporis sic, ut ..; O II, 88.

complector: nos .. inter nos esse complexos; D I, 58.

compono: nisi forte Manilius interdictum aliquod inter duos soles putat esse componendum, ut ..; R I, 20.

concerto: f. controversor.

con cilio: quae (ratio, oratio) docendo, dicendo ... conciliat inter se homines; O I, 50.

concino: omnibus inter se concinentibus mundi partibus; N II, 19.

conecto: ut ... (sunt) omnia inter se apta et conexa; F IV, 53. cum ... tam .. inter se omnia conexa et apta viderit; N II, 97. universa ... inter se conexa atque coniuncta; N II, 163.

confero: cotidie .. inter nos ea, quae audiebamus, conferebamus; F I, 16. nisi contulerimus inter nos, ... quid .. sit ipsum bonum; F II, 4. ex quibus conlatis inter se et comparatis artes quoque efficitur; N II, 148. quod modo est conlatum [conlata] inter ipsos (haruspices), quae pars inimica ... esset? D II, 28. an haec inter se haruspices Etrusci, Elii, Aegyptii, Poeni contulerunt? D II, 28.

confundo: omnes homines inter se natura confusi pravitate dissentunt; L fr 2.

congruo: neque .. haec inter se congruere possent, ut ..; F III, 62. cum ea congrunt inter se, e quibus constamus; T IV, 30. omnibus partibus inter se congruentibus; L fr 2.

coningo: inter nos natura ad civilem communitatem coniuncti et sociati sumus; F III, 66. et cum iis et inter se coniunctissimos fuisse M. Curium, T. Coruncanium; Lae 39. alqd: f. comparo; T I, 15. conecto; N II, 163. angres: f. convenio; D II, 82. inter se .. (esse deos) quasi civili conciliatione et societate coniunctos; N II, 78.

conligo: quae quattuor quamquam inter se colligata atque implicata sunt; O I, 15. homines .. antea dissociatos iunctissimos inter se sermonis vinculo conligavit; R III, 3. res: f. II. aptus; N I, 9.

conloco: inter scientiam et inscientiam comprehensionem illam ... collocabat; A I, 42.

conloquor: hi conlocuti inter se ..; T IV, 49. cum essent perpaucia inter se ... conlocuti; R I, 18. qui (magi) congregantur in fano commentandi causa atque inter se conloquendi; D I, 90.

consentio: quod inter se omnes partes cum quodam lepore consentiunt; O I, 98.

consecio: f. coniungo; F III, 66.

constituo: constituimus inter nos, ut ..; F V, 1.

consto: [id quod constat inter omnes]; A I, 15. quod ... constat .. inter omnes; F IV, 33. cum ... constat inter omnes .. officium ... esse occupatum; F IV, 36. constitit .. fere inter omnes ... oportere ..; F V, 17. inter omnia omnium gentium summa constat; N II, 12. quod esset perspicuum et inter omnia constaret; N III, 8. quasi vero ... hoc perspicuum sit constetque inter omnes, eos esse deos, quos ..; N III, 11. cum constiterit inter doctos, quanti res quaeque sit; F V, 89. inter omnia .. hoc constat, ne doctos homines solum, sed etiam indoctos, virorum esse fortium ... dolorem pati; T II, 43. quod quoniam fere constat inter omnia non philosophos solum, sed etiam indoctos; N I, 44. cum inter omnes philosophos constet ... habere ..; O II, 35. f. indoctos.

contendo: qui inter se contenderent, uter potius rem publicam administraret; O I, 87. quoniam verbis inter nos contentidimus, non pugnis; P 23.

contineo: omnes inter se naturali quadam indulgentia ... contineri; L I, 35. si ... omnes eius (mundi) partes undique aequabiles ipsae per se atque inter se continentur; N II, 116.

contingo: cum .. (di) inter se paene contingant; Ti 37.

controversor: ut ... inter vos de huiusce modi rebus controversemini, non concertatis; fr II, 3.

convenio: ut inter eos, qui ambigunt, conveniat ..; F II, 4. ut convenire debet inter nos; F IV, 32. quod inter omnis nisi admodum impio convenit; N III, 7. de quo inter omnis conveniat; N III, 9. si posset inter eos aliquid convenire; L I, 53. alqd. f. II. aptus; O I, 144. quae .. est inter aures conveniens et coniuncta constantia? D II, 82. inter omnis .. (philosophos) convenire oportet commotiones ... esse vitiosas; T IV, 61.

copulo: eas .. (particulas) inter se copulabant ..; Ti 47.

decerto: ubi Demosthenes et Aeschines inter se decertare soliti sunt; F V, 5.

devincio: quod (vinculum) primum homines inter se rei publicae societate devinxit; R I, 42.

differo: nihil .. inter Peripateticos et illam veterem Academiam differabat; A I, 18. quid inter Indos et Persas, Aethiops et Syros differat corporibus, animis; D II, 96. haec cogitatione inter se differunt; T IV, 24. Academiam: f. alqm; A I, 18. ut ea (honesta, commoda) inter se magnitudine ... differant; N I, 16. eorum definitiones paulum oppido inter se differunt; F III, 33. si .. nihil inter deum et deum differt; N I, 80. quantum inter se homines studii, moribus ... differant; fr V, 37. honesta: f. commoda. est ... quod differat in hominum ratione habenda inter iustitiam et veredundum; O I, 99. multa .. sunt alia, quae inter locum et locum plurimum differant; Fa 7. ne quid inter privatum et magistratum differat; R I, 67. veredundum: f. iustitiam. ut non multum differat inter summos et mediocres viros; O II, 30.

digladiator: de quibus inter se digladiari soleant; O I, 28. quibus (sicia) digladiarentur inter se cives; L III, 20.

diudico: utrum .. inter has sententias diudicare malum an ..? T I, 23.

discepto: an Stoicis ipsis inter se disceptare, cum his non licebit? A II, 126.

discordo: f. disideo; F I, 44.

discrepo: ut haec duo verbo inter se discrepare ... videantur; O III, 83.

dispertio: f. distinguo.

dissentio: dissentientium inter se reprehensiones non sunt vituperandae; F I, 27. illi inter se dissentiunt; F II, 19. concitationibus tam .. ipsis inter se dissentientibus atque distractis; T V, 43.

dissero: inter quos disseritur; F II, 3. quae saepissime inter me et Scipionem de amicitia diserebantur; Lae 33. f. principes. an, partus anticillae sitne in fructu habendus, disseretur inter principes civitatis, P. Scaevolam, M'que Manilium? F I, 12.

disideo: qui inter se dissident; A II, 143. intus .. in animis inclusae (cupiditates) inter se dissident atque discordant; F I, 44. quorum opiniones cum tam variae sint tamque inter se dissidentes; N I, 5. vitium (appellans), cum partes corporis inter se dissident; T IV, 29. has

sententias eorum philosophorum re inter se magis quam verbis dissidere; F III, 41.

distinguo: ut ... extrema illa et summa ... inter animalium genera distincta et dispersita sint; F V, 25.

disto: septem alia (sidera) suos quaeque tenere cursus multum inter se aut altitudine aut humilitate distantia; T V, 69.

distraho: f. dissentio; T V, 43.

divido: momenta: f. partior. in sphaera maximi orbes medi inter se dividuntur; Fa 15, 16. non et sunt in sphaera maximi orbes, et ii non medi inter se dividuntur; Fa 15.

eluceo: erat .. is splendidissimo candore inter flammam circus elucens; R VI, 16.

existo: ex quo inimicitias maximas saepe inter amicissimos existitiae; Lae 34.

habito: deos ... induxit Epicurus ... habitantiam tamquam inter duos lucos sic inter duos mundos; D II, 40.

inambulo: nos inter has procerissimas populos in viridi opacae ripa inambulantes; L I, 15.

intericio: alqm: f. philosophos. tu ... inter haec tantam multitudinem hominum interiectam non vides? F II, 16. f. individuum. inter horum aetates interiectus Cato; P 12. adr ... interiectus inter mare et caelum; N II, 66. id .. (materiae) interiectus (dens) inter individuum aetate id, quod dividuum esset in corpore; Ti 21.

intericio: f. caelum. qui ... interiecti inter philosophos et eos, qui rem publicam administrarent; O I, 29.

intersum: f. intersum, IV. inter (56 Et.)

indico: iudicabit inlicitum iudicium inter deas tris aliquis; D I, 114.

iugo: omnes .. inter se nexae (virtutes) et iugatae sunt; T III, 17.

iungo: ut omnis caritas aut inter duos aut inter paucos iungitur; Lae 20. ut et ipsae (coniunctiones) secum et inter se ex commoda, quae e regione esset, iungerentur; Ti 24.

maxime .. corpora inter se iuncta permanent; N II, 115. tu eos (homines) inter se primo domiciliis, deinde coniugiis ... iunxisti; T V, 5.

iurgo: iurgare .. lex putat inter se || vetat || vicinos, non litigare; R IV, 8.

licet: quod inter nos liceat; N I, 74.

litigo: f. iurgo.

loco: inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam; A I, 37.

loquor: nos id locutos esse inter nos, quod nunquam locuti sumus; A ep. I. diligentius saepiusque ista loquimur inter nos; F III, 9.

necto: f. iurgo.

partior: quasi (quattuor corpora) partita habent inter se ac divisa momenta; T I, 40.

pono: ut inter ignem atque terram aquam deus animamque poneret; Ti 15.

pugno: inter sese ipsa pugnant; F II, 90. pugnant .. haec inter se; Fa 12. si quando ea, quae dixi, pugnare inter se viderentur; O II, 9.

recipio: hi tibi tres libri inter Cratippi commentarios tamquam hospites erunt recipiendi; O III, 121.

repugno: haec inter se sunt repugnant; T III, 72. quae et per se sunt falsa peripue et inter se vehementer repugnantia; N I, 30.

serpo: has inter (stellas) ... torvus Draco serpit; N II, 106.

socio: omne genus hominum sociatum inter se esse; L I, 32.

sum: inter eum, qui potiarum ... voluptatibus, et eum, qui excrucietur ... esse eum, qui utroque caret; F II, 14. inter quos .. est communio

legis. inter eos communio iuris est; L I, 23. inter quos ea (beneficia) sunt; O I, 56. inter illa ... aliquid tamen, quod differret, esse voluerunt; F III, 50. quae (mediocritas) est inter nimium et parum; O I, 89. amicitiam nisi inter bonos esse non posse; Lae 65. ut etiam inter deos Myrmecides aliqui minutorum opusculorum fabricator fuisse videatur; A II, 120. cum (Hercules) inter homines esset; T I, 32. qui (aditus) esset inter Equilinum Quirinalemque montem; R II, 11. inter quae (visa) nihil sit omnino; A II, 47.

versor: quod inter haec velit virtute tamquam lege vivere; L I, 56.

II. nach Subjektivem: aptus: quam .. apta inter se et coherentia (dicta sint); N III, 4. ut ... in vita omnia sint apta inter se et convenientia; O I, 144. [conecto. ut ... omnes (res) inter se aptae conligataeque videantur; N I, 9.

bonus: huius ... operis maximi inter homines atque optimi illius (moderatores) esse perfectorem volo; R V, 8.

clarus: agnum inter pecudes aurea clarum coma quondam [quem clam, al.] Thyestem clemere autum esse e regia; N III, 68.

communis: inter quos .. ratio, inter eosdem etiam recta ratio [et] communis est; L I, 23. quibus .. haec sunt inter eos [inter eos] communia; L I, 23. quaedam esse .. inter se animalibus reliquis ... communia; F V, 25. multa .. sunt civibus inter se communia; O I, 53. homines: f. par; L I, 35. voluptatem .. illam Epicuri solis inter se percuribus esse communem; A fr 20 (B, 18). de ceteris sunt inter illos (philosophos) non nulla communia; A II, 70.

contrarius: septem orbis disparis ... (deus) moveri insit contrarius inter se cursibus; Ti 25. dispar: quinque stellas ferri eosdem cursus constantissime servantis disparibus inter se motibus; T I, 68. quattuor (orbis deus fecit) et inter se disparis; Ti 25.

diversus: e quibus (cingulis) duos maxime inter se diversos ... obriguisse pruina vides; R VI, 21.

magnus: f. bonus.

medius: modo intellegas inter illum ... et eum ... esse illum medium; F II, 14. non placuit Epicuro medium esse quiddam inter dolorem et voluptatem; F I, 38. inter infirmitatem minus temeritateque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52.

necessarius: hoc ... constat .. bonis inter bonos quasi necessariam benivolentiam; Lae 50.

par: nihil est .. unum uni tam simile, tam par, quam omnes inter nosmet ipsos sumus; L I, 29. sunt .. omnes pares inter se praeter Snerbum; P 11. unam esse hominum inter ipsos vivendi parem communemque [et] communem [rationem]; L I, 35. mundos: f. similis; A II, 55. quodam virtutes sunt pares inter se, paria esse etiam vitia necesse est; P 21.

similis: aliqui: f. par; L I, 29. sic quosdam (mundos) inter esse non solum similes, sed undique perfecte et absolute ita [ita] pares, ut ...; A II, 55. ut omnes earum (formarum) partes sint inter se simillimae; N II, 47. ex ea (materia) particulae, similes inter se, minutae; A II, 118.

III. nach Substantiv und Verbum: adhaesiones: ita effici complexiones et copulationes et adhaesiones atomorum inter se; F I, 19.

agnati: f. fratres.

amicitia: talis .. inter viros amicitia tantas oportunitas habet, quantas vix quoque dicere; Lae 22.

arbitrari: ego plane vellem me arbitrum inter antiquam Academiam et Zenonem datum; L I, 58.

bellum gero: quod (bellum) Athenienses et Lacedaemonii summa inter se contentione gesserunt; R I, 25.

benivolentia elucet: haec (benivolentia) etiam magis elucet inter aequales, ut inter me et Scipionem; Lae 101.

caritas: nulla est caritas naturalis inter bonos? N I, 122. quae (caritas) est inter natos et parentes; Lae 27.

certatio: haec inter eos sit [est] honesta certatio; Lae 32.

commendatio: ut etiam communis hominum inter homines naturalis sit commendatio; F III, 63.

communitas: ut ... sit inter eos (amicicia) omnium rerum, consiliorum voluntatum sine ulla exceptione communitas; Lae 61. deos, homines: f. societas; O I, 153, 20.

comparatio: cum solis et lunae et quinque errantium ad eandem inter se comparationem ... est facta conversio; N II, 51.

complexiones: f. adhaesiones.

concertatio: nulla inter eos concertatio unquam fuit; T III, 51.

concuratio: ea .. concurratione, quam inter se [ea] .. inter se concurrationes, al. [habent] Lucifer, Mercurius, sol; Ti 29.

concurrationes: lusiones .. deorum et inter ipsos deos [deos] concurrationes ... si ... explicare conemur; Ti 37.

congressus: congressu aliquo inter se (bestiolae) ... congregatae sint; N II, 124.

conunctio: nec (est) quod latius pateat quam conunctio inter homines hominum; F V, 65. f. societas; L I, 16, 28.

contentio: est .. inter eos ... de tota possessione contentio; A II, 132.

controversia: quae sit inter eos philosophos ... controversia; O III, 92. si perexerit, rerum inter eas (rationes) verborumque sit controversia; F II, 38.

contumeliae: alternis .. versibus intorquentur inter fratres gravissimae contumeliae; T IV, 77.

copulationes: f. adhaesiones.

digressus, discessus: non longinquum inter nos digressum et discessum fore; C 84.

discrepantia: maiorem multo inter Stoicos et Peripateticos rerum esse aio discrepantiam quam verborum; F III, 41.

dissensio: nec ... est ... inter ipsos dissensio; F V, 12. est quaedam inter nos parva dissensio; L I, 8. esset .. inter eos de re maxima ... dissensio; L I, 55. est in collegio vestro inter Marcellum et Appium, optimos argues, magna dissensio; L II, 32. qualis fuit inter P. Africanum et Q. Metellum sine acerbitate dissensio; O I, 87. argues: f. aliqui; L II, 32. tanta inter eos (deos) dissensio (est), saepe etiam inter proximos, ut ...; D II, 38. qua de re cum sit inter doctissimos summa dissensio; F I, 11. controversam rem et plenam dissensionem inter doctissimos; L I, 52. est .. inter magnos homines summa dissensio; A II, 117. de .. eo est inter philosophos ... omnis dissensio; F V, 17. qua de re est .. inter summos viros maior dissensio? A II, 129.

distantia: quod tanta est inter eos (bonos et improbos), quanta maxima potest esse, morum studiorumque distantia; Lae 74.

distinctio: quae .. distinctio sit inter ea, quae gignantur, et ea, quae sint semper eadem; Ti 27.

foedus: alios foedus quoddam inter se facere sapientis, ut ... F II, 83.

fratres: quos (deos) fratres inter se agnatosque usurpant atque appellari videmus; Ti 89. in iram: cuius (irae) impulsu existit etiam inter fratres tale iurgium; T IV, 77.

ius: fuit ... hoc in amicitia quasi quoddam ius inter illos, ut ... R I, 18. iura certe paria debent esse eorum inter se, qui sunt cives in eadem re publica; R I, 49. quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic ... F III, 67.

locum habeo: inter ista ... verba ... non habet ullum voluptas locum; F II, 77.

notitia: squamquam haec inter nos super notitia admodum est; F II, 14.

pacio: quasi pacio fit inter populum et potentis; R III, 23.

questio: qui (L. Tubulus) cum praetor quaestionem inter sicarios exercuisset; F II, 54.

repugnantia: pravaram opinionionum conturbatio et ipsarum inter se repugnantia sanitate spoliatur animum; T IV, 23.

seditio: magnam seditionem in castris eius (Hamilcaris) inter Poesos et Siculos milites esse factam; D I, 50.

sermonem habeo: feci ... sermonem inter nos habitum in Camano; A ep. 1.

similitudo: in est inter haec quaedam ... similitudo; T II, 35. videmus, ut in proverbio sit eorum inter se similitudo? A II, 57.

societas: societas est ... omnium inter omnes; O III, 69. ut inter omnes esset societas quaedam, maior autem, ut quisque proxime accederet; Lae 19. quae si quos inter societas aut est aut fuit aut futura est; Lae 83. quam ... sancta sit societas civium inter ipsos; L II, 16. in qua (sapientia) continetur deorum et ||[deorum et]|| hominum communitas et societas inter ipsos; O I, 158. quae sit coniunctio hominum, quae naturalis societas inter ipsos; L I, 16. si hominum inter ipsos societatem coniunctionemque perspererit; L I, 28. qua (ratione) societas hominum inter ipsos et vitae quasi communitas continetur; O I, 20. tum artibus, tum opera, tum facultatibus devincire (debemus) hominum inter ipsos societatem; O I, 22. latissime ... patens hominibus inter ipsos, omnibus inter omnes societas haec est; O I, 51. ab iis (dis) ... constitutum inter homines societatem evertunt; O III, 28. esse inter homines natura coniunctam societatem; O III, 53. f. deos.

vincula: f. ius; F III, 67.

IV. **sum Cap:** utinam quietis temporibus ... haec inter nos studia exercere possemus! A ep. 2. cum ipsi inter nos viles neglectique simus; F III, 66. in eo non nunquam variari inter eos et dubitari videtur; F V, 12. cur legendi sint nisi ipsi inter se, qui idem sentiunt, non intellego; T II, 7. hoc mirabilis (videtur), quod vos inter vos risum tenere possitis; N I, 71. cum Achivi conspissent inter se || sese || strepere aperteque artem obtulerere extispicum; D I, 29. ea ... (consuetudine) inter nos ... quam saepissime ntemur; D II, 150. simul inter sese sic memorant: o Romule ...; R I, 64. neque hoc inter eos, qui diligentissime persecuti sunt temporum annales, ulla est unquam in dubitatione versatum; R II, 29. ut nihil inter ipsos ab aliis ad alios manare possit; R VI, 20. Damonem et Phintiam Pythagoreos ferunt hoc animo inter se fuisse, ut ...; O III, 45. vgl. I. licet, ut ... deorum animi ... sentiunt inter se, quid quiete sentiant; D I, 129. inter arma civium ... (potestatis ortum) procreatum videmus || vidimus ||; L III, 19. num sortiuntur (a to mi) inter se, quae

declinet, quae non? Fa 46. INTER BONOS BENE AGERE; O III, 61. > 70. bene ... Ennius: flagitii principium est nudare inter civis corpora; T IV, 70. (corpore) pellere se ipsa et agitari inter se occurru fortasse possent; N I, 110. ita fit, ut ... ipsi dei inter se ab aliis alii neglegantur; N I, 121. qui (di) ... inter se diligunt; N I, 122. ut ipsi (homines) inter se aliis alii prodesse possent; O I, 22. cum homines ... neque solum colent inter se ac diligunt, sed etiam verebuntur; Lae 82. f. homines, V. 2. inter (2 Et.) S. 178, a. quantum eius (iustitiae) vim inter leges et iudicia ... fore putamus? O II, 40. populos: vgl. I. inambulo. sicut inter oris barba pedore horrida ... infuscat pectus; T III, 26. tamquam || tanq. || pilam rapiunt inter se rei publicae statum tyranni ab regibus; R I, 68. sustinuerunt Epicureos ... tam inter se amantes viros; A II, 115.

V. **ohne unmittelbaren Zusammenhang:** I. **Ellipten:** posthac ... mi Varro, quam plurima, si videtur, et de nobis inter nos; A ep. 2. pauca primo inter nos de litteris; F I, 14.

2. **Saepe:** quia nihil aliter possit ... evenire || inter ||; A I, 29.

interaresco, vertroffen: nihil ... interarescere, nihil extingui, nihil cadere debet eorum, in quibus ...; T V, 40.

intercalo, einschalten: diligenter habenda ratio intercalandi est; L II, 29.

intercapedo, Unterbrechung: in eorum vita nulla est intercapedo molestiae; F I, 61.

intercedo, beizuföhren, vertragen, einreden, sich midersetzen: I. 1. unperfektiv: simul atque intercessum turbarique coeptum sit; L III, 42. 2. anni: nisi multa annorum intercesserint milia; F II, 102.

conlega: quod (Ti. Gracchus) potestatem intercedenti collegae abrogavit; L III, 24.

dissentio: sin autem ... in rei publicae partibus dissentio intercesserit; Lae 77.

II. alicui: nisi mihi levis || t levis || tribunus plebis tum intercessisset; L III, 18.

homini: ut ei (hominum) cum genere humano quasi civile ius intercederet; F III, 67.

intercessor, Beteiligter: I. est: intercessor rei malae salutaris civis esto; L III, 11. 42 (43).

evertit, al.: Ti. Gracchum non solum neglectus, sed etiam sublatus intercessor evertit; L III, 24.

II. pareo: parere iubet intercessori, quo nihil praestantius; L III, 42.

intercludo, beiperrern: aditum: f. aditus, II, 1. intercludo (3 Et.) B. I. S. 73, a. adventum: qui (Cn. et P. Scipiones) Carthaginiensium || Karth. || adventum corporibus suis intercludendum putaverunt; P 12.

intercurro, sich einmischen: his laboriosis exercitacionibus ... dolor intercurrit non nunquam; T II, 36.

intercus, unter der Haut: si quis medicamentum cuiquam dederit ad aequam intercutem; O III, 92.

interdico, unterlagen, verbieten, befehlen: I. ut: quia animum adverti nuper ... te familiae valde interdicos, ut uti dicto audiens esset; R I, 61.

2. ne: id neque feci adhuc nec mihi tamen, ne faciam, interdictum puto; F I, 7. ex quo etiam Pythagorici || Pythagorici || interdictum putatur, ne faba vesceretur; D I, 62.

3. bonis: quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus bonis interdicti solet, sic ...; C 22.

interdictum, Serbet: I. existit: qui (Arcades et Athenienses), ordo, timentes hoc interdictum iustitiae ne quando existeret; R III, 25. II. compono: nisi forte Manilius interdictum aliquod inter duos soles putat esse componendum, ut ita caelum possideant, ut uterque possederit; R I, 20.

interdum, *gumefen*, *manđmal*: I. *bei Serben*: imperia ... potius aut non accipienda interdum aut deponenda non nunquam; O I, 68. in cupressetis Gnosiorum ... (Plato) crebro insistens, i. ad quiescens; L I, 15. ipse mea legens sic addicor i, ut ...; Lae 4. accipio (visa) itaque i. etiam adsemiter; A II, 66. quod idem i. virtutis nomine amplectimur || complectimur ||; T II, 80. quam i. eandem necessitatem quibus appellant; A I, 29. te suspicor eisdem rebus quibus me ipsum i. gravis commoveri; C I. complector: f. amplector. Rutilius ... solebat mecum i. eius modi aliquod conquirere; R I, 17. quid? cum saepe lapidum, sanguinis non nunquam, terrae i. quondam etiam lactis imber defluxit? D I, 98. Carneadem ... solitum esse se de labi i. ut diceret ...; A II, 59. quod i. solentis dicere; A II, 58. quod vos i. vel potius nimium saepe dicitis; F II, 41. equidem ... huic incipio sententiae diffidere i.; T V, 3. dirimi ... (amores) i. contentione vel uxoriae conditionis vel commodi alicuius; Lae 34. dabit: f. revoco. ut neque cessaret nunquam et i. conloquio alterius non egeret; O III, 1. quarum (rerum) perturbationes mirabiles i. existant species somniorum; D II, 128. hanc in motu voluptatem ... i. ita extenuat, ut ...; F II, 80. quod ... fieri i. solet; A II, 65. sine quo fieri i. non potest, ut ...; F II, 4. etiam illi ... etiam voluptates faciunt i. gloriosas; F IV, 51. sit ... i., ut ...; O I, 116. Empedocles ... ut i. mihi furere videatur; A II, 14. haesito: f. revoco. tum vel eadem species vel i. inmutata redditor, cum ...; Ti 49. ut i. insisteres; F II, 51. eum (Epicurum) ... non intellegere i., quid sedit haec vox voluptatis; F II, 6. ut mihi in hoc Stoici iocari videantur i.; F IV, 30. ne ... labamur i. errore sermonis; L II, 8. hanc ... voluptatem ... i. ita laudat, ut ...; F II, 30. quibus (fructibus) aliqua ex parte i. ... metu liberemur; T II, 2. ea migrare i. et non servare sit iustum; O I, 31. id ... i. est || est ita || necesse; F II, 94. i. (istam voluptatem Epicurus) nimis etiam novit; F II, 7. i. obiciebatur animo metus quidam et dolor; T II, 10. quas (causas) i. obtines; F IV, 1. si ... diceret ille sapientem i. opinari; A II, 112. ille (Africanus) ... e coetu hominum ... i. tanquam in portum se in solitudinem recipiebat; O III, 2. i. ... respondent, quid ergo istud ad nos? A II, 32. vinulenti ... dubitant, haesitant, revocant se i.; A II, 52. verore: f. migro. i. soleo subirasari; F II, 12. vereor i., ne talium personarum cum amplificare velim, minnam etiam gloriam; A II, 5. i. vereor, ne quibusdam bonis viris philosophiae nomen sit inivium; O II, 2. in magnis i. versatur angustia; F II, 28. ut i. veteres illi ... vates ... aliquid vidisse videantur; fr V, 95. ut i. nulli (di) esse videantur; N I, 61. ut i. Pronoea nostra Epicurea fuisse

videatur; N II, 160. in talibus rebus aliud utile i., aliud honestum videri solet; O III, 74. cohortationes, consolationes, i. etiam oburgationes in amicitia vigent maxime; O I, 58. ut idem vincatur i.; T V, 52. et sibi ipse consentiat et non i. naturae bonitate vincatur; O I, 5. dabitibus ... ut in rebus inusitatis ... utamur verbis i. inauditis; A I, 34.

II. *bei Objectionen*: est ... non modo liberale paulum non nunquam de iure decedere, sed interdum etiam fructuosum; O II, 64. quam (rhetoricam forensem) necesse est, cum populariter loquatur, esse i. paulo hebetiorem; F II, 17. o verborum inopia i., quibus abundare te semper putas, Graecia! T II, 35. quae (vis populi) duem quod || quom || habet, i. lenior est, quam si nullum haberet; L III, 23.

III. *bei Adverb*: populariter interdum loqui necesse erit; L I, 19.

interea, *intwifjen*, *unterbeffen*: ut ... ipsa interea effugeret; N III, 67. i. ... noli ... praese ferre vos plane expertes esse doctrinae; N III, 47. si. prope iam occidente sole inhorrescit mare; D I, 24. spernam i. obruncatur; N III, 67. si. sol iam recessit in infera noctis; D I, 108. i. hoc te asbo, ... virtutem ... causam non fuisse; F I, 35. — *cliptis*: i., unde isti verus? non enim agnoscio; T II, 26.

intereo, *intwgrhen*, *unfommen*, *bergehen*, *austgrhen*: alqs: se texit, ne interiret; F I, 35. paucis ... diebus interiturum Alexandrum tyrannum; D I, 53. cum Tarquinus insidias Anci filium interiret; R II, 38. qui (Phalaris) non ex insidiis interit, ut is, quem modo dixi, Alexander, non a paucis, ut hic noster; O II, 26.

alqd: non querimus, quid obscuret aut intereat; F IV, 31. quae si cererem quem ad modum nasci possent, etiam quem ad modum interirent viderem; T I, 56. nihil ... ille (Plato) putat esse, quod oriatur et intereat; T I, 58. vult ... (Panacaeus), quod nemo negat, quicquid natum sit, interire; T I, 79. quod ... in morbum cadat, id etiam interiturum; T I, 79. nihil ut fere intereat aut admodum paululum || paulum ||; N II, 118. borum ... nihil est, quin intereat; N III, 30. omnia haec tum intereunt, cum in naturam aliam convertuntur; N III, 31. quodae ea intereunt, e quibus constat omne animal; N III, 31. nihil esse, quod sensum habeat, quin id intereat; N III, 34. quod interire possit, id aeternum non esse natura; N III, 37. id gignitur et interit nec umquam esse vere potest; T I, 3.

accessio, aestimatio: ut interit vs magnitudine maris Aegaei stilla mellis, et ut in divitiis Croesi teruncii accessio et gradus unum in ea via, quae est hinc in Indian, sic ... omnis ista rerum corporumque aestimatio splendore virtutis et magnitudine obscuret et obrutur atque intereat necesse est; F III, 45.

animal: omne ... animal intereat necesse est; N III, 83.

animantes: animantes, cum calor defecerit, tum interire; N III, 35.

animus: f. *animus*, I, 1. interit (10 Et.) B. I, 186, a.

classis: f. *classis*, I. intereat (1 Et.) B. I, 186, b.

cor: indicandum esse tum interire cor, cum (victima) immolaretur; D II, 36. tu ... quid habes, quare putes ... subito id (cor) in ipsa immolatione interire? D II, 37.

corpus: f. *corpus*, I, 1. interit (3 Et.) B. I, 186, a.

deus: nec .. video, quo modo non venatur || pereat, al. || isto deo beatus, ne intereat; N I, 114.
exercitus: quodsi fatum fuit bello Panico secundo exercitum populi Romani ad lacum Trausennum || Trausennum || interire; D II, 21. aut .. non fato interit exercitus, aut, si fato, ... idem eventurum fuisset; D II, 21.

frater: eodem sibi leto, quo ipse (frater) interisset, esse pereundum; D I, 56.

gradus: f. accessio.

homo: neque excessu vitae sic deleri hominem, ut funditus interiret; T I, 27.

ignis: ignem .. interiturum esse, nisi alatur; N III, 37.

materia: quae (materia) ... possit ... etiam interire, non in nihilum, sed in suas partes; A I, 27.

mores: mores .. ipai interierunt virorum penuria; R V, 2.

mundus: qui (mundi) et orientur et intereant cotidie; F I, 21. innumerabiles .. (mundos) in omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94. si omnis hic mundus intereat et concidat; R III, 34.

natura: nihil .. valentius esse, a quo (natura) intereat; A I, 28.

partes: intellegendum est in ipso immolationis tempore eas partes, quae absint, interisse; D I, 119.

stilla: f. accessio.

tyrannus: f. alqm; D I, 53.

interficio, vernichten, umbringen, töten, ermorden: I, I. unperjōnidj: negare esse in malis capi, venire, interfici, patriam amittere; F IV, 22.
2. dolor: qui (dolor), simul atque arripit, interficit; F II, 93.

II. alqm: ut (L. Thorin) in acie sit ob rem publicam interficere; F II, 63. beatusne ... qui hos interfecit? T V, 55. utrumque iussit interfici, alterum, quia ... alterum, quia ...; T V, 60. se interficere in plastrum a caupone || cop. || esse coniectum; D I, 57. tribus iis horis concius exercitus atque ipse (C. Flaminius) interfecit esse; D I, 77. interfecto Publio filio exercituque deleto; D II, 22. quale est (somnia) de illo interfecto a caupone || copone || Megaris; D II, 135. eo (Tatio) interfecto; R II, 14. ab ea (coniuge) est .. ipsa propter pellicatus || pael. || suspicionem (Alexander Pheraeus) interfecit; O II, 25. ille (adulescens) ... iravir .. se illum (Pomponium) statim interfecturum; O III, 112. qui (L. Brutus) in liberanda patria est interfectus; C 74 (75).

angues: cum (ibes) volucris anguis ... interficiunt atque consumunt; N I, 101.

archipiratam: (archipirata) aut interficiatur a sociis aut relinquatur; O II, 40.

bestias: ab eisdem .. (hominibus) ... quae (bestiae) nocent, interficiuntur; O II, 14.

filiam: (invenit) estur, qui filiam interficeret, ne stupraretur; F V, 64.

filium: quae (Lacena) cum filium in proelium misisset et interfectum audisset; T I, 102. f. alqm; D II, 22.

herbas: nullo modo facilius arbitror posse neque herbas arescere et interfici neque ..; fr I, 12. patrem: cur ab eo (Oedipode) patrem interfici necesse esset; F A 33.

regem: si rex interfecit esset, victrices Athenas fore || [si ... fore] ||; T I, 116.

sodalem: cur sodalis meus interfectus domi suae, Drusus? N III, 80.

tyrannum: ab uxoris fratris interfectum tyrannum; D I, 53. sin per se populus interfecit aut eiecit tyrannum; R I, 65.

viros: quid in hac re publica tot tantosque viros ob rem publicam interfectos cogitasse arbitramur? T I, 32. prohiberi melius fuit impediri, que, ne (Cinna) tot summos viros interficeret; N III, 81.

intericio, bagwifdenstellen, einfügen: alqm: qui ... interiecti inter philosophos et eos, qui rem publicam administrant; O I, 92. inter horum aetates interiectus Cato; P 12.

alqd: his ipsis alia interiecta et media numerabat; A I, 36. neque quicumque interiectum est, quod obstat; A II, 80. unum interiectum medium et se ipsum et ea, quibus esset interpositum, conligaret; T I, 14.

aëra: aër ... interiectus inter mare et caelum Iunonis nomine consecratur; N II, 66.

cupiditates: nullis interiectis iniquitatibus aut cupiditatibus; R I, 42.

genus: id .. (materias) generis interiecti (deus) inter individuum atque id, quod dividuum esset in corpore; T I, 21.

inane: qui asperis et levibus ... corporibus concreta haec esse dicat interiecto inani; A II, 121. quae (atomi) interiecto inani cohaerescunt tamen inter se; N I, 54.

iniquitates: f. cupiditates.

intervallum: nullo intervallo interiecto; F II, 114. quae quasi longo intervallo interiecto videmus; O I, 30.

librum: interiectus est etiam nuper liber is, quem ..; D II, 3.

multitudinem: tu .. inter haec tantam multitudinem hominum interiectam non vides nec laetantium nec dolentium; F II, 16.

murus: nasus .. ita locatus est, ut quasi murus oculis interiectus esse videatur; N II, 143.

ordines: ex summis et infimis et mediis || et || interiectis ordinibus et sonis moderata ratione civitas consensu dissimiliorum concinit; R II, 69. pallia: complexus .. concubitusque permittunt pallii interiecti; R IV, 4.

solitudines: vides ... in ipsis quasi maculis, ubi habitat, vastas solitudines interiectas; R VI, 20.

stellam: cum ... his || iis || (stellis) interiecta Iovis illustret et temperet; N II, 119.

interiectus, bagwifdentreten: ipsa (luna) incidens in umbram terrae ... interposita interiecto terrae repente deficit; N II, 103.

interim, unterbreifen: si ... interim graviter aegrotare filius coeperit; O I, 32. cum interim illis silentibus C. Amañius extitit dicens; T IV, 6.

interimo (interemo), aus dem Bege räumen, befeitigen, vernichten, töten: I, I. vis: quod est contra naturam, id habet vim interimendi || interimendi ||; N III, 33.

2. alqd: si, quae interimant, innumerabilia sint, etiam ea, quae conservent, infinita esse debere; N I, 50. quia sunt || sint || quae interimant, sint quae conservent; N I, 109. ea ipsa, quae sentuntur, ... cum amplificata sunt, interimunt || interimunt ||; N III, 34.

II. alqm: Lucretia ... testata civis se ipsa intererit; F II, 66. Priamum tanta progenie orbatum ... hostilis manus intererit; T I, 85. aipse inligatus peste interimor || interimor || textile; T II, 30. *feminae || feminae || vir feminae interimor inanu; T II, 20. qui cum interimisset Clitum familiarem suum; T IV, 79. quia viam demonstravisset interimendi sui; T V, 60. qui

(Mercurius) Argum dicitur interemisse; N III, 56. secundum (Dionysum) Nilo (natum), qui Nyam dicitur interemisse; N III, 58. cur Marcellum Hannibal interemit? N III, 80. nec (Dionysius) Aesculapius misero ... morbo tabescentem interemit; N III, 84. Amulium ... regem interemisse fertur; R II, 4. cum (P. Nasic) Ti. Gracchum interemit; O I, 76. ceteris forsitan vitio datum esset, si se interemissent; O I, 112. cuius dictatoris insu magister equitum C. Servilius Ahala Sp. Maelium regnum adpetentem occupatum interemit; C 56.

dominum: ea .. (regina) adiutrice regem dominum (Gyges) interemit; O III, 38.
draconem: haec (dextra) interemit tortu multiplicabili draconem auriferam obtutu adservantem arborem? ||: || T II, 22.

familiarem: f. alqm; T IV, 79.
fratrem: fratrem interemit; O III, 41.
filiam: cum Decimus quidam Verginius virginem filiam ... in foro sua manu interemisisset; R II, 63.

patrem: quiuta (Minerva) Pallantis, quae patrem dicitur interemisse virginitatem suam violare conantem; N III, 59. f. uxorem.

principes: cur ante etiam tot civitatis principes a Cinna interempti? N III, 80.

regem: f. alqm; R II, 4. dominum. — virginem: f. filiam. — virum: f. alqm; T II, 20.

uxorem: cum (Hercules) uxorem interemebat, cum conabatur etiam patrem; A II, 89.

interior, inner, vortrauter, geheimer: A. alqd: erit aliquid interius, ex quo illud animal nomenitur; quid autem interius mente? cingitur igitur corpore externo; N I, 26. interius etiam est eiusdem esse civitatis; O I, 53. omne, quod erat ... corporeum, (deus) substernebat animo interiusque faciebat; T I, 26.

coniunctio: interiore .. (coniunctionem) cum (deus) in sex partis divisisset; T I, 25.

cursum: (Cynooura) cursu interiore brevi convertitur orbem; A II, 66. N II, 106.

litterae: qui interiores scrutantur et reconditas litteras; N III, 42.

membra: nec externa (membra) magis (frustra) habebit deus quam interiora, cor, pulmones, iecur, cetera? N I, 92.

motus: quod .. est animal, id motu cietur interiore et suo; T I, 54. R VI, 28. neque est ullum, quod non ita vigent interius quondam motu, ... ut ... fruges fundat; T V, 87.

orbis: cum (deus) alterum esset exteriorem, alterum interiorem amplexus orbem; T I, 25.

societas: interior (societas) eorum, qui eiusdem gentis sint || sunt ||; O III, 69.

tactus: quid de tactu, et eo quidem, quem philosophi interiorem vocant, aut doloris aut voluptatis? A II, 20.

B. I. est: f. A. alqd; N I, 26.

II. cognosco: nos .. illa externa cum multis, haec interiora cum paucis ex ipso (Lucullo) saepe cognovimus; A II, 4.

video: haec .. in promptu fuerint, nunc interiora videamus; D II, 124.

intimus (intumus), innerste, tieffte: alqd: in quo (inani) nihil ... nec medium nec intimum || ultimum || nec extremum est; F I, 17.

animus, cor: ut ... discordia (sit) ira acerbitur intimo animo || odio, al. || et corde concepta; T IV, 21.

dentes: intimi .. (dentes eciae) conficiunt, qui genui vocantur; N II, 134.

odium: f. animus.

II.

os: a pulmonibus arteria usque ad os intimum pertinet; N II, 149.

palatum: is (stomachus) ... palato extremo atque intimo terminatur; N II, 135.

para: ex intimis maris agitatione (tempor est) excitatus; N II, 26. id .. semen inclusum est in intima parte earum bacarum; N II, 127.

permotiones: qui (Cyrenaici) praeter permotiones intumas nihil putant esse iudicii; A II, 142.

philosophia: in illis veteribus nostris ... multa admixta ex intima philosophia; A I, 8. neque a duodecim tabulis, ... sed penitus ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17.

res: quod (ea des) est rerum custos intumarum; N II, 67.

sermo: quae sunt ista arma? contentio, confirmatio sermoque intumus; T II, 51.

tactus: ea se sola percipere, quae tactu intumo sentiant, non dolorem, ut voluptatem; A II, 76.

tenebrae: nec .. supra terram, sed etiam in intumis eius tenebris plurimarum rerum latet utilitas; N II, 162.

interitus, Untergang, Vernichtung: I. abfoluit: I. adest: adest ... interitus patriae, exilium, servitus denique; T V, 29.

adferunt: ut apud Homerum cotidianae necesse interitusque multorum sedationem maerendi adferunt; T III, 65.

caret: cuius (M. Marcelli) interitum ne crudelissimus quidem hostis honore sepulture carere passus est; C 75.

consequitur: quod .. nisi fit, virtutum interitus consequetur; T V, 51. dum (Epicurus) individuorum corporum concretionem fugit, ne interitus et dissipatio consequatur; N I, 71.

declarat: nec .. huius tyranni solum ... interitus declarat ... sed reliquorum similes exitus tyrannorum; O II, 23.

debet: f. 2.

est: est .. interitus quasi discessus et secretio ac diremptus earum partium, quae ..; T I, 71. quin tantus interitus in morte sit, ut ne minima quidem suspicio sensus relinquatur; T I, 88. talis .. interitus non est sine gravi sensu; T I, 107. unde essent omnia orta ... quae (cuiusque generis) vita, qui interitus; T V, 69. si ortus est deorum, interitus sit necesse est; N I, 68. nullus interitus est rei publicae naturalis ut hominis; R III, 34. sin autem illa veriora, ut idem interitus sit animorum et corporum; Lae 14.

oritur: ut ex nimia potentia principum oritur interitus principum, sic ..; R I, 68.

sequitur: dolor in maximis malis ducitur ... quod naturae interitus videtur sequi; L I, 31.

tolliit: f. 2.

venit: ad quem ... dolor veniat, ad eundem etiam interitum venire; N III, 36.

videtur: f. sequitur.

2. sum: mortem non interitum esse omnia tolerantem atque delentem, sed ... migrationem; T I, 27.

II. nach Verben: I. accipio: quod .. dolorem accipit, id accipiat etiam interitum necesse est; N III, 32.

adfero: quae (philosophia) non interitum afferat pravitate, sed sit contenta mediocritate vitiorum; F II, 27. quae (res) interitum videantur afferre; F III, 16.

approbo: [ita ne hostis quidem ... interitum cum scelere (senatus) approbavit]; O I, 40.

caveo: f. video; D I, 119.

conficio: non .. omnium ortus || interitus || atque obitus natura conficit; D II, 87.

deploro: Theophrastus interitum deplorans Calliathenis, sodalis sui; T III, 21. admonebat me res, ut hoc quoque loco intermissionem eloquentiae, ne dicam interitum, deplorarem; O II, 87.

duco: plerumque dicit eadem ... eorum (mundorum) ortus, interitus; N I, 73. j. deploro; O II, 87. efficio: interitus exercitum, ut proxime trium, saepe multorum, ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20.

effugio: quorum (tyrannorum) haud fere quisquam talem interitum effugit; O II, 23.

facio: facto interitu universo; T I, 90. nuntio: qui (Labienus) cum interitum exercitus nuntiasset; D I, 68.

opto: optavit (Theseus) interitum Hippolyti filii; O III, 94.

paro: quod sibi a caupone interitus pararetur; D I, 57.

probo: probat .. legum et libertatis interitum; O III, 83.

timeo: quod non feret, nisi (parvi) statum suum diligerent, interitum timeant; F III, 16.

video: ut ... (deorum) ortus, interitus (vide-re); N I, 42. quae ... portendebantur, ... ut (Caesar) videret interitum, non ut caveret; D I, 119.

2. abhorreo ab: satis argumenti est ab interitu naturam abhorreo; F V, 31.

alieno ab: animal ... alienari .. ab interitu; F III, 16.

opto de: quod de Hippolyti interitu iratus optavit; O I, 32.

III. nach Substantiven: I. causa: nec Hecubam causam interitus fuisse Troianis, quod Alexandrum generit, nec Tyndareum Agamemnoni, quod Clytaemnestram; Fa 34.

invidia: quo illi (patres) a se invidiam interitus Romuli pellerent; R II, 20.

2. aegritudo ex: luctus (estu) aegritudo ex eius, qui carus fuerit, interitu acerbo; T IV, 18.

liber de: est Dicaearchi liber de interitu hominum; O II, 16.

scholae de: separatim certae scholae sunt de exilio, de interitu patriae, de servitute; T III, 81.

IV. Umfand: I. contaminare: f. obruere; T V, 56. — desiderare: f. occidere.

maerere: omnis bonos interitu suorum quam gravissime maerere oportere; T III, 63.

obruere: talis viri interitu sex suos obruere consolatus et contaminare extremum tempus aetatis; T V, 56. sermo ... ille ... obruitur hominum interitu et oblivione posteritatis extinguitur; R VI, 25.

occidere: non .. hominum interitu sententiae quoque occidunt, sed lucem auctoritatis fortasse desiderant; N I, 11.

2. ante: f. ante, A III, 3. interitum (3 St.) § I, C. 203. b.

in: ut eadem tenebras efficiat, quas effecit in interitu Romuli; fr V, 54.

post: cum .. omnes post interitum Caesaris novarum perturbationum causae queri videntur; Fa 2. post interitum .. Tatii cum ad eum (Romulum) dominatus || potentatus || omnis recidisset; R II, 14.

intermenstruus, während des Menstruens: etsi non omni intermenstruo, tamen id fieri non posse nisi certo intermenstruo tempore; R I, 25.

interminat, unbegrenzt: si inmensam et interminatam in omnis partis magnitudinem regionum videretis; N I, 54.

intermissio, Unterbrechung, Berfall: I. deploro: admonebat me res, ut hoc quoque loco intermissionem eloquentiae, ne dicam interitum, deplorarem; O II, 85.

facio: a qua (actione) tamen fit intermissio saepe; O I, 19. ut ulla intermissio fiat officii; Lae 8.

II. propter: nunc .. propter intermissionem forensis operae .. lucubrations detrahi; D II, 142.

sine: cum (deus) sine ulla intermissione pulsatur agiteturque atomorum incursione sempiterna; N I, 114. dies et noctes sine ulla minimi temporis intermissione; fr V, 81.

intermitto, unterbrechen, unterlassen, aufhören: I. galli: gallos gallinaceos in eo loco sic assidue canere coepisse, ut nihil intermitteret; D I, 74.

II. Infinitiv (vgl. I): ne quando intermitterem consulere rei publicae; D II, 1. hic ... ubi habitamus, non intermitto sui tempore scelum nitescere, arbores frondescere, vites laetificae pampinis pubescere, rami bacarum ubertate increscere, segetes largiri fruges, flores omnia, fontes scaturire, herbis prata convestiri; T I, 69. de maximis ... rebus nihil fere intermissum postea nec disputare nec scribere; T III, 6. peccati ... se insinuant, quod dolere intermisserint; T III, 64.

III. alqd: audiui ... non te ea intermittere, sed accuratius tractare; A I, 3. vgl. I.

admirationem, investigationem: nec .. intermittunt aut admirationem earum rerum ... aut investigationem novarum; F V, 57.

libertatem: acriores .. morsus sui intermissae libertatis quam retentae; O II, 24.

ludos: ita .. ludis intermissis instaurativi constituti sunt; D I, 55.

punctum: nullo puncto temporis intermisso; N I, 52.

studia: quae (studia) retenta animo, remissa temporibus, longo intervallo intermissa revocavi; T I, 1.

intermundia, Räume zwischen den Weltten: I. sunt, al.: „individua“ cum dicitis et „intermundia“, quae nec sunt ulla nec possunt esse, intellegimus; F II, 75.

II. descendo ex: tamquam (Velleius) modo ex deorum concilio et ex Epicuri intermundia descendisset; N I, 18.

internecio, Vernichtung, Übergang: „quoniam Tantalidarum interneccio || internecio || modus paratur? N III, 90.

internosco, untercheiden: I. inbit. Frag: ut (mens) ... non internoscat, vera illa visa sint anne falsa; A II, 48.

II. alqm: an non videmus hoc usu venire, ut, quos numquam putassemus a nobis internosci posse, eos consuetudine adhibita tam facile internosceremus, uti ... ? A II, 56.

alqd: quae aut nulla sunt aut internosci a falsis non possunt; A II, 22. si notionem veri et falsi, propterea quod ea non possunt internosci, nullam habemus; A II, 33. quo modo ... sumis, ut, si quid cui simile esse possit, sequatur, ut etiam difficiliter internosci possit || possint ||? deinde, ut ne internosci quidem? A II, 50.

amicum: secerni .. blandus amicus a vero et internosci tam potest adhibita diligentia quam ... ; Lae 95.

geminos: ut mater geminos internosceit con-

metadine oculorum, sic tu internosces, si adae-
veris; A II, 57.

ova: nobis satis est ova illa non internoscere;
A II, 58.

rem: nihil interest, omnibusne partibus visa
res nihil differat, an internosci non possit, etiamsi
differat; A II, 85.

somnia: quae (somnia) si alia falsa, alia vera,
qua nota internoscantur, scire sane velim; D II,
128.

visum: cur illa (visa deus efficere) non possit,
quae perdifficiliter, internoscantur tamen; A II,
47. siu autem (falsa visa probabilia) sunt, cur
non etiam, quae non facile internoscantur? A II,
48. cur deinde non ut (visum) difficiliter a vero
internoscatur? deinde, ut ne internoscatur quidem?
A II, 49.

internuntius, vermittelnd, Note: haec
|| haec || sunt .. aves internuntiae Iovis! D II, 72.

interpellatio, Unterbrechung: quoniam
sumus ab ipsa calce eius interpellatione revocati;
R fr 7.

interpellator, Etörer: ubi se oblat-
tare sine interpellatoribus posset; O III, 58.

interpello, unterbrechen: alqm: nihil te
interpellabo; T I, 16. egone ut te interpellem?
ne hoc quidem vellem; T II, 42. tum Balbus:
interpellare te, inquit, Cotta, nolo; N III, 65.
sane gaudeo, quod te interpellavi; L III, 1.

interpono, einfügen, verfrachten lassen,
gelten machen, auffüllen: I. alqd: quasi .. ipso
induci loquantes, ne „inquam“ et „inquit“ saepius
interponeretur; Lae 3. unum interiectum medium
et se ipsum et ea, quibus esset interpositum, con-
ligaret; T I, 14.

II. iudicium: cum .. proprium sit Academiae iudicium
suum nullum interponere; D II, 150.

moram: nullam moram interponendam putavi-
mus, quin videremus hominem; A I, 1.

versus: eam ipse patens interpositis versibus
dicas ..; D I, 131.

II. deos: diis immortalibus interpositis tum iudicibus,
tum testibus; L II, 16.

interpositus, Dazwischenkunft: ipsa (lu-
na) incidens in umbram terrae ... interpositu in-
teriectuque terrae repente desicit; N II, 103.

interpres, Vermittler, Erklärer, Ausleger,
Dolmetscher: I. absint: I. accedunt: quorum
omnium interpretes, ut grammatici potestatem,
proxime ad eorum, quos interpretantur, divinationem
[divinitatem] videntur accedere; D I, 34.
adiuvant: quid .. aut ostenta aut eorum in-
terpretes vel Laedaeomonios olim vel nuper nostros
adiuverunt? D II, 85.

congruit: f. discrepat.
declarat: hoc ille (omnino, interpres) re-
sponso satis aperte declarat nihil habendum
esse, quod fieri posset, ostentum; D II, 62.

dicit: quorum (versuum) interpretes nuper falsa
quodam hominum fama dicturus in senatu respon-
datur eum ... appellandum ... esse rogem; D II,
110. ut hic iuris noster interpretes alia nunc Ma-
nilius iura dicat esse ... alia solitus sit adules-
centis dicere; R III, 17. hoc veteres interpretes
Sex. Aelius, L. Acilius non satis se intellegere
dixerunt, sed suspicari ..; L II, 59. qui (vates,
interpretes) nos ob aliqua scelera suscepta in vita
superiore poenarum luendarum causa natos esse
dixerunt; fr V, 95.

discrepat: interpres .. mentis oratio verbis
discrepat sententia congruens; L I, 30.

egret: ut interpretes egret interprete; D II, 115.
haerent: f. II, 1. audio.

intellegant: nostrae .. legis interpretes ...
hoc intellegant in primis, sepulchrorum magni-
ficentiam esse minuendam; L II, 62. f. dicit; L II,
59.

moment: si quid praedictionis causa ex por-
tentis et monstis Sibyllae interpretes haruspicesve
monuerunt; N III, 5.

noscunt: ut ne caeli quidem naturam inter-
pretes istos caeli noscunt; D II, 92.

possunt: f. utuntur.

respondet: huic (Dionysii matri) interpretes
portentorum, qui Galeotae tum in Sicilia nomina-
bantur, responderunt ..; D I, 39. quod etiam
conjector quidam et interpretes portentorum non
inscite respondisse dicitur ei || f. ei ||, qui quon-
dam || quodam, cum || ad eum rettulisset quasi
ostentum, quod ..; D II, 62.

solent: ut interpretes indiderti solent; F III, 15.
f. dicit; R III, 17.

sunt: quorum .. interpretes sunt, eos ipso
esse certe necesse est; deorum autem interpretes
sunt; deos igitur esse fateamur; N II, 12. eorum
.. ut publici interpretes essent, lege saximus;
L II, 34. f. II, 1. deligo.

suspiciantur: f. dicit; L II, 59.

vident: interpretes .. Iovis optimi || optimi ||
maximi, publici augures, signis et auspiciis ||
postea || ostenta || videntur; L II, 80. ut inter-
dum veteres illi sive vates sive in sacris initiisque
tradendis divinae mentis interpretes ... aliquid
vidisse videantur; fr V, 95.

videntur: f. accedunt vident; fr V, 95.

utuntur: non || nonne || intellegis eadem (con-
clusionem) uti posse et haruspices et fulguratores
et interpretes ostentorum? D II, 109.

vixne verit: f. II, 3. defero ad.

2. existo: (Etrusci) ostentorum exercitiasimi
interpretes exstiturunt; D I, 93.

sum: an vos ... barbari ... interpretes esse
comitiorum potestis? N II, 11. non comitiorum
vel in iudicio populi vel in iure legum vel in
creandis magistratibus principes civitatis essent
interpretes; D II, 74.

videor: tum avis illa videri posset interpres
et satelles Iovis; D II, 78.

II. nach Verben: I. audio: si nulla (nota) est,
quid istos interpretes audiamus? sin quaequam
est, aveo audire, quae sit; sed haerent; D II,
128.

conloco: sensus .. interpres ac nunti rerum
in capite tanquam in arce ... conlocati sunt;
N II, 140.

deligo: eorum (versuum Sibyllinorum) decem
interpretes delectos et civitate esse voluerunt;
D I, 4.

exercito: f. I, 2. existo.

habeo: qui (Chrysipus) Stoicorum somniorum
vaferrimus habetur interpres; N I, 39. non (habeo
nauci) interpretes somniorum; D I, 132. si (di)
... neque ea (significanti), quorum interpretes
habere possimus; D II, 131.

nomino: f. I, 1. respondet; D I, 39.

postulo: quem ad modum in senatu semper
est aliquis, qui interpretem postulet, sic ..; F V,
89.

quaero: neque est querendus explanator aut
interpret eius (legis) alius; R III, 33. consorem
querit || quaerat || interpretem; L III, 28.

sequor: sequemur ... Stoicos non ut inter-
pretes, sed ..; O I, 6.

2. egeo: f. I, 1. eget.

utor: ut sit utendum interpretibus somniorum potius, quam . . . D II, 127.

3. defero ad: ad interpretem (cursor) delitit aequilam se in somnis visum esse factum. at ille: „viciati“; D II, 144.

refero ad: f. I, 1. respondet; D II, 62.

reicio ad: qui (Plato) iusta funerum reicit ad interpretes religionum; L II, 67.

III. **nach Eubantibus:** acumen: quae (somnia) Antiphontis interpretatione explicata declarant . . . acume interpretis; D I, 39.

coniecturae: ipsorum interpretum coniecturae nonne magis ingenia declarant eorum quam vim . . . naturae? D II, 144.

explanationes: somniis, vaticinationibus, oraculis . . . explanationes adhibitae sunt interpretum; D I, 116.

ingenia: f. coniecturae.

inscientia: male . . . interpretata (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia; D I, 118.

munus: quid, si || quod si || nos non interpretum fungimur munere, sed . . .? F I, 6. fungar . . . iam interpretis munere; T III, 41.

IV. **Umhand:** cum: isti (Stoici) nobis cum interprete audiendi sunt; F V, 89.

sine: quae sine interpretibus non possimus intelligere; D II, 54. similes . . . sententiae dei, . . . tamquam si Poeni aut Hispani in senatu nostro loquerentur sine interprete; D II, 131.

interpretatio, Erklärung, Deutung, Auflegung: I. anfort: ne . . . ad illam causam operam . . . adiungitur haec iuris interpretatio, quae non tam mihi molesta sit propter laborem, quam quod dicendi cogitationem auferat; L I, 12.

est: in qua (explanatione aequitatis) iuris erat interpretatio; R V, 3. quod optime constituitur iuris civilis summo semper in honore fuit cognitio atque interpretatio; quam quidem ante hanc confusionem temporum in possessione sua principes retinebant; O II, 65. f. auferit.

exoritur: hic magna quaedam exoritur, neque ea naturalis, sed artificiosa somniorum [Antiphontis] interpretatio; D I, 116.

II. adiungo: f. I. auferit.

explico: quae (somnia) Antiphontis interpretatione explicata; D I, 39.

facio: eius . . . somniis a coniectioribus quae sit interpretatio facta, videamus; D I, 45.

retineo: f. I. est; O II, 65.

III. **existere:** existant . . . iniuriae . . . nimis callida, sed malitiosa || [sed malitiosa] || iuris interpretatione; O I, 38.

revocari: quae (genera ostentorum) cum facta sunt, tum ad coniecturam aliqua interpretatione revocantur; D II, 66.

interpretor, erklären, deuten, auflegen, verstehen, überlegen: I. alqs: cum tu tardius faceres, id est, ut ego interpretor, diligentius; A ep I. quarum (Eumenidum) et Athenis fanum est et apud nos, ut ego interpretor, lucus Friniae; N III, 48. hinc praesantissimae rei nomen nostri a divinis, Graeci, ut Plato interpretatur, a frnore duxerunt; D I, 1. si modo interpretari potuerit; L II, 45. nec quicquam aliud est philosophia, si interpretari velis, praeter studium sapientiae; O II, 5.

II. **directe Metc:** dicatur . . . tam „aether“ Latinae, quam dicitur aër, etei interpretatur Pacuvius: „hoc, quod memoro, nostri caelum, Graii perhibent aethera“; N II, 91.

2. **indirecte Frage:** vestri . . . haec . . . confirmant interpretando, quorsum quidque pertineat; N III, 60. eadem . . . (Etruria) interpretatur, quid

quibusque ostendatur monstris atque portentis; D I, 92.

3. acc. c. inf.: reditu . . . in castra liberatam se esse iure iurando interpretabatur, non recte; O III, 113.

III. alqm: quae Menippum imitati, non interpretati, quadam hilaritate conspersimus; A I, 8. quem (Eubemerum) noster et interpretatus et secutus est praeter ceteros Ennius; N I, 119. quem ipsum (Heraclitum) um omnes interpretantur uno modo || [non . . . modo] ||; N III, 35. quorum omnium interpretes, ut grammatici postularum, proxime ad eorum, quos interpretantur, divinationem || divinitatem || videntur accedere; D I, 34. quem (Panaetium) multum in his libris secutus sum, non interpretatus; O II, 60.

alqd: e virtute . . . vivere, quod ita interpretantur: vivere cum intelligentia rerum earum, quae . . .; F II, 34. secundum naturam vivere, quod ita interpretetur: vivere ex hominis natura undique perfecta; F V, 26. nocere audientibus philosophos iia, qui bene dicta male interpretantur; N III, 77. quid ego, quae magi Cyro illi principi interpretati sunt, ex Dinonia Persicis perferam? D I, 46. utrum philosophia dignius, sagarum superstitione ista interpretari an explanatione naturae? D II, 129. ex quo nostri idem illud secuti atque interpretati; R II, 50. in donatione hoc idem (Scaevolae) secus interpretantur; L II, 50.

disputationem: quod perverse philosophorum disputationem interpretantur || [quod . . . interpretarentur] ||; N III, 77.

effata: quod (genus sacerdotum) interpretetur fatidicorum et vatium ecfata incognita; L II, 20. epistulam: quam (epistulam) modo totidem fere verbis interpretatus sum; F II, 100.

exta: alios . . . (haruspices) alio more videmus exta interpretari; D II, 28.

facta: quorum (Torquatorum) facta quem ad modum, quaeque, interpretari; F I, 34.

fulgura: quae est . . . gens aut quae civitas, quae non aut extispicum aut monstra aut fulgura interpretantium . . . praedictione moventur? D I, 12.

ius: qui (viri) id (ius civile) interpretari populo et responditare soliti sint; L I, 14.

modestia: quam (modestiam) ita interpretantur, ut dixi; O I, 142.

monstra: cum . . . magna vis videretur esse . . . monstris interpretandis ac procurandis in haruspicum disciplina; D I, 3. f. fulgura.

nomen: in ipso nomine legis interpretando luesse vim et sententiam iusti et veri legendi; L II, 11. quod nos prope idem Graecum, non interpretatum nomen tenemus; L II, 29.

originem: f. theologiam.

portenta: eandem gentem . . . fallaciter portenta interpretari; D I, 35.

praedicta: sunt ad placandos deos alii (sacerdotes) constituti . . . ad interpretanda alii praedicta vatium neque multorum; L II, 80.

sapientiam: eam sapientiam interpretantur, quam adhuc mortalis nemo est consecutus; Lae 18.

sententiam: animadvertite . . . recte hanc sententiam interpretet; F II, 20. recte interpretor sententiam tuam? T III, 37. sententias interpretari perfacile est; L II, 17.

signa: male coniecta maleque interpretata (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia; D I, 118.

somnium: ex quo ita illud somnium esse interpretatum, ut . . .; D I, 53. cum . . . ii, qui (somnia) interpretantur, coniecturam adhibeant, non naturam; D II, 147.

εφαρκα: globus (sic enim *εφαρκα* interpretari placet); N II, 47.

theogoniam: cum .. (Zeno) Hesiodi theogoniam [id est originem deorum] interpretatur; N I, 36.

verbum: poteram ego verbum ipsum interpretans (perturbationes animorum) morbos appellare; F III, 35. hoc .. verbum sic interpretantur, nt ..; T III, 75.

vestigia: quae (hominum vestigia) videlicet ille non ex agri consuetudine, quam cernebat, sed ex doctrinae iudicio interpretabatur; R I, 29.

vim: nec ii ... fati necessitatem confirmant, sed verborum vim interpretantur; Fa 20.

virtutem: iam virtutem ex consuetudine vitae sermonisque nostri interpretetur; Lae 21.

IV. *ετραγλα*: non hanc (*ετραγλα*), quam interpretatur modestiam; O I, 142.

interregnum, *ἰσθίσην*regierung: I. i. eo: cum prudenter illi principes novam et inauditam ceteris gentibus interregni ineundi rationem exogitaverunt; R II, 23.

II. cum: iis .. regis quadraginta annis et ducentis paulo cum interregni fere amplius praerit; R II, 52.

interrex, *ἰσθίσην*ōnis: fert: quam (legem) interrex noster tulit, ut ..; L I, 42.

rogat: mortuo rege Pompilio Tullio Hostilium populum regem interrege rogante comitis curiatas creavit; R II, 31.

interrogatio, *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην*: I. *ennt*: ita faciles interrogationes sunt, ut ..; T I, 57.

II. I. *dissolvo*: cum eas (interrogationes) dissolvere non possunt; A II, 48.

2. *occurro*: ut occurrere possimus interrogationibus eorum captiones discant; A II, 46.

III. I. *genus*: quod captiosissimo genere interrogationis utuntur; A II, 49. recte genus hoc interrogationis ignavam atque iners nominatum est; Fa 29.

2. *dissimilitudo* cum: quanta ... eorum (argumentorum) .. cum captiosis interrogationibus dissimilitudo; F IV, 9.

IV. *circumscribi*, *decipi*: fallacibus et captiosis interrogationibus circumscripti atque decepti quidam; A II, 46.

concludere: qui ... nihil apta interrogatione concludunt; A I, 5.

interrogatiuncula, *ἰσθίσην* *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην*: I. *abstul*: I. a. *finis*: tunc ille (Torquatus) finem, inquit, interrogandi, si videtur; F II, 17. *genus*: quod tu modo dicebas esse vitiosum interrogandi genus; A II, 92.

2. *adsentior*: pungunt quasi aculeis interrogatiunculis angustis, quibus etiam qui assentiantur ..; F IV, 7.

II. *efficere*, *pingere*: f. I.

interrogo, *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην*: I. *abstul*: I. a. *finis*: tunc ille (Torquatus) finem, inquit, interrogandi, si videtur; F II, 17. *genus*: quod tu modo dicebas esse vitiosum interrogandi genus; A II, 92.

b. *elicere*: is (Socrates) .. percortando atque interrogando elicere solebat eorum opiniones, quibuscum diserebat; F II, 2.

2. *alq*: qui ita interrogant, ab iis irridentur; A II, 35. me .. ante sustineo nec diutius captiose interroganti respondeo; A II, 94. uti oratione perpetua malo quam interrogare ant interrogari; F I, 29. docet .. (Socrates) quemvis .. bene interroganti respondentem declarare ..; T I, 57.

II. *mit directer Rede*: sic .. interrogant: „si fatum tibi est ex hoc morbo convalescere, ... convalesces“; Fa 28.

III. *mit einfachem Object*: alqm: sequitur .., qui te ex somno excitet et eodem modo interroget; A II, 93. quae (visa) interrogati in utramque partem respondere possumus; A II, 104. sin me interrogare (voles) non tam intelligendi causa quam refellendi; N III, 4. cum me interrogaturus esse videare; N III, 19. f. I, 2. F I, 29.

IV. *mit Object und Ergänzung*: I. *directe Rede*: ut ... a quibusdam interrogatur: „ergo istuc quidem percipis?“ A II, 35.

2. *de*: f. 4. T I, 57.

3. *inbit*. *ἰσθίσην*: si .. deus te interroget, ... num .. quid desideres; A II, 80. minutatim interrogati, dives pauper, clarus obscurus sit, multa pauca, magna parva; A II, 92. cum (Chrysiippus) gradatim interrogetur verbi causa, tria pauca sint ante multa; A II, 93. Zeno vel Chrysiippus si interrogetur || interrogentur ||, quis sit sapiens; A fr 20 (B. 8). (Academicus) interrogatus, quid ei videatur, dubitare se dicit; A fr 20 (B. 30).

4. *hopppter* *ἰσθίσην*: pusionem quandam Socrates interrogat quaedam geometrica de dimensione quadrati; T I, 57. non quemvis hoc idem interrogare; T V, 55. vgl. 3. A II, 92. — III. A II, 104.

interrumpo, *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην*: alqm: eos .., qui incolunt terram, ... interrumpo ita esse, ut ..; R VI, 20.

alqd: contingere idem terrae necesse est, ut .. nihil interrumpat; N II, 116. neque tam facile interrupta contexto quam absolvi instituta; L I, 9. *nimbus*: ita dum interruptum credas nimbum volvier; N II, 89.

intersaeptio, *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην*: nunc ... (foramina illa) terrenis concretique corporibus sint intersaepta quodam modo; T I, 47.

interscindo, *ἰσθίσην*: ut ... a tergo .. pontem interscindi iubet; L II, 10.

intersum, *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην*: *ἰσθίσην* *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην* *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην* *ἰσθίσην*, *ἰσθίσην* *ἰσθίσην*: I. *abstul*: alqm: non lubet (harsupicum responsa) commemorare, nec vere necesse est, tibi praesertim, qui interfuisti; D II, 53.

alqd: si nihil interest, nulla regula est; A II, 33. ut ... nec in iis quicquam intersit; A II, 40. nihil interesse .., non modo si omni ex parte eiusdem modi sint, sed etiam si discerni non possint; A II, 40. quae visa sunt eius modi, ut in iis nihil intersit; A II, 40. primum *simpseras*, tamquam interesset; A II, 44. ut in iis (visis) nihil intersit omnino; A II, 48. cur non, ut plane nihil intersit? A II, 48. eadem est ... species ... primum interesse; sed id omissam; A II, 52. ut tum diceremus interesse, ... tum nihil interesse; A II, 53. si .. res se ita habeant, ut nihil intersit; A II, 54. ut in hoc quoque nostro mundo aliquid alicui sic sit par, ut nihil differat, nihil intersit; A II, 55. si nihil erit, quod intersit; A II, 58. erat .. veri similitudo hanc mentiri, cuius interesset, quam illum; F II, 55. etiamis eorum (parvorum) nihil intersit; F III, 17. nisi statuerit nihil esse, quod intersit aut differat aliud ab alio, praeter honesta et turpia; F III, 25. fieri .. potest, ut id ipsum, quod interest, non sit magnum; F IV, 30. modo dixeram nihil in istis (mediis) esse, quod interesset; F IV, 71. ad virtutes et ad vitia nihil interesse; F IV, 71. quibus tantum praesertat mentis excellens perfectio, ut vix cogitari possit, quid intersit; F V, 60. quis ..

in illa aetate pudorem, constantiam, etiam sui sua nihil interit, non tamen diligit? F V, 62. non sententia ... nihil est, ullam in partem quod interit; T I, 24. quod (natura) cervis et cornicibus vitam disturnam, quorum id nihil interesset, hominibus, quorum maxime interfuit, tam exiguum vitam dedisset; T III, 69. quales, quid interit; N I, 90. id quid interest? D II, 42. quodis interesse quippiam tantulum modo potuerit in amicitia; L I, 34. quae cogitarat, || cum ipse intererat, tum || ea perfecit, cum eius iam nihil interesset; O II, 84.

anni: eundem magistratum, ni interfuerint decem anni, ne quis capito; L III, 9.

visum: qui illa visa ... negant quoquam a falsis interesse; A II, 27. cui (viso vero) non adpositum sit visum aliud, quod ab eo nihil interit; A II, 83.

II. mit Ergänzungssatz: 1. quod: tantum interest, quod tu, cum es commotus, adsciscis, adsentiris, adprobas; A II, 141. hoc interest, quod voluptas dicitur etiam in animo; F II, 13. quid interest, nisi quod ego res notas tuis verbis appello, illi ...? F V, 89. hoc in ratione utriusque generis interfuit, quod ... aluerunt; R III, 7. illud tamen interest, quod in servo necando, si id fit iniuria, semel peccatur, in patris ...; P 25. f. IV. inter alqui; A II, 8. animal. beluam.

2. **indirecte Frage:** si negaret quoquam interesse ad beate vivendum, quali uteretur victu; F II, 90. ut nihil interesse nostra fatemur, sint illa necne sint; F IV, 29. aurum paleaemne (navis) portet, ad bene aut ad male gubernandum nihil interesse; F IV, 76. in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76. neminem esse, qui, quod modo se habeat, nihil sua censet interesse; F V, 30. si ... item in nobissem ipsis, quem ad modum affecti sumus, nihil nostra arbitratimur interesse; F V, 30. utrum ... sit voluptas ... necne sit, ad id, quod agimus, nihil interest; F V, 45. hoc doce, doleam necne doleam, nihil interesse. numquam quoquam, inquit (Zeno), ad beate quidem vivendum? T II, 29. quin etiam cibo quo utare, interesse aliquid ad mentis actum putant; N II, 43. ut ad prosperam adversamque fortunam, qualis sis aut quem ad modum vixeris, nihil interit; N III, 89. ut in maximis motibus ... caeli nihil interit, qui ventus, qui imber, quae tempestas ubique sit; D II, 94. f. aa, B, H, I, a. interest (5 St.) b. interest (2 St.). 2. a. interest (3 St.). b. a. interest (10 St.) B. I, S. 170. f.

3. **Infinitiv:** ut in solo ... lucernam adhibere nihil interest; F IV, 29. civitatum ... hoc multarum in Graecia interfuit, antiquum vocum conservare || conservari || modum; L II, 38. quod interest omnium recte facere; F II, 72. medici ipsi || ipsa ||, quorum intererat ea nosse, aperuerunt, ut viderentur; A II, 122. nihil interesse hominum scire, quid sit futurum; D I, 82. H, 101. neque nostra nihil interest scire ea, quae eventura sunt || sicut ||; D I, 82. H, 102. nostra interest scire ea, quae eventura sunt || sicut ||; D I, 105. quorum interest id scire; O III, 57. cuius magis interit vel sua vel rei publicae causa vivere; O III, 90.

4. **accus. c. infini.:** magni existimans interesse ad decus et ad laudem civitatis res tam gravis ... Latinis etiam litteris contineri; N I, 7. cuius plurimum intererat esse in optimo statu civitatem; R II, 40. quid ... interest ab iis, qui postea nascentur, sermonem fore de te? R VI, 23. ut interit rei publicae quoquam illorum facere sapientem; O I, 159. f. 3. conservare.

III. mit Dativ: alc. rei: ut ea conplectatur, quibus ipse interfuit; L I, 8.

altercationi: cui (altercationi) pro tuo studio non est alienum te interesse; N I, 15.

cautibus: non placet Stoicis singulis iecorum fissis aut avium cautibus interesse deum; D I, 118.

disputationi: cum C. Triarius, in primis gravis et doctus adolescens, ei disputationi interesset; F I, 13.

fissis: f. cautibus.

querelis: saepe ... interfui querelis || querellis || aequalium meorum; C 7.

rebus: quodsi tales dei sunt, ut rebus humanis intersint; N III, 47.

senibus: Lacedaemonii ... senibus (sic enim consilium publicum appellat) augerem interesse voluerunt; D I, 95.

sermoni: cum ... ei sermoni interfuisset Plato Atheniensis; C 41.

IV. mit Präpositionen: in: si se in eius modi quidem rebus maiores natu nolent interesse; O I, 122.

inter: nec inter nos et eos, qui se scire arbitrantur, quidquam interest, nisi quod ... non dubitant ...; A II, 8. potestne ... quicquam dicere inter eum, qui doleat, et inter eum, qui in voluptate sit, nihil interesse? A II, 21 (20). quid inter eum et vel Pyrrhonem vel Aristonem interesset? F IV, 60. is plane percipiet inter Hippocentaurem, qui nunquam fuerit, et regem Agamemnonem nihil interesse; T I, 90. nec quicquam inter Alcibiadem summo loco natum et quemvis baiolum interesse; T III, 77. inter acutos ... et inter hebetes interest, quod ...; T IV, 32. quid inter eos (philosophos) et reliquos interesset; T V, 8 (9). inter Zenonem et Peripateticos nihil praeter verborum novitatem interesse; T V, 32. miror Antiochum ... non vidisse interesse plurimum inter Stoicos ... et Peripateticos; N I, 16. quid ... interest inter unum et plures, si iustitia est in pluribus? R I, 61. ut nihil inter te atque inter quadripedem aliquid putes interesse; P 14. quantum ... interit inter incertum et id, quod percipi non possit, docere conatur; A II, 32. quid dubitamus ... adfirmare nihil inter haec interesse? A II, 50. f. hominem. interesse ... inter argumentum conclusionemque rationis et inter medicorem animadversionem atque admonitionem; F I, 30. cum inter inanimum et animal hoc maxime interit, quod animal agit aliquid; A II, 37. baiolum: f. alqui; T III, 77. inter hominem et beluam hoc maxime interest, quod haec ... se accommodat; O I, 11. interest inter causas fortuito atgressas et inter causas colibentis in se efficientiam naturalem; F 19. quid interit inter populare, id est adsentatorem et levem civem, et inter constantem, severum || et severum, al. || et gravem; Lae 95. conclusionem: f. argumentum. cum inter duos consulatus anni decem interfuisset; C 16. cuius (M. Valerii Corvini) inter primum et sextum consulatum sex et quadraginta anni interfuerunt; C 60. interest aliquid inter laborem et dolorem; T II, 35. ut inter ebrietatem et ebriositatem interest; T IV, 27. cur tantum interest inter novum et veterem exercitum, quantum experti sumus? T II, 38. interesse oportet, ut inter rectum et pravum, sic inter verum et falsum; A II, 33. cum visa in animos || animis || imprimantur, non vos id dicere, inter ipsas impressiones nihil interesse, sed inter species et quasdam formas eorum; A II, 58. quid ... interest motu animi sublato non dico inter peccatum et hominem, sed inter hominem et truncum aut saxum aut quidvis generis eiusdem? Lae 43. f. beluam.

se dicere || sed differre || inter honestum et turpe
 nimium quantum, nescio quid immensum ... in-
 teresse; F IV, 70. quis ... non ... sentit,
 quid intersit inter perspicua et inania? A II, 51.
 in a n i m u m: f. animal, incertum: f. alqd; A II,
 32. inter quae (media) nihil intersit; F IV, 71.
 ut inter eos (mundo) nihil prorsus intersit; A
 II, 56. si mundus ita sit par alteri mundo, ut
 inter eos ne minimum quidem intersit; A II, 55.
 quid inter naturam et rationem intersit, non
 distinguitur; N III, 26. inter locorum naturas
 quantum intersit, videmus; Fa 7. nihilo .. ma-
 gis ... quam si || quasi || inter illa (ova) om-
 nino nihil intersesset; A II, 58. nihil ut esset,
 qui distingueretur tremor ille et pallor, neque
 ut quicquam interesset inter intestinum et obla-
 tum; A II, 48. quid inter pareutem et servu-
 lum intersit, intellegi et potest et debet; F IV,
 76. pecudem: f. hominem, philosophos: f.
 alqm; T V, 8. pravum, rectum: f. falsum.
 quadripedem: f. alqm; P 14. rationem: f.
 naturam; N III, 26. cum inter res eas ... nihil
 omnino intersesset; F III, 50. nihil omnino inter
 esse res iisque contrarias interesse; F IV, 20. nec
 esse res ullas praeter virtutes et vitia, inter quas
 quicquam omnino interesset; F IV, 47. ut inter
 eas res, quas Zeno exaequaret, nihil interesset;
 F IV, 55. ut inter eas (res) nihil interesset;
 F IV, 69. inter ceteras res nihil omnino interesse;
 F IV, 70. quasi nihil inter res quoque ipsas, in
 quibus peccatur, intersit! F IV, 77. qui ... nec
 inter eas res quicquam omnino putant interesse;
 F V, 23. ut in iis rebus, inter quas nihil intersit,
 neutram in partem propensiores sumus, item ...
 F V, 30. regem: f. alqm; T I, 90. saxum: f.
 hominem, servulum: f. parentem, species:
 f. formas, fervorem: f. pallorem, truncum:
 f. hominem, turpe: f. honestum, verum: f.
 falsum, visum; A II, 49. quia iis visis, inter
 quae nihil interest, aequaliter omnibus abrogatur
 fides; A II, 36. inter quae visia nihil intersit;
 A II, 41. 83. inter falsa visia et vera nihil interesse;
 A II, 44. postremo, ut nihil inter hoc (visum) et
 illud (verum) intersit; A II, 49. si efficeretur,
 ut inter visia differentium generum nihil inter-
 esset; A II, 60. si ... inter visia nihil interesset;
 A II, 53. ut tum diceremus interesse inter vigi-
 lantium vitam et sobriorum et sanorum et eorum,
 qui essent aliter affecti, tum nihil interesse;
 A II, 53. inter visia vera et falsa ad animi ad-
 sensum nihil interesse; A II, 90. neque inter
 eorum vitam et improbiusorum quicquam om-
 nino interesse; F IV, 21. ut inter optime valere
 et gravissime aegrotare nihil prorsus dicent in-
 teresse; F II, 43.

intervallum, Entfernung, Zwischenraum,
 Zwischenzeit, Benje: I. absolut; reliqua .. tria
 intervalla infinita et immensa, a sole ad Martia,
 inde ad Jovis, ab eo ad Saturni stellam, inde ad
 caelum ipsum; D II, 91.

II. I. anquiro: studiose .. ab iis siderum ma-
 gnitudines, intervalla, cursus inquirebantur et
 cuncta caelestia; T V, 10.

contraho, diduco: intervalla aut contrahimus
 aut diducimus; A II, 19.

distinguo: (sonus) intervallis disunctus inpa-
 ribus, sed tamen pro rata parte ratione distinctis;
 R VI, 18.

divido: quae intervalla item infinite dividi
 possunt; A I, 27.

do: si (dolor) longus, levis; dat enim intervalla
 et relaxat; F II, 94.

expleo: deinde (deus) instituit dupla et tripla
 intervalla explere partis rursus ex toto descans;

quae in intervallis ita locabat, ut in singulis
 essent bina media; Tl 23. f. sumo.

habeo: parvos (dolores) multa habere intervalla
 requiescit; F I, 49.

intericio: nullo intervallo interiecto; F II, 114.
 quae quasi longo intervallo interiecto videmus;
 O I, 30.

iudico: quo (iudicio) iudicatur ... varietas
 sonorum, intervalla, distinctio et vocis genera per-
 mulla; N II, 146.

relinquo: eius .. particulae intervallo relicto;
 Tl 24.

sumo: sesquialteris .. intervallis et sesquiter-
 tiis et sesquioctavis sumptis ex his conligationibus
 in primis intervallis sesquioctavo intervallo sesqui-
 tertia omnia explebat, cum particulam singulorum
 relinqueret; Tl 23.

2. loco in: f. I. expleo.
 nosco ex: harmonian || harmonian || .. ex
 intervallis sonorum nosse possumus; T I, 41.

pertineo ex: quae potest .. contagio ex in-
 finito paene intervallo pertinere ad lunam vel
 potius ad terram? D II, 92.

sum in: f. I. expleo.
 III. particula: f. II, I. sumo.

IV, I. declinare: cum declinat atomus inter-
 vallum minimo (id (Epicurus) appellat *diagramm*):
 Fa 22. cur (atomi) minimo declinent intervallo,
 maiore non? aut cur declinent uno minimo, non
 declinent duobus aut tribus? Fa 46.

disiungo: f. II, I. distinguo.
 distare: quantum ... (luna) alio intervallo
 distat a sole; D II, 91.

distingui: illi .. octo cursus ... septem effi-
 cient distinctos intervallis sonos; R VI, 18.

explere: f. II, I. sumo.
 extenuari: quae (sidera) ... marinis terrenis-
 que umbribus longo intervallo extenuatis alantur;
 N II, 43.

intermitti: quae (studia) retenta animo, rem-
 issa temporibus, longo intervallo intermissa re-
 vocari; T I, 1.

abl. comp.: neque (stella Mercurii) a sole lon-
 gius unquam unius signi intervallo discedit; N II,
 53. neque umquam (stella Veneris) ab sole duc-
 rum signorum intervallo longius discedit; N II, 53.

sum ☉ a ☉: † satis cum || tum, al || longo in-
 tervallo ad snam villam reduximus; A I, 1. quae
 .. moventur, omnia intervallis moveri; A I, 27.

Anaximandri .. opinio est nativos esse deos lon-
 gis intervallis orientis occidentisque; N I, 25. ita
 audies, ... ut (hominem) longo intervallo haec
 studia repetentem; Fa 4. id ... non longo in-
 tervallo ... (populus) consecutus || secutum, al ||
 est; R II, 57. cum ... astra ... eandem .. totius
 caeli discriptionem || descr. || longis inter-
 vallis rettulerint; R VI, 24. septem orbis disparis
 duplo et triplo intervallo (deus) moveri iussit
 contrariis inter se curribus; Tl 25. satis .. et
 quasi sparis animis fore uti certis temporum in-
 tervallis oreteret animal; Tl 43.

2. in: quarum (reversionum) in intervallo (sol)
 tum quasi tristitia quadam contrahit terram, tum
 vicissim laetificat; N II, 102. f. II, I. sumo.

intervenio, bequtommen, eintreten: a q s:

ut hic, qui interrent (me intueus), ne ignoret,
 quae res agatur; N I, 17. cui sermoni nos inter-
 venimus? R I, 19.

dolor: dolore non interveniente aut, si inter-
 veniret, si summus foret, futurum brevem; T III, 38.
 fortuna: f. fortuna, II, I. intervenit (3 Et)
 ☉. 71. b.

vir: intervenit vir prudens ... M'. || M. || Ma-
 nilius; R I, 18.

interventor, *störender Befüher*: in his deliberationibus consumebatur oratio, idque et sæpe alias et quodam liberio, quam solebat, et magis vacuo ab interventorio die; Fa 2.

interventus, *Dozwischkunft*: I. dirimit: nuni sermonem vestrum aliquid diremit noster interventus? R I, 17.

II. *Abfatis*: quæ .. vita? suppeditatio, inquis, bonorum nullo malorum interventu; N I, 111.

intestinus, *innerlich, Eingeweide*: A. pallor, tremor: neque ut quicquam interesset inter intestinum et oblatum (tremorem, pallorem); A II, 48.

B. I. *astringunt*, al.: quem ad modum .. reliquæ cibi depellantur tum astringentibus se intestinis, tum relaxantibus; N II, 138.

II. *duco ab*, al.: ex intestinis .. secretus a reliquo cibo suscipit, quæ alimur, parmanat ad iecur per quascum a medio intestino usque ad portas iecoris ... ductas et decretas || dir. || vias; N II, 137.

intexo, *einweben, einfügen*: utraque .. (venæ, arteriæ) crebrae multaque toto corpore intextæ; N II, 138.

intimus ꝑ **interior**.

intolerabilis, *unerträglich*: a lq d: quid .. perversius, quid intolerabilius, quid stultius quam bonam valetudinem ... ponere in bonis? F IV, 20. beatus, qui nihil humanarum rerum aut intolerabile ad demittendum animum aut nimis lætabile ad eferendum videri potest; T IV, 37. nec || neque || quicquam insipienter fortunato intolerabilis fieri potest; Lae 54.

dolor: qui (vir) statuit .. intolerabili dolore lacerari potius, quam .. officium prodari; A II, 23. illi suscipi intolerabili dolore cruciati; T I, 111. cum (natura) .. iis (corporibus) .. dolores intolerabilia adiunxisset; T V, 3.

foeditas: multæ (bestiæ) etiam insectantis odoris intolerabili foeditate depellantur; N II, 127.

iniuria: nisi quaedam admodum intolerabilis iniuria exarserit; Lae 76.

malum: quod (malum) intolerabile esse videatur; T IV, 14.

intolerandus, *unerträglich*: nihil, quod homini accidere possit, intolerandum putare; O III, 100.

intoleranter, *unerträglich*: cum ipsum Herculem tam intoleranter dolere videamus; T II, 22.

intono, *bonum*: «partibus intonuit caeli pater ipse ministris»; D I, 106.

intonsus, *unbeföhren*: barba: «barba paedore horrida || atque || intonsa infuscat pectus ulvis scabrum»; T III, 26.

coma: ille Agamemno Homericus et idem Aeciacus «scindens dolore identidem intonsam comam»; T III, 62.

intorqueo, *drehen, wenden, schüttern*: anguem: quem (anguem) se intorquentem lanians (lovis matella) .. abicit; D I, 106.

coniunctionem: deinde (deus hanc coniunctionem) in orbem intorsit; T I, 24. contumelias: alternis .. versibus intorquentur inter fratres gravissimæ contumelias; T IV, 77.

intra, *innerhalb*: compello: nec id (incendium belli) ... P. Africanus compulsiisset intra hostium moenia; R I, 1.

gigno: qui (di) intra caelum gignerentur; T I, 37.

produco: «tu produxisti nos intra luminis oras»; R I, 64.

sum: quoniam usus capionem duodecim tabulae intra quinque pedes esse noluerunt || voluerint ||; L I, 55.

intractatus, *nicht zugeritten*: nemo est, quin || qui non || eo (equo), quo consuevit, libentius utatur quam intractato et novo; Lae 68.

intrico, *verwideln*: Chrysisque ... intricatur hoc modo || intricatur ||; Fa, fr 1.

intrinsecus, *innerlich*: nihil esse animal || animale || intrinsecus in natura atque mundo praeter ignem; N III, 36.

intro, *eintreten, einbringen*: I. I. *unp erföhndlich*: intrandum .. est in rerum naturam; F V, 44. 2. a lq d: flexuosum iter (auditus) habet, ne quid intrare possit; N II, 144.

animus: nisi animus, ante quam in corpus intravisset, in rerum cognitione viguisset; T I, 57.

spiritus: qui (pulmones) ... in respiratu || intrante spiritu || dilatant; N II, 136.

II. *pomerium*: cum pomerium postea intrasset habendi senatus causa; N II, 11.

terram: ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quæ penetrare in caelum, terram intrare possit; A II, 122.

introduco, *hineinföhren, einföhren*: I. I. *indir*: *Frage*: Aristo, qui ... introduxit ... quibus commotus sapiens appeteret aliquid; F IV, 43. 2. acc. c. inf.: introducebat etiam Carnades, non quo probaret, sed ut opponeret Stoicis, summum bonum esse ..; A II, 131.

II. *comparationem*: putant quidam hanc comparisonem non recte introductam; O III, 13. currum: nos .. consules introduximus paene in urbem currum clarissimi viri; A II, 3.

declinationem: id fuit defendi melius quam introducere declinationem; Fa 23.

deliberationem: non videtur (Panaetius) debuisse eius modi deliberationem introducere; O III, 12.

fatum: qui ita fatum introducunt, ut necessitatem adiungant; Fa 42.

haruspices: haruspices introducti responderunt non fuisse iustum comitiorum rogatorem; N II, 10. qui (haruspices) recentibus comitiis in senatum introducti; D I, 33. quos (haruspices) cum T. Gracchus ... in senatum introduxisset; D II, 74.

philosophiam: Socrates ... philosophiam in domus etiam introduxit; T V, 10.

seriem: qui introducunt causarum seriem sempernam; Fa 20.

virtutem: introduci .. virtus nullo modo potest, nisi ..; F IV, 40.

III. *mundum*: qui non modo natum mundum introduxerit, sed etiam manu paene factum; N I, 20.

prudentiam: prudentiam introducunt scientiam suppeditantem voluptates, depellentem dolores; O III, 118.

introeo, *eintreten*: quem fuerat aequius, ut prius introieram, sic prius exire de vita; Lae 15.

introitus, Eingang, Eintritt: I. dico: vos .. (talem conformationem) adventum in animos et introitum imaginum dicitis; N II, 105.

habeo: duos et quasi corneolos (aures) habent introitus multosque cum flexibus; N II, 144. similiter nares ... contractiores habent introitus; N II, 145.

II. potiri: qui (Aratus) ... profectus Argis Sicyonem clandestino introitu urbe est potitus; O II, 81.

introspectio, hineinbilden: I. alqs: tute introspecte in mentem tuam ipse; F II, 118.

II. casas: scilicet casas omnium introspectiore, ut (di) videant, quid cuique conducat; D II, 105.

intueor, ansehen, hinschauen, betrachten, beobachten: I. alqs: dum ... tu .. in ea intuens te continebis; T II, 31. quicumque intueatur in aliquid maius malum; T III, 28. intuentem te, admirantem, clamores tollentem cum video; P 37. mens: quot .. et quales animalium formas mens in speciebus rerum intuens poterat cernere; Ti 34.

II. inirecte frage: qualis quisque sit, ... qua mente, qua pietate colat religiones, (deos) intueri; L II, 15.

III. alqm: haec cum dixisset Catulus, me omnes intuei; A II, 63. ipse .. hic radiatus (sol) me intueri videtur; A II, 126. hic cum uterque me intueretur; F II, 1. ut nos intuens quasi testificare laudari honestatem; F II, 51. ut hic, qui intervenit (me intuens), ne ignoret, quae res agatur; N I, 17. hoc loco me intuens: utar, inquit, carminibus Aratilis || Arateis ||; N II, 104. te senatus, te omnes boni, te socii, te Latini intuebantur; R VI, 12.

alqd: cum ea, quae praeterierunt, acri animo et attentio intuemur; F I, 57. haec ille intuens atque suspiciens; T V, 71. quae cum intuerer stupens; R VI, 18.

aciem. mentis acies se ipsa intuens non numquam hebescit; T I, 73.

amicum: verum .. amicum ... qui intuetur, tamquam exemplar aliquid intuetur sui; Lae 23. caelum: f. caelum, II, 1. intueor (3 St.) B. I. S. 368, b.

curiam: equidem etiam curiam nostram ... solebam intuens Scipionem, Catonem, Laelium ... cogitare; F V, 2.

exemplar: f. amicum.

fabricam: quibus .. oculis [animi] intueri potuit vester Plato fabricam illam tanti operis? N I, 19.

fortunam: nomen invidiae, quod verbum ductum est a nimis intuentio fortunam alterius; T II, 20.

gravitatem: illi ipsi ... personae gravitatem intuentes non dubitant dicere ...; T II, 49.

lasciviam: ut (exercitus, rectores) „professione laeti piscium lasciviam intuerentur“, ut ait Pacuvius; D I, 24.

mare: f. terram; A II, 105.

molestias: vetat .. ratio intueri molestias; T III, 33.

motus: ut ... nec frustra siderum motus intueremur; R III, 3.

naturam: hanc (naturam) .. intuens (sapientia) debet institutum illud quasi signum absolute; F IV, 34. mihi .. naturam animi intuenti; T I, 51. quodsi talis nos natura genuisset, ut cum ipsam intueri et percipere ... possemus; T III, 2. raros esse quosdam, qui ... rerum naturam studioso intuerentur; T V, 9.

II.

nitorem: Lysandrum intuentem purpuram eius (Cyri) et nitorem corporis ornatumque Persicum ... dixisse ...; C 59.

nutum: eos .. (pueros iussit) nutum illius intuentis diligenter ministrare; T V, 61.

ornatum, purpuram: f. nitorem. res: mutari saepe volumus .. situs earum rerum, quas intuemur; A II, 19.

solem: qui † cum acriter oculis deficientelem solem intueretur; T I, 73. scit intueri solem adversum nequitiam; R VI, 19.

speciem: si se ... eam speciem, quae semper eadem est, intuebitur ...; sin autem eam, quae gignitur ...; Ti 4.

terram: isdem .. hic sapiens ... oculis, quibus iste vester, caelum, terram, mare intuebitur; A II, 105. nemo cunctam intuens terram de divina ratione dubitaret; N II, 99. quam (terram) cum magis intueret; R VI, 17.

veritatem: ex quo omnibus bene veritatem intuentibus videri necesse est (Dionysium) miserum; T V, 57.

virum: ut (vir) numquam a se ipso intuentio || instituendo || contemplanedo discedat; R II, 69. voluptas: adolescentia voluptates propter intuentis magis fortasse laetatur; C 48.

intus, innenig, darin, innen: I. includo: intus .. in animis inclusae (cupiditates) inter se dissident atque discordant; F I, 44. quae .. (membra) intus inclusa sunt; N II, 121. quia nondum omne animal in mundo intus incluserat; Ti 34.

oculto: ut in fronte ostentatio sit, intus veritas occultetur? F II, 77.

sum: quae (membra) sunt intus in corpore; F III, 18. intellegas illud, quod iam expolitum sit, intus fuisse; D II, 48.

II. praestans: nec .. ille (Q. Maximus) in luce modo ... magnus, sed intus domique praestantior; C 12.

invado, einbringen, angreifen, losgehen: idem .. (ignis), quocumque invasit, cuncta disturbat ac dissipat; N II, 41. f. *ia*, A. I. invado (8 St.) S. 251, b.

invectio, Einfuhr, Einfahrt: a deficit: quem Tiberina descensio festo illo die tanto gaudio affecto, quanto L. Paullum ... eodem flumine invectio? F V, 70.

est: et earum rerum, quibus abundaremus, exportatio et earum, quibus egeremus, invectio certe nulla esset; O II, 13.

inveho, einführen, hineinführen, einjagen, pass einbringen, losfahren: I. unperishlich: acerbis in aliquem invehi insectarique vehementius; Lae 57.

II. alqm (alqs): Aeschines in Demosthenem invehitur, quod is ... hostias immolavisset. at quam rhetorice, quam copiose! T III, 63. Triton ..stantibus invehens beluis adiunctis humano corpore; N I, 78. quia Carnesdes labenter in Stoicos invehebatur; N II, 162. vehementius .. tu quidem invectus es in eam Stoicorum rationem; N III, 94. si quis illo Pacuviano „invehens silitum angium curru“; R III, 14. cum eris curru in Capitolium invectus; R VI, 11.

alqd: f. malum; T II, 20. pecuniam.

agros: in quam (Mesopotamiam Euphrates) quot annos quasi novos agros invehit; N II, 130.

angues: cum (ibes) volucris anguis ex vastitate Libyae vento Africo invectas interficiunt; N I, 101.

45

casum: quemcumque casum fortuna invexerit; T IV, 88.
 diritatem: si qua invecta diritas casu foret; T III, 29.
 malum: nec mihi Innonis terror implacabilis nec tantum invenit tristis Euryethes mali, quantum una vaeores Oemei parit edita; T II, 20. (haec mala) non inerant in iis, quae tibi casus invexerat; T III, 26. nec sors (est) nec ira caelium inventum malum, quod ...; T IV, 63.
 metus: quos invehant metus; R IV, 9.
 pecuniam: Paulus tantum in aerarium pecuniae invenit, ut ...; O II, 76.
 res: ut ... res ... invectas acciperet ex terra; R II, 10.

invenio, finden, antreffen, entdecken, aufsuchen machen, erfinden (sup.: f. III. alqm; Lae 64):
 I. **absolut**: 1. ars: cum ... duae sint artes, ... una inveniendi, altera disserendi; F IV, 10.
 2. **in finitio**: quae ... divina? vigere, sapere, invenire, meminisse; T I, 65.

II. **mit Ergänzung**: 1. indirecte Frage: inventum igitur || est igitur, cum exigitur ||, quo quidque referat; F V, 16. ita facillime, quid veri simillimum esset, inveniri posse Socrates arbitratur; T I, 8. nec invenietur umquam, unde ad hominem venire possint nisi a deo; T I, 66. fr IX, 10. quod aliter non posset, quid in quaque re veri simile esset, inveniri; T II, 9. nec hercule invenio, quo nomine alio (amor) possit appellari; T IV, 68. invenitur, quid sit, quod natura spectet extremum in bonis; T V, 71. si ... erit inventus aliquis, qui, quid verum sit, invenit; N I, 13. velut Epicurus ... invenit, quo modo necessitatem effugeret; N I, 69. qui principes inventiendi fuerunt, quem ex quaque belua usum habere possemus; O II, 14.

2. **nem. c. inf.**: saepe ... tempore sit, ut, quod turpe plerumque haberi solet, inveniat non esse turpe; O III, 19.

III. **mit einfachem Object**: alqm: quamquam aliquid ipse poteram, tamen invenire malo paratior; F II, 119 non facile est invenire, qui ... non tradat ...; F III, 66. nostra in re publica ... quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte inerat, inventa est; F V, 64. qui ... utraque re excelleret ... quae facile praeter hunc (Demetrium) inveniri potest? — puto posse, et quidem aliquem de tribus nobis; L III, 14. quod vis invenitur, qui ... non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam; O I, 65. inventi ... multi sunt, qui ... parati essent; O I, 84. ubi eos invenimus, qui honores, magistratus ... amicitiae non anteponant? Lae 63. ubi ... istum invenias, qui honorem amici anteponat suo? Lae 64. ad quas (calamitatum) societates non est facile inventa qui descendat; Lae 64. f. avarum. — II, 1. N I, 13.

alqd: ut non sine causa antiquissimi et doctissimi invenire se posse, quod cuperent, diffisi sint; A II, 7. nec ea, quae incerta permanent, inventa esse possunt, sed cum ea, quae quasi involuta fuerant, aperta sunt, tum inventa dicuntur; A II, 26. quo modo quemquam aut conclusisse aliquid aut invenisse diceremus? A II, 27. volo ... videre, quid invenierit; A II, 60. cum gaudeam, si simile veri quid invenierim; A II, 66. quid inventum sit, paulo post video; A II, 76. nihil eius modi invenio; A II, 113. si in eius modi rebus, veri simile quod sit, invenierit; A II, 128. si quid ratione per se ipsi (parvi) invenierint; F III, 17. quid ... aut in natura ... aut in operibus ... tam compositum tamque compactum et congemmatum inveniri potest? F III, 74. ea ... nonne ab illis (antiquis) instituta sunt [inventata sunt]?

F IV, 9. omnia nostros aut invenisse per se sapientius quam Graecos aut accepta ab illis fecisse meliora; T I, 1. utar post alio, si invenero melius; T I, 14. invenire aliquid et tam multa alia meminisse, || et meminisse, et tam multa alia || ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. ut ea, quae dico, mihi liceret invenire; T I, 98. a quibus (haec) inventa, disputata, conscripta sunt; T II, 11. quae talia sunt, ut optata magis quam inventa videantur; N I, 19. haec quamquam et inventa sunt acutius et dicta subtilius ab Epicuro, ... tamen ...; N I, 49. ad inventa animo, percepta sensibus adhibitus opificum manibus omnia nos consecutus; N II, 150. ea parata ad fructum hominum et inventa sunt || [ea ... sunt] ||; N II, 154. quo scotino quid inveniri potest certius? D I, 56. quo modo ... haec aut quando aut a quibus inventa dicemus? D II, 80. nihil novi vobis adferam, neque quod a me sit cogitatum aut inventum; R I, 21. qui (Aelius Sextus) ... „catus“ fuit, ... non quod ea quaerebat, quae nunquam inveniret, sed quod ...; R I, 30. nihil ... mutilius ei, qui id iniuste consecutus sit, invenio; O III, 84. quibus (inventionibus) nihil invenit agri cultura solertius; C 54. tertium certe nihil inveniri potest; C 66. certe ne bono quidem melius quicquam inveniri potest; P 22. quid ... aut Herodoto dulcius aut Theopompo acrius aut Ephoro mitius inveniri potest? fr V, 25. f. aurum, cogitationem, novum.

adulcentes: mane (adulescentis) inventos esse mortuos; T I, 113.

animal: animal nullum inveniri potest, quod neque natum umquam sit et semper sit futurum; N III, 32.

anulum: cum is ipse anulus in praecordiis piscis inventus est; F V, 92.

annus: quae ... annus tam exors inveniri potest, quae illa ... portenta extimescat? N II, 5.

arma: f. nomen; D II, 69.

arma: arma, ... quae fixa in parietibus fuerant, ea sunt humi inventa; D I, 74.

avarum: quoniam ... nec eorum (improborum et avarorum) quicquam adhuc inventus est, qui, quod haberet, esset satis; P 52.

auctorem: isti rogationi || rationi || neque lator quisquam est inventus nec auctor umquam bonus; L III, 34.

aurum: fudit, invenit auri aliquantum, idque circumdatum argento; D II, 134.

auspicia: auspiciis maioribus inventis; R II, 26.

cantus: ante quam hi (cantus) sint inventi; T V, 116.

caput: cum ... nec usquam eius simulacri caput inveniretur; D I, 16. id ... (caput) inventum est eo loco, qui est ab haruspicibus demonstratus; D I, 16. si ... id (caput icoris) non est inventum; D II, 32. inventum est caput in Tiberi; D II, 45.

causam: ut medici causa morbi inventa curationem esse inventam putant, sic ...; T II, 23. idem ... (Pompius) mercatus, ludos omnesque conveniendi causas et celebritates invenit; R II, 27.

celebritates: f. causam; R II, 27. cogitationem: illud ... quod vincit haec omnia, rationem dico et, si placet pluribus verbis, mentem, consilium, cogitationem, prudentiam, ubi invenimus? N II, 18.

cognomen: f. **eognomen**, I. invenio (3 Est) §. I, §. 441, b.

conformatioem: inventa vitae via est conformatioem omnium officiorum; F V, 15.

consilium: f. cogitationem.
copiam: operibus || operis || hominum, id est manibus, cibi etiam varietas invenitur et copia; N II, 151.

culpam: [qui iuris iurandi fraude culpam invenerat]; O I, 40.

cultum: omnes magni, etiam superiores, qui fruges, qui vestitum, qui tecta, qui cultum vitae, qui praesidia contra feras invenerunt; T I, 62.

cupiditatem: quae (libido, cupiditas) in omnibus stultis invenitur; T IV, 12.

curacionem: f. causam; T III, 23.

curriculum: ratione .. et mente divina ad originem temporis curriculum inventum est solis et lunae; Ti 29.

evolutionem: tertius (Aesculapina) Arsippi et Arsinooe, qui primus purgationem alvi dentisque evolutionem, ut ferunt, invenit; N III, 57.

falsa: nemo invenit falsa; A II, 26.

finem: inanium .. cupiditatum nec modus ullus nec finis inveniri potest; F I, 46 (45). neque .. unquam finem invenit libido; T V, 20.

fiatium: quis invenit fiatium iccoria? N III, 14.

fontem: f. fons, II, 1. invenio (3 Et.) S. 63, a. formam: prima sit haec forma et species et origo tyranni inventa nobis in ea re publica, quam ..; R II, 51.

fruges: f. cultum.

gallinarium: quoniam gallinarium inventisti Deliacum illum, qui ova cognoscere; A II, 86.

iccur: an censes, eandem vitulum si alius delegerit, sine capite iccur inventurum || inventum iri ||, si alius, cum capite? D II, 36.

improbum: f. avarum.

iudicium: si ... nec eorum ullum iudicium invenitur; A II, 95.

Ioves: Ioves quoque plaris in praeis Graecorum litteris invenimus; N III, 42.

ius: quod (ius) per se iustissime inventum sanxit fetiali religione; R II, 31.

laminam: ad eam (aram) quam lamina esset inventa et in ea scriptum lamina ||† domina ||: „Honoria“; L II, 58.

leges: constat .. ad salutem civium civitatumque incolumitatem .. inventas esse leges; L II, 11. leges sunt inventae; O II, 42.

levationem: nostris .. acerbissimis doloribus .. alia nulla potuit inveniri levatio; T V, 121.

libidinem: f. cupiditatem.

locum: nec locus nec materia invenitur, cui divinationem praeficere possimus; D II, 12.

ludo: f. causam; R II, 27.

magistros: virtutis magistri, philosophi, inventi sunt, qui summum malum dolore dicerent; T II, 28. discentium studiis inveniuntur magistri; O I, 132.

materiam: f. locum.

medicium: cur .. animi .. medicina nec tam desiderata sit, ante quam inventa, nec ..; T III, 1. cum ipsam medicinam corporis animus ||[animus]|| inveniret; T III, 5.

mentem: f. cogitationem. — mercatus: f. causam; R II, 27. — modum: f. fluxum.

momenta: cum in eadem re paria contrariis in partibus momenta rationum invenirentur; A I, 45.

munus: neque nullum sapientiae munus aut opus inveniretur; F III, 50.

naturam: auribus oblectata magna parta est inventa et temperata varietate et natura sonorum; T I, 62.

nomen: ut (stellae) ex notarum figurarum similitudine nomina invenirent; N II, 104. quod (bacillum) ab eis litui, quo cauitur, similitudine nomen invenit ||[quod ... invenit]||; D I, 30.

Aius iste Loquens, cum || quom, quo || eum nemo norat, et aiebat et loquebatur et ex eo nomen invenit ||[ex ... invenit]||; posteaquam et sedem et aram et nomen invenit, obmutuit? D II, 69. a quouis (sapientia) amore Graeco verbo philosophia nomen invenit; L I, 58.

notas: a similitudine etiam mente vocis ... soni paucis notis inventis sunt omnes signati; R III, 3.

novum: Pythagoras cum in geometria quiddam novi invenisset; N III, 88.

officium: ex qua (praestantia) ratio invenienda officii exquiritur; O I, 107.

opus: f. munus.

orationem: haec, quae est habita de universitate oratio a nobis, haud unquam esset inventa, si ..; Ti 52.

ordinem: inventus est .. ordo in iis stellis, qui non putabatur; D II, 146.

originem: animorum nulla in terris origo inveniri potest; T I, 66. fr IX, 10. f. formam.

parentem: illum .. quasi parentem huius universitatis invenire difficile est, cum iam veneris, indicare in vulgus aetas; Ti 6.

perniciem: nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam in malitia simulatio intelligentiae; O III, 72.

philosophiam: quae (philosophia) nuper inventa est; D I, 86.

philosophum: quotus .. quisque philosophorum invenitur, qui sit ..? T II, 11. f. magistros; T II, 28.

praesidia: f. cultum. — prudentiam: f. cogitationem. — purgationem: f. evolutionem.

radiculam: f. quae (radiculis) inventa .. Ptolemaeus || Ptolem || aenatus dicitur; D II, 135.

rationem: e quibus (notionibus) non principia solum, sed latiores quaedam ad rationem invenendam viae aperirentur; A I, 42. quam (rationem) ut maxime inveniret; A II, 81. ex quo .. beate vivendi ratio inveniri et comparari potest; F V, 16. nec .. nostra quaedam est insuetudine nova et a nobis inventa ratio; R I, 13. inventa est ratio, cur pecunia sacrorum molestia liberaretur; L II, 53. f. cogitationem.

reiectionem: quae inventa selectione et item reiectione; F III, 20.

rem: cum rem aliquam invenisset inusitatum; F III, 15. nec tam fuit hominum generi infensa .. natura, ut corporibus tot res salutaris, animis nullam inveniret; T IV, 58. a physico rebus bene atque utiliter inventis; N II, 70. tota res est inventa fallacis aut ad quaestum aut ad superstitionem aut ad errorem; D II, 85. cum superiores alii fuissent in disputationibus perpolit, quorum res gestae nullae invenirentur, alii ..; R I, 13. sive a viris in rerum publicarum varietate versatis inventa .. res; R III, 4.

scientiam: si .. neque naturae || est || societas ulla cum somniis neque observatione inveniri potuit scientia; D II, 147.

scuta: ea .. scuta, quae fuerant sublime fixa, sunt humi inventa; D II, 67.

sedem: f. aram. — selectionem: f. reiectionem. — societatem: f. scientiam.

speciem: f. formam.

specillum: qui (Aesculapinus) specillum invenisse primusque volens dicitur obligavisse; N III, 57.

suem: suae inventa (Attus Navinus) ... dicitur constituisse; D I, 31.

tecta: f. cultum.

temperamentum: inventum est temperamentum, quo tenuiores cum principibus aequari se putarent; L III, 24.

thesaurum: qui thesaurum inventum iri ..

dicunt; D II, 18. cur . . . hic nescio qui thesaurum solus invenit? D II, 134.

tribunos: nondum inventis || notis || seditiosis tribunis plebis, nec cogitatis quidem; L III, 44. varietatem: f. copiam, naturam.

venas: nos aëris, argenti, auri venas penitus additas invenimus; N II, 151.

verbum: nullum inveniri verbum potest, quod magis idem declarat Latine, quod Graece, quam declarat „voluptas“; F II, 13.

verum: qui verum invenire sine ulla contentione volumus; A II, 7. qui . . . possum non cupere verum invenire? A II, 66. veri inveniuudi causa contra omnia dici oportere et pro omnibus;

A II, 60. nonne putarem post illos veteres tot saecula inveniri verum potuisse; A II, 76. Arcesilani . . . verum invenire voluisse sic intellegitur; A II, 76. nec modus est ullus investigandi veri, nisi invenire; F I, 3. verum . . . invenire volumus; F I, 13. utinam tam facile vera invenire possem || possem || quam falsa convincerem N I, 91. quod ita facillime verum inveniri putes; R III, 8.

vestitum: f. cultum.

viam: f. conformationem.

virtutem: quodsi ab iis inventa et perfecta virtus est; T V, 2.

voluptatem: ut nulla tam exquisita posset inveniri voluptas, qua (L. Thorius) non abundaret; F II, 63. Xerxes . . . praemium proposuit, qui invenisset novam voluptatem; T V, 20.

utilitatem: a quibus magna utilitas ad vitae cultum esset inventa; N I, 38. quae (utilitas) ad usum hominum orta ab hominibus solis invenitur; N II, 162.

uvam: (Attus Navius) mirabili magnitudine uvam . . . invenit; D I, 31.

IV. mit **doppeltem Arcesilano**: a lqm: his adinventor contra patriam inventus est nemo; Lae 42. cum cogniti sunt et aut deorum aut regum filii inventi; Lae 70. latorem: f. III. auctorem.

anum: f. III.

columnam: Haunibalem Coelius scribit . . . (columnam auream) perterberavisse, cumque solidam invenisset, statuisse tollere; D I, 48.

dialecticam: dialecticam inventam esse dicitis veri et falsi quasi disceptatricem et iudicem; A II, 91.

lituum: qui . . . Romuli lituus . . . inventus est integer; D I, 30.

invento, Auffindung, Ermittlung, Erfindung, Erfindungskraft: I. est: quaestio . . . finis (est) inventio; A II, 28. quid est . . . memoria rerum et verborum? quid porro inventio? profecto ille, quo me in deo quidem quicquam maius intellegi potest; T I, 65.

inest: ex ea parte . . . inest indagatio atque inventio veri; O I, 15.

II, I. dico: quae (via) investigat occulta, quae inventio atque cogitatio dicitur; T I, 61.

tollo: Erillus . . . omnem consilii capiendi causam inventionemque officii sustulit; F V, 23. trado: videamus, clarissimarum sortium quae tradatur inventio; D II, 85.

video: illud erat philosophi potius || philosophi ||, totius augurii primum naturam ipsam videre, deinde inventionem; D II, 80.

2. consecro: cur . . . corporis curandi tuendique causa || [causa] || quaesita est ars atque eius utilitas deorum immortalium inventioni consecrata; T III, 1.

3. agnosco ex: ex memoria rerum et inventionem et celeritate motus . . . viam divinam mentis agnosco; T I, 70.

coniungo cum: quid habere mundus potest cum thesauri inventionem coniungat? D II, 33.

III. aditus ad: ut ad officii inventionem aditus esset; O I, 6.

inventor, Erfinder, Begründer, Urheber, Erfinder: I, I. dat: Lycurgus, . . . ille legum optumarum et aequissimam irris inventor, agros locupletium plebi ut servitio colendos dedit; R III, 16. est: unus . . . erit . . . imperator . . . deus, ille legis huius inventor, disceptor, lator; R III, 33. reperit: quae (aristolochia) nomen ex inventore reperit, rem ipsam inventor ex somnio; D I, 16.

2. sum: qui (Zeno) inventor et princeps Stoicorum fuit; A II, 131. Zeno . . . eorum (Stoicorum) princeps, non tam verum inventor fuit quam verborum novorum; F III, 5. nec . . . Pythagoras nominis solum inventor, sed rerum etiam ipsarum amplificator fuit; T V, 10.

II, I. dico: Aristaeus, qui olivae dicitur inventor; N III, 45.

probo: quorum (generum radicum) . . . utilitate et ars est et inventor probatus; D I, 13.

veneror: qui (philosophi) naturae cognitionem exultantur eiusque inventori et principi gratias admittentes agunt cumque venerantur ut deum; T I, 48.

2. ago: f. I. veneror.

tribno: non satis maguam tribuunt inventoribus gratiam; F IV, 13.

3. dissentio ab: quid . . . attolerit, quam ob rem ab inventoribus tamquam a parentibus dissentiret; F IV, 14.

reperio ex: f. I. reperit.

III. ab: quae ab illo inventore veritatis et quasi architecto beatae vitae dicta sunt; F I, 32.

per: liberatos . . . se per eum (inventorem) dicunt gravissimis dominiis, terrore . . . et . . . metu; T I, 48.

inventrix, Erfinderin, Urheberin: I. s. nm: tu inventrix legum, tu magistra morum . . . fuisti; T V, 5.

II. fero: quam (Minervam) principem et inventricem belli ferunt; N III, 53. quam (Minervam) Arcades *Koplas* nominant et quadrigarum inventricem ferunt; N III, 59.

inventum, Erfindung: I, I. est: si vera sunt tua scripta et inventa; F II, 98. ut (Perseus) ne hoc quidem diceret, illa inventa esse deorum, sed ipsa divina; N I, 38. dicebat . . . Gallos sphaerae illius alterius solidae atque plenae vetus esse inventum; R I, 22. cum tanta celeritas animorum sit, . . . tanta scientiae || [tanta sc.] ||, tot inventa; C 78.

2. sum: philosophia . . . quid est aliud nisi, ut Plato, donum, ut ego, inventum deorum? T I, 64 sunt . . . artis inventa, non vetustatis; D II, 33. II. admiror: in eo admirandum esse inventum Archimedi, quod excogitavisset . . .; R I, 22.

colo: quoniam sapientium praeepta et inventa coluerunt; R III, 7.

dico: an Pisdarum aut Cilicum aut Phrygum ista inventa dicemus? D II, 80.

perdisco: Platonem . . . in Italiam et in Siciliam contendisse, ut Pythagorae iuventa perdisceret; R I, 16.

III. memoria: quam (laetitia) capiebam memoria rationum inventorumque nostrorum; F II, 96. qui . . . maxime . . . doloribus affectus eos ipsos inventorum suorum memoria et recordatione confutat; T V, 88.

recordatio: f. memoria; T V, 88.

IV. constitui, excoli: adsentiamur eorum sapientiae, quorum ingenii et inventis omnem vitam legibus et institutis excoltam constitutamque habebimus; fr IX, 11.

oblectare: cum eorum (doctissimorum hominum) inventis scriptisque se oblectent; R I, 28.

inverecundus, unbescheiden: dubium est, uter nostrum sit, leviter ut dicam, inverecundior? A II, 126.

inverto, umbrehen: idem (Gyges) rursus videbatur, cum in locum anulum inverterat; O III, 38.

investigatio, Auffspürung, Erforschung: I. est: in primis .. hominis est propria veri inquisitio atque investigatio; O I, 13.

II, 1. facio: qua ex cognitione facilius facta est investigatio rerum occultissimarum; F V, 10. intermitto: nec intermitto ... investigationem novarum (rerum); F V, 57.

2. confero ad: cum ... totum .. se ad investigationem naturae contulisset, in ea ipsa plurimum dissedit a snia; A I, 34.

consequor ex: (Democritus) ex illa investigatione naturae consequi volebat, bono ut esset animo; F V, 87.

versor in: quae omnes artes in veri investigatione versantur; O I, 19. quod (philosophi) in veri investigatione versantur; O I, 28.

III, 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

2. in: f. II, 2. confero ad.

investigator, Erforscher: fuit .. ille vir ... acer investigator et diligens earum rerum, quae a natura involutae videntur; T I, 1.

investigo, aufspüren, erforschen: I, 1. adhibeo ad: sapientis .. cogitatio non ferme ad investigandum adhibet oculos advocatos; T V, 111. 2. cupiditas: quod magis hi (animi) fuerint semper in suo cursu, id est in ratione et investigandi cupiditate; fr V, 97.

sagacitas ad: canum ... tam incredibilis ad investigandum sagacitas narium ... quid significat? N II, 158.

II. alqd: nihilne est .. actum, quod (illa) investigata sunt? A II, 16. soles .. tu haec studiose investigare; R I, 17. id quod Graecorum investigator annalibus; R II, 18. qui aut investigarent aut conarentur magna quaedam; O I, 92. si modo investigari aliquid coniectura potest; T I, 10.

causam: causam .. investigato in re nova atque admirabili, si poteris; D II, 60.

natura: natura sic ab iis investigata est, ut nulla pars ... praetermissa sit; F V, 9.

occulta: quae (vis) investigat occulta, quae inventio atque cogitatio dicitur; T I, 61.

res: maximam materiam ex rebus per se investigatis ad rerum occultarum cognitionem attulerunt; F V, 9. quae (res) coniectura investigari videntur; D II, 55.

suum: quod (lituo Attus Navius) ad investigandum suam regiones vineae terminavit; N II, 9.

veritate: ad investigandum veritatem studio incitato (ia vir sit necesse est); T V, 88. si a principe investigandae veritatis huius disputationis principium duxero; N II, 57. ubi .. apud antiquiores latuit amor iste investigandae veritatis? fr V, 82.

verum: nec modus est ullus investigandi veri,

nisi inveneris; F I, 3. quae (peccata) ille (Zeno) veri investigandi cupidus nullo modo ferre poterit; F IV, 20. ut excitaret homines non accordes ad veri investigandi cupiditatem; N I, 4.

inveterasco, alt werden, einwurzeln: I. ut: quamquam intellego in nostra civitate inveterasse iam bonis temporibus, ut splendor aedilitatum ab optimis viris postuletur; O II, 57.

II. concitatio, fervor: cum .. hic fervor concitatioque animi inveteravit || inveteravit || et tamquam in venis medullisque insedit || incedit ||; T IV, 24.

mala: sive illa (mala) ante provisae et expectatae sint sive inveteraverint; T III, 32.

inveteratio, eingewurzelter Fehler: inveteratio ... ut in corporibus, aegrius depellitur quam perturbatio; T IV, 81.

invetero, alt werden, pass. einwurzeln: alqd: ut ... aliter ferant inveterata, aliter recentia; T IV, 39.

aegrotatio: existit .. morbus et aegrotatio, quae evelli inveterata non possunt; T IV, 24.

calamitas: tanta .. calamitatis praesentis adhibetur a philosopho medicina, quanta inveteratae || inveterata, in inveterata || ne desideratur quidem; T III, 54.

conglutinatio: omnis conglutinatio recens aegre, inveterata facile divellitur; C 72.

doctrinae: iam inveteratis litteris atque doctrinis; R II, 18.

dolor: qui, quod a natura datum est, auxilium extorqueas inveterati doloris; T III, 35.

error: quantus iste est hominum et quam inveteratus error! R II, 29.

fama: concedamus .. famae hominum, praesertim non inveteratae solum, sed etiam sapienter a maioribus proditae, ... ut ...; R II, 4.

invidia: magna .. se et inveterata invidia (M. Seius) ... liberavit; O II, 58.

ira: ut ... odium (sit) ira inveterata; T IV, 21. litterae: f. doctrinae.

malum: inveterato malo, cum tumor animi resedisset; T III, 26.

morbus: f. aegrotatio.

opinio: nec (opinio) una cum saeculis aetatibusque hominum inveterari potuisset; N II, 5.

potestas: ut quisquam inveterata potestate .. ad deponendum imperium tardior esset; R II, 23.

querela: eorum querela inveterata ... familiaritas exstingui solere; Lae 35.

vita: cum iam inveterata vita hominum ac tractata esset et cognita; R II, 20.

invicem, abwechselnd, gegenfeitig: fatum est conexio rerum per aeternitatem se invicem tenens; Fa, fr 2.

invictus, unbeflegt, unüberwindlich: alqs: qui magni animi sit, (eundem) invictum (esse necesse est); qui invictus sit, enim res humanas despiciere; T III, 15. ut nulla re umquam torrearis semperque animus invicti; T V, 53. nec (est contentaneum), qui invictum se a labore praesertiter, vinci a voluptate; O I, 68.

alqd: ratio habet ... altum quiddam et excelsum, nihil timens, nemini cedens, semper invictum; F II, 46.

animus: (honestum versatur) in animi excelso atque invicti magnitudine ac robore; O I, 15.

natura: est .. ea (natura) semper invicta; T V, 78.

sapiens: recte (sapiens appellabitur) invictus; F III, 76 (75).

vir: nunquam ex animo meo discedit illius optimi atque invictissimi viri memoria; R VI, 9.

virtus: nos virtutem semper liberam volumus, semper invictam; T V, 52.

Źädf: * rebus ad victum necessariis esse invictus potest; P 27.

invidentia, *Ἰνιδέντια, Ἰνιδέντια*: I. est: quem ad modum misericordia aegritudo est ex alterius rebus adversis, sic invidentia aegritudo est ex alterius rebus secundis; T III, 21. invidentiam esse dicunt aegritudinem susceptam propter alterius res secundas; T IV, 16 (17).

II, I. dico: ab invidendo .. invidentia recte dici potest; T III, 20.

subicio: ut aegritudini (subicitor) invidentia (utendum est enim docendi causa verbo minus usitato); T IV, 16.

2. incido in: si sapiens in aegritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in invidentiam; T III, 20.

invideo, *ἰνιδέω [ἰνεν, νειδίς] ἰνεν, βενεῖν, ἰνιδέντιαν*: I, I, a, a. cadit: f. **cado**, II, 2 (2 Et.) B. I, C. 364, a.

est: et invidere aegritudinis est et aemulari; T III, 83. cum invidere aegritudinis sit, malis autem alienis voluptatibus capere laetitiae; T IV, 66.

β. appello: misereri, invidere, gestire, laetari, haec omnia „morboſa“ Graeci appellant, motus animi rationi non obtemperantis; T III, 7.

dico a b: ab invidendo .. invidentia recte dici potest; T III, 20.

b. verbal: non dixi invidiam, quae tum est, cum invidetur; T III, 20.

2. alqs: quoniam invidia non in eo, qui invidet, solum dicitur, sed etiam in eo, cui invidetur; T IV, 16. quae (res secundae) nihil noceant invidenti; T IV, 16 (17). si qui doleat eius rebus secundae, a quo ipse laedatur, non recte dicatur invidere, ut si Hecatori Agamemno; qui autem, cui alterius commoda nihil noceant, tamen eum doleat illi || his || frui, is invideat profecto; T IV, 17.

aliis est .. lugenti, alia miseranti aut invidenti adhibenda medicina; T IV, 59.

II. alici: probus .. invidet nemini; Ti 9. f. I, 2. T IV, 16. 17.

aetati: quia non modo non invidetur illi aetati, verum etiam favetur; O II, 45.

commodis, factis: recte factis commodisque amicorum necesse erit || [nec. erit] || angri, dolere, invidere; Lae 59.

flori: ut .. „videre“, sic „invidere florem“ rectius quam „flori“; T III, 20.

mortuis: qui mihi videntur non solum vivis, sed etiam mortuis invidere; A II, 7.

rebus: non .. plebes incitata || [incitata] || nostris rebus invidit; L III, 25.

vivis: f. mortuis.

III. florem: ut est in Melanippo: „quisnam florem liberum invidit meum“? T III, 20. f. II. flori.

invidia, *Ἰνιδία, Ἰνιδία, Ἰνιδία, Ἰνιδία*: I. adversantur: ut odia, invidiae, desperationes adversantur voluptatibus, sic .. amicitiae .. effectrices sunt voluptatum; F I, 67.

est: f. II, I. dico: T III, 20.

obeat: ut ... neque locupletibus ad sua vel tenenda vel recuperanda obis invidia; O II, 85.

pellit: si nos multitudinis furentis inflammata invidia pepulisset; L III, 26.

possunt: f. II, I. efficio.

II, I. co memoro: vel offensio commemoratur Ahalae vel invidia Nasicae; R I, 6.

deprecor: quia ... collegae .. non modo invidia pari non erant, sed etiam Claudii invidiam Graeci caritas deprecabatur; R VI, 2.

detestor: quae ... is (Epicurus) de deis immortalibus dixerit, invidia detestandae gratia dixisse; N I, 123.

dico: non dixi invidiam, quae tum est, cum invidetur; T III, 20. quoniam invidia non in eo, qui invidet, solum dicitur, sed etiam in eo, cui invidetur; T IV, 16.

efficio: invidiae .. multitudinis ... sine hominum opibus ... effici (non) possunt; O II, 20.

inflammo: f. I. pellit.

pellor: quo illi (patres) a se invidiam interitus Romuli pellerent; R II, 20.

subeo: ne quid invidiae (Epicurus) subeat aut criminis; N III, 3.

timeo: cum Cleombrotus invidiam timens temere cum Epanimodino confixisset; O I, 84.

vito: odium .. et invidiam facile vitabis; F II, 84.

2. careo: invidia .. summus odium caret; L III, 24. libero: ut omni me invidia libero; N I, 13.

magna .. se et inveterata invidia (M. Seina) ... liberavit; O II, 58.

sum: f. I. deprecor.

3. adduco in: qui (Marini) optimum ... civem ... in invidiam falso crimine adduxerit; O III, 79.

rapio in: cur rapio in invidiam? A II, 126.

voco in: quid me ... in invidiam et tanquam in contionem vocas? A II, 144. nec ... (fortis civis) criminibus falsis in odium aut invidiam quemquam vocabit; O I, 86.

III. alqd: f. II, I. subeo.

metus: invidiae metu non audeant || audent || dicere; O I, 84.

nomen: ut effragium ambiguum nomen invidiae, quod verbum ductum est a nimis intendo fortunam alterius; T III, 20.

IV, I. labefacturi: ne invidia verbi labefactetur oratio mea; F I, 43.

posse: utile ei videbatur plurimum posse alterius invidia; O III, 82.

2. propter: qui (Themistocles) cum ... propter .. invidiam in exilium expulsus esset; Lae 42.

sine: licet verum exquirere sine invidia; D II, 28.

invidiose, *ἰνιδίως*: num minus haec invidiose dicuntur? A II, 146.

invidiosus, *ἰνιδίος, ἰνιδίος, ἰνιδίος*: *ἰνιδίος* cretend: alqd: sint (haec) falsa eane, invidiosa certe non sunt; A II, 105. exprobram primum illa invidiosa, quod ... dicatis; A II, 144.

nomen: eos invidiosum nomen voluptatis fugere, sed in vicinitate versari; A II, 138. invidiosum nomen est, infame, suspectum; F II, 12. sibi habeant sapientiae nomen et invidiosum et obsecrum; Lae 18.

res: aurum .. et argentum in urbibus et privatim et in fanis invidiosa res est; L II, 45.

invidus, *ἰνιδίος, ἰνιδίος*: A. alqs: quis est tam invidus, qui ab eo nos abducit? F I, 3. ecce .. alii ... malevoli, invidi, difficiles, lucifugi, maledicti, morosi || monstroſi ||; F I, 61.

qui .. natura dicuntur iracundi aut misericores aut invidi; T IV, 80. si ... invidi multi ... suis virtutem praemissis spoliant; R III, 40.

vituperatores: qua .. in causa et benivolos || benev. || oburgatores placare et invidos vituperatores confutare possumus; N I, 5.

B, I. tenent: obtractores .. et invidi Scipionis ... tenent nihilo minus illis mortui senatus alteram partem dissidentem a vobis; R I, 31.

II, I. fero: et invidi et malivoli || malev. || ..., quia proclives || proclive, al || ad eas perturbatio- nes, non quia semper, feruntur || semper feruntur ||; T IV, 28.

2. sum: maerere hoc eius (Scipionis) eventu vereor ne invidi magis quam amici sit; Lae 14.

III. ab: in quod invadi solere ab inprobis et invidis audio; O I, 77.

inviolate, unverseft: vos ... memoriam nostri pie inviolateque servabitis; C 81.

invisitatus, ungefehen, unbekannt, neu: alqd: quod ... multa invisitata || invisitata || partim e caelo, alia ex terra oriebantur, quaedam etiam ex hominum pecudumve conceptu et satu; D I, 93.

forma: quae est .. forma tam invisitata, tam nulla, quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 138.

magnitudo: fores ..; quibus apertis corpus hominis mortui vidit magnitudine invisitata; O III, 38.

inviso, erblicken: locum: an eum locum libenter invisit? F V, 5.
natos: natos Geminis invisites sub caput Arctis; N II, 110.

invisus, verfoßt: alqs: ut ... eum ... aut invisum deo aut neglectum a deo iudicemus; N II, 167. quo ... quis versitor et callidior, hoc invisit et suspectior est || suspectior ||; O II, 34.

animal: quo (tyranno) neque tætrius neque foedius nec dis hominibusque invisus animal ullum cogitari potest; R II, 48.

medicina: cur ... animi .. medicina ... pluribus etiam suspecta et invisita (sit); T III, 1. nomen: interdum vereor, ne quibusdam bonis viris philosophiae nomen sit invisum; O II, 2.

philosophia: philosophia ... multitudinem consulto ipsa fugiens eique ipsi et suspecta et invisita; T II, 4.

invitamentum, Sciz, Gedung: I. in- sult: intellegi necesse est in ipsa rebus, quae discurt et cognoscuntur, invitamenta inesse, quibus ad discendum cognoscendumque moveamur; F V, 52.

sunt: in quo (fonte) sint prima invitamenta naturae; F V, 17.

II. adfero: voluptates .. nulla ad res neces- sarias invitamenta adferunt senibus; fr V, 80.

capio, al.: multa etiam ad luxuriam invita- menta perniciosae civitatibus subpeditantur mari, quae vel capiuntur vel importantur; R II, 8.

III. moveri: f. I. insunt.

invitatio, Einladung, Aufforderung: quod (aegritudo) non natura exoriatur, sed iudicio, sed opinione, sed quadam invitatione ad dolendum; T III, 82.

invito, einladen, ermuntern, auffordern: I. se- necctus: ad quem (agrum) fruendum non modo non retardat, verum etiam invitatur atque adlectat senectus; C 57.

II. alqm: incunditate quadam ad legendum in- vitati; A I, 8. ita .. (Sirenes) invitatur Ulixem; F V, 49. qui non levantur, ipsi se ad miseriam invitatur; T III, 73. quod invitabantur inlecebris blandis voluptatis; T IV, 6. cum .. Scipio unum et alterum ex his, qui eum salutatum venerant, invitasset pluresque etiam invitaturus videretur;

Fa fr 5. quoniam .. me quodam modo invitatur; R I, 15.

alqd: id .. ipsa natura non invitaret solum, sed etiam cogeret; R fr 1.

amicos: quo invitare amicos ... posset; O III, 58.

appetitur: ut ipsum per se invitaret et alli- ceret appetitum animi; F V, 17.

familiares: invitatur Canius postridie familiares suos; O III, 59.

hominem: ad cenam hominem iu hortos in- vitavit in posterum diem; O III, 58.

naturam: ut nemo dubitare possit, quin ad eas res hominum natura nullo emolumento invitata rapiatur; F V, 48.

probitatem: innatam esse homini probitatem gratitatem non invitatum voluptatibus nec prae- miorum mercedibus evocant; F II, 99.

sanos: invitatur .. vera ratio bene sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem; F I, 52.

vanitatem: quumquam blanda ista vanitas apud eos valet, qui ipsi illam adlectant et in- vitant; Lae 99.

invitus, wider Willen, ungerne, unfreiwilig:

alqs: cum ideam fabellas Latinas ad verbum e Graecis expressas non invitatur legant; F I, 4. ego .. ipse cum eodem isto (Platone) non invitatur erraverim; T I, 40. num quis .. quicumque decerneret invitatur? T III, 65. deorum cognitionem agnosce- rem non invitatur; N I, 91. quod illi (Panætio) in aliqua re invitaturis Stoico facere licuit; D I, 6. »Apollo fatis fandis dementem invitatur ciet»; D I, 66. necesse est .. in rebus contrariis duabus ... invito Epicuro || [inv. Ep.] || alterum verum esse, alterum falsum; Fa 37. delabitur (Chrysippus) in eas difficultates, ut necessitatem fati confirmet invitatur; Fa 39. ego luc declina- bam, nec invitatur; L I, 57. invito eo, qui cuius populo ageret, aditionem non posse fieri; L III, 42. quia nihil decet invita Minerva, ut aiunt; O I, 110. ad hoc genus castigandi raro invitatur venimus nec umquam nisi necessario; O I, 196.

utendum etiam est excusatione adversus eos, quos invitatur offendas, quacumque possis; O II, 68. ut ... tu me invito fruare meo? O II, 83. invitatur feci, ut ... T. Flaminini fratrem, L. Flaminium, e senatu eiecim; C 42. feci non invitatur, ut prodessem multis rogatu tuo; Lae 4. quancquam etiam ab istis saepe quaesivi et audivi non invitatur equidem; Lae 25. meis curis ... stare te invitaturissimo rem publicam || cum ... staret ... res publica ||; P 29. quorum operum ego parens effectorque sum, haec sunt indissoluta me invito; Ti 40.

dominus: quod (lex) »rogum bustumve novum- vetat «propius sexaginta pedes adigi || adici || aedes alienas invito domino; L II, 61.

oratio: invita in hoc loco versatur oratio; N III, 85.
ratio: defervescere .. certe significat ardorem animi invita ratione excitatum; T IV, 78.
sapiens: sapientis est .. proprium nihil, quod paenitere possit, facere, nihil invitatur; T V, 81. soli .. hoc contingit sapienti, ut nihil faciat in- vitatur; P 34.

senatus: qui (C. Flaminium) legem agrariam ... tribunus plebis tulerit invito senatu; A II, 13.

inultus, ungerächt, ungefroßt: ut ... mor- tem eam ne inultam esse pateretur; D I, 57.

inundo, überflutemmen: ut ... hanc (ter- ram) inundet aqua; N I, 103.

invocatus, ungerufen: quid, quod etiam ad dormientem veniunt (imagines) invocatae? N I, 108.

invoco, anrufen: I. alqm: »te, Apollo sancte, fer opem, teque, omnipotens Neptune, invoco vosque adeo, venti« T IV, 73. ut apud Graecos Dianam, eamque Luciferam, sic apud nostros Iunonem Lucinam in pariendo invocant; N II, 68.

vento: f. alqm; T IV, 73.
 II. mit begehrtet Wacchschrift: qui potuisset adensu onium dicere Ennius: »aspice hoc sublime | sublimen | candens, quem invocant omnes Iovem«, illum vero et Iovem et dominatorem rerum et omnia nutu regentem et, ut idem Ennius, »patrem divumque hominumque« et praesentem ac praepotentem deum? N II, 4. »aspice ... Iovem«; N II, 65. III, 10. »sublime ... Iovem«; N II, 40. — f. I. N II, 68.

involverum, Schulle, Bede: scite .. Chryssippus, ut clipei causa involvitur, vaginam autem gladii, sic ... omnia aliorum causa esse generata; N II, 37.

involve, einhüllen, verhüllen: alqd: cum ea, quae quasi involuta fuerunt, aperta sunt, tum inventa dicuntur; A II, 26. altera (conclusionem) occulta quaedam et quasi involuta aperiri; F I, 30. causam: latet (causa) fortasse obscuritate involuta naturae; D I, 35.
 notionem: quam (notionem) habemus omnes de fortitudine tectam atque involutam; T IV, 53. oculos: quibus (piliis) ... somno convitentibus (oculis) ... † ut qui [|ut qui], al. || tamquam involuti quiescerent; N II, 143.
 res: a rebus occultis et ab ipsa natura involutis; A I, 15. fuit ... ille vir ... acer investigator ... earum rerum, quae a natura involutae videntur; T I, 1.

inurbane, unmäßig: apud quos (Alabandenses) non inurbane Stratoniceus, ut multa, ... »ergo«, inquit ...; N III, 50.

inuro, einbrennen, aufgeben: proprium est .. irati cupere, a quo laesus videatur, ei quam maximum dolorem inurere; T III, 19.

inusitatus, ungewöhnlich, ungebräuchlich: alqd: quod ... multa inusitata [| inusitata] ... oriebantur; D I, 93.

res: dabitur ... ut in rebus inusitatis ... utamur verbis interdum inauditis; A I, 24. cum rem aliquam invenisset inusitatam; F III, 15.
 verba: ut doctissimi homines de rebus non pervagatis inusitatis verbis uterentur; F III, 5.

inutilis, unbrauchbar, unnütz, untauglich, nachteilig, schädlich: A. alqd: is ... cunctari illum (Diagoram) diutius in vita fortunae obiectum inutile putabat ipsi; T I, 111. ipsum illud aemulari, obtractare non esse inutile; T IV, 46. ut id (promissum, conventum) effici sit inutile vel ei, cui promissum sit, vel ei, qui promiserit; O I, 32. [in quo tum quaeri dixi, quod utile, quod inutile]; O II, 1. cum dubitarent ..., utnile (id) esset an inutile; O III, 7. haec tot ... nonne inutile est vitiorem subire nomina? O III, 57. id quam iniustum in patria et quam turpe [|et quam inutile] esset, non videbat; O III, 82. nihil .. inutilius ei, qui id inusite consecutus sit, invenit; O III, 84. potest ..., quod inutile rei publicae sit, id cuiquam civi utile esse? O III, 101.
 civis: cum (P. Sulpicius) seditiosus et inutilis civem, C. Norbanum, in iudicium vocavit; O II, 49. comitatus: auspici (dantur), ut multos inusite comitatus probabiles impediunt morae; L III, 27.

genus: quod et acutum genus est et ad usum civium non inutile; F I, 12.

homo: ut ab homine inerti atque inutili ad sapientem ... virum transferantur res ad vivendum necessariae; O III, 31.

leges, mores: cum quaeritur, ... quae leges, qui mores aut utiles aut inutiles (sint); D II, 11. morositas: ne ... in morositate inutilem et odiosam incidamus; O I, 88.
 promissa: quae (promissa) sint iis, quibus promiseris, inutilia; O I, 32.

res: si dilectum rerum utilium et inutilium non habebit; L fr 3.
 umor: umorem .. (nares) semper habent ad pulverem multaque alia depellenda non inutilem; N II, 145.

B. discerno: aequa iniqua, honesta turpia, utilia inutilia ... (discernere) poterat; T V, 114.

iocor, scherzen: I, I, a. aptus ad: hic quam volet Epicurus iocetur, homo non aptissimus ad iocandum; N II, 46.

b. genus: ipsum .. genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenium et facetum esse debet; O I, 103. duplex omnino est iocandi genus, unum inliberale ..., alterum elegans; O I, 104.
 locus: in rebus tam severis non est iocandi locus; D II, 25.

c. causa: deos .. ipsos iocandi causa induxit Epicurus perlucidos; D II, 40.

2. alqs: me appellabat iocans; A II, 17. me ... iocansne an ita sentiens ... (Hortensius) coepit hortari, ut ...; A II, 63. A. Albinum, ... doctum sane hominem, ... iocantem dixisse Carneadi: »ego tibi ...« A II, 137. ut mihi in hoc Stoici iocari videantur interdum; F IV, 30. non ego tecum iam ita iocabor, ut idem his de rebus, cum ...; F IV, 74. Pomponius ... noster iocari videtur, et fortasse suo iure; F V, 4. non (acutiorum philosophiam) quam nostram quidem, inquit Pomponius iocans; F V, 96. ita iocaris, quasi ego dicam eos miseros, qui ...; T I, 13. f. I, a.

familiaris: hic cum quidam familiaris iocans dixisset: »huc quidem certe vitam tuam committis«; T V, 60.

homo: f. alqs; A I, 137.
 II. de: f. I, 2. alqs; F IV, 74.

iocosus, scherzhaft: videat ... quibus de rebus loquatur; si serius, severitatem adhibeat, si iocosus, leporem; O I, 134.

iocularis, schätzhaft: alqd: iocularis istuc quidem .. et a multis saepe derisum; L I, 53.
 licentia: o licentiam iocularum! Fa 15.

iocus, Scherz: I. est: facilis .. est distinctio ingenui et inliberalis ioci. alter est, si || ai in || tempore sit, ut [|aut] si remisso animo, gravissimo || magno || homine dignus, alter ne libero quidem; O I, 104.

II. I. facio: f. I.
 elliptisch: quicum ioca seris, ut dicitur, quicum arcana? F II, 85.
 2. utor: ludo .. et ioco uti illo quidem licet; O I, 103.

3. eluceo in: in ipso ioco aliquid probi ingenii lumen eluceat; O I, 103.

facio ad: ut ad ludum et iocum facti esse videamur; O I, 103.

III. I. beatus: non ... risu aut ioco, comite levitatis, ... sunt beati; F II, 65.

2. per: qui (P. Claudius) etiam per iocum deos irindens ... mergi eos (pulos) in aquam iussit; N II, 7.

ipse, [sēst], in cigner Berjon, eben, gerabe, [o-
par. ipōn: A. **Bei Eigennamen:** 1. attributiv:
I. ohne Zufug: a. **Eigennamen:** ipse Antiochus;
A II, 133. Antiochum ipsum; A II, 63. ipsi An-
tiocho; A II, 109. per ipsum Antiochum; A II,
132. ipsius Appi; C 16. ipsum Aristotelem; A
II, 143. ipse Caesar; D II, 52. ipse Carneades;
A II, 16. ipse Cassius; L III, 36. ipsius Cato-
nis; C 3. ipsi Collatio; O III, 40. Coponium
ipsum; D II, 114. ipse Cotta; D I, 8. ipse Cy-
clops; T V, 115. in Democritum ipsum; N I, 93.
ipse Epicurus; F II, 58. ipse ... Epicurus; F
III, 3. Epicurus ipse; N I, 44. ipsum Epicurum;
F II, 6. ab ipse Epicuro; F II, 82. cum ipso
Epicuro; N I, 87. ipsum .. Endemum || [Ende-
mum] ||; D I, 53. Fortuna ipsa; T V, 72. P 34.
ipsa Fortuna; Lae 54. *Fortunam ipsam*; T IV,
67. ipse angur Ti. Gracchus; D I, 33. ipsum Ti.
Gracchum; L III, 24. ipsum Hectorem; T IV, 49.
Herculem ipsum; F II, 119. T II, 20. ipsum Her-
culem; T II, 19. 22. ipse Iuppiter; N II, 64. *pater
ipse Iuppiter*; Fa fr 3. ipsum .. Iovem; T IV,
70. cum Iove ipso; N III, 57. cum ipso Lachete;
D I, 123. Laelium .. ipsum; Lae 5. ipse ..
Metrodorus; F II, 92. Metrodorum ... ipsum;
F II, 7. ipse Neptunus; N III, 62. ipso auctore
Philone; N I, 59. Platoni ipsi; F IV, 61. ipsius
Pompeii; D II, 23. ipse Postumius; O III, 109.
pater rex ipse Priamus; D I, 42. ipsi .. Pyrrho;
C 43. ipse Pythagoras; F V, 87. ipsius Pytha-
gorae; T IV, 2. Pythagorae ipsius; R II, 28. in
ipso Romulo; D I, 105. de ipso Roscio; D II, 66.
Saturnum ipsum; N II, 63. Socraten ipsum; N I,
93. ab ipso .. Socrate; T IV, 80. ipse Sol; N
II, 119. Soles ipsi; N III, 54. Virtus ipsa; T II,
45. — ipsi ... Aegyptii; N I, 101. ipsos Coriun-
thios; T III, 53. Graeci ipsi; A I, 24. ipsos ..
Graecos; F I, 6. Lacedaemonii ipsi; R IV, 4.
Stoici ipsi; A II, 15. ab ipsis Stoicis; F IV, 15.
— ipsi Graeciae; F III, 4. in ipsa .. Graecia;
T II, 4. in ipsa Graecia; N I, 11. ipsa Pelopon-
nesus; R II, 8. Salamina ipsam; T I, 110. —
Favonius ipse; A II, 147. *Geminis ... sub ipsis*;
N II, 114. — Latinis ipsis; R I, 14.

b. **Gattungsnamen:** acies .. ipsa; N II, 142.
in ipsum discrimen aciemque; L III, 14. ipsa
actio; D I, 80. ipsi (adultescens); F II, 117.
ipsam aegritudinem; T III, 61. IV, 45. 60. ipsa
aequabilitas; R I, 49. ipsa aequitas; R I, 53.
ipsam aequitatem; L I, 48. ipse .. aēr; N II, 26.
27. 83. aetas ipsa; Lae 104. ipse (agricola);
T I, 81. ipsi agricolae; C 56. ipsam amicitiam;
F I, 67. in ipsa amicitia; Lae 62. ipsi (amici);
T III, 73. de ipso amico; O III, 43. in ipsos
amicos; Lae 76. amoenitas ipsa; R II, 8. amor
ipse; F II, 78. Lae 51. amorem ipsum; T IV, 72.
ipsi naturae patrioque amoris; F I, 23. in ipso
amore; Lae 31. animam ipsam; N II, 160. ipsum
.. animal; A II, 31. ipsius (animalis); F V, 24.
ipse .. animus; F IV, 36. T I, 19. ipse animus;
T I, 18. 58. ipse (animus); T I, 82. D I, 115.
animus ipse; D I, 80. P 16. ipsum animum; T I,
22. animum ipsum; T I, 56. N II, 147. ipsius
animi; F IV, 38. O III, 23. animo ipso; T I, 52.
ipsi animi; T I, 80. in ipso animo; A I, 22.
ipse .. appetitus; Fa 40. arcus .. ipse; N III,
51. arma ipse; O I, 77. artem ipsam; F V, 16.
ipsus artis; F I, 42. ipsae rhetorum artes; F III,
4. in ipsa (arte); F III, 24. aspectus ipse; A II,
19. N II, 15. de ipsa atomo; Fa 24. in ipsa
atomo; Fa 47. ipsi auctores; F I, 29. ipsa auctori-
tate; F I, 49. ipse angur Ti. Gracchus; D I, 33.
de ipsis auspiciis; N I, 14.

e barbaris .. ipsis; R II, 9. in ipso bello;

II.

A II, 4. ipsas bestias; N II, 158. ipsum bonum;
F II, 4. III, 45. bonum ipsum; F II, 5. ipsum
.. bonum; L I, 46.

ad caelum ipsum; D II, 91. in ipso caelo;
R I, 22. ab ipsa calce; R fr 7. in canto ipso;
R II, 69. ipsa capita; A II, 49. ipsa caritas; F
V, 65. causa ipsa; D I, 127. de causa .. ipsa;
A II, 63. ipsa certamina; F V, 61. societas ci-
vium inter ipsos; L II, 16. ipsa .. cogitatio;
T V, 70. cogitationis ipsius; A II, 142. cognitio
ipsa rerum; R I, 19. ipsa cognitio; F V, 48.
ipsa commotio; T IV, 81. in ipsa .. communi-
tate; O I, 160. conclusio ipsa; A II, 101. in ipso
coniugio; O I, 54. conscientia ipsa; R VI, 8.
ipsius conscientiae; N III, 85. cognitio ipsa rerum
consideratioque; R I, 19. ipsa consuetudo; A II,
68. de ipsa contagione rerum; Fa 7. ipsorum
conviviorum; C 45. cor ipsum; T I, 18. (acc.)
T I, 19. ipsae .. coronae; T V, 62. ipsius corporis;
T I, 19. ipsa corpora; T III, 5. in ipso corpore;
F II, 114. T I, 50. 51. *deum .. ipse creator*;
D II, 64. cultura et natura ipsa; C 53. in ipsa
cupiditate; T IV, 62. in ipsa curia; F III, 7.

ipsa declinatio; F I, 19. decus ipsum; O I,
141. in ipso .. dedecore; T I, 23. ipsa delibe-
ratio; O III, 37. dentibus ipsis; N II, 122. ipsa
detractio molestiae; F I, 37. deus ipse; T I, 66.
74. N I, 22. Fa 38. L II, 25. O III, 44. T I, 31. fr
IX, 10. *deus ipse*; L II, 19. ipse (deus); N II,
77. ipse deus; R VI, 17. 26. deum ipsum; T I,
51. N I, 88. ipsum deum; D I, 54. deum ..
ipsum; O III, 102. ipsius dei; N II, 60. ipsi deo;
L II, 25. cum ipso deo; T V, 39. ex ipso (deo);
N I, 114. ipsi di; D I, 64. ipsi .. di; D I, 82.
11, 101. ipsi (di); D II, 106. T I, 40. ipsos deos;
A II, 121. N I, 85. deos ipsos; N I, 77. L II, 23.
deos .. ipsos; D II, 40. ipsorum deorum; N I,
45. II, 166. dis immortalibus ipsis; fr IX, 11. ab
ipsis (dis); D I, 82. II, 102. inter ipsos deos; Ti
37. per ipsos deos; N I, 105. brumali ipso die;
D II, 33. ipse animi discussus; T I, 82. in ipsum
discrimen; L III, 14. ipsa diuturnitas; T III, 74.
dolorem ipsum; F I, 32. ipsum .. dolorem; T
II, 53. ad ipsum .. dolorem; F II, 57. domus
ipse; O II, 76. in ipsa .. dubitatione; O III, 87.
ipse dux; N II, 125. ipse (dux); N II, 125.

ipse in ciuitate; T I, 60. [in] ipso equo;
Lae 68. ipsa evidētia; A II, 17.
faber .. ipse; N fr 2. ipse .. fabulae; N
II, 7. ipsa facies; N I, 99. f. forma. ipsa fama
et opinio liberalitatis; O II, 32. ipse .. feras;
O II, 68. istum ||† ipsum || snem; A II, 139.
in ipsis .. snibus; F I, 55. in ipso Graeciae
flore; N III, 82. fontem ipsum; O II, 52. for-
mam .. ipsam ... et tamquam faciem honesti;
O I, 15. fortuna ... tamquam ipsa mortalis; O I, 180.
ipsius fortunae; F I, 46 (vgl. a). ab ipso foro; T II,
3. ipse (frater); D I, 56. ipsa frugalitas; T III, 17.
fulminibus ipsis; R I, 7. fusio; I. liquor.

ipse deum genitor; D I, 19. ipsum regale
genus civitatis; R II, 43. ipsum .. genus locandi;
O I, 103. genus ipsum (acc.); N II, 126. R II, 66.
generis ipsius; F IV, 6. regio .. ipsi (generi);
R I, 69. genere ipso; T II, 56. ipsa genera; R
I, 69. in ipsa gubernatione; F IV, 76.

inter ipsos (haruspices); D II, 23. homo
ipse; T V, 47. ipse .. homo; N II, 37. homi-
nem .. ipsum; T I, 69. ipsum .. hominem; N
II, 86. L I, 26. hominis ipsius; C 55. ipsi homi-
ni; F II, 45. ipsi (homines); Lae 24. in ipsis
hominibus; F II, 110. ipse .. in hominibus; L
I, 24. inter ipsos homines; N I, 98. societas
(hominum) inter ipsos; L I, 16. hominum inter
ipsos societatem; L I, 28. hominum inter ipsos
vivendi rationem; L I, 35. societas hominum

46

inter ipso; O I, 90. patens hominibus inter ipso
 ... societas; O I, 51. hominum ... societas inter
 ipso; O I, 153. ipsam (honestatem); A fr 20 (B.
 15). T II, 63. ipsam honestatem; F V, 69. ipsius
 honestatis; F I, 36. ipse honos; T II, 62.
 ipse (ignis); N III, 36. in ipsa immolatione;
 D II, 37. inter ipsa impressione; A II, 58. in-
 dagratio ipso; A II, 127. ipsa infamia; L I, 51.
 infantio ipso; F I, 21. ipsa initia naturae; F II,
 38. in ipsa iniuria; F I, 53. ex ipso (intempe-
 rantia, iniustitia); F III, 39. ipsi (inriores); F
 13. ipsa hominis institutio || inst. hom. ||; F IV,
 41. ipsorum interpretum; D II, 144. in ipso ioco;
 O I, 103. ipsa iracundia; T III, 11. ipsam iracun-
 diam; A II, 135. F III, 35. ius ipsum; L I, 43.
 ipsius iuris; L I, 20. genere ipso ac iure; R II,
 56. de ipso iustitia; R III, 12.
 ipse labor; T II, 36. lex ipsa; O III, 31. ipsam
 legem; L II, 14. legem ipsam; L III, 2. legibus
 ipso; O I, 51. ad ipsa ... leges; L III, 5. in
 ipsa lege; L II, 34. 35. ipsa liberatione et vaci-
 tate omnis molestiae; F I, 37. propter ipso
 (liberos); F III, 57. libertas ipsa; A II, 120. R I,
 68. ipsa libertas; R III, 44. lubido ipso; T IV,
 62. ipse liquor aquae ... et fusio; N II, 26. Ioc-
 us ipse; F II, 23. L III, 47. O I, 35. locus ...
 ipse; L II, 46. O I, 160. ipso loco; fr V, 19.
 locus ipso; L II, 4. Lae 68. e locus ... ipso; D
 I, 98. in ipsa locis; F V, 4. luna ... ipso; N
 II, 103. < ipsa relinquenda luce; F V, 32.
 in ipso quasi maculis; R VI, 20. ipso mag-
 istratibus; R I, 63. ipso ... mare; N II, 100.
 ipsa (mater); D I, 46. materiam ipsam; A I, 24.
 28. matronis ipso; R II, 13. ipsam medicinam
 corporis; T III, 5. medici ipso || ipsa ||; A II,
 122. ipsa (membra); O III, 32. membra ipsa
 (acc.); F II, 113. mens ... ipso; A II, 30. mens
 ... ipso; T I, 66. fr IX, 10. ipsa mens; N I, 25.
 R IV, 1. animus ipso mentemque hominis;
 N II, 147. cogitationis ipso et mentis; A II, 142.
 mentis ... ipso; D II, 119. mente ipso; N III,
 92. de ipso mente; N I, 28. ipsa merces; O I,
 150. ipse ... metus; T III, 22. ipsius metus;
 T IV, 64. ipso moenibus; N III, 94. sub ipso
 Numantiae moenibus; R I, 17. ipsa sepulcrorum
 monumenta || (monumenta) ||, elogia; T I, 31.
 mors ... ipso; T I, 18. mors ipso; R III, 34.
 morti ... ipso; T V, 56. morte ipso; T I, 25.
 ipso morte; T II, 20. R II, 46. de ipso morte;
 T V, 118. in ipso morte; T I, 97. mos ipso
 patrius; R V, 1. mores ipso; R V, 2. ipso mun-
 dus; N I, 52. II, 85. 154. III, 40. L III, 3. ipso
 (mundus); N II, 86. 88. ipsum (mundum); A II,
 119. mundum ipsum; N I, 18. 23. 33. II, 80. 86.
 ipsum mundum; N I, 37. 100. ipsum ... mun-
 dum; N I, 39. mundum ... ipsum; N II, 28.
 ipso ... mundi; N II, 58. in ipso mundo; N I, 52.
 ipsa natura; A II, 44. F I, 202. 46 (45). II, 90.
 V, 47. T III, 58. IV, 12. V, 122. N I, 26. 43. II,
 81. Fa 25. R fr I, O I, 97. Lae 20. 24. natura
 ... ipso; F IV, 59. T III, 74. ipsa (natura); F V,
 83. natura ipso; T II, 16. III, 2. O I, 126. C 53.
 Lae 19. ipsa ... natura; T III, 2. ipsa (uni-
 versa natura); N II, 85. natura rerum ipso; R
 II, 57. ipsa rerum publicarum natura; R II, 57.
 ipsam naturam; A I, 39. naturam ipsam; F I, 37.
 III, 11. T I, 31. D II, 80. ipsam ... naturam; F
 II, 11. naturae ipso; F III, 62. ipsius naturae;
 T V, 88. R I, 3. ipsi naturae; F I, 23. ipsa
 natura (abl.); F I, 30. T I, 40. natura ipso; F V,
 58. N II, 124. D II, 9. O I, 129. ab ipsa natura;
 A I, 15. N II, 16. R III, 37. a natura ipso; F I,
 30. III, 62. O I, 147. II, 32. Lae 26. in ipsa na-
 tura; F V, 27. ipsam (nitem); A II, 100. nomen
 ipsum; T I, 87. D II, 19. ipsum nomen; R I, 63.

nomen ipsum (acc.); R IV, 7. ipsum nomen; R
 VI, 1. nomine ipso; F III, 35. R III, fr 4. R VI,
 9. nominibus ipso; R II, 40. in ipso nomine
 legis interpretando; L II, 11.
 ipsum officium; F II, 72. ipsum ... officium;
 F IV, 26. officii ipso; A I, 23. ipso ... opi-
 nionis; A II, 45. ipsa fama et opinio liberali-
 tatis; O II, 42. ipso opo; O III, 87. orae
 ipso; T I, 44. oratio ... ipso; T V, 58. ipsa
 oratio; N II, 91. ipsa ... oratio; N III, 5. ipso-
 rum orbium; R VI, 18. ora ipso; O I, 102.
 ipso ... parentis; O I, 97. ipso ... pater;
 D I, 106. ipso ... pater luppiter; Fa fr 3. patris ipso;
 T III, 26. ipsius patris; L II, 42. ipso (patris
 familia); L II, 50. ipso patres || (patres) ||; L II,
 26. ipsa patria; F V, 68. ipsa (patria); R I, 8.
 ipso (patria); T I, 90. sub ipso (patria); R I, 8.
 ipso patriae; O III, 90. sub ipso (patria); A II, 4.
 ipso (perspicuitas); A II, 45. perturbatio ipso;
 T IV, 75. de ipso ... perturbatione; T IV, 62.
 ipsa philosophia || phil. ipso ||; A I, 20. ipsa ...
 philosophia; A II, 27. philosophia ... ipso; T
 II, 4. ipsa ... philosophia*; D II, 11. philosophiam
 ipsam; A II, 31. philosophiae ... ipso; T IV,
 44. ipsa philosophia (abl.); F III, 5. philosophi
 ... ipso; T V, 120. ipso || iis, at. || (philosophis);
 L I, 58. in ipso ipso; fr V, 19. ipsa
 (platalea); N II, 124. ipso potina; D II, 111.
 ex ipso pota; L I, 3. ipso populus; R I, 42.
 populus ipso; R III, 43. ipso populus Romanus;
 O I, 61. populum ipsum Romanum; O III, 84.
 ipso ... populi; R I, 53. in ipso (populi); R I,
 53. ex ipso portu; O I, 151. posteritatem ipsam;
 T I, 91. postulatione ipso; Lae 35. ipsa prae-
 vitate; T IV, 76. ipso (principes); L III, 32. <
 ipso principes; R I, 68. ipsum (principium);
 T I, 54. R VI, 27. principium ... ipsum; T I, 54.
 R VI, 27. prudentia ipso; T V, 14. ipsa pruden-
 tia || (ipsa prud.) ||; T V, 14. ipso ... pueri;
 N I, 102. in ipso ... pugna; T IV, 49. in ipso
 pugna; R II, 36.
 ipsa ratio; A II, 26. T I, 109. ipsa ... ratio;
 A II, 96. ipsa veritas et gravis et recta ratio;
 A II, 139. ratio ipso; F I, 66. Fa 38. ratio ...
 ipso; N I, 46. ipsa naturae ratio; O III, 28.
 ratio et veritas ipso; F 41. ipsa remissio luctus;
 T III, 64. ipsa res; T III, 54. N II, 61. res
 ipso; T III, 65. N II, 10. 61. D II, 36. R I, II,
 48. rem ipsam; F II, 27. T III, 67. D I, 16.
 ipso rei; T III, 56. re ipso; R V, 2. O I, 154.
 reapso || re ipso ||; Lae 47. ipso res; F III,
 19. res ... ipso; D II, 47. ipso (res); Ti 51.
 ipso res; F IV, 60. ipso ... res itales; N I, 88.
 ipsum ... evidentiis rerum; A II, 18.
 rerum ipsarum; F IV, 6. T I, 61. IV, 21. rerum
 ... ipsarum; T V, 10. rebus ipso; F V, 13. T V,
 14. a re ipso; A II, 70. de ipso re; A II, 64.
 de ipso rebus; F III, 6. de rebus ipso; O I, 2.
 in re ipso; F IV, 58. in ipso rebus; A II, 7. F
 V, 52. in rebus ipso; F IV, 2. inter re
 ipso; F IV, 77. propter rem ipsam; F III, 57.
 ipso (res publica); O II, 80. ipso rei publicae;
 R I, 41. ad ipsam rem publicam; R I, 30. ipso
 rei publicae causa; N I, 7. de ipso regali re
 publica; R III, 47. ipso restitio; F II, 9.
 ipso rex; R II, 23. ipso (rex); R II, 45. regem
 ipso; F III, 52. R II, 46. ex ipso (Deotaro
 regio); D I, 27.
 sacrum ... ipsorum; R II, 27. ipso sapientia;
 A II, 53. ipso (sapient); T V, 34. O III, 29.
 ipso (sapientia); A II, 53. F II, 105. de ipso
 sapiente; F V, 32. ipsa ... sapientia; A II, 24.
 ipsa (sapientia); F IV, 34. ipsam sapientiam;
 F III, 23. < sapientiam ipso; T V, 7. sa-
 pientia ipso (abl.); R I, 3. in ipso sapientia;

F II, 89. . . Jovis . . . pinnata satelles . . . ipse; D I, 106. ipse saxa; T I, 107. ipse cognitione et sententia; F V, 48. ipse scintilla; F V, 50. scintilla . . . ipse; R I, 2. ipse scriptis; O II, 3. a sede . . . ipse; F V, 4. ipse (senatus); R II, 23. ipse senectus; O I, 123. in ipse senectate; Lae 4. sensus ipse; A II, 108. membra ipse sensusque; F II, 113. sensibus ipse; A II, 21. F II, 36. de sensibus ipse; A I, 40. in ipse . . . sensibus; T V, 111. sententiae; f. summae. ipse sepulchris; L II, 61. ipse servitutes; P 37. ipse . . . similitudo; N I, 97. ipseam veri similitudinem; A II, 107. ipse . . . socer; O III, 82. solem ipsum; A II, 116. sole ipse; F I, 71. terrenam ipseam viscerum solitudinem; N II, 18. cum ipse solitudine; T III, 63. ex ipse hominum solertia; N II, 18. ipse sors; D I, 34. sors ipse; D II, 115. sortes ipse; D I, 76. speciem ipsum; F II, 107. R I, 21. ipse ab spiritu; N II, 138. ipsius (stomachi); N II, 135. ex ipse (stultitia, timiditate); F III, 39. enavitatem ipseam; F II, 25. ipse avaritatem; N I, 42. ipseae summae rerum atque sententiae; L II, 18. de ipse summa mali; T III, 55. in enigma . . . ipse; F V, 12.

ipse (taurus); D II, 37. ipseam temperantiam; T IV, 30. temporibus ipse; R II, 19. in ipse immolationis tempore; D I, 119. ipse terga; N II, 159. ipseum ||ipse|| ad tergum; N II, 111. ipse terra; N II, 83. R VI, 16. terra ipse; N III, 52. ipsius terrae; C 51. circum terram ipseam; R VI, 29. ipse . . . tibias; L I, 11. ipse trunco; T III, 83. ipse turpido; L I, 40. ipsius turpitudinis; O III, 36. ipse turpitudinis; F III, 38.

vacuitas; f. liberatio. ipse varietas; D II, 109. Fa fr 2. verbum ipseum; D I, 75. (acc.) F III, 85. verba ipse; D I, 93. verbis ac nominibus ipse; R II, 40. ipse veritas; A II, 139. F IV, 55. veritas ipse; O II, 35. P 41. veritatem . . . ipseam; A II, 142. verticibus ipse; R VI, 21. ipse (vir bonus); O III, 29. ipse (viri boni); Lae 57. ex ipse (bono viro); O II, 63. ipse virtus; F II, 65. I V, 20. V, 66. T IV, 34. R VI, 25. ipse (virtus); O I, 56. P 17. virtus ipse; Lae 86. virtutem ipseam; F II, 43. III, 12. V, 59. ipseam . . . virtutem; F IV, 39. virtutis ipseus; T IV, 62. virtuti ipse; F IV, 40. virtute . . . ipse; Lae 98. ipseae (virtutes); T V, 81. ipsearum . . . virtutum; F I, 54. O I, 115. ipse . . . virtutibus; fr V, 50. ex ipse virtute; T V, 4. in ipse virtute; A I, 22. F II, 81. T II, 46. praeter virtutem ipseam; F IV, 42. praeter ipseam (virtutem); T V, 29. vis ipse; T III, II. vim ipseam; T IV, 81. C 52. vita . . . ipse (abl.); T I, 87. de ipse beata vita; F IV, 57. ipse vites; F V, 39. in vite . . . ipse; F IV, 38. in ipse (vite); F V, 39. vitio ipse; L I, 50. ipseorum (vitiatorum); A II, 39. ex ipse vitium; L I, 51. ipse . . . umbra; N II, 49. mente ipseae volutate; N III, 92. voluptas ipse; F I, 37. ipseam voluptatem; F I, 32. voluptatem ipseam; F II, 91. de ipse voluptate; A II, 131. vox ipse; L II, 59. in cantu ipseae vocibus; R II, 69. urbis . . . ipseus; R II, II. ipse usus; F V, 46.

2. mit *ἴψης* (Bronnina, ἴψης); aliquod (signum) . . . ipseum; D I, 24. — homines . . . alii ipse; T III, 4. — de ietis ipse duobus generibus; D II, 101. — ego ipse pontifex . . . is; N I, 61. — hic: f. hic, A, I, 2. ipse (52 Et). C 147. a — ipse . . . eadem . . . natura; C 72. eodem tempore ipse; D II, 95. — ille (animus) . . . ipse; L I, 61. f. ille, A, I, 2. ipse (15 Et). C 221. a — ego ipse . . . Hercule ||Hercule||; T II, 17. Iovem Olympium, eum ipsum; T II, 40. id ipseum (animal); F IV, 23. in his ||his|| ipseis (animia); T IV, 58. in ipse anulus; F V, 92. eorum . . . ipseorum (beneficiorum); O II, 72. eorum

ipsearum (bestiarum); T V, 38. eius ipseus (meli); T V, 69. ob eam ipseam causam; F II, 22. N II, 17. L I, 59. II, 12. O III, 27. Lae 75. ob eam . . . ipseam causam; N III, 50. rerum . . . cogitatione . . . eas . . . ipseae; F III, 17. ab ea (conjugio) . . . ipse; O II, 25. eo ipse die; T I, 57. N II, 6. ea ipse die; D I, 103. iam . . . ipse . . . doctoribus; R I, 3. eos ipseos (dolores); T V, 88. eius ipseus generis; L II, 46. in eis ipseis (gladiatoribus); T IV, 43. eas ipseas (imagines); O III, 69. in ea ipse (investigatione) naturae; A I, 34. ea . . . ipse (levatione); N I, 9. in eis Ibris ipseae; T I, 34. in excelsiore loco . . . eo ipse; R II, 53. eam . . . ipseam (pavore); T III, 11. in eam ipseam mentionem; Lae 3. ei . . . ipse (multitudine); T II, 4. eius ipseus (mundi); N I, 39. ea (natura) . . . ipse; N I, 116. eam ipseam (naturam); T III, 2. id ipseum nomen; N II, 64. ii . . . ipse (parietes); O II, 29. ea (pars mundi) . . . ipse tota . . . ferrida est; N II, 27. in eam ipseam partem; D II, 89. in ea ipse . . . parte; T V, 111. eum ipseum ||ipse|| (ponticulum); T V, 59. ego ipse pontifex . . . is; N I, 69. in ea ipse (res); N II, 61. eorum ipseorum rerum; A II, 102. R I, 2. ex iis rebus ipseis; N II, 47. ob eam . . . rem ipseam; O I, 109. in ea ipse sententia; T V, 28. ea ipse (sidera); N II, 54. eas . . . ipseae sollicitudines; F I, 51. ex eo ipse (somnia); D II, 150. eo tempore ipse; D I, 78. eo ipse tempore; D II, 46. circum eam ipseam (terrani); N II, 102. iis ipseis verbis; N I, 113. eorum ipseorum (virorum); F V, 2. C 80. virtutes eas ipseae; F III, 25. eas . . . ipseae virtutes; F IV, 4. id . . . visum . . . ipseum; A I, 41. ea ipse vita; N II, 61. ea ipse (voluptas animi); F II, 89. eam ipseam voluptatem; F II, 20. eas voluptates . . . ipseae; F I, 66. — ista . . . avis . . . ipse; D II, 144. in ista ipse (cogitatione); R I, 35. ipse ista ||ista ipse|| defectio virum; C 29. ista ipse . . . fortitudo; T IV, 50. istam ipseum genus orationis; R I, 38. de istis ipseis duobus generibus; D II, 101. istam ipseam legem; L II, 24. istum ipseum locum; F V, 49. de istis ipseis obscuracionibus; F IV, 32. contra ista ipse (portentia); T I, 11. in ista ipseae potestate; L III, 23. ista ipseae de re; A I, 4. istam ipseam rem publicam; R II, 64. istam ipseam ||istam|| sphaeram; R I, 28. istis . . . ipseis verbis; F II, 21. istis ipseis voluptatibus; C 48. in istis . . . ipseis voluptatibus; C 46. — nullus: f. per se, genus. — quae (mediocris amicitia) . . . ipse; Lae 22. qui (animus Reguli) . . . ipse; P 16. qui (animus) . . . ipse; Tl 27. quae (ars vendendi) ipse; A II, 23. quae (artes) ipseae; A II, 107. de quo ipse (bello Panico); T III, 51. quod (summum bonorum) ipseum; F I, 42. quod (summum bonum) . . . ipseum; F V, 44. quae . . . ipseae (causae); Fa 41. qui (colles) . . . ipse; R II, II. ad quas ipseae consultationes; O III, 33. qui . . . ipse (di immortales); D I, 79. qui (dolores) . . . ipse; T V, 117. in quibus ipseis (formulis); O III, 60. qui (homo) . . . ipse; Lae 81. e qua ipse (ignoratione rerum); F I, 63. quae (insulae) . . . ipseae; R II, 8. quae . . . ipse lex; R III, 17. quae (membra) ipseae; F III, 62. quae (mens) . . . ipseae; A II, 80. qui . . . (metus) ipseae; D II, 150. quae (natura) . . . ipseae; T I, 54. ||R VI, 28|| L I, 27. qui (philosophus) . . . ipse; T II, 11. qui (piscis) . . . ipse; A I, 81. quae ipse (somnia); N III, 95. quae (terra) . . . ipseae; N II, 83. quae ipse (voluptate); T V, 20. quae (utilitas) . . . ipseae; Lae 100. — fragores quodam et sonitu ipse; R II, 6. — Lucretia . . . ea ipse intererit; F II, 66. mentis acies se ipse intens; T I, 73. aēr . . . in omnes partes se ipse fundit; N II, 117. quod se ipse (amores) continet; T IV, 70. si

(amplitudo, exaggeratio animi) vacet populo neque plausum captans se tamen ipsa delectet; T II, 64. angustia ... conclusae orationis non facile se ipsa tutatur; N II, 20. omne ... animal ... et se ipsum et omnes partes suas diligit; F II, 33. omne animal se ipsum diligit; F V, 24. ut intellegamus omne animal se ipsum diligere; F V, 27. non valet tantum animus, ut se ipsum ipse videat; T I, 67. ille (animus) ... quam se ipse noscet; L I, 61. quia (animus) se ipse movet; C 78. quia (animus) nunquam se ipse sit relicturus; C 78. sese ... ipse versans (animus); T I, 26. qui (animus) ... se ipse conservans; T I, 27. quarta ... anxietudo ... semper ... ipsa se sollicitans; R II, 68. quodam hoc apparet in bestiis, ... ut se ipse se, al. || diligit; Lae 81. consolatores ipso confiteri se miseros; T III, 73. (corpore) pellere se ipsa et agitari inter se concernunt fortasse possent; N I, 110. exaggeratio: f. amplitudo. qui (homo) ... se ipse diligit; Lae 81. ut quidam imperatores etiam se ipsos dis immortalibus ... deberent; N II, 10. tantum (natura movet infantem.) ut se ipse diligit; F II, 33. vicissim ... iustitia, ut ipsa fundet se usum || se fundit [usu] || in ceteras virtutes, sic illas expedit; F V, 66. ut ipsa se mens agnoscat; T V, 70. ex quo ipse (mundus) se concordi quadam amicitia ... complectitur; T I, 15. se ipse (mundus) consumptione ... aletat sui; T I, 18. quae (natura animi atque vis) sit una ex omnibus, quae se ipsa [semper] movet; T I, 54. sese || se ipsa ||; R VI, 28. quia multi ... corrigenter ab natura, cum se ipsa revocasset; D II, 96. (perturbationes) ipse se impellunt; T IV, 42. tot rebus ipse se immutantibus; N II, 19. quam diu res publica per eos gerebatur, quibus se ipsa commiserat; O II, 2. a sapientia praecipitur, se ipsam, si neus sit, sapiens ut relinquat; F III, 61. sanctus honesta est, si se ipsa defendit; C 88. valvae clausae repugnans subito se ipsae aperuerunt; D I, 74. facile etiam absentibus nobis veritas se ipsa defendit; A II, 36. qui (vir), quicquid fecerit, ipse se cruciet; F II, 53. f. de se; O III, 31. sin autem virtus ... nec tantarum virium est, ut se ipsa tueatur; T V, 2. maxime ... suo decore (virtus) se ipsa sustentat; R III, 40. optime ... (virtus) se ipsa novit; Lae 98. vis: f. natura; T I, 54. qui ... constantia quietus animo est sibi que ipse placatus; T IV, 37. Iunius necem sibi ipse concevit; N II, 7. in illa (re publica), quam ... sibi ipse Socrates triperit || peripatetico, al. || illo in sermone depinxerit; R II, 51. quid ... iratus Iuppiter plus nocere potuisset, quam nocuit sibi ipse Regulus? O III, 102. nec iratus quidem Iuppiter plus Regulo nocuisset, quam sibi nocuit ipse Regulus; O III, 105. ut eorum ... affectio est illa quidem discrepans sibi ipsa; T IV, 29. quos (viros) sibi ipsi (adulescentes) delegerit ad imitandum; O II, 46. ipsum (animal) sibi conciliari et commendari ad se conservandum; F III, 16. quod omne animal ipsum sibi commendatum; F IV, 19. quatenus non ipse (animans) bene factus sua culpa sibi aliquid miseriae quaereret; T I, 46. quae est ... forma tam invisitata ... quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 138. quod (caelum) nec desideraret alterum satis sibi ipsum notum et familiare; T I, 20. alter (consul) mortem sibi ipse concevit; D II, 71. ipsa ... sibi inbecillitas indulget; T IV, 42. ut (patria) ... maximas nostri animi ... partis ipsa sibi ad utilitatem suam pigraeretur; R I, 8. qui (philosophus) obtemperet ipse sibi et decretis suis parent; T II, 11. regem alienigenam patris auctoribus sibi ipse populus adscivit; R II, 25. ipsum se contentum esse mundum; T I, 18.

f. ad, II. contentus (6 St.) B. I. E. 54. b. vitiositas ... est habitus aut affectio ... a se ipsa dissidens; T IV, 29. animus a se ipse dissidens secumque discordans; F I, 58. nec accidere posse, ut ipse (animus) nunquam a se deseratur; T I, 55. negabat ... ullam esse artem, quae ipsa a se proficeretur; F V, 16. cum ipse (mundus) per se et a se et pateretur et faceret omnia; T I, 18. quid aliud agimus, ... nisi animum ad se ipsum advocamus? T I, 75. nna conversio atque eadem ipse circum se (mundus) torquetur et vertitur; T I, 19. quas plagas ipsi contra se Stoici texuerunt; A II, 147. secum animus: f. a se; F I, 58. quod secum ipsum (caelum) propter virtutem facile esse possit; T I, 20. ut ... ipse (coniunctiones) secum et inter se ... iungerentur; T I, 24. ut ... oratio ... ex omni parte secum ipsa consentiat; T I, 8. ut (sapiens) ... [quamvis] omnia ... summo otio secum ipse consideret; O I, 153. Socrates ... de se ipse detrahens; A II, 15. ita fit, ut animus de se ipse tum iudicat, cum ...; T II, I. si haec ... (dialectica) iudicat, de se ipsa iudicat; A II, 91. quid ... homines doctissimi et summi poetae de se ipsas ... carminibus edunt? T IV, 71. quae (sapientia) neque de se ipsa dubitare debet neque de suis decretis; A II, 27. ipse (sapiens vir) de se bene existans seseque diligens; O III, 31. quodsi igitur ex sese ipse animal est; N II, 36. horum posterorum ita degenerant, ut ipsi ex se nati esse videantur; F V, 13. quibus (bestia) ipsa terra fundit ex sese pastas varios; F II, 111. quae ... (semina) ipsa (terra) ex se generata stirpibus infra continet; N II, 26. cui viro ... ex se ipse apta sunt omnia; T V, 36. vitium ... integra valetudine ipsum ex se cernitur; T IV, 29. eodem modo sapiens erit affectus erga amicum, quo in se ipsum; F I, 68. ut, quem ad modum (sapiens) sicut in se ipso animalis, eodem modo sicut erga amicos; F II, 83. est ... peripetuum nullam artem ipsam in se versari; F V, 16. quod cogitatio in se ipsa vertitur; O I, 156. motus ... voluntarius esse naturam in se ipse continet, ut ...; Fa 25. terra ... undique ipsa in sese nitibus suis conglobata; N II, 98. an Stoicis ipsa inter se disceptare, cum his non licet? A II, 126. ipsa inter se corporis (commoda) ... comparari solent; O II, 88. ipsa inter se corpora (commoda) sic (comparantur), ut ...; O II, 88. concitacionibus tam ... ipse inter se dissentientibus atque distractis; T V, 43. coniunctiones: f. secum; T I, 24. corpora: f. se (acc.) corpora. ita fit, ut ... ipsi dei inter se ab aliis aliis neglegantur; N I, 121. ut ipsi (homines) inter se aliis aliis prodesse possent; O I, 22. pravarn opinionum conturbatio et ipsarum inter se repugnancia; T IV, 23. si ... omnes eius (mundi) partes undique aequabiles ipse per se atque inter se continentur; N II, 116. quando ... virtus est affectio animi ... ipsa per se sua sponte ... laudabilis; T IV, 34. acquitas ... lucret ipsa per se; O I, 30. nec iustitia nec amicitia esse omnino poterunt, nisi ipse per se expetantur || expetantur ||; F III, 70. tum ipsum (amicum) amari per se; F II, 82. si non ipse amicus per se amatur toto pectore, ut dicitur; L I, 49. animos ... per se ipsos viventes; T I, 37. quod provideat animus ipse per sese; D I, 64. cum (animi hominum) ... mente per moti per se ipsi liberi || liberi, libero || incitati || incitati || moventur; D I, 129. utrum ... censemus dormientium animos per sese ipso in somnando moveri an ... externa ... visione pulsari? D II, 120. sive per se ipsi animi moventur; D II, 126. tum agitur (animus) ipse per sese; D II, 139. cum is ardor ... per se ipse ac sua sponte

moveatur; N II, 31. dolorem ipsum per se esse fugendum; F I, 31. qui (dolores) .. per se ipsi plerumque conficiunt hominem; T V, 117. quoniam eorum (generum) nullum ipsum per se separatim || separatum || probro; R I, 54. intellegendum est .. nec gloriam popularem ipsam per esse expetendam nec ignobilitatem extimescendam; T V, 104. nec virtutis nam modo, ... sed ipsum habitum per se esse praeclarum; A I, 38. cum ipsi homines sibi sicut per se et sua sponte cari; F V, 37. qui honestatem ipsam per se non amant; F II, 94. ne iustitiam quidem recte quis dixerit per se ipsam optabilem; F I, 53. rotinenda iustitia est .. ipsa per sese; O II, 42. f. amicitia. (mens) istam *καταλύει* ... ipsam per se amat; A II, 31. hic homo severus luxuriam ipsam per se reprehendam non putat; F II, 23. cum mens moveatur ipsa per sese; A II, 48. qui .. ipsi (motus) per se minus valent; D II, 150. mundus: f. a se; Ti 18. ut ea (natura) debeat ipsa per se ad se colendam allicere sapientem; N I, 116. vis et natura quaedam significans aliquid per se ipsa antis certa; D I, 15. ipsam per se naturam longius progredi; quae ... confirmat ipsa per se rationem; L I, 27. ut ab aliis possit (oratio) ipsa per esse nullius auctoritate adiuncta iudicari; T V, 83. facit .. per se || persaepe || ipsa sibi audientiam deserti senis .. mitis oratio; C 28. quin ... partes quoque et corporis et animi ... per se ipsae appetantur; F V, 37. f. inter se; N II, 116. neque laborum perfectio neque perpessio dolorum per se ipsa allicit nec patientia nec assiduitas nec vigiliae nec ipsa, quae laudatur, industria; F I, 49. ipsas perturbations per se esse vitiosas; T IV, 60. sceleris .. poena ... per se ipsa maxima est; L II, 43. cum || quaeque || (ratio) in eodem et in altero movetur ipsa per sese; Ti 28. mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia; F V, 73. (natura) hunc statum corporis per se ipsum expetit; F V, 47. si turpitudinem non ipsam per se fugiendam esse statuimus; F III, 38. nisi eos (homines) per se fodeat sua turpitudine ipsa deterrat; F III, 38. virtutem ipsa per se ipsam causam non fuisse; F I, 35. ut ... virtutes omnes per se ipsas gratis diligant; F II, 83. quid est, cur virtus ipsa per se non efficiat beatos? T V, 17. virtutem ipsam per se beatam vitam efficere posse; T V, 23. quorum (philosophorum) ea sententia est, ut virtus per se ipsa nihil valeat; T V, 119. vis: f. natura; D I, 15. id .. visum cum ipsam per se cerneretur; A I, 41. ne vitiationem quidem doloris ipsam per se quisquam in rebus expetendis putavit, nisi ..; F V, 20. ut (vitis) ... per se ipsa moveatur; F V, 40. an (vitis) ea, quae per vitantorem antea consequebatur, per se ipsa curabit? F V, 40. voluptatem ipsam per se esse expetendam; F I, 31. eas voluptates ... esse per se ipsas tam expetendas; F I, 66. ut voluptatem ipsam per se ... semper optaudam et expetendam || expetendamque || putet; T V, 95. culpa .. omni carens (virtus) praeter se ipsam nihil censet ad se pertinere; T V, 4. si (voluptas) ipsa pro se loquatur; F III, 1. ut ... ipsi amici propter se ipsos amantur; F I, 69. artus etiam ipsas propter se assumendas putamus; F III, 18. quod (summum bonum) certe universum sua sponte ipsum expeti et propter se necesse est; F V, 44. rerum ... cognitions ... eas ... ipsas propter se adscendendas arbitramur; F III, 17. hanc ... bonam famam ipsam propter se ... sumendam esse dixerunt; F III, 57. quid est cur non recte pulchritudinem ipsam propter se expetenda ducatur? F V, 47. valetudinem, vires, vacuitatem doloris non propter utilitatem solum, sed etiam ipsas

propter se expetemus; F V, 47. — suus: f. per se, affectio. si nulla caritas erit, quae faciat amicitiam ipsam sua sponte ... expetendam; F II, 83. cum duobus modis animi ... motu ipsi suo soluto et libero incitarentur; D I, 4. quae (astra) ... forma ipsa figurae sua momenta sustentant; N II, 117. ipsae (fruges) suapte natura enitent; T II, 13. cum ... opus ipsa suum eadem, quae cogmentavit, natura dissolvit; C 72. pater altitonans ... ipse suos quondam tumulos ... petivit; D I, 19. II, 45. sequitur ... ut (sidera) ipsa sua sponte, suo sensu ac divinitate moveantur; N II, 43. haec est ... virtutem ipsam suis laudibus amplificantis oratio; F V, 72. f. sibi: animans, patria, philosophus. de se; A II, 27. per se: ardor, homines, turpitude, virtus; T IV, 34. propter se; F IV, 44. — ipse Alcmaeus; T IV, A II, 89.

II. *πράξις*: I. *ὄβνη Ζητής*: vgl. E, I, 1. 2. mit *Ζητής*: hic: f. *hic*, A II, 2. ipse (4 Et.) §. 149. a. ipsi illi maiorum gentium di qui habentur; T I, 29. illa .. ipsa praepcepta sunt; O I, 148. eam ... ipsam esse causam, cur (individuum) ita feratur; Fa 25. est .. ipse senator is, ... qui ..; L III, 40. eos ... (viros) esse ipsos, quos nos colere ... solemus; N I, 119. quia ista animi tranquillitas ea est ipsa beata vita; F V, 23. tum ... eam ipsam vis, ... tum aliam quandam summam voluptatem; F II, 74. istuc ipsum veror ne malum sit; T I, 26. f. is; F V, 23. quod ipsum (*σοφία*) apud Graecos non est vulgi verbum, sed philosophorum; A I, 25. quamquam est magnum hoc per se ipsum malum; L III, 31.

B. *ἑὶ ὑβίεσθαι* sub *ἄνεσθαι*: I. *attributivus*: I. *ὄβνη Ζητής*: ipsum ... beatum; F V, 84. bonum: f. A. frustrari ... me ipsum velle? A II, 65. esse; F II, 6. amos; F II, 85. convertat; F V, 3. abducas licet; F V, 95. commoveri; C I. levavi volo; C 2. ad me ipsum iam revertat; C 45. mihi ipsi ... grata non essent; F II, 72. accidit; T I, 99. tempestiva fuerunt; T I, 109. placet; N I, 62. nantiatum est; D I, 59. medetur; D II, 3. esse veniendum; C 84. a me ipso scripta; D II, 54. disputatum sit; O II, 35. recedam; C 56. effecta et sicut; Ti 41. de me ipso dicendum esset; A II, 3. viderer queri; O I, 67. dicere; C 30. ut de me ipso || ipso || ... gloriar; C 82. ego, nos, nobis: f. *ego*, B, II. ipse (18 Et.) B, I, §. 802. b. nomet, nobismet: f. *ego*, B, V. (32 Et.) B, I, §. 803. a. ipsum (extremum et ultimum bonum); F I, 29. vel furiosorum vel somniantium. ipso: A II, 90. hic: f. *hic*, B, I, I, a. ipse (54 Et.) §. 150. a. ipsum ... honestum; F III, 21. honestum ipsum ... extinxerit; F III, 10. ipso honesto moverur; L I, 41. in ipso honesto ... positum; F V, 83. ille: f. *ille*, B, I, I, a. ipse (29 Et.) §. 222. b. ipsius individui; Fa 25. is ... servit ipse; R I, 52. is ipse ... avocetur; Fa II. meutis experts habendus est; N II, 56. eum ipsi || ipsum || cerant; L I, 49. eum ipsum diligere; Lae 100. ut ii ... ipsi dicent; F II, 2. ut ii ipsi (putaverunt); R III, 5. falluntur; D II, 16. eos ipsos ... addubitare coget ...; N I, 14. esse; F II, 2. N II, 12. rogantem; O II, 67. in eorum ipsorum numero; N I, 43. tyranni; R I, 68. ne obsit ... is ipse; O I, 42. ignotum; T II, 3. utilis; O III, 94. se ... ab eo ipso ... descripsisse; A II, II. dissideret; F IV, 3. vultis ... ab is ipsi, qui ...? P II. ad eum ipsum (referatur); F V, 30. apud eos ipsos valere; T II, 11. memoriam consequi possit; R VI, 24. est ... ex eis ipsis ... bella copia; R II, 67. id ipsum ... acquireret; F IV, 46. aegrotet; T III, 1.

quid et quale sit; F II, 6. sit magnum; F IV, 30. odiosum est; T I, 90. cur ita sit; N III, 7. est deos non putare; D I, 104. quid sit; R I, 33. inatissimum ... est; L I, 49. hoc ... id ipsum est; O II, 9. si ita est; O III, 27. diuturnum sit futurum; P 18. miserum est; fr V, 39. habet aliquid divini; D II, 38. sequitur; F III, 12. cernitur; O I, 67. est gestum; O I, 76. pervertendum fuit; fr V, 58. referretur; F II, 5. absurdum; F II, 93. quam callide; N III, 68. aliquanto minus quam olim; D I, 28. esse dormire; D II, 119. hos siderum errores id ipsum esse, quod ...; Ti 23. habere ... negotii quoquam; N I, 45. comprehendere et percipi posse; A II, 28. dicere posse comprehendere; A II, 109. posse intellegi; D II, 91. dolendum esse; T III, 60. natum; L III, 30. agere conari; Lae 16. sensum appellabat; A I, 41. confirmare volo; N II, 28. didiceram; D II, 6. efficientes; D I, 125. expedire possunt; F I, 64. expecto; L III, 49. iudicare potuissent; A II, 9. partitus est; Ti 22. perceptum ... dicebat; A II, 28. rogavi; F V, 8. scire; A I, 16. II, 73. stipulatus est; L II, 53. vetat; L II, 59. vident; D I, 63. utrum lubebit; C 58. id eo ipso vitium nominatum puto; F III, 40. ea ipsa mihi nota essent; C 26. amplificata sunt; N III, 34. dicta; F V, 88. fuisse longiora; C 55. cogitantem; C 88. concludamus; Lae 100. conseqnebatur; T V, 57. contemnere; T IV, 64. dixit; F I, 26. dissereret; Lae 4. explicabo; F I, 32. fabricati paene videantur; N I, 4. nosset; L II, 30. eorum ... ipsorum ... contentio; O I, 152. pulchritudinem; O I, 14. ad ea ipsa ... hebetes et obtusi; A fr 18. de eo ipso ... dixeris; N III, 8. ex eo ipso intellegi possit; F V, 29. suscipi; T III, 77. nominatur pullarias; D II, 72. in id ipsum se induit; A II, 18. in eo ipso parum vidit; F I, 26. prodest; F V, 69. peccat; T II, 12. sit ... libertas; L III, 39. est ... sdes conservanda; O I, 39. vis maxima est; O II, 44. in eis ipsis potissimum exultans; T IV, 66. ob id ipsum ... non alienum videri; F III, 68. miseris (esse); T I, 11, 13. dolorem ... esse fugiendum; T V, 95. civitas estne ob id ipsum habenda nullo loco? L II, 19. propter id ipsum bestiores; T III, 57. anteposna ... istum ... ipsum; Lae 10. (dico); L III, 1. (quaero); R II, 67. isti ipsi ... clamant; F I, 98. ut istud efficeri possimus ipsum; R I, 33. istac ipsum ... miserium puto; T I, 12. ista ipsa ... a te ... apte; F IV, 7. quam exilia F IV, 7. contemnit; T V, 111. explicas; L I, 13. ipsis (parvis); F V, 42. pauca ipsa ... prosunt; T II, 2. in ipso ... peregrino; O I, 149. ipse privatus; T IV, 51. qui ... ipse decedens; Ti 2. demississet; D I, 73. non sit; T I, 90. non sitiens; F II, 17. verere; P 50. ipse qui ... non teneretur; L III, 16. quem ipsum ... interpretantur; N III, 35. qui ipsi ... adlectant; Lae 99. gesserint; R I, 12. fuerint ... duces; Lae 42. opprimuntur; N III, 75. in quo ... ipso ... memoria ... moriatur; O II, 56. quibus in ipsis inest causa; Lae 79. quod ... ipsum secundum naturam sit; F III, 20. quale esset; T I, 20. non videtur; N II, 47. agitur; T I, 53. B VI, 27. concoditur; D II, 106. quae ... ipsa falsa esse ... potuerunt; D II, 66. in quo ipse considerandum est; O I, 73. potest quoquam ... ipse esse non bonus? P 7. sapiens; f. A. se ipsum amantis est; Lae 10. [se ipsum posse cognoscere]; T I, 52. colligere; T IV, 78. ut aequae quisque altero delectetur ac se ipso; O I, 56. se ipso diligant; F I, 70. se ipsi || ipso || ... diligant; F III, 59. perdidierunt; F I, 49. a se ipso sumendam esse sapientiam; N III, 88. conceptum; N III, 91. intaendo || instituemdo ||

... dcedat; R II, 69. a se ipso || ipso || exigit; Lae 80. a se ipso || ipso || petunt; C 4. ad se ipso || se || pertinere; C 82. de se ipso loquitur; T III, 30. in se ipso || ipso || ... reponit; T V, 36. in se ipso posita; Lae 30. quod a se ipso movetur; R VI, 29. tu ipso ... dicebas; N I, 94. existimas; A I, 13. || ipso || ... raris ... pie || ipso ||; L I, 63. qui ... aequae ac tu ipse gauderet; Lae 22. gloriari videbare; F II, 51. habeas; F III, 10. (mortuus es); C 27. responderis; L I, 3. quid sentias; N II, 2. te ipsum probaturum esse; F I, 28. sumere; N III, 31. videre; D I, 23. esse commotum; D I, 68. visum ... delectari; D I, 59. te ipso || ipsum || cognoscas; Lae 5. delectat; R I, 19. fefellerunt; D I, 24. induxit; F II, 62. tibi ipsi ... placeat; D II, 81. est vis propensor; D I, 9. uter te ipso duco; T III, 37. iudice; A II, 76. vos ipsi ut dicitis; A II, 117. dicere soletis; N III, 92. intellegeretis; N I, 109. vosmet ipsi ... conceditis; A II, 72. ut vobismet ipsis placeat; A II, 106. a te ipso minatur; A II, 62. provocatus; F I, 8. (causam) tractatam; F IV, 1. dictum est; N II, 73. res ... mandata monumentis; D I, 33. ordiari; R II, 67. a vobismet ipsis distributa sapientia est; A II, 116. ad vosmet ipsos ... pertinent; A II, 144. de te ipso quid est ... quod audio? A I, 13. dices; F II, 74. quaerere; T IV, 58. quid sentiam; N I, 57. audivi ... ex te ipso; D I, 59. audivi; D I, 68. cognovi; L I, 56. ad verum ipsum; A II, 36. ipsi voluptarii; F V, 74.

2. mit 3utae; haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi ...; F V, 31. quod hoc ipsum probabile elencere non possit; O II, 8. quae secundum naturam illi ipsi gloriosi esse fateantur || fatebantur, fatentur ||; F V, 72. ipsum ... illud honestum ... deserendum est; F IV, 68. tale est illud ipsum honestum; F V, 66. in iis ... ipsum illud quidem perfectum honestum nullo modo, similitudines honesti esse possunt; O III, 18. quem non ipsum amet propter ipsum; F II, 78. coniunctio ... cum honestate vel voluptate vel non doleat id ipsum honestum ... id efficit tarpe; F V, 22. dices ista ipsa obscura planius; T IV, 10. ea ... ipsa, quae inanimata diximus, pleraque sunt hominum operis effecta; O II, 12. ego ... quavis amem ipse me, tamen non andeo dicere ...; N I, 78. quid ille Terentianus 'ipse se ponens', id est *ἑαυτὸν ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ*? T III, 65. multi (improbi) etiam ipsi se indicaverunt; F I, 50. unum interiectum medium ... se ipsum ... conligaret; Ti 14. neminem esse, qui ipse se oderit; F V, 30. quod se ipsum movet; T I, 53. quod se ipsum movet; T I, 54. qui se ipse norit; L I, 59. qui se ipsi velint nosse; L I, 62. † quae se ipsa comest; fr V, 30. f. sibi; Lae 97. quanti quisque se ipse facit || faciat ||; Lae 56. faciat; Lae 59. ipse ... ee quisque diligit; Lae 80. nisi nemo ipse tam similis esset, quam omnes essent || sunt || omnium; L I, 29. ut non nunquam mortem sibi ipse concenserit alius debeat; O I, 112. neque ... in || ut || ille apud Terentium, ... inimicus ipse sibi putandus est; F V, 23. videmus ea ... multa quodam modo efficeri ipsa sibi per se; F V, 28. quod multi ... mortem sibi ipsi consciscerent; T I, 83. quid potest reperiri, quod ipsum sibi repugnet magis? A II, 44. quod ipsi Antiocho pingue videbatur et sibi ipsum contrarium; A II, 109. qui ipse sibi notus sit; F II, 16. qui ipsi sibi bellum indixissent; F V, 29. qui (Epicurus) ... sibi ipse hoc nomen inscripsit; T V, 73. qui (sapiens) ipse sibi prodese non quirit; O II, 62. qui ipse sibi adsentetur et se maxime ipse delectet; Lae 97. si quis ipse sibi inimicus est;

F V, 28. quod ... ipsum a se oritur; F II, 78. quod ipsum a se movetur; T I, 54. R VI, 27. qui ... omnia bona a se ipsi || ipsi || petunt; C 4. quid ipsum a se dissentat; T V, 79. ego, ... quid contra dicere, mecum ipse meditabar; N III, 1. iubebat eos, qui audiebant, secum ipsos cogitare pictam in tabula Voluptatem; F II, 69. qui nullo arbitrio ... secum ipsi loquantur; R I, 28. Tu videlicet tecum ipse rides; F II, 76. quod ipsum ex se conexam sit; A II, 98. quod ipsum ex se sua sponte movetur; N III, 32. an est aliquid per se ipsum flagitiosum; F II, 60. hanc ... partem sint per se ipsa praeposita; F III, 56. haec ipsa per sese quam habent levitatem! T IV, 76. quae honesta et recta sint, ipsa esse optabilia per sese; F II, 99. recta et honesta quae sint, ea facere ipsa per se laetitiam; F I, 25. { sibi; F V, 26. te ... ipsum per se nihil delectat? F II, 107. si quid ratione per se ipsi (parvi) invenerint; F III, 17. quae essent prima natura quaeque ipsa per sese expetenda; A I, 22. quae clara sint ipsa per sese; A II, 45. quod sit ipsum per se rectum atque laudabile; F II, 49. quod sit ... ipsum ... per se, sua vi, sua sponte, sua natura laudabile; F II, 50. quod ... vituperabile est per se ipsum; F III, 40. quod ... ipsum per se primum appetatur; F V, 23. quod ipsum sit optandum per se; T II, 46. quod ... ipsum per se odiosum est; T IV, 42. quod per se ipsum laudabile esset; L I, 37. qui per se ipse spectari velit; L III, 40. si qui tremere et exalberent ... ipsi per se motu mentis aliquo; A II, 48. omnia turpia per se ipsa fugienda esse; O III, 39. tibi ipsi pro te erit maxima corona causa dicenda; T I, 10. ut ea ... ipsa propter se sumenda sint; F III, 20. ea nobis ipsa cara esse propter se; F V, 37. quod (honestum) sit ipsum sua vi propter seque expetendum; F II, 44. quod possit ipsum propter se iure laudari; F II, 50. quod ... magis ... ipsum propter se expetendum (est); F V, 60. tute introspecit in mentem tuam ipse; F II, 118. utere ... argumento ... tute ipse sensus tui; R I, 59. argue; f. ex se; N II, 32. per se; F II, 50. propter se; F II, 44.

II. **prædicatio:** ut (Persaeus) ne hoc quidem diceret, illa inventa esse deorum, sed ipsa divina; N I, 88. sq. l. 1. id.

C. **dei infinitivum und Nominativum:** I. **attributio:** neque ... pluris sit coniunctum quam asperere ipsum separatim || separatum ||; F III, 44. — per se ... hoc ipsum reddere in officio ponitur; F III, 69. ipsum illud aemulari, obtrahere non esse inutile; T IV, 46. ipsum ... illud peccare, quoque veteris, unum est; P 20. — „carum“ ipsum verbum est amaris; N I, 122. nisi (Epi-curus) idem hoc ipsum verbum, honeste, sapienter, iuste ad voluptatem referret; T V, 26.

II. **prædicatio:** id ipsum esse dormire; D II, 119. id ipsum est deos non putare; D I, 104.

D. **dei Abstrahere:** quem (M. Regulum) ... tum ipsum, cum vigiliis ... cruciatur, clamat virtus bestiorum fuisse quam ...; F II, 65. tum ipsum, cum immolare velis, extorrum fieri mutatio potest; D I, 118. ratio tallum largitionum ... tum ipsum ... ad facultates accommodanda ... est; O II, 60.

E. **affinis und auf Eigenamen bezogen:** I. **specie Nominativ:** a. **manse:** I. **Zingular:** a. ipse: a. acciperet; R I, 25. accipiam ipse; T IV, 48. adhrmet; A I, 16. adiuverit; O I, 75. adifices; O I, 140. ait; F V, 23. accenderes; fr V, 45. audivi; Lae 103. carant; T IV, 17. cognovi; D I, 90. C. **conci:** coluit; F II, 80. complexus est; R I, 52. concubidit; D I, 77. conciderit; D II, 67. concupiverit; T IV, 18.

condidit; R II, 16. conderet; R II, 5. coniuvi; O I, 1. conscripi; C 88. consequatur; O III, 26. constitoit; F I, 19. contempisset; P 88. cooptasset; D II, 23. cuperem; R III, 32. visae ... degustare? T V, 61. deprecari; L I, 8. de-promerem; F III, 7. descripsit; A fr 20 (3. 9). designari; N I, 33. detraxerat; T V, 58. dixisti; F IV, 24. dixit; N I, 10. L III, 20. dixerat || dixerit ||; N I, 41. dicit; T IV, 67. dicas; D I, 131. dicat; T IV, 73. diceret; N I, 70. dixaris; R III, 32. dixissem; N II, 3. dicere solebat; O III, 58. diligebam; R I, 23. didicisti; A I, 5. didicit; A II, 107. didicerat; R II, 37. potuit ... didicisse; D II, 51. eruditus ... disputare, quam consuevit ipse; C 3. docet; A II, 121. doceat; T I, 41. efficere possis; Lae 73. emerat; O III, 67. errat; D I, 53. est: f. sum. excellis; R I, 20. excellas; A I, 3. expulserat; T I, 89. exequi nequas; C 28. fecisti; A I, 9. faciat; T IV, 73. faceret; N fr 2. P 8. fateatur || fatebatur ||; T III, 77. finxerit; R II, 3. ut ... tribuere aliis malis quam ... ipse fingere; R II, 22. habeat; T IV, 56. haberet; R II, 61. coopt ... habere; A II, 69. incidat; Fa 15. induit; O III, 38. intellego; L I, 5. interfuit; L I, 8. loquitur; R I, 43. loquerer; F I, 26. ipse manet; N II, 109. mentiebatur; D I, 79. minuit; L II, 66. est mortuus; D I, 86. erat nactus; N III, 84. negat; F II, 70. negaret; F IV, 57. non vult; N I, 72. norit; O III, 54. parat; B I, 52. paruerit; D I, 132. parere desierit; P 83. ipse ... pendens, ... spargens; T I, 107. perequens; A II, 121. poteram; F II, 119. praestabitis; L III, 37. probat; N II, 46. redit; O III, 100. rediret; O III, 99. reperis; R II, 22. reperisse videatur; N II, 16. reportaret; R II, 16. restituerat; O II, 81. roboravisset; O I, 112. scit; T I, 99. sciat; A I, 16. F III, 66. scriberem; A ep 1. sentiebat; D II, 78. sentiam; N III, 64. D I, 10. 11. C 77. sentiat; P 44. sensisset; T II, 60. sequeutor; A II, 7. succedat; O III, 76. sum ... augur; L II, 31. erat Pythagoras; N I, 10. erat; D II, 88. (defensor fuit); F II, 44. bonus vir fuit; F II, 81. scuius ipse princeps iuris iurandi fuit; O III, 98. erit; A II, 84. sic clarissimis ... maioribus; R I, 71. sic quasi unicum exemplum; R III, 8. heras esset; L II, 51. potens esset; O III, 82. fuisset instructor; F I, 26. augur fuisset; F V, 82. auctor fuisset; O III, 110. augur vellet esse; D I, 5. optumus augur fuisse traditur; D I, 3. suspensisset; A II, 71. supponis; P 43. triumphasset; F V, 82. venit; O III, 59. venissem; F III, 8. O III, 121. ventitarem; L I, 13. videbat; O III, 38. vidi; T II, 61. videret; F II, 97. viderit; T V, 84. 114. vidisset; A II, 146. vivaret; R VI, 14. — **β.** afficiatur; O I, 24. diligerat; Lae 52. sum ... amicum ... factus; L II, 4. ipse ... fixus ... erisceratus; T I, 107. ipse ... interior || interior ||; T II, 20. interfectus est; D I, 77. laedatur; T IV, 17. ipsum || ipse || ad tergum ... vertitur; N II, 111.

γ. **Εἶπεν:** quare potius, eodum ipse novi; A I, 2. ne sui || suus || quidem id velit, non modo ipse; T I, 92. ut ... ipse ne quid tale posthac; O I, 33 (34).

b. **ipsum:** a. **ponas dare;** N III, 81. esse suspiciosum; Lae 65. esse virum bonum; Lae 82. — **β.** audiamus; F II, 96. videtur ... ponere; F V, 2. ea moderantem ... prenderit; L I, 61. vanientem vidimus; A I, 1.

c. **ipsum:** a. || **ipsum intererat;** ||; O II, 84. — **β.** cives; L II, 15. condicione vitae; T II, 77. consilio; F I, 63. familiares; Fa 10. feriae; L II, 55. in i. paterno genere; R I, 30. ex i. ha-

bitu; L I, 45. historia; A II, 137. iniuriarum; R II, 46. iudicium; P 34. moribus; F II, 99. in i. potestate; O I, 121. probitate; F II, 99. ratione; F I, 63. rogatu; N I, 15. scripta; F IV, 79. ab i. sententia; F II, 100. a virtute i.; D II, 79. voluntas; P 34. — y. canea; O I, 137.

d. **ipſi**: a. attulit; N II, 7. 'ipſi lucet'; O I, 51. 52. opus esse videretur; O III, 115. placet; Fa 18. videbantur; D I, 122. — β. commodum est; N II, 1. inutile; T I, 111. periculosum .. est; O II, 50. 'fuit utilis .. ipſi'; T I, 115. potest nihil esse; O III, 85. — y. esse moriendum; D I, 86. moriendum esset; O III, 45.

e. **ipſo**: ab: proficiuntur; P 34. dicitur; A II, 130. D I, 122. dissoluta; A II, 96. ex: audiebam; D I, 27. audiebamus; A I, 13. R III, 40. cognovimus; A II, 4. erat uotior; R VI, 10. in: quantum ... sit; L I, 56.

2. **Ipſura**: a. **ipſi**: α. accepimus; D I, 86. acciperit; O II, 69. adipsentur; O II, 85. appellat; F III, 41. audimus; D I, 86. coperint; L II, 50. cernimus; D I, 86. 'ipſum' cernunt; L I, 49. cognovimus; O I, 19. consequi possumus; T II, 8. debent; C 21. dicitis; F II, 58. dicunt; F III, 40. T V, 44. D I, 36. II, 91. dixerat; O I, 33. dicitis; A II, 48. solent dicere; A II, 145. dant operam; O I, 127. egeamus; O III, 42. eluditis; A II, 123. facimus; O I, 60. faciatis; F II, 58. fecerint 'iiecerint, a. II'; F V, 72. fatentur; F IV, 38. auxilium ferre ... non queant; R I, 9. fingere (solum); T I, 118. gerere ... velimus; O I, 115. habent; R I, 47. intellegamus; Lae 32. non laborat; T II, 7. legimus; D I, 86. loquentur; R VI, 22. metuunt; O II, 24. occidimus; N II, 23. 'ipſi petunt'; D I, 132. prestare debemus; A ep 2. praefuimus; D I, 2. putant; Lae 72. reperisse 'peperisse' putamur; T IV, 4. sentiamus; N I, 10. staturerunt; F I, 47. auctores ... fuerunt; T III, 73. di ... futuri sumus; T I, 76. qui simus; F IV, 25. similes esse videantur; A II, 13. quales ... esse non possunt; Lae 82. suscipere ... debemus; T IV, 56. tenebatur; R I, 70. tramittant; R I, 6. tribunt; Lae 82. videt; R III, fr 2. videbant; T V, 112. vidimus; F III, 11. T V, 77. videant; R VI, 95. vitemus; O I, 146. (vivere) velint; fr V, 39. — β. erant conligati; T I 47. extinguimus; N II, 23. initiati sumus; L II, 86. — y. **ipſe**: R I, 44.

b. **ipſos**: α. servare ... solitos; D II, 74. — β. induxi loquentes; Lae 3. — y. inter: dissenſio; F V, 12. manare possit; R VI, 20. praeter: P 38. propter; F III, 64. V. 46.

c. **ipſorum**: disciplinam; A II, 98. in i. potestate; A II, 39. ad i. voluntatem; Lae 98.

d. **ipſis** (dat.): satis; A II, 145. F II, 82.

e. **ipſis** (abl.): α. mortuis; F III, 64. — β. ab: accepimus; D II, 50. didicimus; D II, 106. [ab ipſis ... appellatur]; P 4. solent ... explicari; F I, 13. de: iudicium ... futurum sit; D I, 36. in: nihil est ... opis; C 4. quantum ... sit 'est'; T V, 37.

b. **femina**: 'ipſa ... effugeret'; N III, 67. habet; fr V, 70. mortua est; D I, 194.

II. **mit** **Ipſa**; a. **mase**: in hoc me ipſe caſtig, quod ...; T V, 4. me ipſe conſolabar; C 84. me ipſe conſolor; Lae 10. tu ... sic te ipſe abicies atque proſternes, ut ...? P 14. te ipſe 'ipſum' cognoscas; Lae 5. quod te ipſe mntatis; L I, 11. percontare ipſe te; F II, 118. si te ipſe et tuas cogitationes et studia perpexeris; F II, 69. si ipſe se audiret; T V, 31. simul ac se ipſe commovit atque ad se revocavit; A II, 51. iam se ipſe docent cum virum bonum esse; O III, 76. eriget ipſe se, suscitabit, instruet,

armabit; T II, 51. ut ... fugere plane se ipſe ... videatur; F V, 35. ipſe se fugiet; R III, 33. in carcerem quodam modo ipſe se (Dionysius) includerat; T V, 58. quom se ipſe perpexerit totumque temptarit '|| temptarit totumque perpexerit'; L I, 59. nec ... sese ipſi accusarent; F V, 29.

quod se ipſi continent et coercent; T IV, 70. dum se ipſi conligant; T IV, 78. quoniam se ipſi '|| ipſos' omnes natura diligit; F III, 59. ea commendatione naturae, qua se ipſi diligit; F V, 33. ipſi se ad miseriam invitant; T III, 73. — si mihi ipſe confiderem; Lae 17. mihi ipſe diffidens; D II, 8. illud philoſophie ſtudium mihi quidem ipſe sumo; A I, 7. quarta etiam (persona adiungitur), quam nobis met ipſi iudicio nostro accommodamus; O I, 115. quae cogitatione nobismet ipſi '|| ipſis' possumus fingere; N III, 47. haec mala ... ipſe tibi addidisti; T II, 26.

si sibi ipſe conſentiat; O I, 5. ista effluuntur ... ipſum sibi displicere; N I, 84. ex ea urbe, quam sibi ipſe fingit; R IV, 5. quem (principatum) sibi ipſe opinionis errore finixerat; O I, 26. sibi ipſe peperit maxumam laudem; O II, 47. ipſum (Chryſippum) sibi reſpondentem inferiorem fuiſe; A II, 87. nec ipſi sibi exemplo sunt; Lae 80. — sic me ipſe viduus peſtes excipio anxias;

T II, 25. — ipſi ... quaeramus a nobis ...; F V, 51. quoniam ipſi a vobis diligamur; F V, 37. si ... a constantia atque a mente atque a se ipſe diſceſcit; D II, 114. ipſe ... se quiſque diligit, non ut aliquam a se ipſo '|| ipſo' mercedem exigat caritatis suae; Lae 80. ita redarguit ipſe (Epicurus) a sese '|| se'; T II, 99.

ad se: f. se; A II, 51. hoc est ipſum esse contra se copiosum et diſertum; D II, 83. cum ... mecum ipſe de immortalitate animorum ceppi cogitare; T I, 24. aive quid mecum ipſe cogito; L II, 1. eos canis ... mecum ipſe conſiderans; T V, 3. qua (ratione) tecum ipſe et cum tuis utare; F II, 76. apud alios loqui videlicet (Demosthenes) didicerat, non multum ipſe secum;

T V, 103. si qui ... secum ipſe meditatur; O I, 144. quod (Epicurus) secum ipſe pugnat; T III, 47. poteſtate magis secum ipſe pugnare; T III, 47. sermo ... intumens, cum ipſe secum; 'cae turpe quicquam'; T II, 51. populum de se ipſe conſulit; R II, 38. ut de me ipſe '|| ipſo' aliquid more ſenim gloriar; C 82. deforme etiam est de ipſum praedicare falſa praerſentit; O I, 137. quam (conversionem) habebat in se ipſe eiusdem et ſimilis inſtatam et inſitam; T I 45.

quod ſemper in se ipſo '|| ipſo' omnem ſpem reponet ſui; T V, 36. cum ipſi inter nos viles neglectique ſimus; F III, 66. cur legendi ſint niſi ipſi inter se; T II, 7. quae ipſi per nos intellegamus; D II, 131. quae (quaestiones), qui intellegat '|| non ... per se ipſe facile percipiat; L II, 51. quod quiſque minus per se ipſe poſſet; Lae 26. cum contente pro se ipſe lege Varia diceret; T II, 67. ipſa meo legens; Lae 4. ut noſtram ipſi ſententiam tegeremus;

T V, 11. ſin ipſe tua ſponte proceſſeris; A II, 49. i. te; F II, 69. tecum. 'ipſe' (Bellerophon) ſum cum edens; T III, 63. ipſe de ſuo imperio curiam legem tulit; R II, 25. ſuos libros ipſi legunt cum ſuis; T I, 6. cum ipſe nihil ex praeda domum ſuam reportaret; R II, 16.

b. **femina**: an, cum videat me et meos comites, fortitudinem, ... gravitatem, fidem, ipſa se ſubducit; fr V, 64. parumne ratiocinari videtur et sibi ipſa nefarium peſtem machinari? N III, 66.

c. **neutr.**: dum poſſint ſe ipſa defendere; N II, 129. — ut non repugnet ipſam sibi; F IV, 29. si a falſis principis profecta congrunt ipſa sibi; F IV, 53. inter ſe ſe ipſa pugnant; F II, 90.

ut ... per se ipsum possit iure laudari; F II, 45. ut ipsum per se invitaret et alliceret appetitum animi; F V, 17. et nascuntur et educantur ipsa per sese; N II, 129.

F. alit. Jormen: ipsa hortatur me frater, ut ...; T IV, 77. — sentire ea aetate cumpse || ipsum || esse odiosum alteri; C 25. vgl. **reapse. sepsae.**

IRA, Jora, Erbitterung, Rache: I, 1. abest: ira procul abest; O I, 136.

defervescit: dum defervescat ira; T IV, 78. est: ut ira sit libido poeniendi eius, qui videatur laesisse iniuria, excaudescencia autem sit ira nascentis et modo existens, quae **Θράνησις** Graece dicitur, odium ira inveterata, inimicitia ira ulciscendi tempus observans, discordia ira acerbior intimo animo || odio, al. || et corde concepta; T IV, 21. est .. ira ... ulciscendi libido; T IV, 44. an est quicquam similis insaniae quam ira? T IV, 52. quis .. potest ... in quo ira (sit), non iracundus (esse)? T IV, 57. si naturalis esset ira; T IV, 79. (ius irandum) non ad iram deorum, quae nulla est, sed ad iustitiam ... pertinet; O III, 104.

exardescit: ira exardescit; T II, 58. existit: ne .. ira existat; O I, 136. post (existere) iram et metum; T II, 44. §. est; T IV, 21. habet: ira ... quae quam diu perturbat animum, dubitationem insaniam non habet; T IV, 77. nascitur, observat: §. est; T IV, 21.

paret: duas partes ei (rationi Plato) parere voluit, iram et cupiditatem; T I, 20. perducit: Aiaceum .. ira ad furorem mortemque perduxit; T IV, 52. perturbat: §. habet.

progreditur: quid est ... quo non progrediar eodem ira, quo furor? T IV, 77. versantur: in quibus (partibus) aegritudines, irae libidinesque versantur; T I, 80.

2. sum: §. I. est; T IV, 21.

II, 1. adhibeo: quid igitur huc adhibetis iram? T IV, 50.

concipio: §. I. I. est; T IV, 21.

dico: quam (iram) bene Ennius "initium" dixit "insaniae"; T IV, 52.

habeo: ipsam illam iram centurio habeat aut signifer vel ceteri; T IV, 55.

incendo: ut auditoris iram oratoris incendat aotio; T IV, 43.

loco: quas (partes Plato) *sis* locis, iram in pectore, cupiditatem subter praecordia, locavit; T I, 20.

placo: simpus ne audet placare donis iram deorum; L II, 22.

prohibeo: prohibenda .. maxime est ira in puniendo; O I, 89.

provideo: divorum .. iras (augures) providendo; L II, 21.

recludo: quibus (repagulis) ego iram omnem recludam; N III, 66.

removeo, segrego: intellegitur .. a beata immortalitate natura et iram et gratiam segregari; quibus remotis nullos a superis impendere meriti; N I, 45.

subiocio: libidini (subiecta sunt) ira, excaudescencia, odium ..; T IV, 16.

2. sum: consilio .. dominante nullum esse libidinibus, nullum irae, nullum temeritati locum; R I, 60.

3. differo ab: quae (iracundia) ab ira differt; T IV, 27.

pertineo ad: §. I, 1. est; O III, 104.

III, 1. ardor: illa etiam tertia parte animi, in qua irarum existit ardor, sedata; D I, 61.

II.

impulsus: cuius (irae) impulsu existit etiam inter fratres tale iurgium; T IV, 77.

motus: in illa altera (parte ponunt) motus turbidos cum irae, tum cupiditatis; T IV, 10.

pars: si (animus) est, trise pars habeat, ut Platoni placuit, rationis, irae, cupiditatis, an ..? A II, 124.

2. metus ab: metus omnem a vi atque ira deorum pulsus esset; N I, 45.

IV, 1. efferri: usque adeo studio atque odio illius eferor ira; T IV, 48.

excandescere: haec nullam habent || habere || vim, nisi ira excauduit || excauduerit || fortitudo; T IV, 43.

incendi: tum Gracchus ... incensus ira: „itane vero?“ N II, 11.

incitari: aut ira aut aliqua perturbatione incitatus; O I, 23.

inflammari: qui (poetae) .. ira inflammatus .. induxerunt deos; N I, 42.

invehi: „nec sors (est) nec ira caelitem inventum malum;“ T IV, 63.

teneri: (id) neque ira neque gratia teneri; N I, 45.

turgescere: „cor .. meum penitus turgescit tristibus iris;“ T III, 18.

2. cum: cum qua (ira) nihil recte fieri, nihil considerate potest; O I, 136.

per: quemquam paeniteret, quod fecisset per iram? T IV, 79.

iracunde, Jormig: ago: hi nimis iracunde agunt; T III, 51.

facio: nihil ne in ipsa quidem pugna iracunde rabiosere fecerunt; T IV, 49. nisi forte, quae vehementer, acriter, animose sunt, iracunde fieri suspicamur; T IV, 51.

iracundia, Jora, Eifer, Jähzorn, Seftigkeit: I, 1. adest: quae (iracundia) etiam si non adsit, tamen verbis atque motu simulandam arbitrantur; T IV, 43.

cadit: videtur mihi cadere in sapientem aegritudo. — non reliqua quoque perturbationes animi, formidines, libidines, iracundiae? T III, 7. sin autem caderet in sapientem aegritudo, caderet etiam iracundia; T III, 19.

differt: in aliis iracundia dicitur, quae ab ira differt; T IV, 27.

dissidet: Archytas iracundiam videlicet dissidentem a ratione seditionem quandam animi vere || ab animo removendam || dicebat; R I, 60.

est: ipsam iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant; A II, 135. quamquam ipsa iracundia libidinis est pars; T III, 11. iracundiam ... cotem fortitudinis esse dicunt; T IV, 43. ne ... sit .. iracundia tota levitatis; T IV, 50. ista bellatrix iracundia, cum domum rediit, qualis est cum uxore, cum liberis, cum familia? an tum quoque est utilis? T IV, 54.

redit: §. est; T IV, 54.

solent, videntur: iracundiae, || iracundae || contentiones concertationesque in disputando pertinaces indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27.

tenent: non probares, si consilio pulso libidines ... iracundiae tenerent omnia? R I, 60.

2. sum: quem (Herculeum) in caelum ista ipsa, quam vos iracundiam esse vultis, sustulit fortitudo; T IV, 50.

II, 1. accipio: accipimus .. deorum cupiditates, aegritudines, iracundias; N II, 70.

advoco: §. desidero.

definio: sic .. definitur iracundia: ulciscendi libido; T III, 11.

desidero: non . . . desiderat fortitudo advocatam iracundiam; T IV, 52.

dicō: quis . . . misericordiam aut ipsam iracundiam morbum solet dicere? F III, 35. ubi sunt . . . isti, qui iracundiam utilem dicunt . . . aut naturalem? T IV, 79. § I, 1. differ.

do: modo ne (Peripatetici) laudent iracundiam et dicent utiliter a natura datam; O I, 89.

duco: § I, 1. dissidet.

fatigo: (ut sapientia vitiosas partes fatigat), ut libidines, ut iracundias; R III, 37.

laudo: multis verbis iracundiam laudant; T IV, 43. § do.

removeo: remove perturbationes maximeque iracundiam; T IV, 54. § I, 1. dissidet.

repello: rectum est . . . gravitatem retinere, iracundiam repellere; O I, 137. .

repudio: illa . . . (iracundia) omnibus in rebus repudianda est; O I, 89.

restringo: hac (eloquendi vi) cupiditates iracundiasque restringimus; N II, 148.

simulo: § I, 1. adest.

teneo: refrenet . . . libidines, spernat voluptates, iracundiam teneat; P 33.

2. impereo: cur . . . ratio (imperat) libidini iracundiaeque? R III, 37.

medeor: mederi posse rationem ||ratione|| iracundias; T III, 76.

permitto: tum, cum tu es iratus, permittis illi iracundiae dominatum animi tui? R I, 59.

3. vaco: qua (iracundia) quoniam (sapiens) vacat; T III, 19. vacandum . . . est . . . voluptate nimia ||voluptate|| et iracundia; O I, 69.

III. acerbitas: imperia severiora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundiae; T IV, 43.

aculei: oratorem . . . non modo accusantem, sed ne defendentem quidem probant sine aculeis iracundiae; T IV, 43.

IV. I. duci: quae (leges) ad puniendum non iracundia, sed aequitate ducuntur; O I, 89.

efferrī: iracundia etiam multi efferuntur; F V, 29.

ferri: cum exisse ex potestate dicimus eos, qui crenati feruntur aut libidine aut iracundia; T III, 11.

inflammari: de Africano . . . vel iurare possum non illum iracundia tum inflammatum fuisse; T IV, 50.

moveri: quasi vero atra bili solum mens ac non saepe . . . iracundia graviore . . . movetur; T III, 11.

abl. comp.: quod nullum (vitium) erat iracundia foedius; T IV, 54.

2. cum: nec cum iracundia aut pertinacia recte disputari potest; F I, 28.

sine: nos . . . et refellere sine pertinacia et refelli sine iracundia parati sumus; T II, 5. sine hac gladiatoria iracundia videmus progredientem apud Homerum Aiaceum multa cum hilaritate; T IV, 49.

iracundus, jāhjōrnig, hēftig: A. alqs: est . . . aliud iracundum esse, aliud iratum; T IV, 27. quis . . . potest . . . in quo ira (sit), non iracundus (esse)? T IV, 57. quo modo . . . si naturalis esset ira, . . . alius alio magis iracundus esset? T IV, 79. qui . . . natura dicuntur iracundi; T IV, 80.

contentiones: iracundiae, ||iracundae|| contentiones . . . indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27.

homines: ut . . . alii (homines) libidinosi, alii iracundi aut crudelis aut superbi sint; Fa 8.

sapiens: libidinosum . . . et iracundum . . . censemus esse sapientem? T IV, 57.

senes: sunt morosi et anxii et iracundi et difficiles senes; C 65.

B. I. est: iracundus non semper iratus est; lacesse, iam videbis furentem; T IV, 54.

II. nōmino: bene . . . nostri, cum omnia essent in moribus vitia, quod nullum erat iracundia foedius, iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54.

IRASCOR, jārcn: I. a lqs: desinerent irasci; A II, 146. virum denique videri negant, qui irasci neciat; T IV, 43. an quiescere potest sine perturbatione mentis irasci? T IV, 54. an tibi irasci tam videtur, cum quid in causis acris et vehementius dicimus? T IV, 55. qui (Iuppiter) neque irasci solet nec nocere; O III, 104.

cives: ut, si minima vis adhibeatur imperii, (cives) irascantur; R I, 67.

condiscipuli: (condiscipuli) solent . . . id quod virorum bonorum est, admodum irasci; L I, 21.

deus: quem (deum) omnino irasci posse negatis; N III, 91. numquam nec irasci deum nec nocere; O III, 102.

orator: oratorem . . . irasci minime decet; T IV, 55.

sapiens: numquam . . . sapiens irascitur; nam si irascitur, etiam concupiscit; T III, 19. quod quoniam non cadit in sapientem, ne ut irascatur quidem cadit; T III, 19.

II. alicui: si quando, si forte ||[si forte]|| tibi visus es irasci alicui; R I, 59. si irascatur aut impetive accedentibus aut impudentibus rogantibus; O I, 88.

inimicis: nec . . . audiendi, qui graviter inimici iracundum putabant; O I, 88.

poētis: quid poētis irascitur? T II, 28.

iratus, jōrnig, erjānt: A. alqs: Parmenides, Xenophanes . . . versibus increpant eorum adrogantiam quasi irati, qui . . . ; A II, 74. est . . . aliud iracundum esse, aliud iratum; T IV, 27. ut magis placati quam irati esse videantur; T IV, 48. iratus pugno; T IV, 48. ego ne Torquatum quidem illum . . . iratum existimo Gallo torquem detraxisse, nec Marcellum apud Clastidium ideo fortem fuisse, quia fuerit iratus; T IV, 49. Herculeum . . . iratumne censes conflixisse cum Erymanthio apro aut leone Nemeeo? an etiam Theaeus Marathonii tauri cornua comprehendit iratus? T IV, 50. mihi ne Scipio quidem ille pontufex maximus . . . iratus videtur fuisse Ti. Gracchum, cum . . . ; T IV, 51. si quid (fortiter) fecimus, certe irati non fecimus; T IV, 52. cum iam rebus transactis et praeiteritis orationes scribimus, non irati scribimus? T IV, 55. num aut egisse unquam iratum Aesopum aut scripsisse existimas iratum Accium? T IV, 55. qui (Archytas) cum vilico factus esset irator, „quo te modo“, inquit, „accepissem, nisi iratus essem!“ T IV, 78. cum civili bello victor iratus (Marius) necessariis Catuli deprecantibus . . . respondit . . . ; T V, 56. mihi Alabandus, tibi Hercules sit iratus! N III, 50. quod . . . neque ita (me) gessi, quasi homini aut temporibus iratus; D II, 6. tum, cum tu es iratus, permittis illi iracundiae dominatum animi tui? R I, 59. „a te infelicem“, inquit vilico, „quem necassem iam verberibus, nisi iratus essem“; R I, 59. quod de Hippolyti interitu iratus optavit; O I, 32. iratus qui accedet ad poenam; O I, 89. ut ea ferre videsmur irati; O I, 136. num iratum timeamus Iovem? O III, 102. quid . . . iratus Iuppiter plus nocere potuisset, quam nocuit sibi ipse Regulus? O III, 102. non fuit Iuppiter metuentus ne iratus noceret; O III, 104. ne iratus quidem Iuppiter plus Regulo uocuisset, quam sibi nocuit ipse Regulus; O III, 105.

a nimus: iratus animus eius modi est; nunquam igitur sapiens irascitur; T III, 19.

deus: hi duo illos oculos orae maritumae effoderunt, non iratus aliqui ... deus; N III, 91.

filius: qui (Pomponius) illum (filium) iratum allatum ad se aliquid contra patrem arbitraretur; O III, 112.

iracundus: iracundus non semper iratus est; laeasae, iam videtis furentem; T IV, 54.

pontifex: f. alqs; T V, 51.

victor: f. alqs; T V, 56.

B. I. exsunt: iratos proprie dicimus exisse de potestate, id est de consilio; T IV, 77.

II. cognosce: iratum propitium, laetantem dolentem (oculi cognoscunt); N II, 145.

III. proprius: proprium est .. irati cupere, a quo laesus videatur, ei quam matumum dolorem inurere; T III, 19.

IV. impetus: multo .. et in hostem et in improbum civem vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43.

ora: licet ora ipsa cernere iratorum; O I, 102.

ironia, *Ironia*: ironiam .. aterius, perpetuum praesertim, nulla fuit ratio persequi; A II, 74.

irr — f. irr —

is, cr. berjenige, derselbe, so beschaffen: A. bei **Substantiven**: I. attributiv: I. ohne Zusatz: a. Eigennamen: is, quem modo dixi, Alexander; O II, 26. Apollinem eum; N III, 55. Apollinum antiquissimum; N III, 57. ad eum, qui tibi semper in ore est, Catonem; L I, 6. is, qui ... est missus, Cinesa; T I, 59. in eo M. Crasso; F V, 92. eius, qui nunc floret. Cratipidi; L II, 100. eius, quem dico, Deci; C 143. Diogenes, et is quem idem sentiens; T I, 104. eius, quem ... vidisti Romae, Diogenem Stoicum; C 23. is, cuius modo mentionem feci, Ennius; C 14. eius ... quem dixi, Hegesia; T I, 84. is Hercules; N III, 42. *Lycurgus γίγοντα* Laedaeamone appellavit, nimis is quidem paucos; R II, 50. Marcellum eum; Fa 33. P. Scipionem ... eum; O III, 1. is .. Tages; D II, 50. eum Torquatum; F I, 23. Vulcanum eum; N I, 83. — ab eo ... Stoico; A II, 98. — eius Academiae; A II, 113. — eam Graeciam; T V, 10. — ab iis Parilibus; D II, 98.

b. **Setzungsnamen**: ea (honestae actio); F III, 22. ea .. actio; O I, 153. eam (actionem); F III, 44. eas (actiones); O I, 83. ad eas actiones; F V, 60. eius (adfectionis); T V, 27. ea ... ad-sensio; A II, 37. ea (ad-sensio); Fa 43. eas (ad-sensiones); Fa 40. 44. eam (ad-sentationem); Lae 97. ea (ad-sentatione); Lae 97. adversarius is; A II, 12. eum (adulescentem); F V, 76. adulescentes, et ii quidem ... indocti; C 75. iis (adulescentibus); R I, 67. in iis adulescentibus; F II, 117. eas (aedes); O III, 67. aedes eas; O III, 67. aegritudo ... eed || sit || ea modica; T IV, 40. eam (aegritudinem); T III, 25. aegritudinem ... eam; T III, 78. ea (aegritudine); T III, 15. IV, 14. in ea (aegritudine); T IV, 83. ea (aemulatione); T IV, 17. eae (iustitia, aequitas); A I, 23. eius (aequitatis); A II, 23. is (aer); N II, 101. eum (aera); T I, 43. N II, 66. ei (aeri); N II, 66. eo (aere); T I, 66. ab aere eo; N II, 18. ex eo (aere); A II, 118. sine eo (aere); N II, 83. eorum (argenti, aeria); D I, 116. ea aestimatio; F III, 34. ea (aestimatio); F III, 44. eorum (aestumum); N III, 24. ea (aetas); N I, 51. ista || ea || (aetas); R I, 58. eius aetatis; C 76. ea aetate; O II, 47. — ea aetate; C 25. in iis aetatibus; F V, 62. ea (aeternitas); N I, 21. eum, quem ante dixi,

aethera; N I, 39. cum eo (aethere); N II, 66. in eo (aethere); N II, 42. eum (agrum); C 54. eos (agros); N II, 130. C 60. eos agros; R II, 4. ex ... eo (agro); L II, 67. is .. agrus; D II, 39. ad eum agrum; D II, 39. ea (alrus); N II, 136. eos (ambitus); T I, 33. eae (amicitia, iustitia); A I, 23. ea (amicitia); Lae 19. eam (amicitiam); F II, 80. eas (iustitiam, amicitiam); F III, 70. eius (amicitiae); Lae 31. 32. ex ea (amicitia); Lae 82. ob eam (amicitiam); Lae 25. propter eam (amicitiam); Lae 48. sine ea (amicitia); F II, 32. eos (amicos); O I, 43. Lae 84. amicos ... eos; Lae 79. eos amicos; Lae 90. eorum (amicorum); Lae 61. iis (amicis); O I, 91. ab iis || eis || (amicis); Lae 38. ab iis (amicis); Lae 82. de iis amicis; Lae 38. inter eos (amicos); Lae 61. ea, quam dixi, .. amputatio; C 53. iis (angustus); O II, 2. eas angustias; T I, 45. iis angustias; T III, 16. angustias .. iis; R VI, 25. eos anhelitus; D II, 44. aniculis, et iis quidem indoctis; N I, 55. ea (animas); N II, 138. ex ea (anima); N II, 138. id (animal); F IV, 28. (acc.) N II, 42. T I, 10. ei (animali); F V, 24. eorum (animalium); N III, 29. > O I, 11. ab eo (animali); F IV, 18. ab iis animalibus; F II, 31. in eo (animali); F IV, 34. eius (animantis); T I, 46. eo (animante); Lae 49. eorum (animantium); F IV, 28. eorum .. animantium; N II, 133. in iis animantibus; N II, 128. is (animus); F IV, 36. T I, 46. D II, 128. is .. animus; T I, 42. is animus; C 83. eum (animum); T I, 60. III, 5. 6. 87. C 66. 78. 79. T I, 21. elus (animi); T I, 50. 62. IV, 30. V, 39. ei (animus); A II, 25. F IV, 58. T I, 43. 56. 70. D I, 113. T I, 21. eo .. animo; F II, 78. T III, 51. eo ... animo; T I, 118. eo animo; L I, 53. eo (animus); L I, 60. ei ... animi; T IV, 80. eos (animos); F I, 47. D II, 119. iis (animas); T I, 72. > II, 13. Lae 13. fr. V, 97. ad eum (animum); T I, 46. in eo (animus); T I, 56. III, 76. D II, 139. in eis (animis); T IV, 53. pro eum (animum); T I, 56. eo ... anno; O III, 95. eius anuli; O III, 38. eius appetitionis; F V, 58. eae (adpetitiones); T IV, 22. is (adpetitus); T IV, 47. eum, quem diximus, .. appetitum; F V, 24. eum (adpetitum); T IV, 11. ii (appetitus); O I, 102. eorum (aquirum); N II, 27. in iis aquis; N II, 27. ad eam (aram); L II, 58. is arlor; N II, 31. is .. ardor; N II, 32. eorum (argenti, aeria); D I, 116. id (argumentum); A II, 36. eorum (argumentorum); F IV, 9. eius (aristis); T V, 115. euis (aristis); D I, 44. arma ... ea; D I, 74. ea res || ars ||; A I, 5. ars ea; F III, 72. eam .. artem; R I, 20. eius (artis); T III, 1. ea (arte); R I, 2. artes eae; O I, 150. eae (artes); O I, 151. eas .. artes; F I, 72. eas artes; R I, 33. eorum (artium); F IV, 67. N II, 87. eorum .. artium; N III, 23. D I, 24. iis (artibus, abl.); A II, 107. > iis artibus; F I, 26. III, 9. R I, 62. in ea arte; A II, 92. in iis (artibus); F III, 18. in iis artibus; N II, 145. ea (aspera arteria); N II, 136. in eam (asperam arteriam); N II, 136. eos (artifices); Fa II. ex iis (arvie); N I, 122. iis (aellis); R I, 67. asperitate ea; Lae 87. super eam (aspidem); F II, 59. ea (astra); T I, 62. > eorum (astrorum); N II, 43. 44. in iis (astria); N II, 42. ea (atomus); Fa 22. 47. eas (atomos); Fa 18. eorum (atomorum); C I, 69. iis auctoribus; O II, 42. ea (auctoritas); C 61. Lae 44. eius (auditis); N II, 144. eum (App. Claudium augurum); D I, 105. eorum (augurum); L II, 31. id (augurium); T I, 33. eam (avem); N II, 124. eius (avis); D II, 73. ei (avi); D II, 73. eum (aves); N II, 160. eas aves; D I, 27. eorum (avium); N II, 124. ad eas avis; N II, 124. eas (aures); O III, 5. id (aurum); D II, 134. ex eo

auo; D I, 48. eorum auspiciorem; D I, 27. iis
 .. auspiciis; D II, 21. iis (auspiciis, abl.); D I, 7.
 II, 76. >. eum (avum); C 19. eius (avi); F IV,
 66.

eorum bacarum; N II, 127. eorum (bacarum);
 D I, 116. basis ... ea; N II, 125. ea (sive bea-
 titas sive beatitudo); N I, 95. eius belli; O III,
 49. ea bella; O I, 38. in id bellum; O II, 45.
 beluam, et eam docilem; R II, 67. eorum (belua-
 rum); N II, 161. iis (beluis); N II, 161. ea (be-
 luis); N I, 101. ea (beneficia); O I, 49. 56. iis
 beneficiis; O II, 63. de iis (beneficiis); O II, 72.
 eae bestiae; N II, 128. || eae || (bestiae); O II, 14.
 eae (bestiae); O II, 14. eorum (bestiarum); T V,
 38. N II, 128. Lae 27. iis (bestiis); F II, 109. N
 II, 128. iis || his || (bestiis); T V, 38. ab iis
 (bestiis); F II, 32. ex iis (bestiis); O II, 14. in
 bestiis aquatilibus iis; N II, 124. id (sumum
 bonum); F II, 42. V, 22. 37. id bonum; F III,
 21. bonum ... id; F III, 33. id ... sumum
 bonum (acc.); F I, 57. V, 87. id (sumum bonum
 bonum); O I, 5. eius (summi boni); F V, 44. eius
 (boni); T I, 99. eo (bono); T I, 88. ea (bona);
 F V, 93. T V, 45. (acc.) T V, 76. eorum .. bo-
 norum; F III, 43. eorum (honorum); F V, 81.
 iis bonis; F I, 57. ab eo (summo bono); F III, 2.
 ad id (sumum bonum); A I, 21. F IV, 8. ex iis
 (bonis); F II, 78. T V, 45. in iis (bonis); F IV,
 17. sine iis (bonis); T V, 47. eorum (bonum);
 N II, 159. ex eo (bubulo); D I, 57. eam (buculam);
 D I, 48.

eius (caeli); D I, 130. Ti 19. in eo (caelo);
 D I, 97. eae (caerimonias); N III, 5. calorem
 eum; N II, 31. eius calor; N II, 27. de .. eo
 calore; N III, 18. iis (canibus); R I, 67. eos
 (cantus); T I, 41. capedunculis iis; N III, 43.
 in eas captiones; D II, 41. id .. caput; N II,
 108. id (caput); D I, 16. id (caput icorior); D II,
 32. id (caput, acc.); D I, 16. id (caput icorior);
 D II, 37. ab eo quasi capite; F V, 17. eam ...
 caritate; O II, 29. ea, quam exposui, caritate;
 F V, 66. ea (caritate); O II, 30. ea ex caritate;
 Lae 27. ex iis (carminibus); N II, 104. in castra
 .. ea; O III, 113. eos causa; T V, 3. eorum
 (causam); T III, 31. in eum causam; D II, 20.
 is (catulus); F III, 48. ii (catuli); F IV, 64. eos
 (caules); N II, 120. ea causa; T V, 2. Fa 34.
 eam (causam); A I, 10. T I, 90. eam causam;
 F IV, 19. Fa 44. quartam causam esse, eamque
 vel maximam; N II, 15. eam .. causam; N III,
 37. eius (causae); L II, 46. eae cauae; Fa 41.
 eae (causas); D I, 126. esse causas immutabilis,
 ensque aeternas; Fa 28. nulla .. eorum est cauae;
 Fa 36. eorum .. causarum; C 15. ad eam causam;
 R I, 41. in ea cauae; R III, 26. ob: f.
 causa. V, 2. ob (44 Ct.) § 1. E. 396. b. ea
 (cautio); T IV, 13. ea celeritate; N I, 24. eos
 (censores); L III, 47. ad eos (censores); L III,
 11. in id certamen; T II, 62. is (cibus); N II,
 24. is cibus; N II, 123. D I, 62. eo cibo; F II,
 64. N II, 137. D II, 119. eo (cibo); N II, 128.
 iis ... circus; R VI, 16. eos (cives); A I, 26. R
 I, 54. II, 26. eorum (civium); F I, 7. eis (civi-
 bus); R II, 26. eius (civitatis); O I, 124. eius
 civitatis; O II, 81. eae (civitates); O III, 87. eae
 (civitates); N III, 93. eorum (civitatium); O I, 35.
 iis (civitatibus); O III, 87. ea ex civitate; T II,
 27. in ea civitate; R II, 34. O III, 83. in ea
 (civitate); P 27. in iis civitatibus; R I, 53. eae
 || eos || (classis); R II, 39. eae (cogitationes); T
 I, 6. ab ea cogitatione; A II, 66. sine ea cogi-
 tatione; fr V, 94. eius (cognitionis); T I, 48.
 cognomen id; R VI, 11. id .. cognomen (acc.);
 F V, 4. in eo colle; R II, 20. >. eam (coloniam);
 D I, 102. ea (columna); D I, 48. ea (comitia);

R II, 36. ea commendatione; F V, 33. ea (com-
 moda); N I, 16. iis || his || (commodis); T IV,
 17. eae (commutationes); R I, 65. ea .. compa-
 ratione; Ti 15. eam (comprehensionem); A I, 42.
 non comprehensionem modo rerum, sed eam stabi-
 lem; A II, 23. in eam (comprehensionem); A I,
 42. is .. contentus; R II, 69. eae (conchae); N
 II, 124. in eandem || eam || (concham); F III, 63.
 ex iis (conchis); N II, 124. in eo conclavi; D II,
 20. ea conclusio; A II, 40. conclusio ... ea;
 D II, 103. ea (concordia); R II, 69. eam (con-
 cordiam); F III, 21. ea .. concursatione; Ti 29.
 ea .. condicione; T I, 93. in ea condicione; R
 I, 43. ad eum (coniectorem); D II, 62. ea (con-
 iectura); D I, 25. eam (coniecturam); D II, 129.
 ab iis coniecturis; D II, 13. eam (coniunctionem);
 Ti 25. ea coniunctione; L I, 43. eae (coniunctio-
 nes); Ti 24. ea .. conlatione; T IV, 27. con-
 iectionis eius; D I, 116. id .. consilium; R I, 41.
 id (consilium, acc.); O III, 49. consilio .. ei;
 O I, 75. eo .. consilio; F I, 72. ea conilia; Fa 2.
 ad eos (consolatore); T III, 73. ea .. constan-
 tia; A II, 23. eae (constantiam, virtutem); O II,
 6. constantiae .. eius; Lae 65. ad eam, quam
 .. tracto, constantiam; Lae 65. eam constitu-
 tionem; F V, 45. eius .. constitutionis; O III,
 117. ista consuetudo, eaque Graecorum; Lae 17.
 ea (consuetudine); D II, 150. ad eam consuetu-
 dinem; T V, 111. ei (consuli); L III, 16. eos
 (consules); D II, 74. ante eum consulem; C 43.
 unum consulatum .. et, eum quidem cum repula;
 T V, 54. consulatus eius; F II, 76. eius (consul-
 tationis); L II, 46. id (senatus consultum); D I,
 59. eam .. controversiam; F III, 6. eam (con-
 troversiam); L I, 54. eorum (controversiarum);
 F IV, 57. id (conventum); O I, 32. eo .. convivio;
 T V, 100. eas rerum copias; N II, 158. eas (co-
 pias); O I, 44. in ea (verborum copia); F III, 5.
 eius copulationis; Ti 22. id (cor); D II, 37. >.
 eam (cornicem); A II, 128. cornibus iis; N II,
 149. id corpus; T III, 10. (acc.) R VI, 26. eorum
 corporum; N II, 93. iis (corporibus); T V, 3.
 (abl.) T I, 36. iis corporibus; N II, 59. ab iis
 (corporibus); T I, 72. ex eo (corpore); D II, 137.
 ex eis (corporibus); C 80. in eo (corpore); Ti 14.
 47. fr V, 96. eam .. correctionem; A I, 35. ab
 ea (corruptela); L I, 33. id (crimen); C 67. in
 ea culpa; R II, 60. ea .. cupiditas; F V, 55.
 ea (cupiditas); T IV, 62. eam (cupiditatem); F II,
 27. eam cupiditatem; T IV, 24. eae (cupidita-
 tes); F I, 44. eorum cupiditatum; F I, 45. eorum
 (cupiditatum); F I, 64. iis (cupiditibus); F I, 53.
 cupiditibus iis; Lae 82. ea (curia); D I, 30.
 eum cursum; R I, 3. eum .. cursum; R I, 10.
 lunae cursus ... eius proxima ..; Ti 29. eam
 (custodem); L II, 42. ei (cylindro); Fa 43.
 in ea dea; N II, 67. ob eam .. debilitatem;
 F I, 49. id .. decretum; A II, 29. in eo (de-
 creto); A II, 29. eam definitionem; A II, 18. ea
 definitio; A II, 43. ea (delectatio); O II, 56.
 ab iis (delictis); O II, 145. eae (denicales); L II,
 55. eorum (dentium); N II, 134. || ab iis (denti-
 bus); N II, 134. ea (detrimenta); F III, 69.
 deus is; R VI, 15. Ti 20. is deus; Ti 40. deum,
 et eum quidem deum; T I, 114. eum (deum); N
 I, 22. 26. 104. eius (dei); T I, 70. >. N I, 29.
 34. 103. Ti 17. ei (deo); A I, 29. eo (deo); N II,
 45. eos (deos); N I, 25. 39. 45. 112. II, 3. 44.
 71. >. >. 76. III, 6. 40. 64. D I, 10. 132. II, 40.
 104. hos || eos || deus; N III, 53. eorum (deum);
 T III, 72. N I, 42. 43. 44. 116. II, 45. 60.
 75. 79. III, 15. 40. 44. 70. 84. D I, 117. L II, 15.
 32. Ti 37. 38. 39. fr IX, 11. eorum .. deorum;
 D I, 75. eodem || eorum (deorum) ||; L II, 32.
 eorum || eos || (deorum); Ti 37. eorum || eorum ||

(deorum): Ti 38. iis (dis): F III, 73. O II, 12. (abl.) N III, 64. ab eo (de): N I, 121. II, 77. ab iis (dis): F III, 66. N I, 2. < 3. < 50. 116. 7. S. 166. III, 6. D I, 10. 104. II, 105. O III, 28. in iis (dis): N II, 79. inter eos (deos): D II, 38. eum (dictatore): R I, 63. dictum id: T V, 60. ea (dicta): O I, 104. is dies: D I, 50. eum (diem): F II, 103. < eum diem: T V, 88. eius diei: T I, 114. eo . . . die: D II, 65. eorum (diem): L I, 9. in eum diem: R II, 70. in eos dies: L I, 55. per eos dies: R I, 14. eam (differentiam): A II, 111. ea difficultas: N II, 45. ex ea difficultate: F IV, 68. in eas difficultates: Fa 39. eius . . . dignitatis: F I, 11. is, quem exquirimus, dilectus: O III, 46. eo dilecto: F I, 36. eam diligentiam: Lae 60. ea . . . disciplina: A II, 114. F IV, 6. ea (disciplina): F I, 37. O II, 6. eam disciplinam: F I, 13. III, 26. eam (disciplinam): D II, 50. eius disciplinae: F V, 9. D I, 6. eius . . . de qua loquor, disciplinae: T IV, 4. eas (disciplinae): F III, 11. ab ea disciplina: A I, 34. T II, 7. ad eam (disciplinam): A II, 8. ad eam . . . disciplinam: T IV, 6. in iis . . . disciplinis: R IV, 4. praeter eam (disciplinam): A II, 7. iis (discipulis): R I, 67. ea (descriptio): L III, 12. ea disputatio: T III, 57. eam . . . disputationem: N II, 75. eius disputationes: Lae 3. ei disputationi: F I, 13. eas (disputationes): T I, 8. ex ea disputatione: T II, 2. in eas disputationes: A II, 77. ea (dissensio): N I, 2. ea . . . dissensio: R V, 1. eorum (dissimilitudinem): A II, 43. ea dissimulatio: A II, 15. ea divinitio: D I, 127. ea (divinatio): D II, 21. eam (divinationem): D II, 13. 25. eius (divinationes): D II, 130. ei (divinationi): D II, 12. eas (divitias): F III, 49. IV, 78. . . divos . . . eos: L II, 19. is (dolor): T V, 76. < . . . dolorem eum: F I, 32. eum (dolorem): F II, 88. 93. IV, 72. T II, 33. eius (doloris): F I, 40. V, 94. eos (dolores): F I, 49. III, 42. in eo (dolore): F IV, 23. iis (dominis): T II, 41. his || iis || (dominis): P 33. domus . . . una, eaque communis: D I, 131. eam (domum): N III, 26. in domo, et ea quidem Augusta: F I, 65. in ea (domo): N III, 85. O I, 139. id donum: N III, 67. draco is: D II, 135. ex ea (dulcedine): F III, 1. eius (ducis): N II, 125. Lae 28.
 ea animi elatio: O I, 62. cum ea (eloquentia): tr V, 45. ea (emolumenta): F III, 69. ea (epistula): F II, 100. epistolam . . . eam: F II, 100. eo (equo): Lae 68. iis (equis): R I, 67. (abl.) I, 90. iis . . . erratis: T V, 62. eo errore: N II, 73. Lae 10. erroribus . . . iis (dat.): A II, 45. in eo . . . errore: R III, 27. ob eum . . . errorem: F I, 43. iis eacis: N II, 59. eventis, iis praesertim: D II, 27. praeter eos eventus: L II, 43. eorum (eventum): T II, 31. III, 31. ea, quam . . . commemorabam, eversio: A II, 99. id . . . exemplar: Ti 4. id (exemplar): Ti 6. plurimus . . . exemplis . . . et iis quidem claris: D II, 8. in iis . . . exemplis: O III, 73. exercitacionum eorum: P 5. iis exercitacionibus: F II, 64. ex ea (exercitacione): F I, 32. eos (exitus): N III, 89. in ea . . . expletione: F V, 40. id (exilium): T V, 106. eam (expectationem): R I, 37.
 eam fabulam: C 22. ea facie: N I, 81. ad id (facinus): O III, 37. id . . . factum: O III, 86. eius facti: F III, 58. eo facto: T V, 60. ea facultas: fr V, 88. eam . . . facultatem: N II, 168. eam facultatem: N III, 8. eius (famae) causa: F III, 57. ex . . . ea || ex || fama: L II, 44. sine ea (populari fama): F II, 50. ab ea familia: T I, 55. in ea familia: F II, 61. . . praeter . . . famulos, eosque iustis diebus: L II, 22. id fatum: Fa 39. eorum (ferarum): F I, 34. . . eas (ferias): L II, 19. eorum (aeria, ferri): D I, 116. eius

(fidei): A II, 23. eorum (fidium): F IV, 75. D II, 9. ea (figura): T IV, 31. ea figura: R VI, 26. eam (figuram): D I, 23. ea figura (abl.): N I, 48. II, 47. eae . . . figurae: N I, 54. ea (filius): F II, 66. eum (filium): F I, 24. < . . . [O I, 86. <] 37. eius (filii): F I, 24. eos (filios): F V, 82. R II, 34. in eo filio: F I, 24. eius (filius): F III, 54. ad eum, quem dixi, finem: F III, 54. ad finem . . . eum: F IV, 68. usque ad eum finem: N II, 129. id (flumen): L II, 6. ea . . . forma: R II, 43. eam formam: R I, 53. ea forma (abl.): N I, 24. 107. R VI, 10. Ti 17. ea (forma): N I, 90. eae . . . formae: N I, 54. formae eas: T III, 46. eorum (formarum): N II, 47. ex iis (formis): N II, 93. eas . . . formidines: T I, 36. formulam compositurunt, et eam quidem plenam: A I, 17. eam (fortitudinem): T IV, 53. O I, 62. eius (fortitudinis): T II, 32. ea fortuna: R II, 50. eius (fortunae): O II, 19. eius . . . fossae: T V, 59. is (frater): Lae 69. ex iis fratribus: C 65. eos (fructus): T II, 2. eius (frugalitatis): T III, 17. eas fruges atque fructus: N II, 37. eorum (frugum): D I, 116. id (fulmen): D II, 44. ad ea, quae posui . . . fundamenta: O I, 31. eum (fundum): O II, 84. is furor: D I, 80.
 eas (gallinas): N II, 124. ab iis (gallinis): N II, 124. ille gemitus . . . ei qui se dedit . . . : T II, 57. ea genus: R VI, 19. eorum gentium: D II, 45. apud eas (gentes): N I, 62. in ea . . . gente: T V, 77. quam sit subtile . . . disserendi genus, idque cum Graecis, tum magis nobis: F III, 8. neque . . . genus id . . . non valet, sed id || id || haud sciam an plurimum: T III, 55. id genus: T III, 81. R II, 56. genus . . . idque vel maxime ingenium: T V, 9. id, quod Scipio laudabat, . . . genus: R III, 23. id . . . genus: R III, 46. id (genus): R I, 69. III, 47. id (genus, acc.): R II, 65. L II, 17. Ti 21. genus id: R IV, 10. id . . . genus: O I, 117. id genus: O I, 160. eius || cuiusvis || generis: F II, 65. eius generis: F III, 58. < . . . V, 67. D I, 71. 121. II, 107. O III, 50. generis eius: O I, 51. ei generis: F 51. eo (genere): T III, 81. ea genera: D I, 9. 72. ea, quae dico, . . . genera: D I, 85. ea (genera): D I, 113. II, 109. ea . . . genera: D II, 109. tria genera . . . eaque mortalia: Ti 41. ea genera (acc.): A I, 38. N I, 97. ea (genera): D II, 100. eorum (generum): N II, 84. R I, 54. ab iis (generibus): T I, 42. ad id genus: D I, 130. de eo genere: R I, 31. O I, 72. III, 13. ex eo genere: F III, 70. IV, 8. 15. Fa 12. Ti 50. ex eis (generibus): R II, 65. in eo (genere): A I, 3. in eo genere: A II, 20. F III, 69. IV, 28. 29. 36. T I, 3. V, 40. N I, 15. L III, 14. O I, 17. 26. C 45. sine eo genere: F II, 115. eos (gladiatores): T II, 41. ea (gloria): T III, 3. < . . . O II, 31. eius (gloriae): T III, 4. < . . . iis (gradibus): P II, 11. ab eo (grassatore): Fa 34. . . ea gratia: N III, 67. ea, quae desideratur . . . gravitas: F V, 13. eam (gravitatem): O I, 112. ex iis (gregibus): N I, 122. eae (grues): N II, 125. grues . . . : ab iis || ab iis ||: N II, 125. (grus) ex iis: N II, 125. in eo (gymnasio): F V, 1.
 in ea . . . haeresi: P 2. eorum (haruspicum): D II, 86. eam, qua erat transfusus, hastam: F II, 97. eius hereditatis: P 48. eorum (heredum): O III, 76. in ea (historia): L I, 5. iis (histrionicibus): O I, 129. is homo: L I, 41. is (homo): O III, 75. eum (hominem): A I, 21. F IV, 37. R I, 1. eum . . . hominem: P 17. eius (hominis): F IV, 36. T V, 47. O I, 96. eius hominis: R II, 51. ei (homini): F III, 67. IV, 28. || ei || (homini): L I, 26. iusto homine eoque . . . : O I, 31. eos (homines): F III, 38. 67. T V, 5. N II, 140. R II, 25. O III, 114. homines eos: N I, 39. eorum (hominum): A II, 48. R I, 28. de . . . hominum

memoria ... et eorum maxime; T I, 59. hominum ... urbium eorum; N I, 108. in hominum ... auctoritate, et eorum inlustrium; Lae 4. iis (hominibus, dat.); N III, 70. 71. R VI, 15. O I, 147. III, 52. ab eo (hominem); T II, 45. ad eum (hominem) augendum; O II, 21. cum iis (hominibus); F II, 45. O I, 46. his || iis || de hominibus; L III, 29. in eo (hominem); F IV, 36. N II, 16. P 42. in iis (hominibus); O II, 33. ea (honestas); O III, 35. eam (honestatem); F IV, 59. eius (honestatis); F V, 69. in ea (honestate); F II, 48. sine ea (honestate); F II, 50. T V, 87. eos (honores); T V, 104. ad eos (honores); A fr 4. eum (hostem); R II, 6. eorum (hostium); T II, 59.

... eo ... ictu; D I, 44. eius (ecoris); N II, 137. ei (ecori); N II, 137. is (ignis); N III, 36. eum (ignem); T II, 23. eum (ignem); Tl 35. <. aut ei ... igni ... aut ei; N II, 40. eorum ignium; N II, 41. || eis (ignibus) ||; N II, 27. ab eo (igne); A II, 118. cum eo igne; Tl 49. eam (imaginem); T I, 92. eorum (imaginum); N I, 29. in eas imagines; N I, 49. ea ... immanitate; Lae 87. ea, quam dixi, ... inmissio; C 53. eorum imperatorum; N III, 15. id (imperium); N II, 11. ea (imperia); R I, 68. iis (imperia); L III, 6. ei (impotentiae); T IV, 35. <. id (incendium); R I, 1. ea (incommoda); N I, 23. ob ea ... incommoda; F I, 53. ea ... infirmitas; A II, 7. ea (ingenia); C 22. id ... initium; A II, 94. eam ... iniuriam; O II, 63. ad ea instrumenta; R III, 5. sine eo instrumento; F V, 7. eius insulae; N II, 165. in ea (intellegentia); O III, 81. ex ea (in-temperantia); T IV, 22. ad eum (interpretem); D II, 62. eorum (interpretum); D II, 144. magna ... neque ea naturalis ... interpretatio; D I, 116. eas interrogations; A II, 46. eum (inventorem); T I, 48. per eum (inventorem); T I, 48. ob eas (invidias); O II, 20. 'eis || iis || (iris); L II, 21. ea, quae ... moveat, lucunditas; F II, 14. iudices ii; T I, 98. eorum (iudicum); F II, 36. id (iudicium); Lae 92. ea (iudicia); T I, 113. in eis (iudiciis); T IV, 15. id (iura); L I, 14. II, 47. (acc.) F III, 67. 71. L I, 14. O II, 42. eo (iure); L III, 16. de ... eo (iure); L II, 47. eae (iustitia, aequitas); A I, 23. ea (iustitia); L I, 42. 48. O II, 34. eae (iustitiam, amicitiam); F III, 70. eam iustitiam, ... non eam; R III, 18. eius (iustitiae); O II, 40. iuvenes ii; T I, 113.

Iacus is; D I, 100. II, 60. eam (laetitiam); L II, 22. in ea (lamina); L II, 58. ea lanx; F V, 92. eas (laudes); L II, 62. eorum ... laudum; L II, 19. ad eam laudem; O I, 116. ad eas laudes; O I, 116. iis (legatis); T V, 91. ex iis (legatis); D I, 100. ea (lex); L I, 19. <. eam (legem); N I, 36. legem ... eam; R II, 58. eius (legis); R III, 33. eius legis || legis ||; L II, 14. ea lege; T III, 48. 59. R I, 38. IV, 12. ea ... lege; O III, 52. eae leges; L I, 42. eae (leges); L I, 42. P 34. eas ... leges; L II, 14. eorum (legum); R V, 5. O III, 83. ab ea (lege); L I, 58. contra eam (legem); F II, 55. liber is; D II, 3. eum librum; T I, 24. C 13. eo libro; F I, 2. D II, 1. eos (libros); F III, 7. T II, 7. ex eo libro; T V, 1. in eo libro; A II, 102. F II, 100. T I, 83. 102. V, 24. N I, 32. 41. O II, 56. 87. C 54. 59. <. in eo ... libro; T III, 41. in eo (libro); T III, 54. in iis libris; N I, 37. D II, 148. R IV, 1. L I, 27. O II, 60. III, 63. in aliis || iis || libris ... itemque in iis; F a. eam (liberalitatem); O II, 63. ea liberalitate; O I, 43. eorum (legum et libertatis); O III, 83. eam (hibidinem); R III, 37. eas (libidines); L III, 31. eas, quae nullae essent libidines; fr V, 50. eam (licentiam); O I, 103. ea (lingua); N II, 149. eius (linguae); N II, 135.

eae (linguae); D II, 96. in ea (lingua); F III, 5. in iis linguis; T V, 116. iis ... litteris; T V, 105. eius litui; D I, 30. eo (lituo); D I, 30. locus is; A II, 94. is locus; F V, 1. D II, 2. is ... locus; D II, 85. eum locum; F I, 66. III, 67. IV, 5. V, 5. D I, 101. II, 2. O III, 9. eius loci; A II, 61. D II, 3. P 32. loci eius; D II, 117. eo loco; F II, 50. D I, 16. R I, 10. L II, 51. Lae 40. eo ... loco; D II, 47. ea loca; F V, 2. locorum, urbium eorum; N I, 108. ab eo loco; D II, 135. ex eo (loco); F V, 42. ex iis (locis); F V, 2. in eum locum; T I, 101. D II, 50. C 75. in ea ... loca; C 84. in eo loco; D I, 7. 74. II, 86. L I, 3. II, 58. <. in iis || his || locis; R I, 16. eorum ludorum; T II, 62. eo (lumine honestatis); T II, 58. ad id (lumen); Lae 100. eam (Iunam); A II, 123. D II, 17. eius (Iunae); N II, 50. ab ea (Iuna); N II, 50. eam Iunam; N II, 103.

is (magister populi); F III, 75. eos (magistratus); L III, 5. eorum (magistratum); L III, 12. his || iis || (magistratibus); L III, 5. ex ... eis (magistratibus); L III, 10. in eo magistrato; F II, 74. eam ... magnificentiam; L II, 66. ea ... malitia; O III, 71. id (malum); T III, 28. 80. eo malo; F II, 41. ea mala; F V, 92. eorum (malorum); T III, 29. eorum ... malorum; T IV, 35. in eo (summo malo); F II, 104. in eo (malo); T III 26. 40. in iis (malis); F V, 86. in iis malis; T I, 111. in iis mediis (malis); D II, 33. eorum (mammarum); N II, 128. eius (maris); A fr 7. eam materiam; N fr 2. eius (materiam); N III, 92. ea (materia, abl.); N fr 2. ex materia ea; A I, 6. ex ea (materia); A II, 118. N III, 92. ex ea materia ... et ex ea; Tl 21. eius (materterae); D I, 104. eam (matronam); D II, 145. eo medicamento; O III, 92. <. eo (medicamento); O III, 92. ei (medico); Fa 15. eorum (medietatum); Tl 23. per eas (membranas); N II, 142. ea (membra); F III, 18. (acc.) F III, 66. N I, 32. eorum (membrorum); F III, 18. V, 46. N II, 121. eorum membrorum; N III, 3. in ea, quae decuit, membra; Tl 22. memoriam, et eam innotiam; Tl 57. eam (memoriam); C 21. ei (memoriae); A II, 106. ea memoria (abl.); A II, 4. ea mens; F IV, 28. ea (mens) || eas (res) ||; D II, 117. eam (mentem); F II, 118. T I, 70. N III, 93. D II, 117. eam mentem; N I, 25. aliquam mentem, et eam quidem acriorem; N II, 18. eius (bonae mentis); T V, 67. ei (menti); A II, 31. mercatum enim; T V, 9. in eam metam; R I, 22. ei (militi); T II, 54. in ea militia; D I, 52. in ea (moderatione); N III, 85. is (modus); O II, 55. eum ... modum; A II, 96. eius modi; f. **modus** (77 **Et**). eo modo; N II, 138. eam molestiam; Lae 90. ea momenta; A II, 130. in eo (monumento); D I, 59. ei ... morbo; T IV, 24. eorum (morborum); F II, 96. eis (morbis); T IV, 23. 24. eam ... mortem; F II, 61. eam (mortem); F III, 29. mortem eam; T I, 96. eius (mortis); T I, 92. ab ea (morte); C 77. ad eam (mortem); T I, 100. eum (morem); F II, 2. O III, 44. eum morem; L II, 18. eum ... morem; L II, 57. eorum (morum); L II, 38. eas ... eas etiam ... suavis motiones; T III, 41. is ... motus; T III, 24. eam ... motum; F I, 17. eum motum; N I, 106. motum ... eum; Tl 19. eo ... motu; Tl 24. iis (motibus); Tl 44. || his ||; Tl 44. ea (mulier); T V, 78. eius ... mulieris; F II, 66. eius (mulieris); F II, 66. ei (mulieris); F II, 58. eorum (mulierum); T V, 78. eius (multitudinis); T II, 63. eum (mundum); A II, 119. F III, 64. N I, 20. II, 29. 80. III, 20. Tl 12. 16. 19. 20. 36. eius mundi; F III, 64. eius (mundi); F III, 73. IV, 12. N I, 39. 100. II, 90. 115. 116. Tl 6. 7. ei (mundo); N II, 38. Tl 19. eo (mundo); N III, 23. eorum (mundorum); N I, 73. ab eo

(mundo); T I, 19. nisi ex eo (mundo) || sine deo ||; N III, 23. ex eo (mundo); N III, 23. in eo (mundo); A I, 28. F I, 19. N II, 32. 38. 39. 58. 154. T I, 20. in eo (mundo); N II, 133. in reliquis mandis, et in iis quidem innumerabilibus; A II, 55. inter eos (mundos) [et eos quidem innumerabiles]; A II, 55. inter eos (mundos); A II, 55. ex eo (municipio); L II, 6. id munus; R I, 11. ei muneri; L I, 14. eo munere; C 2. muneribus iis; C 34. eam mutationem; O I, 120.

earum (narium); N II, 141. in eas (nares); N II, 145. earum (nationum); O I, 35. ea (natura); F I, 30. V, 44. T I, 93. V, 78. N II, 77. III, 28. L I, 17. II, 67. ea ... natura; F I, 63. praestantissima natura ... eaque beata; N I, 96. natura ... et ea quidem non sine sensu; N II, 29. ea natura; N II, 89. 115. eam (naturam); A I, 24. N II, 36. 57. III, 93. D II, 148. eam ... naturam; N II, 24. eam naturam; N II, 36. Fa 25. C 78. naturam ... eam; N II, 30. eius naturae; N I, 117. eius (naturae); L I, 56. ei (naturae); A I, 19. C 5. ei vel necessitati vel naturae; N II, 77. ea (natura, abl.); O I, 110. earum (naturarum); N II, 86. iis ... naturis; N I, 103. naturis his || iis || (abl.); N II, 84. ab ea (natura); A I, 39. II, 19. N II, 76. 81. Lae 88. ab ea natura; N I, 96. ad eam (naturam); L II, 8. cum ... ea (natura); T V, 82. ex ea (natura); F IV, 48. ex iis ... naturis; N II, 86. in ea natura; F IV, 41. N I, 116. in ea (natura); N III, 28. L II, 16. T I, 30. secundum eam naturam; F V, 40. eorum (naturum); T IV, 77. ab eis (natis); Lae 27. id (navigium); N II, 87. in iis navibus; N III, 89. eorum (natarum); O I, 87. ei ... necessitati; N II, 77. ea ... necessitate; T II, 5. ab ea (necessitate); A I, 29. ea, quae ... Appius *sexuaginta* faciebat; T I, 37. eorum (nervorum); N II, 139. eos (nidos); N II, 129. id ... nomen; T V, 8. id nomen; R I, 58. (acc.) R III, 7. O I, 37. id (nomen); O III, 70. eo nomine; F II, 21. T IV, 36. D I, 103. R I, 38. [51]. nominibus ... iis; F IV, 61. iis nominibus; R I, 50. ii (*sexuaginta*); L III, 46. eam ... notam; A II, 69. ea nota (abl.); A II, 84. eae (notitiae); A II, 22. iis (notitiae); A II, 22. eius (nubis); D II, 44. ad eum numerum; A II, 93. ex eo numero; fr I, 7. eos (nummos); O III, 91.

ea (oblectatione); N I, 12. ea ... obscuritas; A II, 7. eum ... oculum; D I, 48. eorum (oculorum); T I, 52. in iis (oculis); D II, 108. offensiones eae; T IV, 24. id (officium, acc.); F III, 20. 58. O I, 153. Lae 24. ea (officia); O I, 7. II, 43. III, 14. ea officia (acc.); O I, 153. iis ... officis; F V, 69. iis (officiis); O III, 16. in eo (officio); O I, 4. id (onus); C 2. eis (oneribus); C 14. ea (opinio); T IV, 27. D I, 1. eam (opinionem); O II, 39. eae ... opiniones; F II, 77. eorum (opinionum); N I, 5. ex ea opinione; N III, 5. in eis (opinionibus); T IV, 15. in eo ... oppido; D I, 53. habeo opus magnum ... idquo iam pridem; A I, 2. in eas oras; T I, 98. id oraculum; D I, 38. ea (oracula); D I, 34. oratio ... est ea quidem utilis; T IV, 60. ea (oratio); O II, 48. eam (orationem); A II, 112. T IV, 9. eo ... volta, oratione; T III, 53. oratione ea; N III, 5. oratorem ... nec eum primo eruditum; T I, 5. eius (oratoris); C 28. iis (oratoribus); O I, 129. eius orbis; D II, 89. ii (orbis); Fa 15. *is ordo*; L III, 10. 28. eum (ordinem); C 77. in eum ordinem; L III, 29. ortum unum fore omnibus, eumque moderatum; T I, 43. eorum (osten-torum); D II, 55. id (otium); R I, 52. in eo (otio); A II, 6. eorum (ovium); N II, 158. id (ovum); A II, 57.

id (pallium); N III, 83. eorum (parentium);

O I, 118. eorum (parentum) ... eisque ...; Lae 70. eo (parricidio); O III, 83. ea para; A II, 12. 108. D I, 60. R I, 26. ea (pars); F V, 11. R II, 67. eam partem; F IV, 5. D I, 70. Fa 1. O III, 10. T I, 28. eam (partem); D I, 60. 70. O I, 96. eius partis; A I, 23. F IV, 32. eius ... partis; F V, 36. ei (parti); D I, 61. ea parte; N II, 64. D I, 61. ea ... parte; D I, 61. partes eae; N II, 135. eae partes; D I, 119. eas partes; T I, 46. N I, 33. eas partes; D I, 119. Fa 10. O I, 127. eas (partes); R I, 60. O I, 126. eorum partium; T I, 71. eorum (partium); N II, 165. O I, 127. ab iis partibus; O I, 152. ad eam partem; A II, 42. L II, 7. cum ea parte; F II, 115. de partibus iis; T I, 80. ex ea parte; O I, 15. T I, 34. in eam partem; N III, 18. in eam (partem); D II, 89. in partes, et eas quidem magnas; A II, 42. in eas ... partis; R II, 28. in ea (parte); T V, 67. in ea parte; N II, 30. 42. 141. eius ... particulae; T I, 24. eas (particulas); A II, 118. T I, 47. ii (partes); N II, 69. pastum ... eum; N II, 121. ad eum pastum capessendum; N II, 121. eo (patre familias) insciente ... ei is ...; L II, 50. ad eum (patrem); N II, 73. ea (patria); L II, 5. < eum (patriam); L II, 5. ei (patriae); R fr 2. O I, 57. in ea (patria); L II, 5. O I, 57. ea (paupertas); T III, 56. eam (paupertatem); L II, 25. ea pecunia; L II, 51. 53. < ea ... pecunia; L II, 51. ea (pecunia); L II, 53. eam pecuniam; L II, 49. 51. O III, 93. eam (pecuniam); L II, 49. iis (personis); F IV, 6. [eae perturbationes]; F III, 35. eas perturbationes; A I, 39. eas (perturbationes); T IV, 14. earum ... perturbationum; T IV, 59. iis (perturbationibus); Fa 2. in his || iis || (perturbationibus) partendi; T IV, 9. ad eas perturbationes; T IV, 28. eam philosophiam; A II, 61. F V, 96. eam (philosophiam); F III, 11. T I, 5. 12. N I, 6. eius (philosophia); A I, 4. II, 6. T II, 11. 33. III, 84. N I, 9. O III, 5. ei (philosophiae); F III, 40. V, 96. T II, 13. ea philosophia (abl.); P 2. nullius philosophiae || (phil.) || eorum quidem; N I, 16. ab ea (philosophia); F V, 96. T IV, 84. in eam (philosophiam); T II, 4. in ea (philosophia); O II, 2. III, 5. eius philosophiae; D I, 124. ei (philosopho); D I, 111. quidam e philosophis, et ii quidem non mediocres; A II, 17. ii (philosophi); F III, 81. ii philosophi ... ei || et || ...; T V, 119. alii philosophi, et ii quidem magni; N I, 4. philosophi ... nec ii quidem contemptissimi; D II, 150. eos (philosophos); F III, 30. T III, 69. N II, 90. D II, 150. O I, 28. philosophorum sententias, eorum dico ...; F III, 30. eorum philosophorum; F III, 41. eorum, de quibus loquitur, philosophorum; F IV, 19. eorum (philosophorum); T II, 12. Fa 39. L I, 36. O L 73. III, 102. iis (philosophia); T II, 12. ipsis || iis, al. || (philosophis); L I, 53. antiqui philosophis, iisque maximis; fr V, 97. ab iis (philosophis); T II, 26. ad eos (philosophos); Fa 39. inter eos (philosophos); T V, 8 (9). inter eos philosophos; O III, 92. ad philosophos; A II, 55. eam (picturam); R V, 2. eius (picturae); R V, 2. eam (picturam); F III, 63. iis (pictores); F III, 63. eos (piscatores); O III, 58. ab iis (piscatoribus); O III, 58. eam plagam; Fa 21. in eam (plagam); O III, 63. *eius* (plebis); L III, 9. || eam (poenam) ||; L II, 44. ea poena (abl.); T I, 100. eae poenae; N III, 90. eorum (pomorum); N II, 158. eum ipsum || ipse || (poticulum); T V, 59. in (populus); F II, 44. eum (populum); R II, 50. eius (populi); R I, 39. III, 23. ei populo; R II, 43. eorum populorum; N II, 154. eis (populis); Lae 50. ab eo populo; R I, 67. *ea* ... potestas; L III, 7. eam ... potestatem; N III, 84. eam ... potestatem; L III, 19. in ea (potestate); L III, 23.

is ... potionibus; N II, 59. ea praecipio; O I, 6. in is (praedici) vendendis; O III, 65. eius (Icadi praedonia); Fa 6. ei (praedonia); Fa 5. ea (praesagito); D I, 66. ea ... praestantia; F IV, 19. praestantiae ... eius; O I, 107. -is (praetor); L III, 8. propter eum ... principatum; O I, 26. ea ... principa; O III, 52. ad ea principia; F V, 60. eam (probatem); Lae 29. ex iis (proletariis); R II, 40. id (promissum); O I, 32. promissa ... ea; O I, 32. ea (promissa); O I, 32. eorum (propinquo) ... eiusque ...; Lae 70. id, quod iam contritum est vetustate, proverbium; O III, 77. eam (providentiam); N III, 78. eius (providentiae); N III, 78. ab ea (providentia); N III, 93. ea (prudentialia); T II, 31. eam (prudentialiam); F V, 16. ab ea (prudentialia); O III, 71. eum (puerum); D I, 42. eius (puer Luculli); F III, 7. eos (pueros); T V, 61. ab iis (pueris); T III, 64. de eo iam puero; Lae 11. in iis (pueris); F V, 61. eam pugnans; N II, 6. ea (pulchritudine); T I, 45. ex eo (pullario); D I, 77. eos (pulos); N II, 7. eorum (pullorum); N II, 129.

ea quaestio; F V, 45. N I, 113. totius ... quaestione eius; F V, 17. in ea quaestione; N I, 69. ii quaestus; O I, 150. earum ... qualitas; A I, 26. ex iis (qualitatibus); A I, 26. <. ea (quercus); L I, 1. eam (quercum); L I, 2.

eius (radicalia); D II, 135. ea (ratio); F V, 46. T II, 15. L I, 23. ea ratio; T II, 51. III, 57. D I, 117. O I, 20. illa ... altera ratio et oratio ... est ea quidem utilior; T IV, 60. ea ... ratio; D I, 90. ea ... ratio; R V, 7. eam (rationem); F II, 38. V, 43. O I, 102. eam ... rationem; F II, 76. eam rationem; T IV, 66. rationem ... eam; N I, 62. eam ... rationem; N III, 76. rationis ... eius; O I, 107. rationis || sermonis || eius; L II, 8. ei (rationi); T I, 20. ea ratione; F IV, 70. || D II, 115 ||. ea (ratione); N III, 78. O II, 21. rationes eae; T I, 116. rationes eae; A II, 116. eae (rationes); N III, 19. ab ea ratione; N II, 75. ad eam (rationem); O II, 21. ex ea (ratione); F IV, 58. in eam ... rationem; N III, 94. in ea ratione; F V, 22. in tota ratione ea; T IV, 65. inter eas (rationes); F II, 38. ea (regina); O III, 38. earum (regionum); N I, 24. ea ... regula; A II, 32. ea, quae ... prodita est ... religio; L II, 27. eas (religiones); N III, 5. L II, 40. in reliquiis ... iis; N II, 24. eam, quae videretur esse ... repugnantiam; O III, 34. eam (requietum); F V, 54. tota ... ea res || ars ||; A I, 3. EA RES; F II, 3. ea res; T IV, 79. D I, 65. II, 83. R I, 43. O II, 72. III, 77. 80. unam rem ... eamque maximam; F I, 28. eam rem; N I, 53. D I, 77. Fa 36. L I, 42. eam ... rem; L I, 19. eam (rem familiarem); O I, 92. II, 55. totam ... eam rem; O III, 49. rem eam; O III, 68. eius rei; A II, 35. Fa 25. R I, 38. O III, 55. eius (rei familiaris); O I, 92. ei rei; A II, 145. F III, 15. O I, 119. III, 35. -ei rei; T III, 28. ea re; A II, 36. 111. F V, 92. || T I, 88 ||. T IV, 83. O III, 53. eae (res); F II, 89. N II, 77. eae res; Fa 35. O II, 5. 46. res eae; A I, 3. C 78. eae res; A II, 128. F III, 4. T III, 15. L II, 46. O II, 38. eae (res); F III, 37. IV, 62. T III, 58. D II, 9. || 117 ||. Fa 45. R I, 36. L I, 44. C 38. 78. eae ... res; O I, 29. earum rerum; A I, 23. <. 41. 44. II, 5. 7. 19. F I, 33. 50. II, 51. III, 3. 12. 31. <. IV, 14. 25. 32. 39. V, 15. 83. 37. 57. 74. T IV, 8. 21. 25. 53. 65. N I, 108. II, 29. 80. 96. 130. D I, 9. 128. II, 9. 12. 13. 15. 30. 55. 122. 128. 138. R I, 27. O II, 1. 13. 74. III, 4. Lae 83. T I, 37. 51. -earum rerum; L III, 11. earum ... rerum; A I, 26. II, 128. F IV, 27. V, 39. D I, 13. 119. R I, 11. 33. rerum earum; F II, 34. N II, 98.

D II, 140. O I, 142. rerum earum || earum rerum ||; F III, 61. earum (rerum); F V, 39. 58. N II, 152. D II, 9. L I, 62. O I, 11. II, 13. earum ... rerum; O II, 12. iis rebus; A I, 11. 41. II, 23. rebus iis; F III, 40. IV, 56. iis (rebus); F IV, 20. iis ... rebus; O I, 17. eodem modo rebus iis ... ut iis (abl.); A II, 47. rebus iis; A II, 74. 131. <. F V, 20. iis rebus; F II, 10. III, 61. T III, 35. O II, 87. quae rebus || quae || iis perfructu; F V, 44. iis (rebus); D I, 7. C 48. ab ... iis ... rebus; F III, 16. ab iis rebus; F III, 31. 33. D II, 13. O I, 60. ab iis (rebus); Fa 45. a rebus gerendis ... iis; C 15. ad eam rem; T V, 18. N II, 121. III, 38. L II, 65. -ad eam rem; L II, 20. ad eam rem constituendam; A II, 82. ad eas ... res; F II, 84. V, 22. ad eas res; F V, 48. ad eas res parandas; O I, 17. cum iis rebus; T I, 8. ea de re; A II, 107. T V, 1. de ea re; F II, 54. ea ... de re; O I, 31. de iis rebus; A II, 107. de rebus iis; F IV, 13. eis de rebus; T IV, 64. iis de rebus; N II, 3. O II, 22. ex ea (re); A I, 34. ex iis rebus; A II, 39. F IV, 15. 60. N II, 47. C 79. T I, 15. ex iis (rebus); A II, 95. D I, 128. Fa 37. ex rebus iis; O II, 14. in eam (rem); T V, 18. in eas res; O II, 55. in ea re; A ep. 2. in iis rebus; F I, 53. 55. II, 89. III, 17. 18. V, 30. 36. 45. in rebus iis; F V, 23. in iis ... rebus; F V, 73. D II, 9. O I, 114. in iis rebus; T IV, 63. in iis (rebus); N III, 61. inter res eas; F III, 50. inter eas res; F IV, 20. 55. V, 23. inter eas (res); F IV, 69. ob eam ... rem; A I, 16. F II, 55. 82. III, 30. V, 48. T I, 66. II, 38. fr. IX, 10. ob eam rem; F III, 56. T I, 98. 110. V, 12. Fa 23. O III, 81. 116. ob eas res; N III, 87. pro rebus iis; D I, 16. propter eas res; F III, 39. ea res publica; D I, 127. ea (res publica); R I, 10. eam (rem publicam); N I, 7. O I, 86. eius rei publica; R I, 42. L I, 20. eius (rei publica); R I, 47. L II, 14. O I, 71. ei (rei publica); L III, 4. eae (res publica); D II, 6. earum (rerum publicarum); O I, 92. ad eam (rem publicam); F IV, 61. R I, 70. O I, 155. cum ea (re publica); R I, 70. in eam (rem publicam); O II, 2. in ea (re publica); N III, 85. D II, 7. R II, 43. V, 5. in ea re publica; R I, 49. 65. II, 51. is (rex); R II, 24. eum (regem); T V, 92. R I, 44. 65. [O I, 40]. regis ... eius; T IV, 3. eius (regis); T V, 92. R II, 46. <. O III, 41. ei regi; O III, 84. eos (reges); R V, 3. ab eo (rege); O III, 86. apud eum (regem Prusiam); D II, 52. in eo rege; O III, 40. in iis (rhetoricis); Fa 4. eo ritu; L II, 37. rogationem ... eam; O III, 109. is (rogator centuriae); D II, 75.

ea, quae praeserta erat oraculo sacerdos; D I, 76. -eorum ... sacerdotum; L II, 20. ei sacerdotio; C 30. ea (sacra); L II, 48. ea (sacra); N I, 21. in id saeculum; R II, 18. eam (sapientem); A II, 67. 101. 104. R I, 10. III, 26. O III, 93. <. eius (sapientis); T V, 48. Lae 48. ei (sapienti); F IV, 20. ab eo || [ab eo] || (sapiente); F I, 63. ab eo (sapiente); F II, 105. ex eo (sapiente); A II, 110. ea (sapientia); F I, 3. O I, 153. eam (sapientiam); T V, 54. L I, 63. ab ea (sapientia); F IV, 35. post ... eam rationem; T I, 46. ea scientia; F I, 68. scientia ... ea; O I, 142. ob eam scientiam; R I, 32. eas, quae dixi ... scintillas; F V, 43. ea scripta; F I, 12. ea ... scuta; D II, 67. eam (seditionem); R I, 20. ea (selectio); F III, 20. id (semen); N II, 81. id ... semen; N II, 127. id (semen, acc.); C 51. ea (semina); N II, 26. D I, 6. ex eo (semine); C 51. ia (senatus); L III, 28. -eius (senatus); L III, 10. 28. senatus eius; O I, 75. in eo senatu; D II, 23

ea (senectus); C 44. eam (senectute); C 4. 89. sine iis (talibus); C 58. ea, quae est media ..., tellus, ... in eam ...; R VI, 17. eam (temperantiam); T IV, 30. eius temporis; R VI, 12. eo tempore; D II, 114. R I, 16. O II, 65. 80. eo (tempore); C 69. iis (temporibus); F IV, 6. ad id tempus; fr V, 16. iis (terminis); L I, 56. eam (terram); N II, 99. L II, 67. eius (terrae); T I, 45. N II, 116. 162. R I, 26. > VI, 16. terras ... eas; N II, 42. ad eam (terram) utendam; L II, 45. eum ... terrorem; D II, 60. sine iis (tesseris); C 58. eum (testem); A II, 81. eorum (tibiurum); D II, 9. in iis (tormentis); F II, 92. eam, quam dico, tranquillitatem; O I, 69. in ea, quam saepe usurpabas, tranquillitatem; F II, 118. eius (trianguli); N II, 125. -ii (tribuni); L III, 9. ea (tunica); T II, 20. eum ... tyrannum; T I, 89. ab iis (tyrannis); R I, 68. eam (valetudinem); F III, 44. is (vapor); N II, 27. vaporibus ... iis; N II, 118. ||-eorum (vatum); ||; L II, 20. eam (ubertatem orationis); F III, 19. eius (vectoribus); N II, 89. in eam venam ... perque eam; N II, 137. id (venenum); T I, 96. id (verbum); F II, 10. eo verbo; A I, 41. N I, 44. ea verba ..., ea; F III, 5. ea ... verba; T III, 84. iis verbis; F II, 51. verbis ... iis; F III, 4. ex ea (veritate); Lae 89. eorum (versuum); D I, 4. una via ... eaque simplex; C 83. eam ... viam; T I, 32. eam viam; T III, 42. eas vias; A II, 98. ex ea (via); fr V, 70. in ea via; F III, 45. ea ... vicissitudo; N II, 125. idem victus, iaque communis; Lae 103. vincularum id est aptissimum; T I, 13. iis vinculis; A II, 61. ea vna; Lae 67. iis (vir); F III, 29. T V, 68. vir is; T V, 42. eius (vir); O III, 50. 75. ei (viro); R III, 27. eos (viros); F III, 11. R I, 1. L I, 14. Lae 21. eos viros; O II, 36. viros ... eos; Lae 21. eorum (virorum); A II, 13. > F I, 36. L II, 4. iis (viris); R I, 4. ad eos ... viros; C 84. in eo viro; C 12. ea (virgo filia); F II, 66. eas (virgines); R II, 12. eorum (virginum); R II, 14. eam viriditatem; L I, 4. ea (virtus); F V, 93. O III, 12. ea virtus; T III, 16. O I, 157. eam (virtutem); F II, 43. IV, 21. T V, 87. Lae 21. eam ... virtutem; T III, 16. eam virtutem; R III, 12. eas (constantiam, virtutem); O II, 6. eorum (virtutis, voluptatis); F II, 44. eius (virtutis) ... adpiacendae; T III, 47. eius (virtutis); R I, 2. L I, 45. eius ... virtutis; O I, 15. ei (virtuti); F II, 43. IV, 51. ea (virtute); A I, 38. F V, 85. T V, 87. Lae 84. 104. eas (virtutes); F I, 68. eas (virtutes); F I, 42. T III, 36. V, 13. eas ... virtutes; F V, 36. eas virtutes; O II, 32. eorum (virtutum); F V, 35. 71. virtutibus iis; F IV, 59. ab ea (virtute); T II, 43. ad eam (virtutem); F IV, 64. ad eas ... virtutes; F III, 72. ad eas virtutes; F IV, 4. ad eas (virtutes); T V, 13. ex ea (virtute); T IV, 34. ex iis (virtutibus); F V, 64. ex iis, quas commemoravi, virtutibus; O II, 32. in ea (virtute); A I, 33. Lae 100. ea ... vis; F I, 63. ea vis; F V, 30. R I, 1. ea (vis); T I, 62. N II, 25. O II, 40. magna vis ..., eaque duplex; O I, 182. eam ... vim; F III, 49. D II, 89. vim quandam ... eamque animaleam; N I, 32. eam vim; N II, 127. T I, 52. eam (vim); D II, 29. illas || eas || ... vires; C 29. iis ... viribus; C 32. ad eam (vim); L II, 8. id (visum); A II, 77. id visum; Fa 42. id ... visum (acc.); D I, 57. II, 127. ea (visa); A II, 27. ea (visa, acc.); A II, 41. 47. 80. 104. > 111. eorum (visorum); A II, 40. 58. 83. iis (visis); A I, 41. II, 66. (abl.) A II, 30. visis ... movebatur, iisque ... nocturnis; T I, 29. ab eo (viso); A II, 83. ex iis (visis); A II, 41. in eo (viso); A II, 34. in iis (visis); A II, 40. 48. ea (vita); F I, 49. V, 12. 91. T V, 67. ea ..

102. de tactu, et eo quidem, quem ...; A II, 20. sine iis (talibus); C 58. ea, quae est media ..., tellus, ... in eam ...; R VI, 17. eam (temperantiam); T IV, 30. eius temporis; R VI, 12. eo tempore; D II, 114. R I, 16. O II, 65. 80. eo (tempore); C 69. iis (temporibus); F IV, 6. ad id tempus; fr V, 16. iis (terminis); L I, 56. eam (terram); N II, 99. L II, 67. eius (terrae); T I, 45. N II, 116. 162. R I, 26. > VI, 16. terras ... eas; N II, 42. ad eam (terram) utendam; L II, 45. eum ... terrorem; D II, 60. sine iis (tesseris); C 58. eum (testem); A II, 81. eorum (tibiurum); D II, 9. in iis (tormentis); F II, 92. eam, quam dico, tranquillitatem; O I, 69. in ea, quam saepe usurpabas, tranquillitatem; F II, 118. eius (trianguli); N II, 125. -ii (tribuni); L III, 9. ea (tunica); T II, 20. eum ... tyrannum; T I, 89. ab iis (tyrannis); R I, 68.

eam (valetudinem); F III, 44. is (vapor); N II, 27. vaporibus ... iis; N II, 118. ||-eorum (vatum); ||; L II, 20. eam (ubertatem orationis); F III, 19. eius (vectoribus); N II, 89. in eam venam ... perque eam; N II, 137. id (venenum); T I, 96. id (verbum); F II, 10. eo verbo; A I, 41. N I, 44. ea verba ..., ea; F III, 5. ea ... verba; T III, 84. iis verbis; F II, 51. verbis ... iis; F III, 4. ex ea (veritate); Lae 89. eorum (versuum); D I, 4. una via ... eaque simplex; C 83. eam ... viam; T I, 32. eam viam; T III, 42. eas vias; A II, 98. ex ea (via); fr V, 70. in ea via; F III, 45. ea ... vicissitudo; N II, 125. idem victus, iaque communis; Lae 103. vincularum id est aptissimum; T I, 13. iis vinculis; A II, 61. ea vna; Lae 67. iis (vir); F III, 29. T V, 68. vir is; T V, 42. eius (vir); O III, 50. 75. ei (viro); R III, 27. eos (viros); F III, 11. R I, 1. L I, 14. Lae 21. eos viros; O II, 36. viros ... eos; Lae 21. eorum (virorum); A II, 13. > F I, 36. L II, 4. iis (viris); R I, 4. ad eos ... viros; C 84. in eo viro; C 12. ea (virgo filia); F II, 66. eas (virgines); R II, 12. eorum (virginum); R II, 14. eam viriditatem; L I, 4. ea (virtus); F V, 93. O III, 12. ea virtus; T III, 16. O I, 157. eam (virtutem); F II, 43. IV, 21. T V, 87. Lae 21. eam ... virtutem; T III, 16. eam virtutem; R III, 12. eas (constantiam, virtutem); O II, 6. eorum (virtutis, voluptatis); F II, 44. eius (virtutis) ... adpiacendae; T III, 47. eius (virtutis); R I, 2. L I, 45. eius ... virtutis; O I, 15. ei (virtuti); F II, 43. IV, 51. ea (virtute); A I, 38. F V, 85. T V, 87. Lae 84. 104. eas (virtutes); F I, 68. eas (virtutes); F I, 42. T III, 36. V, 13. eas ... virtutes; F V, 36. eas virtutes; O II, 32. eorum (virtutum); F V, 35. 71. virtutibus iis; F IV, 59. ab ea (virtute); T II, 43. ad eam (virtutem); F IV, 64. ad eas ... virtutes; F III, 72. ad eas virtutes; F IV, 4. ad eas (virtutes); T V, 13. ex ea (virtute); T IV, 34. ex iis (virtutibus); F V, 64. ex iis, quas commemoravi, virtutibus; O II, 32. in ea (virtute); A I, 33. Lae 100. ea ... vis; F I, 63. ea vis; F V, 30. R I, 1. ea (vis); T I, 62. N II, 25. O II, 40. magna vis ..., eaque duplex; O I, 182. eam ... vim; F III, 49. D II, 89. vim quandam ... eamque animaleam; N I, 32. eam vim; N II, 127. T I, 52. eam (vim); D II, 29. illas || eas || ... vires; C 29. iis ... viribus; C 32. ad eam (vim); L II, 8. id (visum); A II, 77. id visum; Fa 42. id ... visum (acc.); D I, 57. II, 127. ea (visa); A II, 27. ea (visa, acc.); A II, 41. 47. 80. 104. > 111. eorum (visorum); A II, 40. 58. 83. iis (visis); A I, 41. II, 66. (abl.) A II, 30. visis ... movebatur, iisque ... nocturnis; T I, 29. ab eo (viso); A II, 83. ex iis (visis); A II, 41. in eo (viso); A II, 34. in iis (visis); A II, 40. 48. ea (vita); F I, 49. V, 12. 91. T V, 67. ea ..

eam (tabulam); O III, 89. iis (tabulis); T V,

vita; F IV, 15. V. 37. ea vita; F IV, 63. T V, 50. R VI, 16. O I, 153. eam (vitam); F II, 41. IV, 57. <. T V, 61. 81. eam vitam; F IV, 30. V, 44. R I, 4. Lae 87. eam . . . vitam; C 77. eius vitae; F IV, 31. O III, 85. ei (vitae); F IV, 15. T V, 14. ei vitae; F V, 88. ea (vita); T V, 80. ad eam (vitam); O I, 11. in ea (vita); T V, 49. id (vitellum); D II, 134. eam (vitam); F V, 39. eius (vitae); F V, 40. ei (viti); F V, 40. >. <. >. <. id vitium; O III, 67. ea (vitae); O III, 91. ea vitia; C 65. ea (vitae, acc.); L III, 32. iis vitis; O II, 37. ab iis . . . vitis; F I, 62. ad ea (vitae); Fa 11. in . . . vitis; R I, 44. propter ea vitia; R II, 9. ei . . . umores; N II, 137. eam (universitatem generis humani); N II, 164. iis (voluminibus); O III, 121. ea (voluntas); T V, 106. eam (voluntatem); T IV, 12. ea (voluptas); F I, 55. IV, 31. T V, 95. C 41. P 15. ea voluptas; F II, 32. eam (voluntatem); F II, 9. 18. 16. 29. 31. 35. <. 61. 75. <. <. III, 2. V. 19. O I, 106. eam voluptatem; F II, 18. 28. 29. 41. eam, quam . . . capiunt, voluptatem; F V, 48. earum (virtutis, voluptatis); F II, 44. eius (voluptatis); F III, 1. 3. O I, 106. C 44. ei (voluptate); F II, 37. O III, 120. ea (voluptate); A fr 20 (3. 24). F I, 30. C 44. voluptate ea; fr V, 81. ea esse voluptates; T III, 42. eae . . . voluptates; T V, 94. eae (voluptates); F IV, 29. T IV, 68. V, 94. C 48. eae voluptates; T III, 41. voluptates eae; T III, 46. eae, quibus . . . astricti sunt, voluptates; P 6. earum (voluptatum); F I, 41. R VI, 29. ab ea (voluptate); F I, 50. L I, 47. ab iis (voluptatibus); T V, 94. ad eam (voluptatem); O I, 105. in ea voluptate; F I, 32. II, 39. iis voluptate, et ea quidem summa; F II, 17. in ea (voluptate); F V, 45. L II, 52. praeter summam voluptatem, et eam seulpternam; F II, 89. propter eam (voluptatem); F V, 30. propter eae (voluptates); F I, 48. eam (vocem); F I, 71. quarundam || earum, al. || . . . vocum; N I, 111. ab iis || his || vocibus; N II, 144. eam (urbem); A II, 137. D II, 98. urbi . . . , ei quam || ei, quam || ille condidit; D II, 47. eae urbes; R II, 7. earum urbium; N II, 165. urbis eius; R II, 5. ad eam urbem; R II, 9. ex ea urbe; R IV, 5. O II, 28. in ea (urbe); A II, 137. in . . . ea (urbe); T III, 27. in iis (urbibus); T IV, 2. eam (utilitatem); Lae 109. eae (utilitates); O II, 14. earum (utilitatum); Lae 30. iis (utilitatibus); O III, 42. ad eam (utilitatem); O I, 85. III, 101. eo . . . vulnere; D II, 135. vulneribus iis; R I, 5. iis (volus); T III, 31. ab ea (uxore); O II, 25. ad eam (uxorem); O II, 25. ad eae (uxores); T V, 59. ex ea (uxore); F III, 69. Fa 30. — $\text{cl}\dot{\text{h}}\text{p}\dot{\text{t}}\text{f}\dot{\text{h}}$; in eo (quarto de finibus); T V, 32.

2. mit $\text{J}\dot{\text{u}}\text{f}\text{a}\text{f}$ (Pronomina, Söhlen); alter: ugi. 1. ratio; T IV, 69. eae ambas (dialectica, physica); F III, 72. ea duo genera; D I, 113. duo . . . ii numeri; R VI, 12. in his || iis || . . . partibus duabus; F IV, 8. dusus iis personis; O I, 115. ea duo tempora; N II, 49. ego ipse pontifex . . . is; N I, 61. idem; f. qui; N III, 56. ipse; f. ipse, A, I, 2. is (64 St.) §. 363. a. eius, quem tu in ore semper habes, proavi mei; F III, 37. forum nostram reliquamque figuram . . . eam; O I, 126. quod eos (piscatores) nullos videret; O III, 59. etiamis voluptas ea . . . nulla successerit; F I, 56. ea (utilitas) nulla erat; O III, 48. omnis animatus eos; T II, 12. in omnibus iis arbitraris; O III, 70. omnibus iis artibus; R II, 37. omne bellum . . . id; R II, 31. omnium . . . eorum commodorum; F IV, 59. deorum omnium . . . eorum; T I, 37. omnis ea iudicatio; R IV, 6. eo . . . omni reliquo motu et statu; T III, 53. omnes . . . eae (perturbationes); F III, 35.

omnis eae (perturbationes); T IV, 65. omnis ea, quae quaeratur . . . , prodentia; F III, 31. quaestiones . . . omnes eae; O III, 32. rationes omnes . . . eae; A II, 116. omnes . . . eae (res); N II, 16. eae omnis (res); R I, 52. omnium earum (rerum); F IV, 34. omnium rerum . . . earum; F V, 38. earum rerum omnium; T V, 102. earum . . . omnium rerum; N II, 156. omnibus . . . rebus iis; F IV, 15. iis rebus omnibus; F IV, 57. rebus iis omnibus; N II, 95. in rebus omnibus iis; F V, 26. in omnibus iis rebus; D II, 55. omnis eos (sapientes); T V, 72. eos omnes . . . senes; C 50. status; f. motus. eorum . . . omnium (temporum); T I, 68. omnes . . . eae virtutes; O III, 118. omnium . . . earum virtutum; O II, 32. vim . . . omnem eam; T I, 21. iis visis . . . omnibus; A II, 36. ea . . . omni vita; F IV, 20. iis . . . quadraginta annis et ducentis; R II, 52. eorum quattuor (generum); A I, 26. iis || his || quattuor Academicis libris; N I, 11. earum . . . quattuor rerum; T I, 16. Atrai . . . , eius qui meditari poenam; T IV, 77. ad L. Censorium, eum, qui consul . . . fuit; A II, 102. Diouysii . . . eius qui Syracosiorum tyrannus fuit; D I, 39. Epicurum . . . eum quem ego arbitror unum vidiase verum; F I, 14. Epicurus, is quem . . . esse deditum dicitis; F I, 57. C. Laelius, is qui Sapiens usurpatur; O II, 40. Q. Maximum, eum qui Tarentum recepit || eum . . . recepit ||; C 10. alter (Mercurius) . . . , is qui sub terris habetur idem Trophonius; N III, 56. Sex. Peducaeus . . . , is qui hunc . . . reliquit . . . filium; F II, 58. Socrates . . . , is qui esset omnium sapientissimus . . . indicatus; C 78. Strato, is qui physicus appellatur; N I, 35. T. Torquatus, is qui consul . . . fuit; F I, 24. Graecia . . . , ea quae magna dicta est; T IV, 2. auimam, eam quae ducta est spiritus; N II, 136. P. Africanus filius, is qui te adoptavit; C 35. eam quae maxime est secundum naturam, humani generis societatem; O III, 21. urbi . . . , ei quam || ei, quam || ille condidit; D II, 47. earum quinque stellarum; N II, 51. R I, 22. in iis sex libris; T V, 1. iis soliis (hominibus); N III, 70. tribus iis horis; D I, 77. in iis tribus libris; D I, 7. eorum . . . trium (orbium); T I, 25. iis tribus (philosophis); F III, 30. trium earum rerum; F III, 30. earum trium rerum; F V, 18. ea . . . tua laus; O II, 45. unus; f. qui; F I, 14. ob eam unam causam; F II, 45. eam . . . unam ob causam; R III, 14.

II. $\text{pr}\dot{\text{a}}\text{b}\dot{\text{r}}\text{a}\text{t}\text{i}\text{b}\dot{\text{u}}\text{s}$: I. $\text{ob}\dot{\text{h}}\text{c}$ $\text{J}\dot{\text{u}}\text{f}\text{a}\text{f}$; hic T. Manlius is est, qui . . . ; O III, 112. qui . . . adf per maria manaret, eum esse Neptunum; N I, 49. quodai is esset Panaetius, qui . . . ; sed cum sit is, qui . . . ; O III, 12. Saturnum . . . eum esse voluerunt, qui . . . ; N II, 64. Zeno . . . nullo modo is erat, qui . . . ; A I, 35. ut eos adversarios existimemus, qui arma contra ferant, non eos, qui . . . ; O I, 87. aethera esse eum, quem homines Iovem appellarent; N I, 40. est . . . ea incundissima amicitia, quam . . . ; O I, 58. est . . . (versus amicus) is, qui . . . ; Lae 80. id animal esse non potest; N III, 83. quoniam . . . is aumi appetitus a principio fuit, ut . . . ; F V, 44. id satis magnum argumentum esse dixisti, cur . . . ; N I, 62. auctorem habes || et || eum, qui . . . ; A II, 79. quiddid enuntior (id autem appellat $\text{a}\dot{\text{t}}\text{i}\text{a}\text{m}\alpha$); A II, 95. qui summum bonum dicant id esse, si . . . ; N II, 138. quoniam . . . id est vel summum vel ultimum vel extremum bonorum; F I, 42. non potest esse dubium, quin id sit summum atque extremum bonorum omnium; F I, 54. cum id ne in cena quidem (summum bonum dicere) posset videramur; T I, 26. qui (Diogenes) bonum definitur id, quod esset natura absolutum; F III, 33. summum bonum

id constituit, ... ut ...; F IV, 28. id esse summum bonum; F V, 44. si ea bona esse sentiret, quae ...; T II, 35. sive, quod honestum est, id sit summum bonum; T IV, 62. non sunt ... ea bona dicenda nec habenda, quibus ...; T V, 44. ea si bona ducemus; T V, 46. sive, quod honestum est, id ita summum bonum est ...; O III, 11. id ... est caput civis prudentiae, ... videre ...; R II, 45. id ... querebatur caput esse exitiorum omnium; L I, 34 (38). quodsi is casus fuisset rerum, ... ut ...; L III, 26. qui quod tibi parum videtur eruditus, ea causa est, quod ...; F I, 71. [eam esse causam, cur ...] N I, 77. si ... ea causa calamitatis fuit; D I, 29. causa ... ea est, quae id efficit, cuius est causa; Fa 34. ea causa fuit, ut ...; L II, 58. quae harmonia a musicis dicitur in cantu, ea est in civitate concordia; R II, 69. cum eius vitae ea condicio sit, ut ...; O III, 85. si ... a praecedendo, indicando, consulendo praetores, iudices, consules appellamus; L III, 8. quod ex utroque, id est iam corpus et quasi qualitates quandam nominabant; A I, 24. ea libido est vel cupiditas effrenata; T IV, 12. eos dicit esse habitos deos, a quibus ...; N I, 38. utilitatem ... magnitudine constituti sunt ei di, qui ...; N II, 62. eos esse deos, quos ...; N III, 11. id ... esse praeclarissimum sapientiae munus maximumque virtutis vel documentum vel officium puto; R I, 33. eum dominum esse rerum suarum vetat duodecim tabulae; T III, 11. non erant nec dominos appellabant eos, quibus ... denique ne reges quidem; R I, 64. quae (domus nostra) non ea est, quam parietes nostri cingunt; R I, 19. cuius (urbis) is est tractus ductusque muri ...; ut ...; R II, 11. ecfatum esse id, quod ...; A II, 95. eras; f. dominus; R I, 64. fore eos eventus rerum, qui acciderunt; D I, 58. quod esse ea maxima dicendi exercitatio; T II, 9. [etiam non appelleret is?] P 31. furum id magis factum quam deorum videtur; D II, 68. fatum ... id appello, quod Graeci *εἰσπραγία*; D I, 125. ut fatum sit non id, quod ...; D I, 126. cum sit is bonorum suus, quem Stoici dicunt; F III, 45. is ... finis bonorum ... a Xenocrate ... constitutus est; F IV, 15. cum omnium artium finis is esset, quem ...; F IV, 19. id illi firmamentum esse disciplinae putant; T IV, 7. cum ... ea sit, quam exposui, forma naturae; F V, 41. nec ... ea frons erat, quae ...; T III, 31. id esse folmen; D II, 44. id ... est iustitiae fundamentum; O I, 42. is ... est gradus, in quo ...; N II, 38. quod is homo sit; O III, 27. quod ... is hostis vocaretur; O I, 37. hostis ... apud maiores nostros is dicebatur, quem ...; O I, 37. eum ... communem hostem tenuiorum putant; O II, 63. aliorum (animalium) ea est humilitas, ut ...; N II, 122. imitatio: f. virtus; A II, 140. iudices: f. consules. necesse erit ... appellare eam legem, quae ...; L I, 19. quae ... ita composita ... esse, quae leges ... nominarent [nominarent, al.]; L II, 11. ea (lex) est Gabina; L III, 35. eae leges sunt, quae ...; L III, 46. libido: f. cupiditas. is ... erat locus alter de vitii senectutis; C 27. is ... ave sinistra dictus populi magister esto; L III, 9. erant ... eae magnitudines omnium (stellarum), quae ...; R VI, 16. cum (luxuriosus) ... nec haberent ... aliquid ... agrum, id est autem malum; F II, 21. quis summum id malum non erat; F II, 93. ea nos malum dicitur; F V, 78. quos non pudet ea, quae Stoici aspera dicunt, mala dicere; F V, 93. si id summum malum esse decreverit; T II, 16. cum id, quod mihi horribile videtur, tu omnino malum negas esse; T II, 29. quo modo id, quod ego miserimum existimem, ne malum quidem sit;

T II, 29. etiamsi, quicquid asperum ... sit, id appellari placet malum; T II, 66. si ea mala sunt; T V, 29. id ... non modo [non] summum malum, sed ne malum quidem esse; O III, 105. munus: f. documentum. quoniam ... ea natura esset hominis, ut ...; F III, 67. eam ... naturam esse quattuor omnia gigantum corporum, ut ...; T I, 40. eam esse vim et naturam deorum, ut ...; N I, 49. eam esse naturam, ut ...; N I, 50. non est ... aetheris ea natura, ut ...; N II, 54. naturam ... eam dico, quae ...; D II, 128. aurorum est ea vis eaque natura, ut ...; D II, 139. Lyceum ... (id enim superiori gymnasio nomen est); D I, 8. id illi alteri flumini nomen est; L II, 1. quod ... ratione actum est, id officium appellamus; F III, 58. id ... est perfectum officium; F III, 59. id viri est officium; T II, 50. ut, reatum quod sit, id officium perfectum esse definiat; medium autem officium id esse dicitur, quod ...; O I, 8. f. documentum. appetitio [eam enim volumus esse *ἀποθυρῶν*]; A II, 24. id ... est ... ostentum; D II, 56. quamvis is ... ab oppressis civibus parens nominetur; O III, 83. ea est ... animi pars optima; R I, 60. eam patriam ducimus, ubi ...; L II, 5. quod ... nec eos, a quibus vita hominum instructa primis sit, fuisse philosophos arbitrantur; T V, 6. ea communis poena stultitiae est; T IV, 35. maximum id portentum haruspices esse dixerunt; D II, 59. si, quod raro fit, id portentum putandum est; D II, 61. nec, quod (feri) poterit, id portentum esse; D II, 61. praetores: f. consules. nec ... et est id principium, quod gigneretur aliunde; T I, 54. R VI, 27. quom ... ea sint principia naturae; L I, 46. id ... est principium urbis et quasi seminarium rei publicae; O I, 54. id est ... privilegium; L III, 44. dum ea intellegatur ad agrotandum proclivitas; T IV, 28. nou ea ... sed ea ... *ἀποθυρῶν* ... nomenitur; F III, 52. ea triangula illi et quadrata nominant; D II, 89. qualitates: f. corpus. quarum (cupiditatum) ea ratio est, ut ...; F I, 45. ea ... est summa ratio et sapientia boni civis; O II, 83. constituere eam rem publicam, quae ...; R III, 7. eam ... optimum rem publicam esse dico, quam ...; L III, 37. quamquam populus curiatu eum comitis regem esse inserat; R II, 25. f. dominus; R I, 64. saecula nunc dico non ea, quae ...; N I, 21. respondit eum esse (sapientem), quem ...; A fr 20 (3. 9). hic, quisquis est, ... is est sapiens, quem quaerimus, is est beatus; T IV, 37. eam sapientiam interpretatur, quam ...; Lae 18. f. ratio; O II, 83. ea ... ei (animo) demum naturalis sit sedes; T I, 43. seminarium: f. principium; O I, 54. quorum (philosophorum) ea sententia est, ut ...; T V, 119. eam ... optimum illi esse censent sepulturam; T I, 108. id ... silentium' dicitur in auspiciis, quod ...; D II, 71. simulatio: f. virtus; A II, 140. qui etiam sacerum habere voluit eum, cuius ...; O III, 82. solitudo erat ea, quam volueramus; F V, 1. eum ... is esset rei publicae status, ut ...; N I, 7. optimum longe statum civitatis esse eum, quem ...; R I, 84. is est ... status, ut ...; R II, 43. num id studium censet esse vilius? R V, 5. summa ea feret, quae ...; T IV, 40. qui ... eam ... superstitionem inbecilli animi ... pntent; D II, 125. is eius (solis) tactus est, ... ut ...; N II, 40. terram ... eam esse, quae Ceres diceretur; N I, 40. ut ... nos ex annalium monumentis testes excitamus eos, quorum ...; F II, 67. tractus: f. ductus. triangula: f. quadrata. sei tribuni eius (plebis) sunt; L III, 9. eam si varietatem dices, f. aut I, 10. sunt ii ... superstitionis vates ... aut inertes aut insani; D I, 132. ea est ex omni aeternitate

suena veritas sempiterna; D I, 125. non is vir est, ut .; F II, 50. vix cum virum dixerim; T II, 57. *is* est . (vir), qui . . . tueri potest; R II, 51. sive vir bonus est is, qui prodest, quibus potest; O III, 64. eum virum bonum esse, qui praeit, quibus possit; O III, 76. ea non est virtus, sed fallax imitatio simulatioque virtutis; A II, 140. ea . . . animi est virtus; T IV, 30. eam vim deorum esse, ut .; N III, 90. cuius (legis) ea vis sit, ut .; L I, 19. cuius (amicitiae) est ea vis, ut .; L I, 84. huius vis ea est, ut .; O I, 93. f. natura; N I, 49. D II, 139. speciem dei . . . eamque esse eius visionem, ut .; N I, 105. vitam . . . beatam illi eam (appellat), quae .; F IV, 60. id eo ipso vitium nominatum puto; F III, 40. id . . . non propriam senectutis vitium est; C 35. eam nos dicere voluipatem, quam .; T III, 41. non istam (Epicurus) dicit voluptatem. — dicit quamlibet; nempe eam dicit, in qua .; T III, 49. cuius (Solis) urbem Aegypti volunt esse eam, quae Heliopolis appellatur; N III, 54.

2. mit *Jufat* (Pronomina, *Jahlem*): non . . . sumus illi nos augures, qui .; D II, 70. hic T. Manlius is est, qui .; O III, 112. ea, quae Zeno aestimanda . . . esse dixit, eadem illi bona appellant; F IV, 60. ipse: f. *ipse*, A II, 2. is (6 Et.) §. 365. b. utrum ea vestra an nostra culpa est? A II, 95. nullum . . . id quidem argumentum est; T II, 13. ut id in sapiente nullum (malum) sit omnino; T III, 22. omnia . . . ea sunt opinionae ac iudicia levitatis; F III, 35. omnem . . . orationem fuisse eam, qua .; D II, 50. *is* primus ascensus esto; L III, 7. primam (causam) posuit eam, de qua modo dixi; N II, 13. ea est . . . prima causa cotendi; R IV, 3. summationes (ea quae *lypura* appellant dialectici; D II, 108. obtractatio . . . est, ea quam intellegi *gloriantur* volo, aegritudo ex eo, quod .; T IV, 17 (18). per quas (angustiae) penetravit ea, quae est nominata *Argro*; T I, 45. ea . . . quae appellatur aequalitatis, iniquissima est; R I, 53. cum ipsum poema declarat. . . tum vero ea, quae *apeeriz* dicitur; D II, 111. in quibus (artibus) ea numeretur in primis, quae est vivendi ars; F IV, 16. cum libido ad id, quod videtur bonum, inlecta . . . rapiatur; T IV, 12. ea est . . . quam eloquentiam dicimus; O II, 48. pervertunt homines ea, quae sunt fundamenta naturae; O III, 101. existit tamquam ad articulos sarmentorum ea, quae gemma dicitur; C 53. sic (vitiositatem) nialo quam malitiam appellare eam, quam Graeci *exav* appellant; T IV, 34. eam . . . quam lenitatem nos dicimus, vitiosae lenitudinis nomine appellant; T IV, 43. mulierositas, ut ita appellem eam, quae Graece *polyphia* dicitur; T IV, 25. omnibus . . . artibus volunus attributam esse eam, quae communis appellatur prudentia; F IV, 76. ut ea, quae ille (Epicurus) propter firmitatem *oxipha* appellat; N I, 49. hic ea, quae videbatur utilitas, plus valet quam honestas; O III, 109. si quando ea, quae videtur utilitas, honestati repugnat; O III, 120. is, qui appellatur vultus, . . . indicat mores; L I, 27. quinquae eos (deos esse Xenocrates dicit), qui in stellis vagis nominantur; N I, 84. quod honestum est, id bonum solum habendum est; F III, 28. id solum bonum appellat; F IV, 60. si . . . solum id, quod honestum sit, bonum iudices; O I, 87. qui id solum bonum iudicat, quod honestum sit; O III, 12. quod rectum et honestum . . . est, id solum opinor bonum; P 9. f. *bonus*, B, b, l, 2. sum; A II, 71. 139. F III, 11. 26. 39. 50. 58. 75. IV, 45. 63. 78. V, 20. 83. T V, 21. 46. O III, 35 (3. I. §. 353, b, ff). ea est sola officii tamquam custodia; T II, 55. appellari ceteros homines, esse solos eos, qui . . .

R I, 28. solum id esse malum, quod turpe sit; F III, 39. id (esse) malum solum, quod turpe; F III, 50. solum audent malum dicere id, quod turpe sit; O III, 106. beatam . . . vitam eam solum (appellat), quae .; F IV, 60. si ea sola voluptas esset, quae .; F I, 39. vester: f. noster. unus is modus est, de quo satis dixi; N III, 16.

B. bei *Abiectiva*, *Pronomina*, *Jahlem* und *Abiectiva* (adversarius, propinquus u. a.: f. A): 1. *Abiectiva*, *Pronomina*, *Jahlem*: 1. attributis: a. obne *Jufat*: id (adversum); A II, 121. eum aegrotum; N III, 78. eos (aegrotos); D II, 54. eorum (aequalium); D I, 64. cum iis (aequalibus); F V, 42. aliquid, quod non sit, id videri sibi; A II, 52. id potest aliud alio maius esse; P 20. ea . . . alia . . . virent, alia . . . frondescent; T V, 37. eorum (avarorum); P 52. barbarum et eum quidem . . . conjunctum; O II, 25. is (optimus quisque); T I, 35. inter eos (bonos et improbos); Lae 74. in eo (optimo); R I, 52. bonum: f. A. eorum (caelestium); T V, 8. in eo (calido); N II, 28. id (decorum); O I, 126. eius (decori); O I, 96. ex eo decoro; O I, 97. eas (denicales); L II, 55. eos (divinos); Fa 15. ex iis duobus; F III, 27. id extremum . . . bonum; F II, 6. id (extremum); C 69. ad id (extremum bonorum); F I, 29. ab eo (familiari); N I, 58. *eorum* (fatiidiorum); ||; L II, 20. ea fortuta; D II, 14. eorum (furosum); R III, 45. id futurum; D II, 18. id (futurum); Fa 17. ea (futura); Fa 26. 32. (acc.) D I, 82. II, 101. Fa 27. 32. < ea futura; T V, 16. si (grandi natum); C 63. id (honestum); F II, 49. id, quod quaerimus, honestum; O I, 14. id honestum; O III, 17. eo (honesto); F II, 44. ea (honestia); L I, 45. ex eo (honesto); F III, 39. ea, quae vos 'percipi' . . . eadem nos . . . videri dicimus; A II, 105. in eo (igneo); N II, 28. ille: f. *ille*, B, I, 1. a. is (4 Et.) §. 223. b. eos (improbos); P 35. eorum (improborum); P 52. iis (improbis); R III, 26. iis (improbis); Lae 42. < ad eum (improbum); R III, 27. iis (inanima); O II, 12. ipse: f. *ipse*, B, l, 1. i. is (106 Et.) §. 365. b. eos (luxuriosos); F II, 21. ex . . . iis (maioribus natu); O I, 122. ad ea (magna); O II, 45. malum: f. A. id . . . medium; N II, 116. eorum (mediorum); F IV, 71. < ad ea (media); F III, 60. eum (medicum); F V, 84. eum (mortalem); D I, 127. iis (mortalibus); D II, 129. eum (mortalem); D I, 56. eos (mortuos); T I, 108. III, 72. Lae 23. ad eos (mortuos); Lae 13. multi, et ii docti; C 84. qui plura habent ea; F III, 43. eorum (bellorum) multorum; R I, 6. duo naufragi, eique sapientes; O III, 90. ex iis (neopantia); T III, 55. omnes hi || ii || . . . dixissent; L II, 33. eos omnes . . . insanos esse; A II, 144. [eos omnes . . . reliquerunt]; O I, 40. omnes eos contemnatum; O II, 36. eorum omnium fortunas; T I, 99. sententia; F IV, 36. iis omnibus . . . — his || ii || omnibus haec . . . probatur; L I, 88. id omne tale est; A II, 40. oritur; F I, 64. consumebatur; O II, 4. perpolirent; T 46. omne . . . id . . . voluptas est; F I, 87. oritur; O I, 15. — omne id . . . esse in lucro; T III, 30. casuum quiddam . . . esse; T V, 119. ea . . . omnia . . . honesta dicuntur; F V, 60. omnia ea . . . pugnent; T V, 43. omnia || ea || . . . mutabilia sunt; N III, 30. omnia . . . ea . . . tribuenda sunt; N III, 24. ea . . . omnia . . . esse expetenda; F IV, 20. laeta ferit; T IV, 39. ea . . . omnia . . . determinat; D I, 19. parva ducens; T V, 42. habere ea . . . vel omnia vel plurima vel maxima; T IV, 27. omnia . . . ea . . . obteri posse; F IV, 59. coniungerent; F II, 42. deseruerit; F IV, 26. habet . . . comprehensa; A II, 106. eorum . . . omnium . . . cognitiones;

F V, 51. ortus et occasus; N II, 95. perceptio; A II, 30. spe; T III, 41. summa; F IV, 32. salutare ... is ... omnibus; N II, 131. decessus ab omnibus is; T I, 83. per omnia ea permanet et transeat; A II, 119. eos (optimates) ... eorum liberis; R II, 23. cum is, quos dixi, otiosis; O I, 70. eorum (parvorum); F III, 17. is (parvis); F V, 31. ab is (parvis); F II, 32. uou uulla ... sed ea pauca; F IV, 12. eos (peregrinos); O III, 47. ea ... collegit permulta; O I, 159. id (perspicua); A II, 34. ea (perspicua); A II, 46. physicis, eisque maximo, qui ...; D II, 33. ad physicis eos; A II, 55. in is (physicis, neutr.); F I, 26. is (praecipuis); T V, 46. ab eo (praecipuo); T V, 38. ea (praecura); T III, 4. praeterita ea; Fa 27. praeterita ... ea; Fa 33. is primas; Lae 96. id ... primum; T III, 13. ea (prima natura); F IV, 43. >. ad ea (prima natura); F V, 43. eos ... privatos; R I, 67. eo (probabilis); A II, 105. is (probabilis); N I, 12. [id quod constat]; A I, 15. id quod ... antiquis est; F IV, 17. est luce clarior; T I, 90. maximum est; A II, 38. turpissimum dictu est; L I, 52. virorum bonorum est; L I, 21. fuit sapientis ... viri; O II, 83. ante oculos ... est; L I, 48. eventus; N III, 15. R I, 65. C 12. fr VI, 14. in proverbii consuetudinem venit; O II, 55. fieri non potuit; D II, 65. investigatur; R II, 18. est ... laudatum; F IV, 53. ostenditur; D I, 127. proditum est; D II, 112. acceptat; R I, 25. admirari ... soleo; T III, 8. dicere necesse est; D II, 92. dixi; C 62. eximias; Fa 3. expetunt; F V, 16. fecit; O III, 99. id quod maluit; F I, 9. perfecit; R III, 4. scriptum reliquit; D II, 87. respuit; T II, 16. retinemus; R II, 16. vultis; N I, 103. id in quo est omnis vis amicitiae; Lae 15. ea quae ... reperta sunt; N II, 126. ea [ea,] quae ... tractari coepit sunt; T I, 29. quibusdam, et is [his] quidem nou admodum indoctis; F I, 1. eum (rusticum); D I, 55. eius (rustici); D I, 55. apium; f. A. eos septem; R I, 12. id soli legunt; T II, 8. umerantur; F V, 7. eos solos [solum] convenire avevo; C 83. solos eos diceris miseris; T I, 9. is solis ... esse parata; N II, 157. id solum agit; T IV, 62. relinquit; T III, 13. tollatur; T IV, 62. esse; T I, 58. fieri posse; Fa 13. 17. percipi posse; A II, 113. continet ea disputatio; T III, 57. neque vero id solum; N I, 4. ea ... sola percipere; A II, 76. ad id solum ... se accommodat; O I, 11. eorum [quorum] [stultorum]; L I, 44. eorum (superiorum); F IV, 38. id (suum bonorum); F I, 42. ad id (suum bonorum); F I, 42. talia sequuntur ea, quae ...; A II, 21. totum id exterum est; F II, 89. quid et quale sit; T III, 11. falsum est ... id totum; R II, 28. in non dolendo sit; F II, 11. evertitur; F I, 36. est positum; O I, 79. dixi; L III, 42. poni; F II, 86. trecentos eos ... opposuit; F II, 97. ea cum tria summisisset; Tl 22. ex is tribus; O II, 36. ea (turpia); L I, 45. ab is (veteribus); Fa 40. ex is (veteribus, neutr.); T I, 29. id (verum); Lae 97. (acc.) A II, 7. in is (veris); N I, 12. id ultimum bonorum; F II, 6. ad id (ultimum bonorum); F I, 29. eos aliquid ... esse universos; T V, 104. unum accepimus, et eum quidem ... sapientissimum iudicatum; Lae 7. eum unum secutus esset; F I, 21. id unum ... excepit; O III, 82. expetentes; F II, 86. scias; A I, 16. id tenere unum, id tueri, id defendere; F II, 11. unum id est esse; C 25. in eius unius (neutr.) ... custodia; F IV, 34. id (utile); O III, 26. ea (utilia); O III, 101.

b. mit **ἰσῆς**; is omnibus ... veris; A II, 42. id ... solum (honestum); F III, 14. id solum

(honestum); F III, 21. neque ei soli (sacrilego) ... sed etiam ei; L II, 40.

2. **πράξις** (ἔκθεσις [f. D]); ego is sum, qui ...; A II, 66. ego sum is, qui ...; T III, 50. quae ... (sapientia) me eum, quicumque sum, efficit; L I, 63. ea sunt haec; A II, 41. ea ... haec fore; D I, 19. ut eadem sint ea, quae ...; Tl 14. ut omnia ... ea fuerint, quae ...; D I, 43. quartus is (profertur); N III, 54. si modo ea sunt quaedam; A II, 68. quid ... id est? L II, 35 (34). quid sit id; F II, 3. 4. O I, 7. quid ... id esse; A II, 77. quae sunt ea? T I, 19. id ... quid potius dixeris quam deum? N II, 16. quidam id est? L II, 18. nemis cuiusque is est quisque; R VI, 26. is ... poterit ... esse ... suus; F IV, 10. is es profecto tu; F V, 78. nec ... tu is es, quem ...; R VI, 26. tu is es, qui ...; L I, 36. sin autem is tu is, qui ...; O III, 30. non ... te puto esse eum, qui ...; D II, 43. cum ... id ... sit unum, quod ...; F V, 12.

II. **ἑνεσίς**: I. **attributivus**: a. **ὄνη ἰσῆς**; qui id aetatis sumus; R III, 41. nec, quod in campum descenderim, id fuisse causae, cur pila luderem; Fa 34. corporis ea, quae diximus; F V, 60. tamquam (Fibrenus) id habuerit operis ac muneris, ut ...; L II, 6. ut id illis (filii dea) praemii [praemium] daret ... quod ...; T I, 113. quod is locus ab omni turba id temporis vacuus esset; F V, 1.

b. **mit ἰσῆς**; illud Antipatri Cyrenaei est id quidem paulo obscuro; T V, 112.

2. **πράξις**; id ... magis est attentis animi quam fueritis; D II, 111. ea ... fero artis sum; D I, 19. quoniam id est in rerum natura louge maximi consilii, constituere ...; R III, 7. id arbitrari fuisse gravitatis; O III, 93. non modo ... id virtutis non est, sed est potius immanitatis; O I, 62. sunt ... ea mathematicorum, non hariolorum; D II, 10. nec fuisse id humanitatis tuae; Lae 8. ut ... vix eum sanae mentis existimem; N II, 44. ea sunt eius modi; A II, 83. id eius modi est, ut ...; F II, 100. sin autem id non sit eius modi; O III, 30. philosophi id quidem; T V, 26. id ... est sapientia, providere; fr V, 33. id ... est magni viri [virum] magni ...; O I, 82. id ... magnanimitas et fortis viri esse; O I, 88. virtutis [immanitatis].

c. **ἑστὶν ἰσῆς**; si id esset carere; T I, 90. neque ... id est celare, quicquid reticere, sed ...; O III, 57. quiescere, id est ... **ἠνεῖται**; A II, 93. Demosthenes quidem ... iam tum **ἠνεῖται** Pythiam dicebat, id est quasi cum Philippo facere; D II, 118. est ausus ... posere questionem, id est iubere aures, qua de re quis vellet audire; F II, 1. ex natura vivere ... id est vita modica et apta [e] virtute perfrui; L I, 56. aut naturam sequi et eius quasi lege vivere, id est ubi ... praetermittere; L I, 56. is ... dicitur praesagire, id est futura ante sentire [is ... sentire]; D I, 65. iam ritus familiae patronique servare id est ... a die quasi traditam religionem tueri; L II, 27. solum bonum esse, quod honestum sit, idque esse bene vivere; F III, 99. id est convenienter congruenterque naturae vivere; F III, 31. id est convenienter naturae vivere, a natura descendere; F IV, 41.

2. **mit ἰσῆς**; contrahi ... animum ... et quasi ... concidere, id ipsum esse dormire; D II, 119. id ipsum est deos non putare, quae ab is significatur, contemnere; D I, 104.

D. **αἰτίαν καὶ αὐτὸ ἑἰσὸν αἰτίαν** **ἕβρογος**; a. **ἕβρογος**; I. **Singularis**: I. **is**; a. **Subiectus**; a. **ἕβρογος**; aborat; D II, 135. addidisset; O III, 112. attulit; D II, 72. affere videtur; O I, 23. (advicebat); T II, 26. adsecutus sit; D II, 110. agnoscat; L I, 25. sit acturus; L I, 41.

arderet; F V, 94. audivisset; T III, 71. canat; T II, 12. caret; C 47. potest ... carere; T I, 87. videtur carere; N II, 147. cavebit; F II, 102. censet; D II, 30. censent; T V, 31. comparat || comparavit ||; T II, 2. confessus est; D I, 54. consulit; R II, 31. convenit; F I, 88. credit; A II, 106. curavit; A II, 71. deferret; F II, 55. deflagravit; O III, 94. deliberat; F II, 115. desideret; F IV, 46. detraxisset; D II, 79. dicit; A II, 73. T V, 26. dixit; A II, 118. F II, 2. dicit; T V, 75. dixert; N I, 20. 123. (diceret); T V, 26. dixisset; T I, 8. dubitavit dicere; C 16. potest dicere; F II, 88. dicere solebat; R II, 2. (disputare solitus est); T V, 83. dissideret; Lae 2. dedit; N III, 70. dedisset; D II, 79. docuit; T I, 62. durisset; T I, 3. elicere solebat; F II, 2. eripuisse; D II, 79. poterit eruere; F IV, 10. non est beatus; F II, 104. infirmus est; Lae 75. est iniustus; L I, 42. proximus est; T V, 35. [ut gratulator laetior sit quam is]; F II, 108. non est ... aequo miser ... et is; F IV, 66. est antiquior parens quam is; R I, fr 2. Eretria fuit; A II, 129. beatus non erit; F V, 86. fuerit ... iniustus; T V, 45. non beatus sit; T V, 17. sit catus; A II, 97. sit ... inhumans; O III, 92. miser sit; F II, 108. in culpa sit; Lae 78. esset; O II, 65. esset nihil nisi animus; F IV, 27. suspectus esset; O III, 94. si potest esse beatus is ... potest in quoque esse; F V, 78. beatus esse non possit; T V, 24. excaecat; A II, 74. sis ... expellat; D I, 45. explere (potest); A II, 22. extimescit; T III, 14. facit; O III, 74. idem faciunt, quod is; O III, 82. faciat; F III, 23. fecisset; O III, 77. potest facere; A II, 107. fateatur; O III, 75. ferat; C 3. tulit; R II, 35. debebat (frui); O III, 3. gaudet; F II, 108. sis ... gerat; D I, 45. possit gloriari; P 15. habet; F III, 28. D I, 71. L I, 107. Fa 15. potest ... habere; A II, 33. existmandus sit habere; D II, 108. hausit; T I, 86. ignorat; D II, 49. immolet; D II, 35. immolatur; T III, 63. imperavit; D II, 72. imperabit; T II, 51. sis ... imperavisset; L III, 6. indicit; F II, 54. inferat; O III, 95. inquit; A II, 73. N III, 25. D II, 144. intuebatur; T 3. invadeat; T IV, 17. potest ... laudare; O III, 117. loquitur; F II, 24. ludere vellet; T V, 60. manet; F V, 14. manebat; T I, 47. memnisse debet; Lae 71. minuit; L II, 66. morietur; Fa 12. || > ||, 15. >. negat; F II, 25. nesciat; F II, 6. optulit || optulidit ||; R VI, 2. omittit is || omittit, omittat ||; T II, 67. opinetur; T III, 25. orbat; A II, 74. patefaciat; Lae 97. pati non possit; Lae 87. percipit; A II, 128. perceperit; A II, 22. perrompuit; L I, 42. persecutus est; D I, 49. perspicit; T I, 90. postulavisset; O III, 45. praedicat; D II, 20. dicitur praesagire; D I, 65. praestat; N III, 25. praestitit; D II, 91 (90). protulit; F II, 42. pronuntiavit; O III, 66. prodesset (voluit); N III, 70. putat; T I, 80. putabat; A II, 89. T I, 111. regnavit; Lae 41. reliquit; O II, 40. scribit; R VI, 2. scripsit; T I, 77. sensor esse videtur; N II, 55. sequitur; A II, 99. R II, 37. sequatur; L I, 48. solvat; L II, 51. stipulatus est; L II, 53. suscipit; T IV, 42. tenet; N I, 120. teneret; N III, 83. timet; O I, 24. videtur ... timere; T V, 88. tollit; A II, 39. valebat; R II, 40. vomit; O II, 82. venerat; T III, 48. venisset; O III, 99. versaretur; T V, 113. videt, Fa 9. vidisse videtur; Lae 99. violat; O III, 104. vivebat; F II, 63. vivere ... potest; T II, 2. vult; Lae 98. utitur; N III, 70.

β. Verbi: adiciatur; T III, 59. angatur; T IV, 61. (astringitur); L II, 48. condemnatus est; T II, 77. innocens ... dicitur; T V, 41. dicitur ... exponi iussus esse; R II, 4. orator ... est

habitus; L I, 7. proinde habeatur, quasi ...; L II, 49. haberetur filius; R II, 37. sapientissimus ... haberi solet; O I, 16. sine meta ... habendus est; T V, 41. qualis habendus est; O III, 74. dicitur humatus esse; N III, 37. laudandam ... sit; F III, 64. iniquetor; Fa 36. prohibitas esse dicitur; T I, 83. esset profectus; D II, 143. pulsus; L II, 42. restitui ... potuisset; T III, 27. violatur; P 25. >. >. >.

γ. Elliptica: faceto is quidem; F I, 7. is hoc melior quam Pyrrho, quod ...; F IV, 43. in quo beator ille ... quam is, qui ...; T V, 56. tam is ...; minime mirum*;

δ. Praebit: non ... is sam, qui ...; A II, 19. is ... fueram, cui ...; R I, 7.

2. eum: a. **Subjectum acc. e. inf.:** a. **Actus:** adsecutum; C 8. agere; A II, 104. appetere; F V, 28. arbitrari; T III, 15. cenare; F II, 14. curare; T I, 92. despicio; F III, 29. T III, 15. dicere; F II, 90. C 43. dixisse; A II, 137. D I, 68. 100. C 59. dixisse eum; D I, 56. disputavisse; T II, 61. dissiderisse; T V, 8. esse; T I, 12. ibi ... esse; P 32. esse agrum; T II, 61. beatum; F V, 85. T III, 38. constantem; T III, 18. liberum; F 41. peritum; D II, 71. primum; A fr 20 (3. 4). tutum; T V, 41. nihil hominis; T III, 77. || eum || esse eum probatore; R III, 27. in summo ... bono; F V, 22. in malo; T II, 19. in voluptate; F I, 38. in eadem voluptate; F II, 17. >. inter eum ... et eum; F II, 17. amicum fuisset; F II, 72. audiret; T IV, 3. duceam; D I, 87. perstudiosum; C 3. praesto ad portam; D I, 57. studiosum; T I, 5. anxio animo; F II, 55. cum Archyba; R I, 16. beatum fore; A II, 134. clarissimum; D I, 39. insum; F III, 67. excipere; A II, 28. facere; D II, 78. fecisse; F II, 60. facturum; A II, 30. latrum fuisset; F II, 60. frui; T IV, 17. fugere; F V, 28. habiturum; A II, 140. intellegere; F II, 6. V, 80. lactari; T III, 19. locutum esse; N I, 86. luisse; R VI, 4. mandasse; R II, 29. natum esse; Fa 12. occidisse; D I, 53. praefuisse; N III, 58. prehensisse; D I, 59. putare; A II, 88. F V, 28. quaesivisse; D I, 49. 57. recubuisse; D I, 57. salutare solitum; C 21. scire; F II, 12. eum scire; T II, 39. sentire; T I, 105. sperare; L III, 5. surrexisse; D I, 57. posse ... sustinere; T IV, 41. venisse; A L I. beate vivere; T V, 12. usum; T I, 97.

β. Verbi: appellandum ... esse regem; D II, 110. comprehendit; D I, 54. esse deceptum; O III, 67. delectari; F III, 8. dictatorem esse factum; C 56. frangi; O I, 68. lacerari; T I, 105. laudandum; T II, 43. moveri; A II, 104. privatum; T I, 30. rogatum; F II, 58. superatum; O III, 86.

b. Object: abstraxisse ... videretur; D I, 80. accipit; R II, 25. dicitur ... adfatus esse; D II, 50. adigare; N II, 64. admirator; O II, 38. aleret; N I, 72. aluisset; R II, 4. amare inciperemus; Lae 60. appellare; O I, 37. arcesceret; D I, 32. attingat; T V, 17. audiebat; F II, 2. posset audire; T II, 61. audire; N I, 115. celare; A I, 3. colere coepi; C 10. consolabatur eam || eum ||; fr V, 69. contineret; F IV, 17. deduxisset; T II, 60. delectabat; R I, 30. C 49. delectare; O II, 84. depellere; O III, 42. (dico); N II, 62. beatum ... dixerim; T V, 76. dubitabisse ... miserum dicere? T V, 45. potes ... miserum dicere? T V, 12. diligam; L III, 1. diligit; Lae 53. >. erudit; R II, 37. execrari ... solebat; L I, 33. meliorem facit; P 14. facinus ... respondentem; C 3. pluri ... faciat; F III, 23. fecisset heredem; O III, 74. fefellit; O II, 25. ferre posset; F IV, 21. fuge ... callidum; F II, 57. habuit; A II, 4. velle ... imitari; L I, 7.

inpulerit; T I 9. insimulant; O III, 97. invisum deo ... iudicemus; N II, 167. iuvare; F IV, 17. laesura ... sit; F III, 38. laudaveris; L III, 1. mactavit; R II, 60. necaturum; O III, 86. no-rat; D II, 69. offendit; N I, 15. ocularetur; T I, 92. paenitebat; A II, 69. paeniteret; O I, 33 (34). privemus; T III, 44. beatum putat; T II, 17. divitiorem quemquam putat quum cum; R I, 28. eum || tum, al. || ... reditimus; A I, 1. reprehenderit; F I, 32. retinuit; O III, 100. rogaret; D I, 47. rogaret; T V, 91. salutavit; R I, 17. < salutatum; Fa fr 5. secuti sunt; T II, 9. secuti; A II, 129. sinit ... respirare; F I, 53. spoliare; O III, 32. supplantare; O III, 42. sustulerit; R II, 4. transferet; T I, 45. tueretur; F IV, 17. videt; F III, 38. vidisset; T V, 100. potuit videre; O III, 38.

c. mit Präpositionen: ad: sit ... admovenda; T IV, 61. ire; A I, 1. recedisset; R II, 14. referret; D I, 32. referret; D I, 31. transire; R II, 55. venit; R I, 14. venissem; N I, 15. venissem; C 59. venire; R I, 18. P 40. ventituros ... esse; R I, 14. — ante: A I, 15. C 43. — apud: deversaret; T V, 22. habet locum; O III, 117. polleat; P 34. cum **Seq:** T II, 23. L II, 37. — in: conferret; O I, 60. conlegisset; T IV, 80. (convenit); N II, 74. dixerint; D II, 75. inquiri-tur; O II, 44. propensior; O II, 69. taeterrimus; T I, 96. talem; Lae 59. — inter: interesset; F IV, 60. interesse; A II, 21 (22). < esse; F II, 14. <. — post: F V, 73. R II, 93. 37. — praeter: A II, 107.

3. eius a. nach Verben: omnia dicentur; F III, 75. interesset; O II, 84. est istorum quid-que; Lae 55. haec ... erant; F II, 102. quae (bona) ... fuerint; L II, 88. esse eum locum; F III, 67. esse ... mentionem facere; T III, 49. rem esse cuiusquam nisi eius; R I, 27.

b. nach Pronominis: illud; N I, 79. quid; F I, 27.

c. nach Substantiven: actionem; A II, 108. acta constanter; Lae 6. de acumine; T III, 46. ex e. adstantibus; T V, 61. aequalis; O III, 1. amicus; L I, 7. || eius ||; Lae 69. amicus; A II, 131. F II, 44. animus; Lae 93. artus; T II, 61. aspectus; D II, 50. auctoritas; Lae 13. auctori-tate; A II, 63. auditor; A I, 34. II, 118. F V, 2. 14. N I, 35. D I, 6. auditori; T V, 33. augurio; N II, 9. avis; F II, 103. avi; F III, 8. bonum; T V, 73. caput; N II, 111. in castris; D I, 50. causa; O II, 61. civem; R I, 28. civitas; O II, 81. condiscipulus; N I, 34. collega; F II, 61. N II, 7. D I, 29. O II, 76. conthium; O III, 33. copias; T V, 61. copias; D I, 81. corpus; P 16. (acc.) D II, 143. seius ... corpore; N II, 109. ad e. corpus; D II, 23. de creditoribus; L II, 48. culpa; F II, 15. decretis; F II, 99. dictum; O II, 44. dicta; R VI, 10. diligentiam; C 59. discip-ulus; T I, 38. discipulo; O III, 51. discipuli (pl.); R I, 3. a discipulo; O III, 8. doctur; T I, 20. in e. donatione; L II, 50. equus; D I, 77. II, 67. eventus; Lae 14. factum; F II, 61. O II, 44. III, 86. facta; F II, 96. R VI, 10. familiaris; D II, 135. familiarissimi (pl.); R I, 14. in e. fam-iliari; O I, 108. felicitate; F IV, 22. ferocious; R VI, 1. ferocitatem; O II, 40. filiae; N III, 50. filius; D I, 36. R II, 37. L III, 36. filium; F V, 12. filii (pl.); O II, 43. fratrem; F V, 8. Lae 73. gravitas; P 16. de e. hereditibus; L II, 51. imago; N I, 107. imaginem; D II, 137. ex imagine; R VI, 10. ingenium; T V, 83. ingenii; O III, 4. de ingenio; F II, 80. iniussu; R VI, 15. ex e. ... interitu; T IV, 18. interpellatione; R fr. 7. librum; T I, 24. libri (pl.); A II, 98. N I, 63. in liberis; O II, 70. libido poeniendi e.; T IV, 21.

libido e. ... videndi; T IV, 21. ex e. lingua; C 31. magister; F IV, 51. magnitudo animi; P 16. malum; T V, 73. morte; L II, 48. post e. mor-tem; C 14. propter mortem; D II, 74. mores; O I, 45. nepos eius; R II, 20. nomen; O I, 75. oratio; A I, 16. F II, 20. T I, 97. R II, 64. ora-tione; N III, 4. L II, 69. orationi; D I, 9. ora-tione; F II, 3. ortus; D II, 89. parenti; L II, 60. pater; N I, 72. patrem; N III, 44. O I, 109. cum ... patre; C 41. persona; Lae 4. cum summa e. philosophia; F II, 100. picturam, non possum; T V, 114. provisa prudenter; Lae 6. prudentia; Lae 1. purpuram; C 59. rebus; T IV, 17. res-ponsa acute; Lae 6. scripta; F II, 99. senten-tias; T III, 46. in ... e. ... sententia; N I, 85. sollertiam; C 59. ab e. solo || solio ||; D I, 88. species; N II, 107. speciem; D II, 137. ex e. spoli-um; F II, 78. superbiam; T III, 27. temperan-tiam; T V, 57. testamentum; L II, 48. in e. ... tutela; F III, 66. vas ... eius sistenti; O III, 45. verbum; D II, 83. verba; D II, 50. ad vicem; L II, 48. ab e. villa; A I, 1. virtutis; Lae 30. virtute; F IV, 22. de virtute; A II, 1. vim; R VI, 1. vita; O I, 108. P 19. vitam; F IV, 62. voluntas; N III, 70. vovimus; N III, 70. vocem; Lae 59. usu; Lae 32. ad e. ... utilitatem; O I, 88. e. vultu; L III, 37.

4. eis a. nach Verben: acciderat; F V, 92. accidisset; T I, 84. potuerit ... acciderit; T I, 85. potest accidere; T IV, 57. addatur; F IV, 30. attulisset; T V, 113. adulterisset; C 59. attulisset; T V, 91. sit allatum; O I, 154. adimendus est; A II, 37. adimere; A II, 93. admoverentur; T II, 61. est asensuum; O III, 87. est auguratus; T I, 96. canere potuit; D II, 78. cedat; O III, 90. confirmaret; N III, 50. crederem; N I, 72. credere; A II, 9. debuerit; L II, 49. debetur; N I, 116. deberi videtur; F II, 117. deberi potest; N I, 116. deest; T V, 40. potest ... deesse; T V, 42. || ei ... deesse ||; P II. de-trahit; N III, 83. dixit; D I, 32. dicentur; N III, 89. dixisset; T I, 100. dixisse; D I, 46. O III, 77. dedit; N III, 70. -ei ... dato-; L III, 10. dedisse scribitur; T I, 114. datum; D I, 49. eripuisse; D II, 79. evenisset; T I, 85. facit; F II, 61. fat; O III, 92. feri; T III, 32. gratiam habere debemus; F I, 71. inpositam; L II, 60. invidet; O III, 92. inicit; N III, 83. inser-viant; O I, 49. inurere; T III, 19. largiri; A II, 30. legentur; T V, 113. liceret; T V, 55. O III, 12. et || ei, cui || ... moventur; Fa 15. nocere ... nemini potest nisi ei; Lae 97. obtig-isset; D I, 103. optulari; O I, 49. ostendisse; C 59. erit ... persuasum; A II, 119. placebat; A II, 71. est pollicitus; O III, 86. polliceretur; F II, 104. praecipisse; D I, 49. prodest; F V, 69. reliquisti; F I, 26. respondeam; N III, 43. respondisse dicitur ei || ei ||; D II, 62. respon-deri || responderi || posse; A II, 64. responsum (est); F I, 13. sapiat; F II, 24. subveniatur; O II, 51. onus est; R I, 37. fas ... nec est nec ... fuit ... facere ... Ti 10. erat ... cibus; F V, 54. auctor ... erat; R II, 36. fas erat (dicere); O III, 34. honori fuit; O III, 80. -ei (ius esto); L III, 10. traditurum; A II, 2. tribut; N I, 33. tribuamus; O I, 47. tribuere voluisset; R I, 16. videbatur; D II, 134. O III, 82. videbantur; F II, 73. visa sunt; D I, 43. videatur; A fr 20 (3. 30). T III, 46. IV, 37. R I, 27. videatur; F IV, 69. V, 76. visus esset; D I, 46. videtur; C 59. visus ... dicitur; D II, 135. visum; D I, 53. visum esse; D I, 57. visum esse; D I, 48. — efflitissim; cum ... ei quidam amicus; N III, 89. Pythius ei quid-que; O III, 58.

b. nach Substantiven: amicus esse poterit ei

potuisse; N III, 12. eos ... nihilo magis respirare posse quam eos; F IV, 64. posse respondere; D II, 10. responderos; F V, 83. sedere; Fa 9. sensisse; T III, 10. sonare; F II, 48. stare; R VI, 20. veuisse; N III, 11. uti; O I, 133.

β. **Agiti**: absolutos putamus; F IV, 37. simili nos affectos esse supplicio atque eos; fr V, 95. adiectari ... coepisse; T III, 66. aligari; L II, 52. agi || excitari, al. ||; R V, 11. agitari, ... appellari; R I, 67. esse appetendos; R I, 3. deligi solitos; O II, 42. desertos esse; O I, 28. (dicendos esse beatos); T V, 28. frangi; T III, 66. imitari; Lae 54. sanos ... intellegi; T III, 11. interruptos ... esse; R VI, 20. notatos; O III, 115. orbatos; T I, 30. perfectos putamus; F IV, 37. probatos; F IV, 62. (productos esse); F III, 52. vituperandos; T III, 72.

b. **Object**: accusamus; F I, 33. adficiamus; O II, 18. agitant || agitent ||; L I, 40. agnoscent; F V, 42. agnoscere; D I, 182. amomus; F III, 62. T III, 75. anteferre ... debent; R III, 5. verutos ... appello; N III, 25. adscivit; R II, 33. attingat; T III, 61. audivi; F I, 16. audiant; R I, 12. capiat; O I, 26. cohercent; O III, 23. coegit ... falsum putare; C 4. servire coegit; P 40. colere debemus; O I, 149. concluditur; O I, 156. **condemnemus** || contemnamus ||; D I, 36. colligam; A II, 75. consequuntur; F I, 32. conservat; R II, 47. contemnunt; O II, 36. < convenire; T I, 98. delectant; T V, 116. delectet; F I, 4. despiciunt; O II, 36. dico; T I, 78. dicam miseros; T I, 13. < Argivos ... dicere; T III, 53. calamitosos (dicere solemus); T IV, 82. possumus ... pudicos dicere? L I, 51. diligamus; O I, 56. Lae 28. diligere videamur; O I, 136. eas || eos || ... disparavit; R II, 39. (datos); L III, 43. docuisset; A II, 146. dignissimos ducimus; F I, 33. ducret; N I, 118. efficit caecos; Lae 54. laudabiles efficias; T IV, 34. excitemus; T II, 6; exsecrari solitum; O III, 11. fallant; D I, 124. feruat laudibus; R I, 67. egebat maledictis; N I, 93. habent; Lae 7. habere || debent || necessarios; Lae 74. imitari ... velis; F V, 6. impelunt; R VI, 1. impulerit; T V, 2. incendit; F IV, 7. insectantur; F II, 80. insimulemus; A II, 32. invidioseremus; A II, 56. invenimus; Lae 68. iudicantur; Lae 62. miseros iudicare; T I, 106. laedunt; O II, 68. < laudant; T III, 72. legunt; T II, 8. maectant honoribus; R I, 67. metumus; N I, 56. monet; D II, 125. proletarios nominavit; R II, 40. novi; C 91. observare ... debemus; O I, 149. paenitet; D I, 63. probabat; F IV, 60. pugnat; T III, 61. retulit; N II, 10. insepultos reliquissent; R IV, 8. revocant; R I, 3. revocare ... solitas; F V, 49. roget; A II, 43. salutarit; R I, 18. cogitur ... sequi; A II, 143. solventur; B I, 30. stantur; L III, 5. vereri ... videmur; O I, 156. vidimus ... ardentis; L II, 43. vituperabas; N I, 100. ulciscamur; O II, 18.

c. **mit Präpositionen**: ad: adhibemus; A II, 32. convertite; F V, 7. Estur; T I, 40. pertinere; T I, 35. pertinere; D II, 93. venire; T I, 98. — adversos: excusatione; O II, 68. officia; O I, 33 (34). — apud: acciderat; O II, 80. fiebant; D I, 93. est; F III, 40. erat; F IV, 6. fuit; A I, 23. esse; N I, 81. valet; Lae 99. **zum Cop**: N III, 56. — contra: dici possunt; F III, 2. disputem; D II, 51. desitum est disputari; F II, 43. exarsit; A fr 20 (3, 7). — in: conferre; O I, 48. dicamus; R II, 48. valetit; Fa 42. < quales; O I, 48. amorem; O I, 12. — inter: conveniat; F II, 4. possent ... convenire; L I, 53. interiecti; O I, 92. interest; A II, 8. est; L I, 23. inter eos || inter eos || communia; L I, 28.

II.

certatio; Lae 32. concertatio; T III, 51. contentio; A II, 132. dissenatio; L I, 53. **zum Cop**: F V, 12. R II, 29. — per: O II, 2. — post: A I, 34. F III, 57. — praeter: T I, 6. L III, 24.

3. **eorum**: a. **eadem Verbo**: haec sunt; T IV, 61. b. **eadem Abjectione**: propria; A II, 69. similes; F IV, 49. D I, 68.

c. **eadem Prosemina**: aliquis; P 38. aliquem; T III, 7. C 42. alter; T IV, 5. alteri; O III, 45. nemo; T V, 87. neminem; T I, 9. D II, 99. nemini; T V, 58. O II, 59. quiquam; F I, 25. quemquam; A II, 3. cuiquam; O II, 40. quisque; T III, 79. O I, 101. unus; N III, 54. uterque; F V, 11.

d. **eadem Substantiven**: adfectio; T IV, 29. adrogantiam; A II, 74. adventus; R I, 18. aequitas; Lae 19. (amicitia); Lae 22. animi; F I, 51. R VI, 29. adprobationem; O I, 98. ad e. approbationem; O I, 143. argumenta; F III, 27. (acc.) A II, 47. arte; O II, 86. adsuplatur; A II, 67. auctoritas; N I, 10. Lae 13. auctoritatem; D II, 81. auctoritate; O III, 109. in e. auctoritate; A II, 15. auditores; F IV, 61. (acc.) F IV, 3. avos; C 21. bonitatem; Lae 29. captiones; A II, 46. causa; O II, 82. < ab e. causa; A II, 43. in .. coetum; R VI, 16. comitatus; Lae 83. de consuetudine; D II, 16. consilium; A II, 32. consilio; O I, 84 (abl.); O I, 79. consolationes; F IV, 6. constantiam; T IV, 60. consuetudo; F III, 41. controversias; T IV, 6. copiam; R III, 13. definitiones; F III, 33. delectationibus; T V, 66. delubra; fr IX, 11. divinationem; D I, 112. ad e. ... divinationem || divinitatem ||; D I, 34. enumeratio; T IV, 63. ad e. epulas; F II, 101. errorem; A I, 13. exempla; Lae 38. exitium; L II, 44. extremam; A II, 97. factum; O III, 60. fastidio; R I, 48. fides; Lae 19. fidem; O III, 45. e fontibus; O I, 6. fortuna; T I, 93. frater; N III, 43. fratres; N III, 44. frequentia; D II, 81. genus; T II, 7. V, 9. D I, 111. O I, 23. 119. T I, 44. (genus, acc.); D II, 26. gloriam; A II, 6. gradus; N II, 34. gratia; O II, 66. gravitatem; T IV, 60. imperia; N II, 8. industria; O I, 122. II, 67. ingenia; N II, 42. iniustitia; O I, 41. institutis; R II, 44. ad e. ... instituta; O I, 118. ex e. ... institutis; F V, 7. integritas; Lae 19. interrogacionibus; A II, 46. iudicium; A II, 95. iora; R I, 49. (acc.) R V, 3. laudationes; F II, 116. in libros; L II, 32. liberalitas; Lae 19. libidines; L III, 31. lactus; T III, 58. memoriam; F III, 9. mentes; L III, 40. in e. mentibus; T I, 27. metum; F V, 31. mores; F II, 1. mores; O I, 112. multitudinem; O I, 52. propter e. ... multitudinem; T II, 6. munus; L I, 14. (natura); L I, 32. id ... e. nomen; T V, 8. nomina; F V, 42. 52. odia; O II, 64. officia; F IV, 46. opinionem; T I, 36. O III, 34. opiniones; F II, 2. oratio; F V, 11. T IV, 9. T I, 88. orationes; A II, 53. ora; O I, 102. patres; C 21. patientia; T III, 67. posteris; L II, 58. in e. posteris; R I, 64. principes; F III, 5. querela; F V, 29. (abl.) Lae 35. cum ... querela; F III, 5. ratio; F III, 42. T V, 108. rationis; A II, 40. ratione; A II, 27. ratiunculas; T IV, 43. reordatio; A II, 90. < cum e. ... rebus; R I, fr 5. fr V, 42. sapientias; fr IX, 11. ex e. ... scriptis; F V, 7. in e. sedibus; L II, 42. senectus; C 26. (sententia); F IV, 36. sententiam; F II, 55. III, 12. sententias; F II, 89. N I, 2. sententias; T III, 22. sepulchrum; L II, 57. servitus; P 39. similitudo; T I, 79. (societas); O III, 69. < solertia; D II, 24. sorores; N III, 44. studia; O II, 54. stadiis; T V, 66. L I, 5. ad e. studia; O I, 118. cum e. studiis; O II, 6. ex e. ... superbia; R I, 48. tarditatem; N I, 24. de temeritate; A II, 31. **eorum**

49

... tribunis; L III, 6. vestigia; L II, 4. villas; L III, 31. virtutem; Lae 29. inter ... visa; A II, 53. vita; T III, 57. O I, 112. (vita); O I, 70. (abl.) F II, 81. in e. vita; F I, 61. inter e. vitam; F IV, 21. vita; T IV, 81. voluntatem; R III, 13. voluntates; L III, 40. vox; F III, 64. voces; T I, 45. ad e. ... voces; T IV, 2. ad e. utilitatem; O I, 85. <. voltus; L III, 40. *cliptiſi*; F IV, 6. e. mit *Präposition*: causa; N II, 157.

4. *Iis* (*dat.*): a. *nach Verben*: videtur ... accidere; T III, 58. affert; F IV, 11. his *||* is *||* ... est adhibenda curatio; T III, 4. essent *||* est *||* ... adiuncta *||* essent ... adiuncta *||*; L II, 48. assentiri; F V, 33. O III, 9. adsentiri; T III, 12. D I, 34. Lae 13. assentientem; F V, 75. aemulur; T I, 44. anteibat; T I, 5. anteposuntur; C 64. esse antepositos; R I, 3. cedere (debemus); O I, 149. committatib; T V, 58. conceditur; D II, 103. concedendum sit; O I, 71. <. consulendum est; O I, 35. esse ... consulendum; F III, 64. non ... contingit nisi *||*; Lae 72. credit; D II, 99. debentur; O I, 58. dediti sunt; O III, 109. dederit; N III, 78. vitio dandum; O I, 71. eripitur; A II, 38. fidem habemus; O II, 33. impendere; R III, 19. licet dicere; F II, 91. licet ... negare; T V, 85. id ... licet ... existimare; F I, 12. ingratis esse non licet; O II, 63. quod si liceret, ut *||*; A fr 16. liceret; L III, 30. manamur; F V, 31. facere ... necesse est; N I, 11. dicere necesse est; D II, 92. nocere; N III, 77. <. obiecta est *||* obiecta *||*; O II, 37. obstet; N I, 10. occurrunt; D I, 68. opus esse; P 46. *||* his *||* ... placet; L III, 18. ponatur; Lae 17. probatur; O I, 126. probatus videretur; F I, 2. possunt ... probari; O I, 137. resisti ... posse; A II, 75. respondeam; A II, 6. responderem; F IV, 62. satis facere; F I, 4. satis fieri; O II, 81. servire (debeo); F I, 10. causa ... fuit; R III, 13. nulum ... videtur esse mors. inane, qui ... ? T I, 9. causam ... fuisse; F I, 35. suscitatus; T I, 99. tribuebat; A II, 15. (videtur); A II, 81. videtur; F V, 58. videbatur; F IV, 26. videtur; T I, 30. videri; F III, 12. potest videri; C 4. usu venit; T I, 73. usu venire solet; A II, 35.

b. *nach Adjektivis*: esse ... acerba; T III, 30. est ... adversarium; A II, 10. erit ... dulcius; L III, 19. gravis esset; C 4. sunt ... honestae; O I, 151. ratio ... iniquatissima; O II, 21. sint ... inutilia; O I, 32. possat ... esse laetum; D II, 24. necessaria est; O II, 40. notum ... esse debet; A II, 36. periculosae; O I, 83. simillimo; O II, 8. *||* est *||* terribilis; P 18. <. <. sunt ... utilia; O I, 52. est ... utile; O II, 64.

c. *sein Verbs*: est ... adhibenda; O I, 73. sit ... adhibenda; O II, 24. adipiscendi; O I, 72. dicendum est; Fa 33. faciendum est; T V, 75. faciendum sit; F IV, 46. fatendum est; N II, 76. gerenda ... est; O I, 72. esse ... manendum; F III, 61. est oppetenda; F III, 61.

5. *eis* (*dat.*): solet ... accidere; T IV, 60. adiungimus; F I, 6. data videtur; T IV, 43. imperrare; C 55 (56). probatur; L I, 37. respondentem; C 3. (susceperis); A II, 128. — gravis est; C 4. — emendum ... sit; F II, 42.

6. *Iis* (*abl.*): a. *abl. absol.*: auctoribus; O II, 42.

b. *nach Verben*: eget; O I, 49. uti; O II, 18. c. *abl. instrum.*: contineri; L III, 12. *zum Satz*: F V, 65.

d. *abl. comp.*: nihil potest esse dementius; O II, 24.

e. *mit Präpositionen*: a: potui cognoscere; T III, 42. dissentit; F I, 12. eversis; T I, 98. flagitat; T I, 34. habemus; F II, 68. nomina-

batur; A II, 129. percipiuntur; Lae 26. — ab *||* is ... potuit; D I, 182. propulsant; O I, 23. quaerite; Lae 24. est quaerenda; T II, 45. ab his *||* is *||* ... removendum; A II, 74. nolle subire; N III, 84. transferam; F I, 7. *cliptiſi*; R I, 2. ab *||* is ... sermonem fore ... cum ... ab *||* is nullus fuerit; R VI, 23. administrantur; D II, 77. acquirebantur; T V, 10. arguerentur *||* arguerentur; Lae 35. cerni; D I, 126. colitur; O II, 17. ab *||* is *||* his *||* ... comprehenditur; A II, 40. confirmatum ... sit; R I, 2. conquisita et collecta sunt; F IV, 13. defendatur; T III, 51. devitari; T II, 62. ab *||* is *||* dicitur; A II, 93. dicta sunt; F I, 6. dici solent; R III, 26. disputari solent; R I, 53. dividebantur; A I, 20. exponitur; F IV, 15. fingi; N II, 73. geri; O I, 92. ignorari; L III, 48. inducitur; A I, 21. [indulgeri]; Lae 54. irridantur; A II, 35. inventa ... est; T V, 2. investigata est; F V, 9. digni iudicarentur; O II, 36. neglectum; D I, 3. opponuntur; R I, 4. partum ... sit; R I, 2. perfecta ... est; T V, 2. prescripti ... sunt; A I, 16. perscipiantur; L I, 62. ponitur; F III, 54. praedicuntur; D II, 17. est praetermissus; O I, 156. premeretur; O II, 41. spernentur; C 7. [sperari ab *||* is]; Lae 54. tenduntur; L I, 47. esse sublatum; D I, 50. ab *||* is *||* his *||* est traditum; T I, 39. neque ... tradi possunt nisi aut ab *||* is ... aut ab *||* is; O I, 6. — cum; coniunctissimos; Lae 39. (disceptare); A II, 126. discrepare; A IV, 60. disputare; A II, 17. stantem; F IV, 45. vixisse ... videor; A II, 74. bellum gereret; T III, 27. — de; male existuant; O II, 36. existimandum est; O III, 58. [de redimendis *||* is ... impetrasset]; O I, 40. praedictum; L III, 47. *cliptiſi*; O III, 17. — ex; capio; D II, 5. cognovi; A I, 46. efficitur; L III, 27. quaevisi; T III, 42. unum et alterum; Fa fr 5. principes fuerant; L II, 42. quendam; C 64. — in; uanet; L III, 4. reprimuntur; Lae 64. est; D I, 34. Lae 83. esset; A II, 146. A II, 7. esse possunt; O III, 13. in *||* his *||* fuisse; A I, 25. 7. *zum Satz*: A II, 12. F IV, 66. L II, 57. O I, 25. 56. II, 62. — sine; L II, 30.

7. *eis* (*abl.*): a: b: petatis; Lae 17. clamabatur; A fr 20 (3. 23). disseruntur *||* disseruntur; O III, 20. — ex; quaeretur; N I, 10. — in; sit; Lae 19. esset; T IV, 46. *zum Satz*: Lae 29.

b. *femina*: I. *Singular*: I. *ea*: dicere audeat; T IV, 69. si dea est; N III, 47. fingitur; P 34. — ea ... (Proserpina) est, quae ...; N II, 66. ea est ... (Vesta), quae ...; N II, 87.

2. *eam*: curare; T IV, 73. corruptam diceret; D II, 118. — accuset; T V, 6. admoneret; F II, 69. Upium ... appellat; N III, 58. consolabitur eam *||* eum *||*; fr V, 69. docebas; fr I, 8. Dianam, eamque Luciferam. ... invocant; N II, 68. tenent; A II, 66. — ad; posset ... pervenire; F II, 55. — in; venerat; N I, 72.

3. *eius*: aras delubraque; N III, 46. fata; D II, 98. filium; N III, 39. vis; N II, 67.

4. *ei*: non ferebant; R IV, 6. colendae ... praesint; L II, 29. reddidit; Fa 3.

5. *ea* (*abl.*): a: susceptum ... est; D I, 3. ex; quid ... occidit; D I, 28. occidescere ... solet; R I, 45. excitatos; A ep. I. natus ... dicitur; N III, 59. *cliptiſi*; N II, 69. — in; T I, 45.

II. *Singular*: eorum; ad e. saxa; F V, 49. templa; N III, 43.

c. *neutr.*: I. *Singular*: I. *id* (*nom. ab.*): a. *Subject*: a. *Activ*: abhorrebit; F V, 66. abest; O I, 43. accidit; Fa 42. accidit; F V, 55. accideret; C 7. acciderit; T I, 78. accidere non possit; T V, 107. non potuerit accidere; D II, 36. accipiat;

N III, 32. apparet; O I, 7, 94. itaque [idigne] ... cada; L II, 19. conduct; O I, 9. constet; T I, 80. contigit; T IV, 13. O I, 74. contigit; N I, 57. || contigit; Lae 48. contingat; T I, 82. contingeret; O II, 42. contigisset; D I, 121. conveniat; N I, 89. deest; O I, 113. 120. potest .. deesse; N II, 38. absurdum esse; N II, 33. beatiss; T I, 98. melius; N II, 16. >. III, 23. id melius est quam id; N II, 21. III, 22. commune; A I, 25. N III, 36. difficile; D I, 128. difficile facile; L III, 29. dubium; L III, 33. O II, 48. 54. exiguum; T I, 82. facilitum; F III, 15. facilis; D I, 120. improbum; O III, 40. infinitum; F V, 5. magnificentiss; L I, 23. magnum; T III, 52. maximum; C 9. periculosum; O II, 50. perspicuum; A II, 107. primum; N III, 7. probabile; T IV, 2. proprium; T V, 39. L I, 58. O II, 78. quale id cumque est; N II, 76. rectius; T I, 10. senile; C 30. superbum; T I, 17. verum; Fa 19. 31. 38. Lae 26. verius; L III, 32. (mit Bromocina; f. B, I, 2). extrinsecus; F V, 39. ita; Fa 21. Lae 14. satis; F V, 30. satius; N I, 114. causa; Fa 36. >. nefas; O III, 90. (Genitib; f. B, II, 2). cordi; Lae 15. ornamento; O II, 64. contra nos; A II, 58. contra naturam; N III, 33. in casu; F II, 89. in tua ... potestate; T V, 118. in sapientibus; O III, 13. in voluptate; F I, 39. quae sunt infra quam id; N II, 135. si Epicurum. id est si Democrium probarem; A I, 6. Antiochus; A II, 97. cum Aristotele; T V, 39. Arpinum; L II, 5. adentatorem; Lae 95. animum terrore liberum; F V, 87. unius astri; R VI, 24. incervum ... bacillum || [id ... bacillum]; D I, 30. bellis; O II, 16. causa efficiens aegritudinem; T III, 23. confisio; T IV, 80. de consilio; T IV, 77. constantiam; T IV, 10. constantia; O I, 23. in cotione; Lae 97. corpora individua; F I, 17. a corpore; T I, 75. cultu decorum; N II, 8. dei; C 73. de divinatione; D I, 9. *ἔκτρον εὐνοσιμίας*; T III, 65. effectio; F III, 24. contemplatissimis caecis; F II, 90. fortitudine; T II, 33. [id est in forum]; P 4. dolorum fuga; F I, 33. [id est genus .. tormenti]; F V, 24. homines; N III, 11. in honestate; F II, 35. cum humanitate; T V, 66. ignem; N II, 57. imago; N I, 107. anteceptam ... informationem; N I, 43. [id est insanitatem]; T III, 8. iure gentium; O III, 23. lactitia; T III, 24. lactitia gesticans; T IV, 36. de lactitia; T IV, 65. summum malum; F II, 92. manibus; N II, 151. neutem; O III, 44. miseria; T III, 27. morbum; T III, 23. morte; F II, 101. motus animi; O I, 136. mundo; N II, 34. ad naturam sui similem; fr IX, 12. officii; F IV, 48. opinationem; A II, 108. orationis; A I, 32. ordinem; D I, 125. [id est originem deorum]; N I, 36. cum animi levissima parte; F II, 115. partium corporis; F III, 18. iuvans pater; N II, 64. peccata; A I, 37. quasi perfectio naturae; A I, 20. in philosophia viventibus; fr V, 97. philosophos; T V, 9. praesentionem; D I, 1. producta; F III, 52. *προγγινέω*; F II, 52. progenies; R II, 40. providentiam || [i. e. prov.]; N II, 73. rationes has; A II, 66. ratio; F IV, 35. T I, 20. N I, 20. absoluta ratio; T V, 39. ratione; N III, 71. in ratione; fr V, 97. rem populi; R I, 48. rem publicam; R III, 43. adhesionis retentio; A II, 59. paucis autem saecula; N II, 126. sanitate; T III, 11. sapientia; R III, 37. senes; C 56. ex societate ..; O I, 157. spatium temporis; N II, 64. speculatores; N I, 83. incorruptis ... testibus; F I, 71. aequabilem tributionem; N I, 50. vestibulum; L II, 61. bonis viris; O II, 33. cum virtute; F III, 29. e virtute; F IV, 28. in virtute; F IV, 37. virtutibus; T V, 72. virtute; O II, 53. vi; O I, 41. voluptatem; F I, 23. 25.

in voluptate; F I, 55. voluptate; F II, 88. animalum; T I, 42. beneficentissimus; N II, 64. fidelia; F II, 46. ignem; N II, 64. modesta; L III, 49. patrium; R I, 65. quasi maxime ratas; F II, 20. sapientium; F V, 93. Lae 100. spirabiles; T I, 40. ntalis; T III, 16. melius; F I, 72. diligentius; A ep. I. honeste; F II, 34. nunquam adsentiri; A II, 59. rem delectantibus; F IV, 57. quasi ferendi; N III, 29. oblatari; L III, 34. opinabor; A II, 113. opinaturum; A II, 148. peccatum; A II, 59. poscendo; R IV, 6. providentibus; D I, 111. rogatus; L III, 40. (Infinitiv; f. C). *ἔσπε*; A I, 8. 32. A fr. 19. F II, 6. 18. 34. 70. III, 26. V, 68. T I, 16. 75. III, 25. R III, 6. L I, 41. O I, 110. III, 105. Lae 65. erat ita honestum; O III, 40. proprium; L II, 57. tertium; A I, 21. apud maiores; L III, 46. facile ... fuit; D II, 42. Lae 25. mirabilis; A II, 1. falsum erit; Fa 20. verbum e verbo; F III, 52. in eo; A II, 38. futurum est; D II, 20. id sit melius quam id; N II, 46. consequens; F IV, 68. falsum; A II, 36. T I, 14. honestum; F III, 27. V, 19. T II, 58. O I, 9. certum .. hoc cit. idque .. primum; O II, 30. pulcherrimum; F I, 3. quale; A II, 40. F I, 29. II, 94. IV, 29. T I, 51. N II, 90. D I, 9. Fa 42. O I, 99. III, 18. situm; T V, 82. utile; O III, 78. ita; A II, 104. satis; O I, 28. causa; Fa 34. esset; L III, 16. commune; T I, 56. id || [id], al. || consentaneum esset; A II, 28. honestum; O III, 7. iniustum; O II, 82. quale; R II, 66. simile; F IV, 32. ultimum; F IV, 33. ita; A II, 111. verbum .. e verbo; T III, 7. quo iure; O III, 67. nihil esset in eo nisi id; F I, 56. futurum sit; N III, 14. Fa 13. O III, 39. ita; Fa 13. aegrum esse .. possit; T I, 79. album e. videtur; A II, 34. miserum e .. potest; T I, 119. quale e. possit; N I, 30. verum; R VI, 4. potest .. ntile e? O III, 101. non potest e. cum altero; Ti 12. fore diceretur; Fa 18. eveniat; A II, 105. II, 6. D I, 64. II, 49. R I, 65. eveniat; A II, 105. F V, 35. O II, 74. evenit; T III, 34. D II, 52. potest evenire; D II, 24. potest .. evenire; D II, 48. exhibet; N I, 85. id .. cuperat; D II, 25. fugit; R I, 25. fugerit; F IV, 63. generare .. potest; N II, 22. habet; F IV, 6. N I, 85. III, 53. || D II, 103 || O III, 13. habebat; Fa 38. habebat; D I, 9. inesse videtur; O I, 55. interit; Ti 3. interest; N III, 34. interest; D II, 42. interesset; T III, 69. liberet; C 42. liceret; L III, 30. licerit; A I, 13. maneat; D I, 38. maneret; R III, 40. mori (potest); T I, 54. R VI, 27. nascitur; Lae 81. natum .. est; N I, 68. nasci potest; T I, 54. R VI, 27. esse necesse; F II, 94. necesse fuerit; O II, 68. occurrit; F III, 53. patet; L III, 41. O I, 26. patebit; L I, 28. potuit .. permanere; F II, 106. pertinacit; L I, 22. id .. portendit; D I, 45. potest; T I, 23. IV, 41. D II, 106. (seri); O III, 39. posset; O III, 39. pudet; Fa 37. pugnaret; O III, 7. pugnare videtur; O I, 9. pugnare .. videbitur; O III, 19. necesse est sentiat; N III, 33. 36. sequitur; D II, 106. aequatur; A I, 24. valuit; D I, 30. L III, 4. valet; T V, 23. Fa 17. valet .. necesse est; D II, 98. magnum videtur; F IV, 73. decorum videtur; O I, 94. indecorum (videtur); O I, 94. magnum .. videtur; O III, 81. melius videbatur; D II, 82. videbatur clarius; D I, 6. simile videri potest; D II, 68. miserum videri solet; R I, 4. vivit; N II, 24.

ἔ *ἔ* || [i. e. accommodatum .. sit; A II, 25. agitur; A II, 88. 126. T I, 52. IV, 3. V, 12. D I, 86. actum est; Lae 96. agendum; O I, 136. possit amitti; T V, 40. animadvertendum fuit; N III, 86. animadverti solet; O I, 145. adprobandum; T V, 45. adprobari || adprobare, al. ||

possi; T IV, 56. potest ... augeri; F III, 26. augeri ... possit; F V, 23. carnitur; D II, 103. cieter; T I, 54. R VI, 28. cogitur; L II, 83. eid ... ne committi possit; L II, 19. comparatur; O III, 46. comparatur; T I, 14. est comparandum; O III, 17. erit ... compensandum; O II, 68. conceditur; D I, 128. C 30. concedatur; F IV, 30. concedendum est; A I, 25. est concedendum; F III, 5. concedi ... potest; D II, 107. concluditur; F IV, 34. concoqui possit; N III, 186. confirmatur; A II, 85. T V, 47. confirmari potest; O I, 153. continetur; O I, 93. contineri potest; F III, 49. corrigatur; O I, 147. crederetur; R II, 20. erat ... curandum; T IV, 73. dicitur honestum; F II, 48. dicitur; F III, 32. N II, 73. O I, 97. ||[id]|| efficiendi dici potest; F III, 55. discerni non poterit; A II, 25. detur; N I, 80. debitor poterat; A II, 11. editum esset; Fa 13. efficitur; N II, 77. D II, 103. L II, 33. O I, 56. efficit ... effectum; F V, 60. effectum sit; R I, 32. efficit solet; T I, 80. efficit ... debet; R IV, 3. expetendum est; T V, 45. debet expetitur esse; F III, 32. explicatum est; A II, 10. exploratum ... potest esse; F II, 92. exploratum possit esse; T II, 17. honestum fieri ... potest; O III, 78. I. **f. factio**, III. alqd. id (32 Et.) ⑤, 11. a. f. prae se ferendum; T V, 43. fingi ... potest; D II, 28. potest ... fecti; D II, 21. gignitur; T I, 3. habendum sit antiquissimum; L II, 40. haustum est; T III, 31. indicator; T III, 67. IV, 2. intellegitur; O I, 95. Lae 23. intellegi potest; F III, 17. C 65. possit; N II, 81. possit; F II, 69. iudicatum est; O III, 86. est ... iunctum; L III, 47. laudabitur; O I, 19. laudetur; F II, 49. mutari ... possit; N II, 186. est ... numerandum; L II, 12. potest ... ornari; F III, 26. percipi non potest; A II, 40. 106. videtur esse perfectum; O III, 15. persuaderetur; C 43. positum est; F III, 32. est ... positum; Fa 11. praedicandum; T V, 43. praesentiri et praedici potest; D II, 15. probare; O I, 1. est ... probandum; R I, 42. probari potest; F II, 108. est pronuntiatum; T I, 14. sit ||est, fuit|| propositum; T III, 25. melius putatur; T I, 38. vitiosum ... putandum; A II, 15. quaeritur; A II, 88. 90. N III, 17. D I, 86. quid est ... tantopere quaerendum quam ... id? F I, 11. id ... refellendum est; N II, 167. relinqueretur; F III, 53. repudiandum; N III, 44. requiratur; O I, 121. retinebatur; R II, 56. servandum est; O III, 107. spectandum est; O III, 117. temptatur; O II, 22. tenetur; P 20. tenetur; Fa 38. tenendum est; O III, 104. tollendum ... est; F III, 58. tribuatur; O I, 51. verendum est; R III, 8. videndum est; T II, 47. vitari potuit; D II, 21. vocatur voluptas; T III, 40.

γ. ||[ip]||[en]: id quidem non falso; A I, 22. atque id in multis (verbis); A I, 25. si id tantum modo, at taceas, nihil adsequeris; A II, 94. tuo vero id quidem ... arbitratus; F I, 28. quia, quod bene, id recte; F II, 25. fortasse id optimum; F II, 95. an eiusdem modi (dies esse potest)? ne id quidem; F II, 102. nec id ex animi solum partibus; F II, 118. minime id quidem ... alienum; F III, 14. si id, non etiam diligendum; F III, 27. id autem honestum; F III, 27. id ... propter rem ipsam, non propter usum; F III, 57. nec id ob aliam rem, sed propter ipsam; F V, 46. absurdum id quidem; T I, 61. quamquam fortasse id quoque; T I, 67. praclare id ||is|| quidem; T I, 108. minime mirum id quidem; T II, 11. (E)kxe alios quoque obringat, idque moriens; T II, 50. ingemere non namquam viro concessum est, idque raro; T II, 55. sed id alias; T III, 10. humanum id quidem; T III, 12. ergo id quidem

non dubium, quin ...; T III, 80. videtur ... ad exitum venisse quaesitio. — prope modum id quidem; T V, 18. gladiatorum id quidem; T IV, 48. recte id quidem; T V, 25. quod tale autem, id etiam gloriosum; T V, 43. quod bonum igitur, id honestum; T V, 43. sapienter id quidem; N I, 85. eid ea gratia, ut ...; N III, 67. siquidem (di) hominum genere consuebat, sin id minus ...; N III, 80. fami pulchritudo ... retinet sortium nomen, atque id in vulgus; D II, 86. in his liberationibus consumebatur oratio, idque et saepe alias et ...; Fa 2. ut ... nobis ... pareat, nec id sine causa; Fa 25. multo iam id in regnis minus; R I, 49. nec id tamen ea illa erudita Graecorum copia; L I, 7. quid tandem id ||[id]|| ad rem? L I, 53. reddam vero, et id, si potero, brevi; L II, 34. id quoque ordine; L II, 43. te ... aasum iam audientem Cratippum, idque Athenis; O I, 1. id ... eo indignus, quod ...; O II, 65. illum fortasse (magnitudo divitiarum) adinvadit, quod habet. ne id quidem semper; O II, 71. quod autem bonum, id certe utile; ita, quicquid honestum, id utile; O III, 35. vere id honestum; O III, 62. moriendum ... est, et ||et id|| incertum an hoc ipso die; C 74. cuiusnam ... similitudinem secutus sit, nullius profecto id quidem, quae ...; T I, 11. ut in hoc universo inessent genera illa universa, id ob eas causas, ... ut ...; T I, 16. falsum id quidem; fr V, 39.

b. **Prædicat**: hunc ipsum sive finem sive extremum sive ultimum definitum id esse, quo omnia ... referantur; F III, 5. id est ... de quo quaerimus; F V, 34. id est, quo traducti lactum levemus; T III, 40. quid est ... inventio? profecto id, quo ...; T I, 65. omne corpus aut aqua aut aer aut ignis aut terra est aut id, quod ...; N III, 39. id ... est profecto, quod ... continent ...; L II, 69.

2. id (acc.); a. **Subject** tm acc. e. inf.: α. **Uctis**: accidere potuisse; N III, 28. accidisse; T III, 28. D II, 108. posse ... contingere; C 8. contingisse; O I, 3. aut esse aut non esse; T I, 14. aut esse iam aut futurum esse; Fa 17. aestimabile est; F III, 20. aeternum; T I, 54. N III, 37. R VI, 28. **εναράζω** ||εναράζω||; A II, 18. alienum; D II, 105. aptum et accommodatum; F V, 17. aptissimum; O I, 13. certum; Fa 21. commodus; T I, 23. decorum; O I, 96. < honestum; F V, 20. infinitum; D II, 103. laudabile; F IV, 50. < miserum; T I, 87. mutabile; A II, 118. naturale; T III, 80. eptabile; F IV, 50. persepium; N III, 9. rectam; T III, 80. salutare; P 34. turpissimum; A II, 114. verum; A II, 105. 142. N I, 44. R VI, 4. ultimum; F V, 26. [utile]; O II, 10. utile; O III, 11. 49. ita; F III, 16. T I, 24. satia; A II, 103. deum; A II, 118. fatum; N III, 14. ignem; F IV, 12. motam aut statum; F III, 33. in nobis; Fa 9. in profecto aliquo atque aboleto; N II, 38. in rem; A II, 79. sine sensu; F II, 100. < iustum ... atque aequum fore; F III, 71. hostestum; F III, 17. occultatum; F I, 50. futurum esse; Fa 17. futurum ... veri simile; D II, 30. utile futurum; O II, 22. evadere; D II, 121. evanuisse; D II, 118. evenire; T II, 16. eventurum; N II, 118. ferire; T II, 49. 52. furiose; N I, 55. interitum; T I, 79. licere; T V, 55. pertinere; F II, 83. 100. IV, 76. T I, 109. V, 28. videri; T II, 28. verum ... videri; A II, 25. id vivere, id vigere; N III, 85.

β. **Ψαβίς**: aestimandum esse; F III, 39. appellari **ψαβίς**; L II, 64. cognitum ... esse; A II, 18. commendari; T II, 8. comparari; O III, 17. posse concedi; Lae 18. esse ... confabendum; D I, 125. contemnendum; L II, 39. declaratum; R II,

28. defendi; Fa 23. definitum; A II, 18. effici posse; D II, 5. experiendum || experiendum ... id, al. ||; L I, 12. esse ... expetendum; F III, 36. IV, 50. V, 20. O III, 33. extinctum esse; D II, 118. fieri honestum; O III, 103. 110. I. f. **facio**, III. alqd. id (23 Et.) E. II, a. f. ferendum; T III, 60. ferendum; Lae 60. fangi; A II, 98. fugiendum; O III, 26. gratum ... habendum; T V, 45. iactum; N I, 44. intellegi; T I, 27. D II, 148. esse mirandum; N II, 60. esse neglectum; D I, 48. percipi posse; A II, 63. 112. posse ... percipi; A II, 83. posse percipi; A II, 109. perceptum ... esse; A II, 18. perfectum; D II, 106. esse persuumum; N I, 75. praestari; O III, 65. 67. praestandum; O III, 55. probari; L I, 12. queri; D I, 9. quaerendum; T V, 33. esse ... servandum; L II, 24. id || [id] || ... esse susceptum; O I, 137. teneri; N I, 45. timendum; L II, 39.

b. **Object:** acciperet; Lae 26. videbantur accipere; C 7. adduxit; Ti 9. adfirmare; D I, 126. adepta erit; T IV, 35. adipiscare; O III, 49. adepta simas; F V, 44. adipisci ... posse; O I, 70. volumus adipisci; Lae 84. admirari solere; C 85. adsentiri; N III, 21. adsequitur; Ti 13. assecutus est; F I, 19. adsequatur; A II, 44. assequi nequeas; F V, 19. assequi posses; O III, 41. assumo; O I, 2. adsumpsit; Ti 9. adsumat; O III, 23. ago; f. **ago**, III. alqd. id (17 Et.) E. I. E. 114. a. aleret; T I, 118. amplectamur; O II, 24. appellat *illegitimus*; Fa 22. *ostio* appellat; A II, 85. appellaret honestum; A I, 35. adpetimus; A II, 24. potest ... adpetere; A II, 38. adprobat; A II, 128. L II, 50. adprobarissem; R I, 34. attingimus || attingimus; Ti 30. audivisset; F II, 97. velim audire; T V, 82. auferat; C 39. auget; Lae 98. cavebit; F II, 102. carnesum; N II, 25. careret; A I, 30. cognosces; R II, 30. cogit; R I, 8. cogeret; R fr I. communiens; A II, 3. possum ... comprehendere; N III, 21. concedo; T V, 17. conceditis; A II, 83. concupierit; T III, 19. id || [id] || ... concludimus; N II, 147. concludat; A II, 41. constiteri; fr V, 63. consensisse; F II, 117. consecutus || secutus, al. || est; R II, 37. consecutus est; C 68. consecuti sumus; T V, 11. consequemur; Ti 8. consecutus sit; T III, 19. O III, 84. consequi possumus; T II, 8. conservet; F IV, 34. consideret; O I, 78. consideremus; Ti 5. consumm; N II, 123. potest ... contemnere; F III, 29. contendimus; F II, 72. contentendis; A II, 54. credo; N III, 88. crederemus; A fr 8. curavit; R V, 2. curam; F II, 70. curent; T I, 109. potest ... curare; F III, 29. declarant; T IV, 4. declaravit; O I, 26. declarantibus; F III, 40. liceat defendere; O III, 20. defuimus; F III, 53. deseruit; F V, 59. desiderat; F V, 35. desiderabit; N II, 87. principatum ... dice; N II, 29. dicere ... extremum; F III, 26. honestum velimus dicere; A II, 140. suave dictarem; T II, 17. I. **dicō**, III. alqd. id (28 Et.) E. I. E. 690. a. dissonant; T I, 4. disputantur; L II, 47. disputet; T IV, 59. dissapient; R IV, 4. dat; F V, 8. damus; N I, 89. eant aliquid, idque non parvum; D I, 113. dabis; A II, 146. daturum; T I, 114. docet; T III, 54. instituit docere; F I, 29. desine ... docere; T II, 29. dubito; L I, 3. solere dubitare; O I, 161. duceret; F II, 24. edixit; O III, 80. efficit; N III, 25. Fa 34. 36. R II, 67. O I, 56. efficiunt; T III, 55. efficit; T I, 30. efficitis; F II, 108. effecerit; D II, 31. 143. efficere; N II, 57. efficere potuisset; D II, 57. effugere; T III, 84. effugisset; D II, 20. effugere ... potest; N III, 14. effugere possint; C 85. eloquei ... possit; T I, 6. exegisset; L II, 51. licebit ... existimare; F I, 12. explanare valles; F

II, 60. explanare posse; F V, 8. expleas; P 45. explicemus; L I, 32. exprimere ... potuero; R I, 65. exsolvit; O III, 7. extimescent; C 75. extimescere; T II, 43. facio; f. **facio**, III. alqd. id (68 Et.) E. II, a. f. factitabat; T V, 60. tulit; R II, 23. ferret; T IV, 40. ferre; T II, 43. fugiunt; F IV, 78. gigneret; T I, 118. habet; D I, 24. habent ratum; N I, 10. habebit; T II, 15. habebas; T I, 87. habebat; T IV, 56. P 15. habere propositum quasi finem; F V, 26. habere potest; T V, 46. ignoraret; F II, 49. ignorare; O III, 57. indicant; O III, 111. indicetne; O III, 90. honestum ... intellegimus; F II, 45. intellegat; F II, 6. possum intellegere; F IV, 36. invitaret; R fr I. iudicat; O I, 154. iudicavit; L II, 55. turpe iudicat; L I, 41. O III, 50. laude; T I, 78. loquitur; T III, 30. locutus esse; A ep. I. malia; A II, 68. metuit; T II, 2. mittere (possint); R II, 9. molitus ... est; Ti 21. narrare gestiant; F V, 48. neget; N II, 44. < nocebitam; F II, 102. nuntiare; D I, 55. obtinebit; T I, 26. possis ... optinere; O III, 77. onitamus; A II, 52. 78. optemus; T II, 4. ostendit; O I, 154. patiari; T I, 88. pateret; F II, 20. percipisset; N III, 83. perfecerit; O III, 83. perfectari sumus; L I, 56. persequar; R II, 42. portare possint; R II, 9. possidet; P 14. postulo; T I, 16. praecipit; T I, 52. videtur ... praedixisset; O II, 77. probas; F V, 77. probares; F II, 79. probare soleo; N I, 10. probare videantur; C 45. utile ... putaverunt; O III, 49. honestum putent; T II, 63. turpe putantes; T III, 71. putare; N III, 26. quero; A II, 34. F II, 11. queris; F V, 86. N III, 8. querimus; L I, 17. < id quoritas; T IV, 48. redderet; Lae 28. Ti 15. referret; N III, 84. reprehenditis; O III, 110. reprehendunt; F I, 1. restierit; O III, 91. resoco; L II, 18. respondeo; Lae 8. retinuissem; L II, 33. rimatur; D I, 130. rogasse; F II, 55. < id ... sacrasit; D I, 22. scit; T I, 99. scire non potes; T V, 35. scire potuisset; D II, 14. scire; O III, 57. scripsit; F II, 58. sentire; F II, 77. T I, 30. N III, 1. sequatur; A II, 107. sequemur; O I, 100. < >. sequantur; O III, 37. sequi; A II, 85 (36). T II, 3. sequi volunt; F II, 43. servare ... possunt; F I, 47. significat; D II, 144. significat; F II, 116. somniavit; A II, 88. sumant; T V, 18. sumere; D II, 104. suspicemur; A II, 20. suspicamur; O III, 75. tenent; O I, 21. tenetote; R II, 37. tenere ... possunt; F I, 47. tollit; N I, 121. tollere; A II, 146. tornavit; Ti 17. tradidit; T V, 58. attribuito || id tributo ||; C 3. tribuere; R III, 18. id valet; R I, 30. (vides); T I, 60. videmus; F V, 34. vidit; R II, 24. videamus; F II, 86. Lae 36. videns; N I, 123. videoer ... vindicare; O I, 2. volumus; F II, 72. velint; T I, 92. vellem; T V, 21. voluisset; Lae 37.

c. **mit Präpositionen:** ad: accedat; A II, 7. accommodatur; P 44. est ... accommodatum; L II, 48. adducit; A II, 26. applicatum esse; F IV, 34. atteritote; Ti 41. disputabam; T I, 7. est effectus; Ti 7. est ... explorata ... ad id ... confirmandum; N I, 64. ad id adipiscendum impellit; T IV, 12. interest; A II, 85. F V, 45. pertinere; L I, 57; perveniendum esse; T I, 16. ad id ... progredi possumus; T II, 5. potest ... referre; T V, 48. respondens; F V, 78. respondisse; R II, 65. valet; Ti 8. veniret; O I, 113. utebantur ad probandum et ad concludendum id; A I, 32. apte ceciderit; D II, 88. apta (sint); F V, 25. accurrat; F IV, 67. nihil ad id; T I, 70. — inter: interit; Ti 21. interit; A II, 32. — prater: F III, 10. O III, 33. — || propter ||: A II, 56.

3. **eius**: a. **nach** **Adjectiv**: similem; T II, 1. **eius** || ei || similem: T I 12.
 b. **nach** **Substantiv**: ab e. (motn): T I 31. ab e. natura; L I, 51. partes; fr V, 58. partis; F V, 56. ratio; F III, 58. visione et specie; T II, 42.
 4. **ei**: adsentiantur; A II, 39. comparetor; T I 14. credi; A II, 25. causa sit; Fa 34. tribuenda est; T V, 45.
 5. **eo**: a. **abl. absol.**: concessio; T I, 78. D II, 35. intellecto; T III, 58.
 b. **nach** **Verben**: careat; T IV, 17. L II, 12. egere; T II, 88. potiator; T V, 17. 18. utetur; A II, 99. deest uti; C 27.
 c. **nach** **Adjectiv**: estis contenti; A II, 54. erant ... contenti; O II, 42. contenta est; T V, 54. contentae; T V, 98.
 d. **abl. Instrum.**: tueri; F 45.
 e. **bei** **Comparativ**: e. abl. mensurae; f. **eo**. B II, 2 (B I, 2). E 816, a. eo ... magis; N II, 28). s. **abl. comp.**: quid eo levius? A II, 35.
 f. **mit** **Präpositionen**: ab; abducit; F I, 3. aberravit; T III, 80. absum; F III, 6. abest; T I, 76. appellatur; R I, 63. differens esse possit; A II, 99. ducto nomine; N II, 68. ducitur; O I, 100. ordinar; F V, 27. ordiendi est; L I, 21. ordiri volui; O I, 4. proficiatur; F V, 23. tale esset; A II, 77. **eliptic**: T III, 18. < cum; comparator; O III, 46. compararetur; O III, 12. solent ... comparare; O III, 18. pugnaret; O III, 7. — de; (dicunt); F a. l. disputari potest; O III, 11. disseras; R I, 20. disseri; D I, 9. gratificari volunt; F V, 42. est nutatum; T III, 74. neque pelli neque moveri potes; A II, 141. 74. est controversia; A II, 68. est ... dissensio; F V, 17. — ex; apparet; N III, 70. appellatur; F V, 92. (appellatum esse); F IV, 73. cogi; Fa 9. est consequens; F I, 35. demoveri possit; F IV, 59. dicere; D II, 42. (dicitur); F II, 14. efficiatur; T V, 19. effectum; A II, 18. 77. eventit; D I, 32. exquirimus; O I, 119. existit; F V, 19. impressum; A II, 18. 77. intelligi debet; Fa 18. metiuntur; F 44. nascuntur; L I, 43. nascuntur || nascuntur ||; P 20. oriuntur; T IV, 79. paritur; O III, 81. perciperet; F I, 23. querimus; D II, 44. scripi potest; T I, 42. signatum; A II, 77. est; T I, 30. sit; T I, 54. R VI, 27. esse non possit; A II, 18. aegritudo; T IV, 17 (18). **sum** **Cap**: F I, 8. II, 28. N I, 105. D II, 69. > 89. O I, 107. R II, 60. Lac 46. — in; apparet; O I, 96. esse conclusum; F III, 27. collocatum; F III, 21. consistere; F V, 44. consumpsimus; T II, 9. consumerit; F II, 25. elaborat; O I, 116. debeo ... elaborare; F I, 10. errat; O III, 26. gloriari; T I, 48. R I, 11. inelusum; N II, 24. inesse; N I, 40. II, 18. O III, 61. laudamus est; N II, 44. peccant; O I, 44. est peccatum; P 20. peccatum sit; O I, 147. permanet; T II, 16. perstat; O III, 39. ponitur; F II, 14. ponatur; T I 30. > positum est; F III, 32. 45. V, 24. positum sit; F III, 21. poni; F V, 37. ponendam; F I, I. stare; F I, 47. est; T II, 53. R II, 43. O I, 67. II, 63. sit; F III, 21. Lac 92. esse; A I, 24. > nullus ... fuisse; A II, 17. sitam; T V, 35. excellentiae; O I, 96. **sum** **Cap**: A II, 60. F I, 2. II, 6. IV, 22. 37. V, 12. T IV, 70. N III, 83. D I, 125. II, 39. R I, 22. O I, 26. 71. II, 73. in eo persequendo; T II, 66. **eliptic**: si nihil in eo; F IV, 35. — pro; esse aestimanda; F IV, 58. — sine; F II, 50.
 II. **Vinrai**: f. **ea** (nom.); a. **Actis**: sea ... accidit; D I, 45. apparet; F V, 61. appetunt; N II, 128. augeat; Fa 3. cadere possint; T V, 25. cecidisse poterunt; D II, 66. cognant; L II, 16. cohaerescunt; T I 49. congrunt; T IV,

30. declarant; A II, 48. docerent; F II, 21. efficient; N II, 84. eveniunt; D I, 24. existant; N II, 86. habeant; F V, 34. D II, 18. habeant; Fa 26. iulabuntur; N II, 135. interest; N III, 31. liberarent; F II, 21. minuunt; Fa 3. movent; L I, 30. nasci putantur; T IV, 25. nata videantur; L I, 25. oriuntur; T IV, 24. patere videantur; O I, 4. pertineant; F IV, 40. pugnare ... videntur; O II, 9. repugnant; O III, 13. sequuntur; F IV, 21. significant; D II, 145. spectant; L II, 58. sunt; T I, 80. L II, 33. absurdiora sunt; N I, 42. aperta; A II, 26. meliora sunt quam ea; N II, 21. meliora; N II, 87. clariora; F I, 71. falsa; F IV, 54. finitima; A II, 68. sunt in anima, ... ut ea; O II, 11. leviora ... sunt ea ... quam ea; O I, 27. maxima; A I, 22. nota; A II, 124. vera; F II, 98. ut ea sunt; T IV, 55. in adulescente; O II, 48. sunt idem in erratis ... quibus ea; N I, 31. erant ... notissima; A II, 102. fuerint ... amplissima; L I, 63. consentanea (sint); F III, 48. falsa sint; F IV, 55. fortuita; N II, 87. virtutis inimica; O III, 96. quanta; F I, 62. talia; A II, 42. vera; A II, 8. 32. verissima; D I, 84. essent nota; A I, 8. possunt paria non esse; F II, 69. versantur; N II, 56. O I, 17. versantur; F III, 37. T V, 111. communia ... videntur; O I, 51. maiora videantur; T III, 55. minora; T III, 58. vera; F I, 14. prima visa sunt; F II, 34. vivant et vigent; N II, 83.

b. **Passiv**: definiuntur || definiuntur ||; T IV, 21. deliberanda ... sunt; O III, 37. (bona dicantur); T V, 46. (sunt) dicenda optima; F II, 91. praestantia debent ... dici; T V, 38. dicuntur; f. **dic**, III. alqd. ea (10 Et) B. I. E. 690. b. erant descripta f. descr. ||; R II, 14. disseruntur; F III, 2. dividebantur; A I, 20. donata ... videantur; L I, 25. efficiantur; F I, 17. D II, 89. sedatiora sunt efficienda; T IV, 65. expiuntur; D II, 130. explicari ... possunt; D II, 145. explorata ... sunt; R I, 19. explorata ... sint; D I, 117. exposita sunt; T III, 6. sunt; f. **facto**, III. alqd. ea (7 Et) E. 12. a. sunt ... ferenda; R II, 28. generata (sint); L I, 61. gubernantur; O I, 115. infundantur; T I, 61. instituta sunt; F IV, 9. possunt internosci; A II, 33. [inventa sunt] ||; F IV, 9. inventa sunt || [ea ... inventa sunt] ||; A II, 26. inventa esse possunt; A I, 26. prima ... sunt iudicanda; F III, 32. moveri videntur; D II, 120. ea honesta, ea pulchra, ea laudabilia ... nominantur; F IV, 53. obtineri ne ea non possint || possunt, al. ||; L III, 33. ponderantur; T V, 120. procurantur; D II, 130. referuntur; F III, 39. revocari ... possunt; D II, 145. separantur; N III, 19. tollenda (sunt); T III, 44. tribuuntur; O II, 17. vincuntur; O III, 114.

c. **Elipen**: primo ea, quae ... Fa 2. nihil ... tam dissimile quam ... ea, quae ...; L II, 17. atque ea quidem non satis constanter; O I, 71. sed ea, quae ... discrepant, ... aut si qua est alia magna perversitas, facile apparet; O I, 145. quod non ita in corrupta, ut ea, quae ...; T I 42.

2. **ea** (acc.): a. **Subject** **in** **acc.** c. **inf.** a. **Actis**: accidere posse; T I, 86. adtinere; R I, 15. augescere; N II, 28. cohaerere; F V, 79. consequentia; D II, 22. elucere; F IV, 4. certa esse; L II, 33. fortuita; N II, 15. vera; Fa 38. utilis; O III, 115. caput; F IV, 8. (deco esse) aut; N I, 39. infinita esse debere; N I, 50. fuisse ... vera; A II, 88. eventura esse; D II, 114. habere; F V, 35. ea ... perfectiores habere naturas quam ea; N II, 86. nasci; N II, 28. nata esse; N II, 157. pertinere; A II, 99. (pugnare posse); O III, 34. significare; D II, 120. valere et vigere; F V, 35. versari; T V, 111. videri; A II, 72.

β. **Baffiv**: aestimanda; F IV, 57. esse aestimanda; F IV, 58. cognita esse; D II, 28. commissa; O I, 124. commutari ... posse; Fa 17. comprehendere; A II, 119. sic ... comprehensum ... ut ea; A II, 119. definita; A II, 118. definienda; A II, 17. dignanda; A I, 36. discerni; O III, 7. esse discenda; F I, 72. expendenda; F II, 56. esse expendenda; F V, 38. fieri; T I, 37. N II, 15. 97. D I, 109. facta esse; D II, 67. ferri ... posse; T IV, 63. facta; N II, 7. esse generata; N II, 75. geri; N II, 81. L II, 15. C II. habita esse; N I, 118. intelligi; D II, 132. (iudicari); L I, 46. visa ... mitti ... velut ea; A II, 47. monstrari; N II, 7. moveri; L II, 16. esse nexa; Fa 38. ostendi; N II, 7. esse parata; N II, 157. percipi; A II, 119. percipi ... posse; T I, 17. ponenda; T III, 37. portendi, praedici; N II, 7. praeponderari; O III, 18. praesentiri; D I, 128. praestari; O III, 65. probari posse; T IV, 6. (esse procreata); L I, 25. referri; F III, 22. scribi; D II, 55. valida servari; F V, 33. sumi; D II, 106. sumenda; A I, 36. sustineri; N II, 33. tribuenda; D II, 14.

b. **Obiect**: accipere; N II, 84. adiaceret; F V, 87. adhibituram; A II, 44. admissa; A II, 33. adipsicatur; O I, 24. adiungunt; F IV, 43. assequantur; F V, 20. asferre; N III, 84. aestimavisset; F IV, 57. possit agnosceri; N I, 49. agnoscere; T I, 119. agerent; D II, 122. animadvertunt; F V, 42. antiferre ... audeo; R I, 36. antepositi; O II, 38. praeposita appellabat; A I, 37. appetat; F II, 33. appetens; F IV, 32. coepit ... appetere; F V, 24. adtingam; L II, 41. attingamus; T V, 68. audeamus attingere; F III, 5. audimus; Lae 88. audiamus; L III, 26. audivisset; A II, 11. audite; Lae 33. audire voluistis; R I, 70. avertunt; N II, 141. cernimus; T I, 46. cernere; D I, 129. cernere; T I, 26. cernere ... potest; A II, 22. cernere videatur; R I, 15. cognovit; A II, 4. cognoscere; F III, 6. licet ... commemorare; F II, 84. commiserat; T V, 62. communicent; Lae 70. communicare non poterant; N I, 8. compararet; Ti 15. commiserat; A II, 62. conplectatur; L I, 8. comprehendimus; N II, 147. comprehendere ... posse; A II, 44. conprobare; N II, 19. conferrebamus; F I, 16. conferamus; F IV, 24. N II, 85. coniungeret; Ti 15. conligaret; Ti 14. conquiescit; D I, 39. consequatur; L I, 56. consequi ... possemus; O I, 158. consequi posse; O II, 10. conservet; O I, 86. conservent; N I, 109. considero; N III, 39. multa constituit, sed ea sine impensa; R II, 27. contemnunt; O I, 28. possit contemnere; T V, 87. contemnere; O I, 67. contemplans; R VI, 29. contineant; F III, 49. contraherent; A I, 38. contrahere; Lae 24. corrupti; F I, 21. corruerit; R V, 11. credere; D II, 118. curabit; F V, 40. declinet; O I, 11. deducere; A I, 38. defendere; T II, 5. deficiunt; T IV, 18 (19). O I, 8. demoliri; O III, 66. deponere; A I, 3. depravare videatur; F I, 17. deserat; F IV, 37. desiderare; P 6. despiciens; T V, 4. despiciere; O I, 71. dico incerta; A II, 54. contraria ... dico; A II, 97. Fa 37. dixi; F IV, 44. dicam; F I, 28. flagitiosa ducamus || dicamus ||; O I, 128. f. **dico**. III. alqd, ea (9 Et.) β. I. §. 690. b. ea || eam || ... diudicaremus; O III, 34. dicere; F V, 76. discere ... possumus; N II, 148. didicisse videamus; T IV, 4. dissimularet; D II, 8. dissimulare malui; N III, 95. distineret; Lae 24. distinguit; F II, 18. distinguere (conantur); A II, 32. distinguere; F IV, 10. dant; R I, 57. doce; R III, 7. docere possumus; N II, 148. donaverit; N II, 158. flagitiosa ducamus || dicamus ||; O I, 128. pro nihilo ducere; T V, 30. parva ducere; O I, 67. efficit; D I, 120.

|| ea || efficiunt; C 52. (efficere) possit; A II, 47. efficere ... possemus; O I, 158. efficere; D II, 42. eligentem; F II, 34. eruere coner; T I, 29. exoptant; O I, 118. explicabo; T I, 17. exquirimus; D II, 32. expecto; A II, 10. facio; f. **facio**, III. alqd, ea (7 Et.) §. 12, a. ferre; O I, 67. laturos; L II, 11. non occurratua fingunt; F IV, 43. fugiat; T I, 108. gessimus; F II, 62. gesseris; D I, 22. gessisse; F II, 119. tum multa ... gignit, neque ea uno tempore anni; N II, 131. gignere videtur; N II, 156. habes; T IV, 33. neque ita habemus, ut ea; A II, 51. habent; P 6. habent; F V, 56. informatam habemus; D II, 138. expleta cumulatamque habemus || habemus ||; O II, 18. habent; T I, 44. quam perfectissimum ... habere; F V, 44. in promptu habere; A II, 46. hauriant; A I, 8. ignorant; D I, 82. II, 102. inpartiant; Lae 70. inprobare; O II, 8. indicet; A II, 45. intermittere; A I, 3. intuemur; F I, 57. liceret invenire; T I, 98. iubet; L I, 18. iudicant; D II, 91. iungent; F V, 40. labefacturae volent; A II, 36. laudamus; O I, 61. laudamus; F V, 64. laudent; O III, 15. lego; Fa 4. mandat; T II, 13. mandaremus; F I, 1. O II, 3. 5. praeterita menit; R IV, 1. migrare; O I, 31. moderantem; L I, 61. moderari; O I, 113. molientium; N II, 59. mutare posset; D II, 96. nequegemus; F IV, 40. || ea ||; F IV, 40. nescire; D II, 105. novit; A II, 91. novisse; A II, 122. numerant; T V, 30. obiciunt; D II, 131. student parare; O I, 12. percipimus; N II, 147. O I, 30. percontantibus; A I, 2. perferant; F V, 32. perfecti; O II, 85. persequantur; L fr 4. persecutum; O III, 10. perspicere; A II, 44. pertractatum; T IV, 23. ponderanti; O II, 57. possidet; R I, 28. praedicit; D II, 17. praedixit; D II, 114. (praedixit); D II, 114. praestitissae; N I, 7. praeterito; N I, 119. probas; A I, 43. probavit; A II, 130. probabis; F I, 28. probaturus sim; A II, 10. probare; F III, 40. D II, 150. potest ... probare; F V, 76. probare possitis; C 85. procurantem; A I, 29. pro nihilo putabit; L I, 61. putent; O I, 29. putare; F V, 72. quarebat; R I, 30. quaerent; N III, 4. reddere; O I, 48. referat; F II, 107. referunt; T V, 108. referemus; F IV, 40. paratissime ... referre; F II, 107. reformidet; T I, 108. regentem; L I, 61. relinquam; L III, 20. relinquamus; F IV, 41. cogito ... require; N III, 4. requirere (causa); N III, 18. respondebat; R I, 30. responderunt; D I, 98. restituit; fr V, 68. volunt retinere; F IV, 78. scire; D I, 82. II, 102. 105. <. scripsit; D I, 22. nolui scribere; A I, 4. scripturos; L II, 11. senti; N III, 33. P 2. sentimus; O I, 30. sentire; F IV, 60. sentirent; F IV, 61. sentire; A II, 65. 130. sequantur; T IV, 12. sequi incipimus; F V, 41. sequi; O II, 8. servare; O I, 31. significant || significat ||; D II, 181. <. significantes; D II, 54. <. ea ... non ea ... spectare debemus; Lae 18. sumitis; D II, 104. sumunt; D II, 103. aut ea sumere ... ant ea; F IV, 52. sustinere vix poterant; A II, 18. tenebit; F IV, 41. teneat; F III, 20. tenere ... possumus; F III, 72. tuerent; N I, 86. timens; T V, 15. tractare; A I, 3. R I, 15. transfero; P 5. tuemur; F I, 6. V, 69. tuebantur; A I, 34. tueretur; N II, 33. tueri ... possumus; F III, 72. videt; T I, 58. videat; D II, 110. videamus; A II, 40. N III, 65. D I, 13. videant; D I, 117. videt; N II, 142. velle; O I, 124.

c. **mit Präpositionen**: ad; accedit; F I, 41. accedam; F IV, 24. volt ... accommodare; N I, 41. adgrediar; N I, 57. ad ea eligenda adhibere; O I, 147. commendari ... ad ... ea ... diligenda; F III, 16. detraserit; O I, 114. diceret; F II, 2.

dici; A II, 17. dicendum est; D II, 8. disputat; T III, 18. impellit ad ea ... appetenda; F IV, 48. intendit; A II, 30. perquam; O II, 45. (pertinet); L I, 63. pertinet; O III, 44. posset ... pervenire; Lae 83. profecerit; F III, 14. respondet; T I, 57. revocat; F II, 106. veniam; A II, 87. veniamus; F I, 34. conciliatio; F III, 21. vin; A II, 74. elliptid; nunc ad ea; A II, 71. ad ea primum; F IV, 2. — contra; dicere; D I, 22. — in; dividunt; A II, 42. incurrit; C 25. iudicit; F V, 59. ingrediar; R I, 70. inquiras; L I, 4. defluunt et intendunt; A II, 46. intencas; T II, 31. — inter; distinctio sit inter ea ... et ea; T I, 27. — ob; F III, 28.

3. **eorum**: a. **nach Verb**: facere omnia voluptatis causa ... aut non dolendi ... aut eorum, quae secundum naturam sunt, adipiscendi; F V, 19.

b. **nach Subjectis**: similia; F IV, 28. T I, 22. c. **nach Verber**: eorum ... partim satis habere cansae ... partim non item; F III, 51.

d. **nach Pronominis**: aliquid; F III, 58. ad e. aliquid; F V, 18. alia; A II, 40. <. F III, 50. (acc.) A II, 40. 41. in alia; F III, 51. alteram; F IV, 9. T V, 21. neutrum; D III, 124. (acc.) Fa 37. nihil; F III, 21. V, 67. T V, 46. N II, 83. D II, 25. (acc.) A II, 64. F V, 31. P I, 13. Ti 10. quid (interrog.); N I, 60. D II, 11. O I, 146. quae; D II, 10. quid (indef.); F V, 35. T III, 82. V, 18. quidque; D I, 128. O I, 146. quia suum cuiusque fit eorum || sit, eorum ||; O I, 21. utrum; D II, 116. ad utrum; F IV, 59. utrumque; F I, 55. III, 48. IV, 16. utrinque; F IV, 16. utrumvis; F I, 56.

e. **nach Substantivis**: accessione; O III, 12. de comparatione; O I, 10. cura; O I, 11. ab e. curatione; F IV, 39. decessione; O III, 12. propter e. exigitatem; F IV, 29. genera; N II, 141. interpretes; L II, 34. ex aliqua parte; N III, 30. propter e. ... praestantiam; O III, 10. species; A II, 52. stirpes; N II, 120. virtutes; F IV, 19.

4. **His (dat.)**: a. **nach Verber**: his || his || accidant; N II, 82. adsentior; N III, 65. adsentiantur; A II, 52. assentiamur; O I, 18. anteposant; F I, 6. anteposuntur; O III, 20. considere; A II, 29. dant; N II, 120. praesent; L II, 16. praesit; T I, 70. iis || his || resistatur; Lae 41. tribuat; F IV, 23.

b. **nach Subjectis**: finitima sunt; A II, 68. 5. **His (abl.)**: a. **abl. absol.**: auditus; T I, 83. cognitio; T I, 102. probatis; A II, 44.

b. **nach Verber**: sunt iis || his || carentia; N II, 21. confidere; f. 4. fruarur; Lae 57. perfruarur; F V, 44. potius; T III, 41. utamur; F IV, 24. uti licebit; T I, 67. iis || his || uti; N II, 79.

c. **mit Präpositionen**: ab; depellamur; A II, 45. posse ... distinguere; A II, 67. proficiamur; F V, 18. profecta; L I, 27. secundum, tertium; T I, 42. comovetur; F IV, 48. — cum; conferramus; F IV, 24. — de; his || his || ... certatur; N I, 2. dicamus; T I, 51. dictum; O III, 95. disseramus; F IV, 24. unum efficit; T I, 13. est praecipendum; O I, 148. quicquam; O III, 24. component ... artem; A II, 40. sit ... distinctio; T I, 7. — ex; est concretum; N III, 30. iis || his || eferantur; N II, 86. aliquid; N II, 157. alia; A I, 37. gum & b. habebis; Fa 13. inerat; T III, 26. inat; O III, 15. inesse; A II, 105. esse ... positam; F IV, 59. est; F V, 68. T I, 80. III, 56. <. sit in educandis ... iis; N II, 129. sit; L I, 61. esse; F IV, 47. V, 37. valet; Lae 68. versatur; T I, 28. versari; F III, 59. gum & b. A II, 40. F III, 59. V, 49. N I, 31. L I, 40. O III, 70. sit potius; F V, 70.

6. **eis (abl.)**: in eis elaborant; C 24.

E. **afte Formen**: nat im cum illo (auro) nepeliet uretre, || sepeioris urevre || se fraude estor; L II, 60. divorum ... iras (argures) providento sique || iisque || apparento; L II, 21.

istac, be, auf dem Wege: nequaquam istac istac ibit; magna inest certatio; N III, 65.

iste, istic, hier, her ba: A. **bei Substantivis**: I. attributiv; L. ohne Satz; Aius iste Loquens; D II, 69. Graingena de istec; N II, 91. isti Tyndaridae; N III, 12. istiam istiam, quam commemoras, Academiae; F V, 8. — istae accessiones; F V, 71. istae (accessiones); F V, 71. accensper || accip. || iste; Fa fr. 5. ista adsentatio; Lae 97. ista (agritudo); T IV, 8. ista aequabilitas; R II, 42. ista ... aequitate; T I, 28. isti callidi ... aestimatores; F 51. ista || ista || (actae); R I, 58. ista ... acetate; O II, 87. quae ista amicitia est? F II, 79. quis est ... iste amor? T IV, 70. amor iste; fr V, 32. isti ... amores; T IV, 70. amor iste; Lae 48. istarum angustiarum; F IV, 68. ex his || istis || angustias; F IV, 69. isto animo; R I, 60. L III, 36. istarum arborum; C 59. quae sunt ista arma? T II, 51. ars ista; A II, 94. 96. quae est || ista || ars? D II, 145. istam (artem); T I, 112. istae ... artes; R I, 30. in istam rationem et quasi artem; R I, 37. de ista auctoritate; N I, 66. quae ... ista auguratio est? D II, 65. ista ... avis; D II, 144. auspicia ista; L II, 32. — ista ... belua; R III, 45. isto ... bono; T V, 27. isto bono; C 33. ista bona; T V, 45. — horribilis ista caecitas; T V, 111. quae est ... ista calliditas? D I, 35. istam calliditatem; N III, 75. ab isto capite; F III, 34. ista ... caritas; F II, 99. quis iste tantus casus? N I, 90. ista causa; A II, 79. quae ista causa est? F II, 67. L II, 3. causam istam; A II, 107. D II, 46. istam (causam); F V, 1. istam causam; L I, 11. iste chorru; T V, 13. ista civitas; T V, 109. in istis civitatibus; R I, 47. ista commendatio; F II, 99. collatio ... ista; F IV, 75. istam conjunctionem; O III, 119. in collatione ista; N III, 70. iste quasi consensus; N III, 28. ista ... officiorum conservatio; F II, 99. ista constitutio; L II, 23. consuetudinem istam; R I, fr. 4. de ista consultatione; R I, 36. iste conventus; R III, 45. istuc quasi corpus; N I, 73. quod est istud crimen? C 67. curus isto; R I, 64. istis ... custodiis; R VI, 15. — declinationem istam; F I, 28. istam declinationem; Fa 47. declinationes istae; Fa 48. ista ... defectio; A I, 43. istarum definitioem; T IV, 53. denuntiatio; f. significatio. dens iste; N I, 28. iste deus; N I, 114. isti deo; A II, 121. isti rotundo deo; N I, 24. deos istos; N I, 109. istorum adumbratorum deorum; N I, 75. ista ... quasi dictata; N I, 72. ista descriptio; L III, 13. istam disputationem; F IV, 44. ista dimensio; A II, 69. ista ... dissensio; T V, 22. ista distinctio; D II, 127. ista divinitio; N III, 14. D II, 21. istum dolorem; F II, 93. cum istis doloribus; F II, 98. iste dolus malus; O III, 61. dolus malus iste; O III, 64. isti doli; N III, 73. — quinam est iste epilogus? T I, 112. iste ... epilogus; T I, 119. ad istam epistulam; F II, 104. quantus iste est ... error! R II, 29. istam exceptionem; A II, 97. ista explanatio; F IV, 41. — qualis ista „fabrica“ est? A II, 87. ista ... fama; Lae 15. de isto fato; D II, 19. ista ... feritas; O III, 32. istum || istum || inae; A II, 139. ista ... flagitia; N I, 66. forma ista; R VI, 26. ista ... fortuna; T V, 40. furor iste; D II, 110. — istud ... genus; L III, 13. istus generis; F I, 23. Fa 30. quae ... ista sunt (genera)? R VI, 8.

in genere isto; F II, 114. ista .. gloria; R VI, 25. isto nomine, .. gloria; F II, 74. — ab istis (haruspibus); D II, 52. istorum hominum; T V, 28. isti honores; N III, 46. ad istam horam; D II, 47. — ista .. imago; D II, 137. istae imagines; D II, 138. istas imagines; N I, 121. ab ista pictura imaginibusque; T V, 14. ista .. inmanitas; O III, 32. insanitas ista; F IV, 23. istae ineptiae; T I, 93. ista .. ingenio; F II, 74. isti iniores; P 13. istam .. intelligentiam; N III, 64. interpretes istos; D II, 92. istos interpretes; D II, 128. ista bellatrix iracundia; T IV, 54. iudicia ista; A II, 141. — ista (labor); N I, 92. istum laborem; L I, 8. isti (acerati); C 27. quae est ista laus? F II, 50. ista laus; O III, 111. istam .. legem; L II, 36. istins caelestis legis; L II, 9. istas leges; L III, 17. — ista || libertatem istam; L III, 38. iste locus; F V, 95. L II, 9. istum, ubi tu es quatus, .. locum; L II, 4. istum .. locum; L III, 30. istum (locum); L III, 30. ad istum locum; A II, 29. — in isto magistratu; F II, 76. sine isto malo; L III, 23. ista mediocritas; T III, 22. ista .. memoria; F II, 99. qualis est ista mens? T I, 67. qualis .. ista mens est? D II, 131. quae .. esset ista mens? O III, 7. mentem istam; N I, 26. istis .. unis; P 17. quis erit .. modus iste? T IV, 40. istius modi; F III, 19. N III, 90. D II, 31. C 7. isto modo; A I, 18. F II, 23. 74. 103. V, 27. 81. T I, 11. 14. 78. III, 8. IV, 9. V, 15. 23. 33. N I, 95. 109. 122. III, 23. D II, 117. Fa 16. L I, 4. P 23. isto .. modo; T IV, 52. N I, 83. L III, 23. Lae 74. momenta ista; F V, 72. ex isto morbo; F 29. < motum istum; N III, 69. munera .. ista; T V, 90. quae sunt .. ista mysteria; A II, 60. — ista (natura); L I, 20. isto nomine; F II, 74. — quae ista potest esse oblectatio? N I, 92. ista (observatio); D II, 28. ab isto officio; Lae 8. ista opinio; N I, 77. ad istas opiniones; N I, 95. ista oratio; L I, 10. fr V, 57. istam orationem; L I, 52. ordo iste; L III, 6. isti ordini; P 43. ista .. ornamenta; F I, 14. quae est ista .. ostentatio? P 42. — in ista partitione || [perpvicium in istam partem] ||; N III, 8. pater iste; N III, 23. perfectio ista; F IV, 37. in isto periculo; L I, 4. permotiones istas; A II, 135. perturbationes istas; T IV, 43. ista .. perversitas; F II, 80. qualis ista philosophia est? F II, 27. ista (philosophia); F III, 40. quae est .. ista philosophia? F IV, 22. in ista philosophia; A II, 11. sine ista philosophia; N II, 1. istins philosophi; F I, 15. isti (philosophi); T III, 40. isti philosophi; D II, 118. istorum philosophorum; L I, 50. physics; f. B. ab ista pictura; T V, 14 (13). ista potestata; L III, 17. 24. de ista potestate; L III, 19. ista .. divina praedicta; Fa 13. in ista pravitare; A II, 26. ista „producta“; F V, 90. isti providentiae; N fr 2. — istas questiones; A II, 127. — ratio ista; F II, 80. quae .. ista ratio est? F II, 93. ista ratio; N I, 64. istam rationem; L II, 69. isti .. rationi; L II, 34. isti rogationi || rationi ||; L III, 34. in istam rationem; R I, 37. ista .. „reducta“; F V, 90. quae ista regula est? A II, 38. quae est ista relaxatio? F II, 95. ista res; F II, 79. T I, 49. L II, 62. ista .. res; F V, 27. istam rem; F V, 84. „rem istam“; D I, 81. istius rei; L II, 62. isti rei; L I, 10. istarum rerum; D II, 47. R I, 82. P 37. ista de rebus; L II, 46. in ista .. re; L III, 22. in istis rebus mediis; F III, 59. istam (rem publicam); R III, 45. iste rex; R II, 33. regem istum Numam; R II, 28. istins regis; R II, 33. isti rogationi || rationi ||; L III, 34. — salem istum; N II, 74. sanguis; f. C. I. N I, 73. ista gloriosa sapientia; T III, 8. quae est .. ista scirtitas? Lae 47. quae .. est Epi-

II.

charmī ista sententia? T I, 15. ista sententia; T I, 82. L III, 34. istam sententiam; A II, 62. isti .. sententiae; T I, 55. ad istam sententiam; T I, 26. contra istam sententiam; T V, 82. in ista .. sententia; L III, 33. in isto sermone; L I, 28. quae est ista servitus? P 41. quae est ista .. significatio et quasi denuntiatio? D II, 54. ad similitudines istas; A II, 57. ista societas; O III, 58. ista (somnia); D II, 141. istorum (somnia); D II, 136. istis .. somniis; N I, 93. ista soror; D II, 116. istae (sortes); D II, 86. isto .. spatio; N I, 22. species istae; N I, 77. in istam speem; O II, 53. consuetudinem istam et studium sermonis || sermonemque ||; R I, fr 4. „in ista .. equilla“; F II, 24. iste non dolendi status; F II, 28. ista divina studia; C 24. ista senilis stultitia; C 36. — ista .. tela; P 28. istos (testes); R I, 58. istam tranquillitatem; O III, 97. turpido ista; O III, 102. — istam vacuitatem doloris; F II, 39. ista vanitas; Lae 99. ista varietas quae sit; F II, 10. istius verbi; F II, 15. verba ista; L III, 33. istorum .. verborum; F II, 51. inter ista .. verba; F II, 77. isti versus; T II, 26. iste vir altus; F III, 29. istum virum bonum; O III, 64. istam .. virtutem; F III, 11. isto animo atque virtute; L III, 36. ista vis; D II, 117. ista vi; T I, 85. visa .. ista; A II, 66. ista visa (acc.); D II, 126. istius vitii; A II, 92. istam voluptatem; F II, 7. 89. utilitas ista; O III, 82.

2. mit Zufuß (Brennoma, Böfen): de isto altero sole; R I, 15. ista duo (divinandi genera); D II, 101. de istis ipsa duobus generibus; D II, 101. isti libri duo; A II, 11. de solibus istis duobus; R I, 17. istas duas sumptiones; D II, 108. idem: f. idem, A I, 2. iste (4 St.) §. 201. a. vir iste fuit ille quidem prodeus; L I, 54. ipse: f. duo; D II, 101. ipse, A I, 2. iste (17 St.) §. 363. b. quia ista animi tranquillitas ea est ipsa beata vita; F V, 33. istum nescio quam indolentiam; T III, 12. omnes istos acules; A II, 98. omnis ista .. aestimatio; F III, 45. in omnibus istis conclusionibus; F IV, 52. omnem istam disputationem; R I, 16. omnis .. istum rerum effigies; N I, 110. omnis iste .. error; F I, 32. in omni isto genere; R I, 15. omnia ista nomina; F III, 75. de istis omnibus verbis; F IV, 73. quis .. iste dies luxerit; A II, 69. quae .. istae imagines vestrae? N I, 107. controversiam totam istam; L I, 54. istum .. locum totum; N III, 22. locum istum totum; L III, 13. totam istam .. questionem; N II, 3. e tribus istis (generibus); R I, 54. ex tribus istis modis; R I, 46. atrocitas .. ista tua; A II, 136. tua ista conclusio; D II, 109. istam paupertatem vel potius egestatem ac mendicantem tuam; P 45. explicatio tua ista; F III, 14. tunc morem istum; R III, 47. ex || in || isto egregio tuo officio et tanta fide; R III, 98. tuus iste Stoicus sapiens; A II, 119. tua ista studia; R I, 29. istam artem vestram; A II, 107. isti vestro deo; A II, 81. quae .. istae imagines vestrae? N I, 107. litus iste vester; D I, 30. vestra ista providentia; N III, 78. iste vester (sapiens); A II, 105. istae .. vestrae eximiae .. virtutes; F I, 42. quod Zaleucum istum negat ullum fuisse; L II, 15. in ista una disputatione; A II, 12. nna ista in re; L III, 26.

II. präcatis: I. ohne Zufuß: non erit ista amicitia, sed mercatura quaedam utilitatum suarum; N I, 122. ista, sive beatitas sive beatitudo dicenda est, .. ea, quaecumque est, cur ..? N I, 95. qui ista bona dicit; F IV, 23. ista .. quae dixisti, valere, locupletem esse, non dolere, „bona“ non dico; F IV, 72. sint aene ista bona, quae putantur, honores, divitiae; T IV, 66. tibistam

50

instam causam puto esse, cur ...; L II, 4. doctorum est ista consuetudo, eaque Graecorum, ut ...; Lae 17. hominum esse istam culpam, non deorum; N III, 76. ista ... magna diudicatio est; L I, 56. non est ista ista ... magna dissensio; F V, 76. quare sint nobis isti ... magni homines, ut sunt; R III, 4. an Pasidarum aut Cilium aut Phrygum ista inventa dicemus? D II, 80. levamentum: f. oblectatio. praecleara ... ista lex || est ||; L III, 28. si ista mala sunt || sint ||; F V, 81. sunt; F V, 85. mercatura: f. amicitia. eorum erat iste mos; F II, 1. mathematicorum iste mos est, non est philosophorum; T V, 18. non solum beatas vitas istam esse oblectationem videmus, sed etiam levamentum miseriarum; F V, 53. quod mihi ista *κατάδοξα* quae appellant maxime videntur esse Socratica; P 4. ista ... dicam Graece *καρπύρινα*, Latine autem „producta“; F IV, 72. Iovis iste quidem praepones; T III, 26. physicorum est ista prudentia; D II, 11. sit ista res magna, sicut est; L I, 17. ista Academiae est propria sententia; A II, 148. istam non modo serum, sed nequissimum serum ... appellandum puto; P 36. ista studia ... ingeniosorum sunt; F V, 6. ista ... est veritas? N I, 67. est ista recta docendi via; L II, 8. cum vitiorum ista vis non sit, ut ...; F III, 61. sunt ... ista non naturae vitia, sed culpae; L III, 73. sit sane ista voluptas; F II, 75. non istam (Epicurum) dicit voluptatem. — dicit quamlibet; nempe eam dicit, in qua ...; T III, 49.

2. mit *zufals*: istuc ipsum vereor ne malum sit, non dico carere sensu, sed carendum esse; T I, 26. cum ego ista omnia bona dixerim; F V, 90. totus ... iste, qui vulgo appellatur amor, ... tantae levitatis est, ut ...; T IV, 68.

B. bei *Subiectivis*, *Pronomina* und *Genetivis*: I. *Subiectiva*, *Pronomina*: I. *attributivis*: a. *ohne Zufals*: ista Antiochia; A II, 115. ista Democritae; D II, 32. istis ... Latinis; F III, 16. — ista tam absurda; N I, 81. istis, quae te ... delectant, brevibus et acutis; F IV, 52. iste optimus; R I, 50. ista caelestia; R I, 31. divini isti; N III, 14. ista tam aperte ... et perversa et falsa; A II, 60. isti grandiloqui; T V, 89. istud honestum; F III, 12. ista horribilia; T I, 102. idem: f. *idem*, B, I, 1, a. iste (6 Et.) C. 202. b. ista innumerebilia nascentur; O III, 72. complectens; A II, 114. ipse: f. *ipse*, B, I, 1. iste (10 Et.) C. 366. a. quae sunt ... ista maiora? T I, 16. quatenam ista (maiora) sunt? R I, 62. in istis (mediis); F IV, 71. ista neopinata; T III, 55. non nulli isti ... faciunt imperite; L I, 4. nuda ista si ponas; P 24. omnes isti videntur ... adfirmare; A II, 14. quid tam exile quam isti omnes? L I, 6. omnia ista ... dicuntur; T I, 94. sunt ... orta; T IV, 57. latent ista omnia; A II, 122. omnia ista ... obscarni nec apparere et ... incurrere; F V, 90. condiri; T V, 97. ista sum omnia dimensum; C 59. ista omnia talia videmus; P 7. perversa: f. *falsa*. isti physici; A II, 14. physica ista; A II, 123. ista popularia; F IV, 24. ista praecleara; O II, 8. istum questuosum; P 49. isti qui linguam avium intellegunt; D I, 131. superstitiosa ista; D II, 81. ista ... sunt tota comperentia; N I, 94. cum ista tua mihi ne probabilia quidem videantur; A II, 126. iste vester ... nudus est; F I, 23. ista vestra ... dictata sunt; F II, 95.

b. mit *Zufals*: dices ista ipsa obscura planius; T IV, 10. unum istud, quod honestum appellas, ... id igitur, inquam, si solum est bonum; F III, 14. istis ... ista horribilia minitare purpuratis tuis; T I, 102. nec (virtus) dubitabit isti vestro beato M. Regulum antepone; F II, 65.

quod est ... istuc vestrum probabile? A II, 85. Antiochia ista congruent universa; A II, 98.

2. *prädicativis* (Subiectiva: f. D): vide, ne ista sint Manliana vestra; F II, 105. est istud || istuc || quidem ... siquid; C 8. iam istuc quidem nihil negotii est; T I, 16. quis ... est iste? T II, 17. quanam ... isti sunt? R I, 56. quidam est istoc? T IV, 9.

II. *Genetivis*: sint ista Graecorum; F II, 63. naturae ista sunt; N III, 27. poetarum ista sunt; N III, 77.

C. bei *Infinitivis* und *Infinitivis*: I. *attributivis*: non dolere istud quam vim habet; F II, 9. istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit inmanitatis ...; T III, 12. — quid ... est istuc gradatim? N I, 89. istuc „quasi corpus“ et „quasi sanguinem“ quid intellegis? N I, 73.

II. *prädicativis*: praecipitare istuc quidem est, non descendere; N I, 89.

D. *affinis*: a. *mascul.*: I. *Singularis*: iudicator iste optimus; R I, 50. ne iste quidem peritus? R I, 58. istum cessare; A I, 2. sapientem virum fuisse; P 23. appellat; N III, 11. invenias; Lae 64. „istius ... audaciam“; O III, 98. isti ... permitto; F V, 76. ab isto ... praedicari; L I, 8.

II. *Pluralis*: I. isti: abiecerant; F IV, 32. adseverant; P II, 94. amplexantur; T II, 40. appellant; P II. vocabant; R I, fr 6. carere non possunt; O III, 59. derogant; D II, 148. dicunt; A II, 27. T V, 47. dicere ... solent; R I, 11. disputant; D II, 89. docent; F IV, 26. facere non possunt; D II, 129. se gerant atque gesserint; L III, 18. gloriaris solent; R I, 11. solent ... negare; T III, 37. numerant; T V, 44. perorant; R I, 2. praecipunt; fr V, 41. putant; A II, 97. R I, 1. reliquerunt; A II, 61. reputant; T I, 51. solent; N I, 18. ubi sunt? T IV, 79. vocant; L II, 2. volunt; T I, 82. Fa 28. — audiendi sunt; F V, 89. sunt ... audiendi; Lae 48. — curiosi; F I, 3.

2. istos: id eum; D II, 104. — (dimitamus); T I, 78. ferret; L III, 31. insectetur; T IV, 53. nec me || nec || pudet, ut istos, fateri ...; T I, 60. — nihil est ... apud istos, quod ...; T I, 22. in istos concesserit; A fr 30 (3, 27).

3. istorum: acutissimus; T III, 38. — aliquem; P 38. — artam; D II, 45. omnis i. disputatio; R I, fr 5. fr V, 42. inmanitas; O I, 57. imperia; P 6. inconstantiam; F IV, 39. in i. otio ac litteris; R III, 4. ad i. normam; Lae 18. opes; P 6. oratio; A II, 44. R I, 8. in i. otio; R III, 4. pecunias; P 6. (sententiam); F III, 12. tecta, voluptates; P 6.

4. istis (dat.): responsurus essem; F IV, 62. — notam esse; D II, 91.

5. istis (ab): ab; quaevis et audivi; Lae 26. instructum; F II, 119. cum; pugnare (debet); F I, 10. cum istis alius; T III, 51. sum *Scy*; T I, 89.

b. *neutr.*: I. *Singularis*: I. istud (nom.): simile ... sit; N III, 9. — quid ... istud ad nos? A II, 32. istud ... arbitrato meo; F IV, 2.

2. istuc (nom.): „neququam istuc istac ibit“; N III, 65. est ... honestum; O III, 75. quale est? L I, 1. quale sit; C 6. impedit; A II, 109. necesse est; Lae 16. placet; L III, 5. — dicitur; D I, 8. fieri potest; L I, 53. — sane istuc quidem; A I, 14. Stoicum istuc || est, sed est || quidem nec admodum credibile; A II, 85. iocularis istuc quidem ... et a multis saepe dorium; L I, 53. quo tandem istuc modo? L I, 53. quorsum istuc? T II, 7.

3. istuc (acc.): poterunt ... concedere; F IV, 50. dicia; F III, 13. dicam; T I, 12. dicere necesse est; N I, 84. dabit; F IV, 49. possit ...

negare; F II, 9. nesciebat; F IV, 72. obtinueris; F IV, 2. rogare; F V, 83.

4. istuc (acc.): concessimus; T I, 25. considerabo; A I, 13. dixi; F II, 10. negat; N III, 70. percipia; A II, 35. vides; L I, 35.

5. isto: nihil ... esse iucundum; O III, 117. — de: concedata; fr II, 3. coluoculi sumus; L I, 8. dissenso est; F IV, 75. — in: sunt omnia; C 8.

II. Plural: I. ista (nom.): delectant; A I, 18. T V, 13. C 46. evaserunt deteriora; F IV, 69. exciderant; L II, 45. manarunt; L III, 45. movent; T V, 13. movent; T I, 11. nascuntur; A II, 8. sunt; A I, 9. Lae 6. sunt ... ut dicia; R I, 16. parva sunt; F II, 90. similia non sunt; F IV, 65. vera; A II, 26. sint ... pulchriora; N II, 47. similia; D II, 108. vera; A II, 119. non essent; N III, 76. videantur; A II, 87. — adfirmantur; A II, 87. aguntur; T IV, 55. fuerint ... decreta; A II, 135. descripta ... sunt; F IV, 61. dicuntur; F III, 11. disputantur; A II, 87. disserantur; T I, 23. explicari non possunt; A II, 95. venusta habentur; P 33. intellecta sint; N III, 14. quaesita, ... notata, praecipua sunt; F IV, 61. probata sunt; F V, 76. recipiuntur; D I, 10. tractantur; A II, 87. tractata sunt; L III, 14. — uberior ista, quae; T I, 16. vetera iam ista et religione omnium consecrata; T I, 32. sed ista mox; R I, 20.

2. ista (acc.): esse; T I, 10. esse non importuna; F II, 85. iucunda; F I, 25. magna; L II, 32. vera; D II, 48. ista || ita || dici; A II, 102. interpretat; D II, 129. || ista || pateferi; L I, 16. renovari; A I, 14. — agnosco; L II, 43. agemus; F III, 9. acciveris; A II, 125. aspernor; A II, 123. audire cupio; L I, 16. cognovisti; N I, 68. cognoverim; T I, 77. condidit; T I, 18. conligunt; T IV, 54. credunt; D II, 51. defenditis; N I, 109. derideant; D II, 39. percipis dicemus; A II, 34. diceres; T I, 12. diceret; A II, 102. dixerit; A II, 119. dicere; A II, 12. dicere solum; F V, 75. didicisset; F I, 25. disputant; Lae 24. disserunt; O III, 106. distraherent; O III, 34. effutiantem; N I, 84. exposuisti; F IV, 1. expectatas; A I, 3. fecerint; F I, 35. facere; T III, 86. finarunt; N III, 62. non audeo ... flagitare; A I, 3. habeo; L II, 45. habeat; N I, 112. iunxit; T I, 18. loqueretur; F III, 9. nosse; F V, 75. observans; D II, 83. omitte; A I, 2. L III, 29. peperit; N II, 74. probare; F V, 76. profiteretur; Lae 17. putat humana; R III, 40. quaeris; L I, 4. quaerunt; Lae 7. quaerere; F IV, 32. referam; F II, 119. scire; A II, 115. N I, 74. D I, 35. sequimur; F I, 49. D II, 59. significaret; D II, 44. sumis; F 23. tetigit; A II, 136. timeat; T I, 43. tractant; P 37. potes ... tueri; F II, 69. aperta et patefacta videntur; T I, 46. vindicabat; L II, 39. voluisse; T III, 46. — ut ista lenius; F II, 19. quis ... ista melius? F IV, 26. vgl. 1. — ad: dicere; R I, 30. dicere aliquid (videntur), itaque expecto, quid ad ista; T IV, 46. ad ista alias; N II, 1. contra: dicamus; N III, 94. dicerem; T I, 10.

3. istorum: nihil; A II, 123. quid? T V, 40. quidque; Lae 55. — pudeat; F II, 7.

istic, ba, bort: sum: istic eum ... exspectoque, quid ... respondeas; F V, 78.

est: Verb: nolite ... hospites ad me adire! ilico istic || istic, isti ||; T III, 26.

istinc, von ba, von bort: liberent || ego || vero istinc sicut ab domino agresti ... profugit; C 47. f. **istie**.

istuc, baſin: quid opus erat te gradatim istuc pervenire? N I, 89.

ita, so, alio, auf diese Weise, so ſehr, in dem Grade, in ſo fern, unter der Bedingung: I. allein: I. bei Verben: ita ... nunc fugientes conſpectum ſceleratorum ... abdimis nos, quantum licet; O III, 3. neque ... erant cauae fatales, cur ita accideret; Fa 19. quod ni ita accideret; C 67. accommodo: f. copulo. ita duae res ... illum cauebant; O III, 1. adduco: f. contraho. ita cum (Epicurus) attulisset nullam causam, quae ...; Fa 47. cum (manus) ita esset affecta; F I, 39. qui ita sit affectus; F I, 40. V, 85. T III, 11. P 85. viz ... posse videmur ita adfectum non miserum dicere; T II, 25. te ... ita adfectum ne virum quidem quisquam dixerit; T II, 32. sapientis animus ita semper adfectus est, ut ratione optime utatur; T III, 15. sapiens semper ita adfectus est; T V, 43. si modo temperata estis ... ita (animus) est adfectus, ut ... vigeat; D I, 115. probas ... animus ita adfectum? R I, 60. omnino ... ita iustitiae honestaque (fortis civis) adhaerescet, ut ... offendat; O I, 86. ita ad impietatem in deos in homines adiunxit iniuriam; N III, 84. ut ... non existimem ita se alligatos, ut ... non decedant; Lae 42. quod ... neque ... ita ut adulatus aut admiratus fortunam sum alterius, ut me moe paeniteret; D II, 6. ita neque illi adseant, qui ...; L II, 83. cui (Socrati) quidem ita sunt Stoici adsesti, ut ... censerent; O III, 11. ita ... non tanta studia aesequantur eorum, quibus deciderunt, quanta odia eorum, quibus ademerunt; O II, 54. semper ... (natura) ita assumit aliquid, ut ... non deserat; F IV, 37. ita sacerdos advecta in fanum ... precata a dea dicitur, ut ...; T I, 113. adolor: f. admiror. quae (bestiae) ex se natos ita amant ad quoddam tempus et ab eis ita amantur, ut ... appareat; Lae 27. ita semper angustia accipiendo aut cogitando malo; T III, 32. nihil ita animato homine miserius duocem; R I, 60. quod ita sit informatum anticipatumque || informatum || mentibus nostris, ut ... occurrat ...; N I, 76. corpusculorum (ita enim appellat atomos); A I, 6. cur ita semper deum appellet Epicurus beatum || Ep. app. b., al. || et aeternum; F II, 88. recta effectio (κατάθεσις enim ita appello); F III, 45. quae vel ita appellemus ... vel promotae et remotae; F III, 52. incommoda ... et comoda (ita enim εὐχρηστικὰ et δυσεχρηστικὰ appello); F III, 69. ius ... quod ita dici appellari possit; F III, 71. mulherositas, ut ita appellem eam, quae Græce φιλογυνία dicitur; T IV, 25. qui ita appelletur || appellatur ||; N I, 36. cur quidque ita appellatum sit; N III, 63. [ita ne hostis quidem ... interitum cum acelere (senatus) approbavit]; O I, 40. ita merelice attendi; L III, 33. quae (causa) te non attingit, Tite || [ita] ||; L II, 3. istae imagines ita nobis dicto audientes sunt, ut ... accurrant? D II, 138. quod ita cecidit; Fa 19. itaque || idque || ut ita cadat in annuis infractibus, descriptum esto; L II, 19. ita consiliis diligentiae nostra celeriter ... arma ... ceciderunt; O I, 77. ita caritate nos capiunt reges, ... ut ... difficile ... sit ...; R I, 55. ita pulcherrima illa ... carent amicitia per se et propter se expectata; Lae 80. ita ne praeterita quidem ea ... Apollini nota esse (Carnades) censebat; Fa 33. f. II. que; T I, 72. qui ita clamare cogatur; T II, 19. nec ita claudenda res est familiaris, ut eam benignitas aperire non possit, nec ita reseranda, ut pateat omnibus; O II, 55. levius ... ratiunculas eorum (esse), qui ita cogitant; T IV, 43. ita cogimur disensione sapientium dominum nostrum ignorare; A II, 126. ita necessari-

tas cogit, ut eadem sint ea, quae diiuncta fuerant; Ti 14. quod ... mundus ... ita cohaeret ad permanendum, ut nihil ne excogitari quidem possit aptius; N II, 115. se comparat hic civis ita necesse est, ut sit ... armatus; R VI, 1. quoniam ... ita ratio comparata est vitae naturaeque nostrae, ut alia ex aha aetas oriatur; Lae 101. nobis ita completenda in hac disputatione tota causa est ..., ut ... concludatur; L I, 17. cum ita completa et conferta sint omnia, ut ... cedat; A II, 125. quae ... ita composita sanctaque essent; L II, 11. si ita erat comprehensum, ut convelli ratione non posset; A I, 41. ita res somnium comprobavit; D I, 50. concito: f. 2. mobilis, ita concludam; N I, 101. Zeno ... ita concludit; N III, 22. ita ... concludere solent; D II, 41. cum (virtutes) ita copulatae conexaque sint, ut ... participes sint; F V, 67. x ... est verum, quod ita conecitur; Fa 12. confercio: f. compleo. ita illi ipsi ... ad hominum utilitatem suam prudentiam ... conferunt; O I, 156. ita sermone confecto Catulus remansit; A II, 148. nec iis ita confidit, ut moveri non possint; A II, 29. ita et necessitatem et fatum confirmari (Epicurus) putat; Fa 21. ita ... (Pomponius) se Athenis collocavit, ut sit paene unus ex Atticis; F V, 4. ita consensisse gentes decretis videlicet principum, nihil esse rege melius; R I, 56. ita facillime, quae volumus, ... consequemur; O II, 24. snmmo bono a te ita constituto, ut id totum in non dolendo sit; F II, 11. initiis ... ita constitutus, ut ... sumenda sint; F III, 20. quem (finem) ... ita constitui necesse est, ... quam maxima adipisci; F IV, 25. et ita figuratum corpus, ut excellat aliis, animumque [et et animum] ita constitutum, ut ... instructus sit; F V, 34. quodsi omnes mundi partes ita constitutae sunt, ut neque ... potuerint; N II, 87. honores ... quam multi ita contemnant, ut ... nihil esse levius existiment! Lae 86. si nulla carum (fidium) ita contenta nervis sit, ut contentum servare possit; F IV, 75. ita, credo, de honore aut de dignitate contentidimus; T III, 50. ea (futura), quorum causas natura ita contineret, ut ea fieri necesse esset; Fa 82. quod ita contigit; D I, 46. 47. ita contigit, ut ... poneret; Ti 15. quod ex infinita societate generis humani ... ita contracta res est et adducta in angustum, ut ... iuangeretur; Lae 20. copulo: f. conecto; F V, 67. ita, quae (Epicurus) mutat, ea corrumpit; F I, 21. nonne ita credit [i] creditit [i] (Hiona) filium locutum, ut expectata etiam crederet? A II, 88. ita credo; F I, 39. L II, 46. nec me solum ratio ... impulit, ut ita crederem; C 77. si eius (animi) acies ita curata est, ut ne caecaretur erroribus; T V, 39. * ita aqua Albana deducta ad utilitatem agri suburbani; D II, 69. ego ... a patre ita eram deductus ad Scaevolam ..., ut ... numquam discederem; Lae 1. numquam hoc ita defendit Epicurus; F I, 25. haec ... ita defendisti, ut ... videantur; N III, 62. multas ... saepe causas ita defendisti, ut ...; R III, 42. ita re magis quam summa [i] quam [i] auctoritate causa illa defensa est; Lae 96. cum is (P. Sextilius Rufus) rem ad amicos ita deferret, se esse heredem; F II, 55. argumenti conclusio ... ita definitur: "ratio ..."; A II, 26. tum illum (Zenonem) ita definisse: ex eo ...; A II, 77. id ... ita definimus: quod sit ...; F III, 53. quod percipiendi vis ita definitur a Stoicis, ut negent ...; F V, 76. quae ita definiunt, ut satis magno aestimanda sint; F V, 90. quam (laetitiam) ita definiunt: sine ratione animi elationem; T IV, 13. quod ... nascitur ex offensione, ita definiunt: opi-

nionem ...; T IV, 26. ita ... definit, ut perturbatio sit ...; T IV, 47. Zeno ... naturam ita definit, ut ... dicat ...; N II, 57. te ... eam ... (divinationem) ita definire: divinationem esse ...; D II, 13. horum posterius ... ita degenerant, ut ipsi ex se nati esse videantur; F V, 13. alter (Aristoxenus) ita delectatur suis cantibus, ut ... conetur; T I, 41. quae (carmina Arstia) ... ita me delectant, quia Latina sunt, ut ... teneam; N II, 104. haec [i] haec, quae [i] sunt a Scaevola didicimus non ita descripta [i] aut [i] ab antiquis; L II, 49. estne quisquam ita desipiens, qui credat ...? D II, 51. de natura ... ita dicebant [i] docebant [i], ut alium dividerent in res duas; A I, 24. ita cum alud diceret atque sentiret; A II, 15. nec vero quoquam ita dicam, ut quisquam id fingi suspicietur; A II, 98. quamquam nihil mihi tam mirum videtur quam ista [i] ita [i] dici; A II, 102. atqui ita dicas necesse est; A II, 114. quod ita putant dici ab illo (Epieuro), ... ea facere ...; F I, 25. de qua (amicitia) Epicurus quidem ita dicit, ... nihil esse maius; F I, 65. ubi ... is, qui audire vult, ita dicit: "voluptas mihi videtur ..."; F II, 2. id ... si ita dicit, non esse reprehendendum ... dicit absurde; F II, 21. utilitates (malo ... [i] ita [i] dicere quam voluptates); F II, 61. non ita dicimus, ut cum illo ... haec pugnare videatur oratio; F III, 39. quicquid ita sit aut dicitur; F III, 59. nec tamen ab illis (Stoicis) ita dicuntur de industria; F IV, 2. cum ita dicant, ... sumpturum sapientem; F IV, 90. quin potius ita dicis, omne animal applicatum esse ...? F IV, 34. posthac non ita dicam, miseros esse, sed tantum miseros; T I, 13. certe ita dicant necesse est; T I, 87. ita [i] ea [i] carere [i] carere [i] in morte non dicitur; T I, 83. quae (iustitia) tamen ita dicit dupliciter esse in iustum, cum ...; T III, 36. nec vero ita dici potest, mentis laetitiam solum esse in bonis; T II, 41. qui ita dicat: "spol mihi ..."; T III, 44. apud quem (Homerum) ita dicitur: "namque ..."; T III, 65. tamen [i]ta] ceteros ... commotos modo ... dicere solemus; T IV, 82. ita ... dicebas, non corpus esse in deo, sed quasi corpus; N I, 64. istud quidem ita vobis dicere necesse est; N I, 88. hunc (Iovem) ... Ennius ... nuncupat ita dicens: "aspice ..."; N II, 65. medicus quoque (ita enim dicebas) saepe falluntur; N III, 15. vos ... ita dicitis, omnem vim esse igneam; N III, 35. si est Ceres a gerendo (ita enim dicebas); N III, 52. quod certe vobis ita dicendum est; D II, 21. ut ita sua percepta pronuntient: "si quis ...", sed potius ita dicant: "non ... natus est ..."; Fa 15. item ... geometres non ita dicit: "in sphaera ...", sed potius illo modo: "non ..."; Fa 15. cum ita dicimus, velle aliquid quoniam ... sine causa; Fa 24. ita ... dicimus "sine causa", ut dicamus: sine externa ... causa; Fa 24. ut vere dicantur, quae ita dicuntur: "veniet in senatum Cato"; Fa 28. cum ita dicunt, accedere ...; R I, 9. quod si ita recte dicitur; L I, 19. ita principem legem illam et ultimam mentem esse dicebant ... dei; L II, 8. ex altera (parte) ita de utilitate dicitur, ut ... sit; O III, 56. quasi ita dixerim, intellegatur; Ti 23. f. appello; F III, 71. ut ita dicam: f. *atco*, 1, 2, b, *g*. ut mit Coniunctivus (21 Et.) *Et*, 1, *Et*, 677, a. haec duo proposita non praetervolant, sed ita dilatant, ut ... adhibeant; A II, 42. ita diligere a sese quemque, ut ... referatur; F V, 80. ego ... numquam ita te in hoc sermone dimittam, ... uti ... possit; T I, 76. ita discessimus, ut (videretur) ...; N III, 95. ita cotem in comitium allatum ... novacula esse discissam; D I, 32. quod ita didici, omne ... verum esse; A II, 98. quarum

(stellarum) ita discripta || descr. || distinctio est, ut ... invenerint; N II, 104. eas || eos || (classis) ita disparavit, ut ... essent; R II, 39. hic in omnibus fere sermonibus ... ita disputat, ut ... refellat; A I, 16. omnino ... de istis omnibus verbis a Zeuone mutatis ita disputabat; F IV, 73. haec tamen ita disputant, ut rescanda esse fateantur; T IV, 46. errore quodam fallimur ita disputando; R III, 47. qui ita disserunt; A II, 43. sed ita sentio et saepe disserui, Latina lingua ... locupletiores ... esse; F I, 10. nunc ... ita disserunt, ... se dicere ...; T IV, 54. ii ... ita diserebant: si omnia fato sunt ...; Fa 40. nec vero ... ita disseram de re tam illustri ...; ut ... revolver; R I, 38. quae cum ita designasset || design. ||; Ti 46. ita, nec ut emat melius nec ut vendat, quicquam simulabit aut dissimulabit vir bonus; O III, 61. Epicurus, qui ita dividit: ... naturam esse ...; N II, 82. semel aliquid esse ita divinatam, ... ut ... videatur; D I, 71. ita esse; D II, 107. ut membra nobis ita data sunt, ut ... appareant, sic ...; F III, 23. neque unquam mihi visus es ita te ad dicendum dedisse, ut ins civile contemneres; L I, 13. doceo; f. dico; A I, 24. oratorum ... laus ita ducta ab humilis venit ad summum, ut iam ... essecat; T II, 5. ita me ad credendum tua ducit oratio; T II, 42. ita ex quatuor temporum mutacionibus omnium ... initia casaque ducuntur; N II, 49. ita et nascuntur et educantur ipsa per sese; N II, 129. sin autem (lucus) ita esset eductus, ut ad mare pervenire non posset; D I, 100. quod ita effabimur: aut ...; A II, 97. ita effici; complexiones et copulationes ... atomorum inter se; F I, 19. quod nisi ita efficitur; F V, 77. ita efficitur animantem ... mundum esse; N II, 47. ita efficitur, ut omne corpus mortale sit; N III, 30. f. fingit. quod ita enuntiat: descendit ...; Fa 19. ut (Lucullus) ita erudiat, ut ... respondeat; F III, 8. ita sive dispartit, procul a terris id eventit, sive ...; T I, 43. ita cum || ita cum || evenierint, fati evenierint; Fa 26. et vero ita existimo. — humanum id quidem, quod ita existimas; T III, 12. tum Varro ita exorsus est: Socrates ...; A I, 15. cum ita esset exorsus; A II, 10. (hoc) ita expedire, ut turpe non sit; O III, 53. qui motus hominum ... nos ita explicitus est, ut ... effecerit; T V, 114. haec cum ita sint a Chrysippo explicata; Fa 44. in hac ita exposita sententia sicut qui existiment ...; N I, 85. ita finis bonorum existit secundum naturam vivere ...; F V, 24. hanc in mota voluptatem ... interdum ita extennat, ut ... putes; F II, 30. ita facta est ... ars quaedam philosophiae; A I, 17. quis ... tibi dederit ut omnia deum posse aut ita factum esse, si possit; A II, 50. quod ne ita || [id] || facere posses; A II, 79. cur non id || id non || ita sit; F II, 28. ita fit beatiae vitae domina fortuna; F II, 89. ita fit ... splendidior oratio; F III, 19. est ... officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilitas ratio reddi possit; F III, 58. ita fit illa conclusio non solum vera, sed ita perspicua, ut ... putent; F IV, 55. cum ... consilium ita faciendi per se expetendum ... sit; F V, 20. id ... quo magis quidam ita faciunt, ut iure tantum reprehendantur; F V, 31. sive hoc ita fit fortuito; F V, 33. cum ita nati factique simus, ut ... contineremus; F V, 43. rationem, cur ita fiat, (Aristoteles) adfert; T I, 80. nec ... idcirco minus id || [id] || ita faciendum esse sentimus; T II, 8. nisi ita facies; T II, 33. haec omnia faciunt opinantes ita fieri oportere; T III, 63. quod se ita putet oportere facere; T III, 79. cum id decreverimus ita fieri

oportere; T III, 82. ita fit semper vita beata sapientis; T V, 82. an hoc non ita fit omni in populo? T V, 105. cur ita (Simonides) faceret; N I, 60. haec ita fieri ... profecto non possent; N II, 19. ita factum est in superstitioso et religioso alterum vitii nomen, alterum laudis; N II, 72. ita fit credibile ... factum esse ...; N II, 133. Diagoras ... ita fit; inquit; N III, 89. nec tamen, cur ita fiat, videmus; D I, 15. quaeris ... cur haec ita fiant? D I, 23. qui (philosophi) censerent omnia ita fato fieri, ut id fatum velle necessitatis adferret; Fa 39. ego vero ita esse faciendum censeo; L I, 20. modo hoc ita faciat, ut ne ... hanc causam habeat ad iniuriam; O III, 31. cum ... id ... venditor ita fecisset; O III, 62. et hercule ita (C. Blossius) fecit; Lae 37. ita fit verum illud; Lae 65. f. dico; F III, 59. faelo, II, 3 (30 Et.) §. 8. b. f. ita isti faveo sententiae; T I, 55. ille (Democritus) atomos ... censet ... ita ferri, ut concursionibus inter se cohaerescant; D I, 17. necesse est (animus) ita feratur, ut penetret ...; T I, 43. fidenti animo, si ita res feret, gradiatur ad mortem; T I, 110. ita (Marius) et tulit dolorem ut vir et ut homo maiorem ferro ... noluit; T II, 53. illi (di) ... ita feruntur moderanturque cursum, ut ... consensisse videantur; N II, 60. cum ... ipsam esse causam, cur (individuum) ita feratur; Fa 25. ea ... ita ferre, ut nihil ... decedat; O I, 67. (Ennius) ita ferebat duo ... onera ... ut eis paene delectari videretur; C 14. corpus ... ita figuratur, ut temperatione naturae vigeat; T I, 21. f. constituo; F V, 84. ut id (semen) ... ita fingat et efficiat in suo quodque genere, ... ut ... alantur ...; ut ... possint; N II, 81. specie(m) natura) ita formavit oris, ut in ea passus reconditos mores effingeret; L I, 26. qui ... ita frui volunt voluptatibus, ut nulli ... consequantur dolores; F I, 48. quom ... ceteri ... ita fangerent, ut multa de suis rebus asportarent; P 8. calidum illud ... ita in omni faesum esse natura, ut ... iusit ...; N II, 28. quod ita fungi officio in recte factis est; F V, 69. ita semper (sapienter vir) officio fungatur utilitati cunctis hominum; O III, 31. tam diu, dum ita gauderet; C 41. non est ... singulari ... genus hoc, sed ita generatum, ut ...; R I, 39. neque ... ita generati a natura sumus, ut ... videamus; O I, 103. quem (consultum) ita gessit, ut diligentiam admirarentur omnes; A II, 1. quae aut ita in animis sunt; aut ita geruntur; F V, 60. quod ita se gessit, ut ea facere ei liceret; T V, 55. qui ita se gerunt, ita vivunt, ut eorum probetur fides; Lae 19. ita ... quod honestum est, id bonum solum habendum est; F III, 28. ita tamen se res habet; N I, 79. ita (Cato) ... habuit alteram loci patriam, alteram iuris; L II, 5. iustia ... hominibus ... ita fides habetur, ut ... sit; O II, 33. f. habeo, III, se, alqd (4 Et.) res (9 Et.) §. 122. a. fore ut (Caesar) ... trucidatus ita iaceret, ut ... ne servorum quidem quisquam accederet; D II, 23. ita iacere talum, ut rectus assistat; F III, 54. qui ita talus erit iactus, ut cadat rectus; F III, 54. ita nobilissima Graeciae civitas ... monumentum ignorasset; T V, 66. illi ... cum ita imperavit sit, qui aspiciatur; D II, 72. f. instituo. ita a principio inchoatum esse mundum, ut certis rebus certa signa praecurrerent; D I, 118. ita oium ea volunt retinere ... in Aristonem incidunt; F IV, 78. ita ... in carcerem quodam modo ipse se (Dionysius) inluserat; T V, 58. ita tripartita ab iis inducitur ratio bonorum; A I, 21. in formo: f. anticipo. es ... ita ingressus, ut ... malis; R II, 22. ita ... (Cimonem) instituisse et villis imperavisse, ut omnia praebarentur; O II, 64.

qui .. in libera civitate ita se instrunt, ut metuantur; O II, 24. haec ita intellegi possumus existimare ..; O I, 97. quod ita interpretantur; F II, 34. secundum naturam vivere, quod ita interpretetur: vivere ..; F V, 26. ex quo ita illud somnium esse interpretant, ut .. videatur; D I, 33. qui ita interrogant, ab his iridentur; A II, 35. esse .. qui incolunt terram, .. interrupto ita eae, ut .. possit; R VI, 20. qui ita fatum introducunt, ut necessitate adiungant; Fa 42. ita facillime, quid veri simillimum esset, inveniri posse Socrates arbitratur; T I, 8. quod ita facillime verum inveniri putes; R III, 8. ita .. (Sirenes) invitant Ulixem; F V, 49. quod ita iudico, (Antiochum) politissimum .. philosophorum; A II, 113. ita prior posterior .. non lungitur; A II, 44. quod .. ita iuratum est, ut mens conciperet fieri oportere; O III, 107. ita || ita || libertatem istam largior populo, ut .. valeant .. boni; L III, 38. haec .. voluptatem .. interdum ita laudat, ut .. neget; F II, 80. neminem videbis ita laudatum, ut .. diceretur; F II, 116. nasus .. ita locutus est, ut .. interiectus esse videatur; N II, 143. cum sol ita locutus fuisset, ut .. non posset ..; R I, 23. ut ita virtutem locutus, .. ut .. putetis; Lae 104. quas (partis deus) in intervallis ita locabat, ut in singulis essent binas mediae; Ti 23. cum ita loquatur: „est hoc ..“ A II, 36. qui ita loquatur, ut non intellegatur; F II, 15. quis .. ferre posset ita loquentem eum? F IV, 21. quid, si .. tecum ita loquatur? nos cum te ..“ F IV, 61. Socrates .. locutus ita esse, ut .. videretur; T I, 71. quod (Ephesii) .. ita locuti sint: „nemo .. excellat“; T V, 105. si Chaldaei ita loquatur, ut negationes .. ponant; Fa 15. illorum (Chaldaeorum) .. nemo ita loquitur; Fa 17. cuius (Platonis) in libris multis locis ita loquitur Socrates, ut .. student ..; R I, 16. quod quidem ego a principio ita me male dixeram; F II, 17. ita turpitudinem manet disturnitate sublata; L III, 18. cuius generis error ita manet, ut non videam .. A II, 93. ita (Epicurus) metuit, ne quid unquam didicisse videatur; N I, 73. haec .. ita mixta fuerunt .., ut .. fuerint; R II, 42. cuius (alterius) animam (homo) ita cum suo miscet, ut efficiat paene unum; Lae 81. quod ita esse dice declarat, quae procedens ita mitigat, ut .. leniatur aegritudo; T III, 58. moderor: f. fero; N II, 60. ita .. (Epaminondas) in laetitia et victoria est mortuus; F II, 97. cum ita moventur illa vis; A I, 28. me .. oratio Luculli de ipsa re ita movit, ut docti hominis .., non tamen, ut ei responderi || responderi || posse diffiderem; A II, 64. cum ita moveret, ut in bono sumus aliquo; T IV, 13. sol .. ita moveret, ut .. opacet; N II, 49. adfatus e terra mentem ita movens, ut .. efficiat; D II, 117. cum ita moveretur animus, ut atomorum mota cogitaret; Fa 23. ita totam animam movebat .. ut sex motibus veheretur; Ti 48. f. II. que; F V, 17. ut ita munita arx .. miteretur; R II, 11. cum (Ennius) somniavit, ita narravit: „visus ..“ A II, 51. ut bacillum aliud est inflexum et incurvatum de industria, aliud ita natum, sic ..; F II, 33. qui cum viderent ita nos esse natos, ut .. essemus; F IV, 4. ergo ita nascetur exordium; T I, 8. omnia (numbra) .. ita nata atque ita locata sunt, ut .. sit; N II, 121. cum ita nati essent, ut .. haberent; D II, 96. ut .. et ingeniosi et tardi ita nascantur antecedentibus causis; Fa 9. ita natos esse nos, ut inter omnes esset societas; Lae 19. f. educ. facio; F V, 43. ita necesse esse ne id ipsum quidem .. percipi ullo modo posse; A II,

28. posse hominem nihil opinari, nec solum posse, sed ita necesse esse sapienti; A II, 77. ita miser sit aliquando necesse est is; F II, 108. ita .. illud .. aeternum sit necesse est; T I, 66. fr. IX. 10. haec nunc enucleare unum ita necesse est; T V, 23. ita necesse fuit ut haec flagitia concipere animo aut ..; N I, 66. ita necesse est illud etiam .. esse omnium optimum; N II, 29. ita .. iacet necesse est omnis eorum solertia; D II, 24. ita vero necesse est; L II, 18. istuc .. ita ita necesse est; Lae 16. ita tu nunc, Catule, lucere nescis; A II, 145. non vult; f. fero; T I, 53. *Itav* .. [iam a Platone ita nominata]; A I, 30. qua de causa quaeque essent ita nominata; A I, 32. ita nosse ita viens es, ut .. non .. putarem; F V, 75. laetantem .. mentem ita novi; T III, 41. quas (res) diuturnus usque ita notavit, ut artem divinationis efficeret; N II, 166. tantulum .. (malum dolorem) esse, ut a virtute ita obruatur, ut nusquam appareat; T II, 66. quos (antiquos mores) ita oblivione obsoletos videmus, ut .. iam ignorentur; R V, 2. an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliqua obrunt? F V, 91. quod .. illi *ἀδύποποι* dicunt, id mihi ita occurrit, ut indifferens dicerem; F III, 53. quom ob rem ita oporteret; A II, 23. qui (Democritus) ita sit || est || ausus ordiri: „haec loquor ..“ A II, 73. quod ita ortum esset et terra, ut stirpibus suis miteretur; T V, 37. ita orientar animantes, quos .. alatis; Ti 41. „proinde ita parent se in vita, ut vinci nesciant“; T V, 52. cum (robustus animus) .. ad dolores ita paratus est, ut meminerit ..; F I, 49. quodai ita natura paratum esse, ut ea dormientes agerent, quae somniantur; D II, 122. qui ita pateretur; T II, 43. ita perfectum est, ut .. discederet; O II, 82. eam .. (voluptatem) ita persequitur; F II, 29. quod tibi ita persuasum est; N I, 55. mihi .. ita persuasi, Romulum .. fundamenta iecisse; N III, 5. quorum .. ita perturbantur animi, ut non multum abint ab insanis; T III, 4. nunquam ita pervolvatum illud esset, ut iam proverbii locum obtineret; T IV, 36. ita placere: tale visum nullum esse; A II, 99. cum ita placeat, .. vitam fieri ..; F III, 43. scio tibi ita placere; R I, 46. cum ita placuisset; R II, 70. haec .. tu ita possuisti; F II, 31. quod ita positum est; F II, 100. his .. ita positus; F III, 41. cum ita positum esset, videri ..; T III, 54. (sapienter) praesentibus ita potitur, ut animadvertat ..; F I, 62. ita praecurrat amicitia iudicium tollitque experiendi potestatem; Lae 62. si domini iussu ita praeco praedicet: „domum pestilentem vendo“; O II, 55. si unum aliquid ita sit praedictum praesensumque, ut .. cadat; D I, 125. ita omnes meos dolos .. praestrinxit commoditas patriae; N III, 73. his .. ita probatis, ut .. possint; A II, 44. ita plane probo; A II, 113. et tamen ita probanda est mansuetudo .. ut addibatur .. severitas; O I, 88. nescio .. cur ita memoris proditum sit, Socratem esse relictum; R I, 16. an Achivorum exercitus .. non ita profecti sunt ab Illo, ut .. intuerentur? D I, 24. et adhuc quidem ita nobis progressa ratio est, ut .. diceretur; F V, 46. quibus (temporibus inventus) ita prolapsa est, ut .. coherenda sit; D II, 4. is (M. Cato) .. iudex ita pronuntiavit: .. praestari oportere; O III, 66. f. dico; Fa 15. medicus .. non ita proponet: „si cui ..“; Fa 15. non (bestiae) pro suo partu ita propugnant, ut vulnera excipiant? T V, 79. hi .. ignes .. ita prosunt, ut .. necesse sit; N II, 92. ita futura eloquentia provisiva in infante est; D I, 78.

errorem .. eorum, qui ita putarunt, coarguit; A I, 13. et hi quidem ita non sola virtute finem bonorum contineri putant, nt .. tamen ... anteposant; F IV, 49. si .. hoc semper ita putatum est; D I, 84. quod cum ita putarem; P 3. ita redarguitur ipse (Epicurus) a sese || se ||; F II, 99. nec vero id ita refellendum est, ut .. iudicemus; N II, 167. esse (rationes) tu ita refellis, ut ... avertas orationem; N III, 19. ita neque color neque corpus ... relinquitur; A II, 34. ita tris relinquit sententias; A II, 138. ita relinquet duas (rationes); F II, 38. ita ... relinquitur ... virtuti cum voluptate certatio; F II, 44. ita reliquitur sola haec disciplina digna studiosis ingenuarum artium; F V, 74. ita relinqui nihil praeter ignem; N II, 118. ita relinquitur, ut ea fortuita divinari possint, quae ...; D II, 14. ita ... (ratio) in quinque partes distribui debere reperitur; O I, 10. ita fere officia reperitur, cum quaeritur, quid decet; O I, 125. ferocitatem ... eius (Viriahi) C. Laellus ita repressit, ut facile bellum reliqua traderet; O II, 40. resero: f. claudo. quibus (hominibus) ita restiti, ut hoc totum malum ... tolleretur; O II, 84. ita incolumia in patria Regulus restituit; O III, 110. ita (Philo) imprudens eo, quo minime volt, revoluitur; A II, 18. ruo: f. II. que; F I, 34. sanctio: f. compositio. scriptum est ita; A II, 102. etai ... credo ... Clitomacho ita scribentis, ... laborem exanclatam; A II, 108. ita graviter et severe voluptatem exornat a bono; F II, 24. ita sensum sine sensu actas senescit; C 38. ita qui sentiat || sentiat, sentiat ||; A II, 21 (20). iocans (Hortensius) an ita sentiens; A II, 63. si (Erillus) ita sentit, nihil esse bonum praeter scientiam; F V, 23. haec || hoc || ita sentimus natura duce; T I, 30. de morte ... ita sentit, ut dissoluto animante sensum extinctum putet; T V, 83. non ignoro ... te semper ita sentisse, ut de ceteris divinantium generibus dubitares; D II, 101. neque vero hoc, quia cum ipse arguit, ita sentio, sed ...; L II, 81. f. dissero; F I, 10. nunc (ultima bonorum) ita separantur, nt diuncta sint; F IV, 40. ita sequebatur (sapientem) etiam opinari; A II, 67. nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo possit || possit || a falso; A II, 71. simulo: f. dissimulo. cum (animus hominis) ita solutus est et vacuus, nt ei plane nihil sit cum corpore; D I, 118. si haec ita non sunt; A II, 11. id cum ita sit; A II, 104. id ita esset, si ...; A II, 111. haud scio an ita sit; A II, 126. sit sane ita; A II, 139. quod cum ita sit; F I, 42. T I, 71. D I, 125. Fa 26. R I, 69. O III, 13. quod quom ita sit; L I, 25. si ... ita est; F II, 95. quod si ita sit; F III, 11. quod si ita est; F III, 12. T V, 32. 45. < N I, 45. II, 32. III, 44. Fa 21. 31. 40. L I, 45. O III, 27. 53. quae cum ita sint; F III, 29. T I, 117. quae quom ita sint; L III, 5. quod nt ita sit; T I, 49. etiamsi ita sit; T I, 77. si ita sit; T I, 82. III, 78. si ita est; T V, 15. quod ni ita esset; T V, 18. N I, 77. II, 4. O III, 108. si || ni || ita esset; T V, 33. si ... ita esset; N I, 89. quod ni ita sit; N I, 122. ni ita esset; N II, 32. cum haec ita sint; Fa 18. id si ita est; Fa 21. ita est; R II, 33. 37. non est ita; R VI, 15. sit ita sane; L I, 1 (2). non ita est; L I, 18. ni ita esset; L I, 46. quod ni ita est; L I, 49. est vero ita; L II, 7. credo hercle ita esse; L II, 34. non est ... ita; L III, 17. non esse ita; O I, 158. quod ni ita fuisset; C 35. si haec ita sunt; C 81. sit ita sane; Lae 18. quod si ita esset; Lae 29. cum ita negaret quidquam esse, quod comprehendere possent; A II, 18. qui (Anaxagora) id non modo ita esse negabat, sed ...;

A II, 100. hoc ... si ita sit, ut unum modo sensibus falsum videatur; A II, 101. tibi aut concedendum est ita esse ... aut ...; A II, 106. ita sunt in plerisque contrariarum rationum paria momenta; A II, 124. si ita melius sit; F I, 62. ita tres sunt fines expertes honestatis; F II, 35. cum corpus bene constitutum sit et sit exploratum ita futurum; F II, 92. id ita esse sic probant, quod ... appetant; F III, 16. ita non solum ad dicendum propensi sumus, verum etiam ad docendum; F III, 66. ita est quoddam commune officium sapientiae et insipientiae; F III, 59. quod si ita est, ut ... beati sint; F III, 76. catuli seque caeci, prius quam dispererunt, ac si ita futuri semper essent; F IV, 65. ita ne hoc quidem modo paria || modo paria quidem || peccata sunt; F IV, 76. rationes ... cur hoc ita sit, afferendas puto; F V, 27. ita similis erit ei (viti) finis boni, atque antea fuerat; F V, 40. si ... non sunt, nihil possunt esse; ita ne miseri quidem sunt; T I, 12. ita, qui nondum nati sunt, miseri iam sunt, quia non sunt; T I, 13. ita ne moriendum quidem esse malum est; T I, 16. id ... primum ita esse velim, deinde, etiam non sit, mihi persuaderi tamen velim; T I, 24. ita nihil est aliud discere nisi recordari; T I, 58. ut credam ita esse, quam est id exiguum; T I, 82. ita est utraque res sine altera debilis; T II, 13. cui corpus bene constitutum sit et exploratum ita semper fore; T II, 17. crudele gladiatorum spectaculum ... videri solet, et haud scio an ita sit, ut nunc fit; T II, 41. ita esse quattuor (partes); T IV, 11. quod ita rectum esse videatur; T IV, 83. ita erit beata vita melius aliquid; T V, 50. ita perpetuus et contextus voluptatis in sapiente fore semper; T V, 96. cum ex eis (Pythagoreis) quaereretur, quare ita esset; N I, 10. ita nullum inane, nihil esse individuum potest; N I, 65. ita nec beatus est vester deus nec aeternus; N I, 114. ita (mundus) erit homine deterior; N II, 36. ita ... eadem ratio in reliquo mundo est; N II, 83. id ... ipsum ... cur ita sit, nihil tu me doces; N III, 7. ita tres (libri) erunt de oratore; D II, 4. argumentis et rationibus oportet, quare quidque ita sit, docere, non eventis; D II, 27. ita omnino nullum esse portentum; D II, 61. si vere dicatur de futuro, idque ita futurum sit, dicas esse necessarium; Fa 13. ita et semper verum fuit, morietur Epicurus ...; Fa 19. si ita fatum erit || ita est, || "nascetur Oedipus Laio"; Fa 30. quia ita fatum sit ... concubiturum ... Laium; Fa 30. et profecto ita est, ut id habendum sit antiquissimum; L II, 40. quae quamquam ita sunt in promptu, ut res disputatione non egeat; O I, 6. ita propra est ea praecipio Stoicorum, Academicorum, Peripateticorum; O I, 6. ita non iidem erunt necessitudinum gradus, qui temporum; O I, 69. sive ... id ita summum bonum est ... nt ... habeant; O III, 11. id ... ipsum si ita est; O III, 27. ita ... tantus illi (M. Valerio Corvino) cursus honorum fuit; C 60. id si ita est, ut optami cuiusque animus in morte facillime evolet; Lae 14. quod etal ita esse pleribus verbis disserendum est; P 35. f. gero; F V, 60. mitibus. bellum ... ita inscipiatur, ut nihil aliud nisi pax quaesita videatur; O I, 80. quod ni ita tenebimus; T V, 46. etiam maria agitata ventis ita tepecant, ut intellegi ... possit ...; N II, 26. ita te ... nec traiectione stellae nec faeces visae torrebunt; D II, 60. reperimus aetos ... ita mortem non timentes, ut illud in ore habeant ...; F II, 22. ita ... ex uno Epicuri capite ... perceptio et comprehensio tollitur; A II, 101. non omne (Democritus) dum omnino ita tollit, nt nullam opinionem eius reliquam faciat? N I, 29. ita benigni-

tate benignitas tollitur; O II, 52. † praecurro. ita sordido ... artificio regiae virginis ut toustri- culae tondebant barbam ... patris; T V, 58. id ... ita tornavit, ut nihil efficeret posset rotundius [† rotundius]; Ti 17. ut ipse vites, si loqui possint, ita se tractandas taenaeque esse fa- teantur; F V, 89. ita [...] pro vera ... iustitia simulationem nobis iustitiae tradidisse; F II, 71. ita nobis maiores nostros tradidisse; N III, 9. alterum ita traditum clarum admodum somnium; D I, 57. qui se tradidit [† tradet] ita, al. † quieti preparato animo; D I, 121. ita (pulos) tuer- tur, ut ... pinnis foveant; N II, 129. † tractor, ut quicumq; possit ita verum videri, ut non eodem modo falsum etiam possit videri; A II, 38. quod ita mihi videatur verum, ut non possit item falsum videri; A II, 34. quae ita videantur, ut etiam alia eodem modo videri possint; A II, 40. si tibi ita videatur; A II, 63. quare rationem, cur ita videatur; A II, 81. sequentes tantum modo, quod ita visum sit; A II, 104. quod tibi ita videri necesse est; F I, 28. mihi ita videtur; T I, 9. maioribus quoque nostris hoc ita visum intellego; T III, 8. cum quid ita visum sit, ut magnum quoddam malum adesse ... videatur; T III, 28. etiam Chryippo ita videri scio, quod provisum ante non sit, id ferre vehementius; T III, 52. quod ... omnium gentium ... hominibus ita videretur; N I, 62. † ita sola ... errare vide- bar; D I, 40. ita nobis sinistra videntur, Graeis ... dextra meliora; D II, 82. ita barbarorum agris quasi adextera quaedam videtur ora esse Grae- ciae; R II, 9. ita videtur eadem vis ordinis et collocationis fore; O I, 142. ita fortasse (oratio) etiam brevior videbitur; O II, 20. quod non ita vigeat interiore quodam motu, ... ut ... fruges foudat; T V, 37. quod (luxuriosi) ita viverent, ut persequerentur ... voluptates; F II, 22. is (L. Thorius) ita vivebat, ut ... posset; F II, 63. ita ... vivunt quidam, ut eorum vita refellatur oratio; F II, 81. quasi vero quisquam ita nona- ginta annos velit vivere, ut ... reliquos dormiat! T I, 92. qui ita vixerint; T III, 61. quoniam ita vixi, ut non frustra me natum existem; C 84. † gero; Lae 19. fecerit, si ita vis, Torquatus propter suas utilitates; F II, 61. ita voltis, ... nihil esse animal ...; N III, 36. bgl. incido. qui vel semel ita est usus oculis, ut vera cerneret; D I, 71. II, 107.

2. **bei Subjectiven:** (animatus, desipiens, figu- ratus u. a. † I); idem ita aetrem in omnis partis aciem intendit, ut ... vident; T IV, 38. ita sunt altae stirpes stultitiae; T III, 13. quae ex conjunctione caelum ita aptum est, ut sub aspectum ... cadat; Ti 15. cum ... ipsa virtus efficiat ita beatam vitam, ut beator esse non possit; F IV, 20. ego L. Metellum memini ... ita bonis esse virtutis extremo tempore aetatis, ut adolescentiam non requireret; C 30. an quod (sapientia) ita callida est, ut optime possit architectari volup- tates? F II, 52. quorum (sensuum) ita clara iudicia et certa sunt, ut ... non videam ...; A II, 19. quod ita naturae consentaneum sit, ut ... appareat; O I, 96. qui ... eorum rerum disputationem principibus civitatis non ita decoram putent; A II, 5. ita mihi dives (ea philo- sophia) videbatur, ut ab ea petere possem ...; F V, 96. ita sunt ... dulces (poetae), ut ... edi- scantur; T II, 27. ita ... parvae et exiguae sunt istae accessiones bonorum, ut ... ne cernantur quidem; F V, 71. ita faciles interrogationes sunt, ut ... perveniant; T I, 57. sed ita falsa sunt ea, ... ut ... non possint; F IV, 54. ut ita fastidiosae mollesque mentes evadant civium, ut ... nequeant; R I, 67. ita ... finitima sunt

falsa veris ... ut ... non debeat; A II, 68. sunt ... quaedam partium ita foeda, partium ita flagitiosa, ut ... facturus sit; O I, 159. cuius (P. Decii) mors ita gloriosa fuit, ut eandem concupisceret filius; D I, 51. non sum ita hebes, ut istud dicam; T I, 12. quod erat utile, patriae consulere, id erat ita honestum, ut ... deberet; O III, 40. turbam ... deorum ... ita ignoto- rum, ut eos ne coniectura quidem informare pos- simus; N I, 89. multi ita sunt in becilli senes, ut nullum ... minus exsequi possint; C 35. nos ... ita leve atque inconciderati sumus, ut ... monstrum patemus; D II, 59. insipientes alios ita esse, ut ... possent; F IV, 56. mihi ... ita incunda huius libri confectio fuit, ut ... abstererit ...; C 2. levis: † inconcideratus. de qua (morte) non ita longa disputatione opus esse videtur; C 74 (75). in quo (bello) ita magna rei militaris esse occupatio solet, ut ... relinquat; A II, 4. non est ita [† ita] magna dissen- sio; F V, 76. ita magnos nostram ad aetatem (foise), ut non multum ... cederetur; T I, 5. ita magnam habet vim disciplina verecundiae; R IV, 6. cum id non ita magnum ... videtur; O III, 81. quod (res) aut ita essent parvae, ut sub sensum cadere non possent, aut ita mobiles et concitatae, ut nihil unquam unum esset; A I, 81. amor ita mollis est, ut facile premi ... possit; N III, 81. † fastidiosus, nisi ita morata civitas fuisset; R V, 1. ita multi sermones per- scripti sunt; A II, 74. ita multa dicunt, quae vis intellegam; F IV, 2. ita multa meminerunt; T I, 59. ita sunt multi, quibus ...; T I, 116. contra quos (philosophos) Carneades ita multa disseruit, ut excitaret ...; N I, 4. quod ita multa sunt incommoda in vita, ut ea sapientes commo- dorum compensatione leniant; N I, 23. haec ita multa quasi fata pendere amicitiae, ut ... di- ceret; Lae 35. ita taetra quaedam (Posidonius collegit), ita obscena, ut dicta quoque videantur turpia; O I, 159. obsoletus: † I. (mundo) undique perfecte et absolute ita [† ita] pares, ut ... nihil ... intersit; A II, 55. si mundus ita sit par alteri mundo, ut inter eos ne minimum quidem intersit; A II, 55. ut in utramque partem ita parva sint, ut nulla esse videantur; F V, 72. ita parvum malum, ut id obruat sapientia; T III, 80. acies ... ipsa, qua cernimus, ... ita parva est, ut ... vitet; N II, 142. iam ipsa terra ita mihi parva visa est, ut ... panneret; R V, 16. † exiguus, mobilis. ita fit illa conclusio non solum vera, sed ita perspicua, ut ... putent; F IV, 55. esse ... deos ita perspicuum est, ut ... existimem; N II, 44. utuntur non ita proba- bili; F II, 42. atque haec ita iustitiae propria sunt, ut sint virtutum reliquarum communia; F V, 65. reperimus aetates ... ita non religio- sas, ut „sedit de patella“; F II, 22. Africanus fratris nepos, ... ita omnium perditior ita similis, ut esset facile deterrimus; T I, 81. quod ita stabilis est mundus ... ut ... possit; N II, 115. erat (L. Thorius) ... ita non superstitio- sus, ut ... contemneret; F II, 63. ita taetra sunt quaedam, ut ea fugiat ... oratio; T I, 108. † obscenus. erat (L. Thorius) ... ita non timidus ad mortem, ut ... sit ... interfectus; F II, 63. ut Mario praesepere collegis ... popularem gratiam non ita turpe ... videbatur; O III, 81. vacuus: † I. solvo. ita variis inbauri erroribus, ut vanitati veritas ... cedat; T III, 2. ita venusta habeantur ista non ut vincia virorum sint, sed ut oblectamenta puerorum; P 38. verus: † I. videor; A II, 53. 34.

3. **bei Adverbien:** ita sunt alio repetita quasi fundamenta quaedam veredicandae; R IV, 4. ita aperte cepit pecunias ob rem iudicandam, ut ... tribunus .. ferret; F II, 54. quae (arma) ita geruntur apte, ut ... possint; T II, 37. ita apte (mundus) cohaeret, ut dissolvi nullo modo queat; T I 15. quod iam pueri ... ita celeriter res innumerabiles arripiant, ut ... videantur; C 78. ita graviter agrum Eudemum foise, ut omnes medici differerent; D I, 53. naturam omnem appetendarum rerum ita late patere, ut ... permaneret; F IV, 42. animus ... ita late longaque perregerat, ut nullam ... oram .. videat; N I, 54. longe: f. late; N I, 54. cum cor animantis alicuius evoluit ita mobiliter palpitaret, ut imitaretur igneam celeritatem; N II, 24. dicemus, neque ita multo post; O II, 19. cuius (Calliphontis) .. sententiam Carnedes ita studiose defensabat, ut eam probare etiam videret; A II, 139. in quam exercitationem ita nos studiose || operam || dedimus, ut ... auderemus; T I, 7. certe ita temere de mundo effluunt, ut ... videntur; N II, 94. quibus medicos homines non ita valde moventur; N I, 86. Pompeium .. quod una ista in re non ita valde probat; L III, 26.

4. **bei Substantiv:** nonne (M. Curius) hunc hominem ita servum indicet, ut ... putet? P 38.

5. **zum Satz:** ergo ita: non posse honeste vivi, nisi honeste vitare? F II, 50. ergo et probandum; ita etiam laudabile; F III, 27. ita, quem ad modum in senata esset aliquis, qui interpretem postulet, sic ... audienti sunt; F V, 89. ita male instituta ratio exitum reperire non potest; N I, 104. experta virtutis igitur (deus); ita ne beatos quidem; N I, 110. doceo deos vestros esse voluptatis expertes, ita vobis iudicio esse beatos quidem; N I, 113. ita salem istam ... ita individuis nobis nolite consumere; N II, 74. ita dum interruptum credas umbra volvere; N II, 89. ita aut illa obnuntiatio nihil valet ut ...; D I, 30. ita ne divinitus quidem (est), quoniam ea rerum futurarum est; D II, 21. ita ... aut nescit hoc deus aut frustra somniorum significatione utitur; D II, 125. ita nec prohibebatur quicumque iure suffragii, et ...; R II, 40. ita qui primum illud adsequi ...; R III, 23. ita, quicquid honestum, id utile; O III, 35.

II. **Verbindungen:** atque: Chrysippus ... magnam turbam congregat ignotorum deorum, atque ita ignotorum, ut ... possimus; N I, 39. f. **atque**, II, 1. ita (II St.) B. I. C. 257, a. 2. i. ita (16 St.) B. I. C. 266, a.

et: Theophrastus ... vir et oratione suavis et ita moratus, ut ... ferat; A I, 38. neque ... ortum esse unquam mundum ... et ita esse eum undique aptum, ut ... queat; A II, 119. est ... aliquid in his rebus probabile, et quidem ita, ut ... possit, ergo ut ... possit; F III, 58. causam nec perniciosam et ita popularem, ut non posset obisti; L III, 26. f. ut; L I, 24. I. constituit; F V, 34. et, C, II, a. 1. k. ita (13 St.) B. I. C. 849, b.

ne: tunc Gracchus ... incensus ira: itane vero? N II, 11. casu, inquis. itane vero? D I, 23. extitit corona ex asperis herbis, et quidem subita || subito ||. itane? D II, 68. itane? ... ea res tibi ... timorem adferet? D II, 83.

plane: non dici igitur: „miser est M. Crassus“, sed tantum: „miser M. Crassus“? — ita plane; T I, 18.

perinde: f. ut, do; T I, 94. utcumque. prorsus: ita prorsus existimare; F I, 23. T I, 10 (9). II, 14. V, 35. existimarem; N III, 26.

II.

ita prorsus, inquam; F V, 27. ita prorsus, et illud quidem ante meridiem; T II, 67. — tum prorsus ita aota pieraque, ut in populo essent omnia; R I, 62. immo prorsus || prorsus || ita censeo; L II, 23. scia solere .. in huius modi sermone ... dici „admodum“ aut „prorsus || prorsus || ita est“; L III, 26.

quasi: cum dicimus ... extremum esse, ... non ita accipiendum est, quasi dicamus animum esse ...; F V, 26. alii ... quasi corpus nullum sit hominis, ita praeter animum nihil curant; F IV, 36. omne, quod ita disiuictum sit, quasi „aut etiam aut non“; A II, 97. sapientis est ... proprium ... nihil ita expectare quasi certo futurum; T V, 81. cuius (Q. Maximi) sermone ita tam cupide fruebar, quasi iam divinarem ...; C 12. quod ... neque ita (me) gessi, quasi homini ... iratus; D II, 6. ita locaris, quasi ego dicam eos miseris, qui ...; T I, 18. sed nescio quo modo animus erigeus se postertatem ita semper prospiciebat, quasi ... victurus esset; C 82. nunc ita seiangam, quasi possit quisquam ... iustus esse; O II, 35. quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 51.

que: quod ita moveat itaque a natura in primo ortu appetatur; F V, 17. itaque || idque || ut ita cadat in annis anfractibus, descriptum esto; L II, 19. itaque ... admonita ... pina comprimit conchas; N II, 123. ita ... (Socrates) cenabat itaque dissurtit, duas esse vias; T I, 72. itaque fecimus; F III, 9. itaque ut facerem, et orationibus inducibatur tuis et verbis; L II, 2. itaque, ut litteris consignamus, quae monumentis mandare volumus, sic ille in animo res inscriptas habebat; A II, 2. itaque insequabatur; N III, 44. itaque ludis intermissis instaurativi constituti sunt; D I, 55. sex ... reliquos motus ab eo (mundo deo) separavit itaque ab omni erratione eum liberavit; T I, 19. itaque eorum vocabula nobis proderunt; T I, 38. id me feracem quidem faciunt, ut ita ruant itaque turbent, ut ...; F I, 34.

quem ad modum: si omne futurum ex aeternitate verum est, ut ita certe eveniat, quem ad modum sit futurum; F 32.

quid? acquis id || sit quid, id quis || dixerit? certe nemo. quid ita? quia ...; T I, 87. neque tamen (philosophi) lugent. quid ita? quia ...; T III, 68. quam molestum est uno digito plus habere! quid ita? quia ...; N I, 99. qui in civile cognosset. totumne? quid ita? quid ...? L II, 47. habitent gratis in alieno? quid ita? ut ... tu me invito fruarer meo? O II, 83.

quoad: si allum probarem simplex rei publicae genus, sed ita, quoad statum suum retinet; R II, 43.

sed: ut ... opinaturum sapientem existimem, sed ita, ut intellegat ...; A II, 148. Democritae dicit (Epicurus) perpanca mutans, sed ita, ut ea ... depravare videatur; F I, 17. agnoscit ille (animus) quidem naturae vim, sed ita, ut ... possit; F V, 43. complent ea quidem beatissimam vitam, sed ita, ut ... possit ...; F V, 71. id curent vivi, sed ita, ut intellegant ...; T I, 109. dicendum est mihi, ... sed ita, nihil ut adfirmem; D II, 8. ego ... tractabo ... ius civile nostrum, sed ita, locus ut ipse notus sit; L II, 46. habenda ... ratio est rei familiaris, ... sed ita, ut ... ab sit suspicio; O II, 64. ut etiam singulis consuleretur, sed ita, ut ... prosit ...; O II, 72. f. quoad. ut; R V, 5. bgl. I. dilato. necesse est; A II, 77. u. a.

si: a patribus acceptos deos ita placet coli, si huic legi paraverint ipsi patres; L II, 26. cetera

51

autem, quae secundam naturam essent, ita legere, si ea virtuti non repugnarent; O III, 13. meo . . . iudicio ita est maxima in sensibus veritas. si et sani sunt . . . et . . . ; A II, 19. hoc ipsum ita iustum est, quod recte fit, si est voluntarium; O I, 28. ita . . . senectus honesta est, si se ipsa defendit; C 38. ita teneri (quemque voluerunt), „si sciens falleret“; A II, 146. haec . . . omnia . . . caete tribuenda deorum numini ita sunt, si animadvertuntur ab iis; N I, 3. f. tameo; D I, 10.

Tamen: hic locus est . . . non neglegendus in nostris, ita tamen, ut . . . sentiamus || [ita . . . sentiamus] ||; T I, 108. de quibus (divinationis generibus) quid ipse sentiam, . . . exponam, ita tamen, si vacas animo; D I, 10. quae (conexio rerum) suo ordine . . . || sic || variatur, ita tamen || [ita tamen] ||, ut ipsa varietas habeat aeternitatem; Fa, fr 2.

tamquam: quoniam . . . ex vita ita discedo tamquam ex hospitio, non tamquam ex domo; C 84. sensim ab utroque latere, tamquam remis, ita pinnis curvae avium levatur; N II, 125. tamquam in clarissima luce versetur, ita nullum obscurum potest . . . eius esse . . . factum; O II, 44.

vero: f. ne; N II, 11. D I, 23. vgl. I, 1. necesse est; L II, 18. refello, sum; L II, 7.

ut: ut (animal) . . . ita sit affectum, ut optime secundum naturam affectum esse possit; F V, 26. cum ita sis affectus animo, ut supra dixi; O I, 66. qui dixisset ita amare oportere, ut si aliquando esset osurus; Lae 59. nisi vero Ennium non putamus ita totum illud addivise: „o pietas animi, . . . ut si vigilans audiret; A II, 88. ita andies, ut Romanum hominem, ut timide ingredientem ad hoc genus distaudis; Fa 4. ita . . . audiam te disputandum, ut ea lego, quae scripsisti; Fa 4. ut, cum eveniret, ita cadat, ut praedictum sit; D I, 125. initia . . . ut appellatur (mysteria), ita vera principia vitae cognovimus; L II, 36. ut, quod medium sit, ut ei primum proportionem, ita id postremo comparatur; Ti 14. si quid ita conexum est, ut hoc; A II, 143. cum (Hercules), ut Eurythae filio, ita suos confugebat sagittis; A II, 89. constituit: f. moratus. regis, ut ex se natis, ita consulentis suis civibus; R I, 54. non ita dicimus, ut glaebam, aut fragmentum lapidis, . . . sed ut arborem, ut animal; N II, 82. ego Q. Maximum . . . senem adulescens ita dilexi, ut aequalem; C 10. omnia ista, perinde ut cuique data sunt pro rata parte, ita aut || [vita aut] || longa aut brevia dicuntur; T I, 94. „qui vult esse, quod vult, ita dat se res, ut operam dabit“; N II, 66. an ita factum de Mario, ut scribis, acceperis; L I, 3. domini autem servos ita fastigat, ut . . . sapientia . . . vitiosa . . . partes, ut libidines, ut iracundias, ut perturbationes ceteras; R III, 37. quae (idera) . . . mutabiles erratione labuntur, ita generata sunt, ut supra diximus; Ti 36. ad iuvenilem libidinem copia voluptatum || si . . . accessit, al. ||, glicit illa || [ita] || ut ignis oleo; fr 74. ne si navigare quidem velim, ita gubernem, ut somniaverim; D II, 122. neque (viva illa) ita habemus, ut ea, quae in foro gessimus; A II, 51. animum (deus) haud ita, ut modo locuti sumus, . . . inchoavit; Ti 21. quam (modestiam) ita interpretamur, ut dixi; O I, 142. non ego tecum iam ita iocabor, ut idem his de rebus, cum . . . ; F IV, 74. dum modo is furor ita laudatur, ut in Phaedro Platonis laudatus est; D I, 80. ut, cum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut physici, . . . sed ita, ut . . . dicamus || [dicimus] ||, sic . . . ; Fa 24. ut vulgus, ita nos hoc loco loquimur, ut . . . dicamus; O II, 35. qui . . . velit ita moveri suos sensus, ut moventur in summis voluptatibus; fr V, 81. f. I, 1. moveo; A II, 64.

animum autem (natura) reliquis rebus ita perfecit, ut corpus; F V, 59. ut (duo soles) ita caelum possideant, ut uterque possederit; R I, 20. ut . . . magistratibus leges, ita populo praesunt magistratus; L III, 2. ut ille solebat, ita nunc mea repetet oratio populi || Romani || originem; R II, 3. qui si ea, quae dicit, ita sentiret, ut verba significat; F IV, 60. si ita sensit, ut loquitor; R III, 32. si est ita, ut dicit; T II, 12. et animum ita est, ut disputatur || [sunt, ut disputantur] ||; L I, 24. est ita, ut dicit; L II, 7. ut incipientis ratio fuerit, ita sit desinendi modus; O I, 135. animum . . . ut in eo medio (mundo deus) collocavit, ita per totum tetendit; Ti 20. ut . . . haec ita teneantur, ut sit || [est] || constitutum legibus ipsis; O I, 51. tondeo: vgl. I, 1. tondeo. res . . . non ita tractantur, ut debent; F IV, 7. ut nihil intersit, utrum ita cui videatur ut imano, an ut sano; A II, 54. quae (domus) si tibi parva, ut est, ita videtur; R VI, 20. si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis; D I, 120. quibus (servis) non male praecipunt qui ita inibent uti, ut mercennariis; O I, 41. quod non ita incorrupta, ut ea, quae semper idem; Ti 42. qui (philosophus) sit ita moratus, ita animo ac vita constitutus, ut ratio postulat; T II, 11. sunt certa legum verba, . . . neque ita prisca, ut in veteribus XII sacratissime legibus; L II, 18. physica . . . possem scribere ita plane, ut Amafinus; A I, 6. non . . . ita dicunt eos (improbos) esse servos, ut mancipia; P 35. ut ipsa (perspicuitas) per se ea, quae sint, nobis, ita ut sint, indicet; A II, 45. ita ut constantibus hominibus par erant; D II, 114. noster hic rector, . . . (iuria) civilis non inperita, sed ita, ut astrorum gubernator; R V, 5. cum . . . Orestes . . . ita ut erat, Orestem se esse perseveraret; Lae 24. — ut . . . quisque maxime ad suum commodum refert, quaecumque agit, ita minime est vir bonus; L I, 49. colendum . . . esse ita quemque maxime, ut quisque maxime . . . erit ornatus; O I, 46. ut quisque maxime opis indiget, ita ei potissimum optulari; O I, 49. si, ut quisque erit coniunctissimus, ita in eum benignitatis plurimum conferetur; O I, 50. ut quisque animi magnitudine maxime excellit || [excellit] ||, ita maxime vult princeps civitatis . . . esse; O I, 64. quae . . . in aliis civitatibus, ut quaeque optime morata est, ita diligentissime observantur; C 63. quod, ut quisque actate antecedit, ita sententiae principatum tenet; C 64. ut quisque minimum esse in se arbitraretur, ita ad amicitiam esset aptissimus; Lae 29. ut . . . quisque sibi plurimum || plurimum sibi || confidit, et ut quisque maxime virtute et sapientia sic munitus est, ut non egeat . . . , ita in amicitias expetendis colendisque maxime excellit; Lae 30. ut quisque minimam firmitatis haberet minimumque virum, ita amicitias adpetere maxime; Lae 46. ut . . . est quisque maxime boni particeps, ita est laudabilis maxime; P 15. quidem, ut quisque, quod plurim sit, possideat, ita divitissimus || ditissimus || habendus sit || [est, possidet, . . . est] ||; P 48. cuius (voluptatis) motus ut quisque est maximus, ita est inimicissimus philosophiae; fr V, 81.

utcumque: perinde, utcumque temperatus sit aër, ita pueros orientis animari; D II, 89.

itaque, alio, haer: I. affein: 1. Aue-
fage: a. direct: accedam; F II, 44. accidit; F
IV, 29. acceperimus; O III, 11. 44. † itaque attulit;
F I, 19. attulit; O I, 138. adficio: Lae 4.
adficit; Ti 19. adhibebat; R V, 1. adiunxit; F
IV, 38. administrantur; N II, 9. arripit; A II, 30.
adsentiar; A II, 113. nit; A II, 103. T III, 69.

aiunt; F I, 31. alebat; T I, 18. amissa ... sunt; D I, 28. appareo; O I, 94. appellat; T II, 35. appellabant; A I, 31. aperuerunt; A II, 122. applicant; O I, 115. arbitramur; O II, 33. arbitrantur; L I, 19. aspiciat; T V, 62. audent; O III, 106. audebit; O III, 77. audimus; T I, 48. cedo; A II, 66. cemit; A II, 70. fr V, 66. cernit; T IV, 58. cogito; N III, 4. cogimur; C 34. colunt; N III, 45. commemorat; T I, 73. commoventur; O III, 16. concedo; F I, 55. T V, 17. fr V, 60. concians ... est; D I, 77. concluditur; T IV, 7. condemnatus est; N II, 7. contuli; T I, 8. conficit; O II, 38. confecta ... sunt; O I, 79. conciscit; Lae 42. constat; N II, 12. consumpsimus; A II, 12. contendit; Fa 21. continuatus ... est; N II, 117. corriguntur; O I, 146. credo; T I, 38. est creatus; R II, 35. intellegi debet; Fa 34. decrevit; L II, 57. O III, 113. decernit; O III, 31. dedicavit; N III, 52. deficiunt; T IV, 14. definitur; O I, 62. delectat; Lae 15. demetunt; R III, 15. deserta sunt; D I, 28. destitit; R II, 15. deterruit; T I, 91. dico; F IV, 72. D II, 46. dicit; F II, 49. T III, 21. dicimus; F V, 39. T IV, 27. 77. dicunt; F V, 29. dicebat; F IV, 73. Fa 32. dicebant; T IV, 64. dixerit; F I, 53. dicitur; T IV, 63. D I, 31. dicuntur; T III, 59. dicti sunt; R II, 49. dicta sunt; O I, 148. diligebat; R II, 37. discedit; F IV, 39. R VI, 9. disputat; T III, 18. dant operam; D I, 107. durecunt; N II, 26. eferunt; O II, 36. efferuntur; Lae 54. est ... effectum; T I, 15. exclamat; T II, 19. existimo; O III, 18. exponitur; F IV, 15. existit; C 53. existunt; T IV, 31. existunt; N II, 5. expecto; T IV, 46. extant; L III, 34. feci; Lae 4. factus est; O III, 79. tulisti; P 45. fertur; N II, 117. fractus est; T III, 71. frondescent; T V, 37. fruantur; N II, 157. functus est; O II, 57. generavit; T I, 9. gessit; R II, 15. gignitur; R I, 68. gignuntur; T IV, 22. 29. habet; R I, 47. habemus; D II, 42. habebat; T II, 62. habuit; O II, 40. haerebitis; F IV, 68. implicatur; O I, 117. inposuisti; N I, 54. inducunt; T V, 115. induit; O III, 34. intulit; O III, 88. erat inieitum; T I, 27. inedit; T II, 11. intellego; N I, 74. interfectus est; D I, 77. invehitur; T III, 63. est inventus; L III, 34. iusit; D I, 77. R II, 55. largita est; L I, 25. laudantur; T III, 29. legunt; T I, 6. libet; N I, 13. loquuntur; O II, 69. luunt; L I, 40. mandabam; Lae 1. manent; O II, 29. metiendi; F III, 61. metuit; A II, 110. miror; O II, 86. mirabar; O III, 59. moventur; T II, 63. narrabat; T II, 61. negat; A II, 80. F I, 30. negabat; A I, 45. negro; I, 11. 5. nescit; N III, 92. nesciunt; T I, 33. noli; A I, 4. nominaverunt; T III, 22. nominabantur; A II, 129. nominata est; R IV, 6. obiciuntur; D I, 60. obiurgat; T II, 50. occurrit; Fa 41. occurrunt; D I, 63. oportet; L III, 5. oritur; Fa 22. patior; O II, 75. peccat; F II, 32. pulsus ... suus; P 28. perit; D II, 71. perfertur; T III, 61. perreximus; A I, 1. placebat; N III, 28. placuit; F I, 38. T II, 9. accommodari potest; T V, 108. imitari ... potest; N I, 92. potest esse; N II, 48. decertare ... possunt; T II, 65. poterat nominari; O II, 27. praecipitur; F III, 61. praestitit; fr V, 66. praeterierunt; N III, 19. premebat; Fa 31. privabo; A II, 3. probantur; D I, 118. probanda ... sunt; A II, 99. proditum est; D I, 55. profugit; Lae 37. pugno; N I, 62. putat; O I, 28. putamus; F I, 53. putaverunt; O III, 49. quaerunt; Lae 7. est quaerendum; T IV, 62. quaerendum est; N III, 64. rapient; T V, 81. refertur; F V, 60. est reiectus; F II, 43. reperuntur; Lae 64. repudiata est; Lae 96. re-

spondebo; A I, 4. revertit; D I, 27. scripsimus; O III, 4. est scriptum; T III, 11. sentio; R I, 45. sentit; O I, 14. sensit; A I, 22. sinest; T V, 81. dici solet; F II, 12. placere ... solet; T V, 24. solet ... concludere; D I, 71. solent dicere; N II, 149. stant; O II, 29. multus est labor; F III, 40. consentaneum est; F III, 43. facile est; F III, 66. contra est; F IV, 41. obscura est; F V, 41. nostrum est; F V, 60. est dissensio; F V, 76. prima definitio est; T IV, 14. prima sententia est; N I, 85. sacrificatio extrema est; N II, 67. apta ... est; N II, 150. est divini; D I, 63. vitium est; D II, 43. interitus est ... naturalis; R III, 34. est animal; L I, 24. in promptu est; O I, 61. laus ... est hominis; O III, 111. perniciosus est error; Lae 83. sumus apti; F III, 63. sumus liberi; T V, 33. prima sunt; A I, 26. sunt ... monumenta; T IV, 6. eae leges sunt; L III, 46. in honore fuit; O II, 65. suscepta ... sunt; O I, 79. suspicant; O II, 36. neque tenebant neque tenebantur; T I, 48. tenetur; F I, 33. terminavit; O I, 33. torquetur; T I, 19. traditis; A II, 96. transeunt; D II, 77. tribuntur; O II, 17. vacat; O I, 127. vacabit; F III, 35. valet; L I, 29. valuit; O III, 40. vehitur; T I, 73. veniunt; C 67. versantur; D II, 139. vertitur; T I, 19. video; T V, 55. vides; F IV, 7. videmus; T I, 46. vidimus; O II, 28. videndum est; O I, 28. videris; F III, 40. videtur; T IV, 83. R II, 42. O II, 77. videmini; F IV, 37. videmur; F IV, 43. 78. V, 36. D II, 139. C II, 71. videbare; F II, 51. videatur; O I, 157. virent; T V, 37. volumus; A II, 19. O I, 68. voluit; C 32. voluerunt; T II, 36. O III, 69. velim; N I, 61. argebat; fr V, 34. utitur; F II, 32. utiuntur; Lae 22. utantur; F III, 4. utatur; O III, 75. elipit; beator Africanus cum patria illo modo loquens; F II, 106. ad tempus ad Pisonem omnes; F V, 1. nihil mathematicis industrius; T I, 5. nihil melius, quam quod est ... T III, 11. pingues Thebani; Fa 7. alter semper magnus; O I, 90. cives potiores quam peregrini; Lae 19.

b. *indirect*: ab eo (Chryssippo) armatum esse Carneadem; A II, 87. ea pertinere ad superiore divisionem; A II, 99. primos congressus ... ferri propter voluptatem; F I, 69. eos (sapientes) id agere, ut ...; F IV, 20. aurum paleam (navis) portet, ad bene ... gubernandum nihil interesse; F IV, 76. illos septem ... habitos esse sapientes; T V, 7. hoc usum compensatione sapientem, ut ...; T V, 95. (id) neque ira neque gratia teneri; N I, 45. vitio creatos cosules esse; N II, 11. animalis, cum calor defecerit, tum interire; N III, 35. (Hannibalem) ex eo auro ... bucciam curasse faciendam; D I, 48. Simonidem redisse; D I, 56. perfracto saxo sortis erupisse; D II, 85. solere in libertatem rem populi vindicari; R I, 48. ei (Lutatius) dixisse Fimbriam ...; O III, 77. (Macedoniam) omnia exequi regis officia; C 34.

2. *Frage*: quid (Regulus) fecit? O III, 100. non vides ... quaeri ...? L I, 39.

3. *Kunstf.*: quantum adit periculum? F II, 56. quae sunt eorum consolationes, quae cohortationes? F IV, 6. sgf. I, b. F IV, 78.

4. *Anforderung*: omitamus contra omnia velle aliquid; F IV, 1. ab his ordinarum; F V, 34. victus cuiusque corporis ad valetudinem referatur; O I, 106. videas rebus iniustus iustus maxime dolere; Lae 47.

II. *Verbindungen*: cum; scriberet; F IV, 23. in potestate essent; F V, 53. f. cum, A II, itaque (16 St.) B. I, C. 573, b.

dum; sinistra dum non exquirimus, in dira ... incurrimus; D I, 28 (29).

etsi non omni intermenstruo, tamen id fieri, non posse nisi .: R I, 25.
nisi ineptum putarem . . . , iurarem .: A II, 65. ea virtus . . . attingat cognitionem rerum .: O I, 157.

postquam adamavi hanc quasi senilem declamationem; T II, 26.

quamquam in eo sermone . . . non remisi fuimus, tamen . . . est . . . parata contentio; F III, 2. non haec una res efficit maximam aegritudinem, tamen .: T III, 30. iter instaret, || te, se ||, tamen .: D I, 59.

quoniam quaeritur in partes totam quaestione dividisti; N III, 20.

si voluptas . . . sit in bonis; F III, 49. requiem natura non quaereret; F V, 54. Cyrus ille Peres iustissimus fuit . . . rex; R I, 43. vos tantum modo pontifices essetis; L II, 52. quando aliquod officium extitit; Lae 24. ne si iocundissimis quidem nos somniis usuros putemus; F V, 55.

simul ut exprorecti sumus, visa illa contemnimus; A II, 51.

sive casu accidit sive consilio, percommodum factum est; T IV, 64.

tum . . . exposuit; Lae 3. iussit; N II, 11. nuncupabant; N II, 60. erat in meliore causa; O III, 100.

ut . . . adduxerunt; F II, 12. dixi; T III, 46. quisque . . . haberet; Lae 46. quisque optime natus institutusque est; F V, 57. apud Graecos Dianam, . . . sic . . . invocant; N II, 68. tum carere . . . non poterat; R II, 52. referebas; L II, 2. sentiant; O I, 146. versatur; R IV, 6. alia nos melius multa quam Graeci; D I, 1. — appellemus; O I, 142. diiudicare possumus; O III, 19.

item, ebenjo, auf gleiche Art, beagleichen, ebenfall, auch; I. **afflicti**: **C** **abstrantiva**: Aristodemum, tragicum item actorem, . . . legatum ad Philippum Athenienses saepe miserant; R IV, 13. Dianae item plures; N III, 58. qui (Menoecus) item oraculo edito largitus est patriae suam sanguinem; T I, 116. ut (Q. Metellus) sapiens fuerit, nonne beatior quam, ut item sapiens fuerit, . . . Regulus; F V, 82. credo ex hoc item Scaevola (quaerunt); Lae 7. pergratum mihi feceris, spero item Scaevolae; Lae 16. etiam Spartae . . . sunt item quae . . . constituti; R II, 58. Volcani item complures; N III, 55. — bis . . . (negotiationibus) item oppositae contrariae offensiones (ex perturbationibus conficiuntur); T IV, 23. commune item || autem || animantium omnium est coniunctionis appetitus; O I, 11. sunt item (praecipua) in animo; T IV, 30. ariariumque item est admirabile quoddam . . . iudicium; N II, 146. item de contrariis; F IV, 8. recta . . . effectio, item convenientia, denique ipsum bonum . . . crescendi assensionem nullam habet; F III, 45. item de dolore certa habet; T V, 88. mihi . . . ista valde probata sunt, quod item fratri puto; F V, 76. Romulus augur . . . cum fratre item augure . . . adant operam; D I, 107. quae intervalla item infinite dividi possint; A I, 27. ergo item iustitia nihil expetit praemii; L I, 48. quod item ad contrariam laudem in virtute || virtutem || dici potest; L I, 51. quis homo te exsuperavit . . . impudentia? — quis autem || item || malitia te? T IV, 77. qui (animi motus) narium ad naturam accommodati sunt; O I, 100. nariumque item . . . gustandi . . . magna iudicia sunt; N II, 146. ordo item || autem || et constantia et moderatio et ea, quae sunt his similia, versantur in eo genere; O I, 17. quod item || item, autem || in poematis, in picturis usum venit in aliisque compluribus;

O III, 15. earum . . . item rerum, quae necant et obsint, eadem divisio est; O II, 12. si quis item reliquos eiusdem consilii socios (roget); P 12. item igitur somnium, vaticinationibus, oraculis . . . explanationes adhibita sunt interpretant; D I, 116. a quo (viro) item funerum sumptus praedictor; L II, 68. relinquij eius modi visa . . . item ea, quae .: A II, 104. item bestiam vitam . . . ex multo maiore parte obtinere nomen sum; T V, 22.

2. **Adjectiva und Pronomina**: et item alia multa Silvani || delphini. item alia multa: «Silvani» || melo consilium ad aures cantum et additum refert; N II, 89. cetera item multum illam (consolationem) profutura puto; D II, 3. cetera item fanebria . . . XII astulerunt; L II, 60. omnes . . . item || id, al. || nos in iis linguis, quas non intellegimus, . . . surdi profecto sumus; T V, 116. quod ita mihi videatur verum, ut non possit item falsum videri; A II, 84. hoc item in Sileni . . . Graeca historia est; D I, 49. item . . . is . . . existimandus sit habere vim divinandam; D II, 108. quae sunt item duo; A II, 41. quod item || idem || est reprehendendum in dolore; F V, 31. hoc, in quo nunc equidem sum, credo item vos; F I, 16. terrenorum item commodorum omnis est in homine dominatus; N II, 152.

3. **bet Adverb**: quia nunc item ab eodem . . . sunt nobis agenda capiendi primordia; L II, 7.

4. **jam Etq**: quoniam . . . item contra miseriam omnem in dolore (ponitis); F II, 86. ut ea . . . ipsa propter se sumenda sint, contrariaque item reicienda; F III, 20. item si nihil haberet animus hominis, nisi ut appeteret aut fageret; T I, 56. idem || item || sollicit censes in platanis inesse musicam; N II, 22. ut . . . faber . . . non ipse facit materiam, sed ea utitur, quae sit parata, fictorque item oera; N fr 2. item igitur . . . satis est ad confrmandam divinationem semel aliquid esse ita divinatam, ut . . . D I, 71. II, 107. scriptum est item . . . (Socratem) quaesivisse . . . I, 123. item, si fatum tibi est ex hoc morbo non convalescere, . . . non convalesces; Fa 29. verumne sit, ut || verene || Athenis non longe item a tua illa antiqua domo Orithyiam Aquilo sustulerit; L I, 3.

II. **Verbindungen**: atque: solem quoque animantem esse oportet, et quidem || atque item || reliqua astra; N II, 41.

et: cum et || et cum || Heraclitum studioso audirem contra Antiochum disserentem et item Antiochum contra Academicos; A II, 12. quia inventa selectione et item reiectione; F III, 20.

non: cum alterum percepta et comprehensa tenere videmus, alterum non item; A II, 22. itemque eorum . . . partim satis habere causas, quam ob rem reicoerantur, . . . partim non item; F III, 51. quod vestri non item; F V, 83. corporum offensiones sine culpa accidere possunt, animum non item; T IV, 31. quod ingeniosus . . . in morbum et incidunt tardius et recreantur ociosus, hebetes non item; T IV, 32. quod in Libera servant, in Libero non item; N II, 62. quis sunt haec cotidiana, angues non item; D II, 62. * probavit, nos || an arboris aut equi ingenium natura probamus, || ingenia juvenum non item? L I, 45. hoc Herculi . . . potuit fortasse contingere, nobis non item; O I, 118. at in eo roge, qui urbem condidit, non item; O III, 40.

que: in quibus solis inesse etiam scientiam dicimus . . . itemque sapientiam, artem vivendi; A II, 23. i. nihil unquam omnino (animus) aget; A II, 25. ut inter eos (mundos) nihil proterva inaret. [...] i. homines; A II, 55. i. cetera: intendit . . .; A II, 89. i. inter eum, qui potiarer

... voluptatibus, et eum, qui exorciatur ... esse eum, qui utroque careat; F II, 14. ut ... i. omnibus mensibus vicesimo die lunae dent ad eorum opibus; F II, 101. appetitio animi ... ad quandam formam vivendi videtur data, i. et ratio et perfecta ratio; F III, 23. i. alium magis alio vel peccare vel recte facere; F III, 48. illa (pina) ... ique (pinoteres) ... i. formicæ, apes, cicconiae aliorum etiam causa quedam faciunt; F III, 63. ea ... omnia ... i. illa ... stulte antiquos dixisse per se esse expectanda; F IV, 20. naturalem ... appetitionem ... i. officium ... volunt esse earum rerum, quæ secundum naturam sunt; F IV, 39. Cretam ... leges ... i. Lycurgi laboribus erudiunt iuventutem; T II, 34. i. cum ita moverat, ut in bono simus aliquo, dupliciter id contingit; T IV, 13. i. viribus corporis ... similes similibus quoque verbis animi vires nominantur; T IV, 31. i. naves ... recte sursum sunt; N II, 141. cur ... sol ... nec longius progrediantur solstitiali orbi i. brumali; N III, 37. i. † Leonaticum est delirium Athenis; N III, 50. idemque || itemque || (Th. Gracchus) et summus angur et vir sapiens; D I, 36. i. Elis in Peloponneso familias duas certas habet ...; D I, 91. Laedæmonii regibus suis angurem adessorem dederunt, i. senibus ... angurem interesse voluerunt; D I, 95. i. in lastrada colonia ... eligebantur; D I, 102. cum ... Aristoteles i. Theophrastus ... cum philosophia dicendi etiam præcepta conveniunt; D II, 4. solis defectiones i. Inas prædicantur; D II, 17. quod ... in aliis libris fecit, ... i. in eis, quos de divinatione edidi; Fa 1. ut ... et inguinosi et tardi ita nascantur antecessibus causis i. valentes et imbecilli; Fa 9. i. geometres non ita dicet; Fa 15. i. si ex æternitate falsum hoc fuit; Fa 29. i. illi ... dicent ...; Fa 44. i. ex ea genus aliquod efflorescere ... solet; R I, 45. i. de imperio suo legem curiam tulit; R II, 33. i. ab omni iudicio poenæque provocari licere indicant XII tabulæ compluribus legibus; R II, 54. constant et perpetua ratio vitæ ... itemque inconstantia ... sua natura * || indicabitur ||; L I, 45. quom ... i. dedecus illi summum malum, hic solum (dicat); L I, 55. si. alios ad dies ubertatem lactis feturæque servant; L II, 30. lignum ... dicato i. lapideum; L II, 45. i. cetera huius exempli dona videntur; L II, 45. placuit P. Scaevolæ et Ti. Coruncanio, ... i. ceteris eos ... sacris alligari; L II, 52. i. duobus propositis utrum utilis (sit deliberari) solet; O I, 10. indicant duodecim tabulæ: AET STATUS DIES CUM HOSTE i. ADVERSUS HOSTEM AETERNA AUCTORITAS; O I, 37. i. alii de vita, alii de gloria ... in discrimen vocantur; O I, 83. ut de Socrate i. de C. Laelio accipimus; O I, 90. i. in formis alius dignitatem inesse, alius vermitem; O I, 107. i. (sunt) alii, qui quidvis perpetuantur; O I, 109. i. in sermonibus alium [quemque] || alique ||, quavis præpotens sit, efficit, ut ...; O I, 109. quod in Catulo ... i. || idemque || in Q. Mucio † Manciam vidimus; O I, 109. i. magnitudo animi remota || a || communitate ... humana feritas sit quedam; O I, 157. [i. quod honestam, idem istum (esse censent)]; O II, 10. multo magis est secundum naturam excelstitis animi et magnitudo i. comitas, iustitia; O III, 24. i. magis est secundum naturam ... labores ... suscipere; O III, 25. i. necesse est, quod honestum sit, id esse ...; O III, 35. de prudentia ... i. de iustitia ... disputatum est; O III, 96. i. cetera ... permulti sunt qui pro nihilo putent; Lae 86. i. peccata ... sint æqualia necesse est; P 22. corporeum ... et aspectabile i. tractabile omne necesse est esse, quod natum est; Ti 13. f. non; F III, 51.

quem ad modum: non .. (sapiens), quem ad modum, si quaesitum ex eo sit, stellarum numerus par an impar sit, item, si de officio ... necesse se dicat; A II, 110.

sed: plaris (Heracles) ... tradunt nobis ii, ... antiquissimum love natum, sed item love antiquissimo; N III, 42.

sicut: in specie ... factas simulationis, sicut reliquæ virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3.

ut: ut ... de sensibus hesternorum sermone vidistis, item faciunt de reliquis; A II, 42. ut ii, qui sub Novis solem non ferunt, item ille (Antiochus) ... umbram secutus est; A II, 70. ut ... nihilo magis respirare possunt, ... item ... nihilo minus in miseria est quam ille; F III, 48. ut ... gubernator aequè peccat, si ... evertit, ... item aequè peccat, qui ...; F IV, 76. ut in his rebus, inter quas nihil interest, neutrum in partem propensionis sumus, item in nobismet ipsis, quem ad modum affecti sumus, nihil nostra arbitramur interesse; F V, 30. ut illic alii corporibus exercitatis gloriam ... petent ... item nos ... alios gloriae servare, alios pecuniae; T V, 9. Xenophanes ... de ipsa mente item reprehendit, ut ceteri, de infinitate autem vehementius; N I, 28. ut animi, item corporis (præstantia nos vincit); N I, 96. omnia in perfectis ... esse meliora, ut in equo quam in oculis ... item, quod in omni mundo optimum sit, id in perfecto aliquo atque absolute esse debere; N II, 38. at ... nihil esset cererum, quod communitari non posset, item nihil argentum, nihil ædum; N III, 30. ut ... iure civili, qui est matre libera, liber est, item iure naturali, qui dea matro est, deus sit necesse est; N III, 45. non, ut hic (Epicurus) sibi constat, item Stoici; D II, 40. ut illa divina mens summa lex est, item ... * in mente || est || sapientia; L II, 11. nec tamen, ut hoc fugiendum est, item est habendam religioni nocentem ... defendere; O II, 51.

iter, Beg, Straße, Reise, Fahrt, Gang, Marjch:

i. debet: f. est; T I, 96.

est: quod iter sit naturæ quoqueque progressio; F IV, 37. iis (animis) devium quoddam iter esse, seclusum a concilio deorum; T I, 72. quam illud iter iucundum esse debet; T I, 96. iter huius sermonis quod sit, vides; L I, 37.

instat: quamquam iter instaret; D I, 59.

patet: flexuosum iter (auditum) habet, ne quid intrare possit, si simplex et directum [dir.] pateret; N II, 144.

II. I. conficis: quo (itinere) confecto nulla reliqua cura ... sit; T I, 96.

constituo: qui (Deiatur rex) cum ex itinere quodam proposito et constituto revertisset aquilæ admonitus volatus; D I, 26.

consumo: cum totum iter et navigationem consumpisset ... in percontando; A II, 2.

derigo: f. l. patet.

facio: f. faelo, III. iter (4 Et.) §. 17. b.

habeo: nullum est ... genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ad finitimum quoddam malum præcepit ac lubricum; R I, 44. f. l. patet.

impedio: si (Neoptolemus) Lycomedem ... multis cum lacrimis iter suum impediendum audire voluisset; Lae 75.

ingredior: cum (Masinise) ingressus iter pedibus sit; C 84.

obstruo: duos Scipiones, qui iter Poenis vel corporibus suis obstruere voluerunt; C 75.

patefacio: in ea parte oris, qua oculentis et potentis iter natura patefecit; N II, 141.

propono: f. constituo.
puto: hoc iter vitae tam confragosum putamus,
tam pleum iniuriarum ac miseriarum atque la-
borum; fr IX, 17.

secludo: f. I. est; T I, 72.
suscipio: necis ... moum illud iter ob praec-
larissimas res a me gestas esse susceptum? P 80.
video: id .. est caput civilis prudentiae, ...
videre itinera flexuose rerum publicarum; R II,
45.

2. reuertor ex: persaepe (Deiotarus rex) re-
uertit ex itinere; D I, 27. f. I. constituo.
reuooco ex: quod Deiotarum ... ex itinere
aquila reuocavit; D II, 20.

III. I. pervenire: ut .. in vite, ut in pecude
... videmus ustram suo quodam itinere ad ulti-
mum pervenire, ... sic ...; N II, 85.

venire: rem publicam ... in optimum statum
naturali quodam itinere et cursu venientem; R II,
30.

2. in: qui in itinere deerravissent; A fr 16.
si qui ... in itinere aut in ambulatione secum
ipse meditatur; O I, 144.

itero, wiederholen: iteratum eadem ista
|| et ista, itaeo || mihi!; A II, 88. T II, 44.

iterum, abermals, zum zweiten Male, wieder-
holt: I. bei Verben: ne quis iterum idem conse-
crato; L II, 45. cum (avus) consul iterum me
consule creatus esset; C 19. quando .. ab eadem
parte sol eodemque tempore iterum defecerit;
R VI, 24. deligere || delegere || iterum consul
absum; R VI, 11. quattuor (partis) ... duplicare,
post idem iterum facere; D II, 42. qui (Scipio)
... factus consul || [consul] || est bis, primum
ante tempus, iterum sibi suo tempore; Lae II.
uemo est, quin saepe iactans Venerum iaciat
aliquando, non nunquam etiam iterum ac tertium;
D II, 121. ludos illos iterum in stauratos me-
moriam proditum est; D I, 55. iterum (rusticum)
esse idem iussum; D I, 55. quod semel ille
(Sophocles) iterumque neglexit; D I, 54. T. Ve-
turius et Sp. Postumius cum iterum consules
essent; O III, 109. quom quom (Athenienses)
iterum venissent; L II, 40. ut iterum eo (me-
dicamento) liceat uti; O III, 92.

II. bei Substantiv: quos cum Ti. Gracchus
consul iterum crearet; N II, 10. nonne C. Fla-
minius consul iterum neglexit signa rerum futu-
rurum? D I, 77. L. Paulus consul iterum ...
filiolam suam Tertiam ... oculans ...; D I, 103.
id ... a C. Fabricio consule iterum ... iudicatum
est; O III, 88. M. Atilius Regulus cum consul
iterum in Africa ex insidiis captus esset; O III,
99. qui (Q. Maximus) consul iterum ... C. Fla-
minio tribuno plebis ... restitit; C II. ille
(Ennius) .. Caepione et Philippo iterum consuli-
bus mortuus est; C 14. vgl. I. sum u. a.

itidem, auf gleiche Weise, ebenjo, ebenfalls:
caus ... prima littera iterum immutata, ut a Grae-
cism; N II, 67. itidem ... nullum est eorum (ani-
malium) individuum, nullum aeternum; N III, 29.
vinctum iterum a filio Saturnum; N III, 62. scana
fulix itidem fugiens o gurgite ponti; D I, 14.
ea, quae movent sensus, itidem movent omnium;
L I, 30.

itio, Gehen, Steife: Rhodiorum classi propi-
quum reditum ac domum itionem dari; D I, 68.

iuba, Kränze: I. quatio: huic (Androme-
dae) Equus ille iubam quantiis fulgore micanti
sumum contingit caput albo; N II, 111.

2. consido in: cuius (equi) in iuba examen
apium considerat; D I, 73.

habeo in: Dionysii equus quid attulit admi-
rationis, quod ... habuit apes in iuba? D II, 67.

iubeo, befehlen, gebieten, verordnen, genehmigen,
befehlen, auffordern, nötigen: I. absum: I. a. aptus
ad: lex vera atque princeps apta ad iubendum
et ad vetandum ratio est recta summi Iovis;
L II, 10.

idoneus ad: est .. (illa lex) ratio mensque
sapientis ad iubendum et ad deterrendum idonea;
L II, 8.

b. ratio in: quae (lex) est recta ratio in iu-
bendo et vetando; L I, 33.

c. movere: quae (lex) .. neque probos frustra
iubet aut vetat nec improbos iubendo aut vetando
moveret; R III, 33.

sancire: necesse erit .. appellare eam legem,
quae scripta saucit, quod vult, aut iubendo aut
prohibendo, ut vulgus appellat; L I, 19.

vocare: quae (lex) vocet ad officium iubendo,
vetando a fraude deterreat; R III, 33.

2. alqs: laboribus hic (Africaus) praeteritis
gaudet, tu iubes voluptatibus; F II, 108. obli-
viscor etiam malorum, tu iubes; T III, 37. qui (Ar-
chytas) cum ad villam venisset et omnia aliter
offendisset ac iusserat; R I, 59.

Necessitas: vita omnibus metanda, ut fruges.
sic iubet Necessitas; T III, 59.

populus: quom senatus creverit populusve
iusserit; L III, 9.

senatus: prodigia, portenta ad Etruscus ha-
ruspices || arusp. || si, senatus iussit, deferantur;
L II, 21.

II. mit Ergänzung: I. Infinitiv: caste iubet
lex adire ad deos; L II, 24. ut (volucres) ... tum
velent (aliquid) agere, tum iubeant aut cantu
aut volatu; D II, 80. sapientia iubet augere
opes, a multiplicare divitias, proferre finis; R III,
24. quom omni vitio carere lex iubet; L III,
29. est ausus ... pocere quaestionem, id est
iubere dicere, quo de re quis vellet audire; F
II, 1. ut iumenta iubeant diiungere; D II, 77.
discedere: f. 3. L III, 11. efferri: f. 3. L II,
66. aeterna deum .. adeo summis urbemque
iubeant eripere et stragem horribilem caedem
que vereri; D I, 20. tum Attum iussisse ex-
periri; D I, 32. cuius (legis) ea vis sit, ut recte
facere iubeant, vetet delinquere; L I, 19. (Archy-
tas) fingere animo iubebat tanta incitatum ali-
quem voluptate corpora, quanta percipi posset
maxima; C 41. qui (sapientes) iubent tempori
parere et sequi deum et se noscere et nihil ni-
mis; F III, 73. tu oblivisci iubes? T III, 35.
parere iubet intercessori; L III, 42. f. noscere.
ponere iubebam. de quo quis audire vellet; T I,
7. proferre: f. augere. iubet .. Plato sic ad
sommum proficiat corporibus adfecta, ut ..;
D I, 62. quodai ea, quae attenda accepta, maiore
mensura, si modo posita, iubet reddere Hesiodus;
O I, 48. cum ... ipse privatus ... qui rem pub-
licam salvam esse vellet, se sequi iussit; T IV,
51. f. noscere. vereri: f. eripere. quibus (servis)
non male praecipunt qui ita iubent uti, ut mer-
cenariis; O I, 41.

2. memia, e. infim: quis (gladiator), cum
decubisset, ferrum recipere iussus collum con-
traxit? T II, 41. qui (aegrotus) iussus sit vinum
sumere; N III, 78. id .. ab eodem iussu esse
eum (rusticum) senatus uultuare; D I, 55. somnis
crebris ... cum (Numerius) Sufustius iubeberet
certo in loco silicem caedere; D II, 85. quom ..
ob cassam tam est obscure admonitus ... potius
quam aperte thesaurum querere iuberetur?

D II, 134. dicitur (Romulus) ab Amulio ... ad Tiberim exponi iussus esse; R II, 4. iussus .. regnare legem de imperio suo curiatam tulit; R II, 38. quo capite iubeatur sumptum || sumptus || et luctum removere a deorum Manium iure; L II, 62. Claudium aedes postea prospiciasse, quam esset ab auguribus demoliri iussus; O III, 66. efflittid; smilitiae, quibus iussi erant, imperato; L III, 6.

3. **accus. e. infim.**: meos amicos ... in Graeciam mitto, [id est ad Graecos iubeo]; A I, 8. ut seditioni tribuni solent, oculi laboribus iubes? A II, 144. ut eum (Silium) ... causam apud se dicere iuberet; F I, 24. iubebat eos, qui audiebant, secum ipso cogitare pictam in tabula Voluptatem; R II, 69. (Epaminondas) evelli iussit eam, qua erat transfusus, hastam; F II, 97. (voluptatem) suis se fuis tenere iubeamus; F III, 1. iubet .. nos Pythius Apollo noscere nosmet ipsos; F V, 44. Diogenes ... proci se iussit iuhomatum; T I, 104. Iphigenia Aulide duci se immolandam iubet; T I, 116. iubes me boua cogitare, oblivisci malorum; T III, 35. sertis redimiri iubebis et rosa? T III, 43. Cinna collegas sui ... praecidi caput iussit; T V, 55. utrumque iussit interfici; T V, 60. conlocari iussit hominem in aureo lecto; T V, 61. ad mensam eximia forma pueros delectos iussit consistere; T V, 61. fulgentem gladium e lacunari saeta equina aptam demitti iussit; T V, 62. cum postridie (legati) rogarent eum (Xenocratem), cui (pecuniam) numerari iuberet; T V, 91. qui (Sardanapallus) incidi iussit in busto: haec habeo ...; T V, 101. qui (P. Claudius) ... mergi eos (pulos) in aquam iussit; N II, 7. illos (haruspices) exire iussit; N II, 11. cur ... C. Marius Q. Catulum ... mori possit iubere? N III, 80. idem ... (Dionysius) Aesculapii Epidauri barbam auream demi iussit; N III, 85. etiam mensas argenteas (Dionysius) de omnibus delubris iussit auferri; N III, 84. Iuppiter cornicem a laeva, corum ab dextera canere iussisset; D I, 12. Aerepogitae comprehendi iubent eum, qui a Sophocle erat nominatus; D I, 54. silentium fieri iussisse se; D I, 59. prehensisse eum (C. Marius) dextram tuam et bono animo te iussisse esse; D I, 59. (C. Flaminius) signa convelli et se sequi iussit; D I, 77. quotiens senatus decemvros ad libros ire iussit! D I, 97. Pythagoras et Plato ... praeparatos (nos) quodam cultu aique victu proficisci ad dormiendum iubent; D II, 119. ego (habeo dicere) de Mario cum fascibus laetatis me in eum deduci iubente mouementum; D II, 136. eum .. (P. Rutilium Scipio) ut salutavit, propter Tiberonem iussit adsidere; R I, 17. memoria teneo C. Sulpicium Gallum, doctissimum ... hominem, ... sphaeram ... iussisse proferri; R I, 21. quam (urbem) e suo nomine Romanam iussit nominari; R II, 12. cum Sabinas honesto ortas loco || honeste ortas || virgines ... Consualibus || [Consualibus] rapi iussit; R II, 12. quamquam populus curiatis eum comitis regem esse iusserat; R II, 25. civitas ... exulem et regem ipsum et liberos eius et gentem Tarquiniorum esse iussit; R II, 46. eadem mente P. Valerius ... fascos primus demitti iussit; R II, 53. Publicola lege illa de provocatione per lata statim securis de fascibus demi iussit; R II, 55. suos .. ad eum ... liciores transire iussit; R II, 55. eam ... unam ob causam Xerxes inflammari Atheiensium faua iussisse dicitur, quod ..; R III, 14. omnia qui (Lycurgus) prorsus iubet esse communia; R IV, 5. certe .. Romulus ... templum .. sibi dedicari in eo loco iussit; L I, 8. omnia ... voluptatibus et doloribus ponderantis ... in hortulis suis iubeamus dicere;

L I, 39. prius quam Theseus eos (Atticos) demigrare ex agris et in astu ... omnis se conferre iussit || iussisset ||; L II, 5. ut ... a tergo ... pontem intercindendi iuberet; L II, 10. quod ... (lex) pietatem adhiberi, opes amoveri iubet; L II, 25. quod .. ex hominum genere consecratos ... coli lex iubet; L II, 27. siquidem illa avara Laocadaemo nervos iussit, quos || quo || plures quam septem haberet, in Timothei fidibus icendi; L II, 39. C. Marii sitas reliquias apud Auiemem dissipari iussit Sulla victor; L II, 56. quod eorum virtute partam? et ei, qui peperisset, et eius parenti sine fraude esse lex impositam iubet; L II, 60. ante lucem iussit efferr; L II, 66. iuris disceptor, qui privata iudicio iudicative iubeat, praetor esto; L III, 8. diaccedere et tabellam iubebo dari; L III, 11. quae (suffragia) iubeo nota esse optimatibus, populo libera; L III, 33. quod .. actoris iubeo esse fraudem; L III, 42. quos in auspicio esse iusserit; L III, 43. barbarum ... destructo gladio iubebat anteire; O II, 25. rem .. integrum ad reditum eum iussit esse; O II, 82. cum ... augures ... iussissent ... Ti. Claudium Centumalum ... demoliri ea, quorum altitudo offerret auspiciis; O III, 66. criminabatur (M. Pomponius) etiam, quod (L. Manlius) Titum Silium ... ruri habitare iussisset; O III, 112. remotis .. arbitris ad se adolescentem iussit venire; O III, 112. cum omnes te leges exulem esse iubeant?; P 31. septem orbis disparis duplo et triplo intervallo (deus) moveri iussit contrariis inter se curibus; Ti 25. velim dari mihi, Luculle, iubeas iudicem tragicorum; fr V, 48. vgl. I. sequi. efflittid; hinc (praetori) potestate pari, quotcumque senatus creverit populave iusserit, tot sutor; L III, 8.

III. **mit einfacnem Object**: alqm: f. I, I, c. movere.

alqd: cum cornix cecinerit, tum aliquid eam aut iubere aut vetare; A II, 128. quae (ratio) iubet ea, quae facienda sunt, prohibetque contraria; L I, 18. cui (mulier) legem imponit, praescribit, iubet, vetat, quod videtur; P 36.

leges: Carbonis est tertia (lex) de iubeudis legibus ac vetandis; L III, 35.

IV. **mit doppeltm Object**: iterum (rusticum) esse idem iussum; D I, 55.

iucunde, εὐδαιμόνως, ἀνεγχείμ, mit Vergnügen: bibo: Darius ... negavit unquam se bibisse iucundius; T V, 97.

memini: ut ... secunda iucunde ac suaviter meminimus; F I, 57.

moverit: qua (voluptate) sensus dulciter ac iucunde movetur; F II, 18. quibus (formis) oculi iucunde moventur; T III, 46.

narro: Q. || Quietus || Mucius augur multa narrare de C. Laelio socero suo memoriter et iucunde solebat; Lao I.

vivo: fatendum est summum esse bonum iucunde vivere; F I, 42. clamat Epicurus ... non posse iucunde vivi, nisi sapienter, honeste iusteque vivatur, nec sapienter, honeste, iuste, nisi iucunde; F I, 57. perspicuum est nihil ad iucunde vivendum reperiri posse, quod ... F I, 70. quae, ... si essent vera, nihil afferent, quo iucundius, id est quo melius viveremus; F I, 72. nemo nostrum istius generis asotos iucunde putat vivere; F II, 23. non posse iucunde vivi nisi etiam honeste; F II, 49. siue ea (populari fama) .. iucunde negat posse se vivere? F II, 50. cum honestatem eo loco habeat, ut sine ea iucunde neget posse vivi; F II, 50. ut ... sine eo neget iucunde vivi posse; F II, 50. non posse iucunde vivi, nisi honeste et sapienter et iuste viveretur;

F II, 51. at negat Epicurus ... quemquam qui honeste non vivat, incunde posse vivere; F II, 70. cur omnium horum magister. Orata, non incundissime vixerit; F II, 70. quod, si [cum] sine ea (amicitia) tuto et sine metu vivi non posset, ne incunde quidem posset; F II, 82. qui incunde vixerit annos decem; F IV, 30. negat Epicurus incunde posse vivi, nisi cum virtute vivatur; T III, 49, negat (Epicurus) quemquam incunde posse vivere, nisi idem honeste, sapienter iusteque vivat; T V, 26. homo demens ... maleat iactari quam in illa tranquillitate atque otio incundissime vivere; R I, 1.

ſignē Verb: quid nunc „honeste“ dicit? idemne, quod „incunde“? F II, 50.

incunditas, Unschämlichkeit, Lieblichkeit:

I. est: quae .. potest in vita esse incunditas? T I, 14. incunditatem .. victus esse in desiderio, non in satietate; T V, 100 (99). ut Menelao Laconi quaedam fuit suavitioens incunditas; R V, 10.

inest: in qua (societate) omnia insunt, ... honestas, gloria, tranquillitas animi atque incunditas; Lae 84.

movet: cum percipitur ea, quae sensum aliquem moveat, incunditas; F II, 14.

potest: f. est; T I, 14.

II. I. adfero: quia (iustitia) incunditatis vel plurimum afferat; F I, 53.

impedio: quodsi corporis gravioribus morbis vitae incunditas impeditur, quanto magis animi morbis impediri necesse est! F I, 59.

percipio: f. I. movet.

pono: in quo (fructa amicitiarum posita est) ... summa incunditas e cotidiano cultu atque victu; T V, 72.

teneo: quodquia nullo modo sine amicitia firmam et perpetuam incunditatem vitae tenere possumus; F I, 67.

tollo: caritate .. benivolentiaque sublata omnis est e vita sublata incunditas; Lae 102.

transfero: haec quoque incunditatem, si vis, transfer in animum; F II, 14.

2. do: cum relaxare animos et dare se incunditati volent; O I, 122.

3. conduco ad: ad vitae commoditatem incunditatemque ... conducat id; O I, 9.

versor in: ea non versari in oculorum ulla incunditate; T V, 111.

III. alqd: f. II, I. adfero.

commotio: voluptas. huic verbo subiuncti laetitiam in animo, commotionem suam incunditatis in corpore; F II, 13.

IV. I. invitari: incunditate quadam ad legendum invitati; A I, 8.

perfundi: quam (voluptatem) sensus accipiens movetur et incunditate quadam perfunditur; F II, 6.

2. cum: quae (voluptas) ... cum incunditate quadam percipitur sensibus; F I, 37.

incundus, erschämlich, angenehm: A. bei

Substantiv: alqs: cum (Ulixes) ... in omni sermone omnibus adfabilem [et incundum] esse se vellet; O I, 113. sentire ea aetate empse se ipsum esse odiosum alteri. incundum potius quam odiosum; C 25. 26. nec minus intellego me vobis quam mihi vos esse incundos; C 26.

alqd: si concederetur ... ista sua sponte et per se esse incunda; F I, 25. diligere et carum esse incundum est; F I, 53. ut (sapienti) animadvertat quanta sint ea quaeque incunda; F I, 62. omnium rerum ... nihil esse maius amicitia, nihil nobis, nihil incundus; F I, 65. quod (gloriosum)

... quamquam voluptatibus quibusdam est saepe incundus; F II, 48. nihil visum est illo pane incundus; T V, 97. mihi ... nihil potest esse incundus; D II, 150. quamquam, quod praesens tamquam in manu datur, incundus est; O II, 60. fac nihil isto esse incundus; C III, 117. quid .. est incundus senectute stipata studiis iuventutis? C 28. satiatiss .. et expletis incundus est carere quam frui; C 47. hoc non desiderare dico esse incundus; C 47. nihil est otiosa senectute incundus; C 49. qua (amicitia) nihil a diis immortalibus melius habemus, nihil incundus; Lae 47. nihil est .. remuneratione benivolentiae, nihil vicissitudine studiorum officiorumque incundus; Lae 49. tum .. illud fit, quod ab amico est profectum, incundum, si cum studio est profectum; Lae 51.

admiratione: quae (admiratione) incundissimum fuisset, si aliquem, cui narraret, habuisset; Lae 88.

adventus: cum ... Lucullo .. noster adventus et gratus et incundus fuisset; fr V, 18.

amicitia: est .. ea incundissima amicitia, quam similitudo morum coniugavit [est ... coniugavit]; O I, 58.

aspectus: nisi forte ... eorum .. (pomorum) incundus non gustatus solum, sed odoratus etiam et aspectus dubitationem adfert, quia ..; N II, 158.

censae: vestrae .. censae non solum in praesentia, sed etiam postero die incundae sunt; T V, 100.

confectio: mihi .. ita incunda huius libri confectio fuit, ut ..; C 2.

conscientia: quia conscientia bene actae vitae multorumque bene factorum recordatio incundissima est; C 9.

cumulus: non .. tam cumulus bonorum incundus esse potest quam molesta decessio; T I, 110.

gustatus: f. aspectus.

iter: quam illud iter incundum esse debet! T I, 96.

labores: vulgo .. dicitur „incundi acti labores“; F II, 105.

maturitas: quae .. (maturitas) mihi tam incunda est, ut ..; C 71.

memoria: quid, si etiam incunda memoria est praeteritorum malorum? F II, 105.

motus: nec manus esse contenta posset nec ulla pars vacuitate doloris sine incundo motu voluptatis; F I, 39. omnes .. incundum motum ... Graeco ἰδερν, Latine voluptatem vocant; F II, 8.

est .. (voluptas) incundus motus in sensu; F II, 75.

occasus: incundum nobis perfunctis maeribus humanis occasum neque molestam extinctionem .. vitae fore; fr V, 97.

odoratus: f. aspectus.

recordatio: f. conscientia.

senectus: ut (huius libri confectio) non modo omnes absternerit senectutis molestias, sed effecerit mollem etiam et incundam senectutem; C 2. poterat tantus animus efficere non incundam senectutem? C 56. his mihi rebus ... levis est senectus, nec solum non molesta, sed etiam incunda; C 85.

sermo: incundus .. Balbo nostro sermo tuus contra Epicurum fuit; N III, 2.

severitas: quae solebant quondam compleri severitate incunda Livianis et Naevianis modis; I, II, 39.

somnia: si incundissimis .. nos somniis usuros putaveris; F V, 55.

vinculum: homines .. antea dissociatos incundissimo inter se sermonis vinclo coniugavit; R III, 8.

vir: intervenit vir prudens omnibusque illis et iucundus et carus, M. || M. || Manilius; R III, 18.

vita: ei ... si aequa vita iucunda menstrua addatur; F IV, 30. nullis, si vita longior daretur, posset esse iucundior; T I, 94. quo modo ... iucunda vita potest esse, a qua abest prudentia? T V, 101. ut ... vita inculta et deserta ab amicis non possit esse iucunda; Lae 55.

vitia: nobis ... etiam vita saepe iucunda sunt; N I, 79.

B. affein: I. accipio: nec potest (animal) ullo sensu iucunda accipere, non accipere contraria; N III, 32.

antepono: (voluptas) si honestis iucunda anteponat; F III, 1.

dico: „iuvare“ .. in utroque (corpore, animo) dicitur, ex eoque „iucundum“; F II, 14.

gigo: quod (natura) tum multa, ad vescendum, tum varia et tam iucunda gignit; N II, 131.

habeo: sin (dolor) productior (foret), plus habitum iucundi quam mali; T III, 38.

iudico, refero: omnia .. iucunda, quamquam sensu corporis iudicentur, ad animum referri tamen; T V, 95.

II, 1. alqd: f. I. habeo.

2. accessio: ad: quia momentum aliquid habet ad iucundum accessio; F IV, 30.

index, Richter, Scriverius: I. 1. absolvent: f. 3. T I, 98.

addunt: in quo frustra iudices solent, cum sententiam pronuntiant, addere: „si quid mei iudicii est“; F II, 36.

adfcit: quo timore (iudex) nocentes adfcit; P 40.

cognoscunt: quae .. iurati iudices cognovissent, ut ea non esse facta, sed ut „videri“ pronuntiantur; A II, 146.

desunt: corona tibi et iudices defuerunt; N II, 1.

est: nec misericordem iudicem esse oportere? F IV, 22.

facit: praecularum a maioribus accipimus morem rogandi iudicis, si eum teneremus, QUAE SALVA FIDE FACERE POSSIT; O III, 44.

habet: iudex .. quantum habet dominatum! P 40.

insequitur: plerumque improborum facta primo suspicio insequitur, dein sermo atque fama, tum accusator, tum iudex || iudex ||; F I, 50.

potest: f. facit.

pronuntiat: is (M. Cato) .. iudex ita pronuntiat; O III, 66. f. addunt.

removerent: ut ... illum (Sophoclem) quasi despicientem a re familiari removerent iudices; C 22.

solent: f. addunt.

terreat: fortasse etiam inexorabiles iudices, Mino et Rhadamanthus (te terrent)? T I, 10.

timent: f. 3. T I, 98.

2. sum: mentem volebant rerum esse iudicem; A I, 30. cum privatarum litium iudices sumus; F II, 36. nisi ... is (animum) omnium iudex solus esset; T I, 46. nemo est .. eorum, quin bonorum animum putet esse iudicem; T V, 87.

foederum pacis, belli || [belli] ||, indotiarum ratorum || † oratorum || fetiales iudices, nontii || † non || sunt; L II, 21. neque ... vir bonus faciet, ne si iudex quidem erit de ipso amio; O III, 43. C. Fimbriam consularem audiebam de patre nostro puer iudicem M. Lutatio Pinthiae fuisse; O III, 77.

abl. absol.: quid inventum sit, paulo post videro, te ipso quidem iudice; A II, 76.

3. Scettis: magna me .. spes tenet, iudices,

II.

bene mihi evenire, quod ..; T I, 97. ne vos quidem, iudices ii, qui me absolvistis, mortem timeritis; T I, 98.

II, 1. appello: tene ... ad eos venire, qui vere iudices appellentur, Minoem, Rhadamanthum, Aeacum, Triptoleum! T I, 98. „ii .. a praecundo, iudicando, consulendo praetores, iudices, consules appellamus“; L III, 8.

audio: nos cum te, M. Cato, ... optimum iudicem, religiosissimum testem, audiremus; F IV, 61.

constituo: quod .. non iudex, sed deus ipse vindex constituitur; L II, 23.

corrumpo: mihi .. hoc plus mali facere videtur, qui oratione, quam qui pretio iudicem corrumpit, quod ..; R V, 11.

defatigo: ille (ordo) ... non modo censores, sed etiam iudices omnes potest defatigare; L III, 29.

deligo: sunt .. expertes ... iudicii defectorem iudicem; R I, 47.

habeo: qui (A. Varius) esse habitus iudex durior; F II, 62. quia te habeo aequissimum eorum studiorum ... existimatorem et iudicem; F III, 6.

interpono: diis immortalibus interpositis tam iudicibus, tum testibus; L II, 16.

invenio: dialecticam inventam esse dicitis veri et falsi quasi dissectricem et iudicem; A II, 91.

oro: te ... saepe quam plurimis posset argumentis onerare iudicem; N III, 8.

praebeo: acrem .. se et honorem et vitiorum suorum iudicem praebet; O I, 114.

puto: te ... iudicem aequum puto; F I, 15.

rogo: f. I, 1. facit.

timeo: qui (homo) nihil timet nisi testem et iudicem; L I, 41.

2. sum: iudicis est semper in causis verum sequi; O II, 51. in his magis esse iudicis stantere, ... quid quomque cuique prestare oporteret; O III, 70.

3. commendo: licet .. opera prodesse multis ... commendantem iudicem, magistratibus; O II, 67.

reco: tum senex dicitur eam fabulam, ... Oedipum Coloneum, recitasse iudicibus; C 22.

4. adhibeo, defendo apud: apud quos (iudices) nec te L. Crassus defendet nec M. Antonius nec ... poteris adhibere Demosthenem || Demosthenem ||; T I, 10.

ago apud: quoniam apud Graecos iudices res agitur; T I, 10.

dico apud: et apud iudices et apud populum et apud senatum dicendo; O II, 49.

valeo apud: apud me, ut apud bonum iudicem, argumenta plus quam testes valent; R I, 59.

utor apud: qua (oratione) facit eum (Socratem) Plato usum apud iudices; T I, 97.

III, 1. supplex: Socrates ... nec iudicibus supplex fuit; T I, 71.

2. contentus: est .. philosophia paucis contenta iudicibus; T II, 4.

IV. iudicium: si ... non fuit eorum (iudicium) iudicii; F II, 36. f. II, 1. deligo.

numerus: cum ab iis, qui se animum numero haberi volunt, evaseris; T I, 98.

persona: ponit .. (vir bonus) personam amici, cum induit iudicem; O III, 43.

scelus: † vadit .. in eundem carcerem ... Socrates eodem scelere iudicem, quo tyrannorum Theramenes; T I, 97.

sententiae: si sententia iudicium iura constituantur; L I, 43. sententia iudicem (Sophocles) est liberatus; C 22.

V. a: quae paulo ante dixi honeste amico a iudice posse concedi; O III, 44.

iudicatio, Unterſuchung, Urteil: I. verſatur: ut || † ut || omnia ea iudicatio verſatur tantum modo || tantum || in nomine; R IV, 8.

2. sum: haec .. opinatio est iudicatio se scire, quod nesciat; T IV, 28.

iudicialis, gerichtlich: ut .. in causis iudicialibus alia coniectura est accusatoris, alia defensoris; D II, 55.

iudicium, Gericht, Gerichtsbarkeit, Urteil, Entſcheidung, Meinung, Übergangung, Überſegung, Vorbeſcheid: I. Subject: adfert: § offert.

concordant: cum eius (animi) iudicia opinio- neque coeordant; T IV, 30.

est: quamquam oriretur || oreretur || a sensibus, tamen non esse iudicium veritatis in sensibus; A I, 30. quorum (sensus) ita clara iudicia et certa sunt, ut ...; A II, 19. in quo (tactu) Cyrenaidi solo putant veri esse iudicium, cui adsentiantur || quia sentiatur ||; A II, 20. hoc ipsum, ex quo omne veri falsique iudicium esset, percipere eos debuisse; eteum duo esse haec maxima in philosophia, iudicium veri et finem bonorum; A II, 29. nullum erit iudicium, quia proprium communi signo notari non potest; A II, 34. quod iudicium est veri, cum sit commune falsi? A II, 59. cum iudicia ista dialectica nulla sint; A II, 141. aliud iudicium Protagorae est, ... aliud Cyrenaicorum, qui praeter permutationes intumas nihil putant esse iudicii, aliud Epicuri; A II, 142. Plato .. omne iudicium veritatis ... cogitationis ipsius et mentis esse voluit; A II, 142. omnia ... ea sunt opinio- nes ac iudicia levitatis; F III, 35. meum semper iudicium fuit .. nostris .. invenisse ...; T I, 1. verum multitudinis iudicium de bonis si quando est, magis laudandum est quam illi ob eam rem beati; T I, 110. est .. nulla alia (causa) nisi opinio et iudicium magis praesentis ... mali; T III, 61. sunt .. iudicia libera; T IV, 7. quae iudicia quaeque opiniones perturbationum esse dixi; T IV, 15. quod cibi et potionis iudicium magnum earum (narium) est; N II, 141. oculi in his artibus, quorum iudicium est oculorum ... multa cerant subtilis; N II, 145. aurium ... est admirabile quoddam artificiosumque iudicium; N II, 146. narium ... et gustandi † et parte || arte || tangendi magna iudicia sunt; N II, 146. iudicium hoc omnium mortalium est; N III, 88. saeculorum reliquorum iudicium quod de ipsis fu- turum sit; D I, 36. quae (iudicia) quondam nos- quam erant, hodie multifariam nulla sunt, ubi sunt, tamen persaepe falsa sunt; L I, 40. creatio magistratum, iudicia populi, iussa vetita quom suffragio consocientur, optumatis nota, plebi libera sunt; L III, 10. nos .. quantum in utro- que profecerimus, aliorum sit iudicium; O I, 3. multa .. sunt civibus ... communia, ... leges, iura, iudicia, suffragia; O I, 53. sit .. omne iudicium. nou quam loqueres, sed qualis quisque sit; O II, 71. quod ad Phalarium atinet, perfacile iudicium est; O III, 32. ubi .. iudicium emptoris est; O III, 55. cum in plerisque essent iudicia contraria; O III, 70. non .. suo iudicio stetit, sed suscepti causam, ut esset iudicium sematus; O III, 110. nec est ulla res, quae plus apud eum pollet quam ipsius voluntas atque iudicium; P 34.

exstant: graviora iudicia de potentissimis ho- minibus extant vocis quam tabellae; L III, 84.

iacent: cum iudicia iacebant; P 27.

offert: offeris iudicium nihil fere damato nisi ruborem offert || adfert, al. ||; R IV, 6.

oritur: § est; A I, 30.

pollet: § est; P 34.

versantur: quod ... semper iis (improbia) ante oculos iudicia et supplicia versantur; R III, 26. **offert** Verb: inde tot iudicia de fide mala, tu- telae, mandati, pro socio, fiducia, ... inde iudicium publicum rei privatae lege Plaetoria, inde everricum multitarum omnium, iudicium de dolo malo; N III, 74.

II. **nach Verben**: I. adhibeo: desinant .. sum iudicium adhibere; N I, 10. in deligendis idoneis iudicium et diligentiam adhibere (debemus); O II, 62.

adiungo: quid, si || quod si || ... eis .. uo- strum iudicium ... adiungimus? F I, 6.

adultero: § tollo; Lae 92.

antepono: cuius (Bruti) ego iudicium ... longe antepono tuo; T V, 12.

cognosco: tum iudicium ut cognoscerem; F I, 72.

confirmo: opiniois .. commenta delet dies, naturae iudicia confirmat; N II, 5.

conscisco: § I. est; L III, 10.

consequor: nos .. iudicia senatus, Italiae, gentium deique omnium conservatae patriae consecuti sumus; L II, 42.

conservo: quem ad modum .. temperantia ... conservat .. considerata iudicia mentis; T IV, 22. scientia ... conservans earum rerum stabile iudicium; T IV, 53.

considero: § conservo; T IV, 22.

constituo: qui (Epicurus) omne iudicium in sensibus et in rerum notitiis et in voluptate constituit; A II, 142. cognitiois regula et iudicio ab eodem illo || eadem illa || (Epicuro) constituto; F I, 64.

defendo: nullo modo poterimus sensuum iudicia defendere; F I, 64.

deleo: extincto .. senata delectisque iudiciis; O III, 2.

derigo: ad quam (regulam) omnia iudicia rerum derigentur; F I, 63.

do: omnibus inagistratibus auspicia et iudicia dantur, iudicia, ut esset populi potestas, ad quam provocaretur; L III, 27.

expono: exponi fere uou philosophorum iudicia, sed delirantium somnia; N I, 42.

exquiro: § 4. utor; O I, 133.

facio: quod opus esset eloquentia, cum iudicia nulla ferent; fr V, 50.

finigo: § profero; T I, 113. — habeo: § ha- beo, III. iudicium (3 Et.) § 126, a.

interpono: cum .. proprium sit Academiae iudicium suum nullum interponere; D II, 150.

invento: si ... nec eorum ullum iudicium invenitur; A II, 95.

iudico: iudicabit incitum iudicium inter deas tris aliquis; D I, 114.

laudo: § I. est; T I, 110.

perumpo: vidimus ... iudicia perrupta ab iedem corruptela || [corrupta] || hominum, non deorum; L II, 43.

pono: iudicia rerum (Epicurus) in sensibus po- nit; F I, 22. quod sit positum iudicium eius (voluptatis) in sensibus; F III, 3.

praecurro: ita praecurrit amicitia iudicium; Lae 62.

probo: quorum iudicium in eo ... difficile factu est non probare; O I, 71.

profero: deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte, nec vero ea fingere ipsi, sed ...; T I, 118. quod (iudicium) C. Aquil- lius ... protulit; N III, 74.

puto: bestiarum ... nullum iudicium puto; F II, 83.

quaero: quaerimus gravitatis, constantiae, fir- mitatis, sapientiae iudicium; A II, 58.

reformido: quorum ille (Lucilius) iudicium reformidans; F I, 7.

relinquo: cum . . . proprium sit Academiae . . . iudicium audientium relinquere integrum ac liberum; D II, 150.

requiro: ut nemo sit nostrum, qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirit acrius; A II, 19.

retineo: qui suum iudicium retinent; F I, 48.

sequor: tu is es, qui in disputando non tam iudicium sequere, sed auctoritas aliorum parvas; L I, 86.

tollo: iudicium tollit incogniti et cogniti; A II, 18. sublato . . . iudicio illo, quo oportet agnosci; A II, 84. sublato esse omne iudicium veri et falsi (Epicurus) putat; F I, 22. sublatis legibus et iudiciis; O II, 75. tollit . . . (simulatio) iudicium veri idque adulterat; Lae 92.

trado: ut . . . disputantes et intellegendi iudicium dicas te et artificium traditorum; A II, 114.

vito: qui (philosophi) ullum || † ullum || iudicium vitare nisi vitio ipso vitato honestum putant; L I, 50.

2. sum: nihil . . . possumus indicare, nisi quot nostri iudicii. in quo frustra indices solent . . . addere, si quid mei iudicii est. si enim non fuit eorum iudicii . . .; F II, 98.

3. adsentio: f. I. est; A II, 20.

antepono: f. I. antepono.

do: dedit huic quoque iudicio C. Coelius || Caelius || tabellam; L III, 36.

propono: iudicis . . . magistratum . . . propositam vitam, non potiarum ingenii, habere debemus; R IV, 12.

servo: placeat . . . esse quasdam res servatas iudicio voluntateque multitudinis; R I, 63. integrum . . . (causam) legi, accusatori iudicioque servari; L III, 47.

4. spolio: quae (philosophia) . . . spoliat nos iudicio; A II, 61.

utor: tuo tibi iudicio est utendum; T II, 63. cum . . . suo cuique iudicio sit utendum; N III, 1. de rebus ipsis utere tuo iudicio; O I, 2. nihil fuit in Catulis, ut eos exquisito iudicio putares uti litterarum; O I, 133.

5. adduco in: adducta res in iudicium est; O III, 67.

cado sub: prima . . . illa naturae . . . sub iudicium sapientiae et dilectum cadunt; F III, 61.

dico de: quid tibi sit deinde dicendum. — mihine? de iudiciis arbitror; L III, 47. si pauca prius de instituto ac de iudicio meo dixerim; O II, 1.

differo a: huic (Epicuro) . . . non multum differenti a iudicio ferarum oblivisci licebit sui? T V, 73.

dubito de: de iudicio Panaetii || Panaetii || dubitari non potest; O III, 11.

elaboro ad: ad quorum iudicium elaboraret; F I, 7.

orior ex iudicio: quae (perturbationes) omnes oriuntur ex iudicio opinionum et voluntatibus; T IV, 82.

pertineo ad: quarum (rationum) . . . quinta ad eligendi iudicium (pertinet); O II, 9.

pono in: non in eis (iudiciis, opinionibus) perturbationes solum positae esse dicunt; T IV, 15. recte . . . Magnus ille noster me audiente posuit in iudicio rem publicam . . . gratias agere posse; L II, 6.

provoco a: ab omni iudicio poenaque provocari licere; R II, 54.

quaero ad: Socrates nec patronum quaesivit ad iudicium capitis nec iudicibus supplic fuit; T I, 71.

sum in: etsi . . . ea . . . est . . . in iudiciis nostris infirmitas, ut . . .; A II, 7. si lis in iudicio sit; O I, 59. maxima est admiratio in iudiciis; quorum ratio duplex est. nam ex accusatione et ex defensione constat; O II, 49.

venio in: mulieres . . . in India . . . in certamen iudiciumquo veniunt; T V, 78.

voco in: cum (P. Sulpicius) seditiosum . . . civem, C. Norbanum, in iudicium vocavit; O II, 49. (Sophocles) a filius in iudicium vocatus est; C 22.

III. **nach Subjectio**: experts: sunt . . . expertes imperii, consilii publici, iudicii delectorum iudicium; R I, 47.

IV. **nach Substantives**: 1. alqd: f. I. est; A II, 142.

aequalitas: in animo opinionum iudiciorumque aequalitas et constantia . . . pulchritudo vocatur; T IV, 31.

aequitas: ut iuris et iudiciorum aequitate suum quisque tenet; O II, 85.

conservatio: vel (fortitudo est) conservatio stabilis iudicii in eis rebus, quae formidolosa videntur, subeundia et repellenda; T IV, 53.

constantia: f. aequalitas.

corruptela: qui (videt) nocentes et pecuniosos reos eodem te actore corruptelam iudicii molientes; P 46.

disceptiones: contentio disceptionibus tribuatur iudiciorum, contentio, senatus; O I, 132. domini: quippe qui (populi) domini sint legum, iudiciorum, belli, pacis, foderum; R I, 48.

fides: multa . . . facinus usque eo, dum aspectus ipse fidem faciat sui iudicii; A II, 19.

formulae: an (hortaria) ut stipulationum et iudiciorum formulae componam? L I, 14.

metus: infamiae metu non esse petulantiam legum et iudiciorum? L I, 50. tantum [Italicum] bellum propter iudiciorum metum excitatum; O II, 75. te metus exanimant iudiciorum atque legum; P 18.

offensio: offensioe iudicii hominum miseria ponderamus; L II, 43.

poenae: saepe etiam legum iudiciorumque poena obligantur; F I, 47.

ratio: f. II, 3. sum in; O II, 49. testimonium: quoniam . . . tam praeclarum mihi dedisti iudicii tui testimonium; L III, 1.

verba: reliquorum . . . iudiciorum haec verba maxime excellent; O III, 61.

2. edictum cum: conscriperunt communiter edictum cum poena atque iudicio; O III, 80.

lex de: secuta biennio post (lex) Cassia est de populi iudiciis; L III, 35.

volumen de: cuius rationis vim atque utilitatem ex illo caelesti Epicuri de regula et iudicio volumine accepimus; N I, 43.

V. **Hunfand**: 1. accommodare: quam (personam) nobismet ipsi iudicio nostro accommodamus; O I, 115.

acutus: homines meo quidem iudicio acutissimi; L II, 52.

adaequi: quamquam Africanus maiorem laudem meo iudicio assequatur; O III, 4.

advenire: a quo iudicio Laedaeonia mulier, Fariarum una, advenit; D I, 114.

agnosci: f. II, 1. tollo; A II, 84.

accessere: ne quem unquam innocentem iudicio capitis accesseris; O II, 51.

beatus: doceo deos vestros esse voluptatis expertes, ita vestro iudicio ne beatos quidem; N I, 113.

circumveniri: cum Palamedem, cum Aiaceo, cum alios iudicio iniquo circumventos convenirem; T I, 98.

comprobari: haec . . . laus Academiae prae-

stantissimi philosophi iudicio et testimonio comprobata est; D I, 7. ut eorum exitum et iudicio vivorum et gaudio comprobetur; L II, 44.

confici: omnia conficiebantur iudiciis regis; R V, 3.

constitui: haec cum constitota sunt iudicio atque sententia; T IV, 51.

contrahi: quicquid esset in aegritudine mali, id non naturale esse, sed voluntario iudicio et opiniorum errore contractum; T III, 80.

corrigi: f. feri; O I, 147.

damnari: iure .. alter (consul) populi iudicio damnatus est; D II, 71.

dedere: cui .. (Caton) .. patriae utriusque iudicio ... me totum ab adulescentia dedidi; R II, 1.

defendere: nec probrum audire (debemus) nisi ea lege, ut respondere liceat et iudicio defendere; R IV, 12.

deferri: quae (beneficia) iudicio, considerato constanterque delata sunt; O I, 49.

emergere: emergunt .. haec aliquando .. iudiciis tacitis; O II, 24.

esse: meo .. iudicio ita est maxima in sensibus veritas; A II, 19.

exoriri: quod (aegritudo) non natura exoritur, sed iudicio, sed opinione; T III, 82.

ferri: alii multitudinis iudicio feruntur; O I, 118.

fieri: maxime .. declaratur || declarat || hoc quasi officii iudicio fieri, quod ..; T III, 64. omnes perturbationes iudicio censent fieri et opinione; T IV, 14. aliorum iudicio permulta nobis et facienda et non facienda et mutanda et corrigenda sunt; O I, 147.

geri: ea .. quae gerantur, eorum (deorum) geri iudicio || vi, ditione || ac summe; L II, 15.

haurire: e fontibus eorum (Stoicorum) iudicio arbitrioque nostro, quantum quoque modo videbitur, hauriemus; O I, 6.

intelligi: non tam definitione .. intelligi potest .. quam communi omnium iudicio; F II, 45.

iudicari: quo (iudicio) indicatur .. varietas sonorum, intervalla; N II, 146.

luere: poenas luunt non tam iudiciis, .. sed ..; L I, 40.

maerere: illum (maerentem) suo iudicio .. maerere; T III, 79.

moveri: fama et multitudinis iudicio moventur; T II, 63.

mutari: f. feri; O I, 147.

ponderare: homini .. ea, quae sunt, iudicio certo ponderanti; O II, 57.

praestare: quod eius (dei) iudicio praestabat dissimilitudini similitudo; Ti 17.

primus: cum recte primum esse suo iudicio, qui omnium ceterorum iudicio sit secundus; A fr 20 (B, 5).

princeps: Panaetius, princeps prope meo quidem iudicio Stoicorum; A II, 107. Epaminondas, princeps meo iudicio Graeciae; T I, 4. Eudoxus, .. in astrologia iudicio doctissimorum hominum facile princeps; D II, 87. Cratippus, Peripateticorum omnium .. meo iudicio facile princeps; Ti 2.

probari: orationes, quas nos multitudinis iudicio probari volebamus; A II, 3.

putare: quodsi, quo modo est natura, sic iudicio homines .. humani .. nihil a se alienum putarent; L I, 33.

sanciri: leges .. quom magis iudiciis quam verbis sancienda sint || quae quoniam .. sancienda sunt ||; L III, 46.

secundus: f. primus.

singularis: licetne (omitto „per Aristotelem.“ meo iudicio in philosophia prope singularem); A II, 132.

stare: te .. eius (multitudinis) iudicio stare nolim; T II, 63. sapientis est .. proprium .. suis stare iudiciis; T V, 81. f. I. est; O III, 110.

suscipi: perturbationes voluntarias esse putabat opiniorumque iudicio suscipi; A I, 39. voluntate .. et iudicio suscipi aegritudinem confutandum est; T III, 66. omnia esse (perturbationes) esse .. iudicio susceptas, omnia voluntarias; T IV, 65. nullam esse (perturbationem) nisi opinabilem, nisi iudicio susceptam, nisi voluntariam; T IV, 76.

tolli: videtur .. deorum iudicio .. discrimen esse sublatum? N III, 82.

tueri: qui suo iudicio tueri rem publicam velint; O I, 87.

venire: auditorem (me venisse) .. libero iudicio, nulla eius modi adstrictum necessitate, ut .. sit; N I, 17.

videre: emolumenta .. rerum fallacibus iudiciis vident; O III, 36.

vindicari: iste dolus malus et legibus erat vindicatus .. et sine lege iudiciis, in quibus addit EX FIDE BONA; O III, 61.

sum Scripsi: scripsit .. perite meo quidem iudicio; L III, 49.

2. in: tu eadem ista die in iudicia aut .. die in senatu; F II, 74. illa .. semper tibi in ore sunt in iudiciis, in senatu; F II, 78. ut comitiorum vel in iudiciis populi vel in iure legum vel in creandis magistratibus principis civitatis essent interpretes; D II, 74. f. I. vindicari.

inter: quantum eius (iustitiae) vim inter leges et iudicia .. fore putamus? O II, 40.

sine: multi .. faciunt multa temeritate quadam sine iudicio; O I, 49.

iudico, **Verbt** (praesen, utriusq, entis)riben, beurteilen, besär halten, glanben, erklären: I. **abstans**: 1. **substantivisch**: a. adipsos ad: aliquantum se ... adeptos et ad dicendum et ad iudicandum; O I, 1.

appello a: si .. a praeeuendo, iudicando, consulendo praetores, iudices, consules appellamini; L III, 8.

b. facillius ad: haec ad iudicandum sunt facillina; O III, 30.

c. nota: ut in iis (veris) nulla inait certa iudicandi et adsentienti nota; N I, 12.

potestas: quod integra nobis est iudicandi potestas; A II, 8.

veritas: in quo iustis omnis cum subtilitas disserendi, tum veritas iudicandi; T V, 63.

d. conciliare: quae (ratio, oratio) docendo, discendo, communicando, discipulando, iudicando conciliat inter se homines; O I, 50.

in: quod quoniam (sapientis) nunquam fallitur in iudicando; F III, 59. quasi tibi ipsi in iudicando placeat multum; D II, 81.

2. **verbal**: a. **unpersonlich**: quod in elementis dialectici docent, quo modo iudicare oporteat; A II, 143. ita fit, ut animus de se ipse tum iudicet, cum id ipsum, quo iudicatur, aegrotet; T III, 1. decipere hoc quidem est, non iudicare; O I, 33. iudicare difficile est sane nisi expertum; Lae 62. cum iudicaris || iudicaveris ||, diligere oportet, non, cum dilexeris, iudicare; Lae 85.

b. **personlich**: alqs: iudicaverunt .. re seculi audita; A II, 9. non ea nota iudicabis, qua demis oportere; A II, 84. quos ego posse iudicare arbitratur; F I, 2. si, ut Appius iudicat, (illa obnuntiatio) valuit; D I, 30. sic plane iudico; R III, 44. rectissime .. iudicas; R III, 44. vere .. si volumus iudicare; O I, 74. ne .. spoliaret fama

probatum hominem, si contra iudicavisset; O III, 77. nequum esse . . . meminisse et me, qui dixeram, hominem esse et vos, qui iudicetis; Ti 8. f. a. Lae 62. 85.

deus: iudicavisse deum dicunt; T I, 114.

magistratus: quom magistratus iudicasset inrogative; L III, 6.

maiores: cum re ac factis (maiores nostri) longe aliter iudicavissent; P 7.

natura: ipsa natura incorrupte atque integre iudicante; F I, 30.

Il mit **εἰρησῶν**: 1. de: f. de, I. iudico (18 St.) B. I. S. 605. a.

2. **indirecte** **Frage**: tertia (ratio) de disserendo est, . . . quod consentiens, quid repugnans esset, iudicando; A I, 19. ceteri . . . ante tenentur adstricti, quam, quid esset optimum, iudicare poterant; A II, 8. in geometriam quid sit verum aut falsum, dialecticus iudicabit, an in litteris? A II, 91. quod sit summum bonum, quid habet, ut quae iudicare? A II, 91. necesse est, quid aut ad naturam aut contra sit, a natura ipsa iudicari; F I, 30. qui . . . negent satis esse, quid bonum sit aut quid malum, sensu iudicari; F I, 31. nec . . . satis est iudicare, quid faciendum non faciendumve sit; F I, 47. quae (dialectica) nna continet omnem . . . scientiam . . . iudicandi, quale quidque sit || sit quidque ||; F II, 18. ut tum denique iudicetur, beatusne fuerit, cum . . .; F III, 76. si . . . iudicare . . . posset, quae vis . . . esset naturae; F V, 41. ut possit iudicari, verum id falsumne sit; T I, 14. quamquam hic . . . tyrannus ipse iudicavit, quam esset beatus; T V, 61. tertius (animi fetus positus) in iudicando, quid cuique rei sit consequens; T V, 68. qui, quae sit earum (sententiarum) vera, iudicent; N I, 13. ut facilius iudicarem, quam illa bene referrentur; N I, 59. dum palato, quid sit optimum, (Epicurus) iudicat; N II, 49. aut, quid sit optimum, (divina providentia) non potest iudicare; N III, 92. in quo (loco) iudicandum est, quantum aspiciamus . . . tribuamus; D I, 7. ortum videamus haeruspinae; sic facillime, quid habeat antoritiatis, iudicabimus; D II, 50. ne nota quidem alia, patatus an hostis sit, discerni ac iudicari potest; R II, 6. facile, quod cuiusque temporis officium sit, poterimus . . . iudicare; O I, 29. poetae, quid quemque debeat, ex persona iudicabunt; O I, 97. ante implicatur aliquo certo genere . . . vivendi, quam potuit, quod optimum esset, iudicare; O I, 117. ex oculorum optatu . . . ex maestitia, ex hilaritate, ex risu, ex locutione, ex reticentia, ex contentione vocis, ex submissione, ex ceteris similibus facile iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146. quid in genere non est incommodum, quale quidque eorum sit, ex aliis iudicare; O I, 146. qui (ignari) . . . quid in una quaerere re vitii sit, uequant iudicare; O III, 15. ex quo, quantum boni sit in amicitia, iudicari potest; Lae 23. contio, quae ex imperitiosis constat, tamen iudicare solet, quid interit . . .; Lae 95. ipsi (iurisdicere) iudicent, utrum se horum alicuius . . . an C. Fabricii . . . similes malint; P 13. f. IV, 2.

3. **nomin. e. infin.**: ut omne bellum, quod denuntiatum indictumque non esset, id iniustum esse atque inipium iudicatur; R II, 31.

4. **accus. c. infin.**: a. **βοήθημι** **ἰν**: finitius: quod dicunt omnia se credere ei, quem iudicent fuisse sapientem; A II, 9. ut hoc pulcherrimum esse iudico, vera videre, sic . . .; A II, 66. quo modo . . . hoc conclusum esse iudicatur? A II, 96. nec reperio, quo modo iudicem, si lucret, lucret verum esse; A II, 98. iudicabit nulla ad legendum his esse potiora; F I, 11. quod . . . eius modi esse iudico, ut nihil homine videatur

iudicari; F I, 23. quibus ex omnibus iudicari potest . . . non impediti rationem; F I, 70. sensibus ipsis iudicari voluptatam bonum esse; F II, 36. ego . . . hoc etiam turpe esse saepe iudico; F II, 49. eiusdem (Epicuri) testamentum . . . ab ipsis sententia iudico discrepare; F II, 100. ut (sapientia) omnia, quae homini accidant, infra se esse iudicet; F III, 25. iudicat . . . (sapienter), cum agit, officium illud esse; F III, 59. quod animadvertendum esse ipsa natura iudicet; F V, 47. licet etiam mortale esse animam iudicantem aeterna moliri; T I, 91. simul . . . iudico malum illud opiniosum esse, non naturae; T III, 31. quod . . . sensus caret, (ut) nihil ad nos id iudicet pertinere; T V, 88. iudico . . . de re obscura atque difficili a te dictum esse dilucide; N I, 58. ante . . . iudicasti Epicureum te esse oportere, quam ista cognovisti; R I, 66. ne hoc quidem vos movet, . . . ut iudicetis membris humanis deos non egero? N I, 92. ut . . . non possit ea sine causa fieri iudicare; R II, 15. ut . . . mundum . . . animantem esse et deum iudicem; N II, 45. hominum facta esse causa || hom. c. f. e. || iudicandum est; N II, 155. quod esse clara et perspicua divinationis genera iudico; D I, 10. mentiri (hos) indico; D I, 36. iudicandum esse tam interire cor, cum . . .; D II, 36. cum angures iudicassent eos (consules) vitio creatos esse; D II, 74. plus in illo Siculo ingenii . . . iudicavi || iudicabam, al. || fuisse; R I, 22. * **maiores** **nostros** . . . probavisse maxime . . . iudico; R II, 64. quod eo magis iudico verum esse, quin lex Solonis id ipsum vetat; L II, 59. iudicavit neque illis adimi . . . oportere; O I, 81. qui cum ex sua vita, tum ex eius . . . Deci facti iudicabant esse . . . aliquid . . .; C 43. cum homines, quod facere ipsi non possent, id recte fieri in altero iudicarent; Lae 24. quia id salutare esse maxime iudicat; P 34. te . . . clamores tollentem cum video, servum esse ineptiarum omnium iudico; P 37. sic iudico, post illos nobiles Pythagoreos . . . hunc (P. Nigidium) exitiase, qui . . . Ti 1. hoc . . . (deus) iudicabat esse praestantius; Ti 9. f. III. alqd; F IV, 59. R II, 15. O I, 92.

b. **Particip.**: nec reperio, quo modo . . . non indicem, si mentiris, mentiris eodem modo ex se || esse || conexam; A II, 98. nec ego molorum aegrorum salutem von ab Hippocrate potius quam ab Aesculapio datam iudico; N III, 91. fuerit hoc ceusoris, si iudicabat (C. Ateium) ementium; D I, 29. sapiens animi magnitudo honestam illud . . . in factis positum, non in gloria iudicet; O I, 65. ut . . . sua . . . omnia in se ipso posita iudicet; Lae 30. f. IV. alqm inivium. — ubi . . . quicquid esset, quod dici posset, eo veniendum iudicaverunt; T IV, 44. quid tandem a Socrate et Platone profectis philosophis faciendum iudicatur || vides, putas ||? T V, 119. quo magis reprehendendos Calliphontem || Calliphontem || et Dinomachum iudico; O III, 119. f. IV. alqd; T III, 3.

III. **mit einfachem Object**: alqm: nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas, quibus eos, qui ad amicitias || amicitiam || essent idonei, iudicarent; Lae 62. hunc ex maxime raro genere hominum iudicare debemus et paene divino; Lae 64.

alqd: si id ipsum rudes et indocti iudicare poterant; A II, 9. quo . . . omnia iudicatur; A II, 33. si parum magnam vim censet in his (seuibus) esse ad ea, quae sub eos subiecta sunt, iudicanda; A II, 74. quid . . . (dialecticus) iudicabit? A II, 91. si haec et horum similia (dialectica) iudicet, de se ipsa iudicet; A II, 91. haec . . . iudicare ad ceteras res . . . non est satis; A II, 91. aut . . . hoc et illud aut, nisi hoc, ne illud

indico; F I, 23. quibus ex omnibus iudicari potest . . . non impediti rationem; F I, 70. sensibus ipsis iudicari voluptatam bonum esse; F II, 36. ego . . . hoc etiam turpe esse saepe iudico; F II, 49. eiusdem (Epicuri) testamentum . . . ab ipsis sententia iudico discrepare; F II, 100. ut (sapientia) omnia, quae homini accidant, infra se esse iudicet; F III, 25. iudicat . . . (sapienter), cum agit, officium illud esse; F III, 59. quod animadvertendum esse ipsa natura iudicet; F V, 47. licet etiam mortale esse animam iudicantem aeterna moliri; T I, 91. simul . . . iudico malum illud opiniosum esse, non naturae; T III, 31. quod . . . sensus caret, (ut) nihil ad nos id iudicet pertinere; T V, 88. iudico . . . de re obscura atque difficili a te dictum esse dilucide; N I, 58. ante . . . iudicasti Epicureum te esse oportere, quam ista cognovisti; R I, 66. ne hoc quidem vos movet, . . . ut iudicetis membris humanis deos non egero? N I, 92. ut . . . non possit ea sine causa fieri iudicare; R II, 15. ut . . . mundum . . . animantem esse et deum iudicem; N II, 45. hominum facta esse causa || hom. c. f. e. || iudicandum est; N II, 155. quod esse clara et perspicua divinationis genera iudico; D I, 10. mentiri (hos) indico; D I, 36. iudicandum esse tam interire cor, cum . . .; D II, 36. cum angures iudicassent eos (consules) vitio creatos esse; D II, 74. plus in illo Siculo ingenii . . . iudicavi || iudicabam, al. || fuisse; R I, 22. * **maiores** **nostros** . . . probavisse maxime . . . iudico; R II, 64. quod eo magis iudico verum esse, quin lex Solonis id ipsum vetat; L II, 59. iudicavit neque illis adimi . . . oportere; O I, 81. qui cum ex sua vita, tum ex eius . . . Deci facti iudicabant esse . . . aliquid . . .; C 43. cum homines, quod facere ipsi non possent, id recte fieri in altero iudicarent; Lae 24. quia id salutare esse maxime iudicat; P 34. te . . . clamores tollentem cum video, servum esse ineptiarum omnium iudico; P 37. sic iudico, post illos nobiles Pythagoreos . . . hunc (P. Nigidium) exitiase, qui . . . Ti 1. hoc . . . (deus) iudicabat esse praestantius; Ti 9. f. III. alqd; F IV, 59. R II, 15. O I, 92.

b. **Particip.**: nec reperio, quo modo . . . non indicem, si mentiris, mentiris eodem modo ex se || esse || conexam; A II, 98. nec ego molorum aegrorum salutem von ab Hippocrate potius quam ab Aesculapio datam iudico; N III, 91. fuerit hoc ceusoris, si iudicabat (C. Ateium) ementium; D I, 29. sapiens animi magnitudo honestam illud . . . in factis positum, non in gloria iudicet; O I, 65. ut . . . sua . . . omnia in se ipso posita iudicet; Lae 30. f. IV. alqm inivium. — ubi . . . quicquid esset, quod dici posset, eo veniendum iudicaverunt; T IV, 44. quid tandem a Socrate et Platone profectis philosophis faciendum iudicatur || vides, putas ||? T V, 119. quo magis reprehendendos Calliphontem || Calliphontem || et Dinomachum iudico; O III, 119. f. IV. alqd; T III, 3.

III. **mit einfachem Object**: alqm: nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas, quibus eos, qui ad amicitias || amicitiam || essent idonei, iudicarent; Lae 62. hunc ex maxime raro genere hominum iudicare debemus et paene divino; Lae 64.

alqd: si id ipsum rudes et indocti iudicare poterant; A II, 9. quo . . . omnia iudicatur; A II, 33. si parum magnam vim censet in his (seuibus) esse ad ea, quae sub eos subiecta sunt, iudicanda; A II, 74. quid . . . (dialecticus) iudicabit? A II, 91. si haec et horum similia (dialectica) iudicet, de se ipsa iudicet; A II, 91. haec . . . iudicare ad ceteras res . . . non est satis; A II, 91. aut . . . hoc et illud aut, nisi hoc, ne illud

indico; F I, 23. quibus ex omnibus iudicari potest . . . non impediti rationem; F I, 70. sensibus ipsis iudicari voluptatam bonum esse; F II, 36. ego . . . hoc etiam turpe esse saepe iudico; F II, 49. eiusdem (Epicuri) testamentum . . . ab ipsis sententia iudico discrepare; F II, 100. ut (sapientia) omnia, quae homini accidant, infra se esse iudicet; F III, 25. iudicat . . . (sapienter), cum agit, officium illud esse; F III, 59. quod animadvertendum esse ipsa natura iudicet; F V, 47. licet etiam mortale esse animam iudicantem aeterna moliri; T I, 91. simul . . . iudico malum illud opiniosum esse, non naturae; T III, 31. quod . . . sensus caret, (ut) nihil ad nos id iudicet pertinere; T V, 88. iudico . . . de re obscura atque difficili a te dictum esse dilucide; N I, 58. ante . . . iudicasti Epicureum te esse oportere, quam ista cognovisti; R I, 66. ne hoc quidem vos movet, . . . ut iudicetis membris humanis deos non egero? N I, 92. ut . . . non possit ea sine causa fieri iudicare; R II, 15. ut . . . mundum . . . animantem esse et deum iudicem; N II, 45. hominum facta esse causa || hom. c. f. e. || iudicandum est; N II, 155. quod esse clara et perspicua divinationis genera iudico; D I, 10. mentiri (hos) indico; D I, 36. iudicandum esse tam interire cor, cum . . .; D II, 36. cum angures iudicassent eos (consules) vitio creatos esse; D II, 74. plus in illo Siculo ingenii . . . iudicavi || iudicabam, al. || fuisse; R I, 22. * **maiores** **nostros** . . . probavisse maxime . . . iudico; R II, 64. quod eo magis iudico verum esse, quin lex Solonis id ipsum vetat; L II, 59. iudicavit neque illis adimi . . . oportere; O I, 81. qui cum ex sua vita, tum ex eius . . . Deci facti iudicabant esse . . . aliquid . . .; C 43. cum homines, quod facere ipsi non possent, id recte fieri in altero iudicarent; Lae 24. quia id salutare esse maxime iudicat; P 34. te . . . clamores tollentem cum video, servum esse ineptiarum omnium iudico; P 37. sic iudico, post illos nobiles Pythagoreos . . . hunc (P. Nigidium) exitiase, qui . . . Ti 1. hoc . . . (deus) iudicabat esse praestantius; Ti 9. f. III. alqd; F IV, 59. R II, 15. O I, 92.

III. **mit einfachem Object**: alqm: nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas, quibus eos, qui ad amicitias || amicitiam || essent idonei, iudicarent; Lae 62. hunc ex maxime raro genere hominum iudicare debemus et paene divino; Lae 64.

alqd: si id ipsum rudes et indocti iudicare poterant; A II, 9. quo . . . omnia iudicatur; A II, 33. si parum magnam vim censet in his (seuibus) esse ad ea, quae sub eos subiecta sunt, iudicanda; A II, 74. quid . . . (dialecticus) iudicabit? A II, 91. si haec et horum similia (dialectica) iudicet, de se ipsa iudicet; A II, 91. haec . . . iudicare ad ceteras res . . . non est satis; A II, 91. aut . . . hoc et illud aut, nisi hoc, ne illud

quidem iudicabo; A II, 98. altera (admonitione) prompta et aperta iudicari || iudicari ||; F I, 30. ea (natura) quid percipit aut quid iudicat, quo aut potat aut fugat aliquid, praeter voluptatem et dolorem? F I, 30. stare .. oportet in eo, quo sit || est || iudicatum; F I, 47. nihil .. possumus iudicare, nisi quod est nostri iudicii; F II, 36. nihilo magis hoc non addito illud est iudicatum; F II, 36. quid iudicant sensus? F II, 36. huic omnia sensu, non ratione sent iudicanda; F II, 91. ut hoc iudicarem, non esse ... positam; F IV, 59. quorum oratio nihil ipsa iudicat, sed habetur in omnia partis; T V, 83. omnia .. iucunda, quamquam sensu corporis iudicentur, ad animum referri tamen; T V, 95. id habent ratum, quod ab eo, quem probant, iudicatum vident; N I, 10. colorum etiam et figurarum *, tum || figurarum [tum] || venustatem atque ordinem et, ut ita dicam, decantiam oculi iudicant, atque etiam alia maiora; N II, 145. quae hominum solum auribus iudicantur; N II, 146. sensum et praeter, quid ut iudicetur? N III, 74. ea, quae diptavi, disserere malui quam iudicare; N III, 95. haec .. et a dis significata et a nostris maioribus iudicata contemnimus? D I, 101. (Chaldaei) oculorum fallacissimo sensu iudicant ea, quae ratione atque animo videre debebant; D II, 91. vidit iudicavitque idem, quod Spartae Lycurgus paulo ante viderat, ... melius haec agnari ...; R II, 15. id .. apud maiores nostros A. Torquatus in gente Popilia iudicavit; L II, 55. illud .. sic est iudicandum, maximas geri res ...; O I, 92. id optimum quisque re ipsa ostendit et iudicat; O I, 154. non .. numero haec iudicantur, sed pondere; O II, 79. quod si recte iudicavit; O III, 67. quamquam id .. cum saepe alias, tum Pyrrhi bello ... iudicatum est; O III, 86. hoc maxime iudicatur, si ...; Lae 87.

aestimationem: non intellegit valetudinis aestimationem spatio iudicari, virtutis opportunitate; F III, 47.

amicitias: omnino amicitiae corroboratis iam confirmatisque et ingenii et aetatibus iudicandae sunt; Lae 74.

benivolentiam: benivolentiam non adolescentulorum more ardore quodam amoris, sed stabilitate potius et constantia iudicemus; O I, 47.

bonum: quom et bonum et malum natura iudicetur; L I, 46.

catum: quis .. prudentem et ... catum non ex ipsis habitu, sed ex aliqua re externa indicet? L I, 45.

causam: his et talibus auctoribus usi confirmant causam rebus || [rebus] || a dis immortalibus iudicantur; T I, 116.

consequentia, contraria: f. falsum; L I, 45. controversiam: quorum (philosophorum) controversiam solebat tamquam honorarius arbiter iudicare Carneades; T V, 120.

decantiam: f. alqd; N II, 145. distinctionem: quo (iudicio) iudicatur ... varietas sonorum, intervalla, distinctio et vocis genera permulta; N II, 146.

dolorem: quod corporis gravitatem et dolorem animo iudicamus; T III, 1.

falsum: ut vera et falsa, ut consequentia et contraria sua sponte, non aliena iudicantur, sic ...; L I, 45. haec (animus) ... vallabit ... veri et falsi iudicandi scientia; L I, 62.

genera: f. distinctionem. gravitatem: f. dolorem.

honestas: honesta quoque et turpia simili ratione diiudicanda || iudicanda || ... sunt; L I, 46.

inconstantiam: constans et perpetua ratio

vitae ... itemque inconstantia ... sua natura * || iudicabitur ||; L I, 45.

ingenia: ana ingenia natura, virtutes et vitia, quae existant ab ingenii, aliter iudicantur? L I, 46.

intervalla: f. distinctionem. iudicium: iudicabit incitum iudicium inter deas tris aliquis; D I, 114.

lites: -lites contractas iudicant; L III, 6. malum: f. bonum.

orationem: ut ab aliis possit (oratio) ipsa per se esse nullius auctoritate adiuncta iudicari; T V, 83.

ordinem: f. alqd; N II, 145. privata: iuris deceptor, qui privata iudicet iudicative iubeat, praeter esto; L III, 8.

prudentem: f. catum. rationem: f. inconstantiam.

rem: ita aperte cepit pecunias ob rem iudicandam, ut ...; F II, 54. ut haec in philosophia ratio contra omnia disserendi nullamque rem aperte iudicandi ... viguit; N I, 11. placet ... tantas res opinione stultorum iudicari? N III, 11. repetit superiora, Tubuli de pecunia capta ob rem iudicandam; N III, 74. in theatro et in curia res capitalis et reliquas omnis iudicabant idem; R III, 48. controversiam rem et plenam disensionem inter doctissimos, sed aliquando iam iudicandam; L I, 52. ei (Lutatius) dixisse Fimbriam se illam rem nunquam iudicaturum; O III, 77.

res: suffragia in magistratu mandando ac de res iudicando || [in ... iudicando] || ... ferri; L III, 33.

turpia: f. honesta. — varietatem: f. distinctionem. — venustatem: f. alqd; N II, 145.

verum: f. falsum. virtutem: quae (virtus) ... a paucis iudicatur et cernitur; R I, 51. f. ingenia.

visa: quasi vero non specie visa iudicentur! A II, 58.

vitam: nos beatam vitam non depulsi mali, sed adaptione boni iudicemus; F II, 41.

IV. mit Object und Zufug: I. de: erat aequus Triarium aliquid de disensione nostra iudicare; F II, 119.

2. indirekte Frage: nuda ista si ponas, iudicari, qualia sint, non facile possint || iudicare ... possim; P 24.

3. doppelter Accusativ: alqm: non benefici neque liberales, sed perniciosi adsentatores iudicandi sunt; O I, 42. qui ... iudicatur iste optimus? doctrina, artibus, studiis *; R I, 50. ut cum admiratione hominum honore ab his digni iudicarentur; O II, 36. quae qui tollunt, etiam adversus deos immortales impii iudicandi sunt; O III, 28. ut ... cum ... aut in visum deo aut neglectum a deo iudicemus; N II, 167. ut nimis addicti molestia, sic nimis elati laetitia iure iudicantur leves; T IV, 66. liberales: f. beneficos. difficile est non eos, qui inhumati sint, miseros iudicare; T I, 106. quem (Cratippum) ego parem summis Peripateticis iudico; D I, 5. ut apud eum (Aristophanem) Sabazius et quidam alii dei peregrini iudicati et civitate eiciantur; L II, 37. quod ita iudico, (Antiochum) politissimum et acutissimum omnium nostrae memoriae philosophorum; A II, 113. haud scio an soli iam philosophi iudicarentur; D II, 150. quo etiam sapientiore Socratem soleo iudicare; R I, 15. quae Socrates ... disseruisset, si qui esset omnium sapientissimus oraculo Apollinis || Ap. or. || iudicatus; C 78. Athenis unum accepimus, et eum quidem etiam Apollinis oraculo sapientissimum iudicatum; Lae 7. quem Apollo ...

sapientissimum iudicavit; Lae 10. qui Apollinis oraculo sapientissimus est iudicatus; Lae 18. quos sapientes nostri maiores iudicabant; Lae 18. possumus aut illum Marium virum bonum iudicare aut hunc? O III, 81.

alqd: quid optimum denique in vita iudices; F II, 74. ut, quod honestum sit, id solum bonum iudicemus; F III, 26. qui nihil melius homini, nihil magis expectandum, nihil praestantius honoribus, imperiis, populari gloria iudicaverunt; T III, 9. ex tribus istis modis rerum publicarum velim scire quod optimum iudices; R I, 46. si . . . solum id, quod honestum sit, bonum iudices; O I, 67. cum (Panaetius) sit is, qui id solum bonum iudicet, quod honestum sit; O III, 12. quae deseri a me . . . nefas iudico; N III, 94. cui (gloriae) dedecori esse nefas [et vitium] || et impium || iudicandum est; O I, 121. otii oblectationem hanc honestissimum iudico; A I, 11. hanc . . . perfectam philosophiam semper iudicavi, quae . . .; T I, 7. non minus praeclarum hoc quam illud iudicandum est; O I, 75. praestans: j. bonum; T III, 3. ea, quae proficiuntur a virtute, susceptione prima, non perfectione recta sunt iudicanda; F III, 32. quod ita natura turpe iudicet; L I, 41. qui (bonus vir) celaturo Rhodios non sit, si id turpe iudicet; O III, 50. vitium: j. nefas.

animum: animus oportet tuis se iudicet divitem, non hominum sermo neque possessiones tuae; P 43.

ardorem: tum (Cleanthes) ultimum et altissimum . . . ardorem, qui aether hominetur, certissimum deum iudicat; N I, 37.

audaciam: sacerdos . . . audaciam . . . damnet atque impiam iudicet; L II, 37.

bona: qui (vir) ista putat humana, sua bona divina iudicat; R III, 40.

calamitatem: (calamitatem) communem fortunae bellicae iudicantem (Regulum) tenere consularis dignitatis gradum; O III, 99.

deos: j. alqm peregrinum.

dolorem: fortis . . . dolorem summum malum iudicans . . . esse . . . nullo modo potest; O I, 5.

hominem: nonne (M. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut . . .? P 38.

imagines: quis (istas imagines) . . . religione dignas iudicare (potest)? N I, 121.

improbum: ut . . . (improbis) vir . . . optimus omnium existimatione et dignissimus omni fortuna optima iudicetur; R III, 27.

malitiam: ii saepe verutos homines . . . admirantes malitiam sapientiam iudicant; O II, 10.

mortem: quis hanc maximi animi aequitatem in ipsa morte laudaret, si mortem malum iudicaret? T I, 97.

mundum: cur . . . mundus non animans sapiensque iudicetur? N II, 22.

sententiam: nimis superstitiosam de divinatione Stoicorum sententiam iudicabam; D II, 100.

speciem: eam (utilitatis speciem) . . . falsam iudicavit; O III, 99.

subtilitatem: hanc ego subtilitatem philosophia . . . dignissimam iudico; A II, 43.

valetudinem: qui valetudinem aestimatione aliqua dignam iudicamus; F III, 44.

visa: habeo . . . regulam, ut talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint; A II, 58.

iugatio, *Verbindung*: admniculorum ordinem (me delectant), capitum iugatio, religatio et propagatio vitium; C 53.

iugis, *zusammengepaart, bauernd, befruchtig*: aqua: etiamne (terrae motum) futurum esse aquae iugis colore praesentiant? D II, 31.

auspicium: quod nos augures praecipimus, ne iuges || iuge, al. || auspiciu obveniat, ut iumenta iubeant diungere; D II, 77.

puteus: ex puteis iugibus aquam calidam trahi; N II, 25. cum vidisset haustam aquam de iugi puteo; D I, 112.

iuglans, *Ballnuß*: instituit (Dionysius), ut candentibus iuglandium putaminibus barbam sibi et capillum adurerent; T V, 58.

iugo, *verbinde*: omnes . . . inter se nexae (virtutes) et iugatae sunt; T III, 17.

iugulo, *Ischlachten*: non stridorem quidem serrae (audiunt), tum cum acuitur, aut grunditum, cum iugulatur, suis; T V, 116.

iugulum, *Reißt*: do: si nudus es, da iugulum; siu tectus „Volcanii armis“, id est fortitudine, resiste; T II, 33.

habeo: stupidum esse Socratem (Zopyrus physiognomon) dixit et bardum, quod iugula concava non haberet; Fa 10.

iugum, *Soch, Boge*: 1. depello: L. Brutus depulit a civibus suis iniustum illud durae servitutis iugum; R II, 46.

impono: nos onera quibusdam bestiis, nos iuga imponimus; N II, 151.

2. accedo ad: iuvenes ii . . . veste posita corpora oleo perunxerunt, ad iugum accesserunt; T I, 113.

mitto sub: legionibus nostris sub iugum misit; O III, 109.

nasco ad: cervicis . . . natae ad iugum; N II, 159.

sum in: Romam . . . in iugo cum esset luna, natam esse dicebat; D II, 98.

iumentum, *Jugtier*: 1. morantur: cum . . . illum (sacerdotem) . . . carum vehi ius esset satis longe ab oppido ad farum, morarenturque iumenta; T I, 113.

II. diungo: quod nos augures praecipimus, ne iuges || iuge, al. || auspiciu obveniat, ut iumenta iubeant diungere; D II, 77.

iunctio, *Verbindung*: quae (partes) ante interitum iunctione | coniunctione | aliqua tenebantur; T I, 71.

iungo, *verbinde, vereinigen, zusammenfügen*: alqm: dicitur quidam, cum in somnis complexu Venero iuggeretur, calculos cecidisse; D II, 143. quod . . . eloquentia complexitior eos, quibuscum communitate iuncti sumus; O I, 156.

alqd: ita priori posteriori, posteriori superius non iungitur; A II, 44. sic (vitis) ad illa . . . iunget ea; F V, 40. thesaurus . . . et hereditas et honos et victoria et multa generis eiusdem qua cum somnis naturali cognitione iunguntur? D II, 142. id est . . . iunctum magistratibus; L III, 47. qui ista iunxit et condidit; Ti 18.

aëra: (aër) mari continuatus et iunctus est; N II, 117.

animum: qui (animos) ex eadem iunctos alteraque natura adiuncta materia; Ti 27.

caritatem: ut omnis caritas aut inter duos aut inter paucos iungatur; Lae 20.

causam: post . . . causa fuit propior et cum exitu iunctior; Fa 86.

conformationem: in hac iuncta moderatque permixta conformatione rei publicae: R I, 69.
coniunctiones: ut et ipsae (coniunctiones) secum et inter se ex commensura, quae e regione esset, iungerentur: Ti 24.

corpora: maxime .. corpora inter se iuncta permanent: N II, 115.

dentes: «cui auro dentes vincti escunt || iuncti essent ||»: L II, 60.

expositiones: iunctae .. et duplices expositiones summi boni tres omnino fuerunt: F V, 21.

expectationem: cum expectatio speratarum voluptatum cum perceptarum memoria iungeretur: T V, 96.

formas: quodsi fingere nobis et iungere formas velimus: N I, 78. «stella .. iungens una tenet duplices communi lumine formas»: N II, 111.

Hellespontum: Hellesponto iuncto, Athone perrosso: F II, 112.

hereditatem: f. alqd; D II, 142.

hominem: virtus .. pecudum illos motus esse dicit, hominem iungit deo: A II, 139. (hominem) litterarum et vocum communiune iunxisti: T V, 5.

honorem: f. alqd; D II, 149.

ignem: iunctis ex anima tenui et ex ardore solis temperato ignibus (animis) insistit: T I, 43. mundum efficere meliens deus terram primum ignemque iungebat: Ti 13.

laetitiam: «eam .. (popularem laetitiam) cum divum honore iungunt»: L II, 22.

motum: neque motum sensui iunctum et continentem in infinito ullum esse posse: N I, 26.

naturam: quae (natura) non solitaria sit neque simplex, sed cum alio iuncta atque connexa: N II, 29. quae (rerum natura) ut uno consensu iuncta sit et continens: D II, 33.

prudentiam: ut Aristoteles .. coepit .. prudentiam cum eloquentia iungere: T I, 7.

religionem: quae (religio) est iuncta cum cognitione naturae: D II, 149.

sensus: quos (sensus) iunctos esse censuit et quadam quasi impulsione oblata extrinsecus: A I, 40.

sidera: quaecumque (sidera) lunae iuncta videntur: D II, 91.

stultitiam: quae (insania) iuncta stultitia patet latius: T III, 11.

terram: f. ignem; Ti 13. — thesaurum, victoriam: f. alqd; D II, 142.

ultima: magni philosophi haec ultima bonorum iuncta fecerunt: F II, 19.

iunior f. iuvenis.

iuuratus, gefchworen, vertribt: A. alqs: cum ... iuratus .. dixeris ea te comperisse: A II, 62. se in legem Voconiam iuratum contra eam facere non audere: F II, 55. (Regulus) iuratus missus est ad senatum, ut ... rediret ipse Carthaginem || Karth. ||: O III, 99. ut ... nulla fraus sit || est ||, ne si iuratus quidem id non feceris: O III, 107. quos post Cannensem pugnam iuratos ad senatum misit Hannibal se ... redituros: O III, 113.

iudices: quae .. iurati iudices cognovissent, ut ea non esse facta, sed ut «videri» pronuntiantur: A II, 146.

B. dicit: cum .. iurato sententia dicenda erit || sit, est ||: O III, 44.

iurgium, Wortwechsel, Zant, Streit: I. exstitit: cuius (ira) impulsu existit etiam inter fratres tale iurgium: T IV, 77.

II, I. amoveo: «feris iurgia amovendo || ne movendo ||»: L I, 19.

dico: benevolorum || benev. || concertatio, non lis inimicorum, iurgium dicitur: B IV, 8.

gigno: ex quibus (inimicitia) iurgia, maledicta, contumeliae gignantur: Lae 78.

moveo: f. amoveo.

2. abstineo: in .. feris imperandis, ut «LATTIBUS ET IURGIIS SE ABSTINERENT» imperabatur: D I, 102.

III. requies: feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem litium habet et iurgiorum: L II, 29.

2. ad: inde ad iurgium: A fr 20.

in: quid Achille Homericum foedius, quid Agamemnone in iurgio? T IV, 52. ut Themistocles fertur Seriphio cuidam in iurgio respondiisse ..: C 8.

iurgo, ganten, streiten: alqs: si iurgant: R IV, 8.

vicini: iurgare .. lex putat inter se || vetat || vicinos, non litigare: R IV, 8.

iuro, schwören, beschwören: I. alqs: qui (maiores) .. iurare .. ex sui animi sententia» quemque voluerunt: A II, 146. magna mehercule laus et eo ipso, per quem iuravi, Hercule || [Hercule] || dignal T II, 17. scite .. Euripides: iuravi lingua, mentem iniuratum gero: O III, 108. iuravit hoc terrore coactus Pomponius: O III, 112.

sapiens: si adigam ius iurandum sapientem, nec prius, quam Archimedes ... descriperit, ... iuratum putas? A II, 116.

II. I. acc. c. inf.: iurare per Iovem deosque penates me .. ardere studio viri rependi: A II, 65. nec ille, qui dixit, iurare possit || possit || ita se rem habere, neque ego non ita: A II, 123. sive anima sive ignis sit || est || animus, cum iurarem esse divinum: T I, 60. Athenienses iurare etiam publice solebant omnem suam esse terram, quae ..: R III, 15. Regulus ... cum ... iurasset .. se redituum: O I, 89. ille (adulescens) ... iuravit .. se illum (Pomponium) statim interfecurum: O III, 112. f. III. alqd: R I, 7.

2. de unib. acc. c. inf.: de Africano ... vel iurare possum non illum iracundia tum inflammatum fuisse: T IV, 50.

III. alqd: * salvam esse consulatu abiens in contione populo Romano idem iuraris iuravisse || iuravisse ||: R I, 7. quod .. ita iuratum est, ut mens conciperet feri oportere: O III, 107. non .. falsum iurare perjurare est, sed, quod EX ANIMI TUI SENTENTIA iuraris, ... id non facere perjurium est: O III, 108.

falsum: f. alqd; O III, 108.

IUS, Brûhe, Suppe: negavit (Dionysius) se iure illo nigro, quod cenae caput erat, delectatum: T V, 98.

IUS, Recht, Gericht: I. absoluit: I. Subject: adversatur: in urbe mundove communi non adversatur ius, quod minus ..: F III, 67.

confirmat: eum .. morem ius pontificale confirmat: L II, 67.

consequuntur: haec iura pontificum auctoritate consecuta sunt, ut ..: || [haec ... ut] ||: L II, 48.

debet: f. est; R I, 49. O III, 69.

est: quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic homini nihil iuris esse cum bestiis: F III, 67. ius ... quod ita dici appellarique possit, id esse natura: F III, 71. quod (ius hominum) situm est in generis humani

societate; T I, 64. cum quibus (dis) quid potest nobis esse iuris? N I, 118. fuit .. hoc in amicitia quasi quoddam ius inter illos, ut ..; R I, 18. cum lex sit civilis societatis vinculum, ius autem legis aequale; R I, 49. iura certe paria debent esse eorum inter se, qui sunt cives in eadem re publica; R I, 49. ut sit aliquod etiam populi ius, ... tamen ..; R II, 43. ius .., de quo querimus, civile est aliquid, naturale uultum; nam si esset, ut calida et frigida ..; R III, 13. ut hic iuris noster interpres alia nunc Manilius iura dicit esse de mulierum legis et hereditatibus, alia solitus sit adulescens dicere; R III, 17. quid .. est tantum, quantum ius civitatis? L I, 14. id .. (ius civile) in cognitione || incogniti de, al. || tenue est, in usu necessarium; L I, 14. hoc in omni hac disputatione sic intellegi volo, ius quod dicam, natura || naturam || esse; L I, 33. nisi separatim hoc ipsum, natura esse ius, disputarint; L I, 36. est .. unum ius, quo || quod || devincta est hominum societas; L I, 42. deorum Manium iura sancta sunt; L II, 22. maximum .. et praestantissimum in re publica ius est aurgium cum auctoritate || quoniam auctoritati est || coniunctum; L II, 31. id .. (ius) quantum est! L II, 47. quae .. in porca contracta iura sint; L II, 55. cum populo patribusque agendi ius esto consuli, praetori, magistro populi equitumque; L III, 10. tribus .. ius esto cum patribus agendi; L III, 10. sequitur, quibus ius sit cum populo agendi aut cum senatu; L III, 40. multa .. sunt civibus .. communia, .. leges, iura, iudicia, suffragia; O I, 53. hi sibi nihil iuris, nullam societatem communis utilitatis causa statuunt esse cum civibus; O III, 28. maiores alud ius gentium, alud ius civile esse voluerunt; quod civile, non idem continuo gentium, quod autem gentium, idem civile esse debet; O III, 69. haec sunt quasi controversa iura Stoicorum; O III, 91. adversus quem (hostem) et totum ius fatale et multa sunt iura communia; O III, 108. § IV, 1. memoria.

habet: nihil habet .. naturale ius; R III, 18. intercedit: ut ei (homini) cum genere humano quasi civile ius intercederet; F III, 67.

latet: in quibus ne nostri quidem populi latebant, quae vocantur, iura civilia; L I, 17.

oritur: ex iis || his || .., quae dixisti, † Attico videtur mihi quidem certe ex natura ortum esse ius; L I, 35.

permanet: Athenis ... permansit hoc ius || corpus || terra hmanni; L II, 63.

potest: § est; F III, 71. N I, 116.

valet: in quo (bello) et suscipiendo et gerendo et deponendo ius ut plurimum valeret et fides; L II, 34.

videtur: non ius .. illud solum superbius populo et violentius videri necesse erit; L III, 17. § oritur. vindicatur: nec vero in praediis solum ius civile ductum a natura malitiam fraudemque vindicatur; O III, 71.

ŏhne Verb: unde ius aut gentium aut hoc ipsum civile quod dicitur? R I, 2. ex quo illud, summum ius summa iniuria factum est iam tritum sermone proverbium; O I, 33.

2. Prædicat: suum: cum .. illam (sacerdotem) ad solenne ... sacrificium curru vehi ius esset; T I, 113. ius esset latrocinari, ius adulterare, ius testamenta falsa supponere; L I, 43. non esse ius in loco publico fieri sepulchrum; L II, 58. quod .. ia, qui bellum geret, imperasset, ius tantumque esto; L III, 6. negat .. ius esse, qui miles non sit, cum hoste pugnare; O I, 37. ius .. semper est quaesitum aequabile; neque enim aliter esset ius; O II, 42. quod pertinet ad usum,

II.

... alteri deripere ius non est; O III, 42. quibus (animantibus) ius esset doceri; Ti 31.

ŏhne Verb: eas (denicales) in eos dies conferre ius || est ||, ut nec || ut || ipsius neque publicae feriae sint; L II, 55.

II. nach Verben: 1. Accusativo: accommodo: gaudeo nostra iura ad naturam accommodari; L II, 62.

amitto: [quia priore (militiae sacramento) amisso iure cum hostibus pugnare non poterat]; O I, 36.

amo: omnes viri boni ipsam aequitatem et ius ipsum amant; L I, 48.

aperio: tu sacerdotum iura, tu sacerdotum ... aperisti; A I, 9.

appello: § I, 1. est; F III, 71.

appeto: § 5. appeto ad.

ascisco: ut plusculum sibi iuris populus adquisiceret liberata a regibus; R II, 57.

attingo: nostra iura attingam; L III, 13.

cognosco: si noster hic rector studuerit sane iuri et legibus cognoscendis; R V, 5. qui ius civile cognoscat, totumque || est ||;

colo: §, colo, II, ius (3 Et.) § I, 1. § 447, a. communico: sequitur .. ad participandum alium alio communicandumque inter omnes ius uos natura esse factos; L I, 33.

conlector: gleba vocatur ac tum denique multa religiosa iura conpletitur; L II, 57.

compono: tum haec tractanda, quae composita sunt et discripta || deser. || iura et iussa populorum; L I, 17.

concludo: nobis ita complectenda in hac disputatione tota causa est universi iuris ac legum, ut hoc civile, quod dicimus, in partem quandam et angustum locum concludatur; L I, 17.

confirmo: si natura confirmata ius non erit, virtutes omnes tollentur; L I, 43.

coniungo: quod (ius) cum religione coniunctum est; L II, 47. § I, 1. est; L II, 31.

consequor: id (ius) si ab uno iusto et bono viro consequentur, erant eo contenti; O II, 42.

conservo: §, conserve, II, ius (3 Et.) § I, 1. § 102, b. — constituo: §, constituo, III, ius (7 Et.) § I, 1. § 513, b.

contemno: neque unquam mihi visus es ita te ad dicendum dedisse, ut ius civile contemneres; L I, 13.

converto: * ius natura converteret; Ti 29.

definio: ut .. ignoremus .. vim rationis || sermonis || eius, qua || quo, quom || iura nobis definienda sint; L II, 8.

describo: §, compono. describo; R I, 2.

desero: quod qui recusant, quamvis honeste id facerent, ius tamen amicitiae deserere arguerentur || † arguerentur ||; Lae 35.

dico: § I, 1. ŏhne Verb; R I, 2. dico, III, ius (5 Et.) § I, 1. § 695, a.

diudico: nec solum ius et iniuria natura diudicatur, sed omnino omnia honesta et turpia; L I, 44.

discribo: a quibus civitatibus iura discripta || deser. || sunt; R I, 2. se ... debere ... servare leges, iura describere; O I, 124. §, compono.

do: si lex (data est), ius quoque; et omnibus ratio; ius igitur datum est omnibus; L I, 33.

duco: si lex (data est), ius quoque; et omnibus ratio; ius igitur datum est omnibus, cum plebe agendi ius aut dare aut non dare? L II, 31. qui coeret, populus creato eique ius coarandi dato; L III, 10.

duco: § I, 1. vindicatur.

exerceo: hoc (ius) civile, quod vocant, estenus exercerunt, quoad populo || populum, al. || praestare voluerunt; L I, 14.

expeto: et ius et omne honestum sua sponte

esse expetendum; L I, 48. per se . . . ius est expetendum et colendum; quodsi ius, etiam iustitia; L I, 49.

facio: quor ius ex iniuria lex facere possit? L I, 44.

fallo: s'ide sacratae ius perpetuo (Ulixes) falleret; O III, 98.

habeo: habeo ius pontificum; L II, 52. militiam summum ius habent; L III, 8. qui . . . habent ius suum disputandi de officio; O I, 6.

impertio: si aut nihil iuris impertias aut parum; R IV, 8.

interpretor: qui (viri) id (ius civile) interpretari populo et responsare soliti sunt; L I, 14.

iuvenio: quod (ius) per se iustissime iuventum sanxit fœtali religione; R II, 31.

mando: qui cum cetera litteris mandaret, alii ius civile, alii orationes suas, alii monumenta maiorum; T IV, 5.

migro: qui id (ius) conservaret, eum iustum, qui migraret, iniustum fore; L III, 67. ne communia iura migrare videatur; D I, 8.

mituo: hoc . . . mituit consulare ius, quod exstitit, ipse qui eo non teneretur; L III, 16.

neglego: sociorum nominisque Latini iura neglexit ac foedera; R III, 41.

participo: j. communico. partior: minores magistratus partii iuris plerisque | plures | im pleris sunt; L III, 6.

perverto: qui (C. Caesar) omnia iura divina et humana pervertit; O I, 26.

peto: quod ius privati petere solebant a regibus; R V, 3.

polluo: omnia tam | hominibus, cum | perditorum civium scelere discessu meo religionum iura polluta sunt; L II, 42.

pono: quo facilius ius in natura esse positum intellegi possit; L I, 34.

praefero: cum (T. Torquatus) ipsi naturae patrioque amori praetulerit ius maiestatis atque imperii; F I, 23.

praescribo: a quibus iura civibus praescribantur; C 27.

propono: cum ex altera parte proposita haec sint, ex altera ius amicitiae; Lae 63.

quaero: j. I, 2. sum; O II, 42.

reddo: ut . . . civibus libertatem et iura redderet; T V, 62.

relinquo: quid iuris bonis viris Ti. Gracchi tribunatus reliquit? L III, 20.

repeto: quom scias, a quo sit capite (ius) repetendum; L II, 46.

respondeo: si te ad ius respondendum dedisses; L I, 12. plures . . . deorum omnium, singuli singulorum sacerdotes . . . respondendi iuris . . . facultatem adferunt; L II, 29.

responsito: j. interpretor.

retineo: retinetur . . . ad magnas utilitates rei publicae mos, religio, disciplina, ius augurium | augurum |, collegii auctoritas; D II, 70. existimo . . . ius augurum | augurium |, etsi divinationis opinione principio constitutum sit, tamen postea rei publicae causa conservatum ac retentum; D II, 75. si (senectus) ius suum retinet; C 38.

sancio: * sanxisset iura nobis, et omnes isdem et isdem non alias aliis uteretur; R III, 18. j. invenio.

seiungo: qui iam licet nobis a natura leges et iura seiungere? L I, 35.

servo: [est . . . ius etiam bellicum fidesque iuris iurandi saepe cum hoste servanda]; O III, 107.

teneo: ut ius suum et libertatem tenerent; T II, 65. poeta ius suum tenuit et dixit audacius; T III, 20. an vos Tusci ac barbari auspiciorum

populi Romani ius tenetis? N II, 11. si . . . ius suum populi teneant, negant quicquam esse praestantius, liberius, beatius; R I, 48. ut non difficile sit, . . . quaecumque nova causa consultatio acciderit, eius tenere ius; L II, 46. oenus ne amplius sex menses, si senatus creverit, idem iuris, quod duo consules, teneat; L III, 9. non . . . ubi quisque erit, eius loci ius tenebit, si . . . P 32.

tollo: j. IV, 1. scientia; L II, 52.

tracto: ego . . . tractabo, quoad potero, eius ipsius generis ius civile nostrum; L II, 46. ius augurium | augurum |, pontificum, civile tracto; C 38. j. compouo.

trado: qui aliter ius civile tradunt; L I, 18.

tribuo: qui (maiores) mortuis tam religiosa iura tribuerunt; Lae 13.

tuor: (lex) tuetur ius sepulchrorum; L II, 61. violo: qui . . . impulsus . . . libidinum voluptatibus obediendum deorum et hominum iura violaverunt; R VI, 29. spoenā violati iuris esto; L II, 22. violatib ius humanae societatis; O I, 21.

*si violandum est ius, regnandi gratia violandum est; O III, 82.

voco: j. exerceo. I, 1. latent. urgueo: ius Crassus urguebat, . . . aequitatem Antonius; O III, 67.

2. **Genetivus**: sum: j. 1. partior.

3. **Dativus**: studeo: a primo tempore aetatis iuri studere te memini; L I, 13.

4. **Ablativus**: prohibeo: ita nec prohibebatur quisquam iure suffragii, et . . .; R II, 40. sum: ut . . . uxores eodem iure sint, quo viri; R I, 67. nec eum esse deceptum, qui, id, quod emerat, quo iure esset, teneret; O III, 67.

utor: j. 1. sancio.

5. **mit Präpositionen**: accedo ex: quid hic accessit ex iure civili? L II, 53.

appeto ad: quid sit, quod ad ius pontificum civile appetatis; L II, 52.

applico ad: se alii ad philosophiam, alii ad ius civile, alii ad eloquentiam applicant; O I, 115.

caveo in: non . . . id quaerimus hoc sermone, . . . quem ad modum caveamus in iure; L I, 17. in iure cavere . . . vehementer et ad opes augenda pertinet et ad gratiam; O II, 65.

cedo de: multa multis de suo iure cedentem; O II, 64.

cogito de: nos . . . de iure naturae cogitare per nos atque dicere debemus, de iure populi Romani quae relicta sunt et tradita; L III, 49.

conscribo de: quin . . . conscribis de iure civili subtilius quam ceteri? L I, 13.

dedeco de: est . . . non modo liberale paulum non nunquam de suo iure dedecere, sed interdum etiam fructuosum; O II, 64.

dico de: de iure populi Romani . . . dicendum nihil putas? L III, 48. j. cogito de.

disputo de: faciendum tibi est, ut . . . de potestatum iure disputes; L III, 48.

dissero de: tu paulo ante de lege et de iure disseras; L II, 2.

erudio ad: haec (philosophia) nos primum ad illorum (deorum) cultum, deinde ad ius hominum . . . erudit; T I, 64.

excello in: student . . . excellere, ut Q. Mucius P. f. in iure civili, Pauli filius Africanus in re militari; O I, 116.

expecto de: quae expectabam a te de iure civili; L I, 23.

intellego ex: id . . . et pontificio iure et e caeremoniis sepulcrorum intellegi licet; T I, 27.

nascor ex: ex quo (iure civili) haec omnis est nata oratio; L I, 34.

pertineo ad: quod (eae ras) et ad pontificium ius et ad civile pertinent; L II, 46.

pono in: illud .. ipsum, quod in iure positum est, habet consul. ut; L III, 16.

quaero a: quin ... defensionem .. facinoris a naturae iure aliquid quaereret; L I, 40. — de: si de iure quaerimus; L II, 31. § 1, 1. est; R III, 13.

relinquo de: §. cogito de.

removeo a: quo capite iubentur sumptum || sumptus et || luctum removeo a deorum Manium iure; L II, 62.

resto de: nunc de sacris perpetuis et de Manium iure restat; L II, 45.

sancio de: de iure .. praediorum sanctam apud nos est iure civili, ut ..; O III, 65.

scio de: quid scire Etrusci haruspices ... de pomerii iure poterunt? D II, 75.

seingo a: qui primus utilitatem a iure seingisset; L II, 33.

sentio de: de iure civili quid sentias; L I, 14. sequor de: sequitur de iure belli; L II, 34.

specto ad: ea non tam ad religionem spectant quam ad ins sepulchrorum; L II, 58.

sum ex: hoc .. nihil ad pontificium ius et || sed || medio est iure civili, ut ..; L II, 53. — in: video, quae sint in pontificio iure; L II, 58. quae (res) sunt in iure societatis humanae; O I, 60.

trado de: §. cogito de.

traduco a: si consuetudo ac licentia ... imperium .. nostrum ad vim a iure traduxerit; R III, 41.

venio ad: tum ad ius civile veniam; L I, 34. voco in: a parvis ... didicimus „SI IN IUS VOCAT“ atque || atque alia || eius modi „leges“ alias nominare; L II, 9.

III. **nach Subiectiven:** 1. **Genetiv:** consultus: §. **consultus** (5 Et.) §. I, §. 522, a.

expers: in regnis nimis expertes sunt ceteri communis iuris et consilii; R I, 43. nec .. eos ... universi iuris fuisse expertos existimo; L I, 14. imperitus: §. peritus; R V, 5.

peritus: noster hic rector, ... summi iuris peritissimus, sine quo iustus esse nemo potest, civis non imperitus; R V, 5. Scaevolae ... pontifices ambo et eadem iuris peritissimi; L II, 47. quod idem iuris civilis estis peritissimi; L II, 52. qui (Brutus) iuris civilis in primis peritus fuit; O II, 50. cum .. omnes non possint, ne multi quidem, .. iuris periti esse; O II, 67.

2. **Dativ:** contrarius: nihil (est) tam contrarium iuri ac || et || legibus, quam ..; L III, 42.

3. **mit Präpositionen:** aptus ad: nihil ... tam aptum est ad ius condicionemque naturae ... quam imperium; L III, 3.

prudens in: Acilius (sapiens appellabatur), quia prudens esse in iure civili putabatur; Lsa 6.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** aliquid; §. I, 1. est; F III, 67. N I, 116. O III, 28. II, 1. ascisco, impertio, relinquo, teneo; L III, 9.

aequabilitas: aequabilitas quidem iuris ... neque servari potest ... , eaque, quae appellatur aequabilitas, iniquissima est; R I, 53. in liberis .. populis et in iuris aequabilitate; O I, 88.

aequitas: ut iuris et iudiciorum aequitate enim quisque teneat; O II, 85.

causa: §. II, I. concludo.

cognitio: quod optime constituti iuris civilis summo semper in honore fuit cognitio atque interpretatio; O II, 65.

communio: qui (sibi) ... cum omni hominum genere nullam iuris communionem ... velit; R II, 48. inter quos ... est communio legis, inter eos communio iuris est; L I, 23.

compensatio: nisi aequabilis haec in civitate compensatio sit et iuris et officii et muneris; R II, 57.

compositio: tota .. huius iuris compositio pontificalis magnam religionem caerimoniamque declarat; L II, 55.

condicio: unam omnium animantium conditionem iuris esse denuntiant; R III, 19.

consensus: populus (est) ... coetus multitudinis iuris consensu et utilitatis communione sociatus; R I, 39. quia, .. mihi populus non est, ... nisi qui consensu iuris continetur; R III, 45. controversia: quicquid quaeritur, id habet ... facti aut iuris aut nominis controversiam; F IV, 6.

custos: eis (praetor) iuris civilis custos esto; L III, 8.

disceptorator: iuris disceptorator, qui privata iudicet indicare iubet, praetor esto; L III, 8.

quicumque erit iuris disceptorator; L III, 9.

disciplina: neque a duodecim tabulis, ... sed penitus ex intima philosophia hauriendam iuris disciplinam putas; L I, 17.

descriptio: ex quo leges moreaque constituti, tum iuris aequa descriptio; O II, 15.

effigies: nos veri iuris germanaque iustitiae solidam ... effigiem nullam tenemus; O II, 69.

exordium: a lege ducendum est iuris exordium; L I, 19.

fons: his .. explicatis fons legum et iuris inveniri potest; L I, 16. quoniam iuris natura fons sit; O III, 72.

fundamentum: quod fundamentum iuris est; L I, 43.

genera: genera .. si velim iuris institutorum, morum consuetudinumque describere; R III, 17.

ignoratio: potius ignorantia iuris litigiosa est quam scientia; L I, 18. plerisque in magistratibus ignorantia iuris sui tantum sapere, quantum apparitores velint; L III, 48.

interpretes: §. I, I. est; R III, 17.

interpretatio: in qua (explanatione aequitatis) iuris erat interpretatio; R V, 3. ne ... ad illam causarum operam ... adiungatur haec iuris interpretatio; L I, 12. existunt ... iniuriae ... nimis callida, sed multiosa || [sed multiosa] || iuris interpretatione; O I, 34. §. cognitio.

inventor: Lycurgus, .. ille legum optumarum et aequissimum iuris inventor; R III, 16.

mater: illa .. diuturna pax Nymae mater huic urbi iuris et religionis fuit; R V, 3.

memoria: cum ... esset iuris et aequitatis, quae vincla sunt civitatis, repetita memoria; P 28.

natura: natura .. iuris explicanda nobis est eaque ab hominis repetenda natura; L I, 17.

ortus: visus .. ipsius iuris ortum a fonte repetamus? L I, 20.

pars: locus ut ipse notus sit, ex quo ducatur quaeque pars iuris; L II, 46.

patria: ita (Cato) ... habuit alteram loci patriam, alteram iuris; L II, 5.

principia: nunc iuris principia videamus; L I, 18. quam tu longe iuris principia repetis! L I, 28.

ratio: quoniam .. eadem est ratio iuris in utroque; R III, 24.

regula: ea (lex est) iuris atque iniuriae regula; L I, 19.

scientia: civilis .. iuris scientia pontificum quodam modo tollitis; L II, 52. P. Rutili || Rutili || adulescentiam ad opinionem et innocentiae et iuris scientiae P. Mucii || Mucii || commendavit domus; O II, 47. quanta notitia antiquitatis, scientia iuris augurii! C I 12. nec .. scientia iuris

maioribus suis Q. Aelius Tubero defuit, doctrina etiam superfluit; fr III, 2. § ignorantio; L I, 18. so cietas: haec (eloquendi vis) nos iuris, legum, urbium societate devinxit; N II, 148. quid est . . . civitas nisi iuris societates? R I, 49. omnes inter se naturali quadam indulgentia . . . tum etiam societate iuris contineri; L I, 35.

stirps: repetam stirpem iura a natura; L I, 20.

studium: quid de P. Licini Crassi et pontifici civis iuris studio loquar? C 50.

temperatio: ut . . . possit ex temperatione iuris . . . teneri ille moderatus . . . civitatis status; L III, 28.

verba: praecclare . . . iam nunc a te verba usurpantur civilis iuris et legum; L I, 56.

vinculum: cum . . . neque esset unum vinculum iuris; R III, 43. § I, 1. est; F III, 67.

2. **Æliatib:** alqs: æquitatum . . . qui regat, habeto pari iure cum eo, quicumque . . .; L III, 9.

3. **mit Präpositionen:** contentio de: plebes de suo iure periculosas contentiones nullas facit; L III, 24.

libelli de: quid hortaris? ut libellos conficiam de stillicidiorum ac de parietum iure? L I, 14.

V. **Imfand:** 1. **Æliatib:** accidere: cui (sapient) iure id accidere non possit; T V, 107.

arripere: arripere . . . mihi videmini quasi vestro iure rem nullo modo probabilem; N I, 77. caedi: eius (Ti. Gracchi) filii . . . mortui numerum optinent iure caesorum; O II, 43.

comprehendere: qui . . . universas provincias regionesque uno calamitatis iure comprehenderet; O II, 27. huius modi reticentiae iure civili || omnes || comprehendi non possunt; O III, 67. consciscere: §. damnari.

constitui: quae (oratio) sit anteposenda bene constitutae civitati publico iure et moribus; R I, 3. natura, id est iure gentium, . . . constitutum est; O III, 23. quatenus iure civili constitutum sit; O III, 51.

contingere: quod non possit nisi honestae vitae iure contingere; F III, 28.

damnari: iure . . . alter (consul) populi iudicio damnatus est, alter mortem sibi ipse conscivit; D II, 71.

defendere: ut, quodcumque maxime probabile occurrit, id nostro iure liceat defendere; O III, 20. devinciri: §. I, 1. est; L I, 42.

deus: ut . . . iure civili, qui est matre libera, liber est, item iure naturae, qui dea matre est, deus sit necesse est; N III, 45.

dici: qui (Socrates) parens philosophiae iure dici potest; F II, 1. ut ob ea, quae tanta sint, beatus dici iure possit; F III, 28.

discere: docebo meliora me didicisse de colendis dis immortalibus iure pontificio et more maiorum . . . quam rationibus Stoicorum; N III, 43.

discrisci: quae discripta sunt legibus et iure civili; O I, 51.

evenire: quis . . . potest . . . non . . . extimescere, ne id (adversum) iure eveniri? A II, 121. exulare: iure exulantem consolari non oportet; T V, 107.

fieri: quae (mancia) sunt dominorum facta nexu aut aliquo iure civili; P 35.

gloriar: quod non possit sine honestate contingere, ut iure quisquam gloriatur; F IV, 50. illi . . . non dabunt fortasse vitam bentam habere, in quo possit iure gloriari; F IV, 51.

gravis: iure igitur gravis, cuius de landibus omnium esset fama consentiens; C 61.

idem: iure . . . erat semper idem voltus; T III, 31.

indici: constituit . . . ins, quo bella indicerentur; R II, 31.

inrideri: quis non iure optimo irrideatur? F IV, 31. totum omnino fatum etiam Attaliano versu iure mihi esse inrinum videtur; D II, 25.

iocari: Pomponius . . . noster iocari videtur, et fortasse suo iure; F V, 4.

iudicari: ut nimis adfici molestia, sic nimis elati laetitia iure indicantur leves; T IV, 66.

landari: ut . . . per se ipsum possit iure laudari; F II, 45. quod possit ipsum propter se iure laudari; F II, 50. quod . . . eius (P. Decii) factum nisi esset iure laudatum; F II, 61. cui contingit ut iure laudetur; F III, 28. ex hoc et illa iure laudatur: ego cum genui . . .; T III, 28. propter virtutem . . . iure laudamur; N III, 87. id iure laudabitur; O I, 19. quamvis . . . Themistocles iure laudatur; O I, 75. tales . . . nos esse putamus, ut iure laudemur; O I, 91. etiam (mercatura) . . . videtur iure optimo posse laudari; O I, 151. Aratus Sicyoniis iure laudatur; O II, 81.

liber: §. deus.

liberari: quae . . . (promissa) pleraque iure praetorio liberantur, non nulla legibus; O I, 32. lugere: quid ego nunc lugeram vitam hominum? vere et iure possum; T I, 83.

miser: ut . . . (bonus vir) postremo iure etiam optimo omnibus miserimus esse videatur; R III, 27.

obtinere: quod (regnum) a Tantalo et Pelope proditum iure optinebatur; O III, 84.

odisse: illum (Sliam) . . . oderas, et iure fortasse; T III, 26.

ornare: tu . . . istam (artem) ne reliqueris, quam semper ornasti, et quidem iure; T I, 112.

parere: vobis . . . iure et lege volentes pareant; Ti 41.

perscribi: belli . . . aequitas sanctissimae fetiali populi Romani iure perscripta est; O I, 36.

petere: iure . . . gravissimi philosophi initium summi boni a natura petiverunt et . . . putaverunt . . .; F V, 33.

plecti: iure . . . plectimar; O II, 28.

postulare: isto . . . modo nutrices et paedagogi iure vetustatis plurimum benivolentiae postulabant; Lae 74.

praetermitti: (voluptas) iure praetermissa est; F V, 45.

probare: multis se probavit. et quidem iure fortasse; F II, 81.

putare: §. petere.

redhiberi: quae (vita) nisi dixeris, redhibeat mancipium iure civili; O III, 91.

regius: uti consules potestatem habent tempore dumtaxat annum, genere ipso ac iure regum; R II, 56.

reprehendere: quis . . . eum iure reprehendit, qui . . .? F I, 32. iure reprehender; F III, 6. id . . . quo magis quidam ita faciunt, ut iure etiam reprehendantur; F V, 31.

respondere: quibus natura iure responderit non esse verum . . .; F IV, 47. pro hoc . . . qui minor est natu, meo iure respondeo; Lae 32.

retinere: aequitate constituenda summos cum infimis pari iure retinebat; O II, 41.

rideri: ne . . . Graeca verba inculcantes iure optimo rideamur; O I, 111.

rogari: leges non iure rogatas || legem, si . . . rogata est || tollere; L II, 31.

sauciri: hoc quamquam video . . . neque aut lege sanciri aut iure civili, tamen naturae lege sanctum est; O III, 69, §. II, 5. sancio de . . .

sociari: nihil est . . . illi principi deo . . . acceptus quam concilia coetusque hominum iure sociati; R VI, 13.

sumere: quid opus erat te gradatim istuc pervenire? sumptibus tuo iure; N I, 89.

teneri: quo iure societas civium teneri potest, cum par non sit condicio civium? R I, 49. quod eorum posterii iure tenuerunt; L II, 58. § II, 1. minuo.

vinci: ut neque disceptatione vicini se nec ullo publico ac legitimo iure patiuntur; O I, 64.

vindicare: cui soli vere liceat omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare; R I, 27. videor id meo iure quodam modo vindicare; O I, 2.

vivere: soli .. (di, homines) ratione utentes iure ac lege vivunt; N II, 154. privatim .. oportet aequo et pari cum civibus iure vivere; O I, 124.

ϫϫϫϫϫϫ: sed iure Mucius; F I, 10. sic pontificio iure sanctissimo sepultorae; R IV, 8.

2. **Præpositiones:** ad: § II, 5. sum ex. de: quid .. ad pontificem de iure parietum aut aquarem aut ullo omnino nisi eo, quod ..? L II, 47.

in: ut comitorium vel in iudicii populi vel iure legum vel in creandis magistratibus principes civitatis essent interpretes; D II, 74. ut ... in geometria Sex. Pompeium ipsi cognovimus, multos in dialecticis, plures in iure civili; O I, 19. pro: satius vobis videor pro meo iure iu vestris auribus commentatus? F V, 75.

sine: § III, 1. peritus; R V, 5.

ius iurandum, *ἱὸν, ἑὼν*: I, 1.

debet: § est; O III, 107.

est: est .. ius iurandum adfirmatio religiosa; O III, 104. cum hoc (pirata) nec fides debet uci ius iurandum esse commune; O III, 107.

pertinet: (ius iurandum) non ad iram deorum, ... sed ad iustitiam et ad fidem pertinet; O III, 104.

valet: tantum temporibus illis ius iurandum valebat; O III, 112.

2. **Mustru:** praecire Ennius: o Fides alma apta pinnis et ius iurandum lovis! O III, 104.

II, 1. adigo: si adigam ius iurandum sapientem, ... iuratum putas? A II, 116.

conservo: § **conservo**, II. ius iurandum (3 Et.) B. I. S. 502, b.

do: nisi (Pomponius) ius iurandum sibi dedisset se patrem misere esse facturum; O III, 112.

violat: qui ius .. iurandum violat, is Fidem violat; O III, 104.

2. libero: reditu .. in castra liberatum se esse iure iurando interpretabatur; O III, 113. qui in castra revertissent eadem fraude, ut iure iurando liberarentur; O III, 115.

solvat: [egressus et castris iure iurando se solutum putabat]; O I, 40.

8. existimo de: quid de religione, pietate, sanctitate, caeremoniis, fide, iure iurando ... existimandum sit; N I, 14.

facio contra: neque contra ius iurandum ac fidem amici causa vir bonus faciet; O III, 43.

iudico de: qui (censores) nulla de re diligentius quam de iure iurando iudicabant; O III, 111.

sum contra: quod contra fidem, contra ius iurandum ... esset; Lae 39. — in: quid est ... ius iure iurando? O III, 102. bgl. IV, 2.

valeo contra: haec .. ratio non magis contra Reguli quam contra omne ius iurandum valet; O III, 104.

III. fides: cuius ipse princeps iuris iurandi fuit, ... solus neglexit fidem; O III, 98. [est .. ius etiam bellicum fideique iuris iurandi saepe cum hoste servanda]; O III, 107.

fraus: [qui iuris iurandi fraude culpam invenerat]; O I, 40.

princeps: § fides; O III, 98.

IV, 1. astringi: [quos decem Hasuibal Romam astrictos misit iure iurando se redituros esse]; O I, 40.

firmari: quom intellegat, quam multa firmentur iure iurando; L II, 16.

teneri: quam diu iure iurando hostium teneatur, non esse se senatorem; O III, 100.

abl. comp.: nullum .. vinculum ad astringendam fidem iure iurando maiores artius esse voluerunt; O III, 111.

2. in: in iure iurando non qui metus, sed quae vis sit, debet intellegi; O III, 104.

iussum, *ἰεσσι, ἑσσει, ἑσσειν*, *ἑσσειν*: I. habent: et hoc et alia iussa ac vetita populorum vim habere ad recte facta vocandi et a peccatis avocandi; L II, 9.

sunt: creatio magistratum, iudicia populi, iussa vetita quom suffragio conscienciarum, optumatis nota, plebi libera sunt; L III, 10. haec (senatori) iussa tria sunt: ut adsit; ... ut loco dicat ...; ut modo; L III, 40.

ohne Ver: quom legis haec vis sit: || ut sit || scitum et iussum in omni; L III, 44.

II. 1. compono, al.: tum haec tractanda, quae composita sunt et descripta || descr. || iura et iussa populorum; L I, 17.

conscisco: § I. sunt; L III, 10.

describo: qui perniciosa et iniusta populis iussa descriperint; L II, 11. § composuo.

2. obtempero: hominum vita iussis supremae legis obtemperat; L III, 3.

sum: quae || quod || si tanta potestas est stultorum sententis atque iussis, ut ...; L I, 44.

III. constitui: quodsi populorum iussis, si principum decretis, si sententis iudicum iura constituantur; L I, 43.

iussum, *ἰεσσι, ἑσσει, ἑσσειν*, *ἑσσειν*: conici: (Theramenes) coniectus in carcerem triginta iussu tyrannorum; T I, 96.

dicere: quod ... multa ... comitate usus iussu Tarquii se ius dicere probavisset; R II, 38.

exterminari: Protagoras ... Atheniensium iussu urbe atque agro est exterminatus; N I, 63.

fieri: eorum .. (haruspicum) iussu ex illa olea arcam esse factam; D II, 86.

interimere: cuius dictatoris iussu magister equitum C. Servilius Ahala Sp. Maesium ... occupatum interemit; C 56.

praedicare: si dominus iussu ita praeco praedicat; O III, 55.

regare: cum ... Servius ... regnare coepisset non iussu, sed voluntate atque concessu civium; R II, 38.

uti: ne insignibus quidem regis Tullus nisi iussu populi est ausus uti; R II, 31.

iuste, *ἰεσσι, ἑσσειν*: depono: si iuste depositum reddere in recte factis sit; F III, 59.

facio: quanto id in hominum consuetudine facilius fieri poterit || potuerit || et iustius? F I, 69. quod cum faciamus, prudenter facere dicimur, iuste non dicimur; R III, 16.

gero: imperia, potestates, legationes ... duella iusta iuste geruntur; L III, 9.

impero: nemini parere ... nisi ... utilitatis causa iuste et legitime imperanti; O I, 13.

invenio: quod (iure) per se iustissime inventum sanxit fetialis religio; R II, 31.

pareo: non eros nec dominos appellabant eos, quibus iuste parerunt; R I, 64.

servio: nulla est tam stulta civitas, quae non iniuste imperare malit quam servire iuste; R III, 28.

vivo: clamat Epicurus ... non posse iucunde vivi, nisi sapienter, honeste iustoque vivatur, nec sapienter, honeste, iuste, nisi iucunde; F I, 57. non posse iucunde vivi, nisi honeste et sapienter et iuste viveretur; F II, 51. qui iuste et cum fide vixerit; T I, 98. uenat (Epicurus) quemquam iucunde posse vivere, nisi idem honeste, sapienter iustoque vivat; T V, 26. quos (motus animi) qui ratione vixerit, iuste vixerit, qui autem his se dederit, iniuste; T I, 44.

obne Verb: illo .. addito 'iuste' sit recte factum; F III, 59. nisi (Epicurus) idem hoc ipsum 'honeste, sapienter, iuste' ad voluptatem referret; T V, 26.

iustitia, Gerechtigkeit: I. absolvt: I. adfert: ne iustitiam quidem recte quis dixerit per se ipsam optabilem, sed quia iucunditatis vel plurimum afferat; F I, 53. f. impertit.

auget: f. IV, 1. vis.
conficit: illa tria ... omnia iustitia conficit, et benivolentiam, quod prodesse vult plurimum, et ob eandem causam fidem et admirationem, quod eas res spernit et negligit, ad quas ...; O II, 38. convalescit: || in || quibus facillime iustitia et fides convalescit; R II, 26.

delectat: quod cum (sapientem) sua sponte ac per se bonitas et iustitia delectet; R III, 26. dicit: quae (iustitia) ... ita dicit dupliciter esse te iniustum, cum ...; T III, 36.

distribuit: quae (iustitia) suum cuique distribuit || tribuit ||; N III, 38.

efficit: quamquam omnis virtus nos ... allicit ... tamen iustitia et liberalitas id maxime efficit; O I, 56.

eminet: iustitia foras spectat et projecta tota est atque eminet; R III, 11.

est: nec iustitia nec amicitia esse omnino poterunt, nisi ipsae per se expetunt || expetantur ||; F III, 70. quid ... interest inter unum et plures, si iustitia est in pluribus? R I, 61. in quibus adseerit sollicitam et periculosam iustitiam non esse sapientis; R III, 39. quae (iustitia, pietas) cum magna in parentibus et propinquis, tum in patria maxima est; R VI, 16. quodsi iustitia est obtemperatio scriptis legibus institutisque populorum; L I, 42. ita fit, ut nulla sit omnino iustitia, si usque natura est, ea || eaque || quae propter utilitatem constituitur, et || constituitur || utilitate illa convellitur; L I, 42. omnino iustitia nulla est; L I, 49. iis etiam, qui vendunt emunt, ... iustitia ad rem gerendam necessaria est; O II, 40. aliter iustitia non esset; O II, 42. fundamentum .. est perpetuae commendationis et famae iustitia; O II, 71. comitas, iustitia, liberalitas (nullo magis est secundum naturam) quam voluptas, quam vita, quam divitiarum; O III, 24. quae (iustitia) semper est utilis; O III, 96. f. obne Verb: O I, 20. — II, 1. sequor.

expetit: vicissim .. iustitia, ut ipsa fundet se usu || se fundet [usu] || in ceteras virtutes, sic illas expetit; F V, 66. iustitia nihil expetit praemii, nihil pretii; L I, 48.

existit: unde et amicitia existebat et iustitia atque aequitas, eaeque et voluptatibus et multis vitae commodis anteponebantur; A I, 23.

firmat: f. IV, 1. vis.
fundit: f. expetit; F V, 66.

habet: cum ea (iustitia) sine prudentia satis habeat auctoritatis; O II, 34. intellegentiae iustitia coniuncta, quantum volet, habebit ad faciendam fidem virium; O II, 34.

iacet: iustitia vacillat vel iacet potius omnesque eae virtutes; O III, 118.

impertit: quae (iustitia) non modo numquam nocet cuiquam, sed contra semper impertit aliquid || aliquid adfert ||; F I, 50.

inest: iustitiam, aequitatem, bonitatem (in feris inesse) non dicimus; O I, 50.

neglegit: f. conficit. — nocet: f. impertit.
pertinet: iustitia ... quod pertinet ad deos? N III, 38.

pollet: harum .. duarum (rerum) ad fidem faciendam iustitia plus pollet; O II, 34.

potest: an coli iustitia poterit ab homine propter vim doloris enantiata commissa? T II, 31. iustitia sine prudentia multum poterit || [iustitia ... poterit] ||; O II, 34. f. est; F III, 70. — II, 1. servo; F V, 66.

praecipit: iustitia .. praecipit parcere omnibus, consulere generi hominum; R III, 24.

prodest: f. conficit.

proficiat: iustitia .. proficiat, si aequitas, fides, iustitia proficiantur a natura; F II, 59.

restat: iustitia restat, ut de omni virtute sit dictum; F I, 50.

ruit: caritas, amicitia, iustitia, reliquae virtutes (ruunt); A II, 140.

sinit: ne iustitia quidem sinet te ista facere; T III, 36.

spectat: f. eminet. — spernit: f. conficit.
tranquilla: quod (iustitia) tranquillat animos; F I, 50.

tribuit: f. distribuit. — vacillat: f. iacet. videtur: maxime iustitia ... mirifica quaedam multitudini videtur, nec iniuria; O II, 38.

vult: f. conficit, habet.

obne Verb: unde iustitia, fides, aequitas? R I, 2. cuius (rationis) partes duae || sunt ||, iustitia .. et huic coniuncta beneficentia; O I, 20.

2. sum: est .. pietas iustitia adversum deos; N I, 116.

II. nach Verben: I. absolvo: temperantia, modestia, iustitia et omnia honestas perfecte absoluta est; F IV, 18.

adfero: magnitudinem animi (cognitio rerum caelestium affert) deorum opera et facta cernentibus, iustitiam etiam; F IV, 11.

antepono: f. I, 1. existit.

appello: quas (virtutes) appellamus voluntarias, ut prudentiam, temperantiam, fortitudinem, iustitiam; F V, 36.

ascisco: aut iustitiam aut amicitiam propter utilitates adscisci aut probari; F III, 70.

cerno: ut ... iustitia in suo cuique tribuendo (cernatur); F V, 67.

colo: f. colo, II. iustitiam (7 Est.) S. I, 6. 447, a.

complector: sapientia .. et animi magnitudinem complector et iustitiam; F III, 25. eo tris virtutes, fortitudinem, iustitiam, prudentiam frugalitas complexa est; T III, 17.

coniungo: cui (pietati) coniuncta iustitia est reliquaeque virtutes; N II, 153. f. I, 1. habet.

constituo: f. I, 1. est; L I, 42.

contineo: quando ... eas .. res ante constitutum, quibus iustitia contineretur; O I, 29.

convellit: f. I, 1. est; L I, 42.

defendo: facile id .. fuit, iustitiam iustissimo viro defendere; Lae 25.

detraho: si (utilitas ista) boni viri nomen eripuerit, fidem iustitiamque detraxerit; O III, 82.

dico: iustitiam dico, temperantiam; F IV, 4. quae animi affectio ... iustitia dicitur; F V, 65. f. I, 1. adfert.

expeto: pro se .. jus est expetendum et colendum; quodsi ius, etiam iustitia; sin ea || si

iustitia], reliquae quoque virtutes per se colendae sunt; L I, 48. per se .. (iustitia) expetitur; L I, 48. societas .. hominum et aequalitas et iustitia per se est expetenda; L I, 49. § I, I. est; F III, 70.

fruo: mihi ... iustitiae fruendae causa videtur olim bene morati reges constituti; O II, 41. fundo: § I, I. expetit; F V, 66.

labefacto: eadem .. utilitates poterunt eas (iustitiam, amicitiam) labefactare atque pervertunt; F III, 70.

laudo: laudari honestatem et iustitiam aliquando ab Epicuro; F II, 51. cur iustitia laudatur? F II, 52. quorum (decemvirorum) non similiter fides [est] nec iustitia laudata; R II, 61.

pervorto: § labefacto.

praesto: illa .. praestare debet, ... iustitiam, fidem, liberalitatem ..; O I, 121.

probo: § ascisco.

procreo: hominum .. societas et communitas, ut vos dicitis, iustitiam procreavit; N III, 38.

proicio: § I, I. eminet.

prosequor: (vita beata) iustitiam, temperantiam in primisque fortitudinem ... prosecuta; T V, 80.

puto: § sequor.

quaero: cum iustitiam quaeramus, rem multo omni auro cariorum; R III, 8.

retineo: omni .. ratione colenda et retinenda iustitia est; O II, 42.

sequor: an ... dicunt natura .. viros bonos eam iustitiam sequi, quae sit, non eam, quae putetur? R III, 18.

servo: servari ... iustitia nisi a forti viro, nisi a sapiente non potest; F V, 66. meminimus .. etiam adversus infimos iustitiam esse servandam; O I, 41.

tollo: haud scio an ... una excellentissima virtus, iustitia, tollatur; N I, 4. qua (societate) sublati beneficiis, ... iustitia funditus tollitur; O III, 28.

2. adhaerescere: ita iustitiam honestatique (fortis civis) adhaerescet, ut ..; O I, 86.

adiungo: cui (iustitiae) sunt adiunctae pietas, bonitas, liberalitas, benignitas, comitas; F V, 65. coniungo: § I, I. § hinc verb.; O I, 20.

sum: nec iustitiae ullus esset nec bonitati locus; F III, 66. cui (iustitiae) minimum esse videtur in hac causa loci; T III, 36.

3. egeo: nec .. fortitudine egremus ... nec iustitia; fr V, 50.

fruo: § I.

vaco: ea animi elatio ... si iustitia vacat; O I, 62. nihil .. honestum esse potest, quod iustitia vacat; O I, 62. nullum .. est tempus, quod iustitia vacare debeat; O I, 64. ipsius animi (incommoda subire), quae vacent iustitia [i] iustitia §; O III, 28.

4. coniungo cum: si existimabimur adepti coniunctam cum iustitia prudentiam; O II, 33.

dico contra: si ea dixeris, quae contra iustitiam dici solent; R III, 8. — de: ea ... quam magnifice sunt dicta ... de iustitia, de temperantia .. F IV, 6. de iustitia satis dictum; O I, 41. de qua (iustitia) multa iam dicta sunt; O I, 46. quid dicam de ... liberalitate in sorores, bonitate in suos, iustitia in omnes? Lae II.

differo inter: est .. quod differat in hominum ratione habenda inter iustitiam et verecundiam; O I, 99.

discedo a: (Marius) a fide iustitiae discessit; O III, 79.

disputo de: de iustitia ... disputatum est; O III, 96.

invito ad: invitat .. vera ratio bene sanos ad iustitiam, aequitatem, fidem; F I, 52.

iudico de: sic de iustitia iudicandum est; F I, 50.

nasco ad: ad quam (iustitiam) nati esse videamur; F III, 70. nos ad iustitiam esse natos; L I, 28.

nomino ex: ex qua (iustitia) viri boni nominantur; O I, 20.

pertineo ad: (ius iurandum) non ad iram deorum, ... sed ad iustitiam et ad fidem pertinet; O III, 104.

refero ad: ad quam (iustitiam) haec referenda sunt omnia; O I, 42.

remigro ad: ei (Dionysio) ne integrum quidem erat, ut ad iustitiam remigraret; T V, 62.

removeo ab: scientia, quae est remota ab iustitia, calliditas potius quam sapientia est appellanda; O I, 63.

sum contra: quae videtur esse utilitates contra iustitiam simulatione prudentiae; O III, 95. — in: in qua (iustitia) virtutis est splendor maximus; O I, 20.

III. **nach Adjektivem:** I. plenus: * plenam esse iustitiae; R II, 70.

proprius: haec ita iustitiae propria sunt, ut sint virtutum reliquarum communia; F V, 65. quae (aequitas) est iustitiae maxime propria; O I, 64.

2. alienus a: alienum esse a iustitia ... detrahere quid de aliquo, quod sibi assumat; F III, 70.

IV. **nach Substantivem:** I. amor: istorum .. verborum amore, ... sapientiae, fortitudinis, iustitiae, temperantiae; F II, 51.

custodia: in quibus (animi partibus) ... inest ad humanam societatem iustitiae fida custodia; F II, 113.

effigies: nos veri iuris germanaeque iustitiae solidam et expressam effigiem nullam tenemus; O III, 69.

exemplum: [maximum .. exemplum est iustitiae in hostem a maioribus nostris constitutum]; O I, 40. nec ... ab hoc (Fabricio) iustitiae tamquam a sapiente petitur exemplum; O III, 16.

fundamentum: fundamentum .. est iustitiae fides; O I, 23. referri .. deest ad ea, quae posui principio, fundamenta iustitiae; O I, 31. id .. est iustitiae fundamentum; O I, 42.

genus: alterum [iustitiae genus] assequuntur, ... in alterum incident [in altero delinquant]; O I, 28.

interdictum: timentes hoc interdictum iustitiae ne quando existeret; R III, 25.

laus: quae sunt ex media laude iustitiae; O I, 63.

mater: iustitiae non natura nec voluntas, sed inbecillitas mater est; R III, 23.

merces: id .. iniustissimum ipsum est, iustitiae mercedem quaerere; L I, 49.

munus: iustitiae primum munus est, ut ne cui quis noceat ... deinde ut ..; O I, 20.

oblivio: maxime .. adducuntur plerique, ut eos iustitiae capiat oblivio, cum ..; O I, 26.

officia: quibus rebus intellegitur studiis officisque scientiae praepoenda esse officia iustitiae; O I, 155. qui .. adipisci veram gloriam volet, iustitiae fungatur officio; O II, 43.

opinio: amor .. commovetur ... opinione ... iustitiae, fidei; O II, 32. etiam solitario homini ... opinio iustitiae necessaria est; O II, 39.

partes: iustitiae partes sunt non violare homines, verecundiam non offendere; O I, 99.

particula: ut ne illi quidem ... possint sine ulla particula iustitiae vivere; O II, 40.

patronus: qualis tum patronus iustitiae fuit (Laelius) contra accuratam orationem Philii; Lae 25.

semina: reperiebant esse in iis (animi bonis) iustitiae semina; F IV, 17.

simulatio: pro vera certaque iustitia simulationem nobis iustitiae traditis; F II, 71.

viae: non tam iustitiae quam litigandi tradunt vias; L I, 18.

vis: cuius (iustitiae) tanta vis est, ut . . . ; O II, 40, cum . . . tanta vis iustitiae sit, ut ea etiam latronum opes firmet atque augeat, quamtam eius vim inter leges et iudicia et in constituta re publica fore putamus? O II, 40.

2. vir: quorum alter optimus vir, aequissimus, summa iustitia, singulari fide; R III, 27.

3. libri de: alter . . . de ipsa iustitia quattuor implevit sane grandis libros; R III, 12.

opinio de: quorum de iustitia magna esset opinio multitudinis; O II, 42.

V. **Improbans**: 1. comprobari: leges . . . poena, non iustitia nostra comprobantur; R III, 18.

dari: vitam, honorem, decus sibi datum esse iustitia regis existimabant || existimant ||; R I, 64.

derivare: cum (sapientis) . . . iustitia nihil in pupum domum inde derivat; T V, 72.

fieri: noster hic populus . . . iustitia an sapientia est e minimo omnium maximus factus? R III, 24.

gaudere: cum homines . . . aequitate iustitiae gaudent; Lae 82.

ornari: ut quiesque maxime virtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia, hac ipsa . . . iustitia; O I, 46.

par: ut . . . sint vi potius superiores quam iustitia pares; O I, 64.

praestans: quem (pontificem Scaevolam) unum nostrae civitatis et ingenio et iustitia praestantis simam audeo dicere; Lae 1.

regi: si Massilienses . . . per delectos et principes cives summa iustitia reguntur; R I, 48, ut unius perpetua potestate et iustitia omnique sapientia regatur salus . . . civium; R II, 43.

servari: qui ob eam (amicitiam) summa fide, constantia iustitiae servatam maxamam gloriam operit; Lae 25.

2. pro: § IV, 1. simulatio.

sine: ea . . . (concordia) sine iustitia nullo pacto esse potest; R II, 69. sine summa iustitia rem publicam geri nullo modo posse; R II, 70. prudentia siue iustitia nihil valet ad faciendam fidem; O II, 34. sine iustitia nihil valet prudentia; O II, 34. sine qua (iustitia) nihil potest esse laudabile; O II, 71.

Iustus, recht, gerecht, rechtmäßig, gebührend, berechtigt, begründet, triftig; A. **dei Substantivien**: alqs: ut propemodum iustioribus ntamur illis . . . quam his; F I, 2. nec . . . dum metuit, iustus est, et certe, si metuere destiterit, non erit; F II, 71. qui id (ius) conservaret, cum iustum, qui migraret, iniustum fore; F III, 67. Aristides . . . nonne ob eam causam expulsum est patria, quod praeter modum iustus esset? T V, 105. ego non iustus, qui et consul rogavi et augur et auspicator? N II, 11. quod (Iuppiter) nos iustos, temperatos, sapientes efficit; N III, 87. singulorum dominatus, si modo iusti sint, esse optivus; R I, 61. sine quo (summo iure) iustus esse nequo potest; R V, 5. reliqui iustiores; O I, 38. quod eos fuisse iustos accepimus; O I, 97. quasi possit quisquam, qui non idem prudens sit, iustus esse; O II, 35. nemo . . . iustus esse potest, qui mortem, qui dolorem, qui exilium, qui egestatem timet; O II, 38. cum Fabricius (aut Aristides) iustus nominatur; O III, 16. is et infirmus est molliaque natura et ob eam ipsam causam in amicitia parum iustus; Lae 75.

alqd: quicquid aequum iustumque esset, id etiam honestum vicissimque, quicquid esset honestum, id iustum etiam aequum fore; F III, 71. essent iusta et iniusta eadem omnibus; R III, 13. existimare omnia iusta esse, quae sita || sacra || sint in populorum institutis aut legibus; L I, 42. hoc ipsum iusta iustum est, quod recte fit, si est voluntarium; O I, 28. ea usurare interdum et non servare fit iustum; O I, 31. nihil est . . . liberale, quod non idem iustum; O I, 43. [quicquid . . . iustum sit, id etiam utile esse censent, itaque quod honestum, idem iustum]; O II, 10.

bellum: extra ulciscendi aut propulsandorum hostium causas bellum geri iustum nullum potest; R III, 35. nullum bellum iustum habetur nisi denunciatum, nisi indictum, nisi repetitis rebus; R III, 35. nullum bellum esse iustum, nisi quod . . . ; O I, 36. § duella.

causa: o magnam vim ingenii causanque iustam; F IV, 21. non iusta causa, cur Laomedonti tanta feret iniuria; T I, 65. cum . . . causam iustam deus ipse dederit; T I, 74. proinde quasi bonis et fortibus et magno animo praeditus ulla sit ad rem publicam adendum causa iustior, quam . . . ; R I, 9. Masinissam . . . regem, familiae nostrae iustus de causis amicissimum; R VI, 9. ego . . . tibi istam iustam causam puto || esse ||, cur . . . ; L II, 4. heredum causa iustissima est; L II, 48. quas dixi paulo ante iustas causas esse bellorum; O I, 38. earum . . . causarum quanta quaque sit iusta una quaeque, videamus; C 15. haec nimirum gignendi mundi causa iustissima; T I, 9.

comitia: praerogativam etiam maiores omen iustorum comitorum esse voluerunt; D I, 103.

defectio: ut videamus, satisne ista sit iusta defectio; A I, 43.

dies: praeter Idaeae matris famulos, eosque iustis diebus, ne quis stipem cogito; L II, 22.

discidia: magna etiam discidia et plerumque iusta nasci; Lae 35.

dolor: quin . . . iusti sui doloris causam aliquam fingeret; L I, 40.

dominus: quae (libertas) non in eo est, ut iusto utamur domino, sed ut nullo . . . ; R II, 43. C. Caesaris pecuniarum translatio a iustis dominis ad alienos non debet liberalis videri; O I, 43.

duella: imperia, potestates, legationes . . . duella iusta iuste geruntur; L III, 9.

excusatio: ea vitia . . . habent aliquid excusationis non illius quidem iustae, sed quae probari posse videntur; C 65.

facta: ut honestis consiliis iustitiae factis, non fraude et malitia se integrant ea . . . consequi posse; O II, 10.

gratiae: rem publicam nostram iustissimas huic municipio gratias agere posse, quod . . . ; L II, 6.

homo: nos vero iustissimos homines; R III, 16. si iusti hominis et si boni est viri parere legibus; R III, 18. quod genus imperii primum ad homines iustissimos et sapientissimos deferrebat; L III, 4. quae maxime videntur digna esse iusto homine; O I, 31. iustia . . . [et fides] hominibus, id est bonis viris, ita fides habetur, ut . . . ; O II, 33. non aperti (hominis hoc genus est), non simplici, non ingenui, non iusti; O III, 57. homo . . . iustus . . . nihil cuiquam, quod in se transferat, detrahet; O III, 75.

honores: f. laudationes.

hostia: cum iusto . . . et legitimo hoste res geratur; O III, 108.

imperia: iusta imperia sunt; L III, 6. laudationes: ex quo efficitur, ut nec laudationes iustae sint nec vituperationes nec honores nec supplicia; Fa 40.

leges: num idcirco esse leges iustae haberentur? L I, 42.

nuptiae: ad vitam .. usumque vivendi ea descripta || descr. || ratio est iustus nuptiis; R V, 7. odium: eos ... iusto odio dignissimos ducimus, qui ...; F I, 33.

officium: si (maerens) se officio fungi putet iusto atque debito; T III, 76.

parens: ea ratio ... sic illi parti imperabit inferiori, ut iustus parens probis filii; T II, 51. philosophi: quod (philosophi) in veri investigatione versentur ... propterea iustos esse; O I, 28.

poenae: (C. Blossius) poenae rei publicae graevae iustasque persolvit; Lae 37.

populus: cum omnia per populum curantur quamvis iustum atque moderatum; R I, 43.

potestas: eam .. potestatem ... quasi iustam et legitimam hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84.

ratio: prudens, temperata, fortis, iusta ratio; F V, 58.

recusatio: poena .. violatae religionis iustam reansationem non habet; L II, 41.

religio: descriptio || descr. || .. sacerdotum nullum iustae religionis genus praetermittit; L II, 30.

reprehensio: (Sophocles) iusta reprehensione caruisset; O I, 144.

rex: si Cyrus ille Perses iustissimus fuit sapientissimusque rex; R I, 43. quo .. modo adsequi poterat Lacedaemum, ... ut bonis atteretur inestique regibus? R I, 50. iustissimus (rex erat); R I, 58. * iusto .. rege cum est populus orbatus; R I, 64. si quando .. regi iusto vim populus attulit; R I, 65.

rogator: haruspices introducti responderunt non fuisse iustum comitiorum rogatorem; N II, 10. qui (haruspices) .. negaverunt iustum comitiorum rogatorem fuisse; D I, 33. (haruspices) non iustum rogatorem fuisse dixerunt; D II, 74.

supplicio: f. laudationes. veneratio: habet .. venerationem iustam, quicquid excellit; N I, 45.

vir: Sex. Peducaeus, ... cum doctus, tum omnium vir optimus et iustissimus; F II, 53. nec vir bonus ac iustus haberi debet, qui ...; F II, 71. quos bonos viros, fortes, iustos, moderatos .. audivimus in re publica fuisse; F III, 11. nos cum te, M. Cato, studiosissimum philosophiae, iustissimum virum .. audiremus; F IV, 61. esse .. hoc boni viri et iusti; R III, 18. noster .. hic natura iustus vir ac bonus etiam conloquetur; L I, 41. id (iust) si ab uno iusto et bono viro consequentur; O II, 42. facile id .. fuit, iustitiam iustissimo viro defendere; Lae 25.

vituperationes: f. laudationes. voluntas: ut minus iustae amicorum voluntates adiuvandae sint; Lae 61.

xor: e quibus (filii) septemdecim iusta uxore natis; T I, 85.

B. **allicis: a. masec:** I. dolent: videns rebus iniustus iustos maxime dolere, inbellibus fortes; Lae 47.

sunt: ex quo illud efficitur, ne iustos quidem esse natura; R III, 18.

II. pateo: iis .. (animis) redditum in caelum patere, optimoque et iustissimam cuique expeditissimum; Lae 13.

b. **neutr:** I. sunt: iusta omnia decora sunt; O I, 94.

II. I. conficio: † ad iusta confecta erant; L II, 63.

facio: nec .. eorum ante sepulchrum est, quam iusta facta et porcus caesus est || sit ||; L II, 57.

II.

lego: in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sententiam iusti et veri legendi; L II, 11. praebeo: operam exigendam, iusta praebenda; O I, 41.

reicio: qui (Plato) iusta funerum reicit ad interpretes religionum; L II, 67.

2. careo: sepultura et iustis exsequiarum caruerunt; L II, 42.

II. distinctio: est lex iustorum iniustorumque distinctio; L II, 13.

iuvenus, junger Eticr: «(proles ansa est) gustare manu victum domitumque iuvenum»; N II, 159.

iuvenilis, jugenblid: ad iuvenilem lubidinem copia voluptatum | si ... accessit, al. | giscit illa || ita || ut ignis oleo; fr V, 74.

iuveniliter, jugenblid: hic (Q. Maximus) ... Hannibalem iuveniliter exultantem patientia sua mollebat; C 10.

iuvenis, Jüngling, junger Mann, jung: A. di: dis, ut ita dicam, iunioribus permisit, ut ...; Ti 46.

B. I. 1. accedunt: iuvenes ii, quos modo nominavi, veste posita corpora oleo perunxerunt, ad iugum accesserunt; T I, 113.

dicit: cum e praefectura Reatina Romam venienti (P. Vatinius) noctu duo iuvenes cum equis albis dixissent regem ... captum; N II, 6. ei (Eudemo) visum in quiete egregia facie iuvenem dicere fore ut ...; D I, 53.

faciunt: cum ... ille (gubernator) ... non faciat || facit || ea, quae iuvenes, at vero multo maiora et meliora faciat || facit ||; C 17.

gerunt: f. 3. — perungunt: f. accedunt. videtur: f. dicit; D I, 53.

2. sum: ii, simul ac iuvenes esse coeperunt; O II, 45.

3. **Scotat:** «vos ... iuvenes, animum geritis muliebrem, illa virgo «viri»; O I, 61.

II. I. nomen: f. I, I. accedunt. video: iuvenibus visis auditoque nautico cantu; N II, 89.

2. divido a: seniores .. a iunioribus divisiit easque (classis) || eosque || ita disparavit, ut ...; R II, 39.

III. amor: fortis vir ... quas de iuvenum amore scribit Alcæus; T IV, 71. cum omnia concedunt in amore iuvenum praeter stupram; R IV, 4.

comitatus: mihi ... et Cn. et P. Scipiones et avi tui duo ... comitatu nobilium iuvenum fortunati videbantur; C 29.

corpora: illi ... corpora iuvenum firmari labore voluerunt; T II, 36.

ferocitas: ut et infirmitas puerorum et ferocitas iuvenum et gravitas iam constantis aetatis et senectutis maturitas naturae quiddam habeat; C 33.

ingenia: * probavit nos || an arboris aut equi ingenium natura probabimus, || ingenia iuvenum non item? L I, 45.

officia: quoniam ... alia .. (officia) sunt iuvenum, alia seniorum; O I, 122.

iuventa, Jüngen: «e quibus ereptum primo iam a flore iuventutis te»; D I, 22.

iuventus, Jügend, junge Leute, junge Mannschaft: I. audit: iuventuti nostras minime audiendus; R III, 32.

prolabitur: quibus (temporibus iuventus) ita prolapsa est, ut omnium opibus refrœnanda atque cœfrœnanda sit; D II, 4.

II, 1. adinvio: ut (senes) et amicos et iuventutem ... consilio et prudentia quam plurimum adiuvent; O I, 123.

cœfrœco: f. I. prolabitur.
doceo: quod .. munus ... adferre maius ... possumus, quam si doceamus atque erudimus iuventute? D II, 4.

erudio: Cretum quidem leges ... Itemque Lycurgi laboribus erudiunt iuventutes; T II, 84. f. doceo.

refreno: f. I. prolabitur.
2. expono: vitam suam exponere ad imitandum iuventuti; A fr 5.

III. exercitatio: iuventutis .. exercitatio quam absurda in gymnasiis! R IV, 4.

studia: quid .. est incundis senectute stipata studiis iuventutis? C 23.

IV, 1. geri: a rebus gerendis senectus abstrahit. quibus? an iis, quae iuventute geruntur et viribus? C 15.

2. a: ut ... levior .. sit senectus eorum, qui a iuventute coluntur et diliguntur; C 26.

IUVO, unterföhren, helfen, erfrœuen: I, 1. appello s: Iuppiter, id est „iuvans pater“, quem conversis casibus appellamus a iuvando Iovem; N II, 64.

uomino a: Iunonem a iuvando credo nominatam; N II, 66.

b. verbal: „iuvare“ .. in utroque (corpore, animo) dicitur, ex eoque „incundum“; F II, 14. consilio iuvare || [cons. iuv.] || atque hoc scientiae genere professe quam plurimi; O II, 65. — quid

.. iuvat aut quid adfert ad cavendum scire aliquid futurum? N III, 14.

2. alqd: aut quod prodesset, aut quod iuvaret; F II, 5.

deus: quorum (virorum) neminem nisi iuvante deo talem fuisse credendum est; N II, 165.

materia: ut ... nec ... materia .. quaequam || quid || iuvaret, nisi confectionis eius fabricam haberemus; D I, 116.

pater: f. 1. a. appello a.
vir: iustus vir ... iuvabit, in viam deducet; L I, 41.

II. alqm: nt (sapientia) ... in utroque iuvaret eum ac contineret; F IV, 17. quae etiam concessa te nihil iuvent; F IV, 52. collatio .. ista te nihil iuvat; F IV, 75. sin autem dei neque possunt nos iuvare nec volunt; N I, 8. quo iuvaremur in vita; L I, 54. quibus et se possit iuvare et suos; O I, 9. ut animadvertat || animum adv. ||, cum iuvare alios velit, ne quos offendant; O II, 68. ne impediatur divitiae, quo minus iuvetur, modo vae adiuvent; O II, 71. quid .. hunc (Scipionem) pauorum annorum accessio iuvare potuisset? Lae 11. num Veclinnum || Viscellinum || amici regnum adpetentem, num || Sp. || Maelinum debuerunt iuvare? Lae 36.

disciplinam: quod nullam eruditionem esse duxit, nisi quae beatæ vitae disciplinam iuvaret; F I, 71.

gentes: pro omnibus gentibus ... conservandis aut iuvandis maximos labores ... suscipere; O III, 25.

homines: qui se natos ad homines iuvandos, tutandos, conservandos arbitrantur; T I, 82. cum in hominibus iuvandis aut mores spectari aut fortuna solet; O II, 69.

Kalendae, crête Tag des Monats: ut ... Idibus potius quam Kalendis (ambulemus); Fa 8.

Labefacto, wäntend machēn, erschüttern, fähigern: alqm: quodsi qui longius in amicitia proveci essent, tamen saepe labefactari, si in honoris contentione incidissent; Lae 34.

alqd: si quis .. ea, quae dicta sunt, labefactare vult; A II, 36.

aequitatem: f. fundamenta.
amicitiam: eadem .. utilitates poterunt eas (iustitiam, amicitiam) labefactare atque pervertere; F III, 70.

Carthaginem: nec .. ulla res magis labefactatam diu et Carthaginem et Corinthum pervertit aliquando quam hic error ac dissipatio civium; R II, 7.

causam: etsi (causa) hesterno sermone labefactata est; A II, 10.

congmentationem: omnis .. congmentatio corporis vel calor vel frigus vi || vi cal. vel fr., al. || vel aliqua impulsione vehementi labefactatur et frangitur; T I, 17.

concordiam: f. fundamenta.
contentionem: quo labefactari possit tanta contentio gravitatis et ponderum; N II, 116.

Corinthiam: f. Carthaginem.

definitiones: dum huius (Zenonis) definitiones labefactare vult; A II, 18.

fundamenta: labefactant fundamenta rei pu-

blicae, concordiam primum ..., deinde aequitatem; O II, 78.

iustitiam: f. amicitiam.
orationem: ne invidia verbi labefactetur oratio mea; F I, 43.

regnum: dicitur (Romulus) ab Amulio, rege Albano, ob labefactandi regni timorem ad Tiberim eroppi iuvare esse; R II, 4.

rem publicam: quae (cupiditates) ... totam etiam labefactant saepe rem publicam; F I, 43. maximas res publicas ab adolescentibus labefactatas, a senibus sustentatas et restitutas reperit; C 20.

sententiam: in quo (libro) disputatio Cottaes quamquam labefactat sententiam meam, non funditus tamen sustulit; D I, 8.

species: Aristoteles .. primus species, quae paulo ante dixi, labefactavit; A I, 83.

statum: ut cogitaret unquam de statu nostro labefactando; L III, 21. quem (statum) neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactaret iuvia; F 17.

vitam: an possit (beata vita) aut labefactari aut eripi rebus adversis; F V, 12.

labellum, Stippe: Platoni cum in cunis parrulo dormienti apes in labellis consedisent; D I, 78.

labellum, Bofferbeden: super terrae tumulum noluit quicquam statui nisi columellam ... aut mensam aut labellum; L II, 68.

labes, Ginfinten, Sturz, Unfeti, Berberben, Gdnrb: I. est: quamcumque in domum stuprum (homines) intulerint, eandem esse labem labidinis; P 23.

evanescent, potest: animi labes nec diuturnitate evanescere nec annibus ullis elui potest; L II, 24.

II. defero: delata ... ad senatum labe agri Privernatis; D I, 97.

eluo: f. I. evanescent. facio: ut ... multis locis labes factae sint terraeque desiderint || desiderint ||; D I, 78. videtis, in tabella iam ante quanta sit facta labes, primo Gabinia lege, biennio autem post Cassia; Lae 41.

habeo: hunc tu quas conscientiae labes in animo censes habuisse, quas vulnera? O III, 85.

opprimo: quom animus ... voluptatem ... sicut labem aliquam dedecoris opprimit; L I, 60.

repello: coarctat avaritiam, ceteras animi labes repellat; P 33.

veror: ille ... sapientissimus Graeciae vir ... valde hanc labem veretur; L II, 39.

III. terrere: quae (causa) terret animos ... labibus aut repentinis terrarum hiabibus; N II, 14.

labe, wnfent, Gdnrbent: alqs: labamus mutamque sententiam clarioribus etiam in rebus; T I, 78.

alqd: quid non sic aliud ex alio nectitur, ut, si ullam || unam || litteram moveris, labent omnia? F III, 74.

disciplina: ais, si una littera commota sit, fore tota ut labet disciplina; F IV, 53.

labor, Gfcten, frdncheln, fnten, follen, abkommen, abGdnrcfen, entGdnrcfnben: I. unprGdnrcfnG: labi ... errare, nescire, decipi et malum et turpe ducimus; O I, 18. falli, errare, labi, decipi tam dedecet quam delirare; O I, 94.

II. alqs: tu ... perficies, ut ego ista innumerabilia complectens nusquam labor, nihil opinor? A II, 114. qui labi nolumus; A II, 115. mihi verenti, ne labor ad opinionem; A II, 138.

labor eo, ut adsentiar Epicuro aut Aristippo; A II, 139. Epicurus ... in quibus sequitur Democritum, non fere labitur; F I, 18. quoniam ... doctor ad patrias lapsus pervenerit oras; F V, 49. incipit labi; T II, 50. sermonis errore labimur; T V, 55.

Empedocles ... in decrum opinione turpissimus labitur; N I, 29. labor longius; ad propositum revertat; D II, 79. labebat longius, nisi me retinuissem; L I, 52. ne ... labamur interdum errore sermonis; L II, 8.

alqd: quis continenter laberetur et fuissent omnia; A I, 31. sine ulla mutatione aut varietate cetera labantur ceteri caelestia mota; N II, 104.

animus: contrahi ... animum Zeno et quasi labi patat atque concidere, id ipsum esse dormire; D II, 119.

cibus: per quas (vias) lapens cibus ... in eam venam, quae cava appellatur, confunditur; N II, 137.

consuetudo: in quo verbo || [verbo] || lapsa consuetudo deflexit de via; O II, 9.

di: eorum || eos || (decrum) qui prope copulantur contrariaque regione et pone quos aut ante labantur; T I, 37.

fortuna: aut scias, quanto e loco, quantis

opibus, quibus de rebus lapsa fortuna occidat || accidat ||; T III, 44.

lubido: lapsa est lubido in muliere ignota; P 20.

moles: stanta moles labitur fremibunda ex alto ingenti sonitu; N II, 89.

mores: quare (civitatum) mores lapsi ad mollitiam || mollitia || pariter sunt immutati cum cantibus; L II, 88.

naufragus: quid ... magnum aut || [aut], est, et || naufragum illum sine nomine in rivo esse lapsum? Fa 5.

philosophus: quod (philosophus) in officio, omnis magister esse vult, labitur; T II, 12.

res: quae (res) proclivis || proclivius || ad perniciem, cum semel coepit, labitur; Lae 41.

sidera: quae (sidera) ... vaga et mutabiles erratione labuntur; T I, 36.

vitia: quia (vitia) sunt in lubrico incitataeque semel proclivi labuntur; T IV, 42.

voce: ne adiectae voces laberentur atque errarent; N II, 144.

labor, Arbeit, Anstrengung, Bnfal, Bnfdrbe: I. Subject: attingit: f. est; N I, 22.

consequitur: pigritiam motum consequentis laboris (definiunt); T IV, 18 (19).

deest: labor in venatu, sudor, cursus ad Eurotam (defuerunt); T V, 98.

est: in rebus minime obscuris non multus est apud eos disserendi labor; F III, 40. ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aerumnas non possit, tamen labor possit, possit molestia; F V, 96.

interest aliquid inter laborem et dolorem. sunt finitima omnino, sed tamen differunt || differant || aliquid. labor est functio quaedam vel animi vel corporis gravioris operis et muneris, dolor autem motus asper in corpore alienus a sensibus; T II, 35.

quibus (Lacania virginibus) magis ... labor, militia || militiae || studio est quam fertilitas barbarae; T II, 36. quod (Xenophon) diceret eodem labore non aequo gravis esse imperatori et militi; T II, 62. iste (labor) nec attingit deum nec erat ullus; N I, 22. in quibus nullus labor, nulla industria, nulla cura est; O II, 36. si discedendi labor est potius quam voluptas; O III, 6.

incurrit: non eram nescius ... fore ut hic noster labor in varias reprehensiones incurret; F I, 1.

obducit: ipse labor quaei callum quoddam obducit dolori; T II, 36.

offendit: quos offendit noster minime nobis iniucundus labor; F I, 3.

pariunt: tibi monumenta mei poperere labores; F II, 106.

potest: f. est; F V, 95. suppetit.

reddit: difficultas laborum discendi disertam negligentiam reddidit; D I, 105.

suppetit: non potis || potest || cesari tantum dictis, quantum factis suppetit laboris; T II, 39.

videntur: f. II, I. minus; O I, 123.

ohne Ber: qui labor, et || quantas agminis, ferre plus dimidiati mensis cibaria, ferre ...; T II, 37. f. II, I. ago.

II. nach Verben: I. ago: vulgo .. dicitur: "lucundi acti labores"; F II, 105.

augeo: f. minus; L I, 12.

auger: quorum (bestiarum) in fetu et in educatione laborem cum cernimus; F III, 62.

effor: f. I. suppetit.

exancto: Herculi quendam laborem exanclatum a Carneade; A II, 108. cum exanclavisset omnes labores; T I, 118.

facio: omnes clari et nobilitati labores || contemplo || contendo || sunt etiam tolerabiles;

T II, 62. quod ipse honos laborem leviorum faceret imperatoribus: T II, 62.
 fero: ferre laborem ... consuetudo docet; T II, 38. f. tolero; D II, 63.
 finio: «qui labores morte finisset gravis»; T I, 115.
 fugio: f. **fugto**, II. laborem (3 Et.) § 83, a. habeo: quamquam nostri casus plus honoris habuerunt quam laboris; R I, 7. huius (M. Valerii Corvini) extrema aetas hoc beatorum media, quod auctoritatis habebat plus, laboris minus; C 60. quid habet ... vita commodi? quid non potius laboris? C 84.
 minus: vereor, ne, dum minuire velim laborem, augeam; L I, 12. senibus ... labores corporis minuendi ... videntur; O I, 123.
 nobilito: f. facio; T II, 62.
 nomino: sic ... maiores nostri labores non fugientes tristissimum tamen verbo avertimus [«aerumnas»] etiam in deo nominaverunt; F II, 118.
 omitto: ut omittam pericula, labores, dolorem etiam; F I, 24.
 oppono: his rationibus ... opponuntur ... labores; R I, 4.
 perfero: quos illi (pueri) labores (non) perferunt, ut aequalium principes sint! F V, 61.
 perpetio: in perpetuendis laboribus adeundis periculis; F II, 113.
 postulo: intellego ... a me istum laborem iam diu postulari; L I, 8.
 praetereo: f. IV, I. memoria. V. gaudere.
 propono: nec ... fortitudine egeremus nullo proposito aut labore aut ... periculo; fr V, 50.
 puto: patibiles et dolores et labores putandi; T IV, 51.
 recusio: quem (laborem) non recusarem; L I, 8.
 suscipio: ut frustra omnis suscipiatur labor; A I, 5. quarum (voluptatum) potendi spe inflammati multos labores magnosque susceperunt; F I, 60. quos ... labores (sapientis) propter suam voluptatem susciperet, eosdem suscipiet propter amici voluptatem; F I, 65. si ... erunt ... labores suscipiendi, adendum vitae periculum; F II, 79. aut inimicitias aut laborem aut sumptus suscipere nolunt; O I, 28. magis est secundum naturam ... labores ... suscipere imitantem Herculeum illum; O III, 25. an censes ... me tantos labores diurnos nocturnosque domi militiaeque suscepturum fuisse, si ...? C 82. frustra suscipiatur labor; T I, 37.
 sustineo: qui (labores) sint res publica defendenda sustinendi; R I, 4.
 timeo: videntur labores et molestias ... timere; O I, 71.
 tolero: «ferre, viri, et duros animo tolerate labores»; D II, 63. ut (corpus) obedire consilio rationique possit ... in labore tolerando; O I, 79. magnam laudem ... consequere ... omni militari labore tolerando; O I, 45.
 2. s. u. m. quid? exercitatio legionum, quid? ille cursus, concursus, clamor quanti laboris est! T II, 37.
 3. libero: cum defensionum laboribus ... essem aliquando liberatus; T I, 1.
 4. cerno in: ut fortitudo in laboribus periculisque cernatur; F V, 67. quae (animi elatio) cernitur in periculis et laboribus; O I, 62.
 o. compenso cum: eos cum maximis curis et laboribus compensare eam ... voluptatem; F V, 48.
 consumo in: quorum omnis vita consumpta est in laboribus gloriosis; F II, 67.
 deterreo a: non ... illum (vicinum) ab industria, sed ab illiberali labore deterret; F I, 3.

exerceo in: haec aetas ... exercenda ... (est) in labore patientiaeque et animi et corporis; O I, 122.
 intersum inter: f. I. est; T II, 35.
 vivo in: quis tam esset amens, qui semper in laboribus et periculis viveret? T I, 33. semper ... in his studiis laboribusque viventi non intellegitur quando obrepat seuetus; C 38.
 III. **nach Substantiven**: I. plenus: ut res geras ... [ut] vehementer arduas pleneque laborum et periculorum; O I, 66. hoc iter vitae ... putamus tam plenum iniuriarum ac miseriarum atque laborum; fr IX, 17.
 2. invictus a: nec (est) consentaneum, qui invictum se a labore praestiterit, vinci a voluptate; O I, 68.
 patiens in: animi adfectio ... in adeundo periculo et in labore ac dolore patiens; T V, 41.
 IV. **nach Substantiven**: I. alqd: f. I. suppetit. II, I. habeo.
 consuetudo: consuetudo ... laborum perpersionem dolorum efficit faciliorem; T II, 35.
 contemptio: quae (fortitudo) est dolorum laborumque contemptio; O III, 117.
 fructus: equidem ex his etiam fructum capio laboris mei, qui ...; D II, 5.
 fuga: qui officia deserunt mollitia animi, id est laborum et dolorum fuga; F I, 33.
 medicina: nisi (omnis) requiem corporibus et medicum quosdam laboris afferret; F I, 54.
 memoria: nec male Euripides ... «suavis laborum est praeteritorum memoria»; F II, 105.
 merces: (Trophouus et Agamedes) petiverunt mercedem non parvam ... operis et laboris sui; T I, 114.
 metus: f. I. consequitur.
 patientia: magnitudo animi, patientia laborum, mortis dolorumque contemptio; fr V, 67.
 perfrugium: perfrugium videtur omnium laborum et sollicitudinum esse somnus; D II, 150.
 perfunctio: neque laborum perfunctio neque perperio dolorum per se ipsa allicit; F I, 49.
 quiete: umbram noctemque ... cum ad numerum dierum aptam, tum ad laborum quietem; R IV, I.
 requies: feriarum ... ratio ... in servis operum et laborum (requiem) habet; L II, 29.
 susceptio: ex quo laborum dolorumque susceptio multorum magnorumque recti honestique causa; A I, 23.
 V. **Imperf.**: I. conficere: nuto, quod volet, conficet, nullo labore, nulla molestia; T II, 51.
 contendere: quantum comiti animo potes, quantum labore contendere; O III, 6.
 deserere: quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non deseruisse mihi videor praesidium; F I, 10.
 doctus: ut sint opera, studio, labore meo doctiores cives mei; F I, 10.
 erudire: Cretum ... leges ... itemque Lycurgi laboribus eruditum iuventutem, venando curriendo, euriendo sitiendo, algendo aestuando; T II, 34.
 firmari: illi ... corpora iuvenum firmari labore voluerunt; T II, 36.
 gaudere: laboribus hic (Africanus) praeteritis gaudet, tu iubes voluptatibus; F II, 106.
 gerere: quae pro salute gentium summo labore gessisset; F II, 119.
 quaerere: ut labore et dolore magnam aliquam quosret voluptatem; F I, 32. nobis ... vix ... (pastus) suppetunt multo labore quaerentibus; F II, 111.
 reddere: quoniam ... studemus ... nostris consiliis et laboribus tutiorem ... vitam hominum reddere; R I, 3.
 tueri: virtute, labore, industria tueretur summi viri indolem; R V, 9.

2. cum: si etiam bestiae multa faciunt ... partim indulgent vel cum labore; F II, 109. multitudine nec cessantium deorum nec ea, quae agant, molientium cum labore opeoso ac molesto; N II, 59. quod ... cum labore aliquo suo factum queant dicere; Lae 71.

in: quid melius quam in mediis vitae laboribus obdormiscere? T I, 117. fortis deus intellegi qui potest? in dolore? an in labore? an in periculo? N III, 38. unde in laboribus et periculis fortitudo? nempe ab his, qui ...; R I, 2. cum ... pastores .. eum (Romulum) ... in agrati cultu laboreque aluissent; R II, 4. illum tu decus in quotidianis laboribus et periculis cum hac tranquillitate conferendum putas? O III, 97.

propter: quae (iuris interpretatio) non tam mihi molesta sit propter laborem, quam quod . . .; L I, 12.

sine: nihil esse, quod deus efficere non possit, et quidem sine labore ullo; N III, 92. qui (agri) ... colerentur .. sine regum opera et labore; R V, 3. nec 'ferum, aë' ... effoderetur ... sine hominum labore et manu; O II, 13. otiosam aetatem ... sine ullo aut ||ullo|| labore aut || et || contentione traducere; C 82.

laboriosus, mühsam, beschwerlich, sich abmühen, geplagt: alqs: nec tamen (Cn. Octavius) miser esse ... tantum modo laboriosus videbatur; F II, 98.

alqd: nihil erit his urbe ... dulcius nec laboriosius molestiusque provincia; L III, 19. aegritudo: aerumna (est) aegritudo laboriosa; T IV, 18.

deus: hunc deum rite beatum dixerimus, vestrum vero laboriosissimum; N I, 52

exercitatio: quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut ...? F I, 32. his laboriosis exercitationibus .. dolor intercurrit non numquam; T II, 36.

homines: industrios homines illi (Graeci) studiosos vel potius amantios dolores appellat, nos commodius laboriosos; T II, 35.

lusiones: lusionibus vel laboriosis (infantes) delectantur; F V, 55.

laboro, sich anstrengen, abmühen, befähigern, leiben, in Not, Gefahr sein: I. absolut: I. unperf. sñlich: aliud est .. laborare, aliud dolere; T II, 85. aliud, inquam, est dolere, aliud laborare; T II, 35.

2. alqs: sin laboramus, quis est, qui alienae modum statuat industriae? F I, 3. nec .. quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat; F I, 59. laboro .. non sine causa; F III, 8. num .. cum (Eryndymionem) curare censes, cum laborat? T I, 92. ea (prudens) patieturne te quicquam facere nihil proficientem et frustra laborantem, an ...? T II, 31. cum (C. Marius) aestu magno ducibat agmen, laborabat; T II, 35. cum (Heraclotes Dionysius) ex renibus laboraret; T II, 60. ego sum is, qui dicam me non laborare; actum habiturum, quod egerint; T III, 50. misericordia est aegritudo ex miseria alterius iniuria laborantis; T IV, 18. in exodandis .. nominibus, quod miserandum sit, laboratis; N III, 62. cetera cum parant, cui parent || parantur, qui parentur ||, nesciunt, nec cuius causa laborant; Lae 55.

artus: quod vehementer eius (Posidonii) artus laborarent; T II, 61.

causa: maneant illa omnia; laborat || tacerat, al. || ista causa; A II, 79.

contractio: digitorum .. contractio faciliis facillique porrectio ... nullo in motu laborat; N II, 150.

dI: nihilo probabilius deos ... nihil intelligentium (bestiarum) causa tantum laborasse; N II, 183.

homo: disertus .. hominis et facile laborantis ... beneficia et patrocinia late patent; O II, 66. naves: idem (Diagoras) ... ostendit eis (vectoribus) in eodem cursum multas alias (naves) laborantis; N III, 89.

porrectio: f. contractio.

II. mit Ergänzung: 1. de: non laboro .. de nomine; F II, 28. quasi de verbo, non de re laboratur; T II, 29. de qua (disciplina puerili) Graeci multum frustra laborantur; R IV, 3. f. III. T I, 103.

2. Infinitivus: posterior (pars orationis tunc faciebat), ut modo (mori) non nollem, modo non laborem; T I, 12.

3. ut: f. III. T III, 46.

4. indirecte Frage: quis non laboro, quam valde ea, quae dico, probaturus sim; A II, 10. ampulla .. sit nocere sit, ... si laborat; F IV, 31. quoniam, quem ad modum dicant, ipsi non laborant; T II, 7. quam .. sibi constanter ... dicat, (Epicurus) non laborat; T V, 26. quid ... a tergo feret, ne (Hannibal) laboraret; D I, 49. Chrysiptus aestuans laboransque, quoniam pacto || hoc modo || explicet ..; Fa fr. I.

III. mit Object: quibus (bestiis) ipsa terra fundit ex sese pastus varios ... nihil laborantibus; F II, 111. qui (Socrates) ... se ostenderit de hoc toto genere nihil laborare; T I, 103. quid .. laboro, nisi ut veritas in omni quaestione explicetur? T III, 46. quid est tandem, di boni, quod laboremus? T V, 117. quid .. ego laboravi aut quid egi? P 17. vgl. I, 2. di.

labrum, Lippe: I. consedi in: quas (apes) dixisti in labris Platonis consedis pueri; D II, 66. habeo in: qui illud mescio quid, quod in primoribus habent, ut aiunt, labris; fr. V, 93.

II. gustare: hunc censes primum, ut dicitur, labris gustasse physiologium? N I, 20.

lact, Milch: I. abundo: villa ... abundat ... lacte, caseo, melle; C 56.

vescor: lacte, caseo, carne vescor; T V, 90.

II. imber: cum ... quondam etiam lactis imber defluxit; D I, 98.

ubertas: alios ad dies ubertatem lactis feturaeque servanto; L II, 20.

III. I. alii: in his animantibus, quae lacte aluntur, omnis fere cibus matrum lactescere incipit; N II, 128.

maclare: cum ... laeto maclasti lacte Latinae; D I, 18.

2. cum: ut paene cum lacte nutricia errore susse videamur; T III, 2.

laceratio, Beschädigung: ex hac opinione sunt illa ... genera lugendi, paedores, muliebres lacerationes genarum, pectoris, feminum, ospitibus percussiones; T III, 62.

lacro, zerreißen, beschädigen: I. causa: laborat || tacerat, al. || ista causa; A II, 79.

res: (cae res) lacerant, vexant, stimulos admovent; T III, 85.

II. alqm: lacerrari eum (Hectorem) et sentire, credo, (Achilles) putat; T I, 105. me ... trieti advolata adunca lacerans unguibus lovis stelles pastu dilaniat fero; T II, 24. ut ... ne in paratum cura laceraret reponis; T III, 29.

anguem: equem (anguem lovis stelles) ... laceratum addigit in unda; D I, 106.

animum: aegritudo ... laerāt, exest animum
planeque conficit; T II, 27.

corpus: «miserandum apice evisceratum || evi-
scerati || corpus laeratum patris!» T II, 21.

deum: Pythagoras ... non vidit distractione
humanorum animorum discerpi et laerari deum;
N I, 27.

membra: metuit, ne laeratis membris minus
bene utatur, ne combustis, ut extimescit; T I,
106.

patriam: qui laeraverunt omni scelere patriam;
O I, 57.

rem publicam: ne pareant improbis neve ab
ideis laerari rem publicam patiantur; R I, 9.

virum: qui (vir) statuit omnem cruciatum per-
ferre, intolerabili dolore laerari potius, quam ..
officium prodāt; A II, 23.

viscera: «quae (vestis) latere || lateri || inhue-
rens morsu laerati viscera.» T II, 20.

laerata, Eibedje: anguibus .. comprehen-
sis hursapices ... convocatos, qui magis angui-
bus quam laeratis, quam moribus? D II, 62.

laeratus, Cberam: I. moriuntur, al.:
qui (Milo Crotoniates) ... aspexisse laeratos suos
dicitur inlacrimansque dixisse: «at hi quidem mor-
tali iam sunt». non vero tam isti quam tu ipse,
nugatori neque enim ex te umquam es nobilitas,
sed ex lateribus et laeratis tuis; C 27.

II. numero: scutum, gladium, galeam in onere
nostri milites non plus numerant quam uneres,
laeratos, manus; T II, 37.

III. tori: «o pectora, o terga, o laeratorum
tori!» T II, 22.

laesso, trigen, bransforbern: I. alqs: irac-
undus non semper iratus est, laesse, iam videbis
forentem; T IV, 54. hand scio an satis sit eum,
qui laecerit, iniuriae suae paenitere; O I, 88
(84).

II. alqm: a quo (Bruto) non modo impulsi sa-
nus ad philosophiae || philosophas || scriptiones,
verum etiam laecessit; T V, 121. ut ne cui quis
noceat nisi laecessus iniuria; O I, 20. eum virum
bonum esse, qui prosit, quibus possit, noceat ne-
mi nisi laecessus iniuria; O III, 76.

laerama (lacruma), Etrāne: I. peredunt:
«lacrimae peredere exanguis genae.» T III, 26.

II. I. adfero: qui risus classe devicta multas
ipsi lacrimas ... attulit; N II, 7.

2. dedo: si se (illa pars animi) lamentis mul-
liebriter lacrimisque dedit; T II, 48.

3. careo: ille sapiens: «mors mea ne careat
lacrimis;» T I, 117.

III. vis: equidem vim lacrimarum profudi;
R VI, 14.

IV. I. decorare: { **decore** alqm (S Et.) S. I,
E. 621, b.

finire: «quo magis est aequum ... lactum lacri-
miae finire diurnis;» T III, 65.

2. cum: si (Neoptolemus) Lycomedem ... multis
cum lacrimis iter suum impediendum audire volu-
isset; Lae 75.

sine: quae sine lacrimis non possumus dicere;
D II, 22. propinqui quid in P. Scipione effe-
cerint, sine lacrimis nou quo dicere; Lae 41.

lacrimo (lacrumo), weisen: non male ait
Callimachus multo saepius lacrimasse Primum
quam Troilum; T I, 93. cum se Alcibiades ad-
dicaret lacrimansque Soorati supplex esset, ut ..

T III, 77. «alia tum memorat lacrimans exterrita
somnia;» D I, 40. «quamquam multa manus ad
caeli caerulea templa tendebant lacrimans;» D I, 41.

lacte, sengen: alqs: Romulo lactens ful-
mine ictus; D II, 47. qui (Iuppiter) lactens || [la-
ctens] || cum luoues Fortunae in gremio sedens
mammas adpetens; D II, 85.

hostiae: quibus hostiis immolandum quoique
deo, quoi maioribus, quoi lactentibus; L II, 29.

lactesco, sid in Eitid: verbanfels: in isa
animalibus, quae lacte alunt, omnia fere cibis
matrum lactescere incipit; N II, 128.

lacteus, ans Eitid: quem vos, ut a Graia
accepistis, orbem lacteum nuncupatis; E VI, 16.

lacunar, getäfelte Dede: in hoc medio
apparatu fulgentem gladium e lacunari saeta
equina aptum demitti iussit; T V, 62.

lacunosus, fädrnhaft: alqd: quae (figura)
... nihil emiens, nihil lacunosum (habere potest);
N II, 47. ut (id) haberet nihil eminens,
nihil lacunosum; Ti 17.

lacus, Ser: I. crescit: cum lacus Albanus
praeter modum crevisset; D I, 100.

fluit, al.: si lacus Albanus redundasset isque
in mare fluxisset, Romam perituram; si repressus
esset, Veios *; D II, 69.

pervenit, al.: Veios capi non posse, dum lac-
us in redundaret, et, si lacus emissus lapu et
cursu suo ad mare proflixisset, perniciosum populo
Romano; sin autem ita esset eductus, ut ad mare
pervenire non posset, tum salutare nostris fore;
D I, 100.

sunt: nostri sicut amnes, nostri lacus; N II,
152.

ohne Strb: inde in vicinia nostra Avernii lacus,
«unde animae excitantur;» T I, 37.

II. ad: quodsi fatum fuit bello Punico secundo
exercitum populi Romani ad lacum Trasumennum
|| Trasumenum || interire; D II, 21.

laedo, verlegen, befdhigen, beftbigen: I.
alqs: ut ira sit libido poeniendi eius, qui videat-
ur laessisse iniuria; T IV, 21.

II. alqm: nihil me laedit; A II, 94. etiamsi
eum (turpitud) laesura non sit; F III, 88. a quo
laesus videatur; T III, 19. si qui dolent eius re-
bus secundis, a quo ipse laedatur; T IV, 17.
quem Hipponactis iambus laeserat; N III, 91.
populares homines improbos, ... Cleonem, Cleo-
phantem, Hyperbolium (comedia) laesit; R IV, 11.
saepe .. aut eos laedunt, quos non debent, aut
eos, quos non expedit; O II, 68.

aciem: palpebrae ... mollissimae tactu, ne
laederent aciem; N II, 142.

bustum, al.: «si quis bustum ... aut moni-
mentum .. aut columnam violarit, laecerit || de-
iecerit ||, frerit;» L II, 64.

homines: f. alqm; R IV, 11.

pullos: ita (pullos) tument, ut .. pinnis fo-
veant, ne frigore laedantur; N II, 129.

laetabilis, erfrenlich: alqd: quid habet
ista res aut laetabile aut gloriosum? T I, 49.
beatus, cui nihil humanarum rerum aut inlae-
tabile ad demittendum animum aut nimis laetabile
ad eferendum videri potest; T IV, 65. quae
magna et laetabilia decuntur; T IV, 65. quod ..
laetabile, id praedicandum; T V, 43.

bonum: omne bonum laetabile est; T V, 43

laetifico, erfructu, befructu: agros: In-
dae ... aqua .. agros laetificat et mitigat; N II,
150.

terram: quarum (reversionum) in intervallo
(sol) tum quasi tristitia quadam contrahit terram,
tum vicissim laetificat; N II, 102.

laetificus, frumbe fringrub: (non inter-
mittunt) arboros frondescere, vites laetificae pam-
pinia pubescere; T I, 69.

laetitia, frumbe, fröðsiffrir: I. **absolut**:
I. accidit: potuit accidisse alia quoque laetitia,
qua (galli) ad cantum moverentur; D II, 56.
adipiscitur: cum ... laetitia ut adepta iam
aliquid concupitum eferatur et gestiat; T IV, 12.
cadit: quae (laetitia, libido) si non cadent in
sapientem; T IV, 8.

differt: inanis alacritas, id est laetitia gestiens,
(non multum differt ab amentia); T IV, 36.
efficit: ut ... laetitia profusam hilaritatem
(efficiat); T IV, 15.

est: si (voluptas) ... plura esse contendat
dulcedinem corporis ex eave natam laetitiam; F
III, 1. non similis agrotationis est libido, non
immoderata laetitia, quae est voluptas animi elata
et gestiens; T III, 23. nec .. ita dici potest,
mentis laetitiam solum esse in bonis; T III, 41.
ut sit laetitia praesentium bonorum. libido futu-
rorum; T IV, 11. laetitia (est) opinio recens boni
praesentis; T IV, 14. in eis ipsis potiundis ex-
ultans gestiensque laetitia turpis est; T IV, 66.
eadem .. levitate cupiditas est in appetendo, qua
laetitia in fruendo; T IV, 66. haec laetitia quam
turpis sit; T IV, 68.

exultat: f. est; T IV, 66. liquefaciunt.
gestit: f. gestio, I, 2. laetitia (7 Et.) E.

106, b.
habet: habet ardorem libido, levitatem laetitia
gestiens; T III, 27.

liquefaciunt: quos ... nullae futilles laeti-
tiae exultantes languidus liquefaciunt voluptatibus
T V, 16.

nascitur: ex bonis libidinem et laetitiam ...
nasci censent; T IV, 11. f. est; F III, 1.
oritur: cum deceas nec bonum illud esse, ex
quo laetitia aut libido oritur; T IV, 60.
pervagantur: molestiae, laetitiae ... similiter
omnium mentes pervagantur; L I, 32.
potest: f. accidit.

restat: restant duae perturbationes, laetitia
gestiens et libido; T IV, 8.
sequitur: sit, ut aegritudo sequatur, si illa
mala sint, laetitia, si bona || si bona, laetitia ||;
F I, 57.

versatur: laetitia .. et libido in bonorum
opinionem versantur; T IV, 12. quod ... in bonum
.. errore laetitia gestiens libidique versetur;
T V, 43.

II. **nach Verben**: I. adfero: quamquam .. et
laetitiam nobis voluptas animi et molestiam dolor
afferat; F I, 55. cuius (Alciae) ... ingresso laeti-
tiam attulit sociis, terrorem autem hostibus;
T IV, 49.

appello: quam (perturbationem) ego malo laeti-
tiam appellare, quasi gestiens animi elationem
voluptariam; F III, 35.

capio: quam (laetitiam) capiebam memoria
rationum inventorumque nostrorum; F II, 96.

compenso: compensabatur .. cum his omni-
bus animi laetitia; F II, 96. compensabatur ..
cum summis doloribus laetitia; F II, 97.

desinio: quam (laetitiam) ita desinio: sine
ratione animi elationem; T IV, 13.

dico: ille apud Trabeam „voluptatem animi
nimiam“ laetitiam dicit eandem, quam ille Caeci-
lianus; F II, 13. quod ... non dicitur laetitia
nec gaudium in corpore; F II, 13. cum .. ina-
niter et effuse animus exultat, tum illa laetitia
gestiens vel nimia dici potest; T IV, 13.

distinguo: quoniam docendi causa a gaudio
laetitiam distinguimus; T IV, 66.

effero: voluptas gestiens, id est praeter mo-
dum elata laetitia, opinione praesentis magis ali-
cuius boni; T III, 24. f. I. adipiscitur.

facio: dici ab illo (Epicuro), recta et honesta
quae sint, ea facere ipsa per se laetitiam, id est
voluptatem; F I, 25.

habeo: dolor diuturnus habet laetitiam plus quam
molestiae; T II, 44.

iungo, modero: „loedis publicis ... popula-
rem laetitiam in ||[in]|| cantu et sibus et libris
moderato eamque cum divum honore iungunt“;
L II, 22.

moveo: quae cupiditatem laetitiamve moveant;
T IV, 61.

percipio: maiorem .. laetitiam ex desiderio
bonorum percipimus quam ex laetitia improborum
dolorem; R I, 7.

subicio: voluptas. huic verbo ... subiciunt
laetitiam in animo, commotionem suavem iucun-
ditatis in corpore; F II, 13.

2. sum: cum invidere aegritudinis sit, malis
autem alienis voluptatem capere laetitiae; T IV,
66.

3. orior ex: ea .. oriuntur ex libidine et ex
laetitia; T IV, 24.

percipio ex: f. I. percipio.
video de: videamus non de bonorum (opini-
one), id est de laetitia et de cupiditate; T IV,
65.

III. **nach Substantiven**: alqd: f. II, 1. habeo.
perturbatio: cum (ceteri) sunt in aliqua per-
turbatione aut metas aut laetitiae aut cupiditatis;
T IV, 82.

IV. **Imperf**: I. adfici: erat facile sequentem
eam rationem ... negare umquam laetitia adfici
posse insipientem; T IV, 66.

augeri: qui dicat: „tanta laetitia actus sum,
ut nihil constet“; F II, 14.

efferre: cum ... natura .. (hominem) ... ex-
timescere et efferri laetitia dicerent; A I, 38. sa-
pientia animum nunquam ... laetitia efferri; A
II, 135. si (parvi) vicerunt, efferunt se laetitia;
F V, 42. ut illi (pueri) efferantur laetitia, cum
vicerunt! F V, 61. nimis elati laetitia iure iudi-
cantur leves; T IV, 66. qui eferunt se laetitia
tum, cum fruuntur Venenae voluptatibus; T IV, 66.
qui ... nulla impotentis laetitia eferantur; T V, 17.

excitari: quodsi (galli) victores alacritate et
quasi laetitia ad canendum excitantur; D II, 56.
exsequi: „homo omni amicis (decebat) laude
et laetitia exsequi“; T I, 115.
exultare: inani .. laetitia exultans et temere
gestiens; T V, 16.

gestire: quorum alter laetitia gestiat, alter
dolor cruciatur; F II, 14. f. exsulto.

laetari: laetamur amicorum laetitia aequae at-
que nostrae; F I, 67.

laetus: qui „omnibus laetitibus laetum“ esse se
narrat; F II, 13.

moveri: f. I. accidit.
perfundi: quem ... tanta laetitia perfundi
arbitramur, quanta ...? F V, 70.

2. cum: cum laetitia vivendi rationem accipi-
mus; L II, 36.

in: (Epaminondas) in laetitia et victoria est
mortuus; F II, 97. eodem .. vitio est ecfusio animi
in laetitia, quo in dolore contractio; T IV, 66.

laetor, fidi fruen: I, 1. unper]dnid: cupere timere, augi laetari ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. misereri, invidere, gestire, laetari, haec omnia „morbos“ Graeci appellant, motus animi rationi non obtemperant; T III, 7. ut cavere || confidere, providere || deest, timere non decet, sic gaudere deest laetari non decet: T IV, 66. hoc proprium est animi bene constituti, et laetari visus et dolere contrarius; Lae 47.

2. alqs: ut ... earum ... (voluplatum) assidua recordatione laetatur; F I, 41. ut iis bonis erigimur, quae expectamus, sic laetamur iis, quae recordamur; F I, 57. et laetatur amicorum laetitia aequae atque nostrae et pariter dolemus aegrius; F I, 67. qui nec laetetur nec angatur; F II, 14. qui ... id concupierit, eum necesse est, si id consecutus sit, magno opere laetari; T III, 19. neque ... laetabitur umquam nec maerebit nimis; T V, 36. iratum propitium, laetatum doletem (oculi cognoscunt); N II, 145. an Cu. Pompeium censens tribus suis consulatibus, tribus triumphis, maximarum rerum gloria laetaturum fuisse, si sciret ...? D II, 22. si talibus monitis || monumentis || praecipueque laetabere; O III, 121.

adulescentia: adulescentia voluptates propter intuentis magis fortasse laetatur; C 48.

bestiae: partim (bestiae) cursu et peragratiōe laetantur; F II, 109.

di: non .. ambrosia deos aut nectare aut luvantate pocula ministrant laetari arbitror; T I, 65.

homines: tu .. inter haec tantam multitudinem hominum interiectam non vides nec laetantium nec dolentium? F II, 16. cum (homines) tantopere eius (honestatis) adumbrata opinione laetentur; F V, 69.

malivolentia: voluptati (subiecta est) malivolentia || malev. || laetans malo alieno || [laet. m. al.] ||; T IV, 16.

mens: laetantem .. mentem ita uovi; T III, 41. natura: quae (natura) sua voluptate laetans nihil .. actura sit umquam; N I, 116.

populus: (populus) sua re gesta laetatur; R I, 65.

sapientis: ut (sapientis) laetetur etiam, non potulo; T II, 18.

II. acc. c. inf.: laetor .. eam philosophiam ... — hanc igitur laetor etiam acutiorem reperam quam ceteras; F V, 96. quem (Scipionem) tamen esse uatum et nos gaudemus et haec civitas, dum erit, laetabitur; Lae 14.

laetus, froß, frubig, heiter, lauchend, ange-nehm: alqs: qui „omnibus laetitia laetum“ esse se narrat; F II, 13. (Sextilius) illa hereditate dives ob eamque rem laetus; F II, 55. nos ... laeti et agentes gratias paramus; T I, 118. „laetis sum laudari me abs te, pater“; T IV, 67. „otia qui studiis laeti tenere decoris“; D I, 21. tum te repente laetum existisse; D I, 58. (Dionysius) equum alacrem laetus asperit; D I, 73.

alqd: ea .. omnia aut uimis tristitia aut nimis laeta errore fieri; T IV, 39. quid .. posset iis esse laetum exitus suos cogitantibus? D II, 24. cum (uimia) vel in tempestate vel in agris vel in corporibus laetiora fuerunt; R I, 68. qua (uva, vite) quid potest esse cum fructu laetius, tum aspectu pulchrius? C 53.

dies: quos (dies Scipio) in vita celeberrimos, laetissimosque viderit; Lae 12.

fructus: quarum (vitiū) uberrimi laetissimique fructus nihil omnino ad bestias pertinent; N II, 156.

gratulator: [ita st. ut] gratulator laetior sit quam is, cui gratulatur; F II, 108.

lac: „cum ... laeto mactasti lacte Latinas“; D I, 18.

mulier: ea (mulier) laeta prosequentibus suis una cum viro in rogum imponitur; T V, 78.

uomina: illa laetioribus nomiūbus appellari ab eo (Zenone) quam a nobis, haec tristioribus; F IV, 73.

rectores: (navium rectores) „profectione laesti“; D I, 24.

res: nec .. segetibus solum et pratis et vineis et arbutis res rusticae laetae sunt, sed hortis etiam et pomariis; C 54.

tempestas: „tertia te Phthiae tempestas laeta locabit“; D I, 52.

vir: ne ille medius fidius vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam exierit; T I, 74.

vultus: cum (Lacedaemonius) ... esset vultu hilari atque laeto; T I, 100.

laevus, tinf: A. alqd: dextra .. videntur, quae laeva sunt; T 49.

avis: „simul ex alto longe pulcherrima praepes laeva volavit avis“; D I, 108.

genus: „cuius (Persei) propter laevum genus omni ex parte locatas parvas Vergilias || laevum genu „Vergilias || ... videtur“; N II, 112.

humerus: „Capra laevum umerum clara obtinet“; N II, 110.

manus: cum .. laevam manum admovent; A II, 145.

pars: utrique idem faciunt, ut si laevam partem neglexerit, dexteram tuerentur; F IV, 38. Auriga „sub laeva Geniorum obductus parte fetura“; N II, 110. haec .. (coniunctionem) citam a mediana linea dixerit ad laevam (partem); T I, 25. cum speculorum levitas ... ita dextera detrudit in laevam partem oculorum laevaeque in dexteram; T 49.

B. s. femin.: I. cursus a: „quod ad dexteram || quod dexterum || cepit cursum ab laeva signam praepotens“; D I, 45.

II. a: „Diana facem iacit a laeva“; A II, 89. „cum subito a laeva Roscius exoritur“; N I, 79. Iuppiteri cornicem a laeva, corvum ab dextera canere iussisset; D I, 12. cur .. aliis a laeva, aliis a dextera datum est avibus ut ratum auspiciū facere possint? D II, 80.

ad: et ante et post et ad laevam et ad dextram; T 48.

b. neutr.: I. respondeat, al.: respondeat .. dextera dexteri, laeva laevis conversione luminum, cum ea inter se non cohaerescunt; T 49. touat: „tum touit laevum bene tempestate serena“; D II, 82.

II. detrudo: f. A. pars; T 49.

lamentabilis, flagend: funera: posteaquam || postea cum ||, ut scribit Phalaros, sumptuosa fieri funera et lamentabilia coepissent; L II, 64.

vox: lamentabili voce deplorans audies: „o virum fortem!“? T II, 32.

lamentatio, Beßflagen, Jammer: I. est: illa lugubris lamentatio fietusque maerens ex eo est, quod ..; T I, 30. lamentatio (est) aegritudo cum sialatu; T IV, 18.

II. minuo: iam cetera in XII minuendi sumptus sunt lamentationisque funebri; L II, 59. quae lamentatio minuere; L II, 65.

subicio: ut aegritudini (subiciuntur) ... dolor, lamentatio, sollicitudo; T IV, 18.

tollo: tollit etiam lamentationem; L II, 59.

video: ut ... (deorum) querellas, lamentationes (videremus); N I, 42.

lamentor, weßflagen, bejammern: I, I. unperf. a. l. d. dum tibi turpe ... videbitur lamentari, frangi, debilitari dolore; T II, 81. aerumna adfici (aegritudinis est), lamentari, sollicitari, dolere; T III, 83.

2. alqs: satis tu quidem in Consolatione ea lamentatus; T I, 76. non nimis in Niptris ille sapientissimus Graeciae sanctus lamentatur vel modice potius; T II, 48. apud illum (Sophoclem) ... perquam sebiliter Ulixes lamentatur in volnere; T II, 49. Cimabri et Celtiberi in proeliis exultant, lamentantur in morbo; T II, 65. tum (eos) adficietari lamentarique coepisse; T III, 66. sanus es, qui temere lamentare? T IV, 73. viri: lamentantis (poetae) inducunt fortissimos viros; T II, 27.

II. caecitatem: cnius (Antipatri Cyrenatici) caecitatem cum muliericulae lamentarentur; T V, 112.

fortunam: conqueri fortunam adversam, non lamentari decet; T II, 50.

mortem: haec .. vita mors est, quam lamentari possem, si liberet; T I, 75.

lamentum, Weßflagen: I. dedo: si se (illa pars animi) lamentis muliebriter lacrimisque dedet; T II, 48.

2. vaco: quo (elogio Solon) se negat velle suam mortem dolore amicorum et lamentis vacare; C 73.

3. exprimo de: de lamentis .. expressa verbis sunt: mulieres genas ne raduntor ..; L II, 64.

lamina, Platte: ad eam (aram) quom lamina esset inventa et in ea scriptum lamina II † domina ||: „Honoris“; L II, 58.

lampas, Fadel: cni „in monte Oetaeo illatae lampades fuerint || fuerunt ||“, ut ait Accius; N III, 41.

lana, Wolle: ut ii, qui conbibi purpuram volunt, sufficienti prius lanam medicamentis quibusdam, sic ..; fr V, 23.

laneus, wösten: ei .. (lovi) laneum pallium iniecit; N III, 83.

languefacio, betrüßigen: (vis sonorum) et incitat languentes et languefacit excitatos; L II, 38.

langueo, matt sein: alqs: qui in eo (otio) non modo nosmet ipsos hebescere et languere nolimus, sed etiam, ut plurimis proximis, enitmur; A II, 6. cum otio langueremus; N I, 7. f. **languefacto**.

consul: cum consulem languentem reliquit; T IV, 51.

deus: quam (vitam beatam) tu ne in deo quidem esse censas, nisi plane otio langueat; N I, 67.

Graecia: ut huius quoque generis laudem iam languenti Graeciae eripiant; T II, 5.

pars: cum dormientibus ea pars animi, quae .. rationis sit particeps, sopita langueat; D I, 60.

solitudo: nec eam solitudinem languere patior; O III, 3.

vox: sine contentione vox nec languens nec canora; O I, 123.

languesco, matt werden, erschöpfen: alqs: corpore alius languescit || nescit ||; F IV, 65. nec (Appian) languescens succumbebat senectuti; C 37.

dolor: cedet profecto virtuti dolor et animi inductione languescet; T II, 31.

orator: orator metuo ne languecat senectute; C 28.

languide, matt: negant ab illo philo-sopho quicquam dictum esse languidius; T V, 25.

languidus, matt, (schlaff): alqd: est in animis .. quiddam .. humile, eneruatum quoddam et languidum; T II, 47. cave turpe quicquam, languidum, non virile; T II, 51.

artus: „quoniam || quom iam || quieti corpus nocturno inpetu dedi sopore placans artus languidos; D I, 44.

pecus: ut tardam aliquam et languidam pecudem ad pastum .. hoc divinum animal ortum esse volnerunt; F II, 40.

senectus: videtis, ut senectus non modo languida atque iners non sit, verum etiam sit operosa; C 26.

voluptates: quos .. nollae fertiles laetitiae exultantes languidis liquefaciant voluptatibus T V, 16.

languor, Müdigkeit, Erschöpfung: I, I. adfero: quae (res) languorem adferunt ceteris; O III, 1.

2. dedo: nihil .. magis cavendum est senectuti, quam ne languori se desidiaeque dedat; O I, 123.

II, I. deseri: cum .. haec (membra) subtracta sunt desertusque || est || animus languore corporis; D II, 139.

inficere: nos nmbis, deliciis, otio, languore, desidia animum infecimus; T V, 78.

uti: is (animus) cum languore corporis nec membris uti nec sensibus potest; D II, 128.

2. ad: succedere huic † belli || Gellius || Clodius, Asellio, nihil ad Coelium || Caecilium ||, sed potius ad antiquorum languorem et insanciam; L I, 6.

laniatus, zerrißten: quid .. mihi ferarum laniatu oberit nihil sentienti? T I, 104.

laniger, Wolle tragend: „visus in somnis pastor || visum est ... pastorem || ad me appellere pecus lanigerum“; D I, 44.

lanio, zerrißen, zerstückeln: alqs: pro sua quisque facultate parat, a quibus (canibus) lanietur; T I, 108.

anguem: „quem (anguem) ... lanians rostroque cruentans (lovis satelles) ... abicit“; D I, 106.

aurigam: ut auriga indoctus et curru trahitur, operitur, lanietur, eliditur; R II, 68.

corpora: magorum mos est non humare corpora suorum, nisi a feris sint ante lanata; T I, 108.

pueros: pueri Spartiatae non ingemescunt verberum dolore lanuati; T V, 77.

viscera: „cui (genetrici draco) ferus inmaui lanuavit viscera morsus“; D II, 63.

lanius, Fierßer: quae (artes) ministrae sunt voluptatum: „ceterarii, lanii, coqui, fartores, piscatores,“ ut ait Terentius; O I, 150.

lanx, Schale: I. deprimit, al.: terram .. ea lanx et maria deprimet; F V, 92. qui (Crito-laus) cum in alteram lanxem animi bona imponat, in alteram corporis et externa, tantum propendere illam [boni lanxem] putet, ut terram et maria deprimat; T V, 51.

II, 1. deprimo: ut .. necesse est lancem in libram || libra || ponderibus impositis deprimi, sic ..; A II, 38.

2. impono in: f. l. deprimi; T V, 51.
pono in: virtutis .. amplitudinem quasi in altera librae lance ponere (audebo); F V, 91.

lapathus, *Saurampfer*: I. Scoticus: o lapathe, ut iactare, nec es satis cognitus qui sis! in quo Laelius clamores oepit; ille solebat edere; F II, 24.

II. suavitatis: nec lapathi suavitatem acupenseri Gallonii Laelius anteponebat; F II, 25.

lapicidinae, *Steinbrüche*: existo in: fugebat Carnedes in Chiorum lapicidinis saxo diffuso caput extitisse Panisci; D I, 23. potest .. tale aliquid etiam sua sponte in lapicidinis Chiorum extitisse; D II, 49.

lapideus, *steinern*: A. alqs: Nioba fingitur lapidea propter aeternum ... silentium; T III, 63.

draco: qui (draco), id quod fieri non potuit, lapideus dicitur factus; D II, 65.

imber: quae (causa) terreret animos ... lapideis .. imbribus; N II, 14. te ... nec lapideus aut sanguineus imber (terrebit); D II, 60.

B. dico: lapideum (dicato) in delubris communibus; L II, 45.

lapis, *Stein*: I. adlicat, al.: si magnetem lapidem esse dicam, qui ferrum ad se adlicat et attrahat || trahat ||; D I, 96.

II. excido: eadem .. ratione nec lapides ex terra exciderent ad usum nostrum necessarii; O II, 13.

III. l. conflictus: lapidum conflictu atque tritu elici ignem videmus; N II, 25.

emissiones: ut .. balistae lapidum ... eo graviore emissiones habent, quo sunt ... (ad ductae) vehementius, sic ...; T II, 57.

fragmentum: non ita dicimus, ut glaebam aut fragmentum lapidis; N II, 82.

imber: quid? cum saepe lapidum ... imber defuxit? D I, 95.

tritus: f. conflictus.
2. alqd ex: nec e lapide excitari plus nec inponi, quam quod capiat laudem mortui; L II, 68.

IV. obruere: Cyrillum quandam suadentem, ut in urbe maneret Xersemque || Xeremque || recipere, lapidibus obruerunt; O III, 48.

lapsio, *Wegung zum Fall*: haec in bonis rebus ... facilitas nominetur, in malis proclivitas, ut significet lapsionem; T IV, 28.

lapus, *Schwung, Flug, Fall*: I. Mustruf: qui volucrum || volucrum || lapsus atque cantus! N II, 99.

II. continere a: ab omni lapsu continere temeritatem; A I, 45.

III. amputare: quam (vitem) serpentem multiplici lapsu et erratico ferro amputans coecret ars agricolarum; C 52.

cadere: oes, quae lapsu tandem cadere vetusto, haec fore ..; D I, 19.

ferris: quae (stellae) ... re vera certo lapsu spatique feruntur; D I, 17.

pervolare: puros, integros ... leni quodam et facile lapsu ad deos ... pervolare; fr IX, 12.

profluere: si laeus emissionis lapsu et cursu suo ad mare profluxisset; D I, 100.

volare: hanc (Iovis satellitem) ubi praepetibus pinnis lapsuque volantem conspexit Marius; D I, 106.

laqueatus, *geißelt*: tecta: astante ope barbarica tectis caelatis, laqueatis; T I, 85. III, 44. pavimenta marmorea et laqueata tecta continuo; L II, 2.

laqueus, *Schnire, Fallstrick*: I. quae ro: si non nulli reperiantur, qui aut laqueos aut alia exitia quaerant; F V, 28.

2. utor: ut iam a laqueis Stoicorum, quibus usum me pluribus, quam soleo, intellego, recedamus; T V, 76.

3. recedo a: f. 2. utor.
revertor ad: ad Chryssippi laqueos revertamur; Fa 7.

large, *reichlich, freigebig*: comparo: patum .. animantibus large et copiose natura ... comparavit; N II, 121.

do: an melius fuerit ... motum ... cogitationis non dari omnino quam tam munifico et tam large dari; N III, 69.

ministro: nisi (magistratus et principes) ... large sibi libertatem ministrent; R I, 66.

largior, *schonere, spenden, ausleihen, gemüthlicher*: I, a, a. suppeto ad: ut ad largiendum suppetant copiae; O I, 44.

β. benignitas: erat in eo ... summa in omnis civis opis, auxilii, defensionis, largiendi etiam benignitas; R II, 35.

genus: in illo .. altero genere largiendi ... nou uno modo in disparibus causis adfecti esse debemus; O II, 61.

γ. effudere: multi .. patrimoniam effuderunt inconsulte largiendo; O II, 54.

b. verbal: || dignis .. largiendum est ||; L fr 5. non nunquam tamen est largiendum; O II, 54.

II. ut: si quis deus mihi largiatur, ut ... repueracem; C 83.

III. alqd: qui eripiunt aliis, quod aliis largiantur; O I, 43.

fruges: (non intermittant) aegrotos largiri fruges; T I, 69.

libertatem: ut verear, ne maiorem largiar ei, qui contra dicitur esse, libertatem et licentiam; A II, 80. ita || ista || libertatem istam largior populo, ut ..; L III, 38.

licentiam: f. libertatem; A II, 30.

rationem: quod iis (hominibus mens divina) est largita rationem; N III, 70.

sanguinem: qui (Meucoetes) item oraculo edito largitus est patriae suum sanguinem; T I, 116.

tempus: tempus .. largitor longitudo diei; L III, 80.

tranquillitatem: quae (philosophia) .. vitae tranquillitatem largita nobis est; T V, 8.

ubertatem: ad hominum commoditates et usus tantam rerum ubertatem natura largita est, ut ..; L I, 25.

usuram: Stoiei .. usuram nobis largiuntur tanquam cornicibus; T I, 77.

largitas, *Freigebigkeit*: I. deest: Pyrrhi videlicet || videt || largitas Fabricio || nec || aut Samnitium copiae Curio defuerunt; R III, 40.

II. cum: quae (terra) cum maxima largitate fudit; N II, 156.

largitio, *Freigebigkeit, Schenkung, Spende, Befriedigung*: I. est: melius etiam, quod largitionem 'corruptelam' dixit esse; O II, 53.

exhaurit: largitio .. quae fit ex re familiaris, fontem ipsum benignitatis exhaurit; O II, 59. f. ohne Erb.

habet: omnino meminisse debemus ... „largitionem fundum non habere“; O II, 55.

oſne Bērb: C. Gracchi frumentaria magna largitio; exhaeritabat igitur aerarium; modica M. Octavi et rei publicae tolerabilis et plebi necessaria; ergo et civibus et rei publicae salutaria; O II, 72.

II, I. facio: C. Gracchus, cum largitiones maximas fecisset et effundisset aerarium; T III, 48. f. i. exhaurit.

propono: cum reges popularesque homines largitiones aliquas proponunt; O II, 21.

quaero: qui novam largitionem quaerunt alioquo plebei scilicet reddendorum equorum; R IV, 2. sequor: etiam sequuntur largitionem rapinae; O II, 54.

2. antepono: hanc .. consuetudinem benignitatis largitioni numerum longe antepono; O II, 63.

III. causa: causa .. largitionis est, si aut necesse est aut utile; O II, 58.

genus: ab hoc .. genere largitionis, ut aliis detur, aliis auferatur, aberunt ii, qui ..; O II, 85.

ratio: tota .. ratio talium largitionum genere vitiosa est, temporibus necessaria; O II, 60.

spes: ducuntur (homines) ... spe largitionis promissisque capti; O II, 22.

IV. acquiri: si quando aliqua res maior atque utilior populari largitione acquiritur; O II, 58.

consectari: Alexandrum filium Philippus accusat, quod largitione benivolentiam Macedonum consecetur; O II, 53.

corruptum: ut ommittam largitione corrupta suffragia; L III, 39.

dari: quae .. opera, non largitione beneficia dantur; O II, 65.

largitor, ὄρεσθῆν ἐπιπέμπειν: existunt .. in re publica plerumque largitores et factiosi; O I, 64.

largus, ῥεῖθρῆς, ῥεῖθρῆγος: A. lux: cum (sol) terras larga luce compleverit; N II, 49.

B. alq, genera: omnino duo sunt genera largorum, quorum alteri prodigi, alteri liberales; O II, 55.

lascivia, εὐσθῆναι: I. intueor: ut (navium rectores) „profectione laeti piscium lasciviam intuerentur“, ut ait Pacuvius; D I, 24.

II. beatus: non .. hilaritate nec lascivia ... sunt beati; F II, 65.

lascivio, ἐνασθῆναι ἑστίν: licet .. lascivire, dum nihil metuas; R I, 63.

late, weit, breit, weitläufig: conluceo: qui (sol) in immenso mundo tam longe lateque conlucescit; N II, 40.

dico: latius aliquando dicenda sunt et diffusius; T III, 22. de cuius (sapientia) excellentia multa quidem dici quamvis fusa lateque possunt, sed brevissime illo modo; T IV, 57. quae dici latius uberiusque poterant; R V, 6.

diffundo: quae .. est alia causa erroris tanti, tam longe lateque diffusi; F II, 115. vim .. suam (di immortales) longe lateque diffundunt; D I, 79. benivolentiam tam late longoque diffusam; L I, 34.

emano: f. mano; O II, 80.

erro: f. vagor; A II, 66.

fluo: Pythagorae .. doctrina cum longe lateque flueret; T IV, 2.

fundo: quod maximas partes continet latissimeque funditur; F V, 92. non solum illa subtili disputatione (animus) sibi utendum putabit, sed

etiam fusa latius perpetua oratione; L I, 62. efficitur, ut .. illud .. decorum quam late fuissem sit, appareat; O I, 98. f. transfundo.

impero: tenere tantam et tam fusa lateque imperantem rem publicam; R V, 1.

influo: quod urbem peronius amnis ... et in mare late influentis posuit in ripa; R II, 10.

loquor: quod latius loquerentur rhetores, dialectici autem compressius; F II, 17.

mano: latius .. manabit haec ratio; T II, 66. quae si consuetudo ac licentia manare coeperit latius; R III, 41. latissime .. eorum manat industria; O II, 67. quae (contagiones malorum) a Lacedaemoniis profectae manarunt || profecta emanarunt || latius; O II, 80. fidei .. bonae nomen existimabat manare latissime; O III, 70.

pando: dum ... alia .. illa divina (bona) longe lateque se pandant; T V, 76.

patet: haec ratio late patet; F I, 36. hoc dictum in una re latissime patet; F II, 82. naturam omnem appetendam rerum ita late patere, ut ..; F IV, 42. nec (est) quod latius pateat quam coniunctio inter homines hominum; F V, 65. quam hoc late pateat, intelleges; T I, 29. hoc praeeptum, quod de dolore datur, patet latius; T II, 58. hanc .. insaniam, quae iuncta stultitia patet latius, a furoris disingimus; T III, 11. haec aliorum ad alios morbos proclivitas late patet; T IV, 27 (28). hoc nomen beati longe et late patet; T V, 85. quod nomen patuit postea latius; N II, 72. quorum (adulescentium) .. in re publica late patere poterit industria; D II, 5. hoc late patebit; Fa 6. qui locus patet latius; L II, 47. et late patet, ut vitio careat ordo, et || [et] laterat ... et] || ..; L III, 23. id .. late patet; L III, 41. latissime patere videntur eae; O I, 4. de tribus .. reliquis latissime pateat ea ratio; O I, 20. in quo vitio latissime patet avaritia; O I, 24. id latius patet; O I, 26. latissime .. patens hominibus inter ipso, omnibus inter omnes societas haec est; O I, 51. quod eorum (rerum publicarum) administratio latissime pateat; O I, 92. quod .. latissime patet; O II, 24. quoniam illa benignitas .. latius pateat; O II, 54. hominis ... multorum causae ... gratuito defenduntur beneficia et patrocinia late patent; O II, 66. ea (officia) communia sunt et late patent; O III, 14. exempli causa ponatur aliquid, quod pateat latius; O III, 19. societas est, ... latissime quidem quae patet, omnium inter omnes; O III, 69.

peregrinor: in quam (magnitudinem regionum) se incipiens animus ... ita late longoque peregrinatur, ut ..; N I, 54.

transfundo: sunt alia (studia) liberiora et transfusa || fusa || latius; R I, 30.

vagor: eo fit, ut errem et vagor latius; A II, 66. quam .. nos ... speremus .. nostrum nomen voltare et vagari latissime; R I, 26.

video: (Helice) late prima festinam a nocte videtur; N II, 106.

volito: f. vagor; R I, 26.

latebra, ἑσθῆναι, κρυψθῆναι: I. adhibeo: adhibuit etiam latebram obscuritatis, ut

idem verens aliam in aliam rem posse accommodari videretur; D II, 111.

do: non latebra danda (fuit) populo, in qua ... tabella vitiosum occultaret suffragium; L III, 34. habeo: si „tuam“ (villam) dicerem, latebram haberes; ad corpus diceris pertinere; F II, 107.

quaero: videant, ne quaeratur latebra pericurio; O II, 106.

2. conicio in: te mirificam in latebram coniecisti; D II, 48.

occulto in: f. I. do.

lateo, verborgen, verbergt sein, sich verbergt halten: alqd: sic omnia latere censebat in occulto: A I, 45. latent ista omnia crassiss occultata et circumfusa tenebris: A II, 122. inest necis quid et latet in animo ac sensu meo: L II, 3.

amor: ubi ... apud antiquiores lateo amor iste investigandae veritatis: fr V, 32.
aspis: si scieris ... aspidem occulte latere ut spiam: F II, 59.

causa: latet (causa) fortasse obscuritate involuta naturae: D I, 35.

fax: multos annos (fax) lateo: D I, 67.
inra: in quibus ne nostri quidem populi latebunt, quae vocantur, iura civilia: L I, 17.

mens: quae lateo in animis hominum quaeque pars animi mens vocatur: R II, 67.

oculi: latent .. utiliter (oculi): N II, 143.
res: quae (res) a natura occultatas et latentes indagare ratio potest: F V, 58.

scintilla: non lateo scintilla ingenii: R II, 37.
signum: potest aliquid (signum) lateo aut ipse, aut quod esset illi contrarium: D I, 124.

utilitas: nec .. supra terram, sed etiam in intumescens tenebris plurimarum rerum lateo utilis: N II, 162.

later, Stegfl., num hoc in latere aut in caemento, ex quibus nrbs effecta est, potuit valere? D II, 92.

latex, Baffer, Quefle: suos circum laticeo gelidus fumantibus aris anigeris divom placantes numia tauris: D II, 63.

latibulum, Schlußwinkel: ut ... omnia ... anquirit et parat, ut pastum, ut latibula: O I, 11.

Latine, lateinisch: dico: quamquam Latine ea dici poterant: F III, 5. ista ... dicam Graece *σπογγύδης*, Latine autem producta: F IV, 79. dicitur .. tam aether Latine, quam dicitur aër: N II, 91. quae Graece *αυαλοψία*, Latine ... comparatio proportione dici potest: T I, 18.

doceo: mihi videris Latine docere philosophiam: F III, 40.

loquor: quam omnes urbane, rustici omnes, inquam, qui Latine loquuntur, voluptatem vocant: F II, 77. scis .. me Graece loqui in Latino sermone non plus solere quam in Graeco Latine: T I, 15. quasi vero non Graivus hoc dicat, at Latine loquitur: N II, 91. Latine Apollo numquam locutus est: D II, 116. demus ... summptiones (ea quae *ὑψηλότερα* appellant dialectici, sed vos Latine loqui malimus): F II, 108.

nescio: nostri Graece fere associant nec Graeci Latine: T V, 116.

scio: qui latine sciunt: F II, 13.
sum Satj: male Latine videtur, sed praeliare Accius: T III, 20.

latitudo, Breite: I. nascuntur: vires umerorum et latitudines (naeae) ad aratra (extra)henda: N II, 159.

II. I. Instro: (stella Veneris) et latitudinem lustrans signiferi orbis et longitudinem: N II, 58. 2. careo: Iulium autem (esse), *longitudinem* || ↑ sine || latitudinis caretem: A II, 116.

III. immensitas: in hac .. immensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum infinita vis innumerabilium volitat atomorum: N I, 54.

lator, Kuttergänger: I. est: unus .. erit .. imperator .. deus, ille legis huius inventor, disceptator, lator: R III, 33.

II. fero: ferretina civitas ulla latorem istius modi legis? N III, 90.

invenio: isti rogationi || rationi || neque lator quiquam est inventus nec auctor unquam bonus: L III, 34.

latro, Straßenräuber, Dieb: I. dicunt: de quo servi et latrones scivisse se aliquid dicerent: L III, 45.

habet: propter aequabilem praedae partitionem .. Bardulis Hlyrius latro || [latro] || ... magnas opes habuit: O II, 40.

observat, parent: quin etiam leges latronum esse dicuntur, quibus parent, quas observent: O II, 40.

sancit: quae non magis legis nomen adtingunt, quam si latrones aliquas consecuo suo sanxerint: L II, 13.

sciscit: f. dicunt.
II. I. armo: armatis latronibus templa tenuisti: P 30.

2. sum de: de quo (latrone) est apud Theopompum: O II, 40.

III. leges: f. I. observat.
multitudo: quae est .. civitas? ... omnino etiam fugitivorum ac latronum congregata unum in locum multitudo: P 27.

opes: ut ea (iustitia) etiam latronum opes firmet atque augeat: O II, 40.

IV. teure: f. II, I. armo.

latrocinium, Raub, Räuberhand: I. est: f. II. constituo.

II. I. constituo: praedonum ille concursus et te duce latrocinium in foro constitutum, ... non civitas erat: P 27.

recordor: qui expulsiones vicinorum, qui latrocinia in agris ... recordetur: P 46.

2. relinquo in: si sibi ne in latrocinio quidem relinquit locum: O II, 40.

III. tela: vide, quam ista tui latrocinii tela contemperim: P 28.

latrocinor, Räuberi treiben: I. a. causa: alteri (erant maritimi) mercandi causa, latrocinandi alteri: R II, 9.

b. verba: ut Cretes et Aetoli latrocinari honestum putent: R III, 15. ius esset latrocinari: L I, 43. latrocinari, fraudare, adulterare re turpe est, sed dicitur non obsceno: O I, 123.

II. alqs: tot milia latrociniantur morte proposita: N I, 86. qui una latrociniantur: O II, 40.

latus, breis, seit: A. alqd: qui frugi homines *ρογγύδης* appellant, id est tantum modo utilis, at illud est latus: T III, 16.

agri: ob eas .. causas agri arvi et arbusti et pasui lati atque uberes definitabantur: R V, 8.

fossa: cum (Diouysius) fossam latet cubiculari lecto circumdedisset: T V, 59.

locus: non quo non latus locus sit: A II, 87.
species: clarissimos Septemtriones (teneo), id est rationes has latiore specie, non ad tenuis eliminatas: A II, 66.

tegmene: inde est ales Avis lato sub tegmine caeli: N II, 112.

terra: omnia .. e latis rerum vestigia terris (tenemus): F V, 49. quae (terra) occultat a vobis, angustata || angusta || verticibus, lateribus latior: R VI, 21.

viae: e quibus (notionibus) ... latiores quaedam ad rationem inveniendam viae aperirentur: A I, 42. viae latae, porticus (nihil magis efficiebant): R III, 43.

B. sunt: multa pauca, magna parva, longa brevia, lata angusta (sint): A II, 92.

latus, **Græcè**: I. dolent, possunt: possunt oculi (dolere), potest caput, latera; T II, 44.

II, I. adiuo: divius (Fibrenus) æqualiter in duas partes latera hæc adluit; L II, 6.

intendo: qui voluit exclamare maius, non satis habent latera, fauces, linguam intendere, e quibus eici vocem et fundi videmus? T II, 56.

2. sum: est... munus eius (oratoris) non ingenii solum, sed laterum etiam et virium; C 28.

3. inhaerere: §. IV, I. inhaerere.

4. detorqueo a: eam... (coniunctionem), quæ erat eisdem, detorsit a latere in dexteram partem; T I, 25.

discedo a: ut... a senis latere numquam discederem; Læe 1.

scio, fundo ex: §. I. intendo.

nobilitate ex: neque... ex te unquam es nobilitatus, sed ex lateribus et laceris tuis; C 27.

sum in: æneum... equum... animadverit, cuius in lateribus fores essent; O III, 38.

III. figura, vis: quod fieri... nec sine faucibus, laterum, pulmonum vi et figura potest; T I, 37.

IV, I. inhaerere: quæ (vestis) latere || lateri || inhaerens morsu lacerat viscera; T II, 20.

latus: quæ (terra) colitur a vobis, angustata || angusta || verticibus, lateribus latior; R VI, 21.

pendere: ipse... latere pendens, saxa spargens tabo, sanie et sanguine atrox. non ipsa saxa magis sensu omni vacabant quam ille, latere pendens; T I, 107.

redundare: tuus... deus... redundat... lateribus, alvo, tergo; N I, 99.

suadere: cum ego... legem Voconiam magna voce et bonis lateribus suavi || suavissem ||; C 14.

2. a: sensim ab utroque latere, tanquam remis, ita pinnis cursus avium levatur; N II, 125.

laudabilis, **lōdābilis**, **lōdābilis**: A. **bet** **causantibus**: aliquis affectio animi... laudabilia efficiens eos, in quibus est; T IV, 34... ut... est quisque maxime boni particeps, ita est laudabilis maxime; P 15.

aliquid (vgl. B): mihi quidem laudabiliora videntur omnia, quæ...; T II, 64. nihil... laudabilium... placacitate atque clementia; O I, 88. sine qua (iustitia) nihil potest esse laudabile; O II, 71. adfectus: adfectus... animi in bono viro laudabilis; T V, 47.

bonum: non omne bonum esse laudabile; F III, 27. bonum omne laudabile, laudabile autem omne honestum, bonum igitur omne honestum; F IV, 48. si... omne bonum laudabile est, omne honestum est; F IV, 48. bonum... omne laudabile; T V, 45. quod laudabile bonum est || est, bonum ||, in se habet, quod laudetur, necesse est; L I, 46.

defensio: quarum etiam laudabilior est defensio; O II, 49.

exemplum: haud facile quis dixerit hoc exemplum aut laudabilium aut praestantius; O III, 110.

lex: omnem... legem... esse laudabilem; L II, 11.

opinionis: quæ (opinionis) honestæ, quæ laudabiles, quæ gloriose sint; F II, 77.

partes: quo perfectiores sint (partes) et magis in suo genere laudabiles; F V, 37.

ratio: hæc civitas (vitae ratio) laudabilior est certe et industrius; R III, 6.

res: perspicuum est omnis rectas res atque laudabilis eo referri, ut cum voluptate vivatur; F I, 42. (ubi sint) res... magnæ et summe laudabiles virtute gestæ; F V, 95.

vir: meliorem (voluptas) efficit aut laudabiliorum virum? P 15.

virtus: quis eam (virtutes) aut laudabilis aut expetendas arbitraretur? F I, 42. virtus... ipsa per se sua sponte separata etiam utilitate laudabilis; T IV, 34.

vita: et vita... laudabilis boni viri, et honesta ergo, quoniam laudabilis; T V, 47. beata... vita laudabilis; T V, 48. ex quo illorum (mortuorum) beata mors videtur, horum (amicorum) vita laudabilis; Læe 23.

B. **afficit**: I. est: illud homini longe optatum esse... sua sponte laudabile; T II, 46.

est **verb**: §. A. bonum; F IV, 48.

2. sum: quod sit ipsum per se rectum atque laudabile; F II, 49. ut (illud)... sua tamen pulchritudine esset specieque laudabile; F II, 49.

quod sit... ipsum... per se, sua vi, sua sponte, sua natura laudabile; F II, 50. quod est bonum, omne laudabile est; quod autem laudabile est, omne est honestum; F III, 27. quod laudabile sit, honestum esse conceditur; F III, 27. qui valetudinem, vires, divitias, gloriam, multa alia bona esse dicant, laudabilia non dicant; F IV, 49. quod expetendum (sit), id laudabile; F IV, 50. tibi nemo dabit, quod expetendum sit, id esse laudabile; F IV, 50. eorum commodorum... longe praestantissimum esse, quod honestum esset atque laudabile; F IV, 59.

quod si ita est, laudabile sit necesse est; T V, 45. qui potest vir bonus non ad id, quod laudabile sit, omnia referre, quæ...? T V, 48. quod honestum nos et laudabile esse dicimus; T V, 119.

quod per se ipsum laudabile esset; L I, 37. quod... (honestum) vere dicimus... natura esse laudabile; O I, 14. quod laudabile esset || esse || et praclarum; P 12. quicquid est laudabile, idem et beatum et florens et expetendum videri docet; P 19.

est **verb**: ita etiam laudabile; F III, 27. si vero gloriosum, certe laudabile; quod laudabile autem, profecto etiam honestum; T V, 43. nec quicquam sine virtute laudabile; T V, 48. hæc laudabilia et locupletibus fere cum plebe communia; L II, 59.

II. appello: nunc istud, quod honestum appellas, rectum, laudabile, decorum; F III, 14.

dico: quæ nec honesta nec laudabilia dicantur; F IV, 58.

facio: qui sine ulla doctrina naturam ipsam secuti multa laudabilia fecerunt; F III, 11.

nomino: ea honesta, ea pulchra, ea laudabilia, illa autem superiora naturalia nominantur; F IV, 58.

laudabiliter, **lōdābiliter**, **lōdābiliter**: vivo: ad recte, honeste, laudabiliter, postremo ad bene vivendum satians est praesidium in virtute? T V, 12. etiam in tormentis recte, honeste, laudabiliter et ob eam rem bene vivi potest; T V, 12.

laudatio, **Belobung**, **Lobrede**: I. constat: Alcidas... scripsit etiam laudationem mortis, quæ constat ex enumeratione humanorum malorum; T I, 116.

est: ex quo efficitur, ut nec laudationes iustæ sint nec vituperationes; Fa 40. est in manibus laudatio; C 12.

II. lego: lege laudationes, Torquate, non sorum, qui sunt ab Homero laudati... lege nostrorum hominum, lege vestrae familiae; F II, 116. quam (laudationem) cum legitimus, quem philosophum non contemnimus; C 12.

scribo: §. I. constat.

III. in: in laudationibus, in his ipsis antiqui tatum proceribus et philosophis scribere volumus A I, 8.

laudator, *Lobrerer, Lobungsjunge*: a d-
hibeo: quae (causa) nec testes ullos e claris viris
nec laudatores poterit adhibere; F II, 67.
cognosco: e quibus (Druidis) ipse Divitiacum
Haeduum, hospitem tuum laudatoremque, cognovi;
D I, 90.

laudatrix, *Lobrererin*: illa ... temeraria
atque inconsiderata et plerumque peccatorum vi-
torumque laudatrix, fama popularis, simulatione
honestatis formam eius (gloriae) pulchritudinem-
que corrumpit; T III, 4.

laudo, *loben, anerkennen, preisen*: I. **absolut**:
aliquis: huic ego, si negaret ... concederem, lau-
darem etiam; F II, 90. nec ... reprehendere libet
nec laudare possum; L III, 22.

II. **mit Objecti**: aliquis: Democritum, laudatum
a ceteris, ab hoc (Epicuro) ... nollem vituperatum;
F I, 21. lege laudationes, Torquate, non
eorum, qui sunt ab Homero laudati; F II, 116.
neminem videbis ita laudatum, ut ...; F II, 116.
homo ... laudat; F III, 12. cui contingit ut iure
laudetur; F III, 28. ex quo fit, ut laudandus is
sit, qui ...; F III, 64. quis *hominis* urbis conserva-
torem Codrum, quis *Erechthei* filias non maxime
laudat; F V, 62. nec ... quiquam fuit, qui eum,
qui ita pateretur, non laudandum putaret; T II, 43.
laudant ... eos, qui seque animo moriantur; T
III, 72. *laetus* sum laudari me ab te, pater, a
laudato viro; T IV, 67. etiam vereor laudare praesentem;
N I, 58. laudamus Athenis Volcanum eum,
quem fecit Alcamenes; N I, 83. nec ... Aristoteles
non laudandus est in eo, quod ...; N II, 44. propter
virtutem ... iure laudamur; N III, 87. tu ...
eum (Platonem) nec nimis valde umquam nec
nimis saepe laudaveris; L III, 1. qui neminem
nisi eum laudari voluit; L III, 1. quis non studiose
voce publicae subvenerit hac tam praecleara
legis rei laudatas; L III, 43. quamvis ... The-
mistocles iure laudetur; O I, 75. tales ... nos
esse putamus, ut iure laudamur; O I, 91. *Ti-*
dus Tiberius ... Gracchus P. f. tam diu laudabitur,
dum ...; O II, 43. laudat Africanum Panaetius,
quod fuerit abstinens. quidni laudet? O II, 76.
Aratus Sicyonius iure laudatur; O II, 81. ut lau-
dandus Regulus in conservando iure iurando, sic
decem illi ... vituperandi; O III, 113. honores
(oportuni sunt), ut laudare, voluptates, ut gaudere;
Lae 22. nec non saepe laudabo sapientem illum,
Biantem; P 8.

aliquid: quod tale est, ut per se ipsum possit
iure laudari; F II, 45. honestum quid sit ...
nisi forte illud, quod multitudine rumore laudetur;
F II, 49. tum esse non turpe, cum id a multi-
tudine laudatur; F II, 49. non ob eam causam
... , quis laudetur a multis, sed quia tale sit, ut
... esse ... laudabile; F II, 49. quod possit
ipsum propter se iure laudari; F II, 50. id quod est
a te laudatum; F IV, 53. cum ea laudemus;
F V, 64. laudo id quidem; T I, 78. si reperiebantur
non nulli, qui nihil laudarent, nisi quod se
imitari posse confiderent; T II, 3. quod ... et
postulatur a fortibus et laudatur, cum sit, id ...?
T II, 43. cuius (Xenophonti) in primis laudabat
illud, quod diceret ...; T II, 62. eum id honestum
putent, quod a plerisque laudetur; T II, 63. ex
hoc et illa iure laudatur: ego cum genui ...;
T III, 28. apud Euripidem // Euripidem // a Theodo
dicta laudatur; T III, 29. ex quo illud laudatur
Archytas; T IV, 78. ea, quae Anticles laudat
Ulizi pedes ablatis: lenitudo orationis, mollitudo
corporis; T V, 46. quod laudabile bonum est
// est, bonum //, in se habeat, quod laudetur, ne-

cesse est; L I, 46. quid aut laudari rite aut vitu-
perari potest, si ab eius natura // eo // recesseris,
quod aut laudandum aut vituperandum putet; L
I, 51. id iure laudabitur; O I, 19. in laudibus
... ea nescio quomodo quasi plentore ore lauda-
mus; O I, 61. in utroque genere quae sunt recta
et simplicia, laudantur; O I, 180. haud sane in-
tellego, quidnam sit, quod laudandum putet; O II,
5. ut delectetur imperiti laudenteque ea, quae
laudanda vobis sint; O III, 15.

adfectionem: nemo est ... , quin hanc affectio-
nem animi probet atque laudet; F V, 63.

aegritudinem: iam aegritudinem laudare,
unam rem maxime detestabilem, quorum est tan-
dem philosophorum? T IV, 55.

aequitatem: quis hanc maximi animi aequitatem
in ipsa morte laudaret, si mortem malum
iudicaret? T I, 97.

apparitionem: // magnificientiam.

artem: ut ... gubernatoris ars, quia bene na-
vigandi rationem habet, utilitate, non arte lauda-
tur; F I, 42.

auctorem: quem ... auctorem de illo (Socrate)
locupletiore Platone laudare possumus? R I, 16.

bonitatem: cum ... fidem alicuius bonitatem-
que laudant; O III, 77.

bonum: ut statueret in eo collocatum summum
illud hominis per se laudandum et expetendum
bonum; F III, 21. nullum habendum magnum
bonum, nisi quod vere laudari sua sponte posset;
L I, 37.

carmen: Carneades ... reprehendere Chryssipum
solebat laudantem Euripideum carmen illud: «mor-
talis ...»; T III, 59. quod (carmen) valde Panae-
tius laudat epistula quadam; T IV, 4.

civitates: quot // quot // et sunt laudandae
civitates et fuerunt; R III, 7.

cognomen: nunquam esset L. Pisonis cogno-
men tanto opere laudatum; T III, 16.

conservatorem: // aliquis; F V, 62.

constantiam: // gravitatem.

culturam: quam copiose ab eo (Xenophonte)
agri cultura laudatur in eo libro, qui ... C 59.

dicta: huius (Catonis) ... facta, illius dicta lau-
datur; Lae 10.

dolorem: ut percipiat, unde omnis iste na-
tuse error sit voluptatem accusantium doloremque
laudantem; F I, 32.

domum: quod ... non existimantur fefellisse,
... multo minus, qui domum non laudant;
O III, 55.

epistolam: ut epistolam laudandam arbitror
eam, ... sic ...; F II, 100.

factum: // factum, II, 1. laudo (4 Et.) E 23, a.
fidem: // bonitatem, iustitiam; R II, 61.

filias: // aliquis; F V, 62.

filium: // aliquis; O I, 43.

formam: qui eam formam rei publicae maxime
laudant; R I, 53.

fortitudinem: nec timiditatem ignaviamque
vituperari nec fortitudinem patientiamque laudari
suo nomine; F I, 49.

fortunam: eorum ... , qui exacta aetate mo-
riantur, fortuna laudatur; T I, 93. cum ariete
etiam conloquentem (Polyphemum Homerus) facit
eiusque laudare fortunam, quod ...; T V, 115.

fratrem: mihi ... videris fratrem laudando suf-
fragari tibi; L I, 1.

furorem: dum modo is furor ita laudetur, ut
in Phaedro Platonis laudatus est; D I, 80.

genus: ex quo existit id, quod Scipio laudabat,
coniunctum civitatis genus; R III, 23.

gravitatem: cum ... eorum gravitatem con-
stantiamque laudamus, quod ...; T IV, 60.

hominem: veteribus dupliciuisse Romanis vel

laudari quemquam in scena vivum hominem vel vituperari; R IV, 12.

honestatem: laudari honestatem et iustitiam aliquando ab Epicuro; F II, 51. quae (honestas) est a nostris laudata maxime; F V, 73.

honestum: etiamsi (honestum) a nullo laudatur; O I, 14.

hospitalitatem: recte etiam a Theophrasto est laudata hospitalitas; O II, 64.

imperator: laudatur .. hic imperator aut etiam appelletur! P 33.

improbum: ut ... ille improbus laudatur, colatur; R III, 27.

indolentiam: qui istam necio quam indolentiam magno opere laudat; T III, 12.

industriam: nec ipsa, quae laudatur, industria (per se ipsa allicit); F I, 49.

iracundiam: multis verbis iracundiam laudant; T IV, 43. modo ne (Peripatetici) laudarent iracundiam; O I, 89.

iudicium: (multitudinis iudicium) magis laudandum est quam illi (boni) ob eam rem beati; T I, 110.

iustitiam: cur iustitia laudatur? F II, 52. quorum (decemvirum) non similiter fides [est] nec iustitia laudata; R II, 61. f. honestatem; F II, 51.

legem: ex quo [qua] illa lex, quam di humano generi dederunt, recte est laudata; L II, 8. laudemus .. prae legem ipsam veris et propriis generis sui laudibus; L III, 2.

liberalitatem: eo .. eam (liberalitatem) studiosius perique laudant, quod ...; O II, 63.

libidinem: nec .. solum hanc libidinem laudat, sed ...; T IV, 44. libidinem .. laudare cuius est libidinis? T IV, 55.

magnificentiam: est .. (Theophrastus) multas in laudanda magnificentia et apparatione popularium munus; O II, 56.

maiores: nec me .. laudanda maioribus meis corrupti; F I, 84.

mediocritates: mediocritates .. malorum quibus laudare recte possit? T IV, 57.

mercaturam: (mercatura) videtur iure optimo posse laudari; O I, 151.

mores: nec ... quous virtus moresque laudandi sunt, eius non laudanda vita est; P 19.

oratores: oratores .. laudari video; A I, 10.

patientiam: f. fortitudinem.

perfectionem: in homine perfectio ista in eo potissimum, quod est optimum, id est in virtute, laudatur; F IV, 37.

philosophiam: si quodam in libro vere est a nobis philosophia laudata; A II, 6. ut (philosophia) profunde, ad de hominum est vita merita, laudatur; T V, 6. nunquam .. digne satis laudari [laud. s. d.] philosophia poterit; C 2.

proverbiū: nec .. unquam sum adveniens veteri illi laudatoque proverbio; C 32.

prudentiam: quae (prudentia) quaeratur laudeturque; F III, 31.

puerum: quam cupiunt (pueri) laudari! F V, 61. Fanni, causa difficilis laudare puerum; R fr 5.

rectorem: et ubi est, quod et vestrae litterae illum laudant patriae rectorem? R V, 8.

rem: honestatem .. abolutam, rem unam praeclearissimam omnium maximeque laudandam; F V, 69. non .. res laudanda, sed spes est; R fr 5. f. aegritudinem.

rem publicam: laudavisse mihi videris nostram rem publicam; R II, 64. istam ipsam rem publicam, quam laudas; R II, 64.

regem: tum [est] Laelius laudandus etiam iste rex; R II, 83.

sapientem: f. alqm; P 8.

sapientiam: hoc ipso sapientiam maiorem statuas esse laudandam, quod ...; R II, 30. laudata quidem [est] (sapientia) a te graviter et vere; L I, 62.

scientiam: saepe ab Aristotele, a Theophrasto mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia; F V, 73.

senectutem: in omni oratione mementote eam me senectutem laudare, quae ...; C 62.

senem: qui (rex) laudat senem et fortunatum esse dicit, quod ...; T III, 57.

sententiam: quod (Theophrastus) in Callisthene suo laudari illam sententiam; T V, 25.

spem: f. rem; R fr 5.

temperantiam: qui potest temperantiam laudare is, qui ponat summum bonum in voluptate? O III, 117.

temperantionem: haec est ... quam Scipio laudat in illis libris ... temperantionem rei publicae; L III, 12.

victimam: laudat (Epicurus) tenuem victimam; T V, 26.

virum: qua (oratione animus) laudet claros viros; L I, 62. quem (virum) quadam admiratione commotus saepius fortasse laudo, quam necesse est; L III, 1. f. alqm; T IV, 67.

virtutem: omnis eius oratio tantum in virtute laudanda ... consumebatur; A I, 16. bene laudata virtus voluptatis aditus intercludat necesse est; F II, 118. laudat (Epicurus) saepe virtutem; T III, 48. Cyrenatici ... philosophi ... virtutem .. censurunt ob eam rem esse laudandam [con]laudandam [], quod efficiens esset voluptatis; O III, 16. f. mores.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

vitam: eorum ... qui privatum otium negotiis publicis antelaterunt, nominatim vita laudatur; T III, 57. neque .. fugienda vita est, quae laudanda est; P 19. una .. essemus beati cognitione naturae et scientia, qua sola etiam deorum est vita laudanda; fr V, 50. f. mores.

voluptatem: eum .. eam ipsam voluptatem .. laudat locis plurimis; F II, 20. hanc ... voluptatem ... interdum ita laudat, ut ...; F II, 80. quamvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit; T III, 46.

sunt vitae sine metu dependens praesidia firmissima; F I, 35. quae est ista laus, quae positae et macello peti? F II, 50. si cothurni laus illa esset, ad pedem apte convenire; F III, 46. quod huic officium, quae laus, quod decus erit tanti, quod adipisci cum dolore corporis velit, qui...? T II, 16. antiquiorem... sibi fuisse laudem et gloriam quam regnum et possessiones suas; D II, 78. quo... e collegio laus est illa eximia C. Iulii; R II, 61. laus abstinentiae non hominis est solum, sed etiam temporum illorum; O II, 76. ista laus non est hominis, sed temporum; O III, 111. quia... summa laus senectutis est, quod ea voluptates nullas magnopere desiderat; C 44.

potest: f. emoritur. est; F II, 50. reperit.

reperit: quodsi ne ipseam quidem virtutum laus, in qua maxime ceterorum philosophorum exultat oratio, reperire exitum potest, nisi derigatur ad voluptatem; F I, 54.

senescit, venit, videtur: .. oratorum .. laus ita ducta ab humili venit ad summum, ut iam senescat brevique tempore ad nihilum ventura videatur; T II, 5.

viget: apud quos .. venandi et equitandi laus viget; T II, 62.

οἶνε Verb: beatus (Epicurus) sibi videtur esse moriens. magna laus; F II, 97.

2. sum: brevitatis non modo senatoris, sed etiam oratoris magna laus est in sententia || [in sententia] ||; L III, 40. f. i. consentit.

3. ἡρώδης: magna mehercule laus et eo ipso, per quem iuravi, Hercule, || [Hercule] || dignat T II, 17.

II. nach Verben: 1. accipio: laudes unius cuiusque nostram a patribus acceptas posteris prodere; R VI, 23. quidam .. ad eas laudes, quas a patribus acceperunt, addunt aliquam suam; O I, 116. addo: f. accipio; O I, 116.

adfero: si aliquid oratoriae laudis nostra attulimus industria; T I, 6.

adipiscor: f. adipiscor laudem (S Et.) S. I, 6. 72, b.

adiungo: quorum ad popularis industriae laudes has etiam minus notas minisque pervolgatas adiungimus; A II, 6.

adsequor: cum ... multi .. in nostra re publica adulescentes .. dicendo laudem aescuti sint; O II, 49. quamquam Africanus maiorem laudem meo iudicio aesequebatur; O III, 4.

attendo: ut Epaminondas: consilii nostris laus est attonna Laconum; T V, 49.

cano: ut deinceps, qui accubarent, canerent ad tibiam clarorum virorum laudes atque virtutes; T IV, 3.

capio: nec e lapide excitari plus nec inponi, quam quod capiat laudem mortui incisam ne plus quattuor herois versibus; L II, 68. nostri .. magistratos imperatoresque ex hac una re maximam laudem capere studebant; O II, 27 (26).

comprobo: haec .. laus Academiae praestantissimi philosophi iudicio et testimonio comprobata est; D I, 7.

concedo: cum eius (rei publicae) administrandae potestatem alii laudemque concederent; O I, 71.

consequor: magnam laudem et a summo viro et ab exercitu consequere; O II, 45. f. i. I, 1. est; F I, 35.

derigo: f. I, 1. reperit.

desero: omne decus, omnis vera laus deserenda est; F II, 44.

dico: quas (laudes) ante dixi; F II, 47.

duco: f. I, 1. senesit.

eripio: ut huius quoque generis laudem iam languenti Graeciae eripiant et transferant in hanc

urbem, sicut reliquas omnis .. studio atque industria sua maiores nostri transferunt; T II, 5. expeto: quas .. (laudes) erant expetendae; T II, 5. * civitatibus, in quibus expetant laudem optumi et decus, ignominiam fugiant ac dedecus; R V, 6.

expecto: quod ab eo laus imperatoria non admodum expectabatur, qui ..; A II, 2.

fero: non intellego, cur, qui ea pecunia corruerit, poena dignus sit, qui eloquentia, laudem etiam ferat; R V, 11.

habeo: nihil .. (satura) habet praestantius, nihil, quod magis expectat quam honestatem, quam laudem; T II, 46. quae (celeritas) eadem ingenii etiam laus habetur; T IV, 31.

incido: unde .. esset illa laus in summorum imperatorum incisus monumentis; R III, 24. f. capio; L II, 68.

inlustro: hominis amicissimi, Cn. Pompeii, laudes inlustrabit; L I, 8.

memoro: honoratorum virorum laudes in catione memorentur; L II, 62.

mutuo, pario: L .. Crassus ... non aliunde mutatus est, sed sibi ipse peperit maximam laudem; O II, 47.

pervolgo: f. adiungo.

petesso: qui hanc (laudem) petessunt, nullam fugiunt dolorem; T II, 62.

peto: qui laudem cum dolore petendam esse dicant || dicunt ||; T V, 85. f. I, 1. est; F II, 50.

prodo: f. accipio; R VI, 23.

prosequor: eas .. (laudes) etiam cantas ad tibicinem prosequatur; L II, 62.

relinquo: quam .. relinquere populari rei publicae laudem? R III, 48.

transero: f. eripio.

tribuo: huic nec laus magna tribuenda nec gratia est; O III, 63.

2. sum: "confidens", ... ductam verbum a confidendo, quod laudis est; T III, 14. ea (simulatione) nihil hoc loco utimur; est enim laudis; T IV, 17.

3. adsumo: tum nihil nostrae laudi adsumptam arbitramur; N III, 87.

concedo: cedant arma togae, concedat laurea laudi; O I, 77.

do: si Fabio, nobilissimo homini, laudi datam esset, quod pingeret; T I, 4. iis non modo non laudi, verum etiam vitio dandum puto; O I, 71.

studeo: quia (Ti. Graecus) studebat laudi et dignitati; F IV, 65. tum .. vel maxime laudi student; D I, 63.

4. abundo: vir abundans bellicis laudibus, Cn. Pompeius; O I, 78.

orbo: cum decore atque omni me orbatum laude recordor; T III, 18.

5. addo ad: f. I. accipio; O I, 16.

adicio ad: (Timotheus) ad eam laudem doctrinae et ingenii gloriam adiecit; O I, 116.

adiungo ad: f. I. adiungo.

capio ex: "nec quisquam e nostris spolia cepit laudibus"; T II, 22.

communiceo cum: privas potius illum debito testimonio quam id cum meo laude communiceo; A II, 3.

consentio de: iure .. gravis, cuius de laudibus omnium esset fama consentiens; C 61.

consequor ad: ad laudem hunc omnia consequuntur puto; R III, 6.

dico ad: quod item ad contrariam laudem in virtute || virtutem || dici potest; L I, 51. — de: Cato ... de omni laude virtutis ... solet dicere; F 3. f. de, I. dico de laude (S Et.) S. I, 6. 70, b.

exulto in: f. I, 1. reperit.

instituto ad: qui ad laudem et ad decus uti, suscepti, instituti sumus; F V, 63.

interum ad: magni existimus interesse ad decus et ad laudem civitatis res ... contineri; N I, 7.

nascor ad: f. instituo ad.

pertineo ad: quod ad summam laudem clarorum virorum pertineret; R III, 5. haec ... ad laudem pertinent; R V, 6.

praedico de: apud quos (propinquos) de mortui laude † quomni quid veri erat praedicatum; L II, 63.

reperio in: quia nusquam posumus nisi in laude, decore, honestate utilia reperire; O III, 101.

scribo ad: neque haec scribunt (familiares) vituperantes, sed potius ad laudem; Fa 10.

sum ex: quae sunt ex media laude iustitiae; O I, 63. — in: ut et in laude et in vitio nomen hoc (aemulationis) sit; T IV, 17.

suspicio ad: f. instituo ad.

III. **uach** **ubjertiva**: I. studiosus: quae perferant ... laudis studiosi glorie gratia; T V, 79.

2. dignus: si quas (res) dignas laude gessimus; A I, 11. nihil ... arbitror esse magna laude dignum, quod ...; F II, 80. si miuus sapientis (tolit civitas), ... at certe summa laude dignus; R III, 7. ut nec medici nec imperatores nec oratores ... quicquam magna laude dignum sine usu et exercitatione consequi possunt, sic ...; O I, 60.

gere ... animum laude dignum; P 37.

IV. **uach** **Substantiva**: I. alqđ: f. II, 1. adfero.

appetentia: unde ... fuga turpitudinis, adpetentia laudis et honestatis; R I, 2.

bona: sua et propria bonis laudis et gloriae ... mortui non carent; T I, 109.

certamen: quicum laudis certamen fuisse; O III, 86.

delubra: «arum ... laudum delubra sunt, ne uncula || neve ulla || vitorum»; L II, 19.

genus: Brutus ... excellens omni genere laudis; A I, 12. ii student puerumque eodem in genere laudis excellere; O I, 116.

nomen: ita factum est in superstitione et religioso alterum vitii nomen, alterum laudis; N II, 72.

ornamenta: illa iam significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere; L II, 60.

praecipua: quae (orationis animus) praecipua salutis et laudis apte ad persuadendum edat suis civibus; L I, 62.

signa: «ubi ... Marius ... fausta ... signa suae laudis redivitque notavit»; D I, 106.

testimonium: orationem illam vanam testimonium esse laudum suarum putant; Lae 98.

2. portenta: «haec portenta ... dedit ... tarda et sera mimis, sed fama ac laude pereunt»; D II, 64.

3. alqđ ex: ex tota hac laude Reguli unum illud est admiratione dignum, quod captivos retinendos censuit; O III, 111.

cursum, impetus ad: ex hoc cursu atque impetu animorum ad veram laudem atque honestatem ... pericula addeuntur; T II, 58.

V. **umfand**: I. adfici: quia aetate qui exercentur, laude adfici solent; O II, 47.

amplificare: haec est ... virtutem ipsam suis laudibus amplificatis oratio; F V, 72.

anteponere: cum animum infinita quadam laude anteponeat corpori; F IV, 16.

consolari: cum suis se laudibus vita occidens consolari potest; T I, 109.

contineri: cum ea res innumerabilibus officiis et laudibus contineretur; O III, 77.

efferre: cum tantis laudibus philosophiam extuleris; A II, 61. quamvis eam (amicitiam) Epi-

II.

curus ... in caelum efferat laudibus; F II, 80. Pompeium .. nostrum ceteris rebus omnibus semper amplissimis summisque efero laudibus; L III, 22. eos viros suspiciunt maxumisque eferunt laudibus; O II, 36. quis est, qui id (officium amici) uon maximis eferat laudibus? Lae 24.

exsequi: «hunc omni amicos (decebat) laude et laetitia exsequi»; T I, 115.

ferre: eos ... qui in magistratu privatorum similes esse velint, ... ferunt laudibus; R I, 67. inferior: qui (Timotheus) cum belli laude non inferior fuisset quam pater; O I, 116.

laudare: laudemus ... prius legem ipsam veris et propriis generis sui laudibus; L III, 2.

metiri: non eam (similitudinem) fama populari, sed vera bonorum laude metiens; T I, 110.

praeesse: ibi permultos || per multos || annos admirabili quadam laude provinciae praefuit; A II, 1.

2. cum: «imperia, potestates, legationes ... domum cum laude redeunt»; L III, 9. «domum cum laude redeunt»; L III, 18. quod etiam tum (L. Crassus) poterat domi cum laude meditari; O II, 47.

ex: ex his tribus laudibus ... et temeritatem reformidat et ...; F II, 47.

in: quatum (virtutum) est excellens in animorum laude praestantia; F V, 36. in laudibus ... ea uscio quo modo quasi pleniore ore laudamus; O I, 61.

praeter: nihil ... praeter laudem bonis atque innocentiis neque ex hostibus neque a sociis reportandum; L III, 18.

laute, **anſſanbig**, **prädigt**: aedifico: hanc vides villam ... lautius aedificatam patris nostri studio; L II, 3.

eludo, al.: «ut me hodie ante omnes comicos stultos seues versaris atque inluseris || eluseris || lautissime»; Lae 99.

tuoer: mores et instituta vitae resque domesticas ac familiaris uos profecto et melius tumet et lautius; T I, 2.

lautus, **anſſanbig**, **berneſm**, **rühmlich**: alqđ: mihi quidem etiam lautius videtur, quod eligitur; F V, 90.

liberalitas: illa (liberalitas) lautior ac splendidiore; O II, 52.

servi: ut in magna familia sunt alii lautiores, ut sibi videntur, servi; P 37.

victus: non dubito, quia ... † lautum victum et elegantem magnifico ... colere instituit; fr V, 43.

laxitas, **Gründmigkeit**: in domo clari hominis ... adhibenda cura est laxitatis; O I, 139.

laxo, **erleideten**, **beſtehen**: alqm: cum laxati curis sumus; T I, 44. qui iam vixerunt et corpore laxati illum incolunt locum, quem vides; R VI, 16.

maiores natu: qui (maiores natu) se ... libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent; C 7.

laxus, **ſchlaff**: commodissimum esse quam laxissimas habenas habere amicitiae; Lae 45.

laeana, **Stövin**: statuerunt † gloria laeana || aersam laeana ||; fr VIII, 12.

lectica, **ſänfte**: ille (M. Marcellus) dicebat, ... ne impediretur auspicias, lectica operata faceret iter se solere; D II, 77.

lecticula, Säfte: lecticula in curiam (rusticum) esse delatum; D I, 35.

lectio, Lesen: I, 1. negligo: lectionem sine ulla delectatione negligo; T II, 7.

2. commendo: nobis .. videtur, quicquid litterarum mandatur, id commendari omnium eruditorem lectio decet; T II, 8.

II. delectari: delectabatur .. (Lucretius) mirifice lectione librorum, de quibus audiebat; A II, 4.

lectito, oft lesen: se responsitando et lectitando et scriptitando ne impediatur; R V, 5.

lector, Leser: adlicio: qui ... nec delectatione aliqua allicere lectorem (possit); T I, 6. timeo: ego .. quem timeam lectorem? F I, 8.

lectulus, Leserstatt, Bett, Ruhebett: I. oblectat: me lectulus meus oblectat; C 38.

II. surgo ex: (Pomponius) surrexit et lectulo; O III, 12.

sum in: ille (Epicurus) dixerit sane idem in Phalaridis tauro, quod, si esset in lectulo; T II, 18.

III. in: philosophi .. in suis lectulis plerumque moriuntur; F II, 97. dices: quid in pace, quid domi, quid in lectulo? T II, 60. in suo lectulo mortuus (Dionysius); N III, 84.

lectus, Leserstatt, Bett, Speisejose: I, 1. sterno: quod erat facilitatum, ut uni plura funera fierent lectique plures sternerentur; L II, 60. § 2. conloco in; T V, 61.

2. circumdo: cum (Dionysius) fossam latam cubiculari lecto circumdedit; T V, 59.

3. concuro circum: deos immortalis ... concursare circum omnium mortalium ... non modo lecto, verum etiam grabato; D II, 129.

conloco in: conlocari iussit hominem in aureo lecto strato pulcherrimo textili stragulo; T V, 61. eum .. (L. Ferius Scipio) ut salutavit, amicissime apprehendit et in lecto suo conlocavit; R I, 17. iaceo in: ille certe non fortis, qui iacet in lecto || lecto || umido; T II, 83.

II. fasces: deferat ad concictorem quidam somniasse se ovum pendere ex fascis lecti sui cubicularis; D II, 134.

III. a. b. respondit conlocor thensarum || thes. || defossum esse sub lecto; D II, 134.

legatio, Gesandtschaft, Legatione: I. a. gent. a. l. imperia, potestates, legationes, quom sentus creverit populave iusserit, ex urbe exeunte, duella iusta iuste gerunt, sociis parcunt, se et suos continente, populi sui gloriam augent, domum cum laude redeunt; L III, 9.

II. I. obeo: quam (legationem) ante censuram obit; A II, 5.

postulo: legationem aliquam nimirum ista oratio postulat; L I, 10.

2. decedo ex: qui (P. Nigidius) cum me ... Ephesi expectavisset Romam ex legatione ipse decedens; T I, 2.

III. genus: quod .. genus legationis ego consul ... sustulisset; L III, 18.

IV. I. persequi: qui legatione hereditatis aut syngraphas suas persequuntur; L III, 18.

2. in: cum ... P. ... Africani historiae loquantur in legatione illa nobili ... Panætium unum omnino comitem fuisse; A II, 5.

legatum, Vermächtnis: alia ... iura ... esse de multorum legatis et hereditatibus; R III, 17.

legatus, Gesandter, Unterfeldherr, Legat: I, 1. accusant, arguunt: Macedonum legatis accusantibus, quod pecunia praetorem in provincia cepisse arguerent; F I, 24.

adferunt: vgl. lego, II. alqm; T V, 91.

conlocant: cum ... legati .. vas illud, in quo inerant sortes, collocavissent; D I, 76.

obit: cum ... censor .. fueris et obieris legatus Aegyptum, Syriam, Asiam, Graeciam; R VI, 11. rogant: cum postridie (legati) rogerent eum (Xenocratem), cui (pecuniam) numerari iuberet; T V, 91.

versatur: qui et miles et tribunus et legatus et consul versatus sum in vario genere bellorum; C 18.

2. sum: cum legatus noster esset ante fore ante, quam consul esset declaratus; R I, 23. tibi cum essem legatus; R II, 67. rei suae ergo ne quis legatus esto; L III, 9. C. Marius ... Q. Metellum, cuius legatus erat, ... criminosus est bellum illum ducere; O III, 79. cuius (optimi civis) legatus (Marius) ... esset; O III, 79. cum (C. Fabricius) apud regem Pyrrhum legatus esset; C 43. qui (Lacedaemonii) legati cum essent; C 63.

II. I. abduco: Xenocrates ... abduxit legatos ad cenam in Academiam; T V, 91.

mitto: is, qui a Pyrrho legatus ad senatum est missus, Cineas; T I, 59. Stoicum Diogenem || Diogenem || et Academicum Carneadem video ad senatum ab Atheniensibus missos esse legatos; T IV, 5. cum ... Veientes bello fessi legatos ad senatum misissent; D I, 100. Aristodemum ... maximis de rebus pacis et belli legatum ad Philippum Athenienses saepe miserunt; R IV, 13.

video: quos (legatos) cum tristiores vidisset; T V, 91.

2. appono: iis (legatis) appositum tantum, quod satis esset, nullo apparatu; T V, 91.

III. alqs ex: ex his (legatis) quidam dixisse dicitur non omnia illum transfugam ausum esse senatui dicere; D I, 100.

legio, Legio: I. arbitrantur, al.: cum legiones scribat Cato saepe alacris in eum locum profectas, unde rediturae se non arbitrantur; T I, 101. cum recorder || recorder || ... legiones nostras ... in eum locum saepe profectas alacris animo et erecto, unde se redituras nunquam arbitrantur; C 75.

II. I. dimitto: [cum ... Popilio videretur unam dimittere legionem]; O I, 86. duco: qui (C. Flaminius) ... cum ... contra Hannibalem legiones duceret; D I, 77.

mitto: quia ... legionibus nostris sub ingum missis pacem cum Samnitibus fecerat; O III, 109. tueor: ut eo tueri sese legiones et magna equitum ac pedum auxilia posses; P 45.

2. mitto in: [Catonis quoque filium, qui in eadem legione militabat, dimisit]; O I, 86.

III. I. exercitatio: exercitatio legionum ... quanti laboris est! T II, 87.

2. tribunus ad: cum in Africam venissem M. Manilio consuli ad quartam legionem tribunus ... militum; R VI, 9.

legitime, gesetzmäßig, rechtmäßig: nemini parere ... nisi praecipienti || [praecipienti] || aut docenti aut utilitatis causa iuste et legitime imperanti; O I, 18.

legitimus, gesetzmäßig, rechtmäßig, gebührend: alqd: ea, quae erant cotidiana et quasi legitima nobis, de pace et de otio; F 2. disceptationes: iudicia ... magistratum,

discepcionibus legitimis propositam vitam, non potestatem ingenis, habere debemus; R IV, 12.

hostis: cum iusto .. et legitimo hoste res geratur; O III, 108.

ius: ut neque discepcionis vinciri se nec ullo publico se legitimo iure patiatur; O I, 64.

liberi: discripta || descr. || ratio est legitimis liberis; R V, 7.

potestas: vir sapiens .. tamquam a magistrata aut ab aliquo potestate legitima .. emisit; T I, 74. eam .. potestatem .. quasi iustam et legitimam hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84.

lego, ais Gējanbten fēden, sum Egesten erennen, vermaden, hinterlassen: I. absolet: f. II. alqd; L II, 53.

II. alqm: cum legatus ab Alexandro quinquaginta ei (Xenocrati) talenta attulisset; T V, 91. nihil esse turpius quam (est) quemquam legari nisi rei publicae causa; L III, 18. quom esset cito necatus || legatus, al. || tamquam ex XII tabulis insignis ad deformitatem puer; L III, 19.

alqd: cui plus legatum sit, quam sine religione capere liceat; L II, 51. si is, qui legatum est, stipulatus est id ipsum, quod legatum est; L II, 53.

partem: si maior pars pecuniae legata est || si ... legata est ||; L II, 49.

pecuniam: quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 51. ut ... eodem loco res sit, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 53.

senatorem: quero, quid reapse sit turpius quam sine procuratore senator legatus, sine mandato, sine ullo rei publicae manere; L III, 18.

lego, lesen, anwenden, wählen, ammein: I. absolet: 1. unperfektiv: a. appello: eam .. rem illi Graeco putant nomine a suum cuique tribuendo appellatum, ego nostro a legendo; L I, 19.

consumo in: id .. omne consumebatur in legendo; O II, 4.

invito ad: incenditate quadam ad legendum invitati; A I, 8.

b. potior ad: indicabit nulla ad legendum his esse potiora; F I, 11.

c. aviditas: orat ... in eo (M. Catone) aviditas legendi; F III, 7.

scientia: Musae scribendi, legendi, ceterarum artium scientiam somniantibus non dabunt; D II, 128.

studium: quorum studio legendi meum scribendi studium vehementius in dies incitatur; D II, 5. quumquam .. libri nostri complures non modo ad legendi, sed etiam ad scribendi studium excitaverunt; O II, 2.

vis: his .. in verbis omnibus inest vis legendi eadem, quae in religioso; N II, 72.

d. renovare: haec, ... ne obsolescerent, renovabam, cum licebat, legendo; A I, 11.

in: an obliviscimur, quantumper in sadiendo in || in || legendoque moveamur; F V, 62.

2. perfektiv: alqm: puto fore ut, cum legeris, mirare nos id locutus esse; A ep 1. quumquam id .. libebit his existimare, qui legerint; F I, 12. qui (M. Cato) ... in ipsa curia soleret legere saepe; F III, 7. nescio quo modo, dum lego, adsumior; T I, 24. etai .. flemus, cum legimus; T I, 96. magna etiam animi contentio adhibenda est in explicando Aristotelis || Aristotelis, al. || si leges; fr V, 20.

II. mit Ergänzung: I. des f. de, L lego (3 Et.) 8. I, 6. 605, b.

2. indirekte Frage: Socraten nonne legimus quem ad modum notari Zopyrius physiognomon? Fa 10.

3. acc. c. inf.: legi apud Clitodemum ... A. Albinum ... iocantem dixisse Carneadi ...; A II, 137. legi etiam scriptum esse avem quadam, quae plataea nominatur; N II, 124.

III. mit Object: alqm: hunc a se maiorem ducent cognitum quam quemquam eorum, quos legisset; A II, 3. qui se dicant in Graecis legendis operam male consumere; F I, 1. ne ipsos quidem Graecos est cor tam multos legant, quam legendi sunt; F I, 6. legimus tamen Diogenem, Antipatrum, Mnesarchum, Panaetium, multos alios in primisque familiare nostrum Posidonium; F I, 6. quodsi Graeci leguntur a Graecis iisdem de rebus alia ratione compositis, quid est, cur nostri a nostris non legantur? F I, 6. dum modo de iisdem rebus ne Graecos quidem legendos putent; F I, 8. cur legendi sint nisi ipsi inter se, qui idem sentiunt, non intelligit; T II, 7. ut Platonem reliquosque Socraticos et deinceps eos, qui ab his profecti sunt, legunt omnes, sic hos Latinos ii soli legunt, qui illa recte dici putant; T II, 8. cuius (Socratis) morti inlacrari soleo Platonem legens; N III, 82. ut (Sisenna) unum Clitarochum neque praeterea quemquam de Graecis legisse videatur; L I, 7.

alqd: existimavi ... Graeca potius quam nostra lecturos; A I, 4. quae nec indocti intelligere possent nec docti legere curarent; A I, 4. aut ... Graeca legere malent, qui erunt eruditi, aut ne haec quidem, qui illa nesciant; A I, 10. an -utinam ne in memoro- nihil minus legimus quam hoc idem Graecum? F I, 5. nec ... recusabo, quo minus omnes mea legant; F I, 7. nec cum istis tantopere pugnare (debeo), qui Graeca legere malint, modo legant illa ipsa; F I, 10. qui diligenter haec, quae de philosophia litteris mandamus, legere assueverit; F I, 11. ut ... nihil aliud legere debeat; F IV, 7. nisi omnia, quae (virtus) leget quaeque reciet, unam referatur ad summam; F IV, 40. quae emenda quaeque legenda aut optanda sunt; F IV, 46. illa non dico me exptere, sed legere; F IV, 72. nos ... haec a pueritia || et a p. a p. et || legimus et ediscimus || discimus, al. ||; T II, 27. vestra ... solum legitis; N II, 73. si velim scribere quid aut legere; D II, 122. ita .. audiam te disputantem, ut ea lego, quae scripsisti; Fa 4. ¶ Manium Persium haec legere nolo, Iunium Congrum volo.; R I, fr. 1. quoniam illa sic scripta sunt, ut ne legantur quidem; L I, 8. sive [aut] quid scribo aut lego; L II, 1. nostra legens non multam a Peripateticis dissidentia; O I, 2. orationem .. Latinam officio profecto legisdis nostris pleniorum; O I, 2. ut scriptum legimus; O II, 25. ceteris ... quae secundum naturam essent, ita legere, ut ea virtuti non repugnarent; O III, 13. quodsi legere aut audire volatis externa; C 20. ipse meae legens sic adfior interdu; ut ..; Lae 4. vgl. II, 8. N II, 124.

Andriam: Synephebos ego .. potius Caecilii aut Andriam Terentii quam utramque Menandri legam? F I, 4.

annales: ut (annales) deinceps legi possint; N II, 93.

cantus: multo maiorem percipi posse legisdis his (cantibus) quam audiendis voluptatem; T V, 116.

commentarios: quos (commentarios) legerem; F III, 10.

Consolationem: quam (Consolationem) cum lego; T I, 76.

disputationem: quam (disputationem) legens te ipse || ipsum || cognoscet; Lae 5.

divinationem: quam (divinationem) et cernimus ipsi et audimus et legimus; D I, 86.

Electram: ut, cum Sophocles vel optime scripserit Electram, tamen male conversam Atilii mihi legendam putem; F I, 5.

fabellae: cum iidem fabellae Latinae ad verbum e Graecis expressas non inviti legant; F I, 4.

fabulae: quid, cum fictas fabulas ... cum voluptate legimus? F V, 51.

familiarem: f. alqm; F I, 6.

iustum: in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sententiam iusti et veri legendi; L II, 11.

laudationem: lege laudationes, Torquate, non eorum, qui sunt ab Homero laudati ... lege nostrorum hominum, lege vestrae familiae; F II, 116. quam (laudationem) cum legimus; C 12.

librum: legimus omnes Crantoris, veteris Academici, de luctu; A II, 135. suos libros ipsi legunt cum suis; T I, 6. quem (Cleombrotum Callimachus) ait ... e muro se in mare abiecit lecto Platonis libro; T I, 84. quos (libros) non contento equidem, quippe quos numquam legerim; T II, 7. legimus librum Clitomachi, quem ille eversa Karthagine misit consolandi causa ad captivos cives suos; T III, 54. quia legi tuum nuper quartum de finibus; T V, 32. cum ... ei (Diodoto) libri noctes et dies legerentur; T V, 113. si me non modo ad legendos libros, sed etiam ad totam philosophiam pertractandum dedissem; N I, 9. cum legeret libros; N II, 11. iam efficies, ut mundus optime librum legere videatur; N III, 23. ut ... iniussu senatus ne legantur quidem libri; D II, 112. hunc locum satis ... in iis libris, quos legista, expressit Scipio; R IV, 1. L I, 27. ut non solum orationes meas, sed vos etiam de philosophia libros ... studiose legas; O I, 8. quos (Xenophontis libros) legitis, quae, studiose; C 59.

lucum: lucus ... ille et haec Arpinatium quercus agnoscit saepe a me lectus in Mario; L I, 1. orationem: lege orationes Graeci, patronum acerrimi esse dices; T III, 48. f. libros; O I, 3. poëma; F II, 107.

ossa: «homini», inquit, «mortuo ne ossa legito, qui pos || quo post || fatus faciat»; L II, 60.

patres: ut iam || etiam, al. || Romulum patribus lectis fecisse diximus; R II, 50.

philosophos: f. poëtas; A I, 10.

poëma: poëma, orationem cum aut scribis aut legis; F II, 107. Philo et proprio numero || [et proprium] noster || et lecta poëmata et loco adiungebat; T II, 26.

poëtas: quid ... causae est, cur poëtas Latinos Graecia litteris eruditi legant, philosophos non legant? A I, 10. ita sunt deinde dulces (poëtae), ut non legantur modo, sed etiam ediscantur; T II, 27. qui (poëtae) ... audiuntur, leguntur, ediscuntur; T III, 3.

quercum: f. lucum.

res: cum ... iter ... consumpsisset ... partim in rebus gestis legendis; A II, 2. res ... bonas verbis electis graviter ornateque dictas quis non legat? F I, 8. maxime ... eos videre possumus res gestas audire et legere voleo; F V, 52.

scriptorem: de quo (Atilio) Licinus || Licinius ||; «ferreum scriptorem!» verum, opinor scriptorem tamen, ut legendus sit; F I, 5.

scriptum: nos ... ea scripta reliquaque eiusdem generis et legimus libenter et legemus; F I, 12. si quando eorum ipsorum (virorum) ... scriptum aliquid legamus; F V, 2.

sepulcra: nec sepulcra legens veror, quod aiunt, ne memoriam perdam; hi enim ipsi legenda in memoriam redeo mortuorum; C 21.

Synephebos: f. Andriam. — verum: f. iustum.

voluptates: quod ... munus prudentiae? an legere intellegenter voluptates? O III, 117. effluvit; f. librum; A II, 135. T V, 32.

legumen, Hülsenfrucht; terra .. feta frugibus et vario leguminum genere; N II, 156.

lena, Kupferin; I, 1. observat: «lena delenita argento nutum observat meum»; T IV, 67. 2. sum: quam blanda conciliatrix et quasi sui sit lena natura; N I, 77.

II. delenio: f. I, 1. observat.

lenio, finbern, mißbern, beßänftigen: adventum: haec ... praemeditatio futurorum malorum lenit eorum adventum, quae venientia longe ante videtur; T III, 29.

aegritudinem: f. aegritudo, II, 1. lenio (5 Et.) §. l. §. 96. a. animos: quia (temperantia) pacem animis affert et eos quasi concordia quadam placet ac leniat; F I, 47.

desiderium: Homerus ... Laertiam lenientem desiderium ... colentem agrum ... facit; C 54. incommoda: quod ita multa sunt incommoda in vita, ut ea sapientes commodorum compensatione leniant; N I, 23.

luctus: eorum ... qui (orbitates liberum) graviter ferunt, luctus aliorum exemplis leniuntur; T III, 58.

motus, sollicitudines: motus animi, sollicitudines aegritudinesque oblivione leniuntur; T V, 110.

lenis, sanft, mild, gelind, ruhig, gelassen: adversarius: est adversarius lenior; A II, 12. aegritudines: defestigatio ... miseriarum aegritudines cum facit leniores; T III, 67.

homo: homo natura lenissimus ... stomachari tamen coepit; A II, 11.

lappus: puros, integros ... leni quodam et facili lapsu ad deos ... pervolare; fr IX, 12. magistratus: nisi (magistratus et principes) valde lenes et remissi sint; R I, 66.

nomen: ineptias (quod enim levius || lenius || huic levitati nomen imponam?); T I, 95. principes: f. magistratus.

senectus: est etiam quiete ... actae actatis placida ac lenis senectus; C 13.

sermo: sit ... hic sermo ... lenis minimeque pertinax; O I, 134.

virtutes: ut quisque maxime virtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia, hac ipsa ... iustitia; O I, 48.

vis: quae (vis populi) daceam quod || quom || habet, interdum lenior est, quam si nullum haberet; L III, 23.

vita: quod lenior eorum vita et mores fuerant faciliores; O I, 112.

lenitas, Sanftmut, Milde, Gelassenheit; I, 1. appello, dico: eam ... quam lenitatem nos dicimus, vitioso lenitudinis nomine appellant; T IV, 43. 2. absum a: ut iam oratio tua non multum a philosophorum lenitate abuit; L I, 11.

II. mitigari: lenitate verbi rei tristitiam mitigam; O I, 37.

leniter, sanft, mild, gelind, gelassen, ruhig: adrideo: quae cum dixissem, ... tum Triarius leniter arridens ... inquit ... F I, 26. leniter arridens Scipio: (ista) quae, inquit; R VI, 13. ago: aguntur (ista) leniter et mente tranquilla; T IV, 55.

concutio: leniter atque placide fides, non vi et impetu, concuti debere"; R fr 9.

conloquor: hi conlocuti inter se ... leniter et quiete; T IV, 49.

curo: qui (medici) leviter aegrotantes leniter curant; O I, 83.

disputo: cum quo Antiochum saepe disputantem audiebam, sed utrumque leniter; A II, 11.

emineo: genae .. ab inferiore parte tutantur subiectae leniterque eminentes; N II, 143.

fero: quamquam potest id (genae) lenius ferri; R III, 47.

gemo: huic (Ulixi) leviter || leniter || gementi illi ipsi ... non dubitant dicere ..; T II, 49.

loquor: alterum exercitatio augebit, alterum imitatio presse loquentium et leniter; O I, 133.

oñat Verb: tu .. ista lenius, hic (Triarius) Stoicorum more nos vexat; F II, 119.

lenitudo, *Wfibe*: ea, quae Antiocha laudat Ulixi pedes abluens: „lenitudo orationis, mollitudo corporis“; T V, 46.

leno, *Ruppfer*: „a philosophia“, inquit, „ista sumis“. metuebam, ne „a lenonibus“ diceret; P 23.

lenocinium, *Redung*: perspicuum est, ... quo ciborum conditiones, quo corporum lenocinia processerint; N II, 146.

lenocinor, *teden*: nullo .. commodo extrinsecus posito et quasi lenocinante mercede; A fr 20 (S. 17).

lente, *langsam, langsam*: dico: Crassum, qui lentius, ut celtis, dicere solebat; fr V, 22.

disputo: haec videri possunt odiosiora, cum lentius disputantur; P 10.

fero: qui cum publicis iniuriis lente tulisset, suam non tulit; fr V, 86.

lentiscus, *Waldtbaum*: „semper viridia semperque gravata lentiscus triplici solita grandescere feta ter fruges fundens tria tempora monstrat arandi“; D I, 15.

lentitudo, *Langsamkeit*: eam ... quam lenitatem nos dicimus, vitioso lentitudinis nomine appellant; T IV, 43.

lentus, *langsam*: Marcellus ut acer et pugnax. Maximus ut consideratus et lentus; R V, 10.

leo, *Löwe*: I. antefert: an tu aequilam aut leonem aut delphinum ullam anteferro censes figuram suae? N I, 77.

defendant: ut ... se ... defendant cornibus tauri, ... morsu leones; N II, 127.

efflat, frendit: „vestrone pressu quondam Nemeus leo frendens efflavit graviter extremum halitus“? T II, 22.

sunt: ut ... non crederes leones et pantheras esse, cum tibi, quales essent, diceretur; N I, 88.

II. I. pario: si mulier leonem peperisse visa esset; D I, 121.

2. confliquo cum: Herculeum ... iratumne censes conflixisse cum ... leone Nemeaeo? T IV, 50.

contendo contra: ut (tauri) pro vitulis contra leones summa vi impetue contendant; F III, 66.

insum in: in quibus (bestiis) inest aliquid simile virtutis, ut in leonibus; F V, 38. in quibus (feris) inesse fortitudinem saepe dicimus, ut in equis, in leonibus; O I, 50.

III. forma: in nubibus numquam animadvertisti leonis formam? D II, 49.

vis: fraus quasi vulpeculae, vis leonis videtur; O I, 41.

lepos, *Kamut, Feinbeit*: I. est: erat in L. Crasso, in L. Philippo multus lepos, maior etiam magisque de industria in C. Caesare L. filio; O I, 108. erat in homine ... gravitate mixtus lepos; R II, 1.

inest: inest in eo (sermone) lepos; O I, 134.

II. adhibeo: quibus de rebus loquatur; si seris, severitatem adhibeat, si iocosis, leporem; O I, 134.

contexo: (Plato) leporem Socraticum subtilitatem sermonis cum obscuritate Pythagorae ... contexit; R I, 16.

misceo: f. I. est; R II, 1.

III. I. speciemus: C. Caesaris, in quo mihi videtur specimen fuisse humanitatis, salis, suavitatis, leporis; T V, 55.

2. homo sine: hominem ... sine acumine ullo, sine auctoritate, sine lepore; N II, 74.

IV. I. florere: cuius ... ratio quamquam floruit ... admirabili quodam lepore dicendi; A II, 16.

2. cum: quod inter se omnes partes cum quodam lepore consentiunt; O I, 98.

lepusculus, *Waldchen*: in qua (insula) lepusculos vulpeculasque saepe vidisses; N I, 88.

lessus, *Totenflage*: habeo: „mulieres genas ne radunto neve lessum funeris ergo habento“; L II, 59. 64.

εἰσιπτίσις: L. Aelius „lessum“ quasi lugubrem eulionem, ut vox ipsa significat; L II, 59.

letum, *Tob, Unterzang*: I. I. do: „bonos || nos, nos || leto datos divos habento“; L II, 22.

2. potior: „Euthynous potitur fatorum numine leto“; T I, 115.

3. aspello a: „longe a leto numine aspellor lovis“; T II, 25.

II. interire, perire: eodem sibi leto, quo ipse (frater) interisset, esse perendum; D I, 56.

levamentum, *Erhebungsmittel*: nos ... non solum beatæ vitæ istam esse oblectationem videmus, sed etiam levamentum miseriarum; F V, 58.

levatio, *Erleichterung, Verminderung*: I. I. adfero: qui ... gemitus si levationis aliquid adferret; T II, 57.

facio: levatio ... vitiorum magna fit in || fit || iis; F IV, 66. levationem vitiorum ferri negant; F IV, 67.

habeo: quae levationem habeant aegritudinum, formidinum, cupiditatum; T I, 119.

invenio: nostris ... acerbissimis doloribus variisque ... molestiis alia nulla potuit inveniri levatio; T V, 121.

pono: levationem .. aegritudinis (Epicurus) in duabus rebus ponit; T III, 33.

reperio: cuius (aegritudinis) si maiorem aliquam levationem reperire potuissem, non ad hanc potissimum confugissem; ea vero ipsa nulla ratione melius frui potui, quam si ...; N I, 9.

2. fruor, 3. confugio ad: f. I. reperio.

II. alqd: f. I, I. adfero.

leviculus, *germlich citel*: leviculus sane noster Demosthenes; T V, 103.

levis, glatt: alqd: neque quicquam ad nos pertinere, nisi quod aut leve aut asperum in corpore sentiantur; T V, 73.

corpora: qui asperis et levibus et hamatis uncinatisque corporibus concreta haec esse dicat interiecto inani; A II, 121. illum .. funditus cicium individuorum corporum levium et rotundorum || rut. || concursionem fortuitam; T I, 42.

corpuscula: Democritum, ... levibus et rotundis corpusculis efficientem animum concursu quodam fortuito; T I, 22. esse corpuscula quaedam levia, alia aspera, rotunda || rotunda || alia; N I, 66.

genus: (iudicatur genus) canorum fuscum, leve asperum; N II, 146.

mundus: levem illum (mundum deum) effecit et audique aequabilem; T I, 20.

species: quae (species deorum) nihil concreti habent, nihil solidi, nihil expressi, nihil eminentis, sitque pura, levis, perlicida; N I, 75.

levis, leicht, leicht, geringfügig, unbedeutend, flüchtig, leichtflüchtig, leichtfertig: A. bei **Substantiven**: alqs: ut nimis adfecti molestia, sic nimis elati laetitia iure iudicantur leves; T IV, 66. nos .. ita leves atque inconsiderati sumus, ut ..? D II, 59. neque .. pauci neque leves sunt, qui se duo solos vidiisse dicant; R I, 15. quidam saepe in parva pecunia perspicuntur quam sicut leves; Lae 63.

alqd: si, quod cuique occurrit, ... id confirmatur, quid eo levius? A II, 35. ad ea, quae hoc nos minus declarant, sed videntur leviora, veniamus; F I, 24. nulla spe proposita fore levius aliquando; F I, 41. sunt .. levia et perinflata; F II, 53. illa tandem nam leviora consue, quae ..? T I, 56. totum .. hoc leve est, qualecumque est; T I, 82. si .. (malum) in re esset, cur ferentur provisa leviora? T III, 31. ut .. illud .. ostendatur quam leve, quam contemnendum, quam nihili sit omnino; T IV, 74. quid hoc levius? T V, 103. quod cum leve per se, tum etiam falsum est; N I, 62. leviora .. sunt ea, quae repentino aliquo motu accidunt; O I, 27. quae videntur levia atque communia; C 63. honores .. quam multi ita contemnunt, ut nihil iuanis, nihil esse levius existimant; Lae 86.

admonitas: qui .. levi admonitu ¶ non actu || ac nate || infectis illam famam; R II, 67.

aestimatio: levem aestimatis pecuniam in multa lege C. Iulii P. Papirii consulum constituta est; R II, 60.

amicitia: sed nescio quo pacto ab amicitias perfectiorum hominum ... ad leve amicitias defluxit oratio; Lae 100.

armatura: haec fuerit nobis tanquam levis armaturae prima orationis exercitio; D II, 26.

causa: qui leviori de causa (dolores excipiunt); F III, 42. possunt .. praeterea non nullae esse (causae) leviores; O II, 32.

civis: quid intereat inter popularem, id est adulentem et levem civem, et inter constantem, severum || et severum, al. || et gravem; Lae 95. dolor: quod ... dolor in longinquitate levius, in gravitate brevis solet esse; F I, 40. si (dolor) gravis, brevis; si longus, levis; F II, 22. 95. quod .. magnum dolorem brevem, longinquum levem esse dicitis; F II, 94. si (dolor) longus, levis; F II, 94.

fructus: quod eorum rerum videntur et levis fructus; R I, 27. ex levissimo .. et indoctissimo genere (isti) constant; D II, 129.

homo: homo sane levis. Horseselectes Diogenias; T II, 60. quamvis .. multis nominibus est hoc

vitium notandum levium hominum atque fallacium; Lae 91.

humana: quiddam ... omnia humana non tolerabilia solum sed etiam levia ducentis; F II, 46. ictus: rudem illum ... (videmus) quamvis levi ictu ploratius turpissimos edere; T II, 38.

impedimentum: oppositur ... labores, ... leve sane impedimentum vigilantium et industriae; R I, 4.

labor: quod ipse honos laborem leviorum faceret imperatorum; T II, 62.

mala: neque vetustate minui mala nec fieri praemeditata leviora; T III, 32.

militia: quam levis ephedorum illa militia; R IV, 4.

morbus: licet .. lascivire, dum nihil metuas, ut in navi ac saepe etiam in morbo levis; R I, 63.

mors: quam (mortem) qui leviores faciunt, somni simillimam volunt esse; T I, 92.

motus: qui omnis motus fortunae mutationesque rerum et temporum levis et imbecillus fore intellegant; F V, 71.

multitudo: in || nisi || his ... concursu levissimae multitudinis et aere congesto funus desubito esset ornatum; R VI, 2.

mutationes: f. motus. nomen: ineptias {quod enim levius || lenius || huic levitati nomen imponam?}; T I, 95.

nutus: f. admonitus. opinio: opinio est .. quaedam effeminata ac levis; T II, 52.

oratio: f. somnia. para: quod is ... cum cupiditate, id est cum animi levissima parte, delibetur; F II, 115. quorum (rerum) ... altera versetur in levissima parte naturae; F V, 22.

peccata: si vis, sane || visia || sint breviora (peccata), leviora qui possunt videri || possunt ||? P 26. plaga: graviorum .. plagam (Piscuras) accipiebant ut leviores repelleret; N I, 70.

rationiunculae: levis .. rationiunculae eorum (esse), qui ita cogitant; T IV, 43.

reprehensio: certe levior reprehensio est; A II, 102.

res: quasi vero clarorum virorum ... esse oportet ... rerum colloquia leviorum! A II, 6. non levissimos de re; N I, 13. et secundae res splendidiore facit amicitia et adversae partem communianaque leviores; Lae 22.

scripta: sunt illius scripta leviora; F I, 7. senectus: nec .. in summa inopia levis esse senectus potest ne sapientiam quidem; C 8. ut ... levior .. sit senectus eorum, qui a levitate coluntur; C 26. his mihi rebus ... levis est senectus; C 85.

senes: ista senilis stultitia ... senum levium est; C 36.

sententiae: ut molesto ferrem tantum ingenium ... in tam leves ... sententias incidisse; N I, 59.

somnia: quae ipsa (somnia) tamen tam levia non sunt, quam est Stoicorum de natura deorum oratio; N III, 95.

studia: quid in levioribus studiis, sed tamen acutis? C 50.

tribunus: nisi mihi levis || ¶ levis || tribunus plebis tam intercessisset; L III, 13. levis etiam, non || quam || bonos fortasse plures (reperies tribunos); L III, 24.

vinum: tanquam levia quaedam vina nihil valent in aqua, sic ...; T V, 13.

vis: cum ... (vinulenti) edormiverunt, illa vis quam levis fuerint, intellegunt; A II, 52.

voluptates: has leviores ducis voluptates; N I, 113.

B. affinis; a. mase. I sunt: quis neget omnes leves, omnes cupidos, omnes denique improbos esse servos? P 35.

II. odi: quis non odit sordidos, vanos, leves, futiles? F III, 38.

III. ab, in: cum ... ea .. (delectatio) a levissimo quoque (copiatur), in quo tamen ipso una cum satiata memoria quoque moriatur voluptas; O II, 56.

b. neutr. I. indicio: quid indicant sensus? dulce amarum, leve asperum, prope locum; F II, 36.

pono: haec leviora ponam; F II, 107.

repello: quod a gravioribus leviora natura repellantur; T I, 40.

2. venio ad: ut ad leviora veniamus; D I, 80.

Levitas, Gtate: I. adsumit, al.: id sit, cum speculorum levitas hinc illinque || illine || altitudinem adsumpsit et ita dextera destruit in laevam partem oculorum laevaque in dexteram; Ti 49.

II. circumdare: omni .. totam figuram mundi levitate (deus) circumdedit; Ti 18.

Levitas, Erleichtertheit, Bichtigkeit, Berühmtheit, Unberühmtheit, Bichtigkeit, I. desiderat: cuius opinionis levitate confutata a Cotta non desiderat orationem meam; N II, 45.

versantur: levitates comices parumne semper || saepe || in ratione versantur? N III, 72.

II. I. adipiscor: cum || tam || .. (animus) sui similem et levitatem et calorem adeptus est; T I, 43.

confute: f. I. desiderat.

contemno: ille .. (vir sapiens) nostras ambitiones levitatesque contemnet; T V, 104.

excludo: levitate, vanitate, malitia exclusa || exclusam || divinationem probo; D I, 132.

habeo: habeo ardorem libido, levitatem laetitia gestans; T III, 27. haec ipsa per sese quam habent levitatem, quae videntur esse mediocria! T IV, 76.

omitto: ut omniam levitatem temere adsententiam; A II, 120.

perspicio: ex hoc genere toto perspicitur potest levitas orationis eorum; A II, 53.

titillo: illa (benignitas est) quasi adsententiarum populi multitudinis levitatem voluptate quasi titillantium; O II, 63.

2. convinco: haec duo levitatis et infirmitatis plerosque convincunt; Lae 64.

sum: ne ... sit .. iracundia tota levitatis; T IV, 50. iste, qui vulgo appellatur amor, ... tantae levitatis est, ut ...; T IV, 68. in cive excelsio ... blanditiam, adsententiam, ambitionem et meam esse levitatis; R IV, 7. ut adversas res, sine secundas immoderate ferre levitatis est; O I, 90. quod amici genus adhibere omnino levitatis est; Lae 98.

3. dedit: ecce ... alii .. etiam amatoris levitatis dedit; F I, 61.

impono: ineptias (quod enim levius || lenius || huic levitati nomen imponam?); T I, 95.

4. excludo: f. I. excludo.

sum: eadem .. levitate cupiditas est in appetendo, qua laetitia in fruendo; T IV, 66.

5. aborro a: non multum ab Erilli levitate aberrabimus; F IV, 40.

dico de: quamquam de ipsius metus inconstantia, inbecillitate, levitate dicendum est; T IV, 64.

sum in: sit ista in Graecorum levitate pervertitas; F II, 80.

III. plenus: haec ... plenus sunt futilitatis || futi. || summaeque levitatis; N II, 70.

IV. I. auctor: quae (poetica) amorem sagittii et levitatis auctorem in concilio deorum collocandum putet; T IV, 69.

comes: non ... risu aut ioco, comite levitatis, ... sunt beati; F II, 65.

exempla: nec .. levitatis Atheniensium ... exempla deficiunt; R I, 5.

iudicia, opiniones: omnia .. ea sunt opiniones ac iudicia levitatis; F III, 35.

2. philosophi: videre licet alios (philosophos) tanta levitate et iactatione, ut ...; T II, 12.

V. consolari: cuius (doloris) magnitudinem brevitate consolatur, longinquitatem levitate; T V, 88.

delectari: levitate .. et suavitate || levitatis enim et suavitatis, * al. || delectans (voluptas) sic ab errore mentis tamquam salutare aliquid adsciscitur; L I, 31.

efferris: elatus ille levitate ... nonne tanto miserior, quanto sibi videretur beator? T V, 16.

ferri: haec aut pondere deorum aut levitate [in] sublime ferri; N II, 44. huic (mari) .. continens aër fertur ille quidem levitate sublime || sublimi, al. ||; N II, 117.

abl. comp.: nihil est .. ab ea cogitatione ... errore, levitate, temeritate diunctus; A II, 86.

Leviter, leicht, unerschrocken, unbesonnen, erträglich: aegroti: qui (medici) leviter aegrotantes leniter curant; O I, 88.

agnosco: quae cum (animal) leviter agnovit, tum || tunc || discernere incipit; F II, 35.

appa reo: in quo (Volcano) stante atque levitate leviter apparere claudicatio non deformis; N I, 88.

oado: addunt (harspices) ad extremum omnia levius casura rebus divinis procrasti; D II, 25.

dico: dubium est, uter nostrum sit, leviter ut dicam, inveniamur? A II, 126.

gemo: huic (Ulixi) leviter || leniter || gementi illi ... non dubitant dicere ...; T II, 49.

inflecto: litans, id est incurram et leviter a summo inflexum bacillum || [id ... bacillum] ||; D I, 30.

nocet: ut .. innocens is dicitur, non qui leviter nocet, sed qui nihil nocet, sic ...; T V, 41.

pono: f. II. convexus.

II. convexus: inde Fides posita et leviter || leviter posita et || convexa videtur; N II, 112.

Levo, erleichtern, abheben, mindern, unterstützen:

alqm: omnium .. rerum natura cognita levatur superstitione; F I, 63. pravitae membrorum et cruciatu dolorum si quis quem levat; F IV, 31.

hi curacione adhibita levantur in dies; F IV, 65. levantur vitii, levantur erroribus; F IV, 65. emitti

.. nos et custodia et levari vinculis arbitremur; T I, 118. huicque vitae propositio et cogitatio aut Thyestem levare poterit aut Aetnam? T III, 39.

quod aiant plerosque consolationibus nihil levare; T III, 73. qui non levantur, ipsi se ad miseriam invitant; T III, 73. alios, si possumus, levare aegritudine (debemus); T IV, 56. ut ... errore alios levaremus; T V, 11. hoc onere ... senectutis et te et me etiam || me || ipsum levare volo;

C 2. qui hac opinione non modo verbis, sed etiam opere levandi sunt; Lae 72.

alqd: quae si potest (sapiens) singula consolando levare, universa quo modo sustinebit? F V, 34. si ... nihil sit extra fatum, nihil levare re divina potest; D II, 26.

aegritudinem: f. aegritudo, II, I. levo (S Et.) S. I. S. 98, a.

animam: ut .. animus molestis hac potissimum re levaretur; D II, 7. animi .. exercendo || exercitando || levantur; C 36.

auctoritatem: quamvis .. (Antiochus) fuerit acutus, ... tamen inconstantia levatur auctoritas; A II, 69.

curam: mater, te appello, tu, quae curam somno suspensam levasti; T I, 106. »o Tite, si quid ego || te || adiuero curamve levassio; C I. cursum: sensim ab utroque latere, tamquam remis, ita pinnis cursus avium levatur; N II, 125. dolorem: f. dolor, II, I. levo (5 Et.) B. I, E. 760, b.

luctum: quae cogitatio magno opere luctum levat; T III, 60. idus est, quo traducti luctum levemus? T III, 40.

maerorem: perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi evellere, quasi calvitio maeror levatur; T III, 62.

metum: bis (Decius) levabat omnem voluerum metum ubiobitas mortis et gloria; T II, 59.

uus: cuius (paupertatis) onus disputatum levamus; T III, 56.

Lex, Gesetz, Verordnung, Gebot, Antrag, Verfügung, Befugung: I. **abſolut**: I. **Subject**: addit: quod .. (lex) addit: „veve urito,“ indicat, non qui uratur, sepeliri, sed qui humetur; L II, 58.

adfert: nihil est ... quod tam obtundat elevetque aegritudinem ... quam vitae lex commentatque parenti, quae uo hoc adfert, ut semper maeramus, sed ut umquam; T III, 34. neque .. leges Porciae ... quicquam praeter sanctionem attulerat uovi; R II, 54.

adficiunt: quae (leges) supplicio improbos adficiunt, defendunt ac tuerunt bonos; L II, 13.

autepouunt: ut .. leges omnium saluten singulorum salutem anteponunt, sic ..; F III, 64.

auffert: quis .. non sentit omnem auctoritatem optimatium tabellariam legem abstulisse? L III, 34.

cauet: quorum (legum) altera privatorum aedificia, altera ipsis sepulchris cauet; L II, 61.

coſerent: eos morte, exilio, vinculis, damno (leges) coſerent; O III, 23.

conſervat: lex ipsa naturae, quae utilitatem hominum conſervat et continet, decernit profecto, ut ..; O III, 31.

conſtituit: quod (ius) lex conſtituit uis; L I, 42.

continet: et omnes gentes et omni tempore una lex et ſempiterna et immutabilis continet; R III, 35. expectate leges, quae genus illud optimum rei publicae continant; L II, 23. quae lex hanc ſententiam continet, ut omnes leges tollat; L III, 38. f. conſervat.

decerat: f. conſervat.

defendunt: f. adficiunt.

deterret: quae (lex, ratio) vocet ad officium iubendo, vetando a fraude deterret; R III, 33.

elabuntur: elapsae .. vetusto umius leges; D I, 19.

elevat: f. adfert.

erudiunt: Cretum .. leges ... itemque Lycurgi laboribus erudiunt iuventutem; T II, 34.

est: fortitudinibus quaedam praecipua sunt ac paeue leges, quae effeminari virum vetant in dolore; F II, 94. Zeno ... naturalem legem divinum esse censet, eamque vim obtinere recta imperantem prohibentemque contraria; N I, 36. ut ... eadem veritas utrobique sit eademque lex, quae est recti praecipio pravique depulsi; N II, 79. cum quaeritur, ... quae leges, qui mores aut utiles aut inutilis (sint); D II, 11. cum lex sit civilis societatis vinculum, ius autem legis aequale; R I, 49. quae (leges Porciae) tres sunt trium Porcorum; R II, 54. quae ... lex ... iu mulieres

plea est iniuriae; R III, 17. quaero .., si insti hominis et si boni est viri parere legibus, quibus? an quaecumque erunt? R III, 18. est .. vera lex recta ratio naturae congrua, diffusa in omnes, constans, ſempiterna; R III, 33. uec erit alia lex Romae, alia Athenis, alia uunc, alia poſt, sed ...; R III, 33. si modo ... lex est ratio summa insita in ||[in]|| natura; L I, 18. ea (lex) est .. naturae vis, ea mens ratiocine prudentis, ea iuris atque iniuriae regula; L I, 19. idem etiam recta ratio data est, ergo et ||[est]|| lex, quae est recta ratio in iubendo et vetando; si iuxta, ius quoque; et omnibus ratio; L I, 33. omnia iusta esse ...; etiamne, si quae leges sint ||[sunt]|| tyrannorum? L I, 42. quae lex est recta ratio imperandi atque prohibendi; L I, 42. quoniam vitiorem emendatricem legem esse oportet commendatricemque virtutum; L I, 58. legem neque hominum ingenis excoſtatam nec scitum aliquod esse populorum, sed aeternum quiddam; L II, 8. ita principem legem illam et ultimam mentem esse dicentibus omnia ratione aut cogentis aut vetantis dei; ex quo ||[quod]|| illa lex, quam dii humano generi dederunt, recte est laudata; est enim ratio mensque sapientis ad iubendum et ad deterrendum idouea; L II, 8. si regnante L. Tarquinio nulla erat Romae scripta lex de stupris, idcirco non contra illam legem ſempiternam Sex. Tarquinium vim Lucretiae ... attulit; L II, 10. lex vera atque princeps apta ad iubendum et ad vetandum ratio est recta summi Iovis; L II, 10. omnem .. legem ... esse laudabilem quibusdam talibus argumentis docent; L II, 11. neque medicorum praecipua dici vere possunt ... neque in populo lex, cuiusmodi ||[est]|| cuiusmodi ||[est]|| fuerit illa; L II, 13. est lex iustorum iniustorumque distinctio ad illam antiquissimam et rerum omnium principem expressa naturam; L II, 13. quae (leges) non sicut in nostra re publica nec fuerunt, tamen erunt fere in more maiorum, qui tum ut lex valebat; L II, 23. duae sunt praeterae leges de sepulchris; L II, 61. vere .. dici potest magistratum legem esse loquentem, legem autem magnum magistratum; L III, 2. solus salus populi suprema lex esto; L III, 8. f. conuertem lex in omnis est; L III, 17. praecleara ... ista lex ||[est]||; L III, 23. sunt .. quattuor leges tabellariae, quarum prima de magistratibus mandanda. ea est Gabinius; L III, 35. Carbo est tertia (lex) de iubendis legibus ac vetandis; L III, 35. extremae leges sunt nobis uo usitatae, rei publicae necessariae; L III, 46. eae leges sunt, quae apparitores nostri volunt; L III, 46. multa .. sunt civibus ... communia, istae leges, iura, iudicia, suffragia; O I, 53. quoniam leges latronum esse dicuntur, quibus parent, quae obſeruent; O II, 40. uulla (lex) antea cum fuisse; O II, 75.

excipit: *videlicet*, quam humane excipiat altera lex; L II, 60.

exstant: qui (Numa) legum etiam scriptor fuisse, quae scitis extare; R V, 3.

facit: quor ius ex iniuria lex facere possit, bonum eadem facere non possit ex malo? L I, 44. pontes etiam lex Maria fecit angustus; L III, 38. imperat: f. est; N I, 36.

indicat: lex .. indicat omnium quidem animos immortalis esse, sed fortium bonorumque divinos; L II, 27. id indicant leges in duodecim tabulis, indicant sacraetae, indicant foedera; O III, 111. f. addit.

inquit: „hominem mortuum,“ inquit lex in XII ||[tabulis]|| „in urbe ne sepelito uere urito;“ L II, 58. f. II, I. obtineo.

iubet: quae (lex) .. neque probos frustra iubet aut vetat nec improbos iubendo aut vetando

mover; R III, 33. cuius (legis) ea vis sit, ut recte facere iubet, vetet delinquere; L I, 19. caste iubet lex adire ad deos; L II, 24. quod .. (lex) pietatem adhiberi, opes amoveri iubet; L II, 25. quod .. ex hominum genere consecratos, sicut Herculeum et ceteros, colit lex iubet; L II, 27. quod .. coronam virtute partem et et, qui peperisset, et eius parenti sine fraude esse lex inpositam iubet; L II, 60. quom omni vitio carere lex iubet; L III, 29. an, cum omnes te leges exulem esse iubeant * || non eris tu exul? || P 31.

loquuntur: quae (leges) cum omnibus semper una atque eadem voce loquerentur; O II, 42.

f. est; L III, 2.

mover: f. iubet; R III, 33.

nascitur: quae (lex) saeculis omnibus ante nata est quam scripta lex ulla; L I, 19.

obtinuit: f. est; N I, 36.

obtulit: f. adfert; T III, 34.

permittit: plus tribuit sensibus, quam nobis leges permittit; F II, 36.

potest: f. facit; L I, 44. — II, I. coangusto.

praesent: ut .. magistratus leges, ita populo praesent magistratus; L III, 2.

prohibet: f. est; N I, 36.

putat: iurgare .. lex putat inter se || vetat ||

vicinos, non litigare; R IV, 8.

sancit: Lucii .. Valerii Potiti et M. Horatii

Barbati .. consularis lex sanxit, ne ..; R II, 54.

neesse erit .. appellare eam legem, quae scripta

sancit, quod vult, aut iubendo aut prohibendo, ut

valgus appellat; L I, 19. sequitur lex, quae sancit

eam tribunorum plebis potestatem; L III, 19.

sequitur: secuta biennio post (lex) Cassia est

de populi iudicio; L III, 35. f. sancit; L III, 19.

significat: (lex) significat probitatem gratam

esse deo, sumptum esse remouendum; L II, 25.

spectant: hoc .. spectant leges, hoc volunt,

incolumem esse civium coniunctionem; O III, 23.

tegun: quae (leges) tegunt omni ratione suf-

fragium; L III, 38.

tenent: f. tollit; O III, 68.

tollit: nec (lex) tollit castimoniam corporis;

L II, 24. quarum (legum) altera privilegia tollit,

altera de capite civis rogari nisi maximo comi-

tiatu vetat; L III, 44. aliter leges, aliter philo-

sophi tollunt aetnitas, leges, quatenus manu te-

neri || teneri || possunt, philosophi, quatenus ra-

tionem et intelligentiam; O III, 68. f. continet; L III,

38.

tenetur: f. adsciunt. vetat; L II, 61.

valet: sin † valuerint tamen || tantum || leges

nt ne sim || destinat || ambitus; L III, 39. non ..

erat illa tum civitas, cum leges in ea nihil va-

lebant; P 27. f. est; L II, 23.

veretur: f. vetat; L II, 61.

vetat: nec .. (vir sapiens) illa vincla carceris

ruperit (leges enim vetant); T I, 74. quae (lex

naturnae) vetat ullam rem esse cuiusquam nisi eius,

qui tractare et uti sciat; R I, 27. quae (lex) de

capite civis Romani nisi comitis centuriatus statui

vetaret; R II, 61. ut in urbe sepeliri lex vetat,

sic ..; L II, 58. quod eo magis iudico verum

esse, quia lex Solonis id ipsum vetat; L II, 59.

quod (lex) rogum bustumve novum vetat (pro-

prius sexaginta pedes adigi || adici || aedes alienas

invito domino, incendium veretur † acerbum || ut

arceatur || vetat; quod autem † forum, id est

vestibulum sepulchri, bustumve suo capite vetat,

tuetur ins sepulchrorum; L II, 61. f. est; F II, 94.

iubet; R III, 33. L I, 19. putat. tollit; L III, 44.

videtur: meministis, .. quam popularis lex

de sacerdotiis C. Licinii Crassi videbatur; Lae 96.

vigent: [fuit haec gens fortis, dum Lycurgi

leges vigeant]; T I, 101.

vocat: f. deterret.

vult: quid nisi lex aut quid verba ista vellent, L III, 33. quorum (accleratorum atque impiorum) tu te ducent esse profiteris, quos leges exilio ad-

feci voluit; P 31. f. sancit; L I, 19. spectant. abl. abs.: cur ... P. Crassi filia posset habere ... aeris milliensi saliva lege, mea trientem non posset; R III, 17.

egit Verbo: tum gravis est, ut arbitror, praecleara lex; L III, 40. postea tot leges et proxima; quaeque diutiores, ... ut ... O II, 75. f. est; L III, 35.

Prædicat: sum: scripta Lycurgi, Solonis, duodecim tabulas nostras non esse leges? A II, 136. eadem ratio quom est in hominis mente confirmata et confecta || perfecta ||, lex est; L I, 18. arbitrantur prudentiam esse legem; L I, 19. quae (ratio) quom sit lex; L I, 23. quae (ratio) non tum denique incipit lex esse, quom scripta est, sed tum, quom orta est; L II, 10. ut illa divina mens summa lex est, item ...; L II, 11. quae (naturnae ratio) est lex divina et humana; O III, 23. f. i. est; L III, 2.

II. nach Verben: I. Accusativ: abrogo: f. abrogo legem (4 St.) B. I, S. 19, b. — accipio: f. accipio, III. legem (3 St.) B. I, S. 28, b. accommodo: quoniam ... omnes .. leges adcommodandae (sunt) ad illud civitatis genus; L I, 20. accommodabimus hoc tempore leges ad illum, quem probamus, civitatis statum; L III, 4. adimo: nobis nostras (leges) ne admeris; L II, 36.

antiquo: vos ... legem antiquastis sine tabella; L III, 38. quam (legem agrariam) .. antiquari (Philippus) facile passus est; O II, 73.

appello: quae .. recte lex appellari possit; L II, 11. nec vero iam aliam esse illam legem puto non modo habendam, sed ne appellandam quidem; L II, 13. f. i. 1. sancit; L I, 19.

coangusto: haec lex dilatata in ordinem cunctum coangustari etiam potest; L III, 32.

cognosco: a Theophrasto leges etiam (omnium fere civitatum) cognovimus; F V, 11. si noster hic rector studuerit sane iuri et legibus cognoscendis; R V, 5.

colo: f. 3. pareo; P 34. commonstro: commonstravit .. leges fatales ac necessarias; T i 43.

commnto: quas (leges) cum vellet Lysander commutare; D I, 96.

comprobo: leges .. poena, non iustitia nostra comprobantur; R III, 18.

concludo: conclusa .. est a te permagna || tam magna || lex sane quam brevi; L II, 23.

confirmo: Lycurgus .. leges suas auctoritate Apollinis Delphici confirmavit; D I, 96.

conicio: quam legem (Solonis) eidem prope verbis nostri decemviri in decimam tabulam coniecernnt; L II, 64.

considero: considerandae leges, quibus civitates regi debeant; L I, 17.

constituo: ex quo leges moresque constituti; O II, 15. eadem .. constituendarum legum fuit causa, quae regum; O II, 41.

contemno: qui quodam motu aut statu videntur naturae legem et modum contempnere; F V, 47. cum ... dixisset ei (Lacedaemonio) quidam inimicus, contempnens leges Lycurgi? T I, 100. demergo: quamvis .. sint demersae leges alienae opibus; O II, 24.

deringo: ad quam (naturam) leges hominum deringunt || dirigit ||; L II, 13.

describo: f. describo.

desidero: nec [te] Lycurgi leges neque Solonis neque Charondaee neque Zaleuci nec nostras

duodecim tabulas nec plebiscita desidero; L I, 57. quam (legem) populus liber nunquam desideravit, idem oppressus dominatu a potentia principum flagitavit; L III, 34.

dico: cuius (summi rectoris) ad naturam apta ratio vera illa et summa lex a philosophia dicitur; F IV, 11. quod quom dico, legem a me dici intellegi volo; L III, 3. f. 1, 1. est; L II, 13.

dilato: f. coangusto. — dirigo: f. derigo.

discribo: quae sunt ... varie et ad tempus discriptae || descr. || (leges) populus; L II, 11.

dissuadeo: quaerit (Gracchus) ..., qui sibi (Piso) constat, cum ea lege frumentum petat, quam dissuaserit; T III, 48.

divido: nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44. do: f. do, III. legem (6 St.) § 1. §. 748. b.

duco: quae (leges) ad puniendum non iracundia, sed aequitate ducuntur; O I, 89.

edo: leges ... a me edentur non perfectae, ... sed ipsae summae rerum atque sententiae; L II, 18.

efficio: quam legem quo modo (Zeno) efficiat animantem, intellegere non possumus; N I, 36.

eripio: quoniam non recognoscimus unum leges populi Romani, sed aut repetimus ereptas aut novas scribimus; L III, 37.

excogito: f. i. 1. est; L II, 8.

explico: explicanda est oratione communis condicio lexque vitae; T IV, 62.

exprimo: f. i. 1. est; L II, 13.

exprobo: iam exprobre ... istas leges de religione; L II, 17. f. propono; L II, 18.

expecto: f. i. 1. continet; L II, 23. — fero: f. fero, III. legem (15 St.) § 42. a. curiatus, lex (3 St.) § 1, §. 593. b. de, III. legem fero (5 St.) § 1, §. 610. b.

habeo: um idcirco esse leges iustae haberentur? nihilo, credo, magis illa, quam interrex noster tulit, ut dictator, quem vellet civium, indemnatum aut indicta causa inipere posset occidere; L I, 42. necesse est ... legem haberi in rebus optima; L II, 12. f. appello; L II, 13. propono; R II, 26.

ignoro: quam (legem) qui ignorat, is est in iustus; L I, 42.

impono: f. impono leges (5 St.) § 243. b.

invenio: constat profecto ad salutem civium ... inventas esse leges; L II, 11. leges sunt inventae; O II, 42.

iubeo: f. i. 1. est; L III, 35.

laudo: laudemus ... prius legem ipsam veris et propriae generis sui laudibus; L III, 2. f. i. 1. est; L II, 8.

muto: negat ... mutari posse musicas leges sine mutatione legum publicarium; L II, 39.

neglego: ex quo leges quoque (cives) incipiunt negligere; R I, 67. quod se legem illam praeclearam negligenter negaret; R II, 61. negliget leges esseque perumpet, si poterit, is, qui ...; L I, 42.

nomino: a parvis ... didicimus, SI IN IUS VOCAT' atque || atque alia || eius modi „leges“ alia vocinare; L II, 9. quae ... ita composita sanctaque essent, eas leges videlicet nominarent || nominant, al. ||; L II, 11.

observo: intellego te ... alias in historia leges observandas putare, alias in poemate; L I, 5. f. i. 1. est; O II, 40.

obtinere: quae (lex) in Graecorum convivis obtinetur, „aut bibat“, inquit, „aut abeat“; T V, 118.

perfero: lege illa de provocatione perlati; R II, 55.

perficio: f. edo.

perumpo: f. neglego; L I, 42.

perscribo: leges etiam et iustituta ac mores civitatum perscripsimus; F IV, 61.

peto: a libranis (leges) petimus; L III, 46. ut modo a te dictum est leges a libranis peti; L III, 48.

praefero: cum is, qui imperat aliis, ... suam vitam ut praefert praefert suis civibus; R I, 52.

prodo: cum ... decretum proditur, lex veri rectique proditur; A II, 27.

profero: quid ego communes leges profero, quibus omnibus es exul? P 32.

propono: propositis legibus his || [his] ||, quas in monumenta habemus; R II, 26. expromam equidem (leges), ut potero, et ... legum leges || [leges] || voce proponam; L II, 18. quoniam || quom || de religione leges proposueras; L III, 48.

puto: omni ... in re consensio omnium gentium lex naturae putanda est; T I, 30. qui (philosophus) disciplinam suam non ostentationem scientiae, sed legem vitae putat; T II, 11. tu Titias et Apuleias leges nullas putas? — ego vero ne Livias quidem; L II, 14.

recito: ut, prius quam ipsam legem recitem, de eius legis || [legis] || laude dicam; L II, 14. lex recitata est; L II, 11. sic ... a me recitata lex est de suffragiis; L III, 38.

recognosco, repeto: f. eripio.

repudio: lex popularis suffragii populi repudiata est; Lae 96.

rogo: lex utilitatis virorum gratia rogata; R III, 17. eas tu ... leges rogabis vide licet, quae nunquam abrogentur; L II, 14. sic ... ita quae (leges) forte a me hodie rogabuntur; L II, 23. leges non iure rogatas || legem, si ... rogata est || tollere, ut Titium decreto conlegi, ut Livias consilio Philippi consulis et auguris? L II, 31. tu ... istam Romae legem rogas; L II, 36.

sacro: sunt certa legum verba, ... neque ita prisca, ut in veteribus XII sacratique legibus; L II, 18. f. i. 1. indicat; O III, 111.

sancio: quas (Cretum leges) sive Iuppiter sive Minos sauxit de Iovis quidem sententia, ut postea ferunt; T II, 43. quae non magis legis nomen adtingunt, quam si latrones aliquis consensu suo sanxerint; L II, 31. leges ... quom magis iudicis quam verbis sciendae sint || quae quoniam ... sancienda sunt ||; L III, 46. haec ... lex in amicitia sancitur, ut neque rogemus res turpes nec faciamus rogati; Lae 40. haec ... prima lex amicitiae sancitur, ut ab amicis honora petamus; Lae 44.

sciaco: suffragia ... scienda ... in lege aut rogatione || [in ... rogatione] || clam an palam ferri melius esset; L III, 38.

scribo: centum et octo annis postquam Lycurus leges scribere instituit, prima postea est Olympias; R II, 18. x viros, qui leges scriperint, sine provocatione creatos; R II, 54. qui (xviri) ... leges scriberent; R II, 61. sive est illa (lex) scripta aspian sive nusquam; L I, 42. quodam iustitia est obtemperatio scriptis legibus institutaque populorum; L I, 42. quom ... illi non studii et delectationis, sed rei publicae causa leges civitatibus suis scriperunt; L II, 14. f. eripio. I, 1. est; L II, 10. nascitur. sancit; L I, 19.

se iungo: qui iam licet nobis a natura leges et iura se iungere? L I, 35.

sequor: f. 3. pareo; P 34.

servo: vis magus leges, instituta, rem publicam non seret? T I, 31.

servo: mihi ... in vita servanda videtur illa lex; T V, 118. hoc consilio leges Atheniensium, hoc maiorum instituta servantur; O I, 75. se ... debere ... servare leges; O I, 124.

stabilio: qua (oratione animus) stabiliat leges; L I, 62.

suadeo: suade .. istam ipsam legem; L II, 24. cum ego ... legem Voconiam magna voce et bonis lateribus suasit || suscitasse ||; C 14.

timeo: quae (diligentia) summa esset in eis, qui leges, qui magistratus ... timerent; T IV, 46.

tollio: lex illa tota sublata est; R II, 53. quae (leges) praesertim uno vericulo senatus puncto temporis sublatae sint; lex autem illa ... neque tolli neque abrogari potest; L II, 14. sublatis legibus et iudiciis; O II, 75. §. rogo; L II, 31. — I, I. continet; L III, 38.

trado: qui (Mercurius) .. dicitur ... Aegyptiis leges et litteras tradidisse; N III, 56.

transfero: tum leges praeclearissimae de duodecim tabulis translatae || tralatiae || duae; L III, 44.

veto: §. I, I. est; L III, 35.

volo: §. I, I. est; L III, 46.

2. **Genetivus**: sum: quomodo imitatus Plato videlicet hoc quomodo legis putavit esse, persuadere aliquid; L II, 14.

3. **Dativus**: confero: ne minima quidem ex parte Lycurgi legibus et disciplinae (Pausanias, Lysander) conferendi sunt; O I, 76.

obrogo: huic legi nec obrogari fas est neque ..; R III, 33.

obsequor: -dum sanctis patriae legibus obsequimur; T I, 101.

obtempero: fortitudo est .. adfectio animi legi summae in perpetuenda rebus obtemperans; T IV, 53.

pareo: nos .. praeceptis dialecticorum et oratorum etiam ... sic parentes, ut legibus; A I, 5. vir bonus et sapiens et legibus parens; F III, 64. quibus (legibus) in philosophia necessario pareamus; T IV, 7. vel (fortitudo est) adfectio animi in patiendo ac perferendo summae legi parens sine timore; T IV, 53. qui legibus suis paruisse; T V, 19. si (T. Albius) in re publica quiescent Epicuri legibus paruisse; T V, 108. si huic legi paruerit ipsi patres || [patres] ||; L II, 26. si parebunt his legibus; L III, 19. si proximae legi parebitur; L III, 28. si qui (homines) forte his legibus parere voluerint; L III, 29. qui ne legibus quidem propter metum pareat, sed ens sequitur et colit; P 34. veteri legi morique parendum est; T I, 38. §. I, I. est; R III, 18. O II, 40.

servo: integram .. (causam) legi, accusatori iudicioque servari; L III, 47.

4. **Ablativus**: careo: lege .. carens civitas estne ob id ipsam habenda nullo loco? L II, 12.

opus est: nihil nobis opus esse lege; L III, 45.

solve: nec .. aut per senatum aut per populum solvi hac lege possumus; R III, 33. si qui hoc ... virtutis causa soluti legibus consecuti sunt; L II, 58.

sum: qua quisque sit lege. conditione, foedere; L III, 41.

utor: ingredi in disputationem ea lege, qua credo omnibus in rebus disserendis utendum esse, si errorem velis tollere; R I, 38.

5. **mit Präpositionen**: adgredior ad: prius quam adgrediamur ad leges singulas; L II, 8.

capio a: constituendi .. iuris ab illa summa lege capiamus exordium, quae ..; L I, 19.

coniungo cum: ut (magistratus) praesit praescribatque recta et utilia et coniuncta cum legibus; L III, 2.

conscribo de: qui (Plato) princeps de re publica conscripsit idemque separatim de legibus eius; L II, 14.

derogo ex: neque derogari ex hac (lege) aliquid licet; R III, 33.

dico contra: Piso ille Frugi semper contra legem frumentariam dixerat; T III, 48.

dimico pro: convenit dimicare pro legibus; T IV, 43.

discrepo a: non multum discrepat ista constitutio religionum a legibus Numa; L II, 23.

disputo de: ut ille (Plato) ... de optimis legibus disputat || disputavit, al. ||; L I, 15.

dissero de: tu paulo ante de lege et de iure disserens; L II, 2.

divido a: §. I. divido.

duco a: ab lege duendum est iuris exordium; L I, 19. ut ... ab ea (lege) vivendi doctrina ducatur; L I, 58.

facio contra: inhumane feceris contraque naturae legem; O III, 30. sapientis esse nihil contra mores, leges, inatuta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63. §. iuro in. — de: sane quidem, sicut de religionum lege fecisti; L III, 2.

habeo in: quae habemus etiam in publicis institutis atque legibus; L III, 43.

iuro in: se in legem Voconiam iuratum contra eam facere non audere; F II, 55.

maneo in: earum quaeque (bestiarum) sum tenens muvus ... manet in lege naturae; T V, 38.

pertineo ad: qui (locus) ad leges ... pertinet; O I, 156.

pono in: ut illi aequitatis, sic nos dilectus || delectus || vim in lege ponimus; L I, 19. ut in lege posui; L II, 47.

proficiscor a: doctissimis viris proficisci placuit a lege; L I, 18.

revoco ad: ii (*νομοφύλακες*) ... facta hominum observabant ad legesque revocabant; L III, 46.

scribo de: quam multa illi de re publica scriperunt, quam multa de legibus! F IV, 5. consequens esse videtur, ut scribas tu idem de legibus; L I, 15.

sum in: §. *in*, B. sum in legibus (7 *St.*) S. 269, a.

transfero de: cetera in XII ... translata de Solonis fere legibus; L II, 59.

venio ad: ante quam ad populares leges venias; L II, 9. ad ipsas iam leges veniamus; L III, 5.

III. **nach Adjektivem**: I. **Genetivus**: aequalis: §. I, I. est; R I, 49.

proprius: proprium .. utrumque legis est; L I, 19. similis: optandum .. (est), ut ii, qui praesent rei publicae, legum similes sint; O I, 89.

2. **Dativus**: contrarius: ubil (est) tam contrarius iuri ac (et) legibus, quam ..; L III, 42.

3. **Ablativus**: liber: -nec eo magis (privati) lege liberi sunt; L III, 11.

4. **mit Präpositionen**: situs in: existimare omnia iusta esse, quae sita || sancta || sint in populorum institutis aut legibus; L I, 42.

IV. **nach Substantivem**: I. **Genetivus**: aequitas: qui (xviri) cum x tabularum summa legum || [legum] || aequitate prudentiaque conscripserunt; R II, 61.

aera: aera legum de caelo tacta quid habent observatum ac vetustum? D II, 47.

autores: P. Crassus et P. Scaevolam aiunt Ti. Graccho autores legum fuisse; A II, 13.

causa: nobis ita complectenda in hac disputatione tota causa est universi iuris ac legum, ut ...; L I, 17.

communio: inter quos porro est communio legis, inter eos communio iuris est; L I, 23.

culpa: Cassiae legis culpam Scipio tuus sustinet; L III, 37.

custodia: legum custodiam nullam habemus; L III, 46.

disceptator: f. inventor; R III, 33.
 domini: qui (populi) domini sint legum, iudiciorum; R I, 48.
 exitium: legum exitium constanti voce ferrebat; D I, 20.
 explanator: f. interpres; R III, 33.
 fides: censorios f. cosiris f. fidem legum custodiunt; L III, 11.
 fons: fontis .. earum (legum) utique perspexit; R V, 5. his .. explicatis fons legum et iuris inveniri potest; L I, 18.
 genus: quod ad cumque legum genus me disputatio nostra deduxerit; L II, 46.
 gloria: non possum .. dicere ... Lycurgum, Solonem legum et publicae disciplinae carere gloria; T I, 110.
 interitus: probat .. legum et libertatis interitum earumque oppressionem tetricam et detestabilem gloriosam putat; O III, 83.
 interpres: neque est querendus explanator aut interpres eius (legis) alius; R III, 33. nostrae .. legis interpretes ... hoc intelligant in primis, sepulchrorum magnificentiam esse minuendum; L II, 62.
 inventor: Lycurgus, .. ille legum optumarum et aequissimam iuris inventor; R III, 16. unus .. erit .. imperator .. deus, ille legis huius inventor, disceptator, laetor; R III, 33.
 inventrix: tu inventrix legum ... fuisti; T V, 5.
 ius: ut comitorum vel in iudiciis populi vel in iure legum ... principes civitatis essent interpretes; D II, 74.
 iussa: hominum vita inesse supremae legis obtemperat; L III, 3.
 iutor: ferretne civitas alia latorem istius modi legis, ut condemnaretur filius? N III, 90. f. inventor; R III, 33.
 laus: f. II, 1. recito; L II, 14.
 libri: qui (Plato) ... in Legum .. libris, quod sit omnino deus, anquiri oportere non censuit; N I, 30.
 metus: infamiaque metu non esse petulantiam legum et iudiciorum? L I, 50. te metus exanimant iudiciorum atque legum; P 18.
 mutatio: f. II, 1. mutio.
 natura: videamus ... vim naturamque legis, ne, quom referenda sint ad eam nobis omnia, labamur; L II, 8.
 nomen: favore magis quam re legum nomen tenet; L II, 11. in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sentimentiam iusti et veri legendi; L II, II, f. II, 1. sancio; L II, 13.
 norma: haec habemus in XII sane secundum naturam, quae norma legis est; L II, 61.
 oppressio: f. interitus.
 ordo: quoniam tenes ordinem legum; L III, 30.
 poena: saepe etiam legum iudiciorumque poena obligantur; F I, 47. quanta (accessio fit) ad agenda (molestia) ... poena legum; F I, 51. qui (civis) id cogit omnis imperio legumque poena, quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3. poenam non dico legum, .. sed ipsius tarpitudinis ... non vident; O III, 36.
 praemium: (L. Lucullus) absens factus aedilia, continuo praetor (licebat enim ceteris legis praemio); A II, 1.
 proeemium: habes legis proeemium || prohemium. sic enim haec f. hoc || appellat Plato; L II, 16.
 prudentia: f. acquitas.
 scriptores: nec haec a sapientissimis legum scriptoribus neglecta sunt; L II, 63. f. I, 1. exstant.
 societas: haec (eloquendi via) nos iuris, legum, urbium societate devinxit; N II, 148.

suasor: cum .. Ille (Q. Maximus) admodum senex suasor legis Cinciae de donis et muneribus fuit; C 10.

tabulae: duabus tabulis iniquarum legum additis; R II, 68.

verba: praecleara .. iam nunc a te verba usurpantur civilis iuris et legum; L I, 56. f. II, 1. sacro; L II, 18.

vinculum: f. I, 1. est; R I, 49.

vis: idem .. (Chrypsippos) etiam legis perpetuae et aeternae vim ... loquem dicit esse; N I, 40. vim istius caelestis legis explana; L II, 9. cuius (legis) vim explicavit; L II, 14. quom legis haec vis sit: ||, ut sit || scitum et iussum in omnis; L III, 44. f. natura. — I, 1. iubet; L I, 19.

vox: quis non studioso rei publicae subvenerit hac tam praecleara legis voce laudatus? L III, 43. f. II, 1. propono; L II, 18.

2. **Datis**: obtemperatio: f. II, 1. scribo; L I, 42.

3. **mit Präposition**: oratio de: omnem .. orationem eius (Platonis) de legibus peroratam esse uno aetivio die; L II, 69.

V. **Imfiam**: 1. **Abfatis**: adimere: qui (Sulla) tribunicis plebis sua lege iniuriae faciendae potestatem ademerit, auxilium ferendi reliquerit; L III, 22.

agi: nobis, ... de quibus nihil omnino actum esset legibus; L III, 45.

alere: quod illi verbis et artibus aluerunt naturae principia, hi autem institutis et legibus; R III, 7.

amittere: vim quaerit, cuius inponitatem amittit hac lege; L III, 42.

astringi: (noe) nullis || nullius || .. unius disciplinae legibus adstricti; T IV, 7.

audire: nec probrum audire (debemus) nisi ea lege, ut respondere liceat; R IV, 12.

confirmari: non institutis opinio est confirmata, non legibus; T I, 30. quod senatus lege nostra confirmatur auctoritas; L III, 27.

coniungi: sacra cum pecunia pontificum auctoritate, nulla lege coniuncta sunt; L II, 52.

conservare: rem publicam ... quibus moribus aut legibus constituere vel conservare possumus; R II, 64.

consociari: lege .. consociati homines cum dis putandi sumus; L I, 23.

constituere: cum ... regis instituta, partim etiam legibus auspicia (essent constituta); T IV, 1. cum ... non instituto aliquo aut more aut lege sit opinio constituta; N I, 44. qui sunt quique rem publicam constituerent legibus atque institutis suis; R II, 2. annis postea xx ... levis aestumatio peodum in multa lege C. Iulii P. Papirii consulam constituta est; R II, 60. quae (poena) est constituta legibus; R V, 5. magistratibus lege constitutis; L III, 48. ut ... haec ita teneantur, ut sit || est || constitutum legibus ipsis; O I, 51.

neque .. hoc solum natura, ... sed etiam legibus populorum ... eodem modo constitutum est; O II, 23. quorum ingenis et inventis omnem vitam legibus et institutis exculam constitutamque habemas; fr IX, II. f. conservare.

contineri: quibus (legibus) in singulis civitatibus res publica continetur; O III, 23. una continetur omnes et eadem lege naturae; O III, 27.

dari: lege nostra libertatis species datur; L III, 39.

delectari: si omnes Atheniensis delectarentur tyrannicis legibus; L I, 42.

destinari: disciplinam puerilem ingenis ... nullam certam aut destinatum legibus ... esse voluerunt; R IV, 3.

dicere: cum contente pro se ipse (M. Antonius) lege Varia diceret; T II, 57.

describi: quae disciplina sunt legibus et iure civili; O I, 51.

dissipari: parumne declaravit vir gravis et sapiens lege Semproniana patrimonium publicum dissipari? T III, 48.

educare: neque .. hac nos patria lege gemit aut educavit, ut ..; R I, 8.

effici: id hominibus effici ex re publica debet partim institutis, alia legibus; R IV, 3.

eici: tot legibus eiectus in exilium; P 32.

esse: ut tum fuit Romae, cum erant reges, ut Spartae Lycurgi legibus; R II, 43. cum furiosorum bona legibus in agnatorum potestate sunt; R III, 45. sunt .. privata .. aut vetere occupatione .. aut victoria .. aut lege, pactione, condicione || condicione || sorte; O I, 21.

si ibi eum legibus esse non oportebit; P 32.

excipi: cum essent agri in Boeotia deorum immortalium excepti lege censoria; N III, 49.

excoli: §. constituitur; fr IX, 11.

exsul: §. II, 1. profero.

facere: ut id sua sponte facerent, quod cogentur facere legibus; R I, 3. videtis, in tabella iam ante quanta sit facta labe, primo Gabinia lege, biennio antequam post Cassia; Lae 41.

generari: homines .. sunt hac lege generati; R VI, 15.

gerere: nec, quia nesciam erat scriptum .., idcirco minus Coclitem illum rem gessisse tantam fortitudinis lege atque imperio patabimus; L II, 10.

gignere: §. educare.

indicare: ab omni iudicio poenaeque provocari licere indicant XII tabulae compluribus legibus; R II, 54.

ingredi: §. II, 4. notor.

inducium: inde inducium publicum rei privatae lege Plaetoria; N III, 74.

liberari: quae .. (promissa) pleraque iure praetorio liberantur, non nulla legibus; O I, 32.

minuere: quam consuetudinem lege minuit ipse (Demetrius); L II, 66.

nasci: ea lege esse nos natos, nt ..; T III, 59. cum .. ea .. lege natus sis .., ut ..; O III, 52.

parere: vobis .. in re et lege volentes parent; Ti 41.

pari: magis .. aestimabat pecuniam non modo non contra leges, sed etiam legibus partam; F II, 55.

pervenire: quorum (virorum) nemo censuit plus Fudine dandum, quam posset ad eam lege Voconia pervenire; F II, 54.

petero: §. II, 1. dissendeo.

praescribi: dum modo ea moderata sint, ut lege praescribitur; L II, 38.

prohiberi: violare alterum naturae lege prohibetur; O III, 27.

quaestiones: repeto .. tum haec cotidiana, sicca, veneni, pecculatos, testamentorum etiam lege nova quaestiones; N III, 74.

regere: nec Mamilia lege singuli, sed e XII tres arbitri suis regemus; L I, 55. §. II, 1. considero. relinquere: §. adimere.

respondere: cum ego te hac nova lege videam eodem die accusatori respondere; F IV, 1.

retinere: lege nostra .. auctoritas bonorum retinetur; L III, 39.

sancire: quod ne liceret fieri ad alterius iniuriam, lege sanxerunt; T IV, 4. qui haec disciplinis informata alia moribus confirmarunt, sanxerunt autem alia legibus; R I, 2. haec (conubia) illi (xviri) ut ne plebei cum || plebi et || patribus essent, inhumatissima lege sanxerunt; R II, 63.

eorum .. ut publici interpretes essent, lege sanxi-

mus; L II, 34. id quoque || quodque, al. || ne feret, lege sanctam est; L II, 60. post aliquanto .. lege sanctum est -ne quis ..; L II, 64. hoc quamquam video .. neque aut lege sanciri aut iure civili, tamen naturae lege sanctum est; O III, 69.

servare: saevitate annali lege servanto; L III, 9.

subici: cui (rationi appetitus) sunt subiecti lege naturae; O I, 102.

temperare: rem .. publicam nostri maiores certe melioribus temperaverunt et institutis et legibus; T I, 2.

tollere: omnia nocturna .. in media Graecia Diagondas Thebanus lege perpetua sustulit; L II, 37. Solonia lege (funera) sublata sunt; L II, 64. lege nostra .. contentiosis causa tollitur; L III, 39.

vacare: et legibus et institutis vacat aetas nostra muneribus iis, quae .. C 34.

variari: quae (conexio rerum) suo ordine et lege || sic || variatur; Fa, fr 2.

vindicare: omnia non Quiritium .. iure pro suis vindicare, nec civili iure, sed communi lege naturae; R I, 27. iste dolus malus et legibus erat vindicatus, ut in tabulae adducimus tabulis, circumscriptio adolescentium lege Plaetoria, et sine lege iudicium; O III, 61.

vivere: soli .. (di, homines) ratione utentes iure ac lege vivunt; N II, 154. quod inter haec velit virtute tanquam lege vivere; L I, 36. natum sequi et eius quasi lege vivere; L I, 56.

2. **Trāpōstitiones**: ante: quibus hoc ante hanc legem virtutis causa tributum est; L II, 58. contra: §. I. pari. — I, 1. est; L II, 10.

in: idem (Plato) et in Timaeo dicit et in Legibus .. mundum deum esse; N I, 30. quae (libamenta) dicta in lege sunt; L II, 29. iam de haereticum religione, de expiationibus et procurationibus sat esse plane || satis esse iam || in ipsa lege dictum puto; L II, 34. excepto praesertim in ipsa lege solemnibus sacrificio ac publico; L II, 35. † diligentiam || de diligentia || votorum satis in lege dictum est ac votis || ac voti || sponsio; L II, 41. ut Charondas in suis factis legibus; L III, 5. nihil habui sane, non modo multum, quod putarem novandum in legibus; L III, 12. ut in religione lege fecisti admonitio et rogata meo; L III, 13. §. II, 1. sacro. — III, 4.

inter: quantum eius (iustitiae) ius inter leges et iudicia et in constituta re publica fore putamus? O II, 40.

per: ut orandae litis tempus, quoad per leges liceat, accommodet; O III, 43.

sine: §. I. vindicare; O III, 61.

libamentum, **ἄφει**: dico, servo: quod ad tempus ut sacrificiorum || [sacrificiorum] || libamenta servantur fetuque pecorum, quae dicta in lege sunt; L II, 29.

mitto: dona magnifica quasi libamenta praedarum Delphos ad Apollinem misit; R II, 44.

libellus, **ἄφει**, **ἄφει**, **ἄφει**: I. est: est .. non magnus, verum areolus et, ut Tuberoni Panaetius praecipit, ad verbum ediscendum libellus; A II, 135.

II. conficere: quid hortari? ut libellos conficiam de stillicidiis ac de parietum iure? L I, 14.

do: si quem tuorum addictum maerore videris, huic accensurum || acip. || potius quam aliquem Socraticum libellum dabis? T III, 43.

edisco: §. I. est.

III. in: quae (philosophia) communi more in foro loquitur, in libellis suo; F IV, 22.

libens, *mitlig*, *germ.* sumus .. multi, ut constitimus, parati ... abuti tecum hoc otio. — libente me vero; R I, 14.

libenter (*lub.*), *germ.* bereitwillig, mit Bereitwilligkeit; adeo: quo libentius rei publicae causa periculum adiret optimus quaque; N III, 50. ad aentior: tibi, .. si mihi probabis ea, quae dices, libenter assentiar; F I, 28.

ago: cum sit nihil aliud, quod libenter agere possim; D I, 11.

audio: utrum tandem censes, Torquate, Imperiosum illum ... tuamve de orationem libentina audiretur fuisse an meam? F II, 60. multum .. illum (Aelinm Sextum) audiebam et libenter; R I, 30. ex me audies ... — sane, inquit Scipio, et libenter quidem; R II, 64. ego vero libenter audierim; L I, 13.

ceno: non negat libenter umquam cenasse Gallonium (mentiretur enim), sed bene; F II, 24. qui bene cenat, omnis libenter cenare, qui libenter, non continuo bene; F II, 24. quem (Gallonium) libenter cenasse nemo negat. cur igitur non bene? F II, 25.

cogito: qui nihil dicit, nihil facit, nihil cogitat denique nisi libenter ac libere; P 34.

concedo: libenter tibi, Laeli, ut de eo disseras, equidem concessero; R I, 20.

congrego: (parvi) aequalibus delectantur libenterque se cum iis congregant; F V, 42.

dico: nihil de me, de Scipione dicam libentius; Lae 96. f. cogito.

disco: ego quoque .. didicerim libentius, si quid attuleris, quam te reprehenderim; F II, 8. ego discam libenter; N III, 41.

dissipo: «a parco patre quod sumas, quanto dissipas libentius»; N III, 73.

do: id quoque damus, et libenter quidem; N I, 89.

disco: cuius edidici etiam versus, et libenter quidem; D I, 17.

erro: quodsi in hoc erro, qui animos hominum immortales esse credam, libenter erro; C 85.

facio: facio et libenter et, ut spero, recte, quod ..; L I, 63. quod libenter facias, curare, ut id diutius facere non possis; O II, 54. f. cogito.

fruo: quodsi istis ipsis voluptatibus bona aetas fruitur libentius; C 48.

impetoro: a te impetram libenter, ut ..; T V, 82.

invehor: quia Carneades libenter in Stoicos invehabatur; N II, 162.

in video: an eum locum libenter inuisit? F V, 5. lego: nos .. ea scripta reliquaque eiusdem generis et legitimus libenter et legemus; F I, 12.

pareo: ut omnes ... aequo animo illi libenterque parent; R I, 4.

profugio: libenter || ego || vero istinc sicut ab domino agrati ac furioso profugi; C 47.

prolabor: libenter ... frater, f. quod istam orationem tecum prolaber; L I, 52.

recordor: externa libentius in tali re quam domestica recordor; O II, 26.

scribo: eo .. hos locos scripsi libentius, quod ..; P 4.

sum: quodsi saepe, credo, ... in scholis philosophorum. — vero, ac libenter quidem; T II, 26.

venio: cur huc libentius venias; L II, 4.

video: quem (Q. Tuberonem) cum comiter Scipio appellavisset libenterque vidisset; R I, 14.

utor: libenter uti solitus est ea dissimulatione, quam Graeci *εἰσπραξις* vocant; A II, 15. qua (divisione) noster Antiochus libenter uti solet; F V, 16. libenter .. etiam verbo utor Catonis; R

II, 8. illo loco libentissime soleo uti; L II, 1. nemo est, quin || qui non || eo (equo), quo convenit, libentius utatur quam intracato et novo; Lae 68. in obsequio ... quoniam Terentiano verbo libenter timor, comitas adicit; Lae 89. *οἷνε* *βερβ:* cedo caput cense: «sermo bono, quid ex eo? » si quaeris, libenter; F II, 25.

liber, *frei*, unbeschränkt, unbeschränkt, *selbständig*, *freimütig*, *zügelflos*; A. *bet Substantivus*; aliq: hoc .. liberiores et solutiores sumus, quod integra nobis est indicandi potestas; A II, 8. liber .. a tali inrisione Socrates, liber Aristo Chius; A II, 123. soli sumus liberi; T V, 33. his tu tam gravibus concitationibus ... quem vacuum, solutum, liberum videris; T V, 43. qui aut libertate dignus esset aut vellet omnino liber esse; T V, 63. ut .. iure civili, qui est matre libera, liber est; N III, 45. in quibus (civitatibus) verbo sunt liberi omnes; R I, 47. ut ... absit omnis pudor, ut plane liberi sint; R I, 67. quis ... non modo liber, sed servus libertate pertusus fuit, eni ..? L III, 25. si ... ab omni animi perturbatione liberi sis; O I, 67. dum .. his || iis || (dominis) oboediet, .. liber habendus omnino non erit; P 33. nisi sapientem liberum esse neminem; P 33. nisi qui ita sit adfectus, esse liberum neminem; P 35. an ille mihi liber, cui mulier imperat? P 36. dominum mutare, non liber esse vult; P 41. cum eum ne liberum quidem esse ratio ... convincat; P 41.

aliqd: quod (Epicurus) veritus est, ut ... nihil liberum nobis esset; Fa 23. ea ... a fati necessitate esse libera; Fa 38. si .. ius suum populi teneant, negant quicquam esse praestantius, liberum, beatius; R I, 48. quibus (dis) omnia deberent esse patetia ac libera; L II, 26.

amicitia: amicitia remissior esse debet et liberior et dulcior; Lae 66.

amores: in quibus (Graecorum gymnasiis) isti liberi et concessi sunt amores; T IV, 70. quam contractationes et amores soluti et liberi; R IV, 4.

animus: robustus animus et excelsus omni est liber cura et angore; F I, 49. *ἀδυσίαν* appellat, id est animum terrore liberum; F V, 87. cum, quo natura fert, liber animus pervenerit; T I, 46. riget .. animus in somnis liber ab sensibus omnique impeditio curarum; D I, 115. cum (animi hominum) .. mente permoti per se ipsi liberi || t liberi, libere || incitati || [incitati] || moventur; D I, 129. quando .. ista observans quieto et libero animo esse poteris? D II, 83. multa .. (animi), cum remissi et liberi sunt, futura prospiciunt; C 81.

ardor: qui (mundus) integro et libero et puro eodemque acerrimo et mobilissimo ardore tenetur; N II, 31.

aselli: ut ... in .. tanta libertate canes etiam et equi, aselli denique liberi sic incurant, ut iis de via decedendum sit; R I, 67.

auspicium: tum .. esset auspicium (si modo esset ei liberum) se || auspicium, si ... liberum, se || ostendisse; D II, 73.

bestiae: cum (bestiae) copiosius alantur, quam si essent liberae; F V, 56.

caelum: cum (animus) ... in liberum caelum quaei domum suam venerit; T I, 51. alias (bestias natura voluit) volucres caelo frui libero; T V, 38. canes: f. aselli.

cessatio, cessio: eius modi quamquam cessationem || cessationem || liberam atque otiosam (ista oratio postulat); L I, 10.

civitas: qui .. in libera civitate ita se instrunt, ut metuantur; O II, 24. hic .. etiam in liberis civitatibus regnandi existunt cupiditates;

O III, 36. quae (civitas) libera fuerit quaeque esse debeat; O III, 83. qui (rex) civitatem .. non modo liberam, sed etiam gentibus imperantem servare sibi cogitasset; O III, 84. voltis post liberam civitatem ab his ipsis, qui liberaverunt? P II.

consensus: cum ... (in re publica) esset consensus populi liber; P 28.

contractationes: f. amores; R IV, 4.
contumacia: Socrates ... adhibuit .. liberam contumaciam; T I, 71.

creatio: creatio magistratum, iudicia populi, insa vetita quom suffragio cociensur, optumatis nota. plebi libera sunt; L III, 10.

custodia: ut sit libera et non sollicita suae rei cuiusque custodia; O II, 78.

dies: quodam liberiore, quam solebat, et magis vacuo ab interventoribus die; Fa 2.

homo: ludimur ab homine ... ad scribendam licentiam libero; N I, 123. nihil est agri cultura ... homine libero dignus; O I, 151.

iudicium: sunt .. iudicia libera; T IV, 7. auditorem (me venisse) ... libero iudicio; N I, 17. cum .. proprium sit Academiae ... iudicium audientium relinquere integrum ac liberum; D II, 150. f. creatio.

iussa: f. creatio. — mater: f. alqa; N III, 45. mens: nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens soluta quaedam et libera; T I, 66. fr IX, 10. ista duo (divinandi genera), furoris et somni, quae a libera mente fluere viderentur; D II, 101.

motus: cum duobus motis animi ... motu ipsi suo soluto et libero incitantur, non furenti // furentibus // altero somniant // somniantibus //; D I, 4. qui ... concitacione quadam animi aut soluto liberoque motu futura praesentium; D I, 34.

populus: in libero .. populo, ut Rhodi, ut Athenis, nemo est civium, qui ..; R I, 47. non ex liberis populis reges requiri aut potestatem atque opes optumatis; R I, 48. negant oportere indomiti populi vitio genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49. quodsi liber populus deligit, quibus se committat; R I, 51. quam (aequalitatem iuris) amplectantur liberi populi; R I, 53. sic hunc nimis liberum populum libertas ipsa servitute addicit; R I, 68. non plura insignia essent imperii in libero populo quam in regno fuissent; R II, 55. ut in populo libero patca per populum ... gererentur; R II, 56. vel regnum malo quam liberum populum; R III, 46. nos .. quoniam leges damus liberis populis; L III, 4. quam (legem) populus liber nunquam desideravit, idem oppressus dominatu ... principum flagitavit; L III, 34. in liberis .. populis et in iuris aequalitate; O I, 88.

privati: nec eo magis (privati) lege liberi sunt; L III, 11.

probabile: eo (probabili) .. expedito, soluto, libero; A II, 105.

ratio: illorum ratio soluta ac libera est; Fa 38. sapiens: (sapientem) solum civem, solum liberum; A II, 136. recte solus (sapientis appellabitur) liber; F III, 75. solum (sapientem) praeterea formosum, solum liberum; F V, 74. illum (sapientem) .. putas omni perturbatione esse liberum; T IV, 58. // [omnes sapientes liberos esse et stultos omnes servos] //; P V.

sphaera: habent .. suam sphaeram stellae inerrantes ab aetheria coniunctione secretam et liberam; N II, 55.

stidia: sunt alia (studia) liberiora et transfusa // fusa // latius; R I, 30.

suffragia: quae (suffragia) iubeo nota esse optumatis, populo libera; L III, 33. optumatis (suffragia) nota, plebi libera sunt; L III, 38.

tempus: libero tempore ... omnis voluptas assumenda est; F I, 33. si mihi illum tribueretur vacuum Tempus et liberum; L I, 8.

turba: ille (Epicurus) convocata de hortulis in auxilium quasi Liber // libera // turba temulentorum ... instat; A fr 20 (3. 21).

vetita: f. creatio.

vir: defugit // fugit // patriam vir liber ac fortis; R II, 34.

virtus: flos virtutem semper liberam volumus; T V, 52.

voluntas: si mentem hominis voluntate libera spoliata necessitate fati devincunt; Fa 20.

voluptas: quo minus animus ... gustare partem ullam liquidae voluptatis et liberare potest; F I, 58.

B. affectu: I. carent, possunt: qua (aequalitate) carere diutius vix possunt liberi; R I, 69. decertat, al.: neque (esse) liberi cum iuriis atque inmanibus adversariis decertantem vel contumeliarum verbera subire vel expectare // exceptare // sapientem non ferendas iniurias; R I, 9.

II. I. sum: quid horum est liberi? quid denique servi non inertis? P 39. f. I. decertat.

2. impero: est .. impudens luxu maerore se conficiens, quod imperare non liceat liberis; T III, 26. cui tandem hic libero imperabit, qui non potest cupiditatis suum imperare? P 33.

III. I. gratus: haec pueris et mulierculis et servis et servorum similibus liberis esse grata; O II, 57.

2. dignus: nihilne est in his rebus, quod dignum libero aut indignum esse ducamus? F V, 47. alter (iocus) ne libero quidem (dignus est); O I, 104. quae (adsentatio) non modo amico, sed ne libero quidem digna est; Lae 89. quae .. (artes) dignae libero essent; T I, 1.

indignus: f. dignus; F V, 47.

IV. in: feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem litium habet et iurgiorum; L II, 29.

liber, Ваft, Ваф, Schrift, Мѣтанблуг:

I. Subject: aequant: qui (libri) iam illis (orationibus) fere se aequarunt; O I, 3.

aperiunt: totidem subsequenti libri Tusculanarum disputationum res ad beate vivendum maxime necessarias aperuerunt; D II, 2.

complectitur: quintus (liber) eum locum complexus est, qui totam philosophiam maxime illustrat; docet enim ad beate vivendum virtutem se ipsa esse contentam; D II, 2.

continet: in eo .. libro, qui continet omnem disciplinam tuam, ... dicit haec; T III, 41.

declaran: quod Etruscorum declarant et harsupicini et fulgurales et rituales libri, vestri etiam augurales; D I, 72. provocationem .. etiam a regibus fuisse declarant pontificii libri, significant nostri etiam augurales; R II, 54.

docet: f. complectitur.

efficit: quod maxime efficit Theophrasti de beata vita liber; F V, 12.

est: Chius Metrodorus initio libri, qui est de natura, "nego" inquit, "scire nos .." A II, 73. quattuor eius (Chitomachi) libri sunt de sustinentia adsensioibus; A II, 98. cuius (Xenocratis) libri sunt de ratione loquendi multi et multum probati; A II, 143. cuius (Nicomachi) accurate scripti de moribus libri dicuntur illi quidem esse Aristoteli, sed non video ..; F V, 12. pleni libri sunt contra ista ipsa (portenta) disserentium philosophorum; T I, II. evolve diligenter eius (Platonis) cum librum, qui est de animo; T I, 24. Hegesiae liber est *Ανομαστικός*; T I, 84. quorum dicuntur esse Latini sane multi libri; T II, 7.

totus . . liber, qui est de summo bono, refertus est verbis et sententiis talibus; T III, 42, et de honesto et de summo bono separatim libri sunt; T V, 19. cuius (Xenocrati) in libris, qui sunt de natura deorum, nulla species divina describitur; N I, 34. liber est Epicuri de aenitate; N I, 122. primus . . (liber) est de contentenda morte, secundus de tolerando dolore, de aegritudine lenienda tertius, quartus de reliquis animi perturbationibus; D II, 2. tres (libri) erunt de oratore, quartus Brutus, quintus orator; D II, 4. magnus Dicaearchi liber est necire ea melius esse quam scire; D II, 105. horum somniorum et talium plenus est Chryssippi liber, plenus Antipatri; D II, 144. quod . . in his libris dictum est, qui sunt de natura deorum; D II, 148. quod . . in aliis illis, is || libris feci, qui sunt de natura deorum, itemque in his, quos de divinatione edidi; Fa 1. est Dicaearchi liber de interitu hominum; O II, 16. quamquam ea quoque de re duo sunt nostri libri; O II, 31. plenus est sextus liber de officis Hecatonis talium questionum; O III, 89. septimus mihi liber Originum est in manibus; C 38. multas ad res peritales Xenophontis libri sunt; C 59. quam copiose ab eo (Xenophonte) agri cultura laudator in eo libro, qui est de tenenda re familiari, qui Oeconomicus inscribitur; C 59.

excitant: quamquam . . libri nostri complures non modo ad legendi, sed etiam ad scribendi studium excitaverunt; O II, 2.

loquitur: si . . liber Antiochi nostri . . vera loquitur; N I, 16.

medetur: nec, si aliquot annis post idem ille liber captivis misus esset, vulneribus mederetur, sed cicatricibus; T III, 54.

placet: Theophrasti . . tibi liber ille placet de beata vita? — . . prorsus . . placet; F V, 85.

reducunt: nos . . tamquam hospites tui libri quasi domum reduxerunt; A I, 9.

subaequantur: f. aperiant.

valent: ut . . valeant . . (libri) ad deponendas potius quam ad suscipiendas religiones; D II, 112.

veniunt: isti libri duo Philonis . . tum erant adlati Alexandriam tumque primum in Antiochi manus venerant; A II, 11.

II. **nach Verben:** I. abicio: haec Epicuro confitenda sunt aut ea . . tollenda de libro vel totus liber potius abiciendus; T III, 44.

adfero: f. l. veniunt.

adnumero: his libris adnumerandi sunt sex de re publica; D II, 3.

aequo: f. l. aequant.

attingo: nec quinquam (libros) attingit praeter eos, qui . . ; T I, 6.

comburo: libri . . eius (Protagorae) in catione combusti (sunt); N I, 63.

conficero: est . . (liber) confertus voluptatibus; T III, 44.

conscribo: quem (librum) in medio . . mae-rare et dolore conscripsimus; T IV, 63.

contemno: quos (libros) non contemno equidem, quippe quos nunquam legerim; T II, 7.

converto: quem (librum) nos . . e Graeco in Latinum convertimus; O II, 87.

deprobo: ut eos (libros) ipse . . deprorarem; F III, 7.

describo: se . . ab eo ipso illos duo libros . . descripsisse; A II, 11.

edo: f. edo, III. librum (7 Et.) B. I. C. 785, a. evolvo: f. l. est; T I, 24.

habeo: tu . . cum ipse tantum librorum habens; F III, 10.

impleo: alter . . de ipsa iustitia quattuor im-

pletavit sane grandis libros; R III, 12. innumera-bilia nascentur, quibus implemtor iuris consulum libri; L II, 48.

inscribo: f. **inscribo**, II. librum (9 Et.) C. 324, a. — intericio: f. mitto; D II, 3.

lego: f. **lego**, III. librum (14 Et.) C. 444, a. mitto: quem (librum) ad me de virtute misisti;

F I, 8. legimus librum Clitomachi, quem ille eversa Karthagine misit consolandi causa ad captivos cives suos; T III, 54. ad Brutum . . capsum hos libros alteros quoque mittemus; T V, 121. qui (liber) ab eo (Antiocho) nuper ad hunc Balbum missus est; N I, 16. interiectus est etiam uuper liber is, quem ad nostrum Atticum de senectute misimus; D II, 3. hunc librum ad te de senectute misimus; C 3. f. I. medetur.

nominio: quem (librum) modo nominavi; F II, 100.

occupo: numquam . . sunt illi (libri) occupati; R I, 14.

perficio: quibus rebus || [rebus], libris || editis tres libri perfecti sunt de natura deorum; D II, 3.

perlego: perlegi tum paulo ante tertium de natura deorum; D I, 8.

pono: cum posui librum; T I, 24.

probo: qui liber cum et tibi probatus videtur et is, quos . . ; F I, 2. f. I. est; A II, 143.

profero: proferem libros, si negares; N I, 113.

promo: ut quosdam hinc libros proferem; F III, 8.

recipio: quamquam hi tibi tres libri inter Cratippi commentarios tamquam hospites erunt recipiendi; O III, 121.

refercio: Ponticus Heraclides puerilibus fabulis referit libros; N I, 34. quo genere (iocandi) . . . philosophorum Socraticorum libri referi sunt; O I, 104. f. I. est; T III, 42.

refero: nostri quoque oratorii libri in eundem librorum numerum referendi videntur; D II, 4.

requiro: quos (libros) hic tandem requiris? F III, 10.

rodo: si Epicuri de voluptate liber rosus esset, putarem annonam in macello cariorem fore; D II, 59.

scribo: accipe, quem ad modum eadem dicatur a Clitomacho in eo libro, quem ad C. Lucillum scripsit poetam || [poetam] ||; A II, 102. quod multi iam esse libri Latini dicuntur scripti inconsiderate ab optimis illis quidem viris, sed non satis eruditis; T I, 6. is . . (Dicaearchus) tris libros scripsit, qui Lesbici vocantur; T I, 77. qui eos (libros) scribunt; T II, 7. quem (librum) ad me accuratissime scripsisti; T V, 1. in his libris, quos (Cleantes) scripsit contra voluptatem; N I, 37. quos (libros) tum scripsimus, cum gubernacula rei publicae tenebamus; D II, 3. qui (Isocrates) cum librum, qui Panathenaeus inscribitur, quarto et nonagesimo || non. quarto || anno scripsisse se dicit; C 13. f. **ete**, I. scribo librum (10 Et.) B. I. C. 608, b.

voco: f. scribo; T I, 77.

2. adiungo: quibus (libris), ut est in animo, de fato si adiunxerimus; D II, 3.

adnumero: f. I. adnumero.

3. utor: cum . . velleum . . e bibliotheca pueri Luculli quibusdam libris uti; F III, 7.

4. acquiesco in: qui iam aetate proveci in nostris libris adquiescunt; D II, 5.

appareo in: f. V, 2. in; T I, 102.

audio de: delectaturus . . (Lucullus) mirifice lectione librorum, de quibus audiverat; A II, 4.

conferrero in: dierum quinque scholas, ut Graeci appellant, in totidem libros contuli; T I, 8.

contineo in: in quibus (libris) omnia eius loci quaestio continetur; D II, 3.

dico de: de quibus (libris) heri dictum a Cato est; A II, 11. de quo (libro) iam tam multa diximus; T I, 102.

dispartio in: haec Graeci in singulas scholas et in singulos libros dispartunt; T III, 81. eo ad: quotiens senatus decemviro ad libros ire iussit! D I, 97.

incido in: eorum ego in libros incidi; L II, 32. inscribo in: nostri philosophi nonne in his libris ipsis, quos scribitur de contemenda gloria, sua nomina inscribunt? T I, 34.

intellego e: ut e Socraticorum libris maxime quae Platonis intellegi potest; A I, 16. pono in: quae (ratio) ... a me ... posita est in sexto libro de re publica; T I, 53.

praecipio ex: f. V, 1. praecipio. profero ex: cum antistitibus agamus, ut quidvis potius ex illis libris quam regem proferat; D II, 112.

reperio in: nonne ... in Sibyllae libris eadem reperta praedictiones sunt? D I, 98.

sentio de: quo de libro, Balbo, velim scire quid sentias; N I, 16. — ex: placere ... tibi admodum sensi ... ex eo libro; T V, 1.

sum in: f. **lm**, B, I. sum in libris (4 Et.) §. 269, a. sumo de: haec ... sunt sumpta de primo (libro); A II, 98.

tollo de: f. I. abicio.

III. **nach** **Abiectis**: vacuus ad: mihi ... omne tempus est || tempus || ad meos libros vacuum; R I, 14.

IV. **nach** **Substantiven**: I. alqd: f. II, 1. habeo.

caput: nec ... ferent, si audierit te primum caput libri || viri || optimi prodidisse; L I, 21.

confector: mihi ... ita iucunda huius libri confectio fuit, ut ...; C 2.

disputatio: qui in horum librorum disputatione versantur; R III, 5.

genera: de summo ... bono quia duo genera librorum sunt; F V, 12.

initium: f. I. est; A II, 73.

lectio: f. II, 4. audio de.

multitudo: e quibus industriae plurimum in Clitomacho fuit (declarat multitudo librorum); A II, 16. in quibus (bibliothecis Graecis) multitudo infinita librorum propter eorum est multitudinem, qui scriperunt; T II, 6.

numerus: in primis ... Cato noster in horum librorum numero ponendus est; D II, 3. f. II, 1. refero.

principium: cum (Protagoras) in principio libri sic posuisset: de divis ...; N I, 63.

2. sermo de: nullum ... fluxisse video de libris nostris ... variumque sermonem; N I, 6.

V. **Umfrañ**: I. circumfundi: M. Catonem ... vidi in bibliotheca sedentem, multis circumfusus Stoicorum libris; F III, 7.

cohortari: cohortati sumus ... ad philosophiae studium eo libro, qui est inscriptus Hortensius; D II, 1.

concludi: expositis tridui disputationibus quartus dies hoc libro concluditur; T IV, 7.

conlaudari: quamquam philosophiae ... vituperatoribus satis responsum est eo libro, quo a nobis philosophia defensa et collaudata est; F I, 2.

consequi: quod conpluribus iam libris me arbitror consecutum; D II, 1.

contineri: quod earum ipsarum rerum ... prima institutio et quasi disciplina illo libro continetur; A II, 102.

convinci: voluptatem ... concessuram arbitror convictam superiore libro dignitati; F III, 1.

defendi: f. conlaudari.

II.

delectari: his libris eum (Lucillum) malo quam reliquo ornata villae delectari; F III, 8.

dicere: quoniam duobus superioribus (libris) de morte et de dolore dictum est; T III, 6. quae ipse (Chryssippus) primo libro de deis immortalibus dixerat || dixerit ||; N I, 41. de amicitia alio libro dictum est, qui inscribitur Laelius || qui inscr. Lael. ||; O II, 31.

disputare: de qua (utilitate) hoc libro disputatum est; O II, 87. officia, de quibus his libris disputamus; O III, 14.

dissere: de quibus (officiis) his libris disserimus; O III, 15.

ducere: quoniam a quattuor fontibus honestatis primo libro officia duximus; O III, 96.

exponere: quem (sermonem) Corinthi habitum tribus libris exposuit; T I, 21. his ... libris exposita sunt ea, quae ...; T III, 6. eius disputationis sententias memoriae mandavi, quas hoc libro exposui arbitrari meo; Lae 3.

explicare: qui (Chryssippus) totam de divinatione duobus libris explicavit sententiam, uno praeterea de oraculis, uno de somniis; D I, 6. quae (ratio) a te secundo libro est explicata dilucide; D I, 117. de quibus (officiis) est nobis his libris explicandum; O I, 7. quem ad modum officia ducebantur ...; satis explicatum arbitror libro superiore; O II, 1. Panactius ... de duobus generibus primis tribus libris explicavit; O III, 7.

facere: Dicaearchus ... in eo sermone ... doctorum hominum disputatum primo libro multos loquentis facit; T I, 21. quod alio quodam libro fecimus; O II, 6.

helluari: quo magis tum in summo otio maximeque copia quasi helluari libris ... videbatur; F III, 7.

inducere: duobus (libris) Pherecraton quendam Phthiotam senem ... disserentem inducit nihil esse omnino animum; T I, 21.

instare: quod his libris erat instituta et suscepta mihi de re publica disputatio; R I, 12.

obduci: obducuntur ... libro aut cortice trunci; N II, 120.

ostendere: quod genus philosophandi ... maxime ... elegans arbitramur, quattuor Academicis libris ostendimus; D II, 1.

perpurgari: perpurgatus est is locus a nobis quinque libris; D II, 2.

perscribi: quadridui ... sermonem superioribus ad te perscriptum libris misimus; T V, 11.

persequi: qui (Plato) certe tam multus libris haec persecutus non esset, nisi probavisset; A II, 74.

praecipio: ad quas ipsae consultationes || ex || superioribus libris satis multa praecipia sunt; O III, 33.

provocari: quamquam a te ipso id ... facio provocatus gratissimum mihi libro; F I, 8.

putare: alius ... libris rationem quandam per omnem naturam rerum pertinentem vi divina esse adfectam (Zeno) putat; N I, 36.

queri: quod his libris quaeritur, qui sit finis; F I, 11.

referire: ex quo libris omnia refererunt; T II, 6.

responderi: his || his || quattuor Academicis libris satis responsum videtur; N I, 11. f. conlaudari.

revocari: quo || in quo || (libro) a vita quidam per incediam discedens revocatur ab amicitia; T I, 84.

scribere: de divinatione ingressi sumus his libris scribere; D II, 3. quae superiore libro scripta sunt; D II, 8. hoc libro ad amicum amicitiosum scripsi de amicitia; Lae 5.

scribere: de divinatione ingressi sumus his libris scribere; D II, 3. quae superiore libro scripta sunt; D II, 8. hoc libro ad amicum amicitiosum scripsi de amicitia; Lae 5.

scribere: de divinatione ingressi sumus his libris scribere; D II, 3. quae superiore libro scripta sunt; D II, 8. hoc libro ad amicum amicitiosum scripsi de amicitia; Lae 5.

scribere: de divinatione ingressi sumus his libris scribere; D II, 3. quae superiore libro scripta sunt; D II, 8. hoc libro ad amicum amicitiosum scripsi de amicitia; Lae 5.

scribere: de divinatione ingressi sumus his libris scribere; D II, 3. quae superiore libro scripta sunt; D II, 8. hoc libro ad amicum amicitiosum scripsi de amicitia; Lae 5.

scribere: de divinatione ingressi sumus his libris scribere; D II, 3. quae superiore libro scripta sunt; D II, 8. hoc libro ad amicum amicitiosum scripsi de amicitia; Lae 5.

sequi: quam .. (disciplinam) his libris propterea sequitur, quod ..; O III, 20.

suscipl: f. institui.

vezari: vezator idem Theophrastus et libris et scholis omnium philosophorum, quod ..; T V, 25.

2. in: quamquam Antiochi magister Philo ... negat in libris .. duas Academias esse; A I, 13. cuius (Platonis) in libris nihil adfirmatur; A I, 46. si quodam in libro vere est a nobis philosophia laudata; A II, 6. qui in nostris libris disputant; A II, 7. in alio .. libro, in quo breviter comprehensio gravissimis sententis quasi oracula edidisse sapientiae dicitur, scribit his verbis; F II, 20. de .. his rebus satis multa in nostris de re publica libris sunt dicta a Laelio; F II, 59. scripti .. breviter aperteque in eo libro .. mortem .. pertinere; F II, 100. in quo (libro) multum admodum fortunae datur; F V, 12. in illo libro, qui inscribitur Menon, positionem .. interrogat; T I, 57. in quibus (libris Dicaearchus) vult efficere animos esse mortales; T I, 77. fecimus hoc in eo libro, in quo nosmet ipsos, quantum potuimus, consolati sumus; T I, 83. de qua (humatione et sepultura) Socrates quidem quid senserit, apparet in eo libro, in quo moritur; T I, 102. satis accurate in Academicis quattuor libris explicata arbitramur; T II, 4. in eo (libro Clitomachi) est disputatio scripta Carneadis; T III, 54. alia haec locis satis accurate a nobis dicta sunt maximeque in iis sex libris, quos ..; T IV, 1. etei aegritudinis sedatio et hesternae disputatione explicata est et in Consolationis libro; T IV, 63. vezatur .. (philosophus) ab omnibus primum in eo libro, quem scripsit de vita beata, in quo multa disputat, quam ob rem .. non possit, in eo etiam putatur dicere in rotam [...] beatam vitam non ascendere; T V, 24. in eo (quarto de finibus) mihi videbare contra Catonem disserens hoc velle ostendere; T V, 32. multa .. quae dicuntur in his libris, colligunt; N I, 4. qui (Plato) .. in Legum .. libris, quid sit omnino deus, acquiri oportere non censuit; N I, 30. Antisthenes in eo libro, qui physicus inscribitur, .. tollit viam et naturam deorum; N I, 32. Aristoteles .. in tertio de philosophia libro multa turbat; N I, 33. eodem .. in libro rursus terram et caelum (Ponticus Heraclides) refert in deos; N I, 34. et haec quidem in primo libro de natura deorum; in secundo autem (Chrysisippus) vult Orphi, Musaci .. fabellas accommodare ad ea, quae ..; N I, 41. quem Diogenes Babylonius consequens in eo libro, qui inscribitur de Minerva; N I, 41. quo modo in his (libris Epicurus) loquitur? N I, 115. quod familiaris omnium nostrum Posidonius disseruit in libro quinto de natura deorum; N I, 123. ut fecimus in iis tribus libris, quos de natura deorum scripsimus; D I, 7. in quo (libro) disputatio Cotta quamquam labefactavit sententiam meam, non funditus tamen sustulit; D I, 8. satis .. defensa religio est in secundo libro a Lucilio; D I, 9. ut in extremo tertio (libro) scribis; D I, 9. quod praetermissum est in illis libris; D I, 9. quos (versus) in secundo de consulatu || consulatu || Urania Musa pronuntiat; D I, 17. quod .. ab ipso (Socrate) in libris Socraticorum saepe dicitur; D I, 122. in libris .. sententiam dicebamus, contionabamur; D II, 7. quod .. in aliis libris feci .. itemque in iis, quos ..; Fa I. cuius (Platonis) in libris multis locis ita loquitur Socrates, ut ..; R I, 16. in nostris libris vides eum (dictatorem) .. magistrum populi appellari; R I, 63. hunc locum satis .. in his libris, quos legistis, expressit Scipio; R IV, 1. quem (rem publicam) optamam esse docuit in illis sex libris Scipio; L I, 20. in quo (libro) scripsit nihil curare

deum nec sui nec alieni; L I, 21. hunc locum satis .. in his libris, quos legistis, expressit Scipio; L I, 27. quom in illis de re publica libris persuadere videatur Africanus .. nostram (rem publicam) .. fuisse optatum; L II, 23. quoniam .., quae .. de optima re publica sentirent, in sex libris ante diximus; L III, 4. haec est .. quam Scipio laudat in illis libris .. temperationem rei publicae; L III, 12. pleraque sunt dicta in illis libris; L III, 13. haec .. in illis libris tractata sunt diligentius; L III, 32. etai satis dixit pro se in illis libris Scipio; L III, 38. ea (iustitiae officia) quae essent, dictum est in libro superiore; O II, 43. miror, quid in mentem venerit Theophrasto in eo libro; O II, 58. in quo (libro) multa praecleara, illud absurda; O II, 56. quem (Panætium) multum in his libris secutus sum, non interpretatus; O II, 60. de hoc genere toto in his libris, quos de re publica scripsi, diligenter est disputatum; O II, 60. has res comicatissime Xenophon Socraticus persecutus est in eo libro, qui Oeconomicus inscribitur; O II, 87. in extremo libro tertio de hac parte pollicetur se deinceps esse dicturum; O III, 9. Hecatonem .. video in iis libris .. dicere „sapientis esse“ ..; O III, 63. ut in primo libro disserui; O III, 74. qui (M. Cato) si eruditus videbitur disputare, quam consuevit ipse in suis libris; C S. dixi in eo libro, quem de rebus rusticis scripsi; C S4. Socrates in eo libro loquitur cum Critobulo Cyrum .. ostendisse; C S9. f. l. revocari. — l. continet; N I, 34. D II, 148. Fa I. C S9. — l. i. scribo; A II, 102. N I, 37.

liberalis, anfånbig, edel, freigebig; alqs:

an sine misericordia liberales esse non possumus; T IV, 56. qui liberalis benignusve dicitur; L I, 48. qui alius nocent, ut in alios liberales sint; O I, 42. non tam natura liberales quam quadam gloria ductos, ut benefici videantur; O I, 44. ut facultas sit, qua in nostros simus liberales; O I, 52. qui opera, id est virtute et industria, benefici et liberales erunt; O II, 53. liberales .. (sunt), qui suis facultatibus .. captos a praedonibus redimunt; O II, 56 (55). ut .. benefici liberalesque sumus, non ut exigamus gratiam, .. sic ..; Lae 31. ut ii, qui opibus .. minime alterius indigeant || indigent ||, liberalissimi sint et beneficentissimi; Lae 51.

alqd: ut illic liberalissimum esset spectare nihil sibi adquirentem, sic ..; T V, 9. nihil est .. liberale, quod non idem iustum; O I, 43. est .. non modo liberale paulum non nunquam de suo iure decedere, sed interdum etiam fructuosum; O II, 64.

adventatores: non benefici neque liberales, sed perniciosi adventatores iudicandi sunt; O I, 42. cupiditas: quae cupiditas videtur esse liberalior; P 40.

doctrina: tum omnis liberalis et digna homine nobili ab eo percepta doctrina; A II, 1. ex eorum .. scriptis et institutis .. omnia doctrina liberalis .. sumi potest; F V, 7. f. eruditio.

eruditio: nos .. hanc eruditionem liberalem et doctrinam putamus; T II, 27.

largi: quorum (largorum) alteri prodigi, alteri liberales; O II, 55.

pater: idem .. facilem et liberalem patrem incommodum esse amanti filio disputat; N III, 73. quaestus: qui (quaestus) liberales habendi, qui sordidi sint; O I, 150.

species: ut in eo moderatio et temperantia apparet cum specie quadam liberali; O I, 96. ut ea, quae pertinent ad liberalem speciem et dignitatem, moderata sint; O I, 141.

sumptus: quae (pecunia) perpetuos sumptus suppeditet, nec solum necessarios, sed etiam liberales; O II, 42.

translatio: C. Caesaris pecuniarum translatio a iustis dominis ad alienos non debet liberalis videri; O I, 43.

virtus: quae (virtus) est una, si modo est, maxime munifica et liberalis; R III, 12.

voluntas: quamquam .. in utroque || utraque || inest gratificandi liberalis voluntas; O II, 52.

liberalitas, cōte Denkart, Wohlwollen, Güte, Freigebigkeit: I. efficit: quamquam omnis virtus nos ... allicit, ... tamen iustitia et liberalitas id maxime efficit; O I, 56.

est: quid? liberalitas gratuita est an mercenaria? si sine praemio benigna || benignus || est, gratuita, si cum mercede, conducta; L I, 48. facilius est haec posterior (liberalitas), locupletis praesertim, sed illa lautius ac splendidior et viro forti clarioque dignior; O II, 52. temeritate .. remota gratissima est liberalitas; O II, 63. comitas, iustitia, liberalitas (multo magis est secundum naturam) quam voluptas, quam vita, quam divitiarum; O III, 24. neque .. bonitas nec liberalitas nec comitas esse potest; O III, 118.

existit: ubi .. liberalitas .. poterit existere? L I, 43.

habet: de beneficentia ac de liberalitate dicitur, qua quidem nihil est naturae hominis accommodatius, sed habet multas cautiones; O I, 42.

noceat: quae (liberalitas) prosit amicis, noceat nemini; O I, 43.

potest: f. est; O III, 118. existit.

prodest: f. noceat.

II, I. adiungo: cui (iustitiae) sunt adiunctae pietas, bonitas, liberalitas, benignitas, comitas; F V, 65.

aestivum: utrum ... hereditatem L. Pauli an liberalitatem Africani (pluris aestivemus)? P 48.

appello: quam (beneficentiam) eandem vel benignitatem vel liberalitatem appellari licet; O I, 20.

aspernor: ne aspernari regis liberalitatem videretur; T V, 91.

colo: hic ... neque amicitiam colere possit nec iustitiam nec liberalitatem; O I, 5.

conduco: f. I. est; L I, 48.

deterreo: eam .. iniuriam in || iniuriam || deterrenda liberalitate sibi etiam fieri ... putant; O II, 63.

laudo: eo .. eam (liberalitatem) studiosius plerique laudant, quod ..; O II, 63.

praesto: illa .. praestare debet, ... iustitiam, fidem, liberalitatem; O I, 121.

probo: qui ... ita vivunt, ut eorum probetur fides, integritas, aequitas, liberalitas; Lae 19.

refero: vulgaris liberalitas referenda est ad illum Enni || Enni || finem: «nihil minus ipsi lucet»; O I, 52.

tollo: qua (societate) sublati beneficentia, liberalitas, bonitas, iustitia funditus tollitur; O III, 28.

2. obliviscor: oblitus liberalitatis mese ... plura complector; N I, 67.

3. coniungo: talis .. simulatio vanitatis est coniunctior quam .. liberalitati; O I, 44.

convenio: opes vel fortunae vel ingenii liberalitati magis conveniunt; F I, 52.

pareo: nec (res familiaris) lubidini potius luxuriaeque quam liberalitati et beneficentiae pareat; O I, 92.

4. utor: qua (liberalitate) qui utuntur, benivolentiam || benev. || sibi conciliant et ... caritatem; F I, 52. qua (liberalitate) tecum paulo ante uti coeperam; N I, 67. videndum est ...

ut ea liberalitate utamur; O I, 43. posse .. liberalitate uti non spoliantem se patrimonio nimirum est pecuniae fructus maximus; O II, 64.

5. confero ad: nihil (est) honestius ... quam pecuniam, ... si habetas, ad beneficentiam liberalitatemque conferre; O I, 68.

dico de: quid dicam de ... liberalitate in sorores? Lae II, f. I. habet. IV. ratio.

insum in: inest .. in tali liberalitate cupiditas plerumque rapiendi et auferendi per iniuriam; O I, 44.

proficiscor a: quod (genus largiendi) a liberalitate proficiscitur; O II, 61.

utor ad: tantis vectigalibus ad liberalitatem utens; F II, 84.

III. propensus ad: natura propensio ad liberalitatem sumus; Lae 31.

IV. fama: vehementer .. amor multitudinis commovetur ipsa fama et opinione liberalitatis, beneficentiae; O II, 32.

fructus: mihi .. ille fructus liberalitatis ... multo .. maior videtur; O II, 56.

genus: cum duo genera liberalitatis sint, unum dandi beneficii, alterum reddendi; O I, 48. homines externos hoc liberalitatis genere in urbe nostra non egero; O II, 64.

opinio: f. fama.

principia: ut ... liberalitatis ... principia in nobis contineremus; F V, 43.

ratio: de beneficentia ac de liberalitate dicendum est, cuius est ratio duplex; O II, 52.

V. abl. comp.: f. I. habet.

liberaliter, anständig, gütig, freunblich, richtig: ago: vide, quam tecum agam liberaliter; N I, 62.

educor: esse .. hominia ingenii et liberaliter educati velle bene audire; F III, 57.

erudio: qui liberaliter eruditii ... ratione et via philosophantur || philosophantur ||; T II, 6.

vivo: in qua una (voluptate) ... vacui negotiis honeste ac liberaliter possimus vivere; F IV, 12. sine amicitia vitam esse nullam, si modo velint aliqua ex parte liberaliter vivere; Lae 86. quoi (homini) tanta possessio uti || est ||, ut ad liberaliter vivendum facile contentus sit; P 42.

liberatio, Befreiung: quoniam ... ipsa liberatione et vacuitate omnis molestiae gaudemus; F I, 37.

libere, frei, ungehindert, unbehindert, freimüthig, furchtlos: cogito: qui nihil dicit, nihil facit, nihil cogitat denique nisi lubenter ac libere; P 34.

defendo: quod quamquam Aristippi est a Cyrenaeisque melius liberiusque defenditur; F I, 28.

dico: haec .. liberius ab eo (Epicuro) dicuntur; F II, 28. ut sine retractione libere dicere audent sapientis esse semper beatissimos; T V, 82. f. cogito.

disputo: contra deum licet disputare liberius; N III, 76. quae fere olim disputabantur ac libere; L I, 36.

do: consilium .. dare audeamus libere; Lae 44.

facio: id multo tum faciemus liberius; T I, 44. ut .. proprium est verae amicitiae .. alterum libere facere, non asperere, alterum patienter accipere, non repugnare; Lae 91. f. cogito.

fruo: bestiae furtim ... fruuntur, domini palam et libere; N II, 157.

gero: ex quo fit, ut etiam servi se liberius gerant; R I, 67.

incito: cum (animi hominum) .. mente per-

moti per se ipsi liberi ||† liberi, libere || incitatio || [incitatio] || moventur; D I, 129.
inquam: Diogenes liberus, ut Cynicus, Alexandro ... „nunc quidem paululum“, inquit, „a sole“; T V, 92.

moveo: si aut furore divino incitatus animus aut somno relaxatus solute moventur ac libere; D II, 100.

aspuro: tuae tibi occurrunt iniuriae, quae te suspirare libere || suspirare || non sinunt; P 18.

liberi, stiber: l. cadunt: f. nascuntur.

effingunt: quis ... non videt et formas et mores et plerosque status ac motus effingere a parentibus liberis? D II, 94.

emoriuntur: qui (Saguntini) parentes suos liberos emori quam servos vivere maluerunt; P 24. nascuntur: et nascentibus et cadentibus cum reliquis commodis, tum maxime liberis; T V, 36.

sunt: ut liberis consultum velimus, etiamsi postumi futuri sint, propter ipsos, sic ...; F III, 57. quae sunt extrinsecus, ... ut amici, ut parentes, ut liberi; F V, 68. qui ... precabantur ... ut sibi sui liberi superstities essent, speratitiosi sunt appellati; N II, 72. civitas ... exulem et regem ipsum et liberos eius ... esse iussit; R II, 46. cari sunt parentes, cari liberi; O I, 57. proximi (sint) liberi totaque domus; O I, 58.

verentur: metuebant (Appium) servi, verebantur liberi; C 37.

obne stib: bonum liberi, misera orbitas; F V, 84.

II, l. amo: natura fieri, ut liberi a parentibus amentur; F III, 62.

appello: quod ex nobis natos „liberos“ appellamus, idcirco Cerere tibi nominati sunt Liber et Libera; N II, 62.

commendo: cur deinde Metrodori liberos commendas? F II, 98. quorum uterque tibi testamento liberos suos commendavit; F III, 9.

committo: his (hominibus) liberos rectissime committi arbitramur; O II, 33.

creo: „multis sunt humandi liberi, rursum credandi“; T III, 59.

defleio: [non liberi defleii (essent)]; T I, 86.

depono: coniugibus et liberis Troezenae depositis; O II, 48.

habeo: qui (Tarquinius) admodum parvos tum haberet liberos; R II, 37.

humo: f. creio.

nomino: quibus (optimatibus) ipse rex tantum tribuisset, ut eos patres vellet nominari patriciosque eorum liberos; R II, 23.

numero: in bonis numerabis amicos, liberos, propinquos; F V, 81.

procreo: istuc ... te impedit ... in uxore ducenda, in liberis procreandis; A II, 109. ibi (Damaratus) suas fortunas constituit ac liberos procreavit; T V, 109.

tueo: tu ... fac ut Metrodori tueare liberos; F II, 96.

volo: ut sapiens velit ... uxorem adiungere et velle ex ea liberos; F III, 68.

2. consulo: f. I. sunt; F III, 57.

discrigo: discrepta || descr. || ratio est ... legitimis liberis; R V, 7.

do: liberis dare operam ro honestum est, nomine obscenum; O I, 128.

impero: corpori (animus imperat) ut rex civibus suis aut parens liberis; R III, 37.

prodo: quorum (beneficiorum) memoria liberis posterisque prodatur; O II, 63.

suppedito: quae ... nec sibi soli (suppeditent), sed coniugi, liberis; O I, 12.

sum: neque ... solum nobis divites esse volumus, sed liberis, propinquis; O III, 63.

trado: optima ... hereditas a patribus traditur liberis ... gloria virtutis; O I, 121.

3. careo: caret oculis, odiosa caecitas; liberis, orbitas; T I, 87.

4. expeto a: ut ... expetant eae poenae a liberis, a nepotibus, a posteris; N III, 90.

maneo in: quod ... in uno illo aut, si forte, in liberis eius manet gratis; O II, 70.

sum cum: ista bellatrix iracundia ... qualis est cum uxore, cum liberis? T IV, 54. esse domui suae cum uxore, cum liberis; O III, 99. — in: prima societas in ipso coniugio est, proxima in liberis; O I, 54.

III. crudelis in: sicine eos (Torquatos) ... in liberos atque in sanguinem suum tam crudelis fuisse, ... ut ...? F I, 34.

difficilis in: parentem habere avarum, in-pedivum, in liberos difficilem; N III, 72.

IV. amissio: magis fugiendum censet ... amissionem etiam liberorum, propinquorum, amicorum quam facere qui quum iniuriam; O III, 26.

flos: ut est in Melanippo: „quisnam florem liberum invidit meum?“; T III, 20.

mors: quid, si ... mors liberorum accessisset? T IV, 40.

orbitas: similiter commemorandis exemplis orbitas quoque liberum praedicantur; T III, 58.

porticus: „Aesculapi liberorum saucii opplent porticus“; T II, 38.

procreatio: quid procreatio liberorum, quid propagatio nominis ... (significat), nisi ...? T I, 31.

V. causa: coniugum et liberorum et familiarum suarum (causa frumentum condunt); N II, 157.

propter: f. I. sunt; F III, 57.

libero, befreien, freisprechen: l. absoluit:

1. unperditio: superstitione ... facile est liberari; N I, 117.

2. alqs: voltis post liberam civitatem ab iis ipsis, qui liberaverunt? P 11.

philosophia: (philosophia) cupiditatibus liberat, pellit timores; T II, 11.

II. mit Object: alqm: administratione rei publicae liberatus; A I, 11. ne ille et deum opere magno liberat et me timore; A II, 121. errore maximo ... liberabuntur; F I, 42. liberamur mortis metu; F I, 63. cum defensionum laboribus senatorisque numeribus aut omnino aut magna ex parte essem aliquando liberatus; T I, 1.

si, ut ista non disserant, liberari mortis metu posuimus; T I, 23. liberatus ... se per eum (inventorem) dicunt gravissimis dominis, terrore semper et diurno ac nocturno metu. quo terrore? quo metu? T I, 48. quibus (fructibus) aliqua ex parte interdum aut cupiditate aut aegritudine aut metu liberemur; T II, 2. hoc genere molestiae sic ... sum liberatus, ut ...; T II, 10. me ... bido duarum rerum, quas maxime timebam, spero liberatum metu; T II, 67. metu magna ex parte liberati sumus; T IV, 64. ut omni me invidia liberem; N I, 13. si nihil aliud quaereremus, nisi ... ut superstitione liberaremur; N I, 45. quis ... beatiorum (quemquam pute), quam qui sit omni perturbatione animi liberatus? R I, 28. nisi ... deus is ... istis te corporis custodis liberaverit; R VI, 15. rursum sacris liberatus; L II, 53. magna ... se et inveterata invidia (M. Seius) ... liberavit; O II, 58. reditu ... in castra liberatum se esse iure iurando interpretabatur; O III, 113. qui in castra revertissent eadem fraude, ut iure iurando liberarentur; O III, 115. sententia iudicum (Sophocles) est liberatus; C 22.

adsensiones: qui . . . ab iis (veteribus) dissen-
tiant, fato adsensiones liberabant; Fa 40.

animum: et || nec || deum ipsum et || nec ||
divium animum corpore liberatum cogitatione
complecti possumus; T I, 51. cum (animus) omni
admixtione corporis libertas prorsus et integer esse
conspicit; C 80. §. **animus**, II, I. libero (3 St.)
§. I, §. 188, b.

civitatem: qui etiam liberata iam civitate do-
minationes adpetiverunt; R II, 48. quas civitates
L. Sulla pecunia accepta ex senatus consulto libe-
ravisset; O III, 87. vgl. I, 2. alqs.

corpus: ut . . . animus . . . et corpus . . . mo-
lestia liberemus; F I, 49.

deum: §. alqm; A II, 121.
exercitum: (P. Decius) incolmis exercitum ob-
sidione liberavit; D I, 51.

Graciam: qui (Themistocles) cum imperator
bello Persico servitute Graciam liberavisset; Lae
42.

imprudenciam: publicus . . . sacerdos impru-
denciam consilio expiata metu liberet; L II, 37.

linguas: ut, quorum linguae sic inhaerent,
ut loqui non possent, eas scalpello resectae libe-
rarentur; D II, 96.

luxuriosos: si ea . . . liberarent eos (luxurio-
sos) deorum et mortis et doloris metu; F II, 21.

matres: volatus eorum (pulorum) matres pro-
sequuntur, reliqua cura liberantur; N II, 129.

motus: qui (philosophi) necessitate motus ani-
morum liberatos volunt; Fa 39.

mundum: ab omni erratione eum (mundum
deus) liberavit; Ti 19

nexa: cum sunt propter anis libidinem omnia
nexa civium liberata; R II, 59.

obseratos: quod . . . obseratos . . . pecunia
sua liberavisset; R II, 38.

patriam: quibus (temporibus) L. Brutus patri-
am liberavit; T IV, 2. Themistoclem patriam,
quam liberavisset, pulsum; R I, 5. cui (Ptolomaeo)
cum exposuisset patriam se liberare velle; O II,
82. L. Brutum, qui in liberanda patria est inter-
fectus; C 74 (75). Brutum si qui roget, quid egerit
in patria liberanda; P 12.

pecuniam: iumenta est ratio, cur pecunia sa-
crorum molestia liberaretur; L II, 53.

populum: (Pericles) populum liberavit metu;
R I, 25. ut plusculum sibi iuris populus adscisceret
liberatus a regibus; R II, 57.

promissa: quae . . . (promissa) pleraque iure
praetorio liberantur, non nulla legibus; O I, 32.

pullos: cum cavea liberati pulli non pascerentur;
N II, 7.

rem publicam: dominatu regio re publica
liberata; T IV, 1. rem . . . publicam adventu suo
liberavit; O II, 81.

sapientem: (sapientes) cura omni liberatos;
F V, 58. ut (sapienti) dolore omni liberetur;
F V, 93.

templa: urbem . . . et agros [et] templa libe-
rata et effata augures habent; L II, 21.

vadem: ut vadem suum liberaret; T V, 63.

Quæ: * impetu liberavissent, nec C. || G. || Due-
lius, A. Atilius, L. Metellus terrore Karthaginis;
R I, 1.

libertas, Freiheit, Unabhängigkeit, Ungebundenheit, Freimütigkeit: I. adficit: suo hunc nimis
liberum populum libertas ipsa servitute adficit;
R I, 68.

amittit: cum vindicias amisisset ipsa libertas;
R III, 44.

cadit, cedit: nimia . . . illa libertas et populis
et privatis in nimiam servitutem cadit || cedit,
al. ||; R I, 68.

deest: desunt omnino ei populo multa, qui sub
rege est, in primisque libertas; R II, 43.

emergit: §. II, I. timefacio.

est: quae (libertas), si aequa non est, ne liber-
tas quidem est, qui autem aequa potest esse,
omitto dicere in regno, . . . sed in istis civitati-
bus, in quibus . . . ? R I, 47. quae (libertas) non
in eo est, ut iusto utamur domino, sed ut nullo . . .
R II, 43. ut et potestatis satis in magistratibus
. . . et libertatis in populo sit; R II, 57. ut in
eo sit ipso libertas; L III, 39. quid est . . . liber-
tas? potestas vivendi, ut velis; P 34.

habet: nulla alia in civitate, nisi in qua populi
potestas summa est, nilum domicilium libertas
habet; R I, 47.

potest: §. est; R I, 47.

II, I. aestimo: quanti libertas ipsa aestimanda
est non mihi necesse esse, quod tibi est, dicere . . . !
A II, 120.

amitto: scilicet tua libertas disserendi amissa
est; L I, 36.

antepono: nam stulte (Danaratus) anteponit
exilii libertatem domesticae servituti? T V, 109.

conservo: in conservanda civium libertate esse
privatum neminem; R II, 46.

defendo: §. **defendo**, III. libertatem (3 St.)
§. I, §. 626, b.

duco: si . . . populus plurimum potest, . . .
dicitur illa libertas, est vero licentia; R III, 23.

do: qui (vir) modica libertate populo data fa-
cilis tenuit auctoritatem principum; R II, 55.

aut plebi re, non verbo danda libertas; quae tamen
sic data est, ut . . . ; L III, 25.

eripio: cum (Dionysius) omnia moliendo eri-
puit civibus suis libertatem; R I, 28. eripit . . .
(gloriae cupiditas) libertatem; O I, 68.

existio: quae servitus est, si haec libertas
existimari potest? P 40.

haurio: cum . . . inexplebiles populi fauces
exauriant libertatis siti maleque usus ille mini-
stris non modico temperant, sed nimis meracam
libertatem stiens hausit, tam . . . ; R I, 66.

intermitto: acriores . . . morsus sunt intermissae
libertatis quam retentae; O II, 24.

largior: ut verear, ne maiore largiar ei, qui
contra dicturus est, libertatem et licentiam; A II,
30. ita || ista || libertatem istam largior populo,
ut . . . ; L III, 38.

ministro: nisi (magistratus et principes) . . .
large sibi libertatem ministrent; R I, 66.

puto: quam (licentiam) illi solum libertatem
putant; R I, 68.

recipio: sexagesimo auno post libertatem re-
ceptam; F II, 66.

reddo: ut . . . civibus libertatem et iura redde-
ret; T V, 62.

retineo: §. intermitto. — tempore: §. haurio.
teneo: ut ius suum et libertatem teneat;
T II, 65.

timefacio: quamvis . . . sint demersae leges
alienius opibus, quamvis timefacta libertas, emer-
gunt tamen haec; O II, 24.

2. parco: eorundem libertati me parcere cer-
tum est; O I, 38.

3. careo: hac (libertate) omnes carere, sive
regi sive optimatibus serviant; R I, 55.

utor: utamur . . . libertate, qua nobis solis in
philosophia licet uti; T V, 83. ut . . . libertate
uterentur, cuius proprium est sic vivere, ut velis;
O I, 70.

4. dimico pro: „convenit dimicare pro legibus,
pro libertate, pro patria“; T IV, 43.

do pro: ut . . . neque iis (civitatibus) pecu-
niam, quam pro libertate dederant, redderemus;
O III, 87.

gigno ex: ex hac maxima libertate tyrannus gignitur et illa iniustissima et durissima servitus; R I, 68.

pugno pro: qui pugnavit pro patriae libertate ceciderunt; N III, 49.

refero ad: concordi populo et omnia referente ad incoluntatem et ad libertatem suam nihil esse inmutabilis; R I, 49.

vindico in: f. *an*, A, I. vindico (4 Et.) §. 254, b.

III, 1. particeps: in optimatum dominiatu vix particeps libertatis potest esse multitudo; R I, 48.

plenus: ut necesse sit in eius modi re publica plena libertatis esse omnia; R I, 67.

proprius: f. II, 3. utur; O I, 70.

2. dignus: neminem, qui aut libertate dignus esset aut vellet omnino liber esse, (Dionysius) sibi amicum arbitrabatur; T V, 63. quis . . . non modo liber, sed servus libertate dignus fuit, cui . . . ? L III, 25.

IV, 1. alqd: f. I, est; R II, 57.

causa: hic dolor populi Romani . . . causa civitatis libertatis fuit; F II, 66.

cupiditas: non satius enim (populum) libertate, sed incendis cupiditate libertatis; R II, 50.

insolentia: Tarquius exacto mira quadam exultasse populum insolentia libertatis; R I, 62.

interitus, oppressio: probat . . . legum et libertatis interitum earumque oppressionem tetricam et detestabilem gloriosam putat; O III, 83.

mors: f. II, 1. interimit.

sitis: f. II, 1. haurio.

species: lege nostra libertatis species datur; L III, 39.

vindex: habet sane populus tabellam quasi vindex libertatis; L III, 39.

2. contentio pro: pro qua (libertate) magnanimitas viris omnis debet esse contentio; O I, 68.

V, 1. capere: ita caritate non capiunt reges, consilio optimates, libertate populi, ut . . . ; R I, 55.

satiare: f. IV, 1. cupiditas.

abl. comp.: qua (libertate) . . . nihil potest esse dulcius; R I, 47. libertate ne feris quidem quicquam esse dulcius; R I, 53.

2. in: ut . . . in . . . tanta libertate canes etiam et equi, aelli denique liberi sic incurrant, ut iis de via decedendum sit; R I, 67.

post: f. II, 1. recipio.

libertinus, *Freiwilliger*: duo se habere vicinos, superiorem equitem Romanum, inferiorem libertinum; L III, 30.

libertus, *Freiwilliger*: I. dimissiones: qui (videt) . . . dimissiones libertorum ad defanandas diripiendasque provincias; P 46.

2. societates cum: qui cum servis, cum libertis, cum clientibus societates . . . recordatur; P 46.

libet (lubet), *Belieben*, *mögen*: I. absolut: illa . . . morbum, egestatem, dolorem, non appello mala, sed, si libet, reiectanea; F IV, 72. haec . . . vita mors est, quam lamentari possem, si liberet; T I, 75. adde etiam, si lubet, pernicitatem et velocitatem; T V, 45.

II. *Infinitiv*: ut mihi . . . admirari luberet in homine esse Romano tantam scientiam; N I, 91. hic primum si ||primum|| mihi libeat ad sentiri Epicuro; Fa 21. de C. Gracchi . . . tribunatu quid expectem, non lubet arguari; Lae 41. non lubet (haruspicum responsa) commemorare; D II, 58. qui in foro turbae, quicum colloqui libeat, non habeant; R I, 28. non

lubet mihi deplorare vitam; C 84. de quo primum hoc libet dicere; D II, 27. uolim . . . mea bona, Gracche, tibi virum dividere libeat; T III, 48. mihi libet exclamare, ut est ||ille|| in Synephebis: pro deum . . . ; N I, 13. quoniam libitum est vobis me ad haec impellere; L II, 69. si mihi libeat . . . negare omnem enuntiationem aut veram esse aut falsam; Fa 21. nec . . . reprehendere libet; L III, 22.

III. alqd: aut quod iuaret, aut quod liberet modo; F II, 5. nihil . . . quemquam, nisi quod lubet, praeciare facere posse; T IV, 44. quae (senectus) efficeret, ut id non liberet, quod non oporteret; C 42. nobis senibus ex insomniis multis talos relinquat et tesserat, id ipsum utrum lubebit; C 58.

libidinosus (lub.), *ausgeweiht*, *willfährig*, *ausgeweiht*: cogit in omnibus et opinionibus et factis ne quid (natura ratione) libidinosus aut faciat aut cogitet; O I, 14.

facio: nihil iniuste, nihil libidinosus, nihil incontinentem esse faciendum; O III, 37.

praesum: libidinosus . . . omni imperio et acerbis et avare populo praefuerat; R II, 63.

libidinosus (lub.), *ausgeweiht*, *willfährig*, *ausgeweiht*: A. alqs: quis . . . potest, in quo libido cupiditave sit, non libidinosus et cupidus esse? T IV, 57.

adulescentia: quis est, qui non oderit libidinosam, proterviam adulescentiam? F V, 62. libidinosus . . . et intemperans adulescentia effectum corpus tradit senectuti; C 29.

amores: horum omnium libidinosos esse amores videmus; T IV, 71.

homines: ut . . . alii (homines) libidinosi, alii iracundi . . . sint; Fa 8.

sapiens: libidinosum . . . et iracundum . . . censemus esse sapientem? T IV, 57.

sententiae: tu Epicurum existimas ista voluisse, aut libidinosus eius fuisse sententias? T III, 46.

voluptates: animi . . . morbi sunt cupiditates . . . dominationis, libidinosarum etiam voluptatum; F I, 59.

B. affectu: cupido autem et expetenti et libidinoso et voluptabundo in voluptatibus; R II, 68.

libido (lub.), *Luft*, *Beilagen*, *Begierde*, *Trieb*, *Wohlf*, *Sinnlichkeit*, *Ausgeweiht*, *Blüth*, *Belieben*: I. absolut: I. cadit: videtur mihi cadere in sapientem aegritudo. — non reliquae quoque perturbationes animi, formidines, libidines, iracundiae? T III, 7. quae (laetitia, libido) si non cadent in sapientem; T IV, 8.

cogunt: graves . . . dominae cogitationum libidines infinita quaedam cogunt atque imperant; R VI, 1.

coniungit: quae (libido) cum probo privato coniungeret imperii dedecus; C 42.

dominatur: nec . . . libidine dominante temperantiae locum esse; C 41.

efficit: ut . . . libido effrenatam adpetentiam (efficiat); T IV, 15.

est: quem ad modum temeritas et libido et ignavia semper animum excruciant et semper sollicitant turbulentaque sunt, sic . . . ; F I, 50. (perturbationes) sunt . . . aegritudo, formido, libido; F II, 35. non similis aegrotationis est libido; T III, 23. ut sit laetitia praesentium bonorum, libido futurorum; T IV, 11. libido (est) opinio venturi boni; T IV, 14. ut libido sit earum rerum, quae dicuntur de quodam aut quibusdam, quae *xygypara* dialectici appellant; T IV, 21. quis . . .

potest, in quo libido cupiditate sit, non libidinosus et cupidus esse? T IV, 57. et in mare || mari || et in femina commiscendorum corporum mirae libidines (sunt); R II, 128. quae (libidines) sunt innumerabiles; R I 60. tanta in eo peccandi libido fuit, ut . . . ; O II, 84. est . . . temperantia libidinum iuicima, libidines autem consecatrices voluptatis; O III, 117. ut petulantia, ut libido magis est adulescentium quam senum, nec tamen omnium adulescentium, sed non proborum, sic . . . ; C 36. ut . . . nec sit in eis ulla cupiditas, libido, audacia; Lae 19. lapsa est libido in muliere ignota, dolor ad pauciores pertinet, quam si petulantia fuisset in aliqua generosa ac nobili virgine; peccavit vero nihilo minus; P 20. nec temperantia (egeremus), quae regeret eas, quae nullae essent, libidines; fr V, 50.

exorciat: f. est; F I, 50.

gliccit: f. II, 5. accedo ad.

habet: habet ardorem libido; T III, 27. finem habere prius, quam esset ultra, ulciscendi libido? T IV, 79. apud quos (Eleos, Thebanos) in amore ingeniorum libido etiam permissam habet . . . licentiam; R IV, 4.

haurit: haec habeo, quae edi, quaeque exarata libido hausit; T V, 101.

impellit: (libidines) ad omne facinus impellunt eos, quos iulecebris suis incenderunt; R VI, I. nullum malum facinus esse, ad quod nascipendium non libido voluptatis impelleret; C 40.

imperant: f. cogunt.

incendant: f. impellit; R VI, 1.

incitant: quos . . . nullae libidines incitant; T V, 16.

invenit: neque . . . umquam finem invenit libido; T V, 20.

labitur: f. est; P 20.

nascur: ex bonis libidinem et laetitiam . . . nasci censent; T IV, 11.

obediunt: qui . . . impulsu . . . libidinum voluptatis obediunt deorum et hominum iura violaverunt; R VI, 29.

oriuntur: cum doceas nec bonum illud esse, ex quo laetitia aut libido oriatur, nec . . . ; T IV, 60.

peccat: f. est; P 20.

potest: f. II, I. explere. proba.

proicit, proripit: quae libido non se proiciat aut proiciet? F II, 73.

restat: restant duae perturbaciones, laetitia gestiens et libido; T IV, 8.

sollicitat: f. est; F I, 50.

tenent: non probares, si consilio pulso libidines . . . iracundiae tenerent omnia? R I, 60. torquent: te tuae || te, al. || libidines torquent; P 18.

valet: valet . . . salus plus quam libido; R I, 63. versatur: non de partibus iis (dici), in quibus uegritudines, irae libidinesque versantur; T I, 80.

laetitia . . . et libido in bonorum opinione versantur; T IV, 12. quod . . . in bonorum . . . errore laetitia gestiens libidoque versatur; T V, 43.

videntur: f. cadit; T III, 7.

ulciscitur: f. habet; T IV, 79.

2. sum: quae . . . a ratione aversa incitata est vehemens, ea libido est vel cupiditas effrenata, quae in omnibus stultis invenitur; T IV, 12. quae . . . libidini subiecta sunt, ea sic definiuntur || definiunt ||, ut ira sit libido poeniendi eius, qui videtur laesae iniuria, . . . indigentia libidini inexplebilis, desiderium libido eius, qui nondum adit, videndi; T IV, 21. est . . . ira, ut modo definiui, ulciscendi libido; T IV, 44.

II. nach Verbum: 1. addo: adde glorie cupiditatem, adde libidines; R I, 60.

aspernor: temperantia libidinem (aspernatur atque odit); Lae 47.

coerceo: libidini . . . (animus imperat) ut servis dominus, quod eam coercet et frangit; R III, 37.

cogito: qui in sacrificio cogitatum libidinem intulit; L II, 36.

concito: ira exardescit, libido concitatur; T II, 58.

definitio: sic . . . definitur iracundia: ulciscendi libido; T III, 11.

dico: quarum (perturbationum) altera, voluptas gestiens, . . . altera . . . vel cupiditas recte vel libido dici potest; T III, 24. appetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus; T IV, 34.

effundo: ut . . . (deorum) effusa in omni imperantia libidines (videremus); N I, 42.

eripio: suffragandi nimia libido in non bonis causis eripienda fore potentibus; L III, 34.

explere: quae (libidines) quia nec expleri nec satiari ullo modo possunt; R VI, 1.

exsatur: f. I, I. haurit.

fatigo: (ut sapientia vitiosas partes fatigat), ut libidines, ut iracundias; R III, 37.

frango: quis non frangeret eorum libidines? L III, 31. qui eas (libidines) frangere deberent; L III, 31. f. coerceo.

habeo: cum sit hoc natura commune animalium, ut habeant libidinem procedendi; O I, 34.

incito: cuius voluptatis || [voluptatis] || avidae libidines temere et effrenate ad potiendum incitantur; C 39.

infero: f. cogito.

inflammo, incito: cum libido ad id, quod videtur bonum, inlecta et inflammata rapitur; T IV, 12.

invenio: f. I, 2. T IV, 12.

laudo: nec . . . solum hanc libidinem laudant; T IV, 44. libidinem . . . laudare cuius est libidinis? T IV, 55.

moveo: bonum illud necne sit, quod libidinem moveat; T IV, 62.

noto: notandum putavi libidinem; C 42.

odi: f. aspernor. — ordo: f. proba.

perficio: quae . . . libido, quae avaritia, quod facinus aut suscipitur nisi consilio capto aut sine animi motu et cogitatione, id est ratione, perficitur? N III, 71.

probo: mihi vero et Flacco neutquam probari potuit tam flagitiosa et tam perdita libido; C 42.

proicio, proripio: f. I, I. proicit.

rapio: f. inflammo.

refreno: refrenet . . . libidines; P 33.

rego: neque suos mores regere poterat neque suorum libidines; R II, 45. f. I, I. est; fr V, 50.

suscipio: f. perficio.

tollo: libido ipsa tollenda est; T IV, 62.

turbo: haec duo genera, voluptas gestiens et libido, bonorum opinione turbantur; T III, 25.

video: cum Aegisthi libidinem aut cum Parisi videmus; N III, 91. f. effundo.

voco: vos studia libidinem vocatis? T IV, 55. 2. sum: f. I. laudo; T IV, 55.

3. advorso: (frugalitatem) adversentem libidini moderatam in omni re servare constantiam; T III, 17.

dedo: L. Verginius . . . virginem filiam sua manu occidit potius, quam ea Ap. Claudii libidini . . . dederetur; F II, 66.

do: qui (animi) . . . se totos libidinibus dedit, quibus caecati vel domesticis vitii atque flagitii se inquinavissent vel . . . ; T I, 72.

impero: cur . . . ratio (imperat) libidini? R III, 36, 37. ut animus corpori dicitur imperare, dicitur etiam libidini; R III, 37. f. I. coerceo.

pareo: satiene .. pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat? F II, 60. nec (ros familiaris) libidini potius luxuriaeque quam liberalitati et beneficentiae pareat; O I, 92.

subiclo: libidini (subiecta sunt) ira, exarscentia, odium, inimicitia, discordia, indigentia, desiderium et cetera eius modi; T IV, 16. § I, 2. sum; T IV, 21.

subaterno: si quando ... populus ... totam rem publicam subtravit libidini suae; R I, 65.

sum: consilio .. dominante nullum esse libidinis ... locum; R I, 60.

trado: plerique ... victi et debilitati obiecta specie voluptatis tradunt se libidinis constringendos; F I, 47.

4. vaco: vacat .. (is amor) omni libidine; T IV, 72.

5. accedo ad: ad iuvenilem libidinem copia voluptatum || si ... accessit, al. || gliscit illa || ita || ut ignis oleo; fr V, 74.

adhibeo ad: distinctio, utrum ad universam perturbationem ... an ad singulas, ut ad metum, libidinem, reliquas, melius adhibeatur oratio; T IV, 59.

arceo a: maxime .. haec aetate a libidinibus arceda est; O I, 122.

avoco a: quem ... temperantia .. a libidine avocet; T V, 42.

orior ex: ea ... oriuntur ex libidine et ex laetitia; T IV, 24.

sum in: in libidine esse peccatum est etiam sine effectis; F III, 32.

III. **nach Substantien:** I. genus: ipsam illud genus vel libidinis vel cupiditatis ad summam utilitatem esse dicunt a natura datum; T IV, 44.

impetus: sapientiam ... esse solum, quae nos a libidinum impetu ... vindicat; F I, 46.

impulsus: § I, I. obediunt.

inimica: § I, I. est; O III, 117.

intemperantia: sin autem etiam libidinum intemperantia accessit; O I, 123.

labes: si (hominis) senserint, ... quamcumque in domum stuprum intulerint, eandem esse labem libidinis; P 23.

licentia: qui existimant libidinum peccatorumque omnium patere in amicitia licentiam; Lae 83.

ministri: ut (amici) .. libidinis ministri ... essent; Lae 35.

modus: neque imperii nec libidinum (modus est); F I, 51.

pars: quamquam ipsa iracundia libidinis est pars; T III, 11.

servi: videre licet ... multos (philosophos) multos libidinum servos; T II, 12.

stipendia: tamquam emeritis stipendiis libidinis; C 49.

vestigium: ut ... nemo in eo (Stilpone) libidinis vestigium viderit; Fa 10.

vincula: qui (maiores nate) se .. libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent; C 7.

voluptates: omnis se secum libidinum voluptates abstulisse || se omnes secum abst. lib. vol. ||; F II, 106.

2. oratio de: haec .. de libidine oratio est; T IV, 72.

vir sine: vir ... sine || nulla || libidine nonne beatus? T V, 48.

IV. **Imitant:** I. caecari: § II, 3. do, commoveri: qui aut libidine aliqua aut metu commoti sunt; O I, 102.

cruciari: ea qui habent libidine augendi cruciantur; P 6.

ferri: qui voluptatum libidine feruntur; T III, 4.

qui effrenati feruntur aut libidine aut iracundia T III, 11.

furere: quem libidinibus inflammatum et furentem videmus; T V, 16. qui (poetae) ... libidine furentis induxerunt deos; N I, 42.

inflammari: § furere; T V, 16.

abl. comp.: quid inmanis libidine ... dici potest? L I, 51.

2. ad: ipsa declinatio ad libidinem fingitur; F I, 19.

causa: cum aliquid dicitur, potentiae, dominationis, libidinis causa feceris; O III, 39.

in: qui se in aliqua libidine continuerit, in aliqua effuderit; P 21.

prae: eam (Venerem) prae libidine negat curare quocumque; T IV, 73.

propter: quasi vero ipse non propter libidinem tanta flagitia et faciat et dicat; T IV, 73.

non sunt propter nihil libidinem omnia nexa civium liberata; R II, 59.

libo, entnem, opfern: alqd: quoniam ... libas .. ex omnibus (disciplinis), quodcumque te maxime specie veritatis movet; T V, 82.

animos: a qua (natura deorum) ... haustos animos et libatos habemus; D I, 110. unde omnes animos haustos aut acceptos || [aut acceptos] || ut libatos habereamus; D II, 26.

bacas: fruges: -certas .. fruges certasque bacas sacerdotes publice libanto: hoc || [sac. publ.] libanto || certis sacrificiis ac diebus; L II, 19.

libra, Wage: I. habet: quo loco quaero, quam vim habeat libra illa Critolai; T V, 51.

II. impono in: ut ... necesse est lancem in libram || libra || ponderibus impositis deprimi, sic ..; A II, 38.

III. lanx: virtutis .. amplitudinem quasi in altera librae lance ponere (audebo); T V, 91.

IV. per: cavent: ut ... is per aas et libram herodes testamenti solvat; L II, 51. ut per aas et libram heredem testamenti solvant; L II, 53.

librammentum, Horizontalfbene: extremitatem et quasi librammentum (esse), in quo nulla omnino crassitudo sit; A II, 116.

librariolus, Bücherabschreiber, Scriber: nec id (argutiarum) .. ex illa erudita Graecorum copia, sed ex librariolis Latinis; L I, 7.

librarius, Schreiber: peto a: a librarius (leges) petimus; L III, 46. ut modo a te dictum est leges a librariis peti; L III, 48.

libro, im Steidgewicht erhalten: unde terra et quibus librata ponderibus; T V, 69.

licenter, willfürlich, gäffellos: at quam licenter! N I, 109.

licentia, Freiheit, Erlaubnis, Ungebundenheit, Willfür, Gäffellosigkeit, Ausschweifung: I. I. coepit: § manat.

est: quae est ista designandi licentia, ut hoc deus, hoc natura fecerit potius quam ...? D II, 127. si .. populus plurimum potest, ... dicitur illa libertas, est vero licentia; R III, 23. ut .. pueris non omnem ludendi licentiam damus, sed eam, quae ab honestate actionibus non sit aliena, sic ..; O I, 103.

manat: quae si consuetudo ac licentia manare coeperit latius; R III, 41.

pate: qui existimant libidinum peccatorumque omnium patere in amicitia licentiam; Lae 83.

pervenit: numquam ad unum tanta pervenisset licentia; O II, 28.

traducit: si consuetudo ac licentia ... imperium .. nostrum ad vim a iure traduxerit; R III, 41.

obne Verb: a Democrito omnino haec licentia; N I, 107.

2. **Wüsturj**: o licentiam iocularem! Fa 15. o admirabilem licentiam et miserabilem inscientiam disserendi! Fa 38.

II, 1. adsequor: magnis illi et divinis bonis haec licentiam assequelantur; O I, 148.

concedo: ut mulieris amores omittam, quibus maiorem licentiam natura concessit; T IV, 71. do: f. do, III. licentiam (4 Et.) V. I. S. 749, a. habeo: tantum Epicuri hortus habuit licentiae; N I, 98. apud quos (Eleos, Thetanos) in amore ingeniorum libido etiam permissam habet et solutam licentiam; R IV, 4.

largior: ut verear, ne maiorem largiar ei, qui contra dicturus est, libertatem et licentiam; A II, 30.

permitto: qui eandem licentiam scribendi sibi permitti volunt; T I, 6. f. habeo; R IV, 4.

polliceor: luxuriae licentiam pollicetur; F II, 70.

propono: ut occultatione proposita aut impunitate aut licentia; F II, 73.

pnto: quam (licentiam) illi solam libertatem putant; R I, 68.

solvo: f. habeo; R IV, 4.

2. resisto: quorum (philosophorum) licentiae nisi Carnesades restitisset; D II, 150.

3. abnto: abuteris ad omnia atomorum regno et licentia; N I, 65.

4. cogo ex: ex hac infinita .. licentia haec summa cogitur, ut ..; R I, 67.

converto ad: Atheniensium populi potestatem omnium rerum ipsi ... ad furorem multitudinis licentiamque convertunt pesti *; R I, 44.

exsisto, nascor ex: ex hac nimia licentia ... ait ille (Plato) ut ex stirpe quadam existere et quasi nasci tyrannum; R I, 68.

III. liber ad: ludimur ab homine non tam faceto quam ad scribendi licentiam libero; N I, 123.

IV. aliquid: tantum licentiae dabat gloria; C 44. f. II, 1. habeo; N I, 93.

V. 1. fingi: quodsi ea facta credimus licentia fabularum, Mopsam, Tiresiam, Amphiarum; N II, 7.

2. ad: illi regi ... amabili, Cyro, anbest ad imitandi animi licentiam crudelissimus ille Phalaris; R I, 44.

licetor, bicten: non qui contra se liceatur, emptor apponet; O III, 61.

licet, es ist erlaubst, es steht frei, man kann, darf, obgleich: I. **abjunct**: haec, ... ne obsolescerent, renovabam, cum licebat, legendo; A I, 11. (L. Lucullus) absens factus aedilis, continuo praetor (licetab enim ceterus legis praemio); A II, 1. -vive, Ulixes, dum licet; A II, 89. cupio sequi Stoicos. licetne (omitto „per Aristotelem“ ...) per ipsum Antiochum? A II, 132. licet vel altius: „utinam ne in Pelio nata ulla unquam esset arbor!“ Fa 35. licet ab alia; nunc id agamus, quod copius; L I, 57. ego ... salubritatem haec sequor, raro autem licet; L II, 3. quia populo licere satis est; L III, 39. a litibus .., quantum licet et necio an paulo plus etiam, quam licet, abhorrentem; O II, 64. ut orandas litis tempus, quoad per leges liceat, accommodet; O III, 43. ut, quoad possem et liceret, a senis latere nunquam discederem; Lae I. quoniam in eo est

II.

peccatum, si non licuit, quod semper unum et idem est; P 20.

II. **mit Subjectivsq**: I. **Conjunctiv**: quoniam etiam Graecis (verbis) licebit utare cum voles; A I, 25. quam (impulsionem) ille *paratior*, nos visum appelles licet; A I, 40. hic pugnes licet; A II, 57. per me vel stertas licet; A II, 93. licet .. haec licet hoc hic quis arbitratu suo reprehendat; A II, 102. licet hic rursus ea commemorare; F II, 84. huc et illic ... vos vcratis licet; F II, 99. quas (rerum cognitiones) vel comprehensiones vel perceptiones vel ... *paratior*; appelles licet; F III, 17. traducas me ad te totum licebit; F IV, 2. duca (discipulum) licet, si sequetur; F V, 96. non modo memi Cicronem, sed etiam me ipsum abduca licebit; F V, 95. licet concurrant omnes plebei philosophi; T I, 55. fulminia fortunae contemnamus licet; T II, 66. digladietur illi per me licet; T IV, 47. quantum licet insectetur istos; T IV, 53. ut ad quietum me licet venias; T V, 90. quamvis licet Menti delubra .. consecremus; N III, 88. quamvis enumeres multos licet; L III, 24. licet irideat, si qui vult; P 8.

2. **Infinitiv**: quom licet plus dies abesse; L II, 3. exoravit tyrannum, ut abire liceret; T V, 62. stultitiam .. accensare quamvis copiose licet; T III, 73. licet .. mihi veribus eisdem adfari te, Attice; C I. quem (sortitum) ... Latino verbo liceat „*acervalem*“ appellare; D II, 11. cui cum liceret aut maiores ex otio fructus capere quam ceteris ... ut ... fortunae conditionem subire; R I, 7. cui plus legatum sit, quam sine religione capere licet; L II, 51. licet ora ipsa cernere iratorum; O I, 102. ut iam liceat una comprehensione omnia complecti; F V, 26. cum postquam .. errore coniungere licet portenta magorum; N I, 43. ut .. conloqui cum Orpheo, Musaeo, Homero, Hesiodo licet; T I, 98. liceat tandem mihi considerare, utram sententiam sequar; A II, 133. ut nunquam licet quietam mente consistere; D II, 149. contemere: f. dicere; T V, 73. licet ... oculis quodam modo contemplari pulchritudinem rerum earum; N II, 98. licet .. contrahere universitatem generis humani; N II, 164. cum totam terram contueri licebit; T I, 45. licet, in Latino illa convertere; T III, 29. corrigere:

f. 4. A fr 16. quibus (eventis) mihi liceat non credere; D II, 27. mihi liceret .. isti rei, quam desideras, ... operae quantum vellem dare; L I, 10. licet ... eam .. (universitatem generis humani) gradatim ad pauciores, postremo deducere ad singulos; N II, 164. provide etiam, ne uni tibi istam sententiam minime liceat defendere; A II, 62. nec probrum audire (debemus) nisi ea lege, ut respondere liceat et iudicio defendere; R IV, 12. ut, quodcumque maxime probabile occurrat, id nostro iure liceat defendere; O III, 20. si nobis .. in beatorum insulis immortalae aevum degere liceret; fr V, 50. animo .. multis modis variisque delectari licet; T V, 111. M. .. Catoni .. certe licuit Tuscani se in otio delectare; R I, 1. iis licet dicere se accensurum maenae non anteponeat; F II, 91. quamquam haec .. praeposita recte et „reicta“ dicere licebit; F III, 15. licebit etiam finem pro extremo aut ultimo dicere; F III, 26. quod nobis non licet dicere; F III, 48. isto .. modo licet dicere nihil vinulentiam ad fortitudinem; T IV, 52. quid est causae, quin ... licet idem Peripateticis dicere? T V, 32. an Epicuro ... dicere licebit ... nullum sapientem esse tempus ... quin ...? T V, 73. huic (Epicuro) ... non multum differat iudicio ferarum oblivisci licebit sui et tum fortunam con-

59

tenere, cum ... et tum dicere se beatum in animo cruciatus atque tormentis, cum ...? T V, 73. cui dicere hoc: si sibi constare vellet, non liceret; T V, 75. Stoicorum *ἡσυχία*, quam Latine licet providentiam dicere; N I, 18. quae mihi licet, caelestes, dicere vestra; N I, 79. isto modo dicere licebit lovem semper barbatus ... esse; N I, 83. id haud sic an liceat de cuncta Graecia verissime dicere; R II, 8. licet eadem de Pausania Lyandroque dicere; O I, 76. quod ... his temporibus in multis licet dicere; O I, 139. vellem nobis hoc idem vere dicere liceret; O III, 1. liceret ei dicere utilitatem aliquando cum honestate pugnare; O III, 12. hoc vere ... licet dicere; Lae 12. boni viri, quem eundem sapientem licet dicere; Lae 65. cui liceat concilium ... dimittere; L III, 42. ab hac (regula) mihi non licet transversum, ut aiunt, digitum discedere; A II, 58. an Stoicis ipsis inter se disceptare, cum iis non licebit; A II, 126. quoniam in utramque partem visus licet disputare; N III, 168. contra deum licet disputare liberius; N III, 76. tam licet de his erroribus ... quam de somniis disputare; D II, 120. esse pro cive, qui civis non sit, rectum est non licere; O III, 47. quamquam id ... licebit iis existimare, qui legerint; F I, 12. ex quo licet existimare in aliis quoque oraculis Delphicis ||[Delph.]|| aliquid non sinceri fuisse; D II, 118. omnia ... (argumenta) physicorum licet explicare; A II, 117. licet verum exquirere sine invidia, mihi praesertim de plerisque dubitanti; D II, 28. quod ita se gessit, ut ea facere ei liceret; T V, 55. reliquis quidem licet facere id, quod fere faciunt; T V, 85. quod illi (Panaetio) in aliqua re invitissimum Stoicis Stoico facere licuit; D I, 6. nisi eo loco sis, ut tibi id facere liceat; R I, 10. liceat ... fingere aliquid eius modi; F IV, 27. licet ... fingere aliquid docendi causa; F IV, 38. hac ... fortuna frui licet senibus; C 60. licet ... mihi ... apud te gloriarum; O I, 78. nobis quoque licet in hoc quodam modo gloriarum; O II, 59. quae (sequitas) tollitur omnis, si habere animum cuique non licet; O II, 78. licet etiam (genus hoc interrogationis) in mutare; Fa 29. quod imperare non licet liberis; T III, 26. si ... Zenoni licuit ... inauditum quoque ei rei nomen imponere, cur non licet Catoni? F III, 15. cum inscribere nomen non ||nomen|| liceret ||cum ... liceret||; T I, 34. ut ea, quae dico, mihi liceret invenire; T I, 98. licet ... lascivire, dum nihil metuas; R I, 63. totam licet animam tamquam oculis instrare terram; N II, 161. mirari licet, quae sint animadversa a medicis herbarum genera; D I, 13. nec ... licet iis ... negare eos esse beatos, qui illam (landem) adepti sunt ||sint||; T V, 85. licetne per vos nescire, quod nescio, an ...? A II, 126. ut non liceat sui commodi causa nocere alteri; O III, 23. nec ... Epicuri licet oblivisci, si cupiam; F V, 3. f. dicere; T V, 73. opinari; f. percipere. etsi peccare nemini licet; T V, 55. nihil plus sibi licere putet (sapientem) peccare, quam si (animum) non haberet ||peccare ... haberet||; O III, 88. peccare certe licet nemini; P 20. licebat ... nihil percipere et tamen opinari; A II, 78. nationum varios errores perspicere cum liceat; T I, 108. quo utinam velis passis perveni liceat! T I, 119. nonne meministi licere mihi ista probare? F V, 76. tum licebit otiose ista quaerere; F IV, 32. non reddere (beneficia) viro hono non licet; O I, 48. remigrare; f. III, A I, 13. respondere: f. defendere; R IV, 12. qui iam licet nobis a natura leges et iura seungere? L I, 35. subire: f. capere; R I, 7. ut paulo ante Caecos ad aurium

traducebamus voluptatem, sic licet surdos ad oculos; T V, 117. quod idem licet transferre in voluptatem; F I, 55. licet ... Epicuro ... non vereri; ne omnia fato fieri sit necesse; Fa 19. videre licet alios (philosophos) tanta levitate et inactione, ut ...; T II, 12. licet videre acutiora ingenia ... eorum, qui ...; N II, 42. licet ... videre ... nationes hinc scientiae deditas; D I, 91. licet videre ... talem civitatem fuisse; L III, 31. videre etiam licet plerosque ... facere multa, quae ...; O I, 44. hoc ||hic|| ... videre licet, eos ... immutari; Lae 54. cui soli vere liceat omnia ... pro suis vindicare; R I, 27. sine varietate colorum licebat vivere beate, sine notione ulla non licebat; T V, 114. quorum (ignium) irrisus (Cimmeris) uti lumine licebat; A II, 61. an ... ne iis quidem, quae habeo, mihi per te uti licebit? T I, 87. utamur ... libertate, qua nobis solis in philosophia licet uti; T V, 83. utinam, quem ad modum oratione sum usurus aliena, sic mihi ore uti liceret alieno! R III, 8. confugiendum est ad posterius (genus decertandi), si uti non licet superiore; O I, 34. ludo ... et ioco uti illo quidem licet; O I, 108. magnam ... partem clementis castigatione licet uti; O I, 137. licere uti Canio, si vellet, (hortis) ut suis; O III, 58. ut iterum eo (medicamento) liceat uti; O III, 92.

3. mit **prædictivum Datis**: licuit esse otioso Themistocli, licuit Epaminondae, licuit ... mihi; T I, 38. cui (tribuno) ne esse quidem licuisset tribuno; L III, 21. ut iis ingratissimum esse non liceat; O II, 63.

4. **accus. c. Infin.**: quod si liceret, ut iis, qui in itinere deerravissent, sic vitam deviam secutos ||secutus|| corrigere errorem praesentem; A fr 16. nunc totum illud concludi sic licet; F II, 104. ut ... licet ... non dubitandum ... dicere omnem naturam esse serraticum sui; F V, 26. id ... e caerionis sepulcrum intellegi licet; T I, 27. licet etiam mortale esse animum iudicantem aeterna moliri; T I, 91. quae (senim virtutum) si adolescere ||adul.|| liceret; T III, 2. quid non liceret fieri ad alterius iniuriam, lege sanxerunt; T IV, 4. non sunt ... ea bona dicenda ... quibus abundantem licet esse miserrimum; T V, 44. secunda licet eiusdem modi proferri, ut ...; D II, 34. similiter ... superiora repetentem regredi infinite licet; Fa 35. intellegi iam licet nullum fore, quod praesit, Insuperum; R I, 60. ut sibi duodecim licetores cum facibus anteire liceret *; R II, 31. ab omni iudicio poenae provocari licere indicant XII tabulae; R II, 54. neque derogari ea lege (licet) aliquid licet; R III, 33. nec hermas, quos vocant, licebat imponi, nec de mortui laude nisi in publicis sepulchris ... dici licebat; L II, 65. quam (beneficentiam) eandem vel benignitatem vel liberalitatem appellari licet; O I, 20. haec praescripta servantem licet magnifice ... vivere; O I, 92. licet ... opera prodesse multis beneficia petentem; O II, 67. f. III, N I, 117.

III. mit **Subject**: a qd: Antiocho id magis licuerit, ... remigrare in domum veterem et nova quam nobis in novam et veterem? A I, 13. ne hic sibi ... hoc licere putet soli; A II, 17. quod mihi quoque liceat; A II, 62. hoc per me licet; A II, 106. est aliquid, quod nobis non liceat, licet illis; F II, 68. cum utrumvis liceat; F III, 17. ut licere quidvis rhetori intellegas; T III, 63. id ... licere dicimus, quod cuique conceditur; T V, 55. si licet, quod quibusdam Graecis cotidie; T V, 113. quod inter nos licet; N I, 74. cui (Protagorae) neutrum licuerit, nec esse deos nec non esse; N I, 117. concedi sibi oportere, quod

his, qui inferioris ordinis essent. liceret; L III, 30. quibus id, si tu non faceres, non liceret; L III, 30. nec quemquam hoc errore duci oportet, ut ... idem sibi arbitretur licere; O I, 148. nunc fugientes conspectum acceleratorum ... abdimus nos, quantum licet; O III, 8. sin hoc non licet per Cratippum; O III, 33. omnino tantum se negat facturum compendii sui causa, quod non licet; O III, 63. quod ... non licet, id hoc uno tenetur, si arguitur non licere; P 20. nos in vita ... quantum cuique licet, spectare debemus. quicquid non oportet, scelus esse, quicquid non licet, nefas putare debemus, P 25. f. I. O II, 65.

licitor, **licitor**: I. antequam: ut sibi duodecim licitores cum fascibus anteire liceret*; R II, 31.

deducit: C. Marius ... te ... licitori ... proximo tradidisse, ut te in monumentam suam deduceret; D I, 59.

inquunt: **λῆτες*, inquam, **Titē** licitores, turba omnis cohorsque; **λῆτες*, **Titē**. F I, 9. praesent: instituit ... primus, ut singulis consiliis alternis mensibus licitores praesent; R II, 55.

transcunt: suos ... ad sum, quod erat maior natus, licitores transire iussit; R II, 55.

II, 1. trado: f. I. deducit.
II, 1. uxor: dominus ... funeris (ut) utatur accenso atque licitoribus; L II, 61.

lignus, **lignus**: A. ponticulus: cum (Dionysius) ... eius ... fossae transitum ponticulo ligno coniunxisset; T V, 59.

B. dico: lignum ... quod quisque [quodcumque] voluerit, uno e ligno dicato; L II, 45.

lignum, **lignus**: f. **lignus**, B.

ligurritio, **ligurritio**: *ἄσπετος*: aegrotationi ... subiecta sunt ... pernicacia, ligurritio, vinulentia [vinol.], cuppedia; T IV, 26.

limen, **limen**: I. relinquo extra: solane beata vita ... relinquitur extra ostium limenque carceris? T V, 13.

resisto extra: nec (vita beata) ... resistet extra fores ... limenque carceris; T V, 80.

II. fores in: ex quo transitiones perviae „iani“ foresque in liminibus profanarum aedium „ianuae“ nominantur; N II, 67.

limes, **limes**, **limes**: *ἄσπετος*: signidem bene meritis de patria quasi limes ad caeli aditum patet; R VI, 26.

limo, **limo**, **limo**: *ἄσπετος*, *ἄσπετος*, *ἄσπετος*: genus interjucen: alqm: nec vero hoc in te convenit, unam [unum] convenit, * [] moribus domesticis ac nostrorum hominum urbanitate limatum; N II, 74.

alqd: quae ... limantur a me politius; A I, 2. genus: unum (genus librorum) populariter scriptum, quod *ἄσπετος* appellabant, alterum limatum; F V, 12.

tennitatem: ista maxime propter limatam quandam et rerum et verborum tenuitatem; F III, 40.

veritatem: cum veritas ipsa limatur in disputatione; O II, 35.

linea, **linea**, **linea**, **linea**: I. 1. scribo: verbis praecipiens (Diodotus) discipulis, unde quo quamque lineam scriberent; T V, 113. transco: siquidem est peccare tanquam transire lineas; P 20.

2. dirigo a: hanc ... (coniunctionem) citimam a mediana linea direxit ad laevam (partem); T 25.

II, 1. ferri: si gravitate feruntur ad perpendicularum corpora individua rectis lineis; Fa 22.

subvolare: ut ... sic hae (partes) nrsum rectis lineis in caelestem locum subvolent; T I, 40.

2. ad: censeat ... (Epicurus) eadem illa individua et solida corpora ferri deorsum suo pondere ad lineam; F I, 18. si omnia deorsum [deorsum] e regione ferrentur et ... ad lineam; F I, 19.

lingua, **lingua**, **lingua**, **lingua**: I. efficit: ea (lingua) vocem inmoderate profusam fingit et terminat atque sonos vocis distinctos et pressos efficit, cum et ad dentes et ad alias partes pellit oris; N II, 149.

est: Latinam linguam non modo non inopem, ... sed locupletiore etiam esse quam Graecam; F I, 10. quorum (Graecorum) copiosior est lingua quam nostra; T II, 35. quae (linguae) sunt innumerabiles; T V, 115.

fingit: f. efficit.
inherent: ut, quorum linguae sic inhererent, ut loqui non possent, eae scapello resectae liberarentur; D II, 96.

pellit, terminat: f. efficit.
ἄσπετος *ἄσπετος*: quot hominum linguae, tot nomina deorum; N I, 84.

II, 1. augeo: decet audentem linguam Latinam nominare (eam partem philosophiae) „moralem“; Fa 1.

dico: quamquam tu hanc (linguam) copiosiore etiam soles dicere; F III, 51. plectri similem linguam nostri solent dicere, chordarum dentes; N II, 149.

excipio: linguam ... ad radices eius haerens excipit stomachus; N II, 135.

finio: in ore sita lingua est finita dentibus; N II, 149.

habeo: habebit ... linguam deus et non loquetur; N I, 92.

intellego: omnes ... nos in iis linguis, quas non intellegimus, ... surdi profecto sumus; T V, 116. „qui linguam avium intellegunt“; D I, 131.

intendo: quid? qui volunt exclamare mains, num satis habent latere, fauces, linguam intendere, e quibus eici vocem et fundi videmus? T II, 56.

libero: f. I. inhaerent.
nescio: utram tandem linguam nescio? F II, 12.

puto: quam (linguam) plerique uberiorem putant; F III, 5.

rescco: f. I. inhaerent.
2. do: sin id nomen moribus dandum est, non linguis, non Graecos minus barbaros quam Romanos puto; R I, 58.

3. utor: hi [] [] (Catali) ... optime uti lingua Latina putabantur; O I, 133.

4. adnecto ad: ostium ... adinectum ... paulo supra, quam ad linguam stomachus adnectitur; N II, 136.

excio e: f. I. intendo.
fluo ex: ut ait Homerus, „ex eius (Nestoris) lingua melle dulcior fluebat oratio“; C 31.

fundo e: f. I. intendo.
sum in: in lingua etiam explanatum vocem impressionem (esse); A I, 19.

III. surdus in: f. II, 1. intellego; T V, 116.

IV. agitato, motus: is (stomachus) agitate et motibus linguae cum depulsum et quasi detrusum cibum capere, depellit; N II, 135.

radices: cum aspera arteria ... ostium habeat adinectum linguae radicibus; N II, 136. f. II, 1. excipio.

societas: propior est eiusdem gentis, nationis, linguae (societas): O I, 53.

V, 1. favere: rebus .. divinis, quae publice fierent, ut „FAVRENT LINGUIS“, imperator: D I, 102. iam illa: „favete linguis“ et „praerogativam, omen comitorum“: D II, 83.

irurare: scite .. Euripides: iuravi lingua, mentem iuratum gerere: O III, 108.

nuncupari: cum ex duodecim tabulis satis esset ex praestari, quae essent lingua nuncupata: O III, 65.

philosophari: qui quavis lingua philosophari possint: F III, 40.

2. a: quae confectio etiam a lingua adjuvari videtur: N II, 134.

in: quodsi in ea lingua ... concessum est, ut ..: F III, 5. cum (Zeno) uteretur in lingua copiosa factis tamen nominibus ac novis, quod nobis in hac inopi lingua non conceditur: F III, 51.

sine: quod fieri nec sine lingua nec sine palato ... potest: T I, 37, ut .. deorum animi sine oculis, sine auribus, sine lingua sentiunt, sic ..: D I, 129.

Linimentum, *linie, Umriss, Grundriss, äußere Gestalt*: l. est: linimentum (esse), *longitudinem* || sine || latitudine carentem: A II, 116. lunae quae linimenta sint, potesne dicere? A fr 6. animi .. linimenta sunt pulchriora quam corporis: F III, 75.

manent: quibus detractis deum tamen nosse te dicis, modo linimenta manent: N I, 98.

II, 1. cedo: cedo mihi istorum adumbratorum deorum linimenta atque formas: N I, 75.

efficio: aspera temere pigmenta in tabula oris linimenta effecere possunt: D I, 23.

servo: ut formam saltem eius (picturae) et extrema tamquam linimenta || lineam. || servaret: R V, 2.

2. pervenio ad: cum multa sunt detracta et ad linimenta oris perventum est: D II, 48.

III. conformatio: quae conformatio linimentorum, quae figura, quae species humana potest esse pulchrior? N I, 47.

IV. similis: ut homunculi similem deum (Epicurus) fingeret, linimentis dumtaxat extremis, non habitu solido: N I, 123.

linquo, *zurücklassen, lassen, verlassen*: a lqm: quae causa in rerum natura continebatur, fore ut is (Philoctetes) in insula Lemno linqueretur? Fa 36.

lumina: -cum terribili percussus || percussus || fulmine civis luce serenanti vitalia lumina liquit: D I, 18. -qui non fumestis liquorunt lumina fatig: D II, 63. -hic situs est vitae iam primam lumina liquens, qui ...: fr VIII, 9.

maerore: -linquens amica maerorem, ut celebrent funera cum gemitu: T I, 117.

sonum: gravitatis saae liquit illum tristem et plenum dignitatis sonum: R VI, 2.

tecta: ut (Lacedaemonii) urbem et tecta linquerent: D I, 112.

vestigia: -arolsa (altrix) pedum vestigia liquit: D I, 20.

urbem: f. tecta.

lippitudo, *Kugentriefen*: citius .. repentinae oculorum tumor sanator, quam diuturna lippitudo depellitur || [depellitur]: T IV, 81.

liquefacio, *schmelzen, entzieren*: alqm: quos ... nullae fuitiles laetitia exultantes languidus liquefaciant voluptatibus: T V, 16. a quam: nisi eadem (aqua) se admixto calore liquefacta et dilapsa diffunderet: N II, 26.

liqueo, *flar, einfluchtend* [cin: l. I. de: de quo Panaetio non liquet: D I, 6.

2. inbit: Strage: f. III. alqd; N I, 29.

II. alqd: si habes, quod liqueat, neque respondes, superbe: A II, 94. qui (Protagoras) esse negat omnino de deis habere quod liqueat, sint, non sint qualesve sint: N I, 29. quodsi haberem aliquid, quod liqueret, tamen te vicissim audire vellem: N II, 3.

liqueo, *weidlich werden*: qua (voluptate) cum liquescimus flumisque mollitia: T II, 52.

liquide, *unbeständig*: quod eo liquidius faciet, si ..: F II, 38.

liquidus, *rein*: quo minus animus ... gustare partem ullam liquidae voluptatis et liberae potest: F I, 58.

liquo, *schmelzen*: -e quo (corpore) liquatae solis ardore excidunt gentiae: T II, 25.

liqor, *schmelzen, fließen*: l. vis: quae vim habeant refrigerandi calcificandi, concrescendi liquendi: T I, 50.

II. orbis: -dextrorem orbem flammeum radiatum solis liquer cursu novo: D I, 44.

liquor, *Stoffgehalt*: l. declarat: aquae etiam admixtum esse calorem primum ipse liquor aquae declarat et fusio || declarat effusio, declarat: N II, 126.

II. addo: adde huc ... Liqueores perlucidos amicum: N II, 98.

III. spumari: -saxa ... cana salis niveo spumata liquore: D I, 13.

lis, *Streit, Streit, Streitfrage*: l. est: videte, .. quam in parvo lis sit: A II, 83. si lis in iudicio sit: O I, 59.

II. I. contrabo: -litis contractas iudicanto: L III, 6.

II. dico: benivolorum || benev. || concertatio, non lis inimicorum, iargium dicitur: R IV, 8.

habeo: mecum .. quid habent litium? A II, 98. iudico: f. contrabo.

oro: ut orandae liti tempus, quoad per leges liceat, accomodet: O III, 43.

2. abstinere: in .. feris imperandis, ut „LITIBUS ET IURGIIIS SE ABSTINERENT“ (imperabatur): D I, 102.

opus est: nihil opus est hoc loco litibus: F II, 103. nihil .. opus est hoc loco litibus: L I, 39.

3. abhorreo: a litibus ... quantum liceat ... abhorrentem: O II, 64.

contero in: quodsi (philosophi) essent eo animo, ut nolent acetatem in litibus contere: L I, 53.

III. alqd: f. II, I. habeo.

arbiter: nec .. quisquam privatus erat disceptator aut arbiter litis: R V, 3.

indices: cum privatarum litium indices sumus: F II, 36.

requies: feriarum festorumque dierum ratio in liberis requietem litium habet et iurgiorum: L II, 29.

liticen, *Zinstäbchen*: quin etiam accensis velatis, liticinibus, coracinibus, proletariis *: R II, 40.

litigiosus, *stänflich, Streit erregend*: disputatio: habent (haec) ... satis litigiosam disputationem: F V, 76.

ignoratio: potius ignorantio iuris litigiosa est quam scientia: L I, 18.

litigo, streitus: I. viae: non tam iustitiae quam litigandi tradunt vias; L I, 18.

II. alqs: Zeno .. etiam litigabat; N I, 93. callidus: qui (callidus et occultus) etiam ... litigare se || litigare || simulans blandiatur; Lae 99. philosophi: qui (philosophi) in eo litigant cum Epicuro; T IV, 70.

vicini: iurgare .. lex putat inter se || vetat || vicinos, non litigare; R IV, 8.

lito, unter günstigen Verhältnissen offen: un-
persönlich: proxima hostia litator saepe pulcherrime; D II, 36. cum pluribus deis immolatur, qui tandem evenit, ut litetur aliis, aliis non litetur? D II, 38.

littera, Buchstabe, pl. Schreiben, Brief, Schrift, Urkunde, Wissenszettel, Gelehrsamkeit, Studium, Litteratur: A. **Singular** (f. B. II, 1. onascribo. ex primo immuto.trado. 2. conecto ex. IV, 1. formae. notae. V, 1. praetexi. 2. eum): I. commoveo: ais, si una littera commota sit, fore tota ut labet disciplina. utrum igitur tibi litteram videor an totas paginas commovere? F IV, 58.

facio: quodsi ... non modo operam nostram nunquam a populari coetu removimus, sed ne litteram quidem illam fecimus nisi forensam; A II, 6.

immuto: casu .. prima littera itidem immutata, ut a Graecis; N II, 67.

imprimo: sus rostro si humi A litteram inpresserit; D I, 23.

moveo: ut, si ullam || unam || litteram moveris, labent omnia; F III, 74.

II. explicare: quamquam ... nullum erit nomen, quod non possis una littera explicare unde ductum sit; N III, 62.

B. **Verba**: I. **Subject**: adferunt: quid huic Triario litterae, quid historiae cognitioque rerum ... voluptatis adest? F I, 25.

contineant: illae scilicet litterae contineant forenses et senatoriae; O II, 8.

laudat: quod .. vestrae litterae illum laudant patriae rectorem; R V, 8.

loquuntur: dum Latinae loquentur litterae, quercus huic loco non deest, quae Mariana dicitur || dicitur ||; L I, 1 (2).

signe Verba: multae etiam, ut in homine Romano, litterae; C 12.

II. **nach Verben**: I. adfero: post a Paulo litteris allatis cum idem dies constitisset; N II, 6.

adripio: quas .. (litteras Graecas) sic arvide arripui, ... ut ..; C 26.

amo: sunt .. multi, qui omnino Graecae non ament litteras; A II, 5.

conscribo: quem (Herculeum) ament Phrygias litteras conscripisse; N III, 42.

contemno: erunt etiam, et ii || hi || quidem eruditi Graecis litteris, contemnentes Latinas, qui dicant ..; F I, 1.

desidero: f. S. utor; F I, 10.

disco: cum Graecae litteras M. Catonem in se nequitie didicisse acceperim; A II, 5. qui litteras Graecae senex didici; C 26.

explico: dabant .. hae feriae tibi oportuna || opp. || sane facultatem ad explicandas tuas litteras; R I, 14.

exprimo: litterae neque expressae neque oppressae; O I, 133.

habeo: f. S. utor; F I, 10.

immuto: nomen .. productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a nando paulum prius litteris immutatis; N II, 66.

invetero: iam inveteratis litteris atque doctrinis; R II, 18.

mitto: a provincia litteras ad collegium misit se ... recordatum esse; N II, 11.

observo: nec ii (σοφιστικῶς) solum litteras, ... sed etiam facta hominum observabant ad legesque revocant; L III, 46.

odi: quod se isidem Euripidis fabulis delectari dicat, Latinas litteras odere; F I, 4.

opprimo: f. exprimo.

recondo: qui interiores scrutantur et reconditas litteras; N III, 42.

scio: nihil opus esse cum, philosophus qui futurus sit || qui fut. a. phil. ||, scire litteras; F II, 12. ut ... dispensator litteras scit; R V, 5.

sernior: f. recondo.

trado: qui (Mercurius) .. dicitur ... Aegyptiis leges et litteras tradidisse; N III, 56.

2. absum: abest .. historia litteris nostris; L I, 5.

adfero: plurimum .. idem (tu) ... Latinis et litteris luminis et verbis attulisti; A I, 9.

attribuo: attributo || id tributo || litteris Graecis, quarum constat eum (M. Catonem) perstudiosum fuisse in senectute; C 3.

mando: eum ... ea Latinae litteris mandavimus; F I, 1. quae de philosophia litteris mandavimus; F I, 11. mandare quemquam litteris cogitationes suas ... hominis est intemperanter abutentis et otio et litteris; T I, 6. nobis .. videtur, quicquid litteris mandetur, id commendari omnium eruditorum lectioni decere; T II, 8. qui cum cetera litteris mandarent, alii ius civile, alii orationes suas, alii monumenta maiorum; T IV, 5. ut haec tam sero litteris mandavimus; N I, 7. qui omnia verba eius (Tagetia) exasperant litterisque mandant; D II, 50. ut ea litteris mandavimus; O II, 5. nulla .. eius (Africanus) ingenii monumenta mandata litteris; O III, 4.

tribuo: f. attribuo.

S. absum: vgl. 2. absum.

abutor: f. 2. mando; T I, 6.

egego: illud .. Romanis .. hominibus gloriosum, ut Graecis de philosophia litteris non egeant; D II, 5.

utor: iis servire (debeo), qui vel utriusque litteris uti velint vel, si suas habent, illas non magnopere desiderant; F I, 10. multum etiam Graecis litteris utor; C 38.

4. conecto ex: eum deinceps ex primis primis cuiusque versus || primis versuum, al. || litteris aliquid conecit, ut in quibusdam Emaisis: Q. ENNIUS FECIT; D II, 111.

delector in: f. V, 1. delectari.

elaboro in: in litteris certe elaboravi; C 26. exsto in: f. V, 1. exstare.

invenio in: loves quocumque pleris in prisca Graecorum litteris invenimus; N III, 42.

sum in: eadem in litteris ratio est; D II, 10.

video in: Cn. Aufidius ... Graecam scribebat historiam et videbat in litteris; T V, 112.

voco ad: aliquos futuros suspicor, qui me ad alias litteras vocent; F I, 1.

III. **nach Subjektivum**: perstudiosus: f. II, 2. attribuo.

rudis: ut non modo Graecorum litterarum rudis, sed etiam docti aliquantum se arbitrentur adeptos; O I, 1.

IV. **nach Substantivum**: I. auctor: nec litterarum Graecorum nec philosophiae iam ullum auctorem requiro; A V, 5.

communio: (hominis) litterarum et vocum communione iuxta; T V, 5.

formae: si innumerabiles unius et viginti formae litterarum vel aerae vel qualeslibet aliquo coiciantur, posse ex iis in terram excusis annales Ennii ... effici; N II, 93.

genus: quin coniunctionem studiorum amorisque nostri, quo possem litterarum generis, declararem; A ep I. da ... te huic etiam generi litterarum; A I, 12. maiore .. studio Lucullus cum omni litterarum generi, tum philosophiae deditus fuit, quam ..; A II, 4. doctrina Graecia nos et omni litterarum genere superabat; T I, 3.

iudicium: nihil fuit in Catulis, ut eos exquisito iudicio putares uti litterarum; O I, 133.

in men: nec (philosophia) ullum habuit lumen litterarum Latinarum; T I, 5.

monumenta: illa res .. celebrata monumentis plurimis litterarum; R II, 63. hoc idem etiam post mortem monumentis litterarum asequuntur; O I, 156.

notae: qui sonos vocis, qui infiniti videbantur, paucis litterarum utri terminavit; T I, 62. perfracto saxo sortis erupisse in robore insculptas praecurarum litterarum notis; D II, 85.

studium: quarum (litterarum) summum erat in utroque studium; F I, 14.

2. homomine: (convenit in) hominem sine arte, sine litteris; N II, 74.

V. **Hmfauß**: I. abdicare: Ti. Gracchi litteris Scipio et Figulus consules ... magistratu se abdicaverunt; D II, 74.

adsequi: quae (nostri) natura, non litteris adsecuti sunt; T I, 2.

celebrari: ea fere sunt et Graecis litteris celebrata et Latinis; A II, 4.

cognoscere: f. abl. comp.

consecrari: (Socrati) ingenii magnitudo Platonis memoria et litteris consecrata; T V, 11.

consignare: ut litteris consignamus, quae monumentis mandare volumus, sic ..; A II, 2. publicis litteris consignatam memoriam publicam nullam habemus; L III, 46.

continere: res tam gravis ... Latinis etiam litteris contineri; N I, 7. quae (gens Aegyptiorum) plurimorum saeculorum ... memoriam litteris continet; R III, 14.

delectari: qui tuis || in || litteris delectantur; L I, 5.

describi: f. 2. cum.

erudiri: quid .. causae est, cur poetas Latinos Graecis litteris eruditi legant, philosophos non legant? A I, 10. ut me sic audiat, ... ut unum ... domestica praecipit multo magis eruditum quam litteris; R I, 36. f. II, I. contemno.

excoli: litteris talibusque doctrinis ante excoli animos et ad sapientiam concipiendam inbui et praeparari decet; fr V, 23.

explicari: cum philosophiam viderem diligentissime Graecis litteris explicatam; A I, 4. hanc omnem questionem ... fere a nobis explicatam esse his litteris arbitramur; F I, 12.

exstare: quod || in || litteris exstet, Pherecydes Syrius primum || primus || dixit ..; T I, 88. inbui: f. excoli.

illustrare: philosophiam .. veterem illam a Socrate ortam Latinis litteris illustrare; A I, 3. hoc (studium sapientiae) mihi Latinis litteris illustrandum putavi; T I, I. ut ... nullum philosophiae locum esse patet, qui non Latinis litteris illustratus pateret; D II, 4.

nasci: ut ... philosophia nascatur Latinis quidem litteris ex his temporibus; T II, 5.

percipi: non quia philosophia Graecis et litteris et doctoribus percipi non posset, sed ..; T I, I. persequi: Brutus ... sic philosophiam Latinis litteris persequitur, .. ut .. A I, 12. hanc amplissimam omnium artium, bene vivendi disciplinam, vita magis quam litteris persecuti sunt; T IV, 5.

praeparari: f. excoli.

praetexi: in Sibyllinis ex primo versu culusque sententiae primis litteris illius sententiae carmen omne praetextum; D II, 12.

scribi: f. 2. cum.

usitatus: illud nomen veterum litteris usitatum; N III, 48.

abl. comp.: quid est .. dnlcius otio litterato? his dico litteris, quibus infinitatem rerum atque naturae ... cognoscimus; T V, 105.

2. cum: ut, quod est rectum ... neque cum litteris, quibus scita scribuntur || describuntur ||, aut oritur aut occidit; L II, 11.

de: pauca primo inter nos de litteris; F I, 14.

in: in geometriae quid sit verum aut falsum, dialecticus iudicabit, an in litteris? A II, 91. in quibus (litteris), quantum potuimus, ... quid .. diceretur, persecuti sumus; F I, 12. quo studio Aristophanem putamus aetatem in litteris durasse? F V, 50. sive etiam in istorum otio ac litteris tractata res; R III, 4. hic (pater) fere aetatem egit in litteris; L II, 3.

per: Philippo mianitate per litteras se omnia ... prohibitorum; T V, 42. *per litteras avertas aliquid nomen; N III, 73.

Litteratus, geleßrt, wiffenschaftlich gebildet:

algs: quamquam (Catuli) erudit litterati; sed et alii; O I, 133.

alqd: quod litteratum est, id est melius, quam quod non est litteratum; N III, 23.

eques: C. Canius, eques Romanus nec infacetus et satis litteratus, .. dicitabat ... se velle; O III, 58.

mundus: litteratus .. est mundus; N III, 23.

otium: quid est .. dulcius otio litterato? his dico litteris, quibus ..; T V, 105.

Litus, Ufer, Strand, Gestade: I. conluent:

quorum .. (hominum) operibus agri, insulae litoraque collucent distincta tectis et urbibus; N II, 99.

II, I. comleo: *fera velivolantibus navibus complebit manus litora; D I, 67.

desero: quem cum ex alto ... tempestas .. in desertum litus detulisset; R I, 29.

distinguo: f. I. conluent.

2. adluo: mare sic terram appetens litibus alludit || eludit, cludit ||, ut ..; N II, 100.

3. curso per: *fusca .. non numquam cursans per litora cornix; D I, 14.

defero in: f. I. desero.

III. amoenitates: quae amoenitates orarum ac litorum! N II, 100.

Lituus, Strumföf, Wagnröf, Zinte: I. est:

f. II. invenio. trado.

II. comburo: f. omitto.

contemno: an Atti Navii lituus ille, quo ad investigandum suam regiones vineae terminavit, contemendus est? N II, 9. nec possum Atti Navii, quem commemorabas, lituum contemnerem; N III, 14.

invenio: quid .. Romuli lituus, id est incurvum et leviter a summo inflexum bacillum || [id ... bacillum] ||, quod ab eius litui, quo canitur, similitudine nomen invenit || [quod ... invenit] ||, cum situs esset in curia Saliorum, ... inventus est integer; D I, 30.

omitto: omitto .. lituum Romuli, quem in maximo incendio negas potuisse comburi; D II, 80.

trado: lituus iste vester, quod clarissimum est insigne auguratus, unde vobis est traditus? nempe eo Romulus regiones direxit tam, cum urbem condidit; D I, 30.

III. similitudo: f. II. invenio.

IV, 1. caui: f. II. iuvenio. — dirigere: f. II. trado. — terminare: f. II. contemno; N II, 9.
2. per: quae sit ab Atto || Attio, al. || Navio per lituum regionum facta descriptio; D I, 31.

lividus, mißgünstig, neidisch: ergo et lividi et malivoli || malev. || [et lividi] ... quia proclives ad eas perturbaciones, non quia semper feruntur; T IV, 28.

loco, stellen, hinstellen, aufstellen, verbingen, vermieten, verpachten: I, 1. in: in omni ... re contrahenda, vendendo emendo, conducendo locato, vicinitatibus et confinibus, sequum, faciem (esse); O II, 64.

2. alq: qui ... conducunt locant contrahendisque negotiis implicantur; O II, 40.

II. alqm: in quo (praesidio) a populo Romano locatus sum; F I, 10. — te patria in media virtutum mole locavit; D I, 22. — stertia te Phthiae tempestas laeta locavit; D I, 52. — quos endo caelo merita locaverint || collocav. ||, Herculem, Liberum ...; I II, 19. — quos censores in partibus populi locassint || locassint ||; L III, 11. — eo loco ... locati sumus, ut ...; Lae 40. — te ... adprobantibus diis immortalibus ipsis in eorum coetu locatam; fr IX, 11.

alqd: inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam; A I, 37. — quae ex empto aut vendito aut conducto aut locato contra fidem sunt; N III, 74.

animos: ipsi animi magni referunt quali in corpore locati sunt; T I, 80.

corpus: redditur ... terrae corpus et ita locatum ac situm quasi operimento matris obducitur; L II, 56.

cupiditatem, iram: f. partes; T I, 23.

facta: praecare Ennius: bene facta male locata male facta arbitrator; O II, 62.

membra: omnia (membra) ... ita nata atque ita locata sunt, ut ...; N II, 121.

nasum: nasus ... ita locatus est, ut quasi murus oculis interiectus esse videatur; N II, 143.

partes: quas (partes Plato) suis locis, iram in pectore, cupiditatem subter praecordia, locavit; T I, 20. — quas (partis deus) in intervallis ita locabat, ut in singulis essent binae mediae; T I, 28. — prudentiam: prudentia est ... locata in dilectu bonorum et malorum; O III, 71.

rationem: tanto in dominatu (ratio) locatur, ut ...; F IV, 38.

res: (fidei bonae nomen versari in) rebus emptia venditis, conductis locatis; O III, 70.

signum: quod ... signum Iovia biennio post, quam erat locatum, in Capitolio conlocabatur; D II, 46.

solem: cum sol ita locatus fuisset, ut ...; R I, 23.

speciem: haec ... species ... consule te tandem cetera est in sede locata; D I, 21.

stellas: quae (stellae) sint signorum in sede locatae; D I, 17.

terram: terra ... locata in media sede mundi; N II, 98.

Vergilias: «cuius (Persei) propter laevum genua omni ex parte locatas parvas Vergilias || laevum genu Vergilias || tenui cum luce videbis; N II, 112.

Vincula: quae (Vincula) retinent Pisces caudarum a parte locata; N II, 114.

virtutem: vos ... hortor, ut ita virtutem locetis, ... ut ...; Lae 104.

locuples, wohlhabend, bemittelt, reich, gütlich, gläubwürdig: A. bei Substantiven: alq:

ista, .. quae dixisti, valere, locupletem esse, non dolere, bona non dico; F IV, 72. huius (posterus), Lyco, oratione locuples, rebus ipsis icunior; F V, 13. — ex quo pecuniosi et locupletes vocabantur; R II, 16. qui se locupletas, honoratos, beatos putant; O II, 69. — sit ... omne iudicium, non quam locuples, sed qualis quique sit; O II, 71. — imitatus patrem Africanus nihil locupletior Carthagine || Karth. || eversa; O II, 76.

auctor: collegit innumerabilia oracula Chryppus nec ullum sine locuplete auctore atque teste; D I, 37. — Pythagoras et Plato, locupletissimi auctores; D II, 119. — quem ... auctorem de illo (Socrate) locupletiore Platone laudare possumus? R I, 16. — num locupletiores quaeris auctores? O III, 100.

exules: sescentos exules || sexc. exules ||, qui locupletissimi fuerant eius civitatis, restituit; O II, 81.

homo: emit homo cupidus et locuples tanti, quanti Pythius voluit; O III, 59. — L. Minuci Basili, locupletis hominis, falsum testamentum quidam e Graecia Romam attulerunt; O III, 73.

lingua: Latinam linguam non modo non inopem, ut vulgo putarent, sed locupletiore etiam esse quam Graecam; F I, 10.

natura: locupletior .. hominum natura ad beate vivendum est quam deorum; N I, 112.

posterus: f. alq; F V, 13.

sex ex: hereditatis spes ... quem autem locupletis orbi senis non observat? P 39.

testis: accedit eodem testis locuples Posidonius; O III, 10. — quem ... locupletiore (testem) quaerimus quam principem populi Romani? O III, 105. f. auctor; D I, 37.

villa: villa ... tota locuples est, abundat porco, haedo, agno, gallina, lacte, caseo, melle; C 56.

vir: bonus viris || locupletibus || loc. || perturbatis; R I, 31. — hasta posita cum bona in foro venderet et bonorum virorum et locupletium; O II, 27.

vita: ut (civium vita) opibus firma, copiis locuples ... sit; R V, 7, 8.

urba: quam (sphera) M. Marcelli avus captis Syracusis ex urbe locupletissima atque ornatissima sustulisset; R I, 21.

B. alieni: I. perdunt: ut locupletes suum perdant, debitores lucentur alienum; O II, 84.

II, 1. appello: qui cum locupletis assiduos appellasset ab aese dando; R I, 40.

2. obsum: ut ... neque locupletibus ad sua vel tendenda vel recuperanda obsum invidia; O II, 85.

III. communis: haec laudabilia et locupletibus fere cum plebe communia; L II, 59.

facilis: facilius est haec posterior (liberalitas), locupletis praesertim; O II, 52.

IV. agri: Lycurgus ... agros locupletium plebi ut servitio colendos dedit; R III, 16.

familiae: quos ex familiis locupletium servos delegerat; T V, 58.

potestas: ut suffragia non in multitudinis, sed in locupletium potestate essent; R II, 39.

proscriptiones: qui proscriptiones locupletium || locupletium || ... recordatur; P 46.

testamenta: ut, si (vir bonus) digitis concreperit, possit in locupletium testamenta nomen eius iurare; O III, 75.

locupletio, wohlhabend machen, bereichern: alqm: maxima auri argenteae praeda locupletata votum patris Capitolii aedificatione persolvit; R II, 44. — locupletarii tenuiores; O II, 68.

amicos: si locupletent eos (amicos) quancumque ratione; O I, 43.

cives: locupletare civis non destitit; R II, 15. rationem: (rationem) ipsius initium naturae et totius perfectione vitae locupletatam; F II, 38. sapientem: sapientem locupletat ipsa natura; F II, 90.

Locus, Ort, Fleck, Grundst ck, Stelle, Rang, Stand, Gegenstand, Lage, Umfange, Zustand, Gegenstand, Punkt, Saq, Gebaude, Bemittel: I. **Subiecta**: abhorrent: Catonem ... locos ... tractare abhorrentes ab hoc usu forensi et publico; P I. abndat: locum .. delegit et fontibus abundantem et in regione pestilentis salubrem; R II, 11. adhortatur: ne posset aliquando ad bellum faciendum locus ipse adhortari; O I, 35.

admonet: quid? si nos tacemus, locus ipse te non admonet, quid .. sit .. dicendum? L III, 47. attingit: ex quattuor .. locis .. primus ille ... maxime naturam attingit humanam; O I, 18. qui locus attingit hanc quaestionem, nihil fieri, quod non necesse fuerit; F I, 17.

constitit: qui (locus) in veri cognitione constitit; O I, 18.

convertit: me ipsum huc modo venientem convertebat ad sese Coloneus ille locus; F V, 3.

dabet: nihil debet esse in philosophia comentionis fabellis loci; D II, 80.

deest: locus certe non deest; L III, 30.

delectat: nescio quid ... quo me plus hic locus fortasse delectat; L II, 3.

est: non quo non locus equos sit, sed ..; A II, 37. equos sustinebo, equos magis, si locus in, quo ferentur equi, praecipit erit; A II, 94. fatcare (oportet) esse ei (memoriae) locum; A II, 106.

non est omnino hic docendi locus; F I, 10. erit .. iam de omnium virtutum cursu ad voluptatem proprius disserendi locus; F I, 37. omnium (virtutum) sententia (ratio) pronuntiabit primum de voluptate, nihil esse ei loci; F II, 37. amicitiae .. locus ubi esse potest? F II, 78. neque virtutibus neque amicitia usquam locum esse; F II, 85. nec iustitiae ullas esset nec bonitati locus; F III, 86. eius esse cum locum, quem quisque occupavit; F III, 67. quod is locus ab omni turba id temporis vacuus esset; F V, 1. Oedipodia ... illo mollissimo carmine, quoniam essent haec ipsa loca, requirentis; F V, 3. alii in corde, alii in cerebro dixerunt animi esse sedem et locum; T I, 19. quae conformatio, quae magnitudo, qui locus (animi sit); T I, 50. cui (iustitiae) minimum esse videtur in hac causa loci; T III, 36. nec .. hio locus est, ut ..; T IV, 1. qui (locus) est idem infimus in rotundo; T V, 69. quod eius (dei) est domicilium? quae sedes? qui locus? N I, 103. locus .. his etiam naturis, quae sine animis sunt, eius est cuique proprius; N I, 103. magnus sane locus est et a vestris, Cotta, vocatus; N II, 73. tertius est locus, qui dicitur ex admiratione rerum caelestium atque terrestrium; N II, 75. qui (locus) est infimus; N II, 84. qui locus est proximus; N II, 94. cui (temperantiae) si locus in caelo est, est etiam voluptatibus; N III, 38. ubi .. locus fuit errori deorum? N III, 76. ut ... nullum philosophiae locum esse poterat, qui non Latinae litteris illustratus pateret; D II, 4. quae (fortuna) sublata qui locus est divinationi? D II, 19. in rebus tam severis non est locandi locus; D II, 25. inter locorum naturas quantum intersit, videmus; alios esse salubres, alios pestilentis; Fa 7. consilio .. dominante nullum esse libidinis, nullum irae, nullum temeritatis locum; R I, 60. ut iam doctis hominibus ... ad fingendum vix quicquam esset loci; R II, 19. erit hoc de genere nobis alius aptior dicendi locus, R II, 48. nobis mox de instituendis et conservandis civitatibus

aptiorem .. fore disserendi locum; R II, 65. qui (locus) nunc est in manibus; L I, 36. hunc locum, id est ... Arpinum, germanam patriam esse vestram; L II, 5. quoniam et locus et sermo familiaris est; L II, 18. tum fuit in auribus amicumque mutatis etiam huic mutationi locus; L II, 38. locus ut ipse notus sit, ex quo ducatur quaeque pars iuris; L II, 46. si quid fuerit loci aut temporis; L III, 29. alter locus erat cantione, ne benignitas maior esset quam facultates; O I, 44. qui locus est sane lubricus; O I, 65. locum .. actionis opportunum temporis esse dicunt; O I, 142. cum ... neque esset usquam consilio aut auctoritati locus; O II, 2. tautum erat philosophiae loci, quantum superferat amicum et rei publicae temporibus; O II, 4. quoniam hic locus erat quartus, a Panetio praetermissus; O II, 88. nullus feracior in ea (philosophia) locus est nec uberior quam de officio; O III, 5. cum scribat nullum esse locum in tota philosophia tam necessariam; O III, 8. is .. erat locus alter de vitia senectutis; C 27. nec .. libidine dominante temperantiae locus esse; C 41. in qua (contione) rebus fictis et adumbratis loci plurimum est; Lae 97. f. debet. II. I. complector; L II, 6.

habet: prius quam in os iniecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis; L II, 57. cum .. hic locus nihil habeat dubitationis, quin ..; O II, 17.

illustrat: quintos (liber) eum locum complexus est, qui totam philosophiam maxime illustrat; D II, 2.

patet: de sacris .., qui locus patet latius; L II, 47. f. est; D II, 4.

pertinet: qui (locus) ad leges, qui ad mores, qui ad disciplinam rei publicae pertineret; O I, 156.

potest: hic .. locus concludi iam potest; N III, 79. statuit .. collegium locum publicum non potuisse privata religione obligari; L II, 58. f. adhortatur. est; F II, 78.

respondet: respondet his ... locus ipse, aedificium; F II, 23.

restat: restat locus hinc disputationi vel maxime necessarius de amicitia; F I, 65.

superest: f. est; O II, 4.

vacat: nullus philosophiae [(philosophiae)] eorum quidem, quae in honore sunt, vacaret locus; N I, 16.

signe Verbi: signum, tabula, locus amoenus; F II, 107. magnus locus philosophiaeque proprius; D II, 3. difficilis auguri locus ad contra dicendum. Marso fortasse, sed Romano factitamus; D II, 70. unde .. illa Pythagorae vox (de amicitia locus); L I, 94. in qua (tyrannorum vita) ... nullus locus amicitiae; Lae 52.

II. **vach Verben**: I. **Accusativus**: accolo: ea gens, quae illum locum adcolit; R VI, 19.

accommodo: ordinem (Stoici) se definiunt compositionem rerum aptis et accommodatis locis; O I, 142.

adamo: si loca, si fana ... adamare soleamus; F I, 69.

amo: istum, ubi tu es natus, plus amabo posthac locum; L II, 4.

aperio: inmissi cum falcbus multi [(famuli, al.] purgarunt et aperuerunt locum; T V, 65.

appello: quem (locum) civilem recte appellaturi videmus, Graeci *πολιτικός*; F IV, 5.

atingo: tantum locus attingendus fuit; O II, 74.

capesso: omnes .. partes eius (mundi) undique medium locum capessentes nituntur aequaliter; N II, 115.

circumscoribo: exilium .. illis (terribile est), quibus quasi circumscriptus est habitandi locus; P 18.

complector: terra .. omnia complexa medium mundi locum; R VI, 18. Fibrenus ... tantum complectitur, quod satis sit modicae palaestrae, loci; L II, 6. f. I. instruat.

concludo: f. I. potest.

conficio: Telamo .. uno veru locum totum conficit, cur di homines neglegant; N III, 79.

confirmo: iste locus est .. tibi etiam atque etiam confirmandus; F V, 95.

contemno: totus .. hic locus est contemnendus in nobis, non neglegendus in nostris; T I, 108.

contineo: stabit illud, quod hunc locum continet, de quo agimus, esse deos; D I, 117.

definio: omnibus, qui patriam conservaverint, adiuverint, auxerint, certum esse in caelo definitum locum; R VI, 13.

delego: urbi .. locum ... incredibili oportunitate delegit; R II, 5. f. I. abundat.

demonstro: id .. (caput) inventum est eo loco, qui est ab haruspiciis demonstratus; D I, 16.

dilato: istum .. locum totum illa vetus Zenonis brevis et ... acuta conclusio dilatavit; N III, 22.

diligo: cur ... hunc locum diligas; L II, 4. do: f. I. est; N II, 75.

duco: f. I. est; N II, 75.

expeto: qua omnia delata gravitate medium mundi locum semper expetant; T V, 69. cum (mare) supra terram sit, medium tamen terrae locum expetens conglabatur; N II, 116.

expingo: quae ora, qui locus Graeciae ... non ita expictus est, ut ... ? T V, 114.

explico: f. **explico**, III. locum (4 Et.) S. I, 923, a.

exprimo: hunc locum satis ... in iis libris, quos legisti, expressit Scipio; R IV, 1. L I, 27.

habeo: f. **habeo**, III. locum (3 Et.) S. 126.

ignoro: etsi eius (dei) ignores et locum et faciem; T I, 70. animum tibi tum notum esse oportere, etiam si ignores et locum et formam; T I, 70.

includo: ex tortuosis locis et inclusis savi referantur ampliores; N II, 144.

incolo: f. **incolo** locum (6 Et.) S. 290, a.

inlusto: post Aristoteles illustravit omnem hunc civilem in disputando locum Heraclidesque Ponticus; L III, 14. f. I. est; D II, 4.

invenio: nec locus nec materia invenitur, cui divinationem praeficere possimus; D II, 12.

inviso: an eum locum libenter invisit; F V, 5. muto: visne ... locum mutemus? L II, 1.

ueglego: f. contemno. — obbligo: f. I. potest.

obsideo: corporibus ... omnia obsidentur locus; N I, 65. occupatis et obsessis urbis locus; L III, 19.

obtineo: ea, quae secundum locum obtinent, *σπογγίσις*, id est producta, nominantur; F III, 52. nunquam ita pervolgatum illud esset, ut iam proverbii locum obtineret; T IV, 36. hunc locum ceterarum disciplinarum philosophi quem ad modum obtinere possint, ipsi videntur; T V, 120.

sidera ... aetherium locum obtinent; N II, 42. oculi tanquam speculatores altissimum locum obtinent; N II, 140. in civitate, qui se istarum rerum cupiditatibus dederunt, ipsius servitutis locum paene infimum obtinent; F 37.

occupo: haec ratio ... aliquanto maiorem locum quam de uno dolore occupabit; T II, 66. f. I. est; F III, 67. — II. obsideo.

opato: quoniam ... nequidum satis ab his novellis arboribus omnis hic locus opacatur; L fr 4.

II.

patefacio: patefactus .. locus est ipse; O I, 160.

perpurgo: perpurgatus est is locus a nobis quinque libris; D II, 2.

perstringo: quem locum breviter paulo ante perstrinxit; Lae 46.

peto: motum naturalem omnium ponderum ... e regione inferiorem locum petentium; F I, 19. grutes cum loca calidiora petentes maria transmittant; N II, 125.

possideo: inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52.

praetereo: tu .. et istum (locum repetes), Attice, et si quem alium praetieris; L III, 30.

praetermitto: qui locus a Panaetio est praetermissus; O I, 152. nec .. locus ullus est praetermissus ab iis; O I, 156. hic locus a Panaetio est ... praetermissus; O I, 161. qui negant eum locum a Panaetio praetermissum, sed consulto relicto, nec omnino scribendum fuisse; O III, 9. f. I. est; O II, 88.

purgo: f. aperio.

relinquo: memoriae quidem certe ... nihil omnino loci relinquatur; A II, 22. is sibi ne in latrocinio quidem relinquit locum; O II, 40. f. praetermitto; O III, 9.

reperio: in altum .. (imbecillitas) provehitur imprudens nec reperit locum consistendi; T IV, 42.

repeto: repetam a te istum de educatione et de disciplina locum; L III, 30. f. praetereo.

requiro: gallinae avesque reliquae ... quietum requirunt ad parandum locum; N II, 129.

saepio: is est hodie locus saeptus religiose propter Iovis pueri; D II, 85.

scribo: eo ... hos locos scripsi libentius, quod ...; P 4. f. praetermitto; O III, 9.

suppedito: ut (patria) ... suppeditaret ... tranquillum ad quietem locum; R I, 8.

tango: aliquoties iam iste locus a te tactus est; L II, 9. quem locum miror a Posidonio breviter esse tactum in quibusdam commentariis; O III, 8.

teneo: quoniam .. omne, quod est bonum, primum locum tenere dicimus; F III, 53. quia virtus ... altissimum locum in homine et maxime excellentem tenet; F IV, 37. quem (locum) si teneris; F V, 95. qui (servi) ugnunt, qui verrunt, qui spargunt, non honestissimum locum servitutis tenent; P 37.

timeo: quae ... timeretis, "Acherusia templa alta Orca, pallida Leti, obnubila tenoris loca"; T I, 48.

tracto: cum (Theophrastus) tractat locos ab Aristotele ante tractatos; F I, 6. a veribus Peripateticis Academicisque ... eum locum ... graviter et copiose esse tractatum; F IV, 5. hic locus a Zenone tractatus post a Cleanthe et Chryssippo pluribus verbis explicatus est; N II, 63. locus ... a Platone, Aristotele, Theophrasto totaque Peripateticorum familia tractatus uberrime; D II, 3. animadverti ... saepe Catoem ... locos graves ex philosophia tractare; P I. f. I. abhorrent.

transfero: locos ... quosdam ... transferam, et maxime ab iis, quos modo nominavi; F I, 7. tueor: alii cum ... negarent, ... tuentur tamen eum locum; F I, 66.

verto: verti, ut quaedam Homeri, sic istum ipsam locum; F V, 49.

veho: f. I. est; N II, 73.

video: cum ea loca videamus; F V, 2. neque (me) ad hospitem ante devertisse, quam Pythagorae ipsam illum locum ... sedemque viderim; F V, 4. ut semper viderit sedem sibi ac locum sine mo-

lestia atque angore vivendi; T IV, 38. quid, quod hominum, locorum, urbium (imagines incurrunt) earum, quas nunquam vidimus? N I, 108. qui iam vixerunt et corpore laxati illum incolunt locum, quem vides; R VI, 16.

urgeo: ut eundem locum diutius urgeam; N I, 97.

quærit: quærit: quem quidem locum cum multa venustate et omni sale idem Lucilius; F I, 9.

2. Datis: de: corpora sancta avium præceptibus esse pulchricos locis dante; D I, 108.

desum: dum Latine loquentur litteræ, quæcumque huic loco non deerit, quæ Mariana dicatur || dicitur ||; L I, 1 (2).

occurro: huic loco sic soletis occurrere; N III, 70.

præfacio: f. I. invenio.

repugno: ne Carneade quidem huic loco valde repugnante; A II, 112.

respondeo: ne cui loco non videatur esse responsum; F II, 85.

satisfacio: nec... satia fieri censent huic loco... nisi... disputari; L I, 36.

3. Abiatio: depello: deligitur... dux contra illos principes adfectos iam et depulsos loco audax; R I, 68.

desino: desine, quæso, communibus locis; A II, 80.

insisto: animus perturbatus et incitatus nec cohibere se potest nec, quo loco vult, insistere; T IV, 41.

moveo: pavorem metum mentem loco moventem (definiunt); T IV, 19. quæ causa eum (deum) loco movent, si modo movetur aliquando; N I, 104. si (sidera) mota loco sint; N II, 92. cum signifer primi hastati || astati || signum non posset movere loco; D I, 77. neque extrinsecus impulsam atomum loco moveri et declinare dicis; Fa 47. sidera, quæ infixæ caelo non moventur loco; T I, 36.

utor: illo loco libentissime soleo uti; L II, 1.

4. Mit Präpositionen: absum a: neque is (Alexander) longo aberat ab eo loco; D II, 135.

accedo ad: Antiochus ad istum locum pressus videbatur accedere; A II, 29.

adsum in: in quibus (locis) eorum, quos diligimus aut admiramur, adsunt vestigia; L II, 4.

aedifico in: quod in excelso loco Veliaæ coepisset aedificare eo ipso, ubi rex Tullus habitaverat; R II, 58.

ago de: f. I. contineo.

appareo in: f. V, 1. apparere.

aufero de: simulacra deorum de locis sanctissimis ablata videmus a nostris; N I, 82.

cerno e: ego Catuli Cumanum ex hoc loco cerno; A II, 80.

cogo in: quid est... se ipsum colligere nisi dissipatas animi partis rursum in suum locum cogere? T IV, 78.

committo in: ut tam in præcipitem locum non debeat se sapiens committere; A II, 68.

commemoror in: quom || quin, cum || locis ipsis delectemur, montuosus etiam et silvestribus, in quibus diutius commemorati sumus; Lae 68.

commoveo e: quæ (bestiae)... in quo loco natae sunt, ex eo se non commovet; F V, 42.

concludo in: ut hoc (ius) civile, quod dicimus, in parvum quandam et angustum locum concludatur; L I, 17.

confero in: ne si in unum locum quidem || quidem locum, nec si in unum locum || conlata omnia (mala) sint; T II, 30.

congrego in: quæ est... civitas? ... omniaque etiam fugitivorum ac latronum congregata unum in locum multitudinem? P 27.

conicio in: ego tibi illa ipsa, quæ vix in

gymnasiis... Stoici probant, ludens conieci in communes locos; P 8.

consido in: quanto... die cum eodem in loco consedissemus; T V, 11. placitum est, ut in aprico maxime pratuli loco... consideret; R I, 18.

qui (Lacedaemonii) legati cum essent, certo in loco consederat; C 63.

conspicio e: ex quo (loco oculi) plurima conspicientes fungantur suo munere; N II, 140.

contionor e: ita || [ita] || velut superiore e loco contionandum (est), ut...; T I, 117.

convenio in: totam... brevi tempore in eum locum Etruriam convenisse; D II, 80. — uno in loco || unum in locum || omnes adversariorum copias convenissent; D II, 82.

convoco in: Gellium... Athenas philosophos, qui tam erant, in locum unum convocasse; L I, 83.

deduco in: quando... me in hunc locum deduxit oratio; N III, 43. quem in locum multis post annis rex Ancus coloniam deduxit; R II, 5.

defero in: (haec) in hunc locum delata sunt; F V, 88.

deprimo in: est... animus... depressus... in terram, locum divinae naturæ æternitatisque contrarium; C 77.

depromo e: e quibus locis quasi thesaurus argumenta depromerentur; F IV, 10.

dico de: et de figuris deorum et de locis atque sedibus... multa dicuntur; N I, 2.

differo inter: multa... sunt alia, quæ inter locum et locum plurimum differant; Fa 7.

discedo in: animus... non me deserens, sed respectans in ea profecto loca discessit, quo...; C 84.

divido in: in quos (locos) honesti naturam vimque divisimus; O I, 18.

duco e: f. ex, I. duco e loco (3 Et.) B. I, 6. 889, b.

erro in: cum in locis solis maestas errares; D I, 59.

evado, exeo in: si... ex illis abditis sedibus evadere in hæc loca... atque exire potuissent; N II, 95.

exorior in: in his locis, quæ nos incolimus, post solitium canalicæ exoritur; D II, 93.

fero in: f. in, A, I. fero in locum (3 Et.) 6. 250, b.

figo in: cum videmus... globum terræ... fixum in medio mundi universi loco; T I, 63.

habito in: vides habitari in terra rariss et angustis in locis; R VI, 20.

insido in: cum... in locis semen inasedit; N II, 128.

insum in: tanta vis admonitionis inest in locis, ut...; F V, 2.

labor e: ut scias, quanto e loco... lapsa fortuna occidat || accidat ||; T III, 44.

migro e, in: ut... in alium quandam locum ex his locis morte migretur; T I, 97.

nascor in: hoc ipso in loco... me scito esse natum; L II, 3. f. commoveo e.

pertineo ad: illum assumens, quæ ad hunc locum pertinebant; O I, 151.

pono in: quo modo... istæ (sortes) positæ in illo loco? D II, 86.

proficiscor e: si iam ex hoc loco (maxima) proficiscatur Puteolos stadia triginta; A II, 100. — in: cum legiones scribat Cato saepe alacris in eum locum profectas, unde...; T I, 101. cum recorder || recordor ||... legiones nostras... in eum locum saepe profectas alacris animo et erecto, unde...; C 75.

rapio in: necesse est... in suum quæque locum natura rapiatur; N III, 34.

raptio per: «me visus homo pulcher per amoena saliceta et ripas raptare locosque novos»; D I, 40. refero ex: f. I. includo.

reperio in: magnae etiam opportunitates ad cultum hominum atque abundantiam aliae aliis in locis reperiantur; N II, 130.

revertor in: usc (eorum animi) hunc in locum nisi multis exagitati saeculis revertuntur; R VI, 29.

subvolvo in: ut ... hae (partes) rursus rectis lineis in caelestem locum subvolvent; T I, 40.

succedo in: f. *sm*, A, I. succedo (8 *St.*) *St.* 253, b. — sum in: f. *sm*, B, I. sum in loco (12 *St.*) *St.* 269, a.

trado e: idem nonne poterat deus hominibus disciplinam superiore e loco tradere? D II, 51.

venio ad: paucis additis (ea ara) venit ad sortitas, lubricum sane et periculorum locum; A II, 92. cum (Labeo) ad locum venisset; O I, 33. — in: populare est sane neminem in summum locum nisi per populum venire; L III, 27.

versor in: in quibus (locis) memoria dignos viros accepterimus tum esse versatos; F V, 2. difficili in loco versor; N I, 78. invita in hoc loco versator oratio; N III, 85.

video e: erant ... cae stellae, quas nunquam ex hoc loco vidimus; R VI, 16.

vigeo in: cum ... eo tempore in iis || his || locis Pythagorae nomen vigeret; R I, 16.

III. *nach Subjectiven und Adverb*: 1. *Genitiv*: proprius: huius loci de magistratibus || [de magistratibus] || sunt propria quaedam a Theophrasto ... quaesita; L III, 13.

quo: visus ei (Alexandro) dicitur draco ... simul dicere, quo illa (radicals) loci nasceretur; D II, 136.

2. *Adjectiv*: dignus: «Samsis, spurcus homo, vita illa dignus loquoque»; T II, 41.

3. *mit Präpositionen*: primus ex: f. I. attingit.

IV. *nach Substantiven*: 1. *Genitiv*: aliquid: ut ... paulum loci mihi, ut is responderem, daret; F IV, 62. f. I. debet. est; F II, 37. T III, 36. R II, 19. L III, 29. O II, 4. Lae 97. — II, 1. complector; L II, 6. relinquo; A II, 22.

admonitus: ut acris aliquanto et attentius de claris viris locorum admonitu cogitemus; F V, 4. commutato: si supremus ille dies non extinctionem, sed commutationem adfert loci, quid optabilius? T I, 117.

dissimilitudo: dissimilitudo locorum nonne dissimilia hominum procreationes habet? D II, 96.

finis: sit iam huius loci finis; O III, 115.

ignoratio: timentibus ceteris propter ignorantem locorum; R I, 29.

imago: f. II, 1. video; N I, 108.

incola: cuius (loci) incola Sophocles ob oculos versabatur; F V, 8.

infinitas: (Epicurus) dicit eadem, atomas, inane, imagines, infinitatem locorum; N I, 73.

ius: non ... ubi quisque erit, eius loci ius tenebit, si ...; P 32.

mutatio: loci ... mutatione tamquam aegroti non coalescentes saepe curandus est; T IV, 74.

natura: quid ... loci natura adferre potest, ut in porticu Pompeii potius ... ambulemus? Fa 8. ut ... ad quaedam res natura loci pertinet aliquid, ad quaedam autem nihil, sic ...; Fa 8. f. I. est; Fa 7.

oportunitas: Karthaginem ... (maiores) susceperunt; nollem Corinthum, sed credo aliquid secutae, oportunitatem || opp. || loci maxime; O I, 35.

orae: orae ipsae locorum illorum, quo pervenerimus; T I, 44.

patria: ita (Cato) ... habuit alteram loci patriam, alteram iuris; L II, 5.

possessiones: quod tum erat res in pecore et locorum possessionibus; R II, 16.

quaestio: in quibus (libris) omnis eius loci quaestio continetur; D II, 3.

scientia: eum ... (Calchantem) ducem classium fuisse ad Ilum, auspiorum credo scientia, non locorum; D I, 87.

sedes: tu sedem || sedum, al. || regionum, locorum ... aperuisti; A I, 9.

situs: quibus (Cimmeris) aspectum solis ... ademerat ... eius loci, quem incolebant, situs; A II, 61.

vis: evanuisse aiunt vetustate vim loci eius, unde anhelitus ille terrae fieret; D II, 117. de vi loci agitur, neque solum naturali, sed etiam divina; D II, 117. tanta vis est et loci et temporis; O I, 144.

vocabulum: illi (Academici) ... o loci vocabulo nomen habuerunt; A I, 17.

2. *mit Präpositionen*: aliquid in: multa ... alia in aliis locis commemorabilia proferre possum; N II, 131.

reditus in: docti homines ... aperuerunt sibi reditum in hunc locum; R VI, 18. si reditum in hunc locum desperaveris; R VI, 25.

V. *Imitation*: 1. *Adjectiv*: apparere: quae (divinitus) multis locis, rebus, temporibus apparet cum [in] privatis tum maxime [in] publicis; N II, 162.

collocare: ut modesta sit scientia rerum earum, quae agentur aut dicantur, loco suo collocandarum; O I, 142.

constituere: hi coetus ... sedem primum certo loco domiciliorum causa constituerunt; R I, 41.

contineri: hoc loco continetur id, quod dici Latine decorum potest; O I, 93.

defendare: quae (sensus) tu, Luculle, communi loco defendas; A II, 79.

delectare: M. ... Catoni ... licuit Tusculi se in otio delectare salubri et propinquo loco; R I, 1. mirabar ... te tam valde hoc loco delectari; L II, 2. hic primum Cato delectatus ipso loco; fr V, 19. f. II, 4. commoror in.

distinguere: an tu civem ab hoste natura || natione, fortuna || ac loco, non animo factaque distinguas? P 29.

esse: in vita non ea, quae primo || priore, al. || loco sunt, sed ea ... *προϋπιστα* ... nominantur; F III, 52. nisi eo loco sis, ut tibi id facere liceat; R I, 10. ut ... eodem loco res sit, quasi ea pecunia legata non esset; L II, 53. hoc loco est, Syracusis quicquid est piscium, hic aquatici; O III, 59.

habere: cum honestatem eo loco habeat, ut sine ea incunde neget posse vivi; F II, 50. lege ... carens civitas etiae ob id ipsum habenda nullo loco? L II, 12.

infigi: quae (astra) sunt infixa certis locis; T I, 62.

locare: quae (partes) Platonis *sisis* locis ... locavit; T I, 20. eo loco ... locati sumus, ut ...; Lae 40.

metiri: non genere aut loco aut ordine, sed forma, setate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94.

moveri: movemur ... nescio quo pacto locis ipsis; L II, 4.

nasci: nec quicquam inter Alcibiadem summo loco natum et quosdam baieolum interesse; T III, 77. qui (Dionysius) cum esset bonis parentibus atque honesto loco natus; T V, 58. Marcios ... fratres, nobili loco natos; D I, 89. per quem

(vitea cursum) equestri loco natus pervenire ad honorem amplissimum; R I, 10.

numerare: qui (Socrates) voluptatem nullo loco numerat; F II, 90.

oriri: cum Sabina honesto ortas loco [honeste ortas] virgine ... Consulibus [Consulibus] rapi iussit; R II, 12.

saeppere: quam (aedem) cum locis manaque saepissent; R I, 41.

gnathonum similes cum sint loco, fortuna, fama superiores; Lae 94.

tegere: hoc loco tegere se Triarius non potuit; F II, 21.

sum *Σαπ*: philosophiam .. multis locis inchoati; A I, 9. cum (physici) haerent aliquo loco; A II, 14. nec .. hoc loco expectandum est, dum ... respondeam; A II, 19. cum hoc (Antiocho) alio loco plura; A II, 71. idcirco heri non necessario loco contra sensum tam multa dixeram; A II, 79. re mihi (Epicurus) non aequae satisfacit, et quidem locis pluribus; F I, 15. de clarorum hominum factis illustribus ... satis hoc loco dictum sit [est]; F I, 37. quo loco videtur quibusdam stabilitas amicitiae vacillare; F I, 66. hoc loco sumo ... Epicurum nosse; F II, 8. cum .. eam ipsam voluptatem ... laudat locis pluribus; F II, 20. hoc loco discipulos quaerere videtur; F II, 30. idem (philosophus) natura victus ... dicit alio loco id; F II, 49. quid .. hoc loco (philosophus) intellegit honestum? F II, 50. quam .. appellant *εὐδογίας*, aptus est bonam famam hoc loco appellare quam gloriam; F III, 57. hoc loco tantum dico, ... locum ... esse tractatum; F IV, 5. quid, quod pluribus locis quasi denuntiant, ut ...? F IV, 9. hoc .. loco ... ego quoque exponam; F IV, 14. quoniam modo aut quo loco corpus subito deserueritis; F IV, 26. hoc loco similitudines eae ... dissimilimas proferebas; F IV, 64. faecete M. Piao ... hoc modo [loco] Stoicos irridebat; F IV, 73. hoc loco ... non intellegunt ...? F V, 50. hoc .. loco tantum explicuimus, haec honesta ... esse expetenda; F V, 61. ut omnibus locis a Platone disseritur; T I, 58. quem .. (Platonem Panaetium) omnibus locis divinum ... appellat; T I, 79. adfirmat .. (Epicurus) quodam loco, si uratur sapiens ...; T II, 17. Philo et proprio numero [et proprium] noster [et] lecta poemata et loco adiungebat; T II, 26. quod tot locis perferatur; T II, 46. quod alii quoque multis locis reperitur; T III, 10. quod alio loco fortasse tractabimus; T III, 84. cetera, quotienscumque voletis, et hoc loco et alii parata vobis erunt; T III, 84. multis locis nostrorum hominum ingenia virtutesque .. soleo mirari; T IV, 1. alii haec locis satis accurate a nobis dicta sunt; T IV, 1. hoc .. loco consideravi mihi studia doctrinae multa, sane occurrunt, cur ...; T IV, 2. de ceteris studiis alio loco et dicemus, si usus fuerit, et saepe diximus; T IV, 5. ea (aemulatione) nihil hoc loco utimur; T IV, 17. hoc loco nimium operae consumitur a Stoicis; T IV, 23. ut aliis locis de virtute et diximus et saepe dicendum erit; T IV, 34. etsi alio loco disputata sunt; T V, 18. quid cuique .. consentaneum sit, alio loco; T V, 22. quae scripsit [scripta] sit, al. [et] etiam Antiochus locis pluribus; T V, 22. non ego hoc loco id querendum puto; T V, 33. quo loco quaero, quam vim habeat libra illa Critolai; T V, 51. hoc loco multa ab Epicureis disputantur; T V, 94. quocumque haec (voluptas) loco suppedietur; T V, 108. dictum est omnino de hac re alio diligentius; N I, 12. quo .. loco convocandi omnes videntur; N I, 13. quem (mundum) alio loco ipse (Aristoteles) designavit deum; N I, 33. hic idem (Zeno) alio loco

aethera deum dicit; N I, 36. non deest hoc loco copia rationum; N I, 78. non .. hoc loco de ingenii ... nostris, sed de specie figurarum quaeritur; N I, 78. etsi hoc loco non populum metuis, sed ipso deo; N I, 85. multis aliis locis et illum (Epicurum) et Metrodorum tam aperte (locutum esse) quam paulo ante te; N I, 86. planius (Ennius uncupat) quam alio loco idem; N II, 65. deo idem alio loco: "Graingena de istoc aperit ipsa oratio"; N II, 91. atque hoc loco me intons: utar, inquit, carminibus Aratidis [Arateis]; N II, 104. eodem .. tempore illa omnia ... loco suo quaeratur; N III, 18. eam .. potentiam ... hereditatis loco (Dionysius) filio tradidit; N III, 84. cum ... plurimum .. locis gravis auctor Democritus praesensioem rerum futurarum conprobaret; D I, 5. ut ... multis locis labes facta sicut; D I, 78. id quod alio loco ostenditur; D I, 127. de quibus singulis dicam suo loco; nunc de universis; D II, 16. de auspicii alio loco, nunc de fulgoribus; D II, 43. eo .. loco .. Prognostica nostra pronuntiabas; D II, 47. hoc loco cum argueret [ur] arguerit [ur]; D II, 117. hoc loco Chrypsius aestuans falli sperat Chaldaeos; Fa 15. contraria .. hoc loco ea dico, quorum alterum ait quod, alterum negat; Fa 37. illo .. se loco coquios et disertos putant, cum ...; R I, 4. cuius (Platonis) in libris multis locis ita loquitur Socrates, ut ...; R I, 16. * hoc loco appellatur; R I, 54. hoc loco primum videtur inavita quadam disciplina doctorum facta esse civitas; R II, 34. multa .. alia multis locis dicitus commemoratioe manent quam natura stari poterunt; L I, 2. de qua (ratione) dicitur idoneo loco; L I, 23. secundo .. loco unam esse hominum inter ipso vivendi parem ... rationem; L I, 35. nihil .. opus est hoc loco litibus; L I, 39. de iocesto nihil sane hoc quidem loco disputandum est; L II, 41. tertio loco ... is, qui de bonis ... usus cepit plurimum possidendo. quarto, qui ... de creditoribus eius plurimum servet; L II, 48. quod eo loco res est ita soluta hereditate, quasi ...; L II, 51. hoc ego loco multaque aliis quaero a vobis, ... quid sit ...; L II, 52. * loco senator et modo orator; L III, 11. ut (senator) loco dicat, id est rogatus; L III, 40. quid .. hoc loco est quod requiras? L III, 48. sent a nobis alio loco disputata; O I, 6. de qua (parte honestatis) hoc loco disserendum est; O I, 94. de quo (decoro) alio loco plura dici solent; O I, 97. hoc .. loco de moderatione ... quaerimus; O I, 143. quae erant prudentiae propria, suo loco dicta sunt; O I, 143. longiores hoc loco sumus, quam necesse est; O II, 16. secundo .. loco voluntate benefica benivolentia movetur [voluntate ... movetur]; O II, 32. ut volgas, ita nos hoc loco loquimur, ut ...; O II, 35. admovebat me ros, ut hoc quoque loco intermissionem eloquentiae ... deplorarem; O II, 67. hoc loco philosophi quidam ... dicunt ...; O III, 39. neque .. de avaritia, vaeificis ... hoc loco disserendum est; O III, 73. quamvis multis locis dicit Epicurus ... satis fortiter de dolore; R II, 117. ut ... de continentia et temperantia dicit ille (Epicurus) quidem multa multis locis; O III, 117. de hoc ... alio loco pluribus; nunc ad propositam; O III, 119. nec .. quemquam senem audiri oblitum, quo loco thesaurum obruiisset; C 21. (amicitia) nullo loco excluditur; Lae 22. non aqua, non igni, ut aiunt, locis pluribus utimur quam amicitia; Lae 22. quae est .. ista sinceritas? specie quidem blanda, sed reapse [re] ipsa [et] multis locis repudianda; Lae 47. existit .. hoc loco quaedam questio subdificilis; Lae 67. vetustas .. suo loco conservanda (est); Lae 68. quid quoque loco aut

modo aut tempore contingat; Ti 27. f. II, I. accommodo. demonstr.

Ede: quo loco quidque; F IV, 2.

2. Präpositionem: de: sed de hoc loco plura in aliis, nunc hactenus; D II, 76. ostendebat. Karthagine de excelso et plano stellarum illustri et claro quodam loco; R V, 11.

ex adversus: ara ... Aio Loquenti ... ex adversus eum locum consecrata est; D I, 101.

in: quo in loco ad fluctum aiant declamare solitum Demosthenem; F V, 5. quanta spectacula animus in locis caelestibus esset habiturus; T I, 47. citus in hoc ipso loco ... confanditur; N II, 137. quid Oceanis fervore (putas fieri posse constantis) illis in locis; N III, 24. tam in eo loco maxime (error turpis est), in quo iudicandum est, quantum ...; D I, 7. gallos galinaceos in eo loco sic adsidue canere coepisse, ut ...; D I, 74. somniis ... cum (Numerius Sufustius) iuberetur certo in loco silicem caedere; D II, 85. in eo loco, ubi Fortunae nunc est aedes, mel ex olea fluxisse dicunt; D II, 86. ceteris .. in locis sortes plane refrixerunt; D II, 87. ut ... domi vicissim Laelium observaret in parentis loco Scipio; R I, 18. quo in loco cum (Romulus) esset silvestris beluae sustentatus verberibus; R II, 4. certen ... Romulus ... templum .. sibi dedicari in eo loco iusserit; L I, 3. quid (faciet) is homo) in deserto quo loco nactus ... inbecillum? L I, 41. nihil .. his in locis nisi saxa et montes cogitabam; L II, 2. non esse ius in loco publico fieri sepulchrum; L II, 58.

locutio, Ἐπιδειξ: ex locutione, ex reticentia, ex contentione vocis ... iudicabimus; O I, 146.

loedus f. ludus.

lolligo, Βασιλεύς: gubernatores cum exultantis lolligines viderunt aut delphinos se in portum concientes, tempestatem significari putant; D II, 145.

longe, weit, fern, lange, bei weitem: I. bei Verben: abeo: ne longe abeam; F II, 96. nec .. longius abibo; R III, 28.

absum: quod ... abest longissime a vero; A II, 36. ne ille (sapiens) longe aberit ut argumentis credat philosophorum; A II, 117. si non longe aberit a summo; F III, 48. quae (mors) ... propter brevitetem vitae nunquam potest longe abesse; T I, 91. longe ... abest (Philoctetae dolor) a summo dolore; T II, 44. qui non longe a sapientia abeunt; T IV, 29. nec longe abeunt ab hac vi di Penates; N II, 68. quanto autem longius a Venere; D II, 91. neque is (Alexander) longe aberat ab eo loco; D II, 135. neque ulla re longius absums a natura ferarum; O I, 50. C. Marius cum a spe consulatus longe abesset; O III, 79. abest .. (villa) non longe a me; C 55.

antecedo: cum ... tota .. ea res || ars || longe aetatis ... artibus antecedit; A I, 3.

antecello: cum honore longe antecollerent ceteris; R II, 59.

antepono: cuius (Bruti) ego iudicium ... longe anteponeo tuo; T V, 12. eos, qui ... iis, qui ... longe duco sapientia ipsa esse anteponendo; R I, 3. haud scio an (regale gena) reliquis simplicibus longe anteponeundum; R II, 43. hanc .. consuetudinem benignitatis largitioni munus longe antepono; O II, 63. optimo quisque ... ingenio longe illam vitam huic antepont; O III, 25.

aspello: longe a leto numine aspello Iovis; T II, 25.

cerno: is animus, qui plus cernat et longius; C 83.

conloco: virtutem in illo divino solis non longe a sapientia conlocare; R III, 12.

conluce: qui (sol) in immenso mundo tam longe lateque conluceat; N II, 40.

diffundo: quae ... est alia causa erroris tanti, tam longe lateque diffusi? F II, 115. vim .. suam (di immortales) longe lateque diffundunt; D I, 79. benivolentiam tam late longeque diffusam; L I, 84.

diisungo: diisungo longius; Fa 8.

discedo: vehementer eum (adpetitum) voluit esse, qui longius discesserit a naturae constantia; T IV, 11. neque (stella Mercurii) a sole longius umquam unius signi intervallo discedit; N II, 53. neque umquam (stella Venere) ab sole duorum signorum intervallo longius discedit; N II, 53. ne (sol) longius discedat a cibo; N III, 57. dissentio: ab his || at ii || ... longe dissentiant; Lae 32.

effero: ut a terra longissime se offerant; T I, 41.

evagor: qui appetitus longius evagantur; O I, 102.

facio: non faciam longius; L I, 22.

fluo: Pythagorae .. doctrina cum longe lateque fluere; T IV, 2.

fundo: cuius (Hydrae) longe corpus est fustum; N II, 114.

insequor: non insequar longius; L II, 44.

intendo: intendi acies longius non potest; A II, 80.

labor: labor longius; D II, 79. quin labebat longius, nisi me retinuissem; L I, 52.

mano: nec pati (aegritudinem) manare longius; T III, 75. quem longe serpentem et manantem aspicias; N II, 114.

pando: dum ... illa divina (bona) longe lateque se pandant; T V, 76.

patet: hoc nomen beati longe et late patet; T V, 85.

peregrinor: in quam (magnitudinem regionum) se inciens animus ... ita late longeque peregrinatur, ut ...; N I, 54.

pono: f. II. retro; T V, 87.

praesto: eorum commodorum ... longe praestantissimum esse, quod honestum esset; F IV, 59. cum longe multumque praestet mens atque ratio; F V, 40. Aristoteles, longe omnibus ... praestans et ingenio et diligentia; T I, 22. in vita longe omnibus studiis contemplationem rerum ... praestare; T V, 9. ex tribus primis generibus longe praestat mens sententia regum; R I, 69.

procedo: qui natura doctrinae longe ad virtutem processissent; F IV, 21. sin (tempus aetatis) processerit longius; C 70.

progredior: qui poterunt longius progredi; A II, 44. progrediamur longius; A II, 45. ut (naturae vis) progredi possit longius; F V, 43. quo facillius oratio progredi possit longius; T II, 42. quae (ratio) ... progressa longius fit perfecta virtus; T II, 47. progrediar .. longius; T III, 13. quo longius mens humana progredi non potest; T IV, 47. cur ... sol ... nec longius progredietur solstitiali orbi itaque brumali; N III, 37. quo possimus longius progredi; R II, 70. ipsum per se naturam longius progredi; L I, 27. modus .. est optimus decus ipsum tenere ... nec progredi longius; O I, 141. quam longe progrediare, cum semel transieris; P 20.

prospicio: ut nos longe prospicere oporteat futuros casus rei publicae; Lae 40.

provehor: iam sentio me esse longius pro-

vectum, quam proposita ratio postulet; F III, 74. quodsi qui longius in amicitia provecti essent; Lae 34.

provideo: consilium ... hominis .. iam tum longe providentia secutus est; R II, 12. graviter olim ista vindicabat velut illa Graecia longe providens, quam ..; L II, 39.

rapio: voluci semper spe et cogitatione rapiuntur a domo longius; R II, 7.

repeto: quorum (somnia) .. defensio repetita quam longe est! D II, 119. quam tu longe iuris principia repetis! L I, 28.

respicio: j. II. retro; T V, 6.

serpo: ut (homo) profectus a caritate domesticorum ac suorum serpat longius; F II, 45. illa .. quam longe serpat, non vides? N III, 51. j. mano; N II, 114.

sum: quae (mors) certe a senectute non potest esse longe; C 66.

supero: nos .. longe multumque superamus a bestiis; F II, 111.

vehor: cum .. illam (sacerdotem) .. curru vehi ius esset satis longe ab oppido ad fanum; T I, 113.

video: ut .. vera videamus, quam longe videamus? A II, 80. quaedam volucres longius; F II, 81. neque tam quererem cum deo, quod parum longe, quam quod falsum viderem; A II, 81.

viuco: quorum (vestrorum) pietasque fidesque praestitit et longe vicit sapientia cunctos; D I, 21.

ojnt Verb: ne longius, proors, inquam, Piso, si ista mala sunt, (liber ille) placet; F V, 85.

II. **beti Subjectiva sub Abberbia:** aliter: multa .. longe .. aliter se habere, ac sensibus videntur; A II, 101. longe aliter se rem habere, atque hominum opinio sit; N III, 63. quod est longe aliter; L I, 47. cum re ac factis (maiores nostri) longe aliter iudicavissent; P 7.

ante: haec .. praemediatum futurorum malorum lenit eorum adventum, quae venientia longe ante videris; T III, 29.

princeps: nobilissimi philosophi longeque principes; O I, 69.

retro: quod tam longe retro respicere non possunt; T V, 6. ut omnia, quae sine ea (houestate) sint, longe retro poscenda censeat; T V, 87.

secus: mihi .. longe videtur secus; T III, 60. quod longe secus est; D I, 105. Lae 29.

Superlativa: (Silenus) docuisse regem non nasci homini longe optimum esse; T I, 114. volo .. dicere illud homini longe optimum esse, quod ..; T II, 46. Calchantem agurem scribit Homerus longe optimum .. fuisse; D I, 87. optimum longe statum civitatis esse eum, quem maiores nostri nobis reliquissent; R I, 34. non nasci longe optimum nec in hos scopulos incidere vitae; fr IX, 9. ut antiquis philosophis, iisque maximis longeque clarissimis, placuit; fr V, 97. ille .. sapientissimus Graeciae vir longeque doctissimus valde hanc labem veretur; L II, 39. quoniam id est in rerum natura longe maximi consilii, constituere ..; R III, 7. plurimum se et longe longeque plurimum tribuere honestati; F II, 68. praestantissimus: j. I. praesto; F IV, 59. sex alto longe pulcherrima praepes laeva volavit avis; D I, 108. quod mihi ista *κατάδοξα* quae appellant maxime videntur esse Socratica longeque verissima; P 4.

III. **am Cat:** j. a. II. longe; L I, 3. < N III, 57 (B. I, C. 12, a).

IV. **ojnt Verbindeung:** quid iudicant sensus? dulce amarum, leve asperum, prope longe; F II, 36.

longinquitas, Länge, lange Dauer: I. adfert: est .. tarda illa quidem medicina, sed tamen magna, quam adfert longinquitas et dies; T III, 35.

adsequitur, al.: nihil est .. quod non longinquitas temporum excipiente memoria prodenique monumentis efficere atque adsequi possit; D I, 12.

II. consolor: cuius (doloris) magnitudinem brevitate consolatur, longinquitatem levitate; T V, 88.

III. I. consequi: eandem artem etiam Aegyptii longinquitate temporum innumerabilibus saeculis consecuti putantur; D I, 2.

creescere: si negabit voluptatem creescere longinquitate; F II, 88.

produci: si forte longinquitate producti (doloris) vehementius .. torquent; T V, 117.

2. iu: quod .. dolor in longinquitate levis, in gravitate brevis solet esse; F I, 40.

longinquus, weit, weit entfernt, lange dauernd, langwierig: alqd: ea nec plura paucioribus nec longinquiora brevioribus anteponeunt || anteponeunt ||; F III, 46.

abcessus: quod pars earum (regionum) adpulsu solis exarsit, pars obrigitur nive pruinae longe quod solis abcessu; N I, 24.

aetas: quorum (hominum) si aetas potuisset esse longinquo; T III, 69.

digressus, discessus: non longinquum inter nos digressum et discessum fore; C 84.

dolor: quod .. magnum dolorum brevem, longinquum levem esse dicitis; F II, 94. video .. et magnos et eodem bene longinquos dolores; F II, 94.

observatio: adfert .. vetustas omnibus in rebus longinqua observatione incredibiliter scientiam; D I, 109.

tempus: (coniunctio) permanens ad longinquum et immensum saepe tempus; N II, 85. quorum (stirpium, herbarum) utilitates longinquo temporis usu .. percipimus; N II, 161. quam longinquo tempore observari potuit? D II, 28.

voluptas: ea (voluptas), cum maior esset atque longinquo || longior ||; C 41.

longitudo, Länge, lange Dauer: I. I. caret: lineamentum (esse) longitudinem || t sine | latitudine caretum; A II, 116.

largitur: tempus .. largitur longitudo diei; L III, 30.

2. sum: j. I. caret.

II. I. lustrato: (stella Veneris) et latitudinem lustrans signiferi orbis et longitudinem; N II, 53.

2. pono in: quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4.

II. immensitas: in hac .. immensitate latitudinum, longitudinum, altitudinum infinita vis innumerabilium volitat atomorum; N I, 54.

IV. iu: hanc .. omnem coniunctionem duphonen in longitudinem (deus) diffidit; T I, 24.

longus, lang, weit, ausgedehnt, langwierig, weitläufig: alqs: in rebus apertissimis nimium longi sumus; F II, 85. nisi .. nos iam longiores sumus; F IV, 44. eo .. fui fortasse longior. — tu longior? non mihi quidem; T I, 111. 112. — tu studio veror ne longior fuerim; N I, 56. nolo esse longus; N I, 101. ne sim longior; D II, 60. longiores hoc loco sumus, quam necesse est; O II, 16.

alqd: minutatim interrogati, .. longa brevia.

F II, 74. mene .. et Triarium dignos existimas, apud quos turpiter loquare? F II, 74. quam .. omnes ... qui Latine loquuntur, voluptatem vocant; F II, 77. qui ... loquuntur, ut Frugi ille Piso; F II, 90. video, quomodo loquar; F II, 107. vides, quo modo loquuntur; F IV, 7. quis .. ferre posset ita loquentem eum? F IV, 21. in contione .. si loqueretur; F IV, 22. hic loquebatur aliter atque omnes; F IV, 57. cur ... cum de re conveniat, non malimus usitate loqui? F IV, 72. ut nulla pars caelo, mari, terra, ut poetice loquar || [ut p. loquar] ||, praetermissa sit; F V, 9. scis .. me Graeco loqui in Latino sermone non plus solere quam in Graeco Latine; T I, 15. Socrates ... locutus ita est, ut ..; T I, 71. si grammaticum se professus quoniam barbare loquatur; T II, 12. tantum admonebo, ... ut in sinu gaudeant, gloriose loqui desinant; T III, 51. si hilaris locuti sunt; T III, 64. loquimur nunc more communi; T IV, 66. non est assus elate et ample loqui; T V, 24. qui secum loqui poterit, sermonem alterius non requirit; T V, 117. non animadvertunt hic eum (Epicurum) ambigue locutum esse, sed multis aliis locis et illum (Epicurum) et Metrodorum tam aperte quam paulo ante te; N I, 86. iam .. cum ipso Epicuro loquar; N I, 87. quo modo in his (libris Epicuri) loquor? N I, 115. quasi vero non Graius hoc dicat. at Latine loquor; N II, 91. si quidem nos non quasi Graeco loquentem audiamus; N II, 91. dens inclusus corpore humano iam, non Cassandra loquitur; D I, 67. ara ... Aio Loquenti ... consecrata est; D I, 101. Aius iste Loquens et aiebat et loquebatur; D II, 69. quorum linguae sic inhaerent, ut loqui non possent; D II, 96. vere ut loquar; D II, 100. demus ... sumptiones (ea quae *ἀφαιρέσει* appellant dialectici, sed nos Latine loqui malimus); D II, 108. Latine Apollo nunquam locutus est; D II, 116. similes ... sunt dei, ... tamquam si Poeni aut Hispani in senatu nostro loquerentur sine interprete; D II, 131. ut vere loquamur; D II, 148. si Chaldaei ita loquuntur, ut negationes infinitarum conjunctionum potius quam infinita conexa ponant; Fa 15. illorum (Chaldaeorum) .. nemo ita loquitur; Fa 17. cum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut physici, ... sed ita, ut ..; Fa 24. cuius (Platonis) in libris multis locis ita loquitur Socrates, ut ..; R I, 16. qui nullo arbitrio .. secum ipsi loquuntur; R I, 23. apud prudentes .. homines ... cum loquar; R I, 38. qui (Chrypsippus) suo quodam more loquitur, ut ..; R III, 12. si ita sensit, ut loquitur; R III, 32. ego ut primum fletu represso loqui posse coepi; R VI, 15. ipsi ... qui de nobis || vobis || loquuntur, quam loquentur diu? R VI, 32. quid de te alii loquantur, ipsi vident, sed loquentur tamen; R VI, 25. sentit idem, quod Xenocrates, ... loquitur alio modo; L I, 55. alterum exercitatio augebit, alterum imitatio presset loquentium et leniter; O I, 133. ut vulgus, ita nos hoc loco loquimur, ut ..; O II, 35. illum ... in solitudine secum loqui solitum; O III, 1. et praesens tecum propediem ... et, dum aberis, absens loquar; O III, 121. quasi .. ipsos induxi loquentes, ne „inquam“ et „inquit“ aepius interponeretur; Lae 3. ut Catonem, non me loqui existimes; Lae 4. tum est Cato locutus; Lae 5. tu velim a me animum parumper avertas, Laelium loqui ipsum putes; Lae 5. ut iam cum utroque loquar; Lae 10. cum .. apud prudentissimos loquar; P 33. ut modo locuti sumus; Ti 21. f. I, 1, b. F II, 89. vgl. I, 1, b.

bestiae: an, dum bestiae loquuntur, expectamus? D I, 84.

consuetudo: ut .. consuetudo loquitur; F II, 48.

dens: habebit .. linguam deus et non loquetur; N I, 92. f. alqs; D I, 67.

docti: si (docti) homines essent, usitate loquerentur; F V, 89.

dialectici: quod latius loquerentur rhetores, dialectici autem compressi; F II, 17.

draco: Alexandro draco loqui visus est; D II, 141. non .. audivit ille (Alexander) draconem loquentem, sed est visus audire, et quidem, quo maius sit, cum radioem ore teneret, locutus est; D II, 141.

filius: nonne ita credit || credit || (Iliona) filium locutum, ut exspectata etiam crederet? A II, 88. Croesi filium, cum esset infans, locutum; D I, 121.

genus: quae .. cuiusque generis vel inanimi vel animantis vel moti vel loquentis origo; T V, 69.

geometrae, grammatici: geometrae .. et mnesci, grammatici etiam more quodam loquuntur suo; F III, 4.

homines: aliter homines, aliter philosophos loqui pantas oportere? F V, 89. Dicaearchus .. in eo sermone ... doctorum hominum disputantium primo libro multos loquentia facit; T I, 21. hominum est parum considerate loquentium; O II, 6.

imagines: has .. imagines loqui volunt; T I, 37.

institutio: ipsa hominis institutio || inst. hom. || si loquetur, hoc dicitur; F IV, 41.

lex: vere .. dici potest magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum magistratum; L III, 2. quae (leges) cum omnibus semper una atque eadem voce loquentur; O II, 42.

litterae: dum Latinae loquentur litterae, quercus huic loco non deest, quae Mariana dicitur || dicitur ||; L I, 1 (2).

musicus: f. geometrae.

pastor: ille apud Accium pastor ... hoc modo loquitur; N II, 89.

pecudes: quam etiam pecudes, si loqui possent, appellarent voluptatem; F II, 18.

philosophia: quae (philosophia) communi more in foro loquitur, in libellis suo; F IV, 22.

philosophus: quo modo .. philosophus loquitur? F II, 28. (philosophus) confuse loquitur; F II, 27. f. homines; F V, 89.

physici: f. alqs; Fa 24.

poetae: ab illo auro genere, ut poetae loquuntur; N II, 159.

rhetores: f. dialectici.

rhetorica: quam (rhetoricam forensam) necesse est, cum populariter loquatur, esse interdum paulo hebetiorum; F II, 17.

sol: nisi vero loqui solem cum luna putamus; N III, 27.

spes: hereditatis spes ... loquitur ad voluntatem; P 39.

statua: hoc ne statuam quidem dicturam pater aiebat, si loqui posset; F I, 39.

vites: ut ipsae vites, si loqui possint, ita se tractandas ... esse fateantur; F V, 39.

voluptas: si (voluptas) ipsa pro se loquatur; F III, 1.

vniuers: f. alqs; O II, 35.

II. mit Ergänzung: I. directe Rede: quid .. tam absurde dici potest, quam cum ita loquuntur: „est hoc ..“; A II, 36. bonior Africanus cum patria illo modo loquens: „desine, Roma, tuos hostes --“; F II, 106. quid, si reviviscant Platonis illi -- et tecum ita loquantur? „nos cum te ..“; F IV, 61. sic est .. (Piso) locutus:

... *antis* est ... dictum; F V, 9 (8). loquetur eorum voce Virtus ipsa tecum: „tunc ...?“ T II, 45. quod (Ephesi), cum civitate expellerent Hermodorum, ita locuti sint: „nemo ... excellat“; T V, 105. qui (Eunius) magno planu loquitur adsentiente populo: „ego ... dixi ...“ D II, 104. ingressus est sic loqui Scipio: „Catuis hoc ...“ R II, 1. declarat ... (Aiax) se velle, ut suum tumulum ... praeterentes sic loquantur: „hic situs est ...“; fr VIII, 9.

2. **de**; **f. de**, **f. loquor** (52 Et.) **B. I.**, **C.** 605, b. 3. **indirecte** **frage**: quis veterum scriptorum non loquitur, quae sit ... facta descriptio? D I, 31. oculi nimis || mimi, al. || arguti, quem ad modum animo affecti simus || sumus ||, loquantur; L I, 27.

4. **ne**, 5. **ut**: Q. Fabium Labeonem ... cum utrisque separatim loquor, non cupide quid agerent, ne adpetenter, atque ut regredi quam progredi mallent; O I, 33.

6. **accus. c. Infin.**: cum ... P. .. Africani historiae loquantur in legatione illa nobili ... Panaetium unum omnino comitem fuisse; A II, 5. ut tacem, conclusio ipsa loquitur, „nihil posse percipi“; A II, 101. si infantes pueri, mutae etiam bestiae paene loquantur ... nihil esse prosperum ...; F I, 71. an delectationis et otii consumendi causa locuti sumus sapientem ... vacare? T V, 48. dicta ... est proclive, itaque volgo loquuntur, se ... mores ... sequi; O II, 69. Socrates in eo libro loquitur cum Critobulo Cyrum ... ostendisse; C 59.

III. **mit einfachem Object**: aliqui: ne semper Curios et Luscinos loquamur; P 50.

alqd: 1. ohne Ergänzung: nos id locutos esse inter nos, quod nunquam locuti sumus; A ep I, cum ... paucis in xysto locuti essemus; A II, 9. si ego non intellegam, quid Epicurus loquitur; F II, 15. quae modo loquebamur; F II, 18. si (Epicurus) alia sentit, ... alia loquitur; F II, 21. is haec loquitur, qui ...; F II, 24. officium, aequitate, dignitate, fidem, recta, honesta, digna imperio, digna populo Romano, omnia pericula pro re publica, mori pro patria, haec cum loquere; F II, 76. diligentius saepiusque ista loquor inter nos; F III, 9. pugnantia te loqui non vides? T I, 13. quid apud Euripidem et loquatur et cupiat Laus; T IV, 71. haec loqui, quae sunt magni cuiusdam et alti viri; T V, 31. hoc est non considerare, sed quasi sorti, quid loquere; N I, 98. vide, quid Socrates in Platoni Politia loquatur; D I, 60. tum illum (Tagetem) plura locutum multis audientibus; D II, 50. tecum aperte, quod sentio, loquar; R I, 15. quod eram locuti; R VI, 10. loquimur, quod traditum est; L II, 15. hoc, quod loquar; L II, 41. in quibus videndum est, non modo quid quisque loquatur, sed etiam quid quisque sentiat; O I, 147. si quid Socrates aut Aristippus contra morem consuetudinem civilem fecerint locutivi sint; O I, 148. haec cum C. Pontio Sannite ... locutum Archytam; C 41. quid dulcius quam habere, quicum omnia audeas sic loqui ut tecum? Lae 22. hoc vitium ... hominum ... ad voluntatem loquentium omnia, nihil ad veritatem; Lae 91. nunquam, nec quid facias, considerabis, nec quid loquere? P 30. — 2. mit Ergänzung: a. *tum Calchas haec est fidenti voce locutus: quidnam ... obstupistis? D II, 64. — b. **f. de** **f. loquor** (20 Et.) **B. I.**, **C.** 605, b. — c. quid loquar, quanta ratio in bestiis ad perpetuum conservationem earum generis appareat? N II, 128.

a. aequitate, al. **f. alqd**; F II, 76. fabulas, tragoedias: tragoedias loqui videtur et fabulas; D I, 68.

II.

verum: ut verum loquamur; F II, 23. verum si loqui volumus; T I, 112. si ... liber Antiochi nostri ... vera loquitur; N I, 16.

lubricus, **schlüpfrig**, **unhöflich**, **gefährlich**: A. adensus: etsi maximam actionem puto ... adensus lubrico sustinere; A II, 108.

consuetudo: nobis ... ipsa consuetudo adsentienti periculosa esse videtur et lubrica; A II, 68.

iter: nullum est ... genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ad finitimum quoddam malum praecipue ac lubricum; R I, 44.

locus: (ea ars) venit ad soritas, lubricum sane et periculosum locum; A II, 92. qui locus est sane lubricus; O I, 65.

oculi: lubricos oculos (natura) fecit et mobiles; N II, 142.

B. sum in: quia (vitia) sunt in lubrico iucitataeque semel proclivi labuntur; T IV, 42.

Iucellum, **Meiner Erwin**: qua ex conjunctione naturae ... convenire potest ... fissum iecoris cum Iucello meo? D II, 34.

Iuceo, **hell**, **klar sein**, **leuchten**, **strahlen**: I, a. nomino a: cum ... Luna a luendo nominata sit; eadem est enim Lucina; N II, 68.

b. verbalis: si dicis nunc lucere et verum dicis, *lucet*; *dicis autem nunc lucere et verum dicis*; *lucet igitur*; A II, 96. „si lucet, lucet; lucet autem; lucet igitur“; A II, 96. nec reperio, quo modo iudicem „si lucet, lucet“ verum esse; A II, 98. nec magis adprobat ut lucere, quam ... hunc mundum esse sapientem; A II, 119. non ... magis adsentitur nec adprobat lucere nunc, quam ... (cornicem) iubere; A II, 128. si dies est, lucet; A II, 143. ita nunc ... lucere nescia; A II, 145. ubi lucere coepisset; D I, 47.

2. alqd: cui, quod in me est, esse crebor hoc, quod lucet, quicquid est; N II, 65.

a. equitas: nequitas ... lucet ipsa per se; O I, 30.

lumen: „nihil minus ipsi (lumen) lucet, cum illi accenderit“; O I, 51. vulgaris liberalitas referenda est ad illum Enni || Ennii || finem: „nihil minus ipsi (lumen) lucet“; O I, 52.

mentum: „uno mentum radianti sidere lucet“; N II, 107.

mundus: ut hunc (iguem) varietate distinctum bene Graeci *κόσμος*, nos lucentem mundum nominavimus; Ty 35.

stella: quae (stella) luce lucebat aliena; R VI, 16.

Lucerna, **Leuchte**, **Lampe**: I, 1. adhibeo: ut in sole ... lucernam adhibere nihil interest; F IV, 29.

II, 1. lumen: ut ... obscuratur et offunditur luce solis lumen lucernae, ... sic ...; F III, 45. quodam obtuta oculorum duo (videntur) pro uno lucernae lumen; D II, 120. gemino ... lucernae lumine declarari disensionem; D II, 120.

2. flammulae ex: Timagoras Epicureus negat sibi unquam ... duas ex lucerna flammulas esse visas; A II, 80.

Iucifugus, **ilhöflich**: ecce ... alii ... malevoli, invidi, difficiles, iucifugi, maledici, morosi || monstrosi ||; F I, 61.

Iucror, **gewinnen**: alienum: ut locupletes suum perdant, debitores lucentur alienum; O II, 84. pondo: cum lucrari inpuce posset auri pondo decem; P 21.

61

lucrum, Gewinn, Vorteil: l. sum: quid lucri est emori? T I, 97.

II, l. contineo: meum lucrum natura rerum continetur; D II, 33.

ostendo: num etiam, si fissum cuiusdam modi fuerit in iecore, lucrum ostenditur? D II, 34.

quaero: qui nec plausum nec lucrum quaerent; T V, 9.

2. sum in: «oportet, quicquid praeter spem eveniat, omne id deputare esse in lucro»; T III, 30.

III, alqd: f. l.

IV, l. duci: ut ... alii emendi aut vendendi quaesto et lucro ducerentur; T V, 9.

2. in: nec mercatura quaestiosa, si in maximis lucris paulum aliquid damni contraxerit; F V, 91.

luctatio, Ringen, Kampf: l. est: cum Academicis incerta luctatio est; F II, 43. in qua (causa) tibi cum Diodoro ... magna luctatio est; Fa 12. est ... copulatum «luctabitur», quia sine adversario nulla luctatio est; Fa 30.

II, esse: † sint corporum certationes cursu et pugillatu || pugillatione || et luctatione; L II, 38.

luctificus, traurig, flüchtig: «haec vetusta saecula glomerata horrida luctifica clades nostro infixa est corpori»; T II, 25.

luctor, ringen, kämpfen: l. valeo ad: alios videmus velocitate ad cursum, alios viribus ad luctandum valere; O I, 107.

2. alqs: ut, si esset dictum: «luctabitur Olympiis Milo» et referret aliquis: ergo, sive haberit adversarium sive non haberit, luctabitur*, erraret; est enim copulatum «luctabitur», quia sine adversario nulla luctatio est; Fa 30. te ... cum populis nobilissimis malle quam cum tuo Platone luctari; R IV, 4.

luctuosus, traurig, jammervoll: fugit (Deiotarus) e proelio cum Pompeio: grave tempus! discessit ab eo; luctuosa res! D II, 79.

luctus, Trauer: l. est: est ... impudens luctus maerore se conficientis, quod imperare non liceat liberis; T III, 26. quod luctum et maerorem esse non putabat viri; T III, 71. luctus (est) aegritudo ex eius, qui carus fuerit, interitu acerbo; T IV, 18.

inest: in qua (aegritudine) luctus inest; T III, 68.

II, l. abstergeo: plane luctum omnem abstergeris; T III, 43.

addo: adde eodem exilia, luctus, orbitates; T V, 16.

augeo: cetera item funebria, quibus luctus augetur, XII sustulerunt; L II, 60. auget ... luctum concursus hominum; L II, 65.

continuo: ubi tantum luctus continuatur; T II, 39.

detraho: non te illi (lugenti) luctum, sed stultitiam detraxeris; T III, 77.

do: «mihī maerores, illi luctum (dabo)»; N III, 66.

finio: «quo magis est aequum ... luctum lacrimis finire diurnis»; T III, 65.

lenio: eorum ... qui (orbitates liberum) graviores ferunt, luctus aliorum exemplis leniuntur; T III, 58.

levo: idne est, quo traducti luctum levenus? T III, 40. quae cogitatio magno opere luctum levat; T III, 60.

minuo: «sumptum in oculos luctumque minuunt»; L II, 22.

removo: quo capite iubentur sumptum || sum-

ptus || et luctum remove a deorum Manium iure; L II, 62.

subicio: ut aegritudini (subiciuntur) ... aemulatio, obtractatio, misericordia, angor, luctus, maeror, aeruma; T IV, 16.

tallo: tolle haec opinionem, luctum sustuleris; T I, 30.

2. incido in: quo impetrato in maximos luctus incidit; O I, 32.

sum in: f. lu, B, I. sum in luctu (3 Et.) S. 269, a.

vivo in: ut Artemisia illa, ... quam diu vixit, vixit in luctu; T III, 75.

III, pronus ad: quarta ... anxietudo prona ad luctum et maerens; R II, 68.

IV, l. remissio: ipsa remissio luctus cum est consecuta intellectumque est nihil profici maerendo; T III, 64.

2. (liber) de: legimus omnes Crantoris, veteris Academici, de luctu; A II, 135.

silentium in: Nioba fingitur lapidea propter aeternum, credo, in luctu silentium; T III, 63.

V, l. confici: eodem ... (luctu) etiam confecta (Artemisia) contabuit; T III, 75. qui (sapientia) ... nec id putet esse rectum, se quam maxime excruciatu luctuque confici; T III, 80.

ponderare: morte aut dolore corporis aut luctu animi aut offensione iudicii hominum miserias ponderamus; L II, 43.

2. in: periodo stultissimum regem in luctu capillum sibi evellere, quasi calvitio maeror levare; T III, 62. sunt ... alii, quos in luctu cum ipsa solitudine loqui saepe delectat || delectet ||; T III, 63. si quid in domestico luctu hilaris ab iis (pueris) factum est; T III, 64. quod in desiderio et luctu haec est solatio maxima; T I, 111.

lucubratio, Nacharbeit: l. detraho: et lucubrationes detraxi et meritationes addidi; D II, 142.

2. dignus: vix digna (ista sunt) lucubratione angularum; N I, 94.

lucubro, bei Nacht arbeiten: accipies ... hoc parvum opusculum lucubratum his iam contractioribus noctibus; P 5.

luculente, treffend: dico: cum ipse paucis interpositis verbis dicas satis luculente: «quidquid ...»; D I, 131. quod apud Platonem est luculente dictum; R I, 65. illud etiam apud Accium ... quamquam ab impio rege dicitur, luculente tamen dicitur; O III, 102.

ohre Verb: hoc quidem sane luculente et ab homine perito definitur; O III, 60.

luculenter, gehörig, gut: cum Graece, ut videor, luculenter sciam; F II, 15.

luculentus, gewichtig: exsecratur luculentis sane versibus apud Ennium Thyestes; T I, 107.

lucus, Sain: l. est: quarum (Eumenidum) ... est apud nos, ut ego interpretor, lucus Fari-nae; N III, 46.

habent: eandem ... rationem luci habent in agris; L II, 27.

II, l. agnosco: lucus ... ille et haec Arpinatum quercus agnoscut saepe a me lectus in Mario; L I, I. develto: qui (lucus Vestae) a Palatii radice in novam riam devexus est; D I, 101.

habeo: «lucos in agris habento et Larum sedes»; L II, 19.

lego: §. agnosco.
ostendo: cuius (Aesculapii) in Arcadia non longe a Lusio flumine sepulcrum et lucus ostenditur; N III, 57.

2. ex audio a: non vultis ante urbem captam exaudita vox est a loco Vestae; D I, 101.

habito inter: deos ... induxit Epicurus ... habitantis tanquam inter duos lucos sic inter duos mundos; D II, 40.

Ludibrium, Spielwerk: ille (Bias) haec ludibria fortunae ne sua demum putavit, quae nos appellamus etiam bona; P 9.

Ludicer, furschelig, spaßhaft, schaupielerisch: A. ars: cum artem ludicram scaenaeque totam in probro ducerent; R IV, 10.

exercitatio: pueri, etiam cum cessant, exercitatione aliqua ludicra delectantur; N I, 102.

sermone: quasi vero clarorum virorum aut tacitos congressus esse oporteat aut ludicos sermones! A II, 6.

B. adamo: si canes, si equos, si § equos || ludicra exercendi aut venandi consuetudine adamare solemus; F I, 69.

Ludificor, lächerlich machen: qui (Carneades) saepe optimas causas ingenii calumniis ludificari solet; R III, 9.

Ludo, spielen, scherzen, tänzeln, verpöten, täufchen: I. I. a. dō ad: dant ... (parvi) se ad ludendum; F V, 42.

b. exempla: suppeditant ... et campus noster et studia venandi honesta exempla ludendi; O I, 104.
licentia: ut ... pueris non omnem ludendi licentiam datus, sed eam, quae ... sic ...; O I, 103.

modus: ludendi etiam est quidam modus retinendus; O I, 104.

2. alqs: si ludere Carneades solebat; A II, 98. luisse potemur, si nihil sit; T III, 18. is (Dionysius) cum pila ludere vellet; T V, 60. quousque ludis? N I, 113. ludere (Epicurus) videtur satique putare, si dixerit esse ... beatam naturam; N III, 3. nec, quod in campum descenderim, id fuisse causae, cur pila luderem; Fa 34. eum luisse potius; R VI, 4. ego tibi illa ipsa, quae vix in gymnasiis ... Stoici probant, ludens conieci in communes locos; P 3.

parvi: si quando is (parvis) ludentes minamur praecipitatos alicunde; F V, 31.

poëtae: poëtas ludere sinamus; T IV, 70.

responsa: hoc civili bello ... quam multa (haruspicum responsa) luserunt! D II, 53.

vir: luit vir egregius extremo spiritu; T I, 96.

l. alqs: hic ambiguo ludimur; F IV, 75. ludimur ab homine non tam faceto quam ad scribendi licentiam libero; N I, 123.

sophistas: et illum ... et ceteros sophistas ... Inso videmus a Socrate; F II, 2.

Ludus (loedus: §. IV. sum Ssb; I. II, 22), Spiel, Scherz, Rederei, Schale: I. I. deest: o mortalem beatum: cui certo scio ludum nunquam defuisse; D II, 30.

ohne Verb: signum, tabula, locus amoenus, ludi, venatio, villa Luculli —; F II, 107. funus ut indicatur, si quid ludorum; L II, 61.

2. sum: cum praesertim illa perdiscere ludus esset; F I, 27.

II. I. addo: adde huc, si placet, unguentarios, saltatores totumque ludum talarium; O I, 150.

adhibeo: adhibentis ludos et quae sequuntur; F II, 23.

committo: heri ... ludis commissis ex urbe profectus; F III, 8.

constituo: ludis intermissis instaurativi constituti sunt; D I, 55.

dico: eundem primum ludos maximos, qui Romani dicti sunt, fecisse accepimus; R II, 36.

divido: ludi publici quoniam sunt caesa circoque divisi; L II, 38.

facio: §. factio, III. ludos (4 St.) E. 18, a. instauro: somno comprobato a senatu ludos illos iterum instauratos memoriae proditum est; D I, 55.

intermitto: §. constituo.

invenio: idem ... (Pompilius) merentis, ludos ... invenit; R II, 27.

nomino: apud quos eorum ludorum, qui gymnici nominantur, magnus bonus sit; T II, 62.

quæro: intermissos homines ... aut alveolum poscere aut quæsero quempiam ludum; F V, 56. (ticipitid; «saporum», inquit (Epicurus), «et corporum complexum et ludos atque cantas»; T III, 46.

2. utor: ludo ... et ioco uti illo quidem licet; O I, 103.

3. descendo ad: ut ... senes ... ad ludum adolescentium descendant; R I, 67.

facio ad: ut ad ludum et iocum facti esse videamur; O I, 103.

sum in: sic ... percontantur † ut || ut || est in Naevi poëtae Ludo || † ludo ||; C 20.

III. alqd: §. I, I. ohne Verb; L II, 61.

apparatus: qui (merentis) haberet maximo ludorum apparatus totius Graeciae celebritate; T V, 9. qui ... ludorum venationumque apparatus pecunias profundunt in eas res, quarum ...; O II, 55.

curatores: «sunt ... aediles curatores urbis, aediles ludorumque sollemnium»; L III, 7.

homo: §. II, I. nomino.

magister: ludi magister fuit; N I, 73.

voluptates: quae sunt ... ludorum aut scortorum voluptates cum his voluptatibus comparandas; C 50.

IV. teneri: videmusse, ... ut (pueri) pompa, ludis atque eius modis spectaculis teneantur? F V, 48.

sum Ssb: eo ipso die auditam esse eam pugnam ludis Olympiae memoriae proditum est; N II, 6. qui diceret praesulum sibi non placuisse ludis; D I, 55. «loedis publicis ... popularem laetitiam in || [in] || cantu et fidibus et tibis moderant»; L II, 22. cum Athenis ludis quidam in theatrum grandis natu venisset; C 63.

lugeo, trauern, betauern: I, I. genera: ex hac opinione sunt illa varia et detestabilia genera lugendi, paedores, muliebres lacerationes genarum, pectoris, femium, capitis percussiones; T III, 62.

2. a. et invidere aegritudinis est et aemulari et obtrahere et misereri et angere, lugere, maerere; T III, 83.

b. alqs: quid, quos res ipsa lugere prohibet? T III, 65. nihil ... esse malum, quod turpe non sit, si lugenti persuaseris, non tu illi luctum, sed stultitiam detraxeris; T III, 77. alia est ... lugenti, alia miseranti aut invidenti adhibenda medicina; T IV, 59.

philosophi: neque tamen (philosophi) lugent; T III, 68.

viri: quid, qui non putant lugendum viris? T III, 70.

II. domum: «nos decebat coetnas celebrantis domum lugere, ubi esset aliqui in lucom editus»; T I, 115.

mortem: quis est ... qui suorum mortem primum non eo lugeat, quod ...? T I, 30. non ceuset (Ennius) lugendam esse mortem, quam iumortalitas consequatur; C 73.

mortuos: etiam gratum mortuis se facere, si graviter eos lugeant, arbitrantur; T III, 72.

vitam: quid ego nunc lugeam vitam hominum? T I, 83.

lugubris, trauerâ, trauerhoff: cantus: cui nomen eniae, quo vocabulo etiam apud Graecos cantus lugubris nominatur; L II, 62.

carmen: praclarum carmen est enim et rebus et verbis et modis lugubre; T III, 46.

eiulatio: L. Aelius, Iesum quasi lugubrem eiulationem, ut vox iugis significat; L II, 59.

lamentatio: illa lugubris lamentatio fletusque maerens ex eo est, quod ...; T I, 30.

Lumen, Licht, Leuchte, Wogenlicht, Tag, Klarheit, Fortbild, Fierbe, Schmutz: I. **abstinet**: 1. apparet: virtutis ... beataeque vitae ... serius lumen apparet; F V, 58. quos (igniculos) celeriter ... sic restringimus; ut nosquam naturae lumen apparet; T III, 2.

cohaerescunt: respondent .. dextera dextera, laeva laevis conversione luminum, cum ea inter se non cohaerescunt; T I, 49.

concrescit: cum claram speciem concreto lumine luna addidit; D I, 18.

continent: illa sunt lumina duo, quae maxime causam istam continent; A II, 107.

elucet: in ipso loco aliquid probi ingenii lumen elucet; O I, 103.

est: hoc .. vestrum lumen est; F II, 70. ad id (lumen virtus) se aduovet vicissimque accipit illud, quod in altero est; Lae 100. f. continent.

existit: alterum illud extitisset lumen civitatis; C 35.

flagrant: se trucibus .. oculis duo fervida lumina flagrant; N II, 107.

lucet: f. **luceo**, 2. lumen (2 St.) S. 481, b.

2. **videor**: illi (Alcaeo) .. hoc lumen videbatur; N I, 79.

II. **nach Verben**: I. **accendo**: f. **accendo** lumen (2 St. comiter monstrat) S. I, S. 24, b.

accipio: f. I, 1. est; Lae 100.

adfero: plurimum .. idem (tu) poëta nostris omninoque Latinis et litteris luminis et verbis attulisti; A I, 9. secuta cum tremulis anus attulit artubus lumen; D I, 40.

agnosco: quae (virtus) cum se extulit et ostendit enim lumen et idem aspexit agnoscitque in alio; Lae 100.

amitto: Democritus luminibus amissis alba scilicet discernere et atra uno poterat, ut vero bona mala; T V, 114.

appono: noctu lumine apposito experrecta nutritrix animadvertit puerum dormientem circumplacatum serpentis amplexu; D I, 79.

aspicio: cuius (honestatis) si quasi lumen aliquid aspeximus; T II, 58. f. agnosco.

desidero: talpam num desiderare lumen putas? A II, 81.

extinguo: f. **extinguo** lumen (3 St.) S. I, S. 931, a.

facio: cuius (lunae) tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem, digressus autem longissimus quisque plenissimus; N II, 50.

habeo: nec (philosophia) ullum habuit lumen litterarum Latinarum; T I, 5. cum rerum natura .. duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluisset; N III, 9.

infero: hoc est in tenebras extinctum lumen inferre; fr V, 99.

linquo: f. **linquo** lumina (3 St.) S. 468, a. muto: lumen mutari saepe volumus; A II, 19.

obscurato: ut .. obscuratur et offunditur luce solis lumen lucernae, ... sic ...; F III, 45. (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat; N II, 103. quod .. eadem luna subiecta atque opposita soli nostris oculis eius lumen obscurat; D II, 17.

offundo: f. obscuro; F III, 45.

ostendo: hic tu, Africane, ostendas oportebit patriae lumen animi, ingenii consilique tui; R VI, 12. f. agnosco.

perforo: f. habeo; N III, 9.

perspicio: quod in eo quasi lumen aliquod probitatis et virtutis perspicere videamur; Lae 27.

progigno: qui illud lumen progenuit; O III, 66.

specto: mollipedes .. boves spectantes lumina caeli; D I, 15.

tollo: quid, quod ... ratio omnis tollitur quasi quaedam lux lumenque vitae? A II, 28.

video: quodam obtutu oculorum duo (videntur) pro uno lucernae lumina; D II, 120.

2. instillo: haec (mens, animus) quoque, nisi tamquam luminis oleum instilles, extinguuntur se necitate; C 36.

3. careo: quod animi adfectionem luminis mentis carentem (maiores) Tinnaverunt amentiam eandemque dementia; T III, 10.

potior: ut eo (lumine honestatis) potiamur; T II, 58.

utor: definitiones .. et partitiones et horum luminibus utens oratio ... est hominum ...; A II, 43. quorum (ignium) illis (Cimmeris) uti lumine licebat; A II, 61. luna .. suo lumine an solis utatur? D II, 10.

4. accendo de: quasi lumen de suo lumine accendat; O I, 51.

admoveo ad: f. I. est; Lae 100.

III. **nach Substantiven**: I. alqd. f. II, I. **adfero**.

accretio: cum videmus ... lunam ... accretio et deminutione luminis quasi factorum notantem et significantem dies; T I, 68.

converso: f. I. cohaerescunt.

demiutio: f. accretio.

depulsio: supina etiam ora cernuntur depulsione luminum; quae convertens inferiora reddit, quae sunt superiora; T I, 49.

dux, moderator: sol .. dux et princeps et moderator luminum reliquorum; R VI, 17.

orae: tu produxisti nos intra luminis oras; R I, 64.

princeps: f. dux.

varietas: cernerent ... lunae .. luminum varietatem tum crescentis, tum senescentis; N II, 95.

IV. **Umfand**: attingere: ut (sol) lunam suo lumine non posset attingere; R I, 23.

conlustrare: Iuppiter ... totum conlustrat lumine mundum; D I, 17. quantum ... (luna) distat a sole, cuius lumen conlustrari putatur; D II, 91.

declarari: gemino .. lucernae lumine declarari disensionem ac seditionem [moveri] || moveri ||; D II, 120.

lustrare: tales sunt hominum mentes, quali pater ipse Iuppiter antiferas lustravit lumine terras; Fa, fr 3.

orare: quid .. erat, quod concupisceret deus mundum signis et luminibus tamquam aedilis ornare? N I, 22.

teneri: stella .. iugens una tenet duplices communi lumine formas; N II, 111.

vestire: quem (Capricornum) cum perpetuo vestivit lumine Titane; N II, 112.

Luna, Mond. I. **Subject:** abdit: eam claram speciem concreto lumine luna addidit; D I, 18. abest: quantum (luna) abit a proxima Mercurii stella, multo autem longius a Veneris; D II, 91.

accipit: luna ... eam lucem, quam a sole accipit, mittit in terras; N II, 103.

candet: quod serena nocte subito candens et plena luna defecisset; R I, 23.

complet: huius (solis) hanc lustrationem eiusdem incensa radiis menstruo spatio luna complet; N I, 87.

congregatur: tum (luna) congregiendi cum sole, tum digrediendi || degred. ||; N II, 103.

consequitur: iam solis annuos cursus spatiis mensuris luna consequitur; N II, 50. mensis ... quando luna lustrato suo cursu solem consecuta est; Ti 32.

contingit: docet .. ratio mathematicorum, ... quanta humilitate luna feratur terram paene contingens; D II, 91.

creascit: (lunae) forma mutatur tum crescendo, tum defectibus in initia recurrendo; N II, 50. cernerent ... lunae ... luminum varietatem tum crescentis, tum senescentis; N II, 95.

deficit: f. **deficio**, I, luna (3 Et.) §. I, §. 628. a. digreditur: f. congregitur.

distat: quantum ... (luna) alio intervallo distat a sole, cuius lumine conlustrari putatur; D II, 91.

est: erit ei persuasum etiam solem, lunam, stellas, omnes terras, mare deos esse; A II, 119. eam ... (lunam) esse terram multarum urbium et montium; A II, 123. solem, lunam, sidera universitatemque rerum (Chrypsus deos dicit esse); N I, 39. ne sit ... omni, ne luna, ne stellae; N I, 88. quae (luna) omnium (stellarum) ultima est; N II, 56. quae (luna) est, ut ostendunt mathematici, maior quam dimidia pars terrae; N II, 103. cum (luna) est et regione solis; N II, 103. Romam ... in iugo cum esset luna, natam esse dicebat; D II, 98.

habet: luna ... varias ipsa lucis mutationes habet; N II, 103. quare ... et sol et luna et stellae sensum ac mentem habent; N III, 18. sol, luna quem motum habet? D II, 10.

incidit: ipsa (luna) incidens in umbram terrae ... deficit; N II, 103. ex quo ... incideret luna tum in eam metam, quae esset umbra terrae, cum sol et regione *; R I, 22.

incurrit: quando illa (luna) et regione solis facta incurrat in umbram terrae; D II, 17. mittit: f. accipit.

moderatur: cum, ut ipsi (Chaldaei) dicunt, ortus nascentium luna moderetur; D II, 91.

nascitur: f. IV. cornua.

notat: cum videmus ... lunam .. accretione et deminutione luminis quasi factorum notantem et significantem dies; T I, 68.

obscurat: (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat; N II, 103. quando ... eadem luna subiecta atque opposita soli nostris oculis cum lumen obscurat; D II, 17.

obstitit: qui (Ennius) ut scribit, anno trecentesimo quinquagesimo || quinq. cc. al. || fere post Romam conditam *Nonis lunis soli luna obstitit et nox; R I, 25.

recurrat: f. crescit; N II, 50. — senescit: f. crescit; N II, 95. III, 2. simul cum. IV. cornua.

significat: f. notat.

sta: lunam, stellas, supra denique omnia stare censet; A II, 123. subicit: cum tota se luna sub orbem solis subiecisset; R I, 25.

succedit: sebat, ut soli luna totidem conversionibus in aere illo, quot diebus in ipso caelo, succederet; R I, 22.

vagatur: luna ... idem spatiis vagatur, quibus sol; N II, 103.

utitur: luna .. suo lumine an solis utatur? D II, 10.

II. **nach Verben:** I. accendo: in infimo .. orbe luna radiis solis accensa convertitur; R VI, 17. adiungo: septimum solem (Xenocrates) adiungit octavumque lunam; N I, 34.

alo: ali .. solem, lunam, reliqua astra aquis, alia dulcibus, alia marinis; N III, 37.

attingo: ut (sol) lunam suo lumine non posset attingere; R I, 23.

conlustro: f. I. distat.

converto: f. accendo.

dico: solem dicam aut lunam aut caelum deum? N I, 84. solem dico et lunam; N II, 80.

facio: f. I. incurrit. — fero: f. I. contingit.

incendo: f. I. complet.

moveo: moveri .. solem et lunam et sidera omnia; N II, 44.

obscuro: quae (umbra terrae) est meta noctis, ut eam (lunam) obscurari necesse sit; D II, 17.

oppono: f. I. obscurat.

perimo: eum ... luna ... subito stellanti nocte perempta est; D I, 18.

subicio: f. I. obscurat. subicit.

video: cum .. horum insignia, solem, lunam, stellasque, viderent; N I, 100. et cum duo visi soles sunt || essent || et cum tres lunae; D I, 97.

2. do: qui (Alcmaeo) soli et lunae reliquique sideribus ... divinitatem dedit; N I, 27.

iungo: cum ... ea ... notent sidera natalicia Chaldaei, quaecumque lunae iuncta videantur; D II, 91.

3. initor: sintendit cernitur Apollo arcum auratum, luna innixus; A II, 89.

4. coniungo cum: cur stella Iovis aut Veneris coniuncta cum luna ad ortus puerorum salutaris sit, Saturni Martisque contraria; D I, 85.

fluo a: multa ... ab ea (luna) manant et fluunt; N II, 50.

habito in: habitari ait Xenophanes in luna; A II, 123.

loquor cum: nisi vero loqui solem cum luna putamus; N III, 27.

mano a: f. fluo a.

pertineo ad: quae potest .. contagio ex infinito pacis intervallo pertinere ad lunam? D II, 92.

spargo in: alios in terram, alios in lunam ... spargens quasi serelat; Ti 46.

III. **nach Subiectis und Adverbien:** I. similis: solis nunquidnam aut lunae aut quinque errantium siderum simile vidisti? N I, 37.

2. pariter cum: oestris .. et conchyliis omnibus contingere, ut cum luna pariter crescant pariterque decrescant; D II, 33.

simul cum: arbores .. ut hiemali tempore cum luna simul senescunt || senescentes || ... tempore caedi putentur; D II, 33.

IV. **nach Substantivis:** circumitus: circumitus solis et lunae reliquorumque siderum ... spectaculum hominibus praebet; N II, 155.

conversio: cum solis et lunae et quinque errantium ad eandem inter se comparationem ... est facta conversio; N II, 51.

cornua: cuius (lunae) et nascentis et senescentis alias hebetiora, alias acutiora videntur cornua; A fr 6.

curriculum: mente divina ad originem temporis curriculum inventum est solis et lunae; Ti 29.

cursum: in lunae quoque cursu est et brumae quaedam et solstitii similitudo; N II, 50. quod si (partus) maturescent aut septem non nunquam aut, ut plerumque, novem lunae cursibus; N II, 69. ut terram lunae cursu proxime ambiere eique supra terram proxima solis circumvectio esset; Ti 29.

defectiones: defectiones solis et lunae cognitae praedictaque in omne posterum tempus; N II, 153. solis defectiones itemque lunae praedictantur in multos annos ab his, qui . . . D II, 17. quam delectabat eum (C. Galum) defectiones solis et lunae multo ante nobis praediceret! C 49.

dies: ut . . . omnibus mensibus vicesimo die lunae dent ad eorum opulas; F II, 101.

distinctio: quarum causam esse . . . solis, lunae siderumque omnium distinctionem, varietatem, pulchritudinem, ordinem; N II, 15.

forma: neque solum eius (lunae) species ac forma mutatur, . . . sed etiam regio; N II, 50. f. l. crescit; N II, 50.

linamenta: lunae quae linamenta sint, potesne dicere? A fr 6.

lumen: cuius (lunae) tenuissimum lumen facit proximus accessus ad solem, digressus autem longissimus quisque plenissimum; N II, 50. f. l. crescit; N II, 95.

motus: eum Archimedes lunae, solis, quinque errantium motus in sphaeram indigavit; T I, 63. qui solis et lunae reliquorumque siderum ortus, obitus motusque cognoscunt; D I, 128. vident ex constantissimo motu lunae, quando illa . . . incurrat in umbram terrae; D II, 17. quorum (aestuum) accessus et recessus lunae motu gubernantur; D II, 34. in quo (sphaerae genere) solis et lunae motus inesse; R I, 22.

obitus: (possent) aestus maritimi fretorumque angustiae ortu aut obitu lunae commoveri? N II, 19. f. motus; D I, 128.

oppositus: solem lunae opposito solere deficere; R I, 25.

ordo: f. distinctio. — ortus: f. motus, D I, 128. obitus. — pulchritudo: f. distinctio. regio, species: f. forma.

tactus: plus terrarum situs quam lunae tactus ad nascendum valere; D II, 97.

temperatio: si haec non vis et natura gignendum efficeret, sed temperatio lunae caelique moderatio; D II, 94.

varietas: f. distinctio.

vis: etiamne urbis natalis dies ad vim stellarum et lunae pertinebat? D II, 99.

V. **lunifund**: a: quae a luna certisque sideribus caeli temperatio fiat; D II, 94.

in: cuius (sphaerae) singulae conversiones idem efficiunt in sole et in luna; N II, 88.

infra: ea circum terras infra lunam . . . versantur; N II, 56.

supra: supra lunam sunt aeterna omnia; R VI, 17.

lunaris, des **Tronbes**: gravissimo . . . (sono) hic lunaris atque infimus (cursus movetur); R VI, 18.

luo, **bügen**, **abbüßen**: poenas: quemquam unquam ob mortem Mytili poenis laendis dabitur sentias supplicii? N III, 90. naturam hominis aspernatus hoc ipso luctu maximas poenas; R III, 35. poenas lunt non lant iudicia, . . . sed eos agitant || ut eos agitent || insectanturque furiae; L I, 40. qui (vates, interpretes) nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum lundarum causa natos esse dixerunt; fr V, 95.

stuprum: quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte lucret; F V, 64.

temeritatem: qui (L. Papius) morte luit || eluit || collegae in Caenensi ingnomina temeritatem; C 75.

lupus, **Wolf**: I. sunt, 2. dico: ut, si lupi canibus similes || sunt ||, eosdem dices ad extremum; A II, 50.

repono: pisces, canes, lupos, faelis . . . in deorum numerum reponemas; N II, 47.

III. similis: canis nomine similis lupo? N I, 97.

lusio, **Spielen**, **Spiel**: I, 1. explicio: lusiones . . . deorum . . . si . . . explicare conemur; Ti 37. 2. relinquo ex: nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquant et tesseras; C 58. II. delectari: lusionibus vel laboriosis (infantes) delectantur; F V, 55.

lustratio, **Wandern**: compleo: huius (solis) hanc lustrationem . . . nemtrum spatio luna complet; N I, 87.

patior: bestiae . . . non uovntivos atque silvestris cursus lustrationesque patiuntur? T V, 79.

lustr, **erleuchten**, **betrachten**, **mußern**, **wägen**, **beröhen**, **beschwandern**, **beschmachten**: aliqd.: multa alia victrix nostra lustravit manus; T II, 22. ut (sol) cuncta sua luce lustrat et compleat; R VI, 17. eum omnia ratione animoque lustraris; O I, 57. Aegyptum lustravit? F V, 87.

arte: lustrum animo non has maximas artis, . . . sed quæro . . .; F II, 115.

coloniam: in lustranda colonia ab eo, qui eam deduceret, et cum imperator exercitum, censor populum lustraret, bonis nominibus, qui hostias ducerent, eligebantur; D I, 102.

cursum: mensis . . . quando luna lustrato suo cursu solem consecuta est; Ti 32.

exercitum: qui (C. Flaminius) exercitu lustrato cum Arretium versus castra movisset; D I, 77. f. coloniam.

latitudinem, longitudinem: (stella Veneris) et latitudinem lustrans signiferi orbis et longitudinem; N II, 53.

maria: f. terram; N II, 161.

orbem: ea . . . (stella) III et xx mensibus . . . eundem lustrat orbem, quem duae superiores; N II, 53. quae (stella) anno fore vertente signiferum lustrat orbem; N II, 53. eum alia (sidera) maiorem lustrarent orbem, alia minorem, tardius quae maiorem, celerius quae minorem; Ti 30. populum: f. coloniam.

torram: ultimas terras lustrasse Prthagoras. Deuocritum, Platonem accepimus; T IV, 44. totam licet animis tamquam oculis lustrare terras mariaeque omnia; N II, 161. *talis sunt hominum mentes, quali pater ipse Iuppiter auctiferas lustravit lumine terras; Fa fr 3. tumulo*: cum tamulos Albano in monte nivalis lustrasti; D I, 18.

verticem: eundem caeli verticem lustrat parva Cynosura; N II, 106.

lux, **Nicht**, **Tagelicht**, **Tag**, **Sonnenlicht**, **Lebenslicht**, **Leben**: I. custodit: ut mulierum famam multorum oculis lux clara custodiat; L II, 37. dat: candida se radiis dedit icta foras lux; D I, 108.

opprimit: quotiens illum (C. Galum) lux noctu aliquid describere ingressum, quotiens nox opprimit, cum mane coepisset? C 49.

serenat: «cum terribili percussus || percussus || fulmine civis luce serenanti vitalia lumina liquit; D I, 18.

II, I, accipio: luna ... eam lucem, quam a sole accepit, mittit in terras; N II, 103.

aspicio: quodsi hoc idem ex aeternis tenebris conspiceret, ut subito lucem aspiceremus; N II, 96. ut (deus) patefactus aratro lucem aspiceret; D II, 51.

desidero: non .. hominum interitu sententiae quae occidunt, sed lucem auctoris fortasse desiderant; N I, II.

diffundo: quod is (sol) diem efficeret toto caelo luce diffusa; N II, 95.

do: f. I. dat. — eripio: f. eripio, II. lucem (3 Et) B. I. C. 824, a. — ico: f. I. dat. mitto: f. accipio.

relinquo: quin (sapiens) discessu a suis atque ipsa relinquenda luce moveatur; F V, 32.

tollo: quid, quod ... ratio omnia tollit quasi quaedam lux lumenque vitae; F II, 26.

2. edo: «hunc (draconem) ... qui luci ediderat, genitor Saturnus idem abdidit; D II, 64.

3. careo: omnis .. miseris (esse), qui hac luce careant; T I, 12.

orbo: tu te, Thyesta, damnabis orbabisque luce propter vim sceleris alieni; T III, 26.

4. conloco in: omnia .. bene facta in luce se conlocari volunt; T II, 64.

edo in: f. III, A. I, edo (3 Et) C. 250, a. excedo in: ne ille ... vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam excesserit; T I, 74.

cum ... mortali corpore cremato in lucem animus excesserit; D I, 47.

profero in: cum res occultissimas aperueris in lucemque protuleris; A II, 62. temptare volui possentne proferri in lucem [id est in forum]; P 4.

versor in: tanquam in clarissima luce versetur; O II, 44.

III. indignus: illum filium Solis nonne patris ipsius luce indignum putas; T III, 26.

IV. I. desiderium: cum se lucis magis quam utilitatis desiderio moveri diceret; F V, 54.

finis: fore aliquando finem huius lucis et amissionem omnium vitae commodorum; T II, 10.

mutationes: luna ... varias ipsa lucis mutationes habet; N II, 103.

orbis: continente ardore lucis orbem (Paruenides efficit), qui cingat caelum; N I, 28.

2. Vergiliae cum: «partas Vergiliae tenui cum luce videbis; N II, 112.

V, I. circumfundi: quanta luce ea (perspicua) circumfusa sint; A II, 46.

complere: cum (sol) terras larga luce compleverit; N II, 49. ut ... ipse Sol mundum omnem sua luce compleat; N II, 119. ut (sol) cuncta sua luce lustrat et compleat; R VI, 17.

conlustrare: quorum (siderum) est princeps sol omnium clarissima luce conlustrans; N II, 92.

lucere: quae (stella) ... luce lucebat aliena; R VI, 66.

lustrare: f. complere; R VI, 17.

obscurari, offundi: ut .. obscuratur et offunditur luce solis lumen lucernae, ... sic ..; F III, 45.

refulgere: «fervidus ille Canis stellarum luce refulget; N II, 114.

abl. comp.: nihil .. est ei (menti) veritatis luce dulcius; A II, 31. id quod est luce clarior; T I, 90. cum id ... reliquis eiusdem disciplinae solis luce videatur clarior; D I, 6.

lum Sae: «nimis multo» atque omni luce carentis cernimus; T III, 65. ut (sapiens), ante quam hereditatem adeat, luce palam in foro saltet; O III, 93. f. I. serenat.

2. ad: ad lucem ... dormire te || dormitare || coepisse; D I, 59.

ante: Democritus ... causam explicat, cur ante lucem galli canant; D II, 57. ante lucem .. iussit offerri; L II, 66.

cum: (filius) cum primo luci || prima luce || Pompeii domum venisse dicitur; O III, 112.

in: nec .. ille (Q. Maximus) in luce modo atque in oculis civium magnus, sed intus domique praestantior; C 12.

Luxuria, ἡδύτης, Schwelgerci, Prunftsucht:

I. est: luxuriam non reppendit, modo sit vacua infinita cupiditate et timore; F II, 30. luxuria .. cum omni aetali turpia, tum senectuti foedissima est; O I, 123.

II, I. reppendo: hic homo severus luxuriam ipsam per se reppendam non putat; F II, 23. f. I. F II, 30.

2. pareo: nec (res familiaris) lubrici potius luxuriamque quam liberalitati et beneficentiae pareat; O I, 92.

polliceor: luxuriae licentiam polliceor; F II, 70.

III, I. magister: qui (Sulla) trium pestiferorum vitiorum, luxuriae, avaritiae, crudelitatis, magister fuit; F III, 75.

2. invitamenta ad: multa etiam ad luxuriam invitamenta perniciosa civitatibus subpeditantur mari; R II, 8.

IV. diffluere: intellegemus, quam sit turpe diffuere luxuria; O I, 106.

luxuriose, ἡδύτης: qui cum luxuriose viverent; F II, 21.

Luxuriosus, ἡδύτης, Schwelgerci: A. alq.:

unum nescio, quo modo possit, si luxuriosus sit, finitas cupiditates habere; F II, 22. luxuriosus (erit) eodem modo; F II, 27.

B, I. capiunt: nisi (luxuriosi) plane fatui sint, id est nisi aut cupiant aut metuant; F II, 70.

habent: cum undique (luxuriosi) complerent voluptatibus nec haberent ulla ex parte aliquid aut dolens aut aegrum; F II, 21.

persequuntur, al.: nonne reppenderes ... luxuriosos ob eam ipsam causam, quod ita viverent, ut persequerentur cuiusque modi voluptates? F II, 22.

sunt: non esse reppendendos luxuriosos, si sapientes sint; F II, 21. f. cupiunt.

II, I. completo: f. I. habent.

doceo, libero: si ea, quae sunt luxuriosis efficiant voluptatum, liberarent eos deorum et mortis et doloris metu docerentque, qui essent fines cupiditatum; F II, 21.

reppendo: f. I. persequuntur. sunt.

2. do: quid attinet luxuriosis ullam exceptionem dari? F II, 21.

sum: f. I. doceo.

III. vita: ipse (Epicurus) negat ... luxuriosorum vitam reppendam; F II, 70.

lympho, ἡδύτης ἡδύτης: qualis est illa «flexanima tanquam lymphata»; D I, 80.

lyra, ἄντη: Themistocles ... cum in epulis recusaret lyram, est habitus indoctor; T I, 4.

Macellum, Fleischmarkt: I. peto ex: quae est ista laus, quae possit e macello peti? F II, 50.

II. in: si Epicuri de voluptate liber roans esset, putarem annonam in macello cariorem fore; D II, 59.

machina, Maschine, Gerüst, Vorrichtung. Eff: I. possunt: f. sunt; N III, 73.

sunt: qui vectes, quae machinae, qui ministri tanti muneris fuerunt? N I, 19. quid ...? isti doli, quid? machinae, quid? fallaciae praestrigaeque || praestig. || num sine ratione esse poterunt? N III, 73.

II. commolior: quem dolam ad eum (patrem) aut machinam commoliar; N III, 73.

requiro: ministros, machinas, omnem totius operis designationem || designat. || atque apparatus (requiro); N I, 20.

machinatio, Mechanismus, Kunstgriff. Eff: I. do: data est quibusdam (bestiis) etiam machinatio quaedam ad solertia; N-II, 123.

II. moveri: cum machinatione quadam moveri aliquid videmus, ut sphaeram; N II, 97.

machinor, erfinden, erdenken, bewerkstelligen: alqd: quod perpetuitatis causa machinata natura est; N II, 128. qui haec machinatus sit || est ||; Ti 9.

numerum: dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorumque conversiones ... numerum machinatae sunt; Ti 52.

opera: ad usum .. orationis incredibile est ... quanta opera machinata natura sit; N II, 149. pestem: parumne ratiocinari videtur et sibi ipsa nefariam pestem machinari? N III, 66.

macies, Magerkeit: *refugere oculi, corpus macie extabit; T III, 26.

macte, Glad auch! macte virtute! ego enim ipse cum eodem isto (Platone) non inivitus erraverim; T I, 40.

macto, verheerlichen, bestrafen, opfern, töten: alqm: eos ..., qui in magistratu privatorum similes esse velint, eosque privatos, qui efficiant, ne quid inter privatum et magistratum differat, ferant laudibus et mactant honoribus; R I, 67. cum .. (Sp. Cassinu) ... cedente populo morte mactavit; R II, 80.

aves: quot avis taetro mactatas dente videtis; D II, 64.

excetra: haec dextra Lernam taetra mactata excetra pacavit; ||; * T II, 22.

Latinas: cum ... laeto mactasti lacte Latinas; D I, 18.

privatos: f. alqm; R I, 67.

macula, Fleck, Entfäulung: I. sum: est corporis macula naevus || naevus ||; N I, 79.

II. in: in ipsis quasi maculis, ubi habitat, vastas solitudines interiectas; R VI, 20.

maculo, beflecken: rex ille ... optimi regis caede maculatus; R II, 45.

maefacio, beneigen, trüben: maefactum iri minus xxx diebus Graeciam sanguine; D I, 68.

maena, Heiner Scheiß: is licet dicere se accipenserem maenae non anteposuerit; F II, 91.

maereo, trauern, betrauern: I. I. a. sedatio: ut apud Homerum cotidiana necesse ... sedationem maerendi adferunt; T III, 65.

profici: cum ... intellectum .. est nihil profici maerendo; T III, 64.

b. pyrba: sic timere, sic maerere ... peccatum est etiam sine effectu; F III, 32. et videre aegritudinis est ... et angui, lugere, maerere; T III, 83. maerere hoc eius (Scipionis) eventu vereor ne invidi magis quam amici sit; Lae 14.

2. alqs: nemo .. maeret suo incommodo; T I, 30. maeres videlicet regni desiderio, non filiae; T III, 26. quae (vitae lex) non hoc adfert, ut semper maeremus, sed ut nunquam. neque enim ... maeret, cum haec cogitat; T III, 34. quid iaces aut quid maeres? T III, 36. qua (consolatione) solemus aut, cum levare dolorem maerentium volumus; T III, 55. ut ille, qui maeret, ferendum sibi id censeat, quod ...; T III, 60. ut ait Homerus de Bellerophonte: qui miser in campis maerens errabat Aleis; T III, 63. quis tam demens, ut sua voluntate maereat? T III, 71. detrudere illam opinionem maerenti, si se officio fungi putet iusto; T III, 76. si quid sit de ipsis, qui maerent, (condicione) disputandum; T III, 77. magnum opus est probare maerenti illum suo iudicio ... maerere; T III, 79. cum obicibus maerentibus inbecillitatem animi efeminatis; T IV, 60. talis ... nec maerens nec timens ... esse quicquam potest; T IV, 61. neque ... laetabitur unquam nec maerebit nimis; T V, 36. id .. caput attingens defessa velut maerentis imago vertitur; N II, 108. cum ... maerens ad exercitum ... confugisset; R II, 63.

aegritudo: aegritudo erit sublata illa maerens; T III, 83.

anxilitudo: anxilitudo prona ad luctum et maerens; R II, 68.

boni: omnis bonos interitu suorum quam gravissime maerere oportere; T III, 63.

fletus: illa lugubris lamentatio fletusque maerens ex eo est, quod ...; T I, 30.

III. mortem: cum (Elysium) graviter filii mortem maereret; T I, 115.

rem: illa sicut acerbissimam rem maeret: *vidi ... Hectorem ... raptarier; T I, 105.

maeror, Trauer, Betrübniß: I. accedunt: accedunt aegritudines, molestiae, maerores; F I, 59. conficiunt, exedunt: qui (maerores) exedunt animos conficiuntque curis hominum non intelligentium nihil dolendum esse ...; F I, 59.

est: quod luctum et maerorem esse non putabant viri; T III, 71. maeror (est) aegritudo flebilis; T IV, 18.

tardat: sillum (patrem) ut maeror tardaret sequi; N III, 67.

II. I. do: *michi maerores, illi luctum (dabo); N III, 66.

levo: perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi evertere, quasi calvitio maeror levaretur; T III, 62.

linguo: *inquinamus amicum maerorem, ut celebrant funera cum gemitu; T I, 117.

subicio: ut aegritudini (subiciuntur) ... angor, luctus, maeror, aerumna; T IV, 16.

2. vaco: ut nemo possit maerore vacare; T III, 65.

3. revoco a: revocari .. oportere a maerore ad cogitationem bonorum conveniret mihi cum Epicuro; T III, 46.

III. causa, fons: intellegi necesse est non rem ipsam causam atque [causam atque] || fontem esse maeroris; T III, 67.

IV. I. adfligi: si quem tuorum afflictum maerore videris; T III, 43.

augere: nos .. omnia adversa cum venientia metu augentes, tum maerore praesentia; T V, 4.

conficere: est .. inprudens luctus maerore se conscientia, quod imperare non liceat liberis; T III, 26. summam esse stultitiam frustra confici maerore; T III, 77.

indicari: quam ... civitati (Scipio) caesus fuerit, maerore funeris indicatum est; Lae 11.

2. in: dicuntur non nulli in maerore ... gravius etiam tulisse; T III, 59. quem (liberum) in medio ... maerore et dolore conscripsimus; T IV, 63.

maestitia, *Traurigkeit*: I, est: quod .. Nonis in collegio nostro non adfuisse, valetudinem respondeo causam, non maestitiam fuisse; Lae 8. II, I. infero: qui (modi) totis theatris maestitiam inferant; T I, 106.

pello: sapientia .. est nna, quae maestitiam pellat ex animis; F I, 43.

2. iudico ex: ex maestitia, ex hilaritate ... iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146.

revoco ad: quod ... revocat se maerore ad maestitiam; T III, 64.

maestus, *traurig*, *betrübt*: aliquis: Andromeda aufugiens aspectum maesta parentis; N II, 111. cum in locis solis maestus errares; D I, 59. cruciatus: sic hanc custodem maesti cruciatus alo; T II, 24.

fuga: sicut mortem acerbam aut exili maestam fugam ... meditabar; T III, 29.

mulier: illa (mulier) || turba, al. || victa maesta discedit; T V, 78.

magis, *mehr*, *maxime*, *am meisten*, *mehr*, *besonders*, *namentlich*: I. *Substantivum* (vgl. IV. sum): ego semper civis, et tum maxime, cum ..; P 29. fuit ... hic vir civis et re publica maxime; L II, 66.

II. *Adjectivum* *und* *adjectivische Participia* (vgl. IV. sum): maxime .. absurdum vitia in ipsorum esse potestate; A II, 39. maxime .. sunt admirabiles motus eorum quinque stellarum; N II, 51. ego magis est aequum tumulis mandare premoptis firmo animo; T III, 65. anxius: sollicitus. ut in aprico maxime praeli loco ... considerat; R I, 18. huic aetati hoc maxime aptum est; A I, 11. ut verbis utamur ... quam maxime aptis; F IV, 57. ad quam quoque maxime rem aptus futurus sit; D II, 90. quae (communitas) maxime est apta naturae; O I, 159. quid cuique rei sit maxime aptum; T I, 27. bellipotentis sunt magis (Aescidae) quam sapientiores; D II, 116. ignis .. et aër ... natura .. cedens est maxime et dissipabilis; N III, 31. formam .. et maxime cognatam et decoram (deus) dedit; T I, 17. quid maxime constatuam sit; T II, 45. erit .. haec formula Stoicorum rationi disciplinaeque maxime consentanea; O III, 20. quod genus philosophandi minime adrogans maximeque et constans et elegans arbitramur; D II, 1. ut nihil magis officio possit esse contrarium; O I, 43. quid valet ... illa ... copiosa magis quam sapiens oratio? P 41. nihil est profecto magis (decorum) quam aequabilitas ... vitae; O I, 111. | cognatus. quae (bestiola) .. occidente sole (mortua est), decrepita (mortua est), eo magis, si ..; T I, 94. aegritudinem laudare, unam rem maxime detestabilem; T IV, 55. quae maxime videtur digna esse iusto homine; O I, 31. dissipabilis: | cedens. et quibus (cingulis) duos maxime inter se diversos ... obriguisse prina vides; E VI, 31. elegans: | constans. quod (Telmessae) agros uberrimos maximeque fertiles incolunt; D I, 94. qui maxime forti et ... virili utuntur ratione; T III, 22. qui (aër) natura est

II.

maxime frigidus; N II, 26. hominum ... amicitia gratuita est. quanto igitur magis decorum! N I, 122. nec magis in mutabile esse vero in falem, necatus est Scipio quam, necabitur Scipio; Fa 18. in illa incurrupta maxime genus Aegyptiorum ... bovem quandam putari deum; R III, 14. ut ... esset ... quoddam genus eorum, idque vel maxime ingenium, qui ...; T V, 9. est .. hominum naturae ... maxime inimica crudelitas; O III, 46. si ... alius alio magis iracundus esset; T IV, 79. quo perfectiores sint (partes) et magis in suo genere laudabiles; F V, 37. ut .. est quisque maxime boni particeps, ita est laudabilis maxime; P 15. nec eo magis (privati) lege liberi sunt; L III, 11. liberalis: | magnificus. maxime memorabilem C. Laeli et P. Scipionis familiaritatem fuisse; Lae 4. maxime .. hoc in hominum doctorum oratione mihi mirum videri solet, quod ..; R I, 11. quibus (fortibus viris) magis id miserum videri solet, ... quam ..; R I, 4. quae (virtus) est una ... maxime munifica et liberalis; R III, 12. ea ... forma civitatis mutabilis maxime est; R II, 49. maxime naturali carent amicitia per se et propter se expetita; Lae 80. qui cum maxime necessaria partem philosophiae ... reliquisset; A I, 34. restat locus huic disputationi vel maxime necessarius de amicitia; F I, 65. libri Tusulanorum disputationum res ad beate vivendum maxime necessariae aperuerunt; D II, 2. eodem .. ut flumine res ad victum cultumque maxime necessariae ... mari | absorberet; R II, 10. nullum .. officium referenda gratia magis necessarium est; O I, 47. id .. et primum et maxime necessarium (sit), familiaritates habere; O II, 30. etiam solitario homini ... opinio iustitiae necessaria est, eoque etiam magis, quod ..; O II, 39. quo etiam magis vituperanda est rei maxime necessariae tanta incuria; Lae 86. quom sit opus ... unum hoc oratorium maxime; L I, 5. nihil || nihil || .. magis adentiri par est hoc illud esse quam si || quasi || ..; A I, 58. particeps: | laudabilis; P 15. quid est, quod magis perpicuum sit, quam ... carum sibi quemque ... esse? F V, 31. maxime .. in hoc .. genere vis est perpicua naturae; F V, 32. ne quid maxime quidem probabile sit; A II, 124. quid sit in quoque re maxime probabile; T IV, 7. quod cuique maxime probabile videretur; Fa 1. quodcumque maxime probabile occurrat; O III, 20. quae (virtutes) in voluntate positae magis proprio nomine appellari solent; F V, 38. viri ... propria maxime est optima praestantissimeque naturae; N I, 121. artis maxime proprium esse creare et gignere; N II, 57. quae (aequitas) est iustitiae maxime propria; O I, 64. illud .. maxime rari genus est eorum, qui ..; O I, 119. hunc ex maxime raro genere hominum iudicare debemus; Lae 64. Epicuri *voluptas*, *securus*, id est quasi maxime ratas; F II, 20. talibus exemplis ... historiae refertae sunt, et quidem maxime nostrae; F V, 64. quom in fanis essent maxime religio; I, II, 26. quia id salutare esse maxime indicat; P 34. qui est .. animus in aliquo morbo, ... non magis est sanus quam id corpus, quod in morbo est; T III, 10. secundus: | IV. meditor. quod maxime veri simile est; N I, 2. decoloratio quaedam ex aliqua contagione terrena maxime potest sanguini similis esse; D II, 58. magis veri simile est vesanum || vaesannum || remigem au aliquem nostrum ... consilia decorum .. persequi potuisse? D II, 114. quod mihi ista *paucifera* quae appellant maxime videtur esse Socratica longoque verissima; P 4. qui (amores) ad sint ...

62

prudici, solliciti tamen et anxii sunt, eoque magis, quod ... T IV, 70. f. IV, ang. C 68. quis ... (putare potest) non magis solos esse, qui ... quam qui ... R 1, 28. quam sit subtile ... disserendi genus, idque cum Graecis, tum magis nobis: F III, 3. in eo loco maxime (error turpis est): D I, 7. liberiore, quam solebat, et magis va cuo ab interventoribus die; Fa 2. qui clamant ut ubilo magis vera illa esse quam falsa; A II, 43. si maxime verum sit ad corpus omnia referre sapientem; T III, 51. ue magis erat verum, moritur Scipio quam, moritur illo modo; Fa 18. virilis: f. fortis. cum sit verbum magis usitatum; F III, 15. ut ... res geras ... maxime utiles; O I, 66. [ex utilibus quid utilius aut quid maxime utile]; O II, 1. homines hominibus maxime utiles esse possunt; O II, 11.

III. **Abberbia** is (Diodotus) ... cum in philosophia multo etiam magis assidue quam antea versaretur; T V, 113. nec exteriora (membra) magis (frustra habebit deus) quam interiora; A II, 92. quod subtiliter magis quam dilucide dicitur; T I, 41.

IV. **Verba und Sätze**: nisi animum ... maxime ... a corpore abducimus; T I, 75. si (animum) ... quam maxime se a corpore abstrahet; R VI, 29. omnes veteres philosophi, maxime nostri, ad incunabula accedunt; F V, 55. ratio habet ... quiddam ... ad imperandum magis quam ad parendum accommodatum; F II, 46. id sibi quisque genus aetatis degendae constituit, quod maxime ad amavit; O I, 117. maxime ... adducuntur perique, ut eos iustitiae capiat obliuio; O I, 26. nec magis ad affirmatum signum illud ... sex pedum esse, quam solem ... esse; A II, 128. capebentibus ... rem publicam nihilo minus quam philosophis, haud scio an magis etiam, ... magnificentia ... adhibenda est; O I, 72. quo magis iis ... magnitudo est animi adhibenda; O I, 73. homines, ac multo etiam magis natura congregati adhibent agendi ... sollertiam; O I, 157. ceterae philosophorum disciplinae, omnino magis magis alia, sed tamen omnes ... eas ... nihil adiuvare arbitror ...; F III, 11. „fortis“ ... non modo fortuna adiuvat, ... sed multo magis ratio; T II, 11. ut (seus) et amicos et iuventutem et maxime rem publicam consilio ... quam plurimum adiuvent; O I, 123. multitudinem haec (causa) maxime allicit, quod ...; F I, 25. nihil est ... quod magis adliciat ad diligendum; Lae 28. qui hunc (Democritum) maxime est admiratus; A II, 73. quem (Catoen) ... maxime ... sum admiratus; R II, 1. hoc eo magis est in Romulo admirandum, quod ...; R II, 18. maxime ... admirantur eum, qui pecunia non moretur; O II, 38. admirari soleo ... cum ... tuam sapientiam, tum vel maxime, quod ...; C 4. maxime ... admonendum est, quantus sit furor amoris; T IV, 75. non ... magis ad sentiuntur nec adprobant lucere nunc, quam ... (cornicem) ubere; A II, 123. tum magis adsentire, ... si ...; R I, 62. quae a te vel maxime agitata sunt; A II, 102. f. moveo; D II, 140. hac disputatione id maxime egimus; D II, 148. a falsa ... assensione magis nos alienatos esse quam a ceteris rebus; F III, 18. ut frequenter dicitur cibis animalis, quo maxime aluntur animantes; R II, 136. quare, quem (Academicus) magis amet, Zenocem ... an Arcesilam; A fr 90 (B-35). (mens) amplectitur maxime cognitionem; A II, 31. haec duo, quae maxime angunt; T V, 89. causa, quae maxime argere atque sollicitam habere nostram aetatem videtur; C 66. quod cum more alia, tum maxime animi adverte, cum ...; N I, 15. quod, qui navigant, maxime animadvertunt; D II,

94. quam (honestatem) unam natura maxime acquirit; T III, 3. ea in optima quaque indole maxime apparent; F V, 61. iam similitudo magis apparet in bestiis; T I, 80. quae (divinatio) multis locis, rebus, temporibus apparet cum (in) privatis tum maxime (in) publicis; N II, 162. nec video, qui magis in multitudinis dominatu rei publicae nomen apparet; R III, 45. ut quisque minimum firmitatem habere ... ita amicitia adpetere maxime; Lae 46. hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; qui igitur magis illud? A II, 96. nec magis adprobabit nunc laedere, quam ... hunc mundum esse sapientem; A II, 119. f. adsentior; A II, 128. maxime ... haec aetas a libidibus arceat est; O I, 122. quae vis est ... quae magis arceat homines ad improbitate omni, quam si senserint ...? P 23. eas, quibus maxime astricti sunt, voluptates; P 6. quae non magis legis nomen adtingunt, quam si latrones aliquas concesserit suo sanxerint; L II, 13. primus ille (locus) ... maxime naturam attingit humanam; O I, 18. magis audiendum quam auscultandum censeo; D I, 131. multo magis aveo audire, de divinatione quid sentias; D I, 11. et nascentibus et cadentibus cum reliquis commodis, tum maxime liberis; T V, 36. quae ... (benevolentia) capitur beneficiis maxime; O II, 32. quo magis cavendum est, ne ...; O I, 26. nihil ... magis cavendum est senectuti, quam ut languori se ... dedit; O I, 123. quod ut ne accidat, magis cavendum est; Lae 99. eos ... cernere naturae vim maxime; T I, 35. in ea (voluptate) ... repudianda virtus vel maxime cernitur; L I, 52. fortis animus ... duabus rebus maxime cernitur; O I, 66. ut magis in aliis cernamus quam in nobismet ipsis, ai quid delinquitur; O I, 146. ea ... actio in hominum commodis tuendis maxime cernitur; O I, 153. qui unus (motus) ... intellegentiam cietet maxime; T I, 19. „postque“ illi plique, prisque illi magique viri nunc gloria claret; O I, 84. C 10. ut coeferendi magis quam dedocendi esse videantur; F I, 51. si maxime (caelestia) cognita essent; A I, 15. ut cognovi ex iis, qui illum audierant, maximeque ex Epicureo Zeouae; A I, 46. rerum magis natura cognoscitur quam deorum; N I, 119. quid philosophia magis colendum aut quid est virtute divinius? F III, 76. qui (Hercules) Tyri maxime colitur; N III, 42. quem (Saturnum) vulgo maxime colunt ad occidentem; N III, 44. hi ... apud quosdam etiam multo magis (coluntur); N III, 45. colendum ... esse ita quemque maxime, ut quisque maxime ... erit ornatus; O I, 46. nec magis commutari ex veris in falsa posse, ea quae futura, quam ea, quae facta sunt; Fa 17. aliud alio magis minere comprehendi; A II, 123. nec ... hoc oratione solum, sed multo magis vita et factis et moribus (Epicurus) comprobavit; F I, 65. quanto id nobis magis concedendum est? A I, 25. quanto id nobis magis est concedendum? F III, 5. quicumque illi cum quod similitudine verbi concinere maxime sibi videretur; A fr 2. se quam maxime excruciar luctuque confecti; T III, 80. causarum inlustrum ... tunc cum maxime conficio oratione; C 38. qua maxime arte confideret; T V, 8. maxime ... virtutum cognitio confirmat ...; A II, 23. confirmat ... (Epicurus) illud vel maxime, quod ...; F I, 23. hanc opinionem ... Pythagoras maxime confirmavit; T I, 36. illud ... mihi videtur vel maxime confirmare deorum providentia consuli rebus humanis; N II, 162. nec ... quisquam magis confirmare mihi videtur ... fatum; Fa 48. multo etiam magis, si illam mentem ... mihi epistolas, tum ... confiteretur ...; F 29. ut (Cotta) Stoicorum magis argumenta

confutet quam hominum delect religionem; D I, 8. saepius .. cogredientes nos, et maxime in Tusculanis nostris; A II, 148. qua (sociate) maxime homines coniunguntur; O I, 53. ut quam maxime caelum omnibus conlueeret; T I, 31. multo etiam magis (natura ratione) ... constantiam, ordinem in consiliis factique conseruandam || conseruanda, al. || putat; O I, 14. in re publica maxime conseruanda sunt iura belli; O I, 34. mihi ... maxime illud conseruandum uideri solet, utrum ...; Lae 26. me ipse conseruol, et maxime illo solacio, quod ...; Lae 10. (constituimus) maxime quod is locus ... uacuu esset; F V, 1. hanc ... ob causam maxime, ut sua tenerentur || tenerent ||, res publicae ciuitatesque constitutae sunt; O II, 73. qui (rektor) populi utilitati magis consulat quam uoluntati; R V, 8. hoc loco nimium operae consumitur a Stoicis, maxime a Chrysippo; T IV, 23. qui (metus) ... magis contemnerentur, nisi ...; D II, 150. non quod || quo || eos (philosophos) maxime contemnamus; D II, 150. quae (memoria) ... omnes artes una maxime continent; A II, 22. lumina duo, quae maxime causam istam continent; A II, 107. quod ... continet uou magis eam disciplinam ... quam uitam fortunaeque nostras; F III, 26. quod ... maxime rem causamque continet; N I, 2. furoris diuinationem Sibyllinae maxime ueribus contineri arbitrati; D I, 4. quod rem publicam continet maxime; L II, 69. quod maxime contingit aut dormientibus aut mente permotis; D I, 129. id in magnis animis ingenitaeque plerumque contingit, eoque magis, si ...; O I, 74. hostium repens aduentus magis aliquando conturbat quam expectatus; T III, 52. opes ... ingenii liberalitati magis conueniunt; F I, 52. (conuenit) cum in reliquis uestris, tam in eum maxime; N II, 74. quae nos magis ad cognitionem ... conuertant; T V, 68. maxime ... conuinentur, cum ...; A II, 44. anguibus ... comprehensis harnepicis ... conuocatos. qui magis anguibus quam lacertis; D II, 62. recutissima quae sunt correctae et emendatae maxime; A I, 13. quae hanc crederet, si essent, quam credebant, quia uidebantur; A II, 90. quod ... magis credo; Lae 9. conficiuntur et angore et metu maximeque cruciantur; F I, 60. nulla de re magis (audire cupio); L I, 16. maxime ... curandum est, ut ...; O I, 136. necessaria praesidia uitae debentur his maxime, quos ante dixi; O I, 58. sunt ... officia, quae alius magis quam alius debeantur; O I, 59. cum ... cum illis (publicanis) sic agere (deberemus), ut cum colibus nostris soleremus, eoque magis, quod ...; O III, 88. id ... maxime quomque decet, quod est cuiusque maxime suum || maxime ||; O I, 113. id ... maxime decet; O I, 120. ut amicitiae ... magis decere ceuset sapientes sensim diluere quam repente praedecere; O I, 120. nullum inueniri uerbum potest, quod magis idem declarat Latine, quod Graece, quam declarat uoluptas; F II, 13. maxime ... declarat || declarat || hoc quasi officii iudicio fieri; T III, 64. (definitiones) declarat communi notiones, alia magis alia; T IV, 53. sensum ... astrorum ... maxime declarat ordo eorum; N II, 43. interpretum coniecturae nonne magis ingenia declarant eorum quam uim ... naturae; D II, 144. dormientium animi maxime declarat diuinitatem eorum; C 81. Etrusci ... extorum cognitioni se maxime dederunt; D I, 93. quorum patrocinio maxime cultus agrorum ... defenditur; R II, 26. re magis quam summa || quam || auctoritate causa illa defensa est; Lae 96. spoli mihi fortuna magis nunc deficit quam genus; T III, 44. quanto magis philosophi

delectabantur; A I, 10. au putas ullam esse ... beluam, quae non sui generis belua maxime delectetur; N I, 77. quae uos delectat maxime, similitudo; N I, 97. nescio quo modo me magis uestra delectant; D I, 55. quod ... me maxime delectat; D II, 8. magis eum (Aelium Sextum) delectabat Neoptolemus Eunii; R I, 30. ut Turpione Ambio magis delectatur, qui in prima cauea spectat, delectatur tamen etiam, qui in ultima, sic ...; C 48. qui ... se maxime ipse delectet; Lae 97. si ... ea ... (uoluptas) quo est maior, eo magis mentem ex sua sede ... demouet; P 15. utilitate ... officium derigit || dir || magis quam humanitate; O III, 89. cum uiderem rebus his circumfluentis ea tamen desiderare maxime, quibus abudarent; P 6. si qui sapientia magis uestra mors deuitari potest; T II, 33. quamquam nihil mihi tam mirum uideatur quam ista || ita || dici, ab Antiocho quidem maxime; A II, 102. quae cum dixissem, magis ut illum uocarem, quam ut ipse loquerer; F I, 26. quid est, ... quod requiras? dicam, ... et quidem dicendi causa magis, quam quo te ... reponam uelim; F II, 8. alius haec locis satis accurate a nobis dicta sunt maximeque in his sex libris, quos ...; T IV, 1. omnibus fere in rebus, sed maxime in physicis, ... dixerim; N I, 60. tum magis id dicerem, ... si ...; Lae 25. quae (uirtus) omnis magis quam sepe diligit; R III, 12. quem (Platouem) maxime diligit; L I, 15. quae cogitatio una maxime molestias omnis extenuat et diluit; T III, 34. dirigo: f. derigo, ut ... magis ... ille ... ab officio discedat; O I, 32. hoc magis ab eo (Carnede) disputatum quam probatum puto; A II, 78. a quibus (Peripateticis, Academicis) Stoici ipsi uerbis magis quam sententia disenserunt; A II, 15. haec sententiae eorum philosophorum re inter se magis quam uerbis dissident; F III, 41. tales ... amicitiae sunt ... dissuendae magis quam disciendae; Lae 76. ea dant || dant || magis ||, quae ...; R I, 47. non magis dolendum est, quam agricolaes dolent ...; C 70. rebus iniustus maxime dolere; Lae 47. suo ... unus quiue studio maxime ducitur; F V, 5. nec (opinio effeminata est) in dolore magis quam eadem in uoluptate; T II, 62. quod maxime efficit Theophrasti de beata uita liber; F V, 12. hoc uel maxime efficit, ut ...; T V, 71. quibus concessis nihil magis efficitur, quod uelitia; D II, 104. templa, muri nihil magis efficiebant, ... ut ...; R III, 43. quamquam omnis uirtus nos ... allicit, ... tamen iustitia et liberalitas id maxime efficit; O I, 56. hoc multo magis efficit ipsa naturae ratio; O III, 23. quod (uinculum) ex se atque de his, quae stringit, etiam maxime unum efficit; T I, 13. de quibus etiam a Chrysippo maxime est elaboratum; F IV, 9. in quo eo magis uobis est elaborandum, quod ...; T I, 6. maxime ... in eo plerumque elaborantur; O I, 116. multo etiam magis elaborandum est, ut ...; O I, 131. ego, quam (uitam) illo (Zeno) praeparandam et magis eligendam, beatiorum hanc appello; F V, 88. ea ... in maximis ingenuis maxime elucere; F IV, 4. ut ... animi excellentia ... multo magis in his ipsis (opibus utilitatibusque) despiciendis eluceat; O I, 17. haec (benivolentia) etiam magis elocet inter aequales; Lae 101. emendo: f. corrigo. ex quo magis emergit, quae sit deorum illud; O I, 110. quae (exaggeratio animi) maxime emicet contemendis ... doloribus; T II, 64. mihi uidentur omnes quidem illi errasse ..., sed alius alio magis, Pyrrho scilicet maxime; F IV, 43. domesticis praecipis multo magis eruditum quam literis; R I, 86. maxime ... id in rebus publicis euenit;

R I, 68. quod maxime tum solet evenire, cum . . . ; O I, 134. quia virtus . . . altissimum locum in homine est maxime excellentem tenet; F IV, 37. maxime . . . ipse populus Romanus animi magnitudine excellit; O I, 61. at quisque animi magnitudine maxime excellit || excellit ||, ita maxime vult princeps omnium . . . esse; O I, 64. in quo (sermone) Socratici maxime excellent; O I, 184. reliquorum . . . iudiciorum haec verba maxime excellent; O III, 61. ut . . . quisque sibi plurimum || plurimum sibi || confidit, . . . ita in amicitia expetendis . . . maxime excellit; Lae 30. proinde quasi novitas nos magis quam magnitudo rerum debeat ad exquirendas causas excitare; N II, 96. exercitio: f. conficio; T III, 80. quae . . . maiori parti pulcherrima videntur, ea maxime exoptant; O I, 118. quid maxime in re familiaris expedit; O II, 89. quem . . . hoc statu praestabiliorem aut magis expetendum possumus dicere? F I, 40. ne eorum quidem bonorum . . . frequentia beatiorem vitam ferit aut magis expetendam; F III, 43. coniunctum utrumque magis expetendam sit quam sapere solum; F III, 44. eam (actionem) magis esse expetendam, quam si esset eadem actio cum dolore; F III, 44. nec (Stoico videtur) magis expetenda beata vita, si sit longa, quam si brevis; F III, 46. ea . . . omni vita . . . illam vitam . . . magis expetendam non esse, sed magis sumendam; F IV, 20. eius . . . optabiliorem fore vitam melioremque et . . . magis expetendam quam illius; F IV, 62. ea maxime esse expetenda ex nostris; F V, 38. ut optimae cuiusque partis . . . virtus sit expetenda maxime; F V, 38. quae duo maxime expetenda sunt; F V, 58. quod . . . magis . . . ipsum propter se expetendum (est) quam . . . sensus; F V, 60. nec (Metelli vitam) magis expetendam, sed magis sumendam; F V, 88. sin autem nec expetenda ego magis quam tu eligenda; F V, 90. nihil . . . (natura) habet praestantius, nihil, quod magis expetatur quam honestatem, quam laudem, quam dignitatem, quam decus; T II, 46. qui nihil melius homini, nihil magis expetendum, nihil praestantius honoribus . . . iudicaverunt; T III, 3. cum virtus maxime expetatur; T III, 47. mihi populi res . . . non maxime expetenda fuisse illa videtur; R I, 43. qui maxime honestatem propter se dicant || ducant || expetendum; O I, 6. expetenda . . . magis est decernendi ratio quam decertandi fortitudo; O I, 80. quod honestum sit, id esse maxime propter se expetendum; O III, 33. f. opto; T V, 42. quorum plerique aut querunt semper aliquid aut etiam exprobrant, eoque magis, si . . . ; Lae 71. maxime nos . . . exquirentes ea consilia, quae . . . ; Fa 2. id . . . (augurium saeculorum futurorum) in maximis ingenis . . . existit maxime; T I, 38. tum maxime (existit) ingenia delectatio; T V, 72. hoc magis eas res et meministi et expecto, quod . . . ; L II, 46. istud maxime expecto dissendendi genus; L III, 13. hominum . . . similitudo in corporum figura magis exstat; T I, 80. in qua (virtutum laude) maxime ceterorum philosophorum exultat oratio; F I, 54. extenuo: f. diluo. quanto quasi artificio natura fabricata esset primum animal omne, deinde hominem maxime; A II, 80. quo magis hoc philosopho faciendum est; F III, 4. alium magis alio vel peccare vel recte facere; F III, 48. quoniam . . . nec distantias magis ei vitam fugiendam facit; F III, 61. id . . . quo magis quidam ita faciunt, ut iure etiam reprehendantur, hoc magis intellegendum est haec . . . futura non fuisse; F V, 31. id maxime ferri temporibus hibernis; N II, 25. quod (animum) multo magis faciet post mortem; D I, 68. ne id bellandi magis fuga quam utilitatis

ratione faciamus; O I, 80. aliter ampla domus dedecori saepe domino fit, . . . et maxime, si . . . ; O I, 139. nihil admirabilius ferri potest, eoque magis, si . . . ; O II, 48. quod est multo profecto magis in veris patribus . . . faciendum; Lae 70. quanto id magis in homine fit natura! Lae 81. divinae animationis maxime speciem faciebat ex igne; T I, 35. ista sententia maxime . . . fallit imperitos; L III, 34. cum maxime fallant; O I, 41. maxime . . . omnium (flagrae amore Reginum Ibycum; T IV, 71. quibus temporibus (L. Lucullus) florere in foro maxime potuit; A II, 1. quorum auctoritas maxime ferebat; R II, 59. quodsi vita doloribus referta maxime fugienda est; F I, 41. non ob ea solum incommoda . . . fugiendam improbitatem putamus, sed multo etiam magis, quod . . . ; F I, 53. duo maxime sunt fugienda; O I, 129. magis fugiendum || fugienda || censet mortem, paupertatem, dolorem; O II, 26. tum vel maxime sapientiae fungitur munere; T III, 34. in physica, quibus (Epicurus) maxime gloriatur; F I, 17. cum maxime contra fortunam gloriatur; T V, 26. Stoicorum ista magis gustata quam potata delectant; F I, 13. qui se Graecos magis quam nostros haberi volunt; F III, 5. gradus istam rem non || nou magis || habere quam virtutem; F V, 84. si . . . idem imperis . . . parent, multo iam magis (civilitatis eiusdem habendi sunt); L I, 23. nihil . . . magis illa (lex iusta habetur); L I, 42. utriusque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae, sed naturae magis; O I, 120. f. angu; C 66. quo magis tum . . . quasi helluarii libris . . . videbatur; F III, 7. multo . . . nos (bonesta actio) ad se expetendam magis hortatur quam superiora omnia; F III, 22. retulisti me . . . te hortante maxime ad ea studia; T I, 1. in quo . . . maxime consequi iactare vestra se oratio; F I, 36. impedio: f. necesse est; F I, 59. quae ratio poetas maximeque Homerum impulit, ut . . . ; N II, 166. improbo: f. approbo; A II, 96. cum . . . corporis facibus inflammari soleamus . . . eoque magis incendi, quod . . . ; T I, 44. ut quisque maxime opis indigat, ita ei potissimum optulari; O I, 49. qui opibus et copiis maximeque virtute . . . minime alterius indigent || indigent ||; Lae 51. qui (locos) totam philosophiam maxime inlustrat; D II, 2. qui maxime in Academia inridentur; A II, 55. cum . . . ad eam . . . (rem publicam) tuendam . . . maxime a nobis ornari atque instrui posses; F IV, 61. ut e Socraticorum libris maximeque Platonis intellegi potest; A I, 16. quo magis id intellegat; F II, 6. quod quo magis intellegi posset; C 41. quanta . . . vis anicidiae sit, ex hoc intellegi maxime potest, quod . . . ; Lae 20. f. facio; F V, 31. cum inter ipanimum et animal hoc maxime interat, quod animal agit aliquid; A II, 37. quorum (hominum) maxime interfuerit; T III, 69. inter hominem et beluam hoc maxime interest; O I, 11. cuius magis interest vel sua vel rei publicae causa vivere; O III, 90. quam (terram) cum magis intuerer; R VI, 17. quam (rationem) ut maxime invenire; A II, 81. quod eo magis iudico verum esse, quia . . . ; L II, 59. nihil magis hoc non addito illud est iudicatum; F II, 36. hoc maxime iudicaretur, si . . . ; Lae 87. f. reprehendo; O III, 119. adolescentia voluptatibus propter intonsam fortasse laetatur; C 48. quae Ercehtii filias non maxime laudat; F V, 62. honestatem . . . absolutam, rem unam praecelsissimam omnium maximeque laudandam; F V, 69. quae (honestas) est a nostris laudata maxime; F V, 78. (multitudinis iudicium) magis laudandum est quam illi (boni) ob eam rem beati; T I, 110. qui eam formam

rei publicae maxime laudant; R I, 58. Antiocho id magis licuerit ..., quam nobis ..? A I, 13. de communi hominum memoria loquor, et eorum maxime, qui ...; T I, 59. nihil malo quam has res relinquere, his vero modo auditis multo magis; T I, 76. ab ||? ab || hac familia magis ista manarunt Platone principe; L III, 14. «cum secundae res sunt maxime, tum maxime meditari eorum oportet ...»; T III, 30. meministi ... profecto, ... et eo magis, quod ...; Lae 2. f. exspecto; L II, 46. neque ... ipsorum conviviorem delectationem voluptatibus corporis magis quam coeui amicum ... metiebar; C 45. quae (res) maxime metuuntur; T IV, 64. cum multis locis nostrorum hominum ingenia ... soleo mirari, tum maxime in his studiis, quae ...; T IV, 1. quod eo magis miror, quia ...; O II, 8. haec ... veteres rerum magis eventis mouiti quam ratione docti probaverunt; D I, 5. hoc ... vel maxime vos animadvertendam moveri; A II, 32. quae (voluptas) maxime dulcedine sensum mouerit; F II, 89. ut ... magis moueamur, quam si ... legamus; F V, 2. cum se lucis magis quam utilitatis desiderio moveri diceret; F V, 54. visis quibusdam saepe movebantur, itaque maxime uocantur; T I, 29. magis ... me mouerant Corinthi subito aspectae parietinae quam ipsos Corinthios; T III, 53. ista me minime mouent, uou solum quia perualgata sunt, sed multo magis, quia ...; T V, 13. quoniam ... libas ... ex omnibus quodcumque te maxime specie veritatis mouet; T V, 82. haec me Peripateticorum ratio magis mouebat; D II, 100. maxime ... reliquiae rerum earum mouentur in animis et agitantur; D II, 140. ut quisque maxime uirtute et sapientia sic munus est, ut ...; Lae 80. nascor: f. cado. in quo ... magis tu mihi uisare uisus es quam ipse Neptunus; N III, 62. quanto magis animi morbis (uitae iucunditatem) impediendi necesse est! F I, 59. hoc etiam magis necesse est (haec duo genera) ferantur ad caelum; T I, 42. multo magis ... statum necesse est ab aliqua mente tantis naturae motus gubernari; N II, 15. in omni natura, ac multo etiam magis, necesse est absolui aliquid; N II, 35. nec magis necesse mori Scipionis quam illo modo mori; Fa 18. quid cuique maxime necesse sit; O I, 59. haud optimi cuiusque animus maxime ad immortalitatem ... uiteretur; C 82. nolo in stellarum ratione multas uobis uideri, maximeque earum, quae errare dicuntur; N II, 119. si ... est animus ... quinta illa noua nominata magis quam non intellecta natura; T I, 41. studeo curans istos mutationem non magis in nostra quam in omni re publica noscere; R I, 64. quo in genere vel maxime est Fortuna numeranda; N III, 61. obuium: f. fallo; L III, 34. maxime in pecuniis creditis occultat suum gaudium; O II, 79. mens mundi ... in his maxime est occupata, ... ut ... sit ..., maxime autem ut ...; N II, 58. quarum ... rerum eventa magis arbitror quam causas queri oportere; D I, 12. tantum abest, ut scribi contra nos nolimus, ut id etiam maxime optemus; T II, 4. qui ... illam maxime optatam et expellitam securitatem ... habere quisquam potest, cui ...? T V, 42. quae talia sunt, ut optata magis quam inuenta uideantur; N I, 19. ciuitatem ... optandam magis quam sperandam ... effecit; R II, 52. maxime ... optandum est, ut ...; Lae 101. mihi uidetur ... orta amicitia adplicatione magis animi ... quam cogitatione, quantum ...; Lae 27. orno: f. collo; O I, 46. instruo. quem (tyrannum) armis oppresso pertulit ciuitas ac parit || apparit || cum maxime || maxime || mortuo; O II, 23. eos ... peccatorum suorum tum maxime paenitet;

D I, 63. maxime ... gloria paritur ... defensionibus; O II, 51. ita fit, ut is adentatoribus patefaciat aures suas maxime, qui ...; Lae 97. cum ... nihil possit addi, quo magis peccari magis uideatur; P 26. f. facio; F III, 48. quia magis ea percipimus atque sentimus ... quam illa; O I, 30. quae ... (philosophia) adhuc peregrinari Romae uidebatur et ista maxime propter limatam ... uerborum tenuitatem; F III, 40. quia (honestum, decorum) ... maxime ... quasi perlucet ex his ... uirtutibus; O II, 32. ut quam maxime permaneant diuturna corpora; T I, 108. maxime ... corpora iuter se iuncta permanent; N II, 115. bene uivendi disciplinam uita magis quam litteris persecuti sunt; T IV, 5. ut ... quisque maxime perspiciat ... in prudentissimus ... haberi solet; O I, 16. in quo maxime vis perspiciat decori; O I, 99. id ... ad uoluptates percipiendas maxime pertinere; F II, 83. magis illa (ad uitam pertinent), cerebrum, cor; N I, 99. quia (reprehensione) ... Philoem maxime perturbatum; A II, 111. maxime ... perturbantur officia in amicis; O III, 43. nec ... ulla res magis ... Corinthum peruertit aliquando quam hic error ... ciuium; R II, 7. cum minime uidebamur, tum maxime philosophabamur; N I, 6. si maxime hoc placeat; F I, 2. quod maxime placeat; F I, 33. si magis placeret suo more loqui, quam ut omnes Danaui; F II, 18. uitae ... degendae ratio maxime illis quidem placuit quies; F V, 11. quoniam, quae Graeci ~~scilicet~~ uocant, nobis perturbations appellari magis placet quam morbos; T IV, 10. quod uideo placuisse physicos, eiusque maxime, qui ...; D II, 33. quibus de causis maxime placeat ista descriptio; L III, 13. ut magis placati quam irati esse uideantur; T IV, 48. cum multis in rebus negligentia plectimur, tum maxime in senilis ... colendis; Lae 85. ut in stadio cursores exclamant, quam maxime possunt; T II, 58. cohortati sumus, ut maxime potius, ad philosophiae studium; D II, 1. contendere debet, quam maxime possit, ut uincat; O III, 42. quod (convivium) ad multam noctem, quam maxime possumus, uario sermone producimus; C 46. hoc uo uito maxime mihi premi uidentur tui Stoici, quod ...; F IV, 78. quem (Polemoneum) Antiochus probat maxime; A II, 131. quam (sententiam) tibi ... maxime probatam existimo; F V, 8. quod ... eo probavi magis, quia ...; F V, 75. quae (ratio) maxime probatur de bonis et malis; T IV, 66. quam (rem) tu ex omnibus maxime probas; T V, 1. quartum quoddam genus rei publicae maxime probandum esse sentio; R I, 45. e tribus istis (generibus) quod maxime probas? — recto quaeris, quod maxime e tribus; R I, 54. probas ... animum ita adfectum? — nihil uero, inquit, magis; R I, 60. quod (genus rei publicae) maxime proba; R I, 65. * maiores nostros ... probauisse maxime; R II, 64. quam maxime probat temperationem rei publicae; L III, 12. neque ... solum corpora, ... sed multo etiam magis animi motus probandi; O I, 100. ut (Graeci), quod in eo genere minimum est, id maxime probare uideantur; C 45. prudentiam ... procurantem caelestia maxime, deinde in terris ea, quae ...; A I, 29. quae proficiscis ab ostentatione magis quam a uoluntate uideantur; O I, 44. prohibeuda ... maxime est ira in uisendo; O I, 89. pulchrior et magis a natura ipsa profecta alia causa; Lae 26. cum magis properant; D II, 41. hoc idem || quidem || in dolore maxime est providendum, ne ...; T II, 55. magis esset pudendum, si ...; T II, 14. potestae (Epicurus) magis secum ipso pugare? T III, 47. hoc

putarem philosophia nobisque dignum, et maxime, cum . . . F IV, 52. §. conservo; O I, 14. cum omnium artium finis in esset, quem natura maxime quaereret; F IV, 19. alunde . . . est quaerenda medicina, et maxime quidem . . . ab iis, quibus . . . T II, 45. cum . . . ego . . . haec . . . magis putem quaerenda; R I, 31. ex me quaerunt, . . . quoniam pacto mortem Africani feras, eoque magis, quod . . .; Læ 7. ex eo feri, ut mulierculas magis amicitiarum praesidia quaerant quam viri et incopes quam opulenti et calamitosi quam ii, qui poterunt || putantur || beati; Læ 46. queror; §. exprobro. quoniam maxime rapimur ad epse agendas generis humani; R I, 3. ut . . . quicquid maxime ad suum commodum refert, quaequocumque agit, ut minime est vir bonus; L I, 49. «prior illa (Helice) magis stellis distincta refulget»; N II, 106. eo (Tatio) interfecto multo etiam magis Romulus patrum auctoritate regnavit; R II, 14. remove perturbaciones maximeque iracundiam; T IV, 54. quo magis reprehendens Calliphontem || Calliphontem || et Dinomachum iudico; O III, 119. quid maxime reprehendere Scipio solitas sit; Læ 59. tantum abesse dicebat, ut id || id ||, al. || consentaneum esset, ut maxime etiam repugnaret; A II, 28. quid potest reperiri, quod ipsum sibi repugnet magis? A II, 44. is . . . (dolor) haec maxime sententiae repugnat; T V, 76. omnium rerum simulatio . . . amicitiae repugnat maxime; Læ 92. ut . . . nihilo magis respirare possent, . . . quam si . . . essent; F III, 48. (eos) nihilo magis respirare posse quam eos; F IV, 64. neque tot nationes ad hoc tempus retinuerunt, ut . . . Ciliicum maximeque Flaedarum; L II, 33. multa ruunt et maxime communitas cum hominum genere; A II, 140. leges . . . quom magis iudicium quam verbis sanciendae sint || que quoniam . . . sanciendae sunt ||; L III, 46. etiam maxime sciemus; R I, 32. quod . . . per motione mentis magis quam natura ipsa sentiamus; D II, 9. §. percipio. quod cognitione magis a virtute potest quam re separari; O I, 95. cur non etiam, ac fortasse magis, propter se formae dignitatem sequamur? F V, 47. quam (philosophiam) nos maxime sequimur; T II, 4. qui voluptatem maxime sequantur, eos minime consequi; T V, 100 (99). credo aliquid (maiores) secutos, oportunitatem || opp. || loci maxime; O I, 35. quod (honestum animi magnitudo) maxime natura sequitur; O I, 65. cum optamus quisque maxime posteritati serviat; T I, 35. «tu me amoris magis quam honoris servavi gratia»; T IV, 69. mundum . . . servari, eoque magis, quod . . .; N II, 28. multo esse in animis id servandum magis; L II, 24. quo magis (mentem ab oculis) sevoeco, eo minus . . .; N III, 21. ut quam maxime significem; T II, 46. in quo incerti casus significantur magis; L II, 28. nec mihi magis umquam videor, quam cum . . . senatum video, somnari; D II, 142. quia (ea officia) magis ad institutionem vitae communis spectare videntur; O I, 7. caeli signorum admirabilem ordinem . . . magis spectat; fr V, 53. tum . . . vel maxime laudi student; D I, 63. subvenire . . . tempestati quavis ratione sapientis (est), eoque magis, si . . .; O I, 88. nec . . . corpori solum subveniendum est, sed menti atque animo multo magis; C 36. statuere . . . qui sit sapiens, vel maxime videtur esse sapientis; A II, 9. utnam esset ille Persius! Scipio vero et Rutillius multo etiam magis; F I, 7. magis fuisse vestrum agere Epicuri diem natalem quam illius . . . cavere . . .; F II, 103. vide, ne magis . . . tum faceret . . .; F III, 10. qui (status corporis) est maxime e natura; F V, 47. sunt . . . indicia naturae,

maxime scilicet in homine; F V, 55. «quibus (Laecenis virginibus) magis . . . labor, milita || militiae || studio est quam fertilitas barbara»; T II, 36. in hoc . . . genere nescio quo pacto magis quam in aliis suum cuique pulchrum est; T V, 63. cum omnes stulti sint sine dabo miserimi, maxime quod stulti sunt; N I, 28. si maxime Talia est deus, ut . . .; N I, 124. nihil esse animal . . . praeter ignem, qui magis quam praeter animam? N III, 36. quorum patres di, non erunt in deorum numero? quid, quorum matres? opinor, etiam magis; N III, 45. est . . . (poema) magis aris . . . quam incitationis; D II, 111. id . . . magis est attenti animi quam furentis; D II, 111. maxime . . . tibi de hoc ipso cum Diodoro certamen est; Fa 13. in quo (P. Valerius) fuit Publicola maxime; R II, 53. omitto . . . orationis vim, quae conciliatrix est humanae maxime societatis; L I, 27. color . . . albus praecipue decorus deo est quom in cetero || ceteris ||, tum maxime in textili; L II, 45. quod . . . maxime e natura est; L II, 59. hoc maxime officii est . . .; O I, 49. in probis maxime in promptu est, si quid tale dici potest; O I, 61. maior etiam (lepos etiam) magis que de industria in C. Caesare L. filio; O I, 108. detrahere . . . alteri aliquid . . . magis est contra naturam quam mors, quam paupertas, quam dolor, quam cetera; O III, 21. disrupisti necesse est, cum quae maxime est secundum naturam, humani generis societatem; O III, 21. multo magis est secundum naturam excolitas animi; O III, 24. [detrahere . . . de altero . . .] magis est contra naturam quam mors, quam dolor, quam cetera generis eiusdem; O III, 24. magis est secundum naturam . . . labores . . . suscipere, . . . quam vivere . . .; O III, 25. magis . . . esse contra naturam hominem homini detrahere sui commodi causa; O III, 28. non . . . magis est contra naturam morbus . . . quam . . . appetitio alieni; O III, 30. plena exemplorum est nostra res publica cum saepe, tum maxime bello Punico secundo; O III, 47. ut libido magis est adolescentium quam senum; C 36. maerere hoc eius (Scipionis) eventus veror ne invidi magis quam amici sit; Læ 14. id . . . eo mihi magis est cordi, quod . . .; Læ 15. aperte . . . vel odisse magis ingenui est quam fronte occultare sententiam; Læ 65. nihil hoc || hic, huius || addi potest, quo magis virtus sit; P 22. quo magis hi (animi) fuerint semper in suo cursu, . . . hoc . . . faciliorem adscensum . . . fore; fr V, 97. §. deest; O I, 118. ex hoc numero nobis exempla sumenda sunt, et eorum quidem maxime, qui . . .; Læ 38. §. expeto; F IV, 30. V, 88. cur mihi magis suscensetis . . . quam eis, qui . . .? A II, 123. maxime . . . suo decore (virtus) esse ipsa sustentat; R III, 40. equos sustinebo, eoque magis, si . . .; A II, 94. «alter piscis» magis horiferis aquilonis tangitur auris; N II, 111. mihi . . . videtur Numa nostra maxime tenuisse hunc morem veterem Graeciae regum; R V, 3. favore magis quam re legum nomen tenent; L II, 11. quis (res) maxime timebam; T II, 67. nec quemquam vidi, qui magis ea, quo timenda esse negaret, timeret; N I, 86. nec . . . quiaquam magis . . . mihi videtur . . . sustulisse . . . motus animi voluntarius, quam hic (Epicurus); Fa 48. quae ratio maxime tractata ab Euhemero est; N I, 119. cur non se transtulit ad alios, et maxime ad Stoicos? A II, 69. locos . . . quosdam, si videbitur, transferam, et maxime ab iis; F I, 7. ceteris omnibus philosophia haec est tunc da sententia, maxime tamen Stoicos || his ||; F III, 36. non ipsa saxa magis sensu omni vacabant quam ille «latere pendens»; T I, 107. «vincere te Romae» nihil magis in se quam in Romano

valere; D II, 116. id .. [ut] [et] in re publica nostra maxime valet; L III, 4. haec .. ratio non magis contra Reguli quam contra omne ius irrandum valet; O III, 104. vereor, ne istam causam nemo noscat, ... et eo magis, quod ..; L I, 11. tum maxime .. religiosem versari in animis, quom ..; L II, 26. cogitatio in vero exquirendo maxime veratur; O I, 132. cum ignoratione rerum bonarum et malarum maxime hominum vita vexetur; F I, 43. maxime .. eos videre possumus res gestas audire et legere velle; F V, 52. videndum est in vita ne forte quid discrepet, vel multo etiam magis, quo maior ..; O I, 145. mihi .. magis videtur (Antiochus) non potuisse sustinere concursum omnium philosophorum; A II, 70. furum id magis factum quam deorum videtur; D II, 68. maxime iustitia .. mirifica quaedam multitudini videtur; O II, 38. quodsi haec utilia non sunt, quae maxime videntur; O III, 85. eam (partem animi) tum maxime vigere, cum ..; D I, 70. cohortationes .. in amicitia viget maxime; O I, 58. nec magis est vituperandus proditor patriae quam communis .. salutis desertor; F III, 64. § II. necessarius; Lae 86. quid maxime natura vellet; F IV, 41. quid maxime velis; R I, 55. ab eo ordiri maxime volui; O I, 4. neque .. solum nobis divites esse volumus, sed liberis .. maximeque rei publicae; O III, 63. §. excello; O I, 64. quod (Arabes, Phryges, Cilices) paeta pecundum maxime utuntur; D I, 94. qui non uteretur praedicatione divina; neque solum in pace, sed in bello multo etiam magis, quo maius erat certamen; D I, 95. effluat; quae contraria sunt his, mala (ei videantur) nihil magis; F IV, 69. et multo etiam magis, inquit Mummius; R III, 46. et noster Plato magis etiam quam Lyncurgus; R IV, 5.

magister, *Græc.* μαθητάρχης, *Lat.* I, 1. accedit: cum .. eodem quae maxime quidam magister populus accessit; T III, 3. blanditur: magister ut discipulos metat et iis blanditur spernantque discipuli magistros; R I, 67.

castigant: pueros .. matres et magistri castigare etiam solent; T III, 64.

complet: cuius (Isocratis) magister Leontinus Gorgias centum et septem complevit annos; C 13. dat: dabit hoc Zenoni Polemo, etiam magister eius; F IV, 51.

depravat: sensus nostros non parens, non nutrit, non magister .. depravat; L I, 47. dicit: §. II, 1. habeo; D I, 112. invenio; T II, 28.

efficit: id multo artificiosius naturam efficere, id est .. ignem artificiosum, magistrum artium reliquarum; N II, 57.

est: quando consens magisterve populi nec oesunt [erunt]; L III, 9.

imitantur: quorum vitia imitantur emendandi causa magistri; O I, 146.

interimit: magister equitum C. Servilius Ahala Sp. Maclium .. occupatum interimit; C 56. metuit: §. blanditur.

negat: quamquam Antiochi magister Philo ... negat in libris ... duas Academias; A I, 13.

persequitur: ut tamquam magister persequeretur omnia; R I, 38.

solent: §. castigant. vivit: cur omnium horum magister, Orata, non iucundissime vixerit; F II, 70.

2. sum: rectius magister populi (sapiens appellabatur) (is enim est dictator) quam Sulla, qui trinum postiferorum vitiorum, luxuriae, avaritiae, crudelitatis, magister fuit; F III, 75. quod

(philosophus) in officio, cuius magister esse vult, labitur; T II, 12. Iudi magister fuit; N I, 73. sint veritatis et virtutis magistri; R III, 4. unus .. erit communis quae magister et imperator omnium deus; R III, 33. sis .. ave sinistra dictus populi magister esto; L III, 9. imbecillus [imbecillus] .. est pudoris magister timor; fr V, 72.

II, 1. accipio: cum Eplourus ... Nausiphane, magistrum suum, a quo non nihil didicerat, tam male acceperit; N I, 93.

appello: in nostris libris vides eum (dictatorem) .. magistrum populi appellari; R I, 63. §. I, 2. sum; F III, 75.

habeo: cum .. (Epicurus) gloriaretur .. se magistrum habuisse nullum; N I, 72. ne Pherecydes quidem, ille Pythagorae magister, potius divinus habebitur quam phisicus, quod ... dixit; D I, 112.

invenio: virtutis magistri, philosophi, inventi sunt, qui summum malum dolorem dicerent; T II, 28. discentium studiis inveniuntur magistri; O I, 132.

puto: nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi, quamvis consenserint vires; C 29. sperno: §. I, 1. blanditur.

2. adsertor: adsertoris Antiocho, familiari meo, (magistro enim non audeo dicere); L I, 54.

concedo: hic .. (Aristoxenus), quamvis eruditus sit, ... haec magistro concedat Aristoteli; T I, 41. neque (concedo) communibus magistris nec veteribus illis, Aristoteli, Speusippo, Xenocrati, Polemoni, ut .. T V, 30.

credo: quod multos annos tenuisset Zenonique magistro credidisset; A II, 71.

sum: cum populo patribusque agendi ius esto consuli, praetori, magistro populi equitumque; L III, 10.

trado: cum .. parentibus redditus, deia magister traditi sumus, tum ..; T III, 2.

3. disco: a. §. I. accipio.

dissentio: a. Aristoteles .. in tertio de philosophia libro multa turbat a magistro suo Platone non dissentiens; N I, 33. omnia .. vera in praeteritis necessaria sunt, ut Chryssippo placet dissentienti a magistro Cleanthe; Fa 14.

venio ad: ad magistros virtutis philosophos venimus; T IV, 70.

III. approbatio: clamor et approbatio populi quasi magni cuiusdam et sapientis magistri; R IV, 9.

auctoritas: inanem redire turpissimum est (te) dedecoratum et urbis auctoritatem et magistrum; O III, 6.

clamor: §. approbatio.

pax: quaedam etiam Posidonius (pace magistri dixerim) comminisci videtur; Fa 5.

IV. sine: ea .., quae paulo ante nata sunt, sine magistro duce natura mamma appetunt; N II, 128. tunc obsequatur (homo) naturae, cum sine magistro senserit, quid natura desideret; fr V, 62.

magisterium, *Græc.* μαθητᾶριον: me ... magisteria delectant a maioribus instituta; C 46.

magistra, *Græc.* μαθητᾶρις: I, 1. permanet: in eo magistra vitae philosophia tot saecula permanet; T II, 16.

2. sum: ferendi doloris consuetudinem esse non contemnendam magistrum; T II, 49. ta magistra morum et disciplinae fuisti; T V, 5. quae (legis via) quasi dux vitae et magistra officiorum est; N I, 40.

abl. abs.: magistra ac duce natura nihil esse

prosperum nisi voluptatem; F I, 71. natura ipsa magistra et duce; O I, 129.

II. contemno: f. I, 2. sum; T II, 49.

magistratus, Vmi, Beamter: I. **absolut**: I. adiuvat: peccante senatu nullo magistratu adiuuante; L III, 40.

capitum: f. student.

cohercet: magistratus nec obediens ... civem multa, vinculis verberibus cohercet; L III, 6.

est: qui magistratus, quod regnum potest esse praestantius quam .? R I, 28. tum (populus) magistratus et principes, nisi valde lenes et remissi sint et large sibi libertatem ministrent, insequitur, insimulat, arguit, praepotentes, reges, tyrannos vocat; R I, 66. reliquos sive provocacione magistratus non fuisse; R II, 54. vera .. dici potest magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum magistratum; L III, 2. -minores magistratus partiti iuris plures || plures || im plora sunt; L III, 6. -reliqui magistratus anni sunt || [reliqui ... sunt] ||; L III, 7. -reliqui magistratus non sunt; L III, 9. placeret unum in civitate esse magistratum, cui reliqui parerent; L III, 15. gerit: f. III, 1. manus.

habent: omnes magistratus auspicium iudiciumque habent, exque eis senatus esto; L III, 10. imperat: f. II, 2. impero.

inrogat, iudicat: quom magistratus iudicasset inrogassit; L III, 6. ministrant: f. est; R I, 66.

ne cat: (lex) ne quis magistratus civem Romanum adversus provocacionem necaret neve verberaret; R II, 53.

parent: ut ei (consuli) reliqui magistratus omnes parent excepto tribuno; L III, 16. f. est; L III, 15. - II, 2. adfero; L III, 16.

potest: f. est; R I, 28.

praescribit, praestat: videtis .. magistratus hanc esse vim, ut praesit praescribatque recta et utilia et coniuncta cum legibus, ut enim magistratus leges, ita populo praesunt magistratus; L III, 2.

student: nostri .. magistratus imperatoresque ex hac una re maximam laudem capere studebant; O II, 27 (26).

verberat: f. necat.

utitur: nostri .. magistratus auspiciis utuntur coactis; D I, 27. quis .. magistratus ... utitur sortibus? D II, 87.

2. sum: f. I, 1. est; L III, 2.

II. **nach Verben**: I. adipiscor: iis ... adipiscendi magistratus et gerenda res publica est; O I, 72.

adiungo: non oppositis tribunis pl. nullis adiunctis magistratibus; R II, 62.

antepono: ubi eos invenimus, qui honores, magistratus, imperia, potestates, opes amicitiae non anteponant? Lae 63.

arguo: f. I, 1. est; R I, 66.

audio: de privatis magistratibus audiendis; L III, 43.

capio: -eundem magistratum, si interfuerit decem anni, ne quis capio; L III, 9. ex iis ... qui magistratum ceperant, quod senatus efficitur; L III, 27.

colo: nec .. solum ut obtemperet obediante magistratibus, sed etiam ut eos colant diligantque, praescribimus; L III, 5.

constituo: magistratus lege constitutis; L III, 48.

creo: ut comitorum ... in creandis magistratibus principes civitatis essent interpretes; D II, 74.

ne qui magistratus sine provocacione crearetur; R II, 54.

despicio: si despiceret se dicant ea, quas plerique mirentur, imperia et magistratus; O I, 71.

diligio: f. colo.

gero: quem magistratum gessi consulibus Tuditano et Cethego; C 10. apud Laedaeonios .. ii, qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt, sic etiam nominantur senes; C 20.

habeo: -omnes ... bini sunt, magistratum quinquennium habent; L III, 7. cedere iis (debeamus), qui magistratum habebunt; O I, 149.

ineo: iam cum magistratum inieris et in concionem ascenderis; F II, 74.

insequor, insimulo: f. I, 1. est; R I, 66.

mando: mandant imperia, magistratus, ambunt, rogantur; R I, 47. suffragia in magistratu ac de reo iudicando || [in ... iudicando] || ... ferri; L III, 33. sunt .. quattuor leges tabellarum, quarum prima de magistratibus mandandis; L III, 35.

miro: f. despicio.

pello: cum ferro pulsus magistratibus senatus || f. senatus || nomen in re publica non erat; P 27. praeficio: huic procreationi certum magistratum praefecerat; L II, 66.

remitto: f. I, 1. est; R I, 66.

timeo: quae (diligentia) summa esset in eis, qui leges, qui magistratus ... timerent; T IV, 46.

video: cum .. in foro magistratus ... video; D II, 142.

voco: f. I, 1. est; R I, 66.

2. adfero: quod attulit auxilium reliquis non modo magistratibus, sed etiam privatis consuli non parentibus; L III, 16. aequo peccare se, si privatis ac si magistratibus manus adferant; P 23. adversor: qui, ut illi (Titanos) caelestibus, sic hi adverserunt magistratibus; L III, 5.

commendo: licet .. opera prodesse multis beneficia potentes, commendantem iudicibus, magistratibus; O II, 67.

do: deinceps .. omnibus magistratibus auspica et iudicia dantur; L III, 27.

impero: si unus omnibus reliquis magistratibus imperabit; L III, 15.

indico: indicetne id magistratibus filius? O III, 90.

iungo: id est .. iunctam magistratibus; L III, 47.

minor: noster populus in pace et domi ... ipsis magistratibus minatur; R I, 63.

obedio, obtempero: f. I. colo.

pareo: f. I, 1. est; L III, 15.

praescribo: neque solum his || iis || (magistratibus) praescribendus est imperandi, sed etiam civibus obtemperandi modus; L III, 5.

praesum: f. I, 1. praestat.

3. abduco: f. **abduco**, II. (3 Et.) B. I. S. 18, a. abeo: apud eodem (censores), qui magistratu abierint, edant et exponant, quid in magistratu gesserint; L III, 47.

opus est: magistratibus .. opus est; L III, 5.

4. dico de: dicam de magistratibus; L II, 69. differo inter: qui (privati) efficiant, ne quid inter privatum et magistratum differat; R I, 67.

disputo de: reddes .. nobis ... sic de magistratibus ut disputes || [ut disputes] || ..; L III, 13. satis iam disputatum est de magistratibus; L III, 47.

intellego ex: et ex magistratibus et ex rebus gestis intellegimus; T V, 112.

sum ex: f. I, 1. habent. - in: ut et potestatis satis in magistratibus et auctoritatis in principum consilio et libertatis in populo sit; R II, 57.

III. nach **Substantiven**: 1. compositio: ex eorum (magistratum) compositione, quod cuiusque rei publicae genus sit, intellegi; L III, 12.

creatio: creatio magistratum, iudicia populi ... quom suffragio cōscentur, optumatis nota, plebi libera sunt; L III, 10.

descriptio: f. descriptio.

diligentia: sine quorum (magistratum) prudentia ad diligentia esse civitas non potest; L III, 5.

descriptio: quorum .. (magistratum) descriptioe [descri.] omnis rei publicae moderatio continetur; L III, 5. quam brevi .. in conspectu posita est a te omnium magistratum descriptio [descri.]; L III, 18. quae (temperatio rei publicae) effici non potuisset nisi tali descriptioe magistratum; L III, 12.

epulae: quod ... epulis magistratum fides praecinnt; T IV, 4.

imperia: sic magistratum, sic patrum, sic populorum imperia civibus scilique praesent ut corporibus animis; R III, 87.

iudicia: iudicis .. magistratum ... propositam vitam, non postularum ingenii, habere debemus; R IV, 12.

munus: est .. proprium munus magistratum intellegere se genere personam civitatis; O I, 124.

officia: de magistratum, de privatorum [de civium], de peregrinorum officis dicere; O I, 124. prudentia: f. diligentia.

via: f. I, l. praesent.

2. locus de: huius loci de magistratibus [de magistratibus] sunt proposita quaedam a Theophrasto ... quaesita; L III, 13.

IV. **Umfang**: 1. contineri: magistratibus itaque, qui praesent, contineri rem publicam; L III, 12.

2. a: vir sapiens ... tamquam a magistratu aut ab aliqua potestate legitima ... emisit; T I, 74. rem populom docento, doceri a magistratibus privatisque patiunt; L III, 11.

extra: est quid erit, quod extra magistratus coarctari oesit; L III, 10.

in: ut dicas te in eo magistratu omnia voluptatis causa facturum esse; F II, 74. et in isto magistratu et in omni vita; F II, 76. qui in magistratu privatorum similes esse velint; R I, 67. plerisque in magistratibus ignoratione iuris sui tantum sapere, quantum apparitorum velint; L III, 48. f. II, 3. abeo.

per: nihil domi, nihil militiae per magistratum cunctum sine eorum (augurum) auctoritate posse quingum probari; L II, 81.

magnanimitas, **höfherzigkeit**: quorum (partium) una sit [est] cognationis, altera communitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderationis; O I, 152.

magnanimus, **höfherzig**, **mutig**: alq: fortes .. et magnanimi sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulstant iniuriam; O I, 65.

vir: virorum esse fortium et magnanimorum ... toleranter dolorem pati; T II, 43. quem magnanimum et fortem virum dicimus; T IV, 61. viros fortes et magnanimos eosdem bonos et simplices ... esse volumus; O I, 63. pro qua (libertate) magnanimis viris omnis debet esse contentio; O I, 63. qui ... id .. magnanimi et fortis viri esse censent; O I, 88.

magnes, **Ragnet**: si magnetem lapidem esse dicam, qui ferrum ad se adiciat et attrahat [trahat]; D I, 86.

II.

magnifice, **prächtig**, **großartig**, **wortreich**: appeto: cum ... eas ... ipsas virtutes viderent nos magnificentius appetere et ardentius; F IV, 4. colo: nec dubito, quin ... tantum victum et elegantem magnifice ... colere instituisset; fr V, 43.

dico: dicuntur ista .. magnifice; F III, 11. quae cum magnifice primo dici videntur; F IV, 55. ea ... quam magnifice sunt dicta ab illis, quam splendide; F IV, 6. nimis admirabiliter nimisque magnifice dicere videntur; T IV, 36. quod graviter magnificentiusque dicitur; T V, 1.

edo: cum a Zenone ... hoc magnifice tamquam ex oraculo editur; F V, 79.

vivo: vives ... magnifice atque praclare; F IV, 69. haec praescripta servantem licet magnifice, graviter animoseque vivere; O I, 92.

magnificentia, **höfheit**, **höfherzigkeit**, **Pracht**, **Prunk**: I. est, increbrescit: increbruisse eam funerum sepulchrorumque magnificentiam, quae nunc fere Romae est; L II, 66.

II. adhibeo: capessentibus .. rem publicam nihilo minus quam philosophia, haud scio an magnifice etiam .. magnificentiam ... adhibeatis; O I, 72.

commemoro: cum ... commemoraret ... rerum abundantiam, magnificentiam aedium regiarum; T V, 61.

extenuo: extenuatur .. magnificentia et sumptus epularum; T V, 97.

imito: quam multi villarum magnificentiam imitati [imitati]; O I, 140.

importo: Poeni ... mercibus suis avaritiam et magnificentiam ... importaverunt; R III, fr 3.

laudo: est .. (Theophrastus) multus in laudanda magnificentia; O II, 36.

minuo: sepulchrorum magnificentiam esse minuendam; L II, 62.

obicio: quom esset obiecta magnificentia villas Tusculanae; L III, 30.

III, l. delectari: verborum magnificentia est et gloria delectatus; F IV, 60.

metiri: nec eam (virtutem) ... verborum magnificentia metiatur; Lae 21.

prodire: cavendum .. est, ... ne extra modum sumptus et magnificentia prodas; O I, 140.

2. in: in hac ille (animus) magnificentia rerum ... quam se ipse noscet! L I, 61.

magnificus, **großartig**, **höfherzig**, **erhaben**, **rühmlich**, **prächtig**: alqd: eadem ratio habet in se quiddam amplum atque magnificum; F II, 46. ad altiora quaedam et magnificentiora ... nati sumus; F II, 113. Huius .. eius philosophi magnificum ac paene divinum, quod ... aequissimo animo se dixit mori; D I, 124. magnificentum illud etiam Romanisque hominibus gloriosum, ut Graecis de philosophia litteris non egeant; D II, 5. ab Chrysippo nihil magnum nec magnificum desideravi; R III, 12. id in rerum natura tanto est magnificentius tantoque praeclearius, ut ...; L I, 23. quid magnificentius (est) quam posse decernere, ut magistratu se abdicent consules; F II, 31. nihil (est) honestius magnificentiasque quam pecuniam contemnere, si non habes; O I, 68. nihil magnificentum ac divinum suspicere possunt, qui ...; Lae 32.

aedificia: quos aedificia magnifice nimio opere delectant; P 36.

aedilitas: paulo post L. Crassus ... magnificentissima aedilitate functus est; O II, 57.

animus: quod (honestum) ex animo excoelo magnificentique quaerimus; O I, 79.

apparatus: delectant etiam magnifici apparatus; O I, 25.
 consultum: de tuo reditu magnificentissimum illud senatus consultum esse factum; D I, 59.
 delubra: videt ... delubra magnifica humana consecrata simulacris; R III, 14.
 dona: dona magnifica quasi libamenta praedarum Delphos misit; R II, 44.
 hospitium: cum ... (Caesar) ab eo (Desioto) magnificentissimum hospitio acceptus esset; D II, 79.
 munera: magnificentissima ... nostri Pompei munera secundo consulatu; O II, 57.
 opera: stragulo magnifica operibus picto; T V, 61. qui ex operibus magnificis atque praeclearis ... suspicati essent ...; N I, 100. me ... Athenae non tam operibus magnificis ... delectant quam recordatio sumorum virorum; L II, 4.
 persona: quam magnifica, quam constans conficitur persona sapiential; F III, 76.
 Piraeus: num ... Piraeus ille magnificus rem publicam efficebat; R III, 44.
 res: magnifica quaedam res et salutaris; D I, 1. tecta: neque tecta magnifica neque opes ... in bonis rebus ... esse dixi; P 6.
 verba: inter ista tam magnifica verba tamque praecleara; F II, 77.
 villae: magnificas ... villas et pavimenta marmorea ... contemuo; L II, 2. quorum quom essent magnificae villae; L III, 90.
 vox: magnifica ... vox et magno viro ... digna; O III, 1.

magnitudo, Größe, Bedeutung, Erfahrung; I. Subject: adiuvat: quarum (divitiarum) magnitudo quid ad unum quemque nostrum pertinet? illum fortasse adiuvat, qui habet. ne id quidem semper; sed fac iurare; O II, 71.
 concedit: ut magnitudini medicinae doloris magnitudo concederet; T IV, 63.
 consolatur: consolabitur eam || eum || magnitudo animi; fr V, 69.
 debet: fr excitat.
 desiderat: incredibilis quaedam ingenii magnitudo nou desideravit indocilem eius disciplinam; A II, 2. rei magnitudo unum quoque exercitationemque desiderat; O I, 60.
 effingit: fr est; T I, 61.
 elucet: ut ... animi excellentia magnitudoque cum in augendis opibus ..., tum in his ipsis despicendi elucet; O I, 17.
 est: quae tanta constantia, magnitudo animi ... in ullis fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2. quae conformatio, quae magnitudo, qui locus (animi sit); T I, 50. quae ... (potest esse) tam immensa magnitudo, quae illa tam multa possit effingere? T I, 61. cui ... totius ... mundi nota sit magnitudo; T IV, 37. in qua (fortitudine) est magnitudo animi; R V, 9. erant ... esse magnitudines omnium (stellarum), quae esse nunquam suspicati sumus; R VI, 16. magnitudo animi remota || a || communitate ... humana feritas sit quaedam; O I, 157. multo magis est secundum naturam excelsitas animi et magnitudo; O III, 24. fr mavult.
 exardescit: admirabilis quaedam exardescit benevolentiae magnitudo; Lae 29.
 excellit: qui ... excellenti ingenii magnitudine ... ornati; O I, 119.
 excitat: proinde quae novitas nos magis quam magnitudo rerum debeat ad exquirendas causas excitare; R II, 96.
 existit: ex quo magnitudo quoque animi existebat, qua facile posset repugnari obaestique fortunae; F IV, 17. ex quo magnitudo animi existit; O I, 13.

iudicat: vera ... et sapiens animi magnitudo honestum illud, quod maxime natura sequitur, in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65.
 iuvat: fr adiuvat.
 mavult: animi magnitudo ... principem ... se esse mavult quam videri; O I, 65.
 negat: magnitudo animi et fortitudo negat (haec esse utilia); O III, 99.
 pertinet: fr adiuvat. — potest: fr est; T I, 61. II, 1. declaro. — sequitur: fr iudicat.
 venit: fr II, 1. contemno.
 videtur: fr mavult.
 vix: Verbum: magnitudo animi, patientia laborum, mortis dolorumque contemptio; fr V, 67.
 II. **magis Verben:** adfero: magnitudinem animi (cognitio rerum caelestium affert) deorum opera et facta cernentibus; F IV, 11.
 adhibeo: quo magis his ... magnitudo est animi adhibenda; O I, 73.
 auquiro: studioso ... ab his siderum magnitudines, intervalla, cursus anquirebantur; T V, 10.
 approbo: qui ceteras res eodem modo quo || modo || magnitudinem solis approbat; A II, 128.
 cognosco: cum ... subium magnitudinem ventorumque vim cognovissent aspexissentque solem easque ... magnitudinem ... cognovissent; N II, 95.
 comparo: fr I. est; T I, 2.
 complector: sapientia ... animi magnitudinem complectitur; F III, 25.
 consecro: (Socrati) ingenii magnitudo Platonis memoria ... consecrata; T V, 11.
 consolor: ut eius (doloris) magnitudinem celeritas, diuturnitatem allevatio consoletur; F I, 40. cuius (doloris) magnitudinem brevitate consolat, longinquitatem levitate; T V, 88.
 contemno: contemno magnitudinem doloris, a qua me brevitatis tempora vindicabit ante paene, quam venerit; T II, 44.
 crucio: nou ... magnitudo animi cruciatur eius (Reguli) a Poetis; P 16.
 debilito: is (dolor) fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam se debilitaturum minatur; T V, 76.
 declaro: nec ... aliter ... declarari animi magnitudo potest; O I, 72.
 finio: dicunt ... voluptatis magnitudinem doloris detractioe finire; O III, 118.
 habeo: punctum esse, quod magnitudinem nullam habent; A II, 116.
 metior: etiam ... metiri mundi magnitudinem posse arbitretur; O I, 154.
 percipio: magnitudo ... solis percipi non potest; A II, 128.
 permeterior: solis ... magnitudinem ... — vos ergo huius magnitudinem quasi decempeda per meus referitis; A II, 126.
 probo: tibi ... magnitudinem solis probabo; F I, 25.
 prosequor: (vita beata) fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam prosecuta; T V, 80.
 puto: tantum vim et magnitudinem maris atque terrarum si tuum ac non deorum immortalium domicilium putes; N II, 17.
 refero: fr permeterior.
 removeo: fr I. est; O I, 157.
 video: si immensam et interminatam in omnis partis magnitudinem regionum videretis, in quam se inciens animus et intendens ita late longaque pergrinatur, ut ...; N I, 54. cum videat me et meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam; fr V, 64.
 vinco: stellarum ... globi terrae magnitudinem facile vincebant; R VI, 16.
 2. concedo: fr I. concedit.

respondeo: fortitudinis comitibusque eius, magnitudinis animi, gravitatis ... quo modo respondebis? T II, 32.

3. orbo: a sede .. ipsa tanta ingenii magnitudine orbata desiderari illam vocem puto; F V, 4.

4. accedo ad: ut nihil ad eorum (morborum) magnitudinem posset accedere; F II, 96. ad patrem .. magnitudinem animi doctrina uberior accesserat; C 35.

capio ex: quam (causam) cepimus ex magnitudine commodorum; N II, 13.

cerno in: quarum (partium) altera in animi excellentis magnitudine et praestantia cernitur; O III, 96.

comparo cum: cum magnitudine utilitatis (oratio) comparetur; O II, 20.

dico de: quae .. ab idem ... de magnitudine animi, de omni honestate dicitur; F IV, 19. Cato ... de magnitudine animi ... solet dicere; P 8.

duco a: Socrates ... adhibuit .. liberam contumaciam a magnitudine animi ductam; T I, 71. erudio ad: haec (philosophia) nos ... ad modestiam magnitudinemque animi erudit; T I, 64. iudicio in: [i. video; N I, 54.

inascor in: quod in hac elatione et magnitudine animi facillime ... nimia cupiditas principatus innascitur; O I, 64.

intendo in: [i. video; N I, 54.

pono in: totam .. vim bene vivendi in animi robore ac magnitudine ... ponamus; T I, 95. quae .. potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4.

quaero de: tum licet otiose ista quaerere, de magnitudine rerum, de excellentia; F IV, 32.

versor in: (honestum versatur) in animi excelsi atque invicti magnitudine; O I, 15.

vindico a: [i. contemno.

III. nach Subjectis: dignus: quid magnitudinis animi dignissimum sit; T II, 58.

IV. nach Substantiva: i. fomenta: magnitudinis animi, patientiae, fortitudinis fomentis dolor mitigari solet; F II, 95.

modus: homo catus || catus || nunquam terminat nec magnitudinis nec diuturnitatis modum; T II, 45.

2. corpus: corpus hominis mortui vidit magnitudinem invisitata; O III, 38.

sidera: reliqua sidera magnitudinibus immensis; N II, 92.

sol: sol obtinet, ... mens mundi et temperatio, tanta magnitudine, ut ...; R VI, 17.

uva: (Attus Navius) mirabilis magnitudine uvam ... invenit; D I, 31.

V. Umfassen: i. conferre: quem cum eo (Democrito) conferre possumus non modo ingenii magnitudine, sed etiam animi? A II, 73.

constitui: nitilitatem ... magnitudine constituti sunt ei di; N II, 62.

differre: ut ea (honestas, comoda) inter se magnitudine et quasi gradibus, non genere differunt; N I, 16.

discedere: ille .. Graecus, quid mirum, si magnitudinis timoris ... a constantia ... discessit? D II, 114.

duci: ducuntur ... (homines) aut benevolentia aut || et || beneficiorum magnitudine; O II, 22.

eiulare: ipsum .. Herculeum (Philoctetes) videbat in Oeta magnitudine dolorum eiulantem; T II, 19.

excellere: maxime .. ipse populus Romanus animi magnitudine excellit; O I, 61. ut quisque animi magnitudine maxime excellit || excellit ||; O I, 64.

interire: omnis ista rerum corporearum aestimatio splendore virtutis et magnitudine obscuratur et obruat atque interest necesse est; F III, 45.

obru: ea mala virtutis magnitudine obruebatur; F V, 92. [i. interire.

obcurari: [i. interire. — obaesti, repugnari: [i. I. existit. — oruari: [i. I. excellit. saepiri: sapientis animus magnitudinis consilii ... saeptus vincitur? P 27.

superari: cuius (solis) magnitudine multis partibus terra superatur; N II, 102.

valere: ea aestimatio genero valet, non magnitudine; F III, 34.

2. in: ut interit in magnitudine maris Aegaei stilla melia, ... sic ...; F III, 45.

propter: qui ruunt nec cohaerere possunt propter magnitudinem aegritudinis; T III, 61. propter magnitudinem rerum occupationemque hominum; T IV, 6. quia (elephantus) propter magnitudinem corpora difficile aditus habebat ad pastum; N II, 123 (122). propter plantarum magnitudinemque regionum, quas (Assyrii) incolabant; D I, 2. sicut ... ea gens, quae illum locum adcolit, propter magnitudinem sonitus sensu audiendi caret; R VI, 19. relinquenda sit honestas propter utilitatis magnitudinem; O III, 40.

magnopere [i. magnus, A. opere.

MAGNUS, groß, hoch, hochartig, edel, angesehen, beehrend, laut, alt: A. **Substantiva**: alque in quo etiam (Strato) est magnus; F V, 13. (qui (Ennius) fuit maior nato quam Plautus et Naevius); T I, 3. omnes magni, etiam superiores, qui fruges, qui vestitum ... inveniunt; T I, 62. quod erat maior natus; R II, 55. quorum generum in utroque magnus noster Cato est; L III, 40. alter semper magnus, alter saepe turpissimus; O I, 90. ob eam ... rem ipsam (Nasicam) magnam et clarum fuisse; O I, 109. de qua (agri cultura) quoniam in Catone maiore satis multa diximus; O I, 151. est Dicaearchi liber de interitu hominum, Peripatetici magni et copiosi; O II, 16. in huius modi causis aliud Diogeni Babylonio videri solet, magno et gravi Stoico, aliud ...; O III, 51. nec .. ille (Q. Maximus) in luce modo atque in oculis civium magnus; C 12. apud Xenophontem .. moriens Cyrus maior haec dicit; C 79. quid? Africanus maior, quid? minor ... cogitassene ... videntur? P 12. vidi in dolore podagrae nihil illud vel omnium maximum Stoicorum, Posidonium, ... fortiorum; fr V, 44.

alqd: quae sunt magna saepe; A I, 2. quid est ... magnus ... de corporeculum ... conorsione fortuita loqui? A I, 6. magnus est effluens, ut quis intellegat, quid sit ...; A I, 7. adipisci, quae essent prima natura quaeque ipsa per sese expectanda, aut omnia aut maxima. ea sunt autem maxima, quae in ipso animo atque in ipsa virtute versantur; A I, 22. duo esse haec maxima in philosophia, iudicium veri et suum bonorum; A II, 29. id .. quod maximum est, ut sit aliquid in nostra potestate; A II, 38. quid potest esse sole maius? A II, 82. omnium rerum ... nihil esse maius amicitia; F I, 65. quod quam magnus sit, factae veterum fabulae declarat; F I, 65. nec .. (M. Regulus) sua illa superiora tam magna ... decebat quam illum ultimum casum; F II, 65. vide, ut ista sint Maiania vestra aut maiora etiam; F II, 105. haec ... non sunt temporis productione maiora; F III, 46. habere ea, quae secundum naturam sint, vel omnia vel plurima et maxima; F IV, 27. fieri ... potest, ut id ipsum, quod interest, non sit magnum; F IV, 30. id mihi

magnam videtur; F IV, 73. ut, quo haec (res) maiores minoresque sint, eo, quae peccentur ... aut maiora sint aut minora; F IV, 77. nihil unquam magnam ac || magna || cognitione dignum amaverunt; F V, 50. est illud ... vel maximum, animo ipso animum videre; T I, 52. id (est memoria, inventio), quo ne in deo quidem quoquam maius intelligi potest; T I, 65. haec magna, haec divina, haec sempiterna sunt; T I, 67. magna haec, et nimium fortasse, Graeci putant; T I, 111. ut ad illa (filii dei) praemii || praemium || daret pro pietate, quod maximum homini dari posset a deo; T I, 118. nostros non norunt (rhetores), quos enumerare magnus est; T I, 118. quod cum maius esse videtur quam humana; T III, 11. est id .. magnus; T III, 52. omnia videri subita maiora; T III, 52. minora esse ea, quae sint via maiora; T III, 54. ista (accipinata) non || nam || id efficiunt, ut ea, quae accidunt, maiora videantur; quia recentia sunt, maiora videntur, non quia recentia; T III, 55. quid .. videtur ei magnus in rebus humanis? T IV, 37. quid ... in tam exigua brevitate vitae magnus sapienti videri potest? T IV, 37. quae magna et laetabilia ducuntur; T IV, 65. nihil a philosophia posse aut maius aut utilius optari quam haec; T IV, 82. si singulae disciplinae percipere magnus est, quanto maius omnis? N I, 11. tertium et quartum, quia maiora sunt, peto esse in aliud tempus differenda; N II, 3. in ea parte ... haec inesse necesse est, et acriora quidem atque maiora; N II, 30. quia maius est certeque gratius professe omnibus quam opes magnas habere; N II, 64. necesse est deos haec ipse habere maiora; N II, 79. nihil .. nec minus nec melius mundo; N II, 80. nihil maius, quam quod ita stabilis est mundus; N II, 115. magnus illud etiam, quod addidit Coelus; D I, 78. haec in bello plura et maiora videntur timentibus; D II, 58. quo maius sit, cum radicem ore teneret (draco), locutus est. sed nihil est magnus somnians; D II, 141. quid .. magnus .. naufragum illum sine nomine in rivo esse lapsum? Fa 5. maius est .. has contortiones orationis quam signorum ortus obtuque perdiscere; Fa 17. qui (Socrates), ... quae de natura quaerentur, .. maiora, quam hominum ratio consequi posset || possit ||, ... dixerit; R I, 15. quero, quae tu esse maiora intellegas; R I, 31. quod .. erat ad optinendam || optinendam || potentiam nobilium vel maximum; R II, 56. ab Chryseippo nihil magnus nec magnificum desideravi; R III, 12. quod .. eo fuit maius, quia ..; R VI, 2. sunt .. haec maiora .. quam ipsa illa; L I, 28. sunt haec .. magna; L I, 28. quid .. maius est ... quam posse .. dimittere? L II, 31. ista video fortisque esse magna; L II, 32. in hoc ipso genere quam magnus illud Scaevolae faciunt; L II, 47. in quibus (actionibus) primum et maximum: vis abesto; L III, 42. magnus est .. eadem habere monumenta maiorum; O I, 55. quae magna et praeter opinionem suam animadvertentur; O II, 36. in illo (Africano) alia maiora; O II, 76. cum id, in quo violatur aequitas, non ita magnus ... videtur; O III, 81. quod maximum in eo (Regulo) est, id reprehenditis; O III, 110. illud maximum; O III, 114. quamquam id .. maximum est; C 9. ut eam (probitatem) vel in eis, quos nunquam vidimus, vel quod maius est, in hoste etiam diligamus; Lae 29. maximum est in amicitia parem esse inferiori; Lae 69. quod cum optimum maximumque sit; Lae 84. semper augeat adstantior id, quod is, cuius ad voluntatem dicitur, valit esse magnus; Lae 98. quod eo maius est illi (Cato) quam ... nobis, quia ..; P 2. in quo peccatur, id potest aliud alio maius

esse aut minus; P 20. id si nec maius nec minus unquam fieri potest; P 20. reliquorum (decorum) ... et nosse et enuntiare rerum eorum || eorum || maius est, quam ut ..; Ti 38. adpendicem animi esse corpus, nihilque esse in eo magnum; fr V, 96. ut maiora omnia te quam fama viderentur; fr VI, 14.

accessio: qui (Peripateticus) .. neque adde- ret illam magnam accessionem; A II, 112. quod paucis annis magna accessio facta esset; T III, 69. magna .. facta esset accessio; T IV, 40.

actio: etsi maximam actionem pato repugnare visis; A II, 108. f. cognitio.

ad iumentum: quam .. ad rem nos ... magnum attolimus ad iumentum hominibus nostris; O I, 1.

administratio: f. cognitio.

admirabilitas: in quo (caeli complexu) cum admirabilitate maxima igneae formae cursus ordinatos definiunt; N II, 101. haec animi desipientia admirabilitatem magnam facit; O II, 38.

admiratio: quotiens hoc agitur, equandone nisi admirationibus maximis? F V, 63. magna est .. admiratio copiose sapienterque dicitis; O II, 48. maxima est admiratio in iudiciis; O II, 49.

adsensus: id quod ego magno quondam cum assensu omnium dixi; C 62.

aegritudo: quamquam non haec una res efficit maximam aegritudinem; T III, 30. quod idem ad- fingimus huic aegritudini, ... quae omnium ma- xima est; T III, 68.

aequalitas: haec constitutio .. habet aequa- litatem quandam magnam; R I, 69.

aes: nonquam nec minus aes alienum fuit nec ..; O II, 84.

aestus: cum (C. Marius) aestu magno ducebat agmen; T II, 35.

agger: maximo aggere obiecto; R II, 11.

ambitio: in eius (C. Laeli) familiari Scipione ambitio maior, vita tristior (erat); O I, 108.

angustiae: in magnis interdum versatur angustis; F II, 28.

animus: nunquam quemquam stabili et firmo et magno animo ... effici posse, nisi ..; F III, 29. qui magno sit animo atque fortis; F III, 29. vir ... magno animo, vere fortis; F III, 29. cum magno animo aliquid factum cognoscimus; F V, 62. homines magno animo erectoque viventes; F V, 71. quae hanc maximi animi aequitatem in ipsa morte laudaret? T I, 97. qui tam magno animo fuerit; T I, 100. nun .. fortem virum, nun magno animo ... potes dicere .. Philocte- tam? T II, 33. praeterea necesse est, qui fortis sit, eundem esse magni animi; qui magni animi sit, invictum; T III, 15. ut magno animo (viva- mus); T V, 53. quam ille (Marius) gravem suum casum magno animo, quam constanti tulisset; D II, 140. proinde quae bonis et fortibus et magno animo praeditis ulla sit ad rem publicam aduendi causa iustior; R I, 9. quae cura exsuscitat etiam animos et maiores ad rem gerendam facit; O I, 12. in quibus .. maior est animus; O I, 25. quod in maximis animis splendidissimisque ingenis plerumque existant ... gloriae cupiditates; O I, 26. fortis animus et magnus in homine non per- fecto ... ferrentior plerumque est; O I, 46. quod animo magno elatoque .. factum sit; O I, 61. quae magno animo et fortiter excellenter gesta sunt; O I, 61. fortis animus et magnus datus rebus maxime cernitur; O I, 66. ea ... contem- nere fortis animi magnique ducendum est; O I, 67. id in magnis animis ingenisque plerumque con- tingit; O I, 74. haec sunt opera magni animi et excelsi; O I, 81. esse .. magni animi et fuisse

multos etiam in vita otiosa; O I, 92. quod .. viriliter animoque magno fit; O I, 94. quae qui in utramque partem excelsio animo magnoque despiciunt; O II, 37. quae ... contemere ... magni animi et excelsi est; O III, 24. quae (res publica) Cannensi calamitate accepta maiores animos habuit quam umquam rebus secundis; O III, 47. animum (deus) haud ita, ut modo locuti sumus, tum denique, cum corpus ei effecisset, inchoavit; neque enim esset rectum minori parere maiorem; T I, 21. f. ingenium; O I, 81. res; O I, 92.

annales: quem (diem) ... in maximis annalibus consignatum videmus; R I, 25.

annus: quarum (stellarum) ex disparibus motibus magnum annum mathematici nominaverunt; N II, 51. tria milia annorum magnum annum tenere; N fr. 5. horum annorum, quos in fastis habemus, magnus XII DOCCCLIV amplitur; fr. V, 35.

apparatus: qui (mercatus) haberetur maximo lodorum apparatus; T V, 9.

argumentum: hoc ... non videre, maximo argumento esse voluptatem illam —; F II, 29. maximum .. argumentum est naturam ... iudicare; T I, 31. quod est ... maius argumentum nihil eam (philosophiam) prodesse, quam ...? T II, 12. quod ... maximum argumentum est non dici illa subtiliter, quod ...; T IV, 7. ut (aestio) magno argumento esse debeat causam ... esse ...; N I, 1. id satis magnum argumentum esse dixisti, cur ...; N I, 62. quod ne dubitare possimus, maximo est argumento, quod ...; D I, 119. magno ... esse argumente homines scire plerumque ante, quam nati sint, quod ...; C 78.

ars: maiore quadam opus est vel arte vel diligentia; A II, 45. lustremus animo non has maximas artis; F II, 115. nobis placet ... in hac maiore et uberiori arte versari; T I, 7. vir sapiens, multo arte maiore praeditus; T V, 104. si minus in maxima arte, quam illi (opifex) in minimis, operae consumpsim; R I, 85. f. studium; T I, 59.

artificia: si sine magnis artificibus ... nec videre nec audire possumus; A II, 86.

autoritas: magna auctoritas; N II, 12. cum ... huic rei magnam auctoritatem Pythagorae iam ante tribuisset; D I, 5. harspicum disciplinae magna accessit auctoritas; D I, 83. nec cognovi quemquam, qui maiore auctoritate nihil diceret; D II, 189. magna auctoritas est ... ita consensisse gentes; R I, 56. quae .. (potentia atque auctoritas sensus) gravis et magna remanebat; R II, 69. cum (Pericles) iam suae civitati maxima auctoritate ... praefuisset; R IV, 11. iis ... (amicis) maior etiam quam ante (est) tribuenda auctoritas; O I, 91. id (dolere) ne malum quidem esse maxima auctoritate philosophi adfirmant; O III, 105. quo maiorem auctoritatem haberet oratio; C 3.

augures: quod ... iis etiam, qui cum imperio sunt, maiores natu augures anteponuntur; C 64.

auspicia: auspiciis maioribus inventis; R II, 26.

auxilia: ut ... magna habere possit auxilia a reliquorum philosophorum disciplina; T II, 4. ut eo tueri ... magna equitum ac peditum auxilia possit; P 45.

bellum: bella magna gesserat; F II, 65. nisi eius augurio rex Hostilius maxima bella gessisset; N II, 9. quibus portentis magna populo Romano bella ... denuntiabantur; D I, 97. eius modi quiddam etiam bello illo maximo ... Pericles ille ... docuisse civis suos dicitur; R I, 25. post magnum illud Peloponnesiacum bellum; R III, 44. bellum .. maximum conficiat; R VI, 11. magnum

illud bellum perfuga unus ... sustulisset; O III, 86. magna .. bella gessi; P 37.

beneficium: aliae naturae deorum ex magnis beneficiis eorum ... constitutae ... sunt; N II, 60. nec dubium, quin maximo cuique (beneficio) plurimum debeat; O I, 49. quae beneficia neque magna non sunt habenda atque ea; O I, 49. quorum beneficiis maximis obligati sumus; O I, 58. cum ipsi quamvis magnum aliquod (beneficium) acceperint; O II, 69.

benignitas: ne maior benignitas sit quam facultates; O I, 42. ne benignitas maior esset quam facultates; O I, 44.

bonum: se magno bono frui; F II, 13. velle bonis aliquem affici quam maximis; F II, 78. neque magnum bonum (esse divitias); F IV, 73. tantum refert, quam magna (bona) dicam; F V, 90. ut ... spoliati magnis quibusdam bonis ... videamur; T I, 95. opinione praesentis magni alicuius boni; T III, 24. quae est immoderata appetitio opinati magni boni; T III, 24. nihil bonum nisi naturae primis bonis || (bonis) || aut omnibus aut maximis frui; T V, 84. tria genera bonorum, maxima animi, secunda corporis, externa tertia; T V, 85. nullum habendum magnum bonum, nisi quod vere laudari ... possit; L I, 37. id estne numerandum in bonis? — ac maximis quidem; L II, 12. magnis illi et divinis bonis haec licentiam assequantur; O I, 148.

brevia: omnia ... brevia tolerabilia esse debent, etiam magna sunt; Lae 104.

caerimonia: f. religio.

calamitas: quae (stellae) nuper bello Octavianum magnarum fuerunt calamitatum praenuntiae; N II, 14. ob eam causam populum Romanum calamitatem maximam cepisset; D I, 29.

caritas: sitne boni viri in maxima caritate annonae familiarum non alere; O III, 89.

Cato: ut in Catone Maiore ... Catonem inducitur disputantem, ... sic ...; Lae 4.

causa: ego non minus commotus, quam solo in causis maioribus; A II, 64. sive ... maior aliqua causa atque divinior haec vim ingentur; F V, 33. quantum causam esse, eamque vel maximam, aequabilitatem motus ... caeli; N II, 15. sine qua (dicendi cogitatione) ad nullam maiorem umquam causam sum aus accedere; L I, 12. plures causae maioresque ponderis plus habebunt; O I, 45. quia non sine magna causa sit neglecta amicitia; Lae 63.

celebritas: qui in maxima celebritate ... vixerimus; O III, 3.

celeritas: id ... ut identidem fieri posset cum maxima celeritate; N II, 142.

census: * duodeviginti censu maximo; R II, 39. certamen: ut magnum et difficile certamen iuveni; F IV, 31. quo maius erat certamen et discrimen salutis; D I, 95.

certatio: nequaquam istuc istac ibit; magna inest certatio; N III, 65.

cingulum: medium ... illum et maximum (cingulum) solis ardore torreret; R VI, 21.

civis: quos (circumitus) prospicere impendentis ... magni cuiusdam civis ... est; R I, 45.

civitas: ut civitate maxima rospice cerneretur quale esset id, quod ...; R II, 66.

clades: qui risus ... magnam populo Romano cladem attulit; N II, 7. nonne C. Flaminius ... neglectis signa ... magna cum clade rei publicae? D I, 77. quod ... post acceptam illam maximam cladem expiatur est; D I, 101.

clamor: cum obstipuisse bubulcus clamorem quae maiorem cum admiratione edidisset; D II, 50. classis: ut P. Claudius ... eiusque collega L. Iunius chasis maximas perdidit; D I, 29.

cognitio: maximae . . . sunt primum . . . consideratio cognitioque rerum caelestium . . . deinde rerum publicarum administratio aut administrandi scientia, tum . . . iusta ratio reliquaque virtutes et actiones virtutibus congruentes; F V, 58. §. alqd; F V, 50.

columna: quae (Phoebi fax) magnam ad columnam flammato ardore volabat; D I, 18.

comitatus: de capite civis nisi per maximum comitatum . . . ne feruatur; L III, 11. altera (lex) de capite civis rogari nisi maximo comitatu vetat; L III, 44.

commoditas: in his vitis inest illa magna commoditas, ut . . .; R II, 9. quom . . . plurimas et maximas commoditates amicitia continent; Lae 23. §. usus; N II, 80.

communitas: magna etiam illa communitas est, quae . . .; O I, 56.

concentus: quo maior et melior actionum quam sonorum concentus est; O I, 145.

confusio: perturbatio vitae sequitur et magna confusio; N I, 3.

concessus: magno concessu locum nusquam ei (grandi nato) datum a suis vicibus; C 63.

consideratio: §. cognitio; F V, 58.

consilium: quoniam id est in rerum natura longe maximi consilii; R III, 7. || magnum auctorae consilium suscepisse Graeciam ||; L fr 2. quibus . . . calida consilia quietis . . . splendidiora et maiora videantur; O I, 82.

consolatio: quod in desiderio et luctu haec est consolatio maxima; T I, 111. quarum (rerum) consolatio . . . maior est; C 1.

constantia: ea . . . ita ferre . . . est magnae . . . constantiae; O I, 67. ut . . . sint . . . magna constantia; Lae 19.

contemplatio: summa . . . vis infinitatis et magna ac diligenti contemplatione dignissima est; N I, 50.

contemptio: velut ex ea disputatione . . . magna videbatur mortis effecta contemptio; T II, 2. in qua (fortitudine) est . . . mortis dolorisque magna contemptio; R V, 9.

contentio: de quo Chrypsio fuit . . . non magna contentio; A II, 140. sequitur magna contentio; F III, 41. quem (equum) cum maxima contentione non potuisset extrahere; D I, 73. in quibus (oburgationibus) utendum est fortasse . . . vocis contentione maiore; O I, 136. magna etiam animi contentio adhibenda est in explicando Aristotele || Aristotele, al. ||; fr V, 29.

copia, copiae: quo magis tum in summo otio maximaque copia quasi belluari libris . . . videbatur; F III, 7. qui (rex) maximas copias duxit ad Troiam; T I, 98. nec id (iuxcedium belli) excitatum maioribus copiis . . . Q. Maximus enervasset; R I, 1. cum maior est copia; O III, 51. quae (cupiditates) brevi tempore maximas copias exaurire possunt; P 44. unde aut || autem || ad agendum aut ad dicendum copia deprompti maior gravissimorum exemplorum quasi incorruptorum testimoniorum potest; fr V, 27. §. vis; A II, 60.

corona: tibi ipsi pro te erit maxima corona causa dicenda; T I, 10.

cothurni: ut . . . neque multi cothurni paucis anteponerentur nec maiores minoribus, sic . . .; F III, 48.

cruciatibus: cum . . . ponebas cumulatam . . . cruciatibus maximis toto corpore; F II, 63.

culpa: requiescere in sepulchro putat mortuum, magna culpa Pelopis; T I, 107. ut (medicus) . . . magna sit in culpa, sic . . .; N III, 78. reges . . . si scientes praetermittunt, magna culpa est; N III, 90. mazuma . . . culpa in eo, qui . . . veritatem

aspernatur; Lae 89. parva, inquit, est res. at magna culpa; P 20.

cultus: deorum cultus religionumque sanctitates existunt in dies maiores atque meliores; N II, 5.

cupiditas: quod . . . orae . . .; quo faciliorem nobis cognitionem rerum caelestium, eo maiorem cognoscendi cupiditatem dabant; T I, 44.

cura: est . . . mihi magnae curae, . . . ut . . .; F III, 8. eos cum maximis curis et laboribus compressare eam . . . voluptatem; F V, 48. quod omnibus curae sunt, et maximae quidem, quae post mortem futura sint; T I, 31. magna adhibita cura est a providentia deorum, ut . . .; N II, 127. curantes magna cura tem cupientes || concupientes || regni dant operam simul auspicio angrurique; D I, 107. maior quaedam cura adhibenda est; O I, 47. in tota vita constituenda multo est ei rei cura maior adhibenda; O I, 119. ut neve maior neve minor cura et opera suscipiatur, quam causa postulet; O I, 141. §. studium; O I, 78.

curia: quae (curia) minor mihi esse || esse mihi || videtur, postquam est maior; F V, 2. dedecus: maius (Epicurus) dicit esse malum mediocre dolorem quam maximum dedecus; T II, 28. quo dedecus maius a philosopho nullum expecto; T II, 28. magnum dedecus et flagitium, . . . eum . . . acelere superatum; O III, 86.

desiderium: ne ille non magno desiderio tenebitur virum; C 33.

di: do . . . volentibus cum magnis dis; O I, 38. difficultas: cum magnam animadverteret in bonis . . . difficultatem; O II, 81.

diudicatio: ista . . . magna diudicatio est; L I, 56.

dilectus: est in ipsis (populis) magnus dilectus hominum et dignitatum; R I, 58.

diligentia: quo maior est in eis (animis) praestantia et diviniore, eo maiore indigent diligentia; T IV, 58. §. ars; A II, 45.

discidia: magna etiam discidia et plerumque iusta nasci; Lae 35.

discordiae: hinc apud Atheniensium magnae discordiae; O I, 86.

discrepantia: maiorem multo inter Stoicos et Peripateticos rerum esse aio discrepantiam quam verborum; F III, 41.

discrimen: §. certamen; D I, 95.

dissensio: qua de re est . . . inter summos viros etiam dissensio? A II, 129. ecce multo maior etiam dissensio; A II, 134. de isto magna dissensio est; F IV, 75. §. dissensio, I. est; F II, 49. III, 44. V, 16. 76. T I, 18. N I, 2. L II, 32 (R. I, 6. 729, a).

dissimilitudines: ut . . . in corporibus magnae dissimilitudines sunt, . . . sic . . .; O I, 107.

distantia: quod tanta est inter eos (bonos et improbos), quanta maxima potest esse, morum distiorumque distantia; Lae 74.

divitiae: contentum . . . suis rebus esse maximae sunt . . . divitiae; P 51.

documentum: id . . . esse . . . maximum . . . virtutis vel documentum vel officium puto; R I, 33.

dolor: ex quo laborum dolorumque susceptio multorum magnorumque; A I, 23. quia consequuntur magni dolores eos, qui . . .; F I, 32. ut . . . dolores suscipiantur maiorum dolorum effugientur gratia; F I, 36. quanti (dolores) in hominem maximi cadere possunt; F I, 41. ut . . . incidant in maiorem (dolorum); F I, 48. ut (animus) meminerit maximos (dolores) morte finire; F I, 49. quid . . . dubitamus, quin . . . non esse in voluptate dolor sit maximus? F II, 23. maximus dolor, inquit, brevis est. primum quid tu

dicis breve? deinde dolorem quem maximum? F II, 93. quod .. magnum dolorem brevem, longinquum levem esse dicitis; F II, 94. video .. et magnos et eosdem bene longinquos dolores; F II, 94. animi ... dolores (sapientis) percipiet omnibus paribus maiores quam corporis; F II, 108. bene plane magnus mihi quidem videtur (Philoctetes dolor), sed tamen non summus; T II, 44. „sumum est“ .. (dolorem) dico, etiamsi decem atomis esse maior alius; T II, 45. qui (viri) complures annos doloribus podagrae crucientur maximis; T II, 45. „ne succussu arripiat maior dolor“; T II, 48. ille (Ulixes) non immoderate magno in dolore: „retineste“; T II, 50. (Marius) ut homo maiore (dolorem) ferre sine causa necessaria noluit; T II, 53. proprium est .. irati cupere ... ei quam maximum dolorem inurere; T III, 19. qui ... maximum .. doloribus adfectus eos ipsos inventorum suorum memoria ... confutat; T V, 88. si ea (voluptas) maiorem dolorem effectura est; T V, 95. f. voluptas; F I, 55, II, 108.

domus: si domum magnam pulchramque videaris; N II, 17.

dux: hunc a se maiorem ducem cognitum quam quemquam eorum, quos legisset; A II, 3.

eloquentia: magna .. eloquentia est utendum; T I, 117.

error: sapientis magno aliquo emolumento commotus; F II, 56. quem (Epicurum) .. arbitror ... maximis .. erroribus animos hominum liberavisse; F I, 14. errore maximo, si Epicurum audire voluerint, liberabuntur; F I, 42. quam eorum opinionem magni errores consecuti sunt; T I, 36. Democritus ... nonne in maximo errore versatur? N I, 29. Aristonis non minus magno in errore sententia est; N I, 37. cum homines inflati opinionibus ... in maximis versantur erroribus; O I, 91.

excellens: nobis ... personam imposuit ipse natura magna cum excellentia praestantiaeque animantium reliquorum; O I, 97.

exemplum: quae quærimus exempla maiora? N II, 11. cuius generis duo sint ex multis exempla, sed maxima; D I, 101. [maximum .. exemplum est iustitiae in hostem a maioribus nostris constitutum]; O I, 40.

exercitatio: quod esset ea maxima dicendi exercitatio; T II, 9.

experimentum: hoc maximum est experimentum; T III, 74.

expectatio: ut etiam maiorem expectationem mei faciam, quam modo fecit Hortensius; A II, 10. quamvis sit magna (expectatio), tamen eam vinces; R I, 37. sustines ... expectationem ... magnam honorum; O III, 6. Aristides ... in contionem magna expectatione venit; O III, 49.

facinus: *facinus fecit maximum*; T IV, 52. (me) respiciam in caelo contueri maximum ac mirificum facinus; D I, 44.

facta: *hic (Ennius) vestrum panxit maxima facta patrum*; T I, 34.

faenus: quae (terra) ... nec umquam || cuiquam || sine usura reddit, quod accipit, sed alias minore, plerumque maiore cum faenore; C 51.

familia: ut in magna familia sunt alii lactiores, ut sibi videntur, servi; P 37.

filii: cum maior eius (regis) filius Lucretiae ... vim attulisset; R II, 46.

flagitium: f. dedecus; O III, 86.

fluctus: excitatis maximis fluctibus; R I, 11.

flumen: qui (Indus) est omnium fluminum maximus; N II, 130. tu equo advectus ad quamdam magni fluminis ripam; D I, 58.

fortuna: f. opes; D II, 22.

fraus: emptorem pati ... per errorem in maximam fraudem incurrere; O III, 55 (54).

frequentia: est ... ad portas Agragintinas || Agragintanas, al. || magna frequentia sepulcrorum; T V, 65.

fructus: cui cum liceret ... maiores ex otio fructus capere quam ceteri; R I, 7. mihi ... ille fructus liberalitatis ... multo .. maior videtur; O II, 56. posse ... liberalitate uti ... unum est pecuniae fructus maximus; O II, 64. fructus .. ingenii et virtutis omnique praestantiae tum maximum capitur, cum ...; Lae 70. ex quibus (amicis) sperant se maximum fructum esse capturos; Lae 79.

gaza: Macedonum gaza, quae fuit maxima; O II, 76.

gens: qui (Cleantes) quasi maiorum est gentium Stoicus; A II, 128. illi maiorum gentium di qui habentur; T I, 29. antiquos patres maiorum gentium appellavit, ... a se adiectis minorum; R II, 35. postea || post (quam) || bello subegit Aequorum magnam gentem et ferocem; R II, 36.

genus: ut obscurerent etiam maioribus minorum (actionum genera) || minorum maioribus ||; F V, 58. id genus aegritudinis, quod unum est omnium maximum; T III, 81.

gloria: ut (L. Lucullus) ... paternae inimicitiae magna cum gloria est persecutus; A II, 1. maxima fuit (Auxagoras) et gravitatis et ingenii gloria; A II, 72. magna gloria proposita; F II, 56. se sibi in somnis visum esse ... occidere cum maxima gloria; D I, 51. maxime .. et gloria paritur et gratia defensionibus, eoque maior, si ...; O II, 51. cum summa utilitate rei publicae magnam ipsi adipiscentur et gratiam et gloriam; O II, 85. ut, qui illam (vitam) eriperit, in maxima et gratia futurus sit et gloria; O III, 85. qui ob eam (amicitiam) summa fide ... servatam maximum gloriam cepit; Lae 25. f. nomen.

Graecia: (Pythagoras) tenuit magnam illam Graeciam ... auctoritate; T I, 38. ea quae magna (Graecia) dicta est; T IV, 2. exornavit (Pythagoras) eam Graeciam, quae magna dicta est; T V, 10. qui ... magnam ... Graeciam ... praeceptis suis erudierunt; Lae 13.

gratia: non satis magnam tribunt inventori gratiam; F IV, 13. magnam inest gratiam; F IV, 31. maior ei (patriae) profecto quam parenti debetur gratia; R I, fr 2. „magnae ... agere gratias Thais mihi“ satis erat respondere; „magnae“ „ingentes“, inquit; Lae 98. f. gloria. lans; O III, 63. gratia, II, 1. habeo (5 Et.) E. 113, b. greges: quam magnos ... tenuit amicorum greges; F I, 65.

hereditas: f. res; F II, 56.

homo: est ... inter magnos homines summa discessio; A II, 117. subagreste consilium, sed ad munendas opes regni ... sui magni hominis secutus est; R II, 12. sint nobis isti ... magni homines, ut sunt; R III, 4. a magno homine et in primis erudito, Panaeo (tractata sunt); L III, 14. alter (locus) est ... gravissimo || magno || homine dignus; O I, 104. haec (benignitas) est gravium hominum atque magnorum; O II, 63. haec magnorum hominum sunt; O II, 85.

honus: || ut, et || apud quos eorum ludorum, qui gymnici nominantur, magnus honos sit; T II, 62. ut Orestes super prandia in semitis decumae nomine magno honori fuerant; O II, 58. ea res ... ei (Mario) magno honori fuit; O III, 80.

hostia: quibus hostiis immolandum quoique deo, quos maioribus, qui lactentibus; L II, 29. hostia .. maxima parentae pietatis esse adiunctum || [adiunctum] || putabat; L II, 54.

iacura: etei magnam iacturam causae fecero, si . . . D II, 34. f. invidia.

imbecillitas: incute . . . adolescentia, cum est maxima imbecillitas consilii; O I, 117.

imbres: cum terra discessisset magnis quibusdam imbribus; O III, 38.

imperia: magnis imperiis et provinciis praefui; P 37.

incendium: omite . . . litum Romuli, quem in maximo incendio negas potuisse comburi; D II, 80.

inconstantia: quae (opiniones) in maxima inconstantia veritatis ignoratione versantur; N I, 43.

indoles: in iis adolescentibus bonam spem esse dicemus et magnam indolem? F II, 117.

inflatio: quod habet inflationem magnam is cibus; D I, 62.

ingenium: magnum ingenium L. Luculli magnaeque optimarum artium studium . . . caruit . . . rebus urbanis; A II, 1. magno hic (Themistocles) ingenio; F II, 105. ea . . . in maximis ingenii maxime elucere; F IV, 4. ingenium magnis praediti; F IV, 10. si qui magnis ingenio in eo genere extiterunt; T I, 3. maximum ingenium praediti; T I, 27. id . . . (argurium saeculorum futurorum) in maximis ingenii altissimisque animis . . . existit maxime; T I, 33. magni . . . est ingenii evocare mentem a sensibus; T I, 38. vir magui ingenii summaque prudentia, L. Cotta; L III, 45. quamquam hoc animi, illud etiam ingenii magui est; O I, 81. L. . . Philippus Q. F., magno vir ingenio in primisque clarus; O II, 59. f. animus; O I, 74.

inimicitiae: ex quo inimicitias maximas saepe inter amicissimos existisse; Lae 34.

inluria: animi aegritudo fortunae magna et gravi commota iniuria; N I, 9.

insula: qui (hominis) quasi magnam quandam insulam incolunt; N II, 165.

interpretatio: hic magna quaedam exoritur . . . somniorum (Antiphostis) interpretatio; D I, 116.

intervallum: cur minimo (atomi) declinent intervallo, maiore non? Fa 46.

invidia: magna . . . se et inveterata invidia (M. Seius) nec turpi iactura, quando erat aedilis, nec maxima liberavit; O II, 58.

iudex: magni esse iudicis statueret . . . O III, 70.

iudicium: quod cibi et potionis iudicium magnum earum (narium) est; N II, 141. narium . . . et gustandi † et parte † arte † tangendi magna iudicia sunt; N II, 146.

Iuppiter: Iovem cum Optimum et Maximum dicimus; F III, 66. f. **bonna**, A. Iuppiter (7 Et.) B. I. C. 347. a.

ius: maximum . . . et praestantissimum in re publica ius est augurum cum auctoritate † quoniam auctoritati est † coniunctum; L II, 31.

iustitia: quae (iustitia, pietas) cum magna in parentibus et propinquis, tum in patria maxima est; R VI, 16.

labores: multos labores magnosque susceperant; F I, 60. pro omnibus geutibus . . . iuvandis maximos labores molestiasque suscipere; O III, 25. f. cura; F V, 48. dolor; A I, 23.

laetitia: maiorem . . . laetitiam ex desiderio bonorum percipimus quam . . .; R I, 7.

largitas: quae (terra) cum maxima largitate fundit; N II, 156.

largitio: C. Gracchus cum largitione maxima fecisset; T III, 49. C. Gracchi frumentaria magna largitio; O I, 72.

laus: nihil . . . arbitror esse magna laude dignum, quod . . .; F II, 80. **beatus** (Epicurus) sibi videtur esse moriens. magna laus; F II, 97. magna

maherens laus! T II, 17. brevitatis non modo senatoris, sed etiam oratoris magna laus est in sententia † in sententia †; L III, 49. ut nec medici nec imperatores nec oratores . . . quicquam magna laude dignum sine usu . . . consequi possent, sic . . .; O I, 60. nostri . . . magistratus . . . ex hac usque re maximam laudem capere studebant; O II, 97 (26). eos viros suspicant maxumisque eferant laudibus; O II, 36. magnam laudem . . . a summo viro consequeretur; O II, 45. L. . . Crassus . . . sibi ipse peperit maximum laudem; O II, 47. quamquam Africani maiorem laudem meo iudicio assequeretur; O III, 4. haec nec laus magna tribuenda nec gratia est; O III, 63. quis est, qui id (officium amici) non maximis eferat laudibus? Lae 24.

Leo: †pedibus . . . (Arcti) tenetur magnus Leo; N II, 110.

lepos: maior etiam (lepos erat) . . . in C. Caesare; O I, 108.

levatio: levatio . . . vitiorum magna sit in † sit † iis; F IV, 66. cuius (aegritudinis) si maiorem aliquam levationem reperire potuissem; N I, 9.

lex: conclusa . . . est a te peragna † tam magna † lex sane quam brevi; L II, 23.

libellus: est . . . non magnus, verum aureolus . . . libellus; A II, 135.

liber: magnus Dicaearchi liber est necesse ea melius esse quam scire; D II, 105.

libertas: ut verar, ne maiorem largiar ei, qui contra dicturus est, libertatem et licentiam; A II, 30. ex hac maxima libertate tyrannus gignitur; R I, 68.

licentia: ut muliebris amores omittam, quibus maiorem licentiam natura concessit; T IV, 71. nobis . . . nostra Academia magnam licentiam dedit; O III, 20. f. libertas; A II, 30.

locus: haec ratio . . . aliquanto maiorem locum quam de uno dolore occupabit; T II, 66. magno sane locus est; N II, 73. magnus locus philoosophiaeque proprius; D II, 3.

lucra: nec meretura quaestiosa, si in maximo lucris paulum aliquid damni contraxerit; F V, 91.

luctatio: in qua (causa) tibi cum Diodoro . . . magna luctatio est; Fa 12.

luctus: quo impetrato in maximis luctus incidit; O I, 32. quo optato impetrato Theaeus in maximum fuit luctibus; O III, 94.

ludi: cum bello Latino ludi votivi maximi primum ferent; D I, 55. eundem primum ludos maximos, qui Romani dicti sunt, fecisse accipimus; R II, 96.

luna: quae (luna) est . . . maior quam dimidia pars terrae; N II, 103.

magister: cum . . . eodem quasi maximum quidam magister populus accessit; T III, 3. adprobatio populi quasi magui cunctandam et sapientiam magistris; R IV, 9.

malum: iam id ipsum absurdum, maximum malum selegit; F II, 93. dolorem existimo maximum malorum omnium. — etiamne minus quam dedecus? T II, 14. cum non in malo esse, et magno quidem; T II, 19. etiamne minus (malum tibi dolor videretur) quam dedecus; T II, 23. minus tibi videri malum dedecus quam dolorem; T II, 23. qui dolorem malorum omnium maximum dixerit; T II, 45. et metas opinio magui mali praesentis; T III, 25. ut magnum quoddam malum adesse et urgere videretur; T III, 23. quicquidque inuestetur in aliquo minus malum; T III, 23. illud malum, quod opinatum sit esse maximum; T III, 58. iudicium magui praesentis atque urgentis mali; T II, 61. ad hanc opinionem

magni mali cum illa etiam opinio accessit; T III, 81 (82). neque insipientia ullum maius malum est; T III, 68. sunt qui non magnam maius malum (illud esse putant); T III, 76. qua (aegritudine) nullum homini maius malum est; T IV, 82. cum dolorem non modo maximum malum, sed solum malum etiam dixerit; T V, 26. quod (exilium) in maximis malis ducitur; T V, 106. si stultitia consensu omnium philosophorum maius est malum, quam . . . ; N III, 79. dolor in maximis malis ducitur; L I, 31. magnam dicis malum; L III, 17. quamquam est magnam hoc per se ipsum malum; L III, 31. maximis . . . in malis hoc tamen boni asecuti videmur, ut . . . ; O II, 5. an est ullum maius malum turpitudine? O III, 105. f. dedecus; T II, 28. moles.

manus: tunc Democriti manus urgebatur; est enim non magna; fr V, 34.

mare: iamque mari magno classis cita texitur; D I, 67. iamque mari magno →; D II, 112. quod (mare) Atlanticum, quod magnam, quem Oceanum appellatis in terris; R VI, 21.

materia: maximam materiam ex rebus per se investigatis ad rerum occultarum cognitionem attulerunt; F V, 9.

mathematicus: qui (Polyaenus) magnus mathematicus fuisse dicitur; A II, 106.

medicina: est . . . tarda illa quidem medicina, sed tamen magna; T III, 35.

memoria: habuit . . . divinam quandam memoriam rerum; verborum maiorem Hortensius; A II, 2. mensura: quodsi ea, quae utenda accepseris, maiore mensura . . . iubet reddere Hesiodus; O I, 48.

mercatura: sine (mercatura) magna et copiosa (est); O I, 151.

merces: istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit inanimatis in animo, stuporis in corpore; T III, 12.

modus: ego . . . maiore etiam quodam modo memoriam admiror; T I, 59.

moles: maior mihi moles, maius miscendum est malum; T IV, 77. N III, 68.

molestia: magnam molestiam suscepit . . . Zeno; N III, 63. f. labores; O III, 25. voluptas; F I, 56.

momenta: in iis esse ad bene vivendum momenta maxima; F V, 37.

motus: cum . . . Apulia . . . maximis terrae motibus conquassata esset; D I, 97. ut in maximis motibus mutationibusque caeli nihil intersit . . . ; D II, 84. maiores . . . quam ulli inani efficerent motus somniantes; D II, 122. non sine causa maiores motus animorum concitantur; O I, 73. cuius (voluptatis) motus ut quisque est maximus, ita est inimicissimus philosophiae; fr V, 81.

multitudo: alia quoque ex ratione, et quidem physica, magna fluxit multitudo deorum; N II, 63. sequitur stellarum inerrantium maxima multitudo; N II, 104. relicua . . . multo maior multitudo sex et nonaginta centuriarum neque excluderetur suffragis; R II, 39. humiles, quae magna in populo multitudo est; O II, 70.

munus: nec ullum arbitror . . . maius aut melius a die datum munus homini; A I, 7. qui (Strato) det isti deo immunitatem magni quidem munus; A II, 121. cuius (fortitudinis) munera deo sunt maxima, mortis dolorisque contemptio; T II, 43. quod . . . munus rei publicae adferre magis melius possumus? D II, 4. P. Crassus cum cognovit dives, tum copiosus functus est aedilicio maximo munere; O II, 57. habes a patre munus, Marce fili, mea quidem sententia magnum; O III, 121.

mutationes: cum in sectandis promunturibus

ventorum mutationes maxumas saepe sentiunt; D II, 94. f. motus; D II, 94.

necessitas: quasi vero maior cuiquam necessitas accidere possit || posset ||, quam accidit nobis; R I, 10.

negotium: noue (M'. Curius) hunc hominem ita serrum iudicat, ut se in familia quidem dignum maiore aliquo negotio putet? P 38.

nomen: (Attus Navius) erat in magno nomine et gloria; D I, 31.

noxiae: in quibus (rebus) peccata non maxumas adherunt noxiae; fr V, 84.

numerus: nominum non magnus numerus ne in pontificis quidem nostris, deorum autem innumerabilis; N I, 84. equitum magno numero ex omni populi summa separato; R II, 39. si exempli gratia vir bonus Alexandria Rhodum magnum frumentum unumerum advekerit; O III, 50.

oblectatio: auribus oblectatio magna parva est inventa . . . natura suorum; T I, 62.

occupatio: in quo (bello) ita magna rei militaris esse occupatio solet, ut . . . ; A II, 4.

odium: fraus odio digna maiore; O I, 41.

officium: eum quod officium aliud alio maius sit; O I, 7. necesse est, quod a communitate ducatur officium, id esse maximum; O I, 153. f. documentum.

onera: (Ennius) illa ferebat duo, quae maxima putantur, onera, paupertatem et senectutem, ut . . . ; C 14.

opera: f. cura; O I, 141.

opere: nihil . . . magnopere meorum miror; A I, 8. sin cesseris, non magnopere mirabor; A II, 68. nec magno opere contendemus; A II, 112. horum neutrum ante Zenonem magno opere defensus est; A II, 113. qui . . . illas (litteras) non magnopere desiderant; F I, 10. quod ne in ipsis quidem philosophis magnopere umquam probavi; F I, 1. nihil praetera est magnopere dicendum; F II, 85. neque magnum bonum (esse divitias) . . . nec magnopere expectandum; F IV, 73. quos . . . tibi studiosae . . . tractandos magnopere censeo; F IV, 79. cum rem non magnopere philosophia egere videamus; T I, 89. qui istam nescio quam indolentiam magno opere laudant; T III, 12. qui . . . id concupiunt, eum necesse est, si id consecutus sit, magno opere laetari; T III, 19. quae cogitatio magno opere luctum levat; T III, 60. ut eo (genere aegritudinis) sublato reliquorum remedia ne magnopere quaerenda arbitramur; T III, 81. hic . . . elegantissimus omnium philosophorum . . . non magnopere reprehenditur; T V, 24. cur pecuniam magnopere desiderat? T V, 89. quia mihi videtur Epicurus vester de die immortalibus non magnopere pugnare; N III, 3. nihil est, quod cum his magnopere pugnemus; D I, 113. quod magno opere ad rationes omnium rerum || publicarum, civillum || pertinetur; R I, 13. Gellium . . . ipsis . . . || iis, al. || (philosophia) magno opere auctorem fuisse, ut . . . ; L I, 53. quam ob rem magnopere || magno opere || te hortor, mi Cicero, ut . . . legas; O I, 3. etiam in rebus prosperis . . . superbiam || superbiam || magnopere, fastidium arrogantiameque fugiamus; O I, 90. nec (perversitas) magnopere admonitionem et praeccepta desiderat || desiderant ||; O I, 145. in his inanimibus iacturis . . . nihil nos magnopere mirari; O II, 56. in his (exercitationibus, curriculum) . . . elaborans corporis vires non magno opere || magnopere || desidero; C 38. quia . . . summa lae senectutis est, quod ea voluptates nullas magnopere desiderat; C 44.

opes: non metuet . . . sive celare poterit || potuerit ||, sive opibus magnis, quique fecerit, obtinere; F II, 71. cum (M. Crassus) maxumis

opibus fortunisque florebat; D II, 22. ut opes quam maximas consequatur; O I, 64. si opes magnas habeat; O I, 70. propter aequabilem praedae partitionem . . . Bardulis Illyrius latro || [latro] || . . . magnas opes habuit et multo maiores Viriathus Lusitanus; O II, 40. cum premeretur inops multitudo ab iis, qui maiores opes habebant; O II, 41. f. alqd; N II, 64.

opinitor: ego . . . ipe . . . magnus . . . sum opinitor; A II, 66.

opinio: quorum de iustitia magna esset opinio multitudinis; O II, 42.

oportunitas: quem ad modum oportunitas || opp. || . . . non sit maior productione temporis; F III, 45. magnae etiam oportunitates ad cultum hominum . . . aliae aliis in locis reperiuntur; N II, 130.

opus: habeo opus magnum in manibus; A I, 2. ne ille et deum opere magno liberat et me timore; A II, 121. magnum opus esse probare maerenti illum suo iudicio . . . maerere; T III, 79. magnum opus et difficile; T III, 84. tu quod opus tandem magnum et egregium habes? N I, 100. huius . . . operis maximi inter homines atque optimi illum (moderatores) esse perfectorem volo; R V, 8. ut . . . in reliquis rebus multo maiora opera sunt animi quam corporis, sic . . . O II, 46. quibus (rusticis) absentibus nunquam fere ulla in agro maiora opera sunt; C 24. magnum opus est; Lae 17.

orbis: . . . tum gelidum valido de pectore frigus anhelans corpore semifero magno Capricornus in orbes; N II, 112. in sphaera maximi orbes medii inter se dividuntur; Fa 15. 16. non et sunt in sphaera maximi orbes . . . et ii non medii inter se dividuntur; Fa 15. possum dicere: si in sphaera maximi orbes erant; possum dicere: quia in sphaera maximi orbes erant; Fa 16. cum alia (sidera) maiorem lustrarent orbem, alia minorem, tardius quae maiorem, celerius quae minorem; Ti 30.

ornamentum: quae (eloquentia) . . . principibus maximo ornamento est; F IV, 81. maximum ornamentum amicitiae tollit, qui ex ea tollit verediam; Lae 82.

ostentum: id . . . est, inquit, ostentum. magnum vero; D II, 56.

otium: neque . . . periculum in re publica fuit gravius umquam nec maius otium; O I, 77.

pars: maiorem . . . partem mihi quidem omnes isti videntur nimis etiam quaedam affirmare; A II, 14. si magnam partem . . . ad verum ipsum aut quam proxime accedant; A II, 36. dividunt . . . in partes, et eas quidem magnas; A II, 42. quae (partes) maximae sunt; F II, 33. si (stulti) sint in maiore parte rerum earum || earum rerum ||; F III, 61. divina mente . . . mundum universum atque eius maximas partes administrari; F IV, 12. non esse in iis || his || partem maximam positam beate aut secus vivendi; F IV, 59. nou ex maxima parte de tota (vita) indicibus? an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliquas obrnat? F V, 91. ex eo, quod maximas partes continet . . . tota res appellatur; F V, 92. cum defeusionem laboribus . . . aut omnino aut magna ex parte essem aliquando liberatus; T I, 1. se fruiturum (voluptatibus) aut in omni aut in magna parte vitae; T III, 38. quia Chrysippus et Stoici . . . magnam partem in his || iis || (perturbationibus) partiendis et definiendis occupati sunt; T IV, 9. etiam susceptae (perturbationes) continuo in magna peste parte versantur; T IV, 42. metu magna ex parte liberati sumus; T IV, 64. tibi nos, ut antea magna ex parte, sic nunc penitus totosque tradimus;

T V, 5. ex maiore parte plerasque res nominari; T V, 22. beatam vitam . . . ex multo maiore parte obtinere nomen suum; T V, 22. quod ex maiore parte unam quamque rem appellari spectarique dicunt; T V, 28. si multo maiore ex parte exstat in utraque (meritoria, aratione) felicitas; T V, 86. si multo maiore et graviore ex parte bona propendunt; T V, 86. maximae rei publicae partes . . . nullis auspiciis administrantur; N II, 9. tangam . . . maximas (partes mundi); N II, 25. cum . . . magnum . . . partem noctis vigiliasses; D I, 59. quem (senatum) maiore ex parte ipe (Caesar) cooptasset; D II, 23. ut (patria) plurimas et maximas nostri animi, ingenii, consilii partis ipe sibi . . . pigneraretur; R I, 8. ceteri (reges) . . . magnum . . . partem bella gesserunt; R V, 3. aut si maiorem partem pecuniae capiat, aut, si maior pars pecuniae legata est || si . . . legata est ||, si inde quippiam cepit; L II, 49. maximam . . . partem ad iniuriam faciendam adgrediuntur, ut . . . O I, 24. quae . . . maiori parti pulcherrima videntur, ea maxime exoptant; O I, 118. magnum . . . partem clementi castigatione licet uti; O I, 137. maior . . . pars eo fere deferri solet, quo a natura ipe deducitur; O I, 147. voluptates . . . maioris partis animos a virtute detorqueant; O II, 37.

patria: dum illa (patria) sit maior, haec in ea continetur; L III, 5.

peccatum: alia quaedam dicent, credo, magna antiquorum esse peccata; F IV, 20. maius est peccatum in auro quam in palea; F IV, 76. paucis verbis tria magna peccata; T III, 47.

pecunia: quae erat pecunia temporibus illis . . . maxima; T V, 91. fugisse (Demaratus) cum magna pecunia dicitur; R II, 34. ut nuper M. Crassus negabat ullam satis magnam pecuniam esse ei, qui . . .; O I, 25. quidam . . . quos parva (pecunia) movere non potuit, cognoscuntur in magna; Lae 63. filiam qui habet, pecunia est opus; duas, maiore; plura, maiore etiam; P 44. tot dotes magnam quaerunt pecuniam; P 44.

penuria: cuius generis est magna penuria; Lae 62.

periculum: qui magno suo periculo causam agat; A II, 79. magnum periculum addit; F I, 35.

pernicies: quae nulla pernicies maior hominum vitae potuit afferri; O II, 9. nec ulla pernicies vitae maior inveniri potest quam . . .; O III, 72.

perturbatio: horum (xvirum) ex iniustitia subito exorta est maxima perturbatio; R II, 63. perversitas: si qua est alia magna perversitas; O I, 145.

pestis: quae peste quae potest esse maior? O II, 73. negat . . . (Panaetius) ullam pestem maiorem in vitam hominum invasisse quam eorum opinionem; O III, 34. pestem . . . nullam maiorem esse amicitias in plerisque pecuniae cupiditate; Lae 34. sic habendum est nullam in amicitias pestem esse maiorem quam adulationem; Lae 91.

philosophus: multi . . . et magni philosophi haec ultima bonorum iuncta fecerunt; F II, 19. ea, quae desideratur a magno philosopho, gravitatis; F V, 13. diceret aliquid, et magno quidem philosopho dignum, si . . .; T III, 35. sunt . . . alii philosophi, et ii quidem magni atque nobiles, qui . . .; N I, 4. ut antiquis philosophis, iisque maximis longeque clarissimis, placuit; F V, 97.

pietas: f. iustitia.

plaga: hoc . . . efficitur, ut ex illo necopinato plaga maior sit; T III, 59.

plausus: qui (Ennius) magno plausu loquitur adsentiente populo; D II, 104.

poena: naturam hominis aspernatus hoc ipso luet maximas poenas; R III, 33. sceleris est poena tristis et ... per se ipsa maxima est; L II, 43. cavendum est etiam, ne maior poena quam culpa sit; O I, 89. poena maiore dignus est; P 25.

poëta: negat ... sine furore Democritus quemquam postquam magnam esse posse; D I, 80.

pondus: Curio ... magnam auri pondus Samnites cum attulisset; C 55 (56).

pontifex: mihi ut Scipio quidem ille pontifex maximus ... iratus videtur fuisse Ti. Graccho; T IV, 51. ut Ti. Coruncanium aut P. Scaevolam, pontifices maximos, te audire dicas; N I, 115. Ti. Coruncanium, P. Scipionem, P. Scaevolam, pontifices maximos, ... sequor; N III, 5. cur ... ante simulacrum Vestae pontifex maximus est Q. Scaevola trucidatus? N III, 80. post annalis pontificum maximum; L I, 6. quaero a vobis, Scaevolae, pontifices maximi; L II, 52. placuit P. Scaevolae et Ti. Coruncanio, pontificibus maximi; L II, 52. Q. ... Scaevola, pontifex maximus, ... dicebat; O III, 70. qui (L. Metellus) cum quadriennio post alterum consulatum pontifex maximus factus esset; C 30. qui (P. Scipio) his paucis diebus pontifex maximus factus est; C 50. quem virum super P. Crassum, pontificem maximum, ... vidimus? C 61.

populus: noster hic populus ... iustitia an sapientia est e minimio omnium maximus factus? R III, 24.

porta: omni soli caeli maxima porta patet; R fr 6.

portentum: maximum ... illud portentum isdem Spartiatia fuit, quod ...; D I, 76. maximum id portentum haruspices esse dixerunt; L II, 59.

possessio: cuius possessio quo est maior, eo plus requirit ad se tenendam; P 49.

potestas: f. auctoritas; R II, 59.

potestas: ut xviri maxima potestate sine provocations crearentur; R II, 61. omni par maiore potestas populans prohibessit; L III, 6. aet potestas par maiore prohibessit || [nat. ... proh.] ||; L III, 10. par maiore potestas plus valet; L III, 11.

praecipuum: quod praecipuum quia minus erat, quam ut ab homine videretur; F V, 44.

praeda: maxima auri argenteque praeda locupletatus; R II, 44.

praemium: f. alqd; T I, 113.

praesidium: magnus is sibi praesidium ad beatam vitam comparat || comparavit ||; T II, 2. praestantia: f. diligentia; T IV, 58. excellentia. probabilitas: quae nos falleret probabilitate magna; A II, 75.

proelium: quarum (rationum) praesidio (sapientia) iniret difficile illud ... magnumque proelium; F IV, 31. cum ad fluvium Sagram Crotonatas Locri maximo proelio devicissent; N II, 6. promissum: ullum ... esse philosophiae promissum uberius aut minus; T V, 19.

provinciae: f. imperia. prudentia: quibus || in quibus, al. || ... artibus ... prudentia maior iust; O I, 151.

quaestio: in his primis naturalibus voluptas inest necne, magna quaestio est; F II, 34. quae (philosophia) de maximis quaestionibus copiose posset ... dicere; T I, 7. quae (sententia sit) veri similima, magna quaestio est; T I, 23. quae (conversio) quam longa sit, magna quaestio est; N II, 52. magna ... quaestio est; D I, 38. quo modo ... aut vales aut somniantes ea videant, ... magna quaestio est; D I, 117. quid sit 'bene agi,' magna quaestio est; O III, 70.

ratio: corporis nostri magnam naturam ipsa videtur habuisse rationem; O I, 126. f. cognitio.

regiones: terrae maximas regiones ... incultas videmus; N I, 24.

regnum: utrius magni victoria sit data regni; D I, 108.

religio: tota ... huius iuris compositio pontificalis magnam religionem caerimoniamque declarat; L II, 55.

res: cuius mihi consilium ... quid tum in maximis rebus profuisset; A II, 3. quae (res) sunt in philosophia multae atque magnae; A II, 91. indagatio ipsa rerum ... maximorum ... habet oblectationem; A II, 127. in re eo meliore, quo maior sit; F I, 2. unam rem explicabo, eamque maximam; F I, 23. maximas ... ab eo || [ab eo] || (sapiente) et gravissimas res ... administrari; F I, 63. si magna res, magna hereditas agetur; F II, 56. beatus ... esse in maximorum rerum timore nemo potest; F II, 86. in hac ratione tota de maximis fere rebus Stoici illos secuti sunt; F IV, 12. de maxima ... re eodem modo; F IV, 12. omnibus aut maximis rebus ista, quae secundum naturam sunt, fruentem vivere; F IV, 15. quod maximae res essent in potestate sapientiae; F IV, 17. cur ... id non aut ex omnium earum (rerum) aut ex plurimarum et maximarum appetitione concluditur? F IV, 34. duci ... maiorum rerum contemplatione ad cupiditatem scientiae; F V, 49. ingenium ... (natura) sine doctrina notitias parvas rerum maximarum; F V, 59. magna res est; T II, 15. de maximis ... rebus nihil fere intermissum postea nec disputare nec scribere; T III, 6. necesse est homines ... in maximarum rerum ignorantia versari; N I, 2. eos ipso ... addubitare cogit doctissimorum hominum de maxima re tanta dissenso; N I, 14. oritur ... mihi magna de re alteratio cum Velleio; N I, 15. concedimus etiam providentes (esse deos), et rerum quidem maximum, ergo utrum ignorat, quae res maxime sint, ... an ...? N II, 77. (deos) iis || his || ut in maximis et optimis rebus; N II, 79. maximae res tacitae praeterierunt; N III, 19. nihil fere quondam maioris rei nisi auspicio ... gerebatur; D I, 28. tum avibus magnae res inpetiri solebant; D I, 28. iidem ... (Laedaemonii) de rebus maioribus semper ... oraculum ... petebant; D I, 95. ad quem (Apolinem) etiam Athenienses publice de maioribus rebus seque redderunt; D I, 122. quarenti mihi ... nulla maior (res) occurreret, quam si ...; D II, 1. an Cu. Pompeium censes ... maximarum rerum gloria laetaturum fuisse, si sciret ...? D II, 22. quem (Philem) video maioribus iam de rebus quam me aut quam P. Mucium consuli; R I, 20. rem ... magnam adsecutus est, quod ...; R I, 24. non ... dubito, quin ... usu quidem in re publica rerum maximarum facie omnis vicis; R I, 87. qui magnis de rebus dicitur est; R I, 37. qui (Aratas) magnis de rebus dicitur exordians; R I, 56. cuius (Tulli Hostilii) ... magnae ... extiterunt res bellicae; R II, 31. magnae ... res temporibus illis ... gerebantur; R II, 58. cum rerum magnarum tractatio ... cum illarum artium studiis ... coniungitur; R III, 5. Aristodemum ... maximis de rebus pacis et belli lectum ad Philippum Athenienses saepe miserunt; R IV, 13. sunt ... maxime res in hac memoria atque setate nostra; L I, 8. mihi liceret ... multis uberioribus atque maioribus (rebus) operae quantum vellem dare; L I, 10. sit ista res magna, sicut est; L I, 17. esset ... inter eos de re maxima ... dissenso; L I, 55. maiorem ... rem nullam sciscam aliter; L II, 24. ut ... res gorae magnas illas quidem et maxime utiles, sed [ut] vehementer arduas; O I, 66. qui se ... ad magnas res

gerendas accommodaverunt; O I, 70. cum plerique arbitror res bellicas maxime esse quam urbanas; O I, 74. multae res extiterunt urbane maiores clarioresque quam bellicae; O I, 74. maximas geri res et maximi animi ab iis, qui ...; O I, 92. quorum vita perspecta in rebus honestis atque magnis est; O I, 149. nullam dicere maxumorum rerum artem esse ... hominum est ... in maxumis rebus errantium; O II, 6. uenimem ... magnas res ... gerere potuisse; O II, 16. quandoquidem ea (gloria) in rebus maioribus administrandis adiuuat plurimum; O II, 31. si quando aliqua res maior atque utilior populari largitione adquiritur; O II, 58. qui (Ulixes) cum maximas res gesserit in bello; O III, 98. magna ... res est; O III, 119. ille vir haud magna cum re, sed plenus fidei; C I. non viribus ... aut celebritate corporum res magnae geruntur; C 17. multitudinis arbitrio res maximas agi; Lae 41. saepe incidunt magnae res, ut disciendum sit ab amicis; Lae 75. f. alqd; F IV, 77. res publica; Lae 42.

res publica: apud ... homines .. in maxima re publica ... versatos cum loquar; R I, 38. maximas res publicas ab adolescentibus labefactatas, a senibus sustentatas ... reperietis; C 20. ut (boni) ab amicis in magna aliqua re publica || re, al. || peccantibus non discedant; Lae 42.

rex: ille rex post Alexandrum maxumus; A II, 3. tu ... ne de Persarum quidem rege magno potes dicere, beatissime sit? T V, 35.

salus: id quod retinemus hodie magna cum salute rei publicae; R II, 16.

sanctitates: f. cultus.

sapientia: ea (sapientia) si maxima est, ut est certe; O I, 158.

saxa: >advenio Acherunte ... per speluncas saxis structas ... maxumis; T I, 37.

scelus: nec ... scena solum referta est his sceleribus, sed multo vita communis paene maioribus; N III, 69. quod potest minus esse scelus quam ... familiarem hominem occidere? O III, 19.

scientia: f. cognitio.

seditio: magnam seditionem in castris eius (Hamilcaris) ... esse factam; D I, 50.

significatio: ex quibus magna significatio fit non adesse constantiam; O I, 131.

signum: >haec (Capra) est magno atque industri praedita signo; N II, 110.

societas: cum hoc genere philosophiae ... magnam habet orator societatem; Fa 3. ut inter omnes esset societas quaedam, maior autem, ut quisque proxime accederet; Lae 19.

sol: quem (solem) mathematici amplius duodeviginti partibus confirmant maiorem esse quam terram; A II, 82. ne maiorem quidem multo putat esse (solem); A II, 82. multis partibus solem maiorem esse quam terram; A II, 116. solem ... plus quam duodeviginti partibus maiorem esse quam terram; A II, 128. sol Democrito magnus videtur; F I, 20. tantum ... (solem Epicurus) esse censet, quantum videtur, vel paulo aut maiorem aut minorem; F I, 20. sol ... multis partibus maior atque amplior quam terra universa; N II, 92. sol maiore quam terra sit an tantus, quantum videtur; D II, 10.

solacium: magnum .. adfert || adferret, al. || mihi aetas ipsa solacium; Lae 104.

sophistes: Protagoras, ... sophistes temporibus illis vel maximis; N I, 63.

species: qui (poetae) cum magnam speciem doctrinae ... praese tulerunt; T III, 3.

spes: nemo unquam sine magna spe immortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32.

magna me .. spes tenet .. bene mihi evenire; T I, 97. magna spes est ... fore ...; fr V, 97. splendor: in qua (iustitia) virtutis est splendor maximus; O I, 20.

studium: maiore .. studio Lucullus ... philosophiae deditus fuit, quam ...; A II, 4. illum (Antiochum) audiebam ... magno studio; A II, 10. nihilne tot saeculis ... maximis studiis explicatum putamus? A II, 15. qui in aliquo maiore studio et arte versantur; T I, 59. quod quidam nimis magnum studium in re obscuras ... conferant; O I, 19. maiora ... studia || maiora ... cura || (concitantur) efficiendi rem publicam gerentibus quam quietis; O I, 78. ad quaedam studia graviora atque maiora (facti sumus); O I, 103. ingenium; A II, 1.

stultitia: magna stultitia est eorum rerum deos facere effectores; D II, 55.

sympliciter: ea (sympliciter), quo sua sponte maior est, eo minus divina ratione fieri existimanda est; N III, 28.

tempestas: in eundem portum ... magna iactati tempestate confugimus; T V, 5.

tempus: est .. boni aurgis meminisse se maximis rei publicae temporibus praesto esse debere; L III, 43. nisi forte eam pecuniam in rei publicae magnum aliquod tempus contulerit; O III, 93.

testimonium: quod ... testimonium maius quaerimus? F II, 99.

theatrum: nullum theatrum virtuti conscientia maius est; T II, 64.

timor: f. opus; A II, 121.

turba: Chryssippus ... magnam turbam congregat ignotorum deorum; N I, 39.

varietas: cum .. illi orbes ... varietatem maxumam habeant; D II, 92. poetae in magna varietate personarum, ... quid deceat, videbunt; O I, 98. in animis existant maiores etiam varietates; O I, 107.

vectigal: non intellegunt homines, quam magnum vectigal sit parsimonia; P 49.

veritas: meo .. iudicio ita est maxima in sensibus veritas; A II, 19.

vigiliae: quoniam illud maiorum vigiliarum munus in tuo nomine apparuit; P 5.

vinculum: consilium meum, quod magis est vinculum ad perpetuitatem vestram quam illa, quibus ...; T I, 40.

vir: magnus vir, ut tu existimas ipse; A I, 13. Democritum ... magnus illum ... virum, ... omitamus; T I, 22. vir magnus leges, instituta ... non seret? T I, 31. quae sunt magni cuiusdam et alti viri; T V, 31. mihi ... Democritus, vir magnus in primis, ... nutare videtur; N I, 129. nemo .. vir magnus sine aliquo adfatu divino unquam fuit; N II, 167. magnis ... viris prosperae semper omnes res; N II, 167. non ... mediores viri, sed maximi et docti, Pythagoras et Empedocles, deuntiant ...; R III, 19. in quo (loco) omnia sunt magnis et praestantibus viris; R VI, 25. medicocriter doctos magnos in re publica viros ... multos commemorare possumus; L III, 14. vir magnus ...; L. Lucullus, ferebatur, quasi ...; L III, 30. hic in magnis viris non est habendus; O I, 65. ratio efficiens magnos viros in priore (est); O I, 67. id .. est magni viri || viri magni ||, rebus agitatissimis punire sotes; O I, 82. nihil magno et praclaro viri dignius placabilitate; O I, 88. o virum magnum! O II, 83. vox ... magno viro ac sapiente digna; O III, 1. T. Manlius is est, qui ... magnus vir in primis; O III, 112. accipite ... orationem Archytas ... magni in primis et praclarissimi viri; C 89. cui ... praeter officium fortis et magni viri quoquam aliud propositum fuisse videtur; P 12.

virtus: maximas .. virtutes iacere omnis necesse est voluptate dominante; F II, 117. alterum .. genus est magnarum verarumque virtutum; F V, 36. f. cognitio.

vis: percipientis illa ... satis magnam habet vim, ut ...; A II, 45. nisi tanta in Arosila, multo etiam maior in Carneade et copia rerum et dicendi vis fuisset; A II, 60. sapientis .. hanc censet Arosilas vim esse maximam; A II, 66. si parum magnam vim censet in hiis (sensibus) esse ad ea ... iudicanda; A II, 74. id, quod probabile esset, satis magnam vim habere ad artes; A II, 146. is || is, || (populus) qui auctoritates minimam habet, maximam vim; F II, 44. nonne illegales eo maiorem vim esse naturae, quod ...; F II, 58. mihi ... hoc videtur maior vis honestatis et minor voluptatis; F II, 81. opinio facit ... vim doloris aut maiorem aut minorem; F III, 42. haec (praecipua) sine physicis quam vim habeant (et habent maximam), videre nemo potest; F III, 73. o magnam vim ingenii! F IV, 21. in ipsa (vite) .. parum magna vis inest, ut ...; F V, 39. volo in virtute vim esse quam maximam; F V, 77. cuius (numeri) vis ... in natura maxima esset; T I, 20. eloquentiam sine maiore quadam vi fluere abundantem sonantibus verbis; T I, 64. magnam habet vim rei publicae disciplina; T I, 102. consuetudinis magna vis est; T II, 40. magna vis est in virtutibus; T III, 38. satis magnam in virtute ad beate vivendum esse vim; T V, 19. exilia, orbitates magnam vim habere ad male misereque vivendum; T V, 24. si Zenonis rationi consentaneum sit satis magnam vim in virtute esse ad beate vivendum; T V, 32. cum fatentur satis magnam vim esse in vitiis ad miseram vitam; T V, 50. in pompa cum magna vis auri argentique ferretur; T V, 91. velut ibes maximam vim serpentium conficiunt; N I, 101. quod magna vis terrae cavernae continetur || continetur || calor; N II, 25. nec .. dici potest vi quadam maiore fieri, ut contra naturam astra moveantur; quae enim potest maior esse? N II, 44. res ipsa, in qua vis inest maior alique; N II, 61. cum .. in omnibus rebus vim haberent maximam prima et extrema; N II, 67. aliquid profecto sit necesse est melius et maiore vi praeditum quam deus; N II, 76. sive (est) necessitas vi magna incitata haec pulcherrima opera efficiens; N II, 76. magnam .. vim seminum secum frumenti similium (Indus) dicitur deportare; N II, 180. cum .. magna vis videretur esse .. impetientis consulendis quae rebus ... in haruspicum disciplina; D I, 3. o vim maxumam erroris! D II, 99. Croesus Halyn penetrans magnam pervertet opum vim; D II, 115. magnam habet vim disciplina verecundiae; R IV, 6. vis .. maior in illis (orationibus) dicendi; O I, 3. maxima vis decori in hac inest parte; O I, 100. ad hanc .. rationem quoniam maximam vim naturae habet, fortuna proximam; O I, 120. quoniam magna vis orationis est; O I, 132. magnam vim esse in fortuna in utramque partem; O II, 19. benevolentiae vim esse magnam, metus inebellam; O II, 29. etsi in eo ipso vis maxima est, ut simus ii, qui haberi velimus; O II, 44. quia contentio orationis || forationis || maiorem vim habet ad gloriam; O II, 48. [cum corporis externa (commoda) hoc modo (comparatur), dives esse potius quam maximis corporis viribus]; O II, 88. maxima est .. vis vetustatis et consuetudinis; Lae 68. quae vim habere maximam dicitur, Fortuna; P 84. (animi divini animas) vi magna tum ferebant, tum ferebantur; T I 48.

vitiu(m): cum de maximis vitiis loquetur; F II, 27. vitia alia aliis esse maiora; F IV, 67. si .. propterea vitia alia aliis maiora non sunt, quia ...;

F IV, 68. quoniam ... haec .. vitia in omnibus stultis aequae magna sunt; F IV, 77. quasi vero .. concedatur in omnibus stultis aequae magna esse vitia; F IV, 77. quod ... hoc ... non ferme sine magnis principum vitiis evenit; R I, 69. cum praeterire aliquid maximum vitium in dividendo sit; O I, 10.

voluptas: ut labore et dolore magnam aliquam quaerat voluptatem; F I, 32. ut (sapienti) .. rei-cienti voluptatibus maiores alias consequatur; F I, 33. ut .. voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscendorum causa; F I, 36. maximam voluptatem illam habemus, quae ...; F I, 37. constituamus aliquem magnis, multis, perpetuis fruente(m) ... voluptatibus; F I, 40. cum (hominem) ... ob eum .. errorem .. voluptatibus maximis saepe priventur; F I, 43. ite voluptatem maximam adipiscuntur praetermittenda voluptate; F I, 48. temperantiam .. (esse) expetendam, non quia voluptates fugiat, sed quia maiores consequatur; F I, 48. nec ob eam causam non multo maiores esse et voluptates et dolores animi quam corporis; F I, 55. ut ea (voluptas) maior sit, si ..; F I, 55. animi maximam aut voluptatem aut molestiam plus aut ad beatam aut ad miseram vitam afferre momenti quam ...; F I, 56. perfrui .. maximis et animi et corporis voluptatibus; F I, 57. (sapienti) magna afficitur voluptas; F I, 62. neque maiorem voluptatem esse infinito tempore aetatis percipi posse, quam ...; F I, 63. plane idem .. (voluptas est), et maxima quidem, qua fieri nulla maior potest; F II, 11. est .. (pecunia) effectrix multarum et magnarum voluptatum; F II, 55. ut adipiscantur magnas voluptates; F II, 56. eum ... ponebas cumulatum aliquem plurimis et maximis voluptatibus; F II, 63. negat infinito tempore aetatis voluptatem fieri maiorem quam finito; F II, 88. maiores esse voluptates et dolores animi quam corporis; F II, 108. [maior est animi voluptas quam corporis]; F II, 108. cum (sapienti) maximas animo voluptates percipiat omnibusque partibus maiores quam corpore; F II, 108. optabile esset maxima in || in max. || voluptate ... dies noctesque versari; F II, 114. ut ... dolorem suscipiat maiorem efficientem voluptatem; T V, 95. multo maiorem percipi posse legendis his (canticis) quam audiendis voluptatem; T V, 118. cum maximis voluptatibus in eas imagines mentem intendant infamisque nostram intellegentiam capere, quae sit ...; N I, 49. habet (deus) exploratum fore se semper .. in maximis ... voluptatibus; N I, 51. vivere in solitudine ... in maximis voluptatibus; O III, 25. quanta (voluptas) percipi posset maxima; C 41. ea (voluptas) cum maior esset atque longiorum || longior ||; C 41. quia voluptate animi nulla certe potest esse maior; C 50. ea .. (voluptas) quo est maior; P 15. congruere .. cum cogitatione magna voluptas corporis non potest; fr V, 81. quia (voluptate) nulla possit maior esse; fr V, 81.

vox: hoc ... Zeuo ... magna voce dicere solebat; T III, 38. maxima voce clamat populus ...; R I, 55. cum ego ... legem Vconiam magna voce et bonis lateribus suasi || suavisim ||; C 14.

urbs: cum floretur in Italia Graecia potentissimis et maximis urbibus; T IV, 2. „urbes magnas atque imperiosas“, ut appellat Ennius; R I, 3. quam (urbem) ait Timaeus Graecarum maximam ... esse; R III, 43.

usus: si ipse usus membrorum non modo non maior, verum etiam minor futurus sit; F V, 48. quae (res) inessent in omni mundo cum magno usu et commoditate generis humani; N II, 80. magnos .. usus (materia) adfert ad navigia fa-

cienda; N II, 152. usus . . . eius (virtutis) est maximus civitatis gubernatio; R I, 2.
 utilitas: magna cum utilitate rei publicae; A II, 3. ipsam aegritudinem . . . non sine magna utilitate a natura dicitur constitutam; T IV, 45. a quibus magna utilitas ad vitae cultum esset inventa; N I, 38. quicquid . . . magnam utilitatem generi adferret humano; N II, 60. retinetur . . . ad magnas utilitates rei publicae mos, religio; D II, 70. ut magnas utilitates adipiscimur conspiratione hominum; O II, 16. non habeo, ad volgi opinionem quae maior utilitas quam regnandi esse possit; O III, 84. quoniam utilitates multae et magnae consecutae sunt; Lae 30. utilitates ex amicitia maximae capiuntur; Lae 32. no intemperata quaedam benivolentia . . . impedit magnas utilitates amicorum; Lae 75. maxima . . . eorum (oculorum) utilitas . . . deinceps explicetur; T I, 52. uva: quae (uva) maxima esset in vinea; D I, 31. vulnus: C. Flaminius . . . cecidisse . . . cum magno rei publicae vulnere; N II, 8.
 effluviū: obstitum caput at || a, ac || tereti cervice reflexum obtutum in cauda maioris figure dicas; N II, 107.
 ēdēt: apud imperitos (ille) audebat haec dicere — ille vero et magna quidem cum *; R I, 23.
 B. affectu: a. unasc.: I. Subject: accipiunt: ut maiores nostri Tuscianos, Aequos . . . in civitatem etiam acceperunt, at Karthaginem . . . funditus sustulerunt; nollem Corinthum, sed credo aliqui secutos; O I, 35.
 adducunt: ut maiores nostri ab aratro adduxerunt Cincinnatum illum, ut dictator esset; F II, 12.
 appellant: quae nisi essent in sensibus, non summum consilium maioris nostri appellasset senatum; C 19.
 arbitratur: f. faciunt; Lae 13.
 audiunt: f. dicunt.
 censent: quae (omina) maiores nostri quia valore censebant, idcirco omnibus rebus agendis „QUOD BONUM, FASTUM, FELIX FORTUNATUMQUE ESSET“ praefabantur; D I, 102.
 consecrant: quem nostri maiores auguste sancteque [Liberum] || Liberum || cum Cerere et Libera consecraverunt; N II, 62.
 dicunt: saepe audivi ex maioribus natu, qui se porro pueros a senibus audisse dicebant, mirari solum C. Fabricium . . . C 43.
 expellunt: hac mente tum nostri maiores . . . Constatinum expulerunt; R II, 53.
 faciunt: si Graeci (mecum faciunt), si barbari, si maiores etiam nostri; D I, 84. maiores suos multa mira atque praeclara gloria cupiditate fecisse; R V, 9. quod (maiores) non fecissent profecto, si nihil ad eos (mortuos) pertinere arbitrarentur; Lae 13.
 ferunt: qui (maiores natu) se et libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent nec a suis despicerentur; C 7.
 intersunt: f. nolunt; O I, 122.
 iudicant: quos sapientes nostri maiores iudicabant; Lae 18. cum re ac factis (maiores nostri) longe aliter iudicavissent; P 7.
 nolunt: bellicam rem administrari maiores nostri nisi auspicio noluerunt; D II, 76. si ne in eius modi quidem rebus maiores natu nolent intersere; O I, 122.
 nominant: sic . . . maiores nostri labores non fugientes . . . nominaverunt; F II, 118. bene . . . maiores accubitionem epularem amicorum, quia vitae conjunctionem haberet, convivium nominaverunt; C 45.
 parat: vgl. A. animus; T I, 21.

praefantur: f. censent.
 praestant: quorum . . . patres aut maiores aliqua gloria praestiterunt; O I, 116.
 probant: * maiores nostros et probavisse maxime et retinuisse sapientissime iudico; R II, 64.
 provident: admirandum tantum maiores in posterum providisse; L III, 44.
 putant: qui (maiores nostri) haec inbecilla et commutabilia [pecuniae membra] verbo „bona“ putaverunt appellanda; P 7.
 relingunt: optimum longe statum civitatis esse eum, quem maiores nostri nobis reliquissent; R I, 34.
 requirunt: quoniam nihil ex te, Africane, hi maiores natu requirunt; R II, 64.
 retinent: f. probant.
 separant: non . . . philosophi solum, verum etiam maiores nostri superstitionem a religione separaverunt; N II, 71.
 sequuntur: f. accipiunt.
 sunt: eum (filium) non talem videri fuisse in imperio, quales eius maiores fuissent; F I, 24. post . . . Lepidum, Carbonem, Graecchos (fuisse), inde ita magnos nostram ad aetatem, ut . . . T I, 5.
 temperant: rem . . . publicam nostri maiores certe melioribus temperaverunt et institutis et legibus; T I, 2.
 tollunt: f. accipiunt.
 tradunt: ita nobis maiores nostros tradidisse; N III, 9.
 transferunt: sicut reliquas omnis (laudes) . . . studio atque industria sua maiores nostri transtulerunt; T II, 5.
 tribuunt: qui (maiores) mortuis tam religiosa iura tribuerunt; Lae 13.
 volunt: qui (maiores) . . . iurare „ex sui animi sententia“ quemque voluerunt; A II, 146. praerogativam etiam maiores omen iustorum comitiorum esse voluerunt; D I, 103. firmiter . . . maiores nostri stabilita matrimonia esse voluerunt; R VI, 2. nisi maiores eos, qui ex hac vita migrassent, in deorum numero esse voluissent; L II, 55. maiores aliius gentium, aliius ius civile esse voluerunt; O III, 69. quam (Fidem) in Capitolio „vicinam lovis optimi maximi“ . . . maiores nostri esse voluerunt; O III, 104. nullum . . . vinculum ad astringendam fidem iure iurando maiores artius esse voluerunt; O III, 111. quantum spatium aetatis maiores || nostri || ad senectutis initium esse voluerunt, tantus . . . C 60.
 II. nach Verben: I. deligo: est . . . adolescentis . . . ex . . . iis (maioribus natu) deligere optimos et probatissimos; O I, 122.
 despicio: f. I. ferunt.
 imitor: quoniam paulo ante dictum est imitandos esse maiores; O I, 121.
 laudo: nec me . . . laudans maioribus meis corrupti; F I, 34.
 laxo: f. I. ferunt. — probō: f. deligo.
 vereor: est . . . adolescentis maiores natu vereri; O I, 122.
 2. credo: maioribus . . . nostris etiam nulla ratione reddita credere (debeo); N III, 6.
 desum: nec . . . scientia iuris maioribus suis Q. Aelius Tubero defuit, doctrina etiam superfluit; fr III, 2.
 placeo: quod exactis reprobis intellego placuisse nostris maioribus; L III, 15. non placuisse maioribus nostris aetatis; O III, 63.
 sum: † fuerat fortasse aliqua ratio maioribus nostris in illo aere alieno || illo consilio aeri alieno || medendi; R II, 59. ea facultas nostris maioribus erat, qui confectis senatus consultis; fr V, 88.
 supersum: f. desum.

usu venio: eadem mihi usu venirent reliquiae omnibus maioribus natus; C 7.

videor: maioribus .. nostris hoc ita visum intellego multis saeculis ante Socratem; T III, 8.

S. orior: qui magna sibi proponunt obscuris orti maioribus; O I, 116.

sum: cum eis clarissimis ipse maioribus; R I, 71.

4. abhorreo a: civitatem ... a vita hominum abhorrentem et moribus || maioribus ||; R II, 21. accipio a: f. a. I. accipio a maioribus (7 Et.) B. I. E. 2, b.

audio de: saepe .. hoc de maioribus natu audivimus; R II, 28. — ex: audivi ex maioribus nata hoc idem fuisse in P. Scipione Nasica; O I, 109. f. I. dicunt.

comparo cum: quae tam excellens in omni genere virtus in ulla fuit, ut sit cum maioribus nostris comparanda? T I, 2.

constituo apud: mihi quidem non apud Medos solum, ut ait Herodotus, sed etiam apud maiores nostros ... videntur .. beae morati reges constituti; O II, 41.

deligo ex: f. I. deligo. dico de: fortasse etiam ... aliquid de maioribus tuis et de te ipso dices more maiorum; F II, 74.

facio apud: quod apud maiores nostros saepe fiebat propter avaritiam tenuitatem; O II, 74.

factio apud: haec apud maiores nostros factitata; O II, 85.

sum apud: f. apud, I. sum apud maiores (5 Et.) B. I. E. 226, a.

II. **nach Adjektiv:** I. similis: sit hic (Timagoras) .. maiorum similis; A II, 80.

2. dignus: te ipsum, dignissimum maioribus tuis, voluptatibus induxit, ut ...? F II, 62.

IV. **nach Substantiv:** alqd: num quid horum probat noster Antiochus? ille vero ne maiorum quidem suorum; A II, 143. multa praecleara maiorum; O II, 65.

auctoritas: quod mihi persuasum est auctoritate maiorum; N III, 7. plus apud me antiquorum auctoritas valet, vel nostrorum maiorum ... vel eorum, qui ...; Lae 13.

consuetudo: deflexit iam aliquantum || aliquid || de spatio ... consuetudo maiorum; Lae 40.

diligentia: quam rationem maiorum etiam comprobat diligenter; A II, 146.

exempla: minimam olim istius rei fuisse cupiditatem multa extant exempla maiorum; L II, 62. nosse exempla maiorum; L III, 41.

imitatio: ut non nulli omnia imitatione maiorum sum quoddam institutum consequantur; O I, 116.

instituta: ut de moribus institutisque maiorum ... loquamur; T IV, I. et mundum deum esse ... et eos, quos maiorum instituta accepimus; N I, 30. maiorum instituta mens, fides, virtus, concordia consecratae ... sunt; N II, 79.

maiorum instituta tueri sacris caerimonisque retinendis sapientis est; D II, 148. quis .. te potius .. de maiorum dixerit instituta? R I, 71. ut cum maiorum institutis, tum doctrina se instrueret; R III, 6. veterem morem ac maiorum instituta retinere excellentes viri; R V, I. hoc consilio ... maiorum instituta servantur; O I, 75.

monumenta: qui cum cetera literis mandarent, alii ius civile, ... alii monumenta maiorum; T IV, 5. f. A. alqd; O I, 55.

mos: docebo meliora me didicisse de colendis die immortalibus ... more maiorum; N III, 43. qui ... ad domesticum maiorumque morem etiam hanc a Socrate adventiciam doctrinam adhibue-

runt; R III, 5. erunt (leges) fere in more maiorum, qui tum ut lex valebat; L II, 23. eas (religiones tenebant). quae essent in more maiorum; L II, 40. quom (Athenienses) ... maiorum ... morem dixissent saepe esse mutatum; L II, 40. ut ii ... earum (civitatum, nationum) patroni essent more maiorum; O I, 35. me (delectat) ... is sermo, qui more maiorum a summo adhibetur in poculo; C 46. f. instituta; T IV, I. — II, 4. dico de.

prudentia: in quo equidem continentissimorum hominum, maiorum nostrorum, saepe requiro prudentiam; P 7.

sapientia: quon hic ipso sapientiam maiorum stantes esse laudandam; R II, 30. maiorum .. sapientia admodum delectat; L II, 62. tu sapientiam maiorum in illo vide; L III, 24.

senectus quorum (maiorum natu) ego multorum cognovi senectutem sine querela || querela ||; C 7.

severitas: quo in genere severitatem maiorum senatus vetus auctoritas de Bacchanalibus ... declarat; L II, 87.

vestigia: hic sacra, hic genus, hic maiorum multa vestigia, L II, 3.

V. **Umfass:** a: quibus (artibus) qui carebant, inertes a maioribus nominabantur; F II, 115. multae .. aliae naturae deorum ... a maioribus nostris constitutae nominataeque sunt; N II, 60. Iuppiter ... a maioribus .. nostris "optimus maxumus" (dicitur); N II, 64. quorum (osten-

torum) .. vim ... verba ipsa prudenter a maioribus posita declarant; D I, 93. ex quo illa admirabilis || mirabilis || a maioribus Albanis aquae facta deductio est; D I, 100. haec ... a nostris maioribus iudicata contemnimus? D I, 101. id quod primum est a maioribus; D II, 112. cum mihi sit unum opus hoc a parentibus maioribusque meis relictum; R I, 35. concedamus ... famae hominum ... sapienter a maioribus proditae ... ut ...; R II, 4. quae a maioribus prodita est quom dominis, tum famulis ... religio Larum; L II, 37. quae res quom sapientissime moderatissimeque constituta esset a maioribus nostris; L III, 12. huic (eloquentiae) ... a maioribus nostris est in toga dignitatis principatus status; O II, 66. me ... magisteria delectant a maioribus instituta; C 46. f. A. exemplum; O I, 40.

apud: f. apud, IV. maiores (5 Et.) B. I. E. 227, b.

b. **neutr.** (vgl. A. alqd): I. **abfint:** I. sunt: multa pauca, magna parva (sint); A II, 92. quae sunt tandem ista maiora? T I, 16. quoniam ista (maiora) sunt? R I, 62. f. II, I. molior.

2. sum: vgl. A. alqd.

II. **nach Verben:** I. adipiscor: earum rerum, quae sint secundum naturam, quam plurima et quam maxima adipisci; F IV, 25. f. A. alqd; A I, 22.

antepono: nec ... contra officium est maius anteponi minori; O I, 32.

conor: qui aut investigaret aut conarentur magna quaedam; O I, 92.

curo: magna di curant, parva neglegunt; N II, 167.

discerno: utilia inutilia, magna parva (discernere) poterat; T V, 114.

disco: quo facilius (pueri) possint maiora discere; R I, 30.

efficio: Theodorus Lysimacho mortem imitantis "magnum vero", inquit, "effecisti, si cantharis vim consecutus es"; T V, 117.

exclamo: qui volunt exclamare maius; T II, 56.

exspecto: maiora exspecto; N III, 65.

facio: cum ... ille (gubernator) ... non faciat || facit || ea, quae iuvenes, at vero multo maiora et meliora faciat || facit ||; C 17.

habeo: aegritudo maiora quaedam (habet), tamen, cruciatum; T III, 27.

ignoro: cum ... multa nobis et magna ignoranda sint; R I, 19.

intellego: magna saepe intellegemus ex parvis; O I, 146.

investigo: f. conor.

iudico: colorum .. et figurarum * ... ordinem et, ut ita dicam, decentiam oculi indicant, atque etiam alia maiora; N II, 145.

molior: maiora molior; T I, 16. quae sunt ea, quae dicis te maiora moliri? T I, 16.

necto: cetera series deinde sequitur maiora nectens; A II, 21.

profiteor: eos (viros) magna professos in parvis esse versatos; L I, 14.

propono: qui magna sibi proponunt obscuris orti maioribus; O I, 116.

quaero: maiora fortasse quaeris; A II, 82.

specto: si ... magna spectare et ad ea rectis studiis debent contendere; O II, 45.

spero: hic .. iam sperabat magna, quibus frui coeperat; T I, 93.

suscipio: nemo umquam animo aut spe maiora suscipiet, qui .. non ... Lae 102.

verto: qui magna verteret, Mavors; N II, 67. Mavors, quia magna vertit; N III, 62.

video: cum a sensibus profecti (philosophi) maiora quaedam et divinatoria vidissent; F IV, 42.

2. aestimo: f. aestimo, II. alqd (4 Et.) S. I. S. 104, a.

interest: magni existimans interesse ad decus et ad laudem civitatis res ... contineri; N I, 7.

refert: ipsi animi magni refert quali in corpore locati sint; T I, 90.

3. confero: ut parva magnis conferamus; R III, 84. ut aliqua similitudine adductus maximis minima conferam; fr X, 3.

4. fruor: f. I. spero.

5. conformo ad: ad maiora .. quaedam nos natura genuit et conformavit; F I, 23.

contendo ad: f. I. specto.

dico de: cum de plurimis eadem dicit, tam certe de maximis; F IV, 13.

gigno ad: f. conformo ad.

nasco ad: quando ad maiora quaedam ... nati sumus; F V, 21.

pervenio ad: si ... ad maiora pervenero; R I, 62.

redeo ad: ad maiora redeamus; N II, 92.

venio ad: quas (artes) si, dum (puer) est tener, combiberit, ad maiora veniet paratior; F III, 9.

video de: nunc de maioribus consequentibusque videamus; F V, 58.

III. **Imfland:** aestimare: f. aestimo, II. alqd magno (4 Et.) S. I. S. 104, a.

magus, Magier: I. augurantur: in Persia augurantur et divinant magi; D I, 90.

clamitant: clamitantes magos pestem ac perniciem Asiae proxima nocte natam; D I, 47.

dicunt: ei || et || (Cyro) magos dixisse, quod genus sapientium et doctorum habebatur in Persis || [quod ... Persis] ||, ... portendi; D I, 46.

divinaut: f. augurantur.

interpretantur: quae magi Cyro illi principi interpretati sint; D I, 46.

abl. abs.: quibus (magis) auctoribus Xerxes inflammasse templa Graeciae dicitur; L II, 26.

II. adeo: cur ipse Pythagoras ... Persarum magos adiit? F V, 87.

congrego: qui (magi) congregantur in fano

commentandi causa atque inter se colloquendi; D I, 90.

sequor: nec sequor magos Persarum; L II, 26.

III. disciplina: nec quisquam rex Persarum potest esse, qui non ante magorum disciplinam scientiamque perceperit; D I, 91.

mos: magorum mos est non humare corpora suorum, nisi a feris sint aut lanata; T I, 108.

portenta: cum postarum .. errore coniungere licet portenta magorum; N I, 43.

scientia: f. disciplina.

IV. de: haec de Indis et magis; D I, 47.

maiestas, Würde, Erhabenheit, Größe,

potest: I. est: quanta illa || illi (Scipioni) || ... fuit gravitas, quanta in oratione maiestas! Lae 96.

II. I. commemoro: cum ... commemoraret ... opes || [opes] ||, maiestatem dominatus; T V, 61.

deduco: cuius (dei) quidem vos maiestatem deductis usque ad apium formicarumque perfectionem; A II, 120.

2. sum: aut (di) non censent esse suae maiestatis praesignificare hominibus, quae sunt || sint || futura; D I, 82. II, 101.

3. cado in: sustinendi muneri propter inbecillitatem difficultas minime cedit in maiestatem deorum; N II, 77.

III. I. consentaneus: obscura somnia minime consentanea maiestati deorum; D II, 135.

2. alienus: neque (di) hoc alienum ducunt maiestate sua; D I, 82. II, 102. negant id esse alienum maiestate deorum; D II, 105.

IV. ius: cum (T. Torquatus) ipsi naturae patrioque amori praetulerit ius maiestatis atque imperii; F I, 23.

male, Simlabe: »ipsum hortatur me frater, ut meos male miser mandarem natos; T IV, 77.

male, schlecht, schlimm, übel: I. accipio: cum Epicurus ... Nausiphanen ... tam male acceperit; N I, 93.

ago: audiet || audiret, al. || (deus), quam nobiscum male egerit || ageretur ||; A II, 80.

alo: non male ait Callimachus multo saepius lacrimasse Priamum quam Troilum; T I, 93.

audio: quod (M. Crassus) male audiebat; T V, 116.

ceno: ille (Gallionius) ... [male,] prave, nequiter, turpiter cenabat; non igitur bene; F II, 25.

cogito: cui (Karthagini) male iam diu cogitanti bellum multo ante denuntiio; C 18.

conicio: male coniecta maleque interpretata (signa) falsa sunt ... interpretum inscientia; D I, 118.

consulo: quod se male suis rebus consuluisse dicerent; F V, 29.

converto: ut, cum Sophocles vel optime scripsit Electram, tamen male conversam Atilii mihi legendam putem; F I, 5.

dico: cum Epicurus ... Phaedoni Socratico turpius male dixerit; N I, 93. si ... voluisset ... Caecilium Marco Catoni male dicere; R IV, 11.

evenio: dies deficiat, si velim numerare || enumerare ||, quibus bonis male evererit; N III, 81.

existimo: de homine minime vafro male existimant; N I, 85. non .. omnes eos contemnunt, de quibus male existimant; O II, 36. eos haud contemnunt quidem || eos cont. q. neutquam ||, sed de iis male existimant; O II, 36. de quo necesse erit peius existimare eos, qui ploderent, quam eos, qui non ploderent; fr VIII, 13.

facta: f. loco.

gero: qui propter temeritatem male rem gessit;

T III, 17. quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus bonis interdici solet, sic ...; C 22.

guberno: aurum paleamne (navis) portet, ad bene aut ad male gubernandum nihil interesse! F IV, 76.

habeo: male .. se res habet; O II, 22.
instituto: male instituta ratio exitum reperire non potest; N I, 104.

interpretor: nocere audientibus philosophos is, qui bene dicta male interpretarentur; N III, 77. f. conicio.

loco: praeclare Ennius: »bene facta male locata male facta arbitrator»; O II, 62.

materio: male materialae sint (aedes), ruinosae; O III, 54.

mereor: quamquam ... male .. mereris de meis civibus; F I, 7. quotienscumque dicitur male quis de se mereri; F V, 29.

narro: male hercule narras; T I, 10.
odi: sic se dicere omnes stultos insanire, ut male olere omne caenum; T IV, 54.

pascio: quid tertium: »male pasceris»; O II, 89.
praecipio: quibus (servis) non male praecipunt qui ita iubent uti, ut mercennarius; O I, 41.

pugno: cum apud Delium male pugnatum esset Lachete praetore; D I, 123. cum male pugnatum apud Caudium esset; O III, 109.

reprehendo: male reprehendunt (Epicurii) praemeditationem rerum futurarum; T III, 34.
sum: »bene bonis ut, male malis»; N III, 79.

vivo: potes ..., qui male vivat, non eum miserum dicere? T V, 12. exilia, orbitates magnam vinum habere ad male misereque vivendum; T V, 24.

utor: etiam patrimonii multos male uti; N III, 70. qui .. ipsi saepe a male (calliditate) utentibus opprimuntur; N III, 75.

II. Latine: male Latine videtur, sed praeclare Accius; T III, 20.

III. affeiri: nec male Euripides ... »suavis laborum est praeteritorum memoria»; F II, 105. cum in agendo multa populariter, tum illud male; O II, 73. male etiam, qui peregrinos urbis uti prohibent; O III, 47. male etiam Curio; O III, 88.

maledice, verbumberijch: cum studiose de absentibus detrahendi causa aut per ridiculum aut severe, || maledice contumelioseque dicitur; O I, 134.

maledictum, Schmähung, Schimpfwort: I. solent, videntur: maledicta, contumeliae ... indignae philosophia mihi videri solent; F I, 27.

II. gigno: ex quibus (inimicitiae) iurgia, maledicta, contumeliae gignuntur; Lae 78.

III. figere: Zeno ... non eos solum, qui tum erant, Apollodorum, Silum, ceteros, figebat maledictis; N I, 93.

insectari: qui (Graeci) maledictis insectantur eos, a quibus de veritate dissentiant; F II, 80.

maledicus, Schmähföchtig, übelredend: alqs: ecce .. alii ... malevoli, invidi, difficiles, lucifugi, maledici, morosi || monstri ||; F I, 61. quos improbos, maledicos || maledicos ||, fraudulentos putant; O II, 36.

malescium, übelthat, Verbrechen: I. conscientiae: te conscientiae stimulant malescium tuorum; P 18.

fons: qui fons est fraudum, malescium, scelerum omnium; O III, 75.

II. pasci: qui maledicio et scelere pascentur; O II, 40.

II.

maleficus, rchlos: A. alqs: eundem .. (Dionysium fuisse) maleficum natura et inuitum; T V, 57. f. maledicus; O II, 36.

B. asperror, odi: quae (natio) superbos, quae maleficos || [quae maleficos] || ... non aspernatur, non odit? L I, 32.

malev— f. maliv—

malitia, Schlechtigheit, Böshheit: I. abest, distat: abest (malitia) ab ea (prudencia) distat: quae plurimum; O III, 71.

est: quia nulla sit in dolore nec fraus nec improbitas nec malitia; F IV, 52. malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium; T IV, 34. est .. malitia versuta et fallax ratio nocendi; N III, 75. f. vult; O III, 71.

imitatur: quam (prudenciam) vult imitari malitia; O III, 96.

nascuntur: ex ea difficultate illae, fallacior quae, ut ait Attius, »malitiae» natae sunt; F IV, 68.

ponit: malitia, si omnia, quae turpia sunt, mala sunt, mala bonis ponit ante; O III, 71.

videtur, vult: quae (malitia) vult illa quidem videri se esse prudenciam; O III, 71. f. imitatur.

II. I. appello: sic .. (vitiositatem) malo quam malitiam appellare eam, quam Graeci xaxiar appellant; T IV, 34.

asperror: ut bonitas malitiam (asperratur atque odit); Lae 47.

dico: sin xaxiar malitiam dixisses; F III, 40. una erit virtus, quae malitia rectissime dicitur; L I, 49.

do: si .. rationem hominibus di dederunt, malitiam dederunt; N III, 75.

excludo: levitate, vanitate, malitia exclusa || exclusam || divinationem probat; D I, 132.

judico: si saepe verutos homines .. admirantes malitiam quosdam iudicant; O II, 10.

nomino: quae .. xaxiar Graeci || Gr. x || appellant, vitia malo quam malitiam nominare; F III, 39.

odi: vana, falsa, fallentia odimus, ut fraudem, periurium, malitiam, iniuriam; F II, 46. f. asperror.

puto: ut, qui virtutem praemio meliunt, nullam virtutem nisi malitiam putent; L I, 49.

tollo: astutiae tollendae sunt etque malitia; O III, 71.

vindicat: nec .. in praediis solum ius civile ... malitiam fraudemque vindicat; O III, 71.

2. excludo: f. I. excludo.

3. converto in: ex homines rationem ... in fraudem malitiamque convertunt; N III, 78.

III, I. everriculum: inde everriculum malitiarum omnium, iudicium de dolo merito; N III, 74.

2. simulatio in: nec alia pernicies vitae maior iuveniri potest quam in malitia simulatio intelligentiae; O III, 72.

IV. consequi: qui fortitudinis gloriam consequutus est insidias et malitia; O I, 62. ut honestis consiliis ..., non fraude et malitia se intellegant ea ... consequi posse; O II, 10.

exsuperare: quis homo te exsuperavit usquam gentium inpendentia? — quis autem || item || malitia te? T IV, 77.

falsua, fingi: qui (testes) aut casu veri aut malitia falsi fictique esse possunt; D II, 27.

malitiose, böshheit, arglistig: cum dicitur INTER BONOS BENE AGIERE, quicumque agi dolose aut malitiose potest? O III, 61.

malitiosus, böshheit: alqs: quia ...

non sunt in disputando vafri, non veteratores, non malitiosi; K III, 26. et Pythias et omnes alii agentes, alii simulantes peridi, improbi, malitiosi; O III, 60.

audacia: quodsi Palamedis perspicax prudentia istius (Ulixis) perciperet malitiosam audaciam; O III, 98.

blanditiae: si sunt (hereditates) malitiosae blanditiae ... quae sitae; O III, 74.

genus: quidam Epicurei viri optimi (nam nullum genus est minus malitiosum); T III, 50. interpretatio: existunt ... iniuriae ... nimis callida, sed malitiosa || [sed malitiosa] || iuris interpretatione; O I, 33.

vir: non viri boni (hoc genus est), versuti potius, obscuro, astuti, fallacis, malitiosi, callidi, veteratoris, vafri; O III, 57.

malivolentia (malev.), übelwollen, bösh:

I. est: ut malivolentia || malev. || sit voluptas ex malo alterius sine emolumento suo; T IV, 20.

laetatur, II. subiecto: voluptati (subiecta sunt) malivolentia || malev. || laetans malo alieno || [laet. m. al.] ||, delectatio, iactatio et similia; T IV, 16.

malivulus (malev.), übelwollen, neibisch:

A. alqs: || maledivus; F I, 61.

B. I. consolator: illam .. orationem ex commemoratione alienorum malorum ad malivulos || malev. || consolandos esse accommodatam; T III, 60. corrigo: ut ... alia .. ratione malivulus || malev. ||, alia amator ... (sit) corrigendus; T IV, 65.

fero: et invidi et malivoli || malev. || ... quia proclives || proclive || ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur || semper feruntur ||; T IV, 28.

II. animus: enumeratio exemplorum, non ut animum malivolorum || malev. || oblectet, adferat; T III, 60.

malleolus, Sefpling, Fächer: malleoli,

plantae, sarmenta, viverrices, propagines nonne || ea || efficiunt, ut quemvis cum admiratione delectent? C 52.

malo, lieber wollen, vorziehen: I. abfint:

Homerus .. humana ad deos transferebat; divina mallem ad nos; T I, 65. qui sit frugi .. vel, si mallem, moderatus; T III, 18.

II. mit Ergänzung: I. Coniunctio: illum (dolorem) mallem levares; F II, 93. iam mallem Cerberum metures quam ista tam inconsiderate dices; T I, 12. malo non roges; T I, 17.

2. Infinitivus: a. actio: quo modo illi (gladiatores) ... accipere plagam malunt quam turpiter vitare! T II, 41. id Democritus ... accipere maluit, necessitate omnia fieri, quam a corporibus individuis naturalis motus avellere; Fa 23. ut pecuniam accipere mallem, possessionibus celestem; O II, 82. sibi ut quisque malit, quod ad usum vitae pertineat, quam alteri acquirere; O III, 22. nullum est exemplum, cui malimus adsimulare rem publicam; R I, 34. quid .. agere malimus; L II, 24. quam (perturbationem) ego malo laetitiam appellare; F III, 35. sic .. (vitiositatem) malo quam malitiam appellare eam, quam Graeci *malitia* appellant; T IV, 34. tu scilicet mavis numme deorum id factum quam casu arbitrari || arbitrari? ||; D II, 47. nisi .. te andiro nunc mallem; F IV, 62. continentem orationem audire malo; T I, 16. eundem equidem malum || mallem || andire Cottam; N II, 2. || respondere. qui (viri) ... carere ingrata civitate

quam manere in improba maluerunt; L III, 26. vir sapientissimus ... peccatum suum ... confiteri maluit quam haerere in re publica religiosem; N II, 11. qui se dicant in Graecis legendis operam malle consumere; F I, 1. nonne mavis illud credere, quod probari potest ... quam eos ... pugnare potuisse? N III, 12. carunculae vitulinae mavis quam imperatori veteri credere? D II, 52. nos ... rerum naturam quam errorem nostrum damnare malimus; T V, 4. defendere: || errare; A II, 9. perpetuare malis voluptatibus perfruens in ea ... tranquillitate degerere omnem aetatem sine dolore ... an ... || F II, 118. consules summum imperium statim deponere (maluerunt) quam id tenere ...; N II, 11. cur (Epicurus) mavult dicere voluptatem quam vacuitatem doloris? F II, 16. malo ... || ita || dicere quam voluptates; F II, 61. cur maluerit Epicurus deos hominum similes dicere quam homines deorum; N I, 90. num ... Veneris id impulsu fieri malum quam casu dicere? D II, 121. vgl. III. praecipua. utrum ... inter has sententias diiudicare malumus an ad propositum redire? T I, 23. a te ... malo discedere; T II, 38. qui ... respondisse dicitur oblivisci se malle discere; A II, 2. si (Epicurus) a Polyaeo ... geometrica discere maluisset quam illum etiam ipsum dedocere; F I, 20. cum illo (Epicuro) malo disserere quam tecum; N I, 61. ea, quae disputari, disserere malui quam iudicare; N III, 95. malunt ... disserere nihil esse in auspiciis quam, quid sit, ediscere; D I, 105. hic (Arcesilas) mallet non dolere; F V, 94. si nemo est, quin emori malit quam converti in aliquam figuram bestiae; R IV, 1. necio quo modo perique errare malunt eamque sententiam, quam adamaverunt, pugnacissime defendere quam ... exquirere; A II, 9. errare mehercule malo cum Platone ... quam cum istis vera sentire; T I, 39. ipsarum ... virtutum in alia alius mavult excellere; O I, 115. non .. dubium, quin (mundi artifex) aeternitatem maluerit exsequi; T i. hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 3. privatim aliquid gerere malunt; F V, 57. quod est nemo, quin ... aptas malit ... partis corporis quam, eodem usu, ... detortas habere; F III, 17. an malumus Epicurum imitari? T V, 26. (mundi artifex) speciem aeternitatis imitari maluit; T i. nulla est tam stulta civitas, quae non iniuste imperare malit quam servire iuste; R III, 28. quamquam aliquid ipse putarem, tamen invenire malo paratior; F II, 119. Graeca legere malent, qui erunt eruditi; A I, 10. qui Graeca legere malint; F I, 10. cur ... cum de re convenit, non malumus usitate loqui? F IV, 72. nos Latine loqui malumus; D II, 108. te ... cum populis nobilissimis malle quam cum tuo Platone luctari; R IV, 4. viri fortes ... mori malunt quam tantum modo de dignitate gradu demoveri; T II, 58. quas ... *malitia*; Graeci || Gr. x || appellant, vitia malo quam malitias nominare; F III, 39. alicui rei publicae obveniret (malo enim || enim alii || quam nostrae ominari); O II, 74. Aiax ... milies oppetere mortem quam illa perpeti maluisset; O I, 113. Italiam ornare quam domum suam (L. Mummius) maluit; O II, 76. an (malis) ... vel Hercules perpeti aeternitas; F II, 118. quae (verba) docti ... a Graecis petere malent; A I, 5. malo ... Graecorum quam nostra proferre; T V, 105. (Regulus) ad supplicium redire maluit quam fidem hosti datam fallere; O I, 39. || diiudicare. ut regressi quam progressi malent; O I, 33. respondereno mihi malis de singulis rebus quaerenti ... an universam audire orationem meam; N II, 4. ego ... respondere

malo; N III, 4. ut ... dolores .. quos vis suscipere malit quam deserere ullam officii partem; F I, 24. ut, quae ipse reperias, tribuere aliis malis quam ... ipse fingere; R II, 22. valere ut malis quam dives esse; O II, 88. utinam ... in summa re publica nobiscum versari quam in municipalibus maluisses! L III, 36. ad vestra propria (argumenta) venire malo; N I, 64. uti oratione perpetua malo quam interrogare aut interrogari; F I, 29.

b. **passio**: malet existimari bonus vir || vir bonus ||, ut non sit, quam esse, ut non putetur; F II, 71. homo demens ... maluit iactari quam ... iucundissime vivere; R I, I. dum metui quam cari esse et diligi malimus || maluimus ||; O II, 29.

3. **secus. c. infim.**: in quibus non, si falsa || si non, al. || fuerint, vincit me malum quam vincere; A II, 10. de causa .. ipsa malum .. te ab hoc dissentire; A II, 63. "Graecum te, Albuci, quam Romanum atque Sabinum ... maluisti dici"; L I, 9. qui .. alia malant scribi a nobis; F I, 11. rhetorice igitur, inquam, nos mavis quam dialectice disputare? F II, 17. his libris eum (Lucullum) malo quam reliquo ornato villae delectari; F III, 8. ut eandem illam rem ... non multis partibus malit ad esse ... sine facinore quam illo modo pervenire; F III, 36. an eum (adulescentem) disscere ea mavis? F V, 76. evanuisse mavultis et extinctum esse id, quod ... aeternum esset, quam ea, quae non sunt credenda, non credere; D II, 118. (tyranni) se lovis optimi nomine malunt reges vocari; R III, 23. quis tandem erit tam demens, qui dubitet, utrum se esse malit? R III, 27. quae ab isto malo praedicari quam, ut aiunt, de Remo et Romulo; L I, 8. nisi Quintus aliquid quid nos agere mavult; L I, 13. te esse malo tuum; L II, 17. animi magnitudo ... principem .. se esse mavult quam videri; O I, 65. tantum (vir bonus) dabit amicitiae, ut veram amici causam esse malit; O III, 43. ego vero me minus diu senem esse malle quam esse senem, ante quam essem; C 32. utrum ... has corporis an Pythagorae tibi malis vires ingenii dari? C 33. qui (Saguntini) parentes suos liberos emori quam servos vivere maluerunt; F 24. quis .. bona mente praeditus non mallet nullas omnino nobis a natura voluptates datas? fr V, 81. §. III. alqd.; A II, 68. T IV, 9.

III. **mit einfachem Object**: alqd; quid est ... quod malum quam ... recordari? A I, 14. ut videndum tibi sit, idne malis, an aliquid opinatum esse sapientem; A II, 68. id quod maluisti; F I, 9. quod .. ego a principio ita me malle dixeram; F II, 17. quod malle te intellego; T I, 23. nihil malo quam has res relinquere, his vero modo auditis multo magis; T I, 76. quam saepe apparet nihil esse (gladiatores) malle quam vel domino satis facere vel populo! T II, 41. utrum igitur mavis? statimne nos vela facere an ... remigare? T IV, 9. isti philosophi superstitioni ... quidvis malle videntur quam se non inopes; D II, 118. sin aliter (sensit), quod malo; R III, 32. cuius (amicitiae) est ea vis, ut, simul atque sibi aliquid alter maluerit, nulla sit; L I, 34. ut, cum ex altera parte proposita haec sint, ex altera, vis amicitiae, non multo illa malint; Lae 63. animum: ne ego haud paulo hunc animum malum quam eorum omnium fortunas, qui ...; T I, 99.

artem: Themistocles ... „oblivionis (artem),“ inquit, „mallem“; F II, 104.

famem, ieiunitatem: qui ... ieiunitatem et famem se malle quam ubertatem et copiam dicent; T II, 3.

praecipua, praeposita: ista ... dicam ...

Latine .. producta (sed „praeposita“ aut „praecipua“ malo); F IV, 72. regnum: vel regnum malo quam liberum populum; R III, 46.

virum: ego ... malo virum, qui pecunia egeat, quam pecuniam, quae virus; O II, 71.

IV. **mit Doppeltem Accusativo**: alqui: utrum malles te ... semel ut Laelium consulam an ut Cinnam quater? T V, 54. quis est ... qui se non hunc mathematicum malit quam illum tyrannum; T V, 66. ipsi (inrisores) iudicent, utrum se horum alicuius ... an C. Fabrici ... similes malint; P 13.

malum, **Uffel**: semina malorum, quae in iis mediis inclusa sint, in contrarias partis se vertere; D II, 33.

malus, **schlecht**, **untauglich**, **schlimm**, **übel**, **böse**, **schädlich**: A. **bei Substantiven**: alqui: qui minime sunt in disserendo mali; R III, 26.

alqd (vgl. B. d. I. 2): quid, si utrumque? || utroque? || num peius est? A II, 60. si in ceteris rebus caset quicumque, quod aliud alio melius esset aut peius; F IV, 54. quid .. minus est dignum, quam tibi peius quicumque videri dedecore, flagitio, turpitudine? T II, 14. ceteri ... idem fere, quod modo tu, malum illud quidem, sed alia peiora; T II, 15. qua (stultitia) nihil est peius; T III, 70. sin fugiendum id quidem censet, sed multo illa peiora, mortem, paupertatem, dolorem; O III, 28.

actiones: recte facta sola in bonis actionibus ponens, prave, id est peccata, in malis; A I, 37. aedificium: sicut mali aedificii domino (credere) gloriantur se architectum non habuisse; N I, 72.

architecti: ego me quasi malis architectis mensurae vestrae nego credere; A II, 126.

causa: vi opprimi in bona causa est melius quam malae cedere; L III, 34.

consuetudo: quoniam „confidens“ mala consuetudine loquendi in vitio ponitur; T III, 14. mala .. et impia consuetudo est contra deos disputandi; N II, 168. tantam .. esse corruptelam malae consuetudinis, ut ...; L I, 33.

custos: malus .. est custos diuturnitatis metus; O II, 23.

disciplina: ferarum natura non est ... depravata mala disciplina, sed natura sua; F II, 33. ad malam domesticam disciplinam ... cum accesserunt etiam poetae; T II, 27.

doctrinae: quam sensim pernicies inlapsa in civium animos malis studiis malisque doctrinis repente totas civitates everteret; L II, 39.

dolus: inde everriculum malitiarum omnium, iudicium de dolo malo; N II, 74. nondum .. C. Aquilii collega et familiaris meus, proterat de dolo malo formulas; in quibus ipsis, cum ex eo quaereretur, quid esset dolus malus ...; O III, 60. iste dolus malus et legibus erit vindicatus ... et sine lege iudicis; O III, 61. dolus .. malus in simulatione, ut ait Aquilius, continetur; O III, 61. sive et simulatio et dissimulatio dolus malus est, perpaucae res sunt, in quibus non dolus malus ite versaret; O III, 64. QUAE (pacta, promissa) NEC VI NEC DOLO MALO, ut praetores solent, FACTA SINT; O III, 92.

facinus: nullum .. scelus, nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis impelleret; C 40.

fides: inde tot iudicia de fide mala; N III, 74.

Graeca: quod incidere in inculta quaedam et horrida, de malis Graecis Latine scripta deterris; F I, 8.

homo: venit Epicurus, homo minime malus vel potius vir optimus; T II, 44.

lex: nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44.

ministris: malis . . . usus ille (populus) ministris; R I, 66.

mos: malis moribus opinionibusque depravati; T III, 2. opinionibus maloque more delentum (animum) mollivimus; T V, 78.

opiniones: f. mos; T III, 2.

pestis: prius quam appeto malam pestem mandata hostili manu; T II, 38.

philosophus: philosophi quidam, minime mali illi quidem, sed non satis acuti . . . dicunt . . . O III, 39.

pugna: multa ante Lacedaemoniorum malam pugnam in Leuctricis || Leuctris || a Callisthene commemorata dixisti; D II, 54.

ratio: bona ratio (opinio est), si vera, mala autem, si falsa est opinio; N III, 71.

res: fodicantibus iis rebus, quas malas esse opinetur; T III, 35. quom . . . paupertatem, debilitatem, dolorem incommodas (res appellet), non malas; L I, 55. intercessor rei malae salutaris civis estor; L III, 11, 42 (43). f. bonus. A. res; A I, 15, II, 129, F I, 43, IV, 61, T I, 86, IV, 28, 81, V, 10, N III, 38, L III, 42, Lae 64. (B. I, C. 348).

studia: f. doctrinae.

valetudo: ei sunt constituti quasi mala valetudine animi; T IV, 80.

vita: eorum neque accessione meliorem vitam fieri nec decessione peiorem; O III, 12.

B. afflicti: a. mansi.: I. sum: nisi (di) curent, bene bonis sit, male malis; N III, 79.

II. discrimen: si in ea (mundi moderatione) discrimen nullum est bonorum et malorum; N III, 85.

b. neutri. (peius vgl. A. alqd): I. **abstinet**: I. **subicit**: accidit: ut, quicquid intueatur in aliquod malus malum, si id sibi accidisse opinetur, sit continuo in aegritudine; T III, 28. etiam plura (mala) possunt accidere; T V, 29. nihil mali accidisse Scipioni puto, mihi accidit, si quid accidit; Lae 10.

adest: tum aegritudinem existere, cum quid ita visum sit, ut magnum quoddam malum adesse et urgere videatur; T III, 28.

apparet: f. II, I, obruo; T III, 80.

appropinquat: timorem metum mali adpropinquantis (definiunt); T IV, 19. cui miseriae proximus est is, qui adpropinquans aliquod malum metuit; T IV, 35.

consequitur: bonum illud et malum, quod saepe iam dictum est, postea consequitur; F III, 61.

est: esse quaedam et corporis et fortunae mala; A II, 184. hoc dixerit potius Ennius: nimium boni est, cui nihil est * mali; F II, 41. qua in vita est aliquid mali, ea beata esse non potest; F V, 91. quoniam post mortem mali nihil est; T I, 16. in quo (tempore) mali nihil esse concedis; T I, 16. ne si interiret quidem animi, quicquam mali esse in morte; T I, 81. ubi . . . malum est, quoniam nihil tertium est? T I, 82. in quo quid potest esse mali? T I, 91. in qua (morte) aut summum bonum aut nullum malum esse cognovimus; T I, 110. si in his (doloribus) est summum malum; T II, 16. in ipso . . . dedecore mali nihil esse, nisi sequantur dolores; T II, 28. videtur . . . opinionis esse, non naturae malum? T II, 53. omne . . . malum, etiam mediocre, malum est: nos autem id agimus, ut id in sapiente nullum sit omnino; T III, 22. est id (insperatum malum) . . . non mediocre ad aegritudinem augen-

dam; T III, 28. iudico malum illud opinionis esse, non naturae; si enim in re esset, cur fierent provisiora? T III, 31. satis esse odiosum malum omne, cum venisset; T III, 32. si . . . ne futurum quidem (malum) sit, frustra suscipi miseriam voluntariam; T III, 32. quod videt malum nullum esse nisi culpam; T III, 34. illud malum, quod opinatum sit esse maximum, nequam esse tantum, ut vitam beatam possit evertere; T III, 58. vides . . . opinionis esse, non naturae malum; T III, 65. cogitatio . . . diuturna nihil esse in re mali dolori medetur; T III, 74. erit . . . in consolationibus prima medicina docere aut nullum malum esse aut admodum parvum; T III, 77. quid dicemus . . . num in illa re . . . mali nihil fuisse? T III, 77. num quod || quid || esset malum, nisi quod idem dici turpe posset; T III, 80. quod (malum) intolerabile esse videatur; T IV, 14. nec sors (est) nec ira caelatum invecum malum; T IV, 63. qua (aegritudine) nullum homini malum maius est; T IV, 82. si essent illa corpora aut fortunae mala; T V, 22. cum sit omne et bonum eius (Epicuri) et malum in potestate fortunae; T V, 73. in surditate . . . quidam est mali? T V, 116. cui mali nihil est nec esse potest; N III, 38. quamquam est magnum hoc per se ipsum malum; L III, 31. sensu carente (animo) nihil profecto est mali; L fr I. duplex malum est: O I, 123. quo in genere nullum mali etiam in exemplo est; O I, 140. an est alium maius malum turpitudine? O III, 105. ut nihil boni est in morte, sic certe nihil mali; Lae 14.

f. II, I. contraho, iudico; L I, 46.

evenit: nec . . . cuicquam bono mali quicquam evenire potest; T I, 99.

evertit: f. est; T III, 58.

facit: quasi culpa contractum malum aegritudinem acriorem facit; T III, 52.

habet: f. vigeat. — impendat: f. **impendo**, malum (S Et.) E. 237, a.

incidit: nihil posse mali incidere sapienti; F III, 20.

inest: (haec mala) non inerat in iis, quae tibi casus invexerat; T III, 26. fateor in ista ipsa potestate inesse quiddam mali; L II, 23.

inhaeret: permanat in venae et inhaeret in visceribus illud malum; T IV, 24.

insident: his . . . malis insidentibus; T IV, 84. invadit: modo . . . hoc malum in hanc rem publicam invadit; O II, 75.

inveterascit: sive illa (mala) ante provisae et expectata sint sive inveteraverint; T III, 32.

manent: ut idem malis manentibus . . . aegritudo . . . tollatur; T III, 53.

permanat: f. inhaeret.

pervenit: ut . . . hoc malum usque ad bestias perveniat; R I, 67.

potest: f. est; T I, 91. III, 58. N III, 38. evenit. incidit. videtur; T III, 80.

vacat: f. videtur; T III, 80.

venit: quae (mala) et venientia metuit sapientia necesse est et venisse doleat; A II, 135. f. est; T III, 32.

videtur: dixisti plus in dedecore mali tibi videri quam in dolore; T II, 47. cui (sapienti) aut malum videri nullum potest, quod vacet turpitudine, aut ita parvum malum, ut . . .; T II, 80. f. adest. est; T IV, 14. — II, I. comparo.

vigeat: ut (malum) vigeat et habeat quandam viriditatem; T III, 75.

urget: est . . . nulla alia (causa) nisi opinio et iudicium magis praesentia atque urgentis mali; T III, 61. f. adest.

2. Præbatic: sum: cetera . . . etiam nec bona nec mala essent; A I, 36. nec (esse) malum, nisi quod

virtuti esset contrarium; A II, 130. qui ... negent satia esse, quod bonum sit aut quid malum, sensu iudicari, sed animo etiam ... intellegi posse. ; F I, 31. summum .. malum est vivere cum dolore; F I, 41. fit, ut aegritudo sequatur, si illa mala sint, laetitia, si bona // si bona, laetitia // ; F I, 57. cum (luxuriosus) ... nec habentur illa ex parte aliquid aut dolens aut aegrum, id est autem malum; F II, 21. nihil (esse) malum nisi turpe; F II, 38. quia summum id malum non erat; F II, 93. nemo ulla in re potest id, quod malum esse decreverit, non curare; F III, 29. effectum est nihil esse malum, quod turpe non sit; F III, 29. quod positum est, solum id esse malum, quod turpe sit; F III, 39. id (esse) malum solum, quod turpe; F III, 50. necesse est nec bonum esse nec malum hoc; F III, 53. illa ... aut bona sunt aut mala; F III, 69. patronuse causae in epologo ... negare esse malum exilium, publicationem bonorum? F IV, 22. non esse illud malum; F IV, 52. quae bona negarentur esse ab eo (Zenone) et quae mala; F IV, 73. necesse ... est ... eum, quae bona sunt, mala putare, bona contra, quae mala; F V, 28. si ista mala sunt // sint //, in quae potest incidere sapiens; F V, 81. paupertas si malum est, mendicis esse beatus nemo potest, quamvis sit sapiens; F V, 84. dolere malum est; F V, 84. si ista mala sunt, (liber ille) placet; F V, 85. quia, si mala sunt, is, qui erit in iis, beatus non erit; si mala non sunt, iacet omnis ratio Peripateticorum; F V, 86. malum illud non esse, quia turpe non esset; F V, 94. est miserum .. (mors), quoniam malum; T I, 9. idcirco mortem censet esse sempiternum malum; T I, 10. quia ... ne mors quidem est malum; T I, 16. ita ne moriendum quidem esse malum est: id est enim perveniendum esse ad id, quod non esse malum contemur; T I, 16. ut docem ... non modo malum non esse, sed bonum etiam esse mortem; T I, 16. mors ut malum non sit, efficit; T I, 16. efficit ... ratio, ut ... mors aut malum non sit aut sit bonum potius; T I, 23. istuc ipsam vereor ne malum sit, non dico carere sensu, sed carendum esse; T I, 26. tantum ... abest ab eo, ut malum mors sit, ut verum, ne homini nihil sit non malum aliud; T I, 76. dicitur illud: bono carere, quod est malum; T I, 88. nos .. teneamus, ut nihil censeamus esse malum, quod sit a natura datum omnibus, intellegamusque, si mors malum sit, esse sempiternum malum; T I, 100. si id summum malum esse decreverit; T II, 16. nec tam quaerendum est, dolor malumne sit, quam ..; T II, 28. cum id, quod mihi horribile videtur, tu omnino malum negas esse; T II, 29. quo modo id, quod ego miserimum existimem, ne malum quidem sit; T II, 29. "nihil est", inquit (Zeno), "malum, nisi quod turpe atque vitiosum est"; T II, 29. si ... turpitudinis peius est quam dolor, nihil est plane dolor; T II, 31. sitne ... malum dolere necne, Stoici viderint; T II, 42. nihil agis, dolor! quamvis is molestus, nunquam est esse confabor malum; T II, 61. sit sane summum malum dolere; in eo igitur qui non est, si malo caret, continuone fruar summo bono? T III, 40. neque insipientia officium malum est; T III, 68. sunt qui unum quoniam consolantis patient // patient docere // malum illud omnino non esse, ut Cleanthi placet; sunt qui non magnum malum ut Peripatetici; T III, 76. nihil .. esse malum, quod turpe non sit, si lugenti persuaserit; T III, 77. suscipi aliquando aegritudinem posse ex eo ipso, quod esse summum malum [Cleanthes] ipse fateatur // fatebatur //; T III, 77. an ratio parum praecipit nec bonum illud esse ... nec porro malum, quo ...? T IV, 39. paupertatem

malum non esse; T IV, 59. nec malum (illud esse), ex quo aut metus aut aegritudo (oriatur); T IV, 60. quod quidem alet eis etiam accidere, qui illa mala esse censent, ferenda tamen aeque animo arbitrantur; T IV, 60. etiam vel // nec, et // mala sint illa ... vel // nec, et // bona; T IV, 61. si ea mala sunt; T V, 29. id (exilium) si propter alienam et offensam populi voluntatem malum est; T V, 108. si stultitia consensus omnium philosophorum maius est malum, quam si omnia mala et fortunae et corporis est altera parte ponantur; N III, 79. quid bonum sit, quid malum, quid neutrum; D II, 10. quae mala perniciosaque sunt; L I, 44. ut Chius Aristoteles dicit solum bonum esse, quod honestum esset, malumque, quod turpe; L I, 55. nec .. tantum mali est peccare principes ... quantum illud, quod ..; L III, 31. malitia, si omnia, quae turpia sunt, mala sunt, mala bonis ponit ante; O III, 71. si nihil malum esset nisi dolere. id autem non modo [non] summum malum, sed ne malum quidem esse maxima auctoritate philosophi adfirmant; O III, 105. §. I. est; T III, 22. 80. **dolor**, I. I. est (25 Et.) §. I. §. 758, b.

videor: cui praeter honestatem multa bona, praeter turpitudinem multa mala videntur; A II, 135. quae contraria sunt his, malane (ei videntur)? F IV, 69. nonne ... tibi (ista) videntur mala? F V, 86. malum mihi videtur esse mors; T I, 9. cur mortem malum tibi videri dicis? T I, 25. ulla uti ratione mors tibi videri malum possit; T I, 76. tu ... rogatus a me, etiamne maius (malum tibi dolor videretur) quam dedecus; T II, 28. cum respondisti maius tibi videri malum dedecus quam dolorem; T II, 28. quibus, quod honestam sit // est //, summum bonum, quod turpe, summum videtur malum; T II, 45. duplex est .. ratio veri reperiendi non in iis solum, quae mala, sed in eis etiam, quae bona videntur; T III, 56. ut (animus) ea, quae bona malvae videantur, possit contemnere; T V, 87. iis nihil malum potest // p. m. // videri, quod naturae necessitas adferat; C 4.

ohne Verb: si nihil malum, nisi quod turpe, inhonestum, indecorum; F III, 14. nihil bonum, nisi quod honestum, nihil malum, nisi quod turpe; T II, 30. — IV, 2. alqd de. A. alqd; T II, 15.

3. **Kueruf:** quae te, malum! inquit, ratio in istam spem induxit, ut ..? O II, 53.

II. **nach Verben:** I. **Accusativus:** accipio: semper angis aut accipiendo aut cogitando malo; T III, 32.

addo: haec mala ... ipse tibi addidisti; ... et quidem inveterato malo; T III, 26.

adfero: f. **adfero**, II. malum (3 Et.) §. I, §. 64, b.

adipiscor: si plus adipiscere re explicata boni quam addubitata mali; O I, 83.

adiungo: eos existimo (dicendo esse beatos), qui sint in bonis nullo adiuncto malo; T V, 28.

admisceo: cum constituisset deus bonis omnibus explorandum, mali nihil admiscuit; T I, 9. antepono: f. I, 2. sum; O III, 71.

appello: bonum appello, quicquid secundum naturam est, quod contra, malum; F V, 89. f. **appello**, III, 2. alqd — malum (5 Et.) §. I, §. 216, b.

asperno: omne animal ... dolorem aspernatur ut summum malum; F I, 80. (animal) aspernatur dolorem ut malum; F II, 31.

cogito: f. accipio.

comparo, conficere: ut ... nec malum // ne m. quidem // ullum, ne si in unum locum quidem // quidem locum, nec si in un. loc. // conlata omnia sint, cum turpitudinis malo comparanda // comparanda // (videantur); T II, 30.

contraho: quicquid esset in aegritudine mali, id non naturale esse, sed voluntario iudicio et opinionis errore contractum; T III, 80. §. 1, 1. facit.

contorqueo: revocatio illa, quam (Epicurus) adfert, cum a contuendis nos malis avocet, nulla est; T III, 35.

definio: cum praesertim (Epicurus) omne malum dolore definit, bonum voluptate; T V, 73. deicio: equid .. intellegis, quantum mali de humana cogitatio delectetur? T I, 15.

depello: si aliud quippiam nacti sumus fortuiti boni aut depulsi mali; N III, 87.

dico: dicitis ... deformitatem, morbum, debilitatem mala; F V, 80. (cruciari) asperum, difficile, odiosum, contra naturam dicunt, nec tamen malum; T II, 17. si hunc miserum (dicimus), certe dolorem malum; T II, 25. quom ... dedecus illi summum malum, hic solum (dicat); L I, 55. magnum dicitis malum; L III, 17. §. 1, 1. consequitur. est; T III, 80. **dico**, IV. 2. aliquid — malum (5 Et.) §. 1. §. 698, a. dolorem — malum (7 Et.) §. 1. §. 699, b.

diuidico: summum .. bonum et malum vagiens puer ultra voluptate diuidicabit? F II, 31. discerno: Democritus lumenibus amissis alba scilicet discernere et atra non poterat, at vero bona mala; T V, 114.

do: vos .. quid mali datis? N I, 122.

duco: tantum (Zenonum) in dolore duxit mali; T II, 15. qui (Heron), nisi quod turpe esset, nihil malum duceret; T V, 27. si mala illa ducimus; T V, 29. labi ... errare, nescire, decipi et malum et turpe ducimus; O I, 18.

effero: quod (malum) non natura humana patiendi eferat; T IV, 63.

existimo: dolorem existimo maximum malorum omnium. — etiamne maius quam dedecus? T II, 14.

expecto: §. 1, 1. inveterascunt. IV, 1. diffidentia.

facio: qui .. semper cogitavisset accidere posse aliquid adversi, ei fieri illud sempiternum malum; T III, 32. mihi .. hoc plus mali facere videtur, qui oratione, quam qui pretio iudicem corrumpit, quod ..; R V, 11. §. minuo.

fero: §. 1, 2. sum; T IV, 60.

habeo: quia ... infinitum quoddam et sempiternum malum haberemus in vita [in vita]; T I, 15. §. **habeo**, III. malum (6 Et.) §. 126, b.

inveho: nec mihi lunonis terror implacabilis nec tantum invexit tristis Eurysthes mali, quantum una vaecors Oenei partu edita; T II, 20. §. 1, 1. est; T IV, 63.

invetero: §. addo.

iudico: quis hanc maximi animi aequitatem in ipsa morte laudaret, si mortem malum iudicaret? T I, 97. quom et bonum et malum natura iudicetur et ea sint principia naturae; L I, 46. fortis .. dolorem summum malum iudicans ... esse .. nullo modo potest; O I, 5. qui dolorem summum malum dicat [iudicat]; O III, 117.

memini: mala meminisse non oportere; F II, 104.

metior: qui dolore summum malum metiatur; T III, 49.

metuo: dolor .. id est summum malum, metuetur semper; F II, 92. §. 1, 1. appropinquat; T IV, 35. veniunt.

minuo: neque vetustate minui mala nec fieri praemeditata leviora; T III, 32.

misceo: maior mihi moles, maius miscendum est malum; T IV, 77. N III, 68.

neglego: id ipsum absurdum, maximum malum negligi; F II, 93.

obruo: ea mala virtutis magnitudine obruebantur; F V, 92. ut id (malum) obruatur sapientia vixque appareat; T III, 80.

opinor: ut, ... quam diu in illo opinato malo vis quaedam insit, ... tam diu appetituler recens; T III, 75. partes .. perturbatioque volunt ex duobus opinatis bonis nasci et ex duobus opinatis malis; T IV, 11. eaque [ea qua] (aegritudine stulti) adficiuntur in malis opinatis; T IV, 14. ut in malis opinatis tolerabilia, sic in bonis sedatiora sunt efficienda ea, quae ...; T IV, 65. quod aegritudo et metus in malis opinatis ... versetur; T V, 43. §. 1, 1. est; T III, 58.

persuadeo: §. IV, 1. opinio; T III, 72.

pono: §. 2. T III, 37. — I, 2. sum; N III, 79. O III, 71. — praemeditor: §. minuo.

praetereo: quid, si etiam iocunda memoria est praetitorum malorum? F II, 105.

provideo: §. 1, 1. inveterascunt.

puto: tu .. negas fortem esse quemquam posse, qui dolorem malum putet; F IV, 53. id .. non dubium, quin omnia, quae mala putentur, sint inprovisa graviora; T III, 30. an ad cetera, quae mala putantur, non et Epicurus et reliqui philosophi satis parati videntur? T V, 89. §. 1, 2. sum; F V, 28.

reputo: nos ... humanae vitae varia reputantis mala; T I, 115.

secerno: secretis malis omnibus; T V, 29 (28). sedo: non .. video, quom modo sedare possint mala praesentia praetertitae voluptates; T V, 74. termino: qui bona voluptate terminaverit, mala dolore; O III, 117.

timeo: ne quod (animus) aut sempiternum aut diuturnum timeret malum; F I, 68.

tollo: quodam modo etiam paupertatis malum tollitur; T IV, 59. ut hoc totum malum de re publica tolleretur; O II, 84.

video: §. IV, 1. opinio; T III, 72.

2. **conscitio**: obliviscor: iubes me bona cogitare, oblivisci malorum; T III, 35. obliviscor etiam malorum, ut iubes, eoque facilius, quod ea ne in malis quidem ponenda censeo; T III, 37.

3. **Datio**: ingemesco: quem vidit nemo ulli ingemescentem malo; T II, 21.

4. **habitu**: careo: §. **careo**, II. malo (5 Et.) §. 1. §. 384, a.

requiesco: ubi remissa humana vita corpus requiescat malis; T I, 107.

5. **mit Präpositionen**: abduco a: a malis .. mors abducit, non a bonis; T I, 83. sunt qui abducat a malis ad bona, ut Epicurus; T III, 76. abstraho a: mors non a malis, non a bonis abstraxisset; T I, 84.

accedo pro: si pro singulis malis aegritudines accederent; T IV, 40.

comparo cum: §. 1. comparo.

consto ex: illud, quod Alcibiades dolebat, non ex animi malis vitisque constabat? T III, 78.

declino a: quoniam .. ut bona natura adpetimus, sic a malis natura declinamus; T IV, 13.

discedo a: utrum tandem (Priamus) a bonis an a malis discessisset? T I, 85.

disco de: quae de bonis et malis didicerimus; F III, 72.

duco in: ut mortem non duccem in malis; T I, 112. ut ... nihil .. in malis duccamus, quod ..; T I, 118. quod (exilium) in maximis malis ducitur; T V, 106. dolor in maximis malis ducitur; L I, 31. eligo ex, excerpo ex: non solum ex malis eligere minima oportere, sed etiam excerpere ex his ipsis, si quid inesset boni; O III, 3.

facio ex: quor ... bonum eadem (lex) facere non possit ex malo? L I, 44.

habeo in: quae (philosophia) nihil aliud in bonis haberet || habet || nisi honestum, nihil nisi turpe in malis; F III, 11. qui dolorem in malis non habent; F III, 42. nihil eorum rerum ... aut in bonis aut in malis esse habendum; T IV, 65.

incido in: quod cum exanclavisset omnes labores, tum incidere in mortis malum sempiternum; T I, 118. §. 1. 2. sum; F V, 81.

inruo in: cum in mala scientes irruunt; F V, 29.

inan in: §. 1. opinor; T III, 75.

intueor in: §. 1. I. accidit; T III, 28.

iudico de: de malis ... et bonis ab iis animalibus ... ait optime iudicari; F II, 31. nec ... potest quisquam de bonis et malis vere iudicare nisi ...; F III, 73.

nascor ex: ex malis metum et aegritudinem nasci censent, metum futuris, aegritudinem praesentibus; T IV, 11. §. 1. opinor; T IV, 11.

numero in: §. 1. B, I. numero in malis (6 Et.) §. 261, b.

pono in: §. 1. B, I. pono in malis (5 Et.) §. 263, b. — probo de: §. 1. V, 2. ratio de.

sum in: in his tot et tantis (malis) ... potest esse sapiens; T V, 29. §. 1. B, I. sum in malo (19 Et.) §. 269.

versor in: §. 1. I. opinor; T V, 43.

III. **malus Adjectivus**: I. **Genetivus**: communis: hoc ... commune malorum et bonorum, ut ...; T IV, 65.

expers: ea lege esse nos natos, ut nemo in perpetuum esse possit expers mali; T III, 59.

2. **Ubiatio**: dignus: malo quidem me quovis dignum deputem. malo se dignum deputat, nisi miser sit; T III, 65.

IV. **malus Substantivus**: I. **Genetivus**: aliquid omnium bonorum virorum ... vitam omnibus partibus plus habere semper boni quam mali; F V, 93. sit ... aliquis, qui nihil mali habeat; T I, 85. sia (dolor) productio (foret), plus habiturum incondi quam mali; T III, 38. nam ... tantum mali turpitudine ista habebat, quantum ille cruciatus? O III, 102. §. 1. I. accidit; Lae 10. est; F II, 41. V, 91. T I, 16. >. 81. 91. II, 28. III, 74. 77. V, 116. N III, 38. L fr I. O I, 140. Lae 14. evenit. incidit. inest; L III, 28. videtur; T II, 47. 2. sum; L III, 31. II, 1. adipiscor. adisco. contra. deicio. depello. do. duco; T II, 15. facio; R V, 11. inveho; T II, 20. **adfero**, II. malum (3 Et.) §. 1. §. 64, b.

adfectio: praesentis ... mali sapientis affectio nulla est; T IV, 14.

causa: quae causa perspicua est malorum comminationumque Graeciae; R II, 9. enitar, ut cuiusque et boni publici et mali causam tamquam virgula videat attingere; R II, 52. §. 1. ratio; R V, 2. commemoratio: illam ... orationem ex commemoratione alienorum malorum ad malivolos || maliv. || consolandas esse accommodatam; T III, 60.

contagiones: nec ... solum ipsa (res publica) cecidit, sed etiam reliquam Graeciam evertit contagionibus malorum; O II, 80.

depulsio: nos beatam vitam non depulsione mali, sed adoptione boni iudicemus; F II, 41.

diffidentia: metus ... est diffidentia expectati et impendit mali; T IV, 80.

dilectus (del): ut ... prudentia in dilectum bonorum et malorum (cernatur); F V, 67. quid huic opus est dilectum bonorum et malorum? N III, 38. prudentia est ... locata in dilectum bonorum et malorum; O III, 71. ne prudentia quidem egeremus nullo delecta proposito bonorum et malorum; fr V, 50.

enumeratio: quae (laudatio mortis) constat

ex enumeratione mediocriorum malorum; T I, 116. est iniqua in omni re accusanda praetermissis bonis malorum enumeratio; I, III, 23.

esca: divine ... Plato "escam malorum" appellat voluptatem; C 44. quae (voluptates corporis) vere ... a Platone dictae sunt illecebrae esse atque escae malorum; fr V, 81.

expectatio: mali expectationem esse necesse est metum; T IV, 80.

extremum: quid fugiat (natura) ut extremum malorum; F I, 11. cum intellegitur, quid sit et bonorum extremum et malorum; F V, 15. cum omnis haec questio ... quasi de extremis bonorum et malorum ab eo profisciscatur, quod ...; F V, 23. qui solum hoc malum dicit et malorum omnium extremum; T II, 17.

finis: §. 1. **bonus**, B, b, IV, 1. finis; A II, 114. 132. F I, 12. 55. V, 19. T IV, 82. D II, 2. O I, 5. III, 119 (S. 1. §. 369).

genus: quia huic generi malorum non adfigitur illa opinio; T III, 68. cum ... tria genera malorum esse dicant; T V, 23.

ignoratio: ignorantio futurorum malorum utilior est quam scientia; D II, 23.

illecebrae: §. 1. esca; fr V, 81.

interventus: suppeditatio ... bonorum nullo malorum interventu; N I, 111.

indiciu: §. 1. I. urget; T III, 61.

mater: imitatrix boni, voluptas, malorum autem

mater omnium; L I, 47.

mediocritates: mediocritates ... malorum quis

laudare recte possit? T IV, 57.

meditatio: fortasse ... esse meditationem futuri mali aut fortunae ne futuri quidem; T III, 32.

memoria: stulti ... malorum memoria torquentur; F I, 57. §. 1. I. praetereo.

metus: qui potest ... habitare in beata vita summi mali metus? F II, 92. est ... metus, ut aegritudo praesentis, sic ille futuri mali; T IV, 64. §. 1. I. appropinquat; T IV, 19.

mole: semper aliquam molem meditabar mali; T III, 29.

multitudo: cui aut adesse possit multitudo malorum; T V, 42.

notio: veniamus nunc ad bonorum malorumque notionem; A II, 128.

opinio: cum ... is ... motus aut boni aut mali opinio citetur bifariam; T III, 24. ut duo reliqua (genera), metus et aegritudo, malorum (opinionem turbantur). nam et metus opinio magni mali impendit et aegritudo est opinio magni mali praesentis, et quidem recens opinio talis mali, ut in eo rectum videatur esse angustia; T III, 25. est ... aegritudo ... in opinione mali recenti; T III, 26. Epicuro ... placet opinionem mali aegritudinem esse natura; T III, 28. ad hanc opinionem magni mali cum illa etiam opinio accessit, oportere ...; T III, 61 (62). illa opinio mali, quo viso atque persuaso aegritudo insequitur necessario; T III, 72. satis dictum esse arbitror aegritudinem esse opinionem mali praesentis; T III, 74. ut illa opinio praesentis mali sit recens; T III, 75. est ... aegritudo opinio recens mali praesentis; T IV, 14. metus (est) opinio impendit mali; T IV, 14. de malorum opinione hactenus; T IV, 65. §. 1. I. urget; T III, 61.

partus: partus hic mlae nonne ... praedictus est ab haruspicio incredibile partus malorum? D I, 36.

praedictio: omnis ... praedictio mali tum probatur, cum ...; D II, 54.

praemeditatio: haec ... praemeditatio futurorum malorum lenit eorum adventum, quae venientia longe ante videtur; T III, 29.

radix: hunc errorem quasi radicem malorum

omnium stirpitibus philosophia se extracturam pollicetur; T IV, 83.

ratio: ab isto capite fluere necesse est omnem rationem honorum et malorum; F II, 34. cuius tanti mali non modo reddenda ratio nobis, sed etiam ... dicenda causa est; R V, 2.

sanatio: eorum ... malorum in una virtute posita sanatio est; T IV, 35.

sementis: haec ... tantam a diis immortalibus arbitramur malorum sementem esse factam? N III, 75.

seminator: qui est versus omnium seminator malorum; N III, 66.

sensens: hoc ... tempore (Priamus) sensum amissit malorum; T I, 85.

sententiae: sex ... hae sunt simplices de summa bonorum malorumque sententiae; F V, 21. signum: neque ... signum sibi ullum ... a deo quasi mali alicuius impendens datum; D I, 124.

summa: ad quos (fines) et bonorum et malorum summa referatur; A II, 129. haec ... oratio de ipsa summa mali nihil detrahit; T III, 55.

terminus: amore mortis terminum acquirere mali; T II, 25. neque terminum malorum prius aspiciet, quam ...; T I, 45.

turba: aderit ... malorum ... turba quaedam, paupertas, ignobilitas, humilitas; T V, 29.

vis: quam vim mali significantes potestae impendere apud inferos saxum Tantalo faciunt; T IV, 35.

2. mit Präpositionen: alqd de: minima de malis; O III, 102. quod aiunt: „minima de malis,* id est ut turpiter potius quam calamitose; O III, 105.

discessus a: vide, ne „(discessus) a malis* dici verius possit; T I, 83.

disputatio de: omnis ab eo quasi capite de summo bono et malo disputatio ducitur; F V, 17.

disSENSio de: quom praesertim ad id nihil pertinet haec de summo malo bonoque disSENSio; L I, 57.

extremum in: cum quaeritur in his (bonis, malis) quid sit extremum, quid ultimum; F V, 17. iter ad: nullum est ... genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ad finitimum quoddam malum praecipis; R I, 44.

questio de: quae (questio) de bonis et malis appellatur; F III, 41.

ratio de: quae (ratio) maxime probatur de bonis et malis; T IV, 66.

ultimum in: invenitur, quid sit, quod natura spectet extremum in bonis, quid in malis ultimum; T V, 71. f. extremum in.

voluptas ex: ut malivolentia || malev. || sit voluptas ex malo alterius sine emolumento suo; T IV, 20.

V. Umfand: I. Abiatio: adfici: ut ii, qui virtute compotes sint, etiam quibusdam malis affecti beati sint; F V, 77. (Polycrates) multis malis affectus; F V, 92.

capere: cum invidere aegritudinis sit, malis autem alienis voluptatem capere laetitia; T IV, 66. effici: Cyrenaci non omni malo aegritudinem effici censent, sed inasperato et necopinato malo; T III, 28.

gaudere: ex quo fit, ut alieno malo gaudeat; T III, 19.

laetari: voluptati subiecta sunt malivolentia || malev. || laetans maliose || [laet. m. at.] ||, delectato, iactato; T IV, 16.

moveri: aegritudinem ... moveri fortunae et corporis incommodis, non animi malis; T III, 78.

opprimi: illud vehementer reppngnat, eundem beatum esse et multis malis oppressum; F V, 77.

urgeri: qui duorum generum malis omnibus urgeatur; T V, 23.

2. Präpositionen: in: in quo (malo) demitti contrahique animo rectum esse videatur; T IV, 14. ut in malis attingit animi naturam corporis similitudo, sic in bonis; T IV, 30. maximus ... in malis hoc tamen boni assecuti videmur, ut ...; O II, 5. f. II, I. opinor; T IV, 14. 65. — IV, I. opinio; T III, 25.

propter: ut ... propter mala ... angatur; T IV, 61.

sine: bonum, quod est quaesitum in ea (potestate), sine isto malo non haberemus; L III, 23.

malus, Raßbaum: cum alii malos scandant, alii per foros cursant; C 17.

mamma, Brust, Sige: I. appeto: ea ... quae paulo ante nata sunt, sine magistro duce natura mammas appetunt earumque ubertate saturantur; N II, 128. qui (Ioppiter) lactens || [lactens] || cum lunone Fortunae in gremio sedens mammas appetens; D II, 85.

dono: ut cauda (donata) pavoni, plumae versicoloris columbis, viris mammae atque barba; F III, 18.

habeo: iis (bestiis) mammarum data est multitudo; quas easdem paucas habent eae bestiae, quae pauca gignunt; N II, 128.

II. multitudo: f. I. habeo.

ubertas: f. I. appeto; N II, 128.

mancipium, Kauf, Besitz, Man: I. sunt: non ... ita dicant eos (improbos) esse servos, ut mancipia, quae sunt dominorum facta nexo aut aliquo iure civili; P 35.

II. facio: f. I. redhibeo: quae (vitia) nisi dixeris, redhibeat mancipium iure civili; O III, 91.

vendo: in mancipio vendendo dicenda vitia, non ea, ... sed haec? O III, 91.

III. venditio: in mancipiorum venditione venditoris fraus omnis excluditur; O III, 71.

IV. in: eae (aedes) serviebant, sed hoc in mancipio Marius non dixerat; O III, 67.

mancipo, zu eigen geben: si (senectus) nemini emancipata || mancipata || est; C 38.

mancus, gefrechlich, unvollständig: cognitio, contemplatio: cognitio contemplatioque || rerum || naturae manca quodam modo atque inchoata sit; O I, 153.

virtus: qui (philosophi) mancans fore putaverunt sine aliqua accessione virtutem; F III, 80.

mandatum, Auftrag, Befehl: I. I. expono: ei ... (mulieri) nihil opinanti viri mandatum exposuit; F II, 55. mandata (Regulus) exposuit; O III, 100.

2. verso in: id ... (fidei bonae nomen) verso in tutelae societatis, fducis mandatis; O III, 70.

II. iudicia: iode tot iudicia de fide mala, tutelae, mandati; N III, 74.

III. sine: senator legatus sine mandatis, sine ullo rei publicae munere; L III, 18.

mando, anfragen, übergeben, anvertrauen: I. ut: ego ... mandavi, ut rogaret; A ep 1. eum (Romulum) sibi mandasse, ut populum rogaret, ut ...; R II, 20.

II. alqm: qui || quis || saepe fluctibus mandet me ex sublimi vertice saxi? T II, 19. quo magis est aequum tamulis mandare peremptos firmo animo; T III, 65.

alqd: ut litteris consignamus, quae monumenta mandare volumus; A II, 2. haec (philosophia) ... ea ... mandat iis (animis) et, ut ita dicam, serit, quae ...; T II, 13. quae vel statim consumantur vel mandentur condita vetustati; N II, 151. ipsis scriptis non ea, quae nunc, sed actiones nostras mandaremus; O II, 3. multa ab eo (Scaevola) prudenter dispartita, multa etiam breviter et commode dicta memoriae mandabam; Lae 1. f. **littera**, B II, 2. mando (6 Et.) E. 469, b.

actiones: f. alqd; O II, 3.
cogitationes: mandare quemquam litteris cogitationes suas; T I, 6.

imperia: ferunt ... suffragia, mandant imperia, magistratus; R I, 47.

improbiter: simiae ... Dodonaeae improbitatem historici Graecis mandatam esse demior; D II, 69.

iis: qui cum cetera litteris mandarent, alii ius civile, alii orationes suas, alii monumenta maiorum; T IV, 5.

magistratus: f. **magistratus**, II, I. mando (3 Et.) E. 496, b.

monumenta: nulla ... eius (Africani) ingenii monumenta mandata litteris; O III, 4. f. ius.

notos: ipse hortatur me frater, ut meos malis miser mandarem notos; T IV, 77.

nomina: quaecumque rebus iis ... nomina imponis, memoriae mando; F III, 40.

numerum, ordinem: mandavi ... memoriae non numerum solum, sed etiam ordinem argumentorum tuorum; N III, 10.

orationes: f. ius.

pestem: prius quam appeto malam pestem mandatam hostili manu; T II, 38.

rem: nunc postea quam sum ingressus res eas ... mandare monumentis; A I, 3. nota res est et a te ipso mandata monumentis; D I, 33.

sententias: eius disputationis sententias memoriae mandavi; Lae 3.

verba: qui omnia verba eius (Tagetis) exceperint litterisque mandant; D II, 50.

mando, fœuen: I. animalia: alia (animalia) sugunt, alia carpunt, alia vorant, alia mandunt; N II, 122.

II. cibum: dentibus ... in ore constructis mandatur atque [ab iis] extenuatur et molitur cibus; N II, 134.

mane, früh, morgens: ut mane ad portam adesset; D I, 57. quotiens illum (C. Galum) lux noctu aliquid describere ingressum, quotiens nox oppressit, cum mane coepisset! C 49. quae (viva) illi (mortales) exterriti somno || somnio || ad coniectorem mane deferant; D II, 129. quoniam mane est eundem; T V, 121. mane (adlescentia) inventos esse mortuos; T I, 113. eum somno commotum mane bubulco praesto ad portam fuisse; D I, 57. Latinis ipsis mane ad eum (P. Africanum) primus sororis filius venit Q. Tubero; R I, 14. quia (mare) nobismet ipsis modo caeruleum videbatur, mane ravam; A II, 105. s̄n̄t̄ s̄er̄b: cursor ad Olympia proficisci cogitans visus est in somnis curru quadrigarum vehi. mane ad coniectorem; D II, 144. quid tu ... tam mane, Tubero? R I, 14.

maneo, bleiben, forntauern, fortbestehen, warten: I. a. ratio: et manentibus in vita et mirandi ratio omnis iis rebus ... metienda; F III, 61.

b. verba: huius officium est in vita manere; F III, 60. et sapientia esse aliquando officium excedere e vita ... et stulti manere in vita; F III, II.

60. perspicuum est etiam stultorum ... officium esse manere in vita; F III, 61. manere in patria; O III, 99.

II. acc. c. inf.: maneat ergo, quod torpe sit, id nunquam esse utile; O III, 49.

III. alqa: ut maneamus in perspicuis firmiter et constantius; A II, 45. unde ... illa: sage adsta, mane, audi! A II, 88. quoniam excedere e vita et manens aequo miser est; F III, 61. non sine causa dicitur iis ... esse in vita manendum; F III, 61. me is (Crotolau) quidem in patriis institutis manet; F V, 14. mane, quae, ... Charmide noster; F V, 94. cum Socrates omnesque Socratici ... manerent in antiquorum philosophorum sententia; D I, 5. conclave illud, ubi (Deiotarus rex) erat mansurus; D I, 26. cum ... in villa quadam campi Atinatis maneres; D I, 59. etiam cum manent corpore, animo tamen manent; R II, 7. sive in Academia vetere cum Speusippo, Xenocrate, Polemone manserunt; L I, 38. ut in urbe manent Xersemque || Xerzemque || recipient; O III, 48. is ... qui cuncta composuit, constanter in suo manebat statu; Ti 47.

alqd: maneat illa omnia; A II, 79. non necesse est ... illa pristina manere, ut tuenda sint? F V, 40. quia nihil semper suo statu maneat; N I, 29. modo maneat id, quod negari non potest; D I, 38. ut id, quod esset et terra, nisi in terra maneret; R III, 40. quid ... manet ex antiquis moribus? R V, 2. multa ... alia multis locis diutius commemoratione manent quam natura stare poterant; L I, 2. quod [et] in iis etiam, qui nunc regnant, manet; L III, 4. etiamsi alia maneat, quae sunt quasi dona Fortunae; Lae 55.

adfectiones: vitia ... adfectiones sunt manentes, perturbationes autem moventes; T IV, 30. ut (perturbationes) non possint adfectionum manentium partes esse; T IV, 30.

aestimatio: (aestimatio) in suo genere manebit; F III, 34.

amicitia: manebit ... amicitia tam diu, quam diu sequetur utilitas; F II, 78. difficile est amicitiam manere, si a virtute defecerit; Lae 37.

Anguinenus: eius (Anguis) ipse (Anguineus) manet religatus corpore torto; N II, 109.

animus: f. **animus**, I, I. manet (5 Et.) B. I. E. 185, a.

auctoritas: si vos tantum modo pontifices essetis, pontificalis maneret auctoritas; L II, 52.

bestia: earum quaeque (bestiarum) sunt tenens munus ... manet in lege naturae; T V, 38.

consensio: cum ... maneat ... ad unum omnium firma consensio; N I, 44.

dolor: summus dolor plures dies manere non potest? F II, 93.

gratia: quod ... in uno illo aut, si forte, in liberis eius manet gratia; O II, 70.

ingenia: manent ingenia senibus, modo permaneat studium; C 22.

liniamenta: quibus detracta deum tamen nosse te dicis, modo liniamenta manent; N I, 98.

mala: ut idem malis manentibus aegritudo ... in plerisque tollatur; T III, 53.

memoria: dum memoria rerum Romanorum manebit; O II, 43.

morbi: morbis ... manentibus vitia sublata esse possunt; T IV, 32.

nomen: sublata ... benivolentia amicitiae nomen tollitur, propinquitatis manet; Lae 19.

parietes: parietes modo urbis stant et manent; O II, 29.

quercus: si || sin, si enim || manet illa quercus, haec est profecto; L I, 1. manet (quercus) ... et semper manebit; L I, 1.

res: cum ... eadem res maneat alio modo; F IV, 22. dum res manent, verba fingunt (docti) arbitrato suo; F V, 89. nomen tantum videbitur regis repudiatum, res manebit; L III, 15.

rex: f. alqd; D I, 26.

sensus: ut idem interitus sit animorum et corporum nec ullus sensus maneat; Lae 14.

sidera: (ea sidera) anis sedibus inhaerent et perpetuo manent; Ti 36.

terra: terra nona immobilis manens una sede semper haeret; R VI, 18.

turpido: illa turpido manet diturnitate sublata; L III, 18.

viri: qui (viri) illa urbe pulsi carere ingrata civitate quam manere in improba maluerunt; L III, 26.

IV. alqd: ut nihil possit in patriis institutis manere integrum; R II, 7.

constitutio: illa praeclara constitutio Romuli cum ducentos annos et viginti fere firma mansisset; R II, 53.

res: cum res eadem maneat || eadem manent ||; T IV, 39. cum ... (ratio) in illis rebus veritum, quae manentes semper eadem || eadem || non sensu, sed intelligentia continentur; Ti 28.

sacra: «sacra privata perpetua manent»; L II, 22.

voluntas: mansisset eadem voluntas in eorum posteris; R I, 64.

manibae f. manubiae.

mano, *stehen, strömen, triefen, entspringen, sich ausbreiten*: alqd: e quibus (philosophiae fontibus) etiam illa manant; T I, 6. ea, quae natura fuerunt atque manant, ut et aquam et terram et aëra, (Chrypsium deos dicit esse); N I, 39. multa ... ab ea (Inna) manant et fluunt; N II, 50. quod si probabile non est, ne illa quidem superiora, unde haec manant, probanda sunt; N III, 49. ut nihil inter ipsos ab aliis ad alios manare possit; R VI, 20. nisi ea fuerint, unde illa manant, amplissima; L I, 63. ab || ab || hac familia magis ista manarunt Platone principe; L III, 14.

aegritudo: nec pati (aegritudinem) manare longius ant ad alia traducere; T III, 75.

aër: qui ... aër per maria manaret, cum esse Neptunum; N I, 40. f. alqd; N I, 39.

aqua: f. alqd; N I, 39.

causae: non ... aeterna causis naturae || e || necessitate manantibus || eman. || verum est id, quod ita emanatur; Fa 19.

consilia: si illam mentem, unde haec consilia manarunt, mihi eripuisse; P 29.

consuetudo: quae si consuetudo ac licentia manare coeperit latius; R III, 41.

contagiones: (contagiones malorum) a Lacedaemonis profectae manarunt || profecta emanant || latius; O II, 80.

error: cuius generis error ita manat, ut non videam, quo non possit accedere; A II, 93.

honestas: cum proposita sint genera quattuor, e quibus honestas officium manaret; O I, 61. cum omnis honestas manet a partibus quattuor; O I, 152.

industria: latissime ... eorum manat industria; O II, 67.

licentia: f. consuetudo.

nomen: id ... eorum nomen usque ad Pythagorae manavit aetatem; T V, 8. Sdei ... bonae uomen existimabat manare latissime; O III, 70.

officium: f. honestas; O I, 61.

oratio: ex hoc ... Platoni ... fonte nostra omnia manabit oratio; T V, 36 (37).

peccata: peccata, quoniam ex vitiiis manant, sint aequalia necesse est; P 22.

philosophia: a quo (Socrate) haec omnia, quae est de vita et de moribus, philosophia manavit; T III, 8.

ratio: latius ... manabit haec ratio; T II, 66. quae (disserendi ratio et scientia) per omnia partia sapientiae manat et funditur; T V, 72.

scientia: f. ratio; T V, 72.

simulacrum: cum ... Herculis ... simulacrum multo sudore manavit; D I, 74.

terra: f. alqd; N I, 39.

efficit: quem longe serpentem et manantem aspicias; N II, 114.

manubiae, *Beute: facio, saepio de: fecit ... idem et saepit de manubiis || manubiis || comitum et curiam; R II, 31.*

orno ex: quo (amiculo) Iovem ornavit et manubiis Karthaginiensium tyrannus Gelo; N III, 83.

mansio, *Stehen; et excessum e vita et in vita mansionem (ad media referri); F III, 60.*

mansuefacio, *mildern, gefittet machen: a quibus mansuefacti et exculi a necessariis artificis ad elegantiora defluximus; T I, 62.*

mansuetudo, *Wilde, Gelassenheit, Sanftmut: I. consequitur: quae res et mansuetudo animorum consecuta et verecunda est; O II, 15. II, I. probat: ita probanda est mansuetudo atque clementia, ut adhibeatur ... severitas; O I, 88.*

2. addo ad: quid ad hanc mansuetudinem addi potest? O I, 37.

pertineo ad: quae (virtutes) pertinent ad mansuetudinem morum ac facilitate; O II, 32.

revoco ad: ad humanitatem atque mansuetudinem revocavit animos hominum studiis bellandiam immanis ac feros; R II, 27.

mansuetus, *mitß, friedlich: ipsis ... in hominibus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non ...; L I, 24.*

MANUS, *Hand, Handarbeit, Faust, Tapferkeit, bewaffnete Mannschaft, Scher, Rote: I. absint: I. accedit: nisi manus et ars accessisset; O II, 12.*

adiuvant: ut ... alia (membra) etiam ceterorum membrorum nomen adiuvant, ut crura, ut manus; F III, 63.

advenit, complet: «adveniet, fera velivolantibus navibus complebit manus litora»; D I, 67.

concallescit: callidos ... (eos) appello, quorum, tamquam manus opere, sic animus usu cocalluit; N III, 25.

consequitur: vim ... cuius sollicitiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitando; N II, 81.

desiderat: f. desidero, III. voluptatem; F I, 39. < (S. I, S. 605, a).

efficit: quod ... in operibus nostrarum artium manus efficiat; N II, 57.

est: nec manus esse contenta possit nec ulla pars vacuitate doloris sine incundo motu voluptatis; F I, 39. num manus affecta recte est, cum in timore est? T III, 19. ad pingendum, ad fingendum, ad scalpendum, ad nervorum efficiendos sonos ac tibiarum apta manus est admotione digitorum; N II, 150. f. II, I. urgeo.

interimit: Primum tanta progenie orbatur ... hostilis manus interimit; T I, 85.

instrat: «multa alia victrix nostra instravit manus»; T II, 22.

potest: §. consequitur. est; F I, 39.
significat: quae manus significet illum (Chrysi-
ppum) in hac esse rogatiuncula delectatum; F I,
39.

2. **Socraticis**: eo ante victorie manus: T II, 21.
II. **manus Verberis**: I. abstinere: ut Alexandrum
regem videmus, qui... vix a se manus abstinuit;
T IV, 79.

adfero: §. **adfero**, II. manus (4 St.) §. I,
§. 64, b.

adificio: cum (manus) ita esset affecta; F I, 39.
§. I, 1. est; T III, 19.

adfigo: ei (mundo deus) nec manus adfixit...
nec pedes; T I, 19.

adfligo: §. **haec** (dextra) bicorporem adfixit
manum? §.; §. T II, 22.

adhibeo: ad inventa animo, percepta sensibus
adhibitis opificum manibus omnia nos consecutos;
N II, 150.

admoveo: cum .. laevam manum admoverat;
A II, 146.

ascisco: **Iovis** .. numen Mulciberi ascivit
manus; T II, 23.

consero: prius quam manum consererent; T
IV, 49.

do: manus etiam data elephantis est; N II, 123
(122). quam .. aptas quamque multarum artium
ministras manus natura homini dedit! N II, 150.
qui (callidus et occultus) ... ad extremum det
manus vinctique se patitur; Lae 99.

dono: alia (membra) videntur propter eorum
usum a natura esse donata, ut manus, crura, pes-
des; F III, 18.

effugio: si impias propinquo manus effu-
geris; R VI, 12.

habeo: praetorem .. decet non solum manus,
sed etiam oculos abstinentes habere; O I, 144.

numero: scutum, gladium, galeam in onere
nostri milites non plus numerant quam umeros,
lacetos, manus; T II, 37.

ostendo: cum (Zeno) extensis digitis adversam
manum ostenderat, „visum“, inquebat, „huius
modi est“; A II, 145.

peto: ad vos adveniens auxilium et vestras
manus peto; T II, 38.

porrigo: Athenis ... statua est in Ceramico
Chrysiippi sedentis porrecta manu; F I, 39. nec
manum porrigat in mensam; T V, 62. quae
(Victoriolae, paterae, corouae) simulacrorum por-
rectis manibus sustinebantur; N III, 84.

tendo: quamquam multa manus ad caeli cae-
rula templa tendebam lacrumans; D I, 41.

tollo: ut etiam manus saepe tolleret; A II, 63.
cedo et manum tollit; fr IX, 13.

verto: qui fatentur se virtutis causa, nisi ea
voluptatem faceret §. crearet, al. §., ne manum
quidem versuros fuisse; F V, 98.

urgeo: tunc Democriti manus urgebatur; est
enim non magna; fr V, 34.

2. opus est: quid manibus (opus est), si nihil
comprehendendum est? N I, 92.

redundo: tuus .. deus ... redundat ... po-
puli tibi, manibus, pedibus; N I, 99.

utor: (parvi) manibus utentur; F V, 42.

3. delabor de: de manibus audacissimorum
civium delapsa arma ipsa ceciderunt; O I, 77.

depono de: nec (te ea) de manibus unquam
deponere; A I, 3.

do in: quamquam §. eum §., quod praesens tam-
quam in manum datur, inconduens est; O II, 60.

habeo in: habeo opus magnum in manibus;
A I, 2. semper Africanus Socraticum Xenophonem
in manibus habebat; T II, 62. philosophi
quancumque rem habent in manibus; T V, 18.
oratio Laelii, quam omnes habemus in manibus;

R VI, 2. quam (fabulam senex) in manibus ha-
bebat et proxime scriperat; C 22. qui illum
(virtutem) semper in manibus habui; Lae 102.

incido in: non (Pompeius) exercitu amisso
nudus in servorum ferrum et manus incidisset;
T I, 86. qui (Anaxarchus) cum Cypru in manibus
Timocreonis §. Niccor. §. regis incidisset; T II, 52.
cum in praedonum Etruscorum manus incidisset;
fr V, 95.

sum in: vim in manibus (esse); A I, 19. §. I, 1a,
B, I. sum in manu (7 St.) §. 269, b.

sumo in: ut ... Epicurum .. et Metrodorum
non fere praeter suos quicquam in manus sumit;
T II, 8.

teneo in: Socrates ... tum paene in manu
iam mortiferum illud tenens poculum locutus ita
est, ut ...; T I, 71.

venio in: tum .. primum (isti libri) in Antiochi
manus venerat; A II, 11. quicquam, quod ..
mibi probaretur, de his, quae in manus meas ve-
nerunt; O III, 34.

III. **manus Substantivus**: motus: sessio accubitio,
vultus oculi manum motus teneat §. teneat §.
illud decorum; O I, 128.

IV. **manus**: I. abstrahi: **huc** arripe ad me
manibus abstractam (matrem) piis; T II, 20.

appetere: ter eum (solem) scribit frustra ad-
petivisse manibus; D I, 46.

apprehendere: vites sic claviculis adminicula
tamquam manibus adprehendunt; N II, 120.

complecti: vitis, ... ut se erigat, claviculis
suis quasi manibus, quicquid est nacta, complectitur;
C 52.

confici: quoniam (res) vi manique confecta
est; O I, 76.

confligere: manu cum hoste confligere immane
quiddam ... est; O I, 81.

consecrari: bene vero, quod Mens, Pietas,
Virtus, Fides consecratur manu §. humana §.; L II,
28.

consequi: §. II, 1. adhibeo.

decertari: decertandum manu est; O I, 81.

deflagrare: aedis §. aedes §. Nympharum manu
tua deflagravit; P 31.

depellere: supplantare eum, quocum certet,
aut manu depellere nullo modo debet; O III, 42.

domari: §. vinciri. — duci: §. misceri.

efficere: nostris .. manibus in rerum natura
quasi alteram naturam efficere conamur; N II, 152.

evertere: qui ... nec manibus, ut Xerxes
§. Xerxes §., sed rationibus deorum immortalium
templa et aras everterit; N I, 115.

fieri: quid .. aut in natura ... aut in operi-
bus manu factis tam compositum ... inveniri
potest? F III, 74. qui non modo natum mundum
introduxerit, sed etiam manu paene factum; N I,
20. adde ... moles oppositas fluctibus, portus
manu factos; O II, 14.

ingredi: si aut manibus ingreditur quis aut
non ante, sed retro; F V, 35.

inlidere: ut Prometheus ille Aeschylis ... re-
spondit: siquidem qui tempestivam medicinam
admovent non adgravescens volnus inlidat manu;
T III, 76.

interimere: §. feminae §. feminae §. vir feminae
interior manus; T II, 20. cum Decimus quidam
Verginius virginem filiam ... in foro sua manu
interemisisset; R II, 63.

inveniri: operibus §. operis §. hominum, id est
manibus, cibi etiam varietas invenitur et copia;
N II, 151.

mandari: prius quam oppeto malam pestem
mandatum hostili manu; T II, 38.

misceri: quae (sortes) Fortunae monitu pueri
manu miscerent atque ducuntur; D II, 86.

occidere: Lot. Virginis ... virginem filiam suam manu occidit potius, quam ...; F II, 66.
 prendi: (comprehensionem) similem iis rebus, quae manu prenderentur; A I, 41.
 quaerere: agri multa efferunt manu quaesita; N II, 151. Galli turpe esse ducent frumentum manu quaerere; R III, 15.
 reprehendere: revocat virtus vel potius reprehendit manu; A II, 139.
 restitueret: cum (Aias) ... manu sua restituit proclium insaniens; T IV, 52.
 saepiri: quam (sedem) cum locis manumque saepseri: multae etiam istarum arborum mea manu sunt saetae; C 59.
 sustineri: f. II, 1. porrigo; N III, 84.
 tenere: Mercurium e paterna, quam dextera manu teneret, sanguinem visum esse fundere; D I, 46. leges (tollunt astutias), quatenus manu tenere || teneri || possunt, philosophi, quatenus ratione et intelligentia; O III, 68.
 tractare: qui (Epicurus) res occultas ... non modo viderit animo, sed etiam sic tractet, ut manu; N I, 49. ut oculis ea cernere videatur aut tractare plane manu; R I, 15.
 vinciri: «proles ausa est» gustare manu vinctum domitunumque iuvenum; N II, 159.
 cum Saep: quod ei fuit illa manu copiosisque facillimum, ut ...; R II, 5.
 2. sine: qui sine manibus et pedibus constare deum posse decreverint || decreverunt ||; N I, 92. nec ferrum, aes, aurum, argentum effoderetur, penitus abditum sine hominum labore et manu; O II, 13. eas (utilitates) non nullo modo sine hominum manu atque opera capere potuisse; O II, 14.

MARE, **Deer:** I. **Subject:** acludit, appetit: ipsum .. mare sic terram appetens litioribus alludit || eludit, cludit ||, ut ...; N II, 100.
 albescit: f. videtur; A II, 105.
 coepit: f. horrescit.
 commovet: multos memora silvaeque, multos amnes aut maria commovet; D I, 114.
 conlucet: f. videtur; A II, 105.
 est: erit ei persuasum etiam solem, lunam, stellas omnes, terram, mare deos esse; A II, 119. ita fit, ut mediterranei mare esse non credant; N I, 88. eadem ... ratione mare, cum supra terram sit, medium tamen terrae locum expetens conglobatur undique aequaliter neque redundat unquam neque effunditur; N II, 116. sin terra (dea est), mare etiam, quem Neptunum esse dicebas; N III, 52. cave putes .. mare ullum aut flammam esse tantam, quam non facilius sit sedare quam effrenatam insolentia multitudinem; R I, 65. f. videtur; A II, 105.
 expetit: f. est; N II, 116.
 horrescit: cum subito mare coepit horrescere; R I, 63.
 influit: ut ... in amnes mare influxerit; D I, 78.
 inhorrescit: «prope iam occidente sole inhorrescit mare»; D I, 24.
 murmurat: nec, cum quiescere volunt, fremitum murmurantis maris (audiunt); T V, 116.
 oboediunt: huic (deo) oboediunt maria terraque; L III, 3.
 parent: cum videmus ... hominis utilitati agros omnis et maria parentia; T I, 69. cum omnes naturae numini divino, caelum, ignes, terrae, maria, parent; N I, 22.
 praemonstrat: «ventus praemonstrat saepe futuros inflatum mare»; D I, 13.
 redundat: f. est; N II, 116.

tepescent: maria agitata ventis ita tepescunt, ut ...; N II, 26.
 tumescit: «cum (mare) subito penitusque tumescit»; D I, 13.
 vibrat: f. videtur; A II, 105.
 videtur: mare illud, quod nunc favonio nascente purpurum videtur, idem huic nostro (sapienti) videbitur, nec tamen adsentietur, quia nobismet ipsis modo caeruleum videbatur, mare ravum, quodque || quis, al. || nunc, qua a sole conlucet, albescit et vibrat dissimileque est proximo et continenti; A II, 105. quid tam planum videtur quam mare? e quo etiam aequor illud poetae vocant; A fr 3.
 abl. abs.: qui tranquillo mari gubernare se negent posse; R I, 11.
 «sunt Verbo: quid? mare nonne caeruleum? A fr 7.

II. **verba Verben:** I. agito: f. L. tepescunt.
 ambulo: cum (Xerxes) tantis classibus tantisque equestribus et pedestribus copiis .. maria || mari || ambulavisset, terram || terra || navigasset; F II, 112.
 appello: quod (mare) Atlanticum, quod mannum, quem Oceanum appellatis in terris; R VI, 21.
 cognosco: quibus (litteris) in hoc ipso mundo caelum, terras, maria cognoscimus; T V, 105.
 conglobo: f. I. est; N II, 116.
 contemtor: qui (deus) ... terras et maria contemplans hominum commoda vitasque tuesatur; N I, 52.
 contingo: nec praeter Philintius ulli sunt, quorum agri non contingant mare; R II, 8.
 deprimo: terram ... ea laxa et maria deprimet; F V, 92. qui (Critoiaus) tantum propendere illam [boni] lanceam] pulet, ut terram et maria deprimat; T V, 51.
 effundo: f. I. est; N II, 116.
 habeo: quo sceleris impulsus mare haberet infestum uno myoparone; N III, 24.
 inflo: f. L. praemonstrat.
 ingredior: nostri .. duces mare ingredientiens inmolare hostiam fluctibus conserunt; N III, 51.
 intueor: iidem ... hic sapiens ... oculis, quibus iste vester, caelum, terram, mare intuebitur; A II, 105.
 lustro: totam licet animis tamquam oculis lustrare terram mariaque omnia; N II, 161.
 moderor: fac (mentem divina) esse distentam, caelum versantem, terram tuentem, maria moderantem; N III, 93.
 parago: sapientem ... non, ut illum (Xerxes) maria pedibus peragrarent, classibus montes; F II, 112.
 perspicio: idem .. (animus) inuolat caelum, terras, maria ... perspexerit; L I, 61.
 rego: qua (necessitate, natura) caelum, maria, terras regantur; N II, 77.
 sedo: f. I. est; R I, 65.
 subicio: quod (mare) est ventis subiectum; T IV, 57.
 sustineo: quibus cavernis maria sustineantur; T V, 69.
 transmitto: cur (Pythagoras) tantas regiones barbarorum pedibus obiit, tot maria transmisit? F V, 87. grues cum loca calidiora petentes maria transmittant; N II, 125. cum ipsi discendi aut visendi causa maritimitas; R I, 6.
 video: cum ipsum mundum, cum eius membra, caelum, terras, maria, ... vidissent; N I, 100. cum repente terram et maria caelumque vidissent; N II, 95. f. I. parent; T I, 69.
 voco: f. L. videtur; A fr 3.

2. continuo, iungo: (aër) **marî** continuatus et inunctus est; N II, 117.

texo: sîamque mari magno classis cita textur; D I, 67. multi saepe vera vaticinati, ut Cassandra: sîamque mari magno—; D II, 112.

3. abicio in: quem (Cleombrotum Callimachus) ait ... e muro se in mare abicisse lecto Platonis libro; T I, 84. — quod (Polycrates) anulum, quo delectabatur, in mari || mare || abiecerat; F V, 92.

absum a: extra Peloponnesum Aenianes et Doris et Dolopes soli absum a mari; R II, 8.

accipio a, ex: quo posset urbs ... accipere a || ex || mari, quo egeret; R II, 10.

admoveo ad: neque ... ad mare (urbem) admovit; R II, 5.

cado in: in hanc (sapientiam) tu ... tamquam in mare ... perturbationem cadere tibi dixisti videri? T IV, 57.

emineo e: cum videmus ... globum terrae eminentem e mari; T I, 68.

excipio e: quos e mari propter vim tempestatum excipere non potissimè; R IV, 8.

fero in: ut ... terrena et umida (corpora) ... ad paris angulos in terram et in mare ferantur; T I, 40.

fluo in: si lacus Albanus redundasset isque in mare fluxisset, Romam peritura; D II, 69.

inacio in: quid ... (Iuppiter) proficit, cum in medium mare fulmen iccit? D II, 45.

influo in: quod urbem ... annis ... in mare late influentis posuit in ripa; R II, 10.

intericio inter: aër ... interiectus inter mare et caelum lunonis nomine consecratur; N II, 66. mano per: qui ... aër per maria manaret, cum esse Neptunum; N I, 40.

mergo in: eam (avem) sibi cibum quaerere advolantem ad eas avis, quae se in mari mergent; N II, 124.

pertineo per: deus pertinens ... per terras Ceres, per maria Neptunus, alii per alia, poterunt intellegi: qui qualesque sint; N II, 71. Neptunum esse dicis animum cum intelligentia per mare pertinentem; N III, 64.

pervenio ad, profluo ad: si lacus emissus lapsus et cursu suo ad mare profuisset, perniciosum populo Romano; sin autem ita esset ductus, ut ad mare pervenire non posset, tunc salutare nostris fore; D I, 100.

proicio in: in eo, qui in nave nectus, deinde in mari || mare || proiectus esset; L II, 57.

sum in: ipsa Peloponnesus fere tota in mari est; R II, 8.

vehor in: tamquam in rate in mari immenso nostra vehitur ratio; T I, 73.

III. **nach Subjectiven:** continens: huic (mari) ... continens aër fertur levitate sublimis || sublimi, al. ||; N II, 117.

finitimus: mari finitimus || finitimus || aër die et nocte distinguitur; N II, 101.

IV. **nach Substantiven:** I. fremitus: f. I. murmurat.

intellegentia: istam ... intellegentiam aut maris aut terrae ... ne suspicione quidem possum attingere; N III, 64.

magnitudo: ut interit in magnitudine maris Aegaei stilla uellis, ... sic ...; F II, 45. tantam vim et magnitudinem maris atque terrarum si totum ac non deorum immortalium domicilium putes; N II, 17.

moderatio: earum (rerum) moderationem nos soli habemus, maris atque ventorum; N II, 152.

partes: ex intimis maris partibus agitatione (tepor est) excitatur; N II, 26.

pulchritudo, species: quanta maris est

pulchritudo! quae species universi! quae multitudo et varietas insularum! N II, 100.

tempestas: maris subita tempestas quam ante provisa terret navigantes vehementius; T III, 52. tranquillitas: ut maris ... tranquillitas intellegitur nulla ne minima quidem aura factus commovente, sic ...; T V, 16.

vapores: terrae, maris, aquarum vaporibus (stellae) aluntur iis; N II, 118.

vis: f. magnitudo; N II, 17.

unda: eius (maris) unda cum est pulsa remis, purpurascit; A fr 7.

2. terra cum: sapientem ... omne caelum totamque cum universo mari terram mente complexum; F II, 112.

V. **Umfrand:** I. circumfundi: omnis ... terra ... parva quaedam insula est circumfusa illo mari; R VI, 21.

suppeditari: multa etiam ad luxuriam invitamenta perniciosa civitatibus subpeditantur mari; R II, 8.

VI. **Sag:** cur tam multa pestifera terra marique disperserit; A II, 120. ut nulla pars caelo mari, terra, ut potè liceat loquar, || (ut p. loquar) || praetermissa sit; F V, 9. an putas ullam esse terra marique beluam, quae non sui generis belua maxime delectetur? N I, 77. quae terra, mari, paludibus, fluminibus existunt; N I, 97. quae terra marique gignantur; N II, 49. eodem ... ut flumine res ad victum cultumque maxime necessarias ... mari † absorberet; R II, 10. f. II, I. ambulo. vgl. I. abl. abs.

2. in: si ea genera beluarum, quae in rubro mari Indiave gignantur, nulla esse dicamus; N I, 97. illi ... nusquam picti sunt, qui nafragia fecerunt in marique perierunt; N III, 89. ut (Boëthius) earum rationem rerum explicaret, quae in mari caelove ferent; D I, 13. si quis verbi causa oriente Canicula natus est, is in mari non morietur; Fa 12. si quis oriente Canicula natus est, || is || in mari non morietur; Fa 12. si Fabius oriente Canicula natus est, Fabius in mari non morietur. pugnant igitur haec inter se, Fabium oriente Canicula natum esse, et Fabium in mari moriturum; Fa 12. haec ... pugnant, et esse Fabium, et in mari esse moriturum, ergo haec quoque coniunctio est ex repugnantibus: et est Fabius, et in mari Fabius morietur*; Fa 12. ergo illud: morietur in mari Fabius* ex eo genere est, quod fieri non potest; Fa 12. si illud vere coniectur: si oriente Canicula natus es, in mari non morietur*; Fa 14. si naturalis est causa, cur in mari Fabius non morietur, in mari Fabius mori non potest; Fa 14. si quis natus est oriente Canicula, is in mari non morietur; Fa 15. non est natus est quis oriente Canicula, et is in mari morietur; Fa 15. quid ... spectans deus ipse diceret Marcellum eum, qui ter conatus fuit, in mari esse periturum; Fa 83. quos (fluctus) post filius eius Marini || [Marini] || in Aegaeo excitavit maris; L III, 36. si in mari iactura facienda sit; O III, 89.

marinus, **zum Meer** gehörig, **des Meeres**: aestus: quid de fretis aut de marinis aestibus plura dicam? D II, 34.

aquae: ali ... solem, lunam, reliqua astra aquis, alia dulcibus, alia marinis; N III, 37.

ranae: ranae ... marinae dicuntur obruere sese harena solere et moveri prope aquam; N II, 125.

umores: quae (sidera) ... marinis terrenisque umoribus longo intervallo extenuatis alantur; N II, 43.

maritimus, cum *Merre* gehörig, an, auf dem *Merre*; alqs: qualis ille maritimus Triton pingitur; N I, 78.

aestus: (possent) aestus maritimi fretorumque angustiae ortu ant obitu lunae commoveri? N II, 19. enumerari ... non possunt ... aestus maritimi [multum] accedentes et recedentes ... salinas ab ora maritima remotissimae; N II, 132. aestus maritimi vel Hispanienses vel Britannici ... sine deo fieri non possunt? N II, 24.

barbari: e barbaris ... ipsis nulli erant antea maritimi praeter *Etruscos* et *Poenos*; R II, 9.

cursus: ab idem (ventis *Eoetiis*) etiam maritimi cursus celeres et certi deriguntur || dir. ||; N II, 131. cernes ... incredibili cursus maritimos celeritate; N II, 161.

hostis: maritimus ... ille et navalis hostis ante adesse potest, quam ...; R II, 6.

nuptiae: nisi forte maritumae nuptiae terrenis anteponeatur; N II, 45.

ora: quod multae navis in omnem oram maritimum dimississet; T V, 40. hi duo illos oculos orae maritumae effoderunt; N II, 91. ii ... (*Amphilochus* et *Mopsus*) urbis in ora maritima *Ciliciae* *Graecae* coudiderunt; D I, 88. f. aestus; N II, 132.

perturbationes: de perturbationibus caelestibus et maritimis et terrenis non possumus dicere ... non esse multos, qui ...; N II, 16.

regnum: datum est ... *Neptuno* ... maritimum omne regnum; N II, 66.

res: plurimis ... maritimis rebus fruimur; N II, 152.

silvae: silvas maritimas omnis publicavit, quas ceperat; R II, 33.

situs: non esse opportunissimos situs maritimos uribus eia, quae ...; R II, 5.

urbes: quod essent urbes maritimae non solum multis periculis oppositae, sed etiam caecis; R II, 5. est ... maritimis uribus etiam quaedam corruptela ac demutatio morum; R II, 9. propter ea vitia maritimarum urbium; R II, 9.

vitia, utilitates: qui potuit ... divinius et utilitates conplecti maritimas *Komulus* et vitia vitare? R II, 10.

Marmor, *Marmor*: I. sum in: quasi ... non in omni marmore necesse sit inesse vel *Praxitelia* capita! D II, 48.

II. vis: adde etiam reconditas auri argenteique venas infinitaque vim marmoris; N II, 98.

Marmorcus, aus *Marmor*: pavimenta pavimenta marmorea et laequeata tecta contemno; L II, 2.

sola: illi aurata tecta in villis et sola marmorea faciunt; P 49.

tecta: qui marmoreis tectis ebore et auro fulgentibus ... abundant; P 13.

MAS, mäntlid, *Mändgen*, *Mann*: I. sunt: cum ... et mares et feminas complures ex hominibus in deorum numero esse videamus; fr IX, 11.

2. sum: quod et maris deos et feminas esse dicitis; N I, 95. aliae (bestiae) mares, aliae feminae sunt; N II, 128.

II. emitto: si marem (anguem) emississet, uxori brevi tempore esse moriendum, si feminam, ipsi; D I, 36.

III. congressio: ut a prima congressione maris et feminae ... ordiar; R I, 38.

emissio: si ... emissio ... anguis erat mortifera *Corneliae*; D II, 62.

IV. I. immolare: quibus hostiis immolandum quoque deo, ... quoi maribus, quoi feminis; L II, 29.

2. in: et in mare || mari || et in femina commiscendorum corporum mirae libidines; N II, 128.

MATHELIO, *Matthelid*: si L. *Mummius* aliquem istorum videret matellionem *Corinthium* capidissime tractantem; P 38.

MATER, *Mutter*: I. abfuit: I. alit: draco is, quem mater *Olympias* abfuit; D II, 135.

castigant: pueros ... matres et magistri castigare etiam solent; T III, 64.

consecrat: f. videt.

continet: *Dionysii* mater ... cum praegnas || praegnas || hunc ipsum *Dionysium* alvo contineret, somnavit se peperisse *Satyriscum* || *Satur* ||; D I, 39.

dat: cum tibi sive deus sive mater, ut ita dicam, rerum omnium natura dederit animum; P 14. dormit: ecce alius exoritur e terra, qui matrem dormire non sinat; T I, 106.

est: philosophia ... omnium mater artium, quid est aliud nisi ...? T I, 64. mater ... est a generandis frugibus *Ceres* tamquam *Geres*; N II, 67.

existimat: avia mea dicebat hoc, quod dicitis, fato omnia fieri, mater autem, mulier sapiens, non existimavit; fr V, 103.

insidet: quae penitus in omni sensu implicata insidet, imitatrix boni, voluptas, malorum autem mater omnium; L I, 47.

internoscit: ut mater geminos internoscit consuetudine oculorum, sic ...; A II, 57.

parit: quem illa (*Dionysii* mater) peperisset; D I, 39. quia mater gravidam parere ex se ardentem faciem visat in somnis *Hecuba*; D I, 42. f. continet.

potest: f. suppeditat.

prosequuntur: volatus eorum (pullorum) matres prosequuntur, reliqua cura liberantur; N II, 129.

solent: f. castigant. — somniat: a. continet. suppeditat: quae ... terra fruges ferre et ant mater cibos suppeditare possit; L II, 67.

videt: matrem *Phalaridis* scribit *Ponticus* *Heraclides* ... visam esse videre in somnis simulacra deorum, quae ipsa domi consecraverisset; D I, 46. videtur: f. parit; D I, 42. videt.

ohne Verben: quorum patres dii, non erunt in deorum numero? quid, quorum matres? opinor, etiam magis; N III, 45.

2. sum: omnium perturbationum matrem esse arbitrabatur immoderatam quandam intemperantiam; A I, 39. iustitiae non natura nec voluntas, sed inbecillitas mater est; R II, 23. illa ... diuturna pax *Numea* mater huic urbi irris et religionis fuit; R V, 3. ita fit, ut mater omnium bonarum rerum sit sapientia; L I, 58.

3. *Scetabis*: *Iliona* somno illo: mater, te appello, nonne ... credit ...? A II, 88. mater, te appello, tu, quae curam somno suspensam levas; T I, 106. mater, optatarum multo mulier melior mulierum; D I, 66. mea mater, tui me miseret, mei piget; D I, 66.

II. nach Verben: I. abstraho, adripio: huc arripe ad me manus abstractam (matrem) piis; T II, 20.

appello: f. I, 3.

coinquino: quod re in summa summum esse arbitror periculum, matres coinquinari regias; N III, 68.

dico: *Minerva* prima, quam *Apollinis* matrem supra diximus; N III, 59.

habeo: siquidem *Ilionis* regis matrem habemus, ignoramus patrem; R II, 33.

implico: f. I, 1. insidet.

libero: f. I, 1. prosequuntur.

perimo: ubi (draco) lam tener^{os} volucris matremque peremit; D II, 64.

puto: iam certam, mene an illam (matrem) potiore putes; T II, 20.

trado: tertiae (Dianae) pater Upis traditur, Glaucæ mater; N III, 38.

2. miseret: f. I, 3. D I, 66.

3. respondeo: huic (Dionysii matri) interpretes portentorum ... responderunt ...; D I, 39.

sum: cur virgini Vestali sit heres, non sit matri suae? R III, 17.

4. nascor: hi dei sunt habendi mortalibus nati matribus? N III, 45. qui (Achilles) si deus est, et Orpheus et Rheus di sunt, Musa matre nati; N III, 45. Mercurius unus Caelo patre, Die matre natus; N III, 56.

sum: ut .. iure civili, qui est matre libera, liber est, item iure naturae, qui dea matre est, deus sit necesse est; N III, 45. quae (Hecate) matre Asteria est, sorore Latonae; N III, 46.

5. misceo cum: ut .. cum matre corpus miscere videatur; D I, 60.

procreo de: ubi cum de matre familias Tarquiniensi duo filios procreavisset; R II, 34.

III. **nach Substantiven:** 1. caritas: «ne me || neve || occidentem || occidente || matris super caritas»; T II, 20.

cibus: in iis animantibus, quae lacte aluntur, omnino fere cibus matrum lactescere incipit; N II, 128.

famuli: praeter Idaeae matris famulos ... ne quis stipem cogito; L II, 22.

gremium: ut sinus et gremium quasi matris mortuo tribueretur; L II, 63.

operimentum: redditur .. terrae corpus et ita locatam ac situm quasi operimento matris obducitur; L II, 56.

sinus: f. gremium.

somnium: quod matris somnium inmanis filii crudelitas comprobavit; D I, 46. multa etiam sunt a te ex historiis prolata somnia, matris Phalaridis, Cyri superioris, matris Dionysii; D II, 136.

2. pietas in: quid dicam de moribus facillimia, de pietate in matrem? Lae II.

IV. **Umfang:** 1. procreari: quae (Medea) duobus avia, Sole et Oceano, Aecta patre, matre Idyia procreata est; N III, 48.

2. a: quam (Proserpinam) frugum semen esse volunt absconditamque quaeri a matre fingunt; N II, 66. e quibus (animum ovium) pulli orti primo aluntur ab iis (gallinis) ut a matribus, a quibus exclusi || excusi || fotique sunt; N II, 124. qui (Iuppiter) lactens || [lactens] || ... castissime colitur a matribus; D II, 85.

cum: post epulatos cum matre adolescentis somno se dedisse; T I, 113.

materia, Stoff, Holz, Bauholz, Wufgabr, Gegenstand: I. **Subject:** accipit: quae (materia) una omnia accipere possit omnibusque modis mutari atque ex omni parte atque faeque, al. || etiam interire, non in nihilum, sed in suas partes; A I, 27.

adfert: magnos .. usus (materia) adfert ad navigia faciendam; N II, 152.

caret: f. II, I. subicio; A I, 27.

cohaeret: neque .. materiam ipsam cohaerere potuisse, si nulla vi contineretur; A I, 24.

est: in eo, quod efficeret, vim esse consuebat, in eo autem, quod efficeretur, materiam quandam; A I, 24. Anaxagoras materiam infinitam (dixit esse); A II, 118. cum in rerum natura duo quaerenda sint, unum, quae materia sit, ex qua quaecumque res efficiatur, alterum ...; F I, 18. materiam .. rerum ... totam esse flexibilem et commuta-

bilem; N III, 92. ex ea materia, quae individua est et quae semper unius modi sui que similis, et ex ea, quae in corporibus divida gignitur, tertium materiae genus ex duobus (deus) in medium admiscuit; Ti 21. f. II, I. facio.

habet: f. II, I. efficio. — interit: f. accipit. iuvat: ut ... nec ... materia .. quicquam || quid || iuvaret, nisi confectionis eius fabricam haberemus; D I, 116.

potest: f. accipit. cohaeret. recipit: Plato ex materia in se omnia recipientem mundum factum esse censet a deo sempiternum; A II, 118.

II. **nach Verben:** 1. adfero: maximam materiam ex rebus per se investigatis ad rerum occultarum cognitionem attulerunt; F V, 9.

adiungo: qui (animus) ex eadem iunctus alteraque natura adiuncta materia; Ti 27.

adripio: cum (animus) materiam mutabilem arripuit et cum rursus individuum atque simplicem; Ti 27.

colo: f. 3. utor.

commuto: materiam ipsam totam penitus commutari putant; A I, 28.

contineo: f. I. cohaeret.

do: aliqua ei (divinationis) materia danda est, in qua versari possit; D II, 12.

efficio: non est probabile eam materiam rerum ... esse divina providentia effectam, sed habere et habuisse vim et naturam suam; N fr 2.

facio: ut .. faber, cum quid aedificaturus est, non ipse facit materiam, sed ea utitur, quae sit parata, ... sic isti providentiae divinae materiam praesto esse oportuit, non quam ipse faceret, sed quam haberet paratam. quodsi non est a deo materia facta ...; N fr 2.

fingo. formo: quae (physica) cum contineatur ex effectione et ex materia ea, quam fingit et format effectio; A I, 6.

gigno: f. I. est; Ti 21. — habeo: f. facio.

invenio: nec locus nec materia invenitur, cui divinationem praeficere possimus; D II, 12.

muto: f. I. accipit.

nanciscor: si (semen) nancium .. sit materiam, qua ali aegerique possit; N II, 81.

paro: f. facio.

reperio: materiam .. rerum et copiam apud hos exilium, apud illos uberrimam reperimus; F IV, 12 (13).

subicio: subiectam putant omnibus sine ulla specie atque carentem omni illa qualitate ... materiam quandam; A I, 27. est .. illa subiecta quasi materia sapientiae; F III, 61. huic (virtuti) quasi materia, quam tractet et in qua versetur, subiecta est veritas; O I, 16.

tracto: f. subicio; O I, 16.

2. praeficio: f. I. invenio.

3. utor: omni .. materia et culta et silvestri partim ad calcandum corpus igni adhibito et ad mitigandum cibum utimur, partim ad aedificandum; N II, 151. f. I. facio.

4. admisceo ex: f. I. est; Ti 21.

contineo ex: f. I. fingo.

convertio ex: ut nihil sit, quod non ex ea (materia) quamvis subito fingi convertique possit; N III, 92.

dissero de: quod ... de materia disseruerunt, vim et causam efficiendi reliquerunt; F I, 18.

effingo ex: f. I. est; F I, 18. effingo ex: exprimo ex: e qua (materia) omnia expressa atque efficta sint; A I, 27.

facio ex: f. I. recipit.

fingo ex: f. convertio ex.

permisceo cum: quae permiscens cum materia cum ex tribus (deus) efflisset unum; Ti 22.

sum ex, in: ex qua (materia) et in qua omnia sint; N III, 92.

tempore ex: partis singulas ex eodem et ex altero et ex materia (deus) temperavit; T 22.

versor in: f. I. do. subicio; O I, 16.

III. nach **Substantiven**: I. connectio: f. I. iuvat.

fictrix, moderatrix: eius (materiae) .. universae fictricem et moderatricem divinam esse providentiam; N III, 92.

genus: f. I. est; Ti 21.

pars: extra quem (mundum) nulla materiae pars || pars mat. || sit nullumque corpus; A I, 28.

2. particulae ex: ex ea (materia) particulas, similes inter se, univitas; A II, 118.

IV. **Numera**: I. ali. augeri: f. II, 1. nanciacor. differre: quae (virtutes) omnes similes artium reliquarum materia tantum ad meliorem partem et tractatione differunt; F IV, 4.

2. sine: neque vim (cohaerere potuisse) || esse || sine aliqua materia; A I, 24.

materio, aus **Polz** bauen: male materialatae sint (aedes), ruinosae; O III, 54.

matertera, der **Wutter Schwester, Tante**: puellam defatigatum petisse a matertera, ut sibi concederet, paulisper ut in eius sella requiesceret; illam autem dixisse: „vero, mea puella, tibi concedo meas sedes“; D I, 104.

mathematicis, **Mathematiker**: I. I. confirmant: quem (solum) mathematici amplius duodeviginti partibus confirmant maiorem esse quam terram; A II, 82.

loquuntur: nec (Epicurus) de re obscura, ut physici. aut artificiosa, ut mathematici, sed de illustri ... loquitor; F II, 15.

nominant: quarum (stellarum) ex disparibus motionibus magnam annum mathematici nominaverunt; N II, 51.

ostendunt: quae (luna) est, ut ostendunt mathematici, maior quam dimidia pars terrae; N II, 103.

persuadent: persuadent .. mathematici terram in medio mundo sitam ... puncti instar obtinere; T I, 40.

proficiuntur: mathematici, poetae ... ex hac tanquam omnium artificum || artium || officina profecti sunt; F V, 7.

vocant: terram ... ad universi caeli complexum quasi puncti instar obtinere, quod **σφραγος** illi (mathematici) vocant; T I, 40.

2. sum: qui (Polyaenus) magnus mathematicus fuisse dicitur; A II, 106. idem modo etiam disertus et quidem || atque idem || mathematicus, musicus ... erit mundus; N III, 23.

II. I. malo: qui se non hunc mathematicum malit quam illum tyrannum; T V, 66.

2. sum: sunt .. ea mathematicorum, non hiororum; D II, 10.

III. initia: non quare ex his (geometria) illa initia mathematicorum; A II, 116. Pythagorei ex numeris et mathematicorum initis proficisci volunt omnia; A II, 118.

mos: mathematicorum iste mos est, non est philosophorum; T V, 18.

ratio: ut multa non modo probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluderent; F V, 9. docet .. ratio mathematicorum, ... quanta humilitate luna ferat terram paene contingens; D II, 91.

IV. abl. comp.: in summo apud illos (Graecos) honore geometria fuit, itaque nihil mathematici industrius; T I, 5.

matrimonium, **Es**: I. stabilio: firmiter .. maiores nostri stabilita matrimonia esse voluerunt; R VI, 2.

II. colloco in: cum (Caecilia Metelli) vellet sororis suae filiam in matrimonium collocare; D I, 104. — cum ... eas .. (virgines) in familiarum amplissimarum matrimonium collocavit; R II, 12. habeo in: cuius (M. Gracidi) in matrimonio sororem, aviam nostram, habebat; L III, 36.

matrona, **Frau, Hausfrau**: I. concipit. al.: parere quaedam matrona cupiens dubitans, essetne praegnantem || praegnantem ||, visa est in quieto obsignatam habere naturam. rettulit. negavit (conjector) eam, quoniam obsignata fuisset, concipere potuisse. at alter praegnantem || praegnantem || esse dixit; nam inane obsignari nihil solere; D II, 145.

orant: matronis ipsis, quae raptae erant, orantibus; R II, 13.

II. obsigno: f. I. concipit.

raptio: f. I. orant.

III. coetus: quid .. necesse est, tamquam meretricem in matronarum coetum, sic voluptatem in virtutum concilium adducere? F II, 12.

partus: quae quia partus matronarum tueatur, a nascentibus Natio nominata est; N III, 47.

maturo, **reife, fröh**: facio: quod (proverbium) monet maturo fieri senem, si diu velis senex esse; C 32.

venio: quo .. etiam maturus venimus; A II, 9. invitat Canis postridie familiares suos, venit ipse maturo; O III, 59.

maturoscio, **reifen**: quod ii (partus) maturoscunt aut septem non nunquam aut, ut plerumque, novem lunae cursibus; N II, 69.

maturitas, **Reife, Reifung, Entwidlung, Bollendung, Reifezeit**: I. aufert, est: vitam adolescentibus vis aufert, senibus maturitas; quae quidem mihi tam iucunda est, ut ..; C 71.

existit: perpetuis cursibus || [cursibus] || conversionibusque caelestibus extitisse quandam maturitatem serendi generis humani; L I, 24.

habet: ut ... et gravitas iam constantis aetatis et senectutis maturitas naturale quiddam habeat, quod ..; C 33.

II. accommodo: cur (haec arbor) arandi maturitatem ad signum floris accomudet; D I, 16.

adfero: ut ... ab eo .. (Sole) Luna inluminata graviditates et partus adferat maturitatesque gignunt; N II, 119.

adsequor: quibus ... pubescant maturitatesque aequantur, quae oriuntur e terra; N II, 50.

cognosco: cum .. temporum maturitates, mutationes vicissitudinesque cognovissent; N I, 100. eorum (siderum) .. cursus dimetati maturitates temporum et varietates mutationesque cognovimus; N II, 155.

III. aptus ad: cum videmus ... commutationes .. temporum quadrupertitas ad maturitatem frugum et ad temperationem corporum aptas; T I, 68.

IV. caducus, vietus: necesse fuit esse aliquid ... tamquam in arborum bacis terraeque fructibus maturitate tempestiva quasi vietum et caducum; C 5.

mitigare, torrere: cum ... terra ... aestiva || † aestiva || maturitate alia mitigaverit, alia torruerit; R IV, 1.

maturō, *reiften*, *zeitigen*: alqd: quibus (caeli mutationibus) omnia, quae terra gignat, maturata pubescant; N I, 4.

uvam: quae (uva) ... primo est peracerba gustata, deinde || dein || maturata dulcescit; C 53.

maturus, *reif*, *bejaert*, *rechtzeitig*, *früh*:

A. alqs: f. mors.

alqd: sedidit haec Calchas; quae iam matura videtur; D II, 64.

aetas: ut ... nou omne vinum, sic nou omnis natura || aetas matura || vetustate coacescit; C 65.

mors: aequus esse censuit se maturam || maturum || oppetere mortem quam P. Africani filiam adulescentem; D I, 36.

poma: quasi poma ..., si matura et cocta (sunt), decidunt; C 71.

tempus: satieta vitae tempus maturum mortis adfert; C 76.

E. sum in: qui (Chrysippus) similitudines adiungens omnia in perfectis et maturis docet esse meliora; N II, 38.

matutinus, am *frühen Morgen*: tempora: multa mirabiliter efficiens (stella) ... tum vespertinis temporibus delitescens, tum matutinis rursus se aperiendo; N II, 52.

voce: matutinis a credula vocibus instat; D I, 14.

medeor

heilen, *abheilen*, *zu Hilfe kommen*: I. facultas: si nou causa aegritudinis reperta medendi facultatem reperierim; T III, 23.

ratio: omnium philosophorum ... una ratio est medendi; T IV, 62. † fuerat fortasse aliqua ratio maioribus nostris in illo aere alieno || illo consilio aeri alieno || medendi; R II, 59.

II. alicui: ut nozmet ipai nobis mederi possimus, elaborandum est; T III, 6. quibus medetur dies; T III, 58. quae (Consolatio) mihi ... ipai sane aliquantum medetur; D II, 3.

animi: (philosophia) medetur animis; T II, 11. qui ... probari potest, ut sibi mederi animus non possit? T III, 5. qua (oratione) medeantur animis; T IV, 9.

cicatricibus: nec, si aliquot annis post idem ille liber captivis missus esset, vulneribus mederetur, sed cicatricibus; T III, 54.

dolori: cogitatio ... diuturna nihil esse in re mali dolori medetur, non ipsa diuturnitas; T III, 74.

iracundiae: mederi posse rationem || ratione || iracundiae; T III, 76.

parti: ut medici toto corpore curando minimae etiam parti, si condoluit, medentur, sic ...; T III, 82.

vulneribus: f. cicatricibus.

medianus, *mittlern*: hanc ... (coniunctionem) citissimam a mediana linea direxit ad laevam (partem); T 25.

medicamentum, *Arznei*, *Heilmittel*:

I. I. do: si quis medicamentum cuiquam dederit ad aquam intercutem; O III, 92.

promo: iam doloris medicamenta illa Epicurea tanquam de nartheco proment; F II, 22.

2. utor: ne illo medicamento umquam postea uteretur; O III, 92. ut iterum eo (medicamento) liceat uti; O III, 92.

II. plenus: enumerari ... non possunt ... medicamentorum salutarium plenissimae terrae; N II, 132.

III. fieri: si eo medicamento sanus factus esset; O III, 92. si eo medicamento sanus factus sit; O III, 92.

II.

sufficere: ut ii, qui conbibi purpuram volunt, sufficienti prius lanam medicamenti quibusdam, sic ...; fr V, 23.

medicina, *Heilkunst*, *Heilmittel*, *Arznei*:

I. I. est: quoniam ... ut medicina valetudinis, ... sic vivendi ars est prudentia; F V, 16. cur ... animi ... medicina ... nec tam multis grata et probata (sit), pluribus etiam suspecta et invisa; T III, I. an quod corpora curari possint, animorum medicina nulla sit? T III, 4. est profecto animi medicina, philosophia; T III, 6. est ... tarda illa quidem medicina, sed tamen magna, quam adfert longinquitas et dies; T III, 35. est ... quaedam medicina certe; T IV, 58. ne aegri quidem quia non omnes convalescunt, idcirco ars nulla medicina || medicina || est; N II, 12. levat, potest: quaedam ... sunt aegritudines, quas levare illa medicina nullo modo possit; T IV, 61.

sausat: f. II, I. adhibeo; T IV, 24.

oñe Ver: quid simile medicina ... et divitiatio? N III, 15.

2. sum: erit ... in consolationibus prima medicina docere aut nullum malum esse aut admodum parvum, altera ... tertia ...; T III, 77.

II. I. a dfero: nisi (somnus) requiescent corporibus et medicinam quandam laboris afferret; F V, 54. f. I, I. est; T III, 35.

adhibeo: tanta ... calamitatis praesentis adhibetur a philosopho medicina, quanta inveteratae || inveterata, in inveterata || ne desideratur quidem; T III, 54. nec adhibita ... ratio quasi quaedam Socratica medicina, quae sanaret || sanet || eam cupiditatem; T IV, 24. alia est ... lugenti, alia miseranti aut invidenti adhibenda medicina; T IV, 59.

admoveo: siquidem qui tempestivam medicinam admoveas non adgravescens volnus inlidat manus; T III, 76.

cognosco, colo: cur ... animi ... medicina nec tam desiderata sit, ante quam inventa, nec tam culta, posteaquam cognita est; T III, I.

desidero: f. adhibeo; T III, 54. cognosco.

do: si sine medico medicinam dabit Minerva; D II, 123. quae quoniam non dantur, medicina non datur; D II, 123.

fallo: quam (medicinam) ... multa fallunt; D I, 24.

invenio: cum ipsam medicinam corporis animus || [animus] || invenerit; T III, 5. f. cognosco.

peto: doloris medicinam a philosopho peto; A I, 11. a gravibus illis antiquis philosophis petenda medicina est, || est, || si non ab his voluptariis; T III, 40. qui ... convenit aegros a connectore somniorum potius quam a medico petere medicinam? D II, 123.

pollicitor: quarum ambarum rerum cum medicinam pollicitor; F II, 70.

probo: f. I, I. est; T III, I.

profiteor: talem ... medicinam philosophia proficitur; T II, 43.

puto: an medicina ars non putanda est? D I, 24.

quaero: aliunde ... est quaerenda medicina, et maxime quidem ... ab illis, quibus ...; T II, 46. semper ... huic generi ... aliqua sublevatio et medicina quaesita est; R II, 59.

reperio: si nulla reperietur alia medicina; O I, 136.

tollo: qua (medicina) sublata tollitur omnis auctoritas somniorum; D II, 123.

2. ego: non ego medicina; Iae 10.

III. similis: nec ... gubernationi aut medicinae similem sapientiam esse arbitramur; F III, 24.

67

IV. ars: f. I, 1. est; N II, 12.
 magnitudo: ut magnitudini medicinae doloris magnitudo concederet; T IV, 63.
 ratio: cuius (medicinae) ego rationem video; N III, 15.
 ultimum: inescite . . . medicinae et gubernationis ultimum cum ultimo sapientiae comparatur; F III, 26.

V. corrigi, al.: quin multi . . . restituerentur et corrigenter ab natura . . . aut arte atque medicina; D II, 96.
 quæri: || in || quibus . . . artibus . . . utilitas quaeritur, ut medicina, ut architectura; O I, 151.

medicus, *Urgt*: I. accusat: ut si medicus gravitatem morbi, gubernator vim tempestatis accuset; N III, 76.

adhibet: qui (medici) . . . gravioribus . . . morbis periculosas curationes et accipiens adhibere coguntur; O I, 83.

adsequitur: num . . . vates || vatis || . . . morbi naturam acutum quam medicus . . . coniectura adsequetur? D II, 12.

aperiunt: medici ipsi || ipsa ||, quorum intererat ea nosse, aperuerunt, ut viderentur; A II, 122.
 conicit: num . . . vates . . . melius coniecerit . . . e morbo evasurum aegrotum . . . quam medicus? D II, 13.

consequuntur: ut nec medicus nec imperatores . . . quicquam magna laude dignum sine us et exercitatione consequi possunt, sic . . . O I, 60.
 curant: qui (medici) leviter aegrotantes leniter curant; O I, 83.

dicunt: ut medici, quamquam intellegunt saepe, tamen nunquam aegris dicunt illo morbo eos esse morituros; D II, 54. non nullas etiam valetudinis significationes . . . ex quodam genere saniorum intellegi posse (medici) dicunt; D II, 142. f. imperat.

diffidunt: in eo . . . oppido ita graviter aegrum Eudemum fuisse, ut omnes medici diffiderent; D I, 53.

docent: ut non physici solum docent, verum etiam medici; T I, 46.

est: ut, si medicus sciat eum aegrotum, qui iussum sit vinum sumere, meracius sumpturum statimque periturum, magna sit in culpa, sic . . . N III, 78. f. II, 3. committo.

faciunt: quaero, . . . cur idem medici . . . facere non possint; Fa 15.

habent: medici signa quaedam habent ex venis et spiritu aegroti multique ex aliis futura praesentiant; D II, 145.

imperat: ut si quis medicus aegroti imperet, ut sumat terrigenam . . . potius quam hominum more coelestem diceret || dicere, [dicere] ||; D II, 133.

intellegunt: medici ex quibusdam rebus et advententis et crescentis morbos intellegunt; D II, 142. f. dicunt; D II, 54.

medentur: ut medici toto copore curando minime etiam parti, si condoluit, medentur, sic . . . T III, 82.

possunt: f. consequuntur. faciunt. sanant. praesentiant: multa medici, multa gubernatores . . . praesentiant; D I, 112. f. habent.

proficiuntur: mathematici, poetæ, musici, medici denique ex hac tamquam omnium artificum || artium || officina profecti sunt; F V, 7.

proponit: medicus . . . quod erit ei perceptum in arte, non ita proponet, „sic cui“ . . .; Fa 15.

providet: medicus morbum ingravescentem ratione providet; D II, 16.

putant: ut medici causa morbi inventa curationem esse inventam putant, sic . . .; T III, 23.

sanant: quam (vomica) sanare medici non poterant; N III, 70.

scit: f. est.
 vident: qui (medici) ista aperta et patefacta viderunt; T I, 46.

ſp̄te Verb: noster hic rector, . . . (iuris) civilis non imperitus, sed ita, ut . . . physicorum medicus; R V, 5.

II, 1. adduceo: ad aegros non vates aut harios, sed medicos solum adducere; D II, 9.

adhibeo: f. adhibeo, I. medicum (5 Et.) B. I, 70. a. — cogo: f. I. adhibet.

fallio: medici quoque . . . saepe falluntur; N III, 15.

requiro: ille exercitatus et vetus . . . medicum modo requirens, a quo obligetur; T II, 38.

2. interest: f. I. aperiunt.

3. committo: uni gubernatori, uni medico, si digni modo sint iis artibus, rectius esse alteri navem committere, aegrum alteri quam multis; R I, 62.

propono: ut . . . medico salus, imperatori victoria (proposita est), sic . . .; R V, 8.

4. utor: nec mollior (dolorem) ferret et tamen medicina plus quam philosophis uteretur; F II, 64.

5. peto a: qui . . . convenit aegros a coniectore somniorum potius quam a medico petere medicum? D II, 123.

III. consuetudo: in aedeis periculis consuetudo imitanda medicorum est; O I, 83.

curatio: cum curatione medicorum conturbatio mentis auferitur; T IV, 30.

ingenia: ea quae nuper, id est paucis ante saecula, medicorum ingenia reperta sunt; N II, 126.

praecepta: neque medicorum praecepta dici vere possunt, si . . .; L II, 13.

praesensio: et medici et gubernatores et imperatoris praesensio est rerum fortuitarum; D II, 13.

scientia: ut . . . medicorum scientiam non ipsis artis, sed bonae valetudinis causa probamus, . . . sic . . .; F I, 42.

IV. a: quorum (membrorum) utilitas quanta sit, a medicis etiam disputatur; F III, 18. aspera arteria (sic enim a medicis appellatur); D II, 136.

mirari licet, quas sint animadversa a medicis herbarum genera; D I, 13. f. II, 1. requiro.

sine: si sine medico medicinam dabit Minerva; D II, 123.

medietas, *Witte*: ut in singulari (intervallis) essent bina media (vix enim audeo dicere medietates, quas Graeci μεσότητες appellant; sed quasi ita dixerim, intellegatur . . .), earum alteram eadem parte praestantem extremis endemae superatam, alteram pari numero praestantem extremis parique superatam; T I, 23.

medicoris, *māsig, mitteimāsig, unbedentē, gering*: alqs: nunquam ne medicori quidem ouquam, non modo prudenti (Apollinis operta) probata sunt; D II, 113.

alqd: haec ipsa per sese quam habent levitatem, quae videtur esse medicoriali T IV, 76.

admonitio: interesse . . . inter argumentum conclusionemque rationis et inter medicorem animadversionem atque admonitionem; F I, 80.

aestimatio: quod sit indifferere cum aestimatione medicori; F III, 53.

amicitia: satis (est tibi) in medicoribus amicitia praesidii; F II, 84. neque ego nunc de vulgari (amicitia) aut de medicori, . . . sed de vera et perfecta loquor; Lae 22.

amicus: quicum occulta omnia? tecum optime, deinde etiam cum medicori amico; F II, 85.

animadversio: f. admonitio.
condimentum: accodit huc suavitas quaedam oportet sermonum atque morum, haudquam medicore condimentum amicitiae; Lae 66.

cura: ut non medicorem curam adhibeant et diligentiam; A II, 42. nec medicorem a primo tempore aetatis in eo studio operam curamque consumpsimus; N I, 6.

diligentia: f. cura; A II, 42.
doctrina: ut urbanitas summa appareat, doctrina medicoris; F I, 7.

dolor: maius (Epicurus) dicit esse malum medicorem dolorem quam maximum dedecus; T II, 28.

error: quod non intellegunt seminum vim ... funditus tolli, medicoris erroris est? D II, 94.

gladiator: quis medicoris gladiator ingemuit ... umquam? T II, 41.

homines: quibus medicore homines non ita valde moventur; N I, 86.

ingenium: qui modo ingenio possit moveri || sit medicoris ||; L II, 46.

insania: quod velle efficere non medicoris insanias est; A II, 54.

malum: est id (insperatum malum) .. non medicore ad aegritudinem augendam; T III, 28. omne .. malum, etiam medicore, malum est; T III, 22.

negotia, officia: leve .. impedimentum ... neque solum in tantis rebus, sed etiam in medicoribus vel studiis vel officiis vel vero etiam negotiis contemnendum; R I, 4.

opera: f. cura; N I, 6.

pecunia: est .. (mea pecunia) ad volgi opinionem medicoris, ad tuam nulla, ad meam medica; P 47. eundem non modo medicori pecunia, sed etiam tenui percipere possumus; fr V, 92.

peregrinatio: haec peregrinatio medicoris vobis videri potest? T I, 98.

philosophi: id quidam e philosophis, et ii quidem non medicores, faciendum omnino non putabant; A II, 17.

plaga: haec .. Lacedaemoniis plaga medicoris, illa pestifera; O I, 84.

prudentia: quod non modo philosophia dignum esset, sed medicori prudentia; N I, 61. ad haec medicori opus est prudentia an .. ingenio praestanti? D II, 130.

studia: f. negotia.

telum: nec medicore telum ad res gerendas existimare oportet benevolentiam civium; Lae 61. testis: testem non medicorem, sed haud scio an gravissimum; O III, 105.

vir: haud medicoris hic ... vir fuit; R II, 55. non .. medicores viri, sed maximi et docti, Pythagoras et Empedocles, denuntiant ..; R III, 19. prorsus, ut non multum differat inter summos et medicoris viros; O II, 30.

utilitas: quibus || in quibus, al. || .. artibus ... non medicoris utilitas quaeritur; O I, 151.

mediocritas, *Μίττελmäßigkeit*, *Βραβ*, *Βρίττελstraße*: I. caret: in animo ista medicoritas caret sanitate; T III, 22.

est: ut ... in omnibus fere rebus medicoritatem esse optamam existimant || existimant ||; T IV, 46. quae (medicoritas) si naturales sunt, quid opus est consolatione? natura enim ipsa terminabit modum; sin opinabiles, opinio tota tollatur; T III, 74. quae (medicoritas) est inter nimium et parum; O I, 89. in quo (vestitu), sicut in plerisque rebus, medicoritas optima est; O I, 180.

placet: quae (medicoritas) placet Peripateticis, et recte placet; O I, 89.

II, 1. adfero: hic mihi adferunt medicoritates; T III, 74.

desidero: qui ... in re eo meliore, quo maior sit, medicoritatem desiderant; F I, 2.

laudo: medicoritates .. malorum quis laudare recte possit? T IV, 57.

probo: medicoritates illi probant; A II, 135. Peripatetici ... medicoritates vel perturbationum vel morborum animi mihi non sane probant; T III, 22.

teneo: nunquam .. iratus qui accedit ad poenam, medicoritatem illam tenebit; O I, 89.

transero: eadem .. medicoritas ad omnem usum cultumque vitae transferenda est; O I, 140.

tueor: stultitiam .. consequerunt constantia, id est sanitate, vacantem posse tamen tueri medicoritatem officiorum; T III, 11.

2. revoco ad: quorum (villarum) ... est adhibendus modus ad medicoritatemque revocandus; O I, 140.

III. contentus: quae (philosophia) non interitum afferat pravitas, sed sit contenta medicoritate vitiorum; F II, 27.

IV. regula: in his .. ipsius medicoritatis regula optima est; O II, 59.

V. moderari: ratio talium largitionum ... medicoritate moderanda est; O II, 60.

mediocriter, *μάξις*, in *geringem Grade*, *wenig*: I. delecto: Theophrastus medicoriterne delectat? F I, 6.

moveo: non .. medicoriter moveor auctoritate tua. Balbe, orationeque ea; N III, 5.

II. aeger: ut corpus, etiamsi medicoriter aegrum est, sanum non est, sic ..; T III, 22.

doctus: quod quidem nemo medicoriter doctus mirabitur cogitans ... novitatem nominum esse; F III, 8. quid sentiant ii, ... nemo ne medicoriter quidem doctus ignorat; T II, 7. medicoriter doctos magnos in re publica viros ... multos commemorare possumus; L III, 14.

meditatio, *Μετάνοια*, *Βεβαίη*, *Überlegung*, *Übung*: I. est: stultam ... esse meditationem futuri mali; T III, 32.

obtundit: nihil est ... quod tam obtundat ... aegritudinem ... quam meditatio condicionis humanae; T III, 34.

valet: tantum exercitatio, meditatio, consuetudo valet; T II, 41.

II. adhibeo: omnis adhibenda erit cura, meditatio, diligentia, ut ..; O I, 114.

III, 1. corroborare: quam (partem animi vir) non meditatione et ratione corroborat; T II, 41. tollere: multi etiam naturae vitium meditatione atque exercitatione sustulerunt; D II, 96.

2. sine: sine qua meditatione tranquillo animo esse nemo potest; Q 74.

mediterraneus, *Μετάνοια*, *im Lande*, *binnenländisch*: ita sit, ut mediterranei mare esse non credant; N I, 88.

meditor, *μετάνοια*, *überlegen*, *sich vorbereiten*, *Beobacht nehmen*, *denken*, *überlegen*: I. alq: mihi .. videtur idem fere accedere iis, qui ante meditantur, quod iis, quibus medetur dies; T III, 58. ad quam (causarum operam) ego nunquam nisi paratus et meditatus accedo; L I, 12. si qui ... in itinere aut in ambulatione secum ipse meditor; O I, 144. II, 1. inbit *Βραβ*: somnis ... meditari secum oportet, quo pacto adversam aerumnam ferant; T III, 80. ego .. te disputante, quid contra dicerem, mecum ipse meditabar; N III, 1. f. III. alqd; R I, 85.

2. ut: f. III. alqd; T II, 65. C 74.

III. alqd: in primis meditetur illud, ut ... se ... praebant; T II, 65. quae meditare, quaeque, dies et noctes; T II, 66. cum ... artificem ... nihil aliud ... meditari, curare videam, nisi quo sit in illo genere melior; R I, 85. quae meditata et praeparata inferuntur; O I, 27. quod etiam tum (L. Crassus) poterat domi cum laude meditari; O II, 47. hoc meditatam ab adolescentia debet esse, mortem ut neglegamus; C 74. fugam, molem, mortem: sicut mortem acerbam aut exili maestam fugam aut semper aliquam molem meditabar mali; T III, 29.

humana: sint semper omnia homini humana meditata; T III, 30.

poenam: novus (Atrius) qui meditatatur poenam in fratrem eivam; T IV, 77.

scelera: Medea .. et Atrius ... inita subductaque ratione nefaria scelera meditates; N III, 71.

medius, mittre, mittfer, in ber Rrite:

A. **bei Substantiv**: alqs: modo intellegas inter illum ... et eum ... esse illum medium; F II, 14.

alqd (vgl. B, b): his ipsis alia interiecta et media numerabat; A I, 36. inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam; A I, 37. in quo (inani) nihil nec summum nec infimum nec medium ... sit; F I, 17. non placuit Epicuro medium esse quiddam inter dolorem et voluptatem; F I, 38. illud .. ipsum, quod quibusdam medium videtur, cum // videretur // omni dolore careret // carere //; F I, 38. ex quo intellegitur officium medium quiddam esse; F III, 58. ut, quod medium sit, ut ei primum proportione, ita id postremo comparetur; T I, 14. id, quod medium est, tum primum fit, tum postreum, postrema autem et prima media fiunt; T I, 14.

Academia: ex ea .. (Academia) media excitatos misi, qui ..; A ep 1.

acies: cum (P. Decius) ... equo admissio in medium aciem Latinorum irruerat; F II, 61.

aetas: huius (M. Valerii Corvini) extrema aetas hoc beatior quam media, quod ..; C 60. num ea (studia) constans iam requirit aetas, quae media dicitur; C 76.

animus: ita (deus) medio (animo corporeum) medium accommodans copulabat; T I, 26.

apparatus: in hoc medio apparatu fulgentem gladium e lacunari ... demittit iussit; T V, 62.

ara: «mirabile monstrum vidimus in mediis divom versariis aris»; D II, 64.

Arctos: «subiectus mediae (Arcto) est Cancer»; N II, 110.

caelum: qui (orbis) caelum quasi medium dividunt; D II, 92.

cingulum: medium .. illum et maximum (cingulum) solis ardore torrerit; R VI, 21.

coniunctio: hanc .. coniunctionem duplicem in longitudinem (deus) difidit mediaeque accommodans mediam quasi decussavit; T I, 24.

corporeum: f. animus.

cursum: nisi me e medio cursu clara voce patria revocasset; O III, 121. repente in medio cursu amicitias ... dirumpimus; Lae 85.

dolor: f. maeror.

globus: quem (globum) in hoc templo medium vides; R VI, 15.

Gracia: omnia nocturna ... in media Graecia Diagonas Thebanus lege perpetua sustulit; L II, 87.

hostes: qui (Codrus) se in medias inimicit hostis // [qui ... hostis] //; T I, 116. cum (P. Decius) in mediis hostibus versaretur; D I, 51.

Ianus: a quibusdam optimis viris ad Ianum medium eodentibus; O II, 87.

intestinum: succus ... permanat ad iecur per quaedam a medio intestino usque ad portas iecoris ... ductas ... vias; N II, 137.

ius: hoc ... e medio est iure civili; L II, 53. labores: quid melius quam in mediis vitae laboribus obdormiscere? T I, 117.

Ians: quae sunt ex media laude iustitiae; O I, 63.

locus: ut illas (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur ... sic ...; T I, 40. cum videmus ... globum terrae ... axum in medio mundi universi loco; T I, 68. qua omnia delata gravitate medium mundi locum semper expetant; T V, 69. quae ... in medium locum mundi ... forantur; N II, 84. omnes .. partes eius (mundi) undique medium locum capestant nituntur aequaliter; N II, 115. (mare) medium .. terrae locum expetens conglobatur; N II, 116.

quarum (natorarum) suum quaeque locum habent, ... alia infimum, alia summum, alia medium; N III, 34. inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52. terra ... complexa medium mundi locum; R VI, 18.

maeror: quem (librum) in medio ... maerore et dolore conscripsimus; T IV, 63.

mala: semina malorum, quae in iis mediis inclusa sint, in contrarias partis se vertent; D II, 33.

mare: quid .. (Iuppiter) proficit, cum in medium mare finem loci? T II, 45.

mole: «e patria in media virtutum mole locavit»; D I, 22.

mundus: terram in medio mundo sitam ... puncti instar obtinere; T I, 40. animum ... ut in eo medio (mundo deo) collocavit, ita per totum tetendit; T I, 20.

officium: officia .. [et] servata praetermissaque media putabat; A I, 37. officia media omnia aut pleraque servantem vivere; F IV, 15. et medium quoddam officium dicitur et perfectum; O I, 8. medium .. officium id esse dicunt, quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit; O I, 8. haec .. officia ... media Stoici appellant; O III, 14. cum .. aliquid actum est, in quo media officia compareant; O III, 15. ne illi quidem septem (sapientes fuerunt), sed ex mediis // meliorum // officiorum frequentia similitudinem quandam gerant ... sapientium; O III, 16.

orbis: in sphaera maximi orbis medii inter se dividuntur; Fa 15. 16. non et sunt in sphaera maximi orbis, et ii non medii inter se dividuntur; Fa 15.

ordines: ex summis et infimis et mediis [et] interiecta ordinibus et sonis moderata ratione civitas consensus dissimiliorum coeunt; R II, 69.

pars: terra sita in media parte mundi; N II, 91.

regio: subter mediam fore regionem sol obtinet; R VI, 17.

res: in istis rebus mediis aliquid agere sapientem; F III, 59. erit in mediis rebus officium; F III, 59.

res publica: eos .. septem, quos Graeci sapientia nominaverunt, omnia pacem video in media re publica esse versatos; R I, 12.

sedes: terra ... locata in media sede mundi; N II, 98.

signus: «in medio .. sinu fulgens Cratera reuoluit»; N II, 114.

stella: cum summa (stella) Saturni refrigeret, media Martis incandat; N II, 119.

stultitia: cum se in media stultitia ... haerere intellegant; T III, 70.

tellus: ea, quae est media et nona, tellus; R VI, 17.

terra: ut videamus, terra penitusne defixa sit ... an media pendat; A II, 122.

vinea: (Attus Navius) in vinea media dicitur constituisse; D I, 31.

vir: virum medium serpens sub pectora cingit; N II, 109.

B. **afficit**: a. **manet**: possum esse medius, ut ... Calliphontem sequar; A II, 139.

b. **menstr**, (vgl. A. alqd): I. conligat: unum interiectum medium et se ipsum et ea, quibus esset interpositum, conligat; Ti 14.

est: media illa, .. inter quae nihil interest, tamen eius modi sunt, ut eorum alia eligenda sint, alia reiicienda, alia omnino negligenda, hoc est, ut eorum alia velia, alia nolite, alia non cures; F IV, 71. id ... medium infimum in sphaera est; N II, 116. quae (partis deus) ut intervallis ita locabat, ut in singulis essent bina media; Ti 23.

respondent: respondent extrema primis, media utriusque, omnia omnibus; F V, 83.

II, I. aestimo: intelligi necesse est plura id, quod honestum sit, aestimandum esse quam illa media; F III, 39.

comparo: quae (media) ex eo (honesto) comparantur; F III, 39.

confero: ut ... vicissim ... ut extremum cum medio, sic medium cum primo conferatur; Ti 14. conligo: f. I. conligat.

curo, al.: f. I. est; F IV, 71.

dico: quae media dicamus; F III, 59. ex quo efficitur (officium) versari in iis, quae media dicamus; F III, 59.

ferio: mihi ... videtur ... Chrysipus tamquam arbiter honorarius medium ferire voluisse; Fa 39. interpono: f. I. conligat.

video: ut omnia supra infera, prima ultima media videremus; T I, 64.

2. absum a: ut ... a medio .. tantundem absum extremum; N II, 47.

adfero in: communes utilitates in medium afferre (debemus) mutatione officiorum; O I, 22.

admisceo in: ex ea materia, quae individua est, ... et ex ea, quae ... dividua gignitur, tertium materiae genus ex duobus (deus) in medium admiscuit; Ti 21.

confero cum: f. I. confero.

conicio in: (Scipio) convertit se in porticum et coniecit in medium Laelium; R I, 18.

fero a: quae a medio in superum ... feruntur; N II, 84. — circum: quae ... conversione rotunda circum medium feruntur; N II, 84.

intersum inter: f. I. est; F IV, 71.

pello e: hoc ... deliberantium genus pellatur e medio; O III, 37.

pono in: iam ... ponam in medio sententias philosophorum de natura deorum; N I, 18.

profero in: (quam rationem) proferri et in medium proferre non audeas; F II, 76.

proficietor a: cum ab his (mediis) omnia proficietant officia, non sine causa dicitur ad ea referri omnes nostras cogitationes; F III, 60. animus a medio profectus; Ti 26.

rapio ad: quae (natura) ... ad medium rapit et convertit extrema; N II, 115.

refero ad: f. proficietor a; F III, 60. — relinquo in: f. **sm**, B, I. relinquo in medio (4 **St.**) **St.** 265, a. — sum in: f. **sm**, B, I. sum in mediis (3 **St.**) **St.** 269, b.

venio in: prima venit in medium Epicuri ratio; F I, 18.

vergo in: omnibus eius (terrae) partibus in medium vergentibus; N II, 116.

III. situs in: obscenas voluptates ... communis, in medio sitas esse dicunt; T V, 94.

IV, I. copulari: cum ... solida ... omnia uno medio numquam, duobus semper copulerent; Ti 15.

2. a: cuius omnis extremitas paribus a medio radiis attingitur; Ti 17. deus .. illum (mundum) efficit ... a medio ad summum paribus; Ti 20.

medius fidius, **μαρτυρῆς**: ne ille medius fidius vir sapiens laetare ex his tenebris in lucem illum excoeraret; T I, 74.

medulla, **Μερί**: I. dico: quem (M. Cethegum) recte „Suadae medullam“ dixit Ennius; C 50.

2. condo in: qui omne bonum in visceribus medullisque condideris; T V, 27.

insido in: cum .. hic fervor concitatioque animi ... tamquam in venis medullisque insedit || insederit ||; T IV, 27.

mehercule, **mehercule** f. **hercule**, 3, 4 (21 **St.**) **St.** 140, a.

mel, **Μένις**: I. est: sentiri haec putat || hoc [putat] || ut calere ignem, nivem esse albam, mel dulces; F I, 80. ut .. mel, etsi dulcissimum est, suo tamen proprio genere saporis, non comparatione cum aliis dulces esse sentitur, sic ..; F III, 84.

fluit: in eo loco, ubi Fortuna nunc est aedes, mel ex olea furisae dicunt; D II, 86.

II, I. aufero: si Xerxes ... mel se auferre ex Hymetto voluisse diceret; F II, 112.

dico: quod alterius ingenium sic || dulce, acidum || ut aetium Aegyptium, alterius sic acre, ut mel Hymettium, dicimus; F V, 89.

2. abundo: villa ... abundat porco, haedo, agno, gallina, lacte, caseo, melle; C 56.

III. stilla: ut interit in magnitudine maris Aegaei stilla mellis. ... sic ...; F III, 45.

IV, I. abl. comp.: ut ait Homerus, „ex eius (Nestoris) lingua melle dulcor fluebat oratio“; C 81.

2. causa: sapientem ... mellis causa dicemus tanta molitum; F II, 112.

melancholicus, **μελαγχολικός**: aliqui qui valetudinis vitio furent et melancholici dicuntur; D I, 81.

ingeniosus: Aristoteles ... ait omnia ingeniosos melancholicos esse; T I, 80.

melos, **Μέλος**, **Μελαγ**: † item alia multa Silvani || „delphini“. item alia multa: „Silvani“ || melo consimilem ad aures cantum et auditum referat; N II, 89.

membrana, **Μεμβράνη**: quae (natura) .. oculos membranis tenuissimis vestit et saepit; quas primum || (primum) || perucidias fecit, ut per eas cerni posset, firmas autem, ut contingerentur; N II, 142.

membrum, **Μέμβρον**, **Μέμ**: I. abfinit: I. adiuvant: ut .. in membris alia sunt tamquam sibi nata, ut oculi, ut aures, alia etiam ceterorum membrorum usum adiuvant, ut crura, ut manus; F III, 63.

ardent: dei membra partim ardentia, partim refrigerata dicenda sunt; N I, 24.

caerent: si (membra) .. ipsa sanguine et tamquam spiritu carere coeperunt; O III, 32.

declarant: quae (membra) ipsa declarant procreandi a natura habitam esse rationem; F III, 62.

est: non membra, non sensus, non ingenii motum (in primis naturalibus esse); F II, 84. f. videtur.

habet: num aliud quodpiam membrum tumidum ac turgidum non vitiosae se habet? T III, 19. quae .. (membra) procreationis causa natura corpori adfixit, ea frustra habebit deus, nec externa magis quam interiora, cor, pulmones, iecur, cetera, quae detracta utilitate quid habent venustatis? N I, 92. si unum quodque membrum sensum hunc haberet, ut posse putaret se valere, si proximi membri valetudinem ad se traduxisset: O III, 22.

nascuntur: omnia (membra) ... ita nata atque ita locata sunt, ut ... N II, 121. f. adiungit. nocent: si (membra) ... nocent reliquis partibus corporis; O III, 32.

pertinent: quid haec ad vitam membra pertinent? N I, 99.

potest, al.: f. habet; O III, 22.

videntur: iam membrorum, id est partium corporis, alia videntur propter eorum usum a natura esse donata, ut manus, crura, pedes, ut ea, quae sunt intus in corpore ... alia autem nullam ob utilitatem quasi ad quemdam ornamtum; F III, 18.

2. sum: arma .. membra militis esse dicunt; T II, 37.

II. **verba:** I. adfigo: ei (mundo deus) nec manus adfixit ... nec pedes aut alia membra, quibus ingressum corporis sustineret; T I, 19.

adfingo: f. I, I. habet; N I, 92.

adiungo: ut ... si qua sint adiuncta ei (viti) membra tuesant; F V, 40.

amputo: ut membra quaedam amputantur; O III, 32.

appello: qui (maiores nostri) haec inbecillia et commutabilia [pecunia membra] verbo „bona“ putaverunt appellanda; P 7.

caedo: aut tibi id ipsum pervertendum fuit ... aut eius partes quasi membra quaedam caedenda; fr V, 58.

comburo: metuit, ne laceratis membris minus bene utatur, ne combustis, non extimescit; T I, 106.

considero: tu .. etiam membra ipsa sensus quae considera; F II, 113.

contineo: omnia .. sicut membra et partes suas (mundus) nutritio et continet; N II, 86.

contorqueo, contraho: si animal omne ... membra ... quocumque vult, flecitur, contorqueat, porrigit, contrahit; D I, 120.

dico: f. I, I. ardent.

dispergo: unum (deum esse Xenocrates dicit), qui ex omnibus sideribus ... ex dispersis quasi membris simplex sit putandus deus; N I, 34.

divido: membra .. articulatum dividit; N III, 67.

do: ut membra nobis ita data sunt, ut ad quamdam rationem vivendi data esse appareant || adpareat ||; F III, 23. ad hanc .. convenientem ... ingrediendi membra non dedit; T I, 19.

do: f. I. videntur. — flecto: f. contorqueo.

habeo: prius, quam didicimus, cuius ea (membra) causa utilitatis || util. causa || habeamus; F III, 66. eos .. (deos Epicurus) habere putat eadem membra, quae nos, nec usum ullum habere membrorum; D II, 40. f. I, I. habet; N I, 92.

includo: quae .. (membra) intus inclusa sunt; N II, 121.

lacero: f. comburo. — loco: f. I, I. nascuntur.

moveo: ut .. hominum membra nulla contentione mente ipsa ea voluntate moveantur, sic ...; N III, 92.

nosco: non ... id praecipit, ut membra nostra ... noscamus; T I, 52. omnes .. eius (philosophiae) partes atque omnia membra tam facile noscunt, cum ...; N I, 9.

nutriscio: f. contineo. — porrigo: f. contorqueo. — refrigero: f. I, I. ardent.

subtraho: cum .. haec (membra) subtracta sunt desertisque || est || animus languore corporis; D II, 139.

tribuo: qui (imperiti) non membra solum hominis deo tribuant, sed usum etiam membrorum; N I, 101.

tueor: f. adiungo.

video: cum ipsum mundum, cum eius membra, caelum, terras, maria, ... viderent; N I, 100.

2. impero: ut filius imperari corporis membris propter obediendi facilitatem; R III, 37.

3. egeo: membris humanis deos non egere; N I, 92.

utor: quem ad modum .. membris utimur prius, quam didicimus, ... sic ...; F III, 66. is (aerum) cum languore corporis nec membris uti nec sensibus potest; D II, 128. f. I. comburo.

4. conligo, conquirō: de: quam multa ab iis conquisita et collecta sunt de omnium animantium genere, orta, membra, aetatibus; F IV, 13.

partior in: id ipsum in ea, quae decuit, membra (deus) partitus est; T I, 32.

III. **verba:** I. praeditus: ut ... deum fingeret ... membra hominis praeditum omnibus, usum membrorum non minimo quidem; N I, 123. deos ... membris .. humanis esse praeditos, sed eorum membrorum usum nullum habere; N III, 3.

vacuus: mentem aeternam figura membraeque corporis vacuum; N I, 95.

2. simplex ex: f. II, I. dispergo.

IV. **verba:** I. **substantiva:** aliquid ut nihil eorum (membrum) supervacuum sit; N II, 121.

compactio: quod contingit animalibus sensuum distributione et quadam compactione membrorum; F V, 38.

compositio: quae compositio membrorum, ... quae species humana potest esse pulchrior? N I, 47. ut .. pulchritudo corporis apta compositione membrorum movet oculos, ... sic ...; O I, 98.

conformatio: quae .. animatis figura conformatioque membrorum tantam naturae solertiam significat? N II, 85.

defatigatio: ut (di) ... morbos metuat ex defatigatione membrorum; N II, 59.

deformitas, distortio: ex quo pravitas membrorum, distortio, deformitas; T IV, 29.

fabrica: quam .. admirabilis (sit) fabrica membrorum; N II, 121.

figura: nervos, venas, omnem denique membrorum et totius corporis figuram videri posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56. ut corporis est quaedam apta figura membrorum ...; sic ...; T IV, 31. nec figuram situmque membrorum ... talem effici potuisse fortuna; N II, 153.

oportunitas: quae sit utilitas quaeque oportunitas in homine membrorum; N I, 92.

pravitas: pravitate membrorum ... si quis quem levit; F IV, 31. f. deformitas.

situs: membrorum .. situs ... vacuum animo quam possit harmoniam efficere, non video; T I, 41. f. figura; N II, 153.

species: ut ... eorum (membrorum) .. species ad naturam revertatur; F V, 46.

usus: si ipse usus membrorum non modo non maior, verum etiam minor futurus sit; F V, 46. f. I, I. adiuvant. videntur. II, I. habeo; D II, 40.

tribuo. III. praeditus.

utilitas: quorum (membrorum) utilitas quanta sit, a medicis etiam disputatur; F III, 18. f. oportunitas.

valetudo: f. I, I. habet; O III, 22.

V. **verba:** I. intellegi: quod primum intellegi debet figura membraeque corporum; F III, 62.

pugnare: ut (milites) ... abiectione oneribus expeditis armis ut membris pugnare possint; T II, 87. sustineri: hi (animi) cum sustententur membris et corpore [et corpore] et sensibus, omnia certiora cerant, cogitant, sentiunt; D II, 139. f. II, 1. adfigo.

2. in: videsne, ut, si quae in membris prava aut debilitata aut imminuta sint, occultent homines? F V, 46. f. I, 1. adiuvant.

memini, sic crinnern, gebenten, eingebent [ein, wissen]: 1. **abfinitis**: 1. **imperfectis**: ut nimis philosophi ait vetare meminisse; F II, 105. quae .. divina? vigere, sapere, invenire, meminisse; T I, 65. f. III, 2. alqd; T I, 22.

2. **perfectis**: alqs: memini vero, inquam; F II, 10. quid est .. illud, quod meminimus? T I, 59. ego vero meminera; T I, 81. haec, si recte memini, partito fuit; N III, 6. si meministi, omnes erant ..; R III, 48. ut meministi; R VI, 2. ille, qui accepit inauriam, .. meministi; O II, 79. „memini“, inquit ille; O III, 53.

deus: siquidem est deus, qui riget, qui sentit, qui meminit; R VI, 26.

II. **mit Ergänzung**: 1. **de**: f. III, 2. alqd; D II, 65.

2. **quorundam**: meministi, .. quam popularis lex de sacerdotis C. Licini Crassi videbatur! Lae 96.

3. **indir. Frage**: quid paulo ante .. dixerim, nonne meministi, .. variari .. voluptatem? F II, 10. meminero, quod videatur ei (Epicuro) summum bonum; T III, 46. meministi .. profecto, .. quanta esset admiratio; Lae 2. f. III, 2. vadamonia.

4. **accusa. e. infam. a. vordrängend**: **Zufügung**: memini .. Antiochum ipsum .. sententia destituisse; A II, 63. ut (animus) meminere maximos dolores morte finire; F I, 49. ut (homo) .. non sibi se soli natum meminere, sed patriae; F II, 45. memini me adesse P. Sextilio Rufo; F II, 55. memento te, quae nos sentiamus, omnia probare; F IV, 80. quod .. eo probavi magis, quia memini Stasesam .. dicere solitum; F V, 75. nonne meministi licere mihi ista probare? F V, 76. ut meminissim me et Cottam esse et pontificem; N III, 5. memini me admodum adulescentulo .. perturbari exercitum nostrum religione et metu; R I, 23. quod meminera per saepe te cum Panaetio disserere solitum ornam Polybio; R I, 34. a primo tempore aetatis iuri studere te memini; L I, 13. quia me [quam, quoniam] Athenis audire ex Phaedro meo memini Gellium .. convocasse; L I, 53. est .. boni augurii meminisse se maximis rei publicae temporibus praesto esse debere; L III, 43. meminimus .. etiam adversus infimos iustitiam esse servandam; O I, 41. omnino meminisse debemus .. largitionem fundum non habere; O II, 55. meminere deum se adhibere testem; O III, 44. siquidem meministi esse inter homines natura coniunctam societatem; O III, 53. ego L. Metellum memini puer .. ita bonis esse viribus extremo tempore aetatis, ut ..; C 30. in omni oratione memento eam me senectutem laudare, quae ..; C 62. cum saepe multa, tum memini .. illum incidere ..; Lae 2. quae disputata ab eo (Laetio) meminisset Scaevola; Lae 4. ut memini Catonem anno ante, quam est mortuus, necum .. disserere; Lae II. sequum est .. meminisse .. me, qui disseram, hominem esse; T I, 8. qua (vi) me in vestro ortu usum esse meministi; T I, 41. f. III, 2. alqd; D II, 65.

b. **Particip.**: quae haec audita a docto meministi viro; T III, 29. quam multa huic ipsi Caesari a Chaldaeis dicta memini, meminim ..

esse iuritorum! D II, 99. se ... debere ... ea fidei suae commissa meminisse; O I, 124. f. III, 2. vadamonia.

III. **mit Object.**: 1. **Benefic.**: praeteritorum: (animus) meminit praeteritorum, praesentia cernit, futura providet; D I, 63.

verecundiae: caveant interperantiam, meminerit verecundiae; O I, 122.

vivorum: veteris proverbi admonitu vivorum memini; F V, 3.

2. **Accusatio**: alqm: L. Thorus Balbus fuit, Laevius, quem meminisse tu non potes; F II, 63. Rupilius, quem ego memini; O I, 114. quem .. (Ennium) probe meminisse poteris; C 14. meminera Paulum, videram Galum [Gallum]; Lae 9.

alqd: ea saepe audiendo facile cognovit, quae vel semel audita meminisse potuisset; A II, 4. quid quiaquam meminit, quod non animo comprehendit et tenet? A II, 22. omnia, quae quisque meminit, habet ea compressa atque percepta; A II, 106. in nostrae est potestate, quid meminimus? F II, 104. meministi etiam, quae nolo; F II, 104. invenire aliquid et tam multa alia meminisse [et meminisse, et tam multa alia], amare odisse .. in horum quatuor generum inesse nullo putat; T I, 22. quorum quanta mens sit, difficile est existimare; ita multa meminerunt; T I, 59. quo tamquam in aliquid vas ea, quae meminimus, infundantur; T I, 61. de angue illo, qui Sullam apparuit immolasse, utrumque memini, et Sullam .. immolasse, et ..; D II, 65. mihi .. praeter hoc Mariannum (somnia) nihil sane, quod meminere; D II, 141. omnia, quae curant, (senes) meminerunt; C 21. quid? iuris consulti, quid? pontifices, quid? augures, quid? philosophi senes quam multa meminerunt! C 22. f. II, 4. a. Lae 2.

bona: bona praeterita non meminerunt; F I, 60. dicta: cum senex .. omnia .. eius (Africanus) non facta solum, sed etiam dicta meminisset; R VI, 10.

dogmata: omnia meminit Siron Epicuri dogmata; A II, 106.

facta: f. dicta.

haetam: dum homines perdit haetam illam cruciantem et meminerint et sperantur; O II, 29. mala: mala meminisse non oportere; F II, 104. officia: quae (officia) meminisse debet is, in quem conlata sunt, non commemorare, qui contulit; Lae 71.

praeterita: (sapientia) et praeterita grate meminit et praesentibus ita potitur, ut ..; F I, 62. ipsa mens ea, quae futura videt, praeterita meminit; R IV, 1.

res: hoc magis eas res et memini et expecto, quod ..; L II, 46.

secunda: ut .. secunda iucunde ac suaviter meminimus; F I, 57.

somnia: quotus .. est quisque, qui somniis parent, qui intellegat, qui meminerit? D II, 125. vadamonia: vadamonia constituta (senes meminerunt), quis [qui] sibi, cui ipsi debeant; C 21.

visa: meminisse visa nisi compressa non possumus? A II, 106.

MEMOR, eingebent: animal: animal hoc providum, sagax, multiplex, acutum, memor, .. quem vocamus hominem; L I, 22.

animus: quae .. natio .. non gratum animum et beneficium memorem diligit? L I, 92.

fama: quem (Herculeum) hominum fama beneficiorum memor in concilio caelestium collocavit; O III, 25.

mens: omnes memori portentum mente retentant; D II, 63.

memorabilis, *memorable*: annus: incurret etiam in illum * et || illum || memorabilem annum suum; L I, 8.

familiaritas: maxime memorabilem C. Laeli et P. Scipionis familiaritatem fuisse; Lae 4.

virtus: ne ego istam gloriosam memorabilemque virtutem non magno aestimandam putem; F III, 11.

memoria, *Memoria*, *Erinnerung*, *Zeit*, *Gedächtnis*: I. *absolut*: I. *Subject*: adfert: quid postquam evolutio, quid tanta tot versuum memoria voluptatis affert? F I, 25.

constat: nec memoria sine adensione posse constare nec notitias rerum; A II, 38.

continet: quae (memoria) non modo philosophiam, sed omnem vitae usum || usus || omnesque artes una maxime continet; A II, 22.

deficit: nisi memoria forte defecerit; F II, 44. discedit: nunquam ex animo meo discedit illius optimi ... viri memoria; R VI, 9.

est: hoc erat memoria illa praestantior; A II, 2. quam (memoria) fuisse in Thémistocle ... singularum ferunt; A II, 2. quae potest ... esse memoria falsorum? A II, 22. si ... memoria percepturum comprehensurumque rerum est; A II, 106.

cum ... praeteriti doloris memoria recens est; F II, 95. quid, si etiam iucunda memoria est praeteritorum malorum? F II, 105. nec male Euripides ... suavis laborum est praeteritorum memoria; F II, 105. priora generis est docilitas, memoria; F V, 36. quae memoria est in iis (pneria) bene merentium! F V, 61. memoriam, ... quam ... Plato recordationem esse volt vitae superioris; T I, 57. an ... putamus ... esse memoriam signatarum rerum in mente vestigia? T I, 61. quid est ... memoria rerum et verborum? profecto ille, quo ne in deo quidem quoquam maius intellegi potest; T I, 65. quod ... in forma non modo sensus (sit), sed etiam mens, ratio, memoria; N III, 21. fructus ... senectutis est ... ante parturum bonorum memoria et copia; C 71. cum tanta celeritas animorum sit, tanta memoria praeteritorum futurorumque prudentia; C 78. quod amicitiae nostrae memoriam spero sempiternam fore; Lae 15.

excipit: nihil est ..., quod non longinquitas temporum excipiente memoria prodendisque monumentis efficere possit; D I, 12.

indicat: ista ... memoria et caritas amicitiae ... indicat ...; F II, 99.

inest: in quibus (animi partibus) inest memoria rerum innumerabilium, in te quidem infinita; F II, 113.

manet: Ti. || Tiberius || ... Gracchus P. f. tam diu laudabitur, dum memoria rerum Romanorum manebit; O II, 43.

moritur: in quo ... ipso (levissimo quoque) una cum satiatae memoria quoque moriatur voluptatis; O II, 56.

occidit: ne morte patris familias sacrorum memoria occideret || ne ... occideret ||; L II, 43. quarum rerum recordatio et memoria si una cum illo (Scipione) occiderat; Lae 104.

oritur: alia (viva mens) quasi recondit, e quibus memoria oritur; A II, 30.

potest: || constat. est; A II, 22.

prosequitur: tantus eos (mortuos) homo, memoria desiderium prosequitur amicorum; Lae 23. *ohne Verb*: unde memoria, si nihil percipimus? A II, 106.

2. *Memoria*: o miram memoriam, Pomponi, tuam! L II, 46.

II. *memoria Verben*; I. *Accusativ*: adfero: hortuli non memoria solum mihi afferunt, sed ipsum (Platonem) videntur in conspectu meo ponere; F V, 2.

adhibeo: ad quas (notas) adhibita memoria et diligentia monumentis superiorum efficitur ea divinitio, quae artificiosa dicitur; D I, 127.

admiror: ego ... maiore etiam quodam modo memoriam admior; T I, 59. pudet me non tu quidem, cuius etiam memoriam admior; D II, 35.

celebro: velle post mortem epulis celebrari memoriam sui nominis; F II, 103.

colo: ut et sui et Metrodori memoria colatur; F II, 101.

compenso: non (te video compensare) memoriam corpore percepturam voluptatum; F II, 98.

consero: virorum fortium memoriam honore deorum immortalium consecratam; N III, 50.

consequor: cum apud eos ipso ... nemo unius anni memoriam consequi possit; R VI, 24.

consigno: publicis litteris consignatam memoriam publicam nullam habemus; L III, 46.

contineo: quae (gens Aegyptiorum) plurimum saeculorum et eventorum memoriam litteris continet; R III, 14.

deleo: si huius aeterni beneficii immortalis memoriam delevisset; P 29.

deposco: ipse ... aequalem aetatis suae memoriam deposcit; L I, 8.

do: naturae celeritatem ad discendum et memoriam dabant; A I, 30.

excipio: memoriam illius viri omnes excipient anni consequentes; C 19.

exerceo: Pythagoreorum ... more exercendae memoriae gratia, quod quoque die dixerim, audierim, egerim, commemo vespere; C 38. f. minuo.

habeo: habuit ... divinam quandam memoriam rerum; verborum maiorem Hortensius; A II, 2. habet (animus hominis) primum memoriam, et eam infinitam rerum innumerabilium; T I, 57. f. consigno.

imploro: ille Heracliti memoriam implorans; A II, 11.

minuo: memoria minuitur. credo, nisi eam exerceas; C 21.

obruo: ante ... Salamina ipsam Neptunus obruet quam Salaminii tropaici memoriam; T I, 110.

perdo: nec sepulchra legens vereor, quod aiunt, ne memoriam perdam; C 21.

prodo: quorum (beneficiorum) memoria liberis posterisque prodatur; O II, 63.

propono: qui sibi non illius (Scipionis) memoriam atque imaginem proponendam putet; Lae 102.

relinquo: quarum (rerum) memoriam aut brevem aut nullam omnino sint relicti; O II, 55.

remitto: memoriam mihi remittas oportet; A II, 106.

repeto: cum ... esset iuris et aequitatis ... repetita memoria; P 28.

replico: si velis replicare memoriam temporum; L III, 31.

retineo: etai tuus est totus ordo gratissimamque memoriam retinet consulatus tui; L III, 29.

servo: vos ... deos verentes ... memoriam nostri pie inviolateque servabitis; C 81.

teneo: cum ... eorum memoriam tenes; F III, 9. si nihil eorum ipsorum (clarorum virorum) animi efficerent, quo diutius memoriam sui teneremus; C 80.

tollo: memoriam regni esse tollendam; O III, 40. video: videmus in quodam volucrum genere non nulla indicia pietatis, cognitionem, memoriam; F II, 110. memoriam, motum, celeritatem || motus cel. || (animus) videt; T I, 67.

nsurpo: quis est, qui C. Fabrici, M'. Curi non cum caritate aliqua benivola memoriam usurpet? Lae 28.

2. **Dativus**: mando: quaecumque rebus iis ... nomina imponis, memoriae mando; F III, 40. mandavi .. memoriae .. ordinem argumentorum taorum; N III, 10. multa etiam breviter et comode dicta memoriae mandabam; Lae 1. eius disputationis sententias memoriae mandavi; Lae 3.

prodo: eo ipso die auditam esse eam pugnam ludis Olympiis memoriae proditum est; N II, 6. quid cuique significaret, (Assyrii) memoriae proderunt; D I, 2. somnio comprobato a senatu ludos illos iterum instauratos memoriae proditum est; D I, 56. nescio, .. car ita memoriae proditum sit, Socratem omnem istam disputationem reiecit; R I, 16. verene ... hoc memoriae proditum est? R II, 28. quod proditum memoriae est, x viros ... sine provocatione creatos; R II, 54. quae isto modo memoriae sint || sunt || prodita; L I, 4. aram in eo loco fuisse memoriae proditum est; L II, 58. memoriae proditum est ... locum nusquam ei datum; C 63. inter se coniunctissimos fuisse M'. Curium, Ti. Cornucanum memoriae proditum est; Lae 39.

relinquo: memoriae ... nihil omnino relinquitur; A II, 22.

sum: fateare (oportet) esse ei (memoriae) locum; A II, 106.

trado: quae dicam, trade memoriae; R VI, 10. istum (Socratem) doctum et sapientem virum fuisse memoriae traditum est; P 23.

8. **Abiatis**: sum: qui .. esset ea memoria, quae ante dixi; A II, 4. tu si meliore memoria es; T I, 13. non quaero, quanta memoria Simonides fuisse dicitur; T I, 59.

3. **mit Präpositionen**: agnosco ex: ex memoria rerum et inventione et celeritate motus ... vim divinam mentis agnosco; T I, 70.

commoveo ad: me .. ad altioremem memoriam Oedipidis huc venientis ... species quaedam commovit; F V, 8.

haereo in: quod haerebant in memoria, quaecumque audierat et viderat; A II, 2.

lungo cum: cum expectatio speratarum voluptatum omni percepturam memoria lungeretur; T V, 96.

loquor de: de communi hominum memoria loquor; T I, 59.

pertheo ad: quae ad posteritatis memoriam pertinerebant; C 82.

retheo in: his .. ipsis (sepulchris) legendis in memoriam retheo mortuorum; C 21.

reperio in: nos nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos; L II, 24.

sum in: sunt .. maxinae res in hac memoria atque aetate nostra; L I, 8.

versor in: quod .. in recenti memoria ... versore; L I, 4.

III. **nach Objectiv und Adverbien**: I. **Abiatis**: dignus: in quibus (locis) memoria dignos viros accepimus multum esse versatos; F V, 2. qui illa (somnia) non modo cura, sed ne memoria quidem digna ducant; D II, 125. ut ... in gerenda re publica aliquid essemus memoria dignum consecuti; R I, 13.

2. **mit Präpositionen**: proclia: quia sunt haud proclia ab aetatis huius memoria; R I, 1.

usque ad: gentem ... Corneliam usque ad memoriam nostram hac sepulturae acinus esse usam; L II, 56.

IV. **nach Substantiven**: ars: pollicenti cuidam esse artem ei memoriae ... traditurum respondisse dicitur ..; A II, 2. cum ei (Theaetocli) Simonides an quis alius artem memoriae polliceretur; F II, 104.

II.

disciplina: ut non sine causa ex iis (locis) memoriae ducta sit disciplina; F V, 2.

genus: videtis iam genus hoc omne || omne esse || scientiae, diligentiae, memoriae; L III, 41. immortalitas: quod nobis ... ad immortalitatem memoriae gloriosum; L III, 21.

indicia: sia tantum modo (ista studia) ad indicia veteris memoriae cognoscenda (spectant), curiosorum (sunt); F V, 6.

philosophi: (Antiochum) politissimum et acutissimum omnium nostrae memoriae philosophorum; A II, 113. a Cratippo ... principe huius memoriae philosophorum. haec te .. audire; O III, 5.

via: terrane tibi hoc nebuloso et caliginoso caelo aut sata aut concreta videtur tanta vis memoriae? T I, 60. his .. in naturis nihil inest, quod vim memoriae, mentis, cogitationis habeat; T I, 66. fr IX, 10.

V. **Umfang**: I. **Abiatis**: accipere: quos (amicos) vidimus || videmus || aut de quibus memoria || memoriam || accipimus; Lae 38.

ali. augeri: nec illa extincta sunt alunturque potius et augentur cogitatione et memoria mea; Lae 104.

capere: quam (laetitiam) capiebam memoria rationum inventorumque nostrorum; F II, 96.

complecti: quo modo .. haec infinita et semper nova .. memoria complecti ... possumus? D II, 146.

comprehendere: has quinque diorum disputationes memoria comprehendamus; T V, 121.

confutare: qui .. maxumis || doloribus adfectus eos ipsos inventorum suorum memoria et recordatione confutat; T V, 83.

consecrari: (Socrati) ingeni magnitudo Platonis memoria et litteris consecrata; T V, 11.

florere: neque Atti Navii nomen memoria floreret tam diu; L II, 33.

movei: avi eius (Luculli) memoria moveor; F III, 8.

pronuntiare: summa .. memoria (Philo) pronuntiabat plurimas Epicuri sententias iis ipsis verbis, quibus erant scriptae; N I, 113.

referri: quibus (voluptatibus) ille (Epicurus) et praeteritarum memoria et spe consequentium sapientis vitam referat putat; T III, 33.

repetere: unius aetatis clarissimum ... virorem disputatione repetenda memoria est; R I, 13.

tenere: ut multa ex iis (carminibus) memoria teneam; N II, 104. memoria teneo C. Sulpicium Gallum ... sphaeram ... iussisse proferr; R I, 21.

omnia memoria tenebat (Q. Maximus) non domestica solum, sed etiam externa bella; C 12.

torqueri: stulti .. malorum memoria torquentur; F I, 57.

Zeit: nostra .. memoria Philo ... instituit alio tempore rhetorum praecepta tradere, alio philosophorum; T II, 9. ut ... recentiore memoria idem Tyndaridae Persem || Persem || victum nuntiaverunt; N II, 6. (di) singulos diligunt, ut ... Gracchum, Catonem patrum memoria Scipionem, Laelium; N II, 165. memoria nostra templum Iunonis Sospitae L. Iulius ... refecit; D I, 4. solus .. (App. Claudius augur) multorum antiquorum memoria ... divinandi tenuit disciplinam; D I, 105. M'. Manlius patrum nostrorum memoria ... pauper tandem fuit? || fuit; || P 50.

2. **Präpositionen**: ante: ante nostram memoriam .. mos ipse patrius praestantes viros adhibebat; R V, 1.

ob: ob eius .. mulieris memoriam primo anno et vir et pater eius consul est factus; F II, 66.

praeter: hic (Paulus) nihil domum suam intulit praeter memoriam nominis sempiternam; O II, 76.

68

propter: quia (Africanus) notior est nobis propter recentem memoriam; T IV, 50.

memoriter, aus dem Gedächtnis, auswendig: conligo: quos (Torquatos) tu paulo ante cum memoriter, tum etiam erga uos amice et benivole || benev. || collegisti; F I, 34.

e numero: enumerasti memoriter et copiose ... usque a Thale Milesio de deorum natura philosophorum sententias; N I, 91.

expono: ista exposuisti, ut tam multa, memoriter, ut tam obscure, dilucide; F IV, 1.

habeo: quae (oratio) est habita memoriter, accurate, copiose; A II, 63.

narro: Q. || Quintus || Mucius augur multa uarrare de C. Laelio ... memoriter et iucunde solebat; Lae I.

pronuntiatio: nostra quaedam Aratea memoriter a te pronuntiata sunt; D II, 14.

memoro, erwähnen, erzählen: l. i. de: Heraclitus, cognomento qui *eroses* perhibetur, uia de natura nimis obscure memoravit; F II, 15.

2. directe *Memor*: simul iuter sese sic memorant: « Romule ... » R I, 64.

3. acc. c. inf.: ut Oceanum Salaciamque Caeli satu Terraeque conceptu generatos ... memoremus; Ti 39.

II. alqd: etsi interpretatur Pacuvius: « hoc, quod memoro, nostri caelum, Graii perhibent aethera »; N II, 91. « Italia tum memorat lacrimans exterita somno »; D I, 40.

laudes: honoratorum virorum laudes in catione memorentur; L II, 62.

mendacium, Sortpielgeld, Lüge: l. e. est: opinionis ... esse mendacium, non oculorum; A II, 80.

II. I. tollo: tollendum est ... ex rebus contrahenda omne mendacium; O III, 61.

2. dissero de: potius ... quam de oculorum sensuumque reliquorum mendacis (disseramus); A II, 147.

III. in: ea sunt ... demum non ferenda in mendacio; R II, 28.

mendax, lügenhaft, trügerisch: alq: ego me cupio non mendacem putari; L I, 4. in mancipio vendendo dicendane vitia ... haec, mendacem esse, eleatorem, furacem, ebriosum; O III, 91.

homo: cum mendaci homini ne verum quidem dicenti credere soleamus; D II, 146.

mancipium: vgl. alqs; O III, 91.

visum: quid inscitium ... est quam mentes mortalium falsis et mendacibus visis concitare? D II, 127.

mendicitas, Bettelarmut: fero: istam paupertatem vel potius egestatem ac mendicitatem tuam numquam obscure tulisti; P 45.

perpetior: cum ... mendicitatem multi perpetiantur, ut vivant; F V, 32.

mendicus, Bettler: paupertas si malum est, mendicus esse beatus nemo potest, quamvis sit sapiens. at Zeno cum non beatum modo, sed etiam divitem dicere ausus est; F V, 84.

mens, Bestand, Sinn, Gefinnung, Geist, Charakter, Überlegung, Gebauten, Ansicht, Meinung, Ansicht: I. **absolut**: I. **Subject**: abhorret: quorum mens abhorret a ratione; T IV, 36. his ... rebus inbutae mentes hand sane abhorrebunt ab utili at vera sententia; L II, 16.

accipit: etsi (natura) dedit talem mentem, quae omnem virtutem accipere possit; F V, 59.

adest: quibus (partibus) tamen sentire nihil queat mens, nisi id agat et adsit; T I, 46.

adripit: (mens) alia visa sic arripit, ut nis statim utatur; A II, 30.

agit: hominis ... mens ... semper aliquid aut anquirit aut agit; O I, 105. f. adest.

agitat: quod (homines) rationem habent a natura datam mentemque acrem et vigentem celerissime multa simul agitantem et, ut ita dicam, sagacem; F II, 45.

agnoscit: ut ipsa se mens agnoscat coniunctamque cum divina mente se sentiat; T V, 70.

amat, amplectitur: ad rerum ... scientiam vitaeque constantiam aptissimam cum sit mens hominis, amplectitur maxime cognitionem et istam ~~seruatur~~ ... cum ipsam per se amat ... , tum etiam propter usum; A II, 31.

anquirit: f. agit.

aspernantur: aliquid sibi dicere (Epicurus) videtur, cum id dicat, quod omnium mentes aspernentur ac respuant; Fa 47.

audit: audit ... mens divina etiam de singulis; N III, 93.

capit: cum maximis voluptatibus in eas ingenes mentem intemam infixamque nostram intelligentiam capere, quae sit ... ; N I, 49.

cernit: quia (mens) sola cerneret id, quod semper esset simplex; A I, 30. quas (res) esse futuras aut concitata mens aut soluta somno seruit; D I, 128. ut ea (mens) || eas (res) || non modo cernat multo ante, sed etiam numero versuque pronuntiet; D II, 117. quot ... et quales animalium formas mens in speciem rerum intus poterat cernere; Ti 34.

complectitur: quae (ratio, mens) et causas rerum et consecutiones videat et similitudines transferat et disiuncta coniungat et cum praesentibus futura copulet omnemque complectatur vitae consequentis statum; F II, 45.

concipit: quod ... ita iuratum est, ut mens conciperet fieri oportere, id servandum est; O III, 107.

coniungit: f. complectitur.

consistit: nec ... habet nostra mens quicquam, ubi consistat tanquam in extremo; F I, 41.

constat: mens ... cur *agnam* adiunxit, si ipsa mens constare potest vacans corpore; N I, 25.

construit: cetera ... (visa mens) similitudinibus construit, ex quibus efficiuntur notitiae rerum; A II, 30.

consultit: si mens voluntasque divina idcirco consultit hominibus, quod iis est largita rationem, iis solis consultit, quos bona ratione donavit; N III, 70.

continet: quantum vim rerum optimarum mens humana continet; L I, 16.

copulat: f. complectitur.

corroborat: (mens) et sensibus utitur et artes efficit quasi sensus alteros et usque eo philosophiam ipsam corroborat, ut virtutem efficiat; A II, 31.

depingit: cum mens nostra quidvis videatur cogitatione posse depingere; N I, 39.

donat: f. consultit.

efficit: si ... est aliquid in rerum natura, quod hominis mens, quod ratio efficere non possit; N II, 16. eadem ... efficit in avibus divina mens, ut tum huc, tum illuc volent alites; D I, 120. f. corroborat.

est, sunt: quantum genus, e quo essent astra mentesque, singulare ... Aristoteles quoddam esse rebatur; A I, 26. mentem volebant rerum esse iudicem; A I, 30. quae (mens) sensuum fons est atque etiam ipsa sensus est; A II, 30. Aristoteles ... quantum quandam naturam censet esse, e qua

sit mens; T I, 22. quorum quanta mens sit, difficile est existimare; T I, 59. hoc e genere atque eadem e natura est humana mens. — ubi igitur aut qualis est ista mens? — ubi tua aut qualis? T I, 67. in quo . . . loco est (mens)? credo equidem in capite; T I, 70. semper mens erit tranquilla sapientis; T IV, 8. perfecta mens, id est absoluta ratio, quod est idem virtus; T V, 39. si (Anaxagoras) mentem istam quasi animal aliquid voluit esse; N I, 26. modo || tamen modo, tam || mundum, tum mentem divinam esse (Ponticus Heraclides) putat; N I, 34. In homine rationem esse et mentem videbas; N I, 98. ex ipsa hominum sollertia esse aliquam mentem, et eam quidem acriorem et divinam existimare debemus; N II, 18. in his (stellis) vim et mentem esse divinam; N II, 55. talis . . . mens mundi cum sit; N II, 58. num . . . idcirco in arbe esse rationem, cogitationem, mentem putas? . . . quoniam non sit . . .; N III, 21. quod . . . in formica non modo sensus (sit), sed etiam mens, ratio, memoria; N III, 21. qualis . . . ista mens est deorum, si . . .? D II, 131. stales sunt hominum mentes, quali pater ipse Iuppiter auctifera lustravit lumine terras; Fa fr 3. mens cuiusque is est quisque, non ea figura, quae digito demonstrari potest; R VI, 26. principem legem illam et ultimam mentem esse dicebant . . . dei; L II, 8. neque . . . esse mens divina sine ratione potest; L II, 10. ut illa divina mens summa lex est, item, quom in homine est perfecta, . . . in mente || est || sapientis; L II, 11. quae . . . esset ista mens vel quae vita potius? O II, 7. mens . . . et ratio et consilium in senibus est; C 67. f. amat.

evadunt: ut ita fastidiosae mollesque mentes evadant civium, ut . . .; R I, 67. fabricatur: hunc mundum . . . habere mentem, quae et se et ipsum fabricata sit; A II, 119. facit: est . . . aliquid, quod perturbata mens melius possit facere quam constans? T IV, 54. flectunt: a quo vobis mentes . . . dementes esse flexore via? C 16. fugit: aperta simplexque mens . . . fugere in tellegentiae nostrae vim et notionem videtur; N I, 27.

inveniunt: credo etiam anhelitus quosdam fuisse terrarum, quibus inflatae mentes oracla funderent; D I, 115. mens . . . ipsa . . . naturalem vim habet, quam intendit ad ea, quibus movetur; A II, 30. ut ea mens nihil haberet in se, quod esset secundum naturam, ut valetudo est; F IV, 28. habere . . . principatum, ut in homine mentem, in belua quiddam simile mentis; N II, 29. mentem, fidem, spem . . . rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. f. consistit.

iacet: ne || nec || tam vegeta mens aut in corde cerebrote aut in Epipedocleo sanguine demersa iacet; T I, 41.

inest: quodsi inest in hominum genere mens, fides, virtus, concordia; N II, 79. in nobismet inest ipsis, ut mens, ut spes, ut fides; N III, 61. ut in se rationem et mentem putet inesse, in caelo mundoque non patet; L II, 16.

insistit: in qua (celeritate) non video ubinam mens constans et vita beata possit insistere; N I, 24.

intendit: f. habet; A II, 30. — internoscit: f. II, 1. moveo; A II, 48. — intuetur: f. I, 1. cernit; Ti 34.

laetatur: laetantem . . . mentem ita novi; T III, 41.

largitur: f. consulit. meminit: ipsa mens ea, quae futura videt, praeterita meminit; R IV, 1.

moderatur: quae (mens) . . . omnia moderetur, moveat, regat; A II, 119. quibus (rebus) ab aeterno tempore fluentibus in aeternum ratio tamen mensque moderatur; T V, 70. fac (mentem divinam) esse distantem, caelum versantem, terram tuentem, maria moderantem; N III, 93.

movet: nec . . . deus ipse . . . alio modo intellegi potest nisi mens soluta quaedam et libera, segregata ab omni concrectione mortali, omnia sentiens et movens ipsaque praedita motu sempiterno; T I, 66. fr IX, 10. f. moderatur; A II, 119. obtinet: mediam fere regionem sol obtinet, . . . mens mundi et temperatio, tanta magnitudine, ut . . .; R VI, 17.

patitur: cur (mens divina) tam multos deos nihil agere et cessare patitur? cur non rebus humanis aliquos otiosos deos praeficit? N III, 93. pervenit: prudentiam . . . et mentem a deis ad homines pervenisse; N II, 79.

potest: f. accipit. cernit; Ti 34. constat. depingit. est; L II, 10. facit. insisit. progreditur. sentit. — praeficit: f. patitur.

praestat: cum longe multumque praestet mens atque ratio; F V, 40.

progreditur: quo longius mens humana progredi non potest; T IV, 47.

pronuntiat: f. cernit; D II, 117.

providet: mens mundi . . . haec potissimum providet et in his maxime est occupata. . . ut . . .; N II, 58.

putat: ut in haec intenta mens nostra beatam illam naturam et sempiternam putet; N I, 105.

quit: f. adest.

recondit: alia (visa mens) quasi recondit, e quibus memoria oritur; A II, 30.

regit: f. moderatur; A II, 119.

respuunt: f. aspernantur.

retentat: quae (mens divina) penitus sensus hominum vitasque retentat; D I, 17.

sentit: nulla re adiuncta, qua (mens) sentire possit; N I, 27. f. adest. agnoscit. movet.

significat: si (di) neque ea nobis significant || significat (mens deorum) || in somnis, quae ipsi per nos intellegamus; D II, 131.

solent, stant: relectae quae (mentes) stare solent antebac; C 16.

transferit: f. complectitur.

tuetur: f. moderatur; N III, 93.

vacat: quae (mens) omni turbido motu semper vacat; T I, 80. f. constat.

versat: f. moderatur; N III, 93.

versatur: versutos eos appello, quorum celeriter mens versatur; N III, 25.

videt: quorum furibunda mens videt ante multo, quae sint futura; D II, 114. f. complectitur. meminit.

videtur: f. depingit. fugit. — viget: f. agitat. utitur; f. adripit. corroborat.

abl. abs.: si gladium quis apud te sana mente deposuerit, repetat insaniens; O III, 95. cum integra mente certisque sensibus opus ipsa stum . . . natura dissolvit; C 72.

2. **Prædicat:** sum: eandem . . . esse mentem sapientiamque perfectam, quem deum appellant; A I, 29. deum . . . (esse) eam mentem, quae ex aqua cuncta fingeret; N I, 25. ea (lex est) mens ratioque prudentis; L I, 19. principem legem . . . mentem esse . . . omnia ratione aut cogentis aut vetantis dei; L II, 8. est . . . (illa lex) ratio mensque sapientis ad iubendum et ad deterrendum idonea; L II, 8.

II. **nach Reben:** I. **Accusativus:** acuo: multa . . . e corpore existant, quae acuant mentem, multa, quae abundant; T I, 80.

adhibeo: meminorit deum se adhibere testem, id est, ut ego arbitror, mentem suam; O III, 44. adiungo: si di possunt esse sine sensu et mente, cur aquae mentem ... adiunxit? N I, 25. qui (Xenophanes) mentem adiuncta omne praetera, quod esset infinitum, dum voluit esse; N I, 28. adspicio: unde .. hanc (mentem) homo arripuit? N II, 18.

agnosco: f. I, I. agnoscit. IV, I. vis; T I, 70. alo: alterius mens rationibus agitandis exquirendis aiebat cum oblectatione sollertiae ... alterius in caede et || in || iniuriis cum et diurno et nocturno metu; T V, 66. hominis .. mens discendo alitur et cogitando; O I, 105.

aperio: f. I, I. fugit. appello: his rebus mentem vacuum (maiores) appellarunt insaniam; T III, 9. mens mundi cum ... vel prudentia vel providentia appellari recte possit (Graece enim *ἡγεμονία* dicitur); N II, 58. censeo: mentem ... solum censebant idoneam, cui crederetur; A I, 30.

cicco: qui unus (motus) ... mentem atque intellegentiam ciret maxime; T I, 19.

cingo: quid .. interiori mente? cingatur igitur corpore externo; N I, 26.

colo: *·olla ... Mentem, Virtutem, (colunto);* L II, 19.

commuto: de cuius (Oilei) commutata mento sic dicitur: *·neq vero ...*; T III, 71.

compleo: ex quo (mens) inestabili gaudio completur || completur ||; T V, 70.

concito: quae (vis terrae) mentem Pythiae divino adflatu concitabat; D I, 38. quid incitius .. est quam mentes mortalium falsis ... visis concitare? D II, 127. f. I, I. cernit; D I, 128.

coniungo: f. I, I. agnoscit.

consecro, dedico: maiorum institutis mens, fides, virtus, concordia consecratae et publice dedicate sunt; N II, 79.

defigo: quae, ... quousque humi defixa tua mens erit? R VI, 17.

definio: pavorem metum mentem loco moventem (definiunt); T IV, 19.

demergo: f. I, I. iacet.

demoveo: si ... ea .. (voluptas) quo est maior, eo magis mentem ex sua sede et statu demovet; P 15.

derincio: si mentem hominis voluntate libera spoliata necessitate fati devincunt; Fa 20.

dico: f. appello; N II, 58. — distineo: f. I, I. moderatur; N III, 93. — do: f. I, I. accipit.

duco: hominis .. mens ... videndi .. et audiendi delectatione ducitur; O I, 105.

efficio: ex qua (natura) superiores sensus et mentem effici rebantur; A I, 39. ut (adflatu e terra) eam (mentem) providam rerum futurarum efficiat; D II, 117.

eripio: si illam mentem, unde haec consilia manarunt, mihi eripuisse; P 29.

fabrico: quanto artificio esset sensus nostros mentemque ... fabricata natura! A II, 86. f. I, I. fabricatur.

facio: hic .. (animus) si est excultus, ... fit perfecta mens; T V, 39.

fingo: actor .. moderatur et fingit non modo mentem ac voluntates, sed paene vultus eorum; L III, 40.

gero: scite .. Euripides: iuravi lingua, mentem iniuratum gero; O III, 108.

gigno: quae (natura) quidque gigneret et mentem atque sensus; A I, 39.

habeo: f. III, 2. similis. — **habeo**, III. mentem (5 Et.) S. 126. b.

imbuo: quod ... nemo omnium tam sit || fit || inmanis, cuius mentem non imbuerit deorum

opinio; T I, 30. quorum (Aegyptiorum) inbatas mentes pravitatis || pravis || erroribus quamvis carnificiam prius subierint, quam ...; T V, 78. f. I, I. abhorret; L II, 16.

incito: quo (anhelitu terrae) Pythia mente incitata oracula || oracula || ederet; D II, 117.

includo: *·aetheris aeterni saepta (mens divina) atque inclusa cavernis;* D I, 17.

inflo: faba ... Pythagorei utique abstinere, quasi vero e cibo mens, non venter infletur; D II, 119. f. I, I. fundunt.

intendo: f. I, I. capit. patat.

invenio: rationem dico et, si placet pluribus verbis, mentem, consilium, cogitationem, prudentiam, ubi invenimus? N II, 18.

moderor: f. fingo.

moveo: cum mens moveatur ipsa per sese ... , veri simile est || inquam v. s. sit, al. || sic etiam mentem moveri, ut non modo non interoscant, vera illa visa sint anne falsa, sed ut ...; A II, 48.

quasi vero atra bili solum mens ac non saepe vel iracundia graviore vel timore vel dolore moveatur; T III, 11. quid tam divinum ... quam adflatu e terra mentem ita movens, ut ...? D II, 117.

f. definitio. I, I. habet; A II, 30.

no mino: quae (animi pars) princeps est, quaeque mens nominatur; F V, 36.

nosco: f. I, I. laetatur. — obtundo: f. acuco. occupo: videtis .. non esse eam (mentem divinam) tam occupatam, quam putabatis? N III, 93. f. I, I. prodidit.

pello: visa ... ista cum acriter mentem sensuave populerunt; A II, 66.

perficio: animum ipsum mentemque hominis ... divina cura perfecta esse; N II, 147. f. facio.

I, I. est; T V, 39. L II, 11. — 2. A I, 29.

perterreo: his ille clamant omnium mortalium mentes esse perterritas; N I, 86.

pertracto: eam .. (mentem) omni cogitatione pertractans; F II, 118.

perturbo: quorum mens motu quasi morbo perturbata nullo sit; T III, 11. f. I, I. facit.

pervagor: molestiae lactitiae, cupiditates timores similiter omnium mentes pervagantur; L I, 32.

pono: quid est, quod te impeditat ... mentem aliquam sempiternam in deorum numero || natura || ponere? N I, 87.

saepio: f. includo. — segrego: f. I, I. movet. sevococo: magni .. est ingenii sevocare mentem a sensibus; T I, 38.

significo: nec .. eae stellae ... non significant eandem mentem atque prudentiam; N II, 54.

solvoo: f. I, I. cernit; D I, 128. movet.

spolio: f. devincio.

traduco: mentes suas a cogitationum intentione cantu fidibusque ad tranquillitatem traducere; T IV, 3.

video: quamvis eam (mentem) non videas, ut deum non vides; T I, 70.

voco: quae latet in animis hominum quaeque pars animi mens vocatur; R II, 67.

2. **Genetivus**: efficio: *·agl. IV, I. comes.* existimo: ut, id qui neget, vix eum sanae mentis existimeam; N II, 44.

sum: Plato .. omne iudicium veritatis veritatemque ipsam ... cogitationis ipsus et mentis esse voluit; A II, 142. ea parte animi, quae mentis et consilii est, agitata et erecta; D I, 61.

3. **Diffusio**: adiungo: f. I, I. constat.

comitor: tardis .. mentibus virtus non facile comitatur; T V, 68.

denuntio: cum ... orbis illius generis alterius immutatus et rectus omnia animo mentis denuntiat, tum ...; Ti 28.

insero: quod erat ineditis menti cognitionis amor; F IV, 18.

pareo: cui (menti) tota hominis natura pareat; F V, 34. parent .. huic caelesti descriptioni || descr. || mentis divinae et praepotenti deo; L I, 23.

subvenio: nec .. corpori solum subveniendum est, sed menti atque anime multo magis; C 36. tribuo: cui (menti) regnum totius animi a natura tributum est; T III, 11. (Aristoteles) menti tribuit omnem divinitatem; N I, 33. (Theophrastus) menti divinum tribuit principatum; N I, 35. tum (Cleantes) totius naturae menti atque animo tribuit hoc nomen; N I, 37.

4. **Abiatis:** sum: nec .. ignorare deus potest, qua mente quisque sit; D II, 125. dei erga homines mente qua sint; D II, 130. rex ille ... optimi regis caede maculatus integra mente non erat; R II, 45. qui (Plato) vetat dubitare, qua sit mente futurus deus; L II, 41. in quo (collegio) nemo e decem sua mente sit; L III, 24. eadem omnes, qui sana mente sunt, remouent ab oculis; O I, 127.

vaco: caelestium .. admirabilem ordinem incredibilemque constantiam ... qui vacare mente putat; N II, 55.

utor: quid, quod ne mente quidem recte uti possumus multo cibo et potione completi? T V, 100.

5. **mit Präpositionen:** eado in: car (beatitas, beatitudo) .. in aliquam mentem aeternam figura membrique corporis vacuum cadere non potest? N I, 95.

cerno in: in ... imbecilla .. mente vis naturae quasi per caliginem cernitur; F V, 43. coniungo cum: f. I, I, agnoscit.

concedo in: **improbitas** si cuius in mente concedit; F I, 50.

consto ex: si quod esset animal, quod totum ex mente constaret; F IV, 28.

decepto ex: humanus .. animus deceptus ex mente divina; T V, 38.

delibato ex: Pythagoreos ... numquam dubitasse, quin ex universa mente divina delibatos animos haberemus; C 78.

dico de: (haec) sunt .. ignorantis, cum de aeternitate animorum dicatur, de mente dici; T I, 80. f. II, I, commuto.

discedo a: ille .. Graecus, quid mirum, si ... a constantia atque a mente ... discessit? D II, 114.

discludo a: f. **semoveo** a.

duco a: per quam (arteriam) vox principium a mente decens percipitur et funditur; N II, 149.

exeo de: iratos proprie dicimus exisse de potestate, id est de consilio, de ratione, de mente; T IV, 77.

fluo a: ista duo (divinandi genera), furoris et somni, quae a libera mente fluere viderentur; D II, 101.

gigno ex: animum .. cum ille procreator mundi deus ex sua mente et voluntate genuisset; T I, 26.

haereo in: nisi haereret in eorum mentibus mortem ... case ... migrationem; T I, 27.

imprimo in: esse aliquid perspicui, ... impressum in animo atque mente; A II, 34.

incido in: quaedamque in mentem incideret; F IV, 43.

inhaereo in: nescio quo modo inhaeret in mentibus quasi saeculorum quoddam angurium futurorum; T I, 83.

inhaerresco in: qui (poetae) ... adiungunt, leguntur, ediscuntur et inhaerescunt penitus in mentibus; T III, 3.

inculpo in: eadem (natura) inculpa sit in mentibus, ut eos (deos) aeternos et beatos haboremus; N I, 45.

insum in: quod .. natura inest in mentibus nostris insatiabilis quaedam cupiditas veri videndi; T I, 44.

introspectio in: tute introspecte in mentem tuam ipse; F II, 118.

pono in: quorum (Eretriacorum) omne bonum in mente positum et mentis acie; A II, 129. ait .. (Chrysippos) vim divinam in ratione esse positam et in universae naturae animo atque mente; N I, 39.

reprehendo de: Xenophanes ... de ipsa mente item reprehenditur, ut ceteri; N I, 28.

semoveo a: quas (partes) in ... semotas a mente et disclusas putat; T I, 80.

sevoco a: non quod || quo || difficile sit mentem ab oculis sevocare, sed quo magis sevoco, eo minus id, quod tu vis, pessum mente comprehendere; N III, 21.

signo in: an ... putamus .. esse memoriam signatarum rerum in mente vestigia? T I, 61.

sum in: f. **in**, B, I. sum in mente (4 **Et**). C. 269, b. — sine: f. I. adiungo; N I, 25. — venio in: f. **in**, A, I. venio in mentem (10 **Et**). C. 254, b. versor in: eius ipsius (mundi) principatum, qui in mente et ratione versetur; N I, 39.

III. **nach Subjunctiven und Adverb:** I. **Genetiv:** compos: ita efficitur animantem, sensus, mentis, rationis mundum esse compositum; N II, 47. expert: is ipse mentis expert habendus est; N II, 56. alia quae natura mentis et rationis expert haec efficere potuit? N II, 115.

inimicus: turbidi animorum ... metus, aversi a ratione et inimicissimi mentis vitaeque tranquillae; T IV, 34.

particeps: cum dormientibus ea pars animi, quae mentis et rationis sit particeps, sopita languet; D I, 60.

proprius: quorum utraque mentis esset proprium et ingeni; A I, 20.

similis: habere ... principatum, ut in homine mentem, in belua quiddam simile mentis; N II, 29.

2. **Dativ:** dulcis: nihil .. est ei (menti) veritatis luce dulcius; A II, 31.

3. **Abiatis:** praeditus: Zenoni ... aether videtur summus deus, mente praeditus; A II, 126. quis .. bona mente praeditus non mallet nullas omnino nobis a natura voluptates daret? fr V, 81. refertus: cum .. omnia completa et referta sint aeterno sensu et mente divina; D I, 110.

4. **mit Präpositionen:** simulcum: orta .. (ratio) est simul cum mente divina; L II, 10.

vacuus a: huic (parti animi) omnia visa obiciuntur a mente ac ratione vacua; D I, 60.

IV. **nach Substantiven:** I. **Genetiv:** alqs: vgl. II, 2. existimo.

acies: optima .. parte hominis, ... ingeni et mentis acie frunitur; F V, 57. qui tum etiam, cum has terras incolentes circumfusi erant caligine, tamen acie mentis dispicere cupiebant; T I, 45. mentis acies se ipsa intuens non nunquam hebescit; T I, 73. quin etiam cibo quo utare, interesse aliquid ad mentis aciem putant; N II, 43. in quo nihil est difficilios quam a consuetudine oculorum aciem mentis abducere; N II, 45. quorum utramque praestringere aciem mentis solet; D I, 61. nobis ... acuentibus .. intellegentiam, quae est mentis acies; fr V, 97. f. II, 5. pono in; A II, 129.

aegrotatio: quia nomen insaniae significat mentis aegrotationem et morbum; T III, 8.

agitatio: anquirit animus ... mentis .. agitationem in deo; N I, 45. ad quod (genus) est

adhibenda actio quaedam, non solum mentis agitatio; O I, 17. agitatio mentis ... potest nos in studiis cognitionis etiam sine opera nostra continere; O I, 19. illum (Africanum) mentis agitatione ... nec otiosum nec solum unquam fuisse; O III, 4.

bonum: eius (bonae mentis) bono fruendum est ... si beati esse volumus; bonum autem mentis est virtus; T V, 67.

caecitas: furorom ... esse rati sunt mentis ad omnia caecitatem; T III, 11.

celeritas: ipsum ... hominem eadem natura ... celeritate mentis ornavit; L I, 26.

comes: comitem ... eum (ignem) sapientiae quam optimae mentis effecit; T I, 35.

concitatio: illud ... naturale (genus divinandi) ... concitacione mentis edi et quasi fundi videbatur; D II, 27.

coniunctio: hac ... mentis et ipsius divinitate et coniunctione cum externis mentibus cerni, quae sint futura; D II, 119.

conturbatio: cum curatione medicorum conturbatio mentis aufertur; T IV, 30.

curricula: haec || haec || sunt exercitationes ingenii, haec curricula mentis; C 38.

divinitas: f. coniunctio.

domicilium: tertiam rationem adfertis, quod nulla alia figura domicilium mentis esse possit; N I, 76.

error: levitate ... et suavitate ... et suavitate *, al. || delectans (voluptas) sic ab errore mentis tanquam salutare aliquid adsciscitur; L I, 31.

habitus: quodsi tanta vis est ad habitum mentis in eis, quae gignuntur in corpore; T I, 80.

incitatio: Priamus nonne et Helenum ... et Cassandra ... divinantem habebat, alterum augurii, alteram mentis incitatione et permotione divina; D I, 89.

inconstantia: haec inconstantia mutabilitasque mentis quem non ipsa pravitate deterreat? T IV, 76.

instinctus: ut ego ... postquam grave plerumque carmen sine caelesti aliquo mentis instinctu putem fundere; T I, 64.

interpretes: interpres ... mentis oratio verbis discrepat sententis congruens; L I, 30. ut interdum veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes ... aliquid vidisse videantur; fr V, 95.

indicia: quem ad modum ... temperantia ... conservat ... considerata iudicia mentis; T IV, 22.

laetitia: nec ... ita dici potest, mentis laetitia solum esse in bonis; T III, 41.

lumen: quod animi adfectionem lumine mentis carentem (maiores) nominaverunt amentiam eandemque demerentiam; T III, 10.

metus: quo facto pater rex ipse Priamus somnio mentis || mentem || metu perclians; D I, 42. morbus: f. aegrotatio.

motus: ut si qui tremarent et exalberescent ... motu mentis aliquo; A II, 48. ad quam ... rem (deus) motu mentis ac ratione utatur; N I, 104.

mutabilitas: f. inconstantia.

mutatio: cum mentis, a qua is (vultus) fingitur, nulla fieret mutatio; T III, 31.

numen: esse aliquod numen praestantissimae mentis, quo haec regantur; N II, 4.

oculi: (voluptas) mentis, ut ita dicam, praestringit oculos; C 42.

pars: tum eveniet, ... ut illa tertia pars rationis et mentis eluceat; D I, 61.

perfectio: quibus tantum praestat mentis excellens perfectio, ut ...; F V, 60.

permotio: quod provisione aut permotione

mentis magis quam natura ipsa sentiamus; D II, 9. f. incitatio.

perturbatio: ut haec tabificae mentis perturbaciones sunt, ... sic ...; T IV, 36. an quisquam potest sine perturbatione mentis irasci? T IV, 54. perturbatio ipsa mentis in amore foeda per se est; T IV, 75.

potestas: quia non sint || sunt || in potestate mentis; T III, 11.

praestantia: ut (animus) ... habet praestantiam mentis; F V, 34.

principia: principia mentis, quae sint in eodem universo, deos esse dicit; N I, 120.

ratio: quod (summum) cumulat ex integritate corporis et mentis ratione perfecta; F V, 40. f. vis; N I, 26.

sensus: ut eum (Aesopum) vis quaedam abstractissime a sensu mentis videretur; D I, 80.

studium: ipsa ... cogitatio de vi et natura deorum studium incendit illius (mentis) aeternitatem || aeternitatis || imitandi; T V, 70.

tranquillitas: quod habet inflationem magnam is cibus tranquillitati mentis quaerenti vera contrariam; D I, 62.

vis: his ... in naturis nihil inest, quod vim memoriae, mentis, cogitationis habeat; T I, 66. fr IX, 10. sic mentem hominis ... ex ... omni ... pulchritudine virtutis vim divinam mentis adgessit; T I, 70. Anaxagoras ... primus omnium rerum descriptionem et modum || motum || mentis infinitae vi ac ratione designari et confici voluit; N I, 26. nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153.

2. mit Präpositionen: coniunctio cum; f. I. coniunctio.

defectio a: interperantiam, quae est a tota mente [a recta ratione] defectio sic aversa a praescriptione rationis, ut ...; T IV, 22.

V. Ilmstamb: I. Accufativ: f. IV, 1. metas.

2. Ablativ: adduci: eas (particulae) primam confusas, postea in ordinem adductas mente divina; A II, 118.

administrari: divina mente atque natura mundum universum ... administrari; F IV, 12. qui (philosophi) deorum mente atque ratione omnem mundum administrari et regi censent; N I, 4. mente consilioque divino omnia in hoc mundo ... administrari; N II, 132.

agi: aguntur (ista) leniter et mente tranquilla; T IV, 55.

agitare: quin tam diu, dum ita gauderet, nihil agitare mente, nihil ratione, nihil cogitatione consequi posset; C 41.

animari: (stellae) divinis animatae mentibus; R VI, 15.

anticipari: quod ita sit informatum anticipatumque || informatum || mentibus nostris, ut ...; N I, 76.

capere: non ... proferemus ... mente captos tam absurde, ut ...; A II, 53. labi, decipi tam delectat quam delirare et mente esse captum; O I, 94.

cerni: ut (vis et natura deorum) ... non sensu sed mente cernatur; N I, 49.

colere: qua (quisque) mente, qua pietate colat religiones (deos) intueri; L II, 15.

complecti: sapientem ... omne caelum totamque cum universo mari terram mente complexum; F II, 112. animos ... per se ipso^s viventis non poterant mente complecti; T I, 37.

compleri: f. III, 3. refertus.

comprehendere: quid, quod eadem mente res dissimillimas comprehendimus, ut colorem, saporem, calorem, odorem, sonum? T I, 46. f. II, 5. sevoco a.

concipere: quoniam principio rerum omnium

quasi adumbratas intellegentias animo ac mente conceperit; L I, 59.

conficere: quae (natura) per omnem mundum omnia mente et ratione conficiens funditur; N II, 115.

consistere: ut numquam liceat quieta mente consistere; D II, 149.

constare: quo aut oppressus acaes aut, ne opprimare, mente vix constes; T IV, 39.

contractari: (ratio) incitat ad conspiciendas totaque mente contractandas varias voluptates; T III, 33.

distingui: decorum ... mente et cogitatione distinguitur; O I, 95.

edere: f. II, I, incito.

effici: quod (opus) effectum divina mente videtur; N I, 100. casum ipse (mundus) sit effectus ... an ratione ac mente divina; N II, 88. errare: signaris homines in vita mentibus errant; T I, 115.

expellere: hac mente tum nostri maiores ... Conlatianum expulerunt; R II, 53.

idem: non eandem esse vim neque integritatem dormientium et vigilantium nec mente nec sensu; A II, 52.

incitari: isti physici raro admodum ... exclamant quasi mente incitati ... abstrusa esse omnia; A II, 14.

informari: f. anticipari.

inveniri: ratione .. et mente divina ad originem temporis curriculum inventum est solis et lunae; T I, 29.

iubere: eadem .. mente P. Valerius ... fasces primus demitti iussit, cum ..; R II, 53.

moveri: (sapienti) movetur mente, movetur sensibus; A II, 101. ut .. hominum membra nulla contentione mente ipsa ac voluntate moveantur, sic ..; N III, 92.

noscere: quem (deum) mente noscimus; N I, 87.

notari: omnia iam cernes divina mente notata; D I, 17.

peragraré: qui innumerabiles mundos infinitasque regiones .. mente peragravisset; F II, 102. permoveri: quod maxime contingit .. mente permotus; D I, 129. cum (animi hominum) .. mente permoti per se ipsi liberi || + liberi, libere || incitati || [incitati] || moventur; D I, 129.

petessere: mente .. divina (Iuppiter) caelum terrasque petessit; D I, 17.

regi: qua (mente) omnia regantur; A II, 126. deorum immortalium vi, natura || [natura] ||, ratione, potestate, mente, numine ... naturam omnem regi; L I, 21. eorum .. (deorum) mente mundum regi; L II, 32. f. administrari; N I, 4.

retentare: omnes memori portentum mente retentant; D II, 63.

tradere: sille traversa mente mi hodie tradidit repagula; N III, 66.

venerari: ut eos (deos) semper pura, integra, incorrupta et mente et voce veneremur; N II, 71.

abl. comp.: quid est .. in homine sagaci ac bona mente melius? T V, 67. nihil .. est mente et ratione melius; N II, 38. qua (mente) nihil homini dedit deus ipse divinius; O III, 44. cum .. homini sive natura sive qui deus nihil mente praestabilis dedisset; C 40. f. II, I, cingo.

Ūdē: omnem hanc mundum mente *; R I, 56.

3. **Præpositiones:** a: f. a, IV, 3, c. mente (S. Et.) B. I, C. 16, b.

in: habet .. (deus) nihil aliud, quod agit in mente; N I, 114. eadem ratio quom est in hominis mente confirmata ...; lex est; L I, 18.

per: f. II, I, moveo; A II, 48.

sine: sine aliqua mente rei ullam effici posse praeclearam? A II, 125. quod quia quem ad mo-

dum natura efficere sine aliqua mente possit non videtis; N I, 53. hanc .. in stellis constantiam ... non possum intellegere sine mente, ratione, consilio; N II, 54.

MENSA, Τῆς, Tafel, Platte, Opstertijch; I, 1. aufero: mensas argenteas (Dionysius) de omnibus delubris iussit auferri; N III, 84.

extruo: mensae conquisitissimis epulis extruebantur; T V, 62. caret (senectas) epulis extractisque mensae et frequentibus poculis; C 44.

statuo: super terrae tumulum noluit quicquam statui nisi columellam ... aut mensam aut labellum; L II, 66.

vitupero: quae (Syracusanae mensae) a Platone graviter vituperantur; F II, 92.

2. careo: f. I, exstruo; C 44.

3. consisto ad: ad mensam eximia forma pneros delectos iussit consistere; T V, 61.

inscribo in: in quibus (mensis) cum more veteris Graeciae inscriptum esset BONORUM DEORUM; N III, 84.

porrigo in: nec manum porrigebat in mensam; T V, 62.

sum in: sit voluptas non minor in nasturcio illo ... quam in Syracusanis mensis; F II, 92.

vomo in: qui (asoti) in mensam vomant; F II, 23.

II. plenus: vita ... plena Italicarum Syracusiarumque mensarum; T V, 100.

menis (gen. mensum, mensuum; f. III): **Menat**: I. cedunt: horae .. cedunt et dies et menses et anni; C 69.

sunt: mihi sex menses satis sunt vitae, septimum Orco spondeo; F II, 22.

II, I. finio: ab hominum genere finitus est dies, mensis, annus; N II, 153.

genero: nox .. et dies ad hunc modum ... generata .. unum circumitum orbis efficit ... mensis autem, quando luna lustrato suo cursu solem consecuta est; T I, 32.

nomino: qui (lunae cursus) quia mensa spatia conficiunt, "menses" nominantur; N II, 69.

sequor: mensem, credo, extremum anni, ut veteres Februarium, sic hic Decembrem sequebatur; L II, 54.

spondeo: f. I. sunt.

voco: eodem .. nomine (Theuth) anni primus mensis apud eos (Aegyptios) vocatur; N III, 56.

2. tribuo: idem (Zeno) astris hoc idem tribuit, tum annis, mensibus annorumque mutationibus; N I, 36.

III. auguratio: quae .. ista auguratio est ex passeribus annorum potius quam aut mensuum || mensium, mensum || aut dierum? D II, 65.

cibaria: qui labor, || et || quantus agminis, ferre plus dimidiati mensis cibaria; T II, 37.

converso: dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorumque conversiones ... numerum machinatae sunt; T I, 52.

temperatio: quem mensum temperatio quemque ea, quae gignuntur nobis ad fruendum, non gram esse cogunt; L II, 16.

IV, I. **Ūccuratiō:** sanmus dolor plures dies manere non potest? vide, ne etiam menses! F II, 93. quod ... complures iam menses Athenis haec ipsa te ex Antiocho videamus exquirere; F V, 8. oemus ne amplius sex menses, si senatus creverit, idem iuris, quod duo consules, teneto; L III, 9. Tib. Gracchus regnum occupare conatus est, vel regnavit in quidem paucos menses; Lae 41.

2. **Ūbiatiō:** post: quod (bellum) paucis post mensibus exortum paucioribus a te est diebus oppressum; D I, 106.

jum *Σαβ*: ut ... dent, quod satis sit ad diem agendum natalem suum quotannis mense Gamelione, itemque omnibus mensibus vicesimo die lunae dent ad eorum epulas; F II, 101. ea .. (stella) IIII et XX mensibus ... eundem lustrat orbem, quem duae superiores; N II, 53. instituit .. primus, ut singulis consuliis alternis mensibus lictores praerent; R II, 55. vicissitudines .. habebant, quibus mensibus populari munere fungerentur, quibus senatorio; R III, 48.

menstruus, monatlich, einen Monat dauernd: opus: textile ne operosius (dicato) quam mulieris opus menstruum; L II, 45.

spatium: huius (solis) hanc lustrationem eiusdem incensa radiis menstruo spatium luna complet; N I, 87. solis annuus curans spatiis mensuris luna consequitur; N II, 50.

vita: ei ... si aequa vita incunda menstrua addatur; F IV, 30.

mensura, Maß, Messung: I. declarat, est: ut esset mensura quaedam incensa, quae in octo cursibus celeritates tarditatesque declararet; Ti 31.

II. credo: ego me quasi malis architectis mensurae vestrae nego credere; A II, 126.

III. reddere: quodsi ea, quae undecup accepit, maiore mensura ... iubet reddere Hesiodus; O I, 48.

mentio, Erwähnung: I. ohne Verb: nulla mentio pacis; O III, 47.

II, I. facio: *facto*, III. mentionem (II *Est*) *Est*, 18, a.

2. incido in: Scaevola cum in eam ipsam mentionem incidisset; Lae 3.

mentior, lägen, sein Wort nicht halten, erdichten, täuschen, part. *ῥησιβλήσι*: I, I, a. paratus ad: cum alter verum audire non vult, alter ad mentientium paratus est; Lae 98.

b. verbal: mentiri nefas habebatur; L II, 63. cedit .. in virum bonum mentiri emolumentum sui causa; O III, 81.

2. alqs: etai .. mentitur, tamen est adversarius lenior; A II, 12. Philo ... aperte mentitur; A II, 18. ne tu ... videre mentis; A II, 87. si te mentiri dicis idque verum dicis, mentiris an verum dicis? A II, 95. si dicis te mentiri verumque dicis, mentiris; dicis autem te mentiri verumque dicis, mentiris igitur; A II, 96. „si mentiris, mentiris; mentiris autem; mentiris igitur.“ A II, 96. nec reperio, quo modo ... non iudicem „si mentiris, mentiris eodem modo ex se [[esse]] co-nexum; A II, 98. nisi mihi Phaedrum .. mentium aut Zenonem putas, quorum utrumque aedivi; F I, 16. non negat libester anquam cenasse Galium (mentitur enim), sed bene; F II, 24. erat .. veri similis hunc mentiri, cuius interest, quam illum; F II, 55. nec mentiris; T II, 30. num fingo, num mentior? T III, 46. mentiri (hos) iudicemus; D I, 36. mentiri Xenophontem an delirare dicemus? D I, 53. num aut ipse (Roscius) aut pro eo Lanuvium totum mentiebatur? D I, 79. nihil .. proficiant, nisi admodum mentiantur; O I, 150. certe mentiar; Lae 10.

historia: non etiam Graiorum historia mentita est? D I, 37.

Lanuvium: *q*. alqs; D I, 79.

sapiens: (sapientia) honestius mentietur, si ex hereditate nihil cepit, quam si cepit; O III, 93.

sensus: si unus sensus semel in vita mentitus sit, nulli unquam esse credendum; A II, 79. ab hoc credulo, qui annuquam sensum mentiri putat, dicemus; A II, 82.

signa: videmus haec signa numquam fere mentientia; D I, 15.

επιτηδ: quo modo .. mentientem, quem *ψεδόμων* vocant, dissolvat? D II, 11.

II. de: cum plurimis de rebus divini isti mentiantur; N III, 14. *f*. III. A II, 13.

III. alqd: de hoc (C. Mario) ... nihil mentiantur; A II, 13. ut oculi aut nihil mentiantur aut non multum mentiantur; A II, 82. cum Epicuro non multum, ut opinio mea fert, mentiente; T IV, 70. in quibus (ordiuibus) nihil unquam immensa et inguuta vetustas mentita sit; N II, 15.

mentum, Rinn: I. lucet: uno mentum radianti sidere lucet; N II, 107.

II. attingere: (num te terret) mento summam anmem *q* aquam *q* attingens enectus *siti* Tantalos? T I, 10.

meracius, unermüßigt, zu hart: si medicus sciat eum aegrotum ... meracius (viam) sumpturum statimque periturum; N III, 78.

meracus, unermüßigt: cum ... ille (epulus) .. non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens hausit; R I, 66.

mercor, Kaufmann: I. gloriatur: qui (Laeo) glorianti cuidam mercatori, quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset, ... inquit ..; T V, 40.

solvunt: si idem (vir bonus) sciat complures mercatores Alexandra soluisse; O III, 50.

II, I. inquam: *f*. I. gloriatur.
2. mercor a: sordidi etiam putandi, qui mercantur a mercatoribus, quod statim vendant; O I, 150.

mercatura, Handel: I, I. apportat, al: mercatura ... si tenuis est, sordida putanda est; sin magna et copiosa, multa undique apportans multisque sine vanitate impertiens, non est admodum vituperanda, atque etiam, si satiata quaesta vel contenta potius, ut saepe ex alto in portum, ex ipso portu se in agros possessionesque contulit, videtur iure optimo posse laudari; O I, 151.

contrahit, al: nec mercatura quaestiosa (esse potest), si in maximis lucris paulum aliquid damni contraxerit; F V, 91.

vacat: ut quaestuos mercatura, fructuosa aratio dicitur, non si altera semper omni damno, altera omni tempestatis calamitate semper vacat, sed si multo maiore ex parte exstat in utraque felicitas etc. ; T V, 86.

2. sum: non erit ista amicitia, sed mercatura quaedam utilitatum suarum; N I, 122.

II, I. colligo: quid .. minuta colligimus, hereditates, mercaturas, venditiones fraudulentas; O III, 83.

dico: *f*. I, I. vacat.

facio: qui honeste rem quaerunt mercaturis faciendis, operis dandis, publicis sumendis; P 46.

laudo, al: *f*. I, I. apportat.

2. exsto in: *f*. I, I. vacat.

proficiscor ad: ad quos (Athenas, Cratippum) enim tanquam ad mercatram bonarum artium sis profectus; O III, 6.

III. importare: Poeni primi mercatus et mercibus suis avaritiam et magnificentiam ... importaverunt; R III, fr 3.

mercatus, Markt: I. videtur, II. habeo: Pythagorum .. respondisse similem sibi videri vitam hominum et mercatum eum, qui

habetur maximo ludorum apparatu totius Graeciae celebratae; T V, 9.

invenio: idem .. (Pompilius) mercatus, ludos omnesque conveniendi causas et celebritates invenit; R II, 27.

III. celebritas: nos quasi in mercatus quandam celebritatem ex urbe aliqua sic ... profectos; T V, 9.

mercenarius, *bezahit, Zagehöner*:

A. liberalitas: liberalitas gratuita est an mercenaria? L I, 48.

B. I. ut or: quibus (servis) non male praecipunt qui ita iubent uti, ut mercenariis; O I, 41.

II. operae, al. III. in: inliberales .. et sordidi quaestus mercenariorum omnium, quorum operae, non quorum artes emuntur; est enim in illis ipsa merces auctoramentum servitutis; O I, 150.

merces, *Sold, Lohn, Belohnung, Preis*:

I. est: haec .. merces erat dialecticorum; A II, 98. vult plane virtus honorem, nec est virtutis ulla alia merces; R III, 40. est .. in illis (mercenarii) ipsa merces auctoramentum servitutis; O I, 150.

lenocinatur: nullo proventus commodo extrinsecus posito et quasi lenocinante mercede; A fr 20 (B. 17).

II. I. accipio: quam (mercedem) .. illa (virtus) accipit facile, exigit non acerbè; R III, 40.

desidero: quod vix invenitur, qui ... non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam; O I, 65.

exigo: omnibus .. ex rebus voluptatem quasi mercedem exigit; F II, 73. ipse .. se quisque diligit, non ut aliquam a se ipse || ipso || mercedem exigit caritatis suae, sed quod ..; Lae 80. I. accipio.

flagito: mercedem gloriae flagitat ab iis, quorum patres adfecerat gloria; T I, 34.

peto: qui (Trophonius et Agamedes) cum Apollini Delphi templum exaedificavissent, venerantes deum petiverunt mercedem non parvam quidem operis et laboris sui, nihil certi, sed quod esset optimum homini; T I, 114.

quaero: id .. iniustissimum ipsum est, iustitiae mercedem quaerere; L I, 49.

2. abduco ad: ne ars tanta propter tenuitatem hominum a religionis auctoritate abduceretur ad mercedem atque quaestum; D I, 92.

III. pactiones: qui (videt) tuas mercedum pactiones in patrocinis; P 46.

spes: amicitiam non spe mercedis adducti ... expetendam putamus; Lae 31.

III. I. conduci: ducuntur (homines) ... aut spe largitionis promissae capti aut postremo ... mercede conducti; O II, 22.

duci: postremo pretio ac mercede ducuntur; O II, 21.

evocari: innatam esse homini probitatem gratuitam, non ... praemiorum mercedibus evocantur; F II, 99.

impelli: quae voluptate quasi mercede aliqua ad officium impellitur, ea non est virtus; A II, 140.

reperiri: neminem in nos mercede ulla tribuam potuisse reperiri, nisi qui ..; L III, 21.

superari: summas familiaritatis praediorum fructuosorum mercede superari; F II, 85.

2. cum: si sine praemio (liberalitas) benigna || benignus || est, gratuita, si cum mercede, conducta; L I, 48.

sine: istuc nihil dolere non sine magna mercede contingit inmanitatis in animo, stuporis in corpore; T III, 12.

II.

MERCOR, *Sanbefn, tanfen*: I. a cupiditas: quod mercandi cupiditate et navigandi et agrorum et armorum cultum reliquerant; R II, 7.

b. causa: alteri (trant marium) mercandi causa, latrocinandi alteri; R II, 9.

2. alqs: sordidi etiam putandi, qui mercantur a mercatoribus, quod statim vendant; O I, 150.

mero, meror, *verbiens, erwerben, gewinnen, sich verbien*: pades: I. I. propensius ad: ut ... sicut || sunt || .. maren in amore et aequales propensioresque ad bene merendum quam ad respiciendum; Lae 32.

II. alqs: nec .. rectum est cum amicis aut bene meritis consociare aut coniungere iniuriarum; F III, 71. quae memoria est in iis (pueris) bene merentium? F V, 61. ille tenuis ... non modo illi, qui est meritus, sed etiam illis, a quibus expectat, ... gratum se videri studeat; O II, 70.

II. de: I. de, I. meror (4 St.) B. I. S. 606, a.

bene, I. meror (12 St.) B. I. S. 336, a.

III. alqd: quid .. meror, velis, ... quid meraris igitur, ut dicas ..? F II, 74. quid .. meras, ut Epicureus esse deinas? nihil equidem, inquis, ut rationem vitae beatae veritatemque deseras; N I, 67.

gratias: meritas dis gratias ago; L II, 43.

meretricula, *Buhlerin*: meretricula ..

Leontium contra Theophrastum scribere ausa est, scito illa quidem sermone et Attico, sed tamen; N I, 93.

meretrix, *Buhlerin*: I. accipit, al.: ab amico amante argentum accipere meretrix non vult || nevolt ||; N I, 13.

II. adduco: quid .. necesse est, tamquam meretricem in matronarum coetum, sic voluptatem in virtutum concilium adducere? F II, 12.

mergo, *tauden, untertauchen*: aves: eam (avem) sibi cibum quaerere advolentem ad eas avia, quae se in mari mergunt; N II, 124.

pullos: qui (P. Claudius) etiam per iocum deos iridens ... mergi eos (pullos) in aquam inasit; N II, 7.

meridiatio, *Wittagtrieb*: nunc .. propter intermissionem forensis operae et lucubrations detraxi et meridiationes addidi, quibus uti ante non solebam; D II, 142.

meridies, *Wittag, Süden*: I. devehora: quoniam sol paululum a meridie iam devexus videtur; L fr 4.

inflecto ad: inflectens .. sol cursum tum ad septentriones, tum ad meridiem aestates et hiemes efficit; N II, 49.

specto ad: sine iuventa (Attus Navius) ad meridiem spectans in vinea media dicitur constitisse; D I, 31.

II. ante: cum ante meridiem dictioni operam dedissemus, ... post meridiem in Academiam descendimus; T II, 9. illud quidem ante meridiem, hoc eodem tempore; T II, 67.

post: constituerunt .., ut omnes simul in rostra post meridiem eocenderent; O III, 80. I. ante; T II, 9.

meritum, *Serbiens*: I. est: quid omnino, cuius nullum meritum sit, ei debet potest? N I, 116. sin erunt merita; O I, 47.

II. do, recipio: ut dandis recipiendisque meritis quod quisque minus per se ipse posset, id acciperet ab alio vicissimque redderet; Lae 26.

loco: sollos, quos endo caelo merita locaverit || conlocav. ||, Herculem, Liberum (colnuto); L II, 19.

merula, *Amstel*: evolare merulas; F V, 42.

merx, *Ware*: I. importo: inportantur non merces solum adventicias, sed etiam mores; R II, 7.

II. importare: Poeni primi mercaturis et mercibus suis avaritiam et magnificentiam ... importaverunt; R III, fr 3.

messis, *Ernte*: qui caedes || clades || municipiorum, qui illam Sullani temporis messem recorderet; P 46.

meta, *Regel*: I. sum: quando illa (luna) ... incurrit in umbram terrae, quae est meta noctis, ut eam obscurari necesse sit; D II, 17.

II. incido in: ex quo ... incidere luna tum in eam metam, quae esset umbra terrae, cum sol e regione *; R I, 22.

metior, *metzen, abmetzen, beurteilen*: I. utilitatis: nos metiendi ratiocinandi que utilitate huius artis (geometriae) terminavimus modum; T I, 5.

II. alqd: qui omnia voluptate metiuntur; F II, 56. qui voluptate et dolore omnia metiuntur; F V, 93. quod (Timocrates) dubitet omnia, quae ad beatam vitam pertineant, ventre metiri; N I, 113. qui nihil alterius causa facit || facit || et metiatur suis commodis omnia; L I, 41. si ... utilitate omnia metienda sunt; L I, 42. qui ... omnia metiuntur emolumentis et commodis; O III, 18.

aeternitatem: quam (aeternitatem) nulla circumscriptio temporum metiebatur; N I, 21.

amicitiam: vides ... si amicitiam sua caritate metiare, nihil esse praestantius, sin emolumento ...; F II, 85.

annum: homines .. populariter annum tantum modo solis, id est unius astris, reditu metiuntur; R VI, 24.

bonum: qui honestate summum bonum metiuntur; F II, 48. qui ... id .. (summum bonum) suis commodis, non honestate metitur; O I, 5.

caritatem: quia tanta caritas patriae est, ut eam non sensu nostro, sed salute ipsis metiamur; T I, 90.

delectationem: neque .. ipsorum conviviorum delectationem voluptatibus corporis magis quam coetu amicorum et sermonibus metiebatur; C 45.

magnitudinem: etiamsi dinumerare se stellas aut metiri mundi magnitudinem posse arbitretur; O I, 154.

malum: qui dolore summum malum metiatur; T III, 49.

modum: ex eo, quantum cuique satis est, metiuntur homines divitiarum modum; P 44.

peccata: nec .. peccata rerum eventis, sed vitis hominum metienda sunt; P 20.

rationem: et manendi in vita et migrandi ratio omnis iis rebus ... metienda; F III, 61.

res: qui res expetendas vel voluptate vel indolentia metiuntur; O III, 12.

signum, solem: nec magis adfirmabant signum illud, si erunt mensi, sex pedum esse, quam solem, quem metiri non possunt, ... maiorem esse ..; A II, 128.

similitudinem: non eam (similitudinem) fama populari, sed vera bonorum laude metiens; T I, 100.

spatia: qui (lunae cursus) quia mensa spatia conficiunt, „menses“ nominantur; N II, 69.

studia: ut ... nos studia nostra nostrae naturae regula metiamur; O I, 110.

virtutem: qui virtutem praemio metiuntur; L I, 49. nec eam (virtutem) .. verborum magnificentia metiamur; Lae 21.

voluptates: non genere aut loco aut ordine, sed forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94.

meto, *abmähen*: etum || tam, nam || vita omnibus metenda, ut fruges; T III, 59.

metuo, *fürchten*, in *Furcht sein*, *besorgt sein*, *befürchten*: I. alqs: nec ... dum metuit, iustus est, et certe, si metuere destiterit, non erit; non metuet autem, sive celare poterit || potuerit ||, sive opibus magnis, quicquid fecerit, obtinere; F II, 71. ut, si Aeacus aut Minos diceret: odererit, dum metuunt ... indecorum videretur; O I, 97.

luxuriosus: nisi (luxuriosus) plane fatui sint, id est nisi aut cupiant aut metuant; F II, 70.

II. ne: ex ea .. (Academia) media excitatos nisi, qui metuo ne te forte flagitent; A ep I. (sapienter) non metuit, ne confundere omnia videatur; A II, 110. hic, metuo, ne vix sibi constet; A II, 134. quia || si || metuunt, ne cum dolore moriantur; F V, 31. metuit, ne laeratis membris minus bene utatur, ne combustis, non extimescit; T I, 106. metuo, ne soli philosophi sint; T IV, 53. ita (Epicurus) metuit, ne quid umquam didicisse videatur; N I, 73. Chrypsius metuit, ne ... non teneat omnia fato fieri; Fa 21. quod metuit, ne (id) emanet, id est ne malum habeat; L I, 41. non fuit luppiter metuendus ne iratus noceret; O III, 104. orator metuo ne languescat senectute; C 28. „a philosophis“, inquit, ista sumis“. metuebam, ne „a lenonibus“ diceret; P 23.

III. alqm: iam malleum Cerberum metues quum ista tam inconsiderate diceret; T I, 12. nec metimus eos ... et pie sanctoque colimus naturam excellentem; N I, 56. cum metueret (rex) ipse poenam sceleris sui summam, metui se volebat; R II, 45. praeculare .. Ennius: „quem metuunt, oderunt“; O II, 23. qui .. in libera civitate ita se instruunt, ut metuuntur; O II, 24. qui se metui volent, a quibus metuuntur, eosdem metuant ipsi necesse est; O II, 24. dum metui quam cari esse et diligi malumus || maluimus ||; O II, 29. metuebant (Appium) servi, verebantur liberi, carum omnes habebant; C 37. quis .. aut cum diligit, quem metuit, aut eum, a quo se metui putet? Lae 53. f. II. O III, 104.

alqd: ut ea (voluptas) maior sit, si nihil tale metuamus; F I, 55. haec fortasse metuis; T I, 10. non intellego, quid metuit; T I, 107. qui id, quod vitari non potest, metuit, is ..; T II, 2. quae .. venientia metuuntur, eadem adficiunt aegritudine instantia; T IV, 11. multum prodest ea, quae metuuntur, ipsa contemneret; T IV, 64. qui nihil metuunt, nihil anguntur; T V, 17. sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. || metuit, sed qui omnino metu vacat; T V, 41. non possumus dicere ... non esse multos, qui illa metuunt; N III, 16. licet .. lascivire, dum nihil metuas; R I, 63.

cultos: qui (Dionysius) cultros metuens tonsonioris candente carbone sibi adurebat capillum; O II, 25.

deos: si (parricidae) nec cupidi sint nec deos metuunt nec mortem nec dolorem; F II, 21. etsi hoc loco non populam metuis, sed ipsos deos; N I, 85.

discipulos: magister ut discipulos metuat et iis blandiatur; R I, 67.

dolorem: dolor ... id est summum malum,

metuetur semper; F II, 92. quis ... potest mortem aut dolorem metuens ... esse non miser? T V, 15. f. deos; F II, 21.

filium: ut pater filium metuat; R I, 67.

malum: quae (mala) et venieunt metuati sapienti necesse est et venisse doleat; A II, 135. cui miseriae proximus est is, qui adpropinquans aliquid malum metuat; T IV, 35. f. dolorem; F II, 32.

morbos: ut (di) ... morbos metuant ex defatigatione membrorum; N II, 59.

mortem: f. deos; F II, 21. dolorem; T V, 15. opes: cuius opes metuant; O II, 21.

poenam: f. alqm; R II, 45.

populum: f. deos; N I, 85.

res: quod eis de rebus, quae maxime metuuntur, ... disputatum est; T IV, 64.

scelera: ii ... ipsi (parietes) iam extrema scelera metuentes; O II, 29.

solem: si me audietis, adolescententes, solem alterum ne metueritis; R I, 32.

metus, Jurgt, Belgornis: I. **absint**: 1.

Subject: abest: ut metus absit, caritas retineatur; O II, 24.

arceat: ut pudor civis non minus a delictis arceat quam metus; R V, 6.

cadit: in quem cadit aegritudo, in eundem metum cadere necesse est; T V, 52. in quem .. metus (cadit), in eundem formido, timiditas, pavor, ignavia; T V, 52.

concutit: f. II, I. definitio.

conturbat: metuene (animum sapientis) conturbat? T IV, 8.

deterret: si metus supplicii, non ipsa turpitudine deterret ab iniuriis ... vita; L I, 40.

efficit: ut ... metus recessum quandam animi et fugam efficiat; T IV, 15.

est: ipse etiam metus non est morbi admodum similis, quamquam aegritudini est finitimus, sed ..; T III, 23. et metus opinio magni mali independentis et aegritudo est opinio magni mali praesentis; T III, 25. eorum rerum est absentium metus, quarum praesentium est aegritudo; T IV, 8. est .. metus a ratione aversa cautio; T IV, 13. metus (est) opinio independentis mali; T IV, 14. aegritudini ... finitimus est metus; T IV, 64. est .. metus, ut aegritudo praesentis, sic ille futuri mali. itaque non nulli aegritudinis partem quandam metum esse dicebant; T IV, 64. quod (metus) esset quasi dux consequentis molestiae; T IV, 64. metus .. est diffidentia expectati et independentis mali; T IV, 80. mali expectationem esse necesse est metum; T IV, 80. ut .. metus, sic reliquae perturbationes sunt in malo; T IV, 80. est .. metus futurae aegritudinis sollicita expectatio; T V, 52. malus .. est custos diuturnitatis metus; O II, 23. possunt .. cuiquam esse utiles ... diurni et nocturni metus? O III, 84. in iure iurando non qui metus, sed quae vis sit, debet intelligi; O III, 104. an non est omnis metus servitus? P 40.

exanimant: te metus exanimant iudiciorum atque legum; P 18.

excudit: f. II, I. definitio.

existit: post (existere) iram et metum et reliquos metus animi; T I, 44.

habet: habet ardorem libido, levitatem laetitia gestions, humilitatem metus; T III, 27. quaedam .. humanitatis quoque habent primam speciem, ut misericordia, aegritudo, metus; T IV, 32.

habitat: qui potest .. habitare in beata vita summi mali metus? F II, 92.

impendunt: quibus (ira, gratia) remotis nullus a superis impendere metus; N I, 45.

movet: f. II, I. definitio.

nascitur: ex malis metum et aegritudinem nasci censent, metum futuris, aegritudinem praesentibus; T IV, 11. ex eo ipso (somo) plurimae curae metuusque nascuntur; D II, 150.

oritur: nec malum (illud esse), ex quo aut metus aut aegritudo (oriantur); T IV, 60.

permanet: f. II, I. definitio.

potest: f. habitat.

premit: quae (vis imperii) premente metu posit esse diuturna; O II, 25.

revocat: quam multos divini supplicii metus a scelere revocavit; O II, 16.

subsequitur: f. II, I. definitio.

terrent: quos nulli metus terrent; T V, 16.

valent: qui .. ipsi (metus) per se minus valent et magis contemnerentur, nisi ..; D II, 150.

versatur: quod aegritudo et metus in malis opinatis ... versetur; T V, 43.

II. nach Verben: 1. **Accusativus**: appello: alii .. metum praemolestiam appellabant; T IV, 64.

contemno: f. I, I. valet.

definitio: quae .. subiecta sunt sub metum, ea sic definiunt: pigritiam metum consequentis laboris, * terrorem metum concutientem, ... timorem metum mali adpropinquans, pavorem metum mentem loco moventem, ... examinationem metum subsequenter et quasi comitem pavorem, conturbationem metum excutientem cogitata, formiduum metum permanentem; T IV, 13. 19. dico: nec .. dico eorum metum mortis; F V, 31. aegritudinem dico et metum; T IV, 36.

do: metum (a natura datum) cavendi causa, misericordiam aegritudinemque clementiae; A II, 135.

gigno: et aegritudines et metus et reliquae perturbationes omnes gignantur ex ea (intemperantia); T IV, 22.

inveho: quos invehit metus? R IV, 9.

levo: his (Deciae) levabat omnem vulnerum metum nobilitas mortis et gloria; T II, 59.

moveo: quae metum aegritudinemve ... moveant; T IV, 61.

nomino: quae .. (declinatio fiet) sine ratione et cum examinatione humiliter atque fracta, nominetur metus; T IV, 13.

obicio: interdum obiciebatur animo metus quidam et dolor; T II, 10.

pellio: ut pellatur mortis et religionis metus; F IV, 11. metus omnis a vi atque ira deorum pulsus esset; N I, 45.

refero: omnes .. et metus et aegritudines ad dolorem referantur; F I, 49.

tollo: sublata .. aegritudine sublatus est metus; T IV, 8. metum .. si qui sustulisset, omnem vitae diligentiam sublata fore; T IV, 48. quoniam sollicitudo vexaret impios sublato suppliciorum metu? L I, 40.

turbo: ut duo reliqua (genera), metus et aegritudo, malorum (opinionem) turbantur; T III, 25.

2. **Abiatis**: libero: liberamur mortis metu; F I, 63. si ea ... liberarent eos (luxuriosos) deorum et mortis et doloris metu; F II, 21. si ... liberari mortis metu possumus; T I, 23. liberatos .. se ... dicunt ... terrore sempiterno et diurno ac nocturno metu. quo terrore? quo metu? T I, 48. quibus (fructibus) aliqua ex parte interdum aut cupiditate aut aegritudine aut metu liberemur; T II, 2. quae (mortis contemptio) non minimum valet ad animum metu liberandum; T II, 2. me .. biduo duorum rerum, quas maxime timebam, spero liberatum metu; T II, 67. metu magna ex parte liberati sumus; T IV, 64. (Pericles) populum liberavit metu; R I, 25. publicus ..

sacerdos imprudentiam consilio expiatam metu liberet; L II, 37.

vaco: sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. || metuit, sed qui omnino metu vacat; T V, 41. vacandum ... est ... cum cupiditate et metu, tum etiam aegritudine; O I, 69.

3. mit Präpositionem: adhibeo ad: distinctio, utrum ad universam perturbationem ... an ad singulas, ut ad metum, Inbidentem, reliquas, melius adhibetur oratio; T IV, 59.

defendo contra: ut contra vim et metum suis se armis quaeque (bestiae) defendant || defendat ||; N II, 127.

dico de: de quo (metu) pauca dicenda sunt; T IV, 64.

nascor a: quae ... sunt his contraria, ea nasci putantur a metu; T IV, 25. — ex: quae omnes negotiationes animi ex quodam metu nascuntur earum rerum, quas fugiunt et oderunt; T IV, 25.

proficiscor a: illae ... iniuriae ... saepe a metu proficiscuntur; O I, 24.

subicio an: sub metum ... subiecta sunt pigritia, pudor, terror, timor, pavor, examinatio, conturbatio, formido; T IV, 16. § I definitio.

sum in: qua (poena improbi) aut afficiuntur aut semper sint in metu ne afficiantur aliquando; F II, 58.

vindico a: quem fortitudo ab aegritudine et a metu vindicet; T V, 42.

III. nach Subiectum: 1. Genetivus: plenus: cum solitudo et vita sine amicis insidiarum et metus plena sit; F I, 66.

2. Ablativus: praeditus: non ut parvo metu praeditus sit, sed ut nullo; T V, 41.

vacans: quod vacua metu, cura, sollicitudine, periculo vita bonorum virorum sit; R III, 26.

3. mit Präpositionem: proclivis ad: ut sunt alii ad alios morbos procliviores ... sic || sint || alii ad metum, alii ad aliam perturbationem; T IV, 27.

procul a: animi affectio cum in ... dolore patiens, tum procul ab omni metu; T V, 41.

IV. nach Substantivum: 1. Genetivus: imbecillitas, al.: quamquam de ipsius metus instantia, imbecillitate, levitate dicendum est, tamen ...; T IV, 64.

perturbatio: cum (ceteri) sunt in aliqua perturbatione aut metus aut laetitiae aut cupiditatis; T IV, 82.

vis: quod cum perspicuum sit, benevolentiae vim esse magnam, metus imbecillam; O II, 29.

2. mit Präpositionem: alqs sine: § III, 2. vaco.

constantia contra: e physicis ... sumitur ... constantia contra metum religionis; F I, 64.

vir sine: vir ... temperatus, constans, sine metu, sine aegritudine ... nonne beatus? T V, 49.

V. Infinitivus: 1. Ablativus: adfligere: (animorum motus) animos ... adfingunt et debilitant metu; T IV, 34.

arceri: possumus eos, qui a stupro arcentur infamiae metu, pudicos dicere? L I, 51.

ardere: vidimus eos ... ardentis tum cupiditate, tum metu, tum conscientia; L II, 43.

andere: etsi optimum sit ? est ||, tamen invidiae metu non audent || audent || dicere; O I, 84.

augere: nos ... omnia adversa cum venientia metu augentes, tum maiorere praesentia; T V, 4.

coerceri: iam si pudor, si modestia, si pudicitia, si uno verbo temperantia poenae aut infamiae metu coercerentur; F II, 73.

cogi: quae coactus qui metu ... promiserit; O I, 32.

commoveri: qui aut lubricine aliqua aut metu commoti sunt; O I, 102.

confici: conficiuntur et angore et metu; F I, 60. confirmari: praesentis poenae metu religio confirmari videtur; L II, 25.

conservari: quae (caerimonias, religiones) non metu, sed ea comminatione, quae est homini cum deo, conservandas pnto; L I, 43.

continere: ut ... exercitum ... in gravissimo bello animadversionis metum contineret; F I, 35.

cruciari: neque solum ea qui habent lubricine angendi cruciantur, sed etiam amittendi metu; P 6.

debilitare: § adfingere.

duci: ducuntur (homines) ... metu, ne vi parere cogantur; O II, 22.

exalbescere: cui, mors cum appropinquet, non refugiat timido sanguem atque exalbescat metu? F V, 31. ut ait Ennius: refugiat timido sanguem atque exalbescat metus; fr V, 65.

exhorrescere metu: quae (sapientia) nos exhorrescere metu non sinat; F I, 43.

ferre: ferunt pudore alii, multi metu; T II, 46.

frangi: non est ... consentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate; O I, 68.

percelli: «quo facto pater rex ipse Priamus somnio mentis || mentem || metu percussus»; D I, 42.

perterreri: naves subito perterriti metu concendistis; D I, 69. etsi eram perterritus non tam mortis metu quam insidiarum a meis; R VI, 14.

perturbari: ut ... mortis metu omnis quietas vitae status perturbatur, ... sic ...; F I, 49. meminini ... perturbari exercitum nostrum religione et metu; R I, 23.

praetermittere: quod te praetermissurum credam aut mortis aut doloris metu; F II, 80.

terreri: nec ... tam metu poenaeque terrentur ... quam verecundia; R V, 6.

§um Saq: infamiae metu non esse petulantis an legum et iudiciorum? L I, 50.

2. Präpositionem: cum: alterius (mens alatur) in caede et || in || iniuriis cum et dirrno et nocturno metu; T V, 66.

ex: quod in hoc inest omnis animi contractio ex metu mortis; T I, 90.

in: quod in metu et periculo cum creduntur facilius, tum finguntur impunitus; D II, 58.

propter: qui propter metum praesidium reliquit; T III, 17. deos ... induxit Epicurus ... habitantis ... inter duos mundos propter metum ruinarum; D II, 40. tantum [Italicum] bellum propter iudiciorum metum excitatum; O II, 75.

qui ne legibus quidem propter metum parat, sed eas sequitur et colit; P 34.

sine: laudem et caritatem (consecutus est), quae sunt vitae sine metu degendae praesidia firmissima; F I, 35. ut sapiens solum ... naturae finibus contentus sine aegritudine possit et sine metu vivere; F I, 44. ut sine cura metuque vivamus; F I, 49. (sapiens) de dis immortalibus sine ulla metu vera sentit; F I, 62. si || cum || sine ea (amicitia) tuto et sine metu vivi non posset; F II, 82. malis ... degere omnem aetatem sine dolore, assumpto etiam illo, quod ... adiungere soletis, ... sine doloris metu; F II, 118.

meus, mein: A. Sei Substantivum: alqs: posthac ... mi Varro, quam plurima, si videtur; A op 2. studet ... meus audire Cicero ...; F V, 8. non modo meum Ciceronem, sed etiam me ipsum abducas licebit; F V, 95. at hercule Bruto meo videtur; T V, 12. non facile concedo neque Bruto meo neque ... veteribus ...; ut ...; T V, 30. Cotta meo modo hoc, modo illud; N I, 47. „mi pater“, inquit, „mea Tertia? quid tristis es?“ „mi pater“, inquit, „pater perit“; D I, 103. quia me || quam, quoniam || Athenis audire ex Phaedro

meo meminī . . . L I, 53. nisi plane esse vellem meum; L II, 17. magnopere || magno opere || te hortor, mi Cicero, ut . . . ; O I, 3. tibi . . . mi Cicero, . . . haec nostra . . . ignota esse nolui; O II, 8. quod tibi, mi Cicero, arbitror contigisse; O II, 44. cum tota philosophia, mi Cicero, frugifera . . . sit; O III, 5. ego a te postolo, mi Cicero, ut mihi concedas . . . ; O III, 53. ego etiam cum Catone meo saepe dissemi; O III, 88. vale . . . mi Cicero; O III, 121. proficiscar . . . ad Catonem meum; C 84.

aliquod; tu vero, ut videtur; nam praefinire non esse meum; T V, 21. nihil neque meum est neque quouisquam, quod auferri . . . potest; P 29.

admonitas: ut in religionis lege fecisti admonitu et rogatu meo; L III, 13.

adsensus: non . . . id agit, ut aliquid adsensu meo comprobem; A II, 126.

adulescentia: qui (Livius) . . . usque ad adulescentiam meam processit aetate; C 50.

aequalis: saepe . . . interfui querelis || querellis || aequalium meorum; C 7.

amicus: meos amicos, in quibus est studium, in Graeciam mitto; A I, 8. inde ea, quae mens amicus Appius ~~esse~~ faciebat; T I, 37. qui clamores tota caeva nuper in hospitii et amici mei M. Pacuvi nova fabulae Lae 24.

animus: quae (imagines) . . . ad animum meum referantur; N I, 106. Orpheus, id est imago eius, ut vos vultis, in animum meum saepe incurrit; N I, 107. quid, quod eiusdem hominis in meum (animum) imagines incurrant, aliae, aliae in tuum? N I, 108. numquam ex animo meo discedit illius optimi . . . viri memoria; R VI, 9. inest nescio quid et latet in animo ac sensu meo; L II, 3. nec . . . dum eram vobiscum, animum meum videbatis; C 79. si mihi eripisoes divinam animi mei conscientiam || constantiam ||; P 29.

arbitratus: f. **arbitratus** (4 St.) B. I, S. 229, b.

authoritas: quod et aetati tuae esset aptissimum et auctoritati meae; O I, 4.

avia: avia mea dicebat hoc, quod dicis, fato omnia fieri, mater autem, mulier sapiens, non existimavit; fr V, 103.

aures: hic . . . quis est, qui complet aures meas . . . sonus? R VI, 18.

avunculus: cur avunculus meus . . . P. Rutilius, in exilio est? N III, 80.

avus: ut Africanus avum meum scribit Cato solitum esse dicere; R I, 27.

beneficium: non diuturnum beneficium mei patri fructum talisset; L III, 25. nisi meo in rem publicam beneficio, ubi triumpharet, esset habiturus; O I, 78.

bonum: nolim, . . . mea bona . . . tibi viritum dividere libeat; T III, 48.

casus: quem ego meum casum fortiter ferre visus sum; C 84.

causa: tu . . . adhuc meam causam agis; T II, 26. — nisi cum (A. Torquatum) perspicerem mea causa mihi amicum fuisse, non sua; F II, 72. mea causa me mones, quod non intellegam? D II, 133.

cives: quamquam . . . male, credo, mereris de meis civibus; F I, 7. debeo . . . in eo . . . elaborare, ut sint opera, studio, labore meo doctiores cives mei; F I, 10. si optimarum artium vias traderem meis civibus; D II, 1. dabunt . . . mihi veniam mei cives; D II, 6.

cogitatio: ego . . . meas cogitationes sic derigo || dirigo ||; A II, 66. traducis cogitationes meas ad voluptates; T III, 37. ego . . . omnis meas curas cogitationesque in eam (rem publicam) conferebam; O II, 2. in qua (re publica) omnis

mea cura, cogitatio, opera poni solobat; O II, 3. illa . . . aluntur . . . et augentur cogitatione et memoria mea; Lae 104. in quo evigilarunt curae et cogitationes meae? P 17.

comites: cum videat me et meos comites, fortitudinem, magnitudinem animi . . . ; fr V, 64.

commodum: [neminem ut violem commodi mei gratia]; O III, 29.

complexus: *Chrysis . . . alacris ob viam mihi venit complexum exoptans meum; T IV, 67.

collega: qui ambo mei collega fuerant; D II, 75. nondum . . . C. Aquilius, collega et familiaris meus, protulerat de dolo male formulas; O III, 60.

consilium: meis curis, vigiliis, consiliis stare te invitissimo rem publicam || cum . . . stare . . . res publica ||; P 29. neque vos ulla mortis fata periment || perement || nec fraus valentior quam consilium meum; T I 40.

conspicuas: hortuli . . . ipsum (Platonem) videntur in conspectu meo ponere; F V, 2.

consultatus: (avus) mortuus est novem annis post meum consultatum; C 19.

contagio: *ne contagio mea bonis umbrave obstat; T III, 26.

cor: *cor . . . meum penitus turgescit tristibus iras; T III, 18. *vix aegro tum corde meo me somnus reliquit; D I, 41.

corpus: *hos non hostilis dextra . . . ictus corpori infixit meo; T I, 20. *tanta || meo tanta, vobis || vis sceleris in corpore haeret; T III, 26.

*vires vitaeque corpus meum nunc deserit omnes; D I, 40. cuius (Catonis mei) a me corpus est crematum, quod contra decuit, ab illo meum; C 84.

cura: f. cogitatio; O II, 2. 3. P 17. consilium; P 29.

deliciae: acerrime . . . deliciae meae Dicaearchus contra hanc immortalitatem disseruit; T I, 77.

discessus: omnia tum || hominibus, cum || perditorum civium acelere discessu meo religionum iura polluta sunt; L II, 42. meo discessu exulasse rem publicam; P 30.

descriptio: mei sunt ordines, mea descriptio; C 59.

disputatio: longa de mea disputatione detracta oratio est; N II, 3.

doli: vita omnes meos dolo, fallacias, praestrigias || praestigias || perdoxino commoditas patris; N III, 78.

era: *numquam era errans mea domo efferret pedem, Medea; Fa 35.

error: non vereor, ne hunc errorem meum philosophi mortui irideant; C 85.

facta: *patris mei meum factum pudet; D I, 66. cum mihi nihil improvise . . . pro tantis meis factis evenisset; R I, 7.

facultas: utinam esset etiam facultatis meae! L I, 58.

fallaciae: f. doli.

fama: si pauca ante quasi de fama mea dixeris; A II, 64.

familiaris: aderant mei familiares, . . . P. et C. Selli; A II, 11. sustinero Epicureos, tot meos familiares; A II, 115. quod (dolore) . . . Cn. Octavianum, . . . familiarem meum, confici vidi; F II, 93. cum apud C. Cottam, familiarem meum, . . . disputatum est; N I, 15. adsentiris Antiocho, familiari meo, (magistro enim non audeo dicere); L I, 54. possum nominare ex agro Sabino rusticos Romanos, vicinos et familiares meos; C 24. quod in Andria familiaris meus dicit; Lae 89. f. collega; O III, 60.

filia: accipio, . . . mea filia, omen; D I, 103. cur . . . P. Crassi filia posset habere . . . aeris militens salva lege, mea triens non posset? R III, 17.

filius: nihil (agebat) L. Paulus, ... soocer optimi viri, filii mei? C 15. nolite arbitrari, o mihi || mei || carissimi filii, me ...; C 79.

fortuna: «Fortunam ipsam antea fortunis meis»; T IV, 67. visne ... fortunam experiri meam? T V, 61. quod ... neque ... ita ... admiratus fortunam sum alterius, ut me meae paeniteret; D II, 6.

frater: ut ait Scaevola de fratris mei Mario; L I, 1 (2). quia ... haec est mea et huius fratris mei germana patria; L II, 3.

gentilis: fuit ... (Pherecydes Syrius) meo regnante gentili; T I, 38.

gloria: si isdem finibus gloriam meam, quibus vitam, essem terminaturus; C 82. «mea semper gloria vivet»; fr VIII, 9.

gnatus: «decrevi tantisper me minus iniuriae ... meo gnato facere, dum flam miser»; T III, 65. hospes: vidi ... nibilo Posidonium, quem Nicomachus Tyrium, hospitem meum, fortiorem; fr V, 44. f. amicus; Lae 24.

incommodum: nec ... ab isto officio ... abduci incommodo meo debui; Lae 8.

incunabula: gaudeo ... me incunabula paene mea tibi ostendisse; L II, 4.

institutum: eo ... me minus instituti mei paenitet, quod ... N I, 8. f. iudicium; O II, 1.

iter: nescis ... meum illud iter ob praeclearissimas res a me gestas esse susceptum? P 30.

iudicium: meo ... iudicio ita est maxima in sensibus veritas; A II, 19. Panaetius, princeps prope meo quidem iudicio Stoicorum; A II, 107. licetne (omitto «per Aristotelem», meo iudicio in philosophia prope singularem); A II, 132. si quid meo iudicii est; F II, 36. meum semper iudicium fuit ... T I, 1. Epaminondas, princeps meo iudicio Graeciae; T I, 4. quaero a vobis, Scaevola, ... homines meo quidem iudicio acutissimi; L II, 52. scripsit ... perite meo quidem iudicio; L III, 49. si pauca prius de instituto ac de iudicio meo dixerim; O II, 1. quamquam Africanus maiorem laudem meo iudicio asequabatur; O III, 4. Cratippus, Peripateticorum omnium ... meo iudicio facile princeps; Ti 2.

ius: satissime vobis videor pro meo iure in vestris auribus commentatus? F V, 75. videor id meo iure quodam modo vindicare; O I, 2. pro hoc ... qui minor est natu, meo iure respondeo; Lae 32.

labor: «tibi monumenta mei peperere labores»; F II, 106. equidem ex iis etiam fructum capio laboris mei, qui ...; D II, 5. f. cives; F I, 10.

laus: privato potius illum debito testimonio quam id cum mea laude communiemus; A II, 3.

lectulus: me lectulus meus oblectaret; C 38.

libri: mihi ... omne tempus est || tempus || ad meos libros vacuum; R I, 14.

liberalitas: oblitus liberalitatis meae; N I, 67.

liberi: ut est in Melanippo: «quisnam florem liberum invidit meum?»; T III, 20.

lucellum: qua ex conjunctione naturae ... convenire potest aut fessum icorris cum lucello meo aut meus quaestulicus cum caelo? D II, 34.

lucrum: meum lucrum natura rerum continetur; D II, 33.

magister: f. familiaris; L I, 54.

maiores: nec me ... laudandis maioribus meis corrupti; F I, 34. cum mihi sit unus opus hoc a parentibus maioribusque meis relictum; R I, 35.

manus: quae in manus meas venerunt; O III, 34. multae etiam istarum arborum mea manu sunt satae; C 59.

mater: «mea mater, tui me miseret, mei piget»; D I, 66. f. avia.

memoria: f. cogitatio; Lae 104.

mors: ille sapiens: «mors mea ne careat lacri-

mis»; T I, 117. qualis res publica post mortem meam futura ... sit; Lae 43.

mos: cum in armis civilibus nec laeri meo more rem publicam ... poteram; D II, 6. opinione fortasse non nulla, quam de meis moribus habebat; Lae 30. f. stultitia.

munus: quod ... meum munus dicitis; F III, 9. natura: f. stultitia.

natus: «ipsum hortatur me frater, ut meos malis miser mandarem natos»; T IV, 77. f. gnatus.

nepos: offendere rem publicam consiliis perturbatam nepotis mei; R VI, 11.

nomen: nec ... iam meo nomine abstinent; R I, 6. ab amicicia Q. Pompei meo nomine se removerat ... Scipio; Lae 77.

nutus: «lena delentia argento nutum observavit meum»; T IV, 67.

opera: mea opera ... Tarentum recepi; C II. f. cives; F I, 10. cogitatio; O II, 3.

opinio: ut opinio mea fert; F III, 8. T IV, 70. R I, 70. est ... (mea pecunia) ad vulgi opinionem mediocri, ad tuam nulla, ad meam modica; P 47.

oratio: ne invidia verbi labefactur oratio mea; F I, 43. utrum ... censes ... Imperiosum illum ... tuame de se orationem libentius auditorum fuisse an meam? F II, 60. eadem nunc mea adversum te oratio est; F V, 80. cuius opinionis levitas confutata a Cotta non desiderat orationem meam; N II, 45. responderene mihi malis de singulis rebus quaerenti ... an universam audire orationem meam; N III, 4. permagnam tu quidem expectationem ... inponis orationi meae; R I, 37. non committam, ut nos sit inlustrior illa ipsa res ... quam oratio mea; R I, 38. vereor, ... ne ... quasi praecipitibus cuiusdam ... esse videatur oratio mea; R I, 70. ut ille solebat, ita nunc mea repetet oratio populi || Romani || originem; R II, 3. ad quae (exempla) reliqua oratio derigatur || derogatur || mea; R II, 55. ut non solum orationes meas, sed hos etiam de philosophia libros ... studioso legas; O I, 3. ordines: f. discipulo.

parentes: f. maiores; R I, 35.

pater: hominem ... patri meo Paulo ... carum fuisse; R I, 23. f. facta; D I, 66. f. alqs; D I, 103.

patria: hanc meam esse patriam; L II, 5. f. frater; L II, 3.

pecunia: ut emas mea pecunia fundum; O II, 84. meam ... quoniam pecuniam contempsit; P 47.

pericula: non dubitaverim ... meis ... propriis periculis parere commune reliquis otium; R I, 7.

praedia: capit ille ex suis praediis escena sestertia, ego centena ex meis; P 49.

praestrigiae: f. doli.

pro avus: eius, quem tu in ore semper habes, provi mei ... facta ... cognoscens; F III, 37.

puella: vero, mea puella, tibi concedo meas sedes; D I, 104.

quaestulicus: f. lucellum.

ratio: patere ... rationem meam cum tua ratione contendere; N III, 10.

regnum: «quod mihi portento caelestem pater prodigium misit, regni stabilimen mei»; N III, 68. quod ... conspicio in meo regno et his tectis P. Cornelius Scipionem; R VI, 9.

reliquiae: «ne reliquias seminae sireis || reliquias semi assi rei, quaeque meas sires || ... divexarier»; T I, 106.

responsio: tibi ... aliquid ... ex mea brevi responsione arripere cupienti; F III, 14.

rogatus: f. admonitus.

salus: cum meam salutem senatus exteris nationibus ... commendabat; P 29.

sapientia: si sapientiam meam admirari sole-
tis; C 5.

sedes: f. puella.

senectus: ut meae senectatis requiem || requie-
tem || ... noscatis; C 52.

sensus: veror, ut cui vestrum ... non ex
meo sensu deprontia || deprontia || haec videntur
oratio; P 6, f. animus; L II, 3.

sententia: explicavi ... sententiam meam;
F I, 72. horum posteriori meliores illi quidem mea
sententia quam reliquarum philosophi disciplina-
rum; F V, 13. rem ... mea sententia minime
dubiam arguendo dubiam facis; N III, 10.
disputatio Cottae quamquam labefactavit senten-
tiam meam; D I, 8. horum trium generum quodvis
... non ... mea sententia optimum est; R I, 42.
ex tribus primis generibus longe praestat mea sen-
tentia regium; R I, 69. ait Theophrastus, auctor
haud deterior mea quidem sententia; L II, 15.
atque mea quidem eadem sententia est; L II, 24.
mea quidem sententia paci ... semper est con-
suleudum; O I, 35. ac mea quidem sententia om-
nis ratio ... desiderat ...; O II, 39. habes a patre
munus, Marco fili, mea quidem sententia magnum;
O III, 121. mea quidem sententia haud scio an
nulla (senectus) beator possit esse; C 56. Cato
... perfectus mea sententia Stoicus, ... ea sentit;
P 2.

sermo: ut iam ad sermonis mei auctorem || mo-
rem || revertar; R I, 68.

sodalis: cur sodalis meus interfectus domi suae,
Drusus? N III, 80.

somnium: saepe tibi meum (somnia) narra-
vi; D I, 58.

sponde: quamquam tua me oratio confirmavit,
tamen etiam mea sponde uimis superstitiosam de
divinitate Stoicorum sententiam indicabam; D II,
100.

studium: quorum studio legendi meum scri-
bendi studium vehementius in dies incitatur; D
II, 5. nihil ... umquam abuit meo studio volun-
tas tua; Fa 3. cui ... (Catoni) vel patris utrius-
que iudicio vel etiam meo studio me totum ...
dedidi; R II, 1. f. cives; F I, 10.

stultitia: non modo stultitiam meam, sed
etiam mores et naturam condemnandam puto;
A II, 65.

testes: quoniam testibus meis intellexi ... te
non valde moveri; R I, 61.

vectigal: ex meo tenui vectigali detractis sum-
ptibus cupiditatis aliquid meum redundabit; P 49.

verus: urges me meis versibus; D II, 45.

vicini: f. familiaris; C 24.

vigilantia: f. consilium; P 29.

vita: non curia vires meas desiderat; C 32. vos
suscipite, ut ... imitemini || imitamina || ... vim
meam; Ti 41.

vita: [non ... mihi esse vita mea utilior quam
animi talis affectio]; O III, 29. f. gloria; C 82.

vitium: meum vitium fuerit; A II, 49. adhuc,
meo fortasse vitio, quid ego quaeram, non per-
cipis; F V, 78.

umbra: f. contagio.

vox: quoniam his voluminibus ad te profecta
vox est mea; O III, 121.

utilitas: ut ipse ad meam utilitatem semper
cum Graecis Latina coniungat; O I, 1.

B. afflicti: a. masec.: insidiae a: etsi eram
perterritus non tam mortis metu quam insidiarum
a meis; R VI, 1.

B. neutri: I. deflagrant, ruunt: f. III. P 28.
delectant: te tua, me delectant mea; T V,
63.

II, 1. adveho: advehi, exposui, vendo meum
non plura quam ceteri; O III, 51.

amo: me ... ipsum ames oportet, non mea;
P II, 85.

dico: dicam ... nec mea nec ea, in quibus ...;
A II, 10.

expono: f. adveho.

lego: nec ... recusabo, quo minus omnes mea
legant; F I, 7. ipse mea legens sic adficio inter-
dum, ut ...; Lao 4.

miror: f. III. A I, 8.

porto: omnia mecum porto mea; P 8.

vendo: f. adveho.

2. fruor: ut ... tu me invito fruere meo?
O II, 83.

III. alqd: nihil ... magnopere meorum miror;
A I, 8. nisi forte, cum parietes disturbabas, ...
meorum aliquid ruere aut deflagrare arbitrare;
P 28.

mico, *juden, funtein, kraffen, schimmern, fingen-
spiel* (spielen): I. a. vici: nullum erit certamen, sed
quasi sorte aut micando victus alteri (tabulam)
cedet alter; O III, 90.

b. verbal: quid ... sors est? idem prope mo-
dum, quod micare, quod talos iacere, quod tes-
seras; D II, 85.

2. alqd: dignum esse dicunt, „quicum in tene-
bris mices“; O III, 77.

anguis: Iovis ... pinuata aetelles ... subrigit
ipsa feris transfigens unguibus anguem semiaui-
mum et varia graviter cervice micantem; D I, 106.

arteriae: venae et arteriae micare non desi-
unt quasi quodam igneo motu; N II, 24.

concursum: concursus ... gravis stellarum ar-
dore micantis tu quoque ... vidisti; D I, 18.

fulgor: huic (Andromedae) Equus ille iubaam
quatiens fulgore micanti summum contingit caput
alvo; N II, 111.

stella: huic ... Booti subter praecordia fixa
videtur stella micans radiis, Arcturus nomine
claro; N II, 110.

venae: f. arteriae.

migratio, *Wanderung*: I. event: migra-
tionem et emptionem feliciter evenire volo; A op 2.

2. sum: mortem ... esse ... quaedam quasi
migrationem commutationemque vitae; T I, 27.
migrationem esse mortem in eas oras, quas, qui
e vita excesserant, incolunt; T I, 98.

migro, *migren, ausziehen, auswandern, über-
treten, übergehen*: I, 1. a. ratio: et manendi
in vita et migrandi ratio omnis his rebus ... me-
tendi; F III, 71.

b. verbal: ut ... in alium quandam locum ex
his locis morte migretur; T I, 97. nec iniurus
eius, a quo ille (animus) est vobis datus, ex ho-
minum vita migrandum est; R VI, 15.

2. alqd: video te alte spectare et velle in cae-
lum inigrare; T I, 82. aute quam ex hac vita
migro; R VI, 9. nisi maiores eos, qui ex hac vita
migrasset, in deorum numero esse voluissent;
L II, 55. cum ex hac vita migrasset; F V, 50.

sapiens: (sapiens) non dubitat, si ita melius
sit, migrare de vita; P I, 62.

II. alqd: quod quis earum rerum migrasset;
I, III, 11. ea migrare interdum et non servare fit
iustum; O I, 31.

ius: qui id (ius) conservaret, eum iustum, qui
migraret, iniustum fore; F III, 67. dicitur ...
istuc ... a Cotta ..., credo, ne communia iura mi-
grare videatur; D I, 8.

miles, *Gefahr*: I. 1. est: quibus (viribus)
aut miles bello Punico aut quaestor eodem bello
... fuerit; C 52. nec parasitorum in comediis

adsentatio faceta nobis videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98.

facit: haec veteranus miles facere poterit, doctus vir sapiensque non poterit? T II, 89.

fugit: ut ... fit in proelio, ut ignavus miles ac timidus, simul ac viderit hostem, abiecto acuto fugiat, quantum possit, ob eamque causam perat non nunquam etiam integro corpore, cum ei, qui steterit, nihil tunc evenerit, sic ... T II, 54.

incendant: quas (onerarias) incendunt milites, quia sequi noluerant; D I, 69.

insidunt: milites ... primum montem sacrum, ... deinde Aventinum armatos insedisse; R II, 63, nolunt: f. incendunt.

numerant: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.

paret: huius (Ulixi) animi pars illa mollior rationi sic paruit, ut severo imperatori miles pudens; T II, 50.

perit: f. fugit. possunt: ut (milites) ... abiecta oneribus expeditis armis ut membris pugnare possint; T II, 37. f. facit. fugit.

proficiscitur: cum ... eo (Q. Maximo) quartum consule adulescentulus miles ad Capuam profectus sum; C 10.

pugnant: f. possunt. relinquunt: milites bellum illud, quod erat in manibus, reliquisse; R II, 63.

sequuntur: f. incendunt. — stat: f. fugit. tument: hos admonita oportebit ut bonos milites revocatos dignitate tueri; O I, 48.

venit: ad quam tu (urbem) oppugnandam nunc venis paene miles; R VI, 11.

versatur: qui et miles et tribunus et legatus et consul versatus sum in vario genere bellorum; C 18.

videt: f. fugit. videtur: adduc pari animo inexercitatum militem, mulier videbitur; T II, 37.

2. sum: cum (Silius) in Macedonia bello Persico miles esset; O I, 37. negat: ius esse, qui miles non sit, cum hoste pugnare; O I, 37.

II, I. adduco: f. I, I. videtur. arma: f. I, I. insidunt.

delinio: ut ... milites ... blande appellando [sermone] deliniant || app. deleniunt ||; O II, 48.

facio: quod idem in dilectis consules observant, ut primus miles fiat bono nomine; D I, 102.

habeo: quid (res publica) habeat militum; L III, 41.

imitor: deforme ... est ... cum inrisione audientium imitari militem gloriosum; O I, 137.

revoco: f. I, I. tument.

sano: qua (radicula) inventa et Ptolomaeus || Ptolem. || sanatus dicitur et multi milites; D II, 135.

vulnero: qui (milites) erant eodem genere teli vulnerati; D II, 135.

2. evenio: f. I, I. fugit.

impero: haec (ratio) ut imperet ... „quoniam modo? inquires, vel ut dominus servo vel ut imperator militi; T II, 48.

inero: ut esset insitum militibus nostris aut vincere aut emori; O III, 114.

III. gravis: quod (Xenophon) diceret eosdem labores non aequae gravis esse imperatori et militi; T II, 62.

IV, I. alqd: f. II, I. habeo. membra: arma ... membra militis esse dicunt; T II, 37.

tribunus: cum (P. Decius) esset tribunus militum; D I, 51. cum in Africam venissem M. Ma-

nilio consuli ad quartam legionem tribunus, ut scitis, militum; R VI, 9.

2. seditio inter: magnam seditioem in castris eius (Hamlicaris) inter Poenos et Siculos milites esse factam; D I, 50.

milies (milliens), tausendmal, hundert, triffen: f. aeris: cur ... P. Crasi filia posset habere ... aeris milliensi salva lege, mea triciens non posset? R III, 17.

sestertium: cum ei (sapientii) testamento sestertium milies reliquatur; O III, 93.

II. malo: Ajax ... milies optetere mortem quam illa perpeti maluisset; O I, 113.

muto: non modo in tot gentibus (genera iuris) varia, sed in una urbe ... milliensi mutata demonestrem; R III, 17.

militaris, solbatijš, frigerijš, militarijš: auspiciam: ex acuminibus ... quod totum auspiciam militare est, iam M. Marcellus ... totum omisit; D II, 77.

fortitudines: sunt ... domesticae fortitudines non inferiores militaribus; O I, 78.

gloria: sic est ... intemperans militaris in forti viro gloria; T II, 39.

imperium: ut dolore suo sanciret militaris imperii disciplinam; F I, 35.

labor: magnam laudem ... consequere equitando, inculando, omni militari labore tolerando; O II, 45.

ornatus: quod statusus ... videmus ornatu fere militari; O I, 61.

res: cum esset Roma profectus rei militaris rudis; A II, 2. in quo (bello) ita magna rei militaris esse occupatio solet, ut ...; A II, 4. quid loquar de re militari? T I, 2. cum ... equitum pedumque descriptio, tota rei militaris divinitus esset constituta; T IV, I. cuius (Tulli Hostilii) excellens in re militari gloria magnaetque arteturat res bellicae; R II, 31. si sunt ad rem militarem apti; O I, 74. student ... excellere, ut Q. Mucius P. f. in iure civili, Pauli filius Africanus in re militari; O I, 116.

terror: adiuncto terrore etiam militari; L III, 25.

tribunus: cum tribunus militaris depugnavit apud Thermopylas M. Glabione consulo; C 32.

vita: in vita occupata atque ... militari pauca ipsa multum saepe prorsus; T II, 2.

militia, Kriegsbienš, Hebbienš: I. est: quibus (Lacensis virginibus) magis ... labor, militia || militiae || studio est quam fertilitas barbarae; T II, 36. quocum (Scipione) et domus fuit et militia communis; Lae 15. neque solum militia, sed etiam peregrinationes rusticationesque communes (erant); Lae 103.

ohne Verš: quam levis epheborum illa militia! R IV, 4.

II, I. dico: militiam vero — nostram dico, non Spartiatarum; T II, 37.

subterfugio: insimulant eum (Ulixem) tragicodiae simulatione insaniam militiam subterfugere voluisse; O III, 97.

2. perfungor: Xenophon ... in ea militia, qua cum Cyro minore perfunotus est, sua scribit somnia; D I, 52.

3. eo ad: ad militiam euntibus dari solitos esse custodes, a quibus primo anno regantur; R IV, 3.

III. labor: f. I. est; T II, 36.

sacramentum: [Cato ad Popilius scripsit, ut ... secundo eum (Silius) obliget militiae sacramento]; O I, 36.

IV, 1. **Genetivus**: militiae ab eo, qui imperabit, provocatio nec esto; I III, 6. militiae, quibus iussi erant, imperato ... domi pecuniam publicam custodiunt; I III, 6. militiae summum ius habent, nemini parento; I III, 8. f. **domus**, V, 2. a. y. T V, 55. D I, 3. R I, 18. II, 1. L II, 31. C 82. Lae 51 (S. I, S. 769, a).
2. in: f. II, 2.

milito, **Kriegsbienste thun**, **biene**: filius: [in cuius (Populi) exercitu Catonia filius triu militabat]; O I, 36. [Catonia] s. filium, qui in eadem legione militabat, dimisit; O I, 36.

mille, **tausend**: A. **bei Substantivis**: I. equites: prioribus equitum partibus secundis additis **CC** fecit equites; R II, 36.

stadia: ille nescio qui ... mille et octingenta stadia quod abesset, videbat; A II, 81.

II. a. **eris**: eos, qui aut non plus mille quingentos aeris aut omnino nihil in sum || eum in || censum praeter caput attulissent, proletarios nominavit; R II, 49.

annorum: nisi multa annorum intercesserint milia; F II, 102. qui centum milibus annorum ante occiderunt; T I, 9. si ab decem milia annorum gentem aliquam urbe nostra potiturum putem; T I, 90. tria milia annorum magnum annum tenere; N fr 5. qui quadringenta septuaginta milia annorum, ut ipsi dicunt, monumentis comprehensa continent; D I, 36. quadringenta septuaginta milia annorum in periculis experientiae pueris, quicumque essent nuti, Babylonios posuisse; D II, 97.

denarium: quod sit mille denarium; O III, 92. hominum: ut ... cotidiano in forum mille hominum cum pallis conchylio finctis descendere; R VI, 2. non esse in civitate duo milia hominum, qui rem haberent; O II, 73. octo hominum milia tenebat Hannibal; O III, 114.

mundorum: cur .. non sescenta milia esse mundorum, sed innumerabilia ausus es dicere? N I, 96.

pondo: si idem in decem milibus pondo auri || milibus, milibus pondo || non idem fecerit; P 21.

B. **affertur**: a. latrocinantur: tot milia latrocinantur morte proposita; N I, 86.

b. addo: addidit centum milia; O III, 62.

millensimus, **tausendste**: neque necesse fuisse Cypselum regnare Corinthi, quamquam id millensimo ante anno Apollinis oraculo editum esset; Fa 18.

milliens j. milies.

miluo, **Beife**: miluo est quoddam bellum quasi naturale cum corvo; ergo alter alterius ubicumque nactus est ova frangit; N II, 125.

minus, **Brimenipfer**: oculi nimis || mimi, al. || arguti, quem ad modum animo affecti simus || sumus ||, loquuntur; L I, 27.

mina, **Stine**: I. accipio: triginta minas accepit; T V, 91.

reddo: si recte conclusi, teno; sin vitiose, minam Diogenes mihi reddet; A II, 98.

II. I. **emere**: si emere aquae sextarium cogentur || cogantur || mina; O II, 56.

2. a. a quo (viro) .. funerum sumptus praefinitur ex censibus a minis quinque usque ad minas; L II, 68.

minae, **Drohungen**: I. ab solut: ubi .. illae minae superiorum extorum? D II, 36.

II.

II. **cogere**: non omnia vi ac minis cogere; L II, 14.

corrumpi: nec eam (virtutem) minis || aut, unimimis ||, blandimentis corrupta (beata vita) deseret; T V, 87.

terre: eum tu hominem terreto ... istis mortis aut exilii minis; P 17.

minax, **drohend**: somniis crebris, ad extremum etiam minacibus cum (Numerius Suffastius) iuberetur certo in loco silicem cadere; D II, 85.

minister, **Diener**, **Gehilfe**, **Befördrer**: I. I. sunt: quae machinae, qui ministri tanti muneris fuerunt? N I, 19.

2. sum: „an tu id agis, ut Macedones non te regem suum, sed ministrum et praebitorem sperent fore?“ bene „ministrum et praebitorem“, quia sordidum regi; O II, 53. ut (amici) aut libidinis ministri aut adiutores essent ad iniquitatem; Lae 35. videor: qui (sensus) tibi ... non conites solum virtutum, sed ministri etiam videbantur; F II, 118.

II. I. **praebeo**: qui ... eorum (voluptatum) .. se quasi ministros praebuerunt; R VI, 29.

requiro: ministros, machinas, omnem totius operis dissignationem || design. || (requiro); N I, 20.

2. utor: malis .. usus ille (populus) ministris; R I, 66.

ministerium, **Diensleißung**, **Gehilfe**: quibus utitur ministeris deus, cum optimi speciem ... efficit; Ti 50.

ministra, **Dienerin**: I. sum: quas (virtutes) ... tu voluptatum satellites et ministras esse voluisti; F II, 37. cum a re familiaris, quae est ministra et famula corporis, ... evocamus animum; T I, 75. minime ... artes eae probandae, quae ministras sunt voluptatum; O I, 150.

II. do: quam ... multarum artium ministras manus natura homini dedit; N II, 150.

ministrator, **Diener**, **Anspürer**: nec pulchros illos ministratores aspicebat; T V, 62.

ministro, **biene**, **bedienen**, **antworten**, **barreiden**: I. artes: nisi tam multae nobis artes ministrarent; O II, 15.

pueri: adsint etiam formosi pueri, qui ministrant; F II, 23. eos .. (pueros iussit) nutum illius intuentis diligenter ministrare; T V, 61.

Virtutes: quae (Virtutes) nihil aliud agerent, ... nisi ut Voluptati ministrarent; F II, 69.

II. **bibere**: ut (Ganymedes) Iovi bibere ministraret; T I, 65.

III. **libertatem**: nisi (magistratus et principes) ... large sibi libertatem ministrant; R I, 66.

popula: non ... deos ... furcitate popula ministrante laetari arbitror; T I, 65. potestae ... comparant .. aut Iuventem aut Ganymedem popula ministrantem; N I, 112.

minitor, **drohen**, **androhen**: I. acc. e. inf.: Philippo minitante per litteras se omnia, quae (Lacedaemonii) conarentur, prohibebitur; T V, 42.

II. alqd: istis, quae, .. ista horribilia minitare purpuratis tuis; T I, 102.

casus: multa ... vates oracula ... fundebant tristis minitantis casus; D I, 18.

exsilium: mortem mihi minitatis, ut omnino ab hominibus, an exilium, ut ab improbis demigrandum sit? P 18.

mortem: Theodorus Lysimacho mortem minitanti ... inquit ..; T V, 117. f. exsilium.

70

minor, broßen, anbroßen: I. alqs: Minerva ... quae vel minneret vel minaretur; N II, 67. Minerva, quia minuit aut quia minatur; N III, 62. di: quae .. inconstantia deorum est, ut primis minentur extis, bene promittant secundis? D II, 38. filius: si nihil proficiet, accusabit (filius patrem), minabitur etiam; O III, 90. mulier: eicit (mulier), abeundem (est); minatur, extimescendum; P 36.

populus: noster populus in pace ... ipsius magistratibus minatur; R I, 63.

II. accus. c. infina: si quando ius (parvis) ludentes minatur praecipitosis alicunde; F V, 31. is (dolor) fortitudinem ... se debilitaturum minatur; T V, 76. visam esse lunonem ... minari ... si (Hannibal) fecisset, se craturam, ut ... oculum ... amitteret; D I, 48.

III. crucem: cui (Theodoro) cum Lysimachus rex crucem minaretur; T I, 102.

minuo, vermindern, verkleinern, verringern, [schwächen, beschränken]: I. I. alqd: quae (ars), nec augendi nec minuendi ¶ argentis nec minuentis, al. ¶ quid aut primum sit aut postremum, docet; A II, 94.

causae: quae (natura) causas gignendi, augendi, minuendi habent, sed careat omni sensu et figura; N I, 35.

2. alqs: I. I. alqd. **minor**, I. alqs. II. avaritiam: avaritiamne minus? F IV, 73. auctoritatem: ne illarum .. rerum pulcherrimarum a te ipso minuatur auctoritas; A II, 62. causa populo nata est, ... ut potentia senatus atque auctoritas minueretur; R II, 59.

consuetudinem: quam consuetudinem lege minuit ipse (Demetrius); L II, 66. sensim hanc consuetudinem et disciplinam iam antea minuebamus; O II, 27.

contentiones: quantum .. potero, minuum contentiones; F II, 39.

controversiam: ut minuam controversiam; A II, 83.

cupiditates: quas (cupiditates) nulla praeda unquam improbe parta minuit et ¶ sed ¶ potius inflamat; F I, 51.

disciplinam: ¶ consuetudinem; O II, 27.

dolorem: quoniam multum potest provisio animi et praeparatio ad minuendum dolorem; T III, 30.

facultatem: nec ea ... minunt, sed argent potius illam facultatem; Fa 3.

gloriam: vereor interdum, ne talium personarum cum amplificare velim, minuum etiam gloriam; A II, 5. gloriam .. non modo non minui, sed etiam augeri arbitramur eorum ..; A II, 6. ius: hoc .. primum minuit consulare ius, quod ..; L III, 16.

laborem: vereor, ne, dum minuire velim laborem, augeam; L I, 12. senibus .. labores corporis minuendi, exercitationes animi etiam augendae videntur; O I, 123.

lamentationem: cetera in XII minuendi sumptus sunt lamentationisque funebres; L II, 59. quo lamentatio minueretur; L II, 65.

luctum: bonos ¶ nos, eos ¶ leto datos divos habent; luctum in ollos luctumque minuunt; L II, 22.

magnificentiam: sepulchrorum magnificentiam esse minuendam; L II, 62.

mala: neque vetustate minui mala nec fieri praemeditata leviora; T III, 32.

memoriam: memoria minuitur; C 21.

molestias: quae .. tanta ex improbis factis ad minuendas vitae molestias accessio potest fieri, quanta ad augendas? F I, 51.

opinionem: minuenda est haec opinio: O I, 74. potentiam: ¶ auctoritatem; R II, 59.

sumptum: is .. (Demetrius) sumptum minuit non solum poena, sed etiam tempore; L II, 66. ¶ lamentationem; L II, 59. luctum.

tempus: minui .. tempus et, quod erat infinitum, annum feci; L II, 18.

terram: eam (terram) ne quis nobis minuat neve vivos neve mortuos ¶ vivos .. mortuos; ¶ L II, 67.

minutatim, Stückweise, nach und nach: addo, demo: cum aliqui minutatim et gradatim additur aut demitur; A II, 49.

interrogo: nulla omnino in re minutatim interrogo, dives pauper, clarus obscurus sit, ... quomodo aut addito aut dempto certum respondeamus, [non] habemus; A II, 92.

minute, klein, kleinlich: concido: haec .. universa concidunt etiam minutius; A II, 42. tracto: res .. graves, non ita tractantur, ut debent, sed aliquando minutius; F IV, 7.

minutus, klein, unbedeutend, winzig: A. alqs: habebam molestos vobis, sed minutos, Stilponem, Diodorum, Alexinum; A II, 75. ecce .. alii minuti et angusti; F I, 61.

alqd: cogitantes .. supra atque caelestia haec nostra ut exigua et minima ¶ minuta ¶ contemnimus; A II, 127. ut omnia praeterea, quae bona corporis et fortunae pntantur, perexigua et minuta videantur; T II, 30.

conclusioniunculae: qui (Stoici) contortulis quibusdam et minutis conclusioniunculis ... effici volunt ..; T II, 42.

interrogatiunculae: quae (haeresis) ... minutis interrogatiunculis quasi punctis, quod proponit, efficit; P 2.

opuscula: ut otiam inter deos Myrmecides aliqui minutorum opusculorum fabricator fuisse videntur; A II, 120.

particulae: ex ea (materia) particulas, similes inter se, minutas; A II, 118.

philosophi: qui (Plato, Socrates) ut rationem non redderent, auctoritate tamen hos minutos philosophos vincerent; D I, 62. sin mortuos, ut quidam minuti philosophi censent, nihil sentiam; C 85.

pocula: me ... delectant ... pocula, sicut in Symposio Xenophontis est, minuta atque rantia; C 46.

semina: quae (terra) ... ex ceterarum frugum aut stirpium minutissimis seminibus tantos truncos ramosque procreat; C 52.

somnia: Chrypsippus multis et minutis somniis colligendis facit idem, quod Antipater; D I, 39.

B. conligo: quid .. minuta colligimus, hereditates, mercaturas, venditiones fraudulentes? O III, 83.

mirabilis, wunderbar, sonderbar, außerordentlich, bewundernswert: A. alqd: id .. eo fuit mirabilis, quod ..; A II, 1. haec mirabilia videri intellego; F III, 48. multis etiam sensu mirabile videri eam nobis potissimum probatam esse philosophiam, quae ..; N I, 6. mirabile videtur, quod non rideat haruspex, cum haruspicum viderit; hoc mirabilis, quod vos inter vos risum tenere possitis; N I, 71. atque ¶ at quam ¶ illa mirabilia, quod ..; N II, 126. nonne cum multa alia mirabilia, tum illud in primis? D I, 16. esse mirabile, quod modo id (folmen) Iuppiter totiens iaceret, cum unum haberet; D II, 44. mirabile .. illud, quod eo ipso tempore ... signum Iovis

... collocabatur; D II, 46. haec ostentorum genera mirabile nihil habent; D II, 66. non sane mirabile hoc quidem! D II, 67. potest omnino hoc esse falsum, potest verum; sed ntrum est, non est mirabile; D II, 141. ex quo (orbe) omnia mihi contemplanti praecleara cetera et mirabilia videbantur; R VI, 16. quod (Regulus) rediit, noster nunc mirabile videtur; O III, 111. nec hoc tam re est quam dictu inopinatum atque mirabile; P 35.

amores: „quae (facies honesti) si oculis cerneretur, mirabiles amores“, ut ait Plato, „excitaret sapientiae“; O I, 15.

apes: ut illa tritici grana in os pueri Midae congesta aut apes, quae dixisti in labris Platonis consedissee pueri, non tam mirabilia sint quam coniecta belle; D II, 66.

celeritas: quae (stellae) ... circulos suos orbem conficiunt celeritate mirabili; R VI, 15.

commisurae: quae (ossa) subiecta corpori mirabiles commissuras habent; N II, 139.

contextus: mirabilis est apud illos (Stoicos) contextus rerum; F V, 83.

deductio: ex quo illa admirabilis || mirabilis || a maioribus Albanae aquae facta deductio est; D I, 100.

eventus: quorum (somniorum) eventus mirabiles existerunt; D I, 52.

exempla: ex multis mirabilibus exemplis hand facile quae dixerit hoc exemplo ... praestantius; O III, 110.

grana: f. apes.
magnitudo: (Attas Navius) mirabili magnitudine nram ... invenit; D I, 31.

monstrum: nos ... mirabile monstrum vidimus in mediis divom versariis aris; D II, 64.

ornatus: cum in uno mundo ornatus hic tam sit mirabilis; A II, 125.

res: res mirabilis, propterea quia non saepe fit; D II, 49.

species: quarum (rerum) perturbatione mirabiles interdum existunt species somniorum; D II, 128.

vis: in qua (mente) sit mirabilis quaedam vis rationis et cognitionis; F V, 34.

B, I, I. placent: quibusdam, quos audio sapientes habitos in Graecia, placuisse opinor mirabilia quaedam; Lae 45.

sunt: sunt .. Socratica pleraque mirabilia Stoicorum, quae *μαρτοδοξα* nominantur; A II, 136. 2. sum: vgl. A. apes.

II. officio: cum ... casus .. innumerabilibus paene saeculis in omnibus plura mirabilia quam in somniorum visis fecerint; D II, 147.

mirabiliter, wunderbar, fonderbar, außerordentlich: divino: permulta collecta sunt ab Antipatro, quae mirabiliter a Socrate divinata sunt; D I, 123.

efficio: in quo cursu multa mirabiliter efficiens (stella) tum antecedendo, tum retardando; N II, 52. in alvo multa sunt mirabiliter effecta; N II, 136.

laudo: saepe ab Aristotele, a Theophrasto mirabiliter est laudata per se ipsa rerum scientia; F V, 73.

occulo: a primo .. mirabiliter occulta natura est; F V, 41.

prodico: Phalerose ille Demetrius ... mirabiliter doctrinam ex nibraculis eruditorem ... produxit; L III, 14.

pingno: ut cum eorum (philosophorum) vita mirabiliter pugnet oratio; T II, 12.

tempero: quae .. natura tum mirabiliter temperari potest? T V, 101 (100).

miraculum, Wunder: (nec audite) portenta et miracula non discretentium philosophorum, sed somniantium; N I, 18.

miratio, Bewunderung: causarum .. ignoratio in re nova mirationem || admirationem || facit; D II, 49.

mirifice, wunderbar, erstaunlich, auffallend: amplexor: quas (species) mirifice Plato erat amplexatus; A I, 33.

congruo: quia de re una solum dissident, de ceteris mirifice congruunt; L I, 58.

conloco: sensus ... mirifice ad usus necessarios et facti et conlocati sunt; N II, 140.

contemno: hunc Platonium mirifice contemnit Epicurus; N I, 73.

convenio: quod .. somnius Sienna cum disputavisset mirifice ad verbum cum re convenisse; D I, 99.

delecto: delectabatur .. (Lucullus) mirifice lectione librorum, de quibus audiebat; A II, 4.

diligio: quod ab eo (familiari) te mirifico diligere intellegebam; N I, 58.

facio: f. conloco.

mirificus, wunderbar, fonderbar, außerordentlich, bewundernswert: copia: pugnasti commenticiorum exemplorum mirifica copia; D II, 27.

facinus: (me) resumpim in caelo contueri maximum ac mirificum facinus; D I, 44.

fructus: quae (artes exercitationesque virtutum) in omni aetate cultae ... mirificos eferunt fructus; C 9.

iustitia: maxime iustitia ... mirifica quaedam multitudinum videtur; O II, 38.

latebra: te mirificam in latebram coniecisti; D II, 46.

miror, sich wundern, bewundern: I. absint: aliquid mirabor; nec enim nunquam ante videram; A II, 11. hoc primo || [audire] || incredibile nobis videri, omninoque mirari; O II, 56.

II. mit Erganzung: I. si: ea si cum in somno accidit, minus mirandum est || mirum est, sed ||; D I, 45. eadem ignoratio si in rebus veritatis est, non miramur; D II, 49. quamquam miror, illa superbia et importunitate (Tarquinii) si quemquam amicum habere potuit; Lae 54.

2. sin: sin ceseris, non magnopere mirabor; A II, 63. sin (feri) poterit, non esse mirandum; D II, 49.

3. quod: qui (Cato) mirari se siebat, quod non rideret haruspex, haruspicum cum vidiisset; D II, 51. mirari solitum C. Fabricium, quod ... audisset a Thessalo Cineas esse quendam Athenis, qui ...; C 43. f. III. aliquid; D II, 68.

4. indirecte Ergag: ego .. mirari satis || rimari || non queo, unde .. sit ...; F I, 10. equidem mirari satis non possum, unde ad istas opiniones vester ille princeps venerit; N I, 95. mirari licet, quae sint adversa a medicis herbarum genera; D I, 13. ego .. miror ..., cur alteram utram (anguem Ty. Gracchus) emiserit; D II, 62. miror, quid in mentem venerit Theophrasto in eo libro; O II, 56. heri mirabor, quid accidisset; O III, 59.

5. accus. c. infin.: puto fore ut, cum legeris, mirare nos id locutos esse; A ep I. miror Antiochum, hominem in primis acutum, non vidiisse interesse ...; N I, 16. hic ego non miror esse quemquam, qui ...? N II, 93. non est ... ut mirandum sit ea praesentiri a divinantibus, quae nusquam sint; D I, 123. qui mulam peperisse miratur, is ...; D II, 49. miror deos immortales

||nam|| historici futuro claritatem ostendisse, nullam ostendisse Africano; D II, 66. totas noctes somniamus . . . et miramur aliquando id, quod somniamus, evadere? D II, 121. quale (est somnium) etiam de Alexandro, quod a te praeteritum esse miror; D II, 135. antea mirabar . . . sed mirabar, ut dixi, te tam valde hoc loco delectari; nunc contra miror te, quom Roma abis, usquam potius esse; L II, 2. quod a Panætico praetermissum esse miror; O I, 7. (ne boni viri) mirentur . . . in ea (philosophia) tantum me opes et temporis ponere; O II, 2. quem locum miror a Posidonio breviter esse tactum; O III, 8.

III. **mit Object**: alqm: qui (Zeno) cum ab eo (Carneade) plurimum dissentiret, usum tamen praeter ceteros mirabatur; A I, 46. cum miraretur ille (Atticus) . . . utrumque, Phaedrum autem etiam amare; F I, 16. Cyrenaicum Theodorum, philosophum non ignobilem, nonne miramur? T I, 102.

alqd: nihil . . . magnopere meorum miror; A I, 8. quod . . . nemo mediocriter doctus mirabitur cogitans . . . F III, 3. adiuixit minime id esse mirandum; N II, 69. illud . . . ab Aristotele animadversum, a quo pleraque, quis potest non mirari? N II, 125. quod crebro videt, non miratur, etiam si, cur fiat, nescit; D II, 49. illud mirarer, si crederem, quod . . . dixisti . . . D II, 63. si despicere se dicant ea, quae plerique mirentur, imperia et magistratus; O I, 71. familiaritates habere fidae amantium nos amicum et nostra mirantium; O II, 30. in his immanibus iacturis . . . nihil nos magnopere mirari; O II, 56. quod eo magis miror, quia . . . O III, 8.

diligentiam: eum (Lysandrum) dixisse mirari se non modo diligentiam, sed etiam solertiam eius, a quo . . . C 59.

figuram: evolavit ñuntia fulva Iovis miranda visa figura; L I, 2.

imperia: f. alqd; O I, 71.

inconstantiam: ut mirari satis istorum inconstantiam non possem; F IV, 39.

ingenia: cum multis locis nostrorum hominum ingenia virtutesque . . . soleo mirari, tum maxime in iis studiis, quae . . . T IV, 1.

insolentiam: soleo saepe mirari non nullorum insolentiam philosophorum; T I, 48.

magistratus: f. alqd; O I, 71.

ordinem: quem (ordinem) . . . nonne miraris? F III, 74.

philosophum: f. alqm; T I, 102. — solertiam: f. diligentiam. — virtutes: f. ingenia.

mirus, wunderbar, sonderbar, erstaunlich, außerordentlich, bewundernswert: alqd: quamquam nihil mihi tam mirum videtur quam ista ||ita|| dici, ab Antiocho quidem maxime; A II, 102. minime mirum id quidem; T II, 11. tum is, qui illa cœxerat, „minime mirum“; T V, 98. ut in cunis fuerit anguis, non tam est mirum, in Solonio praesertim; D II, 66. quid minus mirum quam illam monstruosissimam bestiam urnam evertisse? D II, 69. maiores suos multa mira atque praecleara gloria cupiditate fecisse; R V, 9. ille (Pythius): „quid mirum?“ inquit; O III, 59. quamquam in aliis ||his|| minus hoc mirum est; C 24. — Hortensius . . . vehementer admirans (. . . nec mirum); A II, 63. non illam quidem praetermissisti . . . reprehensionem Antiochi (nec mirum); A II, 111. non curat (divina providentia) singulos homines, non mirum, non civitates quidem; N III, 93. ab his ||at|| it||, qui pecudum ritu ad voluptatem omnia referunt, longe dissentiant, nec mirum; Lae 32. — quid . . . mirum, si hoc eodem modo homini natura praescripuit, ut . . . ? N I, 77. ea si cui in somno accidant, minus mirandum est

||mirum est, sed ||; D I, 45. quid mirum . . . si in auspiciis . . . inbecilli animi superstitione ista concipiatur? D II, 81. ille . . . Graecus, quid mirum, si magnitudine timoris . . . a constantia . . . discessit? D II, 114. quid mirum . . . in senibus, si infirmi sint ||sunt|| aliquando? C 85. quid mirum est, si animi hominum moveantur, cum . . . ? Lae 29. si . . . minus id . . . consequemur . . . haud ||haud aut|| sane erit mirum; T I, 8. — maxime . . . hoc in hominum doctorum oratione mihi mirum videri solet, quod . . . profestantur . . . ; R I, 11. — Inb. Frag: ut mihi mirum videretur, . . . quo modo isti non . . . uni (somnio) fidem derogent; D II, 146. — acc. c. inf.: minime mirum est primo nos sapientiae commendari ab initiis naturae, post . . . ; F III, 23. quam (scientiam) non erat mirum sapientiae cupido patris esse caviorem; F V, 49. quid mirum est omne ab ea (divina providentia) genus humanum esse contemptum? N III, 93. quid mirum . . . ex spelunca saxum in crura eius (Iacobi praedonia) incidisse? Fa 6. quid mirum est has dissimililines ex differentibus causis esse factas? Fa 8. f. alqd; A II, 102. D II, 69.

aequitas: o miram aequitatem deorum! N III, 90.

circumitus: miri . . . sunt orbes et quasi circumitus in rebus publicis commutationum et vicissitudinum; R I, 45.

insolentia: Tarquinio exacto mira quadam exultasse populum insolentia libertatis; R I, 62.

libidines: et in mare ||mari|| et in femina commiscendorum corporum mirae libidines; N II, 128.

memoria: o miram memoriam, Pomponi, tuam! L II, 45.

orbes: f. circumitus.

miscuo, mischen, verringen, vermengen, verwirren, anstiften: alqd: nihil . . . est in animis mixtum atque concretum; T I, 66. fr IX, 10. haec . . . simplicia, illa mixta; T V, 84 (85). „multa . . . misceri nocturna strage putasti“; D I, 18. haec . . . ita mixta fuerunt et in hac civitate et in Lacedaemoniorum et in Karthaginensium, ut . . . ; R II, 42. omnia infima summis paria fecit, turbavit, miscuit; L III, 19.

amorem: deinde (existere) voluptate et molestia mixtum amorem; T I, 44.

animum: enius (alterius) animum (homo) ita cum suo miscuit, ut officiat paene unum ex duobus; Lae 81.

bona: ea (bona) mixta ex dissimilibus si erunt, honestum ex eis effici nihil poterit; T V, 45.

corpus: ut aut cum matre corpus miscere videtur aut cum quovis alio vel homine vel deo, saepe belua; D I, 60.

finem: nec . . . finis bonorum [et malorum] . . . ex dissimilibus rebus misceri et temperari potest; O III, 119.

genus: „contaminari stirpem ac misceri genus“; N III, 68.

gravitatem: si . . . inest in oratione mixta modesta gravitas; O II, 48.

leporem: erat in homine . . . modus in dicendo et gravitate mixtus lepos; R II, 1.

malum, mollem: „maior mihi moles, maius miscendum est malum“; T IV, 77. N III, 68.

malum: qui alteri miscuit malum ipse non sitiens; F II, 17.

ruborem: nec ille fesus et candore mixtus rubor sanguis est; N I, 75.

sortes: quae (sortes) Fortunae monita pueri manum miscerent atque ducuntur; D II, 86.

miser, clem, unglücklich, flüchtig, bejammernd-
 mert: A. bei **Substantiven**: aliq: recte .. is
 negat nunquam bene cenasse Gallonium, recte mi-
 serum; F II, 25. cum ... quaerebas, quis aut hoc
 miserior aut superiore illo beator; F II, 63. ti-
 met necesse est, ne aliquando amissis illis (bonis)
 sit miser; F II, 86. nec potest quisquam alias
 potius esse, alias miser; qui enim existimabit
 posse se miserum esse, beatus non erit; F II, 87.
 nec .. (Cb. Octavia) miser esse tantum modo
 laboriosus videbatur; at miser, si in flagitiosa
 atque vitiosa vita affuerit voluptatibus; F II, 93.
 miser sit aliquando necesse est is; F II, 108. quom-
 niam excedens e vita et manens aequae miser est;
 F III, 61. eos ... summe esse miseros; F IV, 21.
 omnes, qui non sint sapientes, aequae miseros esse;
 F IV, 35. qui sapientes non sint, omnes aequae
 miseros esse; F IV, 63. nihil ... adiuvari proce-
 dere et progredi in virtute, quo minus miserimus
 sit, ante quam ad eam pervenerit; F IV, 64. non
 est .. aequae miser, qui patriae consult, et is, qui
 illam extinctam cupit; F IV, 66. qui, decrevit
 tantisper se minus iniuriæ suo nato facere. ...
 dum fiat miser; F V, 28. si (Polyrates) sapiens,
 ne tam quidem miser, omn ab Oroete ... in cru-
 cem actus est; F V, 92. ergo et ii, quibus evenit
 iam, ut morerentur, et ii, quibus eventurum est,
 miseri; T I, 9. nemo ergo non miser. — prorsus
 nemo; T I, 9. omnes, quicumque nati sunt erunt,
 non solum miseri, sed etiam semper miseri. nam
 si solos eos diceris miseros, quibus moriendum
 esset ..; T I, 9. necesse est .. miseros esse eos,
 qui centum milibus annorum nae occiderant, vel
 potius omnia, quicumque nati sunt; T I, 9. ubi
 sunt ergo ii, quos miseros dicis? ... si enim sunt,
 nusquam esse non possent. — ego vero nusquam
 esse illos puto. — igitur ne esse quidem? — prorsus
 isto modo, et tamen miseros ob id ipsum
 quidem, quia nulli sint; T I, 11. cum .. miserum
 esse dicis, tum ||[tum]|| eum, qui non sit, dicis
 esse; T I, 12. miserum esse verbi causa M. Cras-
 sum, qui illas fortunas morte dimiserit, miserum
 Cn. Pompeium, qui tanta gloria sit orbatus, omnis
 denique miseros, qui hac luce careant; T I, 12.
 sint .. oportet, si miseri sunt; T I, 12. si ..
 non sunt, nihil possent esse; ita ne miseri quidem
 sunt; T I, 12. ita, qui nondum nati sunt, miseri
 iam sunt, quia non sunt, et nos, si post mortem
 miseri futuri sumus, miseri fumus ante, quam
 nati. ego autem non commemini, ante quam sum
 natus, me miseram; T I, 13. quasi ego dicam
 eos miseros, qui nati non sint, et non eos
 miseros, qui mortui sunt ||sint||; T I, 13.
 quia non sint, cum fuerint, eo miseros esse; T I,
 13. quid .. tam pagnat, quam non modo misere-
 rum, sed omnino quicumque esse, qui non sit? T
 I, 13. an tu egressus porta Capena cum Calatini,
 Scipionum ... sepulcra vides, miseros putas illos?
 T I, 13. posthac non ita dicam, miseros esse, sed
 tantum miseros, ob id ipsum, quia non sint. — non
 dicis igitur: „miser est M. Crassus“, sed tantum
 „miser M. Crassus“? — ita plane; T I, 13. cum
 .. dicis: „miser M. Crassus“, aut hoc dicit: „miser
 est Crassus“ ... aut nihil dicis omnino. —
 age, iam concedo non esse miseros, qui mortui
 sunt, quoniam extorsisti, ut faterer, qui omnino
 non essent, eos ne miseros quidem esse posse.
 quid? qui vivimus, cum moriendum sit, nonne
 miseri sumus? T I, 14. ut concederem, qui mor-
 tui essent, eos miseros non esse; T I, 15. quae
 (mors) aut beatos non efficit animis manentibus
 aut non miseros sensu carentis; T I, 25. cum id
 agam, ne post mortem miseros nos pntemus fore;
 T I, 83. num quis horum miser hodie? ne tum

quidem post spiritum extremum; nec enim potest
 esse miser quisquam sensu perempto; T I, 89.
 difficile est non eos, qui inhumati sint, miseros
 iudicare; T I, 106. quis .. non miser non modo
 tunc, cum .. T II, 16. „quae miser solertia trans-
 verberatus castrum hoc Furiarum incolo;“ T II,
 23. vix .. posse videmus ita adfectum non
 miserum dicere et, si hunc miserum, certe dolorem
 malum; T II, 25. „heu miserum me! excrucior;“
 T II, 50. ut ait Homerus de Bellerophonte: „qui
 miser in campis maerens errabat Alesia;“ T III, 63.
 „cupido cepit miseram nunc me proluqui ... Me-
 deal miserias;“ T III, 63. „decrevi tantisper me
 minus iniuriæ .. meo gnato facere, dum siam
 miser. hic decernit, ut miser sit;“ T III, 65. malo
 se dignum deputat, nisi miser sit; T III, 65. cum
 dissolutus filius: „heu me miserum!“ T IV, 45.
 „ipsum hortatur me frater, ut meos malis miser
 mandarem nato;“ T IV, 77. eos, qui se aggritu-
 dini dederunt, miseros, adfectos, aerumnosos,
 calamitosos (dicere solemus); T IV, 82. potes
 qui male vivat, non eum miserum dicere? T V, 12.
 quis .. potest mortem aut dolorem metuens ...
 esse non miser? T V, 15. qui ... aegritudine
 eliditur, potest tandem esse non miserum? quid
 vero? illum ... nonne recte miserum dixeris?
 quid? elatus ille levitate ... nonne tanto miseri-
 or, quanto sibi videtur beator? ergo ut hi mi-
 seri, sic contra illi beati; T V, 16. miser .. Ar-
 chelaus? — certe, si iniustus; T V, 35. non sunt
 ea bona dicenda ... quibus abundantem licet
 esse miserum; T V, 44. dubitabim eum misere-
 rum dicere? qualia igitur ista bona sunt, quae
 qui habeat, miserum esse possit? T V, 45. nihil
 .. non solum eo videtur miser, quod ea facit, sed
 etiam quod ita se gessit; T V, 55. ex quo om-
 nibus bene veritatem intentibus videri necesse
 est (Dionysium) miserum; T V, 57. miseri ..
 (videntur), qui sunt inglorii; L I, 32. eos ...
 propter damna aut detrimenta aut cruciatus ali-
 quos miseros esse dicimus an propter vim turpi-
 tudinem vitiorum? L I, 51. o miserum, qui
 fidiorem .. barbaram ... putaret quam coniu-
 gem! O II, 25. quid .. timeam, si aut non miser
 post mortem aut beatus etiam futurus sum? C 67.
 nec .. ego M. Regulum aerumnosum nec infelicem
 nec miserum unquam putavi; P 16. o miserum
 vel potius amentem! fr VIII, 13.

aliqd: quid eo miserius dici aut fingi potest?
 F I, 41. istuc ipsum, non esse, cum fueris, mi-
 serum puto; T I, 12. miserius (istuc patet)
 quam omnino nunquam fuisse? T I, 13. careo
 mortuos vitae commodis, idque esse miserum? T
 I, 87. quod .. omnibus necesse est, idne miserum
 esse uni potest? T I, 119. quo modo id, quod
 ego miserum existimem, ne malum quidem sit;
 T II, 29. quid .. est non miserius solum, sed
 foedius etiam ... quam aegritudo quis adfectus?
 T IV, 35. quae (vita) taetrius, miserius, detesta-
 bilis excogitare nihil possum; T V, 64. miserius
 .. stultitia quid possimus dicere? N I, 23. qui-
 bus (fortibus viris) magis id miserum videri solet,
 natura se consumi et senectute, quam sibi dari
 tempus, ut ..; R I, 4. ego .. nihil isto animo,
 nihil ita animato homine miserius ducere; R I,
 60. „in senecta hoc deputo miserum, sentire ..“
 C 25. velle .. quod non deceat, id ipsum mi-
 serum est, nec tam miserum est non adipisci,
 quod velle, quam adipisci velle, quod non oportet;
 fr V, 39. — infini: digladiari ... et depu-
 gnare .. quis non cum miserum, tum etiam
 stultissimum dixerit? A fr 12. ut succumbere do-
 loribus coeque humili animo ... ferre miserum
 est. ... sic ..; F I, 49. si mori etiam mortuus
 miserum esset; T I, 15. perlice, si potes, ut ne

moriendum quidem esse miserum putem; T I, 15. ante tempus mori miserum esse; T I, 93. quam huic (Dionysio) erat miserum carere consuetudine amicorum! T V, 63. sin abesse patria miserum est; T V, 106. cum quibus (hominibus) ... confingere ... miserum et periculosum sit; R I, 9. miserum digladiari semper tum faciendis, tum accipiendis iniuriis; R III, 23. quanto est miserius in hominis figura animo esse effrato! mihi quidem tanto videtur, quanto ...; R IV, I. f. alqd; T I, 12. 13. C 25. fr V, 39. — acc. c. inf.: miserum est ... nihil proficentem angere; N III, 14. f. alqd; R I, 4.

ambitio: miserrima omnino est ambitio honorumque contentio; O I, 87.

animi: non esse miseris (animos concedo); T I, 25. cum miseris animi essent, quod plerisque contingeret, tum dei partem esse miseram; N I, 27. caecitas: bonum incolumis acies, misera caecitas; F V, 84.

consolatore: consolatore ipsos confiteri se miseris, cum ad eos impetum suum fortuna converterit; T III, 73.

contentio: f. ambitio. debilitas: bonum integritas corporis, misera debilitas; F V, 84.

dolor: an dolor longissimus quisque miseris; F II, 88.

exilium: bonum patria, miserum exilium; F V, 84.

famulatus: quam miser virtutis famulatus servitius voluptati! O III, 117.

homo: «ea homo misero; F II, 24. miserum hominem! F II, 96. homines sceleribus ... inquinatos nihilo miseriores esse quam eos; F IV, 63.

improbi: ita prorsus existimo, bonos beatos, improbos miseris; T V, 35.

insipientes: ut iam omnes insipientes sint miseri, quod profecto sunt; F IV, 66.

morbus: bonum valetudo, miser morbus; F V, 84. nec (Dionysium) Aesculapius misero diuturnoque morbo tabescentem intremis; N III, 84.

mors: mors si est misera, finis esse nullus potest; T I, 100.

mortui: quoniam ... etiam mortui miseri sunt; T I, 9.

orbitas: bonum liberi, misera orbitas; F V, 84. pars: f. animi; N I, 27.

res: utrum ... a bonis rebus an a malis (Pompeius) discussisset? certe a miseris; T I, 86. taetra ... res est (aegritudo), misera, detestabilis; T III, 25.

ruinae: si (Academia) invaserit in haec, ... nimias || miseras || edet ruinas; L I, 39.

sapiens: si ... sapiens aliquis miser esse possit; F II, 11.

senectus: quia ... videtis nefas esse dictu miserum fuisse senectutem; C 13. quattuor reperio causas, cur senectus misera videatur; C 15. miseram esse senectutem, quae se oratione defenderet; C 62.

senex: o miserum senem, qui mortem contemnendam esse in tam longa aetate non viderit! C 66. servitus: quam est illa misera, quam dura servitus! P 40.

spectaculum: cum in illo ipso acerbissimo miserrimoque spectaculo sibi timerent; T III, 66. stultus: nemo ... stultus || est || non miser; F I, 59. cum (stultus) sit miser; F III, 60. qui (stulti) iidem miseri sint; F III, 61. cum omnes stulti sint sine dubio miserrimi, maxime quod stulti sunt; N I, 23.

vir: ut ... (bonus vir) omnibus miserrimus esse videatur; R III, 27. bonae viri et sapiens et fortis miser esse nemo potest; P 19.

vita: animi maximam aut voluptatem aut molestiam plus aut ad beatam aut ad miseram vitam afferre momenti quam ...; F I, 56. quae, quia aut de misera vita possit gloriari aut de non beata; F III, 28. quae (perturbationes animorum) vitam insipientium miseram acerbamque reddunt; F III, 35. quid necesse est ... etiam vitam effugere deplorando miserorem? T I, 83. vitae miserae mors finis esse videtur; T I, 100. nec in misera vita quicquam est praedicabile aut gloriandum nec in ea, quae nec misera sit nec beata; T V, 49. cum fatentur vitam magnam vim esse in vitiis ad miseram uitam; T V, 50. esset ... fugienda (vita), si esset misera; P 19.

B. alicui: a, I. sunt: si ... apud inferos miseri non sunt, ne sunt quidem apud inferos ulli; T I, 11.

IL facio: si nihil est, quod tam miseris faciat quam impietas et scelus; F IV, 68.

III. plenus: plenae miserorum provinciae sunt; T V, 106.

B. sum: est miserum ... (mors), quoniam malum; T I, 9.

miserabilis, βελαγανσμερτ, τραυριγ: casus: qui (casus) nobis miserabilis videtur audientibus, illi perpetuari erit voluptarius; F II, 65. ignorantio: nescio qui nos tenent error ac || aut || miserabilis ignorantio veri; fr IX, 8. inscientia: o admirabilem licentiam et miserabilem inscientiam diseredendi! Fa 38.

respectus: fugientibus ... miserabilem respectum incendiorum fore; D I, 63.

senectus: num ... horum senectus miserabilis fuit, qui se agri cultione oblectabant? C 56.

miserabiliter, βελαγανσμερτ, ηαγλιθιγ: etiam ... flemus, cum legimus, tamen non miserabiliter vir clarus emoritur; T I, 96.

misere, κενδ, ηαγλιθιγ: vivo: quae nihil valeret ad beate misere vivere; F III, 50. exilia, orbitas magnam vim habere ad male misereque vivendum; T V, 24.

miserere, κενδ, ηαγλιθιγ, ηαγλιθιγ: I. unprefatiγ: misereri, videre, gustare, laetari, haec omnia «morbos» Graeci appellant. motus animi rationi non obtemperantis; T III, 7. cadit ... in eundem et misereri et videre; T III, 21. in quem ... cadit misereri, in eundem etiam invidere; non cadit autem invidere in sapientem; ergo ne misereri quidem; T III, 21. et invidere aegritudinis est et aemulari et obstricare et misereri et angere, lugere, maerere; T III, 83. aemulari utile est, obstricare, misereri; T IV, 56.

2. alqs: cur miserere potius quam ferre opem? T IV, 56.

natus: «nate, in lacrima patris postibus, miserere!» T II, 21.

sapiens: quod aegro ferre sapiens solet, misereri omnia solet; T III, 21.

miseret, κενδ, ηαγλιθιγ: alicuius: «neque te mei miseret; T I, 106. «mea mater, tui me miseret, mei piget»; D I, 66.

miseria, κενδ, ηαγλιθιγ, κενδ, ηαγλιθιγ: I. I. est. potest: ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aeruma non possit, tamen labor possit, possit molestia; F V, 95.

premut: te miseriae, te aerumnae premunt omnes, qui te beatum ... putas; P 18.

2. sum: cum omnis perturbatio miseria est, tum carnisca est aegritudo; T III, 27.

II, 1. attribuo: non attribueri ad amissionem amicorum miseriam nostram; T III, 73.

commentor: «futurae mecum commentabar miserias»; T III, 29, 58.

contemplor: hebetem *facit* (ratio) aciem ad miserias contemplandas; T III, 33.

efficio: cum ... perturbationes animi miseriam, sedationes autem vitam efficiant beatam; T V, 43.

fleo: «gentes nostras flebunt miserias»; T II, 21. plectero: morte aut dolore corporis aut luctu animi aut offensione iudicii hominum miserias ponderamus; L II, 43.

pono: quoniam ... miseriam omnem in dolore (ponitis); F II, 86.

proloquo: «cupido cepit miseriam nunc me proloqui caelo atque terrae Medaei miserias»; T III, 63.

quaero: quatenus non ipse (animans) bene factus sua culpa sibi aliquid miseriae quaereret; Ti 46.

suscipio: si ... ne futurum quidem (malum) sit, frustra suscipi miseriam voluntariam; T III, 32.

2. careo: hanc (aegritudinem) nisi eximias sic, ut abiciamus, miseriam carere non possumus; T III, 27.

3. invito ad: qui non levantur, ipsi se ad miseriam invitant; T III, 73.

nascor in: in miseriam nascimur sempiternam; T I, 9.

sum in: nihilo minus in miseria est quam ille; F III, 43.

III, 1. plenus: hoc iter vitae tam confragosum putamus, tam plenum iniuriarum ac miseriarum atque laborum; fr IX, 17.

2. proximus: cui miseriae proximus est is, qui adpropinquans aliquod malum metuit; T IV, 35.

IV, 1. alqd: § II, 1. quaero.

caput: in ea (aegritudine) est ... fons miseriarum et caput; T IV, 83.

defatigatio: defatigatio ... miseriarum aegritudines cum faciat leniores; T III, 67.

finis: esset ... miseriae finis in morte; T I, 9. nisi sanatos animus sit, ... finem miseriarum nullum fore; T III, 13.

fons: § caput.

incendia: hic amor Medaeae quanta miseriarum excitavit incendia; L IV, 69.

levamentum: nos ... non solum beatae vitae istam esse oblectationem videmus, sed etiam levamentum miseriarum; F V, 53.

radices, rami: nos ... audeamus non solum ramos amputare miseriarum, sed omnia radicum fibras evellere; T III, 13.

2. aegritudo ex: misericordia est aegritudo ex miseria alterius iniuria laborantis; T IV, 18.

receptus a: a quibus (miseriis ratio) cum cecinit recepti; T III, 33.

V, 1. adfligi: esse ... angore, esse || angores † si, al. || miseria addicta; R II, 68.

foedare: «quae (custos) me perenni vivum foedat miseria»; T II, 24.

opprimi: hoc tu ... censes sapienti accidere posse, ut aegritudine opprimatur, id est miseria? T III, 27.

subigi: «iam subactus miseriis obtorpuisti»; T III, 67.

2. cum: ne (Stoici) omnia cum superstitiosa sollicitudine et miseria crederent; D II, 86.

miseriordia, Mitleid, Barmherzigkeit:

I. est: quem ad modum misericordia aegritudo est ex alterius rebus adversis, sic invidentia aegritudo est ex alterius rebus secundis; T III, 21.

miseriordia est aegritudo ex miseria alterius iniuria laborantis; T IV, 18. misericordiam (utilem esse) ad opem ferendam et hominum indignorum calamitates sublevandas; T IV, 46.

habet: quaedam ... humanitatis quoque habent primam speciem, ut misericordia, aegritudo, metus; T IV, 32.

II, 1. dico: quis ... misericordiam aut ipsam iracundiam morbum solet dicere? F III, 35.

do: metum (a natura datum) cavendi causa, misericordiam aegritudinemque clementiam; A II, 135.

subicio: ut aegritudini (subiciuntur) ... emulatio, obtractatio, misericordia, angor, luctus, maeror, aeruma; T IV, 16.

2. incido in: si sapiens in aegritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in invidentiam; T III, 20.

III, 1. commoveri: nemo ... parricidae aut proditoris supplicio misericordia commovetur; T IV, 18.

2. sine: an sine misericordia liberales esse non possumus? T IV, 56.

misericos, mitleidig, barmherzig:

A. alqs: qui ... natura dicuntur iracundi aut misericordes aut invidi aut tale quid; T IV, 80.

index: nec misericordem iudicem esse oportere? F IV, 22.

B. alleis: et timidi et misericordes, quia proclives ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur || s. f. ||; T IV, 28.

miseror, bemitleiden, beklagen:

I. alqs: alia est ... lugenti, alia miseranti aut invidenti adhibenda medicina; T IV, 59.

II. alqd: in enodiandis ... nominibus, quod miserandum sit, laboratis; N III, 62.

corpus: «accede, nate, adiste, miserandum aspice visceratum || viscerati || corpus laceratum patris»; T II, 21.

missio, Jrritaffung:

qui (Silenus) cum a Mida captus esset, hoc ei muneris pro sua missione dedisse scribitur; T I, 114.

mitesco, reifen:

cum ... adfecta iam prope aetate vras a sole mitescere tempus est; fr I, 17.

mitifico, verbauen:

de pulso ... de pectore et in omne corpus diviso et mitificato cibo; D II, 57.

mitigo, mildern, lodern, reifen, berföhnen,

berföhnen, friedlich machen: I. dies: quae (dies) procedens ita mitigat, ut ... leniatur aegritudo; T III, 53.

II. alqm: quibus (mysteriis) ex agresti immanique vita exculsi ad humanitatem et mitigati sumus; L II, 36.

alqd: cum ... terra ... aestiva || † astula || maturitate alia mitigaverit, alia torroerit; R IV, 1.

agros: Indus ... aqua ... agros laetificat et mitigat; N II, 130.

animos: animos ... ardentes ... cupiditate bellandi religionum caerimoniis mitigavit; R II, 26.

cibum: materia ... ad calcandum corpus igni adhibito et ad mitigandum cibum utimur; N II, 151.

dolorem: patientiae, fortitudinis fomentis dolor mitigari solet; F II, 95.

tristitiam: lenitate verbi rei tristitiam mitigatam; O I, 37.

mitis, mīd, gelind, sanft: alqs: Panaetius ... fuit .. in altero genere mitior, in altero illustrior; L IV, 79.

alqd: nihil ... poterat ferri illo mitius; A II, 11. qua (aetate) progrediente omnia fiunt in dies mitiora; C 45. quid ... aut Theopompo acrius aut Ephoro mitius inventi potest? fr V, 25.

dolor: haec cogitatio ... ipsum ... dolorem necio quo pacto mitiore facit; T II, 53.

exitus: exitus erant bellorum aut mitis aut necessarii; O II, 26.

oratio: facit ... per se || persaepe || ipsa sibi auditantiam deserti senis compta || composita || et mitis oratio; C 28.

mitto, [sīden, absīden, entlassen, entfenden, von sich ausgeben lassen, meiden, übergehen: I. absēnt: alqs: operite, abscedite, iam tandem || iam iam || mittite; T II, 50. quam ... amores soluti ... mitto apud Eleos et Thebanos; R IV, 4. vgl. III. alqm; T III, 23.

II. mit **Ergänzung**: I. Relativ[s]: mittunt (gladiatores) etiam vulneribus confecti ad dominos, qui quaerant, quid velint; T II, 41. eam in Aequimelium misimus, qui adferat agnum, quem immolemus; D II, 89. emissi sunt || emiasse, et misisset, al. §. qui illam radiculam quaererent; D II, 135.

2. inirecte Frage: mitto, unde (tabulam, signum) sustuleris, quo modo habes; P 37.

III. mit **einfachem Object**: alqm: post ad Mithridaticum bellum (L. Lucullus) missus a senatu; A II, 1. mitto alios; etiam nobis (vivere) expedit? T I, 84. magna me .. spes tenet, iudices, bene mihi evenire, quod mittat ad mortem; T I, 97. ad Troiam cum misi ob defendendam Graeciam, scibam me in mortiferum bellum, non in epulas mittere; T III, 28. missa sum superstitiosa haeciolationibus; D I, 66. Regulus captus a Poenis cum de captivis commutandis Romam missus esset; O I, 39. [quos decem Hannibal Romanos astrictos misit iure iurando se redituros esse]; O I, 40. cum ab eo (Metello), imperatore suo, (Marius) Romam missus esset; O III, 79. cuius (optimi civis) legatus (Marius) et a quo missus esset; O III, 79. (Regulus) iuratus missus est ad senatum, ut ..; O III, 99. Manlius missum fecit; O III, 112. qui tum erant missi; O III, 113.

alqd: neque, ut ea cognoscas, ... ad te mitto; F III, 6. misit coniectori, quantum visum est de argento; D II, 134. ut id, quod agri efferant sui, quascumque velint in terras, portare possint ac mittere; R II, 9.

admonitores: misi ... ad te quattuor admonitores non nimis verecundos; nosti enim profecto os huius adulescentioris Academiae. ex ea igitur media excitatos misi, qui metuo ne te forte flagitent; A ep I.

amicos: meos amicos, in quibus est studium, in Graeciam mitto; A I, 8.

coloniam: quam ... Graecia coloniam misit in Aetoliam, Ioniam ... sine Pythio aut Dodoneo aut Hammonis oraculo? D I, 3.

cursum: f. plagam.

filium: quae (Lacena) cum filium in proelium misisset; T I, 102. se audisse eum (filium) missum factum esse a consule; O I, 37.

imagines: illam naturam, quae imagines fundat ac mittat; N I, 29.

legatos: cum ... Veientes bello fessi legatos ad senatum misissent; D I, 100.

legiones: legionibus nostris sub iugum misiss; O III, 109.

librum: si aliquot annis post idem ille liber

captivis missus esset; T III, 54. f. **liber**, II, 1. mitto (6 Et.) §. 446, b.

litteras: e provincia litteras ad collegium misit se ... recordatum esse; N II, 11.

lucem: luna ... eam lucem, quam a sole accepit, mittit in terras, N II, 103.

munera: Cethego, homini non probatissimo, ... (illa cupiditas) cogit eos ... munera mittere; P 40.

patrem: nisi (Pomponius) ius iurandum sibi dedisset se patrem missum esse facerem; O III, 112.

plagam: sio vox, sic cursus, sic plaga hoc gravior, quo est missa contentius; T II, 57.

prodigium: adde || addo || ... huc, quod mihi portento caelestem pater prodigium misit, regni stabilimen mei; N III, 68.

responsa: quae nobis in Graeciam Roma responsa haruspicum missa sunt; D II, 53.

sermonem: quadridui .. sermonem superioribus ad te perscriptum libris misimus; T V, 11.

signum: expectant; veluti || expectant veluti ||, consul quom mittere signum volt, omnes aridi spectant ad carceris oras, ... sic ...; D I, 107. idem .. (deus) mittit ... signa nobis eius generis; D I, 121.

somnia: qui etiam somnia punit ad nos mitti ab Iove; N III, 95. si vera (somnia) a deo mittantur, falsa unde nascentur? D II, 127.

stabulimen: f. prodigium.

tutores: nos tutores regibus misimus; F V, 64.

visa: cum dicatis ... visa quaedam mitti a deo; A II, 47.

voces: saepe etiam ... in rebus turbidis veridicae voces ex occulto missae esse dicuntur; D I, 101. f. plagam.

IV. mit **duppliciter Accusatio**: alqm — legatum: f. legatum, II, 1. mitto (3 Et.) §. 442, b.

dona: dona magnifica quasi libamenta praedarum Delphos ad Apollinem misit; R II, 44.

mobilis, Beweglich; ardor: qui (mandus) ... acerrimo et mobilissimo ardore tenetur; N II, 81.

fervor: mundi ille feror purior, perlicidior mobiliorque est multo; N II, 90.

oculi: lubricos oculos (natura) fecit et mobiles; N II, 142.

para: quae (sidera) ex mobilissima purissimaque aetheris parte gignuntur; N II, 89.

res: quod (res) .. ita mobiles et concitate (essent), ut ..; A I, 31.

mobilitas, Beweglichkeit: necesse est ... id (animal) ... mobilitate celerrima esse; N II, 42.

mobiliter, [sneß, heftig; agito: a natura ferri, ut mobiliter animus agitatus, quod vigilans viderit, dormiens videre videator; D II, 129.

palpito: cum cor animantis aliquid evoleum ita mobiliter palparet, ut imitaretur igneam celeritatem; N II, 24.

moderate, gemäßigt, mit Mäßigung: constituo: quae res quom sapientissime moderatissimeque constituta esset a maioribus nostris; L III, 12.

fero: quod videat multos moderate et tranquille tulisse; T III, 60. moderatius .. (repulsam) ferre debuit; T IV, 40. te dolorem ... ferre moderate; Lae 8.

facio: qui ... moderatius .. id volunt ferri; F I, 2.

impertio: saepe idoneis hominibus indigentibus de re familiaris impertendum, sed diligenter atque moderate; O II, 54.

permisceo: in hac inacta moderateque permixta conformatione rei publicae; R I, 69.
 ut or: tertium (est) iis, quibuscum congregemur, uti moderate et scienter; O II, 18.

moderatio, Maßhalten, Mäßigung, Mäßigkeit, Selbstbeherrschung, Leitung, Herrschaft, Kriaticulation: I, I. abest: quo modo .. lucunda vita potest esse, a qua absit prudentia, absit moderatio? T V, 101.

adest: moderatio modo virium adsit; C 33.
 apparet: ut in eo moderatio et temperantia apparet cum specie quadam liberali; O I, 96.

efficit: si haec non vis et natura gigantium efficeret, sed temperatio lunae caelique moderatio; D II, 94.

elucet: ex quo elucebit omnia constantia omnique moderatio; O I, 102.

est: qui videntur, quanta sit etiam apud deos moderatio, quantus ordo; F IV, 11. sic mundi divina [in homines] moderatio profecto nulla est; N III, 85.

inest: in quo (genere honesti) inest ordo et moderatio; F II, 47.

versatur: ordo .. et constantia et moderatio et ea, quae sunt huius similia, versantur in eo genere; O I, 17.

2. sum: quae (temperantia) est moderatio cupiditatum rationi obediens; F II, 80. aderit temperantia, quae est eadem moderatio; T III, 36.

II, I. appello: eam .. virtutem *σωφροσύνη* vocant, quam soleo equidem tum temperantiam, tum moderationem appellare, non nunquam etiam modestiam; T III, 16. moderatio, a me quidem paulo ante appellata frugalitas; T III, 38.

contineo: quorum .. (magistratum) descriptione || descr. || omnis rei publicae moderatio continetur; L III, 5.

habeo: eorum (rerum) moderationem nos soli habemus, maris atque ventorum, propter nauticarum rerum scientiam; N II, 152.

novi: novi .. moderationem animi tui et aequitatem; C I.

omitto: omitto oportunitates habilitatesque reliqui corpora, moderationem vocis; L I, 27.

sumo: e physiciis ... sumitur ... moderatio; F I, 64.

tollo: moderatione et temperatione sublata; N II, 92.

2. antepono: num haec communitas ... sit etiam moderationi modestiaeque semper anteponenda; O I, 159.

3. cerno in: altera (pars) in conformatione et moderatione continentiae et temperantiae (cernitur); O III, 96.

dissideo a: iidem (animorum motus) inflamment ... inpotentiam quandam animi a temperantia et moderatione plurimum dissidentem; T IV, 84.

quaero de: hoc .. loco de moderatione et temperantia et harum similibus virtutibus quaerimus; O I, 143.

sum in: si in ea (mundi moderatione) discrimen nullum est bonorum et malorum; N III, 85.

III, I. similis: f. II, 3. quaero de.

2. similis: f. I, I. versatur.

IV, I. pars: nobis .. cum a natura constantiae, moderationis, temperantiae, veracundiae partes datae sint; O I, 98. quarum (partium) una sit || est || cognitio, altera communitatis, tertia magnanimitatis, quarta moderatio; O I, 152.

2. concentus ex: ut ... is .. concentus ex dissimularum vocum moderatione concors tamen efficitur; R II, 89.

II.

V. continere: restat quarta pars, quae decore, moderatione, modestia, continentia, temperantia continetur; O III, 116.

movere: decorum ... movet adprobationem ... ordine et constantia et moderatione dictorum omnium atque factorum; O I, 98.

placari, quietus: qui moderatione et constantia quietus animo est sibi ipse placatus; T IV, 37.

moderator, Zensor: I, I. est: huius .. operis maximi inter homines ... illum (moderatore) esse perfectorem volo; R V, 8.

inest: in quibus (animi partibus) ... inest moderator cupiditatis pudor; F II, 113. inesse ... moderatorem et tamquam architectum tanti operis tantique muneris; N II, 90.

obtinet: mediam fere regionem sol obtinet, dux et princeps et moderator luminum reliquorum; R VI, 17.

praestit: quin iis praestit ... moderator tanti operis et muneris; T I, 70.

2. sum: domino esse omnium rerum ac moderatores deos; L II, 15.

II, I. video: cum videmus ... eorum .. omnium (temporum) moderatorem et decum solem; T I, 68.

2. propono: huic moderatori rei publicae beata civium vita proposita est; R V, 8.

moderatrix, Zensorin, Zensoriferin: sum: quae (temperantia) sit || est || moderatrix omnium commotionum; T V, 42. eius (materiae) .. universae stricticem et moderatricem divinam esse providentiam; N III, 92.

moderatus, mäßig, gemäßigt, besonnen, charakterfest: alque: qui sit frugi .. vel, si mavis, moderatus et temperans; T III, 18. ex quo intellegitur, qualis ille sit, quem tum moderatum, alias modestum ... dicimus; T IV, 36. hic est ille moderatus, hic fortis, hic sapiens; T V, 38. in qua (vita) sapiens nemo efficitur umquam, moderatus vero multo minus; T V, 100. paulo post L. Crassus cum omnium hominum moderatissimo Q. Mucio magnificissimam aedilitate functus est; O II, 57. in eo (Philippus) vehementer se moderatum praebuit; O II, 73.

aliquo: medium optimates passerent locum, quo nihil potest esse moderatus; R I, 52. dum modo ea moderata sint, ut lege praescribitur; L II, 38. ut ea, quae pertinent ad liberalem speciem ... moderata sint; O I, 141.

adfectiones: f. habitus.

constantia: (frugalitatem) adversantem libidini moderatam in omni re servare constantiam; T III, 17. cum vidissent ... omnia .. raris ordinibus moderata inmutabilique constantia; N II, 90.

cultus: qui salubri et moderato cultu atque victu quieti se tradiderit; D I, 61.

habitus: moderati aequabileque habitus, affectiones ususque corporis apti esse ad naturam videntur; F V, 36.

ignavia, iniustitia, intemperantia: utrum moderatas perturbationes adprobent an moderatam iniustitiam, moderatam ignaviam, moderatam intemperantiam; T IV, 42.

ortus: ostendit primum ortum unum fore omnibus, eumque moderatum atque constantem; T I, 43. perturbationes: f. ignavia.

populus: cum omnia per populum geruntur quamvis iustum atque moderatum, tamen ..; R I, 43. (populus) est moderator, quod sentit et sapit; R I, 65.

71

ratio: ex summis et infimis et mediis || et || interiecta ordinibus ut sonis moderata ratione civitas consensu dissimillimorum concinit; R II, 69.
senes: moderati .. et nec difficiles nec inhumani senes tolerabilem senectutem agunt; C 7.
status: ut ... possit ex temperatione iuris ... teneri ille moderatus et concors civitatis status; L III, 28.

victus: f. cultus.
viri: quos bonos viros, fortes, iustos, moderatos .. audivimus in re publica fuisse; F III, 11.
vita: quae (vita) omni gestu moderatior esse debet; P 26.
usus: f. habitus.

modero, moderor, in Schranken halten, zügeln, beherrschen, lenken, leiten, regieren: I. natura, ratio: nulla moderante natura, nulla ratione; N I, 67.

providentia, sensus: quo (statu ea) coherere nullo modo poterint nisi sensu moderante divinaque providentia; N II, 87.

II. I. inclinationibus, momentis: inclinationes et momenta temporum, quibus esset moderandum, utcumque res postulare; F V, 11.

rebus: quibus (rebus) ab aeterno tempore finitibus in aeternum ratio tamen mensque moderantur; T V, 70.

uxoribus: sit censor, qui viros doceat moderari uxoribus; R IV, 6.

2. alqd: quae (mens) ... omnia moderetur, moveat, regat; A II, 119. quom (animus) ... ipsum .. ea moderantem et regentem paene prederit; L I, 61. ea .. moderari (oportebit); O I, 113.

cantum: an tibicines lique, qui fidibus utuntur, suo, non multitudinis arbitrio cantus numerosque moderantur? T V, 104.

consilia: quod ... multi Epicurei ... sunt ... nec voluptate, sed officio consilia moderantes; F II, 81.

corpus: qui tam regit et moderatur et movet id corpus ... quam hunc mundum ille princeps deus; R VI, 26.

cursum: illi (di) ... ita feruntur moderanturque cursus, ut ...; N II, 60. quos (orbes, circum- ita) prospicere inpenditis in gubernanda re publica moderantem cursum ... divini paene est viri; R I, 45.

genus: quod (genus rei publicae) est ex his, quae prima dixi, moderatum et permixtum tribus; R I, 45.

laetitiam: in || [in] || cantu et fidibus tibiis moderantur; L II, 22.

maria: fac (mentem divinam) esse distantem, caelum versantem, terram taentem, maria moderantem; N III, 98.

mentem: actor .. moderatur et fingit non modo mentem ac voluntates, sed paene vultus eorum; L III, 40.

mundum: f. corpus. — numeros: f. cantum. ortus: cum ... ortus nascentium luna moderatur; D II, 91.

rationem: ratio talium largitionum ... mediocritate moderanda est; O II, 60.

religionem: quae (quaestio) ad moderandam religionem necessaria (est); N I, 1. voluntates, vultus: f. mentem.

modeste, bescheiden, füßsam: pareo: qui modeste parerit, videtur, qui aliquid imperat, dignus esse; L III, 5. vis .. (imperii) civis modeste ac sine recusatone parento; L III, 6.

modestia, Bescheidenheit, Mäßigung, Milde, Gütigkeit, Anstand: I. est: ut eandem nos modestiam appellemus, sic definitur a Stoicis, ut modestia sit scientia rerum earum, quae agentur aut dicuntur, loco suo collocandarum; O I, 142. sic fit, ut modestia haec ... scientia sit opportunitas idoneorum ad agendum tempus; O I, 142.
inest: in quo inest modestia et temperantia; O I, 15.

ohne Verb: ubi panlo ante sapiens illa virginalis modestia? D I, 66.

II. I. absolvo: temperantia, modestia, iustitia et omnis honestas perfecte absoluta est; F IV, 18. adfero: modestiam quandam cognitio rerum caelestium affert is; F IV, 11.

appello: eam .. virtutem *επισημν* vocant, quam soleo equidem tam temperantiam, tum moderationem appellare, non nunquam etiam modestiam; T III, 16. f. I. est.

cerno: in qua (parte honestatis) ... temperantia et modestia ... cernitur; O I, 93.

coerceo: si pudor, si modestia, si pudicitia, si uno verbo temperantia poenae aut infamiae metu coercerentur; F II, 73.

diligo: ut aequitem, modestiam, virtutes omnes per se ipsas gratis diligant; F II, 83.

interpretor: non hanc (*εραξ*), quam interpretamur modestiam, quo in verbo modus inest; O I, 142. quam (modestiam) ita interpretamur, ut dixi; O I, 142.

praesto: illa .. praestare debet, ... liberalitatem, modestiam, temperantiam; Q I, 121.

2. antepono: non haec communis ... sit etiam moderationi modestiaeque semper anteponenda; O I, 159.

3. dico de: quae .. ab isdem de temperantia, de modestia ... dicuntur; F IV, 19.

erudio ad: haec (philosophia) nos ... ad modestiam magnitudinemque animi erudit; T I, 64.

proficiscor ac: prima .. commendatio proficiscitur a modestia cum pietate in parentes, in suos benivolentia; O II, 46.

transfero ad: transfer idem ad modestiam vel temperantiam; F II, 60.

III. contineri: restat quarta pars, quae decore, moderatione, modestia, continentia, temperantia continetur; O III, 116.

misceri: si .. inest in oratione mixta modestia gravitas; O II, 48.

ornari: ut quisque maxime virtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia; O I, 46.

modestus, bescheiden, mäßig, besonnen, ehrbar: A. alqs: ex quo intellegitur, qualis ille sit, quem tum moderatum, alias modestum ... dicimus; T IV, 36.

alqd: «modica sunt», id est modesta atque eadeta; L III, 40.

homines: Academicos .. praesertim illis (Stoicis) modestos cautosque homines videri Epicuro; A fr 20 (3. 39).

mores: deinde boni mores et modestiores; fr V, 51.

B. I. dolent: videas rebus iniustus iustos maxime dolere, inbellibus fortes, flagitiosis modestos; Lae 47.

II. defendo: sin autem inopem, probum tamen et modestum (defenderis); O II, 70.

modice, mäßig, mit Mäßigung, besonnen, ruhig: confundo: quae (res publica) ex tribus generibus illis, regali et optumati et populari, confusa modice; R II, 41.

epulor: epulabar .. cum sodalibus omnino modice, sed erat quidam fervor aetatis; C 45.

fero: quae (sapientia) ... ipsius fortunae modice ferre doleat iniurias: F I, 46. nostra causa susceptum doleat modice ferre debemus: T I, 111. cum id ferret modice: T IV, 40. etsi te .. id (onus senectutis) modice ac sapienter ... et ferre et laterum esse certo || certe || scio: C 2.

lamentor: non nimis in Niptris illo sapientissimus Graeciae saucius lamentator vel modice potius: T II, 48.

tempero: cum ... ille (populus) .. non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens hausit: R I, 66. quod (genus) e tribus primis esset modice temperatum: R II, 65.

modicus, māgis, unbedeutend, gemäßigt, beſonnen: alqd: Graecis hoc modicum est: Leonidas, Epaninondas, tres aliqui aut quattuor: F II, 62. haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi quaedam essent modica natura: F V, 31. quae cum populo quaeque in patribus agerunt, modica sunt: L III, 10. modica sunt, id est modesta atque sedata: L III, 40. j. severitas.

accessus: solis tum accessus modici, tum recessus et frigoris et calor modum temperant: N II, 49.

aegritudo: nata esset aegritudo nova, sed || sit || ea modica: T IV, 40.

cantus: finis ... haud modicos tremulo fensus e gutture cantus: D I, 14.

convivia: quamquam immoderatis epulis caret senectus, modicis tamen conviviis delectari potest: C 44.

exercitationes: utendum exercitationibus modicis: C 36.

largitio: modica M. Octavi (largitio) et rei publicae tolerabilis et plebi necessaria: O II, 72.

libertas: modica libertate populo data: R II, 55.

palaeſtra: Fibrenae ... tantum conplectitur, quod satis sit modicae palaeſtrae, loci: L II, 6. pecunia: est .. (mea pecunia) ad vulgi opinionem modicior, ad tuam nulla, ad meam modica: P 47.

potiones: si modo temperatis ecis modiciorque potionibus ita (animus) est adfectus, ut ..: D I, 115.

recessus: j. accessus.

severitas: severitatem in senectute probo, sed eam, sicut alia, modicam: C 65.

temperatio: quo posteaquam modica et sapientis temperatio accessit: L III, 17.

tempus: negat infinito tempore aetatis voluptatem fieri maiorem quam finito atque modico: F II, 88.

tempus: vestita .. (uva) pampinis nec modico tempore caret et nimios solis defendit ardores: C 53.

vita: ex natura vivere ... id est vita modica et apta || e || virtute perfrui: L I, 56.

modius, Maß: do: ne M. || Marco || quidem Scio vitio datum, quod in caritate aese modium populo dedit: O II, 58.

edo: multos modios salis simul edendos esse, ut amicitiae munus expletum sit: Lae 67.

modo, nur, allein, gerade, eben, soeben, wofür, vorausgesetzt daß: I. etiam: I. bei Verben: idem modo, cum te andirem, accedebat, ut ..: N I, 59. quae modo audivi: F II, 119. audistime modo de Carneade? F V, 6. nihil malo quam has res relinquere, his vero modo auditis multo magis: T I, 76. Medea modo et Atrous commorabantur a nobis: N III, 71. quam (sapientiae fantam) modo Fannius commemoravit: Lae 15.

[ita] ceteros ... commotos modo et perturbatos dicere solemus: T IV, 82. declaravit id modo temeritas C. Caesaris: O I, 26. modo etiam paulum ad dexteram de via declinavi: F V, 5. est ... ira, ut modo definivi, nesciendi libido: T IV, 44. tamquam (Velleius) modo ex deorum concilio ... descendisset: N I, 18. quod tu modo dicebas esse vitiosum interrogandi genus: A II, 92. eo dicto rerum, quem modo dixi, constituto: F I, 36. quod modo dicebas: F I, 55. quam (voluptatem) modo ego dixi: F II, 75. istis ... quae modo dixisti, utar potius Latinis: F III, 16. actioni illi ... quam modo dixi: F III, 24. ea ... quae modo dixisti: F IV, 24. modo dixeris nihil in istis (modiis) esse, quod interesset: F IV, 71. quem (aëra) modo dixi crassum: T I, 42. quae modo dixi: T II, 42, 111, 82. ut modo dixi: T III, 10. D I, 64. quae modo expressa ad verbum dixi: T III, 44. nunc vela, quae modo dicebas, expectamus: T IV, 33. ut .. modo dixi: N I, 60. primam (causam) posuit eam, de qua modo dixi: N II, 13. in eam partem sermonis, quam modo dixi: N III, 18. modo dixi: in sphaera ...: Fa 16. [de qua (sphaera) modo dicebatur]: R I, 28. ut modo tute dixisti: L II, 17. quod a te modo .. dictum est: L III, 39. ut modo a te dictum est leges a libris peti: L III, 28. ut is (Interiti), quem modo dixi, Alexander: O II, 26. ut modo docui: F I, 64. hicine est ille Telamon, modo quem gloria ad caelum extulit? T III, 39. ut (cetera) nec exoptanda nec fugienda, sed eligenda modo aut recienda sint: F II, 38. quos modo enumeravi: L I, 47. putemne talem esse (naturam deorum), qualis modo a te sit exposita: N I, 57. ut ... exardescencia .. sit ira nascentis et modo existens: T IV, 21. ut etiam maiorem expectationem mei faciam, quam modo fecit Hortensius: A II, 10. sum illi villae amior modo factus: L II, 4. j. factio, III. mentionem (5 Et.) S. 18, a. quam (epistolam) modo totidem fere verbis interpretatus sum: F II, 100. modo .. hoc malum in hanc rem publicam invasit: O II, 75. quauvis (Epicurus) spernat voluptates eas, quae modo laudavit: T III, 46. aut quod iuvaret, aut quod liberet modo: F II, 5. quae modo loquebamur: F II, 18. ut modo locuti sumus: T I, 21. quodsi illi tum in novis rebus quasi modo nascentes haesitaverunt: A II, 15. non proficiscitur animi illud modo natum a summa voluptate: F II, 31. qui (catulus) modo est natus: F III, 48. quoniam catuli, qui iam dispecturi sunt, caeci aequae et ii, qui modo nati: F IV, 64. tu .. modo negabas eos esse, qui mortui essent: T I, 12. quod modo negabas: D II, 49. quem modo nominavi: A II, 129. L III, 14. quos modo nominavi: F I, 7. IV, 45. O II, 59. quem (librum) modo nominavi: F II, 100. quos (juvenes) modo nominavi: T I, 113. modo quos nominavi: Lae 19. perturbo: j. commoveo. quos (Epicuri hortos) modo praeteribamus: F V, 3. reicio: j. eligo. Caeciliae ... || e || somno modo Marsico bello templum est a senatu lanoni lanonis || Sospitae restitutum: D I, 99. modo .. (exhedra) fuit Carneadis: F V, 4. quanta (memoria fuisse dicatur) nuper Charmadas, quanta, qui modo fuit, Scopius Metrodoros, quanta noster Hortensius: T I, 59. tribuebatur hoc modo M. Catoni: Lae 6. me ipsum huc modo venientem: F V, 3. quia (mare) nobismet ipsis modo caeruleum videbatur, mane ravinum: A II, 105. elliptici: ceteri ... idem fere, quod modo tu: T II, 15. modo .. ne suspicari quidem se quicquam bonum, nisi ...: T III, 47. nihil Sex. Aelius tale, nihil multis annis ante T. Cornucianus, nihil modo P. Crassus: C 27. Edf: et M.

Manlius et Spurius Maelius regnum occupare voluisse dicitur, ut modo *Tib. Gracchus**; R II, 49.

2. *bei* **Subiectivus**: (res familiaris) quam plurimis, modo dignis, se utilem praebet; O I, 92. futura (bona) modo expectant; F I, 60. sanis modo et integris sensibus non amplius quid desideres; A II, 80.

3. *bei* **Adverbium**: quod... facere turpe non est, modo occulte, id dicere obscenum est; O I, 127. eloqui copiose, modo prudenter, melius est quam... O I, 158.

4. *bei* **Pronomina und Aelien**: „quemlibet (sequere) modo aliquid“; A II, 132. illud modo videlo, ut deum noris... sic... oportere; T I, 70. illud modo explicant, de quo ante nihil scriptum est; T V, 18. ipsi... dicunt ea se modo probare, quibus...; F III, 40. non (efficitur), ut... is modo aegritudine adficiatur, cui...; T III, 59. quis est omnium, qui modo cum Musis... habet aliquid commercium, qui...? T V, 66. ut quicquid obiectum est, quod modo a natura non sit alienum; T V, 98. nemo aliter philosophus sensit, in quo modo esset auctoritas; D I, 86. qui (rex) modo esset Herculis stirpe generatus; R II, 24. qui modo ingenio possit moveri || sit mediocri ||; L II, 46. quodsi interesse equipiam tantulum modo potuerit in amicitia; L I, 34. ut unum modo sensibus falsum videatur; A II, 101.

5. *bei* **Substantivus**: faciendum est, modo pro facultatibus; O II, 58. ille... fortior medicum modo requirens; T II, 38, ut... illa oculis modo agnoscutur, sio reliqua visis; A II, 33. parietes modo urbis stant; O II, 29. verba modo mutantem; F IV, 21.

6. *mit Partikeln*: dum: *1. dum*, II. modo (II) *et*, I, *et*, 777, b.

ne: modo ne quis illud tam ineruditum... respondeat; A II, 132. si propterea (ea duo genera) probantur, quod ea proficiuntur a natura, sint summa sane, modo ne sola; D I, 113. aut... nullus (sol alter) esse potest, aut sit sane, ut visus est, modo ne sit molestus; R I, 32. quae (mediocritas) placet Peripateticis... modo ne laudent iracundiam; O I, 89. si quis est paulo ad voluptates propensior, modo ne sit ex peccatum genere; O I, 105. nocentem aliquando, modo ne nefarium impiumque, defendere; O II, 51. ne impediant divitiae, quo minus iuventur, modo ne adiuvent; O II, 71. ut... declinandum de via sit || est ||, modo ne summa turpitudine sequatur; Lae 61.

si modo consecuti sumus; A I, 8. ea sunt quaedam; A II, 68. id somniavit; A II, 89. probabilia sint; A II, 105. id pictura intellegi possit; F II, 69. sit aliquid esse beatum; F II, 86. dolor summum malum est; F II, 92. est aliqua patientia; T II, 33. aliquando fuerit; T II, 51. est orator; T IV, 55. est ulla virtus; T V, 4. (deus) movetur aliquando; N I, 104. (di) sunt; N II, 78. eam facultatem tibi daret causa; N III, 8. ulli (homines) sunt; N III, 70. a deo tantum rationem habemus, si modo habemus; N III, 71. magnifica quaedam res et salutaris, si modo est ulla; D I, 1. temperatis escis medicisque potionibus ita (animus) est adfectus, ut...; D I, 115. tum esset auspicius (si modo esset ei liberum); D II, 78. istae... artes, si modo aliquid valent, id valent, ut...; R I, 30. (populus) salvus esse vult; R I, 51. iusti sunt; R I, 61. uni gubernatori, uni medico, si digni modo sint iis artibus, rectius esse alteri navem committere, aegrum alteri quam multis; R I, 62. id exprimere Latine potuero; R I, 63. hoc in Lycurgi potestate potuit esse; R II, 24. si [quo] modo consequi potuero;

R II, 52. quae (virtus) est una, si modo est, maxime munifica; R III, 12. opus extabit; R V, 5. lex est ratio summa insita in ||[ia]|| natura; L I, 18. acceptae (leges) a duobus vobis erunt; L II, 14. interpretari potuero; L II, 45. quodsi ea... maiore mensura, si modo possis, iubet reddere Hesiodus; O I, 48. quicquid ad rem publicam attulimus, si modo aliquid attulimus; O I, 155. in philosophia aliquid proficimus; O III, 37. velint aliqua ex parte liberaliter vivere; Lae 86. id (verum) patefactum et illustratum est; Lae 97. investigari aliquid coniectura potest; Ti 10. hoc recte conversum videri potest; Ti 38.

tantum: ut tantum modo animo rem cernat; A II, 22. tantum... te modo || non modo, al. || monuit, ... ut cavere...; A II, 63. si id t. m., ut laetas, nihil adsequeris; A II, 94. sequentes t. m., quod ita visum sit, dum sine adensu; A II, 104. nec tamen (Cn. Octavius) miser esse... t. m. laboriosus videbatur; F II, 93. Stoici... t. m. praependendam in seligendo (illam vitam putant); F IV, 63. sin t. m. (ista studia) ad indicia veteris memoriae cognoscenda (spectant), curiosorum (sunt); F V, 6. ut t. m. (animal) se tuatur, qualemcumque sit; F V, 24. viri fortes... mori malunt quam t. m. de dignitatis gradu demoveri; T II, 58. qui frugi homines *zopsuovos* appellant, id est t. m. utilis; T III, 16. haec... oratio... t. m. adfert, nihil evenisse, quod non opinandum fuisset; T III, 55. in animo t. m. cogitatione possumus moribus ab negotiatione seiuergere; T IV, 29. qui (Epicurus) t. m. induit personam philosophi; T V, 73. dum corporis (bona) et externa iaceant humi et t. m., quia sumenda sint, appellentur bona; T V, 76. si t. m. ad cogitationem (di) valent nec habent ullam solitudinem; N I, 105. ut t. m. per stirpes alantur suas; N II, 81. t. m. (Epicurus) negare deos esse non audeat; N III, 3. non... me deus ista scire, sed his t. m. uti voluit; D I, 35. si... t. m. fieri ea, quae commemoravi, doceam; D I, 109. ut (patria)... t. m. nostris ipsa commodis serviens tutum periculum otio nostro suppeditaret; R I, 8. cum t. m. potestatem gustandi fecerit; R II, 50. ut || t || omnis ea indicatio versatur t. m. || tantum || in nomine; R IV, 6. homines... populariter annum t. m. solis, id est unius astri, reditu metiuntur; R VI, 24. si vos t. m. pontifices essetis; L II, 52. quae natura agri t. m. efficere possit, ut mortuorum corpora sine detrimento vivo recipiat; L II, 67.

7. *zum Satz* (pgl. 3. 5). tenetur modo illud; A II, 99. modo legant illa ipsa (Graeca), ne simulent; F I, 10. modo, quae dicit ille (Epicurus), bene noris; F I, 15. modo ista sis aequitate, quam ostendis; F I, 28. modo intellegas inter illum... et eum... esse illum medium; F II, 14. confuse loquitur; gerendus est mos, modo recte sentiat; F II, 27. modo (luxuria) sit vacua infinita cupiditate et timore; F II, 30. sint modo partes vitae beatae; F IV, 31. modo commutatis verbis ipsae res conferamus; F IV, 60. nos modo curationem eius (philosophiae) recipiamus; T III, 84. modo satis illa dilucide dixerimus pro rerum obscuritate; T IV, 33. quibus detractis deum tamen nosse te dicis, modo liniamenta maneant; N I, 98. modo possemus eum (mundum) animantem cogitare; N III, 20. modo maneant id, quod negari non potest; D I, 38. modo intellegat, quae sit causarum distinctio; Fa 43. modo id facere possit sine iniuria; O I, 48. modo hoc ita faciat, ut...; O III, 31. manent ingenia sensibus, modo permanet studium; C 22. moderato modo virum adit; C 33. modo, in quocumque fuerit actu, (histris) probetur; C 70.

II. **correspondentibus**: I. modo^o: videantur (ista) sane, ne adfirmarunt modo; A II, 87. cur cum beatum modo et non beatissimum etiam dixerim? T V, 76. existimo Panaetium ... hoc ipsum sensisse, quod dixerit, „solere“ modo, non etiam „oportere“; O III, 18.

2. modo — modo: modo hoc, modo illud probabilius videtur; A II, 121. nomen modo pueros, modo adulescentes ... adsectus est senectus? T I, 94. posterior (pars orationis tunc faciebat), ut modo (mori) non nollem, modo non laborarem; T I, 112. Cotta meus modo hoc, modo illud; N I, 47. ut (sol) ... eadem (terras) modo his, modo illis ex partibus opacet; N II, 49. Carneades conatationis studio modo || ait || hoc, modo illud ait || at ||; D I, 62. quodsi eorum (siderum) vitaelum modo hoc, modo illo modo temperatur; D II, 93. acumen hominum ex similitudine aliqua coniecturam modo hic, modo illic ducentium; D II, 145. quae modo hic, modo illic transferuntur; P 14. et sursum et deorsum, modo hic, modo illic *; T I, 48.

3. modo — tum: eundem .. (Socratem) et solem et animum deum dicere, et modo unum, tum autem plures deos; N I, 31. (sol) modo accedens, tum autem recedens binas ... reversiones ... facit; N II, 102. — modo || tamen modo, tum || mundum, tum mentem divinam esse (Ponticus Heraclides) putat, errantibus privat stellis divinitatem tribuit sensuque deum prae se eodemque in libro rursus terram ... refert in deos; N I, 34. — modo ... (Theophrastus) menti divinum tribuit principatum, modo caelo, tum autem signis sideribus caelestibus; N I, 35. — modo ... (Aristoteles) menti tribuit omnem divinitatem, modo mundum ipsum deum dicit esse, modo alium quandam praeficit mundo ..., tum caeli ardorem deum dicit esse; N I, 33.

4. modo — vicissim: vidimus eos ... quidquid agerent, modo timentis, vicissim contemnentis religiones; L II, 43.

5. ne modo — sed etiam: caveat, ne id modo consideret, quam illa res honesta est, sed etiam ut habeat efficiendi facultatem; O I, 73.

6. nec modo — sed, al.: nec virtutis unum modo, ut superiores, sed ipsum habitum per se esse praeclarum; A I, 38. nec vero ille (Q. Maximus) in luce modo atque in oculis civium magnus, sed intus domique praestantior; C 12. — neque vero ob duas modo causas, ... sed etiam modestiam ... affert; F IV, 11. nec modo (hic) vincetur, sed etiam serviet; T V, 52. nec conditiones modo delectant, sed etiam inquisitiones; C 54. — quod (cupiditates) essent plane inanes neque necessitatem modo, sed ne naturam quidem attingerent; T V, 93.

7. non modo: per me vel stertas licet, inquit Carneades, non modo quiescat; A II, 93. nec vero sum necesse esse utilitatem in historia, n. m. voluptatem; F V, 31. hinc paulumque ad beatam vitam deesse dicimus, n. m. ad beatissimam? T V, 23. n. m. at Spartae, rapere ubi pueri et clepere discunt; R IV, 3. nihil habui sane, non modo multum, quod putarem novandum in legibus; L III, 12. quem (virum bonum) Fimbria etiam, n. m. Socrates noverat; O III, 77. — ne sui || asee || quidem id velint, n. m. ipse; T I, 92. non modo eas || non eas? || (civitates divina providentia non curat), ne nationes quidem et gentes; N III, 93. numquam ne mediocri quidem cuiquam, n. m. prudenti (Apolonia aperta) probata sunt; D II, 113. mihi vero quicquid acciderit in tam ingrata civitate, non recusanti quidem eveniret, n. m. (non) || non || repugnanti; P 17.

8. non modo — sed (al.), verum (al.): quae

(memoria) non modo philosophiam, sed omnem vitae usum || usus || omnesque artes una maxime continet; A II, 22. mihi ... n. m. ad sapientiam caeci videmus, sed ad ea ipsa, quae ... cerni videantur, hebetes; A fr 18. quae (cupiditates) n. m. singulos homines, sed universas familias evrant; F I, 43. consequatur summas voluptates n. m. parvo, sed per me nihilo, si potest; F II, 92. ille ... vidit, n. m. quod foissent adhuc philosophorum de summo bono (sententia), sed quot ... esse possent; F V, 16. quid ... tam pugnat, quam n. m. miserum, sed omnino quicquam esse, qui non sit? T I, 13. quod n. m. facile ad credendum est, sed eo concessio, quod voluit, consequens; T I, 78. „fortis“ ... n. m. „fortuna adiuvat“, ... sed multo magis ratio; T II, 11. quae ut effugias, quis est n. m. recusandus, sed non ultra adpetendus ... dolor? T II, 14. tum n. m. tete vicieris, ... sed omnis et omnia; T II, 63. ut isdem malis manentibus n. m. leniatur aegritudo, sed in perlicae tollatur; T III, 53. quid n. m. nos, sed omnino vita hominum sine te esse potisset? T V, 5. se n. m. quattuor consulatus unum antepone-re, sed unum diem Cinnae ...; T V, 55. cum praesertim deum n. m. aliqua, sed pulcherrima specie deceat esse; N I, 26. quod n. m. philosophia dignum esset, sed mediocri prudentia; N I, 61. ita sit, ut n. m. homines a deis, sed ipsi dei inter se ab aliis aliis neglegantur; N I, 121. quae n. m. ut fereat ratione egerunt, sed intelligi ... non possunt; N II, 115. reliqua qui tandem n. m. concedit, sed omnino intelligi possunt; N III, 41. nisi erit confirmatum n. m. falsum illud esse, ... sed hoc verissimum esse; R I, 70. n. m. in tot gentibus (genera irris) varia, sed in una urbe ... milliensi mutata demonstrat; R III, 17. eos ... qui incolunt terram, n. m. interruptos ita esse, ut ... sed ... stare ...; R VI, 20. quae vis n. m. senior est quam aetas populorum ... sed aequalis ... dei; L II, 9. doctrinam ... n. m. in solem ... sed in ipsum discrimen ... produxit; L III, 14. n. m. sula in domo, sed nulla in gente reperirent; L III, 21. quis ... n. m. liber, sed servus libertate dignus fuit, cui ...? L III, 25. actor ... moderatur et fingit n. m. mentem ac voluntates, sed paene vitios eorum; L III, 40. haec ... officia ... esse ... n. m. sapientium m. propria, sed cum omni hominum genere communia; O III, 15. si n. m. utilitas, sed vita omnis beata corporis firma constitutio ... continetur; O III, 117. istum n. m. servum, sed nequissimum servum ... appellandum puto; P 36. bnl 9. non modo etiam; A II, 62. — non modo — sed etiam: f. etiam, II, 4. sed (B. I, 876, f.). nemo unquam superiorum non modo expresserat, sed se dixerat quidem posse hominem nihil opinari; A II, 77. n. m. illa (voluptas), ... sed ne haec q. stabilis; F II, 77. mortuorum ... n. m. vitae commodis, sed ne vita q. ipsa quiesquam caret; T I, 87. oratorem ... n. m. accusantem, sed ne defendentem q. probant sine aculeis iracundiae; T IV, 43. n. m. beati, sed ne eam q. esse possumus; T IV, 84. istam ... intellegentiam aut maris aut terrae n. m. comprehendere animo, sed ne suspitione q. possum attingere; N III, 64. ut ad eius (Caesaria) corpus n. m. amocirum, sed ne servorum q. quisquam accederet; D II, 23. cur ... deus senoniis moneat eos, qui illa n. m. cura, sed ne memoria q. digna ducant; D II, 125. n. m. [non] aeternam, sed ne diuturnam q. gloriam adsequi possumus; R VI, 23. nec vero iam aliam esse ullam legem puto n. m. habendam, sed ne appellandam q.; L II, 13. talis vir n. m. facere, sed ne cogitare q. quicquam audebit, quod ...; O III, 77. non modo, quod non possumus, sed

ne quantum possumus q. cogimur; C 34. quae (adsentatio) n. m. amico, sed ne libero q. digna est; Lae 89. cum hac sententia n. m. verior, sed ne utilior q. hominum vitae reperiri ulla possit; P 23. — quam (scientiam) nos non comprehensionem modo rerum sed eam stabilem quoque et immutabilem esse censemus; A II, 23. — huic (Draco) non una modo caput ornans stella relucet, verum tempora sunt duplici fulgore notata; N II, 107. — non modo — verum etiam: f. **etiam**, II, 4. verum (16 St.) B. I., S. 879, b. — ut ego non modo tecum Serrium Galbam, ... verum ne Atticorum quidem oratorum quemquam aut suavitatem; R III, 42.

9. non modo, mit **averiter** Regation — sed (al.): nostra .. aetas ... non modo eam (picturam) coloribus eisdem, quibus fuerat, renovare neglexit, sed ne id quidem curavit, ut ... servaret; R V, 2. — qui (Anaxagoras) id n. m. ita esse negabat, sed sibi ... albam ipsam (nivem) esse ne videri q.; A II, 100. — quorum (puerorum) n. m. nemo exclamavit umquam, sed ne ingenuit q.; T II, 34. vgl. 8. sed ne quidem; A II, 77. — eas (disciplinas) n. m. nihil adjuvare arbitrator ... quo meliores simus, sed .. depravare naturam; F III, 11. hi .. ignes ... n. m. nihil notent terris rebusque terrestribus, sed ita prosunt, ut ...; N II, 92. n. m. nihil umquam tam eleganter explicabat, sed ne hoc quidem ...; T I, 55. — n. m. non: f. 7. P 17. ut (mens) n. m. non internocent, vera illa visa sint aene falsa, sed ut ...; A II, 28. quod n. m. recte fieri, sed omnino fieri non potest; A II, 62. n. m. non impediri rationem amicitiae, ... sed ... non posse ...; F I, 70. cum dei n. m. homines non colant, sed omnino nihil curent; N I, 115. illud n. m. non adrogantia, sed potius prudentia, intellegere ...; N III, 26. cur ... iam oracula Delphis non eduntur, n. m. nostra aetate, sed iam dis? D II, 117. ipsum regale genus civitatis n. m. non est reprehendendum, sed haud scio an ...; R II, 43. quos (antiquos mores) ita oblivione obsoletos videmus, ut n. m. non colantur, sed iam ignorentur; R V, 2. ut ego n. m. ad illa non properem ... sed facile patiar ...; L I, 28. n. m. ... id virtutis non est, sed est potius immanitatis; O I, 62. talis improborum consensio non modo excusatione amicitiae legenda non est, sed potius supplicio omni vindicanda est; Lae 43. dum ... his || iis || (dominus) obediunt, n. m. imperator, sed liber habendus omnino non erit; P 33. hoc est n. m. cor non habere, sed ne palatum quidem; F II, 91. f. 8. sed ne quidem; R VI, 23. iis n. m. non laudi, verum etiam vitio dandum puto; O I, 71. videtur, ut senectus n. m. languida ... non sit, verum etiam sit operosa; C 26. — quid, si n. m. utilitatem (amicus) tibi nullam afferet, sed iacturae rei familiaris erunt faciundae? F II, 79. vestrorum deorum n. m. beneficium nullum extare, sed ne factum quidem omnino; N I, 101. quae (iustitia) n. m. nunquam nocet cuiquam, sed contra semper **impertis** aliquid || aliquid adfert ||; F I, 50. quodsi ... n. m. operam nostram nunquam a populari coetu removimus, sed ne litteram quidem ullam fecimus nisi forensam; A II, 6.

modulate, melodice: si ex oliva modulate canentes tibiae canerentur; N II, 22.

modus, Maß, Größe, Schranke, Ziel, Maßigung, Art und Weise, Methode: I. **absoluit**: I. **Subiecti**: adest: modus .. adsit; O II, 50.

est: in omni pertemione naturalem volebant esse quandam modum; A II, 135. nec modus est ullus investigandi veri, nisi inveneris; F I, 3. in

quibusdam neque pecuniae modus est neque honoris neque imperii nec libidinum nec epularum nec reliquarum cupiditatum; F I, 51. quis erit tandem modus iste? T IV, 40. sit iam huius disputationis modus; T IV, 82. erat in homine ... modus in dicendo; R II, 1. auri, argentii, eboris sacrandi modus esto; L II, 22. quid sit, quod deceat, in factis dicitur quae || quid || modus; O I, 14. est .. ulciscendi et puniendi modus; O I, 33 (34). ut incipiendi ratio fuerit, ita sit desinendi modus; O I, 135. quis potest modus esse? O II, 55. cuius (voluptatis) est fortasse quidam naturalis modus; C 46. f. II, I. suscipio. inest: modestiam, quo in verbo modus inest; O I, 142.

inferunt: haec cum pressis et flebilibus modis, qui totis theatris maestitiam inferant, concinnatur; T I, 106.

potest: f. est; O II, 55. — II, I. invenio.

2. **Prädicat**: sum: modus .. est optimus deus ipsum tenere ... nec progredi longius; O I, 141.

II. **inest Verben**: I. **Accusativus**: accommodo: quantum .. cuique opus est, ad id accommodatur, ut ante dixi, divitiarum modus; P 44.

adhibeo: f. **adhibeo**, I. modum (6 St.) B. I.

appono: qui .. vitium modum apponit; T IV,

42. cerno: in qua (parte honestatis) ... rerum modus cernitur; O I, 93.

conficio: Anaxagoras ... primus omnium rerum discriptionem et modum || motum || mentis infinitae vi ac ratione designari et confici voluit; N I, 26.

conservo: civitatum .. hoc multarum in Graecia interfuit, antiquum vocum conservare || conservari || modum; L II, 38.

consigno: ex quibus (sideribus) erat modus temporis consignandus; T 30.

constituo: qui rebus infinitis modum constituunt; F I, 2.

contemno: qui quodam motu aut statu videntur naturae legem et modum contempsisse; F V, 47.

designo: f. conficio.

facio: ut aliquando controversiarum aliquem facerent modum; L I, 53.

figo: f. teneo; P 23.

finio: sepulchris .. novis finivit modum; L II,

66. habeo: habet (vita) ... aut satietatem aut modum; C 84. f. **habeo**, III. modum (3 St.) S. 127, a.

invenio: inanum .. cupiditatum nec modus ullus nec finis inveniri potest; F I, 46 (45).

metior: ex eo, quantum cuique satis est, metiuntur homines divitiarum modum; P 44.

nomino: eorum .. fratres et sorores, qui a genealogis antiquis sic nominantur, Amor, Dolus, Metus || modus, Morbus ||, Labor ...; N III, 44.

nosco: si (ille divinus) surdus sit, (num possit) varietates vocum aut modos noscere? D II, 9.

paro: quinam Tantalidarum interfectioni || interitici || modus paretur? N III, 90.

praescribo: neque solum his || iis || (magistratibus) praescribendus est imperandi, sed etiam civibus obtemperandi modus; L II, 5.

quaero: quaeramus .. modum aegritudinis; T IV, 40. qui modum .. vitio quaerit; T IV, 41.

si vitae modum actionemque quaerimus; T V, 66. refero: modus adhibeatur, isque referatur ad facultates; O II, 55.

requiro: quae || credo, Quinte ||, ut ceteri sumptus, sic etiam sepulchrorum modum. — recte requiris || requiri ||; L II, 62.

retineo: ludendi etiam est quidam modus retinendus; O I, 104.

revoco: quarum (villarum) ... est adhibendus modus ad mediocritatemque revocandus; O I, 140.

status: in laboramus, quis est, qui alienae modum statuat industriae? F I, 3. si pecuniae modum statuendus fuit feminis; R III, 17.

suscipio: Cleanthes ... quattuor modis formatos in animis hominum putat deorum esse rationes. unus is modus est, de quo satis dixi, qui est susceptus ex praesentione rerum futurarum, alter ex perturbationibus tempestatum et reliquis motibus, tertius ex commoditate rerum, quas percipimus, et copia, quartus ex astrorum ordine caelique constantia; N III, 16.

tempero: solis tum accessus modici, tum recessus et frigoris et caloris modum temperant; N II, 49.

teneo: nec diutius umquam [anq.] tenetur idem rei publicae modus; R I, 68. diligenter ei tenendum esse eius (voluptatis) fruentiae modum; O I, 106. siquidem rerum modum figere non possumus, animorum modum tenere possumus; P 25.

termino: nos metiendi ratiocinandique utilitate huius artis (geometriae) terminavimus modum; T I, 5. homo catus [catus] animum terminat nec magnitudinis nec diturnitatis modum; T II, 45. natura ... ipsa terminabit modum; T III, 74. non aestimatione census, verum victa atque cultu terminatur pecuniae modus; P 50.

trado: in docendo eum primum concludendi modum traditis; A II, 96.

trans eo: (P. Rupilius) transisse videtur modum; T IV, 40. si (appetitus) sine dubio finem et modum transiit; O I, 102.

video: cum videat omnium rerum rationem, modum, disciplinam; N II, 15.

2. **Genetivus:** enim: cum (Zeno) extensis digitis adversum manum ostenderet, "visum", inquit, "huius modi est"; dein cum paulum digitos contraxerat, "adsensus huius modi"; A II, 145. sint ... astrologorum percepta huius modi; Fa 12. si omni ex parte eiusdem modi sint; A II, 40. ut falsa eiusdem modi nulla possint esse; A II, 44. si eiusdem modi esset visum verum, quale vel falsum; A II, 77. si id (visum) tale esset ab eo, quod est, ut eiusdem modi ab eo, quod non est, posset esse; A II, 77. ut doceret nullum tale esse visum a vero, ut non eiusdem modi etiam a falso posset esse; A II, 77. innumerabilis supra infra, ... alios dissimiles, alios eiusdem modi mundos esse? A II, 125. an eiusdem modi (dies esse potest)? F II, 162. an hoc eiusdem modi est, quale Pherecydem illud? D II, 31. cum ... artium aliud eius modi genus sit, ut ...; A II, 22. quodam omnia visa eius modi essent, qualia isti dicunt; A II, 27. quae visa sunt eius modi, ut in his nihil intersit; A II, 40. ea sunt eius modi; A II, 88. quod ... ego nihil eius modi esse arbitrator, cui ...; A II, 141. quod ... eius modi esse iudico, ut nihil homine videatur indignius; F I, 23. id (summum bonum) ... eius modi est, ut ... videatur; F II, 42. id eius modi est, ut ... dicat; F II, 100. alia ... non esse eius modi; F III, 51. media illa ... tamen eius modi sunt, ut ... eligenda sint ... hoc est, ut ... velis; F IV, 71. haec ... fere sunt eius modi, quae Graeci *καθ' ἑσπερος* appellant; T III, 7. quod cum maius esse videatur quam insaniam, tamen eius modi est, ut ... non possit; T III, 11. iratus animus eius modi est; T III, 19. eius modi sunt pleraque; T III, 52. offensivum ... definitiones sunt eius modi, ut ... sit; T IV, 27. quid ... eius modi istorum est? T V, 40. quod (somnia) in nostri [nume- rum] Fabii Pictoris Graecis annalibus eius modi

est, ut ... fuerint; D I, 43. nonne eius modi sunt, ut ne caeli quidem naturam interpretes istos caeli nosse appareat? D II, 92. quae est continuatio coniunctioque naturae ... eius modi, ut thesaurus ex ovo intellegi debeat? D II, 142. interens ... aiunt, utrum eius modi quid sit, sine quo effici aliquid non possit, an eius modi, cum quo effici aliquid necesse sit; Fa 36. quod erit eius modi, nihil ut tale ulla in re publica reperitur; R II, 42. si quid eius modi est; L II, 47. quicquid eius modi est; O I, 26. eorum ... ipsorum (beneficiorum) partem eius modi sunt, ut ad universos cives pertineant, partim, singulos ut attingant; O II, 72. sin autem id non sit eius modi; O III, 30. omnia ... scire, cuiuscumque modi sint, cupere; F V, 49. ex animo constans et corpore, quae sunt cuiusdam modi; F IV, 25. animus non esse solus, sed etiam cuiusdam modi debet esse; F V, 36. cuiusnam modi est Superbi Tarcinii somnium? D I, 43. principes (qualitates) sunt nrius modi et simplices; A I, 26. quod ... esset ... unius modi; A I, 30. quae (materia) semper unius modi eisque similis est; T I 21.

video: ut eiusdem modi falsum etiam [etiam] falsum [possit] videri; A II, 40.

3. **mit Präpositionen:** aequo ex: quod (genus) erit aequatum et temperatum ex tribus optimis rerum publicarum modis; R I, 69.

dico de: f. I. suscipio.

prodeco ex: cavendum ... est, ... ne extra modum sumpto et magnificentia prodens; O I, 140.

progredior intra: adhibent modum quandam, quem ultra progredi non oporteat; T IV, 38.

tempero ex: f. aequo ex.

versor in: ant (honestam versatur) in omnium, quae sunt quaeque dicuntur, ordine et modo; O I, 15.

III. **nach Objectivis:** vacuus: divitiae, nomen, opes vacuae consilio et vivendi atque aliis imperandi modo; R I, 51.

IV. **nach Substantiven** (vgl. II, 2): alqs: Ly-sippus eodem sere ... centum Alexandros eiusdem modi facere non posset? A II, 85.

alqd: nihil ... eum eius modi celare possumus; A I, 3. cum aliquid huius modi inciderat; A II, 98. nihil eius modi invento; A II, 113. quamvis multa cuiusque modi (oratio) rapiat; F II, 3. his verbis tria significari Stoici dicunt, unum eius modi ...; F IV, 14. liceat ... fingere aliquid eius modi; F IV, 27. mihi ... Homerus huius modi quiddam vidisse videtur in his; F V, 49. huic calix mulei impingendus est, ut plorare desinat, aut aliquid eius modi? T III, 44. libidini (subiecta sunt) ira ..., indigentia, desiderium et cetera eius modi; T IV, 16. si concessum esset huius modi aliquid; N I, 70. non ita dicimus, ut glabram aut fragmentum lapidis aut aliquid eius modi; N II, 82. multa eius modi proferre possum; N II, 126. haec ... aliaque eius modi ex vetere Graeciae fama collecta sunt; N III, 60. salutem, concordiam ceteraque eius modi rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. multa istius modi dicuntur in scholis; D II, 31. quando aliquid eius modi ab haruspico ... andivimus? D II, 32. secenta licet eiusdem modi proferri, ut ...; D II, 34. * quorum in aliis, ... ut in unguibus, ut in reliquis eius modi, naturae contagio valet; Fa 5. nec de Oedipode potuisse Apollinem praedicere ... nec quicquam eius modi; Fa 33. Rutilius ... solebat mecum interdum eius modi aliquid conquirere; R I, 17. eius modi quiddam ... Pericles ille ... docuisse civis suos dicitur; R I, 25. detestataque [et] detestanda atque [et] omnia eius modi repudianda sunt; L II, 28. si quid eius

modi (dici potest); O I, 61. non .. magis est contra naturam morbus aut egestas aut quid eius modi; O III, 30. f. lex; L II, 9.

amicitiae: si (boni) in eius modi amicitias ignari casu aliquo inciderint; Lae 42.

animal: cuiuscumque .. modi animal constituitur; F IV, 28.

appetitus: eius modi adpetitionem Stoici *ῥοιζήσθαι* appellant; T IV, 12.

argumenta: haec .. et quaedam eiusdem modi argumenta, cur sit diviniot, ducuntur a fato; D I, 128.

casus: si qui eius modi forte casus inciderit, ut id faciendum sit; F III, 68.

causa: aliquam eubese eius modi causam, ut .. intellegi possit; F V, 29. quia .. non (dierus esse posset) in eius modi causa? T I, 11. in huius modi causis aliud Diogeni Babylonio videri solet; O III, 51.

cera: quid, si in eiusdem modi cera centum sigilla hoc anulo impressero? A II, 86.

cessatio, cessio: eius modi quamquam cessationem || cessationem || liberam (ista oratio postulat); L I, 10.

cives: etsi eius modi cives a censore melius est quam a poeta notari; R IV, 11.

coniunctio: eius modi coniunctionem tectorum oppidum vel urbem appellaverunt; R I, 41.

concessus: in huius modi sermone et concessu facillimum (est negare); N I, 61.

cura: qui (Socrate) omnem eius modi curam deposuerit; R I, 15.

deliberatio: non videtur (Panaetius) debuisse eius modi deliberationem introducere; O III, 12.

dissimilitudines: Academicis placere esse rerum eius modi dissimilitudines, ut ..; A II, 108.

exempla: superioris generis huius modi sunt exempla; O I, 7.

falsum: quia possit eiusdem modi existere falsum aliquid, cuius modi hoc verum; A II, 101. vgl. II, 2. videor.

fissum: si fissum cuiusdam modi fuerit in lecore; D II, 34.

flexiones: ut ... cervicis oculosque pariter cum modorum flexionibus torqueant || torquent? || L II, 39.

homines: in quam (domum) ... admittenda hominum cuiusque modi || generis || multitudo; O I, 139.

lex: ferretne civitas ulla latorem istius modi legis, ut condemnaretur filius? N III, 90. a parvis ... didicimus *SI IN IUS VOCAT* atque || atque alia || eius modi „leges“ alias nominare; L II, 9.

monstra: multa .. eiusdem modi monstra (Parmenides efficit); N I, 28.

motus: eius modi motibus sermo debet vacare; O I, 136.

necessitas: auditorem (me venisse) ... nulla eius modi adstrictum necessitate, ut ..; N I, 17.

nota: quam haberet in C. Cotta ... agnoscendo eius modi notam, quae ..? A II, 84. ut non possit esse eiusdem modi (nota) falsa; A II, 84.

oracla: si Stoicis ... consentaneum est huius modi oracla ... comprobare; Fa 33.

oratio: eum adhibemus ad eos orationem eius modi; A II, 32. ego ... huius modi quadam oratione eum exorsus; A II, 64.

querelae: omnium istius modi querelarum || querellarum || in moribus est culpa, non in aetate; C 7.

res: si in eius modi rebus, veri simile quod sit, invenit; A II, 128. istius modi .. res dicere ornate velle puerile est; F III, 19. si *ne* in eius modi quidem rebus maiores natu nolent interesse; O I, 122. eius modi .. credo res Panaetium

persecutum fuisse; O III, 33. ut ... inter vos de huiusce modi rebus controversemini; fr II, 3. res publica: ut necesse sit in eius modi res publica plena libertatis esse omnia; R I, 67. neque potest eius modi res publica non regum .. esse; R II, 43.

reticentiae: huius modi reticentiae iure civili || omnes || comprehendi non possunt; O III, 67.

scita: qui primum eius modi scita saaxerint; L II, 11.

sententiae: propter huius modi sententias istorum hominum est multitudo; T V, 28.

sermo: qui sermouibus eius modi voluit personas tam graves iulgari; A II, 6. scis solere .. in huius modi sermone ... dici „admodum“; L III, 26. f. concessus.

similitudo: huius in eius modi similitudine omnia sint facienda, ut conlinet; F III, 22.

spectacula: videmus, ... ut (pueri) pompa, ludis atque eius modi spectaculis teneantur? F V, 48.

tarditas: tarditate modorum et gravitate caentis illorum (adulescentium) furentem petulantiam concessisse || rescidisse ||; fr X, 3.

tempora: quia non nunquam eius modi tempora incidunt, ut ..; F I, 32.

truncus: qui potest esse in eius modi trunco sapientia? N I, 84.

verba: nisi in huiusce modi verbis, ut philosophiam aut rhetoricam ... appellem; A I, 25.

versiculi: huic (Elysi) in tabellis tris huius modi versiculos datos; T I, 115.

versus: quae (femina) ... diceret Homericum quendam eius modi versum; D I, 52.

verum: f. falsum.

visum: si .. essent esse (notitiae) falsae aut eius modi visis impressae, qualia ..; A II, 22. ab omnibus eiusdem modi visis perspicuitatem ... abesse dicemus; A II, 51. incidebat in eius modi visum, quod percipi non posset; A II, 84. huius modi .. visis (sapientis) consilia capiet et agendi et non ageudi; A II, 100. reliqui || reliquit || eius modi visa, quibus ad actionem excitetur; A II, 104. neque .. omnia eius modi visa adprobari || adprobavit ||; A II, 104. quodai eius modi visis credendum non est; D II, 120.

voluptates: quod (luxuriosus) ita viverent, ut persequerentur cuiusque modi voluptates; F II, 22.

V. *Improb.* I. *Genetiv.* fieri: si omnia fato serent eius modi, ut nihil seret nisi praegressione causae; Fa 44. vgl. IV. falsum.

2. *Ubiatis.* accedere: a ratione ad humanam figuram quo modo accedit? N I, 89.

accipere: quoquo modo hoc accipietur; T I, 110. quo te modo .. accepissem, nisi iratus essem! T IV, 78.

adferre: ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sic exitum mors; T I, 91.

adfici: tantum (se) sentire adfici se quodam modo; A II, 76. eodem modo sapiens erit affectus erga amicum, quo in se ipsum; F I, 63.

quo modo caelo affecto compositisque sideribus quodque animal oritur; D II, 98. non uno modo in disparibus causis affecti esse debemus; O II, 61. ut eodem modo erga amicum affecti simus, quo erga nosmet ipsos; Lae 56.

adhiberi: qualis ista „fabrica“ est? ubi adhibita? quando? cur? quo modo? A II, 87. referret, quo modo (illa consolatio) adhibeatur; T III, 79.

adlicere: quoniam modo hominum studia ad utilitates nostras allicere atque excitare possimus; O II, 20.

admirari: ego .. maiore etiam quodam quodam memoriam admiror; T I, 59.

adsentiri: nescio quo modo, dum lego, adsentior; T I, 24. nullo modo prorsus adsentior; N III, 91. quod sequitur, quo modo aut ta adsentire aut ego reprehendam, sane quaero; L II, 34.

adsequi: quo .. modo adsequi poterat Lacedaemone illa tum, ... ut ..? R I, 50.

adsumere: adsumit .. Cratippus hoc modo; D II, 109.

aquare: superioris .. permissionis reliquias fundens aequabat eodem modo ferme; T I, 43.

aestimari: qui (nutrices et paedagogi) negligendi quidem non sunt, sed alio quodam modo aestimandi [modo *]; L II, 74.

agere: quo modo primum obtinebit (sapientia) nomen sapientiae? deinde quo modo suscipere aliquam rem aut agere scilicet audebit? A II, 24. quoniam modo vitam agere possumus; F IV, 69. quid ageretur et quo modo; T V, 9. facile patior te isto modo agere; T V, 15.

animatus: ut, quem ad modum (sapientiae) sint in se ipso animati, eodem modo sint erga amicos; F II, 83.

aperire: eequid nos eodem modo rerum naturas persequere, aperire, dividere possumus? A II, 122.

appellare: uterque alio quodam modo (sapientis appellabatur); L II, 6. hunc quo modo ego appellabo divitem, cum ipse egere se sentiat? P 44.

apetere: quo modo non potest animal nihil non adpetere id, quod accommodatum ad naturam adpareat, ... sic ..; A II, 38.

approbare: qui ceteras res eodem modo quo [modo] magnitudinem solis approbat; A II, 128.

arecere: nullo modo facilius arbitror posse neque herbas arecere et interfici neque terram ab sole percoqui; fr I, 12.

astringi: nullo modo sacris adstringi; L II, 49. audere: [agere]; A II, 24.

auspicari: hoc modo Romulum auspicari solitum putas? D II, 73.

barbarus: dabo tibi testes nec nimis antiquos nec ullo modo barbaros; R I, 58.

bellare: quid est .. aliud Gigantum modo bellare cum dis? C 5.

bonus: quo modo .. optimum, si bonum praeterea nullam est? F IV, 34.

cadere: Cynicorum .. vitam alii cadere in sapientem dicunt, ... alii nullo modo; F III, 68.

capere: eas (utilitates) nos nullo modo sine hominum manu atque opera capere potuisset; O II, 14.

celare: † de quo et idem omnibus atque uno modo celaret; T I, 36.

cernere: quo modo .. geometres cernere ea potest? A II, 22.

cieri: eo .. motu, cuius orbis semper in eodem erat eodemque modo ciebatur; T I, 24.

circumveniri: qui aequo vir bonus multis modis ... circumventus morbo, exilio atque inopia; F IV, 62.

clamare: ipsa veritas clamabat quodam modo non posse adduci, ...; F IV, 55.

cohaerere: quo (stata ea) cohaerere nullo modo poterint nisi sensu moderante; N II, 87. semper .. (haec cohaerere) nullo modo possunt; N III, 34.

comparari: cum externis corporis (commoda) hoc modo comparantur, ... ut malis ..., [cum corporis externa hoc modo]; O II, 88.

complecti: quo modo ... haec laesita ... aut memoria connecti aut observando notare possumus? D II, 146.

compleri: quae solebant quodam conpleri veritate incoanda Livianis et Naevianis modis; L II, 39.

componi: [agere]; adfide; D II, 98. comprehendere: necesse esse ne id ipsum quidem ... comprehendere et percipi ullo modo posse; A II, 28.

concedere: aut Callipho aut Diodorus quo modo poterunt tibi istud concedere? F IV, 50. eadem, quae vulgus, in malis et bonis numerare concedi nullo modo potest; T V, 31. id .. quod adsumit, concedi nullo modo potest; D II, 107.

concinni: [agere]; I, 1. inferunt.

concludere: quo modo .. hoc conclusum esse iudicatur? A II, 96. quidquid .. eodem modo concluditur, probabitur; A II, 96. Antipatrum concludere hoc modo; D II, 101. concludit .. Chrysippus hoc modo; F II, 20. [concludo, III rationem (4 Et.) B. I, C. 474, a.

conecti: nec reperio, quo modo iudicem, si lucet, lucet? verum esse, ... non iudicem, si mentiris, mentiris? eodem modo ex se [esse] [conectum]; A II, 93.

conferri: quo modo est conlatum [conlatum] inter ipsos (haruspices), quae pars inimica ... esset? D II, 28.

conformari: necesse est eam (vim) ... conformari quodam modo numine deorum; D II, 29.

confundi: haec scilicet in inbecillo ... animo multa omnibus modis confusa et variata versantur; D II, 140.

congregari: populus .. non (est) omnis hominum coetus quoquo modo congregatus, sed ..; R I, 39.

congruere: quamquam ea (epistula) cum summa eius (Epicuri) philosophia [philosophiae, al.] nullo modo congruebat; F II, 100.

coniuungi: cum quibus coniungis vitam beatam nullo modo posse putavit; F V, 77.

consequi: posterum quodam modo et consequens putandum est; F III, 32. quo modo hoc sit consequens illi, sic illud huic; T V, 18. suas (voluptates) eum (regem Persarum) consequi nullo modo posse; T V, 92.

conservari: quo modo ... conservabitur, ut simile sit omnium aeternarum illud ultimum? F IV, 33. quo modo .. caeli divinus ille sensus in celeritate tanta conservari potest? N I, 33.

constitui: ut nullo modo, nisi ut exposui, constitui possit finis bonorum; F IV, 28. constituiti virtus nullo modo potest, nisi ..; F IV, 41. neque .. hoc solum natura, ... sed etiam legibus populorum ... eodem modo constitutum est; O III, 23.

contemnere: [deserere].

contemplari: licet .. oculis quodam modo contemplari pulchritudinem rerum earum; N II, 98.

contineri: ut nullo modo adpetitiones animi nec regi nec contineri queant; T IV, 22.

contingere: quid quoque loco aut modo aut tempore contingat; T I, 27.

convenire: haec quo modo conveniant, non sane intellego; F V, 77.

corrumpi: ut profuere annis aut vix aut nullo modo ... corrumpitur, sic .. N II, 20.

dare: quo modo tu, si comprehendi nihil posses, artificia concidere dicebas nec mihi dabas id, quod probabile esset, scias magnam vim habere ad artes, sic ..; A II, 146. eodem .. modo tibi nemo dabit, quod expectandum sit, id esse laudabile; F IV, 50.

defendere: mihi .. (haec sunt defendenda) bono modo tantum, quantum videbitur; A II, 137. nullo modo poterimus sensuum iudicia defendere; F I, 64.

definire: haec .. definiunt hoc modo; T IV, 16 (17). idem .. (Chrysippus) somniorum connectionem definit hoc modo; D II, 130.

deicere: equid .. intelligit, quantum mali de humana condicione deiceret? — quonam modo? T I, 15.

delectare: animo .. multis modis variisque delectari licet; T V, 111. uscio quo modo me magis nostra delectant; D I, 55.

depellere: supplantare eum, quocum certet, aut manu depellere nullo modo debet; O III, 42. derogare: ut mihi mirum videatur, ... quo modo isti non ... uni (somnia) fidem derogent; D II, 146.

deserere: quonam modo aut quo loco corpus subito deseruerit; F IV, 26. desiderare: vide ut (tua) desideretur constantia. — quonam modo? T V, 32.

dicere: me .. ista delectant, cum Latine dicuntur et isto modo; A I, 18. quonam .. alio modo *καταληκτόν* diceres? A I, 41. quo modo quemquam ... aliquid .. invenisse diceremus? A II, 27. quo .. modo perspicere dixeris album esse aliquid, cum ..? aut quo modo ista .. perspicua diceremus? A II, 34. explicari ... quo modo ista Carneades diceret; A II, 102. adiungit dupliciter dici aedeanus sustinere sapientem, uno modo, ... altero ..; A II, 104. etsi ea ... quamvis ad aetatem recte isto modo dicerentur; F V, 27. (hoc) quoquo modo || quomodocumque || dicitur; F V, 30. dicitur .. alio modo etiam carere; T I, 88. quod omnes uno verbo 'malum' appellamus, id tot modis posse dicere; T II, 30. quamquam hoc nescio quo modo dicitur, quasi duo simus; T II, 47. quae (Epicuri) dicant, videamus, quo modo, neglegamus; T III, 33. idem alio modo dicentibus Stoicis; T IV, 6. isto .. modo licet dicere utilem violentiam ad fortitudinem; T IV, 52. de cuius (sapientia) excellentia multa quidem dici quamvis fuae lateque possunt, sed brevissime illo modo; T IV, 57. isto .. modo dicere licet lovem semper barbaram ... esse; N I, 83. quo .. tu illa modo dices? N II, 147. quo modo idem dicitis non omnia deos persequi, idem voltis a dis ... dividi somnia? N III, 93. quos prudentes possumus dicere, ... divinos ullo modo possumus; D I, 111. illud .. dici, praesertim a Stoicis, nullo modo potest; D II, 24. uscio quo modo nihil tam absurde dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum; D II, 119. geometres uno ita dicit ... sed potius illo modo; Fa 13. hoc .. modo viator quod bene vestitus causa grassatori fuisse dicitur || diceretur ||, cur ab eo spoliaretur; Fa 34. quot modis quique dicitur; R I, 38. cuius .. mali ... vobis ... tamquam reis captis quodam modo dicenda causa est; R V, 2. ut (senator) loco dicat, id est rogatus; ut modo, ut sit infinitus; L III, 40. quod eodem modo de seuetute dici potest; C 8. |, dare; A II, 146.

diffundi: eo .. modo ... sanguis per venas in omne corpus diffunditur; N II, 138.

diligere: pcedum greges diliguntur isto modo; N I, 122. cum propter virtutem ... etiam eos, quos nunquam vidimus, quodam modo diligamus; Lae 28.

disceptari: hoc modo hanc causam disceptari oportet; Fa 46.

discerni: quo modo ea discerni oporteret; O III, 7.

describere: volnptatis .. partes hoc modo describunt, ut ..; T IV, 20.

disputare: tribus .. modis video esse a nostris de amicitia disputatum; F I, 66. Socrates disputabat isto modo; P 23. multa sunt a vobis

... saepe cum P. Nigidio Carneadeo more et modo disputata; T I.

dissentire: quid ipsum a se dissentiat. quo, inquit, modo? F V, 79.

dissidere: nescio quo modo doctissimus quisque [contemnit] || quisque || ... contra hanc immortalitatem disserit; T I, 77.

dissolvere: quo modo .. mentientem ... dissolvat? D II, 11. ita apte (mundus) cohaeret, ut dissolvi nullo modo queat, nisi ...; T I, 15.

distingui: quo modo .. distingui possunt vera somnia a falsis? D II, 146.

distrahi, divelli: ut (sapientia, temperantia, fortitudo) ab ea (voluptate) nullo modo nec divelli nec distrahi possint; F I, 50.

dividere: |, aperire.

edi: cur isto modo iam oracula Delphis non eduntur? D II, 117.

efferre: alius modis easdem res efferre possumus; Fa 16.

efficere: quod nullo modo arbitrabatur quidquam effici posse ab ea (natura), quae experts esset corporis; A I, 39. quaerunt, quonam modo, falsa visa quae sint, ea deus efficere possit probabilia; A II, 47. quo modo efficiatur concludaturque ratio; F I, 22. quonam modo ab isdem principibus profecti efficiantur, ut ..; F IV, 26. in quibus videmus ea ... multa quodam modo efficere ipsa sibi per se; F V, 26. quam legem quo modo (Zeno) efficiat animantem; N I, 36. nullo .. modo immortalem deum efficiat; N I, 110. arcus .. ipse et nubibus efficiat quodam modo coloratis; N III, 51.

effugere: quo modo necessitatem effugeret; N I, 69. ut amicos independentis calamitates praedicant, quas illi effugere nullo modo possint; D II, 54.

enervari: est in animis ... quiddam .. humile, enervatum quodam modo et languidum; T II, 47.

eripere: animus quodam modo eripitur iis, quos ..; A II, 38. eripimus huic aegritudinem. quo modo? T III, 46.

esse (Subjectiva, Substantiva): Zeno .. nullo modo is erat, qui ..; A I, 35. a quo (Antiocho) .. quaero, quo tandem modo sit eius Academicus, cuius esse se profiteatur; A II, 113. luxuriosus (erit) eodem modo; F II, 27. nihil esse et (volnptati) loci ... ne illo quidem modo, ut ..; F II, 37. (Stoici) quodam modo sunt uno dissimiles Aristonis; F IV, 43. peccata .. partim esse tolerabilia, partim nullo modo; F IV, 56. ne hoc quidem modo paria || m. p. q. || peccata sunt; F IV, 76. quo modo ... verum esse poterit ..? F V, 69. quo modo hoc nihil negotii est? T I, 16. quo modo id ... ne malum quidem sit; T II, 29. virtutem esse esse contentam, quo modo ad bene vivendum, sic etiam ad beate; T III, 37. praclarum carmen est enim et rebus et verbis et modis lugubre; T III, 46. quod (aegritudinis nomen) cum sapientia esse atque, ut ita dicam, habitare nullo modo possit; T III, 83. quo modo .. in corpore est morbus, ... sic in animo; T IV, 28 (29). quo modo ... si naturalis esset ira, ... alius alio magis iracundus esset? T IV, 79. quo modo nunc est; T V, 82. quo modo .. iucunda vita potest esse, a qua absit prudentia? T V, 101.

quo .. modo deus || modo, al. || moveri carens corpore aut quo modo semper se movens esse quietus et beatus potest? N I, 33. quo modo (deus) beatus sit, quo modo aeternus; N I, 104. isto modo, quoniam homines mortales sunt, sint aliqui immortales; N I, 109. isto modo, etiam disertus ... musicus ... erit mudus; N III, 23. quo modo nunc quidem est; N III 41. si hi

(Orpheus, Rheus) di non sunt, quia nusquam coluntur, quo modo illi sunt? N III, 45. eodem .. modo nihil est futurum, cuius ..: D I, 125. haec certe ... simulacra sunt auspicio, auspicia nullo modo; D II, 71. sive .. sic est sive illo modo; D II, 120. simile est quodam modo, ... ac si omnis hic mundus interest; R III, 84. quodsi, quo modo est natura, sic iudicio homines ... putarent; L I, 33. temperans voluptatem summum bonum statuens esse certe nullo modo potest; O I, 5. utentur || opulentior || sane sit, honestior vero quo modo? O II, 71. in iis ... perfectum honestam nullo modo, similitudinem honesti esse possunt; O III, 13. te .. alio quodam modo ... studio et doctrina esse sapienter; Lae 6 (7). quoniam .. modo quisquam amicus esse poterit ei || eius ||, quid ..? Lae 59. nescio quo modo verum est, quod ..; Lae 89. ille vident, quo modo imperator esse possit; P 41. f. inchoari.

evadere: cum eadem (somnia) ... evadant .. idem non semper eodem modo; D II, 146.

evanescere: quae (vis loci divina) quo tandem modo evanuit? D II, 117.

evenire: quo modo .. evenit, ut ..? F IV, 33. cum ... res eodem modo evenirent; D I, 25. quod eodem modo event Agamemnoni; D I, 29. si .. id .. vel hoc vel illo modo potest evenire; D II, 24.

excitare: f. adlicere.

existimare: quod ego nullo modo existimo; T III, 25. eodem .. modo nec ego Publico nescio cui ... credendum existimo; D II, 113.

exoriri: exoritur ... somniorum [...] interpretatio eodemque modo .. oraculorum; D I, 116. expedit: fortitudinem quoque aliquo modo expedit; O III, 118.

expeti: sin ipsae opes expetuntur quoquo modo; O III, 87.

expleri: quae (lubidines) quia nec expleri nec satiari nullo modo possunt; R VI, 1.

explicare: haec ratione explicari et ad naturam revocari facile possunt, ea vero .. nullo modo; D II, 145. Chrypsippus .. laborans .., quoniam pacto || hoc modo || explicat .., intricatur hoc modo || intricatur ||; Fa fr I. quo modo .. ambigua ambiguis explicabunt? fr V, 99.

exponi: quocumque .. modo summum bonum sic exponitur, ut ..; F V, 22.

extinguere: quorum (Pythagoreorum) disciplina extincta est quodam modo, cum ..; Ti I.

exto illi: ut ii, qui superiores sunt, submittere se debent in amicitia, sic quodam modo inferiores || se || extollere; Lae 72.

facere: nec id ullo modo fieri posse; A I, 38. nullo .. modo fieri potest, ut ..; A II, 23. quod fieri nullo modo potest; A II, 55 (54). F II, 20. quod duobus modis sine reprehensione fit; F II, 15. nescio quo modo ... populus cum illis facit; F II, 44. neque .. illud fieri poterat ullo modo, ut ..; F II, 53. ut in actionibus praescribi solet, „DE EADEM RE (FECIT) ALIO MODO“; F V, 88. quo modo facta sint; T I, 56. nec .. fieri ullo modo posse, ut ..; T I, 57. quasi fieri potest modo possit, .. ut ..; T III, 72. si hoc fieri potuisset dicis, decesse oportet, quo modo; N III, 12. cur || t || quo, quo modo || quidque fiat; D I, 16. quo || t || quo || .. haec .. modo rituque fiant; L II, 20. cum .. duobus modis .. fiat iniuria; O I, 41. fit .. nescio quo modo, ut ..; O I, 146. id .. eodem modo fecit Panaetius; O II, 35. ut .., quod tarpe est, id .. honestam fieri nullo modo potest, sic ..; O III, 78. ne facere aliter ullo modo possumus; O III, 101.

fallere: quo modo occulte ... fallat; F II, 53. ferro: quo modo eum tandem laturum fuisse

existimas? F II, 60. quae (peccata) ille (Zeno) ... nullo modo ferre poterit; F IV, 20. quo modo fert apud eum (Aeschylum) Prometheus dolorem? T II, 23. desiderium conuictissimi ... viri ferre nullo modo possem; Lae 104. quo modo ... mortem filii (Cato) tulit? Lae 9. quo modo ille (Q. Maximus) mortem filii tulit; C 12.

formari: Cleanthes ... quatuor modis formatae in animis hominum putat deorum esse notiones; N III, 16. f. II, 1. suscipio.

frangere: Theophrastus ... vehementius etiam fregit quodam modo auctoritatem veteris disciplinae; A I, 33.

fugiri: et honesta expetenda per se et eodem modo turpia per se esse fugienda; F III, 38.

fulciri: omnibus .. modis fulciendi sunt, qui ruunt; T III, 61.

fundi: utrumque eorum fundi quodam modo et quasi dilatari putant; F III, 48.

gerere: quoquo .. modo nos gesserimus; D II, 21. sine summa iustitia rem publicam geri nullo modo posse; R II, 70.

gloriarī: nobis quoque licet in hoc quodam modo gloriarī; O II, 59.

habere: quo modo possit, si luxuriosus sit, finitas cupiditates habere; F II, 22. quo modo se hoc habiturum sit corpus; F II, 92. quo modo se habeat; F V, 30. se isto modo res habet; T I, 78. mitto, unde (tabulam, signum) sustuleris, quo modo habeas; P 37.

habitare: f. esse; T III, 83.

iacere: esset mirabile, quo modo id (fulmen) Iuppiter lotiens iaceret; D II, 43.

imitari: congregationis aliae (bestiae) coetum quodam modo civitatis imitantur; F II, 109. ut essent, qui .. caelestium ordinem contemplantes imitarentur eum vitae modo atque constantia; C 77.

immutare: licet etiam (genus hoc interrogationis) immutare ... hoc modo; Fa 29. f. movere; D II, 89.

imperare: haec (ratio) ut imperet ... „quoniam modo?“ inquit; T II, 48. quo modo aut hoc tandem hic libero imperabit? P 33.

imprimi: quo modo imprimi non posset a falso; A II, 112.

inchoari: cognitio contemplatioque || rerum || naturae manca quodam modo atque inchoata sit; O I, 153.

incitari: cum duobus modis animi sine ratione ... incitarentur; D I, 4.

includere: in carcerem quodam modo ipse se (Dionysius) incluserat; T V, 58.

inducere: temperantiam inducunt non facillime illi quidem, sed tamen quoquo modo possunt; O III, 118.

inficere: aquae tinctum quodam modo et infectum *; A fr 7.

infigi, infundi: quo modo .. deus iste ... aut infusus aut infusus esset in mundo? N I, 28.

inhaerere: nescio quo modo inhaeret in mentibus quasi ... augurium; T I, 33.

irridere: facete M. Piseo ... hoc modo || loco || Stoicos irridebat; F IV, 73.

irumpere: atrocitas ... tua quo modo in veterem Academiam irrupit, nescio; N I, 136.

insistere: ille (sapienter) in reliqua rebus non poterit eodem modo insistere? A II, 107.

intelligere: nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi ..; T I, 66. fr IX, 10. quasi sanguis quid sit, nullo prorsus modo intellego; N I, 74.

intercludere: tu ... Fortunae aditus interclusisti? quo modo? T V, 27.

interfici: f. aescere.

interire: non intellego, quo modo calore extincto corpora intereat; N III, 35.
interpretari: quem ipsam (Heracitum) non omnes interpretantur uno modo || [non ... modo] ||; N III, 35.
interrogare: qui te ... eodem modo interroget; A II, 93.
intersaeperiri: (foramina illa) terrenis ... corporibus sunt intersaepta quodam modo; T I, 47.
intricari: f. explicare; Fa fr. I.
introduci: introduci ... virtus nullo modo potest, nisi ...; F IV, 40.
inveniri: quo modo ... haec aut quando ... inventa dicemus? D II, 80.
invitare: quoniam ... me quodam modo invitavit; R I, 15.
iudicare: quod ... dialectici docent, quo modo iudicare oporteat; A II, 143. eodem ... modo de Aristotele ... iudico; O I, 4.
languidus: f. enervari.
laudare: ea nescio quo modo quasi pleniore ore laudamus; O I, 61.
levare: aegritudines, quas levare illa medicina nullo modo potest; T IV, 61.
licere: f. delectare; T V, 111. dicere; T IV, 52. N I, 83, immutare.
loqui: quoquo modo loquerentur; F I, 26. quo modo ... philosophus loquitur? F II, 26. ut apud imperitos isto modo loquar; F II, 74. Africanus cum patria illo modo loquens; F II, 106. vides, quo modo loquantur; F IV, 7. quo modo in his (libris Epicurus) loquitur? N I, 115. ille apud Accium pastor ... hoc modo loquitur; N II, 89. sentit idem, quod Xenocrates ..., loquitur alio modo; L I, 55.
malle: nescio quo modo plerique errare malunt ... quam ... exquirere; A II, 9. quo modo illi (gladiatores) ... accipere plagam malunt quam turpiter vitare? T II, 41. nescio quo modo isti philosophi ... quidvis malle videntur quam ...; D II, 118.
manere: cum ... caedem res maneat alio modo; F IV, 22.
minuere: quid adjuvas? avaritiamne minus? quo modo? F IV, 73.
moliri: id ... (deus) molitus tali quodam est modo; Ti 21.
mori: refert ... quo modo (morianur); F II, 97. nec magis erat verum „moriatur Scipio“ quam „moriatur illo modo“, nec magis necesse mori Scipioni quam illo modo mori; Fa 18.
movere: quo modo ... moveri animus ad adpetendum potest? A II, 25. cum animi inaniter moveantur eodem modo rebus iis, quae nullae sint, ut iis, quae sint; A II, 47. quem fructum petentes scire cupimus illa ... quo modo moveantur? F III, 37. alius ... alio modo movetur; T III, 76. ut eius orbis una quaeque pars alia alio modo moveat inmutetque caelum; D II, 89.
mutari: quae (materia) ... possit omnibus ... modis mutari; A I, 27.
nasci: quaero, unde (constantia) nata sit aut quo modo; A II, 23. quo modo quisque natus est; O I, 119.
negari: negarine ullo modo possit ...? F III, 29.
nominari: *ἰσχυροί* etiam apud Graecos multis modis nominantur; N III, 53.
notare: f. complecti.
nuntiari: Homericus Ajax ... hoc modo nuntiavit; D II, 82.
obire: quo modo obitura (sint); L I, 61.
observari: somnia observari possunt? quoniam modo? D II, 146.

obsisti: naturae obsisti nullo modo posse; T III, 71.
obsurdescere: obsurdescimus nescio quo modo; Lae 88.
obtinere: f. agere; A II, 24.
occidere: eodem ... modo (stellae) oriuntur et occidunt; N II, 108.
orare: hoc senator et modo orator; L III, 11.
oriri: ista rerum effugit ex individuis quo modo corporibus oritur? N I, 110. f. occidere.
parere: is, quo modo equa pariat, ... ignorat; D II, 49.
percipere: nec (sensus) percipere ullo modo res ullas, quae ...; A I, 31. quae non sensibus ipsis percipi dicuntur, sed quodam modo sensibus; A II, 21. f. comprehendere.
percoqui: f. arescere.
perfici: quam facile (illud) ... alio modo || [a. m.] || perfi ... possit; T IV, 74. homo ortus est ... nullo modo perfectus; N II, 37.
perhorrescere: quo modo ... nomen exulris non perhorrescit? P 32.
perire: f. vereri.
permanere: quo modo id potuit mortuo || mort. pot. || permanere? F II, 106. nec (ignem) permanere ullo modo posse, nisi alatur; N III, 37.
persequi: qui ... numeris et modis || [et motibus] || stellarum cursus persequuntur; D I, 36.
pervenire: illam rem ... ad esse ... illo modo pervenire; F III, 36. ut nullo modo ad sapientiam posset pervenire; F IV, 56.
placere: vita illa beata ... nullo modo mihi placuit; T V, 100. huic (Hecaton) Scaevolae factum ... placere nullo modo potest; O III, 63.
ponere: uno ... modo in virtute sola summum bonum recte poneretur; F IV, 28. animadverti ... te isto modo paulo ante ponere; F V, 81. quo modo ... istae (sortes) positae in illo loco? D II, 86.
posse: in his ... tribus generibus, quoquo modo possunt, non incallide tergiversantur; O III, 118. Carbonem, quoquam || quoquo, al. || modo potuimus, propter recentem poemam Tib. Graeci sustinimus; Lae 41. f. adicere. adsequi. agere. aperire, al.
posterus: f. consequi; F III, 32.
postulare: hoc ... modo potius erat ab his postulandum, ut ...; A II, 29. isto ... modo nutrices et paedagogi iure vetustatis plurimum benevolentiae postulabant; Lae 74.
praecipere: praecipitis ... quodam modo, ut ...; F II, 71. quo modo in omni vita rectissime praecipitur, ut perturbationes fugiamus, ... sic ...; O I, 136.
praedici: eodem ... modo multa a raticinantibus saepe praedicta sunt; D I, 114. quo modo ... id, quod temere fit, ... praesentiri et praedici potest? D II, 15.
praescribere: si hoc eodem modo homini natura praecipit, ut ...; N I, 77.
praesentiri: f. praedici; D II, 15.
praetervolare: nescio quo modo praetervolavit oratio; F V, 77.
premere: (Carneades) premebat alio modo; Fa 31.
probabilis: arripere ... mihi videmini ... rem nullo modo probabilem; N I, 77.
probare: quae etiam mihi nullo modo probanter, mollem ...; F I, 21. nullo modo probari possit beatam vitam virtute effici; F III, 11. quo modo ... probas continenter imagines ferri? aut, si continenter, quo modo aeternae? N II, 109. reliqui ... omnes (philosophi) ... divinationem probaverunt, sed non uno modo; D I, 5. quae (atomos) ... esse mihi probari nullo modo potest; Fa 43.

haec ... gravi .. homini ... **probari** posse nullo modo; O II, 57. **severitatem** in senectute probo, ... acerbitatem nullo modo; C 65.
prodi: quae isto modo memoriae sint || sunt || prodita; L I, 4.
pronuntiare: quicquid isto modo pronuntiat; T I, 14.
proponere: medicus ... non ita proponet ... sed potius illo modo; Fa 15.
prosper: si eventa quaerimus, ... nullo modo prospera Desioto; D II, 79.
prosperare: nescio quo modo animus erigens se posteritatem ita semper prospiciebat, quasi ...; C 82.
putare: quo modo hominum inter homines iuris esse vincula putant, sic ...; F III, 67. quo modo .. potes, si Latonam deam putas, Hecatom non putare? N III, 46.
queri: quae apud Homerum Achilles queritur hoc, ut opinor, modo; T III, 18.
quire: f. contineri. dissolvere; Ti 15.
refelli: omnes .. istius generis captiones eodem modo refelluntur; Fa 30.
regere: qui (veteres) populos urbisque modo ac virtute regebant; D I, 21. cum (populus) rogetur nnius nutu ac modo; R I, 43.
relinqui: quaero ... quo modo hae tantae commendationes ... subito a sapientia relictas sint; F IV, 26.
reprehendere: isto modo ne improbos quidem (reprehenderem); F II, 23. hoc etiam multimodis [multis modis] reprimi potest; F II, 82. f. adsentiri; L II, 34.
respondere: rerum humanarum despicientiae quo modo respondebis? T II, 32.
restringi: in iis .., qui se adiuvare volent, ... restricti omnino esse nullo modo debemus; O II, 62.
revocari: f. explicare; D II, 145.
satiari: f. expleri.
scribi: cetera ... negat (Diogenes Stoicus) illo modo posse scribi; D II, 90. quae ... quam din adfutura sint, certum || certe || scribi nullo modo potest; L I, 82.
sedare: non .. video, quo modo sedare possint mala praesentia praeritae voluptates; T V, 74.
sentiri: illud ... tempe, quod sentiri nullo modo ... potest; D II, 94.
serpere: serpit .. nescio quo modo per omnium vitas amicitia; Lae 87.
signari: nihil ita signari in animis nostris a vero posse, quod non eodem modo posset || possit || a falso; A II, 71.
significari: a dis futura significari necesse est, sed distinguendum videtur, quoniam modo; D I, 117. 118.
somnare: tribus modis (Posidonius) quos deorum adpulsu homines somnare, uno, conat ... altero, quod ... tertio, quod ..; D I, 64.
stulte: at stulte, qui ... dissuasit ... quo modo stulte? O III, 101.
sumere: quo modo .. sumis, ut ... sequatur? A II, 50. quo modo .. hoc, quasi convocator, sumitis? N III, 36.
supplantare: f. depellere.
suscipere: f. agere; A II, 24.
sustinere: universa quo modo (sapientia) sustinebit? F V, 84. quia (vita) ... sustinetur .. nullo modo possunt; T IV, 42. Athenienses cum Perwarum impetum nullo modo possent extingere; O III, 48. f. posse; Lae 41.
temperari: quodsi eorum (siderum) vi caelum modo hoc, modo illo modo temperat; D II, 93. ut (haec) temperata nullo fuerint modo; R II, 42.
tenere: quodqua nullo modo sine amicitia

firmam ... incunctitatem vitae tenere possumus; F I, 67. ut fati nomen ne adiungas et eandem tamen tenens sententiam, hoc modo; Fa 29.
tergiversari: f. posse; O III, 118.
tingi: f. infici.
tollere: ipsius .. opinionis errorem nullo modo sustulit; A II, 45. quodam modo etiam paupertatis malum tollitur; T IV, 59. qui (casus) nullo modo est ex hoc genere tollendus; D II, 75. civilis .. iuris scientia pontificum quodam modo tollitis; L II, 52.
tractari: quo .. eae (res) modo tractandae et tuendae (sint); N II, 77.
tradere: etai id .. alius alio modo tradidit; T V, 58.
transferri: quid est, quod non possit isto modo ex conexo transferri ad coniunctionem negationem? Fa 16.
tuari: f. tractari.
vagari: Homerus ait ... „ceteros umbrarum vagari modo“; D I, 88.
valere: est ubi id isto modo valeat; T V, 23. variari: f. confundi.
velle: f. dicere; N III, 93.
vereri: nec .. video, quo modo non veretur || perat, al. || isto deus beatus, ne intereat; N I, 114.
videre: quo modo ... quid cuique rei consentaneum esset ... , videremus? A II, 22. nullo modo viderunt, animi natura intelligentis || et intelligentia || in quam figuram cadere posset; N I, 23. quo modo ... aut vates aut somnantes ea videant, ... magna quaestio est; D I, 117.
videri: ut quicquam possit ita verum videri, ut non eodem modo falsum etiam possit videri; A II, 33. quae ita videantur, ut etiam alia eodem modo videri possint; A II, 40. tum, cum videbantur, quo modo viderentur, id quaeritur; A II, 88. nec .. ullo modo summum pecunia bonum et hominis idem mihi videri potest; F II, 111. quo modo Epicuro videtur; F IV, 11. quo modo .. aut cur mortem malum tibi videri dicis? T I, 25. quid ... quaerit, quo modo duo soles visi sint, non quaerit, cur .. ? R I, 31. quae ... nec isdem semper uno modo videntur; L I, 47. e fontibus eorum (Stoicorum) ... , quantum quoque modo videbitur, haurimus; O I, 6. viro bono ... nullo modo videri potest quicquam esse utile, quod non honestum sit; O III, 77.
villicare: ut ... in ea (re publica) quodam modo villicare possit; R V, 5.
vindicare: videor id meo iure quodam modo vindicare; O I, 2.
vitare: quod vitare nullo modo potuimus, nisi ..; T II, 3.
vituperari: isto .. modo vel consulatus vituperari potest; L III, 23.
vivere: neque ea ratione nullo modo posse vivi; F IV, 70. is vivere animo quieto nullo modo potest; T II, 2. si .. homo ille Tages fuit, quoniam modo potuit terra oppressus vivere? D II, 51. **vuari**: illo modo potius putat arguendum fuisse Carnendem, ut ..; A II, 109.
uti: quo tandem iis (notitiis) modo uteremur? A II, 22. neque ... unde habet ista deus tons, video, nec quo modo utatur; N I, 112.
επιτιθη ανδρῶν ἄνθρωποις: furiosorum visa imbecilliora esse dicebas quam ... sanorum, quo modo? A II, 88. negat .. vos Zeno ... scire quicquam, „quo modo?“ inquit; A II, 144. ant Epicurus, quid sit voluptas, aut omnes mortales ... neciunt, quoniam, inquit, modo? F II, 6. sapientis .. nullo modo ... putare ullum esse cuiusquam diem natalem; F II, 102. non potuit, inquit, fieri sapiens, nisi natus esset. isto modo,

ne si avia quidem eius nata non esset; F II, 103. relinquo. quonam modo? inquam; F III, 14. de maxima .. re eodem modo; F IV, 12. Piso .. hoc modo; F IV, 73. peccata paria. — quonam modo? F IV, 75. in quo ... verses te huc atque illic necesse est. quo tandem modo? inquit; F V, 86. igitur ne esse quidem (miseros putas)? — prorsus isto modo; T I, 11. haec quidem hoc modo; T I, 99. quaeres fortasse, quo modo; T II, 43. nisi quid aliud tibi videtur. — mihi vero isto modo; T III, 78. maioribus ... hoc ita visum intellego — quonam tandem modo? T III, 8. quaerebam ... utrum pauderem vela ... an — isto modo vero; T IV, 9. quo modo .. Chrysipus? T IV, 53. paeus ad exitum adducta quaestio est. — quo tandem modo? T V, 15. cum aliis isto modo, qui legibus impositis disputant; T V, 33. aliter id scire non potes. — nullo modo; T V, 35. in Epitaphio quo modo idem (Socrates)? T V, 36. non .. ille (Zeno), ut plerique, sed isto modo, ut tu, distincte, graviter, ornate; N I, 59. omnium in me incidere imagines ... quo modo illi ergo? N I, 107. videamus nunc de beato (deo). sine virtute certe nullo modo; N I, 110. idem .. (Zeno) hoc modo; N II, 22. non desinam te uti teste, ut hoc, quod dico, probem. me, inquit ille, quonam modo? R I, 61. nullius .. agricolae cultu stirps tam diuturna quam poetae versu seminari potest. — quo tandem modo. Quinte, aut quale est istuc, quod poetae serunt? L I, 1. omnis honestas eodem modo; L I, 45. ego plane vellem me arbitrum ... datum. — quo tandem istuc modo? L I, 53. de quibus non omnes uno modo; O III, 113. j. facere; F V, 88. probare; N I, 109. vgl. esse. percipere. stulte.

Edde: senatus quae (bella) sint gerenda, praescribo, et quo modo Karthagini || modo. Karth. || *; C 18.

3. **Präpositionen:** ad: disputari poterat subtiliter ... quem ad modum primo || primum, prima || visa nos pellerent; A II, 30, q. ... temperantia sedat adpetitiones ... sic ...; T IV, 22. q. ... in corpore morbi ... nascuntur, sic ...; T IV, 23. j. ad, IV, 3. modum (B. I, 6. 58. a. f.).
ex: ex tribus istis modis rerum publicarum velim scire quod optimum iudices; R I, 46.

praeter: voluptas gestiens, id est praeter modum elata laetitia; T III, 24. Aristides ... nonne ob eam causam expulsus est patria, quod praeter modum iustus esset? T V, 105. cum lacus Albanus praeter modum crevisset; D I, 100. dolorum cum admoventur faces, praeter modum plerique exterritur; O II, 37.

prope: quom (rationem) nunc prope modum orbam esse in ipsa Graecia intellego; N I, 11. ut iam prope modum apparent multitudo ... deorum; N II, 59. quid .. aore est? idem prope modum, quod micare; D II, 85. adducor, .. ut prope modum adsentiar; R I, 61.

moenia, **Wäner:** I, 1. defendo: haec tibi ... tam sunt defendenda quam moenia; A II, 137.

2. appropinquo: nostri consules regem inimicissimum moenibus iam appropinquantem monuerunt, ... ut caveret; F V, 64.

3. compello intra: nec id (incendium belli) ... P. Africanus compulsus intra hostium moenia; R I, 1.

repello a: idem .. Sabinos cum a moenibus urbis repulisset; R II, 36.

II, 1. cingere: diligentius .. urbem religione quam ipsis moenibus cingitis; N II, 94.

circumdari: quom (animos) ... sese .. non ¶

omnis circumdatum moenibus popularem alicuius definiti loci || unius circ. m. loci ||, sed civem totius mundi ... agnoverrit; L I, 61.

saepiri: sapientia animus ... virtutibus .. omnibus ut moenibus saepitur; F 27.

2. sub: Rutilius ... etiam sub ipsis Numantiae moenibus solebat mecum interdum eius modis aliquid conquirere; R I, 17.

mola, **gränes** **Ächrotmehl:** iam abscedet (caput ieroris, cor), simul ac molam et vinum inaspereris; D II, 37.

moles, **Waffe**, **Laß**, **Wacht:** I. erumpit: quo .. haec erumpit moles? T IV, 77.

inflagit: hos ... non Terra edita moles Gigantum ... ictus corpori infixit meo; T II, 20. labitur, al.: stantia moles labitur fremibunda ex alto ingenti sonitu et spiritu. prae se undas volvit, vertices vi suscitatur, ruit prolapsa pelagus respergit, refate; N II, 89.

II, 1. addo: adde ... moles oppositas fluctibus, portus manu factos; O II, 14.
erigo, eruo: nisi ... forte Triton ... molem ex profundo saxeam ad caelum eruit || erigit ||; N II, 89.

meditor: semper aliquam molem meditabar malis; T III, 29.

misceo: maior mihi moles, maius miscendum est malum; T IV, 77. N II, 68.

2. loco in: ste patria in media virtutum mole locavit; D I, 22.

molestie, **Beßwertheit**, **angern:** fero: non moleste .. fero nos haec contulisse; A II, 148. ut ego me tardiorum esse non moleste feram; T I, 80. moleste .. se .. ferre, quod cum non posset audire; T II, 61. ut moleste ferrem tantum ingenium ... in tam ineptas sententias incidisse; N I, 59. qui (maiores natu) se .. libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent; C 7. peccante .. se non anguntur, oburgantur moleste ferunt; Lae 90.

molestia, **Beßwertheit**, **Unannehmlichkeit**, **Unbehagen**, **Ärger**, **Verdruß:** I. accedunt: accedunt aegritudines, molestias, maerores; F I, 59. adfert: animi maximam aut voluptatem aut molestiam plus aut ad beatam aut ad miseram vitam afferre momenti quam ...; F I, 56.

consequitur: qui in ea voluptate velit esse, quam nihil molestias consequatur; F I, 32. quod (metus) esset quasi dux consequentis molestias; T IV, 64.

est: ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseria et aerumna non possit, tamen labor possit, possit molestia; F V, 95. molestia (est) aegritudo permanens; T IV, 18.

pervagantur: molestias laetitiae ... similiter omnium mentes pervagantur; L I, 32.

possunt: j. II, 1. depono.

II, 1. abstergeo: ut (huius libri confectio) .. omnes abstergerit senectutis molestias; C 2.

adfero: quamquam .. et laetitiam nobis voluptas animi et molestiam dolor afferat; F I, 55. quia (virtutes) non nullas curas et molestias adferunt; Lae 48.

augeo: quae .. tanta ex improbis factis ad minuendas vitae molestias accessio potest fieri, quanta ad agendas? F I, 51.

capio: quod II, qui momentor, eam molestiam, quam debent capere, non capiunt, eam capiunt, qua debent vacare; Lae 90.

circumfundo: nostris ... variis .. et undique circumfusi molestias alia nulla potest inveniri levatio; T V, 121.

cogito: levationem .. agritudinis (Epicurus) in duabus rebus ponit, avocatione a cogitanda molestia et revocatione ad contemplandas voluptates; T III, 33.

compensatio: facile iniuriarum omnium compensationem curam et molestiam; R I, 7.

depono: existimavi honestissime molestias posse deponi, si me ad philosophiam retulissim; O II, 4.

diluo, extendo: quae cogitatio una maxime molestias omnis extenuat et diluit; T III, 34.

excipio: quos dolores et quas molestias excepturi sint; F I, 33.

tingo: quos intellegimus nec sibi fingere ullam molestiam nec alteri querere; N I, 56.

fugio: nos ... nullam profecto molestiam fugere debemus; R III, 8.

habeo: dolor diuturnus habet laetitiae plus quam molestiae; T II, 44. vide, ne ... haec, quae expulsi, gloria (plus) molestias habeat quam voluptatis; T V, 103. quamquam nostri casus ... neque tantum molestiae (habuerunt) quantum gloriae; R I, 7.

impertio: §. IV, 1. impertire.

intueor: vetat .. ratio intueri molestias; T III, 33.

minuo: §. augeo.

nomino: praeclare nostri ... molestiam, sollicitudinem, aegorem propter similitudinem corporum aegrorum aegritudinem nominaverunt; T III, 92.

quaero: §. fingo.

recuso: ut et voluptates repudiandae sint et molestiae non recusandae; F I, 33.

sedo: quibus (tectis) ... calorum molestiae sedarentur; O II, 13.

subicio: ut aegritudini (subiciuntur) ... dolor, lamentatio, sollicitudo, molestia; T IV, 16.

suscipio: magnam molestiam suscepit et minime necessariam ... Zeno; N III, 68. pro omnibus gentibus ... invandis maximos labores molestiasque ansipere; O III, 25. ne aliquas propter eam (amicitiam) suscipiamus molestias; Lae 48.

timeo: videntur labores et molestias ... timere; O I, 71.

2. invenio: §. 1. circumfundo.

3. careo: ut ... omni sensu molestiaeque careamus; T I, 118.

levo: ut ... animus molestiis hac potissimum re levaretur; D II, 7.

libero: ut ... animam ... et corpus ... molestia liberemus; F I, 49. inventa est ratio, cur pecunia sacrorum molestia liberaretur; L II, 53.

vaco: vacare omni molestia Hieronymus (sine esse censit); A II, 131. qui summum bonum dicant esse, si vacuum omni molestia; A II, 138. cum ... certe nihil homini possit melius esse quam vacare omni dolore et molestia; F I, 57. quantis ... molestiis vacant, qui nihil omnino cum populo contrahunt; T V, 105. §. 1. capio.

4. sum ad: quae ... potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4. — in: aerumna addi (aegritudinis est), ... in molestia esse, addictari, desperare; T III, 83.

III, 1. alqd: §. 1, 1. consequitur; F I, 32. — II, 1. habeo.

detractio: ut ... ipsa detractio molestiae connectionem affert, voluptatis, sic ...; F I, 37. dux: §. 1. consequitur; T IV, 64.

genus: hoc genere molestiae sic ... sum liberatus, ut ...; T II, 10.

intercapedo: in eorum vita nulla est intercapedo molestiae; F I, 61.

liberatio, vacuitas: quoniam ... ipsa libe-

ratione et vacuitate omnis molestiae gaudemus; F I, 37.

2. avocatio a: §. II, 1. cogito.

IV, 1. adflegi: ut nimis addicti molestia, sic nimis elati laetitia iure indicantur leves; T IV, 66. conficere: natus, quod volet, conficiet, nullo labore, nulla molestia; T II, 51.

frangi: quod (turbulentum) vel exultat voluptate vel molestia frangitur; R III, fr 1.

impertire: quod molestiis || molestias || senectus suae vestras familias || vestris familiis || impertire posset; R V, 10.

implicari: ne natura ... animos ... dederit ... separatim suis angoribus et molestiis implicatos; T V, 3.

infelix: infelix (Polyrates) una molestia; F V, 92.

misceri: (existere) voluptate et molestia mixtum amorem; T I, 44.

talescere: ut nec tabescat molestiis nec frangatur timore; T IV, 37.

2. propter: insipientiam propter molestias esse fugiendam; F I, 46.

sine: quae nec percantari nec audire sine molestia possumus; A I, 2. qui (Hieronymus) censet summum bonum esse sine ulla molestia vivere; F II, 16. ut semper videat sedem sibi ac locum sine molestia atque angore vivendi; T IV, 38. vivere in solitudine ... sine ullis molestiis; O III, 25. cui (philosophiae) qui pareat, omne tempus aetatis sine molestia possit degere; C 2.

molestus, βεβρωμένος, ἄσπικτος, unangenehm: alq: habebam molestos vobis, sed minutos, Stipponem, Diodorum, Alexium; A II, 75. reperiam ... innumerabiles non tam curiosos nec tam molestos, quam vos estis; F II, 28. ne, dum huic obsequor, vobis molestus sim; F V, 8. cum quidam ei (Stratonicus) molestos Alabandum deum esse confirmaret; N III, 50.

alqd: nisi molestum est; A I, 14. F I, 23, II, 5. T I, 26. N I, 17. R I, 46. C 6. quod cum ipsum per se odiosum est, tum eo molestius, quia ...; T IV, 42. nisi molestum sit || est ||; T V, 82. erat surdaster M. Crassus, sed alio molestius, quod ...; T V, 116. quod ... in nostro corpore si minima ex parte § significet || sic incitet ||, molestum sit, cur hoc idem non habeatur molestum in deo? N I, 24. quam molestum est uno digito plus habere! N I, 99. si tibi non est molestum; Fa 4. an mihi ... potest quicquam esse molestum, quod tibi gratum futurum sit || est ||? Fa 4. nihil erit iis ... laboriosior molestiasque provincia; L III, 19. est ... in hoc genere molestum, quod ...; O I, 26. quae sunt iis utilia, qui accipiunt, danti non molesta; O I, 52. nihil ... est molestum, quod non desideres; C 47. alienis (rebus) nimis implicari molestum esse; Lae 45. — cupidus ... rerum talium odiosum fortasse et molestum est carere; C 47. ut eorum molestum sit dinumerare sententias; N I, 2. dicunt illi asperum esse dolere, molestum, odiosum; F IV, 52.

adsentatio: horum est adsentatio molesta, cum ...; Lae 95.

amicitia: namquam (amicitia) intemptiva, namquam molesta est; Lae 22. sunt ... quidam, qui molestas amicitias faciunt, cum ...; Lae 72. decessio: non ... tam cumulus bonorum incundus esse potest quam molesta decessio; T I, 110. dolor: nihil agis, dolori quamvis sis molestus, nunquam te esse constiter malum; T II, 61.

extinctio: incundum nobis ... occasum neque molestam extinctionem et quasi quietem vitae fore; fr V, 97.

importunitas, inhumanitas: importunitas .. et inhumanitas omni aetati molesta est; C 7. interpretatio: quae (iuris interpretatio) non tam mihi molesta sit propter laborem, quam quod dicendi cogitationem auferat; L I, 12.

labor: multitudo nec cessantium deorum nec ea, quae agant, molientium cum labore operoso ac molesto; N II, 59.

negotia: ne ille (deus) est implicatus molestis negotiis et operosis! N I, 52.

obsequium: obsequium multo molestius, quod ..; Lae 89.

quies: f. extinctio.

senectus: his mihi rebus ... levis est senectus, nec solum non molesta, sed etiam iocunda; C 85.

sol: modo ne sit molestus (alter sol); R I, 22.

sortitae: frangite .. eos (sortitae), si potestis, ne molesti sint; A II, 93.

veritas: molesta veritas, siquidem ex ea nascitur odium; Lae 89.

vita: micus aliis gravis aut molesta vita est otiosorum; O I, 70.

moliōr, in Bewegung setzen, betreiben, beschäftigen, verhasen, sich bemühen: I, 1. de: Sp. Caesum de occupando regio molientem; R II, 60.

2. Infinitivus: qui aliquid minus efficere molitur; Ti 4. mundum efficere molienti deus; Ti 13.

II. alqd: cum .. artium aliud eius modi genus sit, ... ut moliat aliquid et faciat; A II, 22.

si .. (improbitas) molita quippiam est; F I, 50. sapientem ... mellis causa dicemus tanta molitum; F II, 112. utrum (di) ... nihil moliantur; N I, 2. multitudo nec cessantium deorum nec ea, quae agant, molientium cum labore operoso; N II, 59. cum (Dionysius) omnia molienti eriperit civibus sula libertatem; R I, 28. triumviris seditiosissimam aliquid cotidie novi molientibus; R I, 31. id .. (deus) molitus tali quodam est modo; Ti 21. f. **aliquis**, D, b, II, 1. moliōr (3 Et.) B. I. C. 131. b.

aeterna: licet etiam mortalem esse animam indicantem aeterna moliri; T I, 91.

corruptelam: qui (videt) nocentes et pecuniosos reos eodem te actore corruptelam iudicii molientes; P 46.

maiora: istuc .. nihil negotii est, sed // est // maiora molior; T I, 16. quae sunt ea, quae dicis te maiora moliri? T I, 16.

motus, mutationem: ut nulla vis tantos quae motus mutationemque moliri; A II, 119.

nives: unde horridi aquilonis stridor gelidas molitor nives; T I, 63.

opera: nulla opera (deus) molitur; N I, 51.

molitio, Geschäft: I. est: quae molitio, quae ferramenta, qui vesces ... fuerunt? N I, 19.

II. facio: propter paucos .. tanta est facta rerum molitio; N I, 23. hic quaeret // quaerit // quiescens, cuiusnam causa tantarum rerum molitio facta sit; N II, 138.

quaero: ut originem rerum et molitionem novam quaereret; Ti 9.

molitor, erbaue: hanc .. habuit rationem effector mundi et molitor deus, ut unum opus ... absolveret; Ti 17.

mollis, erweichen, auflockern, verweichlichen, milbern, bändigen: alqm: hic (Q. Maximus) ... Hannibalem iuvenliliter exultantem patientia sua mollebat; C 10.

agros: mollitos .. et oblatitos agros ad se- rendum (Nils) relinquit; N II, 130.

animum: (poëtae) molliunt animos nostros;

T II, 27. opinionibus maleque more delentum (animum) mollivimus; T V, 78.

cantus: quarum (civitatum) mores lapsi ad mollitias // mollitis // pariter sunt innutati cum cantibus; L II, 38.

gremium: quae (terra) cum gremio mollito ac subacto sparum quaeven excepti; C 51.

verba: usi mollienda nobis verba sunt; N I, 95. umorem: idem (umor) vicissim molliunt tepofactus et tabescit calore; N II, 96.

mollipes, [schleppfüßig]: *mollipedes .. boves spectantes lumina caeli; D I, 15.

mollis, weich, hart, sanft, mild, [schwach, weichlich]: alqs: ordinarum ab eo, ... quem mollem, quem voluptarium dicimus; T V, 88. qui ... voluptatem severissime contemnant, in dolore sint molliores; O I, 71. is .. infirmus est mollis quae natura; Lae 75.

alqd: *praeposita* aut *praecipua* malo, sit // sic // tolerabilis et mollius; F IV, 72. est in animis omnium fere natura molle quiddam, demissum; T II, 47. est naturale // naturabile, natura, natura fere, al. // in animis ternerum quiddam atque molle; T III, 12. ne quid humile, summissum, molle, ecfeminatum ... faciamus; T IV, 64. quod nihil est eo (aere) mollius; N II, 66. ne quid effeminatum aut molle (sit); O I, 199.

animus: *tu quoque, Ulixes, ... nimis paene animo es mollis; T II, 49. nihil tam facile in animo tenero atque molles influere quam varios canendi sonos; L II, 38.

artus: propter molles commensuras et artus; N II, 150.

carmen: Oedipodia ... illo mollissimo carmine, quoniam essent haec ipsa loca, requentis; F V, 3.

cogitationes: nunc .. cogitationibus mollissimis effeminamur; T I, 95.

commensuras: f. artus.

cultus: quae (feminae) ceteris in urbibus mollissimo culta, parietum umbris occultantur; T II, 36.

disciplina: quae voluptaria, delicata, mollis habeat disciplina; I, 87.

homines: quales (motus) proterrorum hominum aut mollium esse solent; F V, 85.

mentes: ut ita fastidiosae mollesque mentes evadant civium, ut ..; R I, 67.

mores: deinde boni mores ... et ad capienda praeepta molliores; fr V, 51.

nemen: cum, quicum bellum gerat, tam molli nomine appellare; O I, 37.

oratio: mollis et enervata putanda est Peripateticorum ratio et oratio; T IV, 38.

palpebrae: palpebrae ... mollissimae tacto, ne laederent aciem; N II, 142.

pars: vir natus ad gloriam ullam partem animi tam mollem habebit, quam non ... corroboret? T II, 41. si turpissimum se illa pars animi geret, quam dixi esse mollem; T II, 48. huius (Ulixis) animi pars illa mollior rationi sic paruit, ut severo imperatori miles pederat; T II, 50.

poëma: o poëma tenerum et moratum atque molle D I, 66.

ratio: haec mihi videtur delicatior, ut ita dicam, molliorque ratio, quam ..; F IV, 12. f. oratio.

senectus: ut (huius libri confectio) ... effecerit mollem etiam et iocundam senectutem; C 2.

tardeitas: ne .. tarditate utamur in ingressu mollioribus; O I, 131.

umor: unior ita mollis est, ut facile premi ... possit; N III, 31.

voluptates: Phlo noster ferro non poterat aspernari Epicureos mollis et delicatas voluptates; N I, 113.

molliter, weich, gelassen, weichlich: foro: nec molliter (dolorem) ferret; F II, 64. quod (vietum et caducum) ferendum est molliter sapienti; C 5.

substerno: eos .. (nidos) quam possunt molliissime substernunt; N II, 129.
tracto: quam (contentionem) tractatam a Peripateticis mollius; F III, 41.
vivo: quam sit turpe ... delicate ac molliter vivere; O I, 106.

mollitia, Weichheit, Weichlichkeit, Schwäche: I. inest: in primo .. ortu inest teneritas ac mollitia quaedam; F V, 58.

II. existimo ex: quod ex aliorum et ex nostra fortasse mollitia, non ex ipsa virtute, de virtutis robore existimo; T V, 4.

labor ad: quarum (civitatum) mores lapsi ad mollitias || mollitis || pariter sunt immutati cum cantibus; L II, 38.

III. deserere: simili .. sunt in culpa, qui officia deserunt mollitia animi, id est laborem et dolorem fuga; F I, 33.

fluere: qua (voluptate) enim liquecimus fluminaeque mollitia; T II, 52.

mollitudo, Weichheit, Weichlichkeit, Weichlichkeit: I. inest: in pulmonibus .. inest raritas quaedam et adamilis spongias mollitudo ad hauriendum spiritum aptissima; N II, 136.

II. I. laudo: ea, quae Anticlea laudat Ulixi pedes abluens: plenitudo orationis, mollitudo corporis; T V, 46.

2. indulgere: videamus, ne haec oratio sit hominum adstantium nostrae inebilitati et indulgentium mollitudini; T III, 13.

momentum, Bewegung, Beweggrund, Bedeutung, Entscheidung, Einfluß, Gewicht, Wert: I. est: in quibus (mediis) ponebat nihil omnino esse || esse || momenti; A I, 36. ita sunt in plerisque contrariarum rationum paria momenta; A II, 124. in mediis ea momenta, quae Zeno voluit, nulla esse censuit; A II, 130. qui (Zeno) ... ad appetitionem .. rerum esse in his momenta diceret; F IV, 47. quae essent in re publica rerum inclinationes et momenta temporum, quibus esset moderandum, utcumque res postlaret; F V, 11. in his esse ad bene vivendum momenta maxima; F V, 37. parva esse ad bene vivendum momenta ista corporis commodorum; F V, 72.

II. I. adfero: animi maximam aut voluptatem aut molestiam plus aut ad beatam aut ad miseram vitam afferre momenti quam ..; F I, 56.

divido: quasi (quattuor corpora) partita habeant inter se ac divisa momenta; T I, 40.

habeo: f. divido. **habeo**, III. momentum (3 St.) §. 127, a.

invenio: cum in eadem re paria contrariis in partibus momenta rationum invenirentur; A I, 45. partior: f. divido.

quaero: non .. tam antores in disputando quam rationis momenta quaerenda sunt; N I, 10. sustentio: quae (astra) ... forma ipsa figuratae sua momenta sustentant; N II, 117.

2. moderor: f. I. F V, 11.

III. alqd: cetera aut omnino nihil habere momenti aut tantum, ut ..; F II, 38. f. I. A I, 36. — II. I. adfero.

instar: ut omnia ex altera parte collocata vix minimi momenti instar habeant; O III, 11.

propensio: nulla in re nisi in virtute aut vivo propensionem ne minimi quidem momenti ad summum bonum adipiscendum esse; F IV, 47.

II.

IV. antepone: ita sapientem beatum fore, nihil aliud alii momento ullo antepontem; F III, 31.

detrahere, al.: parvis .. momentis multa natura aut adtingit aut mutat aut detrahit; D I, 118.

examinare: ut omnia verborum momentis, non rerum ponderibus examinet; R III, 12.

plus: nec ullo minimo momento plus ei vitae tribuo quam Stoiis; F V, 88.

monco, erinern, ermahnen, zurüchweisen, warnen, auffordern, raten: I. **abfoist**: I. a. adhibeo ad: ea .. (amicorum auctoritas) adhibetur ad monendum non modo aperte, sed etiam acriter; Lae 44.

b. verbat: quid est aliud nolle moneri a Iove nisi efficere, ut ..? D II, 78. ut .. monere et moneri proprium est verae amicitiae; Lae 91.

2. alq: ut peccatum haeret non in eo, qui monerit, sed in eo, qui non obtemperavit; D I, 30.

d: qui et curare (deos) arbitor et monere etiam ac multa praedicere; D I, 132.

II. mit **Ergänzung**: I. ut: temperantia est .., quae, ... ut rationem sequamur, monet; F I, 47. ut videatur monuisse, ut (pina) caveret; F III, 63. hanc habet vim praeeptum Apollinis, quo monet || quo monet ||, ut se quisque noscat; T I, 52. audita vox est momentis, ut providerent, ne a Gallis Roma caperetur; D II, 69. monet .., ut caveat, ne proelium ineat; O I, 37. ut recte praecipere videantur, qui monent, ut ... nos geramus ..; O I, 90.

2. ne: improbe feceris, nisi monueris, ne assidat; F II, 59.

3. Infinitiv: ratio ipsa monet amicitias comparare; F I, 66. quod (proverbium) monet, mature fieri scem, si diu vitae senex esse; C 32. omnes (voce) civilem ... vitare ingentem cladem ... monebant; D I, 20.

III. mit **Object**: alqm: te, hominem amicissimum .., non dubitabo monere; A II 61. car .. deus dormientes nos adest, vigilantes neglegat; D I, 85. quid est .., car his hominibus consules deus somnis monet eos, qui ..? D II, 125. ii, qui monentur; Lae 90.

alqd: tantum (Epicurus) monet, quantum intellegit; T II, 44. si quid praedictionis causa ex portentis et monstris Sibyllae interpretes haruspices monuerunt; N III, 5.

amicos: monendi amici saepe sunt || sunt saepe al. ||; Lae 88.

bellum: varia nocturno tempore visae terribiles formae bellum motusque monebant; D I, 18. hominem: f. alqm; A II, 61.

motus: f. bellum.

pericula: ab aqua aut ab igni pericula (haruspices) monent; D II, 32.

veteres: haec .. veteres rerum magis eventis moniti quam ratione docti probaverunt; D I, 5.

IV. mit **Object und Ergänzung**: I. de: a qua (Moneta) praeterquam de sua plena quid unquam moniti sumus? D II, 69.

2. Coniunctio: dicamne, si placet, monitum ab eo Crassum, caveret ne irret; D II, 84.

3. indirecte Frag: obnuntiatio Ateii ... signo obiecto monuit Crassum, quid eventurum esset, nisi cavisset; D I, 30. nec .. (Iuppiter) fulminibus homines, quid .. faciendum esset .., moneret; D II, 44.

4. ut: tantum .. te modo || non modo, al. || monuit, .. ut caveres ..; A II, 63. cum (P. Decius) .. moneretur .., ut cautior esset; D I, 51. qua (divinatione) ab Anaximandro physico moniti

Lacedaemonii sunt, ut ... reliquerent: D I, 112 nostri consules regem inimicissimum ... monuerunt, ... ut caveret; F V, 64.

5. ne: iterum (rusticum) esse idem iussum et monitum, ne vim suam experiri vellet; D I, 55. qui (Simonides) ... moneri visus est, ne id faceret, ab eo, quem sepultura adfecerat; D I, 56. ipse Caesar cum a summo haruspice moneretur, ne in Africam ante brumam transmitteret; D II, 52.

6. Infinitivus: Philippus haec in capulo quadrigulas vitare monebatur? Fa 5.

7. Accusativus: quod ille unus e septem sapientibus non sapienter Croesum monuit; F III, 76. quid est, quod me moneant aut sortes aut exta aut ulla praedictio? D II, 20. intellegi ... a nobis divelle debebant ea, quae nostra causa nos moneant; D II, 132. mea causa me moneo, quod non intellegam? quid me igitur moneo? D II, 133. nec ea, quae ab ea (natura) monemur, audimus; Lae 88. f. I.

monitio, Ermahnung, Warnung: habenda ratio et diligentia est, .. ut monitio acerbitate ... caret; Lae 89.

monitum, Ermahnung: I sunt, al: quae (sunt eorum) etiam monita et consilia scripta ad summos viros? F IV, 6.

II. laetari: si talibus monitis || monumentis || praecipitque laetabere; O III, 121.

monitus, Biffe, Binf: duci, al: quae (sortes) Fortunae monitu pueri manu miscentur atque ducuntur; D II, 86.

toll: eo .. conditis sortis, quae hodie Fortunae monitu tolluntur; D II, 86.

monogrammus, quod Ilmiffen befehend, flüchtig: Epicurus monogrammos deos et nihil agentes commentus est; N II, 59.

mons, Berg: I. I. est: utinam ne esset mons ullus Pelius! Fa 35.

impendens: adde huc ... impendunt montium altitudines; N II, 98.

possunt: f. II, I. numero.

2. sum: Endymion ... in Latno obdormivit, qui est mons Cariae || [qui ... Cariae] ||; T I, 92.

II. I. adiungo: idem Aventinum et Caelum montem adiungit urbi; R II, 33.

cogito: nihil .. his in locis nisi saxa et montes cogitabam; L II, 2.

numero: enumerari ... non possunt ... montes vestiti atque silvestres; N II, 132.

insido: milites ... primum montem sacrum, ... deinde Aventinum armatos insidisse; R II, 63.

occupo: plebs montem sacrum prius, deinde Aventinum occupavit; R II, 58.

peragro: sapientem ... non, ut illum (Xerxem), maria pedibus peragrante, classibus montes; F II, 112. (Arabes, Phryges, Cilices) campos et montes hieme et aestate peragrantes; D I, 94.

vestio: f. numero.

2. fruor: nos campis, nos montibus fruimur; N II, 152.

3. avello e: cum ... e monte || ex monte, monte || Taygeto extrema montis quasi puppis avolsa est; D I, 112.

conspicio e: ut procul ... novum vehiculum Argonautarum e monte conspexit; N II, 89.

habeo in: qui (Ti. Claudius) aedes in Caelio monte habebat; O III, 66.

iacio in: quid (Iuppiter proficit), cum in altissimos montis (fulmen iecit)? D II, 45.

pernocto in: pernoctant venatores in nive in montibus; T II, 40.

praecipito ex: ubi Nilus ad illa, quae Catadupa nominantur, praecipit || praecipitatur || ex altissimis montibus; R VI, 19.

sum inter: qui (aditus) esset inter Esquilinum Quirinalemque montem; R II, 11.

III. altitudines: f. I. impendunt.

puppis: f. II, 3. avello e.

terra: eam .. (lunam) esse terram multarum urbium et montium; A II, 123.

vertex: densus stridor .. caelo e vertice montis ortus; D I, 13.

vestitus: cornes ... vestitus .. densissimos montium; N II, 161.

IV. I. definiri: tractus ductusque muri ... definitus ex omni parte arduis praeruptisque montibus; R II, 11.

2. in: cui in monte Oetaeo illatae lampades fuerint || fuerunt ||, ut ait Accius; N III, 41. cum tumulos Albano in monte nivalis lustrastis; D I, 18. † in monte || hinc || Remus auspicio se devoret; D I, 107.

monstro, zeigen, anbeuten: I. alqd: quia .. ostendunt, portendunt, monstrant, praediciunt || prodiciunt ||, ostenta, portenta, monstra, prodigia dicuntur; D I, 93.

II. alqd: hominibus ea ostendi, monstrari, portendi, praedici: ex quo illa ostenta, monstra, portenta, prodigia dicuntur; N II, 7.

palmas: quod Homericus Ulixes Deli se proceram ... palmas vidisse dixit, hodie monstrant eandem; L I, 2.

tempora: lentiscus ... ter fruges fundens tria tempora atque arandi; D I, 15.

viam: quae (sapientia) ... omnis monstrat vias, quae ad quietem ... ferant; F I, 46. qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam; D I, 132.

qui (homo) erravit comiter monstrat viam; O I, 51. quid est .. aliud erranti viam non monstrare? O III, 55 (54). plus etiam est quam viam non monstrare; O III, 55 (54).

monstrum, Ungeheer, Wahrsagen, Wunder: I. I. est: eum (Hannibalem) admiratum quae-sisse de deo, quodnam illud esset tale monstrum; et deum respondisse vastitatem esse Italiae; D I, 49. in quibus (passerculis) nullum erat monstrum; D II, 65.

versatur: nos .. timidi stantes mirabile monstrum vidimus in mediis divom versarier aris; D II, 64.

2. sum: ortus androgyni nonne fatale quoddam monstrum fuit? D I, 98.

II. I. dico: iam videbuntur monstra dicere; T IV, 54. f. **monstro**, f. II. alqd.

efficio: multa .. eiusdem modi monstra (Parmenides efficit); N I, 28.

interpretor: cum .. magna vis videretur esse ... monstra interpretanda ac procuranda in haruspicum disciplina; D I, 3. quae (gens, civitas) non ... monstra aut fulgora interpretantur ... praedictione moveatur? D I, 12.

probo: aut .. haec monstra probanda sunt aut prima illa tollenda; N III, 44.

procuro: f. interpretor.

puto: ut, si mures corrosint aliquid, ... monstrum putemus? D II, 59.

tollo: f. probo.

2. opinor de, venio ad: ad Chaldaeorum monstra venimus; de quibus Eudoxus ... sic opinatur ...; D II, 87.

III. I. ostendi: eadem .. (Etruria) interpretatur, quid quibusque ostendatur monstra atque portenta; D I, 92.

2. ex: si quid praedictionis ^{causa} ex portentis et monstris Sibyllae interpretes haruspicesve monebant; N III, 5.

monstruose, wibematürfich: nihil ... tam monstruose cogitari potest, quod non possumus somnari; D II, 146.

monstruosus (monstruosus), felfam, fénberbar: alqs: ecce ... alii ... lucifugi, maledici, morosi || monstruosi ||; F I, 61.

bestia: quid minus miram quam illam monstruosissimam bestiam urnam evertisse? D II, 69.

montivagus, Berge durchzweifelnd: bestiae ... non montivagos atque silvestris curus lustrationesque patiuntur? T V, 79.

montuosus, gebirgig: quom || quin, cum || locis ipsis delectemur, montuosus etiam et silvestribus, in quibus diutius commorati sumus; Lae 68.

monumentum (monim.), Denkmal, Erinnerungsgeld, Wenden, Urkunde: I. declarat: Numerum Suffutium Praenestinarum monumenta declarant ... id agere coepisse; D II, 85.

significant: quid ipsa sepulcrorum monumenta || [monumenta] ||, elogium significant nisi nos futura etiam cogitare? T I, 31.

sunt: illius verae elegantiaeque philosophiae ... nulla fere sunt aut pauca admodum Latina monumenta; T IV, 6.

II, 1. adhibeo: ad quas (votas) adhibita memoria et diligentia et monumentis superiorum efficitur ea divinatio, quae artificiosa dicitur; D I, 127.

colligo: omnia antiquitatis monumenta colligo; C 38.

deicio, frango: si quis bustum ... aut monumentum ... aut columnam violarit, laeserit || deiecerit ||, frerigit; L II, 64.

habeo: magnum est ... eadem habere monumenta maiorum; O I, 55.

ignoro: ita nobilissima Graeciae civitas ... sui civis unius acutissimi monumentum ignorasset; T V, 66.

laedo: f. deicio.

mando: qui cum cetera litteris mandarent, alii ius civile, alii orationes suas, alii monumenta maiorum; T IV, 5. nulla ... eius (Africani) ingenii monumenta mandata litteris; O III, 4.

prodo: nihil est ... quod non longinquitas temporum ... prodendis ... monumentis efficere ... possit; D I, 12.

teneo: quorum (veterum) monumenta tenetis; D I, 21. quibus (notis) ... monumenta rerum praeteritarum tenerentur; R III, 3.

violo: f. deicio.

volutus: artis scripta ac monumenta volutans; D I, 20.

2. mando: unum postea quam sum ingressus res esse ... mandare monumentis; A I, 3. ut litteris consignamus, quae monumentis mandare volumus, sic ...; A II, 2. nota res est et a te ipso mandata monumentis; D I, 38.

prodo: qua (oratione animus) ... facta ... et consulta fortium et sapientium ... sempiternis monumentis prodere (possit); L I, 62.

4. addo ex: eloquentiae ... quantum tibi ex monumentis nostris addidisset; F IV, 61.

cognosco ex: unde ... facilius quam ex annalium monumentis ... omnis rei pub. disciplina cognoscitur? fr V, 26.

deduco in: C. Marium ... te ... licitori ... proximo tradidisse, ut te in monumentum suum

deduceret; D I, 59. ego (habeo dicere) de Mario cum fascibus laureatis me in suum deduci iubente monumentum; D II, 136.

efficio pro: nisi si quis Athonem pro monumento vult funditus efficere || + efficere, effingere ||; R III, fr 5.

excito ex: ut ... nos ex annalium monumentis testes excitamus eos, quorum ...; F II, 67.

habeo in: propositis legibus his || [his] ||, quas in monumentis habemus; R II, 26.

iucido in: unde ... esset illa lass in summorum imperatorum incisa monumentis? R III, 24.

inscribo in: quos (senariolos) in eius monumento esse inscriptos acceperam; T V, 64.

pono in: quorum alia sunt posita in monumentis et discipulis; D I, 72.

sum in: C. Marium ... dixisse in eo (monumento) tibi salutem fore; D I, 59.

III, 1. elogium: non elogium monumentorum id significant; F II, 116.

2. alqd de: quaedam adiuncta sunt, ut mihi de monumento Marii; D II, 140.

IV, 1. adsequi: hoc idem etiam post mortem monumentis litterarum aequantur; O I, 156.

celebrari: nota ... illa res et celebrata monumentis plurimis litterarum; R II, 63.

comprehendi, continere: qui quadringenta septuaginta milia annorum ... monumentis comprehensa continent; D I, 36.

consignari: quis est ... quem non moveat clarissimum monumentis testata consignataque antiquitas? D I, 87.

laetari: si talibus monitis || monumentis || praecipueque lactabere; O III, 121.

efficere: f. II, 1. adhibeo. — proderet: vgl. II, 2. prodo. — testari: f. consignari.

2. in: in monumento Marii de tuo reditu magnificentissimum illud senatus consultum esse factum; D I, 59.

MORA, Verzögerung, Verzug, Aufschub: I. impediunt: aspiciunt (dantur), ut multos inultis comitatus probabiles impediunt morae; L III, 27.

II. interpono: nullam moram interponendum putavimus, quin videremus ...; A I, 1.

III. sine: si ex hac in aliam ... domum sine mora demigrare (volumus); fr V, 97.

MORALIS, moralisch: decet augmentem linguam Latinam nominare (eam partem philosophiae) „moralē“; Fa I.

MORATUS, geartet, gefittet, charaktervoll: alqs: etiam morati melius erimus; F I, 63.

civitas: nisi ita morata civitas fuisset; R V, 1. ut quaeque (civitas) optime morata est; C 63.

philosophus: qui (philosophus) sit ita moratus ... ut ratio postulat; T II, 11.

poëma: o poëma tenerum et moratum atque molle; D I, 66.

reges: mihi ... iustitiae fruentiae causa videntur olim bene morati reges constituti; O II, 41.

vir: Theophrastus ... vir et oratione suavis et ita moratus, ut ...; A I, 33.

MORBUS, Krankheit: I. ad sunt: tanti aderant vesicae et terminum morbi, ut ...; F II, 96.

adveniunt: medici ex quibusdam robis et advenientis et crescentis morbos intellegunt; D II, 142.

attigunt: „mortalis nemo est, quem non attingat dolor morbosque“; T III, 59. ne qui morbus eum (mundum) posset aut senectus attingere; Ti 16.

crescunt: f. adveniunt.

est: morbi perniciosiores pluresque sunt animi quam corporis; hoc enim ipso || hi. ipsi || odiosi sunt, quod ad animum pertinent eumque sollicitant; T III, 5. quibus dicitur morbus, ... aegritudine et cupiditate, qui tandem possunt in corpore esse graviore; T III, 5. quo modo ... in corpore est morbus, est aegrotatio, est vitium, sic in animo; T IV, 28 (29). morbi ... et aegrotationes partes sunt vitiositatis; T IV, 29. omnis (animi morbos) opinabilis esse et voluntarios; T IV, 63. non ... magis est contra naturam morbus aut aegestas; O III, 30.

eveniunt: quorum (animorum) omnes morbi et perturbationes ex asperatione rationis eveniunt; T IV, 31.

existit: tum existit et morbus et aegrotatio et offensiones eae, quae sunt eius morbis aegrotationibusque contrariae; T IV, 24. existit ... morbus et aegrotatio, quae evelli inveterata non possunt; T IV, 24. (animorum morbi et perturbationes) in hominibus solum existunt; T IV, 31.

habet: eorum, quae nulla aestimatione digna essent, partim satis habere causae, quam ob rem reicerentur, ut dolorem, morbum; F III, 51.

ingravescit: medicus morbum ingravescentem ratione providet; D II, 16. ut ... ille aeger ingravescente morbo unius opem implorat, sic ...; R I, 63.

manent: morbis ... manentibus vitia sublata esse possunt; T IV, 32.

nascuntur: quem ad modum ... in corpore morbi aegrotationesque nascuntur, sic ...; T IV, 23. similiter ... ceteri morbi, ut gloriae cupiditas, ut mulierositas ... , ceterique similiter morbi aegrotationesque nascuntur; T IV, 25.

pertinent, sollicitant: f. est; T III, 5. potest: f. existit; T IV, 24. — II, I. evello. **oñe Verb:** bonum valetudo. miser morbus; F V, 84.

2. sum: animi ... morbi sunt cupiditates immensae ... divitiarum, gloriae; F I, 59.

II. **nach Verben:** I. adiungo: cum (natura) ... iis ... (corporibus) morbos insanabilis ... adiunxisset; T V, 3.

appello: poteram ego verbum ipsum interpretans (perturbationes animorum) morbos appellare; F III, 35. illa ... morbum, aegestatem, dolorem, non appello mala, sed, si libet, reiectanea; F IV, 72. [omnis ... perturbationes animi morbos philosophi appellant; T III, 9. morbos ... hos perturbatos motus ... philosophi appellant; T III, 10. morbum appellant totius corporis corruptionem, aegrotationem morbum cum imbecillitate; T IV, 28 (29). f. **appello**, III, 2. aliquid — morbum (3 Et.) B. I. C. 216, b.

cogito: «dama ... semper secum cogitet ... aut acrius mortem aut morbum filiae; T III, 30.

conficio: ex perturbationibus ... primum morbi consiciuntur, quae vocant illi *vesperae*; T IV, 23. dico: quia ... misericordiam aut ipsam iracundiam morbum solet dicere; F III, 35. motus concitati animi ... morbos ... non satis unitate (dixerimus); T III, 7. dieis ... deformitatem, morbum, debilitatem mala; F V, 80.

efficio: ita fit, ut in altera corruptione opinio morbus efficiatur et aegrotatio; T IV, 29.

evello: aegrotationes ... morbi aegrotationum difficilius evelli posse putantur quam summa illa vitia; T IV, 32. f. I, I. existit; T IV, 24.

fero: eidem (Graeci) morbos toleranter atque humane ferunt; T II, 65.

gigno: illa duo, morbus et aegrotatio, ex totius valetudinis corporis conquassatione et perturbatione gignuntur; T IV, 29.

intellego: f. I, I. adveniunt.

invetero: f. I, I. existit; T IV, 24.

metuo: ut (di) ... morbos metuam ex defetigatione membrorum; N II, 59.

omitto: ut omittam alios (morbos); T III, 5. provideo: f. I, I. ingravescit; D II, 16.

reicio: f. I, I. habet.

repello: eos (sapientes) id agere, ut a se dolores, morbos, debilitates repellant; F IV, 20.

sano: quia || quia hi, qui || (morbi) non tam celeriter sanantur, quam illa (vitia) tollantur; T IV, 32.

seiuugo: in animo tantum modo cogitatione possumus morbum ab aegrotatione seiuugere; T IV, 29.

sentio: quod corporis gravitatem et dolorem animo iudicamus, animi morbum corpore non sentimus; T III, 1.

significo: quia nomen insaniae significat mentis aegrotationem et morbum; T III, 8.

suscipio: ea re ... (animi morbos) suscipi, quod illa rectum esse videatur; T IV, 83.

voco: (Graeci) vocant ... *morbos*, id est morbum, quicumque est motus in animo turbidus. nos melius; T III, 23. *vgl.* conficio.

2. adhibeo: videamus, quanta sint, quae a philosophia remedia morbis animorum adhibeantur; T IV, 58. qui (medici) ... graviorebus ... morbis periculosas curationes ... adhibere coguntur; O I, 83.

comparo: dum morbis corporum comparatur morborum animi similitudo; T IV, 23.

elicio, eligo: ut ... multa ... ex earum (be-luarum) corporibus remedia morbis et viceribus eligamus || eliciamus ||; N II, 161.

sum: ei ... morbo nomen est avaritia; T IV, 24.

3. careo: hic omnibus his quasi morbis voluit carere sapientem; A I, 35.

vaco: [negant ... (philosophi) stultum quemquam his morbis vacare]; T III, 9. quod (opus) omni morbo et senio vacaret; T I, 17.

4. cado in: quod ... in morbum cadat, id etiam interiturum; T I, 79. euc ... in omnem morbum ac perturbationem animus ingeniosi cadit; T IV, 32.

compello ad: omnis ... coagmentatio corporis vel calor vel frigoris vi || vi cal. vel fr., al. || ... ad morbos senectutemque compellitur; T I, 17. convalesco ex: f. **convalesco**, I, 2. Fa 28. 29 (B. I. C. 540, b).

evado ex: sum ... vates ... melius coniecerit ... e morbo evasurum aegrotum ... quam medicus? D II, 13.

explico de: de omni animi, ut ego posui, perturbatione, morbo, ut Graeci volunt, explicabo; T III, 13.

incido in: quod ingeniosi ... in morbum et incidunt tardius et recreatur ocius; T IV, 32. si ... annis aliquot post incidit in eundem morbum; O III, 92. facilius in morbos incidunt adolescentes; C 67.

incurro in: plerique ... ob eam ... causam ... in morbos gravis ... incurrit; F I, 47.

inicio in: quem sanari, quem in morbum inici (velit); T IV, 68.

pugno contra: f. IV, I. vis; C 35. — sum in: f. **in**, B. I. sum in morbo (2 Et.) C. 269, b.

III. **nach Subjectiven:** I. similes: metas non est morbi admodum similis, quamquam aegritudini est finitimus; T III, 23.

2. contrarius: ea ... (ex perturbationibus consiciuntur), quae sunt eius morbis contraria; T IV, 23. f. I, I. existit; T IV, 24.

3. proclivis ad: ut sunt alii ad alios morbos procliviores ..., sic ...; T IV, 27. ut optima

quisque valetudine adfectus potest videri natura ad aliquem morbum proclivior, sic .: T IV, 81.

IV. **medici Substantiva:** I. causa: ut medici causa morbi inventa curationem esse inventam putant, sic .: T III, 23. mors insecuta Gracchum est. causa quidem, credo, aliqua morbi gravioris, non emissione serpentis; D II, 62. causa . . ea est, quae id efficit, cuius est causa, ut vulnus mortis, cruditas morbi; Fa 34.

dolor: idem omnia contentione dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65.

gravitas: ut si medicus gravitatem morbi . . . accuset; N III, 76.

magnitudo: ut nihil ad eorum (morborum) magnitudinem posset accedere; F II, 96.

mediocritas: Peripatetici . . . mediocritates vel perturbatioem vel morborum animi mihi non sane probant; T III, 22.

natura: num . . . vates || vatis || . . . morbi naturam acutus quam medicus . . . coniectura adsequetur? D II, 12.

sanatio: et aegritudinis et reliquorum animi morborum una sanatio est; T IV, 83.

similitudo: f. II, 2. comparo.

vis: aliqua vi morbi impediti . . . nec videmus nec audimus; T I, 46. in quo vis morbi tanta non apparet; Fa 17. pugnantium tamquam contra morborum vim || morbum || sic contra senectutem; C 35.

2. honestum cum: si duo honesta proposita sint, alterum cum valetudine, alterum cum morbo; F IV, 59.

proclivitas ad: haec aliorum ad alios morbos proclivitas late patet; T IV, 27 (28).

radices ad: quae (sint animadversa) radicum (genera) ad morsus bestiarum, ad oculos morbos; D I, 13.

V. **Umbra:** I. adfici: sit . . idem caecus, debilis, morbo gravissimo adfectus; F V, 84. qui sunt morbo gravi et mortifero adfecti; D I, 83. circumveniri: qui aequo vir bonus multis modis esset, ut Ennii Alcaeo, circumventus morbo, exsilio atque inopia; F IV, 62.

contrahi: contractum aliquo morbo bovis exile . . . cor . . . fuisse; D II, 37.

deleri: quae vel morbo vel somno . . . delentur; N I, 28.

impediri: quodsi corporis gravioribus morbis vitae iucunditas impeditur, quanto magis animi morbis impediri necesse est; F I, 59.

incitari: vel morbo in omnes vel repentino . . . impetu animi incitati; O I, 49.

laborare: nec . . . quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat; F I, 59.

mori: ut medici . . . numquam aegris dicunt illo morbo eos esse morituros; D II, 54. ut in eo, qui mortifero morbo urgetur, verum sit „hic morietur hoc morbo“; Fa 17.

perturbari: quorum mens motu quasi morbo perturbata nullo sit; T III, 11. pravaram opinio-num conturbatio . . . sanitate spoliata animum morbisque perturbat; T IV, 23.

tabescere: neo (Dionysium) Aesculapius misero diuturnoque morbo tabescentem interemit; N III, 84.

temptare: quod animi valentes morbo temptari non possunt; T IV, 31.

urgeri: f. mori; Fa 17.

abl. comp.: f. I, 1. est; T III, 5.

2. in: Cimbri et Celtiberi in proeliis exultant, lamentantur in morbo; T II, 65. cuius (philosophiae) auxilium non ut in corporis morbis petendum est foris; T III, 6. sumendum tempus est non minus in amicum morbis quam in corporum; T III, 76. licet . . . laevire, dum nihil metus, ut . . . in morbo levi; R I, 63.

mordeo, beissen, verwunden: I. unperf. s. d. i. d. morderi est melius conscientia; T IV, 45.

2. paupertas; si paupertas inomordit; T III, 82.

modicus, mit Beissen, mit den Zähnen, härtnädig, durschns; presso: usque eo (platealem) premere eorum (versipicatum) modicus tenere debemus; A II, 51. re (Stoici) eadem defendunt, quae Peripatetici, verba tenent modicus; F IV, 78. nomen illi principes optimationum modicus tenent, re autem carent [eo nomine]; R I, 51.

morior, sterben, vergehen: I. unperf. s. d. i. d. I. **substantivis:** causa: Cato . . . sic abiit e vita, ut causam moriendi nactum se esse gauderet; T I, 74.

dies: huic (Socrati), sive quid fecerit sive non fecerit, finitus est moriendi dies; Fa 30.

ratio: neque solum cum laetitia vivendi rationem accipimus, sed etiam cum spe meliore moriendi; L II, 36.

sensus: iam sensus moriendi aliquis esse potest, isque ad exiguum tempus, praesertim seni; C 74. moriendi . . . sensum celeritas abstulit; Læ 12.

tempus: cum . . . iam moriendi tempus urget; T I, 103.

2. **verbal:** cum sciret confestim esse moriendum; F II, 61. omnia pericula pro re publica, mori pro patria, haec cum loqueris; F II, 76. cum mori suades; F II, 95. huic (Dionysio) mori optimum esse propter desperationem sapientiae; F IV, 56. cum (sapientia) decreverit esse moriendum; F V, 32. qui vivimus, cum moriendum sit, nonne miseri sumus? T I, 14. cum dies et noctes cogitandum sit iam iamque moriendum; T I, 14. si mori etiam mortuus miserum esset; T I, 15. perire, si potes, ut ne moriendum quidem esse miserum putem; T I, 15. ita ne moriendum quidem esse inaluus est; T I, 16. scernere . . . a corpore animum equidam aliud est nisi || quam || mori discere? T I, 75. ante putem mori miserum esse; T I, 93. quia necesse est mori; T II, 2. moriendum . . . certe est, et || et id || incertum an hoc ipso die; C 74. vgl. II. alqs; T I, 75. homo; T I, 114.

II. **personis:** alqs: qui mihi videntur non solum vivis, sed etiam mortuis invidere; A II, 7. idem (Ennius) in Epicarmo: „nam videbar somnare meo ego esse mortuum“; A II, 51. paulo ante quam (Antiochus) est mortuus; A II, 61. ut moriari pro amico; F II, 79. moriatur, inquit; F II, 95. audi. . . moriens quid dicat Epicurus; F II, 96. ita . . . (Epiniondas) in laetitia et victoria est mortuus; F II, 97. **beatus** (Epicurus) sibi videtur esse moriens; F II, 97. cum videsamus tanta officia morientis; F II, 99. quo modo id potuit mortuo || mort. pot. || permanere? F II, 106. qui negant se recusare, quo minus ipsis mortuis terrarum omnium deflagratio consequatur; F III, 64. ex hac animorum affectione testamenta commendationesque morientium natae sunt; F III, 65. **quis** || si || metnant, ne cum dolore moriantur; F V, 31. quae Aristidem non mortuum diligit? F V, 62. malum mihi videtur esse mori. — iisne, qui mortui sunt, an iis, quibus moriendum est? T I, 9. ergo et ii, quibus evenit iam, ut morentur, et ii, quibus eventurum est, miseri; T I, 9. si solos eos diceres miseros, quibus moriendum esset; T I, 9. moriendum est . . . omnibus; T I, 9. quoniam . . . etiam mortui miseri sunt; T I, 9. tu . . . modo negabas eos esse, qui mortui essent; T I, 12. quasi ego dicam eos miseros, qui nati non sunt, et non eos miseros, qui mortui sunt || sint ||; T I, 13. iam concedo non esse miseros,

qui mortui sunt; T I, 14. «*memori nolo, sed me esse mortuum nihili aestimos*; T I, 15. ut concederem, qui mortui essent, eos miseros uou esse; T I, 15. sub terra censabant reliquam vitam agi mortuorum; T I, 36. «*unde animas excitantur*... imagines mortuorum; T I, 37. disingamus... nos a corporibus, id est consuescamus mori; T I, 75. carere mortuis vitae commodis? T I, 87. valet hoc in vivis, mortuorum autem nou modo vitae commodis, sed ne vita quidem ipsa quicquam caret. de mortuis loquor, qui nulli sunt; T I, 87. in vivo intellegi... potest regno te carere, ... at in mortuo ne intellegi quidem. carere enim sentientis est, nec sensus in mortuo; ue carere quidem igitur in mortuo est; T I, 88. cum mors nec ad vivos pertinet nec ad mortuos. alteri non sunt, alteros non attingit; T I, 91. eorum... qui exacta aetate moriuntur, fortuna laudatur; T I, 93. nec... cuiquam bono mali quicquam eueire potest nec vivo nec mortuo; T I, 99. tempus est... abire me, ut moriar, vos, ut vitam agatis; T I, 99. de qua (humatione et sepultura) Socrates... quid senserit, apparet in eo libro, in quo moritur; T I, 102. qui (Auaagoras) cum Lampasici moretur; T I, 104. requiescere in sepulcro putat mortuum; T I, 107. condiunt Aegyptii mortuos et eos seruant domi, Persae etiam cera circumlitos coadunt; T I, 108. ut mortuorum corpora nihil sentire vivi sentiamus || [ut... sentiamus] ||; T I, 108. id curent vivi, sed ita, ut intellegant nihil id ad mortuos pertinere; T I, 109. suis et propriis bouis laudis et gloriae, quamvis non sentiant, mortui non carent; T I, 109. secundis... suis rebus uolet etiam mori; T I, 110. qui (Laco) ... gratulatus: «*more, Diagora*», inquit; T I, 111. coecesseras... nullo in malo mortuus esse; T I, 111. prior... pars orationis tuae faciebat, ut mori cuperem, posterior, ut modo non nollem, modo non laborarem; T I, 112. (Trophonius et Agamedes) mortui sunt reperti; T I, 114. (Philoctetes) exclamat... mori cupiens...; T II, 19. in extremis Niptris (Ulises) alios quoque obiurgat, idque moriens; T II, 50. «*ego cum genni, tum mortuorum sciuie*; T III, 28. Theophrastus... moriens accusasse naturam dicitur, quod...; T III, 69. etiam gratiam mortuis se facere, si grauitor eos legeant, arbitrantur; T III, 72. laudant... eos, qui aequo animo moriantur; T III, 72. Laedaemonii... quaeuissent, num (Philippus) se esset etiam mori prohibitor; T V, 42. cum (Maria) ... respondit...: «*moriatur*» (Catulus); T V, 56. qui eum diem, quo moritur, beatum appellat; T V, 88. haec habere se mortuum dicit; T V, 101. cur... C. Marius Q. Catulum, praestantissima dignitate virum, mori potuit iubere? N III, 80. cur... Marius tam feliciter septimum consul domi suae senex est mortuus? N III, 81. in suo lectulo mortuus (Dionysius); N III, 84. si marem (aegrum) enisisset, xori breui tempore esse moriendum, si feminam, ipsi; D I, 36. ipse (C. Gracchus) paucis post diebus est mortuus; D I, 36. Babylone paucis post diebus Alexander est mortuus; D I, 47. est apud Platonem Socrates... dicens Critoni... sibi post tertium diem esse moriendum; D I, 52. qui (Simonides) cum ignotum quandam protectum mortuum uidisset eumque humauisset; D I, 56. mortuum erutum esse; D I, 57. iacet... corpus dormientis ut mortui; D I, 63. iis occurrit plerumque imagines mortuorum; D I, 63. diuinae... morientes illo etiam exemplo confirmat Posidonius, quod adfert. Rhodium quandam morientem sex aequales nominasse et dixisse, qui primus sorum, qui secundus, qui deinde || [deinde] || deinceps moriturus esset; D I, 64. qui (Hector) mo-

rius propinquam Achilli mortem denuntiat; D I, 65. ipsa... (Caecilia) breui mortua est; D I, 104. fore ut... Dareus... moretur; D I, 121. ueminem eorum nisi senectute, nisi domi, nisi cum claritate esse moriturum; D II, 99. cum Ptolomaeus || Ptolem. || familiaris eius (Alexandri), in proelio telo uenato ictus esset eoque uulnere summo cum dolore moretur; D II, 135. ut in eo, qui mortifere morbo urgeatur, verum sit, hic morietur hoc morbo?; Fa 17. «*morietur Scipio*» talem vim habet, ut...; Fa 17. sic si diceretur: «*morietur noctu in cubiculo suo vi oppressus Scipio*», uere diceretur; Fa 18. nec magis erat uerum «*morietur Scipio*» quam «*morietur illo modo*», nec magis necesse mori Scipium quam illo modo mori; Fa 18. semper uerum fuit «*morietur Epicurus, cum duo et septuaginta annos uixerit, archonte Pytharato*»; Fa 19. simplex est: «*morietur illo die Socrates*»; Fa 30. Socrate mortuo; R I, 18. illis mortuis; R I, 31. quod... ille mortuus, eodem est aeuo natus Simonides; R II, 20. cum tres et viginti regnauisset annos, (Ancus Marcius) est mortuus; R II, 33. mortuo Marcio; R II, 35. euudem... mortuum... esse, cum duodequadraginta regnauisset annos; R II, 36. cuius (L. Sestii) in cubiculo ecessum esse se praesente mortuum diceret; R II, 61. L. Gellio mortuo; L I, 53. pro qua (patris) mori... debemus; L II, 5. quod (poena diuina) constat || [et] eamque constare || ex uexandis uivorum animis et ea || [ex] || fama mortuorum, ut eorum exitum... conprobretur; L II, 44. quae (bona) eius fuerint, quomodo moritur; L II, 48. si qui ei, qui mortuus sit, pecuniam debuerit; L II, 49. quae (denicales) a nece appellatae sunt, quae residunt mortuis || [mortui]; L II, 55. si in mari mortuus esset, eadem praeter piscium et ferias; L II, 57. illa iam significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere; L II, 60. ut sinus et gremium quasi matris mortuo tribueretur; L II, 63. apud quos (propinquos) de mortui laude || [quomni] quid ueri erat praedicatum; L II, 63. nec de mortui laude nisi in publicis sepulchris... dici licebat; L II, 65. quae natura agri tantum modo efficere possit, ut mortuorum corpora sine detrimento uivorum recipiat; L II, 67. eam (terram) ne quis nobis inuiae uere uivos neue mortuos || [uivus... mortuus] ||; L II, 67. nec e lapide excitari plus nec inponi, quam quod capiat laudem mortui; L II, 68. in quo (bello) etiam mortui (Catonis) ualuit auctoritas; O I, 79. Catoni... moriendum potius quam tyranni uultus aspiciendum fuit; O I, 112. qui (Antipater Tyrus) Athenis nuper est mortuus; O II, 86. ut si ille non reuertisset, moriendum esset ipsi; O III, 45. quamquam alterum uivum amari, alterum non uidi mortuum; O III, 78. breui tempore aut uivum aut mortuum lugurtham se in potestate populi Romani reducturum; O III, 79. qui (Plato) uel et octogesimo anno scribens est mortuus; C 13. ille (Euuius)... Caepione et Philippo iterum consulibus mortuus est; C 14. his... ipsis (sepulchris) legendis in memoriam redeo mortuorum; C 21. Cyrus... apud Xenophontem eo sermone quem moriens habuit, ... negat...; C 30. «*forti uidebamus* || [uidebamus] || in studio dimittendi paene caeli... C. Galum, familiarium patris tui, Scipio; C 49. apud Xenophontem... moriens Cyrus maior haec dicit; C 79. Cyrus... haec moriens; C 81 (82). quid? quod sapientissimus quisque aequissimo animo moritur, stultissimissimus iniquissimo? C 83. sin mortuus... nihil sentiam; C 85. quo (Scaeuola) mortuus; Lae 1. ut uemini Catonem ante antea, quam est mortuus, necum... disserere; Lae 11. qui (maiores) mortuis tam religiosa iura tribuerunt, quod non fecissent pro-

fecto, si nihil ad eos pertinere arbitrentur; Lae 13. et inbecilli valent et, quod difficiliter dictum est, mortui vivunt; tantus eos honos, memoria, desiderium prosequitur amicorum. ex quo illorum beata mors videtur, horum vita laudabilis; Lae 23. qui cum hodie bellum cum mortuo gerant; fr V, 47. sic nostros animos cum corporibus copulatos ut vivos cum mortuis esse coniunctos; fr V, 95. si natus sis, quam primum ||mori et|| ... fugere.; fr IX, 9. f. lacerti. I, 2. T I, 15. **mare**, V, 2 (9 Et.) ©. 525, b.

alqd: id .. nec nasci potest nec mori; T I, 54. R VI, 27.

adulescens: mane (adulescentia) inventos esse mortuos; T I, 113. adolescentes mihi mori sic videntur, ut cum aquae multitudine flammæ vis opprimitur, senes autem sic, ut cum sua sponte ... consumptus ignis extinguitur; C 71.

aegri: ut medici ... nunquam aegris dicunt illo morbo eos esse mortuos; D II, 54.

amicus: si te amicus tuus moriens rogaverit, ut ...; F II, 58. ut (amicus) moriatur, optabis; F II, 79.

anguis: ex quo fit, ut illao (anguis) nec morsu vivae nocent nec odore mortuae; N I, 101.

avus: anno ante me censorem (avus) mortuus est; C 19.

bestiola: ex his (bestiolis) .. hora octava quae mortua est, prosecta aetate mortua est: quae vero occidente sole, decrepita; T I, 94.

catellus: erat .. mortuus catellus eo nomine; D I, 103.

corpus: inacente et mortuo paene corpore; D I, 115. quorum corpora viva cum mortuis adversa accommodata quam aptissime colligabantur; fr V, 95.

cygni: ut cygni ... cum cantu et voluptate moriantur, sic ...; T I, 78.

familiaris: f. alqs; D II, 135. C 49.

filius: qualis (fuit) M. Cato praetore designato mortuo filio; T II, 70. exin filium eius (rustici) esse mortuum; D I, 55. eius (Ti. Gracchi) filii nec vivi probantur bonis et mortui numerum optinent iure caesorum; O II, 43.

homo: (Silenum) docuisse regem non nasci homini longe optimum esse, proximum autem quam primum mori; T I, 114. de homine .. dicitur, cui necesse est mori; Fa 17. 'hominem mortuum', inquit lex in XII ||tabulis|| 'in urbe ne sepelito neve urito'; L II, 58. 'homini .. mortuo ne ossa legito, qui pos ||quo post|| funus faciat'; L II, 60. corpus hominis mortui vidit magnitudine invisitata; O III, 38.

inimici: cum multi inimicos etiam mortuos poeniuntur; T I, 107.

lacterti: qui (Milo Crotoniatis) ... aspexisse lacteros suos dicitur inlacrimansque dixisse: 'at hi quidem mortui iam sunt'. non vero tam isti quam tu ipse, nugator! C 27.

memoria: in quo .. ipso (levissimo quoque) una cum satietate memoria quoque moriatur voluptatis; O II, 56.

pantherae: quo (remedio) cum (pantherae) essent usae, non morentur; N II, 126.

philosophus: philosophi .. in suis lectulis plerumque moriuntur; F II, 97. illud .. eius philosophi magnificum ..., quod ... aequissimo animo se dixit mori; D I, 124. non vereor, ne hunc errorem meum philosophi mortui irrideant; C 85.

rex: mortuo rege Pompilio; R II, 31.

rogator: primus rogator ... ibidem est repente mortuus; N II, 10. is (rogator centuriae) .. erat mortuus; D II, 75.

senex: f. adulescens; C 71. vgl. alqs; N III, 81.

tyrannus: quem (tyranum) armis oppressa pertulit civitas ac pareat ||apparet|| cum maxime ||maxime|| mortuo; O II, 23.

vir: viri fortes ... mori malunt quam tantum modo de dignitatis gradu demoveri; T II, 58. cum est communis ||cuius|| earum (mulierum) vir mortuus; T V, 78. f. alqs; N III, 80.

vitis: et 'vivere' vitem et 'mori' dicitur; F V, 39.

uxor: f. alqs; D I, 36.

MOROR, vergleichen, ausbleiben, verworfen: a lqs: quid moror in terris? R VI, 15.

umenta: cum ... morentur .. iumenta; T I, 113.

species: 'haec tardata diu species multumque morata'; D I, 21.

MOROSITAS, mürrisches Wesen: I. habet: morositas .. et ea vitia, quae dixi, habent aliquid excusationis; C 65.

II. incido in: ne ... in morositatem inutilem et odiosam incidamus; O I, 88.

MOROSUS, mürrisch, launisch, eigenfinnig: alqs: ecco .. alii ... difficiles, lucifugi, maledici, morosi ||monstrous||; F I, 81.

iracundi: bene .. nostri, cum omnia essent in moribus vitia, ... iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54.

senes: sunt morosi et anxii et iracundi et difficiles senes; C 65.

MORS, Tod: I. absolut: I. Subject: abducit: a malis .. mors abducit, non a bonis; T I, 83.

abest: quae (mors) ... propter brevitate vitae nunquam potest longe abesse; T I, 91.

abstrahit: mors nos a malis, non a bonis abstrahisset; T I, 84.

accedit: accedit etiam mors, ... tum superstitio; F I, 60. quid, si ... mors liberorum accessisset? T IV, 40.

adfert: ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sit exitum mors; T I, 91. quoniam mors aut meliorem, quam qui est in vita, aut certe non deteriorem adlatra est statum; L fr I.

adventat: si ante mors adventet, quam Chaldaeorum promissa consecuti sumus; T I, 95. praestat ... morti iam ipsi adventanti paulum procedere ob vitam; T V, 56.

appropinquat: f. **appropinquo**, I. mors (3 Et.) ©. I, ©. 223, a.

attingit: alteri (mortui) nulli sunt, alteros (vivos mors) non attingit; T I, 91.

aufert: ut .. sensus omnino omnes mors auferrat; T I, 97.

caret: quod mors sensu caret; F I, 40. docebis ||docebis|| carere omni malo mortem; T I, 26. ille sapiens: mors mea ve caret lacrimis; T I, 117.

consequitur: quae (mors) brevi consecuta est; T I, 96.

deducit: si aliquo eum (animum mors) deducit, ubi sit futurus aeternus; C 66.

deterret: non deterret sapientem mors, ... quo minus ..; T I, 91.

dividit: mors Tiberii Gracchi ... divinit populum unum in duas partis; R I, 31.

efficit: quae (mors) aut beatos nos efficit animis manentibus aut non miseros sensu carentis; T I, 25.

est: cuius mors tibi emolumentum futura sit; F II, 59. praeclearae mortes sunt imperatoriae;

F II, 97. bonam mortem et bonum partum meliorem longum esse quam brevem; F III, 47. malum mihi videtur esse mors; T I, 9. mors .. ipsa, quae videtur notissima res esse, quod sit, primum est videndum. sunt enim qui discessum animi a corpore putent esse mortem; T I, 18. mortem non interitum esse omnia tollentem atque delentem, sed quandam quasi migrationem commutationemque vitae; T I, 27. cur ... mors .. non sit in malis; T I, 77. sive sensus extinguitur morsque ei somno similis est, qui ...; T I, 97. migrationem esse mortem in eas oras, quae, quae et vita excesserunt, incolunt; T I, 98. vitae miserae mors finis esse videtur; mors si est misera, finis esse nullus potest; T I, 100. ita sunt multi, quibus videmus optabilis mortem fuisse quam gloria; T I, 116. portus .. praesto est, [quoniam mors ibidem est] aeternum nihil sentienti receptaculum; T V, 117. cuius (P. Decii) mors ita gloriosa fuit, ut eandem concupisceret filius; D I, 51. ut ... mortem suam ne inultam esse patere; D I, 57. civitatibus .. mors ipsa poena est; R III, 34. [] octo genera poenarum in legibus esse, damnium, vincula verbera, talionem, ignominiam, exilium, mortem, servitutem []; L fr 4. detrahere alteri aliquid ... magis est contra naturam quam mors; O III, 21. [detrahere ... de altero ... magis est contra naturam quam mors]; O III, 24. quae (mors) certe a senectute non potest esse longe; C 66. sensi ego in optimo filio, tu in ... fratribus, Scipio, mortem omni aetati esse communem; C 68. [] s[ic] Verb. II, 1. facio. opto; R III, 34. **malus**, B, b, 1, 2. sum; T I, 9, 10, 16. <. >. 23. 76. 100 (S. 517, a).

extinguit; f. II, 1. negligo; C 66. habet; quia nihil habet mors, quod sit horrendum; T II, 2. imminet; quae (mors) propter incertos casus cotidie imminet; T I, 91. impendat; f. **impendee**, mors (3 Et.) S. 237, a. insequitur; mors insecta Gracchum est; D II, 62. instat; id ipsum vident, qui sunt morbo gravi et mortifero affecti, instare mortem; D I, 63. permovet; vita mors, divitiae paupertas omnes homines vehementissime permovet; O II, 37. pertinet; mors nihil ad nos pertinere; F II, 100. cum mors nec ad vivos pertineat nec ad mortuos; T I, 91. potest; f. abest. est; C 66. videtur; T I, 76. 77. — II, 1. devito. solent; f. II, 1. oppeto; T I, 116. vacat; quo (elogio Solon) se negat velle suam mortem dolore amicum et lamentis vacare; C 73. videtur; quo modo .. aut cur mortem malum tibi videri dicis? T I, 25. ulla uti ratione mors tibi videri malum possit. — qui potest, cum ista cognoverim? — qui possit, rogas? T I, 77. ex quo illorum (mortuorum) beata mors videtur, horum (amicorum) vita laudabilis; Lae 23. [] est; T I, 9, 18, 100. vindicat. II, 1. oppeto; T I, 116. vindicat; quae (mors) videtur a poena singulos vindicare; R III, 34. s[ic] Verb. mors [] mors est [] terribilis iis, quorum cum vita omnia extinguuntur, non iis, quorum laus emori non potest; P 18. 2. **Prædicat**; sum; haec .. vita mors est, quam lamentari possem, si liberet; T I, 75. vestra .., quae dicitur, vita mors est; R VI, 14. II. **nach Verben**: 1. **Accipiat**; adfero; si emissio feminae anguis mortem adferbat Ti. Graccho; D II, 62.

antepono; non ego iam Epaminondae, non Leonidae mortem huius (Epicuri) morti antepono; F II, 97. mors servituti turpitudine anteponenda (est); O I, 81.

auguror; vere .. (Theramenes) ei, cui venenum praebiberat, mortem eam est auguratus; T I, 98.

censeo; sine fugiendum illi quidem censet, sed multo illa peiora, mortem, paupertatem, dolorem; O III, 26.

cogito; «dama ... semper secum cogitet aut filii peccatum aut uxoris mortem»; T III, 30.

concupio; cum (vir egregius) iam praecordis conceptam mortem contineret; T I, 96.

concupisco; f. I, 1. est; D I, 51. — conciscio; f. **consciseo** mortem (4 Et.) S. I. S. 496, a.

consequor; non censet (Ennius) lugendam esse mortem, quam immortalitas consequatur; C 73.

contemno; f. **contemno**, II. mortem (7 Et.) S. I. S. 524, b. — contineo; f. concipio.

demonstro; ab Euhemero .. et mortes et sepulturae demonstrant deorum; N I, 119.

denuntio; qui (Hector) mortem propinquam Achilli mortem denuntiat; D I, 65.

devito; «si qui sapientia magis vestra mori devitari potest»; T II, 38.

dico; nec quemquam vidi, qui magis ea, quae timenda esse negaret, timeret, mortem dico et deos; N I, 86.

duco; omni .. oratione illud certe perfectum est, ut mortem non ducerem in malis; T I, 112. exscipio; exscipit bellicam peregrinamque mortem; L II, 60.

expeto; cuius (Erechthei) etiam filiae cupide mortem expetiverunt pro vita civium; T I, 116. extimesco; «si ... nec mortem nec deos extimesceret»; T III, 38.

facio; quam (mortem) qui leviores faciunt, somni similitudinem volunt esse; T I, 92.

fero; f. **fero**, III. mortem (4 Et.) S. 42, a.

finio; «mors .. est finita omnibus, quae generi humano angorem nequiquam adferunt»; T III, 59.

fugio; f. **fugio**, II. mortem (3 Et.) S. 83, a. iudico; quis hanc maximi animi aequitatem iu ipsa morte laudaret, si mortem malum indicaret?

T I, 97. lamentor; f. I, 2. T I, 75.

lugeo; quis est .. qui suorum mortem primum non eo lugeat, quod ..? T I, 30. f. consequor.

maereo; cum (Elysium) graviter filii mortem maereret; T I, 115.

meditor; «aut mortem acerbam aut exili maestam fugam ... meditabar»; T III, 29.

metuo; si (parricidae) ... nec deos metnant nec mortem nec dolorem; F II, 21. quis .. potest mortem aut dolorem metuens ... esse non miser? T V, 15.

minitor; Theodorus Lysimacho mortem minitanti ... inquit ..; T V, 117. mortemne mihi minitaris? P 18.

neglego. («sapienter») negligit mortem; F I, 62. si ipsa ratio minus perficiet, ut mortem negligere possimus; T I, 109. negligenda mors est; T IV, 51. cum tradunt rationem negligenda mortis, perpetuendi doloris; O III, 118. quae (mors) aut plane negligenda est, si omnino extinguitur animus, aut etiam optanda, si ..; C 66. hoc meditatum ab adolescentia debet esse, mortem et negligamus; C 74.

nuntio; nuntiata morte filii; T III, 30.

obeo; (Pompeius) si mortem tum obisset; T I, 86.

occurbo; ut esset, qui pro patria mortem non dubitaret occumbere; T I, 102.

oppeto: nec iis, qui sine virtute sunt, mors est oppetenda; F III, 61. qui mortem oppetat pro re publica; F III, 64. profecto mors tum aequissimo animo oppetitur, cum ...; T I, 109. clarae ... mortes pro patria oppetitae non solum gloriosae rhetoribus, sed etiam beatiae videri solent; T I, 116. aequius esse censuit se maturam || maturum || oppetere mortem quam P. Africanus filium adulescentem; D I, 36. pro qua (patria) quis bonus dubitet mortem oppetere, si ei sit profuturus? O I, 57. ut (fortis civis) ... mortem .. oppetat potius quam deserat illa, quae dixi; O I, 86. Ajax ... milites oppetere mortem quam illa perpeti maluisset; O I, 113.

opto: ut homines mortem vel optare incipiant vel certe timere desistant; T I, 117. haud sane periculum est, ne non mortem aut optandam aut certe non timendam putet; T V, 118. in quo (hominem) mors non modo necessaria est, verum etiam optanda peraeque; R III, 34. f. negligo; C 66.

peto: cum (P. Decius) ... eam .. mortem ardentiori studio peteret, quam Epicurus voluptatem petendam putat; F II, 61.

praedicō: Polyidum Corinthium nonne Homerus ... filio ad Troiam proficiscenti mortem praedixisse commemorat? D I, 89.

propono: cum esset proposita aut fuga turpis aut gloriosa mors; F II, 97. tot milia latrocinantur morte proposita; N I, 86.

timeo: inesse .. necesse est in eo ... firmitate animi nec mortem nec dolorem timentis; F I, 40. (reperimus asotos) ita mortem non timentes, ut ...; F II, 22. ut ... qui mortem in malis posit, non potest eam non timere, sic nemo ... potest ...; F III, 29. quae ... (mors) si timeretur; T I, 89. ne vos quidem, indices ite, qui me absolvistis, mortem timeritis; T I, 98. qui ... mortem non timet, magnus is sibi praesidium ad beatam vitam comparat || comparavit ||; T II, 2. quae (diligentia) animae esset in eis, ... qui ignominiam, qui mortem, qui dolorem timentur; T IV, 46. is tibi mortem videtur aut dolorem timere? T V, 88. nemo .. iustus esse potest, qui mortem, qui dolorem .. timet; O II, 38. mortem .. omnibus horis independentem timens qui poterit animo consistere? C 74. f. dico, opto.

2. **Dativus**: addico: qui morti addictus esset; O III, 45.

antepono: f. I. antepono; F II, 97. inlacrimor: cuius (Socratis) morti inlacrimari soleo Platonem legens; N III, 82.

3. **mit Präpositionem**: absum a: quod (senectas) haud procul absit a morte; C 15. quo ab ea (morte) propius absum; C 77. accedo ad: quo propius ad mortem accedam; C 71.

armo contra: contra mortem nostram atque nostrorum ... satis esse videmur ... armati; T V, 76.

concurro ad: quotiens universi .. exercitus ad non dubiam mortem concurrerunt! T I, 89. concolor de: qui (Oileus) Telamonem antea de Aiacis morte consolatus esset; T III, 71.

dico de: quoniam duobus superioribus (libris) de morte et de dolore dictum est; T III, 6. multa primo die ... sunt dicta de morte; T V, 118. Cato ... de morte, de omni laude virtutis ... solet dicere; F 3.

disputo de: quod ... de morte et de dolore ... disputatum est; T IV, 64.

do ad: vadem te ad mortem tyranno dabis pro amico? F II, 79.

duco ad: cum ad eam (mortem Lacedaemonius) duceretur; T I, 100.

II.

eripio a: quod (Iuppiter) Sarpedonem filium a morte contra fatum eripere non posset; D II, 25. gradior ad: fidenti animo ... gradietur ad mortem; T I, 110.

habeo orationem contra: facile in animo forti contra mortem habita inedit oratio; T II, 11. incito ad: qui (Decius) ad voluntariam mortem cursum equorum incitaverunt; C 75.

mitto ad: bene mihi evenire, quod mittar ad mortem; T I, 97.

offero ad: nemo unquam sine magna spe immortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32.

paro contra: quis .. parum est contra mortem aut dolorem paratus? T V, 88.

perduco ad: Aiacem ... ira ad furorem mortemque perduxit; T IV, 52.

proficiscor ad: siquidem ad mortem proficiscens Callanus Indus ... „o praeclarum discessum“, inquit, „e vita“! D I, 47.

quaero de: cum de ipea morte quaereremus; T V, 118.

redeo ad: redeo ad mortem independentem; C 67.

sentio de: de morte .. ita sentit, ut dissoluto animante sensum extinctum putet; T V, 88. quid ipse sentiam de morte; C 77.

sum in: f. **in**, B, I. sum in morte (8 Est.) S. 269, b.

trudo ad: ut (Socrates) non ad mortem trudi, verum in caelum videretur ascendere; T I, 71.

III. **nach Adjektivem und Adverb**: 1. **Dativus**: ob viam: f. I, I. adventat; T V, 56.

proximus: qui (morti) proximum tempus est post mortem || [post mortem] ||; T I, 16.

similis: videtis nihil esse morti tam simile quam somnum; C 80.

2. **mit Präpositionem**: fortis contra: oculis .. nulla poterat esse fortior contra dolorem et mortem disciplina; T II, 41.

tempestivus ad: multa mihi ipsi ad mortem tempestiva fuerunt; T I, 109.

timidus ad: erat (L. Thorius) ... ita non timidus ad mortem, ut ...; F II, 63.

IV. **nach Substantivem**: 1. **Genetivus**: amor: amore mortis terminum acquirens malis; T II, 25.

adpropinquatio: cum ... angustur adpropinquatione mortis confecti homines senectute; F V, 32. quarta restat causa, ... adpropinquatio mortis; C 66.

casus: quin etiam aetas illa multa plures quam nostra causa mortis habet; C 67.

causa: ut (vitia) causam afferant mortis voluntariae; F III, 61. causa .. ea est, quae id efficit, cuius est causa, ut vulnus mortis; Fa 34. celeritas: oblata mortis celeritate; R III, 34. commentatio: tota .. philosophorum vita ... commentatio mortis est; T I, 74.

contemptio: velut ex ea disputatione ... magna videbatur mortis effecta contemptio; T II, 2. in quibus (animi partibus) ... inest ... firma et stabilis doloris mortisque contemptio; F II, 113. cuius (fortitudinis) munera duo sunt maxima, mortis dolorisque contemptio; T II, 43. in qua (fortitudine) est magnitudo animi, mortis dolorisque magna contemptio; R V, 9. magnitudo animi, patientia laborum, mortis dolorumque contemptio; R V, 67.

fata: neque vos ulla mortis fata periment || pererunt ||; T I, 40.

formido: turpis .. ab his formido mortis formidus viris opponitur; R I, 4.

genus: quo de genere mortis difficile dictum est; Lae 12.

gloria: f. nobilitas.

hora: cum ... alter ... praesto fuisset ad horam mortis destinatum; T V, 63.

imago: habes somnum imaginem mortis; T I, 92.

instar: id .. si accidat, mortis instar putemus; F V, 55. patrociniis .. se usos aut clientes appellari mortis instar putant; O II, 69.

laudatio: Alcidas .. scripsit etiam laudationem mortis; T I, 116.

malum: quod cum exanclivisset omnes labores, tum inderet in mortis malum sempiternum; T I, 118.

metus: nt .. mortis metu omnis quietas vitae status perturbatur, ... sic ...; F I, 49. liberamur mortis metu; F I, 63. si ea ... liberarent eos (luxuriosos) deorum et mortis et doloris metu; F II, 21. quod te praetermissurum credam aut mortis aut doloris metu; F II, 80. nt pellatur mortis et religionis metus; F IV, 11. nec ... dico eorum metum mortis; F V, 31. si, nt ista non deserantur, liberari mortis metu possumus; T I, 23. quod in hoc inest omnis animi contractio ex metu mortis; T I, 90. etsi eram perterritus non tam mortis metu quam insidiarum a meis; R VI, 14.

minae: eum tu hominem terreto ... istis mortis aut exilii minis; P 17.

nobilitas: hic (Decius) levabat omnem volnerum metum nobilitas mortis et gloria; T II, 59. periculum: qui (homines) periculo mortis diffugissent; O III, 114.

simulacrum: cum in eius (mortis) simulacro videas esse nullum sensum; T I, 92.

tempus: se, cum tempus mortis venisset, totos esse perituros; T I, 49. satietas vitae tempus matrum mortis adfert; C 76.

terror: iniecto terrore mortis; F V, 31. quae (philosophia) et vitae tranquillitatem largita nobis est et terrorem mortis sustulisti; T V, 5.

timor: e physis ... fortitudo sumitur contra mortis timorem; F I, 64. illos mortis timor terret; N I, 86. quom animus ... omnem .. mortis dolorisque timorem effugerit; L I, 60.

vas: quorum cum alterum vadem mortis || mortis || accepisset; T V, 63.

2. mit **Wäppliffen**: aequitas in: f. II, 1. iudico.

disputatio de: de qua (morte) non ita longa disputatione opus esse videtur; C 74 (75).

iudicium de: deorum immortalium iudicia solet in scholis proferre de morte; T I, 113.

poenae, tranquillitas post: dicit ... de ... reliqua post mortem tranquillitate bonorum, poenis impiorum || (dicit ... impiorum) ||; L II, 68.

tempus post: f. III, 1. proximus.

V. **Amfand**: 1. **Abiatis**: accipere: quem (dolorem) acceperit cum summi viri, tum amicissimi mortis; Lae 8.

adfect: qua (morte) qui affecti sunt, in eadem causa sunt, qua ante quam nati; F I, 49.

capere: qui morte testamentove eius tantundem || tantundem || capiat, quantum omnes heredes; L II, 48.

coherere: eos morte, exilio, vinculis, damno (leges) cohercet; O III, 23.

conficere: cum extremum vitae diem morte confecerit; F III, 76.

deleri: homines iam morte deletos reponere in deos; N I, 38. omnia morte deleri; Lae 13.

dissolvi: cum hominis natura morte dissolvitur; C 80.

dimittere: miserum esse ... M. Crassum, qui illas fortunas morte dimiserit; T I, 12.

effugere: haec morte effugiunt; T I, 86. etiamsi quis morte poenas sceleris effugerit; N III, 90.

elucere: f. luere; C 75.

extingui: cum dissolutione, id est morte, sensus omnis extinguatur; F II, 101.

finire: maximos (dolores) morte sniri; F I, 49. qui labores morte finisset gravis; T I, 115.

interire: f. 2. post; T I, 25.

luere: nostra in re publica ... quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte ineret, inventa est; F V, 64. qui (L. Paulus) morte luit || eluit || collegae in Cannensi ignominia temeriter; C 75.

mactare: eum (Sp. Cassium) ... cedente populo morte mactavit; R II, 60.

migrari: nt ... in alium quendam locum ex his locis morte migretur; T I, 97.

multare: filium morte multavit; F I, 35. plurimi ... animos ... quasi capite damnatos morte multant; T I, 50. quae (oratione) facit eum (Socratem) Plato nsum apud indices iam morte multatum; T I, 97. universos ait Ephesios esse morte multandos; T V, 105. cum ... mulier ... nobilis ob illam iniviam esse ipsa morte multavit; R II, 46.

occidere: ne morte patris familias sacrorum memoria occideret || (ne ... occideret) ||; L II, 48. ponderare: morte aut dolore corporis ... hominum miseria ponderamus; L II, 43.

privari: hoc ipsum concedatur, bonis rebus homines morte privari; T I, 87.

quaerere: qui (Hercules) tum dolore frangebatur, cum immortalitatem ipsa morte querebat; T II, 20.

tollit: f. 2. in; L II, 59.

venire: ad quos eundem (patris familias) morte pecunia venerit || (ad ... venerit) ||; L II, 48.

2. **Wäppliffen**: a: cuius (avi) a morte tertius hic et tricesimus annus est; C 19.

ante: qui (Scipio) ... perpaucis ante mortem diebus ... triduum disserit de re publica; Lae 14.

in: ita carere || ea re, f. carere || in morte non dicitur; T I, 88. tolli fortunae discrimen in || discrimen || morte; L II, 59. id si ita est, ut optimi cuiusque animus in morte facillime evolet; Lae 14.

ob: quatenam umquam ob mortem Myrtili poenis luendis dabitur satius supplicii? N III, 90.

post: ut sit (dies natalis), etiamne post mortem coletur? F II, 102. nihil ad nos pertinere post mortem || p. m. ad n. pert. ||; F I, 102. velle post mortem epulis celebrari memoriam sui nominis; F II, 103. futuras post mortem famae ... esse propter rem ... consulendum; F III, 57. quae quaedam post mortem formiditae extimescant; F V, 31. nos, si post mortem miseri futuri sumus, miseri fuimus ante, quam nati; T I, 13.

quoniam post mortem mali nihil est; T I, 16. his sententia omnibus nihil post mortem pertinere ad quemquam potest; T I, 24. dante aut manere animos post mortem aut morte ipsa interire? T I, 25. animos remanere post mortem; T I, 26. quae post mortem futura sunt; T I, 31. poetas nonne post mortem nobilitari volunt? T I, 34. opifices post mortem nobilitari volunt; T I, 34. veri simile est ... esse aliquid, cuius is (optimus quisque) post mortem sensum sit habiturus; T I, 35. fac ... animos non remanere post mortem; T I, 82. num ... aliquis dolor aut omnino post mortem sensus in corpore est? T I, 82. cum id agam, ne post mortem miseris nos putemus fore; T I, 83. ut nihil pertinet ad nos ante ortum, sic nihil post mortem pertinet; T I, 91. nihil curandum esse post mortem; T I, 107. Aeschines in Demoethenem invehitur, quod is septimo die post filiae mortem hostias immolavisset; T III, 63.

qui aut fortis aut clarus aut potentis viros tradunt

post mortem ad deos pervenisse; N I, 119. quod (animus) multo magis faciet post mortem; D I, 63. post mortem .. (Cn. Pompei) ea consecutura, quae .. D II, 22. anno fere centesimo et quadragesimo post mortem Numae primum Italiam Pythagoram attigisse; R II, 29. hoc idem etiam post mortem monumentis litterarum aessequantur; O I, 156. anno .. undevicensimo || undevicensimo || post eius (Ennii) mortem bi consules .. facti sunt; C 14. quid .. timeam, si aut non miser post mortem aut beatus etiam futurus sum? C 67. post mortem .. sensus aut optandus aut nullus est; C 74. nec .. clarorum virorum post mortem honores permanere, si ..; C 80. sermonem .. habitum .. paucis diebus post mortem Africanam; Lae 3. C. Fannius et Q. Mucius ad sacerum veniunt post mortem Africanam; Lae 5. hunc (Tib. Gracchum) etiam post mortem secuti amici et propinqui; Lae 41. mihi .. non minori curae est, qualis res publica post mortem meam futura || sit ||, quam qualis hodie sit; Lae 43.

propter: quos (haruspices) cum Ti. Gracchus propter mortem repentanim eius .. in senatum introduxisset; D II, 74.

MORSUS, Bif, Schmerz, Wnggriff, Wustbruch: I. est: fuisse eorum morsum doloris idem Marius ostendit; T II, 53. dolor corporis, cuius est morsus acerrimus; T III, 61. acriores .. morsus sunt intermissae libertatis quam retentae; O II, 24.

II, I. efficio: ut aegritudo quasi morsum aliquem doloris efficiat; T IV, 15.

habeo: fortuna .. casus rariores habet, ... a bestis ictus, morsus, impetus; O II, 19.

relinquo: morsus .. et contractiunculae quaedam animi relinquuntur || contractiunculae .. relinquuntur, al. ||; T III, 83.

2. munio contra: (viriditas) fundit frugem .. et contra avium minorum morsus manitur vallo aristarum; C 51.

possum ad: quid aristotelia ad morsus serpentium possit, ... video; D I, 16.

III. radices ad: quae (sint animadversa) radicum (genera) ad morsus bestiarum, ad oculorum morbos, ad vulnera; D I, 13.

IV, I. admoneri: admonita squillae morsu pina || a squilla [pina] morsu ||; N II, 123.

certare: certantis .. calcibus, unguibus, morsu denique; T V, 77.

defendere: ut ... se ... defendant cornibus tauri, apri dentibus, morsu leones; N II, 127.

dividere: eorum (dentium) adversi acuti morsu dividunt escas; N II, 134.

lacerare: quae (vestis) latere || lateri || inhaerens morsu lacerat viscera; T II, 20.

laniare: cui (genetrici draco) ferus inmani laniavit viscera morsu; D II, 63.

nocere: ex quo fit, ut illae (anguis) nec morsu vivae noceant nec odore mortuae; N I, 101.

saucius: lovis .. pinnatae satelles ... serpentis saucia morsu; D I, 106.

ulcerari: nondum .. ulcerato serpentis morsu Philocteta; Fa 36.

2. ex: cui se || cum se || viperino morsu venae ferunt veneno imbutae taetros cruciatu cient; F II, 94. T II, 19.

mortalis, sterblich, irbich, vergänglich, Tenz: A. bei Substantiven: alqs: sic habeto, non esse te mortalem, sed corpus hoc; R VI, 26. bgf. B, a.

alqd: quidquid (animus) est, mortale sit an aeternum? A II, 124. quid in his mortale et caducum (sit); L I, 61. si hoc, quo sentimus et

sapimus, mortale et caducum est; fr V, 97. bgf. B, b.

animal: si homo est, animal est mortale, rationis particeps; A II, 21. mortale .. omne animal et dissolubile et dividuum sit necesse est; N III, 29. omne .. animal constendum est esse mortale; N III, 32.

animans: cum accipissent inmortale principium mortalis animantis; T 47.

animus: in quibus (libris Dicaearchus) vult efficere animos esse mortales; T I, 77. si mortales animi sunt; T I, 88. mortalem esse animum; T I, 91.

concretio: nec .. deus ipse .. alio modo intellegi potest nisi mens .. segregata ab omni concretione mortali; T I, 66, fr IX, 10.

condicio: ut .. mortali condicione (ea genera) generentur; T 41.

corpus: ita efficitur, ut omne corpus mortale sit; N III, 30. mortali corpore cremato; D I, 47. animos, dum in corporibus essent mortalibus, vivere; C 80. dis .. iunioribus permittit, ut corpora mortalia effingerent; T 46. f. alqs.

deus: hominem .. esse natum quasi mortalem deum; F II, 40.

fortuna: ut fortuna non numquam tamquam ipsa mortalis cum inmortalis natura pugnare videntur; O I, 120.

genus: quem .. alia, quibus cohaerent homines, e mortali genere sumperint; L I, 24. tria genera nobis reliqua sunt, eaque mortalia; T 41.

homines: isto modo, quoniam homines mortales sunt, sint aliqui inmortales; N I, 109.

matres: hi dei sunt habendi mortalibus nati matribus? N II, 45.

mundus: sin (Pronoea) alia est, cur mortalem fecerit mundum, non .. sempiternum; N I, 20. ut mundum ex quadam parte mortalem ipse deus aeternus (movet), sic ..; R VI, 26.

natura: ex hacne tibi terrena mortaliage natura et caduca concreta ea (via) videtur? T I, 62. ais, quoniam sit natura mortalis, inmortaltem etiam esse oportere; N I, 109. qua .. (re) proxime ad deorum vim natura mortalis possit accedere; D I, 1. non posse eam naturam .. esse mortalem; C 78.

pars: vos .. ad id, quod erit inmortalis, partem atexitote mortalem; T 41.

res: Alcmaeo .. non sensit esse mortalibus rebus inmortalitatem dare; N I, 27.

B. affirm: a. manet: I, I. adsequitur: quam opinionem nemo umquam mortalis adsequi potest sine eximia virtutis gloria; R II, 17.

consequitur: eam sapientiam interpretantur, quam adhuc mortalis nemo est consecutus; Lae 18.

deferunt: quae (visa) illi (mortales) exterriti somno || somnio || ad coniectorem mane deferant; D II, 129.

est: «mortalis nemo est, quem non attingat dolor morbusque»; T III, 59. «mortalis visus pulchrior oaso deo»; N I, 79. si quis mortalis possit esse, qui conligationem causarum omnium perspiciat animo; D I, 127. deone inmortalis .. concursare circum omnium mortalium, qui ubique sunt, non modo lectos, verum etiam grabatos et .. obicere iis visa; D II, 129. f. neciunt.

habent: hoc .. omnes mortales sic habent, externas commoditates .. a dis se habere; N III, 86.

intellegunt: hoc .. omnes mortales et intellegunt et re probant; Lae 24.

neciunt: aut Epicurus, quid sit voluptas, aut omnes mortales, qui ubique sunt, neciunt; F II, 6. perspicit. potest: f. adsequitur. est; D I, 127.

probant: f. intellegunt.
videtur: f. est; N I, 79.
2. nascor: qui mortalis natus condicionem postules immortalium; T III, 36.

3. **Mŭrtŭ**: o mortalem beatum! cui certo scio ludum numquam defuisse; D II, 30.

II, 1. attingo: f. I, 1. est; T III, 59.

exterreo: f. I, 1. deferunt.
fallo: nihil eum (mortalem) profecto fallat; D I, 127.

gigno: quem (Anaxagoram) ferunt nuntiata morte filii dixisse: sciebam me genuisse mortalem*; T III, 30. hoc idem ... declarat ... Anaxagoras: sciebam me genuisse mortalem*; T III, 58.

procreo: ut ... mortalis ... ex inmortali procreatos (videremus); N I, 42.

2. desum: f. I, 3.

divido: unde ignis cluet mortalibus clam divisus; T II, 23.

iacio: Haedi exiguum iaciunt mortalibus ignem; N II, 110.

obicio: f. I, 1. est; D II, 129. — sum: f. III.

3. credo de: quod multis iam ante saeculis nullo alio de mortali homine credidissent; R II, 20.

insum in: nisi in homine atque mortali (rationem inesse non posse); N I, 98.

III. beatus: quo beatus esse mortali nihil potest; P 16.

IV. genus: quo bono ... nullum praestantius neque datum est mortalium generi ... neque dabitur; T I, 52.

grabati, lecti: f. I, 1. est; D II, 129.

iudicium: iudicium hoc omnium mortalium est, fortunam ... petendam; N III, 88.

mentes: his ille clamat omnium mortalium mentes esse perterritas; N I, 86. quid incitius ... est quam mentes mortalium falsis ... visis concitare? D II, 127.

multitudo: si mortalium tanta multitudo sit, esse immortalium non minore; N I, 50.

opinio: te ... ad opinionem omnium mortalium consecrabo; fr IX, 11.

societas: ut (homo) ... se implicet ... omnium mortalium societate; F II, 45.

b. neut.: infra ... iam nihil est nisi mortale et caducum praeter animos; R VI, 17.

mortalitas, Sterblichkeit, Vergänglichkei: quasi ... non omne, quod ortum sit, mortalitas consequatur; N I, 26.

mortifer, többringend, tödlich: A. bellum: sciebam me in mortiferum bellum ... mittere; T III, 28.

emissio: si ... emissio ... maris anguis erat mortifera Corneliae; D II, 62.

morbus: qui sunt morbo gravi et mortifero adfecti; D I, 63. qui mortifero morbo urgeatur; Fa 17.

pars: mortifera quaedam pars est, ut .. Ampiancti in Hirpinis; D I, 79.

poculum: Socrates ... tum paene in manu iam mortiferum illud tenens poculum; T I, 71.

B. conscribo: si quae inest imperitiae pro salutaribus mortifera conscripserunt; L II, 13.

MOS, Sitte, Gewohnheit, Wesen, Charakter, Benehmen, Brauch, Art und Weise: I. **Subjct**: adhibet: mos ipse patrius praestantes viros adhibebat; R V, 1.

est: illum complexi, ut mos amicorum est; A I, 1. eorum erat iste mos, qui tum sophistae

nominabantur; F II, 1. magorum mos est non humare corpora eorum, nisi a feris sint ante lacinata; T I, 108. morem apud maiores hunc epularum fuisse, ut ... canerent; T IV, 8. mathematicorum iste mos est, non est philosophorum; T V, 18. ut mos in Graecia est; T V, 103. cum quaeritur, ... quae leges, qui mores aut utiles aut inutiles (sunt); D II, 11. quod lenior eorum vita et mores fuerant facilliores; O I, 112.

fundant: neque viri ... neque mores ... aut fundare aut tam diu tenere potissent tantam ... rem publicam; R V, 1.

habet: scaenicorum ... mos tantam habet veteri disciplina verecundiam, ut ...; O I, 129.

intereunt: mores ... ipsi interierunt virorum penuria; R V, 2.

labuntur: quarum (civitatum) mores lapsi ad mollitiam || mollitis || pariter sunt inmutati cum cantibus; L II, 38.

obsolescunt: f. II, 1. colo.

occidit: non ... erat illa tum civitas, ... cum mos patrius occiderat; P 27.

parant: ut huius (Tarquinii) ... mores veros amicos parare non potuerunt, sic ...; Lae 54.

possunt: f. fundant, parant.

sequuntur: disparare ... mores, disparia || mores disparia || studia sequuntur || secuntur ||; Lae 74.

solent: f. II, 1. dico. — tenent: f. fundant.

valet: mos valet, ratio non valebit? T II, 34. erunt (leges) fere in more maiorum, qui tum ut lex valebat; L II, 23.

viget: vigeat in illa domo patrius mos || mos pat. || et disciplina; C 37.

vincit: nunquam natarum mos vinceret; T V, 78.

vindicat: imitator, ut sibi quidem videtur, naturae mos vindicat; fr V, 71.

abl. abs.: inter ipsos homines nonne et simillimis formis disparare mores et moribus *simillimos* figura dissimilis? N I, 98. si ... erudimus iuventutem; his praesertim moribus atque temporibus; D II, 4.

ohne Verb: mores in utroque disparare; N I, 97. deinde boni mores et modestiores et ad capienda praecepta molliores; fr V, 51. f. abl. abs.; N I, 98.

II. nach Verben: I. **Accusativ**: accipio: f. teneo; O III, 44.

agnosco, avertio: agnosco ... tum morem istum, Spuri, avertum a ratione populi; R III, 47.

cognosco: omnium fere civitatum ... ab Aristotele mores, instituta, disciplinae ... cognovimus; F V, 11.

colo: quos (antiquos mores) ita oblivione obsoletos videmus, ut non modo non colantur, sed iam ignorantur; R V, 2.

condemno: non modo stultitiam meam, sed etiam mores et naturam condemnamdam puto; A II, 65.

confirmo: eum ... morem ius pontificale confirmat; L II, 57.

conformo: quarum (partium) cum una sit, qua mores conformari putantur; F IV, 5.

consequor: eum morem ... cum brevitate ... consequar; L II, 18.

constituo: ex quo leges moresque constituit; O II, 15.

corripo: pauci honore ... amplificati vel corrumpere mores civitatis vel corrigere possunt; L III, 32.

corrumpo: corrupti mores depravatique sunt admiratione divitiarum; O II, 71. f. corripo.

depravo: hac dulcedine corrumpelaque depravati (mores); L II, 38. f. corrumpto.

dico: varii mores, varia fortuna, voluptas etiam varia dici solet; F II, 10.

effingo: quis . . . non videt et formas et mores . . . effingere a parentibus liberos? D II, 94. speciem (natura) ita formavit oris, ut in ea penitus reconditos mores effingeret; L I, 28.

emendo: cum emendatis mores amicorum sint || sunt ||; Lae 61.

exquiro: cum (Plato) optimos mores . . . exquireret; T II, 27.

fero: quidam homines . . . graves nec populi nec principum mores ferre poterunt; O I, 69.

fingo: ut mores fingas; A II, 114. ex eo . . . ingenia, mores, animam . . . cuiusque . . . fingi; D II, 89.

gero: confuse loquitur; gerendus est mos, modo recte sentiat; F II, 27. geram tibi morem; T I, 17. N II, 3. geram morem vobis; R III, 8.

igno: Aegyptiorum morem quis ignorat? T V, 78. f. colo.

immuto: f. I. labuntur.

importo: importantur non merces solum adventiciae, sed etiam mores; R II, 7.

indico: is, qui appellatur vultus, . . . indicat mores; L I, 27.

inflammo: omnem morem Lacedaemoniorum inflammatum esse cupiditate vincendi; O I, 64.

instituo: Arcesilas eum (morem) revocavit; F II, 2.

laudo: quoque virtus moresque laudandi sunt; P 19.

muto: quom (Athenienses) . . . maiorum . . . morem dixissent saepe esse mutatum; L II, 40. nobilitatem vitam victuque mutato mores mutari civitatum puto; L III, 32. nec senectus mores mutaverat; C 10. mutari etiam mores hominum saepe dicebat, alias adversis rebus, alias aetate ingravescente; Lae 33.

neglego: ut ille (Epicurus) suo more loquatur, nostrum neglegat; F II, 15.

novi: nostri morem dialogorum; A ep 1.

periclitor: † quo || quo || utamur . . . amicitia ex || amicitia, al. || aliqua parte periclitatis moribus amicorum; Lae 63.

pernosco: qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores naturaeque ex corpore, oculis . . . pernoscere; Fa 10.

perscribo: leges etiam et instituta ac mores civitatum perscripsimus; F IV, 61.

recondo: f. effingo; L I, 26.

rego: neque suos mores regere poterat; R II, 45. censerere . . . mores populi regento; L III, 7.

repudio: nec patrius mos tam contumaciter repudiandus (fuit); D II, 71.

retineo: qui mos cum a posterioribus non esset retentus; F II, 2. retinetur . . . et ad opinionem vulgi et ad magnas utilitates rei publicae mos, religio, disciplina; D II, 70. equitatum ad hunc morem constituit, qui usque adhuc est retentus; R II, 36. veterem morem ac maiorum instituta retinebant excellentes viri; R V, 1.

sequor: quom (Athenienses) . . . quaesissent . . . quem morem potissimum sequerentur e variis, (Apollo) respondit: "optimum"; L II, 40. se in beneficiis collocandis mores hominum, non fortunam sequi; O II, 69. f. I. equantur.

sero: quoniam . . . serendi equant (sunt) mores nec scriptis omnia scienda; L I, 20.

specto: mores eius erunt spectandi, in quem beneficium conferret; O I, 45. cum in hominibus iuvandis aut mores spectari aut fortuna solet; O II, 69.

teneo: quem morem cum Carneades acutissime copiosissimeque tenuisset; T V, 11. mihi . . . vide-

tur Numa noster maxime tenuisse hunc morem veterem Graeciae regum; R V, 3. quem nos morem tenemus; L II, 67. praeclearum a maioribus acceptum morem rogandi iudicis, si eum teneremus; O III, 44.

tueor: mores et instituta vitae . . . nos profecto . . . melius tuemur; T I, 2.

vituperor: f. IV, 1. dissimilitudo; O I, 109.

2. **Genetivus**: eum: morum . . . putabant studia esse et quasi consuetudinem; A I, 20.

3. **Dativus**: adiuvesco: cotinet beluam, et eum docilem et humanis moribus aduetum; R II, 67. do: sin id uomen moribus dandum est, non linguis, non Graecos minus barbaros quam Romanos puto; R I, 58.

pareo: veteri legi morique parendum est; Ti 38.

4. **Ablativus**: fruor: ut et usu eius, quem diligere coeperunt, fruuntur et moribus; Lae 32. sum: qui antea commodis fuerat moribus; Lae 54.

5. **mit Präpositionem**: abhorreo: a civitatem . . . a vita hominum abhorrentem et moribus || maioribus ||; R II, 21.

adhibeo ad: qui . . . ad domesticum maiorumque morem etiam hanc a Socrate adventiciam doctrinam adhibuerunt; R III, 5.

ago de: de acuminis agitur eius (Epicuri), non de moribus; T III, 46.

congruo cum: si aliquem nacti sumus, cuius cum moribus et natura congruamus; Lae 27.

deduco ad: plerumque . . . parentium praeceptis inbuti ad eorum consuetudinem moremque deducimur; O I, 118.

dico de: quid dicam de moribus facillimis? Lae 11.

discrepo a: non multum discrepat ista constitutio religionum a legibus Numae nostris que moribus; L II, 28.

disputo de: cum (Socrates) de moribus . . . disputet; R I, 16.

divido in: ea . . . ab iis in naturam et || in || mores dividebantur; A I, 20.

facio contra: si quid Socrates aut Aristippus contra morem consuetudinemque civilem fecerint locutivae sint; O I, 148. sapientis esse nihil contra mores, leges, instituta facientem habere rationem rei familiaris; O III, 63.

insum in: provident, ne sermo vitium aliquod indicet inesse in moribus; O I, 134.

intellego ex: hoc non ex hominum more solum . . . intellegi potest; T V, 98.

loquor contra: f. facio contra; O I, 148. — de: ut de moribus institutisque maiorum . . . loquamur; T IV, 1.

pertineo ad: pleraque . . . quaestiones, quae ad vitam moresque pertinent, a virtutis fonte ducuntur; T IV, 34. * quia pertinent (ea pars) ad mores, quod $\mu\omicron\sigma\omicron\varsigma$ illi vocant; Fa 1. qui (locus) ad leges, qui ad mores, qui ad disciplinam rei publicae pertineret; O I, 156.

philosophor de: fuit . . . iam accepta a Platone philosophandi ratio triplex, una de vita et moribus, altera . . . A I, 19.

pono in: quae (pars philosophiae) posita est in virtute et moribus; A I, 34. quae (fortuna populi) posita est in unitis . . . vel voluntate vel moribus; R II, 50.

quaero de: de ingenio eius (Epicuri) in his disputationibus de moribus quaeritur; F II, 80. (Socrates) cogit de vita et moribus . . . quaerere; T V, 10. Socratem . . . tantum de vita et de moribus solitam esse quaerere; R I, 16.

revertor ad: ut iam ad sermonis mei auctorem || morem || revertar; R I, 68.

scribo de: cuius (Nicomachi) accurate scripti de moribus libri; F V, 12.

sum in: f. **in**. B. sum in more (7 St.) C. 269, b. traho ad: ne astitit nos consuetudinis .. ad sermonis morem uisus tractat; L II, 9.

III. **nach** **Subiectis** **sub** **Verbis**: 1. **Dativus**: similis: in suis moribus simillimas figuras peccatorum et ferarum transferuntur; T I, 45.

2. **mit Präpositionen**: simul cum: quae (insulae) fluctibus cinctae natae pacis ipsae simul cum civitatibus || civitatibus, al. || institutis et moribus; R II, 8.

IV. **nach** **Substantibus**: 1. **Genetivus**: commutatio: sin autem aut morum aut studiorum commutatio quaedam ... facta erit; Lae 77.

corruptela, demutatio: est .. maritimis urbibus etiam quaedam corruptela ac demutatio morum; R II, 7.

disimilitudo: innumerabiles aliae disimilitudines sunt naturae morumque, minime tamen vituperandorum; O I, 109. quorum (morum, studiorum) disimilitudo dissociat amicitias; Lae 74.

distancia: quod tanta est inter eos (bonos et improbos), quanta maxima potest esse, morum studiorumque distancia; Lae 74.

facilitas: quae (virtutes) pertinent ad mansuetudinem morum ac facilitatem; O II, 32.

genera: genera .. si velim iuris, institutorum, morum consuetudinumque describere; R III, 17.

immanitas: qui (tyrannus) ... morum .. immanitate vastissimas vinit beluas; R II, 48.

institutio: haec .. fuit apud eos morum institutio; A I, 23.

magistra: tu magistra morum et disciplinae fuisti; T V, 5.

mansuetudo: f. facilitas.

mutatio: quaecumque mutatio morum in principibus extiterit, eandem in populo secutam; L III, 31. facienda morum institutorumque mutatio est; O I, 120.

praestantia: hominum .. studia ... [virorum praestantium] sapientia || morum praestantia [sapientia] || ... excitantur; O II, 17.

severitas: quom severitas eorum (morum) ob alia vitia cecidisset; L II, 38.

similitudo: nihil .. est amabilius ... quam morum similitudo bonorum; O I, 56. est .. ea incedissima amicitia, quam similitudo morum coniugavit || [est ... coniugavit] ||; O I, 58.

suaavitas: accedat huc suaavitas quaedam oportet sermonum atque morum; Lae 66.

vitium: haec morum vitia sunt, non senectutis; C 65. qui morum ac temporum vitio aliquantum etiam ipse fortasse in huius saeculi errore verser; P 50.

2. **mit Präpositionen**: aliquid ex: quid .. manet ex antiquis moribus? R V, 2.

opinio de: ille (Africanus) vicissim opinione fortasse non nulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit; Lae 30.

pars de: nos eam partem philosophiae „de moribus“ appellare solemus; Pa 1.

philosophia de: haec omnia, quae est de vita et de moribus, philosophia; T III, 8.

V. **Wörterb.**: 1. **Substantivus**: adhiberi: is sermo, qui more maiorum a summo adhibetur in poculo; C 46.

agere: Stoicorum more agamus; T III, 13. quae .. more agentur institutisque civilibus; O I, 148.

asper: (Stoici) horridiores evadunt, asperiores, duriores et oratione et moribus; F IV, 78.

commemorare: Pythagoreorum .. more exer-

cendae memoriae gratia, quid quoque die dixerim, ... commemorare vespere; C 38.

comprobare: nec .. hoc oratione solum, sed multo magis vita et factis et moribus (Epicurus) comprobavit; F I, 65.

concipi: sicut verbis concipitur more nostro; O III, 108.

concludere: non vestro more, sed dialecticorum ... argumento || argumenti, al. || sententiam conclusisti; N I, 89.

confirmare: qui haec disciplina informata alia moribus confirmantur, sanxerunt autem alia legibus; R I, 2.

coniungere: ut (Socrates) ... geometriam et harmoniam studeat Pythagorae more coniungere; R I, 16.

conservare: rem publicam ... quibus moribus aut legibus constituta vel conservare possimus; R II, 64.

constitui: cum .. non instituto aliquo aut more aut lege sit opinio constituta; N I, 44. quae (oratio) sit anteponenda bene constitutae civitati publico in re et moribus; R I, 3. f. conservare.

convinci: convincuntur .. scripta eius (Epicuri) prohibite ipsius ac moribus; F II, 99.

deleniri: opinionibus maloque more delentum (animum) mollivimus; T V, 78.

depravari: malis moribus opinionibusque depravati; T II, 2.

dicere: aliquid de maioribus tuis et de te ipso dices more maiorum; F II, 74. haec nostro more nos diximus, Epicuri dicunt suo; T III, 33. ut si quis medicus aegroto imperet, ut sumat „terrigenam“ ... potius quam hominum more coeclam diceret || dicere, [dicere] ||; D II, 133. philosophorum more ... ea nunc articulatim distincta || f. delecta, al. || dicuntur; L I, 36.

differre: quantum inter se homines studii, moribus, omni vitae ratione differant; fr V, 37.

discere: docebo meliora me didicisse de colendis diis immortalibus iure pontificio et more maiorum ... quam rationibus Stoicorum; N III, 43.

disputari: multa sunt a nobis .. saepe cum P. Nigidio Carneadeo more et modo disputata; T I, 1.

doceri: civitates quaedam universae more doctae parsimonia delectantur; T V, 99.

durus: f. asper.

effici: id .. vitioso more effici solet; T I, 30.

esse: quom ... antiquo more parva esset villa; L II, 3. ut ii ... eorum (civitatum, nationum) patroni essent more maiorum; O I, 35.

fieri: quod feri more veterum solebat; D I, 104. quae .. omnia dulciora sunt et moribus bouis et artibus; C 65.

finigi: si .. suis ea (Fortuna) enique finigitur moribus; P 34.

fundere: aliud est .. postquam more verba fundere; F IV, 10.

geri: ut ... pleraque senatus auctoritate et instituto ac more gererentur; R II, 56.

gloriarum: ut de me ipse || ipso || aliquid more senum gloriis; C 82.

habere: ut iam etiam scholas Graecorum more habere auderemus; T I, 7. cum (Dionysius) ... haberet etiam more Graeciae quosdam adolescentis amore coniunctos; T V, 58.

horridus: f. asper.

inscribi: in quibus (mensis) cum more veteris Graeciae inscriptum esset BONORUM DEORUM; N III, 84.

interdici: quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus bonis interdici solet, sic .. ; C 22.

interpretari; alios .. (haruspices) alio more videmus exta interpretari; D II, 28.

indicare: benevolentiam non adulescentulorum more ardore quodam amoris ... iudicemus; O I, 47. lavari: nostro .. more cum parentibus puberes filii ... non lavantur; O I, 129.

limari: te .. unum moribus domesticis ... limatum; N II, 74.

loqui: si magis placeret suo more loqui, quam ut omnes Danae ..; F II, 18. musici, grammatici etiam more quodam loquuntur suo; F III, 4. quae (philosophia) communi more in foro loquitur, in libellis suo; F IV, 22. loquimur nunc more communi; T IV, 66. qui (Chryippus) suo quodam more loquitur; R III, 12. f. II, i. neglego.

molliri: f. delentiri. neglegere: Flaminius re nuntiata suo more neglexit; D I, 77.

perfecti: quodam virtutes natura aut more perfectas (in ratione esse); A I, 98. poni: in eo .. voluptas omnium Latine loquentium more ponitur, cum percipitur ... incenditas; F II, 14.

pugnare: ille .. in Synephebis Academicorum more contra communem opinionem non dubitat pugnare ratione; N III, 72.

respondere, sedere: qui minus more patrio sedens in solio consentibus responderem; L I, 10.

sapiens: te ... non solum natura et moribus, verum etiam studio et doctrina esse sapientem; Lae 6 (7).

similis: cum viri boni moribus similes sunt familiaritate connecti; O I, 55.

stare: »moribus antiqua res stat Romana virisque; R V, 1. quibus (antiqua moribus) ille dixit rem stare Romanam; R V, 2.

tucri: cum in armis civilibus nec tucri meo more rem publicam ... poteram; D II, 6.

turpis: hoc quamquam video neque more turpe haberi neque ..; O III, 69.

vexare: hic (Triarius) Stoicorum more nos vexat; F II, 119.

vivi: si patrii viveretur institutis et moribus; R III, 41.

uti: cum (Diodotus) fidibus Pythagoreorum more uteretur; T V, 113.

2. **Πρόσθεσις**: ad: f. II, I. retineo; R II, 36.

de: haec ipsa de vita et moribus illi ||* illi enim || simpliciter; A I, 6. haec fere de moribus; A I, 39. nova pleraque et perpanca de moribus; F V, 13.

in: atque haec in moribus; O I, 46.

motio, Bewegung, Erregung: I, 1. appello: continuo: ipsum animum ἐπιλέγειν (Aristoteles) appellat novo nomine quasi quandam continuatam motionem et perennem; T I, 22.

detraho, percipio: detrahens eas, quae auditu et [e] cantibus, detrahens eas etiam, quae ex formis percipiuntur oculis, suavis motiones; T III, 41.

2. cerno in oculi: multa in corporum etiam motione atque gestu multo cernunt subtilius; N II, 145.

incurro ex: (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurrentia; T I, 30.

II. principium: ut ..., qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis; Fa 43.

III. ex: quarum (stellarum) ex disparibus motionibus magnum annum mathematici nominaverunt; N II, 51.

in: in tantis motionibus tantisque vicissitudinibus; N II, 15.

MOTUS, Bewegung, Erregung, Regung, Antrieb, Wirksamkeit, Leidenschaft, Unruhe, Auftrieb: I. **absolutus**: I. **Subjectus**: adfligunt; important .. (animorum motus) aegritudinis anxias atque acerbas animosque adfligunt et debilitant motu; idem inflammant adpetitione nimia, quam tum cupiditatem, tum libidinem dicimus, in potentiam quandam animi; T IV, 34.

aspernatur: f. 2. T III, 24. **ciet**: qui unus (motus) ex septem motibus mentem atque intelligentiam ciet maxime; T I, 19. congruunt: quae (actio corporis) motus et status naturae congruentes tenet; F V, 35.

continet: motus .. voluntarius eam naturam in se ipse continet, ut sit in nostra potestate nobisque parent; Fa 25.

debilitant: f. adfligunt. **definiunt**: quorum (siderum) vagi motus rata tamen ... sui cursus spatia definiant; T V, 69. **dissent**: f. existant.

est, sunt: virtus ... pecudum illos motus esse dicit; A II, 139. hunc naturalem esse omnium corporum motum; F I, 18. non membra, non sensus, non ingenii motum (in primis naturalibus esse); F II, 34. per se (sunt praeposita), ... ut status, ut motus; F III, 56. etiam sessiones quaedam et flexi fractique motus, quales protervorum hominum aut mollium esse solent, contra naturam sunt; F V, 35. qui omnis motus fortunae .. levis et imbecillus fore intellegat; F V, 71. vocant ..

ἄσπετος, id est morbum, quicumque est motus in animo turbidas; T III, 23. quin hic quoque motus animi sit totus opinabilis ac voluntarius; T IV, 79. neque motum sensui iunctum et continentem in infinito ullam esse posse; N I, 26. quod esset earum (atomorum) motus certus et necessarius; N I, 69. eum motum animi dico esse inanimem; N I, 106. cui (Platoni) duo placet esse motus, unum suum, alterum externum; N II, 32. hunc .. motum in solis animis esse (Plato) ponit; N II, 32. restat .. ut motus aetrorum sit voluntarius; N II, 44. maxime .. sunt admirabiles motus earum quinque stellarum; N II, 51. terrae motum dixit futurum. ... etiamne futurum esse aquae iugis colore praesentium? D II, 31. si est motus sine causa; Fa 20. motus .. sine causa nullus est; Fa 20. cum (Epicurei) docerent esse posse quandam animi motum voluntarium; Fa 23.

cum .. (Epicurei) concessissent motum nullum esse sine causa; Fa 23. quibus (philosophis) viderentur sine ullo fato esse animorum motus voluntarii; Fa 39. qui (motus corporis) ad naturam apti sunt; O I, 100. palaestrici motus sunt saepe odiosiores; O I, 130. motus .. animorum duplices sunt, alteri cogitationis, alteri appetitus; O I, 132. motum .. (deus) dedit caelo eum, qui sgruae eius esset aptissimus; T I, 19. cuius (voluptatis) motus ut quoque est maximus, ita est inimicissimus philosophiae; fr V, 81. f. continet.

existant: post existere iram et metum et reliquos motus animi, comites superiorum et his || his || etiam contrarios || contrario || dissidentes; T I, 44.

important, inflammant: f. adfligunt. **insistent**: quarum (stellarum) motus tum incitantur, tum retardantur, saepe etiam insistent; N II, 103.

instat: quod terrae motus instaret; D I, 112. quod (Pherecydes) ... terrae motus dixit instare; D I, 112.

insunt: in quo (sphaerae generis) solis et lunae motus inessent et earum quinque stellarum, quae ..; R I, 22.

movent: stellarum motus ... quem ad modum nos movent; F V, 51.
 oboedit: f. 2. T III, 24. — obtemperat: f. II, 1. appello; T III, 7. fugio.
 oritur: quoniam ex mundi ardore motus omnis oritur; N II, 32. tertius quidam motus oritur extra pondus et plagam; Fa 22.
 paret: f. continet.
 pertinent: earum (ferarum) motus et impetus quo pertinent; F I, 34.
 potest: f. est; N I, 26. — II, 1. incito.
 praedicunt: cum terrae saepe fremitus, ... saepe motus multa nostrae rei publicae ... gravia et vera praedixerint; D I, 35.
 recedunt: multo .. magis elaborandum est, ne animi motus a natura recedant; O I, 131.
 relinquunt, repellunt: quia motus turbulentis inactionesque animorum ... rationem omnem repellentes vitae beatae nullam partem relinquunt; T V, 15.
 remanet: qui (motus) quam diu remanet in nobis, tam diu sensus et vita remanet; N II, 23. solent: f. est; F V, 35.
 tenet: vultus, oculi, manuum motus tenet || tenent || illud decorum; O I, 128.
 vagantur: f. II, 1. nosco.
 veniunt: si (motus fortunae) in virtutis certamen venerit; F V, 71.
 versatur: omnis .. cogitatio motusque animi .. in consiliis capiendis de rebus honestis ... versabitur; O I, 19.
 videtur: f. est; Fa 39.
 a. b. l. abs. te .. permagnam esse nanciari otiosum, hoc praesertim motu rei publicae; R I, 14.
 2. **Prædicat:** sum: est .. (voluptas) iucundus motus in sensu; F II, 75. id .. sequens illud .. motum aut statum esse dixit e natura absoluto; F III, 33. dolor .. (est) motus asper in corpore alienus a sensibus; T II, 35. cum omnis perturbatio sit animi motus vel rationis experta vel rationem aspernans vel rationi non obediens; T III, 24. quae (perturbationes) sunt ... turbidi animorum concitativae motus, aversi a ratione et inimicissimi mentis vitaeque tranquillae; T IV, 34.
 II. **haec Verba:** I. **Accusativus:** accommo: qui (animi motus) item ad naturam accommodati sunt; O I, 100.
 adfero: quae (res) dulcem motum afferant sensibus; F II, 10. quod .. motum adfert alicui; T I, 53. R VI, 27.
 agnosco: cuius (orbis) naturalem motum atque circuitum a primo discite agnoscere || atque cognoscite ||; R II, 45.
 appello: misereri, invidere, gestire, lactari, haec omnia „morbos“ Graeci appellant, motus animi rationi non obtemperant; T III, 7. morbos .. hos perturbatos motus ... philosophi appellant; T III, 10.
 avello: id Democritus ... accipere maluit, ... quam a corporibus individuis naturalis motus avellere; Fa 23.
 averto: f. 1, 2. T IV, 34.
 cieo: ex corporis totius natura et figura varios motus cieri tamquam in cantu sonos; T I, 19. naturam esse censent vim quandam sine ratione cientem motus in corporibus necessarios; N II, 81.
 cito: cum ... is .. motus aut boni aut mali opinione citetur bifariam; T II, 24.
 cognosco: qui solis et lunae reliquorumque siderum ortus, obitus motusque cognorunt; D I, 128. f. agnosco.
 cohibeo: alterum (est) cohibere motus animi turbatos, quos Graeci *σείδη* nominant; O II, 18.

concito: non sine causa maiores motus animorum concitantur; O I, 73. f. I, 2. T IV, 34.
 conficio: Anaxagoras ... primus omnium rerum ... motum || motum || mentis infinitae vi ac ratione dissignat et confici voluit; N I, 26.
 conservo: quod in omni aeternitate conservat progressus et regressus reliquosque motus constantis et ratis; N II, 51.
 definio: sol duabus unius orbis ultimis partibus definiens motum; N I, 87.
 desero: quae (natura) ... deserat ... ullius earum rerum ... aut motum aut statum; F IV, 32.
 dico: nos .. hos eodem motus concitati animi recte, ut opinor, perturbationes dixerimus, morbos autem non satis usitate; T III, 7. si omnis motus omniaque, quae certis temporibus ordinem suum conservant, divina dicimus; N III, 24.
 disco: f. agnosco. — dissigno: f. conficio.
 do: ut ... saltatori motus non quivis, sed certus quidam est datus, sic ... F III, 24. bestis .. sensum et motum (natura) dedit; N II, 34. haud scio an melius fuerit humano generi motum istum celere cogitationis ... non dari; N III, 69. f. I, 1. est; T I, 19.
 efficio: maiores .. dum illi insani efficerent motus somniantes; D II, 122.
 effugio: quis .. non videt ... plerosque statibus ac motus effingere a parentibus liberos? D II, 94.
 eripio: illum motum naturalem omnium ponderum ... sine causa (Epicurus) eripuit atomis; F I, 19.
 expingo: qui motus hominum, qui ferarum non ita expictus est, ut ...? T V, 114.
 facio: f. **facio**, III. motum (3 Et.) E. 18, a. fero: quod eorum (astrorum) motus in orbem circumque ferretur; N II, 44.
 finio: cum vidisset motus eius (mundi) finitos et aequabiles; N II, 90.
 flecto, frango: f. I, 1. est; F V, 35.
 fugio: ut perturbationes fugiamus, id est motus animi nimios rationi non optemperantes; O I, 156.
 guberno: statuat necesse est ab aliqua mente tantos naturae motus gubernari; N II, 15.
 habeo: natura mundi omnis motus habet voluntarios; N II, 58. f. **habeo**, III. motum (3 Et.) E. 127, a.
 imitor: ne in sphaera quidem eodem motus Archimedes sine divino ingenio potuisset imitari; T I, 63.
 incito: nec ... silentio tanti motus incitari possunt; R VI, 18. f. I, 1. insistant.
 inligo: cum Archimedes lunae, solis, quinque errantium motus in sphaeram inligavit; T I, 63.
 intellego: eum .. motum atomorum nullo a principio, sed ex aeterno tempore intellegi convenire; F I, 17.
 intueor: ut ... nec frustra siderum motus intueremur; R III, 3.
 iungo: f. I, 1. est; N I, 26.
 lenio: motus animi, sollicitudines aegritudinesque oblivione leniuntur; T V, 110.
 libero: qui (philosophi) necessitate motus animorum liberatos volunt; Fa 39.
 molior: ut nulla vis tantos queat motus mutationemque moliri; A II, 119.
 moneo: variae nocturno tempore visae terribiles formae bellum motusque monebant; D I, 18.
 muto: quorum omnium voltus, voces, motus statusque mutantur; O I, 102.
 nomino: f. cohibeo.
 nosco: si stellarum motus curusque vagantis nosse velis; D I, 17.

noto: Assyrii ... traiectiones motusque stellarum observaverant, quibus Notatis, quid cuique significaretur, memoria prodiderunt; D I, 2. astrologi motus errantium stellarum notaverunt; D II, 146.

observatio: f. noto; D I, 2.

persequor: ut siderum motus numeris persequuntur || persequuntur ||; D II, 17.

perspicio: cum (sapientis animus) totius mundi motus conversionesque perspexerit; T V, 69.

perturbo: f. appello; T III, 10.

pono: in illa altera (parte ponunt) motus turbidos cum irae, tum cupiditatis, contrarios inimicosque rationi; T IV, 10.

probo: neque .. solum corporis, ... sed multo etiam magis animi motus probandi; O I, 100.

reciproco: quid Chalcidico Euripo in motu identidem reciprocando putas fieri posse constantius? N III, 24.

rego: ut tarditate et celeritate dissimilimos motus una regeret conversio; T I, 63. eius (frugalitatis) .. videtur esse proprium motus animi adpotentia regere et sedare; T III, 17. ut replicatione quadam mundi motum regat atque teneatur; N I, 33. quos (motus animi) qui ratione rexerit, iuste vixerit, qui autem his se dederit, iniuste; T I, 44.

requiro: (bestiae) motus .. solutus et vagos a natura sibi tributos requirunt; F V, 56.

retardo: f. insistant. — sedo: f. rego; T III, 17.

separo: sex .. reliquos motus ab eo (mundo deus) separavit; T I, 19.

significo: ut ea, quae stant, si moveri || mov. si || videantur, terrae motum significare || significari || dicas; D II, 120.

solve: cum duobus modis animi ... motu ipsi suo soluto et libero incitantur, uno furenti || furentes ||, altero somniantie || somniantes ||; D I, 4. qui ... concitatione quadam animi aut soluto liberoque motu futura praesentiant; D I, 34. f. requiro.

teneo: quam ob rem (atomus) naturalem motum sui pondera non teneret; F V, 47. f. congruunt.

tollo: sublata .. adensione omnem .. motum animorum ... sustulerunt; A II, 62. nec .. quisquam magis .. mihi videtur ... sustulisse .. motus animi voluntarios, quam hic (Epicurus); F V, 48. quid .. interest motu animi sublato ... inter hominem et truncum? Lae 48.

tracto: ab antiqua philosophia usque ad Socratem ... numeri motusque tractabantur; T V, 10. tribuo: f. requiro. — tueor: f. rego; N I, 33. turbo: f. cohibeo.

video: in quibus (bestiis) non corporum solum, ut in subis, sed etiam animorum aliqua ex parte motus quosdam videmus; F V, 38. quorum (astrorum) conversiones omnique motus qui animo || [animus] || vidit; T I, 62. memoria, motum, celeritatem || motus cel. || (animus) videt; T I, 67. cum tam certos caeli motus ... viderit; N II, 97. astrorum volucris te consule motus ... vidisti; D I, 18. f. finio.

voco: omnes .. iucundum motum, quo sensus hilararetur, Graece ἰδοίης, Latine voluptatem vocant; F II, 8. omnem .. talem conformationem animi ceteri philosophi motum inanem vocant; N I, 105.

2. Dativus: dedo: f. I. rego; T I, 44.

3. Ablativus: spolio: haec oratio ... deos spoliat motu; N I, 102.

sum: eo .. erant voltu, oratione, omni reliquo motu et statu, ut ..; T III, 53.

vaco: quae (mens) omni turbido motu semper vacat; O I, 80. eius modi motibus sermo debet vacare; O I, 136.

II.

utor: utile est .. uti motu animi, qui uti ratione non potest; T IV, 55. ad quam .. rem (deus) motu mentis ac ratione utatur; N I, 104. quod .. alitur et crescit, motu quodam utitur certo et aequabili; N II, 23. si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis, prono, obliquo, supino; D I, 120.

4. mit Präpositionen: accommodo ad: (ossa) commissuras habent ... accommodatas ad motum et ad omnem corporis actionem; N II, 139.

adhibeo ad: ut ... alia ad alium motum curatio sit adhibenda; T IV, 65. quibus rebus ad illum primum motum animi et amoris adhibitis; Lae 29.

cerno in: quoniam decorum ... in corporis .. motu et statu cernitur; O I, 126.

cognosco ab: ut ... animantes ... ab eisdem motu et ab eius, quod simile esset, numero naturam vimque cognoscerent; T I, 31.

congruo cum: cum (sapientis animus) ... sidera .. viderit innumerabilia caelo inhaerentia cum eius ipsius motu congruere; T V, 69.

diffundo in: cum rerum natura ... in omnes partes motusque diffusa; D II, 29.

incurro in: (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurrentia; T I, 30.

insum in: in motu et in statu corporis nihil inest, quod ..? F V, 47.

laboro in: digitorum ... contractio facilis ... nullo in motu laborat; N II, 150.

sum in: f. in, B, I. in in motu (9 St.) S. 269, b.

suscipio ex: alter (modus est susceptus) ex perturbationibus tempestatum et reliquis motibus; N III, 16.

video ex: videt ex constantissimo motu lunae, quando illa ... incurrat in umbram terrae; D II, 17.

III. nach Adjektivem: 1. Ablativus: expers, orbus: quinquae .. reliquis motibus orbem eum (mundum) voluit esse expertem; T I, 36.

praeditus: nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens ... praedita motu sempiterno; T I, 66. fr IX, 10.

vacuus: naturam .. eam dico, qua nunquam animus insistenti agitatione et motu esse vacuus potest; D II, 123.

2. mit Präpositionem: proclivis ad: ut sit alius ad alios motus perturbationesque proclivior; T IV, 81.

unus ex: f. I, I. ciet.

IV. nach Substantivem: 1. Genetivus: aequalitas: quartam causam esse ... aequalitatem motus conversionumque || in conversione || caeli; N II, 15. hanc aequalitatem motus ... in alia figura non potuisse servari; N II, 48.

ardor: in te saepe vidi ... tantum ardorem vultuum atque motuum, ut ..; D I, 80.

celeritas: ex ... inventione et celeritate motus ... vim divinam mentis agnoscito; T I, 70. f. II, I. video; T I, 67.

comites: f. I, I. existunt.

finis: quod ... agitur alindeg, quando finem habet motus, vivendi finem habere necesse est; T I, 53. R VI, 27. ne finem quidem (animus) habiturum esse motus; C 78.

genus: dedit .. divinis duo genera motus; T I, 36.

orbis: f. V, I. circumplecti.

poema: est .. (poema) magis artis et diligentiae quam incitationis et motus; D II, 111.

principium: ita fit, ut motus principium ex eo sit, quod ipsum a se movetur; T I, 54. R VI, 27. ab his .. (animis) principium motus esse ductum

(Plato) putat; N II, 32. cum .. semper agitetur animus nec principium motus habeat, quia se ipse moveat; C 78.

vis: aliam ... vim motus (atomi) habebant a Democrito impulsiois, ... a te, Epicure, gravitatis et ponderis; Fa 46.

2. mit Präpositionen: causa ad: ad animorum motus voluntarios non est requirenda externa causa; Fa 25.

concentus ex: quarum (stellarum) tantus est concentus ex dissimilibus motibus, ut ..; N II, 119.

voluptas in: sic .. (Epicurus) appellat hanc dulcem (voluptatem); in motu, illam nihil dolentis in stabilitate; F II, 16. hanc in motu voluptatem ... interdum ita extenuat, ut ..; F II, 30.

V. **Impulsio**: 1. **Abiatis**: accidere: leviora .. sunt ea, quae repente aliquo motu accidunt; O I, 27.

agi: omne, quod est calidum et igneum, cietur et agitur motu suo; N II, 23.

agitare: naturae ista sunt ... omnia cientes et agitantis motibus et mutationibus suis; N III, 27.

cadere: si (tectis) ... terrae motu ... cecidissent; O II, 13.

cieri: quod .. est animal, id motu cietur inferiore et suo; T I, 54. R VI, 28. **Agri**. agitare. circumplecti: eo .. motu, cuius orbis semper in eodem erat ..., undique (deus) est eas (conjunctiones) circumplexus; T 24.

cogi: cum ita moveretur animus, ut atomorum motu cogetur; Fa 23.

conquassari: cum ... Apulia ... maximis terrae motibus conquassata esset; D I, 97.

constans: nihil est .. eo (mundo) .. ornatus aspectu motuque constantius; N III, 23.

contemnerere: qui quodam motu aut statu videtur naturae legem et modum contempnere; F V, 47.

depelli, detrudi: is (stomachus) agitatione et motibus linguae cum depulsum et quasi detrusum cibum accipit; N II, 135.

effici: ille (sonus), qui ... impulsu et motu ipsorum orbium efficitur; R VI, 18.

exalbescere: si qui tremere et exalbescerent ... motu mentis aliquo; A II, 48.

excitari: necesse erat sensum existere unum communemque omnium vehementiore motu excitatum; T 44.

existere: is .. (vapor) existit motu eius calor, qui aquis continetur; N II, 27.

ferri: cum videmus ... quinque stellas ferri eodem cursu constantissime servantis disparibus inter se motibus; T I, 63.

fieri: quidquid aut sit aut fiat, naturalibus fieri aut factum esse docet ponderibus et motibus; A II, 121.

gubernari: quorum (aestuum) accessus et recessus lunae motu gubernantur; D II, 34.

hilarari: **h.** II, 1. voco; F II, 8.

incitari: **h.** II, 1. solvo; D I, 4.

labi: cetera labuntur celeri caelestia motu; N II, 104.

micare: venae et arteriae micare non desinunt quasi quodam igneo motu; N II, 24.

moveri: motu unius eiusdemque naturae quae (sidera) velocissime moventur; T 30. **h.** cogi.

peccari: in quibus si peccetur ... motu statue deformi; F V, 35.

peraequi: qui ... numeris et modis **h.** et motibus **h.** stellarum cursus persequuntur; D I, 36.

perturbari: quorum mens motu quasi morbo perturbata nullo sit; T III, 11.

praesentire: **h.** II, 1. solvo; D I, 34. revallescere: cum (nostra corpora) motu atque exercitatione recalescant; N II, 26.

similari: quae (iracundia) etiamsi non adsit, tamen verbis atque motu simulandam arbitrantur; T IV, 43.

terrere: quae (causa) terreret animos ... terrae motibus et saepe fremitibus; N II, 14.

tremere: **h.** exalbescere.

vehi: ut (animal) sex motibus veheretur; T 48. versari: cui (globo) embiecti sunt septem, qui versantur retro contrario motu atque caelium; R VI, 17.

vigere: neque est illud, quod non ita viget interiore quodam motu, ... ut ..; T V, 37. ut (animi) vigeant vigilantes ... suo motu incredibili quadam celeritate; D II, 139.

abl. comp.: quarum (febrim) reverentio et motu quid potest esse constantius? N III, 24.

2. **Präpositionen**: in: si turpitudinem fugimus in statu et motu corporis; F V, 47. ut in maximis motibus mutationibus caeli nihil interit ..; D II, 94. quod (Archimedes) excogitasset, quem ad modum in dissimilibus motibus inaequales et varios cursus servare una conversio; R I, 22. huic simile vitium in gestu motuque cavetur; O I, 130.

praeter: si nihil in eo, quod **h.** in eo; in quo **h.** perficiendum est, praeter motum ingenii quendam, id est rationem; F IV, 35.

sine: nec manus esse contenta posset ... vacuitate doloris sine iucundo motu voluptatis; F I, 39. quod facinus ... sine animi motu et cogitatione, id est ratione, perficitur? N III, 71. quae (scientia) potest esse etiam sine motu atque impulsu deorum; D I, 109. horum cum feri nihil potuerit sine aliquo motu; D II, 67.

MOVEO, bewegen, vorwärts, vordrücken, emführen, aufheben, erregen, einwirken, einbrücken machen: 1. **absol.**: 1. **unpersönlich**: a. fons, principium: ceteris, quae moventur, hic fons, hoc principium est movendi; T I, 63. R VI, 27.

vis: aer et ignis movendi vim habent et efficiunt; A I, 26.

b. **verbal.**: huic (Aristoni) summum bonum est in his rebus neutram in partem moveri; A II, 130. quid iudicant sensus? ... stare moveri, quadratum rotundum; F II, 36.

2. **persönlich**: aliquid illud ... quod movet, prius oportet videri; A II, 25. quod ita movetur; F V, 17. proponenda quaedam quasi morientia sunt; T V, 68.

adfectiones: vitia .. adfectiones sunt manentes, perturbationes autem moventes; T IV, 30.

voluptas: summum .. bonum .. vagies puer utra voluptate diiudicabit, stante an movente? ... si movente ..; F II, 31.

II. **mit Object**: aliquo ex expectatione promissi tui moveor, ut admoveam te, non ut fugitem; A ep I. cum (Zeno) ... valde .. subtiliter disereret et peracute moveretur **h.** moveretur **h.**; A I, 35. hoc .. vel maximo vos animadvertentem moveri; A II, 32. ut eius auctoritate moveare; A II, 63. me .. oratio Luculli de ipsa re ita movit, ut docti hominis; A II, 64. auctoritas .. tanta plane me movebat, nisi ..; A II, 64. apud Euripidem Hercules ... non perinde movebatur falsis, ut veris moveretur? A II, 89. cum **h.** nec nit **h.** placeat eum ... moveri tamen et agere aliquid; A II, 104. qui (Antiochus) me valde movet; A II, 113. nihil .. me putatis ... moveri? tam moveor quam tu, Luculle; A II, 141. quod tu ... de .. eo nulla ratione neque pelli neque moveri potes; A II, 141. ut in omnibus factis re, non

teste moveamur; F II, 52. avi eius (Luculli) memoria moveor; F III, 8. ut ... magis moveamur, quam si ...; F V, 2. velut ego nunc moveor; F V, 2. ego illa moveor exhedra; F V, 4. alii dolore moventur, alii cupiditate; F V, 29. ut ... in his rebus summe nostra sponte moveamur; F V, 46. stellarum motus contemplationisque rerum caelestium eorumque omnium, quae naturae obscuritate occultantur, cognitiones quem ad modum nos movent; F V, 51. quibus (invitantis) ad discendum cognoscendumque moveamur; F V, 52. cum se lucia magis quam utilitatis desiderio moveri diceret; F V, 54. quis est tam dissimilis homini, qui non moventur et offensione turpitudinis et comprobatione honestatis? F V, 62. an obliviscimur, quantopere in audiendo in ||[in]|| legendoque moveamur? F V, 62. cum (Aristoteles) motus esset Isocratis rhetoris gloria; T I, 7. quis ... est tam exors, quem ista moveat? T I, 11. visis quibusdam saepe movebantur; T I, 29. moveamur .. saepe aliquo acute concluso; T I, 78. fama et multitudinis iudicio moventur; T I, 63. magis .. me movent Corinthi subito aspectae parietinis quam ipsos Corinthios; T III, 53. alius .. alio modo moventur; T III, 76. cum ita moventur, ut in bono simus aliquid; T IV, 13. ista me minime movent; T V, 13. quoniam ... libas .. ex omnibus (disciplina), quodcumque te maxime specie veritatis movent; T V, 82. ne hoc quidem vos movent, ... ut iudicetis membris humanis deos non egero? N I, 92. nihil nos P. Claudii bello Punico primo temeritas movebit? N II, 7. ex hoc, quod etiam ipse (Epicurus) probat, numquam me movebit; N II, 46. qui animis moveamur et sensibus; N II, 58. quacumque moveamur; N II, 83. quae copulatio rerum et ... cogmentatio naturae quem non movent; N II, 119. quae si singula vos forte non movent, niversa certe tamen ... movere debebant ||debebant||; N II, 163. non .. mediciorum moveor auctoritate tua .. orationeque ea; N III, 5. nec me ex ea opinione ... ullius unquam oratio aut docti aut indocti movebit; N III, 13. quis est ... quem non moveat clarissimum monumentis testata ... antiquitas? D I, 87. me movet illud; D II, 9. ille (Pompeius) admodum extis et ostentis movebatur; D II, 53. haec me Peripateticorum ratio magis movebat; D II, 100. si qui sunt, qui philosophorum auctoritate moventur; R I, 12. quoniam testibus meis intellexi .. te non valde moveri; R I, 61. qui non ipso honesto moveamur, ut boni viri simus, sed utilitate aliqua actus fructu; L I, 41. moveamur .. nescio quo pacto locis ipsis; L II, 4. qui modo ingenio possit moveri ||sit mediciorum||; L II, 46. illud .. honestum ... etiam si in alio certimus, [tamen] nos movet; O I, 55. maxime .. admirantur eum, qui pecunia non moventur; O II, 88. ego si Scipionis desiderio me moveri negem; Lae 10. moreor .. tali amico orbatus; Lae 10. quidam .. quos parva (pecunia) movere non potuit, cognoscuntur in magna; Lae 63. qui rebus idem moventur; Lae 65. qui non idem rebus moventur; Lae 65.

alqd: quae .. moveantur, omnia intervallis moveri; A I, 27. haec .. habere dubia nec iis ita confidere, ut moveri non possint; A II, 29. quae (mens) ... omnia moderatur, movent, regat; A II, 119. quem fructum petentes scire cupimus illa ... quo modo moveantur? F III, 87. nec .. quicquam est, quod moveri possit; F III, 74. quod semper moventur, aeternum est; T I, 53. R VI, 27. solum .. quod se ipsum movet, ... nunquam ne moveri quidem desinit; T I, 53. sese movet ||de se moventur||; R VI, 27. ita fit, ut

motus principium ex eo sit, quod ipsum a se moveatur; T I, 54. R VI, 27. cum pateat .. aeternum id esse, quod se ipsum movent; T I, 54. a se ipso moveatur; R VI, 28. nec .. deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens ... omnia sentiens et movens; T I, 66. fr IX, 10. an .. ab iis (deis) ... omnia ... ad infinitum tempus regantur atque moveantur; N I, 2. quae (natura) haec effecisset ||effecisset||, moveret, regeret, gubernaret; N I, 100. esse .. divinum, quod ipsum ex se sua sponte moventur; N II, 32. nihil est ... quod ratione et numero moveri possit sine consilio; N II, 43. quod (Aristoteles) omnia, quae moventur, aut natura moveri censuit aut vi aut voluntate; N II, 44. quae .. natura moventur; N II, 44. ut moveri etiam et sentire ... possint; N II, 81. cum machinatione quodam moveri aliquid videmus, ut sphaeram, ut horas, ut alia per multa; N II, 97. numine deorum omnia fingi, moveri mutarique posse; N III, 92. navigantibus moveri videtur ea, quae stant; D II, 120. ea, quae stant, si moveri ||mov. si|| videantur; D II, 120. revertitur (Chrypsius) ad cylindrum et ad turbineum suum, quae moveri incipere nisi pulsa non possunt; Fa 42. ut ea, quae vi summa ingenii ratione comprehendantur ||comprehendat||, nulla ratione moveri putet; L II, 16. quae in rerum natura ... constant, quaeque moventur; Lae 24. §. I, 1. a. fons.

admirationem: qui (Stoici) ... nominibus uterentur iis, quae prima specie admirationem, re explicata rium moverent; F IV, 61.

adsensioem: quae (adsensio) ... extrinsecus pulsa, quod reliquum est, suapte vi et natura movebitur; Fa 43. quod proxima illa et continens causa non movent adsensioem; Fa 44.

aegritudinem: qui (Lycus) aegritudinem extenuans parvis ait eam rebus moveri, fortunae et corporis incommoda, non animi malis; T III, 78. etiamsi vel mala sint illa quae metum aegritudinem, vel bona, quae cupiditatem laetitiaemve movent; T IV, 61.

āstra: (aēr) moveret nobiscum; N II, 83.

anhelitum: anhelitus moventur; O I, 131.

animal: totum animal movebatur illud quidem, sed immoderate et fortuito, ut sex motibus veheretur; Ti 48.

animum: ne moveri quidem se (animus sciet)? T I, 53. sentit .. animus se moveri; quod cum sentit, illud nra sentit, se vi sua, non aliena moveri; T I, 55. cum perturbatio nulla est, qua (animus) moveri queat; T V, 16. quia (animus) se ipse movent; C 78. §. animus, II, 1. moveo (15 Et.) B. I, §. 189, a.

appetitionem: f. appetitio, II, 1. moveo (3 Et.) B. I, §. 219, b.

appetitum: neque .. haec (voluptas) movere potest appetitum animi; F II, 32.

approbationem: hoc decorum ... movet approbationem eorum, quibuscum vivitur; O I, 98.

ardorem: cum is ardor ... per se ipse ac sua sponte moventur; N II, 31. quoniam ... is .. ardor non alieno impulso, sed sua sponte moventur; N II, 32.

astra: ut contra naturam astra moveantur; N II, 44.

atomum: de ipsa atomo dici potest, cum per inane moventur gravitate et pondere, sine causa moveri; Fa 24. neque extrinsecus impulsam atomum loco moveri ... dicis; Fa 47.

bellam: [summa erat observatio in bello movendo]; O I, 36.

bellam: quantum (bella) sensu moventur; O I, 11. benivolentiam: voluntate benefica benivolentiam moventur ||[vol. ... mov.]||; O II, 82.

bestiam: suo quaeque (bestia) appetitu movetur; F V, 42. cum homines bestiaeque hoc calore teneantur et propterea moveantur ac sentiant; N II, 31.

caelum: si stante terra caelum moveretur; A II, 123. ut eius orbis una quaeque pars alia alio modo movetur immutetque caelum; D II, 89.

calorem: quod pollat atque moveat calorem eum; N II, 31.

castra: qui (C. Flaminio) ... cum Arretium versus castra movisset; D I, 77.

civitatem: quae est ... gens aut quae civitas, quae non aut extispicum aut mostra aut fulgora interpretantium aut augurium aut astrologorum aut sortium ... aut somniorum aut vaticinationum ... praedictione moveatur? D I, 12.

consensum: frequens ... consensus theatri ... movetur audiens tam grande carmen; T I, 37.

corpus: ut ... qua quodque movebitur corpus, *aliquid* || quo quid movebitur corporum, *corpus* || cedat; A II, 125. reliquae partes totumque corpus statu cum est motum; T III, 15. qui tam regit et moderatur et movet id corpus ... , quam hunc mundum ille princeps deus; et ut mundum ex quadam parte mortalem ipse deus aeternus, sic fragile corpus animus sempiternus movet; R VI, 26.

cursum: summus ille caeli stellarum cursus ... acuto et excitato movetur sono, gravissimo autem hic lunaris atque iufimus; R VI, 18.

cylindrum: f. alqd; Fa 42.

decretum: quod (decretum) movere ulla ratio queat; A II, 27.

deum: quo ... modo deus || modo, al. || moveri carens corpore aut quo modo semper se movens esse quietus et beatus potest? N I, 33. quae causa eum (deum) loco movet, si modo movetur aliquando; N I, 104. qui (di) movetur; Ti 40.

furetes: qualis visio fuerit aut furentium aut somniantium tum, cum movebantur; A II, 90.

gallos: qua (laetitia galli) ad cantum moverentur; D II, 56.

gentem: f. civitatem.

gens: genus id hominum ... tribu moveri notatione censoria voluerunt; R IV, 10.

heredes: qui quodam quasi veneno perficiat, ut vos heredes moveat; O III, 76.

histrionem: histrio si paulum se movit extra numerum; P 26.

homines: inertissimos homines ... videmus ... et corpore et animo moveri semper; F V, 56.

falsa ... eius visione et specie moveri homines dico vehementius; T II, 42. quibus mediocres homines non ita valde movetur; N I, 86. f. bestiam; N II, 31.

horas: f. alqd; N II, 97.

impetum: cum ... impetum caeli cum admirabili celeritate moveri vertique videamus || videmus ||; N II, 97.

improbos: quae (lex) ... nec improbus iubendo aut vetando movet; R III, 33.

individuum: ut, cum duo individua per inanitatem forantur, alterum e regione moveatur, alterum declinet; Fa 18. ipsius individui hanc esse naturam, ut pondere et gravitate moveatur; Fa 25.

infantem: que ... ut voluptatem expetat, natura movet infantem, sed tantum ut se ipse diligat; F II, 33.

iurgia: «feris iurgia amoveo || ne moveo ||»; L II, 19.

libidinem: bonum illud necesse sit, quod libidinem moveat; T IV, 62.

litteram: ut, si ullam || usam || litteram moveris, labent omnia; F III, 74.

lunam: f. sidera; N II, 44.

membra: ut ... hominum membra nulla contem-

tionem mente ipsa ac voluntate moveantur, sic ...; N III, 92.

mentem: f. mens, II, 1. moveo (5 Et.) E. 540, b. mundum: f. corpus; R VI, 26.

naturam: quae (voluptas) suavitate aliqua naturam ipsam movet; F I, 37. quo primum natura moveatur vel ad appetendum vel ad repellendum; F V, 18. quod (prudencia) statuerit esse, quo primum natura moveatur; F V, 19. nec (natura) vim ullam nanciscatur, qua a primo impulsu moveatur; T I, 54. a primo impulsu; R VI, 27.

quae (natura animi atque via) si est uva ex omnibus, quae se ipsa [semper] movet; T I, 54. quae sese || se ipsa || movet; R VI, 28.

navigium: quiu id (uavigium) ratione atque arte moveatur; N II, 87.

oculos: quibus (formis) oculi iucunde moveantur; T III, 46. ut ... pulchritudo corporis acta compositione membrorum movet oculos, ... sic ...; O I, 98.

orbis: septem orbis dispaes duplo et triplo intervallo (dens) moveri iussit contrariis inter se cursibus; Ti 25.

partes: f. corpus; T III, 15.

parvos: parvi virtutum simulacris ... sine doctrina moveatur; F V, 43.

perturbationes: [nec eae perturbationes vi aliqua naturali movetur]; F III, 35.

podus: quod omne podus ulla re iupediente moveatur et feratur necesse est; Fa 48.

possessiones: quod ... quinquaginta annorum possessiones moveri non nimis sequum putabat; O II, 81.

providentiam: hanc (divinam providentiam) ... quocumque se moveat, efficere posse, quicquid velit; N III, 92.

ranas: ranas ... marinae dicuntur obruere sese harena solere et moveri prope aquam; N I, 125.

rationem: cum [quaeque] (ratio) in eodem et in altero movetur ipsa per sese; Ti 28.

reliquias: maxime ... reliquiae rerum earum movetur in animis et agitantur; D II, 140.

rem: neque praeter terram rem ullam in mundo moveri; A II, 123. quae (res) necessario movent alias, cum ipse ab aliis moveat; Ti 51.

riem: f. admirationem.

sapientem: quaeque res cum (sapientem) sic attinget, ut sit visum illud probabile neque ulla re impeditum, movebitur; A II, 101. (sapientem) movetur mente, movetur sensibus; A II, 101. quis (sapientem) ... disces a suis atque ipsa relinquenda luce movetur; F V, 32.

seditionem: gemino ... luocnae lumine declarari disensionem ac seditionem [moveri] || moveri ||; D II, 120.

sensum: sine voluptatibus sensum moventibus; A I, 7. quam (sensum) ea, quae sensum moveat; F I, 56. 7. quam (voluptatem) sensus accipiens movetur; F II, 6. ea, quae sensum aliquid moveat, incunditas; F II, 14. qua (voluptate) sensus dulciter ac incunde movetur; F II, 18. quae (voluptas) maxime dulcedine sensum movet; F II, 39. cum omnes sensus dulcedine omni quasi perfusi moveantur; F II, 114. ea, quae movent sensum, itidem movent omnium; L I, 30. omnia ... talia sensum movent, sensusque moventia quae sunt, eadem in opinione consentiunt; Ti 5. quis ... tantus est gurgis, qui dies et noctes ... velit ita moveri suos sensus, ut moventur in summis voluptatibus? fr V, 81.

sidera: sepultur ... ut (sidera) ipsa sua sponte, suo sensu ac divinitate moveantur; N II, 43. moveri ... solem et lunam et sidera omnia; N II, 44. si (sidera) mota loco sint; N II, 92. motu unius eiusdemque naturae quae (sidera) velocissime mo-

vebantur; Ti 30. quae (sidera) infixae caelo non moventur loco; Ti 36.

signum: cum signifer primi hastati || astati || signum non posset movere loco; D I, 77.

solem: sol ... ita movetur, ut ...; N II, 49. f. sidera; N II, 44.

somniantes: f. furentes.

sphaeram: haec sphaeram Gallus cum movent; R I, 22. f. alqd; R II, 97.

stellas: quia (haec stellae) ... tum celerius moventur, tum tardius, tum omnino ne moventur quidem; N II, 51.

studia: veritus, ne movere hominum studia videret, retinere non posse; F I, 2.

suspicionem: posteaquam ... suspicionem populi sensit moveri; R II, 53.

tellurem: tellus neque movetur et infima est; R VI, 17.

terram: Parmenides ignem (dixit esse), qui moveat terram; A II, 118.

turbinem: f. alqd; Fa 42.

venas: si cui venae sic moventur; Fa 15. venae sic cui moventur; Fa 15.

villam: iis, qui in navi || nave || sunt, moveri haec villa (videtur); A II, 81.

vim: cum ita moveatur illa vis, quam qualitatem esse diximus; A I, 28. eam ... vim varie moveri ab iis sideribus, quae vocantur || vocantur || errantia; D II, 89.

vitem: ut (vitis) ... per se ipsa moveatur; F V, 40.

MOX, μάχης, μάχης: quam mox (consul) emittat pictis e faucibus curros; D I, 108. mox referam me ad ordinem; A II, 66. ad quae (somnia) mox revertar; D I, 47. nobis mox de instituendis ... civitatibus aptiorem ... fore deserendi locum; R II, 65. quae fuerit causa, mox video; F I, 35. de summo bono mox ... videbimus; F IV, 8. quae ... cuiusque vis et natura sit, mox videbimus; F V, 60. sed hoc mox video; T II, 26. quoci (Antiocho) ... ego adsentiar in omnibus necne, mox video; L I, 54. μήτε Verb: sed de physis mox; A II, 87. qui sit ... finis bonorum, mox, hoc loco tantum dico ...; F IV, 5. hoc totum quale sit, mox; nunc autem concludatur illud; N III, 37. mox de sortibus; R II, 38. sed ista mox; nunc audiamus Philum; D I, 20.

MUCRO, Schwert, Dolch: nisi mucronem aliquem tribunicium exacuisset in nos, quem quom homines scelerati ... nulla in gente reperirent ...; L III, 21.

MUGIO, brüllen: inclusorum hominum gemitu mugiebat taurus; R III, 42.

MUGITUS, Brüllen, Dröhnen: cum terrae saepe fremitus, saepe mugitus, saepe motus multa nostrae rei publicae ... gravia et vera praedixerint; D I, 35.

MULA, Maultier: I. concipit: f. parit; D II, 49.

parit: qui mulam peperisse miratur; D II, 49. utrum ... cum concepit mula an cum peperit, ostentum est? D II, 49. saepius ... mulam peperisse arbitror quam sapientem fuisse; D II, 61. II. partus: partus hic mulae nonne ... praedictus est ab haruspibus incredibilis partus maiorum? D I, 36. mulae partus prolatus est a te; D II, 49.

MULIEBRIS, weiblich, des Weibes, weiblich: amores: ut muliebris amores omittas; T IV, 71.

animus: vos ... iuvenes, animum geritis muliebrem, illa: virgo viri; O I, 61.

arculae: qui (stipatores) scrutarentur arculas muliebres; O II, 25.

figura: eum secundus ortus in figuram muliebrem transferet; Ti 45.

fletus: quid est ... fletu muliebris viro turpis? T II, 57.

ingenium: sid viri est officium, fletus muliebris ingenio additus; T II, 50.

lacerationes: muliebres lacerationes genarum; T III, 62.

sententia: ad hanc enervatam muliebremque sententiam satis docilem se Epicurus praebuit; T II, 15.

superstitio: accedit superstitio muliebris quaedam; T III, 72.

venustas: venustatem muliebrem ducere debemus, dignitatem virilem; O I, 130.

MULIEBRITER, weiblich: do: si se (illa pars animi) lamentis muliebriter lacrimisque dedit; T II, 48.

facio: ne quid ignave, ne quid serviliter muliebriterve facias; T II, 55.

MULIER, Frau, Weib: I. I. advenit: quo iudicio Lacedaemonia mulier, Furiarum una, advenit; D I, 114.

carent: carent temeto omnes mulieres; R IV, 6. discedit: f. est; T V, 78.

eiicit: an ille mihi liber, cui mulier imperat, cui leges imponit, praescribit, iubet, vetat, quod videtur? qui nihil imperanti negare potest, nihil recusare audet? poscit, dandum est; vocat, veniendum est; eiicit, abeundum; minatur, extimescendum; F 36.

est: mulieres ... in India, cum est communis || cuius || eorum viri mortuus, in certamen iudiciumque veniunt, quum plurimum ille dilexerit (plures enim singulis solent esse nuptae); quae est victrix, ea laeta prosequentibus suis una cum viro in rogam imponitur, illa || turba, al. || victa maesta discedit; T V, 78.

exclamat: tunc ... exclamabis ut mulier, non constanter ... feres? T II, 46.

existimat: avia mea dicebat hoc, quod dicis, fato omnia fieri, mater autem, mulier sapiens, non existimavit; fr V, 103.

habet: cur ... pecuniam non habeat mulier? R III, 17. mulieres genas ne radunto neve lessum funeris ergo habent; L II, 59. 64.

imperat, al.: f. eiicit.

multat: cum ... mulier ... pudens et nobilis ob illam iniuriam esse ipsa morte multavisset; R II, 46.

opinatur: ei ... (mulier) nihil opinanti viri mandatum exposuit hereditatemque reddidit; F II, 58. parit: si mulier leonem peperisse visa esset, fore ut ...; D I, 121.

poscit, praescribit: f. eiicit.

radunt: f. habet; L II, 59. 64.

sentiunt: ut sentiant mulieres naturam || in naturam || feminarum omnem castitatem pati; L II, 29.

solent, veniunt: f. est — vetat, vocat: f. eiicit — videtur: f. parit.

2. video: adduc par animo inexercitatum militum, mulier videbitur; T II, 37.

3. Scetiv: mater, optamarum multo mulier melior mulierum; D I, 68.

II. I. appello: si Circe et Calypso mulieres appellandae sunt; O I, 118.

diligio, impono: f. I. I. est. initio: ut ... initiatorum ... (mulieres) eo ritu Cereri, quo Romae intiantur; L II, 37.

multo: f. I, I. multat.
 nubo, vinco: f. I, I. est.
 2. concedo: ingenscere non numquam viro concessum est, ... ciulatus ne mulieri quidem; T II, 55.

expono: f. I, I. opinatur.
 inservio: cum (Ulixes) et mulieribus ... inser-
 viret; O I, 113.

nego, recuso: f. I, I. cicit.
 praepono: nec .. mulieribus praefectus prae-
 ponatur; R IV, 6.

reddo: f. I, I. opinatur.
 3. sum cum: sive fuerit Laius cum muliere sive non fuerit; Fa 30.

venio ad: ut Sex. Peducaeus ... ultro ad mulierem venit; F II, 58.

III. I. alq: f. I, I. 3.
 celebritas: sublata .. erat celebritas virorum ac mulierum; L II, 65.

fama: ut mulierum famam multorum oculis lux clara custodiat; L II, 87.

foras: cum violenti adolescentis ... mulieris pudicae fores frangerent; fr X, 3.

hereditas, legata: alia ... iura .. esse de mulierum legatis et hereditatibus; R III, 17.

memoria: ob eius .. mulieris memoriam primo anno et vir et pater eius consul est factus; F II, 66.

odium: ut odium mulierum, quale in *μισογυνία* Atilii est; T IV, 25. similiter .. definitur .. mulierum odium, ut Hippolyti; T IV, 27.

opus: textile ne operosius (dicato) quam mulieris opus menstruum; L II, 45.

sacrificia: nocturna mulierum sacrificia ne sunt praeter olla, quae pro populo rite fent; L II, 21. de nocturnis sacrificiis mulierum; L II, 35.

vir: f. I, I. est.
 2. iniuria in: quae ... lex ... in mulieres plena est iniuria; R III, 17.

IV. in: lapsa est libido in muliere ignota; P 20.

muliercula, Weib, Weiblein: I. fert, insusurrat: qui (Demosthenes) illo susurro delectari se dicebat aquam ferentis mulierculae ... insusurrantisque alteri; hic est* ...; T V, 103.

lamentantur: cuius (Antipatri Cyrenaeici) caecitatem cum mulierculae lamentarentur; T V, 112. quaerunt: ex eo feri, ut mulierculae magis amicitiarum praesidia quaerant quam viri; Lae 46.

sunt: in quo (consequi theatri) sunt mulierculae et pueri; T I, 37.

II. gratus: haec pueris et mulierculis et servis ... esse grata; O II, 57.

III. susurrus: f. I. fert.

mulierositas, Weiberfücht: I. nascitur: similiter .. ceteri morbi, ut gloriae cupiditas, ut mulierositas, ut ita appellem eam, quae Graeco *φιλυνία* dicitur, ... nascitur; T IV, 25.

II. subicio: negotiationi .. talia quaedam subiecta sunt: avaritia, ambitio, mulierositas; T IV, 26.

mulierosus, weiberfüchtig: alq: hunc (Stilponem) scribent ipsius familiares et ebriosum et mulierosum fuisse; Fa 10. addidit (Zopyrus) etiam mulierosum (esse Socratem); Fa 10.

nullus, Weerborb: videat (M. Curius) aliquem summis populi beneficiis usum barbatus mulieros exceptantem de piscina et pertractantem; P 38.

mulsum, We: I. bibo, misceo: eum,

qui alteri misceat mulem ipse non sitiens, et eum, qui illud sitiens bibit; F II, 17.

II. calix: huic calix mules impingendus est, ut plorare desinat? T III, 44.

multa, Strafe, Gefstrafe: I. dico: quod L. Papirius P. Pinarius censoris multis dicendis vim armentorum a privatis in publicum averterant; R II, 60.

II. I. certatio: per populum multae poenae certatio esto; L III, 6.
 dictio: plebem ... multae .. dictione ovium et bovum || boum || ... non vi et supplicii coërebat; R II, 16.

2. lex de: gratam .. etiam illam legem || rem || ... de multa et sacramento Sp. Tarpeius et A. Aternius consules comitiis centuriatis tulerant; R II, 60.

III. I. coëcere: magistratus nec oboedientem et noxium || innoxium || civem multa, vinculis verberibusque coërebat; L III, 6.

sanciri: ut ... vis capite, avaritia multa, honoris cupiditas ignominia sanciantur; L III, 46.

2. in: levis aestamatio pecudum in multa lege C. Iulii P. Papirii consulum constituta est; R II, 60.

multifariam, an vielen Stellen: quae (iudicia) quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt; L I, 40.

multiformis, vielfältig: ex iis ... (principibus qualitatibus) variae ortae sunt et quasi multiformes; A I, 26.

multimodis, vielfach: hoc etsi multimodis || multis modis || reppendi potest, tamen accipio, quod dant; F II, 82.

multiplex, vielfach, mannigfaltig, verschiedenartig, vielfeitig: alq: qui (Plato) varius et multiplex et copiosus fuit; A I, 17.

alvus: est .. (alvus) multiplex et tortuosa; N II, 136.

animal: animal hoc providum, sagax, multiplex, acutum, ... quem vocamus hominem; L I, 22.

animus: si ne in uno quidem quoque unus animus erit idemque semper, sed varius, commutabilis, multiplex; Lae 92.

fetus: quae multiplices fetus procreant, ut sues, ut canes; N II, 128.

ingenium: neque .. fidum potest esse multiplex ingenium et tortuosum; Lae 65.

lappus: quam (vitam) serpentem multiplici lapsu et erratico; C 52.

plausus: quibus (Lacedaemoniis) cum a cuncto consensu plausus esset multiplex datus; C 64.

ratio: cuius (Socratis) multiplex ratio disputandi ... plura genera efficit dissentientium philosophorum; T V, 11.

usus: est .. varius et multiplex usus amicitiae; Lae 88.

multiplicabilis, vielfältig: haec (dextra) interemit tortu multiplicabili draconem? ||; T II, 22.

multiplico, vergrößern: hic ... in domum multiplicatam non repuleam solum rettulit, sed ignominiam etiam; O I, 138.

multitudo, Menge, Anzahl, Volk, Pöbel, Haufe: I. absout: accedit: eo cum accessit rerum .. innumerabilem multitudinem; A II, 30. cum .. eodem ... populus accessit atque omnia undique ad vitia consentiens multitudo; T III, 3.

adest: cui aut adsit aut adesse possit multitudo malorum; T V, 42.

apparet: ut iam prope modum appareat multitudo .. deorum; N II, 59.

caret: cum (multitudo) omni consilio communi ac potestate caret; R I, 43.

confert: cuius (Amafinii) libris editis commota multitudo contulit se ad eam potissimum disciplinam; T IV, 6.

consentit: f. accedit; T III, 3.

declarat: industria plurimum in Clitomacho fuit (declarat multitudo librorum); A II, 16.

diligat: si diligit multitudo, si fidem habet; O II, 31.

est: in quibus (bibliothecis Graecis) multitudo infinita librorum propter eorum est multitudinem, qui scriperunt; T II, 6. propter huius modi sententias istorum hominum est multitudo; T V, 28. si mortalium tanta multitudo sit, esse immortalium non miseros; N I, 50. quanta .. est eorum (deorum) multitudo! N III, 40. in optimatum dominatu vix particeps libertatis potest esse multitudo; R I, 43. tantam poterat tantique erat, quanti multitudine *senatus*; R III, 48. quoniam .. eorum .. qui his (copiis) egent, infinita est multitudo; O I, 52. quae est .. civitas? .. omnineque etiam fugitivorum ac latronum congregata unum in locum multitudo? P 37.

facit: in quem (Phalarim) universa Agrigentinarum multitudo impetum fecit; O II, 26.

fluit: alia quoque ex ratione, et quidem physica, magna fuit multitudo deorum; N II, 68.

ferit: si nos multitudinis furentis inflammata invidia pepulisset; L III, 26.

habet: f. diligit.

pertinet: minus ad beatam vitam pertinet multitudo corporis commodorum; F III, 43.

placeat: quasi tibi ipsi in iudicando placeat multitudo! D II, 81.

potest: f. adest; est; R I, 43.

putat: si (multitudo) cum admiratione quadam honore dignos putat; O II, 31. f. IV, 1. iudicium; T II, 63.

sequitur: sequitur stellarum inerrantium maxima multitudo; N II, 104. num perquam in rebus sequitur eorum (Stoicorum) auctoritatem multitudo? D II, 81.

sumit: cum, de quocumque volt, supplicium sumit multitudo; R III, 45.

suscipit: (id consilium) aut uni tribuendum est aut delectis quibusdam aut suscipiendum est multitudini atque omnibus; R I, 42.

valet: relicua .. multo maior multitudo sex et nonaginta centiarum neque excluderetur suffragis .. nec valerit nimis; R II, 39.

vult: vult hoc multitudo; O II, 51.

omne Verb: quae multitudo et varietas insularum! N II, 100. cumbarum ante oculos multitudo; O III, 58.

2. sum: humiles, quae magna in populo multitudo est; O II, 70.

II. **nam Verben:** 1. adlicio: multitudinem haec (causa) maxime allicit, quod ..; F I, 25.

admitto: in quam (domum) .. admittenda hominum cuiusque modi || generis || multitudo; O I, 139.

amputo, circumcido: circumcidit et amputat multitudinem (sententiarum); A II, 138.

commoveo, confero: f. I, 1. confert.

congrego: f. I, 1. est; P 27.

conservo: id .. est magni viri || viri magni || rebus agitatae panire fontes, multitudinem conservare; O I, 52.

delinco: quae (pecuniarum effusiones) sunt ad multitudinem delinendam; O II, 56.

dico: quid multitudinem suavitateque piscium dicam? quid avium? N II, 160.

dispergo: brevi multitudo dispersa atque vaga concordia civitas facta erat; R I, 40.

distinguo: quorum omnium incredibilis multitudo insatiabili varietate distinguitur; N II, 98.

do: iis (bestiis) mammarum data est multitudo; N II, 128.

excito: ea (oratio) saepe universam (multitudinem) excitat || gloriatur || excitat ||; O II, 48.

excludo: f. I, 1. valet. — facio: f. dispergo.

fugio: philosophia .. multitudinem consulto ipsa fugiens eique ipsi et suspecta et invisa; T II, 4.

incito: multitudinose .. incitata; R I, 9.

intericio: tu .. inter haec tantam multitudinem hominum interictam non vides nec laetantium nec dolentium? F II, 16.

premo: cum premeretur inopis multitudo ab iis, qui maiora opera habebant; O II, 41.

reperio: quanta iam reperitur virorum excellentium multitudo! R III, 7.

sedo: quam (flammam) non facilius sit sedare quam effrenatam insolentiam multitudinem; R I, 65.

video: cum videmus .. multitudinem pecudum; T I, 69. f. intericio.

2. commendo: nec satis commendati multitudini possunt esse; A fr 4.

videor: maxime iustitia .. mirifica quaedam multitudini videtur; O II, 38.

3. pertineo ad: quae iam non ad multitudinem .. pertinent; A II, 144. eadem bonitas animi ad multitudinem pertinet; Lae 50.

transfero a: error et temeritas populorum (rem) a multitudine ad paucos transtulit; R I, 52.

III. **nam Subjectiva:** 1. carus: nemo umquam multitudini fuit carior; O III, 80.

invisus, suspectus: f. II, 1. fugio.

2. contentus: Xerxes .. non navium multitudinose .. contentus; T V, 20.

praeditus: hos siderum errores .. multitudine infinita, varietate admirabilis praeditus; T II, 33.

IV. **nam Substantiva:** 1. amor: vehementer .. amor multitudinis commovetur ipsa fama et opinione liberalitatis, beneficentiae; O II, 32.

animi: ut oratione benigna multitudinis animos ad benivolentiam alliciant; O II, 48.

arbitrium: an libidines .. suo, non multitudinis arbitrio cantus numeroque moderatur? T V, 104. videre iam videor .. multitudinis arbitrio res maximas agi; Lae 41.

benivolentia: nulla .. re conciliare facilius benivolentiam multitudinis possent .. quam abstinentia; O II, 77.

causae: collectis ceteris causis .. vastitatis, beluarum etiam repentinae multitudinis; O II, 16.

coetus: populus (est) .. coetus multitudinis iuris consensu .. sociatus; R I, 39. qui (populus) est talis coetus multitudinis; R I, 41.

concursum: concursus levissimae multitudinis; R VI, 2.

consensus: sensus nostros .. non multitudinis consensus abducit a || ab, ad || vero; L I, 47.

delectatio: cum .. illa delectatio multitudinis ad breve .. tempus capiatur; O II, 56.

dominatus: nec video, qui magis in multitudine dominatu rei publicae nomen appareat; R III, 45.

error: ut ad errorem multitudinis religionis simulacra fingerent; D I, 105. qui ex errore imperitiae multitudinis pendet; O I, 65.

furor: Atheniensium populi potestatem omnium rerum .. ad furorem multitudinis licentiamque conversam; R I, 44.

invidia: invidiae .. multitudinis .. wise ho-

minimè opibus ... effici (non) possunt; O II, 20. f. I, I, furit.

judicium: verum multitudinis iudicium de bonis si quando est; T I, 110. orationes, quas nos multitudinis iudicio probari volebamus; T II, 3. fama et multitudinis iudicio moventur; T II, 63. te ... eius (multitudinis) iudicio stare nolim nec, quod illa putet, idem putare pulcherrimum; T II, 63. placet ... esse quasdam res servatas iudicio voluntarie multitudinis; R I, 69. alii multitudinis iudicio feruntur; O I, 118.

levitas: illa (benignitas est) quasi adsentatorum populi multitudinis levitate volaplate quasi titillantium; O II, 63.

licentia: f. furor.
oculi: si in oculis sis multitudinis; T II, 63. opinio: se neque fortunae impetu nec multitudinis opinione ... terri; T V, 30. quorum de iustitia magna esset opinio multitudinis; O II, 42. potestas: ut suffragia non in multitudinis, sed in locupletium potestate essent; R II, 39. rumor: quod multitudinis rumore laudetur; F II, 49.

scita, suffragia: si haec suffragiis aut scitis multitudinis probarentur; L I, 43.

testimonium: non gravissimum est testimonium multitudinis; F II, 81.

vis: convaluit ... vis multitudinis; L III, 17. voluntas: f. iudicium; R I, 69.
2. aditus: ad est alius quoque quidam aditus ad multitudinem; O II, 31.

V. **Umfang**: I. compleri: animorum .. consentientium multitudinem completum esse mundum; D II, 119.

opprimi: cum aquae multitudinis flammae vis opprimitur; C 71.

praestare: multitudine peccatorum praestat; P 25.

2. a: cum id a multitudine laudetur; F II, 49. haec ... quibus rebus pariuntur a singulis, eisdem fere a multitudine; O II, 31.

in: quae ... in multitudine cum contentione habetur oratio; O II, 48.

prae: solem prae iaculorum multitudine et sagittarum non videtis; T I, 101.
propter: f. I, I, est; T II, 6.

multo, **multo**, **multo** (alqm; T I, 97. V, 105. animos; T I, 50. filium; F I, 35. mulierem; R II, 46: f. **more**, V, 1. multare, C. 586, b): alqm; posteaquam (Deiotarus rex) a Caesare tetrarchia et regno pecuniaque multatus est; D I, 27. qui me ea poena multaverit, quam ...; T I, 100.

exules: multiantur bonis exules; T V, 107. regem: f. alqm; D I, 27.

multus (ploeres, ploera: f. A. magistratus): viel, bebenend, häufig, zahlreich, breit, f. d. A. **sci** **ent** **stantium** (acta, bona, dicta, facta u. a. f. C): alqm; Antipatrum .. Stoicum, qui multus in eo fuisse reprehendebant; A II, 17. ne ipso quidem Graecis est cur tam multos legant, quam legendi sunt; F I, 6. cur tam multi sint Epicurei; F I, 25. quos ... video esse multos; F I, 55. quod ... multi Epicurei ... sunt ... in amicitia fideles; F II, 81. an censemus ... non multos etiam apud nos futuros Polytechos et Parrhasios fuisse? T I, 4. Karthaginienses multi Romae servierunt; T III, 53. nolo in stellarum ratione multas vobis videri; N II, 119. plures (Hercules) .. tradunt nobis ii; N III, 42. loves .. plures in praeis Graecorum litteris invenimus; N III, 42. quoniam ... plures loves etiam accepimus; N III,

42. Soles ipsi quam multi a theologis proferuntur! N III, 54. Dianae item plures; N III, 55. Dionysos multos habemus; N III, 58. ... quamquam multa manus ad caeli caerula templa tendebant lacrumans; D I, 41. quos .. plures, quam rebar, esse cognovi; D II, 5. sumus .. multi ... parati ... abuti tecum hoc otio; R I, 14. est ... (Theophrastus) multus in laudanda magnificentia ... popularium munerum; O II, 56. si plures sunt ii, quibus inprobe datum est, quoniam illi, quibus iniuste ademptam est, idcirco plus etiam valent; O II, 79.

alqd: minutatim interrogati, ... multa paucamagna parva (sint); A II, 92. qui plura habent ea, quae in corpore magni aestimantur; F III, 43. habere ea, quae secundum naturam sint, vel omnia vel plurima; F IV, 27. haec in bello plura et maiora videntur timentibus; D II, 5. quae scripti plura quam quisquam e nostris; L I, 9. quae multa et varia in hominum vita ... versantur; O I, 67. bgl. D, b, 1, 2.

adiutores: quo pluribus profuerint, eo plures ad benigne faciendum adiutores habebunt; O II, 53.

adolescentes: cum ... multi ... in nostra re publica adolescentes ... dicendo laudem adesse sciunt; O II, 49.

aemuli: post Amasium .. multi eiusdem aemuli rationis multa cum scripissent; T IV, 7.

agri: multos fertiles agros alios aliorum fructuum (proferre possum); N II, 131.

animi: si (animus) tamquam parturiet unus pro pluribus; Lae 45. ut unus quasi animus fiat ex pluribus; Lae 92.

anni: permultos || per multos || annos ... provinciae praefuit; A II, 1. quam multos (annos) ante hunc (Dionysium) ... Pisisistras (tyrannus fuit); N III, 82. solus ... (App. Claudius augur) multorum annorum memoria ... divinandis tenuit disciplinam; D I, 105. solis defectiones ... praedicuntur in multis annos; D II, 17. quam multi anni sunt, cum ... D II, 76. f. **annus**, V, 1. **ann** **cap**; A II, 11, 17. 63. 69. 71. F V, 8. T I, 75. II, 60. V, 112. 113. D I, 67. R IV, 11. Lae 70. — 2. ante; N II, 61. D II, 14. O II, 79. C 27. post; D I, 31. A II, 61. T I, 29. V, 64. R I, 92. II, 5. O III, 109. **ann** **cap**; O III, 4 (B. I, C. 201, f.).

ansae: quo plures (amicus) det sibi tamquam ansae ad reprehendendum; Lae 59.

arbores: multae .. istarum arborum mea manu sunt satae; C 59.

argumenta: qua ex omni copia plurima et certissima argumenta sumuntur; F IV, 13. te ... saepe quam plurimis possumus argumentis onerare iudicem; N III, 8. multis argumentis deos esse docere voluisti; N III, 9.

arteriae: utraeque .. (venae, arteriae) crebrae multaeque toto corpore intextae; N II, 138.

artes: sapientem plurimis et gravissimis artibus atque virtutibus instructum et ornatum; F II, 112. ad quos sensus capiendos et perfruedos plures etiam, quam vellem, artes repertae sunt; N II, 146. quam ... multarum artium ministras manus natura homini dedit! N II, 150. (Plato) leporem Socraticum ... cum illa plurimarum artium gravitate contextit; R I, 16. nisi tam multae nobis artes ministrarent; O II, 15.

auguria: multa auguria, multa auspicia ... negligentia collegii amissa ... sunt; D I, 23. aurum: quem multo auro spoliare possit; L I, 41. Lyandrum intectem ... ornatum .. Pericum multo auro multaque gemmis dixisse ...; C 59.

auspicia: f. auguria.

bella: bella cum finitimis felicissime multa ges-
sit; R II, 15.

beluae: lupos, faelis, multas praeterea beluas
in deorum numerum reponemus; N III, 47.

beneficia: quoniam plura beneficia continet
patria . . . quam is, qui creavit; R I, fr. 2.

bestiae: multae (bestiae) etiam insectantibus
odoris intolerabili foeditate depellunt; N II, 127.
calor: ille (aër) et multo quidem calore
admixtus est; N II, 27. quem (calorem alvus)
multum habet; N II, 136.

captivi: non plures captivos acerbe quam praedones
nequos; N III, 82.

casus: aetas illa multo plures quam nostra
casus mortis habet; C 67.

causae: quam multae . . . et causae . . . et
demonstrationes (conquistatae sunt)! F IV, 13.
plures sunt causae suscipiendi doloris; T III, 72.
multas tu . . . saepe causas ita defendisti, ut . . .
R III, 42. deserendi . . . officii plures solent esse
causae; O I, 28. plures causae maioresque ponderis
plus habebunt; O I, 45. subiciunt se homines
imperio alterius . . . de causis pluribus; O II, 22.
incidunt multae saepe causae; O III, 40.
multae . . . causae suspitionum offensio-
numque dantur; Lae 88.

cautiones: habet (beneficentia, liberalitas)
multas cautiones; O I, 42.

cibus: quid, quod ne mente quidem recte uti
possamus multo cibo et potione completi? T V,
100.

cives: multia . . . (civibus) cum multis res ratio-
nesque contractae; O I, 53.

civitates: civitatum . . . hoc multarum in Grae-
cia interfuit . . .; L II, 38.

colores: in columba plura videri colores nec
esse plus uno; A II, 79.

comitas: multa . . . comitate usus; R II, 38.

comitatus: auspacia (dantur), ut multos in-
utiles comitatus probabiles impediunt morae;
L II, 27.

commentatio: quod haec (virtus) plurimae
commentationis et exercitationis indigeat; F III,
50.

commoda: eae (amicitia, iustitia, aequitas) . . .
multis vitae commodis anteponebantur; A I, 23.

commoditates: commoditates corporis . . .
tam . . . multae; F IV, 29. quom . . . plurimas et
maximas commoditates amicitia continent; Lae 23.

cothurni: ut . . . neque multi cothurni paucis
anteponebantur; F III, 46.

curae: ex eo ipso (somnia) plurimae curae me-
tusque nascuntur; D II, 150.

demonstrationes: i. causae; F IV, 13.

di: eundem (Socratem) . . . modo unum, tum
autem plures deos (dicere); N I, 31. (Antisthenes)
popularis deos multos, naturalem unum esse di-
cens; N I, 32. in Graecia multos habent ex ho-
minibus deos; N III, 39. quare . . . plures adiun-
gimus deos? N III, 40. mihi . . . multi (di) videntur;
N III, 40. cur (mens divina) tam multos
deos nihil agere . . . patitur? N III, 93. cum
pluribus deis immolatur; D II, 38.

dies: summus dolor plures dies manere non
potest? vide, ne etiam menses! F II, 93. quam
multi dies reperiri possunt, qui . . .! T I, 97. cum
iam progressus esset (Deiotorum rex) multorum
diem viam; D I, 27. quom licet plura dies abesse;
L II, 8. P. Scipioni ex multis diebus . . . illum
diem clarissimum fuisse; Lae 12.

difficultates: etsi . . . omnia cognitio multis
est obstructa difficultatibus; A I, 7.

disciplinae: acribus fortasse multae, oculis
quidem nulla poterat esse fortior contra dolorem
. . . disciplina; T II, 41.

II.

dolores: ex quo laborum dolorumque susceptio
multorum magnorumque recti honestique causa;
A I, 28. ut . . . multos . . . etiam dolores curatio-
nis causa perferant; F V, 46.

elatio: in orationibus . . . multa, sed inepta
elatio II? multas ineptas datio II; L I, 7.

errores: neglecta (ratio) multis implicatur er-
roribus; T IV, 58. ex ea (via) multis vitiiis et
erroribus depravata deducitur; fr V, 70.

evata: quae (gens Aegyptiorum) plurimorum
saeculorum et eventorum memoriam litteris con-
tinet; R III, 14.

exempla: quam multa non solum praeepta
in artibus, sed etiam exempla in orationibus bene
dicendi reliquerunt! F IV, 5. cuius generis duo
sint ex multis exempla; D I, 101. plurimas nostris
exemplis usus es; D II, 8. minimum olim istius
rei fuisse cupiditatem multo extant exempla maiori-
rum; L II, 62. ex multis mirabilibus exemplis;
O III, 110.

exercitatio: f. commentatio.
exercitus: interitus exercituum, ut proxime
trium, saepe multorum; O II, 20.

expositiones: nec . . . plures (expositiones) . . .
esse poterant; F V, 21.

fabulae: in quibus (fabulis) tam multis tam-
que variis; F I, 65.

facies: si plures (facies); N I, 80.

fana: ut illa plurima in sua patria sacrificia et
fana contemperet; F II, 63. fana multa spoliata
et simulacra deorum de locis sanctissimis ablata
videmus a nostris; N I, 82. quod . . . nunc multis
fit in fanis; L II, 41.

fata: haec ita multa quasi fata inpendere ami-
citiis, ut . . .; Lae 35.

fides: ut . . . in fidibus pluribus . . . omnes
aeque incotentatae sint; F IV, 75.

filiae: Metellum . . . multi filii filiae, nepotes
neptes in rogum inposuerunt; T I, 85. filiam quis
habet, pecunia est opus; duas, maiore; pluras,
maiore etiam; P 44. qui . . . uos filias plures, sed
innumerabiles cupiditates habet; P 44.

filii: f. filiae; T I, 85.

flexus: duros . . . (aures) habent introitus mul-
tis . . . cum flexibus; N II, 144.

flumina: nec . . . ullum hoc frigidius flumen
attigi, quom ad multa accesserim; L II, 6.

fulmina: (Iuppiter) tam multa frustra fulmina
emitteret! D II, 44.

funera: quod erat factitatum, ut uvi plura
funera fierent lectique plures sternerentur; L II, 66.

gemmae: f. aurum; C 59.

genera: actionum . . . genera plura; F V, 58.
cuius (Socratis) multiplex ratio disputandi . . .
plura genera efficit dissentientium philosophorum;
T V, 11. quod (hominum natura) pluribus gene-
ribus fruitur voluptatum; N I, 112. noster (popu-
lus) quam multa genera (divinationis) complexus
est! D I, 3. multa genera sunt enuntiandi; Fa
16. cum sint plura causarum genera, quae . . .;
O II, 49.

gentes: „hunc unum § unum hunc, al. § plu-
rimae consentient gentes populi primarium fuisse
virum“; F II, 116. C 61. idne consensisse de Cal-
latio plurimas gentis arbitramur? F II, 117.
multas esse gentes sic immanitate efferatas, ut . . .
N I, 62. nos . . . plurimas ignotissimas gentibus;
R I, 26. si quis . . . multas et varias gentis et
urbes despiciere . . . possit; R III, 14.

gradus: (extremum appetendorum) multis gra-
dibus adscendit; F V, 40. gradus . . . plures sunt
societatis hominum; O I, 53.

gubernatores: uvi gubernatori, uvi medico . . .
rectius esse alteri usum committere, aegrum alteri
quam multis; R I, 62.

76

harmoniae: quorum (sonorum) varia oppositio etiam harmonias efficit pluries; T I, 41.
 hilaritas: videmus progredientem apud Homerum Aiaceum multa cum hilaritate; T IV, 49. in C. Laelio multa hilaritas (erat); O I, 108.
 homines: doctissimos homines non nimis in re publica versatos multos commemorare possumus; L III, 14. quanto plures delati sint homines hominum impetu ... quam omni reliqua calamitate; O I, 16. plurimos (homines) occidisti; P 31.
 homunculi: vgl. D, a. III, 3. unus ex.
 hospites: in quam (domum) ... hospites multi recipiendi; O I, 139.
 ignes: hi tanti ignes tamque multi ... nihil nocent; N II, 92.
 impensa: f. opera; F I, 45.
 incommoda: quod ita multa sunt incommoda in vita, ut ...; N I, 23.
 indicia: etsi multa in omni parte Athenarum sunt in ipsis locis indicia summorum virorum; F V, 4. terra continens adventus hostium ... multis indicia ... deuntiat; R II, 6.
 iniuriae: recordatione superbiae Tarquinii multarumque iniuriarum; R II, 46. quod ... multis afficeretur iniuriis; O II, 39.
 inlecebrae: habet etiam || iam || amenitas ipsa ... inlecebras multas cupiditatum; R II, 8.
 inscientia: quod inscientia multa versaretur in vita; A II, 146.
 insignia: ut plura insignia essent inperiti in libero populo quam in regno fuissent; R II, 55.
 instituta: ut (plebes) multis institutis praeclearissimis adduceretur, ut auctoritati principum cederet; L III, 25.
 intervalla: parvos (dolores) multa habere intervalla requiritis; F I, 49.
 invitamenta: multa etiam ad luxuriam invitamenta perniciosa civitatibus subpeditantur mari; R II, 8.
 iura: gleba vocatur, ac tum denique multa religiosa iura conplectitur; L II, 57. adversus quem (hostem) ... multa sunt iura communia; O III, 108.
 labor: multos labores magnoque susceperant; F I, 60. nobis ... vix ... (pastus) suppetunt multo labore quaerentibus; F II, 111. in rebus minime obscuris non multas est apud eos dissecranda labor; F III, 40. f. dolores; A I, 23.
 lacrimae: qui risus classe devicta multas ipsi lacrimas ... attulit; N II, 7. si (Neoptolemus) Lyncodemus ... multis cum lacrimis iter suum impendentem audire voluisset; Lae 75.
 laquei: quibus (laqueis Stoicorum) usum me pluribus, quam soleo intellego; T V, 76.
 lecti: f. funera.
 lepos: erat in L. Crasso ... multas lepos; O I, 108.
 libri: qui (Plato) certe tam multis libris haec persecutus non esset; A II, 74. cuius (Xenocrati) libri sunt de ratione loquendi multi et multum probati; A II, 143. M. Catonem ... vidi ... multis circumfuso Stoicorum libris; F III, 7. quod multi iam esse libri Latine dicuntur scripti inconsiderate; T I, 6. quorum dicuntur esse Latini sane multi libri; T II, 7.
 litterae: multae etiam, ut in homine Romano, litterae; C 12.
 loca: quae (divinatio) multis locis, rebus, temporibus apparet; N II, 162. f. locus, V, 1. cum est; A I, 9. F I, 15. II, 20. IV, 9. T III, 10. IV, 1. V, 22. N I, 86. D I, 5. 78. R I, 16. L I, 2. II, 52. O III, 117. <. Lae 22. 47. (<. 476).
 lusiones: nobis senibus ex lusionibus multis talos relinquunt; C 58.
 magistratus: minores magistratus partiti iuris plures || plures || im ploera sunt; L III, 6.

mala: eundem beatum esse et multis malis oppressum; F V, 77. (Polycrates) multis malis affectus; F V, 92. plura (mala) possunt accidere; T V, 29.
 medici: f. gubernatores. — menses: f. dies; F II, 93. — metus: f. curae.
 milia: nisi multa annorum intercesserint milia; F II, 102.
 milites: et Ptolomaeus || Ptolem. || sanatus dicitur et multi milites; D II, 135.
 modi: multos modos salis simul edendos esse; Lae 67.
 modi: qui aequo vir bonus multis modis esset ... circumventus morbo, exilio atque inopia; F IV, 62. animo ... multis modis variisque delectari licet; T V, 111. *Λόγονος* etiam apud Graecos multis modis nominantur; N III, 53.
 monstra: multa ... eiusdem modi monstra (Parmenides efficit); N I, 28.
 moutes: f. urbes.
 monumenta: illa res ... celebrata monumentis plurimis litterarum; R II, 63.
 morbi: morbi perniciosiores pluresque sunt animi quam corporis; T III, 5.
 mulieres: plures .. (mulieres) singulis solent esse nuptae; T V, 78.
 mundi: unum mundus sit an plures; D II, 11. rectene .. unum mundum diximus, an fuit plura aut innumerabilia dicta melius? T I, 12.
 naturae: multae .. aliae naturae deorum ... constitutae ... sunt; N II, 60. aut simplex est natura animantis ... aut concreta || concretum || ex pluribus naturis; N III, 34.
 naves: quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset; T V, 40. idem (Diagoras) ... ostendit ... multas alias (naves) laborantis; N III, 89.
 nepotes, neptes: f. filiae; T I, 85.
 nervi: nervos ... quos || quo || plures quam septem haberet; L II, 39.
 nomina: ut hoc .. pluribus nominibus insigne faciamus; F III, 14. hisce ego pluribus || [pluribus] || nominibus unam rem declarari volo, sed utor, ut quam maxime significem, pluribus; T II, 46. ratio una omnium est aegritudinum, plura nomina; T III, 83. quid .. attinet, cum una (deorum) facies sit, plura esse nomina? N I, 84. in multis .. nominibus haerebitis; N III, 62. haec tot et alia plura nonne inutile est vitiorum subire nomina? O III, 57. quamvis .. multis nominibus est hoc vitium notandum; Lae 91.
 novitas: in omni arte ... multam novitatem nominum esse; F III, 3.
 nox: sermonem in multam noctem produximus; R VI, 10. quod ad multam noctem vigilemus; R VI, 10. quod (convivium) ad multam noctem ... vario sermone produximus; C 46.
 numeri: propterea quod alia peccata plures, alia pauciores quasi numeros officii praeterirent; F IV, 56.
 officia: dum me ... rei publicae ... cura ... multis officiis implicatum ... tenebat; A I, 11. an colui iustitia poterit ab homine ... multa officia relinquente? T II, 81.
 opera: tam ... multam operam ponendam in eo non arbitrantur; F I, 1. ut necessariae (cupiditates) esse opera multa nec impensa expleantur; F I, 45. multam ... operam ... frustra consumpsi; T I, 103. quod quidam multam .. operam in res obscuras ... conferunt; O I, 19.
 oppida: ut multa oppida conueriat; D I, 78.
 oracula: multa ... vates oracula furenti pectore fundebant; D I, 18. quod erat multa (oracula) obscura, multa ambigua; D I, 116.

oratio: reliqua .. multa et varia oratione defendant; A II, 41. de quibus (obscenis voluptati- bus) multa ab illis habetur oratio; T V, 94.

oratores: videmus, ... quam in paucis (ornatoribus) spes, quanto in paucioribus facultas, quam in multis sit audacia; O II, 67.

partes: multis partibus solem maiorem esse quam terram; A II, 116. ut eandem illam rem ... non multis partibus malit ad esse ... sine facinore quam illo modo pervenire; F III, 36. singulis perturbationibus partes eiusdem generis plures subiciuntur; T IV, 16. cum multis partibus sint illa perfecta quam haec simulata sollicitus; N II, 88. sol ... multis partibus maior ... quam terra universa; N II, 92. cuius (solis) magnitudine multis partibus terra superatur; N II, 102. coniectura omnis ... ingenii hominum in multas ... partis saepe ducitur; D II, 55. ut (patria) plerimas et maximas nostri animi ... partis ipsa sibi ... pigeraretur; R I, 8.

pecudes: multae et pecudae et stirpes sunt, quae ...; N II, 130.

perceptiones: quae (ars) nou ex una aut et et] duabus, sed ex multis animi perceptionibus constat; A II, 22.

pericula: multa .. pericula depulsa sunt; N II, 163. quod essent urbes maritimae ... multis periculis oppositae; R II, 5.

perturbationes: (perturbationes) sunt genere quattuor, partibus plures; F III, 35. T III, 24.

philosophi: multi .. et magui philosophi haec ultima bonorum iuncta fecerunt; F II, 19. commune nobis est cum multorum aliorum philosophorum sententis; F III, 36. videre licet ... alios (philosophos) pecuniae cupidos, gloriae non nullos, multos libidinum servos; T II, 12. de inbecillitate multorum ... philosophorum loquar; T II, 15.

portenta: multa .. alia portenta apud eosdem (Aegyptios consecrata); R III, 14.

potio: f. cibus.

praecipita: f. exempla; F IV, 5. vgl. D, B, II, 1. praecipio.

praedones: praedones multi saepe poenas dant; N III, 82.

propinqui: sequuntur cubia et adfinitates, ex quibus etiam plures propinqui; O I, 54.

quaestiuunculae: quaestiuunculae multae nascuntur; L II, 51.

rationes: longa est oratio multaeque rationes, quibus ...; N II, 26. quod multis rationibus caveri potest; O II, 84.

reditus: multi .. dantur ad studia reditos; O I, 19.

remedia: ut ... multa .. ex earum (beluarum) corporibus remedia ... eligamus [eliciamus]; N II, 161.

res: cum esse (similitudines) plurimis in rebus apparent; A II, 54. quae (res) sunt in philosophia multae atque magnae; A II, 91. istae ... te impediunt ... plurimis .. in rebus; A II, 109. si quaesitum ex eo (sapiente) sit ... multis .. aliis de rebus; A II, 110. cum Cleanthe ... quam multa rebus Chrysippus dissidet? A II, 143. nonne multa in rebus dissident? A II, 143. cum (voluptas) percipitur et multis dissimilibus rebus; F II, 10. cur ... id non aut ex omnium earum (rerum) aut ex plurimarum et maximarum appetitione concluditur? F IV, 34. quae (vita) constaret ex his rebus, quae dixi, aut plurimis aut gravissimis; F IV, 60. id ... cum multis aliis rebus, tum et pontificio iure ... intelligi licet; T I, 27. ex quo tam multarum rerum cognitionis admiratio tollitur; T I, 58. propter animi multarum rerum brevi tempore percursionem; T IV, 31.

cum multae res in philosophia nequaquam satis adhuc explicatae sint; N I, 1. in ... tam multarum rerum atque tantarum ordinibus; N II, 15. plurimis .. maritimis rebus fruimus; N II, 152. in intumescis eius (terrae) tenebris plurimarum rerum latet utilitas; N II, 162. quibus (portentis) cognitio multae saepe res ex hominum sententia ... partae (sunt); N II, 163. cum plurimis de rebus divini isti mentiantur; N III, 14. multis .. rebus inflammantur tales animi, qui ...; D I, 114. errabat .. multis in rebus antiquitas; D II, 70. mihi liceret ... multis uberioribus atque maioribus (rebus) operae quantum vellem dare; L I, 10. rerum plurimarum obscuras nec satis * intelligentias inchoavit [enudavit, al.]; L I, 26. ut res geras ... plenas ... periculorum cum vitae tam multarum rerum, quae ...; O I, 66. quo minus multis rebus (philosophi) egeat; O I, 73. multae res extiterunt urbanae maiores ... quam bellicae; O I, 74. multas ad res peritiles Xenophontis libri sunt; C 59. quia (Cato) multarum rerum usum habebat; Lae 6. amicitia res plurimas continet; Lae 22. quae (virtus) ... est ... multis in rebus ... tractabilis; Lae 48. delectari multis inanibus [inanibus] rebus; Lae 49. multae .. res sunt, in quibus ...; Lae 57. cum multis in rebus negligentia plectimur, tam ...; Lae 85. f. loca. D, B, II, 1. admoneo.

responsa: quam multa (haruspicum responsa) luserant! D II, 53.

sacerdotes: plures .. deorum omnium, singuli singulorum sacerdotes; L II, 29.

sacrificia: f. fana; F II, 63.

saecula: multa .. saecula postea sic viguit Pythagoreorum nomen, ut ...; T I, 38. maioribus .. nostris hoc ita visum intellego multis saeculis ante Socratem; T III, 8. multis saeculis verax fuisse id oraculum; D I, 38. quod multis iam ante saeculis nullo alio de mortali homines credidissent; R II, 20. in quo (anno) vix dicere audeo quam multa hominum saecula teneantur; R VI, 24. nec (eorum animi) hunc in locum nisi multis exagitati saeculis revertuntur; R VI, 29. ne illi (C. Pontio) multa saecula expectanda fuerunt; O II, 75. suum tamulium multos etiam post saeculis praetererunt; fr VIII, 9. f. eventa. ante, B, a. III. saeculis (3 Et.) B. I, 6. 205, b.

sanguis: multo sanguine profuso; F II, 97. et multae et visceribus sanguis exeat; T II, 34.

scripta: scripta sane et multa et polita; F V, 13. vgl. C. scripta.

senes: multi ita sunt inbecilli senes, ut ...; C 35.

sententiae: (Philo) pronuntiabat plurimas Epicuri sententias; N I, 113.

sepulchra: quom multa in eo loco sepulchra fuissent; L II, 58.

sermo: ita ex multis sermones percepti sunt; A II, 74. sensus ... ex multis sermonibus tuis ...; T V, 1. multum .. fluxisse video de libris nostris ... variumque sermonem; N I, 6.

signa: multa iam mihi dargo signa puerum ... inguii; F III, 9. multum signis Lacedaemonis Leuctricae pugnae calamitas denuntiabatur; D I, 75. simulacra: f. fana; N I, 82.

solacia: ne illa (virtus) se multis solaciis oblectat; R III, 40.

somnia: multis et minutis somniis colligendis; D I, 89. multa (somnia) falsa; D I, 60. quo ... (vera somnia) multo plura eveniunt, si ...; D I, 60. multa .. sunt a te ex historiis prolata somnia; D II, 136. quaero ... cur Alexandro tam inlustre somnium ... nec multa ceteris; D II, 141. quo modo isti ... non ex multis (somnia) potius uni fidem derogent quam ...; D II, 146.

spectacula: quam loca, quam varia, quanta spectacula animus in locis caelestibus esset habiturus; T I, 47.

stirpes: quae stirpes sunt aegritudinis, quam multas; T III, 83. f. pecudes.

sudor: cum ... Herculis .. simulacrum multo sudore manavit; D I, 74.

tempora f. loca.

testes: magna auctoritas est multique testes, siquidem omnis multos appellari placet; R I, 56. tormenta: propter tam varia et tam multa tormenta fortunae; T V, 1.

tribuni: leves .. non || quam || bonos fortasse plures (reperies tribunos); L III, 24.

turpitudines: sunt etiam turpitudines plurimae; F II, 117.

vates: ad interpretanda .. praedicta vatium neque multorum; L II, 30.

venae: (cibus) distribuitur per venas admodum multas; N II, 137. f. arteriae.

venustas: quem .. locum cum multa venustate ... Lucilius; F I, 9.

verba: quibus (verbis) ut aliis multis consuetudo iam utitur pro Latinis; A I, 25. id in multis (verbis); A I, 25. plurimis .. idem novis verbis ... unus est; A I, 41. scripsit .. et multis saepe verbis et breviter; F II, 100. soleo .. quod uno Graeci, ... idem pluribus verbis exponere; F III, 15. hoc ipsum institutum .. pluribus verbis dicere, quod uno non poterimus; F III, 55. quod .. ego pluribus verbis, illi breviter; F IV, 26.

multis verbis iracundiam laudant; T IV, 43. rationem dico et, si placet pluribus verbis, mentem, consilium, cogitationem, prudentiam, ubi invenimus; N II, 18. hic locus ... a Cleanthe et Chrysippo pluribus verbis explicatus est; N II, 63. ut .. ipsa „philosophia“ et multa verba Graecorum, sic ...; D II, 11. multa verba fecisti ...; D II, 46. haec pluribus a me verbis dicta sunt; R I, 12. multis .. verbis ultra citroque habitis; R VI, 9. pluribus verbis scripsit ...; L III, 49. quae pluribus verbis a Panaetio commemorantur; O I, 16. quod etiam ita esse pluribus verbis disserendum est; P 85.

versus: multos .. (versus admisceri) a Dionysio Stoiico; T II, 26.

vestigia: vestigia .. Pythagoreorum quamquam multa colligi possunt, paucis tamen utamur; T IV, 3. hic maiorum multa vestigia; L II, 3.

vir: aderamus nos quidem adulescentes, sed multi amplissimi viri; F II, 55. multorum .. aliorum clarorum virorum ... nepotes et filii; T I, 81. multos .. possum bonos viros nominare, qui ...; T II, 45. (se antepone) unum diem Cinnae multorum et clarorum virorum totis aetatibus; T V, 55. multos ... Graecia tulit singulares viros; N II, 165. quae (res) quondam a multis claris viris, nunc ab uno ... sustinetur; L I, 17. quae fateor ... multis bonis viris accidisse; L II, 43. medicorum doctores magnos in re publica viros ... multos commemorare possumus; L III, 14. multos praestantes viros ... tanta esse conatos; C 82.

virtutes: animi ... plures sunt virtutes; F V, 36. f. artes; F II, 112.

visiones: suntium frequentem transitio fit visionum, ut e multis una videatur; N I, 109.

visa: tale visum nihil esse, ut perceptio consequeretur || consequatur ||, ut autem probatio, multa; A II, 99.

vitia: in multis .. vitis (haec proclivitas) apparet; T IV, 28. cum multa .. vitia conlegisset in eum (Socratem) Zopyrus; T IV, 80. qui singulis vitis excellunt ut etiam pluribus; L I, 51. f. errores; fr V, 70.

vocabula: pluribus notatum vocabulis idem declarantibus; F III, 14.

volucres: in multis (volucris) etiam desideria videmus; F II, 110.

voluptates: (T. Torquatus) privavisse se etiam videtur multis voluptatibus; F I, 23. constitutamque aliquem magnis, multis, perpetuis fruentem ... voluptatibus; F I, 40. est .. (pecunia) effectrici multarum et magnarum voluptatum; F II, 55.

cum pecunia voluptates pariatur plurimae; F II, 56. cum ... ponebas cumulatim aliquem plurimis et maximis voluptatibus; F II, 63. una voluptas e multis obscuratur in illa vita voluptaria; F IV, 31.

urbes: eam .. (Iunam) esse terram multarum urbium et montium; A II, 123. f. gentes; R III, 14.

utilitas: qui multam utilitatem rei publicae ... adferre possit; O III, 30. quamquam utilitates multae et magnae consecutas sunt; Lae 30.

B. mit **Genitio**: auctoritatis: qui in ea causa eo plus auctoritatis habent, quia ...; R III, 26. quo plus auctoritatis habeant; L II, 18. quod (extrema actus) auctoritatis habebat plus, laboris minus; C 60.

audacia: videbatur .. nobis exercitus Caesaris et audaciae plus habere ... et roboris; D II, 114.

benignitatis: si, ut quisque erit coniectissimus, ita in eum benignitatis plurimum conferetur; O I, 50.

benivolentiae: isto .. modo nutrices et paedagogi iure vetustatis plurimum benivolentiae postulabant; Lae 74.

boni: cum sapientem semper boni plus habere vultis; F II, 57. omnium bonorum virorum ... vitam omnibus paribus plus habere semper boni quam mali; F V, 93. si plus adicipere re explicata boni quam addebita mali; O I, 83.

consilii: qui (optimates) ... plus .. fore dicant in pluribus consilii quam in uno; R I, 55. discriptus || descrii || .. populus ... plus adhibet ad suffragium consilii quam fusa in tribus convocatus; L III, 44.

detrimenti: plus .. in ipsa iniuria detrimenti est quam in iis rebus emolumentis, quae pariuntur iniuria; F I, 53.

dignitatis: quae plurimum habent dignitatis; F V, 38.

firmitatis: dum modo plus in virtute tenemus, quam ille tenuit, firmitatis et roboris; F V, 12.

generis: honos et victoria et multa generis eiusdem qua eum somniis naturali cognitione iunguntur? D II, 142.

gratiae: quod qui faciunt, plurimum gratiae consequuntur; O II, 67.

gravitatis: genus .. hoc sermonum ... plus nescio quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4.

honoris: quamquam nostri casus plus honoris habuerunt quam laboris; R I, 7.

incommodi: non plus incommodi est, quam quanti quaeque earum rerum est; F V, 15.

industriae: industriae plurimum in Clitomacho fuit ... ingenii non ininis in Hagnone; A II, 16.

ingenii: plus in illo Siculo ingenii, quam videretur natura humana ferre potuisse, iudicavi || iudicabam, al. || finisse; R I, 22.

iucundi: sim (dolor) productior (foret), plus habiturum iucundi quam mali; T III, 38.

iucunditatis: quia (iustitia) iucunditatis vel plurimum afferat; F I, 53.

laetitiae: dolor diuturnus habet laetitiae plus quam molestiae; T II, 44.

loci: in qua (contione) rebus scitis ... loci plurimum est; Lae 97.

luminis: plurimum .. idem (tu) poësis nostris ... luminis ... attulisti; A I, 9.

mali: plus in dedecore mali tibi videri quam in dolore; T II, 47. mihi .. hoc plus mali facere videtur, qui oratione, quam qui pretio iudicem corrumpit, quod ..; R V, 11. quo in genere multum mali etiam in exemplo est; O I, 40. plus .. mali pravitas voluptatis affert quam fortuna cuiquam boni; fr V, 39. f. boni; O I, 83.

modi: quamvis multa cuiusque modi (oratio) rapiat; F II, 3. multa .. eius modi proferre possum; N II, 125. multa istius modi dicuntur in scholis; D II, 31.

molestiae: vide, ne plus commendatio in vulgus ... molestiae habeat quam voluptatis; T V, 103.

momenti: animi maximam aut voluptatem aut molestiam plus ... afferre momenti quam eorum utrumvis, si ..; F I, 56.

negotii: cum Epicuro .. hoc plus est negotii, quod ..; F II, 44.

officii: quibus plurimum tribuendum sit officii; O I, 58.

operae: in qua (aegritudine) operae plurimum ponitur; T IV, 40. in quibus (domesticis fortitudinibus) plus etiam quam in his (militaribus) operae studique ponendum est; O I, 78. in agendo plus quam in scribendo operae poneremus; O II, 3.

otii: ut non multum imperatori sub ipsis pellibus otii relinquatur; A II, 4.

poenarum: quo plus poenarum habeo quam petivi; L II, 44.

ponderis: f. A. causae; O I, 45.

praesidii: in qua (virtute) plurimum est praesidii; Lae 51.

prudētia: ne scēnias plus quam nos videantur habere prudētia; O I, 114.

rerum: eorum rerum, quae sint secundum naturam, quam floriam et quam maxima adipisci; F IV, 25.

roboris: f. audaciae, firmitatis.

studii: f. operae; O I, 78.

temporis: multum temporis in ista una disputatione consumpsimus; A II, 12. cui (philosophiae) cum multum ... temporis tribuissem; O II, 4.

viatici: eo plus viatici quaerere; C 66.

virium: quamquam ex his alius alio plus habet virium; L I, 6.

voluptatis: neque .. tempus est ullum, quo (sapiens) non plus voluptatum habeat quam dolorum; F I, 62. ubi illud: „plus semper voluptatis“? F II, 95.

C. mit **Adjectivum**, **Prænomina**, **Participium** (sgl. A. alqd): acta: multa eius (Catonis) et in senatu et in foro vel provisa prudenter vel acta constanter vel responsa acute ferbantur; Lae 6.

acuta: quia multa venirent in mentem acuta atque subtilia; N I, 60.

admirabilia: nisi omnes hi || ai, ii || multa ad veritatem admirabilia dirissent; L II, 33.

adversa: multa adversa reverens ... nostra vehitur ratio; T I, 73.

aegri: nec ego multorum aegrorum salutem non ab Hippocrate potius quam ab Aesculapio datam indico; N III, 91.

alii, alia: multa .. sunt alia, quae inter locum et locum plurimum differant; Fa 7. f. **alius**, A. III. multi (5 St.), multa (17 St.) B. I. C. 137, a. aspera: „o multa dicta gravia, perperua aspera“; T II, 20.

bona: semper in pluribus bonis esse sapientem; T V, 110.

boni: plures .. boni in qua re publica rerum potentur; R III, 46.

commemorabilia: multa .. alia in aliis locis commemorabilia proferre possum; N II, 181.

commemorata, conlecta: multa ante Marcicum bellum a Siisena collecta attulisti, multa ante Lacedaemogiorum malam pugnam in Leuctricis [Leuctris] a Callisthene commemorata dixisti; D II, 54.

contraria: in quo ... sunt plura contraria; F III, 60.

cupidi: sunt .. multi, et quidem cupidi splendoris ... qui ..; O I, 43.

dicta: quam multa ego Pompeio, quam multa Crasso, quam multa huic ipsi Caesari a Chaldaeis dicta memini, ueminem ... esse moriturum; D II, 99. multa .. multorum facite dicta; O I, 104. multa ab eo (Scaevola) prudenter disputata, multa etiam ... commode dicta memoriae mandabam; Lae 1.

disparia: id (verbum) ... transferat in multa disparia; F II, 10.

disputata: f. dicta; Lae 1.

divitiores: *populo aliquis unus pluresve divitiores opulentioreque extitissent; R I, 48.

divina, eximia: mihi .. multa eximia divinae videntur Athenae tuae peperisse; L II, 36.

externa: ceteris naturis multa externa ... possunt obistere; N II, 35.

facta: quia conscientia ... multorum ... bene factorum recordatio incundissima est; C 9.

falsa: quod multa falsa probabilia sint; A II, 103.

futura: multa (animi) ... futura prospiciunt; C 81.

gravia: cum terrae ... saepe motus multa nostrae rei publicae, multa ceteris civitatibus gravis et vera praedixerint; D I, 35. cum multa sint in philosophia et gravis et utilia accurate ... disputata; O I, 4. f. aspera.

haec: haec .. in incubulo ... animo multa omnibus modis confusa et variata versantur; D II, 140. quorum || quorum || haec tam multa de Maximo? C 13.

illa: quae (magnitudo) illa tam multa possit effugere; T I, 61. illa iacent multa et praecelara relictas; T V, 101.

improbi: multi (improbi) ... ipsi se indicaverunt; F I, 50. a quo .. rei familiaris ad paucos, cupiditatum ad multos improbos venit hereditas; O II, 28.

improvisa: quod efficit multa improvisa et necopinata nobis; A I, 29.

impudentiora: Metrodori ... multa impudentiora recitabat; N I, 113.

infideles, iniqui: multi iniqui atque infideles regno, pauci benivolus ... quanto plures ei regi putas? O III, 84.

inhonorati: multi inhonorati proferuntur; T III, 57.

inopes: quam multi inopes digni praesidio deorum nullo somnio ... admonentur; D II, 134.

invidi: si aut ingrati universi aut invidi multi ... suis virtutum praemiis spoliantur; R III, 40.

invisitata: quod ... multa invisitata || invisitata || partim et caelo, alia ex terra oriuntur; D I, 93.

ii, ea: eorum || bellorum || multorum pestes (commemorantur), quae paulo post secutae sunt; R I, 6. — ea nec plura paucioribus ... anteponeunt || anteponeunt ||; F III, 46.

laudabilia: qui ... multa laudabilia fecerunt; F III, 11.

maiores: quorum (maiorum natu) ego multorum cognovi senectutem sine querela || querella ||; C 7.

mira: maiores suos multa mira atque praecelara gloriae cupiditate fecisse; R V, 9.

mirabilia: cum ... casus ... in omnibus plura mirabilia quam in somniorum visis effecerit; D II, 147.

naturalia: qui pluribus naturalibus frui possint; F III, 61.

necessaria: cum volumus ... nota nobis esse ... multa .. minime necessaria; F V, 52.

necopinata: f. improvisa.

nefaria: multa .. commemorarem nefaria in sociis; O II, 28.

opulentiores: f. divitiores.

pauperes: multi patientes pauperes commemorantur; T III, 57.

pestifera: cur tam multa pestifera terra marique disperserit; A II, 120.

praecleara: multa praecleara in illo calamitoso otio scripsit; F V, 54. multa praecleara maiorum; O II, 65. multa in eo viro praecleara cognovi; C II, 12. multa in vestro || nostro || collegio praecleara; C 64. f. mira.

praedicta, praesensa: non modo plura, sed etiam pauciora divina praesensa et praedicta reperiri; D I, 124.

praepotentis: multorum opes praepotentium excludunt amicitias fideles; Lae 54.

probabilia: is ... multa sequitur probabilia; A II, 99.

provisa, responsa: f. acta.

quaesita: agri multa efferunt manu quaesita; N II, 151.

qui: vgl. maiores.

sapientes: multos beate vixisse sapientes; T V, 116.

scripta: multa me consule a me ipso scripta recitasti; D II, 54. vgl. A scripta.

secreta: qui (Er Pamphyus) ... multa ... de inferis secreta narrasset; R VI, 3.

subtilia: f. acta.

sumpta: quod multa intelleges etiam aliunde sumta meliora apud nos multo || [multo] || esse facta, quam ...; R II, 30.

turpia: ne ... multa turpia sequantur; F III, 17.

vera: plura .. vera discrepantia esse non possunt; A II, 115. f. gravis; D I, 35. vgl. D, B, I, 1. c. et; A II, 147.

vitiosa: quam multa vitiosa! F II, 31.

vitiosa: f. gravis; O I, 4.

D. affein: a. unase: 1. Subject: accedunt: plures cum accederent; D I, 77.

adsequuntur: quae (officia) .. ingenii bonitate multi assequuntur || assecuntur ||; O III, 14.

aperiunt: inmissi cum falcibus multi || famuli, al. || purgarunt et aperuerunt locum; T V, 65.

audiunt: multis audientibus; D II, 50. O I, 78.

multi ex te audierunt, cum diceret ..; P 45.

cadunt: f. II, 1. cerno.

concedunt: quos tibi Velleius multique praeterea ne animantis quidem esse concedant; N III, 11.

confluunt: si ad haec studia plures confluerint; T II, 6.

consciscunt: quod multo iis auditis mortem sibi ipsi consciscerent; T I, 83.

contemnunt: honores ... quam multi ita contemnunt, ut ...; Lae 86.

creant: multis sunt humandi liberi, rursum creandi; T III, 59.

cupiunt: nimis multis iam stulte hanc utilitatem tolli cupientibus; T IV, 2.

despiciunt: multi divitias despiciunt; Lae 86.

dicunt: multos studioso contra esse dicturos; T II, 3.

discunt: plures .. discunt, quem ad modum haec flant, quam quem ad modum iis || his || resistatur; Lae 41.

ducunt: quam multi ... homines immolare .. pium ... esse duxerunt! R III, 15.

effugiunt: quam multi votis vim tempestatis effugerint in portumque salvi pervenerint; N III, 89.

effundunt: multi .. patrimonia effuderunt inconsulte largiendo; O II, 54.

emergunt: si plures ex alto emergere velint; F IV, 64.

erudiunt: eruderunt multos, ... ut ... Syracosium Dionem Plato multique multos; O I, 155.

excellunt: in quo non possint plures excellere; O I, 26.

existunt: in qua (gloria) multi apud maiores nostros extiterunt; O II, 45.

faciunt: multi .. faciunt multa temeritate quadam sine iudicio; O I, 49. quod multi, et ii docti, saepe fecerunt; C 84.

ferunt: ferunt pudore alii, multi metu; T II, 46. saepe .. multi, qui ... tulerunt, iidem ... dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65. quod vident multos moderate ... tulisse; T III, 60.

funguntur: (magnificentissima aedilitate functi sunt) C. Claudius App. f., multi post; O II, 57.

humant: f. croant.

imitantur: quam multi villarum magnificentiam imitati || [imitati] ||; O I, 140.

levant: multi, cum in potestate essent hostium ... multi in custodia, multi in exilio dolorem suum doctrinae studii levarunt; F V, 53.

loquuntur: Dicaearchus .. in eo sermone ... multos loquentis facit; T I, 21.

multant, nituntur: plurimi contra nituntur animosque ... morte multant; T I, 50.

nominant: ait Theophrastus, auctor haud deterior mea quidem sententia (meliores multi nominant); L II, 15.

obsunt: multi .. et, cum obesse velent, profuerunt et, cum prodesse, obferunt; N III, 70.

perdunt: ut ... multi parentes, multi amicos ... perdiderunt; F I, 49.

perpetiuntur: cum ... mendicatem multi perpetiuntur, ut vivant; F V, 32.

perveniunt: f. effugiunt.

possunt: f. excellunt. ferunt; T II, 65. sunt; O II, 67.

praeponunt: divitias alii praeponunt, bonam alii validitatem, ... multi etiam voluptates; Lae 20.

praesunt: domi plures praesunt negotiis tuis? — immo vero unus; R I, 61.

prosumt: f. obsunt.

poeniuntur: cum multi inimicos etiam mortuos poeniuntur; T I, 107.

purgant: f. aperiunt.

quaerunt: multi .. bella saepe quaesiverunt propter gloriae cupiditatem; O I, 74. quaerunt ... multi; Lae 8.

sentiunt: multi de dis prava sentiunt; T I, 30.

sunt: sunt .. multi, qui omnino Graecae non ament litteras, plures, qui philosophiam; A II, 5.

quod .. et ipse (Epicurus) et amici eius et multi postea defensores eius sententiae fuerunt; F II, 44. proinde || perinde || quasi .. plures fortunati sint quam infelices; T I, 86. ita sunt multi, quibus videmus optabilis mortes fuisse cum gloria; T I, 116. multi .. sunt, qui statim convolent; T III, 50. non esse multos, qui illa metuant; N III, 16. quam multi vero (sunt), qui (somnia) contemnunt! D II, 125. multi .. et sunt et fuerunt, qui ..; O I, 69. esse .. magni animi ... multos etiam in vita otiosa; O I, 92. cum .. omnes non possint, ne multi quidem, .. iuris periti esse; O II, 67. plures .. fuisse, qui in castra revertissent; O III, 115. multi .. Gnatho-

num similes cum sint loco; Lae 94. virtute .. ipsa non tam multi praediti esse quam videri vult; Lae 98.

tollunt: multi .. naturae vitium ... exercitatione sustulerunt; D II, 96.

valent: curavit ... ne plurimum valeant plurimi; R II, 39. cum boni plus quam multi valent; R VI, 1.

vaticinantur: multi saepe vera vaticinati; D II, 112.

videntur: f. sunt; Lae 98.

volut: f. emergunt obseunt, sunt; Lae 98.

utatur: quod multi orum (deorum) beneficio perverse uterentur; etiam patrimonii multos male uti; N III, 70.

II. **nach Verben:** 1. adificio: ut iis beneficiis quam plurimos adficiamus; O II, 63.

appello: pgl. A. testes.

censeo: in una centuria ... plures censebantur quam paene in prima classe tota; R II, 40. cerno: nimis multos atque omni luce cadentis cernimus; T III, 65.

cognosco: ut ... multos in dialecticis, plures in iure civili (cognovimus); O I, 19.

commoveo: multos memora silvaeque, multos animes aut maria commovet; D I, 114.

condemno: ut minus multos tabella condemnet, quam solebat vox; L III, 39.

corrigo: f. restituo.

crucio: multis ... cruciatis et necatis; N III, 82.

effero: iracundia etiam multi efferuntur; F V, 29.

numero: enumerat (Aristoteles) multos; T I, 80. quamvis enumeres multos licet; L III, 24.

erudio: f. I. erudiant.

facio: tardiores ad hanc sententiam profertam multos esse factos; N I, 63. f. I. loquuntur.

fero: pluris .. haec tulit una civitas; R III, 7.

immitto: f. I. aperunt.

invenio: inventi ... multi sunt, qui ...; O I, 84.

invito: cum .. Scipio unum et alterum ... invitavisset pluresque etiam invitatur videretur; Fa fr 5.

neco: f. crucio.

persequor: ne pluris persequar; T I, 28.

praetereo: praetereo multos; F V, 14.

puto: nouns odio multos dignos putamus, qui ..? F V, 47.

reperio: reperiam multos, vel innumerabiles potius; F II, 28. reperias multos, quibus ...; O I, 82.

restitu: quia multi ... restituerentur et corrigerentur ab natura; D II, 96.

revoco: quam multos divini supplicii metus a scelere revocari; L II, 16.

2. cedo: multa multis de suo iure cedentem; O II, 64.

concedo: philosophandi scientiam concedens multis; O I, 2.

contingo: id .. non posse multis contingere; C 8.

dico: C. .. Graechus multis dixit ..; D I, 56. hoc ... dixisse eum (C. Graechum) multis || illum dix. m. ||; D I, 56.

do: cum .. causam iustam deus ipse dederit, ut tunc Socrati, nunc Catoni, saepe multis; T I, 74.

impero: sapientia iubet ... imperare quam plurimis; R III, 24.

impertio: (mercatura) multa undique apportans multaque sine vanitate impertiens; O I, 151.

infero: duri ... hominis videtur periculum capitis inferre multis; O II, 50.

praebeco: (res familiaris) quam plurimis, modo dignis, se utilem praebeat; O I, 92.

probo: multis (Epicurus) se probavit; F II, 80. f. III, 2. gratus.

prosum: ut plurimis proximis, emittimur; A II, 6. ut prodesse velimus quam plurimis; F III, 65.

quam re posse prodesse quam plurimis; D II, 1. quod (iustitia) prodesse vult plurimis; O II, 38.

quin illa benignitas ... possit prodesse pluribus; O II, 54. hoc scientiae genere prodesse quam plurimis; O II, 65. licet .. opera prodesse multis beneficiis petentem; O I, 67. ut prodessem multis rogatu tuo; Lae 4. f. A. adiutores.

sum: qui (sermo) tum forte || fere || multis erat in ore; Lae 2.

tribuo: ipsi .. populi ... praecipue multis multa tribuant; R I, 53.

videor: multis .. sensu mirabile videri eam nobis potissimum probatam esse philosophiam, quae ...; N I, 6.

3. egeo: a quibus (ille tennis) exspectat (eget enim multis); O II, 70.

opus eat: qui si unus satis omnia consequi posset, nihil opus esset pluribus; R I, 52.

4. facio ex: efficitur ... id, quod Pythagoras vult in amicitia, ut unus fiat ex pluribus; O I, 56.

intersum inter: quid .. interest inter unum et plures, si iustitia est in pluribus? R I, 61.

pertineo ad: quod earum (rerum publicarum) administratio ... ad plurimos ... pertineat; O I, 92.

promereor de: tamquam exercitiores (erunt) ad bene de multis promerendum; O II, 53.

sum iu: quid .. interest, haec (sapientia) in unone sit an in pluribus? R III, 47. f. intersum inter. B. consilii.

transfero ad: difficultas inveniendi consilii rem a rege ad plures ... transtulit; R I, 52. — in: si in plures translata res sit; R I, 60.

utor in: qua (benignitas) quo in plures usus sis, eo minus in multos uti possis; O II, 52.

III. **nach Subjunctiven:** 1. gratos al: cur ... animi .. medicina ... nec tam multis grata et probata (sit), pluribus etiam suspecta et invidia; T III, 1. haec ... opera grata multis; O II, 65.

pestifer: quoviam (ratio) pestifera est multis, admodum paucis salutaris; N III, 69.

utilis: f. II, 2. praebeco.

2. sollicitus pro: ne necesse sit unum sollicitum esse pro pluribus; Lae 45.

unus de: tenuis L. Verginius unusque de multis; F II, 66. ut unus de multis esse videntur; O I, 109. — e: ut hominulus unus e multis probabilia coniectura sequens; T I, 17.

IV. **nach Substantiven:** benivolentia: multorum te benivolentia praecleara tuere; F II, 84.

bona: bona directa multorum; R I, 62.

causa: hominis ... multorum causa ... gratuito defendentes beneficia ... late patent; O II, 66.

dicta: multa .. multorum facite dicta; O I, 104.

furoros: furor ... impurae beluae multorum inflammatus furoribus; L III, 22.

ingenium: quod ... nostra .. res publica non unius esset (constituta) ingenio, sed multorum; R II, 2.

interitus, neces: ut apud Homerum cotidianaes neces interitusque multorum sedationem maerentis adferant; T III, 65.

oculi: ut mulierum famam multorum oculis lux clara custodiat; L II, 37.

odia: multorum .. odii multas opes posse obistere; O II, 23.

patrocinia: quae (voluptas) plurimorum patrocinis defenditur; P 15.

scelera: nisi . . . multorum inpenita scelera tulissemus; O II, 28.

studia: quam multorum . . . scribendi studia commoverim; N I, 8.

temeritas: inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52.

V. Impfand: a: quia laudetur a multis; F II, 49. eadem . . . dicuntur a multis; T II, 6. hoc, quod a tam multis . . . perferatur; T II, 46. ut (philosophia) a plerique neglecta a multis etiam videretur; T V, 6. ille (Democritus) reprehensus a multis est; N I, 107. alterum . . . et paucis et raro, alterum et saepe et a plurimis; N III, 69. scriptum a multis est . . .; D I, 101. quae . . . conscripta a multis sunt diligenter; L I, 14. istuc . . . a multis saepe derisum; L I, 58. quae . . . parva videntur esse delicta neque a multis intellegi possunt; O I, 145. si quid reprehensum sit a pluribus; O I, 147. — a multime opus sit an satis sit a paucis diligi; O II, 80. quamquam a multis virtus ipsa contemnitur et venditatio quaedam . . . esse dicitur; Lae 86.

cum: nos . . . illa externa cum multis, haec interiora cum paucis ex ipso saepe cognovimus; A II, 4.

in: quod . . . his temporibus in multis licet dicere; O I, 139.

b. neutr.: 1. **absolut:** 1. adest: nonne clamant sapienti plus semper adesse, quod velit, quam quod nolit? F V, 93.

cadunt: [lex] agurum praedictis multa incredibilibus vera occidisse; L II, 83.

desunt: desunt omnino ei populo multa, qui sub rego est; R II, 43.

est, sunt: in columba pluris videri colores nec esse plus uno; A II, 79. cum plus uno verum esse non possit; A II, 147. — conantur ostendere multa posse videri esse, quae omnino nulla sint; A II, 47. si satis est ad tollendam cognitionem similia esse multa multorum; A II, 54. qui (Stoici) multa falsa esse dicunt longeque aliter se habere, ac sensibus videntur; A II, 101. homuncio hic, qui multa putat praeter virtutem homini partim cara esse, partim etiam necessaria; A II, 134. in quo . . . plura sunt, quae secundum naturam sunt; F III, 60. multa mihi ipsi ad mortem tempestiva fuerunt; T I, 109. multa erunt, quae nobis bona dicenda sint; T V, 46. multa esse probabilia [multa . . . prob.]; N I, 12. atqui ne curiosissimi quidem homines exquirendo audire tam multa possunt, quam sunt multa; N I, 97. multa . . . sunt civibus inter se communia; O I, 53. credo . . . esse multa; Lae 24. scitum est . . . illud Catania, ut multa; Lae 90. § II, 1. quaero; L I, 4. A. colores.

evadant: quid est perepicum?, multa vera*, inquit, evadere*. quid, quod multo plura falsa? D II, 109.

existunt: multa . . . e corpore existunt, quae accunt mentem, multa, quae obtundant; T I, 80.

fallunt: quam (medicinam) . . . multa fallunt; D I, 24. quia multa Ca. Pompeium, quaedam M. Catonem, non nulla etiam te ipsum fefellerunt; D I, 24. etiamque multa fallunt eos; D I, 124.

fluunt, manant: multa . . . ab ea (luna) manant et fluunt; N II, 50.

habent: § sunt; A II, 101. videntur; A II, 101. occurrunt: si minus multa mihi occurrunt;

F IV, 24. multa saepe occurrunt, cur . . .; T IV, 2. multa . . . occurrunt, quae conturbant; N I, 61.

patent: quo minus multa patent in eorum (philosophorum) vita, quae fortuna feriat; O I, 73.

possunt: quam multa . . . iniuste fieri possunt! F II, 57. § accidunt sunt; A II, 47. — II, 1. comprehendo; A II, 23. dico; T IV, 57.

restant: satis . . . multa restant; R II, 70.

ruunt: multa ruunt; A II, 140.

videntur: ut ei (sapienti) vera multa videantur, neque tamen habere insignem illam . . . percipiendi notam; A II, 101. cui praeter honestatem multa bona, praeter turpitudinem multa mala videntur; A II, 135. quid dicam, insanis . . . quam multa falsa videntur? D II, 120. § sunt; A II, 47. 101. — II, 1. audio; D II, 139.

2. **sum:** cum (Chrysippus) gradatim interrogatur verbi causa, tria pauca sint anae multa; A II, 93. quo in numero coticicisti, si ad eum numerum unum addidero, multane erunt? A II, 93. plus etiam est quam viam non monstrare; O III, 55 (54).

II. uach Verben: 1. addisco: senescere se multa in dies addiscentem; C 50.

adfero: Peripatetici . . . ad placandos animos multa adferunt; T IV, 9. multa adferre potuit dies, quae animadvertendo notarentur; D I, 131.

qui . . . non plus mille quingentos aeris . . . in suum [suum in] censum . . . attulissent; R II, 40.

adtingo: parvis . . . momentis multa natura aut adtingit aut mutat aut destrahit; D I, 118.

adiungo: ad hanc providentiam naturae . . . adiungit multa possunt; N II, 140.

admisceo: in illis veteribus nostris . . . multa admixta ex intima philosophia; A I, 8.

admoneo: multa . . . ostentis, multa extis admonemur multisque rebus aliis; N II, 166.

agito: quod (homines) rationem habent . . . mentemque . . . celerrime . . . multa simul agitantem; F II, 45.

ago: nihil plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias; T IV, 78. numquam se plus agere, quam nihil cum ageret; R I, 27.

plus egisse Dionysium tum, cum . . . quam eius civem Archimedem; R I, 28.

appeto: quoniam (inprobi et avari) . . . plus semper appetunt; P 52.

apporto: § a. II, 2. impertio.

asporto: ut multa de suis rebus asportarent; P 8.

audio: multa sunt audienda etiam de obscuro voluptatibus; F II, 68. multa audiri, multa dici videntur; D II, 139. § I. sunt; N I, 97.

capio: qui de bonis . . . usu cepit plurimum possidendo; L II, 48.

cedo: ut non multum aut nihil omnino Graecis cederetur; T I, 5. § II, 2. cedo.

cerno: ut . . . nec catalus ille . . . plus cernit quam is; F III, 48. oculi . . . multa cernunt subtilis; N II, 145. multa cernunt haruspices; N II, 163. is animus, qui plus cernat et longius; C 83.

commemoro: multa ex Sibyllinis vaticinationibus, multa ex haruspicum responsis commemorare possum; N II, 10.

complector: ne plura complectar; F II, 118. plura complector; N I, 67.

comprehendo: percipi et comprehendi multa posse; A II, 23. comprehendi multa et percipi sensibus; A II, 37. etiam insipientem multa comprehendere; A II, 144.

concludo: ut multa non modo probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluderent; F V, 9. multa . . . a te . . . Stoicorum ratione conclusa (sunt); T V, 82.

congero: ne plus aeque quid in amicitiam congeratur; Lae 58.

conligo: tam multa non collegisset . . . nisi . . .; A II, 75. quam multa ab eis conquisita et collecta

sunt de omnium animantium genere, ortu, membris, aetatibus! quam multa de rebus iis, quae gignuntur et terra! F IV, 13. multa ... quae dicuntur in his libris, colligunt; N I, 4. multa ... Stoici colligunt; D II, 33. te ... multa ... colligere ac docere, optimum ... statum civitatis esse eam ...; R I, 34.

conquiro: f. conligo; F IV, 13.

conscribo: multa sunt a nobis et in Academicis conscripta contra physicos et saepe cum P. Nigidio ... disputata; T I, 1.

conspicio: ex quo (loco oculi) plurima conspicientes fungantur suo munere; N II, 140.

constituo: quae ... observanda essent, multa constituit; R II, 27.

debeo: nec dubium, quin maximo cuique (beneficio) plurimum debeatur; O I, 49.

declaro: multa oraculis [oraculis] declarantur, multa vaticinationibus, multa somniis, multa portentis; N II, 163.

definio: qui (antiqui) ... definierunt plurima; F IV, 8.

desidero: ne naturales quidem (cupiditates) multa desiderant; F I, 46 (45), plus desidero; T II, 15. Socrates ... quam multa non desidero! inquit; T V, 91.

detrabo: tollere aegritudinem funditus ... aut detrudere quem plurimum; T III, 75. cum multa sunt detracta; D II, 48. qui (sapienter) viri si occiderit, multum de communi utilitate detraxerit; O III, 31. multae ... res sunt, in quibus de suis commodis viri boni multa detrahunt detrahi que patiuntur; Lae 57. f. adfingo.

dico: de ... his rebus satis multa ... sunt dicta a Laelio; F II, 59. multa dicta sunt ab antiquis de contemnendis ... rebus humanis; F V, 73. de quo (libro) iam tam multa diximus; T I, 102. de cuius (sapientia) excellentia multa ... dici ... possunt; T IV, 57. nemo de tenui victu plura dixit; T V, 89. parumne multa de toleranda paupertate dicuntur? T V, 107. multa primo die, ... non pauca etiam postero ... sunt dicta de morte; T V, 118. de figuris deorum ... multa dicuntur; N I, 2. a Balbo ... quam multa dicta sint; N III, 4. cur ... de eo ipso tam multa dixeris; N III, 8. de qua (providentia deorum) plurima a te ... dicta sunt; N III, 17. quibus de quaestionibus tu quidem strictim, nostri autem multa solent dicere; N III, 19. apud Stoicos de isto fato multa dicuntur; D II, 19. quid de fratris ... plura dicam? D II, 34. dixisti multa de casa; D II, 48. de quo ... plura me dictum puto; R I, 62. multa ... nobis de eo genere dicenda sunt; R II, 31. de qua (iustitia) multa iam dicta sunt; O I, 46. de quo (decoro) alio loco plura dici solent; O I, 97. de qua (agri cultura) quoniam ... satis multa diximus; O I, 151. ut ... de continentia ... dicit ille (Epicurus) ... multa diximus locis; O III, 117. de ceteris ... diximus multa; C 3. quid de pratorum viriditate ... plura dicam? C 57. f. scribo; A I, 108. dico, III. alqd. I. multa, plura (17 Et.) §. I, §. 690. b.

disco: multa sibi etiam atque etiam esse discenda; T III, 69.

disputo: in quo (libro) multa disputat, quam ob rem ...; T V, 24. hoc loco multa ab Epicureis disputantur; T V, 94. quod a Carneade multa acute ... contra Stoicos disputata sint; D I, 7. plura ... in eam sententiam ab eisdem contra verendum disputantur; O I, 128. f. conscribo, quaero; A II, 9.

dissero: in utraque partem multa disseruntur; A I, 46. Socrates ... de hoc ipso multa disseruit; T I, 71. contra quos (philosophos) Carneades ita multa disseruit, ut ...; N I, 4.

do: nemo censuit plus Fadae daandum, quam posset ad eam lege Voconia pervenire; F II, 55. in quo (libro) multum admodum fortunae datur; F V, 12.

duco: multa ... sunt in nostris institutis ducta ab illis; T IV, 4.

effero: qui (agri fertiles) multo plus efferunt quam acceperunt; O I, 48.

efficio: ea ... multa quodam modo efficere ipsa sibi per se; F V, 26. multa mirabiliter efficiens (stella); N II, 52. in alvo multa sunt mirabiliter effecta; N I, 136.

exaudio: quam multa ... exaudient in eo genere exercitatis A II, 20.

excito: nec e lapide excitari plus nec inponi, quam quod capiat laudem mortui; L II, 88.

expono: ista exposuisti, ut tam multa, memortier; F IV, 1.

facio: multa ... facimus usque eo, dum ...; A II, 19. sic multa ... temporibus sunt non beneستا; O III, 95. ita (C. Blossius) fecit vel plus etiam, quam dixit; Lae 37. f. facies, III. alqd. plus, multa (11 Et.) §. 12, b.

fero: ferre plus dimidiati mensis cibaria; T II, 37.

fingo: in quibus (agris) multa propter fecunditatem fingi gignique possunt; D I, 94. f. quaero; L I, 4.

firmo: quam multa firmentur iure iurando; L II, 16.

genero: quae ... omnia eam vim seminis habent in se, ut ex uno plura generentur; N II, 127.

gigno: quam multa ex terra arboribusque gignantur! T V, 99. quod (natura) tam multa ad vescendum ... gignit; N II, 131. f. fingo.

habeo: quod ... nos probabilia multa habemus, quae ...; A II, 8. ut non plus habeat sapiens, quod gaudeat, quam quod angatur; F I, 62. quam molestum est uno digito plus habere! N I, 99. nihil habui sane, non modo multum, quod putarem novandum in legibus; L III, 12. qui plura habemus; P 50.

ignoro: multa se ignorare; T III, 69. cum ... multa nobis et magna ignoranda sint; R I, 19. impono: f. excito.

intellego: quos plus intellegere quam nos arbitramur; O II, 33. f. e, I, 2. sapio; O II, 48.

lego: cui plus legatum sit, quam sine religione capere liceat; L II, 51.

loquor: tum illum (Tagetem) plura locutum; D II, 50.

memini: ita multa meminerunt; T I, 59. philosophi senes quam multa meminerunt! C 22. cum saepe multa, tum memini ...; Lae 2.

mentior: ut oculi aut nihil mentiantur aut non multum mentiantur; A II, 82. cum Epicuro non multum ... mentiente; T IV, 70.

mixceo: multa ... misceri nocturna strage putasti; D I, 18.

muto: plurima etiam in illa tertia philosophiae parte mutavit; A I, 40. pauca mutat, vel plura sane; F IV, 13. f. adfingo.

narro: Q. [Quintus] Mucius augur multa narrare de C. Laelio ... solebat; Lae 1. nego: nimis ... praefracte videbatur ... omnia publicanis negare, multa sociis; O III, 88.

novo: quamquam ex omnibus philosophis Stoici plurima novaverunt; F II, 5.

patior: quam multa passus est Ulixes! O I, 115.

pecco: etiam in re publica multa peccantur; O I, 83. quod ... in patris vita violanda multa peccantur; P 26.

percipio: nisi is, qui artem tractabit, multa perceperit; A II, 22. f. comprehendo.

perpetio: qui cum multa sint saepe perpassi; T III, 67.
 polleo: f. e. I, 2. polleo.
 polliceor: plus .. (dialectica) pollicebatur; A II, 91.
 pono: in physicis (Epicurus) plurimum posuit; F I, 63. qui multum in fortuna secunda ad adversa, multum in bonis ad malis corporis ponere; F V, 75.
 possum: f. e. I, 2. possum.
 praecipio: ad quas ipsas consultationes || ex || superioribus libris satis multa praecipita sunt; O III, 33.
 praedico: Polyidum Corinthium ... et aliis multa et filio ... mortem praedixisse; D I, 89. multa a vaticinantibus saepe praedicta sunt; D I, 114. (deus) multa praedicere; D I, 132.
 praepono: quodsi in ipso corpore multa voluptati praeposenda sunt; F II, 114.
 praesentio: multa medici, multa gubernatores, agricola etiam multa praesentunt; D I, 112.
 praetereo: multa praetereunda sunt; N II, 131.
 praetermitto: eorum .. omnium multa praetermittunt .. quasi curta sententia; F IV, 36.
 proba: sensibus probanda multa sunt; A II, 99. nec plus uno (physico probare) poterit; A II, 117. quamquam utrumque .. multa non proba; F I, 18.
 proficio: multum .. ad ea, quae quaerimus, explicatio tua ista profecerit; F III, 14. ad ferendum .. dolorem .. plurimum proficit .. cogitare ..; T II, 58.
 propono: opifex plus sibi proponat ad formam quam civis excellens ad factorum pulchritudinem? F II, 115.
 provido: multa augures provident; N II, 163.
 quaero: quibus de rebus .. saepe nobis multa quaesita et disputata sunt; A II, 9. ut plura quaerent; T V, 69. quid aut plura aut vetera quaerimus? D I, 58. quoniam de re publica multa quaesierit et scripserit; R I, 12. multa quaeruntur in Mario fictane an vera sint; L I, 4.
 recordor: multa .. de M. Atilio, Q. Caepione, M. Aquilio (prudencia) recordatur; T V, 14.
 reddo: ne plus reddat quam acceperit; Lae 58.
 requiro: quid attinet de rebus tam apertis plura requirere? F V, 51. cuius possessio quo est maior, eo plus requirit ad te tuendam; P 49.
 respondeo: a peritissimis sunt istis de rebus et responsa et scripta multa; L II, 46.
 scio: plus (isti videntur) profiteri se scire, quam sciant; A II, 14. quia (Sirenes) multa se scire profitebantur; F V, 49. quia multa scire volunt; D I, 65. quo plura et difficiliora (iuris consulti) scire videantur; L II, 47.
 scisco: quid, quod multa perniciose, multa pestifera sciscuntur in populis? L II, 13.
 scribo: cum multa scribas; A I, 3. hac de re in utramque partem et dicta sunt et scripta multa; A II, 108. quod et scripta multa sunt (a nobis), sic ut plura nemini et nostris, et scribentur fortasse plura; F I, 11. quam multa illi de re publica scripserunt, quam multa de legibus! F IV, 5. cum statutis scribere ad te aliquid hoc tempore, multa poethac; O I, 4. plura brevi tempore eversa quam multis annis stante re publica scripsimus; O III, 4. multa .. saepe ad te corroborandi gratia scripsimus; O III, 6. f. quaero; R I, 12. respondeo. A. aemuli.
 servo: qui ... de creditoribus eius plurimum servet; L II, 48.
 spero: a quo .. plurimum sperant; O I, 49.
 suscipio: plura suscepi; F I, 2. quam multa vobis suscipienda sunt; N I, 94. partim horum errore susceptum esse, partim superstitione, multa fallendo; D II, 83.

teneo: ut multa ex iis (carminibus) memoria teneam; N II, 104. quod tam longo spatio multa hereditatibus, multa emptioibus, multa dotibus tenebantur sine iniuria; O II, 81.
 tollo: multa tollunt, quibus vitae ratio continetur; D I, 113.
 tribuo: quibus ille secundum fratrem plurimum tribuebat; A II, 12. Socrates ... in disputatione plus tribuebat iis, quae volebat refellere; A II, 15. ille, veror, ne virtuti plus tribuat, quam natura patiatur; A II, 134. plus tribuit sensibus, quam nobis leges permitit; F II, 36. plurimum se et longe longeque plurimum tribuere honestati; F II, 68. cum ille ... nihilo plus iis tribuat quam tu; F IV, 23. quibus (commodis) non illi plus tribuunt .. quam Zeno; F IV, 59. plus tribui divitiis a Zezone .. quam ab Aristotele; F IV, 73. nec ullo minimo momento plus ei vitae tribuo quam Stoici; F V, 88. cum .. neque .. Peripatetici plus tribuere divitiis .. quam Stoici; T V, 120. si ratio esset in belia, non suo quaque generi plurimum tributuras fuisset? N I, 78. ut ei plurimum tribuamus, a quo plurimum diligamur || diligimur ||; O I, 47. tribuere etiam multum senectuti (debemus) O I, 149. f. a. II, 2. tribuo.
 turbo: Aristoteles .. in tertio de philosophia libro multa turbat; N I, 83.
 verto: verti .. multa de Graecis; T II, 26.
 video: quam multa vident pictores in umbris et in emibentiali A II, 20. quae qui privatim habent, nec tam multa et raro vident; T V, 102. qui mihi videtur ex omnibus in re publica vidisse plurimum; R II, 37. quod dum vivendo multa, quae non vult, videt, et multa fortasse, quae vult! C 25. ut is, qui inausus sit, plus vidisse videatur; Lae 99.
 2. dico de: cum de plurimis eadem dicit, tam certe de maximis; F IV, 13.
 eligo ex: nec pauca nisi e multis eligi possunt; T II, 1.
 pervenio ad: aliquanto prius quam ad multa perveniat; A II, 93.
 sum in: nec (ut) sit in duobus aut pluribus nulla re differens alia communitas; A II, 54.
 III. **nam Adjektivae:** primus: neque ultimum te paucorum neque primum multorum respondere posse; A II, 93.
 similis: f. I. sunt; A II, 54.
 IV. **Imitant:** I. conscribere: cum .. uterque .. pluribus praetera conscripisset, qui esset optimus rei publicae status; F V, 11.
 2. in: f. A. magistratus.
 V. **Chrypsis:** poethac ... quam plurima, si videtur, et de nobis inter nos; A ep 2. sed cum hoc (Antiocho) alio loco plura; A II, 71. quam multa ille (Chrypsis) contra sensus, quam multa contra omnia, quae in consuetudine probantur! A II, 75. satis multa de auctoribus; A II, 76. quid plura? A II, 93. L II, 3. hi quoque multa a Platone; A II, 129. sed nimis multa; F II, 59. Euripides .. ut multa praelare, sic hoc breviter || [breviter] ||; N II, 65. concinne .. ut multa, Timaeus; N II, 69. apud quos (Alabandenses) non inurbane Stratonicus, ut multa, ... ergo, inquit ..; N III, 50. nos .. nimis multa de re apertissima; N III, 79. sed haec aliam pluribus; D II, 7. sed quid plura; D II, 50. 99. satis multa de ostentis; D II, 70. sed de hoc loco plura in aliis, nunc hactenus; D II, 76. ac, ne multa, dictator rem publicam constitutas oportet; R VI, 12. in quo (libro) multa praelare, illud absurde; O II, 58. cum in agendo multa populariter, tum illud male; O II, 73. scite Chrypsus, ut multa: „qui stadium“, inquit, „currit“ ..; O III, 42. quid

multa? O III, 59, 80. C 78. sed de hoc ... alio loco pluribus; nunc ad propositum; O III, 119. sed quid opus est plura? C 3. quorsus || quorsum || .. tam multa de voluptate? C 44. vgl. C. praecleara; O II, 65. C 64.

VI. **Œtæ:** † non || suut || .. multa eferata et inmania; T IV, 32.

e. **abderbelle Jormen:** I. multum: I. dispar: sunt his alii multum dispares; O I, 109.

2. aberro: non multum ab Eriili levitate aberrabimus; F IV, 40.

abhorreo: haec .. habere dubia ... abhorre a sapientia plurimum; A II, 29. a litibus ... quantum liceat et nescio an paulo plus etiam, quam liceat, abhorrentem; O II, 64.

absum: ab iis .. vitiiis ... (sapientia) abest plurimum; F I, 82. ab eo plurimum absum; F III, 6. quorum .. ita perturbantur animi, ut non multum abint ab inania; T III, 4. qui (amor) nihil abint aut non multum ab inania; T IV, 72. quae (stella) a terra abest plurimum; N II, 52. eam (partem animi) tum maxime vigere, cum plurimum abint a corpore; D I, 70. ut iam oratio tua non multum a philosophorum levitate abint; L I, 11.

accedo: enumerari .. non possunt ... aestus maritimi [multum] accedentes et recedentes; N II, 132.

adiuvo: ut (senes) ... rem publicam consilio ... quam plurimum adiuvit; O I, 123. quandoquidem ea (gloria) in rebus maioribus administrandis adiuvat plurimum; O II, 31.

agito: rem a me saepe deliberatam et multum agitatam requiris; A I, 4.

amo: ut me ille plus (amet) quam se, ego illum plus quam me; T II, 73. istum ... plus amabo posthac locum; L II, 4.

audio: multum .. illum (Aelium Sextum) audiebam et libenter; R I, 30.

clareo: postquam || plusque, al. || magisque viri nunc gloria claret; O I, 84.

cogito: quod ista ipsa de re multum ... et diu cogitari; A I, 4. mihi multum ... et diu cogitanti ..; D II, 1. ultra .. adfero res multum et diu cogitatas; C 38.

confido: ut .. quisque sibi plurimum || plurimum sibi || confidit, ... ita ... Lae 30.

consulo: vir bonus ... utilitati omnium plus quam ... suae consulit; F III, 64. nec plus quam de singulis rebus semel || semul || consulunt; L III, 11.

credo: equidem Clitomacho plus quam ... Metrodoro credens; A II, 78. credo plus nemini; N I, 72.

decet: Periclem ... violari verbis ... non plus decuit, quam si ...; R IV, 11.

defendo: quae diu multumque defensa sunt; A II, 130.

delecto: quo me plus hic locus fortasse delectet; L I, 3.

desidero: nec nunc .. vires desidero adolescentia, ... non plus, quam adolescens tauri ... desiderabam; C 27.

differo: homines ... hoc uno plurimum a bestiis differunt, quod rationem habeat; F II, 45. in quibus (animi partibus) ... inest coniectura consequentium non multum a divinatione differens; F II, 113. siquidem (sapientia) non multum differt ab inania; T III, 8. hilariores illae (perturbationes) ... non multum differunt ab amentia; T IV, 36. etsi .. omnis animi perturbatio gravis est nec multum differt ab amentia; T IV, 82. huic (Epicuro) ... non multum differenti a iudicio ferarum oblivisci licet sui? T V, 73. multa .. sunt alia, quae inter locum et locum plurimum

differant; Fa 7. multum .. differt, utrum ...; Fa 32. ut non multum differat inter summos et mediocres viros; O II, 30.

diligio: ne illos (amicos) plus, quam ipsi velint, si sentiant, plus certe quam nosmet ipsos diligamus; T III, 73. quam (mulierem) plurimum ille (vir) dilexerit; T V, 78. ut (vir sapiens) nibilo sepe || sese, al. || plus quam alterum diligit; L I, 34. f. b. II, 1. tribuo; O I, 47.

disco: apud alios loqui videlicet (Demostenes) didicerat, non multum ipse secum; T V, 103.

discrepo: nou multum discrepat ista constitutio religionum a legibus Numae; L II, 23. quae multum ab humanitate discrepant; O I, 145. quae non multum discrepant ab opinione populari; P 2.

dissentio: qui (Zeoo) cum ab eo (Caruade) plurimum dissentiret; A I, 46. vides, quantum ab eo (Zenone Eriillus) dissentiret et quam nou multum a Platone; A II, 129.

disideo: in ea ipsa (investigatione naturae) plurimum disedit a suis; A I, 34. inpotentiam quandam animi a temperantia ... plurimum disidentem; T IV, 34. nostra legens non multum a Peripateticis dissentientia; O I, 2. quae (temeritas) a sapientia dissidet plurimum; O II, 8.

disto: septem alia (sidera) ... multum inter se aut altitudine aut humilitate distantia; T V, 69. abest (malitia) ab ea (prudencia) distatque plurimum; O III, 71.

dormio: tam multum dormiens; D II, 142.

dubito: Herulem ... diu secum multumque dubitasse ..; O I, 118.

eloquor: uterque (venditor, emptor), ... non plus quam semel eloquor; O III, 61.

emineo: animum adverti columellam non multum a dumis eminentem; T V, 65.

eripio: non plus (dominus eripiet) quam navigantem in alto eicere de navi velit, quia sua sit; O III, 89.

excello: quae .. proprie virtutes appellantur multumque excellunt; F V, 33.

gaudeo: ut is, qui propter me aliquid gaudeat, plus quam ego ipse gaudeat; F II, 108.

glorior: isti ... in eo multum etiam gloriari solent; R I, 11.

incido: laudem mortui inciam ne plus quatuor herois verbis; L II, 68.

indigeo: ut (animus) nihil aut non multum adiuumento ullo ad suam confirmationem indigeret; F V, 59.

interest: in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccatur; F IV, 76. interesse plurimum inter Stoicos ... et Peripateticos; N I, 16. nec sane multum interest, utrum ..; N II, 44. cuius plurimum intererat esse in optimo statu civitatem; R II, 40.

laboro: de qua (disciplina puerili) Graeci multum frustra laborarunt; R IV, 3.

liceat: nihilo plus sibi licere putet (sapientia) peccare, quam si (anulum) non haberet || [peccare ... haberet] ||; O III, 88.

loquor: scis ... me Graece loqui in Latino sermone non plus solere quam in Graeco Latine; T I, 15.

mentior: f. b. II, 1. mentior. moror: saepe tardata diu species multumque morata; D I, 21.

noceo: plus .. exemplo quam peccato (vitiosi principes) nocent; L III, 32. si plus tibi ea (promissa) noceant quam illi prosint, cui promiseris; O I, 52. quid .. iratus Iuppiter plus nocere potuisset, quam nocuit sibi ipse Regulus? O III, 102. ne iratus quidem Iuppiter plus Regulo nocuisset, quam sibi nocuit ipse Regulus; O III, 105.

numero: scutum, gladium, galeam in onere

nostrī milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.

obsequor: auspiciis plurimum obsecutus est Romulus; R II, 16.

obsum: an in eo auctoritas nihil obest? mihi quidem videtur vel plurimum; A II, 60. homines hominibus obesse plurimum arbitrantur; O II, 12. f. prosum; O II, 17.

obtempero: Cilices et Arabum natio avium significatōnis plurimum obtemperat; D I, 92.

polleo: aequi (Amor) plus pollet potiorque est pater; T IV, 69. harum . . . duarum (rerum) ad fidem faciendam iustitia plus pollet; O II, 34. nec est ulla res, quae plus apud eum pollet quam ipsius voluntas; P 34.

possum: quoniam multum potest provisio animi . . . ad minuendum dolorem; T III, 30. quos prudentes possumus dicere . . . divinos nullo modo possumus, non plus quam Milesium Thalem; D I, 111. si . . . populus plurimum potest; R III, 23. iustitia sine prudentia multum poterit [iustitia . . . poterit]; O II, 34. qui honeste posse multum volunt; O II, 64. utile ei videbatur plurimum posse alterius invidia; O III, 82. cum plurimum copiis, facultatibus, opibus possent; Lae 55.

praesto: qui (homo) ceteris animantibus plurimum praestat; F II, 110. cum longe multumque praestet mens atque ratio; F V, 40. multum . . . is (Procles) fratri rerum gestarum gloria praestitit; D II, 91 (90). quom multum animus corpori praestet; L II, 24.

probo: f. A. libri; A II, 143.

procedo: in quibus quamvis multum processeris; F IV, 65. multum in virtute (Ti. Gracchus) processerat; F IV, 65.

prosum: quo plus in negotiis gerendis res quam verba prosumt; A II, 2. in vita occupata atque . . . militari pauca ipsa multum saepe prosumt; T II, 2. multum prodest ea, quae metuntur, ipsa contemnerent; T IV, 64. ceteris item multum illam (Consolationem) profuturam puto; D II, 3. multum . . . et nobismet ipsis et nostris profuturi videbamur, si . . .; D II, 148. nec plus Africanus . . . rei publicae profuit quam eodem tempore P. Nasica privatus; O I, 76. quo et tutior eius (Solonia) vita esset et plus aliquanto rei publicae prodesset; O I, 108. quom homines plurimum hominibus et prosint et obsint; O II, 17. quae tibi plus prodesset cognita quam tritici vilis; O III, 52.

quaero: versabor in re . . . multum et saepe quaesita; L III, 33.

recedo: f. accedo.

sapio: aequi . . . plus . . . ex alieno icore sapient quam ex suo; D I, 131. quem (sapienter dicentem) qui audiunt, intellegere etiam et sapere plus quam ceteros arbitrantur; O II, 48.

sequor: quem (Panætium) multum in his libris secutus sum, non interpretatus; O II, 60.

sum: solem . . . plus quam duodeviginti partibus maiorem esse quam terram; A II, 128. ego . . . sum multum equidem cum Phaedro . . . in Epicuri hortis; F V, 8. alterum fieri profecto potest, ut earum (opinionum) nulla, alterum certe non potest, ut (plus una vera sit; N I, 5. multum una eramus; Fa 2. eum (Platonem) . . . cum Timaeo Locro multum fuisse; R I, 16. neque . . . bonitas . . . esse potest, non plus quam amicitia; O III, 118.

supero: nos . . . longe multumque superamus a bestiis; F II, 111.

supplicio: ut . . . non multum Graecis supplicandum putarem; F V, 75.

valeo: plus . . . reclam naturam quam rationem prava valere; F II, 58. nisi honestas natura

plurimum valeat; F II, 117. qua (eloquentia) te audimus valere plurimum; F IV, 61. valet alter plus cotidie, alter videt; F IV, 65. in qua (re militari) cum virtute nostri multum valuerunt, tum plus etiam disciplina; T I, 2. quod in omnibus causis et debet et solet valere plurimum; T I, 26. tum (philosophia) valet multum, cum . . .; T II, 11. cum . . . ad corporum sanationem multum ipsa corpora et natura valeat; T III, 5. neque . . . genus id orationis in consolando non valet, sed id [id] [id] [id] haud sciam an plurimum; T III, 55. quid est . . . quod plus valeat ad ponendum dolorem, quam quod est intellectum . . .? T III, 66. plus fortunam . . . quam consilium valere; T V, 25. Archimedes arbitrantur plus valuisse in imitandis sphaerae conversionibus quam naturam in efficiendis; N II, 88. in optima quaque re publica plurimum auspicia . . . valuisse; D I, 95. fortuna valet plurimum; D II, 24. quae (seminum vis) ad gignendum . . . plurimum valeat; D II, 94. plus terrarum situs quam lunae tactus ad nasendum valere; D II, 97. apud me . . . argumenta plus quam testes valent; R I, 59. valet . . . saepe plus quam libido; R I, 63. is valebat in suffragio plurimum, cuius . . .; R II, 40. in quo (bello) et suscipiendo et gerendo et deponendo ius ut plurimum valeret et fides; L II, 34. spem maiorem potestas plus valet; L III, 11. quod . . . ad opes et potentiam valet plurimum; O II, 24. hic ea, quae videbatur utilitas, plus valet quam honestas; O III, 109. plus apud me antiquorum auctoritas valet; Lae 13. plurimum in amicitia amiorum bene suadentium valet auctoritas; Lae 44. angor iste . . . non tantum valet, ut tollat et vita amicitiam, non plus quam ut virtutes . . . repudietur; Lae 48. plus apud me . . . vera ratio valet quam vulgi opinio; P 8. f. a. I. valet (2 et) A. alqs; O II, 79.

versor: in quibus (locis) memoria dignos viros acceperimus multum esse versatos; F V, 2. ut mihi temporibus illis multum in animo Marius versabatur; D II, 140.

video: f. valeo; F IV, 65.

vivo: cum diu multumque vixeris; C 9. utor: quae (artes) ipsae fatentur coniectura se plus uti quam scientia; A II, 107. medicis plus quam philosophia uteretur; F II, 64. ut (natura) . . . neque sane multum adiumentum externa . . . uteretur; F V, 59. nos . . . quam multum iis (auspiciis) utimur? D II, 76. multum etiam Graecis litteris utor; C 38. quod P. Sulpicio utebare multum; Lae 2. quia nos ea philosophia plus utimur, quae . . .; P 2.

II. pluris: aestimo: f. aestimo, II. alqd, aurum, al. (18 et) B. I. C. 104, a.

facio: ut is . . . pluris eum faciat, cui commendatus, quam illum, a quo sit; F III, 23. nec pluris nunc facere M. Camillum hoc civile bellum, quam ego illo vivo fecerim Romam captam; T I, 90. sum: si (voluptas) . . . pluris esse contendat dulcedinem corporis; F III, 1. neque . . . pluris sit coniunctum quam sapere ipsum separatim [separatum]; F III, 44. sapientiae . . . usus longissimus quisque ait plurimi; F III, 47. quod . . . pluris est [sit] [id] haud paulo; F V, 60. hoc unum, quod plurimi est, (mundum) non habebit; N II, 18. mundum universum pluris esse necesse est quam partem aliquam universi; N II, 32. hominem . . . pluris esse quam mundum omnem oportet; N II, 32. quo pluris sint nostra oliveta nostraeque

vinense; R III, 16. [ita fit, ut agere considerate pluris sit quam cogitare prudenter]; O I, 160. habet senectus ... tantam auctoritatem, ut ea pluris sit quam omnes adolescentiae voluptates; C 61. ut quisque, quod plurimi sit, posceat, ita ...; P 48.

vendo: vendo meum non pluris quam ceteri, fortasse etiam minoris; O III, 51. si ... aedes ... vendiderit pluris multo, quam se venditurum putarit; O III, 54.

videor: neque tamen (valere) pluris illis videor; F IV, 62.

III. **multo**: I. **abl. pretii**: vendo: dicturusne sit id Rhodius an silentio suum (frumentum) quam plurimo venditurus; O III, 50.

2. **abl. compar.**: absurdior: nec ... multo absurdiora sunt ea, quae ...; N I, 42.

accuratius: quem locum multo etiam accuratius (Socrates) explicat; T I, 57.

a de veritate: haec Antiochus fere et Alexandreae tum et multis annis post multo etiam ad severantius; A II, 61.

ante: non multo ante urbem captam exaudita vox est a luco Vestae; D I, 101. ut ... segetes agricolae subigunt aratris multo ante, quam serant; fr V, 24. f. **ante**, B, a. III. multo (10 Et.) B. I, C. 205, a.

antecello: omnis ... sensus hominum multo antecellit sensibus bestiarum; N II, 145.

antepono: virtutem omnibus rebus multo anteponebat; F IV, 51.

artificiosius: id multo artificiosius naturam efficit; N II, 57.

beatior: id multo iam beatius est; T I, 98.

melius: multo ... hoc melius nos veriusque quam Stoici; F I, 61. haec ab Antiocho ... dicuntur multo melius et fortius, quam a Staseo dicebantur; F V, 75. multo ... melius haec notata sunt verbis Latinis quam Graecis; T III, 10.

melior: mater, optatumur multo melior melior mulierum; D I, 66. illud ... multo etiam melius; D II, 35. novae melius multo fuisset otiosam aetatem ... traducere? C 82. cum ... ille (gubernator) ... non faciat // facit // ea, quae iuvenes, at vero multo maiora et meliora faciat // facit //; C 17. f. C. sumpta.

carior: haec multo esse cariora; F V, 40. cum iustitiam quaeramus, rem multo omni auro cariorum; R III, 8. esse te quidem mihi carissimum, sed multo fore cariorum, si ...; O III, 121.

certior: mihi ... ille fractus liberalitatis ... multo et maior videtur et certior; O II, 56.

coniunctius: multo haec coniunctius homines // multo * haec coniunctio est hominis //; F III, 63.

constantior: multo ... (natura) et firmiter est et constantior; O I, 120.

deformior: Sardanapallus ille vitis multo quam nomine ipso deformior; R III, fr 4.

difficilior: mihi ... multo difficilior occurrit cogitatio, multo obscurior; T I, 51.

dilucidior: ea profecto tum multo puriora et dilucidiora cernentur, cum ...; T I, 46.

divinior: adpropinquante morte (animus) multo est divinior; D I, 63.

evidentior: quod in homine multo est evidentius; Lae 27.

facilior: vir is, quem quaerimus, non multo facilis tali animo reperietur quam civitas universa; T V, 42. quae sunt minus operosa et multo quidem faciliora // [faciliora] //; N II, 94. multo id facilius cognoscere; R II, 30.

fecundior: quid ego irrigationes, quid fossiones agri repatinationesque proferam, quibus fit multo terra fecundior? C 53.

firmior: f. constantior.

foedior: multo ... tætrior et foedior (puer) renatus est; L III, 19.

fortius: f. melius; F V, 75.

gelidior: Lirem ... (Fibreus) multo gelidiores facit; L II, 6.

gravior: si multo maiora et graviore ex parte bona propendit; T V, 86.

inhumanus: alios ... dicere aiunt multo etiam inhumanus; Lae 46.

integrior: multo etiam integriora ac puriora sunt, ut a terra longissime se conferant; T I, 41. Iiberius: id multo tum faciemus liberius; T I, 44.

longius: quantum (luna) abest a proxima Mercurii stella, multo autem longius a Venere; D II, 91.

magis: non ob ea solum incommoda ... fugiendam improbatem putamus, sed multo etiam magis, quod ...; F I, 53. nec ... hoc oratione solum, sed multo magis vita ... (Epicurus) comprobavit; F I, 65. multo ... nos (honestas actio) ad se expetendam magis hortatur quam superiora omnia; F III, 22. nihil malo quam has res relinquere, his vero modo auditis multo magis; T I, 76. "fortis" ... non modo "fortuna adiuvat", ... sed multo magis ratio; T II, 11. non solum quia pervulgata sunt, sed multo magis, quia ...; T V, 13. multo magis ... statuat necesse est ab aliqua mente tantos naturae motus gubernari; N II, 15. hoc ... tempore ... multo magis aveo audire, de divinatione quid sentias; D I, 11. quod (animus) multo magis facit post mortem; D I, 63. quae populus (sunt), qui non uteretur praedictione divina? neque solum in pace, sed in bello multo etiam magis; D I, 95. ut me sic audiat, ... ut unum ... domesticis praecipit multo magis eruditum quam litteris; R I, 36. multo etiam magis, inquit Mummius; R III, 46. si ... idem imperis ... parent, multo iam magis (civitas) eiusdem habendi sunt; L I, 23. multo esse in animis id servandum magis; L II, 24. ut ... animi excellentia ... multo magis in his ipsis (opibus) utilitatibusque despiciendis eluceat; O I, 17. neque ... solum corpora, ... sed multo etiam magis animi motus probandi; O I, 100. multo etiam magis elaborandum est, ne animi motus a natura recedant; O I, 131. hoc multo magis efficit ipsa naturae ratio; O III, 23. multo magis est secundum naturam excellentis animi; O II, 24. nec ... corpori solum subveniendum est, sed menti atque animo multo magis; C 36. quod est multo profecto magis in veris patribus ... faciendum; Lae 70. f. **etiam**, II, 3. F I, 7. T V, 113. N II, 35. III, 45. R II, 14. O I, 14. 145. 157. P 29 (B. I, C. 873, a).

maior: nisi tanta in Arcesilia, multo etiam maior in Carneade ... dicendi vi fuisset; A II, 60. ne maiorem quidem multo putat esse (solem); A II, 82. ecce multo maior etiam dissenso; A II, 134. nec ob eam causam non multo maiores esse ... dolores animi quam corpora; F I, 55. maiorem multo inter Stoicos et Peripateticos rerum esse aio discrepantiam quam verborum; F III, 41. beatam vitam ... ex multo maiore parte obtinere nomen suum; T V, 22. si multo maiore ex parte exstat in utraque (mercatura, aratione) felicitas; T V, 86. vir sapiens, multo arte maiore praeditus; T V, 104. multo maiorem percipi posse legentis his (cantibus) quam audiendia voluptatem; T V, 116. nec ... scena solum referta est his sceleribus, sed multo vita communis paene maioribus; N III, 69. relicua ... multo maior multo; R II, 39. in tota vita constituenda multo est ei rei cura maior adhibenda; O I, 119. ut ... in reliquis rebus multo maiora opera sunt animi

quam corporis, sic ..; O II, 46. f. melior; C 17. certior. gravior.

malo: ut ... non multo illa malint; Lae 63. peiori: sin fugiendum id quidem censet, sed multo illa peiora; O III, 26.

mobilior: mundi ille fervor purior, perucidior mobiliorque est multo; N II, 30.

molestior: obsequium multo molestius, quod ...; Lae 89.

plus: multo eam (concordiam) plura aestimavit quam omnia illa; F III, 21. quae .. (vera omnia) multo plura videntur, si ad quietem integri iremus; D I, 60. qui (agri fertiles) multo plus effertur quam acceperunt; O I, 48. aetas illa multo plures quam nostra casus mortis habet; C 67. f. II. vendo; O III, 54. b, I, 1. evadunt. A. casus.

obscurior: f. difficilior.

minus: a Zenone minus multo (est elaboratum) quam ab antiquis; F IV, 9. in qua (vita) sapiens nemo efficiatur umquam, moderatus vero multo minus; T V, 100. multo iam id in regnis minus; E I, 49. quodam ... non existimantur fefellisse, ... multo minus, qui domum non laudant; O III, 55.

minor: Epicurus .. posse putat stiam minorem esse eum (solem), quam videatur, sed non multo; A II, 82. ut ea, quae acciderit, multo minora, quam quanta sint existimate, videantur; T III, 58. perucidior: f. mobilior.

perturbatio: cur credatur somniantium visis, quae multo etiam perturbatio sunt; D II, 122. post: dicimus, neque ita multo post; O II, 19. praestantior: ut bestiis aliud alii praecipui a natura datum est, ... sic homini multo quidem praestantius; T V, 38.

probabilior: multo est probabilius ..; D II, 41. proclivior: quod est multo proclivius; R I, 11. purior: f. dilucidior. integrior, mobilior. saepius: multo saepius lacrimasse Priamum quam Troilum; T I, 93.

saevior: vis populi multo saevior multoque vehementior (est); L III, 23.

secus: nec multo secus eos (facere), qui ..; A II, 138. quae (res) aut sine animo sunt aut non multo secus; F V, 38. ut Peripatetici nec multo veteres Academicis secus; T V, 85. nec multo secus Spensippus ... evellere ex animis conatur cognitionem deorum; N I, 32. dulcis .. non multo secus est ea (patria), quae genuit, quam illa, quae excepit; L II, 5.

serius: virtutis .. beataeque vitae ... serius iamque apparet, multo etiam serius, ut plane qualis sint intellegantur; F V, 38.

studiosus: multo studiosius philosophiae fontis aperimus; T I, 6.

superior: religione ... multo superiores (reperimus); N II, 8.

tactior: f. foedior.

tardius: multo .. tardius fama deseret Curium, Fabricium; T I, 110.

uberior: spero .. multo uberiora fore, quae a te dicentur, quam illa ... omnia; R I, 37.

vehementior: multo ... vehementiores iratorum impetus esse; T IV, 43. f. saevior.

vigilantius: quamquam ... decori vestro non defui, nunc tamen ... anitar multo vigilantius; R VI, 26.

munus, Menseifer: longum est malorum persequi utilitates et asinorum; N II, 159.

mundanus, Weltbürger: Socrates .. cum rogaretur, curiam esse eae diceret, „mundanum“ inquit; T V, 108.

munditia, Sauberkeit: adhibenda praeterea munditia est non odiosa neque exquisita nimis, tantum quae fugiat agrestem et inhumanam negligentiam; O I, 130.

mundus, sanber, fein: mundos, elegantis, optimis cocis, pistoribus ... vitantes civitatem; F II, 28.

mundus, Welt, Weltall, Weltkörper: I. ab-
(sist): I. Subject: alit: se ipse (mundus) consumptione et senio alebat sui; T 18.

ardet: neque .. (audite) mundum ipsum animo et sensibus praeditum, rotundum, ardentem, volubilem deum; N I, 18.

cadunt: in mundis, credo, (veritas est) innumerabilibus omnibus minimis temporum punctis alia nascuntibus, alia cadentibus; N I, 67.

canit: ad harmoniam canere mundum, ut Pythagoras existimat; N III, 27.

caret: non .. caret sensu mundus; N II, 22.

cohaeret: qui (mundus) omnia complexu suo cohaeret et continet; N II, 58.

cohaeret: f. cohaerere, II. mundus (S Et.) B. I. C. 445, b.

complectitur: mundus quoniam omnia complexus est; N II, 38. qui (mundus) et has ipsas artes et earum artifices et cuncta complectatur; N II, 87. ipse (mundus) se concondi quadam amicitia et caritate complectitur; T 15.

concidit: si omnia hic mundus intereat et coacidat; R III, 34.

consequitur: f. est; N II, 36.

constat: nos cum dicimus natura constare administrativa mundum; N II, 82.

continet: omnia .. sicut membra et partes suas (mundus) nutricatur et continet; N II, 86. f. cohaeret.

convertit: mundum totum se ad amorem suum sublevandum conversurum putat; T IV, 73. deflagrat: fore .. aliquando, ut omnis hic mundus ardore deflagret; A II, 119.

desiderat: nec .. (mundus) desiderabat aut alimenta corporis aut detractionem confecti et consumpti cibi; T 18.

efficit: quas (res) mundus efficit; N II, 47.

egret: primum ut mundus quam aptissimus sit ad permanendum, deinde ut nulla re egeat; N II, 58. nec .. oculis (mundus) egebat ... nec auribus; T 18. ipsum se contentum esse mundum neque egere altero; T 18.

est: ais Democritum dicere innumerabiles esse mundos, et quidem sic quosdam inter sese non solum similes, sed undique perfectos et absolute ita [ita] pares, ut inter eos nihil prorsus intersit [et eos quidem innumerabiles]; A II, 55. si mundus ita sit par alteri mundo, ut inter eos ut minimum quidem intersit; A II, 55. nec magis adprobabit nunc lucere, quam ... hunc mundum esse sapientem; A II, 119. neque .. ortum esse umquam mundum ... et ita esse eum undique aptum, ut ..; A II, 119. innumerabilis supra iura, dextra sinistra, ante post, alios dissimiles, alios eiusdem modi mundos esse; A II, 125. infinito ipsa, quam *ἀσπύλιος* vocant, tota ab illo (Democrito) est, tum innumerabiles mundi; F I, 21. eum .. (mundum) esse quasi communem urbem et civitatem hominum et deorum; F III, 64.

mundum hunc omnem oppidum esse nostrum; F IV, 7. ut, Circeis qui habitat, totum hunc mundum suum municipium esse existimet; F IV, 7. quod ... is eum (mundum) dixerit fore sempiternum; N I, 20. non .., si mundus nullus erat, saecula non erant; N I, 21. qui .. mundum ipsum animantem sapientemque esse dixerunt; N I, 23.

modo (Aristoteles) mundum ipsum deum dicit esse, modo . . . N I, 33. modo [tum] mundum, tum mentem divinam esse (Poticus Heraclides) putat; N I, 34. similiter efficit potest sapientem esse mundum, similiter beatum, similiter aeternum; N II, 21. animans est . . . mundus compositus rationis; N II, 22. sapientem esse mundum necesse est; N II, 30. absurdum . . . est dicere . . . mundum esse sine sensu; N II, 31. ex quo efficitur animantem esse mundum; N II, 32. quod certe est mundus melior quam ulla natura; N II, 32. mundum universum plus esse necesse est quam partem aliquam universi; N II, 32. sapiens sit mundus necesse est; N II, 32. hominem . . . plus esse quam mundum omnem oportere; N II, 32. necesse est intellegendum esse mundum et quidem etiam sapientem; N II, 36. mundus . . . si in aeterno praeterit temporis spatio fuit insipientis, nunquam profecto sapientiam consequetur; ita erit homine deterior; N II, 36. sapiens est . . . (mundus) et propterea deus; N II, 39. ut . . . hunc ipsum mundum . . . animantem esse et deum indicem; N II, 45. ita efficitur animantem, sensus, mentis, rationis mundum esse competentem; N II, 47. nec . . . hunc ipsum mundum pro certo rotundum esse dicitur; nam posse fieri, ut sit alia figura, innumerabiles mundos alios aliarum esse formarum; N II, 48. omnium . . . rerum . . . seminatur et eator et parens, ut ita dicam, atque educator et altor est mundus; N II, 86. qui . . . convenit . . . mundum . . . consilii et rationis esse expertem putare? N II, 87. nihil maius, quam quod ita stabilis est mundus; N II, 115. si mundus globosus est ob eamque causam omnes eius partes . . . continentur; N II, 116. est . . . mundus quasi communis deorum atque hominum domus aut urbe utrorumque; N II, 154. "litteratus . . . est mundus", isto modo etiam diis dicitur et quidem [atque idem] mathematicis, musicis, omni denique doctrina eruditus, postremo philosophus erit mundus [erit mundus]; N III, 23. concedam non modo animantem et sapientem esse mundum, sed fiduciam etiam et tabicinem? N III, 23. nihil . . . adfert, . . . quare mundum ratione uti potemus, ut cur animantem quidem esse; N III, 23. unusne mundus sit an plures; D II, 11. quae (domus nostra) nou ea est, quam parietes nostri cingunt, sed mundus hic totus; R I, 19. quorum (deorum) domus esset omnis hic mundus; R III, 14. quorum (deorum) hic mundus omnis templum esset et domus; L II, 26. de quo (muudo) id primum consideremus, . . . semperne fuerit nullo generatus orbe, an ortus sit ab aliquo temporis principatu, ortus est, quandoquidem cernitur et tangitur et est undique corporatus; T I, 5. si pulcher est hic mundus et si probus eius artifex; T I, 6. ut sit necesse hunc, quem cernimus, mundum simpliciter aeternum esse allicui aeterni; T I, 7. hunc mundum animal esse, idque intelligens et divina providentia constitutum; T I, 10. cuius . . . omne animal quasi particula quaedam est, . . . eius similem mundum esse dicimus; T I, 11. ut hic mundus esset animanti absoluto similissimus, hoc ipso, quod solus atque unus esset; T I, 12. ut (mundus) unus esset nulla parte, unde alter generetur, relicta; T I, 16. quique . . . reliquis motibus orbem eum (mundum) voluit esse et expertem, immobilem et stantem; T I, 36. f. egret. IV. milia. *deus*, I, 2. sum; N I, 24. 30. 37. 39. 52. II, 21. 30. 47. III, 20. 23. < 40 (D. I, 662, s).
facit: cum ipse (mundus) per se et a se et pateret et faceret omnia; T I, 18.
generat: mundus . . . generat animantis competentesque rationis; N II, 22.
habet: hunc mundum . . . habere mentem,

quae et se et ipsum fabricata sit; A II, 119. an cetera mundus habebit omnia, hoc unum, quod plurimi est, non habebit? N II, 18. quare et mundus universus et sol . . . sensum ac mentem habebit; N III, 18. quid habere mundus potest cum thesauri inventionem coniunctum? D II, 33.

ignescit: ut ad extremum omnis mundus ignesceret; N II, 118.

interit: f. *interes*, mundus (3 Et.) S. 844, a. legit: iam efficit, ut mundus optime librum legere videatur; N III, 23.

lucet: ut huic (ignem) varietate distinctum bene Graeci *κόσμος*, nos lucentem mundum *κόσμον* nameremus; T I, 35.

asciatur: f. cadunt. II, 1. introduco. perficito; N II, 94.

nititur: sicut una eademque natura mundus . . . cohaeret ac nititur, sic . . . ; L fr 2.
nutricatur: f. continet.

oriuntur: qui (mundi) et oriuntur et intereant

cotidie; F I, 21. f. est; A II, 119. T I, 5.

paret: hic (mundus) deo pareo; L III, 3. :

patitur: f. facit.

potest: qui potest ipse (mundus) non natura

administrari? N II, 86. f. habet; D II, 33. utat.

procreat: cum (mundus) ex se procreet animantis atque sapientis; N II, 22.

quit: f. II, 1. conligo.

requirit: f. IV. extremum; T I, 18.

significat: quae procreatio vitis aut arboris

. . . tantum naturae sollicitam significat, quantum

ipse mundus? N II, 85.

stat: nec rerum natura omnis nec ipse mundus

(stare) potest; L III, 3. f. est; T I, 36.

sustinet: ei (mundo deus) nec manus adhaerit

. . . nec pedes aut alia membra, quibus ingreſsum

corporis sustineret; T I, 19.

videtur: f. legit.

utitur: ratione . . . mundus utitur; N II, 21.

III, 22. f. est; N III, 23.

videb: verb: f. II, 1. dico; T I, 12.

2. *Præfibrat*: sum: eos . . . (deos) innumera-

biles esse mundos; N I, 25.

II. *verba Verba*: 1. *Accusativus*: absolvo:

deus . . . illum (mundum) efficit . . . a medio ad

summum parem et perfectum atque absolutum ex

absolutis atque perfectis; T I, 20.

administro: f. *administro* mundum (15 Et.)

D. I, 6. 76, b. — *aedifico*: f. *aedifico*, II. mundum

(3 Et.) D. I, 6. 83, b. — *alio*: f. I, 1. alit.

attingo: ne qui motus eum (mundum) possit

aut senectus attingere; T I, 16.

audio: f. I, 1. ardet.

cerno: f. I, 1. est; T I, 5. 7.

circumdo: cum (mundum deus) circumdedit

corpore et vestivit extrinsecus caeloque solivago

et volubilis . . . complexus est; T I, 20.

cogito: modo possemus eum (mundum) animantem

cogitare? N III, 20.

complector: imagines tantas . . . ut universum

mundum complectatur extrinsecus, (deus esse

dicit); N I, 120. f. circumdo, I, 1. complectitur;

T I, 15.

compleo: ut . . . ipse sol mundum omnem sua

habe completat; N II, 119. aulmorum . . . consuetudinem

multitudine completum esse mundum;

D II, 119.

conformo: si illum (mundum) aedificator esse

[aedificatum], non . . . a natura conformatum

putarem; N III, 26.

conligo: hic ipse (mundus) cohaeret, ut dis-

solvit nullo modo quae nisi ab eodem, a quo est

conligata; T I, 15.

conlustro: *Jupiter* . . . totam conlustret lu-

mine mundum; D I, 17.

constituo: providentia deorum mundum et omnes mundi partes et initio constitutas esse et omni tempore administrari; N II, 75.

construo: qua (fabrica Plato) construi a deo atque aedificari mundum facit; N I, 19.

contemplor: ipse .. homo ortus est ad mundum contemplandum et imitandum; N II, 37.

contineo: quae (natura) continet mundum omnem eumque teatret; N II, 29. alius animans, qui eum (mundum) continet, sit necesse est; Ti 12.

convertio: f. I, 1. est. vertit.

corporo: f. I, 1. est; Ti 5.

designo: quem (mundum) alio loco ipse (Aristoteles) designavit deum; N I, 33.

dico: solem dico ... et mundum ipsum et eorum rerum vim; N II, 80. rectene .. unum mundum diximus, an fuit plura innumerabilis dicta melius et verius? unus profecto, siquidem factus est ad exemplum; Ti 12.

dissolvo: f. conligo. — efficio: f. effleto, III, 2. mundum (10 Et.) IV, mundum (2 Et.) B. I, C. 791, b. 793, a. — erradio: f. I, 1. est; N III, 23.

exaedifico: ne exaedificatum quidem hunc mundum divino consilio existimo; A II, 126.

existimo: mundum deorum domum existimare debemus; N III, 26. ut iam || est igitur || universis hic mundus una civitas sit communis deorum atque hominum existimanda; L I, 23.

expleo: cum constituisset deus bonis omnibus explere mundum; Ti 9.

fabricor: negat (Strato) opera deorum se uti ad fabricandum mundum; A II, 121. f. I, 1. habet; A II, 119.

facio: f. factio, III, mundum (4 Et.) IV, mundum (2 Et.) C. 18, a. 21, b.

figo: cuiusnam animantium dens in fingendo mundo similitudinem secutus sit; Ti 11.

genero: sic .. generatus (mundus) ad id est effectus, quod ratione ... comprehenditur; Ti 7. I, 1. est; Ti 5.

gigno: haec nimirum gignendi mundi causa iustissima; Ti 9. f. I, 1. est; Ti 16.

guberno: quae (dea) mundum omnem gubernet et regat; N II, 73.

habeo: et sapiens a principio mundus et deus habendus est; N II, 36.

imitor: f. contemplor.

inchoo: ita a principio inchoatum esse mundum, ut certis rebus certa signa praecurrerent; D I, 118.

introduco: qui non modo natum mundum introduxerit, sed etiam manu paene factum; N I, 20.

iudico: cur .. mundus non animans sapiensque iudicetur? N II, 22.

libero: sex .. reliquos motus ab eo (mundo deus) separavit itaque ab omni erratione eum liberavit; Ti 19.

moderor: qui tam regit et moderatur et movet id corpus ... quam hunc mundum ille princeps deus; R VI, 26.

moveo: ut mundum ex quadam parte mortalem ipse deus aeternus (movet), sic ..; R VI, 26. f. moderor.

nomino: f. I, 1. I. lucet.

nuncupo: caelum sive mundus, sive quo alio vocabulo gaudet, hoc a nobis nuncupatus sit; Ti 4.

orno: quid .. erat, quod concipiasceret deus mundum signis et luminibus tamquam aedilis ornare? N I, 22.

peragro: qui innumerabilis mundos infinitasque regiones ... mente peragrasset; F II, 102.

perficio: mundus ... perfectus undique est; N II, 38. ex corpusculis ... mundum esse perfectum, vel innumerabiles totius in omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94. ob eas causas, .. ut mundus animans posset ex perfectis partibus esse perfectus; Ti 16. f. absolvo.

pono: quid est, quod te impediatur aut solem aut mundum ... in deorum numero || natura || ponere? N I, 87.

procreo: singularem dens hunc mundum atque unigenam procreavit; Ti 12.

puto: sit sane adrogantis pluris se putare quam mundum; N III, 26.

rego: mundum .. censent regi numine deorum; F III, 64. qui (philosophi) deorum mente atque ratione omnem mundum administrari et regi ceant; N I, 4. ab eo (deo) .. mundum necesse est regi; N II, 77. (deos) unum mundum ut ... urbem aliquam regentis; N II, 78. mundum regi confitentem est; N II, 85. ab iis (diis) mundum regi; N III, 6. videmus ... deorum providentia mundus regatur; N III, 65. ut nihil minus (vester deus) mundum regat; D II, 40. qui (deus) omnem mundum regit; R VI, 13. quod (aeternum) universum mundum regeret imperandi prohibendique sapientia; L II, 8. eorum .. (deorum) mente mundum regi; L II, 32. f. guberno. moderor.

servo: mundum etiam ipsum simili parique natura in tanta diuturnitate servari; N II, 23.

tabeo: f. I, 1. est; Ti 5.

teneo: qui (mundus) integro et libero et puro ... ardore teneatur; N II, 31. quo (calore) ille (mundus) teneatur; N II, 31.

torqueo: una conversione atque eadem ipse circum se (mundus) torquetur et vertitur; Ti 19.

torqueo: f. contineo; N II, 29. — verto: f. torqueo. — vestio: f. circumdo.

video: nihil aliud dicta nisi: „numquam vidi solem aut mundum beatum“. quid? mundum praeter hunc umquamne vidisti? N I, 96. cum ipsum mundum, cum eius membra, caelum, terras, maria, ... viderent; N I, 100.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

videt: omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

facio ex: ux quo (mundo) et oriuntur et sunt omnia; N II, 88. nihil fieri nisi ex eo (mundo) sine deo; N III, 23.

fundo per: quae (natura) per omnem mundum funditur; N II, 115.

habito inter: deos ... induxit Epicurus ... habitantis tanquam inter duos lucos sic inter duos mundos; D II, 40.

includo in: non inclusae (sunt causae) in rerum natura atque mundo; Fa 28. quia nondum omne animal in mundo intus incluserat; Ti 34. infingo, infundo in: quo modo .. deus iste ... act infusus aut infusus esset in mundo? N I, 28.

insum in: sive in ipso mundo deus inest illi, qui regat, qui gubernet; N I, 52. in eo (mundo) inesse intelligentiam; N II, 32. in quo (mundo) necesse est perfectam illam atque absolutam inesse rationem; N II, 34. quoniam ... neque est quicquam, quod non inest in eo (mundo); N II, 88. quae (res) inessent in omni mundo cum magno usu ... generis humani; N II, 80. ut in se rationem et mentem potest inesse, in caelo mundoque non potest; L II, 16. f. IV. pars; A I, 28.

intersum inter: f. I, I. est; A II, 55. <. loquor de: cum de rerum initiis omnique mundo locuti essent; F V, 9.

intra a: particula ignis et terrae et aquae et aënis a mundo, quas rursus redderent, mutabantur; Ti 47.

orior ex: f. facio ex; N II, 88. pertineo per: eam calor naturam vim habere in se vitalem per omnem mundum pertinentem; N II, 24.

procreo ex: quoniam earum .. artium homines ex eo (mundo) procreantur; N III, 23.

proficiscor a: quod ... ei proficiscendum est ab omni mundo atque ab eius procuratore; F III, 73.

separo a: f. I. libero. sum extra: extra quem (mundum) nulla materia pars [pars nat.] sit nullumque corpus; A I, 28. — in: f. in, B, I. sum in mundo (17 St.) S. 270. a.

tendo per: f. conloco in; Ti 20. tollo ex: solem .. e mundo tollere videtur [ii]; qui amicitiam et vita tollunt; Lae 47. torqueo, verto circum: f. I. torqueo.

III. **nach Objectiven:** I. **Genetivus:** proprius: mundi est propria virtus; N II, 39.

2. **Dativus:** par: f. I, I. est; A II, 55.

3. **Ablativus:** contentus: f. I, I. eget; Ti 18.

4. **mit Präpositionen:** par, similis inter: f. I, I. est; A II, 55.

sitas in: terram in medio mundo sitam ... puncti instar obtinere; T I, 40.

IV. **nach Substantiven:** administratio: nihil est .. praeclearius mundi administratione; N II, 76. eius .. (mundi) administratio nihil habet in se, quod reprehendi possit; N II, 86.

aedificator: aedite ... non opificem aedificatoremque mundi, Platonem de Timaeo deum; N I, 18. cur mundi aedificatores repente existerint; N I, 21. quoniamque neque mundo quicquam pulchrius neque eius aedificator praesentiam; Ti 7.

animus: quam vim animum esse dicunt mundi; A I, 29. ipsum .. mundum (Chrypsippus) deum dicit esse et eius animi fusionem universam; N I, 39.

ardor: is ardor, qui est mundi; N II, 31. quoniam ex mundi ardore motus omnis oritur; N II, 32.

artifex: f. I, I. est; Ti 6

II.

aspectus: si forte eos (philosophos) primus aspectus mundi conturbaverat; N II, 90.

civis: totius .. mundi esse incolam et civem (Socrates) arbitratur; T V, 108. quom (animus) ... esse ... civem totius mundi quasi unius urbis agnoverit; L I, 61.

cohaerentia: circummista ... siderum, quamquam etiam ad mundi cohaerentiam pertinet, tamen et spectaculum hominibus praebet; N II, 155.

condicio: nec ... non sit deterior mundi potius quam humana condicio; N II, 86.

consensus, conventia: cum totius mundi conventiam consensusque adferbas; N III, 18. conversio: cum (sapientis animus) totius mundi motus conversioneque perpaxerit; T V, 69. fator ea (saecula) sine mundi conversione effici non potuisse; N I, 21. hic .. tantus est totius mundi incitatissima conversio sonitas, ut ...; R VI, 19.

corpus: ex his rebus numero quattuor mundi est corpus effectum; Ti 15.

determinatio: restat ... caeli complexus, ... extrema ora et determinatio mundi; N II, 101.

divinitas: hac mundi divinitate perspecta; N II, 89.

effector: hanc .. habuit rationem effector mundi et molitor deus, ut ...; Ti 17.

extremum: quod (caelum) extremum atque ultimum mundi est; D II, 91. neque erant antea circumfusis, extrema mundi, ut respirationem requireret; Ti 18.

fervor: mundi ille fervor parior, perlicidior mobiliorque est multo; N II, 80.

figura: omni .. totam figuram mundi levitate (deus) circumdedit; Ti 18.

incola: f. civis; T V, 108.

incolumitas: quasi consentiens ad mundi incolumitatem congeneratio naturae; N II, 119.

innumerabilia, interitas: (Epicurus) dicit eadem ... infinitatem locorum innumerabilitatemque mundorum, eorum ortes, interitas; N I, 78.

locus: et illae (partes) superiores in medium locum mundi gravitate ferantur; T I, 40. cum videmus ... globum terrae ... fixum in medio mundi universi loco; T I, 68. quia omnia delata gravitate medium mundi locum semper expellant; T V, 69. quae .. in medium locum mundi ... feruntur; N II, 84. terra ... complexa medium mundi locum; R VI, 18.

magnitudo: cui ... totius .. mundi nota sit magnitudo; T IV, 37. etiam si .. se ... metiri mundi magnitudinem posse arbitretur; O I, 184.

membra: f. II, I. video; N I, 100.

mens: talis .. mens mundi cum sit; N II, 58. mediam fere regionem sol obtinet. ... mens mundi et temperatio; R VI, 17.

milia: cur .. non sexcenta milia esse mundorum, sed innumerabilia ausus es dicere? N I, 96.

moderatio: mundi divina (in homines) moderatio profecto nulla est; N III, 85.

molitor: f. effector.

motus: ut replicatione quadam mundi motum regat; N I, 33. cum vidisset motus eius (mundi) finitos et aequabiles; N II, 90. f. conversio; T V, 69.

natura: ipsius .. mundi ... natura non artificiosa solum, sed plane artifex ab eodem Zenone dicitur; N II, 58. natura mundi omnis motus habet voluntarios conatusque et adpetitiones; N II, 58. ea continentem mundi efficiunt unamque naturam, et cum quatuor genera sint corporum, vicissitudine eorum mundi continuata natura est; N II, 84. si quis in caelum ascendisset naturamque mundi ... perspexisset; Lae 88.

opifex: f. aedificator; N I, 18.

ora: f. determinatio.

ornatus: illa atomorum ... turbulenta concursio hanc mundi ornatum efficere non poterit; F I, 20. tantum ... ornatum mundi ... si tuum ... domicilium putes; N II, 17. ut ... perpetuus mundi esset ornatus; N II, 127.

ortus: de decorum natura ortuque mundi disserentes; Ti 8. f. innumerabilitas.

pars: partes ... esse mundi omnia, quae insint in eo; A I, 28. ipse ... (Strato) singulas mundi partes persequens; A II, 121. ex quo efficeretur mundus omnesque partes mundi, quaeque in eo essent; F I, 19. unum quemque nostrum eius mundi esse partem; F III, 64. divina mente atque natura mundum universum atque eius maximas partis administrari; F IV, 12. terra ... profecto, quoniam mundi pars est, pars est etiam dei; N I, 24. quae ... quoniam mundi partes sunt; N I, 24. non intellegens (Aristoteles) caelum mundi esse partem; N I, 33. haec ita fieri omnibus inter se concinentibus mundi partibus profecto non possent; N II, 19. mundi ... partes sentientes sunt; N II, 22. omnes ... partes mundi ... calore fultae sustententur; N II, 25. reliqua quarta pars mundi, ea ... tota natura fervida est; N II, 27. cum omnes mundi partes sustententur calore; N II, 28. videmus ... in partibus mundi ... inesse sensum atque rationem; N II, 30. qui (homo) est mundi pars; N II, 32. quae (sidera) ... aetheriam partem mundi incolant; N II, 43. sic ... mundi partium coniunctio continetur; N II, 84. quodsi mundi partes natura administrantur; N II, 86. quodsi omnes mundi partes ita constitutae sunt, ut neque ad usum meliores potuerint esse neque ad speciem pulchriores; N II, 87. terra sita in media parte mundi; N II, 91. omnes ... partes eius (mundi) undique medium locum capescentes nituntur aequaliter; N II, 115. alios in terram, alios in lunam, alios in reliquis mundi partes ... spargens quasi seribat; Ti 46. f. I, 1. est; N II, 116. — II, I. constituto.

pater: qui (Plato) in Timaeo patrem huius mundi nominari neque posse; N I, 30.

principatus: eius ipsius (mundi) principatum, qui in mente et ratione versatur, (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. in qua (parte) mundi inest principatus; N II, 30.

procreator: animum .. cum ille procreator mundi deus ex sua mente et voluntate genuisset; Ti 26.

procuratio: f. II, 3. proficiscor a. pulchritudo: quae .. in domo pulchra cum pulchritudine mundi comparabatur; N III, 18. eam (aeternam naturam) suscipiendam ... hominum generi pulchritudo mundi ... cogit constiteri; D II, 148.

regio: quod (homines) in terra, hoc est in crassissima regione mundi, conlocati sint; N II, 17. renovatio: a quo (igne) rursus animante ac deo renovatio mundi fieret; N II, 118.

sedes: terra ... locata in media sede mundi; N II, 98.

temperatio: f. mens; R VI, 17. vis: omnem ... vim mundi natura divina contineri (necesse est); N II, 30.

ultimum: f. extremum; D II, 91. volubilitas: ex utraque re et mundi volubilitas ... et stellarum rotundi ambitus cognoscuntur; N II, 49.

Y. Himmab: I. Abiatis: comprehendi: sicut homines hoc mundo et pecudes et omnia, quae sub aspectum cadunt, comprehenduntur; Ti 11.

abl. compar.: nihil omnium rerum melius est mundo, nihil praestabilius, nihil pulchrius; N II, 18.

nihil .. mundo melius; N II, 21. nec mundo quicquam melius; N II, 21. quid potest esse mundo valentius? N II, 31. est .. nihil mundo perfectius; N II, 39. quo (mundo) nihil excellentius fieri potest; N II, 45. mundo ... certe nihil est melius; N II, 46. nihil .. nec maius nec melius mundo; N II, 80. quo (mundo) nihil in rerum natura melius esset; N III, 20. cum mundo negas quicquam esse melius; N III, 21. nihil esse mundo sapientius; N III, 21. nihil est mundo melius in rerum natura; N III, 21. nihil .. mundo melius; N III, 22, 23. non est .. mundus deus, et tamen nihil est eo melius; nihil est enim eo pulchrius, nihil salutaris nobis, nihil ornatius aspectu motuque constantius; N III, 23. f. aedificator; Ti 7.

Sum Cap: quae (vis sentiens) est toto confusa mundo; D I, 118. quae (vis divina) toto confusa mundo sit; D II, 35.

2. Propositionem: in: ut in hoc quoque nostro mundo aliquid alicui sua sit par, ut nihil differat, nihil intersit. cur enim, inquit, ... in hoc tanto mundo Catulus alter non possit effici? A II, 55. neque praeter terram rem ullam in mundo moveri; A II, 123. in urbe mundore communi non adversatur ius; F III, 67. quod si in hoc mundo fieri sine deo non potest; T I, 63. efficitur .. in homine virtus; quanto igitur in mundo facilius! N II, 39. quippe qui (sol) in immenso mundo tam longe lateque contineat; N II, 40. mente consilioque divino omnia in hoc mundo ... administrari; N II, 132. quae in rerum natura totoque mundo constant, quaeque moverentur; Lae 24. totidem et tales (animalium formas) in hoc mundo secum cogitavit effingere; Ti 34.

praeter: neque ... est quicquam aliud praeter mundum, cui nihil absit; N II, 37. praeter mundum cetera omnia aliorum causa esse generata; N II, 37. f. II, 1. video; N I, 96.

muneror, {senten: hereditatis spes ... adsectatur, adsidet, muneratur; P 39.

municipes, Municipalsbürger, Wilsbürger, Sandemann: I. dico: «Graeco et, Albuca, quam Romanus atque Sabinus, municipem Ponti, Tritanni centurionum, ... maluisti dici»; F I, 9.

diligio: Q. Catulus ... dilexit municipem tuum Roscium; N I, 79.

2. sum: omnibus municipibus sua esse censeo patrias; L II, 5.

municipalis, Kleinbürger: animam ... isto animo atque virtute in summa re publica nobiscum versari quam in municipali maluisse! L III, 36.

municipium, Freistadt: I. sum: ut. Circensis qui habitat, totum hunc mundum suum municipium esse existimet; F IV, 7.

II. ago, existo ex: rem publicam nostram iustissimas huic municipio gratias agere posse. quod ex eo duo sui conservatores existissent; L II, 6.

III. caedes, clades: qui caedes ||clades|| municipiorum ... reoordatur; P 46.

IV. in: avus noster singulari virtute in hoc municipio ... restitit M. Gratidius; L III, 38.

munifice, mühsätig, freigeig: do: an melius fuerit ... motum ... cogitationis non dari omnino quam tam munifice et tam large dari; N III, 69.

tueor: animi affectio ... hanc ... societatem conjunctionis humanae munifice et aequae tuens; F V, 65.

munificus, milßbüßig, freigebig: alq̄: conveniet ... in dando munificum esse; O II, 64. virtus: quae (virtus) est una ... maxime munificata et liberalis; R III, 12.

munimentum (moen.), Bollwerk: «tibi munimenta mei peperere labores»; F II, 106.

munio, besetzen, sichern, schützen, behen, gangbar machen: alqm: quodsi qui satis sibi contra hominum conscientiam saepti esse et muniti videntur; F I, 51. muniturum te benivolentia praeculare tuebere et munies; F II, 84. volumus .. eum, qui beatus sit, tutum esse, inexpugnabilem, saeptum atque munitum; T V, 41. (Romulus) hoc consilio et quasi senatu || sen. quasi || fultus et munitus; R II, 15. ut quisquam inveterata potestate aut ad deponendum imperium tardior esset aut ad optinendum munitior; R II, 23. ut quisque maxime virtute et sapientia sic munitus est, ut nullo egreat; Lae 30.

arcem: ut ita munita arx circumiectu arduo ... saxo niteretur; R II, 11.

opes: subagreste consilium, sed ad munitendas opes regni ... sui magni hominis ... secutus est; N II, 12.

palpebrae: munitae .. sunt palpebrae tamquam vallo pilorum; N II, 143.

pectus: «vide ne ... is sapientia munitum pectus egregie || egregium || gerat»; D I, 45.

viam: nisi (Hercules), cum inter homines esset, eam sibi viam munivisset; T I, 32.

viriditatem: (viriditas) fundit frugem ... et contra avium minorum morsus munitur vallo aristarum; C 51.

vitam: effectum .. (est), ut esset vita munitior; O II, 15.

MUNUS, Geschenk, Pflicht, Dienst, Leistung, Gefälligkeit, Geschenk, Spende, Edelpflicht: I. **abfolut**: 1. apparet: quoniam illud maiorum vigilarum munus in tuo nomine apparuit; P 5.

est: quamquam hoc quidem proprium tuum munus est; F III, 8. hoc sapientiae munus esse dicebant, ut ...; F IV, 17. quod est munus, quod opus sapientiae? F IV, 35. cuius (culturae vitium) hoc munus est, ut efficiat, ut ...; F IV, 38. proprium suum cuiusque (virtutis) munus est; F V, 67. cuius (fortitudinis) munera duo sunt maxima, mortis dolorisque contemptio; T II, 43. id .. esse praclarissimum sapientiae munus; R I, 33. in hoc fere uno (officio et munere) sunt cetera; R II, 69. tuum est munus hoc, a te expectatur; L I, 7. quid .. (est) tam exiguum, quam est munus hoc eorum, qui consulunt? L I, 14. eius .. virtutis hoc munus est proprium; O I, 15. iustitiae primum munus est, ut ne ... noceat; O I, 20. est .. munus eius (oratoris) non ingenii solus, sed laterum etiam et virium; C 28. f. II, 1. habeo; O III, 121.

exstat, potest: f. sustineo; C 34. **exto**, munus (5 Et.) B. I. S. 931, b.

ohne Verb: magnificentissima .. nostri Pompei munera secundo consulatu; O II, 57. quod .. munus prudentiae? an legere intellegenter voluptates? O III, 117.

2. sum (vgl. I. 1. est): extremum bonorum et summum munus esse sapientis obistere visis; F III, 31. munus .. animi est ratione bene uti; T III, 15. est .. proprium munus magistratus intellegere se gerere personam civitatis; O I, 124.

2. **Munera**: o praclarum munus deorum! N III, 73. o praclarum munus aetatis, siquidem id aufert a nobis, quod est in adulescentia vitiosissimum! C 59.

II. **nach Verben**: 1. accipio: f. habeo; O III, 121.

adfero: quod .. munus rei publicae adferre maius meliusve possumus, quam si docemus atque erudimus iuventutem? D II, 4.

adsigno: ne munus humanum || [humanum] || adsignatum a deo defugisse videamini; R VI, 15.

augeo: neque .. (tenue) verbis auget sum munus, si quo forte fungitur, quod etiam extenuat; O II, 70.

colo: cuius muneris colendi efficiendique causa nati ... sumus; L I, 16.

debeo: tuum ... Scipio, ac tuum quidem unius || debitum quidem munus, al. ||; R I, 71. non solum mihi videris eorum studiis, ... sed etiam patriae debere hoc munus, ut ...; L I, 5.

defugio: f. adsigno.

dico: quod .. meum munus dicis; F III, 9.

do: nec ullum arbitrator ... maius aut melius a die datum munus homini; A I, 7. qui (Silenus) cum a Mida captus esset, hoc ei munus pro sua missione dedisse scribitur; T I, 114.

dono: munera ... ista ... vel civibus tua vel die immortalibus dona; T V, 90.

efficio: cumulate munus hoc, cui me Laelius praeposuit, ... effecero; R I, 70. qui aliquod munus efficere molitur; T I, 4. f. colo.

expleo: multos modicos salis simul edendos esse, ut amicitiae munus expletum sit; Lae 67.

exsequor: f. **exsequor** munus (4 Et.) B. I. S. 927, a. — exspecto: f. I. 1. est; L I, 7.

extenzo: f. augeo.

flagito: etsi munus flagitare, quamvis quis ostenderit, ne populus quidem solet nisi constatus; A ep 1.

fungor: f. **fungor**, I. (2 Et.) S. 86, b.

habeo: tamquam (Fibrenus) id habuerit opera ac munus, ut hanc nobis efficeret sedem ad disputandum; L II, 6. habes a patre munus ... me quidem sententia magnum, sed perinde erit, ut acciperis; O III, 121.

invenio: neque ullum sapientiae munus aut opus inveniretur; F III, 50.

mitto: Cethego ... (illa cupiditas) coegit eos ... munera mittere; P 40.

obeo: qui diligentissime semper illum diem et illud munus solitus esse obire; Lae 7.

occeo: omne officium munusque sapientiae in hominis culta esse occupatum; F IV, 36.

ostendo: f. flagito.

recuso: sin autem temporibus cogere, tum id munus denique (sapientem) non recusare; R I, 11.

sustineo: sustinendi muneris propter incellitatem difficultas minime cadit in maiestatem deorum; N II, 77. vacat actus nostra muneribus iis, quae non possunt sine viribus sustineri; C 34.

teneo: earum quaeque (bestiarum) sumum tenens unum ... manet in lege naturae; T V, 38.

tribuo: rei publicae tribuat hoc munus; O II, 50.

tueor: (Diodotus) geometriae munus tuebaris; T V, 113. recte ... in ea (senectute) vivitur, quod munus officii exsequi et tueri possit || possi ||; C 72.

2. desum: quem ad modum ... corpus statu cum est motum, deest officio suo et muneri, sic ...; T III, 15. Appianum ... intellegimus in illo suo casu nec privato nec publico muneri defuisse; T V, 112.

praeficio: video iam, illum, quem expectabam, virum qui praeficiatis officio et muneri. Hic scilicet .. uni paene, ... ut ...; R II, 69.

praepono: f. I. 1. officio; R I, 70.

praesum: qui ei muneri praesuerunt; L I, 14.

3. fungor: f. *fungor*, II. *munere* (17 Cl.) S. 86, b.

libero: cum defensionis laboribus senatoriis: quae muneribus ... essem aliquando liberatus; T I, 1.

orbo: pristinis orbatu muneribus haec studia renovare coepimus; D II, 7. cur orbatu rei publicae muneribus ad hoc nos studium potissimum contulissimus; O II, 6.

perfungor: dum sumus inclusi in his compagibus corporis, munere quodam necessitatis et gravi opere perfungimur; C 77. incudem nobis perfunctis muneribus humanis occasum ... fore; fr V, 97.

vaco: f. I. *sustineo*; C 34. utur: utendum est ... his (muneribus), ... si viri volumus esse; T II, 43. f. III, 2. dignus; C 2.

4. eligo ad: nunquam profecto scholis essent excitati neque ad illud munus electi, nisi ...; T IV, 5.

impedio a: (uterque) se a suo munere non impedit; R V, 5.

instruo ad: ut (senectus) adulescentes ... ad omne officii munus instruat; C 29.

requiesco a: ille (Africanus) ... requiescens a rei publicae pulcherrimis muneribus; O III, 2. sum in: quid in omni munere vitae optimum et verissimum sit, exquirere; F I, 11. f. I, 1. est; R II, 69.

vaco a: tantum huic studio relinquendum (est), quantum vacabit a publico officio et munere; D II, 7.

versor in: non .. credo nullo percepto aut ceteros artifices versari in suo munere, aut ...; Fa 11.

III. *sub* *subjectum*: I. inimicus: hinc divino muneri ac dono nihil tam esse inimicum quam voluptatem; C 40.

2. dignus: tanto .. munere deorum semper dignum aliquid .. faciet; L I, 59. mihi ... tu occurreras dignus eo munere, quo uterque nostrum committere uteretur; C 2.

IV. *sub* *substantivum*: I. aliquid: f. II, 1. do; T I, 114. habeo; L II, 6. tribuo.

apparatus: est ... (Theophrastus) multus in laudanda magnificentia et apparatus popularium munerum; O II, 56.

architectus: inesse ... moderatorem et tantum architectum tanti operis tantique muneris; N II, 90.

compensatio: nisi aequabilis haec in civitate compensatio sit et iuris et officii et muneris; R II, 57.

functio: labor est functio quaedam vel animi vel corporis gravioris operis et muneris; T II, 35. immunitas: qui (Strato) det isti deo immunitatem magni .. muneris; A II, 121.

largitio: hanc .. consuetudinem benignitatis largitionis munerum longe antepono; O II, 63.

magnificentia: f. apparatus.

ministri: quae machinae, qui ministri tanti muneris fuerunt? N I, 19.

moderator: quin ipsi praesit ... moderator tanti operis et muneris; T I, 70. f. architectus.

necessitas: sin quae necessitas huic muneris alicui rei publicae obveniret; O II, 74.

procuratio: caput .. est in omni procuracione negotii et muneris publici, ut ...; O II, 75.

vacatio: nos .. beatam vitam in animi securitate et in omni vacatione munerum ponimus; N I, 53.

3. lex de: cum .. ille (Q. Maximus) admodum senex suavior legis Cinciae de donis et muneribus fuit; C 10.

V. *Infra*: I. adfici: videns ... quanto munere deorum simul adfecti? N III, 67.

augeri: quod (genus humanum) sparum in terras ... divino actum sit animorum munere; L I, 24.

dari: animos munere deorum hominum generi datos; R VI, 17. quo bono nullum optabilius ... neque datum est mortalium generi deorum concessu atque munere neque dabitur; T 52.

delectari: quibus (muneribus) es delectatus; T V, 90.

donari: maxima .. eorum (oculorum) utilitas donata hominum generi deorum munere; T 52.

instrui, ornari: quasi muneribus deorum nosse instructos et ornatos; L I, 35.

profundere: prodigi (sunt), qui epulis et viscerationibus et gladiatorum muneribus ... pecunias profundunt; O II, 55.

remunerari: ut possem te remunerari quam similimo munere; A ep 1.

2. sine: senator legatus sine mandatis, sine ullo rei publicae munere; L III, 18. se sine ullo munere adeptum esse omnia, quae haberentur amplissima; O II, 59.

munusculum, *stines* *Geigent*: alieni facinoris munusculum non repudiaverunt; O III, 73.

murina, *Murina*: videat (M. Curius) aliquem ... murenarum copia gloriantem; P 88.

mururo, *raujden*: nec, cum quiescere volunt, fremitum murmurantis maris (audiunt); T V, 116.

MURUS, *Raner*, *Edribemud*, *Edup*: I. efficiunt: templa, muri nihil magis efficiunt, Dionysio tenente ut esset illa res publica; R III, 43.

sunt: est ... coartamen .. pro deorum templis atque delubris proque urbis muris, quae vos, pontifices, sanctos esse dicitis; N III, 94.

signe *Etis*: illas impensas meliores, muri, navalis, portas; O II, 60.

II, 1. cogito: num ... cum aut muros Babilonis aut Homeri facium cogito, imago illorum me aliqua pellit? D II, 139.

habeo: ut ... urbes, muros, domicilia, delubra haberemus; N II, 150.

interiocio: nasus ... ita locatus est, ut quasi murus oculis interiocio esse videatur; N II, 143. percutio: quamvis murum aries percussit; O I, 35.

reficio: exaudita vox est, ... ut muri et portae reficerentur; D I, 101.

traicio: si Hannibal ad portas venisset murumque iaculo traiecisset; F IV, 22.

2. abicio e: quem (Cleombrotum Callimachus) ait ... e muro se in mare abiecisse lecto Platonis libro; T I, 84.

III, 1. causa: muri causam opposuit; O III, 41. ductus, tractus: cuius (urbis) is est tractus ductusque muri ... definitus ex omni parte arduis ... montibus; R II, 11.

imago: f. II, 1. cogito.

2. certamen pro: f. I. sunt.

IV. dissaepire: Lacedaemoni ... tenui sane muro dissaepiunt id, quod excipiunt; R IV, 4.

MUS, *Raus*: I. corrodunt, rodunt: ut, si mures corroserint aliquid, quorum est opus hoc unum, monstrum putemus? ante vero Mariscum bellum quod clipeo Lanuvii ... mures rosissent, maximum id portentum haruspices esse dixerunt; quasi vero quicquam interat, mures diem noctem aliquid rodentes scuta an cribra corroserint! nam,

si ista sequimur, quod Platonis Politian nuper apud me mures corroserant, de re publica debui pertimescere; D II, 59.

II, 1. comprehendo: anguibus .. comprehensibus haruspices ... convocatos. qui magis anguibus quam lacertis, quam muribus? D II, 62.

2. aedifico: an ... non possis adduci, ut ... muribus illam (domum) et mustelis aedificatam putes? N II, 17, si domus pulchra sit, intellegamus eam domum .. aedificatam esse, non muribus; N III, 26.

III. opus: f. I.

IV. a: Lanuvii clipeos, quod haruspibus tristissimum visum esset, a muribus esse derosos; D I, 99.

causa: neque .. homines murum aut formicarum causa frumentum condunt, sed coniugum ..; N II, 157.

musca, *Μύσκα*, *Όρση*: variis avido satiatas peccatore musis || *Μαίσις* ||; F V, 49.

musculus, *Μυσκούλη*: I. existunt: qui (Arcades et Athenienses) ... commenti sunt se de terra tamquam hos ex arvis musculos extitisse; R III, 25.

II. icunculula: musculus icunculula bruma dicuntur augeri; D II, 33.

musica, *Μουσική*: I. inest: ceneres in plantatione inesse musicam; N II, 22.

II. utor: quibus (verbia) ... utimur pro Latinis, ut ipsa philosophia, ut ... geometria, musica; F III, 5.

musicus, *Μουσικός*, *Μουσική*, u. *Μουσική*: A. alqs: vgl. B. a.

leges: negat .. mutari posse musicas leges sine mutatione legum publicarum; L II, 39.

mundus: vgl. B. a, I, 2.

B. a, I, 1. florent: in Graecia musici floruerant; T I, 4.

loquuntur: geometrae .. et musici ... more quodam loquuntur suo; F III, 4.

proficiuntur: mathematici, poetae, musici, medici denique ex hac tamquam omnium artificum || artium || officina profecti sunt; F V, 7.

ojne *Μετρί*: ut ... Aristoxenus, musicus idemque philosophus, ipsis corporis intentionem quandam; T I, 19.

2. sum: isto modo etiam disertus et erudit || atque idem || mathematicus, musicus ... erit mundus; N III, 23.

II, 1. habeo: si absurde canat is, qui se haberi velit musicum; T II, 12.

2. accipio a: nec ... ab haruspibus accipiunt eorum (fidium, tibiarum) tractationem, sed a musici; D II, 9.

III. plenus: cum iam plena Graecia poetarum et musicorum esset; R II, 18.

IV. aures: ut in fidibus musicorum aures vel minima sentiunt, sic ...; O I, 146.

cantus: qui (Plato) musicorum cantibus ait mutatis mutari civitatum status; L III, 32.

V. a: quae harmonia a musicis dicitur in cantu, ea est in civitate concordia; R II, 69.

B, I. consensio: in quantum Aristoxeni ingenium consumptum videmus in musici; F V, 50.

contero in: an ille ... se, ut Plato, in musicis, geometria ... contereret? F I, 72.

II. per studiosus: musicorum .. per studiosum || per studiosum || (Dionysium) ... || accipimus ||; T V, 63.

III. in: in geometriane quid sit verum aut falsum, dialecticus indicabit, ... an in musicis? A II, 91.

mustela, *Μυστρά*: ut ... muribus illam (domum) et mustelis aedificatam putes; N II, 17.

mutabilis, *Μεταβλητός*, *Μεταβλητός*: alqd: neque id esse mutabile; A II, 118. si omnia || ea || [quae sunt], e quibus cuncta constant, mutabilia sunt, nullum corpus esse potest non mutabile; mutabilia autem sunt illa, ex quibus omnia constant, ut vobis videtur; omne igitur corpus mutabile est. at si esset corpus aliquid inmortale, non esset omne mutabile; N III, 30.

corpus: f. alqd; N III, 30.
erratio: quae (sidera) .. vaga et mutabili erratione labuntur; T I, 36.

forma: (Ponticus Heraclides) eius (dei) formam mutabilem esse vult; N I, 34. ea .. forma civitatis mutabilis maxime est; R II, 43.

materia: cum (animus) materiam mutabilem arripuit et cum rursus individuum atque simplicem; T I, 27.

mutabilitas, *Μεταβλητότης*: haec inconstantia mutabilitaque mentis quem non ipsa pravitate deterreat? T IV, 76.

mutatio, *Μεταβολή*, *Μεταβολή*, *Μεταβολή*: I. est: qui omnis motus fortunae mutationes rerum et temporum levis et imbecillos fore intellegant, si in virtutis certamen venerint; F V, 71. huius regiae (rei publicae) prima et certissima est illa mutatio; R I, 65.

existit, sequitur: quaecumque mutatio morum in principibus exiterit, eandem in populo secutam; L III, 31.

veniunt: f. est; F V, 71.

ojne *Μετρί*: inde est indagatio nata, ... quae .. ex alio (genere) in aliud vicissitudo atque mutatio; T V, 69.

II, 1. adiuvor: eam mutationem si tempora adiuvant; O I, 120.

cognosco: cum .. temporum maturitates, mutationes vicissitudinesque cognovissent; N I, 100. eorum (siderum) .. cursus dimetati matricatos temporum et variatas mutationesque cognovimus; N II, 155.

conservo: qui (deus) cursus astrorum, mutationes temporum, rerum vicissitudinesque conservet; N I, 52.

facio: f. *facto*, III. mutationem (5 Et.) E. 18. a. habeo: luna ... varias ipsa lucis mutationes habet; N II, 103.

molior: ut nulla vis tanto queat motus mutationemque moliri; A II, 119.

peracribo: omnium .. rerum publicarum rectionis genera, status, mutationes ... perscrispimus; F IV, 61.

sentio: cum in flectendis promunturiis ventorum mutationes maximas saepe sentiunt; D II, 94.

tribuo: caeli .. mutationes, quibus omnia, quae terra gignat, unaturata pubescant, a dis immortalibus tribui generi humano pntant; N I, 4.

2. sum: quom severitas (morum) ... cecidisset, tum fuit in auribus animisque mutatis etiam huic mutationi locus; L II, 38.

tribuo: idem (Zeno) astris hoc idem tribuit, tam annis, mensibus annorumque mutationibus; N I, 36.

3. duco ex: ita ex quattuor temporum mutationibus omnium .. initia causaque ducuntur; N II, 49.

III. alqd: nec in ipsa atomo mutationis aliquid factum est; Fa 47.

cursum: studeo cursum istos mutationum non magis in nostra quam in omni re publica noscere; R I, 64.

IV, 1. adferre: communes utilitates in medium afferre (debemus) mutatione officiorum; O I, 22. agitare, ciere: naturae ista sunt ... omnia cientis et agitantis motibus et mutationibus suis; N III, 27.

curari: loci ... mutatione tanquam aegroti non convalescentes saepe curandus est; T IV, 74. maturari, pubescere: f. II, 1. tribno.

2. in: in maxumis motibus mutationibusque caeli; D II, 94.

sine: sine ulla mutatione aut varietate cetera labuntur celeri caelestia motu; N II, 104. negat ... mutari posse musicas leges sine mutatione legum publiciarum; L II, 39.

mutō, ändern, verändern, wechseln, vertauschen: alqd: plurima etiam in illa tertia philosophiae parte mutavit; A I, 40. quia possit fieri, ut patefacta et detecta mutantur; A II, 122. si perpauca mutavisset; A II, 132. Democritea dicit (Epicurus) perpauca mutans, sed ita, ut ea ... depravare videatur; F I, 17. quae (Epicurus) mutat, ea corrumpit; F I, 21. in qua (institutione) animadvertas velim quid mutantum putes; F IV, 3. pauca mutat, vel plura sane; F IV, 13. quid ... voluit sibi, qui illa mutaverit? F IV, 57. qui potest quicquam de dolore mutari, si neque de eo, propter quod dolet, quicquam est mutatum neque de eo, qui dolet? T III, 74. ut id mutari et concoqui possit; N II, 186. nunc de eorum omnia fingi, moveri mutarique posse; N III, 92. parvis ... momentis multa natura aut adfingit aut mutat aut detrahit; D I, 118. quodsi haec astro ingenerata ... essent, nulla res ea mutare posset; D II, 96. illud ex instituta pontificum et haruspicum non mutantum est; L II, 29. aliorum iudicio permulta nobis ... et mutanda et corrigenda sunt; O I, 147. ratio ... vera, quae versatur in iis, quae sunt semper eadem, et in iis, quae mutantur; T I, 28.

animos, anres: tunc fuit in auribus animisque mutatis etiam huius mutationis locus; L II, 38. cantus: qui (Plato) musicorum cantibus ait mutatis mutari civitatum status; L III, 32.

commoda: f. facultates. constitutionem: neque (commodum) eam constitutionem summi boni ... mutaverit; F V, 45.

definitionem: muta definitionem divinationis; D II, 19. dominum: dominum mutare, non liber esse vult; F 41.

facultates: ut dando et accipiendo mutuandisque || mutuandisque || facultatibus et commodandis || commodis || nulla re egeremus; O II, 15.

fata: mutari ... fata non possunt; D II, 21. finem: finis bonorum vobis mutandus est; F IV, 68.

formam: neque solum eius (lunae) species ac forma mutatur, ... sed etiam regio; N II, 50.

fortunam: eum fortuna mutata impetum convertat || convertit ||; T III, 71.

genera: non modo in tot gentibus (genera iuris) varia, sed in una urbe ... milliensi mutata demonstrum; R III, 17.

leges: negat ... mutari posse musicas leges sine mutatione legum publiciarum; L II, 39.

locum: visne ... locum mutemus? L II, 1. lumen: et lumen mutari saepe volumus et situs earum rerum, quae intuemur; A II, 19.

materiam: quae (materia) ... possit omnibus ... modis mutari; A I, 27.

morem: f. mos, II, 1. mnto (4 St.) S. 589, a. motus: quorum omnium volutas, voces, motus statuque mutantur; O I, 102.

naturam: ut ... in corpore immutari || mutari || hominis natura videtur; F V, 35. quia natura mutari non potest; Lao 32.

nomen: causa non videtur fuisse mutandi nominis; F IV, 13. illi (Stoici) ... nomina tanquam rerum notas mutaverunt; F V, 74. nec potuit Titiensium et Rhamnensium et Lucerum mutare, cum cuperet, nomina; R II, 36.

notae: f. nomen; F V, 74.

principia: quid dubitas ... mutare principia naturae? F IV, 34.

regionem: f. formam.

sententiam: quo minus ... sententiam mutes; A II, 63. labamus mutamusque sententiam clarioribus etiam in rebus; T I, 78.

situs: f. lumen.

solum: omnes scelerati ... exules sunt, etiam si solum non mutantur; P 31.

speciem: f. formam.

status: f. cantus, motus.

verba: verba modo mutantem; F IV, 21. de istis omnibus verbis a Zenone mutatis ita disputabat; F IV, 73.

victum, vitam: nobilium vita victuque mutato mores mutari civitatum puto; L III, 32.

virtutem: quae (virtus) ... nec tempestatum nec temporum perturbatione mutatur; P 51.

vocabula: vocabulis rerum mutatis inconstantiae crimen ille (Zeno) effugit; F V, 88.

voce: f. motus.

vultum: quis medicorum gladiator ingemuit, quis vultum mutavit amquam? T II, 41. vultus mutantur; O I, 131. f. motus.

mutuatio, Anleiße; quam (poenam) sine mutatione et sine versura possem dissolvere; T I, 100.

mutuor, leißen, entleihen: facultates: ut ... mutuandis || mutandis || ... facultatibus et commodandis || commodis || nulla re egeremus; O II, 15.

laudem: L ... Craseus ... non aliunde mutuatus est, sed sibi ipse peperit maximam laudem; O II, 47.

nomen: quoniam a viris virtus nomen est mutuata; T II, 43.

particulas: particulas ignis et terrae et aquae et animae a mundo, quas rursus redderet, mutantur; T I, 47.

subtilitatem: subtilitatem .. (orator) ab Academia mutuatur; Fa 3.

verbum: mutuemur hoc quoque verbum; N II, 91.

mutus, stumm, stü; beluae: eequid ... mutis tribuimus beluis? R III, 19.

bestiae: si infantes pueri, mutae etiam bestiae paene loquuntur ...; F I, 71. nihil probabilius deos mutarum et nihil intelligentium (bestiarum) causa tantum laborasse; N II, 133.

genus: quae ... cuiusque generis vel inanimi vel animantis vel muti vel loquentis origo; T V, 69.

historia: in vestris disputationibus historia muta est; F II, 67.

magistratus: vere ... dici potest magistratum legem esse loquentem, legem autem mutum magistratum; L III, 2.

res: (Zeno) rebus inanims atque mutis per quamdam significationem haec docet tributa nomina; N I, 86.

saxum, tectum: quod (saxum) eilata ... resonando mutum flebilis voces refert; F II, 94. quod (tectum) ... flebilis ...; T II, 33.

mutuus, gengenſtig, wechſelſtig: beneficia: quae (beneficia) et mutua et grata dum sunt; O I, 56.

benivolentia: qui potest esse vita „vitalis,” ut ait Ennius, quae nos in amici mutua benivolentia conquiescit? Lae 22.

myoparo, ſperſchiff: cum quaereretur ex eo, quo sceleris impulsus mare haberet infestum uno myoparone; R III, 24.

mysteria, Geheimſchriften, Geheimbiſchſt: I. agunt: quid .. aget Iacchus ... et augusta illa mysteria? L II, 35.

sunt: quae sunt tandem ista mysteria? A II, 60. II, 1. a perio: ne rhetorum aperiamus mysteria; T IV, 55.

appello: videntur Athenae .. peperiase atque in vitam hominum attulisse .. nihil melius illis mysteriis, quibus ex agresti immanique vita exculsi ad humanitatem et mitigati sumus, initiatioe ut appellantur, ita re vera principia vitae cognovimus; L II, 36.

2. intellego ex: quod quale sit, ex mysteriis intellegi potest; N II, 62.

III. excoli, a. l. f. II, 1. appello. tradi: reminiscere, quoniam es initiatus, quae tradantur mysteriis; T I, 29.

Naevus, Naſ, Bruttermal: I. delectat. a. l. naevus || naevos || in articulo pueri delectat Alcaeus, at est corporis macula naevus || naevos || illi tamen hoc lumen videbatur; N I, 79.

II. habere: equos (deos) naevum habere (arbitrator)? N I, 80.

NAM, benn, nāmīdī, freīdī: I. in Hauptſtücken: I. Ausſage: nam Pyrrho, Aristo, Erillus iam diu abiecti; F II, 35. domesticis exemplis abundantiam; F 12. ad cuiusque vitam iustitiam accommodandum est ..; O II, 30. quaerendi initium ratio attulit; A II, 28. neque laborum perfectio neque perpassio dolorum per se ipsa allicit; F I, 49. alterum [iustitiae genus] assequuntur; O I, 28. aderant mei familiares; A II, 11. libero tempore .. omnis voluptas assuenda est; F I, 33. nam attractatu et quassa saevum amplificatis dolorem; T II, 50. haec omnia „morbos” Graeci appellant; T III, 7. numquam arbitrator contra Academiam dietum esse subtilis; A II, 63. siue hac arte quoniam arbitratum a vero abduci .. posse; F III, 72. ita facillime, quid veri simillimum esset, inveniri posse Socrates arbitratum; T I, 8. Aristum Athenis audivit aliquam diu; A I, 12. vacuo animo illum (Antiochum) audivimus; A II, 10. || stipem prohibeo; nam auget superstitionem ||; L fr 5. — in regem potius cadit domini similitudo; R III, 46. ista potestate nata gravitas optumatum occidit; L III, 17. et voluptate capiuntur omnes; L I, 31. nam isti qui .. intellegunt, .. magis audiendum .. censeo; D I, 131. virtus in animi bonis et in corporis cernitur; A I, 21. tam vera quam falsa cernimus; A II, 111. omne, quod est calidum .. cietur et agitur motu suo; N II, 23. et virtutes et vitia (oculi) cognoscunt || [cognoscunt] ||; N II, 145. cohortati sumus .. ad philosophiae studium; D II, 1. praestans deorum natura hominum pleratae coleretur; N I, 45. vel exilium Camilli vel offensio commemorator Ahalae; R I, 6. et complectitur verba, quod vult, et dicit ..; F I, 15. sensibus eadem omnia comprehenduntur; L I, 30. iam || nam || istuc coacti a te paulo ante concessimus; T I, 25. hoc mihi etiam nostri illi .. concedunt, ut ..; L III, 1. ipse (Romulus) .. urbem condidit auspiciis; R II, 16. ea (stella) .. xxx fere naves cursum suum conficit; N II, 52. sacra cum pecunia pontificum auctoritate .. coniuncta sunt; L II, 52. bonum illud et malum .. postea consequitur; F III, 61. ex horreis directum .. frumentum vias omnis .. contraherat; D I, 69. urbem constituit; R II, 12. etiam Spartae .. sunt item quinque .. constituti; R II, 58. sunt ad placandos deos alii (sacerdotes) constituti;

L II, 30. ex accusatione et ex defensione (iudiciorum ratio) consistit; O II, 49. ista ipsa (sapientia) continentur; T V, 111. omnis ratio vitae definitioe summi boni continetur; A II, 132. istuc nihil dolere non siue magna mercede contingit immanitatis; T III, 12. me ipsum .. convertebat ad sese Coloneus ille locus; F V, 3. nam (Cynosura) cursu interiore brevi convertitur orbes; N II, 106. — nec vir bonus .. haberi debet, qui ... F II, 71. omnia .. inesse debent in summa bonorum; F IV, 46. aut omnium (rerum divinitio) debet esse, aut ..; D II, 12. nam non decebat .. domum lugere, ubi ..; T I, 115. ratione uti .. prudenter .. decet; O I, 94. hunc ipsum sive finem sive extremum .. definitas id esse ..; F II, 5. ordinem (Stoici) sic definiunt; O I, 142. pirata non est ex perduellium numero definitus || [definitus] ||; O III, 107. terra continens adventus hostium .. denuntiat; R II, 6. sensus nostrorum non parens .. depravat; L I, 47. ab Chryippo nihil magnum .. desideravi; R III, 12. voluptates .. maioris partis animo a virtute detorquent; O II, 37. omne Latium bello devicit; R II, 44. hunc tibi totum dicamus diem; L II, 7. tantum abesse dicebat, ut ..; A II, 28. ab omnibus eandem modi visis perpicuitatem .. abesse dicimus; A II, 51. utramque in partem nam dicuntur; A II, 124. et ille apud Traebam „voluptatem animi nimiam” laetitiam dicit eandem, quam ille Caecilianus; F II, 13. aliquando posse recte fieri dicitur; F II, 82. at enim [nam] dicitis || iam dicitis || virtutum non posse constitui; F IV, 40. voluptatis causa facere omnia .. nemo dicit; F V, 20. et agere animam et efflare dicimus; T I, 19. dixit ante: T I, 99. imitatio virtutis aemulatio dicitur; T IV, 17. obscenas voluptates .. facilius .. dicuntur; T V, 94. et de figuris deorum et de locis .. multa dicuntur; N I, 2. contra Epicurum satis superque dictum est; N II, 2. musculorum iecuscula bruma dicuntur argenti; D II, 33. neque extrinsecus impulsus atomum loco moveri .. dicit, neque ..; F 47. neque ullum ingenium tantum extitisse dicebat, ut ..; R II, 2. siti dicuntur ii, qui conditi sunt; L II, 57. et medium quoddam officium dicitur et perfectum; O I, 8. Polybium .. novem revertisse dicit; O III, 113. hoc dicit aliquis; P 24. quibusdam .. totum hoc displicet, philosophari; F I, 1. impli cati ultra et citro .. repente .. amicitias .. dirumpimus; Lae 85. veteres verbo tenuis acute .. disserabant; L III, 14. terrenum omne dididit; N III, 31. sceleribus contaminatos .. in caeno iacere docuerunt; fr IX, 12. honestum factu sit an turpe dubitant id; O I, 9. hunc (Laelium) illi (Catalo) duco simillimum; T V, 56. ea .. parva ducere .. fortis animi ducendum

est; O I, 67. — agri multa efferunt manu quaesita; N II, 181. — nam nunquam era errans mea domo efferret pedem, Medea; Fa 35. efficit hoc philosophia; T II, 11. non || nam || id efficitur, ut ...; T III, 55. erudiverunt multos; O I, 158. Aristonis, Pyrrhonis ... (sententiae) evanuerunt; T V, 86. contra eos (Stoicos) potissimum Academicorum exarsit ingenium; A fr 20 (B 7). exaudita vox est a loco Vestae; D I, 101. cum in omnibus ... exquirimus, tum ... est ... cura ... adhibenda; O I, 119. — nam et in iis sine illius || ullis || sufficientis expiati sumus; L I, 40. maiora expecto; N III, 65. id ... quorsum pertineat, expecto; L I, 22. haec (mens, animus) quoque ... extinguunt senectute; C 36. — bestiae similes quiddam faciunt; T IV, 31. — nam facinus fecit maximum; T IV, 52. aut opera benigne fit indigentibus aut pecunia; O II, 52. et secundas res splendiores facit amicitia et ...; Lae 22. fateor ea (saecula) sine mundi conversione effici non potuisse; N I, 21. ipsa declinat ad libidinem fingit; F I, 19. et solitudinem fugeret et socium bellis quaereret; O I, 158. — ceteri (reges) ... bella gesserunt; R V, 8. regna, imperia ... in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115. — inter ista ... verba ... non habet illum voluptas locum; F II, 77. a natura habemus ... speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. cum hoc genere philosophiae ... magnam habet orator societatem; Fa 3. — morietur Scipio talem vim habet, ut ...; Fa 17. mentiri nefas habebatur; L II, 63. ita se res habet, ut ...; L III, 28. gravitatem res habet; L III, 40. iis fidem habemus, quos ...; O II, 83. habet natura nt aliarum omnium rerum || rer. om. ||, sic vivendi modum; C 85. nos quoque oculos eruditos habemus; P 38. terra nota ... una sede semper haeret; R VI, 18. — haec casus importat; T V, 29. eorum ego in libros incidi; L II, 32. terrae vis Pythiam Delphis incitabat; D I, 79. ista commendatio puerorum ... indicat ...; F II, 99. et perturbatis animis (d) inducuntur; N II, 70. medici ex quibusdam rebus ... crescentis morbo intellegunt; D II, 142. et generale quoddam decorum intellegimus ... et ...; O I, 96. in illo libro ... passionem ... interrogat; T I, 57. loves quoque plures ... invenimus; N III, 42. haec (oratio) ... haud umquam esset inventa, si ...; T I, 52. — et laetamur amicorum laetitia ... et ...; F I, 67. tam licet de his eroribus ... quam de somniis disputare; D II, 120. licet videre ... talem civitatem fuisse; L III, 31. tecum aperte ... loquar; R I, 15. oculi ... quem ad modum animo affecti simus || sumus ||, loquuntur; L I, 27. — his libris eum (Lucullum) malo quam reliquo ornatu villae delectari; F III, 8. aut privatim sibi quid gerere maluit aut ...; F V, 57. cum illo (Epicuro) malo disserere quam tecum; N I, 61. (sapient) et praeterita grate meminit et ...; F I, 62. meministi etiam, quae nolo; F II, 104. de angue illo ... utrumque memini; D II, 65. a primo tempore aetatis iuri studere te memini; L I, 18. — tum || tam, nam || vita omnibus metenda, nt fruges; T III, 59. neque vetustate minui mala nec ...; T III, 32. illud mirarer, si craterem; D II, 63. et monendi amici saepe sunt || sunt saepe, al || et obiurgandi; Lae 88. Babylone pauci post diebus Alexander est mortuus; D I, 47. avia eius (Luculli) memoria moveor; F III, 8. tellus neque movetur et ...; R VI, 17. — ex eisdem verborum praestigiis ... regna nata vobis sunt; F IV, 74. haec nascuntur ex eo, quia ...; L I, 43. aut Stoicus constituitur sapiens necesse est aut veteris Academiae; A II, 132. super terrae tumulum noluit quoque statui nisi columellam; L II,

66. aut inimicitias aut laborem ... suscipere nolunt; O I, 28. ab illis (Graecis) quoque ἀμαρτυρία quasi ἠμαρτυρία nominata; N II, 67. interdum (istam voluptatem Epicurus) nimis etiam novit; F II, 7. Quinti novi sententiam; L I, 21. scutum ... in onere nostri milites non plus numerant quam ...; T II, 37. illud mihi ipsi celeriter nuntiatum est; D I, 59. — oculi ... altissimum locum obtinent; N II, 140. quibusdam ... placuisse opinor mirabilia quaedam; Lae 45. iure exultantem consolari non oportet; T V, 107. vetus haec opinio Graeciam opplevit || nam cum ... opplevisset ||; N II, 68. e principio oriuntur omnia; T I, 54. ex || e ||; R VI, 27. ex terra aqua ... oritur; N II, 84. — et hic (mundus) deo pareat, et ...; L III, 3. — nam tibi moenimenta mei peperere labores; F II, 106. anribus oblectatio magna parva est; T II, 62. et Herculi eadem ista porta patuit; R fr 6. id facilius pateret; F II, 20. et Athenis ... permanit hoc ius || corpus || terra humani; L II, 63. et prognosticorum causas persecuti sunt ... et ...; D II, 47. et ... otium persequimur et ...; O III, 1. adhuc, ... quid ego quaeram, non perspici; F V, 78. neque indierunt Academicum pertuissem nec ...; N II, 1. illud ... nihil ad hanc controversiam pertinebat; A II, 78. pertinet (haec proclivitas) ad omnes perturbationes; T IV, 27 (28). in iure cavere ... vehementer ... ad opes agendas pertinet; O II, 65. ad septuagesimum (annum) Cyrus pervenit; D I, 46. — nam pater altissimus ... templa petivit; D I, 19. II, 45. (philosophari) omnino haud placere; T II, 1. R I, 30. non placet Stoicis singulis iecorum fasis ... interesse denm; D I, 118. nam || iam || a patribus acceptos deos ita placet coli, si ...; L II, 26. centum et octo annis postquam Lyeurgus leges scribere instituit, prima posita est Olympias; R II, 18. — nam id ... populo commutationem rerum portendit fore perpopinquam; D I, 45. omnia mecum porto mea; P 8. aliter appetitio ... moveri non potest; A II, 24. concludi argumentum non potest nisi ...; A II, 44. corpore nihil nisi praesens ... sentire possumus; F I, 55. constitui virtus nullo modo potest, nisi ...; F IV, 41. aut voluptas adiungi potest ... aut ...; F V, 21. primum a se poterit quique discedere quam ...; F V, 33. nullis, si vita longior daretur, posset esse incurdior; T I, 94. nec pauca nisi e multis eligi possunt nec ...; T II, 1. etiam in tormentis recte ... vivi potest; T V, 12. etiam Philo noster ferre non poterat ...; N I, 113. posse fieri, ut (mundus) sit alia figura; N II, 48. natura significari futura sine deo possunt; D I, 10. ad hostiam delendam || dilig. || potest dox esse vis quaedam sentiens; D I, 118. illa amphibolia ... vel Chrysidum potuisset fallere; D II, 116. hanc rerum tantam potentiam non ferme facilius nlla in parte Italiae posita nrbs tenere potuisset; R II, 10. id fieri potuit sine exemplo; R II, 66. extra ulciscendi causam bellum gerere iustum nullum potest; R III, 35. neque viri ... neque mores ... tam diu tenere potuissent tantam ... rem publicam; R V, 1. id fieri non potest; L I, 37. neque medicorum praepcepta dici vere possunt ... neque ...; L II, 13. medicoriter doctos magno in re publica viros ... multos commemorare possumus; L III, 14. in sapientibus viris ... nihil potest esse tale; O III, 45. et natura futura praesentiant; D I, 111. Peripatetici ... medicoritates ... mihi non sane probant; T III, 22. mihi egregie probata est oratio tua; T IV, 8. necessitas ferendae conditionis humanae quasi cum deo punire prohibet; T III, 60. amici cultus ... in eo ipso prodest, quod ...; F V, 69. vel profuerit aliquid ad cog ...; R I, 46. et studio

rusticaram rerum provecus sum, et . . . C 53. perturbaciones voluntarias esse putabat; A I, 39. Metrodorum non puto ipsum (se sapientem) professum; F II, 7. istuc ipsum . . . miserrimum puto; T I, 12. et fruges et reliqua . . . a dis immortalibus tribui . . . putant; N I, 4. Cleanthes . . . quatuor modis formatas . . . putat deorum esse notiones; N III, 16. abustum (nam id puto appellari *ρυστός*); L II, 64. — aut ipsius rei natura qualis . . . sit, quaerimus; . . . aut . . . T III, 56. — nos in nostra urbe peregrinantia . . . tui libri . . . reduxerunt; A I, 9. ex his tribus laudibus . . . et temeritate reformidat et . . . F II, 47. patrimoniam spe bene tradendi relinquimus; N III, 76. principium extinctum nec ipsum ab alio renascetur nec . . . T I, 54. R VI, 27. quartum iam annum regnante Lucio Tarquinio Superbe Sybarim . . . Pythaguras venisse reperit; R II, 28. Antipatrum repressum, quod . . . A II, 109. ipsum regale genus civitatis . . . non est reprehendendum; R II, 43. illud vehementer repugnat; F V, 77. de vita beata nihil repugno; N I, 67. neque * virtute retinetur in vita, nec . . . F III, 61. — pluribus verbis scripsit . . .; L III, 49. neque omnia aegritudo una ratione sedatur; T IV, 59. Strato . . . ab ea disciplina omnino semovendus est; A I, 34. in remio sentio non esse id, quod videatur; A II, 79. cum antiquissimum sententiam, tum omnium populorum . . . consensu comprobata sequor; D I, 11. ego neque in causis . . . argumentari soleo . . . nec . . . N III, 9. inane obsequari nihil solere; D II, 145. illo loco liberrissime soleo uti; L II, 1. et corporis commoda cum externis (et externa cum corporis) . . . comparari solent; O II, 88. illi regi . . . subest . . . Phalaris; R I, 44. nobis satis est ova illa non internoscere; A II, 58. ista Academiae est propria sententia; N II, 148. diligere . . . incundum est; F I, 53. sunt et in animo praecipua quaedam et in corpore; F II, 33. ista vestra . . . dictata sunt; F II, 95. haec ipsa mihi erunt in promptu; F II, 119. de isto magna dissensio est; F IV, 75. haec est propria natura animi atque vis; T I, 54. est innocencia adfectio talis animi, quae nocent nemini; T III, 16. duae (perturbaciones) sunt ex opinione boni; T III, 24. et metus opinio magni mali praesentis et aegritudo est opinio magni mali praesentis; T III, 25. revocatio illa . . . nulla est; T III, 35. nullum genus est minus malitiosum; T III, 50. et invidere aegritudinis est et aemulari; T III, 83. malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium; T IV, 34. superiores definitiones erant Sphaeri; T IV, 53. solum habere velle summa dementia est; T IV, 56. et de honesto et de summo bono separatim libri sunt; T V, 19. praefare non est moum; T V, 21. ista mihi . . . cum Antiocho saepe . . . dissensio fuit; T V, 22. illud Antipetri Cyrenaici est id quidem paulo obsecutus; T V, 112. ista . . . sunt tota commenticia; N I, 94. superstitione . . . facile est liberari; N I, 117. et otiosi sumus et . . . N II, 3. solia . . . caudor interior est quam ullius ignis; N II, 40. vobis . . . minus notam est . . . N II, 73. primum aliae (bestiae) mares, aliae feminae sunt; N II, 128. multae et pecudes et stirpes sunt, quae . . . N II, 130. de Sagra Graecorum etiam est vulgare proverbium; N III, 13. omnis opinio ratio est; N III, 71. cum omnibus in rebus temeritas in adsentiendo . . . tarpis est, tum . . .; D I, 7. et medici et gubernatores . . . praesentio est rerum fortuitarum; D II, 13. . . esset mirabile . . .; D II, 44. maiorum instituta tuere . . . sapientia est; D II, 148. aut nihil omnino est fortuitum, aut . . .; Fa 6. nihil esset in nostra potestate,

II.

si . . .; Fa 9. divitiae, nomen, opes vacuae consilio . . . dedecoris plenas sunt; R I, 51. et ipsa Peloponnesus fere tota in mari est; R II, 8. rex ille . . . integra mente non erat; R II, 45. in hoc fere uno (officio) sunt cetera; R II, 69. haec est propria natura animi; R VI, 28. nec arboris nec equi virtus, quae dicitur, . . . in opinione sita est; L I, 45. sed illi alteri finium nomen est; L II, 1. sententias interpretari perfacile est; L II, 17. esset infinitum; L II, 18. non solum scire aliquid artis est, sed . . .; L II, 47. de tribus ricinis || recinilis || et pleraque illa Solonis sunt; L II, 64. proximum est . . .; L III, 28. ego in ista sum sententia; L III, 33. brevitatis . . . oratoris magna laus est; L III, 40. sine corpore animo vigente divina vita est; L fr I. hoc ipsum ita iustum est . . .; O I, 28. fortis animus . . . ferventior perquamque est; O I, 46. neglegere, quid de se quisque sentiat, . . . arrogantis est; O I, 99. et palaestrici motus sunt saepe odiosiores, et . . .; O I, 130. aliter iustitia non esset; O II, 42. pro amplitudine honorum . . . sane exiguis sumptis proculdubio fit; O II, 59. esse pro civis, qui civis non sit, rectum est non licere; O III, 47. est scientem in errorem alterum inducere; O III, 55 (54). eadem utilitatis, quae honestatis, est regula; O III, 75 (74). apud Homerum . . . talis de Ulize nulla suscipio est; O III, 97. et praecleara res est et summa . . . otiosi; Lae 17. hoc est in tenebras extinctum lumen inferre; fr V, 99. princeps ille . . . aream sibi sumat; R II, 21. Cassiae legis culpam Scipio tuus sustinet; L III, 37. Carbonem . . . propter recentem poenam Tib. Gracchi sustinuit; Lae 41. — ceteri primum ante tenentur adstricti, quam . . .; A II, 8. memoria teneo . . .; R I, 21. illud vel aspersio aquae vel diurnum numero tollitur; L II, 24. principio tollit convictum humanum; O III, 21. maximum ornamentum amicitiae tollit, qui . . .; Lae 82. reliquae causae . . . tum tractabuntur a nobis, cum . . . N III, 17. Galbam, Africanum, Laelium doctos fuisse traditum est; T I, 5. post cum Servius Tullius primum iniussu populi regnavisse traditur; R II, 37. istum (Socratem) . . . sapientem virum fuisse memoriae traditum est; P 23. «nam esse» haec unquam est transvectus caerula cura, quin . . .; F V, 49. mores . . . melius tuemur; T I, 2. — valet in omnes dies; L II, 28. verti . . . istum ipsum locum; F V, 49. de summo bono mox . . . videbitur; F IV, 8. videndum est in utriusque, ne . . .; T IV, 64. Pythagoras . . . non vidit . . .; N I, 27. a beatiss ad virtutem . . . video te venisse gradibus; N I, 89. lapidum conficta . . . elici ignem videmus; N II, 25. mentem, fidem . . . rerum vim habere videmus, non deorum; N III, 61. «nam primum astrorum volucris te consule motus . . . vidisti; D I, 18. et id ipsum vidit; D I, 63. idem (Ennius) in Epicharmo: «nam videbar somnare meo esse mortuum»; A II, 51. sanguinem, bilem, pituitam, ossa . . . videor posse dicere, unde concreta . . . sint; T I, 56. vitae miserae more finis esse videtur; T I, 100. contra mortem nostram . . . satis esse videtur . . . aruati; T V, 76. tenuis . . . aether non satis aptus ad stellas continendas videtur; N II, 54. «nam me visus homo pulcher per amoenam salicita . . . raptare; D I, 40. vide, . . . quam sint ista similia; nam mihi non videntur; D II, 108. navigantibus moveri videtur ea, quae stant; D II, 120. vel rex aequus . . . vel ipse populus . . . posse videtur . . . esse . . .; R I, 42. mihi quom multa eximia . . . videtur Athenae vase peperisse . . . tum . . .; L II, 36. nonaginta vixit annos; A II, 16. et a te perfici istam disputationem volo, nec . . .; F IV, 44. regem illum voluit esse, qui . . .

79

R II, 47. hoc nomen Graeci regis iniusti esse voluerunt; R II, 49.

Œtipp[en]: nam ante Aristippum, et illo (Epicuro) ille melius; F I, 26. Cotta meum modo hoc, modo illud; N I, 47. Phaedor nihil elegantius; N I, 93. nam iam Vestra nomen a Graecis est; N II, 67. illud admodum ridiculum; D II, 78. illud vitiosum; L II, 28. praecitare Ennius; O II, 62. III, 104.

equidem: nam Fauni vocem equidem numquam audivi; N III, 15.

quidem: nam illam quidem orationem ... ad malivolos malev. consolandos esse accomodatam; T III, 60. dictator q. ab eo appellatur, quia dicitur; R I, 63. nondum id q. audeo dicere; F IV, 1. Cleanthes q. sapientem consolatur; T III, 77. vos q. nihil esse dicitis a sapiente tam alienum; A II, 182. illi (antiqui) q. his verbis docebant; L II, 49. nunc q. cogitationibus mollissimis effeminatur; T I, 95. Parmenides q. contentiorem quiddam coronae simile efficit; N I, 28. Abderites q. Protagoras ... Atheniensium insu urbe ... est exterminatus; N I, 63. illud q. ipsum ... habet consul; L III, 16. nunc q. ... (foramina illa) terrenis ... corporibus sunt interaepta; T I, 47. isto q. modo licet dicere utilem violentiam ad fortitudinem; T IV, 52. L q. Crassus ... non aliunde mutatus est, sed ...; O II, 47. id q. interdum est est int. necesse; F II, 94. ex acuminibus q. ... iam M. Marcellus ... totum omisit; D II, 77. utilitates q. etiam ab eis percipiuntur saepe, qui ...; Lae 26. Aiacem q. ira ad furorem ... perduxit; T IV, 52. illud q. adduci vix possum, ut ...; F I, 14. illud q. dici ... nullo modo potest; D II, 24. aequalitas q. iuris ... neque servari potest; R I, 53. isto q. modo vel consulatus vituperari potest; L III, 23. Xerxes q. ... praemium proposuit; T V, 20. haec q. indicare ad ceteras res ... non est satis; A II, 91. corpus q. quasi vas est aut aliquod animi receptaculum; T I, 52. haec q. vita mors est; T I, 75. Anacreontis q. tota potestas est amatoria; T IV, 71. locus q. is etiam naturis ... eius est cuique propius; N I, 103. id q. adfirmare difficile est; D I, 126. e barbaris q. ipsis nulli orant antea maritum praeter Etruscos et Poenos; R II, 9. id q. etiam apud maiores nostros erat; L III, 46. ista q. magna diiudicatio est; L I, 56. illud q. absurdum est; O III, 28. id q. improbum est; O III, 40. mihi q. (potestas) pestifera videtur; L III, 19. nostri q. magistratus auspiciis utuntur coactis; D I, 27. — Œtippie: illud q. ... idcirco recte a poeta, quia ...; O III, 106.

2. Frage: nam Dionysii equus quid attulit admirationis? D II, 67. quid aliud agrum, cum ...? T I, 75. nam quid ego te appellem, Venus? T IV, 73. quid ego hospitem nostrum ... commorem? D I, 26. quid ego de consolatione dicam? D II, 3. de viris quid dicam? R V, 2. quid ego de studiis dicam cognoscendis semper aliquid? Lae 104. ubi primum prudentiae locus dabitur? O III, 117. quid faciet is homo in tenebris? L I, 41. quid Marcum numerem? L I, 7. iustitia ... quid pertinet ad deos? N III, 38. quid possumus facere melius? F IV, 80. quid possum ... agere melius? T II, 1. quid ... magnum sapienti videri potest? T IV, 37. quid potest esse mundo valentius? N II, 31. fortis deus intellegi qui potest? N III, 38. qui potest pelli alia (atomus) ab alia? Fa 22. quid aut laudari rite aut vituperari potest? L I, 51. qui potest temperantiam laudare is, qui ...? O III, 117. quid proficitur (philosophia)? T V, 19. quid eum facturum putem de auditis rebus? A II, 30. quanto plaris (iniquos, infideles)

ei regi putas? O III, 84. quid est, quod minus probari possit? N I, 107. quid est tam inhumantum quam ...? O II, 51. quis est, qui utilia fugiat? O III, 101. quis est ..., qui velit ...? Lae 52.

quidem: nam hoc quidem in talibus viris quid adinet dicere? Lae 39. optimatis q. quis ferat, qui ...? R I, 50. sapientiam q. ipsum quid negare potest ... esse antiquam? T V, 7.

3. Anruf: nam quanti verba illa: UTI NE ...! O III, 70.

4. Kufforberung: nam sic habetote; L I, 16. III, 12. hoc ipsum institutum ... pluribus verbis dicere; F III, 55.

II. vor Nebenfragen: Inbr. Frage: nam e quibus locis quasi thesauris argumenta depromerentur, vestri ne suspicatis quidem sum; F IV, 10. bonum ex quo appellatum sit, nescio; F IV, 73. cum: f. **cum**, A, II, nam (76 St.) B, I, S. 573, b (cum — tum; vgl. I. 1. equiro. sequor. sum; D I, 7). — quom: f. **quom**, II, nam (4 St.) B, I, S. 576, b.

dum: nam dum tibi turpe ... videbitur gemere ... cedet profecto virtuti dolor; T II, 31. dum harspicinam veram esse vultis, physiologiam totam pervertitis; D II, 37. dum sumus inclusi in his compagibus corpora, munere quodam necessitatis ... perfungimus; C 77.

etsi: nam etsi non „suis Minervam“, ut aiunt, tamen inepte, quisquis Minervam docet; A I, 18. etsi quaedam (Epicurus) commutavit, ... tamen plerique dicit eadem; N I, 73. etsi duce natura congregabantur homines, tamen ... urbium praesidia quaerebant; O II, 73.

ni: nam ut iis esset, hominem ... pluris esse ... oporteret; N I, 32. ni iis esset, beati quoque opinione essent; L I, 46.

nisi: nam nisi hoc obtineatur ..., nullo modo probari possit ...; F III, 11. nisi tu (Tarentum) amisisses, numquam recepissem; C 11.

prius quam: nam prius quam iis os injecta gleba est, locus ille ... nihil habet religionis; L II, 57.

quamquam: nam quamquam adsensio non possit fieri nisi commota visio, tamen ... haec habet rationem; Fa 42.

qui: nam quo modo non potest animal ullum non adpetere id, ... sic non potest ...; A II, 38. qui voluit subvenire erroribus (Epicurus) iis, ... nihil profecit; A II, 45. qui summum bonum dicant id esse, ... eos ... fugere ...; A II, 138. quae voluptate quasi mercede aliqua ad officium impellitur, ea non est virtus; A II, 140. qui ad virtutem adiungunt ... voluptatem, ... occasione utuntur; F II, 42. quibus rebus efficiuntur voluptates, eae non sunt in potestate sapientis; F II, 89. quod ita positum est, id est eius modi est, ut ...; F II, 100. quod laudabile sit, honestum esse conceditur; F III, 27. qui valetudinem aestimatione aliqua dignam iudicamus ..., iidem censemus ...; F III, 44. qui sciet, ubi quidque positum sit ..., is ... poterit erueri; F IV, 10. quae corporis sunt, ea ... cognitionem habent faciliorem; F V 34. cui proposita sit conservatio sui, necesse est ...; F V, 37. qui (animi) se humanis vitiis conaminavissent ..., iis devium quoddam iter esse; T I, 72. qui in compediibus corpora semper fuunt, ... tardius ingrediuntur; T I, 75. qui id, quod vitari non potest, metuit, is vivere animo quieto nullo modo potest; T II, 2. qui dolet rebus alienis adversis, idem alienis etiam secundis dolet; T III, 21. nam qui haec audita a docto meminissent viro, futuras necum commetabar miseras; T III, 29. et qui non levantur, ipsi se ad miseriam invitant, et ...; T III, 73.

et, qui beatus est, non intellego, quid requirat, ... et ...; T V, 23. qui viro ... ex se ipso apta sunt omnia ... huic optime vivendi ratio comparata est; T V, 36. qui timebit, ne quid ex his deperdat, beatus esse non poterit; T V, 40. in quem cadit aegritudo, in eundem metum cadere necesse est; T V, 52. quae tibi Epicuri videtur, eadem erit Hieronymi ... causa; T V, 88. qui admonent amice, docendi sunt; N I, 5. qui totos dies precabantur ... superstitioni sunt appellati; N II, 72. quae spiritu in pulmones anima ducitur, ea calebit; N II, 183. quos ab hominibus perveniens dicit ad deos, tu reddes rationem ...; N III, 41. quae vigilantiibus accidunt vatibus, eadem nobis dormientibus; D I, 115. qui mulam perperisse miratur, is ... ignorat; D II, 49. nam quot avis taetro maectatas dente videtis, tot nos ... exanclabimus annos; D II, 64. quae perdiscoenda ... essent, multa constituit; R II, 27. in qua re publica est unus aliquid perpetua potestate, ... excellit regium nomen; R II, 43. cum aetas tua septentes octiens solis anfractusque converterit, ... in te ... se tota convertet civitas; R VI, 12. quod semper movetur, aeternum est; R VI, 27. quae a me adhuc dicta sunt *; L I, 57. qui se ipse norit, ... sentit ...; L I, 59. qui bene imperat, parerit aliquando necesse est; L III, 5. qui summum bonum sic instituit, ... hic ... possit ...; O I, 5. qui iniuste impetum in quempiam facit, ... is ... videtur ...; O I, 23. qui gratificantur cupiam, quod obit illi, ... non benefici ... iudicandi sunt; O I, 42. et, quod decet, honestum est et; O I, 94. qui appetitus longius evagantur, ... ii ... modum transeunt; O I, 102. et qui principes inveniendi fuerunt, ... homines certe fuerunt, nec ...; O II, 14. quos improbos ... putant ..., eos haud contemnant; O II, 36. qui eorum cupiam ... furatur aliquid ..., is ... relinquit ...; O II, 40. cui res crepta est, est inimicus; O II, 79. qui e divisione triperita duas partes absolverit, huic necesse est restare tertiam; O III, 9. quos ait Caecilius comicos stultos senes*, hoc || hoc || significat credulos; O 36. qui septem appellantur, eos ... in numero sapientium non habent; Lae 7.

quia: nam quia sapientia est conveniens actio, est ex illo pertinenti genere ...; F III, 55.

quisquis: nam quicquid quaerit, id habet ... controversiam; F IV, 6. quicquid eius modi est ... in eo fit ...; O I, 26.

quod: nam, quod dicitur omnia se credere ei ... probarem; A II, 9. quod auit sensibus ... iudicari ... plus tribuit ...; F II, 36. quod auit peroseque consolationibus nihil levare ... utrumque dissolvit; T III, 73. quod auit nimia rescari oportere ..., quod tandem potest ...? T IV, 57. quod et maris deos et feminas esse dicitis, quid sequatur, videtis; N I, 95. nam quod ad dexteram || quod dexterum || cepit cursum ... signum praepotens, pulcherrimum anguratum est ...; D I, 45. quod haruspices responderint || responderint || ... miror ...; D II, 66. quod ... stellae aereae ... decidisse ... dixisti, furum id ... factum ... videtur; D II, 68. quod auit ... Babylonios posside, fallunt; D II, 97. quod (lex) ... vetat, ... incendium veretur; L II, 61. quod Herculem Prodicus dicit ... exisse, ... hoc ... potuit ... contingere; O I, 118. quod ad Phalarim atinet, perfacile iudicium est; O III, 32. quod auit: 'minima de malis,* id est ut turpiter potius quam calamitose; O III, 105. quod auit ... id feri honestum, immo vero esse; O III, 110. quod (Regulus) reddi, nobis nunc mirabile videtur; O III, 111. quod veris, non non conveniat nostris aetatibus ista oratio; fr V, 57.

quoniam: nam quoniam ... vacuitate omnis molestiae gaudemus ..., recte nominata est ...; F I, 37.

si: nam si (notionem) habemus, Interesse oportet ...; A II, 33. si, quod cuique occurrit, ... id confirmatur, quid eo levius? A II, 35. si in minimis rebus pertinacia reprehenditur, calumnia etiam cofretur; A II, 65. si e contrariis disiunctio ... falsa potest esse, nulla vera est; A II, 97. si (sapient) in hoc haberet cognitionis notam, eadem uteretur in ceteris; A II, 110. si dicent ab illis (Graecia) has res esse tractatas, ... est cur ...; F I, 6. si omnes atomi declinabant, nullae unquam cohaerescerent; F I, 20. si concederetur ... ista ... per se esse iucunda, per se esset ... virtus ... expectanda; F I, 25. si ea sola voluptas esset, ... nec manus esse contenta posset nec ...; F I, 39. si propter voluptatem (laudatur), quae est ista lans? F II, 50. si amitti vita beata potest, beata esse non potest; F II, 86. si quae sunt aliae (voluptates), falsum est ...; F II, 106. si 'tuam' (villam) dicerem, latebram haberet; F II, 107. si (Croesus) beatus unquam fuisset, beatam vitam ... pertinisset; F III, 76. si ¶ omnino nos || omnino ea || neglegemus, in Aristonae vita incidemus; F IV, 40. si pravitatem ... corporis propter se fugiendam putamus, cur non ...? F V, 47. si solos eos diceris miseros ..., neminem ... exciperes; T I, 9. si cor ... est animus, certe ... interibit; T I, 24. si supremus ille dies ... commutationem adfert loci, quid optabilius? T I, 117. si omnia fingenda turpitudinis ... causa faciemus, ... stimulos doloris ... contemnamus licebit; T II, 66. si (sapient) irascitur, etiam concupiscit; T III, 19. si ... eadem res est ..., qui potest ...? T III, 74. si qui dolent eius rebus secunda, a quo ipse laedatur, non recte dicatur invidere; T IV, 17. si singulas disciplinas percipere magnam est, quanto maius omnia? N I, 11. si plures (facies), aliam esse alia pulchriorem necesse est; N I, 80. si tantum modo ad cogitationem (di) valent ..., quid interest ...? N I, 105. si omnibus hominibus ... deos consulere consensum ..., his quoque hominibus consulant; N II, 164. si stultitia ... maius est malum ... in summis malis omnes unum; N III, 79. nam si (di) curent, bene bonis sit; N III, 79. si animal omne, et vult, ita utitur motu sui corporis ..., quanto id deo est factus? D I, 120. si obscurior ... stella extiterit, pingue ... esse casum; D II, 130. si casum in eo quoque dicit esse ..., doleo ...; D II, 39. si ista sequitur ..., debui pertimescere; D II, 59. si, quod raro est, id portum putandum est, sapientem esse portum est; D II, 61. si ea (falsa somnia) quoque divina, quid inconstantius deo? D II, 127. si quis velit ... ita dicere ..., nihil dicat; Fa 32. si atomis, ut gravitate ferantur, tributum est necessitate naturae ..., necesse est ...; Fa 48. si ... Roma condita est secundo anno Olympiadis septuaginta, in id saeculum Romuli cecidit aetas; R II, 18. si esset (ius naturale) ..., essent iusta ... eadem omnibus; R III, 13. nam ... si ... ad Fanium ... venias ..., quid tam exile? L I, 6. si hoc non probas, ab eo ... causa ordianda est; L I, 21. si (Academia) invaserit in haec, ... nimias || miseras || edet ruinas; L I, 39. si opinio universa virtus, eadem enim etiam partes probarentur; L I, 45. nam ... si id mihi assumo, videor ...; O I, 2. si ... Neptunus, quod Thesius prostravit, non fecisset, Thesius ... filio non esset orbatus; O I, 32. si quis ab ineunte aetate habet causam celebritatis ... acceptam ..., in hunc oculi ... conciantur; O II, 44. si quid ... detraxerit, inhumane fecerit; O III, 30. si omnia facienda

sint ... coniurationes putandae sint; O III, 44. **nam** sic violandum est ius, regnandi gratia violandum est; O III, 82. si ... vita omnis beata corporis firma constitutione ... continetur, certe haec nihilitas ... cum honestate pugnet; O III, 117. si id culpa senectutis accideret, eadem mihi usu veniret; C 7. si utilitas amicitiae congiunaret || congl. amic. ||, eadem commutata dissolveret; Lae 82.

sive: nam sive oblectatio quaeritur animi ... quae conferri ... potest ...? sive ...; O II, 6. sive honestum solum bonum est ... sive ... dubitandum non est ...; O III, 11.

nt: nam nt Terentianus Chremes non inhumana ... sic isti curiosi; F I, 3. ut paulo ante docui, augendae voluptatis finis est ...; F II, 9. ut peccatum est patriam prodere ... , sic timere ... peccatum est; F III, 32. ut saepe iam dixi, in infirma aetate ... vis naturae ... cernitur; F V, 43. nt illa natura caelestis terra vacat ... , sic ... animus est experta; T I, 65. nt Platonem ... legunt omnes ... , sic hos Latinos si soli legunt, qui ...; T II, 8. ut agri non omnes frugiferi sunt ... , sic animi ...; T II, 13. ut corpus ... sanum non est, sic in animo ...; T III, 22. ut medici ... curationem esse inventam putant, sic nos ...; T III, 23. ut illic alii ... nobilitatem coronae peterent, alii ... item uos ...; T V, 9. ut quaestiosa mercatura ... dicitur, ... sic vita ... beata recte dici potest; T V, 86. nt profectus amnis ... vix ... corumpitur, sic orationis flumine ...; N II, 20. ut nihil interest ... , sic non intellego, quid intersit ...; N III, 79. nt nunc extia, ... sic tum avibus magnae res impetiri solebant; D I, 28. ut aurum ... frustra natura divina genuisset, nisi ... , sic ars aliqua coniuuncta est ...; D I, 116. nt praeterita ea vera dicimus ... , sic futura ... ea vera dicimus; Fa 27. ut videtis, mors Tiberii Gracchi ... divisit populum; R I, 31. ut ex nimia potentia principum oritur interitus principum, sic hunc ... populum ...; R I, 68. nt animus corpori dicitur imperare ... , sic regnum ... imperia ...; R III, 37. ut illi aequitatis, sic uos dilectus || del. || vim in lege ponimus; L I, 19. ut || f et || communis intelligentia nobis notas res efficit ... , honesta in virtute ponuntur; L I, 44. ut vera et falsa ... sua sponte, non aliena iudicantur, sic ... perpetua ratio vitae ...; L I, 45. nt modo a te dictum est leges a librariis peti, sic animadverto plerosque ... sapere; L III, 48. ut adversas res, sic secundas immoderate ferre levitatis est; O I, 90. nt utilitatem nullam esse docuimus ... , sic ... dicimus ...; O III, 119. ut ille ... intellegimus opus esse quaesito, sic ... quis non putet ...? P 46.

nam, nt sint illa vendibiliora, haec uberiora certe sunt; F I, 12. ut illa praeterea ... , haec ipsa quam habent levitatem? T IV, 76. **nam** ut ego illi || illis || supplicem tanta blandiloquentia? N III, 65. ut omittam ceteros populos, noster (populus) quam multa genera (divinationis) complexus est! D I, 3. ut vere loquamur, superstitione ... oppressit ...; D II, 148. nt essent atomi, ... tamen declinatione istae uumquam explicarentur; Fa 48. ut sibi duodecim fictores ... antequam liceret ...; R II, 31. sibi ut ... malis ... concessum est; O III, 22. ut tribuamus aliquid voluptatis, ... utilitatis ... nihil habebit; O III, 120. vel nt non idem expedit, incidere saepe, vel ...; Lae 33.

III. **Namque**: nam illa praedicta Veientinum ... * nam ...; R IV, 3. nam et ante et pone, ... modo huc, modo illuc ...; T I, 48.

namque, **namq̄**, **benz**, **ja auz̄**, **frēitid̄**:

I. in Haupt[s]agen; namque et Athenienses ... sacerdotes ... adhiberunt et ...; D I, 96. Carneades ... modo || sit || hoc, modo illud sit || at ||; D I, 62. alii ... consent ...; N II, 81. **nam** nimis multos ... cadentes cernimus; T III, 65. **nam** Apollo ... dementem invitam ciet; D I, 66. **nam** virum medium serpens sub pectora cingit; N II, 109. et in Lysandri ... statua ... corona subito extitit ... , stellaque ...; D I, 75. **nam** coronarum et incitat languentes et languentem excitat; L II, 38. **nam** Aesculapii liberum sancti oppleat porticus; T II, 38. hoc praestant amicitia propinquitas, quod ...; Lae 19. **nam** omnes memori portentum mente retentant ...; D II, 63. **nam** regnum suppetebat mi; T III, 44. et illa tenenda est feror ...; R II, 67. **nam** (Cepheus) ipsum || ipse || ad tergum Cynosrae vertitur Arcti; N II, 111. alias bestias natis aequum incolas esse (natura), voluit; T V, 38. eorum animi ... circum terram ipsam volutant; R VI, 39. **namque** horum posteri meliores illi quidem; F V, 13.

II. **nt**; **namque**, ut videtis, ... arere neque diram volucrem a pectore; T II, 24. ut olim de flore sol ... vixit ut ... , explimum annum habeto; R VI, 24. — ut C. Flaminium ... reliquaui, quid ... reliquit? L III, 20.

NANCISCOR, erlangen, gewinnen, erreichen, fassen, antreffen; L alqm: si me adest qui potens, aut sicubi nactus eris; T I, 108. **namque** (Peloponatus) quondam a socio || socio, socio || Oromo rege Hippodameam raptis nactus nuptis; T III, 26. quid (faciet is homo) in deserto quoloco nactus ... inbecillum atque somnum? L I, 41. si aliquem nacti sumus, cuius cum moribus et natura congruamus; Lae 27.

alqd: vitia ... claviculis suis quae manibus, quicquid est nactus, complectitur; C 52. f. bonum. **belua**: immanes et feras beluas nanciscimur venando; N II, 161.

bonum: si aliud quippiam nacti sumus fortitū boni; N III, 87.

causam: Cato ... esse abiti et vita, ut causam morieudi nactus se esse gauderet; T I, 74.

commentarios: enim (Platonem) ... Philoleo commentarios esse nactus; R I, 16.

ducem: nec est quiquam gentis nlius, qui dncem || ducem naturam || nactus ad virtutem pervenire non possit; L I, 30.

homine: eum tu hominem terreto, si quem eris uactus, istis ... minis; P 17.

materiam: si (semen) nantum ... sit materiam, qua ali augerique possit; N II, 81.

nomen: quae (prudential) ipem nomen bonacia est ex providendo; R VI, 1.

ova: milu est ... bellum ... cum corvo; ergo alter alterius ubicumque nactus est ova frangit; N II, 125.

potestatem: quam (potestatem) ipse (Dionysius) per scelus erat nactus; N III, 84. nos novam potestatem nactus || nactus ||; R II, 51. solitudinem, tenebra: homines tenebras et solitudinem nacti; F III, 38.

vim: nec (natura) vim ullam uanciscatur, qua ... moveatur; T I, 54. R VI, 27.

II. **alqm**: quoniam nacti te ... sumus aliquando otiosum ...; F I, 14. te ... permagnum est nancisci otiosum ... atqui nactus || nactus || es, sed mercede otiosiorum opera quam animo; R I, 14. naturam — dncem; f. I. dncem.

NARCIS, **Narf**: I. habent, patent; narcis, quae semper propter necessarias utilitates patent, contractiores habent introitus, ne quid in eas, quod nocet, possit pervadere, uoremque semper

habent ad pulverem multaque alia depellenda non inutiles; N II, 145.

sequuntur, sunt: narses et ... recte sursum sunt et quod cibi et potitionis iudicium magnum carum est, non sine causa vicinitatem oris secutus sunt; N II, 141.

II, 1. adiungo: quod (os) adiunctis varibus spiritu angetur; N II, 134.

dico: narses cornibus iis (similes nostri solent dicere), qui ad nervos resonant in cantibus; N II, 149.

2. admoveo ad: fasciculum ad naris admovebit; T III, 43.

averto a: ut in aedificiis architecti avertunt ab oculis nariusque dominorum ea, ... sic ...; N II, 141.

perforo ad: viae quae quaedam sunt ad oculos, ad auras, ad naris a sede animi perforatae; T I, 46.

pervado in: [I. habent.

III iudicia: narium ... et gustandi † et parte || arte || tangendi magna iudicia sunt; N II, 146. I. I. sequuntur.

sagacitas: canum ... tam incredibilis ad investigandum sagacitas narium ... quid significat? N II, 155.

IV. duco e: >boves ... narius uniferum duxere ex aere suorum; D I, 15.

NARRO, ἐξάβην, ῥαφίδις geben, mitteilen, rben: I. alqs: male hercule narras; T I, 10. quae (administratio) lucidissima fuisset, si aliquem, cui narrat, habuisset; Lae 88. bene hercule narras; P 23.

II, 1. directe >edic: cum (Ennius) somniavit, illa narravit: >visus Homerus adesse poeta: A II, 51. aliquis hoc animo, ut narrat Lucilius: >occidam illum ...; T IV, 48. narrat ... apud Ennium Vestalis illa: >secita ...; D I, 40.

2. acc. c. inf.: qui omnibus laetitias laetum esse se narrat; F II, 13. quod solebat narrare Pompeius, se ... audire voluisse Posidonium; T II, 61. narrabat eum (Posidonium) graviter ... disputavisse; T II, 61. se exclamasse Sallustius narrat reditum tibi celerem ... paratum; D I, 59.

III. alqd: videmus, ... ut (pueri) id aliis narrare gestiant; F V, 43. Q. || Quintus || Mucius agitur multa narrare de C. Laelio socio suo memoriter et iucunde solebat; Lae I. [I, II, 2. T II, 61. disputationem: in qua (Academia) disputationem habitam non quasi narrantes exponimus, sed eisdem fere verbis; T II, 9.

rem: sic eas (disputationes) exponam, quasi agatur res, non quasi narretur; T I, 8.

secreta: qui (Er Pamphylus) ... multa ... de inferis secreta narraisset; R VI, 3.

somnium: saepe tibi meum (somnia) narravi; D I, 58. (tuum somnium) mihi saepius noster Sallustius narravit; D I, 59. te sibi somnium narravisse; D I, 59. cum Alexander experrectus narraisset amicum somnium; D II, 135.

visa: quod insani sua visa concietiori non narant, narant, qui somnia verunt; D II, 122.

vitia: quid ... est stultius quam venditorum eius rei, quam vendat, vitia narrare? O III, 55.

narthecium, Ἐσβατήσθην: iam doloris medicamenta illa Epicurea tamquam de narthecio proment; F II, 22.

NASCOR, geboren, erzeugt werden, entflammen, entstehen, entpringen, herrühren, beginnen, part. ge-
schaffen, geschickt, geeignet, alt: I. unperisūfich: I. a. valeo ad: plus terrarum situs quam lunae tactus ad nascendum valere; D II, 97.

b. tempus: nihil ad agendam vitam nascendi tempus pertinere; D II, 95.

2. verba: (Silenum) decuisse regem non nasci homini longe optimum esse; T I, 114. non nasci longe optimum: fr IX, 9.

II. mit einflussem Subject: alqs (vgl. natus, genita, genatus): quod illi tum in novis rebus quasi modo nascentes haestaverant; A II, 15. qua (morte) qui affecti sunt, in eadem causa sunt, qua ante quam nati; F I, 49. nisi quemque natum esse et suis voluptatibus; F II, 79. quo (die) natus ... est; F II, 103. nisi natus esset; F II, 103. ita nos esse natos, ut ...; F IV, 4. cum ita nati factique simus, ut ...; F V, 43. ut quiesque optime natus institutusque est; F V, 57. qui ad laudem et ad decus nati, suscepti, instituti sumus; F V, 63. anno ante natum Ennium; T I, 3. quicumque nati sunt erunt; T I, 9. in miseriam nascitur sempiternam; T I, 9. quicumque nati sunt; T I, 9. qui nondum nati sunt; T I, 13. miseri fuimus ante, quam nati; T I, 13. ante quam sum natus; T I, 13. qui nati non sint; T I, 13. hinc Liber Semela natus (deus habebat); T I, 28. Calanus || Callanus || Indus, ... in radicibus Caucasii natus; T II, 52. non ... silice nati sumus; T III, 12. qualis ... tibi ille videtur Tantalum prognatum, Pelope natus? T III, 26. ea lege esse nos natos, ut nemo in perpetuum esse posset expertus mali; T III, 59. cum (Dionysius) quinque et viginti natus annos dominatum occupavisset; T V, 57. si Seriphi natus esses; N I, 88. nisi in eo, qui natus sit, (rationem inesse non posse); N I, 98. hunc dico Liberum Semela natum; N II, 62. qua nocte natus Alexander esset; N II, 69. plurius (Hercules) ... tradunt nobis ii, ... antiquissimum love natus, sed item love antiquissimo; N III, 42. alter (Hercules) traditur Nilo natus Aegyptius; N III, 42. quos omnes Erebo et Nocte natos ferunt; N II, 44. hi dei sunt habendi mortalibus nati matribus; N III, 45. qui (Achilles) si deus est, et Orpheus et Rheus qui sunt, Musae matre nati; N III, 45. quae quia partus matronarum tunc, a nascentibus Natio nominata est; N III, 47. quia speciem habet || habet || admirabilem, Thanmate dicitur Iris esse nata; N III, 51. ex quibus (Iovibus) primum et secundum natos in Arcadia, alterum patre Aethere, ... alterum patre Caelo; N III, 53. secundi (Διόσκουροι) love tertio nati et Leda, Castor et Pollox; N III, 53. qui (Atreus) Pelope natus fuit; N III, 53. Musae primae quattuor love altero natae, ... tertiae Piero natae et Antiopa; N III, 54. unus eorum (Solum) love natus, nepos Aethere. alter Hyperione, tertius Volcano, Nili filio; N III, 54. Volcani item complures, primus Caelo natus ... secundus Nilo natus, ... quartus Memalio natus; N III, 55. Mercurius unus Caelo patre, Die matre natus, ... tertius love tertio natus et Maia; N III, 56. alter (Apollo) Corybantis filius, natus in Creta ... tertius love tertio natus et Latona; N III, 57. secunda (Diana) notior, quam love tertio et Latona natam accipimus; N III, 58. Dionysus multos habemus, primum love et Proserpina natum, secundum Nilo ... tertium Cabiro patre ... quartum love et Luna ... quintum Niso natum et Thyone; N III, 58. Venus prima Caelo et Die nata, cuius Elide || Eii || delubrum vidimus, altera spuma procreata, ex qua et Mercurio Cupidinem secundum natum accipimus, tertia love nata et Diana, quae nupit Volcano; N III, 59. quarta (Minerva) love nata et Coryphe, Oceani filia; N III, 59. Cupido primus Mercurio et Diana prima natus dicitur, secundus Mercurio et Venere secunda, tertius, qui idem est Anteros, Marte et Venere tertia; N III, 60. ut

praedici posset, ... quo quisque fato natus esset; D I, 2. cum (Cyrus) quadraginta natus annos regnare coepisset; D I, 46. in qua (parte orbis) sit ortus eius, qui nascatur; D II, 89. cum, ut ipsi (Chaldaei) dicunt, ortus nascentium luna moderatur; D II, 91. eodem .. omnibus, qui eodem statu caeli et stellarum nati sint, accidere necesse esse; D II, 92. qui potest eadem vis esse necesse est, cum caeli tanta sit dissimilitudo? D II, 93. eos, qui nascuntur || nascuntur || eodem tempore, posse in dissimilis incidere naturas propter caeli dissimilitudinem; D II, 93. volunt .. illi omnis eodem tempore ortos, qui ubique sint nati, eadem conditione || conditione || nasci; D II, 93. estne sanorum hominum hoc ad nascentium ortus pertinere non dicere? D II, 94. quod uno et eodem temporis puncto nati dissimilis et naturas et vitas et causas habent; D II, 95. nisi forte putamus neminem eodem tempore ipso et conceptum et natum, quo Africanum; D II, 95. cum ita nati essent, ut quadam ... depravata haberent; D II, 96. quod .. tempus, quo non innumerabiles nascantur || nascuntur ||? D II, 97. in aliis, ... ut in brumali die natis, ... naturae contagio valet; Fa 5. quoniam certum in Fabio ponitur, natum esse cum Canicula oriente; Fa 12. si ita fatum erit || sit, est ||: nascetur Oedipus Laio; Fa 30. cum esset habendus rex, quicumque genere regio natus esset; R I, 50. qui (Romulus) patre Marte natus; R II, 4. (Romulus) ut natus sit; R II, 4. quo .. ille mortuus, eodem est anno natus Simo- nides; R II, 20. quem (Servium Tullium) ferunt ex serva Tarquiniese || Tarquiniese || natum; R II, 37. qui postea nascuntur; R VI, 23. qui ante nati sunt; R VI, 23. cuius numerus colendi ... causa nati et in lucem editi sumus; L I, 16. vita expetit, quia nos, in quo nati sumus, continet; L I, 31. hoc ipso in loco ... me scito esse natum; L II, 8. ubi tu es natus; L II, 4. quom (Cato) esset Tusculi natus; L II, 5. sic nos et eam patriam ducimus, ubi nati, et illam, a qua excepti sumus; L II, 5. quoniam ... non nobis solum nati sumus; O I, 22. quo modo quisque natus est; O I, 119. superioris filius Africani, qui hunc Paulo natum adoptavit; O I, 121. quod contigit M. Bruto summo genere nato; O II, 75. utinam ... tum essem natus, quando ... O II, 75. cum ... ea ... lege natus sis ... ut ...; O III, 52. anno .. post (Q. Maximus) consul primus fuerat, quam ego natus sum; C 10. cum ego quisque et sexaginta annos natum legem Voconiam ... suasi || suasissem ||; C 14. anno septuaginta natus (tot enim vixit Ennius) ita ferebat duo ... onera ...; C 14. qui (Livius) cum sex annis ante, quam ego natus sum, fabulam docuisset; C 50. quoniam ita vixi, ut non frustra me natum existimen; C 84. sensu ... amissio fit idem, quasi (Scipio) natus non esset omnino, quem tamen esse natum ... nos gaudemus; Lae 14. ita natos esse nos, ut inter omnes esset societas; Lae 19. quae (bestiae) ex se natos ita amant ad quoddam tempus ... ut ...; Lae 27. si parantibus nati sint humilibus; Lae 70. etiam in amplissima familia natus sit; P 36. qui (vates, interpretes) nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum luendarum causa natos esse dixerunt; fr V, 95. si natus sis; fr IX, 9. f. hospes. **ad**. I. nascor (9 Et.) B. I. 44. a. ex. I. nascor ex aliquo (12 Et.) B. I. 44. a. ex. I. nascor ex aliquo (3 Et.) 475. b. mare, V, 2 (9 Et.) 525. b. alqd. domi nobis ista nascuntur; A II, 80. ex hoc illud est natum, quod postulatbat Hortensius; A II, 28. quod ... sua sponte nascitur; F II, 78. ex hoc nascitur, ut ...; F III, 63. praeclearum .. Chrysiippus, cetera nata esse hominum

causa et deorum, eos autem ... societatis suae; F III, 67. e quibus haec nata sunt; F IV, 54. id ... nec nasci potest nec mori; T I, 54. R VI, 27. quae si cernerem quem ad modum nasci possent, etiam quem ad modum interire viderem; T I, 56. nihil ... est in animis, ... quod ex terra natum atque fictum esse videretur; T I, 66. fr IX, 10. si haec nata sunt, ut Platonem videretur; T I, 70. volt (Panaetius), ... quicquid natum sit, interire; T I, 79. quae ... sunt his contraria, ea nasci putantur a metu; T IV, 25. quod ... nascitur ex offensione, ita definiunt; T IV, 26. quae crescentia perniciosa sunt, eadem sunt vitiosa nascentia; T IV, 41. quod || quia || .. ex atomis, id natum aliquando est; si natum, nulli dei ante quam nati; N I, 68. a quo (calido, igneo) et animantia omnia et ea, quorum stirpes terra continentur, et nasci sit necesse et augescere; N II, 28. illud, quod erat a deo natum; N II, 60. ea ... quae paulo ante nata sunt, ... duce natura mammas appetunt; N II, 128. ita et nascuntur et educantur ipsa per sese; N II, 129. nec ... illarum (bestiarum) quoque causa ea nata esse dicemus; N II, 157. unde haec nata sunt; N III, 47. quae sint initia rerum, ex quibus nascuntur omnia; D II, 11. si ostenti simile natum factumve quippiam; D II, 149. * ... tum ex eorum fastidio et superbia nata esse commemorat; R I, 48. ut ea, quae gignantur, donata consulto nobis, non fortuito nata videantur; L I, 25. haec nascuntur ex eo, quia natum propensi sumus ad diligendos homines; L I, 43. innumerabilia nascuntur, quibus impletur iuris consultorum libri; L II, 48. non vides, .. a te id ipsum natum, ut illi creperent? L III, 30. ex quo ista innumerabilia nascuntur, ut utilia cum honestis pugnare videantur; O III, 72. id .. pariter cum omni animante nascitur; Lae 81. corporeum ... omne necesse est esse, quod natum est; Ti 13.

aegritudo: ex malis metum et aegritudinem nasci censent, metum futuris, aegritudinem praesentibus; T IV, 11. nata esset aegritudo nova; T IV, 40.

aegrotationes: quem ad modum ... in corpore morbi aegrotationesque nascuntur, sic ...; T IV, 23. similiter ... ceteri morbi, ut gloriæ cupiditas, ut mulieritas ... ceterique similes morbi aegrotationesque nascuntur; T IV, 25. quae omnes aegrotationes animi ex quodam metu nascuntur aegritudinem, quas fugiunt et oderunt; T IV, 25.

amicitia: quam (amicitiam) ex inopia atque indigentia natam volunt; Lae 29.

animal: simul atque (animal) natum sit; F I, 30. simul atque natum animal est; F II, 81. non proficitur animal illud modo natum a summa voluptate; F II, 31. simul atque natum sit animal; F III, 16. animal nullum inveniri potest, quod neque natum umquam sit et semper sit futurum; N III, 32.

animantia: f. alqd; N II, 28.

animus: nasci ... animos; T I, 79. nihil necessitatis adfert, cur nascuntur animi, similitudo; T I, 80. quom ... (animus) se ad civilem societatem natum senserit; L I, 62.

arbor: utinam ne in Felio nata ulla umquam esset arbori; Fa 35.

ars: videte, ne contra vos tota (ars) nata sit; A II, 92.

astra: has .. ob causas nata astra sunt; Ti 34. **avia**: si avia .. eius (Epicuri) nata non esset; F II, 103.

aves: quamquam avis quaedam ... rerum augurandarum causa esse natus putamus; N II, 160.

aures: f. membra; F III, 63.

bacillum: ut bacillum aliud est inflexum ... de industria, aliud ita natum, sic ...; F II, 33.
 bella: ex cupiditatibus odia, discidia, discordiae, seditiones, bella nascuntur; F I, 44.
 bestiae: immanes quaedam bestiae sibi solum natae sunt; F III, 63. quae (bestiae) .. in quo loco natae sunt; F V, 42. sunt quaedam (bestiae) etiam, quae [in] igne nasci putantur; N I, 103.
 bestiolae: apud Hypanim fluvium ... Aristoteles ait bestiolas quaedam nasci, quae nunc diem vivunt; T I, 94.
 caritas: quae (caritas generis humani) nata a primo saetu ... serpit sensim foras; F V, 65.
 catulus: qui (catulus) modo est natus; F III, 48. quoniam catuli, qui iam dispecturi sunt, caeci aequae et ii, qui modo nati; F IV, 64.
 causa: unde causa controversiae nasceretur; F IV, 45. causa populo nata est, ... ut potentia senatus ... minneretur; R II, 59.
 cervicis: cervicis .. natae ad iugum, tum vires umerorum et latitudines ad aratra [extra] henda; N II, 159.
 commendationes: ex hac animorum affectione testamenta commendationesq; morientium natae sunt; F III, 65.
 commoda: et nascentibus et cadentibus cum reliquis commodis, tum maxime liberis; T V, 36.
 conclusio: ex quo illa conclusio nascitur; A II, 128.
 conloquia: hinc patriae proditioes, hinc rerum publicarum eversioes, hinc cum hostibus clandestina conloquia nasci; C 40.
 constantia: quae, unde (constantia) nata sit aut quo modo; A II, 23.
 consuetudo: mihi .. haec in Graecorum gymnasiis nata consuetudo videtur; F IV, 70.
 controversia: utraque earum (controversiarum) nascitur; F IV, 57. ex hac .. non rerum, sed verborum discordia controversia est nata de finibus; L I, 55.
 cupiditas: f. aegrotationes; T IV, 52.
 curae: ex eo ipso (eomno) plurimae curae metusque nascuntur; D II, 150.
 decreta: et quibus (visis) omnia decreta sunt nata; A II, 27.
 decus: quod (decus) ex virtute ac dignitate nascitur; R fr 8.
 di: di semper fuerunt, nati numquam sunt, siquidem aeterni sunt futuri; N I, 90. f. alqd; F III, 67.
 deus, I, I, nascitur (3 Et.) B, I, C. 660, b.
 direptiones: hinc furta, peculatus, expilatioes direptionesque sociorum et civium (nascuntur); O III, 36.
 discidia: magna etiam discidia et plerumque iusta nasci; Lae 35. f. bella.
 discordiae: ex utilitatibus varietatibus ... nasci discordias; R I, 49. f. bella.
 divitiae: ex eisdem verborum praestigis et regna nata vobis sunt et imperia et divitiae; F IV, 74.
 dolores: animi .. voluptates et dolores nasci fatemur et corporis voluptatibus et doloribus; F I, 55.
 ενοχθ: ex his illa necessario nata est ενοχθ, id est adsensiois retentio; A II, 59.
 error: ut perscipiat, unde omnis iste natus error sit voluptatem accusantium doloremque laudantium; F I, 32.
 eversioes: f. conloquia.
 exempla: quae (exempla) nata et frequentata apud illos (Athenienses); R I, 5.
 exordium: ita nascitur exordium; T I, 8.
 expilatioes: f. direptiones.
 favonius: mare illud, quod nunc favonio nascente purpureum videtur; A II, 105.

filius: e quibus (filiis) septemdecim iusta uxore natus; T I, 85.
 fratres: Marcio .. fratres, nobili loco natos; D I, 89.
 furta: f. direptiones.
 genera: ex singulis certa officiorum genera nascuntur; O I, 15.
 homo: ad unam hanc rem natum hominem, ut frueretur voluptatibus; F II, 41. ut (homo) .. non sibi se soli natum meminerit, sed patriae, sed suis; F II, 45. qui ... homines ... genere nobili natos esse optimos putant; R I, 51. f. homo, I, 1. nascitur (9 Et.) C. 162, a.
 hospes: hospes tuus aritus Masinias quae facit hodie nonaginta natus annos; C 34.
 imbecilli, ingeniosi: ut .. et ingeniosi et tardi ita nascuntur antecedentibus causis itaque valentes et imbecilli, non sequitur tamen ...; Pa 9.
 imperia: f. divitiae.
 indagatio: inde est indagatio nata initiorum et tamquam seminum; F IV, 69.
 ira: ut ... exardescencia .. sit ira nascentis et modo existens; T IV, 21.
 laetitia: si (voluptas) ... pluris esse contendat dulcedinem corporis ex carne natam laetitiam; F III, 1. ex bonis libidinem et laetitiam ... nasci censent; T IV, 11.
 latitudines: f. cervicis.
 lex: quae (lex) saecis omnibus ante nata est quam scripta lex ulla aut quam omnino civitas constituta; L I, 19.
 liberi: f. commoda.
 libido: f. laetitia; T IV, 11.
 luna: cuius (lunae) et nascentis et senescentis alias hebetiora, alias acutiora videntur cornua; A fr 6.
 malitiae: ex ea diffinitio illae, fallacilio quae, ut ait Attinus, malitiae natae sunt; F IV, 68.
 membra: ut .. in membris alia sunt tamquam sibi nata, ut oculi, ut aures, alia ..; F III, 63. omnia (membra) ... ita nata atque ita locata sunt, ut ...; N II, 121.
 metus: f. aegritudo; T IV, 11. curae.
 morbi, mulierositas: f. aegrotationes.
 mundus: qui non modo natum mundum introduxerit, sed etiam manu paeve factum; N I, 20. in mundis .. (veritas est) innumerabilibus omnibus minimis temporum punctis aliis nascentibus, aliis cadentibus; N I, 67. innumerabiles ... (mundos) in omni puncto temporis aetate nasci, alios interire; N II, 94.
 natura: neque nata .. est (natura animi atque vis) et aeterna est; T I, 54. R VI, 28. quas (naturas) et nasci et extingui perspicuum est; N I, 29.
 nepos: L. Pauli nepos, ... in hac tam clara re publica natus; R I, 31.
 oculi: f. membra; F III, 63.
 odium: molesta veritas, siquidem ex ea nascitur odium; Lae 89. f. bella.
 oratio: ex quo (iure civili) haec omnis est nata oratio; L I, 34.
 partes: partes .. perturbationum volunt ex duobus opinatis bonis nasci et ex duobus opinatis malis; T IV, 11.
 parvi: altrix, Martia, quae parvos Marvortis semine natos uberibus gravidis vitali rore rigabat; D I, 20.
 peccata: ex quo nascuntur innumerabilia peccata; O I, 91. quae ex eo peccata nascuntur [nascuntur]; P 20.
 peculatus: f. direptiones.
 pernicies: pestem ac pernicem Asiae proxima nocte natam; D I, 47.
 pestis: nulla tam detestabilis pestis est, quae

non homini ab homine nascatur; O II, 16. f. pernicies.

philosophia: ut ... philosophia nascatur Latinius .. litteris ex his temporibus; T II, 5.

portentosa: si quando aliqua portentosa aut ex peccate aut ex homine nata dicitur; D II, 60.

poster: horum posterii ... ita degenerant, ut ipsi ex se uati esse videantur; F V, 13.

potestas: ista potestate uata gravitas optimationum cecidit; L III, 17. quippe quae (potestas) in seditione et ad seditionem uata sit; L III, 19.

principium: vobis ... ualde officii, unde agendi principium nascatur, non reperietis; F IV, 46. ipsum .. (principium) nulla ex re alia nasci potest; T I, 54. R IV, 27.

proditioues: quoque et vitio et amicitiarum proditioues et rerum publicarum nasci solent; A II, 27. f. colloquia.

proverbium: a quibus (rusticia) natum est id ... proverbium; O III, 77.

puella: si puella nata biceps esset, seditionem in populo fore; D I, 121.

puer: primus Priamo qui (puer) foret postilla uatus; D I, 42. quicumque (puer) essent nati; D II, 97.

quaestiuunculae: his propositis quaestiuunculae multae nascuntur; L II, 51.

radicula: quo illa (radicula) loci nascetur; D II, 135.

ratio: ex quo illa ratio nata est Platonis; T I, 53.

regna: f. diuitiae.

res publica: si uostram rem publicam uobis et nascutem et crescentem et adultam et iam firmam atque robustam ostendero; R II, 3.

retentio: f. *σωρη*.

Roma: Romam ... in ingo cum esset luna, natam esse dicebat; D II, 98.

seditiones: f. bella.

sententia: nata est sententia veterum Academicorum et Peripateticorum; F II, 34.

sicae: hinc sicae, hinc uenena, hinc falsa testamta nascuntur; O III, 36.

similitudo: ut ex ovo nascetur || nosceretur || thesauro similitudo; D II, 134.

sonnia: si uera (sonnia) a deo mittuntur, falsa unde nascuntur? D II, 127.

tardi: f. imbecilli.

testamenta: f. commendationes. sicae.

tibiae: si ex oliua modulate canentes tibiae nascerentur; N II, 22.

timiditas: ex rebus ... timiditas, non ex uoculis nascitur; F IV, 53.

tyrannus: ex hac nimia licentia ... ait ille (Plato) ut ex stirpe quadam existere et quasi nasci tyrannus; R I, 68.

ualentis: f. imbecilli. — uenena: f. sicae.

uir: uir natus ad gloriam; T II, 41. o uirum magnum dignumque, qui in re publica nostra natus esset! O II, 83. quo (Catone meo) nemo uir melior natus est; C 84.

uirtus: nos ... Virtutes sic natae sumus, ut tibi seruiremus; F II, 69. quae (uirtus) ... aliis nata potius quam sibi; R III, 12.

uis: illud, quo meminimus, .. quum habet vim aut unde natam? T I, 59. f. uatura. — uires: f. cervices.

uita: haec ex uaturalibus causis uita nasci possunt; Fa II.

uoluptates: f. dolores.

III. mit *beppeltem Rominatis*: alqm: qui mortalis natus conditionem postules immortalium; T III, 36.

alqd: quod in suo regno pulcherrimum natum esset illo anno; O III, 95. qua (Iphigenia)

nihil erat eo quidem anno natum pulchrius; O III, 95.

animal: quod .. hoc solum animal natum est pudoris ac uerecundiae particeps; F IV, 18.

homo: hominem ad duas res, ut ait Aristoteles, ad intellegendum et || et || agendum, esse natum quasi uortalium deum; F II, 40.

nasturcium, *Streffe*: I. uescor, al.:

sit uoluptas uo miuor in nasturcio illo, quo uesci Peras esse solitos scribit Xenophon, quam in Syracasuis uescis; F II, 92.

II. praeter: quos (Peras) negat ad panem adhibere quicquam praeter nasturcium; T V, 99.

NASUS, *Rafe*: usus .. ita locatus est, ut

quasi murus oculis interiectus esse uideatur; N II, 143.

natalicius, *zur Geburt, Geburtsfunde ge-*

hörig: praedicta: qui haec Chaldaeorum natalicia praedicta defundunt; D II, 89.

sidera: cum ... ea ... uotent sidera natalicia Chaldaei, quocumque louae iuncta uideantur; D II, 91.

natalis, *ber Geburt*: dies: quod satis sit ad

diam agendum natalem suum; F II, 101. ullum esse cuiusquam diem natalem; F II, 102. nullus est .. cuiusquam dies natalis; F II, 102. magis fuisse

uestrum agere Epicuri diem natalem; F II, 108. in uotatione cuiusque uitae ex natali die; D II, 87. L ... Tarutius Firmianus ... urbis etiam

nostrae natalem diem repetebat ab iis Parilibus; D II, 98. etiamne urbis natalis dies ad vim stellarum et lunae pertinebat? D II, 99.

natatio, *Schwimmübung*: sibi (habeant)

clavam et pilam, sibi natationes atque cursus; C 58.

natio, *Woff, Störflamm, Gattung, Klasse*:

I. aspernatur: quae .. uatio non comitatem, nou benignitatem ... diligit? quae asperbos, quae maleficos, || [quae maleficos] || quae crudeles, quae ingratos non aspernatur, non odit? L I, 32.

caret: quo (sale) caret uestra natio; N II, 74. diligit: f. aspernatur.

facit: si ratio mecum facit, si euenta, si populi, si nationes; D I, 84.

obtemperat: Cilices et Arabum uatio auio significatiouibus plurimum obtemperant; D I, 92. odit: f. aspernatur.

retiuent: neque tot nationes id ad hoc tempus retinissent; L II, 33.

utuntur: omnes reges, populi, nationes utuntur auspicio; D II, 81.

II. I. contemno, curo: non modo eas || non eas? || (ciuitates diuina prouidentia non curat), ne nationes quidem et gentes, quodsi has etiam contemnet ...; N III, 93.

dedo: licet .. uidere et genera quaedam et nationes huic scientiae deditas; D I, 91.

deuincio: ut ii, qui ciuitates aut nationes de uicta bello in fidem recipissent, earum patroni essent more maiorum; O I, 35.

perdo, uexo: uexatis ac perditis exteris nationibus; O II, 28.

recipio: f. deuincio. — uideo: f. dedo.

2. commendo: cum meam salutem commendo exteris nationibus et ciuis optumi senatubat; P 29.

praesum: quibus nationibus praefuimus ipsi; D I, 2.

II. conuensus: permanere animos arbitramur consensu nationum omnium; T I, 36.

errores: nationum varios errores perspicere cum liceat; T I, 108.

opiniones: unde tibi notae sunt opiniones nationum? N I, 62.

patroni: § II, I. devineo.

portus, refugium: regum, populorum, nationum portus erat et refugium sensus; O II, 26.

societas: propior est eiusdem gentis, nationis, linguae (societas); O I, 53.

IV, I. distinguere: an tu civem ab hoste natura [natione, fortuna] ... distinguis? P 29.

2. in: qua in natione Chaldaei ... diuturna observatione siderum scientiam putantur effecisse, ut ...; D I, 2.

nativus, durch Geburt entstanben, angeborren, natürlid; di: Anaximandri ... opinio est natives esse deos longis intervallis orientis occidentisque; N I, 25.

praesidia: urbis ... ipsius nativa praesidia quis est tam negligens qui non habeat animo notata? R II, 10.

testae: quod genera ... partim ... innatum beluarum, partim ad saxa nativis testis inhaerentium! N II, 100.

natio, (Schwimmen, Schwimmen; alqs: in quo ... magis tu mihi natare visus es quam ipse Neptunus; N III, 62.

beluae: Triton ... natantibus invehens beluis; N I, 78.

insulae: quae (insulae) fluctibus cinctae natant paene ipsae; R II, 8.

natix, Wölferdlange: cur deus ... tantam vim natricum viperarumque fecerit; A II, 120.

natura, Geburt, Geburtsorgan, Natur, natürlid; Selbstseibst, Natur, Charakter, Wesen, Naturkraft, Element, Substanz, Ding, Welt: I. **abdit**: I. **abdit**: quae partes ... corporis ad naturae necessitatem datae aspectum essent deformem habiturae ... eas (natura) contextit atque abdidit; O I, 126.

abhorret: satis argumenti est ab interitu naturam abhorre; F V, 31.

abicit: quom ceteras animantes (natura) abiciasset ad pastum, solum hominem erexit; L I, 26.

abripit: quibus ... Romulum tenebris etiamsi natura ad humanum exitum abripuit; R I, 25.

abstrudit: naturam accusa, quae in profundo veritate, ut ait Democritus, penitus abstrusecit; A II, 32.

abundat: sive deest naturae quippiam sive abundat atque affinit || affinit ||; D I, 61.

accedit: quae ... (re) proxime ad deorum vim natura mortalis possit accedere; D I, 1.

adfert: natura adfert dolorem; T III, 71. quas ... res tum natura, tum casus adfert; D II, 55. quid ... loci natura adferre potest, ut in porticu Pompeii potius ... ambulemus? Fa 8.

adfixit: quae ... (membra) procreationis causa natura corpori adfixit; N I, 92. parvis ... momentis multa natura aut adfixit aut mutat aut detrahit; D I, 118.

adfluit: §. abundat.

adhibet: his (adpetitionibus) consentaneas actiones (natura mundi) sic adhibet, ut nosmet ipsi; N II, 58.

admit: quibus (Cimmerii) aspectum solis sive deus aliquis sive natura ademorat; A II, 61.

adiungit: (natura) sensibus rationem adiungit; F IV, 33. cum (natura) ... his ... (corporibus) et morbos insanabilis et dolores intolerabilis adiungisset; T V, 3.

adicit: ut ea (natura) debeat ipsa per se ad se colendam allucere sapientem; N I, 116.

admiscet: nulla se alia admiscet natura; N III, 36.

admonet: tantum sibi persuaserant, quantum natura admonere cognoverant; T I, 29. cotidie nos ipsa natura admonet, quam paucis [admonet]; quam parvis rebus egent; T V, 102. de forma ... (deorum) partim natura nos admonet, partim ratio docet; N I, 46.

admittit: sic natura solitaria nihil amat semperque ad aliquid tamquam adminiculum admittitur; Lae 88.

admittitur: en se modo probare, quibus natura tacita assentiat; F III, 40.

adsumit: somper ... (natura) ita assumit aliquid, ut ...; F IV, 37.

adversatur: invita Minerva ... id est adversante et repugnante natura; O I, 110. adversante et repugnante natura; O III, 78. C 71.

agit: reliqua ... naturae nihil aliud agere, nisi ut id conservet, quod in quoque optimum sit; F IV, 34. quae (natura) sua voluptate lactans nihil nec actura sit unquam neque agat neque egerit; N I, 116.

agitat: naturae ista sunt, Balbe, naturae non artificiosae ambulantis, ut ait Zeno, ... sed omnia cientes et agitantis motibus et mutationibus suis; N III, 27.

alit: quas (res) natura alit, auget, tnetur; F V, 26.

amandat: natura res similis procul amandavit a sensibus; N II, 141.

amat: §. admittit. — ambulat: §. agit.

acquirit: quam (honestatem) unam natura maxime acquirit; T III, 8. cum tot signis eadem natura declarat, quid velit, acquirit, desideret; Lae 88.

antececit: quantum natura hominis pedibus reliquisque beluis antecedit; O I, 105.

anteit: satis discussis videor, hominis natura quanto omnis antecit animantes; N II, 153.

appetit: ipse natura superiora adpetente; T I, 40. approbat: quae prima natura approbavisset; F II, 42.

arceat: quodsi homines ab iniuria poena, non natura arceat deberet; L I, 40.

asciscit: omnia, quae natura aspernetur, in malis esse, quae adsciscit, in bonis; T II, 30.

aspernatur: recta ... et convenientia et constantia natura desiderat aspernaturque contraria; O III, 35. §. asciscit.

attribuit: ipsum ... hominem eadem natura non solum celeritate mentis ornavit, sed et || ei || sensus tamquam satellites attribuit ac nuntios et ...; L I, 26.

auget: §. alit. augetur: ut ceterae naturae suis seminibus quaeque gignuntur, augetur, continentur, sic ...; N II, 58.

cadit: animi natura intelligentis || et intelligentia || in quam figuram cadere posset; N I, 23. caret: fore ut natura iis potius dolore caret; T III, 41. quae (natura) et nasci et extingui peripicuum est et sensu omni carere; N I, 29. quae (natura) causas gignendi, augendi, minuendi habeat, sed caret omni sensu et figura; N I, 35.

ca vet: caret ... (natura ratioque), ne quid indecore effeminatave faciat; O I, 14.

cedit: ut ... opinionis confirmatae natura ipsa cedat; T III, 2.

ciet: §. agit.

clamat: sensus ... cuiusque et natura rerum ... clamabat quodam modo non posse adduci, ut ...; F IV, 55.

coacescit: ut .. non omne vinum, sic non omnis natura || aetas matura || vetustate coacescit; C 65.

coagmentat: cum integra mente ... opus ipsa suum eadem, quae coagmentavit, natura dissolvit; C 72.

cogitat: in omnibus et opinionibus et factis ne quid (natura ratione) lubricose aut faciat aut cogitet; O I, 14.

coguoscit: quorum ex prima et inchoata intelligentia genera (natura) cognovit; L I, 27.

cogit: fatentur graviore aegritudines suscipi, quam natura cogit; T III, 71. ex his (corpusculis) effectum esse caelum atque terram nulla cogente natura, sed concursu quodam fortuito; N I, 66. quod fieri natura rerum ipsa coegbat, ut ..; R II, 57. id .. ipsa natura non invitaret solum, sed etiam cogeret; R fr 1.

cohaeret: e quibus omni natura cohaerent et continuata; A I, 28. illa (natura) .. cohaeret et permanet || cohaerent et permanent || naturae virtutes, non deorum; N III, 28.

cohibet: quod omnis naturas ipsa (natura) cohibet et continet; N II, 35.

commeant: naturis his || iis || ... sursus deorsus, ultro citro meantibus; N II, 84.

comparat: pastum .. animantibus large et copiose natura ... comparavit; N II, 121.

complectitur: naturam .. eam, quae res omnes complexa tenet, perfectione rationis excellere (necessae est); N II, 30. quae (natura) omnis res sit complexa; N II, 36. nou est .. aetheris ea natura, ut vi sua stellis complexa contorquet; N II, 54.

comprehendit: si (semen) inciderit in concipientem comprehendenteque naturam; N II, 81. concedit: ut mulieris amores omittat, quibus maiorem licentiam natura concessit; T IV, 71.

concidit: vel concidat omne caelum omniaque natura et consistat necesse est; T I, 54. R VI, 27.

conciliat: quae (res) primas homini natura conciliat; A II, 131. quae (res) primas natura conciliavisset; A II, 131. natura vi rationis hominem conciliat homini et ad orationis et ad vitae societatem; O I, 12. quam (societatem generis humani) conciliavit ipsa natura; Lae 20.

concipit: f. comprehendit.

conficit: quae (natura) per omnem mundum omnia mente et ratione conficiens funditur; N II, 115. nou .. omnium ortus || iuteritus || atque obitus natura conficit; D II, 37.

confirmat: quae (natura) etiam nullo docente profecta ab iis ... confirmat ipsa per se rationem et perficit; L I, 27. si natura confirmata ius non erit, virtutes omnes tollentur; L I, 43.

conformat: ad maiora .. quaedam nos natura genuit et conformavit; F I, 23.

conglutinavit: hominem eadem optime, quae conglutinavit, natura dissolvit; C 72.

consentit: de quo .. omnium natura consentit, id verum esse necesse est; N I, 44.

consequitur: si ... natura ... eam (requiem) posset alia quadam ratione consequi; F V, 54.

conservant: f. agit; F IV, 34.

consistit: in eo quasi in ultimo consistere naturam; F V, 44. f. concidit.

conspira: quam (naturam) quasi cognatione continuata || cognationem continuatam || conspire dicebas; N III, 28.

contegit: f. abdit.

continet: continet .. omnem sedationem animi humana in conspectu posita natura; T IV, 62. natura est .., quae continet mundum omnem eumque tueatur, et ea quidem non sine sensu

atque ratione; N II, 29. eodem .. modo nihil est futurum, cuius non causas id ipsum efficiens natura continet; D I, 125. ea (natura), quorum causas natura ita contineret, ut ea fieri necesse esset; Fa 32. non posse eam naturam, quae res eas continet, esse mortalem; C 78. f. cohibet.

contorquet: f. complectitur; N II, 54.

convenit: utrum convenit necne natura hominis cum universa; F III, 73.

convertit: quae (natura) ... ad medium rapit et convertit extrema; N II, 115. * ius natura converteret; Ti 29.

creat: quas (res) et creat natura et tueatur; F V, 38.

curat: ut natura et procreari vellet et diligi procreatos non curaret; F III, 62. quae .. animans (esse potest) natura nihil curans? N I, 116.

custodit: naturam ... id .. habere propositum quasi finem et extremum, se ut custodiat quam in optimo sui generis statu; F V, 26.

dat: quod .. natura (comprehensionem) quasi normam scientiae et principium sui dedisset; A I, 42. rerum natura nullam nobis dedit cognitionem suam; A II, 92. ut (natura) ea, quae prima dederit, non deserat; F IV, 37. etsi (natura) dedit talem mentem, quae omnem virtutem accipere posset; F V, 59. ea (natura) quidem dedit usuram vitae tamquam pecuniam nulla praestituta die; T I, 93. atqui ab hoc (puero) acerbum exegit natura, quod dederat; T I, 93. parvulus nobis (natura) dedit igrniculus; T III, 2. quod (natura) cervis et cornicibus vitam diuturnam ... hominibus ... tam exiguum vitam dedisset; T III, 69. veror .. ne natura, cum corpora nobis infirma dedisset ... animos quoque dederit .. corporum doloribus congruentis; T V, 3. quae .. nobis natura informationem ipsorum deorum dedit; N I, 45. bestias .. sensum et motum (natura) dedit; N II, 34. dedit .. eadem natura beluis et sensum et appetitum; N II, 122. quibus bestiis erat is cibus, ... aut vires natura dedit aut celebritatem; N II, 123. quam tempestivos .. dedit (natura) ... ventos Etesias; N II, 131. quam .. aptus ... manus natura homini dedit! N II, 150. at .. natura ... nec fruges terrae bacavae arborum cum utilitate ulla generi humano dedisset, nisi earum cultus et conditiones tradidisset; D I, 116. quam (verecundiam) natura homini dedit quasi quandam vituperationis non iniustae timorem; R V, 6. figuram .. corporis habilem et aptam ingenio humano (natura) dedit; L I, 26. cum .. hominis sive natura sive quis dens nihil mente praestabilis dedisset; C 40. commorandi .. natura devorivimus || divers. || nobis, non habitandi dedit; C 84. cum tibi sive dens sive mater, ut ita dicam, rerum omnium natura dederit animum; P 14.

debet: f. adlicit. aroet.

delectat: f. anquir; Lae 88.

deducit: non esse dubium, ad utrum eorum natura nos ipsa deductura sit; F IV, 59.

delectat: quamquam me .. non fructus modo, sed etiam ipsius terrae vis ac natura delectat; C 51. cuius (vitae) non utilitas me solum, ... sed etiam cultura et natura ipsa delectat; C 58.

deserit: quae est .. (natura), quae se nunquam deserat aut partem aliquam sit aut ..? F IV, 32. quod .. in homine praestantissimum ... est, id (natura) deseruit; F V, 59. f. dat; F IV, 37.

deiderat: quas (res) natura non depravata desiderat; F I, 50. quid natura desiderat; F I, 63. fr V, 82. quas (res) natura desiderat; F IV, 57. quod cuiusque natura desiderat || desiderat ||; F V, 25. id .. natura desiderat; F V, 85. doctores, quam parva et quam pauca sint, quae natura

desideret; T III, 56. si quaedam etiam suaviora natura desideret; T V, 99. cui nihil desit, quod quidem natura desideret; R I, 28. quae natura desideraret; O I, 158. quae natura desiderat; O II, 18. quae (res) natura desiderat; Lae 87. f. anquirit; Lae 88. aspernatur.

detorquet: nisi quos (philosophos) a recta ratione natura vitiosa detorsisset; T V, 90. detrahit: f. adducit; D I, 118.

differt: in quo natura eius (hominis) a reliquis animantium differat; O I, 96.

diligat: omnia . . . est natura diligens sui; F IV, 32.

dissolvit: f. coagmentat, conglutinat.

distat: quoniam . . . tantum natura a natura distat; Fa 8.

distinguit: causa . . . haec, non natura distinguit; P 24.

docet: quasi instituit (natura) docere; F V, 59. nisi eadem (natura) docuisset, quem ad modum . . . perveniretur; D I, 116. artes . . . innumerabiles reperitae sunt docente natura; L I, 26. cum . . . eadem natura docet non negligere, quem ad modum nos adversus homines geramus; O I, 98.

dominat: ut tu . . . ad naturam referebas omnia, sic in his ipsis rebus . . . natura dominatur; L II, 2.

donat: quin hominibus solis ea natura donaverit; N II, 158.

effert: quod (malum) non natura humana patiendo efferat; T IV, 63.

efficit: ut innumerabiles natura mundos effectura sit, efficiat, effecerit. quod quia quem ad modum natura efficit sine aliqua mente possit non videtur . . . N I, 53. quae (natura) haec effecisset [effecisset], moveret, regeret, gubernaret; N I, 100. id multo artificiosius naturam efficit, id est, . . . ignem artificiosum; N II, 57. sive (est) inanimata natura sive necessitas . . . haec pulcherrima opera efficiens; N II, 76. quae natura efficit; N II, 85. alia quae natura mentis et rationis experta haec efficit potuit; N II, 115. cum id vel natura vel casus efficit potuisset; D II, 57. quae est . . . natura, quae volucris huc et illuc passim vagantis efficiat ut significet aliquid; D II, 80. si haec non vis et natura gignentium efficeret, sed temperatio lunae; D II, 94. quae natura agri tantum modo efficit possit, ut mortuorum corpora sine detrimento vivorum recipiat, ea potissimum ut conpleatur; L II, 67.

effingit: speciem (natura) ita formavit oris, ut in ea penitus recoudites mores effingeret; L I, 28.

egret: f. admonet; T V, 102.

erigit: f. abicit.

est: quae (natura) sit eadem sempiterna; A I, 29. staturat . . . ignem esse ipsam naturam; A I, 39. si . . . ab ea (natura) deus aliqui requiratur, contentane sit suis integris incorruptisque sensibus an postulet melius aliquid; A II, 19. quae nervorum natura sit, quae venarum; A II, 194. quibus (divitiis natura) contenta sit; F I, 46. hoc natura videlicet vult, salvam esse se; F II, 31. quod parvo esset natura contenta; F II, 91. quoniam . . . ea natura esset hominis, ut . . . F III, 6. ut est rerum ipsarum natura, sic dicendi exercitatio duplex; F IV, 6. ars . . . est dux certior quam natura; F IV, 10. num quinta quaedam natura videretur esse; F IV, 12. omnia natura vult esse conservatrix sui, ut et salva sit et in genere conservatrix suo; F IV, 16. nulla profecto (natura) est, quin suam vim retineat a primo ad extremum; F IV, 32. quo modo . . . evenit, ut hominis natura sola esset, quae hominem relinqueret; F IV, 53. nec quid ipsis natura sit, (animal) intellegit;

F V, 24. quoniam . . . sua cuiusque animantis natura est; F V, 25. quoniam omnium est natura communis; F V, 25. naturas esse diversas; F V, 26. omnem naturam esse servatricem sui; F V, 26. cum arborum et stirpium eadem paene natura sit; F V, 33. quae si natura neglegat, ipsa esse non possit [possint]; F V, 33. quae sit hominis natura; F V, 34. occulta natura est nec perspicui nec cognoscere potest; F V, 41. suam . . . cuique (bestiae) naturam esse ad vivendum ducem; F V, 42. quae . . . cuiusque vis et natura sit; F V, 60. Aristoteles . . . quintam quandam naturam censet esse, e qua sit mens; T I, 22. omnes . . . esse vim et naturam divinam arbitrantur; T I, 30. quae est melior . . . in hominum genere natura quam eorum, qui . . . T I, 32. eam . . . naturam esse quattuor omnia gignentium corporum, ut . . . T I, 40. haec est propria natura animi atque vis; quae si est una ex omnibus, quae se ipsa [semp] morent, natura certe est et aeterna est; T I, 54. quae sese [se] ipsa . . . R VI, 28. sin autem est quinta quaedam natura, ab Aristotele inducta primum, haec et deorum est et animorum; T I, 65. singularis est . . . quaedam natura atque vis animi insuncta ab his usitatis notisque naturis; T I, 66. fr IX, 10. quae est ei (animus) natura? propria, puto, et sua; T I, 70. ipsius rei natura qualis et quanta sit, quaerimus; T III, 56. nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut . . . T IV, 58. est . . . ea (natura) semper invicta; T V, 78. quod parvo cultu natura contenta sit; T V, 97. quattuor . . . naturas, ex quibus omnia constare censet, (Empedocles) divinas esse vult; N I, 29. communem . . . rerum naturam universitatemque omnia continentem (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. cum (deorum natura) et aeterna esset et beatissimas; N I, 45. cum praestantissimam naturam, vel quia beata est vel quia sempiterna, convenire videntur eandem esse pulcherrimam; N I, 47. Epicurus . . . docet eam esse vim et naturam deorum, ut . . . non sensu, sed mente cernatur; N I, 49. quae sit et beata natura et aeterna; N I, 49. eam esse naturam, ut omnia omnibus paribus paria respondeant; N I, 50. rogas me, qualem naturam deorum esse ducam . . . quaeras, putemne talem esse, qualis modo a te sit exposita; N I, 57. quam blanda conciliatrix et quasi sui sit lena natura; N I, 77. verendum est, ne (natura deorum) nulla sit omnino; N I, 94. quae sola divina natura est; N I, 96. qui . . . suspicari essent aliquam excellentem esse praestantemque naturam; N I, 100. locus . . . his etiam naturis, quae sine animis sunt, suus est cuique proprius; N I, 103. ais, quoniam sit natura moralis, immortalem etiam esse oportere; N I, 109. locupletior . . . hominum natura ad beate vivendum est quam deorum, quod pluribus generibus fruitur voluptatum; N I, 112. est eorum (deorum) cuncta quaedam praestantemque natura; N I, 116. cum . . . (Epicurus) optimam et praestantissimam naturam dei dicat esse; N I, 151. quae natura . . . nulla esse potest; N I, 123. quae (natura) non solitaria sit neque simplex, sed cum alio iuncta atque coesa; N II, 29. quod certe est mundus melior quam alla natura; N II, 32. quae (natura) quoniam talis est, ut . . . praevit; N II, 36. quid . . . est inscitius quam eam naturam . . . cum sit optima, non primum animantem esse, deinde rationis et consilii competentem, postremo sapientem? qui enim potest aliter esse optima? N II, 36. si (ea natura) stirpium similis sit aut etiam bestiarum . . . si rationis particeps sit nec sit tamen a principio sapiens . . . N II, 36. qualis eorum (deorum) natura sit; N II, 45. quia necesse sit praestantem esse aliquam naturam; N II, 46. ut eam

(naturam Zeno) dicat ignem esse artificiosum, ad gignendum progredientem via; N II, 57. hac .. ratione omnis natura artificiosa est, quod ..; N II, 57. non est .. natura deorum praepotens neque excellens; N II, 77. quid sit ipsa natura, explicandum est; N II, 81. alii naturam esse ceusent vim quandam sine ratione cientem motus in corporibus necessariis, alii autem vim participem rationis atque ordinis tamquam via progredientem; N II, 81. omnium, quae sint, naturam esse corpora et inane, quaeque his || iis || accidunt; N II, 82. ex iis .. naturis, quae erant, quod effici optimum potuit, effectum est; N II, 88. dubitat (pastor) .., quae sit ea natura; N II, 89. cum alvi natura subiecta stomacho cibi et potionis sit receptaculum; N II, 136. esse quandam beatam naturam et aeternam; N III, 3. quam (rerum naturam) tu sapientem esse via; N III, 9. si commutabilis esset natura argenti et aeris; N III, 30. aut simplex est natura animantis, ut vel terrena sit vel ignea vel animalis vel umida, aut concreta || concretum || ex pluribus naturis; N III, 34. cuius (Iridis) si divina natura est; N III, 51. ut intelligeretis, quam esset obscura (natura deorum); N III, 93. est .. via et natura quaedam, quae .. futura praenuntiat; D I, 12. fortunam esse causam, non naturam esse || [esse] ||; D II, 109. animorum est ea vis eoque natura, ut vigeant vigilantes; D II, 139. esse praestantem aliquam aeternamque naturam; D II, 148. si fati omnino nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset; Fa 6. ipseus individui hanc esse naturam, ut pondere .. moveatur; Fa 25. eius rei .. causa ipsa natura est; Fa 25. talis est quaeque res publica, qualis eius aut natura aut voluntas, qui illam regit; R I, 47. iustitiae non natura nec voluntas, sed inbecillitas mater est; R III, 23. duplex est .. via animorum atque natura; O I, 101. multo .. (natura) et firmiter est et constantior; O I, 120. quae natura rerum sit; O II, 69. quae natura deorum sit; O III, 52. quoniam iuris natura fons sit; O III, 72. cum simplex animi esset natura || nat. esset || neque haberet in se quicquam admixtum dispar sui atque dissimile, non posse cum dividi; C 78. nihil est .. appetentius similitum sui nec rapacius quam natura; Lae 50. inbecilla .. est natura ad contemnendam potentiam; Lae 63. cum duplex esset natura generis humani; Ti 44. f. continet; N II, 29. C 78. curat; N I, 123. diligit. efficit; N II, 76. D II, 80. bgl. II, 1. oculo. excellit: f. *excellit*, II. natura (5 St.) 8. 1. 9. 905. a.

excitat: hominem (natura) .. ad caeli .. conspectum excitavit; L I, 26.

exigit: f. dat; T I, 93.

expetit: (natura) hunc statum corporis per se ipsum expetit; F V, 47. nihil .. (natura) habet praestantius, nihil, quod magis expetat quam honestatem; T II, 46.

fabricatur: quanto quasi artificio natura fabricata esset primum animal omne, deinde hominem maxime; A II, 30. quanto artificio esset sensus nostros mentemque et totam constructionem hominis fabricata natura; A II, 86. quamquam foramina illa .. callidissimo artificio natura fabricata est; T I, 47.

facit: opinio facit, non natura, vim doloris aut maiorem aut minorem; F III, 42. non .., quod (natura) facit in frugibus, ut, cum ad spicam perduxerit ab herba, relinquat et pro nihilo habeat herbam, idem facit in homine, cum eum ad rationis habitum perduxit || perduxerit ||; F IV, 37. quod facit ea natura; N II, 115. quae (membranas natura) .. perniciosa facit; N II, 142. lubricos oculos (natura) fecit et mobiles; N II, 142.

quae natura partum animantis faciat; D II, 49. quae est ista designandi licentia, ut hoc deus, hoc natura fecerit potius quam aut omnia deus .. aut omnia natura? D II, 127. f. cavet.

fert: ut, quo natura ferat, eo (res) possint ire; F V, 39. cum, quo natura fert, liber animus pervenerit; T I, 46. quod natura fert in omnibus fere rebus; T II, 5. plus in illo Siculo ingeni, quam videretur natura humana ferre potuisse, .. fuisse; R I, 22. cum hoc natura tulerit, .. ut .. parere summis velint; R I, 51. natura fert, ut extrema .. sonent; R VI, 18. si natura non feret, ut quaedam imitari possit; O I, 121.

figit, format: natura .. corpus .. hominis sic et genuit et formavit, ut alia in primo ortu perferret, alia progrediente aetate fingeret; F V, 59. f. effingit.

fruitur: f. est; N I, 112.

fugit: quid fugiat (natura) ut extremum malorum; F I, 11. ea (natura) quid percipit aut quid indicat, quo aut petat aut fugiat aliquid, praeter voluptatem et dolorem? F I, 30. naturam .. illam, quam alterius diximus, vi cum eadem (deus) conuenit fugientem et eius copulationis alienam; Ti 22.

fundit: qui (Democritus) .. illam naturam, quae imagines fundi ad mittit (in deorum numero refert); N I, 29.

gignit: quae (natura) quidque gigneret et mentem atque sensus; A I, 39. te natura excolem quendam .. genuit; T II, 11. quodsi talis nos natura genuisset, ut eam ipsam intueri et percipere .. possemus; T III, 2. quicquid (natura) genuit, non modo animal, sed etiam quod ita ortum esset e terra, ut stirpibus suis niteretur; T V, 37. quae (natura) per sese omnia gigneret; N II, 64. quod (natura) tam multa ad vendendum .. gignit; N II, 131. quas .. res violentissimas natura genuit; N II, 152. quae pecude .. nihil genuit natura fecundius; N II, 160. ut aurum et argentum, aes, ferrum frustra natura divina genuisset, nisi ..; D I, 116. quae (res) ad communem hominum usum natura genuit; O I, 51. f. conformat format.

gubernat: f. efficit; N I, 100.

habet: quod ipsa natura divitias .. et paribiles et terminatas habet; F I, 46 (45). cum sic hominis natura generata sit, ut habeat quiddam ingenium quasi civile atque populare, quod Graeci *politikós* vocant; F V, 86. natura .. si se sic habet, ut .. exitum mors (adferat); T I, 91. eam caloris naturam vim habere in se vitale per omnem mundum pertinentem; N II, 24. omnem .. naturam necesse est .. habere aliquam in se principatum; N II, 29. quod (natura) habet quasi viam quandam et sectam, quam sequatur; N II, 57. natura mundi omnis motus habet voluntarios constatusque et adpetitiones; N II, 58. quarum (naturarum) eorum quaeque locum habeat, .. alia infimum, alia summum, alia medium; N III, 34. quam difficilis explicatas (natura deorum) haberet; N III, 93. ad hanc .. rationem quoniam maximam vim natura habet, fortuna proximam; O I, 120. corporis nostri magnam natura ipsa videtur habuisse rationem; O I, 126. habet natura ut altiarum omnium rerum || rer. om. ||, sic vivendi modum; C 85. f. caret; N I, 35. custodit. est; C 78. expetit; T II, 46. facit; F IV, 37.

imitatur: f. fert; O I, 121.

impellit: ad id adipiscendum impellit ipsa natura; T IV, 12. natura .. ingenerat .. in primis praecipuum quaedam amorem in eos, qui procreati sunt || [ingenerat ... sunt] ||, impellitque, ut (homo) hominum coetus .. esse ... velit; O I, 12.

imponit; nobis .. personam imponit ipsa natura magna cum excellentia praestantiaque animantium reliquarum; O I, 97.

imprimit; quod in omnium animis eorum (deorum) notionem impressisset ipsa natura; N I, 43.

inchoat: qualem .. hominem natura inchoavit? F IV, 35. virtutem ipsam (natura) inchoavit; F V, 59.

indicat: facile indicabat ipsa natura vim suam; Lae 24.

inducit: induxit (natura) in ea, quae inerant tantquam elementa virtutis; F V, 59.

inest: inest in || f in revis et, in rubetis et || ranunculis vis et natura quaedam; D I, 15.

ingenerat: f. impellit; O I, 12.

ingignit: f. *ingigno* (S Et.) S. 307, b.

inseculpit: eadem (natura) inseculpsit in mentibus, ut eos (deos) aeternos et beatos haberemus; N I, 45.

instituit: f. docet; F V, 59.

intellegit: quid est in his (rebus terrestribus), in quo non naturae ratio intellegentis apparet? N II, 120. illum .. necesse est intellegentis sapientis quae naturae praemia causas consequere; Ti 51. interit: nihil .. valentis esse, a quo (natura) intereat; A I, 28.

invenit: ut (natura) corporibus tot res salutaria, animis nullam invenit; T IV, 58.

invitat: f. cogit; R fr I.

iudicat: ipsa natura incorrupte atque integre iudicante; F I, 30. quod animadvertendum esse ipsa natura iudicat; F V, 47. naturam ipsam de immortalitate animorum tacitam iudicare; T I, 31. f. fugit; F I, 30.

laetatur: f. agit; N I, 116.

largitur: ad hominum .. usus tantam rem ubertatem natura largita est ..; L I, 25.

locupletat: sapientem locupletat ipsa natura; F II, 90.

machinatur: quod perpetuitatis causa machinata natura est; N II, 128. ad usum .. orationis incredibile est, .. quanta opera machinata natura sit; N II, 149.

meretur: de quibus (animis) hoc etiam (natura) est merita melius, quod ..; T IV, 58.

mittit: f. fundit.

moderatur: nulla moderante natura; N I, 67. movet: nec .. ut voluptatem expetat, natura movet infantem; F II, 38. f. efficit; N I, 100. est; T I, 54. R VI, 28.

mutat: f. adfingit; D I, 118.

nanciscitur: nec (natura) vim ullam nanciscitur, qua a primo impules moveatur; T I, 54. a primo impulsus; R VI, 27.

nascitur: f. caret; N I, 29. est; T I, 54. R VI, 28. — negligit: f. est; F V, 38.

obliviscitur: quae .. natura suae primae institutionis oblitae est? F IV, 32. quae (hominis natura) oblivisceret corporis; F IV, 33.

occultat: quae .. natura occultavit; O I, 127. offert: quae .. natura obtulit illam speciem Simonidi? D II, 143.

ornat: sensibus .. (natura animum) ornavit ad res percipiendas idoneis; F V, 59. f. attribuit. pare: cul (menti) tota hominis natura parent; F V, 34. cum omnes naturae nunim divino, caelum, ignes, terrae, maria, parenter; N I, 22.

parit: cum his (propinquis) .. amicitiam natura ipsa peperit; Lae 19.

patrefacit: cum .. ipsa natura accuratae orationis hoc proficitur, se aliquid patrefacturam; A II, 44. in ea parte oris, quae esculentis et putulentis iter natura patrefecit; N II, 141.

patet: naturam omnem appetendarum rerum

ita late patere, ut a principiis permaneret ad fines; F IV, 42.

patitur: quod rerum natura non patitur; A II, 54. ille, vereor, ne virtuti plus tribuat, quam natura patiatur; A II, 134. fieri || ferri || non potest; natura non patitur; T II, 46. veremur, ut hoc .. natura patiatur? illa vero non modo patitur, verum etiam postulat; T II, 46. nec inconstantiam virtus recipit, nec varietatem natura patitur; R III, 18. neque .. natura pateretur, ut ..; R III, 40. ut .. sentiat mulieres naturam || in naturam || feminarum omnem castitatem pati; L II, 29. illud natura non patitur, ut ..; O III, 22. cum constitisset deus .. mali nihil admiscere, quoad natura pateretur; Ti 9.

peccat: non deorum natura, sed hominum coniectura peccavit; N II, 12. percipit: f. fugit; F I, 30.

perducit: ipsa nos ad beatam vitam natura perduceret; N II, 1. f. facit; F IV, 37.

perficit: animum .. (natura) reliquis rebus ita perfecit, ut corpus; F V, 59. f. confirmat; L I, 27. format.

permanet: f. patet.

permanet: f. cohaeret; N III, 28.

pertinet: ut .. ad quasdam res natura loci pertinet aliquid, ad quasdam autem nihil, sic ..; Fa 8.

pervenit: ut .. in vite, ut in peccate .. videmus naturam suo quodam itinere ad ultimum pervenire, .. sic ..; N II, 35.

petit: f. fugit; F I, 30.

ponit: si voluptatem natura possideat in his rebus videatur; F III, 17. quae (hominis natura) summum bonum non in toto homine, sed in parte hominis poneret; F IV, 33. quae (natura) formam nostram reliquaque figuram .. eam posuit in prompto; O I, 128.

postulat: quid natura postulet; F I, 42. L I, 56. quid hominis natura postulet; F V, 36 (37). quid ea (rerum natura) postulet; F V, 44. f. est; A II, 19. patitur; T II, 46.

potest: f. accedit. cadit. consequitur. curat; N I, 123. efficit; N I, 53. II, 115. D II, 57. L I, 67. est; F V, 33. 41. N I, 123. II, 36. fert; R I, 22. O I, 121. stat. — II, 1. perspicio; F I, 63. tempero.

potitur: f. caret; T III, 41.

praestet: ut (natura) et praestit omnibus et eam nulla res possit impidire; N II, 36.

praestit: ad quorum .. usum iam corroborati natura ipsa praecunte deducimur; F V, 58.

praenuntiat: f. est; D I, 12.

praescribit: quae (res) natura praescriberet; A I, 23. quid .. mirum, si hoc eodem modo homini natura praescripserit, ut ..? N I, 77. si hoc natura praescribit, ut homo homini .. consultum velit; O III, 27.

praestans: praestans deorum natura hominum pietate coleretur; N I, 45. pie sanctoque colimus naturam excellentem atque praestantem; N I, 56. f. est; N I, 47. 100. 116. 121. II, 46. — II, 1. quaero; N I, 96. — III, 1. proprius.

probat: quod ipsa natura, ut sit ille (Epicurus), sciscat et probet; F I, 23.

proficiatur: qui .. convenit ab alia voluptate dicere naturam proficiat? F II, 82. f. confirmat; L I, 27.

progreditur: ipsam per se naturam longius progredi; L I, 17.

providet: id .. (natura) providit ut identidem fieri posset cum maxima celeritate; N II, 142.

putat: quam similitudinem natura ratiocae ab oculis ad animum transferens multo etiam magis

pulchritudinem, constantiam, ordinem in consiliis factique conservandam || conservanda, al. || putat: O I, 14.

quaerit: quid (natura nostra) quaerat amplius; A II, 19. cum omnium artium finis is esset, quem natura maxime quaereret; F IV, 19. si ... requirerem natura non quaereret; F V, 54.

rapit: f. convertit; N II, 115. — recipit: f. efficit; L II, 67. — regit: f. efficit; N I, 100.

relinquit: ratione effecta (natura) sensus non relinquit; F IV, 38. f. est; F IV, 33. facit; F IV, 37. repetit: quid est ... quod querere, si (natura vitam) repetit, cum volt? T I, 93.

repugnat: causam non obtinens repugnante natura; F IV, 56. concessum est non repugnante natura; O III, 22.

requirit: eas .. (voluptates) si natura requirat; T V, 24. f. II, 5. vivo secundum; F V, 26.

respondet: quibus natura iure responderit non esse verum ... F IV, 47.

respiat: id quod natura ipsa et quaedam generosa virtus statim respicit; T II, 16. cuius (cibi) etiam in reliquiis inest calor vis, quae natura respicit; N II, 24.

retinet: f. est; F IV, 32. saepit: quae (natura) ... oculos membranis tenuissimis vestivit et saepit; N II, 142.

sanat: quod ratio quaedam sanat illos, hoc ipsa natura; T III, 58.

sciscit: f. probat.

sentit: quae natura sentiente teneantur, in qua ratio perfecta insit; A I, 28. neque sensum omnino (esse posse), quo non ipsa natura pulsa sentiret; N I, 28. omnes res subiectas esse naturae sentienti; N II, 75. aut .. nihil est, quod sentiente natura regatur, aut mundum regi constitendum est; N II, 85.

sequitur: quid sequatur natura ut summum ex rebus expetendi; F I, 11. f. habet; N II, 57. significat: vis et natura quaedam significans aliquid per se ipsa satis certa, cognitioni autem hominum obscurior; D I, 15.

solet: quae (natura deorum) cum mihi videtur perobscura, ut semper videri solet; N I, 17. spectat: quid sit, quod natura spectet extremum in bonis, quid in malis nituntur; T V, 71. stat: sine quo (imperio) ... nec rerum natura omnis nec ipse mundus (stare) potest; L III, 3. tenet: f. complectitur; N II, 30.

terminat: natura .. ipsa terminabit modum; T III, 74.

tradit: f. dat; D I, 116.

transfert: f. putat.

tribuit: quibus natura nihil tribuit amplius, quam ut ea alendo atque augendo tueretur; N II, 33. Catoni cum incredibilem tribuisset naturam gravitatem; O I, 112. quae (res) mihi aut fortuna aut natura tribuit; Lae 103.

tueatur: f. alit. continet; N II, 29. creat. tribuit; N II, 33.

vacat: ut illa natura caelestis et terra vacat et umore, sic ...; T I, 65. caelestem .. altissimam aetherianque naturam, id est igneam, ... vacare voluerunt ea parte corporis; N II, 64.

valet: plus .. rectam naturam quam rationem pravam valere; F II, 58. ad tuendas amicitias et reliquas caritates quid natura valet; F III, 73. cum .. ad corporum sanationem multum ipsa corpora et natura valet; T III, 5. Archimedes arbitrantur plus valuisse in imitantis sphaerae conversionibus quam naturam in efficiendis; N II, 88.

vestit: f. saepit.

videtur: ut ... in corpore immutari || mutari || hominis natura videtur; F V, 35. ut nna ex

duabus naturis confusa videatur; N II, 100. f. est; F IV, 12. habet; O I, 128. ponit; F III, 17. solet. vincit: vincit ipsa rerum publiciorum natura saepe rationem; R II, 57.

utitur: ut (natura) ... neque sane multum adiumentis externis ... uteretur; F V, 59.

vult: nondum .. explanatum satis erat, quid maxime natura vellet; F IV, 41. quoniam .. natura suis omnibus expleri paritque vult; F V, 47. quae (natura) ... in suo quidvis genere perfectum esse voluit; T V, 37. alias bestias nantis aquarum incolae esse (natura) voluit; T V, 38. cum rerum natura .. duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluisset; N III, 9. f. anquirat. curat; F III, 62. est; F II, 31. IV, 16.

abl. abs.: f. dux, I, 2. abl. abs. (12 Et.) B. I. 788, a.

2. **Prädicat:** sum: si ... est animus ... quinta illa non nominata magis quam non intellecta natura; T I, 41. eos ... qui di appellatur, rerum naturae esse, non figuras deorum; N III, 63. est .. virtus nihil aliud nisi perfecta et ad summum perducta natura; L I, 25. f. V, I. esse; L I, 33.

II. **nach Verben:** I. **Accusativus:** accuso: Theophrastus .. moriens accusasse naturam dicitur, quod ...; T III, 69. f. I, I. abstrudit.

adhibeo: ut || in || quattuor initis rerum illis quintam hanc naturam ... non adhiberet; A I, 59. cum ... ii, qui (somnia) interpretantur, coniecturam adhibent, non naturam; D II, 147.

adiungo: (vitis) vult secundum eam naturam, quae postea ei adiuncta erit || sit, est ||, vivere; F V, 40.

adiuvo: quae (artes) naturam adiuvarent; F IV, 16.

admiror: eam (aeternam naturam) inspicendam admirandamque hominum generi pulchritudo mundi ... cogit confiteri; N II, 148.

admisceo: f. I, I. admisceo. V, I. admisceri. adsequor: num ... vates || vatis || morbi naturam acutus quam medicus ... coniectura adsequetur? D II, 12.

agnosco: cum .. animus naturam .. sui similem contigit et agnovit; T I, 43.

aperio: eequid non eodem modo rerum naturas persequere, aperire, dividere possumus? A II, 122.

aspersor: naturam hominis aspernatus hoc ipso luet maximas penas; R III, 83.

attingo: f. attingo, II. naturam (3 Et.) B. I. 770, a.

cerno: quae (humana natura) quo facilius expressa cernatur; T IV, 62. f. cerno, III. naturam (3 Et.) B. I. 747, b.

cogito: qui rerum naturam ... cogitat; T III, 34.

cognosco: f. cognosco, III. naturam (6 Et.) B. I. 743, b. — cohibeo: f. I, I. cohobet.

colo: f. colo, II. naturam (3 Et.) B. I. 747, a.

complector: tum (philosophia) valet multum, cum est idoneam complexa naturam; T II, 11.

compleo: f. I, I. efficit; L II, 67.

comprimo: vitiosam .. naturam ab eo (Stilpione) sic odomitam et compressam esse doctrina. ut ...; Fa 10.

condemno: non modo stultitiam meam, sed etiam mores et naturam condemnandam puto; A II, 65.

conecto: f. I, I. est; N II, 29. — conflo: f. I, I. videtur; N II, 100. — coniungo: f. I, I. fugit; Ti 22. — conseruo: f. sequor; O I, 110. — I, I. est; F IV, 16.

considero: cum diligenter necopinatum naturam consideres; T III, 52.

constituo: multae .. aliae naturae deorum ex magnis beneficiis eorum non sine causa ... constitutae nominataeque sunt; N II, 60.

contineo: f. **contineo** naturam (5 Et.) B. I, 5, 530, a. — contingo: f. agnoscere.

continuo: cum quatuor genera sint corporum, vicissitudine eorum mundi continuata natura est; N II, 84, f. I, I, cohaeret; A I, 23.

custodio: f. I, I, I, custodit.

damno: rerum naturam quam errorem nostrum damnare malimus; T V, 4.

dedico: terrana .. vis omnium atque natura Diti patri dedicata est; N II, 66.

definio: Zeno .. naturam ita definit, ut ...; N II, 57.

depravo: f. **depravo** naturam (3 Et.) B. I, 5, 645, b.

desero: illa (virtus), ut vobis placet, partem quamdam tuetur, reliquam (naturam) deserit; F IV, 41, f. I, I, deserit; F IV, 32.

dico: si quando naturam hominis dicam, hominem dicere me; F V, 33. naturam .. eam dico, qua nunquam animus insistens agitatione et motu esse vacuus potest; D II, 128, f. I, I, fugit; Ti 22. **dico**, IV, 2, naturam (3 Et.) B. I, 5, 700, a.

diffundo: cum rerum natura tanta tamque praecleara in omnes partes motusque diffusa; D II, 29.

diligio: f. I, I, I, diligit.

dissolvo: cum hominis natura morte dissolvitur; C 80.

divido: f. **divido**, III, naturam (4 Et.) B. I, 5, 737, b.

do: haec .. sive vis sive ars sive natura ad scientiam rerum futurarum homini ... est ... data; N II, 163.

edomo: f. comprimo. — efficio: f. **efficio**, III, 2, naturam (3 Et.) B. I, 5, 791, b.

evolvio: ut ... naturam rerum omnium evolvas; A II, 114.

excito: cuius (Mercurii) obscenium excitata natura traditor; N III, 56.

exerceo: hanc (naturam) animi atque vim tu exerceo optimis in rebus; R VI, 29.

expleo: necesse est finem .. omnium (animantium) hunc esse, ut || ut sua cuiusque || natura expleatur; F V, 25, f. I, I, vult; F V, 47.

explico: natura cupiditatum generibusque earum explicatis; F I, 64, f. **explicio**, III, naturam (4 Et.) B. I, 5, 923, a.

expono: f. I, I, I, est; N I, 57. — exprimo: f. cerno. — extinguo: f. I, I, caret; N I, 29.

facio: fac (animi naturam) igneam, fac spirabilem; T I, 70.

fero: quo naturae vi (natura) feratur; N III, 34.

firmo: quae tolluntur omnia, si vis et natura fati ex divinationis ratione firmabitur; Fa 11.

fundo: f. I, I, I, conficit; N II, 115.

genero: f. I, I, I, habet; F V, 66.

gigno: f. I, I, I, augescunt.

habeo: ne natura quidem naturam experts est habenda; N II, 87. quod ... eodem temporis puncto nati dissimilis et naturas et vitas et casus habent; D II, 95. matrona ... visa est in quiete obgnatam habere naturam; D II, 145, f. I, I, habet; T I, 91. **habeo**, III, naturam (3 Et.) B. I, 5, 127, a.

imitor: quam (naturam) imitata ratio; L I, 26, si aliorum naturam imitatas omittas tuam; O I, 111.

immuto: f. I, I, I, videtur; F V, 34.

impedio: universam .. naturam nulla res potest impedire; N II, 35, f. I, I, praestet.

impello: f. I, I, I, nanciscitur.

inchoo: f. perficio; N II, 38.

induco: f. I, I, I, est; T I, 65. — intellego: f. I, 2, T I, 41. — intueor: f. **intueor**, III, naturam (4 Et.) B. I, 5, 353, a.

invenio: inventa et temperata varietate et natura sonorum; T I, 62.

investigo: natura sic ab iis investigata est, ut ...; F V, 9.

invito: quin ad ens rerum naturam nullo emolumento invitata rapiatur; F V, 48.

inngo: quae (rerum natura) ut uno consensu iuncta sit et continens; D II, 33, f. I, I, est; N II, 29. moveo: f. **moveo**, II, naturam (7 Et.) B. I, 5, 596, b.

muto: quia natura mutari non potest, idcirco verae amicitiae sempiternae sunt; Lae 32, f. I, I, videtur; F V, 35.

nanciscor: qui duces || ducent naturam || nactus ad virtutem pervenire non possit; L I, 30.

nomino: f. constituo, I, 2, T I, 41.

nosco: ut ne caeli quidem naturam interpretes istos caeli nosse apparent; D II, 92. ut vilicium naturam agri novit, ... sic ...; R V, 5.

obigno: f. habeo; D II, 145.

occulio: a primo .. mirabiliter occulta natura est; F V, 41.

odi: ut ... hominem exuens ex homine natura odisse videtur; F V, 35.

omitto: ut ... omittam vim et naturam deorum; N I, 122, f. imitor; O I, 111.

perlo: f. I, I, I, sentit; N I, 26.

perduco: f. I, 2, L I, 25.

perficio: si a primis inchoatisque naturis ad ultimas perfectasque volumus procedere; N II, 33. ceteris naturis multa externa, quo minus perficiantur, possunt obistere; N II, 35. nec .. hominis natura perfecta est; N II, 39. ut ... non intellegat ea ... perfectiores habere naturas quam ...; N II, 86, f. 5. vivo secundum; F V, 26. — I, 2, L I, 25.

pernosco: qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere; Fa 10.

perseco: f. aperio.

persequor: Theophrastus .. (persecutus est) stirpium naturas; F V, 10.

perspicio: ea scientia ... natura orationis ... potest perspicere; F I, 63. nisi .. rerum natura perspecta erit; F I, 64. qui ipse sibi notus sit, hoc est qui suam naturam sensumque perspexerit; F II, 16. qui (Zopyrus) se naturam cuiusque ex forma perspicere profitebatur; T IV, 80. idem .. (animus) quom ... rerum .. omnium naturam perspexerit; L I, 61. quae ... est tam cupidus in perspicenda cognoscendaque rerum natura, ut ...? O I, 154. si quis ... naturam ... mundi ... perspexisset; Lae 88, f. I, I, est; F V, 41. gignit; T III, 2.

perturbo: quae (natura) tota perturbatur; F V, 47.

pervestigo: qui natura omnium pervestiganda senserunt omnem hunc mundum mente *; R I, 56.

pono: is .. est gradus, in quo rerum omnium natura ponitur; N II, 36, f. I, I, continet; T IV, 62.

pulso: ea ipsa vitia naturam vehementius saepe pulsant; N II, 61.

puto: ut ... mens nostra beatam illam naturam et sempiternam putet; N I, 105. neque ... (ea natura) optima putanda sit potius quam deterrima; N II, 36.

quaero: si rerum naturam, non ignominiam nominis quaerimus; T V, 107. deorum .. natura quaeritur; N I, 67. cum praestantissima natura quaeratur, eaque beata et aeterna; N I, 98.

rapio: necesse est .. in suum quaeque locum natura rapiat; N III, 34. §. invito.

refero: §. I, I, fundit.

rego: omnem .. regit ipse (deus) naturam; N II, 77. deorum immortalium vi, natura I [natura] §. ratione, potestate, mente, numine ... naturam omnem regi; L I, 21.

relinquo: quaesita .. virtus est, non quae relinqueret naturam, sed quae tueretur; F IV, 41. (Stoici) rursus naturam relinquit; F IV, 43.

repeto: natura .. iuris explicanda nobis est eaque ab hominis repetenda natura; L I, 17.

seiuungo: §. I, I, est; T I, 66. fr IX, 10.

sequor: qui sine ulla doctrina naturam ipsam secuti multa laudabilia fecerunt; F III, 11. quae (prima naturae Stoici) cum praepouunt, ... naturam videtur sequi; F IV, 43. naturam sequi et eius quasi lege vivere; L I, 56. ut contra universam naturam nihil contendantus, ea tamen conservata propria nostram sequamur; O I, 110. nos .. naturam sequamur; O I, 128. est .. hominum naturae, quam sequi debemus, maxime inimica crudelitas; O III, 46. §. flux, II, I. sequor (4 St.) §. I, S. 789, b.

significo: ordo .. siderum et in omni aeternitate constantia neque naturam significat ... neque fortunam; N II, 43.

subicio: siquidem ea (natura deorum) subiecta est ei vel necessitati vel naturae; N II, 77.

suspicio: §. admiror.

tempero: quae .. natura tam mirabiliter temperari potest? T V, 101 (109) §. invenio.

tollo: veri .. et falsi non modo cognitio, sed etiam natura tollitur; A II, 58. Antisthenes in eo libro, qui physicus inscribitur, ... tollit vim et naturam deorum; N I, 32. Diogenes ... posteaque Theodorus nonne aperte deorum naturam sustulerunt? N I, 63. nou ut eam (naturam deorum) tollerem; N III, 93.

tribuo: quis est, qui hanc naturam animis esse tributam neget? T I, 54. R VI, 28.

tueor: sensus ... tuetur illam (naturam) quidem, sed etiam se facit; F IV, 38. §. relinquo; F IV, 41.

verto: ut eorum || quorum || (stultorum) suffragia rerum natura vertatur; L I, 44.

video: si penitus rerum naturam videas; F V, 21. illud erat philosophi potius || philosophi ||, totius augurii primum naturam ipsam videre, deinde inventionem, deinde constantiam; D II, 80. videamus ... vim naturamque legis; L II, 8. vinco: numquam naturam mea vinceret; TV, 78.

2. Genetivus: noto: illum (orbem deus) eiusdem naturae, hunc alterius notavit; T I, 25.

sum: una pars est naturae, disserendi altera, vivendi tertia; F V, 9. videamus .. opinionis esse, non naturae malum? T II, 53. iudico malum illud opinionis esse, non naturae; T III, 31. vides .. opinionis esse, non naturae malum; T III, 65. quorum (divinandi generum) alterum artis est, alterum naturae; D I, 11. quod (materiam genus) esset eiusdem naturae et quod alterius; T I, 21. §. I, I, agit.

3. Dativus: accommodo: id .. initium esse naturae accommodatum; A II, 24. id ... accommodatumne naturae sit an alienum; A II, 25. dicitis initia proponi necesse esse apta et accommodata naturae; F IV, 46. quae ... naturae accommodata esse concedit; F IV, 56. id ... aptum et accommodatum naturae esse oportere; F V, 17. quod diximus naturae esse aptum et accommodatum; F V, 28. quod naturae est accommodatum; F V, 24. quod sit naturae accommodatum; N I, 104. qua (beneficentia, liberalitate) quidem nihil est naturae hominis accommodatius; O I, 42.

adfero: naturae .. vim attulimus; T IV, 63. adiungo: quae non tam naturae quam beatiae vitae adiuncta sunt; A I, 21.

congruo: quae (actio corporis) motus et status naturae congruente tenet; F V, 85. vita ... constans et naturae congruens existimari potest; F V, 66. qui (Stoici) cum finem bonorum esse euserint congruere naturae cumque ea convenienter vivere; T V, 82. est ... vera lex recta ratio naturae congruens; R III, 33.

coniungo: neque ulla officii praeccepta firma, stabilia, coniuncta naturae tradit possunt; O I, 6. principio necesse erat sensum existere ... coniunctum .. naturae; T I, 44.

consentio: consequentes sunt fines bonorum, Aristippo simplex voluptas, Stoicis consentire naturae; F II, 34. quod (bonum) in eo positum est, ut naturae consentiat; F III, 45.

copulo: quod naturae copulatum habuit Alcibiadis quod scribitur somnium? D II, 143. desum: §. I, I, abundat.

do: naturae celeritatem ad discendum et memoriam dabant; A I, 20. si optio naturae nostrae detur; A II, 19.

impertio: quanta pars mundi ... ceteris naturis omnibus salutaris impertit et vitalem calorem; N II, 27.

oboedio: nulli .. est naturae oboediens aut subiectus deus; N II, 77. hominem naturae oboedientem homini nocere non posse; O III, 25.

obsequor: tunc obsequatur homo naturae, cum sine magistro senserit, quid natura desideret; fr V, 82.

obstato: cui (naturae) obstati non potest; F II, 49. naturae obstati nullo modo posse; T III, 71. §. I, perficio; N II, 35.

pareo: ei .. (naturae) parendum esse dicebant; A I, 19. in hoc sum sapientes, quod naturam optatum ducem tanquam deum sequimur eique paremus; C 5.

praefero: cum (T. Torquatus) ipsi naturae patrioque amori praetulerit vis maiestatis; F I, 23.

praesto: quom ... nefas ... sit dicere naturam rem praestare naturae omnium rerum; L II, 16. reddo: quae (vita) ... esset reddenda naturae; R I, 4.

repugno: neque .. attinet naturae repugnare; O I, 110. quid est .. aliud Gigantum modo bellare cum die nisi naturae repugnare? C 5.

subicio: omnia subiecta esse naturae; N II, 81. §. oboedio; N II, 77. — I. subicio. — I, I, est; N II, 75.

sum: cui (naturae) nomen est as; N II, 91. §. I, I, est; N I, 103.

tribuo: non omnia ... ea deo potius tribuenda sunt quam naturae; N III, 24.

4. Abiactivus: sum: si ... eos arbitramur, quia natura optima sicut, cernere naturae vim maxime; T I, 85. §. V, I, qualia.

utor: oculi .. vera cernentes utuntur natura atque sensu; D II, 108.

5. mit Präpositionen: absum a: neque ulla re longius absumus a natura ferarum; O I, 50. accedo ad: cum (sensus) accessit ad naturam; F IV, 38.

accommodo ad: quo modo non potest animal ullum non adpetere id, quod accommodatum ad naturam adparet, ... sic ..; A II, 38. quae (Stoici) ad naturam accommodata ... esse dicunt; F IV, 43. ut (res) habentur ... ad naturam accommodatae; F IV, 56. non quo beatior ea vita sit, sed quod ad naturam accommodatior; F IV, 63. iure ... illum appetitum naturam ad naturam accommodatarum ingeneratum putaverunt omnibus; F V, 38. ut ... (statum) ad tempus,

ad controversias naturam, ad personam accommodamus; T III, 79. gaudere nostra iura ad naturam accommodari; L II, 62. qui (animi motus) item ad naturam accommodati sunt; O I, 100.

adipiscor a, e: adeptum esse omnia a || e || natura et animo et corpore et vita; A I, 19.

ago de: de natura agebam deorum; N I, 17. balbutio de: praeter Epicurum balbutientem de natura deorum; D I, 5.

capio ex: illud num dubitans, quin specimen naturae capi decesset ex optima quaque natura? T I, 32.

ciseo ex: ex corporis totius natura et figura varios motus cieri tamquam in cantu sonos; T I, 19.

commeo per: qui (Pythagoras) censuit animum esse per naturam rerum omnem intentum et commeanem; N I, 27.

concretus ex: ex hacne tibi terrena mortali quae natura et caduca concreta ea (via) videtur? T I, 62. f. l. i. est; N III, 34.

conflo ex: f. l. i. videtur; N II, 100. congruo cum: si aliquem nacti sumus, cuius cum moribus et natura congruamus; Lae 27.

coniungo cum: necesse est eam (vim) .. cum rerum natura esse coniunctam; D II, 29. f. l. i. fugit; T I, 22.

conseruo in: ut se conservaret in ea natura, in qua (homo) ortus esset; F IV, 41.

consto ex: ex quibus (naturis) omnia constant; N II, 84. f. l. i. est; N I, 29.

contendo contra: f. l. i. sequor; O I, 110. contineo in: quae causa in rerum natura continebatur, fore ut ..? Fa 36.

convenio cum: quae ex coniunctione naturae .. convenire potest .. meus quaestivulus cum caelo, terra rerumque natura? D II, 34. f. l. i. convenit.

converto in: omnia haec tum intereunt, cum in naturam aliam convertuntur; N III, 31.

derigo ad: f. V, 2. ad.

descisco a: (Stoici) desciscunt a natura; F IV, 43. tum ... a natura .. desciscimus; T III, 3. dico de: f. de, i. dico de natura (3 Et.) B. I, 6. 602. a.

discedo a: id est convenienter naturas vivere, a natura discedere; F IV, 41.

disco a: ea (Chrysippus) dicit, ut ab ipsa natura didicisse, non ut ipse repperisse videatur; N II, 16.

discrepo a: quid ab officio naturaque discrepet; O I, 146.

dissero de: de deorum natura ortuque mundi disserentes; T I, 8.

disto a: f. l. i. distat.

divido in: ea .. ab iis in naturam et || in || mores dividebantur; A I, 20.

doceo de: de natura ... ita dicebant || docebant ||, ut eam dividerent in res duas; A I, 24.

duco a: duxisti .. divinationem omnem a tribus rebus, a deo, a fato, a natura; D II, 27. ius civile ductum a natura; O III, 71.

efficio ex: ex qua (natura) superiores sensus et mentem effici rebantur; A I, 39. f. l. i. est; N II, 86.

excello in: si in ceteris quoque naturis id cuique esset ultimum, quod in quaque excelleret; F IV, 33.

eximo ex: quodsi eximeris ex rerum natura benevolentiae coniunctionem; Lae 23.

facio contra: aut nihil existimat se facere contra naturam aut ..; O III, 26. si nihil existimat contra naturam ferri hominibus violandis; O III, 26. — secundum: omnia .. quae secundum naturam sunt, sunt habenda in bonis; C 71.

fundo in: calidum illud atque igneum ita in omni fusum esse natura, ut ..; N II, 28.

habeo a: restant duo divinandi genera, quae habere dicimur a natura, non ab arte, vaticinandi et somnandi; D II, 100. f. a, i. habeo a natura (3 Et.) B. I, 6. 7. a. — ex: primam .. (nos) ex natura habere appetitionem, ut conservemus nosmet ipsos; F IV, 25. — in: f. l. i. est; C 78. habet; N II, 24.

haurio a: a qua (natura deorum) .. haustos animos et libatos habemus; D I, 110.

incido in: eos, qui nascentur || nascentur || eodem tempore, posse in dissimilis incidere naturas propter caeli dissimilitudinem; D II, 93. f. l. i. comprehendit.

includo in: non includae (sunt causae) in rerum natura atque mundo; Fa 28.

infigo in: est .. infans in ipsa natura; F V, 27.

insero in: si modo ... lex est ratio summa inest in || [in] || natura; L I, 18.

insum in: his .. in naturis nihil inest, quod vim memoriae, mentis, cogitationis habent; T I, 66. fr IX, 10. in qua rerum natura inest id futurum? D II, 18. rationem inesse in ea (natura omnium rerum); L II, 16. f. l. i. sentit; A I, 28. intendo per: f. commeo per.

intorsum inter: quid inter naturam et rationem intersit, non distinguitur; N III, 26. inter locorum naturas quantum intersit, videmus; Fa 7.

intro in: intrandum .. est in rerum naturam; F V, 44.

invenio in: quid .. aut in natura ... aut in operibus manu factis tam compositum .. inveniri potest? F III, 74.

iungo ex: qui (animus) ex eadem iunctus alteraque natura adiuncta materia; T I, 27.

libo a: f. haurio a.

memoro de: quia (Heraclitus) de natura nimis obscure memoravit; F II, 15.

ordior a: unde .. ordiri rectius possumus quam a communi parente natura? T V, 37.

orior a: a natura mihi videtur potius quam ab indigentia orta amicitia; Lae 27. — ex: ex qua (natura) ratio et intelligentia oriretur; F IV, 12. videtur ... ex natura ortum esse ius; L I, 35.

perspicio in: quod primum in terrena natura perspici potest; N II, 25.

pertineo ad: ad eius (finis) vim naturamque (praeposita) nihil pertinent; F III, 54. — per: rationem quandam per omnem naturam rerum pertinentem vi divina esse adfectam; N I, 36. deus pertinens per naturam cuiusque rei; N II, 71.

pervenio ad: ad deorum naturam perveniamus necesse est; N II, 33.

pervolo ad: puros, integros ... leni quodam et facili lapsu ad deos, id est ad naturam sui similem pervolare; fr IX, 12.

peto a: f. a, i. peto a natura (4 Et.) B. I, 6. 8. b. — ex: ut ex ea (natura) petant agendi principium, id est officii; F IV, 48.

philosophor de: philosophandi ratio triplex, una de vita et moribus, altera de natura et rebus occultis, tertia de disserendo; A I, 19.

pono in: f. a, b, i. pono in natura (3 Et.) 6. 283. b.

praeforo de: quae .. de deorum ... natura praefati sumus; T I, 37.

procedo a, ad: f. i. perficio; N II, 33.

proficiscor a: f. a, i. proficiscor a natura (9 Et.) B. I, 6. 9. a. — ex: (nos) in hanc vitam ex alia vita et natura profectos; T V, 9.

pugno cum: ut fortuna non nunquam tamquam ipsa mortalis cum immortalis natura pugnare videatur; O I, 120.

quero de: f. **de**, I. quero de natura (3 Et.) B. I, 607, a. — in: neque ulla alia in re nisi in natura quaerendum esse illud summum bonum; A I, 19.

recedo a: f. **n.** I. recedo a natura (4 Et.) B. I, 609, b. — refero ad: f. **ad**, I. refero ad naturam (6 Et.) B. I, 649, a.

reperio in: quae (intellegentia atque ratio) nisi in animo nulla alia in natura reperiantur; Ti 50.

repeto a: primum mihi videtur ... a deo, ... deinde a fato, deinde a natura vis omnis divinandum ... repetenda; D I, 125. repetam stirpem iuris a natura; L I, 20.

requiro a: f. I, 1. est; A II, 19. — revertor ad: f. **ad**, I. revertor ad naturam (3 Et.) B. I, 649, b.

revoco ad: haec ... ad naturam revocari facile possunt; D II, 145. ad sum cuiusque naturam consilium est omne revocandum; O I, 119. scribo de: quos (libros) de natura deorum scripsimus; D I, 7.

segrego a: a beata immortalique natura et iram et gratiam segregari; N I, 45.

se iungo a: qui iam licet nobis a natura leges et iura se iungere? L I, 35. f. I, 1. est; T I, 66. fr IX, 10.

sentio de: de natura .. sic sentiebat; A I, 39. sum a: a natura .. alia quaedam ratio est; D I, 129. — ad: necesse est, quid aut ad naturam aut contra sit, a natura ipsa iudicari; F I, 30. — contra: f. **contra**, A. I. sum contra naturam (22 Et.) B. I, 654, b. f. — ex: ex eadem e natura est humana mens; T I, 67. f. **ex**, I. sum e natura (4 Et.) B. I, 658, b. — in: nihil esse animal // animale // intrinsecus in natura atque mundo praeter ignem; N III, 36. f. **in**, B. I. sum in natura (25 Et.) B. I, 670, a. — secundum: alia secundum naturam dicebat, alia naturae esse contraria; A I, 36. quae .. s. n. esset; A I, 36. eligentem ea, quae esset s. n., reicientemque contraria; F II, 34. eorum rerum, quae s. n. sint // sunt //, habere dilectam // del //; F III, 12. quod .. ipsum s. n. sit aut tale quid efficiat, ut ..; F III, 20. quae s. n. sint; F III, 20. IV, 48. V, 19. quae s. n. sint; F III, 20. prima est .. conciliatio hominis ad ea, quae sunt s. n.; F III, 21. est .. ea (honestas actio) s. n.; F III, 22. quae (res) sint s. n.; F III, 31. vivere ... seligentem, quae (res) s. n., et, quae contra naturam sint, reicientem; F III, 31. quae (res) sunt s. n.; F III, 33. IV, 15. quod aut s. n. esset aut contra; F III, 53. tam insipientem quam sapientem sumpturum, quae s. n. sint, reiecturumque contraria; F III, 59. in quo .. plura sunt, quae s. n. sunt; F III, 60. quos (res) s. n. esse dicimus; F III, 61. rebus istis, quae s. n. sint, fruentem vivere; F IV, 15. quae (vita) etiam ceteris rebus, quae essent s. n., abundaret; F IV, 20. eorum rerum, quae sint s. n., quam plurima et quam maxima adipisci; F IV, 25. s. n. cum sint; F IV, 26. habere ea, quae s. n. sint, vel omnia vel plurima; F IV, 27. ut ea mens nihil haberet in se, quod esset s. n., ut valetudo est; F IV, 28. quae s. n. esse dicimus; F IV, 31. appetitio naturalis ea, quae s. n. sunt, appetens; F IV, 32. quae (res) s. n. sunt; F IV, 32. 39. cum aliquid ei (animus) s. n. esse videatur; F IV, 58. omnia, .. quae s. n. sint, aestimatione aliqua digna; F IV, 58. quae .. s. n. sint, partim nihil habere in sese eius appetitionis; F IV, 58. se omnia, quae s. n. sint, bona appellare, quae autem contra, mala; F IV, 72. quae (res) primas s. n. esse diximus; F V, 20. 45. facere omnia, ut adipiscamur, quae s. n. sunt // sint //; F V, 20. quae s. n. illi ipsi gloriosi esse fateantur // fatebantur,

fateantur //; F V, 72. in iis esse rebus, quae s. n. essent, non dolere; F V, 73. bonum appello, quicquid s. n. est, quod contra, malum; F V, 89. audebo .. cetera, quae s. n. sint // sunt //, bona appellare; F V, 91. an quicquam est s. n., quod sit repugnante ratione? T IV, 79. appetuntur ... quae s. n. sunt, declinantur contraria; N III, 33. quom antiqui omne, quod s. n. esset, ... bonum esse decreverint; L I, 54. cetera ... quae s. n. essent, ita legere, si ea virtuti non repugnarent; O III, 13. dirumpi necesse est, eam quae maxime est s. n., homini generis societatem; O III, 21. multo magis est s. n. excolitas animi et magnitudo; O III, 24. magis est s. n. ... labores ... suscipere; O III, 25. quodsi ... nihil // tam (est) s. n. quam utilitas; O III, 35. hoc s. n. esse; O III, 72. quid est .. tam s. n. quam senibus emori? C 71.

suscipio contra: f. V, 2. contra. suscipior de: nec .. Protagoras ... quicquam videtur de natura deorum suscipi; N I, 29.

video in: in qua (natura) egregium nihil videmus // videamus //; N I, 117.

vigoo in: in omni natura rerum id vivere, id vivere, quod caelat; N III, 35.

vivo ex: ut (sapientis) e natura vivat; F III, 63. ut ex natura vivere summum bonum sit, id est vita modica et apta // virtute perferri; L I, 56. f. secundum; F V, 26. — in: f. vigeo in. — secundum: ut finem bonorum dicerent secundum naturam vivere; F II, 34. cum ... superiores ... s. n. vivere summum bonum esse dixissent; F IV, 14. quod .. ego pluribus verbis, illi brevius, a. n. vivere; F IV, 26. finem .. sibi constituerent (animus) s. n. vivere; F IV, 27. ita finis bonorum existit a. n. vivere sic affectum, ut ..; F V, 24. omnibus animalibus extremum esse a. n. vivere; F V, 26. commune animalium omnium s. n. vivere; F V, 26. homini id esse in bonis ultimum, s. n. vivere, quod ita interpretatur: vivere ex hominis natura indigne perfecta et nihil requirente; F V, 26. omnes .. (naturae rationi) parent, qui s. n. volent vivere; O III, 23. f. II, 1. adiungo.

III. **nam Adjectiven und Adverbien:** I. **Separatis** (vgl. 2. alienus, inimicus): dispar, dissimilis: f. I, 1. est; C 78.

proprius: tollit (Epicurus) id, quod maxime proprium est optimae praestantissimaeque naturae; N I, 121.

2. **Datiis:** alienus: quae ... aspera .. et incommoda et reicienda et aliena naturae esse concedunt; F V, 78. ignorant rerum aliena naturae deorum est; N II, 77.

aptus: coepit (animal) ... ea, quae naturae sentit apta, appetere; F V, 24. quae Zeno ... apta naturae esse dixit; F IV, 60. quod verum, simplex sincerumque sit, id esse naturae hominis aptissimum; O I, 13. placet .. aptiora esse naturae ea officia, quae ex communitate, quam ea, quae ex cognitione ducuntur; O I, 153. quae (communitas) maxime est apta naturae; O I, 159. nihil est .. tam naturae aptum; Lae 17. f. II, 8. accommodo; F IV, 46. V, 17. 23.

congruent: f. **congruenter** (3 Et.) B. I, 645, b.

consentaneus: non quaeritur ... quid naturae toae consentaneum sit, sed quid disciplinae; F II, 80. ad extremum (sequitur selectio) constans consentaneae naturae; F III, 20. consentaneum est huic naturae, ut sapiens velit ... administrare rem publicam; F III, 23. ut id decorum velit esse, quod ita naturae consentaneum sit, ut ...; O I, 96.

contrarius: est .. animus ... depressus ...

in terram, locum divinae naturae aeternitatisque contrarium; C 77. f. II, 5. sum secundum; A I, 36. convenienter: f. **convenienter vivo** (S Et.) B. I, E. 54, a.

inimicus: tristis . . . res est . . . , aspera, amara, inimica naturae; T II, 18. f. II, I. sequor; O III, 46.

proprius: f. I, I. est; N I, 103.

similis: cum . . . eam (ignem) similem universi naturae officere vellet; T II, 85.

3. **ἄσπιτος**: alienus: etiamis, quicquid asperum alienumque natura sit, id appellari placet malum; T II, 66.

indignus: ut, cum de dis immortalibus disputemus, dicamus indigna illa || indigna naturis immortalibus ||; N III, 64.

4. mit **ὑποθέσθαι**: accommodare ad: finis bonorum existit secundum naturam vivere sine affectum, ut optime aliquid possit ad naturamque accommodatissime; F IV, 24.

alienus a: quod modo a natura non sit alienum; T V, 98.

aptus ad: f. **ad**, II. aptus ad naturam (S Et.) B. I, E. 53, a.

communis: cum: cum rerum natura . . . quid habere potest commune non dicam gallinaceum fel, . . . sed tauri opimi iecur . . . quid habet naturale . . . ? D II, 29.

sitas in: qui (Strato) omnem vim divinam in natura sitam esse censet; N I, 35. nec arboris nec equi virtus, quae dicitur, . . . in opinione sita est, sed in natura; L I, 45.

solus ex: solum . . . ex tot animantium generibus atque naturis; L I, 22.

IV. **καθ' ὑπόθεσιν**: 1. **ἔκθεσις**: aliquid quoniam omnium naturarum simile esset id, ad quod omnia referrentur; F IV, 83.

adiutrix: quae (sapientia) esset naturae comes et adiutrix; F IV, 17.

admiratione: quid est . . . , quod deos veneremur propter admirationem eius naturae? N I, 117.

animus: (Cleantes) totius naturae menti atque animo tribuit hoc nomen; N I, 37. ait . . . (Chrysippus) vim divinam . . . esse positam . . . in universae naturae animo atque mente; N I, 39. omnem animam universae naturae temperans permiscebat; T I, 42.

ars: quodsi ea, quae a terra stirpibus continentur, arte naturae vivunt et vigent, profecto ipsa terra eadem vi continetur || et || [arte naturae]; N II, 83.

asperitas: si quis asperitate ea est et immanitate naturae, . . . ut . . . ; Lae 87.

benignitas: illa quanta benignitas naturae, quod . . . ; N II, 131.

bonitas: si . . . non interdum naturae bonitate vincitur; O I, 5. non nulli . . . sive felicitate quadam sive bonitate naturae . . . rectam vitae secuti sunt viam; O I, 118.

bonum: si . . . non explet bona naturae voluntas; F V, 45. nihil bonum nisi naturae primis bonis || [bonis] || aut omnibus aut maxumis frui; T V, 84. eorum est habendus ad summum naturae bonum optatum . . . comitatus; Lae 83.

causae: f. I, I. intellegit; T I, 51.

coagmentatio: quae . . . quasi consentiens ad mundi incoluntatem coagmentatio naturae quem non movet; N II, 119.

cognatio: sequitur disserendi ratio cognitioque naturae; F IV, 8. ut (sapientes) omne tempus inquirendo ac discendo in naturae cognitione consumant; F V, 53. qui (philosophi) naturae cognitionem admirantur; T I, 48. quae (religio) est incoeta cum cognitione naturae; D II, 149. in hoc conspectu et cognitione naturae; L I, 61.

cognitio contemplatioque || rerum || naturae manca . . . sit; O I, 153. nna . . . esemus beati cognitione naturae et scientia; fr V, 50.

comes: f. adiutrix.

commendatio: quia continentur || qui continentur || ea commendatione naturae, quae se ipsi diligunt; F V, 53. (extremum appetendorum) ductum a prima commendatione naturae; F V, 40. ut ea (ratio) duceretur omnis a prima commendatione naturae; F V, 46.

commoda: qui ad honestatem prima naturae commoda adiungerent; A II, 138. quoniam de primis naturae commodis satis dictum est; F V, 58.

concentus: f. coniunctio; D II, 34.

conciliatio: honeste . . . vivere, quod ducatur a conciliatione naturae; A II, 131. quod non inest in primis naturae conciliatioibus honesta actio; F III, 22.

condicio: nihil . . . tam aptum est ad ius conditionemque naturae . . . quam imperium; L III, 3. coniunctio: quae ex coniunctione naturae et quasi concentu atque consensu, quam *συνάθεσις* Graeci appellant, convenire potest . . . ? D II, 34. coniectores ex quadam convenientia et coniunctione naturae, quam vocant *συνάθεσις*, quid . . . sequatur intellegunt; D II, 124. quae est continuatio coniunctioque naturae, quam . . . vocant *συνάθεσις*? D II, 142.

consensus: illa mihi placebat oratio de convenientia consensuque naturae; N III, 28. iporum interpretum coniecturae noane magis ingenia declarant eorum quam vim consensumque naturae? D II, 144. f. coniunctio; D II, 34.

conservatio: quae (via) deducit ad convenientiam conservationemque naturae; O I, 100.

conservatrix: quodae omnem naturam conservatricem sui dixerint, an . . . ? F IV, 19. f. I, I. est; F IV, 16.

consideratio: est . . . animorum . . . naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioque naturae; A II, 127.

conspectus: f. cognitio; L I, 61.

constantia: vehementiorem cum (adpetitum) volunt esse, qui longius discesserit a naturae constantia; T IV, 11. ut . . . vehementior . . . intellegatur is (adpetitus), qui procul absit a naturae constantia; T IV, 47. naturae constantiam videre cupientis; N II, 105.

constitutio: ab iis constitutio illa prima naturae . . . exponitur; F IV, 15.

contagio: * quorum in aliis, . . . ut in unguibus, . . . naturae contagio valet, . . . vis est nulla fatalis; Fa 5.

contemplatio: f. cognitio; O I, 153. consideratio. — continuatio: f. coniunctio; D I, 142.

convenientia: si ullam esse convenientiam naturae cum extis concesso; D II, 34. f. coniunctio; D II, 124. consensus; N III, 28. conservatio.

desideria: veniebat . . . (Laelius) ad cenam, ut animo quieto satiaret desideria naturae; F II, 25. appellet haec desideria naturae; F II, 27.

differentia: haec differentia naturarum tantam habet vim, ut . . . ; O I, 112.

dissimilitudines: innumerabiles aliae dissimilitudines sunt naturae morumque; O I, 109.

dissolutio: etsi hoc . . . est in vivo, dissolutionem naturae tam valde perhorrescere; F V, 81. simili . . . incertia || incertitia || mors fugitur quasi dissolutio naturae; L I, 31.

divitiae: cuius (naturae) divitias Epicurus parables esse docuit; F II, 90. divitias . . . naturae esse parables; T V, 93.

elementa: sunt . . . quasi prima elementa naturae; F III, 19. sunt . . . prima elementa naturae,

quibus auctis virtutis quasi germen effloret; F V, 43.

exempla: feruntur .. (imagines) ex optimis naturae et veritatis exemplis; O III, 69.

explanatio: explanatio naturae nempe hoc effecerit, ut ..; F IV, 41. f. explicatio; F III, 73. expletio: in ea .. expletione naturae summi boni finem consistere; F V, 40.

explicatio: nec .. pietas adversus ||advorsum|| deos ... sine explicatione ||explanatione|| naturae intellegi potest; F III, 73. similia dici possunt de explicatione naturae; F IV, 11. inest in eadem explicatione naturae inasatiabilis quaedam et cognoscendis rebus voluptas; F V, 12. unus (animi fetus) in cognitione rerum positus et in explicatione naturae; T V, 68. utrum philosophia dignus, sagarum superstitione ista interpretari an explicatione naturae? D II, 129.

extremum: ut eam (rationem philosophus) quasi deum ducent subsequens ad naturae pervenit extremum; F V, 43.

fabrica: illa potius expliciter incredibilis fabrica naturae; N II, 138. hanc naturae tam diligenter fabricam imitata est hominum verecundia; O I, 127.

figura: si erit ... perspecta omnis .. humanae naturae figura atque perfectio; N II, 133.

fines: sapientis ... naturae finibus contentus; F I, 44.

fontes: si omnia [dixi] hausta e fonte naturae; F I, 71.

forma: cum .. ea sit ... forma naturae; F V, 41.

fundamenta: pervertunt homines ea, quae sunt fundamenta naturae; O III, 101.

genus: qui .. ad naturae suae non vitiosae genus consilium vivendi omne contulerit; O I, 120.

imago: naturae imagine utendum est nobis; R II, 68.

imitator: deinde imitator, ut sibi quidem videtur, naturae mos vindicet; fr V, 71.

immanitas: f. asperitas.

indicia: quae (animi partes) quo sunt excellentiores, eo dant clariora indicia naturae; F V, 48. sunt .. etiam clariora ... indicia naturae, maxime scilicet in homine, sed in omni animali, ut appetat animus agere ..; F V, 55.

infinitas: is .. (Anaximander) infinitatem naturae dixit esse, e qua omnia gignerentur; A II, 118. quibus (litteris) infinitatem rerum atque naturae ... cognoscimus; T V, 105.

initia: (rationem) ipsis initis naturae ... locupletatam; F II, 38. cum ... illa ... proficiantur ab initis naturae; F III, 22. minime mirum est primo nos sapientiae commendari ab initis naturae; F III, 23.

interitus: dolor in maximis malis ducitur quom sua asperitate, tum quod naturae interitus videtur sequi; L I, 31.

investigatio: cum ... totum .. se ad investigationem naturae contulisset; A I, 34. (Democritus) ex illa investigatione naturae consequi volebat, bono ut esset animo; F V, 87.

invitamenta: in quo (fonte) sint prima invitamenta naturae; F V, 17.

iter: quod iter sit naturae quaeque progressio; F IV, 87.

iudicia: opinio: .. commenta delet dies, naturae iudicia confirmat; N II, 5.

ius: iure naturae, qui dea matre est, deus sit necesse est; N III, 45. cum ... defensionem ... facinoris a naturae iure aliquo quaereret; L I, 40. nos .. de iure naturae cogitare per nos atque dicere debemus; L III, 49. f. condicio.

lena: f. L, 1. est; N I, 77.

lex: qui quodam motu aut statu videntur naturae legem et modum contempisse; F V, 47. omni .. in re consensio omnium gentium lex naturae putanda est; T I, 30. earum quaeque (bestiarum) sum tenens munus ... manet in lege naturae; T V, 38. omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare, nec civili nexo, sed communi lege naturae; R I, 27. cui (rationi appetitus) sunt subiecti lege naturae; O I, 102. una continemur omnes et eadem lege naturae; O III, 27. violare alterum naturae lege prohibemur; O III, 27. inhumane feceris contraque naturae legem; O III, 30. lex ipsa naturae ... decernit profecto, ut ..; O III, 31. hoc quamquam video ... neque aut lege sanciri aut iure civili, tamen naturae lege sanctum est; O III, 69. f. II, 1. sequor; L I, 56.

lumen: quos (igniculos) celeriter ... sic restringimus, ut nusquam naturae lumen appareat; T III, 2.

malum: bgf. II, 2. sum. — mens: f. animus. motio: (sidera) ex alterius naturae motione transversa in eiusdem naturae motum incurritia; Ti 30.

motus: ab aliqua mente tantos naturae motus gubernari; N II, 15. motu unicus eiusdemque naturae quae (sidera) velocissime movebantur; Ti 30. f. motio.

necessitas: ea praedicunt ... quae naturae necessitas perfectura est; D II, 17. non .. aeternis causis naturae ||e|| necessitate manantibus ||eman. || verum est id, quod ita enuntiat; Fa 19. si atomis, ut gravitate ferantur, tributum est necessitate naturae; Fa 48. iis nihil malum potest ||p. m. || videri, quod naturae necessitas adferat; C 4. f. I, 1. addit.

nomen: sunt ... qui omnia naturae nomine appellant; N II, 82.

norma: nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44. f. praescriptio; A II, 140.

obscuritas: de obscuritate naturae (dissertamus); A II, 147. quae naturae obscuritate occultantur; F V, 51. latet (causa) fortasse obscuritate involuta naturae; D I, 35.

opera: haec omnia esse opera providae sollertisque naturae; N II, 128.

pars: uti ne quae pars naturae negligatur; F IV, 41. quarum (rerum) ... altera versetur in levisima parte naturae; F V, 22. quia cuiusque partis natura et in corpore et in animo sua quaeque vis sit; F V, 46. f. I, 1. deserit; F IV, 32. bgf. II, 2. sum; F V, 9.

patria: unam (esse patriam) naturae, alteram civitatis; L II, 5.

perfectio: quod .. absolutum, virtus, id est ||id est virtus|| quasi perfectio naturae; A I, 20. f. figura.

praescriptio: quae (res) erant congruentes cum praescriptione naturae; A I, 23. haec normam, hanc regulam, hanc praescriptionem esse naturae; A II, 140.

prima: quae sunt prima naturae; F III, 21. IV, 41. cum aut voluptatem aut vacuitatem doloris aut prima naturae in summis bonis ponerent; F III, 30. prima .. illa naturae, sive secunda sive contraria, sub iudicium sapientis et dilectum cadunt; F III, 61. ut omnia illa prima naturae huius (rationis) tutelae subiciantur; F IV, 38. si (Stoici) .. ponunt ... prima naturae; F IV, 43. aut voluptas adiungi potest ad honestatem ... aut doloris vacuitas ... aut prima naturae; F V, 21. quae .. constituta sunt prima naturae; F V, 45. f. bonum; T V, 84.

principatus: in quo sit totius naturae principatus; N II, 29.

principia: quoniam . . . ab his principia naturae discessimus; F III, 20. omnia officia eo referri, ut adipsamur principia naturae; F III, 22. cum . . . omnia officia a principia naturae proficiantur; F III, 23. quid debitas . . . naturae principia naturae? F IV, 34. quae essent principia naturae; F IV, 45. oblitus mihi videatur, quae ipsi fecerit | iecerit, al. | principia naturae; F V, 72. quod illi verbis et artibus aluerunt naturae principia, hi autem instituit et legibus; R III, 7. quom et bonum et malum natura indicere et ea sint principia naturae; L I, 46. quae naturae principia sint communitatis et societatis humanae; O I, 50. cum . . . ea habeas principia naturae, . . . ut . . .; O III, 52.

progressio: I. iter.

providentia: ad hanc providentiam naturae tam diligentem . . . adiungi multa possunt; N II, 140.

quaestio: dies noctesque oculis cognitae . . . ad questionem totius naturae impulerunt; T I, 52.

ratio: omni cognita ratione naturae et vitae etiam deorum; F III, 73. hunc censes primis, ut dicitur, labris gustasse physiologiam, id est naturae rationem? N I, 20. eorum (mundorum) ortus, interitus, omnia fere, quibus naturae ratio continetur; N I, 73. qui (Divitiacus) . . . naturae rationem, quam *φυσολογία* Graeci appellant, notam esse sibi profitebatur; D I, 90. hanc . . . rationem naturae difficile est fortasse traducere ad id genus divinationis, quod . . .; D I, 190. eum . . . terrorem . . . naturae ratione depellit; D II, 60. utrinque (naturae, fortunae) omnino habenda ratio est in deligendo genere vitae, sed naturae magis; O I, 120. hoc multo magis efficit ipsa naturae ratio; O III, 23. quoniam . . . ita ratio comparata est vitae naturaeque nostrae, ut alia *ex alia* aetas oriatur; Lae 101. f. I, I. intelligit; N II, 120.

regula: ut . . . nos studia vobis nostrae naturae regula metiamur; O I, 110. f. praescriptio; A II, 140.

scientia: f. cognitio; fr V, 50.
servatrix: f. I, I. est; F V, 26.
societas: si . . . neque naturae || est || societas ulla cum somnis; D II, 147.
sollertia: nulla ars imitari sollertiam naturae potest; N I, 92. quae procreatio vitis aut arboris . . . tantam naturae sollertiam significat, quantum ipse mundus? N II, 85.
specimen: f. II, 5. capio ex.
speculator: non pudet . . . physicum, id est speculatorem venatore naturae, . . . potere . . . ? N I, 83.

specula: a parvis . . . aut . . . a bestiis, quae putat esse specula naturae; F II, 32.

status: primum est officium . . . ut se conservet in naturae statu; F III, 20. ut nihil a statu naturae discedas; D I, 67.

sterilitas: quia fetus extitit in sterilitate naturae; D I, 46.

stimuli: quoniam . . . ad hanc voluptatem ipsius naturae stimulis incitatur; R I, 3.

studia: quis contra studia naturae tam vehementer obduruit, ut . . . ? F III, 37.

temperatio: corpus . . . ita figuratum, ut temperatione naturae vigeat; T I, 21.

tempus: ante tempus mori miserum esse. quod tandem tempus? naturae? T I, 93.

venator: f. speculator.

via: curans est certus aetatis et una via naturae; C 83.

vis: vis . . . est permagna naturae; F II, 28. nonne intellegas eo maiorem vim esse naturae,

quod . . .; F II, 58. perturbationes . . . nulla naturae vi commoventur; F III, 35. etiam in bestiis vis naturae percipi potest; F III, 62. maxime . . . in hoc quidem genere vis est percipua naturae; F V, 92. quae vis et totius esset naturae et partium singularum; F V, 41. in . . . imbecilia . . . mente vis naturae quasi per caliginem cernitur; cum autem progredies confirmatur animus, agnoscit ille quidem naturae vim, sed ita, ut . . .; F V, 43. ut nobis optime naturae vim visidite videantur, qui . . .; T III, 3. facilius . . . etiam in bestiis . . . vis ipsius naturae percipi potest; T V, 38. est . . . vis tanta naturae, ut . . .; N I, 78. nec illam || ullam || vim esse naturae, ut sui dissimilia posset effingere; N III, 23. terrae vis Pythiam Delphis incitabat, naturae Sibyllam; D I, 79. quod . . . vi naturae . . . videmus effici; D II, 44. ut id, quod evenit, naturae vis, non opinio erroris effecerit; D II, 143. ea (lex) est . . . naturae vis; L I, 19. nec . . . illa parva vis naturae est rationis, quod . . .; O I, 14. f. consensus. II, 4. sum. — vires: f. I, I. cohaeret; N III, 28. II, 1. fero. vitium: enat . . . ista non naturae vitia, sed culpa; T III, 73. multi etiam naturae vitium meditatione atque exercitatione sustulerunt; D II, 96.

ultimum: quo modo . . . conservabitur, ut simile sit omnium naturarum illud ultimum? F IV, 33.

voluntas: quod || qui || in pueritia facillime se arbitrentur || arbitrantur || naturae voluntatem posse cognoscere; F V, 55.

vox: hac exaudita quae voce naturae; F I, 71. naturae ipsius vocem videmus audire; F III, 62. quodsi omnium consensus naturae vox est; T I, 35.

2. *ἄβιαττις*: alqd: aliquid eius modi nulla cohaeredit natura; N II, 82.

3. *μὴ ἀποφύγιον*: alqd contra: (cruciat) asperum, difficile, odiosum, contra naturam dicunt, nec tamen malum; T II, 17. definit tu mihi, non tollis dolorem, cum dicis asperum, contra naturam; T II, 30.

cogitatio de: cogitatio de vi et natura deorum studium incendit . . .; T V, 70.

cognatio cum: cum rerum . . . natura quam cognitionem (haec) habent? D II, 33.

commotio contra: f. *contra*, A, III. commotio (2 Et.) *ἄ*, I, *Ἐ*, 535, b.

conceptio contra: conceptio contra naturam fortasse, sed partus prope necessarius; D II, 50.

liber de: f. *de*, III. liber de natura (8 Et.) *ἄ*, I, *Ἐ*, 611, a.

oratio de: Stoicorum de natura deorum oratio; N III, 95.

ortus a: erit eius (amicitiae) ortus a natura quam ab inbecillitate gravius; Lae 32.

prima secundum: ab his alii, quae prima secundum naturam nominant, proficiuntur; F V, 18. omne officium referent aut ad voluptatem aut ad non dolendum aut ad prima illa secundum naturam obtinenda; F V, 19.

quaestio de: perobscura quaestio est de natura deorum; N I, 1. quae (quaestio) est de natura deorum; N I, 61.

ratio de: ea ratio, quae est de natura deorum; D I, 117.

sententiae de: ponam in medio sententias philosophorum de natura deorum; N I, 13. enumerasti . . . de deorum natura philosophorum sententias; N I, 91.

V. *ἡμῶν*: 1. *ἄβιαττις*: abhorrere: ut percipuum est natura nos a dolore abhorrere, sic apparet . . .; F III, 62.

absolutus: qui (Diogenes) bonum defuierit id, quod esset natura absolutum. id autem sequens

illud etiam ... motum aut statum esse dixit e natura absolute; F III, 33.

acutus: e quo intellegi potest, quam acuti natura sint; T I, 48. quod acutum et perspicax natura est; O I, 100.

adlicere: quodsi ... voluptas .. est sola, quae nos vocet ad se et allicitat suapte natura; F I, 54.

administrari: quae (res) natura administrantur; N II, 86. f. **administrare** mundum; F IV, 12. N II, 82. 85. 86. > (Sb. I, 6. 76, b).

admisceri: neque (sidera) ulla praeterea sunt || est || admixta natura; N II, 39.

adsequi: quae (nostri) natura, non litteris adsecuti sunt; T I, 2.

aeternus: quod interire possit, id aeternum non esse natura; N III, 37.

amplificari: quod his naturis relatus amplificatur sonus; N II, 144.

angere: quae (res) sua natura aut sollicitare possit aut angere; F I, 41.

appetere: quod esset natura appetendum; F II, 5. sumus .. natura ... studiosissimi adpetentissimique honestatis; T II, 58. quoniam .., ut bona natura adpetimus, sic a malis natura declinamus; T IV, 13.

aptus: natura sumus apti ad coetus, concilia, civitates; F III, 63. quod tibi nec usu nec natura sit aptum; T I, 87.

asciati: quo prima sunt adscita natura; F III, 17.

bonus: qui natura boni sapientesque gignantur; N II, 34. hic natura iustus vir ac bonus etiam conloquetur; L I, 41. ipsum .. bonum non est opinionibus, sed natura; L I, 46. quae natura bona sunt; L I, 47.

caducus: quae (vitia) natura caduca est; C 52. carus: sibi quemque natura esse carum; F V, 34.

cedens: ignis .. et aër ... natura .. cedens est maxime et dissipabilis; N III, 81.

cerni: quae natura cernerentur; T I, 10.

certus: hos (sensus) natura certos putamus; L I, 47.

circumfundi: terra ... circumfusa undique est hac animali || animabili || spirabilique natura; N II, 91.

cohaerere: sicut sua eademque natura mundus ... cohaeret ac nititur, sic omnes homines inter se natura confusi pravitate dissentiant; L fr 2. qui primum haec natura cohaerentia opinione distraxisset; O III, 11.

commovere: quia (honestum, decorum) ... animos .. omnium natura et specie sua commovet; O II, 32.

communis: quae natura fuerant communia; O I, 21. cum sit hoc natura commune animantium, ut ..; O I, 54.

concupiscere, condolescere: natura .. (hominem) et condolescere et concupiscere et extimescere et efferrī laetitia; A I, 38.

confundi: f. cohaerere; L fr 2.

congregabilia: ut apium examina ... cum congregabilia natura sint, fugunt favos, sic homines, ac multo etiam magis natura congregati adhibent agendi ... sollicitiam; O I, 157.

congregari: congressus aliquo inter se (bestiolae) an iam inde ab ortu natura ipsa congregatae sint; N II, 124. f. congregabilis.

congruere: ratio fecit hominem ... cum .. iis (hominibus) natura et sermone et usu congruentem; F II, 45.

coniungi: inter nos natura ad civilem communitatem coniuncti et consociati sumus; F III, 66. ut coniugia virorum et uxorum natura coniuncta esse dicentur; F IV, 17. quom animus ... omnis

.. natura coniunctos suos duxerit; L I, 60. esse inter homines natura coniunctam societatem; O III, 53. ut bonae boni diligant adsciscantque sibi quae propinquitate coniunctos atque natura; Lae 50.

consentire: qui non idem rebus movetur naturaque consentit; Lae 65.

consequi: ex quo illud natura consequi, ut ..; F III, 64.

consociari: f. coniungi; F III, 66.

constare: natura constare administrarique mundum; N II, 82. hominem ... non constare natura; N II, 86.

constitui: neque .. hoc solum natura, id est iure gentium, sed etiam legibus populorum ... constitutum est; O III, 23.

consumi: natura se consumi et senectate; R I, 4.

contineri: omnem .. vim mundi natura divina contineri (necesse est); N II, 30. meum lucrum natura rerum continetur; D II, 33.

dari: quae prima data sint natura; F II, 33. ut tauris natura datum est, ut ..; F III, 66. naturae nobis hoc .. datum dicam an errore quodam, ut ..? F V, 2. quibus .. ratio a || ratio || natura data est; L I, 83.

declinare: f. appetere; T IV, 13.

depravari: ferarum natura non est illa quidem depravata mala disciplina, sed natura sua; F II, 33.

diudicari: nec solum ius et iniuria natura diudicatur, sed omnino omnia honesta et turpia; L I, 44. honesta quoque et turpia natura diudicanda sunt; L I, 45.

diligere: quoniam se ipsi || ipso || omnes natura diligant; F III, 59.

dissipabilia: f. cedens.

distinguere: an tu civem ab hoste natura || natione, fortuna || ac loco, non animo factisque distinguas? P 29.

efferrī: f. concupiscere.

effici: docet omnia effecta esse natura; A II, 121. natura effectum esse mundum; N I, 53.

enitere: illud Accidi: *probae ... frogas .. ipse suapte natura enitens; T II, 13.

esse: ius ... quod ita dici appellarique possit, id esse natura; F III, 71. est in animis omnium fere natura molle quiddam, demissum; T II, 47.

est naturale || naturabile, natura, natura fere, al || in animis tenerum quiddam atque molle; T III, 12.

Epiciuro .. placet opiniosum mali aegritudinem esse natura; T III, 28. ius quod dicam, natura || naturam || esse; L I, 33. quodsi, quo modo est natura, sic iudicio homines, humani ... nihil a se alienum putarent; L I, 33. natura esse ius; L I, 36. si (iustitia) neque natura est; L I, 42.

esse profecto aliquid natura pulchrum atque praeclarum, quod sua sponte peteretur; C 48.

evenire: quae (res) natura evenirent; F II, 34.

IV, 14. quae (res) natura eveniant; F III, 31.

exoriri: quod (aegritudo) non natura exoritur, sed iudicio, sed opinione; T III, 82.

expeti: ut probet voluptatem natura expeti; F II, 82. cum omnes natura totos se expetendos putent; F V, 46. haec honesta ... suapte natura per se esse expetenda; F V, 61.

existere: si qui dentes et pubertatem natura dicat existere; N II, 86.

extimescere: f. concupiscere.

ferri: (aër) natura fertur ad caelum; N II, 117. qui (sonus) natura [ju] sublimē fertur; N II, 141.

quarta pars mundi ... tota natura fervida est; N II, 27.

fieri: natura fieri, ut liberi a parentibus amentur; F III, 63. si .. extis pecuniae mihi amplificatio ostenditur idque est natura; D II, 33.

utrum sit probabilius, deosne ... concurare ... an natura fieri, ut mobiliter animus agitur, quod vigilans viderit, dormiens videre videntur; D II, 129. ad ... communicandum .. inter omnes ius nos natura esse factos; L I, 33. quanto id magis in homine fit natura; Lae 31.

flammeus: sunt .. stellae natura flammese; N II, 118.

fluere: quae natura fluere atque manarent; N I, 39.

frigidus: qui (aër) natura est maxime frigidus; N II, 26.

fugere: natura ... omnes ea, quae bona videntur, sequuntur fugiuntque contraria; T IV, 12.

generari: est .. natura sic generata vis hominis, ut ..; F V, 43.

gigni: natura gigni sensum diligendi et benivolentiae caritatem facta significatione prohibita; Lae 32.

habere: quae (instrumenta animi) natura quaeque civilibus institutis habuit; R III, 5.

honestus: multa, quae honesta natura videntur esse, temporibus sunt non honesta; O III, 95.

impelli: impellimur .. natura, ut prodesse velimus; F III, 65. quae (altera natura) impulsi multa faciunt || faciunt || nullam quaerentes voluptatem; F V, 74.

impertire: quae (iustitia) ... impertit aliquid cum sua vi atque natura ... tum spe nihil defuturum; F I, 50.

implicare: quam (vim di immortales) tum terrae cavernis includunt, tum hominum naturis implicant; D I, 79.

incitari: ii ... ad servandum genus hominum natura incitantur; F III, 66.

in esse: quod .. natura inest in mentibus nostris inasatiabilis quaedam cupiditas veri videndi; T I, 44.

infirmus: is .. infirmus est molliorque natura; Lae 75.

ingenerari: quae (virtutes) ingenerantur suapte natura appellaturque non voluntariae; F V, 36.

iniustus: eundem .. (Dionysium fuisse) maleficum natura et iniustum; T V, 57.

inseri: f. II, 5. inero in.

insistere: f. II, 1. dico; D II, 128.

invidus, iracundus: qui .. natura dicuntur iracundi aut misericordes aut invidi aut tale quid; T IV, 80.

iudicari: constans ... ratio vitae ... itemque inconstantia ... sua natura * iudicabitur ||; L I, 45. an ingenia natura, virtutes et vitia, quae existunt ab ingenis, aliter iudicabuntur? L I, 46. f. IV, 1. principia; L I, 46.

iustus: ex quo illud efficitur, ne iustos quidem esse natura; R III, 18.

laudabilis: quod sit .. ipsum .. per se, sua vi, sua sponte, sua natura laudabile; F II, 50. quod .. (honestum) vere dicimus ... natura esse laudabile; O I, 14.

lenis: homo natura lenisimus ... stomachari tamen coepit; A II, 11.

liberalis: non tam natura liberales quam quaedam gloria ductos, ut benefici videantur; O I, 44.

loquax: senectus est natura loquax; C 55.

maleficus: f. iniustus. — manare: f. fluere.

misericors: f. invidus.

modicus: haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi quaedam essent modica natura; F V, 31.

mollis: f. infirmus.

moveri: quod (Aristoteles) omnia, quae moventur, aut natura moveri censuit aut vi aut voluntate; N II, 44. quae .. natura moventur; N II, 44. ea (adsensio) ... extrinsecus puls,

quod reliquum est, suapte vi et natura movebitur; Fa 43.

niti: f. coherere; L fr 2.

opinari: ut deos esse natura opinamur, quales(que) sint, ratione cognoscimus, sic ...; T I, 86.

parari: quodsi illa natura paratum esset, ut ea dormientes agerent, quae somniant; D II, 122.

perficere: quaedam virtutes natura aut more perfectas esse; A I, 38. ut ea ... quam perfectissima natura habereamus; F V, 44. si .. meliora sunt ea, quae natura, quam illa, quae arte perfecta sunt; N II, 87.

perspicax: f. acutus; O I, 100.

praesentire: natura futura praesentiant; D I, 111.

primus: adipisci, quae essent prima natura; A I, 22.

privatus: sunt .. privata nulla natura, sed ... occupatione; O I, 21.

probare: * probavit, nos || on arboris aut equi ingenium natura probabimus, || ingenia invenim non item? L I, 45.

procedere: qui natura doctrinaque longe ad virtutem processissent; F IV, 21.

proclivis: ut optima quisque valetudinis adfectus potest videri natura ad aliquem morbum proclivior, sic ...; T IV, 31.

propensus: quia natura propensi sumus ad diligendos homines; L I, 43. natura propensi ad liberalitatem sumus; Lae 31.

putare: f. expeti; F V, 46.

qualis: qualis || quali || quisque natura ... futurus sit; D II, 90.

referri: f. amplificari.

regi: qui haec omnia regi natura putant; F V, 33. quae (necessitate, natura) caelum, maria, terrae regantur; N II, 77. f. I, 1. senti; N II, 85. — II, 1. rego; L I, 21.

repelli: quod a gravioribus leviora natura repellantur; T I, 40.

sapiens: te ... non solum natura et moribus, verum etiam studio et doctrina esse sapientem; Lae 6 (7). f. bonus; N II, 34.

sempiternus: non esse .. natura ignem sempiternum; N III, 37.

sentire: quod provisione aut permotione mentis magis quam natura ipsa sentiamus; D II, 9.

sequi: natura .. viros bonos eam iustitiam sequi, quae sit, non eam, quae putetur? R III, 18. quod (honestum animi magnitudo) maxime natura sequitur; O I, 65. f. fugere.

servari: mundum .. ipsum simili parique natura ... servari; N II, 28.

significari: natura significari futura sine deo possunt; D I, 10.

solicitare: f. agere.

stare: multa .. alia multis locis diutius commemoratione manent quam natura stare potuerunt; L I, 2.

studiosus: f. appetere; T II, 58.

sustentari: tam natura putarem hominis vitam sustentari quam vitis; T I, 56.

tardus: si sis natura tardior; C 21.

teneri: si terra natura tenetur et viget; N II, 83. f. I, 1. senti.

tribui: natura tributum esse ... ut ii, qui procreati essent, a procreatoribus amarentur; F IV, 17.

turpis: quod id natura turpe iudicet; L I, 41. valere: nisi honestas natura plurimum valeat; F II, 117.

versari: suapte natura ... et cylindrum volvi et versari turbinem; Fa 42.

vigere: quae (res) natura vigeant; F V, 26. f. teneri.

vinci: idem (philosophus) natura victus; F II, 49.
viciosus: qui .. non natura, sed culpa vitiosi esse dicuntur; T IV, 81.
volvi: f. versari.

abl. comp.: qua (natura) nihil est aptius, nihil descriptius || descr. ||; F III, 74. qua (natura) nihil sit melius; N II, 46. qua (natura) nihil potest esse callidius; N II, 142.

2. **Præpositiones:** a: ut ab ea (corruptela) tanquam igniculi extinguntur a natura dati; L I, 33. a qua (natura) ... cum ceteras partes aetatis bene descriptas || descr. || sint; C 5. f. a, V, 3, c. natura (64 St.) B. I., §. 16, b.

ad: est lex iustorum iniustorumque distinctio ad illam antiquissimam et rerum omnium principem expressa naturam, ad quam leges hominum deriguntur || dirigit ||; L II, 13. vgl. II, 5. sum ad.

contra: qui ... prope contra naturam vigilias suscipere soleamus; F V, 54. vgl. IV, 3. conceptio contra. f. **contra**, A, IV. naturam (4 St.) B. I., §. 535, b.

de: quorum (virorum) si nemo verum vidit de natura deorum; N I, 94.

ex: vgl. II, 5. sum e (B. I., §. 898, b). vivo ex.

in (acc.): f. I, 1. patitur; L II, 29. — (abl.): cum in rerum natura duo quaerenda sunt; F I, 18. quid .. dubitamus in tota eius (hominis) natura quaerere quid sit effectum? F IV, 36. non pugnem cum homine, cur tantum aberret || habeat, al. || in natura boui; F V, 80. cuius (numeri) vis .. in natura maxima esset; T I, 20. idem facit (Epicurus) in natura deorum; N I, 71. nihil .. ratione in rerum natura factum esse valis; N I, 90. mihi .. etiam Democritus ... nutare videntur in natura deorum; N I, 120. in omni natura .. necesse est absolvi aliquid ac perfici; N II, 35. nostris .. manibus in rerum natura quasi alteram naturam efficere conamur; N II, 152. quod in natura rerum „omne“ esse || [esse] || dicimus; D II, 103. nullis in rerum natura causis praepositis, cur ab eo (Oedipode) patrem interfici necesse esset; Fa 33. quoniam id est in rerum natura longo maximi consilii, constitit ..; R III, 7. id in rerum natura tanto est magnificentius tantoque praeciarus, ut ..; L I, 23. quamquam, o di boni! quid est in hominis natura || vita || diu? C 69. quae in rerum natura totoque mundo conarent, quaeque moverentur; Lae 24. quod .. pulcherrimum in rerum natura intellegi potest; T I 12. f. II, 5. excollo in.

per: f. I, 1. adicit. confirmat; L I, 27. progredditur.

praeter: quae (causa) terret animos ... praeter naturam hominum pecudumque portentis; N II, 14. quis .. opifex praeter naturam ... tantam solertiam persequi potuisset in sensibus? N II, 142. ut, etiamsi praeter consuetudinem extiterit, praeter naturam tamen non possit existere; D II, 60.

propter: hebetiora ut sint hominum ingenia propter caeli pleniorum naturam; N II, 17.

secundum: ut (animal) ... ita sit affectum, ut optime secundum naturam affectum esse possit; F V, 24. haec habemus in XII sane secundum naturam, quae norma legis est; L II, 61. necesse est secundum eandem naturam omnium utilitatem esse communem; O III, 27. vgl. II, 5. facio secundum. vivo secundum.

VI. **Suff:** nisi nimis animose ferox natura illum nescio quo *; R V, 9.

naturabilis f. **naturalis**, B, I, est; T III, 12.

naturalis, leibidī, natūridī, bon Natur, naturgemāß, naturnothenbig, die Natur betreffend: A. **dei Substantivum:** alqd. f. B.

aeternitas: an etiam sine aeternitate naturali, futura quae sunt, ea vera esse possint intellegi; Fa 32.

amicitia: ita pulcherrima illa et maxime naturali carent amicitia per se et propter se expetita; Lae 80.

amor: si naturalis amor esset; T IV, 76.

appetitus: ut prima appetitus naturalis postulatur; F IV, 25. si ... est quaedam appetitus naturalis ea, quae secundum naturam sunt, appetens; F IV, 32. naturalem .. appetitionem, quam vocant *εὐαίμα*, itemque officium ... volunt esse earum rerum, quae secundum naturam sunt; F IV, 39. nullum potest esse animal, in quo non et appetitus sit et declinatio naturalis; N III, 33.

bellum: miluo est quoddam bellum quasi naturale cum corvo; N II, 125.

benivolentia: omnes inter se naturali quadam indolgentia et benivolentia || [et benevolentia] || ... contineri; L I, 35.

bonum: de summo .. atque naturali bono sic agunt; A I, 21. quae (voluptas) ... habet quiddam simile naturalis boni || naturali bono ||; L I, 31.

caritas: nulla est caritas naturalis inter bonos? N I, 122.

causa: hoc inerat in rebus futuris et causis naturalis habebat, an ... casus efficit? D II, 143. non .., si alii ad alia propensiores sunt propter causas naturales et antecedentes, idcirco etiam nostrarum voluntatum atque appetitionum sunt causae naturales et antecedentes; Fa 9. haec ex naturalibus causis vitia nasci possunt, extirpari autem, ... non est id positum in naturalibus causis, sed in voluntate, studio, disciplina; Fa 11. si naturalis est causa, cur in mari Fabius non moriatur; Fa 14. multum .. differat, utrum causa naturalis ex aeternitate futura vere efficiat, an ..; Fa 32.

circinitus: cuius (orbis) naturalem motum atque circuitum in primo discite agnoscere || atque cognoscite ||; R II, 45. cum ... duo .. si numeri ... circuitu naturali summam tibi fatalem confererit; R VI, 12.

cognatio: ut distantium rerum cognatio naturalis appareat; D II, 34. thesaurus ... et victoria et multa generis eiusdem qua cum somniis naturali cognitione iunguntur? D II, 142.

commendatio: ut etiam commuius hominum inter homines naturalis sit commendatio; F III, 63.

communitas: nos ... ad naturalem communitatem esse natos; F III, 65.

congregatio: eius (populi) .. prima causa coeundi est non tam inbecillitas quam naturalis quaedam hominum quasi congregatio; R I, 39.

cognatio: si omnia antecedentibus causis sunt, omnia naturali congligatione consertere ... funt; Fa 31. omnia necesse est congligatione naturali consertere ... Sero; Fa 32.

contractiuncula: haec (contractiunculam animi) dicant sane naturalem; T III, 83.

conversiones: naturales esse quaedam conversiones rerum publicarum; D II, 6.

cupiditates: f. **cupiditas**, I, est; F I, 45. T V, 93. — IV. genus; F II, 26. × (B. I., §. 585, b. 587, a).

cursum: rem publicam ... in optimum statum naturali quodam itinere et cursu venientem; R II, 30.

declinatio: f. appetitus; N III, 33.

deus: (Anthisthenes) popularis deos multos, naturalem unum esse dicens; N I, 32.

divinatio: ut de naturali divinatione dicam; D I, 37. altera divinatio est naturalis; D I, 110. quibus naturalis divinatione data est; D I, 127. cum ad naturalem divinationem venerimus; D II, 70. divitiae: naturales divitias dixit parabiles esse; F II, 91.

domus: cum primum aequam quasi naturalem domum videre poterunt; N II, 124.

efficiantia: interest inter causas fortuito antegressas et inter causas coherentes in se efficientiam naturalem; Fa 19.

genus: ea genera dividendi ... non naturalia, sed artificiosa dicuntur; D I, 72. duo ... genera dividendi esse dicenda, nunc artificiosum, alterum naturale; ... naturale, quod animus arripere aut exiperet extrinsecus ex divinitate; D II, 26. illud ... naturale (genus dividendi) aut concitatione mentis edi et quasi fundi videbatur aut ...; D II, 27. in hoc genere et naturali et honesto duo vitia vitanda sunt; O I, 18.

gravitas: si semper atomus gravitate ferretur naturali ac necessaria; Fa 23.

indignitas: f. benivolentia.

interitus: nullus interitus est rei publicae naturalis ut hominis; R III, 34.

interpretatio: magna quaedam exoritur, neque ea naturalis, sed artificiosa somniorum (Antiphontis) interpretatio; D I, 116.

ira: si naturalis esset ira; T IV, 79.

iracundia: qui iracundiam nitilem dicunt ... aut naturalem; T IV, 79.

iter: f. cursus.

ius: ius ... de quo quaerimus, civile est ali-quod, naturale nullum; R III, 13.

lex: Zeno ... naturalem legem divinam esse censet; N I, 36.

malum: quicquid esset in aegritudine mali, id non naturale esse, sed voluntario iudicio ... contractam; T III, 80.

mediocritates: quae (mediocritates) si naturales sunt; T III, 74.

modus: in omni perturbatione naturalem volebant esse quendam modum; A II, 135. cuius (voluptatis) est fortasse quidam naturalis modus || motus ||; C 46.

motus: quicquid aut sit aut fiat, naturalibus fieri aut factum esse docet ponderibus et motibus; A II, 121. hunc naturalem esse omnium corporum motum; F I, 18. illum motum naturalem omnium ponderum ... sine causa (Epicurus) eripuit atomis; F I, 19. opus est ea valere et vigere et naturales motus usque habere; F V, 35. id Democritus ... accipere maluit, ... quam a corporibus individuis naturalis motus avellere; Fa 23. quam ob rem naturalem motum sui ponderis (atomus) non teneret; Fa 47. f. circuitus; R II, 45. modus; C 46.

notio: hanc quasi naturalem atque insitam in animis nostris inesse notionem, ut ...; F I, 31.

pabulum: est ... animorum ingeniorumque naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioque naturae; A II, 127.

pastus: ut altero (appetitu beluae) conatum habent ad naturales pastus capessendos; N II, 122.

perturbationes: cum ... eas perturbationes antiqui naturales esse dicerent et rationis expertes; A I, 39. quid, quod iidem Peripatetici perturbationes istas ... non modo naturalis esse dicunt, sed etiam utiliter a natura datas; T IV, 43. pondera: f. motus; A II, 121.

principia: ut ... Carneadi frui principis naturalibus esset extremum; F II, 85. in principis

II.

... naturalibus plerique Stoici non putant voluptatem esse ponendam; F III, 17. quanta differentia est in principis naturalibus; F V, 19.

ratio: naturalem ... rationem omnium reddet; D II, 61.

res: Cupidinis et Voluptatis ... vocabula consecrata sunt, vitiosarum rerum neque naturalium; N II, 61.

sedes: ea ... ei (animo) demum naturalis est sedes, cum ad sui simile penetravit; T I, 43.

societas: quae sit coniunctio hominum, quae naturalis societas inter ipsos; L I, 16. quae (ratio, oratio) ... homines coniungit ... naturali quoddam societate; O I, 50.

vis: mens ... ipsa ... naturalem vim habet; A II, 30. [nec eas perturbationes vi aliqua naturali moventur]; F III, 35. de vi loci agitur, neque solum naturali, sed etiam divina; D II, 117. usus: f. motus; F V, 35.

B. affectus: I. debet: f. II, I. habeo; C 33.

debet: f. II, I. habeo; D II, 29.

est, potes: est naturale || naturabile, natura, natura fore, al. || in animis tenerum quiddam atque molle; T III, 12. quod aiunt nimia rescaat oportere, naturalia relinquat, quid tandem potes esse naturale, quod idem nimium esse possit? T IV, 57. f. II, I. habeo; D II, 29.

II, I. habeo: nec (perturbationes) habere quicquam aut naturale aut necessarium; T IV, 60. tauri opimi lecur aut cor aut pulmo quid habet naturale, quod declarare possit, quid futurum sit? D II, 29. nihil habet ... naturale ius; R III, 18. ut et infirmitas puerorum et ferocitas iuvenum ... naturale quiddam habeat, quod suo tempore percipi debeat; C 33.

no mino: ea honesta, ea pulchra, ea laudabilia, illa autem superiora naturalia nominantur; F IV, 58.

percipio: f. habeo; C 33.

puto: haec ... duo naturalia putantur; D I, 12. relinquo: f. I, T IV, 57.

2. fruor: qui pluribus naturalibus frui possit; F III, 61.

3. insum in: in his primis naturalibus voluptas inest necne, magna quaestio est; F II, 34.

naturaliter, natürlich, naturgemäß: divino: nec ... unquam animus hominis naturaliter divinat nisi cum ... solutus est; D I, 119.

quid: illud quoque necesse est, declinare, quibusdam atomis vel, si voluit, omnibus naturaliter*. Fa 48.

NATUS, ἔσθη (vgl. **gnatus**, **nascor**, II. alq): I, I. accedit, al.: «accedo, nato, adiste, miserandum aspice visceratum || viscerati || corpus laceratum patri!» T II, 21.

audet, al.: «perge, aude, nato, inlacrima patri pestibus, miserere!» T II, 21.

naturpat: «o nate! vere hoc nomen usurpa patri»; T II, 20.

2. Socraticis: f. I.

II, I. diligo: quod || quo || a procreatoribus nati diliguntur; F V, 65.

invisio: «natos Geminus invises sub capiti Arctis»; N II, 110.

mando: «ipseus hortatur me frater, ut meos malis miser mandarem natos. eorum viscera apponit»; T IV, 77.

sepelio: «urge et sepeli natum || tuum ||»; T I, 106.

2. facio: qui «decevit tantisper se minus iniurie suo nato facere, ... dum fiat miser»; F V, 28.

sum: «natis sepulchro ipse est parens»; O I, 97.

sum inter: quae (caritas) est inter natos et parentes; Lae 27.

III. artus: dnm nati dissipatos || dissipatos || artus captaret parens; N III, 67. viscera: f. II, 1. mando.

natus, Geburt, Wftr: grandis: quamquam cum (Q. Maximus) colere coepi non admodum grandem natu, sed tamen iam aetate provecum; C 10. cum Athenis ludis quidam in theatrum grandis natu venisset; C 63.

maior: haec ... locutum Archytam Nearchus Tarentinus ... se a maioribus natu accipere dicebat; C 41. quod ... iis etiam, qui cum imperio sunt, maiores natu sagures anteponuntur; C 64. I. **magnus, A. alqs;** T I, 3. B II, 55. (S. 499, b). B, a, I. dicunt nolunt requirunt II, 1. veror. 2. us venio. 4. audio de, ex (S. 510, f.). minor: te, hominem amicissimum ... et aliquot annis minorem natu, non dubitabo monere; A II, 61. pro hoc ... qui minor est natu, meo iure respondeo; Lae 32.

navalis, zu Schiffe, zur See, n. Wftrt: A. hostis: maritimus .. ille et navalis hostis ante adesse potest, quam ...; R II, 6.

pugnae: tantus .. imperator ... fuit proliis, oppugnationibus, navalibus pugnis; A II, 3. ut pedestres navalesve pugnas ... recordentur; C 13. victoria: post navalem illam victoriam Lysandri; D I, 75.

B. afficit: illae impensae meliores, muri, navalia, portus; O II, 60.

nauci, gering, einen Heller wert: non habeo .. nauci Marsum sagurem, non vicanos haruspices; D I, 132.

naufragium, Schiffbruch: I. sunt: in malis (esse) naufragia fortunae; T V, 25.

tollit: num igitur toll clarissimorum ducum regumque naufragium sustulit artem gubernandi? D I, 24.

II. I. facio: qui naufragia fecerunt in marique perierunt; N III, 89.

habeo: fortuna .. casus rarioris habet, .. ab inanimis procellas, tempestates, naufragia; O II, 19.

2. offero e: qui ea possidet, quae secum, ut aiant, vel e naufragio possit offerre; R I, 28.

III. tabula de: si tabulam de naufragio stultus arripuerit; O III, 89.

IV. a mitti: quae (virtus) ... neque naufragio neque incendio amittitur; P 51.

interrere: alteram (classem) naufragio ... interrere; D II, 20.

perire: ut naufragio pereat Atrina; T I, 107. si (Simonides) navigavisset, eum naufragio esse periturum; D I, 56. M. Marcellum illum ... naufragio esse periturum; D II, 14.

naufragus, Schiffbrüchig: I. labitur, al.: quid .. magnum aut || [aut], est, et || naufragum illum sine nomine in rivo esse lapsum? (quamquam huic quidem hic scribit praedictum in aqua esse pereundum); Fa 5.

sunt: si una tabula sit, duo naufragi, eique sapientes; O III, 80.

II. sum in: in aliis .. fortuita quaedam esse possunt, ut in illo naufragio; Fa 5.

navicula, Boot: nos ad naviculas nostras descendimus; A II, 148.

navigatio, Schiffahrt, Seefahrt: I. est,

potest: neque .. valetudinis curatio neque navigatio ... sine hominum opera ulla esse potisset; O II, 12.

significat: quae .. classium navigatio aut ... quae procreatio vitis ... tantam naturae sollicitam significat, quantum ipse mundus? N II, 85.

II. I. consumo: cum totam iter et navigationem consumpisset ... in percontando; A II, 2. do: quam bona a die immortibus navigatio sacrilegis detur; N III, 83.

2. venio ex: ut ... videar aliquando .. in portum ex longa navigatione esse venturus; C 71. III. ars: ut medicina valetudinis, navigationis gubernatio ... ars est; P V, 16.

navigium, Fahrtweg, Schiff, Kahn: I. facio: magnos .. usu (materia) adfert ad navigia facienda, quorum curibus subdistantur omnes undique ad vitam copiae; N II, 152.

moveo: qui .. convenit ... cum .. procul cursum navigii videris, non dubitabo, quia id ratione atque arte moveatur? N II, 87.

II. cursus: f. I. III. proficisci: si (sapientia) ... proficiascatur ... probo navigio; A II, 100.

navigo, schiffen, fahren, legen, abfahren, eine Seefahrt machen, durchfahren: I, 1. a: cupiditas: quod mercandi cupiditate et navigandi et agrorum et armorum cultum reliquerant; R II, 7.

ratio: quia (gubernatoris ars) bene navigandi rationem habet; F I, 42.

tempus: quoniam ... Favonius ipse insuerrat navigandi nobis .. tempus esse; A II, 147.

b. in: istuc te quoque impedit in navigando, in conserendo; A II, 109. si qui gubernatorem in navigando nihil agere dicant; C 17.

2. alqs: quod erat constitutum ... Lucullo in Neapolitanum, mihi in Pompeianum navigare; A II, 9. si cui naviganti, praedones si insequantur, deus qui dixerit: 'eice te e navi'; T II, 67. maris subita tempestas quam ante provisa terret navigantes vehementer; T III, 52. 'si ... nec tam acernoso navigavisse salo, esset dolendi causa'; T III, 67. Dionysius ... navigabat Syracusae; N III, 83. cum ei (Diagorae) navigantii vectores ... dicerent ...; N III, 89. cum (P. Claudius, L. Iunius) vitio navigasset; D I, 99. si (Simonides) navigavisset, eum naufragio esse periturum; D I, 56. perisse ceteros, qui tam navigasset || navigavissent ||; D I, 56. qui navigant; D II, 94. navigantibus moveri videntur ea, quae stant; D II, 120. ne si navigare quidem velim, ita gubernem, ut somniaverim; D II, 122. sicut aperte Simonides vetitus est navigare; D II, 134. qui (Simonides) ab eo, quem humarast, vetitus est navigare; D II, 135. quae .. natura obtulit illam speciem Simonidi, a qua vetaretur navigare? D II, 143. ut ille, qui navigat, cum subito mare coepit horrescere, ... unius opem implorat, sic ...; R I, 63. non plus (dominus eripiet) quam navigantem in alto eicere de navi velit, quia sua sit; O III, 89. non domini est navis, sed navigantium; O III, 89. f. II.

consoles: P. Claudius || Clodius || L. Iunius consules, qui contra auspacia navigaverunt; D II, 71.

sapiens: sapiens num comprehensione animo habet ... se ex sententia navigaturum? A II, 100.

II. terram: cum (Xerxes) tantis classibus tantisque equestribus et pedestribus copiis ... maria || mari || ambulavisset, terram || terra || navigasset; F II, 112.

consoles: P. Claudius || Clodius || L. Iunius consules, qui contra auspacia navigaverunt; D II, 71.

sapiens: sapiens num comprehensione animo habet ... se ex sententia navigaturum? A II, 100.

II. terram: cum (Xerxes) tantis classibus tantisque equestribus et pedestribus copiis ... maria || mari || ambulavisset, terram || terra || navigasset; F II, 112.

consoles: P. Claudius || Clodius || L. Iunius consules, qui contra auspacia navigaverunt; D II, 71.

sapiens: sapiens num comprehensione animo habet ... se ex sententia navigaturum? A II, 100.

II. terram: cum (Xerxes) tantis classibus tantisque equestribus et pedestribus copiis ... maria || mari || ambulavisset, terram || terra || navigasset; F II, 112.

navis, Schiff: I. capit: f. II, 1. Inchoo.

est: quoad . . . perventum est eo, quo sumptia navis est, non domini est navis, sed navigantium; O III, 89.

evadit: num . . . vates . . . melius coniecerit aut e morbo evasurum agrorum aut e periculo navem quam medicus, quam gubernator? D II, 13.

flagrant: noctu ad oppidum respicientes flagrantis (naves) onerarias, quas incenderant milites, . . . videbatis; D I, 69.

laborant: idem (Diagoras) . . . ostendit eis (victorios) in eodem cursum multas alias (naves) laborantis; N III, 89.

petunt: si . . . naves . . . in cursu frumento onustas petentes Rhodum viderit; O III, 50.

portat: aurum paleasne (navis) portet; F IV, 76. stat, videtur: videns navem illam? stare nobis videtur; A II, 81.

vehit: cuius generis onus navis vebat; F IV, 76. II, 1. adnecto: »navem ut horriso froto . . . timidi adnectunt navitae; T II, 23.

committe: uni gubernatori . . . rectius esse . . . navem committere . . . quam multis; R I, 62.

conscendo: §. **conscendo** (4 Et.) §. I, §. 495, b.

construo, destruo: ut navem, ut aedificium idem destruit facillime, qui construit, sic . . . ; C 72.

dimitto: glorianti cuidam mercatori, quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset; T V, 40.

everto: §. **everto** navem (4 Et.) §. I, §. 885, a. incendio: §. I. flagrant.

inchoo: »vere inde navis inchoandi exordium coepisset § cepisset §; Fa 35.

ostendo: §. I. laborant. — sumo: §. I. est. video: qui (pastor) navem numquam ante vidisset; N II, 89. §. I. flagrant, petunt, stat.

2. eicio de: »quid? dominus navis § quid domus navis? § erietus sum? » minime, non plus quam navigantem in alto eicere de navi velit, quia sua sit; O III, 89. — e: eice te e navi; T II, 67.

recipio in: qui illum in eandem navem recipient; N III, 89.

sum in: iis, qui in navi § nave § sunt, moveri haec villa (videtur); A II, 81.

vehor in: num etiam in iis navibus Diagoram vehi crederent; N III, 89.

III, 1. dominus: §. II, 2. eicio de. multitudo: Xerxes . . . non navium multitudinem . . . contentus; T V, 20.

rectores: an Achivorum exercitus et tot navium rectores non ita profecti sunt ab Illo, ut . . . ? D I, 24.

2. conscensio in: conscensionem in naves § navis § cum fuga . . . fore; D I, 68.

IV, 1. complere: »fera velivolantibus navibus complebit manus litora; D I, 67.

2. de: quid ego de nave? A II, 82.

in: licet . . . iascivire, dum nihil metuas, ut in navi; R I, 63. qui in nave necatas, deinde in mari § mare § proiactus esset; L II, 57.

nausco, **ἐξέλμψίνδεν**: ista effluentem nauseaare atque ipsum sibi displicere; N I, 84.

navita, **navita**, **Ἐπίφορος**, **Ἐπίφορος**, **Ἐπίφορος**, **Ἐπίφορος**.

trafo: I. adnectunt, al.: »navem ut horriso froto noctem paventes timidi adnectunt navitae; T II, 23.

certant: si nautae certarent, quis eorum potissimum gubernaret; O I, 87.

significat: quoniam . . . nauta significat . . . navigandi nobis . . . tempus esse; A II, 147.

II. sum: »haec . . . (Cynosura) parva est, sed nautis usus in hac est; N II, 106.

nauticus, **φάρμακός**, det Schiff: cantus: audito . . . nautico cantu; N II, 89.

res: earum (rerum) moderationem nos soli habemus, maris atque ventorum, propter nauticarum rerum scientiam; N II, 152.

ne, ja, **φάρμακός**, **φάρμακός**: ne ille (sapiens) longe aberit ut argumentis credat philosophorum; A II, 117. ne ista gloriosa sapientia non magno aestimanda est; T III, 8. ne ille medius fidus vir sapiens laetus ex his tenebris in lucem illam excesserit; T I, 74. ne tu, inquam, Cato, ista exposuisti, ut tam multa, memoriter; F IV, 1. ne illi (C. Pontio) multa saecula expectanda fuerunt; O II, 75. ne ille (deus) est implicatus molestis negotiis et operosis! N I, 52. ne ille et dum opere magno liberat et me timore; A II, 121. ne ego haud paulo hunc animum malum quam eorum omnium fortunas, qui . . . ; T I, 99. ne illi (virtus) se multis saliciis oblectat; R III, 40. ne ego istam gloriosam . . . virtutem non magno aestimandam putem; F III, 11. ne ille non magno desiderio tenebitur virum; C 33. effiipid; ne tu, inquam, Cato, verbis illustribus; F III, 40. quae cum Cotta dixisset, tum Velleius: me ego, inquit, incantans; N II, 1.

ne, **νῆξ**: illa . . . Alcaeonis: »sed mihi neutiquam § ne utiquam § cor consentit cum oculorum aspectu; A II, 52. vgl. **ne**, I, I, f. L II, 66. 68.

ne, **νῆξ**, **δῆς** **νῆξ**, **δῆς**, **δῆς**, **δῆς**, **δῆς**: **νῆξ**: I. **αἴθετος**: I. **αἴθετος**: . . . **αὐτῶς** **δῆς**: **δῆς**: accidit: nihil . . . est pro certo futurum, quod potest aliqua procuracione accidere non fiat; D II, 21. adsentior: agri . . . non conseceretur, Platoni prorsus adsentior; L II, 45. ago: cum id agam, ne post mortem miserum nos putemus fore; T I, 83. nunquam vehementius actum est quam me consule, ne solveretur; O II, 84.

animadverto: ut animadvertant § animum adv. §, cum invare alios velint, ne quos offendant; O II, 68. ut animadvertant, ne callida adsentatione capiantur; Lae 99.

caveo: cavet . . . (natura ratioque), ne quid indecore effeminatote faciat, tum in omnibus et opinionibus et factis ne quid lubricum aut faciat aut cogitet; O I, 14. § **caveo**, II, 1, b. ne (20 Et.) §. I, §. 390, a.

confirmo: eadem . . . sententia confirmavit animum, ne quod aut sempiternum aut durturum timeret malum; F I, 68.

considero: in quo ipso considerandum est, ne aut temere desperet propter ignaviam aut nimis confidat propter cupiditatem; O I, 73. de evertendis . . . diripiendisque urbibus valde considerandum est ne quid temere, ne quid crediderit; O I, 82.

contineo: contineo . . . me, ne incognito adsentiar; A II, 133.

curo: curavit . . . ne plurimum valeant plurimi; R II, 39.

deprecor: deprecor, ne . . . putetis . . . ; F II, 1. Paulus Persi deprecanti, ne in triumpho duceretur, in tua id quidem potestate est; T V, 118. efficio: quae . . . ars § res § efficit, ne necesse sit . . . decantare; F IV, 10. eos . . . privatos, qui efficiant, ne quid inter privatum et magistratum differat, ferunt laudibus; R I, 67.

elaboro: multo etiam magis elaborandum est, ne animi motus a natura recedant; O I, 131.

excipio: primum illud exceptum est, ne vitia sint imitanda; O I, 121.

exquiro: qui (stipatores) ... ne quod in vestimentis telum occultaretur, exquirent; O II, 25. extimesco: quis .. potest ... non ... extimescere, ne id (adversum) iure venerit? A II, 121. metui, ne laceratis membris minus bene utatur, ne combustis, non extimescit; T I, 106.

fugio: fugiendum illud etiam, ne offeramus nos periculis sine causa; O I, 83. quibus in rebus duo maxime sunt fugienda, ne quid effeminatum aut molle et ne quid durum aut rusticum sit; O I, 129.

impedio: prohiberi melius fuit impediri, ne (Cinna) tot summos viros interficeret; N III, 81. id in hac disputatione de fato casus quidam ne facerem impedivit; Fa I.

interdico: id neque feci adhuc nec mihi tamen, ne faciam, interdictum puto; F I, 7. ex quo etiam Pythagoris || Pythagorica || interdictum putatur, ne faba vesceretur; D I, 82.

loquor: Q. Fabium Labeonem ... cum utriusque separatim locutum, ne cupide quid agerent, ne adpetenter; O I, 33.

metuo: f. metuo, II. (II Est.) S. 546, b.

moneo: improbe feceris, nisi monueris, ne assidat; F II, 59. f. moneo, IV, 5 (3 Est.) S. 578, a.

obsecro: (filium) obsecravit patrem, ne id faciat; O III, 90.

observo: nec (videtur vera amicitia) observare restricte || stricte ||, ne plus reddat quam accepit; Lae 58.

pango: si qui ... pepigerit, ... ne illo medicamento umquam postea uteretur; O III, 92.

pertimesco: pertimuit (Epicurus), ne ... alterum ferret necessarium; N I, 70.

postulo: ratio .. hoc postulat, ne quid insidioso, ne quid simulate, ne quid fallaciter; O III, 68.

praecipio: tum ei (Hannibali) ducem illum praecipere, ne respiceret; D I, 49. deum ... praecipisse ... quid retro atque a tergo ferret, ne (Hannibal) laboraret; D I, 49. recte etiam praecipit potest in amicitia, ne ... benivolentia ... impediat ...; Lae 75.

praedico: ei (Hannibali) secundum quietem visam esse lunonem praediceret, ne id faceret; D I, 48.

prohibeo: f. impedio; N III, 81.

provideo: provide etiam, ne uni tibi istam sententiam minime liceat defendere; A II, 62. id ... ne accidat, providebo; T I, 78. hoc idem | quidem | in dolore maxime est providendum, ne quid absente, ne quid timide, ne quid ignave, ne quid serviliter muliebriterve faciamus; T II, 55. ut providenter, ne a Gallis Roma caperetur; D II, 69. in primis .. provideat, ne sermo vitium aliquod indicet inesse in moribus; O I, 134. id .. ne eveniat, multo ante erit providendum; O II, 74. ne sit aes alienum, quod rei publicae noceat, providendum est; O II, 84.

quaeeso: leniter arridens Scipio: at! quaeeso, inquit, ne me e somno excitetis; R VI, 12.

recuso: sententiam ne diceret, (Regulus) recusavit; O III, 100.

respuo: id quod natura ipsa et quaedam generosa virtus statim respuit, ne scilicet dolorem summum malum diceret; T III, 16.

retineo: vehementer id retinebatur, populi comitia ne essent rata, nisi ...; R II, 56.

rogo: ne desis, omnes te rogamus; R III, 32.

sancio: quod ne liceret fieri ad alterius iniuriam, lege sanxerunt; T IV, 4. Lucii .. Valerii Potitii et M. Horatii Barbati ... consularis lex sanxit, ne qui magistratus sine provocatione crearetur; R II, 54. id .. ne ferret, lege sanctorum

est; L II, 60. lege sanctum est, ne quis sepulchrum faceret operosius, quam quod decem homines effecerint triduo; L II, 64.

sustineo: me .. sustinebam, ne ad te ... quid scriberem; A ep I. ipse sapiens sustinet se, in furore || se in furore, || ne adprobet falsa pro veris; A II, 63. sustinenda est potius omnis adversio, ne praecipitet, si temere processerit; A II, 68.

tego: se texit, ne intiret; F I, 35. quae (leges) tegunt omni ratione suffragium, ne quis inspicat tabellam, ne roget, ne appellet; L III, 38. timeo: sapiens non timeat, ne patria deleatur? A II, 135. timeat necesse est, ne aliquando amissis illis (bonis) sit miser; F II, 86. ne discipulum abducam, times; F V, 86. qui timebit, ne quid ex his perdat; T V, 40. timuit Epicurus, ne, si unum visum esset falsum, nullum esset verum; N I, 70. timeendum esse, ne et consilium et vita deficeret; D I, 119. quae omnes eo tempore ne acciderent timebamus; D II, 114. quae, sanus (ille Graecus) cum esset, timebat ne evenirent; D II, 114. qui (Arcades et Athenienses), credo, timescentes hoc interdictum iustitiae ne quando existeret; R III, 25. quod haud scio an (Sulla) times ne suo corpori posset accidere; L II, 57. cum is, qui nocere alteri cogitat, timet, ne ... afficiatur incommodo; O I, 24.

vereor: vereor interdum, ne talium personarum cum amplificare velim, minuum etiam gloriam; A II, 5. ut verear, ne maiorem largiar ei, qui contra dicturus est, libertatem; A II, 30. vereor, ne subdroganter facias, si ...; A II, 114. ille, vereor, ne virtuti plus tribuat, quam natura patitur; A II, 134. mihi verenti, ne labor ad opinionem; A II, 188. plura suscepi veritas, ne movere hominum studia viderer, retinere non posse; F I, 2. qui (Epicure) verentur, ne ... tota amicitia quasi claudicare videatur; F I, 69. nisi vererit, ne Herculeum ipsum ea ... voluptatis causa gessisse diceret; F II, 119. de ipsis rebus ... saepe numero .. vereor ne reprehendar; F III, 6. quamquam .. vereor, ne nimius in hoc genere videar, tamen ... accedunt; F V, 55. vereor, ne vera sint; F V, 77. ego .. istae ipsum vereor ne malum sit, non dico carere sensu, sed carendum esse; T I, 26. nonne verendum est, ... ne philosophiam falsa gloria exornes? T II, 12. vereor .. ne natura ... animos quoque dederit .. corporum doloribus congruentis; T V, 8. virtutes .. noli vereri ne expostulet et queratur, se a beata vita esse relictas; T V, 14. Velitius ... nihil tam verens, quam ne dubitare aliqua de re videretur; N I, 18. elatus studio vereor ne longior fuerim; N I, 56. nec .. video, quo modo non vereatur || percat, al || iste deus beatus, ne intreat; N I, 114. nobismet ipsis ... verentibus ... ne temere .. falsae rei ... ademptiamur; D I, 7. licet .. Epicuro ... non vereri, ne omnia fato fieri sit necesse; Fa 19. ut .. Epicurus veretur, ne, si hoc concesserit, concedendum sit fato fieri, quocumque fiant; Fa 21. si, ut Graeci dicunt omnia aut Graios esse aut barbaros, vereor, ne (Romulus) barbarorum rex fuerit; R I, 58. vereor, ... ne ... quasi praecipitibus civitatum .. esse videatur oratio mea; R I, 70. id tibi ... verendum || non || est, ... ne sic etiam sentire videare; R III, 8. vereor, ne, dum minuere velim laborem, augeam; L I, 12. non vereor, condicpolorum ne quis exaudiat; L I, 21. etiam haec commemoratio vereor ne supra hominis fortunam esse videatur; L II, 41. vereor, ne a te rursus dissentiam; L III, 53. interdum vereor, ne quibusdam bonis viris philosophiae nomen sit visum; O II, 2. ni vererit, ne de me ipso aliquid

viderer queri; O II, 67. nec sepulcra legens vereor, quod aiunt, ne memoriam perdam; C 21. nec erat ei (Nestori) verendum, ne vera praedicans de se nimis videretur aut insolens aut loquax; C 31. non vereor, ne hunc errorem meum philosophi mortui irrideant; C 85. maerere hoc eius (Scipionis) eventu vereor ne invidi magis quam amici sit; Lae 14. neque ... verendum est, ne quid excidat, aut ne quid in terram defluat, ne plus aequo quid in amicitiam congerat; Lae 58. vereor, ne cui vestrum ex Socraticorum || otiosorum, al. || hominum disputationibus, non ex meo sensu deprontia || deprontia || haec videatur oratio; P 6.

vide o: nec quidquam aliud videndum est nobis, ... nisi ne quid privatis studiis de opera publica detrahamus; A II, 6. vide, quaseso, etiam atque etiam, ne illarum quoque rerum pulcherrimarum a te ipso minutur auctoritas; A II, 62. sapientis .. hanc censet Arcesilas vim esse maximam ... cavere, ne capiat, ne fallatur, videre; A II, 66. videte, ne contra vos tota (ars) nata sit; A II, 92. quae tu vide ne impudenter etiam postules, non solum adroganter; A II, 128. vide, ne ... sit aliqua culpa eius, qui ita loquatur, ut non intelligatur; F II, 15. vide .., ne non debeas verbis nostris uti, sententias tuis; F II, 77. summus doli plures dies manere non potest; vide, ne etiam menses; F II, 98. vide, ne facinus facias; F II, 95. vide, ne ista sint Manliana vestra; F II, 105. vide, ne magis, inquam, tunc fuerit ... non nova te rebus nomina imponere; F III, 10. vide, ne „(discussus) a malis“ dici verius possit; T I, 83. videamus, ne haec oratio sit hominum edesantium nostrae imbecillitati; T III, 13. vide, ne fortitudo minime sit rabiosa; T IV, 50. videndum est in utriusque, ne quid humile ... faciamus; T IV, 64. tua quoque vide ne desiderator constantis; T V, 32. videamus, ne ... beata vita ex sui similibus partibus effici debeat; T V, 45. vide, ne plus commendatio in vulgus ... molestina habeat; T V, 108. vide, quaseso, ... ne tertianis quoque febres ... divinas esse dicendum sit; N III, 24. vide ... ne virtutibus hominum isti honores habeantur, ne immortalitates; N III, 46. „proin vide ne ... is sapientia munition pectus egregie || egregium || gerat;“ D I, 45. vide, ne (haruspices) in eum dixerit, qui rogator centuriae fuisset; D II, 75. quae (somniorum ratio) ... videamus ne nostra superstitione ... superaret; D II, 186. vide, ne idem dicitur; Fa 44. ne longum fiat, videte; L II, 24. videndum est ... primum ne ob sit benignitas ... deinde ne maior benignitas sit quam facultates; O I, 42. videant, ne quaserat latebra perituro; O III, 106.

vigilo: vigila, Chryssipe, ne tuam causam ... deeras; Fa 12.

vito: duo vitia vitanda sunt, unum, ne incognita pro cognitis habeamus iisque temere assentiamur; O I, 18.

volo: vellem (Epicurus) ... ne detruisset alios a studiis; F I, 26.

b. καθ' ὑποτίθεσιν: argumentum: quod ne dubitare possimus, maximo est argumento, quod paulo ante interitum Caesaris contigit; D I, 119.

causa: ob eam causam, ne tu ... videre mentitas; A II, 87. quod (operulum) ob eam causam datum est, ne ... spiritus impediatur; N II, 136. eam ... causam Cleanthes adfert, cur se sol referat ... ne longius discedat a cibo; N III, 37. causa instior, quam ne pareant improbis neve ab isdem lacerni rem publicam patientur; R I, 9. id ob eas causas, ... ne qui morbus eum (mundum) posset aut senectus attingere; Ti 16.

cautio: alter locus erat cautionis, ne benignitas maior esset quam facultates; O I, 44.

lex: legem ... tulit ... , ne quis magistratus civem Romanum adversus provocationem necaret neve verberaret; R I, 58. togā. a. tego; L III, 38.

metus: qua (poena improbi) ... semper sint in metu ne afficiantur aliquando; F II, 53. metu, ne vi parere cogantur; O II, 22.

opera: danda etiam opera est, ne ... tributum sit conferendum; O II, 74. danda opera est, ne qua amicorum discidia fiant; Lae 78.

periculum: est ... periculum, ne ... impia fraude ... obligemur; D I, 7. neque ... est periculum, ne te de re publica disserentem deficiat oratio; R I, 87.

praecceptum: alterum (praecceptum) ... , ne dum partem aliquam tuerentur, reliqua deserant; O I, 85. etiam hoc praecceptum officii diligenter tenendum est, ne quem ... innocentem ... arcesas; O II, 51. extraneum ... praecceptum in beneficiis operaque danda, ne quid contra aequitatem contendas, ne quid pro iniuria; O II, 71.

ratio: quod (dialectica) habet rationem, ut cui falso assentiamur neve umquam captiosa probabilitate fallamur; F III, 72. id ... ne committi possit, ad eam rem, rationem || ratione || cursus annuo sacerdotis sumunt; L II, 20.

regula: omnium una regula est ... , aut illud, quod utile videtur, turpe ne sit aut, si turpe est, ne videatur esse utile; O III, 81.

res: f. ratio; L II, 20.

signum: nec eam rem (C. Flamini) habuit religioni obiecto signo, ... ne committeret prolium; D I, 77.

timor: ille ... semper impendebit timor, ne res ... existat iniustus; R II, 50.

vis: nulla ... vis fuit religionis ... au ne (Regulus) turpiter faceret; O III, 102.

καθ' ἰδέσθαι: idcirco: quod ne ita || [id] || facere posses, idcirco heri ... tam multa dixeram; A II, 79. quorum ne quid accideret ... idcirco singularem deus hunc mundum ... procreavit; Ti 12.

d. καθ' ἑσθαι (vgl. a. tego. vito): ne ara tanta ... abduceretur ad mercedem; D I, 92. longe abeam; F II, 96. aestus nos consuetudinis absorbeat; L II, 9. „ne quid horum umquam accidat animo novum;“ T III, 30. quod incommodum afficiat; F II, 79. addigantur; O II, 62. sine fructu elligatus sis; F II, 79. sacra alligarent; L II, 51. quis sit admirator, cur ...; O II, 55. „ne successu arripiat maior dolor;“ T II, 48. „agam de singulis;“ O I, 149. rhetorum aperiamus mysteria; T IV, 55. appareat: f. existat, aram sanguine aspergetur; N III, 88. verbis solum attingamus ea; T V, 68. — (Epicurus) in offensionem Atheniensium caderet; N I, 85. quo ornamento ... careret Latina oratio; T II, 26. „ne coiret;“ O III, 98. tonsori collum committeret; T V, 58. „plura complectar;“ F II, 118. hoc „ephippii“ ... potius quam „progremis“ ... concedatur; F II, 15. sit aegritudini concedendum; T IV, 59. Ipee (vir bonus) frigore conficiatur; O III, 29. confundam omnia; A II, 58. interitus et dissipatio consequatur; N I, 71. (Stoici) omnia ... crederent; D II, 86. — ab iis ... depellamur; A II, 45. sapientias dicas me aberrare; F V, 90. f. difco, II, 1, a. ne (4 Et.) B. I. E. 677, b. omnia dilabantur; T IV, 10. illos (amicos) plus ... quam nosmet ipsos diligamus; T III, 78. omnia disserantur; L I, 27. te omnia facere, ne doleras; F II, 76. — errare: f. haberentur, error tollendus est, ne quis sequi existimet, ut duo sint ultima bonorum;

F III, 22. me existimes contra Stoicos solum dicere; F IV, 36. aut ira existat aut cupiditas aliqua aut pigritia ... apparet; O I, 136. susceptae publice religiones disputatio talis extinguat; N fr 1. — voluptate victi faciant id; F I, 48. qui fallerent; A II, 17. fundator: f. silvescat. — malum habeat; F II, 71. (Saturnus) inmoderatus cursus haberet; N II, 64. quid habeat ininvidiositatem oratio; N II, 138. quae (disputatio) ne frustra haberetur; R I, 12. — ne || nec || tam vegeta mens ... in Empedocle sanguine demersa iaceat; T I, 41. ignoremus: f. labamur. impediatur disputandi veritas; F III, 1. impediatur suspiciis; D II, 77. se responsabilis ... ne impediatur; R V, 5. incidat in maiorem (dolorem); F I, 48. sobrius in violentiam violentiorum incidat; T V, 118. quid incideret; N II, 142. ipse (Chrysippus) incidit in Diodorum; Fa 15. in morositate ... incidamus; O I, 88. nimis diligenter inquiras in ea; L I, 4. omnes physici irideant nos || irideamur ||; Fa 25. quando intermitterem consulere rei publicae; D II, 1. „inquam“ et „inquit“ saepius interponeretur; Lao 3. — invidia verbi labefactetur oratio mea; F I, 43. adiectae voces laberantur atque errant; N II, 144. labamur interdum errore sermonis ignoremusque vim rationis || sermonis || eius; L II, 8. (pulli) frigore laedantur; N II, 129. (palpebrae) laederent aciem; N II, 142. semper Curios et Luscinos loquamur; P 50. — necesse sit unum sollicitum esse pro pluribus; Lao 45. — (haec) obsolescerent; A I, 11. „ne contagio mea bonis umbrave obsit“; T III, 26. iuges || iuge, al. || auspiciu obveniat; D II, 77. morte patris familias sacrorum memoria occideret || ne ... occideret ||; L II, 48. — pluris paraequar; T I, 28. perturbantur religiones; N III, 60. in eo ... longior ponatur oratio; Ti 30. (Codrus) posset adproci || [ne ... adg.] ||; T I, 116. unquam possit (fibra) possit existere; T III, 84. quid intrare possit; N II, 144. quid in eas (sares), quod noceat, possit pervadere; N II, 145. posset aliquando ad bellum faciendum locus ipse adhortari; O I, 35. quid praetermissum; F V, 27. quid praetermitteret; R III, 5. (illa pecus) puticeret; F V, 38. (sus) puticeret; N II, 160. hic sibi ... hoc licere putet soli; A II, 17. duae sunt ... res quoque, ne tu verba solum putes; F II, 20. quid praetermissum ... putes; T I, 119. quis me putet fingere; T III, 41. — et vetera et externa quaeram; T I, 33. qui civis propriam aut suam rem ullam quaest dicere; R IV, 5. quis se ... praetermissum queratur; R I, 1. — a me ipso recedam; C 56. relinquatur aliquid erroris in verbo; T I, 88. alios requiramus; R I, 44. omnia revocatur ad primas notiones; N I, 46. Graeca verba inlocantur ... rideamur; O I, 111. — multa turpia sequantur; F III, 17. (vitis) silvescat sarmentis et in omnes partes nimia fundatur; C 52. spoliaret fama probatum hominem; O III, 77. (filia) stupraretur; F V, 64. quid invidiosus (Epicurus) subeat; N III, 3. (soritas) molesti sint; A II, 93. vobis molestus sim; F V, 8. genus esset ullum divinationis, quod neglectum ab his videretur; D I, 3. sim longior; D II, 60. (senes) sint his (adultescitibus) odiosi; R I, 67. superbum esset; R II, 39. esset periculosum; R II, 89. plura insignia essent inperci; R II, 55. esset infanitus; L II, 30. id, quod fuerat || fuerit ||, esset; L III, 16. (seuator) sit infanitus; L III, 40. aut obscurum esset aut putidum; O I, 133. sollicitus sis; Lao 47. aliquas propter eam (amicitiam) suscipimus molestias; Lao 48. — in odium veniam; F II, 79. nosmet ipsos amare videamur; T I, 111. ea ... aliunde didicisse videamur; T IV, 4. asperrari regis liberalitatem videretur; T V, 91.

communia iura migrare videatur; D I, 8. munus humanum || [humanum] || ... defagisse videamini; R VI, 15. scerni plus quam nos videatur habere prudentiam; O I, 114. ab omnibus eam (seu-ectem) vitium videatur vindicare; C 55. omnino bellum indixisse videatur voluptati; C 46. — 2 d d e sed ut ipsi t seu || ne || animum periclitantur sum || sum || vident, quid se putent esse facturos; R III, fr 2.

e. **enabāngis; a. Coniunctio:** videatur (ista) sane, ne adfirmatur modo; A II, 87. donis impii ne placere addeant doct; L II, 41. «mors mea ne careat lacrimis»; T I, 117. «ne quis ea (sepulchra) delectat neve alienum inferat.»; L II, 64. ne impediatur divitias, quo minus iuvetur, modo ne adjuvet; O II, 71. eam (terram) ne quis nobis minuat neve vivos neve mortuos || vivos ... mortuos ||; L II, 67. isto bono stare, dum adit, cum absit, ne requiras; C 33. modo legant illa ipsa (Graeca), ne simulent; F I, 10. ne agrotus sim; T III, 12. «ne me || neve || occidentem || occidente || matris superet caritas»; T II, 20. — nobis nostras (leges) ne ademeris; L II, 36. tu vero ista ne acervis neve fueris commenticia rebus adensum; A II, 125. tu posse te (servire) dicito, quoniam quidem potes, debere ne dixeris; P 41. hoc facito, hoc ne feceris diceret; D II, 127. haec duo tenere in amicitia: primum ne quid fictum sit neve simulatum; ... deinde ...; Lao 65. si me audieris, adulescentes, solem alterum me metueris; R I, 32. tu vero istam (artem) ne reliqueris; T I, 112.

β. **Imperativus:** «impis ne audeto placere donis iram deorum»; L II, 22. «eundem magistratum, ni interfuerint decem anni, ne quis capito»; L III, 9. «donum ne capitio neve danto neve petenda neve gerenda neve gesta potestatis»; L III, 11. «practor Idaeae matris famulos, ne quis stipem cogito»; L II, 22. «quocira || [quocira] || ne quis agrum consecrato»; L II, 22. quocira ne quis iterum idem consecrato; L II, 45. textile ne operosum (dicato) quam mulieris opus menstruum; L II, 45. «hoc plus ... ne facito. rogam ascea ne polito»; L II, 59. «privilegia ne inroganto; de capite civis nisi per maximum comitiatum ... ne feranto»; L III, 11. «homini ... mortuo ne ossa legito»; L II, 60. «feris iurgia amovento || ne movento ||; L II, 19. polito: f. facito. «mulieres genus ne radunto neve lessum fueris ergo habento»; L II, 59. 64. «censores ... probum in senatu ne relinquunto || relinquunto ||; L III, 7. «hominem mortuum ... in urbe ne sepelito neve urito»; L II, 58. «earum ... laudum delubra suntu, ne uncula || neve ulla || vitiorum»; L II, 19. «nocturna mulierum sacrificia ne suntu»; L II, 21. «reliqui magistratus ne suntu»; L III, 9. «rei suae ergo ne quis legatus esto»; L III, 9. «oenus ne amplius sex menses ... idem iris, quod duo consules, teneto»; L III, 9.

f. **ελλiptικῶς:** ne longius, prorump ... (liber ille) placet; F V, 85. ac, ne multa, dictator rem publicam constitutas oportet; R VI, 12. «ne sumptuosa respersio, ne longae coronae neve aعرمة praeteraetur; L II, 60. noluit quicquam statui nisi columellam tribus cubitis ne altiorum; L II, 66. laudem mortui inciam ne plus quattuor herois versibus; L II, 68.

2. **conceffio:** nebatatur ... vino et ad voluptatem, et ne noceret; F II, 64. quo aut oppressus incesat aut, ne opprimare, mente vix constes; T IV, 39. ne sit sane (tanta similitudo); videri certe potest; A II, 84. ne sit (satis); illa certe debemus effugere; A II, 102. nihil ad rem! — ne sit sane; ad certe gravius; F IV, 78. ne sit sane summum malum dolor, malum certe est;

T II, 14. ne sit igitur sol, ne luna, ne stellae;
N I, 88. non sunt || ne sint || in senectute viros;
C 34.

II. **Verbindungen:** forte: f. *fortis*, II. ne
(3 Et.) §. 66, b.
modo: f. I, 1, e, a. O II, 71. modo, I, 6. ne
(8 Et.) §. 564, a.

nemo: vereor, ne istam causam nemo noscat;
L I, 11. vide ..., ne ... neminem tamen divinum
reperire possumus; D II, 131.

nihil: ut verear, ne homini nihil sit non
malum aliud, certe sit nihil bonum aliud potius;
T I, 76. quod (Epicurus) veritas est, ne ... nihil
liberum nobis esset; Fa 28.

nou: Chrysippus metuit, ne ... non tenent
omnia fato feri; Fa 21. id ipsum ne non distur-
num sit futurum, times; P 18. quid est cur
verear, ne ad eam (sententiam) non possim ac-
commodare Torquatos nostros? F I, 34. vereor,
ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad
spem beate vivendi quam vota facienda videantur;
T V, 2. ut, si (deus) se commoverit, verear, ne
benotus esse non possit; N I, 102. istorum dispu-
tatio ... vereor ne non tantum videatur atrox
|| adt. || negotii hominibus, quantum oblectationem;
R I, fr 5. fr V, 42. verentur (caenici) ..., ne ... aspi-
ciantur non decore; O I, 129. quod veritas, ne non
conveniat nostris notatibus ista oratio; fr V, 57.
f. I, 1, a. vereor; P 6. vide, ne ... non sit hoc
proprium nomen omnium, sed ...; T II, 43. cre-
dere omnia vide ne non sit necesse; D II, 31.
vide, ne non eadem sit illorum causa et Stoi-
corum; Fa 33. obtineri se ea non possunt || possunt,
al. ||, videndum est; L III, 33. videndum est, ne
non satis sit id; O I, 28. f. I, 1, a. video; N III,
46. — haud sane periculum est, ne non mortem
aut optandum aut certe non timendum pntet;
T V, 118. — ne id non pudeat sentire, quod pudeat
dicere; F II, 77. ne cui loco non videatur esse
reponum; F II, 85. ne videatur non fuisse sol-
vendo; O II, 79.

nullus: verendum est, ne (natura deorum)
nulla sit omnino; N I, 94. vide, ne nulla sit
divinatio; D II, 12.

ut: addendum eodem est, ut ne criminibus
aut inferendis delectetur aut credat oblati; Lae
65. alterum [iustitiae genus] assequuntur, ut
|| in || inferenda ne cui nocent iniuria; O I, 28.
(animal) animadvertens ... in omnibus rebus,
... ut ne quid ab eo ferret nisi honesta; F IV,
18. quid ... turpis quam inludi? quod ut ne
accidat, magis cavendum est; Lae 99. qui
(Stoici) ... id non concedant || idcirco non
dant, al. ||, ut ... (animos) ne interest; T I, 78.
quid, quod pluribus locis quasi deponentiant, ...
ut eorum alterum ab altero ne separemus? F IV,
9. dant hoc Scaevoiae, quom est partitio || quod
est p. ||, ut ... sacris ne alligentur; L II, 50.
ex quo efficitur, non ut voluptas ne sit vici-
ptas, sed ut ...; F II, 24. effluere, ut ... ne ferri
possit auspiciis; D II, 78. neque hoc pollicor
me effecturum, ut ne qua particula in hoc sermone
praetermissa sit; R I, 38. quid ... aliud intel-
legerit, nisi ut ne qua pars naturae negligatur?
F IV, 41. praecipendum est ... bonis, ut ...
ne existiment ita se alligatos, ut ...; Lae 42. his
idem propositum fuit, quod regibus, ut ne qua
re egerent, ne cui parerent; O I, 70. ei dormienti
eundem illum visum esse rogare, ut ... mortem
suam ne inultam esse pateretur; D I, 57. quibus
(tabulae) ... haec (conobia) illi (xviri) ut ne plebi
cum || plebi et || patribus essent, inhumanis-
sima lege sanxerunt; R II, 63. sin f. value-
rint tamen || tantum || leges ut ne sim || de-
sinat || ambitus; L III, 39. — alqd: bgl. concedo,

do, al. excitandam .. (esse) animadvertionem
et diligentiam, ut ne quid temere ... agamus;
O I, 108. omnino omnium horum vitiorum ...
una cautio est atque una provisio, ut ne nimis
cito diligere incipiant neve non dignos; Lae 78.
ut eam diligentiam adhiberemus ..., ut ne
quando amare inciperemus eum, quem aliquando
odisse possemus; Lae 60. f. animadvertio. fo-
edus esse quoddam sapientium, ut ne minus am-
icos quam se ipsos diligant; F I, 70. referri ...
debet ad ea ... fundamenta iustitiae, primum
ut ne cui noceretur, deinde ut ...; O I, 31. ius-
titiae primum munus est, ut ne cui quis nocent
nisi lacessitus iniuria; O I, 20. provisio: f. cau-
tio. — si eius (animi) acies ita curata est, ut ne
caecaretur erroribus; T V, 39. ut etiam singulis
consultatur, sed ita, ut ea res aut prosit aut certe
ne obis rei publicae; O II, 72. modo hoc ita
faciat, ut ne ... hanc causam habeat ad iniuriam;
O III, 31. — ut ex eodem (caelo) ne quid abisit;
T I, 41. ut fati nomen ne adiungas; Fa 29. ut eo
(genere aegritudinis) sublato reliquorum remedia
ne magnoque quaerenda arbitramur; T III, 81.
UTI NE PROPTER TR FIDEMVE TUAM CAPTUS FRAU-
DATUSVE SIM; O III, 70. ut ne quis concessum
putet amicum vel bellum patriae inferentem se-
qui; Lae 45. ut hic, qui intervenit, ... ne igno-
ret, quae res agatur; N I, 17. ut ne quid om-
nino, quod venditor norit, emptor ignoret; O III,
51. ut ne quid impediatur, quod minus suo sensus
quisque munere fungatur; F V, 38. ut ... ne
me imparatum cura laceraret repene; T III, 29.
ut ne nimis omnia profundamus; O I, 104. ut,
si probabilia dicentur, ne quid ultra requiratis;
T I, 8. ut ... ipse ne quid tale posthac; O I, 33
(34).

utinam: an utinam ne in nemore: nihilo mi-
nus legitum quam hoc idem Graecum? F I, 5.
„utinam“ ..., ut illa anus optat, „ne in nemore
Pelio securibus caesae accidissent abignae“ || caesae
accidisset abignae || ad terram trabes, sic istam
calliditatem hominibus di ne dedissent! N III, 75.
ex hoc genere illud est Ennii: „utinam ne in ne-
more Pelio securibus caesae accidissent abignae
|| caesae accidisset abignae || ad terram trabes!-
licuit vel alius: utinam ne in Pelio nata ulla
umquam esset arbor!“ etiam supra: „utinam ne
esset mons illus Pelius!“ Fa 35.

ne—quidem, nicht einmal, auch nicht,
keineswegs, durchaus nicht: A. ohne unmittelf-
baren Zusammenhang: I. alicui: I. Substantiva:
quoniam ille (Pythagoras) ne Apollini quidem
Delio hostiam immolare voluit; N III, 88. ne
Apollinem q. futura posse dicere nisi ea, quorum ...;
Fa 32. ad te ne Graecis q. cedentem in philoe-
phia; F I, 8. dum modo ... ne Graecis q. le-
gendos potest; F I, 8. ne M. || Marco || q. Seio
vito datum est, quod ...; O II, 58. ne Pherecy-
des q. ... potius divinum habebit quam physi-
cos; D I, 112. mihi ne Scipio q. ... iratus vide-
tur fuisse; T IV, 51. ne Torquatum q. ... iratum
.. Gallo torquem detraxisse; T IV, 49. — cum
id ne adulescentes q. effugere possint; C 85. ne
amores q. sanctos a sapiente alienos esse arbi-
trantur; F III, 68. non sequitur, ut ne appetitus
q. sit in nostra potestate; Fa 41. ne bibliotheca
q. Graecis egebimus; T II, 6. ut ne caeli q. natu-
ram interpretes istos caeli nosse appareat; D II,
92. ut ne casu q. umquam fiat, quod futurum
illi esse dixerit; D II, 62. cum id ne in caesa q.
(summum bonum dicere) posse videatur; F II, 26.
qui (sapientis animus) ne civitate q. pelii potest;
P 27. quod ne in cogitationem q. cadit, ut ...;
N I, 21. ut eos (deos) ne coniectura q. informare

possimus; N I, 39. ut ea (bona corporis) ne in conspectu q. reliquantur; F V, 93. quo ne in deo quidem quoquam minus intellegi potest; T I, 65. siquidem agens aliquid ne deus q. esse beatus potest; N I, 102. qua (scientia) ne in deo q. est res ulla praestantior; N II, 147. ut mihi ne in deum q. cadere videatur, ut sciat . . . ; D II, 18. detracta utilitate ne digitum q. eius (bonae famae) causis porrigendum esse; F III, 57. negat Epicurus ne nec] diuturnitatem q. temporis ad beate vivendum aliquid afferre; F II, 87. quippe cum poenam ne dubitatio q. effugere potuisset; N I, 63. nonne (M. Curius) hunc hominem ita servum iudicet, ut ne in familia q. dignum maiore aliquo negotio putet? P 38. libertate ne feris q. quicquam esse dulcius; R I, 55. quia ne ad finem q. bonorum eum . . . quoquam potest accedere; F IV, 68. ita fit, ut ne ignem q. effluere positus aeternum; N III, 36. quo ne imprudentiam q. oculorum adici fas fuit; L II, 36. ut conquiescere ne infantes q. possuit; F V, 55. ne iustitia q. sinet te ista facere; T III, 36. is sibi ne in latrocinio q. relinquat locum; O II, 40. quo modo id, quod ego miserimum existimem, ut malum q. sit; T II, 29. nec malum [ne m. quidem] illud . . . cum turpitudinis malo comparanda [comparandum]; T II, 30. quod ea ne in malis q. ponenda censeo; T III, 37. quid, quod ne mente q. recte uti possumus multo cibo . . . completi? T V, 100. si ne in eius modi q. rebus maiores nata volent interesse; O I, 122. quia . . . ne mors q. est malum; T I, 16. ne natura q. rationis expert esse habenda; N II, 87. cuius (Lacedaemonii) ne nomen q. proditum est; T I, 100. qui (Athenienses) . . . ne patriam q. captam esse senserit; F V, 50. ut ne ratione q. et coniectura ulla res percipi possit; A II, 42. ne rationem q. reddi . . . oportere; F IV, 55. cui (Carboni) ne reditus q. ad bonos salutem a bonis potuit adferre; L III, 35. ne in regna q. reges omnia minima curant; N III, 86. ne repressionem q. vulgi inanes reformidans; F III, 7. ne re publica q. postulare; O I, 84. ut re publica q. pro se (haec) auscipi volet; O I, 159. si ne sensus q. vera nuntiant; A II, 79. nec habere ne spei q. extremum; N III, 14. hoc ne statum q. dicturam; F I, 39. non stridorem q. serrae (audiunt), tum cum acuitur; T V, 116. ut pueri ne verberibus q. a contemplandis rebus . . . deterreantur; F V, 48. ut ne verberibus q. (infantes) deterri possint; F V, 55. ut a Graecis ne verborum q. copia vinceretur; N I, 8. de qua (utilitate stercoreandi) doctus Hesiodus ne verbum q. fecit; C 54. sine qua (honestate) ne utilitas q. esse potuisset; O III, 40.

2. **Proximitas:** a. **substantivae:** quas (verba) . . . inducti ne a nobis quidem accipiant; A I, 5. ne nobis q. susceperent; A II, 146. a quibus (physica) ne tu q. iam te abstinere; A II, 55. ne vos q. iudices, . . . mortem timeritis; T I, 93. ne vos q. T. Ponti centurionis vires habetis; C 38. ne noster q. probandus; O I, 33. ne his q. adsentiebatur; A I, 39. ne hoc q. ceruunt; A II, 54. si ut hoc q. satis ample . . . diei putas; F II, 76. an ne hoc q. Peripateticis concedat, ut . . . ? F V, 93. ne hoc q. ipsam quam subtiliter conclusum sit, intellegat; T I, 55. ne hoc q. vellem; T II, 42. ne hoc q. vos movet? N I, 92. nisi forte ne hoc q. attendis; N I, 99. an ne hoc q. intellegimus? N II, 17. ne hoc q. physici intellegere potuimus? N II, 43. ne hoc [hic] q. quæro, cur . . . ; D I, 16. ne hoc q. negari potest; F II, 108. ne haec q. curatos; A I, 4. aut . . . Graeca legere maleant, qui erunt eruditi, aut ne haec q., qui illa nesciant; A I, 10. ne de horum q. est veritate dubitandum; F III, 43. ut ne illi

q. . . possint sine ulla particula iustitiae vivere; O II, 40. ne illud q. physici; F I, 20. ut ne illud q. est consentaneum, ut . . . ; F III, 43. ut ne illud q. sciam quale sit; D II, 20. ne illa q. . . sunt sita in nobis; Fa 40. haec Chryssippa sunt, ne ab ipso q. discolata; A II, 96. qui sapiens sit . . . , ne ipsi q. solent dicere; A II, 145. at quae isti bona numerant, ne ipsi q. honesta dicunt; T V, 44. ita necesse esse ne id ipsum q. . . percipi ullo modo posse; A II, 28. si remotis sensibus ne id ipsum q. expellere possunt, quod discurrunt; F I, 64. ne id q., quod probet, posse percipi; A II, 109. quodsi ne id q. conceditur; D I, 123. ut id q. sequitur; D II, 106. illum fortasse (magnitudo divitiarum) adiuvat, qui habet, ne id q. semper; O II, 71. ne id q. facient; Lae 18. [ipsum] cave Catoni anteponas ne istum q. ipsum, quem . . . ; Lae 10. si ne in uno q. quoque unus animus erit idemque semper; Lae 92.

b. **adjectivae:** ne nostri quidem populi latebunt . . . iura civilia; L I, 17. ut noster q. Gracidianus officio viri boni functus esse; O III, 80. ille (Bian) haec ludibria fortunae ne sua q. putavit; F 9. ne illam q. praetermissi . . . reprehensionem Antiochi; A II, 111. ne illa q. firmissima consolatio est; T III, 79. ne illam q. . . posse vera dici rem publicam; R III, 44. an ne illas [eas] q. vires sanctitati relinquemus [relinquimus], ut . . . ? C 29. ne ipso q. Graecos est cur tam multos legant, quam legendi sunt; F I, 6. quod ne in ipsis q. philosophis magno opere umquam probavi; F II, 1. nihil ne in ipsa q. pugna iracunde . . . fecerunt; T IV, 49. quos . . . angures ut ipso q. fabulae addivisissent, si res omnino repudiaret; N II, 7. ea (futura) ne ipsi q. di significare possunt; D I, 82. U, 101. ut eorum q. bonorum . . . frequentia beatiorem vitam fieri; F III, 43. ne ea q. (studia) quaerunt in senectute; C 76. non intellego ne in ista q. ipsis voluptatibus carere sensu senectutem; C 46.

3. **Subiectiva:** ne aegri quidem quia non omnes convalescant, idcirco ars nulla medicina [medicinae] est; N II, 12. quos . . . ne animantis q. esse concedat; N III, 11. ea . . . divinationum ratio ne in barbaris q. gentibus neglecta esse; D I, 90. si est . . . quod desit, ne beatus quidem est; T V, 23. ne in continentibus q. terris vestrum uomen dilatari potest; fr V, 87. cuius (M. Marcelli) interitum ne crudelissimus q. hostis honore sepulturae carere passus est; C 75. solusne (tu) dives? quid, si ne dives q.? P 42. quia (artes exercitationesque virtutum) nunquam deserant in extremo q. tempore aetatis; C 9. ut commutatio ex vero in falsum ne in futuro q. nulla fieri possit; Fa 17. ut cum infinita q. voluptatum abundantia; F III, 65. ne iustus q. esse natura; R III, 18. ne maiorem q. multo putat esse (solum); A II, 82. ubi ne obscura q. est . . . servitis; R I, 47. ut ne in omnium q. rerum affluentia . . . ; R I, 39. propensionem ne minimi q. momenti . . . esse; F IV, 47. ut ne minima q. suspicio sensus relinquatur; T I, 88. nulla ne minima q. aura fluctus commovent; T V, 16. qui . . . idem gloriae iacturam ne minimam q. facere vellet; O I, 84. nunquam illum (Scipionem) ne minima q. re offendi; Lae 103. nomen non magnum numerus ne in pontificiis q. nostris; N I, 84. cum ista tua mihi ne probabilia q. videntur; A II, 126. ne repugnantia q. videmus? A II, 50. eum mendaci homini ut verum quidem dicenti credere soleamus; D II, 146. ne violenti [violenti] q. quae faciunt eadem approbatione faciunt, qua sobrii; A II, 52. nihil (est in animis) ne aut unum q. aut stabile aut igneum; T I, 66. fr IX, 10.

4. **Adverbia:** hic: f. 2, a. hoc. quid sentiant ii, ... nemo ne mediocriter quidem doctus ignorat; T II, 7. si mundus ita sit par alteri mundo, ut inter eos ne minimum q. intersit; A II, 55. uti ne minimum q. similes esse [similes] viderentur; A II, 56. si ne postea q. pulli pascerentur; D I, 77. nihil fere quondam maiori rei nisi auspicio ne privatum q. gereretur; D I, 28. ne tum q. te respicias? F II, 79. si (Polycrates) sapiens, ne tum q. miser, cum ...; F V, 92. ne tum q. (rusticum) esse animum (nuntiare); D I, 58. si ne tum q. finem vitiorum faciet; Ti 45.

5. **Schluswort:** quod nescio an ne in uno quidem versu possit tantum valere fortuna; N II, 93.

6. **Verba:** tantam vim esse virtutis, ut omnia, si ex altera parte possant, ne apparent quidem; F V, 90. ne argumentandum q. esse de voluptate; F III, 8. quem (Platonem) ne attingis q.; R IV, 4. quod tu ne attingis q.; fr V, 58. quam (rem) ne audierant q.; O III, 49. ut ... istae (accessiones) in virtutum splendore ne cernantur q.; F V, 71. ut, celeritas eius (solis) quanta sit, ne cogitari q. possit; A II, 82. cui (celeritatis) par nulla ne cogitari q. possit; N I, 24. ut ea ne conservandae q. patris causa sapiens facturus sit; O I, 159. quos ne depellere q. a se sine ferro potuit res publica; L III, 20. qui ne dicentur q. sua summa bona esse a natura profecta; F IV, 45. quod ne dictu q. fas est; Ti 6. ne egere q. videretur .. oratione prima pars; N II, 4. quod ... ne egere q. oratione dixisses; N III, 8. ne exaerificatum q. hunc mundum divino consilio existimo; A II, 126. ut nihil ne excogitari q. possit aptius; N II, 115. quippe qui (Hieronimus) ne in expectandis q. rebus numeret voluptatem; F II, 19. hoc ... idem (philosophus) non videt ne expectandum q. esse; F II, 29. quod omnino ne fieri q. possit; N I, 69. quod ... ne fieri q. potest; Fa 12. num te emere cogit, qui ne hortatus q. est? O III, 55. an tu dialecticis us imbutus q. es? T I, 14. pugnae caestibus contusi ne ingemescunt q.; T II, 40. nomen honestatis a se ne intellegi q.; A II, 140. ne intellegere q. se posse, ubi sit ...; F II, 7. sine qua (prudencia) ne intellegi q. ulla virtus potest? T II, 81. se ne intellegere q. ullum bonum, quod sit ...; N I, 111. quod quale sit, ne intellegi q. potest; N III, 34. ut ... iniussu senatus ne legantur q. libri; D II, 112. quoniam illa sic scripta sunt, ut ne legantur q.; L I, 8. ut ne moriendum q. esse miserum putem; T I, 18. dic, quae, ne esse q. se (animus) sciet, ne moveri q. se? T I, 53. ii se obligari q. beneficio volunt; O II, 69. in quibus (oris) haec ne observantur q.; D II, 45. ne optandum q. est in amicitia, ut ...; T III, 73. haut sciam an ne opus sit q. nihil unquam omnino desse amicis; Lae 51. qua facie quidem (animus) sit ... ne quaerendum q. est; T I, 67. quae (fama) ne reficienda q. Graii putaverunt; R III, 15. cui (tribuno) ne esse q. licuisset tribuno; L III, 21. f. moveri, quod bonum quale sit, omnino negat [negat omnino] Epicurus se sine voluptatibus sensum moventibus ne suspicari quidem; A I, 7. cum id nos ne suspicemus q.; A II, 20. ne suspicari q. se ullum bonum sanctum ab illo Aristippe genere voluptatis; F II, 20. ut, quid praeterea sit bonum, neget se posse ne suspicari q.; F II, 30. qui (postea) haec ne suspicari q. sint [sunt]; N I, 41. ne veniet q. in eum ordinem quisquam vitii particeps; L III, 29.

7. **Causa:** ne si magnam partem quidem ... ad verum ipsum ... accedant, considere sibi poterunt; A II, 36. ne si interiret q. animi, quicquam mali esse in morte; T I, 81. ne ut cedemus q. aut ambulemus voluntatis esse; Fa 9.

II.

quia ne quod audiretur q. (relictum erat); Ti 18.

II. **mit andern Partiseln:** at: f. at, II. ne—quidem (10 St.) B. I. E. 251, b. — atque, a. c. f. atque, II, 1. ne—quidem (7 St.), 2. i. vor einer Negation (3 St.) B. I. E. 257, a. 266, b. — atqui: f. atqui, II. ne—quidem (4 St.) B. I. E. 268, a. autem: isti autem ... ne scintillam quidem ullam nobis ad dispiciendum reliquerunt; A II, 61. Pyrrho autem ea ne sentire q. sapientem, quae *ἀναίθετα* nominatur; A II, 130. in nobismet ipsis autem ne intellegi q. (potest), ut ...; F V, 30. alii (philosophi) autem haec ne bona q. ducunt; T V, 119. nunc autem (philosophi) mihi videntur ne suspicari q., quanta sit admirabilitas; N II, 90. saepe autem ne utile q. esse scire, quid futurum sit; N III, 14. id autem postea ne nostrum q. Ennium fugit; R I, 25.

certe: corne ne bono q. melius quicquam inveniri potest; P 22.

enim: nihil enim agens ne cogitari q. potest quale sit; A II, 37. nos enim ne nunc q. oculis cernimus ea, quae videmus; T I, 46. tu enim paulo ante ne intellegere q. te [te] q. [te] alia ulla (bona) dicebas; T III, 46. modo enim ne suspicari q. se quicquam bonum, nisi sensum ipsa titillarentur voluptate; T III, 47. ea enim quae ... ne tum q. ... consequeretur; T V, 57. at enim ne iratus q. lupperet plus Regulo nocuisset, quam sibi nocuit ipse Regulus; O II, 105. nec enim in summa inopia levis esse senectus potest ne sapienti q.; C 8.

ergo: ne ceteri q. ergo di (sunt)? N III, 43. ergo ne iste (Romulus) q. perverus? R I, 58.

hercule: ne hercule icadii q. praedonia video fatum ullum; Fa 5.

iam: haec iam, mihi crede, ne anciluae q. existimant; D II, 36.

igitur: igitur ne suspicari q. possumus quemque horum ab amice quippiam contempsisse, quod contra fidem ... esset; Lae 39.

ita: ita ne hoc q. modo paria [ita] p. q. [ita] peccata sunt; F IV, 76. [ita] ne hostis q. ... interitum cum scelere (senatus) approbavit; O I, 40.

itaque: itaque, ne si lucidissimis q. nos somniis usuros potemus, Endymionis somnum nobis velimus dari; F V, 55.

quoniam: quoniam ne bestiae q. ... facile patiuntur sese contineri; F V, 56.

sed: sed mihi ne diciturum q. quicquam videtur, in quo est aliquid extremum; C 69.

tamen: ac tamen ne is (Crito laus) q. in patriis institutis manet; F V, 14. tamen ne minima q. ex parte Lycurgi legibus ... (Pansanias, Lysander) conferendi sunt; O I, 76.

vero: ego vero facile sum passus ne in mentem q. mihi aliquid contra venire; T I, 55. mihi vero ne haec q. notiora ... carere vi divina videntur; T I, 64. nec vero unquam ne ingemescit q. vir fortis; T II, 56. si vero ne futurum q. (malum) sit; T III, 32. ceteras vero res publicas ne appellandas q. putant iis nominibus; R I, 50.

B. **mit unmittelbarem Gegensta:** I. **ohne formellen Ausdrck:** mihi vero cum his ipsis (studiis) vix, his autem detractis ne vix quidem; A ep 2. cur deinde nou, ut (visum) difficiliter a vero interoscatur? deinde, ut ne interoscatur q.? A II, 49. ut etiam difficiliter interoscari possit? deinde, ut ne interoscari q.? A II, 50. ferres me, si ego idem dicerem? tu, ne si dubitarem q.; A II, 72. tibi hoc repudiare ... necesse erit, mihi, ne ut dubitem q., relinquatur [relinqueretur]? A II, 119. putas solem esse tantulum? — ego [egone]? ne bis q. tantum; A II, 123.

sitne (animus) an ne sit q. nullus? A II, 124. horum aliquid vestro sapienti certum videtur, nostro, ne quid maxime q. probabile sit, occurrit; A II, 124. quae cum res tota facta sit pueriliter, tum ne efficit quidem, quod vult; F I, 19. quod enim ne vivus q. . . diutius sentire poterat, quam dum fruebat, quo modo id potuit mortuo permanere? F II, 106. nobis . . . aut vix aut ne vix q. (pastus) spectant multo labore quaerentibus; F II, 111. priorem (artem) . . . illi egregie tradiderunt, hi omnino ne attingerunt q. . . nam e quibus locis . . . argumenta deprimentur, vestri ne enepatici q. sunt, superiores autem artificio et via tradiderunt; F IV, 10. quae propter exiguitatem vix aut ne vix q. apparent; F IV, 32. quorum alter ne condoluisset q. umquam videtur, qui animus se habere non sentiat, alter ita delectatur suis cantibus, ut . . . T I, 41. solum igitur, quod se ipsum movet, quia nunquam deserit a se, nunquam ne moveri quidem desinit; T I, 53. esse movet || de se movetur ||; R VI, 27. quid curet . . . (Endymion), qui ne sentit q.? T I, 92. si puer parvus occidit, aequo animo ferendum putant, si vero in cunis, ne querendum q.? T I, 93. audies: „o virum fortem!“? te vero ita adfectum ne virum q. quisquam dixerit; T II, 32. ingemescere non nunquam viro commessus est, idque raro, eiulatus ne mulieri q.; T II, 55. stultam . . . etiam esse meditationem futuri mali aut fortasse ne futuri q.; T III, 32. tanta . . . oalamitatis praesentis adhibitor a philosopho medicina, quanta inveteratae || inveterata, in inveterata || ne desideratur q.; T III, 54. qui error stultis extenuetur die, sapientis ne attingat q. omnino; T IV, 39. haec habere se mortuum dicit, quae ne vivus q. diutius habebat quam fruebat; T V, 101. nihil . . . (Epicurus) olet ex Academia, nihil ex Lyco, nihil ne e pueriliis q. disciplinis; N I, 72. fac id, quod ne intellegi q. potest, mihi esse persuasum; N I, 75. simulacra deorum . . . ablata videmus a nostris; at vero . . . deum q. auditum est crocodilum . . . volutatum ab Aegypto; N I, 82. exera virtutis igitur (deus); ita ne beatus q.; N I, 110. deo deo vestros esse voluptatus expertes, ita vestro iudicio ne beatos q.; N I, 113. ut . . . omittam vim . . . deorum, ne homines q. censetis, nisi inbecilli essent, futuros beneficos . . . fuisse? N I, 122. ut . . . deum fingeret . . . membris hominis praeditam omnibus, usum membrorum ne minimo q.; N I, 123. quodsi ea ficta credimus . . . , ne domesticis q. exemplis docti nunen deorum comprobabimus? N II, 7. at id quidem repudiandum. ne Orcus q. igitur (deus est); N III, 44. huic ut seclus, sic ne ratio q. defuit; N III, 68. aperte declarari oportebat, aut ne occulte q., si ea sciri (di) volebant; D II, 55. illa amphibolia . . . vel Chrysippum potuisset fallere, haec vero ne Epicurum q.; D II, 116. quae (optimum statum civitatis) si habemus, etiam ne nunc q., tum || tunc || vero quis te possit esse florentior? R I, 71. ne isdem de causis alii plectantur, alii ne appellentur q.; O I, 89. alter (locus) est . . . gravissimo homine dignus, alter ne libero q.; O I, 104. si nemo sciturus, nemo ne suspicaturus q. sit; O III, 39. haec non turpe est dubitare philosophos, quae ne rustici q. dubitent? O III, 77. studijs . . . generorum . . . cum difficile est, tum ne sequum q. obistere; Lae 26. ut . . . amicorum causa honesta faciamus, ne expectemus q., dum rogemur; Lae 44. ego semper civis . . . , tu ne nunc q.; P 29. „numus“, inquit, „principes civitatis“. vos vero ne conservorum q. vestrorum principes estis; P 36. quo modo imperator esse possit, cum eum ne liberum q. esse ratio . . . convincat; P 41.

II. mit formeltem Rudrand: at si ne id

quidem (vides), at quantum sit, profecto vides T I, 60.

atque: si testamenta amicorum ne expectas q. atque ipse supponis; P 43.

neq. neque: ut necessariae (cupiditates) nec opera multa nec impensa expleantur; ne naturales q. multa desiderant; F I, 46 (45). neque perpessio dolorum per se ipsa allicit . . . , ne fortitudo q., sed ista sequitur, ut . . . ; F I, 59. certe (animus) nec secerni . . . nec distrahi potest, ne interire quidem igitur; T I, 71. nec sensus in mortuo (est); ne carere q. igitur in mortuo est; T I, 88. nec malum illum, ne si in unum locum q. || q. locum, nec si in un. loc. || conlata omnia sint, cum turpitudinis malo comparanda; T II, 30. nec consulto dicis occulte tamquam Heracitias, sed . . . ne ta q. intellegis; N I, 74. nec vero id effici posse confido, quod ne postulandum q. est; D II, 5. nec vero (maritum hostis) . . . praes se fert, . . . quid velit, denique ne nota quidem illa, pacatus au hostis sit, discerni . . . potest; R II, 6. neque . . . vir bonus faciet, ne si iudex q. erit de ipso amico; O III, 43. cum . . . animus nec principium motus habeat . . . , ne finem q. habiturum esse motus; C 78. nec domus illa nec urbe stars poterit, ne agri q. cultus permanebit; Lae 23. nec . . . fortitudine egeremus . . . ; ne prudentia q. egeremus; fr V, 50. f. non; D I, 132. — quod (cupiditates) essent plane inanes neque necessitates modo, sed ne naturam q. attingerent; T V, 93. nec solum nihil est, sed ne cogitari q. quicquam melius potest; N II, 18.

neq. Arcesilas negabat esse quidquam, quod sciri posset, ne illud q. ipsum, quod . . . ; A I, 45. qui tibi in convenit, si negabit voluptatem crescere longinquate? igitur ne dolorem q.; F II, 88.

nemo: neminem consulem, . . . nescio an ne quinquevirum q. quemquam nisi sapientem? A II, 136. ugl. I. O III, 39.

nihil: (res ita) concitatae, ut nihil unquam unum esset et constans, ne idem q.; A I, 31. nego . . . scire nos, sciamusne aliquid, an nihil sciamus, ne id ipsum q., nescire aut scire, scire nos; A II, 73. ad virtutis . . . summam accedere nihil potest; ne vitia q. igitur crescere poterunt; F IV, 67. si . . . non sunt, nihil possunt esse; ita ne miseri q. sunt; T I, 12. in quo (tempore) mali nihil esse concedis: ita ne moriendum q. esse malum esse; T I, 16. nihil est mundo melius in rerum natura. ne in terris q. urbe nostra; N III, 21. nihil . . . adfert, . . . quare mundum ratione uti putemus, ne cur animantem q. esse; N III, 23. nihil fidum, nihil exploratum habes, ne amare q. aut amari; Lae 97. ugl. I. N I, 72.

nolet: etsi munus flagitare . . . ne populus q., solet nisi concitatus; A ep I. aut . . . hoc et illud aut, nisi hoc, ne illud q. indicabo; A II, 98. ne urbes q. aut civitates (esse), nisi quae essent sapientium? A II, 136. quodsi ne ipsarum q. virtutum laus . . . reperire eritum potest, nisi derictum ad voluptatem; F I, 54. an eiusdem modi (dies esse potest)? ne id q., nisi multa annorum intercesserit milia; F II, 102. ne opifices q. tauri sua artificia possent, nisi vocabulis uterentur . . . ; F III, 4. ne vitacionem q. doloris ipsam per se quisquam in rebus expetendis putavit, nisi etiam evitare posset; F V, 20. se virtutis causa, nisi ea voluptatem faceret || crearet, al. || ne munus q. versuros fuisse; F V, 93. quam (ritum beatum) tu ne in deo q. esse cesses, nisi plane otio languet; N I, 67. quam (Sospitan) ta nunquam ne in somnia q. vides nisi cum pelle caprina; N I, 82. ne insignibus q. regis Tullus nisi iussu populi est ausus uti; R II, 31. itaque eos (philosophos) ne

ad rem publicam q. accessuros putat nisi coactos; O I, 28.

nisi forte: nisi forte Diagoram aut Theodorum ... censes superstitiosos esse potuisse. ego ne Protagoram q.; N I, 117.

nolo, saltem istum ... in iridendis nobis nolite consumere, et mercede, si me adiat, ne experiamini q.; N II, 74.

non: a Graecis (ea) peti non poterat ac post L. Aelii nostri occasum ne a Latinis q.; A I, 8, sed, si hominum similitudo tanta esse non potest, ne signorum q.? A II, 85, si non habes (quod liqueat), ne tu q. percipis; A II, 94. non repugnarem, praesertim ne Carneade q. huic loco valde repugnante; A II, 112. respondet mihi non Aristoteles aut Theophrastus, ne Xenocrates q. aut Polemo, sed his || mihi, ad || minores; A II, 113. „non reprehenderem asotos“ ... isto modo ne improbus q.; F II, 23. quod, si || cum || sine ea (amicitia) tuto ... vivi non posset, ne incunde q. posset; F II, 82. non potuit ... fieri sapiens, nisi natus esset. isto modo, ne si avia q. eius nata non esset; F II, 103. si illud, hoc; non autem hoc; igitur ne illud q.; F IV, 55. qua in vita est aliquid mali, ea beata esse non potest. ne reges q. igitur spicis uberibus ... , si avenam usipiam videris; F V, 91. si ... apud inferos miser non sunt, ne sunt q. apud inferos ulli; T I, 11. qui omnino non essent, eos ne miseris q. esse posse; T I, 14. non esse miseris (animos concedo), quoniam ne sint q.; T I, 25. quod si in hoc mundo fieri sine deo non potest, ne in sphaera q. eodem motus Archimedes sine divino ingenio potuisset imitari; T I, 63. an, si omnia ad intellegendum non habeo ... , ne iis q., quae habeo, mihi per te ut licebit; T I, 67. sed ne vivus q. bono caret, si eo non indiget; T I, 88. non cadunt ... haec in virum fortem; igitur ne aegritudo q.; T III, 14. quod quoniam non cadit in sapientem, ne ut irascatur q. cadit; T III, 19. non cadit ... invidere in sapientem; ergo ne misereri q.; T III, 21. age, si voluptatem non intellegimus, ne dolorem q.? T III, 49. aliter id scire non potes? — nullo modo. — tu igitur ne de Persarum q. rege magno potes dicere, beatissime sit? T V, 35. intellegere non possum; ne tu q., Vellei, sed non vis fateri; N I, 71. quodsi mundus universus non est deus, ne stellae q.; N III, 23. hi (Panisci et Satyri) ... (di) non sunt; ne Nymphae [dese] q. igitur; N III, 43. quod si veri simile non est, ne illud q. est; N III, 47. quod si probabile non est, ne illa q. superiora, unde haec manant, probanda sunt; N III, 49. non animadvertunt ... omnia di, ne reges q.; N III, 90. non curat (divina providentia) singulos homines, non mirum; ne civitates q.; N III, 93. quodsi non est a deo materia facta, ne terra q. ... et ignis a deo factus est; N fr 2. non me sortilegus neque eos, qui quaestus causa harioletur, ne psychomania q. ... agnoscere; D I, 132. in factis immutabilitatem apparere, in futuris quibusdam, quia non apparet, ne inesse q. videri; Fa 17. si tum non esset vera haec enuntiatio: „coepit Numantiam Scipio“, ne illa q. eversa vera est haec enuntiatio: „cepit Numantiam Scipio“; Fa 27. causae id efficientis non habebat. ita ne praeterita q. ea, quorum nulla signa tamquam vestigia extarent. Apollini nota esse (Carneades) censebat; Fa 33. at, si caesa adpetitas non est sita in nobis, ne ipse q. adpetitas in nostra potestate; Fa 40. ut, cum ea causae non essent in nostra potestate, ne illa (adpetitus) q. esset in nostra potestate; Fa 41. quae (libertas), si aequa non est, ne libertas q. est; R I, 47. cum ... omnes non possint, ne multi q., ... iuris periti

esse; O II, 67. itaque Athenienses, quod honestum non esset, id ne utile q. putaverunt; O III, 49. hac vi non utatur, ne si exploratum q. habeat ... ; O III, 75. quoniam, quae (tranquillitas) honesta non sit, ne utilem q. esse arbitror; O III, 97. non sit in senectute vires, ne postulantur tanta vires a senectate; C 34. non est voluptatam tanta quasi titillatio in semibus. credo, sed ne desiderat || desideratur || q.; C 47. — non modo: || modo, || 7. ne—quidem (4 St.) S. 565, a. non modo ut (voluptas) sola ponatur in summi boni sede ... , sed ne illo q. modo, ut ... ; F II, 37. id ... (dolere) non modo [non] summum malum, sed ne malum q. esse; O III, 105. || modo, || 8. ne—quidem (14 St.) S. 565, b. — 9. ne—quidem (7 St.) S. 568, a. ut ego non modo tecum Servium Galbam, ... verum ne Atticorum q. oratorum quemquam aut suavitae *; R III, 42. — quae non solum facta || facta || esse, sed ne fieri q. potuisse certimus; R II, 28. non solum ab aliquo allatas criminationes repellere, sed ne ipsum q. esse suspicium; Lae 65.

non dum: nondum inventis || notis || seditiosis tribunis plebis, ne cogitatis q.; L III, 44.

nullus: corpus ... immortale nullum esse, ne individuum q.; N III, 29. nullam corum divinationem voco, ne illam q., qua ... ; D I, 112. nullum est fatum; ita ne divinatio q.; D II, 21. tu Titias et Apuleias leges nullas putas? — ego vero ne Livias q.; L II, 14. patrem eius ... nullam comitem habuisse sermonis, [ne Xenocratem q.]; O I, 109. ut ... nulla fraus sit || est ||, ne si iratus q. id non feceris; O III, 107. siu autem ... nullum quaestum turpem putas, cum isti ordini ne honestus q. possit esse ullus; P 43.

num: num quid horum probat noster Antiochus? ille vero ne maiorum q. suorum; A II, 143. num ... sensus in corpore est? ... ne in animo q. igitur sensus remanet; T I, 82. num quis horum miser hodie? ne tum q. post spiritum extremum; T I, 89.

numquam: numquam sensus mentiri ... quid || qui, quum ||? ne nunc q.? A II, 82. quod (principium) si numquam oritur, ne occidit q. umquam; T I, 54. quodsi; R VI, 27. ut, si || ut || alia (atomus) ab alia numquam depellatur, || si || ne contingat q. alia aliam; Fa 22. quod turpe sit, id umquam esse utile, ne tum q., cum ... ; O III, 49. vgl. I, T I, 53.

nequam: nequam illos esse puto. — igitur ne esse q.? T I, 12.

sed: eadem ... ratione ne temperantiam q. propter se expetendam esse dicemus, sed quia pacem animis afferat; F I, 47. itaque ne iustitiam q. recte qui dixerit per se ipsam optabilem, sed quia incunctantia vel plurimum afferat; F I, 53. ut ne is (animus) q. virtute aequa contentus sit, sed appetat vacuitatem doloris; F IV, 36. ut (Persaeus) ne hoc q. diceret, illa inventa esse deorum, sed ipsa divina; N I, 38. quia (hae stellae) ... tum omnino ne moventur q., sed ad quoddam tempus insistant; N II, 51. denique ne reges q. (appellabant eos), sed patriae custodes, sed patres, sed || et || deos; R I, 64. ne illi q. septem (sapientes fuerunt), sed similitudinem quamdam gerebant ... sapientium; O III, 16. ne vendendum q. quicquam est, sed donandum; O III, 53. qui ne legibus q. propter metum parret, sed eas sequitur et colit, quia ... ; P 34. || nec; F I, 49. non; A II, 113. N I, 71.

ne, doch nicht, nicht, etwa, ob, ob etwa, ober: A. *Misage*: Hortensius ... me quoque, iocans an ita sentiens (non enim satis intellegam), coepit hortari, ut sententia desisterem; A II, 65.

B. Prae: a. **direct:** I. **clisfod:** I. **allein:** a. **nach Substantiven:** Etrusci .. habent exaratum puerum auctorem discipline suae; nos quem? Attomne || Attiumne || Navium? D II, 80. quid adiuvas? avaritia me minus? F IV, 73. laborumne (Protonae) fugiebat? N I, 22. ante tempus mori miserum esse. quod tandem tempus? naturaene? T I, 93. prudentiamne vis esse, sine qua ne intellegi quidem illa virtus potest? T II, 31. seminane deorum decidisse de caelo putamus in terras? N I, 91. post .. varietatene eum (deum) delectari putamus? N I, 22. Diogenes .. proci se iussit inhumatum. tum amici: „volucrisbene et feris?“ T I, 104.

b. **nach Pronomina:** putas solem esse tantulum? ego || egone? || ne bis quidem tantum; A II, 123. quid Catulus sentit ...? tum Catulus: „egone?“ inquit; A II, 148. egone quaeris, inquit, quid sentiam? F III, 11. egone tu te interpellem? T II, 42. quo de libro .. velim scire quid sentias. — egone? inquit ille; N I, 16. dic ... quid requiras. egone? N III, 8. quid tandem hoc loco est quod requiras? — egone? L III, 48. pro di immortales! egone me audias aliquid et didicisse non gaudemus? P 42. „men obesse, illos prodesset?“ D I, 66. quid tibi sit deinde dicendum. — mihi-ne? L III, 47. ego .. a elegantiora desidero. a mene tu? inquam; F IV, 24. nobisne omnibus et Platonum ipsi nescio quem illum anteponebas? F IV, 61. tunc ... eam philosophiam sequere, quae ...? A II, 61. tunc .. inane quicquam putes esse? A II, 125. tu || tum, tu || ... honestatem cum voluptate ... copulabis? A II, 139. tunc ... exclamabis ut mulier? T II, 46. tum || tunc || pseudomonon ... increpas || increpas? || fr V, 55. tene ... ad eos venire, qui ...? T I, 98. — in nostrane est potestate, quid meminimus? F II, 104. „vestrone pressu quondam Nemeaeus loca frendens effluit graviter extremum halitum?“ T II, 22. — ex haecne tibi terrena ... natura ... concreta ea (via) videtur? T I, 62. „hincne est ille Telamon?“ T III, 39. huncne hominem tantum || tantum || delectatum esse nugas, ut ...? D II, 30. aut Philippus haecne in capulo quadruplici vitare monebatur? Fa 5. eademne (sistenti voluptas est) quae restincta siti? F II, 9. quid nunc „honeste“ dicit? idemne, quod „incunde?“ F II, 50. idemne ut finibus nomen suum, quibus vita, terminaretur? T I, 32. idne consensisse de Calatino plurimas gentis arbitramur? F II, 117. quod .. omnibus necesse est, idne miserum esse uni potest? T I, 119. idne est, quod traducti lectum levemus? T III, 40. sed hoc imne dicit, qui ...? T V, 28. istisne fidentes somnia ... dixerunt ...? N I, 98. — quisquamne istuc negat? N III, 70. — nihilne tot saeculis ... explicatum putamus? A II, 15. deinde nihilne praetera diximus? A II, 79. nihilne te delectat umquam? F II, 107. nihilne est in his rebus, quod dignum libero ... esse ducamus? F V, 47. ille (coniectior): „nihilne“, inquit, „de vitello?“ D II, 134.

c. **nach Adjectiven und Zahlwort:** si ad eum numerum unum addidero, multane erunt? A II, 93. omnesne tibi illi delirare visi sunt, qui ...? N I, 92. quae est .. civitas? omniane conventus etiam ferorum et immanium? omniane etiam fugitivorum ac latronum congregata unum in locum multitudo? certe negabis; P 27. „sanus es, qui temere lamentare?“ T IV, 73. similemne putas C. Laeli unum consultum fuisse? T V, 54. soluenne tu dives? ... solutus dives? P 42. qui ius civile cognosset, totumne? L II, 47. an tandem? unane est solum dissenso? L I, 53.

d. **nach Verbtien:** adeone me delirare censes, ut ista esse credam? T I, 10. si malo careat,

contione fruar summo bono? T III, 40. quatiens hoc agit, equandum nisi admirationibus maximis? F V, 63. etiamne (sapiens beatus est), si sensibus carebit oculos, si aurium? etiam; T V, 111. quicquid non licet, nefas putare debemus. etiamne in minimis rebus? etiam; P 25. I. **etiama**, II, 4. ne (I Et.) B. I, S. 874. b. exstitit corona ex asperis herbis, et quidem subita || subito || itane? D II, 68. itane? ... ea res tibi aut timorem adferat aut alacritatem? D II, 83. numne, si Coriolanus habuit amicos, ferre contra patriam arma illi cum Coriolano debuerunt? Lae 36. nonquamne ... te circumspicias? P 30. parumne declaravit vir gravis ... patrimonium publicum dissipari? T III, 48. parumne rationari videtur? N III, 66. parumne subtiliter disputat ille in Eunucho? N III, 72. parumne Epicuro Carneade respondeam? D I, 109. huic paulumne ad beatam vitam deesse dicemus, non modo ad beatissimam? T V, 23. rectene interpretor sententiam tuam? T III, 37. satiusne hoc conclusum videtur? certe; F III, 27. satiusne video pro meo iure in vestris auriis commentatus? F V, 75. satiusne videtur declarasse Dionysium nihil esse ei beatum, cui ...? T V, 62. satiusne est id ad illam abundantem bonis vitam beatissimam? N I, 114. scitne eos (Torquatos) censes ... in armatum hostem impetum fecisse ... ut ...? F I, 34. haec decessio capitis ... subito fieri potest? D II, 36. tamenne in ista pravitate perstabitis? A II, 26. tamenne ista tam absurda defendes? N I, 81. „tantumne piscium? tantumne cumbarum?“ O III, 59. verene, inquit Manilia, hoc memorie proditum est, Africane? B II, 28.

e. **nach Verben:** adflictusne et iacens ... audies: „o virum fortem!“? T II, 32. an || sa, al || tu? aliter id scire non potes? T V, 35. „an tu?“ inquit, „carunculae vitulinae mavis quam imperatori veteri credere?“ D II, 52. sed audistine modo de Carneade? F V, 6. audiasne haec, Amphiaras sub terram abditae? T II, 60. contentissimae leges Lycurgi? T I, 100. in mancipio vendendo dicendane vitia? O III, 91. dubitabisne eum miserum dicere? T V, 45. erortuebitne eam (tabulam) sapiens, si potuerit? O III, 89. ferretne civitas ulla latorem istius modi legis, ut condemnaretur filius? N III, 90. „fregistis fidem?“ O III, 102. indicetne id magistratibus filius? O III, 90. cupio sequi Stoicos. oblitne ... per ipsum Antiochum? A II, 132. oblitne sumus hoc nunc nobis esse propositum? T I, 81. pergisne eam .. artem inludere? R I, 20. sed potestne rerum maior esse dissenso? F III, 44. potestne (Epicurus) magis secum ipse pugnare? T III, 47. potestne bonum cuiquam malo esse, aut potest ...? P 7. possumusne hoc scire quod sit? F II, 4. possumusne dubitare, quin iis praesit aliquis .. effector? T I, 70. possumusne nos contemnere dolorem? T II, 22. poteratis tantum animum efficere non incundam senectutem? C 56. possetne uno tempore florere, dein vicissim horrere terra? N II, 19. reddasne depositum? non credo; O III, 95. relinquesne (amicitiam)? F II, 79. si patriam prodere conabitur pater, silebitne filius? O III, 90. aut summe sanus, qui haec vos doceo? A I, 18. estne quisquam tanto inflatus errore, ut ...? A II, 116. estne quisquam ita desipiens, qui credat ...? estne sanorum hominum hoc ad nascentium ortos pertinere non dicere? D II, 94. id estne numerandum in bonis? ac maximum quidem; L II, 12. lege .. carens civitas estne ob id ipsum habenda nullo loco? L II, 12. si di sunt, suntne etiam Nymphae deae? N III, 43. tememusne, quid sit animus, ubi sit? A II, 124. videtne, ut in proverbio sit ovorum inter se similitudo? A II, 57.

navem illam? A II, 81. quam sit magna dissen-
sio? F II, 49. ut ... perspicuum sit, quid iis
faciendum sit? F IV, 46. ut, si quae in membris
prava ... sint, occultent homines? F V, 46. ut
haec concinant? F V, 83. abudare me otio? T
II, 26. ut obmuterit ... castigatus animi dolor?
T II, 50. quanta fuerit apud Academicos veru-
cundia? T IV, 47. me non ea dicere, quae Car-
neades? D II, 97. Epicurum, ... quem ad mo-
dum ... id infinitum esse concluseri? D II, 103.
ut ad rem dubiam a concessis rebus // non dubia //
(Epicurus) pervenerit? D II, 104. quod paulo
ante secus tibi videbatur, doc? R I, 26. illam
urbem? R VI, 11. hoc proverbio neque Gygi illi
posse veniam dari neque huic? O III, 78. sed
videas verborum gloriam tibi cum Pyrrhone
... esse communem? F III, 11. accessuram ei
(viti) curam, ut? F V, 40. poetae quid mali
aderant? T II, 27. videmus, ut pueri ne ver-
beris quidem a contemplandis rebus ... deter-
rentur? F V, 48. videmus, ... nullum ab iis
... devitari dolorem? T II, 62. videtisne quam
nihil praetermittatur, quod vitam adiuvet? F I, 57.
quam bona ... navigatio ... detur? N III, 83.
ut apud Homerum saepissime Nestor de virtutibus
suis praedicet? C 81. sed videtisne, quanta series
rerum sententiarumque sit? T V, 52. videorne tibi
non ... nominare modo illustres homines, sed
etiam // sed // imitari nunquam nisi clarum? A
II, 75. videturne omnem hic (Socrates) beatam
viam in una virtute ponere? T V, 85. videturne
(Atrous) summa improbitate visum non sine summa
esse ratione? N III, 69. sed visus ... locum mu-
temus? L II, 1.

2. **Verbiungen:** ergo: mene ergo et Tri-
arium dignos existimas, apud quos turpiter loquare?
F II, 74. tamne ergo abiectus tamque fractus?
T III, 26. possumusne ergo in vita summum bo-
num dicere? F II, 26. visne ergo ipsius iuris
ortum a fonte repetamus? L I, 20.

etiam: f. i. e. p. 27. — igitur: f. igitur, B,
II, 1, e. ne (S1 Et.) C. 211, a.
non: egone non intellego, quid sit ἡδονή Graeco,
Latine voluptas? F II, 12. sapiensne non timeat,
ne patria deleatur? A II, 135. vgl. l. a. videtur;
N III, 69.

quae so: solane beata vita, quae so, relinquar
extra ostium ... carceris? T V, 13. estne, quae so,
inquam, sienti in bibendo voluptas? F II, 9.

quid? si tibi mortemne videtur aut dolorem
timere? T V, 88. illudne dubium est, quin multi
... restituerentur? D II, 96. quae contraria sunt
his, malane (ei videantur)? nihil magis: F IV, 69.
domi // quid domi? // pluresne praesent negotiis
tois? — Immo vero unus: R I, 61. qui pecuniae
cupiditate ... feruntur, ... his // his // nullane
est adhibenda curatio? T III, 4. tibi omnise
animi commotio videtur insanis? T III, 8. deum
ipsum numne vidisti? N I, 88. levitates comicae
parumne semper // saepe // in ratione versantur?
N III, 72. quod ... dissimilis ... casus habent,
parumne declarat nihil ad agendam vitam nascendi
tempus pertinere? D II, 95. a Numa Pompilio
numane gratas dis immortalibus cupidine ...
fuisse ... arbitramur? P 11. ad recte ... viven-
dum satiane est praesidium in virtute? T V, 12.
mundum praeter hunc umquamne vidisti? nega-
bis: N I, 96. innumerabiles alii ... cogitassene
... videtur? P 12. dominus navis // quid
dom. navis? // eripietne suum? minime: O III, 89.
lunae quae luimenta sint, potesne dicere? A fr. 6.
quid enim? metusne (animum sapientis) contar-
bet? T IV, 8. prudentiamne deo tribuimus? N
III, 88. obscuro te, terrane tibi ... sata ... vi-
detur tanta vis memoriae? T I, 60. te ipsum ...

voluptasne induxit, ut ... eriperes? F II, 62. si
Daphitae fatum fuit ex equo cadere ... , ex hocne
equo, qui? F 5. fortissime possumus dicere
eundem illum Torquatum? F II, 72. quid ergo?
huiusne vitae propositio ... Thyestem levare
poterit? T III, 39. satius est hoc, ut non deli-
quisse videantur? O III, 73. possumne aliqui
audire? Fa 3. quid hoc? dasne ut manere
animos post mortem aut morte ipsa interire? —
do vero? T I, 25. quid igitur? contra Brutumne
me dicturum putas? T V, 21. possumusne aut
illum Marium virum bonum iudicare aut huic?
O III, 81. quid tum? parumne multa de tole-
randa paupertate dicuntur? T V, 107. quid vero?
negarine ullo modo possit? F III, 29.

tandem: satiane tandem ea nota sunt nobis?
A II, 124. f. a. s. i. l. alqs (6 Et.) B. I. C. 117, b.
vero: tum Gracchus ... incensus ira; itane
vero? ego non inustus? N II, 11. evenire autem
(haec) te ipsum dico videre. casu, inquis. itane
vero? quocumque potest casu esse factum, nod. ...?
D I, 23. an vero? Phile, iam explorata nos
sunt ea, quae ad domos nostras ... pertineant?
R I, 19.

II. **Doppelfrage:** au: f. au, B. a. II, 2, b
(36 Et.) f (4 Et.) B. I. C. 168, b. 169.

b. **indirect: I. einfache Frage:** l. animad-
verto: animadverti ... rectane hanc sententiam
interprete; F II, 20.

attendo: cuius (Pisonis) oratio attende, ...
satiane videatur Antiochi complexa esse senten-
tiam; F V, 8.

consulo: id possetne fieri, consuluit; D I, 32.
Xenophonti consulenti, sequereturne Cyrum; D I,
122.

delibero: cum ... illud (deliberetur), possitne
id, quod utile videatur, fieri non turpiter; O III, 40.
dico: ne de Persarum quidem rege magno potes
dicere, beatiusne sit? T V, 35.

dissero: an, partus ancillae sitne in fructu
habendus, disseretur inter principes civitatis?
F I, 12.

dubito: alterum fortasse dubitabunt, sitne tan-
tum in virtute, ut? F V, 85. matrona ... dubi-
tans, essetne praegnas // praegnas //; D II, 145.

fero: ut ... tribuunt plebis ferret ad plebem,
vellentes de ea re quae; F II, 54.

indico: ut tum denique iudicetur, beatiusne
fuerit; F III, 76.

quae ro: ille ... quae roe ex eo, viderentur
illa Philonia; A II, 11. quae roe, salvane esset
clipeus; F II, 97. non quae roe iam, verumne sit;
F V, 79. quae roentibus amicis, velletne Clazome-
nas auferri? T I, 104. nec tam quaerendum est,
dolor malumne sit, quam ...; T II, 28. si esset
quaesitum, satiane ad beate viveendum virtus pos-
set; T V, 18. non ego hoc loco id quaerendum
puto, verumne sit ...; T V, 33. quae roe, putemne
talem esse (naturam deorum), qualis ...; N I, 57.

non id quaeritur, sitne aliqui, qui deos esse pu-
tent; N III, 17. quod ... Carneades quae roe
solebat, quaeruntam rebus divitiarum esset, earum-
ne, quae sensibus perciperentur; D II, 9. quae-
sivi ... viveretne ipse; R VI, 14. quaesitum ...
ab illis est, placeretne unum in civitate esse ma-
gistratum; L III, 15. a doctis ... quaerentibus,
satiane constanter facere videamur; O II, 7. non
quaerimus, possintne celare; O III, 39. quaeritur
(Heato) etiam, ... soluturusne sit (sapientis) eos
(adulterinos nummos) ... pro bonis. ... qui vi-
num fugiens vendat sciens, debeatne dicere; O III,
91. cum ex eo (Sophocle) quidam ... quaereret,
utereturne rebus venetis; C 47.

relinquo: hoc nudum relinquar, possintne quis
beatus esse, quam diu torquentur; T V, 14.

requiro: post requisitum, etiamne, si eiusdem modi esset visum verum, quale vel falsum; A II, 77. Panaetius requirens, Iuppiterne cornicem a laeva ... canere iussisset; D I, 12. haec requiro: omnene, qui Cannensi pugna ceciderint, uno astro fuerint; D II, 97.

respondere: ante quam mihi tu ipse responderis, ... certen || certene || ... Romulus Proculus Iulio dixerit se deum esse ..., et verumne sit, ut || verumne || Athenis ... Orithyiam Aquilo sustulerit; L I, 3.

rogo: rogavit, essentne fusi hostes; F II, 97. rogos ... Aristonem, bonane ei videantur haec; F IV, 69. tu ... rogatus a me, etiamne maius (nam tibi dolor videretur) quam dedecus; T II, 28.

video: videamus, idemne Attico placeat fieri a me; A I, 14. simul videre, satissime ac commode dici possint Latine; A I, 14. ut videamus, satissime ista sit iusta defectio; A I, 43. vide ergo, hanc conclusionem probaturumne sis; A II, 96. vide, quae, rectissime sit; F II, 77. hoc videndum est, possitne nobis hoc ratio philosophorum dare; F V, 87. videamus ea, quae sequantur, videamus ... primum deorumne providentia mundus regatur, deinde consulantne de rebus humanis; N III, 65.

2. quaestio: perturbationes sintne eiusdem (vitiositatis) partes, quaestio est; T IV, 29. plenes est sextus liber ... talium quaestionum: sintne boni viri in maxima caritate annonae familiarum non alere; O III, 89.

vis: haec est vis ... huius exempli: ... si id vis hominibusque futurum sit semper ignotum, sintne facturus; O III, 89.

3. efficitur: sed quanta (in virtute via) sit, alias; unne tantum, possitne esse tanta; F V, 77. pacta et promissa semperne servanda sint; O III, 82.

II. Doppelfrage: I. ohne Fragepartikel im ersten Teil: a. folgt nur a. certo: «certabant, urbem Romam Memorannae vocarent»; D I, 107.

intellego: valetudinis significationes, ut hoc ipsum, pleni enectine simus, ... intellegi posse; D II, 142.

interest: aurum paleamne (navis) portet, ad bene aut ad male gubernandum nihil interesse! F IV, 76. si nihil interesse nostra putemus, valetumne aegrine simus; F IV, 69.

iudico: quo modo iudicare oporteat, verum falsumne sit, si ...; A II, 143. ut possit iudicari, verum id falsumne sit; T I, 14.

nescio: animae || anima || sit (illa via) ignisne, nescio; T I, 60.

perpicio: si perpexerit, rerum inter eas (rationes) verborumne sit controversia; F II, 38.

quaero: qui (Democritus) <vere falsone, quaerere nolimus || non quaeremus ||> dicitur se oculis privasse; F V, 87.

sum: fatecur, acuti hebetesne, valentes inbecilline simus, non esse id in nobis; Fa 9.

video: ipsam iracundiam fortitudinis quasi cotem esse dicebant, recte secusne, alias viderimus; A II, 185.

β. incertus: cum sit incertum, vere inaniterne (animus) moveatur || moveatur ||; A II, 34.

γ. efficitur: nobis aliter videtur; recte secusne postea; F III, 44.

b. folgt anner f. am, B, b, II, 1, b (4 St.) B. I, S. 170, a.

2. mit ne im ersten Teil: a. folgt an: f. am, B, b, II, 2, a (41 St.). c (3 St.) B. I, S. 170, f. b. folgt necne: quaero: quaeritur ... in ea quaestione, ... sintne de necne sint; N I, 61.

video: sintne ... malum dolere uocne, Stoici viderint; T II, 42.

nebulosus, nebellig, bunfig: terrane tibi hoc nebuloso et caliginoso caelo aut sata aut concreta videtur tanta vis memoriae? T I, 60.

nec, neque, nicht, und nicht, auch nicht, und auch nicht, und aber nicht, aber nicht, doch nicht, gar nicht, einseitig nicht, weder—noch; A. a) s) i) ut und efficitur: nonne «modo pueros, modo adulescentes in curru a tergo insequens, modo adulescentes aeseuta est? senectus? T I, 94. «scrum commissum, quod neque || nec || expiari poterit, imple commissum esto»; L III, 22. «magistratus nec obediensum et noxium || innoxium || civem ... coheresce»; L III, 6. «militiae ab eo, qui imperabit, provocatio nec esto»; L III, 6. «sae quando consules magistero populi nec escunt || erunt ||»; L III, 9. «senatori, qui nec aderit, aut causa aut culpa esto»; L III, 11. pergo, quae, nec enim imperite exorsus es; fr V, 28. — quaecumque siat, docet omnia effecta esse natura, nec, ut ille, qui ...; A II, 121. ita prorsus existimo, neque cum Torquatam ... torquem illum hosti detraxisse ... propter voluptatem; F I, 28. «cui nec arae patriae domi stant, fractae et disiectae iscent»; T III, 44. quae (res publica) ex tribus generibus illis ... confusa modice nec puniendo iritit animum inmanem ac ferum; B II, 41. nam neque omnis aegritudo una ratione sedatur; T IV, 59. non enim neque tu possis, quamvis excellas, omnes tuos ad honores amplissimos producere; Lae 73. nec vero perturbationes animum; F II, 35.

B. a) r) i) ut: I. cumque: I. a) i) ut: a. am Umfang des Satzes: nec usque (physice probare) poterit; A II, 117. mihi illud dixeris; F I, 25. magis est vituperandum proditor patriae quam ...; F III, 64. euriens Ptolomaeus ederat; T V, 97. multo secus Speusippus ... evellere ex animis conator cognitionem deorum; N I, 32. audieudus eius auditor Strato; N I, 85. ego nunc ipse aliquid asferam melius; N I, 60. dubium, quin ... id sit melius; N II, 46. longe abest ab hac vi di Penates; N II, 63. unum genus est divinationis publicae privatique celebratum; D I, 3. sequitur illico esse causas immutabiles; Fa 28. non impedit illa ignava ratio; Fa 28. si Carneadem ipsum Orosus remittat; R III, 9. nec video, qui magis in multitudinis dominata rei publicae nomen appareat; R III, 45. tantum Karthago habuisset opum ...; R I, fr 3. dubito, quin iidem ... putent; L I, 4. est dubium, quin is ... officium, non fructum sequatur; L I, 48. haec a sapientissimis legum scriptoribus neglecta sunt; L II, 63. verum est, quod dicitur a quibusdam, ... initam esse ... societatem; O I, 158. cum fefellit; O II, 25. quae est igitur philosophia, Socrate? nec dubito, quin ... tantum victum et elegantem magnifice neque minus, quam deceret, colere instituisset; fr V, 43.

neque id est contra nos; A II, 58. nos contra sensus aliter dicimus ac Stoici; A II, 101. in (Alexander) longe aberat ab eo loco; D II, 185. hoc ... ulla est unquam in dubitatione veritatem; R II, 29. necesse est edisseri a nobis ...; L II, 55. ego nunc te celo; O III, 52. id ad vivum rescio; Lae 18.

nec enim unquam ante videram; A II, 11. possunt dicere aliud alio magis minusve comprehendere; A II, 128. sequitur, ut, cui cor sapiat, ei non sapiat palatas; F II, 24. ignoras, quanti fecerim Caepionem; F III, 8. ignoras vis istud honestum ... solum bonum videri; F III, 12. omnes avaritias si aeque avaritias esse dixerimus, sequetur, ut ...; F IV, 75. sum copiam, quam potui, ... persecutus; F V, 64. esset id principium, quod gigneretur aliunde; T I, 54. R VI, 27. potest

esse miser quisquam sensu perempto; T I, 89. licet iis ... negare eos esse beatos, qui ...; T V, 85. multo absurdiora sunt ea, quae ...; N I, 42. hunc ipsum mundum pro certo rotandum esse dicitur; N II, 48. ei (Deiotaro) cornix canere potuit ...; D II, 78. ullum hoc frigidius flumen attigi; L II, 6. tantum mali est peccare principes ... quantum illud, quod ...; L III, 31. aliter aut regi civitas aut declarari animi magnitudo potest; O I, 72. quicquam ingenuum habere potest officium; O I, 150. locus ullus est praetermissus ab iis; O I, 156. ulla res vehementius rem publicam continet quam fides; O II, 84. umquam sum ad sensus veteri illi ... proverbio; C 82. illa prima (sententia) vera est; Lae 57. ut ad fabulas redeam, Troiam Neoptolemus capere potuisset, si ...; Lae 75. (callidus et occultus) facillime agnosceatur; Lae 99. omnibus iidem illi sapientes arbitrati sunt eundem cursum in caelum patere; fr IX, 12. — neque enim quisquam repugnat; A II, 41. tempus est illud, quo ...; F I, 62. id possum intellegere; F IV, 36. inimicus ipse sibi putandus est; F V, 28. est illa fortitudo, quae rationis est experta; T IV, 50. umquam finem invenit libido; T V, 20. (Epicurus) tam desipiens fuisse, ut ...; N I, 123. dici potest ...; N II, 35. est quicquam aliud praeter mundum, cui nihil abest; N II, 37. mihi par ratio cum Lucilio est ac tecum fuit; N III, 3. omnem barbaram esse filium; N III, 63. illud verbum temere consuetudo adprobavisset; D I, 65. tanta est infelicitas haruspicum, ut ...; D II, 62. est ulla res, in qua ...; R I, 12. est periculum, ne te ... deficiat oratio; R I, 37. ita generati a natura sumus, ut ...; O I, 103. aliter esset ius; O II, 42. ei fas erat (dicere); O III, 34. quicquam est de hac parte post Panaetium explicatum; O III, 34. ipsorum conviviolorum delectationem voluptatibus corporis magis quam coetu amicorum ... metiebar; C 45. adsestori iis, qui ...; Lae 13. est contentanum ...; Lae 47. sunt isti audiendi, qui ...; Lae 48. verendum est, ne quid excidat; Lae 58. esset rectum minor (corpore) parere maiorem (animam); Ti 21.

nec equidem habeo, quod intellegam bonum illud, detrahens eas voluptates, quae ...; T III, 41. nec hercule invenio, quo nomine alio (amor) possit appellari; T IV, 68.

nec, si id ipsi gnitus consequi possumus, idcirco minus id [id] ita faciendum esse sentimus; T II, 8.

nec minus illud acute, quod ...; T III, 10. intellego me vobis quam mihi vos esse incundos; C 26.

nam nec vir bonus ac iustus haberi debet, qui ...; F II, 71.

non: f. vero; F I, 59. T IV, 4. N II, 44. D II, 71.

nec id quidem dubitari poterat; A II, 11.

nec quicquam sine virtute landabile; T V, 47. quicquam rex Persarum potest esse, qui non ...; D I, 91. est quicquam gentis ullius, qui ...; L I, 30. f. enim; T I, 89. O I, 150. tamen; F III, 74. T I, 49. vero; A II, 98. F I, 59. P 43. O I, 150. C 21. — neque esse quidquam, quod cerni aut intellegi posset; A I, 45. Heronli quicquam decumamavit umquam; N III, 88. f. enim; A II, 41. N II, 37. O III, 34. vero; R II, 6. 54.

nec saepe multum interest, utrum id negat an ...; N II, 44.

nec tam quaerendum est, dolor malumne sit, quam firmandus animus ad dolorem ferendum; T II, 28. est entendum, ut bona ... sequamur, quam ut vitia fugiamus; O I, 114. nec hoc tam re est quam dictu inopinatum; P 35. neque

tam quaererer cum deo, quod parum longe, quam quod falsum viderem; A II, 81. f. vero; R V, 6.

nec tamen ego is sum, qui nihil nunquam falsi adprobem; A II, 66. nec eo tamen aiant empirici notiora esse illa; A II, 122. istas quaestiones physioorum exterminandas puto; A II, 127. argumentum hoc Epicurus a parvis petivit; F II, 32. ullo modo summum pecudis bonum et hominis idem mihi videri potest; F II, 111. exprimi verbum e verbo necesse erit; F III, 15. quicquam est, quod moveri possit; F III, 74. ille (Ti. Graechus) erat sapiens; F IV, 65. mihi saepe quicquam occurrit, cur non ...; T I, 49. fieri potest, ut ...; N I, 12. video, quo modo non vereatur ...; N I, 114. ille ipse est praetereundus; N III, 68. didici ex oratione tua ...; R II, 64. eorum ante sepulchrum est, quam ...; L II, 57. ut hoc fugiendum est, item est habendum religioni nocentem ... defendere; O II, 51. omnes possunt esse Scipiones; C 13. — neque tamen (valere) plura illis videtur; F IV, 62. (philosophi) lugent; T III, 68. (philosophi) aegritudine promuntur; T III, 70. quis non paupertatem extimeat? neque tamen quicquam philosophorum; T V, 89.

nec vero hoc loco expectandum est, dum ... respondeam; A II, 19. satis constitutere possum, quod sit eorum consilium; A II, 82. quicquam ita dicam, ut ...; A II, 98. recusabo, quo minus omnia mea legant; F I, 7. quicquam stultus non horum morborum aliquid laborat; F I, 59. audiendus Hieronymus; F II, 41. nullum probetur oportet summum bonum, quod virtute careat; F III, 2. ignoro varias philosophorum fuisse sententias; F III, 30. satis acute dicunt; F III, 47. minoris aestimanda ducebat ea ... quam illi; F IV, 57. alia sunt quaerenda contra Carneadem illam sententiam; F V, 22. dico eorum metum mortis; F V, 31. intermittunt aut admirationem earum rerum ... aut investigationem novarum; F V, 57. umquam summum bonum asequi quicquam posset; F V, 68. quicquam fuit, qui ...; T II, 43. ita dici potest; T III, 41. — nec vero tanta praeditus sapientia quicquam, qui non ...; T III, 71. hic locus est, ut ... loquamur; T IV, 1. illud non eruditorum temporum argumentum est, quod ...; T IV, 4. in omnem morbum ac perturbacionem animus ingeniosi cadit; T IV, 32. de bellatoribus solum disputant; T IV, 43. probare soleo id, quod de Pythagoreis accipimus; N I, 10. desertarum relietarumque rerum patrocium suscipimus; N I, 11. Protagoras ... quicquam videtur de natura deorum suspicari; N I, 29. eius (Aristotelis) condiscipulus Xenocrates in hoc genere prudentior [est]; N I, 34. Theophrasti inconstantia ferenda est; N I, 35. intellego, cur maluerit Epicurus ...; N I, 90. Aristoteles non laudandus est in eo, quod ...; N II, 44. dici potest vi quadam maiore fieri, ut ...; N II, 44. id ita refellendum est, ut ...; N II, 167. volgi atque imperitorum inscitiam despiciere possum; N III, 39. somnia graviora ... a summo consilio neglecta sunt; D I, 4. id effici posse confido, quo me postulandum quidem est; D II, 5. (suppiter) fulminibus homines ... monet; D II, 44. non omni supplicio digni P. Claudius [Clodius] L. Iunius consules; D II, 71. superstitione tollenda religio tollitur; D II, 148. levitatis Atheniensium ... exempla deficiunt; R I, 5. ita disseram de re tam industri ...; ut ...; R I, 38. ulla res magis labefactam diu ... Corinthum perverit aliquando quam hic error ... civium; R II, 7. longius abibo; R III, 28. convenit ...; R III, 45. tam metu poenae terrentur ... quam verucundia; R V, 6. hoc arroganter dictum existimari velim; O I, 2. illa parva via naturae est rationis.

que; O I, 14. imperia expetenda; O I, 68. audiendi. qui graviter inimicis irascendum putabunt; O I, 88. audiendi sunt Cynici; O I, 128. histriocibus oratoribusque concedendum est, ut ...; O I, 129. alienum est ad ea eligenda ... adhibere doctos homines; O I, 147. est quicquam turpius vanitate; O I, 150. ulla vis imperii tanta est, quae ...; O II, 25. umquam bellorum civilium semen et causa deerit; O II, 29. aut ab illis (Deciis) fortitudinis aut ab hoc (Fabricio) iustitiae tamquam a sapiente petitur exemplum; O III, 16. finis bonorum [et malorum] ... ex dissimilibus rebus misceri ... potest; O III, 119. (Q. Maximus) in armis praestantior quam in toga; C II. quemquam senem audivi oblitum, quo loco thesaurum obruisset; C 21. dubitat agricola ... respondere ...; C 25. clarorum virorum post mortem honores permanerent, si ...; C 80. se adduci posse, ut ...; Lae 59. — neque vero haec inter se congruere possent, ut natura ... vellet; F III, 62. quicumque potest hostis advolare terra, quin ...; R II, 6. satis id annuum publicorum auctoritate declaratum videmus; R II, 23. leges Porciae ... quicumque praeter sanctionem attulerit novi; R II, 54.

nec ullum animal est sine sensu; N III, 34. est ullus hebetior sensus in vobis; R VI, 19. ulla pernicietas vitae maior inveniri potest quam ...; O III, 72. [enim; L II, 6. O I, 156. II, 84. tamen; F II, 111. vero; F III, 2. R II, 2. O II, 25. — neque est ullum bonum, de quo non is, qui id habet, honeste possit gloriari; P 15. [enim; F I, 62. T IV, 50. R I, 12.

nec umquam [enim; A II, 11. C 32. vero; F II, 68. O II, 29. — neque; [enim; T V, 20.

b. in **Caq:** a. **Substantiva:** nec enis progressionibus nas (principia) augentur, nec sine causa; F V, 58. deos (appellabant; nec sine causa; R I, 64. maxime iustitia ... mirifica quaedam multitudini videtur, nec iniuria; O II, 38.

β. **Grammatica:** aliena (Epicurus) dixit in physiis nec ne ea ipsa, quae tibi probarentur; F I, 26. pauca enim, neque ea ipsa enucleata, ab hoc (De moerito) de virtute quidem dicta; F V, 88. motus ... voluntarius eam naturam ... continet, ut sit in nostra potestate nobisque pareat, nec id sine causa; Fa 25.

γ. **Adjectiva:** Stoicum istuc [est, sed est] quidem nec admodum credibile; A II, 83. dum tibi tarpe nec dignum viro videbitur genere; T II, 31. neque est dubium, quin ... intellegatur; F V, 35. nec dubium, quin maximo cuique (beneficio) plurimum debeat; O I, 49. acuti nec insulsi hominis ut Siculi sententiam sequi; T I, 15. ego huc declinabam, nec inventus; L I, 57. quod ... fecerat, ut etiam manus eadem tolleret; nec mirum; A II, 68. ne illam quidem praetermisisti ... reprehensionem Antiochi (nec mirum); A II, 111. ab his [at ii] ... longe dissentiant, nec mirum; Lae 32. quod ex genere Cupidinis et Voluptatis et Lubentiae Veneris vocabula consecrata sunt, vitiosorum rerum neque naturalium; N II, 61.

δ. **Verba** (vgl. ε): quod inchoatum est neque absolutum; A I, 20. imperfecto ... nec absoluto simile pulchrum esse nihil potest; T II, 11. facere iniuriam nec accipere; R III, 28. obcurari quaedam nec apparere; F IV, 29. dicunt nec dubitant: mihi sic est usus; F V, 29. teneo, quam optabam, occasione neque omitam; L I, 5. opinans: I. A. stellae aereae ... deciderunt neque repertae sunt; D I, 75. si habes, quod liquet, neque respondes, superbe; A II, 94. quod utile videbatur neque erat; O III, 41. quae videntur esse utilia neque sint; O III, 96. tum caneant (illae aves) nec vicerant; D II, 56.

ε. **ausgeführtere Beispiele und Sätze:** nec: nec se tenuit, quin ...; A II, 12. nec sapientem posse esse, qui ...; A II, 29. in columba plura videri colores nec esse suo uoce; A II, 79. me ... ante sustineo nec diutius captiosus interroganti respondeo; A II, 94. nec reperio, quo modo iudicem ...; A II, 98. quae (artes) tantum illi, quod videtur, sequuntur nec habent istam artem vestram; A II, 107. nec magno opere contenderem; A II, 112. si adigam ius irrandum sapientem, nec prius, quam Archimedes ... descriperit, ... iraturum putas? A II, 116. nec magis adprobabit nunc licere, quam ...; A II, 119. quod facere eos etiam, qui ... nec multo secus eos, qui ...; A II, 138. tam moveor quam tu ... nec me minus hominem quam te putaveris; A II, 141. quo modo ... nec mihi dabas ...; A II, 146. habeo ... sententiam tuam nec eam admodum asperno; A II, 148. vix admittuntur ad eos (honores) nec satis commendati multitudinem possunt esse; A fr 4. tradunt se libidinibus ... nec, quid eventurum sit, provident; F I, 47. eo lapidae, ut lacrare, nec es satis cognitus qui sis!; F II, 34. profectus in exilium Tubulus [est] statim nec respondere ausus; F II, 54. dicit pro me ipsa virtus nec dubitat isti vestro beato M. Regulum anteposere; F II, 65. nec male Euripides ... suavis laborum est praeteritorum memoria; F II, 105. nec ante aggrediar, quam ...; F II, 119. si (voluptas) ... nec tam pertinacis habet patronos; F III, 1. nec (M. Cato) satiari poterat; F III, 7. [nec esse perturbaciones vi aliqua naturali moventur]; F III, 35. quae ... (philosophia) adhuc peregrinari Romanae videbatur nec offerre sese nostris sermonibus; F III, 40. ut ... nec catulus ille ... plus erunt quam is; F III, 48. quoniam ... nec diuturnitas magis ei vitam fugiendam facit; F III, 61. nec expectes, dum ad omnia dicam; F IV, 3. ut (virtutes) omnes omnium participes sint nec alia ab alia possit separari; F V, 67. quid minus probandum quam esse aliquem beatum nec satis beatum? F V, 81. nec dubitatum, quin in virtute omnis ... spes poneretur; F V, 88. nec (sandeo cetera) fraudare suo veteri nomine potius quam ...; F V, 91. nec (viam eam) separabilem a corpore esse; T I, 21. nec accidere posse, ut ...; T I, 55. carere ... sententis est, nec sensus in mortuo; T I, 83. nec ob eam rem ... capite damnarer; T I, 95. quae (vis) ... nec id gigneret aut aleret, quod ...; T I, 118. qui ... nec ultra ... progredi possumus; T II, 5. nec (opinio effeminata est) in dolore magis quam eadem in voluptate; T II, 52. plurimos ... annos in philosophia consumpsi nec (dolorem) ferre possum; T II, 60. nec committam, ut dolor corporis efficiat, ut ...; T II, 61. quid tergiversamur ... nec fatemur eam nos dicere voluptatem, quam ...? T III, 41. quod ... hic (Epicurus) primum et tertium putat idem esse nec distinguit a non dolendo voluptatem; T III, 47. nec siletur illud potentissimi regis anapestum; T III, 57. qui runt nec cohaerere possunt propter magnitudinem aegritudinis; T III, 61. si ... nec tam aurnosum navigavissent salo; T III, 67. premit ... (dolor) atque instat, nec resisti potest; T III, 71. nec pati (aegritudinem) manare longius; T III, 75. quae (oratione) medeantur animis nec eos turbulentos esse patitur; T IV, 9. cum est occupata pecunia nec adhibita continuo ratio; T IV, 24. in altum ... (imbecillitas) provehitur imprudens nec reperit locum consistendi; T IV, 42. nec Marcellum apud Clastidium itae fortem fuisse, quia fuerit iratus; T IV, 49. etai ... omnis animi perturbatio gravis est nec multum differt ab amentia, tamen ...; T IV 82. sin autem virtus ... nec tantarum virtus

est, ut se ipsa tueatur; T V, 2. ut ad eas (virtutes) cursum perrectura nec eas beata vita a se desertas passura videatur; T V, 13. cui ... nec suspensa aliorum ut bono casu aut contrario pendere ex alterius eventis ... coguntur; T V, 36. quod (praecipuum) eum quaeque (bestia) retinet nec discedit ab eo; T V, 38. ut idem vincatur interdum nec putet ... praecipuum ... pertinere; T V, 52. nec (vita beata), ... eam tortoris os viderit, consistet; T V, 80. ut Peripatetici nec multo veteres Academicis secus; T V, 85. nec eam (virtutem) minis || aut, mimimis ||, blandimentis corrupta (beata vita) deseret; T V, 87. qui ... nec haec sic agit, ut ...; T V, 88. nec externa (membra) magis (frustra habebit deus) quam interiora; N I, 92. omnium || hominum || in me incidere imagines ... nec ea forma, qua illi fuerunt; N I, 107. decens oportet ... nec fabellas aniles proferas; N III, 12. nec possum Atti Navii ... litum contemnere; N III, 14. ut ... repente avertas orationem nec des respondendi locum; N III, 19. ut ... nec tenendi satietas capere possit; D I, 24. nec adducor aut in exitis totam Etruriam delirare aut ...; D I, 35. mentiri (hoc) iudicemus nec, saeculorum reliquorum iudicium quod de ipsis futurum sit, pertimescere; D I, 36. spater ... repente recessit nec sese dedit in conspectum corde capitas; D I, 41. si ... potest ... errare aliquando nec vera cernere; D I, 71. II, 107. nec eam rem (C. Flaminius) habuit religioni; D I, 77. nec esse omnium (harspicum) disciplinam; D II, 28. parendum ... religioni fuit nec patrius mos tam contumaciter repudiandus; D II, 71. nec eius (Romae) fata canere dubitabat; D II, 98. quia (vera in praeteritis) sunt immutabilia nec in falsum a vero praeterita possunt convertere; Fa 14. nec posse verum futurum convertere in falsum; Fa 20. nec ob eam causam fatum aut necessitas extimescenda est; Fa 28. nec hoc ex vero in falsum poterat convertere; Fa 37. nec potuit Titensium et Rhamsensium et Lacerum mutare ... nomina; R II, 36. quod ... voluptatibus erat infensum nec pecuniis ferme superiores; R II, 59. cum idem (xviri) essent nec alios subrogare voluissent; R II, 62. quae (arbs) renovat pristina bella nec potest quiescere; R VI, 11. quoniam ... serendi etiam (sunt) mores nec scriptis omnia scienda; L I, 20. quae alius sic, alius secus nec idem semper uno modo videntur; L I, 47. nec est viri boni errare et diligere, quod ...; L I, 48. nec sequor magos Persarum; L II, 26. opinionibus vulgi rapimur in errorem nec vera cernimus; L II, 43. «nec plus quam de singulis rebus semel | semel | consimulato»; L III, 11. «nec eo magis (privati) lege liberi sunt»; L III, 11. ita merchule attendi nec satis intellexi, quid ... vellent; L III, 33. nec se (homines) intelligent esse consanguineos et subiectos sub unam ... tutelam; L fr 2. qui classem ab Arginusis removendam nec cum Atheniensibus dimicandum putabant; O I, 84. nec (res familiaria) lebidini potius ... quam liberalitati ... parat; O I, 92. ea ... moderari (oportebit) nec velle experiri, quam se aliana decens; O I, 113. modus ... est optimus decus ipsum tenere ... nec progredi longius; O I, 141. nec (perversitas) magnopere admonitionem et praecepta desiderat || desiderant ||; O I, 145. quare id, quod feceris, necesse fuerit nec aliter facere poteris; O II, 68. nec (Panetius) exsolvit id, quod promiserat; O III, 7. si quis ... nec ab eo ... impetret, ut ...; O III, 92. nec senectus mores mutaverat; C 10. nec sepulcra legens ve-roor, ... ne ...; C 21. nec erat ei (Nestori) verendum, ne ...; C 21. nec (Appius) languescens succumbat senectuti; C 37. nec aetas impedit,

II.

quo minus ...; C 60. si mihi videntur fabulam aetatis peregrinae nec tamquam inexercitati hystriones in extremo actu corruisse; C 64. cum ... semper agitetur animus nec principium motus habeat; C 78. nec mihi hunc errorem ... extorqueri volo; C 85. multa narrare ... solebat nec dubitare illum ... appellare sapientem; Lae I. quod (amicitia) bonam spem praefecit in posterum nec debilitari animos aut cadere patitur; Lae 23. nec (videtur vera amicitia) observare restricte || stricte ||, ne ...; Lae 58. nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas; Lae 62. nec ... eos habere || debent || necessarios, quos ...; Lae 74. Nec ipsi sibi exemplo sunt ...; Lae 90. obsurdescimus nescio quo modo nec in ... audimus; Lae 88. quod (caelum) ... nec desideraret alterum; Ti 20.

nec; taceo neque te, quo minus ... sententiam mudo, deterrendum puto; A II, 63. itaque visis cetero neque possum resistere; A II, 66. qui (Peripateticus) ... neque adderet illam magnam accessionem; A II, 112. neque id esse mutabile; A II, 118. si ... neque in ea (honestate) voluptatem dicant inesse; F II, 48. neque exspectat (beata vita) ultimum tempus aetatis; F II, 87. quae (res) sunt secundum naturam neque sunt in nostra potestate; F IV, 15. neque eam causam Zenoni deicendi fuisse; F IV, 19. neque intellegunt se ... fundamenta subducere; F IV, 42. neque (me) ad hospitium ante devitasse, quam ...; F V, 4. neque (commodum) eam constitutionem summi boni ... mutaverit; F V, 45. «Siarrhus versat saxum sudans nitendo neque proficit hilmus»; T I, 10. neque excessu vitae sic deleri hominem, ut ...; T I, 27. «neque te mei miseret»; T I, 106. «neque sepulcrum, quo recipiat, habet portum corporis»; T I, 107. sed (ratio, oratio) raro proficit neque est ad vulgus adhibenda; T IV, 60. quae sunt humiliora neque se tollere a terra altius possunt; T V, 37. neque (ogitatio) se in brevitate vitae collocatam || collocata, collocatum || putat; T V, 70. neque ea uno tempore animi (natura) signat; N II, 131. si vacas animo neque habes aliquid, quod ...; D I, 10. neque (se) esse passum te excitari; D I, 59. si sunt di neque ante declarant hominibus, quae futura sint; D I, 82. II, 101. neque ea signa audiamus, quae recepti canunt; R I, 3. quamquam nostri casus plus honoris habuerunt quam laboris neque tantum molestias, quantum gloriae; R I, 7. quibus id (otium) tendendum est neque committendum, ut ...; R I, 52. ut, quod est rectum ... neque cum litteris ... aut orator aut occidat; L II, 11. quae ... parva videntur esse delicta neque a multis intellegi possunt; O I, 145. ut suum quique tenet neque de bonis privatorum publice demutatio fiat; O II, 73. qui ... neque ea volunt praeponderari honestate; O III, 18. ut ... neque iis (civitatibus) pecuniam ... redderemus; O III, 87. ipsum se contentum esse mandum neque egero altero; Ti 18.

‡. Serbinungen; dum; [nequedum.

equidem: nec equidem eam (ubertatem orationis) cogito consecrari; F III, 19.

etiam: cum ... nec omnes, qui curari se passi sint, continuo etiam convalescant; T III, 5. f. idcirco; O II, 79.

idcirco: nec ... idcirco ... non eadem superstitio, quae ceteras gentes, conficiantur; L I, 32. nec, si plures sunt ii ..., idcirco plus etiam valent; O II, 79.

ita: haec ... habere dubia nec iis ita confidere, ut moveri non possint; A II, 29. visa illa contentim neque ita habemus, ut ea, quae in foro gessimus; A II, 51. sunt certa legum verba, ... neque ita pricea, ut ...; L II, 18. quibus ... ra-

84

tionibus ... assequi possumus, ... dicemus, neque ita multo post, sed pauca ante dicenda sunt; O II, 19.

mehercule: quorum (stellarum) te cursus ... delectabant, nec mehercule iniuria; N III, 23.

minus: ea dicta sunt a te, nec minus plane [verbis] quam dicuntur a Graecis [aptis]; F V, 96. nec minus (dies deficiat), si commemorare ...; N III, 81. [eos omnes censesos ... in aerariis reliquerunt nec minus illum, qui ...]; O I, 40. nec minus (danda opera est), ut etiam singulari consulatur, sed ita, ut ...; O II, 72.

non: nec ob eam causam non multo maiores esse et voluptates et dolores animi quam corporis; F I, 55. utinam res publica ... nec in homines non tam commutandarum quam evertendarum rerum cupidos incidisset! O II, 3. nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi, quamvis consenserint vires atque defecerint; C 29. f. tameu; T I, 3. — neque potest eius modi res publica non regnum et esse et vocari; R II, 43. f. idcirco; L I, 32.

nullus: nec ob eam causam eos beneficium a patribus nullum habere; N III, 70.

omnino: cum ... nec quicquam omnino praeter haec tria possit esse; F V, 13. — neque inter eorum vitam et improbitiorum quicquam omnino interesse; F IV, 21.

praeterea: nec est praeterea, quom audiamus; F V, 6. — unum Clitarchum neque praeterea quemquam de Graecis; L I, 7. f. ullus; N II, 39. L I, 25.

perfecto: nec profecto nobis delectatio deest aliud ex alio quaerentibus; L I, 14.

quisquam: qui omnia ... in una virtute poneret nec quidquam aliud numeraret in bonis; A I, 35. ut etiam alia eodem modo videri possint nec in iis quicquam interest; A II, 40. ut ... nec ei (virtuti) quicquam, ... unde irretitur, darent; F II, 43. nec quicquam (libros) attingit praeter eos, qui ...; T I, 6. *nec quicquam e nostris spolia cepit laudibus; T II, 22. nec quicquam ante Marium solutus dicitur esse sectus; T II, 53. nec quicquam inter Alcibiadem ... et quemvis baiolum interesse; T III, 77. *nec longius quicquam nobis, quam ...; T IV, 48. nec (perturbationes) habere quicquam aut naturale aut necessarium; T IV, 60. nec esse quicquam extra suam potestatem, quod ducant in bonis; T V, 30. nec quemquam vidi, qui ...; N I, 86. nec mundo quicquam melius; N II, 21. si ... nec ars efficit quicquam sine ratione; N II, 87. haec ... vis ... homini profecto est nec alii cuiquam a dia immortalibus data; N II, 163. qui ... nec facere cuiquam videantur iniuriarum; O I, 29. nec quemquam hoc errore duci oportet, ut ...; O I, 143. nec quicquam aliud est philosophia ... praeter studium sapientiae; O II, 5. nec simulatum potest quicquam esse diuturnum; O II, 43. nec eas (aures tuas) ... quicquam aliud audire; O III, 5. quibus ... nec utile quicquam (videtur), quod non honestum; O III, 20. nec in his eum (Gygen) facinoribus quisquam potuit videre; O III, 38. cum ... nec ei quicquam fiat iniuria; O III, 92. nec [neque] quicquam insipientie fortunato infortunabilis fieri potest; Lae 54. quoniam ... nec eorum quicquam adhuc inventus est, qui ...; P 52. f. omnino, praeterea. vero; O I, 101. — qui ... neque eos existimet sine rabie quicquam fortiter facere posse; T IV, 53. veni Athenas, ... neque me quicquam ibi agnovit; T V, 104. quoniam ... neque est quicquam, quod ...; N II, 38. ut ... neque in eo quicquam casu ... factum esse appareat; D I, 125. illa ... (Praxitelis capita) efficiuntur detractio, neque quicquam illud ad-

fertur a Praxitele; D II, 43. cum ... neque conjectura ... quicquam sit incertus; D II, 147. cum simplex animi esset natura [nat. esset] neque haberet in se quicquam admixtum dispar sui atque dissimile; C 78. quodsi universi corpus plantam et aequabile explicaretur neque in eo quicquam esset † requisitum; T I 14. f. omnino, praeterea. vero; O I, 101.

quoque: nec ... illarum (bestiarum) quoque causa ea nata esse dicemus; N II, 157.

sane: ut (natura) ... neque sane multum adimentis externis ... uteretur; F V, 59.

solum: nec id ex animi solum partibus; F II, 113.

tam: ne [nec] tam vegeta mens ... demerua iacent; T I, 41. nec tam floebilit illa canerentur; T I, 85. nec tam fuit hominum generi infensa atque inimica natura, ut ...; T IV, 58. nec tam miserum est non adipisci, quod velis, quam ...; fr V, 39. — neque tam refellendi tui causa (meditabar) quam ea ... requirendi; N III, 1.

tamen: nec tamen (sapienti) adsentietur; A II, 105. cuius (Epicuri) est disciplina nunc notior, n. t. cum Cyrenaicis ... consentiens; A II, 131.

illud motum ... eripuit atomis n. t. id ... asscutus est; F I, 19. quae (cupiditates) naturales essent n. t. necessariae; F I, 46. n. t. ut hoc sit bonorum ultimum; F II, 22. nec beatiorum t. (sapientem) ob eam causam fore; F IV, 30. illud audierat n. t. didicerat, malum illud non esse; F V, 94. n. t. Epicuri licet oblivisci; F V, 3. eo minora studia fuerunt, n. t. ... non satis Graecorum gloriae responderunt; T I, 8. (cruciani) asperum ... dicunt, n. t. malum; T II, 17. qui ... erunt firmiores n. t. robustissimi; T II, 43. si (ea natura) rationis participes sit nec sit t. a principio sapiens; N II, 36. si ... n. t. existent umquam supra terram; N II, 95. n. t. cur ita fiat, videmus; D I, 15. si concedant antea viam, n. t. fato fieri adensationes; Fa 44. — esse aliud perspicui, verum illud quidem, [et] et [impressum] in animo atque mente, neque tamen id percipi ac comprehendere posse; A II, 34. ut ei (sapienti) vera multa videantur, n. t. habere insignem illam et propriam percipiendi notam; A II, 101. sicut facit re, n. t. dividit verbis; F II, 20. n. t. ... pluris sit coniunctum quam sapere ipsum separatim [separatum]; F III, 44. qui ... neque eam (valetudinem) t. in bonis ponimus; F III, 44. ut ... n. t. illa praepositio tali ad eum ... finem pertinere; F III, 54. ita similis erit ei (viti) finis boni, atque antea fuerat, neque idem; T V, 40. si (exaggeratio animi) vacet populo neque plausum captans se t. ipsa detestet; T II, 64. virtutem ipsam per se beatam vitam efficere posse n. t. beatissimam; T V, 22. cum ... n. t. Peripatetici plus tribuerent divitiis ... quam Stoici; T V, 120.

vero: istuc quidem considerabo, nec vero sine te; A I, 13. n. v. id ... efficietis umquam; F II, 103. n. v. plures (expositiones) ... esse poterunt; F V, 21. n. v. esse tpe ipsi accusant ob eam causam, quod ...; F V, 29. n. v. id conioctio hominum ... effectit; T I, 30. n. v. cum (hostis) venit, praee se fert ...; R II, 6. n. v. ferent, si audierint ...; L I, 21. n. v. agere quicquam (debet), cuius non possit causam probabilem reddere; O I, 101. n. v. velim quasi decurso spatio ad carceres a calce revocari; C 83. inprobia ... poena statuenda est, n. v. minor iis ... quam iis; Lae 42.

ullus: nec ullum arbitror ... maius aut melius a dia datum munus homini; A I, 7. sensus ... tardos esse nec percipere ullo modo res ullas, quae subiectae sensibus videntur; A I, 31. nec,

ut omnia ... defendamus, necessitate ulla cogitur; A II, 8. se dilucide perspicere nec ulla communiore visum impedit; A II, 44. nec ea, quae docere vult, ulla arte (Epicurus) distinguit; F II, 18. cum (luxuriosi) ... nec habent ulla ex parte aliquid aut dolens aut aegrum; F II, 21. nec ulla de summo bono ratio ... probatur; F II, 38. nec esse res ulla praeter virtutes et vitia, inter quas quicquam omnino interest; F IV, 47. nec ulla in re peccare posset; F V, 41. nec nullo minimo momento plus ei vitae tribuo quam Stoici; F V, 88. nec rem ullam aliam per se extendendam (esse); F V, 73. nec (philosophia) nullum habuit lumen litterarum Latinarum; T I, 5. ut ... nec malum // ne m. quidem // ullum, ne si in unum locum quidem // quidem locum, nec si in un. loc. // coulata omnia sint, cum turpiditiam malo comparanda // comparandum //; T II, 80. nec esse humana (forma) ullam pulchriorem; N I, 76. nec (vites) eos (caules) ulla ex parte contingere (dicuntur); N II, 120. nec me ex ea opinione ... ullius umquam oratio aut docti aut indocti movet; N III, 5. nec potest (animal) ullo sensu incunda accipere, non accipere contraria; N III, 32. collegit innumerabilia oracula Chrypsippus nec ullum sine locuplete auctore atque teste; D I, 37. eos ... (deos Epicurus) habere putat eadem membra, quas nos, nec usum nullum habere membrorum; D II, 40. multa genera sunt enuntiandi nec ullum distortius quam hoc; Fa 16. (Carnesades) premebat alio modo nec ullam adhibebat calumniam; Fa 31. nec ulla deformior species est civitatis quam illa; R I, 51. vult plane virtus honorem, nec est virtutis ulla alia merces; R III, 40. ut constare in perpetuitate vitae possumus nobismet ipsis nec in ullo officio claudicare; O I, 119. cum ... nec ulla pars eius (philosophiae) inculta ac deserta sit; O III, 5. nec habet (voluptas) ullum cum virtute commercium; C 42. ut idem interitus sit animorum et corporum nec ullus sensus maneat; Lae 14. nec sine virtute amicitia esse ullo pacto potest; Lae 20. nec (amicitia) ullam aetatis degendae rationem patitur esse expertem sui; Lae 87. nec est ulla res, quae ...; F 34. quid est, quod semper sit neque ullum habeat ortum, et quod gignatur nec umquam sit? T I, 3. f. non; C 29. — ut ea (visa) vel falsa esse possent, neque ea posset ulla notio discernere; A II, 27. ut sit visum illud probabilis n. ulla re impeditum; A II, 101. n. praeter terram rem ullam in mundo moveri; A II, 123. n. ea ratione ullo modo posse vivi; F IV, 70. ut appetat quietem sempernam possit pati; F V, 55. «neque sanguis ullo potis est pacto profuens consistere»; T II, 38. sunt ... (philosophi) insipientes, n. insipientia ullum maius malum est; T III, 68. n. est ullum, quod non ita vigeat; T V, 37. n. (siders) ulla praeterea sunt // est // admixta natura; N II, 39. totas noctes somnians // tot noctes dorminus // , n. ulla est fere, qua non dormiamus // somniamus //; D II, 121. iam vero virtus eadem in homine ac deo est n. alio ullo in genere praeterea; L I, 25. n. ulla re longius absumus a natura ferarum; O I, 50. quae (domus) spectat in nos solos n. aliud ullum potest habere perfugium; O I, 58.

umquam: te ea ... accuratius tractare nec de manibus umquam deponere; A I, 3. si Seriphi natus esses nec umquam egressus ex insula; N I, 88. nec distius umquam // unq. // tenetur idem rei publicae modus; R I, 68. quorum vagetur animus errore nec habeat umquam, quod sequatur; O II, 7. f. ullus; N III, 5. — ne que eam (sapientiam) umquam sui paenitet; T V, 54. ut ... n.

deficiat umquam ex infinitis corporibus similium accessio; N I, 105. n. (stella Mercurii) a sole longius umquam unius signi intervallo discedit; N II, 53. n. umquam (stella Veneris) ab sole duorum signorum intervallo longius discedit; N II, 53. n. nmquam mihi vultus esse ...; L I, 13. n. (honestum) a virtute divelli umquam potest; O III, 13. C. Marius cum ... n. petitoris umquam consulatum videretur; O III, 79. n. (Leontinus Gorgias) nmquam in suo studio atque opere cessavit; C 13.

usquam: cum ... nec usquam eius simulacri caput inveniretur; D I, 16. — quo omnia, quae recte ferent, referuntur, neque id ipsum usquam referretur; F II, 5. stellae aereae ... decidisse, neque eas usquam reptatas esse; D II, 68. cum ... neque esse usquam consilio aut auctoritate locus; O II, 2.

2. *neq. eiter Negatis:* haud: quo .. ne proficiantem haud sane qui facile retraxerit nec tamquam Feliam recoxerit; C 83.

ne: «ne sumptiosa reperio, ne longae coronae nec accerae praeterea»; L II, 60. — ne necesse sit ... decantare neque a commentariolis suis discedere; F IV, 10.

ne — quidem: ne id ipsum quidem ... scire nos nec omnino, sitne aliquid, an nihil sit; A II, 73. negat Epicurus ne // nec // daturintur quidem temporis ad bene vivendum aliquid afferre, nec minorem voluptatem percipi ...; F II, 87. ne seges quidem ... nec mercatura quaestiosa, si ...; F V, 91. ne stridorem quidem serrae (audiunt) nec, cum quiescere volunt, fremitum murmurantis maris; T V, 116. f. 1, b, y. A II, 111.

nec: f. 1, a. nec; fr V, 43. pag. c. a, II, 4. sed; P 6.

nego: qui ... negant esse ullam causam ... nec inter eas res quicquam omnino putant interesse; F V, 28. qui negant eum locum a Panaetio praetermissum, sed consulto relictum, nec omnino scribendum fuisse; O III, 9. f. ne — quidem; F II, 87. — tu ... te negas infracto more neque columbae collo commoveri; A II, 79. (Epicurus) negat opus esse ratione neque disputatione; F I, 30.

nemo: neminem ulla de re posse contendere nec addeverare sine aliqua ... nota; A II, 85. quae ... nemo adhuc docuerat nec erat unde studiosi scire possent; A I, 8. «nem nemo ferro potuit superare nec auro»; R III, 6. nemo .. horum sic sapiens, ut ... nec h. ... sapientes fuerant; O III, 16. f. *deore* alqm (3 Et.) B. I, C. 621, b. — «cui nemo civis neque hostis quivit ... reddere ... pretium»; R fr 4.

nescio: ita tu nunc, Catule, lucere nescias, nec tu, Hortensius, in tua villa nos esse; A II, 145. nescio, nec me // nec // pndet ... fateri nescire, quod nesciam; T I, 60. nostri Graece fere nesciunt nec Graeci Latine; T V, 116. cui parent // parantur, cui parentur //, nesciunt, nec cuius causa laborant; Lae 55.

nihil: ut Plato ... nihilo melius quam quavis improbissimus nec beatissimus vixerit; F IV, 21. nihil est tam illustre nec quod latius pateat quam conjunctio inter homines hominum; F V, 65. nihil interesse, nec plura nunc facere M. Camillum hoc civile bellum, quam ...; T I, 90. qui (sapiens) nihil opinione adfingat ... nec id putet esse reatum ...; T III, 80. nihil fieri nisi ex eo, nec illam // ullam // vim esse naturae, ut ...; N III, 23. cui mali nihil est nec esse potest; N III, 38. aut nihil horum recipimus, nec ulla infinita ratio superstitionis probatur; N III, 52. nihil ... novi, nec quod praeter ceteros ipse sentiam; D I, 11. cum mihi nihil improvis nec gravis evenisset; R I, 7. ab Chrysippo nihil magnum nec

magnificum desideravi; R III, 12. nihil erit iis urbe ... dulcius nec laboriosius molestiusque provincia; L III, 19. nihil ... est amabilius nec copulatus quam morum similitudo bonorum; O I, 56. nihil fuisse necesse dici, nec eum esse deceptum, qui ...; O III, 67. nihil est ... appetentius simul quam sui nec vacuum natura; Lae 50. nihil porro igni vacuum ... videri potest nec vero tangi, quod caret solidis; T I, 13. — nihil ut esset, qui distingueretur tremor ille et pallor, neque ut quicquam interesset inter intestinum et oblatam; A II, 48. nihil novi vobis asferam, neque quod a me sit cogitatum; R I, 21. tenent nihil minus ... senatus alteram partem ... neque hunc ... his ... rebus subvenire patiuntur; R I, 31. quo (animus) nihil est praestantius neque divinius; P 14.

nolo: te ... eius (multitudinis) iudicio stare nolim nec ... idem putare pulcherrimum; T II, 68.

non: ut non in suo quidque genere sit tale, quale est, nec sit in duobus aut pluribus nulla re differens ulla communitas; A II, 54. si ista explicari non possunt, nec eorum ullum iudicium invenitur; A II, 95. quamquam ... non facile divellere nec quicquam habeo adhuc probabilis; A II, 139. non dubito, ... quin facile (ostendere) possis, nec est quod te pudeat sapienti assentiri; F II, 7. quod ... non dicitur laetitia nec gaudium in corpore; F II, 18. reperiam ... innumerales non tam curiosos nec tam molestos, quam vos estis; F II, 28. accessione utuntur non ita probabili, nec tamen, cur id tam parca ... faciant, intellego; F II, 42. verbum ipsum voluptatis non habet dignitatem, nec nos fortasse intellegimus; F II, 75. non audio nec eum, quod sentiat, dicere existimo; F II, 90. innatam esse homini probitatem gratitiam, non invitam voluptatis nec praemiorum mercedibus evocant; F II, 99. Stoicus non videtur optabilior nec magis expetenda beata vita, si ...; F III, 45. haec rei dicenda esse, non fugienda? nec misericordem iudicem esse oportere? F IV, 23. non semper idem dicere videtur, nec in summa tamen ipsa ... varietas est ulla; F V, 12. se non tam illa discere, sed reminiscendo recognoscere, nec vero fieri illo modo posse, ut ...; T I, 57. non ... arbitror, nec Homerum audio, qui ...; T I, 65. carere in morte non dicitur; nec enim esset dolendum; T I, 88. qui (Pelops) non erudierit filium nec docuerit, quatenus ...; T I, 107. militiam ... nostram dico, non Spartiatarum ... nec adhibetur ulla sine anapaestis pedibus hortatio; T II, 37. non ... silice nati sumus ... nec absurde Crantor ille ... inquit ...; T III, 12. non (adfectio est) distorta nec prava; T IV, 29. quae ... non circumcidenda nec amputanda sunt; T IV, 57. quod tam longe retro respicere non possunt nec eos ... fuisse philosophos arbitrantur; T V, 6. non sunt ... ea bona dicenda nec habenda; T V, 44. non est talis Argia [Argiva] nec Romana Iuno; N I, 82. non sit ... nec, si is, qui accipit, bene utitur, idcirco is, qui dedit, amice dedit; N III, 70. cum signifer ... signum non posset movere loco nec quicquam proficeret; D I, 77. non ... sunt dii nec significant futura; D I, 83. non lubet (haruspicum responsa) commemorare, nec vero necesse est; D II, 58. quibus in rebus ... non ratio nec consilium valet; D II, 85. non ... dii sunt nec significant nobis futura; D II, 102. non dno Scipianae oriens incendium belli ... retinxi, nec id ... Q. Maximus enervavisset; R I, 1. non fortuito ... nec tamen adversante fortuna; R II, 30. quorum (decemviri) non similiter fides [est] nec iustitia laudata; R II, 61. quae (leges)

non sint in nostra re publica nec fuerint; L II, 23. qui ... non defendit nec obstitit ... iniuriis; O I, 23. in homine non perfecto nec sapiente [sapienti]; O I, 46. non est ... consentaneum ... frangi cupiditate nec ... vinci voluptate; O I, 68. putant quidam hanc comparisonem non recte introductam, nec omnino de eo genere quicquam praecipendum fuisse; O III, 13. etiam excitatus non sic nec agitur; O III, 68. non nasci longe optimum nec in hos scopulos incidere vitae; fr IX, 9. — non idem facere eas (divitias) in virtute nec in ceteris artibus; F III, 49. sis ea non neglegemus neque tamen ad finem summi boni referemus; F IV, 40. Critoni ... non persuasi me hinc avolaturum neque mei quicquam relicturum; T I, 103. pro qua (sententia) non in senato, non in contione, non apud exercitum neque ad censores dicere audeant; T III, 51. non est ... natura deorum praepotens neque excellens; N II, 77. qui ... causas antecedentis non dicent perfectas neque principalis; Fa 42. non audeo ... ad ista ... dicere, neque tam te ...; R I, 30. non eam (rem familiarum) ... exaggerantes neque excludentes ab eius usu suos; O I, 92. munditia ... non odiosa neque exquisita nimis; O I, 130. qui non defendit iniuriam neque propulsat, cum potest; O II, 74. non lubet ... mihi deplorare vitam ... neque me vixisse paenitet; C 84. praesidium adimentumque causa, non benevolentiae neque caritatis amicitias esse expetendas; Lae 46. animus oportet tuus se iudicet divitem, non hominum sermo neque possessiones tuas; P 43.

nullus: orationem nullam putabant industriosam ipsa evidenter reperi posse, nec ea, quae tam clara essent, definienda ceasebant; A II, 17. nulla regula est, nec potest is ... illum habere iudicium; A II, 33. nulla expectata nec quaesita voluptate; F II, 82. vincula inici nulla possint, nec (sapient) expectet ullum tempus aetatis; F III, 76. nulla ... arte alia id nec sapientia scire potuisset; D II, 14. auctoritatem ... nullam debemus nec fidem commenticiis rebus adungere; D II, 113. quorum (regnum) ... „nulla [regni] sancta societas nec fides est;“ R I, 49. „nulla sancta societas nec fides regni est;“ O I, 26. nullus feracior in ea (philosophia) locus est nec uberius quam de officis; O III, 5. — quodquam nullo modo sine amicitia ... iucunditatem vitae tenere possumus neque vero ipsam amicitiam tueri; F I, 67. qui (Anaxarchus) ... nullum genus supplicii deprecatus est neque recusavit; T II, 52. Cato ... in ea est haerens, quae nullam sequitur florem orationis neque dilatat argumentum; P 2. num: num minus haec invidiosae dicuntur? nec tamen nimis eleganter; A II, 146.

numquam: numquam se minus otiosum esse, quam cum otiosus, nec minus solum, quam cum solus esset; O III, 1. numquam hoc ita defendit Epicurus neque Metrodorus aut quicquam eorum; F I, 25. quae (res) numquam omnino fuerunt neque esse poterunt; N I, 108.

3. **ver eius negation:** nun: nec nunc quidem vires desidero adolescentis, ... non plus, quam adolescens tauri ... desiderabam; C 27. — nec vero sum necius esse utilitatem in historia, non modo voluptatem; F V, 51. intellego nec vero iam aliam esse ullam legem puto non modo habendam, sed ne appellandam quidem; L II, 13.

4. **nam sed ver eius negation:** nihil: nihil proficentem augi nec habere ne spei quidem extremum et tamen commune solacium; N III, 14.

non: non me sortiliosus neque eos, qui quaestus

causa harioletur, ne psychomantia quidem ... agnosceret; D I, 132. non eandem esse vim neque integritatem dormientium et vigilantium nec mente nec sensu; A II, 52. non (di) ... nullas vias dant ... nec, si dant vias non est divinatio; D I, 63, II, 102.

nullus: quod nullo modo arbitrabatur quidquam effici posse ab ea (natura), quae experta esset corporis, ... nec vero aut, quod efficeret aliquid, aut, quod efficeretur, posse esse non corpus; A I, 39. corpus ... immortalae nullum esse, ne individuum quidem, nec quod dirimi distrabere non possit; N III, 29.

5. mit folgender Adversativpartikel: etiam: nec vero scientia iuris maioribus suis Q. Aelius Tubero defuit, doctrina etiam superfluit; fr III, 2.

nisi: in una virtute esse positam bestiam vitam, nec tamen beatissimam, nisi adiungerentur ...; A I, 22. nec quidquam aliud videndum est nobis, ... nisi ne ... detrahamus; A II, 6. nec inter nos et eos, qui se scire arbitrantur, quidquam interest, nisi quod ... non dubitant ...; A II, 8. sapientem ... retenturum adsensum nec unquam ulli viuo adsensurum, nisi quod tale fuerit, quale ...; A II, 57. nec vere potest quicquam de bonis et malis vere iudicare nisi ... cognita ratione; F III, 73. nec vero deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens soluta quaedam; T I, 66. fr IX, 10. nec vero de hoc quicquam dubitare posset, nisi ... accideret; T I, 73. nec vero ego iis ... habeo quod suscenseam, nisi quod mihi nocere se crederunt; T I, 99. nec vero unquam ne ingemescit quidem vir fortis ... nisi forte, ut ...; T II, 56. nec rationem esse nisi in hominis figura; N I, 89. nec vero quicquam aliud adfertur, cur ea ... diviniandi genera nulla sint, nisi quod ...; D I, 85. nec vero unquam animus hominis naturaliter divinat, nisi cum ... solutus est; D I, 113. ut ... natura ... nec fruges terrae baccae arborum cum utilitate nulla generi humano dedisset, nisi earum cultus ... tradidisset, materiae quicquam || quid || iuvaret, nisi confectionis eius fabricam haberemus; D I, 116. nec vero habere virtutem satis est quae autem aliquam, nisi utare; R I, 2. nec probrum audire (debemus) nisi ea lege, ut respondere liceat; R IV, 12. nec (eorum animi) hunc in locum nisi multis exagitati saeculis revertuntur; R VI, 29. nec enim satis fieri censent huic loco ... nisi ... disputarint; L I, 36. nec vero tam deciales ... quam ceterorum caelestium quieti dies feriae nominarentur, nisi maiores ... voluissent; L II, 55. nec est unquam longa oratione utendum, nisi ... utile est; L III, 40. nec parasitum in comediis adsentatio faceta nobis videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98. — neque ulla alia in re nisi in natura quaerendum esse illud summum bonum; A I, 19. neque nostrae disputationes quidquam aliud agunt, nisi ut ... eliciant; A II, 7. neque peccare quemquam nisi adsensione; A II, 39. neque aliud est quicquam, cur incredibilis iis animorum videretur aeternitas, nisi quod nequeunt ...; T I, 50. neque ulla alia huic verbo ... subiecta notio est nisi ... cumulat bonorum complexio; T V, 29 (23). neque enim natura pateretur, ut id ... nisi in terra maneret; R III, 40.

sed: silent ... diutius Musae Varronis quam solebant, nec tamen istam cessare, sed celare, quae scribat, existimo; A I, 2. utrumque verum puto nec dico temporis causa, sed ita plane probo; A II, 113. nec ille ... Laelium, eo dicitis est sapientia, quod non intellegeret, ... sed quia ... duceret; F II, 24. nec lapathi suavitate accipenseri Galloni Laelium anteponebat, sed suavitate

ipsam neglegebat; F II, 25. nec vero ut voluptatem expetat, natura movet infantem, sed tantum ...; F II, 33. nec ego repugno, sed inter sese ipsa pugnant; F II, 90. nec enim generationi aut medicinae similem sapientiam esse arbitramur, sed actioni ... potius; F III, 24. nec tamen ab illis (Stoicis) ita dicuntur de industria, sed inest ...; F IV, 2. nec ... (sapientem) similem habet vultum et si ampullam perdidisset, sed ... excitaret; F IV, 31. nec vero id satis est, ... sed illud quodque intellegendum est; F V, 30. nec (vitis) eundem finem habebit, quem cultor eius habebat, sed volet ... vivere; F V, 40. nec id ob aliam rem, sed propter ipsos; F V, 46. nec tamen (exa explicabo) quasi Pythius Apollo, ... sed ut homunculus; T I, 17. nec tamen (vir sapiens) illa vincula carceris ruperit ..., sed ... exierit; T I, 74. deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte, nec vero ea fingere ipsi, sed Herodoto auctore; T I, 113. nec mentiris; sed re succumbere non oportebat verbis gloriantem; T II, 30. nec vero ea frons erat, quae M. Craesi illius verteris, ... sed tranquilla et serena; T III, 31. nec ... vulneribus mederetur, sed cicatricibus; T III, 54. nec vero illa sibi remedia comparavit ad tolerandum dolorem, ... sed ... dicit ...; T V, 74. nec enim ille externus et adventivus habendus est tepor, sed ex intimis maris partibus agitatione excitatus; N II, 26. nec vero hoc in te convenit, ... sed ... in eum maxime; N II, 74. nec tamen (Panaetius) anus est negare vim esse diviniandi, sed dubitare se dixit; D I, 6. „descendit in Academiam Carneades“, nec tamen sine causa, sed interest ...; Fa 19. nec ii, qui dicunt ... fati necessitatem confirmant, sed verborum vim interpretantur; Fa 20. nec vero nostra quaedam est instituenda nova et a nobis inventa ratio, sed ... disputatio repetenda ... est; R I, 13. cum is ... nec leges imponit populo, quibus ipse non pareat, sed suam vitam ... praefert; R I, 52. nec vero illis aut voluntas defuit ... aut ingenium ...; sed eorum ... copiam causa vicit; R III, 13. nec vero mulieribus praefectus praepositor, ... sed sit censor; R IV, 6. nec in hac dimensione suscepti populi causam, sed bonorum; R IV, 8. nec vero quicquam privatus erat disceptator aut arbiter litis, sed omnia conficiebantur iudicio regis; R V, 3. nec enim tu is es, quem forma ista declarat, sed mens cuiusque est quisque; R VI, 26. nec id (argutiarum) tamen ex illa erudita Graecorum copia, sed ex librariis Latinis; L I, 7. nec vero eos ... universi iuris fuisse expertis existimo, sed ... exercuerunt; L I, 14. nec (lex) tollit castimoniam corporis, sed hoc oportet intellegi; L II, 24. nec mereture quo sane a Quinto nostro desidio, sed ea ... audiamus; L III, 26. nec vero rei familiaris amplificatio nemini nocens vituperanda est, sed fugienda semper iniuria est; O I, 25. uberius oratio L. Craesi nec minus faceta, sed bene loquendi de Catalis opinio non minor; O I, 133. nec vero ... excludat alios, sed ... putet; O I, 134. nec tamen nostrae nobis utilitates omittendae sunt aliaque tradendae, ... sed ... servandum est; O III, 42. nec tamen (petulantia, libido est) omnium adolescentium, sed non probrum; C 36. nec (aetas) subito frangitur, sed diuturnitate extinguitur; C 38. nec enim, dum eram vobiscum, animum meum videbatis, sed ... intellegebatis; C 79. nec enim peccata rerum evadit, sed vitia hominum metienda sunt; P 20. — neque se, quo quid colore aut quo sono sit, scire, sed tantum sentire ...; A II, 76. neque tamen omnia eius modi visa adprobari || adprobavit ||, sed ea, quae nulla re improbanda; A II, 104. neque vero tu solus, sed ad suam quisque

(disciplinam) rapiet; A II, 114. neque porro quisquam est, qui dolorem ipsum, quia dolor sit, ... adipisci velit, sed quia ... tempora incidunt; F I, 32. ab eo plurimum absum neque, ut ea cognoscas, ... ad te mitto, sed quia ... acquiesco; F III, 6. neque enim vocum suavitate (Sirenes) videntur ... revocare eos solitas ... sed quia multa se scire profitebantur; F V, 49. neque est enim ullus sensus in corpore, sed ... vias ... sent; T I, 46. neque ea plane videt animus, cum repente ... immigravit ..., sed, cum se ... recreavit; T I, 58. neque enim illum (dolorem) ... ratione aut sapientia tolerant, sed studio potius et gloria; T II, 65. neque enim ... maeret, cum haec cogitat, sed tum vel maxime sapientiae fungitur munere; T III, 34. quod (cupiditates) essent plane inanes neque necessitatem modo, sed ne naturam quidem attingerent; T V, 93. neque (Metrodorus) id semel dicit, sed saepius; N I, 113. neque nunc reprehendo, quod ad voluptatem omnia referantur, ... sed doceo ...; N I, 113. neque enim homines murum aut fornicarum causa frumentum condunt, sed coniugium ...; N II, 157. neque id dicitia superstitiosae atque aniliter, sed physica constantique ratione; N III, 92. hic magna quaedam exoritur, neque ea naturalis, sed artificiosa somniorum (Antiphontis) interpretatio; D I, 116. neque haec scribitur (familiares) vituperantes, sed potius ad laudem; Fa 10. neque eos usuros esse coniunctionibus || connexionibus ||, ut ita sua percepta pronuntiant ..., sed potius ita dicant; Fa 15. neque enim hac nos patria lege gennit aut ednavit, ut nulla quasi alimenta expectaret a nobis, sed ut ... pigresceretur; R I, 8. neque enim (urbem) ad mare advovit ..., sed ... sensit ...; R II, 5. neque enim serpit, sed volat in optimum statum ... res publica; R II, 33. neque ego haec nunc sine causa ... decanto, sed ... exempla ... defino; R II, 55. neque vero hoc, quia sum ipse augur, ita sentio, sed quia sic existimare non est necesse; L II, 31. neque nobis cum illa tum peste certamen fuit, sed cum gravissimo rei publicae tempore; L III, 25. neque (animadversio, castigatio) ad eius, ... sed ad rei publicae utilitatem referri (debet); O I, 88. neque tamen de nostra, sed de omni re publica disputo; O II, 74. neque enim id est celare, quicquid reticetas, sed cum ... velia; O III, 57. neque enim de sicariis ... disserendum est, ... sed ... consideremus; O III, 78. neque vero tum (Regulus) ignorabat se ad crudelissimum hostem ... proficisci, sed ... putabat; O III, 100. neque enim ex te umquam es nobilitatus, sed ex ... lacertis tuis; C 27. neque ego nunc de vulgari (amicitia) aut de medicorum, ... sed de vera ... loquor; Lae 22. neque enim beneficium faenerarum, sed natura propensam ad liberalitatem sumus; Lae 31. f. 1. b. f. ita; O II, 19. minus; O II, 72. — nec, neque — sed etiam: f. **etiam**, II, 4. sed, neque (5 St.) B. I, C. 875, b. — nec, neque modo — sed, sed etiam: f. **modo**, II, 6 (4 St.) E. 565, a. — nec vero inuncte aetate solum (philosophiae deditus fuit), sed et pro quaestore aliquot annos et ...; A II, 4. nec hoc in acervo tritici solum ..., sed nulla omnino in re ...; A II, 92. nec vero hoc oratione solum, sed multo magis vita et factis et moribus (Epicurus) comprobavit; F I, 65. caetervae veniunt contra dicentium, nec solum Epicureorum, ... sed nescio quo modo ...; T I, 77. nec vero solum hanc libidinem laudant, sed ... dicunt; T IV, 44. nec vero haec solum admirabilia, sed nihil maius, quam quod ...; N II, 115. nec vero scaena solum referta est his sceleribus, sed multo vitia communis paene maioribus; N III, 69. nec solum ius et iniuria natura

diudicatur, sed omnino omnia honesta et turpia; L I, 44. nec vero huius tyranni solum ... interitus declarat, ... sed reliquorum similes exitus tyrannorum; O II, 23. nec vero corpori solum subveniendum est, sed ... animo multo magis; C 36. neque enim solum nobis divites esse volumus, sed liberis, propinquis; O III, 63. leve ... impedimentum ..., neque solum in tantis rebus, sed etiam in mediocribus vel studiis vel officiis vel vero etiam negotiis contemnendum; R I, 4. f. **etiam**, II, 4. sed (40 St.) B. I, C. 877, — quae ... nec sibi soli (suppediunt), sed coniugi, liberis ceterisque; O I, 12. sed etiam: f. **etiam**, II, 4. sed (4 St.) B. I, C. 877, b. tamen: oratorem ... complexi sumus, nec eum primo eruditum, aptum tamen ad dicendum; T I, 5.

tantum: nec tamen (Cn. Octavius) miser esse ..., tantum modo laboriosus videbatur; F II, 93. verum: eodem ... (deus) consulere rebus humanis, nec solum universis, verum etiam singulis; D I, 117. — neque solum ea (emolumenta, detrimenta) communia, verum etiam paria esse dixerunt; F III, 69.

6. mit zweiter Negation nub folgender **Wberfatispartikel**: nisi: nec ob aliam causam ullam boni improbis, improbi bonis amici esse non possunt, nisi quod ... est ...; Lae 74. — sed: nemo: bgl. 5. sed; O I, 25. — nec hoc ille non vidit, sed ... est ... delectatus; F IV, 60. neque tamen genus id orationis in consolando non valet, sed id || [id] || haud sciam a plurimorum; T III, 55. his mihi rebus ... levius est senectus, nec solum non molesta, sed etiam iucunda; C 85.

verum: nec vero quisquam magis confirmare mihi videtur non modo fatum, verum etiam necessitatem et vim omnium rerum, ... quam hic; Fa 48.

7. nach einer Negation mit folgender **Wberfatispartikel**: nego: qui ... valetudinem bonam expetendam negent esse, eligendam dicant, nec quia bonum sit valere, sed quia sit non nihilo aestimandum; F IV, 62. illo Metelli vitam negat beatiorum quam Reguli ... nec magis expetendam, sed magis sumendum; F V, 88.

nemo: nemo invenit falsa, nec ea, quae incerta permanent, inventa esse possunt, sed ... dicuntur; A II, 26.

nihil: nihil inest, quod ... nec invenitur umquam, unde ad hominem venire possint nisi a deo; T I, 66. fr. IX, 10. de officio ubi quaeant dicere, neque illa officii praeccepta firma ... tradi possunt nisi ... ab iis, qui ...; O I, 6. — ea (disciplinas) non modo nihil adiuvare arbitror neque afferre || † affirmare ||, quo meliores simus, sed ... depravare naturam; F III, 11. nihil pulchrius (est), nec solum nihil est, sed nec cogitari quidem quicquam melius potest; N II, 18. est ... nihil utile, quod idem non honestum, nec, quia utile, honestum, sed quia honestum, utile; O III, 110. nihil est ... praestabilis quam ... intellegi ...; neque opinione, sed natura constitutum esse ius ...; L I, 28. posse hominem nihil opinari, nec solum posse, sed ita necesse esse sapienti; A II, 77.

nisi: nisi somniorum patrocinium philosophi suscepissent, nec iis quidem contemptissimis, sed in primis acuti; D II, 150.

non: non ... placet omnem ignem pastus indigere nec permanere ullo modo posse, nisi aliter; N III, 27. hoc ... non est saepe faciendum nec nunquam nisi ... rei publicae causa; O II, 50. — non † facies illas || res, facilia illa || quidem nec contemnendas, ... sed ut hoc iudicaretur;

F IV, 59. non .. temere nec fortuito aati et creati sumus, sed profecto fuit .; T I, 118. non dubito, nec id nunc agitur, tu illum quantum ames, sed hoc .; T V, 12. non eum, qui sustulerit .. religionem nec manibus, .. sed rationibus deorum .. aras evertit; N I, 115. id .. venit non temere nec casu, sed quod .. declarant; N II, 6. ille Romuli asparatus pastoralis, non urbanus fuit nec fictus ..; sed a certis acceptus; D I, 107. non est .. singulare nec solivagum genus hoc, sed ita generatum, ut ...; R I, 39. non esse nos transmarinis nec inportatis artibus eruditos, sed genuinis domesticisque virtutibus; R II, 29. etenim iustitiae non natura nec voluntas, sed inbecillitas mater est; R III, 23. haec .. non somniantium philosophorum esse commenta nec fabulas incredibiles, .. sed prudentium coniecturas; R VI, 3. virtus non statuas .. nec triumphos ascrentibus laureis, sed stabiliora quaedam et viridiora praemiorum genera desiderat; R VI, 8. ut non bene provisus .. principia ponatur, nec tamen ut omnibus proberent, .. sed ut eis, qui ..; L I, 37. depasci .. non sinemus nec Mamilia lege singuli, sed e XII tres arbitri finis regemus; L I, 35. non .. de hoc senatu nec his ||iis|| de hominibus, qui nunc sunt, sed de futura .. haec habetur oratio; L III, 29. ipsum .. genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenium et factum esse debet; O I, 103. non (est dignitas) ex domo tota quaerenda nec domo dominus, sed domino domus honestanda est; O I, 139. non cani nec rugae repente auctoritatem arripere possunt, sed .. caput; C 62. haec vos dialectici non facitis, nec solum ea non sumitis ad concludendum, quae ab omnibus concedantur, sed ea sumitis, quibus ..; D II, 104. Pompeianum non cerno, neque quicquam interiectum est, quod obstat, sed intendi acies longius non potest; A II, 80. hoc .. ipsum bonum non accessione neque crescendo atque cum ceteris comparando, sed propria vi sua .. appellamus bonum; F III, 34. quae (natura) non solitaria sit neque simplex, sed cum alio iuncta atque conexa; N II, 29. cum is arder .. non agitur ab alio neque externo pulsu, sed per se .. moveatur; N II, 31. Amphiaras et Tiresias non humiles et obscuri neque eorum similes, qui .., sed clari et praestantes viri; D I, 88. horum trium generum quodvis .. non perfectum illud quidem neque mea sententia optimum est, sed ||optimum|| tolerabile tamen; R I, 42. unius viri consilio non solum ortum novum populum neque ut in cubulis vagientem relictum, sed adultum iam; R II, 21. non .. a praetoria edicto .. neque a duodecim tabulis, .. sed penitus ex intima philosophia haerendum iuris disciplinam putas; L I, 17. non benefici neque liberales, sed perniciosi adsestatores iudicandi sunt; O I, 42.

nullus: quae (via) nulla sit nec sit quicquam nisi corpus unum et simplex; T I, 21. — nulla .. earum est causa ..; nec id, sine quo quippiam non fit, causa est, sed id, quod ..; Fa 36. non potest .. dubitari, quin decretum nullum falsum possit esse sapientis neque satis sit non esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debet; A II, 27. an nulla (senectus) beatorum possit esse, neque solum officio, .. sed et delectatione .. et ..; C 56.

numquam: numquam profecto scholis essent excitati neque ad illud munus electi, nisi .. fuissent studii doctrinae; T IV, 5. numquam illud oraclum Delphica tam celebre .. fuisset neque tantis donis referent .., nisi omnia aetate .. esset experta; D I, 37. — quae (terra) numquam recusat imperium nec unquam ||quicum|| sine

usura reddit, quod accepit, sed alias minore plerumque maiore cum faenore; C 51. mihi .. numquam persuaderi potuit animos .. emori, nec vero tam animus esse insipientem, cum .., sed cum .. coepisset; C 80.

8. nach einer Reagtion mit wiederholter Kberfaffungpartikel: nego: negat esse corpus deorum, sed tamquam corpus, nec sanguinem, sed tamquam sanguinem; N I, 71.

nihil: nihil esse bonum nisi virtutem nec malum, nisi quod virtuti esset contrarium; A II, 130.

non: non posse iucunde vivi, nisi sapienter .. vivatur, nec sapienter, honeste, iuste, nisi iucunde; F I, 57. — non beatam vitam non depulsiione mali, sed adeptione boni iudicemus, nec eam cessando .., sed agendo aliquid .. queramus; F II, 41. non de improbo, sed de callido improbo querimus .., nec vero omnia timente, sed primum qui animi conscientiam non caret; F II, 54. illa non dico me expectere, sed legere, nec optare, sed sumere; F IV, 72. non corpus esse in deo, sed quasi corpus, nec sanguinem, sed tamquam sanguinem; N I, 68. corpus illud non est, sed simile corporis, nec .. sanguis est, sed quaedam sanguinis similitudo; N I, 75. ad aegros non vates .., sed medicos solemus adducere, nec vero .. ab haruspiciibus accipiunt eorum (fidium, tibiaram) tractationem, sed a musicis; D II, 9. omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare, nec civili nexo, sed communi lege naturae; R I, 27. quod .. non unius esset ingenio, sed multorum, nec una hominis vita, sed aliquot (nostra res publica) constituta saeculis et actibus; R II, 2. te .. non solum natura .., verum etiam studio .. esse sapientem, nec sicut vulgus, sed ut eruditi solent appellare sapientem; Lae 6 (7). non .. paruit .., sed praefuit, nec se comitem illius (Ti. Gracchi) furoris, sed ducem (C. Blossius) praebuit; Lae 37. — non eros nec dominos appellabant eos, quibus iuste paruerunt, denique ne reges quidem, sed patriae custodes, sed patres, sed ||et|| deos; nec sine causa; R I, 64.

9. mit andern Copulativpartikeln: a zwei Partikeln: atque: atque haec quidem vatium ratio est, nec dissimilis sane somniorum; D I, 115. et: quod haec (virtus) plurimae commentationis .. indigeat, .. et quod virtus stabilitatem .. totius vitae complectatur, nec haec eadem in artibus esse videamus; F III, 50. qui (Stoici) contentulis quibusdam et minutis conclusionibus nec ad sensus permanantibus effici volunt ..; T II, 42. cum virgo staret et Caecilia in sella sederet neque din ulla vox exstitisset; D I, 104. non numquam .. est largiendum, nec hoc benignitatis genus omnino repudiandum est et saepe .. inperitendum; O II, 54. id gignitur et interit nec unquam esse vere potest; T 3. j, et, C II, b, 2. a. F I, 10. V, 90. T IV, 30. Fa 17. O I, 102. III, 33. fr V, 97 (S. I. S. 857, b).

que: non esset imitatus .. filius, neque porro ex eo natus .. consul cecidisset in proelio seque e continenti genere tertium victimam rei publicae praebisset; F II, 61. nec vero rectum est .., gravissimeque .. defenditur ..; F III, 71. bis in die saturum feri nec unquam permotae corpus ceteraque, quae ..; T V, 100. cur se sol referat nec longius progrediatur solstitiali orbi inaeque brumali; N III, 37. ut suspiceremus in caelum nec frustra siderum motus intueremur diuinationibusque noctium ac dierum ..; R III, 3. ut eorum probetur fides .., nec sit in eis ulla cupiditas, libido, audacia, sicutque magna constantia; Lae 19. virtutem ex consuetudine vitae ..

interpretemur nec eam ... verborum magnificentia metiamur, viroque bonos eos, qui habentur, numeremus; Lae 81. egl. 2. nihil; L III, 19. — accipio (visa) iisque interdum etiam adsentior nec percipio tamen; A II, 66. exigam ... fortunam intervenire sapienter, maximeque ab eo ... res ... administrari, neque maiorem voluptatem ex infinito tempore aetatis percipi posse, quam ...; F I, 63. in Graecia musici flourerunt, discabantque id omnes, nec, qui nesciebat, satis excultus doctrina putabatur; T I, 4. cum ... iuridice dicatque nos ... inanis sonos fundere, neque quicquam ad nos pertinere, nisi quod ...; T V, 73. errare videbat tardoque vestigare et quaerere te neque posse corde capessere; D I, 40. ad hoc genus castigandi raro invitigie veniemus nec umquam nisi necessario; O III, 136. omnes ... expe- timus utilitatem ad eamque rapimur nec facere aliter ullo modo possumus; O III, 101.

b. brei Partifell: atque eos ... audivi ..., cotidieque inter nos ea ... conferebamur, neque erat umquam controversia, quid ego intellegerem, sed quid probarem; F I, 16. concidat omne caelum omniaque natura et consistat necesse est nec vim ullam nanciscatur, qua a primo impulsa moveatur; T I, 54. R VI, 27. illud ... ingenii magni est, praecipere cogitatione fatata et ... constituere, quid accideri possit ..., et quid agendum sit ..., nec committere, ut ...; O I, 81. officium perfectum atque absolutum est et ... omnes numeros habet nec praeter sapientem cadere in quemquam potest; O III, 14. nulla est ... societas nobis cum tyrannia, et potius summa distractio est, neque est contra naturam spoliare eum ..., quem est honestum necare, atque hoc omne genus pestiferum atque impium ... exterminandum est; O III, 32. ostendit primum ortum suum fore omnibus, eoque moderatum atque constantem nec ab ullo immutatum; T I, 43. f. et, C, II, b, 2, b (1 St.) B, I, E. 858. a.

II. aeternal: I. aetern: quos ... benivole collegisti, nec me tamen laudandi maioribus meis corrupti nec negiore ad respondendum reddidisti; F I, 34. ait eos voce inani sonare ... neque intellegere nec videre, ... quae sit subicienda sententia; F II, 48. si te amicus ... rogaverit ..., nec usquam id scriperit, ut scripsit Fadius, nec cuiquam dixerit; F II, 38. triumpharat nec tamen (M. Regulus) sua illa superiora tam magna neque tam praecleara ducebat quam illum nitimum casum; F II, 65. confunderetur omnis vita ..., neque ullum sapientiae munus aut opus inveniretur ..., neque ullum dilectum adhiberi oporteret; F III, 50. recte solus (sapienter appellabitur) liber nec dominatui cuiusquam parens nec obediens cupiditati; F III, 75. occulta natura est nec percipi nec cognosci potest; F V, 41. animus aeger ... semper errat neque pati ||†† pati, poti || neque perpeti potest*; T III, 5. si tantum modo ad cogitationem (di) valent nec habent ullam soliditatem nec eminentiam; N I, 105. mare ... conglabatur undique aequabiliter neque redundat umquam neque effunditur; N II, 116. advescunt animi neque admirantur neque requirunt rationes earum rerum; N II, 96. cur Alexandro tam inlustre somnium ..., nec huic eidem alias, nec multa ceteris; D II, 141. * quaedam quasi semina neque reliquarum virtutum nec ipsius rei publicae reperiatur ulla institutio; R I, 41. cum crudelitate unius oppressi essent universi, neque esset unum vinculum iuris nec consensus ac societas coctus, quod est populus; R III, 48. exultabat insolentia neque suos mores regere poterat neque suorum libidines; R II, 45. ut omnes ... suis (commodia) uterentur, nec bene vivi sine bona re publica pos-

set nec esse || esset || quicquam civitate bene constituta beatus; R V, 7. extrui ... vetat sepulchrum altius ... nec ca lapide excitari plus nec imponi, quam quod capiat laudem mortui; L II, 88. anni (cedunt), nec praeteritum tempus umquam revertitur, nec, quod squatur, sciri potest; C 69. te dolorem ... ferre moderate nec potuisse non commoveri nec fuisse id humanitatis tuae; Lae 8.

2. nach einer Negation: neutiquam: neutiquam ... dissolvimini, neque vos ulla mortis fata periment || peremunt || nec frus valetior quam consilium meum; T I, 40.

nihil: nihil ... fieri sine causa potest; nec quicquam sit, quod fieri non potest; nec, si id factum est, quod potuit fieri, portentam debet videri; D II, 61.

non: non ... magis adsentiantur nec adprobant lucere nunc, quam ..., nec magis adfirmabunt ...; A II, 128. ego tibi ... praetor esse non video, ... nec haec urbs nec in ea civitas; A II, 137. non ... hilaritate nec lacrima nec risu aut ioco ... sunt beati; F II, 65. audite ... non opificem aedificatoreque mundi ... nec animum fatidicam, Stoicorum *apostasy*, ... neque vero mundum ipsum ... volubilem deum; N I, 18. non tam stabilis opinio permaneret nec confirmaretur diuturnitate temporis nec una cum aedibus aetastibusque hominum inveterari potuisset; N II, 5. non (di) ... oisibus contentur nec in eis aut potitionibus vescuntur, ut ..., nec in corporibus sunt, ut ...; N II, 59. meridiatione addidi, quibus uti antea non solebam, nec tamen vultum dormiens ullo somnio sum admonitus ..., nec mihi magis umquam video, quam cum ... senatum video, somnare; D II, 142. non ... est inhumana virtus neque innumis neque superba; Lae 50.

n ullus: nullae ... imagines obrepant in animos dormientium extrinsecus, nec omnino fiant ullae, nec cognovi quemquam, qui ...; D II, 139.

3. mit folgender Abverfartifell: nisi: cum ... (Zeno) summum bonum posuisset in ingeni praestantia ... nec quicquam aliud esse bonum dixisset, nisi quod esset honestum, nec virtutem posse constare, si ...; F IV, 54.

sed: ex cupiditatibus ... bella nascuntur, nec esse se foris solum isocant nec tantum in alios ... incurrit, sed intus etiam ... dissident; F I, 44. Cn. Octavium ... confici vidi, nec vero semel nec ad breve tempus, sed et saepe et plane diu; F II, 93.

4. nach einer Negation und mit folgender Abverfartifell: nemo: quoniam ... beatus ... esse sine virtute nemo potest nec virtus sine ratione constare nec ratio usquam inesse nisi in hominis figura; N I, 43.

non: multa sequitur probabilia non comprehensa neque percepta neque adsensu, sed similia veri; A II, 99. ut (vis et natura deorum) primum non sensu, sed mente cernatur nec soliditate quadam nec ad numerum; ... sed ...; N I, 49. fortis ... animi ... est non perturbari in rebus asperis nec tumultuantem de gradu deici, ut dicitur, sed praesenti animo uti ... nec a ratione discedere; O I, 80.

5. mit andern Copulativpartifell: id ... faciendum ... non putabatur; nec vero esse ullam rationem ...; Antipatrumque ... reprehendebant nec definiri aiebant necesse esse, quod esset cognitio ...; eoque ... inscienter facere dicebant; A II, 17. speciem dei percipi cogitatione, non sensu, nec esse in ea ullam soliditatem, neque eandem ad numerum permanere, eamque esse eius visionem, ut ..., ex eoque fieri, ut ...; N I, 105. quae ... fortis civis ... oderit traditque se totum rei publicae neque opes aut potentiam consecutur

totamque eam sic toebitur, ut ... nec vero criminibus falsis in odium aut invidiam quemquam vocabit; O I, 86. cum homines ... primum cupiditatibus iis ... imperant, deinde aequitate ... gaudent, omniaque alter pro altero suscipiet, neque quocumque nunquam nisi honestum et rectum alter ab altero postulabit, neque solum colant inter se ac diligunt, sed etiam verebuntur; Lae 82.

III. **Verbalia**: minora di neglegunt neque agellos singulorum nec vitulas persequuntur nec ... id lovi animadvertendum fuit; N III, 86. non sic causa intellegi debet, ut ... nec, quod in campum descenderim, id fuisse causae, cur pila lederem, nec Hecubam causam interitus fuisse Troianis, quod Alexandrum genuerit, nec Tyndareum Agamemnoni, quod Clytaemnestram; Fa 34. non placuit Syracusis fuisse rem publicam neque Agrigenti neque Athenis, cum essent tyranni, nec hic, cum decemviri; R III, 45. — mit et unb que: f. et. C. II, b. 3 (I St.) §. I. S. 858, a.

IV. **Verbalia**: pars esse virtutes, nec bono viro meliorem nec temperante temperatorem nec forti fortiozem nec sapiente sapientem || sapientiozem posse fieri facillime potest percipi; P 21.

C. **correspondentia** (clitid): I. A): a. mit nec, neque: I. **Verbalia**: I. alitid: a. **Substantiva**, **Pronomina**: neque Gygi illi posse veniam dari neque huic; O III, 78. — nec ... Iunonis terror implacabilis nec ... tristis Eurystheus; T II, 20. nec Veientium nec Latinorum armis; T III, 27. — dicam ... nec mea nec ea, in quibus ...; A II, 10. quae (sapientia) neque de se ipsa dubitare debet neque de suis decretis; A II, 27. qui (Tarquinius) nec se nec suos regere potuit; F III, 75. qui „nec sibi nec alteri“, ut dicitur; O II, 36. — quae nec || neque || in animo insunt neque in corpore; F V, 68. quamquam nec argumentis nec rationibus certis eorum oratio confirmatur; Ti 38. cetera ... etsi nec bona nec mala essent; A I, 36. necesse est nec bonum esse nec malum hoc; F III, 53. cum id officium nec in bonis ponamus nec in malis; F III, 58. quod (officium) neque in bonis ponatur neque in contrariis; F III, 58. est || neque || deum ipsum et || neque || divinum animum ... cogitatione complecti possumus; T I, 51. quem (regem) Romae posthac nec di nec homines esse patienter; D II, 112. nec in dolore nec in voluptate; F II, 16. ut ... nec domus nec res publica ratione ... designata || designa || videatur; N III, 85. cum hoc (pirata) nec fides debet nec ius iurandum esse commune; O III, 107. (id) neque ira neque gratia teneri; N I, 45. huic nec laus magna tribuenda nec gratia est; O III, 63. ei (mundo deus) nec manus adfuit ... nec pedes ant alia membra; Ti 19. is (animus) cum ... nec membris uti nec sensibus potest; D II, 128. firmitatem animi nec mortem nec dolorem timentis; F I, 40. si ... nec mortem nec deos extimesceret; T III, 88. ordo ... siderum neque naturam significat ... neque fortunam; N II, 43. ut necessariae (cupiditates) nec opera multa nec impensa expleantur; F I, 45. eas neque partes neque earum usus suis nominibus appellant; O I, 127. neque eum (Regulum) caritas patriae retinuit nec auorum; O III, 100. quorum nec scientiam neque explanatorem habeamus; D II, 131. quia neque specie nec usu || speciem ... usum || alium quinquae (dignit) desiderant; N I, 99. nec temporis unius nec hominis esse constitutionem rei publicae; R II, 37. ex quo nec timor enim nec angor attingat; T V, 17. eos nec valetudinis nec rei familiaris habere rationem; F V, 48. quae (res) neque

II.

in virtutibus sunt neque in vitis; F III, 58. cum ... nec virtus ... nec honestum crescat; P V, 83. QUAE (pacta, promissa) NEC VI NEC DOLO MALO ... FACTA SINT; O III, 92. nec voluntatem sibi defuisse nec curam; R IV, 1. quod nec voluptatem sentiat nec dolorem; N III, 33. quod tibi nec usu nec natura sit aptum; T I, 87. quam (amicitiam) nec usu nec ratione habent cognitam; Lae 52.

b. **Adjectiva**, **Substantiva**, **Participia**: ita nec beatus est vester deus nec aeternus; N I, 114. ex scientia rerum ... nec bonarum nec malurum; N III, 38. nec meliores ... nec beatiores esse possumus; R I, 32. etiamsi illa (villa) nec bona est nec aedificata ratione; O III, 55. haud scio an nec cardiacis hoc tribuendum sit nec phreneticis; D I, 81. moderatis ... et nec difficiles nec inhumani senes tolerabilem senectutem agunt; C 7. quae nec honesta nec laudabilia dicantur; F IV, 58. si ... nec humano risu ... nec tali alio (di sint); N I, 85. sine contentione vox nec languens nec canora; O I, 133. quae (vita) nec misera sit nec beata; T V, 49. quae (cupiditates) nec naturales (essent) nec necessariae; F I, 45. tria genera cupiditatum, naturales et necessariae, naturales et non necessariae, nec naturales nec necessariae; F II, 26. ut neque perantibus neque inhumanis ac feris testibus; R I, 58. Appium ... nec privato nec publico muneri defuisse; T V, 112. se ... invidia nec turpi iactura ... nec maxima liberavit; O II, 58. id nec verum nec falsum erit; Fa 20. tales enuntiationes nec veras nec falsas esse; Fa 37. si ... aliquid in eloquendo nec verum nec falsum est; Fa 38. cum mors nec ad vivos pertineat nec ad mortuos; T I, 91. neque se uni neque paucis velle parere; R I, 55.

c. **Adverbia**: ea nec acutissima nec abscondite disserunt; F III, 2. de quibus (voluptate, dolore) neque depravate iudicant neque corrupte; F I, 71.

d. **Verba**: nec cum (animus) adest nec cum discedit; C 80. quantum ego nec adgnosco nec postulo; Lae 9. sine qua (vi calor) neque alii possent nec crescere; N II, 23. quae (ars), nec augendi nec minuendi || augentis nec minuientia, al. || quid aut primum sit aut postremum, docet; A II, 94. qui nec caret nec sentiat; T I, 90. (servire) nec debemus nec possumus; P 41. nec ut emat melius nec ut vendat; O III, 61. litterae neque expressae neque oppressae; O I, 133. quae sine corporibus nec fieri possent || possunt || nec intellegi; T I, 37. nec facere nec pati (iniuriam); R III, 23. tertium nec gaudere nec dolere; T III, 47. qui nec laetetur nec angatur; F II, 14. id ... nec nasci potest nec mori; T I, 54. R VI, 27. ut (sapient) neque neget aliquid neque aiat; A II, 104. quae nec percontari nec audire sine molestia possumus; A I, 2. (haec) evelli ... nec posse nec opus esse; T IV, 46. agros ... qui bona nec putare nec appellare soleat; R I, 27. quae (oratio) neque redargui neque convinci potest; Ti 8. quos neque sentire neque audientiri volunt; A II, 38. privatum ... oportet ... vivere neque summissem et abiectione neque se eferentem; O I, 124. talia ... (decreta) neque esse neque videri possunt; A II, 27. nec suspicit nec circumspicit; D II, 72. lex ... neque tolli neque abrogari potest; L II, 14. si sine magna artificis ... nec videre nec audire possumus; A II, 86. ut nec res videre optima nec agere possint; F V, 58. integris et oculis et auribus nec videmus nec audimus; T I, 46.

e. **Wiederholung desselben Wortes**: do: si haec nec fecisti nec facere potuisti; P 29. de divis, neque ut sint neque ut non sint, habeo dicere;

85

N I, 63. f. h. quisquam; O III, 102. 106. allus; F II, 75.

f. *verföhene Wortarten*: unum quoddam bonum vidit, sed nec optimum, nec quo vita gubernari possit; F II, 43. prodest haec (consolatio), ... sed nec semper nec omnibus; T III, 79. ut nec // ut // ipsius neque publicae forae sint; L II, 56.

g. *ausgeföhrtre Capitel und Sätze*: quae nec indocti intellegere possent nec docti legere curarent; A I, 4. tamen nec illi defecerunt neque nos studium exquirendi defatigati relinquimus; A II, 7. qui (pices) neque videntur a nobis ... neque ipsi nos suspicere possunt; A II, 81. neque ultimum de paucorum neque primum multorum respondere posse; A II, 93. cur nec voluptas in bonis sit numeranda nec in malis dolor; F I, 31. qui (homo impotens) nec facile efflere possit, quod conetur, nec obtinere, si effecerit; F I, 52. ut ... neque multi cithurni paucis anteponebantur nec maiores minoribus, sic ... ea nec plura paucioribus nec longinquiora brevioribus anteponebantur // anteponebantur //; F III, 46. nam neque * virtute retinetur in vita, nec illi, qui sine virtute sunt, mors est oppetenda; F III, 61. ut neque sensuum fidem sine ratione nec rationis sine sensibus exquiramus; F IV, 9. neque magnum bonum (esse divitias) et prae rectis honestisque contentendum ac despiciendum nec magnopere expectandum; F IV, 73. Panaetius nec acerbiter sententiarum nec dissiderendi spem praevidit; F IV, 79. ut nec abicit quid eorum nec aegrum debilitatum sit; F V, 35. nec voluptatem requirentes nec fugientes laborem; F V, 57. sin autem nec expetenda ego magis quam tu eligenda, nec illa plura aestimanda ego ...; F V, 90. quas (caerimonias sepulcrorum) ... nec tanta cura coluissent; T I, 27. neque nos corpora sumus, nec ego tibi haec dicens corpori tuo dico; T I, 52. nam principium extinctum nec ipsum ab alio renascetur nec ex se aliud creabit; T I, 54. ex; R VI, 27. nec bonum illud esse, ex quo laetitia ... oriatur, nec malum, ex quo ...; T IV, 60. etiamvis vel // nec, et // mala sint illa, quae ... vel // nec, et // bona, quae ...; T IV, 61. nec gloriam popularem ipsam per sese expetendam nec ignobilitatem extimescendam; T V, 104. ut ... stulti nec vitare venientia (Incommoda) possint nec ferre praesentia; N I, 23. ut illae (anguae) nec morsu vivae noceant nec odore mortuae; N I, 101. nam neque indisertum Academicum pertinuissent nec sine ista philosophia rhetorem quamvis eloquentem; N II, 1. multitudo nec cessantium deorum nec ea, quae agant, molientium cum labore opero; N II, 59. ut (mundi partes) neque ad usum meliores potuerint esse neque ad speciem pulchriores; N II, 87. cum ... neque terra ali posset nec remearet aër; N II, 118. nec figuram situmque membrorum nec ingenii mentisque vim talem effici potuisse fortuna; N II, 153. nam ego neque in causis ... argumentari soleo ... nec ... idem facerem in hac subtilitate sermonis; N II, 9. equi (pater) ut nec amet nec studet tui; N III, 72. ea ... parte animi ... nec inopia enecta nec satietate affluentis // affluentis //; D I, 61. nec haec ... profiterentur se esse dicturos, nec eorum ... quae falsa sint; D II, 10. ad id neque, si fatum fuerat, (Deiotarus) effugisset nec, si non fuerat, in eum casum incidisset; D II, 20. nec amnis transeunt auspiciato nec tripodio auspiciantur; D II, 77. si (di) neque ea nobis significant ... quae ... neque ea, quorum ...; D II, 131. tamen neque illud teneae caelum efficit, ut ... neque crasum, ut ...; Fa 7. neque sapientis esse ac-

cipere habenas, ... neque liberi ... contumeliam verba subire; R I, 9. * neque insolens ostentatio neque oratio abhorrens a persona hominis gravissimi; R I, 24. sed neque his contentus sum ... neque ea ... adhibere illis audeo; R I, 36. nam neque ullum ingenium tantum extitisse dicebat, ut ... neque cuncta ingenia ... posse ...; R II, 2. multitudo ... neque exsederetur suffragis ... nec valeret nimis; R II, 39. quae (lex) tamen neque probos frustra lubet aut vetat nec improbos inebendo aut vetando movet; R II, 83. neque te sermonibus vulgi dedideris nec in praemis humanis spem poneris rerum tuarum; R VI, 25. ita neque illi adsentior, qui ... neque illi, qui ...; L II, 33. nec ephori Laedaemone sine causa ... oppositi regibus nec apud nos consulibus tribuni; L III, 16. nec promissa igitur servanda sunt ea ... nec ... contra officium est maius anteponi minori; O I, 32. nec actio rerum illarum aperta petulantia vacat nec orationis obscenitas; O I, 127. ea nec constanter fieri possunt neque eis, qui adsunt, probari; O I, 137. nec lapides ex terra exciderentur ... nec ferrum ... effoderetur; O II, 13. nec ita claudenda res est familiaris, ut ... nec ita roseranda, ut ...; O II, 55. ut ... neque tenuiores ... circumveniuntur neque locupletibus ... obicit invidia; O II, 85. sed nec hoc otium cum Africani otio nec haec solitudo cum illa comparanda est; O III, 2. eorum neque accessione meliorem vitam fieri nec decessione piorum; O III, 12. hoc neque more turpe haberi neque aut lege sanciri aut iure civili; O III, 69. ut illud breve vitae reliquum nec avide appetendum sensibus nec sine causa deserendum sit; C 72. ut neque rogemus res turpes nec faciamus rogati; Lac 40. quem (statum) neque fortunae temeritas neque inimicorum labefactaret iniuria; P 17. ceterorum ... siderum ambitus ... homines neque nomine appellant neque inter se numero committuntur; T I 33. neque erit vitae neque, quae satis est, diligenter colit; fr 1, 18.

h. *Verbindungen*: enim; neque enim materiam ipsam cohaerere potuisse, si nulla vim contineretur, neque vim // esse // sine aliqua materia; A I, 24. neque e. falsum percipi posse neque verum, si ...; A II, 77. neque e. disputari sine reprehensione nec cum iracundia aut pertinacia recte disputari potest; F I, 28. neque e. civitas in seditione beata esse potest nec in discordia dominorum domus; F I, 58. neque e. haec (voluptas) movere potest appetitum animi, nec ullum habet ictum ... status hic non dolendi; F II, 82. nec e. figura corporis nec ratio excellens ingenii humani significat ...; F II, 41. nec e. absolvi beata vita sapientis neque ad exitum perducitur poterit; F II, 105. nec e., qui defendunt eam (voluptatem) veritati in disserendo sunt nec, qui contra dicunt, causam difficilem repellunt; F III, 2. neque e. omnes anxii, qui anguntur aliquando, nec, qui anxii, semper anguntur; T IV, 27. neque e. laetabitur umquam nec marebit nimis; T V, 36. nec e. virtutes sine beata vita cohaerere possunt nec illa sine virtutibus; T V, 80. neque e., unde habet ista deus tuus, video, nec quo modo utatur; N I, 112. neque e. fumine conturbor inanum verborum nec subtilitate sententiarum; N II, 1. neque e. ... (ea natura) optima putanda sit potius quam deterrima, nec vero ... non sit deterior mundi potius quam humana condicio; N II, 96. nec e. Herculi nocere Deianira voluit, nec professe Phaeacum lasoni is; N III, 70. neque e. in pastoribus illis ... nec in ipso Romulo haec caliditas esse potuit, ut ...; D I, 105. neque e. domo egredienti neque illud suggestum ... ascendenti signum sibi ullum ... datum; D I, 124. nec e. ignorare deus

potest ... nec frustra ac sine causa quid facere dignum deo est; D II, 125. neque a pauci neque leves sunt, qui ...; R I, 15. nec e. hoc suscepi, ut ... neque hoc polliceor me effecturum, ut ...; R I, 38. neque e. occupata opera neque inpedito animo res tanta suscipi potest; L I, 8. nec e. reprehendere libet nec laudare possum; L III, 22. nec e. mihi placet nec Attico nostro; L III, 37. neque e. periculum in re publica fuit gravius unquam nec maius otium; O I, 77. neque e. attinet naturae repugnare nec quicquam sequi, quod assequi non queas; L O I, 110. nec e. libidine dominante temperantiae locum esse, nec omnino in voluptatis regno virtutem posse consistere; C 41. neque e. histriani, ut placeat, peragenda fabula est, ... neque sapienti neque ad „Plaudite“ veniendum est; C 70. nec e. melior vir fuit Africano quisquam nec clarior; Lae 6. nec e. ab isto officio ... abduci incommodo meo debui, nec ullo casu arbitrator hoc constanti homini posse contingere, ut ...; Lae 8. neque e. fidum potest esse multiplex ingenium ... neque vero, qui non idem rebus movetur ... stabilis potest esse; Lae 65. f. ne—quidem. — 4, I. Fa 44.

hercule: nec hercule, ... si ego Serpius essem, nec tu si Atheniensis || essem ||, clarus unquam fuisses; C 8.

ne—quidem: nec enim in summa inopia levis esse senectus potest nec sapienti quidem nec insipienti etiam in summa copia non gravis; C 8.

non: sed tamen nec ille ... irare possit || possit || ita se rem habere, neque ego non ita; A II, 123. nec (di), si significat, non dant vias aliquas ad scientiam significationis. ... nec, si dant vias, nulla est divinitas; D II, 106. quae (ratio) neque Solonem Atheniensem nec leges temporibus ante fuerat neque post aliquanto nostrum senatum; R II, 59. indicavit neque illis adimi nec illis non satis fieri, quorum illa fuerant, oportere; O II, 81. neque ego unquam bona perdidisse dicam, si ... nec non saepe laudabo sapientem illum; P 8. f. enim; N II, 36. ne—quidem. porro; P 19. quisquam; F I, 61.

nullus: f. non; D II, 106.

omnino: f. enim; C 41.

porro: nec bonum illud esse ... nec porro malum; T IV, 39. nec vero, quois virtus moresque laudandi sunt, eius non laudanda vita est, nec porro fugienda vita est, quae laudanda est; P 19.

quisquam: sed neque Saturninus ... simile quidquam habuit veterum illorum nec Arcesilae calumniam conferenda est cum Democriti verocundia; A II, 14. sine quibus (notitiis) nec intellegi quidquam nec quaeri disputative potest; A II, 21. si nec percipere quicquam posset sapiens nec opinari sapientis esset; A II, 77. igitur neque stultorum quicquam beatus neque sapientium || sapientum || non beatus; F I, 61. quia nec honesto quicquam honestus nec turpi turpius; F IV, 75. si neque de eo, propter quod dolet, quicquam est mutatum neque de eo, qui dolet; T III, 74. cur neque deformem adulescentem quicquam amat neque formosum senem? T IV, 70. nec in misera vita quicquam est praedicabile aut gloriandum nec in ea, quae ...; T V, 49. in quo (orbe) neque figuram divinam neque sensum quicquam suspicari potest; N I, 23. id nec habere spem negotii quicquam nec exhibere alteri; N I, 45. id nec habet nec exhibet quicquam negotium; N I, 85. quod nec ipsi (Epicuro) nec cuiquam physico placet; Fa 18. ergo nec de Oedipode potuisse Apollinem praedire ... nec quicquam eius modi; Fa 33. sunt ... constituti ... ad interpretanda alii praedicta vatum neque multorum ... neque

ut ea ... quisquam extra collegium nosset; L II, 30. isti rogationi || rationi || neque lator quisquam est inventus nec auctor unquam bonus; L III, 34. omnium ... rerum nec apius est quicquam ... quam diligere nec alienius quam timere; O II, 23. neque dedi neque do (fidem) infideli quicquam; O II, 102. 106. ut neque diligit quemquam nec ipse ab ullo diligitur; Lae 52. quandoquidem neque mundo quicquam pulchrius neque eius adificatore praestantius; T I, 7. quoniam nec capiendum quicquam erat nec repellendum; T I, 19. si igitur nec certi est quidquam nec opinari sapientis est; fr V, 100. f. enim; O I, 110.

rursus, rursus: cum aestimatio ... neque in bonis numerata sit nec rursus in malis; F III, 84. nec me angoribus dedidi ... nec rursus indignis homine docto voluptatibus; O II, 2.

saepe: muri causam opposuit, speciem honestatis nec probabilem nec sane idoneam; O III, 41.

tamen: nec tam valde id timendum nec plane contemnendum puto; L II, 39.

tamen: nec Straton tamen adsentior nec vero tibi; A II, 121. sed id neque feci adhuc nec mihi tamen, ne faciam, interdictum puto; F I, 7. vero: nec vero pietas adversus || adversum || deos, nec quanta vis gratia debeatur, sine explanatione || explanatione || naturae intellegi potest; F III, 73. secundum ... genus cupiditatum nec ad potiendum difficile esse cesset nec vero ad carendum; T V, 93. nec vero neglegenda est fama, nec mediocre telum ad res gerendas existimare oportet benevolentiam civium; Lae 61. f. enim; Lae 65. porro; P 19. tamen; A II, 121.

ullus: nec litterarum Graecarum nec philosophiae iam ullum auctorem requiro; A II, 6. nec manus esse contenta posset nec ulla pars vacuatae doloris; F I, 39. inanum ... cupiditatum nec modus ullus nec finis inveniri potest; F I, 46 (45). quae (causa) nec testes allos e claris viris nec laudatores poterit adhibere; F II, 67. quae (individua, intermundicia) nec sunt ulla nec possunt esse; F II, 75. nec iniustitiae illas esset nec bonitati locus; F III, 86. iam illa ... neque cum Graecia neque ulla cum gente sunt conferenda; T I, 2. quae (indolentia) nec potest ulla esse nec debet; T III, 12. at iste (labor) nec attingit deum nec erat ullus; N I, 32. quos intellegimus nec sibi fingere ullam molestiam nec alteri quaerere; N I, 56. nec ratione igitur utentem nec virtute ulla praeditum deum; N III, 39. si in ea (domo, re publica) nec roste factis praemia extent ulla nec supplicia peccatis; N III, 85. quod neque causam habet ullam neque notam; D II, 17. dabo tibi testes nec nimis antiquos nec ullo modo barbaros; R I, 58. quae (libidines) quia nec expleri nec satiari ullo modo possunt; R VI, 1. quois (rei publicae) partem nec norunt ullam neque unquam nosse voluerunt; L I, 39. animi labes nec diuturnitate evanescere nec amnibus ullis elui potest; L II, 24. neque tributa capitis comitia rata esse posse neque ulla privilegi; L III, 45. ut neque disceptatione vinci se nec ullo publico ac legitimo iure patiantur; O I, 64. sine qua (virtute) nec amicitiam neque ullam rem expectandam consequi possumus; Lae 84. f. enim; F II, 32. D I, 124. Lae 8. quisquam; Lae 52.

unquam: et ... nec Aristippus ... in voluptate ponit non dolere, neque Hieronymus ... voluptatis nomine unquam utitur pro illa indolentia; F II, 19. qui (astuti) solem, ut aiunt, nec occidentem unquam viderint nec orientem; F II, 23. nec id, quod non poterit fieri, factum unquam esse, nec, quod poterit, id portentum esse; D II, 61. quod (gubernare) nec didicerint nec unquam scire curaverint; R I, 11. eum (Platonem)

nec nimis valde umquam nec nimis saepe laudaveris; L III, 1. illum (Africanum) ... nec otiosum nec solum umquam fuisse; O III, 4. id si nec maius nec minus umquam fieri potest; P 20. f. enim; T V, 36. O I, 77. hercule. non; P 8. quisquam; L III, 34. ullus; L I, 39.

nquam: neque virtutibus neque amicitias usquam locum esse; F II, 85.

2. neg est negatio: nec: nec enim cuiquam bono mali quicquam evenire potest nec vivo nec mortuo, nec ...; T I, 99. f. non; A II, 52. nego: hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; A II, 96. nunquam negant nec virtutes nec vitia crescere; F III, 48. qui (Epicurus) negat quicquam deos nec alieni curare nec sui; D II, 104. f. B, I, 2. ne—quidem; F II, 87.

ne o: neminem deo nec deum nec hominem carum ... vultis; N I, 121. neminem neque dum bello || bellis || nec principem domi magnas res ... gerere potuisse; O II, 16.

nescio: cum (homines) ... ea ... nescirent nec ubi nec qualia essent; T III, 4.

neuter: cui (Protagora) neutrum licuerit, nec esse deos nec non esse; N I, 117.

nihil: de maximis ... rebus nihil fere intermissimas postea nec disputare nec scribere; T III, 6. in qua (infinitate) nihil neque sentiens neque coniunctum potest esse; N I, 28. quo nihil in quoque genere nec potest nec debet esse praestantius; N II, 29. nihil ... nec maius nec melius mundo; N II, 80. quorum nihil nec suscipi sine ratione nec effici potest; N III, 75. nihil publice sine auspiciis nec domi nec militia gerebatur; D I, 3. illius (Epicuri) enim deus nihil habens nec sui nec alieni negotii non potest ...; D II, 40. sine qua (arte) nihil earum rerum nec fieri nec expediri potest; D II, 122. se ... nihil nec didicisse umquam nec docere; R I, 11. nihil enarrare deum nec sui nec alieni; L I, 21. nihil ... praeter laudem bonis ... neque ex hostibus neque a sociis reportandum; L III, 18. quibus nihil nec tracteris nec foedus excogitari potest; O III, 36. nihil nec expedire nec utile esse, quod sit ininitum; O III, 76. agro bene culto nihil potest esse nec usu uberius nec specie ornatus; C 57. nihil neque meum est neque quovisquam, quod ...; P 29.

non: non enim eandem esse vim neque integritatem dormientium et vigilantium nec mente nec sanam; A II, 52. non deest sapienti, nec quid faciat nec quid respondeat; A II, 110. tantam multitudinem hominum intriectam non vides nec laetantium nec dolentium? F II, 16. (Anaxagora) non vidit neque motum sensui inunctum et continentem in infinito ullum esse posse neque sensum omnino, quo non ...; N I, 26. qui (homines) ... non patiuntur eam (terram) nec immanitate beharum efferari nec stirpium asperitate vastari; N II, 99. non sunt ... neque admissiones neque actiones in nostra potestate; Fa 40. urbes ... non potuissent nec aedificari nec frequentari; O II, 15. non ... videtur nec frumentarius ille Rhodios nec hic aedium venditor celare emptores debuisse; O III, 57.

nullus: qui ... nullam ... artem esse nec dicendi nec disserendi putant; A I, 5. quod tu ... de ... eo nulla ratione neque pelli neque moveri potes; A II, 141. nullum dolore nec impediens nec impendens; F I, 40. nulla praetera neque praesenti nec expectata voluptate; F I, 41. ut (sapientia, temperantia, fortitudo) ab ea (voluptate) nullo modo nec divelli nec distrahi possint; F I, 50. in dialectica ... nullam ... esse nec ad melius vivendum nec ad commodius disserendum vim; F I, 63. nullo nec praesenti nec futuro dolore; F II, 68. nulla nec adiuncta nec sperata

voluptate; F II, 63. qui ... nullam in eo (hominem) neque animi neque corporis partem vacuum tutela reliquerunt; F IV, 36. ut (honestas) nullis nec supplicis nec praemii demoveri possit ex eo, quod ...; F IV, 59. ut nullo modo adpetitiones animi nec regi nec contineri queant; T IV, 22. cum ... virtutes ... nullum ... recescent nec supplicium nec dolorem; T V, 13. nullo nec accepto ab eis (dis) nec sperato bono; N I, 116. gentem ... nullam video neque tam humanam atque doctam neque tam immanem tamque barbaram, quae non ...; D I, 2. quae nulla nec arte nec sapientia provideri possunt; D II, 14. in hominibus nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae non ...; L I, 24. quae (res familiaris) ... bene parata sit nullo neque turpi quaestu neque odioso; O I, 92. nullum obscurum potest nec dictum eius esse nec factum; O II, 44. quo bono nullum optabilius, nullum praestantius neque datum est mortalium generi ... neque dabitur; T I, 52. nullo modo facilius arbitror posse neque herbas arcescere et interfici neque terram ab sole percoqui; fr I, 12.

numquam: sapientis animum numquam nec cupiditate moveri nec laetitia cefteri; A II, 185. homo catus || cautus || numquam terminat nec magnitudinis nec diuturnitatis modum; T II, 45. numquam nec irasci deum nec nocere; O III, 102. si numquam consilio, numquam opera nostra nec domi nec militiae Scipio equisset; Lae 51. numquam, nec quid facias, considerabis, nec quid loquar? P 30.

3. ver est negatio: ne — quidem: at neque contra rem publicam neque contra ius iurandum ac fidem amici causa vir bonus faciet, ne si index quidam erit de ipso amico; O III, 43. nec domus ulla nec urbs stare poterit, ne agri quidem cultus permanebit; Lae 23.

4. mit folgender Subiectivpartikel: nisi: nec gaudere quemquam nisi propter corpus nec dolere; F II, 97. etenim nec iustitia nec amicitia esse omnino poterunt, nisi ipse per se expetuntur || expetantur ||; F III, 70. si neque virtus in nullo nisi in || nisi || sapiente nec felicitas vere dici potest; F IV, 22. quae (aqua) neque conglaciaret frigoribus neque nive prinaeque concreceret, nisi eadem se ... diffunderet; N II, 26. nec enim sanguis nec sudor nisi et corpore; D II, 58. historia ... nec institui potest nisi praeparato otio nec exiguo tempore absolvi; L I, 9. quae (inanimata) nec haberemus, nisi manus et ars accessisset, nec iis sine hominum administratione ntermr; O II, 12. fas autem nec est nec unquam fuit quicquam nisi pulcherrimum facere ei, qui esset optamus; T I, 10.

sed: eam ... (Comprehensionem) neque in rectis neque in pravis numerabat, sed soli credendum esse dicebat; A I, 42. nec timiditatem ignaviamque vituperari nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine, sed illas reici ...; F I, 49. ut (cetera) nec expetenda nec fingenda, sed eligenda modo aut reicienda sint; F II, 38. nec enim ... beneficium illud habendum est, sed faevoratio, nec gratia debere videtur ei, qui ...; F II, 117. hominum nec || non || spinas vellentium ... nec ossa nudantium, sed eorum, qui ...; F IV, 6. aliis nec cor ipsum placet nec cerebri quantum partem esse animum, sed ... dixerunt ...; T I, 19. qui nec plausum nec lucrum quaerent, sed visendi causa ventrem; T V, 9. neque tu me celas, ... nec consulto dicis occulte ...; sed ... ne tu quidem intelligis; N I, 74. nec enim ... oratoria illa studia deserui, ... nec ea, quae non tracto, mihi sunt, sed argenti potius illam facultatem; Fa 3. ut me sic audiat, neque ut omnino expertem

Græcarum rerum neque ut eas nostris ... anteponebant, sed ut ... R I, 36. legem neque hominum ingenis excogitatum nec scitum aliquod esse populorum, sed æternam quiddam; L II, 8. nam nec arboris nec equi virtus, quæ dicitur, ... in opinione sita est, sed in natura; L I, 45. illi (ambites) in flumen immersi neque tenebant neque tenebantur, sed vi magna tum ferebant, tum ferebantur; Ti 48. — nec vero ... bellis proelisque (di) carerent nec solum, ut apud Homerum, ... sed etiam, ut cum Titania, ... sua propria bella gesserunt; N II, 70.

5. mit zweiter Negation und folgender Wiederholter Negation: nisi: nam nec paucæ nisi e multis eligi possunt nec, qui pauca perceperit, non idem reliqua eodem studio persequitur; T II, 1.

sed: Epicurus autem, ut opinor, nec non vult, si possit, plane et aperte loqui, nec de re obscura ... sed de illustri ... loquitur; F II, 15.

6. mit wiederholter Wiederholter Negation: nisi: nam neque viri, nisi ita morata civitas fuisse, neque mores, nisi hi viri præfuisset, ... tenere potuissent tantam ... rem publicam; R V, 1.

sed: nec tamen ea species corpus est, sed quasi corpus, nec habet sanguinem, sed quasi sanguinem; N I, 49.

II. **Verbal:** 1. **allem:** nec memoriam sine adensione posse constare nec notitias rerum nec artes; A II, 38. nec officia nec virtutes in ea ratione nec amicitiae constare possunt; F V, 22. sed nec quid sit nec quid possit, nec quid ipsius natura sit, (animal) intellegit; F V, 24. qui eas (cogitationes) nec disponere nec instrare possit nec delectationes aliqua allicere lectorem; T I, 6. apud quos (iudices) nec te L. Crassus defendet nec M. Antonius nec ... poteris adhibere Demosthenem || Demosthenem ||; T I, 10. quod feri nec sine lingua nec sine palato nec sine faucibus ... vi ... potest; T I, 37. quia, nec qui ... præsidium reliquit, ... nec qui ... depositum non reddidit, ... nec qui ... male rem gessit, frugi appellari solet; T III, 17. neque tam terribilis ulla fando oratio est nec sors nec ira caelium invecum malum; T IV, 63. nec palchros illos ministratores aspicebat nec plenum artis argentum nec manum porrigebat in mensam; T V, 62. quem (patrem) neque quo pacto fallam nec quid || neque ut || inde auferam nec quem dolam ad eum ... commoliar, scio quicquam; N III, 73. sed nec omnium (rerum) divinatio est, ... nec locus nec materia invenitur, cui ...; D II, 12. nec ego Publico nescio qui nec Marcii vatiibus nec Apollinis operis credendum existimo; D II, 113. ut ... nec sine rege civitas nec diuturno regere esset uno nec committeretur, ut ...; R II, 23. hic ... neque amicitiam colere possit nec iustitiam nec liberalitatem; O I, 5. mihi ... neque pueris nobis M. Scarrus C. Mario neque ... Q. Catalus Cn. Pompeio credere videbatur; ... nec plus Africanus ... rei publicæ profuit quam ...; O I, 76. ut neque rebus neque honestum sit nec feri possit, ut ...; Lae 76. si neque sidera neque sol neque caelum nec oculorum aspectum cadere potuissent; Ti 52. — neque enim illud feri poterat illo modo, ut nihil relinquere ... nec ... nihil in his poni, quod ... nec hoc positum non aliqua esse præposita; F III, 53. nec enim cuiquam bono mali quicquam evinire potest nec vivo nec mortuo, nec umquam eius res a diis immortalibus neglegentur, nec mihi ipsi hoc accidit fortuito; T I, 99. neque enim decorum est nec dis dignum nec feri illo pacto potest; D I, 118. neque enim || enim omnes || idem de rebus nec omni tempore nec similiter delectamur; O I,

135. neque enim ulla decessio feri poterat neque accessio, nec vero erat unde; Ti 18. cum ... nec tueri meo more rem publicam nec nihil agere poteram nec, quid potius ... agerem, reperiebam; D II, 6. f. enim; F III, 53. nec vero ea stellæ ... non significant eandem mentem atque prudentiam ... nec habent ætheris cursus neque caelo inhaerentes; N II, 54. f. enim; F III, 53. sine qua (informatione) nec intellegi quicquam nec quæri nec disputari potest; N I, 43. at nec medici nec imperatores nec oratores ... quicquam magna laude dignum sine us ... consequi possunt, sic ...; O I, 60. nam neque extrinsecus impulsam atomum loco moveri et declinare dicis, neque in illo inani ... quicquam fuisse casuæ ... nec in ipsa atomo mutationis aliquid factum est; Fa 47. f. enim; T I, 99. nec vero ego M. Regulum ærumnosum nec infelicem nec miserum nunquam protavi; P 16. f. enim; Ti 18. non. quæ (oves) ... neque alio neque sustentari neque nullum fructum edere ex se ... potuissent; N II, 158. si ... neque deus est effector somniorum neque naturæ || est || societas alla cum somniis neque observatione inveniri potuit scientia; D II, 147. tyrannus, quo neque tætrinis neque foediis nec diis hominibusque invidis animal nullum cogitari potest; R II, 48. f. enim. umquam: f. enim; T I, 99. vero.

2. **nach einer Negation:** nihil: quæ (natura) sua voluptate lætans nihil nec actura sit umquam neque agat neque egerit; N I, 116.

non: non facile concedo neque Bruto meo neque communibus magistris nec veteribus illis, ... ut ...; T V, 30.

nullus: hominem ... nulli ... neque homini neque perturbationi animi nec fortunæ subicere (oportere); O I, 66.

numquam: qui (dela) numquam nobis occurrit neque in precibus neque in optatis neque in votis; N I, 36. numquam nec matris esse alienum fuit nec melius nec facilius dissolutum est; O II, 84.

3. **vor einer Negation:** ne—quidem: nec enim fortitudine egeremus ... nec iustitia ... nec temperantia ...; nec prudentia quidem egeremus; fr V, 50.

non: neque enim bonitas nec liberalitas nec comitas esse potest, non plus quam amicitia; O III, 118.

4. mit folgender Wiederholter Negation: etiam: cur ... animi autem medicina nec tam desiderata sit, ante quam inventa, nec tam culta, posteaquam cognita est, nec tam multis grata et probata, pluribus etiam suspecta et invidia; T III, 1. nisi: neque enim in aliqua parte, sed in perpetuitate temporis vita beata dici solet, nec appellatur omnino vita, nisi confecta atque absoluta, nec potest quicquam alias beatus esse, alias miser; F II, 87. nec vero Atlans sustinere caelum nec Prometheus adfixus Caucasus nec stellatus Cephæus cum uxore, genero, filia traderetur, nisi ... cognitie ... traduxisset; T V, 8.

sed: hic nec illo modo feri posse diserebat, nec virtutia usam modo, ut superiores, sed ipsam habitum per se esse præclarum, nec tamen virtutem cuiquam adesse, quia ...; A I, 88. nec mihi aurum posco nec mihi pretium dederitis, nec || non || caponantes bellum, sed belligerantes ... vitam certamur; O I, 93. nec enim (avus) excursionem nec saltu nec eminus hastis aut comminus gladiis uteretur, sed consilio, ratione, sententia; C 19. f. nisi; F II, 87. neque enim umquam expletur nec satiator cupiditatis sitis, neque solum ea qui habent libidine agendi cruciantur, sed etiam amittendi metu; P 6.

III. **Verbal:** nec (parricidae) nec cupidi sint nec

deos metuant nec mortem nec dolorem; F II, 21. se neque distincte neque distribute neque eleganter neque ornate scribere; T II, 7. ut nec tabescat molestis nec frangatur timore nec sienter quid expetens ardeat desiderio nec alacritate futilli gestiens deliquescat; T IV, 37. talia . . . nec maerens nec timens nec cupiens nec gestiens esse quisquam potest; T IV, 61. se neque fortunae impeta nec multitudinis opinione nec dolore nec paupertate terri; T V, 30. neque enim serendi neque colendi nec tempestive demetendi percipiendique fructus neque condendi ac reponendi ulla pecudum scientia est; N II, 156. neque enim . . . a deo immisium dolorem, non conceptum a se ipso continere, nec . . . a deo causam requirimus, cum culpae paene vocem audiamus, nec ego multorum segrorum salutem non ab Hippocrate potius quam ab Aesculapio datam iudice, nec Lacedaemoniorum disciplinam dicam unquam ab Apolline potius Spartae quam a Lycurgo datam; N III, 91. quodsi nec earum rerum, quae subiectae sensibus sunt, ulla divinatio est nec earum . . . nec earum . . . nec earum . . .; D II, 12. nec magis erat verum „moriatur Scipio“ quam „moriatur illo modo“, nec magis necesse mori Scipio quam illo modo mori, nec magis immutabile ex vero in falsum „necatus est Scipio“ quam „necabitur Scipio“; nec, cum haec ita sint, est causa, cur Epicurus fatum extimescat; Fa 18. ut nec laudationes iustae sint nec vituperationes nec honores nec supplicia; Fa 40. neque enim esse mens divina sine ratione potest, nec ratio divina non hanc vim in rectis pravisque sciendici habet, nec, quia nusquam erat scriptum . . . idcirco minus putabimus, nec, si . . . nulla erat . . . lex . . . idcirco non contra illam legem sempiternam . . . vim . . . attulit; L II, 10. neque enim valetudinis curatio neque navigatio neque agri cultura neque frugum fructuumque reliquorum perceptio et conservatio sine hominum opera ulla esse potuissent; O II, 12. nec enim oculis (mundus) egebat . . . nec auribus . . . neque erant animae circumfusae extrema mundi, . . . nec vero desiderabat . . . alimenta corporis; Ti 18. — non est certe (illa vis) nec cordis nec sanguinis nec cerebri nec atomorum; T I, 60. nulla . . . in caelo nec fortuna nec temeritas nec erratico nec vanitas inest; N II, 56. — certe (animus) nec secerni nec dividi nec discerni nec distrahi potest, ne interitio *quidem* igitur; T I, 71. — neque id (sepulchrum) opere tectorio exornari nec hermas, quos vocant, licebat imponi, nec de mortui laude nisi in publicis sepulchris nec ab alio, nisi qui publice ad eam rem constitutus esset, dici licebat; L II, 55. neque enim lovens neque Ionones neque Vestas neque quemquam, qui ita appellatur || appellatur ||, (Zeno) in deorum habet numero, sed . . . docet; N I, 36.

IV. **fünfmal:** sin autem dei neque possunt non iuvare nec volunt nec omnino curant nec, quid agamus, animadvertunt, nec est, quod . . . permanere possit; N I, 3. at neque non (di) diligunt nos . . . neque ignorant ea, quae ab ipsis constituta et designata sunt, neque nostra nihil interest scire ea, quae evenitura sunt || sint ||, . . . neque hoc alienum ducunt maiestatis suae . . . neque non possunt futura praenoscere; D I, 82. quae futura sunt; D II, 102. 106 (105). quod . . . neque ego me abidi neque deservi neque affixi neque ita gessi, quasi homini aut temporibus iratus, neque porro ita aut adulatus aut admiratus fortunam sum alterius, ut . . .; D II, 6. te nec terrae fremitus nec cneli discossus nec lapideus aut sanguineus imber nec traxioio stellae nec faces visae terrebut; D II, 60. — in quo (inani) nihil nec summum nec infimum nec medium nec

intimum || ultimum || nec extremam sit; F I, 17. quia nulla a sit in dolore nec frans nec improbitas nec malitia nec culpa nec turpitudine; F IV, 52. numquam hercule ego neque pecuniae istorum neque lecta magnifica neque opes neque imperia neque eas . . . voluptates in bonis rebus . . . esse duxi; P 6.

V. **sechsmal:** ita neque color neque corpus nec veritas nec argumentum nec sensus neque percipuum ullum relinquunt; A II, 34. in quibusdam neque pecuniae modus est neque honoris neque imperii nec libidinum nec epularum nec reliquorum cupiditatum; F I, 51. sine quo (imperio) nec domus ulla nec civitas nec gens nec hominum universum genus stare nec rerum natura omnis nec ipse mundus potest; L III, 3. virtus, quae nec eripi nec subripi potest neque naufragio neque incendio amittitur nec tempestatum nec temporum perturbatione mutatur; P 51. — nulla . . . vitae pars neque publicis neque privatis neque forensibus neque domesticis in rebus, neque si tecum agas quid, neque si cum altero contrahas, vacare officio potest; O I, 4. — huic legi nec obrogari fas est neque derogari ex hac aliquid licet neque tota abrogari potest nec vero . . . solvi hac lege possumus, neque est quaerendus . . . interpres eius alius, nec erit alia lex Romae, alia Athenis . . . sed . . . omnes gentes . . . una lex . . . continebit; R III, 33. nec || te || Lycurgi leges neque Solonis neque Charandae neque Zaleuci nec nostras duodecim tabulas nec plebiscita desideo, sed . . . existimo . . .; L I, 57. — neque laborum perfunctio neque permissio dolorum per se ipsa allicit nec patientia nec assiduitas nec vigilae nec ipsa, quae laudatur, industria, nec fortitudo quidem, sed ista sequitur, ut . . .; F I, 49.

VI. **sechsmal:** neque enim Polydri neque Melampodis neque Mopsi neque Amphiarai neque Calchantis neque Heleni tantum nomen fuisset, neque tot nationes id ad hoc tempus retinissent . . . nisi vetustas ea certa esse docuisset, nec vero Romulus noster auspiciato urbem condidisset, neque Atti Navii nomen memora floreret tan diu, nisi . . . dixisset; L II, 33.

(b. mit ne — quidem, non: f. B, I, 2 & 4. II, 2. C, a, I, 2. u. a.)

e. mit et aber et non: I. **zwei Partikeln:** et praedones multi saepe poenas dant, nec tamen possunt dicere non plures captivos acerbe quam praedones necatos; N III, 82. et quidem omnia praecleara nec nec quicquam difficilius quam reperire . . .; Lae 79. — nec molliter (dolorem) ferret et tamen medicis plus quam philosophis uteretur; F II, 64. ut neque quicquam nisi bonus vir et omnes boni boni sint; F III, 76. ea nec auctoritatem cum animi partibus comparandam et cognitionem habent faciliorem; F V, 34. haec est nec omnia spernitia praeter virtutem et virtutem ipsam suis laudibus amplificantis oratio; F V, 72. nec vero iam nec nomen abstinent et, credo, . . . gravius etiam de nobis queruntur et amantius; R I, 6. ut neque cessaret unquam et interdum colloquio alterius non ageret; O III, I, f. et, D, g, 1 (48 St.) B. I, 6. 864, f.

2. **drei Partikeln:** quod . . . multi Epicures . . . sunt et in amicitia fideles et in omni vita constantes et graves nec voluptate, sed officio consilia moderantes; F II, 81. et tibi . . . et piis omnibus retinendus animus est . . . nec iniussu vita, a quo ille est vobis data, ex hominum vita migrandum est; R VI, 15. f. et, D, g, 2 (4 St.) B. I, 6. 865, a.

3. **vier Partikeln:** et amarent omnes et semper amarent et idem amarent, neque alius pudor, alium cogitatio, alium saetias deterret; T IV, 78. f. et, D, g, 3 (2 St.) B. I, 6. 865, a.

d. mit que: I. *mit Partitelln:* nec enim divinationem ... ullam esse arbitror fatumque illud ... contemno; A II, 126. nec intemperantiam propter se esse fugiendam temperantiamque expetendam; F I, 48. nec enim in Torquati sermone quoquam implicatum aut tortuosum fuit nostraque ... dilucida oratio; F III, 3. neque ab illa re, quae non sit in bonis, id, quod sit in bonis, contineri potest, ob eamque causam ...; F III, 49. tum neque te ipsum non esse commotum Marcumque Varroem (esse perterritum); D I, 68. at ei (Procles et Eurysthene) nec totidem annos vixerunt; anno enim Procli vita brevior fuit, multumque is ... praestitit; D II, 91 (90). neque enim Chrypsius ... [neque] [neque] eam causam esse ad adaequandum necessariam concedet; ... itemque illi ...; Fa 44. aequalitatis .. iuris ... neque servari potest ... aequa, quae appellatur aequalitatis, iniquissima est; R I, 58.

2. brei Partitelln: ut neque divinum nomen horreat nec praeteritas voluptates effluere patitur earumque aeterna recordatione laetatur; F I, 41. neque vetustate minui mala nec fieri praemeditata leviora, stultitiamque etiam esse meditationem ...; T III, 32. animus perturbatus et incitatus nec cohibere se potest nec, quo loco vult, insisteri, omninoque ... eadem sunt vitiosa ...; T IV, 41. qui (Aristo) neque formam dei intellegi posse ceaseat neque in deis sensum esse dicat dubitet omnino ...; N I, 37. nec inconstantiam virtus recipit, nec varietatem natura patitur, legesque poena, non iustitia nostra comprobantur; R III, 18. quidam homines severi et graves nec populi nec principum mores ferre poterunt, vixeruntque ...; O I, 69. cum praesertim neque necessitati subvenientur nec dignitas augeatur ipsa ... delectatio ... capitur; O II, 56. quocirca nec id, quod vero honestum est, fas est cum utilitatis repugnantia comparari, nec id, quod communiter appellamus honestum, ... cum evolutum unquam est comparandum, tamque id honestum ... tuendum ... est quam illud; O III, 17. — nec enim habet nostra mens quoquam, ubi consistat tamquam in extremo, omnesque ... aegritudines ad dolorem referuntur, nec praeterea est res ulla, quae ...; F I, 41.

3. fan Partitelln: quibus de causis nihil oportere neque proficere neque adfirmare quemquam neque adensatione approbare cohibereque semper ... temeritatem ... neque hoc quidquam esse turpius quam ...; A I, 45.

e. mit atque sub que: vier Partitelln: hunc (Dionysium) igitur nec Olympius Iuppiter fulmine percussit nec Aesculapius misero diuturnoque morbo tabescentem interemit, atque ... inlatus est eamque potestatem ... filio tradidit; N III, 84. ut adpetitis ... eam ... (rationem) neque praescurrant nec propter pigritiam aut ignaviam deserant sicutque tranquilli atque omni animi perturbatione carent; O I, 102.

f. mit et sub que: nec illa extincta sunt alunturque potius et augentur cogitatione et memoria mea, et ... adfert ... aetas ... solacium; Lae 104. f. et, D, m (8 &.) B. I, 6. 866; a.

D. Partitelln: sed cum || † nec ut || placeat eum ... moveri tamen et agere aliquid; A II, 104. * impetu liboravissent, nec ... L. Metellus terrore Karthaginis; R I, 1. * nec doctissimis. † Manium Persium haec legere nolo; R I, fr I. et rerum plurimarum obscuras nec satis * intelligentias inchoavit || enudavit, al. || quasi fundamenta quaedam scientiae; L I, 26.

necessario, notgedrungen, notwenbiger-

metf: confiteor: quod quoniam illud negatis, hoc necessario confitendum est; D II, 127.

consequor: quam (virtutem) n. gloria, etiamsi tu id non agas, consequatur; T I, 91.

efficio: id (causa est), quod cum accessit, id, cuius est causa, efficit n.; Fa 36.

habeo: quae profluentia n. laetri essent aliquid habitura; N II, 141.

insequor: opinio mali, quo viso atque pensato aegritudo insequitur n.; T III, 72.

moveo: quae (res) n. movent alias, cum ipsae ab aliis moventur; T I, 51.

naseor: ex his illa n. nata est *ἔσθρ'*, id est adensationis retentio; A II, 59.

pareo: quibus (legibus) in philosophia n. pareamus; T IV, 7.

sequor: n. sequitur omnes sapientes semper feliciter, absolute, fortunate vivere; F III, 26.

venio: ad hoc genus castigandi raro invitique veniemus nec umquam nisi n.; O I, 136.

NECESSARIUS, nōtig, notwenbig, unentbehrlich, unermēßlich, Strund, Sermandter: A. *Sei Satisfactio:* alqd: omne, quod ita disjunctum sit, quasi 'aut etiam aut non', non modo vero esse, sed etiam necessarium; A II, 97. si ... alterutrum concessero necessarium esse; A II, 97. huncio hic, qui multa putat praeter virtutem homini partim cara esse, partim etiam necessaria; A II, 134. durum, sed Zenoni necessarium; A II, 135. quid, cum volumus nomina eorum ... nota nobis esse, parentes, patriam, multa praeterea minime necessaria? F V, 52. relinquatur id solum, quod erit necessarium; T III, 13. nec (perturbationes) habere quoquam aut naturale aut necessarium; T IV, 60. pertimuit (Epicurum), ne ... alterutrum Seret necessarium, totum hoc 'aut etiam aut non' negavit esse necessarium; N I, 70. ut ... nihil ad vitam retinendam || detin. || non necessarium (sit); N II, 121. tibi ... nota sunt, mihi ad commemorandum non necessaria; D I, 123. si vere dicatur de futuro, idque ita futurum sit, dicat esse necessarium; Fa 18. si ... primum ... quod est in conexo: 'natus est oriente Caecilia,' necessarium est {omnia enim vera in praeteritis necessaria sunt ...}; si igitur, quod primum in conexo est, necessarium est, sit etiam, quod consequitur, necessarium; Fa 14. si ... alterum utrum ex aeternitate verum sit, esse id etiam certum et, si certum, etiam || certum || necessarium; Fa 21. quod quibusdam incredibile videatur, sit autem necessarium; L I, 84. non solum ei (Pompeio) quid esset optimum, videndum fuisse, sed etiam quid necessarium; L III, 26. est senatori necessarium nosse rem publicam; L III, 41. quae sint ad vivendum necessaria; O I, 11. id ... et primum et maxime necessarium (sit) familiaritates habere; O II, 80. tum intellegas, quam illud non sit necessarium, quod redundat; fr V, 73.

artes: artes ... officinas partim ad usum vitae, partim ad oblectationem necessarias; N II, 148. f. utilitates; N II, 132.

artificia: a quibus ... exalti a necessariis artificibus ad elegantiora defluximus; T I, 62.

benivolentia: hoc ... constat ..., bonis inter bonos quasi necessarium benivolentiam; Lae 50.

calamitas: est etiam quaedam calamitas in amicitia dimittendis non nunquam necessaria; Lae 76.

carmen: dicebamus .. pueri XII ut carmen necessarium; L II, 59.

causa: (Marius) ut homo maiorem (dolorem) ferre sine causa necessaria noluit; T II, 58. eam causam esse ad adaequandum necessarium; Fa 44.

ut, si omnia fato fiant, omnia causis fiant antecedentibus et necessariis; Fa 44.

cognitio: cognitio: . . . rerum . . . occultarum . . . ad beate vivendum necessariam ducimus; O I, 13.

comparatio: utilitatum comparatio . . . saepe est necessaria; O II, 88.

cultus: (sapientes) nullum necessarium vitae cultum aut paratum requirentes; F V, 53.

cupiditates: f. cupiditas, l. est; F I, 45. T I, 93. — IV. genus; F II, 28. < (S. I, 6. 585, b. 587, a).

curae: cum sumis necessariis negotiis curaque vacui; O I, 13.

exitus: exitus erant bellorum aut mites aut necessarii; O II, 26.

gravitas: si semper atomum gravitate ferretur naturali ac necessaria; Fa 23.

ius: id . . . (ius civile) in cognitione || incogniti de, al. || tunc est, in usu necessarium; L I, 14.

iustitia: iis etiam, qui vendunt emunt, . . . iustitia ad rem gerendam necessaria est; O II, 40.

lapides: nec lapides ex terra exciderentur ad usum nostrum necessarii; O II, 13.

largitio: modica M. Octavi (largitio) et rei publicae tolerabilis et plebi necessaria; O II, 72.

leges: extremae leges sunt nobis non usitatae, rei publicae necessariae; L III, 46, commonstravit . . . leges fatales ac necessariae; Ti 43.

locus: idcirco heri non necessario loco contra sensum tam multa dixeram; A II, 79. restat locus huic disputationi vel maxime necessarius de amicitia; F I, 65. nullum esse locum in tota philosophia tam necessarium; O III, 8.

molestia: magnam molestiam suscepit et minime necessariam . . . Zeno; N III, 63.

mors: in quo (homine) mors non modo necessaria est, verum etiam optanda persaepe; R III, 34.

motus: quod esset eorum (atomorum) motus certus et necessarius; N I, 69. naturam esse censent vim quandam sine ratione cientem motus in corporibus necessarios; N II, 81.

munus: quamquam (munus) est populo necessarium || [q. . . nec] ||; L I, 14.

negotia: f. curae.

nomen: utilitatis nomen non tam splendidum quam necessarium ducimus; O III, 101.

obligationes: obligationes etiam non numquam incidunt necessariae; O I, 136.

officium: nullum . . . officium referenda gratia magis necessarium est; O I, 47.

opinio: etiam solitario homini . . . opinio iustitiae necessaria est; O II, 39.

oratio: qua oratione praetermissa minime necessaria; T IV, 23.

paratus: f. cultus.

pars: qui cum maxime necessarium partem philosophiae . . . reliquisset; A I, 34.

partus: conceptio contra naturam fortasse, sed partus prope necessarius; D II, 50.

praesidia: necessaria praesidia vitae debentur iis maxime, quos ante dixi; O I, 58.

quaestio: quae (quaestio) . . . ad moderandam religionem necessaria (est); N I, 1.

ratio: ut multa non modo probabili argumentatione, sed etiam necessaria mathematicorum ratione concluderent; F V, 9. ratio talium largitionum genere vitiosa est, temporibus necessaria; O II, 60.

res: confectis rebus necessariis; F IV, 12. cum (homines) re nulla impediatur necessaria; F V, 56. nos et terrae cavernis ferrum eligimus, rem ad colendos agros necessarium; N II, 151. libri Tuscanarum disputationum res ad beate viven-

dum maxime necessariae aperuerunt; D II, 2. qui inperia consulatque nostros in necessariis, non in expetendis rebus . . . putet; R I, 27. eodem . . . ut flumine res ad victum cultumque maxime necessariae . . . mari i absorberet; R II, 10. accessit eo numerus, res . . . ad vitam necessaria; R III, 3. quam (naturam) imitata ratio res ad vitam necessariae solletter consecuta est; L I, 26. ad eam . . . (vitam) degendam (homo) praeparat res necessariae; O I, 11. quod . . . operam in rebus obscuras . . . conferat easdemque non necessariae; O I, 19. quae (res) sunt || ad victum || necessariae; O II, 74. ut ab homine inerti . . . ad sapientem . . . virum transferantur res ad vivendum necessariae; O III, 31. quo etiam magis vituperanda est rei maxime necessariae tanta incuria; Lae 86. * rebus ad victum necessariis esse invictus potest; P 27. voluptates . . . nulla ad res necessariae invitamenta adherent senibus; fr V, 80.

solutio: quae (fides) esse nulla potest, nisi erit necessaria solutio rerum creditarum; O II, 54.

subsidium: quoniam non nunquam hoc subsidium necessarium est; O II, 22.

sumptus: quae (pecunia) perpetuos sumptus suppediet, nec solum necessarios, sed etiam liberales; O II, 42.

tempus: certo illud tempore fieri et necessario, cum tota se luna sub orbem solis subiecisset; R I, 25.

testes: utitur (Panetius) in re non dubia testibus non necessariis; O II, 16.

voluptas: propter voluptatem et parvam et non necessariam; F I, 47.

usus: sensus . . . mirifice ad usus necessarios . . . facti . . . sunt; N II, 140. expetuntur . . . divitiae . . . ad usum vitae necessarios; O I, 25. quorum . . . partium corporis usus sunt necessarii; O I, 127.

utilitates: enumerari . . . non possunt . . . utilitates || artes, al. || denique innumerabiles ad victum et ad vitam necessariae; N II, 132. quae (nares) semper propter necessariae utilitates patent; N II, 145.

B. allelu: I. deprecantur: cum . . . iratus (Marius) necessarios Catuli deprecantibus . . . respondit . . .; T V, 58.

II. habeo: nec . . . eos habere || debent || necessarios, quos tum eodem studio praeditos dilexerunt; Lae 74.

revoco: quod Deiotarum, necessarium nostrum ex itinere aquila revocavit; D II, 20.

NECESSE, nōtig, notwenbig, unbermeiblich:

A. est: I. affirm: audebimus . . . uti . . . si necesse erit; A I, 26. posse hominem nihil opinari, nec solum posse, sed etia n. esse sapientem; A II, 77. innumerabilia dici possunt in hanc sententiam, sed non n. est; F III, 38. praecclare Anaxagoras qui . . . querentibus amicis, vellethe Claromens . . . auferri, „nihil n. est,” inquit; T I, 104. quae (stirpes aegritudinis) . . . omnes eligenda || ali-

dendae || sunt et, si n. erit, singulis disputationibus; T III, 83. curiosus id facient, quam n. est; N I, 10. quem (sorbitam), si n. sit, Latino verbo liceat „accervalem” appellare, sed nihil opus est; D II, 11. ita vero n. est; L II, 18. quem (virum) . . . saepius fortasse laudo, quam n. est; L III, l. longiores hoc loco sumus, quam n. est; O II, 16. causa . . . largitionis est, si aut n. est aut utile; O II, 58.

II. mit Coniunctio: omnino . . . ante videri aliquid, quam agamus, necesse est, eique, quod visum sit, adsentiar; A II, 39. ita dicat n. est; A II, 114. aut Stoicus constituitur sapientia necesse est aut veteris Academiae; A II, 132. quae (male

et venientia metuat ſapiens n. eſt et veniſſe doleat; A II, 135. aliam .. vim voluptatis eſſe, aliam nihil dolendi ... concedas n. eſt; F II, 9. timeat n. eſt, ne aliquando amiſiſſis illiſ (bonis) ſit miſer; F II, 108. bene laudata virtus voluptatis aditus intercludat n. eſt; F II, 118. iſta rerum corporearum ſeſtimatio ſplendore virtutiſ et magnitudine obſcuretur et obrutur atque intereat n. eſt; F III, 45. quae ſint paria n. eſt; F III, 69. qui (ſapiens) ... ſemper ſit n. eſt beatus; F III, 75. teneamus .. illud n. eſt; F IV, 68. haec antiquorum (ſententia) valet n. eſt; F V, 23. cum ... id ... bonum ſolum ſit, quo qui potiat, n. eſt beatus ſit; F V, 89. in quo ... verſe te huc atque illuc n. eſt; F V, 86. is .. animus ... ſuperiora capeſant n. eſt; T I, 42. hoc etiam magis n. eſt (haec duo genera) ferantur ad caelum; T I, 42. n. eſt (animus) ita feratur, ut ...; T I, 43. quando ſinem habet motus, vivendi ſinem habeat n. eſt; T I, 53. R VI, 27. vel concidat omne caelum omniſque natura et conſiſtat n. eſt; T I, 54. et; R VI, 27. ita ... illud .. divinum ob ſamque rem aeternum ſit n. eſt; T I, 66. fr IX, 10. certe ita dicant n. eſt; T I, 87. n. eſt .. ſit alterum de duobus; T I, 97. eodem paulo tardius referam n. eſt; T I, 119. quae qui recipit, recipiat idem n. eſt timiditate; T III, 14. diffidat n. eſt, qui bona dividit tripertito; T V, 40. quod ſi ita eſt, laudabile ſit u. eſt; T V, 45. haec, quae ſunt minima, tamen bona dicantur n. eſt; T V, 46. ſit aliquid n. eſt melius vita beata; T V, 50. ingenio eximio (ſe vir) ſit n. eſt; T V, 68. qui (vita)e referat tot tantique gaudiis Fortuna ipſa cedat n. eſt; T V, 72. ſequatur n. eſt, ut, cutus in poteſtate ſummum bonum, in euſdem vita beata ſit; T V, 82. careat .. (deus) ſenſu n. eſt, careat etiam prudentia, careat voluptate; N I, 30. ſi ortus eſt decorum, interitus ſit n. eſt; N I, 68. conveniat id quoque n. eſt; N I, 89. multo magis ... ſtatutum n. eſt ab aliqua mente tantoſque motus gubernari; N II, 15. is .. ardor ... animus ſit n. eſt; N II, 32. quod ſi ita eſt, ſapiens ſit mundus n. eſt; N II, 32. ad decorum naturam perveniemus n. eſt; N II, 33. n. eſt (ſol) .. ei ſimilis ſit igni; N II, 40. aliquid profecto ſit n. eſt melius ... quam deus; N II, 76. quae (coniunctio) aut ſempiterna ſit n. eſt hoc eodem oratione ... aut certe perdurturna; N II, 85. mortale .. omne animal et diſſolubile et dividuum ſit u. eſt; N III, 20. quod .. dolorem accipit, id accipiat etiam interitum n. eſt; N III, 32. ſin autem quid || quod || animal eſt, id illa n. eſt ſentiat; N III, 33. omne ergo animal intereat n. eſt; N III, 33. n. eſt .. in ſuum quaeque locum natura rapiatur; N III, 34. id n. eſt ſentiat et voluptatem et dolorem; N III, 36. iure naturae, qui dea matre eſt, deus ſit n. eſt; N III, 45. qui .. tenent cauſas rerum futurarum, idem n. eſt omnia teneat, quae futura ſint; D I, 127. quoquo ſeſe verterit Stoici, iaceant n. eſt omniſum ſollertia; D II, 24. quicquid || quidquid || .. oritur, .. cauſam habeat a natura n. eſt; D II, 60. valet id n. eſt non in hominibus ſolum, verum in beſtiis etiam; D II, 98. nihil .. (quod omne eſt) cum habeat extremum, infinitum ſit n. eſt; D II, 108. vineare .. n. eſt; D II, 144. quorum n. eſt plerumque aliquid enerviat; D II, 149. habeant .. cauſas n. eſt ea, quae vera ſunt; Fa 26. quod omne pondus nulla re impediende moveatur et feratur n. eſt; Fa 48. qui (ſummi et iuſſimi) ſint in omni populo n. eſt; R I, 63. ſe comparat hic civis ita n. eſt, ut ...; R VI, 1. quod laudabile bonum eſt || eſt, bonum ||, in ſe habent, quod laudatur, n. eſt; L I, 46. qui bene imperat, pa-

ruerit aliquando n. eſt; L III, 5. haec in deligendo officio ſaepe inter ſe comparantur n. eſt; O I, 152. qui ſe metui volent, a quibus metuentur, eodem metuunt ipſi n. eſt; O II, 24. ut ... interire totum corpus neceſſe eſſet, ſic ... ſocietas hominum ... evertatur n. eſt; O III, 22. quae (virtus) n. eſt cum aliqua cura reſ ſibi contrarias aſpernetur atque oderit; Lae 47. id cum contigit || contingit ||, amor exoritur n. eſt; Lae 48. item .. peccata, quoniam ex vitis manant, ſint aequalia n. eſt; P 22. ſi utroque (cauſa) adiuncta eſt, paria ſunt n. eſt; P 24. praeclearum quoſ efficit n. eſt; T I, 4. rurus .. aliis animans, qui eum (mundum) continent, ſit n. eſt; T I 2. f. IV. F V, 25.

III. mit Jufinitis (paſſ. f. IV): quid .. neceſſe eſt, tamquam meretricem in matronarum coetum, ſic voluptatem in virtutum concilium adducere? F II, 12. ita n. fuit aut haec flagitia concipere animo aut ſuſceptae philoſophiae nomen amittere; N I, 66. cui nihil eſt n. uſi, ubi ſit illud, quod veri ſimillimum videntur, acquirere; T IV, 47. non lubet (haruſpicum reſponſa) commemorare, nec vero n. eſt, tibi praetertim; D II, 53. concipere: f. amittere. omniſe eos (ſapientes) beatos eſſe confiteri n. eſt; T V, 72. erit coeuteri n. ...; Fa 23. credere omnia vide ne non ſit n.; D II, 31. quoniam etiam n. erit cupere et optare, ut quam ſaeppiſſime peccet amicus; Lae 59. an cenſes ... non n. eſſe optumae rei publicae leges dare conſentaneas? L II, 23. quae .. ars || reſ || efficit, ne u. ſit ... decantare neque ... diſcedere; F IV, 10. illud quoque n. eſt, declinare; Fa 48. tibi ... illud .. ſuperius ſic ut caput et famam tuam defendere n. erit; A II, 119. docuit, cur ſibi cauſa deſistere n. eſſet; O III, 112. quanti libertas ipſa aſſestimanda eſt non mihi n. eſſe, quod tibi eſt, dicere ..! A II, 120. iſtnd .. ita vobis dicere n. eſt; N I, 84. id quod iis dicere n. eſt; D II, 92. nihil eſt n. dicere, quae ſequuntur; D II, 104. non, quicquid tibi audire utile eſt, idem || id || mihi dicere n. eſt. „immo vero“, inquit ille. ... || vero || n. eſt; O III, 52. 53. nihil n. eſt mihi de me ipſo dicere; C 30. diſcedere: f. decantare. quantum (rerum) qualis comparatio fieri ſoleat ... non eſt n. diſputare; O II, 74. recte factis commodisque amicorum u. erit || nec. erit || angſi, dolere, invidere; Lae 59. quid n. eſt ... etiam vitam efficere deplorando miſeriores? T I, 83. haec nunc enucleare non ita u. eſt; T V, 23. quos (viros) enumerare non eſt n.; C 82. quod facere iis n. eſt, quibus ...; N I, 11. quid? quod aliis avibus utuntur, ... non n. eſt fateri ..? D II, 83. invidere: f. dolere. nihil n. eſt de gatuſtate et odorata loqui; A II, 20. populariter interdum loqui n. erit; L I, 19. non modo quia n. eſt mori, verum etiam quia nihil habet mors, quod ſit horrendum; T II, 2. de homine .. dicitur, cui n. eſt mori; Fa 17. nec magis n. (erat) mori Scipioni quam illo modo mori; Fa 18. optare: f. cupere. Neoptolemus .. apud Ennium „philoſophari ſibi“ ſit n. eſſe, ſed paucis“; T II, 1. ego autem .. n. mihi quidem eſſe arbitor philoſophari; ... ſed non paucis; T II, 1. tibi hoc repudiare ... n. erit; A II, 119. quibus neceſſit aut aliquando uti n. eſſet; R I, 11.

IV. mit accuſ. c. Inſſa: nec deſiniri ſiebat neceſſe eſſe, quid eſſet cognitio; A II, 17. conſtitui n. eſſe initium; A II, 24. n. eſt id ei (animus) verum, quod occurrit, videri; A II, 25. ita u. eſſe ne id ipſum quidem .. percipi ullo modo poſſe; A II, 28. ut .. n. eſt lancem in libram || libra || ponderibus impoſita deprimi, ſic ...; A II, 38. n. erit caſs Hermarchum aut vivere aut non vivere;

A II, 97. ut ... iacere n. sit tot tam nobiles disciplinas; A II, 147. cum primas (partes) sibi quemque vindicare n. ait; A fr 20 (B. 3). quod tibi ita videri n. est; F I, 26. n. est, quid aut ad naturam aut contra sit, a natura ipsa iudicari; F I, 30. eum n. est aut in voluptate esse aut in dolore; F I, 38. inesse . . . n. est in eo . . . firmitatem animi; F I, 40. ex quo vitam amarissimam n. est effici; F I, 44. quanto magis animi morbis (vitae iucunditatem) impeditur n. est; F I, 59. de hominibus dici non n. est; F I, 65. quam (rhetoricam forensem) n. est, cum populariter loquatur, esse interdum paulo hebetiorem; F II, 17. ab isto capite fluere n. est omnem rationem bonorum et malorum; F II, 34. quantum studium . . . fuerit . . . scire n. est utrumque vestrum; F II, 72. maximas . . . virtutes iacere omnis n. est voluptate dominante; F II, 117. nec tamen exprimi verbum et verbo n. erit; F III, 15. n. est ea ad haec referri; F III, 22. ab idem (principia naturae) n. est proficiaci ipsam sapientiam; F III, 23. intellegi n. est pluris id, quod honestum sit, aestimandum esse quam illa media; F III, 39. n. est nec bonum esse nec malum hoc; F III, 53. quem (finem) . . . ita constitui n. est; F IV, 25. n. est . . . esse in animo quaedam . . .; F IV, 28. n. est huic ultimum esse ex virtute agere; F IV, 35. initia proponi n. esse . . . accommodata naturae; F IV, 46. Platonem quoque n. est . . . aequae caecum animo ac Phalarim fuisse; F IV, 64. n. est paria esse peccata; F IV, 77. summum . . . bonum ei ignoeretur, vivendi rationem ignorari n. est; F V, 15. n. est eam (prudentiali) quoque ab aliqua re esse constitutum; F V, 16. n. est omnino officium aut fugiendi aut sequendi ad eorum aliquid referri; F V, 18. n. est finem quoque omnium (animantium) hunc esse, ut . . . sed extrema illa . . . dispersita sint; F V, 25. ut n. sit omnium rerum, quae natura vigeant, similem esse finem; F V, 26. n. que est . . . eum, quae bona sunt, mala putare; F V, 28. n. est huic partem quoque sui carae esse; F V, 37. in eo . . . summum bonum poni n. est; F V, 37. non n. est . . . illa pristina manere, ut tuenda sint? F V, 40. quod (summum bonum) certe universum sua sponte ipsum expeti . . . n. est; F V, 44. n. est eius etiam partis propter se expeti; F V, 46. intellegi n. est in ipsis rebus . . . invitamenta inesse; F V, 52. omnia ista n. est obscurari; F V, 90. n. est . . . miseros esse eos, qui . . .; T I, 9. quasi non n. sit . . . id aut esse aut non esse? T I, 14. siquidem n. est a principio oriri omnia; T I, 54. si summus dolor est, . . . brevem n. est esse; T II, 44. eos . . . sanos quoniam intellegi n. est, quorum . . . qui contra adfecti sint, hos insanos appellari n. est; T III, 11. n. est, qui fortis sit, eundem esse magni animi; T III, 15. qui sit frugi, . . . eum n. est esse constantem; qui autem constans, quietum; T III, 18. qui . . . id concupierit, eum n. est, si id consecutus sit, magno opere laetari; T III, 19. n. esse omnia in aegritudine esse, qui se in malis esse arbitrentur; T III, 32. n. esse homini tale aliquid accidere; T III, 55. intellegi n. est non rem ipsam . . . fontem esse maeroris; T III, 67. qui perturbari animos n. dicunt esse; T IV, 38. ceteri, de quibus dici non n. est; T IV, 55. mali expectationem esse n. est metum; T IV, 80. in quem cadit aegritudo, in eundem metum cadere n. est; T V, 52. ex quo omnibus bene veritatem intentibus videri n. est (Dionysium) miserimum; T V, 57. in ea (parte) situm esse n. est illud . . . optimum; T V, 67. hac (virtute) beatam vitam contineri n. est; T V, 67. quo . . . gaudio adfici n. est sapientis animum? T V, 69. n. est semper beatum esse sapientem; T V, 83. in summo errore

n. est homines . . . versari; N I, 2. cum qua (pietate) simul sanctitatem . . . tolli n. est; N I, 3. ut eam (rem publicam) unius consilio . . . gubernari n. esset; N I, 7. intellegi n. est esse deos; N I, 44. de quo . . . omnium natura consentit, id verum esse n. est; N I, 44. in qua (vi infuitatis) intellegi n. est eam esse naturam; N I, 50. si plures (facies), aliam esse alia pulchriorem n. est; N I, 80. florere in caelo Academiam n. est; N I, 80. quorum . . . interpretes sunt, eos ipso esse certe n. est; N II, 12. n. est haec inesse in eo, quod optimum esse concedimus; N II, 18. a quo (calido, igneo) . . . animantia omnia . . . et nasci sit n. et augescere; N II, 28. omnem . . . naturam n. est . . . habere aliquem in se principium; N II, 29. ita n. est illud etiam . . . esse omnium optimum; N II, 29. in ea parte . . . haec inesse n. est; N II, 30. sapientem esse unum n. est; N II, 30. mundum universum plures esse n. est. quam partem aliquam universi; N II, 32. in quo (mundo) n. est perfectam illam . . . inesse rationem; N II, 34. in omni natura . . . n. est abesse aliquid ac perfecti; N II, 35. n. est esse quartum illum et altissimum gradum; N II, 35. n. est intellegentem esse mundum; N II, 36. n. est . . . id (animal) . . . sensu acerrimo esse; N II, 42. quia n. sit praesentem esse aliquam naturam; N II, 46. esse . . . (conversionem) certam et definitam n. est; N II, 52. ab eo (deo) . . . mundum n. est regeri; N II, 77. n. est, cum sint di, . . . animantis esse; N II, 78. n. est deos haec ipsa habere maiora; N II, 79. n. est . . . eum (mundum) deorum consilio . . . administrari; N II, 80. n. est mundum ipsum natura administrari; N II, 86. ut . . . conflagrare terras n. sit a tantis arduoribus; N II, 92. contingere idem terrae n. est, ut . . .; N II, 116. n. est . . . offa obiecta cadere frustum ex pulli ere. D I, 27. n. est cognatione || cognatione, contigione || divinorum animorum animos humanae commoveri; D I, 110. profecto hominibus a dis futura significari n. est; D I, 117. ut eam (nam) obscurari n. sit; D II, 17. n. est eam (vim) . . . cum rerum natura esse coniunctam; D II, 29. quasi . . . non in omni marmore n. sit inesse vel Praxitelis capita! D II, 48. peritum esse n. est eum, qui, silentium quid sit, intellegat; D II, 71. quia, cum (puli) pascantur, n. est aliquid ex ore cadere; D II, 72. eadem . . . omnibus, qui eodem statu caeli . . . nati sint, accidere n. esse; D II, 92. n. est ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnes; D II, 92. quicquid || quicquid || futurum sit, id (Diodorus) dicit fieri n. esse; Fa 13. neque n. fuisse Cypelum regnare Corinthi; Fa 13. licet . . . Epicuro . . . non vereri, ne omnia fato fieri sit n. est; Fa 19. omnia n. est conligatione naturali conserte contextuque fieri; Fa 32. ea (futura), quorum causas natura ita contineret, ut ea fieri n. esset; Fa 32. nullis in rerum natura causis praepositis, cur ab eo (Oedipode) patrem interfici n. esset; Fa 33. an eius modi (quid sit), cum quo effici aliquid n. sit; Fa 36. n. est . . . in rebus contrariis duabus, . . . ex iis igitur n. est . . . alterum verum esse, alterum falsum; Fa 37. n. est . . . adensionem visio commoveri; Fa 42. quibus (optimatibus) rem publicam tuentibus beatissimos esse populos n. est; R I, 52. at n. sit in eius modi re publica plena libertatis esse omnia; R I, 67. propter cliviones exustionesque terrarum, quas accideret tempore certo n. est; R VI, 23. siquidem n. est a principio oriri omnia; R VI, 27. an . . . honesta et turpia non ad naturam referri n. erit? L I, 46. melius esse aliquid quam virtutem n. est; L I, 52. n. est caritate eam (patriam) praestare; L II, 5. n. est . . . legem haberi in rebus

optimis; L II, 12. quia sic existimare nos est n.; L II, 31. neque n. est edisseri a nobis, quae finis funestae familiae ... fiat; L II, 56. non ius .. illud solum superbius populo ... videri n. erat; L III, 17. de qua (tribunorum potestate) dissori nihil n. est; L III, 19. n. est, quod a communitate ducatur officium, id esse maximum; O I, 153. qui e divisione tripartita duas partes absolverit, huic n. est restare tertiam; O III, 9. dirumpi n. est ... humani generis societatem; O III, 21. n. est secundum eandem naturam omnium utilitatem esse communem; O III, 27. cum .. aliqua species utilitatis obiecta est, commoveri n. est; O III, 35. n. est, quod honestam sit, id esse aut solum aut summum bonum; O III, 35. quo facto frangi Lacedaemoniorum opes n. esset; O III, 49. nihil fuisse n. (vitium) dici; O III, 67. n. fuit esse aliquid extremum; C 5. ne n. sit nunc sollicitum esse pro pluribus; Lae 45. quodam virtutes sunt pares inter se, paria esse etiam vitia n. est; P 21. omne .. quod gignitur, ex aliqua causa gigni n. est; T 3. ut sit n. hunc ... mundum simulacrum aeternum esse alicuius aeterni; T 7. corporeum ... omne n. est esse, quod natum est; T 13. principio n. erat sensum existere unum communemque omnium; T 44. illum ... n. est intelligentis sapientiaeque naturae primas causas conquire; T 51. de quo n. erat peius existimare eos, qui; fr VIII, 13. §. II. A II, 89. O III, 22. — III. dolere.

V. *Επιψεν*: sed non necesso est nunc omnia; T III, 40. „aliquot somnia vera“, inquit Ennius, „sed omnia uno n. est“; D II, 127.

VI. *αλγ*: quod hoc tempore non est necesso; A II, 3. id .. interdum est § est int. § n.; F II, 94. nisi quid n. erit, malo non roges; T I, 17. quod .. omnibus n. est, idne miserum esse uni potest? T I, 119. de quo (fato) alias; nunc quod n. est; D II, 19. nihil fieri, quod non n. fuerit; Fa 17. quid cuique maxime n. sit; O I, 59. quare id, quod feceris, n. fuerit nec aliter facere poteris; O II, 68. istuc ... ita n. est; Lae 16. §. III. anquirere. declinare.

B. *πυτ* (dicere) non necesso putat Diogenes; O III, 91.

necessitas, *Notwendigkeit, Bedürfnis, Schicksal, Rötigung, Zwang, Bedürfnis, Notdurft, Bedürfnlichkeit*: I. **Subject**: accidit: quasi vero maior cuiquam necessitas accidere possit || posset ||, quam accidit nobis; R I, 10.

adfert: quam (solitudinem) mihi adfert necessitas, non voluntas; O III, 3. iis nihil malum potest || p. n. || videri, quod naturae necessitas adferat; C 4.

admonet: necessitas ferendae conditionis humanae quasi cum deo pugnare prohibet admonetque esse hominem; T III, 60.

cogit: cum cogeret eum (hominem) necessitas nulla; R I, 1. quod uegant sapientem suscepturum ullam rei publicae partem, extra quam si eum tempus et necessitas coegerit; R I, 10. ita necessitas cogit, ut eadem sint ea, quae diuncta fuerant; T 14.

consequitur: fraudandi .. spe sublata solvendi necessitas consecuta est; O II, 84.

detrudit: sin aliquando necessitas nos ad detruserit, quae nostri ingenii non erunt; O I, 114.

efficit: siue (est) inanimata natura siue necessitas vi magna iucitata haec pulcherrima opera efficiens; N II, 76. quod si ita est, omnia necessitas efficit; Fa 31.

est: nulla .. est in uatura rerum talis necessitas; A II, 97. tum fatalem uim ||† umbram,

normam || et necessitatem rerum futurarum (Chrysippus deum dicit esse); N I, 39. §. efficit; N II, 76.

existit: hinc vobis extitit .. illa fatalis necessitas, quam *απαγορεύω* dicitis; N I, 55.

iubet: stum || tam, nam || vita omnibus metenda, ut fruges. sic iubet Necessitas || nec. ||; T III, 59.

obvenit: siue quae necessitas huius muneris alicui rei publicae obveniret; O II, 74.

perficit: ea praedicitur .. quae naturae necessitas perfecta est; D II, 17.

postulat: cum tempus necessitatisque postulat; O I, 81.

potest: §. accidit, II, 1. removeo.

premit: cum ... nulla necessitate premente rem publicam regere neciant; R I, 11.

prohibet: §. admonet.

II. *ναχ* *Verben*: I. adfero: nihil necessitatis adfert, cur nascatur animi, similitudo; T I, 80.

adhibeo: quae (rationes) ... nullam adhibent persuadendi necessitatem; A II, 116.

adiungo: qui ita fatum introducunt, ut necessitatem adiungant; Fa 42.

appello: quam interdum eandem necessitatem appellant; A I, 29. eandem .. (legis vim) fatalem necessitatem appellant, sempiternam rerum futurarum veritatem; N I, 40.

attingo: quod (cupiditates) essent plane inanes neque necessitatem modo, sed ut naturam quidem attingerent; T V, 93.

confirmo: §. *confirmo*, III. necessitatem (4 Et) §. I, §. 483, a. — dico: §. I. existit.

do: tantum esse necessitatem virtutis generi hominum a natura ... (datam), ut ..; R I, 1.

effugio: §. *effugio*, II. necessitatem (3 Et) §. I, §. 794, b.

extimesco: nec ob eam causam fatum aut necessitates extimescenda est; Fa 23.

habeo: quodsi haec ... habent aliquam talem necessitatem; D II, 18.

improbo: Chrysippus .. cum .. necessitatem improbat; Fa 41.

incito: §. I. efficit; N II, 76.

propono: reliquia .. tribus virtutibus necessitates propositae sunt ad eas res parandas tuendasque; O I, 17.

removeo: negabant .. fato adensionibus adhibito necessitatem ab his posse removeri; Fa 40.

vito: Epicurus declinatione atomi vitari necessitatem fati potat; Fa 22.

2. sum: ex quo intellegi potest cetera necessitatis esse, unum hoc voluntatis; fr V, 50.

efficit: haec oblectationis; illa necessitatis, cultus dico agrorum ..; N II, 150.

3. do: omnes mirari, sed cum attenderit, veniam necessitati dare; O II, 56.

pareo: ipsi .. uecessitati dant operam ut quam occultissime pareant; O I, 127. danda erit opera, ut omnes intellegant ... necessitati esse parendum; O II, 74.

servio: vigilantes animi vitae necessitatibus seruiunt; D I, 110.

subicio: siquidem ea (natura deorum) subiecta est ei vel necessitati vel naturae, qua caelum, maria, terrae regantur; N II, 77.

subvenio: cum praesertim neque necessitati subuenitur nec dignitas augetur; O II, 56.

4. libero: qui (philosophi) necessitate motus animorum liberatos voluit; Fa 39.

5. do ad: quae partes .. corporis ad naturae necessitatem datae; O I, 126.

incido in: quod in tam crudelem necessitatem incidissemus; T III, 60.

mano e: §. V, I. manare.

III. **necō Subjectiv:** liber a: ea non esse nexa causis aeternis et a fati necessitate esse libera; Fa 38.

IV. **necō Substantiv:** alqd: § II, 1. adfero. munus: dum sumus inclusi in his compagibus corporis, munere quodam necessitatis et gravi opere perfungimur; C 77.

vis: qui (philosophi) censerent omnia ita fato fieri, ut id fatum vim necessitatis adferret; Fa 39.

V. **Umfrang:** I. astringi: audiretur (me venisse) ... libero iudicio, nulla eius modi adstrictum necessitate, ut ...; N I, 17.

cogi: nec, ut omnia ... defendamus, necessitate ulla cogimur; A II, 8. qui convenit polliceri operam suam rei publicae tum denique, si necessitate cogantur? R I, 11.

constringi: qui ... ea ... necessitate constricti (sunt), ut ...; T II, 5.

devincire: in mentem hominis voluntate libera spoliata necessitate fati devincitur; Fa 20.

effici: casus ipse (mundus) sit effectus aut necessitate aliqua ac ratione ac mente divina; N II, 88. eas (adsensiones) ... veteres illi ... vi effici et necessitate dicebant; Fa 40.

emanare: § manare.

evenire: aut officii debitis aut rerum necessitatibus saepe evenit, ut ... voluptates repudiandae sint; F I, 33.

fieri: necessitate omnia fieri; Fa 23. quae a Romulo casu aut necessitate facta sunt; R II, 22. inserere: cum ... animos corporibus necessitate inessisset; Ti 44.

manare: non ... aeternis causis naturae [e] necessitate manantibus; § eman.]] verum est id; Fa 19.

neoti: cum (cogitatio) rerum causas alias ex aliis aptas et necessitate nexas videt; T V, 70. regi: § II, 3. subicio.

tribui: si atomis, ut gravitate ferantur, tributum est necessitate naturae; Fa 48.

2. a: quia nihil aliter possit, atque ab ea (necessitate) constitutum sit, evenire [† inter] P: A I, 29.

in: in qua (necessitate) quid facere potuissem, nisi tum consul fuissem? R I, 10.

propter: propter necessitatem vitae ... initam esse cum hominibus communitatem; O I, 158.

necessitudo, Verbindungs-, Verbindnis-, Verbindnischaft: I. gradus: non iidem erant necessitudinum gradus, qui temporum; O I, 59.

II. in: qui sunt in amicitiae coniunctionisque necessitudine superiores; Lae 71.

nece, ober nicht: I. direct: sunt haec tua verba necne? T III, 41. faciat (sapientis) quod promiserit, necne? O III, 98.

II. indirect: I. ohne Berteil im ersten Teil: tum ... aut anquirunt aut consultant, ... ad opes, ad potentiam ... conducit id necne; O I, 9. qui (Aristo) ... dubitet ... omnino, deus animans necne sit; N I, 37. ipsa vero sapientia si se ignorabit, sapientia sit necne; A II, 24. ut nihil interesse nostra fateamur, sint illa necne sint; F IV, 29. si nihil interesse nostra putemus, ... frigus, famem propulsaere possumus necne possumus; F IV, 69. hoc doce, doleam necne doleam, nihil interesse; T II, 29. ampulla ... sit necne sit, ... si laboret; F IV, 31. non est quaerendum, bonum illud necne sit, quod libidinem moveat; T IV, 62. fiat necne fiat, id quaeritur; D I, 86. quae (aves) pascantur necne, quid referet? D II, 72. quod (Antiocho) ... ego adsciant in omnibus necne, mox videro; L I, 54. — deus (beneficia) necne, in nostra potestate est;

O I, 48. in his primis naturalibus voluptas inait necne, magna quaestio est; F II, 34.

2. necō ne: quaeritur primum in ea quaestione, ... sintne de necne sint; N I, 61. sitae ... malum dolere necne, Stoici viderint, T II, 42.

3. necō utrum: omni cognita ratione naturae ..., et utrum conveniat necne natura hominis cum universa; F III, 73. utrum ... sit voluptas in iis rebus ... necne sit, ad id, quod agimus, nihil interest; F V, 45. di utrum sint necne sint, quaeritur; N III, 17.

neco, tōten, umbringen: alqm: quo minus ambo una necaremini, non deprecare [precarere] ? F II, 79. „ambo ... una necarier precamur“; F V, 63. qui (Regulus) in potestate hostium vigiliis et inedia necatus est; F V, 82. multis ... ante cruciatus et necatus; N III, 82. Zenonem Eleas in tormentis necatum; N III, 82. nec magis inmutabile est vero in falsum „necatus est Scipio“ quam „necabitur Scipio“; Fa 18. „a te infolium“, inquit vilico, „quem necassem iam verberibus, nisi iratus essem“; R I, 59. „... innocentes necarint; R IV, 8. qui in nave necatus, deinde in mari [mare] proiectus esset; L II, 57. Agri regem, quod nunquam antea apud eos (Lacedaemonios) acciderat, necavere; O II, 80. neque est contra naturam spoliare eum, si possis, quem est honestum necare; O III, 32. se ... eum (Pyrrhum) veneno necatum; O III, 86. cum (Regulus) vigilando necabatur; O III, 100. cum ... Pyllades Orestem se esse diceret, ut pro illo necaretur; Lae 24. qui quondam ... crudelitate exogitata necabatur; fr V, 95.

captivos: nec tamen possumus dicere nos pinnis captivos acerbe quam praedones necatos; N III, 82.

civem: (lex) ne quis magistratus civem Romanum adversus provocationem necaret neve verberaret; R II, 58.

patrem: nihilne ... interest, ... patrem quis necet ane serum? P 24.

praedones: § captivos.

puerum: quom esset cito necatus [legatum, al.] tamquam ex XII tabulis insignis ad deformitatem puer; L III, 19.

regem: [se venenum regi daturum et eum acaturum]; O I, 40. § alqm; O II, 80.

seruum: illud ... interest, quod in servo necando, si id fit iniuria, semel peccatur, in patris ...; P 25. § patrom.

nec opinans [nec, A. T I, 94 (S. 662, b)]

necopinato, unermutet, unermutet: evenio: qui (Cyrenatici) tum aegritudinem cessant existere, si necopinato quid evenerint; T III, 52. non (efficiunt), ... ut ... in modo aegritudine adiciatur, cui ille necopinato casus evenerit; T III, 59.

video: quod cum accidisset, ut alter alterum necopinato videremus; F III, 8.

necopinatus, unermutet, unermutet: A. bona: in singulari si peracipiunt necopinata quaedam bona; O II, 36.

malum: Cyrenatici non omni malo aegritudinem effici consent, sed inasperato et necopinato malo; T III, 28.

patrocinium: desertae ... disciplinae ... patrocinium necopinatum a nobis esse susceptum; N I, 6.

B. I. efficiunt, al.: ista necopinata non habent tantam vim, ut aegritudo ex iis omnibus oritur; feriant enim fortasse gravius, non [sua]

id efficiunt, ut ea, quae accidunt, maiora videantur; quia recentia sunt, maiora videntur, non quia repentina; T III, 55.

aunt: sentit (postea) omnia repentina et neopinata esse graviora; T III, 45. f. efficiunt.

II. officio: quod efficiit multa improvisa et neopinata nobis propter obscuritatem ignorantiaeque causam; A I, 29.

III. natura: cum diligenter neopinatorum naturam consideres; T III, 52.

IV. ex: hoc .. efficitur, ut ex illo neopinato plaga maior sit; T III, 59.

nectar, Nektar: I. comparo: postae .. [nectar ambrosiam] epulas comparant; N I, 112.

II. laetari: non .. ambrosia deos aut nectare .. laetari arbitror; T I, 65.

necto, verbinden, verpfänden, verpfänden: I. cum sunt propter unius libidinem omnia nexa coniunguntur liberata nectique postea desinit; R II, 59.

II. alqd: cetera serie deinde sequitur maiora neotens; A II, 21. quid non sic aliud ex alio nectitur, ut, si ullam || unam || litteram moveris, labent omnia? F III, 74. ea non esse nexa causis aeternis; Fa 38. videtisne ut ex alio alia nectantur? L I, 52.

causam: cum (cogitatio) rerum causas alias ex aliis aptas et necessitate nexas videt; T V, 70. cum causae causa nexa rem ex se signat; D I, 125.

rem: ut alia (res) ex alia nexa et omnes inter se aptas conligataeque videntur; N I, 9.

virtutes: omnes .. inter se nexae (virtutes) et iugatae sunt; T III, 17.

Räde: altera est nexa cum superiori et inde apta atque || apteque, al. || pendens; fr V, 52.

nefarius, nefös, frevelhaft: A. alqd: quae Persae nefaria putaverunt; R III, 14. habere .. quaesturam rem publicam non modo turpe est, sed sceleratum etiam et nefarium; O II, 77.

bellum: cum (Brennus) fano Apollinis Delphici nefarium bellum intulisset; D I, 81.

iniuria: iniuriam a te nefarium in me iniuriam semper duxi; P 23.

pestis: parumne ratiocinari videtur et sibi ipsa nefarium pestem machinari? N III, 66.

scelera: Medea .. et Atrous .. nefaria scelera meditantes; N III, 71.

vir: ut (civitas) bonum illum virum sceleratum, facinorosum, nefarium putet; R III, 27.

vox: qui huic nefariae voci paruit; T V, 56. videtis, quam nefaria vox! Lae 37.

B. a. defendo: nocentem aliquando, modo ne nefarium impiumque, defendere; O II, 51.

b. commemoro: multa praeterea commemorare nefaria in socios; O II, 23.

nefas, frevel, Sünde: I. sum: quom .. nefas .. sit dicere ullam rem praestare naturae omnium rerum; L II, 16. in quorum (peccorum) societatem et hominem et sapientem trudere nefas esse; A fr 30 (3, 19). — acc. c. inf.: quod deos .. inclusos parietibus contineri nefas esse ducet; R III, 14. cum .. aeque .. nefas sit tale aliquid et facere rogatum et rogare; Lae 39. — quia profecto videtis nefas esse dictu miseram fuisse talem senectutem; C 13. — indicetne id magistratibus filius? nefas id quidem est; O III, 90. quicquid non oportet, scelus esse, quicquid non licet, nefas putare debemus; P 25.

ohne Verb: Iove tonante, fulgurante comitia populi habere nefas; D II, 42. parentem huius universitatis invenire difficile et, cum iam invenire, indicare in vulgus nefas; T I, 6.

II. habeo: quartus (Mercurius) Nilo patre, quem Aegyptii nefas habent nominare; N III, 56. mentiri nefas habebatur; L II, 63.

iudico: quae deseri a me ... nefas iudico; N III, 94. cui (gloriae) dedecori esse nefas (et vitium) || et impium || iudicandum est; O I, 121.

nefastus, fänbhaft, verboten: quae .. augur iniusta nefasta, vitiosa dira defixerit || deixerit ||, iniusta infectaque unato; L II, 21.

negatio, Berneinung: I. pono: si Chaldaei ita loquantur, ut negationes infinitarum conjunctionum potius quam infinita conexa ponant; Fa 15.

2. transfero ad: quid est, quod non possit isto modo ex conexo transferri ad conjunctionum negationem? Fa 16.

negito, feugnen: quam (veri et falsi notam) multos annos esse negitavisset; A II, 69.

neglegens, nachlässig, unachtsam: alqs: urbis .. ipsius nativa praesidia quae est tam neglegens qui non habet animo notata? R II, 11.

homines: in amicis eligendis || delig. dilig. || neglegentis || neglegentes || (homines) esse; Lae 62.

neglegenter, achtlos: ut se quid temere ac fortuito, inconsiderate neglegenter agamus; O I, 103.

neglegentia, Nachlässigkeit, Unachtsamkeit: I. I. accuso: in qua (disciplina puerili) una Polybius noster hospes Rotorum institutorum neglegentiam accusat; R IV, 3.

fugio: quae (munditia) fugiat agrotem et inhumanam neglegentiam; O I, 130.

reddo: difficultas laborque dicendi disertam neglegentiam reddidit; D I, 105.

2. sum: si imprudentes (laudent), neglegentiae est, si scientes, temeritatis; O II, 68.

3. vaco: omnis .. actio vacare debet temeritate et neglegentia; O I, 101.

II. amitti, deseri: multa auspicia ... neglegentia collegii amissa plane et deserta sunt; D I, 28.

dissolvi: quod institutum perite a Numa posteriorum pontificum neglegentia dissolutum est; L II, 29.

evanescere: quin haec disciplina et ars augurum evanescit iam et vetustate et neglegentia; L II, 35.

everti: si in ipsa gubernatione neglegentia est navis eversa; F IV, 76.

impediri: neglegentia, pigritia, inertia ... impediuntur; O I, 28.

omitti: neglegentia nobilitatis augurii disciplina ommissa; N II, 9.

plecti: cum multa in rebus neglegentia plectitur, tum maxime in amicis et diligendis || delig. || et colendis; Lae 85.

neglego, nicht beachten, übersehen, veräußen, vernachlässigen, gering achten: I. absint: alqs: Flaminius re nuntiata suo more neglexit; D I, 77.

II. mit Ergänzung: I. inirecte frage: quae (Epicuri) dicant, videamus, quomodo, neglegamus; T III, 33. cum .. eadem natura doceat non neglegere, quem ad modum nos adversus homines geramus; O I, 98. neglegere, quod de se quisque sentiat, non solum arrogantis est, sed etiam omnino dissoluti; O I, 99.

2. Infinitiv: nostra .. aetas ... non modo eam (picturam) coloribus eisdem, quibus fuerat, renovare neglexit; R V, 2.

III. **mit Object:** aliqui: cum ipsi inter nos viles neglectique simus; F III, 66. ut ... eum ... aut invidium deo aut neglectum a deo indicemus; N II, 167. cur ... deus dormientes non moneat, vigilantes negligat? D I, 85. neminem omnino esse negligendum, in quo ...; O I, 46.

aliquid: haec, quae vitam omnem continent, negliguntur? F I, 12. si tamen omnino non omnino ea negligemus; F IV, 40. sin ea non negligemus; F IV, 40. in quibus (rebus) neglectum est aliquid; F V, 15. quae si natura negligat; F V, 33. quam facile (illud) vel aliunde vel alio modo || [vel alio modo] || perfici vel omnino negligi possit; T IV, 74. magna di curant, parva negligunt; N II, 167. minima di negligunt; N III, 86. id ... ab homine acuto non esse neglectum; D I, 45. quod semel ille (Sophocles) iterumque negligit; D I, 54. quod neglectum tum, cum || negli. cum, n. tum || caveri poterat; D I, 101. nec haec a sapientissimis legum scriptoribus neglecta sunt; L II, 63.

actum: a qua (natura) non veri simile est ... extremum actum tamquam ab inerti posita esse neglectum; C 5.

amicitia: quam (potentiam) etiamsi neglecta amicitia consecuti sint || sunt ||, obscuratum iri arbitrantur, quia non sine magna causa sit neglecta amicitia; Lae 63.

auspicia: f. rem; D I, 7. commoda: ut sua commoda populus negligi a principibus putet; R I, 52.

deus: ita fit, ut non modo homines a deis, sed ipsi dei inter se ab aliis alii negligantur; N I, 121.

dolorem: traditur ... ab Epicuro ratio negligendi doloris; F II, 93. „neglego“, inquit (Epicurus), „dolorum“; T II, 44.

fama: nec ... negligenda est fama; Lae 61. fides: scius ipse princeps iuris iurandi fuit, ... solus negligit fidem; O III, 98.

foedera: sociorum nominique Latini iura negligit se foedera; R III, 41.

gens: ne gens esset ulum divinationis, quod neglectum ab eis videretur; D I, 3.

gloriam: qui ... gloriam negligant, frangantur infamia; O I, 71.

homines: cur di homines negligant; N III, 79. f. deos.

honestas: qui omnia recta et honesta negligunt; O III, 82.

humana: qui deos putas humana negligere; N III, 89.

intercessorem: Ti. Gracchum non solum neglectus, sed etiam sublatus intercessor evertit; L III, 24.

iura: f. foedera. lectionem: lectionem sine ulla delectatione negligo; T II, 7.

legem: f. lex, II, I. negligo (3 Et.) S. 450, a. locum: totus ... hic locus est contemnendus in nobis, non negligendus in nostris, ita tamen, ut ...; T I, 108.

malum: iam id ipsum absurdum, maximum malum negligi; F II, 93.

media: ut eorum (mediorum) alia eligenda sint, alia recitanda, alia omnino negligenda; F IV, 71. mortem: f. mors, II, I. negligo (6 Et.) S. 584, b.

morem: non ille (Epicurus) suo more loquatur, nostrum negligat; F II, 15.

nutrices: qui (nutrices et paedagogi) negligendi quidem non sunt, sed alio quodam modo castigandi || modo * ||; Lae 74.

obnuntiationem: diram obnuntiatione neglecta; D I, 29.

officium: in eo .. (officio) et colendo vita vitae est honestas omnis et negligendo turpido; O I, 4.

ornamenta: quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta (Epicurus) negligenter; F I, 14.

paedagogos: f. nutrices.

partem: utrique idem faciunt, ut si haerent partem negligenter, dexteram tuerentur; F IV, 36. quid ... aliud intellegat, nisi ut .. quae pars naturae negligatur? F IV, 41. qui ... partem civium consulunt, partem negligunt; O I, 85.

patrem: ut pater filium metat, filius patrem negligat; R I, 67.

patrimonium: certe ... (Democritus) patrimonium negligit; F V, 87.

philosophiam: ut (philosophia) a plerisque neglecta a multis etiam vituperetur; T V, 6.

rationem: neglecta (ratio) multis implicatur erroribus; T IV, 58. ea ... divinationis ratione in barbaris quidem gentibus neglecta est; D I, 90.

recta: f. honesta.

religionem: f. Flaminius Coelius || Coelius || religione neglecta cecidisse apud Traumentum scribit; N II, 8. f. rem; D I, 7.

rem: nec unquam eius (boni) res a dis immortalibus negligitur; T I, 99. fortitudo est ... scientia rerum formidolosorum contrariarumque aut || et || omnino negligendarum; T IV, 53. aut (divina providentia) negligit res humanas; N III, 92. ne aut neglectis iis (auspiciis, rebus divinis, religione) impia fraude aut susceptis anli superstitione obligemur; D I, 7. quod (iustitia) eas res spernit et negligit; O II, 38. quod propter studium cum (Sophocles) rem negligere familiares videretur; C 22.

scientiam: arbitraret hanc rerum civium minime negligendam scientiam sapienter; R I, 11.

signa: bello Punico secundo nonne C. Flaminius consul iterum negligit signa rerum futurarum? D I, 77.

somnia: nec ... somnia graviora ... a summo consilio neglecta sunt; D I, 4. si plerumque somnia aut ignorantur aut negliguntur; D II, 125.

suavitate: nec Iapathi suavitatem accipere Galloni Laelium anteponebat, sed suavitatem ipsam negligebat; F II, 25.

virtutem: ea (virtute) ... neglecta qui se amicos habere arbitrantur; Lae 84.

Nego, utinam [agen, [agen, daß nicht, vernichten, leugnen, bestritten, verjagen, abſchlagen]: A. abſolvi: I. unperſönlich; difficile est negare; N I, 61.

2. aliquid: negabat; A II, 11. si negaverat; A II, 43. contra Epicurum vel quis alius adversarius negabat; A fr 20 (B. 11). si negaret; F II, 90. si negaveris; F II, 107. recte dicis; negare non possum; F IV, 54. rogas ... Aristonem, bene ne videantur haec: vacuitas doloris, divitiis, valetudo; negat; F IV, 69. (Polycrates) multis malis affectus. quis negat? F V, 92. nemo id quidem dicit, etsi Democritum insinuat Epicurus, Democritum negant; T I, 82. magnum praeter hunc unquamque vidisti? negabis; N I, 96. proferrem libros, si negares; N I, 113. nimia potestas est tribunorum plebis. — quis negat? L III, 23. ut ... si negent, omnia turpia per se ipsa fugienda esse concedant; O III, 39. extorquebit eam (tabulam) sapiens? ... negat (Hecate), quis sit iniurius; O III, 89. soluturuse sit eos (nomine) ... pro bonis. Diogenes ait, Antipater negat; O III, 91. „negat quis, nego; ait, aio; Lae

93. quae est .. civitas? ... omnise ... multitudine? certe negabis; P 27. § II, 4, a. T V, 12.

alqd: contraria .. ea dico, cum alterum aiat, alterum neget; A II, 97.

adversarius: §. alqd; A fr 20.

II. mit **Erklärung**: I. de: si hi fratres sunt in numero deorum, num de patre eorum Saturno negari potest? N III, 44.

2. **Infinitiv**: negas sine deo posse quicquam; A II, 121. ngl. 4, a. D II, 106. O III, 39.

3. **nom. c. inf.**: quae bona negarentur esse ab eo (Zenone) et quae mala; F IV, 73. quom aliquid ... rectum esse dicitur, sed obtineri, id est oblati posse populo negatur; L III, 34.

4. **accus. c. inf.**: a. **vollständiger Infinitiv**: quod bonum quale sit, omnino negat || negat omnino || Epicurus se sine voluptatibus sensum inventibus ne suspicari quidem; A I, 7. quamquam Antiochi magister Philo ... negat ... duas Academicas esse; A I, 13. quod negavit in ea (virtute) sola positum esse beate vivere; A I, 33. Arcesilas negabat esse quidquam, quod sciri posset; A I, 45. sunt etiam, qui negent in iis || his || ... fuisse eorum rerum ... scientiam; A II, 7. qui ista ... negat Academicos omnino dicere; A II, 12. qui negavissent quidquam sciri aut percipi posse; A II, 15. alii ... negabant se pro hac evidentialia quidquam priores fuisse dicturos; A II, 17. cum ... ita negaret quidquam esse, quod comprehendi posset; A II, 18. non ... fortuito hunc artificem dicemus esse, illum negabimus; A II, 22. qui illa via ... negant quicquam a falsis interesse; A II, 27. qui ... negaret quicquam esse, quod perciperetur; A II, 28. qui negant quicquam posse comprehendere; A II, 31. qui ... omnia iudicantur, sublati reliqua se negant tollere; A II, 33. sin autem negabant vera visa a falsis posse distingui; A II, 44. quia ... nostrum similitudines negat esse? A II, 54. an tu ... negabis esse rem ullam, quae cognosci ... possit? A II, 62. cum idem negares quicquam certi posse reperiri, idem te comperisse dixisses; A II, 63. qui veri esse aliquid non negamus, percipi posse negamus; A II, 73. ille (Democritus) verum plane negat || esse verum pl. n. || esse; A II, 73. nego ... scire nos sciamusne aliquid, an nihil sciamus; A II, 73. qui || [qui] || (Cyrenici) negant esse quicquam, quod percipi possit extrinsecus; A II, 76. tu ... te negas in fracto rem neque columbae collo commoveri; A II, 79. Timaeus Epicurus negat sibi umquam ... duas ex lucerna hamuluae esse visas; A II, 80. negas tantam similitudinem in rerum natura esse; A II, 84. quasi quidquam neget ... qui expectat sciri, eum somniasse se || somniasse || ... putare; A II, 88. qui (Alcmaeo) negat „cor sibi cum oculis consentire“; A II, 89. negas te neque ad obscura progredi; A II, 94. hoc negas te posse nec adprobare nec improbare; A II, 96. qui (Anaxagoras) id non modo ita esse negabat, sed ...; A II, 100. praesto est, qui neget rem ullam percipi posse sensibus; A II, 101. quod negemus rem ullam percipi posse; A II, 102. negatis fieri posse, ut quicquam nulli rei adsentiantur; A II, 107. quod negatis actionem ullius rei posse in eo esse, qui ...; A II, 108. quod neget visa a falsis vera differre; A II, 111. comprehendere ... nego; A II, 119. negatis haec tam polite ... effici potuisse sine divina aliqua sollertia; A II, 120. negat (Strato) opera deorum se nti ad fabricandum mundum; A II, 121. ego me ... mensurae vestrae nego credere; A II, 126. ut animi sapientis sine deo esse ... negarent; A II, 135. negat ... vos Zeno, negat Antiochus scire quicquam; A II, 144. scire negatis quemquam rem ullam nisi sapientem; A II, 145. qui ... genus

hoc scribendi ... dignitatis esse negent; F I, 1. (Epicurus) negat opus esse ratione neque disputatione; F I, 30. qui ... negent satis esse, quid bonum sit aut quid malum, sensu indicari, sed ...; F I, 31. illi (Stoici) ... negant esse bonum quicquam nisi ...; F I, 61. alii cum eas voluptates ... negarent esse per se ipsas tam expetendas, quam ...; F I, 66. amicitiam negant posse a voluptate decideri; F I, 66. negat ... (Epicurus) definiri non placere; F II, 4. negat (Hieronymus) esse eam (voluptatem) ... propter se expetendam; F II, 9. non negatis nos intelligere, quid sit voluptas, sed ...; F II, 15. qui ... negat eum bene cenare, qui ...; F II, 24. non negat libenter umquam cenasse Gallonium ... sed bene; F II, 24. recte ita negat umquam bene cenasse Gallonium, recte miserum; F II, 25. quem (Gallonium) libenter cenasse nemo negat; F II, 25. confugit (Epicurus) illuc, ut negat accedere quicquam posse ad voluptatem nihil dolentis; F II, 28. qua (voluptate) sublati negat se intelligere omnino, quid sit bonum; F II, 29. ut, quid praetera sit bonum, negat se posse ne suspicari quidem; F II, 30. philosophus nobilis ... honestum quid sit, ... negat se intelligere; F II, 49. sine ea (populari fama) ... iucunde negat posse vivere? F II, 50. nt sine ea (honestate) iucunde negat posse vivi; F II, 50. ut ... sine eo negat iucunde vivi posse; F II, 50. quibus deceptis negat se Epicurus intelligere quid sit bonum; F II, 64. alteri negat quicquam esse bonum, nisi quod honestum sit, alteri plurimum se ... tribere ...; F II, 68. negat Epicurus ... quemquam, qui honeste non vivat, iucunde posse vivere; F II, 70. negat se reperire in aetotrum vita, quod reprehendat; F II, 70. quis ... illum (Epicurus) negat ... bonum virum ... fuisse? F II, 80. negat Epicurus ne || nec || distantiam quidem temporis ad beate vivendum aliquid afferat; F II, 87. negat infinito tempore aetatis voluptatem fieri maiorem; F II, 88. negat ... summo bono afferat incrementum diem; F II, 88. si negabit voluptatem crescere longinquitate; F II, 88. negat ... tenuissimum victu ... minorem voluptatem percipi; F II, 90. si negaret quicquam interesse ad beate vivendum, quali uteretur victu; F II, 90. falsum est, quod negas animi ullum esse gaudium; F II, 98. negatur ullo modo possit ... effici posse? F III, 29. quamquam negant nec virtutes nec vitia crescere; F III, 48. qui negant se recitare, quo minus ... defragrat consequntur; F III, 64. patrone causa in epillo ... negaret esse malum exilium? F IV, 22. negaret esse in malis capi, venire, interfici, patriam amittere? F IV, 22. cum ... (Stoici) negant ea (prima naturae) quicquam ad beatam vitam pertinere; F IV, 43. tu ... negas fortem esse quemquam posse, qui dolorem malum putet; F IV, 53. negat ... Platonem, si sapiens non sit, eadem esse in causa, qua tyrannum Dionysium; F IV, 56. quae ipse bonus negaret esse; F IV, 57. negatis eam (beatam vitam) esse, quae ...; F IV, 57. quibus (commodis) non illi plus tribunt, qui illa bona esse dicunt, quam Zeno, qui negat; F IV, 59. qui (Stoici) primum valetudinem bonam expetendam negent esse, eligendam dicant; F IV, 62. levationem vitiorum fieri negant; F IV, 67. bonum negas esse divitias, praepositum esse dicis; F IV, 73. negabat ... nullam esse artem, quae ipsa a se proficisceretur; F V, 16. qui in rebus iis ... negant esse ullam causam, cur aliud alii anteponatur; F V, 23. praeter vitia atque virtutes (Aristo) negavit rem esse ullam aut fugiendam aut expetendam; F V, 73. ut (Stoici) negent quicquam posse percipi nisi tale verum, quale ...; F V, 76. an ... fieri ita posse negas, ut ii ...

beati sint? F V, 77. quem esse negas, eundem esse dicis; T I, 12. tu . . . modo negabas eos esse, qui mortui essent; T I, 12. Xenocrates animi figuram . . . negavit esse; T I, 20. qui negant animum sine corpore se intelligere posse; T I, 51. quis est, qui hanc naturam animis esse tribuat neget? T I, 54. quod praeter deos negat scire quemquam; T I, 99. id . . . illi ipsi, qui dolorem malum esse negant, non solent dicere; T II, 17. cum id, quod mihi horribile videtur, tu omnino malum negas esse; T II, 29. non ego dolorem dolorem esse nego . . . sed . . . dico . . .; T II, 33. [negant . . . (philosophi) stultum quemquam his morbis vacare]; T III, 9. solent . . . isti negare nos intelligere, quid dicat Epicurus; T III, 37. negat Epicurus iucunde posse vivi, nisi cum virtute vivatur, negat nullam in sapientem vim esse fortunae, . . . negat ullum esse tempus, quo sapienter non beatus sit; T III, 49. nego . . . eius esse . . . mentionem facere virtutis; T III, 49. quidnam dici potest, quam ob rem C. Fabricio tolerabilis ea (paupertas) fuerit, alii negent se ferre posse? T III, 56. negabat (Carnades) genus hoc orationis quicquam omnino ad levandam aegritudinem pertinere; T III, 60. virum . . . videri negant, qui irasci nesciat; T IV, 43. erat facile sequentem eam rationem . . . negare unquam laetitia adfici posse insipientem; T IV, 66. qui (philosophi) amorem negat stupri esse; T IV, 70. eam (Venerem) prae lubidine negat curare quicquam; T IV, 73. negemus quicquam ratione confici; T IV, 84. sapientiam . . . quis negare potest . . . esse antiquam? T V, 7. nempe negas ad beate vivendum satis posse virtutem? — prorsus nego; T V, 12. potes, . . . quem bene fateare, eum negare beate vivere? T V, 12. negat . . . (prudentiali) ei (beatae vitae) cum dolore . . . quicquam esse commune; T V, 14. negat ab ullo philosopho quicquam dictum esse languidius; T V, 25. negat (Epicurus) quemquam iucunde posse vivere, nisi . . .; T V, 26. dicunt illi (Stoici) quidem (praecipua), sed iis vitam beatam compleri negant; T V, 47. cum . . . negaret . . . umquam beatiorem quemquam fuisse; T V, 61. cum (sepulchrum) esse omnino negarent; T V, 64. nec . . . licet iis . . . negare esse esse beatos, qui . . .; T V, 85. Darins . . . negavit umquam se bibisse iucundius; T V, 97. quos (Persae) negat ad panem adhibere quicquam praeter naturicum; T V, 99. causam esse dissidendi negabat; T V, 190. quod ea forma negat ullam esse pulchriorem Plato; N I, 24. qui (Protagoras) esse negat omnino de deis habere quod liquet; N I, 29. cum idem (Democritus) omnino . . . neget esse quicquam sempiternum; N I, 29. qui (Plato) in Timaeo patrem huius mundi nominari negat posse; N I, 30. quam (rem) vos effici negatis sine divina posse solertia; N I, 58. totum hoc „aut etiam aut non“ (Epicurus) negavit esse necessarium; N I, 70. negat esse corpus decorum, sed tamquam corpus, nec sanguinem, sed tamquam sanguinem; N I, 71. quid dubitas negare deos esse? N I, 85. nec quemquam vidi, qui magis ea, quae timenda esse negaret, timeret; N I, 86. quoniam non audes . . . negare esse deos; N I, 87. quae negemus esse, quia numquam vidimus? N I, 97. qui (Diagoras, Theodoros) omnino deos esse negabant; N I, 117. negat idem (Epicurus) esse in deo gratiam; N I, 121. quales (di) sint, varium est, esse nego negat; N II, 13. negaram . . . hanc primam partem egere oratione; N II, 23. negat . . . esse nullum cibum tam gravem, quin . . . concoquatur; N II, 24. negat . . . (Cleaethes) esse dubium, horum ignium soli similes sit; N II, 41. impie faciat, si deos esse neget; N II, 44. aut negandum est esse deos . . . aut . . . fatendum

est . . .; N II, 76. quae qui convenit pesce deos esse negare? N II, 79. qui . . . neget in his ultimis inesse rationem eaque casu fieri dicat; N II, 97. (Epicurus) negare deos esse non audet; N III, 3. cum mundo negas quicquam esse melius; N III, 21. idem . . . (Chrypsippus), si dei non sint, negat esse in omni natura quicquam homine melius; N III, 26. quod negabas id accidere potuisse, nisi . . .; N III, 28. nostri . . . publicani . . . negabant immortalis esse ullos, qui . . .; N III, 49. cum quidam . . . Alabandum deum esse confirmaret, Heracleum negaret; N III, 50. quem (deum) omnino irasci posse negatis; N III, 91. nec . . . (Panætius) ansus est negare vim esse diviniandi, sed dubitare se dixit; D I, 6. quod . . . (Deiotarus rex) negat se . . . eorum auspiciorum . . . paenitere; D I, 37. qui (haruspices) . . . negaverunt iustum comitorum rogatorem fuisse; D I, 83. negat . . . sine furore Democritus quemquam potest magnum esse posse; D I, 80. ut . . . rationem, cur id fiat, adferre nequeam, fieri omnino nego; D I, 86. ego ipse divinare, qui esse divinationem nego; D II, 8. si negas esse fortunam; D II, 19. rex Prusias . . . negabat se (depugnare) audere; D II, 52. negant historici Lacedaemonia ullum ostentatum hoc tristius accidisse! D II, 69. illud admodum ridiculum, quod negas Deiotarum auspiciorum . . . paenitere; D II, 78. quem (litum Romuli) in maximo incendio negas potuisse comburi; D II, 80. quotus quisque est, qui voluptatem negat esse bonum? D II, 81. cetera . . . negat (Diogenes Stoicus) ullo modo posse sciri; D II, 90. ego id ipsum . . . nego posse intelligi; D II, 91. qui (Epicurus) negat quicquam deos nec alii curare nec sui; D II, 104. quanta pugna est doctissimorum hominum negantium esse haec a deis immortalibus constituta! D II, 105. negant id esse alienum maiestatem deorum; D II, 105. „neque (di) non possunt futura praenoscere“, negant posse ii, quibus . . .; D II, 106. Stoici . . . tui negant quemquam nisi sapientem divinum esse posse; D II, 129. negavit (conjector) eam (matronam) . . . concipere potuisse; D II, 145. quicquid i quidquid || non sit futurum, id negat (Diocletus) fieri posse; Fa 13. si mihi libeat . . . negare omnes enuntiationem aut veram esse aut falsam; Fa 21. negabant . . . fato adensionibus adhibito necessitatem ab his posse removeri; Fa 40. qui negat adensationes fato fieri; Fa 44. qui tranquillo mari gubernare se negant posse; R I, 11. negant quicquam esse praestantius; R I, 43. negant oportere . . . genus hoc totum liberi populi repudiari; R I, 49. negant . . . sapientem idcirco virum bonum esse, quod . . .; R III, 26. potest totum . . . negare rem esse illam publicam? R III, 45. nullam . . . citius negaverim esse rem publicam quam istam; R III, 45. quis est, qui hanc naturam animis esse tributam neget? R VI, 28. ego hanc meam esse patriam prorsus || prorsus || numquam negabo; L II, 5. quid, quod Zaleucum istum negat ullum fuisse Timaeus? L II, 15. utilis esse . . . has opinioniones quis neget? L II, 16. non video, cur esse divinationem negem; L II, 82. qui hanc sceleratam negat umquam in nostro collegio fuisse; L II, 33. negat . . . mutari posse musicas leges sine mutatione legum publicarum; L II, 39. tanta religio est sepulchrorum, ut extra sacra et gentem inferri fas negent esse; L II, 55. ut nuper M. Crassus negabat ullam satis magnam pecuniam esse ei, qui . . .; O I, 25. negat . . . ius esse, qui miles non sit, cum hoste pugnare; O I, 87. quos negat sine adiumentis hominum tantas res effecere potuisse; O II, 16. qui negant eum locum a Panætio praeferri, sed consulto relictum, nec omnino scribendum fuisse; O III, 9. negat . . . (Panætius)

allam partem maiorem in vitam hominum invasisse quam . . . ; O III, 34. negant id fieri posse; O III, 39. quod negant (fieri) posse; O III, 39. negant . . . (fieri) posse et in eo perstant; O III, 39. nemo est, qui hoc viri boni fuisse negat, sapientia negant; O III, 62. quis haec negat esse utilia? . . . magnitudo animi et fortitudo negat; O III, 99. redditi captivos negavit esse utile; O III, 100. qui in re gerunda versari senectutem negant; C 17. Cyrus . . . negat se unquam sensisse senectutem suam imbecilliorum factam; C 30. quo (eloquio Solon) se negat velle suam mortem dolore amicorum . . . vacare; C 73. ego si Scipionis desidero me moveri negem; Lae 10. cum illo (Scipione) . . . quis negat actum esse praeculare? Lae 11. negant . . . quemquam esse virum bonum nisi sapientem; Lae 18. negabant id nisi sapienti posse concedi; Lae 18. negabat (Scipio) ullam vocem iniimicorum amicitiae potuisse reperiri; Lae 59. haec . . . facile adduci solent ut in bonis rebus esse negent; P 14. quis negat omnes leves . . . esse servos? P 35. f. III. divinationem.

b. **Participi**: id Sextilius factum negabat; F II, 55. negavit (Dionysius) se iure illo nigro . . . delectatum; T V, 98. quem (Nausiphanem) cum (Epicurus) a se non negat audire; N I, 78. f. a. O III, 9. — Stoici . . . diu manus os aient animos, semper negant; T I, 77. quod negant sapientem suscepturum ullam rei publicae partem; R I, 10. quod se legem illam praecularem neglecturum negaret; R II, 61. quodsi negabit se illi vitam eripiturum et aurum ablaturum, nunquam ob eam causam negabit, quod . . . ; L I, 41. tantum se negat facturum compendii sui causa, quod non liceat; O III, 63. — ipse (Epicurus) negat . . . luxuriosorum vitam reprehendam; F II, 70. qui . . . civium rationem dicunt habendam, exterorum negant; O III, 28.

III. **mit einseitigem Object**: alqd: ut (sapientia) neque negat aliquid neque aiat; A II, 104. hoc mihi . . . vetus Academia concedit, vos negatis; A II, 118. quis istud possit . . . negare? F II, 9. quae ego id currem, quid ille (Epicurus) aiat aut negat; F II, 70. quod nemo negat; T I, 79. nihil ut possit negari; T III, 38. nec . . . multum interest, utrum id negat an . . . ; N II, 44. id qui negat; N II, 44. quod et Democritus simulacra et Epicurus imagines inducens quodam pacto negat; N II, 76. quisquamne istuc negat? N III, 70. negemus omnia; D I, 33. modo maneat id, quod negari non potest; D I, 88. quod modo negabas; D II, 49. ne hoc quidem negari potest; D II, 108. potius quam ut omnia deus (fecerit), quod negatis, aut omnia natura; D II, 127. quod quoniam illud negatis, hoc necessario confitendum est; D II, 127. contraria . . . hoc loco ea dico, quorum alterum sit quid, alterum negat; Fa 37.

divinationem: quasi ego artem aliquam istorum esse negem! divinationem nego; D II, 45. quis negat augurum disciplinam esse? divinationem nego; D II, 74.

IV. **mit Object und Datis**: nimis . . . praeferate videbatur . . . omnia publico sine negare, multa socio; O III, 88. qui nihil imperanti (mulieri) negare potest, nihil recusare audeo; P 36.

V. **mit Doppeltem Accusativo**: ille (Zeno) Metelli vitam negat beatiorum quam Reguli, praepandam tamen; F V, 88. si (vita) sit beata, beatissimam certe negant; T V, 47.

negotior, tandem, Beschäftigung, Geschäft, Sache; cum (C. Canine) se Syracusae etiam, ut ipse dicere solebat, non negotiandi causa contulisset; O III, 68.

negotium, Beschäftigung, Geschäft, Sache, II.

Anglegenheit, Schwirrigkeit: I, 1. est: cum Epicuro . . . hoc plus est negotii, quod . . . ; F II, 44.

ohne Verb: auid negotium, dicerem impudens; F II, 1. ineptum sane negotium et Graeculum, sed tamen fortunatum; T I, 86.

2. sum: quam (animi conscientiam) scilicet comprimere nihil est negotii; F II, 54. quid negotii est haec posturam et pictorum portenta convincere? T I, 11. istuc . . . nihil negotii est, sed || est || materia melior; T I, 16. quo modo hoc nihil negotii est? T I, 16. quid . . . negotii est eadem prope verbis isdem conversa dicere? L II, 17.

II, 1. adfero: istorum disputatio . . . verior ne non tantum videatur adullase negotii hominibus, quantum oblectationem; R I, fr 5. fr V, 42.

ago: sunt etiam, qui . . . sum se negotium agere dicant; O I, 29.

conficio: f. **conficio**, III, 2. negotium (3 Et.) B. I, S. 491, b.

contraho: qui . . . conducunt locant contradhendique negotiis implicatur; O II, 40.

exhibeo: f. **exhibeo** negotium (4 Et.) B. I, S. 912, b.

exsequor: ut (corpus) obediere consilio rationique possit in exsequendis negotiis; O I, 79.

gero: f. **gero**, II. negotium (4 Et.) S. 105, b. habeo: f. **habeo**, III. negotium (6 Et.) S. 127, a.

omitto: negotiis omnibus omisis; O I, 158.

2. antefero: qui privatum otium negotiis publicis antefulerat; T III, 57.

antepono: iis de rebus agimus, quae sunt etiam negotiis anteposendae; N II, 3.

praesum: quid? domi || quid domi? || pluresne praesent negotiis tuis? — immo vero unus, inquit || inquit || ; R I, 61.

3. solvo: quod (Aelius Sertus) ea respondebat, quae eos, qui quaesissent, et cura et negotio solverent; R I, 30.

vaco: utrumque opus est, et cura vacare et negotio; L I, 8.

4. abduco ad: abducendus etiam est non nunquam ad alia studia, sollicitudines, curas, negotia; T IV, 74.

cogito de: quae (vox) declarat illum . . . in otio de negotiis cogitare; O III, 1.

confero ad: ut otium eum ad nostrum negotium contulisse videatur; O I, 156.

prohibeo: a re publica forensibusque negotiis armis impia vique prohibiti; O III, 1.

removeo: qui eam . . . tranquillitatem expontes a negotiis publicis se removant; O I, 69.

sevoico: a: cum a re publica, cum a negotio omni sevoicamus animam; T I, 75.

III, 1. expers: qui omnia negotii publici expertes sint || sunt || ; R I, 3.

plenus: quis . . . non timent . . . omnia ad se pertinere putantem curiosum et plenum negotii deum? P I, 54.

2. dignus: nonne (M. Curius) hunc hominem ita servum indicet, ut ne in familia quidem dignum maiore aliquo negotio putet? P 38.

vacans: in qua una (voluptate) . . . vacui negotiis honeste . . . possimus vivere; F IV, 12. cum sumus necessarius negotiis curisque vacui; O I, 13.

IV, 1. alqd: f. I, 1. est. 2. II, 1. adfero. — **habeo**, III. negotium (5 Et.) S. 127, a.

cura: ut eos (reges) nulla privati negotii cura a populorum rebus abduceret; R V, 3.

inopia: nostrum . . . otium negotii inopia, ut ipse requiescendi studio constitutum est; O III, 2.

procurator: caput . . . est in omni procuratore negotii et muneris publici, ut . . . ; O II, 75.

2. sermones de: habentur . . . plerumque sermones . . . de domesticis negotiis; O I, 135.
 V. I. implicari: ne ille (deus) est implicatus molestis negotiis et operosis; N I, 52.
 2. in: impedimentum . . . in medicis vel studiis vel officiis vel vero etiam negotiis contemnendum; R I, 4. in omnibus negotiis, prius quam adgreddi, adhibenda est preparatio diligens; O I, 73.
 praeter: peregrini . . . atque incolae officium est nihil praeter suum negotium agere; O I, 125.

NEMO, nemand, teiner, Irin: A. bei **Substantivum, Adjectivum, Pronominum** (vgl. B, I. est. opt. Verb. II, 1. officio): his adiutor contra patriam inventus est nemo; Lae 42. nemone . . . umquam alius ovum somniavit? D II, 134. neminem . . . habemus auctorem, qui id . . . fieri dicat; D II, 97. «cui nemo civis neque hostis quivit pro factis reddere par || operae, opis || pretinae»; R fr 7. neminem deo nec deum nec hominem carum, neminem ab eo amari, neminem diligi vultis; N I, 121. vide . . . ne . . . neminem . . . divinum reperire possumus; D II, 131. quod . . . nemo medicoriter doctus mirabitur; F III, 3. quid sentiant ii, . . . nemo ne medicoriter quidem doctus ignorat; T II, 7. neminem neque duceum bello || belli || nec principem dum magnas res . . . gerere potnisse; O II, 16. utrum . . . sit melius, . . . hominem quidem scire arbitror neminem; T I, 99. ut homo nemo velit nisi hominis similis esse; N I, 78. ut per biduum nemo hominem homo agnosceret; N II, 96. f. dens. — hostis: f. civi, ut improbo et stulto et inertii nemini bene esse potest, sic bonus vir et sapiens et fortis miser esse nemo potest; P 19. paupertas si unquam est, mendicis esse beatas nemo potest, quamvis sit sapiens; F V, 84. «mortalis nemo est, quem non attingat dolor morbusque»; T III, 59. quam opinionem nemo umquam mortalis adest qui potuit sine extrema virtutis gloria; R II, 17. eam sapientiam interpretantur, quam adhuc mortalis nemo est consecutus; Lae 18. vim . . . cuius sollicitam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitando; N II, 81. nemo aliter philosophus sensit; D I, 86. poëta nemo, nemo physicus obscurus? D II, 132. ut nemo pictor esset inventus, . . . sic . . .; O III, 10. adhuc neminem cognovi poëtam, . . . qui sibi non optimum videretur; T V, 63. f. physicus. princeps: f. dnx. quem adhuc nos quidem vidimus neminem; sed . . . expositor; T II, 51. stultus: f. improbus. talem . . . cognovimus neminem; D II, 180. neminem in nos mercede ulla tribunum potuisse reperiri, nisi cui . . .; L III, 21. nemo . . . vir magnus sine aliquo adfatu divino nunquam fuit; N II, 167. quom vir nemo bonus ab improbo esse donari veli; L II, 41. quo (Catone meo) nemo vir melior natus est, nemo pietate praestantior; C 84. f. improbus. nemo de nobis unquam excellat; T V, 105.

B. affinis: L. **Subject**: accedit: f. potest; F V, 7. nemo . . . laudem est adeptus; O I, 82. si . . . sapientiam . . . nemo adest quor; N III, 79. adseverat: f. potest; A II, 35. neminem id agere, ut ex alterius praedetur incantia; O III, 72. f. vult; F III, 65. quam nemo umquam voluptatem appellavit, appellat; F II, 30. quam praeter vos nemo appellat voluptatem; F II, 77. nemo . . . ipsam voluptatem, quia voluptas sit, aspernatur aut odit aut fugit; F I, 32. quorum (virorum) nemo censuit plus Fadiae dandum, quam . . .; F II, 55. quia sine sociis nemo quicumque tale conatur; Lae 42. quia sibi nemo confidit; R III, 23. nemo me vestrum, cum hinc excessero, consequetur; T I, 103. f. potest; R V, 24. contemnit:

f. potest; F III, 29. contemdit: f. potest; A II, 35. convenit: f. vult; C 32. corrumpt: f. potest; R V, 11. nemo nostrum credebatur; F II, 55. curat: f. potest; F III, 29. tibi nemo dabit, quod expectandum sit, id esse laudabile; F IV, 50. decorat: f. **deore** alqm (S. Est.) B. I. S. 621. b. me nemo de immortalitate depellit; T I, 77. despicit: f. potest; T III, 15. nemo umquam superiorum non modo expresserat, sed ne dixerat quidem posse hominem nihil opinari; A II, 77. quis umquam dixit . . .? certe nemo; A II, 113. ut . . . nemo dicit in regia regem . . . productum esse . . ., sed eos, . . . sic . . .; F III, 52. voluptatis causa facere omnia . . . nemo dixit; F V, 20. nemo id . . . dicit; T I, 82. equis id || sit quid, id quis || dixerit? certe nemo; T I, 87. nemo de tenui victu plura dixit; T V, 89. ut constaret diutius didicisse neminem; A II, 69. quas (XII) iam nemo discit; L II, 59. quae . . . nemo adhuc docuerat; A I, 8. doceat . . . aliquis (effici) potuisse melius, sed nemo umquam docebit; N II, 87. nemo dubitat Academicum praeratum iri; A fr 20 (S. 34). videamus, . . . ut nemo dubitet, eorum omnia officia quo spectare . . . debeant? F IV, 46. nemo cunctam intencis terram de divina ratione dubitaret; N II, 99. f. potest; F V, 48. effugit: f. potest; N III, 14. ut nemo sit nostrum, qui in sensibus sui cuiusque generis iudicium requirat acris; A II, 19. cuius (scientiae) competent nisi sapientem esse neminem; A II, 145. «nemo pius est, qui pietatem—»; F II, 71. quod est nemo, quin . . . aptas malit . . . partis corporis quam . . . detortas habere; F III, 17. nemo . . . est, qui aliter dixerit, quin . . .; F IV, 32. neminem esse, qui ipse se oderit; F V, 30. neminem esse, qui, quo modo se habeat, nihil sua censeat interesse; F V, 30. nemo est . . ., quin hanc affectionem animi probet; F V, 63. nemo nimium beatus est; *igitur* || et, ergo || nemo beato beatorum; F V, 81. quod . . . nemo omnium tam sit || sit || inmanis, cuius mentem non imberit deorum opinio; T I, 30. etsi tu nemo erat admodum copiosus; T II, 26. «a sole oriente supra Maeotis paludes nemo est, qui factis || me || acquirere queat; T V, 49. nemo est . . . eorum, quin bonorum animum putet esse iudicem; T V, 87. quorum (virorum) neminem nisi iuvante deo talem fuisse credendum est; N II, 165. casum . . . proelii nemo nostrum erat quin timeret, sed . . . non aperte; D II, 114. nemo est, quin saepe iactans Venerium iaciat aliquando; D II, 121. in libero . . . populo . . . nemo est civium, qui . . .; R I, 47. princeps ille, quo nemo in scribendo praestantior fuit; R II, 21. quo (Polybio) nemo fuit in exquisitis temporibus diligentior; R II, 27. in conservanda civium libertate esse privatam neminem; R II, 46. nemo est, quin eos antefere omnibus debeat; R III, 5. si nemo est, qui emori malit quam converti in aliquam figuram bestiae; R IV, 1. sui nemo ipse tam similis esset, quam omnes essent || sunt || omnium; L I, 29. quorum (impiorum) . . . nemo tam audax umquam fuit, quin . . . abneret; L I, 40. nemo est innotus; L I, 40. neminem esse oportere tam stulte adrogantem, ut . . .; L II, 16. pontificem bonum neminem esse, nisi qui ius civile cognosset; L II, 47. si nemo sit heres; L II, 48. si nemo sit, qui ullam rem ceperit; L II, 43. in quo (collegio) nemo e decem sana mente sit; L III, 24. nemo est, qui hoc viri boni fuisse neget; O III, 62. nemo umquam multitudinifuit carior; O III, 80. illo (Q. Maximo) extincto fore, unde discerem, neminem; C 12. nemo . . . est tam senex, qui se annu non putet posse vivere; C 24. quo (Catone) erat nemo fere senior temporibus illis, nemo prudentior; Lae 5.

te ... esse sapientem, ... ut eruditi solent appellare sapientem, qualem in reliqua Graecia || Gr. rel. || uenimus; Lae 6 (7). aut ... nemo ... aut, si quisquam, ille (Cato) sapiens fuit; Lae 9. qualis (amicus), at arbitrator, nemo nunquam erit, ut confirmare possum, nemo certe fuit; Lae 10. nemo est, quin || qui nun || eo (eqno), quo conuenit, libentis utatur quam ... nouo; Lae 68. nisi sapientem liberum esse neminem; P 33. nisi qui ita sit adfectus, esse liberum neminem; P 35. neminem esse diuitem, nisi qui exercitum alere posset suis fructibus; P 45. || potest; F II, 86. T II, 16. III, 59. V, 40. N I, 48. 89. III, 79. R V, 5. O II, 38. C 74. videtur. quorum (puerorum) non modo nemo exclamauit unquam, sed ne in gemuto quidem; T II, 34. exprimit; f. dicit; A II, 77. quod nemo ne diuitias fecit; T I, 7. ubi ... beneficis, si nemo alterius causa benigno facit; L I, 49. quod cum omnibus est faciendum, ... tum haud scio an nemini potius quam tibi; O III, 6. praecipiant haec isti, sed facit nemo; fr V, 41. || potest; D I, 127. deesse alqm (S Est) S. I. C. 621, b. fngit; f. aspernatur. gerit; f. potest; O II, 16. || separatum nemo habessit deos neque uos neque aduenas nisi publice adscitos; L II, 19. ingemescit; f. exclamatur. in tuctur; f. dubitat; N II, 99. nemo inuenit falsa; A II, 26. illorum (Chaldaeorum) ... nemo ita loquitur; Fa 17. nemo ... maeret suo incommodo; ... sed ...; T I, 30. neminem eorum nisi senectate, nisi dum, nisi cum claritate esse moriturum; D II, 99. nisi forte putamus neminem eodem tempore ipso et conceptum et natum, quo Africanum; D II, 95. quem (Gallionum) libenter cenasse nemo negat; F II, 25. quod nemo negat; T I, 79. quales (di) sint, varium est, esse uero negat; N II, 13. ut Epicurus ipse *ἄσπερ* appellauit, quam antea nemo eo uerbo nominarat; N I, 44. Aius iste loquens, cum || quom, quo || eum nemo norat, et aiebat et loquebatur; D II, 69. ueror, ne istam causam nemo noscat, quod ...; L I, 11. odit; f. aspernatur. nemo unquam sine magna spe immortalitatis se pro patria offerret ad mortem; T I, 32. ea, quae Panaetius praetermississet, ... neminem persecutum; O III, 10. nemo nunquam mihi ... persuadebit ... esse conatos; C 82. neminem ulla de re posse contendere nec adseruare sine aliqua ... nota; A II, 35. quae nemo possit reprehendere; F II, 57. beatus ... esse in maximam rerum timore nemo potest. nemo igitur esse beatus potest; F II, 86. tenere ... virtutes eas ipseas ... nemo poterit, nisi statuerit ...; F III, 25. nemo ulla in re potest id, quod malum esse decreuerit, non curare idque continere; F III, 29. haec (praeccepta) sine phisicis quam vim habent ...; videre nemo potest; F III, 73. ut nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem satis ornatus possit accedere; F V, 7. ut nemo dubitare possit, quin ... natura ... rapiatur; F V, 48. ita fit || fit ||, ut omnino nemo esse possit beatus; T II, 16. despiciere ... nemo potest eas res, propter quas aegritudine adfici potest; T III, 15. ea lege esse nos natos, ut nemo in perpetuum esse posset expertus mali; T III, 59. ut nemo possit maerore vacare; T III, 65. nisi stabili et fixo et permanente bono beatus esse nemo potest; T V, 40. quoniam ... beatus ... esse siue uirtute nemo potest; N I, 43. beatus ... sine uirtute neminem esse posse; N I, 89. effugere ... nemo id potest, quod futurum est; N III, 14. ut nihil interest, utrum nemo ualeat, an nemo possit ualere, sic non interest, quid intersit, utrum nemo sit sapiens, an nemo esse possit; N III, 79. quod cum nemo facere nisi deus possit; D I, 127.

sine qua (arte) scire nemo potest, quid sit suum, quid alienum; R I, 20. quem nemo ferro potuit superare nec auro; R III, 6. sine quo (summo inre) iustus esse nemo potest; R V, 5. quod pecunia corrumpere praudentem || prudentem || nemo potest, dicende potest; R V, 11. cum apud eos ipso ... nemo minus anni memoriam consequi possit; R VI, 24. neminem ... magus res ... sine hominum studiis gerere potuisse; O II, 16. nemo ... iustus esse potest, qui mortem ... timet; O II, 38. ut nemo posset scire, quid haberet; O III, 80. sine qua meditatione tranquillo animo esse nemo potest; C 74. || videtur. non ... dubito, quin tibi ingenio praestiterit nemo; R I, 37. quam (sententiam) reliquorum philosophorum nemo probat; A II, 70. quae nemo probat, nisi inuitum illud in animis habereamus ...; T III, 63. ut in scaenam sine snbgiaculo prodeat nemo; O I, 129. nemo nostrum istis generis saotos iucunde putat uivere; F II, 23. si uniuersi uiderere optimam ... possent, nemo delectos principes quaereret; R I, 52. uirtutum ... nemo unquam acceptam deu retulit; N III, 86. reprehendit; f. potest; F II, 57. cum sciret nemo eum (Sex. Peduceum) rogatum a C. Plotio; F II, 58. si nemo sciturus, nemo ne suspicaturus quidem sit; O III, 39. hoc praeter dominum nemo sciat; O III, 54. || potest; R I, 20. O III, 80. quam (Fortunam) nemo ab inconstancia ... se iungit; N III, 81. quod est ante pedes, nemo spectat; D II, 80. R I, 30. asperat; f. potest; R III, 6. nemo nunquam animo aut spe maiora suscipit, qui ... non ... potest; Lae 102. id omnino neminem unquam suscipiturum; O III, 75. tenet; f. potest; F III, 25. uacat; f. potest; T III, 65. ualeat; f. potest; N III, 79. poplulare est sane neminem in summum locum nisi per populum uenire; L III, 27. quem uidit nemo ulli ingemescerent malo; T II, 21. quorum (uicorum) si nemo uerum uidit de natura deorum; N I, 94. ut nemo unquam uinulentum || uinol. || illum (Stilponem), nemo in eo libidinis uestigium uiderit; Fa 10. || potest; F III, 73. ut nisi ea (uoluptate) beatus nemo esse posse uideatur; A fr 20 (S. 25). nemo parum dia uixit, qui ...; T I, 109. cum eo uerbo antea nemo tali in re usus esset; A I, 41. quod || cum || ... nemo in summa solitudine uitam agere uelit; F III, 65. nemo adhuc conuenire me uoluit, qui fuerim occupatus; C 82. sijnē Strb; neminem conualem, praetorem, imperatorem, nesciu an ne quinquenarium quidem quemquam nisi sapientem? A II, 136. nemo sapiens nisi fortis; T III, 14. similis nemo Homeri; D II, 97. nemo ... horum sic sapiens, ut sapientem uuluum intellegi; O III, 16. uel. est; Lae 6.

II. uerben: I. Accusatiu: adificio; f. potest; T III, 15. amo; f. A. deus. neminem, qui ... libertate dignus esset ... (Dionysius) sibi amicum arbitrabatur; T V, 63. nemo ... proditoris supplicio misericordia commouetur; T IV, 18. concipio; f. I. nascitur. diligo; f. A. deus. in qua (uita) sapiens nemo efficietur unquam, moderatus uero multo minus; T V, 100. neminem tu ... eorum, qui uiverent, excipere; T I, 9. excepti de antiquis praeter Xeuophanem neminem; D I, 87. neminem uidebis ita laudatum, ut ...; F II, 116. qui neminem nisi suum laudari uolunt; L III, 1. neminem omnino esse neglegendum, in quo ...; O I, 46. orno; f. I. potest; F V, 7. nemo haec unquam est transuectus caerulea cursu, quin ... adsciterit; F V, 49. || neminem ut uilem commodi mei gratia; O III, 29.

2. Datis: ratio habet ... altum quiddam et excelsum, nihil timens, nemini cedere; F II, 46.

ut nemini consultum sit; N III, 70. id .. nemini video Graecorum adhuc contigisse, ut ..; O I, 8. quod contigit eorum nemini; O II, 59. credebatur (Dionysius) eorum nemini, sed ..; T V, 58. credo plus nemini; N I, 72. si (senectus) nemini emancipata || emancipata || est; C 38. qui omano vivere expedit nemini putat; T I, 84. probus .. invidet nemini; T I, 9. etsi peccare nemini licet; T V, 55. peccare certe licet nemini; P 20. est innocencia adfectio talis animi, quae nocet nemini; T III, 18. nec .. rei familiaris amplificatio nemini noceat vituperanda est; O I, 25. quae (liberalitas) prosit amicis, nocet nemini; O I, 43. vir bonus est is, qui prodest, quibus potest, nocet nemini; O III, 64. eum virum bonum esse, qui prosit, quibus possit, nocet nemini nisi laecestus iniuria; O III, 76. ista adsentatio, quamvis perniciosa sit, nocere tamen nemini potest nisi ei, qui ..; Lae 97. nemini parento; L III, 8. ut nemini parere animus bene informatus a natura velit nisi praecipienti; O I, 13. si qui ei, qui mortuus sit, pecuniam debuerit nemini || nemini || eam solverit; L II, 49. **¶** afficit: quod .. scripta multa sunt (a nobis), sic ut plura nemini e nostris; F I, 11. f. l. facit; O III, 6.

III. **neq̄** **obiectiva**: quae dubia nemini debent esse; N II, 10. nemini (Archytas) conseq̄bat fore dubium, quin .. nihil cogitatione consequi posset; C 41. esse .. propitius (deus) potest nemini; N I, 124.

C. **mit nemo**: a. non nemo: non ii nemini, sed non semper uni parere voluerunt; L III, 4.

b. **nemo nemo**: nemo igitur **status** || est || non miser; F I, 59. nemo ergo non miser. — prorsus nemo; T I, 9. aperte .. adulantem nemo non videt, nisi qui admodum est excoere; Lae 99. nemo potest non beatissimus esse, qui est totus aptus ex esse; P 17.

nempe, **aßerding**, **irellid**, **wirrlid**, **naftrid**, **bed** **noti**: nempe fines constituendi sunt; A II, 129. n. ut ea celeritate (deus) contorqueatur, cui ..; N I, 24. non istam (Epicurus) dicit voluptatem. — dicat quamlibet. n. eam dicit, in qua virtutis nulla pars insit; T III, 49. n. eo (litro) Romulus regiones direxit; D I, 30. ista explanatio naturae n. hoc effecerit, ut ..; F IV, 41. n. negas ad beate vivendum satis posse virtutem? — prorsus nego; T V, 12. quorum tandem bonorum (suppeditatio)? voluptatum, credo. n. ad corpus pertinentium; N I, 111. n. (sapientem) ista scire, quae sunt in tua disciplina; A II, 115. n. fundamentum dialecticae est, quidquid enuntietur, .. ant verum esse aut falsum; A II, 95. n. singuli vovent; N III, 93. **oñe** **verb**: unde in laboribus et periculis fortitudo? nempe ab his, qui ..; R I, 2.

nemus, **Beß**, **ßain**: I. commovent: multos nemora silvaeque .. commovent; D I, 114. II. in: f. me, II. atinam (S. Et.) E. 655. b.

nenia, **Lötengang**: eas .. (laudes) etiam cantus ad tibicenem prosequatur, cui nomen neniae, quo vocabulo etiam apud Graecos cantus lugubres nominantur; L II, 62.

nepa, **Storpien**: exoritur: eum capra aut nepa .. exoritur; R I, 30.

ntantur: cornibus ut boves videmus, nepas aequalis; F V, 42.

nepos, **Ezid**: I, 1. decertat: non cum Latinis decertans pater Decius, cum Etruscis filius, cum Pyrrho nepos se hostium telis obiectissent; T I, 89.

est: quaerem ex eo (Panastio), cuius suorum similis fuisset Africanus fratris nepos, facie vel patris, vita omnium perditur ita similis, ut esset facile deterrimus, cuius etiam similis F. Crassi .. nepos multorumque aliorum clarorum virorum .. nepotes et filii; T I, 81.

imponunt: Metellum .. multi filii filiae, nepotes nepotes in rogam imponerunt; T I, 85.

nasatur, quaerit: quid .. L. Pauli nepos hoc avunculo, nobilissima in familia atque in hac tam clara re publica natus, quaerit ..? R I, 81. obicit; f. decertat.

2. **¶** **rbicit**: unus eorum (Solus) love natus, nepos Aetheris; N III, 54.

II, 1. condemo: ut condemnaretur filius aut nepos, si pater aut avus deliquisset; N III, 90.

constituo: post eum Numae Pompilii nepos ex filia rex a populo est Ancus Marcius constitutus; R II, 33.

perdo: nostros Gracchos, Ti. Gracchi summi viri filios, Africanus nepotes, nonne agrariae contentiones perdidit? O II, 80.

2. **ex peto** a: ut .. expetatur esse poenae a liberis, a nepotibus, a posteris; N III, 90.

III. **consilia**: offensas rem publicam consilia perturbabat nepotie mei; R VI, 11.

IV. **rbicit**: * us, nepos eius .. ex filia; R II, 90.

neptis, **Eufelin**: f. **nepos**, I. imponunt.

nequam, **niditunig**: alqd: quid est .. nequius aut turpius excoemato viro? T III, 36.

servus: ego .. istam non modo servum, sed nequissimum servum .. appellandum puto; P 36.

nequaquam, **feinswegs**, **burdau** **nid**: I. eo: nequaquam istuc istac ibit; N III, 65.

extimesco: hi .. omnes .. intellegebant eas (res humanas) a. pro opinione vulgi esse extimescendas; T III, 58.

possum: n. (feri) potest id quidem; O III, 39.

II. **omnis**: est istud || istuc || quidem .. aliquid, sed n. in isto sunt omnia; C 8.

par: Q. .. Maximum fratrem, egregium virum omano, sibi n. parem; Lae 69.

tantum: illud malum, quod opinatum sit esse maximum, n. esse tantum, ut ..; T III, 68.

III. **satis**: cum multae res in philosophia n. satis adhuc explicatae sint; N I, 1.

neque **f. nec**.

nequedum, **unb not** **nidit**: philosophi summi nequedum tamen sapientiam consecuti nonne intellegunt in summo se malo esse? T III, 68. — quoniam sol paululum a meridie iam devexus videtur nequedum satis ab his novellis arboribus omnis hic locus opacatur; L fr 4.

nequeo, **nidit** **fönnen**: si .. rationem, cur id fiat, adferre nequeam; D I, 86. etiam si id assequi nequeas; F V, 19. vinculis constrictas Iovis arcere nequeo diram volucrum a pectore; T II, 24. ut ab amico verum audire nequeat; Lae 90. di .. primum ea significantes, quae .. non possimus intellegere, deinde ea, quae eavere nequeamus; D II, 54. nihil est .. de quo cogitare nequeamus; D II, 139. iis vinculis simus adstricti, ut nos commovere nequeamus; A II, 61.

quod nequeat, qualis animus sit vacans corpore, intellegere et cogitatione comprehendere; T I, 50. cum (Demosthenes) RHO dicere nequiret; D II, 96. cum sit nihil omano in rerum natura minimum, quod divi nequeat; A I, 27. quam (orationem) si ipse exequi nequeas, possis tamen

Scipioni praecipere; C 28. quas (res) si exequi nequirem, tamen ...; C 88. remissione .. (animus) sic urgetur, ut se nequeat extollere; T II, 54. iniurias fortunae, quas ferre nequeas, defugiendo relinquo; T V, 118. intellegere: f. comprehendere. sicut intueri solem adversum nequitias; R VI, 19. qui (ignari) ... quid in una quaque re vitii sit, nequeant iudicare; O III, 15. ut, si minima vis adhibeat imperii, (cives) ... perferre nequeant; R I, 67. sine quibus (partibus) victima illa vivere nequisset; D I, 119.

nequiquam (nequiquam), *bergeßlich*, *unpößlich*: adfero: «more .. est finita omnibus, quae generi humano angorem nequiquam adferunt»; T III, 59.

sapio: ex quo Ennius «nequiquam sapere sapientem, qui ipse sibi prodesse non quiret»; O III, 62.

sum: nequitia ... ab eo, quod nequiquam est in tali homine, ex quo idem nihil dicitur; T III, 18.

nequiter, *nichtwürdig*, *auschweifend*: ceno: ille (Gallionus) .. [male] prave, nequiter, turpiter cenabat; F II, 25.

facio: quae (temperantia) te turpiter et nequiter facere nihil patietur; T III, 36.

nequitia, *Nichtwürdigkeit*, *Streblosigkeit*: I. 1. ohne Erb: f. **nequiquam** sum.

2. sum: scio dolorem non esse nequitiam; T II, 29.

II. dico: cui (frugalitati) contrariam vitium nequitia dicitur; T III, 17.

III. praeditus: homines nescio qua singulari nequitia praeditos; F V, 56.

neruose, *nachdrücklich*: nervosius qui ista disserant; O III, 106.

nervus, *Nerv*, *Sehne*, *Seite*: I. concresecunt: f. II, 1. facio.

proficiuntur: qui (nervi) sicut venae et arteriae a corde tracti et profecti in corpus omne ducuntur; N II, 139.

resonant: nervos in fidibus aliis pulsus resonare alios; D II, 33.

II. 1. addo: huc adde nervos ... eorumque implicationem corpore toto pertinentem; N II, 139. contendo: contendi omnis nervos Chrysippus, ut persuadent ...; Fa 21.

duco: f. I. proficiuntur.

elido: nervos omnis virtutis (poetae) elidunt; T II, 27.

facio: ossa, nervos, venas ... videor posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56.

habeo: siquidem illa severa Lacedaemo nervos iussit, quos || quo || plures quam septem haberet, in Timothei fidibus incidi; L II, 39.

incido: Zeno .. nullo modo is erat, qui ut Theophrastus, nervos virtutis incidere || incidere ||; A I, 35. f. habeo.

traho: f. I. proficiuntur.

2. conato e: quae (alvus) constat fere e nervis; N II, 136.

III. similis: viribus corporis et nervis et efficacitati similes similibus quoque verbis animi vires nominantur; T IV, 31.

IV. aliquid: in quibus nihil virtutis, nihil animi, nihil nervorum putant; O II, 36.

cantus: summam eruditionem Graeci sitam ceabant in nervorum vocumque cantibus; T I, 4. et in vocis et in tibiarum nervorumque cantibus; N II, 146.

implicatio: f. I, 1. addo.

natura: satiae tandem ea nota sunt nobis, quae nervorum natura sit, quae venarum? A II, 124.

soni: ad nervorum eliciendos sonos ac tibiarum apta manus est admotio digitorum; N II, 150.

V. 1. contendi: si nulla earum (8dium) ita contenta nervis sit, ut concentum servare possit; F IV, 75.

contineri: non .. (dij) venit et nervis et ossibus continentur; N II, 59.

imitari: quod docti homines nervis imitati atque cantibus; R VI, 18.

2. a: a quibus (nervis) artus continentur; N II, 139.

ad: nares cornibus iis (similes nostri solent dicere), qui ad nervos resonant in cantibus; N II, 149.

nescio, *nicht wissen*, *nicht verstehen*: A. *verbal*: I. *absoluit*: a. *unpersönlich*: ne id ipsum quidem, nescire aut scire, scire nos; A II, 73. labi ... errare, nescire, decipi et malum et turpe ducimus; O I, 18.

b. aliquid: dico ipsum Epicurum nescire et in eo nutare; F II, 6. qui sit, ut ego nesciam, sciant omnes, quicumque Epicurei esse voluerint || voluerint ||; F II, 12. corpore alius languescit || nescit ||; F IV, 65. nescire me fateor; D I, 23.

providentia: nisi forte dicitis eam (providentiam) nescisse; N III, 78.

sapiens: non (sapienti) ... si quaesitam ex eo sit ... de officio ... nescire se dicat; A II, 110.

II. *mit Ergänzung*: I. *indirecte Frage*: ut, ... quo perveniendum sit, nesciat; A II, 29. quippe qui nesciamus, soli aetheri serviamus; A II, 126. atrocitas ... tua quo modo in veterem Academiam intruperit, nescio; A II, 136. quis ... est, qui, quid sit voluptas, nesciat? F II, 6. ut is ... id ultimum bonorum, id ipsum quid et quale sit, nesciat; F II, 6. aut Epicurus, quid sit voluptas, aut omnes mortales, qui ubique sunt, nesciunt; F II, 6. quam car voluptatem appelles, nescio; F II, 10. unum nescio, quo modo possit, si luxuriosus sit, finitas cupiditates habere; F II, 22. quibus detractis clamet Epicurus se nescire, quid sit bonum; F II, 23. aut hoc testium satis est, aut nescio, quid satis sit; F II, 62. cur opera philosophiae sit danda, nescio; F III, 11. bonum ex quo appellatum sit, nescio; F IV, 73. quem (Hieronymum) iam cur Peripateticum appellem, nescio; F V, 14. si, qualis sit animus, ipse animus nesciat; T I, 53. animae || anima || sit (illa vis) ignis, nescio, nec me || nec || pudet, ut istos, fateri nescire, quod nesciam; T I, 60. cum (homines) quaedam etiam praecleara cuperent eaque nesciret nec ubi nec qualia essent; T III, 4. nescio, eequid ipsi nos fortiter in re publica fecerimus; T IV, 52. vera an falsa (oracula), nescio; N I, 66. quod nescio an ne in uno quidem versu possit tantum valere fortuna; N II, 93. nescius, .. quanta cum expectatione ... sim te audistur; N III, 2. etai Faunus omnino quid sit nescio; N III, 15. (divina providentia) aut nescit, quid possit, aut ..; N III, 92. quid aristoclechia ad morsu serpentium possit, ... video; ... cur possit, nescio; D I, 16. quae causa sit, nescio; D I, 16. possum .. nescire, quae vis sit cordis ad vivendum; D II, 37. nescio, cur (centum Venerii caesa consistere) non possint, sed non pagno; D II, 45. quod crebro videt, non miratur, etiam, cur fiat, nescit; D II, 49. cur somniis credatur, nescio; D II, 120. quod omnia essent ei (sapienti) praeparanda, quibus nesciret an aliquando uti necesse esset; R I, 11. nescio, .. cur ita memoriae pro-

ditum sit; R I, 16. is se, quid sit vir bonus, nescire fateatur; O III, 75. cetera cum parant, cui parent || parantur, cui parentur ||, nesciunt; Lae 55. nescis, insane, nescis, quantas vires virtus habeat; P 17. sed nescio qui nos teneat error; fr IX, 8.

2. **Infinitivus**: nos ... eos (honores) nescimus, ante quam paenitentia coepit, contemnere; T V, 104. virum ... videri negant, qui irasci nesciant; T IV, 43. cum ... nulla necessitate premente rem publicam regere nesciant; R I, 11. qui ratione voluptatem sequi nesciunt; F I, 82. praecceptum ... Atrei ... »proinde ita parent se in vita, ut vinci nesciant; T V, 52.

3. **acc. c. inf.**: tu nunc, Catule, lucere nescis, nec tu, Hortensii, in tua villa nos esse; A II, 145. quem (M. Catonem) ibi esse nescieram; F III, 7. equid scis | nescis | igitur ... posse habere te reliquam supellectilem salvam? T II, 32. non equidem plane despero ista esse vera, sed nescio et discere a te volo; D II, 48. nescis exilium scelus esse poenam? P 30. nesciunt (homines) hos siderum errores id ipsum esse, quod rite dicitur tempus; Ti 33.

4. **Adverb.**: nostri Graeco fere nesciunt nec Graeci Latine; T V, 116.

III. **mit Object.**: aliquid aut ... Graeca legere valent, qui erunt eruditi, aut ne haec quidem, qui illa nesciunt; A I, 10. quod illi, quae nesciant, scire se putant, ipse, se nihil scire, id unum sciat; A I, 16. quod haec esset una omnis || hominis || sapientia, non arbitrari se scire, quod nesciat; A I, 16. licetne per vos nescire, quod nescio, an ...? A II, 126. ego id scilicet nesciebam! F II, 102. quia istud ... nesciebat? F IV, 72. discobant ... id omnes, nec, qui nesciebat, satis excultas doctrina putabatur; T I, 4. haec ... opinatio est iudicatio se scire, quod nesciat; T IV, 26. quam bellum erat ... conteri potius nescire, quod nescires, quam ... nauseare! N I, 84. magnus Diocaeachi liber est nescire ea melius esse quam scire; D II, 105. aut nescit hoc deus aut frustra somniorum significationis utitur; D II, 125. || f. II, I. F II, 22. T I, 60.

linguam: nram tandem linguam nescio? F II, 12.

B. **adverbia**: an: { am, B, b, I. nescio; A II, 136. L I, 56. O II, 64 (S. I, S. 170, a). quando: Endymion ... ut nescio quando in Latino obdormivit; T I, 92.

qui: sed nescio quo modo plerique errare malunt ... quam ... exquirere; A II, 9. at ille n. qui ... mille et octingenta stadia quod abesset, videbat; A II, 81. illi (Stoici) ... negant esse bonum quoquam nisi n. quam illam umbram; F I, 61. n. quo modo ... populus cum illis facit; F II, 44. sed n. quo pacto auctoritatem oratio non habet; F V, 18. homines n. qua singulari nequitia praeditos; F V, 56. n. quo modo praetervolavit oratio; F V, 77. sed n. quo modo, dum lego, adsentior; T I, 24. sed n. quo modo inhaeret in mentibus quasi sacerdotum quoddam augurium futurorum; T I, 33. n. quo modo doctissimus quisque [contemnit] || quisque || ... contra hanc immortalitatem disserit; T I, 77. quamquam hoc n. quo modo dicitur, quasi duo simus; T II, 47. haec cogitatio ... dolorem n. quo pacto mitiorem facit; T II, 58. qui istam n. quam indolentiam magno opere laudant; T III, 12. sed n. quo pacto ab eo, quod erat a te propositum, aberravit oratio; T III, 80. in hoc ... genere n. quo pacto magis quam in aliis stum cuique pulchrum est; T V, 63. n. quo modo ne magis nostra delectant; D I, 55. num n. qui ille divinus ... possit, quae alba sint, quae nigra, diceret? D II, 9. is (Caesar)

cum ... Trocmorum | Trogmorum, al. | tetrarchian ... adsculae suo Pergameno n. cui dedisset; D II, 79. sed n. quo modo isti philosophi ... quidvis malle videntur quam ...; D II, 118. sed n. quo modo nihil tam absurde dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum; D II, 119. cur ... hic n. qui thesaurum solus invenit? D II, 184. moverur ... n. quo pacto locis ipsis; L II, 4. brevi tempore n. quo pacto recreatur (est puer); L III, 19. in laudibus ... ea nescio quo modo quasi pleniore ore laudamus; O I, 61. sit ... n. quo modo, ut ...; O I, 146. omnino canorum illud in voce splendescit etiam n. quo pacto in senectute; C 28. sed n. quo modo animus erigens se posteritatem ita semper prospiciat, quasi ...; C 82. genus ... hoc sermonum ... plus n. quo pacto videtur habere gravitatis; Lae 4. serpit ... n. quo modo per omnium vitas amicitia; Lae 87. obsurdescimus n. quo modo; Lae 88. sed n. quo modo verum est, quod ...; Lae 89. sed n. quo pacto ab amicitis perfectorum hominum ... ad leves amicitias defluxit oratio; Lae 100.

quis: cum praesertim ipse ... animus non inane nescio quid sit; F IV, 86. ille (Aristo) ... occurrentia n. quae comminiscatur; F IV, 43. Platonis ipsi n. quem illum anteponebas? F IV, 61. inter honestum et turpe nimium quantum, n. quid immensum ... interesse; F IV, 70. praclarum ... n. quid adepti sunt; T I, 49. quia (Timocraetes) n. quid in philosophia dissentiret; N I, 93. n. quid etiam de Locrorum apud Sagram proelio; N III, 11. Homericus Ajax apud Achillem querens de ferocitate Troianorum n. quid; D II, 82. illud n. quid tene ... dicere ad puerorum ortus pertinere; D II, 94. eodem ... modo nec ego Publico n. cui ... credendum existimo; D II, 113. inest n. quid ... in animo ... meo; L II, 3. [quod se oblitum n. quid diceret]; O I, 40. qualem fuisse Athenis Timonem n. quem acceptissimus; Lae 87. qui illud n. quid, quod in primoribus habent, ut aiunt, labris; fr V, 93.

quo: cor subito non potuisse nescio quo avolare; D II, 87.

Säße: nisi nimis animose ferax natura illum nescio quo *; R V, 9.

nescius, nicht wissen; alqs: non eram nescius ... fore ut hic noster labor in varias reprehensiones incurreret; F I, 1. nec vero sum nescius esse utilitatem in historia, non modo voluptatem; F V, 51.

neve, neu, und daß nicht, weder—noch; I. **ausreißend**: I. affein: »sepeli natum ... , neu reliquias semiesas sircis | semi assi reia, quosque mens sircis | denudatis ossibus ... divexarier»; T I, 106. »neve inde navis inchoandi exordium coepisset || cepisset ||»; F 35. »eaurum quae laudum delubra sunt, ne uncula || neve ulla || vitorum»; L II, 19. qua in lege quom esset: »neve aurum addito; L II, 60. »sanctique (tribuni) sunt neve plebem orbam tribunis relinquunt || relinquunt ||»; L III, 9.

2. ne: tu vero ista ne acciveris neve fueris commenticiis rebus adensus; A II, 125. quod habet rationem, ne cui falso assentiamur neve umquam captiosa probabilitate fallamur; F III, 72. ne parent inprobis neve ab idem lacerari rem publicam patiantur; R I, 9. (lex) ne quis magistratus civem Romanum adversus provocationem necaret neve verberaret; R II, 53. »nocturna mulierum sacrificia ne sunt ... neve quem imitatio nisi, ut adsolet, Cereri Graeco sacro»; L II, 21. »hominem mortuum», inquit lex in XII || tabulis || »in urbe ne sepelito neve urto»; L II, 58. quod ..

(lex) addit: „neve urito,“ indicat ...; L II, 58. „mulieres genas ne radunto neve lessum funeris ergo habentor;“ L II, 59. 64. „ne quis ea (sepulchra) delectat neve alienum inferat;“ L II, 64. cavendum est, ne assentatoribus patefaciamus auris neve adulari nos sinamus; O I, 91. ne quid fictum sit neve simulatum; Lae 65. §. II, 2.

3. ut: tantum fac ut officias neve committas, ut ... tute tibi defuisse videaris; O III, 6.

4. ut ne: ut ne nimis cito diligere incipiant neve non dignos; Lae 78.

II. **correspondentibus:** I. generalis: „separatim nemo habessit deos neve novos neve advena nisi publice adscitos;“ L II, 19. eam (terram) ne quis nobis minuat neve vivos neve mortuos || vivus .. mortuus ||; L II, 67. ut neve maior neve minor cura et opera suscipiatur, quae caesa postulet; O I, 141.

2. brachialis: „donum ne capiunto neve danto neve petenda neve gerenda neve gesta potestate;“ L III, 11.

neuter, *feinr von beiden*: A. anguis: si neuter anguis emissus esset, quid esset futurum; D II, 62.

pars: huic (Aristoni) summum bonum est in his rebus neutram in partem moveri; A II, 130. ut in his rebus, inter quas nihil interest, neutram in partem propensiores sumus, item ...; F V, 30. sine hominum opibus et studiis neutram in partem effici possunt; O II, 20.

res: haec in bonis rebus ... facilitas nominetur, in malis proclivitas ... in neutris habeat superior nomen; T IV, 28.

B. a. m. a. s. m. e. I. caret, potest: Callipho et post eum Diodorus, cum alter voluptatem adamasset, alter vacuamentum doloris, neuter honestate carere potuit; F V, 73.

II. adsentior: hic .. neutri adsentiens ... *nonne utroque* est prudenter? A II, 132.

refero: tum se intellexisse, quos fidos amicos habuisset, quos infidos, cum iam neutris gratiam referre posset; Lae 53.

III. sententia: in quo neutrorum omnino contemnenda sententia est; O I, 70.

b. **neutr.**: I. l. cadit: horum neutrum in deum cadit; D II, 125.

contingit: quorum neutrum astris contingeret; N II, 44.

est: quorum si neutrum est; F IV, 57. aut eorum neutrum est, sed quaedam observatio constans ... est; D II, 124. quae in his enuntiata essent, eorum neutrum esse verum; Fa 37.

licet: cui (Protagorae) neutrum licuerit, nec esse deos nec non esse; N I, 117.

¶ **neutr.** *neutr.*: neutrum, iniquus, illorum; A II, 68. neutrum vero, inquit ille; F IV, 44.

2. sum: ut essent eorum alia aestimabilia, alia contra, alia neutrum; F III, 50. partim (cupiditates) esse naturales et necessarias, partim naturales et non necessarias, partim neutrum; T V, 93. quid bonum sit, quid malum, quid neutrum; D II, 10.

II. concedo: quorum neutrum tam facile, quam tu arbitraris, conceditur; D I, 10.

defendo: horum neutrum ante Zenonem magis defendere defensum est; A II, 113.

facio: quorum neutrum (sol) faceret, nisi esset igneus; N II, 40.

opto: cum de tribus unum est optandum, aut facere iniuriam nec accipere aut et facere et accipere aut neutrum; R III, 23.

relinquo: neutra .. in mediis relinquebat; A I, 36.

volo: quorum isti neutrum volunt; Fa 28.

neutiquam, *feinewegs, durchaus nicht*: ut ... illa dicant Alcmæonis: sed mihi neutiquam || ne utiquam || cor consentit cum oculorum aspectu; A II, 52. Alcmæo autem: sed mihi neutiquam cor consentit; A II, 88. eos hanc contemntum quidem || eos cont. q. neutiquam ||, sed de iis male existantur; O II, 36. indissolubiles (vos esse) non potestis, neutiquam tamen dissolvemini; T I, 40. mihi vero et Flacco neutiquam probari potuit tam flagitiosa ... libido; C 42. illud neutiquam probantes; fr. XI, 2. §. possum.

NEC, *Job, Hinrichtung, Ermordung*: I. adferunt: ut apud Homerum cotidiana necesse interitusque multorum sedationem maerendi adferunt; T III, 65.

II, 1. consciscio: Iunius necem sibi ipse conscivit; N II, 7.

2. appello a: quae (denicales) a nece appellatae sunt, quia residentur mortuis || mortui ||; L II, 55.

impello ad: quae res ad necem Porcennae C. Mucium impulit? P 12.

III, 1. dies: cum eorum alteri Dionysius tyrannus diem necis destinavisset; O III, 45.

potestas: * sunt .. omnes, qui in populum vitae necisque potestatem habent, tyranni; R III, 23.

2. provocatio contra: non provocacione ad populum contra necem et verbera relicta; R II, 62.

IV. ad: Spartaee .. pueri ad aram sine verberibus accipiuntur, ut ... sanguis exeat, non numquam etiam ... ad necem; T II, 34.

nexum, *Schuldverbindung*: I. libero: cum sunt propter unius libidinem omnia nexa civium liberata necisque postea desinit; R II, 59.

II. fieri: quae (mancia) sunt dominorum facta nexa aut aliquo iure civili; P 35.

vindicare: omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare, nec civili nexa, sed communis lege naturae; R I, 27.

ni, *nicht, wenn nicht, weßren nicht*: I. afficit: 1. Subiectivo: quod ni ita est; L I, 49. — quod ni ita tenebimus; T V, 46. — eundem magistratum, ni interfuerint decem anni, ne quis capito; L III, 9. *magistratus ... noxium civem ... cohercet, ni par maiorve potestas popululave prohibessit; L III, 6.

2. Coniunctivo: quod ni ita sit; N I, 122. — quod ni ita accideret; C 67. quod ni ita se haberet; F III, 66. ni ita se res haberet; T V, 115. quod quidem ni ita se haberet, ut animi immortales essent; C 82. *ni prius ... sancta Iovis species claros spectaret in ortus; D I, 20. quod ni ita esset; T V, 18. N I, 77. II, 4. O III, 108. si || ni || ita esset; T V, 33. nam ni ita esset; N II, 32. L I, 46. cum is (Lutatius) sponsionem fecisset, NI VIR BONUS ESSET; O III, 77. ni vereror, ne de me ipso aliquid viderer queri; O II, 67. — quod ni (Caesar) fecisset; D II, 52. quod ni ita fuisset; C 55.

II. Verbindungen: nisi || ni || forte tanta ... varietas pomorum ... dubitationem adfert, quin ...; N II, 158. — quid ni possem? T V, 12. — quod ni Palamede perspicax prudentia istius (Ulixis) percepisset multosiam audaciam; O III, 98.

nidus, *Nest*: gallinae avesque reliquae ... cubilia sibi nidoseque construunt eosque quam possunt mollissime subternunt; N II, 129.

niger, *schwarz, bunselfarbig*: aliquid: cum possit accidere, ut id, quod nigrum sit, album esse videatur; A II, 34. num necio qui ille di-

vinus ... possit, quae alba sint, quae nigra, dicere? D II, 9.

aqua: quia sciret aquam nigram esse, unde illa (nix) concreta esset; A II, 100.

ius: negavit (Dionysius) se iure illo nigro, quod cenae caput erat, delectatum; T V, 98.

nix: Anaxagoras nivem nigram dixit esse; A II, 72.

nigror, Schwärze: tenebrae conduplicantur noctisque et nimum occaecat nigror; D I, 24.

nihil (nil f. §. 704. a), nichts: A. mit Abjektivem, Participien und Adverbien (vgl. C, I, 1. est. II. iudico. puto): nihil abiectum, nihil humile cogitant; F V, 57. qua (vita) n. beatius, n. omnibus bonis affluentibus cogitari potest; N I, 51. quia n. sit animis admixtum, n. concretum, n. copulatum, n. coagmentatum, n. duplex; T I, 71. n. admirabilis fieri potest; O II, 48. ut ... n. adserere, quod commutari non possit, item n. argeutum, n. aëneum, ... similiter ...; N III, 30. ita sapientem beatum fore, n. aliud alii momento ullo antepotentem; F III, 31. f. age, II. alqd, nihil aliud (4 Et.). §. I, §. 114. b. altus, A. III. nihil (29 Et.). §. I, §. 137. a. n. ... altum, n. magnificentum ac divinum suspicere possunt, qui ...; Lae 32. a. amplius: f. ample, B. (7 Et.) §. I, §. 164. b. quo n. fieri potest aptius; N II, 47. quod ... mundus ... ita cohaeret ad permanentem, ut n. ne excoigari quidem possit aptius; N II, 115. argenteum: f. aëneum, beatum: f. adfluens, quia n. erat prolatum melius; T IV, 6. melius equidem adferre n. possum, sed ...; T V, 82. videntur Athenae ... peperisse ... n. melius illis mysteris; L II, 36. qua (amicitia) ... haut scio an excepta sapientia n. melius homini sit || sit hominibus || a dis immortalibus datum; Lae 20. qua (amicitia) n. a dis immortalibus melius habemus, n. iucundius; Lae 47. quo (animo) n. est ab optimo ... genitore melius procreatum; T I, 27. cereum: f. aëneum, coagmentatum: f. admixtum, n. ... est in animis mixtum atque concretum, ... n. ne aut unidum quidem aut flabile aut igneum; T I, 66. fr IX, 10. f. admixtum, n. in hac praecleara epistula scriptum ab Epicuro congruens et conveniens decretis eius reperitis; F II, 99. in qua (infinitate) n. neque sentiens neque coniunctum potest esse; N I, 28. qui summum bonum sic instituit, ut n. habeat cum virtute coniunctum; O I, 5. conveniens: f. congruens, copulatum: f. admixtum, sentit ... (Epicurus) n. unquam elegans, n. decorum; D I, 62. n. ... desiderabile (cupiditates) concupiscunt; F I, 53. qua (vita) laetius, miserius, detestabilis excoigare n. possum; T V, 64. n. unquam magnum ac || magnum || cognitione dignum amaverunt; F V, 60. n. illo Atinati somnio fieri posse divinius; D I, 59. qua (mente) n. homini dedit deus ipse divinius; O III, 44. f. altum, duplex: f. admixtum, in qua (natura) egregium n. videmus || videamus ||; N I, 117. elegans: f. decorum, quae (figura) n. incisum angulis, n. anfractibus, n. eminens, n. lacunosum (habere potest); N II, 47. ut (id) haberet ... n. incisum angulis, n. anfractibus, n. eminens, n. lacunosum; T I, 17. quo (mundo) n. excellentissimum fieri potest; N II, 45. n. solum, n. exploratam habes, ne amare quidem aut amari; Lae 97. quid est, cuius principium aliqd sit, n. sit extremum? N I, 20. n. ... cum habet extremum, infinitum sit necesse est; D II, 103. f. solum, quia pcedit ... n. genuit natura fecundius; N II, 160. in amicitia ... n. fictum est || solum ||,

n. simulatum; Lae 28. fidum: f. exploratum, flabile: f. concretum, qua (philosophia) n. a dis immortalibus uberius, n. florentius, n. praestabilis hominum vitae datum est; L I, 58. quibus n. nec laetius nec foedius excoigari potest; O III, 36. in quo (ordine) n. est temerarium, n. varium, n. fortuitum; N II, 43. cum mihi n. inprovisio nec gravius, quam expectavisse, pro tantis meis factis evenisset; R I, 7. ea (bona) mixta ex dissimilibus si erant, honestum ex eis effici n. poterit; T V, 45. humile: f. abiectum, igneum: f. concretum, qui (sapienti) semper animo sic exubat, ut ei n. inprovisum accidere possit, n. inopinatum, n. omnino novum; T IV, 37. in qua (descriptione corporis partium) n. inane, a sine causa, n. supervacaneum est; N I, 92. inane obignari n. solere; D II, 145. nullum inane, n. esse individuum potest; N I, 65. in quo (finem) n. nec summum nec infimum nec medium nec intimum || ultimum || nec extremum sit; F I, 17. n. esse eorum, quae natura cernerentur, inintellegens intellegente in toto genere praestantius; T I, 10. inopinatum: f. improvisum, n. contra inutilius est, qui id iniecit consecutus sit, invenio; O III, 84. intimum: f. infimum, iucundum: f. bonum; Lae 47. lacunosum: f. eminens, ab Chryssippo n. magnum nec magnificentum desideravi; R III, 12. f. altum, n. a philosophia posse aut maius aut utilius optari quam haec; T IV, 82. adpendicem animi esse corpus, n. que esse in eo magnum; fr V, 96. f. dignum, magnificentum, medium: f. infimum, haec ostentorum genera mirabile n. habent; D II, 66. miserius: f. detestabilis, n. ... poterat fieri ille mitius; A II, 11. mixtum: f. concretum, n. habet ... naturale ius; R III, 18. novum: f. improvisum, cum sit n. omnino in rerum natura minimum, quod dividi nequit; A I, 27. mihi ... n. unquam populare placuit; L III, 37. cum ... homini sive natura sive quis deus n. mente praestabilis dedisset; C 40. f. florentius, n. ... (natura) habet praestantius, n. quod magis expetat quam honestatem; T II, 46. ut in omni natura n. eo (deo) sit praestantius; N II, 45. qua (Iphigenia) u. erat eo quidem ante natum pulchrius; O III, 96. id ... ita tornavit, ut n. efficere posset rotundius || rutundius ||; T I, 17. sentiens: f. coniectum; N I, 28. illi (Spartiatas) ... voluerunt n. horum simile esse apud Laconas virgines; T II, 36. imperfecto ... nec absolute simile pulchrum esse n. potest; T II, 11. simulatum: f. solum, natura solitarii n. amat; Lae 83. quibus (institiionibus) n. invenit agri cultura sollertius; C 54. supervacaneum: f. inane, aut n. superum aut obscure admodum certum; A fr 10. f. infimum, laetius: f. detestabilis, foedius, si n. tale metnamus; F I, 55. cum ei (militi), qui steterit, n. tale evenerit; T II, 54. n. tale dicitur, sed casu esse factum, ut ...; N I, 91. n. ut tale ulla in re publica reperitur; R II, 42. in sapientibus viris perfectiorque n. potest esse tale; O III, 45. u. Sex. Aelius tale, n. multis anni ante Ti. Coruncanis, n. modo P. Craesus; C 27. siquidem u. peperi tale, n. consecutus sum, ut ...; P 17. temerarium: f. fortuitum, quoniam n. tertium est; T I, 82. tertium certe n. inveniri potest; C 66. n. (haruspices) putant accidere potissime tristius; D II, 32. n. igni vacuum aspicit ac videri potest; T I, 18. varium: f. fortuitum, uberius: f. florentius, dici ... n. potest verius; F II, 9. ultimum: f. infimum, unidum: f. concretum, n. est ... unum um tam simile, tam par, quam omnes inter nosmet ipsos sumus; L I, 29. utilius: f. magnum; T IV, 89.

B. mit Cunctis: nihil .. magnopere meorum in miror; A I, 8. (ut oratio hominis) n. praetereuntis eorum, quae ..; A II, 64. qui (Aristo) n. istorum sciri putat posse; A II, 123. quorum n. oportere || oportet || exquisitis rationibus confirmare; F I, 30. eorum .. quae sunt prima naturae, propter se n. est expetendum; F II, 21. mihi .. vestrorum n. probari; F IV, 80. qui n. eorum cogitant; F V, 31. quorum sine causa fieri n. putandum est; F V, 42. eorum n. est eius generis, ut ..; F V, 67. n. est .. omnium, .. quod gravius .. dicatur; T V, I. n. .. interascere, n. extingui, n. cadere debet eorum, in quibus ..; T V, 40. quorum n. tale est, ut ..; N I, 40. n. horum nimis calide; N I, 70. n. .. eorum sine eo (aere) fieri potest; N II, 63. hunc eorum n. unquam reputabile certo scio; N II, 119. n. horum esse fortissimum; N II, 128. horum .. n. est, quia interest; N III, 30. quorum deum n. attingit; N III, 88. n. horum recipimus; N III, 52. n. .. horum probandum est; N III, 52. quorum n. nec suscipi sine ratione nec effici potest; N III, 75. si .. provideri n. potest futurum esse eorum, quae casu fiunt; D II, 25. horum cum fieri n. potuerit sine aliquo motu; D II, 67. ea sumunt ad concludendum, quorum iis n. conceditur; D II, 103. omnium .. n. est profecto praestabilis quam plane intelligi ..; L I, 28. tibi horum n. deberi potest; L II, 7. qui (C. Fabricius) n. habuit eorum, n. habere voluit; P 13. f. A. intellegens, cum ei (Cleombrotus) n. accidisset adversa; T I, 84. n. curare deum nec sui nec alius; L I, 21. si quis aegre ferat n. in se esse virtutis, n. a. animi, n. officii, n. honestatis; T IV, 61. in quibus n. virtutis, o. animi, n. nervorum putant; O II, 36. quae .. secundum naturam sint, partim n. habere in esse eius appetitionis; F IV, 58. quae .. (figura) n. asperitatis habere, n. offensivitas potest; N II, 47. (id) n. asperitatis ut haberet, n. offensivitas; T I, 17. quod (insipiens) n. unquam haberet boni; T IV, 66. ut n. boni est in morte, sic certe n. mali; Lae 14. n. certi dicitur; A I, 46. cum certi n. erit, quod (sapientia) sequatur; A II, 24. (Trophonius et Agamedes) petiverunt mercedem .. n. certi, sed ..; T I, 114. hunc n. potest esse certi, n., quod exploratum habet permansurum sibi unum diem; P 17. ea .. constantia si n. habet percepti et cogniti; A II, 23. f. comprehensi. cum .. n. haberet comprehensi, percepti, cogniti, constituti; A II, 23. quae (species deorum) n. concreti habet, n. solidi, n. expressi, n. eminentis, sitque pura, levis, perlucida; N I, 75. constituti: f. comprehensi. nostra .. causa .. n. habuit contentiones cum tribuatu; L III, 25. cum .. (gemitus) n. imminuit doloris; T II, 57. cum .. hic locus n. habet dubitationis, quin ..; O II, 17. eminentis, expressi: f. concreti. quia n. conferunt in eam (vitae societatem) studii, n. operae, n. facultatum; O I, 29. nec .. ego is sum, qui n. unquam falsi adprobem; A II, 66. quod .. n. falsi perceptum et cognitum possit esse; A II, 103. falsi .. comprehendit n. potest; A II, 106. cum Socrates Alcibiadi persuasisset .. eum n. hominis esse; T III, 77. honestatis: f. animi. quodsi homines „humani“, ut ait poeta, „n. a se alienum putarent“; L I, 33. quamquam Terentianus ille Chremes „humani n. a se alienum putat“; O I, 30. sunt qui satis putent ostendere n. inopinati accidisse; T III, 76. quae (pax) n. habitura sit insidiarum; O I, 35. qui (Cyrenaici) praeter permotione intumas n. putant esse iudicii; A II, 142. homini n. iuris esse cum bestiis; F III, 67. si aut n. iuris impertias aut parum; R IV, 8.

II.

hi sibi n. iuris, nullam societatem communis utilitatis causa statuunt esse cum civibus; O III, 23. memoriae .. n. omnino loci relinquunt; A II, 22. n. esse ei (voluptati) loci; F II, 37. n. debet esse in philosophia commenticiis fabellis loci; D II, 80. hoc dixerit potius Ennius: „nimium boni est, cui n. est * mali“; F II, 41. o. posse mali iucundere sapienti; F III, 29. quoniam post mortem mali n. est; T I, 16. in quo (tempore) mali n. esse concedit; F I, 16. sit .. aliquis, qui n. mali habeat; T I, 85. in ipso dedecore mali n. esse, nisi sequantur dolores; T II, 28. haec .. oratio de ipsa summa mali n. detrahit; T III, 55. cogitatio .. disturna n. esse in re mali dolori medetur; T III, 74. in illa re .. mali n. fuisse? T III, 77. cui mali n. est nec esse potest; N III, 38. sensu carente (animo) n. profecto est mali; L fr I. n. mali accidisse Scipioni puto; Lae 10. cum constituisset deus bonis omnibus explorare mundum, mali o. admiscere; T I, 9. f. boni; Lae 14. ut n. eorum (membrorum) supervacaneum sit; N II, 121. n. .. eum eius modi celare possumus; A I, 8. n. eius modi invenio; A II, 113. qui in ea voluptate velit esse, quam n. molestiae consequatur; F I, 32. in quibus (mediis) ponebat o. omnino esse || [esse] || momenti; A I, 36. cetera aut omnino n. habere momenti aut tantum, ut ..; F II, 38. n. necessitatis adfert, cur nascentur animi, similitudo; T I, 80. quam (animi conscientiam) scilicet comprimere n. est negotii; F II, 54. aliud negotii o. habemus; F II, 69. istuc .. n. negotii est, sed || est || maiora motior. — quomodo hoc n. negotii est? T I, 16. n. habet (deus) .. negotii; N I, 102. illius (Epicuri) .. deus n. habens nec sui nec alieni negotii; D II, 40. qui (philosophi) deum n. habere ipsum negotii dicunt, n. exhibere alteri; O III, 102. nervorum: f. animi; O II, 36. Zenoni .. obtrectans n. novi reperienti, sed emendanti superiores immutatione verborum; A II, 16. nunc dicam de voluptate, n. scilicet novi, ea tamen, quae ..; F I, 28. n. .. equidem novi, nec quod ..; D I, 11. est .. tractu temporis n. novi efficientis; D I, 127. n. novi vobis adferam, neque quod ..; R I, 21. offensionis: f. asperitatis. officii: f. animi; T IV, 51. n. operae rei publicae detrahens; F III, 7. f. facultatum. quibus .. n. est in ipsis opis ad bene beataque vivendum; C 4. percepti: f. cogniti. comprehensi. homini .. praecipue || praecipui || a natura n. datum esse dicemus? F II, 110. iustitia n. expetit praemii, n. pretii; L I, 48. n. .. habent haec duo genera prout et supra semper petunt; T I, 42. (animus) n. quieti videre, n. tranquilli potest; F I, 58. quae (res) n. habent rationis, quae futurae sint; D II, 15. prius quam in eo iniecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, n. habet religionis; L II, 57. quoniam detracto de homine sensibus reliqui n. est; F I, 30. cum reliqui o. sit omnino; F II, 101. n. earum rerum defaturum, quae natura non depravata desideret; F I, 50. omnium rerum .. n. esse maius amicitia, n. uberius, n. iucundius; F I, 65. beatus, cui n. humanarum rerum aut intolerabile ad demittendum animum aut nimis laetabile ad efferendum videri potest; T IV, 37. n. earum rerum .. aut in bonis aut in malis esse habendum; T IV, 65. n. omnium rerum melius est mundo, n. praestabilis, n. pulchrius; N II, 18. sine qua (arte) n. earum rerum nec fieri nec expediri potest; D II, 122. scire istarum rerum n. .. possumus; R I, 32. omnium .. rerum .. n. est agri cultura melius, o. uberius, n. dulcius, n. homine libero dignius; O I, 151. solidi: f. concreti. studii: f. facultatum. sui: f. alieni. tranquillii: f. quieti. virtutis: f. animi; O II, 36. n.

89

habest res vitii; Lae 88. (voluptas) condimenti fortasse non u. utilitatis certe n. habebit; O III, 120.

C. affeim: l. abijct: i. Subijct: neque .. est quicquam aliud praeter mundum, cui nihil abiit; N II, 37. ut n. ad eorum (morborum) magnitudinem posset accedere; F II, 96. ad virtutis .. summam accedere n. potest; P IV, 67. vita .. talis fuit vel fortuna vel gloria, ut n. possit accedere; Lae 12. n. acciderat et (Polycrati), quod nollet, nisi quod annulum .. abiecerat; F V, 92. si .. n. fieri potest, n. accideret, n. evenire, nisi quod .. certum foris ..; D II, 19. ut n. fortuito cecidisset videatur; D I, 71. n. ut fortuito cecidisset videatur; D II, 107. stanta laetitia auctus sum, ut n. constet; F II, 14. tum eferetur (impotentia) alacritate, ut .. n. ei constet, quod agat, ut ille; T IV, 35. debet: f. est; N II, 29. R V, 11. O I, 55. quia n. deest invita Minerva, ut aiunt; O I, 110. deus ille, qui n. censuit deesse virtuti; A II, 134. n. posse ad beatam vitam deesse sapienti; F V, 84. si omne beatum est, cui n. deest; T V, 39. sequitur, ut n. paenitent, n. desit, n. obstat; T V, 53. sibi n. deesse, illi (regi Persarum) n. satis umquam fore; T V, 92. cui n. desit, quod quidem natura desideret; B I, 23. hanc sciam an ne opus sit quidem n. umquam omnino deesse amicis; Lae 51. || [in quo virtus sit, ei n. deesse ad beate vivendum]; P II. (animus) n. sibi deesse putat, n. curat amplius; P 43. n. sibi deesse sentiant; P 52. n. ne te delectat umquam .., te igitur, Torquate, ipsum per se n. delectat? F II, 107. n. .. inter Peripateticos et illam veterem Academiam differbat; A I, 18. ut in hoc quoque nostro mundo aliquid alicui scilicet sit par, ut n. differat, n. intersit; A II, 55. si .. n. inter deum et deum differt; N I, 80. n. .. dolet nisi pes; T II, 44. cum ex terra n. emiseret, quod ..; D I, 98. n. .. errat, quod ..; N II, 51. ad nostras cives erudientes nihil utilius (est); A I, 11. n. est .., quod non alicubi esse cogatur; A I, 24. n. .. valetius esse, a quo (natura) intereat; A I, 28. (res ita) concitatas, ut n. umquam unum esset et constans, ne idem quidem; A I, 31. etai n. est is, qui placere voluit, tam adversarium; A II, 10. (nos) n. omnino quale sit posse reperire; A II, 14. quod n. esset clarius *tracyetis*, ut Graeci; A II, 17. n. .. est ei (menti) veritatis luce dulcius; A II, 31. sin autem commune n. erit; A II, 34. ubi .. virtus, si n. situm est in ipsis nobis? A II, 39. inter quae (visa) n. sit omnino; A II, 47. n. ut esset, qui distingueretur tremor ille et pallor; A II, 43. n. est .. quod de suo genere in aliud genus transferri possit; A II, 50. si n. erit, quod intersit; A II, 55. n. esse, quod percipi possit; A II, 60. n. est .. ab ea cogitatione .. errore .. diunctus; A II, 66. omnino n. esse, quod percipi possit; A II, 68. nec omnino (scire nos), sitne aliquid, an n. sit; A II, 73. u. esse, quod uosci, percipi, comprehendi possit; A II, 83. n. esse idem, quod est aliud; A II, 85. quod certius u. potest esse; A II, 90. contra naturam est probabile n. esse; A II, 99. n. tibi est perspicuum? A II, 102. in incertis .. n. est probabile; A II, 110. n. esse bonum nisi virtutem; A II, 130. n. esse dicitis a sapiente tam alienum; A II, 132. cui (Zenoni) praeter honestum n. est in bonis; A II, 135. quod .. ego n. eius modi esse arbitrator, cui si adensum sim, non adsentiar saepe falso; A II, 141. quo (Aristotele) profecto n. est acutius, n. politius; A II, 143. n. esse, quod comprehendere et percipi possit; A II, 143. n. esse, quod percipi possit; A II, 145. cum .. certe u. homini possit melius esse quam vacare omni dolore; F I, 57. n. esse prosperum nisi voluptatem,

n. asperum nisi dolorem; F I, 71. sit sane n. melius; F II, 11. hic n. fuit, quod (verbum Latinum) quaereremus; F II, 13. ut .. n. tam turpe sit, quod voluptatis causa (Epicurus) non videatur esse facturus; F II, 23. n. .. putare esse praeter voluptatem .. summam mihi videtur incitiae; F II, 84. n. esse bonum nisi honestum, n. malum nisi turpe; F II, 38. n. .. arbitrator esse magna laude dignum, quod ..; F II, 80. vides .., si amicitiam sua caritate metiare, n. esse praestantius; F II, 85. qua (virtute) n. possit || possit, potest || esse praestantius; F III, 2. nisi staturit n. esse, quod intersit aut differat aliud ab alio, praeter honesta et turpia; F III, 25. effectum est n. esse malum, quod turpe non sit; F III, 29. n. est .. de quo minus dubitari possit, quam .. honesta expetenda .. esse; F III, 38. de pertinentibus n. est bonum praeter actiones honestas, de efficientibus n. praeter amicum; F III, 55. qua (natura) n. est aptius, a discretis || descr. ||; F III, 74. in his || iis || .. partibus duabus n. erat, quod Zeno commutare gestiret; F IV, 8. ut n. esse praeter animum videretur; F IV, 28. n. esse melius in vite quam se; F IV, 38. quod n. potest esse peruersus; F IV, 40. in qua (natura) si n. est praeter rationem; F IV, 41. iam ille sorites || est ||, quo n. putatis esse vitiosus; F IV, 50. n. est .. de quo aliter tu sentias atque ego; F IV, 60. si n. est, quod tam miserios faciat quam impietas; F IV, 66. n. in istis (mediis) esse, quod intersit; F IV, 71. in iebus (rebus) n. aut honestum aut turpe sit; F V, 23. n. esse bonum praeter scientiam; F V, 23. qua (ratione) n. est in homine divinus; F V, 38. nihilne est in his rebus, quod dignum libero aut indignum esse dicamus? F V, 47. in omni .. honesto .. n. est tam illustre .. quam conjunctio; F V, 65. concede n. esse bonum, nisi quod honestum sit; F V, 83. n. est .. apud istos, quod non atomorum turba conficiat; T I, 22. non sententia .. n. est, ullam in partem quod intersit; T I, 24. quod n. est animo velocius; T I, 43. cum .. n. erit praeter animum; T I, 47. si n. esset in eo (animus) nisi id, ut per eum viveremus; T I, 56. cum .. n. esset, ut omnibus locis a Platone disseritur (n. enim ille || enim || putat esse, quod oriatur et intereat); T I, 58. n. esse, quod doleat, quin id aegrum esse quoque possit; T I, 79. n. posse in eo esse, qui ipse non sit; T I, 90. n. .. est profecto homini prudentia dulcius; T I, 94. ut n. censeamus esse malum, quod sit a natura datum omnibus; T I, 100. n. est .. malum, nisi quod turpe .. est; T II, 29. sanimum (esse dico), quod n. sit superius, breve, quo n. brevis; T II, 44. si (in animis) n. esset aliud, n. esset homine deformis; T II, 47. n. est, quod .. non parvisimul et ferre et perpeti; T II, 53. n. esse bonum, nisi quod esset honestum; T II, 61. n. .. potest esse aequabile, quod non a certa ratione proficiatur; T II, 65. frugalitas, ut opinor, a fruge, qua n. melius || est || et terra; T III, 18. quibus (Peripateticis) n. est uberius, n. eruditius, n. gravius; T III, 22. n. est .., quod tam obtundat .. aegritudinem quam .. cogitatione n. esse, quod non accidere possit; T III, 84. qua (stultitia) n. est peius; T III, 70. n. .. esse malum, quod turpe non sit; T III, 77. quod pravus n. esse possit; T III, 80. n. bonum esse, nisi quod honestum esset; T V, 18. n. esse nisi virtutum bonum; T V, 21. n. esse si beatam, cui semper aliqui terror impendat; T V, 62. sibi n. deesse, illi (regi Persarum) n. satis umquam fore; T V, 92. n. est, quod expedire tam facile possimus; N I, 7. non .. sumus il, quibus u. verum esse videatur; N I, 12. n. est, quod Pisonem ... de-

sideres; N I, 16. (Cleitobes) n. ratione censet esse divinus; N I, 87. nisi quietum . . . beatum est; N I, 52. n. est . . . † quod valet corpore; N I, 65. n. fore in nostra potestate; N I, 69. quoniam n. esse potest, nisi quod attigimus aut vidimus; N I, 88. n. est . . . virtute . . . amabilius; N I, 121. qua (ratione) n. potest esse praestantius; N II, 16. qui (homo) n. in omni mundo melius esse quam se putet; N II, 16. nec solum n. est, sed ne cogitari quidem quoquam melius potest; N II, 18. si ratione et sapientia n. est melius; N II, 18. quo n. in quoque genere nec potest nec debet esse praestantius; N II, 29. n. est . . . in omni mundo, quod non pars universi sit; N II, 30. n. . . est mente et ratione melius; N II, 33. est . . . n. mundo perfectior, n. virtute melius; N II, 39. n. est . . . quod ratione et numero moveri possit sine consilio; N II, 43. in quo n. est difficilior quam a consuetudine oculo- rum aciem mentis abducere; N II, 45. qua (natura) n. sit melius mundo . . . certe n. est melius; N II, 46. n. potest esse indoctus, quam quod a vobis affirmari solet; N II, 48. quod n. est eo (aëre) mollius; N II, 66. n. est . . . praeclearius mundi administratione; N II, 76. n. est . . . praestantius deo; M II, 77. aut n. est, quod sentiente natura regatur, aut . . .; N II, 85. quod spectaculo n. potest admirabilis esse, n. pulchrior; N II, 104. bi sunt di et homines, quibus profecto n. est melius; N II, 133. qua (natura) n. potest esse calidius; N II, 142. cum deo n. praestantius esset; N III, 20. quo (mundo) n. in rerum natura melius esset; N III, 20. n. esse mundo sapientius; N III, 21. n. est mundo melius in rerum natura. ne in terris quidem urbe nostra; N III, 21. non est igitur mundus deus, et tamen n. est eo melius; n. est enim eo pulchrior, n. salutaris nobis, n. ornatus aspectu motuque constantius; N III, 23. n. homine esse melius || [nihil . . . melius] ||; N III, 26. n. esse, quod sensum habeat, quin id interest; N III, 34. n. esse animal || animale || intrinsicus in natura atque mundo praeter ignem; N III, 36. obscurum deo n. potest esse; N III, 38. n. esse, quod deus efficiere non possit; N III, 92. ut n. sit, quod non ex ea (materia) quamvis subito fingi . . . possit; N III, 92. n. est . . . quod non longinquitas temporum . . . adsequi possit; D I, 12. ut n. sit, quod errorem animis . . . adferat; D I, 62. qui (tharsapites) responderunt n. illo puero clarior, n. nobilior fore; D I, 79. n. est . . . beneficentia praestantius; D I, 82. II, 102. maluit . . . disserere n. esse in suspiciis quam, quid sit, edicere; D I, 106. cum (animis hominis) ita solutus est et vacuus, ut ei plane n. sit cum corpore; D I, 113. sine autem n. esse in observatione putant; D I, 113. n. est, quod cum his magnopere pugnet; D I, 113. eodem . . . modo n. est futurum, cuius non causae id ipsum efficien- tes natura contineat; D I, 125. n. . . est tam contrarium rationi . . . quam fortuna; D II, 18. n. . . est pro certo futurum, quod . . .; D II, 21. cum . . . [tristissimus] || primae victimae || orta sine capite fuerint, quibus n. videtur esse dirius; D II, 96. n. illo (Rescio) clarior, n. nobilior fore; D II, 96. n. est . . . quod deus efficiere non possit; D II, 86. iam ut n. possit esse contemptus; D II, 117. n. est . . . de quo cogitare contemnamus; D II, 139. n. est magnum somniansi; D II, 141. mihi . . . n. potest esse incundus; D II, 160. aut n. omnino est fortissimum, aut hoc ipsum potuit evanire fortune; Fa 6. n. esset in nostra potestate, si illa se res haberet; Fa 9. quod veritas est, ne . . . n. liberum nobis esset; Fa 23. quibus (physicis) inane esse n. placet; Fa 24. id si verum est, n. est in nostra potestate; Fa 31. qua (libertate) . . . n.

potest esse daleius; R I, 47. concordia populo . . . n. esse inmutabilis, n. firmius; R I, 49. medium optimates possederunt locum, quo n. potest esse moderatius; R I, 52. n. esse rego melius; R I, 56. quo n. possit esse praeclearius; R II, 42. n. . . populi et unius erat populus ipso; R III, 43. quia n. ista, quae populi speciem et nomen imitatur, immanius belua est; R III, 45. plures . . . boni in qua re publica regere poterunt, n. poterit esse illa beatus; R III, 46. nihil esse tam regale quam explanationem acquiescit; R V, 3. cum . . . n. tam incorruptum esse debeat in re publica quam suffragium; R V, 11. n. mihi fuit potius, quam ut Maximam conveniret regem; R VI, 9. n. est . . . illi principi deo . . . acceptius quam . . .; R VI, 13. infra . . . iam n. est nisi mortale et caducum praeter animos; R VI, 17. post annalis pontificum maximorum, quibus n. potest esse ieiunius || ieiucundus, al. ||; L I, 6. quoniam n. est ratione melius eaque est || etque || et in homine et in deo; L I, 23. haec . . . (insula) n. est amoenius; L II, 6. quem ipsi deo n. minus gratum futurum sit quam . . .; L II, 25. n. . . tam aptum est ad ius condicio- nemque naturae . . . quam imperium; L III, 3. n. esse turpius quam [est] quemquam legari nisi rei publicae causa; L III, 18. n. erit ius urbe, n. domo sua dulcius; L III, 19. n. ut fuerit in suffragiis voce melius; L III, 33. n. est . . . exitiosius civitatibus, n. tam contrarium iuri ac || et || legibus, n. minus et || minus || civile et humanum quam . . . quicumque agri per vim; L III, 42. quae (beneficentia, liberalitate) . . . n. est naturae hominis accommodatius; O I, 42. id . . . tantum abest ab officio, ut n. magis officio possit esse contrarium; O I, 43. n. est . . . liberale, quod non idem iustum; O I, 43. n. . . est amabilius nec copulatus quam morum similitudo bonorum; O I, 56. n. . . honestum esse potest, quod iustitia valet; O I, 62. n. . . est tam angusti animi tamque parvi quam amare divitias, n. honestius magnificientiaeque quam pecuniam contemnere, si non habeas; O I, 68. quo esse n. potest stultius; O I, 83. n. est profecto magis (decorum) quam aequabilis . . .; O I, 111. n. est . . . quod tam deceat, quam . . . servare constantiam; O I, 125. n. fuit in Catalonia, ut eos exquisito iudicio putares aut litterarum; O I, 183. quo n. est ad officia conservanda accommodatius; O I, 141. sine qua (verecundia) n. rectum esse potest, n. honestum; O I, 148. qua (hominum utilitate) n. homini esse debet antiquius; O I, 155. iis n. potest esse demeritis; O II, 24. n. erat, quod homines iis auctoribus non posse consequi se arbitraresset; O II, 42. sine qua (iustitia) n. potest esse laudabile; O II, 71. quodsi n. est tam contra naturam quam turpitudine . . . nihilque tam secundum naturam quam stultitas; O III, 85. cum ista societas talis est, ut n. suum cuiusque sit? O III, 53. n. nec expedire nec utile esse, quod sit iniustum; O III, 76. n. esse utile, quod non honestum sit; O III, 85. si n. malum esset nisi dolere; O III, 105. est . . . n. utile, quod idem non honestum; O III, 110. fac n. isto esse incundius; O III, 117. huius divino muneri ad dono n. tam esse inimicum quam voluptatem; C 40. n. esse tam detestabile tamque pestiferum quam voluptatem; C 41. n. . . est molestam, quod non desideres; C 47. n. est otiosa senectute iocundus; C 49. agro bene culto n. potest esse nec tui uberius nec specie ornatus; C 57. n. esse morti tam simile quam somnum; C 80. n. est . . . tam naturae aptum, tam conveniens ad res vel secundas vel adversas; Loo 17. n. est . . . virtute amabilius, n. quod magis adlicit ad diligendum; Loo 28. n. difficultus esse . . . quam amicitiam . . . permanere; Loo 33. n. est, quod

illi non persequantur argutiis; Lae 45. n. est . . . remuneratione benevolentiae, n. vicissitudine studiorum officiorumque iucundius; Lae 49. n. esse, quod ad se rem ullam tam . . . attrahat quam ad amicitiam similitudo; Lae 50. n. est . . . appetentius similitudo sui nec rapacius quam natura; Lae 50. n. est . . . stabile, quod infidum est; Lae 65. n. est . . . turpius quam cum eo bellum gerere, quocum . . . Lae 77. honores . . . quas multi ita contemunt, ut n. inanis, n. esse levius existiment! Lae 86. n. est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile, n. tam horridum . . . quod non splendescat oratione; P 3. quo (animo) n. est praestantius neque divinius; P 14. quod beatus esse mortali n. potest; P 16. huic n. potest esse certi, n. quod exploratum habeat permanens sibi unum diem; P 17. si bene facta recte facta sunt et n. recto rectius; P 22. n. neque meum est neque quouisquam, quod auferri . . . potest; P 29. quorum in villa ac domo n. splendendum, n. ornatum fuit praeter ipso; P 38. cum esset n., quod adpeteretur, alieni; fr V, 50. n. . . esse, in quo se animus excellens tollere; fr V, 62. f. A. inane; N I, 92. — III. C 12. quia n. aliter possit, atque ab ea (necessitate) constitutum sit, evenire || † inter ||; A I, 29. n. evenisse, quod non opinandum fuisset; T III, 55. n. posse evenire nisi causa antecedente; Fa 34. n. . . sine praepositis causis evenire; Fa 41. f. accidit; D II, 19. A. gravis. n. expedire, quod non deceat; O III, 77. f. est; O III, 76. n. eum (mortalem) profecto fallat; D I, 127. n. . . quod animi . . . est expers, id generare ex se potest animantem competentem rationis; N II, 22. libero tempore, . . . cum . . . n. impedit, quo minus id . . . facere possimus; F I, 38. in motu et in statu corporis n. inest, quod . . . F V, 47. his . . . in natura n. inest, quod vim memoriae . . . habet; T I, 66. fr IX, 10. n. tam facile in animos teueros . . . influere quam varios canendi sonos; L II, 38. interest: f. **internum** (§. 349—351). **iam** (§. 170, f.). n. ut fore interest aut admodum paululum || paulum ||; N II, 118. contingere idem terrae necesse est, ut . . . n. interrumpat; N II, 116. ut n. inter ipso ab aliis ad alios manare possit; R VI, 20. quia n. semper suo stata inaneat; N I, 29. ut n. possit in patriis institutis manere integrum; R II, 7. obstat: f. paenitet. si n. se offerret, quod sit probabilitati illi contrarium; A II, 99. sequitur, ut n. paeniteat, n. desit, n. obstat; T V, 58. qui nobis quasi oraculum ediderit n. ad nos pertinere post mortem || p. m. ad n. pert. ||; F II, 102. his sententiis omnibus n. post mortem pertinere ad quemquam potest; T I, 24. ut n. pertinere ad nos ante ortum, sic n. post mortem pertinerebit; T I, 91. culpa . . . omni carens (virtus) praeter se ipsam n. censet ad se pertinere; T V, 4. quod (maiores) non fecissent profecto, si n. ad eos (mortuos) pertinere arbitrentur; Lae 13. n. illinc huc pervenit; F V, 94. ad Satrium n. praeter nomen pervenit; O III, 74. quo n. potest brevis; F IV, 48. cum . . . optumates || optumatis || appellantur, n. potest videri praestabilis; R III, 47. ita n. malum potest || p. m. || videri, quod naturae necessitas adferat; C 4. f. accidit. accidit. deest; F V, 84. est. evenit. generat. manet. manet. pertinet. — II, 1. addo. cogito. cognosco. comprehendo. dico. facio. gero. percipio. scio. u. a. n. . . prohibet quaedam esse . . . cum bestiis homini communia; F V, 25. etiam ad se ex iis (bonis) n. redundet || redeat. et ||; F II, 78. n. tam repugnare; A II, 111. n. mihi tam mirum videtur quam ista || ita || dici; A II, 102. ut n. homine videatur indignus; F I, 23. quo n. mihi videtur absurdus;

F II, 40. mihi . . . n. tam perspicuum videtur, quam . . .; F III, 41. n. oportere inopinatum videri; T III, 55. n. visum est illo pane iucundius; T V, 97. n. dicam mihi videri minus; N I, 57. quod homini homine pulchrius n. videbatur || videatur, videtur ||; N I, 77. nisi quid Quinto videtur secus. — mihi vero n.; L I, 8. n. ei (Xenophonti) tam regale videri quam studium agri colendi; C 59. f. cadit. est; N I, 12. potest.

2. **Prædicat**: fieri potest, ut id, quod significatur, aut falsum sit aut nihil sit || [sit] || omnino; A II, 36. quodsi . . . is . . . esset n. nisi animus; F IV, 27. si . . . non sunt, n. possunt esse; ita ne miseri quidem sunt; T I, 12. n. esse omnino animum; T I, 21. qui (Dicaearchus) n. omnino animum dicat esse; T I, 24. si . . . turpitudine peius est quam dolor, n. est plane dolor; T II, 31. lussisse poterit, si n. sit; T III, 18. si (deus) n. esset nisi animus; N I, 28. n. esse animum nisi ignem; N III, 36. num imperatorum scientia n. est? D I, 24. renuntio . . . vobis n. esse, quod adhuc de re publica dictum putemus . . . nisi erit confirmatum . . .; R II, 70.

II. **namq; Verben**: 1. **objectis**: nihil . . . unquam abnuat meo studio voluntas tua; Fa 3. quae . . . pietas ei debetur, a quo n. acciperis? N I, 116. n. . . iam acquirebatur; T I, 109. ut illic liberalissimum esset spectare n. sibi adquirentem, sic . . .; T V, 9. summam voluptatem, quo || qua, cui || addi n. possit; F II, 75. n. huc || hic, huic || addi potest, quo magis virtus sit; P 22. cum . . . n. possit addi, quo magis peccari posse videatur; P 26. quae, . . . si essent vera, n. afferent, quo iucundius . . . viveremus; F I, 72. eas (disciplinas) non modo n. adiuvare arbitror neque afferre || † affirmare ||, quo meliores simus, sed . . . depravare naturam; F III, 11. n. . . adfert prae iste Stoicorum, quare . . . putemus; N III, 23. qui omnino n. in suum || suum in || consensum praeter caput attulissent, proletarios nominavit; R II, 40. n. . . afferunt, qui in re gerunda versari senectutem negant; C 17. f. offero. qui (sapientia) n. opinione adfingat adsumatque ad aegritudinem; T III, 80. adfirmo: f. **adfirmo**, III. alqd (3 Et.) §. I, §. 67, b. Callipho ad virtutem n. adiunxit nisi voluptatem; F II, 34. n. admirari, cum acciderit; T III, 30. sapientis est . . . proprium . . . ita expectare quasi certo futurum, n. cum acciderit, admirari; T V, 81. n. hominem, nisi quod honestum decorumque sit, aut admirari aut optare aut expetere oportere; O I, 66. ita agamus, ut n. nobis adsentati esse videamur; A II, 45. si id tantum modo, ut tacens, n. adaequeris; A II, 94. n. nostras laudi adsumptum arbitramur; N III, 87. f. adtingo. quin tam diu, dum ita gauderet, n. agitare mente, n. ratione, n. cogitatione consequi posset; C 41. quaero, utrum aliquid actum superioribus diebus an n. arbitremur; T V, 15. f. **ago**, III. alqd. nihil (3 Et.) §. I, §. 115, a. peregrini . . . officium est . . . n. de alio anquirere; O I, 125. n. adpetunt, nulla re egent, n. sibi deesse sentiunt, n. requirunt; F 52. quavis multa cupere modi (oratio) rapiat, n. tamen tenens, n. apprehendas || † reprehendas ||; F II, 3. si ulla sententia cuiusquam esse potest n. adprobantis; A II, 29. n. unquam sapiens approbabit; fr V, 100. n. audis? A II, 102. n. sane ex me quidem audire potuisses; N I, 57. quasi n. unquam audierim de dis immortalibus, n. cogitaverim; N III, 7. n. audivi ex eo (Scipione) ipse, quod nollem; Lae 108. (sapientis) honestus mentietur, si ex hereditate n. ceperit, quam si ceperit; O III, 98. n. . . magis cavendum esset senectuti, quam ne languori se desidiaeque dedit; O I, 123.

n. . . cernis? A II, 102. n. nos sentire, n. cernere; A II, 14. n. ut (Torquati) de utilitatibus, n. ut de commodis suis cogitarent? F I, 34. ut nisi figuris hominum constitatis n. possent de diis immortalibus cogitare; N II, 45. n. tam . . . monstruose cogitari potest, quod non possumus somnari; D II, 146. n. . . his in locis nisi saxa et montes cogitabam; L II, 2. qui n. dicit, n. facit, n. cogitat denique nisi lubenter ac libere; P 34. f. audio; N III, 7. qui (veteres) n. cognoscit, n. percipi, n. scribi posse dixerunt; A I, 44. n. ab iis potui cognoscere; T III, 42. ex quo efficitur n. posse comprehendere; A II, 18. si . . . ratio hoc efficit, n. posse comprehendere; A II, 44. qui adfirmaret n. posse comprehendere; A II, 109. non . . . potest convenienter dici n. comprehendere posse; A II, 109. cum ego n. dicerem posse comprehendere; A II, 112. si comprehendere n. posset; A II, 146. quid manibus (opus est), si n. comprehendendum est? N I, 92. huic amonitatis . . . Thyamis Epirotes tuus ille n. . . concesserit; L II, 7. qui . . . n. definiunt, n. partiuntur, n. apta interrogatione concludunt; A I, 5. idem . . . si n. concupiscat; T V, 17. qui n. metant, n. angantur, n. concupiscant; T V, 17. etiamsi n. consequere; F V, 19. etiamsi n. consequamur; F V, 20. siquidem n. peperit tale, n. consequens sum, ut eo statu essem, quem . . .; P 17. f. agito. ut contra nivoram naturam n. contendamus; O I, 110. quantis . . . molestiis vacant, qui n. omnino cum populo contrahant! T V, 106. alii . . . quasi corpus nullum sit hominis, ita praeter animum n. curant; F IV, 36. quam n. curat F V, 80. n. curandum esse post mortem; T I, 107. ut n. minus curandum putem; T II, 10. cum dei . . . omnino n. curent, n. agant; N I, 115. quae . . . animans (esse potest) natura n. curaus? N I, 123. ut . . . deum fingeret . . . n. cuiquam tribuentem, n. gratificantem, omnino || gratificantem omnino, || n. curantem, n. agentem; N I, 123. cum . . . deos n. agere, n. curare (Epicurus) confirmat; N III, 3. quoniam n. quiquam debet, nisi quod est turpe non reddere; P 41. definitio; T I, 118. cum (sapientis) . . . iustitia n. in suam domum inde derivet; T V, 72. n. ut iisdem de rebus Graeca desideres; A I, 12. nunquidnam manus tua . . . desiderat? — n. sane; F I, 39. n. desiderare manum; F I, 39. ut is . . . n. praeterea desideret; F IV, 46. de opinionibus n. detractentem; F IV, 21. parentis se aut fratri n. detracturos sui comodi causa; O III, 28. homo . . . iustus . . . n. cuiquam, quod in se transferat, detrahent; O III, 75. nonne tibi faciendum idem sit n. dicenti bonum, quod non . . .; F III, 13. ut n. . . quale sit illud, quod perturbet animum, sed de ipsa sit perturbatione dicendum; T IV, 62. ut n. praeter virtutem diceret bonum; T V, 34. de iure populi Romani . . . dicendum n. putas? L III, 48. de officio n. quaerit dicere; O I, 6. n. de me, de Scipione dicam lubentius; Lae 96. f. dico, III. alqd. nihil (16 Et.) §. I. §. 691. a. se de rationibus rerum publicarum aut constituendarum aut tuendarum n. nec didicisse nunquam nec docere; R I, 11. idem (Sisenna) contra ostenta n. disputat; D I, 99. si n. queam disputare, quam ob rem quidque fiat; D I, 109. n. est adhuc disputatum; R I, 20. iam de perjuris, de incesto n. sane hoc quidem loco disputandum est; L II, 41. cum illi ipsi, qui ea (somnia) vident, n. divinent; D II, 147. do: f. B. praecipui. n. de dividendo ac partiendo (Epicurus) docet; F I, 22. id . . . ipsum . . . cur ita sit, n. tu me doces; N III, 7. n. docent Stoici; N III, 15.

qui docere n. possunt, quo melius sapientiusque vivamus; fr V, 49. f. disco. doleo: f. doleo, III. alqd. (13 Et.) §. I. §. 757. b. erat . . . tuum n. praeter virtutem in bonis docere; F III, 10. praeter virtutem n. in bonis esse dicendum; F IV, 51. ut . . . n. in malis ducamus, quod . . .; T I, 118. qui (Zemon), nisi quod turpe esset, n. malum duceret; T V, 27. qui n. expetendum, n. in bonis dicendum, quod honestate careat, existimant; T V, 75. n. isto animo, n. ita animato homine miserius ducerem; R I, 60. sapientia . . . non expetetur, si n. efficeret; F I, 42. si n. eorum ipsorum (clarorum virorum) animi efficerent, quo . . .; C 80. qui . . . negaret quicquam esse, quod perciperetur, eum n. excipere; A II, 28. n. excipit, de quo non profiteretur; A II, 73. Epicurus quasi pueri delicati n. cessatione melius existimat; N I, 102. n. praeter id, quod honestum sit, propter se esse expetendum; O III, 33. f. admirror; O I, 66. duco; T V, 75. n. ne tot saeculis summis iugeniis . . . explicatum putamus? A II, 15. non modo n. umquam tam eleganter explicabunt, sed ne hoc quidem . . .; T I, 55. ut Stoicos n. de diis explicare convinceret; N III, 44. cum explicare n. posses; D II, 27. exspecto; f. admirror; T V, 81. ad quam (calcem) cum sit decursum, n. sit praeterea extimescendum; T I, 15. harrum . . . est virtutum principium n. extimescere; O III, 100. illud animal, quod fuerit, factum esse n.; T I, 90. f. factio, III. alqd. nihil (29 Et.) §. 12. b. hominem aegre ferre n. oportere; T IV, 59. eo facto sic (Dionysius) doluit, n. ut tulerit gravius in vita; T V, 60. exactis regibus n. publice sine auspiciis nec domi nec militiae gerebatur; D I, 3. qui (Deiotarus rex) n. nunquam nisi auspiciato gerit; D I, 26. n. fere quondam maioris rei nisi auspiciato ne privatum quidem gerebatur; D I, 28. praecleara . . . auspicia, si esurientibus pullis res geri poterit, saturia n. geretur! D I, 77. n. domi, n. militiae per magistratus gestum sine eorum (augurum) auctoritate posse quicquam curari; L II, 31. n. . . gigni posse sine causis; T I, 5. gratificor: f. curo; N I, 123. ut a mens n. habetur in se, quod esset secundum naturam; F IV, 28. etsi . . . n. habet in se gloria, cur expetitur; T I, 109. an dubium est, quin n. sit habendum in eo genere, quo . . .? T V, 40. cuius . . . (mundi) administratio n. habet in se, quod reprehendi possit; N II, 86. n. habendum esse, quod fieri posset, ostentum; D II, 62. f. habeo, III. alqd. nihil (12 Et.) §. 122. b. sequitur . . . n. deos ignorare; D II, 105. (stella) n. inmutat sempiternis saeculorum aetatibus, quin eadem idem temporibus efficiat; N II, 52. hic (Paulus) n. domum suam intulit praeter memoriam nominis sempiternam; O II, 76. quia n. tam inridet Epicurus quam praedictionem rerum futurarum; N II, 162. quid . . . intellegit honestam? certe n. nisi quod possit ipsum propter se iure laudari; F II, 60. deos imitarum et n. intelligentium (bestiarum) causa tantum haberes; N II, 133. n. . . possumus indicare, nisi quod est nostri iudicii; F II, 36. qui n. melius homini, n. magis expetendum, n. praestantius honoribus, imperis, populari gloria indicaverunt; T III, 3. quorum oratio n. ipsa iudicat, sed habetur in omnis partis; T V, 83. si reperiebantur non nulli, qui n. laudarent, nisi quod se imitari posse confiderent; T II, 3. si . . . n. fit extra fatum, n. levari re divina potest; D II, 25. de iniusto rege n. loquimur nunc; R III, 47. cum seux n. nisi de Africano loqueretur; R VI, 10. hoc vitium . . . hominum . . . ad voluntatem loquentium omnia, n. ad veritatem; Lae 91. n. malo quam has res relinquere; T I, 76. quam saepe

apparet n. eos (gladiatores) malle quam .. domino castra facere! T II, 41. mentior: f. memtor, III. (3 Et.) §. 544, b. n. equidem (meram) inquit, ut rationem vitae beatam ... deseram; I I, 67. licet .. lascivire, dum n. metuas; R I, 63. f. concupisco. in his immanibus iacturis ... n. nos magnopere mirari; O II, 56. ntrum (di) ... n. moliantur; N I, 2. n. ut possit negari; T III, 88. qui n. imperanti (mulier) negare potest, n. recusare aude; P 86. cum ... in eo n. novetur; F IV, 22. aut n. omnino in bonis numerandum, nisi quod per se ipsum laudabile esset, aut ...; L I, 37. censoris iudicium n. fere damnato nisi ruborem offert || adfert, al. ||; R IV, 6. n. .. (Epicurus) olet ex Academia; n. ex Lyolo, n. ne e puerilibus quidam disciplina; N I, 72. sapientem n. opinari, id est nunquam adsentiri rei vel falesae vel incognitae; A II, 59. qui nunquam adsentiar, qui n. opiner; A II, 66. quem .. (sapientem) n. opinari tu quoque .. concedis; A II, 66. sapientem n. opinari; A II, 68. 118. posse hominem n. opinari, nec solum posse, sed ita necesse esse sapienti; A II, 77. ille (Zeno), credo, n. (sapientem) opinatur; A II, 77. tu ... pericias, ut ego ista innumerabilia completens nusquam labor, n. opiner? A II, 114. ei .. (mulieri) n. opinanti viri mandatum exposuit; F II, 58. ei ipsi saepe falluntur, qui n. sine certa ratione opinantur; D II, 16. opto: f. admiror; O I, 66. partior: f. concludo, si in re ipsa n. peccatur a superioribus; F IV, 58. qui (veteres) n. cognosci, n. percipi, n. sciri posse dixerunt; A I, 44. quam (definitionem) nisi obtinemus, percipi n. posse concedimus; A II, 18. ut id ipsum saltem perceptum a sapiente diceretur, n. posse percipi; A II, 28. cum diceret ei, qui adfirmaret n. posse percipi, unum tamen illud dicere, percipi posse, consentaneum esse; A II, 28. quoniam .. id haberent Academici decretum, ... n. posse percipi; A II, 29. ut hoc unum saltem, percipi n. posse, perceptum esse diceret; A II, 29. si .. percipi n. potest, quod utriusque visum est, tollendus adsensus est; A II, 59. n. .. arbitrator posse percipi; A II, 66. nitamur .. n. posse percipi; A II, 68. cum ei placebat n. posse percipi; A II, 71. licebat .. n. percipere et tamen opinari; A II, 78. si ostendero n. posse percipi; A II, 78. si ullum sensus visum falsum est, n. percipi potest; A II, 101. ut taceam, conclusio ipsa loquitur, n. posse percipi"; A II, 101. unde memoria, si n. percipimus? A II, 106. quo (decreto) sapientia esset n. posse percipi; A II, 109. ut (sapientis) illa habet probabilis non percepta, sic hoc ipsum, n. posse percipi; A II, 110. ut percipi n. putem posse; A II, 143. quos (sensus) qui tollunt et n. posse percipi dicunt; F I, 64. n. est .. aliud, quam ob rem mihi percipi n. posse videatur, nisi quod ...; F V, 76. eum percipi n. posse dicamus; O II, 7. is haec loquitur, qui in voluptate n. ponens negat ...; F II, 24. nec ... n. in his poni, ... nec ...; F III, 53. de his n. est praecipendum; O I, 148. n. .. scribit ei praedictum; Fa 5. videtisne quam n. praetermittatur, quod vitam adiuret? F I, 57. in qua (disputatio) n. fere ... est praetermissum || pr. puto. ||; R I, 13. n. quantum in ipso sit, praetermittere, quo minus ea ... consequatur; L I, 56. quatenus .. (volgus) intellegit, n. putat praetermissum; O III, 16. nec esse ullam rationem disputare cum his, qui n. probarent; A II, 17. cum mihi n. sane praeter sedulitatem probarent; F I, 16. f. gero; L I, 31. n. profecit || fecit ||; A II, 45. ea (prudens) patienter n. te quoquam facere n. proficientem? T II, 31. cum ... intellectum .. set n. profici maerendo; T III, 64. miserum est

.. n. proficientem angui; N III, 14. n. .. proficiant, nisi admodum mentiantur; O I, 150. si n. profecit; O III, 90. ut (homo) n. pulchris quam hominem putaret; N I, 77. quom ... hic (Zeno) nihil, nisi quod honestum esset, putarit bonum; L I, 54. n. quod homini accidere possit, intolerandum putare; O III, 100. ut ea (virtute) excepta n. amicitia praestabilis putetis; Leo 104. quae (virtus) si ... non ... omnia sua complexa n. quaerat aliunde; T III, 37. recuso: f. nego; P 86. etiam ad corpus n. referatur; F I, 25. e quibus n. unquam retulerit ad corpus; F II, 106. quia (comprehensio) n., quod cadere in eam posset, relinqueret; A I, 42. n. veritatis relinqui; A I, 44. ut n. in praeteritis relinquamus; A II, 45. ut n. relinqueretur in mediis; F III, 53. qui (Pyrrho) virtute constituta n. omnino, quod appetendum sit, relinquit; F IV, 43. qui (Aristo) n. relinquere non est ausus; F IV, 43. ita reliqui n. praeter ignem; N II, 118. quia n. extra, quod cerni posset, relicto erat; T I, 18. urgeant .. et n. remittunt; F IV, 77. peripicium est n. ad iacunde vivendum reperiri posse, quod ...; F I, 70. f. I, 1. est; A II, 14. cum ipse n. ex praeda domum suam reportaret; R II, 16. n. .. praeter laudem bonis ... neque ex hostibus neque a sociis reportandum; L III, 18. reprehendo: f. apprehendo. vivere ex hominis natura undique perfecta est n. requirente; F V, 26. quoniam a. ex te .. hi maiores natu requirunt; B II, 64. nos vero n. (requirimus); L I, 32. f. appeto. a. fortasse respondeamus; N I, 57. n. .. scribit respondisse haruspices, si neoter anguis omnium esset, quid esset futurum; D II, 62. n. reticet; L II, 41. ego non possum tantum hominem n. sapere dicere, sed ..; T II, 45. quasi vere quicquam sit tam valde quam n. sapere vulgare; D II, 81. ut ... n. se scire dicat nisi id ipsum; A I, 16. quod illi, quae nosciant, scire se putant, ipse se n. scire, id unum sciat; A I, 16. qui (veteres) n. cognosci, n. percipi, n. sciri posse dixerunt; A I, 44. nego .. scire nos sciamus aliquid, ut n. sciamus; A II, 73. qui, cum sciri n. possit, audeant se scire dicere; A II, 74. e quibus (sermonibus) dubitari non possit, quoniam Socrati a. si visum sciri posse; A II, 74. exceptit unum tantum, scire se n. se scire, n. amplius; A II, 74. na pateretur hoc Zeuxis aut Phidias aut Polyclitus, n. se scire? A II, 146. quae cum plane perdidicisti, n. sciat; F V, 76. ambe ... ab eodem Philone n. scire didicistis; N I, 17. quod vitare nullo modo potuimus, nisi || nisi si || n. omnino scriberemus; T II, 3. de quo ante n. scriptum est; T V, 18. n. nos sentire, n. cernere; A II, 14. n. sentire est melius quam tam parva sentire; A II, 195. corpore n. nisi praesens et quod ad se sentire possumus; F I, 55. quibus (partibus) .. sentire n. queat mens, nisi id agat et adit; T I, 46. quae de n. sentiendo paulo ante dicta sunt; T I, 102. quid .. mihi ferarum lanistas oberit n. sentienti? T I, 104. ut mortuorum corpora n. sentire vivi sentiamus || ut ... sentiamus ||; T I, 108. quoniam .. praesto est, (...) aeternum n. sentiendi receptaculum; T V, 117. si intellegi potest n. sentiens deus; N I, 36. ut ... is n. omnino sensurus esse videatur; N II, 55. ille (beluae) n. sentiunt nisi voluptatem; O I, 106. sin mortuus ... n. sentiam; C 85. in quibus (rebus) n. sequere praeter probabile; A II, 109. n. .. a deoमितis significari fatendum est; D II, 125. n. ita signari in animis mortuae a vero posse, quod non eodem modo posset || possit || a falso; A II, 71. teneo: f. apprehendo. ratio habet ... altum quiddam et excelsum, n. timentis; F II, 46. qui (homo) n. timet nisi testem et in-

dicem; L I, 41. effectum est, ut n. prorsus somniis tribuendum sit; D II, 147. † euro; N I, 123. quae n. valent ad beate miserere vivendum; F III, 50. tamquam levia quaedam vina n. valent in aqua, sic...; T V, 13. quorum (philosophorum) ea sententia est, ut virtus per se ipsa n. valeat; T V, 119. aut illa obauntia n. valuit aut... id valuit, ut...; D I, 30. in eos (illa conclusio) n. valebit; Fa 42. prudentia sine iustitia n. valet ad faciendam fidem; O II, 34. sine iustitia n. valet prudentia; O II, 34. non... erat illa tum civitas, cum leges in ea n. valebant; P 37. † III. A I, 15. Velleius... n. tam verens, quam ne dubitare aliqua de re videretur; N I, 18. n... animo videre poterant, ad oculos omnia referabant; T I, 37. siquidem homo esset; sed n. vidi minus; T II, 39. ut n. videam, quod potem conferendum; T IV, 68. ad haec praesensionem... nostram n. video quod potius accomodem, quam ut...; N II, 45. desipientem omnia humana n. umquam nisi sempiternam et divinum amicum volutare; R I, 28.

2. **abherbifelli**: qui (amor) nihil abest aut non multum ab insania; T IV, 72. adseator: † I, 1. n... te contra sortitas ars ista adiuvat; A II, 94. n... adiuvat procedere... in virtute, quo minus miserimus sit; F IV, 64. quoniam in aqua (procedere) n. adiuvat; F IV, 64. † addero; F III, 11. quae (divinatio), si fato omnia sunt, n. nos ad monere potest, ut cautiore simus; D II, 21. demus hoc: n. enim huic disputationi adversatur; D II, 34. qui n. metuant, n. angantur; T V, 17. n. attinet de adensatione omnino loqui; A II, 38. ut componere nos satis sit, n. attineat doceri; F III, 3. quos (viros) n. attinet nominare; T I, 81. medicum... adhibere n. attinet; Fa 29. qui (Socrates)... ea... n. omnino ad vitam hominum aditior dixerit; R I, 15. n... attinet quemquam nominari; L II, 42. ut non multum aut n. omnino Graecis cederetur; T I, 5. ut in hoc etiam genere Graeciae n. cedamus; L I, 5. n. commutantur animo et iidem abeunt, qui venerant; F IV, 7. etei n. nimis oportet confidere; T I, 78. n... hunc virum sagittae, quas ab Hercule acceperat, tum consolantur, cum...; T II, 19. quae (falsa) a veris n. differant; A II, 42. n. interest, omnibusque partibus visa res n. differat, an internoceri non possit, etiam si differat; A II, 85. quale non etiam falsum n. ab eo differere esse possit; A II, 99. cum... sumeretur unum, esse quaedam falsa vis, alterum, n. ea differre a veris; A II, 111. Aristonis... dicentis n. differre aliud ab alio; F IV, 47. n... hoc differit; F V, 33. ut n. a statu naturae discedas, n. a dignitate sapientiae; O I, 67. (voluptas) n. impedit hanc nostram comprehensionem summi boni; F V, 45. de rebus ipsis utere tuo iudicio (n. enim impedio); O I, 2. ut (animus) n. aut non multum adiumento ullo ad suam confirmationem indigeret; F V, 59. quarum rerum (divinatio) sit, n. prorsus intellego; D II, 12. interest: † §. 349—351. de maximo... rebus n. fere intermaxima posita nec disputare nec scribere; T III, 6. gallos gallinaceos in eo loco sine adhibere canere coepisse, ut n. intermitterent; D I, 74. n. te interpellabo; T I, 16. quae etiam concessa te n. iuvat; F IV, 52. collatie... ista te n. iuvat; F IV, 75. quibus (bestia) ipse terra fundit ex sese pastus varios... n. laborantibus; T II, 111. qui... se ostenderit de hoc toto genere n. laborare; T I, 103. n. me laedit, inquit; A II, 94. plerisque consolationibus n. levare; T III, 73. n... me putatis... moveri; A II, 141. n. nos P. Claudii bello Punico primo temeritatis morebit; N II, 7. n. necesse

est de gustatu et odorata loqui; A II, 30. praecleari Anaxagoras, qui... quaerentibus amicis, velletne Glazomenas... auferri, „n. necesse est“, inquit; T I, 104. cui n. est necesse nisi, ubi sit illud, quod veri simillimum videatur, anquirere; T IV, 47. n. est necesse dicere, quae sequuntur; D II, 104. de qua (tribunorum potestate) disseri n. necesse est; L III, 19. n. fuisse necesse (vitium) diei; O III, 67. n. necesse est mihi de me ipso dicere; C 30. quae (re secundae) n. noceat invidenti; T IV, 16 (17). cui alterius commoda n. noceant; T IV, 17. ut... innocens si dicitur, non qui leviter nocet, sed qui n. nocet, sic...; T V, 41. hi... ignes... non modo n. nocent terris... sed ita prorsus, ut...; N II, 92. an in eo auctoritas a. obest? mihi quidem videtur vel plurimum; A II, 60. * radicam... cognoscere num te offendit? — n., si modo opus extabit; R V, 5. oleo: † I, 1. n. opus esse eum, philosophus qui futurus sit (qui fut. a. phil. † scire litteras; F II, 12. n. opus est litibus; F II, 103. quo... concessio n. opus est secundo; F IV, 48. n. opus est exemplis hoc facere longius; F V, 16. n. opus fuisse fabrica; N I, 53. quem (sortitam), si necesse sit, Latino verbo liceat „accervalem“ appellare; sed n. opus est; D II, 11. qui si unius satis omnia consequi possent, n. opus esset pluribus; R I, 52. n... opus est hoc loco litibus; L I, 39. n. nobis opus esse lege; L III, 45. illud... n. ad hanc controversiam pertinebat; A II, 78. mortem n. ad nos pertinere; F II, 100. quod... sine sensu sit, id n. ad nos pertinere omnino; F II, 100. ad eius (Enis) vim naturamque (praeposita) n. pertinet; F III, 54. cuius generis onus navis vehat, id ad gubernatoris artem n. pertinet; F IV, 76. n. id ad mortuos pertinere; T I, 109. quod... sensu caret, (ut) n. ad nos id iudicet pertinere; T V, 88. ipse... quam n. ad rem pertinet... similitudo! N I, 97. oris... habitus ad vitas firmitatem n. pertinet; N I, 99. quae (immortalitas) n. ad bene vivendum pertinet; N II, 153. quarum (vitium) uberrimus... fructus n. omnino ad bestias pertinet; N II, 156. n. ad agendam vitam nascenti tempore pertinere; D II, 95. ut... ad quasdam res natura loci pertinet aliquid, ad quasdam autem n. sic...; Fa 8. quom praesertim ad id n. pertinet haec de summo malo bonoque disensio; L I, 57. quae sciunt n. ad se omnino pertinere; C 24. quam longe progrediari, cum semel transierit, ad augendam transcendendi || augendam || culpam n. pertinet; P 20. vgl. I, 1. pertinet; Las 13. hoc... opus in acceptum ut referat, s. postulo; P 5. nihil minus in miseria est quam ille, qui n. processit; F III, 48. quod est... maius argumentum n. eam (philosophiam) prodesse, quam...? T I, 12. n... illis profuisset divinare; D II, 24. quod ut ita sit (n. enim pugno); T I, 49. quae tu si alio nomine vis vocare, non || nihil || repugnat; A fr 19. de vita beata n. repugno; N I, 67. sapio, valeo: † I, 1. ea (aemulatione) n. hoc loco utimur; T IV, 17.

III. **Chilifer**: si maxime (caelestia) cognita essent, nihil tamen || valere, al. || ad bene vivendum; A I, 35. quo n. turpissimum, quod fieri quoque sine causa dicere; F I, 19. conclusum est... contra Cyrenaisis satis acute, n. ad Epicurum; F I, 39. num... eum (Sextilium) postea censes anxio animo... fuisse? n. minus; F II, 55. sed haec n. sane ad rem; F II, 82. si n. malum, nisi quod turpe; F III, 14. illi... corporis commodis compleri vitam beatam putant, nostri n. minus; F III, 43. qui (sapientes) iuvent temporis parere et sequi deum et se noscere et n. nimis; F III, 73. si n. in eo, quod || in eo || in quo ||

perficiendum est, praeter motum ingenii quendam . . . necesse est . . . ; si n. nisi corpus, summa erunt illa; F IV, 35. n. ad rem! — ne sit sane; ad certe gravior; F IV, 73. n. mathematicis inlustrius; T I, 5. n. ad id, de quo agimus; T I, 70. n. . . melius extremo; T I, 99. n. bonum, nisi quod honestum, n. malum, nisi quod turpe; T II, 30. de turpi contraria, n. tam tæstrum, n. tam asperandum, n. homine indignius; T II, 46. n. melius, quam quod est in consuetudine sermonis Latini; T III, 11. «heu me infelicem!» n. verius; T IV, 73. n. gravior, n. philosophia dignius; T V, 26. quam bonum (postam), n. ad rem; T V, 63. n. bonum nisi honestum, ut Stoici, n. bonum nisi voluptatem, ut Epicurus, n. bonum nisi vacuitatem doloris, ut Hieronymus, n. bonum nisi naturae primis bonis || [bonis] || aut omnibus aut maximus frui, ut Carneades contra Stoicos dissecebat; T V, 84. Phaedro n. elegantius, n. humanius; N I, 93. n. . . mundo melius; N II, 21. III, 22. 23. n. . . nec minus nec melius mundo; N II, 80. nec . . . haec solum admirabilia, sed n. minus, quam quod ita stabilis est mundus; N II, 115. ut physicus, quo genere n. adrogantius; D II, 30. quae (aves) pascantur necne, quid refert? n. ad auspicia; D II, 72. hoc n. ad auspicia; D II, 73. tum ille (conector): «nihilne», inquit, «de vitello?» D II, 134. mihi quidem praeter hoc Marianum (somnia) n. sane, quod meminere; D II, 141. probas igitur animum ita affectum? — n. vero, inquit, magis; R I, 60. duo (cinguli) sunt habitabiles, quorum australis ille . . . n. ad vestrum genus; R V, 21. cr ista quaeris? — n. sane, nisi ne nimis diligenter inquiras in ea; L I, 4. succedere huic † belli || Gellius || Clodius, Asellio, n. ad Coelium || Caesium ||, sed potius ad antiquorum languorem; L I, 6. sive (Zalencus) fuit sive non fuit, n. ad rem; L II, 15. n. . . tam dissimile quam . . . hoc ipsum de deis exordium; L II, 17. hoc vero n. ad pontificium ius et || sed || e medio est iure civili; L II, 53. parere iubet intercessori, quo n. praestantius; L III, 42. n. . . laudabilibus, n. magno et praeclaro viro dignius placibilitate atque clementia; O I, 88. n. vero utile, quod non idem honestum, n. honestum, quod non idem utile sit, saepe (Panaetius) testatur; O III, 34. sed n., quod crudele, utile; O III, 46. cedit . . . in virum bonum . . . fallere? n. profecto minus; O III, 81. multa in eo viro praeclara cognovi; sed n. || est || admirabilibus, quam . . . ; C 12. n. Sex. Aelius tale, n. multis annis ante Ti. Cornelianus, n. modo P. Crassus; C 27. solidum . . . n., quod terrae sit expe; Ti 13. n. bonum, nisi quod rectum atque || et || honestum est || esset ||; fr V, 38.

D. mit Particella: dum: f. nihilum.

non: magistrum suum, a quo non nihil dicerat; N I, 93. (voluptas) . . . condimenti fortasse non n., utilitatis certe n. habebit; O III, 120. — n. admirari, cum acciderit, nihil, ante quam eveniret, non evenire posse arbitrari; T III, 30. cui n., quod homini evenire possit, non praemediatum sit; T IV, 57. ut . . . n. ad vitam retinendam || detin. || non necessarium (sit); N II, 121.

E. nil: in oculis tale nil sit; T V, 111. «snectus, si nil quicquam aliud viti adportet necum, cum advenis; C 25. — cum est intellectum nil profici; T III, 66. cum intellegas nil || nihil || posse profici; T III, 77.

nihilum, *νόθη* *νόθη*: † *hirsionem*, ut ait Lucilius, «cui nihilum sit vis et sacculus abuterit»; F II, 23.

nihilum, *νόθη*: A. *αἴθρη*: I. *ναθή* *Βερ*.

ben: I. aestimo: «memori nolo, sed me esse mortuum nihil aestimo»; T I, 15. dico: nequitia . . . ab eo, quod nequicum est in tali homine, ex quo idem nihili dicitur; T III, 18.

facio: eum (dolorem) nihili facit; F II, 88. sum: ut . . . illud, quod cupiat, ostendatur quam leve, quam contemnendum, quam nihil sit omnino; T IV, 74.

2. duco pro: f. **duco**, IV, 3 (3 Et.) § 1. §. 775, a.

facio de: ex quo existet, ut de nihilo quippiam fiat; Fa 18.

habeo pro: f. **habeo**, IV, 2 (4 Et.) §. 131, b. intereo in: (quae materia possit) interire, acc in nihilum, sed in suas partes; A I, 27. occido in, orior ex: erit aliquid, quod aut ex nihilo oriatur aut in nihilum subito occidat; D II, 37.

puto pro: eum . . . omnia . . . despiciere ac pro nihilo putare; F III, 29. ut . . . eas (res) . . . sine voluptate aut utilitate aliqua non requirit et pro nihilo putet; F III, 37. est . . . philosophi . . . nec pro nihilo putare ea et videre . . . ; F V, 72. ut omnia, quae possint homini evenire, contemnas et pro nihilo putet; T III, 36. quin (sapientia) possit exclamare: «quam pro nihilo puto!» T V, 73. quam contemnet (animus), quam despiciet, quam pro nihilo putabit ea, quae . . . ; L I, 61. quod . . . ea . . . contemnant et pro nihilo putent; O I, 28. quod gloriam contemnant et pro nihilo putent; O I, 71. cetera, quae quibusdam admirabilia videntur, permulti sunt qui pro nihilo putent; Lae 86.

venio ad: ut (oratorum laus) iam . . . senectas brevique tempore ad nihilum ventura videatur; T II, 5.

videor pro: quae quod Aristoni et Pyrrhoi omnino visa sunt pro nihilo; F II, 43.

II. **ubiati**: 1. consequi: consequatur summam voluptatem non modo parvo, sed per me nihilo, si potest; F II, 92.

satiari: necessarias (cupiditates) satiari posse paene nihil; T V, 93.

2. beator: dempta . . . aeternitate nihil beator iuppiter quam Epicurus; F II, 88. nihil beatiorem esse Metellum quam Regulum; F V, 53. melius.

firmior: discedet . . . nihilo firmior ad dolorem ferendum, quam venerat; F IV, 52.

fortior: vidi in dolore podagrae nihil . . . Posidonium quam Nicomachum Tyrium . . . fortior; fr V, 44.

locupletior: imitatus patrem Africaeus nihil locupletior Carthagine || Karth. || eversa; O II, 76. magis: nihil magis vera illa esse quam falsa; A II, 43. nihil || nihil || . . . magis adentiri potest hoc illud esse, quam si || quasi || . . . ; A II, 66. nihil magis hoc non addito illud est iudicatur; F II, 36. ut . . . nihil magis respirare possent . . . quam si . . . ; F III, 48. (eos) nihil magis respirare posse quam eos; F IV, 64. quae contraria sunt his, malane (ei videantur)? nihil magis; F IV, 69. ea sumitis, quibus concessis nihil magis efficiatur, quod velitis; D II, 104. «vincere te Romanos» nihil magis in se quam in Romano valere; D II, 116. templa, muri nihil magis effieciat. Dionysio tenente ut esset illa res publica; R III, 43. nihil, credo, magis illa (lex iusta habetur), quam interex noster tulit, ut . . . ; L I, 42.

melius: ut Plato . . . nihil melius quam quis improbius nec beatus vixerit; F IV, 21.

minus: an «utinam ne in memorie» nihil minus legimus quam hoc idem Graecum? F I, 5. nihil minus in miseria est quam ille; F III, 48.

nihil minus hoc agunt separatim; T V, 19. Gracchus cum comitia nihilo minus peregrisset; N II, 10. *vester* .. deus potest non (hominibus divinationem) impertire, ut nihilo minus mundum regat et hominibus consulat; D II, 40. ut ... hoc idem ... nihilo minus futurum sit; Fa 17. obtreccatores ... Scipionis ... tenent nihilo minus illa mortuis senatus alteram partem; R I, 31. -nihilum minus (lumen) ipsi lucent, cum illi accenderit; O I, 51. -nihilum minus (lumen) ipsi lucent; O I, 52. capessentibus .. rem publicam nihilo minus quam philosophis, haud scio an magis etiam .. magnificentia ... adhibenda est; O I, 72. peccavit .. lubido nihilo minus; P 20.

miserior: homines sceleribus et parricidiis inquinatos nihilo miseros esse quam eos; F IV, 63.

plus: cum ille ... nihilo plus iis tribuit quam tu; F IV, 23. -nihil plus agas, quam si des operam, ut cum ratione insanias; T IV, 76. ut (vir sapiens) nihilo sepe || sese, al. || plus quam alterum diligit; L I, 34. nihilo plus sibi licere putet (sapiens) peccare, quam si (anulum) non haberet || (peccare ... haberet); O III, 38.

probabilior: nihilo probabilius deos mutarum (bestiarum) ... causa tantum laborasse; N II, 133. prudentior: nihilo .. erat ipse Cyclops quam aries ille prudentior; T V, 115.

B. mit non: nec quia bonum sit valere, sed quia sit non nihilo aestimandum; F IV, 62.

nil f. *nihil*, E.

nimbus, Regenwolke, Sturmwolke: I. interruptum, al.: dum interruptum credas nimbum volvere; N II, 89.

parto: imbres, nimbi, procellae, turbines dei putandi; N III, 51.

II. nigror: tenebrae conduplicantur noctisque et nimbum occacat nigror; D I, 24.

III. terrere: quae (causa) terreret animos fulminibus, tempestatibus, nimbis, nivibus, grandinibus; N II, 14.

nimirum, *erlebings, freilich, ohne Zweifel*: sed si res in contentationem venit, nimirum The-mistocles est auctor adhibendus; O II, 71. ad-meneo: f. impello. itaque incognito n. ad-sentiar, id est opinabor; A II, 113. n. igitur con-fecta res est; T V, 18. coronati Neapolitani fuerunt, n. etiam Puteolani; T I, 86. credendum n. est veteribus et prisca, ut aiunt, viris; T I, 83. sed n. me alia quoque causa delectat; L II, 3. n. hanc habet vim praecipuum Apollinis; T I, 52. horum (siderum) n. aspectus impulit illos veteres et admonuit, ut plura quaererent; T V, 69. n. enim inops ille ... etiam si referre gratiam non potest, habere certe potest; O II, 69. legationem aliquam n. ista oratio postulat; L I, 10. quom .. maximas commoditates amicitia continet, tum illa n. praestat omnibus, quod bonam spem praer-luet; Lae 23. et hic n. est festus, quem duo-decim tabulae in funeribus adhiberi veterunt; T II, 55. et n. haec est illa praeterea et divina sapientia; T III, 80. sed n. hoc maximum est ex-perimentum ..; T III, 74. verius est igitur n. illud; N I, 123. ac n. vobiscum omne certamen est; N II, 73. hoc n. est illud, quod de Socrate accipimus; D I, 122. et n. ita est, ut disputatur || (sunt, ut disputantur); L I, 24. posse .. libe-ralitate uti non spoliante se patrimonio n. est pecunias fructus maximus; O II, 64. haec .. est tyrannorum vita n. || vita ||; Lae 52. n. igitur, ut in causa non semper utimur eodem statu ... sic in aegritudine lenienda ... videndum est;

II.

T III, 79. *ohne Verb*: n. hoc melius; T IV, 59. virtutem .. nemo umquam acceptam deo retulit, n. recte; N III, 86. 87. haec n. gignendi mundi causa iustissima; T I, 9.

nimis, su | *für, zu viel, allzu*: I. affectus: I. *bei Verben*: mihi .. omnes isti videtur nimis etiam quaedam affirmare; A II, 14. ut n. afflictio molestia, sic n. elati laetitia iure indicantur leves; T IV, 62. etai nihil n. oportet confidere; T I, 78. ne aut temere desperet propter ignaviam aut n. confidat propter cupiditatem; O I, 78. Epicurus, is quem vos n. volupta-tibus esse deditum dicitis; F I, 57. effero: f. adfligo. adhibenda .. munditia est non odiosa neque exquisita n.; O I, 130. n. .. immine-bat propter propinquitatem Aeginae Firae; O III, 48. alienis (rebus) n. implicari molestum esse; Lae 45. nomen invidiae, quod verbum ductum est a n. intuentio fortunam alterius; T III, 20. neque .. laetabitur umquam nec maerebit n.; T V, 36. interdum (istam voluptatem Epicurus) n. etiam novit; F II, 7. ut ne n. omnia pro-fundamus; O I, 104. nec (multitudo) valeret n.; R II, 39.

2. *bei Subiectiven*: ut (dij) aut nimis aeres aut n. concretos umores conligant; N II, 59. dabo tibi testes nec n. antiquos nec ullo modo barbaros; R I, 58. oculi n. || mihi, al. || arguti, quem ad modum animo affecti simus || sumus ||, loquantur; L I, 27. existunt ... iniuriae ... n. callida, sed mallitiosa || [s. m.] || iuris interpretatione; O I, 33. concretus: f. acer. etai .. mihi sum conscius nunquam me n. vitae capidum fuisse; T II, 10. ut fame debilitetur eculorum n. effrenata vis; fr V, 85. in regnis n. expertes sunt ceteri communis iuris et consilii; R I, 43. ut n. imperiosi philosophi sit vetare meminisse; F II, 105. quia n. indociles quidam tardique sunt; N I, 12. Zethum illum Pacurii n. inimicum doctrinae esse; R I, 30. nec erat si (Nestori) verendum, ne vera praedicans de se n. videretur aut insolens aut loquax; C 81. beatus, cui nihil humanorum rerum aut intolerabile ad demittendum animum aut n. laetabile ad efferendum videri potest; T IV, 37. ea .. omnia aut n. tristia aut n. laeta errore fieri; T IV, 39. hunc n. liberum populum libertas ipsa servitate ad-ficit; R I, 68. loquax: f. insolens. quod quidam n. magnum studium multaque operam in res obscuras ... conferunt; O I, 19. cum ... ille (populus) .. non modice temperatam, sed n. meracam libertatem sitiens hansit; R I, 66. etu ... n. paene animo esse molli; T II, 49. sed n. multa; F II, 59. n. multos atque omni luce cadentes cernimus; T III, 65. nos .. n. multa de re aperte sumus; N III, 79. n. multum iam stulte hanc utilitatem tolli cupientibus; R IV, 2. f. mag-nus. ille .. n. etiam obscurus Euphorion; D II, 133 (132). *Lycurgus viqueorae* Lae daemone appellavit, n. is quidem paucos, XXVIII; R II, 50. -haec portenta ... dedit ... tarda et sera n.; D II, 64. n. superstitiosam ad divinatione Stoicorum sententiam iudicabam; D II, 100. tardus: f. indocilis, serus, tristis; f. laetus. n. violentum est nulla esse (momenta ista) dicere; F V, 72.

3. *bei Substantiven*: nimis admirabiliter ni-misque magnifice dicere videtur; T IV, 36. nisi n. animose ferax natura illum nescio quo *; R V, 9. mihi horum n. callide; N I, 70. ut ne n. cito diligere incipiant; Lae 78. ne n. dili-genter inquiras in ea; L I, 4. nec tamen n. eleganter (dicuntur); A II, 148. hoc nov. est n. exigue et exiliter ad calculos vocare amicitiam;

89

Lae 38. mihi videor n. etiam nunc agere ieiune; A II. 112. Carneades ... n. inconsiderate concludi hanc rationem putabat; Fa 31. hi n. iracunde agunt; T III. 51. magnifice: f. admirabiliter. quia (Heracitus) de natura n. obscurae memoravit; F II. 15. n. mihi praefracte videbatur aerarium ... defendere; O III. 88. quamquam hoc quidem n. saepe; T I. 90. n. saepe secus aliquanto videmus evadere; L II. 43. tu ... cum (Platonem) nec n. valde unquam nec u. saepe laudaveris; L III. 1. valde: f. saepe; L III. 1.

4. **Εἰσιπε, Σάκτ:** qui (sapientes) iubent tempore parere et sequi deum et se noscere et nihil nimis; F III. 73. quoniam tu hanc imaginem urbis et populi n.; R II. 66.

II. **mit non:** ego ... non nimis adsentior in omni isto genere nostro illi familiari; R I. 15. non n. in Niptris illo sapientissimus Graeciae saucius lamentatur vel modico potius; T II. 48. doctissimos homines non n. in re publica versatos multos commemorare possumus; L III. 14. — quod ... quinquaginta annorum possessiones moveri non n. aequum putabat; O II. 81. ab altero (duce) propter probitatem eius non n. alienos animos habemus; Lae 28. nisi ... ad te quattuor admonitores non n. vereducos; A ep I. — vides, ... ut Epicurus cupiditatum genera dividerit, non n. fortasse subtiliter, utiliter tamen; T V. 93.

nimumium, **zu sehr, sehr:** I. affeini: alii ... non existimant oportere nimumium nos causae confidere; F I. 31. — nemo nimumium beatus est; F V. 81. in rebus apertissimis nimumium longissimus; F II. 85. — magna haec, et nimumium fortasse, Graeci putant; T I. 111. de quo iam nimumium etiam diu disputo; A II. 59. illud mihi a te nimumium festinanter dictum videtur; F V. 77. quod vos interdum vel potius nimumium saepe dicitis; F II. 41.

II. **mit non:** equidem illud ipsum non nimumium probo; F II. 27.

nimius, **übermäßig, möglich, zu groß, zu viel, sehr viel:** A. **bei Substantivis:** alqs: quamquam ... vereor, ne nimius in hoc genere videar; F V. 55.

alqd (vgl. C): quod .. satis est, eo quicquid accessit // accesserit //, nimumium est; F V. 81. quid tandem potest esse naturale, quod idem nimumium esse possit? T IV. 57.

amicitiae: fugiendas esse nimias amicitias; Lae 45.

appetitio: idem (animatorum motus) inflammant appetitione nimia ... inopotentiam .. animi; T IV. 84.

ardores: vestita .. (uva) pampinis ... nimumios solis defendit ardores; C 53.

calor: quorum (ventorum Etesiarum) flatu nimii temperantur calores; N II. 131. cum (corpore) intereant etiam nimio calore; N III. 35.

celeritates: ne ... in festinationibus suscipiamus nimias celeritates; O I. 131.

cupiditas: quod in hac ... magnitudine animi facillime pertinacia et nimia cupiditas principatus innascitur; O I. 64.

laetitia: cum ... effuse animus exultat, tum illa laetitia gestiens vel nimia dici potest; T IV. 13.

libertas: nimia .. illa libertas et populi et privatis in nimumiam servitutem cadit // cedit, al. //; R I. 68.

libido: suffragandi nimia libido in non bonis causis eripienda fuit potentibus; L III. 34.

licentia: ex hac nimia licentia ... existere ... tyrannum; R I. 68.

motus: ut perturbationes fugiamus, id est motus animi nimumos; O I. 136.

opere: quos aedificia magnifica nimumio opere delectant; F 36.

opes: hinc opum nimumiarum ... existunt cupiditates; O III. 36.

potentia: ut ex nimia potentia principum oritur interitus principum, sic ..; R I. 68.

potestas: nimia potestas est tribunorum plebis; L III. 23.

ruinae: si (Academia) invaserit in haec, ... nimumias // miserias // edet ruinas; L I. 39.

servitus: f. libertas. vitis: ne (vitis) silvecat sarmentis et in omnes partes nimia fundatur; C 52.

voluptas: illo apud Trabeam, voluptatem animi nimumiam // laetitiam dicit eandem, quam ille Caecilianus; F II. 13. qui, voluptatem animi nimumiam summum esse errorem // arbitratur; T IV. 35. qui ... voluptate nimia gestium; O I. 102. vacandum ... est ... aegritudine et voluptate nimia // voluptate // et iracundia; O I. 69.

B. **mit Genetiv:** boni: hoc dixerit potius Ennium: nimumium boni est, cui nihil est * mali; F II. 41.

operae: hoc loco nimumium operae consumitur a Stoicis; T IV. 23.

sceleris: cuius (belli) altera pars sceleris nimumium habuit, altera felicitatis parum; O II. 45.

C. **affeini:** I. interest: se dicere // sed differre // inter honestum et turpe nimumium quantum, nescio quid immensum ... interesse; F IV. 70.

II. sunt: haec ipsa nimia in quibusdam futura non fuisse, nisi quaedam essent modica natura; F V. 31. omnia nimia, cum vel in tempestate vel in agris vel in corporibus laetiora fuerunt, in contraria fere convertuntur; R I. 68.

II. I. convertito: f. I. sunt; R I. 68.

resecto: nimia resecati oportere, naturalia relinqui; T IV. 57.

2. sum inter: quae (mediocritas) est inter nimumium et parum; O I. 89.

nisi, wenn nicht, wofern nicht, außer, als: A. **im Vollständigen Satz:** I. **affeini:** I. mit Substantiv: A. **Präterit:** nisi molestum est; A I. 14. F I. 28. II. 5. T I. 26. N I. 17. R I. 46. C 6. sit // est //; T V. 82. quam (definitionem) nisi obtinemus, percipi nihil posse concedimus; A II. 18. ne (scortae) molesti sint; erunt enim, nisi cavetis; A II. 93. nisi mihi Phaedrum ... mentium ... putas, ... omnes mihi Epicuri sententiae satis notae sunt; F I. 16. quos nisi redarguimus, omnis virtus ... deserenda est; F II. 44. nisi alienum putas; F III. 14. * nisi iniquum postulo, arbitrato meo; F IV. 2. reliqua videamus, nisi ... ad haec ... dicere aliquid vis; F IV. 44. quod nisi ita efficitur, quae Theophrastus ... dixit ..., vereor, ne vera sint; F V. 77. quam (rationem), nisi quid dicis, praetermittamus; T I. 39. nisi // si // ... quod nunquam vidimus, id quale sit, intellegere non possumus, certe ... // nec // deum ... cogitatione complecti possumus; T I. 51. nisi quid habes ad haec; T I. 55. quid aliud agimus, ... nisi animum ad se ipsum advocamus? T I. 75. de ratione videamus, nisi quid vis ad haec; T II. 42. nisi quid aliud tibi videtur; T III. 7. 8. nisi ea vita beata est, quae est eadem honesta, sit aliud necesse est melius vita beata; T V. 50. quod ... nisi sit, virtutum interitus consequatur; T V. 51. quae nisi sunt, sublata virtus est; T V. 52. ea ... (dissensio) nisi diiudicatur, ... necesse est ...; N I. 2. * nisi quae terrestris pontus strages

conciat, aut forte Triton ... molem ... eruit; N II, 89. ipsa actio potest esse vehemens ... nisi est animus ipse commotior? D I, 80. populum ut anum habeamus, et feri potest, et permolestum est, nisi fit; R I, 32. a te expectatur, nisi quid Quinto videtur secus; L I, 7. nisi Quintos aliud quid nos agere mavult, auspicium; L I, 13. parvi ... sunt foris arma, nisi est consilium domi; O I, 76. si cadit in sapientem animi dolor, qui profecto cadit, nisi ex eius animo extirpatam humanitatem arbitramur; Lae 48. nec iustitia nec amicitia esse omnino poterunt, nisi ipse per se expetatur // expetantur //; F III, 70. nec est umquam longa oratione otendum, nisi ... utile est; L III, 40. quae mihi ... grata non essent, nisi cum perspicere mea causa mihi amicum fuisse, non sua, nisi hoc dicta sua, quod interest omnium recte facere; F II, 72. dubitare non possumus, nisi plane in physica plumbei sumus; T I, 71. hanc (aegritudinem) nisi eximus sic, ut abiciamus, miseria carere non possumus; T III, 27. qui (accusatores) ... graves esse non possunt, nisi sunt voluntarii; L III, 47.

b. Perfect: ut in peccato, nisi quae vis obstetit, videmus naturam ... ad ultimum pervenire; N II, 35. quae (vitis) natura caduca est et, nisi fulta est, fertur ad terram; C 52. an vero vir fortis, nisi stomachari coepit, non potest fortis esse? T IV, 48. an fortitudo, nisi insanire coepit, impetus suos non habet? T IV, 50. haec nullam habent // habere // vim, nisi ira excaudat // excanduerit // fortitudo; T IV, 43.

c. eritēs Naturam: haec ... te, nisi ita facies, custos dignitatis relinquet; T II, 33. qui ... poterit esse celestis ... nisi omnia sibi in se posita censebit? T V, 42. facile ... poterimus, nisi nosmet ipsos valde amabimus, iudicare; O I, 29. nisi hoc, ne illud quidem iudicabo; A II, 98. esse ... (eo animo), nisi eris, non potes // nisi videris, non prodest //; F II, 78. sed, nisi quid necesse erit, malo non roges; T I, 17. quarum (virtutum) esse nulla potest, nisi erit gratuita; A II, 140. introduci // virtus nullo modo potest, nisi omnia ... referatur; F IV, 40. constitui virtus nullo modo potest, nisi ea ... tenebit; F IV, 41. quae (fides) esse nulla potest, nisi erit necessaria solutio rerum creditarum; O II, 84. quod nisi idem in amicitiam transferetur, verus amicus nunquam reperitur; Lae 80.

d. iustitēs Naturam: quid ... est, quod arte effici possit, nisi is, qui artem tractabit, multa perceperit? A II, 22. possumusne hoc scire quale sit, nisi contulerimus inter nos ... quid ... sit ipsum bonum? F II, 4. nisi valde pertinax fueris, concedas necesse est; F II, 9. improbe feceris, nisi monueris, ne assidas; T II, 59. qui ... (eo animo) esse poteris, nisi te amor ipse ceperit? F II, 78. nisi quid tu melius attuleris; T V, 82. dirae ... nuntiant eventura, nisi provideris; D I, 29. quid est, cur non omnis pronuntiatio aut vera aut falsa sit, nisi concesserimus fato fieri, quaecumque fiant? Fa 26. quae (vitis) nisi dixeris, redhibetur mancipium iure civili; O III, 91. tales ... amicitiae sunt ... dissuendae ... nisi quaedam admodum intolerabilis iniuria exarsit; Lae 76. ne id quidem, nisi multa annorum intercesserint milia; F II, 102. nec modus est illis investigandi veri, nisi invenieris; F I, 3. tenere ... virtutes eas ipsas ... nemo poterit, nisi staturit //; F III, 25. nihil esse ... nisi erit confirmatum //; R II, 70. non potes (dicere), nisi retexeris illa; F V, 84. quod negari non potest, nisi omnem historiam perverterimus; D I, 88. nisi ... deus is ... istis te corporis custodias liberaverit, hac tibi aditus patere non potest; R VI, 15.

non ... (tanta) erunt, nisi ea fuerint, ... amplissima; L I, 63. nisi ... rerum natura perspecta erit, nullo modo poterimus sensuum iudicia defendere; F I, 64. nunquam ... intellegi poterit, nisi, quod sit, fuerit intellectam prius; R I, 38.

e. aufgreißende Sermō: rationem illi (Pythagorei) sententiae suae non fere reddebant, nisi quid erat numeris ... explicandum; T I, 38. — an aliter haec enunciatio vera esse non potest ... nisi ex aeternitate causa causam serens hoc erit effectura? Fa 27.

2. mit Coniunctiv: a. Präsens: quae nisi probet, omnis vita tollitur; A II, 99. nisi alterutrum sit, virtutem iacere plane poto; A II, 134. quid ... attinet gloriose loqui, nisi constanter loquere? F II, 89. quid ... dici poterit ... quo minus homines ... nullo dedecore se abstineant, nisi eos ... turpitudō ipsa detrahat? F III, 33. malo se dignum deputat, nisi miser sit; T III, 65. nisi molestum sit // est //; T V, 82. ignem ... interitum esse, nisi alatur; N III, 37. principes, nisi valde lenes ... sint ... (populus) insequitur; R I, 66. nisi ea virtus ... attingat cognitionem rerum, solivaga cognitio ... videatur; O I, 157. quod est difficile, nisi speciem prae te boni viri feras; O II, 39. ille ... nisi aequabiliter praedam disperdat ... interficiatur; O II, 40. memoria minuitur. credo, nisi eam exerceas; C 21. haec (mens, animus) quoque, nisi tamquam lumini oleum instilles, extingantur senectute; C 36. quodsi ne ipsarum quidem virtutum laus ... reperire exitum potest, nisi derigatur ad voluptatem; F I, 54. quam (vitam beatam) tu me in deo quidem esse censes, nisi plane otio langueat; N I, 67. non posse incunde vivi, nisi sapienter ... vivatur, nec sapienter ... nisi incunde; F I, 57. nec (ignem) permanere ullo modo posse, nisi alatur; N III, 37. nec ... habere virtutem satis est quasi artem aliquam, nisi utare; B I, 2. f. nullus; F I, 67. negat ... luxuriosorum vitam reprehendam, nisi plane fatui sint, id est nisi aut cupiant aut metuant; F II, 70. negat Epicurus incunde posse vivi, nisi cum virtute vivatur; T III, 49. negat (Epicurus) quemquam incunde posse vivere, nisi idem honeste ... vivat; T V, 26. quibus (partibus) ... sentire nihil quae mens, nisi id agat et adsit; T I, 46. in ipso ... dedecore mali nihil esse, nisi sequantur dolores; T II, 28. nihil ... proficiant, nisi admodum mentiantur; O I, 150. in qua (amicitia) nisi, ut dicitur, apertum pectus videas ... nihil fidum ... habetas; Lae 97. non posse honeste vivi, nisi honeste vivatur? an nisi populari fama? F II, 50. nisi aequitas, fides, iustitia proficiantur a natura, et si omnia haec ad utilitatem referantur, virum bonum non posse reperiri; F II, 59. quae (turpitudines), nisi honestas natura plurimum valeat, cur non cadant in sapientem, non est facile defendere; F II, 117. non ... potestas est ex tempore ... optulandi ... nisi eo loco sis, ut ...; R I, 10. nisi aequalitas haec in civitate compensatio sit ... iuris ... non posse //; R II, 57. f. nec; F I, 57. nullo modo ... incunditatem vitae tenere possumus neque vero ipsam amicitiam tueri, nisi adque amicos et nosmet ipsos diligamus; F I, 67. nisi hoc obestinar, id ... bonum esse ... nullo modo probari possit //; F III, 11. quod (superum) ... nisi unum sit, esse nullum potest; R I, 60.

b. Perfect: ne, nisi id fecerit, ipse aliquo afficiatur incommodo; O I, 24. nec ... satis feri censent huius loco ... nisi ... disputantur; L I, 36. magorum mos est non humare corpora suorum, nisi a feris sint ante lanata; T I, 108. nullo ... modo fieri potest, ut ... nisi in rebus

adensum sit, quae ... A II, 23. nisi sanatus animus sit, ... finem miseriam nullum fore; T III, 13. f. 1, b. T IV, 43. *numquam* quemquam ... magno animo ... effici posse, nisi constitutum sit ... F III, 29.

c. *Imperfect*: nisi de via fessus esset, (Varronem) continuo ad nos venturum esset; A I, 1. nisi ineptum putarem ..., iuavrem; A II, 65. an me ... nisi te audire vellem, censeo haec dicturum fuisse; F I, 23. vestrae eximiae ... virtutes nisi voluptatem efficiunt, quae eas ... expetendas arbitrareretur; F I, 42. me ipsum esse dicere ..., nisi mihi viderer habere bene cognitam voluptatem; F II, 6. certe, nisi voluptatem tanti aestimaretis; F II, 91. cogere ..., ut respondere, nisi vererem ...; F II, 119. rogarem te ..., nisi ... te audire nunc mallet; F IV, 62. somnum ... nobis, nisi requiescent corporibus ... afferret, contra naturam putarem datum; F V, 54. nisi ... id faceret, per Plato Aegyptum peragravit; F V, 87. quod te modo ... accepissem, nisi iratus essem! T IV, 78. recte videretur, nisi et virtutis et victorium sine ulla divina ratione grave ... pondus esset; N III, 85. quem necesseam iam verberibus, nisi iratus essem; B I, 59. quod ... ego facerem, nisi plane esse vellem meus; L II, 17. qui ... ex bestiis fructus ..., nisi homines adiuvarent, percipi posset? O II, 14. quae esset oblectatio valentium, nisi tam multae nobis artes ministrarent? O II, 15. qui *quasi* esset tantus fructus in prosperis rebus, nisi haberes, qui illis ... gauderet? Lae 22. ne opifices quidem tueri sua artificia possent, nisi vocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi; F III, 4. ne vitacionem quidem doloris ipsam per se quiesquam in rebus expetendis putavit, nisi etiam evitare posset; F V, 20. qui fatentur se virtutis causa, nisi ea voluptatem faceret *crearet*, al., ne manum quidem versuros fuisse; F V, 93. ne suspirari quidem se quiesquam bonum, nisi sensus quasi titillarentur voluptate; T III, 47. ne homines quidem censeatis, nisi inbecilli esset, futuros beneficos ... fuisse? N I, 122. in una virtute esse positam beatam vitam, nec tamen bestiam, nisi adiungerentur et corpora et cetera ... ad virtutis usum idonea; A I, 22. quas (caerimonias) ... nec ... coluissent nec ... sanxissent, nisi haereret in eorum mentibus ...; T I, 27. nec ... de hoc quisquam dubitare posset, nisi idem nobis accideret ...; T I, 73. quae (aqua) neque conglaciaret frigoris ..., nisi eadem se admixto calore liquefacta ... diffunderet; N II, 26. ut ... nec ... materia quiesquam *quid* iuaret, nisi consociationis eius fabricam haberemus; D I, 116. neque ... natura pateretur, ut id, quod esset e terra, nisi in terra maneret; R III, 40. nemo paratorum in comediis adentatio facta nobis videretur, nisi essent milites gloriosi; Lae 98. quod negabas id accidere potuisse, nisi ea (natura) uno divino spiritu contineretur? contineretur?; N III, 23. quae nemo probaret, nisi inestum illud in animis haberemus ...; T III, 63. nemo unquam mihi ... persuaderit ... multos praestantes viros ... tanta esse cunctos, ... nisi animo cernerent ...; C 82. quorum neutrum (sol) faceret, nisi esset igneus; N II, 40. nihil philosophia dignum, nisi idem (Epicurus) hoc ipsum *honeste* ... ad voluptatem referret; T V, 26. tam multa non colligisset, ... nisi videret iis resisti non facile posse; A II, 75. non posse iucunde vivi, nisi honeste ... viveretur; F II, 51. se ... contra eam (legem) facere non audere, nisi aliter scilicet videretur; F II, 55. quod quidem eius (P. Decii) factum nisi esset iure laudatum, non esset imitatus ... filius; F II, 61. quod non feret, nisi (parvi) ... interitum time-

rent. fieri autem non posset, ut appeterent aliquid, nisi sensum haberent sui; F III, 16. haec ipsa nimis in quibusdam futura non fuisse, nisi quaedam essent modica natura; F V, 31. hunc (animum) ... nosse nisi divinum esset, non esset hoc ... praecceptum tributum deo; T I, 52. haec ... non ita se haberent, nisi omne bonum in una honestate consisteret; T V, 42. quod nisi cognitum ... animis haberemus, non tam stabilis opinio permaneret; N II, 5. haec ita fieri ... non posset, nisi ea uno divino ... spiritu contineretur; N II, 19. non gravare ..., nisi ... hos velle putarem; R III, 32. quis non frangeret eorum libidines, nisi illi ipsi ... cupiditatis eiusdem *quod* cupiditatis eiusdem tenoratur? L III, 31. quod scribere ... non auderem, nisi idem placeret ... Panaetio; O II, 51. quae nisi essent in senibus, non summum consilium maiores nostri appellasset senatum; C 19. nisi ... immortalitatem optare vellet, quid non adeptus est? Lae 11. f. 1, a. F II, 72. quod vitare nullo modo potuimus, nisi *nisi* si nihil omnino scriberemus; T II, 3. invectione ... nulla esset, nisi his muneribus homines fungeretur; O II, 13. quae numquam ... animus cognosceret, nisi ad eum omnia referrentur; T I, 46. quae (frugalitas) nisi tanta esset, et si iis angustiis ... tenetur, numquam esset ... laudatum; T III, 16. numquam comediae, nisi consuetudo vitae pateretur, probare sua theatris flagitia potuissent; R IV, 11. qui nisi odissent patriam, numquam inimici nobis fuissent; L II, 43.

d. *Plusquamperfect*: quis ... ista tam aperte ... falsa secutus esset, nisi tanta in Aroenlia ... dicendi vis fuisset? A I, 60. auctoritas ... tanta plane me movebat, nisi tu opponeres non minore tuam; A I, 64. audax negotium, dicere impudens, nisi hoc institutum postea translatum ad nostros philosophos *phil.* nostros? esset; F II, 1. eos ..., nisi eam (virtutem) plane concessit essent, summe esse miseros; F IV, 21. haec efficiere virtutem ostenderem, nisi superioribus diebus essent explicata; T V, 42. civitas ... monumentum ignorasset, nisi ab homine Arpinate *Arpinati* didicisset; T V, 66. omnes fere philosophi ... nisi quos a recta ratione natura vitiosa detorsisset, eodem hoc animo esse potuerunt; T V, 90. crederem, nisi eius augurio rex Hostilius maxima bella gessisset; N II, 9. obnuntiatio Ateii ... monuit Crasum, quid eventurum esset, nisi cavisset; D I, 30. futurum esse, nisi provium esset, ut Roma caperetur; D I, 101. ut ... aes, ferrum frustra natura divina genuisset, nisi eadem docuisset ... nec fruges terrae ... cum utilitate ulla generi humano didicisset, nisi eorum cultus ... tradidisset; D I, 116. qui (Deiotarus) nisi revertisset, in eo conclavi ei cubandum fuisset; D II, 90. qui (metus) ... contemneretur, nisi somniorum patrocinium philosophi suscepisset; D II, 150. quorum (philosophorum) licentiae nisi Carneades restitisset, haud scio an soli iam philosophi iudicaretur; D II, 150. in qua (necessitate) quid facere potuissent, nisi tum consuli fuissent? consul autem esse qui potui, nisi cum vitae curam tenuissem a pueritia? R I, 10. unde ... esset illa laus ..., nisi aliquid de alieno accessisset? R III, 24. in *nisi* his ... concursu levissimae multitudinis ... fucus desubito esset ornatum; B VI, 2. quin labebat longius, nisi me retinuissem; L I, 52. nisi mihi levis *levis* *levis* tribunos plebis tum intercessisset, sustulisset; L III, 18. quae ... tam audax ... fuisset ..., nisi mucronem aliquem tribunicium exarasset in nos? L III, 21. [se rediturus esse, nisi de redimendis iis ... impetrasset]; O I, 40. quibus (angoribus) essem confectus, nisi iis restituissem; O II, 2. tecta ... unde ... dari

potissent ..., nisi communis vita ... auxilia petere didicisset? O II, 13. eius modi ... res Panaetium persecutorum fuisse, nisi aliqui casus ... eius consilium peremisset; O III, 33. id (viti) staturatur, si venditor sciret, nisi nominatim dictum esset, praestari oportere; O III, 65. ut, nisi redditi essent Poenis captivi nobiles quidam, rediret; O III, 99. cui (senatus) nisi ipse (Regulus) auctor fuisset, captivi ... redditi essent; O III, 110. se illum (Pomponium) statim interfecturum, nisi ius iurandum sibi dedisset; O III, 112. se in castra reddituros ... nisi de redimendis captivis impetravissent; O III, 113. quod ... esset factum, nisi me ... patria revocasset; O III, 121. populi comitia ne essent rata, nisi ea patrum approbavissent auctoritas; R II, 56. nec ... fieri ... posse, ut ..., nisi animus ... in rerum cognitione viguisset; T I, 57. nec stellatus Cepheus ... traderetur, nisi caelestium divina cognitio nomen eorum ad errorem fabulae traduxisset; T V, 8. neque viri, nisi ita morata civitas fuisset, neque mores, nisi hi viri praefuissent, ... potuissent; R V, 1. neque ... retinuissem ..., nisi vetustas ea certa esse docuisset; L II, 33. neque ... florere ..., nisi omnes hi || si, ii || multa ad veritatem admirabilia dixissent; L II, 83. nec ... nominarentur, nisi maiores eos ... in deorum numero esse voluissent; L II, 55. quae ... neque tollerantur, nisi fuissent; L II, 60. quae nec haberemus, nisi ... ars accessisset; O II, 12. f. D I, 116. numquam; T IV, 5. D I, 37. nisi tu aliquid dixisses, nihil ... audire potuisses; N I, 57. qui (Plato) certe tam multis libris haec persecutus non esset, nisi probavisset; A II, 74. non potuit ... fieri sapiens, nisi natus esset; F II, 103. ut (di) placari populo Romano non possent, nisi viri tales occidissent; N III, 15. aliter obistere fateo ... se non potuisse, nisi ad has commenticias declinationes confugisset; Fa 48. cui (tempori) nisi cessassem, non ... fructum tulisset; L III, 25. quod ... probabile elucere non posset, nisi ex utraque parte causarum esset facta contentio; O II, 8. ut, nisi quae causa gravior obstitisset, nullum philosophiae locum esse patermur, qui non ...; D II, 4. qui (Crasus) nisi eguisset, numquam Euphratem ... transire voluisset; F III, 75. abiit ad deos Hercules; numquam abiisset, nisi ... eam sibi viam manivisset; T I, 82. philosophia tanto in honore numquam fuisset, nisi doctissimorum contentioibus ... viguisset; T II, 4. numquam profecto scholis essent excoitati neque ad illud munus electi, nisi in quibusdam principibus ... fuissent studia doctrinae; T IV, 5. numquam illud oraculum ... tam clarum fuisset neque tantis donis referatum ..., nisi omnis aetas oraculorum illorum veritatem esset experta; D I, 37. nisi ... multorum inopunita coelera tulissemus, numquam ... pervenisset ...; O II, 28. nisi tu (Tarentam) amisisses, numquam recepissem; C II.

o. **unnschreibende Formen:** frustra se triumphum tertium deportaturum fuisse, nisi meo in rem publicam beneficio, ubi triumpharet, esset habiturus; O I, 78. — dicarem, nisi de me ipso dicendum esset; A II, 3.

f. **Fide:** tueretur summi viri indolem, nisi nimis animose ferax natura illum necio quo; T I, 9.

II. **nisi anberu Varrifien** (cum, si, ut: f. B, II, 2.): forte: f. **fers**, II. nisi (32 St.) S. 66, b. quod: quodnisi eo nomine homines || virtutes continerentur, numquam ita pervolgatum illud esset, ut ...; T IV, 38.

vero: nisi vero Ennium non putamus ita totum illud advisisse: so pietas animi, ... ut si vigilans

audret; A II, 88. nisi vero loqui solem cum luna putamus; N III, 37.

B. **im verkürzten Satz (adverbial):** I. **sine Negation oder Fragewort:** I. **allein:** enitar, ut Latine loquar, nisi in huiusmodi modo verbis, ut philosophiam aut rhetoricam ... appellem; A I, 25. quod inter omnis nisi admodum impios convenit; N III, 7. quae (lex naturae) vetat ullam rem esse cuiusquam nisi eius, qui ... uti sciat; R I, 27. cum ... minor ... fabulis nisi de veteribus rebus haberetur fides; R II, 18. quae (lex) de capite civis Romani nisi comitibus centuriatis statui vetaret; R II, 61. qui (philosophi) ullum || t || ullum || iudicium vitare nisi vitio ipso vitato honestum putant; L I, 50. stipem sustulimus nisi eam, quam ...; L II, 40. tincta ... absint nisi a bellicis insignibus; L II, 45. nihil esse turpius quam [est] quemquam legari nisi rei publicae causa; L III, 18. id ... difficile factu est nisi educatione quadam; L III, 29. altera (lex) de capite civis rogari nisi maximo comitiatu vetat; L III, 44. iudicare difficile est sane nisi expertum; Lae 62.

2. **Verbindungen:** cum: inest ... velle in carendo, nisi cum sic tamquam in febris dicitur; T I, 88.

forte, qui: omnes ... scriptores, nisi qui forte nondum eviderunt; L I, 7.

quod: si ... ex eius (Galli) spoliis sibi ... torquem ... induit ullam aliam ob causam, nisi quod ... videbantur; F II, 73. te ... omnia probare, nisi quod verbis aliter utamur; F IV, 80. mihi ... videtur idem fere accidere iis ... quod iis ... nisi quod ratio quaedam sanat illos; T III, 58. superioris ... permixtionis reliquias fundens aequabat eodem modo ferme, nisi quod ... stumebat; Ti 42.

si: nisi si quis Athonem pro monumento vult funditus efficere || t || efficere, effingere ||; R III, fr 5.

II. **nach Negation und Fragewort:** I. **allein:** an: an ea, quae dixi, ... quicquam significat nisi acumen hominum? D II, 145.

ecquando: quotiens hoc agit, ecquandoe nisi admirationibus maximis? F V, 63. ecquidnam: ecquerent ... a corpore animum ecquidnam aliud est nisi || quam || mori dicere? T I, 75.

ne: ut ne quid ab eo (animali) ferret nisi honeste; F IV, 18. de capite civis nisi per maximum comitiatum ... ne feruntur; L III, 11. ut ne cui quis nocent nisi lacessitis iniuria; O I, 20.

ne — quidem: quodai ... ne litteram quidem ullam fecimus nisi forensem; A II, 6. eae (aves) ne caperentur quidem nisi hominum ratione; N II, 160. ne Apollinem quidem futura posse dicere nisi ea, quorum ...; Fa 32. f. **ne-quidem**, B, II. nisi; A ep I, II, 136. N I, 82. R II, 31. O I, 28 (S. 658, b).

nec, neque: nec appellatur omnino vita, nisi confecta; F II, 87. ut neque quicquam nisi bonus vir et omnes boni beati sint; F III, 76. si neque virtus in ullo nisi in || nisi || sapiente nec felicitas vere dici potest; F IV, 22. quae (via) nulla sit nec sit quicquam nisi corpus unum; T I, 21. nec invenietur umquam, unde ad hominem venire possint nisi a deo; T I, 66. fr IX, 10. nec pauca nisi e multis eligi possunt nec ...; T II, I. quoniam ... nec virtus sine ratione constare nec ratio usquam inesse nisi in hominis figura (potest); N I, 48. nec de mortui laude nisi in publicis sepulchris ... dici licebat; L II, 65. neque ... tradi possunt nisi ... ab iis, qui ...; O I, 6. ad hoc genus castigandi raro invivique venimus nec umquam nisi necessario; R I, 156. nec umquam (faciendum est) nisi aut rei publicae causa ... aut ...; O II, 50. cum ... neque quicquam um-

quam nisi honestum ... alter ab altero postulabit; Lae 82. f. nec, B, I, 5. nisi; T I, 66. fr IX, 10. N I, 89. R IV, 12. V I, 29. A I, 19. II, 39. T V, 29 (S. 669, a.) — C, M, I, 4. nisi; F II, 98. D II, 58. L I, 9. Ti 10 (S. 676, b).

ne go: scire negatis quemquam rem ullam nisi sapientem; A II, 145. illi (Stoici) ... negant esse bonum quicquam nisi nescio quam illam umbram; F I, 61. ut (Stoici) negent quicquam posse percipi nisi tale verum, quale falsum esse non possit; F V, 76. Stoici ... tui negant quemquam nisi sapientem divinum esse posse; D II, 129. negant ... quemquam esse virum bonum nisi sapientem; Lae 18. negabunt id nisi sapienti posse concedi; Lae 18.

ne mo: cuius (scientiae) competentem nisi sapientem esse neminem; A II, 145. ut nisi ea (voluptate) beatus nemo esse posse videatur; A fr 20 (S. 24). nemo sapiens nisi fortis; T III, 14. nisi stabili ... bono beatus esse nemo potest; T V, 40. ut homo nemo velit nisi hominis similis esse; N I, 78. quorum (virorum) neminem nisi invante deo talem fuisse; N II, 165. quod cum nemo facere nisi deus possit; D I, 127. neminem eorum nisi senectute, nisi domi, nisi cum claritate esse moriturum; D II, 99. qui neminem nisi suum laudari voluit; L III, 1. populare esse sane neminem in summum locum nisi per populum venire; L III, 27. ut nemini parere animus bene informatas a natura velit nisi praecipit; O I, 13. qui ... nocent nemini nisi laesit iniuria; O III, 76. quamquam ista adsentatio ... nocere ... nemini potest nisi ei, qui ...; Lae 97. nisi sapientem liberum esse neminem; P 33. f. neve; L II, 19.

ne ve: »separatim nemo habesit deos neve nos vos neve advena nisi publice adscit;» L II, 19. »neve quem intantio nisi ... Cereri Graeco sacro;» L II, 21.

nihil: ut ... nihil se scire dicat nisi id ipsum; A I, 16. nihil esse bonum nisi virtutem; A II, 130. corpore nihil nisi praesens et quod adest sentire possumus; F I, 55. duce natura nihil esse prosperum nisi voluptatem, nihil asperum nisi dolorem; F I, 71. Callipho ad virtutem nihil adiungit nisi voluptatem; F I, 34. nihil esse bonum nisi honestum, nihil malum nisi turpe; F II, 38. cum ego dicerem nihil esse fecisse sua causa omniaque rei publicae, tu contra nihil nisi sua; F II, 60. si ... diceris nihil esse fecisse nisi voluptatis causa; F II, 60. te ... nihil fecisse in vita nisi voluptatis causa; F II, 74. nihil, nisi quod expedit, nihil denique nisi tua causa (te facturum); F II, 76. quodai ... is ... esset nihil nisi animus; F IV, 27. si nihil nisi corpus (quod perferendum est); F IV, 35. si nihil esset in eo (animo) nisi id, ut ...; T I, 56. nihil ... dolet nisi pes; T II, 44. cui nihil est necesse nisi, ubi sit illud, quod veri simillimum videatur, acquirere; T IV, 47. nihil esse nisi virtutem bonum; T V, 21. nihil bonum nisi honestum, ut Stoici, nihil bonum nisi voluptatem, ut Epicurus, nihil bonum nisi vacuitatem doloris, ut Hieronymus, nihil bonum nisi naturae primis bonis || [bonis] || aut omnibus aut maximis frui; T V, 84. si (deus) nihil esset nisi animus; N I, 28. nisi quietum ... nihil beatum est; N I, 52. ut nisi figuris hominum constitutis nihil possent de dis immortalibus cogitare; N II, 45. nihil fieri nisi ex eo (mundo) || sine deo ||; N III, 23. nihil esse animum nisi ignem; N III, 36. qui (Deiottarus rex) nihil unquam nisi auspicato gerit; D I, 26. nihil fere quondam maioris rei nisi auspicato ne privatim quidem gerebatur; D I, 28. nihil posse evanire nisi causa antecedente; Fa 34. ut nihil feret nisi praegresione causae; Fa 44. sapientem ... nihil

unquam nisi sempiternum ... animo volutare; R I, 28. si Athenienses quibusdam temporibus sublato Aroepago nihil nisi populi scitis ... agebant; R I, 43. censoris iudicium nihil fere damnato nisi ruborem offert || adfert, al. ||; R IV, 6. cum seux nihil nisi de Africano loqueretur; R VI, 10. infra ... iam nihil est nisi mortale ... praeter animos; R VI, 17. qui (homo) nihil timet nisi testem et iudicem; L I, 41. nihil ... bis in locis nisi saxa et montes cogitabam; L II, 2. illae (beluae) nihil sentiunt nisi voluptatem; O I, 105. si nihil malum esset nisi dolere; O III, 105. qui nihil dicit, nihil facit, nihil cogitat denique nisi lubenter ac libere; P 34. vgl. I, I. L III, 18. f. alius, III. vihil (15 Et.) B. I. S. 137, b.

nolo: bellicam rem administrari maiores nostri nisi auspicato noluerunt; D II, 76. super terrae tumulum noluit quicquam etatos nisi columellas; L II, 66. ferri de singulis nisi centuriatis comitibus noluerunt; L III, 44. nolite sinere nos cuiquam servire ... nisi vobis universis; P 41.

non: concludi argumentum non potest nisi is ... ita probatis, ut ...; A II, 44. meminisse visa nisi compressa non possumus? A II, 106. non posse incunde vivi nisi etiam honeste; F II, 49. non is vir est, ut ... quicquam aliud honestum intellegat, nisi quod sit rectum; F II, 50. quod non possit nisi honestae vitae iure contingere; F III, 23. servari ... iustitia nisi a forti viro, nisi a sapiente non potest; F V, 66. sin id non potest nisi hac questione animorum explicata; T I, 23. cur legeudi sint nisi ipsi inter se, qui idem sentiunt, non intellego; T II, 7. tu ... sumebas nisi in hominis figura rationem inesse non posse; sumet alios nisi in terrestri, nisi in eo, qui natus sit, nisi in eo, qui adoleverit || aduleverit ||, nisi in eo, qui didicerit, nisi in eo, qui ex animo constat et corpore caduco et infirmo, postremo nisi in homine atque mortali; N I, 98. quae (mundi volubilitas) nisi in globosa forma esse non possit; N II, 49. tanta nisi summa veritate (oraculum Delphis) in tanta gloria non fuisset; D I, 88. quamquam adensio non possit fieri nisi commota visio; Fa 42. quae moveri incipere nisi pulsa non possunt; Fa 42. id fieri non posse nisi certo intermenstruo tempore; R I, 26. quae (temperatio rei publicae) effici non potuissent nisi tali discriptione magistratum; L III, 12. non sane (tractata sunt) nisi ab eo, quem modo nominavi; L III, 14. nisi in bonis amicitiam esse non posse; Lae 18. quae (caritas) dirimi nisi detestabili scelere non potest; Lae 27. amicitiam nisi inter bonos esse non posse; Lae 65. quod non fere contingit nisi is, qui ...; Lae 72.

nullus: cum sapientis nullum decretum esse posset || possit || nisi compressum, perceptum, cognitum; A II, 109. in ipsis hominibus virtus nisi voluptatis causa nulla erit? F II, 110. si ea nullam ad aliam rem nisi ad voluptatem conquiruntur; F II, 111. qui (Zeno) nulla in re nisi in virtute aut vitio || [aut vitio] || propensionem ... esse diceret; F IV, 47. nos ... nulla alia re nisi honestate duci; F V, 64. quod videt malum nullum esse nisi culpam; T III, 34. est ... nulla alia (causa) nisi opinio ... magni ... mali; T III, 61. humanus ... animus ... cum alio nullo nisi cum ipso deo ... comparari potest; T V, 38. nullam esse (perturbationem) nisi opinabilem, nisi iudicio susceptam, nisi voluntariam; T IV, 76. a natura habemus ... speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. nullam aliam nobis de deo cogitantibus speciem nisi hominis occurrere; N I, 81. Aegyptii nullam beluam nisi ob aliquam utilitatem ... conseraverunt; N I, 101. nullam ... novitiam nisi profectam a corpore ... animi

voluptatem; N I, 111. quo (statu ea) cohaerere nullo modo poterint nisi sensu moderante; N II, 87. vita ... nulla alia re nisi immortalitate ... cedens caelestibus; N II, 153. nulla ... species cogitari potest nisi pulen imaginum; D II, 137. nullum bellum suscipi a civitate optima nisi ... pro fide; R III, 34. nullum bellum iustum habetur nisi denunciatum, nisi indictum, nisi repetitis rebus; R III, 35. nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44. ut, qui virtutem praemio metiuntur, nullam virtutem nisi malitiam putent; L I, 49. Spartam nulla re alia nisi avaritia esse perituras; O II, 77. supra ... nullis excitari aliis inlecebris nisi voluptatis; C 40. ut (mundus) dissolvit nullo modo quae nisi ab eodem, a quo est conligatae; Ti 15. quae (intellegentia atque ratio) nisi in animo nulla alia in natura reperiantur; Ti 50.

num: haec eadem num ceuses apud eos ipsos valere nisi admodum paucos? T II, 11.

numquam: videor tibi ... imitari numquam nisi clarum, nisi nobilem? A II, 75. numquam vidi ... animam rationis consilique participem in ulla alia nisi humana figura; N I, 87. Zeno ... Chrysippum numquam nisi Chrysippum vocabat; N I, 93. ad quam (causam operam) ego numquam nisi paratus ... accedo; L I, 12.

numquam: scientiam ... numquam esse censebant nisi in animi notitionibus; A I, 32. quia numquam possumus nisi in ... honestate utilia reperire; O III, 101.

qui: nos deum nisi sempiternum intellegere qui possumus? N I, 25.

qui: quae est ... alia fortitudo nisi animi adfectio ... patiens? T V, 41. quae ... libido, quae avaritia, quod facinus ... suscipitur nisi consilio capto? N III, 71. hoc quam habet vim nisi illam? O III, 77. quae ... potest esse indignitas voluptatis ad molestiam nisi in magnitudine aut longitudine alterius utrius posita? fr II, 4.

quid: quid ei (Epicuro) reliquisti, nisi te ... intellegere ...? F I, 26. quid ... est amare ... nisi velle bonis aliquem affici quam maximis? F II, 78. quid quaerens aliud nisi vitam beatam? F V, 87. quid spectans nisi etiam postera saecula ad se pertinere? T I, 31. quid ipsa sepulcrorum monumenta ||[monumenta]||, elogia significant nisi nos futura etiam cogitare? T I, 31. philosophia ... quid est aliud nisi ... inventum deorum? T I, 64. quid est se ipsum colligere nisi dissipatas animi partis rursus in unum locum cogere? T IV, 78. praesectione rerum futurarum quid aliud declarant nisi hominibus ea ostendi? N II, 7. canum ... tanta alacritas in venando quid significat aliud nisi se ad hominum commoditates esse generatos? N II, 158. quid est aliud nolle moneri a love nisi efficere, ut ...? D II, 78. quid est ... civitas nisi iuris societas? R I, 49. quid ... ad pontificem de iure parietum ... aut illo omnino nisi eo, quod ...? L II, 47. quid est ... aliud Gigantum modo bellare cum dis nisi naturae repugnare? C 5.

quis: homini ... praestare quis possit nisi deus? N III, 25.

nnde: unde haec in terram nisi ab superis defluere poterunt? N II, 79. i. nec; T I, 68. fr IX, 10.

2. Verbindungen: c n m: an illas aves, nisi cum vicerunt, canere non solent? D II, 56. nec ... umquam animus hominis naturaliter divinat, nisi cum ... solutus est; D I, 113. quid est ... aliud fors, ... nisi cum sic aliquid cecidit, ... nt ...? D II, 15.

dum: nos, nisi dum a populo auspicia accepta habemus, quam multum his utimur? D II, 76.

forte: honestum quid sit ... negat se intellegere nisi forte illud, quod multitudinis rumore laudetur; F II, 49.

ne: nec quidquam aliud videndum est nobis, ... nisi ne ... detrahamus; A II, 6. nihil sane, nisi ne nimis diligenter inquiras in ea; L I, 4.

posteaquam: numquam (Antiochus) a Philone discessit, nisi posteaquam ipse coepit, qui se audirent, habere; A II, 69.

qui: si quicquam, nisi quod honestam sit, amaretur; F IV, 45. cogitassene quicquam in vita sibi esse expetendum, nisi quod laudabile esset ||esse||? P 12. ne nrbes quidem aut civitates (esse), nisi quae essent sapientium? A II, 136. nec (sapientem) umquam ulli visio adensurum, nisi quod tale fuerit, quale falsum esse non possit; A II, 57. nec (esse) malum, nisi quod virtuti esset contrarium; A II, 130. cum (Zeno) ... nec quicquam aliud esse bonum dixisset, nisi quod esset honestum; F IV, 54. neque quicquam ad nos pertinere, nisi quod aut leve aut asperum in corpore sentiantur; T V, 73. nec ab alio nisi qui publice ad eam rem constitutus esset, (de mortui faude) dici licebat; L II, 65. plerique neque in rebus humanis quicquam bonum norunt, nisi quod fructuosum sit; Lae 79. alteri negant quicquam esse bonum, nisi quod honestum sit, alteri plurimum se ... tribuere ...; F II, 68. pontificem bonum se minime esse, nisi qui ius civile cognosset; L II, 47. neminem in nos ... tribunum potuisse reperiri, nisi cui ne esse quidem licuisset tribuno; L III, 21. aperte ... adulantem nemo non videt, nisi qui admodum esse excores; Lae 99. nisi qui ita sit adfectus, esse liberum neminem; P 35. neminem esse divitem, nisi qui exercitum alere posset suis fructibus; P 45. nihil ... possumus iudicare, nisi quod est nostri iudicii; F II, 36. certe nihil (intellegit), nisi quod possit ... iure laudari; F II, 50. si nihil malum, nisi quod turpe; F III, 14. concede nihil esse bonum, nisi quod honestum sit; F V, 83. qui nihil laudarent, nisi quod se imitari posse confiderent; T II, 3. nihil est ... malum, nisi quod turpe ... est; T II, 29. nihil bonum, nisi quod honestum, nihil malum, nisi quod turpe; T II, 30. nihil esse bonum, nisi quod esset honestum; T II, 61. (sapientem) nihil facere, nisi quod expedit; T III, 51. nihil ... quemquam, nisi quod libeat, praeculare facere posse; T IV, 44. nihil bonum esse, nisi quod honestum esset; T V, 18. ut, ... nisi honestum quod sit, nihil aliud sit bonum; T V, 18. qui (Zeou), nisi quod turpe esset, nihil malum duceret; T V, 27. quoniam nihil esse potest, nisi quod Attivimus aut vidimus; N I, 88. si ... nihil fieri potest, nihil accidere, nihil evenire, nisi quod ... certum fuerit ...; D II, 19. cum ... artificem ... nihil aliud ... curare videam, nisi quod sit in illo genere melior; R I, 35. aut nihil omnino in bonis numerandum, nisi quod per se ipsum laudabile esset, aut certe nullum habendum magnum bonum, nisi quod vere laudari sua sponte posset; L I, 37. quom ... hic (Zeno) nihil, nisi quod honestum esset, putarit bonum; L I, 54. nihil hominem, nisi quod honestum ... sit, ... expetere oportere; O I, 66. quoniam nihil quicquam debet, nisi quod est turpe non reddere; P 41. nihil bonum, nisi quod ... honestum est ||esset||; fr V, 38. i. nihil; F I, 55. II, 76. res ... quis non legat? nisi qui se plane Graecum dici velit; F I, 8. quia ... mihi populus non est ... nisi qui consensu iuris continetur; R III, 45. quod nullam eruditionem esse duxit, nisi quae bonae vitae disciplinam inverteat; F I, 71. quia, nisi quod honestum est, nullum est aliud bonum; F V, 79.

num quod || quid || esset malum, nisi quod idem dici turpe posset; T III, 80. nulla alia in civitate, nisi in qua populi potestas summa est; R I, 47. nullum bellum esse iustum, nisi quod ... geratur; O I, 36. f. nihil; L I, 37. ars vero quae potest esse, nisi quae ... constat; A II, 22. quid censeas, nisi quod est ante oculos? R I, 56. quis ... vivit, ut volt, nisi qui recte vivit || t recta sequitur? P 34.

quod: cur ista res digna odio est, nisi quod est turpis? F II, 79. nec inter nos et eos ... quiddam interest, nisi quod ... non dubitant ...; A II, 8. neque aliud est quicquam, cur incredibilis iis animorum videatur aeternitas, nisi quod nequeunt ...; T I, 50. nec ... iis ... habeo quod successeram, nisi quod mihi nocere se crederunt; T I, 99. nec ... quicquam aliud adfertur, cur ea ... divinandis genera nulla sint, nisi quod ... videtur; D I, 85. nec ob aliam causam ullam bovi improbis ... amici esse non possunt, nisi quod ... est ...; Lae 74. nihil est ... aliud, quam ob rem mihi percipi nihil posse videtur, nisi quod ... definitur; F V, 76. nihil acciderat est (Polycrati) quod nollet, nisi quod anulum ... abiecerat; F V, 92. numquam facies, cur, nisi quod turpis oratio est? F II, 74. quae ... est alia causa erroris tanti, ... nisi quod ... deliberat? F II, 115. quid interest, nisi quod ego res notas notis verbis appello, illi ...? F V, 89. quid hoc aliud placavit, nisi quod ... maerorem esse non putabat viri? T III, 71. quid ... illum (Ti. Gracchum) aliud percussit, nisi quod potestatem intercedenti collegae abrogavit? L III, 24.

si: «non intellegimus, nisi si aperte dixeris»; D II, 183. f. A, I, 2. c. nullus; T II, 3. quid habereunt, quod in bonis relinquere, si illa detraherent, nisi si vellent voces inanis fundere; T III, 42.

ut: neque nostrae disputationes quiddam aliud agunt, nisi ut ... eliciant; A II, 7. si nihil haberet animus hominis, nisi ut appeteret aut fugeret; T I, 56. si nihil aliud quaereremus, nisi ut deos pie coleremus et ut superstitione liberaremur; N I, 45. f. ago, III, aliquid, nihil aliud (4 Et.) S. I, 6. 114. b. quae (Virtutes) nihil aliud agunt, nullum suum officium ducerent, nisi ut Voluptati ministrarent; F II, 69. quid ... laboro, nisi ut veritas in omni quaestione explicetur? T III, 46. quid ... oves aliud adferunt, nisi ut ... homines ventiantur? N II, 158. tabulae ... novae quid habent argumenti, nisi ut emas ...? O II, 84. quis nostrum exercitationem ullam corporis suscipit laboriosam, nisi ut ... consequatur? F I, 82. quo ... spectat illud, ... nisi ut opifices concitentur? A II, 144. — ut nullo modo, nisi ut exposul, constitui possit finis bonorum; F IV, 28. uti ne: quid ... aliud intellegitur, nisi uti ne quae pars naturae neglegatur? F IV, 41.

nisis, Bewegung, Umförmung: I. sedo: «peditemptim», inquit, «et sedato niese»; T II, 48.

II. continere: quae (astra) se ... nise suo conglobata continent; N II, 117.

niteo, glängen: illorum vides quam niteat oratio; F IV, 5.

nitesco, fähmern, glängen: non intermittit suo tempore «caelum nitescere»; T I, 69.

nitidus, glängen, prägnant, glatt: iocur: si eadem hora aliae pecudis iocur nitidum atque plenum est, aliae horridum et exile; D II, 80.

Lyceum: «qui ... in ... Academia umbrifera nitidoque Lyceo fuderit clarae fecundi pectoris artis»; D I, 22.

ortus: «se ... (Iovis satellae) obitu a solis nitidos convertit ad ortus»; D I, 106.

nitior (nito: f. I, 2. alque; R fr 2), sich fähmen, sich fähnen, sich verlassen, berühren, sich eifrig bemühen, streben, zu bemerken [suchen]: I, I. unper[istit]; «Sisyphus venat sarum sudans nitendo neque proficit hilum»; T I, 10.

2. alque: plurius contra nitantur; T I, 50. vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum debui ad spem beatæ vivendi quam vota facienda videantur; T V, 2. nitito; R fr 2. tantum, quantum potest quisque, nitatur; C 83.

alqd: non modo animal, sed etiam quod ita ortum esset e terra, ut stirpibus suis niteretur; T V, 37.

a dulcescens: quorum consilio atque auctoritate (adulescens) nitatur; O I, 122.

Ales: «Scorpius, ... quem propter nitens pinis convolvitur Ales»; N II, 118.

Anguiten ens: «ille (Anguitenens) tamen nitens graviter vestigia ponit»; N II, 109.

animus: haud optimi cuiusque animus maxime ad immortalitatem et || immortalitatis || gloriam niteretur; C 82.

arx: ut ita munita arx circumiecta arduo et quasi circumciso saxo niteretur; R II, 11.

Corvus: «extremam (Crateram) nitens plamato corpore Corvus rostro tundit»; N II, 114.

crocodili: simul ac primum (crocodili, testudines, serpentes) niti possunt; N II, 124.

divinatio: coniectura ... (divinatio) nititur; D I, 24. in qua (coniectura) nititur divinatio; D II, 55.

dux: quia (dux) non habet, ubi nitatur || et innitatur ||; N II, 125.

imago: quae (imaginem) ... Graeci «Engonans» vocitant, genibus quia nixa feratur; N II, 108.

mundus: sicut una eademque natura mundo ... cohaeret ac nititur; L fr 2.

Orius: «exinde Orius obliquo corpore nitens»; N II, 118.

partes: omnes ... partes eius (mundi) undique medium locum capessentes nituntur sequiliter; N II, 115.

pater: «pater altitonans stellanti nixus Olympo ... templa petivit»; D I, 19. II, 45.

ratio: rebus comprehens et perceptis nixa et progressa ratio; A II, 44.

salus: tu eris unus, in quo nitatur civitatis salus; R VI, 12.

serpentes, testudines: f. crocodili.

viriditas: quae (viriditas) nixa fibris stirpium sensim adulescit; C 51.

virtus: virtutem ... nixam hoc honesto nullam requirere voluptatem; F I, 61. ut ... nec ei (virtuti) quicquam, aut unde oriretur, darent, aut ubi niteretur; F II, 43.

II. acc. c. inf.: nitamur ... nihil posse percipi; A II, 68.

nitore, Glanz, Schrud: I. intueor: Lycaedrum intuentem purpuram eius (Cyri) et nitorem corporis ... dixisse ...; C 59.

II. sine: habuit ... vires agrestis ille (Autipater) ... atque horridas sine nitore ac palaeagra; L I, 6.

nivalis, fähnetig: «cum tamaloe Albano in monte nivalis lustrati»; D I, 18.

niveus, fähneweiß: «saxa ... cana salis niveo spumata liquor»; D I, 18.

nix, Schnee: I. concrescit: facilius ... (spiciens) erit, ut albam esse nivem probet, quam erit

Anaxagoras, qui id non modo ita esse negabat, sed sibi, quia sciret aquam nigram esse, unde illa condita esset, albam ipsam esse ne videri quidem; A II, 100.

est: Anaxagoras nivem nigram dixit esse; A II, 72. calore ignem, nivem esse albam, mel dulce; F I, 80. f. concrecit.

videtur; f. concrecit.

II, I. molior: unde horrier aquilonis stridor gelidas molitor nives; T I, 63.

perfero: Caucasii nives hiemaleque vim perferunt sine dolore; T V, 77.

2. pernocio in: pernociant venatores in nive in montibus; T II, 40.

III. concretescere: quae (aqua) neque conglaciaret frigidior neque nive pruinaque concreceret; N II, 26.

o brigescere: quod pars earum (regionum) ad pulsus solis exarsent, pars obrigerit nive pruinaeque longinquo solis abscesu; N I, 24.

obru: factum, ut ... nive Gallorum obrueretur exercitus; D I, 81.

terrere: quae (causa) terreret animos fulminibus, tempestatibus, nimbis, nivibus, grandinibus; N II, 14.

NO, *schwimmen*: I, I. appello a: quoniam Neptunum a nando appellatum putas; N III, 62.

produco a: nomen .. productum, ut Portunus a porta, sic Neptunus a nando paulum primis litteris immutatis; N II, 66.

2. accedere: alia animalia gradiendo, alia serpendo ad pastum accedunt, alia volando, alia nando; N II, 122.

II. anaticulae: nare anaticulas ... videmus; F V, 42.

bestiae: aliae bestias nantis aquarum incolae esse (natura) voluit; T V, 98. quodsi hoc appareret in bestiis, volucris, nantibus, agrestibus; Lae 81.

nobilis, befammt, berühmte, edel, vornehm, angesehen: A. **bei Substantiven**: alqs: Staseam Neapolitanum, ... nobilem sane Peripateticum; F V, 75. Rhodius Diagoras, Olympionices nobilis; T I, 111. qui (Crantor) in nostra Academia vel in primis fuit nobilis; T III, 12. Pinarii Natae nobiles; D II, 47. post illos nobiles Pythagoreos ... hunc (P. Nigidium) extitisse, qui ...; T I, 1. alqd: nihil illo puero clarius, nihil nobilium fore; D I, 79. illo (Roscio); D II, 66.

accusatio: peperit maximam laudem ex illa accusatione nobili et gloriosa; O II, 47.

captivi: nisi redditi essent Poenis captivi nobiles quidam; O III, 99.

cives: (Caesar) a nobilissimis civibus ... trucidatus; D II, 23.

civitas: nobilissima Graeciae civitas ... sui civis ... monumentum ignorasset; T V, 66.

xviri: praepositi xviri nobilissimis; R II, 62.

di: Alabandenses quidem sanctius Alabandum colunt ... quam quemquam nobilium deorum; N III, 50.

disciplina: Megaricorum fuit nobilis disciplina; A II, 129. ut ... iacere necesse sit tot tam nobiles disciplinas; A II, 147.

familia: L. Pauli nepos, hoc avunculo, nobilissima in familia ... natus; R I, 31.

genus: nobile .. genus canum illud scimus esse; T I, 108. qui (homines) ignoracione virtutis ... homines ... genere nobili natos esse optimos putant; R I, 51.

homo: digna homine nobili ab eo percepta doctrina; A II, I. homo sane in ista philosophia ... probatus et nobilis; A II, II. videorne tibi

II.

non ... nominare modo illustres homines, sed etiam ||sed|| imitari numquam nisi clarum, nisi nobilem? A II, 75. si Fabio, nobilissimo homini, laudi datum esset, quod pingeret; T I, 4. P. Crasi, L. Caesaris, nobilissimorum hominum, (praecidi caput iussit); T V, 55. Veientem quendam ad nos hominem nobilem perfigesse; D I, 100. Numerium Suffutium ... honestum hominem et nobilem; D II, 85. qui (C. Inlius) hominem nobilem, L. Sestium, ... vades tamen popocit; R II, 61. in cive excelso atque homine nobili blanditium ... esse levitatis; R IV, 7. (lex) a nobili homine lata, L. Cassio, sed ... dissidente a bonis; L III, 35. quae est ista servitus tam claro homini tamque nobili? P 41.

iuvenes: mihi ... Cn. et P. Scipiones ... comitatu nobilium iuvenum fortunati videbantur; C 29.

legatio: P. .. Africanus ... in legatione illa nobili ... Pnaetium unum omnino comitem fuisse; A II, 5.

locus: Marcios .. fratres, nobili loco natos; D I, 89.

mulier: cum ... mulier ... pudens et nobilis ob illam iniuriam sese ipsa morte multavisset; R II, 46.

oratio: (C. Laelius) dicentem de religione in illa oratione nobili; N III, 5.

philosophia: quamquam in antiquissima nobilissimaque philosophia Cratippo auctore versarier; O II, 8.

philosophus: quae ... nobilissimis philosophis placuisse; A II, 72. est .. tanti philosophi tamque nobilis auctoris sua decreta defendere; F II, 28. philosophus nobilis ... honestum quid sit, ... negat se intellegere; F II, 49. (Pompeium) voluisse tamen nobilissimum philosophum visere; T II, 61. in qua (perpetua peregrinatione) aetates suas philosophi nobilissimis consumperunt; T V, 107. sunt .. alii philosophi, et ii quidem magis atque nobiles; N I, 4. Xenocratem ferunt, nobilem in primis philosophum, ... respondisse ..; R I, 3. nobilissimum philosophi longueque principis ... nec principum aiores ferre potuerunt; O I, 69.

piscis: (acupenser) est piscis, ut ferunt, in primis nobilis; Fa fr 5.

populi: te ... cum populis nobilissimis male quam cum tuo Platone luctari; R IV, 4.

propylaea: num ... propylaea nobilia aut arx ... rem publicam efficiebat? R III, 44.

reprehensio: in primis ... (reprehensio Antiochi) est nobilis; A II, 111.

rhetor: Alcidas ... rhetor antiquus in primis nobilis; T I, 116.

sepulcrum: quae (Artemisia) nobile illud Hali-car-nasi fecit sepulcrum; T III, 75.

sphaera: erat .. illa (sphaera) venustior et nobilior in vulgus; R I, 21.

vir: aliquo excellenti ac nobile viro; fr III, 3. virgo: si (lubido) petulans fuisset in aliqua generosa ac nobili virgine; P 20.

urbs: Pheras ... quae erat urbs in Thessalia tum admodum nobilis; D I, 53.

B. **allem**: I. revertuntur: ex decem nobilissimis .. novem revertissis; O III, 113.

II. potentia: quod .. erat ad optinendam ||optinendam|| potentiam nobilium vel maximum; R II, 58.

victus, vita: nobilium vita victaque mutato mores mutari civitatum; L III, 32.

nobilitas, *Befamtheit*, *Sorttrefflichkeit*, *Edel*, *vornehmer Rang*, *Wirkbarkeit*: I. impellit: nec me solum ratio ac disputatio impulit. ut ita

crederem, sed nobilitas etiam summorum philosophorum et auctoritas; C 77.

levat: his (Decia) levabat omnem vulnerum metum nobilitas mortis et gloria; T II, 59.

II, 1. excito: §. omitto.

guberno: regna, imperia, nobilitas, honores ... paque, quae sunt his contraria, in casu sita temporibus gubernantur; O I, 115.

omitto: omitto nobilitatem famamque popularem stultorum inprobriumque consensu excitatam; T V, 46.

peto: ut illic alii corporibus exercitatis gloriam et nobilitatem coronae pererant; T V, 9.

2. sum: summa nobilitate illas sortis futuras; D II, 86.

III, 1. studiosus: semper studiosus nobilitatis fuit; A II, 125.

2. contrarius: §. II, 1. gubernare.

IV, 1. auctor: quibus (temporibus) L. Brutus patriam liberavit, praeclarus auctor nobilitatis tuae; T IV, 2.

neglegentia: neglegentia nobilitatis augurii disciplina omnia; N II, 9.

2. alqs: erat ... illis paene in conspectu praestanti sapientia et || sapientiae || nobilitate Pythagoras; T IV, 2.

V, 1. praestans: Elis ... familias duas certas habet, lamidarum unam, alteram Clutidarum, haruspicinae nobilitate praestantes; D I, 91.

2. a: Pinarii Nattae nobiles; a nobilitate igitur periculum; D II, 47.

nobilito, berühmt machen: alqm: neque .. ex te unquam es nobilitatus, sed ex lateribus et lacertis tuis; C 27.

crudelitate: testis est Phalaris, cuius est praeter ceteros nobilitata crudelitas; O II, 26.

honestum: quod (honestum) etiam nobilitatum non sit || est ||, tamen honestum sit; O I, 14.

labores: omnes clari et nobilitati labores || contempro || contemendo || sunt etiam tolerabiles; T II, 62.

opifices: opifices post mortem nobilitari volunt; T I, 34.

poetas: quid? poetae || quid poetae? || nonne post mortem nobilitari volunt? T I, 34.

spatia: cum ... venissemus in Academia non sine causa nobilitata spatia; F V, 1.

nocens, schuldig, strafbar, übelthäter: A. rei: qui (videt) nocentes et pecuniosos reos eodem te actore corruptelam iudicii molientes; P 46.

B. adficio: quo timore (iudex) nocentes adficit! P 40.

defendo: nocentem aliquando, modo ne nefarium impiumque, defendere; O II, 51.

noceo, schaden: I, 1. a. ratio: est .. malitia versuta et fallax ratio nocendi; N III, 75.

b. causa: quae (iniuriae) nocendi causa de industria inferuntur; O I, 24.

2. a. unperjöntig: alienum .. esse a sapiente non modo iniuriam cui facere, verum etiam nocere; F III, 71. sunt .. (astra) rotunda, quibus formis ... minime noceri potest; N II, 117. scelus est .. nocere bestiae; R III, 19. ut ne cui noceretur; O I, 31. ut non licet sui commodi causa nocere alteri; O III, 23. quod ei generi possessionum minime quasi noceri potest; P 51.

b. alqs: non audet cuiquam aut dicto praevo aut factio nocere; F II, 47. quod mihi nocere se crederent; T I, 99. ut .. innocens is dicitur, non qui leviter nocet, sed qui nihil nocet, sic ...; T V, 41. nec .. Herculi nocere Deianira voluit; N III, 70. doluit (C. Coelius) ... se ... nocuisse

rei publicae; L III, 36. ut ne cui quis noceat nisi lacessitis iniuria; O I, 20. qui nocere alteri cogitat; O I, 24. ut || in || inferenda ne cui nocerent iniuria; O I, 28. qui alius nocent, ut in aliis liberalitas sint; O I, 42. ulciscamur .. eos, qui nocere nobis conati sint; O II, 18. hic non nocet, qui ...? O III, 76. quid .. iratus Iuppiter plus nocere potuisset, quam nocuit sibi ipse Regulus? O III, 102. non fuit Iuppiter metuendus ne iratus noceret, qui neque irasci solet nec nocere. O III, 104. ne iratus quidem Iuppiter plus Regulo nocuisset, quam sibi nocuit ipse Regulus; O III, 105. §. alqd; D II, 46.

alqd: quae prosunt aut quae nocent; F III, 69. quae postorum vocibus fusa ipsa suavitate nocerunt; N I, 42. a caulibus ... ut a pestiferis et nocentibus (vites) refugere dicuntur; N II, 120. ut (oculi) .. declinarent, si quid noceret; N II, 142. ut (acies) ea, quae nocere possint, facile vitet; N II, 142. ne quid in eas (nares), quod nocet, possit pervenire; N II, 145. quid tibi hic tandem nocet? rene, ... an ego? D II, 46. ut ... declinet ea, quae nocitura videantur; O I, 11. adfectio: est innocentia adfectio talis animi, quae nocet nemini; T III, 16.

adsentatio: ista adsentatio ... nocere .. nemini potest nisi ei, qui ...; Lae 97.

agrotationes: quod minus nocent animi agrotationes quam corporis? T III, 4.

aes: ne sit aes alienum, quod rei publicae nocet, providendum est; O II, 84.

amplificatio: nec .. rei familiaris amplificatio nemini nocens vituperanda est; O I, 25.

angues: ex quo fit, ut illae (angues) nec morbo vivae nocent nec odore mortuorum; N I, 101.

bestiae: ab eisdem .. (hominibus bestiae) ... quae nocent, inferiuntur; O II, 14.

detrimenta: quorum altera (emolumenta) prosunt, nocent altera (detrimenta); F III, 69.

deus: quid .. potius (di) hominibus dedisset, si iis nocere voluisset? N III, 71. quia deus nocere non potest; O II, 12. numquam nec irasci deum nec nocere; O III, 102.

grando: §. II.

homo: hominem naturae obediendum homini nocere non posse; O III, 25.

imagines: animantes imagines, quae vel prodesse nobis soleant vel nocere, (deus esse dicit); N I, 120.

iustitia: quae (iustitia) non modo numquam nocet cuiquam, sed contra semper impertit aliquid || aliquid adfert ||; F I, 50.

liberalitas: quae (liberalitas) prosit amicis, nocent nemini; O I, 43.

membra: si (membra) ... nocent reliquis partibus corporis; O III, 32.

philosophi: nocere audientibus philosophis, qui bene dicta male interpretarentur; N III, 77. tacere praestaret philosophis || philosophos || quam iis, qui se audissent, nocere; N III, 77.

principes: plus .. exemplo quam peccato (vitio) principes nocent; L III, 32.

promissio: si plus tibi ea (promissio) nocent quam illi prosint, qui promiseris; O I, 32.

res: eorum ... rerum, quae nocent et obsint, eadem divisio est; O II, 12. §. alqd; D II, 46.

tempestas: si aegretibus aut vinetis cuiuspiam tempestas nocerit; N II, 167.

vinum: utebatur ... vino et ad voluptatem, et ne noceret; F II, 64. quia (vinum aegrotis) prodest raro, nocet saepissime; N III, 69.

vir: vir bonus est is, qui prodest, quibus potest, nocet nemini; O III, 64. eum virum bonum esse qui prosit, quibus possit, nocet nemini nisi lacessitis iniuria; O III, 76.

nredo: f. II.

II. alqd: nec, si uredo aut grando quippiam || cupiam || nocuit; N III, 86. vgl. I, 2. alqs; O III, 102. 105. principes. promissa. f. nihil, C, II, 2. noceo (4 St.) S. 703, b.

noctu, bei Nacht, noctis: noctu ambulabat in publico Theiostocis; T IV, 44. noctu lumine apposito experrecta nutrix animam ad veritatem puerum dormientem circumpectatum serpentis amplexu; D I, 79. Diana dicta, quia noctu quasi diem efficeret; N II, 69. quotiens illum (C. Galum) lux noctu aliquid describere ingressum, quotiens nox oppressit, cum mane coepisset! C 49. morietur noctu in cubiculo suo vi oppressus Scipio; Fa 18. ille, qui ... noctu populabatur agros; O I, 33. noctu ad oppidum respicientes flagrantis (naves) onerarias ... videbatis; D I, 69. cum e praefectura Reatina Romam venienti (P. Vatinius) noctu duo iuvenes cum equis albis dixissent regem ... captum; N II, 6. Cethego ... (illa cupiditas) coegit eos ... munera mittere, noctu venire domum ad eum; P 40. sic noctu ad eas (uxores Dionysias) ventitabat, ut omnia specularetur ... ante; T V, 59.

nocturnus, nächtlich, bei Nacht: A. aditus: quae Lemni nocturno aditu occulta coluntur, silvestribus saepibus densa; N I, 119.

dux: Cynosuram, quae fidunt duce nocturna Phoenices in alto; ut ait Aratus; A II, 66. hac ... in alto; N II, 106.

forma: cum videmus ... nocturnam ... caeli formam undique sideribus ornatam; T I, 63.

impetus: quoniam || quom iam || quieti corpus nocturno impetu dedit; D I, 44.

labores: an cenes ... me tantos labores diurnos nocturnosque domi militiaeque suscepturum fuisse, si ...? C 82.

metus: f. diurnus metus (3 St.) S. I, S. 744, b.

pervigilations: in his (deis) colendis nocturnas pervigilations esse Aristophanes ... vexat, ut ...; L II, 37.

sacra: siquidem sacra nocturna tollimus; L II, 35. quid ... mihi displicet in nocturnis (sacris), poetae indicant comici; L II, 36.

sacrificia: nocturna mulierum sacrificia ne suntu; L II, 21. de nocturnis sacrificiis mulierum; L II, 35.

spatia: nocturnorum ... spatiorum eadem est aequabilitas, quae diurnorum; N II, 49.

strages: multa ... misceri nocturna strage potasti; D I, 18.

tempus: varias nocturno tempore vitae terribiles formae; D I, 18. quod ... est tempus, quo illi (galli) non cantent, vel nocturnum vel diurnum? D II, 56.

visu: visis quibusdam saepe movebantur, iisque maxime nocturnis; T I, 29.

voluptas: an vobis nulla videtur voluptas esse nocturna? T V, 11.

B. tollo: omnia nocturna ... in media Graecia Diagondas Thebanus lege perpetua sustulit; L II, 37.

nodus, Knoten, Serbinigung, Band: I. s. n. m. septem ... qui numerus rerum omnium fere nodus est; R VI, 18.

II. conecto: stella ... aeternum ex astris cupiens conecere nodum; N II, 111.

desidero: omnia ... duo ad cohaerendum tertium aliquid anquirunt et quasi nodum vinculumque desiderant; Ti 13.

tollo: mihi ... videtur, qui utilitatum causa

fingunt amicitias, amabilissimum nodum amicitiae tollere; Lae 51.

noenum, nicht: „aliquot somnia vera“, inquit Ennius, „sed omnia noenum necesse est“; D II, 127. „noenum || non enim || rumores ponebat ante salutem“; O I, 84. C 10.

nolo, nicht wollen: I. absolte: alqs: Socrates ... paucis ante diebus, cum facile posset educi e custodia, noluit; T I, 71. ut mihi, velim, nolim, sit certa quaedam tuenda sententia; N I, 17. ea dant || dant || magis ||, quae, etiamsi nolint, danda sint; R I, 47. Numantium funditus sustulerunt; nollem Corinthum; O I, 35.

II. mit Ergänzung: I. Coniunctiv: nolim ... mea bona ... tibi virtutem dividere libeat, sed, si facias ...; T II, 48. tu ... nolo existimes me adiutorem huic venisse, sed adiutorem; N I, 17. f. 3. O III, 93.

2. Infinitiv: si iam ipsa illa accusare nolis; T IV, 75. „nolite hospites ad me adire“; T III, 26. noli agere confuse; N III, 19. nolite arbitrari, o mihi || mei || carissimi filii, me ...; C 79. quodsi || quid si || hoc, qui testamentum faciebat, cavere nolisset; L II, 53. certa ... cum illo ...; noli mecum; A II, 101. salem istum ... in irindia nobis nolite consumere; N II, 74. quodsi (philosophi) essent eo animo, ut nolent aetatem in litibus conterere; L I, 53. „semori nolo, sed me esse mortuum nihili aestimo“; T I, 15. si consulum, quos enumerare nolo, peccata collegeris; L III, 28. ut (pulli) biberent, quoniam esse nolent; N II, 7. ut quisque optime natus institutosque esse, esse omnino nolit in vita, si ...; F V, 57. quod iam beatus nollet esse; T V, 62. qualis ille maritimus Triton pingitur, ... nolis esse; N I, 78. possum ... dicere, sed nolo esse longus; N I, 101. quod iam a me expectare noli; F II, 118. Athenienses scire, quae recta essent, sed facere nolle; C 64. (Marius) ut homo maiorem (dolorem) ferre sine causa necessaria noluit; T II, 53. noli, quaequid || quero ||, praete ferre vos plane expertes esse doctrinae; N II, 47. nolim ... mihi fingere aetos, ut soletis; F II, 23. Socrates ... eadem, qua ceteri, fugere noluit; D I, 123. si se in eius modi quidem rebus maiores natu nolent interesse; O I, 122. interpellare te ... nolo; N III, 85. qui labi nolimus; A II, 115. posterior (pars orationis tuae faciebat), ut modo (mori) non nollem, modo non laborarem; T I, 112. quibus obsequi nolent; Lae 35. pugnare nolo; A II, 85. noli ... ex me quaerere; F V, 5. qui (Democritus) (vere falsone, quaerere nolimus || non quaerimus ||) dicitur se oculis privasse; F V, 87. Metrodorum, ... cum (sapientem) appellaretur ab Epicuro, repudiare tantum beneficium noluisse; F II, 7. ea nolui scribere; A I, 4. quia (milites) sequi noluerant; D I, 69. nolite sinere nos cuiquam servire; P 41. esse ... stultitiam ... ab his ... dantibus (bona) nolle sumere; N III, 84. inimicitiae aut laborem aut sumptus suscipere nolunt; O I, 28. totum genus hoc ... aut non potuerunt tueri aut noluerunt; F IV, 7. virtutes ... noli vereri ne exposculent; T V, 14. nolo in stellarum ratione multos vobis videri; N II, 119. quorum (philosophorum) ... testem ... Regulam nolite, quaevo, vituperare; O III, 105.

3. accus. e. infini. qui sermonibus eius modi nolint personas tam graves inligari; A II, 6. qui in eo (otio) non modo nosmet ipsos hebescere et languere nolimus, sed etiam, ut plurimis promissis, enititur; A II, 6. quero, ... cur similes animi usum in sapiente esse nolitis; F II, 115.

incommoda .. et commoda ... communia esse voluerunt, paria noluerunt; F III, 69. quae (verba) rursus dum sibi evelli ex ordine || ore || (Stoici) nolunt; F IV, 78. ut (pueri) se accusari nolunt; F V, 61. tantum abest, ut scribi contra nos nolimus, ut id etiam maxime optemus; T II, 4. te ... eius (multitudinis) indicio stare nolim nec, quod illa putet, idem putare pulcherrimum; T II, 63. qui (Heraclitus) quoniam quid diceret intellegi noluit; N III, 35. si ea sciri (quid) volebant; D II, 55. bellicam rem administrari maiores nostri nisi auspicio noluerunt; D II, 76. quid est aliud nolle moneri a Iove nisi efficere, ut ...? D II, 78. † Manium Persium haec legere nolo, lunium Congum volo; R I, fr. 1. nolo .. eundem populum imperatorem et portionem esse terrarum; R IV, 7. quoniam usus apionem duodecim tabulae intra quinque pedes esse noluerunt || voluerunt ||; L I, 55. super terrae tumulum noluit quicquam statui nisi columellam; L II, 66. in privata homines leges ferri noluerunt; L III, 44. ferri de singulis nisi centuriatis comitiis noluerunt; L III, 44. tibi ... haec nostra finitima vestra ignota esse nolui; O II, 8. promississe || promississet || (sapientem) nollem; O III, 93. — Democritum, laudatum a ceteris, ab hoc (Epicuro) ... nollem vituperatum; F I, 21. nollem me ab eo ortum; F I, 35.

III. **mit Object:** alqd: quod noluit; A II, 54. memini etiam, quae nolo; F II, 104. nihil acciderat ei (Polycrati), quod nollet, nisi quod anulum ... abiecerat; F V, 92. sapienti plus semper adesse, quod velit, quam quod nolit; F V, 93. velle aliquid quempiam aut nolle sine causa; Fa 24. nihil audi vi ex eo (Scipione) ipse, quod nollem; Lae 103. captum me fortasse .. putas et id, quod nollem, confiteri coactum; fr V, 63.

media: ut eorum (mediorum) alia velis, alia nolo, alia non cures; F IV, 71.

NOMEN, Name, Benennung, Bezeichnung, Ruf, Titel, Posten, Schuldfloßen: I. **absolte:** I. **Subiect:** a best: dum agnitudo nomen abest grave, taetrum, funestum, quod cum sapientia esse atque, ut ita dicam, habitare nullo modo possit; T III, 83.

apparet: nec video, qui magis in multitudinis dominata rei publicae nomen apparet; R III, 45. declarant: animum .. alii animam, ut fere nostri (declarant nomina || declarat nomen ||); T I, 19.

eminet: excellit atque eminent vis, potestas nomenque regium; R II, 50.

est: honesti inane nomen esse, voluptatem esse summum bonum; A II, 71. nec hoc in acervo ritici solum, unde nomen est; A II, 92. invidiosum nomen est, infame, suspectum; F II, 12. quid, cum volumus nomina eorum ... nota nobis esse, parentes, patriam? F V, 52. cui Tubuli nomen odio non est? F V, 62. nihil esse omnino animum, et hoc esse nomen totum inane; T I, 21. triste .. est nomen ipsum carenti; T I, 87. vide, ne ... non sit hoc proprium nomen omnium; T II, 43. ratio una omnium est ageritudinum, plura nomina; T III, 83. cum ... in iis .. (urbibus) primum ipsius Pythagorae, deinde postea Pythagororum tantum nomen esset; T IV, 2. ut et in laude et in vitio nomen hoc (aemulationis) sit; T IV, 17. ei .. morbo nomen est avaritia; T IV, 24. nomen .. esse contemner recond; T V, 7. quid .. attinet, cum una (deorum) facies sit, plura esse nomina? N I, 84. cui (Diti) *nuptiam dicunt* Proserpinam, quod Graecorum nomen est; N II, 66. Apollinis nomen est Graecum, quem Solem esse voluit; N II, 68. nullum erit nomen, quod

non possis una littera explicare unde ductum sit; N III, 62. Lyceum ... (id enim superiori gymnasio nomen est); D I, 8. si facti omnino nullum nomen; nulla natura, nulla vis esset; Fa 6. ut eius rei, de qua quaeretur || quaeritur ||, si, nomen quod sit, conveniat, explicetur, quid declaratur eo nomine; R I, 38. divitiae, nomen, opes vacuae consilio et venditi atque aliis imperandi modo dedecoris plenae sunt et insolentis superbiae; R I, 51. tyranni; nam hoc nomen Graeci ferri iniusti esse voluerunt; R II, 49. id illi alteri flumini nomen est; L II, 1. † qua (patria) rei publicae nomen universae civitatis est; L II, 5. neque Calchantis neque Heleni tantum nomen fuisset; L II, 33. quamvis ... sit eius (Themistoclis) nomen quam Solonia illustrius; O I, 75. interdum vereor, ne quibusdam bonis viris philosophiae nomen sit invidium; O II, 2. cum ... senatus || † senatus || nomen in re publica non erit; P 27. †. abest. *ohne Werb*; N II, 67. — II, 1. percipio; N II, 91.

excellit: illud excellit regium nomen; R II, 43. f. eminent.

exoritur: cum capra aut nepa aut exoritur nomen aliquid beluarum || beluae ||; R I, 30.

floret: neque Atti Navii nomen memoria floret tam diu; L II, 33.

habitat: f. abest.

indicat: quorum ipsum nomen vim suae potestatis indicat; R I, 63.

inrepat: ut, si (vir bonus) digitis conrepuerit, possit in locupletium testamenta nomen eius inreperere; O III, 75.

manat: id .. eorum nomen neque ad Pythagorae manavit aetatem; T V, 8. fidei ... bonae nomen existimabat manare latissime; O III, 70.

manet: sublata .. benivolentia amicitiae nomen tollitur, propinquitas manet; Lae 19.

movent: f. II, 2. ut; F IV, 61.

occidit: amicitiae nomen iam occiderit; L I, 34.

occurrit: occurrit nomen quaei patrium regis; R I, 54.

patet: hoc nomen beati longe et late patet; T V, 85. quod nomen patuit postea latius; N II, 79.

potest: a quibus audiri nomen nostrum potest; R VI, 24. f. abest. inrepat. tranat. valet. II, 1. dilato.

recedit, remanet: a peregrino .. (nomen) recessit et proprie in eo, qui arma contra ferret, remansit; O I, 37.

significat: quia nomen insaniae significat mentis agrotationem et morbum; T III, 8.

tranat, transcendit: num aut tuum aut cuiusquam nostrum || vestrum || nomen vel Caucasum hunc, quem cernis, transcendere potuit vel illum Gangem tranare? R VI, 22.

vagatur: nos ... speremus ... nostrum nomen volitare et vagari latissime; R I, 26.

valet: delet .. (simulatio) veritatem, sine qua nomen amicitiae valere non potest; Lae 92. venit: superbia Tarquinii nomen huic populo in odium venisse regium; R I, 62.

versatur: id .. (hdei bonae) versari in tutelis societatis, fidei mandatis, rebus emptis venditis, conductis locatis; O III, 70.

videtur: cum in Graeco sermone haec ipsa quondam rerum nomina novorum * non videbantur; F III, 15. f. II, 1. repudio.

viget: multa .. saecula postea sic viguit Pythagoreorum nomen, ut ..; T I, 38. cum .. eo tempore in iis || his || locis Pythagorae nomen vigeret; R I, 16.

volitat: f. vagatur.

oſne Verſ: at primum, quot hominum linguae, tot nomina deorum; N I, 84. Vestae nomen a Graecis || est ||; N II, 67. illud nomen veterum litteris unitatis; N III, 48. anile sane et plenum superstitionis fati nomen ipsam; D II, 19. eas .. (laudes) etiam cantus ad tibicinem prosequatur, cui nomen neniae; L II, 62.

2. Vr̄bitat: su m: malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium; T IV, 34. vgl. I. est.

3. Vr̄n̄r̄n̄: o tarpem notam temporum [nomen illorum] || nom. ill. ||; O III, 74.

II. uach Verben: I. **Uccufatiu:** adiungo: ut fati nomen ne adiungas et eandem tamen tenes sententiam; Fa 29.

adrogo: qui (optimates) non populi concessa, sed suis comitiis hoc sibi nomen adrogaverunt; R I, 50.

adequor: quae (sapientia) ... tum initiorum cansarumque cuiusque rei cognitione hoc pulcherrimum nomen apud antiquos adaequebatur; T V, 7.

amitto: f. **amitto**, II. nomen (3 Et.) S. I, S. 161, b.

aperio: tu omnium divinarum humanarumque rerum nomina, genera, officia, causas aperuisti; A I, 9.

attingo: quae non magis legis nomen attingunt, quam si latrones aliquas consensu suo sanxerint; L II, 13.

audio: f. **audio**, III. nomen (5 Et.) S. I, S. 279, a.

averto: per litteras avertas aliquid nomen; N III, 73.

commuto: nomina rerum commutantem || [nom. rer. com.] ||; F IV, 21.

concito: concitatis sociis et nomine Latino; R I, 31.

coniungo: eos invidiosum nomen voluptatis fugere, sed in vicinitate versari; quod facere eos etiam, qui illud idem cum honestate coniungerent; A II, 188.

detraho: quibus (servis) nomen servitatis ipse (Dionysius) detraherat; T V, 58.

dico: quae (nomina) paulo ante dicta sunt; N II, 62.

dilato: ne in continentibus quidem terris vestrum nomen dilatari potest; fr V, 87.

do: sin id nomen moribus dandum est, non linguis, non Graecis minus barbaros quam Romanos puto; R I, 58.

duco: utilitatis nomen non tam splendidum quam necessarium ducimus; O III, 101. f. **duco**, III. nomen (7 Et.) S. I, S. 774, b.

efficio: id nomen durius effecit iam vetustas; O I, 37.

effugio: ut effugiamus ambiguum nomen invidiae; T II, 20.

enodo: in enodandis .. nominibus, quod miserandum sit, laboratis; N III, 62.

eripio: si (utilitas ista) boni viri nomen eriperit; O III, 82.

exaggero: ille (Epicurus) ... voluptatis nomen, suavitatem, quietem teste populo exaggerans instat acriter; A fr 20 (S. 24).

expono: horum nominibus tot virorum atque tantorum expositis; A II, 13.

exquiro: nec (audebo cetera) fraudare suo veteri nomine potius quam aliquid || quam aliquid potius || novum exquirere; F V, 91.

facio: f. **facio**, III. nomen (5 Et.) S. 18, b.

fero: cum Basile M. Satrium, sororis filium, nomen suum ferre voluisset; O III, 74.

fungo: quodsi fingenda nomina, Vicae Potae potius vincendi atque potiundi, Statae etandi || [vinendi] .. [potiundi] .. [standi] ||; L II, 28.

fugio: f. **coningo**.

habeo: in neutris habeat superius nomen; T IV, 28. f. **seingo**. **habeo**, III. nomen (10 Et.) S. 127, a.

ignoro: eorum, quos vident, (parvi) volunt non ignorare nomina; F V, 42.

imitor: quia nihil ista, quae populi speciem et nomen imitator, immanius belua est; R III, 45.

impono: f. **impono** nomen (10 Et.) S. 243, b.

inflecto: sic .. suum nomen ex Graeco nomine inflexerat; R II, 35.

inlustrato: temporum illorum tantam fere regum inlustrata sunt nomina; R II, 33.

inrideo: quae (nomina) irrideri ab imperitis solent; F III, 75.

inscribo: f. **inscribo**, I. nomen (3 Et.) S. 324, a.

intellego: qui nomen honestatis a se ne intellegi quidem dicant; A II, 140.

interpreto: in ipso nomine legis interpretando inesse vim et sententiam iusti et veri legendi; L II, 11. f. **teneo**; L II, 29.

invenio: f. **invenio**, III. nomen (4 Et.) S. 355, a.

muto: adhuc .. causa non videtur fuisse mutandi nominis; F IV, 13. illi (Stoici) .. nomina tanquam rerum notas mutaverunt; F V, 74. nec potuit Titensium et Rhamensium et Lacerum mutare, cum caperet, nomina; R II, 36.

mutuo: quoniam a viris virtus nomen est mutuata; T II, 43.

nanciscor: quae (prudencia) ipsum nomen hoc nacta est ex providendo; R VI, 1.

obtineo: quo modo .. obtinebit (sapientia) nomen sapientiae? A II, 24. beatam vitam ... ex multo maiore parte obtinere nomen suum; T V, 22. ipsa res deorum nomen obtinuit; N II, 61.

percipio: cui (naturae) nomen est adr. Graecum illud quidem, sed perceptum iam tamen usu a nostris; N II, 91. Themistocles omnium civium perceptorat nomina; C 21.

perhorresco: quo modo .. tot legibus eiectus in exilium nomen exulis non perhorrescit? P 32.

pono: qui haec rebus nomina posuerunt; T III, 10. certae scholae sunt ... de debilitate, de caecitate, de omni casu, in quo nomen poni solet calamitatis; T III, 81. sunt .. rebus novis nova ponenda nomina; N I, 44.

possideo: qui (sapientis) ... vero .. omnia ista nomina possideat; F III, 75.

prodo: cuius (Lacedaemonii) ne nomen quidem proditum est; T I, 100.

produco: nomen .. productum, ut Portunus a portu, sic Neptunus a naudo paulum primis litteris immutatis; N II, 66.

pato: non .. ignoro, quanti eius (providentiae) nomen putatis; N III, 78.

quaero: quod ... illi (Stoici) nomina nova quaerunt, quibus idem dicant; F V, 89.

relinquo: nihil demi (potest), ut virtutis nomen relinquatur; P 22.

reperio: quae (aristoclesia) nomen ex inventore reperit, rem ipsam inventor ex somnio; D I, 16.

reputo: nomen tantum videbitur regis reputatum, res manebit; L III, 15.

retineo: fani pulchritudo et vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen; D II, 86.

seingo: proprie, ut aegrotatio in corpore, sic aegritudo in animo nomen habet non seiunctum a dolore; T III, 23.

servo: cupiditatis nomen servet alio; F II, 27.

subeo: haec tot et alia plura nomen inutile est vitiorum subire nomina? O III, 57.

teneo: qui (nuptiarum auspices) re omisa nomen tantum tenent; D I, 28. nomen illi principes optimationum mordicus tenent, re autem carent [eo nomine]; R I, 51. quoniam id nomen illi tam restricte tenent; R III, 7. favore magis quam re legum nomen tenent; L II, 11. quod nos prope idem Graecum, non interpretatur nomen tenemus; L II, 29.

termino: isdemne ut finibus nomen sum, quibus vita, terminaretur? T I, 32.

tero: quae (nomen) nunc consuetudo diuturna trivrit; F III, 15. tritum est .. (nomen) pro Latino; N II, 91. quod quoniam nomen minus est adhuc tritum sermone nostro; R II, 51.

tollo: nomen .. Tarquiniorum et memoriam regni esse tollendam; O III, 40. f. I, 1. manet. traduco: nisi caelestium divina cognitio nomen eorum ad errorem fabulae traduxisset; T V, 8.

transfero: aut .. nova sunt rerum novarum faciendi nomina aut ex aliis transferenda; A I, 25.

tribuo: (Zeno) rebus inanitis atque mutis per quamdam significationem haec docet tributa nomina; N I, 36. (Cleanthes) totius naturae menti atque animo tribuit hoc nomen; N I, 37. ut perniciosus etiam rebus non modo nomen deorum tribueretur, sed etiam sacra constituerentur; N III, 63.

video: in augurum precatione Tiberinum, Spinonem, Almonem, Nodinum, alia propinquorum fluminum nomina videmus; N III, 52.

usurpo: o nate! vere hoc nomen usurpa patri; T II, 20. nomen tantum virtutis usurpas, quid ipsa valeat, ignoras; P 17.

2. **Abstinere**: abstinere: nec .. iam meo nomine abstinent; R I, 6.

abutor: in quo abutimur nomine; L I, 45. careo: f. I. teneo; R I, 51.

digno: homo ex eo numero hominum, qui apud nos hoc nomine dignantur; fr I, 7.

fraudo: f. I. exquirō. sum: quis innumerabiles paribus in locis esse eisdem nominibus, honoribus, rebus gestis? A II, 125.

vaco: quintum genus (Aristoteles) adhibet vacans nomine; T I, 22.

utor: neque Hieronymus ... voluptatis nomine unquam utitur pro illa indolentia; F II, 19. mihi .. erit isdem istis (nominibus) fortasse iam utendum; F III, 40. cum (Zeno) uteretur in lingua copiosa factis tamen nominibus ac novis; F III, 51. qui (Stoici) ... nominibus uterentur iis, quae prima specie admirationem, re explicata risum moverent; F IV, 61. ntor, ut quam maxime significem, pluribus (nominibus); T II, 46.

3. **mit Präpositionen**: acquiesco in: quia facillime in nomine tuo acquiesco; F III, 6.

appareo in: quoniam illud maiorum vigiliarum munus in tuo nomine apparuit; P 5.

converto in: in te unum atque in tuum nomen se tota convertit civitas; R VI, 12.

erro in: si aut res ignoratur aut erratur in nomine; F IV, 57.

haereo in: in multis .. nominibus haerebitis; N III, 62.

inflecto ex: f. I. inflecto.

laboro de: non laboro .. de nomine; F II, 28. nomino ex: quam (urbem) e suo nomine Romanus iussit nominari; R II, 12.

refero ad: non numquam haec eadem vocabula ad frugalitatis nomen tanquam ad caput referre volumus; T IV, 36.

sum in: (Attus Navius) erat in magno nomine et gloria; D I, 31. - sine: an (di) sine nominibus sunt? N I, 84.

transfero ex: f. I. transfero.

versor in: ut ||†††|| omnis ea indicatio versatur tantum modo ||tantum|| in nomine, animadversio illa ignominia dicta est; R IV, 6.

III. **nach Substantiven**: 1. **Genetivus**: inimicus: quis .. tam inimicos paene nomini Romano est, qui ..? F I, 4.

2. **Ablativus**: dignus: quis est .. dignus nomine hominis? F II, 114. laudetur vero hic imperator aut etiam appelleretur aut hoc nomen dignus putetur! P 33.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetivus**: alitrix: hic silvestris erat Romani nominis alitrix, Martia; D I, 20.

causa: si quis ab ineunte aetate habet causam celebritatis et nominis ... acceptam; O II, 44.

controversia: in omni hac quaestione ... non esse rerum Stoicis cum Peripateticis controversiam, sed nomen; F III, 41. quicquid quaeritur, id habet ... facti aut iuris aut nominis controversiam; F IV, 6.

dignitas: nominis dignitate (Antiochus) videtur, cum a re ipsa desiceret, retinere voluisse; A II, 70.

enodatio: quid vos illa delectat explicatio fabularum et enodatio nominum? N III, 62.

error: quam (Olympiadem) quidam nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant; R II, 18.

expectatio: sustines ... expectationem ... magnam bonorum, non nullam fortasse nominis (nostri); O III, 6.

foedera: sociorum nominisque Latini iura neglexit ac foedera; R III, 41.

gloria: an abutimur gloria nominis? A II, 143. ignominia: si rerum naturam, non ignominiam nominis quaerimus; T V, 107.

inventor: nec .. Pythagoras nominis solum inventor, sed rerum etiam ipsarum amplificator fuit; T V, 10.

iura: f. foedera.

memoria: velle post mortem epulis celebrari memoriam sui nominis; F II, 103. hic (Paulus) nihil domum suam intulit praeter memoriam nominis sempiternam; O II, 76.

novitas: in omni arte ... multam novitatem nominum esse; F III, 3. admiratum Leontem novitatem nominis quaevisse, quinam essent philosophi; T V, 8 (9).

numerus: nomen non magnus numerus ac in pontificis quidem nostris, deorum autem innumerabilis; N I, 84.

odium: expulso .. Tarquinio tantum odium populum Romanum regalis nominis tenuit, quantum ..; R II, 52.

offensio: reliquos Tarquinos offensione nominis (expulerunt); R II, 53.

propagatio: quid procreatio liberorum, quid propagatio nominis ... (significat), nisi ..? T I, 31.

splendor: qui ... splendore nominis capti, quid natura poetae, non intellegunt; F I, 42.

2. **Ablativus**: alq: te isto nomine, ingenio, gloria, ... quid ... iudices, non audere in conventu dicere; F II, 74. tertiae (Musae) Piero natae et Antiopa, ... isdem nominibus et eodem numero, quo proximae ||proxime|| superiores, N III, 54. cum imperator exerceret, censor populum lustraret, bonis nominibus, qui hostias ducerent, eligebantur; D I, 102.

catellus: erat .. mortuus catellus eo nomine; D I, 103.

Oceanus: qui (Oceanus) .. tanto nomine quam sit parvus, vides; R VI, 21.

stella: huic .. Booti subter praecordia fixa videtur stella micans radiis, Arcturus nomine claro; N II, 110.

vitium: omni virtuti vitium contrario nomine opponitur; F III, 40.

3. mit Präpositionen: contraversia de: cum .. omnia contraversa aut de re soleat aut de nomine esse; F IV, 57.

naufragus sine: quid .. magnum .. naufragum illum sine nomine in rivo esse lapsus? Fa 5.

V. Umfaß: I. Abfaß: amplecti: quod idem interdum virtutis nomine amplectimur || complectimur ||; T II, 30.

antiquus: sapientiam ... quis negare potest non modo re esse antiquam, verum etiam nomine? T V, 7.

appellare: me .. nomine appellabat; A II, 13. quod appellat honestum non tam solido quam splendido nomine; F I, 61. cur ... res tam dissimiles eodem nomine appellas? F II, 9. hoc non dolere solum voluptatis nomine appellaret; F II, 18. quam (voluptatem) eodem nomine omnes appellamus; F II, 20. quam (voluptatem) omnes gentes hoc nomine appellant; F II, 28. quam (perturbationem) .. Stoici communi nomine corporis et animi ἰδούνη appellant; F III, 35. eas .. ambas (dialecticam, physicam) virtutum nomine appellant; F III, 72. illa laetioribus nominibus appellari ab eo (Zenone) quam a nobis, haec tristoribus; F IV, 73. quae (virtutes) in voluntate positae magis proprio nomine appellari solent; F V, 36. quae fere omnia appellantur uno ingeni nomine; F V, 36. haec ... tot nominibus a Stoicis appellata; F V, 90. ipsum animam ἰδούνησιν (Aristoteles) appellat novo nomine quasi quandam continentat motionem et perennem; T I, 22. haec duo Graeci illi || Graeculi || ... uno nomine appellant; T II, 35. eam .., quam lenitatem nos dicimus, vitioso lenitudinis nomine appellant; T IV, 43. nec hercule invenio, quo nomine alio (amor) possit appellari; T IV, 68. sunt .., qui omnia naturae nomine appellant; N II, 82. eos .. (deos) aut beatrum nomine appellas, ut Capram, ut Nepam, ut Tanrum, ut Leonem, aut rerum innamarum, ut Argo, ut Aram, ut Coronam; N III, 40. eam (Dianam) saepe Graeci Upim paterno nomine appellant; N III, 58. quae (femina) se nomine appellans diceret Homericum quendam eius modi versum; D I, 52. ceteras ... res publicas ne appellandas quidem putant iis nominibus, quibus illae sese appellari velint. cur enim regem appellem Iovis optimi nomine hominem dominandi cupidum, ... non tyrannum potius? R I, 50. eam .. rem illi Graeco putant nomine a summo cuique tribuendo appellatam, ego nostro a legendo; L I, 19. ut (Vesta) Graeco nomine est appellata; L II, 29. enim, quicum bellum geras, tam molli nomine appellare; O I, 37. eas neque partes neque earum usus suis nominibus appellant; O I, 127. quod .. illa ... quae turpia sint, nominibus appelles suis; O I, 128. me tuo nomine appellas? P 30. ceterorum .. siderum ambitus .. homines neque nomine appellant neque inter se numero committuntur; T I, 83.

colere: hoc (nominis) eos (deos) et venerari et colere debemus; N II, 71.

complecti: f. amplecti.

consecrari: aer ... interiectus inter mare et caelum lunonis nomine consecratur; N II, 66.

contineri: quod nisi eo nomine || omnes || virtutes continerentur; T IV, 36.

declarari: quae (perturbatio) nomine ipso vitiosa declarari videtur; F II, 35. hisce ego pluribus || pluribus || nominibus unam rem declarari volo; T II, 46. his .. nominibus ... quae vis sit in quoque declaratur deo; N II, 62. f. I, I, est; R I, 38.

deformis: Sardanapallus ille vitium multo quam nomine ipso deformior; R III, fr. 4.

delectari: delector, ... delector, inquam, et familia vestra et nomine; F II, 72.

describere: f. describere.

dici: ea .. omnia ... uno nomine honesta dicuntur; F V, 60. f. II, I, quaero.

differre: qui (Academicis et Peripateticis) rebus congruentis nominibus differant; A I, 17. quia reliquit perfectissimam disciplinam, Peripateticos et Academicos, nominibus differentes, re congruentes; A II, 15.

diungere: qui (Stoici) honesta a commodis non nomine, sed genere toto diiungerent; N I, 16. diligens: in quo etiam verbis ac nominibus ipsis fuit diligens; R II, 40.

describere: quamquam ... populum .. et suo et Tati nomine et Lincumoni ... in tribus tris ... descriperat || descr. ||; R II, 14.

esse: quae .. (ars philosophiae) erat primo duobus ... nominibus una; A I, 18. ut Orestis nuper prandia in semitis decumae nomine magno honorati fuerant; O II, 58. vgl. antiquus u. a.

ferri: hic Geminis est ille sub ipsis Ante Canem, Πρωτων Graia qui nomine fertur; N II, 114.

fieri: quod idem in dilectis consulibus observant, ut prius miles fati bono nomine; D I, 102.

flagitiosus: qui (Cynici) .. incident, quod ea, quae turpia non sint, || nominibus ac || verbis flagitiosa ducamus || dicamus ||; O I, 128.

gloriosus: quid exornamus philosophiam aut quid eius nomine gloriosius sumus? T II, 33.

homo: sunt .. quidam homines nou re, sed nomine; O I, 105.

insignis: ut hoc quoque pluribus nominibus insigne faciamus; F III, 14.

laudari: nec timiditatem ignaviamque vituperari nec fortitudinem patientiamque laudari suo nomine; F I, 49.

notare: agri cultura ... eas res, in quibus versator, nominibus notavit novis; F III, 4. quamvis .. multis nominibus est hoc vitium notandum levium hominum atque fallacium; Lae 91.

nuncupare: illud, quod erat a deo natum, nomine ipsius dei nuncupabant; N II, 60. quo .. eos (deos) nomine consuetudo nuncupaverit; N II, 71. quas curias earum nominibus nuncupavit, quae ... virgines ..; R II, 14.

obscenus: libere dare operam re honestum est, nomine obscenum; O I, 128.

perduellus: quod, qui proprio nomine perduellus esset, is hostis vocaretur; O I, 37.

perhibere: quem (Anguinentem) clare perhibent Ophiuchum nomine Graili; N II, 109.

recreari: cuius (Scipionis) ego nomine ipso recreor; R VI, 9.

removere: uno nomine omnia, quae essent aliena firmatae et constantis adensionis, a virtute sapientiaeque removebat; A I, 42. ab amicitia Q. Pompei meo nomine se removerat ... Scipio; Lae 77.

reprehendere: qui ... a summo philosopho non reprehenderentur eo nomine dumtaxat, cetera caverent; F II, 21.

sequi: (Stoici) nominibus aliis eandem res secuti sunt; F V, 22.

venerari: f. colere. — vituperari: f. laudari. vocare: quae tu si alio nomine vis vocare; A fr 19. eodem .. nomine (Theuth) anni primus mensis apud eos (Aegyptios) vocatur; N III, 56. (tyranni) se Iovis optimi nomine malunt reges vocari; R II, 23.

2. Präpositionen: de: haec .. de rerum nominibus; F III, 5.

praeter: ad Satrium nihil praeter nomen pervenire; O III, 74.

nominatim, namentlich, mit Namen, ausdrücklich, befonbers, einzeln: appello: ante Laelii aetatem et Scipionis non reperio quos appellare possim nominatim; T IV, 5.

dico: id (viti) staturunt, si venditor sciret, nisi nominatim dictum esset, praestari oportere; O III, 65.

laudo: eorum ... qui privatam otium negotiis publicis antulerunt, nominatim vita laudatur; T III, 57.

persequor: quas ... (voluptates Epicurus) non erubescens persequitur omnis nominatim; N I, 111.

nomino, benennen, bezeichnen, nennen, namhaft machen, erwähnen, rühmen: I. mit Ergänzung: I. indir. Frage: Graeci ... in convivis solent nominare, cui poculum traditur sint; T I, 96.

2. acc. e. inf.: nominat etiam Panaetius ... Anchiolum et Cassandrum, summos astrologos illius aetatis, ... hoc praedictionis genere non usos; D II, 88.

II. mit einfachem Object: alqm: qui in scholis nominari solet; A II, 81. quem (Xenophanem) modo nominavi; A II, 129. quos modo nominavi; F I, 7. IV, 45. O II, 51. quos nominavi; F I, 16. V, 12. nunquam audivi in Epicuri schola Lycurgum, Solonem, Miltiadem, Themistoclem, Epaminondam nominari; F II, 67. quem proxime nominavi; N I, 37. lunonem a iuvando credo nominatam; N II, 66. cum ... Luna a luendo nominata sit; eadem est enim Lucina; N II, 68. quasi (Hyades) a subus essent, non ab imbribus nominatae; N II, 111. *Διόσκουροι* etiam apud Graecos multis modis nominantur; N III, 53. quartus (Mercurius) Nilo patre, quem Aegyptii nefas habent nominare; N III, 56. Chaldaei non ex artis, sed ex gentis vocabulo nominati; D I, 2. Areopagitas comprehendi iubent eum, qui a Sophocle erat nominatus; D I, 54. Rhodium quemdam orientem sex aequales nominasse; D I, 64. qui (Boëthius Stoicus) est a te nominatus; D II, 47. nihil ... attinet quemquam nominari; L III, 42. quem modo nominavi; L III, 14. ut ... ceteri ex patribus, sic hic ... ex filio est nominandus; O III, 66. modo quos nominavi; Lae 19. qualis (amicitia) eorum, qui pauci nominantur, fuit; Lae 22.

alqd: verborum ... explicatio ... id est, quae de causa quaeque essent ita nominata; A I, 32. amicitiam: ex quo (amore) amicitia nominata est; Lae 26.

animal: erit aliquid interius, ex quo illud animal nominetur; N I, 26.

annum: quarum (stellarum) ex disparibus motionibus magnam annum mathematicam nominaverunt; N II, 51.

cantus: cui nomen eniae, quo vocabulo etiam apud Graecos cantus lugubres nominantur; L II, 62. deos: quinque eos (deos esse Xenocrates dicit), qui in stellis vagis nominantur; N I, 34. his vocabulis esse deos facimus, quibus a nobis nominantur? N I, 83.

divitias: f. res.

duces: quid duces et principes nominem? T I, 101.

familiares: f. rusticos.

fratres: eorum ... fratres et sorores, qui a genealogis antiquis sic nominantur, Amor, Dolus, Metus ...; N III, 44.

gloriam: f. res.

homines: videor ne tibi non ... nominare modo illustres homines, sed etiam | sed | imitari numquam nisi clarum? A II, 75.

honorem: f. res.

ἰδιῶν: ἰδιῶν ... (iam a Platone ita nominatam); A I, 30.

inimicum: ut nostrum inimicum potissimum nominem; A II, 14.

iuvenes: quos (iuvenes) modo nominavi; T I, 113.

librum: quem (librum) modo nominavi; F II, 100.

naturam: si ... est animus ... quinta illa non nominata magis quam non intellecta natura; T I, 41. multae ... aliae naturae deorum ... et a Graeciae sapientissimis et a maioribus nostris constitutae nominatae sunt; N II, 60.

occationem: id (semen terra) occacatum cohibet, ex quo occatio, quae hoc efficit, nominata est; C 51.

paria: quod ex omnibus saeculis vix tria aut quattuor nominantur paria amicorum; Lae 15.

patrem: qui (Plato) in Timaeo patrem huius mundi nominari neget posse; N I, 30.

petulantiam: a petendo petulantia, a praecauda, id est petendo, praecautas nominata est; R IV, 6.

philosophos: quae sit inter eos philosophos, quos nominavi, controversia; O III, 92.

physicos: cum veteres physicos nominatis; A II, 13.

principes: f. duces.

procatantem: f. petulantiam.

πρόληψις: ut Epicurus ipse *πρόληψις* appellavit, quam antea nemo eo verbo nominarat; N I, 44.

res: ex maiore parte plerosque res nominari ... ut vires, ut valetudinem, ut divitias, ut honorem, ut gloriam; T V, 22.

regem: ut eum (regem) potissimum nominem; R I, 44.

rusticos: possum nominare ex agro Sabino rusticos Romanos, vicinos et familiares meos; C 24.

sophistam: et illum, quem nominavi, et ceteros sophistas ... Iusos videmus a Socrate; F II, 2.

sorores: f. fratres. — valetudinem: f. res. vicinos: f. rusticos.

viros: similiter ... atque seditiosi solerent claros viros, sed tamen populares aliquos nominare; A II, 72. quos (viros) nihil attinet nominare; T I, 81. multos ... possum bonos viros nominare, qui ...; T II, 45. ex qua (iustitia) viri boni nominantur; O I, 20.

virtutem: vide, ne ... ab ea (virtute), quae una ceteris excellat, omnes nominatae sint; T II, 43.

viros: viribus corporis et nervis et efficacitati similes similibus quoque verbis animi vires nominantur; T IV, 31. f. res.

III. mit Object und prädicativem Zusatz: 1. Genetiv: sanum: quo facto sanum illud Indicius Hercules nominatum est; D I, 54.

2. mit doppeltem Accusativ: alqm: committere, ut accusator nominare; O II, 50. aut Theophrastus, auctor haud deterius mea quidem sententia (meliorum multi nominant); L II, 15. ab illis (Graecis) quoque *Ἀμφίτη* quasi *Γημητήρη* nominata est; N II, 67. quibus (artibus) qui carebant, inerte a maioribus nominabantur; F II, 115. cum Fabricius (aut Aristides) iustus nominatur; O III, 16. quam (Minervam) Arcades *Κορίνη* nominant; N III, 59. Ino Cadmi filia nonne *Ἀεκοθέα* nominata a Graecis Matra habetur a nostris? T I, 28. quod ex nobis natos, 'liberos' appellamus, idcirco Cerere nati nominati sunt Liber et Libera; N II, 62. quae qua partus matronarum tueatur, a nascentibus Natio

nominata est; N III, 47. quamvis is ... ab oppressis civibus parens nominetur; O III, 83. quibus (optimatibus) ipse rex tantum tribuisset, ut eos patres vellet nominari patriosque eorum liberos; R II, 23. ea ... (Proserpina) est, quae Περσεφόνη Graece nominatur; N II, 66. ab iis Eleaticis philosophi nominabantur; A II, 129. haec (sapientiam) ... qui expetunt, philosophi nominantur; O II, 5. ab Aristipho Cyrenaeici atque Annicerii philosophi nominati; O III, 116. qui (Pythagore) essent Italici philosophi quodam nominati; C 78. eos, qui aut non plus mille quingentes aeris aut omnino nihil in suum || suum in || censum praeter caput attulissent, proletarios nominavit; R II, 40. atitit ... in cavea pullos is, qui ex eo ipso nominatur pullarius; D II, 72. septem ... illi non suo, sed populorum suffragio omnium (sapientes) nominati sunt; F II, 7. qui a Graecis σοφοί, sapientes a nostris et habebantur et nominabantur || [qui ... nominabantur] ||; T V, 7. a quibus duoti deinceps omnes ... sapientes et habebantur et nominabantur; T V, 8. eos ... septem, quos Graeci sapientis nominaverunt; R I, 12. nec ii, qui sapientes || sunt || habitus et nominati, M. Cato et C. Laelius, sapientes fuerunt; O III, 16. quos senes ille appellavit, (nostris) nominaverunt senatum; R II, 50. apud Lacedaemonios ... ii, qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt, sic etiam nominantur senes; C 20. eorum erat iste mos, qui tum sophistae nominabantur; F II, 1. σοφούς: f. sapientes; T V, 7. principio loves tres numerant ii, qui theologi nominantur; N III, 53. ex quo, qui eos (senes) arcebebant, viatores nominati sunt; C 56.

alqd: Pyrrho ... ea ne sentire quidem sapientem, quae ἀπείθεια nominatur; A II, 130. ἀπορηγμένον: f. προσημύνα; F III, 51. qui ... eas angustas (viderunt), per quas penetravit ea, quae est nominata «Argo»; T I, 45. ubi Nilus ad illa, quae Catadupa nominantur, praecipitat || praecipitatur || ex altissimis montibus; R VI, 19. quod ex utroque, id ↑ iam corpus et quasi qualitate quondam nominabatur; A I, 24. nostri sinistrum nominaverunt externae dextrum, quia plerumque id melius videbatur; D II, 82. perspicuitatem aut evidentiam nos, si placet, nominemus; A II, 17. haec in bonis rebus ... facilitatem nominetur, in malis proclivitas, ut significet lapionem; T IV, 28. ea honesta, ea pulchra, ea laudabilia, illa autem superiora naturalia nominantur; F IV, 58. imperium: f. patrociniū. si ita erat comprehensum, ut convelli ratione non posset, scientiam, sin aliter inscientiam nominabat; A I, 41. laudabilia: f. honesta. a parvis ... didicimus «SI IN IUS VOCAT» atque || atque alia || eius modi «leges» alias nominare; L II, 9. quae ... ita composita sanctaque essent, eas leges videlicet nominantur || nominantur, al. ||; L II, 11. malitias: f. vitium; F III, 39. naturalia: f. honesta. illud patrociniū orbis terrae verius quam imperium poterat nominari; O II, 27. perspicuitatem: f. evidentiam. quod praepositum vel praecipuum nominamus; F III, 53. qui eadem illa praeposita nominas; F IV, 23. f. praecipuum. ab iis alii, quae prima secundum naturam nominantur, proficiuntur; F V, 18. quae probabilia vel veri similia putari nominanda; A fr 19. proclivitatem: f. facilitatem. hinc est illud exortem, quod Zeno προρηγμένον, contraque quod ἀπορηγμένον nominavit; F III, 51. in vita non ea, quae primo || priore, al. || loco sunt, sed ea, quae secundum locum obtinent, προρηγμένα, id est producta nominantur; F III, 52. producta: f. προσημύνα;

F III, 52. pulchra: f. honesta. ea triangula illi et quadrata nominant; D II, 89. scientiam: f. inscientiam. sinistrum: f. dextrum. triangula: f. quadrata. veri similia: f. probabilia. quas ... xaxax Graeci appellant, vitia malo quam malitia nominare; F III, 39. id eo ipso vitium nominatum puto, vel etiam a vitio dictum vituperari; F III, 40.

Academia: illa (Academia), quam exposuisti, vetus, haec nova nominetur; A I, 46.

accubitionem: bene ... maiores accubitionem epularem amicorum, quia vitae conjunctionem haberet, convivium nominaverunt, melius quam Graeci, qui hoc idem tum comotationem, tum concensationem vocant; C 45.

adfectionem: quod animi adfectionem lamine mentis carentem (maiores) nominaverunt amentiam eandemque dementiam; T III, 10.

angorem: praelaei nostri, ut alia multa, molestiam, sollicitudinem, angorem propter similitudinem corporum agrorum aegritudinem nominaverunt; T III, 22.

antiquos: ut antiqui (placuit), quos eodem Academicos et Peripateticos nominamus; F V, 21.

appetitiones: appetitiones ... quas illi (Graeci) δεινάς (nominant), obediētes efflere rationi; O II, 18.

ardorem: (Cleanthes) ardorem, qui aether nominatur, certissimum deum indicat; N I, 87. qui (ardor caelestis) aether vel caelum nominatur; N II, 41.

artem: recte ... ars ea, quae tollit haec, virtus nominata est; F III, 72.

avem: legi etiam scriptum esse avem quandam, quae palatae nominaretur; N II, 124.

cursum: qui (lunae) cursus quia mensa spatia conficiunt, «mensae» nominatur; N II, 69.

deam: quae ... dea ad res omnes veniret, Venerem nostri nominaverunt; N II, 69.

declinationem: quae ... (declinatio feti) sine ratione et cum examinatione humili ... nominetur metus; T IV, 13.

delubrum: ↑ Leonaticum est delubrum Athenis, quod Leocorion nominatur; N III, 50.

denicales, dies: nec ... tam denicales ... quam ceterorum caelestium quieti dies feriae nominarentur; L II, 55.

deum: quem (deum) Apim Aegyptii || Aegyptii || nominant; R III, 14.

extremum: quoniam ... id est vel summum vel ultimum vel extremum bonorum (quod Graeci τέλος nominant); F I, 42.

Fidem: f. rem.

fores: ex quo transitiones perviae «iani» foresque in liminibus profanarum aedium «ianuae» nominantur; N II, 67.

genus: recte genus hoc interrogationis ignavum atque iners nominatum est; Fa 29.

ignem: ut hunc (ignem) varietate distinctum bene Graeci κίεμον, nos lucentem mundum nominaremus; Ti 35.

imagines: quae (Epicurus) sequitur, sunt tota Democriti || Democriti || atomi, inane, imagines, quae εἴδωλα nominant; F I, 21.

insulas: quartus (Volcanus) Memalia natus, qui tenuit insulas propter Siciliam, quae Volcaniae nominabantur; N III, 55.

interpretes: qui (interpretes portentorum) Galeotae tam in Sicilia nominabantur; D I, 39.

iracundos: bene ... nostri, cum omnia essent in moribus vitia, ... iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54.

labores: maiores nostri labores non fugiendos

tristissimo tamen verbo aerumnas || [aerumnae] || etiam in deo nominaverunt; F II, 118.

liberos: f. alqm — patrem.

ludos: qui (ludi) gymnici nominantur; T II, 62.

Mentem: f. rem.

mirabilia: sunt .. Socratica pleraque mirabilia Stoicorum, quae *παράδοξα* nominantur; A II, 136.

molestiam: f. angorem.

motus: cohibere motus animi turbatos, quos Graeci *πάθος* nominant; O II, 18.

orbes: qui (orbes) a Graecis *σφαιροί* nominantur, a nobis „finites“ rectissime nominari possunt; D II, 92.

partem: quae (animi pars) .. meus nominatur; F V, 36. decet augentem linguam Latinam nominare (eam partem philosophiae) „moraalem“; Fa I.

privatorem: doloris omnis privatio recte nominata est voluptas; F I, 37.

rationem: quae (ratio) quom .. perfecta est, nominatur rite sapientia; L I, 22.

rem: ut ea ipsa (res) nominetur deus, ut Fides, ut Mens; N II, 61.

scientiam: haec .. scientia continentur ea, quam Graeci *επιστήμη* nominant; O I, 142.

simulatorem: in omni oratione simulatorem, quem *εἰρωνεία* Graeci nominant, Socratem accipimus; O I, 108.

sollicitudinem: f. angorem.

stellam: quae (stellae) errantes et quasi vagae nominantur; R I, 22. quae Saturni stella dicitur *Φαίωσ*que a Graecis nominatur; N II, 52. illa (stella), quam in terra Saturniam nominant; R VI, 17. vagae: f. errantes.

summum: f. extremum.

transitiones: f. fores.

vitam: vestros patres ... vivere arbitror. et eam quidem vitam, quae est sola vita nominanda; C 77.

ultimum: f. extremum.

urbem: quam (urbem) e suo nomine Romam iussit nominari; R II, 12.

NON (noenum f. 715 b), nicht, nein, keineswegs: A. ohne unmittelbaren Gegensatz; a. allein; l. einzeln; l. bei Substantiven und substantivischen Pronomina: casu; D II, 52. corpora; R III, 40. idem (nom.); Fa 33. L I, 47. Lae 33. < (acc.) F III, 49. T IV, 46. N II, 93. iniuria; T IV, 71. N III, 89. id; T IV, 3. (acc.) C 7. iure optimo; F IV, 41. iure; L II, 31. non nihil; N I, 93. nihilo; F IV, 62. quivis; T V, 46. quemvis; T V, 55.

2. bei Adjectiven und adjectivischen Pronomina (vgl. 6. a. a. sum. b. qui, sum. c. esse): acerbum; O II, 64. (actiorem); F V, 96. amarum; T II, 17. aptissimus; N II, 46. beata; F III, 28. beati; C 29. bonum; F II, 53. bonis; L III, 34. contenti; D I, 96. deformis; N I, 83. difficile; T I, 102. dignus; O I, 130. doctorem; F II, 103. dubium; T I, 89. dubis; D II, 103. a concessis rebus || non dubis ||; D II, 104. dubia; O II, 16. fallacibus; Lae 68. „non funestis“; D II, 68. hebetem; N II, 6. honesta; O III, 95. < honestum; O III, 87. 110. honestissimum; P 37. „non idem“ (masc.); T III, 71. idem; O III, 35. (neutr.) T III, 84. O I, 43. III, 34. < 69. eadem; Fa 33. eandem; A II, 52. eodem; A II, 33. 71. iidem; O I, 59. idem; Lae 65. ignobilem; T I, 102. V, 113. illo; O III, 3. inipium; N II, 6. improbi; O II, 70. inelegans; N II, 64. ineptus; D II, 118. inertis; L I, 10. P 39. inhumanus; F I, 3. iniquam; O I, 134. iniustae; R V, 6. iuvitos; N I, 91. Lae 25. inviti; F I, 4.

inutilem; N II, 145. is; F II, 50. iucundam; C 56. iustus; N II, 11. magna; A II, 140. magnum; T III, 76. magno; F III, 11. T III, 8. C 33. maximis; Lae 24. mediocris; O I, 151. (gen.) A II, 54. medicrem; A II, 42. mendacem; L I, 4. mirum; N III, 93. miser; C 67. miserum; T II, 25. miseris; T I, 25. non multo; F V, 38. multo; T V, 42. D I, 101. L II, 5. Lae 63. multum; A II, 4. 82. 129. F II, 113. IV, 40. V, 59. 75. T I, 5. III, 4. 8. IV, 36. 70. 72. V, 65. 73. 103. L I, 11. O II, 30. P 2. plus; F I, 63. < V, 15. C 27. Lae 48. pluris; O III, 51. mutabilem; N III, 30. necessarium; N II, 121. necessario; A II, 79. necessaria; D I, 123. necessarius; O II, 16. nullus; f. nullus. odiosa; O I, 130. omnis; Fa 20. 28. C 65. omne; F III, 101. L II, 26. omni; R I, 25. omnes; T II, 13. < N II, 12. III, 35. O III, 113. omnis (acc.); T V, 14. 25. omnia; N III, 93. D I, 100. Fa 40. 43. L II, 14. omnibus; L II, 25. III, 26. ab omnibus; D II, 106. ex omni; F III, 41. nou ↑ omnis; L I, 61. parvam; T I, 114. minor; F II, 91. minorem; A II, 64. N I, 50. O I, 79. minori; Lae 43. minus; A II, 16. minimum; F II, 12. pauca; T V, 118. proborum; O III, 36. religiosus; F II, 22. sapiente; A II, 115. siuceri; D II, 118. scordes; N I, 4. summum; T II, 46. superstitiosus; F II, 63. tanta; O II, 54. tantum; O III, 4. Lae 48. timidus; F II, 63. veri simile; N I, 69. virile; T II, 51. vitiosae; O I, 120. usitatae; L III, 46. utile; O III, 110.

3. bei Adverbien (vgl. 6): abunde; C 48. acerbe; R III, 40. acris; A II, 69. admodum; A II, 2. 16. F I, 1. 15. aequae; F I, 15. T II, 62. aliter; L I, 46. ante; C 18. apertissime; A II, 21 (20). bene; L I, 37. confusae; A II, 47. constantissime; T V, 23. continuo; F IV, 30. 45. T II, 45. decore; O I, 129. facile; A II, 48. 75. 139. T III, 11. V, 74. 121. N III, 91. O II, 37. C 44. Lae 75. P 94. ↑ non .. facile; L II, 51. falso; A I, 22. febiliter; T II, 39. frustra; C 84. inliberaliter; R I, 36. incite; F V, 38. D II, 62. inurbane; N III, 60. ita decoram; A II, 5. longa; C 74 (75). magnum; O III, 81. probabilis; F II, 42. turpe; O III, 81. ita valde; N I, 86. L III, 26. ita accipendum est; F V, 26. descripta || sunt ||; L II, 49. dicimus; F III, 39. expictes est; T V, 114. sit; T V, 105. necesse est; T V, 23. profecti sunt; D I, 24. proponet; Fa 15. vigeat; T V, 37. item; F V, 83. O III, 40. longe; F III, 48. T IV, 29. N III, 57. R III, 12. L I, 3. < magis; F III, 26. || F V, 84 ||. T IV, 10. R I, 64. L II, 13. O III, 104. C 70. maxime; R I, 43. magnopere; A II, 63. F I, 10. T I, 89. V, 24. N III, 8. magno opere || magnopere ||; C 38. male; T I, 93. O I, 41. moleste; A II, 148. T I, 80. C 7. nimis; A ep. I, T II, 48. V, 93. R I, 15. L III, 14. O II, 81. Lae 28. nimium; F II, 27. numquam; f. nunquam. parum; F II, 12. minus; A II, 64. T III, 76. N I, 37. R V, 6. O I, 75. plus; T I, 15. D I, 111. R II, 40. IV, 11. O III, 89. 118. Lae 48. potius; C 84. recte; F I, 39. V, 47. T IV, 17. O III, 13. 113. saepe; F II, 95. III, 10. T II, 60. D I, 118. II, 49. fr. VI, 14. „non sat habuit“; N III, 68. satis; F II, 10. 80. 100. I, 13. V, 81. N I, 1. 72. II, 54. D I, 7. 16. 29. L I, 47. O I, 28. 102. 106. seipsum; F II, 7. V, 12. T IV, 54. D I, 126. L I, 37. sic; F III, 74. similiter; R II, 61. statim; Lae 76. studiosissime; O III, 101. temere; T IV, 80. turbulente; T IV, 60. turpiter; O III, 40. valde; R I, 61. vitiosae; T III, 19.

4. bei Zahlwort: una; L I, 30. uno; O I, 61. 5. bei Präpositionen: sine divina bonitate; N II, 60. sine causa; A II, 7. 81. F III, 60. 61. 73. V, 1. 2. 43. T I, 86. 73. N II, 60. O I, 73.

sine magna causa; Lae 63. sine magna mercede; T III, 12. sine summa .. ratione; N III, 69. sine ratione; D II, 16. sine magna utilitate; T IV, 45.

6. *bei Verben und Sätzen: a. Hauptätze:*
α. Kusfage (quamquam, qui; f, b): abhorrebit; F V, 66. sum tanto opere admiratus; R I, 21. adsertor; A II, 56. adversator; F III, 67. animadvertunt; N I, 86. III, 90. eros ... appellabant; R I, 64. summum consilium ... appellabant; C 19. appellatur; T III, 75. ↑ appellet || *αrsul non appelletur* ||; P 31. arbitror; N I, 111. attingam; N I, 62. attingit; T I, 91. audeo; F II, 65. T II, 14. R I, 30. audes; N I, 85. audet; T II, 47. N III, 3. auderem; O II, 51. est ausus; F V, 24. audio; F II, 90. P 26. caret; C 47. aequo animo carebas; T III, 26. censeo; C 73. censeat; D I, 82. II, 101. censuit; O III, 114. cerno; A II, 80. cornimus; F II, 52. committam; R I, 88. concedo; A II, 101. concederem; Fa 23. confugissem; N I, 9. constat; F V, 17. conturbamur; F I, 63. convalesces; Fa 29. credo; O III, 95. est cunctandum; Ti 10. curat; N III, 98. debet; O I, 43. ea ... spectare debemus; Lae 18. desinam; R I, 61. esset desitum; D II, 97. destitit; R II, 23. deest; N I, 76. defuit; L III, 14. dererit; A II, 110. dico; F II, 103. istam dicit voluptatem; T III, 49. dixi; T III, 20. dicitur; T I, 88. diligit; D I, 82. II, 101. distinguitur; N III, 26. datus; A II, 83. dabit; F IV, 49. datur; D II, 123. dubito; T V, 12. 55. L I, 3. dubitatur; F I, 62. C 31. dubitant; T II, 49. dubitabo; A II, 61. dubitaverim; R I, 7. dubitavisset; A II, 137. dubitandum non est; O III, 11. egebat; T V, 113. exigendi ... non fuerunt; L III, 25. expeperetur; F I, 42. exstitit; D I, 73. facit; D I, 38. facimus; A II, 111. facitis; D II, 104. faciam; L I, 22. facies; L III, 33. fit; N III, 70. sunt; F III, 46. facta non esset; D II, 49. faciendum ... fuit; O III, 95. tulit; R II, 23. diuturnum ... fructum tulisset; L III, 25. fruntur; F I, 60. gravarer; R III, 32. habeo; O III, 84. habet; F II, 75. 77. T I, 87. L III, 23. fr I, 18. habent; N III, 66. Lae 7. est habendum; O I, 65. haerent; R II, 7. ignoro; D II, 101. impedio; R I, 20. ingemunt; T V, 77. esset imitatus; F II, 61. inerat; T III, 26. intellego; F II, 94. 106. T I, 107. II, 7. III, 37. V, 23. N I, 116. II, 93. III, 15. 79. D II, 109. 122. R V, 11. C 46. 66. non intellegimus; D II, 133. intellegant; F I, 25. III, 47. P 49. interierunt; D II, 20. iungitur; A II, 44. laboro; F II, 28. laborat; F V, 26. latuit; R II, 37. laevatur; O I, 129. lubet; D II, 53. licet; A II, 58. meminertur; F I, 60. fuit ... metuendus; O III, 104. miratur; D II, 49. miramur; D II, 49. moriere; Fa 14. morietur; Fa 12. <. >. 15. necesse est; F I, 65. est necesse; O II, 74. novimus; A II, 122. norunt; T I, 116. numero; T V, 46. offendit; F I, 15. oportet; T V, 107. esset orbatus; O I, 32. paruit; D II, 71. parendum non est; F I, 53. patitur; T II, 46. O III, 22. essem passus; O II, 75. percipit; A II, 128. perfecta non erit; Ti 41. persequor; A II, 117. perspicis; F V, 78. placet; D I, 118. O I, 159. placuit; R III, 45. est positum; F IV, 15. possum; A II, 114. F II, 102. 104. IV, 54. N I, 71. 95. R I, 35. C 52. 55. potes; F V, 64. potest; A II, 24. 25. 37. 88. 40. <. >. 132. F I, 54. 66. II, 86. 96. V, 14. 37. 84. T II, 10. 46. V, 29. N I, 30. 34. 104. III, 83. <. >. 36. 92. Fa 32. R I, 50. III, 32. VI, 15. L I, 37. II, 12. O III, 9. II, 78. Lae 27. T I, 12. non potest; N I, 21. non potis || potest ||; T II, 38. 39. possimus; A II, 7. T II, 52. <. >. III, 27. N I, 36. II, 54. III, 16. potestis; Ti 40. possunt; A II, 116. T I, 11. II, 65. D II, 24. O III, 59. Lae 74. possit; F V,

12. || possint ||; F V, 83. poterat; T III, 27. poterant; N I, 8. possent; N I, 110. potui; A ep I. potuit; F II, 21. 103. T I, 58. O III, 111. potuerunt; F IV, 7. ea tam diu carere potuisset; N I, 22. poterit; A II, 107. F I, 20. T V, 40. O III, 76. poterunt; O III, 87. postulo; T I, 16. II, 18. <. >. praetermittitur; T I, 116. probat; T I, 79. probabam; N III, 23. probabat; Fa 31. pugnem; F V, 80. puto; F II, 73. T II, 42. Graecos minus barbaros quam Romanos putat; R I, 58. putat; F II, 23. necesse putat; O III, 91. putabo; F 44. putanda non sunt; D II, 126. putaram; O I, 81. quero; A II, 116. <. >. T I, 59. D I, 15. quaererem nolimus || non quaeremus ||; F V, 87. quaeritur; T V, 24. queo; L II, 2. Lae 41. queunt; T II, 65. recessit; T I, 20. O II, 29. recipit; O III, 119. recusat; F II, 114. reliquit; F IV, 38. reperio; D I, 35. reperietis; F IV, 46. reprehendo; L III, 39. reprehendi; F II, 30. reprehenderem; F II, 23. reprehendatur; O I, 144. sit reprehendumus; O III, 30. repudiaverunt; O III, 73. est ... repudianda; T III, 3. sunt ... repudianda; Lae 68. non ||nihil|| repugno; Fa 19. repugnabo; A II, 57. 128. est requirenda; Fa 25. duo Scipiones ... incendium belli ... restinxissent; R I, 1. sentio; N I, 109. sequitur; Fa 41. elogium monumentorum id significat; F II, 116. sinis; A II, 94. sinnt; T III, 35. soleamus; A II, 60. succumbet; T II, 17. sum ita bebes; T I, 12. sum sapiens; A II, 66. est alienum; F V, 39. N I, 15. est aptus; T III, 15. est beatus; F II, 104. difficile est; D I, 118. est ista || ita || ... magna dimensio; F V, 76. est non dissimilis; F V, 39. est ... dubium; O II, 43. dubium est; O II, 54. fr II, 2. est facte; F II, 117. V, 1. Lae 64. est incommodum; O I, 146. iniquum est; O III, 42. est ita; R VI, 15. O I, 158. ita est; L I, 18. est ita; L III, 17. ius non ita; O III, 42. est ... non mediocre; T III, 28. est meum; T V, 21. est mirabile; D II, 141. ratum non est; L II, 50. est satis; A II, 91. est morbi admodum similis; T III, 23. est virtus; A II, 140. sunt; F II, 89. ||ne sint||; C 34. (sani non sunt); T III, 9. similia non sunt; F IV, 55. sunt vitiosiores; T III, 73. sit ... non minor; F II, 92. eram necius; F I, 1. erat; O II, 4. erat aequum; O III, 74. integra mente non erat; R II, 45. erant eius; F II, 102. esse tui similis; F II, 77. esset; N III, 9. O II, 42. esset ... mutabile; N III, 30. fuit; D I, 119. <. >. fuisset; D I, 38. erit; A II, 38. beatus non erit; F II, 87. erit dubium; L I, 20. suspexit; N II, 49. tenebat; R I, 43. tenebat; T I, 29. continuo ... tollitur; F IV, 30. tollendum ... non erit; F III, 58. nam aliquam ... rem ... transtulerunt; F V, 74. tribuo; T II, 18. esset ... tributum; T I, 52. vacat; O I, 130. ipsa saxa ... vacabant; T I, 107. valet; T I, 67. vereor; C 85. video; F V, 12. T I, 41. N III, 41. D II, 121. L II, 32. videt; Fa 9. <. >. videtis; F II, 21. 108. videtur; F III, 47. T III, 72. O III, 39. videbat; O III, 82. vidit; F II, 4. N I, 27. viderunt; F II, 40. videbitis; T I, 101. videor; A II, 137. videtur; A II, 137. videtur; A II, 102. F III, 46. O III, 12. 19. 73. mihi videtur; T IV, 8. V, 12. R I, 19. videntur; D II, 108. mihi videntur; A II, 128. honestae videntur; O III, 74. est admodum vituperanda; O I, 151. sunt vituperandae; F I, 27. vult; F II, 73. N I, 72. non vult || nevolit ||; N I, 13.

β. *directe Frage: αα. ohne Fragewort:* die mihi, Lysippus eodem aere ... centum Alexandros eiusdem modi facere non posset? A II, 85. quid? apud Euripidem Hercules ... non perinde movebatur falsis, ut veri moveretur? A II, 89. quid?

meminisse visa nisi comprehensa non possumus? A II, 106. haec explicari non placebit Latine? F I, 5. quod minus ambo una necaremini, non deprecare || precare ||? F II, 79. quid enim? summus dolor plures dies manere non potest? F II, 93. hoc simile tandem est? non rari potius quam oratione eiciendum? F IV, 31. non necesse est . . . illa pristina manere, ut tuenda sint? F V, 40. pugnantia te loqui non vides? T I, 13. non pudet philosophum in eo gloriari, quod haec non timeat? T I, 43. quid ergo illud, quod Alcibiades dolebat, non ex animi malis . . . constabat? T III, 78. quid? vos hesterni . . . cenula non intellexistis me pecunia non egere? T V, 91. quid vero? tanta rerum consentiens . . . cognatio quem non coget ea . . . conprobare? N II, 19. hic ego non mirer esse quemquam, qui . . .? N II, 93. quid vero? hominum ratio non in caelum usque penetravit? N II, 153. quid? aestus maritimi . . . sine deo fieri non possunt? N III, 24. quid enim? non eisdem vobis placet omnem ignem paetus indigere? N III, 37. quorum patres di, non erunt in deorum numero? quid, quorum matres? opinor, etiam magis; N III, 45. illa . . . quam longe serpant, non vides? N III, 51. id nos ut . . . faciamus, a Stoicis non concedatur? D I, 6. quid enim? non videmus, quam sint varia terrarum genera? D I, 79. non percipitis alean quamdam esse in hostili deligendis? D II, 36. quid? quod aliis avibus utuntur, . . . non necesse est fateri . . .? D II, 63. non || nonne || intelligis eadem (conclusionem) uti posse et haruspices et fulguratores et . . .? D II, 109. victum te esse non vides? D II, 144. ego . . . non me inertiorem esse confitear quam opificem quemquam, si . . .? R I, 35. quid? tu non vides . . .? R I, 62. ain tandem? Attice, non es dicturus aliter? L II, 24. non vides, Luculle, a te id ipsum natum, ut illi cuperent? L III, 80. quid? si nos tacemus, locus ipse te non admonet, quid . . . sit . . . dicendum? L III, 47. quid ergo? hic non noceat, qui . . .? O III, 76.

ββ. mit Fragewort: an: f. am. B, a. I. an; A II, 56. F II, 7. T I, 4. 10. 82. IV, 50. 56. V, 85. 89. 105. N II, 97. D II, 56. 144. R I, 19. III, 87. P 40. fr II, 2. — II, 1. a. D I, 24. 2. a. a. Fa 27. p. c. D I, 24. e. N II, 77 (B. I, S. 166, b. ff.).
cur: cur non, ut plane nihil intersit? A II, 43. cur deinde non, ut (visum) difficiliter a vero internoceat? A II, 49. cur non gestiret taurus equae contractatione, equus vaccae? N I, 77. f. cur, A, 1. 1. A II, 54. 69. F II, 28. IV, 34. N I, 95. II, 94. III, 80. 93. L I, 44. — 2. a. A II, 87. 107. F III, 16. N I, 24. III, 47 (B. I, S. 589).

no: egone non intellego, quid sit *ἄδωρ* Graece, Latine voluptas? F II, 12. pro di immortales! egone me audisse aliquid et didicisse non gauderam? P 42.

qui: quam ob rem tandem, inquit, (Epicurus) non satis facit? F I, 15. quod adulterium, quod stuprum, quae libido non se propriet ac prociat? F II, 73. quam porro quis ignominiam, quam turpitudinem non pertulerit, ut effugiat dolorem? T II, 16. quae tandem id ars non habet? D I, 24. quod modo autem || aut non, aut, ut || mentientem . . . dissolvat? D II, 11. quam (laudationem) cum legitimis, quem philosophum non contemnimus? C 12. hereditatis spes . . . quem natum locupletis orbi senis non observat? P 39.

qui: qui potestis non impediri, cum a veris falsa non distent? A II, 59. quod autem verum non est, qui potest non falsum esse? aut, quod falsum non est, qui potest non verum esse? Fa 38.

quis: quis hunc philosophum non anteposit Cleanthi? A II, 78. quod (advetrum) cui non

accidit? A II, 121. digladiari . . . et depugnare . . . quis non . . . stultissimum dixerit? A fr 12. quid non odit sordidos? F III, 38. quid posterum priori non convenit? F III, 74. quis Pullum Nymptorium Fregellanum . . . non odit? quis hanc urbem conservatorem Codrum, quis Erechthei filium non maxime laudat? cui Tubuli nomen odio non est? quis Aristidem non mortuum diligit? F V, 62. cui non sunt audite Demosthenis vigilae? T IV, 44. quis . . . non intellegit, quid . . . cupiat Laina? T IV, 71. haec inconstantia mutabilitateque mentis quem non ipsa gravitate deterrat? T IV, 73. quis non paupertatem extimescit? T V, 89. quid est in physica Epicuri non a Democrito? N I, 73. *tum quis non . . . voces tristificas chartis promebat Etruscis? D I, 20. quis veterum scriptorum non loquitur . . .? D I, 31. caput arisee Serris Tullio dormienti quae historia non prodidit? D I, 121. quis hoc non dederit? D II, 103. quis non frangeret eorum libidines? L III, 31. quis non studiose rei publicae subveniret hac tam praedicta legis voce laudatus? L III, 43. iam illi promissum standum non esse quis non videt? O I, 32. quis quis non admiretur splendorem pulchritudinemque virtutis? O II, 37. hoc . . . celandi genus quale sit . . . quis non videt? O III, 57. quid (Scipio) non adeptus est, quod homini fas esset optare? Lae 11. hereditatis spes quid iniquitatis in serviendo non suscipit? P 39. quis hunc non potest confiteri sibi quaesto opus esse? P 46.

ubi: ubi paupertas beatus esse non sinit? T V, 102.

y. Wunsch: quam: quam hoc non euro? T II, 17. quam multa non desidero! T V, 91. quasi: quasi . . . non possum, quem ad modum ea dicantur, ostendere? F II, 7. quasi non pertuerit id evenire casu et non . . . necesse sit . . .? D II, 48.

qui: quos illi (pueri) labores [non] perferunt, ut aequalium principes sint? F V, 61.

δ. Wunsch: obrem: obelli || bolli || indolentia ratorum || t oratorum || fetiales, indices, nocti || t non || suntor; L II, 21. cum reliquis in rebus, tum in sermone communis vicissitudinem non inquam putet; O I, 134.

b. Nebenätze: Coniunctiv: malo non rogo; T I, 17.

an: quod haud scio an non possis; A II, 81. internoeci non possit; A II, 85. turpe non sit; O III, 50.

cum . . . non aunderet; T V, 59. cohaerescunt; T I 49. comparisset; R II, 17. distent; A II, 58. dubitem; F V, 95. egeremus; N II, 143. faciat || facit ||; C 17. gero; C 18. habeo; T I, 87. 88. habeant; F V, 56. impetret; A II, 97. iacere nomen non || nomen || liceret || cum . . . liceret ||; T I, 34. paruit; O I, 84. parisset; N II, 7. pascerebant; N II, 7. placeat; F I, 69. potestis; N I, 53. III, 25. possunt; A II, 46. possit; A II, 147. F II, 16. V, 83. T V, 38. R I, 2. possint; F II, 115. T II, 68. || possunt ||; F V, 31. possit; T IV, 44. D I, 77. possent; F III, 51. potuisset; D I, 73. R II, 34. quaerere; T III, 80. queant; R I, 9. esset retentus; F II, 2. ista vis non sit; F III, 61. par non sit; R I, 48. sint; F III, 49. erat; P 27. equus non esset; Fa 5. essent; Fa 41. inferior fuisset; O I, 116. tolerent; A I, 38. videbant; T V, 112. videret; T V, 114. * non videbantur; F III, 15. vult; Lae 98. utare; R I, 2. — quom praesertim non recusarem; L I, 10.

cur non cadant; F II, 117. delectet; F I, 4. vigilantibus potius det quam dormientibus; D II, 126. efficiat; T V, 17. e regione ferretur; Fa 4. legantur; F I, 6. moriatur; Fa 14. eadem vi

pergeret; D I, 123. possit; A II, 47. 85. idem ... dubitare possit; N II, 4. possint; D I, 131. II, 48. Fa 15. potuerit; F V, 12. sequamur; F V, 47. malum non sit; F IV, 52. Pythagorae sit ... vera sententia; T I, 49. sit malum; T II, 29. beatus sit; T V, 17. omnis pronuntiatio aut vera aut falsa sit; Fa 26. fuisset; F I V, 44. iucundissime vixerit; F II, 70.

... dum non exquirimus; D I, 28 (29).
etiam si non adhibetur; T V, 111. assequamur; F V, 20. adsit; T IV, 43. aderit; F II, 92. agas; T I, 91. consequare; F V, 19. eget; O I, 49. evenerunt; T I, 86. excitatur non sit; O III, 63. gesserit; R I, 12. imprompt; A II, 5. laesura non sit; F III, 38. mutarunt; P 31. nobilitatum non sit || est ||; O I, 14. pervenerit; O III, 37. sit; T I, 24. esset; O II, 84. fuisset; Fa 6. videas; N II, 17. videretur; O III, 103.

etsi ... contentenda non est; D I, 34. potest; T II, 32. etsi non „sus Minervam“, ut aiunt; A I, 18.

ne ... aspiciantur non decore; O I, 129. conveniat; fr V, 57. debeas; F II, 77. sit necesse; D II, 31. possim; F I, 34. possit; N I, 102. ne ... non possint || possunt, al. ||; L III, 83. pudeat; F II, 77. putet; T V, 118. homini nihil sit non malum aliud; T I, 76. satis sit; O I, 28. diuturnum sit futurum; P 18. teneat; Fa 21. videatur; F II, 85. R I, fr 5. fr V, 42.

qualis: tale visum ... quale esse non posset ex eo, unde non esset; A II, 18. qualia visa a falsis discerni non possent; A II, 22. quod (visum) tale fuerit, quale falsum esse non possit; A II, 57. ut talia visa vera iudicem, qualia falsa esse non possint; A II, 58. tale verum, quale falsum esse non possit; A II, 113. F V, 76. quod esset verum tale, quale falsum esse non posset; A II, 113. quales ipsi esse non possunt; Lae 82.

quam illud non sit necessarium; fr V, 73.
quamquam non caret; C 47. defuit; R V, 26. haec una res efficit; T III, 30. habet; F V, 27. odi; O III, 78. perciperetur; N I, 12. possum; F II, 72. possit; Fa 42. probro; F I, 18. quomodo; F V, 75. sumus ignari; T II, 3. remis si fuerimus; F III, 2. videtur; Fa 14. vocatur; T III, 40.
quamvis non sentiant; T I, 109. videas; T I, 70.

quantus: celeritatem tantam, quantam cogitare non possumus; T I, 63.

quasi ea pecunia legata non esset; L II, 51. 53. necesse sit; T I, 14.

quatenus non ... quareret; T I, 46.
quod: ut nulla tam exquisita posset inveniri voluptas, qua (L. Thorus) non abundaret; F II, 63. quo (Q. Pompeio) ... depracante accepta lex non est; O III, 109. in quibus (rebus) peccata non maxumas adferunt noxias; fr V, 84. quem ad modum oculus conturbatus non est probe affectus; T III, 15. coloniarum ... quae est deducta ... quam unda non aduat; R II, 9. qui has pecuniarum effusiones non admiremur; O II, 56. nihil ius modi esse ... cui si adensus sim, non adscitiam saepe falso; A II, 141. qui illa in Socrate vitia non agnosceret; T IV, 80. quod (canorum in voce) eademque non amisi; C 28. qui honestatem ipsam per se non amatis; F II, 94. quem non ipsum amet propter ipsum; F II, 78. qui inopis et optimi viri causae non anteponat ... gratiam fortunati et potentis; O II, 69. ubi eos invenimus, qui honores ... amicitiae non anteponat; Lae 63. quod non apparet; A II, 44. quid est in his (rebus terrestribus), in quo non naturae ratio intelligentis apparet; N II, 120. in quo vis morbi tanta non apparet; Fa 17. cui (viso vero) non adpositum sit visum aliud, quod ...

A II, 83. qui illa ... non adprobant; T II, 8. quis est, qui non praeculare ... positam ... operam ... arbitretur? T V, 2. qui ista non aspernor; A II, 123. quae (causa) te non attingit; L II, 3. „mortalis nemo est, quem non attingat dolor“; T III, 59. quae bona non audeat appellare; F IV, 56. quod non audeat praedicare; O III, 77. qui (Aristo) nihil relinquere non est ausus; F IV, 43. quis tam esset ferreus, ... cui ... non auferret fructum voluptatum omnium solitudo? Lae 87. quod ... est tempus, quo illi (galli) non cantent? D II, 56. qui (bonus vir) celaturus Rhodios non sit; O III, 50. quae (gens) non significari futura ... censeat; D I, 2. quouis (voluptatis) blanditiis corrupti, quae natura bona sunt, ... non cernunt satis; L I, 47. iis esse haec acerba, quibus non fuerint cogitata; T III, 30. nihil est ... quod non alicubi esse cogatur; A I, 24. quae (bestiae) ... ex eo (loco) se non commovent; F V, 42. quid quisquam meminit, quod non animo comprehendit et tenet? A II, 22. cum sit is inbumanus, qui non concedat; O III, 92. at impudentes sumus, qui, cum || quod || tam periculum sit, non concedamus; D II, 109. qui (Stoici) ... id non concedant || didicero non dant, id circumcidant, al. ||; T I, 78. quod nobis in hac inopi lingua non conceditur; F III, 51. quae non concedantur; F IV, 52. nihil est ... apud istos, quod non atomorum turba conficiat; T I, 22. quis est ... qui totum diem iaculans non aliquando conlinet? D II, 121. qui potest esse vita „vitalis“, ... quae non in amici mutua benevolentia conquiscit? Lae 22. etiam qui illa ... non studiosissime consecretantur; T II, 8. quos (libros) non contemno equidem; T II, 7. quam quidem certationem homo ... diligen, Chrysisippus, non contemnit; F II, 44. quarum (voluptatum) genera non || non || contemnant, quaerunt tamen copiam; T V, 94. nihil est futurum, cuius non causas id ipsum efficientes natura contineat; D I, 125. quod idem ceteris artibus non contingit || contingit ||; F II, 25. nec praeter Philiuntios ulli sunt, quorum agri non contingant mare; R II, 8. quod non contingeret; N III, 87. D II, 94. ullam partem animi tam mollem habebit, quam non meditatione et ratione corroboret? T II, 41. mavultis ... quam ea, quae non sunt credenda, non credere; D II, 118. de improbo ... quaerimus, ... qui animi conscientiam non curet; F II, 54. quae flamma est, per quam non cucurrerit || cucurrerit || ii, qui ...? T II, 62. saepe ... aut eos laedunt, quos non debent, aut eos, quos non expedit; O II, 68. nihil expedit, quod non deceat; O III, 77. velle ... quod non deceat; fr V, 39. qui non defendit iniuriam neque propulsat; O III, 74. an putas ullam esse terra marique beluam, quae non sui generis belua maxime delectetur? N I, 77. bellum, quod denuntiatum indictumque non esset; R II, 31. quo modo isti ... non ex multis (somnia) potius uni fidem derogent quam ...; D II, 146. omnis opinio levitas confutata a Cotta non desiderat orationem meam; N II, 45. nihil ... est molestum, quod non desideres; C 47. quod vir invenitur, qui ... non quasi mercedem rerum gestarum desideret gloriam; O I, 65. quos (Epicureos) equidem non despicio; T I, 77. quod vitii venditor non dixisset sciens, id oportere praestari; O III, 67. nihil tam absurde dici potest, quod non dicatur ab aliquo philosophorum; D II, 119. quod dictum non est, id praestandum putas? O III, 55. nec est viri boni ... diligere, quod per se non sit diligendum; L I, 48. hoc qui non didicerit, bonus vir esse non poterit; O III, 76. bona, quae nobis data non sint; O I, 114. neque ulla est fere (nox), quae non dormiamus || somniamus ||;

D II, 121. qui illud non dubitant bonum dicere; F IV, 62. quorum (philosophorum) princeps ... Aristippus, non dubitavit summam malum dolorem dicere; T II, 15. ut esset, qui pro patria mortem non dubitaret accumbere; T I, 102. nec (est) ... malum, quod non natura humana patiendo eferat; T IV, 63. sapientem consolatur, qui consolatione non eget; T III, 77. quae (conversio) pedibus et gradu non egeret; T I, 19. qui (Pelops) non eruditur filium; T I, 107. quorum generum nullum est, ex quo non aliquid, sicut praedictum sit || est ||, evaserit; D II, 109. quod dedecus (est), quod non evocetur atque eliciatur voluptate? fr V, 81. quod exceptum non esset; A II, 28. expedito; f. debet, bonum esse aliquid, quod non expetendum sit, aut expetendum, quod non placeat; F III, 27. virtutum ... amavi illius viri, quae extincta non est; Lae 102. quicquam bonum est, quod non eum, qui id possidet, meliorem facit? P 14. quod non faciebat ... Eulius; C 14. quod non faceret; F II, 24. quod idem in ceteris artibus non fit; F III, 25. quem sed modum oportunas || opp. || ... non fit maior productio temporis; F III, 45. id, sine quo quippiam non fit; Fa 36. nihil est tam incredibile, quod non dicendo fiat probabile; P 3. quod non feret, nisi ...; F III, 16. quod ante factum non erat; L III, 20. ii, qui sub Novis solem non ferunt; A II, 70. cum iis, qui eius non tolerant superbiam; T III, 27. quod perceptum, quod comprehensum, quod cognitum non habet; F V, 76. qui dolorem in malis non habent; F III, 42. qui aspacia non habent; D II, 76. quae causas, cur futura sint, non habent; Fa 26. ea dant, ... quae ipsi non habent; R I, 47. cum ei (sapientia) res similes occurrant, quas non habet dinotatas; A II, 67. cum sit aemulantis angli alieno bono, quod ipse non habet; T IV, 56. quod (est) genus hominum, quod non habet sine doctrina anticipationem quandam deorum? N I, 43. nullum est ... genus illarum rerum publicarum, quod non habeat iter ...; R I, 44. urbis ... praesidia quis est, qui non negligens qui non habeat animo notata? R II, 11. qui in foro ... quicquam conloqui libeat, non habeat; R I, 28. posteritatem ipsam, cuius sensum habiturus non sit; T I, 91. quae beneficia aequae magna non sunt habenda; O I, 49. per quam (rationem homo) ... earum ... (rerum) praegrassus et quasi antecessores non ignorat; O I, 11. quod ... nemo omnium tam sit || sit || immanis, cuius mentem non imbuerit deorum opinio; T I, 30. probabilem (visionem) et, quae non impediatur; A II, 33. nullum malum facius esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis impelleret; C 40. animi, qui corporibus non inhaerent, D I, 114. quoniam ... neque est quicquam, quod non in sit in eo (mundo); D II, 38. in iis lingua, quae non intelligimus; T V, 116. qui ... quid natura postulet, non intellegunt; F I, 42. me moues, quod non intellegam? D II, 133. cur ... verbum nullum est, quod non intellegatur? F IV, 2. nec reperio, quo modo ... non iudicem ...; A II, 98. ut ... imperiti laudent ... ea, quae laudanda non sint; O III, 15. qui domum non laudantur; O III, 55. qui non levantur; T III, 73. quod nobis non licet dicere; F III, 48. quod non licet; O III, 63. cui dicere hoc ... non liceret; T V, 75. de quo Panastio non liquet; D I, 6. quis est ... qui suorum mortem ... non eo lugeat, quod ...? T I, 30. in quibus non ... vinco me malim quam vincere; A II, 10. quis est ... qui se non hunc mathematicum malit quam illum tyrannum? T V, 66. nulla est tam alta civitas, quae non ininste imperare malit quam servire iuste; R III, 28. quo (remedio) cum

(pantherae) essent usae, non morentur; N II, 126. quae copulatio rerum ... quem non movet; N II, 119. quis est ... quem non moveat ... antiquitas? D I, 87. maxime ... admiratur enim, qui pecunia non movetur; O II, 38. ea ... sidera, quae infixa caelo non moventur loco; T I, 86. quis est tam dissimilis homini, qui non moveatur et offensione turpitudinis et comprobatione honestatis? F V, 62. quae (est) civitas, quae non ... sortium ... praedictione moveatur? D I, 12. nulla tam detestabilis pestis est, quae non homini ab homine nascatur; O II, 16. quod ... tempus, quod non innumerabiles nascatur || nascuntur ||? D II, 97. quasi ego dicam eos miseros, qui nati non sint; T I, 13. quod hoc tempore non est necesse; A II, 3. ceteri, de quibus dici non necesse est; T IV, 55. quos (viros) enumerare non necesse; C 82. nihil ferit, quod non necesse fuerit; Fa 17. quem (Nansiphæum) cum (Epicurus) a se non neget auditum, vexat tamen omnibus contumeliis; N I, 73. quae funditus gens vestra non movit; N I, 89. ut peccatum haerent ... in eo, qui non obtenerit; D I, 30. quis est, qui non oderit libidinosam ... adulescentiam? F V, 62. qui ... est, qui Tarquinium Superbum, qui Sp. Cassium, Sp. Maelium non oderit? Lae 28. qui quidem ipsi (di immortales) se nobis non offerunt; D I, 79. nihil evemisse, quod non opinandum fuisset; T III, 55. adhibet modum quandam, quem ultra progredi non oportet; T IV, 38. adipisci velle, quod non oportet; fr V, 39. ut id non liberet, quod non oportet; C 42. cum is ... nec leges inponit populo, quibus ipse non pareat; R I, 52. in eo (est culpa), qui non parit; D I, 29. cui (deo) qui non parebit; R III, 33. nihil ... dicitur a philosophis ... quod non ab iis partum confirmatum sit, a quibus ...; R I, 2. nihil est, quod ... non parati simus et ferre et perpeti; T II, 58. ut ... nullum philosophiae locum esse patet, qui non Latinis litteris illustratus patet; D II, 4. subservia quaedam tempora incurrunt, quae ego perire non patior; L I, 9. cur id potius contentidis, quod rerum natura non patitur? A II, 54. qui (hominem) ... non patiuntur eam (terram) nec immanitate belnarum efferari nec stiripum asperitate vastari; N II, 99. qui illam custodem urbis ... violari ab impiis passi non sumus; L II, 42. nec quisquam rex Persarum potest esse, qui non ante magorum disciplinam scientiamque percepit; D I, 91. in quibus sapientia perfecta non arguit; O III, 13. nihil est, quod illi non persequantur arguti; Lae 45. prudentiam qui non divina cura perfecta esse perspicit; N II, 147. qui hoc non perdidit; O III, 75. cuius (philosophiae) auxilium non ut in corporis morbis petendum est foris; T III, 6. quibus non placet esse certum, quid futurum sit; D II, 106. f. expeto. L. Thorsin Balbus fuit, ... quem memuisse tu non potes; F II, 63. quo modo non potest animal ullum non adpetere id, quod ...; A II, 88. quod semel admissum coerceri reprimique non potest; F I, 2. sine quo fieri interdum non potest, ut ...; F II, 4. cui (natura) obiecti non potest; F II, 49. de qua (philosophia) disserens arripere verba de foro non potest; F III, 4. quod fieri non potest; F V, 28. N I, 37. Fa 12. 28. R II, 19. qui id, quod ritari non potest, metuit; T II, 2. quod sine philosophia fieri non potest; T III, 13. quod ... mihi quidem ex animo excurti || exuri, eximi || non potest; N III, 7. coniectura ... (divinatio) nititur, ultra quam progredi non potest; D I, 24. modo maneat id, quod negari non potest; D I, 38. nec quicquam sit, quod fieri non potest; D II, 61. quod in iis civitatibus ... accidere non potest; R I, 53.

sine quorum (magistratum) prudentia ac diligencia esse civitas non potest; L III, 5. sine qua (severitate) administrari civitas non potest; O I, 88. quae (concordia) esse non potest, cum ...; O II, 78. scelus absit, in quo non potest esse gloria; O III, 87. sine qua (veritate) nomen amicitiae valere non potest; Lae 92. sine qua (virtute) amicitia esse non potest; Lae 104. quorum laus emori non potest; P 18. qui non potest cupiditatibus suis imperare; P 33. de quo ... dubitare non possumus; T I, 88. quae sine lacrimis non possumus dicere; D II, 22. de quibus (scriptoribus) existimare non possumus; L I, 7. qua (toleratione) uti vos non potestis; F II, 94. quae sine eruditione Graeca intellegi non possunt; A I, 4. quae ... internocia a falsis non possunt; A II, 22. quem (solem) metiri non possunt; A II, 128. quae ... a falsis iustis profecta vera esse non possunt; F I, 72. qui doloris speciem ferre non possunt; T II, 54. existit ... morbus et aegrotatio, quae evelli inveterata non possunt; T IV, 24. quae (pecudes, stirpes) sine procreatione hominum salvae esse non possunt; N II, 130. quae moveri incipere nisi pulsa non possunt; Fa 42. quem (concentum) immutatum ... aures eruditae ferre non possunt; R II, 69. qui (accusatores) quidem graves esse non possunt, nisi sunt voluntarii; L III, 47. quae (mnuera) non possunt sine viribus sustineri; C 34. si imperes, quod facere non possim; F II, 105. quamquam ... nullum erit nomen, quod non possit una littera explicare unde ductum sit; N III, 62. quam (aequalitatem) conservare non possis; O I, 111. quod (bonum) non possit ab honestate seingi; A I, 7. e quibus (sermonibus) dubitari non possit, quis ...; A II, 7. id, quod percipi non possit; A II, 32. quod ... (visum) percipi non possit; A II, 83. quod non possit nisi honestae vitae iure contingere; F III, 28. nihil esse, quod non accidere possit; T III, 34. qui (sapienti) iure id accidere non possit; T V, 107. si ... est aliquid ..., quod hominis mens, quod ratio, quod vis, quod potestas humana efficere non possit; N II, 16. si aliquid est, ... quod homo efficere non possit; N III, 25. nec (corpus esse) quod dirimi distrabere non possit; N III, 29. nihil esse, quod deus efficere non possit; N III, 92. ut nihil sit, quod non ex ea (materia) quamvis subito fingi convertique possit; N III, 92. nihil est ..., quod non longinquitas temporum ... adsequi possit; D I, 12. nihil est, ... quod deus efficere non possit; D II, 86. quae est ... forma tam invisitata ... quam non sibi ipse fingere animus possit; D II, 188. quid est, quod non possit ... transferri; Fa 16. utrum eius modi quid sit, sine quo effici aliquid non possit, an ...; Fa 36. nec est quicquam gentis ulla, qui ... ad virtutem pervenire non possit; L I, 30. nec ... agere quicquam (actio debet), cuius non possit causam probabilem reddere; O I, 101. quae tam firma civitas est, quae non odii et discidiis funditus possit everti; Lae 23, qua (securitate) frui non possit animus, si ...; Lae 45. neque est ullum bonum, de quo non ia, qui id habet, honeste possit gloriari; P 15. quae sine interpetribus non possumus intellegere; D II, 54. nihil ... tam monstruose cogitari potest, quod non possumus somnare; D II, 146. nisi iis rebus adsensus sit, quae falsae esse non possunt; A II, 23. quicquid eius modi est, in quo non possit plures excellere; O I, 26. quae (officia) esse non poterant rebus omnibus sic exaequantis, ut ...; F IV, 69. incidebat in eius modi visum, quod percipi non possit; A II, 84. eius modi notam, quae falsa esse non possit; A II, 84. quo modo imprimi non possit a falso; A II, 112.

quae (mundi volubilitas) nisi in globosa forma esse non possit; N II, 49. cuius (aëris) ortus aqua omni exhausta esse non possit; N II, 118. quoniam esset aliquid in rerum natura, quod ab homine effici non possit; N III, 18. ut ... nihil esset cererum, quod commutari non possit; N III, 30. cuius (pecuniae) fructibus exercitum alere non possit; O I, 25. quod idem (commodum) adipisci uterque non possit; Lae 34. qui voluptatis nomen audire non possent; F II, 67. cuius (declinationis) praesertim causam reperire (Epicurei) non possent || possem, possunt ||; Fa 23. quod facere ipsi non possent; Lae 24. quae (vincula) cerni non possent; Ti 47. hoc illud est, quod Theophrastus sustinere non potuit; T V, 24. praeterquam quod fieri non potuit; D II, 28. id quod fieri non potuit; D II, 65. quos parva (pecunia) movere non potuit; Lae 63. quod ab homine non poterit praestari; T III, 34. quod fieri non potuerit; N II, 87. D II, 49. quam (vomitam) sanare medici non poterant; N III, 70. quae (temperatio rei publicae) effici non potuisset nisi tali discriptione magistratum; L III, 12. quos e mari propter vim tempestatis excipere non potuissent; R IV, 8. cui nihil, quod homini evenire possit, non praemediatum sit; T IV, 57. quos tu non probas; F IV, 49. adunt ... qui haec non probent; T I, 76. restat unum genus reprehensorum, quibus Academiae ratio non probatur; A II, 7. nihil ... potest esse aequabile, quod non a certa ratione proficiatur; T II, 65. nihil excipit, de quo non proficiatur; A II, 73. qui ab iis ... non propulsant iniuriam; O I, 23. qui ..., quae molestias excepturi sint, occaecati cupiditate non provident; F I, 33. quod provisum ante non sit, id ferre vehementius; T III, 52. quos non pudet ea ... mala dicere; F V, 93. quos (Epicureos) non pudet quaerendam || eorum, al. || Epicuri vocum; N I, 111. qui crescere bonorum finem non putamus; F III, 48. quas (rerum formas) vos effici posse sine foliibus et incudibus non putatis; N I, 54. quid, qui non putant lugendum viris; T III, 70. quem (amorem) ... deum qui non summum putet; T IV, 68. nemo ... est tam senex, qui se annum non putet posse vivere; C 24. nemo ... maiora suscipit, qui sibi non illius (Scipioniae) memoriam proponendam putet; Lae 102. inventus est ... ordo in iis stellis, qui non putabatur; D II, 146. quae (bestiae) ... eo contentas non quaerunt amplius; T V, 98. neque ... attinet ... quicquam sequi, quod assequi non queas; O I, 110. nequamquam sperare sapientem, qui ipse sibi prodesse non quirit; O III, 62. quem (laborem) non recusarem; L I, 8. qui propter avaritiam clam depositum non reddidit; T III, 17. quod (gandum) non referatur ad corpus; F II, 98. quae est ..., cui, mors cum appropinquet, non refugiat timido sanguen atque exalbescat metu?; F V, 31. hoc erat, quod ego non rebar posse dissolvi; D II, 35. quod equidem non repredo; F II, 28. qui ... a summo philosopho non reprehenderetur; F II, 21. cuius (rei publicae) inimicos ulcisci saepius non est reprehendumus; O II, 50. quid sequitur, quod non respondeat superiori?; F III, 74. ea dicas, quae non sentias?; F II, 77. (Dicaearchus) ne condoluisse quidem unquam videtur, qui animus se habere non sentiat; T I, 41. haec ipsa qui non sentiat deorum vim habere; N II, 55. neque sensum omnino (esse posse), quod non ipsa natura pulsaret; N I, 26. gloriae cupiditate, quam sensurus non sit; T I, 91. an est ullum tempus, ... cui non ponendae curae ... causa serviamus?; T III, 66. qui Transalpinae gentis oleam et vitem serere non sinimus; R III, 16. tuae tibi occurrunt iniuriae, quae te suspirare

libere || suspirare || non sinunt; P 18. sapientia .. est una, quae nos exhorrescere meto non sinat; F I, 43. ecce alius exoritur e terra, qui matrem dormire non sinat; T I, 106. quem ... temperantia ... insolenti alacritate gestire non sinat; T V, 42. in qua (controverbia) ... depasci veterem possessionem Academiae ... non sinemus; L I, 55. etiam quae non probare soleant; T II, 5. quibus (meridiationibus) uti antea non solebant; D II, 142. nihil (esse) tam horridum, ... quod non splendescat oratione; P 8. an potest is, qui non est, re ulla carere? T I, 87. quod falsum non est, qui potest non verum esse? Fa 38. quod est || s || in senatu non difficile; L III, 40. quod honestum non est; O III, 78. a qua (natura) non veri simile est ... extremum actum ... esse neglectum; C 5. quae sunt ista utilia, qui accipiunt, danti non molesta; O I, 52. quae honesta non sunt; O III, 46. quae (promissa) non sunt ista ipsa utilia, quibus illa promissis; O III, 94. cuius (artis) usus vulgaris comminasse non sit; F III, 8. quod non rectum honestumque sit; F III, 13. nihil esse malum, quod turpe non sit; F III, 29. quod idem in artibus non sit; F III, 50. quod ex eodem genere non sit; F IV, 50. negat (Epicurus) ullum esse tempus, quo sapiens non beatus sit; T III, 49. nihil .. esse malum, quod turpe non sit; T III, 77. ut quicquid obiectum est, quod modo a natura non sit alienum; T V, 98. nihil est .. in omni mundo, quod non pars univrsi sit; N II, 30. quae (pars) non minoris sit, quam nosmet ipsi sumus; N II, 32. quibus in rebus ... non sit in nostra potestate, ut ..; Fa 45. cave putes ... flammam esse tantam, quam non facilius sit sedare quam ..; R I, 65. qui miles non sit; O I, 37. quae (indendi licentia) ab honestatis actionibus non sit aliena; O I, 103. quod non sit aequum; O III, 48. viro bono .. nullo modo videri potest quicquam esse utile, quod non honestum sit; O III, 77. nihil esse utile, quod non honestum sit; O III, 85. quoniam, quae (tranquillitas) honesta non sit, ne nitentem quidem esse arbitror; O III, 97. quae (verba) ipsi Graeciae nota non sint; F III, 4. qui non sint sapientes; F IV, 55. qui sapientes non sint; F IV, 68. difficile est .. in philosophia pauca esse ei nota, cui non sint aut pleraque aut omnia; T II, 1. quae (leges) non sint in nostra re publica nec fuerint; L II, 23. quae turpia non sint; O I, 123. quis est .. cui non persepica sint illa? O II, 16. quibus (prudentialissimis) haec inaudita non sint; P 33. quam (scientiam) non erat mirum sapientiae cupido patria esse cariores; F V, 49. cui nostra salus cara non esset; L III, 25. quod honestum non esset; O III, 49. quod rectum non esset; nisi ..; F II, 72. quae ipsa (voluptate Xerxes) non fuit || fuisse || contentus; T V, 20. propter quem aliquando civitas non fuit; P 30. potest .. quicquam factum esse, quod non verum fuerit futurum esse || esse ||? Fa 27. quod (nomen) ante non fuerat; A II, 145. quae nostri ingenii non erant; O I, 114. quae non sint futura, posse fieri dici; Fa 13. nihil est factum, quod non futurum fuerit; D I, 125. summa ea ferat, quae non sustineretur; T IV, 40. quod idem Peripateticis non tenent; F III, 44. quod existit, ipse qui eo (iure) non teneretur; L III, 16. qui .. mortem non timet; T II, 2. quam (naturae contagionem) ego non tollo; Fa 5. qui, quod sciat ipse, non tradat alteri; F III, 66. quibus (commodis) non illi plus tribuant .. quam Zeno; F IV, 59. quae .. ipsi non tribuant amicis, haec ab eis desiderant; Lae 82. quae (Cyrannico) non

est veritum in ea voluptate ... summum bonum ponere; F II, 39. perpaucae res sunt, in quibus non dolus malus iste versetur; O III, 64. in qua (celeritate) non video ubinam mens constans ... possit insistere; N I, 24. quae nos non videmus; A II, 20. quae qui non videt; F V, 50. quis .. est, qui non videat ..? F II, 16. in quo (Anaxagoras) non vidit ..; N I, 26. quod ante non vidit; D II, 49. o miserum senem, qui uertem contemnendam esse .. non viderit! C 66. quae mihi quidem non videntur posse conveli; D I, 117. ut .. nihil tam turpe sit, quod .. (Epicurus) non videntur esse facturus; F II, 23. adhuc neminem cognovi potestam, ... qui sibi non optumns videretur; T V, 63. quod tu non vis; A II, 67. qui (Chremes) novum vicinum non vult fodere; F I, 3. quae non volt; C 25. <. quis est, qui C. Fabrici .. non cum caritate aliqua benivola memoriam usurpet? Lae 23. nemo est, quin || qui non || eo (equo), quod consuevit, libentius utatur quam .. novo; Lae 68. quorum (doctissimorum) ego auctoritate non uteris, si ..; P 32. quis rex umquam fuit, quis populus, qui non uteretur praedicatione divina? D I, 95.

qui: multa disputat, quam ob rem is, qui torqueatur, .. beatus esse non possit; T V, 24. nec in ipsa atomo mutationis aliquid factum est, quam ob rem naturalem motum sui ponderis non teneret; Fa 47. nec .. videtur, quo modo non vereatur || percat, al. || iste deus beatus, ne intereat; N I, 114.

quia ... non addingitur; T III, 68. carens; T I, 87. debuit; O III, 103. habet; N II, 125. laboro; A II, 10. potest; A II, 34. N II, 125. Lae 32. possunt; F I, 60. D II, 25. Fa 26. O I, 73. [quia ... non poterat]; O I, 36. potuerit; D II, 36. putant; O II, 12. sapiens non sum; A II, 137. populus non est; R III, 45. snnt; T I, 13. sint; T I, 13. || sunt ||; T III, 11. summum .. malum non erit; F II, 93. turpe non esset; F V, 94. esset utatur; O III, 88. beatus non erit; F V, 86. videtis; N I, 53.

quis: audire .. cupio, quid non probes; F I, 17. ut non dicas, quid non probes eius, a quo dissemias; F I, 27.

quisnam: scire cupio ... quidnam horum ab eo (Zenone) non sit probatum; F IV, 19.

quisquis: quicquid non oportet, scelus esse, quicquid non licet, nefas putare debemus; P 25. quicquid || quicquid || non sit futurum, id negat (Diodorus) fieri posse; Fa 13.

quo .. non adsiprat; T V, 13 (12). progressi non potest; T IV, 47. possit accedere; A II, 98. progrediatur; T IV, 77.

quod ad .. non paenitebit; O I, 2.

quod .. non adfuit; Lae 7. arbitrabantur; T IV, 6. desideremus; F II, 29. destitit; F III, 41. datur; T III, 52. dubitant; A II, 8. extaret; L II, 57. haberet; Fa 10. inest; F III, 22. intellegunt; D II, 94. intellegeret; F II, 94. licet; T III, 26. moveat; Fa 44. possum; L I, 63. potest; O I, 159. possunt; A II, 33. F I, 47. V, 23. T V, 6. possit; F IV, 50. poterat; T V, 109. posset; T II, 9. 61. 113. 9. D II, 25. O II, 8. possemus; O I, 158. poterit; D II, 67. patabant; T III, 71. rideat; N I, 71. rideret; D II, 51. scripturas .. non esset; O III, 93. sapiens non sis; T III, 68. auctor .. non erit; R II, 86. esset .. acquabiles; R II, 62. timeat; T I, 48. quod si .. non est crediturus; A II, 117. erendum non est; D II, 120. 121. existimantur; O III, 55. est .. facta; N fr 2. est habenda; D II, 132. relinques; F II, 79. est deus; N III, 23. utilia non sunt; O III, 85. sumus immortales futuri; C 85.

quoniam non aude; N I, 87. cadit; T III, 19. dantur; D II, 123. fit; D II, 126. habet; A II, 110. habebat || habebat ||; R I, 43. laborant; T II, 7. placet; N I, 27. possit; A II, 43. posset; Lae 83. putant; R III, 8. subvenisset; D I, 57. dubium est; F III, 59. plausibilia non sunt; T III, 51. sit; N III, 21. populi res non erat; R III, 44. ignotum .. non fuisse; O III, 67.

si ... non attuleris; O III, 107. adimit; T V, 112. adprobat; L II, 50. amatur; L I, 49. audiamus; N II, 91. audisset; N I, 73. cadent; T IV, 8. † si non ... cerunt; L I, 49. confirmatura ... non erit; L I, 43. continetur; F V, 69. desint; T V, 113. dico; O III, 52. dixerit; O III, 54. dicatur; Fa 34. didicisset; T I, 48. dubitamus; O I, 48. faciunt; F I, 48. faceres; L III, 30. fecisset; O I, 32. feceris; O III, 107. fecerit; O III, 107. P 21. minor esset facta; L II, 51. fert; T V, 54. feret; O I, 121. habeo; T I, 67. habes; A II, 94. habebas; O I, 68. habeat; F I, 15. haberet || si non haberet ||; O III, 38. haberent; R IV, 3. habebit; L fr 3. habebunt; O I, 39. habenda non est; P 15. indiget; T I, 88. intelligimus; T III, 49. intelligam; F II, 15. licet; O I, 34. II, 78. liceret; L III, 30. licuit; P 20. nata non esset; F II, 103. obisit; T V, 94. obtinuerit; Fa 21. occurrit; A II, 25. oportebit; P 32. percipitur; A II, 25. possum; F III, 15. potest; A II, 85. 128. T I, 63. D I, 71. < I, 107. possumus; D II, 106. possunt; A II, 95. R I, 49. O II, 24. possint; A II, 40. posset; F II, 82. || possit ||; C 78. possemus; C 42. potuisset; D II, 49. poterit; A II, 25. T IV, 8. probas; L I, 21. probamus; A II, 105. probares; F II, 79. probaremus; T IV, 69. quaereret; F V, 54. redierunt; O III, 113. repugnarent; O III, 13. revertisset; O III, 45. scripta non sit; L II, 50. sequebatur; F IV, 13. snbesset; N III, 71. veri simile non est; N III, 47. probable non est; N III, 49. est molestum; Fa 4. verum non est; Fa 28. est satis; Fa 40. aequa non est; R I, 47. est; O III, 55 (54). ita non sunt; A I, 11. sunt; N II, 16. D II, 109. || sint ||; Fa 41. di non sunt; N III, 45. 48. sit; F II, 49. turpe non sit; F II, 49. sapiens non sit; F IV, 56. sit bipes; N I, 95. sint; N III, 26. esset vera; Fa 27. essent asoti; F II, 23. essent; N III, 76. sapiens non fuerit; F IV, 21. si falsa || si non, al || fuerit; A II, 10. miser ... futurum sum; C 67. torqueret et flecteret; L I, 29. videtis; N II, 48. videt; N I, 101. uterentur; F II, 51.

si n ... interituras classes non fuerunt; D II, 20. neglegemus; F IV, 40. potest; T I, 23. unde (legiones) redituras non arbitrarentur; T I, 101. si illud esset ... tale visum ... , quale esse non posset ex eo, unde non esset; A II, 18. ut non ... adhibeat; A I, 42. adhiberet; A I, 39. anquirit; Lae 87. attingat; T III, 61. adiutur; F V, 27. credant; N I, 88. crederes; N I, 88. cures; F IV, 71. curet; F IV, 52. debeat; A II, 68. deserat; F IV, 37. dicas; F I, 27. diceret; F V, 10. discedant; Lae 42. dissestantur; T I, 23. dent; D II, 106. dubitent; D I, 129. ducerem; T I, 112. egeat; O I, 6. egeant; D II, 5. ferendi non sint; T II, 67. intellegat; N II, 86. intellegamus; F I, 34. intellegatur; F II, 15. < laborarem; T I, 112. liberet; C 42. liceat; O II, 63. III, 23. malit; F III, 36. nollem; T I, 112. possit; O II, 54. possit; A II, 34. 84. F II, 92. IV, 1. 20. 39. T III, 5. O I, 153. II, 55. Lae 55. possint; A II, 29. 41. F IV, 54. V, 15. T IV, 30. Fa 13. R VI, 19. L II, 30. posset; T V, 27. posset; A I, 41. II, 77. T V, 62. N II, 61. D I, 100. R I, 23. L III, 26. possent; A I, 31. N III, 15. D II, 96. queat; O I, 93. redderent;

II.

T I, 62. relinquat atque abiciat; O I, 154. repugnet; F IV, 29. requirat; F III, 37. requireret; C 30. soleat; F I, 13. sit tale; A II, 54. sit summum bonum; F II, 24. sit magnus; F IV, 30. malum non sit; T I, 16. 23. necessarium (sit); N II, 121. non sit inlustris; R I, 38. difficile sit; L II, 46. O I, 160. sit contra officium; O I, 32. turpe non sit; O III, 53. 93. esset; F IV, 3. videam; A II, 19, II, 93. videret; N I, 77. D II, 30. videantur; F I, 14. O III, 73. — censuit; O I, 39. potest; T II, 13. O I, 95. poterunt; Lae 54. est; T III, 22. vides; T I, 70. utrum illudne non videatur aegre ferendum ... , an ... ; T IV, 59.

c. **Infinitivus** **non** **accus.** **c. Infla.**: non ... accidisse; D II, 108. adesse; O I, 131. admittisse; A II, 33. adipisci; fr V, 39. administrari; N II, 86. adentiri; A II, 101. agnoscere; D I, 132. alere; O III, 89. antepone; F II, 91. arbitrari; A I, 16. attendere; A II, 111. attribueret; T III, 73. audere; F II, 55. 74. esse ausum; D I, 55. omnia ... cogere; L II, 14. convalescere; Fa 29. credere; D II, 27. crescere; T III, 47. cupere; A II, 66. curare; F III, 29. debere; A II, 29. descendere; C 34. deseruisse; F I, 10. desiderare; T V, 92. C 47. dicere; D II, 94. dici; T I, 7. optumam dici; N II, 36. didicisse; F I, 72. T II, 12. esse ... disputanda; N fr I. dolere; F I, 56. II, 9. < 18. 19. > 28. IV, 72. V, 73. 94. T III, 40. Lae 71. dubitare; N II, 87. effluere; F II, 104. egere; T IV, 53. V, 91. N I, 92. O II, 64. escendere; T V, 24. esse; A II, 39. 72. F II, 28. III, 53. T II, 19. N II, 85. Fa 9. 45. O II, 73. esse contentum; A II, 81. e. satis; A II, 103. e. leges? A II, 136. e. non turpe; P II, 49. e. non importuna; F II, 85. viri non e.; F II, 95. non e. hominis; F II, 102. e. malum; F III, 29. T I, 16. II, 42. 66. non illam e.; F III, 50. paria non e.; F III, 69. e. verum; F IV, 47. e. dubium; F IV, 59. e. paria; F IV, 68. non satis e.; F V, 81. malum ... non e.; F V, 94. e. miseris; T I, 14. 25. miseris non e.; T I, 15. e. nequitiam; T II, 29. e. non sanos; T III, 10. rem ipsam causam atque || [c. a.] || fontem e.; T III, 67. e. inutile; T IV, 46. malum non e.; T IV, 59. e. non miser; T V, 15. e. non miserius; T V, 16. e. ... fortunata; N II, 15. non ... animantem e.? N II, 36. aeternum non e.; N III, 37. philosophi non e.; D II, 27. e. opportunissimos; R I, 5. e. sapientis; R III, 39. e. petulantis; L I, 50. e. ius; L II, 58. e. aequam; O III, 88. e. senatorem; O III, 100. non e. utilis; O III, 115. e. non bonus; P 7. non beatissimus e.; P 17. non fuisse vera; A II, 88. causam non f.; F I, 35. non beatiorum e.; F IV, 65. fuisse; T I, 3. D II, 36. f. iustum; N II, 10. iustum ... f.; D II, 74. sine provocacione ... non f.; R II, 54. f. solvendo; O II, 79. longinquum ... discessum fore; C 84. futura non fuisse; F V, 31. facere; O I, 32. III, 108. fieri; D II, 92. Fa 44. esse faciendum; F I, 48. O III, 53. ferre; T II, 43. esse ... figurata; N II, 159. frangi; T II, 66. ipsam per se fundam esse; F III, 38. fungi; D I, 71. II, 107. habere; T I, 87. II, 32. O II, 55. T 38. non || magis || habere; F V, 84. habuisse; N I, 72. humare; T I, 108. ignorare; F V, 42. impertire; D II, 40. impetratum non fuisse; Lae 39. nova te rebus nomina imponere; F III, 10. inesse; A II, 99. 103. illum iracundia tam inflammatum fuisse; T IV, 50. intellegere; T II, 6. 12. 75. V, 80. N I, 109. internoscere; A II, 58. eos ... miseris indicare; T I, 106. laborare; T III, 50. licere; O III, 47. P 20. mirari; N II, 125. esse mirandum; D II, 49. monstrare; O III, 55 (54). < nati; T I, 114. fr IX, 9. necesse esse; L II, 23.

92

esse nexa; Fa 38. negligere; O I, 98. esse neglectum; D I, 48. offendere; O I, 99. oportere; F II, 104. N I, 31. D I, 99. opus esse; O III, 49. parere; T IV, 39. fuisse perituro; D II, 84. perturbari; O I, 80. placuisse; D I, 55. O III, 68. esse ... positam; F IV, 59. posse; A I, 5. II, 40. 41. <. 42. 83. <. 133. 146. F I, 57. II, 49. 50. 51. 59. 82. III, 42. IV, 40. 45. 55. 68. V, 49. T II, 40. 67. III, 30. N I, 70. 98. II, 46. D I, 100. R II, 57. 62. 70. L III, 26. 42. O I, 84. II, 42. III, 25. 35. C 78. <. <. Lac 18. 65. || posset ||; Lac 62. potuisse; A II, 70. N I, 21. II, 48. D II, 37. <. Fa 48. L II, 58. probare; O I, 71. prohibere; O I, 52. putare; D I, 104. R IV, 1. quaerere; F V, 79. D II, 46. <. 55. esse ... quaerenda; T II, 45. recessare; R I, 11. reddere; O I, 48. P 41. relinquere; L III, 26. remanere; T I, 82. esse reprehendens; F II, 21. esse ... seiugatum; D I, 70. esse servatum; O III, 94. solere; R I, 11. non ... sollicitari; C I, 5. tangere; R III, 24. tributuras fuisse; N I, 78. ab hominibus ... venisse; N I, 90. vereri; F I, 79. versari; T V, 111. videre; F IV, 76. vidisse; N I, 16. talem videri fuisse; F I, 24. alienum videri; F III, 63. violare; O I, 99. esse usos; D II, 73.

d. **Participia, Gerundium** non accipienda; O I, 68. adit; F II, 86. non adgravescens; T III, 76. capessentibus; O I, 71. cognitum; A II, 59. commutatis; L I, 38. comprehensa; A II, 95. concessa; A II, 116. concessa; F IV, 50. consecutus; T V, 97. contemendam; T II, 49. convalescens; T IV, 74. depravata; F I, 50. non dissentiens; N I, 83. dolentem; F II, 41. dolendi; F II, 10. 28. 32. 33. V, 19. 20. 22. a non dolendo; T III, 47. ad non dolendum; F V, 19. in non dolendo; F II, 11. 31. dubitans; D I, 125. dubitatem; F V, 26. erubescens; N I, 111. eam (rem familiarem) ... exaggerantes; O I, 92. ferendae; O III, 36. ferendae; R I, 9. ferendis; F V, 32. fugiendos; F II, 118. impeditam; A II, 107. impetrata; O III, 113. intellegens; N I, 33. intellegentium; F I, 59. intellecta; T I, 41. non interpretatum; L II, 29. interveniente; T III, 38. landandum; T II, 43. nominata; T I, 41. obediens; T III, 24. obtemperans; T III, 24. obtemperantis; T III, 7. obtemperans; T IV, 14. (acc.) O I, 136. obtinens; F IV, 56. occurrentia; F IV, 43. parentibus; L III, 16. percepto; A II, 148. percepta; A II, 110. perfectio; O I, 46. pervagatis; F III, 5. improbanis || non probans ||; A II, 148. probatissimo; P 40. putandum; A II, 15. reprehendens; F II, 21. repugnante; T II, 15. O III, 22. repugnantis; T I, 3. seiunctum; T III, 28. sitiens; F I, 17. spoliatum; O II, 64. timentes; F II, 22. usos; D II, 88.

II. **Adverbia**: sapientem non timeat, ne patria delectur? non doleat, si delecta sit? A II, 135. non, quo modo efficiatur concludaturque ratio, (Epiaeus) tradit, non, qua via captiosa solvantur, ambigua distinguantur, ostendit; F I, 22. non ergo iam Epaminondae, non Leonidae mortem huius (Epicuri) patri antepone; F II, 97. non instituta opinio est confirmata, non legibus; T I, 80. at non similis aegrotationis est libido, non immoderata laetitia; T III, 23. audite ... non futillis || futillis || ... sententias, non opificem ... mundi; N I, 18. non oppositis tribunis pl., nullis aliis adiunctis magistratibus, non provocacione ad populum contra necem et verbera relicta; R II, 62. quem illa (comedia) non adigit vel potius quem non vexavit? R IV, 11. an ea non aliter (iudicari), honesta et turpia non ad naturam referri necesse erit? L I, 46. qui non crudelis in bello, non inmanes fuerunt; O I, 35. non recte frumentarius ille, non recte aedium pestilentium venditor ta-

cuit; O III, 67. itaque non aqua, non igni, ut aiant, locis pluribus utimur quam amicitia; Lac 22. non esse cupidum pecunia est, non esse emacem vectigal est; P 51. f. B, II. sed; O II, 36.

III. **Adverbia**: atqui, si id crederemus, non egeremus perpendiculari, non normis, non regulis; A fr 8. non L. Brutus ... in proelio condidisset, non cum Latinis decideret pater Decius, cum Etruscis filius, cum Pyrrho nepos se hostium telis obiecerunt, non uno bello pro patria cadentis Scipiones Hispania vidisset; T I, 89. pro qua (sententia) non in senatu, non in contione, non apud exercitum neque ad censors dicere audent; T III, 51. non decet, non datum est, non potestis; N II, 74. non inisset ad arma Pompeius, non transisset Crassus Euphratem, non suscepisset bellum civile Caesar; D II, 24. quia ... non sunt in disputando vafri, non veteratores, non maliiosi; R III, 26. non illicitatorem venditor, non qui contra se liceatur, emptor apponet; uterque ... non plus quam semel eloquatur; O III, 61. nunquam ... ulla ... opera sunt, non serendis, non percipiendis, non condendis fructibus; C 24. f. B, II. sed; N II, 94.

IV. **Adverbia**: quis enim potest, in quo libidine cupiditate sit, non libidinose et cupidus esse? in quo ira, non iracundus? in quo amor, non anxius? in quo timor, non timidus? T IV, 57. Xerxes ... non equitatu, non pedestribus copiis, non navium multitudinem, non infinito pondere armis contentus; T V, 20. quid? bestiae non frigae, non famem, non montivagos atque silvestris curatulationesque patiuntur? non pro suo parte iam propugnant, ut vulnera excipiant? T V, 79. f. I, 6, a, β, ββ. quis; F V, 6.

V. **Adverbia**: nihil ... putare (in primis naturibus) esse praeter voluptatem, non membra, non sensus, non ingenii motum, non integritatem corporis, non valetudinem; F II, 34. quae autem natio non comitatem, non benivolentiam, non gratum animum et beneficii memorem diligit? quae superbos, quae maleficos, || quae maleficia || quae crudelēs, quae ingratos non aspernat, non odit? L I, 32. f. B, I, I. F II, 116. — B, II. potius. O III, 57.

VI. **Adverbia**: illa testabor, non me sortilegi ... agnoscere; non habeo denique nauci Marci augurem, non vicinos haruspices, non de circis astrologos, non lycaicos coniectores, non interpretes somniorum; non enim sunt ii ... divini sed ...; D I, 132. nam sensus nostros non patens, non nutrix, non magister, non potia, non scaena depravat, non multitudinis consensus adducit a || ab, ad || vero; L I, 47. non enim magnitudo animi cruciabat eias (Reguli) a Poena, non gravitas, non fides, non constantia, non illa virtus, non denique animus ipse; P 16. f. B, II. sed; T II, 20. C 74. 75.

VII. **Adverbia**: non enim (Pompeius) cum cetero bellum gessisset, non inparatus arma suscepisset, non domum reliquisset, non ex Italia fugisset, non exercitum amisso nudas in servorum ferrom et manus incidisset, [non liberi defleat, non fortasse omnes a victoribus possiderentur]; T I, 86. sed tamen ... non plane me enervavit, non adimit senectus, non curia vires meas desiderat, non rostra, non amici, non clientes, non hospites; C 32.

b. **mit altera Particula**: ac: f. atque. at: at, si sapientia bonum sit, non sequi, ut ...; F III, 49. at enim, qua in vita est aliquid mali, ea beata esse non potest; F V, 91. at id quidem illi ipsi, qui dolorem malum esse negant, non solent dicere; T II, 17. at non nunquam bonos exitus habent boni; N III, 89. at non nunquam ea, quae praedicta sunt, minus eveniunt; D I, 34.

at si ita fatum erit || sit, est ||: „nascetur Oedipus Laio“, non poterit dici .; Fa 30. at vero ea (pars animi) ... non unau (beluam) aut faciliem ad subigendum frenat et domat; R II, 67. f. **at**, II. non (24 **St.**) **§. I.**, **§.** 252, a.

ac. atque: atque etiam ... non repugnare; A II, 112. ac tamen hic (Arcesilas) mallet non dolere; F V, 94. atque his superstitionibus non dubitasti etiam omnia adingere; D II, 83. atque etiam si qua erat famosa, ei cognati osculum non ferebant; R IV, 6. atque illi ... tamen ab augendis hominum utilitatibus et commodis non recesserunt; O I, 155. atque in his tamen tribus generibus ... non incallide tergiversantur; O III, 118. f. **atque**, II, 1. non (6 **St.**). 2. i. vor cimer Regation (5 **St.**) **§. I.**, **§.** 257, a. 266, b.

atqui: atqui id tibi ... verendum || non || est; R III, 8. f. **a.** III. A fr 8. **atqui**, II. non (4 **St.**) **§. I.**, **§.** 268, b.

autem: vides autem ... non posse nos Amasii ... similes esse; A I, 5. apud nostros a. non ignoras quae sit ... subtilitas; A I, 6. Philone a vivo patrocinium Academiae non defuit; A II, 17. magnitudo a. solis percipi non potest; A II, 128. ego a. mirari satis || rimari || non queo; F I, 10. Epicurus a. in quibus sequitur Democritus, non fere labitor; F I, 18. quod quidem mihi si quando dictam est (est a. dictum non parum saepe); F II, 12. tu a. ... non vides .? F II, 16. Stoicorum a. non ignoras quam sit subtile ... disserendi genus; F III, 3. laboro a. non sine causa; F III, 8. fieri a. non posset, ut .; F III, 16. in principis a. naturalibus plerique Stoici non putant voluptatem esse ponendam; F III, 17. quis a. honesta in familia institutus et educatus ingenue non ipsa turpitudine ... offenditur? F III, 38. alia a. non esse eius modi; F III, 51. recta a. facta et peccata non habentur communia; F III, 69. ab hoc (Zenone) a. quaedam non melius quam veteres; F IV, 9. quibus a. in rebus tanta obscuratio non fit; F IV, 30. si a. id non concedatur; F IV, 30. quod a. (Stoici) ea ... non adiungunt ad finem bonorum; F IV, 43. illi a. ... non debent fortasse vitam beatam habere, in quo possit iure gloriarum; F IV, 51. sin a. eos non probat; F IV, 60. tu a. ... cur non propriis verbis illa tenebas? F IV, 61. ego a. non commemini, ante quam sum natus, me miserum; T I, 13. hic a., ubi habitamus, non intermittit suo tempore caelum nitescere; T I, 69. in amici a. cognitione dubitare non possumus. ... quin .; T I, 71. dici a. hoc in te satis subtiliter non potest; T I, 88. Graeci a. homines ... hostem aspicere non possunt; T II, 65. alterum a. iam integrum non est; T V, 17. in specie a. fictae simulationis, sicut reliquae virtutes, item pietas inesse non potest; N I, 3. Crotoniatis a. Alcmaeo ... non sensit esse mortalibus rebus immortalitatem dare; N I, 27. qui (Plato) ... in Legum a. libris, quid sit omnino deus, anquir oportere non censeat; N I, 30. virtutem a. sine ratione constare non posse; N I, 89. angustia a. conclusae orationis non facile se ipsa tutatur; N II, 20. ipsum a. hominem ... non constare natura; N II, 86. homo a. haec, quae in mundo sunt, efficere non potest; N III, 25. ego a. non intellego .; N III, 35. hi (Panisci et Satyri) a. non sunt; ne Nymphae (deae) quidem igitur; N III, 43. cur a. Arqui species non in deorum numero reponatur? N III, 51. illum (Hannibalem) a. id distius facere non potuisse; D I, 49. humani a. animi eam partem ... non esse ab actione corporis seingratam; D I, 70. si ... possunt a. aliquando oculi non fungi suo munere; D I, 71. II, 107. non est a. divinitio; non sunt ergo di;

D II, 41. sunt a. innumerabiles praesensiones non fortuitae; D II, 109. quod a. verum non est, qui potest non falsum esse? Fa 38. qui a. causas antecedentis non dicent perfectas; Fa 42. hoc a. sphaerae generi ... in illa sphaera solida non potuisse finire; R I, 22. quis a. (putare potest) non magis solos esse, qui .? R I, 28. quibus a. regia potestas non placuit; L III, 4. quis a. non sentit omnem auctoritatem optatum tabellarum legem abstulisse? L III, 84. qui a. non defendit nec obsest, si potest, iniuria; O I, 23. nihil agere a. cum animus non posset; O II, 4. in illo a. altero genere largiendi ... non uno modo in disparibus causis adfecti esse debemus; O II, 61. cum a. omnes non possint, ne multi quidem, ... iuris periti esse; O II, 67. sin a. id non sit eius modi; O III, 30. sin a. dictum non omne praestandum est; O III, 55. id a. non posse multis contingere; C 8. quod a. Nonis in collegio nostro non adfuisse; Lae 8. de C. Graeci a. || Gai a. Gr. || tribunatu quid expectem, non lubet argui; Lae 41. quod a. non licet; P 20. quis a. bona mente praeditus non mallet nullas omnino nobis a. natura voluptates datas? fr V, 81. f. **a.**, V. L I, 32. — non placet autem detracta voluptate aegritudinem statim consequi; F I, 56. non metuet a.; F II, 71. non perfecti a. homines et tamen ingenis excellentibus praediti excitantur saepe gloria; F V, 69. non sentientis a. nihil est, ullam in partem quod intersit; T I, 24. non videt a. (animus), quod minimum est, formam suam; T I, 67. non possum a. dicere ... Themistoclem, Epaminondam bellicae virtutis (carere gloria); T I, 110. non cadunt a. haec in virum fortem; igitur ne aegritudo quidem; T III, 14. non cadit a. invidere in sapientem; ergo ne misereri quidem; T III, 21. non habeo a. quod tibi adsentiar; N III, 64. non placet a. paucis a. facta immortalibus esse consultum; N III, 70. non esse a. illud carmen furentis ... ipsum poema declarat; D II, 111. non est a. consentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate; O I, 63.

certe: certe tam multa non collegisset, ... nisi .; A II, 75. nec ... dum metuit, iustus est, et certe, si metere destiterit, non erit; F II, 71. atque haec certe non ita se habent; T V, 43. aut semper aut ... plerumque, ... non nunquam certe, quid futurum sit, intellegit; D I, 128. quoniam mors aut meliorem ... aut certe non deterioiorem (ad aetatem) est statum; L fr I, f. **certe**, I, 2. non (24 **St.**) II. sed (4 **St.**) **§. I.**, **§.** 409, b. 410, b.

demum: ea sunt enim demum non ferenda in mendacio; R II, 28.

denique: sin autem temporibus eogeretur, tum id munus denique (sapientem) non recusare; R I, 11. f. **a.**, VI. D I, 132.

enim: a Graecis enim (ea) peti non poterant; A I, 8. quis e. ... non . . . sentit, quod intersit inter perspicua et inania? A II, 51. cur e. ... in hoc tanto mundo Calates alter non possit esse? A II, 55. tantum e. te modo || non modo, al. || monuit. ... ut caveres .; A II, 63. plura e. vera discrepantia esse non possunt; A II, 115. est e. (Epicurus) ... non satis politus sit artibus; F I, 26. aliter e. explicari, quod quaeritur, non potest; F II, 18. quis e. vestrum non edidit Epicuri *κρυπτάς δόξας*? F II, 20. quamvis e. (beatae) depravatae non sint, pravae tamen esse possunt; F II, 33. si e. non fuit eorum (iudicium) iudicii; F II, 98. esse e. (eo animo), nisi eris, non potes || nisi videris, non prodest ||; F II, 78. primum e. ... gaudere non potes; F II, 98. ut e., qui mortem in malis ponit, non potest eam non timere, sic .; F III, 29. est e. eorum (Peripate-

tiorum) consuetudo dicendi non satis acuta; F III, 41. si e. propterea vitia alia aliis maiora non sunt, quia ...; F IV, 68. quod e. sapientia, pedem ubi poneret, non habebat; F IV, 69. aliter e. nosmet ipsos nosse non possumus; F V, 44. si e. ... non explet bona naturae voluptas; F V, 45. servari e. iustitia nisi a forti viro, nisi a sapiente non potest; F V, 66. quis e. potest ea, quae probabilia videantur ei, non probare? F V, 76. quae e. mala illi (Stoici) non audent appellare; F V, 78. quae e. dici Latine posse non arbitratur; F V, 96. quis e. non (disertus esse posset) in eius nodi causa? T I, 11. ultra e. quo progrediar, ... non habeo; T I, 17. animos e. per se ipsos viventis non poterant mente complecti; T I, 37. ego e. ipse cum eodem isse (Platone) non invitus erraverim; T I, 40. nisi || si || e., quod nunquam vidimus, id quale sit, intelligere non possumus; T I, 51. Critoni e. nostro non persuadei me hinc avolaturum; T I, 103. talis e. interitus non est sine gravi sensu; T I, 107. illud e., quod me angebat, non eximis; T II, 29. crus e. alterum (Marini) non praebuit; T II, 53. ut e. id non potest, sic ...; T IV, 41. quae e. istarum definitionum non aperit notionem nostram? T IV, 53. mihi e. non videbatur quisquam esse beatus posse, cum in malis esset; T V, 22. tardis e. mentibus viris non facile comitatur; T V, 68. quae est e. cogitatio non dissolubilis? N I, 20. cum e. non instituto aliquo ... sit opinio constituta; N I, 44. quis e. non timeat omnia providentem ... deum? N I, 54. mihi e. non tam facile in mentem venire solet, quare verum sit aliquid, quam quare falsum; N I, 57. erat e. non facile agentia aliquid ... deos in aliarum formarum imitatione servare; N I, 77. quae e. potest esse sanctitas, si dei humana non curant? N I, 123. enumerari e. non possunt finium opportunitates; N II, 132. mutari e. fata non possunt; D II, 21. comitiorum e. non habendorum causas esse voluerunt; D II, 43. illius (Epicuri) e. deus ... non potest hominibus divinationem impertire; D II, 40. quis e. non videt et formas et mores ... effingere a parentibus liberos? D II, 94. ex falsis e. ... verum effici non potest; D II, 106. causas e. efficientis quod non habebit, id ...; Fa 20. voluntatis e. nostrae non esse causas externas; Fa 23. si e. pecunias aequari non placet; R I, 49. antiquitas e. recepti fabulas fictas etiam non nunquam incoadit; R II, 19. cur e. pecuniam non habeat mulier? R III, 17. ergo aduentis Antiocho, familiari meo, (magistro e. non audeo dicere); L I, 54. quid e. ille (puer) non edidit? L III, 19. sustines e. non parvam expectationem imitandae industriae nostrae; O III, 6. aliter e. teneri non potest, si ...; O III, 17. semper e. in his studiis ... viventi non intellegitur quando obrepit senectus; C 38. abest e. (villa) non longe a me; C 55. ut e. non omne vinum, sic non omnis natura || aetas matura || vetustate coacescit; C 65. senectus e. quamvis non sit gravis, ... tamen aufferit eam viriditatem; Lae 11. aperte e. adulantem nemo non videt, nisi qui admodum est excoars; Lae 99. diutius e. iam in hoc desiderio esse non possum; Lae 104. Democriti manus urgebatur; est e. non magna; fr V, 34. congruere e. cum cogitatione magna voluptas corporis non potest; fr V, 81. f. at; F V, 91. demum. et; A II, 121. idcirco; F I, 39. omnino; N II, 44. s. IV. T I, 57. VI. P 16. VII. T I, 86. — non enim is sum, qui, quidquid videtur, tale dicam esse, quale videtur; A II, 19. urgent, ut congruant neminem ... posse ...; A II, 35. proferemus ... mente captos tam absurde, ut ...; A II, 53. satis intellegebam; A II, 63. sum sapiens;

A II, 66. est (sapiens) e. saxo sculptus; A II, 101. potest convenienter dici nihil comprehendi posse; A II, 109. (sapiens) nescire se dicat; A II, 110. magis aduenturum nec approbant lucere nunc quam ...; A II, 123. carere eo malo satis est ad bene vivendum; F II, 41. hilaritate nec lascivia nec rian aut ioco ... sunt beati; F II, 65. idcirco non erat ortus illinc; F IV, 13. idem (natura) facit in homine; F IV, 37. in selectione virtus ponenda erat; F IV, 46. novi; T I, 15. id praecipit, ut membra nostra ... noscamus; T I, 52. ambrosia deos aut nectare ... laetari arbitror; T I, 63. senties; T I, 104. tam cumulus bonorum iucundus esse potest quam molesta decessio; T I, 110. in caelum ascensus es; T I, 111. adgnosco; T II, 26. satis intellego, quid summum dicas esse; T II, 44. id solum continet ea disputatio, ut ...; T III, 57. intellego; T IV, 9. omne vitium parva habet disensiones; T IV, 29. suscipere ipsi aegritudines propter alios debemus; T IV, 56. sapientes eramus; T IV, 63. video, quo modo sedare possint mala praesentia praeteritae voluptates; T V, 74. tam auctores in disputando quam rationis momenta quaerenda sunt; N I, 10. si mundus nullus erat, saecula non erant; N I, 21. idem in Italia Volcanus, idem in Hispania; N I, 84. sentis, quam multa vobis suscipienda sint; N I, 94. (di) venis et nervis et ossibus continentur; N II, 59. mediocriter moveor auctoritate tua; N III, 5. ratio est homini beneficio deorum data; N III, 71. ignoro, quanti eius (providentiae) nomen putetis; N III, 78. parvis mihi revocant; D I, 123. te puto esse cum, qui ...; D II, 43. ignoras, quam (Epicurei) ista derident; D II, 39. sumus si nos augeres, qui ...; D II, 70. omnis error stultitia dicenda est; D II, 90. idcirco etiam nostrarum voluntatum ... sunt causas naturales; Fa 9. credo nullo percepto ... ceteros artifices versari in suo munere; Fa 11. aeternis causis naturae e. || e || necessitate manantibus || eman. || verum est id, quod ita enuntiat; Fa 19. atomus ab atomo pulsa declinat; Fa 22. facile valenti populo resistitur; R IV, 8. id quaerimus hoc sermone, ... quem ad modum caveamus in iure; L I, 17. (tanta) erunt, nisi ...; L I, 63. de hoc senatu ... haec habetur oratio; L III, 29. sumus ii, quorum vagetur animus errore; O II, 7. omnes eos contemnunt, de quibus male existimant; O II, 36. video, cur, quid ipse sentiam de morte, non audeam vobis dicere; C 77. est inhumana virtus neque immunis neque spernenda; Lae 50. tam utilitas parva per amicum quam amici amore ipse delectat; Lae 51. debent esse amicitiarum sicut aliarum rerum satietates; Lae 67. neque tu possis ... omnes teos ad honores amplissimos perducere; Lae 73. est (hoc opus) tale, ut ...; P 5. non est enim in nostra potestate ... dissimilatio; T III, 35. + non || sunt || e. multa efferata et immania; T IV, 32. non est e. aetheris ea natura, ut ...; N II, 54. non est e. causa conversionis, ubi ...; R I, 69. non ius e. illud solum superbius populo et violentius videri necesse erat; L III, 17. +noentium || non enim || rumores ponebat ante salutem; O I, 84. num || non || e. alia in causa M. Cato vitat, alia ceteri? O I, 112. [non e. mihi est vita mea utilior quam animi talis affectio]; O III, 29. non lubet e. mihi deplorare vitam; C 84.

ergo adhuc ... causa non videtur fuisse mandandi nominis; F IV, 13. nemo ergo non miser; T I, 9. si ergo apud inferos miseri non sunt, ne sunt quidem apud inferos ulli; T I, 11. ergo id quidem non dubium, quin ...; T III, 30. ergo ista necopinata non habent tantam vim, ut ...; T III, 55. ergo hoc te ratio non docebit? N I, 96. ergo haec (mens, ratio) mundo deesse non

possunt; N II, 38. videtis ergo non esse eam (mentem divinam) tam occupatam, quam putabatis? N III, 93. ergo hic (Epicurus) ... recte non dubitat divinationem tollere; D II, 40. omne ergo, quod falsum dicitur in futuro, id fieri non potest; Fa 12. ergo non probares, si ... libidines ... tenerent omnia? R I, 60. ergo ea deliberanda omnino non sunt; O III, 37. ergo et promissa non faciendi non nunquam, neque semper deposita reddenda; O III, 95. ergo et parenti non nunquam adimi vita sine sceleris potest et servo saepe sine iniuria non potest; P 24. — non ergo id agitur, ut ...; A II, 126. non potes ergo ista tueri; F II, 69. non cadit ergo in sapientem aegritudo; T III, 14. non ergo omnium ortus || interitus || ... natura conficit; D II, 37. non sunt ergo di; D II, 41. non ergo a praetoris edicto ... haerendam iuris disciplinam patet; L I, 17. non ergo erunt homines delicias diffuentes audiendi; Lae 52. f. autem; D II, 41.

et: quidam e philosophis, et ii quidem non mediciores; A II, 17. et quidem homines similia sunt quaedam non honesta; A II, 50. quibusdam, et iis || his || quidem non admodum indoctis; F I, 1. propter voluptatem et parvam et non necessariam; F I, 47. et tamen ergo a philosopho ... non aspernet; F I, 15. et hercule, ... si summum bonum voluptas est, rectissime (reprendendam) non putat; F II, 23. et simul non proficiacitur animal illud modo natum a summa voluptate; F II, 31. vir bonus et sapiens et legibus parens et civilis officii non ignarus; F III, 64. (Stoici) desiciunt a natura et quodam modo sunt non dissimiles Aristonibus; F IV, 43. et hi quidem ita non sola virtute finem bonorum contineri putant, ut ...; F IV, 49. ut recte qui sentiat et id, quod sentit, polite eloqui non possit; T I, 6. et tamen non satis mihi videtur vidisse hoc Cleanthes; T III, 77. natura est ... quae contineat mundum ... et ea quidem non sine sensu atque ratione; N II, 29. quasi non poterit id evenire casu et non in omni marmore necesse sit inesse vel Praxitelia capitali D II, 43. non et || ei, cui || venae sic cui moventur, et is febrium non habet; Fa 15. non et sunt in sphaera maximi orbes, et ii non mediis inter se dividuntur; Fa 15. vereor, ... ne ... quasi praecipitibus cuiusdam et decentis et non vobiscum simul considerantis esse videatur oratio mea; R I, 70. et omnes idem et iidem non alias aliis utentur; R III, 18. et mehercule ego me cupio non mendacem putari; L I, 4. pauca sane (sunt in legibus) ... et ... non ignota vobis; L II, 58. et quoniam officia non eadem disparibus aetatibus tribuantur; O I, 122. ut neque cessaret umquam et interdum colloquio alterus non egeret; O III, 1. qui (maiores natu) se et libidinum vinculis laxatos esse non moleste ferrent nec a suis desperarent; C 7. auctoritate || ac temperate || et offensione animi non acerba; Lae 77. et alias non nunquam et paulo ante; fr V, 46. f. certe; F II, 71. ergo; O III, 95. et, C, I. non (4 Et.). II, a, I, k. vor ciner Regation, non (32 Et.). D, a, I, k. vor ciner Regation, non (28 Et.). 2, g. non (4 Et.). B, I, c. 830, a. 850, b. 861, a. 863, a. — quis enim potest ... non et dies et noctes divinum nomen horrere? A II, 121. nos ... non et dicemus hoc melius et constantius sentiemus? T III, 31. quae (virtus) si ... non et oriatur a se et rursus ad se revertarur et ...; T III, 37. an ad cetera, quae mala putantur, non et Epicurus et reliqui philosophi satis parati videntur? T V, 89. nullum potest esse animal, in quo non et appetitio sit et declinatio naturalis; N III, 33. non et natus est quis oriente Canicula, et is in mari morietur; Fa 15. neque potest eius modi

res publica non regnum et esse et vocari; R II, 43. non et sine ea cogitatione ineundis subducendis-que rationibus; fr V, 94. f. et non; Fa 15. < enim; N II, 59.

et enim quis hoc non videt, desideris omnia ista condiri? T V, 97. etenim, qui secum loqui poterit, sermonem alterius non requirit; T V, 117. etenim ... non vereor, condiculatorum ne quis exaudiat; L I, 21.

etiam: plerique tamen .. definitiones ipsarum etiam evidentiis rerum non improbant; A II, 18. eam si varietatem diceris, intellegerem, ut etiam non dicente te intellego; F II, 10. non dico fortasse etiam, quod sentio; T I, 12. cur eum beatum modo et non beatissimum etiam dixerim? T V, 76. multa primo die, ... non pauca etiam postero ... sunt dicta de morte; T V, 118. etiam Philo noster ferre non poterat aspernari Epicureus mollis ... voluptates; N I, 113. f. atque; A II, 112. R IV, 6. enim; Fa 9. etiam, II, 4. non (13 Et.), non nunquam (13 Et.). B, I, c. 874, b. f. fere; f. fere, IV, non (5 Et.) c. 38, a. ferme; f. ferme, II, non (3 Et.) c. 39, a. fortasse; f. fortasse, III, non, non nunquam (10 Et.) c. 68, a.

forte: si forte de paupertate non persuaseris; T IV, 59. etiamsi res forte non suppetit; O II, 32.

hercule, mehercule non hercule ... dubito, quin ...; R I, 37. f. et; F II, 23. — non mehercule .. soleo temere contra Stoicos; F IV, 2. f. et; L I, 4.

iam: iam vero qui potest vir bonus non ad id, quod laudabile sit, omnia referre, quae ...? T V, 48. iam vero venae et arteriae micare non desunt quasi quodam igneo motu; N II, 24. f. iam, II, non (15 Et.) c. 197, b.

idcirco: idcirco enim (manus) non desiderat, quia ...; F I, 39. qui (Stoici) ... id non concedat || idcirco non dant, id circumcitant, al. ||; T I, 78. nec ... idcirco ... non eadem superstitione, quae ceteras gentes, conficitur; L I, 32. nec ... idcirco non contra illam legem sempernam Sex. Tarquinus via Lucretiae ... attulit; L II, 10. quod idcirco fugiendum non sit, quod .. turpe non sit; O III, 33. — non idcirco non optime nobis a dia esse provium, quod ...; N III, 70. f. enim; F IV, 13. Fa 9.

igitur: haec igitur Epicuri non probo, inquam; F I, 26. nemo i. stultus || est || non miser; F I, 59. quem (Gallionem) libenter cenasse non negat. cur i. non bene? F II, 25. hoc i. ... idem (philosophus) non videt ne expetendum quidem esse; F II, 29. cur i. ... non malum usitate loqui? F IV, 72. utrum i. tibi ... non placet? F V, 77. si i. non sentit, nihil possunt esse; T I, 12. in eo i. qui non est; T III, 40. potes i. ... non eum miserum dicere? T V, 12. i. aliquis non pulcherrimus deus; N I, 80. hanc i. in stellis constantiam ... non possum intellegere sine mente; N II, 54. cur i. mundus non animans sapiensque iudicetur? N II, 22. cum i. esse partes in extis non reperiantur; D I, 119. sunt i. domesticae fortitudines non inferiores militariibus; O I, 78. si i. non poterit sive causae defensivae sive ...; O I, 121. quod modo i. perhorrescit in exiliam nomen exilis non terhorrescit? P 32. iam fateris i. non esse te divitem; P 45. ad hanc i. conversionem ... ingrediendi membra non dedit; T I, 19. f. tam; F IV, 63. — non potest igitur dubitari, quin ...; A II, 27. non est i. voluptas bonum; F I, 39. non est i. summum malum dolor; F II, 104. num non vis i. audire, cur ... mors ... non sit in malis? T I, 17. non cadit i. in sapientem aegritudo; T III, 15. non sunt i. ea

bona dicenda nec habenda; T V, 44. non sine causa i. Epicurus ausus est dicere . . . ; T V, 110. non est i. tam explorata ista ratio; N I, 64. non pudet i. physicum . . . ab animis consuetudine inbutis petere testimonium veritatis? N I, 83. non est i. natura deorum praepotens; N II, 77. non est i. mundus deus; N III, 23. non esse i. natura ignem sempiternum; N III, 37. non est i., ut mirandum sit ea praesentia a divinantibus . . . ; D I, 128. non potueras hoc i. a principio . . . dicere? D II, 133. non sunt i. neque adhesiones neque actiones in nostra potestate; Fa 40. non est i. amici talem esse in eum, qualis . . . ; Lae 59. f. **igitur**, B, I, 5. non (21 Et.) ©. 209, a. — II, 1, e. non (3 Et.) nonne; P 38 (©. 211, b).

itaque non haesitans respondebo; A I, 4. (sapienter) metuit, ne confundere omnia videatur; A II, 110. placuit Epicuro medium esse quiddam; F I, 38. facile est invenire, qui . . . ; F III, 66. (ratio) discedit ab eorum curatione; F IV, 39. deterret sapientem mors, . . . quo minus . . . ; T I, 91. inscite Heraclotes Dionysius ad ea disputat, quae . . . ; T III, 18. sine causa . . . primos tris versus revocasse dicitur Socrates; T IV, 63. prae-igno; N I, 62. sic causa intellegi debet, ut . . . ; Fa 34. tam ista me sapientiae . . . fama delectat; Lae 15. itaque in rebus minime obscuris non multus est apud eos disserendi labor; F III, 40. mihi non satis videmini considerare, quod iter sit; F IV, 37. mihi placere non solet consequentia reprehendere; T V, 24. pulso Tarquinio nomen regis audire non poterat; R I, 52. ut omitam . . . , non vides . . . ? L III, 39. eorum consilio saepe aut non suscepta aut confecta bella sunt; O I, 79. (vir bonus) hac vi non utatur; O III, 75. feci non invitus, ut . . . ; Lae 4. puleus ego civitate non sum; P 28. f. a. II, Lae 22.

mehercule: f. hercule.
modo: non modo ut Spartae, rapere ubi pueri et depere discunt; R IV, 3. f. enim; A II, 63.
ne: f. **ne**, II, non (17 Et.) ©. 655, a.

neque, neque: quin . . . neque satis sit (decretum) non esse falsum, sed etiam stabile, fixum, ratum esse debeat; A II, 27. nec ille . . . iurare possit || posset || ita se rem habere, neque ego non ita; A II, 123. nec ob eam causam non multo maiores esse et voluptates et dolores animi quam corporis; F I, 55. nec vero quisquam stultus non horum morborum aliquo laborat; F I, 59. Epicurus autem . . . nec non vult . . . plane et aperte loqui, nec . . . ; F II, 15. nec tamen . . . non satis Graecorum gloriae responderunt; T I, 3. nec, qui pauca perceperit, non idem reliqua eodem studio persequitur; T II, 1. nec vero quisquam fuit, qui eum . . . non laudandum putaret; T II, 43. nec vero illud non eruditiorum temporum argumentum est; T IV, 4. nec vero . . . non sit deterior mundi potius quam humana condicio; N II, 36. nec vero Aristoteles non laudandus est; N II, 44. nec vero eae stellae . . . non significant eandem mentem; N II, 54. nec tamen possumus dicere non pluri captivos acerbe quam praedones necatos; N III, 82. nec ego unitorum agrorum salutem non ab Hippocrate potius quam ab Aesculapio datam iudico; N III, 91. neque te ipsum non esse commotum; D I, 68. at neque non (di) diligunt nos . . . neque non possunt futura praenoscere; D I, 82. II, 102. 106 (105). nec . . . non est divinitio; D I, 83. II, 102. nec vero non omni supplicio digni . . . consules; D II, 71. nec (di) . . . non dant vias aliquas; D II, 106. quae (ratio) neque Solonem Atheniensem non longis temporibus ante fingerat neque . . . ; R II, 59. nec ratio divina non hanc vim . . . habet; L II, 10. neque illis adimi nec iis non satis fieri, . . . oportere;

O II, 81. nec insipienti etiam in summa copia non gravis (senectus esse potest); C 8. nec ulli bonarum artium magistri non beati putandi; C 29. te . . . nec potuisse non commoveri; Lae 8. nec ob aliam causam ullam boni improbis . . . amici esse non possunt; Lae 74. nec non saepe laudabo sapientem illum; P 8. f. idcirco; L I, 32. II, 10. — non est certe (illa vis) nec cordis nec sanguinis nec . . . ; T I, 60. f. enim; Lae 50. 73. neque: ut ne nimis cito diligerent incipient aetate non dignos; Lae 78.

non: non quo non latus locus sit, sed . . . ; A II, 37. quo modo non potest animal ullum non adpetere id, quod . . . , sic non potest obiectum rem perspicuam non adprobare; A II, 38. e quo efficitur, non ut nos non intellegamus, quae vis sit istius verbi, sed, ut . . . ; F II, 15. non enim . . . idcirco non erat ortus illius; F IV, 13. non enim, si mundus nullus erat, saecula non erant; N I, 24. non possumus ea ipsa (sidera) non in deorum numero reponere; N II, 54. non possumus dicere . . . non esse multos, qui . . . ; N III, 16. ut non tam fides non habenda quam ratio quaerenda sit; R I, 15. iam illis promissis standum non esse quis non videt? O I, 32. non reddere (beneficia) viro bono non licet; O I, 48. non enim vi. deo, cur, quid ipse sentiam de morte, non addam vobis dicere; C 77. f. idcirco; N III, 70.

omnino: sunt . . . multi, qui omnino Graecis non ament litteras; A II, 5. sed . . . id quidem et philosophis faciendum o. non putabant; A II, 17. sed nulla o. in re . . . [non] habemus; A II, 92. sine hoc institutionem o. amicitiae non posse reperiri; F I, 70. philosophia o. non egerimus; F I, 51. sententiae Pyrrhonis, Aristonis . . . adhibendae o. non fuerunt; F V, 23. qui o. non essent, eos ne miseros quidem esse posse; T I, 14. malum illud o. non esse; T III, 76. mihi enim, qui nihil agere esse o. non videtur; N II, 44. quous (vultus) vim Graeci norunt, nomen o. non habent; L I, 27. quod idcirco fugiendum non sit, quod o. large non sit; O III, 33. cum (Masinisa) ingressus iter pedibus sit, in equum o. non accendere; C 34. — non est omnino hic docendi locus; F I, 18. quoniam tibi non o. displicet degnire et id facio, cum vis; F II, 5. ut vinum aegrotis . . . melius est non adhibere o. quam . . . ; N III, 69. quibus (rebus) senectus etiam non abunde potitur, non o. caret; C 48. sensu . . . amisso sit idem, quae (Scipio) natus non esset o.; Lae 14. f. ergo; O III, 37.

plane: sed tamen . . . non plane me evertant . . . senectus; C 32.

perfecto: is perfectio non extimescit; T III, 14. cuius (dei) operam p. non desideratis; N I, 54. an tu mei similem putas esse aut tui deum? p. non putas; N I, 84. haec ita fieri p. non possent; N II, 19. — his tu praesentibus genere et iactare te non audebis perfectio; T II, 45. quod (maiores) non fecissent p.; Lae 13. quod (virtus) non faceret p.; Lae 50.

prorsus non arbitror; T IV, 8. — non vides . . . ? non prorsus, inquit; F II, 17.

que: quae (virtutes) ingenerantur suapte natura appellaturque non voluntariae; F V, 36. iusticiae non nunquam cursans per litora cornis; D I, 14. quoniam dant aliquid, idque non parva; D I, 113. quique non paruerit, capital estor; L II, 21. ut ea pecunia ex stipulatione debeatur, sitque ea non . . . ; L II, 53. in res obscuras . . . eademque non necessariae; O I, 19. magnus opus est egeticae exercitatione non parva; Lae II. quidem: at dissolvit idem. mihi quidem non videtur; A II, 75. qui . . . gloriam neglegant frangantur infamia, atque ea quidem non multo

constanter; O I, 71. § at; T II, 17. sed; N III, 88. O II, 50. — ille (doctus vir) . . . melius (facere poterit); ac non paulo quidem; T II, 39.

sane: sed eam (causam) mihi non sane || satis || probas; A I, 10. non sane . . . conturbat me expectatio tua; A II, 10. post enim Chrysippum non sane est disputatum; F II, 43. haec quo modo conveniant, non sane intellego; F V, 77. Peripatetici . . . mediocritates . . . perturbatorium . . . mihi non sane probant; T III, 22. cum ab iis non sane animosa defendatur sententia; T III, 51. non sane optabilis ista quidem . . . rudentibus apta fortuna; T V, 40. eius (Cotta) orationi non sane desidero quid || quod || respondeam; D I, 9. non sane mirabile hoc quidem! D II, 67. non sane (tractata sententia) nisi ab eo, quem modo nominavi; L III, 14. quae non sane probantur in vulgus || vulgus ||; P 2.

sed ignorare te non arbitror . . . ; A I, 13. sed incredibilia quaedam ingenii magnitudo non desideravit indocilem suam disciplinam; A II, 2. sed intendi acies longius non potest; A II, 80. minorem esse eum (solem), quam videatur, sed non multo; A II, 82. sed non id agitur; A II, 88. beatam (vitam), sed non beatissimam; A II, 134. sed tam . . . multam operam ponendam in eo non arbitrantur; F I, 1. esse in motu voluptatem . . . sed non angere illam non dolendi voluptatem; F II, 10. quod vos quidem adiungere soletis, sed fieri non potest; F II, 118. sed, quae perspicua sunt, longae esse non debent; F III, 31. sed non conveniret || conveniret || ad omnia; F III, 35. innumerabilia dici possunt in haec sententiam, sed non necesse est; F III, 38. sed non alienum est . . . rationem huius verbi || huius || faciendi Zenonis exponere; F III, 51. sed non sunt in eo genere tantae commoditates corporis; F IV, 29. sed . . . non esse illud malum; F V, 52. sed ea . . . gravitas in eo (Aristone) non fuit; F V, 13. sed nescio quo pacto auctoritatem oratio non habet; F V, 13. sed quoniam non possunt omnia simul dici; F V, 21. libri . . . scripti . . . ab optimis illis quidem viris, sed non satis eruditia; T I, 6. qui (Stoici) aiunt manere animos, cum e corpore excesserint, sed non semper; T I, 78. sed homines ea sibi accidere posse non cogitant; T I, 86. necesse mihi quidem esse arbitror philosophari; . . . sed non paucis; T II, 1. sed haec eius (philosophiae) vis non idem potest apud omnes; T II, 11. sed Epicuro . . . non est hoc satis; T II, 17. sed re succumbere non oportebat verbis gloriantem; T II, 30. sed (verbum) in consuetudinem nostram non caderet; T III, 7. sed non necesse est nunc omnia; T III, 40. sed non sunt in hoc omnia; T III, 52. in multis etiam vitiis (haec proclivitas) apparet, sed non res noua habet; T IV, 28. ut eorum . . . affectio est illa quidem discrepans sibi ipsa, sed non distorta nec prava; T IV, 29. sed (bestiae) in perturbaciones non incidunt; T IV, 31. sed Brutus tuus auctor Aristote et Antiocho non sentit hoc; T V, 21. sed non absurda sententia est; T V, 112. sed non vis fateri; N I, 71. sed ta hoc . . . nou vides, quam blanda conciliatrix . . . sit . . . natura? N I, 77. sed clamare non desinitis; N I, 95. sed quia non confidebas tam esse id perspicuum; N III, 9. sed non id quaeritur; N III, 17. sed . . . non dubitabas, quia mundus esset deus; N III, 20. sed non omnia . . . ea deo potius tribuenda sunt quam naturae; N III, 24. nisi forte dicitis eam (providentiam) necesse. utinam quidem! sed non audentis; N III, 78. sed id quidem non credo; N III, 88. reliqui . . . omnes (philosophi) . . . divinationem probaverunt, sed non uno modo; D I, 5. sed non nunc id agitur; D I, 86. sed eos (deos En-

nium) non curare opibatur . . . ; D I, 132. sed in rebus tam severis non est iocandi locus; D II, 25. sed non, ut hic (Epicurus) sibi constat, item Stoici; D II, 40. sed non pugno; D II, 48. — sed eos (deos) non curare opinor . . . ; D II, 104. casum autem proelii nemo nostrum erat quin timeret, sed . . . nou aperte; D II, 114. sed . . . cur isto modo iam oracula Delphis non eduntur? D II, 117. erat hoc quidem verum ex aeternitate, sed causas id efficientis non habebat; Fa 33. sed ego . . . non nimis adsentior . . . ; R I, 15. sed id . . . non longo intervallo . . . (populus) consecutus || secutus. al. || est; R II, 57. sed (uterque) se a suo munere non impedit; R V, 5. respondebo tibi equidem, sed non ante quam . . . ; L I, 8. sed . . . non multum discrepat ista constitutio religionum a legibus Numae; L II, 23. sed dubium non est, quin . . . ; L II, 33. sed ego cetera non tam restricte praefinio; L II, 45. sed ea non tam ad religionem spectant quam ad ius sepulchrorum; L II, 58. sed bonum . . . sine isto malo non haberemus; L III, 23. sed benivolentiam non adulescentulorum more ardore quodam amoris . . . iudicemus; O I, 47. latrocinari, fraudare, adulterare re turpe est, sed dicitur non obscene; O I, 128. sed bene loquendi de Catulis opusio nou minor; O I, 133. sed ea (caritate) non pariter omnes egemus; O II, 30. sed hoc quidem non est saepe faciendum; O II, 50. theatra, porticus, nova templa verecundum reprehendo propter Pompeium, sed doctissimi non probant; O II, 60. atque hoc loco philosophi quidam, minime mali illi quidem, sed non satis acuti . . . dicunt . . . ; O III, 39. sed id (consilium) scribi non opus esse; O III, 49. sed non, quicquid tibi audire utile est, idem || id || mihi dicere necesse est; O III, 52. sed huius modi reticentiae iure civili || omnes || comprehendendi non possunt; O III, 67. eae (aedes) verseriant, sed hoc in maecipio Marium non dixerat; O III, 67. sed (hoc) fit non honestum; O III, 103. nec tamen (petulantia, libido est) omnium adulescentium, sed non proborum; C 36. sed . . . non recte iudicis de Catone; Lae 9. sed non ego medicina; Lae 10. sed ea (amicicia) non satis habet firmitatis; Lae 19. § omnino; A II, 17. 92. — sed certe non: §. certe, II, sed; F I, 14. II, 12. T II, 33. D I, 23. L I, 56 (C. I, C. 410, b). et quidem iure fortasse (se probavit), sed tamen non gravissimum est testimonium multitudinis; F II, 81. bene plane magnus mihi quidem videtur (Philoctetae dolor), sed tamen non summus; T II, 44. sapientiae studium vetus id quidem in nostris, sed tamen ante Laelii aetatem et Scipionis non reperio quo appellare possim nominatum; T IV, 5. sed tamen non agunt sic; T V, 19. sed tamen . . . in mari Fabius mori non potest; Fa 14. sed tamen nostra legens non multum a Peripateticis dissentia; O I, 2. §. plane.

tam: quae ipsa (somnia) tamen tam levia non sunt, quam est Stoicorum de natura deorum oratio; N III, 95. — quae non tam naturae quam beatiae vitae adiuncta sunt; A I, 21. ut haec non tam rebus quam vocabulis commutaverat, sic . . . ; A I, 37. qui omnia non tam esse quam videri volunt; A II, 44. mihi porro non tam certum est esse aliquid, quod comprehendi possit, . . . quam sapientem nihil opinari; A II, 59. quidam autem non tam id reprehendunt, si remissus agatur, sed . . . arbitrantur; F I, 1. quod appellant honestum non tam solido quam splendido nomine; F I, 61. quam (voluptatem) si (Epicurus) explicavisset, non tam haesitaret; F II, 18. reperiam . . . innumerabiles non tam curiosos nec tam molestos, quam vos estis; F II, 28. quod (summum bonum) is (Carneades) non tam, ut probaret, protulit, quam

ut Stoicis ... opponeret; *F II, 42. quod (honestum) quale sit, non tam definitione ... intelligi potest, ... quam communi omnium iudicio; F II, 45. Zeno ... non tam rerum inventor fuit quam verborum novorum; F III, 5. illi igitur antiqui non tam acute optabiliorem illam vitam putant, praestantiorum, beatiorem; F IV, 63. est ... philosophi ... non tam gloriosa quam vera quaerentis; F V, 72. atque || atqui || hi quidem (homines) optima petentes non tam voluntate quam cursu errore falluntur; T III, 4. quia || quia hi, qui || (morbi) non tam celeriter sanantur, quam illa (vitia) tolluntur; T IV, 32. sed quoniam suscipio te non tam de sapiente quam de te ipso quaerere; T IV, 58. vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi quam vota faciendi videantur; T V, 2. quamquam non tam dicendi ratio mihi habenda fuit quam audiendi; N I, 56. ludimur ab homine non tam factio quam ad scribendi licentiam libero; N I, 123. non tam stabilis opinio permaneret; N II, 5. itaque cogito ... non tam refellere eius orationem quam ea ... requirere; N III, 4. sin me interrogare (voles) non tam intelligendi causa quam refellendi; N III, 4. eadem non tam adversentur in pace; D II, 58. ut illa tritici grana ... non tam mirabilia sint quam coniecta belle; D II, 66. non tam est mirum; D II, 66. externa .. auguria, quae sunt non tam artificiosa quam superstitiosa, videamus; D II, 76. ut non tam fides non habenda quam ratio quaerenda sit; R I, 15. eius (populi) autem prima causa cotundis est non tam imbecillitas quam naturalis quaedam hominum quasi congregatio; R I, 39. fortasse || fore iam, al. || non tam illius te rei publicae paenitebit; R III, 47. etsi eram perterritus non tam mortis metu quam insidiarum a meis; R VI, 14. quae (iuris interpretatio) non tam mihi molesta sit propter laborem, quam quod dicendi cogitatione auferat; L I, 12. non tam iustitiam quam litigandi tradunt vias; L I, 13. me ... Athenae non tam operibus magnificis delectant quam recordatione summorum virorum; L II, 4. quoniam regale civitatis genus non tam regni quam regis vitis repudiatur est; L III, 15. consolarentur ... nos non tam philosophi ... quam clarissimi viri; L III, 26. non tam natura liberales quam quadam gloria ductos, ut benefici videantur; O I, 44. ut superioris filius Africanus ... non tam potuit patris similis esse, quam ille fuerat sui; O I, 121. in homines non tam commutandarum quam evendendarum rerum cupidus; O II, 3. utilitatis nomen non tam splendidum quam necessarium ducimus; O III, 101. illa ... superiora ... posita non tam in consiliis nostris quam in fortunae temeritate; Lae 20. virtute enim ipsa non tam multi praediti esse quam videri volunt; Lae 98. [enim; T I, 110. N I, 10. Lae 51. N I, 57. sed; L II, 45. 58. vero; C 27.

tamen: quamquam oriretur || oreretur || a sensibus, tamen non esse iudicium veritatis in sensibus; A I, 30. t. exitum non habebunt; A II, 35 (36). unum t. illud non celant; A II, 60. t. non ea nota iudicabis, qua dicis oportere; A II, 84. t. non possis id verum esse ... defendere; A II, 105. quae (vacuitas doloris) etiamsi malo caret, t. non est summum bonum; F II, 42. si ... concedamus, virtutis t. non sit eadem ratio; F III, 50. quae (causa) t. a te agetur non melior, quam illae sunt; F IV, 1. t. illi animo non esset hic vester finis; F IV, 27. ut ... sit apud illos ... ordo rerum conservatus, ... t. persequi non debemus; F IV, 53. cur, etiamsi ita sit, mors t. non sit in malis; T I, 77. etsi .. flemus, ... t. non miserabiliter vir clarus emoritur; T I, 96. quam-

quam .. sensus abierit, t. suis ... bonis ... mortui non caret; T I, 109. si, cum [si qui cum, al. || tantum operae philosophiae didissem || dedisset ||, dolorem t. ferre non possem; T II, 60. cui (T. Albucio) t. illud ipsum non accidisset; T V, 108. rationem t. eam ... non satis firmam puto; N I, 62. at mehercule ego, ... quaeris amem ipse me, t. non audeo dicere ...; N I, 78. nihil agentem t. deum non queunt cogitare; N I, 101. quod mihi t. ipsum non videtur; N II, 47. Democritus t. non incute negatur; D II, 30. ut, etiamsi praeter consuetudinem extiterit, praeter naturam t. non possit existere; D II, 60. sit extremum, effectum t. non est; D II, 106. adsumptio t. ... non dabitur; D II, 108. ut, quamquam de futuro dicitur, t. ut id non possit convertere in falsum; Fa 17. si illi, ... f. fateatur t. eam (adsensiones) non sine viro antecedente fieri; Fa 44. etsi non omni intermenstruo, t. id fieri non posse nisi certo intermenstruo tempore; R I, 25. quamquam id est minime probandum, t. ... posse videtur aliquo esse incerto statu; R I, 42. illud t. non adsentior tibi; R III, 47. || illa t. aequilibras vitae non tantum habet sensum, quantum cum ...; R fr 5 ||. verum t. ... quercus huic loco non deerit; L I, 1 (2). etsi optimum sit || est ||, t. invidias metu non audeant || audent || dicere; O I, 84. ii t. non dubitant summum malum dicere; O III, 106. t. is (Appius Claudius) ... non dubitavit dicere illa ... gravissime; C 16. t. is pati non possit, ut ...; Lae 87. et ceteras quidem res ... tamen inciei non attingunt; fr V, 84. [atque; F V, 94. O I, 155. III, 118. et; F I, 15. T III, 77. etiam; A II, 18. nec; T I, 3. N III, 82. sed (6 Et.). — ista quidem ... iam diu expectans non audeo tamen flagitare; A I, 3. me .. oratio Luculli ... ita movit, ut ... non t. ut ei responderi || respondere || posse didicerem; A II, 64. non ob eam causam t. || t. non ob e. c. || illud dici esse honestum, quia laudetur; F II, 49. quod ... non continent t. omnes partes, e quibus (artes) constant; F III, 24. non est t. aequae miser, qui ...; F IV, 65. quis ... pudorem, constantiam, etiamsi sua nihil intersit, non t. diligit? F V, 62. non incute t. (hac) dicitur; T II, 47. quod ei (Epicuro) non praedicanti t. facile equidem crederem; N I, 72. disputatio Cottae quamquam labefactavit sententiam meam, non funditus t. sustulit; D I, 8. haec, etiamsi ficta sunt a poeta, non absunt t. a consuetudine somniorum; D I, 42. sed non numquam t. (agricola) fallitur; D II, 16. non sequitur t. ut ...; Fa 9. quae (gens) non, etiamsi ignoret, qualem habere deum debeat, t. labendum sciat; L I, 24. non numquam t. est largiendum; O II, 54. non sunt t. ab earum (utilitatum) spe causae diligendi profectae; Lae 30.

vero: nec vero aut, quod efficeret aliquid, aut quod efficeretur, posse esse non corpus; A I, 39. quasi vero non specie vias indentur! A II, 52. illud vero non censurimus, ut ...; A II, 63. nisi vero Ennium non putamus ita totum illud addivisive ...; ut ...; D II, 88. illa vero ferre non possum; A II, 136. res vero bonas ... quis non legat? F I, 8. ego vero non dubito, ... quin ...; F II, 7. hoc vero non videre! F II, 29. quasi vero haec appetitio non ad summi boni adeptioem pertineret! F IV, 47. hoc vero te ferre non potuisse, quod ...; F IV, 62. an vero vir fortis, nisi stomachari coepit, non potest fortis esse? T IV, 48. quasi vero ipse non propter lubricitatem tanta flagitia ... faciat; T IV, 73. ira vero, quae quam diu perturbat animum, dubitationem insanis non habet; T IV, 77. an vero ... non possis adduci, ut ...? N II, 17. quasi vero non Gramm hoc dicat; N II, 91. ille vero ... contra communes

opinionem non dubitat pugnare ratione; N III, 72. quis vero non videt...? D I, 95. si vero id (caput iecoris) non est inventum; D II, 32. illa...sententia habet aliquid disputationis, haec vero non est tolerabilis; Fa 21. ductus vero aquarum... quis non... inriserit? L II, 2. quem vero astrorum ordines... non gratum esse cogunt; L II, 16. poena vero violatae religionis iustam recusationem non habet; L II, 41. urbes vero sine hominum coetu non potuissent nec aedificari nec frequentari; O II, 15. Regulus vero non debuit condiciose pactionesque bellicas... perturbare periurio; O III, 108. ego vero non gravaver, si...; Lae 17. f. at; R I, 67. iam nec; F I, 59. T II, 43. IV, 4. N II, 36. 44. 54. D II, 71. — uon vero tam isti (lacerati mortui sunt) quam tu ipse, nugator! C 27.

B. mit unmittelbarem Gegenfatz (vgl. A, b. sed. tam. tamen): I. ohne formellen Anstrich: I. altein: moveo, ut admeonem te, non ut flagitem; A ep I. Menippum imitati, non interpretati; A I, 8. et haec, qui illa non poterunt, et, qui Graeca poterunt, non contemnent sua; A I, 10. quid... causae est, cur poetas Latinos Graecis litteris eruditi legant, philosophos non legant? A I, 10. animo iam haec tenemus comprehensa, non sensibus; A II, 21. ratio, quae ex rebus perceptis ad id, quod non percipiebatur, adducit; A II, 26. sed propria veri, non communi veri et falsi nota; A II, 33. non posse eorum alia percipi, alia non percipi; A II, 40. non potest accidere, ut eorum alia percipi possint, alia non possint; A II, 40. fidentium est hominum... non eorum, qui...; A II, 43. quoniam modo, falsa visa quae sint, ea deus efficere potest probabilia, quae autem plane proxime ad verum accedant, efficere non possit, aut, si ea quocumque possit, cur illa non possit, quae perdifficiliter, internocentur tamen, et, si haec, cur non, inter quae nihil sit omnino; A II, 47. bonis (similia sunt quaedam) non bona et artificiosis minime artificiosae; A II, 50. aliquid, quod non sit, id videri sibi; A II, 52. tu... vis (geminos) eosdem plane esse, non similes; A II, 55 (54). rationes has latiore specie, non ad tenue eliminatas; A II, 66. posse (sapientem)..., quae non possint percipi, ab iis, quae possint, distinguere; A II, 67. ita... finitima sunt falsa verae, quae percipi non possunt, ite, quae possunt, ut...; A II, 68. qui veri esse aliquid non negamus, percipi posse negamus; A II, 73. si id (visum) tale esset ab eo, quod est, non eiusdem modi ab eo, quod non est, potest esse; A II, 77. opinionis... esse mendacium, non oculorum; A II, 80. quasi quaeratur, quid sit, non, quid videatur; A II, 80. inter quae visa nihil interit, fieri non posse, ut eorum alia percipi possint, alia non possint; A II, 83. quid habes explorati, cur non possit tibi Cotta videri, qui non sit, quoniam aliquid videtur esse, quod non est? A II, 85. pictor videt, quae non videremus; A II, 86. nonne etiam vis exclamavit se videre, cum omnino non videret? A II, 89. qui potes hanc (conclusionem) non probare, cum probaveris eiusdem generis superiorem? A II, 96. alia visa esse, quae percipi possint, alia, quae percipi non possint; A II, 99. alia visa esse probabilia, alia non probabilia; A II, 99. id... non esse satis, cur alia posse percipi dicas, alia non posse; A II, 103. an est aliquid, quod possit (sapientem) vel improbare vel adprobare possit, dubitare non possit? A II, 107. quanti libertas ipsa aestimanda est non mihi necesse esse, quod tibi est, dicere...? A II, 120. an Stoicis ipsis inter se disceptare, cum iis non licebit? A II, 126. veritas, ne movere hominum studia viderer, retinere non posse; F I, 2.

II.

verum... invenire volumus, non tamquam adversarium aliquem convincere; F I, 13. ut postea variari voluptas distinguique possit, augeri amplificarique non possit; F I, 38. ut... gubernatoria ars... utilitate, non arte laudatur; F I, 42. Iudicare, quid faciendum non faciendumve sit; F I, 47. neque stultorum quicumque beatus neque sapientium // sapientium // non beatus; F I, 61. cum omnia dolor detractio esset, variari, non augeri voluptatem; F I, 10. ergo illi intellegunt, quid Epicurus dicat, ego non intellego? F I, 13. hoc interest, quod voluptas dicitur etiam in animo... non dicitur laetitia nec gaudium in corpore; F I, 13. cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio; F I, 15. hac rhetorica philosophorum (dicam), non nostra illa forenti; F I, 17. nec... sequitur, ut, cui cor sapiat, ei non sapiat palatus; F I, 24. qui bene cernent, omnis libenter cenare, qui libenter, non continuo bene; F I, 24. quod ea voluptas, quae in motu sit, et parvos ad se allicit et bestias, non illa stabilis; F I, 32. ut in omnibus factis re, non teste moveatur; F I, 52. ad honestatem... (Scipio) illum omnem conatum suum referebat, non ad voluptatem; F I, 56. est aliquid, quod nobis non liceat, liceat illis; F I, 63. negat Epicurus... quemquam, qui honeste non vivat, invidiose posse vivere; F I, 70. malet existimari bonus vir // vir bonus //, ut non sit, quam esse, ut non putetur; F I, 71. eum... mea causa mihi amicum fuisse, non sua; F I, 72. si pudor... modestia... infamias metu coerebuntur, non sanctitate sua se tuebuntur; F I, 73. voluptas, quae passeribus nota est omnibus, a nobis intellegi non potest? F I, 75. eamne... rationem sequere, qua tecum ipse... utare, profiteri et in medium proferre non audeas? F I, 76. de ingamio eius (Epicuri) in his disputationibus, non de moribus quaeritur; F I, 80. mihi... satis est, ipsis non satis; F I, 82. me... ipsum ames oportet, non mea; F I, 85. an dolor longissimus quique miserimus, voluptatem non optabilissem distarnitas facit? F I, 88. qua... re ab // a // deo (Epicurus) vincitur, si aeternitate non vincitur? F I, 89. huic omnia seuus, non ratione sunt iudicanda; F I, 91. rationes tuas te video compensare cum istis doloribus, non memoriam corpore perceptarum voluptatum; F I, 98. innatam esse homini probitatem gratitatem, non invitam voluptatibus nec praemiorum mercedibus evocata; F I, 99. aliquid quiddam (is bestis) propositum, non voluptatem; F I, 109. lege laudationes... non eorum, qui sunt ab Homero laudati, non Cyri, non Ageesilai, non Aristidi aut Themistocli, non Philippi aut Alexandri, lege nostrorum hominum, lege vestrae familiae; F I, 116. illud... quasi seligendum, non expetendum; F I, 22. visa agenda est certo genere quodam, non quolibet; F I, 24. ut in ipsa (arte) inest, non foris petatur extremum, id est artis effectio; F I, 24. ea, quae proficiuntur a virtute, susceptione prima, non perfectione recta sunt iudicanda; F I, 32. ut... mel... suo... proprio genere saporis, non comparatione cum aliis dulces esse sentitur, sic...; F I, 34. ea aestimatio genere valet, non magnitudine; F I, 34. quae (aestimatio virtutis) genere, non crescendo valet; F I, 34. opinio facit, non natura, vim doloris aut maiorem aut minorem; F I, 42. neque ab ulla re, quae non sit in bonis, id, quod sit in bonis, contineri potest; F I, 49. hoc ipsum institutum... pluribus verbis dicere, quod uno non poterimus; F I, 55. id... propter rem ipsam, non propter usum; F I, 57. quod ille unus e septem sapientibus non sapienter Crocotum monuit; F I, 76. hoc... inchoati cuiusdam

93

officii est, non perfecti; F IV, 15. praeposita esse, non bona; F IV, 20. haec rei cenda esse, non fugienda? F IV, 22. aequius videbatur Zenonem cum Polemone disceptantem ... videre ... non stantem cum iis ... uti idem argumentis ...; F IV, 45. qui ... divitiarum, gloriarum, multa alia bona esse dicant, laudabilia non dicant; F IV, 49. illud ... in primis habes, illorum scilicet, non tuum; F IV, 50. vitam nostram, consilia, voluntates, non verba corrigi; F IV, 52. ex rebus ... timiditas, non ex vocabulis nascitur; F IV, 53. (curiam) Hostilium dico, non hanc novam; F V, 2. ut necesse sit omnium rerum, quae natura vigent, similem esse finem, non eundem; F V, 26. ut ea vis diligenti ad aliam rem quampiam referatur, non ad eam ipsam, qui sese diligit; F V, 30. propter nos ... illam (voluptatem), non propter eam nosmet ipsos diligimus; F V, 30. ut ... animi ... virtutes non voluntarias vincant virtutes voluntarias; F V, 38. si ad prudentes (me vocas), alterum fortasse dubitabunt, ... alterum non dubitabunt; F V, 85. quia, si mala sunt, is, qui erit in iis, beatus non erit; si mala non sunt, iacet omnis ratio Peripateticorum; F V, 86. quasi vero (Heracleotes Dionysius) hoc didicisset a Zenone, non dolere, cum doleat; F V, 94. quae (nostrae) natura, non litteris addecenti sunt; T I, 2. sic eas (disputationes) exponam, quae agatur res, non quasi narretur; T I, 8. cum ... miserum esse dicis, tum [et] eum, qui non sit, dicis esse; T I, 12. istuc ipsum, non esse, cum fueris, miserimum puto; T I, 12. quia non sint, cum fuerint, eo miserio esse; T I, 13. quid ... tam pugnat, quam non modo miserum, sed omnino quicquam esse, qui non sit? T I, 13. arbores seret diligens agricola ...; vir magnus leges, instituta, rem publicam non seret? T I, 31. ut facile intellegi possit animum et videre et audire, non eas partia, quae ...; T I, 46. quod cum (animus) sentit, illud una sentit, se vi sua, non aliena moveri; T I, 55. at ut circumciscis, animus esse non videns alia cernit; T I, 67. Socrates ... adhibuit ... liberam contumaciam a magnitudine animi ductam, non a superbia; T I, 71. de mente dici ... non de partibus iis, in quibus ...; T I, 80. a malis igitur mors abducit, non a bonis; T I, 83. mors nos a malis, non a bonis abstraxisset; T I, 84. nihil posse in eo esse, qui ipse non sit; T I, 90. metuit, ne laceratis membris minus bene utatur, ne combustis, non extimescit; T I, 106. totus igitur hic locus est contemnendus in nobis, non neglegendus in nostris, ita tamen, ut ...; T I, 108. cui (Alcidamanti) rationes eae ... defuerunt, ubertas orationis non deficit; T I, 116. cum sciet id sibi posse venire, et quis est, cui non possit? T II, 16. quae de verbo, non de re laboratur; T II, 29. definit tu mihi, non tollis dolorem, cum dicis asperum; T II, 30. optare hoc quidem est, non docere; T II, 30. hoc pueri possunt, viri non poterunt? et mos valet, ratio non valet? T II, 34. militiam vero — nostram dico, non Spartiatum; T II, 37. quiesce ... et volnus adliga. etiamsi Eurypylus posset, non posset Aesopus; T II, 39. ergo haec veteranus miles facere poterit, doctus vir sapiensque non poterit? T II, 39. tunc ... exclamabis ut mlier, non constanter et sedate feras? T II, 46. «conqueri fortunam adversam, non lamentari decet»; T II, 50. videmus igitur opinionis esse, non naturae malum? T II, 53. multi, qui ... volnera ... tulerunt, iidem omnia contentione dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65. Graeci ... homines, non satis animos, prudentes, ut est captus hominum, satis; T II, 65. an quod corporis gravitatem et dolorem animo iudicamus, animi morbum corpore non sen-

timus? T III, 1. est ... gloria solida quaedam res et expressa, non adumbrata; T III, 2. ut furor in sapientem cadere possit, non possit insaniam; T III, 11. maeres videlicet regni desiderio, non filiae; T III, 26. «sciam non in mortiferum bellum, non in epulas mittere»; T III, 28. nihil ante quam eveniret, non evenire posse scribitur; T III, 30. malum illud opinionis esse, non naturae; T III, 31. a gravibus illis antiquis philosophis petenda medicina est, || est, si || non ab his re-luptariis; T III, 40. de acumine agitur eius (Ep-curii), non de moribus; T III, 46. ferient ... (vita neopinata) fortasse gravius, non || nam || id efficiunt, ut ea, quae accidunt, maiora videntur, quia recentia sunt, maiora videntur, non quia repentina; T III, 55. efficitur, ut illo neopinata plaga maior sit, non ... ut ... is modo aegritudine adficiatur, cui ille neopinatus casus erroris; T III, 59. vides ergo opinionis esse, non naturae malum; T III, 65. timor igitur ab his aegritudinem potuit repellere, ratio ab sapientia non non poterit? T III, 66. cogitatio igitur distans nihil esse in re mali dolori medetur, non ipsa disturnitas; T III, 74. aegritudinem ... moveri fortunae et corporis incommoda, non animi malis; T III, 78. ut ... tulerit quisque eorum, qui sapienter tolerant, non quo quisque incommodo adfectus sit, praedicandum est; T III, 79. definitur ... animi aegrotationem opinionem vehementer de re non expetenda, tamquam valde expetenda sit; T IV, 26. opinionem (definiunt) vehementer de re non fugienda inhaerentem ... tamquam fugienda; T IV, 26. quia proclives || proclive, ad || ad eas perturbationes, non quia semper, feruntur || semper feruntur ||; T IV, 28. quod animi violento morbo temptari non possunt, || ut, al. || non pora possunt; T IV, 31. oratorem ... trahi minime decet, simulare non decet; T IV, 55. nihil est ... uti motu animi, qui uti ratione non potest; T IV, 55. quae evellenda et extrahenda penitus, non circumcidenda nec amputanda sunt; T IV, 55. ut cavere || confidere, providere || decet, timere non decet, sic gaudere decet, laetari non decet; T IV, 66. quod ex aliorum et ex nostra fortuna mollitia, non ex ipsa virtute, de virtutis robore existimo; T V, 4. mathematicorum iste mos est, non est philosophorum; T V, 18. quae generum numero cernerentur; T V, 22. «vitan regit fortuna, non sapientia»; T V, 25. si Socrates aut Antisthenes diceret, non is, qui ...; T V, 26. non ... opinor spectari oportere, non verba; T V, 27. ut in Scythes Anacharis potuit pro nihilo pecuniae ducere, vobis philosophi facere non poterat || potuerunt ||; T V, 90. incunditatem ... vitio esse in desiderio, non in satietate; T V, 100 (99). quid aliud ... in bovis, non in regis sepulchro inscriberes? T V, 101. an tibicen ... esse, non multitudinis arbitrio cantus numerosque moderantur? T V, 104. si rerum naturam, non ignominiam nominis quaerimus; T V, 107. si nos nos adimit vitam bestiam, cur dies nocti similis admittit? T V, 112. sine varietate colorum licebat vivere beate, sine notione rerum non licebat; T V, 114. et eius (Homeri) picturam, non posses videri; T V, 114. ut, quae ipse (Homerus) non vidit, nos ut videremus, effecit; T V, 114. cum ea re non verbis ponderarentur; T V, 120. cuius res tantae ... facultatem consecutum esse me nec profiteor, secutum esse prae me fero; N I, 12. ut ea (honestas, comoda) inter se magnitudinis et quasi gradibus, non genere differant; N I, 16. sin (Pronoea) alia est, cur mortalem fecerit mundum, non ... sempiternum; N I, 20. qui (Protagoras) sese negat omnino de deis habere quod liqueat, sint, non sint qualesve sint; N I, 20.

in physicis (rebus), quid non sit, citius, quam quid sit, dixerim; N I, 80. cum ... Zenou ... (diceret) non nulla visa esse falsa, non omnia; N I, 70. atqui si haec Democritus (Epicurus) non audisset, quid audierat? N I, 73. quid est, quod Velleius intellegere possit, Cotta non possit? N I, 74. praecipitare istuc quidem est, non descendere; N I, 89. speciem dei percipi cogitatione, non sensu; N I, 105. ut Ti. Coruncanium ... te audire dicas, non eum, qui ...; N I, 115. ut, quos ratio non posset, eos ad officium religio duceret; N I, 118. quam (amicitiam) si ad fructum nostrum referemus, non ad illius commoda, quem diligemus || diligimus ||; N I, 122. ut homuuculi similem deum (Epicurus) fingeret, luicamentis dumtaxat extremis, non habitu solido; N I, 123. facilius me, ... quid uon sentirem, quam quid sentirem, posse dicere; N II, 2. ea (Chrysippus) dicit, ut ab ipsa natura didicisse, non ut ipse repperisse videretur; N II, 16. an cetera mundus habebit omnia, hoc uocum, quod plurimi est, non habebit? N II, 18. quod ratione nititur, id melius est quam id, quod ratione uon utitur; N II, 21. hunc dico Liberum Semela natum, non eum, quem ...; N II, 62. qui ... convenit ... intellegere declarari horas arte, non casu? N II, 87. quasi (Hyades) a subus essent, non ab Imbribus nominatae; N II, 111. Ti. Coruncanium ... non Zeonem ... sequor; N III, 5. qui (imperatores) patriae consulens, vitas uon parceret; N III, 15. videre oportet ... quid tibi concedatur, nou te ipsum, quod velis, sumere; N III, 21. „quod ratione utitur, id melius est quam id, quod ratione uon utitur“; N III, 22. „quod litteratum est, id est melius, quam quod non est litteratum“; N III, 23. intellegere se habere sensum et rationem, haec eadem Orionem et Canicam non habere, et, si domus pulchra sit, intellegamus eam domiuis .. aedificatam esse, non muribus; N III, 26. si illum (mundum) aedificatum esse || aedificatum ||, non ... a natura conformatum putare; N III, 26. illa (natura) uero cohaeret et permanet || cohaerent et permanent || naturae uiribus, nou deorum; N III, 28. nec potest (animal) ullo sensu inenuda accipere, non accipere contrarias; N III, 32. ego autem non intellego, quod modo calore extincto corpora intereat, non intereat uore aut spiritu amisso; N III, 35. uide igitur, ue uirtutibus hominum isti honores habeantur, non immortalitatis; N III, 46. quod modo .. potes, si Latonam deam putas, Hecatam non putare? N III, 46. sin || si || haec (Asteria) dea est, cur non Eumenides? N III, 46. salutem, eocordiam ... rerum uim habere uidemus, nou deorum; N III, 61. eos ... qui di appellentur, rerum uaturae esse, uon figuras deorum; N III, 63. ut donum hoc diuinum rationis ... ad fraudem hominibus, uon ad bonitatem impertitum esse uideatur; N III, 75. hominum esse istam culpam, non deorum; N III, 76. nos .. philosophi esse uolumus, rerum auctores, non fabularum; N III, 77. non dari illam (rationem) quam dari humano geueri melius fuit; N III, 78. ea .. se accipere, nou auferre dicebat; N III, 84. quasi ego paulo ante de fundo Formiano P. Rutilii sim questus, nou de amissa salute; N III, 86. si id donum a deo, non a nobis haberemus; N III, 87. neque ... a deo iuissimum dolorem, uon conceptum a se ipso continebat; N III, 91. hi duo illos oculos orae maritumae effoderunt, uou iratus aliqui ... deus; N III, 91. deus inclusus corpore humano iam, non Cassandra loquitur; D I, 67. de salute Lacedaemouius esse, nou de victoria cogitandum; D I, 76. animi .. integri, uou uitosi esse corporis || [corporis] || diuinitio; D I, 81. an, dum bestiae loquantur, ex-

spectamus, hominum consentiente auctoritate contenti non sumus? D I, 84. quid .. causae est, cur Cassandra furens futura prospiciat, Priamus sapiens hoc idem facere non queat? D I, 85. ille Romuli auguratus pastoralis, uou urbanus fuit nec factus; D I, 107. quae ... portendebantur, ... ut (Caesar) uideret inturium, non ut uaueret; D I, 119. animi hominum ... cernunt ea, quae permixti cum corpore animi || [animi] || uidere non possunt; D I, 129. „qui sibi semitam non sapient, alteri monstrant uiam“; D I, 132. sunt .. ea mathematicorum, nou hariolorum; D II, 10. ad sapientes haec, uou ad diuinos referri solent; D II, 11. ergo haec quoque dialectici dicunt, non diuini; D II, 11. plerumque .. (haec), nou semper ueniunt; D II, 14. id neque, si fatum fuerat, (Deiotarus) effugisset nec, si non fuerat, iu eum casum iucidisset; D II, 20. argumentis et rationibus oportet, quare quidque ita sit, docere, non uentis; D II, 27. sunt igitur artis inuenta, non uetustatis; D II, 33. qui fit, ut alterum intellegas ... alterum non uideas? D II, 37. qui tandem eueit, ut litetur alius (dis), alius uon litetur? D II, 38. tanta inter eos (deos) diuensiō (est), ... ut Apolluius exta bona sint, Dianae nou bona? D II, 38. quid feret, non cur feret, ad rem pertinere; D II, 46. quasi pisces, uou galli cecuriant! D II, 56. nec id, quod uou potnerit fieri, factum unquam esse, uoc, quod potnerit, id portentum esse; D II, 61. * ita aqua Albae deducta ad utilitatem agri suburbanum, non ad arcem urbemque retinendam; D II, 69. restant .. sortes eae, quae ducuntur, non illae, quae uaticinatione funduntur; D II, 70. sin officia (querimus), a uirtute ipsius, non ab auspiciis petita sunt; D II, 79. quid mirum, .. si ... iube illi animi superstitiosa ista concipiant, uerum dispicere non possint? D II, 81. quibus in rebus temeritas et casus, uou ratio uec consilium ualeat; D II, 85. restant duo diuinandi genera, quae habere dicimur a natura, uou ab arte; D II, 100. noune ipsa uarietas ... fortunae esse causam, uou uaturam esse || [esse] || docet? D II, 109. ut, quae sapiens non uident, ea uideat insanus; D II, 110. hoc scriptoris est, non furentis, adhibentis || est non f. adh. || diligentiā, uou insani; D II, 112. quasi uero eo cibo mens, uou uenter infletur; D II, 119. quod insani sua uia coicietori nou narrat, narrat, qui somniauerunt; D II, 122. an Serapis potest nobis praescribere per somnum || somnium || curationem ualeudinis, Neptunus gubernantibus uou potest? et si sine medico medicinam dabit Minerva, Musae scribendi ... scientiam somniantibus non dabunt? D II, 123. ut id, quod eueit, naturae uis, uou opinio erroris effecerit; D II, 143. cum ... ii ... coniecturam adhibeant, uou uaturam; D II, 147. in factis immutabilitatem apparere, in futuris quibusdam, quia uou apparet, ue inesse quidem uideri; Fa 17. sine externa ... causa, uou sine aliqua; Fa 24. fortunatae sunt causae ... non inclusae in rerum natura; Fa 28. ut „scauciator Philoeteta“ omnibus ante saeculis uerum fuit, uou scauciator* falsum; Fa 37. cum id uisum proximum causam habeat, uou principalem; Fa 42. uerbis eos, nou re dissidere; Fa 44. hoc modo hanc causam deceptari oportet, non ab atomis errantibus ... petere praesidium; Fa 46. num sortiuntur (atomum) inter se, quae declinet, quae non? aut cur minimo declinent intervallo, maiore non? aut cur declinent uou minimo, non declinent duobus aut tribus? optare hoc quidem est, non disputare; Fa 46. eorum ipsarum rerum ... reapse, non oratione perfectio; R I, 2. qui imperia consulatusque nostros in necessariis, uou in expetendis rebus, muneris fungendi gratia

subeundos, non praemiorum aut gloriae causa appetendos putet; R I, 27. quid ... L. Pauli nepos ... quaerit, quo modo duo siles via sint, non quaerit, cur ...? R I, 31. a regum ... dominatiōnem solere in libertatem rem populi iudicari, non ex liberis populis reges requiri; R I, 48. cum rem publicam opes paucorum, non virtutes tenere coeperunt; R I, 51. sin id nomen moribus dandum est, non lingua; R I, 58. plebem ... multae .. dictione ovium et bovum || boum || ... , non vi et supplicis coerebat; R II, 16. virtutem et sapientiam regalem, non progeniem quaeri oportere; R II, 24. in ea re publica, quam auspicio Romulus cōdiderit, non in illa, quam ... sibi ipse Socrates ... depinxerit; R II, 51. qui ... levi admonitu † non actu || ac nutu || inflectit illam feram; R II, 67. ut omnia verborum momentis, non rerum ponderibus examinet; R III, 12. prudenter facere dicimur, iuste non dicimur; R III, 16. cur virgini Vestali sit heres, non sit matri suae? R III, 17. cur ... P. Crassi filia posset habere ... aeris miliētia salva lege, mea triciens non posset? R III, 17. leges ... poena, non iustitia nostra comprobantur; R III, 18. natura ... viros bonos eam iustitiam sequi, quae sit, non eam, quae putetur? R III, 18. benivolorum || bene || concertatio, non his inimicorum, iurgium dicitur; R IV, 8. iurare igitur lex putat inter se || vetat || vicinos, non litigare; R IV, 8. iudicium ... magistratum, deceptationibus legitimis propositam vitam, non potarum ingenis, habere debemus; R IV, 12. nostris ... vitis, non casu aliquo, rem publicam verbo retinemus; R V, 2. in disensione civili ... expendendos civis, non numerandos puto; R VI, 1. mens cuiusque is est quisque, non ea figura, quae digito demonstrari potest; R VI, 26. leniter atque placide fides, non vi et impetu, concuti debere *; R fr 9. ut ea, quae gignantur, donata consulto nobis, non fortuito nata videantur; L I, 25. quam (Academiam) quidem ego placere cupio, summovere non audeo; L I, 29. quodsi homines ab iniuria poena, non natura arcere deberet; L I, 40. quodsi poena || si poena || , ai metus supplicii, non ipsa terripido deterret ab iniuriōsa ... vita; L I, 40. calidi sumus, non boni; L I, 41. quor ius ex iniuria lex facere possit, bonum eadem facere non possit ex malo? L I, 44. ea (honesta, turpia) .. in opinione existimare, non in natura posita de mentis est; L I, 45. ut vera et falsa ... sua sponte, non aliena indicantur, sic ...; L I, 45. nec est dubium, quin is ... officium, non fructum sequatur; L I, 48. si emolumentis, non suapte ei || sua sponte || virtus expetitur; L I, 49. an corporis pravitates ... habebunt aliquid offensivum, animi deformitates non habebit? L I, 51. quom ... valetudinem, pulchritudinem commodas res appetit, non bonas, debilitatem, dolorem incommodas, non malas; L I, 55. ut in se rationem et mentem putet inesse, in caelo mundoque non putet; L II, 18. virtutes .., non vitia consecrare docet; L II, 28. vidimus ... iudicia perrupta ab eisdem corruptela || [corrupta] || hominum, non deorum; L II, 43. iam aes atque ferrum duelli instrumenta, non fani; L II, 45. plebi re, non verbo danda libertas; L III, 25. suffragandi nimia libido ... eripienda fuit potentibus, non latebrā danda populo; L III, 34. qui ... id ... (sum-mum bonum) suis commodis, non honestate metitur; O I, 5. quod diem essent pactae, non noctium inditiae; O I, 38. decipere hoc quidem est, non indicare; O I, 38. nter esset, non uter imperaret; O I, 38. *ferro, non auro vitam cer-namus ntrique; O I, 38. [erat (iure iurando solutus) verba, re non erat]; O I, 40. [in fide quid

senseris, non quid dixeris, cogitandum]; O I, 40. demus (beneficium) necne, in nostra potestate est, non reddere viro bono non licet; O I, 48. in quibus (feris) inesse fortitudinem saepe dicimus ... , iustitiam, aequitatem, bonitatem non dicimus; O I, 50. si (animus) ena cupiditate, non utilitate communi impellitur; O I, 63. sapiens animi magnitudo honestam illud ... in factis positum, non in gloria iudicat; O I, 65. non est ... consentaneum, qui metu non frangatur, eam frangi cupiditate; O I, 68. omnino illud honestum ... animi efficitur, non corporis viribus; O I, 79. procuratio rei publicae ad eorum utilitatem, qui commissi sunt, non ad eorum, quibus commissa est, gerenda est; O I, 85. ut eos adversarios existimemus, qui arma contra ferant, non eos, qui ...; O I, 87. victus cultusque corporis ad valetudinem referatur ... , non ad voluptatem; O I, 106. ut non nunquam mortem sibi ipse consciscere alius debeat, alius (in eadem causa) non debeat; O I, 112. semper Rupilius ... Antipann, non saepe Aescopus Aiacem; O I, 114. ergo histrio hoc videbit in scaena, non videbit sapiens vir in vita? O I, 114. quod .. facere turpe non est, modo occulte, id dicere obscenum est; O I, 127. ornanda ... est dignitas domo, non ex domo tota quaerenda; O I, 139. quorum (mercenarioium) operae, non quorum artes emuntur; O I, 150. esse honestam aliquid, quod utile non esset, et utile, quod non honestum; O II, 9. ut honestis consiliis instisque factis, non fraude et malitia se intellegant ea ... consequi posse; O II, 10. quam diu imperium populi Romani beneficis tenebatur, non iniuriis; O II, 26. ergo in illo (Sulla) secuta est honestam causam non honesta victoria; O II, 27. quem (Panaetium) multum in his libris secutus sum, non interpretatus; O II, 60. quae ... opera, non largitione beneficia dantur; O II, 65. se in beneficiis collocandis mores hominum, non fortunam sequi; O II, 69. pecuniam qui habeat, non reddidisse, qui reddiderit, non habere; O II, 69. cum, quicquid factum sit || est || , quae ... spectatum, non fortunam patet || putat || ; O II, 70. ut inbecillitate aliorum, non nostra virtute valeamus; O II, 75. sic par est agere cum civibus, non ... hastam in foro ponere; O II, 83. ut ... eam (fundum) tu habes, ego non habeam pecuniam; O II, 84. nostrum ... otium negotii inopia, non requiescendi studio constitutum est; O III, 2. quam (solitudinem) mihi adfert necessitas, non voluntas; O III, 3. ut (Stoici) et, quicquid honestum esset, id utile esse censerent nec utile quicquam, quod non honestum; O III, 11. si solent ... honestum cum eo, quod utile putant, comparare, boni viri non solent; O III, 18. fit, ut, quod turpe plerumque haberi solet, inveniatur non esse turpe; O III, 19. quibus, quicquid honestum est, idem utile videtur nec utile quicquam, quod non honestum; O III, 20. induxit eam, quae videretur esse, non quae esset, repugnantiam; O III, 34. honesta ... bonis viris, non occulta quaeruntur; O III, 38. esse pro cive, qui civis non sit; O III, 47. ille, quod non placebat, proscript, tu, quod placebat, emisti; O III, 55. cum (C. Canius) se Syracusae otandi, ... non negotiandi causa contulisset; O III, 58. ut digitorum percussione heres posset scriptus esse, qui || cui || re vera non esset heres; O III, 75. haec non turpe est dubitare philosophos, quae non rustici quidem dubitent? O III, 77. cum (causam) utilem non esse diceret, esse aequam || non ut. dic. esse aeq. al. || fateretur; O III, 88. alteri (vitia) dicenda videntur, alteri non videntur; O III, 91. (gladium) reddere peccatum sit, officium non reddere; O III, 95. quem ad modum nos dicamus videri quaedam utilia, quae non sint, sic

se dicere videri quaedam honesta, quae non sint; O III, 103. (honestum) esse, non fieri; O III, 110. fraus .. astringit || distringit ||, non dissolvit periturum; O III, 113. quod ipsi opus esse videretur, non quod rei publicae; O III, 115. sed omnium istius modi querellarum || querellarum || in moribus est culpa, non in aetate; C 7. non modo, quod non possumus, sed ne quantum possumus quidem cogimur; C 34. tantum cibi et potionis adhibendum, ut reficiant vires, non opprimantur; C 36. ista senilis stultitia ... senum levium est, non omnium; C 36. eas .. (res) tueur animi, non corporis viribus; C 38. sed haec morum vitia sunt, non senectutis; C 65. sperat adolescens diu se victurum, quod sperare idem senex non potest; C 68. quoniam ... ex vita discedo tamquam ex hospitio, non tamquam e domo. commorandi enim natura devorsorium || divers. || nobis, non habitandi dedit; C 84. ut Catonem, non me loqui existimem; Lae 4. validitatem respondeo causam, non maesitiam fuisse; Lae 8. quod ex propinquitate benevolentia || benev. || tolli potest, ex amicitia non potest; Lae 19. (Themistocles) ingratae patriae iniuriam non tulit, quam ferre debuit; Lae 42. praesidii adiumentique causa, non benevolentiae neque caritatis amicitias esse expetendas; Lae 46. quid .. stultius quam ... cetera parare ... , amicos non parare? Lae 55. quas in nostris rebus non satis honeste, in amicorum sunt honestissime; Lae 57. quae (officia) meminisse debet is, in quem conlata sunt, non commemorare, qui contulit; Lae 71. ut Scipio P. Rupilius potuit consulem efficere, fratrem eius L. || Lucium || non potuit; Lae 73. ut is in culpa sit, qui faciat, non, qui patitur iniuriam; Lae 78. virtutum amicitia adiutrix a natura data est, non vitiurum comes; Lae 83. cum iudicaris || iudicaveris ||, diligere oportet, non, cum dilexeris, iudicare; Lae 85. quod ii, qui momentum, eam molestiam, quam debent capere, non capiunt, eam capiunt, qua debent vacare; peccasse enim se non anguntur, obiurgari moleste ferunt; Lae 90. ut .. proprium est verae amicitiae .. alterum libere facere, non asperere, alterum patienter accipere, non repugnantur; Lae 91. ut facile (Scipionem) duce[m] populi Romani, non comitem diceris; Lae 96. vereor, ne cui vestrum ex Socraticorum || otiosorum, al. || hominum disputationibus, non ex meo sensu deprompta || deprompta || haec videatur oratio; P 6. quae quidem mihi vox peccudum videtur esse, non hominum; P 14. mors || mors est || terribilis iis, quorum ... , non iis, quorum ... , exilium autem illis, quibus ... , non iis, qui ... ; P 18. quoniam verbis inter nos contendimus, non pugnis; P 23. causa igitur haec, non natura distinguit; P 24. siquidem rerum modum egere non possumus, animorum modum tenere possumus; P 25. reliquiae coniurationis a Catilinae furis ad tuum scelus furoremque conversae, || conversae || non vitatae erant; P 27. reditum mihi gloriosum iniuria tua dedit, non exitum || exilium || calamitosum; P 29. an tu civem ab hoste natura || natione, fortuna || ac loco, non animo factique distinguis? P 29. an, cum omnes te leges exulem esse iubeant * || non eris tu exul? || P 31. dominum mutare, non liber esse vult; P 41. animus oportet tuis se iudicet divitem, non hominum sermo neque possessiones tuae; P 43. animus hominis dives, non arca; P 44. caelum .. hoc simulacrum illius ultimi sit (necessae est), non proximi; Ti 12. ut ... inter vos de huiusce modi rebus controversemini, non concertetis; fr II, 3. tu .. soles, ... si aera singula probasti, summam, quae ex his confecta sit, non probare? fr V, 59. qui cum publicis iniuriis lente tulisset, suam non tulit; fr V, 86. de quo necesse erat

peius existimare eos, qui ploderent, quam eos, qui non ploderent; fr VIII, 13.

2. **Verbindungen:** ac: tantam vim et magnitudinem maris atque terrarum si tuum ac non deorum immortalis domicilium putes; N II, 17. si re ac non verbis dissiderent; L I, 54.

admodum: delectari multis inanibus || inanibus || rebus, ... animante ... non admodum delectari; Lae 49.

a t: Puteolos videmus, at familiarum nostrum C. Avianum ... non videmus; A II, 80.

a t qui: atqui ad hoc, de quo agitur, non quaerimus gentem, ingenia quaerimus; R I, 58.

aut: aut vivet cras Hermarchus aut non vivet; A II, 97. necesse erit cras Hermarchum aut vivere aut non vivere; A II, 97. quid iis faciendum sit aut non faciendum; F IV, 46. ut aut non appareat corporis vitium aut quam minimum appareat; F V, 46. id aut esse aut non esse; T I, 14. aut vivet cras aut non vivet Epicurus; N I, 70. bonam .. rationem aut non bonam a nobis (habemus); N III, 71. aut igitur non fato interit exercitus, aut, si fato, ... idem eventurum fuisset; D II, 21. quod possit fieri aut non possit; Fa 1. cum plebe agendi ius aut dare aut non dare; L II, 31. quid quisque vel sine nobis aut possit consequi aut non possit; O I, 59. semel .. ut non saepe certe; O II, 50. neque .. est consentaneum ullam honestam rem actionemve, ne sollicitus sis, aut non suscipere aut susceptam deponere; Lae 47. **f. aut**, II, 2. c. etiam (4 Et.) B. I. S. 300. a.

autem: ad quas (artes) esse dux pecunia potest, continere autem non potest; F III, 49. hos .. motus ... recte ... perturbationes dixerimus, morbos autem non satis usitate; T III, 7. Ino deum ducetur ..., Circe autem et Pasiphae ... in deorum numero non habebantur; N III, 48. ut ... qui protrusit cylindrum, dedit ei principium motionis, volubilitatem autem non dedit, sic ... ; Fa 43. nonne nobis videtur is animus ... videre ... ille autem ... non videre? C 83. avia mea dicebat hoc ..., mater autem ... non existimavit; fr V, 103. — si illud, hoc; non autem hoc; igitur ne illud quidem; F IV, 55.

certe: **f. certe**, I, 2. non; A II, 105. F II, 102. T III, 36. N I, 5. Fa 8. O II, 50. P 16 (B. I. S. 409, b).

et: huius modi .. visis (sapiens) consilia capiet et agendi et non agendi; A II, 100. aliorum iudicio permulta nobis et facienda et non facienda et mutanda et corrigenda sunt; O I, 147. quibus (amicitiis) et non tribuere, quod recte possis, et tribuere, quod non sit aequum, contra officium est; O III, 43.

etiam: quae vero perpetua oratio rhetorum solum, non etiam philosophorum sit; F II, 17. „solere“ modo, non etiam „oportere“; O III, 18. fortasse: (voluptas) ... condimenti fortasse non nihil, utilitatis certe nihil habebit; O III, 120. item: **f. item**, II, non (8 Et.) S. 404, b. modo: **f. modo**, II, 7. (6 Et.) S. 565, a.

nec, neque: de diva, neque ut sint neque ut non sint, habeo dicere; N I, 63. cui (Protagorae) neutrum liceret, nec esse deos nec non esse; N I, 117. nec vero, quous virtus moresque laudandi sunt, eius non laudanda vita est, neque ... ; P 19.

omnino: an melius fuerit ... motum ... cogitationis non dari omnino quam tam munifice et tam large dari; N III, 69. sine antecedente et externa causa (animus) moveri, non omnino sine causa dicimus; Fa 24.

potius: cur .. regem appellem Iovis optimi nomine hominem dominandi cupidum, ... non tyrannum potius? R I, 50.

sed: beatam (vitam), sed non beatissimam; A II, 134. sunt illa quidem sua sponte cara, sed eodem in genere, quo illa, non sunt; F V, 68. Venerium iaci posse casu quattuor talis iactae, sed quadringentis centum Venerios non posse casu consistere; D II, 48. veteres verbo tenus acute illi quidem, sed non ad hunc usum popularem ... disserabant; L III, 14.

sive: sive (Socrates) quid fecerit sive non fecerit; Fa 30. sive fuerit Lains cum muliere sive non fuerit; Fa 30. sive habuerit (Milo) adversarium sive non habuerit; Fa 30. sive (Zalucus) fuit sive non fuit; L II, 15. sive ut adhiberetur medicum sive non adhiberetur; Fa 30. f. **adhibeo**, I. medicum (4 Et.) §. I, §. 70, a.

solum: omnibus .. rebus, non solum dolori, simili contentione animi resistendum est; T II, 58. est .. quaedam opinio species deorum in oculis, non solum in mentibus; L II, 26. ad quod (genus) est adhibenda actio quaedam, non solum mentis agitatio; O I, 17.

tamen: ut, si iam fieri possit vera coniectura somniorum, tamen isti, qui profitentur, eam facere non possint; D II, 129.

II. **mit formellen Ausdruck**: at: non cognoscebantur (illi Servilii) foris, at domi. non ab alienis, at a suis; A II, 56. si, quid sit hoc, non vides, at, quale sit, vides; T I, 60. equos (deos), si non tam strabones, at paelulos esse arbitramur? N I, 80. si non optumam, at aliquam rem publicam ... haberemus; O I, 35. ut ea si non decore, at quam minime indecore facere possimus; O I, 114. non honestum consilium, at utile; O III, 97. sin hoc non licet per Cratippum, at illud certe dabis; O III, 33. aliquo si non bono, at saltem certo statu civitatis; A ep 2. bonis viris si non desiderantibus, at tamen adprobantibus; O II, 58. Democritus luminibus amissis alba scilicet discernere et atra non poterat, at vero bona mala; T V, 114.

atque: commoda civium non divellere atque omnia aequitate eadem continere; O II, 83. (mercatura) non est admodum vituperanda, atque etiam ... videtur posse laudari; O I, 151.

autem: nomen non magnus numerus ne in pontificis quidem nostris, deorum autem innumerabilis; N I, 84. omnia enim genera animalium (caelum) complexa non tenebit; teneat autem oportebit; Ti 41.

certe: inops ille ... etiamsi referre gratiam non potest, habere certe potest; O II, 69. f. at.

credo: eum .. (Calchantem) duces classium fuisse ad Ilium, auspiciorum credo scientia, non locorum; D I, 87. causa quidem, credo, aliqua morbi gravioris, non emissionis serpentis; D II, 62. herbam .. asperam || subito || credo avium congesti, non humano sattu (exitisse); D II, 68.

et: ut ... eas (res) .. sine voluptate aut utilitate aliqua non requirat et pro nihilo patet; F III, 37. ea non esse nexa causis aeternis et a facti necessitate esse libera; Fa 38.

etiam: f. atque. quem (virum bonum) Fimbria etiam, non modo Socrates noverat; O III, 77. quae tu vide ne impudenter etiam postules, non eolum adroganter; A II, 126. quae (similitudo) etiam in ingenis, non solum in corporibus apparent; T I, 79. bene meriti de rebus communibus ut genere etiam putarentur, non solum ingenio esse divino; R II, 4.

ne — quidem: f. **ne—quidem**, B, II non (42 Et.) §. 659, a. **modo**, II, 7. ne — quidem (4 Et.) §. 565, a.

potius: tibi ... non respondebo ad singula, explicabo potius ... totam ... sententiam; F III, 14. certe non aperti (hominis hoc genus est),

non simplicis, non ingenui, non iusti, non viri boni, versuti potius, obscuro, astuti ...; O III, 57.

que: itaque eam (vitam beatam virtutem) tergiversari non sinent secumque rapiunt; T V, 81.

quidem: vgl I, I. T II, 30. N I, 90. Fa 46. L I, 39. O I, 38. P 14.

quoque: ut sentire quoque aliud, non solum dicere videretur; F V, 57.

sed: non ut ea intermittere, sed accuratius tractare; A I, 3. qui non verba, sed vim Graecorum expresserit posturam; A I, 10. quod ipsum (*σοφίης*) apud Graecos non est vulgi verbum, sed philosophorum; A I, 25. (quae materia possit) interire, non in nihilum, sed in suas partes; A I, 27. cum .. superiores non omnem virtutem in ratione esse dicerent, sed quadam virtutes; A I, 38. cum .. perturbationem animi ... non tollerent ... , sed ea contraherent; A I, 38. non quod (comprehensio) omnia ... comprehenderet, sed quia ...; A I, 42. certamen instituit non pertinacia aut studio vincendi, ... sed earum rerum obscuritate; A I, 44. quae non sensibus ipsis percipi dicuntur, sed quodam modo sensibus; A II, 21. quae (ars) non ex una aut || et || dabus, sed ex multis animi perceptionibus constat; A II, 22. non quo non latus locus sit, sed ... iacta sunt fundamenta; A II, 37. haec duo proposita non praetervolant, sed ita dilatae ut ...; A II, 42. non vos id dicere, ... nihil interesse, sed inter species ... eorum; A II, 53. non ad illam parvulam Cynosuram (meas cogitationes derigo), ... sed Helicon; A II, 66. non tu verum te testem habere, sed ... ostenderis; A II, 81. quia ... (Ennius) non dicere se vidisse Homerum, sed visum esse; A II, 88. multa exquid prelabilia non comprehensa neque percepta neque ad sensa, sed similia veri; A II, 99. non (illud refer) at Antipater, sed, ut iam, „pressius“; A II, 109. respondet mihi non Aristoteles at Theophrastus, ne Xenocrates quidem aut Polemo, sed his || mihi, al. || minores; A II, 113. geometrae provideant, qui se profitentur non persuadere, sed coegere; A II, 116. somnia censet haec esse Democriti non docentis, sed optantis; A II, 131. non quo probaret, sed ut opponeret Stoicis; A II, 131. non quo mihi (illa) displicant, ... sed ut Xenocrates ... ista tetigit? A II, 136. ea non est virtus, sed fallax imitatio ... virtutis; A II, 140. ut ea non esse facta, sed ut „videri“ pronuntiantur; A II, 146. quid, si || quod si || non interpretum fungimur munere, sed tunc ea? F I, 6. quae hoc non minus declarant, sed videntur leviora; F I, 24. non quae ignorare vos aritrer, sed ut ratione et via procedat oratio; F I, 29. eorum .. (virorum) factis non emulatores aliquo, sed ipsius honestatis decore laudandi; F I, 36. temperantiam .. (esse) expetendam, non quia voluptates fugiat, sed quia maiores consequatur; F I, 48. instituit .., ut ii ... non de se quaerent, sed ipsi dicerent, quid sentiant; F II, 2. eos ... non ipso in ea sententia esse, sed audire velle contraria; F II, 2. Metrodorum non puto ipsum (se sapientem) professum, sed ... repudiare ... noluisse; F II, 7. quamquam non rogatis nos intellegere, quid sit voluptas, sed quid ille (Epicurus) dicat; F II, 15. ex quo efficitur, non ut voluptas ne sit voluptas, sed ut ...; F II, 24. hoc est non dividere, sed frangere; F II, 26. quae (philosophia) non interitum afferat privitatis, sed sit contenta mediocritate vitiorum; F II, 27. quia dolori non voluptas contraria est, sed doloris privatio; F II, 28. non beatam vitam non depulsionem mali, sed adptionem boni iudicemus; F II, 41. relinquitor non mihi cum Torquato, sed virtuti cum voluptate certatio; F II, 44. non oportet

timidam ... fingi non bonum illum virum, ... sed .. callide referentem ..; F II, 53. non voluptatem vos, sed officium sequi; F II, 58. cupiditates non Epicuri divisione sibi fiat, sed sua satietate; F II, 64. quod non subducta utilitatis ratione effici solet, sed ipsum a se oritur; F II, 78. non quaero, quid dicat, sed quid .. possit ... dicere; F II, 84. sapientem .. non, ut illum (Xerzem), maria pedibus peragrarent ... , sed omne caelum ... complexum; F II, 112. quod is ... non cum ea parte animi, ... sed cum cupiditate ... deliberat; F II, 115. non ignoranti tibi, .. quid sim dicturus, sed aliquid ... arripere cupienti ... respondebo; F III, 14. appetitio animi ... non ad quodvis genus vitae, sed ad quandam formam vivendi videtur data; F III, 23. quod ea non ad corporis incommodum referuntur, sed ad tarpes actiones; F III, 39. non esse rerum Stoicis cum Peripateticis controversiam, sed nomen; F III, 41. in vita non ea, quae primo || priore, al. || loco sunt, sed ea ... προσημένα ... nominantur; F III, 52. non quo illis (Stoicis) admodum assentiar, sed pudore impediatur; F IV, 2. non verbis Stoicis a Peripateticis, sed universa re ... disidere; F IV, 2. hominum nec || non || spinas vellentium, ... sed eorum, qui ...; F IV, 6. res ... graves, non ita tractantur, ut debent, sed aliquanto minutius; F IV, 7. illam vitam magis expectandam non esse, sed magis sumendam; F IV, 20. nusquam posuit, non esse malum dolorem, sed quid esset et quale; F IV, 23. quodai non hominis summum bonum quaeremus, sed cuiusdam animantis; F IV, 27. non ut excellere animus, sed ut nihil esse praeter animum videretur; F IV, 28. non quaerimus, quid obscuraret aut interesset, ... sed quid tale sit; F IV, 31. quae (hominis natura) summum bonum non in toto homine, sed in parte hominis poneret; F IV, 33. cum praesertim ipse quoque animus non inane nescio quid sit, ... sed in quodam genere corporis; F IV, 36. quaesita ... virtus est, non quae relinquere naturam, sed quae tneretur; F IV, 41. nec hoc ille non vidit, sed ... est ... delectatus; F IV, 60. non quo beator ea vita sit, sed quod ad naturam accommodatur; F IV, 63. ista ... „bona“ non dico, sed dicam ... „producta“; F IV, 72. quaerimus ... non quae (beata vita) sit, sed unde sit; F V, 23. si aut manibus ingreditur quis aut non ante, sed retro; F V, 35. multa ... scripsit non ad usum aliquem suum ... , sed ... erant; F V, 54. posthac non ita dicam, miseros esse, sed tantum miseros; T I, 13. mortem non interitum esse, ... sed ... migrationem; T I, 27. se non tum illa discere, sed reminiscendo recognoscere; T I, 57. astra ... illa non re, sed vocabulo errantia; T I, 62. quia tanta caritas patriae est, ut eam non sensu nostro, sed salute ipsius metiamur; T I, 90. aeterna moliri, non gloriae cupiditate, ... sed virtutis; T I, 91. non eam (similitudinem) fama populari, sed vera bonorum laude metiens; T I, 110. si supremis ille dies non extinctionem, sed commutationem adfert loci; T I, 117. disputationem ... non quasi narrantes exponimus, sed eisdem fere verbis; T II, 9. qui (philosophus) disciplinam suam non ostentationem scientiae, sed legem vitae putet; T II, 11. „hos non hostilis dextra, non Terra edite moles Gigantum, non biformato impetu Centaurus ictus corpori infixit meo, non Graia vis, non barbara ulla immanitas, non saeva terris gens relegata ultimis, ... sed feminae ... interior manu“; T II, 20. non ego dolorem esse nego ... , sed ... dico; T II, 33. ego non possum tantum hominem nihil sapere dicere, sed ... puto; T II, 45. videsne, ut obmutuerit non sedatus corporis, sed castigatus

animi dolor? T II, 50. pugiles ... ingemescunt, non quod || quo || doleant ..., sed quia ... corpus intenditur; T II, 56. non sentiunt viri fortes in acie volnera, vel sentiunt, sed mori malunt; T II, 58. Cyrenatici non omni malo aegritudinem effici censent, sed ... necopinato malo; T III, 28. quae (vitae lex) non hoc adfert, ut semper maerreamus, sed ut numquam; T III, 34. non quo ipsa res immutari solet ..., sed id ... usus docet; T III, 54. enumeratio exemplorum, non ut animum malivolorum || malev. || oblectet, adfertur, sed ut ille ... censent ...; T III, 60. non in natura, sed in opinione esse aegritudinem; T III, 71. hanc vim non esse in die positam, sed in cogitatione diuturna; T III, 74. non tu illi (lugenti) luctum, sed stultitiam detraheris; T III, 77. ut in causis non semper utimur eodem statu, ... sed ... accommodamus, ... sic ...; T III, 79. id (mali) non naturale esse, sed voluntario iudicio ... contractum; T III, 80. quod (aegritudo) non natura exoriatur, sed iudicio, sed opinione, sed quadam invitatione ad dolendum; T III, 82. ea ... verba ... non, ut videntur, easdem res significant, sed aliquid differunt; T III, 84. dicimus gravedinosos quosdam ... non quia iam sint, sed quia saepe; T IV, 27. quod non singulis hominibus, sed potentibus populis saepe contigit; T V, 15. non quid quisque dicat, sed quid cuique dicendum sit, videre; T V, 23. non ut parvo metu praeditus sit, sed ut nullo. ut enim innocens is dicitur, non qui leviter nocet, sed qui nihil nocet, sic sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. || metuit, sed qui omnino metu vacat; T V, 41. cum (Marius) ... non semel respondit, sed saepe: „moriatur“ (Catalus); T V, 56. non si altera (mercatura) semper omni damno ... vacat, sed si ...; T V, 86. non genere aut loco aut ordine, sed forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putant; T V, 94. non quid verissimum sit, sed quid velit vulgus; T V, 104. quod non Academiae vitio, sed tarditate hominum arbitror contigisse; N I, II. non levissima de re, ... sed ut adsint ...; N I, 13. 14. qui (Stoici) honesta a comedia non nomine, sed genere toto diiungunt; N I, 16. quamquam non mihi, sed tibi hic venit adiutor; N I, 17. miracula non disserentium philosophorum, sed somniantium; N I, 18. saecula nunc dico non ea ...; N I, 21. ut (vis et natura deorum) .. non sensu, sed mente cernatur; N I, 49. non corpus esse in deo, sed quasi corpus; N II, 63. non est corpus, sed quasi corpus; N I, 71. corpus illud non est, sed simile corporis; N I, 75. in Epicureo deo non res, sed similitudines rerum esse; N I, 75. etsi hoc loco non populum metuis, sed ipsos deos; N I, 85. hoc est non considerare, sed quasi sortiri, quid loquar; N I, 98. non erit ista amicitia, sed mercatura quaedam utilitatum suarum; N I, 122. de die immortalibus habere non errantem et vagam, ... sed ... stabilem certamque sententiam; N II, 2. id ... evenit non temere nec casu, sed quod ... declinant; N II, 6. non deorum natura, sed hominum coniectura peccavit; N II, 12. ut ... non possit ea sine causa fieri indicare, sed esse aliquem intellegat, qui ...; N II, 15. quae (natura) non solitaria sit neque simplex, sed cum alio iuncta atque conexa; N II, 29. cum is ardor ... non agitatus ab alio neque externo pulso, sed per se ... moveatur; N II, 31. Diana „omnivaga“ dicitur, non a venando, sed quod in septem numeratur tamquam vagantibus; N II, 68. non ita dicimus, ut glaebam ... , sed ut arborem; N II, 82. ex corpusculis non calore, non qualitate aliqua, ... non sensu praeditis, sed concurrentibus temere atque casu; N II, 94. non quod || quo ||

difficile sit mentem ab oculis sevocare, sed quo magis sevoce . . . ; N III, 21. naturae ista sunt . . . non artificiosae ambulantis . . . sed omnia cientes ; N III, 27. non ut deos tolleret, . . . sed ut . . . convinceret ; N III, 44. qui hos ¶ eos ¶ deos . . . in caelum translatis non re, sed opinione esse dicunt ; N III, 53. Iovem ¶ optimum . . . ob eas res appellat, non quod nos iustos . . . efficiat, sed quod salvos ; N III, 87. non ut eam (naturam deorum) tollerem, sed ut intellegeret . . . ; N III, 93. non quam (materiam) ipse faceret, sed quam haberet paratam ; N fr 2. Chaldaei non ex artis, sed ex gentis vocabulo nominati ; D I, 2. non in eo est culpa, qui obnuntiavit, sed in eo, qui non paruit ; D I, 29. dirae . . . non causas adferunt, . . . sed nuntiant eventura ; D I, 29. non peccatum haerent non in eo, qui monnerit, sed in eo, qui non obtemperarit ; D I, 30. qui non ratione . . . notatis signis, sed concitatione . . . animi . . . futura praesentiunt ; D I, 34. cuius generis oracula etiam habenda sunt, non ea, quae . . . sed illa, quae . . . ; D I, 34. ea genera divina . . . non naturalia, sed artificiosa dicuntur ; D I, 72. Amphiarus et Tiresias non humiles et obscuri . . . sed clari et praestantes viri ; D I, 88. horum sunt auguria non divini impetus, sed rationis humanae ; D I, 111. male coniecta . . . (signa) falsa sunt non rerum vitio, sed interpretum inscientia ; D I, 118. ut fatum sit non id, quod superstitione, sed id, quod physice dicitur ; D I, 126. etenim ad aegros non vates aut hariolos, sed medicos solemus adducere ; D II, 9. quae . . . praesentiri . . . possunt, ea non divinis tribuenda futuri, sed peritis ; D II, 14. an . . . ad eum agnum non casu, sed duce deo servus ¶ servos ¶ deducitur ? D II, 39. redemptor . . . non inertia aut inopia tardior fuit, sed . . . reservatus est ¶ est ? ; D II, 47. rem praecleari esse gestam non haruspici consilio, sed imperatoris ; D II, 65. ut ad rem gerendam non superstitionem habes, sed rationem ducem ; D II, 83. si haec non vis et natura gignendum efficeret, sed temperatio lunae ; D II, 94. videamus non ea dicere, quae Carneades, sed ea, quae . . . Panaetius dixerit ¶ dixit ? ; D II, 97. non quod ¶ quo ¶ eos (philosophos) maxime contemnamus, sed quod videntur . . . ; D II, 150. non est id positum in naturalibus causis, sed in voluntate ; Fa 11. cum vas inane dicimus, non ita loquimur, ut physici, . . . sed ita, ut . . . ; Fa 24. non hoc intellegi volumus : causas perfectas et principalibus (omnia fieri), sed causas adinvicantibus ; Fa 41. Themistoclem . . . non in Graeciae portus . . . sed in barbariae sinus confugisse ; R I, 5. cui cum liceret . . . non praecipuum, sed parem cum ceteris fortunae condicionem subire ; R I, 7. earum . . . rerum scientiam non doctis hominibus . . . sed in illo genere exercitatis concedendam putant ; R I, 11. quae (domus nostra) non ea est, quam parietes nostri cingunt, sed mundus hic totus ; R I, 19. cuius (caeli) omnem ornatum . . . astrologiae scientia, sed poetica quadam facultate veribus Aratum extulisse ; R I, 22. omnia non Quiritium, sed sapientium iure pro suis vindicare ; R I, 27. quae (hominum vestigia) videlicet illic non ex agri consitura, . . . sed ex doctrinae indicis interpretabatur ; R I, 29. "catus" fuit, . . . non quod ea quaerebat, . . . sed quod . . . ; R I, 30. non dissentio a te, . . . sed quaero . . . ; R I, 31. hoc loquor de tribus his generibus rerum publicarum non turbatis . . . sed sum statum tenentibus ; R I, 44. qui (optimates) non populi concessu, sed suis comitiis hoc sibi nomen adrogaverunt ; R I, 50. cum . . . (populus) non modice temperatam, sed nimis meracam libertatem sitiens haesit ; R I, 66. ut . . . disputes non vaganti oratione, sed defixa

in una re publica ; R II, 22. qui (Lycurgus) regem non deligendum duxit, . . . sed habendum, qualescumque is foret ; R II, 24. non esse nos transmarinis nec inportatis artibus eruditus, sed gentium domesticisque virtutibus ; R II, 29. non fortuito populum Romaeum, sed consilio et disciplina confirmatum esse ; R II, 30. cum . . . Servius . . . regnare coepisset non insum, sed volente . . . civium ; R II, 38. non commisit se patribus, sed . . . populum . . . consuluit ; R II, 38. ut suffragia non in multitudinis, sed in locupletium potestate essent ; R II, 39. quae (libertas) non in eo est, ut iusto utamur domino, sed ut nullo . . . ; R II, 43. non satoriis eum (populum) libertate, sed incendieris cupiditate libertatis ; R II, 50. nos novam potestatem nactus ¶ nactus ¶, sed, quam habebat, usus iniuste ; R II, 51. non in umbra et imagine civitatis, sed in amplissima re publica ; R II, 52. cum ex te non de nostra, sed de omni re publica quaesisset Laelius ; R II, 64. non ad deficiendum optimum statum valuit, . . . sed et . . . ; R II, 66. ubi tyrannus est, ibi non vitiosum . . . sed . . . dicendum est plane nullam esse rem publicam ; R III, 43. noster hic rector, . . . (sunt) civilis non imperitus, sed ita, ut aetrium gubernator ; R V, 5. haec . . . non somniantium philosophorum esse commenta, . . . sed prudentum coniecturas ; R VI, 3. non esse te mortalem, sed corpus hoc ; R VI, 26. qui in isto periculo non ut a poeta, sed ut a teste veritatem exorat ; L I, 4. tu is es, qui in disputando non tam iudicium sequare, sed auctoritatis aliorum parere, L I, 36. non ardentibus taedis (eos agitant furas), . . . sed angore conscientiae ; L I, 40. qui non ipso honesto movemur, ut boni viri simus, sed utilitate aliqua ; L I, 41. quas (caerimonias, religiones) non metu, sed ea coniunctione, quae est homini cum deo, conservandas puto ; L I, 43. quis . . . catum non ex ipsius habitu, sed ex aliqua re externa iudicet ? L I, 45. ut ea (sententia) non homini quoipiam, sed Delphico deo tribueretur ; L I, 58. nisi forte sapientis illi Caecilius fuit patria non Roma, sed Tusculum ; L II, 1. quae (ratio) non tam denique incipit lex esse, quam scripta est, sed tam, quam orta est ; L II, 10. non qui nratur, sepeliri, sed qui humetur ; L II, 53. hoc veteres interpretes . . . non satis se intellegere dixerunt, sed suspicari . . . ; L II, 59. quoniam non recognoscimus nunc leges populi Romani, sed ut repetimus ereptas aut notas scribimus, non quid hoc populo obtineri possit, sed quid optimum sit, tibi dicendum puto ; L III, 37. is, cuius non ad auctorem ¶ auctorem ¶ referatur animus, sed qui per se ipse spectari velit ; L III, 40. sequemur . . . Stoicos non ut interpretes, sed . . . e fontibus eorum . . . hauriemus, O I, 6. nec ¶ non ¶ cauponantes bellum, sed belligerantes ; O I, 38. non benefici neque liberales, sed perniciosi adsentatores iudicandi sunt, O I, 42. ut non incedua, sed referenda sit gratia ; O I, 47. ea animi elatio . . . si . . . pugnet . . . non pro salute communi, sed pro suis commidis ; O I, 62. magnanimiti sunt habendi, non qui faciunt, sed qui propulsant iniuriam ; O I, 63. quae (leges) ad puniendum non iracundia, sed aequitate ducuntur ; O I, 89. ut non recedat quadam ratione (decorum) cernatur, sed sit promptus ; O I, 95. genus iocandi non profusum nec immodestum, sed ingenium et factum esse debet ; O I, 103. non hanc (stragulam), quam interpretamur modestiam, . . . sed illa est . . . ; O I, 142. ut apium examina non fingendorum favorum causa congregantur, sed, cum congregabilia naturae sint, fingunt favos, sic . . . ; O I, 157. ipsis scriptis non ea, quae nunc, sed actione nostras manda-

remus; O II, 8. qui (Phalaris) non ex insidiis interit, ... non a paucis, ut hic noster, sed in quem ...; O II, 26. secutus est, qui ... non singulorum civium bona publicaret, sed universas provincias ... comprehenderet; O II, 27. ut Macedones non te regem suum; sed ministrum et praebitorem sperent fore; O II, 53. qui se adiuvare volent, non ne addigantur, sed ut altiore gradum ascendat; O II, 62. sit ... omne iudicium, non quam locuples, sed qualis quasque sit; O II, 71. ut geometrae solent non omnia docere, sed postulare, ut quaedam sibi concedantur, ... sic ...; O III, 33. non utilia cum honestis pugnare aliquando posse, ... sed ea, quae viderentur utilia; O III, 34. non ut aliquando anteponeamus utilia honestis, sed ut ea ... diiudicemus; O III, 34. non utilitas relinquenda est, sed intellegendum ...; O III, 35. non quaerimus, possintne celare, sed tamquam tormenta quaedam adhibemus; O III, 39. non cum hoc deliberetur || deliberatur || ... sed illud; O III, 40. non amicitiae tales, sed coniurationes putandae sint; O III, 44. vides in hac tota deceptatione non illud dici, ... sed ita expeditur ...; O III, 53. qui non verbis sunt et disputatione philosophorum, sed vinculis et carcere fatigandi; O III, 73. si sunt (hereditatis) ... officiorum non veritate, sed simulatione quaesitae; O III, 74. honestum non esse in ea civitate ... regnare, sed si ... esse utile; O III, 83. cum non virtute, sed scelere superatum; O III, 86. non domini est navis, sed navigantium; O III, 89. in principio vendendo dicenda vitia, non ea, ... sed haec? O III, 91. testem non mediocre, sed haud scio an gravissimum; O III, 105. pirata non est ex perduellium numero definitus || definitus ||, sed communis hostis omnium; O III, 107. non quos (homines Hannibal) in acie cepisset, ... sed qui relicti ... fuissent; O III, 114. non id spectandum est, quid dicat, sed quid consentaneum sit ei dicere; O III, 117. si haec non per exspectantur, sed ad voluptatem ... referantur; O III, 118. non eum (Themistoclem) sua, sed patriae gloria splendorem adsecutum; C 8. non viribus aut velocitate aut celeritate corporum res magnae gerantur, sed consilio, auctoritate, sententia; C 17. quae vitia sunt non senectutis, sed inertis ... senectutis; C 36. non cani nec rogae repente auctoritatem arripere possunt, sed honeste acta superior aetas fructus capit auctoritatis extremos; C 62. cum recorder || recorder || non L. Brutum ... non duos Decios ... non M. Atilium ... non duos Scipiones ... non avum tuum L. Paulum ... non M. Marcellum ... sed legiones nostras; C 74. 75. ut eas (res pueri) non tum primum accipere videantur, sed reminisci; C 78. non quo aequo animo (meum casum) ferrem, sed me ipse consolabar; C 84. † qui || cui || non tum hoc, tum illud ... sed idem semper; Lae 13. amicitiam non spe mercedis adducti, sed quod ... inest, expetendam putamus; Lae 31. ipse ... se quisque diligit, non ut aliquam a se ipse || ipso || mercedem exigat caritatis suae, sed quod ...; Lae 80. nos in vita, non qua quisque peccato poena sit, sed quantum cuique liceat, spectare debemus; P 25. ista venusta habeantur ista, non ut vincia virorum sint, sed ut oblectamenta puerorum; P 33. id sibi (deus) adsumpsit non tranquillum et quietum, sed inmoderate agitatum et fluitans; Ti 9. quae (res) manentes semper eadem || eadem, eodem || non sensu, sed intelligentia continentur*; Ti 28. quod non ita incorrupta, ut ea, quae semper idem, sed ab iis secundum subeat; Ti 42. existant plerique non haec adiuvantia causarum, sed haec ipsae esse omnium causas; Ti 50. quaero ... non quibus intendam rebus animum, sed qui-

II.

bus relaxem; fr V, 31. credo, aliquam non dissimilem figuram (extitisse), sed certe non talem, ut ...; D I, 23. non ii nemini, sed non semper uni parere voluerunt; L III, 4. geometras non ita dicit ... sed potius illo modo; Fa 15. benevolentiam non ... ardore ... sed stabilitate potius et constantia iudicemus; O I, 47. visis non omnibus adungebat fidem, sed iis solum, quae ...; A I, 41. non quo (populus) fugiendus sit, ... sed tamen nullum theatrum virtuti conscientia maius est; T II, 64. admodum ... tenenda sunt sua cuique non vitiosa, sed tamen propria; O I, 110. — quamquam eum (Q. Maximum) colere corpori non admodum grandem natu, sed tamen iam setate protractum; C 10. at ex te ipso non commenticium rem, sed factam eiusdem generis audivi; D I, 68. at id quidem non proprium senectutis vitium est, sed commune valetudinis; C 35. mihi autem non idem faciendum puto, sed ipsa capita dicenda; A II, 49. alii ... non existant oportere nimium nos causas confidere, sed ... putant; F I, 31. septem a. illi non suo, sed populorum suffragio omnium (sapientes) nominati sunt; F II, 7. hoc a ipsum boum non accessione ... sed propria via ... appellamus bonum; F II, 34. illa a. ... non appello mala, sed, si libet, reiectanea; F IV, 72. contraria a. non (dico me) fingere, sed quasi scernere; F IV, 72. qui a. non natura, sed culpa vitiosi esse dicuntur; T IV, 81. tuus a. deus non digito noo redundat, sed capite, collo, cervicibus; N I, 99. quoniam ... is a. ardor non alieno impulsu, sed sua sponte movetur; N II, 32. populus a. non (est) omnis bonum coetus quoquo modo congregatus, sed coetus ... sociatus; R I, 39. quod ... nostra a. res publica non unius esset (constituta) ingenio, sed multorum; R II, 2. ex hac a. non rerum, sed verborum discordia controversia est nata de finibus; L I, 55. leges a. a me edentur non perfectae, ... sed ipsae summae rerum atque sententiae; L II, 18. quod a. non iudex, sed deus ipse iudex constituitur; L II, 25. quoniam a. vivitur non cum perfectis hominibus ... sed cum iis ...; O I, 46. mihi a. haec oratio suscepta non de te est, sed de genere toto; O II, 45. omnem a. sermone tribuimus non Tithono ... sed M. Catoni seni; C 3. suis a. incommodis graviter angri non amicum, sed se ipsum amantis est; Lae 10. ego a. non de virtute naec loquor, sed de virtutis opinione; Lae 98. non quaeritur autem, quid naturae tuae consentaneum sit, sed quid disciplinae; F II, 80. quo modo se hoc habitatum sit corpus, non dico ad annum, sed ad vespertum; F II, 92. turpe putandum est, non dico dolere, ... sed ... furescare; F II, 94. non existimes, non dico Homerum, Archilochum, Pindarum, sed Phidiam, Polyclitum, Zeuxim ad voluptatem artes suas dexterrasse; F II, 115. istuc ipsum veror ne malum sit, non dico carere sensu, sed carendum esse; T I, 26. poenam non dico legum, ... sed ipsius turpitudinis ... non vident; O III, 36. quid ... interest motu animi sublato non dico inter pecudem et hominem, sed inter hominem et truncum? Lae 48. cum rerum natura ... quid habere potest commune non dicam gallinaceum fel, ... sed ... quid habet naturale ...? D II, 29. quid est autem non dicam in homine, sed in omni caelo ... ratione divinius? L I, 22. est enim inter eos non de terminis, sed de tota possessione contentio; A II, 132. ut a. medicorum scientiam non ipsius artis, sed bonae valetudinis causa probamus, ... sic ...; F I, 42. ut e. ... saltatori motus non quavis, sed certus quidam est datus, sic ...; F III, 24. sunt e. ista non naturae vitia, sed culpae; T III, 78. haec e. est non verborum

94

parva, sed rerum permagna dissenso; N I, 16. sunt e. ex terra homines non ut incolae ... sed quasi spectatores ...; N II, 140. solus e. (App. Claudius angur) multorum annorum memoria non decantandi augurii, sed divinae tenuit disciplinam; D I, 105. influxit e. non tenuis quidam e Graecia rivulus in hanc urbem sed abundantissimus annis; R II, 34. ipsum e. bonum non est opinionibus, sed natura; L I, 46. ut e. pueris non omnem ludendi licentiam damus, sed eam, quae ...; sic ...; O I, 103. sunt e. quidam homines non re, sed nomine; O I, 105. illi (scaenici) e. non optumas, sed sibi accommodatissimas fabulas eligunt; O I, 114. f. iam non; O III, 104. Lae 77. non enim fortuito hunc artificem dicemus esse, illum negabimus, sed cum ... videmus; A II, 22. id quaeritur, qualis recordatio fieri solet eorum, ... sed qualis visus fuerit ...; A II, 90. lucem eripimus, sed ... dicimus; A II, 105. vocabulorum opificem, sed rerum inquisitorem decet esse sapientem; A fr 19. illum (vicinum) ab industria, sed ab illiberali labore deterret; F I, 3. hanc solem (voluptatem) sequimur, ... sed maximam voluptatem illam habemus, quae ...; F I, 37. in ipsa sapientia positum est beatum esse, sed in his rebus ...; F II, 89. ipsa (sapientia) genuit hominem, sed accipit a natura inchoatum; F IV, 34. actionis aut officii ratio impellit ad ea ... appetenda, sed ... commovetur; F IV, 48. quaero, quid verum, sed quid cuique dicendum sit; F V, 83. temere nec fortuito sati et creati sumus, sed profecto fuit ...; T I, 118. siliae nati sumus, sed est ...; T III, 12. hominum interitu sententiae quoque occidunt, sed lucem auctoris fortasse desiderant; N I, 11. stumus ii, quibus nihil verum esse videatur, sed ii, qui ...; N I, 12. hoc loco de ingenio aut de orationibus nostris, sed de specie figurae quaeritur; N I, 78. me deus ista scire, sed his tantum modo uti voluit; D I, 35. illa, quae futura sunt, subito existunt, sed est ... traditio temporis; D I, 127. sunt ii aut scientia aut arte divini, sed superstitioni vates; D I, 132. audivit ille (Alexander) draconem loquentem, sed est visus audire; D II, 141. medicos viri, sed maximi et docti ... denuntiant ...; R III, 19. res laudanda, sed spes est; R fr 5. populo Romano, sed omnibus bonis ... populi leges damus; L II, 35. recte existimamus, quae poena divina sit, sed ... rapimus in errorem; L II, 43. plebes incitata [fincitata] nostris rebus invidit, sed vincula soluta sunt; L III, 25. numero haec indicantur, sed pondere; O II, 79. ut quaeremus, exposuimus, sed ut explicaremus; O III, 56. falsum iurare perjurare est, sed ... id non facere perjurum est; O III, 108. suo iudicio stetit, sed suscepit causam, ut esset iudicium senatus; O III, 110. aurum habere praecuram sibi videri dixit, sed eis, qui habent aurum, imperare; C 55 (56). paruit ille (C. Blossius) T. Graechi temeritati, sed praefuit; Lae 37. ita dicunt eos (improbos) esse servos, ut mancipia, ... sed ... quis negat ...? P 35. f. non iam. non solum; T III, 13. 46. non est enim singulare nec solivagum genus hoc, sed ita generatum, ut ...; R I, 39. non equidem recuso, sed ad adiungo socium; F II, 9. non equidem plane despero ista esse vera, sed nescio; D II, 48. non ergo Epicurus inereduit, sed ii indocti, qui ...; F I, 72. non ergo illorum (deorum) humana forma, sed nostra divina dicenda est; N I, 90. et tu quidem ... non vestro more, sed dialecticorum ... argumentum // argumenti, al. // sententiam conclusisti; N I, 89. f. tamen non; F II, 24. etenim iustitiae non natura nec voluntas, sed inbecillitas mater est; R III, 23. exposui fere non philosophorum iudicia, sed deli-

rantium somnia; N I, 42. quae iam non ad multitudinem, sed ad vosmet ipsos, qui adhaerent, pertinent; A II, 144. quae iam oratio non a philosopho aliquo, sed a censorio opprimenda est, F II, 30. iam enim (tas iurandum) non ad iram deorum, ... sed ad iustitiam ... pertinet; O III, 104. loquor enim iam ... non de sapientiam, sed de communibus amicitias; Lae 77. nec enim iam stirpis bonum (vitis) quaeret, sed animalia; F V, 40. cur igitur non aescenta milia esse mundorum, sed innumerabilia ausus es dicere? N I, 96. primum i. non est probabile eam materiam rerum ... esse divina providentia effectam, sed habere ...; N fr 2. ut i. faber non ipse facit materiam, sed ea utitur, quae ...; sic ...; N fr 2. qui i. non filias plures, sed innumerabiles cupiditates habet; P 44. non igitur de improbo, sed de callido improbo quaerimus; F II, 54. Hecuba traxisti, sed corpus, quod fuerat Hectoris; T I, 105. ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt, sed ex perpetitate atque constanti; T V, 31. obnuentio Ateii causam finxit calamitatis, sed ... monuit ...; D I, 30. utilitatem amicitiae, sed utilitas amicitiam secuta // consecuta // est; Lae 51. non potest igitur uterque esse sapiens, quoniam tanto opere dissentiant, sed alter; A II, 132. non dicis igitur: 'miser est M. Crassus', sed tantum: 'miser M. Crassus'? T I, 13. itaque illa non dico me expetere, sed legere, nec optare sed sumere; F IV, 72. i. non est scriptum 'SI SANUS', sed 'SI FURIOSUS ESCIT'; T III, 11. i. primum in ipsa cupiditate ... non est quaerendum, bonum ... sit, ... sed lubido ipsa tollenda est; T IV, 62. i. non fortuito factum videtur, sed a te ratione propositum, ut ... disputaremus; T IV, 83. i. ista laus non est hominis, sed temporum; O III, 111. f. non tam. permittis illi iramuram dominatam animi tui? — non mehercule, inquit, sed imitor ...; R I, 59. id autem (dolor), non modo [non] summum malum, sed ne malum quidem esse ... philosophi adfirmant; O III, 106. non modo [non, nullus] — sed (etiam, nequidem) // modo, II, 8. 9 (C. 565, f.), etiam, II, 4. sed (B. I, C. 876, f.). vido, ne ... nec ut hoc proprium nomen omnium, sed ... nomen sint; T II, 43. neque tamen genus id orationis in consolando non valet, sed id // [id] // haud sciam an plurimum; T III, 55. nec solum ea non sumitis ad concludendum, quae ab omnibus concedantur, sed ea sumitis, quibus ...; D II, 104. his mihi rebus, ... levis est semetipso, nec solus non molesta, sed etiam incunda; C 85. nec quod tuis rationibus non adest, sed quod nullis; A II, 125. e quo efficitur, non ut nos ne intellegamus, quae vis sit istius verbi, sed ut illi (Epicurus) ... negat; F II, 16. non eos tamen non probatos ... sed te animadvertisse ...; F II, 62. non quia philosophia Graecis et litteris et doctoribus percipi non posset, sed meum // iudicium fuit ...; T I, 1. f. dico; O III, 36. somnia quidem // sensusque idem // non obscuros dicit, sed tenebrosos; A II, 73. ei q. non unam aliquam ... rem a nobis, sed totam ad se nostram philosophiam transtulerunt; F V, 74. quaerimus tu q. non hostiarum causam // causam // confirmas sortium similitudine, sed infirmas sortis conlatione hostiarum; D II, 33. quom q. illi non studii et delectationis, sed rei publicae causa leges civitibus suis serperunt; L II, 14. L. q. Crassus ... non aliunde mutatas est, sed sibi ipse peperit maxam laudem; O II, 47. venales q. se hortes non habere, sed licere ...; O III, 58. qui (auctor et paedagogi) negligendi q. non sunt, sed aliquodam modo castigandi // modo // q.; Lae 74. f. at; C 85. st. solum; N I, 93. non me quidem

... sed sapientem dico scire; A II, 115. ferarum natura non est illa q. depravata mala disciplina, sed natura sua; F II, 33. non ↑ faciles illas q. || res. al. || nec contemendas. ... sed ut hoc indicarem; F IV, 59. fruenti rebus iis ... Carneades non ille q. auctor, sed defensor disserendi causa fuit; F V, 20. ut reliqua non illa q. nulla, sed ita parva sint, ut nulla esse videantur; F V, 72. non usquam id q. dicit omnino, sed ... idem valent; T V, 24. pudet me non tui q. ... sed Chrysippi; D II, 95. non ut illa q. (adensio) fieri possit nulla vi extrinsecus excitata, sed revertitur.; F 42. non veterem q. illorum (philosophorum more), sed eorum, qui ...; L I, 36. ea vitia ... habent aliqui excusationis non illius q. iustae, sed quae probari posse videantur; C 65. quid sit, quod Epicurum nostrum non tu q. oderis ..., sed certe non probes; F I, 14. quoniam oratorias exercitationes non tu q. ... reliquisti, sed certe philosophum illis anteposisti; Fa 3. non mihi q. soli, sed ... maioribus quoque nostris hoc ita vitium intellego; T III, 8. actus horum trium generum quodvis ... non perfectum illud q. neque mea sententia optimum est, sed || optimum est || tolerabile tamen; R I, 42. etiam temperantiam inducant non facillime illi q., sed tamen quoque modo possunt; O III, 118. non me q. iis esse viribus, quibus ... sed tamen, ut vos videtis, non plane me enervavit, non adflixit senectus; C 32. non philosophi q., sed prompti tamen ad disputandum omnes aiunt.; fr V, 39. sed non de me ..., sed de sapiente quaeritur; A II, 66. sed lustremus animo non hinc maxime artis, ... sed quaero.; F II, 115. sed in iure iurando non qui metus, sed quae vis sit, debet intellegi; O III, 104. e quibus (notionibus) non principia solum, sed latiores quaedam ... viae aperiantur; A I, 42. sic quosdam (mundos) inter esse non a. similes, sed undique perfecte et absolute ita || [ita] || pares, ut.; A II, 55. ita sit illa conclusio non a. vera, sed ita percipua, ut.; F IV, 55. hortuli non memoriam s. mihi afferunt, sed ipsum (Platonem) videntur in conspectu meo ponere; F V, 2. non a. quia nos diligamus, sed quis.; F V, 46. nos autem audeamus non a. ramos amputare miseriarum, sed omnis radicem fibras evellere; T III, 13. non enim de aegritudine s., ... sed de omni animi ... perturbatione ... explicabo; T III, 13. non enim verbo s. (Epicurus) posuit voluptatem, sed explanavit, quid diceret; T III, 46. non a. quia perulgata sunt, sed multo magis, quis.; T V, 13. non s. si (vita) undique referta bonis est, sed si ... bona propendunt; T V, 86. Zeno quidem non eos s. ... fugebat maledictis, sed ... dicebat; N I, 93. ipsius vero mundi ... natura non artificiosa s., sed plane artifex ab eodem Zenone dicitur; N II, 58. ipsum autem hominem eadem natura non s. celeritate mentis ornavit, sed ... attribuit; L I, 26. unius viri consilio non a. ortum novum populum, ... sed adultum iam; R II, 21. quod (vitiis principibus) non s. vitia accipiunt ipsi, sed ea infundunt in civitatem; L III, 32. te ... non cognovimus. Athenis deportasse, sed humanitatem; C I. sed etiam; f. **etiam**, II, 4. sed, non solum (S. I, S. 878, f.). quae non solum fiata || facta || esse, sed ne fieri quidem potuisse ceravimus; R II, 28. non solum ab aliquo allatas criminationes repellere, sed ne ipsum quidem esse suspiciosum; Lae 65. quamquam haec quidem res non solum ex domestica est ratione ..., sed tamen id ipsum est gestum.; O I, 76. ut (homo) ... non sibi se soli natum meminere, sed patriae, sed suis; F II, 45. in qua (Academia veteri) ... non ii soli numerantur, qui Academici vocantur, ... sed

etiam Peripatetici veteres; F V, 7. f. non quidem; T III, 8. itaque poenas lunt non tam iudicis, ... sed eos agitant || ut eos agitent || ... furiae; L I, 40. et tamen non negat libenter umquam cenasse Gallionum, ... sed bene; F II, 24. verum tamen ... non ego hoc loco id quaerendum puto, verumne sit ... sed ... ut ... poneret; T V, 33. tamen illa divina virtus non status ..., sed stabiliora ... praemiorum genera desiderat; R VI, 8. f. neque non; F III, 55. ut non tantum illud recens esse velint, quod paulo ante acciderit, sed ... appelletur; T III, 75. Arceolan vero non obtractandi causa cum Zenone pugnavisse, sed ... voluisse.; A II, 76. animus vero non me deserens, sed respectans in ea profecto loca discessit, quo ...; C 84. ego vero te non stultam, ut saepe, non improbum, ut semper, sed dementem * || insanire * ||; P 27. f. non solum; N II, 58. verum ut haec non in posteris et in consequentibus, sed in primis continuo peccata sunt, sic.; F III, 32. ut omnia causae flant antepositi, verum non principibus causis ..., sed adjuvantibus; Fa 1. f. tamen non; T V, 33.

tamen: ut, ubi virtus sit, ... ibi esse miseris et aeterna non possit, tamen labor possit, possit molestia; F V, 95. paucos ... ferunt fructus, si non tantos, quanti ... percipi possunt, tamen eos, quibus.; T II, 2. qui (Plato, Socrates) ut rationem non redderet, auctoritate tamen hos minutos philosophos vinceret; D I, 62. qui etsi causas ipsas non cernunt, signa tamen censuram et notas cernunt; D I, 127. si causae non repariant istorum rerum, res tamen ipsae observari animadvertique poterant; D II, 47. f. at. quae si singula vos forte non movent, universa certe tamen ... movere debent || debebant ||; N II, 168. ut enim non efficias, quod vis, tamen ... efficias; T I, 16. possunt enim non significare et tamen esse di; D I, 106.

verum: ut (Socrates) non ad mortem trudi, verum in caelum videretur eecendere; T I, 71. est enim non magnus, verum aereolus ... libellus; A II, 135. sed haec || hoc || iam non ex te, Quinte, quaero, verum ex ipso poeta; L I, 3. in quo (hominem) mors non modo necessaria est, verum etiam optanda persuadeo; R III, 34. f. **etiam**, II, 4. verum (S. I, S. 879, b). non modo non verum etiam; f. **etiam**, II, 4. verum (S. I, S. 880, a). sed non aestimatione census, verum victu atque cultu terminatur pecuniae modus; P 50. non in doctos solum, verum etiam impie faciat, si deos esse neget; N II, 44. non .. solum scientia, quae est remota ab iustitia, calliditas potius quam sapientia est appellanda, verum etiam animus ...; O I, 63.

C. **etiam**, **etiam**: non iusta causa, cur Laomedonti tanta ferret iniuria; T I, 65. tu longior? non mihi quidem; T I, 112. ne illa quidem firmissima consolatio est ... non tibi hoc soli.; T III, 79. excludit, revocat; redam? non, si obsecret; N III, 72. quod multis rationibus cavere potest, non, si (aes alienum) fuerit, ut luctu-pletis eum perdat; O II, 84. et ... benefici ... sumus, non ut exigamus gratiam, ... sic.; Lae 31. vgl. **aut**, II, 2. c. **etiam** (f. **Et**). S. I, S. 300, a. — ↑ non || non || ut esse res causam adferant amoris; Fa 35.

Nonae, **Nonen**: quod etiam idem vos quondam facere Nonis solebatur; D I, 90. qui (Ennius) ut scribit, anno trecentesimo quinquagesimo quinqu. CCC, al. || fere post Romam conditam * Nonis Iunio soli luna obstitit et nox.; R I, 25. quae (solis defectio) Nonis Quinctilius fuit

regnante Romulo; R I, 25. proximis Nonis cum in hortos D. Bruti ... venissemus; Lae 7. quod .. Nonis in collegio nostro non adfuisse; Lae 8.

nonagesimus, *nonuigēstus*: qui (Isocrates) eum librum, qui Panathenaeus inscribitur, quarto et nonagesimo || non. quarto || anno scripsisse se dicit; C 13.

nonaginta, *nonuigēti*: anni (Carnaeas) nonaginta vixit annos; A II, 16. quasi vero quisquam ita nonaginta annos velit vivere, ut ... T I, 92. Masinias quae faciat hodie nonaginta natus annos; C 34.

centuriarum: relicua .. multo maior multitudo sex et nonaginta centuriarum; R II, 39. illarum .. sex et nonaginta centuriarum in una centuria tum quidem plures censebantur quam paeae in prima classe tota; R II, 40.

nondum, *noū dnu*: ut ... desiderium (sit) libido eius, qui nondum adait, videudi; T IV, 21. n. id quidem audeo dicere; F IV, 1. qui ... n. perfectam illam sapientiam essent consecuti; F IV, 63. cuius .. anni n. vicesimam partem scito esse conversam; R VI, 24. omne animal ... id ... facere n. depravatam; F I, 30. quae (animalia) n. depravata sint; F II, 31. n. dico, quam haec signa nulla sint; D II, 16. qui n. ... physica didicissent; T I, 29. nisi qui (scriptores) forte n. ediderunt; L I, 7. Eudymion ... n. ... est expectatus; T I, 92. n. ... explanatum satis erat, quid maxime natura vellet; F IV, 41. n. Voconia lege lata; R III, 17. n. (puer) gustaverat .. vitae suavitatem; T I, 93. quia u. omne animal in mundo intus incluserat; T I, 34. n. inventis || notis || seditiosis tribus plebis, ut cogitatis quidem; L III, 44. n. de ratione et sapientia (loquor); T II, 40. qui n. nati sunt, miseriam sunt, quia non sunt; T I, 18. notus: f. invenio. haec etsi praecleari, n. tamen perpolitat; F V, 88. n. enim C. Aquilius ... protulerat de dolo malo formulas; O III, 60. n. enim id quaero; F II, 11. n. sanatis volueritis illa, quae ...; R I, 5. finge aliquem nunc fieri sapientem, n. esse; A II, 117. n. centum et decem anni sunt, cum de pecuniis repetundis a L. Pisona laui lex est; O II, 75. quoniam (Plato) n. videbat sapientiam; F IV, 64. n. ... ulcerato serpentis morsu Phlocteta; Fa 36.

nonne, *noū nē*: quid? quid magis? ob id? I. direct: I. affein: nonne modo pueros, modo adolescentes ... adsecuta est? senectus? T I, 94. ipsa veritas ... mihi adversetur? A II, 139. tu ... n. animadvertis ex tot tabulis pictis, quam multi ... effugerit? N III, 89. caveam, ne scelus faciam? A II, 133. aspicias, quae in templa veneris? R VI, 17. nobis rem publicam gubernantibus n. togae arma cesserunt? O I, 77. haec ... qui videat, n. cogatur confiteri deos esse? N II, 12. quod scriptum ... est ... n. est augurum et haruspicum comprobatur disciplinam? D I, 33. ei maximam gratiam habere debemus, qui ...? F I, 71. ipsa varietas ... fortunam esse causam ... docet? D II, 109. virirades, propagines n. || ea || efficiunt, ut quemvis delectet? C 52. cum iam philosophorum disciplinae gravissimae constitissent, tum exortus est ... Arcesilas? A II, 15. melius tenues homines fruuntur quam illi, qui ...? T V, 102. philosophi summi nequedum tamen sapientiam consecuti n. intellegunt in summo se malo esse? T III, 68. non || nonne || intellegis eadem (conclusionem) uti posse et haruspices et

fulguratores? D II, 109. (M. Carius) hunc hominem ita serrum iudicat, ut ...? P 38. mavis illud credere, quod probari potest, ... quam ...? N III, 12. quid paulo ante ... dixerim, n. meministi? F II, 10. quem (ordinem), per deos immortales? n. miraris? F III, 74. omnem exsuperantiam virtutis oderunt? T V, 105. pudet physicos haec dicere? D II, 33. odio multos dignos putamus, qui ...? F V, 47. apertum est totam illam porticum insanam ... videri Epicuro? A fr 20. (§. 38). melius est de his (viris) aliquid quam tantis voluminibus de Themista loqui? F II, 68. id ... extimescere veniens ... n. turpe est? T II, 43. contentatum est plus fortunam ... quam consilium valere? T V, 25. perspicuum est ex prima admiratione hominum || homines || ... credidisse ...? D II, 42. haec tot et alia plura n. inutile est vitiorum subire nomina? O III, 57. melius multo fuisset otiosam aetatem ... traducere? C 82. (Democritus) deum omnino ita tollit, ut ...? N I, 29. videmus, quanta perturbatio rerum omnium consequatur? F II, 117. n. ob A. Postumum aedem Castori et Polluci in foro dedicatam, n. senatas consultum de Vatino vides? N III, 13. plene desipere videare? N II, 17. sicut Strb: vir ... sine || nulla || libidine n. beatus? T V, 48. cum multa alia mirabilia, tum illud in primis? D I, 16. 2. **Verbubunga**: ergo: ergo ... tibi Q. Metellus ... nonne beatorum quam ... Regulus? F V, 82.

igitur: hic igitur neutri adstantiens ... nonne utroque est prudentior? A II, 132. hic igitur auctoribus nonne debes moveri? N III, 13. f. **Igitur**, B, II, 1. e. nonne (4 Est) E. 211, b.

quid? collega eius (P. Claudii) Iunius eodem bello uonne tempestate classem amisit? N II, 7. Polyidum Corinthium n. Homerus ... mortem praedixisse commemorat? D I, 89. totum prope caelum ... n. humano genere completum est? T I, 28. ex ceteris philosophis n. optumus ...? quisque confitetur multa se ignorare? T III, 69. Stoici ... n. ista conligunt? T IV, 54. T. Gracchus ... n. ... duobus angustibus modo comprehensiss haruspices convocavit? D I, 36. Iliona somno illo ... n. ita credit || credit || filium locutum, ut expectata etiam crederet? A II, 88. quid? Macedones n. Demetrium reliquerunt ...? quid? Lacedaemonios iniuste imperantes n. repente omnes fere socii deseruerunt? O II, 26. n. res declarat fuisse totum illud voluntarium? T III, 64. ipso iure interpretum coniecturae n. magis ingenia declarant eorum quam vim consensumque naturae? D II, 144. duo vel principes dialecticorum ... n. multis in rebus dissentiant? A II, 143. ille ... n. etiam bis exclamavit se videre, cum omnino non videret? A II, 89. Aristides ... n. ob eam causam expulsus est patria, quod praeter modum iustus esset? T V, 105. si Phalaris ... vir bonus ... vestitu spoliare possit, n. faciat? O III, 29. n. idem faciunt, quod is? O III, 82. gubernatores n. falluntur? D I, 24. n. fatendum est eandem vim in virtute esse ad beatam vitam? T V, 50. Ino Cadmi filia n. *Arctophila* nominata a Graecis Matuta habetur a nostris? T I, 28. Asiae rex Priamus n. et Heleum filium et Cassandram filiam divinantem habebat? D I, 89. dissimilitudo locorum n. dissimilis hominum procreationes habet? D II, 96. n. indicat (Antiochus) non posse illa probanda esse sapienter? A II, 133. nostri philosophi n. in iis libris ipsis, quos scribunt de continentia quae, sua nomina inscribunt? T I, 34. ea ... n. ab illis (antiqua) instituta sunt (inventa sunt)? F IV, 9. Socratem n. legitimum quem ad modum notarit Zopyrus physiognomon? Fa 10. Cyrenaicum Theodorum ... n. miramur? T I, 102.

bello Punico secundo n. C. Flaminius ... neglexit signa rerum futurarum? D I, 77. nostros Gracchos ... n. agrariae contentiones perdidit? O II, 80. T. Albucius n. animo sequisimo Athenis exul philosophabatur? T V, 108. idem n. poterat dens hominibus disciplinam superiore e loco tradere? D II, 51. qui invidetur, partus hic mulae n. ... praedictus est ab haruspiciis incredibilis partus malorum? D I, 36. inquires, remex ille de classe Coponii n. ea praedixit, quae facta sunt? D II, 114. illum filium Solis n. patris ipsius luce indignum putas? T III, 26. si te rogavero aliquid? n. respondebis? T I, 17. quid? cum Cumis Apollo sudavit ...? quid? ortus androgyni nonne fatale quoddam monstrum fuit? quid? cum fluvius Atratus sanguine fluxit? quid? cum ... lactis imber defluxit? quid? cum ... ictus Centaurus e caelo est ...? n. ... haruspices ea responderunt, quae evenerunt? D I, 98. qui vivimus, cum moriendum sit, n. miseri sumus? T I, 14. qui ... tradunt ... n. expertes sunt religionum omnium? N I, 119. cum dicunt ... n. eius modi sunt, ut ...? D II, 92. Diagoras ... posteaque Theodorus n. aperte deorum naturam sustulerunt? N I, 63. ii ... n. omnem religionem funditus sustulerunt? N I, 118. ipse Caesar cum ... moneretur, ne in Africam ante brumam transmitteret, n. transmisit? D II, 52. ille ... n. versat hoc et illuc cogitatione rationem? N III, 68. Democritus ... n. in maximo errore versatur? N I, 29. victum Lacedaemoniorum in philitiis n. videmus? T V, 98. hoc n. videtur contra te valere? A II, 86. quod sapientissimus quisque aequissimo animo moritur, ... n. vobis videtur is animus ... videre se ad meliora proficisci? C 83. poëtae || quid poëtae? || n. post mortem nobilitari volunt? T I, 34. *sciat* *scit*: ipse Alcaeus tuus ... n. ibidem incitato furore: vunde haec flamma oritur? A II, 89. mare n. caeruleum? A fr 7. elatus ille levitate ... n. tanto miserior, quod sibi videtur beator? T V, 16. canis n. similis lupo? N I, 97. inter ipsos homines n. et simillimis formis disparis moras et ...? N I, 98. haruspicum n. n. divina? N II, 12. amicitiam (defenderem) n. facile ei, qui? Lae 25. — quid vero? ... n. videmus eos nec ... habere rationem? F V, 48. quid vero? illum ... n. recte miserimum dixeris? T V, 16. quid igitur censes? Apim illum ... n. deum videri Aegyptiis? N I, 82.

sed nonne meministi licere mihi ista probare? F V, 76. sed isti ipsi ... nonne clamant sapientii plus semper adesse, quod velit, quam quod nolit? F V, 93.

sed tamen nonne responderes, Epicure, luxuriosos ob eam ipsam causam, quod ita viverent? F II, 22.

vero: C. vero Gracchi roinis || tribunatus || ... nonne omnem rei publicae statum permotavit? L III, 30.

II. *inbiret*: quaero: quamquam ex me quaesieras, nonne putarem ...? A II, 76. ego ex te quaero, ... n. intellegas ...? F II, 58. quaero, n. tibi faciendum idem sit; F III, 13. cum esset ex eo (Socrate) quaesitum, Archelaum ... n. beatum putaret; T V, 34 (35).

NORUS, nunt: genetrix: «nona super tremulo genetrix clangore volabat»; D II, 63.

tellus: ea, quae est media et nona, tellus; R VI, 17.

terra: terra nona innotabilis manens una sede semper haeret; R VI, 18.

NORMA, *Βιντεῖμας*, *Rechtsschnur*, *Regel*, *Schrift*: I, 1. est: hanc normam, hanc regulam,

hanc praescriptionem esse naturae; A II, 140. fatalem vim ||† umbram, normam || et necessitatem rerum futurarum (Chryseippus deum dicit esse); N I, 39.

2. *sum*: haec habemus in XII sane secundum naturam, quae norma legis est; L II, 61.

II, 1. *do*: quod .. natura (comprehensionem) quasi normam scientiae et principium sui dedisset; A I, 42.

2. *egoe*: si id crederemus, non egeremus perpendicularis, non normis, non regulis; A fr 8.

3. *aberro a*: a qua (norma) qui aberravisset; A II, 140.

III, 1. *dividere*: nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44.

2. *ad*: numquam ego dicam C. Fabricium, M. Curium, Ti. Coruncanium ... ad istorum normam fuisse sapientes; Lae 18.

NOSCO, *kennen*, *lernen*, *erfahren*, *wahrnehmen*, perf. *kennen*, *wissen*: I. alqs: novi et ... saepe vidi; R II, 67.

II. *inbit*. *frage*: modo, quae dicat ille (Epicurus), bene noris; F I, 15.

III. alqm: bene .. nosse Carneadem Stratonicus Metrodoros putabatur; A II, 16. qui (sapientes) lubent ... se noscere et nihil nimis; F III, 73. ut eos, quos novisse vis, imitari etiam velis; F V, 6. aliter .. nosmet ipsos nosse non possumus; F V, 44. iubet .. nos Pythius Apollo noscere nosmet ipsos; F V, 44. hanc habet vim praecipuum Apollinis, quo monet || [quo monet] ||, ut se quisque noscat; T I, 52. cum .. nosce te dicit, hoc dicit: «nosce animum tuum»; T I, 52. nostros non norant (rhetores); T I, 116. a parvis .. Iovem, ... Apollinem letiosaque deos ea facie novimus, quia pictores factoresque voluerunt ...; at non Aegyptii nec Syri sac fere cuncta barbaria; N I, 81. novi ego Epicureos omnia signa venerantes; N I, 85. Aius iste Loquens, cum || quom, quo || cum nemo norat, et aiebat et loquebatur? D II, 69. (philosophia) nos ... docuit, ut nosmet ipsos nosceremus; L I, 58. qui se ipse norit; L I, 59. qui se ipsi velint nosse; L I, 62. equidem non modo eos novi, qui sunt, sed eorum patres etiam et avos; C 21. norat eundem (P. Decium) Fabricius, norat Coruncanus; C 43.

alqd: nihil esse, quod nosci, percipi, comprehendendi possit; A II, 83. ea (dialectica) non novit; A II, 91. quorum (medicorum) intererat ea nosse; A II, 122. nosti, credo, illud: «nemo pius est, qui pietatem»; F II, 71. ita nosse ista visus es, ut ...; F V, 75. nosti, quae sequuntur; T IV, 77. quae funditus genes vestra non novit; N I, 89. neque ut ea ipsa, quae suscepta publice essent, quisquam extra collegium nosset; L II, 30. nostia, quae sequuntur; L II, 59. ut ne quid omnino, quod venditor norit, emptor ignoret; O III, 51. f. bonum; Lae 79.

aedem: nostis extra portam Collinam aedem Honoris; L II, 58.

aequitatem: novi .. moderationem animi tui et aequitatem; C 1.

amicos: quos (amicos) novit vita communis; Lae 38.

animum: hunc (animum) .. nosse nisi divinum esset; T I, 52. in hac ille (animum) magnificentia rerum ... quam se ipse noscet! L I, 61. f. alqm; T I, 52.

artem: «quam quisque norit artem, in hac se exerceat»; T I, 41.

avos: f. alqm; C 21.

bonum: quod solum bonum severus et gravis philosophus novit; F II, 29. plerique neque in

rebus humanis quoquam bonum norunt, nisi quod fructuosam sit; Lae 79.

causam: veror, ne istam causam nemo noscat; L I, 11.

corpora: corpora nostra non novimus; A II, 122.

cursum: si stellarum motus cursusque vagantis nosse velis; D I, 17. studeo cursus istos mutationum non magis in nostra quam in omni re publica noscere; R I, 64.

deum: f. **deus**, II, 1. nosco (4 Et.) S. I, S. 664, a.

exempla: nosse exempla maiorum; L III, 41.

figuram: non ... id praecipit, ut membra nostra aut staturam figurave noscamus; T I, 52.

generatores: nosse .. generatores suos optime poterant; Ti 35.

harmoniam: harmoniam || harmoniam || .. ex intervallis sonorum nosse possumus; T I, 41.

ingenium: **suum** quisque .. noscat ingenium; O I, 114.

membra: f. figuram. partem; N I, 9.

mentem: laetantem .. mentem ita novi; T III, 41.

moderationem: f. aequitatem.

modos: si (ille divinus) surdus sit, (num possit) varietates vocum aut modos noscere? D II, 9.

morem: nostri morem dialogorum; A ep 1.

motus: f. cursus; D I, 17.

naturam: ut ne caeli quidem naturam interpret istos caeli nosse appareat; D II, 92. ut vilibus naturam agri novit, ... sic ..; R V, 5.

oblectamentum: ut meae senectutis requiem || requiem || oblectamentumque noscat; C 52.

ortum: religiosum (deorum) ... et nosse et annatiare ortum eorum || eorum ||; Ti 38.

os: nostri .. perfectio os huius adolescentioris Academiae; A ep 1.

partem: omnes .. eius (philosophiae) partes atque omnia membra tum faevillime noscuntur, cum ..; N I, 9. quos (rei publicae) partem nec norunt ullam neque umquam nosse voluerunt; L I, 39.

patres: f. aliqui; C 21.

physica: nostra tu physica nostri; A I, 6.

rem publica: est senatori necessarium nosse rem publicam; L III, 41.

requiem: f. oblectamentum.

sententiam: tu mihi videris Epicharmi ... sententiam sequi. — quam? non enim novi; T I, 15. Quinti novi sententiam; L I, 21.

similitudinem: ut ex ovo nasceretur || nosceretur ||; thesauri similitudo; D II, 134.

staturam: f. figuram.

studium: cuius (Libonis) nostri studium; A I, 3.

varietates: f. modos.

versum: Graecum .. hunc versum novis omnes; F II, 10.

virum: quem (virum bonum) Fimbria etiam, non modo Socrates noverat; O III, 77.

virtutem: optime .. (virtus) est ipsa novit; Lae 98.

vim: verbis his eandem certe vim voluptatis Epicurum nosse quam ceteros; F II, 8. cognitio .. haec est una nostri, ut vim corporis animique norimus; F V, 44. quos (vultus) vim Graeci norunt, nomen omnino non habent; L I, 27.

vitium: quae (vitia) ipse norit, celebri ignorant; O III, 54. notum esse emptori vitium, quod nosset venditor; O III, 67.

voluptatem: interdum (istam voluptatem Epicurum) nimis etiam novit; F II, 7. quis ut intellegat, quam voluptatem norit Epicurus; T III, 42. nullam novistis nisi profectam a corpore et redouctam ad corpus animi voluptatem; N I, 111.

noscer, unjer, der Untrig: A. bei **Enb.**

Nativus: I. **ohne Wissen**; aliqui qui se Graecis magis quam nostris haberi volunt; F III, 5. — post L. Aelii nostri occasum; A I, 8. nam quid horum probat noscer Antiochus? A II, 148. antiquorum .. sententiam Antiochus noscer mihi videtur persequi diligentissime; F V, 14. qua (visione) noscer Antiochus libenter uti solet; F V, 16. scio ab Antiocho nostro dici sic solem; F V, 81. ut video nostrum scribere Antiochum; T III, 59. si .. liber Antiochi nostri .. vera loquitur; N I, 16. Arcesias tuus .. tamen noscer fuit; F V, 94. hanc speciem Pasiteles caelavit argento et noscer expressit Archias veribus; D I, 75. in Cumano nuper cum mecum Atticus noscer esset; A I, 1. eos ... cum Attico nostro frequenter audivi; F I, 16. suppedabit nobis Atticus noscer .. quantos viros! F II, 67. quem (librum) ad nostrum Atticum de senectute misimus; D II, 8. manet vero (querens), Attico noscer; L I, 1. Attici nostri Amaltheo .. quicumque esse praecelsum; L II, 7. nec .. mihi placet nec Attico noscer; L III, 37. iucundus .. Balbo noscer sermo tuus .. fuit; N III, 2. Brutus quidem noscer .. philosophiam .. persequatur; A I, 12. ad Brutum .. nostrum hos libros .. mittemus; F V, 121. ut .. Caepioni nostro .. responderet; F III, 8. Cato noscer in horum liberum summos ponendus est; D II, 3. quorum generum in utroque magnus noscer Cato est; L III, 40. mane .. Charmide noscer; F V, 94. Cleantes quidem noscer .. dixit ..; N II, 13. **Anc** noscer Coelus; O I, 61. quem (ratione) Cratippus noscer uti solet. D I, 70. ea duo genera .. probantur .. a Cratippo nostro; D I, 113. et Stoicorum coelestis rationis et Cratippi nostri quid valent; D II, 108. vide, quosco, Cratippe noscer ..; D II, 108. a Cratippo nostro .. haec te assidue audivi; O III, 5. Critoni .. nostro non perausi ..; T I, 102. leviculus sane noscer Demosthenes; T V, 103. quem (Euhemerum) noscer .. interpretatus est .. est .. Ennius; N I, 119. quis hoc vobis dabit? Epicurus? .. an noscer Ennius? D II, 104. id .. ne nostrum quidem Ennium fugit; R I, 35. quid sit, quod Epicurum nostrum .. non prebit; F I, 14. quid .. ager lachus Eumolpidaeque vestri || nostri ||? L II, 35. in nostri || sumeris ||; Fabii Pictoris Graecis annalibus; D I, 43. noscer Graecos .. nonne agrariae contentiones perderunt? O II, 80. ne noscer quidem Gratidianus officio viri boni functus est; O III, 80. cum esset in Putealano Hirtiusque noscer .. isdem in locis; Fa. 2. cum .. Hortensium .. nostrum dissentientem commoveris; A II, 61. quanta (memoria) fuisse dicatur) nuper Charmadas, .. quanta noscer Hortensius; T I, 59. audivi .. et Libone nostro ..; A I, 3. nec .. ut noscer Lucius, recusabo, quod minus ..; F I, 7. quid Lucius noscer? F V, 4. facit .. Lucius noscer prudenter; F V, 13. age nunc, Luci noscer ..; F V, 71. haec totam copiam Iuulio noscer notam esse oportebit; F III, 8. honori summo nuper nostro Miloni fuit; O II, 58. mihi .. videtur veterem Numa noscer maxime tenuisse hunc morem veterem Graeciae regum; R V, 2. quam vellem Panactium nostrum nobiscum haberemus! R I, 15. quem (Zenonem) Philo noscer coryphaeum appellare Epicureorum solebat; N I, 59. Philo noscer ferre non poterat ..; N I, 113. auctore .. nostro Platone; T IV, 71. noscer Plato magis etiam quam Lycurgus; R IV, 5. noscer vero Plato Titanum e genere statuit eos, qui ..; L III, 5. quod Platoni nostro placet; L III, 32. si Plautus noscer voltissim .. scipient .. esse diceret; R IV, 11. non modo Plautus noscer et

Atticorum antiqua comedia; O I, 104. sequamur .. potissimum Polybium nostrum; R II, 27. ut hodie est noster Pompeius; F II, 57. Pompeium .. nostrum ... efero laudibus; L III, 22. nostri Pompei munera secundo consulata; O II, 57. Pompeionis quidem .. noster iocari videtur; F V, 4. at non noster Posidonius; T II, 61. duo (libros edidit) Antipater, quinque noster Posidonius; D I, 6. prognosticorum causas persecuti sunt et Bothus Stoicus ... et noster etiam Posidonius; D II, 47. nec ... a Quinto nostro dissentio; L III, 26. nec ... Romulus noster auspiciato urbem condidisset; L II, 33. Rutilium quidem noster ... solebat ...; R I, 17. (tuum somnium) mihi sapienter noster Sallustius naravit; D I, 59. Ti. Gracchum, Scipionis nostri socerum; Lae 101. ut ait Statius noster in Synephebis; C 24. doleo tantum Stoicos nostros Epicureis irridendi sui facultatem dedisse; D II, 39. non nulli isti, Tite noster, faciunt imperite; L I, 4. ne ad eam (sententiam) non possim accommodare Torquatos nostros; F I, 34. te, sicut nostrum Triarium, minus ... delectari; F I, 14. — ut interdum Proreos nostra Epicurea fuisse videtur; R II, 160. alqd: nostrum est (quod nostrum dico, artis est) ad ea principia ... consequentia exquirere; F V, 60.

Academia: ut .. in Academiam nostram descendimus; T III, 7. qui (Cranor) in nostra Academia ... fuit mobilis; T III, 12. nobis .. nostra Academia magnam licentiam dat; O III, 20.

Academica: haec explanata sunt in Academicis nostris; O II, 8.

acies: ubi fortuna Hectoris nostram acrem aciem inclinavit; T II, 39. ut ... in nostra acie Castor et Pollux ex equis pugare visi sunt; N II, 6.

actio: hoc non est positum in nostra actione; F IV, 15. ipsis scriptis ... actiones nostras mandavimus; O II, 8.

adventus: cum ... Lucullo .. noster adventus ... incundus fuisset; fr V, 18.

aequales: C. Saliator, .. Sp. Albius, ... nostri fere aequales; C 7.

aetas: nostram ad aetatem; T I, 5. confer nostram longissimam aetatem cum aeternitate; T I, 94. ratio ... usque ad nostram viguit aetatem; N I, 11. non modo nostra aetate, sed iam diu; D II, 117. nostra vero aetas cum rem publicam sicut picturam accepisset egregiam; R V, 2. sunt .. maxumae res in hac memoria atque aetate nostra; L I, 8. quamquam est id .. semis aetati-que nostrae conceditur; C 80. vacat aetas nostra muneribus iis; C 34. quarta restat causa, quae maxime ... sollicitam habere nostram aetatem videtur, adpropinquatio mortis; C 66. aetas illa multo plures quam nostra casus mortis habet; C 67. quod veritas, ne non conveniat nostris aetatibus ista oratio; fr V, 57.

altrix: terram, altricem nostram; Ti 87.

ambitiones: quid de nostris ambitionibus ... loquar? T II, 62. ille .. (vir sapiens) nostras ambitiones levitatesque contemnet; T V, 104.

amicitia: reoordatione nostrae amicitiae sic fruor, ut ...; Lae 15. amicitiae nostrae memoriam .. sempiternam fore; Lae 15.

amici: num quid .. est causa, quin amicos nostros Stoicos || [Stoicos] dimitamus? T I, 78. amnes: nostri sunt amnes, nostri lacus; N II, 152.

amor: quin coniunctionem studiorum amorisque nostri ... declararem; A ep I.

animus: nihil isti signari in animis nostris a vero posse, quod ...; A II, 71. quod ... ex animis nostris adcausationem ... extraxisset; A II, 108.

imagines extrinsecus in animos nostros pro corpus intrumpere? A II, 125. utiliter a natura ... per-motiones istas animis nostris datas; A II, 136. haec ... inanimat in animis nostris inesse notio-nem; F I, 31. aciem animorum nostrorum virtutis splendore praestringitis; F IV, 37. (poetae) molli-unt animos nostros; T II, 27. quodcumque nostris animos probabilitate percussit; T V, 33. ex quo (animus) nostris animi carperetur; N I, 27. divinos animos censeat esse nostros; D II, 119. ut (patria) ... maximas nostri animi, ingenii, consilii partis ipsa sibi ... pigmeraret; R I, 8. communis intelligentia ... cas ... (res) in animis nostris inchoavit; L I, 44. nostros animos cum corporibus copulatos; fr V, 95.

annus: quos (honores) ... adepti sumus nostro quidem anno; O II, 59.

apparitores: eae leges sunt, quas apparitores nostri volunt; L III, 46.

appetitiones: non ... idcirco etiam nostra-rum voluntatum atque adpetitionum sunt causae naturales; Fa 9.

arbitrium: e fontibus eorum (Stoicorum) iudicio arbitrioque nostro ... haurimus; O I, 6.

Arpinas: in Arpinati nostri; T V, 74.

artes: non in nostris solum artibus; F III, 5. in operibus nostrarum artium; N II, 57.

aspectus: qui (orbis) ... aspectus nostrum definiunt; D II, 92. quibus ... temporibus a nostro aspecta oblirescant (di); Ti 37.

augur: et nostrorum augurum et Etrusco-rum haruspicum disciplinam ... res ipsa probavit; N II, 10. hunc etiam augures nostri (nun-cupant); N II, 65. ut nostri augures appellant; N II, 160. auguribus .. nostri Calchantis fata; D II, 63.

augurium: solebat ex me Delotarus percontari nostri augurii disciplinam, ego ex illo sui; D II, 76. ad nostri augurii consuetudinem; D II, 82.

avia: avus quidem noster ... restitit M. Gra-tidii, cuius in matrimonio sororem, aviam nostram, habebat; L III, 36.

avus: solebam ... nostrum vero in primis avum cogitare; F V, 2. nostro quidem † qui † avo †; L III, 36. † avia.

benivolentia: ut nostra in amicos benivolentia illorum erga nos benivolentiae ... respondeat; Lae 56.

campus: suppeditant .. et campus noster et studia venandi honesta exempla ludendi; O I, 104. cantus: auribus ut nostros possis agnoscere cantus; F V, 49.

casus: quamquam nostri casus plus honoris habuerunt; R I, 7.

causa: quamquam nostra quidem causa facilis est; A II, 7. nostra ... causa ... nihil habuit contentio-nem cum tribunatu; L III, 25. quo verius in causa nostra ... L. Cotta dicebat ...; L III, 45. — † causa, B. I. 1. nostra (6 Et.) S. I. S. 398, a.

cervicis: impositus in cervicibus nostris sempiternum dominum; N I, 54.

cives: ad nostros cives erudiendos nihil utilitas (est); A I, 11. si occupati profuimus aliquid civibus nostris; T I, 5. ut ... prodessemus civibus nostris; D II, 7.

civitas: talis innumerabilis nostra civitas tulit; T I, 101. multos ... praeterea et nostra civitas et Graecia tulit singulares viros; N II, 165. Romulum ... fundamenta iciesse nostrae civitatis; N III, 5. || ut || testis est nostra civitas; D I, 89. clarissimorum hominum nostrae civitatis gravissimi-mos exitus ... collegimus; D II, 22. quae (exempla) nata ... apud illos (Athenienses) etiam in gra-vissimum civitatem nostram dicuntur redundasse;

R I, 5. sapientissimorum nostrae civitatis virorum disputatio; R I, 13. ob hanc causam praestare nostrae civitatis statum ceteris civitatibus, quod ...; R II, 2. quod .. exemplo nostrae civitatis usus sum; R II, 86. summos fuisse in civitate nostra viros, L I, 14. ea (discipulo) paene nostrae civitatis; L III, 12. in nostra civitate inveterasse ...; O II, 57. quem (pontificem Scaevolam) unum nostrae civitatis ... praestantissimum audeo dicere; Lae I. praeter ceteros hunc || nuno || nostra extulit civitas; fr V, 21.

clientes: Massilienses, nostri clientes; R I, 43. ipsius (Zaleuci) cives, nostri clientes, Locri; L II, 15.

cogitationes: fit ..., ut cogitationes sermo- nesque nostri pariant aliquid in somno tale, quale ...; R VI, 10.

cognitio: caelestia ... procul esse a nostra cognitio; A I, 15.

cognomen: quae (sapientia mea) utinam digna esset opinione vestra nostroque cognomine! C 5. coloni: quamquam Circei nostroque coloni nostri Circeienses religiose colant; N III, 48. ut cum coloni nostris (agere) solemus; O III, 88.

commentarii: in nostris commentariis scriptum habemus ...; D II, 42.

commoda: ut (patria) ... tantum modo nostris ipsa commoda servatis tutam perfrugium otio nostro suppeditaret; R I, 8.

collega: Servium Galbam, collegam nostrum; R III, 42. alienatus est (Scipio) a collega nostro Metello; Lae 77.

conlegium: qui hanc scientiam negat umquam in nostro collegio fuisse; L II, 33. multa in vestro || nostro || collegio praeciara; C 64. quod ... Nonis in conlegio nostro non adfuisses; Lae 8.

conscientia: ut nostram stabilem conscientiam contemnamus; F II, 71.

consilium: *consiliis nostris laus est attona Laconum; T V, 49. nostrum quidem .. humanum est consilium; D I, 122. quoniam ... studemus .. nostris consiliis et laboribus ... opulentiorum vitam hominum reddere; R I, 3. nostro consilio ac periculo sese ... conservatos; R I, 6.

consilii diligentiae nostra celeriter ... arma ... ceiderunt; O I, 77. illa ... superiora ... posita non tam in consiliis nostris quam in fortunae temeritate; Lae 20. || animus; R I, 8. opera; Lae 51. vita; F IV, 52.

consuetudo: (verbum) in consuetudinem nostram non caderet; T III, 7.

consules: nostri consules regem inimicissimum ... monuerunt ...; F V, 64.

consulatus: qui inperia consulatusque nostros in necessariis ... rebus ... putet; R I, 27.

copiae: ut aliorum spoliis nostras facultates, copias, opes augeamus; O III, 22.

corpns: corpora nostra non novimus; A II, 122. corporis .. nostri partes; F V, 35. quia corpora nostra ... ardore animi concalescunt; T I, 42. haec vetusta ... clades nostro infixa est corpori; T II, 25. in nostro corpore; N I, 24. quod nostris quoque corporibus contingit; N II, 26. ut ... nulla pars est corporis nostri, quae ...; N II, 32. cum (ignia) inest in corporibus nostris; N III, 36. corporis nostri magnam naturam ipsa videtur habuisse rationem; O I, 126.

culpa: num nostra culpa est? A II, 32. 92. utrum ea vestra an nostra culpa est? A II, 95.

curia: curiam nostram ... intuens; F V, 2.

decemviri: quam legem (Solonia) ... nostri decemviri in decimam tabulam coniecerunt; L II, 64.

depravatio: quae (somnia ratio) ... videmus ne nostra superstitione et depravatione superetur; D II, 136.

diligentia: || consilium; O I, 77.

disciplina: quae (pars) est in avibus ceteris quae (quae) disciplinae nostrae; L II, 32.

disputatio: neque nostrae disputationes quidquam aliud agunt, nisi ut ...; A II, 7. quo commodius disputationes nostrae explicentur; T I, 8. parumne cognitum est superioribus nostris disputationibus ...? T V, 48. quae praemuniuntur omnia reliquo sermoni disputatione nostrae; L I, 34. quod ad camque legem me disputatio nostra deduxerit; L II, 46.

disSENSio: erat aequus Trifarum aliquid de disensione nostra indicere; F II, 119.

dolor: nostrum .. et nostra causa susceptum dolorem modice ferre debemus; T I, 111. nostris quidem acerbissimis doloribus varisque ... molestias alia nulla potuit inveniri levatio; T V, 121.

domicilia: restat ... a domiciliis nostris altissimus ... caeli complexus; N II, 101.

dominus: cognitur disensione sapientium dominum nostrum ignorare; A II, 126.

domitus: efficimus etiam domita nostro quadripedum vectices; N II, 151.

domus: ut ... in aeternam et plane in || plane || nostram domum remigrare; T I, 118. Diodotas ... multos annos nostrae domi vixit; T V, 113.

quibus (familiaritatibus) semper domus nostra floruit; N I, 6. quae ad domos nostras ... pertinent || pertinent ||; R I, 19. an tu ad domos nostras non censes pertinere ...? R I, 19. qui ... eam .. (custodem urbis) ex nostra domo in ipsius patris domum detulimus; L II, 42.

ductores: quotiens non modo ductores nostri, sed universi etiam exercitus ad non dubiam mortem concurrerunt; T I, 89.

duces: tum .. bella genere nostri duces incipiunt, cum ...; N II, 9. nostri quidem duces mare ingredienti inmolare hostiam Fluctibus conserunt; N III, 51. callidum Hannibalem ex Poenorum, ex nostris ductibus Q. Maximam accepimus; O I, 108.

error: nos ... rerum naturam quam errorem nostrum damnare malumus; T V, 4.

exercitus: nostri exercitus ... unde nomen habeant, vides; T II, 37. cum ... a Samnitibus ... premeretur noster exercitus; D I, 51. memini ... perturbari exercitum nostrum religione; R I, 23. cui (Viriatho) ... etiam exercitus nostri imperatoresque cesserunt; O II, 40. || ductores.

facultates: || copiae.

familia: Masiniam .. regem, familiae nostrae ... amicissimum; R VI, 9.

familiaris: || familiaris, B. (18 Et) 6.

30, b. || familiaritas: digna mihi re cum omnium cognitione, tum nostra familiaritate visa est; Lae 4.

figura: || membra oratio; N I, 78.

forma: non .. illorum (deorum) humana forma, sed nostra divina dicenda est; N I, 90. quae (natura) formam nostram reliquamque figuram ... eam posuit in promptu; O I, 126.

fortuna: quod ... continet ... vitam fortunae nostrae; F III, 26. || salus; O II, 83.

frater: Lucius .. Cicero, frater noster cognatione patruelis, amore germanus; F V, 1.

fructus: quam (amicitiam) ad ad fractum nostrum referendum, non ad illius commoda; N I, 122.

genus: ad quae (artificia) pauci accedunt, nostri quidem generis admodum; A II, 86. hunc Crassum ... ad imitationem quasi nostri generis contendisse; fr V, 22.

grex: qualis erat Scipionis (excellens) in nostro, ut ita dicam, grege; Lae 69.

gumiae: «compellans gumias ex ordine nostras»; F II, 24.

historiae: talibus exemplis ... historiae refertae sunt, et quidem maxime nostrae; F V, 64.

homines: lege (laudationes) nostrorum hominum; F II, 116. nostrorum hominum ingenia ... soleo mirari; T IV, 1. nostrorum hominum ad eorum doctissimas voces aures clanas fuisse; T IV, 2. philosophiam nostris hominibus explicandam putavi; N I, 7. ad quem (Velleium) tum Epicurei primas ex nostris hominibus deferebant; N I, 15. te ... unum ... nostrorum hominum urbanitate limatum; N II, 74. quae (res) est a nostris hominibus ... ignorata; L I, 6. magnum attulimus adiumentum hominibus nostris; O I, 1. quod a nostris hominibus saepissime usurpatum; O II, 56.

honores: f. industria; O III, 6.

hortuli: qui (Antiochus) me ex nostris paene convellit hortulis; L I, 54.

hospes: quid ego hospitem nostrum ... commemorare? D I, 26. in qua (disciplina puerili) una Polybini noster hospes nostrorum institutorum negligentiam accusat; R IV, 3. Nearchus Tarentinus, hospes noster; C 41.

imbecillitas: videamus, ne haec oratio sit hominum adsentantium nostrae imbecillitati et indulgentium mollitudini; T III, 18.

imperatores: nostri imperatores pro salute patriae sua capita voverunt; F V, 64. sine qua (urbe) numquam nostri imperatores ex Transalpinis bellis triumpharunt; O II, 28. f. exercitus; O II, 40. magistratus; O II, 27.

imperium: si consuetudo ... imperium ... nostrum ad vim ... traduxerit; R III, 41. ut me imperii nostri ... paeniteret; R VI, 16. f. consulatus.

incolae: Pythagoram Pythagoreosque, incolae paene nostras; C 78.

industria: si aliquid oratoriae landis nostra attulimus industria; T I, 6. sustines ... non parvam expectationem imitandae industriae nostrae, magnum honorum, non nullam fortasse nominis; O III, 6.

ingenium: sunt ... ingenis nostris semina innata virtutum; T III, 2. quae nostri ingenii non erunt; O I, 114. f. animus; R I, 8. oratio; N I, 78.

inimicus: ut nostrum iuimicum potissimum nomen; A II, 14.

institutum: nostro instituto vagabimur; T III, 13. multa ... sunt in nostris institutis ducta ab illis; T IV, 4. f. hospes; R IV, 3.

intellegentia: simplex ... mens ... fugere intellegentiae nostrae vim ... videtur; N I, 27. qui (Democritus) ... tunc scientiam intellegentiamque nostram (in deorum numero refert); N I, 29. in eas imagines mentem intentam infixamque nostram intellegentiam capere, quae sit ...; N I, 49. quod (honestum) in nostram intellegentiam cedit; O III, 17.

interrex: quam (legem) interrex noster tulit; L I, 42.

interventus: num sermonem vestrum aliquem diremit noster interventus? R I, 17.

inventus: quam (laetitiam) capiebam memoria rationum inventorumque nostrorum; F II, 96.

iudicium: etaei ... ea ... est ... in iudiciis nostris infirmas, nt ...; A II, 7. quid, si || quod si || ... eis ... nostrum iudicium et nostrum scribendi ordinem adingimus? F I, 6. quod est nostri iudicii; F II, 36. quam (personam) nobismet ipsi iudicio nostro accommodamus; O I, 115.

ius: tractabo ... ius civile nostrum; L II, 46. gaudeo nostra iura ad naturam accommodari; L II, 62. nostra iura attingam; L III, 13. ut ... id nostro iure liceat defendere; O III, 20.

iustitia: leges ... poena, non iustitia nostra comprobantur; R III, 18.

iuventus: iuventuti nostrae minime audiendus; R III, 32.

labor: quos offendit noster minime nobis incundus labor; F I, 3. f. consilium; R I, 3.

lacus: f. amnes.

laetitia: laetamur amicorum laetitia aeque atque nostra; F I, 67.

Lares: vocati nostri Lares faeciales; L II, 42.

laus: «nec quisquam e nostris spolia cepit laudibus»; T II, 22. nihil nostrae laudi adsumptum arbitramur; N III, 87.

legatus: cum legatus noster esset; R I, 23.

legiones: legionibus nostris sub iugum missis; O III, 109. cum recorder || recorder || ... legiones nostras; C 75.

levitates: f. ambitiones; T V, 104.

lex: tu ... istam Romae legem rogato; nobis nostras ne ademeris; L II, 36. ad nostra || nostras (leges) || ... revertor; L II, 37. lege nostra libertatis species datur; L III, 39. nostrae quidem legis interpretes ... hoc intellegat; L II, 62. quod senatus lege nostra confirmatur auctoritas; L III, 27.

libri: qui in nostris libris disputent; A II, 7. satis multa in nostris de re publica libris sunt dicta; F II, 59. multum ... fluxisse video de libris nostris ... variumque sermonem; N I, 6. nostri quoque oratori libri in eundem librorum numerum referendi videntur; D II, 4. qui ... in nostris libris adquecunt; D II, 5. in nostris libris vides ...; R I, 63. declarant pontifici libri, significant nostri etiam augurales; R II, 54. quamquam ... libri nostri complures ... ad scribendum studium excitaverunt; O II, 2.

liberi: f. salus; O II, 33.

lingua: quorum (Graecorum) copiosior est lingua quam nostra; T II, 35.

litterae: abest ... historia litteris nostris; L I, 5.

magistratus: nostri quidem magistratus auspiciis utantur coactis; D I, 27. nostri ... magistratus imperatoresque ex hac una re maximam laudem capere studebant; O II, 27 (26).

maiores: f. magnus, B. a (44 Et.) §. 510, f. manns: multa alia victrix nostra lustravit manus; T II, 22. nostris ... manibus in rerum natura quasi alteram naturam efficere conamur; N II, 152.

Mars: hanc ... partem ... explebimus nullis adminiculis, sed, nt dicitur, Marte nostro; O III, 34.

membra: ut membra nostra aut staturam figuramve noscamus; T I, 62.

memoria: acutissimum omnium nostrae memoriae philosophorum; A II, 118. nostra ... memoria Philo ... instituit; T II, 9. memoria nostra templum Iunonis ... refecit; D I, 4. ante nostram memoriam; R V, 1. usque ad memoriam nostram; L II, 56. f. aetas; L I, 8.

mens: quanto artificio esset sensus nostros mentemque ... fabricata natura! A II, 86. nec ... habet nostra mens quicquam, ubi consistat; F I, 41. quod ... natura inest in mentibus nostris ... cupiditas veri videndi; T I, 44. cum mens nostra quidvis videatur cogitatione posse depingere; N I, 39. quod ita sit informatum ... mentibus nostris, nt ...; N I, 76. in haec intentata mens nostra; N I, 105. f. intellegentia; N I, 49. milites: gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos; T II, 87. ut esset insitum militibus nostris ...; O III, 114.

militia: militiae vero — nostram dico, non Spartiatarum; T II, 37.

miseria: gentes nostras sebant miserias; T II, 21. non attribueret ad amissionem amicorum miseriam nostram; T III, 73.

molestia: f. dolor; T V, 121.

mollitia: ex aliorum et ex nostra fortasse mollitia; T V, 4.

mollitudo: f. imbecillitas.

monumenta: eloquentiae ... quantum tibi ex monumentis nostris addidisses! F IV, 61.

mors: contra mortem nostram atque nostrorum ... satis esse videmur ... armati; T V, 76. f. ortus; T I, 91.

mos: ut ille (Epicurus) suo more loquatur, nostrum neglegat; F II, 15. haec nostro more nos diximus, Epicuri dicunt suo; T III, 33. non multum discrepat ista constitutum religionum a legibus Numae nostrisque moribus; L II, 23. nostro quidem more cum parentibus puberes filii ... non lavantur; O I, 129. sicut verbis concipitur more nostro; O III, 108. quem ad modum nostro more male rem gerentibus patribus mos interdici solet; C 22.

natura: si optio naturae nostrae detur; A II, 19. ut ... nos studia nostra nostrae naturae regula metiamur; O I, 110. quoniam ... ita ratio comparata est vitae naturaeque nostrae, ut ...; Lae 101.

naviculae: nos ad naviculas nostras descendimus; A II, 148.

necessarius: Deiotarum, necessarium nostrum; D II, 20.

negotium: ut otium ad nostrum negotium contulisse videantur; O I, 156.

nomen: nostrum nomen ... vagari latissime; R I, 26. a quibus audiri nomen nostrum potest; R VI, 24. eam ... rem illi Graeco putant nomine a sum cuique tribuendo appellatam, ego nostro a legendo; L I, 19. f. industria; O III, 6.

notio: quae ... istarum definitionum non aperit notionem nostram? T IV, 53.

oculi: quando ... luna ... opposita soli nostris oculis eius lumen obscurat; D II, 17.

oliveta: quo plura sint nostra oliveta nostraeque vineae; R III, 16.

opera: quodam ... operam nostram nunquam a populari coetu removimus; A II, 6. quid tibi ... opera nostra opus est? T I, 24. sine opera nostra; O I, 19. si nunquam consilio, nunquam opera nostra ... Scipio egisset; Lae 51.

oppidum: mundum hunc omnem oppidum esse nostrum; F IV, 7.

opes: f. copiae.

oratio: nostra (fuit) ... dilucida oratio; F III, 3. ad consuetudinem nostras orationis; F III, 40. non ... de ingeniis aut de orationibus nostris, sed de specie figuratae quaeritur; N I, 78. ad vulgares amicitias oratio nostra delabitur; Lae 76. f. ratio; F III, 10.

ordo: quod ... volgo solitum fieri ab ordine nostro; O II, 63. f. iudicium; F I, 6.

ortus: ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sic exitum mors; T I, 91. quoniam ... ortus ... nostri partem patria vindicat; O I, 22.

otium: quis reprehendit otium nostrum? A II, 6. nostrum ... otium negotii inopia ... constitutum est; O III, 2. f. commoda.

parietes: quae (domus nostra) non ea est, quam parietes nostri cingunt; R I, 19.

pater: »Eurydica prognata, pater quam noster amavit; D I, 40. quam (rem publicam) patres nostri nobis ... reliquerunt; R I, 70. villam ... lautius dedicatam patris nostri studio; L II, 3. ut Pennus apud patres nostros; O III, 47. audiebam de patre nostro ...; O III, 77. L. Acilius

apud patres nostros appellatum esse sapientiae; Lae 6. patrum nostrorum memoria; P 50.

pericula: promptiores ... debemus esse ad nostra pericula quam ad communia; O I, 83. f. consilium; R I, 6.

philosophia: non (acutiorem philosophiam) quam nostram quidem; F V, 96.

philosophi: nisi hoc institutum postea translatum ad nostros philosophos (phil. nostros) esset; F II, 1. omnes veteres philosophi, maxime nostri, ad incunabula accedunt; F V, 55. nostri philosophi nonne in iis libris ... sua nomina inscribunt? T I, 84.

physica: nostra tu physica nosti; A I, 6. poetae: plurimum ... poetis nostris ... luminis ... attulisti; A I, 9. rodem ... esse omnino in nostra poëtia; F I, 5. si plane sic verterent Platonem ... ut verterunt nostri poëtae fabulas, F I, 7. studiosi equidem utor nostris poëtis; T II, 26. num te ad fabulas revoco vel nostrorum vel Graecorum poëtarum? D I, 40.

pontificii: nominum non magnus numerus ne in pontificis quidem nostris; N I, 84.

populus: philosophiam ... populo nostro ne exhibiturum; A I, 18. et in nostro populo et in ceteris; N II, 5. ut omittam ceteros populos, noster quam multa genera (divinationis) complexus est! D I, 3. noster populus in pace et domi imperat; R I, 68. noster ... populus ... terrarum iam omnium potitus est; R III, 35. posse id populo nostro probari; L I, 12. in quibus ne nostri quidem populi latebant ... iura civilia; L I, 17. quam (potestatem) tanto opere populus noster ignotam expetisset; L III, 26.

possessio: quoniam utriusque studii nostra possessio est; Fa 3.

poster: de posteris nostris ... sollicitor; R III, 41.

potestas: quae (adensio) est in nostra potestate sita; A II, 37. quae ... absint a nostra potestate; F IV, 26. quod (genus) sit extra nostram potestatem; F IV, 36. f. ius, B, I. sum in potestate (18 §t.) E. 271, a.

Prognostica: Prognostica nostra pronosticabatur; D II, 47.

propinquus: M. Marini Gratidianus, propinquus noster; O III, 67.

publicani: nostri quidem publicani ... negabant ...; N III, 49.

ratio: ratio ... nostra consentit, pugnat oratio; F III, 10. tanquam in rate in mari immenso nostra vehitur ratio; T I, 73. f. inventa.

res: ut eas (Graecae res) nostris ... anteposentem; R I, 36. non ... plebes ... nostris rebus invadit; L III, 25. studia ad amplificationem nostrarum rerum prompta; O II, 17. ad rem factam nostramque veniamus; O III, 99. quae in nostris rebus non satis honeste, in amicorum sunt honestissime; Lae 57.

res publica: quamquam (Pallus Numitorius) rei publicae nostrae profuit; F V, 62. nostra in re publica ... inventa est; F V, 64. cum terrae ... motus multa nostrae rei publicae ... praedixerint; D I, 35. quod cum accessisset nostrae rei publicae; D II, 7. studeo curus istius mutationum non magis in nostra quam in omni re publica noscere; R I, 64. exposita ... ad exemplum nostra re publica; R I, 70. quod ... nostra ... res publica non unius esset (constituta) ingenio; R II, 2. si nostram rem publicam vobis ... ostendero; R II, 3. quod proprium est in nostra re publica; R I, 42. laudavisse mihi videris nostram rem publicam, cum ex te non de nostra, sed de omni re publica quaesisset Laelius; R II, 64. ego illum de suo regno, ille me de nostra re

publica percontatus est; R VI, 9. rem publicam nostram iustissimas huic municipio gratias agere posse; L II, 6. quae (leges) non sint in nostra re publica; L II, 23. permultorum exemplorum et nostra est plena re publica et omnia regna; L II, 33. id .. [ut] || et || in re publica nostra maxime valuit; L III, 4. quae (tribunorum potestas) est in re publica nostra; L III, 19. hinc apud Athenienses magnae discordiae, in nostra re publica ... seditiones; O I, 86. ut saepe in nostra re publica videmus; O II, 22. cum ... multi .. in nostra re publica adulescentes ... dicendo laudem asecuti sint; O II, 49. alicui rei publicae .. (malo enim || enim alii || quam nostrae ominari; neque tamen de nostra, sed de omni re publica disputo); O II, 74. o virum .. dignam .. qui in re publica nostra natus esset! O II, 88. plena exemplorum est nostra res publica; O III, 47.

rex: Tarquinius nostri regis pater; T V, 109. quam sapienter iam reges hoc nostri viderint; R II, 31. ut fuit apud nostros reges; R II, 43. in || † in || eo sepulchro ... regem nostrum Numam conditum accepimus; L II, 56.

sacerdotes: ignotas (habet) caerimonias † nos || nostris || sacerdotibus; L II, 25.

salus: cui nostra salus cara non esset; L III, 25. his (hominibus) salutem nostram, his fortunas, his liberos rectissime committi arbitramur; O II, 33. quae (res publica) salute nostra continebatur; O II, 58.

sanguis: Titanum suboles, socia nostri sanguinis; T II, 23. (Iovis satelles) pinnata cauda nostrum adulat sanguinem; T II, 24.

sapienter: horum aliquid vestro sapienti certum videtur, nostro, ne quid maxime quidem probabile sit, occurrit; A II, 124. quaeret ... haec ... vester (sapienter), ut asendatur ..., noster, ut vereatur temere opinari; A II, 128.

scientia: † intellegentia; N I, 29.

senatus: tamquam si Poeni ... in senatu nostro loquerentur sine interprete; D II, 181. quae (ratio) neque Solonem Atheniensem ... fugerat neque ... nostrum senatum; R II, 59. id ... a senatu nostro iudicatum est; O III, 86. utrum .. utilius ... senatus nostro ... armis cum hoste certare an venenit? O III, 87.

senes: quod ... nostros senes commemorare audivi; Lae 88.

sensus: quam suaviter voluptas sensibus nostris blandiatur; A II, 189. quia tanta caritas patriae est, ut eam non sensu nostro, sed salute ipsius metiamur; T I, 90. sensus nostros non parens ... depravat; L I, 47.

sententia: ut sententias nostris pro suis uterentur; F V, 74. ut nostram ipsi sententiam tegeremus; T V, 11. quibus vellem sentiae cognita esset nostra sententia; O II, 7.

sermo: quae (philosophia) ... videbatur nec offerre esse nostris sermonibus; F III, 40. me nostri sermonis principium esse voluisti; F V, 8. quod quoniam nomen minus est adhuc tritum sermone nostro; R II, 51. virtutem ex consuetudine vitae sermonisque nostri interpretemur; Lae 21. † cogitationes, disputatio; L I, 34.

somnia: de nostris somniis quid habemus dicere? D II, 136.

species: † oratio; N I, 78.

sponte: ut ... summe nostra sponte moveamur; F V, 46.

statura: † membra.

status: ut cogitare umquam de statu nostro labefactando; L III, 21.

studia: quicquid in studiis nostris concupissem; F V, 96. ubi .. studia nostra viguissent?

Lae 51. † amor, natura; O I, 110. voluntas; T V, 5.

superstitio: † depravatio.

Tusculana: congregantes nos ... in Tusculana nostris; A II, 148.

verba: si nostra verba audiret; F II, 60. vide ... ne non debeas verbis nostris uti, sententias tuis; F II, 77. quamquam ea verba ... nostra ducamus; F III, 5. † vita.

vestigia: qui adversis vestigiis stant contra nostra vestigia; A II, 123.

vicinia: in vicinia nostra Averni lacus; T I, 87. vineae: † oliveta.

virtus: ut inbecillitate aliorum, non nostra virtute valeamus; O II, 75.

vita: vitam nostram, consilia, voluntates, non verba corrigi; F IV, 52. † fortunae, natura; Lae 101. sermo; Lae 21.

vitia: nostris .. vitis, non casu aliquo, rem publicam verbo retinemus; R V, 2.

voluntas: cuius (philosophiae) in sinum cum ... nostra voluntas studiumque nos compulset; T V, 5. voluntatis .. nostrae non esse causas externas; Fa 23. in rebus ... ad voluntatem nostram flentibus; O I, 90. gerere quam personam velimus, a nostra voluntate proficiunt; O I, 115. in eum fere est voluntas nostra propensior; O II, 69. † appetitiones, vita.

voluptas: alii cum eas voluptates ... negant esse per se ipsas tam expetendas, quam nostras expeteremus; F I, 66. si amicitiam propter nostram voluptatem expetendam putemus; F I, 69.

urbs: nos in nostra urbe peregrinantis; A I, 9. si ... gentem aliquam urbe nostra potituram putem; T I, 90. est ... earum rerum omnium in nostra urbe summa ... copia; T V, 102. nihil est mundo melius in rerum natura, ne in terris quidem urbe nostra; N III, 21. urbis etiam nostrae natalem diem repetebat ab his Parilibus; D II, 98. homines externos hoc liberalitatis genere in urbe nostra non egere; O II, 64.

usus: lapides ... ad usum nostrum necessarii; O II, 13.

utilitas: ut communem utilitatem nostrae anteponeamus; F III, 64. nos sagacitate canum ad utilitatem nostram abutimur; N II, 151. aptius ad utilitates nostras; N III, 21. ad nostras utilitates officia ante oculata; O I, 45. hominum studia ad utilitates nostras allicere; O II, 20. nec ... nostrae nobis utilitates omittendae sunt; O III, 42.

II. mit Zufug; ceteri: et huius culpa et ceterorum vitiorum peccatorumque nostrorum omnis a philosophia petenda correctio est; T V, 5. duo: quamquam ea quoque de re duo sunt nostri libri; O II, 81.

duodecim: scripta Lycurgi, Solonia, duodecim tabulas nostras non esse leges? A II, 136. nostrae .. duodecim tabulae cum perpaucis res capite sanxissent; R IV, 12. neque Zaleuci (leges) nec nostras duodecim tabulas ... desidero; L I, 57.

hic: haec .. est nostra ratio; F V, 95. † hic, A, I, 2. noster (22 St.) S. 147, b. ille: † ille, A, I, 2. noster (8 St.) S. 221, a. is: † I. forma; O I, 126.

multus: plurimis nostris exemplis usus es; D II, 8.

omnis: ad ea (media) referri omnes nostras cogitationes; F III, 60. ex hoc .. Platonis ... fonte nostra omnia manabit oratio; T V, 85 (87). omnis fere nostra in his deliberationibus consumebatur oratio; Fa 2. quoniam in populari ratione omnis nostra versatur oratio; L I, 19. ad

stabilendas urbes sanandosque populos omnis nostra pergit oratio; L I, 37. in qua (civili prudentia) omnis haec nostra versatur oratio; K II, 45. omnibus ereptis nostris rebus; L II, 42. Sienna ... omnes adhuc nostros scriptores ... facile superavit; L I, 7. Catonis sermo explicabit nostram omnem de senectute sententiam; C 3. in hoc omni sermone nostro; L II, 46.

privatus: ut (patria) ... tantum ... nobis in nostrum privatum neu m, quantum ipsi superesse posset, remitteret; R I, 8.

proprius: ut ... ea (universa natura) ... conservata propria nostram sequamur; O I, 110. quidam: nostra quaedam Aratea memoriter a te pronuntiata sunt; D II, 14. nec ... nostra quaedam est instituta nova ... ratio; R I, 13. totus: si tota oratio nostra omni sibi fidem sensibus confirmat; F I, 71. totam ad se nostram philosophiam transtulerunt; F V, 74.

B. bei Subjectivum und Pronomina (propinquus, sapiens u. a. f. A): hic: hic noster ... inquit; T I, 117. ut hic noster; O II, 26. haec nostra ... contemnimus; A II, 127. ignota esse; O II, 8.

ille: ille noster est plane ... Stoicus; A II, 137. nostri illi etiam tam agrestes viderunt ...; R II, 24. hoc mihi etiam nostri illi ... concedunt; L III, 1. in illis veteribus nostris; A I, 8. omnis: in qua (patria) nostra omnia ponere ... debemus; L II, 5.

C. affein: a, mase. I. appellati: quos (deos) Graeci *δαίμονες* appellant, nostri, opinor, Laeos; T I, 38.

consequuntur: nostros omnia consequi potuisse; T IV, 5.

dicunt: plectri similem linguam nostri solent dicere; N II, 149. quibus de quaestionibus tu quidem strictum, nostri autem multa solent dicere; N III, 19.

dividunt: dividunt nostri totam istam ... quaestionem in partem quattuor; N II, 3. eam ... disputationem tris in partes nostros fere dividunt; N II, 75.

ducunt: huic ... rei nomen nostri a divis, Graeci ... a furore duxerunt; D I, 1.

faciunt, iuvenisse: omnia nostros aut invenisse per se sapientius quam Graecos aut accepta ab illis fecisse meliora; T I, 1.

interpretantur: ex quo nostri idem illud secuti atque interpretati, quos senes ille appellavit, nominaverunt senatum; R II, 50.

nesciunt: nostri Graece fere nesciunt nec Graeci Latine; T V, 116.

nominant: praecleari nostri ... sollicitudinem, angorem ... aegritudinem nominaverunt; T III, 22. bene ... nostri ... iracundos solos morosos nominaverunt; T IV, 54. quae ... dea ad res omnes veniret, Venerem nostri nominaverunt; N II, 69. nostri sinistram nominaverunt externae dextram, quia ...; D II, 82. f. interpretantur.

perhibent: hoc ... nostri caelum, Graei perhibent aethera; N II, 91.

possunt: f. consequuntur.

putant: quoniam utramque vim virtutem esse nostri putant; A I, 5. cum ... nostri non ex omni ... compleri vitam beatam putent; F III, 41. illi ... corporis commodis compleri vitam beatam putant, nostri nihil minus; F III, 43. ex quo eventurum nostri putant id; N II, 118.

sequuntur: f. interpretantur.

solent: f. dicunt. vocitant; N II, 105.

valent: virtute nostri multum valuerunt; T I, 2.

vocitant: *quas (stellas) nostri Septem soliti

vocitare Triones; N II, 105. *has Graeci stellas Hyadas vocitare suerunt ... , nostros imperite Sucas; N II, 111. nostri ... omnes reges vocaverunt, qui ...; R II, 49.

vocant: quas (stellas) Graeci cometas, nostri cinctuatas vocant; N II, 14.

volunt: omne imperium nostri penes singulos esse voluerunt; R I, 63.

ohne Erb: aimum ... alii animam, ut fere nostri; T I, 19. habere non errantem ... , ut Academicis, sed, ut nostros, stabilem ... sententiam; N II, 2. Romulum nostros alioque compluris; N III, 39. melius Graei || Graeci || atque nostri; L II, 26. utilitatis specie ... peccatur, ut in Corinthi disturbance specie; O III, 46. vgl. putant; F III, 43.

II, 1. adiuvo: quid ... ostenta ... vel Lacedaemonios olim vel nuper nostros adiuverunt? D II, 55.

amo: amo nostra atque nostros; A I, 18. conligo: ego si nostros colligere coopero; F II, 62.

lego: quid est, cur nostri a nostris non legantur? F I, 6.

noceo: nostros non norunt (rhetores); T I, 116. omitto: omitto nostros, qui ...; D I, 95.

probo: ne noster quidem probandus; O I, 33.

2. accido: quod accidit nobis nostris; T II, 6. prosum: multum ... et nobiam ipsis et nostris profuturi videbamur; D II, 148.

3. colo apud: tantopere apud nostros iustitia dicta est, ut ...; O I, 35.

culo est: barbati, ut nos de nostris solemus dicere; F IV, 62.

disco a: quae cum Zeno didicisset a nostris; F V, 88.

sum apud: apud nostros ... non ignoras quae sit ... subtilitas; A I, 6.

traduco ad: quodsi haec studia traducta erunt ad nostros; T II, 6.

III, 1. notas: ea ... feci ut essent nota nostris; A I, 8. quae nec erant satis nota nostris; O II, 5.

salutaris: salutare nostris fore; D I, 100.

sinister: alia illis sinistra sunt, alia nostris; D II, 76.

2. liberalis in: ut facultas sit, qua in nostros simus liberales; O I, 52.

IV, 1. mors: contra mortem nostram atque nostrorum; T V, 76.

opinio: nostrorum opinio, Romulus in caelo ... agit aevum; T I, 28.

2. alqs de: si qui de nostris eius (philosophiae) studio tenerunt; A I, 4. — e: si qui e nostris Hyperidem sicut || sicut || ... imitati; A I, 10. quod ... scripta multa sunt (a nobis), sic ut plura nemini e nostris; F I, 11. sicut ... quidam e nostris, qui ...; F I, 31. si qui e nostris aliter existant; F I, 55. quae scripsisti plura quam quisquam e nostris; L I, 9.

V. a: fana multa spoliata et simulacra deorum ... ablata videmus a nostris; N I, 82. sero ... a nostris poetae vel cogniti vel recepti; T I, 3. siquidem satis a nostris et a ... Socrate dictam est ...; N II, 167. tribus ... modis video esse a nostris de amicitia disputatum; F I, 66. contra ... omnia disputatur a nostris; O II, 8. Ino ... nonne *Αννοβία* nominata a Graecis Matuta habet a nostris? T I, 28. qui a Graecis *σέπος*, sapientes a nostris et habebantur et nominabantur || qui ... nominabantur ||; T V, 7. de quibus (rebus) volumina impleta sunt non a nostris solum, sed etiam a Chryseippo; A II, 87. quae (honestas) est a nostris laudata maxime; F V, 73. legi: f. II, 1. lego. nominari: f. haberi; T V, 7.

Graecum illud quidem (nomen), sed perceptum iam tamen usu a nostris; N II, 91. positum est a nostris . . .; F V, 73. recipi: f. cognosci. apostoliaris: f. auferri.

apud: ut apud Graecos Dianam, . . . sic apud nostros lunonem Lucianam in pariendo invocant; N II, 68.

in: hic locus est contemnendus in nobis, non neglegendus in nostris; T I, 108. sapientiae studium vetus id quidem in nostris; T IV, 5.

b. femin.: in interest: si nihil interesse nostra putemus, valeamus aegre simus; F IV, 69. f. **interum**, II, 2. F IV, 29. V, 30. — 3. scire (3 Et.) §. 350, a.

c. neutr.: I. delectant: nescio quo modo me magis nostra delectant; D I, 55.

sunt: nostra . . . sola vera sunt; A II, 115. quibus nostra ignota sunt; F I, 5.

II, 1. amo: amo nostra atque nostros; A I, 18. confero: si conferre volumus nostra cum externis; N II, 8.

lego: existimavi . . . Graeca potius quam nostra lecturos; A I, 4. nostra legens non multum a Peripateticis dissidentia; O I, 2. orationem . . . Latinam efficies profecto legendis nostris plenior; O I, 2.

miror: familiaritates habere fidas amantium nos amicorum et nostra mirantium; O II, 80.

profero: malo . . . Graecorum quam nostra proferre; T V, 105. cur . . . aliena proferam potius quam . . . nostra? L III, 21.

video: nos . . . nostra videamus; C 81 (82). 2. redeo ad: ad nostra iam redeo; D I, 97.

revertor ad: ad nostra || nostras (leges) || . . . revertor; L II, 37.

III. ex: ea maxime esse expetenda ex nostris; F V, 38.

nostras, infāntiſch, heimlich: an Scythes Anacharis potuit pro nihilo pecuniam ducere, nostras philosophi facere non poterunt || potuerunt ||? T V, 90.

nota, Zeichen, Kennzeichen, Merkmal, Standmal, Schaubild: I, 1. apparent: quod plenus aſr sit immortalium animorum, in quibus tamquam insignitae notae veritatis apparent; D I, 64.

est: quam habere in C. Cotta . . . agnoscendo eius modi notam, quae falsa esse non posset? A II, 84.

non ea nota iudicabis, qua dicis oportere, ut non possit esse eiusdem modi falsa; A II, 84.

quae (nota) nusquam alibi esset; A II, 103. quae (somnia) si alia falsa, alia vera, qua nota interoscantur, scire sane velim, si nulla est, quid istos interpretes audiamus? sin quaequam est, aveo audire, quae sit; D II, 128. f. II, 1. ostendo.

inest: a quibus (Academica) . . . illud sit disputatum, non inesse in iis propriam . . . veri et certi notam; A II, 103. ut in iis (veris) nulla inest certa iudicandi et adsciendi nota; N I, 12.

potest: f. est; A II, 84. <

2. **Kuſtuſ:** o turpem notam temporum (nomen illorum) || nom. ill. || I O III, 74.

II, 1. cerno: qui etiam causas ipsas non cernunt, signa tamen causarum et notas cernunt; D I, 137.

constituo: quae (mundi partes) sunt [ad] || sunt, sunt ad || spatiorum temporis signa et notae || significationem [notae] || constitutae; T I, 46.

habeo: nec potest est . . . ullum habere iudicium aut ullam omnino veritatis notam; A II, 33. f. I, 1. est; A II, 84. **habeo**, III. notam (4 Et.) §. 127, b.

in signo: f. I, 1. apparet.

invenio: vocis . . . soni paucis notis inventis sunt omnes signati et expressi, quibus et conlo-

quia cum absentibus et indicia voluntatum et monumenta rerum praeteritarum tenerentur; R III, 3.

muto: illi (Stoici) . . . nomina tamquam rerum notas mutaverunt; F V, 74.

ostendo: qui (dies) illi ostenderit eam, quam multos annos esse negitasset, veri et falsi notam; A II, 69.

tollo: quae (visa) fidem nullam habebunt sublata veri et falsi nota; A II, 58.

2. utor: argumentis quibusdam et rerum notis quasi || quasi rerum notis || ducibus utebantur ad probandum . . . id, quod . . .; A I, 32. si (sapienter) in hoc haberet cognitionis notam, eadem uteretur in ceteris; A II, 110.

3. adhibeo ad: ad quas (notas) adhibita memoria . . . efficitur ea divinatio, quae artificiosa dicitur; D I, 127.

III, 1. adsentiri, comprehendere: Dionysius ille Heraclotes utrum comprehendisset certa illa nota, qua adsentiri dicitis oportere; A II, 71.

agnosci: ut . . . illa oculis modo agnoscentur, sic reliqua visis, sed propria veri, non communi veri et falsi nota; A II, 33.

compungi: barbarum, et eum quidem . . . compunctum notis Thraecia; O II, 25.

discerni: ne nota quidem ulla, paucitas an hostis sit, discerni ac iudicari potest; R II, 6.

distingui: quia nulla nota verum (visum) distinguebatur a falso; A II, 84.

insculpi: perfracto saxo sortis erupisse in robore insculptas piscarum litterarum notis; D II, 85.

internosci: f. I, 1. est; D II, 128.

iudicare: nec habere (homines) quasi signa quaedam et notas, quibus eos, qui ad amicitias || amicitiam || essent idonei, iudicarent; Lae 62.

f. discerni. I, 1. est; A II, 84.

teneri: f. II, 1. invenio.

terminare: qui sonos vocis, qui infiniti videbantur, paucis litterarum notis terminavit; T I, 62.

2. per: quam scite per notas nos certiores facit Iuppiter! D II, 47.

placere: sine aliqua eius rei, quam sibi quisque placere dicit, certa et propria nota; A II, 35.

notatio, Bezeichnung, Bemerkung, Beobachtung, Rüge: I. docet: certarum rerum notatio docet, unde fulmen venerit, quo concesserit; D II, 45.

II, 1. moveri: genus id hominum . . . tribu moveri notatione censoria voluerunt; R IV, 10.

2. in: Chaldaei in praedicatione et in notatione cuiusque vitae ex natali die minime esse credendum; D II, 87.

notio, Kenntnis, Begriff, Bemerkung, Rüge: I. discernit: ut ea (visa) vel falsa esse possent, neque ea posset ulla notio discernere; A II, 27. est: quae sit in ea (intellegentia tua) [species] forma || species [forma] || et notio viri boni; O III, 81.

indicant: id . . . indicant notiones animarum versionesque censorum; O III, 111.

inest: hanc quae naturalem atque insitam in animis nostris inesse notionem, ut . . .; F I, 31.

potest: f. discernit.

II, 1. aperio: quae . . . istarum definitio, non aperit notionem nostram? T IV, 53. qua (notione) aperta; T IV, 53.

appello: quam (notionem) appellant *ἴσως* illi; F III, 21.

capio: simul . . . (homo) cepit intellegentiam vel notionem potius; F III, 21.

complico: si qui voluerit animi mei complica tam notionem evolvere; O III, 76.

consigno: f. habeo; T I, 57.
 declaro: (definitiones) declarant communis notiones; T IV, 58.
 evolvo: f. complico.
 facio: cum ... rerum notiones in animis fiunt; F III, 33.
 formo: Cleanthes ... quattuor modis formatas in animis hominum putat deorum esse notiones; N III, 16.
 fugio: aperta simplexque mens ... fugere intelligentiae nostrae vim et notionem videtur; N I, 27.
 habeo: si notionem veri et falsi, propterea quod ea non possunt internosci, nullam habemus. nam si habemus ...; A II, 33. ut a pueris tot rerum atque tantarum initas et quasi consignatas in animis notiones, quas *ἰσολογίας* vocant, haberemus; T I, 57. quam (notionem) habemus omnes de fortitudine tectam atque involutam; T IV, 58.
 imprimo: unde postea notiones rerum in animis imprimerentur; A I, 42. quod in omnium animis eorum (deorum) notionem inpressisset ipsa natura; N I, 43.
 informo: Cleanthes quidem noster quattuor de causis dixit in animis hominum informatas deorum esse notiones; N II, 13.
 invero: f. habeo; T I, 57. — I. inest.
 involvo: f. habeo; T IV, 58.
 subicio: neque ulla alia huic verbo ... subiecta notio est nisi ... cumulata bonorum complexio; T V, 29 (28).
 tego: f. habeo; T IV, 53.
 voco: f. habeo; T I, 57.
 2. accommo ad: ad hanc praesensionem notionemque nostram nihil video quod potius accommodem, quam ut ...; N II, 45.
 pervenio ad: tum (animus) ad notionem boni pervenit; F III, 33.
 repono in: quem (deum) ... in animi notione tamquam in vestigio volumus reponere; N I, 37.
 revoco ad: ne omnia revocentur ad primas notiones; N I, 46.
 sum in: scientiam ... nusquam esse censebant nisi in animi notionibus atque rationibus; A I, 32.
 venio ad: veniamus nunc ad bonorum malorumque notionem; A II, 128.
 III. una cum: quae omnia una cum deorum notione comprehendimus; N I, 30.
 IV. I. dici: cum (carere) sic tamquam in febris dicitur alia quadam notione verbi; T I, 88.
 discernere: qua .. notione discerneres? A II, 85.
 praesentire: cum talem esse deum certa notione animi praesentiamus, ... ut ...; N II, 45.
 2. ex: e quibus (notionibus) non principia solum, sed latiores quaedam ad rationem inveniendam viae aperirentur; A I, 42.
 sine: sine varietate colorum licebat vivere beate, sine notione rerum non licebat; T V, 114.

notitia, Wissen, Kenntnis, Bekanntheit, Vorstellung, Begriff: I. I. constant: nec memoriam sine adensione posse constare nec notitias rerum nec artes; A II, 38.
 est: quodsi essent falsae notitiae ... si igitur essent esse falsae aut eius modi visis impressae, qualia ...; A II, 22. quamquam haec inter nos nuper notitia admodum est; F II, 14. quorum omnium quae sint notitiae; F V, 60.
 possunt: f. constant.
 2. Wusru: quanta notitia antiquitatis, scientia iuris augurii; C 12.
 II. I. appello: *ἰσολογίας* .. notitias appellare tu videbare; A II, 22.
 efficio: cetera .. (visa mona) similitudinibus

construit, ex quibus efficiuntur notitiae rerum, quas Graeci tum *ἰσολογίας*, tum *ἐπιδημογίας* vocant: A II, 30.
 facio: hoc quarto ... boni notitia facta est; F III, 33.
 habeo: quod (animal) habeat notitiam aliquam dei; L I, 24.
 imprimo: quo e genere nobis notitiae rerum imprimumur; A II, 21. f. I, I. est; A II, 22.
 ingigno: ingenuit .. (natura) sine doctrina notitias parvas rerum maximarum; F V, 59.
 voco: f. efficio.
 2. utor: quo tandem iis (notitiis) modo uteremur? A II, 22.
 3. constituo in: qui (Epicurus) omne iudicium in sensibus et in rerum notitiis et in voluptate constituit; A II, 142.
 III. I. sustentari: valetudo sustentatur notitia sui corporis; O II, 86.
 2. sine: sine quibus (notitiis) nec intelligi quidquam nec quæri disputative potest; A II, 21.

noto, *ἐπιδημογίαν, βεβαιότητα, ἐπιδημογίαν, μαθηματικὴν, βεβαιότητα, ἀσφάλειαν, ἀσφάλειαν*: I. inbir. Frage: ita sit, ut ... observatione notari possit, quae res ... consequatur; D I, 126.
 II. alqm: Socrates nonne legimus quem ad modum notari *Zopyrus physiognomon*? F 10. eos .. a censoribus omnibus ignominia notatos; O III, 115. f. civem; D I, 29.
 alqd: erit .. notius, quale sit, pluribus notatum vocabulis idem declarantibus; F III, 14. a nobis (ista) descripta, notata, praecipua sunt; F IV, 61. multo .. melius haec notata sunt verbis Latinis quam Graecis; T III, 10. sunt haec ... (in significatione) eventus || in significationem eventus, al. || animadversa et notata; D I, 12. *omnia iam cernes divina mente notata*; D I, 17. ar est effecta eadem saepe animadvertendo ac notando; D I, 25. quae ... extis, quae fulguribus, quae portentis, quae astris praesentantur, haec notata sunt observatione diuturna; D I, 109. multa adferre potuit dies, quae animadvertendo notarentur; D I, 131.
 cantum: quis cornicis cantum notavit, quis sortis? N III, 14. Arabes .. et Phryges et Cilices ... propterea facilius cantus avium et volatus notaverunt; D I, 94.
 civem: in quo Appius ... non satis scienter virum bonum et civem egregium censor C. Ateium notavit; D I, 29. etsi eius modi civis a censore melius est quam a poeta notari; R IV, 11.
 consequentiam: qui cursum rerum eventorumque consequentiam diuturnitate pertractata notaverunt; D I, 128.
 cursum: qui errantium stellarum cursus, praegressiones, institutiones notavit; T I, 62. quibus cursus rerum observando notatus est; D I, 127. f. consequentiam.
 dies: quodsi dies notandus fuit; F II, 103. cum videmus ... lunam ... accretione et diminutione luminis quasi fastorum notantem et significantem dies; T I, 68.
 genera: his tribus generibus honestorum notatis; F II, 47. quae (genera divinandum) ... eventus animadversa ac notata sunt; D I, 72.
 infinita: quo modo ... haec infinita et semper nova ... observando notare possumus? D II, 146.
 institutiones: f. cursum; T I, 62.
 libidinem: notandum putavi libidinem; C 42.
 motus: principio Assyrii ... traiectiones motusque stellarum observaverunt, quibus notatis ...; D I, 2. astrologi motus errantium stellarum notaverunt; D II, 146.
 nova: f. infinita.

praegrassationes: f. cursum; T I, 62.
praesidia: urbis .. ipsius nativa praesidia
quia est tam negligens qui non habet animo
notata ac plane cognita? R II, 11.

proprium: nullum erit iudicium, quia proprium
communi signo notari non potest; A II, 34.
proprium: agri cultura ... eas res, in quibus versat-
ur, nominibus notavit novis; F III, 4. quas (res)
diuturnus usus ita notavit, ut artem divinationis
efficeret; N II, 166. observatio diuturna ... no-
tandis rebus fecit artem; D II, 146.

signa: ratione aut coniectura observatis ac
notatis signis; D I, 34. ubi ... Marius ...
fausta ... signa suae laudis reductusque notavit;
D I, 106.

sortes: f. cantum; N III, 14.
tempora: huic (Draconi) ... tempora sunt
duplici fulgore notata; N II, 107.
traiectiones: f. motus; D I, 2.
vires: f. civem; D I, 29.
vitium: quoniamvis .. multis nominibus est hoc
vitium notandum levium hominum; Lae 91.
volatus: f. cantum; D I, 94.

III, 1. orbem: illum (orbem deus) eiusdem na-
turae, hunc alterius naturae; T I, 25.
2. sidera: cum ... ea .. animadvertant et
notent sidera natalicia Chaldaei, quaecumque
lunae iuncta videantur; D II, 91.

NOTUS, betant: alqs: tum ad hos notiores,
C. Flaminium ... L. Cassium, Q. Pompeium;
A II, 13. qui ipse sibi notus sit, hoc est qui suam
naturam sensumque perspexerit; F II, 16. quia
(Africanus) notior est nobis propter recentem me-
morian; T IV, 50. secunda (Diana) notior; N III,
58.

alqd: ea, quantum potui, ... feci ut essent
nota nostris; A I, 8. cui (Antiocho) erant ea,
quae paulo ante dixi, notissima; A II, 102. Em-
pedocles haec perpolgata et nota quattuor (dixit
esse); A II, 115. nec eo tamen sicut empirici
notiora esse illa; A II, 122. satissime tandem ea
nota sunt nobis, quae nervorum natura sit, quae
venarum? A II, 124. quae tibi notissima sunt;
F III, 6. erit .. notius, quale sit, pluribus nota-
tum vocabulis idem declarantibus; F III, 14. haec
in praesentia nota esse debent; F V, 21. mihi
.. ne haec quidem notiora et illustriora carere
vi divina videntur; T I, 64. difficile est .. in
philosophia pauca esse ei nota, cui non sint aut
pleraque aut omnia; T II, 1. nota .. tibi sunt;
N I, 118. haec, quae nota nobis sunt; N II, 30.
vobis .. minus notum est, quem ad modum
quidque dicatur; N II, 73. illa etiam notiora; N
II, 128. quae si hominibus solis nota sunt; N II,
155. tibi .. nota sunt; D I, 123. omnia ... quae
volumus, nota nobis esse possunt; D II, 139. noto
.. tibi haec esse nota -- vero mihi, inquit ille,
notissima; R I, 66. ingrediari in ea, quae nota
sunt omnibus; R I, 70. ut ad haec ceteriora veniam
aut notiora nobis; L III, 4. quae nec erant
satis nota nostris et erant cognitione dignissima;
O II, 5. ut ea ipsa mihi nota essent, quibus me
nunc exemplis uti videtis; C 26. nota sunt vobis;
Lae 11. f. nomina.

aetates: et formae .. nobis deorum et aetates
et vestitus ornatusque noti sunt; N II, 70.

aeternitas: cui aeternitas omnis totiusque
mundi nota sit magnitudo; T IV, 37.

amicitia: Scipionis et Laeli || Laeli || amicitiam
notam posteritati fore; Lae 15.

animantia: quae sunt nobis nota animantia;
T I, 11.

animus: animam tibi tuum notum esse oportere,
etiamsi ignores et locum et formam; T I, 70.

caelum: quod (caelum) nec desideraret alterum
satis sibi ipsum notum et familiare; T I, 20.
carmen: notum .. vobis carmen est; C 16.
notum est carmen incium in sepulcro; C 61.
copia: hanc totam copiam iam Lucullo nostro
notam esse oportebit; F III, 8.

creatio: creatio magistratum, iudicia populi,
iussa vetita quom suffragio coequebantur, optima-
tibus nota. plebi libera sunt; L III, 10.

disciplina: Epicurus, cuius est disciplina nunc
notior; A II, 131.

exem pla: ego exempla omnium nota proferam;
D I, 108.

exordium: quod habemus .. institutas rei pub-
licae tam clarum ac tam omnibus notum exor-
dium quam ..? R II, 4.

fabula: nota fabula est; T I, 118.

figurae: ut (stellae) ex notarum figurarum si-
militudine nomina invenerint; N II, 104.

forma: quae (forma) mihi ex imagine eius
(Africanus) quam ex ipso erat notior; R VI, 10.
f. aetates.

futura: ne praeterita quidem ea ... Apollini
nota esse (Carneades) censebat; quo minus futura!
Fa 33.

genera: Aristoteles ... cum quattuor nota illa
genera principiorum esset complexus; T I, 22.

honestas: f. pars.

imago: est .. nota imago; F V, 4.

insigne: notum iis esse debet insigne veri;
A II, 36.

iudicia, iussa: f. creatio.

laudes: quorum ad popularis industriae laudes
has etiam minus notas minusque perpolgatas ad-
iungimus; A II, 6.

locus: locus ut ipse notus sit, ex quo ducatur
quaeque pars inris; L II, 46.

magnitudo: f. aeternitas.

naturae: singularis est .. quaedam natura
atque vis animi sineceta ab his usitata notisque
naturis; T I, 66. fr IX, 10.

nomina: quid, cum volumus nomina eorum ...
nota nobis esse, parentes, patriam, multa praeter-
terea minime necessaria? F V, 52.

opinionis: unde tibi notae sunt opinionis nationum?
N I, 62.

oracula: quae (oracula), quae nota tibi sunt,
relinquo; D I, 37.

ornatus: f. aetates.

parentes, patria: f. nomina.

pars: honestatis pars confecta est, quam quidem
tibi cupio esse notissimam; O II, 9.

praeterita: f. futura.

ratio: quae (Epicuri ratio) plerisque notissima
est; F I, 13. qui (Divitiacus) .. naturae rationem,
quam *probatiorum* Graeci appellant, notam esse
sibi praestabat; D I, 90. quam (rationem mathe-
maticorum) istis (Chaldaeis) notam esse oportebat;
D II, 91.

regula: quam (regulam) tibi cupio esse notis-
simam; O III, 81.

res: nota .. mihi res est; A II, 10. quod ego
res notas notis verbis appello; F V, 89. quae
(mors) videtur notissima res esse; T I, 18. nota
res est; D I, 38. nec ... ita disseram de re tam
industri tamque nota, ut ..; R I, 38. nota scilicet
illa res et celebrata monumentis plurimis litterarum;
R II, 63. ut ||† et|| communis intelligentiam
nobis notas res efficit; L I, 44. quia de suis
[notis] rebus videtur loqui; T I, 38.

rhetorica: quoniam rhetorica mihi vestra sunt
nota; Fa 4.

sententiae: omnes mihi Epicuri sententiae
satis nota sunt; F I, 16.

suffragia: quae (suffragia) inbeo nota esse

optimatibus, populo libera; L III, 33. optimatibus (suffragis) nota, plebi libera sunt; L III, 33. tempora: quae (tempora) nota sunt omnibus; F II, 72.

terrae: ex his ipsis cultis notisque terris ... nomen ... Caucasum ... transcendere potuit? R VI, 22.

tribuni: nondum inventis || notis || seditiosis tribunis plebis, ne cogitatis quidem; L III, 44.

verba: sunt ... (verba) mihi nota; A II, 102. quae (verba) nota tibi profecto ... sunt; F II, 20. quae (verba) ipsi Graeciae nota non sint; F III, 4. f. res; F V, 89.

vestitus: f. aetates. — vetita: f. creatio. virtutes: quae (virtutes) notae illustresque sunt; F IV, 4.

vitium: ut in iis (praediis) vendendis vitia dicerentur, quae nota essent venditori; O III, 65. notum esse emptori vitium, quod nosset venditor; O III, 67.

voluptas: quae (voluptas) passeribus nota est omnibus; F II, 75.

novacula, Schermeffer: Tarquinus .. dixit se cogitasse cotem novacula posse praeciditum Attum iussisse experiri. ita cotem in comitium allatum ... novacula esse dicissam. ... cotem autem illam et novaculam defossam in comitio ... accepimus; D I, 32. 33.

novellus, jung: arbor: arborem .. et „novellam“ et „vetulam“ (dicimus); F V, 39. quoniam ... nequedum satis ab his novellis arboribus omnis hic locus opacatur; L fr. 4.

novem, neun: A. anni: * quinque et sexaginta annis antiquior, quod erat XXXVIII ante primam Olympiadem condita; R II, 42. (avus) mortuus est novem annis post meum consulatum; C 19.

centuriae: ut ... LXXXVIII centurias habent; R II, 39. quibus ex centum quattuor centuriis || VIII centurias || ... octo solae si accesserant; R II, 39.

globi: novem tibi orbibus vel potius globis conexa sunt omnia; R VI, 17.

lunae: quod ii (partus) maturescunt ... novem lunae cursibus; N II, 69.

Musae: secundae (Musae) love tertio et Mnemosyne procreatae novem; N III, 54.

orbes: f. globi. B. I. revertuntur: ex decem nobilissimis ... novem revertisse; O III, 113.

II. usque ad: sin autem usque ad novem verbi gratia sine dubitatione respondes pauca esse, in decimo insistas; A II, 94.

noverca, Stiefmutter: cum is (Hippolytus) patri suspectus esset de noverca; O III, 94.

novitas, Neuheit, Ungewöhnlichkeit: I. adfert: quem (terrorem) tibi rei novitas attulerit; D II, 60. novitates ... si spem adferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus apparent, non sunt illae quidem repudiandae, vetustas tamen suo loco conservanda; Lae 68.

debet: f. excitat. est: in omni arte ... multam novitatem nominum esse; F III, 3.

excitat: proinde quasi novitas nos magis quam magnitudo rerum debeat ad exquirendas causas excitare; N II, 96.

II. admiror: admiratum Leontem novitatem nominis quaevisse, quinam essent philosophi; T V, 8 (9).

repudio: f. I. adfert; Lae 68.

III. I. delectari: ut semper et novitate delectemur et copia; N II, 131.

percelli: f. qua || qua || ille (Caesar) rei notitate percussus; D I, 119.

revocare: neque (Sirenes) videntur ... notitate quadam et varietate cantandi revocare nos solitae; F V, 49.

2. praeter: inter Zenonem et Peripateticos nihil praeter verborum novitatem interesse; TV, 32.

NOVO, neu biflen, anfringen, erfriden: aliquid quae ab Arcesilla novata sunt; A I, 43. quae quam ex omnibus philosophis Stoici plurima novaverant; F III, 5. cum ... in eo nihil novetur; F IV, 22. nihil habui ..., quod putarem novatum in legibus; L III, 12. quoniam haec prima a nobis novantur; Ti 13.

NOVUS, neu, jung, unbekannt, ungewöhnlich, unerhört, emporgelommen: A. **bei Substantiv.** aliquid: in quo etei (Strato) est novus, tamen nova pleraque; F V, 13. „ne quid horum unquam accidat animo novum“; T III, 30. ut ei (sapienter) nihil improvium accidere possit, nihil inopinatum, nihil omnino novum; T IV, 37.

Academia: relicta a te veterem Academiam ... tractari autem novam; A I, 13. hanc Academiam novam appellat, quae mihi vetus videtur; A I, 46. illa (Academia) ... vetus, haec nova nominetur; A I, 46. ande te ab hac Academia nova ad illam veterem vocare; F V, 7.

agrifudo: nata esset agrifudo nova; T IV, 40.

agri: in quam (Mesopotamiam Euphrates) quot annos quasi novos agros invehit; N II, 130.

amicitia: [sperni ab iis veteres amicitias, indulgeri novis]; Lae 54.

amici: num quando amici novi ... veteribus sint antepetendi; Lae 67.

amor: novo quidam amore veterem amorem tamquam clavo clavum eiciendum putant; T IV, 75.

bustum: quod (lex) erogum bustumve novum vetat „propius sexaginta pedes adigi || adici || aedes alienas“; L II, 61.

causa: quaecumque nova causa consultatori acciderit; L II, 46. quae ... nova causa in natura est, quae ...? Fa 46.

cives: quos quasi novos et adscripticios cives in caelum receptos putant; N III, 39.

civitas: civitatis aut condere novas aut conservare iam conditas; R I, 12. ad firmandam novam civitatem novum quoddam ... consilium ... secutus est; R II, 12.

consilium: novo consilio inito; A II, 119. f. civitas; R II, 12.

consultatio: f. causa; L II, 46.

curia: (curiam) Hostilium dico, non hanc novam; F V, 2.

cursum: „dextrorsum orbem flammam radiatum solis liquer cursum novo“; D I, 44.

di: „separatim nemo habessit deos neve novos neve advenas“; L II, 19. suos ... deos aut novos aut alienigenas colit; L II, 25. novos ... deos ... sic Aristophanes ... vexit, ut ...; L II, 37.

disciplina: horum || verum || (Stoicorum) esse ... arbitrator ... correctionem veteris Academiae potius quam novam aliquam disciplinam putandam; A I, 43. o ... causam ... iustam, cur nota existeret disciplina; F IV, 21. admiscuntur ... (maritimae urbes) novis sermonibus ac disciplinis; R II, 7.

domus: Antiocho id magis licuerit, ... remigrare in domum veterem et nova quam nobis in novam et veterem? A I, 13.

equus: nemo est, quia || qui non || eo (equo), quo consuevit, libentius utatur quam intractato et novo; Lae 68.

exercitus: cum tantum interest inter novum et veterem exercitum? T II, 38.

fabula: qui clamores tota caeva nuper in ... M. Pacuvi nova fabula Lae 24.

genus: quod .. ipsa genera generibus saepe commutantur novis; R I, 69. novum .. id genus imperii visum est; R II, 56.

homo: M. ... Catoni, homini ignoto et novo, ... certe licuit Tusculi se in otio delectare; R I, 1. suffragata (domus) domino, novo homini, ad consulatum putabatur; O I, 138.

indiciu: novum etiam oculorum iudicium habetis; N II, 47.

largitio: qui novam largitionem quaerunt; R IV, 2.

lex: cum ego te hac nova lege videam eodem die accusatori respondere; F IV, 1. repetere ... testamentorum etiam lege nova quaestiones; N III, 74. quoniam non recognoscimus nunc leges populi Romani, sed ant repetimus ereptas ant novas scribimus; L III, 37.

loci: sine visis homo pulcher per ... ripas raptare locosque novos; D I, 40.

molitio: ut originem rerum et molitionem novam quaereret; Ti 9.

nomen: aut .. nova sunt rerum novarum faciendi nomina aut ex aliis transferenda; A I, 25. nobis, quibus etiam verba parienda sunt imponendaque nova rebus novis nomina; F III, 3. agri cultura ... eas res, in quibus veratur, nominibus notavit novis; F III, 4. vide, ne magis .. tuum fuerit ... non nova te rebus nomina imponere; F III, 10. cum (Zeno) uteretur in lingua copiosa factis tamen nominibus ac novis; F III, 51. quod ... illi (Stoici) nomina nova quaerunt, quibus idem dicant; F V, 89. haec ... nominibus ... appellata partim novis et commenticiis ... partim idem significantibus; F V, 90. nec (audebo cetera) fraudare suo veteri nomine potius quam aliquod || quam aliquid potius || novum exquirere; F V, 91. ipsum animam *ἁδελφῆσιν* (Aristoteles) appellat novo nomine; T I, 22. sunt ... rebus novis nova ponenda nomina; N I, 44.

oratores: *ᾠρονεῖαντες* oratores novi, stulti adolescentuli; C 20.

origo: f. molitio.

perturbatio: cum .. omnes post interitum Caesaris novarum perturbationum causae quaeri viderentur; Fa 2.

poena: eius (Aetrei) qui meditatatur poenam in fratrem novam; T IV, 77.

populus: unus viri consilio ... ortum novum populum; R II, 21. quo ... tempore novus ille populus vidit .. id; R II, 24.

potestas: non novam potestatem nactus || nactus ||, sed, quam habebat, usus iniuste; R II, 51. quaestio: hac amentia quaestione nova perterritus (C. Blossius) in Asiam profugit; Lae 37.

ratio: nec .. nostra quaedam est instituta nova et a nobis inventa ratio; R I, 13. erat .. tum haec nova et ignota ratio, solem lunae opposito solere deficere; R I, 25. te .. ingressum ratione ad disputandum nova; R II, 21. cum prudenter illi principes novam et inauditam ceteris gentibus interregni ineundi rationem excogitaverunt; R II, 33.

res: quodsi illi tum in novis rebus quasi modo nascentes haesitaverunt; A II, 15. illi (seditiosi) cum res novas || bonas, al. || tractent; A II, 72. cum in Graeco sermone haec ipsa quondam rerum nomina novarum .. non videbantur; F III, 15. nec .. intermittit aut admirationem earum rerum ...

aut investigationem novarum; F V, 37. est .. ars in iis, qui novas res coniectura persequuntur, veteres observatione didicerunt; D I, 34. causarum .. ignoratio in re nova mirationem || admirationem || facit; D II, 43. eam (haruspicum disciplinam) postea crevisse rebus novis cognoscendis; D II, 50. causam .. investigatio in re nova atque admirabili; D II, 60. f. nomen; A I, 25. F III, 3. N I, 44. verba; F III, 5.

rogus: f. bustum.

sepulchra: sepulchris .. novis finivit modum; L II, 66.

sermone: f. disciplina; R II, 7.

tabulae: tabulae .. novae quid habent argumenti? O II, 84.

tactus: ant iniecto eculi freno repente tactu exagitantur novo; T III, 67.

templa: nova templa verecundins reprehendo propter Pompeium; O II, 60.

vehiculum: ut procul divinum et novum vehiculum Argonautarum ... conspexit; N II, 89.

verba: verbis .. novis cogimur uti; A I, 5. audebimus ... novis verbis uti te auctore; A I, 26. plurimis .. idem novis verbis (nova enim dicebat) neus est; A I, 41. Zeno .. non tam rerum inventor fuit quam verborum novorum; F III, 5. nova verba fingunt, deserunt usitata; F IV, 7.

via: qui (lucus Vestae) a Palatii radice in novam viam devexus est; D I, 101. Aio Loquenti aram in nova via consecratam; D II, 69.

vicinus: qui (Chremes) novum vicinum non vult fodere; F I, 3.

voluptas: Xerxes ... praemium proposuit, qui invenisset novam voluptatem; T V, 20.

B. *affin*: I. accidit, al.: ut inopinatum ac novum accidisse videatur; T V, 81.

II. adfero: omnia tollamus ... quae aut historia nobis aut ratio nova adfert; N I, 88. f. *adfero*, II. novum (4 St.) S. I, S. 65, a. commoveo: Philo .. dum nova quaedam commovet; A II, 18.

complector: quo modo .. haec infinita et semper nova aut memoria connecti aut observando notare possumus? D II, 146.

conquiro: tu ... nova aliqua conquiras oportet; T V, 13.

dico: de sensibus ipsis quaedam dixit nova; A I, 40. nova .. dicebat; A I, 41. nunc dicam de voluptate, nihil scilicet novi; F I, 28.

efficio: est ... tractatio temporis nihil novi efficientis; D I, 127.

exquiro: f. A. nomen; F V, 91.

invenio: Pythagoras cum in geometria quiddam novi invenisset; N III, 88.

molior: triumviris seditiosissimis aliquid cotidie novi molientibus; R I, 31.

noto: f. complector.

reperio: Zenoni ... obtrectans nihil novi reperienti, sed emendanti superiores immutatione verborum; A II, 16.

III. alqd. percitantibus nobis, eequid forte Roma novi; A I, 2. quaere potius, eequid ipse novi; A I, 2. nihil .. eequidem novi; D I, 11. f. II. dico, al. — *adfero*, II. novum (4 St.) S. I, S. 65, a.

NOX, *Ναξτ*, *Νυκτε*: I. adimit: si nox non adimit vitam beatam, cur dies nocti similis adimat? T V, 112.

dimetiuntur: dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorumque conversiones et numerum machinatae sunt et spatium temporis dimensae et ad questionem totius naturae impulerunt; Ti 52.

efficit: nox .. et dies ad hunc modum et ob has generata causam unum circumitum orbis efficit sapientissimum atque optimum; Ti 32.

est: totas noctes somniamus || tot noctes dormimus ||, neque ulla est fere, qua non dormiamus || somniamus ||; D II, 121.

impellunt, machinantur: q. dimetiuntur. obstitit: qui (Kunius) ut scribit. ... Nonis lunis soli luna obstitit et nox; R I, 25.

opacat: cum .. terras nox opacasset; N II, 95. opprimit: quotiens illum (C. Galum) lux noctu aliquid describere ingressum, quotiens nox oppressit, cum mane coepisset; C 49.

II, I. cognosco: f. I. dimetiuntur. conficio: is .. (sol) oriens et occidens diem noctemque conficit; N II, 102.

consumo: frustra .. consumptae tot noctes; D II, 141.

contraho: accipies .. hoc parvum opusculum lucubraturum his iam contractioribus noctibus; P 5.

efficio: umbra terrae sol officios noctem efficit; N II, 49. eadem .. obiectu suo umbram noctemque efficit cum ad numerum dierum aptam, tum ad laborum quietem; R IV, 1.

genero: f. I. efficit.

offendo: quae (philosophia) lucem eriperet et quasi noctem quandam rebus offunderet; N I, 6. paveo: navem ut horrisso freto noctem patientes timidi adnectunt navitae; T II, 23.

2. antepono: quam multi dies reperiri possunt, qui tali nocti anteponantur; T I, 97.

3. produco ad: quod (convivium) ad multam noctem, quam maxime posuimus, vario sermone producimus; C 46. — in: sermone in multam noctem produximus; R VI, 10.

III. similis: cui (nocti) si similis futura est perpetua omni consequens temporis, quis me beatior? T I, 97. f. I. admittit.

IV. dinumerationes: ut ... nec frustra siderum motus intueremur dinumerationibusque noctium ac dierum *; R III, 8.

effectrix: terram, ... diei noctisque effectricem eandemque custodem; Ti 37.

indutiae: quod dierum essent pactae, non noctium indutiae; O I, 33.

infera: interea sol albus recessit in infera noctis; D I, 108.

meta: quae (umbra terrae) est meta noctis; D II, 17.

nigror: tenebrae conduplicantur noctisque et nimbum occaecat nigror; D I, 24.

numerus: saecula nunc dico non ea, quae dierum noctiumque numero annis cursibus conficiuntur; N I, 21.

pars: cum ... magnam .. partem noctis vigilasset; D I, 59.

silentium: qui (galli) .. "silentio noctis", ut ait Ennius, "savent ... cantu"; D II, 57.

vicissitudo: f. dies, IV. vicissitudo (3 Et.) B. I. C. 703, a.

V. I. Accusativus: f. I. est. dies, V, 1 (15 Et.) B. I. C. 703, a.

2. Ubabitio: quin is (cibus) nocte et die concoquantur; N II, 24. qua nocte natus Alexander esset, eadem Dianae Ephesiae templum delagravisse; N II, 69. quod efficitur in caelo singulis diebus et noctibus; N II, 88. aër die et nocte distinguitur; N II, 101. cuius (Helices) .. clarissimas stellas totis noctibus cernimus; N II, 105. reliquum .. corpus Draconis totis noctibus cernimus; N II, 108. "cum ... luna ... subito stellanti nocte perempta est"; D I, 18. conclave ... proxima nocte corrui; D I, 26. qua nocte templum Ephesiae Dianae delagravit, eadem constat ex Olympiade natum esse Alexandrum, atque ...

clamitasse magos postem ac perniciem Asiae proxima nocte natam; D I, 47. concubia nocte visum esse in somnis ei ... illum alterum orare. ut subveniret; D I, 57. cum sol nocte visus est || esset ||; D I, 97. quod (conclave) proxima nocte corrui; D II, 20. quod serena nocte subito candens et plena luna defecisset; R I, 23. f. est. II, I. contraho.

3. a: (Helice) late prima confestim a nocte videtur; N II, 106.

ad: qui ad multam noctem vigilassem; R VI, 10.

noxia, ἄσθμ, Ἐργαίη: I. adfero: in quibus (rebus) peccata non maxumas adferunt noxia; fr V, 84.

II. par: noxiae poena par esto; L III, 11. 46.

noxius, [ἀσθμ]: magistratus nec obediendum et noxium || innoxium || civem multa vinculis verberibusque cohercet; L III, 6.

nubes, Νέφος: I. parit: f. II, 2.

II, I. ego: in quo (caelo) nubes, imbres ventique coguntur; T I, 43.

coloro: f. 3.

refero: quodsi nubes retuleris in deos. referendae certe erunt tempestates; N III, 51.

2. facio: cuius (Iridis) si divina natura est, quid facies nubibus? aerea enim ipse et nubibus efficitur quodam modo coloratis; quarum una etiam Centauros peperisse dicitur; N III, 51.

3. animadverto in: in nubibus numquam animadvertisti leonis formam aut hippocentauri? D II, 49.

ego in: (aër) concretus in nubes cogitur; N II, 101.

efficio ex: f. 2. induo in: cum .. (anhelitus terrae) se in nubem induerit eiusque tenuissimam quamque partem coepit dividere atque dirumpere ... tum et fulgures et tonitrua existere; D II, 44.

III. conflictus: si .. nubium conflictu ardet expressus se emisit, id esse fulmen; D II, 44.

magnitudo: cum ... nubium magnitudines ventorumque vim cognovissent; N II, 95.

pars: f. II, 3. induo in.

nubo, ἠεράται, part. ἠεράταται: I. alicui: quae (Venus) nupsit Volcano; N III, 59. quam (Venerem) Adonidi nupsisse proditum est; N III, 59. virgo .. nupsit, cui Caecilia nupta fuerat; D I, 104. f. II.

II. alqm: cui (Diti) nuptam dicitur Proserpinam, quod Graecorum nomen est; N II, 66. f. I. D. I. 104.

filias: qui (Q. Metellus) ... reliquit .. tres filias nuptas; F V, 82.

mulieres: plures .. (mulieres) singulis solent esse nuptae; T V, 78.

nudius, vor: quae a te nudius tertius dicta sunt; N III, 18.

nudo, entblößen, entkleiden, beenden: I. alqs: "nudate! heu miserum me! excrecori"; T II, 50.

II. alq d: alia semper vident, alia hieme nudata verno tempore tepefacta frondescent; T V, 37.

corporea: bene .. Ennius: "flagiti principium est nudare inter civis corpora"; T IV, 70.

ossa: hominum nec || non || spinas velluntium, ut Stoici, nec ossa nudantium; F IV, 6.

puberem: * nudari puberem; R IV, 4.

nudus, nackt, entblößt, unbekleidet, einjährig, allein: alqs: in altera philosophiae parte ... iste

vester (Epicurus) plene ... inermis ac nudus est; F I, 22. non (Pompeius) exercitu amisso nudus in servorum ferrum ... incidisset; T I, 86. si nudus es, da iugulum; sin tectus „Volcanis armis“, id est fortitudine, resiste; T II, 33. in ea ... gente ... ei, qui sapientes habentur, nudi aetatem aequant; T V, 77.

alqd: hoc nudum relinquitur, possitne quis beatus esse, quam diu torqueatur; T V, 14 (13). nuda ista si ponas, iudicari, qualia sint, non facile possint iudicare ... possim; P 24.

nugae, ὄψων, τάνβελαι: I. delectari: hancine hominem tantis || tantum || delectatum esse nugis, ut ...? D II, 30.

2. in: poetam non audio in nugis; P 26.

nugator, Ἐσώδαρ, Ἰθῶρ: non .. tam isti (laocerti mortui sunt) quam tu ipse, nugator! C 27.

nugatorius, νιχτιγ, ἰσππτιθ: tota res ... nugatoria est; N I, 108.

nugor, τάνβελαι, νιχτιγ: Democritus .. non inasite nugatur, ut physicus; D II, 30.

nullus, kein, Nieromb: A. bet **Ensthan-tien**: I. ohne Zusatz: alqs: miseris ob id ipsum quidem (esse), quia nulli sint; T I, 11. huic (sermoni) ... qui studeant, sunt nulli; O I, 132. nolite arbitrari ... me, cum a vobis discessero, nequam aut nullum fore; C 79.

alqd: ut reliqua non illa quidem nulla, sed ita parva sint, ut nulla esse videantur; F V, 72. quae essent dura, si sentirent, nulla sunt sine sensu; T I, 107.

accessio: ipsum bonum ... crescendi accessio-nem nullam habet; F III, 45.

acies: ut nulla acies humani ingenii tanta sit, quae ...; A II, 122.

actio: si nulla actio rerum || actio || consequatur; O I, 153.

adfectio: praesentis .. mali sapientis adfectio nulla est; T IV, 14.

adfirmatio: nulla adfirmatione adhibita; A I, 17.

aditus: quae (emendatio philosophiae) omnino aditum nullum habere potest in urbem, in forum, in curiam; F IV, 21.

adiunctio: in quibus (sententia) nulla inest || est || virtutis adiunctio; F II, 39.

adminicula: hanc .. partem relictam exple-bimus nullis adminiculis, sed, ut dicitur, Marte nostro; O III, 34.

admixtio: summa pars caeli ... suum retinet ardorem tenem et nulla admixtione concretum; N II, 117.

aegritudo: si ista (aegritudo) perturbare animi sapientis non potest, nulla poterit; T IV, 8. quos ... nullae aegritudines excedunt; T V, 16.

aestimatio: quae nulla aestimatione digna esset; F III, 51.

ager: ut agrum ..., qui nullum habuit, ha-beat; O II, 79.

agricola: nullius .. agricolae cultu stirps tam diuturna quam poetae versu seminari potest; L I, 1.

alimenta: ut (patria) nulla quasi alimenta ex-pectaret a nobis; R I, 8.

amicitia: cuius (amicitia) est ea via, ut, simul atque sibi aliquid alter maluerit, nulla sit; L I, 34.

animal: in ea parte ... animal gigni nullum putare; N II, 42. nullum est eorum (animalium), quod effugiat accipiendi aliquid extrinsecus ...

necessitatem, et, si omne animal tale est, immor-tale nullum est. ergo || [ergo] || itidem ... nullum est eorum individuum, nullum aeternum; N III, 29. nullum est animal sempiternum; N III, 31. ani-mal nullum inveniri potest, quod ...; N III, 32. nullum .. animal aeternum est; N III, 33, 34. nullum potest esse animal, in quo ...; N III, 33. nullum .. animal est sempiternum; N III, 34. nullum est animal praeter hominem, quod ...; L I, 24.

animans: qui (vultus) nullo in animante esse praeter hominem potest; L I, 27. cuiusnam ani-mantium deus ... similitudinem secutus sit. nul-lus profecto id quidem, quae sunt nobis nota animantia; Ti 11.

animus: quasi animum nullum habeamus; A II, 139. Dicaearchus .. et Aristoxenus ... nullum omnino animum esse dixerunt; T I, 51. si nullus (animus) fuerit in mundo; N III, 27 (26). eundem (animum) .. esse creditote, etiamsi nullum vide-bitis; C 79.

apparatus: iis (legatis) appositum tantum, quod satis esset, nullo apparatu; T V, 91.

arbiter: qui nullo arbitro vel secum ipsi lo-quantur vel ...; R I, 28.

argumentum: nullum .. id .. argumentum est; T II, 18.

ars: nulla arte adhibita; A I, 5. nullam deni-que artem esse nec dicendi nec disserendi; A I, 5. disserendi artem (Epicurus) nullam habuit; F I, 26. nulla ars divitiis contineri potest; F III, 49. nullam artem ipsam in se versari, sed esse ...; F V, 16. artem quidem se scire nullam, sed esse philosophum; T V, 8. nulla ars imitari sollertiam naturae potest; N I, 92. ne aegri quidem quia non omnes convalescent, idcirco ars nulla medi-cina || medicinae || est; N II, 12. vim, ... cuius sollertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitando; N II, 81. quae (for-tuita) nulla nec arte nec sapientia providi pos-sunt; D II, 14. aut haec ars est aut nulla om-nino, per quam esse (constantiam, virtutem) ase-queamur. nullam dicere maxumarum rerum artem esse, ... huiusmodi est ... errantium; O II, 6.

atomi: si omnes atomi declinantur, nullae um-quam cohaerescunt; F I, 20.

auctoritas: auctoritatem .. nullam debemus nec fidem commenticiis rebus adiungere; D II, 113. avis: ista .. avi volat nulla vehementius; D II, 144.

aura: ut maris .. tranquillitas intellegitur nulla ne minima quidem aura fluctus commovente, sic ...; T V, 16.

auspicia: maximae rei publicae partes ... nullis auspiciis administrantur, nulla peremnia ser-vantur, nulla ex acuminibus, nulla, cum viri vo-cantur; N II, 9. ut sint auspicia, quae nulla sunt; D II, 71. qui auspicia nulla habent; D II, 77.

barbari: e barbaris ... nulli erant antea mari-timi praeter Etruscos et Poenos; R II, 9.

bellum: nullum bellum auscipi a civitate optima nisi aut pro fide aut pro salute; R III, 34. extra ulciscendi aut propulsandorum hostium causam bellum geri iustum nullum potest; R III, 35. nul-lum bellum iustum habetur nisi denunciatum; R III, 35. nullum bellum esse iustum, nisi quod ...; O I, 36.

belua: elephantum beluarum nulla prudentior; N I, 97. Aegyptii nullam beluam nisi ob aliquam utilitatem ... concetraverunt; N I, 101.

beneficium: vestrorum deorum ... beneficium nullum extare; N I, 101. nec ob eam causam eos beneficium a patribus nullum habere; N III, 70.

bonum: si bonum praeterea nullum est; F IV, 34. nullo nec accepto ab iis (diis) non sperato bono; N I, 116. nullum habendum magnum bonum, nisi quod...; L I, 37. quo bono nullum optabilius, nullum praestantius neque datum est mortalium generi... neque dabitur; T I, 52.

calones: eos tu cantheris albis nullis caloni-bus ob viam Vatinio venisse existimas? N III, 11. caritas: si nulla caritas erit, quae...; F II, 83. nulla est caritas naturalis inter bonos? N I, 122. si maxime talis est deus, ut nulla gratia, nulla hominum caritate teneatur, valeat; N I, 124. in qua (tyrannorum vita) nulla fides, nulla caritas, nulla stabilis benevolentiae potest esse fiducia; Lae 52.

causa: cum omnino nulla sit causa peccandi; F I, 52. qui (Crassus) nisi eguisset, numquam Euphraten nulla belli causa transire voluisset; F III, 75. quae (obnuntiatio) si falsa fuisset, nul-lam adferre potuisset causam calamitatis; D I, 29. si nullam (causam) reperies; D II, 60. quia nulla causa accedat extrinsecus; Fa 24. nullis in rerum natura causis praepositis, cur...; Fa 33. nulla... earum est causa, quoniam nulla eam rem sua vi efficit, cuius causa dicitur; Fa 36. cum (Epi-curus) attulisset nullam causam, quae istam decli-nationem efficeret; Fa 47. sine qua (dicendi cogi-tatione) ad nullam maiorem umquam causam sum ausus accedere; L I, 12.

celeritas: nulla est celeritas, quae possit cum animi celeritate contendere; T I, 43. cui (celeritati) par nulla ne cogitari quidem possit; N I, 24. certamen: nullum ut certamen instituum; T III, 51. nullum erit certamen, sed...; O III, 90. circumscriptio: quam (aeternitatem) nulla circumscriptio temporum metiatur; N I, 21.

civitas: nulla est tam multa civitas, quae non...; R III, 28. qui (senes) si nulli fuissent, nullae om-nino civitates fuissent; C 67. pulvis ego civitate non sum, quae nulla erat; P 28.

claritas: miror deos immortales || in m. || hi-strioni futuro claritatem ostendisse, nullam osten-disse Africano; D II, 66.

cognitio: rerum natura nullam nobis dedit cognitionem finium; A II, 92. nulla est apud deos cognitio, nulla perceptio; N I, 80.

color: a quibus (Academis) numquam dictum sit aut colorem aut saporem aut sonum nullum esse; A II, 103.

comitatus: patrem eius (P. Scipionis Nasicae) ... nullam comitatum habuisse sermonis; O I, 109. commo-dum: nullo prorsus commo-dum posito et quasi lenocinante mercede; A fr 20 (8, 16).

communio: qui (sibi) ... cum omni hominum genere nullam iuris communionem, nullam huma-nitatis societatem velit; R II, 48.

communitas: cum homini nulla cum deo sit communitas; N I, 116.

comprehensio: etiamsi comprehensio per-ceptioque nulla sit; A II, 106.

concertatio: nulla inter eos concertatio um-quam fuit; T III, 51.

conclusio: iam adsumptione non concessa nulla conclusio est; D II, 109.

condicio: qui cupiditate peculii nullam con-ditionem recusant durissimae servitutis; P 39.

coniunctio: nulla potest esse ei (voluptati) cum honestate coniunctio; O III, 120.

consilium: quae quanto consilio gerantur, nullo consilio adsequi possumus; N II, 97.

consolatio: nulla consolatio || consolatio || per-mulcere posset stultam senectutem; C 4.

constantia: quoniam aegritudini nulla con-stantia opponitur; T IV, 14. quod... nulla con-

stantia, nullo rato tempore videmus effici; D II, 44.

contentio: ut... hominum membra nulla con-tentione mente ipsa... moveantur, sic...; N III, 92. plebes de suo iure periculosas contentiones nullas facit; L III, 94.

controversia: nulla erit controversia; F IV, 74. corpus: extra quae (mundum) nulla materia pars || pars mat. || sit nullumque corpus; A I, 26. si simplex (animus), utrum sit ignis an... no-merus nullo corpore? A II, 124. quasi corpus nullum sit homini; F IV, 36. quae (corpora) etiamsi essent, quae nulla sunt || [quae nulla sunt] ||; N I, 110. si nullum corpus immortale est, nullum esse corpus sempiternum; corpus autem immortale nullum esse, ne individuum quidem; N III, 29. nullum corpus esse potest non muta-bile; N III, 30.

crassitudo: extremitatem et quasi liberam-tum (esse), in quo nulla omnino crassitudo est; A II, 116.

cruciatu: non solum vita * cruciati || nullo in vita cruciati || atque dedecore... carerent; L II, 42.

culpa: quia nulla sit in dolore nec frans nec improbitas nec malitia nec culpa nec turpitas; F IV, 52. culpam... nullam esse, cum...; T III, 34. qui cum... sibi... nullius essent concepti culpa; O III, 73.

cultura: si nulla cultura adhibeatur; F V, 26. cultus: (sapientiae) nullum necessarium, vitae cultum aut paratum requirentes; F V, 53.

cupiditas: nullis interiectis iniquitatibus nec cupiditatibus; R I, 42. cum is, qui imperat animi, servit ipse nulli cupiditati; R I, 52.

cura: quae (itinere) confecto nulla reliqua cura, nulla sollicitudo futura sit; T I, 96. ut eos (reges) nulla privati negotii cura a popolorum rebus al-duceret; R V, 3. in quibus nullum labor, nulla industria, nulla cura est; O II, 36.

curatio: his || iis || nullane est adhibenda ce-ratio? T III, 4.

custodia: legum custodiam nullam habemus; L III, 46.

decretum: quorum (decretorum) nullum sine scelere prodi poterit; A II, 27. quid decretum nullum falsum possit esse sapientis; A II, 27. cum sapientis nullum decretum esse possit || per-ceptum || nisi comprehensum, perceptum, cognitum; A II, 109.

dedecus: quo minus homines... solitudinem nacti nullo dedecore se abstant; F III, 38. quae dedecus minus a philosopho nullum expecto; T II, 28. f. cruciatu.

definitiones: nullis... partitionibus, nullis definitionibus stantur; F III, 40.

delectus: f. dilectus.

di: nullos (deos) esse omnino Diagoras Melios et Theodorus Cyrenaicus putaverunt || putaverunt ||; N I, 2. ut interdum nulli (di) esse videantur; N I, 61. si natum (est), nulli dei ante quam nati; N I, 68. nullos esse deos Epicuro videri; N I, 123. ut, cum ostendere velles, quales di essent, osten-deres nullos esse; N III, 20. vide, quam temere committant, ut, si nulla sit divinitas, nulli sint di; D II, 41.

dictum: nullum obscurum potest nec dictum eius esse nec factum; O II, 44.

dies: nullus est... cuiusquam dies natalis; F II, 102. nulla praestituta die; T I, 93.

differentia: qui (philosophi) nullam rem differentiam esse dixerunt; F III, 31.

dilectus: is (Dionysius) quasi dictata (admisce-bat), nullos dilectu, nulla elegantiam; T II, 36. nullo dilectu proposito bonorum et malorum; fr V, 30.

discessus: sunt qui nullum censeant fieri discesum, sed ... occidere; T I, 18.

disciplina: auribus fortasse multae, oculis quidem nulla poterat esse fortior contra dolorem ... disciplina; T II, 41. disciplinam puerium ingenuis ... nullam certam ... esse voluerunt; R IV, 3.

discrepantia: in actiones omnemque vitam nullam discrepantiam conferre debemus; O I, 111.

discrimen: quoniam vera a falsis ullo discrimine separantur; A II, 141. si in ea (mundi moderatioue) discrimen nullum est bonorum et malorum; N III, 85. si (homines) disenserint nullum in delictis esse discrimen; P 23.

disiunctio: si e contrariis disiunctio ... falsa potest esse, nulla vera est; A II, 97.

disensio: quid, de quo nulla disensio est? F IV, 32. nulla mihi tecum ... potest esse disensio; F IV, 60. haec cum illis (Stoicis) esse disensio, cum Peripateticis nulla sane; F V, 76.

dissimilitudo: quod argumenti satis est nullam dissimilitudinem esse in genere; L I, 30.

distinctio: quia nulla in visis distinctio apparet; A II, 48.

divinatio: ut sint di, potest fieri, ut nulla ab iis divinatio generi humano tributa sit; D I, 10. nullam eorum divinacionem voco, ne illam quidem, qua ...; D I, 112. cum sint, qui omnino nullam divinacionem probent; D I, 113. vide ... ne nulla sit divinatio; D II, 12. vultis ... omnia fato; nulla igitur est divinatio; D II, 20. divinao: nulla est; D II, 25. > uec, si (di) dant vias, nulla est divinatio; D II, 106. f. di; D II, 41.

doctrina: haec [hoc] ita sentimus natura duce, nulla ratione nullaque doctrina; T I, 30.

dolor: nullo dolore nec impediende nec impendens; F I, 40. qui ... ita frui voluit voluptatibus, ut nulli propter eas consequantur dolores; F I, 48. nullo nec praesenti eue futuro dolore; F II, 63. nullum ab iis, qui in id certamen descendant, devitari dolorem; T II, 62. qui haec (laudem) petessunt, nullum fugiunt dolorem; T II, 62. cum ... reliquae ... virtutes ... Nullum ... recuset nec supplicium eue dolorem; T V, 13.

dominus: quae (libertas) non in eo est, ut iusto utamur domino, sed ut nullo; R II, 43.

dubitatio: quia dubitatio in re nulla erat; F V, 64.

dux: quae (vis populi) ducem quod [quom] habet, interdum lenior est, quam si nullum haberet; L III, 23.

effigies: consecratur ... (optumus quisque) nullam eminentem effigiem virtutis, sed adumbratam imaginem gloriae [gloriae]; T III, 3. nos veri iuris ... solidam et expressam effigiem nullam tenemus; O III, 69.

elegantia: f. dilectus; T II, 26.

emolumentum: etsi nullum consecratur emolumentum vident; F II, 45. quin ad eas res hominum natura nullo emolumento invitata rapiatur; F V, 48. nullum ... emolumentum esse, nullum iniustitia partum praemium tantum, semper in times; R III, 26.

erratio: nulla ... in caelo eue fortuna nec temeritas nec erratio nec vanitas iues; N II, 56.

error: nullus in ipsis error est finibus bonorum et malorum, ... sed ...; F I, 55.

eruditio: quod nullam eruditionem esse duxit, nisi quae ...; F I, 71.

excusatio: nulla est ... excusatio peccati, si amici causa peccaveris; Lae 37.

exemplum: nullum est exemplum, cui malibus admulare rem publicam; R I, 34. delectabatur (C. Duellius) cereo [crebro] fualii et tibicino, quae sibi nullo exemplo privatus sumpserat; C 44.

exitus: quid ego haruspicum responsa commorem ... , quae aut uollos habuerint exitus aut contrarios? D II, 52.

expatiatio: scelorum in homines atque in deos impietatum [imp.] nulla expatiatio est; L I, 40.

exportatio: eorum rerum, quibus abundaremus, exportatio ... nulla esset; O II, 13.

extremitas: quarum (regionum) nulla esset ora, nulla extremitas; F II, 102. ut (Democritus) nulla in extremitate consisteret; T V, 114.

facinus: ab hoc nulla frans aberit, nullum facinus; O III, 75. nullum ... scelus, nullum malum facinus esse, ad quod suscipiendum non libido voluptatis impelleret; C 40.

factum: nullum ... eorum factum potest utile esse; O III, 60. f. dictum.

falsa: ut falsa eiusdem modi nulla possint esse; A II, 44.

fatnum: sin autem id potest flecti, nullum est fatum; D II, 21.

feriae: nullae (feriae suut), quod sciam; O III, 59.

fides: quae (visa) fidem nullam habebunt sublata veri et falsi nota; A II, 58. quorum (regnum), ut ait Ennius, 'nulla [regni] sancta societas nec fides est'; R I, 49. quod ... est apud Ennium: 'nulla sancta societas nec fides regni est'; O I, 26. quae (fides) esse nulla potest, nisi ...; O II, 84. nullam esse fidem, quae infideli data sit; O III, 106. f. auctoritas. caritas; Lae 52.

fides: in fidibus pluribus, si nulla eorum ita contenta nervis sit, ut ...; F IV, 75.

fiducia: f. caritas; Lae 52.

finis: mors si est misera, finis esse nullus potest; T I, 100. nisi sanatus animus sit, ... finem miseriarum nullum fore; T III, 18.

flos: Cato ... in ea est haerens, quae nullum sequitur florem orationis; P 2.

forma: formae, quae reapse nullae sunt, speciem autem offerunt; D I, 81. quae est ... forma tam invisitata, tam nulla, quam non sibi ipse fingere animus possit? D II, 138.

fortuna: sua [si] (illud) certe eveniet, nulla fortuna est; D II, 18. hominem ... nulli ... neque homini neque perturbationi animi eue fortunae subumbere (oportere); O I, 66. f. erratico.

fraus: ut ... nulla fraus sit [est]; ne si iuratus quidem id non feceris; O III, 107. f. culpa; F IV, 52. facinus; O III, 75.

frigus: nullo imbri, nullo frigore (Masinissam) adduci, ut capite aperto sit; C 34.

gens: quod nulla gens tam fera ... sit, cuius ...; T I, 80. gentem ... nullam video neque tam humanam ... neque ...; D I, 2. nulla gens est neque tam mansueta neque tam fera, quae nou ...; L I, 24. quem (mucronem tribunanicum) quom homines sclerati ... nulla in gente reperirent; L III, 21.

genus: haec ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. qui (Anaxarchus) ... nullum genus supplicii deprecatus est; T II, 52. nullum genus est minus malitosum; T III, 50. quorum generum nullum est, ex quo non ...; D II, 109. nullum est ... genus illarum rerum publicarum, quod uou ...; R I, 44. quoniam eorum (generum) nullum ipsum per se separatim [separatum] probat; R I, 54. nullum esse de tribus his generibus, quod sit probandum minus; R III, 47. nullo in genere disputando [disceptando] si ullo in genere disputandi, in hoc ista, al.] pateferi ...; L I, 16. descripio [descriptio] ... sacerdotum nullum iustae religionis genus praetermittit; L II, 30.

gloria: a quibus expectare gloriam certe nullam potestis; R VI, 20.

gradus: ipsa aequabilitas est iniqua, cum habet nullos gradus dignitatis; R I, 43.
 gratia: f. caritas; N I, 124.
 homo: f. fortuna; O I, 66.
 ictus: ut (bestiae) ... nullos impetus, nullos ictus reformidat; T V, 79.
 ignis: quia nullus ignis sine pastu aliquo potest || possit || permanere; N II, 40.
 imagines: nullae ... imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus; D II, 139.
 imber: f. frigus.
 imperium: imperia severiora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundiae; T IV, 43. in qua (re publica) ... intellegi iam licet nullum fore, quod praesit, imperium, quod quidem, nisi unum sit, esse nullum potest; R I, 60.
 impetus: f. ictus.
 improbitas: f. culpa; F IV, 52.
 inane: nullum inane, nihil esse individuum potest; N I, 65.
 inceptio: quod nulla fuerit novo consilio inito tam praecleari operis inceptio; A II, 119.
 indigentia: nulla indigentia, nulla utilitate quaesita; Lae 100.
 industria: f. cura; O II, 36.
 infamia: etiamsi nulla comitetur infamia; F II, 60.
 ingenium: si fuerit is ... hebeti ingenio atque nullo; T V, 45.
 iniquitates: f. cupiditas; R I, 42.
 iniustitia: totius ... iniustitiae nulla capitalior quam eorum; O I, 41.
 intercapedo: in eorum vita nulla est intercapedo molestiae; F I, 61.
 interitus: nullus interitus est rei publicae naturalis ut hominis; R III, 34.
 intervallum: nullo intervallo interiecto; F II, 114.
 interventus: suppeditatio .. bonorum nullo malorum interventa; N I, 111.
 invectione: eorum (rerum), quibus egeremus, invectione certe nulla esset; O II, 18.
 invitamenta: voluptates .. nulla ad res necessarias invitamenta adferunt senibus; fr V, 80.
 iudicium: nullum erit iudicium; A II, 34.
 bestiarum .. nullum iudicium puto; F II, 83.
 quae (iudicia) ... hodie multifariam nulla sunt; L I, 40. quid opus esset eloquentia, cum iudicia nulla forent; fr V, 50.
 ius: ius ... civile est aliquid, naturale nullum; R III, 13.
 iustitia: ita fit, ut nulla sit omnino iustitia, si ...; L I, 42. omnino iustitia nulla est; L I, 49.
 labor: nutu, quod volet, conficiet, nullo labore, nulla molestia; T II, 51. nec ... fortitudine egeremus nullo proposito aut labore aut periculo; fr V, 50. f. cura; O II, 36.
 laetitia: quos ... nullae fuitiles laetitiae exultantes languidis liquefaciunt voluptatibus; T V, 16. qui ... nulla impotenti laetitia eferantur; T V, 17.
 lex: (nos) nullis || nullius || .. unius disciplinae legibus adstricti; T IV, 7. si regnante L. Tarquinio nulla erat Romae scripta lex de stupris; L II, 10. tu Titias et Apuleias leges nullas putas? L II, 14. sacra cum pecunia pontificum auctoritate, nulla lege coniuuota sunt; L II, 52. nulla (lex) antea cum fuisset; O II, 75.
 libidus: quos ... nullae libidines incitant; T V, 16. vir ... sine || nulla || libidine aonae beatus? T V, 48. nec temperantia (eageremus), quae reget eas, quae nullae essent, libidines; fr V, 50.
 locus: qui (Socrates) voluptatem nullo loco numerat; F II, 90. ut ... nullum philosophiae locum esse pateremur, qui non ...; D II, 4. con-

silio .. dominante nullum esse libidinibus, nullum irae, nullum temeritatis locum; R I, 60. lege .. carens civitas estne ob id ipsum habenda nullo loco? L II, 12. nullus feracior in ea (philosophia) locus est ... quam de officio; O III, 5. nullum esse locum in tota philosophia tam necessarium; O III, 8. (amicitia) nullo loco excluditur; Lae 22. in qua (tyrannorum vita) ... nullos locus amicitiae; Lae 52.
 luctatio: quia sine adversario nulla luctatio est; Fa 30.
 magister: se magistrum habuisse nullum; N I, 72.
 magistratus: nullo magistrata adiuvante; L III, 40.
 magnitudo: punctum esse, quod magnitudinem nullam habeat; A II, 116.
 malitia: f. culpa; F IV, 52.
 malum: in qua (morte) aut summum bonum aut nullum malum esse cognovimus; T I, 110. nullo in malo mortuos esse; T I, 111. malum nullum esse nisi culpam; T III, 34. nullum malum esse; T III, 77. cui (sapientia) .. malum videri nullum potest, quod ...; T III, 80. qua (aegritudine) nullum homini malum maius est; T IV, 82. qui sint in bonis nullo adiuncto malo; T V, 28.
 manus: f. ars; N II, 81.
 medicina: an quod corpora curari possint, animorum medicina nulla sit? T III, 4.
 memoria: publicis litteris consignatam memoriam publicam nullam habemus; L III, 46. quarum (rerum) memoriam aut brevem aut nullam omnino sint relicturi; O II, 55.
 mentio: nulla mentio parit; O III, 47.
 merces: f. commodum.
 meritum: cinis nullum meritum sit; N I, 116. metus: quos nulli metus terrent; T V, 16. nos ut parvo metu praeditis sit, sed ut nullo; T V, 41. nullos a superis impendere metus; N I, 45.
 moderatio: mundi divina (in homines) moderatio profecto nulla est, si ...; N III, 85.
 modo: f. modus, V, 2 (70 Et.) S. 568—574.
 molestia: nos ... nullam profecto molestiam fugere debemus; R III, 8. f. labor; T II, 51.
 momentum: cum ad beatam vitam nullum momentum cetera haberent; F IV, 47. hoc ut vere dicitur, parva esse ... momenta ... sic nimis violentum est nulla esse dicere; F V, 72.
 monstrum: in quibus (passerculis) nullam erat monstrum; D II, 65.
 monumenta: illius verae ... philosophiae ... nulla fere sunt aut paucis admodum Latina monumenta; T IV, 6. nulla ... eius (Africanus) ingenii monumenta mandata litteris; O III, 4.
 mora: nullam moram interponendam putavimus, quin ...; A I, 1.
 morbus: f. motus; T III, 11.
 motus: quorum mens motu quasi morbo perturbata nullo sit; T III, 11. digitorum .. contractio facilis ... nullo in motu laborat; N II, 150. motus .. sine causa nullus est; Fa 20. motum nullum esse sine causa; Fa 23.
 mundus: si mundus nullus erat; N I, 21.
 munus: nullum opus otii, nullum solitudinis munus exstat; O III, 4. ut (senes) nullum officii aut omnino vitae munus exsequi possint; C 35.
 mutatio: cum mentis ... nulla fieret mutatio; T III, 31.
 natura: nulla profecto (natura) est, quin ...; F IV, 32. nulla cogente natura, sed concursu quodam fortuito; N I, 66. nulla moderante natura, nulla ratione; N I, 67. verendum est, ne (natura deorum) nulla sit omnino; N I, 94. nulli .. est naturae obediens ... deus; N II, 77.

aliquid eius modi nulla cohaerendi natura; N II, 82. si fati omnino nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset; Fa 6.

necessitas: quae (rationes) ... nullam adhibent persuadendi necessitatem; A II, 116. audire (me venisse) ... nulla eius modi adstrictum necessitate, ut ...; N I, 17. cum cogeret eum (hominem) necessitas nulla; R I, 1. nulla necessitate premente; R I, 11.

nomen: quae (innocentia) apud Graecos usitatum nomen nullum habet, sed habere potest *ἀβλαβείας*; T III, 16. quamquam ... nullum erit nomen, quod non ...; N III, 62. f. natura; Fa 6.

nota: quia nulla nota verum (visum) distinguebatur a falso; A II, 84. ut in iis (veris) nulla inest certa iudicandi et adsentienti nota; N I, 12. si nulla (nota) est; D II, 128.

notio: si notionem veri et falsi ... nullam habemus; A II, 33.

nummus: unde ... nummam nullam attigisset; F II, 55.

occupationes: nullis occupationibus (deus) est implicatus; N I, 51.

officium: nullum ... officium referenda gratia magis necessarium est; O I, 47.

opes: multorum ... odia nullas opes posse obistere; O II, 23.

opinio: nulla ... admiscetur opinio officiosi doloris; T III, 70. ut earum (opinionum) nulla ... vera sit; N I, 5. ut nullam opinionem eius (dei) reliquam faciat; N I, 29.

opera: nulla opera (deus) molitur; N I, 51. f. munus; O III, 4.

ora: ut (animus) nullam ... oram ultimi || ultimam || videat; N I, 54. f. extremitas; F II, 102.

oratio: orationem nullam putabant inlustratorem ipsa evidenter reperiri posse; A II, 17.

origo: principii nulla est origo; T I, 64. || principio ||; R VI, 27. animorum nulla in terris origo inveniri potest; T I, 66. fr IX, 10.

ortus: semper (mundus) fuerit nullo generatus ortu, an ortus sit ...; Ti 5.

pacto: fieri ... nullo pacto potest, ut ...; F I, 27. ut ... plus (eos amemus), fieri nullo pacto potest; T III, 73. quod ... fieri nullo pacto potest; T V, 80. ea ... (concordia) sine iustitia nullo pacto esse potest; R II, 69. ista (natura) dnce errari nullo pacto potest; L I, 20. sine quo (genere) paratus esse senator nullo pacto potest; L III, 41. id ... sine scelere fieri nullo pacto potest; O II, 51.

paratus: f. cultus.

pars: Carneades ... nullius philosophiae partis ignarus; A I, 46. qui ... nullam in eo (homine) neque animi neque corporis partem vacuam tutela requirerant; F IV, 36. ut nulla pars caelo, mari, terra ... praetermissa sit; F V, 3. (animus) nullam in partem movetur; T I, 43. id ... in ceteris rebus melius putatur, aliquam partem quam nullam attingere; T I, 93. in qua (voluptate) virtutis nulla pars inest; T III, 49. qui eum rei publicae nullam unquam partem attigissent; T IV, 5. quia motus turbulenti inactionisque animorum ... vitae beatae nullam partem relinquunt; T V, 15. ut ... nulla pars est corporis nostri, quae non ...; N II, 32. nulla ... vitae pars ... vacare officio potest; O I, 4. si quid ab homine ad nullam partem utili ... detraxerit; O III, 30. sunt ... omnia (animantia) ... inchoata nulla ex parte perfecta; Ti II. ut nulla pars huiusce generis excederet extra; Ti 16. ut (mundus) unus esset nulla parte, unde aliter gigneretur, relicta; Ti 16. f. corpus; A I, 23.

partitiones: f. definitiones.

patientia: si nulla est (patientia); T II, 33.

pecunia: est ... (mea pecunia) ad vulgi opinionem mediocriter, ad tuam nulla; P 47.

perceptio: f. cognitio; N I, 80. comprehensio. perceptum: non ... credo nullo percepto aut ceteros artifices versari in suo munere, aut ...; Fa II.

perennia: f. auspicia; N II, 9.

periculum: siquidem nullum esset in experundo periculum; L I, 12. f. labor; fr V, 50.

peritium: id si non fecerit, nullum est peritium; O III, 107.

pernicies: quia nulla pernicies maior hominum vitae potuit afferri; O II, 9.

persona: nulla est ... persona, quae ...; L II, 48. quia nulla videbatur aptior persona, quae ...; Lae 4.

perturbatio: omnibus ... ex animi perturbationibus est profecto nulla vehementior; T IV, 75. nullam esse (perturbationem) nisi opinabilem, nisi iudicio susceptam, nisi voluntariam; T IV, 76. cum perturbatio nulla est, quae (animus) moveri queat; T V, 16. f. fortuna; O I, 66.

pestis: nulla tam detestabilis pestis est, quae non ...; O II, 16. nullam capitalem pestem quam voluptatem corporis hominibus dicebat (Archytas) a natura datam; C 39. pestem ... nullam maiorem esse amicitias quam in plerisque pecuniae cupiditatem; Lae 34. nullam in amicitias pestem esse maiorem quam adulationem; Lae 91.

philosophia: nullius philosophiae || (philosophiae) || earum quidem, quae in honore sunt, vacaret locus; N I, 16.

pisces: hic piscari nulli (piscatores) solent; O III, 59.

poena: poenam nullam recusat; T V, 78.

portentum: nulla ... portenta sunt; D II, 61. omnino nullum esse portentum; D II, 61.

possessio: quoniam nulla possessio, nulla vis auri et argenti plaris quam virtus aestimanda est; P 48.

praecipua: quis est ... qui nullis officii praecipuis tradendis philosophum se audent dicere? O I, 5. contentiosis praecipua rhetorum sunt, nulla sermonis; O I, 132.

praeda: quas (cupiditates) nulli praedia nunquam improbe parta minuunt et | sed | potius inflammant; F I, 51.

praemia: ut (honestas) nullis nec supplicis nec praemii demoveri possit ex eo, quod rectum esse decreverit; F IV, 59. f. emolumentum; R III, 26.

praesensio: quibus (collegia) nulla videbatur in aurguris aut praesensio aut scientia veritatis futurae; D I, 105. rerum ... fortitatem nulla praesensio est; D II, 18. adsumit ... Cratippus hoc modo: "sunt autem innumerabiles praesensiones non fortitae." ad ego dico nullam; D II, 109.

praesidia: quod ... nullis praesidiis saepti multis afficerent iniuriis; O II, 39.

principium: eum ... motum atomorum nullo a principio, sed ex aeterno tempore intellegi convenire; F I, 17.

privata: sunt ... privata nulla natura, sed ... occupatione; O I, 21.

procuratio: qui (philosophi) omnino nullam habere censerent rerum humanarum procuratorem deo; N I, 3.

prodigium: nullum esse prodigium; R I, 28.

prudencia: num propterea nulla est rei publicae gerendae ratio atque prudencia, quia ...? D I, 24.

pulsus: ut (animi) vigeant vigilantes nullo adventicio pulsi, sed suo motu; D II, 139.

punctum: nullo puncto temporis intermissio; N I, 52.

quaestus: quae (res familiaris) ... bene parta

sit nullo neque turpi quaestu neque odioso; O I, 92. sin autem ... nullum quaestum turpem putas; P 43.

ratio: quod (decretum) movere nulla ratio queat; A II, 27. irrosiam ... alterius ... nulla fuit ratio persequi; A II, 74. non quod tuis rationibus non adsentiar, sed quod nullis; A II, 125. quod tu ... de ... eo nulla ratione neque pelli neque moveri potes; A II, 141. ut ... rationem fracto nullam afferret; T I, 49. saepe ... videmus fractos pudore, qui ratione nulla vincuntur; T II, 48. ea ... ipsa (levatione) nulla ratione melius frui potui, quam si ...; N I, 9. maioribus ... nostris etiam nulla ratione reddita credere (debeo); N III, 6. ut satius fuerit nullam omnino nobis a diis immortalibus datam esse rationem quam tanta cum pernicie datam; N III, 69. quid significet ... (fulmen), nulla ratio docet; D II, 45. ut ea, quae vix summa ingenii ratione comprehenduntur || comprehendat ||, nulla ratione moveri putet; L II, 16. f. doctrina. natura; N I, 67. prudentia. regula: si nihil interest, nulla regula est; A II, 33.

religio: harum ego religionum nullam unquam contemnendam putavi; N III, 5.

res: ad nullam rem unquam (animus) impelletur; A II, 25. qui rei nulli adsentitur; A II, 38. ut ... nec sit in duobus aut pluribus nulla re differens ulla communitas; A II, 54. si nulla re || re nulla || impediamini; A II, 59. nulli ... rei (sapientia) adsentit; A II, 67. nulli rei adsensurum esse sapientem; A II, 78. nulla omnino in re minutatim interrogati ...; A II, 92. omnino eam (sapientem) rei nulli adsentiri; A II, 104. quae (vita) nulla re impedirentur; A II, 104. eo (probabili) ... nulla re implicato; A II, 105. negatis fieri posse, ut quisquam nulli rei adsentiat; A II, 107. qui nullam rem adsensu suo comprobet; A II, 108. nulla re impediendo; A II, 108. F 48. nullam rem percipit; A II, 128. sapientes ... nulla re impediunt, nulla prohiberi, nulla egere; F III, 26. qui (Zeno) nulla in re nisi in virtute aut vitio || [aut vitio] || propensionem ... esse diceret; F IV, 47. cum (homines) re nulla impediuntur necessaria; F V, 56. (animus) nulla re egens; T I, 43. nulla res obiecta impedit, quo minus ...; T I, 47. ipsum ... (principium) nulla ex re alia nasci potest; T I, 54. R VI, 27. ut (natura) corporibus tot res salutaris, animis nullam invenerit; T IV, 58. ut nulla re unquam terreamur; T V, 53. res ... nulla est, de qua tantopere || tanto opere || ... dissentiant; N I, 5. ut haec in philosophia ratio ... nullam ... rem aperte iudicandi ... viguit; N I, 11. nulla re adiuncta, qua (mens) sentire possit; N I, 27. qui (di) nulla re egent; N I, 122. universam ... naturam nulla res potest impedire; N II, 35. ut ... eam (naturam) nulla res possit impedire; N II, 36. ut (mundus) nulla re egeat; N II, 58. quaerenti nihil ... nulla maior (res) occurbat, quam si ...; D II, 1. ad nullam ... eorum rerum, quae sensu accipiuntur, divinatio adhibetur; D II, 9. nulla res ea mutare possit; D II, 96. accedere ad rem publicam plerumque homines nulla re bona dignos; R I, 9. quorum res gestae nullae inveniantur; R I, 13. quem res nulla fugeret; R II, 2. populi nulla res erat; R III, 44. nulla de re magis (audire cupio); L I, 16. prorsus maiorem ... rem nullam scisciam aliter; L II, 24. cum minimarum (rerum) sine arte nulla sit; O II, 6. ut ... nulla re egeremus; O II, 15. nulla ... re conciliare facilius benevolentiam multitudinis possent ii ... quam absentia; O II, 77. homini ad nullam rem utili; O III, 29. qui (censoris) nulla de re diligentius quam de iure iurando

iudicabant; O III, 111. nullaene ... res sunt seniles, quae ...? C 15. si nulla res impedit; Lae 68. nulla re egent; P 52. nulla ... rei causa remota reperiri origo potest; Ti 3.

res publica: nullam omnium rerum publicam ... confendam esse cum ea, quam ...; R I, 70. ubi tyrannus est, ibi non vitiosam ..., sed ... dicendum esse plane nullam esse rem publicam; R III, 43. nullam ... citius negaverim esse rem publicam, quam istam, quae tota ...; R III, 45. tibi ... Rhodiorem ... nullane videtur esse res publica? R III, 48. cum ... res publica ... nulla esset omnino; O II, 3.

revocatio: revocatio illa, quam (Epicurus) adfert, ... nulla est; T III, 35.

sapor: f. color.

scalmus: scalmum nullum videt; O III, 59.

scelus: f. facinus; C 40.

scientia: f. praesensio; D I, 105.

selectio: uti nulla selectione uteretur; F III, 12. si selectio nulla sit ab iis rebus ... eorum rerum; F III, 31.

semita: semita nulla pedem stabilibat; D I, 40.

senectus: ut ... nulla senectus (queat) diuturnitate temporum existere; A II, 119. haud scio an nulla (senectus) beatorum possit esse; C 56.

senes: f. civitas; C 67.

sensus: si unus sensus semel in vita mentitus sit, nulli unquam esse credendum; A II, 79. dubitas, quin sensus in morte nullus sit, cum in eius simulacro videas esse nullum sensum? T I, 92. in corpore ... perspicuum est ... animo ... elapso nullam residere sensum; T I, 104. quod in urbe sensus sit nullus; N III, 21. post mortem ... sensus aut optandus aut nullus est; C 74.

sententia: cum praeterea nulla (sententia) esse possit; F V, 28. tres video sententias ferri, quarum nullam proba; Lae 56. harum trium sententiarum nulli prorsus adsentior; Lae 57.

sermo: cum ab iis nullus (sermo) fuerit, qui ante nati sunt; R VI, 28.

significatio: nulla timoris significatio; O III, 47.

signum: percipiendi signum nullum habemus; A II, 111. praeterea ... ea, quorum nulla signa tamquam vestigia extarent; F 33.

simulacrum: nullo posito ob oculos simulacro eorum rerum; Ti 37.

societas: omnium societatum nulla praestantior est, nulla firmitior, quam cum ...; O I, 55. omnium societatum nulla est gravior, nulla carior quam ea, quae ...; O I, 57. hi sibi ... nullam societatem communis utilitatis causa statuant esse cum civibus; O III, 28. nulla est ... societas nobis cum tyrannis; O III, 82. f. communicatio. fides; R I, 49. O I, 98.

sol: sol sit an nullus sit; N II, 4. aut ... nullus (sol alter) esse potest, aut sit sane, ut visus est; R I, 32.

sollicitudo: f. cura; T I, 96.

somnium: quam multi inopes ... nullo somnio ad thesaurum reperendum admonerent; D II, 134.

sonus: f. color.

species: cuius (Xenocratis) in libris ... nulla species divina describitur; N I, 34. nulla est ... inestabilior species, nulla pulchrior et ad rationem sollicitatque praestantior; N II, 185. nulla ... species cogitari potest nisi pulsus imaginis; D II, 137.

spes: nulla spe proposita fore levius aliquando; F I, 41. homines infirma fortuna, nulla spe rerum gerendarum; F V, 52.

supplicium: ut eius (fidei) conservandas causas

nullum supplicium recuset; A II, 23. f. dolor; T V, 13. praemia.

suspicio: ut apud eas (gentes) nulla suspicio deorum sit; N I, 62. ut nulla sit in iis (hominibus) fraudis iniuriarum suspicio; O II, 33.

temeritas: in quibus nulla temeritas, sed ordo apparet; N II, 82. f. erratio.

tempus: nullum sapienti esse tempus ..., quin possit ...; T V, 73. quod ne in cogitationem quidem cadit, ut fuerit tempus aliquid, nullum cum tempore esset; N I, 21. nullum .. est tempus, quod iustitia vacare debeat; O I, 64. f. constantia; D II, 44.

terminus: senectutis .. nullus est certus terminus; C 72.

testis: qui depositam nullo teste ... reddiderit; P 21.

theatrum: nullum theatrum virtuti conscientia maius est; T II, 64.

turpitudine: f. culpa; F IV, 52.

vacatio: nullam tibi a causis vacationem video dari; L I, 11.

valetudo: quam tenui aut nulla potius valetudine (fuit P. Africanus filius); C 35.

vanitas: f. erratio.

verbum: dialecticorum .. verba nulla sunt publica, suis utuntur; A I, 25. nullum inveniri verbum potest, quod ...; F II, 13. cur ... verbum nullum est, quod non intellegatur; F IV, 2.

vestigium: quorum (siderum) alterum (genus) ... nullum unquam cursus sui vestigium infectat; N II, 49.

vias: non, si (di) significant (futura), nullas vias dant nobis ad significationis scientiam; D I, 83. non, si (di) significant futura, nullas dant vias nobis ad significationem scientiam; D II, 102.

vinculum: cuius (sapientia) ... animo .. vincula inibi nulla possunt; F III, 76 (75). quoniam te nulla vincula impediunt ulius certae disciplinae; T V, 82. nullum .. vinculum ad astringendam fidem iure iurando maiores artus esse voluerunt; O III, 111.

virtus: quarum (virtutum) esse nulla potest, nisi erit gratuita; A II, 140. in ipsis hominibus virtus nisi voluptatis causa nulla erit; F II, 110. ut ... de virtutibus nulla desit; F V, 36. aut .. nulla virtus est aut contemnendus omnis dolor; T II, 81. si unam (virtutem) confessus erit te non habere, nullam esse te habiturum; T II, 32. si .. nulla virtus prudentia vacat; T V, 14. qualem .. deum intellegere nos possumus nulla virtute praeditum; N III, 38. quod idem (Epicurus) nullam censet gratuitam esse virtutem; D I, 87. ut, qui virtutem praemio metiuntur, nullam virtutem nisi malitiam putent; L I, 49.

via: neque .. materiam ipsam cohaerere potuisse, si nulla vi contineretur; A I, 24. ut nulla vis tantos queat motus ... moliri; A II, 119. in dialectica .. vestra (Epicurus) nullam existimavit esse ... ad melius vivendum ... vim; F I, 63. (M. Regulus) nulla vi coactus praeter fidem; F II, 65. perturbationes .. nulla naturae vi commoventur; F III, 35. haec nullam habent || habere || vim, nisi ira excauduit || excauduerit || fortitudo; T IV, 43. nulla vi impediende; T V, 38. quo nulla vis possit accedere; N II, 35. quibus (bubus) ... ab illo aureo genere ... vis nulla unquam adferatur; N II, 159. nullam vim esse divinam effectricem somniorum; D II, 124. * quorum in aliis ... naturae contagio valet, ... vis est nulla fatalis; Fa 5. nulla vi extrinsecus excitata; Fa 42. nulla .. vis fuit religionis, quae ...; O III, 102. quam ad suavitatem nullis (Nestor) egebat corporis viribus; C 31. cum sua sponte nulla ad-

II.

hibita vi consumptus ignis extinguitur; C 71. f. natura; Fa 6. possessio.

visum: nullum .. est visum, quod percipi possit; A II, 40. si nulla vis sit probabilia, quae falsa sint; A II, 48. nullum esse visum, quod percipi possit, si ...; A II, 77. nullum esse visum verum a sensu profectum, cui ...; A II, 83. timuit Epicurus, ne, si unum visum esset falsum, nullum esset verum; N I, 70. nulla vis somniorum proficiaci a nomine deorum; D II, 124.

vita: sine iis (bonis vitam) esse nullam; T V, 47. sine quibus (artibus) vita omnino nulla esse potuisset; O II, 15. sine quibus (voluptatibus) vitam nullam patarent; C 7. sine amicitia vitam esse nullam; Lae 86.

vitium: an vitium nullum est non parere rationi? T IV, 89. quod nullum (vitium) erat iracundia foedius; T IV, 54. nullum .. vitium tae-tris est ... quam avaritia; O II, 77.

vituperatio: quia non modo vituperatio nulla, sed etiam summa laus senectutis est, quod ea voluptates nullas magnopere desiderat; C 44.

volnus: qui ... nullum a fortuna volnus accepit; T I, 85.

voluptas: ut non modo nullam capset, sed etiam praeterat omnes voluptates; F I, 24. qui dolorem eum fugiat, quo voluptas nulla pariat; F I, 32. nulla praeterea neque praesenti nec expectata voluptate; F I, 41. nullas .. consequuntur voluptates; F I, 60. virtutem .. mixam hoc honesto nullam requirere voluptatem; F I, 61. qua (voluptate) fieri nulla maior potest; F II, 11. nulla turpis voluptas erit, quae praetermittenda sit; F II, 31. nulla nec adiuncta nec sperata voluptate; F II, 63. ut (L. Thorsius) non abundaret; F II, 63. nulla expectata nec quaesita voluptate; F II, 82. quis est, qui ... nulla animo afficiatur voluptate? F III, 37. qua (altera natura) impulsus nulla faciant || faciant || nullam quaerentes voluptatem; F V, 74. idem .. si ... nulla eferatur animi inani voluptate; T V, 17. an vobis nulla videtur voluptas esse nocturna? T V, 112. nullam .. novit nisi profectam a corpore ... animi voluptatem; N I, 111. qua voluptate animi nulla certe potest esse maior; C 50. cum utatur voluptate ea, qua nulla possit maior esse; fr V, 81. quis ... non mallet nullas omnino nobis a natura voluptates datas? fr V, 81. f. vituperatio.

usus: dentes, palatum, fauces (habebit deus) nullum ad usum; N I, 92. eorum membrorum usum (deos) nullum habere; N III, 3.

utilitas: etiamsi nulla sit utilitas ex amicitia; F I, 69. in quibus (postis) nulla solida utilitas omnique puerilis est delectatio; F I, 72. quid, si non modo utilitatem (amicis) tibi nullam afferet, sed iacturae rei familiaris erit faciunda? F II, 79. alia .. (membra videntur esse donata) nullam ob utilitatem quasi ad quandam ornatum; F III, 18. quod nulla utilitate obiecta delectentur animi; F V, 50. e quibus (fabulis) utilitas nulla elici potest; F V, 51. qua (affectio animi) non modo utilitas nulla quaeritur, sed contra utilitatem etiam conservatur fides; F V, 63. ut utilitatem nullam esse docuimus, quae honestatis esset contraria, sic ...; O III, 119. f. indigentia.

II. mit Zufug; alius: eorum ipsorum ... nullum aliud animal pulchritudinem ... sentit; O I, 14. nulla .. arte alia id nec sapientia scire potuisset; D II, 14. qua, nisi quod honestum est, nullum est aliud bonum; F V, 79. est .. nulla alia (causa) nisi opinio ... magni praesentis ... mali; T III, 61. nulla alia in civitate, nisi in qua populi potestas summa est, ullum domicilium libertas habet; R I, 47. proinde quasi sapiens

nullum aliud decretum habent! A II, 109. quod nulla alia figura domicilium mentis esse possit; N I, 76. quarum (rerum caelestium) spectaculum ad nullum aliud genus animantium pertinet; N II, 140. tale flagitium nullis excitari aliis inlecebris nisi voluptatis; C 40. nostris .. acerbissimis doloribus ... alia nulla potuit inveniri levatio; T V, 121. nullis aliis adiunctis magistratibus; R II, 62. si nulla reperitur alia medicina; O I, 136. quod nullo alio de mortali homines credidissent; R II, 20. nulla se alia admissente natura; N III, 96. quae (intellegentia atque ratio) nisi in animo nulla alia in natura reperiantur; T I, 50. nos legem bonam a mala nulla alia nisi naturae norma dividere possumus; L I, 44. quod (summum bonorum) ipsum nullam ad aliam rem, ad id autem res referuntur omnes; F I, 42. si ea nullam ad aliam rem nisi ad voluptatem conquiruntur; F II, 111. nos .. cum ea laudamus, nulla alia re nisi honestate duci; F V, 64. vita ... nulla alia re nisi immortalitate ... cedens caelestibus; N II, 153. Spartam nulla re alia nisi avaritia esse perituram; O II, 77. sapientia: f. ars. a natura habemus omnes omnium gentium speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. nullam aliam nobis de deo cogitantibus speciem nisi hominis occurrere; N I, 81.

hic: nulla est .. haec amicitia; Lae 98. nondum dico, quam haec signa nulla sint; D II, 16.

is: si ea genera beluarum, quae in rubro mari Indiave gignantur, nulla esse dicamus; N I, 97. cur ea, quae dico, divinianda genera nulla sint; D I, 85. id agimus, ut id in sapiente nullum (malum) sit omnino; T II, 22. in media ea momenta, quae Zeno voluit, nulla esse censuit; A II, 130. quod eos (piscatores) nullos videret; O II, 59. si ea res nulla esset omnino; D I, 63. etiamsi voluptas ea, quae sensum movet, nulla successerit, F I, 56. ea (utilitas) nulla erat repugnante honestate; O III, 48.

iste: ars ista nulla est; A II, 96. cum iudicia ista dialecticae nulla sint; A II, 141.

qui: quam (amicitiam) ... affirmatis nullam omnino fore; F I, 65. quae (atomi) primum nullae sunt; N I, 65. quae (comoedia), si haec flagitia non probaremus, nulla esset omnino; T IV, 69. cum esset in re publica consul, qui tum nullos fuerat; P 28. quae (ira deorum) nulla est; O III, 104. de mortuis loquor, qui nulli sunt; T I, 87. quae natura primum nulla esse potest; N I, 123. cum animi inaniter moventur eodem modo rebus istis, quae nullae sint, ut istis, quae sint; A II, 47. ut (imagines) ... accurrant? etiamne earum rerum, quae nullae sunt? D II, 138. quae (res publica) nunc nulla est; O I, 35. quae (via) nulla sit; T I, 21.

sua: cum .. proprium sit Academiae iudicium suum nullum interponere ... nulla adhibita sua auctoritate iudicium audientium relinquere integrum ac liberum; D II, 160. quae (Virtutes) ... nullum suum officium ducebant, nisi ut Voluptati ministrarent; F II, 69. qui res meliores quaerit nullis suis rebus adversis; O II, 61.

talis: quibus .. talis nulla sit [est] causa; O I, 71. nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus alius, nullum granum; A II, 85. nulla .. est in natura rerum talis necessitas; A II, 97. pilus: f. granum. apud Homerum ... talis de Ulixe nulla suspicio est; O III, 97. nullum tale esse visum a vero, ut non eiusdem modi etiam a falso posset esse; A II, 77. tale visum nullum esse, ut perceptio consequeretur [consequatur], ut autem probatio, multa; A II, 99.

tantus: nullam esse tantam aestimationem, ut ea virtuti antepontur; F III, 44. unus: disciplina: f. lex; T IV, 7. nullum ex eis (generibus) unum esse optimum, sed ..; R II, 65.

B. **dei Pronomina:** alius: sic vixit Pythagorae nomen, ut nulli alii docti videretur; T I, 38. humanus .. animus ... cum alio nullo nisi cum ipso deo ... comparari potest; T V, 32. alter: alteri (mortui) nulli sunt, alteros (viva mors) non attingit; T I, 91. ille: f. A. I. alqd; F V, 72.

qui: quae aut nulla sunt aut internosci a falsis non possunt; A II, 22. multa posse videri esse, quae omnino nulla sint; A II, 47.

C. **aliquid: a. nunc:** I. docet: quae (natura) etiam nullo docente ... confirmat ipsa per se rationem; L I, 27.

insequitur: ipse .. ferax nullo inaequitate saepe incidunt; O III, 68.

refellit: etiamsi id possis nullo refellente continere; O III, 77.

videntur: mihi .. nulli satis eruditi videntur, quibus nostra ignota sunt; F I, 5.

II. ego: ut nullo egeat suaque omnia in se ipso posita iudicet; Lae 30.

III. iucundus: nullis, si vita longior daretur, posset esse iucundior; T I, 94.

IV. animus: quorum (caelestium) contemplatione nullius experiri potest animus; N II, 106. auctoritas: ut ab aliis possit (oratio) ipsa per sese nullius auctoritate adiuncta iudicari; T I, 83.

V. a: etiamsi (honestas) a nullo laudetur; O I, 14. a nullo (Gyges) videbatur, ipse autem omnia videbat; O III, 38.

b. **neutr.:** I. caret: nullius sensu caretis pare aliqua potest esse sentiens; N II, 22.

sunt: iudicabit nulla ad legendum bis esse potiora; F I, 11.

II. pars: f. I. caret.

D. **non nullus: I. dei Substantiva:** admiratio: est etiam admiratio non nulla in bestis aequalibus istis; N II, 124.

animantes: alias earum (animantium) corpora excellere, alias autem animo, non nullas videri utraque re; F IV, 28. accedit ad non nullorum animantium ... salutem hominum .. solliciti, N II, 130.

bestiae: inmanis alias (bestias), quasdam autem cicures, non nullas abditas terraeque tectas; T I, 38.

causae: possunt .. praeterea non nullae esse (causae) leviores; O II, 32.

curae: ut virtutes, quia non nullas curas et molestias adferunt, repudientur; Lae 43.

disciplinae: sunt non nullae disciplinae, quae ... officium omne pervariant; O I, 8.

expectatio: sustines ... expectationem .. magnam honorum, non nullam fortasse nominis (nostri); O III, 6.

gestus: histrionum non nulli gestus insipientium non vacant; O I, 130.

homines: vixerunt .. non nulli (philosophi, homines) in agris delectati re sua familiaris; O I, 69.

indicia: videmus in quodam volucrum genere non nulla indicia pietatis, cognitionem, memoriae; F II, 110.

insipientes: quod cadere in non nullos insipientes potest; F IV, 15.

molestiae: f. curae.

opinio: ille (Africanus) vicissim opinione fortasse non nulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit; Lae 30.

philosophi: soleo saepe mirari non nullorum inscientiam philosophorum; T I, 48. videre licet ... alios (philosophos) pecuniae cupidos, gloriae non nullos, multos libidinum servos; T II, 12. f. homines.

promissa: quae .. (promissa) plerumque iure praetorico liberantur, non nulla legibus; O I, 32. proverbialia: ut proverbialia non nulla veriora sint quam vestra dogmata; F II, 105.

significationes: non nullas etiam valetudinis significationes ... ex quodam genere somniorum intellegi posse; D II, 142.

somnia: non nulla (somnia) etiam ficta fortasse; D II, 186.

tribuni: non nullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos; L III, 24.

II. **sci** **Wronoma**: iste: non nulli isti ... faciunt imperit; L I, 4.

III. **allein**: **a. masec.**: I. consequuntur: ut non nulli omnia imitatione maiorum suum quodam institutum consequantur; O I, 116.

dicunt: non nulli aegritudinis partem quandam metum esse dicebant; T IV, 64.

exsultant: si vera sunt, quae de Carneade non nulli existimant; A II, 59.

ferunt: dicuntur non nulli in maerore ... gravius etiam tulisse; T III, 59.

perdunt: ut ... non nulli patriam, plerique autem se ipsos penitus perdididerunt; F I, 49.

sequuntur: non nulli ... rectam vitae secuti sunt viam; O I, 118.

2. **a.** reperio: si non nulli reperiantur, qui .. laqueos ... quaerant; F V, 28. si reperiantur non nulli, qui nihil laudarent, nisi quod se imitari posse confiderent; T II, 8.

b. video: crudele gladiatorum spectaculum ... non nullis videri solet; T II, 41.

3. sententiae: Pyrrhonia, Erilli non nullorumque aliorum (sententiae) evanescunt; T V, 85.

4. a. tertii (*dux* *xompa*) dicuntur a non nullis Alco et Melampus et Tmolus, Atrai filii; N III, 58. a non nullis ... veritas a te postulari; L I, 4.

b. **mentis**: I. fallunt: quia multa Cn. Pompeium, quaedam M. Catonem, non nulla etiam te ipsum sefellunt; D I, 24.

sunt: de ceteris sunt inter illos (philosophos) non nulla communia; A II, 70.

2. dico: Zeno id dixit esse ignem, non nulla deinde aliter, sed ea pauca; F IV, 12.

NUMI, **etna**? **moſi**? **ob**: I. **directe Frage**: I. **allein**: num manus adfecta recte est, cum in tumore est? T III, 19. num quis, quod bonus vir esset, gratias die egit unquam? N III, 87. num stulte (Damaratus) anteposuit exilii libertatem domesticae servituti? T V, 109. num quid simile populus Romanus audierat ut viderat? Lae 41. videtur mihi cadere in sapientem aegritudo. — num reliquae quoque perturbationes animi? T III, 7. at anno post Papius paruit (auspicii); num minus cecidit? D II, 71. nos, qui sumus, num aut cornibus careamus aut pinnis? T I, 87. num censes Ennium ... dixisse: visus sum mihi cum Galba ambulare? A II, 51. num censes (illos Servilios) etiam eosdem fuisse? A II, 56. num censes eos ... posse respondero, sol maiorae quam terra sit? D II, 10. num censes his mentis Thalen ... crediturum fuisse? D II, 58. num id studium censes esse vilici? B V, 5. num etiam eius collega P. Decius ... aliquid de voluptatibus suis cogitabat? F II, 61. num te emere cogit, qui se hortatus quidem est? O III, 55. num Veccelinum || Visacelinum || amici rogum adpetentem, num || Sp. || Maellum debeuerunt iurare? Lae 36. num minus haec invidiose dicuntur? A II, 146.

num sermonem vestrum aliquem diremit noster interventus? — minime vero; R I, 17. num dubitas, quin (Alcmaeo) sibi haec videre videatur? A II, 89. num dubitares, quin inesset in oliva tibicinii quaedam scientia? N II, 22. num aut vetus gloria civitatis aut species praecleara oppidi ... rem publicam efficiebat? E III, 44. num aut egisse unquam iratum Aesopum aut scripsisse existimas iratum Accium? T IV, 55. num idcirco existimas fornicam anteposendam esse huic pulcherrimae urbi, quod ...? N III, 21. num quia existat, cui voluptas (proposita fuisse videatur)? P 12. num fingo, num mentior? T III, 46. num aliud quodpiam membrum tumidum ... non vitiose se habet? T III, 19. num idcirco eas leges iustae habentur? L I, 42. num etiam Graiorum historia mentita est? D I, 87. num aut ipse (Roscius) aut pro eo Lanuvium totum mentiebatur? D I, 79. f. fingo. species dumtaxat obicitur quaedam; num etiam, cur ea beata sit? N I, 107. radicium seminumque cognoscere num te offendet? R V, 5. num etiam, si fenum cuiusdam modi fuerit in iecore, lucrum ostenditur? D II, 34. num eloquentia Platonem superare possumus? T I, 24. num gravem (virum), num humana contentemnes potes dicere || aut Prometheum || aut Philoctetam illum? —? T II, 38. si hi fratres sunt in numero decorum, num de patre eorum Saturno negari potest? N III, 44. num propterea suspicari poteris Andromacham Ennii ab ea (sue) posse describi? D I, 28. num nescio qui ille divinus ... possit, quae alba sint, quae nigra, dicere? D II, 9. num id vitari potuit, si Flaminius ... paruisse? [certe potuit]; D II, 21. num hoc in latere aut in osamento potuit valere? D II, 99. nam minus ille (Herodotus) potuit de Croeso quam de Pyrrho fingere Ennius? D II, 116. num aut tuum aut cinauquam nostrum || vestrum || nomen .. Caucasum ... transcendere potuit? R VI, 22. num quid horum probat noster Antiochus? ille vero ne maiorum quidem suorum; A II, 143. num tam ingenuis Epaminondam putas, cum ...? T II, 59. num putamus haec fieri sine summo cupiditatis ardore potuisse? T IV, 44. num etiam centum Venorios ... casu futuros putas? D I, 23. num etiam Veneris Coae pulchritudinem effici posse aspersione fortuita putas? D I, 23. num locupletiores quaeris auctores? O III, 100. sunt incensis adolescentiae (studia certa); num ea constant iam requirit aetas? C 76. num te ad fabulas revoco? D I, 40. num plerisque in rebus sequitur eorum (Stoicorum) auctoritatem multitudo? D II, 81. num sortiantur (atomis) inter se? Fa 46. num nostra culpa est? A II, 32. at quis est hic (Anaxagoras), non sophistes? A II, 72. aegre, haec probabilis sane sunt; num etiam illa? A II, 185. num propterea idem voluptas est, quod ... indolentia? F II, 11. num quid est aliud? T III, 87. num etiam una est omnium (decorum) facies? N I, 80. num imperatorum scientia nihil est, quia ...? aut num propterea nulla est rei publicae gerendae ratio ...? quia ...? D I, 24. de illis vero rebus ... num quid est, quod ...? D II, 10. num || non || enim alia in causa M. Cato fuit, alia ceteri? O I, 112. num idcirco est ille (T. Pontius centurio) praestantior? C 33. dic, quae: num te illa terrent? T I, 10. num iratum timemus Iovem? O III, 102. num quid tale ... vidisti? N I, 88. f. audio. num videtur (Miona) minorem habere visis quam vigilantem fidem? A II, 88. efficitur: num quid tale Democritus? F II, 102. num quis horum miser hodie? ne tum quidem post spiritum extremum? T I, 89.

2. **Verbindungen**: an: f. **an**, **E**, **a**, **II**, 2, d (* Et.) **O**, **I**, **E**, 169, a.

cedo: cedo, num .. barbarorum Romulus rex fuit? R I, 58.

ergo: num ergo is (Empedocles) excaecat nos aut orbat sensibus? A II, 74. num eadem ergo ista (innumerabilitas) faciet, ut sint omnia semperpiterna? N I, 109. num quid ergo in his rebus est, quod provisione ... sentiamus? D II, 9. num ergo opus est ad haec refellenda Carneade? num Epicuro? D II, 51.

igitur: num igitur hanc (Sophoclem), num Homerum, || num || Hesiodum, Simonidem, Stesichorum, num, quos ante dixi, Isocratem, Gorgian, num philosophorum principes, Pythagoram, Democritum, num Platonem, num Xenocratem, num postea Zenonem, Cleanthem ... cogit ... obmutescere || obmutescere || senectus? C 23. f. **igitur**, B, II, 1, e. num (3 St.) S. 211, b.

ne: quid? deum ipsum numne vidisti? N I, 88. numne, si Coriolanus habuit amicos, ferre contra patriam arma illi cum Coriolano debuerunt? num ... debuerunt ...? Lae 36.

quid: quid, si utrumque? || utroque? || num peius est? A II, 60. quid? talpam num desiderare lumen putas? A II, 81. quid ergo? istius vitii num nostra culpa est? A II, 92. quid enim? condescens navem sapiens nam comprehensum animo habet ...? A II, 100. quid? Polyseus ... num illa etiam, quae sciebat, oblitus est? A II, 106. quid? illa, in quibus consentiunt, num pro veris probare possumus? A II, 135. quid? Epicurei num desistant de isidem ... ad arbitrium aenum scribere? F I, 6. quid? illud || quid illud? || nam dubitas, quin ...? T I, 32. quid? illa tandem num leviora censes, quae ...? T I, 56. quid? qui volunt exclamare maius, num satis habent ... linguam intendere? T II, 56. quid ... dicemus, ... quid dicemus, Cleanthe? num in illa re ... mali nihil fuisse? T III, 77. quid? cum iam rebus ... praeritis orationes scribimus, num irati scribimus? T IV, 55. quid ergo? isti doli, quid? machinae, quid? fallaciae praestrigiae quid? praestrig. || num sine ratione esse potuerunt? N III, 73. quid? de fulgurum vi dubitare num possumus? D I, 16. quid? ... deliciae tuae, Roscius, num ... mentiebatur? D I, 79. quid? de officio num quis haereticum consulti? D II, 11. quid? quae a dialecticis ... tractantur, num quid eorum divinarum potest? D II, 11. quid? qui ingenio ... singulares, num astro quoque uno? D II, 97. quid ergo? haec quadrangulorum annorum aetas ut urbis ... num valde longa est? R I, 58. quid? totam domum num quis alter praeter te regit? — minime vero; R I, 61, f. ne; N I, 88.

sed: sed haec eadem num censes apud eos ipsos valere nisi admodum paucos? T II, 11. sed num ista societas talis est, ut nihil sum cuiusque sit? O III, 53.

II. **indirecte Prae:** I. interrogatio: si ... deus te interroget, ... num ... quid desideres; A II, 80. quaero: illa ... quaerer ex eo ... ea num ... ex ullo Academico addivisisset aliquando; A II, 11. quaero, num existimes ... Phidian ... derexisse; F II, 115. cum quaereretur, ... num quinta quaedam natura videretur esse; F IV, 12. cum hoc ipsum proprie non quaereretur hoc tempore, num quod || quid || esset malum; T III, 80. num ... id quaerendum puto ... ? tum ut || num, al. || ... poneret; T V, 33. an Lacedaemonii ... quaeiverunt (Philippus) esse etiam mori prohibitarum? T V, 42. quaesivit ... num etiam in his navibus Diagoram vehi crederent; N III, 89. quaero, ... num aliter ... evenirent; Fa 6. illud forsitan quaerendum sit, num haec communitas ... sit etiam moderationi ... anteponenda; O I, 159. quaero, ... num (venditor) id iniuste aut

inprobe fecerit; O III, 54. quaerit ex proximo vicino, num feriae quaedam piscatorum essent; O III, 59. senex dicitur ... quaesisse ...; num illud carmen desipientis videretur; C 22. quaero ... a vobis, num ullam cogitationem habuisse videantur ii ... argenti? P 10.

rogo: si ... roget eos quispiam, num illa definitio possit in aliam rem transferri quam lubet; A II, 43.

2. quaestio: existit ... hoc loco quaedam quaestio subdificilis, num quando amici novi ... veteribus sint anteponendi; Lae 67.

3. elliptica: huius modi sunt exempla: ... num quod officium aliud alio maius sit; O I, 7.

NUMEN, göttlicher Wille, Macht, **Walten**, **Wohlfahrt**: I. asiaticis: »Iovis .. numen Mulciberi acivim manes; T II, 23.

consulti: eosdem || eorum numen, al. || (deos) hominum consulere generi et posse nobis signa rerum futurarum ostendere; L II, 32.

est: cum cognitum habes, quod sit summi rectoris ac domini numen, quod consilium, quae voluntas; F IV, 11. esse aliquid numen praestantissimae mentis, quo haec regantur; N II, 4. esse quoddam numen et vim deorum; N II, 95. esse aliquid numen, quo haec regantur; N III, 10.

ostendit, potest: f. consulti. viget: »rite ... vestri ... praecipuae coluere vigenti numine divos; D I, 21.

II, 1. comprobare: ne domesticis quidem exemplis docti numen deorum comprobabimus? N II, 7.

horreo: quis ... potest ... non et dies et noctes divinum numen horrere? A II, 121. ut neque divinum numen horreat nec ...? F I, 41.

placo: »nos ... fumantibus aris auguribus divom placantes numina tumina; D II, 63.

2. pareo: cum omnes naturae numini divino ... parent; N I, 22. quanto id deo est facilius, cuius numini parent omnia; D I, 120. deorum ... numini parere omnia; D II, 35.

tribuo: haec ... omnia pure atque caste tribuenda deorum numini ita sunt, si animadvertuntur ab iis; N I, 3.

2. accedo ad: neque ... est ulla res, in qua proprius ad deorum numen virtus accedat humana, quam civitatis ... condere; R I, 12.

proficiscor a: nulla visa somniorum proficiaci a numine deorum; D II, 124.

III, 1. augur: »hanc (lovis satellitem) ubi ... conspexit Marius, divini numinis augur; D I, 106. 2. divi: f. I. viget.

IV. aspelli: »longe a leto numine aspellor lovis; T II, 25.

conformari: necesse est eam (vim) ... conformari quodam modo numine deorum vique divina; D II, 29.

elabi: »elapsae ... vetusto numine leges; D I, 19.

fieri: tu ... mavis numine deorum id factum quam casu arbitrari || arbitrari? ||; D II, 47.

fingi: sic numine deorum omnia fingi, moveri mutarique posse; N III, 92.

geri: ea ... quae gerantur, eorum (deorum) geri iudicio || vici, ditione || ac numine; N II, 15. moveri, mutari: f. fingi.

potiri: »Euthynus potitur fatorum numine leto; T I, 115.

regi: mundum ... censent regi numine deorum; F III, 64. quoniam deos omnis censent unius regi numine; R I, 56. deorum immortalium vi, natura || (natura) ||, ratione, potestate, mente, numine ... naturam omnem regi; L I, 21. f. I. est; N II, 4. III, 10.

vehere: »Graecia quam (cladem) Troiae divae numine verit; F V, 49.

NUMERO, zählen, abzählen, rechnen, ansehen: I. **indiv. frage:** dies deficiat, si velim numerare || enumerare ||, quibus bonis male evenerit; N III, 81.

II. **mit einfachem Object:** aliquis: siquidem Platonem ex illa vetera (Academia vetera) numeramus; A I, 46. in qua (Academia vetera) ... non ii soli numerantur, qui Academicum vocatur, ... sed etiam Peripatetici veteres; F V, 7. Diana, omni-vaga dicitur, ... quod in septem numeratur tamquam vagantibus; N III, 68. cur non eodem in genere Serapim Isimque numeremus? N III, 47. Iovis tres numerantur ii, qui theologi nominantur; N III, 53. quo in genere vel maxime est Fortuna numeranda; N III, 81. si singulos numeremus in singulas (civitates); R III, 7. quid Macrum numerem? L I, 7. laudabo ... Biantem ..., qui numeratur in septem; P 8.

aliquis: qui ... nec quidquam aliud numeraret in bonis; A I, 35. quetequid ... in bonis ... numeraveris; F III, 10. si quicquam, nisi quod honestum sit, numeretur; F IV, 45. haec cum corporis bona sint, eorum conscientia certe in bonis numerabis; F V, 81. cum in omnia bonos ea, quae ille in malis numerat, cadere possint; T V, 25. cum ea ... in malis numeretur; T V, 80. eadem, quae vulgus, in malis et bonis numerare concedi nullo modo potest; T V, 31. nihil omnino in bonis numerandum, nisi quod ...; L I, 37. id estne numerandum in bonis? ac maxime quidem; L II, 12. ut commodius putarent numerari sibi, quod tanti esset, quam sum recuperare; O II, 82. f. conservationem.

aestimatio: cum aestimatio ... neque in bonis numerata sit nec rursus in malis; F III, 34.

amicos: in bonis numerabis amicos, liberos, propinquos, divitias, honores, opes; F V, 81.

artem: in quibus (artibus) ea numeretur in prima, quae est vivendi ars; F IV, 16.

argures: in quo haruspices, argures coniectoresque numerantur; D I, 72.

cives: in dissensione civili ... expendendos civis, non numerandos puto; R VI, 1.

comprehensionem: eam ... (comprehensionem) neque in rectis neque in pravus numerabat; A I, 42.

coniectores: f. argures.

conservationem: in quibus (primis naturae) numerant incolunitatem conservationemque omnium partium, valetudinem, sensus integros, doloris vacuitatem, viris, pulchritudinem, cetera generis eiusdem; F V, 18.

divitias: quae (divitias) ... in bonis non numero; T V, 46. f. amicos.

dolorem: f. voluptatem; F I, 31.

galeam, gladium: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quamumeros, lacertos, manus; T II, 37.

haruspices: f. argures. — honores, liberos, opes: f. amicos. — incolunitatem: f. conservationem. — lacertos, manus: f. galeam.

partem: vitiosum est ... in dividendo partem in genere numerare; F II, 26. pecuniam: cui (pecuniam) numerari iuberet; T V, 91.

propinquos: f. amicos.

pulchritudinem: f. conservationem.

rem: quae (disciplinae) rem ullam virtutis expertem aut in bonis aut in malis numerent; F III, 11.

scutum,umeros: f. galeam.

sensus, al.: f. conservationem.

voluptatem: cur nec voluptas in bonis sit

numeranda nec in malis dolor; F I, 31. qui (Hieronymus) ne in expetendis quidem rebus numeret voluptatem; F II, 19. qui (Socrates) voluptatem nullo loco numerat; F II, 90.

III. **mit doppelter Accusativ:** aliquis: Iovem et Neptunum deum numeras; N III, 43. hunc hominem omnino numerari qui deest? L II, 16. viros ... bonos eos, qui habentur, numeremus, Paulos, Catones; Lae 21.

aliquis: quae sunt a nobis bona corporis numerata; F V, 71. quae isti bona numerant, ne ipsi quidem honesta dicunt; T V, 44. his ipsis alia interiecta et media numerabat; A I, 36.

caelum: si numeramus etiam caelum deum; N I, 33.

stellas: singulas stellas numeras deos; N III, 40.

NUMEROSE, harmoniose: quid, si platanum fiducias ferrent numeros sonantes? N II, 22.

NUMERUS, Zahl, Anzahl, Menge, Teil, Seraglio, Rhythmus, Rang, Stelle: I. **absolut:** I. accedit: accessit eo numerus, res cum ad vitam necessaria, tum una immutabilis et aeterna; R III, 3. conficiunt: cum ... duo ... ii numeri ... circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint; R I, 12.

est: stellarum numerus par an impar sit; A II, 82. 110. septem ... qui numerus rerum omnium fere nodus est; R VI, 18.

habet: habebat numerus ad numerum eandem proportionem comparationemque || [comparatioemque] || in extremis, quam ...; Ti 24.

omne Verbum: omnium non magnus numerus ne in pontificis quidem nostris, deorum autem innumerabilis; N I, 84.

2. sum: an, ut Xenocrates, (animus sit) numerus nullo corpore? A II, 124. numerum (animum Xenocrates) dixit esse; T I, 20. si vero aut numerus quidam est animus ... aut quinta illa ... natura; T I, 41.

II. **nach Verben:** I. absolute: absolute perfectoque numero temporis; Ti 33.

accipio: ut (Plato) a sacerdotibus barbarisumeros et caelestia acciperet; F V, 87.

adripio: quaero, unde orationem, unde numeros (arripuerimus); N III, 27.

advehio: si exempli gratia vir bonus Alexandria Rhodum magnum fragmentum numerum advehit; O III, 50.

cano: f. remitto.

coningro: ut (Socrates) ... numeros .. et geometriam et harmoniam studeat Pythagorae more coniungere; R I, 16.

contineo: quae ... recte facta dicamus, ... omnes numeros virtutis continent; F III, 24.

distribuo: toto ... omni constituto sideribus partem numerum distribuit animorum; Ti 43.

duplico: f. dupliceo numerum (3 St.) S. I, S. 782, a.

explero: quo modo ... is, qui fidibus utitur, explereumeros (potest)? A II, 22.

habeo: quicquam potest casu esse factum, quod omnes habet in se numeros veritatis? D I, 23. quorum (numeriorum) uterque plenus alter altera de causa habetur; R VI, 12. illud .. officium, ... ut idem (Stoici) dicunt, omnes numeros habet; O III, 14.

machino: dies noctesque oculis cognitae, tum mensum auctorumque conversiones .. numerum machinatae sunt; Ti 52.

mando: mandavi .. memoriae non numerum solum, sed etiam ordinem argumentorum tuorum; N III, 10.

moderor: an tibicines iique, qui fidibus utuntur,

suo, non multitudinis arbitrio cantus numerosque moderantur? T V, 104.

obteneo: etiam Lucifer ceteraque errantes numerum deorum obtinebunt; N III, 51. eius (Ti. Gracchi) filii ... mortui numerum optinent iure caesorum; O II, 43.

obtundo: qui ↑ numero || numeros || optumatum et principum optulit is || optudit his || vocibus; R VI, 2.

perficio: f. absolvo.

praetereo: quod alia peccata plures, alia pauciores quasi numeros officii praeterierit; F IV, 36.

remitto: quem ad modum Roscius ... in senectute numeros in cantu remiserat || cecinerat, al. ||, ... sic .; L I, 11.

separo: equitum magno numero ex omni populi summa separato; R II, 39.

tracto: ab antiqua philosophia usque ad Socratem ... numeri notisque tractabantur; T V, 10.

2. accommodo ad: ut ... ad eorum (dierum) numerum accommodatur, quae scribimus; L I, 9.

addo ad: qui in numero conticuit, si ad eum numerum unum addidero, multane erunt? A II, 93. idem .. Pompilius .. aspiciens maioribus inventis ad pristinum numerum duo angures addidit; R II, 26.

auguro ex: qui (Calchas) ex passerum numero belli Troiani annos auguratus est; D I, 72. quod apud Homerum Calchante dixisti ex passerum numero belli Troiani annos auguratum; D II, 63.

conloco in: tantum est consecutus, ut ... deorum in numero conlocatus putaretur; R II, 17.

contero in: an ille ... se, ut Plato, in musicis, geometria, numeris, astra contereret? F I, 72.

definitio ex: pirata non est perduellium numero definitus || [definitus] ||, sed communis hostis omnium; O III, 107.

duco in: ex quo efficitur in deorum numero astra esse ducenda; N II, 42.

habeo in: qui (Prodicus Cius) ea, quae prodesse hominum vitae, deorum in numero habita esse dixit; N I, 118. f. **habeo**, IV, 1. in numero (5 St.) §. 130, b.

moveo extra: histrio si paulum se movit extra numerum; P 26.

pono in: quid est, quod te impedit aut solem aut mundum aut mentem aliquam sempiternam in deorum numero || natura || ponere? N I, 87. Cato noster in horum librorum numero ponendus est; D II, 3.

proficiscor ex: Pythagorei ex numeris et mathematicorum iutiis proficisci volunt omnia; A II, 118.

refero in: illi .. etiam P. Africanum referre in eundem numerum solent; A II, 13. nostri quoque oratorii libri in eundem librorum numerum referendi videntur; D II, 4. — qui (Democritus) .. imagines earumque circumstant in deorum numero refert; N I, 29.

repono in: lupos, faelis, multas praeterea beluas in deorum numerum reponemus; N III, 47. — abl.: f. **in**, B, I. repono in numero (3 St.) §. 265, b.

sum ex: f. definitio ex. — in: f. **in**, B. sum in numero (6 St.) §. 270, b.

sumo ex: ex hoc numero nobis exempla sumenda sunt; Lae 38.

tollo ex: quorum et numero tollendus est et Plato et Socrates; A II, 15.

III. **nam Adjectivum**: aptus ad: umbram noctemque .. ad numerum dierum aptam; R IV, 1.

primus est: quorum (sophistarum) e numero primus est assus Leontinus Gorgias in conventu poscere questionem; F II, 1.

IV. **nam Substantivum**: I. alqd: quando .. trium vel numerorum vel figurarum ... contingit ut, quod medium sit, ... comparatur; Ti 14.

uatura: ut ... animantes ... numerorum naturam vimque cognoscere; Ti 31.

vis: cuius (numeri) vis ... in natura maxima esset; T I, 20. f. natura.

2. alqs: tertiae (Musae) Piero natae et Aethiopia, ... idem uominibus et eodem numero, quo proximae || proxime || superiores; N III, 54.

3. comparatio, proportio ad: f. I, I. habet. homo ex: homo ex eo numero hominum, qui apud nos hoc nomine dignatur; fr I, 7.

V. **Imitatio**: I. adiungere: Philo et proprio numero || [et proprium] noster || et lecta poemata et loco adiungebat; T II, 26.

adiuvare: quae (fabulae) ... verbis sententiarum, numeris cantibus adiuventur; D II, 113.

cerni: quae genere, non numero cernerentur; T V, 22.

commetiri: ceterorum .. siderum ambitus .. homiues ... neque inter se numero commetiuntur; Ti 33.

confici: quae (saecula) dierum noctiumque numero annis cursibus conficiuntur; N I, 21.

consecrari: cuiusque generis beluas numero consecratos deorum; R III, 14.

elegans: ipse varium et elegans omni fere numero poema fecisti; A I, 9.

expleri: quod .. undique aptum atque perfectum expletumque sit omnibus suis numeris et partibus; N II, 37.

explicari: nisi quid erat numeris aut descriptionibus || [discr.] || explicandum; T I, 33.

haberi: qui se iudicium numero haberi volunt; T I, 98.

iudicari: non .. numero haec iudicantur, sed poudere; O II, 79.

moveri: nihil est ... quod ratum et numero moveri possit sine consilio; N II, 43.

perfici: f. expleri.

persequi: qui ... numeris et modis || [et motibus] || stellarum cursus persequuntur; D I, 36. qui siderum motus numeris persequuntur || persequuntur ||; D II, 17.

praestare: alteram (medietatem) pari numero praestantem extremis parique superatam; Ti 23.

pronuntiare: ut ea (mens) || ea (res) || ... numero versuque pronuntiet; D II, 117.

quattuor: ex his rebus numero quattuor mundi est corpus effectum; Ti 15.

saepe: saepe numero admirari soleo ... tuam sapientiam; C 4.

superari: f. praestare.

tolli: illud vel aspersione aquae vel dierum numero tollitur; L II, 24.

tres: numero definiriam genera civitatum tria probabiliam; R II, 65.

2. ad: ut (vis et natura deorum) .. non sensu, sed mente cernatur nec soliditate quadam nec ad numerum; N I, 49. neque eandem (speciem dei) ad numerum permanere; N I, 105.

ex: sacris e principum numero pontifices quiaque praeficit; R II, 26.

in: qui cum famulorum in numero educatus ad epulas regis adisteret; R II, 37. is .. (Sisenna) ueque orator in numero vestro umquam est habitus et ..; L I, 7. f. II, 2. addo ad; A II, 93.

VI. **Haec**: quod (somnia) in nostri || numero || Fabii Pictoris Graecis annalibus eius modi est, ut ..; D I, 43.

nummarius, bas Geld, die Münze betreffend: ut res nummaria de communi sententia constitueretur; O III, 80.

NUMMUS, Gell. Rings: I. est: nummus in Croesi divitiis obcuratur, pars est tamen divitiarum; F IV, 31.

II. accipio: quaerit (Hecato) .., si sapiens adulterinos nummos accepit inprudens pro bonis, ... salutarisne sit eos pro bonis; O III, 91. **attigisse**: unde ... nummum nullum attigisset; F II, 55.

deduco: partitionis caput scriptum cante (accēssit), ut centum nummi deducerentur; L II, 53. **in**: iactabatur .. temporibus illis nummus sic, ut nemo posset scire, quid haberet; O III, 80. **obscuro**: f. I. — **solvo**: f. accipio.

NUMquam, nimalis: A. **ctinalis**: L. **afficit**: numquam aberrabimus; O I, 100. eas tu .. leges rogabis videlicet, quae n. abrogenat; L II, 14. quae (agitatio mentis) n. adquiescit; O I, 19. fortem vim aegritudine n. adfici; T III, 15. sapientem ... n. adentiri rei vel falsae vel incognitae; A II, 59. qui n. adentiar; A II, 66. (sapientem) n. adensurum esse; A II, 78. ut (sapientem) n. adentiar; A II, 104. quam (abundantiam) tu quoniam n. adsequere, numquam omnino es dives futurus; P 47. n. vehementius actum est quam me consule, ne solveretur; O II, 84. in nubibus n. animadvertisti leonis formam aut hippocentauri? D II, 49. haec amicitiae n. anteponenda sunt; O III, 43. si ||† si|| n., uter sit *sapiens, adparebit*; A II, 132. arbores seret diligens agricola, quarum aspiciet bacam ipse n.; T I, 31. quia n. eruditum illum pulverem attigisti; N II, 48. n. andivi in Epicuri schola Lycurgum ... Epaminondam nominari; F II, 67. scenasti in vita n. bene; F II, 24. n. committet, ut alienum appetat; O III, 23. nihil agis, dolor! quamvis sis molestus, n. te esse confutere malum; T II, 61. n. illum, quam expetet, philcritodinem consequetur; T 4. n. claros viros senatus victos hostibus deditisset; O III, 108. Lepus subsequitur curriculum n. defesso corpore sedans; N II, 114. si ||ut|| alia (atomus) ab alia n. depellatur; Fa 22. desero: f. II. ne — quidem; T I, 53. R VI, 27. quam (legem) populus liber n. desideravit; L III, 34. n. nullius oratione victi sententia desistemus; F I, 63. cui certo scio ludum n. defuisse; D II, 30. talibus praemiis propositis n. defutura bella civilia; O II, 29. a quibus (Academici) n. dictum aut colorem aut saporem aut sonum nullum esse; A II, 103. n. dictum ab ipso illo (Epicuro); F II, 82. sed n. id (Epicurus) dicere; T V, 31. ipse ille divinationis auctor n. illa dicit facta fortuito; D II, 61. n. ego dicam C. Fabricium, M. Curium ... ad istorum normam fuisse sapientes; Lae 18. hoc diiudicari nescio an n., sed hoc sermone certe non potest; L I, 56. ego autem n. ita te in hoc sermone dimittam, ... nisi ...; T I, 76. ut (vir) n. a se ipso intendo ||instituendo|| ... discedat; R II, 69. ut ... a senis latere n. discederem; Lae I. audiebam Pythagoram ... n. dubitasse, quin ...; C 78. quorum (generum radicum) vim atque naturam ratio n. explicavit; D I, 13. cur ... vos induitis in eas captiones, quas n. explicitis? D II, 41. n. facies; F II, 74. n., quod fieri non poterit, esse factum; D II, 49. quod n. faciam; D II, 131. quom multa ... quae nostra ||nostri|| causa n. faceremus, facinrae causa ||[causa]|| amicorum! Lae 57. quod quoniam (sapientem) n. fallitur in iudicando; F III, 59. eum n., quid in vita sequeretur, habiturum; A II, 140. n. (dolores) vim tantam habent, ut ...; F I, 62. ut n. perfecte veritatem casus imitetur; D I, 28. a me istam

exceptionem n. impetrabunt; A II, 97. n. in tantas salebras incidisset; F II, 30. n. intellegam, quid (Epicurus) sentiat; F II, 21. hoc doce, doleam necne doleam, nihil interesse. „n. quicquam ... ad beate quidem vivendum“; T II, 29. qui (Aelius Sextus) ... „catu“ fuit, ... non quod ea quaerebat, quae n. inveniret, sed quod ...; R I, 30. se illum rem n. indicaturum; O III, 77. n. esset L. Pisonis cognomen tanto opere laudatum; T III, 16. quos (libros) non contempno equidem, quippe quos n. legerim; T II, 7. ut n. liceat quietam mente consistere; D II, 149. nos id locutos esse inter nos, quod n. locuti sumus; A ep I. Latine Apollo n. locutus est; D II, 116. qui n. sensus mentiri putat; A II, 82. n. (animus) movebitur; A II, 25. n. ob eam causam negabit (se repturum), quod id natura turpe iudicet, sed quod metuat; L I, 41. hinc circum (polum) Arctoe duae feruntur n. occidentes; N II, 105. n. autem (sapientem) opinabitur; A II, 67. quod (principium) si n. oritur, ne occidit quidem unquam; T I, 54. quodsi; R VI, 27. ecce ... alii audent, protervi, in sententia permanentes; F I, 61. n. ita pervolgatum illud esset, ut iam proverbii locum obtineret; T IV, 36. quemquam Chitomachus adfirmabat n. se intellegere potuisse, quid Carneadi probaretur; A II, 139. qua (superstitione) qui est imbutus, quietus esse n. potest; F I, 60. n. aequitatem ab utilitate posse sciungi; F III, 71. quae (mors) ... propter brevitem vitae n. potest longe abesse; T I, 91. philosophiae ... ipsius principes n. in suis studiis tantos progressus sine flagranti cupiditate facere potuissent; T IV, 44. contractionem animi recte fieri n. posse, elationem posse; T IV, 67. se eius (regis Persarum) voluptates non desiderare, quibus n. satiari ille posset; T V, 92. naturam ... eam dico, qua n. animus insistenti agitatione et motu esse vacuus potest; D II, 128. quia n. posset utilitas cum honestate pugnare; O III, 9. dubitandum non est, quin n. possit utilitas cum honestate contendere; O III, 11. eum, qui ita sit affectus, beatum esse n. probabis; F V, 85. omnino ... genus hoc voluptatum optabile esse, si non obit, prodesse n.; T V, 94. quos n. putassemus a nobis internosci posse; A II, 56. n. putarem me in Academia tamquam philosophum disputurum; F V, 8. pervenisse ad me (imnriam) n. putavi; P 28. ab officio n. recedemus; O III, 19. unde (legiones) se redituras n. arbitrarentur; C 75. ne finem quidem (animum) habiturum esse motus, quia n. se ipse sit relicturus; C 78. quodsi ... operam nostram n. a populari coetu removimus; A II, 6. qui semel egressi n. domum reverterunt; T V, 107. qui (senatus) n. utilitatem a dignitate se ianxit; O III, 87. quod n. tibi senectutem gravem esse senserim; C 4. n. fore ut atomus altera alteram posset attingere; F I, 19. inter Hippocentaurum, qui n. fuerit, et regem Agamemnonem nihil interesse; T I, 90. n. me nimis vitae cupidum fuisse; T II, 10. n. privatam esse sapientem; T IV, 51. Orpheum postquam docet Aristoteles n. fuisse; N I, 107. etiamsi id n. futurum sit; Fa 13. ut mihi quidem n. hunc admirabilem caeli ornatum ... asperxissae videantur; N II, 94. erant ... eae magnitudines omnium (stellarum), quae esse n. suspicati sumus; R VI, 16. sine qua (urbe) n. nostri imperatores ex Transalpinis bellis triumpharunt; O II, 28. qui n. philosophum pictum, ut dicitur, viderunt; F V, 80. quod n. vidimus; T I, 51. n. videri solem aut mundum beatum; N I, 96. quae negemus esse, quia n. vidimus? N I, 97. quid, quod hominum, locorum, urbium (imagines incurrant) eorum, quae

n. vidimus? N I, 108. quae n. vidimus; D II, 138. erant eae stellae, quas n. ex hoc loco vidimus; R VI, 16. quos n. vidimus; Lae 28. 29. quos n. viderit; Lae 28. n. naturam mos vinceret; T V, 78. n. . . voluisset id quidem; sed si voluisset, paruissem; Lae 37. **Ullipje**, **Edt**: a Chrysidippo pedem n.; A II, 143. n. viri fortissimi fortitudinis, impigris, patientiae*; R III, 40.

II. **mit andern Partheien**: ante: qui (pastor) naveum numquam ante vidisset; N II, 89. — illud autem mihi ante hoc tempus n. in mentem venit a te requirere; A I, 3. quae mihi facultas . . . ante hoc tempus n. est data; F I, 72.

ante: Agim regem, quod n. antea apud eos (Lacedaemonios) acciderat, necaverunt; O II, 80.

enim: n. enim cum eo (Archelao) conlocutus sum; T V, 35. n. enim sunt illi (libri) occupati; R I, 14. n. enim, quale sit illud, de quo disputabatur, intellegi poterit, nisi . . .; R I, 38. n. enim, iratus qui accedet ad poenam, mediocritatem illam tenebit; O I, 89. in ipsa enim Graecia philosophia tanto in honore n. fuisse, nisi . . .; T II, 4.

equidem: nam Fauni vocem equidem n. audivi; N III, 15.

ergo: hos ergo aatos bene quidem vivere aut beate n. dixerim; F II, 23. ergo hoc proposito n. eris dives ante, quam tibi ex tuis possessionibus tantum rescietur, ut . . .; P 45.

ferre: vilem haec signa n. fere mentientia; D I, 15. quibus (rusticis) absentibus n. fere ulla in agro maiora opera sunt; C 24.

hercule: n. hercule ego neque pecunias istorum neque tecta magna . . . in bonis rebus . . . esse duxi; P 6.

igitur: f. **igitur**, B, I, 5. numquam (4 St.) §. 209, a.

itaque augere Tiresiam . . . n. inducunt deplorantem caecitatem suam; T V, 115. cum patres rerum potirentur, n. constitisse civitatis statum; R I, 49. n. ex animo meo discedit illius optatum . . . viri memoria; R VI, 9. istam paupertatem . . . tuam n. obscure tulisti; P 45. f. prorsus.

nam n. arbitrator contra Academicum dictum esse subtilius; A II, 63. nam n. era errans mea domo ecerret pedem; Fa 35. nam nisi tu (Tarentum) amisisses, n. recepissem; C II, f. equidem.

ne: numquamne . . . te circumspicies? P 30. — solum igitur, quod se ipsum movet, quia n. deseritur a se, n. ne moveri quidem desinit; T I, 53. quod sese movet || de se movetur ||; R VI, 27. quae (Sospitana) tu n. ne in somnis quidem vides nisi cum pelle caprina; N I, 82. n. ne mediocri quidem cuiquam, non modo prudenti (Apollinis operata) probata sunt; D II, 113. quod turpe sit, id n. esse utile, ne tum quidem, cum . . .; O II, 49. quia (artes exercitationesque virtutum) n. deserunt ne extremo quidem tempore aetatis; C 9. n. illum (Scipionem) ne minima quidem te offendi; Lae 103.

nec: f. **nec**, B, I, 2. numquam (3 St.) §. 668, b. — 7. numquam (4 St.) §. 671, b. — C, a, I, 2. numquam (4 St.) §. 676, b. — II, 2. numquam (2 St.) §. 677, b.

nisi: n. (Antiochus) a Philone discessit, nisi posteaquam ipse coepit, qui se audirent, habere; A II, 69. numquam quemquam stabili et firmo et magno animo . . . effici posse, nisi constitutum sit . . .; F III, 29. quae n. quique nuntius animus cognosceret, nisi . . .; T I, 46. n. comoediae, nisi consuetudo vitae pateretur, probare sua theatri flagitia potuissent; R IV, 11. qui nisi idissent patriam, n. inimici nobis fuissent; L II, 43. quod nisi idem in amicitiam transferret, versus amicus n. reperiretur; Lae 80. f. enim; R I, 38. profecto;

T IV, 5. nisi, A, I, 2, d. numquam (7 St.) B, II, 1. numquam (4 St.) §. 709, a. 711, a.

non: f. C. omnino: miserius (istuc putas) quam omnino n. fuisse? T I, 13. n. omnino periculi fuga committendum est, ut intelles . . . videamur, sed faciendum . . .; O I, 83. quae (res) n. omnino fuerunt neque esse poterunt; N I, 108. f. I, 1. adequor.

profecto: quod profecto n. (Epicurus) putavisset; F I, 20. mundus . . . n. profecto sapientiam consequetur; N II, 36. quae (civitas) n. profecto sine summa placatione deorum immortalium tanta esse potuisset; N III, 5. n. profecto scholis essent excitati neque ad illud munus electi, nisi . . .; T IV, 5.

prorsus: itaque ego haec meam esse patriam prorsus || prorsus || n. negabo; L II, 5.

tamen: quamvis occidit (improbitas) fecerit, n. tamen id confidet fore semper occultum; F I, 50. ut stultitia . . . n. se tamen satis consecutum patet, sic . . .; T V, 54. tamen ex hoc, quod etiam ipse (Epicurus) probat, n. me movebit; N II, 46. ut essent atomi, . . . tamen declinationes istae a. explicarentur; Fa 48. quom (puer) adfixisset principum gravitatem, n. tamen conquievit; L III, 19.

vero: ille (Polycrates) vero, si insipientis, . . . n. beatus; F V, 92.

videlicet: n. videlicet (Darius) sitiens biberat; T V, 97.

III. **im Gegenfaß**: quod qui sequitur, corpore senex esse poterit, animo numquam erit; C 38. — bis: qui (Scipio) consultum petivit n., factus consul || [consul] || est bis; Lae 11.

saepe: cui (divino) semper ipse (Socrates) paruerit n. impellenti, saepe revocanti; D I, 122. ut medici, quantum intellegunt saepe, tamen n. aegris dicit illo morbo eos esse morituros; D II, 54. illos (acerbos inimicos) verum saepe dicere, hos (dulces amicos) n.; Lae 90.

semper: si . . . inter visa nihil interesset, aut semper (sapientem adnescionem) sustineret aut n.; A II, 53. quae (iustitia) non modo n. nocet cuiquam, sed contra semper impertit aliquid || aliquid adfert ||; F I, 50. animus . . . aeger . . . semper errat . . . cupere n. desinit; T III, 5. quae (vitas lex) non hoc adfert, ut semper maerentur, sed ut n.; T III, 34. di . . . semper fuerunt, nati n. sunt; N I, 90. cum . . . solida autem omnia uno medio n., duobus semper copulerentur; T I 15.

B. **wieberhoff**: I. **germal**: (sapientem) numquam timere, n. dolere; A II, 135. quod, cuius in animo (improbitas) venatur, n. sinit eum respirare, n. acquiescere; F I, 53. sapientia . . . animus semper vacat vitio, n. turgescit, n. tumet; T III, 19. n. se plus agere, quam nihil cum aget, n. minus solum esse, quam cum solus esset; R I, 27. n. (amicitia) intemptativa, n. molesta est; Lae 22. si n. consilio, n. opera nostra nec domi nec militiae Scipio equisset; Lae 51. vgl. A, I. adequor.

II. **breimal**: n. angere, n. cupies, n. timebis; F IV, 69.

III. **viermal**: n. se ille (Scipio) Philo, n. Repilio || Rutilio || n. Mummio anteponit, n. inferioris ordinis amicus; Lae 69.

C. **non numquam**: I. **alcin**: tu me et alias non numquam et paulo ante adhortatus es . . .; fr V, 46. ingemescere n. viro concessum est, idque raro, eiulatus ne mulieri quidem; T II, 55. nisi ista (somnia) casu n. forte temere concurrerent; D II, 141. haec sunt, quae conturbent in deliberatione n.; O III, 81. ut n. mortem sibi ipse consciscere alius debeat, alius [in eadem causa] non debeat; O I, 112. est . . . liberale

paupulum n. de suo iure decedere; O II, 64. patroni (est) n. veri simile ... defendere; O II, 51. -fusca ... n. cursans per litora cornix demersit caput; D I, 14. Carneades [n. secundum] illud dabat; A II, 67. in eo n. variari inter eos et dubitari videtur; F V, 12. at n. ea ... minus eveniunt; D I, 24. ea (coniectura) fallit fortasse n.; D I, 25. at n. bonos exitus habent boni; N III, 89. mentis acies se ipsa intuens n. hebetat; T I, 73. quia n. eius modi tempora incidunt, ut ...; F I, 32. ipsius rei natura qualis et quanta sit, quaerimus, ut de paupertate n.; T III, 56. quod quidem (Epicurus) solet ebullire n.; F V, 80. quid ... est, quod n. dubitationem adferre solet considerandumque videtur? O III, 18. sed quoniam n. hoc subsidium necessarium est; O II, 22. est etiam quaedam calamitas in amicitia dimittenda n. necessaria; Lae 76. vario: f. dubito. quae vel dormientibus vel furiosis videtur n.; A II, 48. ut fortuna n. tamquam ipsa mortalis cum immortalis natura pugnare videatur; O I, 120. f. solet; O III, 18. n. haec eadem vocabula ad frugalitatis nomen tamquam ad caput referre volumus; T IV, 36. quia (definitione) tu etiam imprudens utebare n.; F II, 5.

II. **mit adern** **Partifeln**: ergo: ergo his laboriosis exercitationibus ... dolor intercurrit non numquam; T II, 36. ergo et promissa non facienda n., neque semper deposita reddenda; O III, 95.

etiam: f. **etiam**, II, 4. non numquam (13 Est.) O I, C. 875. a.

tamen: sed n. tamen (agricola) fallitur; D II, 16. n. tamen est largiendum; O II, 54.

III. **im Gegenja**: aliquando: nemo est, quin saepe iactans Venerim iaciat aliquando, non numquam etiam iterum ac tertium; D II, 121.

interdum: quam interdum eandem necessitatem appellant ... n. eandem fortunam; A I, 29. cum saepe lapidum, sanguinis n. terrae interdum, quondam etiam lactis imber defluxit; D I, 98. imperia ... potius aut non accipienda interdum aut deponenda n.; O I, 68.

plerumque: animi dicessus a corpore ... fit plerumque sine sensu, n. etiam cum voluptate; T I, 82. quod ii (partus) maturescunt aut septem n. ant, ut plerumque, novem lunae cursibus; N II, 69. aut semper aut ... plerumque, ... n. certe, quid futurum sit, intellegunt; D I, 128.

quondam: f. interdum; D I, 98.

saepe: quod et vaticinantibus saepe contingit || contigit || et n. vaticinantibus per furorem; D I, 84. ut (scientia) ad rei publicae tempus n., ad agendi consilium saepissime pertinere; L II, 33. eorum consilio saepe ... confecta bella sunt, n. etiam iniata; O I, 79. ergo et parenti n. admi- vira sine scelere potest et servo saepe sine iniuria non potest; P 24. f. interdum; D I, 98.

semper: f. plerumque; D I, 128.

tum: quam (virtutem) soleo equidem tum temperantiam, tum moderationem appellare, n. etiam modestiam; T III, 16. quorum (extorrum) ex habitu ... tum salubritatis, tum pestilentiae signa percipi, n. etiam, quae sit ... sterilitas agrorum ... futura; D I, 131. quas ... res tum natura, tum casus adfert, n. etiam errorem creat similitudo; D II, 55.

numquid, **etsi**: numquid duas habetis patrias? an ...? L II, 5. numquid tibi videtur (P. Torquatus) de voluptatibus suis cogitavisse? F I, 24. — quid? ... L. Mummius numquid copiosior, cum copiosissimam urbem funditus vastasset? O II, 76.

II.

numquidnam, **etsi**: numquidnam manus tua sic affecta, quem ad modum affecta nunc est, desiderat? nihil sane; F I, 39. quid? solis numquidnam aut lunae aut quique errantium siderum simile vidisti? N I, 87.

nunc, **sepi**, **nun**, **gegenwärtig**, **zu unserer Zeit**: I. **actis**: ita ... nunc ingentes conspectum sceleratorum ... abdimus nos, quantum licet; O III, 3. -si (di) cernit, bene bonis sit, male malis; quod nunc a bestis; N III, 79. nec ego nunc ipse aliquid adferam melius; N I, 60. manus tua sic affecta, quem ad modum affecta nunc est; F I, 39. nec id nunc agitur, tu illum quantum ames, sed hoc ...; T V, 12. sed non nunc id agitur; D I, 86. hoc ... de quo nunc agimus; O II, 9. quae nunc breviter attinguntur; L I, 28. huius ... aetati || aetati et huic || nunc haec primum fortasse audienti || audienti || servare debemus; F V, 27. cupidus cepit miseram nunc me proloqui ... Medaei miserias; T III, 63. quia nunc item ab eodem ... nunc nobis agendi capienda primordia; L II, 7. neque ego nunc te celo; O III, 52. nunc onusti cibo et vino perturbata et confusa (somnia) cernimus; D I, 60. nisi forte ego vobis ... cessare nunc videor, cum bella non gero; C 18. -ergo postne || plusque, al. || magisque viri nunc gloria claret?; O I, 84. C 10. ut nunc ratio cogit; R III, 43. nunc totum illud concludi sic licet; F II, 104. causarum industrium ... nunc cum maxime conficio orationes; C 38. considerate nunc, cetera quam sint provisae sapienter; R IV, 3. -quae (cura) nunc te coquit et versat in pectore fixa; C 1. neque ego haec nunc sine causa tam vetera vobis ... decanto; R II, 55. sit hoc ultimum bonorum, quod nunc a me defenditur; F IV, 46. nunc idem ... velim definias, quid sit voluntas; F II, 5. -spol mihi fortuna magis nunc deficit quam genus; T III, 44. -vires vitaeque corpus meum nunc deserit omne; D I, 40. -nunc ea ... omnia fixa tunc glomerans determinat annus; D I, 19. nunc de adhesionis atque approbatione ... panca dicemus; A II, 37. quid nunc „honeste“ dicit? F II, 50. dum modo intellegas, quid nunc dicam „bene“; T V, 12. saecula nunc dico non ea, quae ...; N I, 21. nunc ea dicenda sunt L. Furio Philo, quae ...; R III, 8. quae harum virtutum (propria), ... nunc dicenda sunt; O I, 143. de quo nunc disputamus; F II, 4. nunc parvulus nobis (natura) dedit igniculos; T III, 2. quae dialectici nunc tradunt et docent; F IV, 9. age nunc isti doceant ...; F IV, 26. praeter ceteros nunc || nunc || nostra extulit civitas; fr V, 21. haec nunc enucleare non ita necesse est; T V, 23. nunc (sapientia) expellitur; F I, 42. age nunc ... exatrine animo altitudinem ... virtutum; T V, 71. nunc quid facere possum? A II, 112. ange aliquem nunc fieri sapientem, nondum esse; A II, 117. huius (rationis) ego nunc auctoritatem sequens idem faciam; F II, 39. ut nunc fit; T II, 41. fac nunc ego intellegam, tu quid sentias; N III, 6. nunc fit illud Catonis certius; R II, 37. eo ... nunc fit illud, ... ut ...; L III, 39. haec ego nunc physicorum oracula fundo; N I, 66. ut (oculi) haberent eam vim, quam nunc habent; Ti 52. quod nos facere nunc ingredimur, ut ...; A II, 17. quae (res) nunc instant; R I, 33. nunc istuc „quasi corpus“ et „quasi sanguinem“ quid intellegis? N I, 73. licet; f. concludo. sed loquimur nunc more communi; T IV, 66. nos autem de iniusto rege nihil loquimur nunc, cum ...; R III, 47. neque ego nunc de vulgari (amicitia) ... loquor; Lae 22. luceo: f. **luceo**, I, b (5 Est.)

98

§. 481, b. quid ego nunc lugeam vitam hominum? T I, 88. velut ego nunc moveor; F V, 2. nunc omni virtuti vitium contrario nomine opponitur; F III, 40. nunc || hunc|| ego non possum tantum hominem nihil sapere dicere; T II, 45. nunc ... haec loqui ... concedi nullo modo potest; T V, 31. nunc a vobis ... postulo, ut ...; fr II, 9. hoc tu nunc in illo (Zenone) probas; F V, 88. hoc nunc nobis esse propositum; T I, 81. nunc de hominis summo bono quaeritur; F IV, 35. quam ob rem hoc nunc quaeramus; T V, 14. et nunc argumenta quaerenda sunt, quibus hoc refellatur? N I, 91. quoniam non recognoscimus nunc leges populi Romani, sed aut repetimus ereptas aut novas scribimus; L III, 37. age nunc ad externa redeamus; D I, 46. ad vos nunc refero, quem sequar; A II, 132. neque nunc reprehendo, quod ad voluptatem omnia referantur, ... sed doceo ...; N I, 113. quae (philosophia) nunc prope dimissa revocatur; A II, 11. roga nunc Stoicum, quis sit melior; A fr 20 (§. 31). et ut nos nunc sedemus ad Lacrinum piscicleno exultantes videmus*; A fr 13. cur ... nunc ita seungam, quasi ...; O II, 35. nunc (ultima honorum) ita separatur, ut diiuncta sint; F IV, 40. nunc, nunc dolorum anxiferi torquent vertices, nunc serpit ardor; T II, 21. tuas sunt nunc partes, ... docere ...; A I, 43. vera igitur illa (Epicuri dogmata) sunt nunc omnia; A II, 106. ut nos nunc simus ad Baulos Pateolosque videamus, sic ...; A II, 125. post Epicurus, cuius est disciplina nunc notior; A II, 131. quae (sententia) nunc Hieronymi est; F II, 19. eadem nunc meae adversum te oratio est; F V, 80. a quo ... nunc auxilium || aut || exili aut fuga freta sim? T III, 44. quo modo nunc est; T V, 82. quam (rationem) nunc prope modum orbem esse in ipsa Graecia intellego; N I, 11. quae (quaestio) nunc in manibus est; N III, 19. ubi Fortunae nunc est aedes; D II, 86. nunc rationem videtis esse talem, ut ...; R II, 39. quare „glandifera“ illa quereus ... nunc sit haec; L I, 2. qui (locus) nunc est in manibus; L I, 36. quae (res publica) nunc nulla est; O I, 35. si iam possent in homine vivo cerni omnia, quae nunc tecta sunt; T I, 50. nunc illa testabor; D I, 132. torqueo: || serpo. quae nunc tracto; Fa 3. trado: || doceo; F IV, 9. veniamus nunc ad bonorum malorumque notionem; A II, 128. nunc venio ad illa tua breviter; F IV, 48. sed veniamus nunc ... ad somnia philosophorum; D I, 52. venio nunc ad tum (somnia); D I, 59. veniamus nunc ad optatum virum, ... Cratippum; D II, 107. venio nunc ad tertium genus illud; R III, 45. ad quam tu (arbem) oppugnandam nunc venis paene miles; R VI, 11. venio nunc ad voluptates agrorum; C 51. quorum nunc in ratione versamur; F V, 58. || coquo. nunc ea videamus, quae ...; A II, 40. haec nunc || [nunc]|| videamus, quae ...; A II, 130. nunc videtis, quid faciat; F II, 30. videamus nunc, quam sint praecleara ... consequentia; F III, 26. nunc video calcem; T I, 15. age, sis, nunc de ratione videamus; T II, 42. videamus nunc de beato (deo); N I, 110. || sedeo. sumus; A II, 125. qui (collis) nunc Quirinalis vocatur; R II, 20. quibus me nunc exemplis uti videtis; C 26. || [nunc]|| sed non necesse est nunc omnia; T III, 40. ut plerique nunc; L I, 17. sed haec ... nunc satis; L III, 32.

II. **mit andern Worten:** autem: securitatem autem nunc appello vacuitatem aegritudinis; T V, 42. ego autem non de virtute nunc loquor, sed de virtutis opinione; Lae 98. nunc autem ... videat ...; R III, 14. || III, 2. adhuc; F V, 46.

mox; N III, 37. tum; A ep 2. **autem.** A, I, 6. nunc (8 St.) §. I, §. 318, a. demum: nunc demum mihi animus ardet; F II, 14. equidem: hoc, in quo nunc equidem sum; F II, 16. etiam: || etiam, II, 4. nunc (11 St.) §. I, §. 875, a. fore: quae (magnificientia) nunc fere Romae est; L II, 66. iam: praecleara ... iam nunc a te verba usurpantur civilis iuris; L I, 56. ne — quidem: nos enim ne nunc quidem oculi cernimus ea, quae videmus; T I, 46. quem (optimum statum civitatis) si habemus, etsi ne nunc quidem, tum || tunc || vero quis te possit esse florentior? R I, 71. || III, 2. nunquam; A II, 82. semper. potissimum: equidem, qui nunc potissimum huc venerim, satiari non queo; L II, 2. primum: qui ea nunc primum audeamus attingere; F III, 5. || III, 1. T III, 67. — 2. iam; A I, 25. quidem: ut quidem nunc se causa habet; A II, 10. quae q. (auspicia) nunc a Romanis auguribus ignorantur; D I, 25. et nunc q. (piscos) sub oculis sunt; A II, 81. nunc q. hactenus; F IV, 80. et nunc q. quod eam (vitam) tuetur, ... est id extrinsecus; F V, 39. nam nunc q. cogitationibus mollissimis effeminatur; T I, 95. Diogenes liberius ... Alexandro ... „nunc q. paululum“, inquit, „a sole“; T V, 92. quo modo nunc q. est; N III, 41. nunc q. propter intermissionem forensis operae ... lucubrations detraxi; D II, 142. ut nunc q. (villa) est; L II, 3. || III, 1. T I, 47. C 27. — 2. cras, tum; Lae 13. nunc vero ... suppeditabit nobis Atticus noster e theauris suis quo et quantos viros! F II, 67. a primo quidem mirabiliter occulta natura est; F V, 41. fatemur, acuti hebetesne ... simus, non esse id in nobis; Fa 9. quom decus ... hic solum bonum dicat, ... sentit idem, quod Xenocrates; L I, 55. dies noctesque oculis cognitae ... numerum machinatae sunt; T 52. III. **im Gegenatz:** I. **allgemeine Zeitan-gaben:** dum me ambitio ... constrictum tenebat, haec inclina habebam ...; nunc vero ... doloris medicinam a philosophia peto; A I, 11. si nunc aut si etiam dormientes aliquid animo videre videamur; A II, 125. quo modo tu ... dicebas ... sic ego nunc tibi refero ...; A II, 146. sed nunc, quod agimus; de illis, cum volumus; F V, 22. quare, quoniam ... dictum est, nunc de maioribus consequentibusque videamus; F V, 58. si nunc aliquid adsequi se putant, qui ostium Ponti videntur, ... quod tandem spectaculum fore putamus, cum ...? T I, 45. nam nunc quidem ... (fortissima illa) terrenis concretisque corporibus sunt intersaepta quodam modo; cum autem nihil erit praeter animum ...; T I, 47. nec pinis nunc facere M. Camillum hoc civile bellum, quam ego illo vivo fecerim Romam caepit; T I, 90. sed mihi nunc tristis primum inluxisset dies ...; sed iam ... obtorpuerit; T III, 67. de quibus singulis dicam suo loco; nunc de universis; D II, 16. haec fuerit nobis ... prima orationis excursus; nunc comminus agamus; D II, 26. hic apud maiores nostros adhibetur peritus, nunc qui libet; D II, 71. iam de caelo servare non ipsos censes solitas, qui auspicabantur? nunc imperant pillario; D II, 74. haec ... in promptu fuerint; nunc interiora videamus; D II, 124. quaero, ... num aliter, ac nunc eveniunt, evenirent; Fa 6. ut ille solebat, ita nunc mea repetet oratio populi || Romani || originem; R II §. ut hic iuris noster interpres

nunc Manilius iura dicat esse ... alia solitus sit adulescens dicere; R III, 17. quamquam a pueritia vestigiis ingressus patris ... decori vestro non defuit, nunc tamen ... enitar multo vigilantius; R VI, 26. nunc locum satis ... expressit Scipio; nunc ... perspicuum sit illud ...; L I, 27. quod et nunc multo fit in fanis, et Alexander ...; L II, 41. habeo ista; nunc de sacris perpetuis ... restat; L II, 45. quod genus imperii ... posteris probebatur, quod [et] in iis etiam, qui nunc regnant, manet; L III, 4. hostis ... apud maiores nostros iis dicebatur, quem nunc peregrinum dicimus; O I, 37. ista fere aetate cum essemus, qua es tu nunc; O II, 87. quod (Regulus) rediit, nobis nunc mirabile videtur, illis quidem temporibus aliter facere non potuit; O III, 111. nec nunc quidem vires desidero adulescentis, ... non plus, quam adulescens tauri ... desiderabam; C 27.

2. **befondere Zeltangaben:** adhuc: adhuc ea dixi ...; nunc reliqua videamus; F IV, 44. adhuc ... ita nobis progressa ratio est, ut ... nunc autem aliud iam argumentandi sequamur genus, ut ...; F V, 46.

alias: f. **alias**, I. nunc (13 Et.) S. I, S. 120, a. alius: sed cum hoc alio loco plura, nunc ad ea, quae a te, Luculle, dicta sunt; A II, 71. nisi et te audire nunc malle et istis tamen alio tempore responsurus essem; F IV, 62. sed de auspiciis alio loco, nunc de fulgoribus; D II, 43. sed de hoc loco plura in aliis, nunc hactenus; D II, 76. de amicitia, alio libro dictum est ... nunc dicamus de gloria; O II, 81. sed de hoc ... alio loco pluribus; nunc ad propositum; O III, 119. quarum (rerum) consolatio ... in aliud tempus differenda (est). nunc autem viam est mihi de senectute aliquid ad te conscribere; C 1.

ante: quam (cognitionem iuris civilis) ... ante hanc confessionem temporum in possessione sua principes retinuerunt, nunc ... huius scientiae splendor deletus est; O II, 65.

antea: ut ... antea declamitabam causas, ... sic haec mihi nunc senilis est declamatio; T I, 7. cum adiutore populo, quod utebamur antea, nunc minime nos ut posse videamus; T II, 4 (3). tibi nos, ut antea magna ex parte, sic nunc penitus totosque tradimus; T V, 3. antea mirabar ...; nunc contra miror ...; L II, 2.

cras: sed nunc quidem valetudini tribuamus aliquid, cras autem ...; T I, 119.

futurus: nec his [iis] de hominibus, qui nunc sunt, sed de futuris ... haec habetur oratio; L III, 29.

hactenus: sed haec hactenus. nunc videamus ...; F IV, 14. ac de malorum opinionibus hactenus; videamus nunc de bonorum; T IV, 65. sed haec hactenus; nunc ad ostenta veniamus; D II, 53. sed haec hactenus; ... nunc ad reliquam partem propositae divisionis revertamur; O III, 6.

heri: ut ... heri feci, sic nunc rationem ... sequar; T II, 15.

iam: Graeci ... qui in his rebus tot iam saecula versantur, ... nobis ... qui haec nunc primum tractare conamur; A I, 25. hoc ... genus divinationis vita iam communis exploitat; fani pulchritudo et vetustas Praenestinarum etiam nunc retinet sortium nomen; D II, 86.

manere: mare illud, quod nunc favonio nascente purpureum videtur, idem huic nostro (sapienti) videbatur, nec tamen adessebatur, quia nobismet ipsis modo caeruleum videbatur, mane ravum, quodque [quia, al.] nunc, qua a sole conflucet, absceit et vibrat; A II, 105.

modo: modo dixeras ... — et nunc idem dico, inquiet; F IV, 71. modo ... ne suspicari

quidem se ...; nunc autem summam voluptatem esse dolore carere; T III, 47. I. mane.

mox: hoc totum quale sit, mox; nunc autem concludatur illud; N III, 37. sed ista mox; nunc audiamus Philum; R I, 20.

numquam: illud ... mihi ante hoc tempus numquam in mentem venit a te requirere; sed nunc ... quaero ...; A I, 3. ab hoc credulo, qui numquam sensus mentiri putat, dicendum, quid? [quid], quin [ne nunc quidem, cum ...? A II, 82.

olim: quae fuae olim disputabantur ..., ea nunc articulatum distincta [et] delecta, al. [et] dicuntur; L I, 36.

post: de quo dicam equidem paulo post; nunc autem hactenus; N I, 23. 24.

posterius: sed hoc posterius; nunc iuris principia videamus; L I, 18.

posthac: nec erit alia lex Romae, alia Athenis, alia nunc, alia posthac; R III, 33.

quondam: quondam rerum nomina novarum ... quae nunc consuetudo diuturna trivit; F III, 15. nihil fere quondam ... nisi auspicio ... gerebatur, quod etiam nunc nuptiarum auspices declarant; D I, 28. quae (res) quondam a multis claris viris, nunc ab uno summa auctoritate ... sustinetur; L I, 17. quae solebant quondam compleri severitate iuncta, nunc ut eadem exultant [et] exultant?; L II, 39.

saepe: ipsis scriptis non ea, quae nunc, sed actiones nostras mandaremus, ut saepe fecimus; O II, 3. saecrat fortis equus, spatio qui saepe supremo vicat Olympia, nunc seuo confectus quiescit; C 14. f. tunc.

semper: ego semper civis ..., tu ne nunc quidem; P 29.

tum: tum quidem ...; nunc quid est ...? A ep 2. apud imperitos tum illa dicta sunt ... nunc agendum est subtilius; F IV, 74. quod ... nunc facimus ..., id multo tum faciemus liberius; T I, 44. ut nunc extis, ... sic tum avibus magne res inpetiri solebant; D I, 28. ut igitur (oraculum Delphi) nunc in minore gloria est, ... sic tum ...; D I, 38. tum ... haec dicta renovare coepimus ... nunc quoniam de re publica consuli coepti sumus, tribuenda est opera rei publicae; D II, 7.

tum avis illa videri posset interpretes ... Iovis; nunc vero ... fame enecta si in offam pulvis invadit [et] invasit] ...; D II, 73. et quod nunc communiter in omnibus sepultis venit [us] usu venit], ut humati dicantur, id erat proprium tum in iis, quos ...; L II, 57. at vero hic nunc victor, tum quidem victus quae cogitatur, ea perfecti; O II, 84. tum est Cato locutus ...; nunc Laelius ... loquatur; Lae 5. quae (magna Graecia) nunc quidem deleta est, tam forebat; Lae 13. Tib. Gracchum sequebantur C. Carbo, C. Cato, et minime tum quidem C. [Gaius] frater, nunc idem acerrimus; Lae 39. vgl. II, 1. ne — quidem; R I, 71.

tunc: cum ... causam instam deus ipse dederit, ut tunc Socrati, nunc Catoni, saepe multis; T I, 74.

vetus: haec una Peripateticorum ratio magis movebat et veteris Dicaearchi et eius, qui nunc floret, Cratippi; D II, 100.

umquam: neque illi adessent, qui hanc scientiam negat umquam in nostro collegio fuisse, neque illi, qui esse etiam nunc putat; L II, 33.

nuncupo, nennen, benennen: I. alqm: hunc (lovem) .. Ennius ... nuncupat ita dicens; N II, 65.

alqd: illud, quod erat a deo natum, nomine ipsius dei nuncupabant; N II, 60. cum ex duodecim tabulis satis esset ea praestari, quae essent lingua nuncupata; O III, 65.

curias: quas curias earum nominibus nuncupavit, quae ... virgines ...; R II, 14.

deos: quo ... eos (deos) nomine consuetudo nuncupaverit; N II, 71.

mundum: caelum sive mundus, sive quo alio vocabulo gaudet, hoc a nobis nuncupatus sit; T I, 4. res: res utiles et salutaris deorum esse vocabulis nuncupatas; N I, 38.

II. mit Doppeltm. Wcc.: quem vos, ut a Graecis accepistis, orbem lacteam nuncupavit; R VI, 11.

nundinor, *nundinor*, *nundinor*, *nundinor*: ubi ad focum angues nundinari solent; D II, 66.

nuntia, *Nuntia*, *Nuntia*: evolat: ex qua (queru) olim evolavit nuntia fulva Iovis miranda visa figura; L I, 2.

ohne Verb.: quid vero Phoebi fax, tristis nuntia belli? D I, 18.

nuntio, *nuntio*, *nuntio*, *nuntio*: verständig bringen: I, 1. unpersonlich: cui (Pomponio) cum esset nuntiatum; O III, 112.

2. aliqua, avus: P... Vatinus, avus huius adolescentis, ... cum ... duo iuvenes ... dixissent regem Persam illo die captum, senatus nuntiatum nuntiatum; N II, 6.

II, 1. directe Verbe: Homericus Ajax ... hoc modo nuntiat: prospera Iuppiter his dextris fulgoribus edit; D II, 82.

2. de: f. III. alqd; R I, 15.

3. accus. c. infini.: nuntiatum est nobis a M. Varrone venisse eum Roma; A I, 1. tibi App. Claudius augur consuli nuntiatum addubitato Salutis augurio bellum ... fore; D I, 105. *fulix ... nuntiatum horribilis clamans instare procellas; D I, 14. sanguine pluisse senatus nuntiatum est; D II, 58. dixerat hoc ille (Scipio), cum puer nuntiatum venire ad eum Laelium; R I, 18. siquidem aranti L. Quinctio Cincinnato nuntiatum est eum dictatorem esse factum; C 56. f. III. alqd; D I, 59. — ut ... recentiore memoria iidem Tyndaridae Persam || Persen || victum nuntiauerunt; N II, 6. dirae ... non causas adferunt, cur quid eveniat, sed nuntiant eventura, nisi provideris; D I, 29.

III. alqd: id ... ab eodem iussu esse eum (rusticum) senatus nuntiare; D I, 15. illud mihi ipse celeriter nuntiatum est, ... dixisse te ...; D I, 59. de isto altero sole quod nuntiatum est in senatu; R I, 15.

interitum: qui (Labienus) cum interitum exercitus nuntiaisset; D I, 68.

mortem: nuntiata morte filii; T III, 30.

pericula: quae (voces) pericula belli nuntiant; D I, 99.

rem: Flaminius re nuntiata suo more neglexit; D I, 77.

sibilos: in Tusculanum mihi nuntiabantur gladiatorii sibili; fr VIII, 11.

tripudium: cum ... offa cecidit ex ore pulli, tum auspicanti tripudium solistimum nuntiatum; D II, 72.

vera: si ne sensus quidem vera nuntiant; A II, 79.

victoriam: eos ... victoriam populi Romani Vatinio potius, homini rustico, quam M. Catovi ... nuntiauisse? N III, 11.

nuntius, *nuntius*, *nuntius*, *nuntius*: Nachricht: I. sum: qui (Tyndaridae fratres) non modo adiutores in proeliis victorias populi Romani, sed etiam nuntii fuisse perhibentur; T I, 28. omnia sensus veri nuntios (Epicurus) dixit esse; N I, 70. *foederum pacis, belli || bellum ||, indotiarum ratorum || ratorum || fetiales iudices, nuntii || non sunt; L II, 21.

II, 1. attribuo: (homini natura) sensus tamquam satellites attribuit ac nuntios; L I, 26.

conloco: sensus ... interpretes ac nuntii rerum in capite tamquam in arce ... conlocati sunt; N II, 140.

2. credo: num censes his nuntiis Thalen aut Anaxagoran aut quemquam physicum crediturum fuisse? D II, 58.

III. cognoscere: quae nunquam quinque nuntiis animus cognosceret, nisi ...; T I, 46.

nuper, *nuper*, *nuper*, *nuper*: vor kurzem, unlängst, vor Zeiten: I. allein: si nuper in hortis Scipionis, cum est de re publica disputatum, adfuisse; Lae 25. quia animum adverti nuper, cum essemus in Formiano, te familiaris valde interdicere, ut ...; R I, 61. quod Platonius Politian nuper apud me mures corroserunt; D II, 59. quorum (versuum) interpres nuper falsa quadam hominum fama dicturus in senatu putabatur ...; D II, 110. quam (sphaeram) nuper familiaris noster effecit Posidonius; N II, 83. quia summus imperator nuper fugit amisso exercitu; D I, 24. quae (disputatio) mihi nuper habita est in Tusculano; T II, 2. quibus blanditis C. Papirius nuper influebat in auris || aures || contionis; Lae 96. interiectus est etiam nuper liber is quem ...; D II, 3. quae (philosophia) nuper inventa est; D I, 86. quia legi tum nuper quartum de finibus; T V, 32. qui (liber) ab eo (Antiocho) nuper ad hunc Balbum missus est; N I, 16. qui (Antipater Tyrius) Athenis nuper est mortuus; O II, 86. ut nuper M. Crassus negabat ...; O I, 25. ea quae nuper, id est paucis ante saeculis, medicorum ingenis reperta sunt; N II, 126. in Cumanum nuper cum mecum Atticus noster esset; A I, 1. *quamquam haec inter nos nuper notitia admodum est; F II, 14. quae (stellae) nuper bello Octaviano magnum fuerant calamitatum praenuntiae; N II, 14. apud quos (Rhodios) nuper fumus una; R II, 48. ut Orestis nuper prandia in semitis decumae nomine magno honori fuerunt; O II, 58. honori summo nuper nostro Miloni fuit; O II, 58. ut nuper tum post discessum in Tusculano ... temptavi, quid in eo genere possem; T I, 7. ohne Verb.: clades imperatorum, ut nuper summi et singularis viri; O II, 20. qui clamoros tota cavea nuper in ... M. Pacuvi nova fabulae Lae 24.

II. im Gegensatz: alias: f. alias, I. nuper (3 St.) B. I. S. 120. a. multorum ... odium nullas opes posse obistere, si antea fuit ignotum, nuper est cognitum; O II, 23. neque ... adstantur nisi, qui haec nuper || nuper haec || disserere coeperunt ...; plus apud me antiquorum auctoritas valet; Lae 13. quanta (memoria fuisse dicatur) nuper Charmadae, quanta, qui modo fuit, Scyppus Metrodoros, quanta noster Hortensius; T I, 59. quid ... ostenta ... vel Lacedaemonios olim vel nuper nostros adiuverunt? D II, 55. qui ... eos ... (peregrinos) exterminant, ut Pennus apud patres nostros, Papius nuper; O III, 47. quem virum nuper P. Crassum, ... quem postea M. Lepidum ... vidimus? C 61. ista mihi et cum Antiocho saepe et cum Aristo nuper, cum Athenae imperator apud eum deversaret, dissensio fuit; T V, 22.

nupta f. *nubo*.

nuptiae, *nuptiae*, *nuptiae*: I, 1. anteponeo: nisi forte maritumae nuptiae terrenis anteponeantur; N III, 45.

rapio: aequi (Pelope natus) quondam a socio || socio, socio || Onomao rege Hippodameam raptis nactus nuptiae; T III, 26.

2. antepono: f. I.
 describo: ad vitam . . . ea descripta || descr. ||
 ratio est iustis nuptiis; R V, 7.

II. auspices: quod etiam nunc nuptiarum
 auspices declarant; D I, 28.

nusquam, nūquā: I. alicui: tantulum
 . . . (malum dolorem) esse, ut a virtute ita obruat-
 tur, ut nusquam appareat; T II, 66. quos (ignic-
 uolos) celeriter . . . sic restringimus, ut n. naturae
 lumen appareat; T III, 2. cum tu . . . delapsus
 in flumen n. apparuisses; D I, 58. n. orationem
 rapidam coerceras; F II, 3. si hi (Orpheus, Rheus)
 di non sunt, quia n. coluntur; N III, 45. magno
 consensu locum n. ei (grandi natu) datum
 a suis civibus; C 63. tu . . . perficies, ut ego ista
 innumerabilia complectens n. fabar, nihil opiner?
 A II, 114. dux ille Graeciae n. optat, ut Asiatic
 similes habeat decem, sed ut Nestora; C 31. illi
 n. picti sunt, qui naufragia fecerunt; N III, 89.
 n. posuit, non esse malum dolorem, sed quid
 esset et quale; F IV, 23. ut ad id (ultimum bono-
 rum) omnia referri oporteat, ipsum autem n.;
 F I, 29. quia n. erat scriptum, ut contra om-
 nis hostium copias in ponte nauo adisteret; L II,
 10. cum didicissent id tollere nos, quod n. esset;
 A II, 146. si . . . (miseri) sunt, n. esse non pos-
 sunt. — ego vero n. esse illos puto; T I, 11. ne
 in animo quidem . . . sensus remanent; ipse enim
 n. est; T I, 82. quae n. etiam tunc sint; D I, 117.
 ut mirandum sit ea praesentiri a divinantibus,
 quae n. sint; D I, 128. quae (iudicia) quondam
 nusquam erant, hodie multifariam nulla sunt; L I,
 40. n. est senectus honoratio; C 63. nolite ar-
 bitrari . . . me, cum a vobis discessero, n. aut
 nullum fore; C 79. n. . . tantum tribuitur
 aetati; C 63. n. se fortunatiorem quam Praeneste
 vidisse Fortunam; D II, 87.

II. **Verbindungen**: quae (nota) nusquam alibi
 esset; A II, 103. scientiam . . . n. esse censent
 nisi in animi notionibus atque rationibus; A I,
 32. quia n. possumus nisi in laude, decore, hon-
 estate utilia reperire; O III, 101. eos . . . (vires
 bonas) imitamus, qui omnino n. reperiuntur;
 Lae 21. ita fit, ut deus ille . . . n. prorsus ap-
 pareat; N I, 37.

nuto, nutant: alqs: dico ipsum Epicurum
 necire et in eo nutare; F II, 6. mihi . . . etiam
 Democritus, vir magnus in primis, . . . nutare vi-
 detur in natura deorum; N I, 120.

o, ad! o! I. **Scatib**: haec mala, o stultis-
 sime Aeceta, ipse tibi addidisti; T III, 26. iam
 ad te venio, o || venio || sancte Apollo, qui um-
 bilicum certum terrarum obsides; D II, 115. viene
 . . . o Damocle, . . . ipse eam (vitam) degustare?
 T V, 61. o Publi o gurges, Galloni! es homo
 miser; F II, 24. o Patricoles, . . . ad vos ad-
 veniens auxilium et vestras manus peto; T II, 38.
 nunc a vobis, o Protogora et Socrates, postulo,
 ut . . . fr II, 3. ferremus, o Quinte frater; L III,
 26. o Romule, Romule di, qualem te patriae
 custodem di genuerunt! R I, 64. unde tandem
 appares, o Socrate? fr II, 2. Protogora. o
 Tite, si quid ego || te || adiuero curamve levassis;
 C I. o decus Argolicum, quin puppin flectis.
 Ulises! F V, 49. aspice, o cives, senia Enni
 imaginis formam; T I, 34. decus: f. Ulises.

nutricor, nūtrēn: omnia . . . sicut membra
 et partes suas (mundus) nutricatur et continet;
 N II, 86.

nutrix, Nutrice: I. animadvertit, al.:
 noctu lumine appposito expectata nutrix animad-
 verit puerum dormientem circumplicatum serpen-
 tis amplexu, quo aspectu exterrita clamorem
 sustulit; D I, 79.

depravat: sensus nostros non parens, non nu-
 trix, non magister . . . depravat; L I, 47.

postulant, al.: isto . . . modo nutrices et pae-
 dagogi iure vetustatis plurimum benevolentiae
 postulabant; qui negligendi quidem non sunt, sed
 alio quodam modo aestimandi || modo * ||; Lae 74.
 o hnc Verb: sunt . . . alii, quos . . . cum . . . soli-
 tudine loqui . . . delectat, ut illa apud Ennium
 nutrix; T III, 63.

II. exterreo al.: f. I.

III. lac: ut paene cum lacte nutricis errore
 surisae videamur; T III, 2.

nutus, Nutigung, Edwercraft, Wint, Befehl:
 I, I. intueor: eos . . . (pueros iussit) nutum illius
 intuitus diligenter ministrare; T V, 61.

observo: senna delemta argento nutum obser-
 vabit meum, quid velim, quid studeam; T IV, 67.
 hereditatis spes . . . quem nutum locupletis orbi
 senis non observat? P 39.

2. converto ad: qui ad alterius non modo sen-
 sum ac voluntatem, sed etiam vultum atque nutum
 convertitur; Lae 93.

resideo in: quorum non in sententia solum,
 sed etiam in nutu residebat auctoritas; C 61.

II. conficere: nutu, quod vult, conficiet, nullo
 labore, nulla molestia; T II, 51.

conglorari: terra . . . solida et globosa et
 undique ipsa in sese nutibus suis conglobata;
 N II, 98.

convertere: qui (rex) nutu, ut ait Homerus
 || ait ||, totum Olympum converteret; R I, 56.

ferri: sive aliae (atomi) declinabunt, aliae suo
 nutu recte ferentur; F I, 20. ut . . . terrena et
 umida (corpora) suoque nutu et suo pondere . . .
 ferantur; T I, 40. in eam (tellurem) feruntur om-
 nia nutu suo pondera; R VI, 17.

inflectere: qui . . . levi admonito || ac
 nutu || non actu inflectit illam feram; R II, 67.

regere: illum . . . et Iovem et dominatorem re-
 rum et omnia nutu regentem (invocant); N II, 4.
 cum (populus) regeretur unius nutu ac modo;
 R I, 43.

di: f. deus, I, 3. o (4 St.) S. I. S. 662, b. o
 pater, o patria, o Priami domus, saeptum alti-
 simo cardine templum; T III, 44. o domus an-
 tiqua, heu quam dispari dominare domino! O I,
 139. o vitae philosophia di, o virtutis indagatrix
 expultrixque vitiourum! quid . . . vita homi-
 num sine te esse potuisset? T V, 5. praeclear
 Ennius: o Fides alma apta pinnis et ius iuran-
 dum Iovis! O III, 104. nolite arbitrari, o mihi
 || mei || carissimos filii . . . C 79. frater: f. Quinte.
 o pater, o genitor, o sanguen dia oriundum!
 R I, 64. o gnata, tibi sunt ante gerendae
 acrumnae; D I, 41. o verborum inops interdum,
 quibus abundare te semper putas, Graecia! T II,
 35. gurges: f. Galloni. indagatrix: f. dux.
 ius iurandum: f. Fides. o Iapathie, ut iactare,
 nec es satis cognitus qui sis! F II, 24. o nate!
 vere hoc nomen usurpa patri; T II, 20. pater:

f. domus. genitor. patria: f. domus. o pectora, o terga, o lacertorum tori! T II, 22. philosophia: f. dux. o pietas animi! A II, 88. sanguis: f. genitor. terga, tori: f. pectora.

II. **Scenae**: o miram aequitatem deorum! N III, 90. o miserum vel potius amentem: fr VIII, 13. o magnam vim ingenii causamque iustam! F IV, 21. o deliratioem incredibilem! D II, 90. o praeclearum diem, cum in illud divinum animum concilium coetumque profiscar! C 84. siquidem ad mortem proficiscere Callaenus Indus ... o praeclearum discessum!, inquit, e vita! D I, 47. o praeclearam emendatricem vitae poëticam! T IV, 69. o acutos homines! D II, 103. o stultum hominem!, dixerit quispiam, et repugnantem utilitati suae! O III, 100. o admirabilem licentiam et miserabilem inscientiam discedendi! Fa 38. o licentiam iocularem! Fa 15. f. inscientiam. o miram memoriam, Pompei, tuam! L II, 45. o miserum, qui fidelioem .. barbarum ... putaret quam coniugem! O II, 25. f. amentem. o mortalem beatum! D II, 80. o turpem notam temporum [nomen illorum] || nom. ill. || O III, 74. o postam egregiam! T III, 45. o praeclearum prospectum! A II, 80. cum ... dixisset .. Sophocles: o puerum pulchrum, Pericle! O I, 144. o plumbeum pugionem! F IV, 48. o rem dignam, in qua non modo docti, sed etiam agrestes erubescant! L I, 41. o praeclearam sapientiam! Lae 47. o miserum senem, qui mortem contemendam esse in tam longa aetate non viderit! C 66. o praeclearam beate viveudi et apertam et simplicem et directam viam! F I, 57. o virum Sparta dignum! T I, 100. adfictusne ... audies: "o virum fortem!"? T II, 32. o virum magnam dignumque, qui in re publica nostra utatus esset! O II, 83. o vim maxumam erroris! D II, 99. f. causam.

III. **Scenae** ob **Scenae**: ait ille (Hercules): o multa dicta gravia, perpassu aspera, quae ... pertulit! T II, 20. o ante victrices manus! T II, 21. o praeclearum munus deorum! N III, 73. o praeclearum munus aetatis, siquidem id aufert a nobis, quod est in adolescentia vitiosissimum! C 39. o poëma tenerum et moratum atque molle! D I, 66.

Ob, gegen, nach—hin, vor, wegen, um—willen: I. nach **Verben**: obvertit: hicine est ille Telamou ... cuius ob os Graii ora obvertent sua? T III, 39.

offundit: cum ignis oculorum cum eo igne, qui est ob os offusus, se confudit et contulit; Ti 49.

pono: nulloposito ob oculos simulacro earum rerum; Ti 37.

procedo: praestat ... morti iam ipai adventanti paulum procedere ob viam; T V, 56.

venio: oChristus ... alacris ob viam mihi veniet! T IV, 67. eos tu cantheris albis nullis caloubus ob viam Vatiucio venisse existimas? N III, 11.

versor: cuius (loci) iucula Sophocles ob oculos versabatur; F V, 3.

II. **sum** **caus**: ob id ipsum: f. ipse, B I, 1. is, ob (5 Et.) S. 386, a. ut ob ea, quae tanta sint, beatus dici iure possit; F III, 28. qui ob eam (amicitiam) summa fide ... servatam maxumam gloriam cepit; Lae 25. causam: f. **causa**, V, 2. ob (69 Et.) B. I. S. 396, b. ut ... ob eam .. debilitatem animi multi parentes ... perdidit; F I, 49. cum (hominem) ... ob eum .. errorem .. voluptativis maximis saepe priventur; F I, 43. quem (dolorem Prometheus) excipit ob furtum Lemnium; T II, 23. ad

Troiam cum misi ob defendendam Graeciam.; T III, 28. ob scelera amnique inpotentiam et superbiloquentiam; T IV, 35. non ob ea solim incommoda ... fugiendam improbitatem putamus; F I, 53. cum ... mulier ... nobilis ob illam iuluriam sese ipsa morte multavisset; R II, 46. invidiae ... multitudinis atque ob eas bene meritorum saepe civium expulsiōes; O II, 29. ob eius .. mulieris memoriam primo anno et vir et pater eius consul est factus; F II, 66. "quoniam unquam ob mortem Myrtili poenitentiam luendus dabitur satias supplicii?" N III, 90. ob eam .. rem se arbitrari ...; A I, 16. (Sextilius) illa hereditate dives ob eamque rem laetus; F II, 55. amicitiam a voluptate non posse divelli ob eamque rem colendam esse, quod ...; F II, 82. qui (philosophi) ob eam ... rem trium earum rerum ... singuli singulas addiderunt; F III, 30. alia ob eam rem praeposita dicuntur, quod ex se aliquid efficiant, ... alia autem ob utramque rem; F II, 56. nec id ob aliam rem, sed propter ipso; F V, 46. videmus, ut pueri ... ob eam .. rem vel famem ... perferant? F V, 48. illud ... caeleste et divinum ob eamque rem aeternum sit necesse est; T I, 66, fr IX, 10. nec ob eam rem ... capite damnarer; T I, 98. (multitudinis iudicium) magis laudandum est quam illi (boni) ob eam rem beati; T I, 110. ille exercitatus et vetus ob eamque rem fortior; T II, 38. etiam in tormentis recte, honeste, laudabiliter et ob eam rem bene vivi potest; T V, 12. iovem ... optimum et maximum ob eas res appellat, ... quod ...; N III, 87. hanc Epicurus rationem induxit ob eam rem, quod veritas est, ut ...; Fa 23. ob eam .. rem ipsam (Nasicam) magnum ... fuisse; O I, 109. consulem ob eam rem fieri, quod sibi tum proposuerat, (Mario) valde utile videbatur; O III, 81. Cyreucii ... philosophi ... virtutem ... censuerunt ob eam rem esse laudandam || conlaudandam ||, quod efficiens esset voluptatis; O III, 116. quam ob rem (rel.): quam ob rem da, quoniam, te huic etiam generi litterarum; A I, 12. ad visum illud ... tibi erit revertendum; A II, 33. auxilia totidem sunt contra comparanda; A II, 46. sustinenda est potius omnis adensio; A II, 68. dissentientium inter se reprehensionis non sunt vituperandae; F I, 27. turpe putandum est; F II, 94. cum vitiorum ista vis non sit, ut ... perpicuum est ...; F III, 61. utriusque idem faciunt, ut si ...; F IV, 36. ordiamur ab eo, quod primum posui; F V, 27. etiam sessiones quasdam ... contra naturam sunt; F V, 85. di boni, quid lucri est emori! T I, 97. horior omnis, qui facere id possunt, ut ...; T II, 5. cur legendi sint ..., non intellego; T II, 7. quoniam coepimus, tradamus nos ei (philosophiae) curandos; T III, 13. equam ob rem omnis ... meditari secum oportet ...; T III, 30. simul obiecta species est cuiuspiam, quod bonum videatur, ... impellit ... natura; T IV, 12. nihil interest, utrum ...; T IV, 42. hoc nunc quaeramus; T V, 14. Vellei, nisi molestum est, repetere, quae coepimus; N I, 17. sic agamus, ut nos ipsa ducet oratio; N III, 5. id quidem commune est de calido; N III, 36. si meus voluptasque divina idcirco consuluit hominibus, quod ... is solus consuluit, quos ...; N III, 70. Sibyllam quidem sepositam ... habeamus; D II, 112. ut religio propaganda etiam est, ... sic superstitionis iatres omnes eligendas fisciendae ||; D II, 149. hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 3. cum dicimus omnia fato fieri causis antecedentibus, non hoc intellegi volumus; Fa 41. qui ita fatum introducant, ut necessitatem adiungant, in eos valet illa conclusio; Fa 42. neque sapientis esse accipere habenas, neque ...

R I, 9. semper mihi et doctrina et eruditi homines ... placerunt; R I, 29. si me audietis, ... solem alterum ne metueritis; R I, 32. Scipionem rogemus, ut explicet ...; R I, 33. peto a vobis, ut me sic audiat; ...; R I, 36. habeo maximam gratiam Laelio; R I, 37. ingrediari in ea, quae nota sunt omnibus; R I, 70. ut ille solebat, ista nunc mea repetet oratio populi || Romani || originem; R II, 3. se comparat hic civis ita necesse est, ut ...; R VI, 1. adgrede, quaeumus; L I, 6. quom placet, experiendum || experiendum || tibi censeo || id, al. ||; L I, 12. quo me vocas, aut quid hortaris? L I, 14. lex vera atque princeps ... ratio est recta summi lovis; L II, 10. ille quidem sapientissimus Graeciae vir ... valde hanc labem veretur; L II, 39. in ista quidem re vehementer Sullam probo; L III, 92. aut exigendi reges non fuerunt aut ...; L III, 95. suffragandi nimia libido in non bonis censis eripienda fuit potentibus; L III, 84. quid optimum sit, tibi dicendum puto; L III, 37. lege nostra libertatis species datur; L III, 39. faciendum tibi est, ut de potestatum iure disputes; L III, 48. disces tu quidem a principe huius aetatis philosophorum; O I, 2. magnopere || magno opere || te hortor, ut ...; O I, 3. necessaria praesidia vitae debentur iis maxime, quos ante dixi; O I, 58. et haec (voluptates) vitanda et pecuniae frangenda cupiditas; O I, 68. intellegentiae iustitia coniuncta, quantum volet, habebit ad faciendam fidem virum; O II, 34. ut vulgus, ita nos hoc loco loquimur, ut ...; O II, 35. ut ante dixi, contemnuntur ii, qui ...; O II, 36. pergamus ad ea, quae restant; O II, 45. id quidem non dubium est, quin ...; O II, 54. nec ita claudenda res est familiaris, ut ...; O II, 55. melius apud bonos quam apud fortunatos beneficium collocari puto; O II, 71. ne sit aes alienum, quod rei publicae noceat, providendum est; O II, 84. de iudicio Panaeti || Panaetii || dubitari non potest; O III, 11. hoc quidem deliberantium genus pellatur et medio; O III, 37. cave Catoni anteponas ne itum quidem ipsum; Lae 10. vita quidem talis fuit ..., ut ...; Lae 12. cum illo (Scipione) quidem ... actum optime est; Lae 15. utriusque nostrum gratum admodum feceris; Lae 16. quae disputari de amicitia possunt, ab eis censeo petatis, qui ista profiterentur; Lae 17. hos quidem ab hoc sermone removeamus; Lae 32. audiamus; Lae 33. id primum videamus; Lae 36. quae causa est, cur amicitiam funditus tollamus e vita? Lae 48. angor iste ... non tantum valet, ut ...; Lae 48. hoc quidem ... constat; Lae 50. ut ii, qui superiores sunt, submittere se debent in amicitia, sic quodam modo inferiores || se || extollere; Lae 72. primum danda opera est, ne ...; Lae 78. quamquam blanda ista vaucitas apud eos valet, qui ..., tamen etiam graviores ... admonendi sunt; Lae 99. ad illa prima redeamus; Lae 100. licet irideant, si qui vult; P 8. quicquid est laudabile, idem ... expetendum videri decet; P 19. bonus vir et sapiens ... miser esse nemo potest; P 19. mundum efficere molienti deus terram primum ignemque iungebat; Ti 13. — (interrog.): quam ob rem tandem .. (Epicurus) non satisfacit? F I, 15. — cum, quam ob rem ita operet, nihil haberet comprehensi; A II, 23. satis ... argumenti ... q. illa, quae prima sunt adscita natura, diligamus; F III, 17. eorum in aliis satis esse causae, q. quibusdam anteparentur; F III, 51. eorum ... partim satis habere causae, q. reicerantur; F III, 51. quid ... attulerit, q. ab inventioribus ... dissentiret; F IV, 14. causa cur || cum || Zenoni non fuisset || causam Z. n. fuisse ||, q. a superiorum auctoritate disceretur; F IV, 44. nihil est ... aliud, q. mihi percipi nihil posse

videtur; F V, 76. quidnam dici potest, q. C. Fabricio tolerabilia ea (paupertas) fuerit, alii negent se ferre posse? T III, 56. in quo (libro) multa disputat, q. is, qui torquatur, ... beatus esse non possit; T V, 24. qui (di) q. colendi sint, non intellego; N I, 116. si nihil queam disputare, q. quidque fiat; D I, 109. nec in ipsa atomo mutationis aliquid factum est, q. naturale motum sui ponderis non teneret; Fa 47. necis ... meum illud iter ob praecelsissimas res a me gestas esse susceptum? P 30. ita aperte cepit pecunias ob rem iudicandam, ut ...; F II, 54. Tubuli de pecunia capta ob rem iudicandam; N III, 74. ut (L. Thoria) in acie sit ob rem publicam interfectus; F II, 63. tot tantosque viros ob rem publicam interfectos; T I, 32. coelera: f. impotentiam. nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum laenduram causa natos esse; fr V, 95. nec meliores ob eam scientiam nec beatiores esse possumus; R I, 32. superbiloquentiam: f. impotentiam. dicitur (Romulus) ad Amulio ... ob labefactandi regni timorem ad Tiberim exponi iussus esse; R II, 4. quom severitas eorum (morum) ob alia vitia coecidisset; L II, 33. alia ... (membra videntur esse donata) nullam ob utilitatem; F III, 18. Aegyptii nullam belam nisi ob aliquam utilitatem ... consecraverunt; N I, 101.

part. perf.: f. amicitiam. rem. scelera.
Gerund.: f. Graeciam. rem.

obaeratus, verbaq. dicitur: quod ... obaeratus ... pecunia sua liberavisset; R II, 38.

obdormisco, einſchlafen: I. unperſönlich: quid melius quam in mediis vitae laboribus obdormiscere? T I, 117.

II. alqs: Endymion ... ut nescio quando in Latmo obdormivit, ... nondum ... est expertus; T I, 92.

obduco, vorziehen, überziehen, verſchlän, bebeden, einziehen, trinken: alqd: superiora supercilii obducta sudorem a capite ... defluentem repellunt; N II, 143.

animantes: pluma alias (animantes), alias squama videmus obductas; N II, 121.

Aurigam: Auriga sub laeva Geminorum obductas parte feretur; N II, 110.

callum: ipse labor quasi callum quoddam obducit dolori; T II, 36. quorum (Corinthiorum) animis diuturna cogitatio callum vetustatis obduerat; T III, 53.

corpus: redditur .. terrae corpus et ita locatum ... quasi operimento matris obducitur; L II, 56.

tenebras: posteaquam Arcosilas ... conatus est clarissimis rebus tenebras obducere; A II, 16. quas illi (poetae) obducunt tenebras; R IV, 9.

terram: † quam † quod || quom proximi fecerant obductaque terra erat; L II, 63.

truncos: obducuntur .. libro aut cortice trunci; N II, 120.

venenum: qui (Therameus) cum ... venenum ut sitiens obduxisset; T I, 96.

obduresco, unempfindlich werden: alqs: quis contra studia naturae tam vehementer obdurescit, ut ...? F III, 37. qui ... obduresce .. iam esse contra fortunam arbitrantur; T III, 87.

obeo, untergehen, sterben, sich unterziehen, übernehmen, antreten, beſuchen, bereisen: I. alqd: ea ... unde generata, ... quo modo obitara (sint); L I, 61.

sol: quis in reliquis orientis aut obeuntis solis ultimis ... partibus tum nomen audiet? R VI, 22.
 II. alqd: multa mihi ipsi ad mortem tempesta fuerunt, quae || quam || utinam potuissem obire! T I, 109.

Aegyptum, al.: cum ... censor .. fueris et oberis legatos Aegyptum, Syriam, Asiam, Graeciam; R VI, 11.

celebrationes, coetus: natura ... impellit ... ut (homo) hominum coetus et celebrationes et esse et a se obiri velit; O I, 12.

diem: qui diligentissime semper illum diem et illud munus solitus esses obire; Lae 7.

legationem: quam (legationem) ante censuram obit; A II, 5.

mortem: si (Pompeius) mortem tum obisset; T I, 86. f. alqd.
 munus: f. diem.

regiones: cur (Pythagorae) tantas regiones barbarorum pedibus obit, tot maria transmisit? F V, 87.

sacra: sacra sollempnia || solemnia || obeuntor; L II, 19.

obf— f. off—

obicio, entgegenwerfen, entgegenstellen, preisgeben, aufheben, vorhalten, darbieten, vorwerfen: I. quod: in qua (oratione Cato) obicuit ut probrum M. Nobilior, quod is in provinciam poetas duxisset; T I, 3.

II. alqm: non cum Latina decertans pater Decius, cum Etruscis filius, cum Pyrrho nepos se hostium telis obicissent; T I, 89. cunctari illum (Diagoram) diutius in vita fortunae obiectum; T I, 111.

alqd: ut quicquid obiectum est, quod modo a natura non sit alienum; TV, 98. si (di) ea nobis obiciunt, quorum nec scientiam neque explanatorem habeamus; D II, 131.

aggerem: maximo aggere obiecto; R II, 11. divitias: huic tu viro quae divitias obicies? quae imperia? quae regna? R III, 40.

dolorem: interdum obiciebatur animo metus quidam et dolor; T II, 10.

errorem: erroris obiciendi causa; I, II, 47. formas: obiciuntur etiam saepe formae, quae rursus nullae sunt, speciem autem offerunt; D I, 81.

imbecillitatem: quom obicimus maerentibus imbecillitatem animi ecfeminati; T IV, 60.

imperia: f. divitias.
 magnificentiam: quom esset obiecta magnificentia villas Tusculanae; L III, 30.
 metum: f. dolorem.

offam: necesse est ... offa obiecta cadere frustum ex pulli ore; D I, 27.

probrum: f. I. — regna: f. divitias.

rem: (animal) non potest obiectam rem perspicuum non adprobare; A II, 38. obiecta terribili re extrinsecus; A II, 48. nulla res obiecta impedit, quo minus (animus) percipiat, quale quidque sit || est ||; T I, 47. cum ... aliqua iis ampla et honesta res obiecta est || obiecta ||; O II, 37.

signum: obnuntiatio Ateii ... signo obiecto monuit Crassum ...; D I, 30. nec eam rem (C. Flaminius) habuit religioni obiecto signo, ... ne committeret proelium; D I, 77.

speciem: plerique ... victi et debilitati obiecta specie voluptatis; F I, 47. simul obiecta species est cuiuspiam, quod bonum videatur; T IV, 12. species dumtaxat obiectis quaedam; num etiam, cur ea beata sit, cur aeterna? N I, 107. cum ... aliqua species utilitatis obiecta est, commoveri necesse est; O III, 35.

visum: si tale visum obiectum est a deo dormienti, ut probabile sit; A II, 49. huic (part animi) omnia visa obiciuntur a mente ac ratione vacua; D I, 60. deorae immortalis ... obicere iis (mortalibus) visa quaedam tortuosa et obscuro, D II, 129. visum est ... tale obiectum dormient, ut ...; D II, 143. visum obiectum inprimet ... in animo suam speciem; Fa 43.

utilitatem: quod nulla utilitate obiecta delectentur animi; F V, 50.

obiectus, Entgegenstellen: eadem ... obiecti suo umbram noctemque efficiat; R IV, 1.

obitus, Untergang, Tod: I. I. admisceo: ortus ubi atque obitus partem admiscerat in unam; N II, 108.

cognosco: soli ... ex animalibus nos astrorum ortus, obitus cursusque cognovimus; N II, 153. qui solis et lunae reliquorumque siderum ortus, obitus motusque cognorunt; D I, 128.

conficio: non ... omnium ortus || interitas || atque obitus natura conficit; D II, 37.

perdisco: maius est ... has contortiones orationis quam signorum ortus obitusque perdiscere; Fa 17.

petesso: Phoebi fax ... praecipitis caeli partis obitusque petessans; D I, 18.

2. converto ab: esse ... (Iovis satelles) obitu a solis nitidos convertit ad ortus; D I, 106.

II, I. commoveri: (possent) aestus maritimi fretorumque angustiae ortu aut obitu lunae commoveri? N II, 19.

2. post: "pectora diu tenet desiderium", sicut ait Ennius, "post optimi regis obitum"; R I, 84. quantum tenerat (populum Romanum) post obitum vel potius excessum Romuli desiderium; R II, 52.

obiurgatio, Tadel, Serweis: I. caret: habenda ratio ... est, primum ut moritio acerbitate, deinde ut obiurgatio contumelia careat; Lae 89.

habet: quod acerbitatis habet obiurgatio; O I, 137.

incidunt: obiurgationes etiam non nunquam incidunt necessariae, in quibus utendum est fortasse et vocis contentione maiore et verborum gravitate acriore; O I, 136.

vigent: cohortationes, consolationes, interdum etiam obiurgationes in amicitis vigent maxime; O I, 58.

II, I. avellere: qua huic obiurgatione aut quo potius convicio || convitio || a tanto errore coher avellere? O III, 83.

2. in: f. I. incidunt.

obiurgator, Tadelr: I. discunt, al.: qua quidem in causa et benivolus || benev. || obiurgatores placare et invidios vituperatores confutare possumus, ut alteros reprehendisse patientes, alteri didicisse se gaudeant; N I, 5.

II. convinco: ut obiurgatores suos convinceret; D I, 111.

placo: f. I.

obiurgo, tadeln, schelten: alqm: in extremis Niptris (Ulirex) alios quoque obiurgat; T II, 50. ipsius id || [id] || causa, qui obiurgator, esse susceptum; O I, 137. peccasse ... se non arguitur, obiurgari moleste ferunt; Lae 90.

amicos: et monendi amici saepe sunt || sunt saepe, al. || et obiurgandi; Lae 88.

oblectamentum, Unterhaltung: I. sum: ita venusta habeantur ista, non ut vincia virorum sint, sed ut oblectamenta puerorum; P 38. II. nosco: ut meae senectutis requiem || requiem || oblectamentumque noscatis; C 52. persequor: possum persequi permulta oblectamenta rerum rusticarum; C 55.

oblectatio, Genuss, Zufriß: I. 1. est: quae ista potest esse oblectatio deo? quae si esset, non ea tam diu carere potuisset; N I, 22. quae esset oblectatio valentium, qui victus aut cultus? O II, 15.

potest: f. est; N I, 22. II, 1. confero. 2. sum: non solum beatae vitae istam esse oblectationem videmus, sed etiam levamentum miseriarum; F V, 58. f. I.

II, 1. adfero: istorum disputatio ... venor ne non tantum videntur adultis negotiis hominibus, quantum oblectationem; R I, fr 5. fr V, 42.

confero: sive oblectatio quaeritur animi requiesque curarum, quae conferri cum eorum studiis potest? O II, 6.

habeo: indagatio ipsa rerum cum maximarum, tum etiam occultissimarum habet oblectationem; A II, 127. cum .. non habeant ingenus ex doctrina oblectationes; F V, 56.

iudico: otii oblectationem hanc honestissimam iudico; A I, 11.

pario: auribus oblectatio magna pars est temperata varietate ... sonorum; T I, 62.

quaero: f. confero. 2. c[on]cipi[er]e: haec oblectationis; illa necessitas; N II, 150.

3. careo: f. I, I, N I, 22.

III, 1. plenus: in eadem (amicitia Scipionis mihi) requies plena oblectationis fuit; Lae 103.

2. necessarius ad: artes .. efficimus partim ad usum vitae, partim ad oblectationem necessarias; N II, 148.

IV. cum: alterius mens rationibus agitandis exquirendisque alebatur cum oblectatione sollertiae; T V, 66.

oblecto, ergötzen, erfreuen: alqm: cum eorum (doctissimorum hominum) inventis scriptisque se oblectat; R I, 28. ubi se oblectare sine interpellatoribus posset; O III, 58. quas (res) si exequi nequirem, tamen me lectulus meus oblectaret; C 38. num .. horum senectus miserabilis fuit, qui se agri cultione oblectabant? C 56.

animu[m]: enumeratio exemplorum, non ut animu[m] malivolorum || malev. || oblectet, adfertur, sed ut ..; T III, 60.

virtutem: ne illa (virtus) se multis solaciis oblectat; R III, 40.

obligo, binden, h[er]bindern, be[er]lasten, verb[er]binden, verp[er]flichtern: alqm: saepe etiam legum iudiciorumque poenis obligantur; F I, 47. a quo (medico) obligatur; T II, 38. est .. periculum, ne aut neglectis iis (auspiciis rebusque divinis) impia fraude aut susceptis anili superstitione obligemur; D I, 7. qua (sponsione) obligamur deo; L II, 41. principes sint patria et parentes, quorum beneficiis maximis obligati sumus; O I, 58. si ne obligari quidem beneficio volunt; O II, 69.

filium: [ut ... secundo eum (filium) obliget militiae sacramento]; O I, 36.

locum: statuit .. collegium locum publicum non potuisse privata religione obligari; L II, 58. volnus: ut volnus obliget; T II, 39. qui (Aesculapius) ... primus .. volnus dicitur obligavisse; N III, 57.

II.

oblino, mit Schlämm überziehen: mollitos .. et oblimatos agros ad serendum (Nilus) relinquit; N II, 130.

oblino, bejubeln: geram morem vobis et me oblinam sciens; R III, 8.

obliquus, schräg, schief: alqs: (eos) partim obliquos, partim transversos, partim etiam adversos stare vobis; R VI, 20. corpus: exinde Oriou obliquo corpore nitens; N II, 118.

motus: si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis, prono, obliquo, supino; D I, 120.

oblitesco, sich verbergen: quibus .. temporibus a nostro aspectu oblitescant (di) rursusque emersi terrorem incutiant rationis expertibus; T I, 87.

oblivio, Bergeffen, Bergeffenheit: I. capit: maxime .. adducuntur plerique, ut eos iustitiae capiat oblivio; O I, 26.

est: non est .. in nostra potestate fodicantibus iis rebus, quas malas esse opinemur, dissimulatio vel oblivio; T III, 35.

II. ars: Theomistocles .., cum ei Simonides .. artem memoriae polliceretur, „oblivionis“, inquit, „mallem“; F II, 104.

III. deleri: quae ... vel oblivione vel vetustate delentur; N I, 28.

extingui: sermo ... ille ... oblivione posteritatis extinguitur; R VI, 25.

leniri: motus animi, sollicitudines asperitudoque oblivione leniuntur; T V, 110.

obruui: ut .. adversa quasi perpetua oblivione obruamus; F I, 57. si prima quaeque bene ab eo (sapiente) consulta atque facta ipsius oblivione obruantur; F II, 105.

obsoletus: quos (antiquos mores) ita oblivione obsoletos videmus, ut ... iam ignorantur; R V, 2.

obliviosus, vergeßlich: quos ait Caecilius „comicos stultos senes“, hos || hoc || significat credulos, obviviosos, dissolutos; C 36.

obliviscor, vergeffen: I. abs[er]uit: qui ... respondisse dicitur oblivisci se male dicere; A II, 2. tu oblivisci iubes, quod contra naturam est? T II, 85.

II, 1. indirecte Frage: quid tibi dicendum sit, oblitus es; F II, 98. obliviscemur .., quae virtuti ipsi principia dederimus; F IV, 40. an obliviscimur, quantopere in audiendo ... moveamur? F V, 62. oblitus mihi videntur, quae ipsi fecerint || iecerint, al. || principia naturae; F V, 72. an .. oblitus es, quid initio dixerim? N II, 2. nec .. quemquam senem audivi oblitum, quo loco thesaurum obruisset; C 21.

2. Infinitiv: quod ... in redeundo ... auspicari esset oblitus; N II, 11.

3. acc. c. inf.: (isti) oblitus naturam omnem appetendarum rerum ita late patens, ut ..; F IV, 42. oblitine sumus hoc nunc nobis esse propositum? T I, 81.

III, 1. alicuius: nec tamen Epicuri licet oblivisci, si cupiam; F V, 3. huic (Epicuro) ... non multum differenti a iudicio ferarum oblivisci licet sui? T V, 73.

commodorum: ut utilitatem civium sic tueantur, ut, quaecumque agunt, ad eam referant oblitus commodorum suorum; O I, 85.

corporis: quae (hominis natura) oblivisceretur corporis; F IV, 33.

institutionis: quae .. natura suae primae institutionis oblita est? F IV, 32.

99

liberalitatis: oblitus liberalitatis meae ... plura complector; N I, 67.

malorum: iubes me bona cogitare, oblivisci malorum; T III, 35. obliviscor etiam malorum, ut iubes, eoque facilius, quod ...; T III, 37.

rerum: omnium ceterarum rerum oblitus; F V, 57.

vitiorum: est ... proprium stultitiae aliorum vitia cernere, oblivisci suorum; T III, 73.

2. alqd: Polyseus ..., num illa etiam, quae sciebat, oblitus est? A II, 106. memini etiam, quae nolo, oblivisci non possum, quae volo; F II, 104. [quod se oblitum nescio quid diceret; O I, 40. quasi aliquid esset oblitus; O III, 113.

obmutesco, verflammen: alqs: si quis obmutescere concupierit; F IV, 7. Aius iste Loquebatur, cum eum nemo norat, et aiebat et loquebatur ...; posteaquam ad sedem et aram et nomen inventi, obmutuit? D II, 69. num ... hunc (Sophoclem), cum Homerum, || num || Hesiodum, Simonidem, Stesichorum, num ... Diogenem Stoicum cogit in suis studiis obmutescere || obmutescere || senectus? C 23.

dolor: videtur, ut obmutuerit non sedatus corporis, sed castigatus animi dolor? T II, 50.

homines: vel si ignorarent id homines, vel si obmutuissent; F II, 49.

obnubilus, unndüfft: quae ... timeretis, ... „pallida Leti, obnubila tenebris loca“; T I, 48.

obnuntiatio, Meldung böser Vorfälle, Warnung: I. adfert, al.: veram ... fuisse obnuntiationem ... exitus adprobat; quae si falsa fuisset, nullam adferre potuisset causam calamitatis; D I, 29.

figit, al.: non .. obnuntiatio Atrii causam finxit calamitatis, sed signo obiecto monuit Crasum, quod eventurum esset, nisi cavisset. Ita aut illa obnuntiatio nihil valuit aut, si, ut Appius iudicavit, valuit, id valuit, ut peccatum haerereat ...; D I, 30.

II. neglecto: dirarum obnuntiatione neglecta; D I, 29.

obnuntio, böse Vorfälle melden, warnen: non in eo est culpa, qui obnuntiat, sed in eo, qui non paruit; D I, 29.

oboedientia, Gehorsam: I. sum: si servitus sit, sicut est, oboedientia fracti animi et abiecti et || abiecti || arbitrio carentis suo; P 35.

II. abicio: relinquunt ... (appetitus) et abiciunt oboedientiam nec rationi parent; O I, 102.

oboedio, gehorchen: I. I. facilitas: ut filii imperari corporis membris propter oboediendi facilitatem; R III, 37.

2. civis: „magistratus nec oboedientem et noxium || innoxium || civem ... cohercetor“; L III, 6. corpus: eum ... (animus deus) ut dominum atque imperantem oboedienti praefecit corpori; T I, 21.

pars: haec (ratio) ut imperet illi parti animi, quae oboedire debet; T II, 47.

II. aliquid; ut, qui adhuc voluntate nobis oboediunt, terrore teneantur; R III, 41.

consilio: || rationi; O I, 79.

cupiditati: recte solus (sapientis appellabitur) liber nec dominationi cuiusquam parens nec oboediens cupiditati; F III, 75.

deo: et hic (mundus) deo parat, et huic oboediunt maria terraque; L III, 3.

dominis: dum ... his || iis || (dominis) oboediet; P 35.

magistratibus: ut obtemperent oboediantque magistratibus; L III, 5.

naturae: nulli ... est naturae oboediens aut subiectus deus; N II, 77. hominem naturae oboedientem homini nocere non posse; O III, 25.

praecpto: hic ... parebit et oboediet praecpto illi veteri; T V, 36.

rationi: quae (temperantia) est moderatio cupiditatum rationi oboediens; F II, 60. cum omnia perturbatio sit animi motus vel rationis experit vel rationem aspernans vel rationi non oboediens; T III, 24. ut (corpus) oboedire consilio rationis possit in exsequendis negotiis; O I, 79. efficiendum ... est, ut appetitus rationi oboediant; O I, 102. ut ... appetitum rationi oboedientem praebeamus; O I, 132. appetitiones ... oboedientes efficere rationi; O II, 18.

Soli: cum omnia ... infra ... Martem duae (stellae) Soli oboediant; N II, 119.

voluntati: quem ad modum ... oboedire et parere voluntati architecti aer, ignis, aqua, terra poterunt? N I, 19.

voluptatibus: impulsus ... libidinum voluptatibus oboedientium; R VI, 29.

obrepo, zerstreuen, sich einstreuen: adulescentia: || senectus; C 4.

imagines: nullae ... imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus; D II, 139.

senectus: obrepere aiunt eam (senectatem) citius, quam putassent || putavissent ||; C 4. qui ... citius adulescentiae senectus quam pueritiae adulescentia obrepi? C 4. semper ... in his studiis laboribusque viventi non intellegit quando obrepat senectus; C 38.

obrigesco, zerfallen: cinguli: e quibus (cingulis) duos maxime inter se diversos ... obriguisse pruina vides; R VI, 21.

pars: quod pars earum (regionum) adpulsu solis exarsit, pars obrigerit nive pruinaque longinquo solis abscedat; N I, 24.

obrogo, die volle Gültigkeit nehmen, ändern: huic legi nec obrogari fas est neque derogari ex hac aliquid licet neque tota abrogari potest; R III, 33.

obruo, überflühen, überlaben, bededen, vergraben, verbergen, verbunten: alqm: cum obruerit copia sententiarum atque verborum; T II, 3. Cyrsilum quendam suadentem, ut ... Xersem || Xerxem || ... reciperent, lapidibus obruerunt; O III, 48.

alqd: in, etiamsi quid obrutum erit, poterit erui; F IV, 10.

adversa: ut ... adversa quasi perpetua oblivione obruamus; F I, 57.

Aegyptum: cum tota aestate obrutum optamque (Aegyptum Nilus) tenuit; N II, 130.

aestimatione: ista rerum corporearum aestimatio splendore virtutis et magnitudine obscuratur et obruitur ... necesse est; F III, 45.

consultatus: talis viri interitu sex suos obrare consulatus et contaminare extremum tempus aetatis; T V, 56. si prima quaeque bene ab eo (sapiente) consultata atque facta ipsius oblivione obruerentur; F II, 105.

dolorem: || malum; T II, 66.

exercitum: factum, ut ... nive Gallorum obrueretur exercitus; D I, 81.

malum: ea mala virtutis magnitudinis obruebantur; F V, 92. tantulum ... (malum dolorem) esse, ut a virtute ita obruatur, ut nusquam appareat; T II, 66. ut id (malum) obruatur sapientia vixque appareat; T III, 80.

memoriam: ante . . . Salamina ipsam Neptunus obruet quam Salaminii tropaei memoriam: T I, 110.
ova: testudines . . . et crocodilos dicunt . . . obruere ova: N II, 129.

partes: an dubium est, quin virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliquias obruat? F V, 91.

ranae: ranae . . . marinae dicuntur obruere sese harena solere et moveri prope aquam: N II, 125.
Salamina: f. memoriam.

sermonem: sermo . . . ille . . . obruitur hominum interitu et oblivione posteritatis extinguitur: R VI, 25.

thesaurum: nec . . . quemquam senem audivi oblitum, quo loco thesaurum obruisset: C 21.
voluptates: quae minimae sint voluptates, eas obscurari saepe et obrui: F IV, 29.

obscene, ἀνίσθησις, ἀνίσθησις: dico: latrocinari, fraudare, adulterare turpe est, sed dicitur non obscene: O I, 128.
excito: enus (Mercurii) obscenus excitata natura traditur: N III, 56.

obscenitas, Unanständigkeit: I. vacat: nec actio rerum illarum aperta petulantia vacat nec orationis obscenitas: O I, 127.
II. adhibeo: si rerum turpitudini adhibetur verborum obscenitas: O I, 104.

obscenus, ἀνίσθησις, ἀνίσθησις: alqd: illud Antipatri Cyrenaei est id quidem paulo obscenus: T V, 112. quod . . . facere turpe non est, modo occulte, id dicere obscenum est: O I, 127. liberis dare operam re honestum est, nomine obscenum: O I, 128. ita taetra quaedam (Posidonius collegit), ita obscena, ut dictu quoque videantur turpia: O I, 159.

genus: nnum (iocandi genus) inliberale, petulans, flagitiosum, obscenum: O I, 104.

voluptas: quod (bonum) . . . obscena voluptate capitur: F II, 7. multa sunt audienda etiam de obscenis voluptatibus: F II, 68. obscenas voluptates . . . in medio sitas esse dicunt: T V, 94. quod (bonum) sit seinnatum a delicatis et obscenis voluptatibus: N I, 111.

obscuratio, Verdunkelung, Verfinstterung: I. apparet: licebit . . . quaerere . . . de istis ipsis observationibus, quae propter exiguitatem vix aut ne vix quidem appareant: F IV, 32.

consequitur: in apparet propter eorum exiguitatem obscuratio consequitur: F IV, 29.

II. I. facio: quibus . . . in rebus tanta obscuratio non fit: F IV, 30.

2. quaero de: f. I. apparet.

III. Umstand: in interitu Romuli, † qui || qui in || observatione solis est factus || † factus, raptus ||; fr V, 54.

obscurae, bunfel, unbentlich, unverstänblich, geheim: admonere: quam . . . ob causam tam est obscure admonitis. . . potius quam aperte thesaurum quaerere iuberetur? D II, 134.

cerno: aut nihil sperum aut obscure admonem cernimus: A fr 10.

dico: hoc etiam Platonem in Timaeo dicere quidam arbitrantur, sed paulo obscurius: A II, 123. Facuvianus Amphio «quadrupe tardigrada» . . . cum dixisset obscurius, tum Attici respondent: «non intelligimus, nisi si aperte dixeris»: D II, 133.

dissero: quam argute, quam obscure etiam contra Stoicos (nobis erit) disserendum A I, 7.

expono: breviter sate minimeque obscure exposita est . . . a te . . . ratio: A I, 43.

fero: mendicitatem tuam numquam obscure tullesti: P 45.

memoro: Heracleitis, «cognomento qui exortus est perhibetur, quia de natura nimis obscure memoravit»: F II, 15.

sum: duo . . . fratres . . . auctores legum fuisse, alterum . . . palam, alterum . . . obscurius: A II, 13.

obscuritas, Dunkelheit, Unverständlichkeit, Unklarheit, Unberühmtheit: I. est: etsi . . . ea . . . est et in ipsis rebus obscuritas et in iudicia nostris infirmitas, ut . . .: A II, 7. in his (rebus) est . . . aliqua obscuritas: T I, 78.

facit: cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio: F II, 15.

inest: inest in rebus ipsis obscuritas: F IV, 2. pertinent: quo pertinent obscuritates et aenigmata somniorum? D II, 132.

II. contexto cum: (Plato) leporem Socraticum subtilitateque sermonis cum obscuritate Pythagorae . . . contextit: R I, 16.

dissero de: de obscuritate naturae (disseraui): A II, 147.

III. latebra: adhibuit etiam latebram obscuritatis, ut iidem versus alias in aliam rem posse accommodari viderentur: D II, 111.

IV. I. instituit: certamen instituit non pertinacia, . . . sed earum rerum obscuritate: A I, 44.

involvi: latet (causa) fortasse obscuritate involuta naturae: D I, 35.

occultari: quae naturae obscuritate occultantur: F V, 51.

2. pro: modo satis illa dilucide dixerimus pro rerum obscuritate: T IV, 33.

propter: quod efficiat multa improvia et ne copinata nobis propter obscuritatem ignorantiaeque casuram: A I, 29. quorum || quorum || . . . prima aetas propter humilitatem et obscuritatem in hominum ignorantie versatur: O II, 45.

obscurio, verbunfelsn, verbergen, vergeffen machen: alqd: obscurari quaedam nec apparere, quia valde parva sint: F IV, 29. quid obscuratur aut interest: F IV, 31. obscurantur etiam haec . . . in vita beata: F IV, 31. omnia ista necesse est obscurari nec apparere: F V, 90. quam (potentiam) etiam neglecta amicitia consecuti sint || sunt ||, obscuratum iri arbitrantur: Lae 63. f. consuetudinem.

aestimationem: ista rerum corporearum aestimatio splendore virtutis et magnitudine obscuratur et obruat . . . necesse est: F III, 45.

bona: ut ab his (bonis animi) corporis et externa obscurantur: F V, 119.

consuetudinem: quae ducuntur . . . ab omni consuetudine, quam obscurari || quae obscurare || volunt: A II, 42.

genera: ut obscurantur etiam maioraque minora || minora maioribus || (actionum genera): F V, 58.

lumen: f. lumen, II, I. obscuro (3 Et.) 5. 484, b.

lunam: quae (umbra terrae) est meta noctis, ut eam (lunam) obscurari necesse sit: D II, 17.

nummum: nummus in Croesi divitiis obscuratur: F IV, 31.

radios: (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat: N II, 108.

regiones: quantae (tenebrae) quondam eruptione Aetnaeorum ignium finitimas regiones obscuravisse dicuntur: N II, 96.

sidera: quia (Sol), cum est exortus, obscuratis omnibus (sideribus) solus apparet: N II, 63.

solem: cum obscurato sole tenebrae factae essent repente: R I, 25. cum abito sole obscurato (Romulus) non comparasset: R II, 17.

speciem: tanta vis est honesti, ut speciem utilitatis obscuret; O III, 47.
splendorem: obscurantis est omnem splendorem honestatis, ne dicam inquinantis; F V, 22.
voluptatem: quae minimae sint voluptates, eas obscurari saepe et obrui; F IV, 29. una voluptas e multis obscuratur in illa vita voluptaria; F IV, 31.

obscurus, dunkel, unverständlich, unkenntlich, unfklar, unbekannt, unbekannt, verdeckt: A. **bei Eub-**
frantibus; alqs: interrogati, dives pauper, clarus obscurus sit; A II, 92. Amphiarus et Tiresias non humiles et obscuro, ... sed clari et praestantes viri; D I, 88. ille .. nimis etiam obscurus Euphorion; at non Homerus; D II, 133 (132). valde Heraclitus obscurus, minime Democritus; D II, 133.

alqd: si ... obscuriora sunt, quae videtur; A II, 53. si, quia obscura, concedo; A II, 94. etsi habet haec Stoicorum ratio difficultis quiddam et obscurus; F III, 15. ista exposuisti, ... ut tam obscura, dilucide; F IV, 1. obscura .. quaedam esse confiteor; F IV, 2. requires, si quid fuerit obscurus; T IV, 10. obscurum deo nihil potest esse; N III, 38. litterae neque expressae neque oppressae, ne aut obscurum esset aut putidum; O I, 133.

cogitatio: mihi ... multo difficultior occurrit cogitatio, multo obscurior; T I, 51.

commendatio: prima illa commendatio ... incerta et obscura est; F V, 41.

dictum, factum: nullum obscurum potest nec dictum eius esse nec factum; O II, 44.

historia: obscura est historia Romana; R II, 33.

insigne: quo (insigni veri) obscuro et oppresso; A II, 36.

intellegentiae: rerum plurimarum obscuras nec satis * intellegentias inchoavit || enudavit, al. ||; L I, 26.

maiores: qui magna sibi proponunt obscuris orti maioribus; O I, 116.

natura: ut intellegeritis, quam esset obscura (natura deorum); N III, 93. vis et natura quaedam significans aliquid per se ipsa satis certa, cognitioni autem hominum obscurior; D I, 15.

nomen: quasi in familiam patriciam venerit, (Fibrenus) amittit nomen obscurus; L II, 6. sibi habeant sapientiae nomen et invidiosum et obscurum; Lae 18.

oracula: quod erant multa (oracula) obscura, multa ambigua; D I, 116. oraculis ... volumen implevit ... partim flexilicis et obscuris, ... partim ambiguis; D II, 115.

ostenta: quae (ostenta) si signa deorum putanda sunt, cur tam obscura fuerant? D II, 55.

poeta, physicus: poeta nemo, nemo physicus obscurus? D II, 132.

quaestio: quae (ἀγνοῦσα) ... quam vim habeant, obscura quaestio est; Fa 1.

ratio: quid, si etiam ratio exeat artificiosae praesensionis facilis, divinae autem paulo obscurior? D I, 109.

res: quid cum facturum putem de abditis rebus et obscuris? A II, 30. nec (Epicurus) de re obscura ... aut artificiosa, ... sed de illustri ... loquitur; F II, 15. rem videlicet difficilem et obscuram! F II, 75. in rebus minime obscuris non multas est apud eos disserendi labor; F III, 40. si ulla alia de re obscura affirmare possem; T I, 60. de re obscura atque difficili a te dictum esse dilucide; N I, 58. quis, quanto diutius considero, ... tanto mihi res videtur obscurior; N I, 60. de rebus et obscuris et incertis ad Apollinem censeo

referendum; D I, 122. quod quidam nimis magnum studium ... in res obscuras atque difficiles conferunt; O I, 19.

sensus: sensus ... non obscuros dicit, sed tenebrosos; A II, 73.

servitus: ubi ne obscura quidem est aut dubia servitus; R I, 47.

signa: | ostenta.
somnia: multa (somnia) falsa. immo obscura fortasse nobis; D I, 60. obscura somnia minime consentanea maiestati deorum; D II, 135.

species: antecedit obscura specie stellarum Cassiopeia; N II, 111.

stella: si obscurior et quasi caliginosa stella extiterit; D I, 130.

visa: fuit ... divina beneficentia | beneficentia | dignius ... clariora visa dare vigilantium quam obscuriora per omnium; D II, 126. deosne ... obicere iis (mortalibus) visa quaedam tortuosa et obscura; D II, 129.

umbra: unde animae excitantur obscura umbra operatae; T I, 87.

B. **afficit**: a. genus: non iusti, non viri boni (hoc genus est), versuti potius, obscuro, astuti, fallacis; O III, 57.

b. l. i. adsequor: quibus (ratione, intellegentia) utimur ad eam rem, ut apertis obscura adsequamur; N III, 38.

dico: dices ista ipsa obscura planius, quam dicuntur a Graecis; T IV, 10.

2. progredior ad: negas te usque ad obscura progredi; A II, 94.

II. in: etiam a certis et industriosis cohibes adensum; hoc idem me in obscuris facere non sinis; A II, 94.

obsecro, anflehen, beschwören: I. alqs: obsecro, .. Torquate, haec dicit Epicurus? F II, 21.

II. Imperatit: siace, obsecro, in me vim coruscum fulminis! T II, 21.

III. alqm: obsecro te, terrae tibi ... sata ... videtur tanta vis memoriae? T I, 60. excludit, revocat; redeam? non, si me obsecres; N III, 72. sed, obsecro te, ita venusta habeantur ista ... ut ...; P 38. ut se edoceret, obsecrans Apollinem, quo sese vertant tantae sortes somnium; D I, 42.

fidem: pro deum, popularium omnium, omnium adolescentium clamo, postulo, obsecro, oro, ploro atque imploro fidem; N I, 13.

patrem: (silus) obsecrabit patrem, ne id faciat; O III, 90.

obsequium, Nachgiebigkeit: I. indulget, al.: obsequium multo molestius, quod peccatis indulgens praecipitem amicum ferri sinis; Lae 89. parit: quod in Andria familiaris meus dicit: obsequium amicos, veritas odium parit; Lae 89.

II. adsum in: in obsequio ... comitas adsit; Lae 89.

discedo a: quom animus ... a || ab || corporis obsequio indulgentiae discessit; L I, 60.

III. impelli: qui ... in fraudem obsequio impellitur; Lae 89.

obsequor, mitfliehen, nachgeben, folgen: I. alqs: me obstare, illos obsequi? D I, 66.

II. alicui: ne, dum huic obsequor, vobis molestus sim; F V, 8. quibus obsequi nollent; Lae 35.

amico: obsecuti amico cuiquam || cuidam ||; A II, 8.

auspicis: auspiciis plurimum obsecutus est Romulus; R II, 16.

cupiditati: cum huic (cupiditati) obsecutus sis || es ||, illi est repugnandum; T V, 60.

legibus: admodum sanctis patriae legibus obsequimur; T I, 101.

naturae: tunc obsequatur (homo) naturae, cum sine magistro senserit, quid natura desideret; fr V, 82.

studiis: tuis .. optimis studiis obsequemur; T II, 67.

voluntati: obsequar .. voluntati tuae; F II, 17.

obsero, beſſen: frugibus (terra) observabatur; L II, 63.

observatio, Beobachtung: I. agnoscit: quae si a natura profecta observatio atque usus agnovit; D I, 131.

est: persuaderi .. cuiquam potest ea, quae significari dicuntur extis, cognita esse ab haruspiciibus observatio diurna? quae diurna ista fuit? D II, 28. quaedam observatio constans atque diurna est, cum quid visum secundum quietem sit, quid evenit et quid sequi solet; D II, 124. [adeo summa erat observatio in bello movendo]; O I, 36.

facit: observatio diurna ... notandis rebus fecit artem; D II, 146.

valet: valet .. in fulguribus observatio diurna; D II, 42.

II, 1. facio: astrologorum signa in caelo quid sit || sit || observatio || quaesit, observat Iovis ||, cum ...; R I, 30.

2. consto ex: artificiosum (genus divinandi) constare partim ex coniectura, partim ex observatione diurna; D II, 26.

3. in: in antem nihil esse in observatione putant; D I, 113.

III. aliquid: f. I, 1.

IV. adferre: adfert .. vetustas omnibus in rebus longinqua observatio incredibilem scientiam; D I, 109.

cognosci: f. I, 1. est; D II, 28.

dicere: non .. sumus ii nos augures, qui avium reliquorumve signorum observatione futura dicamus; D II, 70.

discere: est .. ars in illis, qui novas res coniectura persequuntur, veteres observatione didicerunt; D I, 34.

efficere: Chaldaei ... diurna observatio siderum scientiam putantur efficere, ut praedici possent ...; D I, 2.

inveniri: si .. neque deus est effector somniorum neque naturae || est || societas ulla cum somnia neque observatione inveniri potuit scientia; D II, 147.

notari: quae .. extis, quae fulguribus, quae portentis, quae astris praesentantur, haec notata sunt observatione diurna; D I, 109. ita fit, ut .. observatione notari possit, quae res ... consequatur; D I, 126.

sustentari: valetudo sustentatur notitia sui corporis et observatione, quae res ...; O II, 86.

observito, beobtten, beobachten: motus, traiectione: principio Assyrii ... traiectione motuque stellarum observitaverunt; D I, 2.

voce: neque solum deorum voces Pythagorae observitaverunt, sed etiam hominum, quae vocant omnia; D I, 102.

observo, beobachten, lauern, darauf achten, halten, eifren, bereifren: I, 1. notare: quibus curvus rerum observando notatus est; D I, 127. quo modo .. haec infinita et semper nova ... observando notare possumus? D II, 146.

2. a. unperf. ßnlich: quam longinquo tempore observari potuit? D II, 28.

b. araneolae: ut in araneolis aliae quasi rete texunt, ... aliae autem ex inopinato observant; N II, 123.

externi: quod (externi) aliis avibus nuntiantur, aliis signis, aliter observant, alia respondent; D II, 83.

II, 1. imbr. Frage: f. III. nutum; T IV, 67.

2. ne: nec (videtur vera amicitia) observare restricte f. stricte I, ne plus reddat quam acceperit; Lae 58.

3. ut: quod idem in dilectis consules observant, ut primus miles fiat bono nomine; D I, 102. quom ... observetur ..., ut casta corpora adhibeantur; L II, 24.

III. aliquid: ut ... domi vicissim Laelium ... observaret in parentis loco Scipio; R I, 18. eos ... sic ut aliquo honore aut imperio affectos observare et colere debemus; O I, 149. qui simulatione amicitiae coluntur et observantur temporis causa; Lae 26.

aliquid: est .. tibi edicendum, quae sis observaturus in iure dicendo; F II, 74. observata sunt haec tempore immenso; D I, 12. haec observari certe non poterunt; D II, 33. quid est ... quod observatum sit in fulgure? D II, 42. quid (Iuppiter proficit), cum in eorum gentium oras (fulmen icti), in quibus haec ne observantur quidem? D II, 45. Natae .. statua aut aera legum de caelo tacta quid habent observatum ac vetustum? D II, 47. quando .. ista observans quieto et libero animo esse poteris? D II, 83. quae .. observanda essent, multa constituit; R II, 27. ut ... cetera sic observatur, ut ...; O I, 51. quae et apud nos et in aliis civitatibus, ut quaeque optime morata est, ita diligentissime observantur; C 63. f. II, 3. D I, 102.

abruptionem: quae si suscipiamus, pedis offensio nobis et abruptio corrigiae et sternumenta erunt observanda; D II, 84.

facta, litteras: nec ii (sophisticus) solum litteras, ... sed etiam facta hominum observant; L III, 46.

leges: intellego te .. alias in historia leges observandas putare, alias in poemate; L I, 5. quibus (legibus latrones) parent, quae observant; O II, 40.

nutum: plena delentia argento nutum observabit meum, quid velim, quid studeamus; T IV, 67. hereditatis spes ... quem nutum locupletis orbi sensis non observat? P 39.

offensionem: f. abruptionem. res: si causae non reperiantur istarum rerum, res tamen ipsae observari animadvertique poterunt; D II, 47.

significationes: observatio longo tempore significationibus; D I, 12.

signa: observatio ac notatis signis; D I, 34. astrologorum signa in caelo quid fit || sit || observatio || quaesit, observat Iovis ||, cum ...; R I, 30.

somnia: somnia observari possunt? D II, 146.

sternumenta: f. abruptionem.

tempus: ut ... inimicitia (sit) ira ulciscendi tempus observans; T IV, 21.

versus: Sibyllae versus observamus; D II, 110.

obsideo, bemöhen, besetzt halten, belagern: aliquid: qui ab hoste obsidentur; O II, 56.

locum: corporibus .. omnis obsidet locus; N I, 65. occupatis et obsessis urbis locis; L III, 19. umbilicum: eo sancte Apollo, qui nimbilicum certum terrarum obsidet; D II, 115.

obsidio, Einſchließung: (P. Decius) incolu-
miam exercitum obsidione liberavit; D I, 51.

obsigno, verſiegeln: alqd, matronam, naturam: parere quaedam matrona cupiens dubitans, essetne praegnans || praegnans ||, visa est in quiete obsignatam habere naturam. rettulit. negavit (conector) eam, quoniam obsignata fuisset, concipere potuisse. at alter praegnantem || praegnantem || esse dixit; nam inane obsignari nihil solere; D II, 145.

tabellas: tabellis obsignatis agis mecum; T V, 33.

obsisto, entgegenstellen, sich entgegenstellen, widerſetzen, Widerſtand leiſten: I, I. unperſönlich: causam ... ita popularem, ut non posset obsisti; L III, 26. obsistitur, quom agritur severe; L III, 34. 2. alq: quodsi in omnibus his rebus obsistis; N I, 98.

causa: nisi quae causa gravior obstitiasset; D II, 4.

vis: nisi quae vis obstitit; N II, 35.

II. quo minus: §. III naturae; N II, 35.

III. alicui: (Pisistrato) quaerenti, qua .. re fretus (Solon) sibi tam audaciter obstitisset; C 72. blanditiis: quoniam eius (voluptatis) blanditiis non facile obsistimus; C 44.

dolori: intelleges, quam sit obstitendum dolori; T II, 28. ut tanquam hosti sic obstat dolori; T II, 51.

fato: qui (Epicurus) aliter obstitere fato fatetur se non potuisse, nisi ...; Fa 48.

fortuna: qua (magnitudine animi) facile posset repugnari obstitique fortuna; F IV, 17. hosti: §. dolori; T II, 51.

iniuriae: qui .. non defendit nec obstitit, si potest, iniuriae; O I, 23.

naturae: cui (naturae) obseti non potest; F II, 49. naturae obseti nullo modo posse; T III, 71. ceteris naturis multa externa, quo minus perficiantur, possunt obstitere; N II, 35.

odiis: multorum .. odiis nullas opes posse obstitere; O II, 23.

opinionibus: etsi maximam actionem puto ... obstitere opinionibus; A II, 108.

populo: quom aliquid ... obtinere, id est obseti posse populo, negatur; L III, 34.

solis: «Nomis lunis soli luna obstitit et nox»; R I, 25.

studiis: studiis .. generorum ... difficile est ... obstitere; Lae 26.

visis: summum munus esse sapientiae obstitere visis; F III, 31.

vitiis: quibus (vitiis) alii non facile possunt obstitere; O II, 37.

IV. alqd: «idem .. (haruspices) fulgora || fulgura || atque obstita pianto»; L II, 21.

obsolesco, obsoletus, veralten, vergehen: alqd: haec ... ne obsolescerent, renovabam, cum licebat, legendo; A I, 11. neque ego haec nunc sine causa tam vetera vobis et tam obsoleta decanto; R II, 55.

mores: quos (antiquos mores) ita oblivione obsoletos videmus, ut non modo non colantur, sed iam ignorentur; R V, 2.

philosophi: quibus (Cyrenaicis philosophia) obsoletis; O III, 116.

obsono, Speiße einſaufen: Socraten || Socratem || ferunt ... respondisse se, quo melius cenaret, obsonare ambulando famem; T V, 97.

obstipesco, ſtaunen: alqs: «quidam torpentibus subito obstipuitis, Achivi?»; D II, 64. bubulcus: eius (Tagetis) aspectu cum obstipisset bubulcus; D II, 50.

obstipus, ſeitwärts geneigt: «obstipum caput at || a, ac || tereti cervicē reflexum obtutum in cauda maioris figure dicant»; N II, 107.

obsto, im Wege ſtehen, hinderlich ſein: I. a lqs: «me obstare, illos obsequi?»; D I, 66. «sustulit (Gyges), quos obstare arbitratur»; O III, 38.

alqd: si ... omnia revoventur, quae obstant et impediunt; A II, 19. neque quoquam interiectum est, quod obstat, sed ...; A II, 80. sequitur, ut nihil paenitet, nihil desit, nihil obstat; T V, 53. non modo in homine, sed etiam in arbore, quicquid supervacaneum sit aut usum non habeat, obstat; N I, 99.

II. quo minus: quid .. obstat, quo minus (deus) sit beatus, si non sit bipes? N I, 95.

obstringo, ſeffeln, verſpſichten, verſtricken: alqm: qui se eo (parricidio) obstrinxerit; O III, 83. homines: haec .. opera grata multis et ad beneficiis obstringendos homines accommodata; O II, 65.

obstruo, verſtöſſen, verſtopfen, verſperren: cognitionem: etsi .. omnis cognitio multis est obstructa difficultatibus; A II, 7.

iter: qui (Scipiones) iter Poenis vel corporibus suis obstruere voluerunt; C 75.

partes: obstructas eas partes et obturatas esse; Fa 10.

obstupescio, betäubt: illa .. (pars animi), in qua feritas quaedam sit, ... cum sit immoderato obstupescit || extumefacta, al. || potu atque pastu; D I, 60.

obstupesco §. obstipesco.

obsum, hinderlich ſein, ſtöbern: alqs: multi .. et, cum obesse vellent, profuerunt et, cum prodesse, obfuerunt; N III, 70. «men obesse, illos prodesse?»; D I, 66.

alqd: cum appetitus ille animi aliquid ad se trahere coeperit consulto, quod sibi obset; F V, 28. qui gratificatur cuiquam, quod obset illi; O I, 42.

auctoritas: an in eo auctoritas nihil obset? mihi quidem videtur vel plurimum; A II, 60. obset plerumque iis, qui discere volunt, auctoritas eorum, qui se docere profiterunt; N I, 10.

benignitas: ne obset benignitas et iis ipsis, quibus benigne videbitur fieri, et ceteris; O I, 42.

contagio: «ne contagio mea bonis umbrave obset»; T III, 26.

genus: genus hoc voluptatum optabile esse, si non obset, prodesse nunquam; T V, 94.

homines: homines hominibus obesse plurimum; O II, 12. quin homines plurimum hominibus et prosint et obset; O II, 17.

invidia: ut ... neque locupletibus ad sua vel tenenda vel recuperanda obset invidia; O II, 85.

laniatus: quid .. mihi ferarum laniatus obset nihil sentienti? T I, 104.

principes: neque solum (vitios principes) obset, quod ipsi corruptuntur, sed etiam quod corruptum; L III, 32.

res: quae (res) noceant et obset; O II, 12. ut ea res aut prosint aut certe ne obset rei publicae; O II, 72. quae res aut prodesse soleant aut obesse; O II, 86.

sententia: ista sententia ... obset saepissime rei publicae; L III, 34.

umbra: §. contagio.

obsurdesco, taub werden: alqs: obsur-

descimus nescio quo modo nec ea, quae ab ea (natura) monentur, audimus; Lae 88.

aures: hoc sonitu oplettae aures hominum obsurderunt; R VI, 19.

obtego, *bededen*: quem ad modum os resectum || reiectum, al. || terra obtegatur; L II, 55.

obtemperatio, *Obtörjam*: quodsi inastitia est obtemperatio scriptis legibus institutisque populorum; L I, 42.

obtempo (opt.), *willfährig, nachkommen*, *gehörig*: I, I. modus: neque solum his || iis || (magistratibus) praescribendus est imperandi, sed etiam civibus obtemperandi modus; L III, 5.
2. a. unper||n||d: in quo si mihi esset obtemperatum; O I, 35.

b. alqs: ut peccatum haerent non eo, qui monerit, sed in eo, qui non obtemperat; D I, 30. „olli .. obtemperanto“; L II, 21.

appetitus: ita fit, ut ratio praesit, adpetitus obtemperet; O I, 101.

II. alieni: f. philosopho.
auspiciis: cum auspiciis obtemperatum esset; D II, 20. etiamsi (Flaminius) obtemperasset auspiciis; D II, 21.

iussis: hominum vita iussis supremae legis obtemperat; L III, 3.

legi: fortitudo est .. adfectio animi legi summae in perpetuanda rebus obtemperans; T IV, 53.
magistratibus: ut obtemperant oboediantque magistratibus; L III, 5.

philosopho: qui (philosophus) obtemperet ipse sibi et decretis suis pareat; T II, 11.

praecipitis: quam (virtutem) alii ipsam temperantiam dicunt esse, alii obtemperantem temperantiam praecipitis; T IV, 30.

ratiō: gestire, lactari, haec omnia „morbo“ Graeci appellant, motus animi ratiōni non obtemperantis; T III, 7. quae est immoderata adpetitio opinati magni boni ratiōni non obtemperans; T III, 24. (stulti) animos .. demittunt et contrahunt ratiōni non obtemperantes; T IV, 14. ut perturbaciones fugiamus, id est motus animi nimios ratiōni non obtemperantes; O I, 136. praestantissimum est appetitum obtemperare ratiōni; O I, 141.

significationibus: Cilicea et Arabum natio avium significationibus plurimum obtemperant; D I, 92.

obtero (opt.), *germalmen, vernichten*: alqd: omnia .. quae dura, difficilia, adversa videantur, ea virtutibus iis .. obtteri posse; F IV, 59.
artem: cum Achivi coepissent inter se || sese || strepere aperteque artem obterere extispicum“; D I, 29.

aurigam: ut auriga inductus et curru trahitur, operitur, laniatur, eliditur; R II, 68.

obtineo (opt.), *einnehmen, inne haben, festhalten, behaupten*: I. acc. c. inf.: si (Chrysiippe) non obtinuerit omne, quod enuntiatur, aut verum esse aut falsum; Fa 21. f. II. alqd; F II, 107. III. 11.
II. alqd: qui (homo impotens) nec facile efficere possit, quod conetur, nec obtinere, si effecerit; F I, 52. non metuet .. sive celare poterit || poterit ||, sive opibus magna, quicquid fecerit, obtinere; F II, 71. illud .. ipsum qui obtineri potest, quod dicitis, .. voluptates .. pertinere? F II, 107. nisi hoc obtineatur, id solum bonum esse, quod ..; F III, 11. si ietud obtinueris; F IV, 2. omne officium referent .. ad prima illa secundum naturam obtinenda; F V, 19.

si minus id obtinebis; T I, 26. hi quid possint obtinere, videamus; T V, 85. obtineri ne ea non possint || possunt, al. ||, videndum est; L III, 33. quom aliquid .. obtineri, id est oblati posse populo, negatur; L III, 34. quid hoc populo obtineri possit; L III, 37. etiamsi id possis nullo refellente optinere; O III, 77.

causam: quas (causas) interdum obtines; F IV, 1. causam non obtinens repugnante natura; F IV, 56.

definitionem: quam (definitionem) nisi obtinemus; A II, 18.

imperium: ut quiesquam inveterata potestate aut ad deponendum imperium tardior esset aut ad optinendum munitior; R II, 23.

instar: terram .. ad universi caeli compleaum quasi puncti instar obtinere; T I, 40.

legem: quae (lex) in Graecorum convivii obtinetur; T V, 118.

locum: f. **locus**, II, I. obtineo (6 Et) (S. 473. a. nomen: f. **nomen**, II, I. obtineo (3 Et) (S. 717. b.

numerus: etiam Lucifer ceteraque errantes numerum deorum obtineunt; legitur etiam inerrantes; N III, 51. eius (Ti. Gracchi) filii .. mortui numerum optinent iure caesorum; O II, 43.

partem: an dubium est, quia virtus ita maximam partem obtineat in rebus humanis, ut reliqua obruat? F V, 91.

potentiam: quod .. erat ad optinendam || optinendam || potentiam nobilium vel maximum; R II, 56.

ratiōnem: quam (rationem) si obtinemus; D I, 117.

regionem: mediam fere regionem sol obtinet; R VI, 17.

regnum: quod (regnum) a Tantalō et Peloe proditum iure optinebatur; O III, 84.

sapientiam: quanta .. instrumenta habeat ad obtinendam adipiscendamque sapientiam; L I, 59.

sententiam: quod (Stoici) se posse putant duas contrarias sententias obtinere; F IV, 78. quam (sententiam) vis obtineri; T I, 26.

testamentum: quod (testamentum) quo facilius optinerent; O III, 73.

vim: eam .. (naturalem legem) vim obtinere recta imperantem prohibentemque contraria; N I, 36.

umerum: „Capra laevum umerum clara obtinet“; N II, 110.

obtingo, *begegnen, widerfahren, zu treffen werden*: I. ut: cum ei (L. Paulo) bellum ut cum rege Persae gereret obtigisset; D I, 103.

II. alqd: ex quo .. quod cuique obtingit, id quisque tenet; O I, 21.

hostia: quid est tam perspicuum quam .. talia cuique exta esse, qualis cuique obtigerit hostia? at enim id ipsum habet aliquid divini, quae cuique hostia obtingat; D II, 38.

obtorpesco, *erstarren, gefühllos werden*: iam subactus miseris obtorpuis; T III, 67.

obtrectatio, *Berfeinerung, Mißgunst*: I. est: obtrectatio .. est, ea quam intellegi *Eplorensis* volo, aegritudo ex eo, quod alter quoque potitur eo, quod ipse concupiverit; T IV, 17 (18). II. subicio: ut aegritudin (subiciuntur) .. aemulatio, obtrectatio, misericordia; T IV, 16.

obtrectator, *Widerfaher*: obtrectatores .. et invidi Scipionis .. tenent nihil minus illis mortuis senatus alteram partem; R I, 31.

obtrecto, verfleinern, Abbruch thun: I, 1, a. est: et invidere aegritudinis est et aemulari et obtrectare; T II, 83. ipsum illud aemulari, obtrectare non esse inutile; T IV, 46. aemulari utile est, obtrectare, miserari; T IV, 56.

b. causa: Arceſilaa .. non obtrectandi causa cum Zenone pugnavisse, sed: A II, 76.

2. alqs: cum sit ... obtrectantis .. angri alieno bono, quod id etiam alius habeat; T IV, 56.

II. alicui: Arceſilaa Zenoni, ut putatur, obtrectans; A II, 16. obtrectare .. alteri ... quid habet utilitatis? T IV, 56.

obtrunco, töten: a puerum interea obtruncate; N III, 67.

obtundo (opt.), abſumpfen, ſchwächen: alqm: mihi .. non modo ad sapientiam caeci videmur, sed ad ea ipsa, quae ... cerni videntur, abetis et obtusi; A fr 18.

alqd: quo quid dici potuit obtusius? N I, 70. aciem: nonne .. videtur ... ille (animus) ... cuius || cui || obtusior sit acies, non videre ..? C 83.

aegritudinem: nihil est .., quod tam obtundat elevetque aegritudinem quam ... cogitatio ..; T III, 34.

mentem: multa .. e corpore existunt, quae acuant mentem, multa, quae obtundant; T I, 80.

Edict: qui + numero || numeros || optamatum et principum optulit || optadit || is vocibus; R VI, 2.

obturo, verſtopfen: obstructas eas partes et obturatas esse; Fa 10.

obtusus (opt.), ſtief: L est: cum idem obtutus esset amborum (oculorum); N III, 9.

II, 1. effugio: animus .. oculorum effugit optatum; Ti 27.

figo: obstipum caput ... obtutum in cauda maioris figere dicas; N II, 107.

2. iudico ex: ex oculorum optutu, superciliorum aut remissione aut contractione ... facile iudicabimus, quid eorum apte fiat; O I, 146.

III. adversare: haec (dextra) interemit ... draconem auriferam obtutu adversantem arborem? ||; T II, 22.

videri: quodam obtutu oculorum duo pro uno (videntur) lucernae lumina; D II, 120.

obvenio, überfahren, ſich entgegen: auspicium: ne iuges || iuge, al. || auspicium obveniat; D II, 77.

necessitas: sin quae necessitas huius muneris alicui rei publicae obvenit; O II, 74.

obversor, vorſchreiben: obversentur species honestae verae || vero, viro, al. ||; T II, 52.

obverto, ſtimmenben: hincine est ille Telamon, ... quem aspectabant, cuius ob os Graii ora obvertebant sua? T III, 39.

obviam f. ob, I (3 Et.) S. 782, a.

obvius, entgegen: non dubitaverim me gravissimis tempestatibus ac paene fulminibus ipsis obvium ferre conservandorum civium causa; R I, 7.

obvolvo, verſchüllen: adest fax obvoluta sanguine atque incendio; D I, 67.

occaeco, blenden, verſtärken, bebeden: I. nigror: tenebrae conducuntur noctisque et nimbum occaecat nigror; D I, 24.

II. alqm: qui ..., quos dolores et quas molestias exceptari sint, occaecati cupiditate non provident; F I, 83.

semen: primum id (semen terra) occaecatum cohibet, ex quo occasio, quae hoc efficit, nominata est; C 51.

occasio, günſtiger Zeitpunkt, Gelegenheits: appello: tempus ... actionis oportuna Graeco *συνασία*, Latine appellatur occasio; O I, 142.

omitto, al.: teneo, quam optabam, occasione neque omittam; L I, 5.

occasus, Untergang, Westen, Ende: L est: qui exortus quoque die signi alicuius aut qui occasus futurus sit; D II, 17. iucundum nobis perfunctis muneribus humanis occasum neque molestam extinctionem et quasi quietem vitae fore; fr V, 97.

II, 1. cerno: cum ... cernerent ... eorum .. (astrorum) omnium ortus et occasus; N II, 85.

facio: necesse est ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnes; D II, 92.

2. comceo ad: quorum (siderum) alterum (genus) spatii immutabilibus ab ortu ad occasum commean; N II, 49.

III. post: a Graecis .. (ea) peti non poterat ac post L. Aelii nostri occasum ne a Latinis quidem; A I, 8.

occatio, Eggen: f. occaeco, II. semen.

occento, ein Spottlied fingen: si quis occentavisset sive carmen condidisset, quod infamiam faceret flagitiumve alteri; R IV, 12.

occidens, Westen: ad: qui (homines) has nobiscum terras ab oriente ad occidentem colunt; N II, 164. quem (Saturnum) volgo maxime colunt ad occidentem; N III, 44.

occido, untergehen, unſommen, dem Ende entgegengehen: alqs: necesse est .. miseros esse eos, qui centum milibus annorum ante occiderunt; T I, 9. qui et domesticis et forensibus solacis ornamentisque privati certo si ante occidissent; T I, 84. hic (Priamus) si vivis filius incolomi regno occidisset; T I, 85. quodsi (Priamus) ante occidisset, talem || accidisset, tamen || eventum omnino amisisset; T I, 85. qui (Pompeius), si mortem tum obisset, in amplissimis fortunis occidisset; T I, 86. pari animo Laedaemonius in Thermopylis occiderunt; T I, 101. aene me || neve || occidentem || occiderunt || matris superet caritate; T II, 20. refrigerato .. et extincto calore occidimus ipsi et extinguimur; N II, 23. P. Decius ... dixit ... se sibi in somnis visum esse ... occidere cum maxima gloria; D I, 51. proliatam eum (Eudemum) ad Syracusas occidisse; D I, 53. qui (Lucumo) Romuli socius in Sabino proelio occiderat; R II, 14.

alqd: aindem .. eadem aequae || quae, quae || oriuntur de integro atque || aequae || eodem occidunt; D I, 131. erit aliquid, quod aut ex nihilo oriatur aut in nihilum subito occidat; D II, 37. ut, quod est rectum ..., neque cum litteris, quibus scita scribuntur || describuntur ||, aut oriatur aut occidat; L II, 11.

animus: una animus et corpus occidere; T I, 18. sive occiderit animus sive vigeat; T I, 104. Arctoe: hunc circum (polam) Arctoe duae feruntur nunquam occidentes; N II, 105.

corpus: f. animus; T I, 18.

di: Anaximandri .. opinio est nativos esse deos longis intervallis orientis occidentisque; N I, 25.

fortuna: ant scias, quanto e loco, quantis opibus, quibus de rebus lapsa fortuna occidat || accidat ||; T III, 44.

homines: quae caecitate || qua (fama populari) caecati || homines ... funditus alii everterunt suas civitates, alii ipsi occiderunt; T III, 4.

memoria: ne morte patris familias sacrorum memoria occideret || [ne ... occideret] ||; L II, 48. quarum rerum recordatio et memoria si una cum illo (Scipione) occiderat; Lae 104.

mos: non ... erat illa tum civitas, ... cum mos patrius occiderat; P 27.

nomen: amicitiae nomen iam occiderit; L I, 34. ornatus: ut hic ornatus umquam dilapsus occidat; A II, 119.

principium: quod (principium) si nunquam oritur, ne occidit quidem umquam; T I, 54. quodsi; R VI, 27.

puer: iidem, si puer parvus occidit, aequo animo ferendum putant, si vero in cunis, ne querendum quidem; T I, 93.

recordatio: f. memoria; Lae 104. senatus: cum ... esset (in re publica) senatus, qui tum occiderat; P 28.

sententiae: non ... hominum interitu sententiae quoque occidunt; N I, 11.

solus: f. alq; R II, 14.

sol: qui (aesti) solem, ut aiunt, nec occidentem umquam viderint nec orientem; F II, 23. quae (bestiola) .. occidente sole (morta est); T I, 94. is ... (sol) oriens et occidens diem noctemque conficit; N II, 102. ..intera prope iam occidente sole inhorrescit mare; D I, 24.

stellae: eodem .. modo (stellae) oriuntur et occidunt; N II, 103.

studia: ut superiorum aetatum studia occidunt, sic occidunt etiam senectutis; C 76.

vir: ut (di) placari populo Romano non possent, nisi viri tales occiderent; N III, 15. qui (sapiens vir) si occiderit, multum de communi utilitate detraxerit; O III, 31.

virtus: ..efeminata virtus adflicta occidit; T II, 21.

vita: cum suis se laudibus vita occidens consolari potest; T I, 109.

occido, erschlagen, niederhauen, töten, umbringen, ermorden: alqm: ..occidam illum equidem et vincam; T IV, 48. quem .. vehementer amarat, occiderat; T V, 60. quasi vero capulo (Philippus) sit occisus; Fa 5. quem (Gallum T. Manlius) ab eo provocatus occiderat; O III, 112.

civem: ut dictator, quem vellet civem, indemnatum aut indicta causa impune posset occidere; L I, 42.

filiam: L. Verginius ... virginem filiam sua manu occidit potius, quam ...; F II, 66.

hominem: f. homo, II, 1. occido (S Et.) E. 165, b.

tyrannum: num .. se astrinxit scelere, si qui tyrannum occidit quamvis familiarem? O III, 19. virginem: f. filiam.

occludo, schließen: ut seditiosi tribuni solent, occludi tabernas inbes? A II, 144.

occulo, verbergen (vgl. occultus): quae (feminae) ceteris in uribus molliissimo cultu ..parietum umbris occultantur; T II, 36.

occultatio, Verbergung: I. propono: aut occultatione proposita aut impunitate aut ||ac || licentia; F II, 73.

II. tutari: aliae (bestiae) fuga se, aliae occultatione tutantur; N II, 127.

II.

occulte, verbergen, heimlich: declaro: aperte declarari oportebat, aut ne occulte quidem, si ea scri (di) nolebant; D II, 55.

dico: nec consulto dicis occulte tamquam Heraclitus, sed ... ne tu quidem intelligas; N I, 74.

facio: quamvis occulte (improbitas) fecerit, nunquam tamen id confidet fore semper occultum; F I, 50. quod .. facere turpe non est, modo occulte, id dicere obscenum est; O I, 127.

fallo: facile ut excogitet, quo modo occulte, sine teste, sine ullo consilio fallat; F II, 53.

lateo: si scieris ... aspident occulte latere uspiam; F II, 59.

pareo: ipsi .. necessitati dant operam ut quam occultissime pareant; O I, 127.

trado: cum carminibus soliti illi esse dicantur .. praecepta quaedam occultis tradere; T IV, 3.

oculto, verbergen halten, verheimlichen: I. opinio, spes: ex omni deliberatione celandi et occultandi spes opinioque removenda est; O III, 37.

II. alqd: interperantiss .. arbitror esse scribere, quod occultari velit || velis ||; A I, 2. latent ista omnia crassis occultata et circumfusa tenebris; A II, 122. videsne, ut, si quae in membris prava ... sint, occultent homines? F V, 46. eorum .. omnium, quae naturae obscuritate occultantur, cognitiones quem ad modum nos moveant; F V, 51. quae .. natura occultavit; O I, 127. ut ... quod turpe est, id, quamvis occultetur, tamen honestum fieri nullo modo potest; O III, 78.

alites: ut ... alites tum in hac, tum in illa parte se occultant; D I, 120.

appetitum: occultat et dissimulat appetitum voluptatis propter verecundiam; O I, 105.

gaudium: maxime in pecunia creditis occultat suum gaudium; O II, 79.

res: quae (res) a natura occultatas et latentes indagare ratio potest; F V, 58.

sententiam: aperte .. vel odisse magis ingenui est quam fronte occultare sententiam; Lae 65.

stellas: quia (stellae) tum occultantur, tum rureus aperiantur; N II, 51.

suffragium: non latebra danda (fuit) populo, in qua ... tabella vitiosum occultaret suffragium; L III, 34.

telum: ne quod in vestimentis telum occultaretur; O II, 25.

veritatem: ut in fronte ostentatio sit, intus veritas occultetur? F II, 77.

occultus, verbergen, verhehrt, geheim, heimlich, n. Geheimnis, Geheimdienst: A. dei **Caeban** ..fibus: alqs: qui occultus et tectus dicitur; F II, 54.

alqd (vgl. B, b): quamvis occulte (improbitas) fecerit, nunquam tamen id confidet fore semper occultum; F I, 50. quae occulta nobis sunt; F III, 37.

conatus: ..tam fore ut occultos populus sanctusque senatus cerere conatus posset; D I, 20.

facinus: occultum facinus esse poterit, (sapiens) gaudebit; F II, 57. quod facinus occultius? N III, 74.

natura: a primo .. mirabiliter occulta natura est; F V, 41.

res: Socrates mihi videtur ... primus a rebus occultis ... avocavisse philosophiam; A I, 15. altera (ratio accepta fuit) de natura et rebus occultis; A I, 19. cum res occultissimas aperueris; A II, 62. indagatio ipsa rerum ... occultissimam habet oblectationem; A II, 127. omnium rerum occultarum ignoratione subata; F I, 64.

amplitudines . . . profectae a contemplatione rerum occultarum; F IV, 18. maximam materiam ex rebus per se investigatis ad rerum occultarum cognitionem attulerunt; F V, 9. quae ex cognitione facilior facta est investigatio rerum occultissimarum; F V, 10. qui (Epicurus) res occultas et penitus abditas . . . sic tractet, ut manu; N I, 49. cognitionem . . . rerum . . . occultarum . . . ad beate vivendum necessariam ducimus; O I, 18.

suffragia: emergunt . . . haec aliquando . . . occultis de honore suffragis; O II, 24.

B. **afflicta**: a. **manae**: l. adentatur, al.: j. **calidus**, B, 1 (8. I, 6. 373, b).

b. **neutr.**: l. i. aperio: altera (conclusionis) occulta quaedam et quasi involuta aperiri; F I, 30.

colo: quae Lemni nocturno aditu occulta colunt, silvestribus saepibus densa; N I, 119.

investigo: quae (via) investigat occulta, quae inventio atque cogitatio dicitur; T I, 61.

quaero: honesta . . . bonis viris, non occulta quaeruntur; O III, 38.

επιπίπτεσθαι: quicum occulta omnia? tecum optime, deinde etiam cum mediocri amico; F II, 85.

2. lateo in: omnia latere censebat in occulto; A I, 45.

mitto ex: saepe etiam . . . in rebus turbidis veridicae voces ex occulto missae esse dicuntur; D I, 101.

II. voces ex: ex occulto auditas esse voces; D I, 99. vgl. I, 2. mitto ex.

III. ex: qui nihil ex occulto, nihil de insidiis agendum putant; O I, 109.

occumbo, niederfallen, erbeiben: ut esset, qui pro patria mortem non dubitaret occumbere; T I, 102.

occupatio, Befegung, Bestimmung, Beschäftigung: l. est, solet: in quo (bello) ita magna rei militaris esse occupatio solet, ut . . .; A II, 4. perimit: nisi aliqui casus aut occupatio eius (Panaetii) consilium peremisset; O III, 33.

II, l. esse: sunt . . . privata . . . aut veteris occupationis . . . aut . . .; O I, 21.

impediri: suis studiis quibusdam occupationibus se impeditur, ut . . .; O I, 28.

implicari: nullis occupationibus (deus) est implicatus; N I, 51.

2. propter: propter magnitudinem rerum occupationemque hominum; T IV, 6.

occupo, einnehmen, überfallen, überfallen, sich bemächtigen, in Besitz nehmen, beschöpfigen: aliqui: si occupati profuimus aliquid civibus nostris, proximus etiam . . . otiosus; T I, 5. quia Chrysippus et Stoici . . . magnam partem in his || iis || (perturbationibus) partiendis et definiendis occupati sunt; T IV, 9. cum (Epicurus) . . . dicat . . . nos in viciis occupatos inanis sonos fundere; T V, 73. qui . . . in ea (patria) funditus delenda occupati et sunt et fuerunt; O I, 57. nemo adhuc convenire me voluit, cui fuerim occupatus; C 32. cuius dictatoris iussu magister equitum C. Servilius Ahala Sp. Maesium regnum adpetentem occupatum interemit; C 56.

alqd, agellum: paulum agelli occupavisse; fr V, 15.

animal: omne animal . . . esse . . . in se conservando occupatum; F IV, 34. omne animal . . . in eius minus occupatum esse custodia; F IV, 34.

animos: cum . . . Atheniensium . . . animos summus timor occupavisset; R I, 25.

dominatum: cum (Dionysius) quinque et viginti natus annos dominatum occupavisset; T V, 57.

fortunam: quod idem melioribus etiam verbi Metrodorus: occupavite, inquit, „Fortuna, atque cepi“; T V, 27.

imbecillitatem: superstitio fusa per gentes . . . hominum imbecillitatem occupavit; D II, 148.

Italiam: Italiam totam occupaverunt; T IV, 7. libros: nunquam . . . sunt illi (libri) occupati; R I, 14.

locum: eius esse eum locum, quem quisque occupavit; F III, 67. haec ratio . . . aliquanto maiorem locum quam de uno dolore occupavit; T II, 66. occupata et obessis urbis locis; L III, 19. mentem: mens mundi . . . in his maxime est occupata, . . . ut . . .; N II, 58. videtis . . . non esse eam (mentem divinam) tam occupatam, quam putabatis? N III, 93.

montem: plebs montem sacrum prius, deinde Aventinum occupavit; R II, 53.

munus, officium: omne officium munusque sapientiae in hominis cultu esse occupatum; F II, 36.

operam: neque . . . occupata opera neque in pedito animo res tanta snicipi potest; L I, 8.

philosophos: in quibus (rebus) omnes ante eum philosophi occupati fuerunt; A I, 15.

regnum: M. Manlius et Spurius Maesium regnum occupare voluisse dicti sunt; R II, 49. Sp. Cassium de occupando regno molientem; R II, 60.

Tib. Gracchus regnum occupare conatus est; Lae 41. templa: qui templa occupaverit; F 31.

tyrannidem: si tyrannidem occupare . . . conabitur pater; O III, 90.

vitam: in vita occupata atque . . . militari pauca ipsa multum saepe prosunt; T II, 2.

occurro, begegnen, aufstoßen, sich barbieien, entgegen treten, vorbeugen: l. unpersonlich: occurritur . . . sicut occursum est; A II, 44. nobis fortasse sic occurrit, ut dicis; N I, 81. cum . . . is . . . (perturbationibus) esse occurrendum putaremus; Fa 2. occurritur . . . nobis, et quidem a doctis et eruditis; O II, 7.

II, l. indirecte Frage: si, quid officii sui sit, non occurrit animo; A II, 25. nostro (sapienti), ne quid maxime quidem probabile sit, occurrit; A II, 124.

2. ut: pronuntiatum (sic enim mihi in praesentia occurrit ut appellareni ἀξιωμα); T I, 14. vgl. III. alqd; F III, 53.

III. alqs: ad occurrere possumus interrogationibus eorum; A II, 46. huic loco sic soletis occurrere; N III, 70. illi rationi . . . (Chrysippus), sic occurrit: si . . .; Fa 41. ut . . . ante positus occurrere; R II, 45. mihi . . . tu occurrere dignus es manere, quo . . .; C 2.

alqd: necesse est id ei (animo) verum, quod occurrit, videri; A II, 25. si, quid coque occurrit, . . . id confirmatur; A II, 35. si . . . aliquid occurrit, quod veri simile videatur; A II, 127. cum illud occurreret; F I, 19. quid occurrit, non videtis; F II, 108. quod . . . illi ἀξιωματικὸς dicunt, id mihi ita occurrit, ut indifferens dicere; F III, 53. si minus multa mihi occurrant; F IV, 24. quodcumque tanquam occurreret; F IV, 43. quod (Stoici) ea non occurrentia fingunt, videntur Aristonem; F IV, 43. ille (Aristo) . . . occurrentia nescio quae comminisceretur; F IV, 43. qui, quodcumque in mentem veniat, aut quodcumque occurrit, se sequi dicent; F IV, 47. etc. mihi sane quicquam occurrit, cur non Pythagoras sit et Platonis vera sententia; T I, 48. hoc . . . loco consideratis mihi studia doctrinae multa saepe occurrunt, cur . . .; T IV, 2. quid est . . . quod occurrit in hac quaestione? T IV, 47. multa . . . occurrunt, quae conturbant; N I, 61.

cogitatio: mihi ... multo difficilior occurrit cogitatio, ... qualis animus ... sit ...; T I, 51.

definitio: definitio perturbationis (occurrit), qua recte Zenonem usum puto; T IV, 47.

deus: qui (deus) nunquam nobis occurrit neque in precibus neque in optatis neque in votis; N I, 36.

forma: quae .. forma alia occurrit unquam aut vigilanti cuiquam aut dormienti? N I, 46. ut homini, cum de deo cogitat, forma occurrit humana; N I, 76.

furiae: quocumque adspexisti, ut furiae sic tuae tibi occurrunt iniuriae; P 18.

imagines: iis occurrunt plerumque imagines mortuorum; D I, 63.

iniuriae: f. furiae.

nomen: occurrit nomen quasi patrum regis; R I, 54.

probabilitas: ubicumque haec (probabilitas) aut occurrit aut deficit; A II, 104.

res: cum ei (sapienti) res similes occurrant, quas non habet dinotatas; A II, 57. quaerenti mihi ... nulla maior (res) occurbat, quam si optimarum artium vias traderem meis civibus; D II, 1.

rex: occurrit animis rex etiam iniustus; R III, 47.

species: nullam aliam nobis de deo cogitantibus speciem nisi hominibus occurrere; N I, 81.

verbum: si quando minus occurrit Latinum (verbum); F III, 15.

visa: ei (parti animi) visa quietis occurrunt tranquilla atque veracia; D I, 61.

IV. mit doppelter Reminiscenz: alqd. quodcumque maxime probabile occurrit; O III, 20. qui ... nec ultra quam ad id, quod veri simile occurrit, progredi possumus; T II, 5.

ocius, [differre] facio: id .. (animus) ocius faciet, si ...; R VI, 29.

recreo: quod ingeniosis ... in morbum et incidunt tardius et recreantur ocius, hebetes non item; T IV, 32.

octavus, [ad]t: hora: ex his (bestiolis) .. hora octava quae mortua est, protracta aetate mortua est; T I, 94.

luna: septimum solem (Xenocrates) adiungit octavamque lunam; N I, 84.

octiens, [ad]t: mal: cum aetas tua septenos octiens solis astractus reditusque converterit; R VI, 12.

octingentesimus, [ad]t: habent: qui minus gravis esset iis senectus, si octingentesimum annum agerent quam si ||quam|| octogessimus? C 4.

octingenti, [ad]t: habent: equites: octoCCCC fecit equites; R II, 36.

stadia: ille nescio qui ..., mille et octingenta stadia quod abesset, videbat; A II, 81.

octo, [ad]t: ambitus: cum se octo ambitus confectis suis cursibus ad idem caput rettulerunt ||retul. ||; Ti 33.

anni: centum et octo annis postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est Olympias; R II, 18.

centuriae: quibus ex centum quattuor centuriis ||VIII centurias|| ... octo saecula si accesserunt; R II, 39.

cursum: illi .. octo cursus ... septem efficiunt distinctos intervallis sonos; R VI, 18. ut esset

mensura quaedam evidens, quae in octo cursibus celeritates tarditatesque declararet; Ti 31.

di: deos .. octo esse (Xenocrates) dicit; N I, 34. genera: || octo genera ponarum in legibus esse ||; L fr 4.

milia: octo hominum milia tenebat Hannibal; O III, 114.

pulli: equos (pullo draco) cum consumeret octo; D II, 63.

octogesimus, [ad]t: habent: annus: qui (Plato) uno et octogesimo anno scribens est mortuus; C 13. quartum ago annum et octogessimus; C 32. f. **octingentesimus**.

octoginta, [ad]t: habent: anni: qui (Arganthonius) octoginta regnavit ||regnaverat|| annos; C 69.

centuriae: ut ... LXXXVIII centurias habent; R II, 39.

octonarius, [ad]t: habent: Sers non [ad]t Jamben: cum tam bonos septenarios ||octonarios|| fundat ad tibiam; T I, 107.

octuplus, [ad]t: habent: quintam inde (partem deus detraxit), quae tertio tripla, tum sextam octuplam primae; Ti 22.

oculus, [ad]t: habent: Subject: adferunt: rerum .. optatarum cognitionem nobis oculi attulerunt; Ti 52.

ardeat: quid oculis habere visa es deropente ardentibus? D I, 66.

cernit: ut oculus, sic animus se non videns alia cernit; T I, 67. oculi in iis artibus, quarum iudicium est oculorum, ... multa cernunt subtilius; N II, 145. qui vel semel ita est usus oculis, ut vera cerneret, is habet sensum oculorum vera cernentium; D I, 71. II, 107. oculi .. vera cernentes utuntur naturae atque sensu; D II, 108.

cognoscunt: et virtutes et vitia (oculi) cognoscunt ||[cognoscunt]||; iratum propitium, lactantem dolentem, fortem ignavum, audacem timidumque cognoscunt; N II, 145.

conivent: quibus (piliis) et apertis oculis, si quid incidere, repelleretur, et somno coniventibus ... † ut qui ||[ut qui], al. || tamquam involuti quiescerent; N II, 143.

conspiciunt: ex quo (loco oculi) plurima conspicientes funguntur suo munere; N II, 140. converunt, declinant: ut (oculi) et declinant, si quid uoceret, et aspectum, quo vellent, facile converterent; N II, 142.

dolent: possunt oculi (dolere); T II, 44.

funguntur: si ... possunt .. aliquando oculi non fungi suo munere; D I, 71. II, 107. f. **conspiciunt**.

habent: color, vox, oculi, spiritus ... quam partem habent sanitatis? T IV, 52. ut (oculi) haberent eam vim, quam nunc habent; Ti 52.

iudicant: eorum .. et figurarum * ... ordinem et, ut ita dicam, decentiam oculi iudicant, atque etiam alia maiora; N II, 145.

latent: latent .. utiliter (oculi); N II, 143.

loquuntur: oculi nimis ||mimi, al. || arguti, quem ad modum animo affecti simus ||sumus||, loquuntur; L I, 27.

mentiantur: ut oculi aut nihil mentiantur aut non multum mentiantur; A II, 82.

nascuntur: ut .. in membris alia sunt tamquam sibi nata, ut oculi, ut aures; F III, 63.

obtiunt: oculi tamquam speculatores altissimum locum obtinent; N II, 140.

peccant: „si,“ inquit (Cratippus), „||cum|| ali-

quando oculi peccent, tamen ... inest in iis vis videndi; D II, 108.

possunt: f. dolent. fuguntur.

quiescunt: f. conivent.

refugiunt: refugere oculi, corpus macie extabit; T III, 26.

sunt: neque est dubium, quin, frons, oculi, aures et reliquae partes quales propriae sint hominis, intellegatur; P V, 35, caecos oculos Minervae, caeruleos esse Neptuni; N I, 83.

tenent: sessio accubito, vultus oculi manuum motu tenent || tenent || illud decorum; O I, 128.

vident: quia (oculi) recte aliquando videntur; D II, 108. f. cernit; T I, 67.

volunt: f. convertunt.

nutantur: f. cernit; D II, 108.

II. nudi Verba: I. Accusativus: adicio: quem ad modum oculus conturbatus non est probe affectus ad sumum munus fungendum, ... sic ...; T III, 15.

adhibeo: sapientis ... cogitatio non ferme ad investigandum adhibet oculos advoctos; T V, 111.

adligo: cum Critonis, sui familiaris, oculum alligatum vidisset, (Socratem) quaesivisse, quid esset; D I, 123.

advoco: f. adhibeo.

amitto: ut eum quoque oculum, quo bene videret, amitteret; D I, 48.

aperio: saepe ... apertis atque integris et oculis et auribus nec videmus nec audimus; T I, 46. f. I. conivent.

conicio: in hunc oculi omnium coniciuntur; O II, 44. existimare debet omnium oculos in te esse coniectos unum; Lae 6.

conturbo: f. adificio.

dico: bona dicantur necesse est: candiduli dentes, venusti oculi, color suavis; T V, 46.

effodio: hi duo illos oculos orae maritumae effoderunt, non iratus aliqui ... deus; N III, 91.

ut ... manus ei (bono viro) denique adferantur, effodiantur oculi; R III, 27.

erudio: nos quoque oculos eruditos habemus; P 38.

facio: lubricos oculos (natura) fecit et mobiles; N II, 142.

habeo: praetorem .. decet non solum manus, sed etiam oculos abstinentes habere; O I, 144. f. erudio.

involve: f. I. conivent.

moveo: quibus (formis) oculi iucunde moveantur; T III, 46. ut ... pulchritudo corporis apta compositione membrorum movet oculos, ... sic ...; O I, 98.

perverto: erat (Roscius), sicuti hodie est, perversissimis oculis; N I, 79.

praestringo: (voluptas) mentis, ut ita dicam, praestringit oculos; C 42.

refero: haec ego admirans referere tamen oculos ad terram identidem; R VI, 19.

saepio: quae (natura) .. oculos membranis tenuissimis vestivit et saepit; N II, 142. excelis undique partibus (oculi) saepiuntur; N II, 143.

teneo: [ut oculi pictura teneantur, aures cantibus]; A II, 20.

torqueo: cum oculum torisset; A II, 80. ut ... cervicis oculoque pariter cum nodorum flexionibus torqueant; || torquent? || L II, 39.

vestio: f. saepio.

video: f. adligo. — I. cernit; T I, 67.

urgeo: (Anguitenens) oculos urget pedibus pectusque Nepai; N II, 109.

2. Dativus: inculco: vos .. non modo oculis imagines, sed etiam animis inculcatis; N I, 108.

intericio: natus .. ita locutus est, ut quasi murus oculis interiectus esse videretur; N II, 143.

obscurio: quando ... eadem luna subiecta atque opposita soli nostris oculis etiam lumen obscurat; D II, 17.

sum: auribus fortasse multae, oculis quidem nulla poterat esse fortior contra dolorem et mortem disciplina; T II, 41.

videor: non possis id verum esse, quod videbatur oculis defendere; A II, 105.

3. Ablativus: capio: si (ille divinus) oculis captus sit, ut Tiresias fuit; D II, 9. ut idem oculis et auribus captus sit; T V, 117. e Cn. Aufidio oculis capto, saepe adiebam, cum ...; F V, 54. careo: caret oculis, odiosa caecitas; liberia orbitas; T I, 87.

egeo: quibus in studiis (Diodotus) oculis non egebat; T V, 113. cum oculis ad cernendum nos egeremus; N II, 143. nec .. ocalis (mundus) egebat ... nec auribus; T I, 18.

privo: ut, si quis quem oculis privaverit, dicat ea, quae cerni possent, se ei non ademisse; A II, 33. qui (Democritus) ... dicitur se oculis privasse; F V, 87.

sum: f. I. perverto.

utor: f. I. cernit; D I, 71. II, 107.

4. mit Präpositionen: absum a b: diutius, quam vellem, tanta vis virtutis atque ingenii peregrinata auit ab oculis et fori et curiae; A II, 3. avertio a b: ut in aedificis architecti avertunt ab oculis nariisque dominorum ea, ... sic ...; N II, 141.

consentio cum: qui (Alcmaeo) negat .. cor sibi cum oculis consentire; A II, 89. apparet .. iam .. cor cum oculis consentire; A II, 90.

constituo ante: velut iste chorus virtutum in eculum impositus imagines constituit ante oculos cum amplissima dignitate; T V, 13.

dispello a b: eadem .. (philosophia) ab animo tamquam ab oculis caliginem dispellit; T I, 1.

flagro ex: se trucibus .. oculis duo fervida lumina flagrant; N II, 107.

insum in: f. I. peccant.

perforo ad: viae quasi quaedam sunt ad oculos, ad auras, ad naris a sede animi perforatae; T I, 46. cum rerum natura ... duo lumina ab animo ad oculos perforata nos habere voluisset; N III, 9.

pernosco ex: qui (Zopyrus physiognomon) se profitebatur hominum mores naturasque ex corpore, oculis, vultu, fronte pernoscere; Fa 10.

pono ante: qui nulla arte adhibita de rebus ante oculos positus vulgari sermone disputant; A I, 5. ponite ante oculos unum quemque veterum || [regum] ||; P 11. — ob: nullo posito ob oculos simulacro earum rerum; T 37.

propono ante: propono ante oculos deum nihil aliud ... cogitantur; N I, 114.

recido in: in agro ambulanti ramulum adductum, ut remissus esset, in oculum suum recidisse; D I, 123.

refero ad: nihil .. animo videre poterant, ad oculos omnia referebant; T I, 37.

removeo ab: eadem omnes, qui sana mente sunt, removeo ab oculis; O I, 127. in quibus (studiis) remoti ab oculis populi omne otiosum tempus contrivimus; Lae 104.

sevoco a b: non quod || quo || difficile sit mentem ab oculis sevocare, sed quo magis sevoco ...; N III, 21.

sum ante: f. ante, A, I, 1. snm (5 Et.) B, I, 203, a. — in: si in oculis sis multitudine; T II, 63. est .. quaedam opinio species deorum in oculis, non solum in mentibus; L II, 28. — sub: nunc .. (picem) sub oculis sunt; A II, 81.

transfero ab: quam similitudinem natura ratioque ab oculis ad animum transferens; O I, 14.

versor ante: f. ante, A, I, 1. versor (4 Et.) §. I, §. 203, a. — ob: cuius (loci) incolae Sophocles ob oculos versabatur; F V, 3.

vivo in: qui in maxima celebritate atque in oculis civium quondam vixerimus; O III, 3.

III. **nach Subjectiv:** contentus: responderem .. andacter isti vestro deo me plane his oculis non esse contentum; A II, 81.

IV. **nach Substantiva:** acies: hebes acies est cuiuspiam oculatorum; F IV, 65. quom animus ... exacerit illum, ut oculatorum, sic ingenii aciem ad bona seligenda [eligenda]; L I, 60.

adsiduitas: adsiduitate cotidiana et consuetudine oculatorum adsequebantur animi; N II, 96.

approbatio: ab omni, quod abhorret ab oculatorum aurumque approbatione, fugiamus; O I, 128.

ardor: eius (Draconis) ... in primis aspicenda est figura capitis atque ardor oculatorum; N II, 107.

aspectus: ut ... illa dicant Alcmæonibus: «sed mihi neutquam [ne utiquam] cor consentit cum oculatorum aspectu»; A II, 52. hic vir impediri etiam animi aciem aspectu oculatorum arbitrabatur; T V, 114. si neque sidera uel neque caelum sub oculatorum aspectum cadere potuissent; Ti 52.

causae: de oculatorum .. causis ... satis ferme esse dictum puto; Ti 52.

consuetudo: ut mater geminos internoscit consuetudine oculatorum; A II, 57. in quo nihil est difficultatis quam a consuetudine oculatorum aciem mentis abducere; N II, 45. a consuetudine .. oculatorum animum abducere difficilimum dicebas; N III, 20. f. adsiduitas.

dolor: nobis Heracles ille Dionysius flagitiose decessisse videtur a Stoicis propter oculatorum dolorem; F V, 94.

ignis: cum ignis oculatorum cum eo igne, qui est ob os ofusus, se confudit; Ti 49.

imprudencia: quo ne imprudentiam quidem oculatorum adici fas fuit; L II, 36.

integritas: integritatem oculatorum reliquorumque sensuum ponere in bonis potius; F IV, 20.

incunctitas: ea non versari in oculatorum ulla incunctitate; T V, 111.

iudicium: novum etiam oculatorum iudicium habetis; N II, 47. f. I. cerulium; N II, 145.

mendacium: opinionis ... esse mendacium, non oculatorum; A II, 80. potius ... quam de oculatorum sensuumque reliquorum mendacis (disseramus); A II, 147.

morbi: quae (sint animadversa) radicum (genera) ad morus bestiarum, ad oculatorum morbos; D I, 13.

munus: si sine oculis non potest exstare officium et munus oculatorum; D I, 71. II, 107.

obtusus: f. obtutus (4 Et.) §. 792, a. officium; f. munus.

pars: dextra ... videntur, quae laeva sunt, quia contrariis partibus oculatorum contrarias partes attingunt; Ti 49. cum speculorum levitas ... ita dextera dextram in laevam partem oculatorum laevaque in dextram; Ti 49.

sensus: «oculorum», inquit Plato, «est in nobis sensus acerrimus»; F II, 52. etiamne (aspiciens beatus est), si sensibus carebit oculatorum, si aurium? T V, 111. (Chaldaei) oculatorum fallacissimo sensu iudicant ea, quae ratione atque animo videre debebant; D II, 91. animus .. sensum omnem effugit oculatorum; Ti 50. f. I, I. cernit; D I, 71. II, 107. tegmenta: quae (palpebrae) sunt tegmenta oculatorum; N II, 142.

testimonium: (sidera) esse ignea duorum sensuum testimonio confirmari Cleanthes putat, tactus est oculatorum; N II, 40.

tumor: citius .. repentinus oculatorum tumor

sanatur, quam diuturna lippitudo depellitur [depellitur]; T IV, 81.

voluptates: qualis est haec (delectatio) aurium, tales sunt (voluptates) et oculatorum et tactionum et ...; T IV, 20. tum, ut paulo ante caecos ad aurium traducebamus voluptatem, sic licet surdos ad oculatorum; T V, 117.

utilitas: eorum (oculorum) utilitas donata hominum generi deorum munere deinceps explicetur; Ti 52.

V. **Umfang:** 1. **Ubiatiu:** adsequi: cum idem uno (oculo) adsequi possim; N III, 8.

agnosci: ut .. illa oculis modo agnoscutur, sic reliqua visis; A II, 33.

capri: f. II, 3.

cernere: quibus (oculis) sapientiam non cernimus; F II, 52. nos .. ne nunc quidem oculis cernimus ea, quae videmus; T I, 46. modo possemus ... ut cetera oculis, sic animo hoc cernere; N III, 20. ut oculis ea cernere videatur; R I, 15. quae (facies honesti) si oculis cerneretur; O I, 15. cognosci: dies noctesque oculis cognitas; Ti 52.

convivere: cur conviveres .. altero oculi, causa non esset; N III, 9. cur te duobus contuear oculis et nou altero coniveam; N III, 8.

conlustrare: si quis ... multas ... urbes despiciere et oculis conlustrare possit; R III, 14. ego .. cum omnia conlustrarem oculis; T V, 65.

contemplari: licet ... oculis quodam modo contemplari pulchritudinem rerum earum; N II, 98.

contueri: f. conivere; N III, 8.

custodire: ut mulierem famam multorum oculis lux clara custodiat; L II, 37.

intueri: iisdem .. hic sapiens ... oculis, quibus iste vester, caelum, terram, mare intuebitur; A II, 105. qui tunc cum acriter oculis deficientem solem intuerentur; T I, 73. quibus .. oculis [animi] intueri potuit vester Plato fabricam illam tanti operis? N I, 19.

lustrare: totam licet animis tamquam oculis lustrare terram mariaque omnia; N II, 161.

percipi: quae (voluptates) ex formis percipiuntur oculis; T III, 41.

videre: qui (doctores) tamquam oculis illa viderunt, quae nos vix audiendo cognoscimus; R I, 56. quae si, ut animis, sic oculis videre possemus; N II, 99. ut oculis adidue videmus; N II, 104. f. II, I. amitto. aperio.

2. **Präpositionen:** ab: contingebat in eo, ... ut ... aures ab oculis vincerent; fr V, 14.

ante: cumbarum ante oculos multitudinem; O III, 58.

in: magnum periculum adiit. — in oculis quidem exercitus; F I, 35. in oculis tale uli fit; T V, 111. nec .. illic (Q. Maximus) in luce modo atque in oculis civium magnus; C 12.

sine: quod sine oculis fieri posse vix videtur; T V, 113. ut .. deorum animi sine oculis, sine aurbus, sine lingua sentiunt ...; sic ...; D I, 129. f. IV. munus.

odi, **hassen**: I, I. unperjönlich: amare odisse ... in horum quattuor generum inesse nullo putat; T I, 22. aperte .. vel odisse magis ingenium est quam fronte occultare sententiam; Lae 65.

2. alqs: si Aeneas aut Minos diceret: «oderint, dum metuant»; O I, 97. qui dixisset ita amare oportere, ut si aliquando esset osurus; Lae 59.

II. alqm: quid sit, quod Epicurum nostrum non tu quidem oderis ... sed certe non probes; F I, 14. neminem esse, qui ipse se oderit; F V, 30. quis Pullum Numitorium Fregellanum, proditorum, ... non odit? F V, 62. praclare .. Ennius: «quem metuant, oderunt; quem quisque odit.

perisse expetit; O II, 23. quamquam alterum vivum amavi, alterum non odi mortuum; O III, 73. quis . . . est, qui Tarquinium Superbum, qui Sp. Cassium, Sp. Maesium non oderit? Lae 28. ut ne quando amare inciperemus eum, quem aliquando odisse possemus; Lae 60.

adulescentiam: quis est, qui non oderit libidinosam, proterviam adolescentiam? F V, 62.

animal: qui potest . . . cogitari esse aliquod animal, quod se oderit? F V, 28.

appetitum: (appetitus animi) et oderit se et simul diligit; F V, 28.

bella: quae (bella civilia) gravis et fortis civis . . . fugiet atque oderit; O I, 86.

congressus: congressus ut hominum fugiat atque oderit; Lae 87.

crudeles: quae (natio) superbos, quae maleficos || [quae maleficos] ||, quae crudeles, quae ingratos non aspernatur, non odit? L I, 32.

ducem: alterum (ducem) propter crudelitatem semper haec civitas oderit; Lae 28.

exsuperantiam: nonne omnem exsuperantiam virtutis oderunt? T V, 105.

fallentia, falsa: vana, falsa, fallentia odimus, ut fraudem, peruriam, malitiam, iniuriam; F II, 46. filiam: illam (filiam) . . . oderas, et iure fortasse; T III, 26.

fraudem: f. fallentia.

futiles: quia non odit sordidos, vanos, leves, futiles? F III, 38.

hominem: odi hominem; T IV, 48.

ignaviam: quae (virtus) necesse est cum aliqua cura res sibi contrarias aspernatur atque oderit, ut bonitas malitiam, temperantiam lubricitatem, ignaviam fortitudo; Lae 47.

immemorem: omnes . . . inmemorem beneficii oderunt; O II, 63.

ingratos: f. crudeles. — iniuriam: f. fallentia, leves: f. futiles. — lubricitatem: f. ignaviam.

litteras: quod se isdem Euripides fabulis delectari dicat, Latinas litteras oderit; F I, 4.

maleficos: f. crudeles.

malitiam: f. fallentia, ignaviam.

naturam: ut . . . hominem exuens ex homine naturam odisse videatur; F V, 35.

patriam: qui nisi disident patriam, numquam inimici nobis fuissent; L II, 48.

perinrium: f. fallentia.

proditorem: f. alqm; F V, 62.

res: agrotationes animi ex quodam metu nascuntur earum rerum, quae fugiunt et oderunt; T IV, 25. f. ignaviam.

sordidos, vanos: f. futiles.

superbos: f. crudeles. — vana: f. fallentia.

voluptatem: nemo . . . ipsam voluptatem, quia voluptas sit, aspernatur aut odit aut fugit; F I, 82.

odiosus, *οδίστος*, *οδιστήριος*, *οδιστός*, *οδιστός*, *οδιστός*; alqs: sin senecta hoc deputo miserimum, sentire ea aetate empse || ipsum || esse odiosum alteri. — iucundum potius quam odiosum; C 25, 26.

alqd: quod est odiosus quam illa; A II, 95. id ipsum odiosum est, sine sensu esse. odiosum, si id esset carere; T I, 90. quid potest esse in eo odiosum, qui nec careat nec sentiat? T I, 90.

quod cum ipsum per se odiosum est, tum eo molestius, quia . . . T IV, 42. illud odiosum est, quod . . . cupiditas . . . innascitur; O I, 64. odiosum est . . . cum a praeterentibus dicitur: so domus antiqua . . . O I, 139. haec videri possunt odiosiora, cum lentius disputantur; P 10. — cupidus . . . rerum talium odiosum fortasse et molestum est carere; C 47. (cruciar) asperum, difficile, odiosum, contra naturam dicunt; T II, 17. dicunt illi asperum esse dolere, molestum, odiosum; F VI, 52.

caecitas: caret oculis, odiosa caecitas; liberia, orbitas; T I, 87.

dolores: urgentibus asperis et odiosis doloribus; T II, 67.

genus: odiosum sane genus hominum officia exprobantium; Lae 71.

malum: satis esse odiosum malum omne, cum venisset; T III, 32.

morbi: hoc . . . ipso || hi . . . ipsi || (morbi) odiosi sunt, quod ad animum pertinent; T III, 5.

morositas: ne . . . in morositatem inutilem et odiosam incidamus; O I, 88.

motus: palaestrici motus sunt saepe odiosiores. O I, 130.

munditia: adhibenda . . . munditia est non odiosa neque exquisita nimis; O I, 130.

offensio: in fragili corpore odiosa omnis offensio est; C 65.

orbitas: f. caecitas.

quaestus: quae (res familiaris) . . . bene parata sit nullo neque turpi quaestu neque odioso; O I, 92.

senectus: quae (senectus) plerisque senibus non odiosa est, ut unus se Aetna gravius dicant sustinere; C 4.

senes: ut . . . senes . . . ad ludum adolescentium descendant, ne sint iis odiosi et graves; R I, 67.

odium, *οδός*, *ὄδιστος*, *ἔρινος*; I. ad-versantur: ut odia, invidiae, despiciationes adversantur voluptatibus, sic . . .; F I, 67.

est: ut . . . odium (sit) ira inveterata; T IV, 21. ea nasci putantur a metu, ut odium mulierum, quale in *μειλίχρη* Atilii est, ut in hominum universum genus, quod accepimus de Timone, qui *μειλίχρη*; appellatur; T IV, 25. potest . . . ulli imperio . . . utile esse odium et infamia? O II, 88.

molesta veritas, siquidem ex ea nascitur odium, quod est venenum amicitiae; Lae 89.

nascitur: ex cupiditibus odia, discidia, discordiae . . . nascuntur; F I, 44. f. est; T IV, 25.

Lae 89.

potest: f. est; O III, 88.

significat: canum . . . tantum . . . odium in externos . . . quid significat? N II, 158.

tenet: expulso . . . Tarquinio tantum odium populum Romanum regalis nominis tenuit, quantum . . .; R II, 52.

valet: tyranni . . . interitus declarat, quantum odium hominum valet ad pestem; O II, 23.

II, I. adsequor: non tanta studia asequuntur eorum, quibus dederunt, quanta odia eorum, quibus ademerunt; O II, 54.

definitio: similiter . . . definitur et mulierum odium; ut Hippolyti, et, ut Timonis, generis humani; T IV, 27.

gigno: eorum querela inveterata . . . odia . . . gigni sempiterna; Lae 35.

pario: quod in Andria familiaris meus dicit: obsequium amicos, veritas odium parit; Lae 89.

subicio: lubricini (subiecta sunt) ira, exarscencia, odium, inimicitia; T IV, 16.

video: ut . . . (deorum) odia praetera, discidia, discordias (videremus); N I, 42.

vito: odium . . . et invidiam facile vitabis; F II, 84.

2. obsisto: multorum . . . odiis nullas opes posse obsistere . . . nuper est cognitum; O II, 23.

3. incurro in: qui (quaestus) in odia hominum incurunt, ut portitorum, ut faeneratorum; O I, 150.

venio in: ne in odium veniam; F II, 79. tu non vides unius . . . superbia Tarquinii nomen huic populo in odium venisse regium? R I, 62.

voco in: nec . . . (fortis civis) criminibus falsis in odium aut invidiam quemquam vocabit; O I, 86.

III. dignas eos .. iusto odio dignissimos ducimus, qui ..; F I, 33. cur ista res digna odio est, nisi quod est turpis? F II, 79. nonne odiosos multos dignos putamus, qui ..? F V, 47. fraus odium digna maiore; O I, 41.

IV, I. concipi: ut ... discordia (sit) ira acerbius intimo animo [odio, al.] ... concepta; T IV, 21.

dicere: sunt ... qui ... odio quodam hominum num se negotium agere dicant; O I, 29.

disidere: cum is (P. Sulpicius) tribunus pl. capitali odio a Q. Pompeio, qui tum erat consul, disideret; Lae 2.

efferi: unaque adeo studio atque odio illius eferri iras; T IV, 48.

everti: quae (domus, civitas) non odiis et discordiis funditus possit everti; Lae 23.

fieri: quanta (accessio fit) ad augendas (molestias) ... poena legum odioso civium; F I, 51.

imbui: erat (Mummium) odio † quorum rhetoricum inbutus *; R V, 11.

incitari: Sulla .. acerbiore odio incitatus, quam ..; L II, 56.

2. propter: an (L. Brutus) propter infinitum ordinem tyranni eferentis in Arrantem invaserit; T IV, 50.

odor, Geruch, Wohlgeruch, Duft: I adflo: cum .. admiraretur Lysander ... suavitatem odorum, qui adflarentur ex floribus; C 59.

adhibeo: quos tactus, quos odores adhibebis ad deos? N I, 112.

comprendo: quid, quod eadem mente res dissimillimas comprehendimus, ut colorem, saporem, calorem, odorem, sonum? T I, 46.

fero: quod omnis odor ad supera fertur; N II, 141.

incendo: incendens odores? T III, 43. incendebant odores; T V, 62.

II. foeditas: multae (bestiae) etiam insectantis odoris intolerabili foeditate depellant; N II, 127. snavitas: f. I adflo.

III. nocere: ex quo fit, ut illas (anguas) nec mors vivae noceant nec odor mortuae; N I, 101.

2. in: quod idem fit in vocibus, in odore, in sapore; A II, 19.

odoratio, Riechen, Geruch: qualis est haec (voluptas) aurium, tales sunt et oculorum et tactationum et odoratum et saporum; T IV, 30.

odoratus, Geruch, Geruchsinn: I. adfert: nisi forte ... eorum .. (pomorum) incundus non gustatus solum, sed odoratus etiam et aspectus gustationem adfert, quin ..; N II, 158.

II. loquor de, nam in: nihil necesse est de gustatu et odoratu loqui, in quibus intelligentia, etiam vitiosa || virior ||, est quaedam tamen; A II, 20.

Oeconomicus, Haushalter: qui (liber) Oeconomicus inscribitur; O II, 87. C 59.

oenus, oesus f. unus, usus.

offa, Bissen: I. cadit: cum offa cecidit ex ore pulli, tum suscipiant tripodum solistimum nuntiar; D II, 72.

II, I. obicere: necesse est offa obiecta cadere frustum ex pulli ore; D I, 27.

2. in vado in: inclusa (avis) in cavea et fame caecata si in offam pulsus invadit || invasit ||; D II, 73.

offendo, anstoßen, verstoßen, berühren, anstreifen, fassen: I. civis: ut, dum ea conservet, (fortis civis) quamvis graviter offendant; O I, 86.

II. alqm: quos offendit noster minime nobis iniucundus labor; F I, 3. oratio me istis philosophi non offendit; F I, 15. quoniam ... omne

id, quo gaudemus, voluptas est, ut omne, quo offendimur, dolor; F I, 37. quis ... educatus ingenio non ipse turpitudinis ... offenditur? F III, 38. radicem seminumque cognoscere nam te offendit? R V, 5. ut animadvertant [animum adv.], cum iurare alios velint, ne quos offendant; O II, 68. utendum etiam est excusatione adversus eos, quos invitus offendas, quacumque possis; O II, 68. numquam illum (Scipionem) ne minima quidem re offendi; Lae 103.

alqd: qui (Archylas) cum ad villam venisset et omnia aliter offendisset ac iusserat; R I, 59.

animos: quod offenderet animos hominum; F II, 69.

homines: institutae partes sunt non violare homines, verocundiae non offendere; O I, 99. voluntatem: id (exilium) nisi propter alienam et offensam populi voluntatem malum est; T V, 106.

III. alqm: offendi eum (C. Cottam) sedentem in exedra [exhedra] et omni C. Velleio senatore disputantem; N I, 15.

rem publicam: offendes rem publicam consiliis perturbatam nepotis mei; R VI, 11.

offensio, Anstoß, Ärgernis, Ungeß, Eiberwürdigkeit, Unfall: I. accidit: corporum offensiones sine culpa accidere possunt, animorum non item; T IV, 31.

est: tum existit et morbus et aegrotatio et offensiones eae, quae sunt eis morbis aegrotationibusque contrariae; T IV, 24. in fragili corpore odiosa omnis offensio est; C 65.

exoritur: repente in medio cursu amicitias exorta aliqua offensione disruptum; Lae 85.

existunt: f. est; T IV, 24.

possunt: f. accidunt.

prohibet: non ... popularis offensio sapientem beatum esse prohibet? T V, 103.

II. commemoro: vel exilium Camilli vel offensio commemoratur Abalae; R I, 6.

conficio: his .. (aegrotationibus) item oppositae contrariae offensiones (ex perturbationibus conficiuntur); T IV, 23.

habeo: quae habent ad res certas vitiosam offensionem atque fastidium; T IV, 23. f. **habeo**, III. asperitatem (2 Et.) §. 124, a. offensionem (2 Et.) §. 127, b.

observo: quae si suscipiamus, pedis offensio nobis et abruptio corrigiae et sternumenta erunt observanda; D II, 84.

oppono: f. conficio.

sublevo: una illa sublevanda offensio est || subeunda est offensio ||; Lae 88.

2. cado in: ne (Epicurus) in offensionem Atheniensium caderet; N I, 85.

nascor ex: quod ... nascitur ex offensione, ita definiunt; T IV, 26.

III. alqd: f. **habeo**, III. asperitatem (2 Et.) §. 124, a. offensionem (2 Et.) §. 127, b.

causae: multae ... causae suspicionum offensionumque dantur; Lae 88.

definitiones: offensionum definitiones sunt eius modi, ut ..; T IV, 27.

ignominia, infamia: videntur ... offensionum et repulsarum quasi quaedam ignominiam timere et infamiam; O I, 71.

IV. agere: utrumque (Scipio) egit graviter, auctoritate || ac temperate || et offensione animi non acerba; Lae 77.

expellere: expulerunt .. reliquos Tarquinios offensione nominis; R II, 53.

moveri: qui non moveatur et offensione turpitudinis et comprobatione honestatis; F V, 62.

pondera: offensione iudicii hominum miseria ponderamus; L II, 43.

offero, barbicitæ, ærigem, aufsteigen, preisgeben, zufügen, antium: aliqui: nemo unquam sine magna spe immortalitatis se pro patria offerret ad mortem: T I, 32. fugiendum illud etiam, ne offeramus nos periculis sine causa: O I, 83.

alqd: si nihil se offerret, quod sit probabilitati illi contrarium: A II, 99. i. ruborem. celeritatem: oblata mortis celeritate: R III, 34. crimina: addendum eodem est, ut ne criminibus aut inferendis delectetur aut credat oblati: Lae 65.

deos: qui . . . ipsi (di immortales) se nobis non offerunt: D I, 79.

impulsionem: quos (sensus) iunctos esse censuit et quadam quasi impulsione oblata extrinsecus: A I, 40.

pallorem: neque ut quicquam interesset inter intestinum et oblatum (tremorem, pallorem) A II, 48. philosophiam: quae quidem (philosophia) adhuc peregrinari Romae videbatur nec offerre sese nostris sermonibus: F III, 40.

rem: di rem tantam || sed in re tanta || haud temere improviso offerunt: D I, 45. is . . . qui ante agit, quam oblata res est, dicitur praesagire || [is . . . praes.] || D I, 65.

ruborem: censoris iudicium nihil fere damnato nisi ruborem offert || adfert al. ||: K IV, 6.

speciem: obiciuntur etiam saepe formae, quae reapse nullae sunt, speciem antem offerunt: D I, 81. quae . . . natura obtulit illam speciem Simoni: D II, 143.

stuprum: quae per vim oblatum stuprum voluntaria morte lueret: F V, 64.

tabellam: dum modo haec (tabella) optimo cuique et gravissimo civi ostendatur ultroque offeratur: L III, 39.

tremorem: i. pallorem.

ŕndt: qui i numero | numeros | optumatum et principum optulit | optulit | is vocibus: R VI, 2.

officina, Werkstätt: I. habet, potest: nec . . . quicquam ingenium habere potest officina: O I, 150.

II, I instruo: qui (philosophi) quasi officinas intruxerunt sapientiae: L I, 36.

2. ex eo ex: (hoc opus est tale,) ut ex eadem officina exisse appareat: P 5.

proficiscor ex: mathematici, poetae, musici, medici denique ex hac tamquam omnium artificio || artium || officina profecti sunt: F V, 7.

officio, im Besge, hündelich sein: aliqui: offerat videlicet (Alexander Diogeni) apricanti: T V, 92.

alqd: cum ex terra nihil emerit, quod contemplationi caeli officere possit: D I, 93.

altitudo: cum . . . augures . . . insissent . . . Ti. Claudium Centumalum . . . demoliri ea, quorum altitudo offerret auspicio: O III, 66.

umbra: umbra terrae soli officiens noctem efficit: N II, 49.

officiose, gefällig, dienstfertig: si habere se putant, quod officiose et amice et cum labore aliquo suo factum queant dicere: Lae 71.

officiosus, dienstfertig, pflichtgemäß: nulla . . . admiscetur opinio officiosi doloris: T III, 70.

officium, Dienst, Pflicht, Verpflichtung, Verbindlichkeit, Schuldigkeit, Obsequenz, Gefälligkeit, Pflichterfüllung: I. absolnt: I. Subject: cadit: nec (illud officium) praeter sapientem cadere in quemquam potest: O III, 14.

comparent: cum . . . aliquid actum est, in quo media officia compareant: O III, 15.

constant: nec officia nec virtutes in ea ratione . . . constare possunt: F V, 22.

debeant: eorum omnia officia quo spectare . . . debeant: F IV, 46.

est: ut officii fructus sit ipsum officium: F II, 72. erit in mediis rebus officium: F III, 59. ita est quoddam commune officium sapientis et insipientis: F III, 59. officium . . . volunt esse earum rerum, quae secundum naturam sunt: F, IV, 39. apparet statim, quae sint officia, quae actiones, F IV, 46.

quae (officia) esse non poterant rebus omnibus sic exaequatis, ut . . .: F IV, 69. quod huic officium, quae laus, quod decus erit tanti, quod adipisci cum dolore corporis velit, qui . . .? T II, 16. si quis aegre ferat nihil in se esse virtutis, nihil animi, nihil officii, nihil honestatis: T IV, 61. id . . . esse . . . maximum . . . virtutis vel documentum vel officium puto: R I, 33. placet . . . ante definire, quid sit officium: O I, 7. num quod officium aliud alio maius sit: O I, 7. commutat officium et non semper est idem: O I, 31. nullum . . . officium referenda gratia magis necessarium est: O I, 47. sunt . . . officia, quae aliis magis quam aliis debeantur: O I, 59. ex quo (honesto) aptum est officium: O I, 60. quoniam alia . . . (officia) sunt iuvenum, alia seniorum: O I, 122. placet . . . aptiora esse naturae ea officia, quae ex communitate, quam ea, quae ex cognitione ducuntur: O I, 153. necesse est, quod a communitate ducatur officium, id esse maximum: O I, 153. ea (officia) communia sunt et late patent: O III, 14. haec . . . officia . . . quasi secunda quaedam honesta esse dicunt, non sapientium modo propria, sed cum omni hominum genere communia: O III, 15. [I, I. inchoo. perficio. pouo (2 Et.). — 3. praeficio.

existit: si quando aliquid officium existit amici in periculis aut aduendis aut communicandis, quis est, qui id non maximis eferat laudibus? Lae 24.

exstat: si sine oculis non potest exstare officium et manus oculorum: D I, 71. II, 107. si sine divinatione non potest officium et manus divinationis exstare: D I, 71, II, 107.

habet officium . . . quod ab eo ducitur, hanc primum habet viam, quae . . .: O I, 100. illud . . . officium, . . . ut idem (Stoici) dicunt, omnes numeros habet: O III, 14.

manat: cum proposita sint genera quattuor, e quibus honestas officiumque manaret: O I, 61. oriuntur: quod ea, quae externa sunt, in taemur officia, quae oriuntur a suo cuiusque genere virtutis: F V, 69.

patent: i. est: O III, 14. pertinent: ea (officia) quamquam pertinent ad finem bonorum, tamen minus id apparet, quia magis ad institutionem vitae communis spectare videntur: O I, 7. quae (officia iustitiae) pertinent ad hominum utilitatem || caritatem ||: O I, 155.

postulat: ab iis . . . (voluptatibus) abstinere minime esse difficile, si aut valetudo aut officium aut fama postulet: T V, 94.

potest: i. cadit. constant. exstat. proficiscuntur: cum . . . omnia officia a principis naturae proficiscantur: F III, 23. cum ab his (mediis) omnia proficiscantur officia: F III, 60. spectant: i. debent. pertinent: O I, 7.

valet: omne officium, quod ad coniunctionem hominum et ad societatem tuendam valet, antependendum est illi officio, quod cognitione et scientia continetur: O I, 158. expositis adolescentium officii, quae valeant ad gloriam adipiscendam: O II, 52.

versatur: ex quo efficitur (officium) versari in iis, quae media dicamus; F III, 59.

videatur: §. pertinent; O I, 7.

2. **Præbicit:** sum: primum est officium ... ut se conservet in naturae statu; F III, 20. quae officia esse dixi; F III, 22. est .. officium, quod ita factum est, ut eius facti probabilis ratio reddi possit; F III, 58. indicat .. (sapientis), cum agit, officium illud esse; F III, 59. huius officium est in vita manere; F III, 60. huius officium est de || e || vita excedere; F III, 60. et sapientis esse aliquando officium excedere e vita ... et stulti manere in vita; F III, 60. saepe officium est sapientis desicere a vita; F III, 61. perspicuum est etiam stultorum .. officium esse manere in vita; F III, 61. id viri est officium, Helus muliebri ingenio additus; T II, 50. haec .. officia sunt consolantium, tollere angritudinem funditis ut sedare aut ..; T III, 75. officium .. esse eius (divinationis) praenosceri, dei erga homines mente qua sint; D II, 130. medium .. officium id esse dicitur, quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit; O I, 8. facile, quod cuiusque temporis officium sit, poterimus .. iudicare; O I, 29. peregrini .. atque incolae officium est nihil praeter suum negotium agere; O I, 125. ea (iustitiae officia) quae essent, dictum est in libro superiore; O II, 43. (gladium) reddere peccatum sit, officium non reddere; O III, 95.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativus:** absolvo: §. perficio; O III, 14. — adipiscor: §. I, 1 est; T II, 16.

a deequor: quae (officia) et ingenii bonitate multi assequuntur [assecuntur] et progressionem discendi; O III, 14.

antepouo: §. I, 1. valet; O I, 158.

aperio: tu omnium divinarum humanarumque rerum nomina, genera, officia, causas aperuisti; A I, 9.

appello: id .. (officium) appello *καθήκον*; F III, 20. quod .. ratione actum est, id officium appellamus; F III, 58. haec .. officia, de quibus his libris disputamus, media Stoici appellant; O III, 14. §. perficio; O III, 14.

colo: in eo .. (officio) et colendo sita vitae est honestas omnis et negligendo turpitudinis; O I, 4. commemoro: quae (officia) meminisse debet is, in quem collata sunt, non commemorare, qui contulit; Lae 71.

commuto: §. I, 1. est; O I, 31. — confero: §. confero, III. officia (S. Et.) §. I, 1. 480, a. conservo: officii conservandi praecipua traduntur; O I, 60. quo nihil est ad officia conservanda accommodatius; O I, 141.

contineo: §. I, 1. valet; O I, 158.

cumulo: cumulata erant officia vitae; T I, 109. debeo: §. debeo, IV. officium (4. Et.) §. I, 1. 616, b. — definio: §. perficio; O I, 8.

deligo: haec in deligendo officio saepe inter se comparantur necesse est; O I, 152. in officiis deligendis id genus officiorum excellere, quod tenentur hominum societate; O I, 160.

derigo: ad extremum utilitate .. officium derigit || dir. || magis quam humanitate; O III, 89. desero: §. desero, II. officium (S. Et.) §. I, 1. 648, a. — dico: §. perficio; O I, 8.

discribo: ut .. officia describas; A II, 114. duco: quae (Virtutes) .. nullum suum officium ducerent, nisi ut Voluptati ministrarent; F II, 69. §. duco, III. officium (S. Et.) §. I, 1. 774, b.

effero: §. I, 1. existit.

exprobro: odiosum sane genus hominum officia exprobrantur; Lae 71.

exquiro: §. exquiro, III. officium (4. Et.) §. I, 1. 926, b.

II.

exsequor: (Masinissam) omnia exequi regis officia et munera; C 34.

inchoo: erit etiam inchoatum (officium); F III, 59. §. perficio; F IV, 15.

invenio: ex qua (praestantia) ratio inveniendi officii exquiritur; O I, 107.

loco: inter recte factum atque peccatum officium et contra officium media locabat quaedam; A I, 37.

loquor: officium, acquiescat, dignitatem, fidem, .. haec cum loqueris ..; F II, 76.

memini: §. commemoro. — negligo: §. colo.

occupo: omne officium munusque sapientiae in hominis cultu esse occupatum; F IV, 36.

perficio: id .. est perfectum officium; F III, 59. hoc .. inchoati eiusdem officii est, non perfecti; F IV, 15. omniae officia perfecta sint; O I, 7. et medium quoddam officium dicitur et perfectum. perfectum officium rectum, opinor, vocamus, quoniam Graeci *κατέφθονα*, hoc autem commune officium *καθήκον* vocant. atque ea sic definiunt, ut, rectum quod sit, id officium perfectum esse definiunt; O I, 8. illud .. officium, quod rectum idem (Stoici) appellant, perfectum atque absolutum est; O III, 14.

persequor: in omnibus officiis persequendis animi est adhibenda contentio; ea est sola officii tamquam custodia; T II, 55. quiaque .. rationibus propositis officii persequendi; O II, 9.

perturbo: maxime .. perturbantur officia in amicitia; O III, 43.

pervorto: sunt nonnullae disciplinae, quae .. officium omne pervertant; O I, 5.

peto: sin officia (quaerimus), a virtute ipsius, non ab auspiciis petita sunt; D II, 79.

pono: cum id officium nec in bonis ponamus nec in malis; F III, 58. ex quo intellegitur officium medium quiddam esse, quod neque in bonis ponatur neque in contrariis; F III, 58. est .. officium eius generis, quod nec in bonis ponatur nec in contrariis; F III, 58.

praepouo: quibus rebus intellegitur studis officioque scientiae praepouenda esse officia iustitiae; O I, 155.

praetermitto: §. servo; A I, 37.

prodo: qui (vir) statuit .. intolerabili dolore lacerari potius, quam aut officium prodat aut fidem; A II, 23.

puto: sunt qui unum officium consolantis putent || putent docere || malum illud omnino non esse; T III, 76. §. servo; A I, 37.

quaero: §. peto.

refero: ut recte dici possit omnia officia eo referri, ut adipiscamur principia naturae; F III, 22. necesse est omnino officium aut fugiendi aut sequendi ad eorum aliquid referri; F V, 18. alii rursum idem a principiis omne officium referant aut ad volutatem aut ..; F V, 19. quo referenda sunt officia; T V, 71.

relinquo: an colit iustitia poterit ab homine .. prudente concios, multa officia relinquente? T II, 31.

reperio: ita fere officia reperientur, cum quaeritur, quid deceat; O I, 125.

retineo: qui (princeps) retineudi officii causa cruciatum subierit voluntarium; O III, 105.

sequor: e quibus apparet non volutatem vos, sed officium sequi; F II, 58. quibus (aribus) auctoribus officium et fidem secutus esset; D I, 27. nec est dubium, quin is .. officium, non fructum sequatur; L I, 43.

servo: officia .. [et] servata praetermissaque media putabat; A I, 37. officia media omnia ut plerique servarent vivere; F IV, 15 (14). sunt .. quaedam officia etiam adversus eos servanda, a quibus iniuriarum acceperis; O I, 33 (34).

101

specto: ad nostras utilitates officia ante colata (erunt spectanda); O I, 45.

tollo: loquitur... ordo gerendorum negotiorum, officia vitae; F IV, 68. quod... sapientia, pedem ubi poneret, non habebat sublati officia omnibus, officia autem tollebantur dilecti || del. || omni et discrimine remoto; F IV, 69.

tribuo: si... comparatio fiat, quibus plurimum tribuendum sit officii; O I, 58. in his omnibus officii tribuendis videndum erit, quid...; O I, 59. quoniam officia non eadem disparibus aetatibus tribuuntur; O I, 122.

tueor: f. I, 1, oriuntur.
video: cum videamus tanta officia morientis; F II, 99.

voco: q. perficio; O I, 8.
usurpo: nec... ab isto officio, quod semper usurpavi, cum valerem, abduci incommodo meo debui; Lae 8.

2. **Genetivus**: sum: si, quid officii sit, non occurrit animo; A II, 25. in collocando beneficio et in referenda gratia... hoc maxime officii est, ... opitulari; O I, 49. f. I, perficio; F IV, 15.

3. **Dativus**: antepono: f. I, 1, valet; O I, 158. desum: quem ad modum... reliquae partes totumve corpus statu cum est motum, deest officio suo et muneris, sic...; T III, 15.
praeficio: video iam, illum, quem expectabam, virum cui praeficias officio et muneris. huic scilicet, Africanus, uni paene (nam in hoc fere uno sunt cetera), ut nunquam a se ipso intendo... discedat; R II, 69.

praepono: f. I, praepono.
praesto: non... patria praestat omnibus officia; O III, 90.

4. **Ablativus**: fruor: ut... considerandis rebus humanis proprio philosophiae fruatur officio; T III, 34.
fruor: f. **fungor**, II, officio (7 St.) S. 86, b.
vaco: nulla... vitae pars... vacare officio potest; O I, 4.

5. **mit Präpositionen**: abduco ab: f. I, usurpo.
absum ab: id... tantum abest ab officio, ut nihil magis officio possit esse contrarium; O I, 43.
consulo de: de officio num quis haruspiciem consulit? D II, 11.

consulo de: in quibus (generibus) deliberare homines et consultare de officio solerent; O III, 7.
convenio de: cum... ii de communi officio convenissent; O I, 144.

delibero de: f. consulo de. — dico de: f. **de**, I, dico de officio (3 St.) S. I, S. 602, a.
discedo ab: ut... magis... ille, cui promissum sit, ab officio discedat; O I, 32.

discrepo ab: quid ab officio naturaque discrepet; O I, 148.
disputo de: f. **de**, I, disputo de officio (3 St.) S. I, S. 603, a.

dissero de: de quibus (officiis) his libris disserimus; O III, 15.
duco ab: a quibus (officiis) constanter honesteque vivendi praepcepta ducuntur; O III, 5. — ad: ut, quos ratio non posset, eos ad officium religio duceret; N I, 118.

explico de: de quibus (officiis) est nobis his libris explicandum; O I, 7.

impello ad: quae voluptate quasi mercede aliqua ad officium impellitur, ea non est virtus; A II, 140.

pertineo ad: oportere, rectum esse, ad officium pertinere ferre illud aegre, quod acciderit; T III, 61 (62). rectum esse et aequum et ad officium pertinere aegre ferre, quod sapiens non vis; T III, 68.

pono in: ut... in officiis ponatur deponatur reddere; F III, 59. per se... hoc ipsum reddere in officio ponitur; R III, 59.

praecipio de: quae de officiis tradita ab illis (philosophis) et praepcepta sunt; O I, 4.
quaero de: non... (sapientiam), quem ad modum, si quaesitum ex eo sit, stellarum numerus par se impar sit, item, si de officio... nescire se dicat. A II, 110.

recedo ab: ab officio nunquam recedemus; O III, 19.

refero ex: quid ex || in || isto egregio tuo officio et tanta fide... ad corpus refero? F II, 32.
scribo de: quos (libros Hecato) de officio scripsit Q. Tuberoni; O III, 63.

sum contra: f. **contra**, A, I, sum contra officium (4 St.) S. I, S. 535, a. — in: de beneficiis voluntia || benev. ||... primum illud est in officio, ut ei plurimum tribuamus, a quo plurimum diligamur; O I, 47. f. 3. praeficio.

trado de: f. praepicio de.
vaco a: tantum huic studio relinquendum (est), quantum vacabit a publico officio et muneris; D II, 7.

vigeo in: ut eorum et in bellicis et in civilibus officiis vigeat industria; O I, 122.

voco ad: quae (lex) vocet ad officium iubendo, vetando a fraude deterret; R III, 33.

III. **nach Subjunctiv und Adverbis**: 1. **Genetivus**: ignarus: vir bonus et sapiens et legitimus parens et civilis officii non ignarus; F III, 64.

2. **Dativus**: contrarius: f. II, 5. absum ab: satis: si (sapientia) fortis est in perferendo, officio satis est; T II, 18.

3. **mit Präpositionen**: situs in: cum id sit in sapientis situm non officio solum, verum etiam potestate; T V, 82.

sollers in: erat in omni vel officio vel sermone sollers; R II, 37.

IV. **nach Substantivis**: 1. **Genetivus**: a/qd: f. I, 1. est; T IV, 61. II, 1. tribuo; O I, 58.

compensatio: nisi aequalis haec in civitate compensatio sit et iuris et officii et muneris; R II, 57.

conformatio: iuventae vitae via est conformatioque omnium officiorum; F V, 15.

conservatio: ista... summorum officiorum in extremo spiritu conservatio indicat...; F II, 99. qui conservatio officiorum existimantur boni; O III, 17.

custodia: f. II, 1. persequor; T II, 55.
dilectus: sic habebitur is, quem exquirimus, dilectus officii; O III, 46.

discriptio: haec est... fere discriptio officii; O I, 101.

divisio: etiam alia divisio est officii; O I, 8.
fons: de primo... officii fonte diximus; O I, 19.
forma: ut ad officii formam revertamur; O I, 103.

frequentia: ne illi quidem septem (sapientes fuerunt), sed ex mediore || meliorum || officiorum frequentia similitudinem quandam gerebant... sapientium; O I, 18.

fructus: f. I, 1. est; F II, 72.

genus: ex singulari certa officiorum genera nascuntur; O I, 15. quid iis (doctis hominibus) de quoque officii genere placeat; O I, 147. sequitur, ut haec officiorum genera persequar; O II, 1. haec genera officiorum qui persequantur || persequantur ||; O II, 85. f. II, 1. deligo; O I, 160.

gradus: in ipsa... communitate sunt gradus officiorum; O I, 160.

initium: ex hac discriptione agendi quoque aliquid in vita et officii ipsius initium reperiebatur; A I, 23.

intermissio: nec ullo casu arbitror hoc constanti homini posse contingere, ut ulla intermissio fiat officii; Lae 8.

inventio: Erillus ... omnem ... inventionem ... officii sustulit; F V, 23. ut ad officii inventionem aditus esset; O I, 6.

iudicium: inmaxime ... declarantur || declarat || hoc quasi officii iudicio fieri, quod ... T III, 64.

magister: quod (philosophus) in officio, cuius magister esse vult, labitur; T II, 12.

magistra: quae (legis vi) quasi dux vitae et magistra officiorum sit; N I, 40.

mediocritas: stultitiam ... censuerunt constantia, id est sanitate, vacantem posse tamen tueri mediocritatem officiorum; T III, 11.

munus: ut (senectus) adolescentes ... ad omne officii munus iustuat; C 29. ut (senes) nullum officii aut omnino vitae munus exsequi possint; C 35. recte ... in ea (senectute) vivitur, quod munus officii exsequi et tueri possit || possis ||; C 72.

mutatio: communes utilitates in medium afferre (debemus) mutatione officiorum; O I, 22.

numeri: quod alia peccata plures, alia pauciores quasi numerus officii praeterirent; F IV, 56.

pati: ut ... dolores ... quovis suscipere malit quam deserere ullam officii partem; F I, 24.

perturbatio: perturbatio ... officiorum omnium consequatur; T III, 73.

praecceptum: quis est ... qui nullis officii praecceptis tradendis philosophum se audeat dicere? O I, 5. neque ulla officii praeccepta firma, stabilia, coniuncta naturae tradi possunt; O I, 6. quorum ... officiorum praeccepta traduntur; O I, 7. qui ... hoc ipso tempore praeccepta officii persequamur; O II, 7. hoc praecceptum officii diligenter tenendum est, ne ...; O II, 51.

principium: quod ... (Stoici) principium officii quaerunt; F IV, 43. vobis ... unde officii, unde agendi principium nascatur, non reperietis; F IV, 48. ut ex ea (natura) petant agendi principium, id est officii; F IV, 48.

questio: pertinet ad omnem officii quaestionem semper in promptu habere ...; O I, 105.

ratio: non ... actionis aut officii ratio impellit ad ea ... appetenda, sed ...; F IV, 48.

ratiocinatores: ut boni ratiocinatores officiorum esse possimus; O I, 59.

simulatio, veritas: si sunt (hereditates) malitiosis blanditiis, officiorum non veritate, sed simulatione quaesita; O III, 74.

vicissitudo: nihil (est) vicissitudine studiorum officiorumque iucundius; Lae 49.

2. **ut praepositionem:** alqd contra: f. II, 1. loco.

disputatio de: quoniam omnis disputatio de officio futura est; O I, 7.

liber de: plenus est sextus liber de officii Hecatonis talium quaestionum; O III, 89.

locus de: nullus fornicior in ea (philosophia) locus est nec uberior quam de officio; O III, 5.

questio de: omnis de officio duplex est questio; O I, 7.

selectio cum: sequitur deinceps cum officio selectio, deinde ea perpetua; F III, 20.

V. **Immanis:** I. **Misistis:** beatus: si nulla (senectus) beatorum possit esse, neque solum officio; C 56.

commoveri: iis (officiis) omnes, in quibus est virtutis indoles, commoventur; O III, 16.

compensari: ceteris ... operis et officii erit id, quod violatum videbitur || violatum ||, compensandum; O II, 68.

constringi: f. implicari; A I, 11.

contineri: quicquid ita fit ... omne officio continetur; F III, 59. cum ea res innumerabilibus officiis et laudibus contineretur; O III, 77.

definire: altera sententia est, quae definit amicitiam paribus officiis ac voluntatibus; Lae 58.

evenire: aut officii debitis aut rerum necessitatibus saepe eveniet, ut ... voluptates repudianda sint; F I, 33.

gaudere: qui gaudet officio; P 34.

implicari: dum me ... rei publicae ... cura ... multis officiis implicatum et constrictum tenebat; A I, 11. implicati ultro et citro vel usu diuturno vel etiam officiis repente ... amicitias ... dirumpimus; Lae 85.

moderari: quod ... multi Epicurei ... sunt ... nec voluptate, sed officio consilia moderantes; F II, 81.

abl. comp.: f. I, 1. est; O I, 7.

2. **Präpositionem:** in: in gubernando nihil, in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; F IV, 76. hoc ... cum in officiis, cum in virtutibus dicitur; F V, 30. leve ... impedimentum ... neque solum in tantis rebus, sed etiam in mediocribus vel studiis vel officiis ... contemendum; R I, 4. haec ... circumspicienda sunt in omni officio; O I, 59. ut constare in perpetuitate vitae possimus nobismet ipsis nec in ullo officio claudicare; O I, 119. f. II, 5. refero ex IV, 1. magister.

praeter: cui ... praeter officium fortis et magni viri quicquam aliud propositum fuisse videatur; P 12.

offundo (obf.), überfüllen, überbrüten, bebeden: alqd. f. tenebras; T III, 82.

aquam, aëra: ut illis (piscibus) aqua, sic nobis aër crassus offunditur; A II, 81.

caliginem, errorem: hic error et haec in doctorum animis offusa caligo est; T V, 6.

ignem: cum ignis oculorum cum eo igne, qui est ubi os offusus, se confudit; T 49.

lumen: ut ... obscuratur et offunditur luce solis lumen lucernae, ... sic ...; F III, 45.

noctem: quae (philosophia) lucem eriperet et quasi noctem quandam rebus offunderet; N I, 6.

tenebras: tantis offusus tenebris; A II, 61. si quid tenebrarum obfudit exilium; T III, 82.

olea, Ölbaum: I. coepit, floret: qui (Thales) ... omnem oleam, ante quam florere coepisset, in agro Milesio coemisse dicitur; D I, 111.

II. I. coëmo: f. I.

fero: quae (terra) oleam frugosae ferret; R III, 15.

sero: qui Transalpinas gentes oleam et vitem serere non sinimus; R III, 16.

teneo: nisi forte Athenae tunc sempiternam in arce oleam tenere potuerant; L I, 2.

2. facio ex: eorum ... (haruspicum) inessu ex illa olea arcam esse factam; D II, 86.

fluo ex: mel ex olea fluxisse dicunt; D II, 86.

III. baca, flos: ut agricola, cum florem oleae videt, bacam quoque se vinurum putat; D II, 16.

ubertas: animadvertent (Thales) fortasse quamdam scientia olearum ubertatem fore; D I, 112.

olearius, Ölwein, bisten, berraten: I. alqd. canorum illud (est), hoc bene oleans, hoc asperum; A II, 21.

caenum: sic se dicere omnes stultos insanire, ut male olere omne caenum, at non semper; T IV, 54.

II. alqd: nihil . . . (Epicurus) olet ex Academia, nihil ex Lyceo, nihil ne e puerilibus quidem disciplinis; N I, 72.

oleum, ἔλ: I, I. habeo: oleum, ficos, poma non habet; fr I, 18.

instillo: haec (meus, animus) quoque, nisi tanquam lumini oleum instilles, extinguuntur se necitate; C 36.

2. sum sine: ut verbi causa sine aqua, sine vino, sine oleo vas esse dicamus || dicimus ||; Fa 24.

II. gliescere: ad iuvenilem lubricidum copia voluptatum || si . . . accessit, al. ||, gliscit illa || ita || ut ignis oleo; fr V, 74.

perungere: iuvenes . . . veste posita corpora oleo perunxerunt; T I, 113.

olfacio, rieqen: alqd: ut ea, quae gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus, in ea ipsa, ubi sentimus, parte versentur; T V, 111.

res: eas . . . (res) cernimus, audimus, gustamus, olfacimus, tangimus; D II, 9.

olim, ἔμας, ἐμας, ἐμας: quid . . . ostenta . . . vel Lacedaemonios olim vel nuper nostros adiuerunt? D II, 55. multa . . . praedicta sunt . . . versibus, quos olim Fauni vatesque canebant; D I, 114. qui haec olim punctis singulis colligebant; T II, 62. mihi . . . iustitiae fruendae causa videntur olim bene morati reges constituti; O II, 41. quae fuae olim disputabantur ac libere; L I, 36. ex qua (querco) olim evolavit nuntia fulva Iovis; L I, 2. minum olim istius rei fuisse cupiditatem multa extant exempla maiorum; L II, 62. ut olim deficeret sol hominibus extinguique visus est; R VI, 24. graviter olim ista iudicabat vetus illa Graecia; L II, 39. elliptiq: quamquam id ipsum aliquanto minus quam olim; D I, 28.

oliva, ὄλιβα: I. iusum in, al.: si ex oliva modulate canentes tibiae nascerentur, num dubitares, quin inesset in oliva tibicini quaedam scientia? N II, 22.

II. inventor: Aristaeus, qui olivae dicitur inventor, Apollinis filius; N III, 45.

olivetum, ὀλιβητὸν: I. sunt: quo plura sint nostra oliveta nostraeque vineae; R III, 16.

II. I. habeo: vineta, segetes, oliveta . . . a dis se habere; N III, 86.

2. dico de: quid de vitibus olivisque dicam? N II, 156.

III. species: quid de . . . vinearum olivetorumve specie plura dicam? C 57.

Olympias, Ὀλυμπιάς: I. declarat: Olympias . . . secunda et sexagesima eadem Superbi regni initium et Pythagorae declarat adventum; R II, 28.

II. constituo, pono: centum et octo annis postquam Lycurgo leges scribere instituit, prima posita est Olympias, quam quidam nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant; R II, 18.

III. annus: si . . . Roma condita est secundo anno Olympiadis septuagimae; R II, 18.

IV. I. ubi: eodem est anno natus Simoniades Olympiade sexta et quinquagesima; R II, 20. 2. ante: quod erat XXXVIII (annis) ante primam Olympiadem condita; R II, 42.

omen, ὄμας, ὄμας, ὄμας: I. I. adferunt, nuntiant: dirae, sicut || scitei, sicut et || cetera auspicia, ut omina, ut signa, non cau-

sas adferunt, cur quid eveniat, sed nuntiant evenitura; D I, 29.

valent: quae (omina) maiores nostri quia valere censebant; D I, 102.

2. sum: praerogativam etiam maiores omnia iustorum comitorum esse voluerunt; D I, 106.

II. I. accipio: tum ille (L. Paulus) artius peilam complexus: „accipio“, inquit, „mea filia omen“; D I, 103. Aemilia Paulo Persam perisse, quod pater omnia accepit; D II, 83.

adiungo: huius superstitionibus non dubitavit etiam omnia adiungere; D II, 83.

audio: sive tu vatem sive tu omen audieris, sive immolaris sive avem aspexeris; D II, 149.

capio: Caecilium Metelli . . . exisse in quoddam sacellum omnis capiendi causa; D I, 104.

consequor: quod omen res consecuta est, D I, 104.

firmiter: sic aquilae clarum firmavit Iuppiter omen; D I, 106.

voco: neque solum deorum voces Pythagoras observitaverunt, sed etiam hominum, quae vocantur omina; D I, 102.

elliptiq: iam illa: „favete linguis“ et „praerogativam, omnia comitorum“; D II, 83.

2. pareo: non fuisse (Crassum) perituros, a omni parisset; D II, 84.

3. utor: qui signis aut omnibus uterentur; D II, 28.

III. exempla: ego exempla ominum nota perferam; D I, 103.

ominor, ωμίνω: alicui rei publicae obvenit (male enim || enim alii || quam nostrae ominari); O II, 74.

omitto, ἀφίημι, ἀφίημι, ἀφίημι, ἀφίημι, ἀφίημι: I. alqd: qui (Heracitus) quoniam quid diceret intellegi noluit, omittamus; N III, 35.

II. I. indirecte frage: omitto, quae perferant . . . ambitiosi honoris causa; T V, 79. omitto, quem ad modum isti se gerant; L III, 18.

2. Infititio: qui . . . (libertas) aequa potest esse, omitto dicere in regno, . . . sed in istis civitatibus, in quibus . . .? R I, 47. omittamus contra omnino velle aliquid; F IV, 1. omittat urguere Carneades; D I, 12.

III. alqm: ut alios omittam, huic (Democritum) appello; F II, 102. Dicaearchum . . . cum Aristoxeno, aequali et condiscipulo suo, doctos sane homines, omittamus; T I, 41. omittamus hunc (Epicurum) . . . nihil prorsus dicentem; T II, 45. omnia Stoicis; T V, 85. omitto nostros; D I, 95. ut omittam superiores || superiores ||; D II, 22. ut . . . alios omittam; O I, 77. omitto reliquos; P II. I. alqd: A II, 129. virum; T I, 22.

alqd: omite ista: A I, 2. L III, 29. sed id omittamus; A II, 52. 78. sed hoc omitto; A II, 95. ut omittam alia; A II, 113. omitto illa, quae relicta iam videntur, Erillam, || ut Herillum ||; A II, 129. licetne (omito „per Aristotelem“); A II, 132. sed haec omittamus; F V, 76. sed quoniam de dolore loquimur, illa omittamus; T II, 58. sed ut haec omittas; T IV, 75. eadem . . . (Parmenides efficit) de sideribus, quae reprehensa in alio iam in hoc omittantur; N I, 28. ut haec omittamus; N III, 32. omitto illa; N III, 40. sed omittamus et fabulas et externa; O III, 99. ut alia omittam; Lae 9. haec ut omittam; Lae 64. amores: ut muliebris amores omittam; T IV, 71.

argumentum: sed quia commune hoc est argumentum aliorum etiam philosophorum, omittam hoc tempore; N I, 64.

artes: ut omittam has artis elegantes et ingenuas; F III, 4.

aspiciam: ex acuminibus ..., quod totum aspiciam militare est, iam M. Marcellus ... totum omisit; D II, 77.

contentionem: multo ... omisa contentione dolorem morbi ferre non possunt; T II, 65.

dignitatem: omitto dignitatem, honestatem, speciem ipsam virtutum; F II, 107.

disciplinam: negligentiam nobilitatis augurii disciplina omisa; N II, 9.

disassimilitudines: omitto disassimilitudines; T I, 81.

divitias: omitto divitias; T V, 46.

dolorem: sed ut omittam pericula, labores, dolorem etiam; F I, 24. at contra gaudere nosmet omittendis doloribus; F I, 56.

Elensinem: omitto Elensinem sanctam illam et augustam; N I, 119.

fabulas: f. aliquid; O III, 99.

famam: omitto nobilitatem famamque popularum stultorum improborumque consensu excitatam; T V, 46.

genus: hoc divinationis genus omittamus; D II, 87. adhibendumque fuerit hoc genus ... an plane omittendum; O III, 9.

habilitates: omitto oportunitates habilitatesque reliqui corporis, moderationem vocis; L I, 27.

homines: f. aliqui; T I, 41.

honestatem: f. dignitatem.

humanitatem: omisit hic (rex) et pietatem et humanitatem; O III, 41.

imitationem: ut nonulli omisa imitatione maiorum suum quoddam institutum consequantur; O I, 116.

labores: f. dolorem; F I, 24.

levitatem: ut omittam levitatem temere adsentientium; A II, 120.

litum: omite ... litum Romuli; D II, 80.

moderationem: f. habilitates.

morbos: ut omittam alios (morbos); T III, 5.

naturam: si aliorum naturam imitans omittas tuam; O I, 111. f. vim; N I, 122.

negotia: negotiis omnibus omisis; O, I, 158.

nobilitatem: f. famam.

occasionem: teneo, quam optabam, occasionem neque omittam; L I, 5.

oportunitates: f. habilitates.

oracnia: sed omittamus oracnia; D I, 39.

pericula: f. dolorem; F I, 24.

pietatem: f. humanitatem.

populos: ut omittam ceteros populos; D I, 3. ut f. et iam omittam alios (populos); R III, 24.

rem: qui (nuptiarum) aspices) re omisa nomen tantum tenent; D I, 28.

sententias: has ... tot sententias ut omittamus; A II, 130.

similitudines: ut omittam similitudines; R I, 62.

speciem: f. dignitatem.

spem: etiam omisa spe voluptatis; F II, 82.

studia: ut ista divina studia omittamus; C 24.

suffragia: ut omittam largitione corrupta suffragia; L III, 39.

testes: ut ratione utamur omisis testibus; D II, 89.

timorem: ut ... omnem omittat is || omittas, omittat || timorem; T II, 67. omitte timorem; R VI, 10.

virum: Democritum ..., magnum illum quidem virum, sed ... rotandis corpunculis efficientem animum, ... omittamus; T I, 22. omitto innummerabiles viros, quorum singuli saluti huic civitati fuerunt; R I, 1. eos ... (viros bonos) omittamus, qui omnino nusquam reperiuntur; Lae 21.

vim: ut ... omittam vim et naturam deorum; N I, 122. omitto ... orationis vim, quae conciliatrix est humanae maxime societatis; L I, 27. omitto ... vim ipsam omnium, quae generatur ex terra; C 52.

voluptates: ut ... voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscendarum causa; F I, 36.

utilitates: nec nostrae nobis utilitates omittendae sunt alioque tradendae; O III, 42.

omnino, überhaupt, überhaupt nur, im ganzen, ganz und gar, durchaus: I. bei Verben und Sätzen (ignoro, nego, volo, vete: f. 7): expectabam omnino iam diu meque sentinebam, ne ... scriberem; A ep I. plurimum ... idem (tu) poësis nostris o.que Latinis et litteris luminis et verbis attulisti; A I, 9. ut de virtutibus et vitiiis o.que de bonis rebus et malis quaereret; A I, 15. Strato ... ab ea disciplina o. movendus est; A I, 34. quibus temporibus (L. Lucullus) florere in foro maxime potuit, caruit o. rebus urbanis; A II, 1. o. ... ante videri aliquid, quam agamus, accessit est; A II, 39. id ita esset, si nos verum o. tolleremus; A II, 111. qui o. avocet a philosophia; F I, 2. et appetendi et refugendi et o. rerum gerendarum initia profisciscuntur aut a voluptate aut a dolore; F I, 42. omnes ... sententias simplices eorum ... o. a philosophia movendas putabo; F II, 39. omittamus contra o. velle aliquid; F IV, 1. ab hoc (Zenone) ... quaedam unum melius quam veteres, quaedam o. relicta; F IV, 9. si † o. nos || o. ea || neglegemus; F IV, 40. qui o. virtutem a bonorum sine segregaverunt; F IV, 49. ut eorum (mediorum) alia eligenda sint, alia reiicienda, alia o. neglegenda; F IV, 71. o. ... de istis omnibus verbis a Zenone mutatis ista disputabat; F IV, 73. quot o. esse possent (de summo bono) sententiae; F V, 16. necesse est o. offumio aut fugiendi aut sequendi ad eorum aliquid referri; F V, 18. quod iis saepe usu venit, qui † cum ... solem intererunt, ut aspectum o. amitterent; T I, 73. quodsi (Priamus) ante occidisset, talem † occidisset, tamen † eventum o. amississet; T I, 85. ut ... sensus o. omnes mori auferat; T I, 97. sin autem (supremus dies) perimit || peremit || ac delet o.? T I, 117. o. ... omnes clari et nobilitati labores † contempro || contendo || fiunt etiam tolerabiles; T II, 62. o. ... quae crescentia perniciosa sunt, eadem sunt vitiosa nascentia; T IV, 41. sunt ... o. omnes fere (definitiones) similes; T IV, 53. an omnium rerum tollenda o. (videatur) aegritudo; T IV, 59. sine metu is habendus est, non qui parva || pauca, al. || metuit, sed qui o. metu vacat; T V, 41. carere ... societate victus, sermone o. familiari; T V, 63. cur pecuniam magnopere desideret vel potius cur curet o.? T V, 89. o. ... genus hoc voluptatum optabile esse, si non obest, prodesse nunquam; T V, 94. dictum est o. de hac re alio loco diligentius; N I, 12. nonne (Democritus) denm o. ita tollit, ut nullam opinionem eius reliquam faciat? N I, 29. quid sit o. deus; N I, 30. (Zeno) tollit o. usitatas perceptaque cognitiones deorum; N I, 36. qui (Aristo) ... dubitet ... o., deus animans necne sit; N I, 37. a Democrito o. haec licentia; N I, 107. o. dividunt nostri totam istam de dis immortalibus quaestionem in partis quattuor; N II, 3. Calchanted, Helenum, quos tamen agures ne ipse quidem fabulae adscivissent, si res o. repudiaret; N II, 7. quod (animus) multo magis faciet post mortem, cum o. corpore excesserit; D I, 63. o. apud veteres, qui rerum potiebantur, idem auguria tenebant; D I, 89. totum o. fatum etiam Atellanio versu inre mihi esse inrius videtur; D II, 25. o. ... cum haec sit distinctio, ut ...; Fa 45. est o. ... accu-

ratius mihi dicendum de commutationibus rerum publicarum; R I, 65. desunt o. ei populo multa, qui sub rege est, in primisque libertas; R II, 43. huic hominem o. numerari qui decet? L II, 16. cum ... decertatur... causas o. subesse tamen oportet eandem O I, 38. o. fortis animus et magnus duabus rebus maxime cernitur; O I, 66. o. illud honestum ... animi efficitur, non corporis viribus; O I, 79. o. qui rei publicae praefuturi sunt; O I, 85. o. ... ita iustitiae honestatiae (fortis civis) adhaerescet, ut ...; O I, 86. utrumque o. a natura petundum est; O I, 133. o. meminisse debemus ... „largitionem fundum non habere“; O II, 55. dauda o. opera est, ut omni generi satis facere possimus; O II, 71. dauda opera est o., si possit, utrisque (beneficiis); O II, 72. qui o. hominem ex homine tollat; O II, 26. quae (mors) ... plane negligenda est, si o. extinguit animum; C 66. o. ... studiorum || rerum || omnium satietas vitae facit satietatem; C 76. o. amicitiae corroborata iam confirmatque et ingenis et aetatibus iudicandaque sunt; Lae 74. o. omnium horum virtutum atque incommodorum una cautio est; Lae 78. ut ... deus ... hominis o. aspiendi; potestatem eriperet; Lae 87. quod amici genus adhibere o. levitatis est; Lae 93. mortem mihi munitaria, ut o. ab hominibus, an exitum, ut ab improbis demigrandum sit? P 18.

2. **bei Subjectivem:** omnino est amans sui virtus; Lae 98. aptissima o. sunt ... arma senectutis artes exercitatioesque virtutum; C 9. o. canorus mihi illud in voce splendescit etiam nescio quo pacto in senectute; C 28. Q. ... Maximum fratrem, egregium virum o.; Lae 69. quid, si etiam ... falsum illud o. est? N I, 81. quae ... aetas longa est, aut quid o. homini longum? T I, 94. miserima o. est ambitio honorumque contentio; O I, 87. rudem ... esse o. in nostris pellicis aut inertiissimae segnitiae est aut fastidii delicatissimi; F I, 5.

3. **bei Nverb:** cur fiat quidque, queris recte omnino; D I, 86.

4. **bei Substem:** omnino duo sunt genera largorum; O II, 55. duplex o. est iocandi genus, unum ... alterum ...; O I, 104. iunctae ... et duplices expositiones summi boni tres o. fuerunt; F V, 21. P. ... Africani ... in legatione illa nobili ... Panaetium unum o. comitem fuisse; A II, 5. vgl. 1. Lae 78.

5. **bei Präposition:** parvi ... primo ortu sic incant, tamquam omnino sine animo sint; F V, 42. § 7. non; Fa 24.

6. **bei Indefinitem:** quid; § 7. ne; O III, 51. nec esse res ullas praeter virtutes et vitia, inter quas quicquam omnino interesset; F IV, 47. negabat (Carnades) genus hoc orationis quicquam o. ad levandam aegritudinem pertinere; T III, 60. o. si quicquam est decorum; O I, 111. quis ... cum utitur voluptate ea, ... inire rationem, cogitare o. quidquam potest? fr V, 81. § 7. nec; F IV, 21. V, 18. 23. O III, 13. nego; N I, 29. veto. 8. sed; T I, 13. quid ... ad pontificem de iure parietum aut aquarum aut ullo o. nisi eo, quod ...? L II, 47. § 7. nec; A II, 33. D II, 139. o. quis tam caecus in contemplandis rebus unquam fuit, ut non videret ...? N I, 77. § 7. nemo; O III, 75. nihil; A II, 25. Lae 51. usquam; § 8. sed; T V, 24.

7. **bei Negativem:** (philosophari) omnino haud placere; T II, 1. R I, 30. hanc (honestatem) se tuis Epicurus o. ignorare dicit quam aut qualem esse velint || i ||; F II, 43. § 1. ne; O III, 51. ut ne quid o., quod venditor nitens, emptor ignoret; O III, 51. ne o. bellum indixisse videt voluptati; C 46. priorem (artem) ... h. (Stoici) o. ne attingeret quidem; F IV, 10. ut (error) ... sapientiae ne attingat quidem o.; T IV, 89. ut ... adferatis aliquid,

quod o. ne fieri quidem possit; N I, 69. § 8. sed; N I, 101. II, 51. nec potest is ... ullum habere iudicium aut ullam o. veritatis notam; A II, 33. nec o. (scire nos), sitne aliquid, an nihil sit; A II, 73. nec appellatur o. vita, nisi confecta atque absoluta; F II, 87. etenim nec iustitia nec amicitia esse o. poterunt, nisi ipsae per se expetuntur || expetantur ||; F III, 70. neque inter eorum vitam et improbiorem quicquam o. interesse; F IV, 21. cum ... nec quicquam o. praeter haec tria potest esse; F V, 18. qui ... nec inter eas res quicquam o. putant interesse; F V, 23. siu autem dei neque possunt nos iurare nec voluit nec o. curant; N I, 3. neque sensum o. (esse posse), quod non ipsa natura pulsa sentiret; N I, 26. nullae ... imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus, nec o. fluunt ullae, nec ...; D II, 139. ut me sic aedificas, neque ut o. expertem Graecorum rerum neque ut eas vobis in hoc praesertim genere antepouentem, sed ut ...; R I, 36. nec hoc benignitatis genus o. repudiandum est; O II, 54. qui negant eum locum a Panaetio praetermissum, sed consulto relictum, esse o. scribendum fuisse; O III, 9. nec o. de eo genere quicquam praecipuum fuisse; O III, 13. neque o. in voluptatis regno virtutem posse consistere; C 41. quod bonum quale sit, o. negat || uegat omnino || Epicurus se sine voluptatis seum movetibus ut suspicari quidem; A I, 7. qui ista ... negat Academicos o. dicere; A II, 12. quae (voluptate) sublata neget se intellegere, quid sit bonum; F II, 29. cum id, quod mihi horribile videtur, tu o. nulum negas esse; T II, 29. cuius (Archimedi) ego quaestor ignora tum ab Syracusanis, cum esse o. negarent, ... iudagavi sepulcrum; T V, 64. qui (Protagoras) esse uegat o. de deis habere quod liqueat; N I, 29. cum idem (Democritus) o. ... neget esse quicquam sempiternum; N I, 29. qui (Diagoras, Theodoros) o. deos esse uegabat; N I, 117. quem (deum) o. irasci posse negatis; N III, 91. ut, si ... rationem, cur id fiat, adferre nequeam, fieri ueges; D I, 86. etenim o. tantum se negat facturum compendi sui causa, quod non liceat; O III, 63. § 6. quicquam T III, 60. qui o. vivere expedire uemini putat; T I, 84. ita fit || fiet ||, ut o. nemo esse possit beatus; T II, 16. neminem o. esse negligendum, in quo ...; O I, 46. id o. neminem unquam suspicaturum; O III, 75. etui Fauus o. quid sit nescio; N III, 15. in quo neutrorum o. contentenda sententia est; O I, 70. cum sit nihil o. in rerum natura minimum, quod dividi nequeat; A I, 27. in quibus (mediis) ponebat nihil o. esse || [esse] || momenti; A I, 36. nihil o. quale sit posse reperire; A II, 14. memoriae quidem certe ... nihil o. loci relinquunt; A II, 22. nihil unquam o. (animus) aget; A II, 25. fieri potest, ut id, quod significatur, aut falsum sit aut nihil sit || [sit] || o.; A II, 36. nihil attinet de adsensu o. loqui; A II, 38. si haec (efficiere possit), cur non, inter quae nihil sit o.; A II, 47. ut in is (visis) nihil interit o.; A II, 43. nihil o. magis ... quam si || quasi || inter illa (ova) o. nihil interesset; A II, 58. sin autem o. nihil esse, quod percipi possit, a me suspendero; A II, 68. oetera aut o. nihil habere momenti aut tantum, ut ...; F II, 38. quod ... sine sensu sit, id nihil ad nos pertinere o.; F II, 100. cum reliqui nihil sit o.; F II, 101. cum inter res eas ... nihil o. interesset; F III, 50. nihil o. inter eas res iisque contrarias interesse; F IV, 20. qui (Pyrrho) virtute constituta nihil o., quod appetendum sit, reliquat; F IV, 43. inter ceteras res nihil o. interesse; F IV, 70. ut non multum aut nihil o. Graecis cederetur; T I, 5. aut hoc dicis: miser est Crasus ... aut nihil dicis o.; T I, 14. nihil esse o.

animum; T I, 21. qui (Dicaearchus) nihil o. animum dicat esse; T I, 24. quod vitare nullo modo potuimus, nisi || nisi si || nihil o. scriberemus; T II, 3. qui (sapienter) semper animo sic excubat, ut ei nihil improvisum accidere possit, nihil inopinatum, nihil o. novum; T IV, 37. quantis . . . molestiis vacant, qui nihil o. cum populo contrahunt; T V, 105. ut . . . deum fingeret . . . nihil gratificantem, o. || gratificantem o., || nihil curantem, nihil agentem; N I, 123. ut . . . is nihil o. sensurus esse videtur; N II, 55. quarum (vitiis) adberum laetissimisque fructus nihil o. ab bestias pertinent; N II, 156. aut nihil o. est fortuitum, aut hoc ipsum potuit evenire fortuna; Fa 6. appellatur . . . quidam a philosophis *αγρός λόγος*, cui si pareamus, nihil o. agamus in vita; Fa 28. qui aut non plus mille quingentos aeris aut o. nihil in eum || eum in || censum praeter caput attulissent; R II, 40. qui (Socrates) . . . ea . . . nihil o. ad vitam hominum adtinere dixerit; R I, 15. aut nihil o. in bonis numerandum, nisi quod per se ipsum laudabile esset, aut certe . . .; L I, 37. nihil o. actum esse de nobis; L III, 45. nobis, . . . de quibus nihil o. actum esset legibus; L III, 45. nihil unquam o. deesse amicis; Lae 51. idem in eis elaborant, quae sciunt nihil ad se o. pertinere; C 24. f. 8. sed; N I, 115. quae quod Aristoni et Pyrrhoni o. visa sunt pro nihilo; F II, 43. ut . . . illud . . . ostendatur quam leve, quam contemnendum, quam nihil sit o.; T IV, 74. ut quisque optime natus institutusque est, esse o. nolit in vita, si . . .; F V, 57. ille . . . nonne etiam bis exclamavit se videre, cum o. non videret? A II, 89. an melius fuerit . . . motum . . . cogitationis non dari o. quam tam monificae et tam large dari; N II, 69. sine antecedente et externa causa (animum) moveri, non o. sine causa dicimus; Fa 24. ea deliberanda o. non sunt, in quibus est turpis ipsa deliberatio; O III, 37. f. 8. sed; A II, 62. P 33. T V, 24. **non**, A, b. omnino (17. Et.) §. 734. b. multa posse videri esse, quae o. nulla sint; A II, 47. sed nulla o. in re minutatim interrogati, . . . quanto aut addito aut dempto certum respondeamus, [non] habemus; A II, 92. o. eum (sapientem) rei nulli adserituri; A II, 104. extremitatem et quasi libramentum (esse), in quo nulla o. crassiduto sit; A II, 116. cum o. nulla sit causa peccandi; F I, 52. quam (amicitiam) . . . affirmatis nullam o. fore; F I, 65. quae (emendatio philosophiae) o. aditum nullum habere potest in urbem, in forum, in curiam; F IV, 21. Dicaearchus . . . et Aristoxenus . . . nullum o. animum esse dixerunt; T I, 51. id agimus, ut id in sapiente nullum (malum) sit o.; T III, 22. quae (comedia), si haec flagitia non probaremus, nulla esset o.; T IV, 69. nullos (deos) esse o.; N I, 2. o. nullam habere . . . rerum humanarum procuracionem deos; N I, 3. verendum est, ne (natura deorum) nulla sit o.; N I, 94. ut satius fuerit nullam o. nobis a diis immortalibus datam esse rationem quam tanta cum pernicie datam; N III, 69. si ea res nulla esset o.; D I, 65. cum sint, qui o. nullam divinationem probent; D I, 113. o. nullum esse divinationem; D I, 61. si fati o. nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset; Fa 6. ita fit, ut nulla sit o. iustitia, si . . .; L I, 42. o. instituta nulla est; L I, 49. cum . . . res publica . . . nulla esset o.; O II, 3. aut haec ars est aut nulla o., per quam eas (constantiam, virtutem) assequamur; O II, 6. sine quibus (artibus) vita o. nulla esse potuisset; O II, 15. quarum (rerum) memoriam aut brevem aut nullam o. sint relicturi; O II, 55. qui (senes) si nulli fuissent, nullae o. civitates fuissent; C 67. quia . . . bona mente praeditus non mallet nullas o. nobis a natura

voluptates datas? fr V, 81. f. 8. sed; O II, 62. miserius (istuc putas) quam o. numquam fuisse? T I, 13. quae (res) nunquam o. fuerunt neque esse poterunt, ut Scyllae, ut Chimaerae; N I, 108. quam (abundantiam) tu quoniam nunquam adsequere, nunquam o. es dives futurus; P 47. f. 8. sed; O I, 83. eos . . . (viros bonos) omittamus, qui o. nusquam reperitur; Lae 21. Pittacus o. accedere quemquam vetat in funus aliorum || alienorum ||; L II, 65.

8. mit **Überfertig** partifeln: qui . . . fundus aut quae talis animi figura intellegi potest aut quae tanta omnino capacitas? T I, 61. f. aut, I, I, h. omnino (11 Et.) II, 2, h. omnino (11 Et.) § I, §. 296, a. 303 a. quod non modo recte fieri, sed o. fieri non potest; A II, 62. quid . . . tam pugnat, quam non modo miserum, sed o. quicquam esse, qui non sit? T I, 13. quid non modo nos, sed o. vita hominum sine te esse potuisset? T V, 5. vestrorum deorum non modo beneficium nullum extare, sed ne factum quidem o.; N I, 101. cum dei non modo homines non colant, sed o. nihil curent, nihil agant; N I, 115. reliqua qui tandem non modo concedi, sed o. intellegi possunt? N III, 41. nec solum ius et iniuria natura diudicatur, sed o. omnia honesta et turpia; L I, 44. neglegere, quid de se quisque sentiat, non solum arrogantis est, sed etiam o. dissoluti; O I, 99. dum quidem his || iis || (dominis) obediunt, non modo imperat, sed liber habendus o. non erit; P 33. — pugnans omnino, sed cum adversario facili; A II, 84. non usquam id quidem dicit o., sed quae dicit, idem valent; T V 24. utrumque o. durum, sed us molienda nobis verba sunt; N I, 95. quia (haec stellae) . . . tum o. ne moventur quidem, sed ad quoddam tempus insistant; N II, 51. potest o. hoc esse falsum, potest verum; sed utrum est, non est mirabile; D II, 141. numquam o. periculi fuga committendum est, ut in bellis timidique videamur, sed fugiendum . . .; O I, 83. utriusque (naturae, fortunae) o. habenda ratio est in diligendo genere vitae, sed naturae magis; O I, 120. in iis tamen, qui se adiuvari volent, . . . restricti o. esse nullo modo debemus, sed . . . diligentiam adhibere; O II, 62. epulabar . . . cum sodalibus o. modice, sed erat quidam fervor aetatis; C 45. vgl. I. T V, 41. 7. nec; R I. 36. ceterae philosophorum disciplinae, o. alia magis alia, sed tam en omnes . . . eas arbitror . . .; F III, 11. (labor et dolor) sunt finitima o., sed tamen differt || differunt || aliquid; T II, 35. quam facile (illud) vel aliunde vel alio modo || [vel alio modo] || pericil vel o. negligi possit; T IV, 74.

omnipotens, αὐμᾶδης: ste, Apollo sancte, fer opem, teque, omnipotens Neptune, invoco! T IV, 73.

OMNIS, ganz, jeder, alle: A. bei **Substantiven**, **Adiectiven**, **Participien**: I. **ohne Zufug**: alqs: Aristippi Cyrenaicorumque omnium (sententias); F II, 39. omnes Danai atque Mycenses, Attica pubes: reliquique Graeci; F II, 18. Socrates omnesque Socratici; D I, 5. si omnes Athenienses delectarentur tyrannicis legibus; L I, 42. Cratippus, Peripateticorum omnium . . . facile princeps; Ti 2. illum vel omnium maximum Stoicorum, Posidonium; fr V, 44.

alqd: vidense Epicurum, . . . quem ad modum, quod in natura rerum 'omne' esse || [esse] || dicimus, id infinitum esse concluderit? D II, 103. 'quod omne est, id non cernitur ex alio extrinsecus.' ne hoc quidem negari potest; D II, 103.

abstinencia: omnis abstinencia, omnis incontinentia . . . — reliquas etiam virtutes frugalitas continet; T III, 16.

actio: is omnem actionem tollit et vita; A II, 39. sublata . . . adhesionem omnem et motum animorum et actionem rerum sustulerunt; A II, 62. (sonus) actionem . . . tollit omnem; F V, 54. an eos (deos) omni procuracione atque actione privet; N II, 44. (ossa) commisuras habent . . . adcommodatas . . . ad omnem corporis actionem; N II, 199. quod eadem ratione omnia et vita tolletur actio; Fa 29. omnis . . . actio vacare debet temeritate; O I, 101. in omni . . . actione suscipienda tria sunt tenenda; O I, 141.

adfectiones: cum omnes rectae animi adfectiones virtutes appellentur; T II, 43.

adiumenta: ab ea (philosophia) . . . omnia adiumenta et auxilia petamus bene beateque vivendi; T IV, 84.

administratio: utrum (di) . . . omni curatione et administratione rerum vacent; N I, 2.

admiratio: omnis honos, omnis admiratio, omne studium ad virtutem . . . refertur; F V, 60.

admixtio: (animus) omni admixtione corporis liberatus; C 80.

adsensio: sustinenda est potius omnis adsensio; A II, 68. omnium adsensionum retentio; A II, 78.

adsensus: sapientem in furore sustinere se ab omni adsensu; A II, 48. sapientem adsensus omnes cohibeturum; A II, 68.

adversa: nos . . . omnia adversa . . . venientia metu argentes; T V, 4.

adulescentes: pro deum, popularium omnium, omnium adolescentium . . . inploro fidem; N I, 13. ut omnes adulescentes se ad haec studia convertant. pauci utinam; D II, 5. nec tamen (petulantia, libido est) omnium adolescentium, sed non proborum; C 36.

aegri: aegri . . . quia non omnes convalescunt; N II, 12.

aegritudo: omnes . . . et metus et aegritudines ad dolorem referuntur; F I, 41. ut aegritudo ex his omnis oriatur; T III, 55. quae (aegritudo) omnium maxima est; T III, 68. aegritudinem omnem procul abesse a sapiente; T III, 82. ratio una omnium est aegritudinum, plura nomina; T III, 83. neque omnis aegritudo una ratione sedatur; T IV, 59.

aerumnae: te miseriae, te aerumnae premunt omnes; P 18.

aetas: degere omnem aetatem sine dolore; F II, 118. nisi omnis aetas oraculorum illorum veritatem esset experta; D I, 37. luxuria . . . cum omni aetati turpis, tunc senectuti foedissima est; O I, 123. eis omnis aetas gravis est; C 4. inhumanitas omni aetati molesta est; C 7. quae (artes exercitationesque virtutum) in omni aetate cultae; C 9. mortem omni aetati esse communem; C 68, f. natura; C 65.

aeternitas: cui aeternitas omnis . . . nota sit; T IV, 37. est . . . (coniectura) ab omni aeternitate repetita; D I, 25. f. aeternitas, V, 2. ab (2 Et.). ex; N III, 14. D I, 125. II, 19. in (5 Et.) S. I, S. 108, a.

aether: quibus (vaporibus) altae renovataeque stellae atque omnis aether; N II, 118.

agri: cum videmus . . . hominis utilitati agros omnis et maria parentia; T I, 69. ut agri non omnes frugiferi sunt, qui coluntur, . . . sic animi non omnes culti fructum ferunt; T II, 13. ut . . . Lacedaemonii suos omnes agros esse dicitarint, quos spiculo possent attingere; R III, 15.

amotio: augendae voluptatis finis est doloris omnis amotio; F II, 9.

amplitudo: f. splendor; O I, 67.

angiportus: frumentum vium omnis angiportusque coustraverat; D I, 69.

angor: robustus animus . . . omni est liber cura et angore; F I, 49.

animadversio: omnis . . . et animadversio et castigatio contumeliae vacare debet; O I, 88.

animal: quanto quasi artificio natura fabricata esset primum animal omne, deinde hominem maxime; A II, 30. omne animal . . . voluptatem appetere; F I, 30. omne animal . . . se ipsum . . . diligit; F II, 33. quod omne animal ipsum sibi commendatum; F IV, 19. omne animal . . . applicatum esse ad se diligendum; F, IV, 34. omne animal applicatum esse ad id, quod in eo sit optimum; F IV, 34. omne animal se ipsum diligit; F V, 24. omni animal illud, quod appetit, positum est in eo, quod natura est accomodatum; F V, 24. omnibus animalibus extremum esse secundum naturam vivere; F V, 26. unum esse omnium (animalium) extremum; F V, 26. commune animalium omnium secundum naturam vivere; F V, 26. omne animal se ipsum diligere; F V, 27. sunt . . . iudicia naturae, maxime scilicet in homine, sed in omni animali, ut . . .; F V, 55. cum . . . omne animal patibilem naturam habeat; N III, 29. si omne animal tale est; N III, 29. si omne animal secari ac dividi potest; N III, 29. omne animal ad accipiendam vim externam . . . paratum est; mortale igitur omne animal . . . sit necesse est; N III, 29. quodsi ea intereunt, et qui-bus constat omne animal; N III, 31. omne . . . animal sensus habet; N III, 32. omne . . . animal confendum est esse mortale; N III, 32. omne animal sentit; N III, 33. omne animal adpetit quaedam; N III, 33. omne . . . animal interest necesse est; N III, 33. si animal omne, ut valet, ita utitur motu sui corporis; D I, 120. cuius . . . omne animal quasi particula quaedam est; T II, 11. (deus) animal unum aspectabile, in quo omnia animalia continerentur, efficit; T II, 12. quia nondum omne animal in mundo intus incluserat; T II, 34.

animas: quam multa ab his . . . collecta sunt de omnium animalium genere, ortu; F IV, 13. in omni . . . animante est summum aliquid; F IV, 37. quae voluptatem habeant in omni animante, sed in homine rationem etiam; F IV, 53. persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, victus, figuras; F V, 10. necesse est finem quoque omnium (animantium) hunc esse, ut . . .; F V, 25. quodsi omnium animantium formam vincit hominis figura; N I, 48. a quo (calido, igneo) . . . animantia omnia . . . nasci sit necesse; N II, 28. hominis natura quanto omnis antierit animantes; N II, 153. unum omnium animantium condicionem iuris esse; R III, 19. commune . . . animantium omnium est inunctionis appetitus procreandi causa; O I, 11. id . . . pariter cum omni animante nascitur; Lae 81. sunt . . . omnia (animantia) in quaedam genera partita; T II, 11. omnes, qui animo cernuntur . . . animantes; T II, 11. teneant . . . omnium animantium principatum; T II, 41.

animus: quae . . . in animis inprimuntur . . . inchoatae intellegentiae, similiter in omnibus inprimuntur; L I, 30. (animus) non + omnis; L I, 61. (animus) per se omnis movetur; T 27. in qua (temperacione) omnem animum universae naturae temperans permiscebat; T II, 42. f. agri; T II, 13.

anni: memoriam illius viri omnes excipient anni consequentes; C 19.

antiquitas: auctoribus . . . uti optimis possumus, . . . et primum quidem omni antiquitate; T I, 26.

apparatus: cum in villam Luculli ventum esset omni apparatu venustatis ornatum; fr V, 17. f. designatio.

appetenda: sic *extitit* || sicque, al. || extremum omnium appetendorum; F V, 40.

appetitiones: natura mundi omnis motus habet voluntarios conatusque et adpetitiones; N II, 58.

appetitus: ut (vitiis) sensus quoque suos eorumque omnem appetitum ... teneatur; F V, 40. appetitus omnes contrahendos ... esse; O I, 103.

approbatio: quae (philosophia) ... privat adprobatione omni; A II, 61.

appulsus: ut omnes ictus omnesque minimos et frigoris et caloris adpulsus sentire possimus; N II, 141.

aqua: aqua omni exhausta; N II, 118.

arbuta: visam beluam ... omnia arbuta, virgulta, tecta || tescia || pervertere; D I, 49.

argumenta: omnia ... (argumenta) physicorum licet explicare; A II, 117.

arcana: f. occulta.

ars: id ... commune omnium fero est artium; A I, 26. quae (memoria) non modo philosophiam, sed omnem vitae usum || usum || omnesque artes una maxime continet; A II, 22. in omni ... arte vel studio vel quavis scientia ... optimum quidque rarissimum est; F II, 81. in omni arte ... multam novitatem nominum esse; F III, 3. cum omnium artium finis is esset, quem ...; F IV, 19.

omnibus ... artibus volumus attributam esse eam, quae communis appellatur prudentia; F IV, 76. ut omnium artium recte dici potest commune esse, ut ...; F V, 26. cum omnium artium ... ratio et disciplina studio sapientiae ... contineretur; T I, 1. philosophia ... omnium mater artium; T I, 64. futurum fuisse ut omnibus perfectis artibus omni doctrina hominum vita erudiretur; T III, 69. hanc amplissimam omnium artium, bene vivendi disciplinam; T IV, 5. omnibus eos (filios) artibus ad Graecorum disciplinam erudit; R II, 34. f. artifices.

artifices: musici, medici denique ex hac tamquam omnium artificum || artium || officina profecti sunt; F V, 7.

artus: cum omnes artus ardere viderentur; F II, 93.

atomi: si omnes atomi declinabunt, nullae umquam cohaerescunt; F I, 20. illud ... necesse est, declinare, quibusdam atomis vel, si volunt, omnibus naturaliter *; Fa 48.

avaritiae: omnes avaritias si aequae avaritias esse dixerimus; F IV, 75.

auctoritas: omnia auctoritas philosophiae ... consistit in beata vita comparanda; F V, 86. tollitur omnis auctoritas somniorum; D II, 123. omnem auctoritatem optatumque tabellariam legem absteruere; L III, 34.

avidus: me ... omnique avidos sapientiae cognitio ipsa rerum ... delectat; R I, 19.

avis: omnem avem tripudium facere posse; D II, 73. omnibus fere avibus utuntur, nos admodum paucis; D II, 76.

aurum: cum iustitiam quaeramus, rem multo omni auro cariorem; R III, 8.

auxilia: f. adiumenta.

ἀγλαα: contendit omnis nervos Chrysis, ut persuadeat omne ἀγλαα aut verum esse aut falsum; Fa 21.

barbaria: a quo (philosopho) ... omnis barbaria commota est; F II, 49.

bellum: omne bellum, quod denuntiatum ... non esset, id iniunctum esse; R II, 31. omnia memoria tenebat (Q. Maximus) non domestica solum, sed etiam externa bella; C 12.

bestiae: [homines omnibus bestiis antecedunt]; N fr 4.

blandimenta: ut ea vis omnia blandimenta voluptatis obtique vicierit; R I, 1.

bonum: quorum (Eretriacoerum) omne bonum in mente positum; A II, 129. fontem omnium bonorum in corpore esse; A II, 140. non potest esse dubium, quin id sit summum ... bonorum omnium; F I, 54. qui bonum omne in virtute ponit; F II, 88. non omne bonum esse laudabile; F III, 27. quorum omne bonum convenientia ... finitur; F III, 46. bonum omne laudabile, laudabile autem omne honestum, bonum igitur omne honestum; F IV, 43. si ... omne bonum laudabile est, omne honestum est; F IV, 43. (in qua (honestate) una omne bonum poneretur); F V, 21. quamvis minimam praestantiam animi omnibus bonis corporis anteire; F V, 93. qui omne bonum in visceribus medullisque condideris; T V, 27. nisi omne bonum in una honestate consisteret; T V, 42. omne bonum laetabile est; T V, 43. bonum ... omne laudabile; T V, 45. cum praesertim (Epicurus) omne malum dolore definit, bonum voluptate; T V, 73. cum sit omne et bonum vis (Epicuri) et malum in potestate fortunae; T V, 73. nihil bonum nisi naturae primis bonis || (bonis) || aut omnibus aut maxime frui; T V, 84. quae (vita) ... nihil omnibus bonis affluentius cogitari potest; N I, 51. ab Aristippo Cyrenaici ... philosophi nominati omne bonum in voluptate poseverunt; O III, 116. qui ... omnia bona a se ipsi || ipsis || petunt; C 4. cum constituisset deus bonis omnibus explere mundum, mali nihil addidit; Ti 9.

boni: ut ... omnes boni beati sint; F III, 76. sic omnibus bonis et doctis esse faciendum; T I, 73. omnis bonus interitu eorum quam gravissime maerere oportere; T III, 63. non omnis bonos esse etiam beatos; T V, 14. possum ... huic suscipere dicenti non omnis bonos esse beatos, cum in omnis bonos ea, quae ille in malis numerat, cadere possint? T V, 25. velat ... omnis bonos semper beatos volumus esse; T V, 28. te omnes boni ... intuebuntur; R VI, 12. habent ... (illa) omnes boni; L II, 28.

brevia: omnia ... brevia tolerabilia esse debent; Lae 104.

caelum: sapientem ... omne caelum totamque ... terram mente complexum; F II, 112. concidat omne caelum omnique natura ... necesse est; T I, 54. quid est ... non dicam in homine, sed in omni caelo atque terra ratione divinius? L I, 22. omne ... caelum sive mundus ...; Ti 4. cum (ignem) ... circum ... omne caelum aequaliter distribuit; Ti 35.

caenum: sic se dicere omnes stultos insanire, ut male clere omne caenum; T IV, 54.

calamitas: si ... altera (aratio) omni tempestatis calamitate semper vacat; T V, 86.

captiones: omnes ... istius generis captiones eodem modo refelluntur; Fa 30.

caritas: ut ... conservetur omnis homini erga hominem societas, coniunctio, caritas; F III, 69. quoniam ... omnis in inbecillitate est et gratia et caritas; N I, 124. omnes omnium caritates patria una complexa est; O I, 57. ut omnis caritas aut inter duos aut inter paucos iungeretur; Lae 20.

carmen: in Sibyllinis ex primo versu cuiusque sententiae primis litteris illius sententiae carmen omne praeteritur; D II, 112.

castigatio: f. animadversio.

castitas: naturam || in naturam || feminarum omnem castitatem pati; L II, 29.

casus: certae scholae sunt ... de omni casu, in quo ...; T III, 81. ad omnis casus facilissima ratio est eorum, qui ...; T V, 108.

causa: Erillus ... omnem consilii capiendi causam inventionemque officii sustulit; F V, 23. quod in omnibus causis et debet et solet valere plurimum; T I, 26. est ... causa omnis in opinione; T III, 24. si quis mortalis possit esse, qui conglutinationem casuum omnium perspiciat animo; D I, 127. cum ... omnes ... novarum perturbationum causas queri viderentur; Fa 2. idem ... (Pomilius) mercato, ludos omnesque conveniendi causas et celebritates invenit; R II, 27. cum ... esse ... extra omnem culpam causamque posuisset; Ti 46.

celebritates: f. causa; R II, 27.
cer a: si omnis cera commutabilis esset; N III, 30. certamen: cum Zenone ... Aresilas sibi omne certamen instituit; A I, 44. de qua (voluptate) omne certamen est; F I, 28. vobiscum omne certamen est; N II, 73.

cibus: (semen) rapit omnem fere cibum ad sese; N II, 128. omnis fere cibum matrum lactescere incipit; N II, 128.

circumpotatio: servilis nectura tollitur omnique circumpotatio [circumpotatio, al.]; L II, 60.

civis: erat in eo ... summa in omnium civis ... benignitas; R II, 35. pro ... hac opinione omnium civium; R III, 27. commoda civium non divellere atque omnia aequitate eadem continere; O II, 83. Themistocles omnium civium perceperat nomina; C 21.

civitas: omnium fere civitatum ... ab Aristotele mores ... cognovimus; F V, II. omnis ... populus, ... omnis civitas, ... omnis res publica ... consilio quodam regenda est, ut diuturna sit; R I, 41.

coagmentatio: omnis ... coagmentatio corporis ... aliqua impulsione vehementi labefactur; Ti 17.

coetus: quae (opinionis) in omni coetu concilioque profundae sint; F II, 77. populus ... non (est) omnis hominum coetus; R I, 39.

cogitatio: eam ... (mentem) omnium cogitatione pertractans; F II, 118. omnis potius in ea (re publica) cogitatio et cura ponenda (est); D II, 7. beatissimos esse populos necesse est vacuos omni cura et cogitatione; R I, 52. omnis ... cogitatio motusque animi ... in consiliis capiendis de rebus honestis ... versabitur; O I, 19. cui spes omnis et ratio et cogitatio pendet ex fortuna; P 17.

cognitio: etsi ... omnis cognitio multis est abstracta difficultatibus; A II, 7.

cohors: „γαίς, inquam, Tite!“ lictores, turba omnis cohorsque; „γαίς, Tite!“ F I, 9.

comitas: amicitia ad omnem communitatem facilitateque proclivior (esse debet); Lae 66.

commoditas: omnem ... commoditatem prosperitatemque vitae a dis se habere; N III, 86. quom ... maximas commoditates amicitia continet, tum illa nimirum praestat omnibus, quod bonam spem praeclucet; Lae 23.

commoda: qui honesta et recta emolumentis omnibus et commodis anteponebant; F II, 55. fore aliquando ... amissionem omnium vitae commodorum; T II, 10. posse eos (cives) colendis agris abundare commodis omnibus; R II, 26.

commotio: tibi omnine animi commotio videtur insanis; F III, 8. quae (temperantia) sit || est || moderatrix omnium commotionum; T V, 42.

commutatio: in his fere commutatio constitit omnis dissensioque Zenonis a superioribus; A I, 42.

compotes: omnes virtutis compotes beati sunt; T V, 39.

conatus: qui (Milo) ... omnes P. Clodi conatus furoresque compressit; O II, 58. f. appetitiones.

conchylium: ostreis ... et conchyliis omnibus contingere, ut ...; D II, 33.

concilium: f. coetus; F II, 77.

concitatio: sapientem ab omni concitatione animi ... semper vacare; T V, 48.

concretio: mens ... segregata ab omni concretionem mortali; T I, 66. fr IX, 10.

conformatio: omnem ... talem conformationem animi ceteri philosophi motum inaeformem vident; N I, 105.

conglutinatio: omnis conglutinatio reces aegre ... divellit; C 72.

conjectura: conjectura omnis ... ingenio hominum in multas ... partis a sepe diducitur; D II, 53.

coniunctio: f. caritas; F III, 69.

conligatum: omne colligatum solvi potest. Ti 40.

conquisitio: difficillimum ... est in omni conquisitione rationis exordium; Ti 7.

conservatio: ex qua (constantia) conservatio et salus omnium omnis oritur; N II, 56.

consilium: ego de omni statu concilioque totius vitae ... certare ... velim? A II, 65. quae sint omnia bene vivendi ... consilia referenda; F I, 11. „instructa sunt mi in corde consilia omnia; N III, 73. Athenienses omnibus semper publicis consiliis divinos quosdam sacerdotes ... adhibuerunt; D I, 95. cum (multitudo) omni consilio communi ac potestate careat; R I, 43. ut consiliorum omnium particeps ... putaretur; R II, 35. ad eam cuiusque naturam consilium est omne revocandum; O I, 119. qui ... ad naturae suae non vitiosae generis consilium vivendi omne contulerit; O I, 120. in omni re gerenda consilioque capiendo servare constantiam; O I, 125. ut ... sit inter eos (amicos) omnium rerum, consiliorum, voluntatum sine ulla exceptione communitas; Lae 61. cuius omnia consilia resque omnes, quas gerit, ab ipso proficiuntur; P 34.

consortio: dissolvitur omnis humana consortio; O III, 26.

constantia: cuius (virtutis) omnis constantia et firmitas ex his rebus constat, quibus adhaerens est; A II, 39. omnis ordo, veritas, ratio, constantia (in caelo inest); N II, 56. ex quo elucet omnis constantia omnique moderatio; O I, 102.

consuetudo: quae ducuntur ... ab omni consuetudine; A II, 42. dum (Chrysipus) studiosus omnia acquisierit ... contra ... omnem consuetudinem; A II, 87.

contentio: omnis est ... de virtutis dignitate contentio; F II, 68. (aegritudo res est) omni contentione, velis, ut ita dicam, remisque fugienda; T III, 25. cum quibus (philosophis) omnis fere nobis disceptatio contentioque est; D II, 150. pro qua (libertate) magnanimitas viris omnis debet esse contentio; O I, 68.

contractio: quod in hoc inest omnis animi contractio ex metu mortis; T I, 90.

contraria: stultus omnia contraria; F IV, 74. controversia: de eo omnis est controversia; A II, 68. cum ... omnis controversia aut de re solet aut de nomine esse; F IV, 57.

contumelia: quem (Nausiphancem Epicurus) ... vexat ... omnibus contumeliis; N I, 73.

conventus: quae est ... civitas? omnine conventus etiam ferorum? P 27.

copia: quae ex omni copia plurima ... argumenta sumuntur; F IV, 13. quorum (navigiorum) cursibus subpeditantur omnes undique ad vitam copiae; N II, 152. uno in loco || num || in loco || omnes adversariorum copiae convenissent; D II, 52. ut ... omnes ad eum (improbum) honores, omnia imperia, omnes opes, omnes undique copiae conferantur; R III, 27. ut contra omnia

hostium copias in ponte unus adisteret; L II, 10. vivere in solitudine ... abundantem omnibus copiis; O III, 25. qui velit ... circumfluere omnibus copiis; Lac 52. quae vis Coclitum contra omnes hostium copias tenuit in ponte solum? P 12.

corpus: hunc naturalem esse omnium corporum motum; F I, 18. vim ... omnem eam ... in omnibus corporibus vis aequaliter esse fusam; T I, 21. quia profundenda voce omne corpus intenditur; T II, 56. quanta vis insit caloris in omni corpore; N II, 24. sanguis per venas in omne corpus diffunditur; N II, 138. qui (nervi) ... in corpus omne decuntur; N II, 139. omne ... corpus mutabile est. at si esset corpus aliquid immortale, non esset omne mutabile; ita efficitur, ut omne corpus mortale sit. etenim omne corpus aut aqua aut aer aut ignis aut terra est aut id, quod ...; N III, 30. in omne corpus divisio ... cibo; D II, 57.

correctio: peccatorum .. nostrorum omnia a philosophia petenda correctio est; T V, 5.

cruciatu: qui (vir) statuit omnem cruciatum perferre; A II, 23.

crudelitas: quae in omni crudelitate sic exultat, ut ...; R II, 68.

cubicula: in omnibus cubiculis apparere serpentes || [in ... serp.] ||; O III, 54.

culpa: culpa .. omni carens (virtus); T V, 4.

cultus: regiones .. omni cultu propter vim frigoris aut caloris vacantes; T I, 45. omni cultu et victu humano (Dionysius) carebat; T V, 63.

quorum (hominum) omnis cultus esset futurus in lectu; N I, 38. omnis cultus et curatio corporis erit eadem adhibenda deo, quae adhibetur homini;

N I, 94. eadem .. mediocritas ad omnem usum cultus vitae transferenda est; O I, 140. valeat sustentatur .. contentia in victu omni atque cultu corporis tenendi caesa; O II, 86.

cunctatio: abiecta omni cunctatione; O I, 72.

cupiditates: omnium cupiditatum ardore restincto; F I, 43. cum ... corporis facibus inflammari soleamus ad omnis fere cupiditates; T I, 44. tamquam emeritis stipendiis ... cupiditatum omnium; C 49.

cupidi: omnes leves, omnes cupidos, omnes denique improbos esse servos; P 35.

cura: (sapientes) cura omni liberatos; F V, 53. Babylonii ... omnem curam in siderum cognitione posuerunt; D I, 93. qui ... ad divinarum rerum cognitionem cura omni studioque rapiantur; D I, 111. qui (Socrates) omnem eius modi curam deposuerit; R I, 15. omnia adhibenda erit cura, meditatio, diligentia; O I, 114. ad hanc scribendi operam omne studium curamque convertimus; O III, 4. in his studiis nobis omnia opera et cura ponenda est; fr V, 97. f. angor. cogitatio; F II, 118. R I, 52.

curatio: erat .. in tumore animas, et omnis in eo temptabatur curatio; T III, 76. f. administratio. cultus; N I, 94.

cursum: ea .. vicissitudo in omni cursu conservatur; N II, 125.

damnum: si altera (mercatura) semper omni damno ... vacat; T V, 86.

decorum: a qua (praestantia) omne honestum decorumque trahitur; O I, 107.

decreta: et quibus (vis) omnia decreta sunt nata; A II, 27.

decus: f. laus; F II, 44. T III, 18.

dedecus: qui ... cum omni carere dedecore, tum vero his vitis (putantur); O II, 37.

definitiones: quae (opiniones) in omnis definitiones superiores inclusimus; T IV, 15. sunt .. omnino omnes fore (definitiones) stiles; T IV, 53.

delectatio: in quibus (poëtiis) nulla solida utilitas omnique periculis est delectatio; F I, 72.

deliberatio: quae deliberatio est omnium difficillima; O I, 117. ex omni deliberatione celandi ... spes ... removenda est; O III, 37.

delubra: mensas argentaeas (Dionysius) de omnibus delubris iussit auferri; N III, 84.

descriptio: cuius (caeli) omnem ornatum et descriptionem ... versibus Aratum extulisse; R I, 22.

di: id erat deis omnibus curandum; T IV, 73. num etiam una est omnium (deorum) facies? N I, 80. si una omnium (deorum) facies est; N I, 80. quem unum omnium deorum et hominum regem esse omnes docti indoctique expoliri || pariter || consentiunt; R I, 56. quoniam deos omnia censent unius regi numine; R I, 56. plures .. deorum omnium, singuli singularum sacerdotum; L II, 29. terra ... sacra deorum omnium est; L II, 45. si omnes deos hominesque celare possimus; O III, 37. quando omnes (di) ... creati sunt; Ti 40. f. adolescentes; N I, 13.

dictum: cum senex ... omnia ... eius (Africani) non facta solum, sed etiam dicta meminisset; R VI, 10. decorum ... movet adprobationem ... moderationem dictorum omnium atque factorum; O I, 98. quoniam decorum illud in omnibus factis, dictis ... cernitur; O I, 126. sin autem dictum non omne praestandum est; O III, 55.

dies: valet ius omnes dies; L II, 23.

diunctiones: in omnibus diunctionibus ... alterum utrum esse verum; N I, 70.

dilectus: dilectus || del. || omni et discrimine remoto; F IV, 69.

diligentia: omnem vitae diligentiam sublatam fore; T IV 46. f. cura; O I, 114.

disceptatio: f. contentio; D II, 150.

disciplina: tradebatur omnis dialectica disciplina; A I, 32. utrum ... percurri omnem Epicuri disciplinam placet? F I, 28. quanquam ab iis (Graecis) philosophiam et omnes ingenuas disciplinas habemus; F II, 68. quoniam ... libas .. ex omnibus (disciplinis), quodcumque te maxime specie veritatis movet; T V, 82. omnes fere philosophorum omnium disciplinarum ... eodem hoc animo esse potuerunt; T V, 90. si singulas disciplinas percipere magnum est, quanto maius omnia? N I, 11. unde .. facilius quam ex annalium monumentis ... omnia rei pub. disciplina cognoscitur? fr V, 26.

discrimen: tibi ... reliquarum rerum discrimen omne tollenti; F III, 13. f. dilectus.

disputatio: in omni disputatione id fieri oportere; F II, 4. ad id (summum bonum) explicandum disputationem omnem conferemus; F IV, 8. omnia ab eo quasi capite de summo bono et malo disputatio ducitur; F V, 17. ut ... in omni disputatione, quid esset simillimum veri, quaeremus; T V, 11. omnis istorum disputatio ... verior ne non tantum videatur attulisse || adt. || negotii hominibus, quantum oblectationem; R I, fr 5. fr V, 42. qua (natura) donec nobis omnis est disputatio explicanda; L I, 20. quoniam omnis disputatio de officio futura est; O I, 7.

disSENSio: de .. eo est inter philosophos ... omnis disSENSio; F V, 17.

disSIGNatio: omnem totius operis disSIGNationem || design. || atque apparatus (requiro); N I, 20.

divinatio: pro omni .. divinatione idem ... respondebo; D I, 16. similis est haruspicum responso omniaque opinabilis divinatio; D I 24. duxisti .. divinationem omnem a tribus rebus; D II, 27. in auspiciis et in omni divinatione; D II, 81.

divinitas: (Aristoteles) menti tribuit omnem

divinitatem; N I, 33. (Cleanthes) divinitatem omnem tribuit aetris; N I, 37.

divi: divisi .. aliis aliis sacerdotes, omnibus pontificis, singulis flammis sunt; L II, 20.

doctrina: omnis liberalis ... ab eo percepta doctrina; A II, 1. a L. Torquato, homine omni doctrina erudito; F I, 13. ex eorum .. scriptis ... omnis doctrina liberalis, omnis historia, omnis sermo elegans sumi potest; F V, 7. omni .. doctrina eruditas ... erit mundus || [erit mundus] ||; N III, 23. f. ars; T III, 69.

docti: f. boni; T I, 73. di; R I, 56.

dogmata: omnia meminit Siron Epicuri dogmata; A II, 106.

dolor: omnis voluptas assumenda est, omnis dolor depellendus || repellendus ||; F I, 33. quae (voluptas) percipitur omni dolore detracto; F I, 37. doloris omnis privatio recte nominata est voluptas; F I, 37. cum || videretur || omni dolore careret || carere ||; F I, 38. omnis .. privatione doloris putat Epicurus terminari summam voluptatem; F I, 38. vacare omni dolore et molestia; F I, 57. cum omnis dolor detractus esset; F II, 10. aberat omnis dolor; F II, 64. cum dolor omnis absit; F II, 75. omnis animi et voluptates et dolores ad corporis voluptates ac dolores pertinere; F II, 107. dolorum omnium vacuitatem ... ponere in bonis potius; F IV, 20. ut (sapientia) dolore omni liberetur; F V, 93. contemnendus (est) omnis dolor; T II, 31. dolorem .. omnem esse tolerabilem; T II, 42. (ut sit) omnibus oppressum corpus ... doloribus; T V, 23.

dominatus: terrenorum .. commodorum omnis est in homine dominatus; N II, 152. cum ad eum (Romulum) dominatus || potentatus || omnis recidisset; R II, 14.

domus: ut .. privata domus omnis vacet dominatione; R I, 87.

dona: Xerxes .. referat omnibus praemiis donisque fortunae; T V, 20.

dulcedo: cum omnes sensus dulcedine omni quasi perfusi moverentur; F II, 114.

effertitas: nondique omnem effertitatem expulsi; T II, 20.

elegantia: quae (agri cultura) abhorret ab omni politione elegantia; F III, 4.

emolumenta: f. comoda; F II, 55. — enuntiatio: f. **enuntiatio**, I. est; Fa 20. < 21. 38 (B. I, S. 815, a).

enuntiatum: omne enuntiatum aut verum aut falsum esse; Fa 19. si omne enuntiatum aut verum aut falsum est; Fa 28.

erratio: ab omni erratione cum (mundum deus) liberavit; T I, 19.

error: ut tollatur error omnis imperitorum; F I, 37. amputata ... inanimate omni et errore; F I, 44. omnis .. talis a philosophia pellatur error; N III, 64. non .. omnis error stultitia dicenda est; D II, 90.

eruditi: id commendari omnium eruditorem lectioni decere; T II, 8.

excellentia: incredibilis .. cursus ad omnem excellentiam factus est; T IV, 1.

exitia: id ... caput esse exitiorum omnium; L I, 34. (39).

exsuperantia: nonne omnem exsuperantiam virtutis oderunt? T V, 105.

extremitas: cuius omnis extremitas paribus a medio radiis attingitur; T I, 17.

fabrica: omnem .. fabricam (dico) aeris et ferri; N II, 150.

facilitas: f. comitas.

facinus: (lubidinis) ad omne facinus impellunt eos, quos.; R VI, 1.

facta: ut in omnibus factis re, non teste mo-

veamur; F II, 52. cum omnium factorum, cum regionum conquiris historiam; F II, 107. recte facta omnia aequalia (esse); F IV, 55. omnia .. bene facta in luce se conlocari volunt; T II, 64. in omnibus et opinionibus et factis; O I, 14. ex omnibus praerialis factis; O III, 19. f. dictam.

fana: alii omnia, quae possunt, fana compilant; N I, 86. cum in omnibus fanis pater inberbis esset; N III, 83.

fata: omnia (quasi fata) subterfugere; Lae 35.

fibrae: audeamus ... omnis radicem fibras evellere; T III, 13.

ficta: ficta omnia celeriter tanquam flosculi decidunt; O II, 43.

fides: si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat; F I, 71.

fides: ut .. in fidibus pluribus ... omnes aequae incontentae sint; F IV, 75. aequae .. contingit omnibus fidibus, ut incontentae sint; F IV, 75.

figura: omnem .. membrorum et totius corporis figuram videor posse dicere, unde concreta ... sint; T I, 56. quae (natura) ... caret omni sensu et figura; N I, 35. (deus) ea figura profecto est, quae pulcherrima sit || est || omnium; N I, 48. si erit tota hominis fabricatio perfecta omnisque humanae naturae figura atque perfectio; N II, 133.

firmitas: f. constantia; A II, 39.

flagitium: omne tale flagitium nullis excitari aliis inlecebris nisi voluptatis; C 40.

flores: res rusticae laetae sunt ... florum omnium varietate; C 54.

flumina: qui (Indus) est omnium fluminum maximus; N II, 130.

fortuna: [non fortunae omnes a victoribus possiderentur]; T I, 86. ut ... (improbis) dignissimus omni fortuna optima indicetur; R III, 27. in omni fortuna recta ... retinere; O I, 82.

fraus: venditoris fraus omnis excluditur; O III, 71. qui fons est fraudum, maleficiorum, scelorum omnium; O III, 75.

fructus: omnem fructum vitae superioris perdidisset; D II, 24. quod omnis eius (amicitiae) fructus in ipso amore inest; Lae 31.

fucata: secerni .. blandus amicus a vero ... tam potest ... quam omnia fucata et simulata a sinceris atque veris; Lae 95.

furores: f. conatus.

futurum: si omne futurum ex aeternitate verum est; Fa 32.

gaza: omni Macedonum gazea ... potitus [est] Paulus; O II, 76.

gentes: quam (voluptatem) omnes gentes hoc nomine appellant; F II, 28. cum de omnibus gentibus optime mereretur; F II, 118. a natura habemus omnes omnium gentium speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. quod .. omnium gentium generumque hominibus ita videretur; N I, 62. inter omnia omnium gentium summa constat; N II, 12. ea .. (opinio) et populi Romani et omnium gentium firmata consensus; D I, 1. sententiam .. omnium populorum et gentium consensu comprobata sequor; D I, 11. et omnes gentes et omni tempore una lex ... continebit; R III, 83. nos ... iudicia ... gentium ... omnium conservatae patriae consecuti sumus; L II, 42. omnes antiquae gentes regibus quondam parcerunt; L III, 4. pro omnibus gentibus ... conservandis; O III, 25. qui ... dominus .. omnium gentium esse concupiverit; O III, 83. f. res; T I, 30.

genus: Brutus ... excellens omni genere laudis; A I, 12. tantus .. imperator in omni genere belli fuit, ut ...; A II, 3. maiore .. studio Lucullus .. omni litterarum generi ... deditus fuit,

quam .: A II, 4. tam excellens in omni genere virtus; T I, 2. doctrina Graecia nos et omni litterarum genere superabat; T I, 3. ut haec patientia dolorum .: in omni genere se aequabilem praebat; T II, 65. id genus aegritudinis, quod unum est omnium maxumum; T III, 81. omne fere genus bestiarum Aegyptii consecraverunt; N III, 39. omne ab ea (divina providentia) genus humanum esse contemptum; N III, 93. omne .: genus coniecturalis in hoc fere genere ponebas; D II, 26. quoniam .: antepone .: singulis illud (genus), quod confiatum fuerit ex omnibus; R I, 54. ut in omni genere huius populi consuetudinem videretur imitatus; R II, 35. qui (sibi) .: cum omni hominum genere nullam iuris communionem .: velit; R II, 48. quom omne genus hominum sociatum inter se esse intellegatur; L I, 32. generi animantium omni esse a natura tributum, ut .: O I, 11. quem ad modum officia ducentur .: ab omni genere virtutis; O II, 1. ut omni generi satis facere possimus; O II, 71. armis et castris temptata res est ab omni genere hominum et ordine; O II, 84. haec .: officia .: esse .: cum omni hominum genere communia; O III, 15. omnia .: genera animalium (caelum) complexu non tenebit; T I, 41. f. gentes; N I, 62. gestus: quae (vita) omni gestu moderatur, omni versu aptior esse debet; P 26. gradus: ut omnes dignitatis gradus, sic huius scientiae splendor delatus est; O II, 65. gratia: f. caritas; N I, 124. haruspices: nec esse unam omnium (haruspicum) disciplinam; D II, 28. haruspicina: hac extispicum divinatione sublata omnis haruspicina sublata est; D II, 42. heredes: f. heres, I, 1. capiunt. — 2. sum; L II, 51. — II, 2. relinquo (S. 141, a). hereditas: ut omnis hereditas ad filiam perveniret; F II, 55. historia: permulta alia colligit Chrysippus, ut est in omni historia curiosus; T I, 108. nisi omnem historiam perverterimas; D I, 38. f. doctrina; F V, 7. historici: omnes hoc historici; D I, 55. homines: inter omnis .: hoc constat, nec doctos homines solum, sed etiam indoctos; T II, 43. omnibus hominibus .: deos consulere; N II, 164. omnes homines inter se natura confusi pravitate dissentiunt; L fr 2. latissime .: patens hominibus inter ipsos, omnibus inter omnes societas haec est; O I, 51. omnium .: communia hominum videntur ea, quae .: O I, 51. divitiae paupertas omnes homines vehementissime permovet; O II, 37. L. Crassus cum omnium hominum moderatissimo Q. Mucio; O II, 57. f. di; R I, 56. O III, 37. honestas: omnis honestas perfecte absoluta est; F IV, 18. quae .: ab eadem .: de magnitudine animi, de omni honestate dicuntur; F IV, 19. omnis honestas eodem modo; L I, 45. in eo .: (officio) et colendo sita vitae est honestas omnis et neglegendo turpitudinis; O I, 4. pertinet .: ad omnem honestatem hoc .: decorum; O I, 95. quod (decorum) in omni honestate versatur; O I, 96. quod (decorum) ad omnem honestatem pertinet; O I, 98. cum omnis honestas manet a partibus quattuor; O I, 152. honestum: in omni .: honesto .: nihil est tam illustre .: quam .: F V, 65. qui omnia recta atque honesta per se expetenda duxerunt; L I, 37. nec solum ius et iniuria natura diiudicator, sed omnino omnia honesta et turpia; L I, 44. et ius et omne honestum sua sponte esse expetendum; L I, 43. qui omnia recta et honesta neglegunt; O III, 82. f. decorum.

honos: qui (puer) .: patribus omnem honorem eripuit; L III, 19. f. admiratio. copia; R III, 27. horae: mortem .: omnibus horis inpendentem timens; C 74.

humanitas: est .: inmanitatis omnem humanitatem repellentis; O I, 62.

humana: quiddam .: omnia humana .: levitia ducens; F II, 46. vir .: infra se omnia humana ducens; F III, 29. sint semper omnia homini humana meditata; T III, 30. ut (sapientia) .: humana omnia inferiora virtute ducat; T IV, 57. humana omnia aspernentem illum esse; T IV, 61. qui omnia humana .: tolerabilia ducat; T V, 17. despicientem omnia humana; R I, 28. harum .: est virtutum proprium .: omnia humana despiciere; O III, 100.

humiles: omnes non improbi humiles .: praesidium sibi paratum vident; O II, 70.

ictus: f. appulus. ignis: non eisdem vobis placet omnem ignem pastus indigere? N III, 37.

ignominiae: eos .: a censoribus omnibus ignominia notatos; O III, 115.

impeditio: animus .: liber ab sensibus omnique impeditio curarum; D I, 115.

imperium: omne imperium nostri penes singulos esse voluerunt; R I, 63. libidinos .: omni imperio .: populo praefuerunt; R II, 68. f. copia; R III, 27.

impetus: illae (beluae) .: ad eam .: (voluptatem) feruntur omni impetu; O I, 105.

impii: omnes scelerati atque impii .: exules sunt; P 31.

improbitas: quae vis est .: quae magis arceat homines ab improbitate omni, quam .: P 23.

improbi: omnes improbi servi || servi .: om. imp. ||; P 35. f. cupidi.

impunitas: omni impunitate proposita; F III, 36.

inanitas: f. error; F I, 44.

incommoda: omnia incommoda subire vel externa vel corporis * || corporis ||; O III, 23.

indocti: quod quoniam fere constat inter omnis non philosophos solum, sed etiam indoctos; N I, 44. f. di; R I, 56. homines; T II, 43.

ineptiae: contemnamus .: omnis ineptias; T I, 95. te .: servum esse ineptiarum omnium; P 37.

infera: ut omnia supra infera, prima ultima media videremus; T I, 64. omnia infima summis paria fecit; L III, 19.

infinitas: ille (Democritus) in infinitatem omnem pergrinabatur; T V, 114.

ingeniosi: Aristoteles .: ait omnis ingeniosos melancholicos esse; T I, 80.

iniuriae: facile iniuriarum omnium compensationem curam; R I, 7.

iniustitia: in omni iniustitia permultum interest .: O I, 27.

innocentia: f. abstinentia.

insidiae: animis omnes tenduntur insidiae; L I, 47.

insipientes: insipientes omnes peregrinos? A II, 136. ut iam omnes insipientes sint miseri; F IV, 66. quod insipientibus contigit omnibus || [quod .: omnibus] ||; T III, 4. [omnes insipientes .: insanunt]; T III, 9. omnis insipientes esse non sanos; T III, 10. omnes insipientes insanos esse; T IV, 54.

institutio: omnis .: institutio debet a definitione proficisci; O I, 7. omnis ratio atque institutio vitae adiumenta hominum desiderat; O II, 39.

intellegentia: quae .: careant .: omni intellegentia atque ratione; T I, 50.

intemperantia: (deorum) effusas in omni intemperantia libidine; N I, 42.

inventio: f. causa; F V, 23.

invidia: ut omni me invidia liberem; N I, 13. ira: aequibus (repugalis) ego iram omnem recludam; N III, 66.

iucunditas: omnis est e vita sublata iucunditas; Lae 102.

iucunda: omnia .. iucunda ... ad animum referri; T V, 95.

iudices: ille (ordo) ... iudices omnes potest defatigare; L III, 29.

iudicium: ex quo omne veri falsique iudicium esset; A II, 29. qui (Epicurus) omne iudicium in sensibus ... constituit. Plato autem omne iudicium veritatis ... mentis esse voluit; A II, 142. sublata esse omne iudicium veri et falsi; F I, 22. ad quam (regulam) omnia iudicia rerum de-riguntur; F I, 63. ab omni iudicio poenaeque provocari licere; R II, 54. sit .. omne iudicium, ... qualis quaeque sit; O II, 71.

inra: omnia; .. religionum iura polluta sunt; L II, 42. qui (C. Caesar) omnia iura divina et humana pervertit; O I, 26.

ius iurandum: haec .. ratio non magis contra Regulum quam contra omne ius iurandum valet; O III, 104. iusta: iusta omnia decora sunt; O I, 94.

labor: ut frustra omnis excipiat labor; A I, 5. cum exanclavisset omnes labores; T I, 118. omnino .. omnes clari et nobilitatis labores † contem- plo || contendo || finit etiam tolerabiles; T II, 62. perflugium videtur omnium laborum et sollicitudinum esse somnus; D II, 150. magnam laudem ... consequere ... omni militari labore tolerando; O II, 45.

laetitia: qui „omnis laetitias laetum“ esse se narrat; F II, 13. „hinc omni amicos (decebat) laude et laetitia exsequi; T I, 115.

lapsus: ab omni lapsu continere temeritate; A I, 45.

Latium: omne Latium bello devicit; R II, 44. laudabile: f. bonum; F IV, 48.

laus: omnis virtus, omne decus, omnis vera laus deserenda est; F II, 44. „cum decore atque omni me orbatum laude recorder; T III, 18. virtutis .. laus omnis in actione consistit; O I, 19. Cato ... de omni laude virtutis ... solet dicere; P 3. levas: f. cupidi.

levitas: omni .. totam figuram mundi levitate (deus) circumdedit; T I, 18.

lex: quoniam .. omnes .. leges adcommodandae (sunt) ad illud civitatis genus; L I, 20. omnem .. legem ... esse laudabilem; L II, 11. quae lex hanc sententiam continet, ut omnes leges tollat; L III, 38. cum omnes te leges exolem esse iubent *; P 31.

libido: vacat .. (is amor) omni libidine; T IV, 72. libidinum peccatorumque omnium patere in amicitia licentiam; Lae 83.

licentia: ut .. pueris non omnem ludendi licentiam damus, sed eam, quae ..; O I, 103.

locus: ut omnibus locis a Platone disseritur; T I, 58. quem ... (Platonem Panaetias) omnibus locis divinum ... appellat; T I, 79. corporibus .. omnis obsidet locus; N I, 65. habetis .. explicatum omnem ... religionum locum; L II, 69. luctus: luctum omnem absterseris; T III, 43. lumen: siquidem ea (voluptas) ... omne animi lumen extingueret; C 41.

lux: „omni luce cadentis cernimus; T III, 65. magistratus: „omnes magistratus auspiciam ... habent; L III, 10. omnium magistratum discretio || descr. ||; L III, 12. omnibus magistratus auspicia ... dantur; L III, 27.

maleficia: f. fraus; O III, 75.

malitia: inde everriculum malitiarum omnium; N III, 74.

malum: carere omni malo mortem; T I, 26. dolorem existimo maximum malorum omnium; T II, 14. qui solum hoc malum dicit et malorum omnium extremum; T II, 17. si in unum locum .. conlata omnia (mala) sint; T II, 30. qui do- lorem malorum omnium marum dixerit; T II, 45. omne .. malum, etiam mediocre, malum est; T III, 22. non omni malo aegritudinem effici .. sed inasperato ... malo; T III, 28. satis esse odio- sum malum omne, cum venisset; T III, 32. hunc errorem quasi radicem malorum omnium stirpitus philosophia se extracturam pollicetur; T IV, 83. qui duorum generum malis omnibus urgeatur; T V, 23. secretis malis omnibus; T V, 29 (28). qui est versus omnium seminator malorum; N III, 66.

si omnia mala ... ex altera parte ponantur; N III, 79. quae penitus in omni sensu implicata in- sidet, imitatrix boni, voluptas, malorum autem mater omnium; L I, 47. f. bonum; T V, 73. ∞.

maria: totam licet animis ... lustrare terram mariaque omnia; N II, 161. f. agri; T I, 69.

marmor: quasi ... non in omni marmore ne- cesse sit inesse vel Praxitelia capita! D II, 48.

materia: omni .. materia ... utitur; N II, 151. medici: ita graviter aegrum Eudemum fuisse, ut omnes medici diffiderent; D I, 53.

meditatio: f. cura; O I, 114. media: f. infera; T I, 64.

membra: omnes .. eius (philosophiae) partes atque omnia membra tum facillime noscunt, cum ..; N I, 9. ut ... deum fingeret ... membris hominis praeditum omnibus; N I, 123. omnia (membra) ... ita nata ... sunt, ut ..; N II, 121.

memoria: non tullos in omni memoria reperies perniciosos tribunos; L III, 24.

mendacium: tollendum est ... ex rebus contra- hendis omne mendacium; O III, 61.

mensae: omnibus mensibus vicesimo die lunae; F II, 101.

mercennarii: sordidi quaestus mercennario- rum omnium; O I, 150.

metus: his (Decia) levabat omnem vulnere- metum nobilitas mortis; T II, 59. animi affectio ... procul ab omni metu; T V, 41. metus omnis a vi ... deorum pulsus esset; N I, 45. an non est omnis metus servitris? P 40.

miseria: quoniam ... miseriam omnem in dolore (ponitis); F II, 36. f. aerumnas.

moderatio: quorum ... (magistratum) dis- criptione || descr. || omnis rei publicae moderatio continetur; L III, 5. f. constantia; O I, 102.

modi: omnibus ... modis fulcendi sunt, qui ruunt; T III, 61. haec ... omnibus modis con- fusa; D II, 140. f. pars; A I, 27.

molestia: vacare omni molestia; A II, 131. si vacemus omni molestia; A II, 138. quoniam ... vacitate omnis molestiae gaudemus; F I, 37. ut ... omni sensu molestiae careamus; T I, 118. quae cogitatio una maxime molestias omnis extenuat; T III, 34. ut (huius libri con- fectio) ... omnes absterserit senectutis molestias; C 2. f. dolor; F I, 57.

monumenta: omnia antiquitatis monumenta colligo; C 38.

morbus: de omni animi, ut ego postui, pertur- batione, morbo, ut Graeci volunt, explicabo; T III, 13. quorum (animorum) omnes morbi et perturbationes ex asperatione rationis eveniunt; T IV, 31. nec ... in omnem morbum ac pertur- bationem animus ingeniosus cadit; T IV, 32. omnis (omni morbos) opinabilis est; T IV, 88. quod (opus) omni morbo et senio vacaret; T I, 17.

mortales: aut Epicurus, quid sit voluptas, aut

omnes mortales, qui ubique sunt, nascuntur; F II, 6. ut (homo) ... se implicet primum civium, deinde omnium mortalium societate; F II, 45. his ille clamat omnium mortalium mentes esse perterritas; N I, 86. hoc ... omnes mortales sic habent; N III, 86. iudicium hoc omnium mortalium est; N III, 88. deesse immortalis ... concursare circum omnium mortalium, qui ubique sunt, ... lectos? D II, 129. hoc omnes mortales ... intellegunt; Lae 24. te ... omnium optimam ... ad opinionem omnium mortalium consecrabo; fr IX, 11.

mos: omnem morem Lacedaemoniorum infamatum esse cupiditate vincendi; O I, 64.

motus: omnis motus fortunae mutationesque rerum et temporum levis ... fore; F V, 71. quorum (astrorum) conversiones omnisque motus qui animo [animum] vidit; T I, 62. quae (mens) omni turbido motu semper vacet; T I, 80. quoniam ex mundi ardore motus omnis oritur; N II, 32. ei omnis motus omniaque, quae certis temporibus ordinem suum conservant, divina dicimus; N III, 24. f. actio; N II, 62. appetitiones. pars; D II, 29.

mulieres: caret temeto omnes mulieres; R IV, 6. multitudo: cum ... eodem ... populus accessit alique omnis undique ad vitia consentiens multitudo; T III, 3. quae est ... civitas? ... omnisne etiam fugitivorum ac latronum ... multitudo? P 27.

mundus: quod ... ei proficiscendum est ab omni mundo; F III, 73. cum de omni ... mundo locuti essent; F V, 9. deorum mente ... omnem mundum administrari; N I, 4. qui (homo) nihil in omni mundo melius esse quam se putet; N II, 16. eam caloris naturam vim habere ut se vitalem per omnem mundum pertinentem; N II, 24. quae (natura) continet mundum omnem; N II, 29. nihil est ... in omni mundo, quod non pars universi sit; N II, 30. hominem ... pluris esse quam mundum omnem oportere; N II, 32. quod in omni mundo optimum sit; N II, 38. quae (dea) mundum omnem gubernat; N II, 73. quae (res) inesset in omni mundo; N II, 80. quae (natura) per omnem mundum omnia mente et ratione conciens funditur; N II, 115. ut ad extremum omnis mundus ignesceret; N II, 118. ut ... ipse Sol mundum omnem sua luce compleat; N II, 119. quaecumque sunt in omni mundo; N II, 154. qui (deus) omnem mundum regit; R VI, 13. earum ... quattuor rerum ... sic in omni mundo partes omnes collocatae sunt, ut ...; Ti 16. f. caelum; Ti 4.

municipes: et illi et omnibus municipibus datus esse census patrias; L II, 5.

munus: quid in omni munere vitae optimum ... sit; F I, 11. omne officium munusque sapientiae in hominis cultu esse occupatum; F IV, 36. beatam vitam ... in omnium vacatione munus perennis; N I, 53. ut (senectus) adolescentes ... ad omne officii munus instruat; C 29. (Mansuetam) omnia exequi regis officia et munera; C 34.

mutationes: f. motus; F V, 71.

nationes: permanere animos arbitramur consensu nationum omnium; T I, 36. omnes reges. populi, nationes utuntur auspiciis; D II, 81.

natura: omni natura coherens; A I, 28. omnis natura vult esse conservatrix sui; F IV, 16. quodne omnem naturam conservatricem sui dixerint? F IV, 19. quin omnium naturarum simile esset id; F IV, 32. omnis ... est natura diligens sui; F IV, 32. ut simile sit omnium naturarum illud ultimum; F IV, 38. naturam omnem appetendarum rerum ita latepatere, ut ...; F IV, 42. omnem naturam esse servatricem sui; F V, 26. quae (natura animi atque via) si est una ex omnibus, quae se ipsa

[semper] movet; T I, 54. R VI, 28. cum omnes naturae numini divino ... parent; N I, 22. animus esse per naturam rerum omnem intentum; N I, 27. rationem quaedam per omnem naturam rerum pertinentem; N I, 36. calidum illud ... ita in omni fuscum esse natura, ut ...; N II, 28. omnem naturam necesse est ... habere aliquem in se principatum; N II, 29. in omni natura ... necesse est absolvi aliquid; N II, 35. quod omnis naturas ipsa (universa natura) cohibet; N II, 35. ut in omni natura nihil eo (deo) sit praestantius; N II, 45. hac ... ratione omnia naturas artificiosa est; N II, 57. terrea vis omnis atque natura Diti patri dedicata est; N II, 66. omnem ... regit ipse (deus) naturam; N II, 77. (Chrysis) negat esse in omni natura quicquam homine melius; N III, 26. in omni natura nec id vivere ... quod calet; N III, 35. nec rerum natura omnis (stare) ... potest; L III, 3. deorum ... numine ... naturam omnem regi; L I, 21. ut ... nou omne vivum, sic nou omnis natura [aetas matura] vetustate concessit; C 65. f. caelum; T I, 54. R VI, 27.

neocopinata: sentit (poëta) omnia repentina et neocopinata esse graviora; T III, 45.

negotium: cum a negotio omni sevocamus animam; T I, 75. qui omnis negotii publici expertes sint [sunt]; R I, 3. in omnibus ... negotiis ... adhibenda est praeparatio diligens; O I, 73. negotiis omnibus omissis; O I, 168.

nervi: nervos omnis virtutis (poëtae) elidunt; T II, 27. f. *diapua*.

nexa: cum sunt propter unius libidinem omnia nexa civium liberata; R II, 59.

nimia: sic omnia nimia ... in contraria fere convertuntur; R I, 68.

nocturna: omnia nocturna ... in media Graecia Diagonas ... sustulit; L II, 37.

numeros: elegans omni fere numero poëma fecisti; A I, 9. quae ... recte facta dicamus, ... omnes numeros virtutis continent; F III, 24. quod omnes habet in se numeros veritatis; D I, 23. illud ... officium ... omnes numeros habet; O III, 14.

occulta: quicum arcana, quicum occulta omnia? F II, 85.

odor: quod omnis odor ad supera fertur; N II, 141.

offensio: in fragili corpore odiosa omnis offensio est; C 65.

officium: omnia officia eo referri, ut ...; F III, 22. cum ... omnia officia a principis naturae proficiantur officia; F III, 23. cum ab his (mediis) omnia proficiantur officia; F III, 60. officia media omnia aut pleraque servantem vivere; F IV, 15 (14). eorum officia quae spectare ... debeant; F IV, 46. sublati officii omnibus; F IV, 69. inventa vitae via est conformatioque omnium officiorum; F V, 15. alii ... omne officium referent ...; F V, 19. in omnibus officiis persequenda animi est adhibenda contentio; T II, 55. perturbatio ... officiorum omnium consequatur; T III, 73. sic erit in omni vel officio vel sermone solers; R II, 37. sunt non nullae disciplinae, quae ... officium omne pervertant; O I, 5. omniane officia perfecta sint; O I, 7. haec ... circumspectanda sunt in omni officio; O I, 59. omne officium, quod ad conjunctionem hominum ... tuendam valet, anteposendum est illi officio; O I, 158. non ... patria praestat omnibus officiis? O III, 90. f. munus; F IV, 36. C 34.

olea: qui (Thales) ... omnem oleam in agro Mileio coemisse dicitur; D I, 111.

opera: f. cura; fr V, 97.

opifices: opifices .. omnes in sordida arte versantur; O I, 150.

opinio: omnium falsarum opinioinum temeritate decepta; F I, 43. omnis opinio ratio est; N III, 71. opinio ... omnis ad eam spem traducenda (est), ut ...; O II, 10. f. facta; O I, 14.

oportunitates: mundi ... natura ... consultrix et provida utilitatum oportunitatumque omnium (a Zenoe dicitur); N II, 58.

opes: omnibus .. opibus viribus [viribus], atque viribus] ... elaborandum est; T III, 6. his .. perturbationibus ... omnibus viribus atque opibus repugnandum est; T III, 25. f. copia; R II, 27.

opus: quarum (artium) omne opus est in faciendum; A II, 22. ut (deus) uuum opus totum atque perfectum ex omnibus et totis atque perfectis absolueret; Ti 17.

ora: quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset; T V, 40. omnis partis orasque circumspiciens; T V, 71.

oratio: omnis eius oratio tantum in virtute laudanda ... consumebatur; A I, 16. omnis oratio contra Academicum suscipitur a nobis, ut ... A II, 18. omnis .. in quaerendo ... oratio praescribere primum debet ... EA RES AGATUR; F II, 3. ubi omnia eius (Epicuri) est oratio de summo bono; F II, 20. omni ... oratione illud certe perfectum est, ut ...; T I, 112. ad te ... mihi iam convertenda omnis oratio est; T IV, 59. omnem .. orationem fuisse eam, quae ...; D II, 50. ut fit in omni oratione [ea ratione al.] saepissime; D II, 115. omnem .. orationem eius (Platonis) de legibus peroratum esse uno aetivio die; L II, 69. in omni oratione simulatorem ... Socratem accepimus; O I, 108. cum ad opinionem communem omnis accommodat oratio; O II, 35. in omni oratione mementote eam me senectutem laudare, quae ...; C 62. omni orationi cum iis rebus, de quibus explicat, videtur esse cognatio; Ti 8.

orbis: qui omnem orbem terrarum unam urbem esse ducunt; P I 8. omnis ... orbis eorum (siderum) quasi helice inflexione verbebat; Ti 31.

ordines: quod (status) nou esset in omnis ordines civitatis aequabilis; R II, 62. qui (Pythius) esset ut argentarius apud omnes ordines gratosus; O III, 58. f. constantia; N II, 56. genus; O II, 84.

ornatus: ut in eo (mundo) ... sit ... omnis ornatus; N II, 58. a forma removeret omnis viro nou dignus ornatus; O I, 130. f. descriptio.

ortus: omnis omnium ortus ... eodem esse; D II, 92.

ostenta: hoc contra omnia ostenta valeat; D II, 49.

pagi: vos de pagis omnibus colligitis bonos illos .. viros; F II, 12.

paria: eam esse naturam, ut omnia omnibus paribus paria respondeant; N I, 50.

parae: quae (materia) ... possit omnibus .. modis mutari atque ex omni parte; A, I, 27. si omni ex parte eiusdem modi sint; A II, 40. eadem dici poterunt in omnibus partibus; A II, 43. omnibusque partibus visa res nihil differat, an ...; A II, 85. ex quo efficeretur mundus omnesque partes mundi; F I, 19. cum (sapientis) maximas animo voluptates percipiat omnibusque partibus maiores quam corpore; F II, 108. animi .. quoque dolores [dol.] quoque [sapientis] percipiet omnibus partibus maiores quam corporis; F II, 108. integras omnia partis corporis ... habere; F III, 17. quod ... non continent .. omnes partes, e quibus (artes) constant; F III, 24. se ... (cultura vitium) omnibus vitis partibus praeferat;

F IV, 38. etei multa in omni parte Athenarum sunt ... indicia summorum virorum; F V, 4. in quibus (primis naturae) numerant incoluntatem ... omnium partium; F V, 18. omnium bonorum virorum ... vitam omnibus partibus plus habere semper boni quam mali; F V, 93. idem ita aciem in omnis partis aciem intendit, ut ...; T IV, 32. quae (disserent ratio et scientia) per omnis partem sapientiae manat; T V, 72. quorum oratio ... habetur in omnis parte; T V, 83. si ... interminatam in omnis partis magnitudinem regione videretis; N I, 54. quid reliqua discriptione [decr.] omnium corporis partium (opus est)? N I, 92. omnibus inter se concinentibus mundi partibus; N II, 19. omnes ... partes mundi ... calore fultae sustentur; N II, 25. cum omnes mundi partes sustineantur calore; N II, 28. ut omnes eorum (formarum) partes sint inter se simillimae; N II, 47. providentia deorum mundum et omnes mundi partes ... omni tempore administrari; N II, 75. quodsi omnes mundi partes ita constitutae sunt, ut ...; N II, 87. scius (Persei) propter laevum genus omni ex parte locatas parvas Vergilias [laevum genus Vergilias] ... videbis; N II, 112. omnes ... partes eius (mundi) ... nituntur aequaliter; N II, 115. si ... omnes eius (mundi) partes ... contigunt; N II, 116. omnibus eius (terrae) partibus in medium vergentibus; N II, 116. aer ... in omnes partes se ipse fundit; N II, 117. (cibus) distribuitur per venas ... in omnes partes corporis pertinentes; N II, 137. cum (Assyrii) caelum ex omni parte patens atque apertum intueretur; D I, 2. caput iccoris ex omni parte diligentissime (haruspices) considerat; D II, 32. cum rerum natura ... in omnes partes motusque diffusa; D II, 29. sub regno ... tibi esse placet omnis animi partes; R I, 60. tractus ... mari ... definitus ex omni parte arduis ... montibus; R II, 11. omnis ... partis religionis statuit sanctissime; R II, 26. omnibus partibus inter se congruentibus; L fr 2. quibus (praeceptis) in omnia partis usus vitae conformari possit; O I, 7. quod inter se omnes partes cum quodam lepore consentiunt; O I, 98. ne (vitis) ... in omnes partes nimia fundatur; C 52. quod sit omni ex parte in suo genere perfectum; Lae 79. ut ... oratio ... ex omni parte secum ipsa consentiat; Ti 8. quod ex omni parte absolutissimum est; Ti 12. ut (id) haberet ... omnes ... partes simillimas omnium; Ti 17. f. membra; N I, 9. mundus; Ti 16. ora; T V, 71.

parva: ut in regnis quidem reges omnia minima curant; N III, 86.

passeres: quae (voluptas) passeribus nota est omnibus; F II, 75.

patrimonium: hereditas ... omni .. patrimonio praestantior; O I, 121.

peccatum: omnia peccata esse paria; A II, 133. F IV 21. omnia peccata paria (esse); F IV, 55. omnia peccata paria dicitis; F IV, 74. cur omnia sint paria peccata [pec. s. par.]? F IV, 75. quoniam ... omne peccatum imbecillitatis ... est; F IV, 77. f. libido; Lae 83.

pecudes: omnium pecudum exta; D II, 30.

perditi: Africani fratris nepos, ... vita omnium perditorum ita similis, ut ...; T I, 81.

perfectio: f. figura; N I, 133.

pericula: omnia pericula pro re publica; F II, 76.

permotio: in omni permotione naturalem volebant esse quendam modum; A II, 135.

perturbatio: omnium perturbationum matrem esse ... intemperantiam; A I, 39. [omnis] ... perturbationes animi morbos philosophi appellant; T III, 9. qui (sit) quietus, (eum necesse est esse)

perturbatione omni vacuum; T III, 18. hoc propemodum verbo Graeci omnem animi perturbationem appellant; vocant enim *πάθος*; T III, 23. cum omnis perturbatio sit animi motus vel rationis expertus vel...; T III, 24. omnis perturbatio miseria est; T III, 27. non mihi videtur omni animi perturbatione posse sapiens vacare; T IV, 8. omnes perturbationes iudicio... fieri; T IV, 14. omnium... perturbationum fontem esse... intemperantiam; T IV, 22. pertinet (haec proclivitas) ad omnes perturbationes; T IV, 27 (28). illum (sapientem)... putas omni perturbatione esse liberum; T IV, 58. omnis eius modi perturbatio animi placatione abluatur; T IV, 60. omnibus... ex animi perturbationibus est... nulla vehementior; T IV, 75. quod in omni perturbatione dicitur; T IV, 76. perturbationem... omnem esse in opinione; T IV, 79. etsi... omnis animi perturbatio gravis est; T IV, 82. vacare omni animi perturbatione sapientem...; T V, 17. qui sit omni perturbatione animi liberatus; R I, 28. si... ab omni animi perturbatione liber sis; O I, 67. vacandum... omni est animi perturbatione; O I, 69. ut adpetitus... omni animi perturbatione careant; O I, 102. f. morbus.

philosophia: qui omni e philosophia || omnis philosophiae || est fructus uberrimus; T I, 119.

philosophi: in quibus (rebus) omnes ante eum philosophi occupati fuerunt; A I, 15. videtur (Antiochus) non potuisse sustinere concorsium omnium philosophorum; A II, 70. (Antiochum) acutissimum omnium nostrae memoriae philosophorum; A II, 113. quod (ultimum bonorum) omnium philosophorum sententia tale debet esse, ut...; F I, 29. quamquam ex omnibus philosophis Stoici plurima novaverunt; F III, 5. primi... ex omnibus philosophis... docuerunt...; F IV, 17. omnes veteres philosophi, maxime nostri, ad inenabula accedunt; F V, 55. licet concurrant omnes plebei philosophi; T I, 55. quae (enarratio) possit esse omnium etiam de ceteris rebus discrepantium philosophorum. inter omnis enim convenire oportet...; T IV, 61. omnium philosophorum... una ratio est medendi; T IV, 62. hic... elegantissimus omnium philosophorum; T V, 24. venatur idem Theophrastus et libri et scholis omnium philosophorum, quod...; T V, 25. quibus propositum est... et contra omnia philosophos || [philosophos] || et pro omnibus dicere; N I, 11. si stultitia consensu omnium philosophorum minus est malum, quam...; N III, 79. Plato... gravissimus philosophorum omnium; L II, 14. haec... quaestio communis est omnium philosophorum; O I, 5. cum inter omnes philosophos constet...; O II, 35. hoc... commune est omnium philosophorum; O III, 102. f. disciplina; T V, 90. inducti.

physici: ne omnes physici irideant nos || irideamur ||; Fa 25.

pii: et tibi... et piis omnibus retinendus animus est in custodia corporis; R VI, 15.

poena: deprehensa (sapientia) omnem poenam contemnet; F II, 57. f. iudicium; R II, 54.

pondus: motum naturalem omnium ponderum; F I, 19. quod omne pondus nulla re impediendo moventur... necesse est; Fa 48. in eam (tellurem) feruntur omnia nutu suo pondera; R VI, 17. si... ea (honestas)... omni pondere gravior habenda quam reliqua omnia; O III, 35.

populares: f. adulescentes; N I, 13.

populus: septem... illi non suo, sed populorum suffragio omnium (sapientem) nominati sunt; F II, 7. an hoc non ita fit omni in populo? T V, 105. neque (oraclum Delphi fuisse) tantis donis refertum omnium populorum atque regum;

D I, 37. qui (summi et infimi) sicut in omni populo necesse est; R I, 53. noster hic populus... iustitia an sapientia est e minimo omnium *maximus factus*? R III, 24. permultorum exemplorum et nostra est plena res publica et omnia regna omnesque populi cunctaque gentes; L II, 33. non... populo Romano, sed omnibus bonis firmisque populis leges damus; L II, 35. id videtur (Apollo) non solum Lacedaemoniis, sed etiam omnibus opulentis populis praedixisse; O II, 77. f. civitas; R I, 41. gentes; D J, 11. nationes; D II, 81.

potentatus: f. dominatus; R II, 14. potestas: improborum... prosperitates... redargunt... vim omnem deorum ac potestatem; N III, 88. f. consilium; R I, 43.

praecipua: si omnia philosophiae praecepta referuntur ad vitam; N I, 7.

praecleara: omnia praecleara rara; Lae 79.

praedictio: omnis... praedictio mali tum probatur, cum...; D II, 54.

praemia: f. dona.

praesidia: ut omnia praesidia habere in se bene... vivendi; T V, 19.

praestantia: fructus... ingenii et virtutis omnisque praestantiae; Lae 70.

pravitas: in omni continuo pravitate... versamur; T III, 2.

precatio: in ea dea... omnis et precatio et sacrificio extrema est; N II, 67.

pressus: animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum; T II, 54.

procuratio: in omni procuratione negotii... publici; O II, 75. f. actio; N II, 44.

pronuntiatio: cur non omnis pronuntiatio aut vera aut falsa sit; Fa 26.

pronuntiatum: omne pronuntiatum...; T I, 14. pudor: ut... abest omnis pudor; R I, 67.

pugna: omnis pugna de quarto (capite) est; A II, 83.

pulchritudo: ex... omni... pulchritudine virtutis vim divinam mentis agnoscit; T I, 70.

pulsus: ignis... et aer omni pulsu facillime pellitur; N III, 31.

punctum: in mudis... innumerabilibus omnibus minimis temporum punctis aliis nascentibus, aliis cadentibus; N I, 67. innumerabiles... (mundos) In omni puncto temporis alios nasci, alios interire; N II, 94.

Pythagorea: Platonem... didicisse Pythagorea omnia; T I, 39.

quaestio: ut veritas in omni quaestione explicetur; T III, 46. in quibus (libris) omnia eius loci quaestio continetur; D II, 8. omnia de officio duplex est quaestio; O I, 7. pertinet ad omnem officii quaestionem...; O I, 105. quod principio est in omni quaestione considerandum; T I, 5.

querelae: omnium istius modi querelarum || querellarum || in moribus est culpa; C 7.

ratio: quid, quod... ratio omnis tollitur? A II, 26. sic omnis ratio vitae gubernabitur; A II, 99. omnis ratio vitae definitio summi boni continetur, de qua qui dissident, de omni vitae ratione dissident; A II, 132. sublata cognitione... tollitur omnis ratio... vitae degendae; F I, 64. ab isto capite fluere necesse est omnem rationem bonorum et malorum; F II, 34. et manendi in vita et migrandi ratio omnis iis rebus... metienda; F III, 61. omni cognita ratione naturae... deorum; F III, 73. excitaret (sapientem) omnes rationes fortitudinis; F IV, 31. iacet omnis ratio Peripateticorum; F V, 86. ex ea (virtute) proficiuntur honestae voluntates... omnisque recta ratio; T IV, 34. motus turbulenti... rationem omnem repellentes; T V, 15. ad omnem rationem Teucri vox accommodari potest; T V, 108.

omni ratione concluditur ..; N II, 132. primum mihi videtur ... a deo ... vis omnis divinae ratione repugnans; D I, 125. esset .. inter eos ... de omni vivendi ratione dissenso; L I, 55. quae (leges) tegunt omni ratione anfringunt; L III, 58. non eam (rem familiarem) .. omni ratione exaggerantes; O I, 92. omni ratione crandum est, ut ..; O I, 121. omni .. ratione colenda ... iustitia est; O II, 42. quantum inter se homines ... omni vitae ratione differant; fr V, 37. f. cogitatio; P 17. constantia; N II, 56. institutio; O II, 39. intellegentia.

rectum: f. honestum; L I, 37. O III, 82.

regnum: datum est .. Neptuno ... maritimum omne regnum; N II, 66. f. populus; L II, 33.

religio: qui sustulerit omnem funditus religionem; N I, 115. ii ... nonne omnem religionem funditus sustulerit? N I, 118. nonne expertes sunt religionum omnium? N I, 119. cum .. omnis populi Romani religio in sacra et in auspicia divisa sit; N III, 5. qui ... in omni religione inpii (fuerant); L II, 42.

remi: f. contentio; T III, 25.

repentina: videntur .. omnia repentina gravia; T III, 28. f. necopinata.

res: tu omnium divinarum humanarumque rerum nomina, ... causas aperuisti; A I, 9. Socraticam dubitarem || dubitarem, al. || de omnibus rebus ... consuetudinem disserendi reliquerunt; A I, 17. omnium .. rerum ... una res optima; A I, 20. omnium .. rerum ... quasi prudentiam quandam (esse); A I, 29. omnibus rebus auditis; A II, 9. nullum esse pilum omnibus rebus talem, qualis sit pilus alius; A II, 85. qui de omnibus rebus continet se ab adsentiendo; A II, 104. ut ... naturam rerum omnium evolvas; A II, 114. quoniam omnium rerum una est definitio comprehendendi; A II, 128. *ἄσχετος* illam omnium rerum improban || comprobans, non probans ||; A II, 148. in omni re doloris amotio successione efficit voluptatis; F I, 37. omnia rectas res atque laudabiles eo referri, ut ..; F I, 42. quod (summum bonum) ipsum nullam ad aliam rem, ad id autem res referunt omnes; F I, 42. omnium .. rerum natura cognita; F I, 63. omnium rerum occultura ignoracione sublata; F I, 64. omnium rerum ... nihil esse maius amicitia; F I, 65. quas (virtutes) ratio rerum omnium dominas ... esse (vult); F II, 37. omnibus .. ex rebus voluptatem quasi mercedem exigit; F II, 73. nonne videmus, quanta perturbatio rerum omnium consequatur, quanta confusio? F II, 117. si omnibus in rebus temeritas ... vitiosa est; F III, 72. (animal) animadvertens .. in omnibus rebus, ... ut ..; F IV, 18.

ut rebus .. omnibus virtutum anteponeant; F IV, 49. virtutem omnibus rebus multo anteponeat; F IV, 51. tantum .. eam (honestatem) rebus omnibus praestare ... ut ..; F IV, 59. quae (officia) esse non poterant rebus omnibus sic exaequatis, ut ..; F IV, 69. Theophrastus (persecutus est) ... omnium .. fere rerum ... causas atque rationes; F V, 10. ut (Aristoteles) in omnibus rebus, quicquid ex utraque parte dici posset, exprimeret; F V, 10. omnium rerum ... simile esse finem; F V, 26. quid esset hoc ... omnium rerum ... summum; F V, 41. omnium .. rerum principia parva sunt; F V, 58. honestatem .. absolutam, rem unam praeclarissimam omnium; F V, 69. omni .. in re consensio omnium gentium lex naturae putanda est; T I, 30. qui omnium rerum rndis esse videatur; T I, 57. qui primus ... omnibus rebus imposit nomina; T I, 62. ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sic exitum mors; T I, 91. vim bene vivendi ... in omnium rerum hu-

manarum contemplacione ... ponamus; T I, 56. quod natura fert in omnibus fere rebus; T II, 5. consuetudo de omnibus rebus in contrarias partes disserendi; T II, 9. omnibus .. rebus ... ostendendum est; T II, 58. (amplitudinem animi) unam esse omnium rem pulcherrimam; T II, 64. moderatam in omni re servare constantiam; T III, 17. in omnibus fere rebus mediocritatem esse optumam; T IV, 46. an omnium rerum tollenda omnino (videatur) aegritudo; T IV, 59. quam (rem) tu ex omnibus maxime probas; T V, 1. omnibus rebus posthabitis; T V, 2. ut alia (res) ex alia nexa et omnes inter se aptae conglutatae videantur; N I, 9. omnium rerum descriptionem ... mentis infinitae vi ... designari; N I, 26. omnibus fere in rebus, sed maxime in physica, ... dixerim; N I, 60. quoniam rebus omnibus excellat natura divina; N I, 76. cum videat omnium rerum rationem; N II, 15. nihil omnium rerum melius est mundo; N II, 18. illud ... esse ... omnium .. rerum potestate ... dignissimum; N II, 29. naturam .. eam, quae res omnes complexa tenet; N II, 30. is .. est gradus, in quo rerum omnium natura ponitur; N II, 36. quae (natura) omnis res sit complexa; N II, 36. cum .. in omnibus rebus vim haberent maximum prima et extrema; N II, 67. quae .. dea ad res omnes veniret, Venerem nostri nominaverunt; N II, 69. omnes res subiectas esse naturae sentienti; N II, 75. omnium .. rerum ... seminator ... est mundus; N II, 86. cum summa salute et conservatione rerum omnium; N II, 97. ut saepe essent et bestiarum genera et arborum omniumque rerum; N II, 127. magnis .. viris prosperae semper omnes res; N II, 167. omnium talium rerum ratio reddenda est; N III, 24. omnibus in rebus meritorias in adsentiendo ... turpis est; D I, 7. idcirco (maiores nostri) omnibus rebus agendis „QUOD BONUM ... ESSET“ praefabatur; D I, 102. adfert .. vetustas omnibus in rebus ... incredibilem scientiam; D I, 109. omnium (rerum divinationo) debet esse; D II, 12. nec omnium (rerum) divinationo est; D II, 12. (Caesar) a nobilissimus civibus, partim etiam a se omnibus rebus ornatis, trucidatus; D II, 23. ea efficere rerum omnium praepotentem Iovem; D II, 42. (fulmen) omnibus rebus optimum auspiciam habebimus, si sinistrum fuit; D II, 43. fulmen sinistrum auspiciam optimum habemus ad omnis res praeterquam ad comitia; D II, 74. deos .. immortalis, rerum omnium praestantia excellentia; D II, 129. cum sine fato ratio omnium rerum ad naturam ... referatur; Fa 6. astorum affectio valeat ... ad quasdam res, ad omnis certe non valebit; Fa 8. confirmare ad rationes omnium rerum || publiciarum, civium || pertinet; R I, 13. quae (lege) credo omnibus in rebus disserendis utendum esse; R I, 38. ne in omnium quidem rerum affluentia; R I, 39. cum penes unum est omnium summa rerum; R I, 42. Atheniensium populi potestatem omnium rerum; R I, 44. natura omnium rerum pervestiganda; R I, 56. provocaciones omnium rerum; R I, 62. omnibus publicis rebus instituendis; R II, 16. inextepliles cupiditates omnium rerum; R III, fr 3. septem ... qui numerus rerum omnium fere nodus est; R VI, 18. ut mater omnium bonarum rerum sit sapientia; L I, 58. principio rerum omnium; L I, 59. (animus) quom ... rerum .. omnium naturam perspexerit; L I, 61. ad ... rerum omnium principem .. naturam; L II, 13. dominos esse omnium rerum .. deos; L II, 15. nullam rem praestare naturae omnium rerum; L II, 16. is omni re accusanda; L III, 21. in omni est re

fugienda talis solertia; O I, 33. omnium rerum ... est servanda communitas; O I, 51. (iracundia) omnibus in rebus repudianda est; O I, 89. omni ... in re quid sit veri videre; O I, 94. in omni re quid debeat; O I, 133. omnium ... rerum ... nihil est agri cultura melius; O I, 151. omnium rerum affluentibus copiis; O I, 153. omnium ... rerum nec aptius est quicquam ... quam diligi; O II, 23. in omni ... re contrahenda; O II, 64. saturitate copiaeque rerum omnium; C 56. ut amicitiam omnibus rebus humanis anteponat; Lae 17. omnium divinarum humanarumque rerum ... consensio; Lae 20. in omnium rerum abundantia vivere; Lae 52. quod omnibus in rebus homines diligentiores essent; Lae 62. in omni re veritas; Lae 66. in omni re considerandum est ...; Lae 76. deus ... suppeditas omnium rerum ... abundantiam; Lae 87. cum ... omnium rerum simulatio vitiosa est, ... tum amicitiae repugnat maxime; Lae 92. ex omnibus rebus ... nihil habeo, quod ...; Lae 103. mater, ut ita dicam, rerum omnium natura; P 14. f. consilium; O I, 125. Lae 61. P 34. studium; C 76. responsa: vides ... omnia fere ... (responsa) contra, ac dicta sint, evenisse; D II, 53. res publica: omnium ... rerum publicarum rectionis genera ... perscripimus; F IV, 61. non magis in nostra quam in omni re publica; R I, 64. nullam omnium rerum publicam ... conferendam esse cum ea; R I, 70. cum ex te non de nostra, sed de omni re publica quaesisset Laelius; R II, 64. optimum omni in re publica vinculum incolumitatis; R II, 69. omnium rerum publicarum nostram ... fuisse optatam; L II, 23. neque de nostra, sed de omni re publica disputo; O II, 74. f. civitas; R I, 41. reticentiae: huius modi reticentiae iure civili || omnes || comprehendere non possunt; O III, 67. reges: f. nationes; D II, 81. populus; D I, 37. rumusculi: a nobili homine ... omnis rumusculus populari ratione || popularis aerae || accupante; L III, 35. quam omnes urbani, rustici ... voluptatem vocant; F II, 77. sacrificatio: f. precatio. saecula: ut sauciabitur Philocteta* omnibus ante saecula verum fuit; Fa 37. quae (lex) saecis omnibus ante nata est quam scripta lex ulla; L I, 19. quod ex omnibus saeculis vix tria aut quattuor nominantur paria amorum; Lae 15. sal: quem ... locum cum multa venustate et omni sale idem Lucilius; F I, 9. sanguis: siam decolorem sanguinem omnem (vestia) exorbuat; T II, 20. sani: ut omnes bene sanos in viam ... beatas vias deduceret; F I, 71. sapientes: omnes semper beatos esse sapientes; F III, 12. omnes sapientes semper feliciter ... vivere; F III, 26. sapientes omnes summo beatos (esse); F IV, 55. sapientis omnis esse semper beatos; F V, 77. omnes sapientes semper esse beatos || beatos esse ||; F V, 95. omnes ... sapientes fortes; T III, 15. quodsi ... omnes ... sapientes his gaudiis perfruuntur; T V, 72. || omnes sapientes liberos esse et stultos omnes servos ||; P V. sapientia: spavor sapientiam omnem mi exanimato expectoratur; T IV, 19. ut unius ... iustitia omnique sapientia regatur salus ... civium; R II, 43. scelerati: f. impii. scelus: qui laecerunt omni scelere patriam; O I, 57. f. fraus; O III, 75. scientia: quae (dialectica) una continet omnem ... perspicendi ... scientiam; F II, 18. sedatio: continet ... omnem sedationem animi

humana natura; T IV, 62. in qua (parte) honestatis ... omnis ... sedatio perturbationum animi ... cernitur; O I, 93. semina: omnia ... semina ... oriri; N II, 26. senatus: utinam ex omni senatu pro rata parte esset; R II, 67. senes: ista senilis stultitia ... senum levium est, non omnium; C 36. ante omnes comicos stultos senes; Lae 99. senium: f. morbus; T I, 17. sensus: sensus ... omnes hebetes ... esse; A I, 31. cum dissolutione ... sensus omnis extinguatur; F II, 101. cum omnes sensus dulcedine omni quasi perfusi moverentur; F II, 114. ut ... sensus omnino omnes mors auferat; T I, 97. non ipsa saxa magis sensu omni vacabant quam ille „latere pendens“; T I, 107. quas (naturas) ... sensu omni carere; N I, 29. omni illum (deum Aristoteles) sensu privat; N I, 33. omnia sensus veri nuntios (Epicurus) dixit esse; N I, 70. omnia ... sensus hominum multo antecellit sensibus bestiarum; N II, 145. animus sanorum ... omnem effugit oclorum; T I, 50. f. figura; N I, 35. malum; L I, 47. molestia; T I, 118. sententia: omnes mihi Epicuri sententiae satis notae sunt; F I, 16. omnes ... sententiae simplices eorum ... omnino a philosophia semovenda putabo; F II, 39. vir ... mecum ... omni voluntate sententiae coniunctus; F III, 8. potest id ... omnibus electissimis verbis gravissimisque sententis ... augeri; F III, 26. sepulti: quod nunc communiter in omnibus sepultis venit usu || usu venit ||; L II, 57. sermo: hic in omnibus fere sermonibus ... ita disputat, ut.; A I, 16. in omni sermone omnibus adfabilem [...] esse; O I, 118. omnem ... sermonem tribuimus ... M. Catoni seni; C 3. illum ... in omni sermone appellare sapientem; Lae 1. cuius (Scipionis) omnis sermo erat de amicitia; Lae 62. f. doctrina; F V, 7. officium; R II, 37. sidera: ut omnium siderum eodem, unde profecta sint, fiat ... reversio; F II, 102. qui ex omnibus sideribus ... simplex sit putandus deus; N I, 34. quartam causam esse ... solis, lunae siderumque omnium distinctionem; N II, 15. moveri ... eodem et lunam et sidera omnia; N II, 44. cum Sol dictus sit, vel quia solus ex omnibus sideribus est tantus vel quia, cum est exortas, obscuratis omnibus solus apparet; N II, 68. sigilla: novi ego Epicureos omnia sigilla venerantes; N I, 85. signa: signis omnibus ad principium stellisque revocatis; R VI, 24. silvae: silvae maritimas omnis publicavit; R II, 33. simulata: f. fucata. societas: ab omni societate rei publicae ... paulisper faecant; L I, 39. omnium societatum nulla praestantior est; O I, 55. omnium societatum nulla est gravior; O I, 57. quae sententia omnem societatem distrahit civitatis; O III, 28. f. caritas; F III, 69. socii: Lacedaemonios iniuste imperantes nonne repente omnes fere socii deseruerunt? O II, 26. solida: cum ... solida ... omnia uno medio numquam ... copulentur; T I, 15. solertia: incaut necesse est omnis eorum solertia; D II, 24. cum omnis solertia admiranda est, tum ea, quae ...; fr V, 20. sollicitudines: f. labor, D II, 150. somnia: quia dicere audent vera omnia esse somnia? aliquot somnia vera*, inquit Ennius, sed omnia nocuum necesse est*; D II, 127. omnium somniorum ... una ratio est; D II, 136.

soni: vocis ... soni paucis notis inventis sunt omnes signati; R III, 3.

spes: nec dubitatum, quin in virtute omnis ... beate vivendi spes poneretur; F V, 88. quod semper in se ipse [ipso] omnem spem reponet sui; T V, 36. [cogitatio; F 17.

splendor: obscurantis est omnem splendorem honestatis; F V, 22. harum rerum duarum splendor omnis, amplitudo ... in posteriore est; O I, 67.

status: ut ... mortis metu omnis quietae vitae status perturbatur; F I, 49. quae (ratio, mens) ... omnem ... complectitur vitae consequentis statum; F II, 45. intemperantia omnem animi statum inflamat; T IV, 22. prius ... te quis de omni vitae statu quam de ista auctoritate deiecerit; N I, 66. nonne omnem rei publicae statum permutavit? L III, 20. [consilium; A II, 65.

stellae: solem, lunam, stellas omnes ... deos esse; A II, 119. confectis omnium (stellarum) spatia; N II, 51. quae (luna) omnium (stellarum) ultima est; N II, 56. erant ... eae magnitudines omnium (stellarum), quae ...; R VI, 16. [signa, stirpes: superatitionis stirpes omnes eligendae [] sciendae [] (sunt); D II, 149.

studium: cum praesertim (Gallionius) in eo omne studium consumeret; F II, 25. omnibus studiis contemplationem rerum ... praestare; T V, 9. studiosior [] rerum [] omnium satietas vitae facit satietatem; C 76. [admiratio. ars; F II, 81. cura; D I, 111. O III, 4. vita; O I, 155.

stulti: quoniam ... haec ... vitia in omnibus stultis aequae magna sunt; F IV, 77. in omnibus stultis aequae magna esse vitia; F IV, 77. quae (libido, cupiditas) in omnibus stultis invenitur; T IV, 12. cum omnes stulti sint sine dubio miserrimi; N I, 23. [] omnes stultos insanire []]; P IV. [] aenium. sapientes; P V.

subita: omnia videri subita maiora; T III, 52. subtilitas: in quo inest omnis cum subtilitas disserendi, tum veritas iudicandi; T V, 68.

summa: quoniam ... omnis summa philosophiae ad beate vivendum refertur; F II, 86. in homine ... summa omnis animi est; F V, 38. equitum magno numero ex omni populi summa separato; R II, 39.

superstitio: qui (di) hominum ... vitam superstitione omni refererunt; N II, 63.

superi, supra: omnes ... P. Lentulus ... vicit superiores; O II, 57. qui omnes superiores ... scientia facile vicisset; O II, 65. — lunam, stellas, supra denique omnia stare censet; A II, 123. multo ... nos (honestae actio) ad se expendendam magis hortatur quam superiora omnia; F III, 22. omnia supra esse meliora; N II, 17. (terrae) expirationibus et aër alitur et aether et omnia supra; N II, 83. [] infera; T I, 64.

supplicium: nec ... non omni supplicio digni P. Claudius [] Clodius [] L. Iunius consul; D II, 71. talis improborum consensio ... supplicio omni vindicanda est; Lae 43.

talia: omnia ... talia sensum movent; Ti 5. tecta: [] arbusta.

tempus: ut (sapientes) omne tempus inquirendo ... consumant; F V, 53. quo minus (sapienti) in omne tempus rei publicae suisque consulat; T I, 91. cui (nocti) si similis futura est perpetuitas omnis consequentis temporis; T I, 97. defectiones solis ... praedictae ... in omne posterum tempus; N II, 153. id (pallium) esse aptum ad omne anni tempus [] ad o. a. t. aptum [] ; N III, 83. mihi ... omne tempus est [] tempus [] ad meos libros vacuum; R I, 14. etsi non omni intermenstruo, tamen id fieri non posse nisi certo intermenstruo tempore; R I, 25. cum tu in omne tempus propezeris; R I, 71. nec omni tempore ... dele-

ctamur; O I, 135. omne tempus aetatis sine molestia possit degere; C 2. in quibus studiis ... omne otiosum tempus contrivimus; Lae 104. [] gentes; R III, 33. pars; N II, 75.

terra: quo minus ipsis mortis terrarum omnium deflagratio consequatur; F III, 64. quicumque gignantur in omni terra, quae incolatur; D II, 92. Athenienses irurare ... solebant omnem suam esse terram, quae ...; R III, 15. noster ... populus sociis defendendis terrarum iam omnium positus est; R III, 35. omnis ... terra ... parva quaedam insula est; R VI, 21. [] caelum; L I, 22. terrenum: terrenum omne dividitur; N III, 31. tesca: [] arbusta.

timiditas: omnis animi debilitati ... timiditas servitus est; P 41.

timor: ut ... omnem omittit is [] omittas, omittit [] timorem; T II, 67. quom animus ... omnem ... mortis dolorisque timorem effugerit; L I, 60.

togati: cum te togatis omnibus sine dubio anteferet; N I, 58.

tormenta: ut in omnibus tormentis conservetur beata vita sapienti; F III, 42.

turba: quod is locus ab omni turba id temporis vacuus esset; F V, 1.

turba: [] cohors.

turpia: omnia turpia per se ipsa fugienda esse; O III, 39. [] honestum; L I, 44.

turpitudine: [] honestas; O I, 4.

vela: [] contentio; T III, 25.

verbum: his ... in verbis omnibus inest vis legendi eadem, quae in religioso; N II, 72. qui omnia verba eijus (Tagetis) exceperit; D II, 50. iidem omne verbum ambiguum esse dicunt; fr V, 99. [] sententia; F III, 26.

veritas: Simondon arbitror ... desperasse omnem veritatem; N I, 60. [] constantia; N II, 56. subtilitas.

versus: [] genus.

vera: iis omnibus, quae visa sint, veris adiuncta esse falsa; A II, 42. omnia vera diligimus; F II, 46. omnibus veris falsa quaedam adiuncta esse; N I, 12. omnia ... vera in praeteritis necessaria sunt; Fa 14.

vestigia: omnia ... e latius rerum vestigia terris (tenemus); F V, 49.

veteres: quae (res) ad confessionem ignorantiae adduxerant ... Anaxagoram, Empedoclem, omnes paene veteres; A I, 44.

viae: quae (sapientia) ... omnis monstrat vias, quae ...; F I, 46. ad quae (portas) omnes ejus (icoria) vias pertinent; N II, 137. [] angiportus.

vicini: cum vicini omnes ad eum (Attam Navium) de rebus suis referrent; D I, 31.

victus: [] cultus; T V, 63. O II, 86.

vici: omnibus vicis statutus; O III, 80.

vinum: [] natura; C 65.

vir: vir sapientissimus atque haud sciam an omnium praestantissimus; N II, 11. omnis cura viris, uter esset induperator; D I, 107. omnes viri boni ipsam aequitatem ... amant; L I, 48. [] pars; F V, 93.

virgulta: [] arbusta.

virtus: cum superiores non omnem virtutem in ratione esse dicerent ...; hic omnes in ratione ponebat; A I, 38. erit ... de omnium virtutum curam ad voluptatem propriis disserendi locus; F I, 37. ut de omni virtute sit dictum; F I, 50. ut aequitate, modestiam, virtutes omnes per se ipsas gratis diligant; F I, 83. maximas ... virtutes necere omnis necesse est voluptate domineant; F II, 117. ceterorum ... virorum ... omni virtute praestantium facta ... cognoscens; F III, 37. omni virtuti vitium contrario nomine oppo-

nitur; F III, 40. omnium virtutum ... originem ... persecuti sunt; F IV, 17. cum Catone, omnium virtutum auctore, de virtutibus disputare; F IV, 44. in qua (mente) sit mirabilis quaedam vis ... virtutum ... omnium; F V, 34. ut vis (hominis) ad omnem virtutem percipiendam facta videatur; F V, 43. quae (mens) omnem virtutem accipere possit; F V, 59. et virtutes omnes et honestum illud ... per se esse expetendum; F V, 64. ut (virtutes) omnes omnium participes sint; F V, 67. quando ... inest in omni virtute cura quaedam; F V, 67. virorum ... omnibus virtutibus ornatorum vitam; F V, 93. vim bene vendi ... in omni virtute ponamus; T I, 95. vide, ne ... non sit hoc proprium nomen omnium, sed ab ea (virtute), quae una ceteris excelebat, omnes nominatae sint; T II, 43. omnes ... inter se nexae (virtutes) ... sunt; T III, 17. quodvis eo nomine || omnes || virtutes continentur; T IV, 36. omnibus ... virtutibus instructos ... viros bonos dicimus; T V, 28. virtutibus ... omnibus ... ad cruciatum profectis; T V, 80. virtutes omnes tolerantur; L I, 43. eadem ... omnium virtutum causa ... est; L I, 48. quamquam omnis virtus nos ad se allicit; O I, 56. id ... intellegitur in omni virtute; O I, 95. princeps ... omnium virtutum illa sapientia; O I, 158. virtus omnis tribus in rebus fere vertitur; O II, 18. qui unam haberet, omnes habere virtutes; O II, 35. haec ... una virtus omnium est domina ... virtutum; O III, 28. sapientis animus ... virtutibus ... omnibus ut omnibus saeptus; P 27. † decus. C, a, II, 3. excello.

vis: omnem vim loquendi ... in duas tributas esse partes; F II, 17. omnem vim divinam in natura sitam esse; N I, 35. cum sustuleris omnem vim deorum; N I, 117. omnem ... vim mundi natura divina contineri (necesse est); N II, 30. omnem vim esse igneam; N III, 35. id in quo est omnis vis amicitiae; Lae 15. † natura; T I, 54. RVI, 28. N I, 66. opes. potestas. ratio; D I, 125.

visum: visis non omnibus adiungebat fidem, sed iis solum, quae ...; A I, 41. quodvis omnia visa eius modi essent; A II, 27. omne visum, quod est a vero, tale esse, quales ...; A II, 41. omnium ... inanium visorum una depulsio est; A II, 51. ab omnibus eiusdem modi visis perspicuitatem ... abesse; A II, 51. neque ... omnia eius modi visa adprobri || adprobavit ||, sed ea, quae ...; A II, 104. non nulla visa esse falsa, non omnia; N I, 70. huic (parti animi) omnia visa obiciuntur a mente ... vacua; D I, 60.

vita: ex qua re una vita omnia apta est; A II, 31. sequitur omnis vitae ea ... eversio; A II, 99. omnia vita tollatur; A II, 99. quae vitam omnem continent; F I, 12. vitam omnem perturbari ... errore; F I, 46. quorum omnis vita consumpta est in laboribus gloriosis; F II, 67. et in isto magistratu et in omni vita; F II, 76. quod ... multi Epicurei ... fuerunt ... in omni vita constantes; F II, 81. confunderetur omnis vita; F II, 50. quibus praeposita (ratio) vitam omnem debet gubernare; F IV, 39. quod hic ei (animali) primus ad omnem vitam tuendam appetitus a natura datur, se ut conservet; F V, 24. (M. Crassum) semel ... in omni vita risisse; T III, 31. perpetua in omni vita cogitata ...; T III, 34. se fructurum (voluptatibus) aut in omni aut in magna parte vitae dolore non interveniente; T III, 38. videturne omnem hic (Socrates) beatam vitam in una virtute ponere? T V, 35 (36). in quo (fructu amicitiarum) doctis positum est ... consilium omnis vitae consentiens; T V, 72. praecleara ... est aequabilitas in omni vita; O I, 90. in actione omnemque vitam nullam discrepantiam conferre debemus; O I,

111. quo modo in omni vita rectissime praecipitur, ut perturbaciones fugiamus; O I, 136. quorum studia vitaeque omnis in rerum cognitione versata est; O I, 155. ex omni vita simulatio ... tollenda est; O III, 61. si ... vita omnia beata corporis firma constitutione ... continetur; O III, 117. quorum ingenis ... omnem vitam legibus ... exultant ... habemus; fr IX, 11.

vitium: non ... omne vitium parvi habet dimensiones; T IV, 29. malitia certi cuiusdam vitii nomen est, vitiositas omnium; T IV, 34. cum omnia essent in moribus vitia; T IV, 54. quod omni vitio caret; D II, 71. quom omni vitio carere lex iubet; L III, 29. ne ab omnibus eam (senectutem) vitii videar vindicare; C 55.

unguiculi: dicis ... valetudinem, ... integritatem unguiculorum omnium bona; F V, 80.

ungulae: toto corpore atque omnibus unguibus, ut dicitur, contentioni vocis adservitur; T II, 56. voluntates: † consilium; Lae 61. sententia; F III, 8.

voluptas: ut non modo nullam capiet, sed etiam praeterat omnes voluptates; F I, 24. vita ... conferta voluptatum omnium varietate; F II, 64. falsum est omnis animi voluptas esse e corporis societate; F II, 106. omnia se secum libidinum voluptates abstulisse || se omnes secum abet. lib. vol. ||; F II, 106. omnem voluptatem dicimus honestati esse contrariam; O III, 119. quod (senectus) privet fere omnem || om. f. || voluptatibus; C 15. ut ea (auctoritas) pluris sit quam omnes adolescentium voluptates; C 61. cui ... non auferret fructum voluptatum omnium solitudo; Lae 87. † dolor; F I, 33. II, 107.

voce: omnes (voce) civilem ... vitare ingentem cladem ... monebant; D I, 20.

urbani: † rustici.

urbes: quam (urbem) ... omnium ... esse pulcherrimam; R III, 43.

usus: † ars; A II, 22. cultus; O I, 140.

utilitas: detracta omni utilitate; F II, 45. cum omni utilitate ... ars aliqua coniuncta est; D I, 116. † oportunitates.

II. **mit Jufas** (Pronomina, Jafien): alius: quae (figura) sola omnia alias figuras complexa continet; N II, 47. habet natura ut aliarum omnium rerum || rer. om. ||, sic vivendi modum; C 85.

ceterus: solum est ... (hoc animal) ... particeps rationis ... quom cetera sint omnia expertia; L I, 22. fuit ... vir ille cum ceteris artibus ... ornatus omnibus, tum acer investigator; T I, quarta parte mundi ... ceteris naturis omnibus salutare inperit ... calorem; N II, 27. qui in ore sunt ceterorum omnium philosophorum || phil. om. ||; F II, 67. ceteris omnibus philosophis haec est tuenda sententia; F II, 36. omnium ceterarum rerum oblitus; F V, 57. ceteras res omnia plane parit; L I, 55. (philosophia) una nos quom ceteras res omnes, tum ... docuit, ut ...; L I, 58. Pompeium ... ceteris rebus omnibus semper amplissimis ... cetero laudibus; L III, 22.

hic: quod haec esset una omnis || hominis || sapientia; A I, 16. † hie, A, I, 2. omnis (50 Et.) E. 147. b.

idem: dicis eadem omnia et bona et mala, quae dicitur ii; F V, 80.

ille: haec sunt illae fibrae stirpium ... persequendae et omnes eligendae || eligendae ||; T III, 84. permixtum illud ... (deus) iam omne consumperat; T I, 24. † ille, A, I, 2. omnis (8 Et.) E. 221. a.

is: eorum ... (astrorum) omnium ortus; N II, 95. omnes ... eae (disciplinas) ... nihil adjuvare arbitror; F III, 11. ut ea (ratio) duceretur

omnia a prima commendatione naturae; F V, 46. f. **is**, A, I, 2. omnis (32 Et.) §. 378, a. iste: f. **iste**, A, I, 2. omnis (9 Et.) §. 393, b. mens: omnia mea curas cogitationesque in eam (rem publicam) conferbam; O II, 2. in qua (re publica) omnia mea cura, cogitatio, opera poni solebat; O II, 3. vives vitaeque corpus memi nunc deserit omnes; D I, 40. ita omnes meos dolos, fallacias, praestrigias || praestrigias || praestrint commoditas patris; N III, 73. opera: f. cogitatio; O II, 3. noster: f. **noster**, A, II. omnis (10 Et.) §. 755, b.

quattuor: est etiam in omnibus quattuor perturbationibus illa distinctio; T IV, 59.

qui: quae omnes aegrotationes animi ex quodam metu nascuntur; T IV, 25. quae (aequitas) tollitur omnis; O II, 78. quae omnes artes in veri investigatione versantur; O I, 19. quae deliberatio omnis in rationem utilitatis cadit; O I, 9. quos (deos) anguste omnes ... veneramur; N III, 53. quibus (legibus) omnibus es exul; P 32. qui (opifices) si undique omnes convenierit; A II, 144. quae (perturbationes) omnes oriuntur ex iudicis opinio[n]e; T IV, 82. quarum omnium rerum quia vis erat tanta, ut ...; N II, 61. qui (sensus) si omnes veri erant; F I, 64. quae (stirpes aegritudinis) ipso trunco everso omnes eligendae || elidendae || sunt; T III, 83. quarum .. omnium (virtutum) sententia; F II, 37. quarum (virtutum) omnium fundamenta vos in voluptate ... ponitis; F II, 72. quae (virtutes) omnes similes artium reliquarum materia tantum ... differunt; F IV, 4. quae sunt omnes unius generis ad perfundendum animum tamquam inliquetates voluptates; T IV, 20. quas (voluptates Epicurae) ... persequitur omnis nominatim; N I, 111.

reliquos: a quo .. animanti omnis reliquos contineri vellet animantes; T I, 17. quanto plures delati sint homines hominum impetu ... quam omni reliqua calamitate; O II, 16. qua (forma) una omnes formas reliquae conciduntur; T I, 17. qui (globus) reliquos omnes complectitur; R VI, 17. sicut reliquas omnis (laudes) ... maiores nostri transtulerunt; T II, 5. si unus omnibus reliquis magistratibus imperabit; L III, 15. ut ei (consul) reliqui magistratus omnes pareant excepto tribuno; L III, 16. eadem mihi usu venient reliquisque omnibus maioribus natu; C 7. eo .. erant volta, oratione, omni reliquo motu et statu, ut ...; T III, 53. qui (mundus) reliquas naturas omnes .. continet; N II, 86. est .. causa omnis in opinione, nec vero aegritudinis solum, sed etiam reliquarum omnium perturbationum; T III, 24. et metus et reliquae perturbationes omnes gignuntur ex ea (intemperantia); T IV, 22. non aegritudine solum vacabit, sed etiam perturbationibus reliquis omnibus; T IV, 38. reliqui .. omnes (philosophi) ... divinationem probaverunt; D I, 5. res capitalis et reliquas omnis iudicabant iudem; R III, 48. status: f. motus.

sesquitertia: sesquioctavo intervallo sesquitertia omnia (intervalla deus) explebat; T I, 23. suas: qui suas omnes cogitationes abiecerunt in rem tam humilem; Lae 32. numeri: f. partes; N II, 37. cum omnibus suis partibus; A I, 28. omne .. animal ... omnes partes suas diligit; F II, 38. id continet debet expletum esse omnibus suis partibus; F III, 32. ut vitis cum omnibus partibus suis quam optime se habeat; F IV, 38. ut .. (animus) omnis partis suae habeat incolum; F V, 36. quoniam .. natura suis omnibus expleri partibus vult; F V, 47. quod ...

expletam .. sit omnibus suis numeris et partibus; N II, 37.

tus: omnis .. aditus tuos interclusi; T V, 27. qui (liber) continet tuam disciplinam tuam; T III, 41.

B. dei Pronominum sub Sabien: ceteris: eadem temperatione, eodem caelo. † aqua. || aequae, al. || ceteris omnibus centum Alexandros ... facere non posset; A II, 85. qui omnium ceterorum iudicio sit secundus; A fr 20 (3. 5). ceteris omnibus pro nihilo habitia; T V, 9. an cetera mundus habebit omnia? N II, 18. praeter mundum cetera omnia aliorum causa esse generata; N II, 37.

duo: omnia .. duo ad cohaerendum tertium aliquid anquirunt; T I, 13.

nos: f. **ego**, B, II. omnes (6 Et.) B, I, §. 902, b. hic: horum .. sententiae omnium; N I, 117. omnia .. haec meliora sunt quam ea, quae ...; N II, 21. haec .. omnia ex eodem fonte fluxerunt; N III, 48. f. **hic**, B, I, 1, a. omnis (37 Et.) §. 150, a.

idem: f. **idem**, B, I, 1, a. omnis (4 Et.) §. 202, b.

ille: ea (Natio) si dea est, di omnes illi, qui ...; N III, 47. quod comitia || omnia || illa essent armis gesta servilibus; L III, 45. ut ... non illa omnia reliqua atque abiciat; O I, 154. f. **primus**; F IV, 38. tres. **ille**, B, I, 1, a. (10 Et.) §. 223, a. ipse: quoniam se ipsi || ipsos || omnes natura diligant; F III, 59.

is: ex quo efficiantur ea, quae sint ..., omnia; F I, 17. omnia .. ea sunt opinionae ac iudicia levitatis; F III, 35. omne .. quod honestum sit, id esse propter se expetendum; F III, 36. habere ea, quae secundum naturam sint, vel omnia vel plurima et maxima; F IV, 27. omne ... quod vivit, ... id vivit propter inclusionem in eo calorem; N II, 24. ut omnia ... ea fuerint, quae ei (Aenae) secundum quietem visa sunt; D I, 43. omne ... quod falsum dicitur in futuro, id fieri non potest; Fa 12. prius quam Thesens eos ... in actu ... omnis se conferre iussit || iussisset ||; L II, 5. f. **septem**, **is**, B, I, 1, a. omnis (35 Et.) §. 380, b. iste: cum ego ista omnia dno dixerim; F V, 90. f. **iste**, B, I, 1, a. omnis (9 Et.) §. 394, a.

meus: omnia mecum porto me; P 8. noster: in qua (patria) nostra omnia ponere ... debemus; L II, 5.

primus: adipisci, quae essent prima natura quaeque ipsa per sese expetenda, aut omnia aut maxima; A I, 22. ut omnia illa prima naturae huius (rationis) intelae subiciantur; F IV, 38. f. A. bonum; T V, 84. infera; T I, 64.

qui: contra quos omnis dicendum breviter existimo; F I, 1. quibus ex omnibus iudicari potest. ...; F I, 70. quae fere omnia appellantur una ingenii nomine; F V, 36. quae non verbo complexi omnia honesta dicimus; F V, 58. quorum omnium quae sint notitiae; F V, 60. quae .. omnia ... qui fecerint; F V, 64. quorum omnium accusabilis est turpitude; T IV, 75. quae omnia una cum deorum notione comprehendimus; N I, 30. quae .. omnia sunt patria Democriti quam Democrito digniora; N I, 120. quorum omnium incredibilia multitudo ... distinguuntur; N II, 98. quae .. omnia eam vim seminis habent in se, ut ...; N II, 127. deorum et hominum causa factum esse mundum quaeque in eo [mundo] sint omnia; N II, 133. quos omnis Erebo et Nocte natae ferunt; N III, 44. quorum omnium interpretate; D I, 34. quae omnia fiunt et ex caeli varietate et ...; D I, 79. quorum omnium ... una ratio est; D II, 60. quorum omnium canes si a Chrysiippo quaerant; D II, 61. quae tolluntur omnia; Fa II. quos

cum omnis (Scipio) salutarisset; R I, 18. quae praemuniuntur omnia reliquo sermoni disputationisque nostrae; L I, 34. quorum omnium Romae dedicata publice templa sunt; L II, 28. quae ut concurrant omnia; O I, 45. quorum omnium voluntas, voces ... mutantur; O I, 102. in quibus omnibus quid mihi placeat vides; O II, 57. quae ... omnia dulciora sunt ... moribus bonis; C 65. quae omnia pertinent ad fidelitatem; Lae 65. quae pertinent omnia ad eam ... constantiam; Lae 65. reliquus: eadem erit Hieronymi et Carneadae causa et hercule omnium reliquorum; T V, 88. si ... ea (honestas) ... omni pondere gravior habenda (est) quam reliqua omnia; O III, 35. omnino reliquos; sunt enim omnes pares inter se; P II, 11.

septem: eos ... septem, quos Graeci sapientia nominaverunt, omnia paene video in media re publica esse versatos; R I, 12.

sua: quae (virtus) si ... non ... omnia sua complexa nihil quaerit aliunde; T III, 37. ut ... sua ... omnia in se ipso posita iudicet; Lae 30. suos ... omnes per se posse esse ampliores (Scipio) volebat; Lae 69. qui ... in se uno sua ponit omnia; P 17.

tres: illa tria ... omnia iustitia conficit; O II, 38.

vos: urgebor iam omnium vestrum convicio; A II, 125.

tuis: accedam ad omnia tua; F II, 44. tuorum omnium simile; Fa 3. neque tu possis ... omnes tuos ad honores amplissimos perducas; Lae 73. ut omnia tua in te posita esse dicas; Lae 7.

vester: iacere vestra omnia; F II, 44.

ultima: i. A. I. infera; T I, 64.

C. **affinis**: a. **maese**: I. **Subject** (vgl. II, 3. **Oratio**): quem (consulatum) ita gessit, ut diligentiam admirarentur omnes, ingenium agnoscerent; A II, I. et Pythius et omnes alii adagentes, aliud simulantes perfidii; O III, 60. amarent omnes; T IV, 76. quam (voluptatem) eodem nomine omnes appellamus; F II, 20. quam omnes unam appellamus voluptatem; F II, 41. quod omnes uno verbo 'malum' appellamus; T II, 30. hoc cum omnes adprobavissent; R II, 4. omnes ... esse vim ... divinam arbitrantur; T I, 30. hac (libertate) omnes carere; R I, 55. qui bene cenent, omnis liberent cenare; F II, 24. horum quattuor capitum secundum et tertium omnes concedunt; A II, 83. quodsi omnes ... consentiunt esse aliquid ...; T I, 35. si ... consenserint omnes; N I, 13. de cuius (amicitiae) utilitate omnes uno ore consentiunt; Lae 86. 'in conspectu consensimus omnes'; A I, 14. omnes, qui rem publicam gubernabunt, consulere debebunt, ut ...; O II, 74. cum ... nec omnes, qui curas se passim sint, continuo etiam convalescant; T III, 5. quam (praedantiam) omnes, qui cuique quicumque artificum praesent, debent habere; F IV, 76. quod vitium effugere qui volet (omnes autem velle debent); O I, 18. i. consulant. quod ... is (senatus) creverit, defendant omnes; L III, 28. omnesque tibi illi delirare visi sunt, qui ...? N I, 92. ut omnes ... sine querella discederent; O II, 82. in Graecia musici floruerunt, discabantque illi omnes; T I, 4. ea (caritate) non pariter omnes egemus; O II, 30. benevolentia civium fortasse non aequae omnes egent; O II, 31. constituerunt ... ut omnes simul in rostra post meridiem escenderent; O III, 80. id quod omnes expetunt; F V, 16. omnes ... expetimus utilitatem ad eamque rapimur; O III, 101. facessant ... omnes, qui docere, nihil possunt ...; fr V, 49. ut omnes fatemur; F IV, 37. cum omnes flagrent cupiditate

audiendi; R II, I. omnes ea, quae bona videntur, sequuntur fugiuntque contraria; T IV, 12. quam (notionem) habemus omnes de fortitudine tectam; T IV, 53. a natura habemus omnes omnium gentium speciem nullam aliam nisi humanam deorum; N I, 46. unde omnes animos habent ... haberemus; D II, 16. oratio Laelii, quam omnes habemus in manibus; R VI, 2. metuebant (Appianum) servi, verebantur liberi, carum omnes habebant; C 37. i. debent; F IV, 76. te ... hortamur omnes ...; ut ...; F V, 6. ut omnes intellegant ... necessitati esse parendum; O II, 74. quem ipsum Heraclitum non omnes interpretantur uno modo [[non ... modo]]; N III, 35. haec cum dixisset Catulus, me omnes intueri; A II, 68. omnibus bene veritatem intentibus videri necesse est (Dionysium) miserimum; T V, 57. quem invocant omnes Iovem; N II, 4. 65. III, 10. 40. legimus omnes Crantoris ... de luctu; A II, 135. nec ... recuso, quo minus omnes mea legant; F I, 7. ut Platonem ... legunt omnes, ... sic ...; T II, 8. in eo ... voluptas omnium Latine loquentium more ponitur, cum percipitur ... incunditas; F II, 14. hic loquebatur aliter atque omnes; F IV, 57. 'omnis ... meditari secum oportet ...'; T III, 30. hoc ... incredibile nobis videri, omnesque mirari; O II, 56. omnis eodem tempore ortus qui ubique sint nati, eadem conditione [[conditione]] nasci; D II, 93. Graecum ... hunc versum nostis omnes; F II, 105. omnes ... inmemorem benefici oderunt; O II, 63. quam (senectutem) ut adipiscantur omnes optant, eandem accusant adepti [[adeptam]]; C 4. ut omnes aequo animo illi ... parent; R II, 4. omnes ... (naturae rationi) parebunt, qui secundum naturam volent vivere; O III, 23. in oppidum ad Pomponium perreximus omnes; F IV, 96. cum ... omnes non possint, ne multi quidem, aut iuris periti esse aut disertis; O II, 67. nec ... omnes possunt esse Scipiones; C 13. quam (rem) omnes praeter eum Stoici certissimum putant; A II, 107. cum omnes natura totos se expetendos putent; F V, 46. cum omnes meo discessu exulasse rem publicam putent; P 30. hoc ... quaerentes omnes; F IV, 47. eadem omnes, qui sana mente sunt, remouent ab oculis; O I, 127. 'omnes memori portentum mente retentant'; D II, 63. ne desis, omnes te rogamus; R III, 32. qui sit, ut ego nesciam, scient omnes, quicumque Epicurei esse voluerit [[voluerit]]; F II, 12. 'quod omnes scitis; O II, 98. quia voluptatem hanc esse sentiunt omnes, quam ...; F II, 6. cum ... idem sentiret quod omnes; F IV, 21. de amicitia omnes ad unum idem sentiunt; Lae 86. sequuntur: i. fugiant. etiam omnes, qui aderant, significabant ...; R III, 42. simulat: i. agunt. 'veluti, consul quomodo mittere signum voluit, omnes averti spectant ad carceris oras, ... sic ...'; D I, 107. huic verbo omnes, qui ubique sunt, qui Latine sciunt, duas res subiciunt; F II, 13. omnes ... qui sine dolore sint, in voluptate ... esse dico; F II, 17. omnes qui non sint sapientes, aequae miseros esse; F IV, 55. qui sapientes non sint, omnes aequae miseros esse; F IV, 63. his similes sunt omnes, qui virtuti student; F II, 65. miseros esse ... omnis, quicumque nati sunt; T I, 9. omnis ... miseros (esse), qui hac luce careant; T I, 12. necesse esse omnis in aegritudine esse, qui se in malis esse arbitrantur; T III, 32. in summis malis omnes sumus; N III, 79. omnesque, qui Cannensis pugna ceciderint, uno astro fuerint; D II, 97. in quibus (civitatibus) verbo sunt liberi omnes; R I, 47. omnis aut Graios esse aut barbaros; R I, 58. * sunt ... omnes, qui in populum vitae necisque

potestatem habent, tyranni; R III, 23. nihil est . . . unum unum tam simile, tam par, quam omnes inter nosmet ipsos sumus; L I, 29. sui nemo ipse tam similis esset, quam omnes essent || sunt || omnium; L I, 29. fore . . . omnis castiores; L II, 26. quod omnes participes sumus rationis; O I, 107. beati certe omnes esse volutus; fr V, 36. omnes aiunt esse beatos, qui vivunt, ut ipsi velint; fr V, 39. f. possunt. quae omnes eo tempore ne acciderent timebant; D II, 114. quae omnes dace natura venimus; N I, 2. cum . . . omnes . . . ad id tempus postero die venissemus; fr V, 16. quo . . . loco convocandi omnes videntur; N I, 18. f. delirant. omnes iucundum motum . . . Graece ἡδονήν, Latine voluptatem vocant; F II, 8. quae omnes urbani, rustici, omnes, inquam, qui Latine loquuntur, voluptatem vocant; F II, 77. volute: f. debent; O I, 18. sunt; fr V, 36. extis . . . omnes fere utuntur; D I, 16. *auxisset iura nobis, et omnes idem . . . uteretur; R III, 18. ut omnes et communibus commodis et suis uteretur; R V, 7. ohne Verben: ad tempus ad Pisonem omnes; F V, 1. quoniam . . . aliquid omnes, quid Lucius noster? F V, 5. omnes, quicumque nati sunt erunt, . . . miseri; T I, 9. omnes magni, etiam superiores, qui fruges, qui vestitum, qui tecta, qui cultum vitae . . . invenerunt; T I, 62. neque . . . omnes anxii, qui angurant aliquando; T IV, 27. de quibus non omnes uno modo; O III, 113. f. agunt.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativus:** quia fere sic afficiuntur omnes; F V, 31. alligandi omnes essent, qui cubitum ierent; D II, 122. siquidem omnis multos appellari placet, R I, 56. voluptate capiuntur omnes; L I, 31. qui (civis) id cogit omnis imperio legumque poena, quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3. iis (officiis) omnes, in quibus est virtutis indoles, commoventur; O III, 16. quom animus . . . omnis . . . natura coniunctos suos duxerit; L I, 60. non una omnis definitio contineret; L I, 30. omnes inter se naturali quadam indulgentia . . . contineri; L I, 35. una continemur omnes . . . lege naturae; O III, 27. convoco: f. I. videntur. neque || omnes || idem de rebus . . . delectamur; O I, 135. quae (virtus) omnis magis quam sepe diligit; R III, 12. quo (Catonem) omnes, qui idem rebus studentes, quasi exemplari ad industriam . . . ducimur; R I, I. omnes . . . trahimur et ducimur ad cognitionis . . . cupiditatem; O I, 18. f. coniungo. habeo. debebant illi (di) . . . omnis bonos efficere; N III, 79. quod recte vivendi ratio || omnis al. || (homines) meliores efficit; L I, 32. ut civis, ut omnes denique . . . propter se expetendi sint; F V, 67. a quibus ducti deinceps omnes . . . sapientes et habebantur et nominabantur; T V, 8. hortor omnis, qui facere id possunt, ut . . . ; T II, 5. beate . . . vivendi cupiditate incensi omnes sumus; F V, 86. omnes . . . incendantur ad studia gloria; T I, 4. nomen: f. habeo. rapio: f. I. expetunt; O III, 101. omnes, qui aliquid scire videntur, tamquam domini timentur; P 40. traho: f. duco; O I, 18. non modo tete viceris, . . . sed omnis et omnia; T II, 63. non . . . dubito, quin . . . usu . . . in re publica rerum maximarum facile omnis viceris; R I, 37. sale . . . et facetiis Caesar vicit omnes; O I, 133. nostri . . . omnes reges vocitaverunt, qui soli in populos perpetuam potestatem habent; R II, 49.

2. **Genitivus:** quod interest omnium recte facere; F II, 72. quod opinio de dis immortalibus . . . omnium esset; N III, 11. bñg. IV, I. disciplina; R IV, 3. domus.

3. **Dativus:** eadem . . . omnibus, qui eodem statu

caeli . . . nati sint, accidere necesse esse; D II, 92. nemo est, quin eos anteferre omnibus debeat; R III, 5. quem (Galbam) tu . . . omnibus anteponebas; R III, 42. quem (Platonem) omnibus anteponebis; L I, 15. in qua (re publica) idem conducatur omnibus; R I, 49. ut omnibus potius quam ipsa nobis consuluerimus; F II, 82. ut omnibus consulat; O I, 86. ille Graecia omnibus consulendum putavit; O II, 83. omnibus, qui patriam conservaverint . . . certum esse ut caelo definitum locum; R VI, 13. quod sit a natura datum omnibus; T I, 100. si lex (data est), ius quoque; et omnibus ratio; ius iugiter datum est omnibus; L I, 33. vir . . . omnibus || virtutibus || excellens; F III, 8. omnibus . . . quorum mens abhorret a ratione, semper aliqui tali terror impendit; T IV, 35. iure . . . illum appetitum . . . ingeneratum putaverunt omnibus; F V, 33. omnibus . . . innatum est et in animo quasi insculptum esse deos; N II, 12. avita omnibus metenda, ut fruges; T III, 59. quod . . . omnibus necesse est; T I, 119. iustitia . . . praecipit parcere omnibus; R III, 24. non omnibus patere ad se (deum) placandum viam; L II, 25. . . ut (res familiaris) pateat omnibus; O II, 55. nec . . . omnibus . . . eundem cursum in caelum patere; fr IX, 12. placet . . . omnibus fere mihi que ipsi in primis deos esse; N I, 62. hoc ille (Philippus) filio, sed praecceptum putemus omnibus; O II, 54. Aristoteles, longe omnibus . . . praestans et ingenio et diligentia; T I, 22. quo (ingenio) omnibus praestiterunt; R III, 13. cum praestare omnibus conciperis; O I, 64. nec . . . ut omnibus (principia) probentur . . . sed ut eis, qui . . . ; L I, 37. unum debet esse omnibus propositum, ut . . . ; O III, 26. prodest haec quidem (consolatio), . . . sed nec semper nec omnibus; T III, 72. quia maius est . . . prodesse omnibus; N II, 64. quod omnibus curae sunt, . . . quae post mortem futura sint; T I, 31. essent ista et iniusta eadem omnibus; R III, 13. primum ortum unum fore omnibus; T I, 43. ut . . . (bonus vir) omnibus miseris esse videatur; R III, 27. f. I. intuentur; T V, 37. **Gerundium:** moriendum est . . . omnibus; T I, 9. esse certe divinationem, idque esse omnibus constandum; D I, 125. (id consilium) suscipiendum est multitudini atque omnibus; R I, 42. quod cum omnibus est faciendum, . . . tam haud scio an nemini potius quam tibi; O III, 6. quod faciendum imitandumque est omnibus, ut . . . ; Lae 70.

4. **mit Präpositionen:** ad . . . communicandum . . . inter omnes ius nos natura esse factos; L I, 33. consto inter: f. **inter**, I. conesto (8 St.) S. 339. b. quod inter omnes nisi admodum impios convenit; N III, 7. de quo inter omnis conveniat; N III, 9. quoniam contra omnes, qui se scire arbitrantur, dicere, quae videntur, solems; A II, 7. est . . . vera lex recta ratio naturae congruens, diffusa in omnes, constans, sempiterna; R III, 33. necesse est ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnes; D II, 92. morbo in omnes . . . incitatus; O I, 49. (convenit in) hominem . . . in sultantem in omnes; N II, 74. quae (leges) cum omnibus semper una . . . voce loquerentur; O II, 42. haec eius (philosophiae) vis non idem potest apud omnes; T II, 11. quaecumque est hominis definitio, una in omnes valet; L I, 29.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genitivus:** principio necesse erat sensum existere unum communemque omnium; T I, 44. similis: f. I. sunt; L I, 29.

2. **Dativus:** cum (Ulixes) . . . in omni sermone omnibus adfabilem [et iucundum] esse se vellet; O I, 113. quodsi is casus fuisset rerum, . . . ut non omnibus gratus esset; L III, 26. iucund-

du = f. adfabilis. quae (tempora) nota sunt omnibus; F II, 72. quae nota sunt omnibus; R I, 70. quod habemus ... tam omnibus notum exordium quam ...? R II, 4. quod esset omnibus perspicuum deos esse; N II, 23.

3. mit Präposition: vestram sententiam ... communem fore vobis cum omnibus, qui ...; F IV, 45.

IV. nach Substantiven: 1. **Genetiv:** alqs (**Superlativ**); ob eam ... rem se arbitrari ab Apolline omnium sapientissimum esse dictum; A I, 16. cum M. Varro, homine omnium facile acutissimo; A fr 22. Sex. Peducaeus, ... omnium vir optimus et iustissimus; F II, 58. quod ... nemo omnium tam sit || sit || imanis, cuius mentem non imbuert deorum opinio; T I, 30. maxime ... omnium flagrasse amore Regium Ilycum; T IV, 71. M. Antonii, omnium eloquentissimi, quos ego audierim, (praecidi caput iussit); T V, 55. quis est omnium, qui modo cum Musis ... habebat aliquid commercium, qui ...? T V, 66. omnium perfidiosissimus, C. Marius; N III, 80. cur omnium crudelissimus tam diu Ciuna regnavit? N III, 81. homo omnium infumus et sordidissimus, tribusque plebis C. Curiatius; L III, 20. is qui esset omnium sapientissimus oraculo Apollinis || Ap. or. || iudicatus; C 78. te ... omnium optimam doctissimamque ... consecrabo; fr IX, 11. — quo posito et omnium assensu approbato; F III, 29. qui potuisset adsensu omnium dicere Eunius ...? N II, 4. id quod ego magno quondam cum assensu omnium dixi; C 62. est in animis omnium fere natura molle quiddam; T II, 47. quod in omnium animis eorum (deorum) notionem inpressisset ipsa natura; N I, 43. superstitione sua per gentis oppressit omnium fere animos; D II, 148. lex ... indicat omnium quidem animos in immortalis esse, sed fortium bonorumque divinos; L II, 27. quia (honestum, decorum) ... animos ... omnium natura ... sua commovet; O II, 32. omnes omnium caritates patria una complexa est; O I, 57. casus omnium introspicere; D II, 105. dignus mihi res cum omnium cognitione, tum nostra familiaritate visa est; Lae 4. cum ... maueat ... ad unum omnium firma consensio; N I, 44. quodsi omnium consensus naturae vox est; T I, 35. si fieri potest, ut hoc praeciarum quasi decretum beatae vitae possit omnium sententia et disciplinae convenire; T V, 84. disciplinam puerilem ingenium ... nullam certam ... aut unam omnium esse voluerunt; R IV, 3. cum domus sit omnium una; D I, 131. exitus ... omnium unus et idem fuit; D II, 97. ut ... (improbus) vir ... optimus omnium existimatione ... iudicetur; R III, 27. cuius de laudibus omnium esset fama consentiens; C 61. quem paulo ante fingebam digitorum percussione hereditates omnium posse convertere; O III, 78. pirata ... est ... communis hostis omnium; O III, 107. ignoratio omnium proposita; O III, 72. omnium || hominum || in me incidere imagines; N I, 107. unus ... erit communis quai magister et imperator omnium deus; R III, 33. si ingenia omnium paria esse non possunt; R I, 49. omnium insipientiam, iniustitiam, alia vitia similia esse; F IV, 21. communi omnium iudicio (intellegi potest); F II, 45. magister; f. imperator. quod omnium mentes asperunt; Fa 47. cupiditates, timores similiter omnium mentes pervagantur; L I, 32. mos; f. I. loquantur. de quo ... omnium natura consentit; N I, 44. in hunc oculi omnium coniciuntur; O II, 44. omnium oculos in te esse coniectos unum; Lae 6. opinionem vicit omnium; A II, 1. quae quia sunt ... contra ... opinionem omnium; P 4. vgl. II,

2. sum. ut (iuventus) omnium opibus refinanda ... sit; D II, 4. qui (rex) ... idem ... et rex et pater haberetur omnium; R I, 56. omnis omnium ortus ... eosdem esse; D II, 92. quod summi cuiusque bonitas commune perfringit esse omnium; O II, 63. ita maxime vult princeps omnium vel potius solus esse; O I, 64. vetera iam ista et religione omnium consecrata; T I, 32. rex; f. pater. ut ... lege omnium saltem singulorum saluti antepont, sic ...; F II, 64. semper ... huic generi ... salutis omnium causa aliqua sublevatio ... quaesita est; R II, 59. ea, quae movent sensus, itidem movent omnium; L I, 30. ut contra omnium sententias disserens de suis plerosque deduceret; A I, 45. f. disciplina; T V, 84. cum ... silentio ... omnium reliqua eius (Scipionis) expectaretur oratio; R II, 64. societas est ... omnium inter omnes; O III, 69. serpit ... nescio quo modo per omnium vitas amicitia; Lae 87. vitia non esse omnium paria; F IV, 68. f. insipientia. vir bonus ... utilitati omnium plus quam unius alieuius aut suae consulit; F III, 64. omnium utilitatem esse commune; O III, 27.

2. mit Präpositionen: qui mihi videtur ex omnibus in re publica vidisse plurimum; R II, 37. quom legis haec vis sit; ||, ut sit || scitum et iussum in omnibus; L III, 44. quid dicam de ... bonitate in suos, iustitia in omnes? Lae II. ut inter omnes esset societas quaedam; Lae 19. f. I. societas.

V. Präposition: coleretur ius aequae ab omnibus; L I, 33. quae ab omnibus concedantur; D II, 104. quod ipsum non ab omnibus conceditur; D II, 106. ius (Alcibiades) cum ... ab omnibus ... desertus iaceret; D II, 143. ut ... ille improbus laudetur, colatur, ab omnibus diligitur; R III, 27. Academicus sapienti ab omnibus ceterarum sectarum ... secundas partes darsi; A fr 20 (S. 1). tam diu stare rem publicam, quam diu ab omnibus honor principis exhiberetur; R V, 9. vixatur ... (philosophus) ab omnibus primam in eo libro, quem ...; T V, 24.

VI. Vade: † convertem lex in omnis est; L III, 17.

b. neutr.: 1. **Subject:** abeunt ... illic omnia, nude orta sunt; C 80. ut omnia, si ex altera parte ponantur, ne appareant quidem; F V, 90. omnia levius caesa rebus divinis procuratis; D II, 25. concrescat; f. oriuntur; T V, 69. constant; f. **consto**, II. alqd; A II, 117. 118. F IV, 12. T I, 42. N I, 29. 67. II, 84. III, 30 (S. I, S. 515, a). ut omnia, quae alantur et quae crescant || aluntur atque crescant ||, contineant in se vim caloris; N II, 23. ut ... in vita omnia sint apta inter se et convenientia; O I, 144. debent; f. est; L II, 26. insunt; F IV, 46. ne omnia dilabantur, si unum aliquid effugierit; T IV, 10. possunt oculi (dolere) ... possunt omnia; T II, 44. partes ... esse mundi omnia, quae insunt in eo; A I, 28. quae omnia non tam esse quam videri volent; A II, 44. omnia dicitur si generis esse; A II, 85. omne, quod ita distinctum sit, quasi „aut etiam aut non“, non modo verum esse, sed etiam necessarium; A II, 97. omne, quod ipsum ex se coeunxum sit, verum esse; A II, 98. Xenophanes ... unum esse omnia (dixit); A II, 118. omnia, quae ubique essent, sapientia esse; A II, 136. quoniam ... omne ... id, quo gaudeamus, voluptas est, ut omne, quo offeudimur, dolor; F I, 37. dum ... in una virtute sic omnia esse voluerunt, ut ...; F II, 111. ut (sapientia) omnia, quae homini accidant, infra se esse iudicet; F III, 25. quod est bonum, omne laudabile est;

quod autem laudabile est, omne est honestum; F III, 27. ut ... (sint) omnia inter se apta et coepta; F IV, 53. in quo (honesto) uno vultis esse sapientia; F IV, 68. ut omnia, quae ubique sunt, sapientiae esse dicuntur; F IV, 74. inanimum est ... omne, quod pulsus agitatur externo; T I, 54. R VI, 23. plena errorum pauca omnia; T I, 105. difficile est ... in philosophia vana esse ei nota, cui non sint aut pleraque aut omnia; T II, I. omnia, quae natura aspernetur, in malis esse, quae adiescat, in bonis; T II, 30. id ... non dubium, quin omnia, quae mala putentur, sint inprovisia graviora; T III, 30. non sunt in hoc omnia; T III, 52. ut omnia adversa sint in fortuna; T V, 23. cui viro ... ex se ipso apta sunt omnia, quae ad beate vivendum ferunt; T V, 36. si omne beatum est, cui nihil deest; T V, 39. hinc omnia, quae pulchra, honesta, praecleara sunt, ... plena gaudiorum sunt; T V, 67. qui (Xenophanes) mente adiuncta omne praeterea, quod esset infinitum, deum voluit esse; N I, 28. quod, quae talia essent, imbecilla essent omnia; N I, 45. quam sint omnia in hominis figura ... ad venustatem apta; N I, 47. num ... ista (innumerabiles) faciet, ut sint omnia sempiterna? N I, 109. qui (Chryppus) ... omnia in perfectis et maturis docet esse meliora; N II, 38. est ... omne, quod vescitur homines, pennis; N II, 68. omnia ... quae sint in his urbi-bus, eorum populorum ... esse; N II, 154. Spes, Mœtae (deae sunt) omniaque, quae cogitatione nobismet ipsi || ipsis || possumus fingere; N III, 47. ex qua (materia) et in qua omnia sint; N III, 92. sunt ... omnia, sed tempora abeunt; D I, 128. qui omne, quod esset, unum esse dixerunt; D II, 33. plena sunt imaginum omnia; D II, 137. omnia ... quae volumus, nota nobis esse possunt; D II, 139. omne, quod enutritur, aut verum esse aut falsum; Fa 21. in qua (civitate) in populo sunt omnia; R I, 42. ut in populo essent omnia; R I, 62. ut necesse sit in eius modi re publica plena libertatis esse omnia; R I, 67. esse in populi potestate omnia; R III, 45. cum populi sint omnia; R III, 45. omnia qui prorsus iubet esse communia; R IV, 5. supra lunam sunt aeterna omnia; R VI, 17. in quo (loco) omnia sunt magnis ... viris; R VI, 25. neque ... omnia sunt huius disputationis ac temporis; L I, 27. omnia iusta esse, quae sita || sancta || sint in populorum institutis; L I, 42. quom antiqui omne, quod secundum naturam esset, ... boum esse decreverint; L I, 54. caste iubet lex adire ad deos, animo videlicet, in quo sunt omnia; L II, 24. quibus (dis) omnia deberent esse patentia ac libera; L II, 26. homines existimare oportere omnia, quae conerent, deorum esse plena; L II, 26. amicorum esse communia omnia; O I, 51. si omnia, quae turpia sunt, mala sunt; O III, 71. nequaquam in isto sunt omnia; C 8. corporeum ... et aspectabile itemque tractabile omne necesse est esse, quod natum est; Ti 13. efficitur, ut omnia sint unum; Ti 14. f. conveniunt, fortasse non omnia eveniunt, quae praedicta sunt; N II, 12. vultis ... evenire omnia fato; D II, 24. qua omnia delata gravitate medium mundi locum semper expetant; T V, 69. segetes largiri fruges, florere omnia, T I, 69. ut omnia floreat et in suo quoque genere pubescat; N II, 41. quia continentur laberantur et fluent omnia; A I, 31. ut omnia ex altera parte collocata vix minimi momenti instar habeant; O III, 11. qua (conscientia) sublata iacent omnia; N III, 85. omnia, quae sumenda ... sunt, iucesse debent in summa bonorum; F IV, 46. societas, in qua omnia insunt, quae putant homines expetenda; Lae 84. ut, si ullam || unam || litteram moveris, in bea

omnia; F III, 74. labuntur; f. sunt omnia latere conebat in occulto; A I, 45. quae sint initia rerum, ex quibus nascuntur omnia; D II, II. e quibus (generibus principiorum) omnia oriuntur; T I, 22. e || ex || principio oriuntur omnia; T I, 54. R VI, 27. siquidem necesse est a principio oriri omnia; T I, 54. R VI, 27. unde omnia oriuntur quove reciderent; T V, 10. unde essent omnia orta, generata, concreta; T V, 63. quia et recidunt omnia in terras et oriuntur a terris; N II, 66. materiam rerum, unde orta sunt omnia; N II, 62. ex quo (mundo) et oriuntur et sunt omnia; N II, 88. cuius (dei) numini pareat omnia; D I, 120. deorum ... numini parere omnia; D II, 35. pateat; f. est; L II 26. omnia pendere ex uno illo, quod ...; L II, 50. cum Peripatetici omnia, quae ipsi bona appellant, pertinere dicant ad beate vivendum; F III 41. quis ... non timeat ... omnia ad se pertinere potestatem ... deum? N I, 54. possunt; f. dolent; est; D II, 39. II, 1. cerno; T I, 50. dico; F V, 21. fingo. quom ... omnia, quae rationem habent praesent illis, quae sint rationis expertia; L II, 16. Pythagorei ex numeris ... proficisci volunt omnia; A II, 118. quibus (caeli mutationibus) omnia, quae terra gignat, maturata pubescant; N I, 4. f. florent, N II, 41. omnia philosopho digna, quae cum voluptate pugnantia; T III, 49. recidunt; f. oriuntur; T V, 10. N II, 66. quibus (scleratis) omnia redundant; O III, 3. respondent extrema primis, media utrisque, omnia omnibus; F V, 83. sunt; f. est. quoniam ... omne, quod est bonum, primum locum tenere dicimus; F III, 53. talia mihi videntur omnia quae ...; A fr 19. ut omnia ... quae bona corporis ... putantur, peregrina ... videntur; T II, 30. mihi ... laudabiliora videntur omnia, quae ...; T II, 64. cui (philosophiae) ... fato feri videantur omnia; N I, 55. ut maiora omnia re quam fama videntur; fr VI, 14. f. est; A II, 44. II, I. dico; F III, 19. patefacio.

II. **notae Verbes:** I. **Ucunqvis:** omnia, quae praeter virtutem ipsam videntur, abiecerunt; F IV, 42. abstrusa esse omnia; A II, 14. quae (materia) omnia accipere possit; A I, 27. omnia vobros aut invenisse per se sapientis quam Graecis aut accepta ab illis fecisse meliora; T I, 1. adeptum esse omnia; A I, 19. se ... adeptum esse omnia, quae haberentur amplissima; O II, 59. adficio; f. alo; N II, 41. mente consilioque divino omnia in hoc mundo ad salutem omnium conservationemque admirabiliter administrari; N II, 132. admirantur ... communiter illi (homines) ... omnia; O II, 36. simperavi egomet mihi omnia adsentari, ut ait ... Terentius; Lae 93. naturae ista sunt ... omnia scientis et agitantis motus ... suis; N III, 27. omne, quod est calidum et igneum, cietur et agitur motu suo; N II, 23. Ille (ignis) corporeus ... omnia ... alit, anget, sustinet sensuque adficit; N II, 41. ... quidquid est hoc, omnia animat, format, alit, anget, creat; D I, 131. quis ... non timeat omnia providentem et cogitantem et animadverteutem ... deum? N I, 54. non animadvertunt ... omnia di; N III, 90. animo; f. alo; D I, 131. ut ... omnia ... quae sint ad vivendum necessaria, aequirat et parat; O I, 11. se omnia, quae secundum naturam sint, bona appellare; F IV, 72. sunt ... qui omnia naturae nomine appellant; N II, 82. quem ... videmus ... omnia rabide adpetentem; T V, 16. augeo; f. alo. si iam possent in homine vivo cernal omnia, quae nunc tecta sunt; T I, 50. omnia certiora cernunt, cogitant, sentiunt; D II, 139. cieo; f. agito. ago. extremum omnia cingentem atque

complexum ardorem; N I, 37. omnia cingens et coercens caeli complexus; N II, 101. omnia teuebris circumfusa esse; A I, 44. qui (mundus) omnia complexus suo coercet et continet; N II, 58. §. cingo; N II, 101. cogito: f. animadverto. cerno; D II, 139. (alvus) omne, quod accepit, cogit et confundit; N II, 136. legem ... mentem esse ... omnia ratione aut cogitatis ut ventantis dei; L II, 8. non omnia vi ac minis cogere; L II, 14. ut iam liceat una comprehensione omnia complexi; F V, 26. mundus quouiam omnia complexus est; N II, 98. ut omnia complecteretur; R II, 2. §. cingo; N I, 37. cum ita completa et conferta sint omnia, ut ...; A II, 125. cum ... omnia completa et referta sint aeterno sensu; D I, 110. non quod (comprehensio) omnia, quae essent in re, comprehenderet; A I, 42. omnia, quae sub aspectum cadunt, comprehenduntur; T I, 11. cum omnia concedunt in amore iueuam praeter stuprum; R IV, 4. cum ... tam ... iuter se omnia conexa et apta viderit; N II, 97. nouem tibi orbibus ... conexa sunt omnia; R VI, 17. §. I. est; F IV, 53. confercio: f. completo; A II, 125. uos ... omnes omnia ad huius adulescentiam conferamus; F V, 6. quae (natura) per omnem mundum omnia mente et ratione conficiens fuditur; N II, 115. spiritu omnia cocta atque confecta; N II, 136. omnia conficiebatur iudicis regis; R V, 3. qui omnia cupiunt confundere; A II, 53. ne confundam omnia; A II, 58. ne confundere omnia videatur et incerta reddere; A II, 110. §. cogo; N II, 136. in eam (rem) quae conueniunt, congerunt omnia; T V, 18. congerantur in unum omnia; T V, 117. ut fere nos in Consolatione omnia in consolationem uam coniecimus; T III, 76. collige omnia, quae soletis; F II, 84. conloco: f. I. habent. cum omnia conlustrarem oculis; T V, 65. quorum (siderum) est princeps sol omnia clarissima luce conlustrans; N II, 92. dum (Chryssippus) studioso omnia conquisierit contra sensus; A II, 87. uostros omnia consequi potuisse; T IV, 5. quasi ... non omne, quod ortum sit, mortalitas consequatur; N I, 96. omnia nos consecutos; N II, 150. qui omnia, quae expetat, consequatur; R I, 28. qui si unus sciat omnia consequi posset; R I, 52. ad laudem hunc omnia consecutum puto; R III, 6. ut (sapiens) ... [quamvis] omnia ... summo otio secum ipse consideret et contempletur; O I, 153. ille (ignis) corporeus vitalis ... omnia conservat; N II, 41. ut (di) ad omnia conservanda et tuenda consensisse videantur; N II, 60. hoc (summo bono) ... constituto in philosophia constituta sunt omnia; F V, 15. an ... ab his (diis) et a principio omnia facta et constituta sint et ... regantur atque mouentur; N I, 2. quod omnia sicut ab his (diis) constituta; D II, 105. toto ... omni constituto; T I, 43. cum omnia in ista consumis squilla; F II, 24. ut omnia, quae possint homini evenire, contemptas et pro nihilo putes; T III, 36. omnia mihi contemplantur; praecleara cetera ... videbantur; R VI, 16. §. considero. quo (fato) omnia contineri dicitis; A II, 126. quicquid ita fit ... omne officio continetur; F III, 59. commuenerum ... rerum naturam universitatemque omnia continuentem; N I, 39. universitatem ... rerum, qua omnia continentur; N I, 89. omnia ... sicut membra et partes suas (mundus) nutritur et continet; N II, 86. omnia, quae ferunt futurave essent, fato contineri; D II, 19. f. coercere. coquo; f. conficio; N II, 136. omnia se credere ei, quem ...; A II, 9. credere omnia uide ne non sit necesse; D II, 81. ne (Stoici) omnia ... crederent; D II, 86. quae in terris gignantur, ad usum hominum

omnia creari; O I, 22. f. alo; D I, 181. ut omnia ... defendamus; A II, 8. defero: f. I. expetunt. si ... omnia, quae sicut quaeque futura sunt, ex omni aeternitate definita dicit esse fataliter; D II, 19. omnia morte deleri; Lae 13. f. tollo; T I, 27. cum ... orbis illius generis alterius immutatus ... omnia animo mentique deueniat; T I, 28. voluptate omnia derigentes; F II, 71. omnia semper desperantes; F I, 61. cum ... omnia ... despiciere ac pro nihilo putare; F III, 29. quod eos insimulem omnia incerta dicere; A II, 32. qui omnia se incerta dicunt, ut ...; A II, 32. recte eius omnia dicuntur, qui scit nisi solus omnibus; F III, 75. omne ... mihi praecleara dicit videtur; F III, 19. dicunt ... omnia, ... quae secundum naturam sint, aestimatione aliqua digna; F IV, 58. quoniam non possunt omnia simul dici; F V, 21. cum omnia ... bona dixerit; F V, 90. cum ipse falsa omnia diceret, quae sensibus videntur; N I, 70. plerumque dicit eadem ... omnia fere, quibus naturae ratio continetur; N I, 73. si ... omnia ... quae certis temporibus ordinem suum conservant, divina dicimus; N III, 24. non omnia illum transfugam ausum esse senatu dicere; D I, 100. quae (controversia) dirimat omnia; L I, 54. ne omnia disseratur; L I, 27. ut facile ... omnia ... in reliquum corpus dividantur; N II, 136. ut in geometria, prima si dederis, danda sunt omnia; F V, 83. ut geometrae solent non omnia docere, sed ...; O III, 33. quaecumque scit, docet omnia effecta esse natura; A II, 121. omnia necessitas efficit; Fa 31. e qua (materia) omnia expressa atque effecta sint; A I, 27. haec aetas ... eludens [et prudens] omne, quod fieri non potest; R II, 19. an omnia emendata in illis (diis)? N I, 80. qui omnia exaequant; F III, 11. qui omnia se exaequerunt, ut ...; F III, 12. ut omnia verborum mouentis, non rerum ponderibus examinet; R III, 12. exprimo: f. effingo. quorum cum vita omnia extinguantur; P I, 8. quae (aetate) progrediente omnia fiunt in dies mitiora; C 45. omne, quod erat concretum atque corporeum, (deus) subternebat animo interiusque facebat; T I, 26. f. accipio; T I, I. facies, III. alqd. omnia (58 Et.) E. 13. a. si omnia deorsum [deorsum] et regione forerentur; F I, 19. estai te quidem id (onus senectutis) modico ac sapienter sicut omnia et ferre et latitum esse certo [certe] scio; C 2. numine deorum omnia fugi, moveri mutarique posse; N II, 92. qui (vir) ... omnia formidet; F II, 53. forma: f. alo; D I, 131. quae (terra) ... omnia pariat et fundat et sese; N II, 83. ex quo (calore) omnia generari dicbas; N III, 18. omnia sui similia generavit; T I, 9. f. oriuntur; T V, 69. ab ea ... (natura sentiente) omnia pulcherrime geri; N II, 75. cum omnia per populum geruntur; R I, 43. unde omnia Democritus gigni affirmat; A II, 55. infinitatem naturae ... esse, e qua omnia gignerentur; A II, 118. gigni ... terram, aquam, ignem, tum ex his omnia; A II, 118. eam ... naturam esse quattuor omnia gignentium corporum, ut ...; T I, 40. quae (natura) per sese omnia gigneret; N II, 64. omne ... quod gignitur, ex aliqua causa gigni necesse est; T I, 3. is deus, qui omnia genuit; T I, 40. si omnia ad intelligendum non habeo, quae habere vellem; T I, 67. illa (virtus) ... omnia, quae cadere in hominem possunt, subter se habet; T V, 4. omnia ... quae secundum naturam sunt, sunt habenda in bonis; C 71. si omnia [dixi] hausta e fonte naturae; F I, 71. inuenio: f. accipio; T I, I. quo omnia indicantur; A II, 83. huic omnia sensu, non ratione sunt indicanda; F II, 91. habere, quicum omnia audeas sic lo-

qui ut tecum; Lae 22. hoc vitium ... hominum ... ad voluntatem loquentium omnia, nihil ad veritatem; Lae 91. cum omnia ratione animoque lustraris; O I, 57. maturo; f. i. pubescunt omnia, quae curant, (senes) meminerunt; C 21. metior: f. **metior**, II, alqd. (6 Et.) E. 546, a. quae (mens) ... omnia moderetur, moveat, regat; A II, 119. cum (Dionysius) omnia moliendo eriperit civibus suis libertatem; R I, 28. quae ... moveantur, omnia intervalla moveri; A I, 27. nec ... deus ipse ... alio modo intellegi potest nisi mens ... omnia sentiens et movens; T I, 66. fr IX, 10. quod (Aristoteles) omnia, quae moventur, aut natura moveri censuit aut vi ut voluntate; N II, 44. f. constituo; N I, 2. fingo. moderor. mutuo: f. fingo. negemus omnia; D I, 33. omnia iam carnes divina mente notatae; D I, 17. nutritior: f. contineo; N II, 86. qui (Archytas) cum ... omnia aliter offendisset ac iusserat; R I, 59. pario: f. fundo. omnia ... hominum causa facta esse et parata; N II, 154. f. anquiro. Antipatro omnia patefacienda (videntur); O III, 51. cum ipse (mundus) per se et a se et patereat et faceret omnia; Ti 18. quoniam ... omnia ... et in animo et in corpore perfecta velimus esse; F V, 37. ut ... omnia ... in omnibus, quantum in ipsis sit, [est] ... perfecta sint; T V, 37. eos ... omnia perpeti; F V, 48. Zeno proponatur Eleates, qui perpeusus est omnia potius, quam ...; T II, 52. non omnia deos persequi; N III, 93. ut tamquam magister persequeretur omnia; R I, 38. quoniam omnia persequimur; O I, 138. ut omnia specularetur et perscrutaretur [specularetur]; T V, 59. omnia, quae sequantur in vita quaeque fugiant, voluptatibus et doloribus ponderantis; L I, 39. (Zeno is orat), qui omnia, quae ad beatam vitam pertinerent, in una virtute poneret; A I, 35. qui omnia ponat in voluptate; F II, 24. omnia ... sibi in esse posea; T V, 30. nisi omnia sibi in se posita censuit; T V, 42. ut omnia, quae sine ea (honestate) sint, longe retro ponenda censent; T V, 87. omnia deum posse; A II, 50. cum (Dionysius) omnia se posse censent; T V, 57. ut omnia praerentur; O II, 64. quod omnia essent ei (sapienti) praeparanda, quibus nasceret an aliquando uti necesse esset; R I, 11. qui (geometrae) omnia vobis, quae describunt, probant; A II, 116. memento te, quae nos sentiamus, omnia probare; F IV, 80. ut ne nimis omnia profundamus; O I, 104. se omnia, quae (Lacedaemonii) conarentur, prohibitorum; T V, 42. provideo: f. animadverto. puto: f. contemno. despicio. quid est ... in vita tantopere quaerendum quam cum omnia in philosophia, tum id, quod ...? F I, 11. nihil ut admiram, quaeram omnia; D II, 8. Plato ex materia in se omnia recipientem mundum factum esse censet; A II, 118. omnia ... sepelit recipite in sese omnia omniumque idemst patere; D I, 131. omnia se reddere incerta; A II, 54. si una fefellerit similitudo, dubia omnia reddiderit; A II, 84. f. confundo; A II, 110. libris omnia refererunt; T II, 6. rhetorum turba referta omnia (sunt); O I, 132. f. compleo; D I, 110. summum bonum, quo omnia referentur; A I, 19. (sapientia) ignorans, quo omnia referantur, qui poterit esse sapientia? A II, 24. ad haec, et quae sequamur, et quae fugiamus, (Epicurus) refert omnia; F I, 23. ut ad id (ultimum bonorum) omnia referri oporteat, ipsum autem nusquam; F I, 29. quo omnia, quae recte ferent, referentur, neque id ipsum usquam referretur; F II, 5. quo (Hieronymus) putet omnia referri oportere; F II, 8. si ad honestatem ... omnia referantur; F II, 48. (illum virum) omnia callide referentem ad utilitatem; F II, 53.

qui omnia ad vestrum commodum et ... ad voluptatem referatis; F II, 58. si ad voluptatem omnia referantur; F II, 85. ad voluptatem omnia referens; F II, 90. dum omnia ad voluptatem doloremque referatis; F II, 108. quo omnia referenda sunt [ref. a. om.]; F III, 21. ad quod omnia referantur; F IV, 32. nisi omnia, quae (virtus) legat quaeque reiciat, unam referat ad summam; F IV, 40. ad quam (beatam vitam) omnia referuntur; F IV, 57. omnia referri ad summum bonum; F V, 69. nihil ... animo videre poterant, ad oculos omnia refererant; T I, 57. nisi ad eum (animum) omnia referantur; T I, 64. si maxime verum sit ad corpus omnia referre sapientem ... sive omnia referre ad utilitatem suam; T III, 51. qui poterit vir bonus non ad id, quod laudabile sit, omnia referre, quae agit quaeque sentit? refert autem omnia ad beatam vitam; T V, 48. sapientis est ... propriam ... omnia ad suum arbitrium referre; T V, 81. quod ad voluptatem omnia referantur; N I, 113. omnia vestri ... solent ad ignem vim referre; N III, 35. populo omnia referente ad incolumitatem et ad libertatem suam; R I, 49. quom in illa (historia) omnia ad veritatem [cuncta] ... referantur; L I, 5. ut tu ... ad naturam refereres omnia; L II, 2. quom referenda sint ad eam (vita naturaeque legis) nobis omnia; L II, 8. omnia, quae faceremus, ad voluptatem esse referenda; C 43. qui pecudum ritu ad voluptatem omnia referant; Lae 32. qua (mente) omnia regantur; A II, 126. Speusippus ... vim quamdam dicens, qua omnia regantur; N I, 32. illum ... et Iovem ... et omnia aut regentem (invocant); N II, 4. omnia regi divina mente atque prudentia; N II, 80. si ... omnia ... eius (populi) arbitrio regantur; E III, 23. f. constituo; N I, 2. qui ... omnia ... diligenter retractarent et tamquam relegerent; N II, 72. omnia, quae essent aliena firmas ... adensionis, a virtute ... removebat; A I, 42. si ... omnia removerent, quae obstant et impediunt; A II, 19. alii (philosophi) ... in animo reponunt omnia; T V, 119. omnia eius modi repudianda sunt; L II, 28. omnia ... in idem tempus reservabo; N III, 18. retracto: f. relego. Erillus. adscientiam omnia revocans; F II, 43. ne omnia revocantur ad primas notiones; N I, 46. omnia ad suam potentiam revocatis esse sentiamus; Lae 59. quoniam ... nec scripsit omnia scienda (sunt); L I, 20. qui sibi persuaserit scire se solos omnia; A II, 115. omnia ... scire, cuiuscumque modi sint, cupere curiosorum ... est putandum; F V, 49. sentio: f. cerno; D II, 139. moveo; T I, 66. fr IX, 10. sepelio: f. recipio; D I, 131. si omnia non sequebatur; F IV, 13. speculor: f. perscrutor. haec est nec omnia spernitur praeter virtutem ... oratio; F V, 72. omnia subiecta esse notanda; N II, 81. substerno: f. facio; Ti 26. quasi omnia nobis ... quasi virgula divina, ut aiunt, suppeditarentur; O I, 158. cum omnia suppeditata sint a nobis; O III, 6. cum ... omnia ... alter pro altero suscipit; Lae 82. sustineo: f. alo; N II, 41. opinionibus et institutis omnia teneri; A I, 44. qui ... tenet causas rerum futurarum, idem necesse est omnia tenet, quae futura sint; D I, 127. si consilio pulso libidines ... iracundiaeve tenerent omnia; R I, 60. omnia summa cum auctoritate a principibus cedente populo tenebantur; R II, 56. quod si tenemus, tenemus omnia; L III, 80. cum ... dominata unius omnia tenerentur; O II, 2. nec ... (de improbo querimus) omnia timentes; F II, 54. tolli ... omnia, si visa tollantur; A II, 108. mortem non interitum esse omnia tollentem atque dolentem;

T I, 27. omnia tollamus ... quae aut historia nobis aut ratio nova adfert; N I, 88. quem (Epicurum) .. arbitror ... omnia tradidisse, quae pertinerent ad bene ... vivendum; F I, 14. omnia ... traducta ad similitudinem inbecillitatis humanae; N II, 70. quod (genus igneum) tranant omnia; N II, 25. qui (Stoici) cum a Peripateticis ... omnia transtulissent; F V, 22. transiliunt omnia; F IV, 39. cum (Plato) ... ei (Socrati) ... omnia tribere voluisset; R I, 16. tueor: f. conservo; N II, 60. qui (Callicratidas) ... vertit ad extremum genus; N O I, 84. veto: f. cogō; L II, 8. cum vidisset ... omnia ... raris orduibus moderata inmutabileque constantia; N II, 90. (anima) omnia, quae in natura rerum sunt, videt; D I, 115. a nullo (Gyges) videbatur, ipse autem omnia videbat; O III, 38. non modo te viceris, ... sed omnis et omnia; T II, 63. cui soli vere liceat omnia ... pro suis vindicare; R I, 27.

2. Datis: ut ... eadem sit omnibus ad deterendum adhibenda oratio; T IV, 62. sin omnibus, quaecumque sunt, veri simile est causam antecedere; Fa 43. mors ... est finita omnibus, quae generi humano angorem nequiquam adferunt; T III, 59. ratio est ... quae praestet omnibus; N II, 133. ut (natura) ... praesit omnibus; N II, 36. respondeo: f. I. respondet. subiectam putant omnibus ... materiam quandam; A I, 27.

3. Ubiatis: utro: f. I. dico; F III, 75.

4. mit Präpositionem: abuteris ad omnia atomorum regno; N I, 65. has (definitiones rerum) ad omnia, de quibus disceptabatur, adhibebant; A I, 32. non ex omni ... compleri vitam beatam; F III, 41. non convenire || convenire || ad omnia; F III, 35. dum ad omnia dicam; F IV, 3. veri inveniendi causa contra omnia dici oportere et pro omnibus; A II, 60. ut non (Aristoteles) contra omnia semper ... diceret; F V, 10. pro: f. contra; A II, 60. contra ... omnia disputatur a nostris; O II, 8. ut haec in philosophia ratio contra omnia disserendi ... viguit; N I, 11. unum efficiebant ex omnibus corpus; T I, 47. ab omni, quod abhorret ab oculorum animumque approbatione, fugiama; O I, 128. de omnibus quaeritur, nihil certi dicitur; A I, 46. longum est ... ad omnia respondere; F IV, 73. vel ad singula, quae requires, statim respondebo vel, cum peroraras, ad omnia; N III, 4. sum in: f. I. perficio; T V, 37. quoniam hoc Chrysippo non videtur valere in omnibus; Fa 14. Venus, quia venit ad omnia; N III, 62.

III. nach Substantiv: I. Genetiv: alqd (Superlativ): nihil est ... omnium, ... quod gravius ... dicitur; T V, 1. necesse est illud etiam ... esse omnium optimum; N II, 29. omnium ... nihil est profecto praestabilis quam ...; L I, 28. quod omnium sceleratissimum fuerit; O III, 82. — ita ex quatuor temporum mutationibus omnium ... initia causaeque ducuntur; N II, 49. has ipsae esse omnium causas; T I, 50. quae (regula) quam delapa de caelo est ad cognitionem omnium; F I, 63. hic noster ignis ... convector est et consumptor omnium; N II, 41. ex qua (constantia) conservatio et salus omnium omnis oritur; N II, 56. f. II, I. administro. praesto est domina omnium et regina ratio; T II, 47. initia: f. causa; N II, 49. interitus: f. obitus. nisi ... is (animus) omnium iudex solus esset; T I, 46. (honestum) versatur in omnium, quae sunt quaeque dicuntur, ordine et modo; O I, 15. quoniam omnium est natura communis; F V, 25. omnium, quae sint, naturam esse corpora et inane; N II, 82. non ... omnium ortus || interi-

tus || atque obitus natura conficiet; D II, 37. ordo: f. modus. quod sit a natura parente omnium constitutum; T I, 118. pater: f. II, I. recipio; D I, 131. naturalem ... rationem omnium reddet; D II, 61. regina: f. domina. omnium una regula est; O III, 81. salus: f. conservatio. II, I. administro. omitto ... vim ipsam omnium, quae generatur e terra; C 52.

2. mit Präpositionem: alqd: est ... (animus) unus ex omnibus rationis ... compos; T I, 27. — furorem: esse ... mentis ad omnia caecitatem; T III, 11.

IV. Unstau: I. Ubiatis: ut quam maxime caelum omnibus conluceret; T I, 31.

2. Präpositionem: cum ... cans ... in omnibus plura mirabilia quam in somniorum visis effecerit; D II, 147. quoi (Antiocho) ... ego adstantiar in omnibus necne, mox videro; L I, 54. in omnibus exquirimus ...; O I, 119.

V. Ubiatis, Praesentem, Sicut: non necesse est nunc omnia; T III, 40. ergo omnia profuerunt, absolute; T V, 53. si omnia fato, quid mihi divinatio prodest? D II, 20. vultis ... omnia fato; D II, 20. nam domus, communia omnia; O I, 54. illae impensae meliores, ... portus, aquarum ductus omniaque, quae ...; O II, 60. in qua (tyranorum vita) ... omnia semper suspecta atque sollicita; Lae 52. qui ... omnia venalia (recordetur); P 46. f. I. pagnant. — longum est ad omnia; N I, 19. quam multa ille (Chrysippus) contra sensus, quam multa contra omnia, quae in consuetudine probantur; A II, 75. in omnibus omnia communis; F V, 26. — omnia ubi incerta; fr IV, 3. — quod (genus motus) semper esset in eodem f de quo et idem omnibus atque uno modo celaret; T I, 36.

omnivagus, überall herumwandernd: quae eadem Diana „omnivaga“ dicitur, non a venando, sed quod in septem numeratur tamquam vagantibus; N II, 63.

onerarius, Frucht fährend, f. Lastschiff: etia naves subito ... conscendistis et noctu ... flagrantis onerarias, quae incenderant milites, quia sequi noluerant, videbatis; D I, 69.

ONERO, überhäufen: te ... saepe quam plurimis posces argumentis onerare iudicem; N III, 8.

onus, Ladung, Frucht, Last, Bürde: I. est: quod onus est ei, qui magnis de rebus dicturus est, gravissimum; R I, 37. hoc ... onere, quod mihi commune tecum est, aut iam argentis || urgentis || aut certe adventantis senectutis et te et me etiam ipsum levari volo; C 2.

opprimunt: ut onera contentis corporibus facillius ferunt, remissis opprimunt; T II, 54.

II, I. abicio: ut (milites) ... abiectis oneribus expeditis armis ut membris pugnare possent; T II, 37.

accipio: quorum (bovm) ipsa terga declarant non esse se ad onus accipiendum figurata; N II, 159.

fero: f. fero, III. onus (3 Et.) §. 42, a. impono: nos onera quibusdam bestiis, nos iuga imponimus; N II, 151.

levo: cuius (paupertatis) onus dispartendo levamus; T III, 56.

puto: (Ennius) ita ferebat dno, quae maxima putantur, onera, paupertatem et senectatem, ut eis paene delectari videretur; C 14.

suscipio: suscepti onus praeterea grave et Athenarum et Cratippi; O III, 6.

sustineo: quae (senectus) plerisque senibus sic odiosa est, ut onus se Aetna gravius dicant sustinere; C 4.

veho: cuius generis onus navis vehat, id ad gubernatoris artem nihil pertinere; F IV, 76.

2. levo: f. I. est; C 2.

3. numero in: scutum, gladium, galeam in onere nostri milites non plus numerant quam umeros, lacertos, manus; T II, 37.

III. delectari: f. II, 1. puto.

onusus, beladen, beschwert, voll: alqs: onusti cibo et vino perturbata ... (somnia) cernimus; D I, 60.

naves: si ... naves .. in cursu frumento onustae petentes Rhodum viderit; O III, 50.

opaco, beschatten: locum: quoniam ... nequedum satis ab his novellis arboribus omnis hic locus opacatur; L fr 4.

terrae: ut (sol) ... eandem (terrae) modo his, modo illis ex partibus opacat; N II, 49. cum .. terras nox opacasset; N II, 95.

opacus, [schattig: nos inter has procerissimas populus in viridi opacaeque ripa inambulantes; L I, 15.

opera, Arbeit, Mühe, Dienstreifung, Bemühung, Kräfte: I. **Subject:** deficit: cum agri culturam || cultura || anapsissime opera deficiat; R V, 5. solet: f. II, 1. pono; O II, 3.

ohne Verb: haec .. opera grata multis et ad beneficiis obstringendos homines accomodata; O II, 65.

II. **nach Verben:** 1. accommodo: f. I. ohne Verb.

addo: religionibus colendis operam addidit, sumtum movit; R II, 27.

confero: quod quidam nimis magnum studium multaque operam in res obscuras atque difficiles conferant; O I, 19. quia nihil conferunt in eam (vitae societatem) studii, nihil operae; O I, 29.

consumo: f. **consumo** operam (5 St.) B. I. C. 522, b.

depromo: altera (pecunia) ex arca, altera (opera) ex virtute depromitur; O II, 52.

desidero: cuius (dei) operam profecto non desideraretis; N I, 54.

detraho: nihil operae rei publicae detrahens; F III, 7.

do: in quam exercitationem ita nos studiosae || operam || dedimus, ut ..; T I, 7. f. **do**, III. operam (28 St.) B. I. C. 749, a.

emo: quorum (mercennariorum) operae, non quorum artes emuntur; O I, 150.

exigo: hanc .. primam exigam a te operam, ut audias me; F IV, 80. operam exigendam, iusta praebenda; O I, 41.

occupo: neque .. occupata opera neque inpedito animo res tanta suscipi potest; L I, 8.

perdo: f. pono; P 33.

polliceor: qui convenit polliceri operam suam rei publicae tum denique, si necessitate cogantur; R I, 11. simul (Gellium) operam suam illis esse pollicitum; L I, 53.

pono: tantum studium tamque multam operam ponendam in eo non arbitrantur; F I, 1. in qua (aegritudine) operae plurimum ponitur; T IV, 40. spe beate vivendi tantam in eo studio curam operamque posuerunt; T V, 2. proclare et ab illis positam et a nobis susceptam operam philosophandi; T V, 2. quod in rebus honestis et cognitione dignis operae curaque ponetur; O I, 19. in quibus (domesticis fortitudinibus) plus etiam quam in his (militariibus) operae studisque ponendum est; O I, 78. (ne boni viri) mimentur .. in ea (philosophia) tantum me operae et temporis

ponere; O II, 2. in agendo plus quam in scribendo operae poneremus; O II, 3. in qua (re publica) omnis mea cura, cogitatio, opera poni solebat; O II, 3. cur ego simule me, si quid in his studiis operae posuerim, perdidisse? P 33. in his studiis nobis omnis opera et cura ponenda est; fr V, 97.

removeo: quodsi ... non modo operam nostram numquam a populari coetu removimus, sed in litteram quidem ullam fecimus nisi forensis; A II, 6.

suscipio: ut neve maior neve minor cura et opera suscipiatur, quam causa postulet; O I, 141. f. pono; T V, 2.

tribuo: tribuenda est opera rei publicae; D II, 7. 2. egeo: si numquam consilio, numquam opera nostra nec domi nec militiae Scipio eguisset; Lae 51.

opus est: quid tibi .. opera nostra opus est? T I, 24.

utor: negat (Strato) opera deorum se uti ad fabricandum mundum; A II, 121.

3. accedo ad, adiungo ad: vereor, ne ... ad illam causarum operam, ad quam ego numquam nisi paratas et meditata accedo, adiungatur haec iuris interpretatio; L I, 12.

consto ex: quae (benignitas) constat || constat || ex opera et industria; O II, 54.

consumo in: qui adulescentiam in forensi opera ... consumperat; A II, 2.

converto ad: nos .. ad hanc scribendi operam omne studium curamque convertimus; O III, 4. detraho de: ne quid privati studiis de opera publica detrahamus; A II, 6.

III. **nach Subjectis:** par: cui nemo civis neque hostis quirit pro factis reddere par || operae, opis || pretium; R fr 7.

IV. **nach Substantivis:** alqd: cum || si qui cum, al || tantum opera philosophiae dedissem || dedisset ||; T II, 60. hoc loco nimium operae consumitur a Stoicis, maxime a Chrysippo; T IV, 23. si minus in maxima arte, quam illi (opifices) in minimis, operae consumperim; R I, 35. mihi liceret ... multis uberioribus atque maioribus (rebus) operam quantum vellem dare; L I, 10. f. II, 1. confero; O I, 29. detraho. pono.

intermissio: nunc .. propter intermissionem forensis operae et lucubrations detraxi et meritationes addidi; D II, 142.

pretium: quo utantur homines acuti argumento ad probandum, operae pretium est considerare; F IV, 67.

V. **Imitant:** 1. beneficis: qui opera, id est virtute et industria, benefici et liberales erunt; O II, 53.

dari: quae .. opera, non largitione beneficia dantur; O II, 65.

compensari: ceteris .. operis et officii erit id, quod violatum videbitur || violatum ||, compensandum; O II, 68.

deserere: quoniam forensibus operis, laboribus, periculis non deseruisse mihi video praesidium; F I, 10.

devincire: tum artibus, tum opera, tum facultatibus devincire (debemus) hominum inter homines societatem; O I, 22.

doctus: elaborare, ut sint opera, studio, labore meo doctores cives mei; F I, 10.

effici: quarum (pecudum) opere || opera || efficitur aliquid ad usum hominum atque vitam; O II, 11. ea .. ipsa, quae inanima diximus, plerumque sunt hominum operis effects; O II, 12.

expleri: quarum (cupiditatum) ea ratio est, ut necessariae nec opera multa nec impensa expleantur; F I, 45.

facere: aut opera benigna fit indigentibus aut pecunia; O II, 52. conditiona facit haec super-
vacaneis etiam operis accipium atque venatio;
C 56.

inveniri: operibus || operis || hominum, id est manibus, cibi etiam variata invenitur et copia; N II, 151.

liberalis: f. beneficus.
otiosus: nactus || nactus || es (me otiosum), sed mercurale otiosiorum opera quam animo; R I, 14.

prodesse: licet . . . opera prodesse multis beneficia petentem, commendantem iudicibus, magistratibus; O II, 67.
recipere: mea opera . . . Tarentum receperunt; C II.

tueri: te est . . . qui consilio et opera civitatem tueri potest; R II, 51. quod in rebus privatis diligentissime singulos cives opera, consilio, re tuentur; R II, 59.

2. sine: qui (agri) essent regii [qui] colerenturque sine regum opera et labore; R V, 3. agitatiō mentis . . . potest nos in studiis cognitionis etiam sine opera nostra continere; O I, 19. neque agri cultura neque frugum fructumque reliquorum perceptio et conservatio sine hominum opera nulla esse potuisset; O II, 12. quae unde sine hominum opere || opera || habere possemus? O II, 14. eas (utilitates) nos nullo modo sine hominum manu atque opera capere potuisset; O II, 14. nec hoc tempore sine hominum opera aut pascere eas (bestias) aut domare . . . possemus; O II, 14.

operarius, Arbeiter, Tagelöhner: L. sentiunt: utrum nobis est querendum, quid baioli atque operarii an quid homines doctissimi senserint? P 23.

II. contemno: quos singulos sicut operarios barbarosque contemnas; T V, 104.

operculum, Dede: (aspera arteria) tegitur quodam quasi operculo, quod ob eam causam datum est, ne . . . spiritus impeditur; N II, 136.

operimentum, Dede: redditur . . . terrae corpus et ita locatum ac situm quasi operimento matris obducitur; L II, 56.

operio, verhängen, bededen, verhängeln: I. alq: operite, abscedite, iam tandem || iam iam || mittite; T II, 50.

II. animas: unde animas excitantur obscura umbra operatae ex otio || aperta hostio, aperto ex otio || altae Acherantis, saepe sanguine; T I, 37.

caput: nullo imbro, nullo frigore (Masinissam) adduci, ut capite aperto sit; C 34.

lecticam: ne impeditur auspicis, lectica aperta facere iter se solere; D II, 77.

res: haec patefactio quasi rerum operatarum . . . definitio est; F II, 5.

operosus, thätig, beschäftigt, mühsam, mühevoll: alqd: quae sunt minus operosa et multo quidem facillora || [facillora] ||; N II, 94.

ars: an ille . . . vivendi artem tantam tamque operosam et perinde fructuosam relinqueret? F I, 72. artibus ea tribuuntur operis; O II, 17.

labor: multitudo nec cessantem deorum nec ea, quae agant, molientium cum labore operose ac molesto; N II, 59.

negotia: ne ille (deus) est implicatus molestis negotiis et operosis! N I, 52.

senectus: videtis, ut senectus . . . sit operosa et semper agens aliquid et molens; C 26.

sepulchrum: ne quis sepulchrum faceret operosius, quam quod decem homines effecerit triduo; L II, 64.

textile: textile ne operosius (dicato) quam mulieris opus menstruum; L II, 45.

opertum, Geheimnis, verborgenes, verhängt: I. 1. effutio, al: nec Marcii vatibus nec Apollinis operis credendum existimo; quorum partim facta aperte, partim effutita temere nunquam . . . probata sunt; D II, 113.

profero: quod de genere Apollinis operata sunt; D I, 115.

2. credo: f. 1. effutio.

3. accedo in: familiarissimus tuus de te privilegium tulit, ut, si in opertum Bonae Deae accessisses, exulares; P 32.

sum in: „Romae sum“, inquit, et quidem in operto fuisti; P 32.

II. partim: f. 1. effutio.

opifex, Bildner, Künstler, Handwerker: I. 1. augeat: auxerunt . . . haec eadem poetae, pictores, opifex; N I, 77.

consequitur: vim, . . . cuius solertiam nulla ars, nulla manus, nemo opifex consequi possit imitando; N II, 81.

consumunt: si minus in maxima arte, quam illi (opifex) in minimis, operae consumperim; R I, 35.

convenient: qui (opifex) si antequam omnes convenirent; A II, 144.

est: ego . . . non me inertiorum esse confitear quam opifex quemquam, si . . .? R I, 35.

insinuat: si Zeno Citiens, advena quidam et ignobilis verborum opifex, insinuasse se in antiquam philosophiam videtur; T V, 34.

persequitur: quis opifex praeter naturam . . . tantam solertiam persequi potuisset in sensibus? N II, 142.

possunt: ut omittam has artis elegantes et ingenuas, ne opifex quidem tueri sua artificia possent, nisi vocabulis uterentur nobis incognitis, usitatis sibi; F III, 4. f. consequitur. persequitur.

proponit: opifex plus sibi proponet ad forum quam civis excellens ad factorum pulchritudinem? F II, 115.

tuentur, utuntur: f. possunt.

versantur: opifex omnes in sordida arte versantur; O I, 150.

videtur: f. insinuat.

volunt: opifex post mortem nobilitari volunt; T I, 34.

2. sum: non . . . vocabulorem opifex, sed reum inquisitorem decet esse sapientem; A 19.

II. audio: audite . . . non opifexm aedificatorum mundi, Platonis de Timaeo deum; N I, 18.

concito: quo spectat illud, . . . nisi ut opifex concitetur? A II, 144.

delecto: quid, quod homines infima fortuna, nulla spe rerum gerendarum, opifex denique delectantur historia? F V, 52.

incito: facile (opifex) contra vos incitabuntur; A II, 144.

nobilito: f. I, 1. volunt.

III. industria: qui (Demosthenes) dolere se siebat, si quando opifexm antelucana victus esset industria; T IV, 44.

manus: ad inventa animo, percepta sensibus adhibitis opifexm manibus omnia nos consecutos; N II, 150.

opimus, feti: bos: confer sudantis, ructantis, refertos epulis tamquam opimos boves; T V, 100 (99). in extis bovis opimi cor non fait; D I, 119.

iecur: sicore opimo farta (lovis satelles) et satiatu adfatim! T II, 24.
taurus: tauri opimi iecur aut cor aut pulmo quid habet naturale, quod ...? D II, 29. in tauri opimi extis immolante Caesare cor non fuisse; D II, 36. si paulo ante cor fuerit in tauro opimo; D II, 37.

opinabilis, auf Vermutung, Meinung, Vorstellung beruhend: alqd: quod adfert opinionem sensus rationis expert, quod totum opinabile est; T I, 3.

artes: earum dico artium, quae coniectura continentur et sunt opinabiles; D I, 24.
divinatio: similis est haruspicum responso omnisque opinabilis divinatio; D I, 24.
mediocritates: sin opinabiles (mediocritates sunt), opinio tota tollatur; T III, 74.
morbi: omnis (animi morbos) opinabilis esse et voluntarios; T IV, 83.
motus: quin hic quoque motus animi sit totus opinabilis ac voluntarius; T IV, 79.
pars: hanc omnem partem rerum opinabilem appellabant; A I, 31.
perturbatio: nullam esse (perturbationem) nisi opinabilem, nisi iudicio susceptam, nisi voluntariam; T IV, 76.

opinatio, Vorstellung, Vermutung, Einbildung: I, 1. est: opinionationem ... volente esse inbecillam adensationem; T IV, 15. haec ... opinatio est iudicatio se scire, quod nesciat; T IV, 26. inhaeret: definiunt ... animi agrotationem opinionationem vehementem de re non expetenda, tamquam valde expetenda sit, inhaerentem et penitus instam; T IV, 26, est ... avaritia opinatio vehemens de pecunia, quasi valde expetenda sit, inhaerens et penitus instam; T IV, 26.

2. nm: f. I, inhaeret.

II. I. definitio, inserto: f. I, 1. inhaeret. extrahit: quod ... adensationem, id est opinionationem et temeritatem, extraxisset; A II, 104. includo: quam (opinationem) in omnis definitiones superiores inclusimus; T IV, 15. tollo: illud certe opinatio et perceptione sublata sequitur, omnium adensationum retentio; A II, 78.

2. consido in: sensus ... moventia quae sunt, eadem in opinatioe considant; T I, 5.
labor ad: mihi verenti, ut labor ad opinionationem et aliquid adsciscam ... incognitum; A II, 138.

opinator, zu Vermutungen, Meinungen geneigt: ego ... magnus ... sum opinator (non enim sum sapiens); A II, 66.

opinio, Meinung, Annahme, Ansicht, Glaube, Vermutung, Einbildung, Beurteilung, Ruf: I. **absolut**: I. **Subject**: accedit: ad hanc opinionem magni mali cum illa etiam opinio accessit, oportere ... ferre illud aegre; T III, 61 (62). accessit etiam ista opinio fortasse, quod homini homine pulchrius nihil videbatur || videatur, videtur ||; N I, 77. adfert: || haec opinio religionem ntilem civitatibus; L II, 28.

concordant: cum eius (animi) iudicia opinioesque concordant; T IV, 30.
crescit: quod opinio de diis immortalibus et omnium esset et cotidie cresceret; N III, 11.
dissent: f. est; N I, 5.
efficit: visum est ... tale obiectum dormienti, ut id, quod evenit, naturae vis, non opinio erroris effecerit; D II, 143.

ementitur: ita fit, sensim || fit sensim, || cogi-

tantibus ut, quantum sit eumentita opinio, apparet; T III, 58.

est: quae (opinio) esset imbecilla et cum falso incognitque communis; A I, 41. quae (opinio) de virtute eius (L. Luculli) erat; A II, 1. omnia ... ea sunt opinionones ac iudicia levitatis; F III, 35. opinio est ... quaedam effeminata ac levis, nec in dolore magis quam eadem in voluptate; T II, 52. Epicuro ... placet opinionem mali septendecim esse natura; T III, 28. est ... nulla alia (causa) nisi opinio et iudicium magni praesentis atque urgentis mali; T III, 61. plures sunt causae ...; primum illa opinio mali; T III, 72. ad dicitur ad hanc definitionem a Zenone recte, ut illa opinio praesentis mali sit recens; T III, 75. haec (Artemisiae) erat illa opinio cotidie recens; T III, 75. quae indicia quasque opinionones perturbationum esse dixi; T IV, 15. quorum opinionones cum tam variae sint tamque inter se dissidentes; N I, 5. alterum fieri profecto potest, ut eorum (opinionum) nulla, alterum certe non potest, ut plus una vera sit; N I, 5. Anaximander ... opinio est nativus esse deos longis intervallis orientis occidentisque; N I, 25. unde tibi notae sunt opinionones nationum? N I, 62. firmiores ... videas apud eos opinionones esse de bestiis quibusdam quam apud nos de sanctissimis templis et simulacris deorum; N I, 81. illud ... confitemur, longe aliter se rem habere, atque hominum opinio sit; N III, 63. omnis opinio ratio est, et quidem bona ratio, si vera, mala autem, si falsa est opinio; N III, 71. verus opinio est iam usque ab heroicis ducta temporibus ... versari ... divinatioem; D I, 1. si opinionones aliae sunt apud alios, L. I, 32. utilis esse ... has opinionones qui negat; L. II, 16. etiam solitario homini ... opinio iustitiae necessaria est, eoque etiam magis, quod ... O II, 39. quorum de iustitia magna esset opinio multitudine; O II, 42, cum conciliatior amicitiae virtutis opinio fuerit; Lae 37. f. crescit videtur.

exarescit: quae (opinio) tum denique non appellatur recens, cum vetustate exaruit; T III, 75. existit: ex qua (inscientia) existeret etiam opinio; A I, 41.

extabescunt: videmus ceteras opinionones scias atque vanas diuturnitate extabuisse; N II, 5. facit: opinio facit, non natura, vim doloris aut maiorem aut minorem; F III, 42.

fert: f. **fero**, I, 2. opinio (3 Et.) §. 39 b. iactant: intellegatur ... perturbationem iactantibus se opinionibus inconstanter et turbide in motu esse semper; T IV, 24.

imbuit: quod nulla gens tam fera, nemo omnium tam sit || fit || immanis, cuius mentem nos imbuerit deorum opinio; T I, 30.

inhaeret: opinionem (definiunt) vehementem de re non fugienda inhaerentem et penitus instam tamquam fugienda; T IV, 26. ea ... (opinio) inhaerens et penitus instam; T IV, 27.

invadit: negat ... (Panactis) ullam potest maiorem in vitam hominum invasisse quam eorum opinionem; O III, 34.

opplet: vetus haec opinio Graeciam opplerit || cum ... opplevisset ||; N II, 63.

permanet: non tam stabilis opinio permanet nec confirmaretur diuturnitate temporis; N II, 5. potest: tantum opinio praeciditae poterit, ut etiam sine ratione valeret auctoritas; N I, 10. f. II, 1. invetero.

valet: hoc evenit, ut in vulgus insipientium opinio valeat honestatis; T II, 63. plus apud me ... vera ratio valet quam vulgi opinio; P 8.

versantur: quae (opinionones) in maxima inconstantia veritatis ignoratione versantur; N I, 48.

videntur: mihi . . . eae verae videntur opinio-
nes, quae honestae, quae laudabiles, quae glorio-
sae, quae in senatu, quae apud populum, quae in
omni coetu concilioque profendae sint; F II, 77.
Ōne Verb: bene loquendi de Catulis opinio
non minor; O I, 138.

2. **Prābicat:** sum: et metus opinio magni
mali impendentis et aegritudo est opinio magni
mali praesentis, et quidem recens opinio talis
mali, ut in eo rectum videntur esse angī; T III,
25. satis dictum esse arbitror aegritudinem esse
opinionem mali praesentis; T III, 74. est . . .
aegritudo opinio recens mali praesentis . . .
laetitia opinio recens boni praesentis . . . metus
opinio impendentis mali . . . lubido opinio ven-
turi boni; T IV, 14. ut inhospitalitas sit opinio
vehemens valde fugiendum esse hospitem; T IV,
27. si fidentia . . . scientia quaedam est et opinio
gravis non temere adscientia; T IV, 80.

II. **nađ Verbu:** I. **Accusatio:** accipio:
quae (opiniones) a maioribus accepimus de diis im-
mortalibus; N III, 5. quam (opinionem) a maiori-
bus accipi de cultu deorum immortalium; N III, 5.
adfero: opinionem adferunt populo eorum (vir-
rorum) fore se similes; O II, 46. quod adfert
opinionem sensus ratiocinis experti, quod totum
opinabile est; T I, 3.

adtingo: quia huic generi malorum non adin-
gitur illa opinio, rectam esse . . .; T III, 68.

admisceo: nulla . . . admiscetur opinio officiosi
doloris; T III, 70.

adequor: beatum, cui etiam in senectute con-
tingit, ut sapientiam veraeque opinionis asequi
possit! F V, 58. quam opinionem nemo unquam
mortalis asequi potuit sine eximia virtutis gloria;
R II, 17.

adubro: cum (homines) tantopere eius (honestatis)
adumbrata opinione laetentur; F V, 69.
animadverto: quid singulorum opiniones
animadvertam? T I, 108.

appello: f. I, I. exarscit.

aucupor: ut . . . aliorum errantem opinionem
aucupemur; F II, 71.

confirmo: f. **confirmo**, III. opinionem (5 Et.)
Ō. I, 6. 483, b.

coniungo: cum postquam . . . errore coniungere
licet . . . vulgi opiniones; N I, 43.

consequor: quam eorum opinionem magni
errores consecuti sunt; T I, 36.

constituo: cum . . . non instituto aliquo aut
more aut lege sit opinio constituta; N I, 44.

defeudo: ut opiniones . . . sacra, caerimonias
religiosaeque defenderem; N III, 5.

definio: f. I, I. inhaeret; T IV, 26. — de-
traho: f. **detraho**, II. opinionem (3 Et.) Ō. I,
6. 654, b. — duco: f. I, I. est; D I, I.

effemino: f. I, I. est; T II, 52.

elicio: is (Socrates) . . . interrogando elicere
solebat eorum opiniones, quibuscum diserebat;
F II, 2.

exentio: hanc excutere opinionem mihimet vo-
lui radicitus; T I, 111.

facio: nonne (Democritus) deum omnium ita
tollit, ut nullam opinionem eius reliquam faciat?
N I, 29.

figo: qui dixerunt totam de diis immortalibus
opinionem factam esse ab hominibus sapientibus
rei publicae causa; N I, 118. f. I, I. extabescunt.
firmo: ea . . . (opinio) et populi Romani et om-
nium gentium firmata consensu; D I, I.

gigno: quae res genuit falsas opiniones erro-
resque turbulentos; N II, 70. tum opiniones adsen-
sionesque firmas veraeque giunguntur; T I, 28.

habeo: f. **habeo**, III. opinionem (3 Et.) 6.
127, b. — iusero: f. I, I. inhaeret.

invetero: nec (opinio) una cum saecis acti-
busque hominum inveterari potuisset; N II, 5.
miuo: miueunda est haec opinio; O I, 74.

perduco: hanc tu opinionem . . . usque ad
hanc aetatem perduxisti; N I, 66.

praedicico: f. I, I. potest.

profiteor: si I, I. videntur.
quaero: si speciem utilitatis opinioenque
quaerimus; O III, 86.

removeo: ex omni deliberatione celandi et
occultandi spes opinionem removeunda est; O III, 37.
seiuquo: qui . . . dixit . . . sapientis esse opinio-
nem a perspicuitate seiuergere; A II, 45.

sequor: nisi forte volumus Epicureorum opinio-
nem sequi; Fa 37.

tollo: tolle haec opinioem, luctum sustuleris;
T I, 30. quae (ratio, oratio) simul et opinioem
falsam tollit et aegritudinem detrahit; T IV, 60.

traduco: opinio . . . omnis ad eam spem tradu-
cenda (est), ut . . .; O II, 10.

vinco: non modo opinionem vicit omnium, . . .
sed etiam gloriam superiorum; A II, 1.

2. **Genitiv:** sum: f. **natura**, II, 2. sum
(3 Et.) 6. 640, a.

3. **Dativ:** cedo: ut vanitati veritas et opinio
confirmatae natura ipsa cedat; T III, 2.

obstis: etsi maximam actioem puto . . . ob-
sistere opinioibus, ad sensus lubricos sustinere;
A II, 108.

4. **Abiatis:** levo: qui haec opinioem non modo
verbis, sed etiam opere levandi sunt; Lae 72.

5. **mit Präpositionen:** abduco ab: verita-
tem . . . abductam ab opinioibus et a sensibus;
A II, 142.

accedo ad: f. I, I. accedit.

accommodo ad: cum ad opinionem commu-
nem omnis accommodatur oratio; O II, 35.

commodo ad: P. Rutilii || Rutilii || adolescen-
tiam ad opinionem et innocentiae et iuris scien-
tiae P. Muci || Mucii || commendavit domus; O II,
47.

conesto ex: eorum vitia constant et falsis opi-
nioibus rerum bonarum et malarum; T IV, 81.
detraho de: de opinioibus nihil detrahentem;
F IV, 21.

discrepo ab: in qua (philosophia) dicuntur
eae, quae non multum discrepant ab opinioe po-
pulari; P 2.

dissero contra: haec est . . . Socratica ratio
contra alterius opinionem disserendi; T I, 8.

iusum in: in qua opinioe illud inest, ut aegri-
tudinem suscipere oportet; T III, 74.

loquor de: cum loquimur de opinioe popu-
lari; O II, 35. ego . . . nou de virtute nunc lo-
quor, sed de virtutis opinioe; Lae 98.

moveo ex: nec me ex ea opinioe . . . alius
unquam oratio aut docti aut indocti movebit;
N III, 5.

pouo in: non in eis (iudiciis, opinioibus) per-
turbationes solum positae esse dicunt, verum illa
etiam, quae efficiuntur perturbationibus; T IV, 15.
ea (honestas, trpna) . . . in opinioe existimare,
non in natura posita dementis est; L I, 45.

puguo contra: ille . . . in Synepheis Acade-
micorum more contra communem opinionem non
dubitat pugnare ratione; N III, 72.

retineo ad: retinetur . . . et ad opinioem vulgi
et ad magnas utilitates rei publicae mos, religio,
disciplina; D II, 70.

sum contra: quae quia sunt admirabilia contra
opinionem omnium; P 4. — ex: duae
(perturbationes) sunt ex opinioe boni; T III, 24.
ex hac opinioe sunt illa varia et detestabilia
genera loquendi; T III, 62. — in: f. **in**, B, I. sum
in opinioe (5 Et.) 6. 270, b.

venio ad: mirari satis non possum, unde ad istas opiniones vester ille princeps venerit; N I, 95. versor in: laetitia . . . et libido in bonorum opinionone versantur; T IV, 12.

video de: videamus nunc de bonorum (opinionone), id est de laetitia et de cupiditate; T IV, 65.

III. **nach Subjektivem**: I. **Abiatis**: dignus: quae (sapientia mea) utinam digna esset opinione vestra nostroque cognomine! C 5.

2. **mit Präposition**: situs in: nec arboris nec equi virtus, quae dicitur, . . . in opinione sita est, sed in natura; L I, 45.

IV. **nach Substantivem**: aequabilitas: in animo opinionum iudiciorumque aequabilitas et constantia . . . pulchritudo vocatur; T IV, 31.

commenta: opinionis . . . commenta delet dies, naturae iudicia confirmat; N II, 5.

constantia: f. aequabilitas.

conturbatio: pravarum opinionum conturbatio et ipsarum inter se repugnantia sanitae spoliatae animi morbiisque perturbat; T IV, 23.

corruptio: ita fit, ut in altera corruptione opinionum morbus efficiatur et segrotatio, in altera inconstantia et repugnantia; T IV, 29.

despectio: consolabitur eam [eum] magnitudo animi et humanarum opinionum alta quaedam despectio; fr V, 69.

error: ipsis . . . opinionis errorem nullo modo sustulit: A II, 45. quicquid esset in segritudine mali, id non naturale esse, sed voluntario iudicio et opinionis errore contractum; T III, 80. quem (principatum) sibi ipse opinionis errore sinxerat; O I, 26.

iudicium: perturbationes voluntarias esse putabat opinionis iudicio suscipi; A I, 39. quae (perturbationes) omnes oriuntur ex iudicis opinionum et voluntatibus; T IV, 82.

levitas: cuius opinionis levitas confutata a Cotta non desiderat orationem meam; N II, 45.

mendacium: opinionis . . . esse mendacium, non colorum; A II, 80.

perversitas: in omni continuo pravitate et in summa opinionum perveritate versatur; T III, 2.

pravitas: tum plane inficimus opinionum pravitate a naturaque desecimus; T III, 3. f. perveritas.

repugnantia: f. conturbatio.

temeritas: omnium falsarum opinionum temeritate decepta; F I, 43.

vanitas: si opinionum vanitas non inbecillitatem animorum torqueret et flecteret, quocumque coepisset; L I, 29.

varietas: perturbat nos opinionum varietas hominumque dissenso; L I, 47.

V. **Umfaß**: I. **Abiatis**: adfingere, adsumere: qui (sapiens) nihil opinione adfingat adsumatque ad segritudinem; T III, 80.

agere: ex hoc . . . nostrorum opinionum „Romulus in caelo . . . agit aevum“; T I, 28.

augere: hanc (verecundiam) ille rector rerum publicarum auxit opinionibus; R V, 6.

beatu: beati . . . opinione essent; L I, 46.

citari: cum . . . is . . . motus aut boni aut mali opinione citetur bifariam; T III, 24.

commoveri: vehementer . . . amor multitudinis commovet ipsa fama et opinione liberalitatis, beneficentiae; O II, 32.

constitui: ius augurum [augurium], etsi divinationis opinione principio constitutum sit, tamen . . .; D II, 75. neque opinione, sed natura constitutum esse ius; L I, 28.

deleniri: opinionibus maloque more delentum (animum) mollivimus; T V, 78.

depravari: malis moribus opinionibusque depravati; T III, 2.

diligere: ille (Africanus) vicissim opinione fortasse non nulla, quam de meis moribus habebat, me dilexit; Lae 30.

distrabere: qui primum haec natura cohaerentia opinione distraxisset; O III, 11.

duci: qui aut studio aut opinione ducantur; T II, 66.

esse: ipsum . . . bonum non est opinionibus, sed natura; L I, 46. est . . . quaedam opinione species deorum in oculis, non solum in mentibus; L II, 26.

everti: hunc optimum statum pravis hominum opinionibus eversum esse dicunt; R I, 51.

exoriri: quod (segritudo) non natura exoritur, sed iudicio, sed opinione, sed quadam invitatione ad dolendum; T III, 82.

fieri: omnes perturbationes iudicio censent fieri et opinione; T IV, 14.

inflari: cum homines inflati opinionibus turpiter irriduntur; O I, 91.

iudicari: placet . . . tantas res opinione stultorum iudicari; N III, 11.

laetari: f. II, 1. adumbro.

persuaderi: hoc . . . persuaderi mihi non opinione solum, sed etiam ad veritatem plane velim; N I, 61.

probari: si opinione universa virtus, eadem eius etiam partes probarentur; L I, 45.

rapi: opinionibus veli rapimur in errorem nec vera cernimus; L II, 43.

teneri: opinionibus et institutis omnia teneri; A I, 44.

terreri: se neque fortunae impetu nec multitudinis opinione . . . terreri; T V, 30.

transferri: qui hoc [eos] deos ex hominum genere in caelum translatos non re, sed opinione esse dicunt; N III, 53.

turbari: haec duo genera, voluptas gestiens et libido, bonorum opinione turbantur; T III, 25.

sum Scip: voluptas gestiens, id est praeter modum elata laetitia, opinione praesentis magni alicuius boni; T III, 24.

2. **Präpositionem**: ad: f. ad, IV, 3. opinionem (5 St.) B. I, 5. 59, b.

de: ac de malorum opinione haetuosus; T IV, 65.

in: Empedocles . . . in deorum opinione turpissime labitur; N I, 29. in omnibus et opinionibus et factis ne quid (natura ratione) lubricosus aut faciat aut cogitet; O I, 14.

praeter: quae magna et praeter opinionem suam animaverterunt; O II, 36.

pro: hi . . . omnes . . . intellegebat eas (res humanas) nequam pro opinione vulgi esse extimescendas; T III, 58. ut . . . pro . . . hac opinione omnium civium bonus ille vir vexetur, rapiatur; R III, 27.

opinor, vermuten, wädhnen, meinen, glauben, denken (nec opinans: f. nec, A. T. I, 94. E. 662, b):

I. **absolut**: I. **substantivis**: temeritas: cur non extimescam opinandi temeritatem? A II, 87.

2. **verbal**: a. **imperfectivis**: si nec percipere quicquam posset sapiens nec opinari sapiens esset; A II, 77. licebat . . . nihil percipere et tamen opinari; A II, 78. si . . . nec certi est quicquam nec opinari sapiens est; fr V, 100.

b. **perfectivis**: a. **im Zufammenhang**: aliquis incognito nimirum adsentiar, id est opinabor; A II, 113. cur sic opinetur (Ennius), rationem subicit; D II, 104.

sapiens: ut diceret opinaturum, id est peccaturum, esse sapientem; A II, 59. si ulli rei sapiens adsentietur unquam, aliquando etiam opinabitur; numquam autem opinabitur; A II, 67. ita sequebatur (sapientem) etiam opinari; A II, 67. sapientem, si adsensurus esset, etiam opinaturum;

A II, 67. ut videndum tibi sit, idne malis, an aliquid opinatum esse sapientem; A II, 68. si ... diceret ille sapientem interdum opinari; A II, 112. noster (sapientis haec quaeret), ut vereatur temere opinari; A II, 128. ut ... adensurum ... non percepto, id est opinatum sapientem existimem, sed ita, ut intellegat se opinari; A II, 148.

β. εἰσεφάττε: Erilli similia, sed, opinor, explicata uberius; A II, 129. de quo (Atilio) Licinius || Licinius ||: „ferream scriptorem“! verum, opinor, scriptorem tamen, ut legendus sit; F I, 5. haec, opinor, incommoda sunt carentis; T I, 87. Endymion ... nondum, opinor, est exproctus; T I, 92. cadere, opinor, in sapientem aegritudinem tibi dixisti videri; T III, 12. ita voltis, opinor, nihil esse animal ...; N III, 36. quorum patres di, non erunt in deorum numero? quid, quorum matres? opinor, etiam magis; N III, 45. nam, opinor, id illi alteri flumini uomen est; L II, 1. huic amoenitatis ... Thyamis Epirotis tuus ille nihil, opinor, concesserit; L II, 7. perfectum Graecum rectam, opinor, vocemus, quoniam Graeci *κατὰ φύσιν*; O I, 8. quae ... intellegimus diuitem aut hoc verbum in quo homine potimus? opinor in eo, quod ...; P 42. quos (deos) Graeci *Σαίπορας* appellant, nostri, opinor, Lares; T I 38.

ut: de inconstantia totius illorum sententiae ... sit || est ||, ut opinor, dictam satis; A II, 29. Epicurus ... ut opinor, nec non vult, si possit, plane et aperte loqui, nec ...; F II, 15. a primo, ut opinor, animantium ortu petitur origo summi boni; F II, 31. hoc dabitis, ut opinor; F II, 86. aestimabile ... (sic enim, ut opinor, appelles); F III, 20. nos ... hos eosdem motus concitati animi recte, ut opinor, perturbationes dixerimus; T III, 7. frugalitas, ut opinor, a fruge; T III, 18. quae apud Homerum Achilles queritur hoc, ut opinor, modo: „corque meum ...“; T III, 18. sed, ut opinor, ... haec inductorum animis offusa caligo est, quod ...; T V, 6. sunt ... haec de finibus, ut opinor, retentae ... sententiae; T V, 84. cum agellus eum non satis aleret, ut opinor; N I, 72. haec, ut opinor, prima sententia est; N I, 85. VI, ut opinor, diebus minus; N II, 53. hand ergo, ut opinor, erraues; N II, 57. vestri ... Heraclitum, ut opinor, sequentes; N III, 35. oraculis ... volumen implevit partim falsis, ut ego opinor, partim casu veris; D II, 115. id habet haec, ut opinor, sententiam; O III, 13. hoc ... constat, ut opinor, bonis inter bonos quae necessarium benevolentiam; Lae 50. quod a Tarentino Archyta, ut opinor, dici solitum ... commemorare auidi; Lae 88. nec non saepe laudabo sapientem illum, Biantem, ut opinor; P 8. quando philosophi esse coeperunt? Thales, ut opinor, primus; fr V, 32.

II. mit Ergänzung: 1. *de*: ad Chaldaeorum monstra veniamus; de quibus Endoxus, Platonis auditor, ... sic opinatur, ... Chaldaeis ... minime esse credendum; D II, 87.

2. *nomina c. infin.*: illud malum, quod opinatum sit esse maximum; T III, 58.

3. *accus. c. infin.*: si aliquid ... infinitum impendere malum nobis opinemur; F I, 55. qui (Stoici) eam (voluptatem) sic definiunt: satisfactionem animi sine ratione opinantur se magno bono frui; F II, 18. ut deos esse natura opinamur; T I, 36. si opinamur eos, quibus orbi sumus, esse cum aliquo sensu in his malis, quibus vulgo opinantur; T I, 111. ut in, qui doleat, oportere opinetur se dolere; T III, 25. si id (malum) sibi accidisse opinetur; T III, 28. fodicantibus his rebus, quae malas esse opinemur; T III, 35. haec omnia faciunt opinantes ita fieri oportere; T III, 63. rem ... opinor spectari oportere, non verba; T V, 32. eos (deos Ennius) non curare opinatur, quid

agat humanum genus; D I, 132. eos (deos) non curare opinor, quid agat humanum genus; D II, 104. quibusdam, quos audio sapientes habitos in Graecia, placuisse opinor mirabilia quaedam; Lae 45. f. I.

III. mit Object: alqd: nihil evenisse, quod non opinandum fuisse; T III, 55. f. nihil, C, II, I. opinor (10 Et.) §. 702, a.

bonum: f. bonus, B, b, II, I. opinor (3 Et.) §. I, §. 357, a. — malum: f. malus, B, b, II, I. opinor (5 Et.) §. 518, b.

IV. mit *hoppellet Accusativ*: alqd: quod rectum et honestum et cum virtute est, id solum opinor bonum; P 9. quod alii rectum opinantes aegritudini se solent dedere; T III, 71.

opinosus, veller *Bermutungen*: Antipater et Archidemus, † opiniosissimi homines; A II, 143.

opipare, *herförd*: opipare a Pythia adparatum convivium; O III, 58.

opitulus, *herfen, herfrefen, abherfen*: I. alqs: qui ... opitulatur in re vel quaerenda vel augenda; O II, 56 (55).

philosophia: opituleter (*philosophia*); fr V, 98. II. alicui: ut quisque maxime opis indigeat, ita ei potissimum opitulari; O I, 49.

discrimini, periculo: periculum discrimenque patriae, cui subvenire opitulatrice possit; O I, 154.

rei publicae: non ... potestas est ex tempore, aut cum velis, opitulandi rei publicae; R I, 10.

oportet, *nötig, svedmäsig, erpriehtlich sein, sich gebühren*: I. *abfört*: quam ob rem ita oportet; A II, 23. non ea nota iudicabis, quia dicis oportere; A II, 84. alte ... et, ut oportet, a capite ... repetis, quod quaerimus; L I, 18. existimo Panaetium ... hoc ipsum sensisse, quod dixerit, „solere“ modo, non etiam „oportere“; O III, 18.

II. mit Ergänzung: 1. *Coniunctiv*: tibi aut concedendum est ita esse ... ut memoriam mihi remittas oportet; A II, 106. me ... ipsum ames oportet, non mea; F II, 85. nec ... vult probetur oportet enim bonum, quod virtute caret; F III, 2. sint ... oportet, si miseri sunt; T I, 12. tu ... nova aliqua conquiras oportet; T V, 13. utatur ... suis bonis oportet et fruatur, qui beatus futurus est; N I, 103. si hoc fieri potuisse dicis, doctores oportet, quod modo; N III, 12. dicamus ... oportet contra illos etiam; N III, 53. animum ... relaxas oportet; R I, 14. hic tu, Africane, ostendas oportet patriae lumen animi, ingenii consilique tui; R VI, 12. dictator rem publicam constitutas oportet; R VI, 12. sed te oportet inlecebris ipsa virtus trahat ad verum decus; R VI, 25. accedat huic suavitas quaedam oportet sermone atque morum; Lae 66. quae ex eo peccata nascantur || nascuntur ||, aequalia sint oportet; P 20. animus oportet tunc se indicet diuitem, non hominum sermo; P 43. omnia ... genera animalium (caelum) complexu non tenebit; teneat autem oportebit; T I 41.

2. *Infinitiv* (pass.: f. 3, a): quae (vota) adsentiri dicitis oportere; A II, 71. qui dixisset ita amare oportere, ut si aliquando esset osurus; Lae 59. laudo id quidem, etiam nihil nimis oportet confidere; T I, 78. quorum nihil oportere || oportet || exquisitis rationibus confirmare; F I, 30. iure exultantem conolari non oportet; T V, 107. iure omnis ... (philosophos) convenire oportet commotiones ... esse vitiosas; T IV, 61. arbitrum illum adegit, QUIDQUID SIBI DARE FACERE OPOR-

TERET EX FIDE BONA; O III, 66. cum iudicaris || iudicaveris ||, diligere oportet, non, cum dilexeris iudicare; Lae 85. argumentis et rationibus oportet, quare quidque ita sit, docere, non eventis; D II, 27. dolere; f. III. Lae 90. non solum ex malis eligere minima oportet, sed etiam excerpere ex his ipsis, si quid inesse boni; O III, 3. nec mediocre telum ad res gerendas existimare oportet benevolentiam civium; Lae 61. facere; f. dare. oportet, rectum esse, ad officium pertinere ferre illud aegre, quod acciderit; T III, 61 (62). gaudere; f. III. Lae 90. oportet et ea ... in promptu habere ... et esse armatos; A II, 46. interesse oportet, ut inter rectum et pravum, sic inter verum et falsum; A II, 33. quod in elementis dialectici docent, quo modo iudicare oportet; A II, 143. f. diligere. mala meminisse non oportet; F II, 104. petere; f. 3, a. Fa 46. adhibent modum quandam, quem ultra progredi non oportet; T IV, 38. stare etiam oportet in eo, quod sit || est || iudicatum; F I, 47. in qua opinione illud insit, ut aegritudinem suscipere oportet; T III, 74. videre oportet. . . quid tibi concedatur; N III, 21.

3. **accus c. infn.**: a. **vollständiger Infinitiv**: nihil oportere neque profiteri neque adfirmare nequam; A I, 45. quasi vere clarorum virorum aut tacitos congressus esse oportet aut ludicos sermones; A II, 6. ad ea, quae contra dicerentur, dici oportere putabant; A II, 17. illud . . . quod movet, prius oportet videri eique credi; A II, 25. quoniam . . . docere . . . vellent, quae visa accipi oporteret, || et || quae repudiari; A II, 29. prius oportet vos || potestis || totius eorum rationis quasi fundamenta cognoscere; A II, 40. veri inveniundi causa contra omnia dici oportere et pro omnibus; A II, 60. sublato . . . iudicio illo, quo oportet agnoscere; A II, 84. contra posteriorem (divisionem) nihil dici oportet; A II, 99. videri oportet || oportere ||, in quo sit etiam adensus; A II, 108. ut ad id (extremum et ultimum bonum) omnia referri oportet, ipsum autem nusquam; F I, 29. alii . . . non existimant oportere nimium nos causas considerare; F I, 31. sensit . . . (Epicurus) in omni disputatione id fieri oportere; F II, 4. qui crebro dicat diligenter oportere exprimi, quae vis subiecta sit vocibus; F II, 6. quo (Hieronymus) putet omnia referri oportere; F II, 8. non oportet timidam aut imbecillum animo fingi non bonum illum virum; F II, 53. id oportere totum poni in potestate sapientis; F II, 86. hanc totam copiam iam Lucullo nostro notam esse oportebit; F III, 8. hanc eorum . . . sententiam sequi nos censes oportere? F III, 12. puto concedi nobis oportere, ut Graeco verbo utamur; F III, 15. neque ullum dilectum adhiberi oporteret; F III, 50. ut oportet hominem ab homine . . . non alienum videri; F III, 63. id et sit ab illis (antiquis) et, quem ad modum fieri oportet, traditur; F IV, 8. nec misericordem iudicem esse oportere? F IV, 22. ut nos, quales oportet esse, servemus; F IV, 25. nos . . . oportet . . . haec diligere; F IV, 25. ut dialectici us rationem quidem reddi putent oportere; F IV, 55. si de re disceptari oportet; F IV, 60. id . . . aptum et accommodatum naturae esse oportere; F V, 17. aliter homines, aliter philosophos loqui putas oportere? F V, 89. quid facere nos oportet? F V, 93. animum tibi tuum notam esse oportere; T I, 70. re succumbere non oportebat verbis gloriantem; T II, 30. «qui alteri exitum parat, cum scire oportet sibi paratum || paratum || pestem ut participet parem»; T II, 39. hos admonito oportebit ut bonos milites revocatos dignitatem tueri; T II, 48. ut is, qui doleat, oportere

opinetur se dolere; T III, 25. «omnia . . . meditari secum oportet, quo pacto adversam aernumam ferant»; T III, 30. revocari . . . oportere a maerore ad cogitationem bonorum; T III, 46. nihil oportere inopinatum videri; T III, 55. haec omnia faciunt opinantes ita fieri oportere; T III, 63. omnia bonos interitu suorum quam gravissime maerere oportere; T III, 63. illum (maerentem) . . . quod se ita putet oportere facere, maerere; T III, 79. cum id decreverimus ita fieri oportere; T III, 82. quod aiunt nimia resacari oportere, naturalia relinquere; T IV, 57. hominem aegre ferre nihil oportere; T IV, 59. ea, quae acciderint, ferri et posse et oportere; T IV, 63. scire . . . nos oportet . . .; T IV, 82. rem opinari spectari oportere, non verba; T V, 32. qui (Plato) . . . quid sit omnino deus, anquiri oportere non censet; N I, 30. formam dei quaeri non oportere; N I, 31. Epicureum te esse oportere; N I, 66. quoniam sit natura mortalis, immortalem etiam esse oportere; N I, 109. hominem . . . plurius esse quam mundum omnem oportere; N II, 32. sola quocumque animantem esse oportet; N II, 41. vitem suscipi dicitis oportere; N III, 93. isti providentiae divinae materiam praesto esse oportuit; N fr 2. quarum . . . rerum eventa magis arbitror quam causas quaeri oportere; D I, 12. Sisenae . . . insolenter . . . disputat somnia credi non oportere; D I, 99. ut intellexeremus, quid esset eventurum, aperte declarari oportebat; D II, 55. quam (rationem mathematicorum) istis (Chaldaeis) notam esse oportebat; D II, 91. (Chrypsus) docet Chaldaeos, quo pacto eos exposere precepta oporteat; Fa 15. hoc modo haec causam disceptari oportet, non ab atomis errantibus petere praesidium; Fa 46. negant oportere indomiti populi vitae hunc totum liberi populi repudiari; R I, 49. virtutum et sapientiam regalem, non progeniem quaeri oportet, non ab atomis errantibus petere praesidium; Fa 46. negant oportere indomiti populi vitae hunc totum liberi populi repudiari; R I, 49. virtutum et sapientiam regalem, non progeniem quaeri oportet. . . hoc . . . vim habere . . .; L II, 9. neminem esse oportere tam stulte adrogantem, ut . . .; L II, 16. hoc oportet intelligi . . .; L II, 24. homines existimare oportere omnia . . . deorum esse plena; L II, 26. oportet . . . eum, qui pareat, sperare se aliquo tempore imperaturum; L III, 5. concedi sibi oportere, quod is . . . liceret; L III, 30. quamquam te . . . abundare oportet praecipitis institutisque philosophiae; O I, 1. causas omnino subesse . . . oportet eisdem; O I, 38. nihil hominem, nisi quod honestum . . . sit, aut admirari aut optare aut expetere oportere; O I, 66. eam . . . (corpore voluptatem) contemni et reici oportere; O I, 105. quae contemplantes expendere oportebit, quid quisque habeat sui; O I, 113. privatam . . . oportet aequo et pari cum civibus iure vivere; O I, 124. nec quemquam hoc errore duci oportet, ut . . .; O I, 148. iudicavit neque illis admi nec is non satis fieri, quorum illa fuerant, oportere; O II, 81. quo modo ea discerri oporteret; O III, 7. Diogeni (videtur) venditorum . . . dicere vitia oportere; O III, 51. id (viti) staturum . . . praestari oportere; O III, 65. emptori damnum praestari oportere; O III, 66. quod vitii venditor non dixisset sciens, id oportere praestari; O III, 67. UT INTER BONOS BENE AGIER OPORTET; O III, 70. quid quemque cuique praestare oporteret; O III, 70. ut mens conciperet fieri oportere; O III, 107. ut nos longe prospicere oporteat futuros casus rei publicae; Lae 40. quid in amicitia fieri oportet? Lae 97. si ibi eum legibus esse non oportebit; P 32. f. 2. habere.

b. **Particip.**: totam . . . rem Lucullo integram servatam oportuit; A II, 10.

III. **mit Subject**: alqd: quae (senectus) effice-

ret, ut id non liberet, quod non oporteret; C 42. quod contra oportebat, delicto dolere, correctione gaudere; Lae 90. quicquid non oportet, scelus esse, quicquid non licet, nefas putare debemus; P 25. nec tam miserum est non adipisci, quod velis, quam adipisci velle, quod non oporteat; fr V, 39.

oportune, gelegen, bequem: facio: cum (sapienti) sit beatissimus, si id oportune facere possit; F III, 61. a te oportune facta mentio est; F V, 8.

venio: mihi quoque videor .. venisse, ut dicas, oportune | opportune |; N I, 16.

oportunitas, günstige Lage, Gelegenheit, richtiger Zeitpunkt, Vorteil: I, 1. est: quae sit utilitas quoque oportunitas in homine membrorum; N I, 92.

potest: f. II, 1. enumero. videntur: f. II, 1. duco. 2. sum: locum .. actionis oportunitatem temporis esse dicunt; O I, 142.

II, 1. dico: f. habeo. duco: mihi .. videntur e locis quoque ipsi .. divinationum oportunitates esse ductas; D I, 93. enumero: enumerari .. non possunt fluminum oportunitates; N II, 132.

facio: ut .. oportunitas illa, sic haec ... non sunt temporis productione maiora; F III, 46. quem ad modum oportunitas | opp. | (sic enim appellemus *στρατηγία*) non fit maior productione temporis; F III, 45.

habeo: talia .. inter viros amicis tantas oportunitates habet, quantas vix quoque dicere; Lae 22. omitto: omitto oportunitates habilitatesque reliqui corporis; L I, 27.

reperio: magnae etiam oportunitates ad cultum hominum atque abundantiam aliae aliis in locis reperiantur; N II, 130.

sequor: Numantiam (maiores nostri) funditus sustulerunt; nollem Corinthum, sed credo aliquid secutos, oportunitatem | opp. | loci maxime; O I, 35.

2. sum: oportunitatis esse beate vivere; F III, 61.

3. utur: hac oportunitate auli usus (Gyges) reginae stuprum intulit; O III, 38.

4. dico de: deinceps de ordine rerum et de oportunitate temporum dicendum est; O I, 142. III. providus: mundi ... natura ... consuetrix et provida utilitatum oportunitatumque omnium (a Zenone dicitur); N II, 58.

IV. 1. consultrix: f. III. scientia: sic fit, ut modestia haec ... scientia sit oportunitatis idoneorum ad agendum tempus; O I, 142.

2. locus: urbi .. locum ... incredibili oportunitate delegit; R II, 5.

V. finiri: quorum omne bonum convenientia atque oportunitate finitur; F III, 46.

iudicari: non intellegunt valetudinis aestimationem spatio iudicari, virtutis oportunitate; F III, 47.

oportunus, bequem, günstig, geeignet, pfeffen: alqd: habent .. suum modum, quae oportuna dicuntur; F III, 46.

divitiae, al.: ceterae res, quae expetuntur, oportunae sunt singulae rebus fere singulis, divitiis, ut utare, opes, ut colare, honores, ut laudare, voluptates, ut gaudere, valetudo, ut dolore carens; Lae 22.

facultas: dabant .. hae feriae tibi oportunam | opp. | sane facultatem ad explicandas tuas litteras; R I, 14.

situs: non esse oportunitissimos situs maritimos urbibus eis, quae ..; R II, 5.

tempus: tempus .. actionis oportunum Graece *συναία*, Latine appellatur occasio; O I, 142.

oppeto, entgegengehen: mortem: f. mors, II, 1. oppeto (8 Et.) E. 585, a.

pestem: prius quam oppeto malam pestem mandatam hostili manu; T II, 38.

oppido, fcyt, gar: eorum definitiones paulum oppido inter se differunt et tamen eodem spectant; F III, 33.

oppidum, Stadt: I, 1. corrumpit: tantos terrae motus .. factos esse, ut multa oppida corruperint; D I, 78.

2. sum: mundum hunc omnem oppidum esse nostrum; F IV, 7.

II, 1. amitto: qui (Salinator) amisso oppido fugerat in arcem | fuerat in arce |; C II.

appello: eius modi coniunctionem tectorum oppidum vel urbem appellaverunt delubris distinctam spatiosius communibus; R I, 41.

2. exeo ex: prius quam plaustrum ex oppido exiret; D I, 57.

pergo in: in oppidum ad Pomponium perrexiimus omnes; F V, 96.

respicio ad: noctu ad oppidum respicientes flagrantis onerarias .. videbatis; D I, 69.

III. longe ab: cum .. illum (sacerdotem) ... curru vehi ius esset satis longe ab oppido ad fanum; T I, 113.

IV. sinus: portus usque in sinus oppidi et ad urbis crepidines infusi; R III, 43.

situs: ut, quae nunquam vidimus, ea tamen informata habemus, oppidorum situs, hominum figuras; D II, 138.

species: num aut vetus gloria civitatis aut species praecara oppidi ... rem publicam effiebat? R III, 44.

V. ante: (Sulla) ante oppidum Nolam florentissima | fortissima | Sannitium castra cepit; D I, 72.

ex: volgo ex oppidis publice gratulabantur; T I, 86.

in: in eo .. oppido ita graviter aegrum Eudemum fuisse, ut omnes medici differant; D I, 53.

oppileo, erschaffen, anfallen: Aegyptum: cum tota aestate obrutam oppiletamque (Aegyptum Nilus tenuit, tum recedit; N II, 130).

aures: hoc sonitu oppletae aures hominum obstruerant; R VI, 19.

Graeciam: vetus haec opinio Graeciam opplevit | cum ... opplevisset |; N II, 63.

porticus: Aesculapi liberorum saucii opplent porticus; T II, 38.

oppo, entgegenstellen, aufsetzen, einsetzen, geltend machen: alqm: Leonidas ... se in Thermopylis trecentosque eos ... opposuit hostibus; F II, 97. sit huic oppositus alter; R II, 51.

alqd: introducebat etiam Carneades, non quo probaret, sed ut opponeret Stoicis, summum bonum esse ..; A II, 131. quae si opposita sunt ambiosis, ut sunt fere, non reprehendo; L III, 39.

auctoritatem: nisi tu opposuisses non minorem tuam (auctoritatem); A II, 64.

aves: ut ... si est calor a sole, (aves) se opponant; N II, 129.

bonum: quod (summum bonum) is (Carneades) non tam, ut probaret, protulit, quam ut Stoicis ... opponeret; F II, 42.

causam: muri causam opposuit, speciem honestatis nec probabilem nec sane idoneam; O III, 41.

constantiam: quoniam aegritudini nulla constantia opponitur; T IV, 14.
dedecus: ne .. dolorem summum malum diceres oppositoque dedecore sententia depelleretur; T II, 16.

ephoros: nec ephori Lacedaemone sine causa a Theopompo oppositi regibus nec apud nos consulis tribuni; L III, 16.

formidinem: turpis .. ab his formido mortis fortibus viris opponitur; R I, 4.

impedimentum, labores: his rationibus .. opponuntur ab iis, qui contra disputant, primum labores, .. leve sane impedimentum vigilantibus et industrio; R I, 4.

lunam: (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat; N II, 103. quando .. luna subiecta atque opposita soli nostris oculis eius lumen obscurat; D II, 17.

moles: adde .. moles oppositas fluctibus, portus manu factos; O II, 14.

offensiones: his .. (aegrotationibus) item oppositae contrariae offensiones (ex perturbationibus conficiuntur); T IV, 23.

procuratorem: sit .. oppositus .. bonus .. quasi tutor et procurator rei publicae; R II, 51. speciem: f. causam.

timores: cui (duci) quia privato sunt oppositi timores, dantur imperia; R I, 68.

tribunos: non oppositis-tribunis pl.; R II, 62. f. ephoros.

tutorem: f. procuratorem.

vitium: omni virtuti vitium contrario nomine opponitur; F III, 40.

urbes: quod essent urbes maritimae non solum multis periculis oppositae, sed etiam caecis; R II, 5.

oppositus, *Βορσθθεν*: erat .. tum haec nova et ignota ratio, solem lunae oppositu solem deficere; R I, 25.

oppressio, *Unterdrückung*: earum .. (legum, libertatis) oppressionem taetram et detestabilem gloriosam putat; O III, 83.

opprimo, *εδράδην, niederdrücken, niederwerfen, unterdrücken, bemißigen, überfallen, überdrücken*: I. *absolut*: I. *καταδράδην*: vi opprimi in bona causa est melius quam malae cedere; L III, 34.

2. onera: ut onera contentis corporibus facilius feruntur, remissia opprimunt; T II, 54.

ulcus: *αρετινεται, tenet*: opprimit ulcus; T II, 50.

II. *mit Subject*: alqm: non .. proferremus vino aut somno oppressos aut mente captos tam absurde, ut ..; A II, 53. illud vehementer repugnat, eundem beatum esse et multis malis oppressum; F V, 77. quo aut oppressus incensae aut, ne opprimere, mente vix constes; T IV, 39. qui .. toto corpore opprimi possit doloribus acerrimis tum, cum maxime contra fortunam gloriatur; T V, 26. qui .. ipsi saepe a male (calliditate) utentibus opprimuntur; N III, 75. cur .. duo Scipiones, fortissimos et optimos viros, in Hispania Poenus oppressit? N III, 80. ruina .. (Deiotarus) oppressus esset; D II, 20. si .. homo ille Tages fuit, quoniam modo potuit terra oppressus vivere? D II, 51. morietur noctu in cubiculo suo vi oppressus Scipio; Fa 18. cum crudelitate unius oppressi essent universi; R III, 43. ut opprimeret C. Popilium; L III, 36. qui vi oppressos imperio coercuit; O II, 24. quotiens illum (C. Galum) lux noctu aliquid describere ingressum, quotiens nox oppressit, cum mane coepisset; C 49.

amicitias: danda opera est, .. ut extincdae potius amicitiae quam oppressae *esse* videatur; Lae 78.

animos: superstitio fusa per gentis oppressit omnium fere animos; D II, 148.

bellum: quod (bellum) paucis post mensibus exortum paucioribus a te est diebus oppressum; D I, 106.

cives: quamvis is .. ab oppressis civibus patrens nominetur; O III, 83.

civitatem: qua pulchritudine urbem, quibus autem opibus praeditam (Dionysius) servitute oppressam tenuit civitatem! T V, 57. quem (tyrannum) armis oppressa pertulit civitas; O II, 23.

corpus: (ut sit) omnibus oppressum corpus et confectum doloribus; T V, 23.

dolorem: eum (dolorem) opprimi dico patientia; T II, 33.

insigne: quo (insigni veri) obscuro et oppresso; A II, 36.

labem: quom animus .. voluptatem .. sicut labem aliquam dedecoris opperit; L I, 60.

litteras: litterae neque expressae neque oppressae; O I, 133.

Longam Albam: oppressissae Longam Albam, validam urbem et potentem temporibus illis, .. fertur; R II, 4.

orationem: quae iam oratio non a philosopho aliquo, sed a censore opprimenda est; F II, 30.

populum: car .. regem appellem .. hominem .. populo oppresso dominantem? R I, 50. quem (legem) populus liber nunquam desideravit, idem oppressus dominata ac potentia principum flagitavit; L III, 34. qui (rex) exercitu populi Romani populum ipsum Romanum oppressisset; O III, 84.

sapientem: hoc tu .. censas sapienti accidere posse, ut aegritudine opprimatur, id est miseria? T III, 27.

tyrannum: quem (tyrannum) si optimates opprimerunt; R I, 65. quos (tyrannos) si boni opprimerunt; R I, 68. cum .. tyrannum Nicoclem improviso oppressisset; O II, 81.

vires: f. alqm; N III, 80.

vim: tantum cibi et potionis adhibendum, ut reficiantur vires, non opprimantur; C 36. adulescentes mihi mori sic videntur, ut cum aequae multitudinis flammae via opprimitur; C 71.

voluptatem: f. labem.

urbem: f. civitatem; R VI, 11. Longam Albam.

opprobrium, *Βορνωρ, Schande*: opprobrio fuisse adolescentibus, si amatores non haberent; R IV, 3.

oppugnatio, *Βεστάρμυγ, Belagerung*: tantus .. imperator .. fuit proelii, oppugnatioibus, navalibus pugnis; A II, 3.

oppugno, *βεστάρμυγ, belagern*: Syracusas: cum (Hamilcar) oppugnaret Syracusas; D I, 50.

urbem: ad quam tu (urbem) oppugnandam nunc venis paene miles; R II, 11.

ops, *Ραχτ, Vermögen, Reichthum, Einfluß, Güte, Besitz*: I. *Subject*: astat: hic (Priamus) si .. occidisset *astante* ope barbarica; T I, 85. *ο* Priami domus! .. vidi ego te *astante* ope barbarica; T III, 44.

cooperunt: hoc errore valgi cum rem publicam ope paucorum, non virtutes tenere cooperunt; R I, 51.

conveniunt: ope vel fortunae vel ingeni liberalitati magis conveniunt; F I, 52.

corrumpunt: qua (plaga) .. Lacedaemoniorum ope corruperunt; O I, 84.

est, sunt: quibus . . . nihil est in ipsis opis ad bene beataque vivendum; C 4. — divitiarum, nomen, opes vacuae consilio et vivendi atque aliis imperandi modo dedecoris plenae sunt; R I, 51. non poterunt (opes) tiles esse cum infamia; O III, 87. divitiarum (oportuna sunt), ut nare, opes, ut colare; Lae 23. numquam hercule ego neque pecuniarum istorum neque tecta magna neque opes . . . in bonis rebus . . . esse duxi; P 6. f. II, 1. exaggero.

excludunt: multorum opes praepotentium excludunt amicitias fideles; Lae 54.

obstant: multorum . . . odium nullas opes posse obsistere, si antea fuit ignotum, nuper est cognitum; O II, 23.

pertinent: ut divitiarum, ut opes, ut gloriam (putant pertinere . . .); A I, 21.

possunt: f. obstant; O III, 87.

tenent: f. coperunt.

videntur: f. II, 1. exaggero.

II. **nach Verben:** 1. amoveo: ad divos ad-eunto caste, pietatem adhibento, opes amovento; L II, 19. quod . . . (lex) pietatem adhiberi, opes amoveri inbet; L II, 25.

antepono: quae regna, quae opes studiis eorum et delectationibus anteponeo; T V, 66. ubi eos invenimus, qui . . . imperia, potestates, opes amicitiae non anteponeo; Lae 63.

augeo: f. **augere**, II. opes (7 St.) S. I. E. 282. a commemoratio: cum . . . commemoratio . . . opes [opus] ||, maiestatem dominatorum, rerum abundantiam; T V, 61.

confero: ut . . . omnes ad eum (improbum) . . . opes, omnes undique copias conferantur; R III, 27. consector: neque (fortis civis) opes aut potentiam consecretur; O I, 86.

consequor: ut opes quam maxime consequantur; O I, 64.

contemno: indignant animum illa, quorum splendore capiuntur, vires, . . . honores, opes contemnero; T V, 30.

despicio: ut . . . animi excellentia . . . multo magis in his ipsis (opibus) utilitatibus despiciendis eluceat; O I, 17.

dico: quid . . . interest, divitiarum, opes, valetudinem bona dicas ante praeposita; F IV, 23.

do: da divitiarum, honores, imperia, opes, gloriam; T V, 45.

efficio: quid . . . efficitur . . .? divitiarum, potestates, opes, honores; R III, 24.

exaggero: exaggeratis . . . regis opibus, quae videbantur sempiternae fore, quid adiungit? T III, 45.

expeto: sia ipsae opes expetuntur quoquo modo; O III, 87.

fero: f. **fero**, III. opem (7 St.) S. 42. a.

firmiter: ut ea (iustitia) etiam latronum opes firmet atque augeat; O II, 40.

frango: quo facto frangi Lacedaemoniorum opes necesse esset; O III, 49.

gubernatio: honores, divitiarum, opes eaque, quae sunt his contraria, in casu sua temporibus gubernantur; O I, 115.

habeo: f. **habeo**, III. opes (5 St.) S. 127. b. imploro: ut . . . ille aeger ingravescente morbo natus opem implorat; R I, 63.

metuo: cuius opes metuant; O II, 21.

munitio: subagreste consilium, sed ad manudans opes regni ac populi sui magni hominis . . . secutus est; R II, 12.

numero: in bonis numerabis . . . divitiarum, honores, opes; F V, 81.

peto: a te opem petimus; T V, 5.

requiro: non ex liberis populis reges requiri aut potestatem atque opes optatissimum; R I, 48.

teneo: nec aptius est quicquam ad opes tuendas ac tenendas; O II, 23.

tollo: cum (Epicurus) || cum in || dis immortalibus et opem et gratiam sustulit; N I, 121.

tueor: f. teneo.

2. **egeo**: ex opibus summis opis egeat, Hector, tuat; T III, 44.

indigeo: ut quisque maxime opis indigeat, ita ei potissimum optulari; O I, 49.

3. **studeo**: frustra se aut pecuniarum studuisse . . . aut opibus aut gloriae; F I, 60.

4. **labor**: ut scias, quanto e loco, quantis opibus, quibus de rebus lapsa fortuna occidat || accidat ||; T III, 44.

utor: cuius . . . potius opibus utamur quam tuis? T V, 5.

5. **conduco** ad: ad opes, ad potentiam . . . conducat id necne; O I, 9.

facio contra: ut noe . . . adolescentem contra L. Sullae dominantis opes pro Ser. Roscio Amerino fecimus; O II, 51.

pertinet ad: quae (officiorum genera) pertinent . . . ad opes, ad copias; O II, 1. quarum (rationum) . . . duae ad commoda vitae, copias, opes, facultates (pertinerent); O II, 9.

specto ad: in iis pecuniarum cupiditas spectat ad opes; O I, 25.

valeo ad: quod . . . ad opes et potentiam valet plurimum; O II, 24.

III. **nach Adjectiven:** 1. contrarius: f. II, 1. gubernatio.

2. praeditus (Dionysius) quibus . . . opibus praeditam servitute oppressam tenuit civitatem! T V, 57.

IV. **nach Substantiven:** aliquid: nec tantum Karthago habuisset opum secentos fere annos sine consiliis et disciplinis; R I, fr 3. f. I. est.

benignitas: erat in eo . . . summa in omni civis opibus, auxilium . . . benignitas; R II, 35.

cupiditates: hinc opum nimirum, potentiae non ferendae . . . existant cupiditates; O III, 36.

pretium: cui nemo civis operae hostis quivit pro factis reddere par || neque, opis || pretium; R fr 7.

vis: Croesus Halyn penetrans magnam pervertet opum vim; D II, 115.

V. **Umfeld:** 1. circumveniri: qui potentis alicuius circumveniri urgerique || urgerique || videtur; O II, 51.

coerco: quibus (temporibus) juvenes atque prolapsa est, ut omnium opibus refrenanda itaque coecondenda sit; D II, 4.

demergo: quamvis . . . sint demersae leges alicuius opibus; O II, 24.

elaborare: omnibus opibus viribus || (viribus), atque viribus ||, ut nosmet ipsi nobis mederi possimus, elaborandum est; T III, 6.

feri: inde illa actio: OPE CONSILIOQUE TUO FURTUM AIO FACTUM ESSE; N III, 74.

firmus: ut (civium vita) opibus firma, copias locuples . . . sit; R V, 8.

florere: cum (M. Crassus) maxime opibus fortunisque florebat; D II, 22.

obtinere: non metuet . . . sive celare poterit || poterit ||, sive opibus magnis, quicquid fecerit, obtinere; F II, 71.

posse: cum plurimum copiis, facultatibus, opibus possint; Lae 55.

refrenari: f. coerco.

repugnare: his perturbationibus . . . omnibus viribus atque opibus repugnandum est; T III, 25.

valere: qui valent opibus; F II, 66. pro hospite apud externos populos valere opibus et gratia; O II, 64.

argueri: f. circumveniri.

sum **Op**: ut ii, qui opibus et copiis maximeque virtute ... minime alterius indigeant || indigent | liberalissimi sint; L 51.

2. ex: f. II, 2. ego.

propter: cum ... certi propter divitias aut genus aut aliquas opes rem publicam tenent. est factio; R III, 23. tibi propter opes || opis || et copias et dignitatem tuam tolerabiliorem senectotem videri; C 8.

sine: sine hominum opibus et studiis neutram in partem effici possunt; O II, 20.

optabilis, **optabiliter**: a qd: quae honesta et recta sint, ipsa esse optabilia per sese; F II, 99. optabile esset maxima in || in max. || voluptate ... dies noctesque versari; F II, 114. quod bonum sit, id esse optabile, quod optabile, id expetendum; F IV, 50. si supremus ille dies non extinctionem, sed commutationem adfert loci, quid optabilis? T I, 117. quae ut concurrant omnia, optabile est; N I, 45. quid ... est ... optabilis sapientia? O II, 5. extinguji homini suo tempore optabile est; C 85.

bonum: quo bono nullum optabilis, nullum praestantius ... datum est mortalium generi deorum concessu; Ti 52.

fortuna: qui (Laco) ... „non sane optabilis ista quidem“, inquit, „redentibus apta fortuna“; T V, 40.

genus: omnino ... genus hoc voluptatum optabile esse, si non obit; T V, 94.

iustitia: ne iustitiam quidem recte quis dixerit per se ipsam optabilem; F I, 53.

mortes: sunt multi, quibus videmus optabilis mortes fuisse cum gloria; T I, 116.

vita: Stoicus non videtur optabilior ... beata vita, si ...; F III, 46. illi antiqui non tam acute optabiliorem vitam putant, praestantiorum, beatiorum; F IV, 63. eius optabiliorem fore vitam melioremque et magis expetendam quam illius; F IV, 62.

voluptas: voluptatem non optabiliorem diuturnitas facit? F II, 88.

optatio, **Optatio**: cui (Theseo) cum tres optationes Neptunus dedisset; O III, 94.

optatum, **Optatum**: l. est: ex tribus .. optatis, ut scribitur, hoc erat tertium; O I, 32.

II. impetro: quo optato impetrato Theseus in maxumis fuit lectibus; O III, 94.

III. ex: f. I.

in: qui (deus) numquam nobis occurrit neque in precibus neque in optatis neque in votis; N I, 38.

optempero, optero f. obt—

optimas (optimas), **Optimas**, **Optimas**, **Optimas**: genus: quae (res publica) ex tribus generibus illis, regali et optimati et populari, confusa modice; R II, 41.

B. **Optimas**: l. adrogant: qui (optimates) non populi concessu, sed suis comitiis hoc sibi nomen adrogaverunt; R I, 50.

adsum: adsum optimates, qui se melius hoc idem facere profiteantur pluraque fore dicant in pluribus consiliis quam in uno; R I, 55.

alunt: in Hyrcania plebs publicos alit canes, optimates domesticos; T I, 108.

capiant: ita caritate non capiant reges, consilio optimates, libertate populi, ut ...; R I, 55. dicunt, faciunt: f. adsum.

opprimunt: quem (tyrannum) si optimates opprimerent, quod ferme evenit; R I, 65.

possident: inter infirmitatem unius temeritatemque multorum medium optimates possederunt locum; R I, 52.

praestant: illud ... non adsentior tibi, praestare regi optimates; R III, 47.

profiterentur: f. adsum.

tuentur: quibus (optimatibus) rem publicam tuentibus beatissimos esse populos necesse est; R I, 52.

II. l. appello: cum optimates || optimatis || appellanter, nihil potest videri praestabilis; R III, 47.

extermينو: ut et tyranni existerent et optimates exterminarentur; O II, 80.

fero: optimatis ... quis ferat, qui ...? R I, 50.

nomino: quibus (optimatibus) ipse rex tantum tribuisset, ut eos patres vellet nominari patriciosque eorum liberos; R II, 22.

voce: est factio, sed vocantur illi optimates; R III, 23.

2. tribuo: f. I nomino.

servio: hac (libertate) omnes carere, sive regi sive optimatibus serviant; R I, 52.

3. consto ex: qui (senatus) constabat ex optimatibus; R II, 23.

exsisto ex: ut existat ex rege dominis, ex optimatibus factio, ex populo turba et confusio; R I, 69.

III. notus: «creatio magistratum, iudicia populi, iussa vetita quom suffragia coosciantur, optimatibus nota, plebi libera sunt»; L III, 10. quae (suffragia) indeo nota esse optimatibus, populo libera; L III, 33. «optimatibus (suffragia) nota, plebi libera sunt»; L III, 38.

IV. arbitrium: cum .. (omnium summa rerum) est penes delectos, tum illa civitas optimatum arbitrio regi dicitur; R I, 42.

auctoritas: continet ... rem publicam consilio et auctoritate optimatum semper populum indigere; L II, 30. quis ... non sentit omnem auctoritatem optimatum tabellariam legem abstulisse? L III, 34.

consilium: f. auctoritas, L II, 30.

dominatus: in optimatum dominatu vix patricius libertatis potest esse multum; R I, 43.

gravitas: ista potestate nata gravitas optimatum cecidit; L III, 17.

liberi: f. II, I, nomino.

numerus: qui ↑ numero || numeros || optimatum et principum optulit || optulit || is vocibus; R VI, 2.

opes, potestas: non ex liberis populis reges requiri aut potestatem atque opes optimatum; R I, 48.

principes: nomen illi principes optimatum mordicus tenent, re autem carent [eo nomine]; R I, 51.

sanguis: si quando ... populus ... optimatum sanguinem gavavit; R I, 65.

status: eadem (factio) oritur etiam ex illo praeclearo statu; R I, 68.

Urdē: deterrima et ex hac vel optimatum vel factiosa tyrannica illa vel regia vel etiam persaepe popularis; R I, 45.

optineo f. obt—

optio, **Optio**, **Optio**: l. est: si optio esset, eligendam Metelli (vitam), Reguli reiciendam; F V, 88. hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; Fa 8.

II. do: si optio naturae nostrae detur; A II, 19. solvo: libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio; F I, 33.

opto, μάχην, μνήσθην, βέλανθην, part. μίσητον, ἀνεχόμεν: I, 1. potestas: cum (Thesens) ter optandi a Neptuno patre habuisset potestatem; N III, 76.

2. a. ἀνεχόμεν: "nihil bonum, nisi quod honestum, nihil malum, nisi quod turpe." optare hoc quidem est, non docere; T II, 30. optare hoc quidem est, non disputare; Fa 46.

b. alqs: somnia censet haec esse Democriti non docentis, sed optantis; A II, 121.

anus; ut illa anus optat; N III, 75.

II, 1. de: f. III. alqd; O I, 32.

2. n. t. quodsi ... non relinques amicum, tamen, ... ut moriatur, optabis; F II, 79. ne optandum quidem est in amicitia, ut me ille plus (amet) quam se; T III, 73. optandum ... (est), ut ii, qui praesent rei publicae, legum similes sint; O I, 89. optavit (Phaëthon), ut in curram patris tolleretur; O III, 94. quam (seulectem) ut adipiscantur omnes optant, eandem accusant adepti || adoptant ||; C 4. dux ille Graeciae nusquam optat, ut Aiacis similes habeat decem, sed ut Nestoris; C 31. M'. Curium et Ti. Coruncanum optare solitos, ut ... persuaderetur; C 43. necesse erit capere et optare, ut quam saepissime peccat amicus; Lae 59. maxime quidem optandum est, ut cum aequalibus possis ... ad calcem ... pervenire; Lae 101.

3. acc. c. inf.: ego ... opto redargui me; N III, 95.

III. alqd: quid ... mihi potest esse optatus quam cum Catone ... disputare? F IV, 44. quae sumenda quaeque legenda aut optanda sunt; F IV, 46. illa non dico me expetere, sed legere, nec optare, sed sumere; F IV, 72. tantum abest, ut scribi contra nos nolimus, ut id etiam maxime optemus; T II, 4. quod ipsum sit optandum per se; T II, 46. nihil a philosophis posse aut maius aut nihil optari quam haec; T IV, 82. quae talia sunt, ut optata magis quam inventa videantur; N I, 19. quid optamus a deis immortalibus? N I, 122. cum (homines) taciti optent quid aut voveant; D I, 129. cum de tribus unum est || esset || optandum; R III, 23. || quamquam optatissimum est perpetuo fortunam quam florentissimam permanere; R fr 5 ||. quod de Hippolyti interitu iratus optavit; O I, 32. nihil hominem, nisi quod honestum decorumque sit, aut admirari aut optare aut expetere oportere; O I, 66. Sol Phaëthonti filio ... facturum se esse dixit, quicquid optasset; O III, 94. quid (Scipio) non adeptus est, quod homini fas esset optare? Lae 11. non ea, quae finguntur aut optantur, spectare debemus; Lae 18. qui (homo) nihil quaerit, nihil appetat, nihil optet amplius; P 42.

arbitratem: optatam ... optandam magis quam sperandam ... effecit; R II, 52.

cruciatum: ille "latere pendens", cui se hic cruciatum censet optare; T I, 107.

exitum: cum prospero flatu eius (fortuna)e utitur, ad exitum pervenitur optatos; O II, 19.

fortitudine: has (fortitudinem patientiamque) optari, quia voluptatem (pariant); F I, 49.

honorem: optandae nobis sunt, ut honos, ut salus, ut victoria; N III, 61.

immortalitatem: nisi ... immortalitatem optare vellet; Lae 11.

interitum: optavit (Theseus) interitum Hippolyti filii; O III, 94.

mortem: f. mors, II, 1. opto (4 §1.) §. 585, a. occasionem: teueo, quam optabam, occasionem; L I, 5.

patientiam: f. fortitudinem.

salutem: f. honorem.

II.

securitatem: qui ... illam maxime optatam et expetitam securitatem ... habere quasquam potest, cui ...? T V, 42.

sensum: post mortem ... sensus aut optandus aut nullus est; C 74.

tempestatem: in tranquillo tempestatem adversam optare dementis est; O I, 83.

victoriam: f. honorem.

voluptatem: ut voluptatem ipsam per se, quia voluptas sit, semper optandam et expetendam || expetendamque || putet; T V, 95.

optundo, optutus f. obt—

opulentus, reich, mächtig, angefehen: A.

alqs: quod (Iuppiter) nos ... efficiat ... salvos, incolomis, opulentos, copiosos; N III, 87. * populo aliqui unus plures divitiores opulentioreque extitissent; R I, 48. nentior || opulentiore || sane sit, honestior vero quo modo? O II, 71.

civitas: Dionysius tyrannus fuit opulentissimae et beatissimae civitatis; N III, 81.

homines: qui (homines) ignorantie virtutis ... opulentos homines et copiosos ... esse optimos putant; R I, 51.

populi: id videtur (Apollo) ... omnibus opulentis populis praedixisse; O II, 77.

rex: ex quo Sardanapalli, opulentissimi Syriae regis, error adgnoscutur; T V, 101. cum illa sors edita est || esset || opulentissimo regi Asiae; D II, 115. a rege opulento vir summus facile impetravit, ut ...; O II, 82.

vita: quoniam ... studemus ... nostris consiliis et laboribus tutiorem et opulentiorum vitam hominum reddere; R I, 3.

urbs: Suessam Pometiam, urbem opulentam referantque, cepit; R II, 44.

B, I. quaerunt: ut ... magis amicitiarum praesidia quaerant ... inopes quam opulenti; Lae 46.

II. defendo: si opulentum fortunatumque defenderis; O II, 70.

puto: nec ulla defensorum species est civitatis quam illa, in qua opulentissimi optati putantur; R I, 51.

opus, Bert, Arbeit, Kunstwerk, Werkstück, Tbat,

Tät: I. abstinere: I. delectant: quos Corinthia opera ... nimio opere delectant; P 36.

efficiunt: f. II, 1. admiror.

egret: magnum opus est egetque exercitatione non parva; Lae 17.

est: quarum (artium) omne opus est in faciendo atque agendo; A II, 22. quod est munus, quod opus sapientiae? F IV, 35. haec tanta opera deorum esse arbitrantur; N II, 95. an ... non dubitamus, quin illa opera sint rationis? N II, 97.

quom sit opus ... unum hoc oratorium maxime; L I, 5. ut ... in reliquis rebus multo maiora opera sunt animi quam corporis, sic ...; O II, 46. non ... est (hoc opus) tale, ut in arce poni possit quasi illa Minerva Phidiae, sed tamen ut ex eadem officina exisse appareat; P 5. quorum operum ego parens effectorque sum, haec sunt indissoluta me invito; Ti 40.

exit: f. est; P 5.

exstat: nihil (offendet), si modo opus extabit; R V, 5. nullum opus otii, nullum solitudinis munus exstat; O III, 4.

potest: f. est; P 5.

vacat: quod (opus) omni morbo et senio vacaret; Ti 17.

videtur: quod (opus) effectum divina mente videatur; N I, 100.

2. sum: magnum opus est probare maerenti

illum suo iudicio ... maerere; T III, 79. haec omnia esse opera providae solertisque naturae; N II, 128. ut, si mures corrosierit aliquid, quorum est opus hoc unum, monstrum putemus? D II, 59. haec sunt opera magni animi et excelai; O I, 81. §. 1. eget.

opere Verbo: magnum opus et difficile, quis negat? T III, 84.

II. **nach Verben:** I. absolvo: §. **absolve** opus (3 Et.) B. I. C. 20, b.

admiror: num ... aut admiranda opera Phidiae aut Piraeus ille magnificus rem publicam effiebat? R III, 44.

cerno: magnitudinem animi (cognitio rerum caelestium affert) deorum opera et facta cernentibus; F IV, 11.

coagmento: §. dissolvo.

considero: ut ... pictores ... suam quisque opus a vulgo considerari vult, ... sic ...; O I, 147.

dico: textile ne operosius (dicato) quam mulieris opus menstruum; L II, 45.

dissolvo: cum integra mente certisque sensibus opus ipsa sum eadem, quae coagmentavit, natura dissolvit; C 72.

efficio: §. **efficio**, III. opus (4 Et.) B. I. C. 791, b.

facio: quid aut in natura ... aut in operibus manu factis tam compositum ... inveniri potest? F III, 74. quibus (rusticis) absentibus numquam fere ulla in agro maiora opera sunt; C 24.

figo: an (veritas est) in individuis corpusculis tam praecleara opera ... fingentibus? N I, 67.

habeo: habeo opus magnum in manibus; A I, 2. tu quod opus tandem magnum et egregium habes, ... ex quo esse deo suspicere? N I, 100. tamquam (Fibrenus) id habuerit operis ac muneris, ut haec nobis efficeret sedem ad disputandum; L II, 6.

inchoo: quoniam operi inchoato, prope tamen absoluto tamquam fastigium inponimus; O III, 33. inveno: neque ullum sapientiae munus aut opus inveniatur; F III, 50.

machinor: ad usum .. orationis incredibile est, ... quanta opera machinata natura sit; N II, 149.

molior: nulla opera (dens) molitur; N I, 51. patro: -eas .. (ferias) in famulis operibus paratis habent; L II, 19.

pono: §. I, 1. est; P 5.

quaero: haec Graeci ... in singulos libros disperunt; opus enim quaerunt; T III, 81.

refero: hoc .. opus in acceptum ut referas, nihil postulo; P 5.

relinquo: transiliunt omnia et duo nobis opera pro uno relinquunt; F IV, 39. cum mihi sit unum opus hoc a parentibus maioribus meis relictum, procuratio ... rei publicae; R I, 35.

video: quae (opera) videmus; N II, 76.

2. impono: §. I. inchoo.

3. abundo: qui Corinthiis operibus abundans; P 13.

libero: ne ille et deum opere magno liberat et me timore; A II, 121.

perfungor: dum sumus inclusi in his compagibus corporis, munere quodam necessitatis et gravi opere perfungimur; C 77.

4. agnosco ex: ut deum agnosco ex operibus eius, sic ...; T I, 70.

cesso in: neque (Leontinus Gorgias) umquam in suo studio atque opere cessavit; C 13.

invento in: §. 2. facio; F III, 74.

suspicio ex: qui ex operibus magnificis atque praeclearis ... suspicari essent ...; N I, 100. §. 1. habeo; N I, 100.

III. **nach Substantiven:** alqd: §. II, 1. habeo; L II, 6.

apparatus: omnem totius operis designationem || design. || atque apparatus (requiro); N I, 20.

architectus: inesse ... moderatorem et tamquam architectum tanti operis tantique muneris; N II, 90.

dissignatio: §. apparatus.

effector: §. I, 1. est; Ti 40.

effectus: ut pictura et fabrica ceteraque artes habent quendam absoluti operis effectum, sic ...; N II, 35.

fabrica: quibus .. oculis [animi] intueri potuit vester Plato fabricam illam tanti operis? N I, 19.

fabricator: ille fabricator huius tanti operis utrum sit imitatus exemplar; Ti 6.

functio: labor est functio quaedam vel animi vel corporis gravioris operis et muneris; T II, 35. inceptio: quod nulla fuerit novo consilio inito tam praecleari operis inceptio; A II, 119.

merces: (Trophonius et Agamedes) petiverunt mercedem non parvam .. operis et laboris sui; T I, 114.

moderator: qui iis praesit ... moderator tanti operis et muneris; T I, 70. §. architectus.

parens: §. I, 1. est; Ti 40.

perfectio: quae (ferias) compositio anni conferre debet ad perfectionem operum rusticorum; L II, 29.

perfector: huius .. operis maximi inter homines atque optimi illum (moderatorem) esse perfectorem volo; R V, 8.

ratio: posteaquam coepit rationem huius operis scientissimae Gallus exponere; R I, 22.

requies: feriarum ... ratio ... in servis operum et laborum (requietem) habet; L II, 29.

vis: (venae, arteriae) vim quamdam incredibilem artificiosius operis divinique testantur; N II, 138.

IV. **Umsand:** I. concallescere: calidus .. (eos appello), quorum, tamquam manus opere, sic animus usu concalluit; N II, 25.

concludere: quorum .. (hominum) operibus agri, insulae litioraque collucent distincta tectis et urbibus; N II, 99.

delectare: me ... Athenae non tam operibus magnificis ... delectant quam recordatione summorum virorum; L II, 4.

effici: quarum (pecudum) opere || opera || efficitur aliquid ad usum hominum atque vitam; O II, 11.

exornari: neque id (sepulchrum) opere lectorio exornari ... licebat; L II, 85.

inveniri: operibus || operis || hominum, id est manibus, cibi etiam varietas invenitur; N II, 151. levati: qui hac opinione non modo verbi, sed etiam opere levandi sunt; Lae 72.

pingi: stragulo magnificis operibus picto; T V, 61.

abl. comp.: quo .. opere quid potest esse praeclearius? C 29.

2. in: quod .. in operibus nostrarum artium manus efficit; N II, 57. cum in suo quemque opere artificem ... nihil aliud cogitare ... videam, nisi ...; R I, 35.

pro: §. II, 1. relinquo; F IV, 39.

sine: quae unde sine hominum opere || opera || habere possemus? O II, 14.

V. **Subst:** † malcho in opera adfixa; A fr 17.

VI. **Adverb:** magno opere, magnopere: censeo; F IV, 79. contendo; A II, 112. defendo; A II, 113. desidero; F I, 10. T V, 89. O I, 145. C 38. 44. dico; F II, 85. egeo; T I, 89. exopto;

F IV, 73. fugio; O I, 90. hortor; O I, 3. iactor; T III, 19. laudo; T III, 12. levo; T III, 60. miror; A I, 8. II, 63. O II, 56. pertineo; R I, 13. probro; F II, 1. pugno; N III, 3. D I, 118. quaero; T III, 81. reprehendo; T V, 24. sum auctor; I, 1, 53 (f. *magnus*, A. opere. S. 505, b).

delecto: quos aedificia magnifica nimio opere delectant; P 38.

colo, expeto: quanto opere (philosophia) et expetenda esset et colenda; T III, 6.

custodio: quanto se opere custodiunt bestiae; N II, 126. vgl. *quantus*, A. opere.

admiror: omnis ... sphaerae speciem ipsam non sum tanto opere admiratus; R I, 21.

delecto: quod studia Graecorum sum tanto opere delectant; R I, 30.

discrepo: qui (philosophi) de bonis contrariis rebus tanto opere discrepant, ut ...; A II, 147.

dissentio: non potest ... uterque esse sapiens, quoniam tanto opere dissentit; A II, 132.

expeto: quam (potestatem) tanto opere populus noster ignotam expetisset; L III, 26.

laudo: numquam esset L. Pisonis cognomen tanto opere laudatum; T III, 16.

opusculum, *Βετφεν*: I. accipio, lucubro: accipies .. hoc parvum opusculum lucubratum his iam contractioribus uocibus; P 5.

II. fabricator: ut etiam inter deos Myrmecides aliqui minorum opusculorum fabricator fuisse videatur; A II, 120.

opus est, *nötig, erforderlich sein, bedürfen*:

1. *absoluit*: fabricemur ... si opus erit, verba; A II, 17. bonum ipsum etiam quid esset, fortasse, si opus fuisset, definisset; F II, 5. vester sapiens ... † cum causa, si opus erit, dimicabit; F II, 56. quem (scritam), si necesse sit, Latino verbo liceat "acervalem" appellare; sed nihil opus est; D II, 11.

II. *mit Ergänzung*: I. *Infinitiv*: nihil opus est exemplis hoc facere longius; F V, 16. quamquam quid opus est in hoc philosophari? T I, 89. quibus (eguis, canibus) ... et dolore vacare opus est et valere; F IV, 37. utrumque opus est, et cura vacare et negotio; L I, 8. valere: f. vacare; F IV, 37. *elliptisch*: sed quid opus est plura? C 8.

2. *accus. c. infia.*: nihil opus esse eum, philosophus qui futurus sit [qui fut. a. phil.], scire litteras; F II, 12. certe opus est ea valere et vigere; F V, 35. ut (haec) ... evelli penitus dicant nec posse nec opus esse; T IV, 46. quid opus erat te gradatim istuc pervenire? N I, 89. a multitudine opus sit an satis sit a paucis diligi; O II, 30. id (consilium) sciri non opus esse; O III, 49. haud sciam an ne opus sit quidem nihil unquam omnino deesse amicis; Lae 51.

3. *Ablativ*: aliquo: num .. opus est ad haec refellenda Carneade? num Epicuro? D II, 51. qui si unus satis omnia consequi posset, nihil opus esset pluribus; R I, 52.

alg. re: quo .. concessio nihil opus est secundo; F IV, 43.

anfractu: quid opus est circumitione et anfractu? D II, 127.

animo: animo .. mihi opus est non repugnante; T II, 15. intento opus est animo; T IV, 10.

arte: maiore quam opus est vel arte vel diligentia; A II, 45.

circumitione: f. anfractu.

comitatu, concursu: quid tanto concursu (opus est) honestissimorum studiorum, tanto virtutum comitatu? F II, 111.

consolatione: quid .. opus est ... ratione aut omnino consolatione illa? T III, 55. quae

(mediocritates) si naturales sunt, quid opus est consolatione? T III, 74.

copia: quom tanta causa est, ut opus sit oratoris copia vel ad hortandum vel ad docendum; L III, 40.

dilecto: quid huic opus est dilectu bouorum et malorum? quid autem ratione? quid intelligentia? N III, 38.

diligentia: f. arte.

discriptione: quid reliqua discriptione [discriptione] || omnium corporis partium (opus est)? N I, 92.

disputatione: (Epicurus) negat opus esse ratione neque disputatione, quam ob rem voluptas expetenda ... sit; F I, 30. de qua (morte) non ita longa disputatione opus esse videtur; C 74 (75).

divinatione: ne in iis quidem rebus, quae arte tractantur, divinatione opus est; D II, 9.

eloquentia: quid opus esset eloquentia, cum iudicia nulla ferent, aut ipsis etiam virtutibus? fr V, 50.

eruditione: ad haec mediocri opus est prudentia an et ingenio praestanti et eruditione perfecta? D II, 130.

fabrica: nihil opus fuisse fabrica; N I, 53.

facto: *simili* sic est usus, tibi ut opus facto, face; F V, 29.

ingenio: f. eruditione.

instrumento: quid .. tauto opus esse instrumento in optimis artibus comparandis? F II, 111.

intellegentia: f. dilecto.

lege: nihil nobis opus esse lege; L III, 45.

litibus: nihil opus est litibus; F II, 103. nihil .. opus est hoc loco litibus; L I, 39.

magistratibus: magistratibus .. opus est; L III, 5.

manibus: quid manibus (opus est), si nihil comprehendendum tibi? N I, 92.

opera: quid tibi .. opera nostra opus est? T I, 24.

pecunia: cum .. statuisset opus esse ad eam rem constituendam pecunia; O II, 82. filiam quam habet, pecunia est opus; duas, maiore; pluris, maiore etiam; P 44.

pedibus: quid .. pedibus opus est sine ingressu? N I, 92.

prudentia: f. eruditione.

quaesito: ut iis, qui honeste rem quaerunt, ... intellegimus opus esse quaesito, sic ...; P 46. quis hunc non putet confiteri sibi quaesito opus esse? cui quaesito autem opus sit, quibus unquam hunc vere dixerit divitem? P 46.

ratione: num censes .. subtiliore ratione opus esse ad haec refellenda? N III, 61. f. consolatione; T III, 55. dilecta. disputatione; F I, 30.

virtutibus: f. eloquentia.

III. *mit Subiect*: alqd. ut diceret, si quid opus esset; T V, 92. si (Regulus) .. de captivis, quod ipsi opus esse videretur, non quod rei publicae, censuisset; O III, 115. quantum .. cuique opus est, ad id accommodatur ... divitiarum modus; P 44. f. II, 1. vacare; L I, 8.

usus: ut bono patri familias colendi, aedificandi, ratiocinandi quidam usus opus est; R V, 4.

ORA, *Orbe, Ornye, Rend, Scum, Rllf, Ogenb*: I. dant: quod ... orae ipse locorum illorum, quo pervenerimus, quo faciliorem nobis cognitionem rerum caelestium, eo maiorem cognoscendi cupiditatem dabunt; T I, 44.

distant: cum videmus ... globum terrae ... duabus oris distantibus habitabilem et cultum, quarum altera, quam vos incolimus, sub axe posita ad stellas septem, ... altera australis, ignota vobis, quam vocant Graeci *arriq̄ov*; T I, 63.

est: quarum (regionum) nulla esset ora, nulla extremata; F II, 102.

restat: restat ... caeli complexus, ... extrema ora et determinatio mundi; N II, 101.

videtur: ita barbarum agris quasi adextera quaedam videtur ora esse Graeciae; R II, 9.

II, 1. attexo: f. I. videtur.
circumspicio: omnis partis orasque circumspiciens; T V, 71.

exingo: quae regio, quae ora, qui locus Graeciae ... non ita explicitus est, ut ...? T V, 114.

incolo: f. I. distant. III, 2. migratio in.

pono: f. I. distant.
reddo: ut ... superior aëri, aetheris || superior aetheri, al. || ignibus altissima ora reddatur; N I, 103.

video: ut (animus) nullam ... oram ultimi || ultimam || videat, in qua possit insistere; N I, 54.
voco: f. I. distant.

2. condo in: ii. (Amphilochus et Mopsus) urbis in ora maritima Ciliciae Graecae condiderunt; D I, 88.

dimitto in: quod multas navis in omnem oram maritimam dimisisset; T V, 40.

lacio in: quid [Iuppiter] proficit, cum in eorum gentium oras [fulmen] iecit, in quibus haec ne observantur quidem? D II, 45.

insisto in: f. I. video.
labor ad, pervenio ad: »quin ... doctior ad patrias lapus pervenerit oras»; F V, 49.

produco intra: »tu produxisti nos intra luminis oras»; R I, 64.

removeo a: enumerari ... non possunt ... salinae ab ora maritima remotissimae; N II, 132.

specto ad: »veluti, consul quom mittere signum volt, omnes avidi spectant ad carceris oras, ... sic ...»; D I, 107.

sum in: qui (homines) ubique sunt quacumque in ora ac parte terrarum; N II, 164.

III, 1. amoenitates: quae amoenitates orarum ac litornum! N II, 100.

gentes: omitto Eleusinem ... »ubi initiatur gentes orarum ultimae; N I, 119.

oculi: hi duo illos oculos orae maritimae effoderunt; N III, 91.

2. migratio in: migrationem esse mortem in eas oras, quas, qui e vita excesserunt, incolunt; T I, 98.

IV. coli, habitabilis: f. I. distant.

oraculum (oraculum), Orakel, Götterpruch, Spruch, Weissagung; I. carent: quae (oracula) carere arte dixeram; D I, 70.

est: vera esse haruspicum responsa, auspicia, oracula, somnia, vaticinationes; A II, 107. numquam illud oraculum Delphis tam celebre et tam clarum fuisse neque tantis donis referent omnium populorum atque regum; D I, 37. idem iam diu (oraculum Delphi) non facit, ut igitur nunc in minore gloria est, quia minus oraculorum veritas excellit, sic tum nisi summa veritate in tanta gloria non fuisset; D I, 38. multis saeculis verax fuisse id oraculum; D I, 38. somnia, vaticinationibus, oraculis quod erant multa obscura, multa ambigua, explanationes adhibitae sunt interpretum; D I, 116. qui consent esse in mentibus hominum tamquam oraculum aliquod, ex quo futura praesentiant; D II, 100. utrum ... eorum accidisset, verum oraculum || oraculum || fuisset; D II, 116.

f. II, 1. relinquo.

facit: f. est; D I, 38.

minitantur: »multa ... per terras vates oracula furenti pectore fundebant tristes minitantis casus»; D I, 18.

offert Verbi: vera an falsa (oracula), nescio, sed veri tamen similia quae vestra; N I, 66.

II, 1. comprobo: si Stoicis ... consentaneum est huius modi oracula ... comprobare; Fa 33.

conligo: collegit innumerabilia oracula Chrysis nec ullum sine locuplete auctore; D I, 37.

defero: quae (sortes) || oracula || ad dialecticum deferenda || defendenda || sint; D II, 115.

dico: quae (sortes) vaticinatione fundantur: quae oracula verius dicimus; D II, 70.

duco: quod oraculum erat datum, si rex interfectus esset, victrices Athenas fore || [quod ... fore] ||; T I, 116.

duco: cuius generis oracula etiam habenda sunt, non ea, quae sequatis sortibus ducuntur, sed illa, quae instinctu divino additaeque fundantur; D I, 34. quia vera quietis oracula ducebant; D I, 96.

edo: f. edo, III. oraculum (S. Et.) B. I, E. 785, a.

expono: exposui quam brevissime potui somnia et furoris oracula || oracula ||; D I, 70.

fundo: f. fundo oracula (4. Et.) S. 85, b.

habeo: f. duco; D I, 34.

omitto: omitimus oracula; D I, 39.

peto: cum oraculum || oraculum || ab Iove Dodonaeo (Spartiatiae) petivissent de victoria scientes; D I, 76. ut ab eis (Amphiarai) solo || solio ||, in quo est humatus, oracula peterent; D I, 88.

iiidem .. (Lacedaemoni) de rebus maioribus semper aut Delphis oraculum aut ab Hamnone aut a Dodona petebant; D I, 95.

refero: f. I. est; D I, 37.

relinquo: quae (oracula), quia nota tibi sunt, relinquo; D I, 37.

2. adhibeo: f. I. est; D I, 116.

praepono: ea, quae praescripta erant oraculo, sacerdos; D I, 76.

3. dico de: de quibus (oraculis) tum dicemus, cum ad naturalem divinationem venerimus; D II, 70.

edo ex: cum a Zenone ... hoc magnifice tamquam ex oraculo edidit; F V, 79. »ibi ex oraculo voce divina edidit Apollo, puerum ... temperaret tollere»; D I, 42.

effor ex: ferunt ex oraculo ecfatam esse Pythiam: »ego providebo ...»; D I, 81, quem ... ille (Ennius) versum vel brevitate vel veritate tamquam ex oraculo mihi quodam esse effatus videtur; R V, 1.

praesentio ex: f. I. est; D II, 100.

respondeo ex: quis ... est, qui credat Apollinis ex oraculo Pythae esse responsum: »sio te ...?»; D II, 116.

sum in: ex quo licet existimare in aliis quoque oraculis Delphicis || [Delph.] || aliquid non sinceri fuisse; D II, 118.

III, 1. interpretatio: exoritur ... somniorum [...] interpretatio eodemque modo et oraculorum et vaticinationum; D I, 116.

veritas: nisi omnia aetas oraculorum illorum veritatem esset experta; D I, 37. f. I. est; D I, 38.

2. sententia de: qui (Chrysis) uno (libro) praeterea de oraculis, uno de somniis (explicavit sententiam); D I, 6.

IV, 1. declarari: quae ... oraculis, auspiciis, extis declarantur; A II, 47. multa oracula || oraculis || declarantur, multa vaticinationibus, multa somniis, multa portentis; N II, 163.

edi: neque necesse fuisse Cypselum regnare Corinthi, quamquam id millennium ante anno Apollinis oraculo editum esset; Fa 13.

implere: tuis ... oraculis Chrysis totum volumen implevit partim falsis, ut ego opinor, partim casu veris, ... partim flexioque et obscuris, ... partim ambiguis; D II, 115.

iudicari: f. **indico**, IV, 3. alqm — sapien-
tem (3 Et.) §. 414, b.

praesentire: qui extis aut avibus aut ostentis
aut oraculis aut somniis futura praesentiant; D
II, 16.

2. sine: quam .. Graecia coloniam misit in
Aeoliam, Ioniam ... sine Pythio aut Dodonaeo
aut Hammonis oraculo? D I, 3.

oratio, Rede, Rednergabe, Vortrag, Darstel-
lung, Ausdrud: I. **Subject**: aberrat: f. **aberro**,
oratio (3 Et.) §. I, §. 19, a.

abest: ut iam oratio tua non multum a philo-
sophorum lenitate absit; L I, 11.

abhorret: neque oratio abhorrens a persona
hominis gravissimae; R I, 24.

adfert: haec .. oratio ... tantum modo ad-
fert, nihil evenisse, quod non opinandum fuisset;
T III, 55. videtur .. (oratio) auctoritatem adferre
peccandi; recte videretur, nisi ...; N III, 85.

adhibet: adhibet oratio modum; T V, 80.

aperit: *Grauigena de istoc aperit ipsa oratio;
N II, 91.

caret: ne quo ornamento in hoc genere dispu-
tationis careret Latina oratio; T II, 26.

coepit: etiamsi (oratio) aberrare ad alia coe-
perit; O I, 135.

cohortatur: quae (oratio) me in perorando
cohortabatur, ut meminisses ...; N III, 5.

completitur: cuius (Pisonis) oratio attende,
... satissime videatur Antiochi complexa esse sen-
tentiam; F V, 8.

conciat: eius (societatis) ... vinculum est
ratio et oratio, quae docendo, discendo, communi-
cando, disceptando, iudicando conciat inter se
homines coniungitque naturali quadam societate;
O I, 50.

confirmat: si tota oratio nostra omnem sibi
fidem sensibus confirmat; T I, 71. quamquam tua
me oratio confirmavit; D II, 100.

congruit: interpretis .. mentis oratio verbis
discrepat sententiam congruens; L I, 30.

coningit: f. conciat.
consentit: ut ... oratio ... ex omni parte
secum ipsa consentiat; T I, 8.

consequitur: cuius (Platonis) et vita et oratio
consecuta mihi videtur difficillimam illam socie-
tatem gravitatis cum humanitate; L III, 1. bene
agi (oratio) putat, si similitudinem veri consequatur;
T I, 8.

constat: ut tota dilucide et plane exornata
oratio sibi constet; T I, 8.

convenit: in quo .. maxime convenit in-
dicare vestra se oratio, tua praesertim, ... fortibus
viris commemorandis; F I, 86.

convenit: quod vereris, ne non conveniat no-
stris actibus ista oratio, quae spectat ad hor-
tandum; fr V, 57.

cupit: cupit .. (oratio) dicere nihil posse ad
beatam vitam deesse sapientem; F V, 84.

currit: proclivi currit oratio. venit ad extre-
mum; haeret in salebra; F V, 84.

debet: omnis .. in quaerendo ... oratio praescribere
primum debet ... EA RES AGATUR; F II, 3.
debet: honorem .. hinc generi non fuisse
deklarato oratio Catonis; T I, 8. quod .. oratio-
nem declarant refertae philosophorum sententiam;
N I, 6.

deducit: quando .. me in hanc locum deduxit
oratio; N III, 43.

deest: ut tibi deesse non possit oratio; F IV, 1.
deficit: neque .. est periculum, ne te de re
publica disserentem deficiat oratio; R I, 37.

deflectit: f. redit; T V, 80.
defluit: nescio quo pacto ab amicitias per-

factorum hominum ... ad leves amicitias defluxit
oratio; Lae 100.

delabitur: iam .. a sapientium familiarita-
tibus ad vulgares amicitias oratio nostra delabi-
bitur; Lae 76.

describit: quod ratio oratioque describeret;
R II, 66.

detrahit: haec .. oratio de ipsa summa mali
nihil detrahit; T III, 55. illa .. altera ratio et
oratio, quae simul et opinionem falsam tollit et
aegritudinem detrahit, est ea quidem utilior, sed
raro proficit; T I V, 60.

dicat: f. cupit. — digreditur: f. egreditur. re-
dit; D I, 109. — discrepat: f. congruit.

disputat: cum de re stabili et immutabili dis-
putat oratio; T I, 8.

ducat: ita me ad credendum tu ducit oratio;
T II, 42. sic agamus, ut nos ipsa ducat oratio;
N III, 5.

efficit: haec oratio non modo deos spoliat
motu et actione divina, sed etiam homines inertis
efficit; N I, 102.

egreditur: ut eo, unde egressa || digr. || est,
referat se oratio; O II, 77.

enavigat: ex quibus quoniam tamquam ex
scrupulis cotibus enavigavit oratio; T I V, 83.

est: definitiones .. et partitiones et horum lu-
minibus utens oratio ... est hominum ...; A II,
43. qualis est istorum oratio? A II, 44. qualis
(oratio) est in Timoeo Platonis; F II, 15. quasi
vero .. perpetua oratio rhetorum solum, non etiam
philosophorum sit; F II, 17. ubi omnis sensus (Epi-
curi) est oratio de summo bono; F II, 20. num-
quam facies. cur, nisi quod turpis oratio est? F
II, 74. nec .. in Torquati sermone quicquam im-
plicatum ... fuit nostraque ... dilectida oratio;
F III, 8. his de rebus et splendida est eorum et
illustris oratio; F V, 11. haec est nec omnia
aperientis praeter virtutem et virtutem ipsam suis
laudibus amplificantis oratio; F V, 72. eadem
nunc mea adversum te oratio est; F V, 80. per-
grata mihi || mihi fuit || oratio tua; F V, 96.

quae est .. eius (Socratis) oratio? T I, 97. sed
videamus, ne haec oratio sit hominum adsentan-
tium nostrae inbecillitati; T III, 13. illa eorum
perexigua oratio est; T IV, 9. quorum (Peri-
peticorum) est talis oratio; T IV, 43. neque
tam terribilis nlla fando oratio est; T V,
63. haec .. de libidine oratio est; T IV, 72.

qualis .. homo ipse esset, talem eius esse ora-
tionem; T V, 47. de sapiente .. haec omnia
oratio est; T V, 107. longa est oratio multaque
rationes, quibus doceri possit ...; N II, 26. quae
ipsa (somnia) tamen tam levia non sunt, quam
est Stoicorum de natura deorum oratio; N III, 95.

vestra oratio in causis ... potest esse vehementis
et gravis et copiosa, nisi ...? D I, 80. omnem
.. orationem fuisse eam, qua haruspiciae disci-
plina contineretur; D II, 50. quae est ... istorum
oratio tam exquisita, quae sit anteposenda bene
constitutae civitati publice iure et moribus? R I,
3. non committam, ut non sit inlustrior illa ipsa
res ... quam oratio mea; R I, 38. vereor, ...
ne ... quasi praecipiens cainsdam et docentis
et non vobiscum simul considerantis esse videatur
oratio mea; R I, 70. sin aliter (sensit), ...
oratio est tamen immanis; R III, 32. est .. digna
persona oratio; O I, 97. quae si longior fuerit
oratio; O II, 20. honesta oratio est; O II, 69.

capitalis oratio || oratio ||, ad aequationem
bonorum pertinens; O II, 73. est in manibus
oratio; Lae 96. orationem illam vanam testi-
monium esse landum suarum putant; Lae 98. an
alia quaedam esset erudita, alia popularis oratio;
P 4. talis (oratio) sit, qualis illa, quae neque

redargui neque convinci potest; Ti 8. § conciliat. detrahit. IV, 1. via; L 1, 27.
 excitat: ea (oratio) saepe universam (multitudinem) excitat [gloriam] || excitat ||; O II, 48. explicat: omni orationi cum iis rebus, de quibus explicat, videtur esse cognatio; Ti 8.
 exstat: quae ... exstat oratio; N II, 51. ipsius Appi exstat oratio; C 16.
 exultat: cum sit ... campus, in quo exultare possit oratio; A II, 112. in qua (virtutum laude) maxime ceterorum philosophorum exultat oratio; F I, 54.
 facit: facit ... per se || persaepe || ipsa sibi audientiam disertis senis compta || composita || et mitis oratio; C 28.
 flectit: si te ... Luculli oratio flectit; A II, 63. fluit: ut ait Homerus, „ex eius (Nestoris) lingua melle dulcior fubeat oratio“; C 31.
 fugit: ita taetra sunt quaedam, ut ea fugiat et reformidet oratio; T I, 108.
 habet: nescio quo pacto auctoritatem oratio non habet; F V, 13. ne quid habeat iniunctidatis oratio; N II, 138. quid habet illius carminis simile haec oratio? R I, 56. quo maiorem auctoritatem habet oratio; C 3.
 haeret: f. currit — iactat: f. consuescit. ingreditur: cum ... (oratio) ingressa est imitata et efflota simulacra; T 8.
 insidit: facile in animo forti contra mortem habita insedit oratio; T II, 11.
 iudicat: quorum oratio nihil ipsa iudicat, sed habetur in omnis partis; T V, 83.
 manat: ex hoc ... Platonis ... fonte nostra omnis manabit oratio; T V, 36 (27).
 movet: me ... oratio Luculli de ipsa re ita movit, ut docti hominis et copiosi et parati; A II, 64. nec me ex ea opinione ... ullius umquam oratio aut docti aut indocti movebit; N III, 5.
 nascitur: ex quo (iure civili) haec omnis est nata oratio; L I, 34.
 nitet: illorum vides quam nitent oratio; F IV, 5. offendit: oratio me istius philosophi non offendit; F I, 15.
 pergit: video iam, quo pergat oratio; R III, 44. ad stabilendas urbes sanandosque populos omnis nostra pergit oratio; L 1, 37.
 pertinet: f. est; O II, 73.
 placet: illa mihi placebat oratio de convenientia consensuque naturae; N III, 28.
 postulat: legationem aliquam nimirum ista oratio postulat; L 1, 10.
 potest: nec tua mihi oratio longa videri potest; F IV, 44. quo facilius oratio progredi possit longius; T II, 42. cuius (Catonis) me nunquam satiare potuit oratio; R II, 1. f. deest. est: D I, 80. Ti 8. exultat; A II, 112. — II, 1. iudico. reperio; A II, 17.
 praescribit: f. debet. praetervolat: nescio quo modo praetervolat oratio; F V, 77.
 procedit: ut ratione et via procedat oratio; F I, 29.
 proficit: f. detrahit; T IV, 60.
 progreditur: de quo progrediente oratione plura me dicturum puto; R I, 82. f. potest; T II, 42.
 pugnat: ratio ... nostra consentit, pugnat oratio; F III, 10. non ita dicimus, ut cum illo ... haec pugnare videatur oratio; F III, 39. ut cum eorum (philosophorum) vita mirabiliter pugnet oratio; T II, 12.
 putat: f. consequitur; Ti 8.
 rapit: quamvis multa cuiusque modi (oratio) rapiat; F II, 3.
 redit: sed ut ad propositum redeat oratio; T

IV, 5. sed redeat, unde aberravit oratio; T V, 84. oratio ... redeat illuc, unde deflexit; T V, 80. sed ut, unde hac digressa est, eodem redeat oratio; D I, 109.
 redudat: (Citolanus) est gravitate proxima, et redundat oratio; F V, 14.
 refert: f. egreditur. — reformidat: f. fugi repetit: nunc mea repetet oratio populi || Romanum || originem; R II, 3.
 satiat: f. potest; R II, 1.
 solet: f. II, 1. dico.
 spectat: quorsus ... haec spectat oratio? T I, 60. f. convenit.
 spoliat: f. efficit.
 tollit: f. detrahit; T IV, 60.
 vagatur: ut ... disputans non vaganti oratione, sed defixa in una re publica; R II, 22.
 valet: quid valet ... illa eloquentissimi viri, L. Crassi, copiosa magis quam sapiens oratio: „eripite nos ex servitute?“ P 41.
 venit: f. currit.
 versatur: invita in hoc loco versatur oratio; N III, 85. in qua (civili prudentia) omnis haec nostra versatur oratio; R II, 45. quoniam in populari ratione omnis nostra versatur oratio; L I, 19. quoniam omnis haec in religione versatur oratio; L II, 34.
 videtur: ita fortasse (oratio) etiam brevior videbitur; O II, 20. f. adfert; N III, 85. complectitur. consequitur: L III, 1. est; R I, 70. potest; F IV, 44. pugnat; F III, 39. — II, 1. deprobo. utitur: f. est; A II, 43.
 sphaer. Verba: honesta oratio, Socratica, Platonis etiam; F V, 84. quod si fiat, melior Ennii quam Solonis oratio; T I, 117. oratio Laelii, quam omnes habemus in manibus; R VI, 2. uberior oratio L. Crassi nec minus facta; O I, 133. f. II, 1. probo; T II, 3.
 II. nach Verben: I. Accusativus: accipio: accipite ... veterem orationem Archytas Tarentini; C 39.
 accommodo: f. accommodo, II. orationem (4 Et.) S. I, S. 30. a. — adhibeo: f. adhibeo, I. orationem (5 Et.) S. I, S. 70. b.
 adripio: ego querso, unde orationem, unde numeros, unde cantus (arripuerimus); N III, 27.
 antepono: f. est; R I, 3. — audio: f. audio, III. orationem (3 Et.) S. I, S. 279. a.
 avertio: ut ... repente avertas orationem; N III, 19.
 coeresco: nusquam orationem rapidam coeresco; F II, 3.
 como: f. I. facit.
 comparo: cum magnitudine utilitatis (oratio) comparatur; O II, 20.
 compello: cur eam (orationem) tantas in argustias et Stoicorum || ia || dumeta compellimus? A II, 112.
 compleo: quibus (artibus) perfecte ratio et oratio compleatur; F IV, 10.
 compono: f. I. facit. — concludo: f. concludo, III. orationem (4 Et.) S. I, S. 474. a.
 conficio: causarum instruum, quascumque defendi, nunc cum maxime conficio orationem; C 38.
 confirmo: quamquam nec argumentis nec rationibus certis eorum oratio confirmatur; Ti 83.
 consumo: f. consumo orationem (2 Et.) S. I, S. 522. b.
 converto: ad te ... mihi iam convertenda omnis oratio est; T IV, 59.
 convinco: f. I. est; Ti 8.
 deduco: deduc orationem tuam de caelo ad haec ceteriora; R I, 34.
 defigo: f. I. vagatur.

deprome: vereor, ne cui vestrum ex Socraticorum ¶ otiosorum, al. ¶ hominum disputationibus, non ex meo sensu deprompta ¶ deprompta ¶ haec videatur oratio; F 6.

derigo: ad quae (exempla) reliqua oratio derigatur ¶ deregatur ¶ mea; R II, 55.

desidero: cuius opinionis levitas confutata a Cotta non desiderat orationem meam; N II, 45.

detraho: longa de mea disputatione detracta oratio est; N II, 3.

dico: varium poema, varia oratio, ... voluptas etiam varia dici solet; F II, 10.

dicto: qui illis orationem dictavisses; F IV, 62.

efficio: orationem .. Latinam officis profecto legendis nostris pleniorum; O I, 2.

enervo: mollis et enervata putanda est Peripateticorum ratio et oratio; T IV, 38.

erudio: f. I. est; P 4. — exorno: f. I. constat.

explico: ut in utraque partem perpetua explicaretur oratio; Fa 1.

exquiro: f. I. est; R I, 3.

exaequor: quam (orationem) si ipse exequi nequeas, possis tamen Scipioni praecipere et Laelio; C 28.

expecto: cum ... silentio .. omnium reliqua eius (Scipionis) expectaretur oratio; R II, 64.

facio: ita fit cum gravior, tum etiam splendidior oratio; F III, 19.

fertur: cum .. fertur quasi torrens oratio; F II, 3.

fundo: f. 3. utor; L I, 62. — habeo: f. I. omne Serb: R VI, 2. habeo, III. orationem (6 St.) E. 127, b. de, III. orationem habeo (4 St.) B. I, E. 611, b.

instituto: tecum .. mihi instituenda oratio est; F V, 86.

intellego: cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio; F II, 15.

inveni: haec, quae est habita de universitate oratio a nobis, haud umquam esset inventa, si ...; Ti 52.

iudico: ut ab aliis possit (oratio) ipsa per se nullius auctoritate adiuncta iudicari; T V, 83.

labefacto: ne invidia verbi labefactetur oratio mea; F I, 43.

lego: poema, orationem cum aut scribis aut legis; F II, 107. lege orationes Gracchi, patronum aerarii esse dices; T III, 43. ut non solum orationes meas, sed hos etiam de philosophia libros, qui iam illis fere se aequarunt, studiosae legas; O I, 3.

mando: qui cum cetera litteris mandarent, alii ius civile, alii orationes suas, alii monumenta maiorum; T IV, 5.

oppromo: quae iam oratio non a philosopho aliquo, sed a censore opprimenda est; F II, 30.

orno: quae requirebant orationem ornata et gravem; F IV, 6.

peroro: omnem .. orationem eius (Platonis) de legibus perorata esse uno aetivio die; L II, 69.

pono: ne in eo, quod attingendum fuit, quam in eo, quois causis id attingimus ¶ attingimus ¶ longior ponatur oratio; Ti 30.

praetermitto: qua oratione praetermissa minime necessaria; T IV, 23.

probo: si orationes, quae nos multitudinis iudicio probari volebamus—; T II, 3. mihi egregie probata est oratio tua; T IV, 8.

propello: an eam (orationem) ante paululum dialecticorum remis propellerem; T IV, 9.

puto: f. enervo. — redarguo: f. I. est; Ti 8.

refello: ita .. vivunt quidam, ut eorum vita refellatur oratio; F II, 81. cogito ... non tam refellere eius orationem quam ea ... requirere; N III, 4.

refercio: f. I. declarat; N I, 6.

reperio: orationem nullam putabant illustriorem ipsa evidentia reperiri posse; A II, 17, in omnibus ista rebus, quae coniectura investigari videntur, anceps reperitur oratio; D II, 55.

requiro: f. orno.

revoco: danda .. opera est, ut ... ad haec revocetur oratio; O I, 135.

scribo: cum iam rebus transactis et praeteritis orationes scribimus, non irati scribimus? T IV, 55.

f. lego; F II, 107.

suscipio: omnis oratio contra Academiam suscipitur a nobis, ut ...; A II, 18. mihi .. haec oratio suscepta non de te est, sed de genere toto; O II, 45.

termino: ut aliquando terminetur oratio; fr V, 97.

trado: quae (oratio Archytas) mihi tradita est, cum essem adolescens Tarenti cum Q. Maximo; C 39.

traduco: a disputandi subtilitate orationem ad exempla traducimus; T III, 56.

vinco: illius (Crassi) vendibilem orationem religio deorum immortalium nobis defendentibus facile vincebat; Lae 96.

usurpo: apud quem (Platonem) saepe haec oratio usurpata est, ut ...; T V, 34.

2. Dativ: admisceo: animadvertas ... verus ab iis (philosophis) admisceri orationi; T II, 26.

aequo: f. I. lego; O I, 3.

congruo: erat in homine ... orationi vita admodum congruus; R II, 1.

impono: permagnam tu quidem expectationem ... inponis orationi meae; R I, 37.

respondeo: eius orationi non sane desidero quid ¶ quod ¶ respondeam; D I, 9.

sum: f. I. explicat.

3. Ablativ: egeo: f. egeo, II. oratione (3 St.) B. I, E. 795, b.

sum: eo .. erant voltu, oratione, ... ut eos Argivus aut Sicyonius diceret; T III, 53.

utor: uti oratione perpetua malo quam interrogare aut interrogari; F I, 29. qua (oratione) facit eum (Socratem) Plato usum apud iudices iam morte multatum; T I, 97. utinam, quem ad modum oratione sum usus aliena, sic mihi ore uti liceret alieno; R III, 8. non solum illa subtili disputatione (animus) sibi utendum putabit, sed etiam fusa latius perpetua oratione, qua regat populos, qua stabiliat leges, qua castiget improbos, qua teneatur bonos, qua laudet claros viros, qua praecpta salutis et laudis apte ad persuadendum edat suis civibus, qua hortari ad decus, revocare a ¶ ab ¶ flagitio, consolari possit adfectos factaque et consulta fortium et sapientium cum improborum ignominia sempiternis monumentis proderet; L I, 62. nec est umquam longa oratione utendum, nisi ... utile est; L III, 40. ratione uti atque oratione prudenter ... decet; O I, 94.

4. mit Präpositionen: dico: ad pauca etiam nunc dicam ad reliquam orationem tuam; F II, 85.

disco ex: nec tamen didici ex oratione tua ...; R II, 64.

insum in: si .. inest in oratione mixta modestia gravitas; O II, 43.

quaero de: non .. hoc loco de ingenis aut de orationibus nostris, sed de specie figurae quaeritur; N I, 78.

relinquo in: quam multa ... exempla in orationibus bene dicendi religerunt; F IV, 5.

scribo in: quod ... solum fieri ... in oratione Crassi scriptum copiose videmus; N II, 63.

sum in: non est .. vitium in oratione solum, sed etiam in moribus; F II, 30. ut in Catonis oratione est; O III, 104. quanta illa ¶ illi (Scipioni) ¶

... fuit gravitas, quanta in oratione maiestas! Lae 96.

III. **nach** **Subiectivum**: I. **Genetivus**: expers: sunt . . . (ferae) rationis et orationis expertes; O I, 50. 2. **Dativus**: similis: orationi . . . facta (esse) similia, factis vitam; T V, 47.

IV. **nach** **Substantivum**: I. **Genetivus**: angustia: angustia . . . conclusae orationis non facile se ipsa totatur; N II, 20. consuetudo: virtutibus . . . videris . . . ad consuetudinem nostrae orationis vitia posuisse contraria; F III, 40.

contentio: quin contentio orationis [orationis]|| maiorem vim habet ad gloriam; O II, 48. contortiones: maius est . . . has contortiones orationis quam signorum ortus obitusque perdisce; F 17.

disciplina: tradebatur omnis dialecticae disciplina, id est orationis ratione conclusae; A I, 32. excursio: haec fuerit nobis tamquam levis armaturae prima orationis excursio; D II, 26.

explicatrix: vis dicendi adhibebatur, explicatrix orationis perpetuae ad persuadendum accommodata; A I, 32.

facultas: ut par sis in utriusque orationis facultate; O I, I.

filium: sed aliud quoddam filium orationis tuae; Lae 25.

flos: Cato . . . in ea est haeresi, quae nullum sequitur florem orationis; P 2.

flumen: venit flumen orationis aureum fundens Aristoteles; A II, 119. sic orationis flumine reprehensive convicia diluuntur; N II, 20.

genus: neque tamen genus id orationis in consolando non valet, sed id [||id||] haud sciam an plurimum; T III, 55. negabat (Carnedes) genus hoc orationis quiquam omnino ad levandam aegritudinem pertinere; T III, 60. ego vero istud ipsum genus orationis, quod polliceris, expecto; R I, 38. unum illud mihi videris imitari, orationis genus; L II, 17. hoc quoque colendum est aequabile et temperatur orationis genus; O I, 3. index: cum orationis indicem vocem habeamus; O I, 133.

inrisores: veniant . . . isti iuriores huius orationis ac sententiae; P 13. lenitudo: ea, quae Anticles laudat Ulixi pedes abluens: lenitudo orationis, mollitudo corporis; T V, 46.

levitas: ex hoc genere toto perspicui potest levitas orationis eorum; A II, 53.

natura: cum . . . ipsa natura accuratae orationis hoc profiteatur; A II, 44. ea scientia et verborum vis et natura orationis potest perspicui; F I, 63.

obscenitas: nec actio rerum illarum aperta petulantia vacat nec orationis obscenitas; O I, 127.

ornamenta: quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta (Epicurus) neglexerit; F I, 14.

ornatus: quando . . . nobis . . . ullus orationis vel copiosae vel elegantis ornatus defuit; F I, 10. pars: prior . . . pars orationis tuae faciebat, ut mori cuperem; T I, 112.

ratio: cum duplex ratio sit orationis; O II, 48. siccitas: si orationis est siccitas; N II, 1.

societas: eadem . . . natura vi rationis hominem conciliat homini et ad orationis et ad vitae societatem; O I, 12.

suaavitas: responsum est singulari illum (Platonem) suaavitate orationis fore; D I, 78.

vanitas: quid de iis existimandum est, qui orationis vanitatem adhibuerunt? O III, 58.

ubertas: quibus (elementis) ubertas orationis adhiberi vix potest; F III, 19. cui (Alcidamanti)

... ubertas orationis non defuit; T I, 116. ei (Academiae orator) vicissim reddit ubertatem orationis et ornamenta dicendi; Fa 3.

vela: quarebamus . . . utrum panderem vela orationis statim an . . . T IV, 9.

vis: omitto . . . orationis vim, quae conciliatrix est humanae maxime societatis; L I, 27. quoniam magna vis orationis est, eaque duplex, altera contentiones, altera sermonis; O I, 132.

usus: ad usum . . . orationis incredibile est . . . quanta opera machinata natura sit; N II, 149.

2. **mit** **Präpositionem**: patronus contra: qualis tum patronus iustitiae fuit (Laelius) contra accuratam orationem Philii! Lae 25.

simulator in: in omni oratione simulatorem, quem *εἰσῆρα* Graeci nominantur, Socratem accipimus; O I, 108.

V. **Imitatio**: I. **Ablativus**: adlicere: quibus (epistulis) praecipunt, ut oratione benigna multitudinis animos ad benivolentiam alliciant; O II, 48. asper: f. durus.

capi: una allicuius, quem primum audierunt, oratione capti; A II, 8.

castigare: f. II, 3. utor; L I, 62.

comprobare: nec . . . hoc oratione solum, sed multo magis vita . . . (Epicurus) comprobavit; F I, 65.

consolari: f. II, 3. utor; L I, 62.

contineri: f. I. est; D II, 50.

corrumpere: mihi . . . hoc plus mali facere videtur, qui orationem, quam qui pretio iudicem corrumpit, quod . . .; R V, 11.

defendere: reliqua . . . multa et varia oratione defendunt; A II, 41. miseram esse senectutem, quae se orationis defenderet; C 62.

delectari: quamquam admodum delectatus sum eius oratione perpetua; F II, 3.

disputare: perpetua oratione contra disputatur; F II, 2. f. I. vagatur.

durus: (Stoici) horridiores evadunt, asperiores, duriores et oratione et moribus; F IV, 78.

edere: f. II, 3. utor; L I, 62.

eici: hoc simile tandem est? non risu *potius* quam oratione eiciendum? F IV, 31.

excoli: f. splendescere.

exordiri: tum ego . . . huius modi quaedam oratione sum exorsus; A II, 64.

explicari: explicanda est oratione communis condicio lexque vitae; T IV, 62.

horridus: f. durus

hortari: f. II, 3. utor; L I, 62.

induci: ita . . . ut facerem, et orationibus inducebar tuis et versibus; L II, 2.

laudare: f. II, 3. utor; L I, 62.

locuples: huius (posterus), Lyco, oratione locuples, rebus ipsis ianior; F V, 13.

mederi: qua (oratione) medeantur animis nec eos turbulentos esse patiantur; T IV, 9.

moveri: non mediocriter movere actoritate tua . . . orationeque ea; N III, 5.

pati: f. mederi.

percurrere: quas . . . (dissimilis hominum procreations) percurrere oratione facile est; D II, 96.

perfectio: usus . . . eius (virtutis) est maximus civitatis gubernatio et earum ipsarum rerum . . . reapse, non oratione perfecta; R I, 2.

perfici: omni . . . oratione illud certe perfectum est, ut mortem non ducere in malis; T I, 112.

persuadere: qui (civis) id cogit omni imperio legumque poena, quod vix paucis persuadere oratione philosophi possunt; R I, 3.

prodere, regere: f. II, 3. utor; L I, 62.

relinquere: Epicurus re tollit, oratione *relinquit* deos; N I, 123.

revocare: f. II, 3. utor; L I, 62.

splendescere: nihil (est) tam horridum, tam incultum, quod non splendescat oratione et tamquam excolatur: P 3.

stabilire: f. II, 3. notor; L I, 62.
suavis: Theophrastus ..., vir et oratione suavis et ita moratus, ut ...; A I, 33.

tractare: quas (adsensiones) prima oratione tractavi; Fa 40.

trieri: f. II, 3. notor; L I, 62.
vinci: numquam ullius oratione victi sententia desistemus; F I, 63.

2. **Oratio** in: quid verum, quid falsum, quid rectum in oratione praeveniret (esset); A I, 19. in qua (oratione Cato) obiecit ut probrum M. Nobiliori, quod is in provinciam poetas duxisset; T I, 3. quem (C. Laelius) potius audiam dicentem de religione in illa oratione nobili quam quemquam principem Stoicorum; N III, 5. ut fit in omni oratione || ea ratione, al. || saepissime; D II, 115. maxime .. hoc in hominum doctorum oratione mihi mirum videri solet, quod ..; R I, 11. quoniam .. saepius .. genus eius hominis erit in reliqua nobis oratione tractandum *; R II, 51. ex me audies, quid in oratione tua desiderem; R II, 64. in orationibus .. multa, sed inepta elatio || + multas ineptas datio ||; L I, 7. vis .. maior in illis (orationibus) dicendi; O I, 3. ut, quem ad modum in oratione constanti, sic in vita omnia sint apta inter se et convenientia; O I, 144. in omni oratione mementote eam me senectitem laudare, quae ..; C 62.

VI. **Orator**: liberentur ... frater, + quod istam orationem tecum prolaber; L I, 52.

oratiuncula, f. rime Rebe: de quibus (capedunculis) in illa aureola oratiuncula dicit Laelius; N III, 43.

orator, Rebner: I, 1. accusat: f. II, 1. probo.

consequuntur: ut ... nec imperatores nec oratores ... quicquam magna laude dignum sine usu et exercitatione consequi possunt, sic ...; O I, 60. defendit: f. II, 1. probo.

est: f. IV, 2. libri de.
existent: ab his oratores, ab his imperatores ... existerunt; F V, 7. quam brevi tempore quot et quanti poetae, qui autem oratores extiterunt! T IV, 5.

habet: cum hoc genere philosophiae, quod nos sequimur, magnam habet orator societatem; subtilitatem enim ab Academia mutatur et ei vicissim reddit ubertatem orationis et ornamenta dicendi; Fa 3.

imitantur: postea .. quam fuit, quem (poetae, oratores) imitantur; F I, 10.

irascitur: oratorem .. irasci minime decet, simulare non dedecet; T IV, 55.

languescit: orator metuo ne languescat senectute; C 28.

mutatur: f. habet.
possunt: f. consequuntur.

proveniunt: s. proveniebant oratores novi, stulti adulescentuli; C 20.

reddit: f. habet. — simulat: f. irascitur.
sunt: Rebe: at quantus orator! T V, 103.

2. sum: aguntur ista praecelare, et ab oratore quidem melius, si modo est orator, quam ab ullo histrione; T IV, 55.

II, 1. complector, erudio: oratorem celeriter complexi sumus, nec eum primo eruditum, aptum tamen ad dicendum, post autem eruditum; T I, 3.

extinguo: videmus, quibus extinctis oratoribus quam in paucis aequis, quanto in paucioribus facultas, quam in multis sit audacia; O II, 67.

II.

habeo: is .. (Sisenna) neque orator in numero vestro unquam est habitus; L I, 7. nisi forte Demetrius Phalereus in hoc numero haberi potest, disputator subtilis, orator parum vehemens, dulcis tamen; O I, 8.

lando: oratores .. laudari video; A I, 10.

probo: oratorem .. non modo accusantem, sed ne defendentem quidem probant sine aculeis iracundiae; T IV, 43.

2. concedo, sum: nec .. histrionibus oratoribusque concedendum est, ut his haec apta sint, nobis dissoluta; O I, 129.

desum: quando .. nobis, vel dicam aut oratoribus bonis aut poetis, ... ornatus defuit? F I, 10.

quaero: quis est, qui aut bellatori aut imperatori aut oratori quaerat aliquid? T IV, 53.

3. sum in: f. 1. exstinguo.

III. proprius: quod est oratoris proprium, apte, distincte, ornate dicere; O I, 2.

IV, 1. alqs: ut ego non modo tecum Servium Galbam ... verum me Atticorum quidem oratorum quemquam aut suavitatis *; R III, 42.

actio: ut auditoris iram oratoris incendat actio; T IV, 43.

copia: quom tanta causa est, ut opus sit oratoris copia vel ad hortandum vel ad docendum; L III, 40.

iudices: foederum ... indotiarum ratorum || + oratorum || fetiales iudices, nontii || + non || sunt; L II, 21.

laus: oratorum .. laus ita ducta ab humiliter venit ad summum, ut ...; T II, 5. brevitatem non modo senatoris, sed etiam oratoris magna laus est in sententia || [in sent.] ||; L III, 40.

munus: est .. munus eius (oratoris) non ingenii solum, sed laterum etiam et virium; C 28.

praeccepta: nos .. praecceptis dialecticorum et oratorum etiam ... sic parentes, ut legibus; A I, 5.

2. cognatio enim: qui (Peripatetici) sibi cum oratoribus cognationem esse ... dicant; A II, 115.

libri de: tres (libri) erunt de oratore, quartus Brutus, quintus orator; D II, 4.

V. ab: f. I, 2.

oratorie, rebnerifq: disserendi .. abisidem non dialectice solum, sed etiam oratorie praeccepta sunt tradita; F V, 10.

oratorius, rebnerifq, des Rebner, den Rebner betreffend: exercitationes: quoniam oratorias exercitationes non tu quidem ... reliquisti, sed certe philosophiam illis anteposuisti; Fa 3.

genus: cum ea, quae dicuntur in scholis *Oratoriae*, ad nostrum hoc oratorium transfero dicendi genus; P 5.

laus: si aliquid oratoriae laudis nostra attulimus industria; T I, 6.

libri: nostri .. oratorii libri in eundem librorum numerum referendi videntur; D II, 4.

opus: quom sit opus ... unum hoc oratorium maxime; L I, 5.

ornamenta: Cato ... de diis immortalibus, de caritate patriae Stoico solet oratoris ornamentis adhibitis dicere; P 3.

studia: nec ... oratoria illa studia deserui; Fa 3.

vis: huic (dialecticae) quasi ex altera parte oratoria || [oratoria] || vis dicendi adhibebatur; A I, 32.

Oratrix, Bermitterin, Färlprecherin: quae ex Sabinis virgines raptas postea fuerant oratrices pacis et foederis; R II, 14.

orbis, ἄρκος, Ἐσθήβη, Ἐρβφρεis: I. **Subject:** cingit: continere ardore lucis orbem (Parmenides efficit), qui cingat caelum, quem appellat deum; N I, 28.

definiunt: qui (orbis) caelum quasi medium dividunt et aspectum nostrum definiunt; D II, 92.

denuntiat: cum ... orbis illius generis alterius immutatus et rectus omnia animo mentique denuntiat, tum ...; Ti 28.

dividunt: f. definiunt.

est: cum .. duae formae praestantes sint, ex solidis globus, ... ex planis autem circulus aut orbis, qui ἄρκος Graece dicitur; N II, 47. cum ... illi orbis ... varietatem maximam habeant alique in aliis locis sint; D II, 92. possum dicere: „si in sphaera maximi orbis erunt“, possum dicere: „quia in sphaera maximi orbis erunt“; Fa 16. miri ... sunt orbis et quasi circumitus in rebus publicis commutationum et vicissitudinum; quos cum cognosce sapientia est, tum vero proderent impendunt in gubernanda re publica moderantem cursum atque in sua potestate retinentem ... divini paeae est viri; R I, 45. exilium ... non is (terribile est), qui omnem orbem terrarum unam urbem esse ducunt; P 18. f. II, 1. cieo. divido.

finiunt: f. II, 1. nomino. — habent: f. est; D II, 92. — impendent: f. est; R I, 45.

liquitar: «dextrorsum orbem flammam radiatum solis liquer cursu novo»; D I, 44.

permelitar: cum .. eos (ambitus) permensus est idem et semper simi similis orbis; Ti 83.

possunt: f. II, 1. nomino.

vertit: omnis .. orbis eorum (siderum) quasi helioae inflexione vertebat; Ti 31.

II. **nach Verben:** I. amplector: ita cum (deus) alterum esset exteriorem, alterum interiorem amplecti orbem; Ti 25.

appello: f. I. cingit.

cieo: eo .. motu, cuius orbis semper in eodem erat eodemque modo ciebat, undique (deus) est eas (coniunctiones) circumplexus; Ti 24.

circumscribo: quod (sententiae Pyrrhonis, Aristonis, Erilli) in hunc orbem, quem circumscriptimus, incidere non possunt; F V, 23.

cognosco: f. I. est; R I, 45.

conficio: ea .. (stella) eundem XII signorum orbem annis XII conficit; N II, 52. quae (stellae) globosae et rotundae ... circulus suos orbisque conficiunt celeritate mirabili; R VI, 15. annus, ubi sol suum totum confecit et peragravit orbem; Ti 32.

dico: f. est; N II, 47. — IV. pars; D II, 89.

distribuo: cum videmus ... in eodem orbis in duodecim partes distributo quinque stellas ferri; T I, 68.

divido: in sphaera maximi orbis medi inter se dividuntur; Fa 15. 16. non et sunt in sphaera maximi orbis, et si non medi inter se dividuntur; Fa 15.

efficio: f. I. cingit.

facio: quattuor (orbis deus fecit) et inter se disparas et dissimilis trium reliquorum; Ti 25.

habeo: eodem .. (seclere impulsus), quo in orbem terrae (habes infestum); R III, 24.

lustror: f. **lustror** orbem (3 Et.) S. 486. b.

moveo: septem orbis disparas duplo et triplo intervallo (deus) moveri iussit contrariis inter se cursibus; Ti 25.

nomino: qui (orbis) a Graecis ὀρβφρεis nominantur, a nobis „fientes“ rectissime nominari possunt; D II, 92.

note: illum (orbem deus) eiusdem naturae, hunc alterius notavit; Ti 25.

nuncupo: quem vos, ut a Graecis acceptura orbem lacteum nuncupatis; R VI, 16.

peragro: f. conficio; Ti 32.

prospicio: f. I. est; R I, 45.

teneo: quinque .. stellae eundem orbem tenentes, aliae propius a terris, aliae remotius; N I, 87. huic .. (stellae Iovis) proximum inferiorem orbem tenet Ἰφροειδης, quae stella Martis appellatur; N II, 53. cuius (populi) imperio in orbis terrae tenetur; R III, 24.

verto: hic ille iam vertetur orbis; R II, 45.

voco: quam (insulam) nos orbem terrae vocamus; N II, 165.

2. contemplor ex: ex quo (orbe) omnia mihi contemplanti praeclara cetera ... videbantur; R VI, 16.

incido in: f. I. circumscribo.

subicio sub: cum ... tota se luna sub orbis solis subiecisset; R I, 25.

sum in: f. IV. pars; D II, 89.

suspicio in: in quo (orbe) neque figuram divinam neque sensum quisquam suspicari potest; N I, 28.

III. **nach Subjectis:** dissimilis: f. II, 1. facia.

IV. **nach Substantibus:** celeritates: eorum ... trium (orbium deus) fecit pares celeritates; Ti 25.

circuitus: circumitus .. solis orbium V et VI et CCC ... conversionem conficiunt annuum; N II, 49. cuius (orbis) naturalem motum atque circuitum a primo dicite agnoscere || atque cognoscite ||; R II, 45. nox ... et dies ... unum circuitum orbis efficit sapientissimum; Ti 32.

imperium: f. patrociniun.

impulsus: hic est .. ille (sonus), qui ... impulsu et motu ipsorum orbium efficitur; R VI, 18.

latitudo, longitudo: (stella Veneris) et latitudinem lustrans signiferi orbis et longitudinem; N II, 53.

motus: f. circuitus; R II, 45. impulsus.

pars: sol duabus unius orbis ultimis partibus definiens motum cursus annos conficit; N I, 87.

vim quandam esse aiunt signifero in orbe, qui Graece ζῆλαρδης dicitur, talem, ut eius orbis una quaeque pars alia alio modo moveat inmutetque caelum; D II, 89. cum .. in eam ipsam partem orbis venerint, in qua sit ortus eius, qui nascatur, aut in eam, quae coniunctum aliquid habeat aut consentiens; D II, 89.

patrociniun: illud patrociniun orbis terrae verius quam imperium poterat nominari; O II, 27.

V. **Imflaub:** I. coneci: novem tibi orbibus vel potius globis conexus sum omnia; R VI, 17.

converti: «Cynosurus» cursu interiore brevi convertitur orbis; A II, 66. N II, 106.

zum Sag: cur ... sol ... nec longius progreditur solstitiali orbi itemque brumali; N II, 37.

progredi: orbi terrarum comprehensos; R V, 10.

2. in (acc.): f. in, A, IV, 1 (3 Et.) S. 256. a.

— abl.: «tum gelidum valido de pectore frigus anhans corpore semifero magno Capricornus in orbe»; N II, 112. in infimo .. orbe luna radius solis accensa convertitur; R VI, 17. quae .. in orbibus eorum (deorum) conversiones quaeque antecessiones eveniant; Ti 37. f. II, 1. distribuo.

orbitas, ῥιμβετοβίγλειτ: I. habent: exilia orbitates magnam vim habere ad male misereque vivendum; T V, 24.

obhne Verbo: bonum liberi, misera orbitas; F V, 84. caret oculis, odiosa caecitas; liberia; orbitas; T I, 87.

II. addo: adde eodem exilia, luctus, orbitales; T V, 16.

fero, praedico: similiter commemorandis exemplis orbitates quoque liberum praedicantem, eorumque, qui graviter ferunt, luctus aliorum exemplis leniantur; T III, 58.

orbo, berauben, verweißt, machen: I. philosophia: quae (philosophia) ... privat adprobatione omni, orbat senibus; A II, 61.

II. alqm: num .. is (Empedocles) excaecat nos aut orbat senibus? A II, 74. multa ... scripsit non ad usum aliquem sum, qui erat orbatas, sed ...; F V, 54. si gerendis || gerundis || negotiis orbatas possit paratissimis vesci voluptatibus; F V, 57. miserum (esse) Cn. Pompeium, qui tanta gloria sit orbatas; T I, 12. quod eos (suos) orbatas vitae commodis arbitretur; T I, 30. Primum tanta progrege orbatum ... hostilis manus interem; T I, 85. eos, quibus orbatas sumus, esse cum aliquo sensu in iis malis, quibus volgo opiantur; T I, 111. «cum decore atque omni me orbatum laude recorder»; T III, 18. tu te, Thyesta, damnabis orbabique luce propter vim sceleris alieni? T III, 26. pristinis orbatas muneribus haec studia renovare coepimus; D II, 7. Theseus Hippolyto filio non esset orbatas; O I, 32. cur orbatas rei publicae muneribus ad hoc nos studium potissimum contulissemus; O II, 6. moveor .. tali amico orbatas; Lae 10. si illis plane orbatas essem; Lae 104.

animal: ipsem .. animal orbatas animo; A II, 31.

populum: * iusto .. rege cum est populus orbatas; R I, 64.

sedem: a sede .. ipsa tanta ingenii magnitudine orbatas desiderari illam vocem puto; F V, 4. senectutem; quibus non modo non orbari, sed etiam augeri senectus solet; C 17.

orbis, verweißt, finberlos, beraubt: A. alqs: sit .. idem caecus, debilis, .. exsul, orbis, egens; F V, 84. «arce et reliqua orba sum»; T III, 44. mundus: quinque .. reliquis motibus orbum eum (mundum) voluit esse et expertem; T I, 36.

plebs: «sancti .. (tribuni) sunt neve plebem orbam tribunis relinquunt || relinquunt ||»; L III, 9. ratio: quam (rationem) nunc prope modum orbam esse in ipsa Graecia intellego; N I, 11.

senex: hereditatis spes ... quem nutum locupletis orbi senis non observat? P 39. B. tributa: Corinthios video publicis equis assignandis et alendis orborum et viduarum tributis fuisse quondam diligenter; R II, 36.

ordino, orbnen: in quo (caeli complexu) cum admirabilitate maxima igneae formae cursus ordinatos definiunt; N II, 101.

ordior, anfangen, beginnen, ausgehen: I. I. nuper (nisi): hinc .. est ordiendum; F III, 16. inde igitur .. ordiendum est; F V, 83.

2. alqs: qui (Democritus) ita sit || est || ausus ordiri: «haec loquor de universis»; A II, 78. unde igitur ordiari? T II, 42. profunde ordire; Fa 4. ordire igitur; L II, 7. «a love Musarum primordia», sicut in Aratio carmine orsi sumus; L II, 7. f. n. I. ordior (12 St.) B. I, 6, 7, b.

II. In finitio: iam ordire explicare, quaeso, de iure civili quid sentias; L I, 14.

III. alqd: quom semel quid orsus sum; L I, 9. causam: ab eo nobis causa ordienda est potissimum; L I, 21.

ordo, Reihe, Ordnung, Stand, Klasse, Abtheilung, Reihenfolge: I. Subject: accedit: quorum ordo proxime accedit, ut secundus sit, ad regium principatum; F III, 52.

apparet: in quibus nulla temeritas, sed ordo apparet et artis quaedam similitudo; N II, 82.

caret: invidia .. summus ordo caret; L III, 24. «is ordo vitio caret, ceteris specimen esto»; L III, 28. late patet || (t) laterat || .. ut vitio caret ordo; L III, 28.

cogit: eam (aeternam naturam) suspiciendam admirandamque hominum generi ... ordo .. rerum caelestium cogit confiteri; D II, 148. quem .. astrorum ordines ... non gratum esse cogunt; L II, 16.

declarat: senum .. astrorum ... maxime declarat ordo eorum atque constantia; N II, 43. defatigat: ille ... etiam tuus est totus ordo gratissimamque memoriam retinet consulatus tui, ... non modo censors, sed etiam iudices omnes potest defatigare; L III, 29.

delectat: admiriculorum ordines (me delectant); C 53.

est: qui videant, quanta sit etiam apud deos moderatio, quantus ordo; F IV, 11. quartam causam esse ... solis, lunae siderumque omnium distinctionem, varietatem, pulchritudinem, ordinem; N II, 15. res caelestes omnesque eae, quarum est ordo sempiternus, ab homine confici non possunt; N II, 16. cedo tandem, qui sit ordo aut quae concursatio somniorum; D II, 146. gravitatem res habet, quom frequens ordo est; L III, 40. quod unum hoc animal sentit, quid sit ordo; O I, 14. mei sunt ordines, mea descriptio; C 59. f. accedit. caret; L III, 28. defatigat. vacat; L III, 10.

inest: in quo (genere honesti) inest ordo et moderatio; F II, 47. omnis ordo, veritas, ratio, constantia (in caelo inest); N II, 56.

placet: mihi ... ordo iste rerum placet; L III, 5.

potest, retinet: f. defatigat.

significat: ordo .. siderum et in omni aeternitate constantia neque naturam significat ... neque fortunam; N II, 43.

timet: cum .. et homo hominem et ordo ordinem (timet); R III, 23.

trahit: incredibilis .. me rerum traxit ordo; F III, 74.

vacat: caelestium .. admirabilem ordinem incredibilemque constantiam ... qui vacare mente putat; N II, 56. «is ordo vitio vacato, ceteris specimen esto»; L III, 10.

versatur: ordo .. et constantia et moderatio et ea, quae sunt his similia, versantur in eo genere; O I, 17.

volunt: si ordines reliqui principis ordinis consilio rem publicam gubernari velint; L III, 28.

II. nach Verben: I. adhibeo: illis .. rebus ... modum quandam et ordinem adhibentis; O I, 17. talis est .. ordo actionum adhibendus, ut ...; O I, 144.

adiungo: quid, si || quod si || ... eis ... nostrum scribendis ordinem adiungimus? F I, 6.

adoro: cum .. admiraretur Lysander ... detectos || dir. || in quincuncem ordines; C 59.

appello: fatum .. id appello, quod Graeci εἰσαπέφην, id est ordinem seriemque causarum; D I, 125.

cognosco: cum parentis ordinem cognovissent, hunc sequebantur; T I, 47.

conservo: f. conservo, III, 2. ordinem (4 St.) B. I, 6, 503, a.

contemplor: ut essent, qui .. caelestium ordinem contemplantes imitantur eum vitae modo atque constantia; C 77.

definio: ordinem (Stoici) sic definiunt: compositionem rerum aptis et accommodatis locis; O I, 142.

derigo: f. admiror.

discribo: quam commode ordines discripti
 || descr. || aetates, classes, equitatus: R IV, 2.
 facio: rerum ordo et descriptio disciplinae
 (facta est); A I, 17.

imitor: f. contemplor.
 intericio: f. 4. concino ex.
 invenio: inventus est .. ordo in iis stellis,
 qui non putabatur; D II, 146.
 iudico: colorum etiam et figurarum *, tum
 || figurarum [tum] || venustatem atque ordinem ...
 oculi iudicant; N II, 145.
 mando: mandavi .. memoriae ... ordinem
 argumentorum tuorum; N III, 10.
 miror: quem (ordinem) ... nonne miraris? F
 III, 74.

partio: scensores ... pecunias, aevitatis, ordines
 partiuntur; L III, 7.
 perturbor: perturbata .. semel ratione et ordi-
 ne; T 26.

puto: f. invenio.
 sequor: ordinem sequuntur; F IV, 8. f. co-
 gnosco.

specto: caeli signorum admirabilem ordinem
 ... magis spectat; fr V, 53.
 teneo: quoniam tenes ordinem legum; L III, 30.
 timeo: f. I. timet.
 tollor: tollitur ... ordo gerendorum negotiorum;
 F IV, 68.

video: simul ... vidit .. rerum agendarum
 ordinem et, ut ita dicam, concordiam; F III, 21.
 cum ... tam ratos astrorum ordines ... viderit;
 N II, 97.

2. sum: concedi sibi oportere, quod iis, qui
 inferioris ordinis essent, liceret; L III, 30.
 3. convenio: eae (artes) sunt iis, quorum ordini
 conveniunt, honestae; O I, 151.

4. adduco in: eas (particulas) primum con-
 fusas, postea in ordinem adductas mente divina;
 A II, 118. quicquid erat, ... id .. (deus) ex in-
 ordinatio in ordinem adduxit; T 9.

concino ex: ex summis et infimis et mediis
 || et || interieciis ordinibus ut sonis moderata ra-
 tione civitas consensu dissimillimorum concinit;
 R II, 69.

dico de: de ordine rerum ... dicendum est;
 O I, 142. quid de pratorum viriditate aut arborum
 ordinibus ... plura dicam? C 57.

dilato in: haec lex dilatata in ordinem con-
 cunctum coangustari etiam potest; L III, 32.
 evello ex: quae (verba) rursus dum sibi evelli
 ex ordine || ore || (Stoici) nolunt; F IV, 78.

pono in: quoniam ... id .. (decorum) positum
 est in tribus rebus, formositate, ordine, ornato ad
 actionem apto; O I, 126.

refero ad: mox referam me ad ordinem; A II, 66.
 sum de: altera (causa est) de temporum ordine
 caelique constantia; N III, 17. — in: in quo (or-
 dine) nihil est temerarium, nihil varium, nihil
 fortuitum; N II, 43.

suscipio ex: quartus (modus est susceptus) ex
 astrorum ordine caelique constantia; N III, 16.
 venio in: ne veniet quidem in eum ordinem
 quisquam vitii particeps; L III, 29.

versor in: (honestum versatur) in omnium,
 quae sunt quaeque dicuntur, ordine et modo; O I, 15.

III. **nach Subjectiva:** I. particeps: naturam
 esse ... vim participem rationis atque ordinis
 tamquam via progredientem; N II, 81.
 2. honestus: cum isti ordini ne honestus qui-
 dem (quaestus) possit esse ullus; P 43.
 similis: f. I. versatur.

3. aequabilis in: quod (status) non esset in
 omnis ordines civitatis aequabilis; R II, 62.

gratiosus apud: qui (Pythius) esset ut argen-
 tarius apud omnes ordines gratiosus; O III, 58.

IV. **nach Substantiva:** amici: numquam ille
 (Scipio) Philo ... anteposuit, numquam in-
 ferioris ordinis amicus; Lae 69.

coniunctio; quod illa ordinum coniunctio ad
 salutem rei publicae pertinebat; O III, 88.

conservatio: illa est *svofia*, in qua intel-
 ligitur ordinis conservatio; O I, 142.

consilium: f. I. volunt.

constantia: hanc aequabilitatem motus con-
 stantiamque ordinum in alia figura non potuisse
 servari; N II, 48.

continuatio: quasi fatalem et immutabilem
 continuationem ordinis sempiterni (appellat); A
 I, 29.

perturbatio: cum, quicquid peccetur [pec-
 catur], perturbatione peccetur rationis atque ordi-
 nis; P 28.

vis: ita videtur eadem vis ordinis et collocatio-
 nis fore; O I, 142.

V. **Umfang:** I. describi: discriptus .. popu-
 lus censu, ordinibus, aetatibus; L III, 44. f.
 metiri: non genere aut loco aut ordine, sed
 forma, aetate, figura (voluptates) metiendas putari;
 T V, 94.

moderari: cum vidissent ... omnia ... ratio
 ordinibus moderata immutabilique constantia; N
 II, 90.

movere: decorum ... movet adprobationem ...
 ordine et constantia et moderatione dictorum om-
 nium atque factorum; O I, 98.

strui: ex || e || quibus (vaginis viriditas) cum
 emerit, fundit frugem spici ordine structam; C 51.
 variari: quae (conexio rerum) suo ordine et
 lege || sic || variatur; Fa fr 2.

abl. compar.: id quod temporum ordine anti-
 quis est; F IV, 17.

efflitiq; id quoque ordine; L II, 48.

2. ab: quod .. volgo solitum fieri ab ordine
 nostro; O II, 63. armis et castris temptata res
 est ab omni genere hominum et ordine; O II, 84.

ex: compellans gumias ex ordine notros; F II, 34.

in: in ... tam multarum rerum atque tantarum
 ordinibus, in quibus nihil unquam inmensa ...
 vetustas mentia sit; N II, 15.

orichalcum, *Orreffing*: si quis aurum
 vendens orichalcum se putet vendere; O III, 92.

oriens, *Oftern*: qui (homines) has nobiscum
 terras ab oriente ad occidentem colunt; N II, 164.

origo, *Urfprung, Anfang, Ursprünglich*: I. I.
 est: principii || principio || .. nulla est origo; T
 I, 54. R IV, 27. unde essent omnia orta ..., quae
 cuiusque generis vel inanimi vel animantis
 ... origo; T V, 69.

potest: f. II. invenio; T I, 66. reperio.

2. sum: quae propagatio et suboles origo est
 rerum publicarum; O I, 54.

II. explicio: doloris huius .. origo nobis ex-
 plicanda est; T III, 23.

interpretor: cum .. (Zeno) Hesiodi theogoni-
 am [id est originem deorum] interpretatur; N
 I, 36.

invenio: animorum nulla in terris origo in-
 veniri potest; T I, 66. fr IX, 10. prima sit haec
 forma et species et origo tyranni inventa nobis
 in ea re publica; R II, 51.

persequor: omnium virtutum et originem et
 progressionem persecuti sunt; F IV, 17.

peto: a primo ... animantium arcta petitur
 origo summi boni; F II, 81.

quaero: ut originem rerum ... quaereret; T 9.

reperio: nullius .. rei causa remota reperiri
 origo potest; T 3.

repeto: mea repetet oratio populi | Romani ||
originem; R II, 3.

III. liber: septimus mihi liber Originum est in
manibus; C 38.

IV. ad: mente divina ad originem temporis cur-
riculum inventum est solis et lunae; T I, 29.
in: gravissimus auctor in Originibus dixit Cato.;
T IV, 3. quod scripsi in Originibus; C 75.

orior, aufgehen, sichtbar werden, entstehen, ent-
springen, abflammen, geborn werden, entstehen:
I. alqs: nollem me ab eo ortum, tam importuno
tamque crudeli; F I, 85. non... idcirco non erat
ortus illine; F IV, 18. si... simul atque ortus
esset, se quisque cognosceret; F V, 41. quem
(Pherecraten) ait a Deucalione ortum; T I, 21.
secunda (Minerva) orta Nilo; N III, 59. omnis
eodem tempore ortos... eadem condicione || con-
dicione || nasci; D II, 93. a quibus ortus erat;
R II, 44. qui, unde ortus sit, quasi recorderet;
L I, 25. hic... orti stirpe antiquissima sumus;
L II, 3. in quo (solo) tu ortus et procreatus es;
L II, 4. qui magna sibi proponunt obscuris orti
maioribus; O I, 116. difficile factu est a deis
ortus fidem non habere; T I, 38. qui deorum statum
orti estis; T I, 40. quoniam estis orti, immortales
... esse... non potestis; T I, 40.

alq: quae ex eo (aëre) orerentur; A II, 118.
eorum... utrumque et ortum esse et corpore et ad
corpore referri; F I, 55. quicquid... animo cer-
nimus, id omne oritur a sensibus; F I, 64. quod
non subducta utilitatis ratione effici solet, sed
ipsum a se oritur; F II, 78. nihil... (Plato)
putat esse, quod oriatur et intereat; T I, 58. ea
... oriuntur ex libidine et ex laetitia; T IV, 24.
sunt... omnia ista ex errorum orta radicibus; T
IV, 57. quod ita ortum esset et terra, ut stirpibus
suis niteretur; T V, 37. qui quicquam, quod ortum
sit, putet aeternum esse posse; N I, 20. quasi
... non omne, quod ortum sit, mortalitas
consequatur; N I, 26. quae oriuntur et terra; N
II, 50. 131. quod ob eandem causam multa in-
visitata || inusitata || partim et caelo, alia ex terra
oriebantur, quaedam etiam ex hominum peccatumve
conceptu et satu; D I, 93. quicquid || quicquid ||
... oritur, quaecumque est, causam habet a na-
tura necesse est; D II, 60. abeunt... illuc omnia,
unde orta sunt; C 80. quantum... ad id, quod
ortum est, aeternitas valet, tantum ad fidem veritas;
T I, 8. f. **occide**, alqd (3 Et.) C. 792. b. **oma-
nia**, C, b, I. oriuntur (10 Et.) C. 826. b.

actio: consequens... est (honestae actio) et post
oritur; F III, 22. quae (turpes actiones) oriuntur
e vitiis; F III, 39.

aegritudo: ista necopinata non habent tan-
tam vim, ut aegritudo ex iis omnis oriatur; T III,
55. cum doceas nec bonum illud esse, ex quo
laetitia aut libido oriatur, nec malum, ex quo aut
metus aut aegritudo; T IV, 60.

aegrotationes: quis... dubitavit, quin aegro-
tationes animi... ex eo... oriuntur? T IV, 79.

aër: ipse... (aër) oritur ex respiratioe aquarum;
N II, 27. ex terra aqua, ex aqua oritur aër, ex
aëre aether, deinde retrorsum vicissim ex aethere
aër, inde aqua, ex aqua terra infusa; N II, 84.
cum ex aqua oritur aër, ex aëre aether; N III, 31.

aetas: quoniam... ita ratio comparata est
vitae naturaeque nostrae, ut alia ex alia aetas
oriatur; Lae 101.

aether: f. aër.
altercatio: oritur... mihi magna de re alter-
catio cum Velleio; N I, 15.

amicitia: qua ex stirpe oriuntur amicitiae
cognitionum; F IV, 17. a natura mihi videtur
potius quam ab indigentia orta amicitia; Lae 27.

animal: f. **animal**, I, 1. oritur (6 Et.) B, I,
C. 176. b.

animantes: ita orientur animantes; T I, 40.

appetitus: unde oriuntur rerum appetitus; N
II, 39.

aqua: f. aër; N II, 84.

astra: quae (astra) oriuntur in ardore caelesti;
N II, 41.

Caulicula: oriente Caulicula; Fa 12. x. x. x.
14. x. 15. x. Caulicula oriente; Fa 12.

causa: quae (causa) orta esset ex praesensione
rerum futurarum; N II, 13.

conservatio: ex qua (constantia) conservatio
et salus omnium omnia oritur; N II, 56.

crocodili: f. serpentes.
di: Anaximandri... opinio est nativos esse deos
longis intervallis orientis occidentisque; N I, 25.

quae... de deorum, qui ceruntur quique sunt
orti, natura praefati sumus; T I, 37.

divinatio: quae (divinatio) unde oriatur, non
intellego; N III, 15.

dolor: e quo oriretur aliquis dolor; F II, 69.

effigies: ista rerum effigies ex individuis quo
modo corporibus oritur? N I, 110.

exemplar: quod (exemplar) generatum ortum-
que dicimus; T I, 6.

factio: eadem... (factio) oritur etiam ex illo
saepè optimatum praclaro statu; R I, 68.

facta: quae (recte facta) sunt orta a virtutibus;
F V, 69.

flamma: ipse Alcmaeo tuus... nonne...
unde haec flamma oritur? A II, 89.

formae: ex iis (qualitatibus)... ortae animan-
tium formae; A I, 26. unde... ortae illae quin-
que formae? N I, 19.

homo: ut se conservaret in ea natura, in qua
(homo) ortus esset; F IV, 41. homo ortus est ad
mundum contemplandum et imitandum; N II, 37.

honestum: quamquam (honestum) post oritur;
F III, 21. quod (honestum) ex iis (virtutibus) oritur;
F V, 64.

incendium: non duo Scipiones oriens incen-
dium belli Punici secundi sanguine suo restinxit-
sent; R I, 1.

intellegentia: ex qua (natura) ratio et in-
tellegentia oriretur; F IV, 12.

interitus: ut ex nimia potentia principum
oritur interitus principum, sic...; R I, 68.

iudicium: quamquam oriretur || oreretur || a
sensibus, tamen non esse iudicium veritatis in
sensibus; A I, 30.

ius: videtur mihi... ex natura ortum esse ius;
L I, 35.

laetitia, libido: f. aegritudo; T IV, 60.

memoria: alia (visa mens) quasi recondit, e
quibus memoria oritur; A II, 30.

metus: f. aegritudo; T IV, 60.

motus: quoniam ex mundi ardore motus omnis
oritur; N II, 32. tertius quidam motus oritur
extra pondus et plagam; Fa 22.

mundus: neque... ortum esse unquam mun-
dum; A II, 119. qui (mundi) et oriuntur et inter-
eant cotidie; F I, 21. id... consideremus, ...
semperne (mundus) fuerit nullo generatus ortu, an
ortus sit ab aliquo temporis principatu. ortus est;
T I, 5.

officia: quae (officia) oriuntur a suo cuiusque
genere virtutis; F V, 69.

ornatus: a quo (igne)... idem ornatus orere-
tur; N II, 118.

perturbationes: quae (perturbationes) omnes
oriuntur ex iudiciis opinionum et voluntatibus;
T IV, 82.

philosophia: philosophiam... veterem illam
a Socrate ortam Latinis litteris illustrare; A I, 3.

pietas: e qua (cognitione deorum) oritur pietas; N II, 153.

populus: unus viri consilio ... ortum novum populum; R II, 21.

principium: quod (principium) si nunquam oritur, non occidit quidem umquam; T I, 54. quodsi; R VI, 37.

pueri: perinde, utrumque temperatus sit aër, ita pueros orientis animari; D II, 89.

pulli: e quibus (animum ovium) pulli orti; N II, 124.

qualitates: earum ... qualitatibus sunt aliae principes, aliae ex iis ortae; A I, 26. ex iis ... (principibus qualitatibus) variae ortae sunt et quasi multiformes; A I, 26.

ratio: quae (ratio) non tum denique incipit lex esse, quom scripta est, sed tum, quom orta est; orta autem est simul cum mente divina; L II, 10. f. intelligentia.

salus: f. conservatio.

semina: ea (semina) temperatione caloribus et oriiri et augescere; N II, 26.

sermo: ab his sermo oritur, respondet Laelius; Lae 5.

serpentes: veluti crocodilli fluviantisque testudines quaedamque serpentes ortae extra aquam ... aquam persequuntur; N II, 124.

sol: qui (aëti) solem, ut aiunt, nec occidentem umquam viderint nec orientem; F II, 23. is ... (sol) oriens et occidens diem noctemque conficit; N II, 102. quis in reliquis orientis aut obeuntis solis ultimis partibus tuum nomen audiet? R VI, 22.

stellae: eodem .. modo (stellae) oriuntur et occidunt; N II, 103.

stridor: »densus stridor .. celso e vertice montis ortus; D I, 13.

testudines: f. serpentes.

terra: f. aër; N II, 84.

tyrannus: alii ... orientem tyrannidem multo ante prospiciunt; D I, 111.

virgines: cum Sabinas honesto ortas loco || honeste ortas || virgines ... rapti iussit; R II, 12.

virtus: ut ... nec ei (virtuti) quicquam, .. unde oriretur, darent; F II, 43. quae (virtus) si ... non .. oriatur a se; T III, 37.

voluptas: [animo voluptas oritur propter voluptatem corporis]; F II, 108.

utilitas: quae (utilitas) ad usum hominum orta ab hominibus solis invenitur; N II, 162.

uva: a qua (gemma) oriens uva se ostendit; C 53.

II. sidera: quando ... (sidera) conligatis .. corporibus vinculis animalibus animantia orta sunt; Ti 30.

oriundus, entproffen: »pater, o genitor, o sanguen dis oriundum! R I, 64.

ornamentum, Bierbe, Schmud, Schönheit, Borzug, Auszeichnung, Ehr: I. pertinent: illa iam significatio est laudis ornamenta ad mortuos pertinere; L II, 60.

II. I. adhibeo: Cato ... de caritate patriae Stoice solet oratoris ornamentis adhibitis dicere; P 3.

eripio: ii ... haec ipsa eripiunt vel instrumenta vel ornamenta vitae; A II, 31.

neglego: quod ista Platonis, Aristoteli, Theophrasti orationis ornamenta (Epicurus) neglexerit; F I, 14.

reddo: ei (Academiae orator) vicissim reddit ubertatem orationis et ornamenta dicendi; Fa 3.

tollo: maximum ornamentum amicitiae tollit, qui ex ea tollit verecundiam; Lae 82.

2. sum: quae (eloquentia) .. principibus maximo

ornamento est; F IV, 61. id .. etiam rei publicae est ornamento; O II, 64.

3. careo: ne quo ornamento in hoc genere disputationis careret Latina oratio; T II, 26.

privo: et domesticis et forensibus solaciis ornamentisque privati; T I, 84.

ornate, gierlich, geschmackvoll: dico: res .. bonas verbis electis graviter ornateque dictas quis non legat? F I, 8. istius modi ... res dicere ornate velle puerile est; F III, 19. qui grandia ornate vellent, enucleate minora dicere; F IV, 6. quae (philosophia) de maximis quaestionibus copiose posset ornateque dicere; T I, 7. neque sententia solum copiose (a te dictum esse), sed verbis etiam ornatis, quam solent vestri; N I, 58. quod est oratoris proprium, apte, distincte, ornate dicere; O I, 2.

explico: Erilli similia, sed, opinor, explicata uberius et ornatis; A II, 129.

facio: ut illud ipsum, quod studet, facere possit ornatus; F V, 6. Demosthenem ... ornate splendideque facere potuisse; O I, 4.

scribo: se ... neque eleganter neque ornate scribere; T II, 7.

ohne Wert: ille (Zeno) ... isto modo, ut tu, distincte, graviter, ornate; N I, 59.

ornatus, Kleidung, Anstrichung, Schmud, Bierbe: I. deest: quando ... nobis ... ullus orationis vel copiosae vel elegantis ornatus defuit? F I, 10.

dilabitur: ut hic ornatus umquam dilapsus occidat; A II, 119.

est: cum in uno mundo ornatus hic tam sit mirabilis; A II, 125. quantas ornatus in Peripateticorum disciplina sit; F V, 9. ut in eo (mundo) eximia pulchritudo sit atque omnis ornatus; N II, 58. nobis deorum ... vestitus ornatusque noti sunt; N II, 70. ut .. perpetuus mundi esset ornatus; N II, 127.

occidit: f. dilabitur.

oritur: a quo (igne) ... idem ornatus oritur; N II, 118.

II. I. cerno: in qua (parte honestatis) verecundia et quasi quidam ornatus vitae ... cernitur; O I, 98.

effero: cuius (caeli) omnem ornatum et descriptionem sumptam ab Eudoxo multis annis post non astrologiae scientia, sed poetica quadam facultate versibus Aratum extulisse; R I, 22.

efficio: illa atomorum ... turbulenta concursio hunc mundi ornatum efficere non poterit; F I, 30. hic tantus caeli ornatus ex corporibus ... cursantibus potuisse effici quicquam sano videri potest? N II, 115.

intueor: Lysandrum intuentem ... ornatum .. Persicum multo auro multisque gemmis dixisse; C 59.

puto: tantum .. ornatum mundi ... si tuum ... domicilium putes; N II, 17.

removeo: a forma removeatur omnis viro nos dignus ornatus; O I, 130.

suspicio: ut mihi .. numquam hunc admirabilem caeli ornatum ... suspexisse videntur; N II, 94.

teneo: quoniam distinctos dignitatis gradus (Athenienses) non habebant || habebat ||, non tenebat ornatum suum civitas; R I, 43.

video: quem (ornatum) videmus; N II, 85.

2. sum: ne (Codrus) posset adgnosci, si esset ornatus regio || [ne ... regio] ||; T I, 116.

3. dono ad: alia .. (membra videntur esse donata) nullam ob utilitatem quasi ad quendam ornatum; F III, 18.

pono in: quoniam ... id .. (decorum) positum est in tribus rebus, formositate, ordine, ornata ad actionem apto; O I, 126.

III. decorus ad: aëris, argenti, auri venas ... et ad usum aptas et ad ornatum decoras; N II, 151.

IV. di: neque solum (ea) facie (deos novimus), sed etiam ornato, aetate, vestitu; N I, 81.

statuæ: quod status quoque videmus ornate fere militari; O I, 61.

V. delectari: his libris eum (Lucullum) malo quam reliquo ornato villæ delectari; F III, 8.

sum **Œp**: Voluptatem pulcherrimo vestitu et ornato regali in solio sedentem; F II, 69. quæ (coniunctio) aut semperna sit necesse est hoc eodem ornato ... aut certe perditurna; N II, 85. quod ... ille regio ornata iis dixisset; R II, 38.

ORNO, anstrüßen, ausstratten, bereißen, schmücken, zieren, zieren: alqm: quibus (virtutibus) a natura essemus ornati; F IV, 59. cum ... ad eam .. (rem publicam) tendam ... maxime a nobis ornari atque instrui posses; F IV, 61. ut nemo sine eo instrumento ad ullam rem illustriorem satis ornatus possit accedere; F V, 7. illa (ars) .. te ... ornaverat; T I, 112. omnibus .. virtutibus instructos et ornatos tum sapientes, tum viros bonos dicimus; T V, 28. quo (amiculo) lovem ornarat e manibus Karthaginiensium tyrannus Gelo; N III, 83. quasi muneribus deorum nos esse instructos et ornatos; L I, 35. ut quisque maxime virtutibus his lenioribus erit ornatus, modestia, temperantia, hac ipsa ... iustitia; O I, 46. qui aut excellenti ingenii magnitudine aut præclarâ eruditione atque doctrina aut utraque re ornati; O I, 119. nos ... a doctoribus atque doctrina instructi ad eam (rem publicam) et ornati accessimus; O I, 155.

alqd: potest id ... rhetorice et aperi et ornari; F III, 26. nihil est .. eo (mundo) pulchrius, ... nihil ornatus aspectu motuque constantius; N III, 23. agro bene culto nihil potest esse nec usu uberius nec specie ornatus; C 57. quorum in villa ac domo nihil splendidius, nihil ornatum fuit præter ipsas; P 38.

abaco: abaco .. compluris ornavit argento auroque caelato; T V, 61.

animum: sensibus (satura animum) ornavit ad res percipiendas idoneis; F V, 59.

artem: tu .. istam (artem) ne reliqueris, quam semper ornasti; T I, 112.

caelum: cum ... caelum totum cererent astris distinctum et ornatum; N II, 95.

caput: huic (Draconi) non una modo caput ornans stella relucet; N II, 107.

cives: (Caesar) a nobilissimis civibus, partim etiam a se omnibus rebus ornatis, trucidatus; D II, 23.

dignitatem: ornanda .. est dignitas domo, non ex domo tota quaerenda; O I, 139.

domicilia: quæ (domicilia) essent ornata signis atque picturis instructaque rebus iis omnibus; N II, 95.

domum: f. Italiam.

facultatem: huic arti finitima est dicendi [gravior] facultas et gratior et ornator; O II, 66.

formam: cum videmus ... nocturnam .. caeli formam undique sideribus ornata; T I, 68.

funus: in [[nisi]] his .. concursu levissimæ multitudinis et aere congesto funus desubito esset ornatum; R VI, 2.

hominem: hominem eadem natura non solum celeritate mentis ornavit, sed ..; L I, 26. quoniam hominem ... generavit et ornavit deus; L I, 27.

Italiam: Italiam ornare quam domum suam (L. Mummius) maluit; quamquam Italia ornata domus ipsa mihi videtur ornator; O II, 76.

mundum: quid .. erat, quod concupisceret deus mundum signis et luminibus tamquam aediis ornare? N I, 22. mundum .. effici ornatissimum et pulcherrimum ex eorum corporum concursione fortuita; N II, 93.

orationem: quæ requirebant orationem ornata et gravem; F IV, 6.

patriam: ut ea (patria), quæ salva per te est, per te eundem sit ornata; L I, 5.

rationem: quam (rationem) cum honestate ornatissimam ... videbit; F II, 38.

sapientem: sapientem plurimis et gravissimis artibus atque virtutibus instructum et ornatum; F II, 112.

villam: cum in villam Luculli ventum esset omni apparatu venustatis ornata; fr V, 17.

virum: bonorum virorum, id est sapientium, omnibus virtutibus ornatorum, vitam; F V, 93. ex qua vita sic summi viri ornantur, at vel M. Curius ... vel *; R III, 6. fuit .. vir ille cum ceteris artibus .. ornatus omnibus, tum acer investigator; T I, 1.

virtutem: non intellego, cur (virtus) aut verbis tam vehementer ornanda aut re tantopere expetenda videatur; T III, 37.

urbem: quam (sphaeram) M. Marcelli avus captis Syracensis ex urbe locupletissima atque ornatissima sustulisset; R I, 21.

ORO, reden, vortragen, bitten, erfordern, anrufen: I. matronæ: matris ipsis, quæ raptas erant, orantibus; R II, 13.

senator: sicut senator et modo orator; L III, 11.

II. ut: f. III. alqm.

III. alqm: rogandi orandique sunt, ut ... differant; T IV, 78. visum esse in somnis ei, qui erat in hospitio, illum alterum orare, ut subveniret; D I, 57. cum .. C. Postumius haruspex oraret illum (Sullam), ut in expeditionem exercitum educeret; D I, 72.

fidem: pro deum, ... omnium adolescentium clamore, postulo, obsecro, oro, ploro atque imploro fidem; N I, 13.

litem: ut orandæ litis tempus, quod per leges liceat, accomodet; O III, 43.

ORSUS, Anfang, Beginn: augurii ut nostri Calchantis fata quasum scire ratosæ habeant an vanae pectoris orsus; D II, 63.

ORTUS, Anfang, Anfang, Entstehung, Geburt: I. adfert: ut, quo modo initium nobis rerum omnium ortus noster adferat, sicut exitum mors; T I, 91.

est: si ortus est deorum, interitus sit necesse est; N I, 68. cum .. aliorum animantium ortus in terra sit, aliorum in aqua, in aëre aliorum; N II, 42. cuius (aëris) ortus aqua omni exhausta esse non possit; N II, 118. ortus androgygni nonne fatale quoddam monstrum fuit? D I, 98. in qua (parte orbis) sit ortus eius, qui nascatur; D II, 89. cum dicunt ... omnis omnium ortus ... eosdem esse; D II, 92. erit eius (amicitiæ) ortus a natura quam ab inbecillitate gravior et verior; Læ 32. ostendit primum ortum unam fore omnibus, sumque moderatum atque constantem nec ab illo imminutum; T I, 43.

potest: f. est; N II, 118.

transferret: cum secundus ortus in figuram muliebrem transferret; T I, 45.

II. I. admisceo: ortus ubi atque obitus partem admisceo in unam; N II, 108.

cerno: cum ... cernerent ... eorum .. (astro-
rum) omnium ortus et occasus; N II, 95.

cognosco: soli ... ex animantibus nos astrorum
ortus, obitus cursuque cognovimus; N II, 153.
qui solis et lunae reliquorumque siderum ortus,
obitus motusque cognorunt; D I, 128.

commemoro: quid ego vitium ortus, satus,
incrementa commemorem? C 52.

conficio: non ... omnium ortus || interitus ||
atque obitus natura conficiet; D II, 37.

dico: pleraque dicit eadem, ... eorum (mun-
dorum) ortus, interitus; N I, 78. sic ... horum
deorum ortus habeatur atque dicatur, ut ...; Ti 39.

diungo: Diogenes Babylonius ... partum Iovis
ortumque virginis ad physiologiam traducens di-
lungit || deiungit || a fabula; N I, 41.

enuntio: reliquorum (deorum) ... et nosse et
enuntiare ortum eorum || [eorum] || maius est,
quam ut profiteri nos scribere audeamus; Ti 38.

facio: necesse est ortus occasusque siderum non
feri eodem tempore apud omnes; D II, 92.

habeo: f. **habeo**, III. ortum (4 Et.) §. 127, b.
imminuo: f. I. est, Ti 43.

moderor: cum ... ortus nascentium luna mo-
deretur; D II, 91.

nosco: f. enuntio.
perdisco: maius est ... has contortiones ora-
tionis quam signorum ortus obitusque perdiscere;
Fa 17.

persequor: persecutus est Aristoteles animan-
tium omnium ortus, victus, figuras; F V, 10.

procreo, recordor: cuius (potestatis) primum
ortum si recordari volumus, inter arma civium ...
procreatum videmus || vidimus ||; L III, 19.

relinquo: humiliter sane relinquunt et minime
generosum, ut illa dicam, ortum amicitiae; Lae 29.

repeto: visne ... ipsius iuris ortum a fonte
repetamus? L I, 20.

servo: Coos scopimus ortum Caniculae dili-
genter quotannis solere servare; D I, 130.

fraduco: f. diungo.
video: ut ... (deorum) ortus, interitus, que-
rellas, lamentationes (videremus); N I, 42. ortum
videamus haruspinae; D II, 50. ortum ... amicitiae
videtis; Lae 32.

2. absum ab: quae (antiquitas) quo propius
aberrat ab ortu et divina progenie, hoc melius ...
cernebat; T I, 26.

commeo ab: quorum (siderum) alterum (genus)
spatiis immutabilibus ab ortu ad occasum com-
means; N II, 49.

conligo, conquiro de: quam multa ab iis
conquisita et collecta sunt de omnium animantium
genere, ortu, membris, aetatibus; F IV, 13.

converto ad: solis ad ortum conversa (Iovis
species); D I, 20. §e .. (Iovis satelles) obitu a
solis nitidos convertit ad ortus; D I, 106.

dissero de: de deorum natura ortaque mundi
dissereutes; Ti 8.

insum in: in primo ... ortu inste teneritas ac
mollitia quaedam; F V, 58.

pertineo ad: estne sanorum hominum hoc ad
nascentium ortus pertinere non dicere ... illud
nescio quid tenue ... dicere ad pnerorum ortus
pertinere? D II, 94.

peto ab: a primo ... animantium ortu petitur
origo summi boni; F II, 81.

specto in: ni prius ... sancta Iovis species
claros spectaret in ortus; D I, 20.

III. salutaris ad: cur stella Iovis aut Veneris
coniuncta cum luna ad ortum pnerorum salutaris
sit, Saturni Martiae contraria; D I, 85.

usque ad: cetera usque ... ad temporis ortum
impressa || expressa || ab illis, quae imitabatur,
exciderat; Ti 34.

IV. pars: quoniam ... ortus ... nostri partem
patria vindicat, partem amici; O I, 22.

V. I. antiquus: deus ... et ortu et virtute anti-
quorem genuit animus; Ti 21.

commoveri: (posent) aestus maritimi freto-
rumque angustiae ortu aut obitu lunae commoveri?
N II, 19.

generari: semper (mundus) fuerit nullo
generatus ortu, an ortus sit ab aliquo temporis
principatu; Ti 5.

Tusculanus: quom (Cato) ortu Tusculanus
esset, civitate Romanus; L II, 5.

§um §a§: parvi ... primo ortu sic iacent, tam-
quam omnino sine animo sint; F V, 42.

2. ab: cum a primo urbis ortu regis institutis,
partim etiam legibus auspicia (essent constituta);
T IV, 1. admirandum est, congressus aliquo
inter se (bestialium) an iam inde ab ortu natura
ipsa congregatae sint; N II, 124.

ante: ut nihil pertinuit ad nos ante ortum, sic
nihil post mortem pertinet; T I, 91. si luna
paulo ante solis ortum defecisset in signo Leonis;
D I, 121.

in: quod ita ... a natura in primo ortu appe-
tatur; F V, 17. ut (natura) alia in primo ortu
perficeret, alia progrediente aetate fingeret; F V,
59. qua (vi) me in vestro ortu usum esse memi-
nistis; Ti 41.

OS, ὄσφις, ὄσφιδι, ὄσφις: I. est: ad haec omnia
percipienda os est aptissimum, quod adinstitis
naribus augetur; N II, 134.

II. I. augeo: f. I.
cerno: licet ora ipsa cerno iratorum aut eorum,
qui ...; O I, 102. supina etiam ora cernunt de-
pulsione luminis; Ti 49.

nosco: nostri ... profecto os huius adolescenti-
oris Academiae; A ep 1.

obverto: hinc est ille Telamon, ... quem
aspectabant, cuius ob os Graii ora obvertebant
sua? T III, 89.

perfrico: quam (voluptatem) tu idem, cum os
perfricui, soles dicere; T III, 41.

torqueo: vultus mutantur, ora torquentur; O
I, 131.

video: nec (vita beata), ... cum tortoris os
viderit, consistat; T V, 80.

2. utro: utinam quem ad locum oratione sum
nervus aliena, sic mihi ore uti liceret alieno! R
III, 8.

3. accipio in: in os prius accipiam ipse,
quam ...; T V, 48.

cado ex: f. ex, I. cado ex ore (4 Et.) §. I,
§. 887, a.

congero in: Midas ... dormienti formicae in
os tritici grana congresserunt; D I, 78. ut illa
tritici grana in os pueri Midas congesta ... non
tam mirabilia sint quam coniecta belle; D II, 66.

construo in: dentibus in ore constructis man-
ditur ... cibus; N II, 134.

evello ex: quae (verba) rurens dum sibi evelli
ex ordine || ore || (Stoici nolunt); F IV, 78.

habeo in: ut illud in ore habeant ex Hymnide;
F II, 22. eius, quem tu in ore semper habes,
provi mei ... facta; F III, 37. Panaetius ...
semper ... habuit in ore Platonem; F IV, 79.

quid etiam ipsi voluptari ... virtutes habent
|| habeant || in ore totos dies; F V, 74. soer in
ore semper Graecos versus de Phoenicia habebat;
O III, 82.

obverto ob: f. I. obverto.

offundo ob: qui (ignis) est ob os offusus; Ti 49.

pertineo ad: a pulmonibus arteria usque ad
os intimum pertinet; N II, 149.

sum ante: ut esset posteris ante os documentum Persarum sceleris sempiternum; R III, 15. — in: f. **im**, B, l. sum in ore (6 €) € . 270, b.

volito per: volito vito per ora virum; T I, 34.

III. situs in: in ore sita lingua est snita dentibus; N II, 149.

IV. ductus: qui ductus oris, qui vultus in quoque sit; F V, 47.

habitus: per se (sunt praeposita), ut quidam habitus oris et vultus; F III, 56. oris .. habitus ad vitae firmitatem nihil pertinet; N I, 99.

hiatus: cibum .. (animalia) partim oris hiatu et dentibus ipsis capessunt; R II, 122.

liniamenta: aspersa temere pigmenta in tabula oris liniamenta efficere possunt; D I, 23. cum ... ad liniamenta oris perventum est; D II, 48.

pars: gustatus ... habitat in ea parte oris; N II, 141. cum (lingua sonos) et ad dentes et ad alias partes pellit oris; N II, 149.

pulchritudo: oris .. pulchritudo reliqui corporis imitandi spem auferbat; O III, 10.

situs: situs inter oris barba paeodore horrida ... infuscatus pectus; T III, 26.

species: speciem (natura) ita formavit oris, ut ...; L I, 26.

vicinitas: aures ... non sine causa vicinitatem oris secutae sunt; N II, 141.

V. I. accipi: quo .. inlabuntur ea, quae accepta sunt ore; N II, 135.

consentire: de cibus (amicitiae) utilitate omnes uno ore consentiunt; Lae 86.

contineri: ore .. (gustatus) continetur; N II, 145. discernere: quem incomptis unguibus bacchantes asperoque ore discernant; A fr 20 (3. 22).

edere: bene! virginalem me ore ploratam edere; T II, 21.

ferre: visus ei (Alexandro) dicitur draco ... radiculam ore ferre; D II, 135.

iacere: sacercula ... assiduas iacit ore querellas; D I, 14.

laudare: ea nescio quo modo quasi pleniore ore laudamus; O I, 61.

teneri: cum radicem ore teneret (draco); D II, 141.

timere: sic expectabat populus atque ore timebat; D I, 108.

2. ex: quem (Platonem) ex tuo ore admiror; T I, 39.

OS, **Östern**, **Knöden**: I. concrescunt: f. II. facio.

exstat: quod os supra terram non extaret; L II, 57.

habent: quae (ossa) subiecta corpori mirabiles commissuras habent; N II, 139.

II. I. denudari: me reliquias semiesas siresis || semi assi reis, quos meas sieresis || denudatis ossibus ... divexariis; T I, 106.

facio: pituitam, ossa, nervos, venas ... videor posse dicere, unde concreta et quo modo facta sint; T I, 56.

lego: homini .. mortuo ne ossa legito, quos pos || quo post || funus faciat; L II, 60.

nudo: hominum nec || non || spinas vellentium, ut Stoici, nec ossa nudantur; F IV, 6.

obtego, reseco: quem ad modum os resectum || reiectum, al. || terra obtegatur; L II, 55.

subicio: f. I. habent.

2. dico de: quid dicam de ossibus? N II, 139. inicio in: prius quam in os iniecta gleba est, locus ille, ubi crematum est corpus, nihil habet religionis; L II, 57.

III. contineri: non .. (di) venis et nervis et ossibus continentur; N II, 59.

OSCE, Vogel mit weißjägerem Stimme: I. canunt: ut ... tum a dextra, tum a sinistra parte canant oscines; D I, 190.

II. appello: avis quaedam, et alites et oscines, ut nostri augures appellant; N II, 160.

III. ohne Verbindung: oscinis nominativum Cicero de auguriis „oscen“ dixit; fr IV, 4. Cicero ... de auguriis hic „oscinis“ dixit; fr IV, 4.

oscolo, gähnen: quae Epicurus oscitans halucinatus est; N I, 72.

osculor, füssen: alqm: a qua (Luca Endymion) consopitus putatur, ut eum dormientem osculetur; T I, 92. ille (Paulus pater) .. me complexus atque osculans flere prohibebat; R VI, 14.

filiolem: L. Paulus consul ... filiolem suam Tertiam ... osculans animum advertit tristiculam; D I, 103.

osculum, Ruß: si qua erat famosa, ei cognati osculum non ferebant; R IV, 6.

ostendo, zeigen, sehen lassen, in Aussicht stellen, vorhalten, barlegen, erklären: I. **absolut**: alqs: volo .. videre, quid invenerint. non solemus, inquit, ostendere; A II, 60.

alqd: quia .. ostendunt, portendunt, monstrant, praedicunt || prodicunt || ostenta, portenta, monstra, prodigia dicuntur; D I, 93.

mathematici: quae (luna) est, ut ostendunt mathematici, maior quam dimidia pars terrae; N II, 103.

II. mit Ergänzung: I. de: f. III. alqd; D I, 45.

2. indirecte Frage: ut ... ostendamus ... qui simus; A II, 98. non, qua via ... ambigua distinguantur, (Epicurus) ostendit; F I, 22. quasi ... non possum, quem ad modum ea dicantur, ostendere; F II, 7. ostendi ... quod esset imperandi genus; T II, 53. ut .. illud, quod cupiat, ostendatur quam leve ... sit; T IV, 74. mihi videor satis et esse deos, et quales essent, ostendisse; N II, 72. ut, cum ostendere velles, quales di essent, ostenderes nullos esse; N II, 20. quod genus philosophandi minime adrogans ... arbitraremur, quattuor Academicis libris ostendimus; D II, 1. quam (rem publicam) ... simul et qualis sit et optimam esse ostendam; R I, 70. de hoc eodem cunctam Italiam, quid sentiret, ostendere; L III, 45.

3. accus. e. infin.: a, cum ... conatur ostendere esse aliquid perspicui; A II, 34. conatur ostendere multa posse videri esse, quae omnino nulla sint; A II, 47. si ostendere nihil posse percipi; A II, 78. non tu verum te testem habere ... ostenderis; A II, 81. si honestum esse aliquid ostendero; F II, 44. qui ... se ostenderit de hoc toto genere nihil laborare; T I, 103. fuisse acrem morsum doloris idem Marius ostendit; T II, 53. sunt qui satis putent ostendere nihil inopinati accidisse; T III, 76. in eo (quarto de finibus) mihi videbare ... hoc velle ostendere, ... nihil ... interesse; T V, 32. haec efficere virtutem ostenderem; T V, 42. ut ... ostenderet etiam philosophum ... pecuniam facere posse; D I, 111. satis ostenderit || ostenderint || reliquos sine provocatione magistratus non fuisse; R II, 54. palam ostendunt sibi verum decus ... defecere; R fr 8. ea aetate L. Crassus ostendit id se in foro optime iam facere; O II, 47. ostendit primum ortum unum fore omnibus; T I, 43. f. 2. N II, 72. II, 20. R I, 70. — b. quibus Apollo se id daturum ostendit post eius diei diem tertium; T I, 114.

eos ... populis ostendisse ea se scripturos atque laturos, quibus ...; L II, 11.

III. **mit einfachem Object:** alqd: ne verbis solum attingamus ea, quae volumus ostendere; T V, 68. hominibus ea ostendi, monstrari, portendi, praedici; ex quo illa ostenta, monstra, portenta, prodigia* dicuntur; N II, 7. quod de sole ostentumst tibi; D I, 45. eadem ... (Etruria) interpretatur, quid quibusque ostendatur monstris atque portentis; D I, 92. id quod alio loco ostenditur; D I, 127. id optimum quique re ipsa ostendit et iudicat; O I, 154.

aequitatem: modo ista sis aequitate, quam ostendis; F I, 28.

agrum: Cyrum ... ei (Lysandro) quendam consaeptum agrum diligenter consitum ostendisse; C 59.

amplificationem: si .. extis pecuniae mihi amplificatio ostenditur; D II, 33.

avem: tum .. esset auspicius (si modo esset ei (avi) liberum) se || auspicius, si ... liberum, se || ostendisse; D II, 73.

claritatem: miror deos immortales || immortalis || histrionis futuro claritate ostendisse, nullam ostendisse Africano; D II, 66.

commodum: quod fissum periculum, quod commodum aliquod ostendat; D II, 28.

deos: qui (di) moventur palamque se ostendunt; T I, 40.

eventus: aves si prosperos eventus ostenderunt, certe feellerunt; D II, 79.

fructus: ver .. tamquam adolescentiam significat ostenditque fructus futuros; C 70.

incunabula: gaudeo .. me incunabula paene mea tibi ostendisse; L II, 4.

Karthaginem: ostendebat .. Karthaginem de excelso ... quodam loco; R VI, 11.

lucrum: unum etiam, si fessum cuiusdam modi fuerit in iecore, lucrum ostenditur? D II, 34.

lucum: cuius (Aesculapii) in Arcadia non longe a Lusio flumine sepulcrum et lucus ostenditur; N III, 57.

lumen: hic tu .. ostendas oportebit patriae lumen animi, iugenui consilique tui; R VI, 12. quae (virtus) cum ... ostendit suum lumen; Lae 100.

manum: cum (Zeno) extensis digitis adversam manum ostenderat, „visum“, inquebat, „huius modi est“; A II, 145.

manus: quamvis quis (manus) ostenderit; A ep I.

notam: qui (dies) illi ostenderit eam ... veri et falsi notam; A II, 69.

pectus: ostendit pedes et pectus; F V, 94. in qua (amicitia) nisi, ut dicitur, apertam pectus videas tanquam ostendas; Lae 97.

pedes: || pectus; F V, 94.

periculum: Romulus lactens fulmine ictus; urbi igitur periculum ostenditur; D II, 47. || commodum.

Scorpion: hiuc .. aspiciatur, aut sese ostendens emergit Scorpions alte; N II, 113.

sepulcrum: cuius (Iovis) in illa insula sepulcrum ostenditur; N III, 53. || incum.

signa: signa ostenduntur a dis rerum futurarum; N II, 12. (deos) posse vobis signa rerum futurarum ostendere; L II, 32.

tabellam: dum modo haec (tabella) optimo cuique ... civi ostendatur; L III, 39.

uvam: a qua (gemma) oriens nva se ostendit; C 53.

IV. **mit Object und Zufug:** alqm: hic mihi ... Africanus se ostendit ea forma, quae ... R VI, 10.

naves: idem (Diagora) ... ostendit eis (vectori-

bus) in eodem cursu multas alias (naves) laborantis; N III, 89.

rem publicam: si nostram rem publicam vobis et nascentem et crescentem et adultam et iam firmam atque robustam ostendero; R II, 3.

ostentatio, Praeferri, Prunt, Schein:

I, I. est: ut in fronte ostentatio sit, intus veritas occultetur? F II, 77. gloriosa ostentatio in constituendo summo bono (causa est); F IV, 68. quae est ista in commemoranda pecunia tua tam insolens ostentatio? P 42.

2. sum: a multis virtus ipsa contemnitur et venditatio quaedam atque ostentatio esse dicitur; Lae 86.

II, I. puto: qui (philosophus) disciplinam suam non ostentationem scientiae, sed legem vitae putet; T II, 11.

2. proficiscor ab: quae proficisci ab ostentatione magis quam a voluntate videantur; O I, 44.

III, I. adduci: ego .. si .. ostentatione aliqua adductus ... me applicavi; A II, 65.

consequi: quodsi qui simulatione et inani ostentatione ... stabilem se gloriam consequi posse reunt, vehementer errant; O II, 43.

2. causa: sophistes. scis enim appellabantur ii, qui ostentationis aut quaestus causa philosophabantur; A II, 72.

IV. Erde: * neque insolens ostentatio; R I, 24.

ostentum, Eubergelden, Angeiden: I, I.

accidit: negant historici Laedaeoniam ullum ostentum hoc tristius accidisse; D II, 69.

adiuvant: quid ... ut ostenta aut eorum interpretes vel Laedaeonios olim vel nuper nostros adjuverunt? D II, 55.

est: utrum .. cum concepit mula an cum peperit, ostentum est? D II, 49. quae (ostenta) si signa deorum putanda sunt, cur tam obscura fuerunt? D II, 55. tum esset .. ostentum, si anguem vectis circumplicavisset; D II, 62.

habet: quod ostentum habuit hanc vim, ut Dionysius ... regnare coeperit; D I, 73.

restant: ostenta restant, ut tota haruspicia sit pertractata; D II, 49.

sequuntur: ostenta .. sequuntur et fulgura || fulgora ||; D II, 42.

2. sum: quod ante non vidit, id si evenit, ostentum esse censet; D II, 49. id .. est, inquit, ostentum. magnum vero! quasi pisces, non galli cecinerint! D II, 56.

II, I. animadverto: Caria tota praecipueque Telmessos ... in ostentis animadvertentibus diligenter fuerunt; D I, 94.

conligo: etiam a te Flaminiana ostenta collecta sunt; D II, 67.

dico: || ostende. I. alqd. III. alqd; N II, 7. habeo: nihil habendum esse, quod fieri posset, ostentum; D II, 62.

puto: || I, I. est; D II, 55.

refero: qui quodam || quodam, cum || ad eum (coniectorem, iuterpretem) rettulisset quasi ostentum, quod anguis domi vectem circumiectus fuisset; D II, 62.

video: interpretes .. Iovis ..., publici augures, signis et auspiciis || postea || ostenta || vidento; L II, 20.

2. disputo contra: idem (Sisenna) contra ostenta nihil disputat; D I, 99.

praedico ex: qui ex fulguribus ostentia praedicerent; D II, 26.

valeo contra: hoc contra omnia ostenta valet, numquam, quod fieri non poterit, esse factum; D II, 49.

venio ad: nunc ad ostenta veniamus; D II, 53.
III. similis: si ostenti simile natum factumve quippiam; D II, 149.

IV. divinatio: quae (divinatio) artificiosa dicitur, extorum, fulgorum, ostentorum signorumque caelestium; D I, 127.

genera: haec ostentorum genera mirabile nihil habent; D II, 66.

interpretes: (Etrusci) ostentorum exercitissimi interpretes existunt; D I, 93. non || nonne || intellegis eadem (conclusiones) uti posse et haruspices et fulguratos et interpretes ostentorum? D II, 109. § 1, I, adiuvant.

vis: quorum (ostentorum) .. vim ... verba ipsa prudenter a maioribus posita declarant; D I, 93. quia brevi tempore (Dionysius) regnare coepit, quod acciderat casu, vim habuit ostenti; D II, 67.

V. I. admoneri: multa .. ostentis, multa extis admonemur; N II, 166.

concedere: quo ostento regnum patris et domum funditis concidisse; D I, 121.

moveri: ille (Pompeius) admodum extis et ostentis movebatur; D II, 58.

praesentire: qui extis aut avibus aut ostentis aut oraculis aut somniis futura praesentiunt; D II, 16.

2. de: satis multa de ostentis; D II, 70.
in: ut certis rebus certa signa praecurrerent, alia in extis, ... alia in ostentis; D I, 118. in ostentis ratio plerumque coniecturae adhibetur; D II, 42.

ostium, Öffnung, Eingang, Thür: I, 1. ad iungo, habeo: cum aspera arteria ... ostium habent adiunctum linguae radicibus; N II, 136.
aperio: § 2. excito ex.

video: si nunc aliquid adsequi se putant, qui ostium Ponti videntur; T I, 45.

2. excito ex: unde animae excitantur obscura umbra operatae ex ostio || apertae hostio, aperto ex ostio || altae Acheruntis, saepe sanguineae, imagines mortuorum; T I, 37.

relinquo extra: solane beata vita .. relinquatur extra ostium limenque carceris? T V, 13.

II. ad: ad ostium Tiberis urbem condidit; R II, 33.

in: ut ... in ostio Tiberino .. urbem ipse conderet; R II, 5.

ostrea, Kuster: I. crescent, al.: ostreis .. et conchyliis omnibus contingere, ut cum lana pariter crescant pariterque decrescant; D II, 33.

II. proeminio: sollertiam .. eam, quae possit vel in tegulis proseminare ostreas; fr V, 78.

otior, Stube haben: cum (C. Caninus) se Syracusas petiandi, ut ipse dicere solebat, non negotiandi causa contulisset; O III, 58.

otiose, ruhig: quaero: tum licebit otiose ista quaerere; F IV, 32.

vivo: Ithacae vivere otiose; O III, 97.

otiosus, müßig, unbeschäftigt: A. alq: dum esse otiosus; F III, 10. quoniam otiosus sumus; F III, 14. ut ... civibus nostris proximis etiam, si poseimus, otiosi; T I, 5. licuit esse otioso Themistochi, licuit Epaminonda, licuit ... mihi; T I, 83. otiosi sumus; N II, 8. ut non otiosi convertimus; D II, 63. nunquam se minus otiosum esse, quam cum otiosus .. esset; O III, 1. illum (Africanum) mentis agitatione investigationeque sarum rerum ... nec otiosum nec solum unquam fuisse; O III, 4. quoniam ... sumus

otiosi; Lae 16. sumus ... otiosi; Lae 17. qui sum negotium gerunt otiosi; Lae 86. §. **manuscor**, II. alq (2 Et.) §. 628. b.

actas: nonne melius multo fuisset otiosam aetatem et quietam sine ullo aut || ullo || labore aut || et || contentione traducere? C 82.

cessatio: eius modi quamquam cessationem || cessationem || liberam atque otiosam (ista oratio postulat; L I, 10.

di: cur non (mens divina) rebus humanis aliquos otiosos deos praeficit? N III, 93.

homines: ex Socraticorum || otiosorum, al. || hominum disputationibus; P 6.

senectus: nihil est otiosa senectute iucundius; C 49.

spectatores: nonne ... solii .. spectatores se otiosos praebuerunt Leuctricae calamitatis? O II, 26.

tempus: in quibus (studia) .. omne otiosum tempus contrivimus; Lae 104.

vita: fuisse multos .. in vita otiosa; O I, 92.

B, I, dico, II. communis cum: cum hoc commune sit potentiae cupidorum cum iis, quos dixi, otiosis; O I, 70.

III. vita: et facilius et tutius ... vita est otiosorum; O I, 70.

otium, freie Zeit, Ruhe, Ruhe, Frieden: I. acuit: duae res, quae languorem adferunt ceteris, illum acuebant, otium et solitudo; O III, 1. est: neque .. periculum in re publica fuit gravius umquam nec maius otium; O I, 77. scribendi otium non erat; O II, 4. §. superest, II, 4. utor.

superest: superest .. nobis hoc, cuiusmodi est, otium; T III, 83.

II, 1. antefero: eorum ... qui privatam otium negotiis publicis antetulerant, nominatim vita laudatur; T III, 57.

comparo: nec hoc otium cum Africani otio nec haec solitudo cum illa comparanda est; O III, 2. confero: ut otium sum ad nostrum negotium contulisse videantur; O I, 156.

constituo: nostrum .. otium negotii inopia, non requisitum studio constitutum est; O III, 2. consumo: an delectationis et otii consumendi causa locati sumus ..? T V, 48.

pario: non dubitaverim ... meis .. propriis periculis parere commune reliquis otium; R I, 7. qui quondam peperisset otium civitati; O III, 3. permitto: beatissimos esse populos necesse est vacuos omni cura ... aliis permisso otio suo; R I, 52.

persequor: otium persequimur; O III, 1.

perturbo: qui (Ti. Grachus) otium perturbaret; A II, 15.

praeparo: historia .. nec institui potest nisi praeparato otio; L I, 9.

rego: ut unius perpetua potestate ... regatur salus et aequabilitas et otium civium; R II, 43.

relinquo: ut non multum imperatori sub ipsis pellibus otii reliquatur; A II, 4.

reprendo: quis reprehendit otium nostrum? A II, 6. sumo: ille (Africanus) ... otium sibi sumebat aliquando; O III, 2.

teneo: otia qui studiis laeti tenere decoris; D I, 21.

tueor: quibus id (otium) tuendum est; R I, 52.

2. efficitur: sed haec otii. transent idem iste sapiens ad rem publicam tuendam; T V, 72.

3. suppedito: ut (patris) ... tutum periculum otio nostro suppeditaret; R I, 8.

4. abundo: videns abundare me otio? T II, 26.

abutor: hominis est imtemperanter abutentis et otio et litteris; T I, 6. sumus ... multi ... parati ... abuti tecum hoc otio; R I, 14.

fruo: otio fruor, non illo quidem, quo debeat is, qui . . . ; O III, 3.

perfruo: quo facilius otio perfruantur; R I, 9. utor: ubi . . . melius uti possumus hoc, cuiusmodi est, otio? T V, 121.

5. capio ex: is . . . fueram, cui cum liceret . . . maiores ex otio fructus capere quam ceteris . . . ; R I, 7.

comparo cum: f. I. comparo. perfrugio ad: qui . . . ad otium . . . perfrugerint; O I, 69.

produco ex: Phalereus ille Demetrius . . . mirabiliter doctrinam ex umbraculis eruditorum otioque . . . produxit; L III, 14.

vivo in: homo demens . . . maluit iactari quam in illa tranquillitate atque otio iucundissime vivere; R I, 1.

III, 1. alqd: f. II, 1. relinquo. amor: amorem . . . eis (civibus) otii et pacis iniecit; R II, 26.

blandimenta: ut ea vis omnia blandimenta voluptatis otioque vicerit; R I, 1.

oblectatio: otii oblectationem hanc honestissimam iudico; A I, 11.

opus: nullum opus otii, nullum solitudinis munus exstat; O III, 4.

2. alqd de: ea, quae erant cotidiana et quasi legitima nobis, de pace et de otio; Fa 2.

IV, 1. considerare, contemplari: ut (sapientem) . . . [quamvis] omnia . . . summo otio secum ipse consideret et contempletur; O I, 153.

in ficere: nos umbris, deliciis, otio, languore, desidia animum infectimus; T V, 78.

languere: cum otio langueremus; N I, 7. quam (vitam beatam) tu ne in deo quidem esse censes, nisi plane otio langueat; N I, 67.

abl. comp.: quid est . . . dulcius otio litterato? T V, 105.

2. in: qui in eo (otio) non modo nosmet ipsos hebescere et languere nolumus, sed etiam, ut plurimum proximis, enititur; A II, 6. quo magis tum in summo otio maximaque copia quasi belluarii libri . . . videbatur; F III, 7. multa praeclara in illo calamitoso otio scripsit; F V, 54. M. . . Catoni . . . licuit Tusculi se in otio delectare; R I, 1. quia nostro . . . periculo sese in illa vita atque otio conservatos putant; R I, 6. est . . . in pace et otio; R I, 63. in istorum otio ac literis tractata res; R III, 4. quae (vox) declarat illum . . . in otio de negotiis cogitare; O III, 1. quae vix in gymnasiis et in otio Stoici probant; P 3.

ovis, ♂♂: I. adferunt, al.: quid . . . oves aliud adferunt, nisi ut earum villis confectis atque contextis homines vestiantur? quae quidem neque alii neque sustentari neque ullum fructum edere

ex se sine cultu hominum . . . potuissent; N II, 158.

II. alo, al.: f. I. habeo: capras et oves quot quisque haberet, dicere posse || posse||; Lae 62.

III. multa: vitalem . . . multae . . . ditione ovium et bovum || boum ||, . . . non vi et supplicis coerebatur; R II, 16. villi: f. I.

OVUM, ♂: I. fundunt: etai pisces, ut aiunt, ova cum generant, relinquunt; facile enim illa aqua et sustentantur et fetum fundunt; N II, 129. pendet: defert ad coniectorem quidam somniasse se ovum pendere ex fasciae lecti sui cubicularis; D II, 134. sunt: † ut sibi || [sibi], al. || sint et ova ovorum et apes apium similimae; A II, 54.

II, 1. cognosco: quoniam gallinarium invenisti Deliacum illum, qui ova cognosceret; A II, 86.

frango: miluo est . . . bellum . . . cum corvo; ergo alter alterius ubicumque nactus est ova frangit; N II, 125.

gigno: f. I. fundunt. inspicio: si cum ovum inspexerant, quae id gallina peperisset, dicere solebant; A II, 57.

internosco: nobis satis est ova illa non internoscere; A II, 58.

obruo: testudines . . . et crocodilos dicunt . . . obruere ova, deinde discedere; N II, 129.

pario: f. inspicio. — relinquo: f. I. fundunt. servo: ut quam facillime ova serverentur; N II, 129.

somnio: nemone . . . umquam alius ovum somnavit? D II, 134.

suppono: animum ova gallinis saepe supponimus; e quibus pulli orti primo aluntur ab his ut a matribus; N II, 124.

sustineo: f. I. fundunt. excudo ex: e quibus (ovis) pullos cum excuderunt; N II, 129.

intellego ex: ut thesaurus ex ovo intellegi debeat; D II, 142.

intersum inter: nihilo . . . magis . . . quam si || quasi || inter illa (ova) omnino nihil interesset; A II, 58.

nascor, nascor ex: tam est obscure admonitus, ut ex ovo nasceretur || nosceretur || thesauri similitudo; D II, 134.

orior ex: f. I. suppono. III. similis: f. I. sunt.

IV, 1. similitudo: videsne, ut in proverbio ait ovorum inter se similitudo? A II, 57.

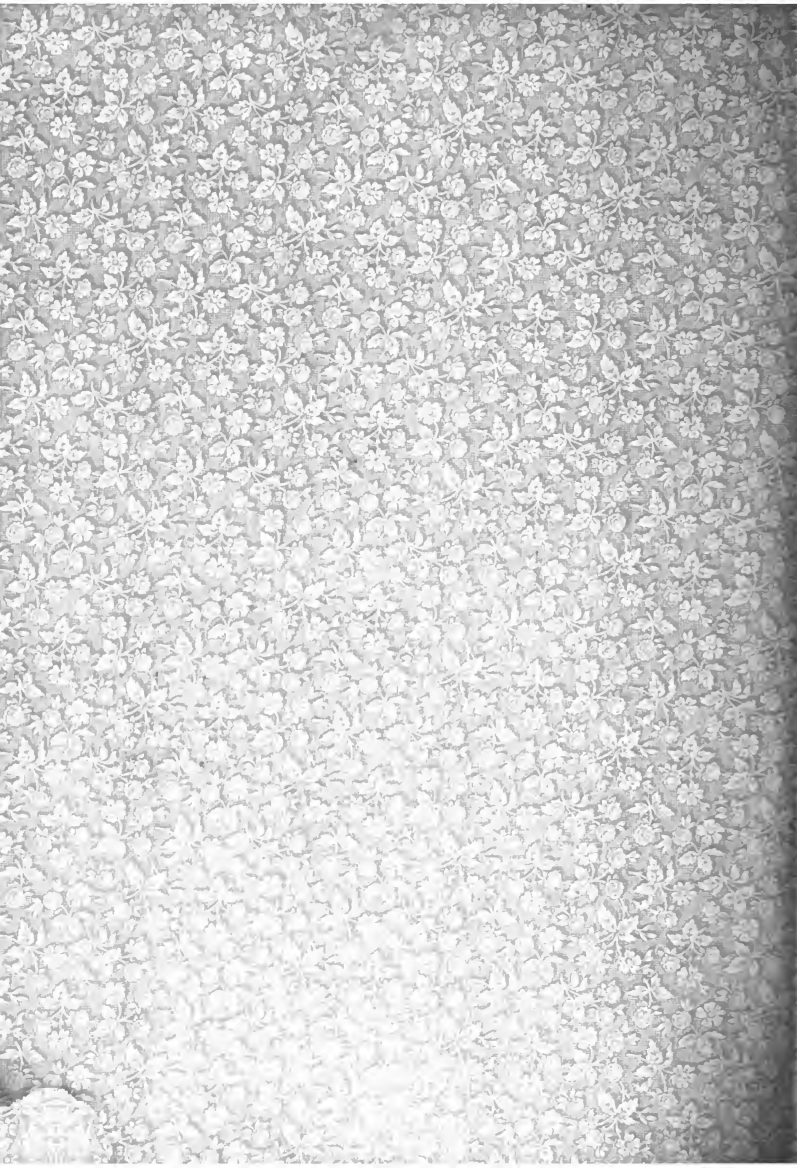
2. vitellum ex: id (vitellum) . . . ei ex ovo videbatur aurum declarasse, reliquum argentum; D II, 134.

NACHTRÄGE ZUM ZWEITEN BANDE.

Familia, III, 3. princeps in (C. 30, a).
habeo, III, alqd quiddam, mentem: omnem .. naturam necesse est ... habere aliquem in se principatum, ut in homine mentem, in belua quiddam simile mentis: N II, 29 (C. 123, a. 126, b).
homo, I, 1. nascitur: f. meminit; F II, 45 (C. 162, b).
ictus, I habeo: a bestiis; O II, 19 (C. 198, b).
idem, A, I, 1, b. eadem bonitas; Lae 50. eodem ... in libro; N I, 34. eisdem .. sacris; O I, 55. eandem ... sententiam; Fa 29 (C. 199, b. f).
in, A, IV, 4. minores magistratus partiti iuris piores || plures || in ploera sunt; L III, 6 (C. 258, b).
— B, I. caveo in: quem ad modum caveamus in iure; L I, 17 (C. 257, b).
— — conseruo in: ut se conservaret in ea natura, in qua (homo) ortus esset; F IV, 41 (C. 258, a).
— — proicio in: qui in nave necatus, deinde in mari || mare || proiectus esset; L II, 57 (C. 264, b).

in, B, I. sum in: in his tot et tantis (malis) .. potest esse sapiens; T V, 29 (C. 269, b).
indico, III vim: quorum ipsum nomen vim suae potestatis indicat; R I, 63 (C. 295, a).
institutum, II, 1. servo: hoc consilio leges Atheniensium, hoc maiorum instituta servantur; O I, 75 (C. 323, b).
V, 1. effici: id hominibus effici ex re publica debet partim institutis, alia legibus; R IV, 3 (C. 329, b).
malus, B, b, 1, 2. sum: malum mihi videtur esse mors; T I, 9 (C. 517, a).
mediocris, dolor: medicorum (dolorum) nos esse dominos; F I, 49 (C. 531, a).
mille, A. annorum: horum annorum, quos in factis habemus, magnus XII DOCCCLIV amplectitur; fr V, 35 (C. 553, a).
mitto, III, alqm: quos post Cannensem pugnam iuratos ad senatum misit Hannibal se ... redituros; O III, 113 (C. 560, a).
modo, II, 8. sed ne — quidem (C. 565, b): f. **ne — quidem**, B, II. non modo; F II, 37. O III, 105 (C. 659, b).

Druck von Theodor Hofmann in Gera.

Stanford University Libraries

3 6105 010 557 614

875.1

GM 559

41.2(2)

DATE DUE			
JUN	1985		
JUN	1985		
JUN	1986		
JUN	1988		

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA
94305

